

5239

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟು

(ಕನ್ನಡ - ಕನ್ನಡ)

P33:4R
L5

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು
ಜಾಮರಾಜಪೇಟೆ : : ಬೆಂಗಳೂರು
೧೯೭೭

॥ ಶೇಷಗೋಷ್ಠಿ ಸಮಾಜಃ ॥

ಶುಕ್ರವಾರ : ೧೬-೫-೧೯೮೩.
 ಸುಮಾರು ೧ ಗಂಟೆಗೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.
 ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ.

Registered A.D.
Parcel.
Rs. 7-5NP.

P33:4k

5239

L5

VenKatasubhaiah, G Ed
Samkshipta Kannada
nighantu

မ.ဗ, မ.ကုဏ္ဍ

● ● ● ● ●

[illegible]

ಪುನರ್ಮುದ್ರಣ

ಕನ್ನಡ - ಕನ್ನಡ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತನಿಘಂಟಿನ ೫೦ ಸಾವಿರ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ೧೯೭೫ ರಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲಾಯಿತು. ಜನಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ನಿಘಂಟಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದುದರಿಂದಲೂ ಸುಮಾರು ಸಾವಿರ ಪ್ರತಿಗಳುಳ್ಳ ನಿಘಂಟಿಗೆ ೫ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಇಟ್ಟುದರಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತಿಗಳು ಮುಗಿದುಹೋದವು. ಕೂಡಲೇ ಅದರ ಒಂದು ಲಕ್ಷಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪುನರ್ಮುದ್ರಿಸುವ ೧೧ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪರಿಷತ್ತು ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಮೊದಲಿನ ಬೆಲೆಗೇ ಇದನ್ನು ಮಾರುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿ ಒಟ್ಟು ವೆಚ್ಚದ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿತು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಈ ಸಾರಿಯೂ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತನಿಘಂಟಿನ್ನು ೫ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಗೇ ಕೊಡಲು ಪರಿಷತ್ತು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿತು. ಈ ಉದಾರ ನೆರವಿಗಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪರಿಷತ್ತು ಎಷ್ಟು ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದರೂ ಸಾಲದು.

ಕೇವಲ ಅಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷಪ್ರತಿಗಳು ಅಚ್ಚಾಗಿ ಹೊರಬರಲು ಕಾರಣ ರಾವವರು ಸರ್ಕಾರಿ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ರಾಮಮೂರ್ತಿ ಅವರು. ಕನ್ನಡನಾಡು ನುಡಿಯ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಮಾನಸ್ಸುಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರೀ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತನಿಘಂಟಿನ ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣದ ಪೋಟೋಗ್ರಾಫ್ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಈ ಮುದ್ರಣ ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಹೊರಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪರಿಷತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಆಭಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ವಜ್ರಮಹೋತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಲಿರುವ ಈ ನಿಘಂಟಿನ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕನ್ನಡಿಗನೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡಭಾಷೆಯ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ನೆರವಾಗಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು,

೨೪ ಏಪ್ರಿಲ್, ೧೯೭೭

ದೇಶಹಳ್ಳಿ ಜಿ. ನಾರಾಯಣ

ಅಧ್ಯಕ್ಷ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು

ಮುದ್ರಕರು :

ಸರ್ಕಾರಿ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು-೧.

ಮ.ಎ.ಪಿ.ಪಿ.
ಬಿ.ಎ.ಬಿ.ಬಿ.

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟು

(ಕನ್ನಡ - ಕನ್ನಡ)

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು

ಜಾಮರಾಜಪೇಟೆ : : ಬೆಂಗಳೂರು-೧೮

೧೯೭೫

SAMKSHIPTA KANNADA NIGHANTU: Abridged Kannada Dictionary Published by Kannada Sahitya Parishat, Bangalore-18. Chief Editor Prof. G. Venkatasubbiah; First Edition October 1975; PP. xvi + 954; Price Rs. 5/-

ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಕಾದಿರಿಸಲಾಗಿದೆ

ಮೊದಲನೆಯ ಮುದ್ರಣ: ೧೯೭೫

✓ ೫೦,೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು

P33:4R
L5

ಬೆಲೆ: ಐದು ರೂಪಾಯಿ

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY

Jangamawadi Math, Varanasi.

Acc. No. 5239

ಮುದ್ರಕರು

ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ಅಚ್ಚುಕೂಟ

ಈಗ್ಗಡೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಪಂಪಮಹಾಕವಿ ರಸ್ತೆ, ಚಾಮರಾಜನಗರ

ಬೆಂಗಳೂರು-೧೫

ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟು ಸಂಪಾದಕ ಸಮಿತಿ

(೧೯೭೫ನೆಯ ಆಗಸ್ಟ್ ೧ರಂದು ಇದ್ದ ಮೇರೆಗೆ)

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಪ್ರೊ. ಎಂ. ಮರಿಯಪ್ಪಭಟ್ಟ, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು

ಪ್ರೊ. ಜಿ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.

ಸದಸ್ಯರು

ಪ್ರೊ. ಡಿ. ಜವರೇಗೌಡ, ಎಂ.ಎ.

ಪ್ರೊ. ಸ. ಸ. ಮಾಳವಾಡ, ಎಂ.ಎ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣರಾವ್, ಎಂ.ಎ.

ಡಾ. ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ, ಎಂ.ಎ., ಪಿಎಚ್.ಡಿ.

ಶ್ರೀ ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟೀಮನಿ

ಡಾ. ಜಿ. ಎಸ್. ಗಾಯಿ, ಪಿಎಚ್.ಡಿ.

ಡಾ. ಆ. ನೇ. ಉಪಾಧ್ಯೆ, ಎಂ.ಎ., ಪಿಎಚ್.ಡಿ.

ಡಾ. ಹಾ. ಮಾ. ನಾಯಕ, ಎಂ.ಎ., ಪಿಎಚ್.ಡಿ.

ಡಾ. ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ, ಎಂ.ಎ., ಪಿಎಚ್.ಡಿ.

ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಡಾ. ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿ

ಶ್ರೀ ವಿ. ಬಿ. ನಾಯಕ, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.,

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಪುರಾಣಿಕ, ಐ.ಎ.ಎಸ್.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗ

ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾರಾಯಣ

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಕೆ. ಗುಂಡುರಾವ್

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ ಸಾಂಗಲಿ

ಶ್ರೀ ಎನ್. ವರದರಾಜನ್, ಬಿ.ಇ., ಎಂ.ಎಂ.ಐ.ಇ.,

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು

ಪ್ರೊ. ಜಿ. ನೆಂಕಟೇಸುಬ್ಬಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.

ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು

ಹೀ. ಜಿ. ಶಾಂತನೀರಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಇಡಿ.

ಆರ್. ವಿ. ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಇಡಿ.

ಟಿ. ಆರ್. ನುಹದೇವಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ.

ಸಹಾಯಕ ಸಂಪಾದಕರು

ಮಂಜುಳಾರಾನ್, ಎಂ.ಎ.

ಬಿ. ಶಕುಂತಲ, ಎಂ.ಎ.

ಟಿ. ತಿಪ್ಪಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ.

ಅರಿಕೆ

ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕನ್ನಡ ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಅದು ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಕೈಗೆ ನಿಲುಕುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ, ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಲ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಿಷತ್ತು ತನ್ನ ತ್ರೈವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೂ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಓದುಗರಿಗೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ನಿಘಂಟನ್ನು ತೀಘ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿತು.

ಡೆಮ್ಮಿ ಅಪ್ಪದಳ ಅಕಾರದ ಸುಮಾರು ಒಂದುಸಾವಿರ ಪುಟದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಶಬ್ದಗಳು ಇರಬೇಕೆಂದೂ ಪ್ರಥಮಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಐವತ್ತುಸಾವಿರ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಮಾಡಿಸಿ ಒಂದು ಪ್ರತಿಗೆ ಐದುರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯಿಟ್ಟು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪರಿಷತ್ತು ತಯಾರಿಸಿತು. ಈ ಯೋಜನೆಯ ವೆಚ್ಚದ ಅರ್ಧ ಭಾಗದಷ್ಟು ಸಹಾಯಧನವನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಇಡೀ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡಲಾಯಿತು. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಎರಡೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡಿತು. ಸರ್ಕಾರದ ಈ ಉದಾರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬಂದು ಅದು ತನ್ನ ಇತರ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಂದ ಉಳಿದ ಎರಡೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ನಿಘಂಟು ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಿಟ್ಟು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿತು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ದೊಡ್ಡ ಕನ್ನಡ-ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟುಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ನಿಘಂಟಿನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ನೆರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಅವರುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿ, ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆರವಾದರು.

ಆಗ ನಿಘಂಟುಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಡಾ|| ಡಿ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ಅವರು ಅನೇಕ ಉಪಯುಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು. ತರುವಾಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಬಂದ ಪ್ರೊ|| ಕೆ. ವೆಂ. ರಾಘವಾಚಾರ್ ಅವರೂ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಶ್ರೀ ಎನ್. ಬಸವರಾಧ್ಯರೂ ಸದಸ್ಯರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ನಿಘಂಟಿನ ಕರಡುಪ್ರತಿಯ ಕೆಲವು ಪುಟಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಅನಂತರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಬಂದ ಪ್ರೊ|| ಎಂ. ಮರಿಯಪ್ಪಭಟ್ಟರು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಸಮಿತಿಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೂ ನಿಘಂಟಿನ ಪ್ರಧಾನಸಂಪಾದಕರೂ ಆದ ಪ್ರೊ|| ಜಿ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯನವರು ಉಳಿದ ಬಹುಪಾಲುಕಾರ್ಯವನ್ನು ಉಪಸಂಪಾದಕರ ಮತ್ತು ಸಹಾಯಕ ಸಂಪಾದಕರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಪೂರೈಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಪ್ರೊ|| ಜಿ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ

ನವರು ಹಗಲಿರುಳೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶ್ರಮವಹಿಸದಿದ್ದರೆ ಈ ನಿಘಂಟು ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಹೊರಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದ. ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ ಈ ನಿಘಂಟು ರಚನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ನೆರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ಅಚ್ಚುಕೂಟದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರೂ ಕೆಲಸಗಾರರೂ ಪ್ರಧಾನಸಂಪಾದಕರು ಕೊಟ್ಟ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ನಿಘಂಟು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಹೊರಬರಲು ಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮುದ್ರಣಕಾಗದದ ಅಭಾವ ಕಂಡಾಗ ಮೈಸೂರು ಕಾಗದದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯವರು ಈ ನಿಘಂಟಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಾಗದವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು ಸಲ್ಲಬೇಕು.

ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಕ್ಕಂತೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಪರಿಷತ್ತು ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯದ ಫಲವಾಗಿ ಇಂದು ಪರಿಷತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತರೂಪಾಯಿ ಅಥವಾ ಅಧಿಕೃತ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ನಿಘಂಟನ್ನು ಐದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಕೊಡುವಂತಾಗಿದೆ. ನಿಘಂಟುವಿನ ಗಾತ್ರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೆಲೆ ತುಂಬ ಅಲ್ಪ. ಮೂಲ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅದರ ಉಪಯೋಗದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೆಲಸ ಅಮೂಲ್ಯವಾದುದು ಎಂಬ ಆತ್ಮಭರವಸೆ ನಮಗಿದೆ.

ಈ ನಿಘಂಟು ೨-೧೦-೧೯೭೫ರ ಗಾಂಧೀಯಂತಿಯ ಪವಿತ್ರದಿನದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಬಾಂಧವರು ಈ ಆಪೂರ್ವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಿಷತ್ತು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ನಿಘಂಟಿನ ಪೂರ್ಣಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿ ಈ ಮೂಲಕ ಸಮಸ್ತ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

೨-೧೦-೧೯೭೫
ಬೆಂಗಳೂರು-೧೮

ದೇಶಹಳ್ಳಿ ಜಿ. ನಾರಾಯಣ
ಅಧ್ಯಕ್ಷ
ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು

ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾದ, ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿಷ್ಪ್ರಪ್ತವಾದ, ಪ್ರಮಾಣಭೂತವಾದ, ಅನೇಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕನ್ನಡ-ಕನ್ನಡ ಬೃಹತ್ಕೋಶವೊಂದನ್ನು ಈ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗಲ್ಲಾ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಓದುಗರ-ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಧ್ಯಾಪಕರ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ-ದಿನನಿತ್ಯದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟನ್ನು ತ್ವರೆಯಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿತು. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟಿನ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆಯಿತು. ಈ ನಿಘಂಟು ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಬೃಹತ್ಕೋಶದ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರೇ ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಅದರಂತೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ನಿಘಂಟಿನ ರೂಪರೇಷೆಗಳನ್ನು ಸಮಿತಿಯು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಒಂದು ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿತು. ಸಿದ್ಧವಾದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ನಿಘಂಟಿನ ಕರಡುಪ್ರತಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟುಸಮಿತಿಯ ಕೆಲವು ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಚರ್ಚೆಗೊಳಗಾಗಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಅದರೂ ಮೂರೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನಿಘಂಟಿನ ರಚನೆ ಪೂರೈಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ ನಿರ್ಧಾರದ ಕಾರ್ಯ ಒಂದು ಅಸಿಧಾರಾವ್ರತ. ಶಬ್ದಸಂಕಲನ, ಪ್ರಯೋಗಾ ಕಲನ, ಅರ್ಥವಿಶ್ಲೇಷಣ, ನಿಷ್ಪತ್ತಿ ನಿರ್ಧಾರಣ-ಇವಕ್ಕೆ ಕವಿಸೂಕ್ತಿ ರಚನಾ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಪರಿಕರಗಳು, ಸಾಧನಗಳು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ನಿಘಂಟನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಾಗ ಬೃಹತ್ಕೋಶದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕಿಂದು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿರುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನೇ ಮುಖ್ಯ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿರುವ ಕನ್ನಡ-ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟಿನ ಶಬ್ದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ಎಲ್ಲ ನಿಘಂಟುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಶಬ್ದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಶಬ್ದಸ್ವರೂಪವಾಗಲಿ ಶಬ್ದಾರ್ಥವಾಗಲಿ ಸಂದೇಹಾಸ್ಪದವೆಂದು ತೋರಿಬಂದಾಗ, ಅಂಥ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಈ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಬೃಹತ್ಕೋಶದಲ್ಲಿ ಆ ಶಬ್ದಗಳು ಪರಿಶೀಲಿತವಾಗುತ್ತವಲ್ಲವೇ !

ಈ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ನಿಘಂಟು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದರ ಶೀಘ್ರಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಟ್ಟು, ಅದು ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಸಿದ್ಧಗೊಳ್ಳಲು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕರಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾರಾಯಣ ಅವರ ಯೋಜಕಸತ್ತ್ವವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಶ್ಲಾಘಿಸಿದರೂ ಸಾಲದು. ಹಾಗೆಯೇ ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟುಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಸಮಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಸಹಾಯವನ್ನು

ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ನಿಘಂಟು ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಸಿದ್ಧಗೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೂ ಮುಖ್ಯಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಈ ನಿಘಂಟನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ನಿಘಂಟಿನ ಗಾತ್ರವೂ ಬೆಲೆಯೂ ದುಪ್ಪಟ್ಟಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಈಗ ಅಳವಡಿಸಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಲ್ಲದೆ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ರೂಪಿಸಿದ್ದರೆ ಒಟ್ಟು ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಎಣಕೆಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಈಗ ಎಣಿಸಿದರೆ ೨೪೧೬೭ ಮುಖ್ಯಉಲ್ಲೇಖಗಳೂ ೧೦೧೫೧ ಸಮಾಸಪದಗಳೂ ಇವೆ. ಅಂದರೆ ಒಟ್ಟು ೩೪೩೧೮ ಶಬ್ದಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಎಣಕೆಗೆ ಸಿಗುತ್ತವೆ ಎಂದಾಯಿತು. ಅಳವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಶಬ್ದಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಕೆಗೊಂಡಿವೆ. ನಿಘಂಟಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೊಂದುವವರು ಇದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಈಗ ನಿಘಂಟು ಜನತೆಯ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಈ ನಿಘಂಟಿನ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅನುಸರಿಸಿರುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಲವು ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ಮುಂದಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಓದಿದ ಬಳಿಕ ಈ ನಿಘಂಟಿನ ಬಳಕೆ ಸುಲಭವೂ ಪ್ರಯೋಜಕವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಾಗಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಲಿ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಓದದೆ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹುಡುಕಹೊರಟರೆ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಈಡಾಗಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಓದಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಅವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಘಂಟನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವವರಿಗೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕಾದುವು ಈ ನಿಯಮಗಳು.

ಈ ನಿಘಂಟನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರುವ ಕ್ರಮ

೧. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಜನರು ಮಾತನಾಡುವ ಹಾಗೂ ಬರೆಯುವ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇತರ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದಗಳು ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡವು ಶಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಆ ಶಬ್ದಗಳು ಅಚ್ಚಕನ್ನಡ ಶಬ್ದಗಳಷ್ಟೇ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೂ ಈ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ಹಿಂದಿ : ಅಮಾನಿ. ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್ : ಅಲ್ಮೈರ.

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ : ಬೀರು. ಮರಾಠಿ : ಉತಾವಳಿ ಇತ್ಯಾದಿ

೨. ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ, ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿರುವ ಗಿಡ, ಮರ, ಮೂಲಿಕೆಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಈ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ಅಲ

ತೇಗು

೩. ಕನ್ನಡದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಶಬ್ದಗಳಿವೆ. ಇಂಥವು ಕೆಲವು ಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಈ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ದೇಶ್ಯ, ಅನ್ಯದೇಶ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಮುಂತಾಗಿ ವಿವಿಧ ಮೂಲವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಅದರೆ ರೂಪಸಾಮ್ಯವಿರುವ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಮುಖ್ಯ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ಕರಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸುಟ್ಟು ಕರಿಕಾಗು ; ಸೀದುವೋಗು. ೨. ಹುರಿ ; ಸುಡು. ೩. ಎಣ್ಣೆ ಅಥವಾ ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸು. (ನಾ). ೪. ಕರಿಕು ; ಸೀದುವೋಗುವಿಕೆ. ೫. ಕರಿಯ ಬಣ್ಣ ; ಕಪ್ಪು. ೬. ಅಶುಭ ; ಅನುಂಗಳ. ೭. ಸಸ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ. ೮. ಅನೆ. ೯. ವಿಷ್ಣು.

ಚರ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಗುವನ್ನು ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳು. (ನಾ). ೨. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ದೇವಾಲಯ.

೪. ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ವಿಶೇಷಾರ್ಥವಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಈ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಅದರೆ ಕೇವಲ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾಕರಣ, ಅಲಂಕಾರ, ಸಂಗೀತ, ನಾಟ್ಯ ಮುಂತಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಇತರ ಅರ್ಥಗಳೂ ಇರುವುದಾದರೆ ಅಂಥ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ, ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗಿಂದಾಗ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಉಪಮೆ, ದೀಪಕ, ರೂಪಕ ಮುಂತಾದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

೫. ಒಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳಿರುವಾಗ ಶಿಷ್ಟರೂಪಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅತಿ ಗ್ರಾಮ್ಯವಾದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಬಿಡಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ಕುಳ್ಳು $\times$ = ಕುರುಳ್(ಳು)✓
ನೆಳ್ಳು $\times$ = ನೆರಳ್(ಳು)✓

೬. ಒಂದು ಶಬ್ದದ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿರುವ ರೂಪಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಓದುಗರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರ್ಯಾಯಶಬ್ದಗಳಿಗೆ '=' ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ಆ ಎರಡು ರೂಪಗಳಿಗೂ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ಚುಚ್ಚು ೧. = ಚುರ್ಚು. ೨. ಎತ್ತಿಕಟ್ಟು ; ಪ್ರಚೋದಿಸು. ೩. ರಂಧ್ರ ಮಾಡು. (ನಾ). ೪. ಇರಿತ ; ತಿವಿತ. ೫. ಬಯ್ಲುಳು ; ಸಿಂಡೆ.

ಚುರ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. (ಆಯುಧ, ಮುಳ್ಳು ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ) ತಿವಿ, -ಚುಚ್ಚು. ೨. ಸುಡು ; ದಹಿಸು.

೭. ಒಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಾಗ, ಕ್ರಿಯಾನಾಚಕ, ನಾಮನಾಚಕ, ಗುಣನಾಚಕ, ಸರ್ವನಾಮ, ಅನ್ಯಾಯ, ಪ್ರತ್ಯಯ-ಎಂಬ ಅನುಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಗಿದೆ.

೮. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಇಸು' ಪ್ರತ್ಯಯವು ಅನೇಕ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. 'ಇಸು' ಸೇರಿದಾಗ ಎರಡು ಬೇರೆಬೇರೆ ಶಬ್ದಗಳು ಒಂದೇ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಎರಡನ್ನೂ ಒಂದೇ ಮುಖ್ಯಉಲ್ಲೇಖವನ್ನಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ಕುಪ್ಪಳಿಸು
 ಕುಪ್ಪಳಿ + - ಇಸು
 ಕುಪ್ಪಳ + - ಇಸು
 ಜೂರಿಸು
 ಜೂರ್ + - ಇಸು
 ಜೂರು + - ಇಸು

ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ 'ಇಸು' ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದಾಗ ಆ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರ ಲೋಪವುಂಟಾಗುವುದು. ಅಂಥವುಗಳು ಸಾಧಿತಧಾತುಗಳು. ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನಾಗಿಯೇ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ಜುಂಬನ + - ಇಸು = ಜುಂಬಿಸು.
 ಸಮರ್ಥನ + - ಇಸು = ಸಮರ್ಥಿಸು.

೯. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿರುವ ದೀರ್ಘಸ್ವರಾಂಶ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಪರಿವರ್ತನೆಯೊಡನೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಮಸಂಸ್ಕೃತ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ಕದಲೀ — ಕದಳಿ
 ಗಂಗಾ — ಗಂಗೆ
 ಮಾಲಾ — ಮಾಲೆ

ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಇಂಥ ಪದಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಆದ ಸಮಾಸಪದಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನಾಗಿಯೇ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ಕದಳೀಗರ್ಭ
 ಗಂಗಾಧರ
 ಮಹೀಧರ

ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್, ಅನು, ನಿರ್, ಪರಿ, ಪ್ರತಿ ಮುಂತಾದ ವಿವಿಧ ಉಪಸರ್ಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಬ್ದಗಳು ವಿಶ್ವವಾಗುವೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿರುವವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಅರಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಖ್ಯಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

—ಜ, —ಪ, —ರುಹ ಮುಂತಾದುವು ಸೇರಿ ಆಗಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಧಿತಪದಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನಾಗಿಯೇ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ಅಧಿಪ
ಜಲಜ
ಪಂಕರುಹ

ಜಗತ್, ವಿರಾಟ್, ಹರಿತ್ ಮುಂತಾದ ವ್ಯಂಜನಾಂತ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾಗಿ ಕೊಡದೆ ಅವುಗಳೊಡನೆ ಇತರ ಪದಗಳು ಸೇರಿ ಅಗಿರುವ ಸಮಾಸಗಳನ್ನೇ ಮುಖ್ಯ ಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ಜಗತ್ಕರ್ತೃ
ವಿರಾಟ್ಟುರುಷ
ಹರಿನ್ಮಣಿ

೧೦. ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ಸಮಾಸಪದಗಳನ್ನೂ ಮುಖ್ಯಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸಮಾಸದ ಮೊದಲನೆಯ ಪದವನ್ನು ಮುಖ್ಯಉಲ್ಲೇಖವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಆ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಇತರ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಆಕಾರಾದಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಅದೇಶಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕಂಸಚಿಹ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ಅಂದ ~ (೦) ಕೊ (ಗೊ) ಳಿಸು
ಚುಕ್ಕಿ ~ ಕು (ಗು) ವರೆ

ಹೀಗೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸಮಾಸಪದಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಹುವ್ರಿಹಿ ಸಮಾಸಗಳನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಮೂಲರೂಪದಿಂದ ತೀರ ಭಿನ್ನವಾದ ಶಬ್ದರೂಪಗಳನ್ನೂ ಮುಖ್ಯಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನಾಗಿಯೇ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ಬೆಂಗದಿರೆ ಕಟ್ಟಿಚ್ಚು
ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ನಿಟ್ಟುಪವಾಸ

೧೧. ಸಮಾಸಪದಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಪರಶಬ್ದವು ಮೂಲತಃ 'ಃ' ಸಹಿತ ಶಬ್ದವಾಗಿದ್ದು, ಅದಕ್ಕೆ ಅಧುನಿಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದರೆ ಅಂಥ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ರೇಫ ಸಹಿತವಾಗಿಯೇ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇದೇ ನಿಯಮವನ್ನು ಬ. ಮತ್ತು ಕುಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನುಸರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ತಳ ~ ಊ (ವೂ) ರು = ೧. ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲು ; ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ವಾಸಮಾಡು.
೨. ಬೀಡುಬಿಡು ; ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳು.

ಗಂಟು ~ ಬೀಳು = ೧. ಗಂಟುಗಂಟಾಗು ; ಗೋಜಾಗು. ೨. ಬೆನ್ನು ಹತ್ತು ; ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳು. ೩. ಸಮನಾಗು ; ಸರಿಯಾಗು.

ಗಾಳಿ ~ ಕೋಳಿ = ವಾಯುವಿನ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು ; ಗಾಳಿಹುಂಚು.

ಇಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚ, ಬೀಜ, ಕೋಟಿ ಎಂಬುವೇ ಮೂಲರೂಪಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ಸಮಾಸಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವು ಸಾಮಾನ್ಯರೇಫದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದುವು, ಕುಳಸಹಿತವಾಗಿದ್ದುವು ಎಂದರ್ಥ.

೧೨. ಕಿಷ್ಕಿ, ಪೂನ್, ಬಾನ್ ಮುಂತಾದ ಮೂಲಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಅದೇಶವಾಗಿ ಬರುವ ಕಿಷ್ಕ, ಕಿಷ್ಕ, ಪೂಂ, ಬಾಂ ಮುಂತಾದ ರೂಪಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಅನುಕೂಲತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೂ ಮುಖ್ಯಉಲ್ಲೇಖಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಳಗೆ ಅಕಾರಾದಿಯಾಗಿ ಇತರ ಸಮಾಸಪದಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ಪೂಂ (ನಾ). ಹೊನ್ನು ; ಬಂಗಾರ. ~ಬೆಸ = ಚಿನ್ನದ ಕೆಲಸ.

೧೩. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಿಂದುಸಹಿತವಾಗಿಯೂ ಬಿಂದುರಹಿತವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಅರ್ಥ ಇರುವುದುಂಟು. ಆ ಬಗೆಯ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಬಿಂದುವಿಗೆ ಕಂಸವನ್ನು ಹಾಕಿ ಎರಡನ್ನೂ ಒಂದೇ ಮುಖ್ಯಉಲ್ಲೇಖವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ನೂ(ಂ)ಕು
ಮಲ(ಂ)ಗು

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಂದುಸಹಿತವಾದ ಶಬ್ದಕ್ಕೂ ಬಿಂದುರಹಿತವಾದ ಶಬ್ದಕ್ಕೂ ಅರ್ಥವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ಅಡಂಗು
ಅಡಗು

೧೪. ಸಮಾಸಪದಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಕಂಸದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ಬ್ರಹ್ಮ ~ಜರ್ಯ(ರ್ಯ).
ಮಂತ್ರಣ ~ಶಾ(ಸಾ)ಲೆ.

೧೫. ರ ಮತ್ತು ಱ : 'ಱ'ದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕನ್ನಡ ಪದಗಳು ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸರೇಫವಾಗಿವೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ 'ಱ'ದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಮೂಲಾರ್ಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯರೇಫದ ಪದಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥಗಳಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ' = ' ಚಿಹ್ನೆಯ ಮೂಲಕ ಎರಡು ರೂಪಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಭಾಷಾ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಓದುಗರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದೆ. ಇಂಥ ಶಬ್ದಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಅದ ಸಮಾಸಪದಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಆಯಾರೂಪಗಳ ಕೆಳಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ (i) : ನೆರೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಗುಂಪುಸೇರು ; ಒಟ್ಟಾಗು. ೨. ಸಂಭೋಗಿಸು.
೩. ಕೂಡಲು ಬೆಳ್ಳಗಾಗು. ೪. = ನೆಜಿ. (ನಾ). ೫. ಸಮೂಹ ; ಗುಂಪು. ೬. ಕೂಡಲು ಬೆಳ್ಳಗಾಗುವಿಕೆ. ೭. ಸಮೀಪ ; ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ. (ಗು). ೮. ಸಮೀಪದ. ~ಊ(ಯೂ,ವೂ)ರು = ಪಕ್ಕದ ಊರು.

ನೆಹಿ(ರೆ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಪೂರ್ಣವಾಗು; ಪೂರ್ತಿಗೊಳ್ಳು. ೨. ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರು; ಋತುಮತಿಯಾಗು. ೩. ಅಧಿಕವಾಗು; ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಉಕ್ಕು. (ನಾ). ೪. ಮಹಾಪೂರ; ತುಂಬುಪ್ರವಾಹ. ೫. ಪೂರ್ಣವಾದುದು. (ಅ). ೬. ಚೆನ್ನಾಗಿ; ಪೂರ್ಣವಾಗಿ. ~ತಿ(ದಿ)ಂಗ್ = ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರ; ಮಣ್ಣು ಮೆಯ ಚಂದ್ರ.

ಸಾಮಾನ್ಯರೇಫದ ಮತ್ತು ಶಕಟರೇಫದ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಸಮಾನಾರ್ಥಗಳಿದ್ದರೆ ಅವೆರಡನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆಯೇ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಓದುಗರ ಸಾಲಭ್ಯಕ್ತಾಗಿ ಶಕಟರೇಫವುಳ್ಳ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯರೇಫವನ್ನು ಕಂಸದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ (ii) : ಬಹ(ರ)ಡು (ನಾ). ೧. ನಿಸ್ಸಾರವಾದುದು; ಪೊಳ್ಳು. ೨. ಗೊಡ್ಡು; ಬಂಜೆತನ. ೩. ಬಯಲು; ಶೂನ್ಯತೆ.

೧೬. ಈ ಮತ್ತು ಟ : ಈ ಅಥವಾ ಟ ಇವುಗಳಿರುವ ಶಬ್ದಗಳಿಗೂ ಮೇಲಿನ ರ ಮತ್ತು ಟ ನಿಯಮವೇ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉದಾ (i) : ಕೊಳೆ ೧. = ಕೊಟಿ. ೨. ಪ್ರಗತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಇರು. ~ಹಾಕು = ೧. ಕೊಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡು. ೨. ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸು; ಪ್ರಗತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಇರಿಸು.

ಕೊಟಿ(ಳೆ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೆಟ್ಟು ನಾರು. (ನಾ). ೨. ಕೊಳೆತುದು; ಹೊಲಸು. ~ಪಾ(ವಾ)ವು = ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಾವು; ಕೊಳಕು ಮಂಡಲ.

ಉದಾ (ii) : ಗೊಬ(ಳ)ಸು (ನಾ). ಕುಣಿಕೆ; ಕೊಂಡಿ.

೧೭. ವ್ಯಂಜನಾಂತ, ಉಕಾರಾಂತ ಮತ್ತು ಲಕಾರಸಹಿತ, ಳಕಾರಸಹಿತ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥಸಾಮ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಮುಖ್ಯಉಲ್ಲೇಖವನ್ನಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ನವಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ; ಮಯೂರ.

ನಲಿ(ಳಿ)ನ (ನಾ). ತಾನರೆ; ಕಮಲ.

೧೮. ಅರ್ಥವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಂಡುಬಂದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವುಗಳಿಗಿರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ಪಾರ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ನಿರೀಕ್ಷಿಸು; ಎದುರುನೋಡು. ೨. ಅತಿಸು; ಹಾರೈಸು. ೩. ಲಕ್ಷಿಸು; ಗಮನಿಸು.

ಪಾರು ೧. = ಪಾರ್. ೨. = ಪಾಲು. (ನಾ). ೩. ದಡ; ತೀರ. ೪. ಸೂರಿನ ಇಳಿಜಾರು ಭಾಗ.

ನಲ (ನಾ). ೧. ಪೊಳ್ಳಾದ ಬಿದಿರು. ೨. ಕಂಠ; ವಾಸನೆ. ೩. ನಿಷಫದೇಶದ ಒಬ್ಬ ದೊರೆಯ ಹೆಸರು. ೪. ಆರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ನಳ ೧. = ನಲ. ೨. = ನಲ್ಲಿ.

೧೯. ಇ, ಐ, ಏ, ಏ — ಈ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಮೊದಲಾಗುವ ಪದಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಅಕ್ಷರಗಳು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಉಳಿದ ಅಕ್ಷರಗಳು ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟನೆಯ ಅಕ್ಷರವಾಗುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಾಗ ಇವುಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

೨೦. ಈ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಪದಗಳ ಅಕಾರಾದಿ ಹೀಗಿದೆ.

ಸ್ವರ, ಅನುಸ್ವಾರ, ವಿಸರ್ಗ, ವರ್ಗೀಯಾಕ್ಷರಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ್ಗೀಯಾಕ್ಷರಗಳು. ಅವರ್ಗೀಯಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಸಾಮಾನ್ಯರೇಫದ ನಂತರ ಶಕಟರೇಫವನ್ನೂ ಕುಳಿದ ಅನಂತರ 'ಃ' ವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ಅ

ಅಂಕ

ಅಂತಃಪುರ

ಅಂತಃಸ್ಥ

ಅಂತಕ

ಅಕಚ

ಅರೋಚಿ

ಅಜ(ರ)

ಅರ್ಕ

ಅಲ್ಪದೇ

ಅಝ(ಛ, ಳ, ಟು)

೨೧. ವಿರಾಮ ಚಿಹ್ನೆಗಳು : ಇತರ ಚಿಹ್ನೆಗಳು :

ಪೂರ್ಣವಿರಾಮ : — ಮುಖ್ಯಉಲ್ಲೇಖಗಳ ವ್ಯಾಕರಣಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ ಅನಂತರವೂ ಅರ್ಥಜ್ಞಾಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ೧, ೨, ೩ ಎಂಬ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಮುಂದೆಯೂ ಒಂದು ಅರ್ಥವು ಪೂರೈಸಿದಾಗಲೂ ಪೂರ್ಣವಿರಾಮವನ್ನು ಬಳಸಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ಮೋಡೆ (ನಾ). ದಡ್ಡ ಹೆಂಗಸು.

ಅರ್ಧವಿರಾಮ : — ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಅರ್ಥದ ಛಾಯೆ ಇರುವಾಗ ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳ ನಡುವೆ ಈ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಬಳಸಿದೆ.

ಉದಾ : ದುಬಾರಿ (ನಾ). ತುಟ್ಟ ; ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ.

ದುಂಡುಕಂಠ : — ಈ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ.

(i) ಮುಖ್ಯಉಲ್ಲೇಖಗಳಾದ ಶಬ್ದಗಳು ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದ, ನಾಮಪದ, ಗುಣವಾಚಕ, ಅವ್ಯಯ ಮುಂತಾದ ಯಾವ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಾಗ—

ಉದಾ : ಬಿಡಾರಿ (ನಾ). ತಂಗುವ ಸ್ಥಳ.

(ii) ಜ, ಟ ಅಕ್ಷರಗಳ ಮುಂದೆ ಸಾಮಾನ್ಯರೇಫ, ಕುಳ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಾಗ—

ಉದಾ : ಮೂಱು(ರು) (ನಾ). ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ.
ಮುಱು(ಳ್ಳು) (ಕ್ರಿ). ಮುಳುಗು ; ಅಡಗು.

(iii) ಒಂದು ಶಬ್ದವು ಬಿಂದುಸಹಿತವಾಗಿಯೂ ಬಿಂದುರಹಿತವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದು ಅದನ್ನು ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸೂಚಿಸುವಾಗ ಬಿಂದು ವಿಕಲ್ಪವೆಂದು ಸೂಚಿಸಲು—

ಉದಾ : ಮೂ(ಂ)ಕು (ನಾ). ಗಾಡಿ ಹೊಡೆಯುವವನು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳ ; ಮೂಕೆ.

(iv) ಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಅರ್ಥಸ್ಪಷ್ಟತೆಗಾಗಿ ಸೇರಿದ ಕೆಲವು ಪದಗಳನ್ನು ಕಂಸಗಳೊಳಗೆ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ : ಮೊರೆ (ಕ್ರಿ). ೧. (ತುಂಬಿಯಂತೆ) ಧ್ವನಿಮಾಡು, —ಝಂಕರಿಸು. ೨. (ವಾದ್ಯದಂತೆ) ಶಬ್ದಮಾಡು, —ಘೋಷಿಸು.

“~” ಈ ಚಿಹ್ನೆಯು ಬಂದಾಗ ಮುಖ್ಯಉಲ್ಲೇಖಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಶಬ್ದ — ಈ ಚಿಹ್ನೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರುವ ಶಬ್ದ — ಸೇರಿ ಸಮಾಸವಾಗಿದೆ ಎಂದರ್ಥ.

ಉದಾ : ಪಸದನ (ನಾ). ೧. ಅಲಂಕಾರ ; ಪ್ರಸಾಧನ. ೨. ಅಭರಣ.
~(ಂ)ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

“=” ಒಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಮಾನಾರ್ಥವಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಶಬ್ದದ ಮುಂದೆಯೂ ಪರ್ಯಾಯಶಬ್ದಗಳ ಮುಂದೆಯೂ ಈ ಚಿಹ್ನೆಯು ಉಪಯೋಗಗೊಂಡಿದೆ.

ಉದಾ : ಪಸಾಯನ = ಪಸಾಯ.

“, - ” ಒಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಪದದ ಬದಲು ಮತ್ತೊಂದು ಪದವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಾಗ ಈ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ‘, - ’ ಇರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಅರ್ಥದ ಮೊದಲಭಾಗವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಉದಾ : ತೆರೆ ೧. = ತೆಪ್ಪೆ. (ನಾ). ೨. ಅಲೆ ; ತರಂಗ. ೩. ಚರ್ಮದ ಮಡಿಕೆ, —ಸುಕ್ಕು.

೨೨. ಅಕ್ಷರಗಳ ಗಾತ್ರ :— ಮುಖ್ಯಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನು ೧೦ ಪಾಯಿಂಟ್ ದಪ್ಪ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲೂ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ೧೦ ಪಾಯಿಂಟ್ ಸಣ್ಣ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲೂ ಮುದ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ.

* * *

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಈ ನಿಘಂಟು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾರಾಯಣ ಅವರೂ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ-ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟು ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರೂ ನಿರಂತರವೂ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ನಿಘಂಟು ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ನಿಘಂಟಿನ ಕೆಲಸ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕಚೇರಿಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗದವರಲ್ಲರೂ ತೋರಿಸಿದ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆಯೂ ವಿಶ್ವಾಸವೂ ಕೇವಲ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಮಾನದಿಂದ ಅಳೆಯಲಾಗದುವಾಗಿದೆ. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುದ್ರಣಗೊಂಡು ಓದುಗರ ಕೈಸೇರಿತೆಂಬ ಧನ್ಯತೆಯ ಭಾವದಲ್ಲಿ ನಿಘಂಟು ಕಚೇರಿಯ ಸಂಪಾದಕರುಗಳೂ ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗದವರೂ ಸಂತೃಪ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ನಿಘಂಟು ಮುದ್ರಣದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀ. ಅಚ್ಚುಕೂಟದ ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗದವರು ತೋರಿಸಿದ ಅಪೂರ್ವ ಸಹಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಈ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟಿನ ಉಪಯುಕ್ತತೆ ಹೆಚ್ಚುವಂತೆ ಪ್ರಾಜ್ಞರು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇವೆ.

೨-೧೦-೧೯೭೫

ಬೆಂಗಳೂರು

ಜಿ. ನೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟು

ಅ

ಆ

ಅಂ

ಅ (ನಾ). ೧. ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಮೊದಲ ನೆಯ ವರ್ಣ. ೨. ವಿಷ್ಣು.
ಅಂಕ (ನಾ). ೧. ಕೊಕ್ಕೆ; ಅಂಕುಶ. ೨. ಕೊಂಕು; ಡೊಂಕು. ೩. ಅಂಕ ವಣ; ರಿಕಾಪು. ೪. ತೊಡೆ. ೫. ಗುರುತು; ಚಿಹ್ನೆ. ೬. ಹೆಸರು; ಬಿರುದು. ೭. ಯುದ್ಧ. ೮. ಜಟ್ಟಿ. ೯. ನಾಟಕ ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಭಾಗ. ೧೦. ಕುಂದು. ೧೧. ಅಂಕೆ; ಸಂಖ್ಯೆ. ೧೨. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ. ~ಗಣಿತ = ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರದ ಒಂದು ಭೇದ. ~ಪರದೆ = ನಾಟಕದ ಅಂಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡುವ ಪರದೆ. ~ಮಾಲೆ = ಬಿರುದುಗಳ ಮಾಲೆ. ~ಮಾ(ವಾ)ತು = ೧. ಯುದ್ಧದ ಮಾತು. ೨. ವಿರವ ಜನ. ~ವಣಿ(ಣೆ) = ರಿಕಾಪು. ~ಪ(ವ)ಱಿ(ರೆ) = ರಣಭೇರಿ.
ಅಂಕಣ (ನಾ). ೧. ಮನೆಯ ಎರಡು ಕಂಬಗಳ (ತೋಲೆಗಳ) ನಡುವಿನ ಪ್ರದೇಶ. ೨. ಸ್ಥಳ; ಪ್ರದೇಶ. ೩. ಅರೆ; ಸೆಳೆಖಾನೆ.
ಅಂಕನ (ನಾ). ಗುರುತು ಮಾಡುವುದು; ಬರೆ ಹಾಕುವುದು.
ಅಂಕಿತ (ನಾ). ೧. ಗುರುತು; ಮುದ್ರಿಕೆ. ೨. ರುಜು; ಸಹಿ. ೩. ಅರ್ಪಣೆ (ಗು). ೪. ಗುರುತುಮಾಡಿದ. ~ನಾಮ = ಇಟ್ಟ ಅಥವಾ ಕೊಟ್ಟ ಹೆಸರು.

ಅಂಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸೊಟ್ಟು ಗು. (ನಾ). ೨. ಸೊಟ್ಟು. ೩. ನಾಟಕದ ಅಂಕ. ~ಡೊಂಕು = ವಕ್ರತೆ.
ಅಂಕುರ (ನಾ). ೧. ಮೊಳಕೆ. ೨. ಕೂದಲು. ೩. ರಕ್ತ. ೪. ನೀರು. ೫. ಊತ; ಬಾವು. ~ಅರ್ಪಣ = ೧. ಆಗೆ ಹಾಕುವುದು. ೨. ಪ್ರಾರಂಭ. ~ಇಸು = ೧. ಮೊಳೆ; ಮೊಳಕೆ ಯಾಗು. ೨. ಚಿಗುರು. ೩. ನವಿರೇಳು. ೪. ಎಳೆಗೆ ಹೊಂದು. ~ಪ(ವ)ಡೆ = ಮೊಳಕೆಯಾಗು. ~ವಿ(ವೇ)ಱು(ರು) = ರೋಮಾಂಚನವಾಗು.
ಅಂಕುಶ (ನಾ). ೧. (ಅನೆಯನ್ನು ಹದ್ದಿನಲ್ಲಿ ಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ) ಒಂದು ಆಯುಧ. ೨. ಗುರುತು.
ಅಂಕೆ (ನಾ). ೧. ಅಜ್ಜೆ; ಅಪ್ಪಣೆ. ೨. ಹತೋಟಿ; ಹಿಡಿತ. ೩. ದರ್ಪ; ರೀವಿ. ೪. ಲೇಪನ. ೫. ಸಂಖ್ಯೆ; ಎಣಿಕೆ. ೬. ಗುರುತು. ~ಗ = ಗುರುತುಳ್ಳವನು.
ಅಂಗ (ನಾ). ೧. ರೀತಿ; ವಿಧ. ೨. ದೇಹ. ೩. ಅವಯವ; ಭಾಗ. ೪. ಒಂದು ದೇಶ. ~ಅ(ವಾ)ನು = ದೇಹವನ್ನು ತಾಳು; ಧರಿಸು. ~ಇ(ವಿ)ಸು = ೧. ಒಪ್ಪು; ಸಮ್ಮತಿಸು. ೨. ಇಪ್ಪಪಡು; ಸ್ವೀಕರಿಸು

೨. ಕವಿ; ಮುತ್ತು. ೪. ಕೂಡು; ಸೇರು.
 ~ (ಂ) ಕೊ (ಗೊ) ಘ = ಅಂಗೀಕರಿಸು;
 ಅವಲಂಬಿಸು. ~ ಚಿತ್ತ = ಪಾರಿತೋಷಕ;
 ಉಡುಗೊರೆ. ~ ಚೇಷ್ಟೆ = ಅಂಗದ ಚಲನೆ.
 ~ ಛ (ಚ್ಚ) ದನ = ಮೈಹೊದಿಕೆ; ಕವಚ;
 ಅಂಗಜೋಡು. ~ ಜಾಲ = ಅಂಗರಕ್ಷಕ.
 ~ ಜಾವ = ಪಹರೆ. ~ (ಂ) ಶು (ದು)ಂ ಬು
 = ಮೈಯೆಲ್ಲ ತುಂಬು. ~ ದಟ್ಟಿ = ಪೂಜ್ಯ
 ರಾದವರ ಪಾದವನ್ನು ತೊಳೆದ ಬಳಿಕ, ತನ್ನ
 ಮೈಮೇಲಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ಪಾದದ ಕೆಳಗೆ
 ಹಾಸುವ ಬಟ್ಟೆ. ~ (ಂ) ಪ (ಬ) ಡೆ = ಆಕಾರ
 ಧರಿಸು. ~ ಪಾಳಿ = ಆಲಿಂಗನ.
 ~ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ = ಉರುಳುಸೇವೆ; ದಿಂಡುರುಳು.
 ~ ಭೋಗ = ದೇವರ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪರಿಮಳ
 ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಲೇಪಿಸುವ ಉಪಚಾರ.
 ~ ಮಚ್ಚ = ದೇಹದ ಮೇಲಿನ ಗುರುತು;
 ರುಜುವಾತು. ~ ಮರ್ದ (ರ್ದಿ) = ಮೈ
 ಯೊತ್ತುವವನು. ~ ಮುದ್ರೆ = ಶರೀರದ ರೀತಿ.
 ~ ರಕ್ಷಕ = ಮೈಗಾವಲಿನವನು. ~ ರಾಗ
 = ಮೈಗೆ ಸುಗಂಧ ಲೇಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.
 ~ ರುಚಿ = ದೇಹದ ಕಾಂತಿ. ~ ನಟ್ಟಿ
 = ೧. ಹೊದೆಯುವ ಬಟ್ಟೆ; ನಲ್ಲಿ. ೨. ಮೈಕಟ್ಟು.
 ೩. ಸೌಂದರ್ಯ. ~ ನರ್ಮ = ಕವಚ.
 ~ ನಸ್ರ = ೧. ಸಣ್ಣ ಬಟ್ಟೆ; ನಲ್ಲಿ.
 ೨. ಉಪಪತ್ನಿ. ~ ನಿಕಾರ = ೧. ಶರೀರದ
 ವಿರೂಪ. ೨. ರೋಗ. ೩. ಮೂರ್ಛೆ;
 ಅಪಸ್ವಾರ. ~ ನಿಕ್ಷೇಪ = ಅಂಗಗಳನ್ನು
 ಚಲಿಸುವುದು; ಅಂಗಚೇಷ್ಟೆ. ~ ವಿದ್ಯೆ
 = ೧. ಪ್ರಧಾನವಿದ್ಯೆಗೆ ಅಂಗವಾದ ವಿದ್ಯೆ.
 ೨. ಸಾಮುದ್ರಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರ. ~ ವೈಕಲ್ಯ
 = ಅಂಗಹೀನತೆ. ~ ಶುದ್ಧಿ = ೧. ಶರೀರದ
 ನೈರ್ಮಲ್ಯ. ೨. ಹೊಡೆತ. ~ ಸಂಗ
 = ಕೂಟ; ಸಂಭೋಗ. ~ ಸಂಸ್ಕಾರ = ಅಂಗ
 ವನ್ನು ಅಂದಗೊಳಿಸುವ ಸ್ನಾನ ಇತ್ಯಾದಿ.

~ ಸಾಧಕ = ೧. ಅಂಗಸಾಧನೆ.

೨. ವ್ಯಾಯಾಮವನ್ನು ಮಾಡುವವನು.

ಅಂಗಜ (ನಾ). ಮನ್ಮಥ; ಆನಂಗ.

ಅಂಗಡಿ (ನಾ). ೧. ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾರುವ
 ಸ್ಥಳ. ೨. ಅಡಂಬರ. ೩. ಒರಳಿನ ಕುಳಿಯ
 ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಜಾಗ. ~ ಕಾ (ಗಾ) ಅ (ರ)
 = ಅಂಗದಿಯವ; ವರ್ತಕ. ~ ಕೆ (ಗೆ) ರಿ
 = ಅಂಗಡಿಗಳ ಸಾಲು; ಬೀದಿ. ~ ಪ (ವ) ಸರ
 = ಅಂಗಡಿ ಬೀದಿ.

ಅಂಗಣ (ನಾ). ೧. ಮನೆಗೆ ಸೇರಿರುವ
 ಅವರಣದ ಬಯಲು; ಮುಂಭಾಗ; ಅಂಗಳ.

೨. ಮಧ್ಯಸ್ಥಳ.

ಅಂಗತ್ತ (ಅ). ಬೆನ್ನು ಕೆಳಗಾಗಿ; ಮುಖ
 ಮೇಲಾಗಿ.

✓ ಅಂಗದ (ನಾ). ೧. ತೋಳುಬಳೆ. ೨. ವಾಲಿಯ
 ಮಗ.

ಅಂಗನೆ (ನಾ). ಹೆಂಗುಸು.

ಅಂಗಲ (ಗು). ತೆಳುವಾಗಿ ಹರಡಿದ; ದಟ್ಟ
 ನಲ್ಲದ.

ಅಂಗಲಾಚು (ಫ) (ಕ್ರಿ). ಬೇಡು; ಮೊರೆಯಿಡು.

~ ಇಕೆ = ಮೊರೆಯಿಡುವಿಕೆ.

ಅಂಗವಣಿ (ನಾ). ೧. ರೀತಿ; ವಿಧಾನ.

೨. ಸಾಹಸ. ೩. ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ೪. ಕಾರ್ಯ.

೫. ಬಯಕೆ; ಉದ್ದೇಶ.

ಅಂಗಳ = ಅಂಗಣ.

ಅಂಗಾಡಿ = ಅಂಗಡಿ.

ಅಂಗಾತ = ಅಂಗತ್ತ.

ಅಂಗಾರ (ನಾ) ೧. ಬೆಂಕಿ; ಕೆಂಡ. ೨. ಇದ್ದಲು;
 ಬೂದಿ; ಇಂಗಾಲ. ೩. ಮಾಧ್ವರು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ
 ಧರಿಸುವ ಇದ್ದಲಿನ ರೇಖೆ. ೪. ಮಂಗಳಗ್ರಹ.
 ~ ಗ್ರಹ = ೧. ಕೆಂಡ. ೨. ಮಂಗಳಗ್ರಹ.
 ~ ಗಂಧಿ = ಇಂಗು. ~ ಚೂಡ = ೧. ಪಾರಿ
 ವಾಳ. ೨. ಮುಳ್ಳುಮುತ್ತುಗ. ~ ಮಣಿ
 = ಹವಳ. ~ ವಲ್ಲರಿ = ೧. ಹೊಂಗಿಮರ.

೨. ಹುಲಿಗಿಲಿಗಡ. ~ಹೋ(ವೋ)ಳಿಗೆ
= ಕೆಂಡದಮೇಲೆ ಸುಟ್ಟು ರೊಟ್ಟು; ಉಬ್ಬು
ರೊಟ್ಟು.
ಅಂಗಾರಕ (ನಾ). ಮಂಗಳಗ್ರಹ.
ಅಂಗಾಲ್(ಲು) (ನಾ). ಕಾಲ ಅಡಿ; ಹೆಜ್ಜೆಯ
ಕೆಳಭಾಗ.
ಅಂಗಿ (ನಾ). ೧. ಕವಚ. (ಗು). ೨. ಅಂಗ
ಗಳುಳ್ಳ. ೩. ಪ್ರಧಾನವಾದ.
ಅಂಗಿಕೆ(ಗೆ) (ನಾ). = ಅಂಗಿ.
ಅಂಗೀಕರಣ (ನಾ). = ಅಂಗೀಕಾರ.
ಅಂಗೀಕರಿಸು(ಕ್ರಿ). ೧. ಸ್ವೀಕರಿಸು. ೨. ತಾಳು;
ಧರಿಸು. ೩. ಒಪ್ಪು; ಅನುಮತಿಸು.
ಅಂಗೀಕಾರ (ನಾ). ಒಪ್ಪಿಗೆ; ಸಮ್ಮತಿ.
ಅಂಗು (ನಾ). ೧. ಮ ಮರ್; ಗುಟ್ಟು.
೨. ಒಂದು ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿ.
ಅಂಗುಟ (ನಾ). = ಅಂಗುಸ್ಥ.
ಅಂಗುಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಬೆರಳು. ೨. ಒಂದು
ಇಂಚು.
ಅಂಗುಲಿ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಬೆರಳು. ೨. ಅನೆಯ
ಸೊಂಡಿಲಿನ ತುದಿ. ೩. ಗಜಕರ್ಣಕೆಗಿಡ.
೪. ಅರಿದಳ. ~ತ್ರಾಣ = ಬೆರಳುಕಾಪು;
ಅಂಗುಸ್ತಾನು. ~ಮೋಟನೆ = ನೆಟಕೆ ಮುರಿ
ಯುವುದು.
ಅಂಗುಲೀಯಕ (ನಾ). ಉಂಗುರ.
ಅಂಗುಷ್ಠ (ನಾ). ಹೆಬ್ಬೆರಳು. ೨. ಹೆಬ್ಬೆರಳಿನ
ಆಳತೆ.
ಅಂಗುಳ್(ಳು) (ನಾ). ಕಿರು ನಾಲಗೆಯ
ಪ್ರದೇಶ; ಗಂಟಲ ಮೇಲಟ್ಟು; ತಾಲು.
~ಮುಳ್ = ಕಿರುನಾಲಗೆಯ ರೋಗ.
ಅಂಗೂರ (ನಾ). ದ್ರಾಕ್ಷೆ.
ಅಂಗೂಷ (ನಾ). ೧. ಮುಂಗುಸಿ. ೨. ಬಾಣ.
ಅಂಗೆಯಾ (ನಾ). ಕೈಯ ಒಳಭಾಗ; ಕರತಳ.
ಅಂಗೈ = ಅಂಗೆಯಾ. ~ನೆಲ್ಲಿ = ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ
ವಿಷಯ; ಕರತಲಾಮಳಕ

ಅಂಘ್ರ (ನಾ). ೧. ಕಾಲು; ಹೆಜ್ಜೆ. ೨. ಬೇರು.
~ತಲ = ಅಡಿ; ಅಂಗಾಲು. ~ತ್ರಾಣ
= ಪಾದರಕ್ಷೆ; ಮೆಟ್ಟು. ~ಫಲ = ಸಿತ್ತ ಕೋಶ.
ಅಂಘ್ರಪ (ನಾ). ಬೇರಿನಿಂದ ನೀರು ಕುಡಿಯು
ವುದು; ಮರ.
ಅಂಚಲ(ಳ) (ನಾ). ಸೆರೆಗು; ಅಂಚು; ಕೊನೆ.
ಅಂಚಿತ (ಗು). ೧. ಕಳೆದ. ೨. ಬಾಗಿ ದ.
೩. ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ೪. ಸುಂದರ. ೫. ಪ್ರಸಿದ್ಧ.
೬. ಸ್ಪಷ್ಟ.
ಅಂಚಿರ (ಗು). ಅಸ್ಥಿರ; ಚಂಚಲ.
ಅಂಚು (ನಾ). ೧. ಕೊನೆ; ತುದಿ. ೨. ಸೀರೆ,
ಧೋತ್ರಗಳ ದಡಿ. ~ಕ(ಗ) ಟ್ಟು
= ೧. ಗಡಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸು; ಬದುಹಾಕು.
೨. ಕರೆಕಟ್ಟು.
ಅಂಜೆ (ನಾ). ೧. ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ. ೨. ಟಪಾಲು;
ಪ್ರಯಾಣ; ಸಾಗಣೆ. ೩. ಅಂಚು; ತುದಿ.
೪. ಹಂಸ. ೫. ಬಟ್ಟೆ. ~ಗಮನೆ = ಹಂಸದ
ನಡಗೆಯುಳ್ಳವಳು. ~ಗಾಮಿನಿ = ಸರಸ್ವತಿ.
ತು(ದು)ಪ್ಪುಳ್ = ಹಂಸದ ಗರಿಯ
ತುಪ್ಪುಳು. ~ತೇ(ದೇ)ರ = ಬ್ರಹ್ಮ.
ಪಾ(ವಾ)ಸು = ಹಂಸದ ಗರಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ
ಹಾಸುಗೆ.
ಅಂಜನ (ನಾ). ೧. ಮುಲಾಮು; ಕಾಡಿಗೆ.
೨. ಮಸಿ. ೩. ರಾತ್ರಿ. ೪. ಬೆಂಕಿ. ೫. ಅದ್ಭುತ
ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಮುಲಾಮು.
~ಕ್ರಿಯೆ = ಕಾಡಿಗೆ ಹಚ್ಚುವುದು. ~ಸಿದ್ಧಿ
= ಅಂಜನ ಉಪಯೋಗದಿಂದ ಆಗುವ
ಸಿದ್ಧಿ.
ಅಂಜನಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಹಲ್ಲಿ. ೨. ಇಲಿ.
ಅಂಜಮೆ (ನಾ). ೧. ಅಂಜಿಕೆ; ಭಯ.
೨. ಹೆದರಿಕೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು.
ಅಂಜಲಿ(ಳ) ೧. ಬೊಗಸೆ. ೨. ಹಸ್ತವಿನ್ಯಾಸ.
~ಕರಣ = ಕೈಮುಗಿಯುವುದು. ~ಕಾರಿಕೆ
= ಕೈಮುಗಿದು ಕೊಂಡಿರುವ ಮಣ್ಣಿನ

ಬೊಂಬೆ. ೨. ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಮುನಿ; ಮುಟ್ಟಲು ಮುರುಕ. ~ಪುಟ = ಬೊಗಸೆ. ~ಬಂಧ = ಕೈಮುಗಿಯುವುದು; ನಮಸ್ಕಾರ.

ಅಂಜು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೆದರು; ಭಯಪಡು. (ನಾ).

೨. ಹೆದರಿಕೆ. ~ಇಕೆ=ಹೆದರಿಕೆ; ಭಯ.

~ಕು(ಗು)ಳಿ = ಪುಕ್ಕಲು; ಭೀರು.

~ಪು(ಬು)ರುಕ = ಅಂಜುಕುಳಿ.

ಅಂಜುಲಿ(ಳಿ) (ನಾ). = ಅಂಜಲಿ

ಅಂಜೂ(ಜು)ರ (ನಾ). ಅತ್ತಿಯಂತಹ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮರ, -ಹಣ್ಣು.

ಅಂಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುಟ್ಟು; ತಾಕು. ೨. ಸೇರು; ಕೂಡು. ೩. ಉಂಟಾಗು; ಒದಗು.

೪. ಸವರು; ತುರಿಸು. ೫. ನಿಲ್ಲು; ತಡೆ.

(ನಾ). ೬. ಮುಟ್ಟಿದರೆ ತಗಲುವ ಸ್ವಭಾವ; ಜಿಗುಟು. ೭. ಗೋಂದು. ೮. ಕೊಳೆ.

೯. ಮುಟ್ಟಾಗುವಿಕೆ. ೧೦. ನಾಟಿ ಹಾಕಲು

ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸಸ್ಯದ ರೆಂಬೆ.

~ಇಕ್ಕು = ಅಂಟಿಸು; ನಾಟಿಹಾಕು;

ಕಸಿಮಾಡು. ~ಇಡು=ಸೇರಿಸು; ಕೂಡಿಸು.

~ಇಸು = ೧. ಹತ್ತಿಸು; ಸೇರಿಸು.

೨. ಬೆಂಕಿ, ದೀಪ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಹಚ್ಚು.

~ಎಳೆ = ನೆಯ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸುವ ಎಳೆ.

~ಕ = ಅಂಟುವವನು; ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದರೆ

ಬಿಡದವನು. ~ಕಲಿಕೆ(ಗೆ) = ಸೂತಕ;

ಮುಟ್ಟು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳಿಸು = ನೆಡು;

ನಾಟಿಸು. ~ಗೋಡೆ = ಕೂಡುಗೋಡೆ.

~ಜಾಡ್ಯ = ಅಂಟುರೋಗ, ಸೋಂಕು

ರೋಗ.

ಅಂಡ (ನಾ). ೧. ತತ್ತಿ; ಮೊಟ್ಟೆ. ೨. ಬೀಜ;

ವೃಷಣಕೋಶ. ೩. ಕಸ್ತೂರಿ ಮೃಗದ

ಕೋಶ. ೪. ವೀರ್ಯ; ರೇತಸ್ಸು. ೫. ಶಿವ.

~ಅಶಯ = ಬೀಜಕೋಶ.

ಅಂಡಕ (ನಾ) ೧. ತತ್ತಿ; ಮೊಟ್ಟೆ. ೨. ಬೀಜ.

೩. ಗುಮ್ಮಟ. ೪. ಕುಂಬ. (ಗು).

೫. ಗೊತ್ತಾದ ಆಕಾರವಿಲ್ಲದ. ~ಕಲ್ಲು = ಕೆತ್ತದಕಲ್ಲು.

ಅಂಡಗೆ (ನಾ) ೧. ದೊಡ್ಡ ಮೂಟೆ; ಪೆಂಟಿ.

೨. ಸುರುಳಿ.

ಅಂಡಜ (ನಾ). ೧. ತತ್ತಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವ

ಹಕ್ಕಿ, ಹಾವು, ಮೀನು, ಹಲ್ಲಿ ಮೊದ

ಲಾದುವು. ೨. ಬ್ರಹ್ಮ. ~ಅಧಿಪ = ೧. ಸರ್ಪ

ರಾಜ. ೨. ಗರುಡ. ~ತುರಂಗ = ಪಕ್ಷಿ

ವಾಹನ; ವಿಷ್ಣು. ~ಧ್ವಜ = ವಿಷ್ಣು.

ಅಂಡಲೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಾಡು; ಪೀಡಿಸು.

೨. ತಿರಸ್ಕರಿಸು. ೩. ಕ್ಲೇಶಪಡು. ೪. ಅಲೆ

ದಾಡು. ೫. ವ್ಯಾಪಿಸು; ಆವರಿಸು.

೬. ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು. (ನಾ). ೭. ಕಾಟ; ಪೀಡೆ.

೮. ಚಿಂತೆ. ~ತ = ಕ್ಲೇಶ; ಕೋಟಲೆ.

ಅಂಡಿಗೆ (ನಾ). ದೊಡ್ಡಗಂಟು, -ಮೂಟೆ.

ಅಂಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹತ್ತಿರಹೋಗು; ಸೇರು.

೨. ಹಿಂದೆಗೆ. (ನಾ). ೩. ಹತ್ತಿರ; ಸಮೀಪ.

೪. ಆಶ್ರಯ. ೫. ನಿತಂಬ. ೬. ಬುಡ; ತಳ.

~ಇಸು = ೧. ಹತ್ತಿರ ಹೋಗು; ಸೇರು.

೨. ಕುಳಿತುಕೊ; ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆ.

೩. ಒದಗು; ಉಂಟಾಗು. ೪. ಹಿಂದೆಗೆ;

ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು. ~ಗೋಡೆ = ಅಸರೆಯಾಗಿ

ಕಟ್ಟುವ ಗೋಡೆ; ಈಡುಗೋಡೆ.

ಅಂಡೆ (ನಾ). ೧. ಸಮೀಪ; ಹತ್ತಿರ. ೨. ಬೊಳ್ಳಾದ

ಬಿದಿರಿನ ಪಾತ್ರೆ. ೩. ಮೂಗಿನ ಸೊಳ್ಳೆ.

೪. ಊದುಗೊಳವೆ. ೫. ರಾಶಿ; ಗುಂಪು.

ಅಂತ (ನಾ). ೧. ಕೊನೆ; ಅವಧಿ. ೨. ಅಂಚು;

ಅರುಗು. ೩. ಮುಗಿತಾಯ; ಸಾವು.

೪. ಕೀಳು; ಹೀನ. ೫. ಶೇಷ; ಉಳಿಕೆ.

೬. ವಿಭಾಗ. ೭. ಹತ್ತಿರ. ~ಗಮನ

= ೧. ಕೊನೆಮುಟ್ಟುವಿಕೆ. ೨. ಕೊನೆಯ

ಪ್ರಯಾಣ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣ್(ಣು) = ಕೊನೆ

ಗಾಣು; ಗುರಿಮುಟ್ಟು. ~ವಾಸ

= (ಊರಿನ) ಸಮೀಪದ ಶಿಬಿರ.

ಅಂತಃಕರಣ (ನಾ). ೧. ಒಳಗಿನ ಇಂದ್ರಿಯ ;
ಮನಸ್ಸು. ೨. ದಯೆ. ~ಜೀವಿ=ಕರುಣಾಳು.

~ಶುದ್ಧಿ = ಮನಃಶುದ್ಧಿ; ಅಂತರಂಗಶುದ್ಧಿ.
ಅಂತಃಕಲಹ (ನಾ). ಒಳಜಗಳ.

ಅಂತಃಪುರ (ನಾ). ರಾಣಿವಾಸ ; ಜನಾನಖಾನೆ.

ಅಂತಃಸ್ಥ (ಗು). ಒಳಗಿನ ; ನಡುವಣ.

ಅಂತಕ (ನಾ). ೧. ಯ ಮ. ೨. ಸಾವು.

೨. ಕೊನೆ. ~ಅನುಗ = ಯಮದೂತ.

~ಅಂತಕ = ಯಮನಿಗೆ ಯಮನಾದವನು ;
ಶಿವ.

ಅಂತಪ್ಪ (ಗು). ಅಂತಹ ; ಅಂಥ ; ಆ ಪ್ರಕಾರ
ವಾದ ; ಆ ರೀತಿಯ.

ಅಂತರ್ (ಗು). ಒಳಗಿನ.

ಅಂತರ (ನಾ). ೧. ವ್ಯತ್ಯಾಸ ; ಭೇದ. ೨. ಮೇರೆ ;
ಎಲ್ಲೆ. ೩. ಕೆಚ್ಚು ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ೪. ನಡು
ವಣ ಭಾಗ. ೫. ಅವಕಾಶ. ೬. ಗುರಿ.
೭. ಒಳಉಡಿಗೆ. ೮. ಮನಸ್ಸು. ೯. ಆತ್ಮ.
~ಇಸು = ೧. ನಿಂತುಹೋಗು. ೨. ಮರೆ
ಯಾಗು. ೩. ಒಳಕ್ಕೆ ಬರು. ೪. ಭೇದಿಸು.
೫. ಬಿಡು. ೬. ತಡಮಾಡು. ೭. ನಷ್ಟವಾಗು.
೮. ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡು. ೯. ಮರೆ
ಮಾಚು. ~ (ಂ) ಕು (ಗು) ಡು = ೧. ಗುಟ್ಟನ್ನು
ತಿಳಿಸು. ೨. ಅವಕಾಶಕೊಡು. ~ ಪಿಶಾಚಿ
ಸ ದ್ಗ ತಿ ಕಾ ಣ ದ ಪಿಶಾಚಿ. ~ ಮಾಡು
= ೧. ತಡ ಮಾಡು. ೨. ಮೇಲಿನ
ಚಾವಣೆ.

ಅಂತರಾಯ (ನಾ). ಅಡೆತಡೆ ; ವಿಘ್ನ.

ಅಂತರಾಳ (ನಾ). ೧. ನಡುವಿನ ಜಾಗ.
೨. ಆಕಾಶ.

ಅಂತರಿಕ್ಷ (ನಾ). ಆಕಾಶ.

ಅಂತರ್ಧಾನ (ನಾ). ಮಾಯವಾಗುವಿಕೆ ;
ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವಿಕೆ.

ಅಂತರ್ವತ್ಸಿ (ನಾ). ಬಸಿರಿ ; ಗರ್ಭಿಣಿ.

ಅಂತವುರ (ನಾ). = ಅಂತಃಪುರ.

ಅಂತಸ್ತು (ನಾ). ೧. ಅಟ್ಟ ; ಮಹಡಿ.

೨. ತರಗತಿ ; ಮಟ್ಟ.

ಅಂತಿಕ (ನಾ). ೧. ಹತ್ತಿರ ; ಸಮೀಪ.

೨. ಕೊನೆ.

ಅಂತಿಮ (ಗು). ಕೊನೆಯ.

ಅಂತು (ನಾ). ೧. ಕೊನೆ ; ತುದಿ. ೨. ಗುಟ್ಟು ;

ಮರ್ಮ ; ಅಂಗು. (ಅ). ೩. ಹಾಗೆ ; ಆ

ರೀತಿಯಲ್ಲಿ. ೪. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ.

ಅಂತುಕ (ನಾ). ಕೊನೆ ; ಮುಕ್ತಾಯ.

ಅಂತುಟು (ಅ). ೧. ಅಷ್ಟು. ೨. ಹಾಗೆ.

ಅಂತೆ (ಅ). ಹಾಗೆ.

ಅಂತೇನಾಸಿ (ನಾ). ೧. ಶಿಷ್ಯ. ೨. ಚಂಡಾಲ.

ಅಂತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕೊನೆ ; ತುದಿ. ೨. ಹೊಲೆಯ.

೩. ಪ್ರಳಯ.

ಅಂತ್ಯಜ (ನಾ). ೧. ಶೂದ್ರ. ೨. ಚಂಡಾಲ.

ಅಂತ್ರ (ನಾ). ಕರುಳು. ~ವೃದ್ಧಿ = ಕರುಳಿನ
ಒಂದು ರೋಗ ; ಹರ್ನಿಯಾ.

ಅಂದ (ನಾ). ೧. ಚೆಲುವು ; ಸೊಬಗು.

೨. ರೀತಿ ; ವಿಧ. ೩. ಉದ್ದೇಶ. ೪. ಸ್ವಭಾವ.

~ಅ(ವ)ಳಿ = ರೂಪುಗೆಡು. ~ಇ(ವಿ)ಡು

= ಅಲಂಕರಿಸು ; ಸಿಂಗರಿಸು. ~ಇ(ವಿ)ಸು

= ಅಂದವಾಗಿ ಮಾಡು ; ಉತ್ತಮಪಡಿಸು.

~ನಿ(ನೇ)ಱು(ರು) = ಸೊಗಸು ಹೆಚ್ಚು.

~(ಂ)ಕೊ(ಗೊ)ಳಿಸು = ಚೆಲುವುಗೊಳಿಸು.

~(ಂ)ಪ(ಬ)ಡೆ = ಚೆಲುವಾಗು ; ಸುಂದರ

ವಾಗು. ~ (ಂ) ಪೆ (ಬೆ) ಱು (ರು)

= ಅಂದಂಬಡೆ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡಿಸು = ವಿರೂಪ

ಗೊಳಿಸು.

ಅಂದಣಿ = ಅಂದಳ.

ಅಂದಣೆಗ (ನಾ). ಆಹಾರವನ್ನು ಮಾರುವವನು.

ಅಂದಳ(ಲ) (ನಾ). ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ; ಮೇನೆ.

ಅಂದಾಜು (ನಾ). ಊಹೆ. ~ಪಟ್ಟಿ = ಲೆಕ್ಕದ

ಅಂದಾಜನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪಟ್ಟಿ.

ಅಂದು (ಕ್ರಿ). ೧. ಎಟುಕು ; ನಿಲುಕು.

೨. ಎಟುಕಿಸು. (ನಾ). ೩. ಆ ದಿನ; ಆ ವೇಳೆ.
(ಅ). ೪. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ; ಆ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ.
~ಇಗ = ಆ ರೀತಿಯಾದವನು. ~ಇಸು
= ಎಟುಕಿಸು.

ಅಂದುಕ (ನಾ). ೧. ಸರಪಳಿ; ಬೇಡಿ.

೨. ಅಂದುಗೆ.

ಅಂದುಗೆ (ನಾ). ಕಾಲಿನ ಕಡಗ; ರುಳಿ.

ಅಂದೇಶ (ನಾ). ಕೇಡಾಗುವುದೆಂಬ ಭಯ.

ಅಂದೋಜಿ (ನಾ). ನಿಷೇಕ ಪ್ರಸ್ತದ ಮನೆ
ಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ತಿಂಡಿ.

ಅಂಧ (ನಾ). ೧. ಕಣ್ಣು ಕಾಣದವನು; ಕುರುಡು;
ಕಂಗಳ. ೨. ಕತ್ತಲೆ. ೩. ಕದಡಿದ ನೀರು.

೪. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು. ~ಕಾರ
= ಕತ್ತಲೆ. ~ತಮಸ = ೧. ದಟ್ಟವಾದ

ಕತ್ತಲೆ. ೨. ಅಜ್ಞಾನ. ~ಯಷ್ಟಿ = ಕುರುಡನ
ಕೈ ಗೋಲು. ~ಲಾವುಕ ನ್ಯಾಯ
= ಕುರುಡನಿಗೆ ಲಾವುಗೆ ಹಕ್ಕಿ ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆ
ಅಕಸ್ಮಿಕ ಘಟನೆ.

ಅಂಧಕ = ಅಂಧ.

ಅಂಬಕ (ನಾ). ಕಣ್ಣು.

ಅಂಬಕಳ (ನಾ). ಅಂಬಲಿ; ಗಂಜಿ.

ಅಂಬಟಿ (ನಾ). ಕ್ಷೌರಿಕ; ನಾಯಿಂದ.

ಅಂಬಟಿ (ನಾ). ಉಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿಗೆ ಉಪ
ಯೋಗಿಸುವ ಒಂದು ಹುಳಿಕಾಯಿ.

ಅಂಬರ (ನಾ). ೧. ಬಟ್ಟೆ; ಅರಿವೆ. ೨. ಆಕಾಶ.

೩. ಸೊನ್ನೆಯ ಸಂಕೇತ. ೪. ಹತ್ತಿರ.

೫. ಹತ್ತಿ. ~ಅಂಬರ = ಶಿವ. ~ಆಪಗೆ
= ಗಂಗೆ. ~ಗವನ = ೧. ಆಕಾಶ ಸಂಚಾರ.

೨. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವವನು.

~ಚಿಕ್ಕುರ = ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಕೇತ; ಶಿವ.

~ಚುಂಬಿ = ಮುಗಿಲನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ.

~ಮಣಿ = ಸೂರ್ಯ.

ಅಂಬರೀಷ (ನಾ). ೧. ಹುರಿಯುವ ಓಡು;

ಬಾಣಲೆ. ೨. ವಿಷ್ಣು. ೩. ಶಿವ. ೪. ಸೂರ್ಯ.

೫. ಎಳೆಯ ಪ್ರಾಣಿ. ೬. ಒಬ್ಬ ರಾಜನ
ಹೆಸರು.

ಅಂಬಲ (ನಾ). ೧. ಚಾವಡಿ; ಸಭೆ ಸೇರುವ

ಸ್ಥಳ. ೨. ಅಂಗಳ; ಹಜಾರ. ೩. ಅಂಬಲಿ.

ಅಂಬಲಿ(ಳಿ) (ನಾ). ಗಂಜಿ; ಕಳಿ.

ಅಂಬಷ್ಟ = ಅಂಬಷ್ಟ

ಅಂಬಷ್ಟ (ನಾ). ೧. ಮಾವುತ. ೨. ಕ್ಷೌರಿಕ.

ಅಂಬಷ್ಟ (ನಾ). ೧. ಇರುವಂತಿ. ೨. ಅಮಟಿ;

ಅಂಬಟಿ. ೩. ಆಗಲುವಂತಿ.

ಅಂಬಳಕ = ಅಂಬಕಳ.

ಅಂಬಾರ (ನಾ). ೧. ಹುಲ್ಲಿನ ಬಣವೆ.

೨. ಧಾನ್ಯದ ರಾಶಿ.

ಅಂಬಾರಿ (ನಾ). ೧. ಅನೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು

ಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಕುವ ಭದ್ರಾಸನ.

೨. ಉಗ್ರಾಣ; ಕಣಜ.

ಅಂಬಿ (ನಾ). ದೋಣೆ; ನಾವೆ.

ಅಂಬಿಗ (ನಾ). ನಾವೆ ನಡೆಸುವವನು; ಬೆಸ್ತ.

ಅಂಬು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಣಗು; ಆರು. (ನಾ).

೨. ಬಾಣ; ಸರಳು. ೩. ನೀರು. ೪. ಮುಡಿವಾಳ.

~ಎಟು = ಬಾಣದ ಹೊಡೆತ; ಗಾಯ.

~ಕಂಟಕ = ಮೊಸಳೆ. ~ಕಂ(ಗಂ)ಡಿ =

ಬಂದೂಕು, ಬಾಣ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ

ಹೊಡೆಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕೋಟೆಯ

ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿಯ ರಂಧ್ರ. ~ಕೀಶ = ಕಡಲು

ಹಂದಿ; ನೀರಾಮೆ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಽ(ರ)

= ಚತುರ ಗುರಿಗಾರ. ~ಗುಳ್ಳೆ = ನೀರುಗುಳ್ಳೆ.

~ಗೊಡು = ಬತ್ತಳಿಕೆ. ~ಧರ = ಮೋಡ.

~ನಾಗ = ನೀರಾನೆ. ~ನಿಧಿ = ಅಂಬುಧಿ.

~ಪ್ರಸಾದ = ನೀರನ್ನು ತಿಳಿಮಾಡುವ ಚಿಲ್ಲದ

ಬೀಜ. ~ಬೀ(ವೀ)ಡು = ಬತ್ತಳಿಕೆ.

~ರಾಶಿ = ಅಂಬುಧಿ. ~ನಾಹಿ = ನೀರನ್ನು

ಎತ್ತುವ ಪಾತ್ರೆ. ~ಸಂಭವ = ಅಂಬುಜ;

ಕಮಲ. ~ಸರಣಿ = ನೀರಿನ ಓಟ. ~ಸರಣಿ

= ೧. ನೀರದಾರಿ; ಜಲಮಾರ್ಗ. ೨. ದೋಣಿ.

ಅಂಚುಜ (ನಾ). ಗ. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು.
 ೨. ಕಮಲ. ೩. ಶಂಖ. ೪. ನಿಚುಲವೃಕ್ಷ.
 ~ಅಕರ = ಕಮಲದ ಕೊಳ. ~ಅಸನ
 = ಬೃಹ್ಮ. ~ಉದರ = ವಿಷ್ಣು. ~ನಾಭ
 ವಿಷ್ಣು. ~ನೇತ್ರ = ವಿಷ್ಣು. ~ಬಂಧು
 = ಸೂರ್ಯ.

ಅಂಚುಜ (ನಾ). ಗ. ಮೋಡ. ೨. ಕೊನ್ನಾರಿ
 ಗೆಡ್ಡೆ. ~ಅಗಮ = ಮಳೆಗಾಲ. ~ಮತು
 ಮಳೆಗಾಲ. ~ಫಲ = ಅಲಿಕ್ಕಲು. ~ರಥ
 = ಇಂದ್ರ.

ಅಂಚುಧಿ (ನಾ). ಗ. ನೀರು ನಿಲ್ಲುವ ಸ್ಥಳ;
 ಸಮುದ್ರ. ೨. ನಾಲ್ಕರ ಸಂಕೇತ. ೩. ನೀರಿನ
 ಪಾತ್ರೆ.

ಅಂಚುಭೃತ್ (ನಾ). ಮೋಡ.

ಅಂಚುರುಹ = ಅಂಚುಜ.

ಅಂಬೆ(ನಾ). ಗ.ತಾಯಿ. ೨.ಪಾರ್ವತಿ. ೩.ಕರು.
 ೪. ಹಸು. ೫. ದ ನ ಕ ರು ಗ ಳ ಕೂಗಿನ
 ಅನುಕರಣ ಧ್ವನಿ. ~ಕ(ಗ)ಲಿಸು = ಅಂಬೆ
 ಗಾ ಲಿ ಕ್ಕಿ ಸು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಲು = ಮಂಡಿ
 ಯೂರಿ ನಡೆಯುವಿಕೆ.

ಅಂಭೋಜ (ನಾ): ತಾವರೆ.

ಅಂಭೋಜಿನಿ (ನಾ). ಗ. ಕಮಲ. ೨. ಕಮಲದ
 ವನ.

ಅಂಭೋಜ = ಅಂಚುಜ. ~ಕಾಲ = ಮಳೆಗಾಲ
 ~ಪಥ = ಆಕಾಶ. ~ಸ್ವನ = ಗುಡುಗು.

ಅಂಭೋಧಿ = ಅಂಚುಧಿ.

ಅಂಭೋರುಹ = ಅಂಚುರುಹ.

ಅಂಶ (ನಾ). ಗ. ಭಾಗ; ಘಟಿಕ. ೨. ಅಕ್ಷಾಂಶ
 ಅಥವಾ ರೇಖಾಂಶ. ೩. ಮೂರರ ಸಂಕೇತ.
 ೪. ಕೋನದ ಪರಿಮಾಣ; ದಿಗ್ತಿ. ~ಗಣ
 ದ್ರಾವಿಡ ಭಂದಸ್ಥಾನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾನ.
 ~ಪುರುಷ = ವಿಭೂತಿ ಪುರುಷ.

ಅಂಶಿ (ನಾ). ಗ. ಪಾಲುಗಾರ. (ಗು). ೨. ಅಂಶ
 ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ೩. ಪ್ರಧಾನವಾದ.

ಅಂಶಿಕ (ನಾ). ಗ. ಅಂಶ. ೨. ಅಂಶವುಳ್ಳವನು.
 ಅಂಶು (ನಾ). ಗ. ಕಿರಣ. ೨. ಮೊನೆ; ತುದಿ.
 ೩. ಉಡುಪು. ೪. ಹೆಸರು. ೫. ನೇಗ. ~ಜಾಲ
 = ಕಿರಣಗಳ ಸಮೂಹ. ~ಹಸ್ತ = ಸೂರ್ಯ.
 ಅಂಶುಮಂತ (ನಾ). ಗ. ಸೂರ್ಯ. ೨. ಚಂದ್ರ.
 ೩. ಪರ್ವತ.

ಅಂಶುಮತಿ (ನಾ). ಗ. ಯ ಮು ನಾ ನ ದಿ.
 ೨. ಒಂದೆಲಗ. ೩. ಇಂಗು.

ಅಂಸ (ನಾ). ಗ. ಭುಜ. ೨. ಹೆಗಲ ಎಲುಬು.
 ೩. ಒಬ್ಬ ರಾಜನ ಹೆಸರು. ~ಕೊಟಿ
 = ಗ. ಇಣ; ಹಿಣಲು. ೨. ಹೆಗಲು.

ಅಕಚ (ನಾ). ಗ. ಕೇತುಗ್ರಹ. (ಗು). ೨. ಕೂದ
 ಲಿಲ್ಲದ; ಬೋಳುದಲೆಯ.

ಅಕಟ = ಅಕ್ಕಟೆ. ~ವಿಕಟ ಗ.ಬಹು ದೊಡ್ಡ.
 ೨. ಘೋರ. ೩. ಆಸಂಬದ್ಧತೆ.

ಅಕಡಿ = ಅಕ್ಕಡಿ.

ಅಕರಣಿ (ನಾ). ಸೋಲು.

ಅಕರಾಸ್ತೆ (ನಾ). ಅಕ್ಕರೆ; ಪ್ರೀತಿ.

ಅಕರಾಳವಿಕರಾಳ (ನಾ). ಘೋರ.

ಅಕರ್ಣ (ನಾ). ಗ. ಹಾವು. (ಗು). ೨. ಕರ್ಣ
 ವಿಲ್ಲದ. ೩. ಕರ್ಣವಿಲ್ಲದ.

ಅಕಲ (ಗು). ಭಾಗವಿಲ್ಲದ. ಅಖಂಡ.

ಅಕಲಂಕ (ಗು). ನಿರ್ದೋಷ; ನಿರ್ಮಲ.

ಅಕಲ್ಪಿತ (ಗು). ಗ. ಕಲ್ಪಿತವಲ್ಲದ. ೨. ಅನಿ
 ರೀಕ್ಷಿತವಾದ.

ಅಕಸಾಲೆ = ಅಕ್ಕಸಾಲೆ.

ಅಕಸ್ಮಾತ್(ಶು) (ಅ). ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ;
 ಹಠಾತ್ತಾಗಿ.

ಅಕಳಸಕಳ (ನಾ). ಗ. ಚೆಕ್ಕಲುಗುಳಿ(ಲಿ);
 (ಅ). ೨. ಅನ್ಯನಸ್ಥಿತವಾಗಿ.

ಅಕಾರ್ಯ (ನಾ). ಮಾಡಬಾರದ ಕೆಲಸ.

ಅಕಾಲ (ನಾ). ಕಾಲವಲ್ಲದ ಕಾಲ. ~ವರ್ಷ
 = ಗ. ಅಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಳೆ.

೨. ಒಬ್ಬ ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟ ರಾಜನ ಬಿರುದು.

ಅಕಿಂಚನ (ಗು). ಏನೂ ಇಲ್ಲದ (ಬಡವ)
ಅಕುತೋಭಯ (ನಾ). ೧. ಮೋಕ್ಷ. (ಗು).

೨. ಎತ್ತಣ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲದ. ~ ನಿವಾಸ
= ಮೋಕ್ಷಸ್ಥಾನ.

ಅಕುಪ್ಯ (ನಾ). ಹೀನವಲ್ಲದ ಲೋಹ; ಚಿನ್ನ
ಅಥವಾ ಬೆಳ್ಳಿ.

ಅಕೂಪಾರ (ನಾ). ೧. ಸಮುದ್ರ. ೨. ದೊಡ್ಡ
ಅಮೆ. ೩. ಸೂರ್ಯ. ೪. ಮೊರಡಿ; ಬಂಡೆ.

ಅಕೃತ್ಯ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟಕೆಲಸ.

ಅಕೃತ್ಯ (ಗು). ಉಳದ; ಬೇಸಾಯಮಾಡದ.
~ ಪಚ್ಯ = ಬೇಸಾಯಮಾಡದೆ ಬೆಳೆಯನ್ನು
ಕೊಡುವ.

ಅಕ್ಯ (ನಾ). ೧. ಹಿರಿಯ ಸ ಹೋ ದ ರಿ.
೨. ಹೆಂಗುಸರನ್ನು ಕರೆಯುವಾಗ ಗೌರವಾರ್ಥ
ನಾಗಿ ಬಳಸುವ ಮಾತು. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಮರ. ~ ತಂಗಿಯರ ಹಣ್ಣು = ಪರಂಗಿ
ಹಣ್ಣು; ಪಪ್ಪಾಯಿ.

ಅಕ್ಯಜ = ಅಲ್ಪ ಜ. ~ (೦) ಕೊ(ಗೊ)ಳ್
= ಅಶ್ವರ್ಯಹೊಂದು. ~ (೦) ಪ(ಬ)ಡು
= ಅಕ್ಯಜಂಗೊಳ್.

ಅಕ್ಯಟ(ಟಾ) (ಅ). ಅಶ್ವರ್ಯ; ವಿಷಾದ,
ಅಸೂಯೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಉದ್ಗಾರ.

ಅಕ್ಯಟಿ (ಅ). ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ; ಬಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ.

ಅಕ್ಯಡ = ಅಕ್ಯಡ.

ಅಕ್ಯಡಿ (ನಾ). ೧. ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾಲು
ಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಇತರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ
ದಕ್ಕಾಗಿಮಾಡಿದ ಸಾಲು. ೨. ಆ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ
ಬಿತ್ತುವ ಧಾನ್ಯ. ೩. ಭೂಮಿಯ ಒಂದು
ಅಳತೆ. ೪. ಇಕ್ಕಟ್ಟು. ~ ಸಡ್ಡೆ = ಅಕ್ಯಡಿ
ಕಾಳನ್ನು ಬಿತ್ತುವ ಸಲಕರಣೆ.

ಅಕ್ಯಡಿತ್ಯಡಿ (ನಾ). ೧. ತೂಕ ಅಥವಾ
ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮೋಸ. ೨. ಮಾತಿನ ಮುಳ್ಳು.

ಅಕ್ಯಣಿ(ನಾ). ೧. ಮಗ್ಗ ದಲ್ಲಿಹಾಸುಹೊಕ್ಕುಗಳ
ಹೊಂದಿಕೆ. ೨. ಕಾಳು ತೆಗೆದ ಜೋಳದ ತೆನೆ.

ಅಕ್ಯದಾಮು (ನಾ). ಜಪಸರ; ಅಕ್ಷದಾಮು.

ಅಕ್ಯದಾಳ (ನಾ). ಪಗಡೆಯ ದಾಳ.

ಅಕ್ಯಮಾಲೆ (ನಾ). ಜಪಸರ.

ಅಕ್ಯಮೆ = ಅಲ್ಪಮೆ.

ಅಕ್ಯರ್ = ಅಲ್ಪರ್.

ಅಕ್ಯರ (ನಾ). ೧. ಅಕ್ಷರ. ೨. ಬರವಣಿಗೆ.

೩. ರುಜು. ೪. ವಿದ್ಯೆ. ೫. ಪದ್ಯಜಾತಿ
ಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ. ೬. ಹಣೆ ಬರೆ ಹ.

~ (೦) ಪೊ(ಬೊ)ಯ್ = (ಶಾ ಸ ನ ದ)

ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತು. ~ ಇಗೆ ೧. ಅಕ್ಷರ
ವನ್ನು ಕಲಿತವನು; ಪಂಡಿತ. ೨. ಗಿಳಿ.

~ ಕಿ(ಗಿ)ವುಡ = ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಕೇಳದವನು;

ದಡ್ಡ. ~ ಗೊಟ್ಟಿ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸಭೆ.

~ ಜಾಣ = ಚತುರನಾದ ವಿದ್ವಾಂಸ.

~ ಮಾಲೆ = ಅಕ್ಷರಮಾಲೆ; ವರ್ಣಮಾಲೆ.

~ ವಿದ್ಯೆ = ಓದುಬರೆಹ.

ಅಕ್ಯರೆ = ಅಲ್ಪರ್. ~ ಮಗ = ಮುದ್ದಿನ ಮಗ.

ಅಕ್ಯಲು (ನಾ). ಬುದ್ಧಿ; ವಿವೇಕ. ~ ಹುಷಾರಿ
= ಬುದ್ಧಿಯ ಪೂರ್ಣ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ.

ಅಕ್ಯನೆ = ಅಲ್ಪಮೆ.

ಅಕ್ಯಸ (ನಾ) ೧. ಕನಿಕರದಿಂದ ಕೂಡಿದುದು;
ಕಳವಳ. ೨. ರೋಷ; ಆಕ್ರೋಶ.

ಅಕ್ಯಸತನೆ (ನಾ). ಆಕ್ರೋಶದ ಸ್ವಭಾವ.

ಅಕ್ಯಸಾಲೆ(ಲಿ) (ನಾ). ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ ಕೆಲಸ
ಮಾಡುವವನು. ~ ಇಕೆ = ಅಕ್ಯಸಾಲೆಯ
ಕೆಲಸ. ~ ಇಗ = ಅಕ್ಯಸಾಲೆ.

ಅಕ್ಯಳೆ (ನಾ). ೧. ಜಿರಲೆ. ೨. ಬೇಲಿಯಲ್ಲಿ
ಮಾಡಿದ ಸಣ್ಣಬಾಗಿಲು; ಕಡಕಲು.

ಅಕ್ಯಳ್ಳು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಕ್ಕಿ.

ಅಕ್ಯಱ್(ಱು) = ಅಲ್ಪಱ್. ~ ಗೊ(ಕೊ)ಳ್
= ಪ್ರೀತಿಹೊಂದು.

ಅಕ್ಯಾಡು = ಅಲ್ಪಾಡು.

ಅಕ್ಯಾರು (ನಾ). ಅಳು ವಿ ನಿ ಂ ದ ಗಂಟೆಲು
ಒಣಗು.

ಅಕ್ಕಾಳೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಾಯಸ.

ಅಕ್ಕಿ (ನಾ). ೧. ಬತ್ತದ ಹೊಟ್ಟೆ ತೆಗೆದ ಮೇಲೆ ಉಳಿಯುವ ಕಾಳು. ೨. ಅಕ್ಕಿಯಂತಿರುವ ಕಾಳು. ೩. ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆ. ೪. ರಂಗೋಲಿಯ ಚುಕ್ಕಿ. ೫. ಕಣ್ಣು. ~ಕ(ಗ)ರ್ಚು = ೧. ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ತೊಳೆ. ೨. ಅಕ್ಕಿ ತೊಳೆದ ನೀರು. ೩. ಕಲಗಚ್ಚು. ~ತರಿ = ಅಕ್ಕಿಯ ನುಚ್ಚು, -ರವೆ. ~ತ(ದ)ಳಿ = ಅಕ್ಕಿ ಕುಟ್ಟು. ~ಪಡಿ = ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೊಡುವ ಸಾಮಾನು. ~ಬೋಜ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮದ್ಯ.

ಅಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಿಡಿ; ಅಪ್ಪಿ ಕೊ. ೨. ಯೋಗ್ಯವಾಗು; ಸರಿಹೋಗು. ೩. ಜೀರ್ಣವಾಗು; ಲಯವಾಗು. (ನಾ). ೪. ಲಾಭ; ಸಂಪತ್ತು. ೫. ಇಲಿ.

ಅಕ್ಕುಡ (ನಾ). ಶೂರ; ಸತ್ವಶಾಲಿ.

ಅಕ್ಕುರುಳಿ (ನಾ). ಭಯ; ಅಂಜಿಕೆ.

ಅಕ್ಕುಲ (ನಾ). ಕುಲನಾಶ; ಕುಲಹಾಸಿ. ~ಇಗ = ಕುಲಗೇಡಿ. ~ಇಸು = ಅಕ್ಕುಳಿಸು. ~ವಣೆಗೆ = ಹಕ್ಕು ದಾರರಿಲ್ಲದ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ನುಂಗುವವನು.

ಅಕ್ಕುಳಿಕೆ (ನಾ). (ಹೊಟ್ಟೆ) ಒಳಕ್ಕೆ ಕುಗ್ಗುವುದು. ೨. ಚಕ್ಕಳಗುಳಿ.

ಅಕ್ಕುಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. (ಹೊಟ್ಟೆ) ಒಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಸು. ೨. ಹೆದರು; ಹಿಂದೆಗೆ. ೩. ದುಃಖಿಸು.

ಅಕ್ಕಿ (ನಾ). ೧. ಅಳುವಿಕೆ; ವಿಲಾಪ. ೨. ಲೇಪನ. ~ಬೊಟ್ಟು = ಅಕ್ಷತೆಬೊಟ್ಟು.

ಅಕ್ಷಡ (ನಾ). ೧. ಕುಸ್ತಿಯ ಕಣ. ೨. ರಂಗಸ್ಥಳ.

ಅಕ್ಷಿಬ (ನಾ). ಪಂಡನಲ್ಲದವನು; ಸಮರ್ಥ.

ಅಕ್ಷ (ನಾ). ೧. ಪಗಡೆ ಅಟಿದ ದಾಳ. ೨. ಪಗಡೆಯ ಕಾಯಿ. ೩. ಜೂಜು. ೪. ರಥದ ಅಚ್ಚು. ೫. ರಥ. ೬. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮರ. ೭. ಕಣ್ಣು. ೮. ಇಂದ್ರಿಯ. ೯. ಕವಡೆ.

೧೦. ಮೈಲು ತುತ್ತ. ೧೧. ಆತ್ಮ.

೧೨. ಔದಾಯ F. ೧೩. ಪುಷ್ಪಪಾತ್ರ.

೧೪. ಗಣ. ೧೫. ಹಾವು. ೧೬. ಗರುಡ.

೧೭. ಹುಟ್ಟುಕುರುಡ. ೧೮. (ತೂಕದ)

ದಂಡಿಗೆಯ ಮುಳ್ಳು. ~ಅಂತಕ = ಹನು

ಮಂತ. ~ಅವಳಿ = ಜಪಸರ. ~ಕ್ರೀಡೆ

ಪಗಡೆಯ ಅಟಿ. ~ದರ್ಶಕ = ೧. ನ್ಯಾಯ

ಸಮೀಕ್ಷಕ. ೨. ಜೂಜಾಟದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ.

~ಧೂರ್ತ = ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಮೋಸ ಮಾಡು

ವವನು. ~ಪಟಲ = ೧. ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನ.

೨. ನ್ಯಾಯಸಂಬಂಧವಾದ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳ

ಭಂಡಾರ. ~ಪಾದ = ೧. ನ್ಯಾಯದರ್ಶನದ

ಅನುಯಾಯಿ. ೨. ಗೌತಮ ಋಷಿ. ~ಮಣಿ

= ಜಪಮಣಿ. ~ಮಾಲೆ = ಜಪಮಾಲೆ:

~ಸೂತ್ರ = ಜಪಸರ. ~ಹೃದಯ

= ಪಗಡೆ ಅಟಿದ ಗುಟ್ಟು.

ಅಕ್ಷಜ (ನಾ). ೧. ವಜ್ರ. ೨. ಸಿಡಿಲು.

೩. ವಿಷ್ಣು.

ಅಕ್ಷತ (ನಾ). ೧. (ಮೊನೆಮುರಿಯದ) ಅಕ್ಕಿ.

೨. ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆ. ೩. ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು

ಕೊಳ್ಳುವ ಬೊಟ್ಟು. (ಗು). ೪. ಮುರಿಯದ;

ಮುಕ್ಕಾಗದ. ~ಅರೋಪಣ = ಅಶೀರ್ವದಿಸಿ

ಅಕ್ಷತೆ ಹಾಕುವುದು. ~ಧೈರ್ಯ = ೧. ಕುಂದ

ದಿರುವ ಧೈರ್ಯ. ೨. ಧೈರ್ಯಗುಂದದ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ಅಕ್ಷತೆ = ಅಕ್ಷತ.

ಅಕ್ಷಮ (ಗು). ೧. ಕ್ಷಮೆಯಿಲ್ಲದ. ೨. ಅಸಮರ್ಥ.

ಅಕ್ಷಮ್ಯ (ಗು). ಕ್ಷಮಿಸಲಾಗದ.

ಅಕ್ಷಯ (ನಾ). ೧. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು. ೨. ಕಣ್ಣು. ೩. ಕೆಲಸ. ೪. ಮರ.

೫. ಗುಹೆ. ೬. ನಾರಿ. (ಗು). ೭. ಕ್ಷಯವಿಲ್ಲದ;

ನಾಶವಿಲ್ಲದ. ~ತೂಣೀರ = ಬರಿದಾಗದ

ಬತ್ತಳಿಕೆ. ~ದಾನ = ಶಾಶ್ವತ ಫಲವನ್ನು

ಕೊಡುವ ದಾನ. ~ಪದ = ಮೋಕ್ಷ. ~ಪಾತ್ರೆ

= ೧. ಬರಿದಾಗದ ಪಾತ್ರೆ. ೨. ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆ.

ಅಕ್ಷರ (ನಾ). ೧. ಅಕಾರ ಮೊದಲಾದ ವರ್ಣ.

೨. ಲಿಪಿ; ಬರೆಹ. ೩. ಪತ್ರ. ೪. ಮಾತು.

೫. ಬ್ರಹ್ಮ. ೬. ಶಿವ. ೭. ವಿಷ್ಣು.

೮. ಮೋಕ್ಷ. ೯. ನೀರು. ೧೦. ಆಕಾಶ.

೧೧. ತಪಸ್ಸು. (ಗು) ೧೨. ನಾಶವಿಲ್ಲದ;

ಸ್ಥಿರವಾದ. ~ಅಭ್ಯಾಸ = ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು

ಕಲಿಯುವುದು. ~ಅರ್ಥ = ಶಬ್ದದ

ವಾಚ್ಯಾರ್ಥ. ~ಅತ್ಯುಕ್ತ = ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ

ಕೂಡಿದ. ~ಕಲ್ = ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಬರೆದ

ಕಲ್ಲು; ಶಿಲಾಶಾಸನ. ~ಕಾರ್ಖಾನೆ

= ಅಚ್ಚಿನ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ

ಕಾರ್ಖಾನೆ. ~ಕೇವಲಿ(ಳಿ) = ಒಂದು

ವಿದ್ಯೆ. ~ಜೀವ = ಓದುಬರೆಹದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥ.

~ಜೀವಕ = ಬರೆವಣಿಗೆಯಿಂದ ಜೀವಿಸು

ವವನು; ಶಾನುಭೋಗ. ~ದಾರಿದ್ರ್ಯ

= ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಿರುವುದು. ~ಪ್ರರುಷ

= ಪರಮಾತ್ಮ. ~ವಿದ್ಯೆ = ೧. ಓದುಬರೆಹ.

೨. ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆ. ~ಶತ್ರು = ೧. ಓದುಬರೆಹ

ಬಾರದವನು. ೨. ಓದುಬರೆಹವನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸು

ವವನು. ~ಸಂಕೇತ = ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಗೂಢಲಿಪಿ. ~ಸಂಜ್ಞೆ = ೧. ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು

ಗುರುತಿಸುವ ಸಂಕೇತ. ೨. ವ್ಯಂಜನಾಕ್ಷರ

ಗಳಿಂದ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು.

ಅಕ್ಷರಜ್ಞ (ನಾ). ಓದುಬರೆಹ ಬಲ್ಲವನು;

ವಿದ್ಯಾವಂತ.

ಅಕ್ಷರಶಃ (ಅ). ೧. ಒಂದೊಂದು ಅಕ್ಷರವನ್ನೂ

ಹಿಡಿದು. ೨. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿವರದಲ್ಲೂ.

ಅಕ್ಷಾಂಶ (ನಾ). ಅಕ್ಷರೇಖೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ;

ಭೂಗೋಳದ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಪಿಸಿದ ವೃತ್ತ;

ರೇಖೆ. ~ರೇಖೆ = ಭೂಪಟದಲ್ಲಿ ಸಮಭಾಜಕ

ವೃತ್ತಕ್ಕೆ ಸಮಾನಾಂತರವಾಗಿ ಎಳೆದಿರುವ

ರೇಖೆ.

ಅಕ್ಷರ (ನಾ). ೧. ಅಕ್ಷರ; ಲಿಪಿ. (ಗು).

೨. ಉಪ್ಪಿಲ್ಲದ; ಕ್ಷಾರವಿಲ್ಲದ.

ಅಕ್ಷಿ (ನಾ). ೧. ಕಣ್ಣು. ೨. ತೂತು. ~ಕರ್ಣ

= ಹಾವು. ~ಕೂಟಕ = ಕಣ್ಣಿನ ಗುಡ್ಡ.

~ಗತ = ೧. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ. ೨. ಕಣ್ಣು

ಕುಕ್ಕುವ. ~ತಾರಕ = ಕಣ್ಣಿನ ಪಾಪ,

-ಗೊಂಬೆ. ~ಪಕ್ಷ = ಕಣ್ಣುರೆಪ್ಪೆ.

~ಭ್ರಮ = ೧. ಕಣ್ಣಿನ ಚಲನೆ. ೨. ಕಣ್ಣಿನ

ಭ್ರಾಂತಿ. ~ಮೂಲ = ಕಣ್ಣಿನ ಕುಣಿಕೆ.

ಅಕ್ಷೀವ(ಬ) (ನಾ). ೧. ನುಗ್ಗಿಯ ಗಿಡ.

೨. ಉಪ್ಪು. (ಗು). ೩. ಕುಡಿದು

ಮತ್ತೇರಿದ.

ಅಕ್ಷೋಭ (ನಾ). ೧. ಸ್ಥೈರ್ಯ. ೨. ಆನೆ

ಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಕಂಭ. (ಗು). ೩. ಕ್ಷೋಭೆ

ಯಿಲ್ಲದ.

ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ (ನಾ). = ಅಕಷ್ಟಹಿಣಿ.

ಅಕ್ಷಿಹಿಣಿ (ನಾ). ೨೧, ೮೭೦ ಆನೆ, ಅಷ್ಟೇರಥ,

೬೫, ೬೧೦ ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ೧, ೦೯, ೩೫೦

ಕಾಲಾಳುಗಳಿರುವ ಸೈನ್ಯ.

ಅಖಂಡ (ಗು). ಕತ್ತರಿಸಿ ಹೋಗದ;

ಇಡಿಯಾದ. ~ದೀಪ = ನಂದಾದೀಪ;

ಸದಾ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ದೀಪ. ~ಪತ್ರ

= ಮರೆಗಣಿಸು ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ

ವಿಭಾಗ ಹೊಂದದ ಎಲೆ.

ಅಖಂಡನೆ (ನಾ). ೧. ಖಂಡಿಸದಿರುವಿಕೆ

೨. ಕಾಲ. (ಗು). ೩. ಭಂಗವಾಗದ;

ಪೂರ್ಣವಾದ.

ಅಖರ್ವ (ಗು). ೧. ಕುಳ್ಳಿಲ್ಲದ. ೨. ಮಹತ್ತಾದ.

ಅಖಲ್ಯ (ನಾ). ೧. ಹೇಡಿ. ೨. ಅಪ್ರಯೋಜಕ.

ಅಖಾಡ = ಅಕ್ಷಡ.

ಅಖಾತ (ನಾ). ೧. ಕೊಳ; ಸರೋವರ.

೨. ಕೊಲ್ಲಿ. (ಗು). ೩. ಅಗೆಯದ.

ಅಖಿಲ(ಳ) (ಗು). ಇಡಿಯಾದ; ಸಮಗ್ರವಾದ;

ಕೊರೆಯಿಲ್ಲದ. ~ವೇದಿ = ಸರ್ವಜ್ಞ.

ಅಗ (ನಾ). ೧. ಬೆಟ್ಟ. ೨. ಮರ. ೩. ಹಾವು.

೪. ಸೂರ್ಯ. ೫. ಒಳಗು; ಒಳಗಡೆ.

೬. ಪಾಪ. ~ ಅರಿ = ಇಂದ್ರ. ~ ಇಂದ್ರ
= ಹಿ ಮಾ ಚಲ. ~ (೦) ಕೊ(ಗೊ)ಳ್
= ಒಳ ಕೊಳ್ಳು; ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊ.
~ ಜಾತೆ = ಪಾರ್ವತಿ. ~ ನಿವಾಸಿ = ಶಿವ.
~ ಹರ = ಪಾಪಹರ; ಶಿವ.
ಅಗಚಾಟಲು(ಲೆ) (ನಾ). ಆಯಾಸ; ಶ್ರಮ.
ಅಗಟು (ನಾ). ಕಮಟುವಾಸನೆ.
ಅಗಡ(ಡು) (ನಾ). ೧. ತುಂಟ. ೨. ತುಂಟತನ.
(ಗು). ೩. ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕದ.
~ ಮಾ(ವಾ)ತು = ಅಪವಾದ; ನಿಂದೆ.
ಅಗಣೆ = ಅಗ್ಗಣ.
ಅಗಣಿತ (ನಾ). ೧. ಅಳತೆಗೆ ಮೀರಿದುದು.
೨. ಸಮೂಹ. (ಗು). ೩. ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ.
ಅಗಣ್ಯ (ಗು). ೧. ಎಣಿಸಲಾಗದ; ಅಸಂಖ್ಯ
ವಾದ. ೨. ಗಣವೆಗೆ ಬಾರದ.
ಅಗತೆ = ಅಗಟ್ಟೆ.
ಅಗತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಬೇರೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿ.
೨. ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ. ೩. ಅವಶ್ಯ
ಕತೆ. ೪. ಉತ್ಪತ್ತಿವಾದ ಅಸೆ. ~ ಬೀಳು
= ಅವಶ್ಯಕತೆಯುಂಟಾಗು.
ಅಗದ (ನಾ). ೧. ಆರೋಗ್ಯ. ೨. ಔಷಧ.
೩. ವಿಷಕ್ಕೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಹೇಳುವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಭಾಗ.
(ಗು). ೪. ರೋಗವಿಲ್ಲದ. ~ ತಂತ್ರ = ವಿಷ
ಚಿಕಿತ್ಸಾತಂತ್ರ.
ಅಗದಿ(ಲೆ) (ಅ). ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ; ಪೂರ್ತಿ
ಯಾಗಿ.
ಅಗಪೆ (ನಾ). ಚಪ್ಪಿನ ಸೌಟು.
ಅಗಮ (ನಾ). ೧. ಬೆಟ್ಟ. ೨. ಮರ. (ಗು).
೩. ಚಲಿಸದ.
ಅಗಮ್ಯ (ಗು). ೧. ಹೋಗಿ ಸೇರಲಾಗದ.
ಮುಟ್ಟಲಸಾಧ್ಯವಾದ. ೩. ಬುದ್ಧಿಗುಹಿತದ.
೪. ಕೂಡಬಾರದ. ~ ಗಮನ = ೧. ಹೋಗ
ಬಾರದ ಕಡೆ ಹೋಗುವುದು. ೨. ಕೂಡಬಾರ
ದವರನ್ನು ಕೂಡುವುದು.

ಅಗರು = ಅಗಿಲ್. ~ ಗಂಧ = ಅಗಿಲುಗಂಧ.
~ ಧೂಪ = ಅಗರಿನ ಧೂಪ. ~ ಬತ್ತಿ
= ಊದುಬತ್ತಿ.
ಅಗರ್ತೆ = ಅಗಟ್ಟೆ.
ಅಗ(ಲ್)ಲು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಿಟ್ಟುಹೋಗು;
ತೊರೆ. ೨. ವಿಶಾಲವಾಗು. (ನಾ).
೩. ಊಟದ ತಟ್ಟೆ; ತಾಟು. ~ ಇಕ್ಕಿಸು
= ಊಟಕ್ಕೆ ತಟ್ಟೆ ಇಡು; ಊಟಕ್ಕೆ ಬಡಿಸು.
~ ಇಡು = ಊಟಕ್ಕೆ ತಟ್ಟೆ ಹಾಕು. ~ ಔತಣ
= ದೊಡ್ಡ ಔತಣ; ಭೂರಿಭೋಜನ. ~ ಕೆ
= ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಿಕೆ. ಅಗಲುವಿಕೆ;
ವಿಯೋಗ.
ಅಗಲ (ನಾ). ೧. ವಸ್ತುವಿನ ಅಡ್ಡಳತೆ.
೨. ವಿಶಾಲತೆ. ~ (೦) ಕೆ(ಬೆ)ಜು(ರು).
= ಅಗಲವಾಗಿರು. ~ ಇಸು = ೧. ಬೇರ್ಪಡಿಸು;
ದೂರಮಾಡು. ೨. ಹಿಗ್ಗಲಿಸು; ಹರಡು.
ಅಗಲಿತು(ತ್ತ) (ಗು). ಅಗಲವಾದ.
ಅಗಸ (ನಾ). ೧. ಬಟ್ಟೆ ಮಡಿಮಾಡುವವನು;
ಮಡಿವಾಳ; ಅಸಗ ೨. ಒಂದು ಗಿಡಮೂಲಿಕೆ.
ಅಗಸೆ (ನಾ). ೧. ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು; ಮಹಾದ್ವಾರ.
೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮರ. ೩. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ. ~ ಬಾಗಿಲ್ (ಲು)
= ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು.
ಅಗಳ್ = ಅಗುಟ್ಟು.
ಅಗಳತೆ = ಅಗಟ್ಟೆ.
ಅಗಳಿ = ಅಗ್ಗಣ.
ಅಗಳು = ಅಗುಟ್ಟು.
ಅಗಳ್ಳೆ = ಅಗಟ್ಟೆ.
ಅಗಯ್ = ಅಗುಟ್ಟು.
ಅಗಟ್ಟಿ(ಳ್ಳಿ) (ನಾ). ೧. ತೋಡುವುದು;
ಅಗೆಯುವುದು. ೨. ಕೊಟೆಯ ಅಗಲು;
ಕಂದಕ.
ಅಗಾಡಿ (ನಾ). ೧. ಮುಂಭಾಗ; ಮುಂದುಗಡೆ.
೨. ಕುದುರೆಯ ಮುಂಗಾಲುಗಳ ಹಗ್ಗ.

ಅಗಾಧ (ನಾ). ೧. ಗುಳಿ; ಗುಂಡಿ; ಆಳ.
(ಗು). ೨. ಆಳವಾದ. ೩. ಅಸಾಧ್ಯ;
ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ.

ಅಗಾರ (ನಾ). ಮನೆ; ಬೀಡು.

ಅಗಾವು (ಗು). ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಕೊಡುವ.

ಅಗಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೆದರು; ಭಯಪಡು
೨. ಹಿಗ್ಗು. ೩. ಜಗಿ. ೪. ತೊನೆದಾಡು.
೫. ವ್ಯಾಪಿಸು. ೬. ಗರ್ಜಿಸು. (ನಾ).
೭. ನಡುಕ.

ಅಗಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಸುಗಂಧದ ಮರ. ~ಇಲಿ = ಅಗಿಲು
ಇಲ್ಲದ; ಪರಿಮಳವಿಲ್ಲದ.

ಅಗುಂತಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಚ್ಚಳ; ಅತಿಶಯ.
೨. ರಾಶಿ; ಒಟ್ಟು. ~ಪ(ವ)ಡೆ
= ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗು.

ಅಗುಂದಲೆ (ನಾ). ಅತಿಶಯ; ಹೆಚ್ಚಳ.

ಅಗುಂಬಿಸು (ಕ್ರಿ). ರಾಶಿಮಾಡು; ಒಟ್ಟು.

ಅಗುಚು = ಅಗುರ್ಚು.

ಅಗುಣೆ = ಅಗ್ನಿ.

ಅಗುರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಾಹಸವನ್ನು
ತೋರು. ೨. ಹೆಚ್ಚಾಗು. ೩. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಸುಗಂಧದ ಮರ. ೪. ಸುಗಂಧ.
~ಇಸು = ಸೇರಿಸು; ಕೀಲಿಸು. ~ಚು
= ಅಗುರಿಸು.

ಅಗುವು(ರ್ಬು) (ನಾ). ೧. ಭಯಂಕರತೆ;
ಉಗ್ರತೆ. ೨. ಸಾಹಸ; ಪರಾಕ್ರಮ.
೩. ಅತಿಶಯ. ~ಇಸು = ೧. ಭಯಪಡಿಸು;
ದಿಗಿಲುಗೊಳಿಸು. ೨. ಭಯಪಡು; ದಿಗಿಲು
ಬೀಳು. ೩. ಹೆಚ್ಚಿಸು; ಅತಿಶಯಗೊಳಿಸು.
೪. ಹೆಚ್ಚು; ಅತಿಶಯವಾಗು.
೫. ಹಾರು; ಸ್ಪಂದಿಸು. ~ಕಿ(ಗಿ)ಡು
= ಶಕ್ತಿಹೀನವಾಗು. ~ಕೋ(ಗೊ)ಳ್
= ಹೆದರು; ಭಯಪಡು.

ಅಗುಸೆ (ನಾ). ಹೆಚ್ಚಾಗಲು; ಮಹಾದ್ವಾರ.

ಅಗುಳಿ = ಅಗ್ನಿ.

ಅಗುಳು = ಅಗುರ್ಚು.

ಅಗುಬ್(ಫ, ಳು, ಝ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಗೆ;
ತೋಡು. ೨. ಮುಳುಗು. (ನಾ).
೩. ಕಂದಕ. ೪. ಬೆಂದ ಅಕ್ಕಿಯ ಕಾಳು.
~ಇಸು = ಅಗೆಯಿಸು; ತೋಡಿಸು.
~ಊಟ = (ಮಗುವಿಗೆ) ಅನ್ನಪ್ರಾಶನ.
~ಚು = ಮುಳುಗಿಸು; ಅದ್ದು.

ಅಗೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಗಿ; ತೋಡು. (ನಾ).
೨. ನೊಳಕೆ. ೩. (ಸಾಟಿಮಾಡುವ) ಸಸಿ.
೪. ಕೊಂಬೆ. ~ಇ(ಯಿ)ಕ್ಕು = ಒಟ್ಟು
ಹಾಕು. ~ಎ(ಯೆ)ತ್ತು = ನೊಳಕೆಯನ್ನು
ಕೀಳು. ~ಕಟ್ಟು = ಸಸಿ ಬೆಳೆಯಿಸು;
ನೊಳಕೆಕಟ್ಟು. ~ತೋ(ದೋ)ಜು(ರು)
= ನೊಳೆ; ಅಂಕುರಿಸು. ~ಬಿಡು = ಬೀಜ
ಹಾಕು; ಬಿತ್ತು. ~ಪ(ವ)ಡೆ = ೧. ನೊಳಕೆ
ಯನ್ನು ಪಡೆ. ೨. ರೆಂಬೆಬಿಡು.
~ಪೋ(ವೊ)ಯ್ = ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತು.
~ಹುಣ್ಣೆನೆ(ನೆ) = ವೈಶಾಖಮಾಸದ
ಹುಣ್ಣೆಮೆ.

ಅಗೆತ (ನಾ). ೧. ಅಗೆಯುವುದು.
೨. ಭೂತೋಧನ.

ಅಗೆಡಿ (ನಾ). ಒಟ್ಟು; ಪಾತಿ; ಮಡಿ.

ಅಗೌಕಸ (ನಾ). ಮರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವ
ಪ್ರಾಣಿ; ಮಂಗ; ಕೋತಿ.

ಅಗ್ನಿ (ನಾ). ೧. ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆ. ೨. ಅಲ್ಪ.
೩. ಬೆಲೆ; ಕ್ರಯ. ೪. ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ.
೫. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ೬. ತುದಿ. ~ಅಳು
= ಕೀಳು ಮನುಷ್ಯ. ~(ಂ)ಪೆ(ಬೆ)ಜು(ರು)
= ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗು. ~(ಂ)ಮಾಡು = ಹೆಚ್ಚು
ಮಾಡು. ~ಪಾಡು = ಮಾನಹೀನತೆ;
ಗೌರವಹೀನವಾಗಿರುವಿಕೆ. ~ಸುಗ್ಗಿ
= ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ, ಯಥೇಚ್ಛ

ವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಸ್ಥಿತಿ.

ಅಗ್ಗಂಟು (ನಾ). ದಿ ದಿ ಸ ಲಾ ಗ ದ ಗಂಟು ;
ಕಗ್ಗಂಟು.

ಅಗ್ಗಡ = ಅಗ್ಗಲ.

ಅಗ್ಗಡಲ್ (ಲು) (ನಾ). ೧. ಆಳವಾದ ಕಡಲು.
೨. ರಕ್ತದ ಸಮುದ್ರ.

ಅಗ್ಗರಣೆ (ನಾ). ೧. ಒಗ್ಗರಣೆ. ೨. ಹಗ್ಗ.

ಅಗ್ಗರಿಸು = ಒಗ್ಗರಿಸು.

ಅಗ್ಗಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಅಧಿಕತೆ; ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ.
(ಗು). ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠ. ~ಇಸು = ೧. ಹೆಚ್ಚಿಸು;
ದೊಡ್ಡದುಮಾಡು. ೨. ಹೆಚ್ಚಾಗು; ದೊಡ್ಡ
ದಾಗು. ೩. ಪ್ರಬಲವಾಗು. ೪. ಹಿಗ್ಗು;
ನಲಿ. ೫. ಹರಡು; ವ್ಯಾಪಿಸು. ೬. ಒದಗು;
ಉಂಟಾಗು. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣ = ೧. ಹೆಚ್ಚಾದ
(ಮೂರನೆಯ) ಕಣ್ಣು. ೨. ವಿಶೇಷ ದೃಷ್ಟಿ.
~ಕ(ಗ)ಣ್ಣಿ = ಹೆಚ್ಚಾದ (ಮೂರನೆಯ)
ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು; ಶಿವ. ~ಪದಾತಿ = ದೊಡ್ಡ
ಕಾಲಾಳು ಪಡೆ.

ಅಗ್ಗವಣೆ (ನಾ). ಅರ್ಘ್ಯದ ನೀರು; ಪೂಜೆಯ
ನೀರು.

ಅಗ್ಗಲಿಕೆ (ನಾ). ೧. ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ; ಅತಿಶಯ.
೨. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

ಅಗ್ಗಲಾ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಕದವನ್ನು ತೆಗೆಯ
ಲಾಗದಂತೆ ತಡೆಯುವ ಅಡ್ಡಮರ; ಲಾಳ
ವಿಂಡಿಗೆ; ತಾಪಾಳ. ೨. ತಮಟೆ ಬಡಿ
ಯುವ ಕೋಲು. ೩. ಅಧಿಕೃತ; ಅತಿಶಯ.

ಅಗ್ಗಾಡಿ (ನಾ). ಲಜ್ಜೆಗೆಟ್ಟ ಹೆಂಗಸು.

ಅಗ್ಗಾಯಿತಿ = ಅಗ್ಗಾಯಿಲೆ.

ಅಗ್ಗಾಯಿಲೆ (ನಾ). ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸೂಳೆ.

ಅಗ್ನಿ (ನಾ). ೧. ಬೆಂಕಿ. ~ಕೋ(ಗೊ)ಂಡ
= ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡ. ~ಮೊಗ = ದೇವತೆ.
~ಬೆ(ವೆ)ಗಡು = ಬೆಂಕಿಯ ಭಯ.

ಅಗ್ನಿಟಿಕೆ = ಅಗ್ನಿಷ್ಟಗೆ.

ಅಗ್ನಿಷ್ಟಗೆ (ನಾ). ೧. ಕೆಂಡವನ್ನು ಇಟ್ಟು

ಕಾಯಿಸುವ ಸಾಧನ; ಕುಮಟೆ. ೨. ಹೋಮ
ಕುಂಡ.

ಅಗ್ನು = ಅಬ್ಬು.

ಅಗ್ನಿ (ನಾ). ೧. ಬೆಂಕಿ. ೨. ತ್ರೇತಾಯುಗ.

೩. ಜಠರಾಗ್ನಿ. ೪. ಮೂರರ ಸಂಕೇತ.

೫. ಚಿನ್ನ. ೬. ಚಿತ್ರಮೂಲ. ~ಕಾರ್ಯ

= ಅಗ್ನಿ ಪೂಜೆ. ~ಕುಂಡ = ಹೋಮಕ್ಕಾಗಿ

ಇರುವ ಬೆಂಕಿಯ ಗುಂಡಿ. ~ಕುಕ್ಕುಟಿ

= ೧. ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿ. ೨. ಬೆಂಕಿಯನ್ನು

ನುಂಗುವ ಕೋಳಿ. ~ಕೋಣ = ಅಗ್ನಿಯು

ದಿಕ್ಕು. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣಿ = ಶಿವ. ~ಗರ್ಭ

= ೧. ಸೂರ್ಯಕಾಂತಮಣಿ. ೨. ಯಜ್ಞದ

ಅರಣೆ. ೩. ಶಮಿ. ೪. ಭೂಮಿ. ~ಕ(ಗಿ)ಯ್ಯ

= ಭಸ್ಮಾಸುರ. ~ಚಿತ್ತು = ನಿತ್ಯವೂ

ಅಗ್ನಿ ಹೋತ್ರ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವವನು.

~ಜ್ವಾಲೆ = ೧. ಬೆಂಕಿಯ ಉರಿ.

೨. ಕೆಂಪುಮೂ ಬಿಡುವ ಜಲಸಿಪ್ಪಲಿ ಗಿಡ.

~ತಾರೆ = ಕೃತ್ತಿಕಾ ನಕ್ಷತ್ರ. ~ದಿಕ್ಕು

= ಅಗ್ನಿಯ ದಿಕ್ಕು. ~ದಿಬ್ಬ(ವ್ಯ)

= ಅಗ್ನಿ ಪರೀಕ್ಷೆ. ~ದೀಪನ = ೧. ಬೆಂಕಿಯನ್ನು

ಉಜ್ಜಲಗೊಳಿಸುವುದು. ೨. ಜಠರಾಗ್ನಿ

ಯನ್ನು ಪುಟಗೊಳಿಸುವುದು. ೩. ಕಡವ

ಎಂಬ ಗಿಡ. ~ನಯನ = ಶಿವ. ~ಪರೀಕ್ಷೆ

= ೧. ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನ

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ

ಪರೀಕ್ಷೆ. ೨. ಕಠಿನ ಪರೀಕ್ಷೆ. ~ಪರ್ಣಿ

= ಗೇರು ಬೀಜ. ~ಪರ್ವತ = ಜ್ವಾಲಾ

ಮುಖ. ~ಪುತ್ರಿ = ದ್ರೌಪದಿ. ~ಫಲ

= ವಜ್ರ. ~ಬಾಣ = ಅಗ್ನಿಯಾಸ್ತ್ರ. ~ಭವ

= ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ. ~ಮಂಥ = ೧. ಬೆಂಕಿ

ಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದು. ೨. ಒಂದು

ಬಗೆಯ ನೆಲ್ಲಿ. ~ಮೊಂಡ್ಯ = ಜೀರ್ಣಕೃತ್ರಿ

ಕುಗ್ಗಿರುವುದು. ~ಮಿತ್ರ = ನಾಯು.

~ಮುಖ = ೧. ದೇವತೆ. ೨. ದ್ರೌಪದಿ.

~ಮುಖಿ = ಗೇರುಮರ. ~ವೀರ್ಯ
= ಶಿವ. ~ಶಾಮಕ=ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಆರಿಸುವ
(ಸಾಧನ). ~ಶಾಲೆ=ಯಜ್ಞ ಶಾಲೆ. ~ಶಿಖಿ
= ೧. ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ತು ದಿ ಯು ಳ್ಳ ದ್ದು.
೨. ಕುಂಕುಮ ಕೇಸರಿ. ೩. ಕುಸುಬೆ ಗಿಡ.
೪. ದೀಪ. ೫. ಆಕಾಶಬಾಣ. ೬. ಚೆನ್ನ.
~ಶಿಖೆ=೧. ಬೆಂಕಿಯ ಉರಿ. ೨. ಕೋಲು
ಕುಟುಕನ ಗಿಡ. ೩. ಬೆಣ್ಣೆ ಬಿದಿರು ಸೊಪ್ಪು.
~ಶೌಚ = ೧. ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಶುದ್ಧಿಗೊಳಿ
ಸುವುದು. ೨. ಉಬ್ಬಿ ಗೆ ಹಾಕಿ ಶುಚಿಮಾಡು
ವುದು. ~ಸಂಸ್ಕಾರ = ಅಗ್ನಿಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರ
ಮಾಡುವುದು. ೨. ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಸಂಸ್ಕಾರ
ಮಾಡುವುದು; ಸುಡುವುದು. ~ಸರ್ಪ
= ಒಂದು ಉಷ್ಣವ್ಯಾಧಿ. ~ಸ್ಪೋಟಿ = ಸಿಡಿ
ಮದ್ದು. ~ಹೋತ್ರ = ೧. ಅಗ್ನಿಯನ್ನು
ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾಡುವ ಹೋಮ. ೨. ಅಗ್ನಿ
ಯನ್ನು ಆನುದಿನವೂ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು
ಬರುವ ಕರ್ಮ. ೩. ಹೋಮಾಗ್ನಿ.

ಅಗ್ನೀಧ್ರ (ನಾ). ೧. ಪುತ್ರಿಕೃ. ೨. ಯಜ್ಞ
ಕರ್ಮ.

ಅಗ್ರ (ನಾ). ೧. ತುದಿ; ಶಿಖರ. ೨. ಮುಂಭಾಗ.
೩. ಪ್ರಾರಂಭ. ೪. ನಗರ ಸಮೀಪ ಪ್ರದೇಶ.
೫. ಸ್ತುತಿ. ೬. ದಾನ. ೭. ಒಂದು ಪಲದ
ತೂಕ. ೮. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ೯. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಬಾಯಿ ಹುಣ್ಣು; ಅಸ್ಯಪಾಕ. (ಗು).
೧೦. ಮುಖ್ಯನಾದ. ೧೧. ಮೊದಲಿನ.
೧೨. ಅತಿಶಯವಾದ. ~ಅಸೀನ = ಮುಂದೆ
ಕುಳಿತವನು. ~ಅಹಾರ = ಅಗ್ರಹಾರ.
~ಉದಕ = (ಪೂಜೆಯ) ಮೀಸಲು ನೀರು.
~ಗಣ್ಯ = ಪ್ರಮುಖ; ಶ್ರೇಷ್ಠ. ~ಗೃಹ
= ಹಿರಿಯ ಮನೆತನ. ~ಜನ್ಮ = ಅಗ್ರಜ.
~ಮಾಂಸ = ಹೃದಯ; ಹೃದಯ ಮಾಂಸ.
~ವರ್ತಿ = ಮುಂದಾಳು; ~ಸಾಲೆ
= ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹಾಕಶಾಲೆ.

ಅಗ್ರಗ (ನಾ). ಮುಂದಾಳು; ನಾಯಕ.

ಅಗ್ರಜ (ನಾ). ಅಣ್ಣ; ಹಿರಿಯ ಮಗ.

ಅಗ್ರಣಿ (ನಾ). ಮುಂದಾಳು.

ಅಗ್ರಹಾರ (ನಾ). ೧. ದಾನಕೊಟ್ಟ ಭೂಮಿ.

೨. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಪಾಸಮಾಡುವ ಕೇರಿ.

ಅಗ್ರಾಸನ (ನಾ). ೧. ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ
ಭೂಮಿ; ಅಗ್ರಹಾರ. ೨. ಭೋಜನಶಾಲೆ.

೩. ಮೊದಲನೆಯ ಪೀಠ; ೪. ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪೀಠ.

ಅಗ್ರಿಮ (ಗು). ೧. ಮೊದಲನೆಯ.

೨. ತುದಿಯ. ೩. ಹಿರಿಯ.

ಅಗ್ರೇಸರ (ನಾ). ೧. ಮುಂದಾಳು. (ಗು).

೨. ಮುಂದೆ ಹೋಗುವ. ೩. ಶ್ರೇಷ್ಠ.

ಅಘ (ನಾ). ೧. ಪಾಪ. ೨. ದುಃಖ. ೩. ಕಷ್ಟ.

೪. ಸೂತಕ. ೫. ಭವಾವಳಿ. ೬. ಒಬ್ಬ

ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು. ~ರಿಪು = ೧. ಪಾಪದ

ಶತ್ರು. ೨. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ. ~ಹರ = ಪಾಪ

ವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವ.

ಅಘಟಿತ (ಗು). ೧. ನಡೆಯದ. ೨. ಸಾಧ್ಯ

ವಲ್ಲದ. ೩. ಸಂಭವಿಸಲಾಗದ. ~ಘಟನೆ

= ೧. ಸಂಭವಿಸಲಾರದ ಕಾರ್ಯವು ಸಂಭವಿ

ಸುವುದು. ೨. ಅಸಾಧಾರಣ ಸಂಗತಿ.

~ಘಟಿತ = ನಡೆಯಲಾಗದ್ದನ್ನು ನಡೆಸು
ವವನು.

ಅಘಮರ್ಷಣ (ನಾ). ೧. ಪಾಪವನ್ನು ಕಳಿಯು

ವುದು. ೨. ಒಂದು ಮಂತ್ರದ ಹೆಸರು.

೩. ಆ ಮಂತ್ರದ ದ್ರಷ್ಟಾರನಾದ ಋಷಿ.

ಅಘಾಟಿ (ನಾ). ಅದ್ಭುತ; ಅತಿಶಯ.

ಅಘಾತಿ (ಗು). ೧. ಕೊಲ್ಲದ. ೨. ಅಪಾಯಕರ

ವಲ್ಲದ.

ಅಘೋರ (ನಾ). ೧. ಶಿವನ ಪಂಚಮುಖಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು. (ಗು). ೨. ಘೋರವಲ್ಲದ.

೩. ಅತಿ ಭಯಂಕರ.

ಅಘೋಷ (ಗು). ೧. ಧ್ವನಿಯಿಲ್ಲದ.

೨. ಸ್ಪಂದನವಿಲ್ಲದೆ ಉಚ್ಚರಿಸುವ.

ಅಚರ = ಅಚಲ.

ಅಚಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಬೆಟ್ಟ. ೨. ಮೋಕ್ಷ.

೩. ಏಳರ ಶಂಕೇತ. (ಗು). ೪. ಚಲಿಸದ.

೫. ಶಾಶ್ವತವಾದ. ~ಪದ = ಶಾಶ್ವತ ಪದವಿ; ಮೋಕ್ಷ.

ಅಚಾತುರ್ಯ (ನಾ). ೧. ದಡ್ಡತನ. ೨. ಪ್ರಮಾದ.

ಅಚಿಂತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಪಾದರಸ. ೨. ಮೂವತ್ತೊಂದು ಅಂಕಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ. (ಗು). ೩. ಚಿಂತಿಸಲಾಗದ.

ಅಚಿನ್ನಿದ್ರೆ (ನಾ). ಜಡತೆ ತುಂಬಿದ ನಿದ್ರೆ.

ಅಚಿರ (ಗು). ೧. ಬಹುಕಾಲ ನಿಲ್ಲದ; ಕ್ಷಣಿಕ.

೨. ಶೀಘ್ರ. ~ಅಂಶು = ~ದ್ಯುತಿ = ~ಪ್ರಭೆ = ಮಿಂಚು.

ಅಚೈತನ್ಯ (ನಾ). ೧. ಚೈತನ್ಯವಲ್ಲದ್ದು.

೨. ಅನಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ. ೩. ಜಡವಸ್ತು.

೪. ಅಶಕ್ತಿ. ೫. ಆತಿಯಾದ ಬಡತನ.

ಅಚ್ಚು (ನಾ). ೧. ಇಂದ್ರಿಯ. ೨. ಜಪಮಣಿ.

(ಗು). ೩. ಬೆರಕೆಯಿಲ್ಲದ; ಅಸ್ಪಟ.

~ಅರಳಾ = ಹೊಸ ಹೂವು. ~ಅಳಾ(ಳು)

= ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಅಳು. ~ಕಂ(ಗಂ)ಪು

= ಹೊಸಕಂಪು. ~ಕ(ಗ)ಡೆ = ಸೊಗಸಾದ

ರಂಗೋಲಿ. ~ಬ(ವ)ಬಾ(ಳಿ) = ಒಳ್ಳೆಯ

ಮನೆತನ. ~ಂ(ಂ)ಪೊ(ಬೊ)ಯ್ = ಪುಟ

ವಿಡು. ~ಸರ = ಅಕ್ಷಮಾಲೆ.

ಅಚ್ಚಯ = ಅಕ್ಷಯ.

ಅಚ್ಚರ (ನಾ). ೧. ದೇವತೆ. (ಗು).

೨. ನಾಶವಿಲ್ಲದ. ~ಗಣಿಕೆ = ಅಚ್ಚರಸಿ.

= ~ಪೆ(ವೆ)ಣ್(ಣ್ಣು) = ಅಚ್ಚರಸಿ.

ಅಚ್ಚರಸಿ = ಅಪ್ಸರೆ.

ಅಚ್ಚರಸೆ = ಅಚ್ಚರಸಿ.

ಅಚ್ಚರಿ (ನಾ). ಅಶ್ವರ್ಯ. ೨. ಅಪ್ಸರೆ.

~ಮೊಳೆ = ಅಶ್ವರ್ಯ ಮೂಡು.

ಅಚ್ಚಳ (ಗು). ೧. ಸ್ಪಷ್ಟ. ೨. ಪ್ರಶಾಂತ.

ಅಚ್ಚಿ (ನಾ). ೧. ತಾಯಿ. ೨. ಮೊಲೆ.

೩. ಲಕ್ಷ್ಮಿ. ೪. ಕಣ್ಣು. ೫. (ಮಕ್ಕಳ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ) ರೊಟ್ಟಿ; ತಿನ್ನಿಸು.

ಅಚ್ಚಿಗ (ನಾ). ೧. ತೀವ್ರವಾದ ವ್ಯಥೆ.

೨. ಶ್ರಮ. ೩. ಅಪಾಯ. ೪. ಸಂಭ್ರಮ.

೫. ರೀತಿ. ೬. ನೆಪ. ೭. ಅಶ್ವರ್ಯ.

೮. ಪೂಜಾರಿ; ಅರ್ಚಕ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್

= ತೀವ್ರವಾಗಿ ವ್ಯಥೆಪಡು.

ಅಚ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಿಡಿದುಕೊ. ೨. ಅಚ್ಚಿತ್ತಿ

ದಂತೆ ಇರು. (ನಾ). ೩. ಎರಕ ಹೊಯ್ದು

ಬಿಂಬವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧನ;

ಪಡಿಯಚ್ಚು. ೪. ಅಚ್ಚಿನ ಮೂಲಕ ಸಿದ್ಧ

ಪಡಿಸಿದ ಪದಾರ್ಥ; ವಿಗ್ರಹ. ೫. ಒತ್ತಿದ

ಮುದ್ರೆ. ೬. ಒಂದು ನೆಯ್ಗೆ ಉಪಕರಣ.

೭. ಮುದ್ರಣ. ೮. ಪ್ರೀತಿ; ಪ್ರೀತಿಯ

ವಸ್ತು. ೯. ಅಂಚು. ೧೦. ಪಕ್ಷಿಯ ಮಲ;

ಹಿಕ್ಕೆ. ೧೧. ನಡುಗೂಟ; ಕೀಲು.

೧೨. ಪಗಡೆಯ ದಾಳ. ೧೩. ಜೂಜಾಟ.

~ಅಗು = ೧. ಶಾಶ್ವತವಾಗು. ೨. ಮುದ್ರಣ

ಹೊಂದು. ~ಅಡಿಸು = ಅಚ್ಚಿನಂತೆ ತಿರು

ಗಿಸು. ~ಇಡು = ಮುದ್ರಿಸು. ~ಇಟಾ(ರಿ)

= ೧. ಎರಕಹೊಯ್ಯು. ೨. ಮುದ್ರಿಸು.

~ಉಡಿ = ೧. ಎರಕ ಹೊಯ್ದಂತೆ

ಒಂದಾಗು. ೨. ರಥ ನೊದಲಾದವುಗಳ

ಅಚ್ಚು ಮುರಿದು ಹೋಗು. ~ಎರೆ

= ೧. ಅಕ್ಷರದ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಎರಕಹೊಯ್ಯು.

೨. ಪ್ರತಿಕ್ರತಿ ಮಾಡು. ~ಒತ್ತು = ಅಚ್ಚರೆ.

~ಕ(ಗ)ಂಬ = ಬಂಡಿಯ ಅಚ್ಚುಮರ;

ಇರಸು. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಬಟ್ಟೆ ನೇಯು

ವಲ್ಲಿ ಆಣೆ ಬರುವಂತೆ ಅಚ್ಚನ್ನು ತಯಾರು

ಮಾಡು. ೨. ಕೆರೆ ಕಾಲುವೆ ಮುಂತಾದವು

ಗಳ ಆಸರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಭೂಮಿಯ ಪರಿಮತಿ.

೩. ಓರಣ; ಚೊಕ್ಕವ್ಯವಸ್ಥೆ. ೪. ತೇರಿನ

ವೇದಿಕೆಯ ಹಲಗೆ. ~ಕೂಟ = ಮುದ್ರಣ

ಶಾಲೆ. ~ಬೆಲ್ಲ = ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಹೊಯ್ದ ಬೆಲ್ಲ.
 ~ಮನೆ = ಅಚ್ಚು ಕೂಟ. ~ಮರ = ಎರಕ
 ಹೊಯ್ಯಲು ಮಾಡಿರುವ ಅಚ್ಚು. ~ಮೆಚ್ಚು
 = ಅತಿಶಯವಾದ ಮೆಚ್ಚಿಕೆ. ~ಮೊಳೆ
 = ಮುದ್ರಣದ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಕೆತ್ತಿರುವ ಮೊಳೆ.
 ಅಚ್ಚುಕ (ನಾ). ೧. ತೀವ್ರವಾದ ವ್ಯಥೆ.
 ೨. ಉತ್ಸಾಹ.
 ಅಚ್ಚುಗ = ಅಚ್ಚುಗ. ~ಕೊಳ್ = ತೀವ್ರವಾಗಿ
 ವ್ಯಥೆಪಡು.
 ಅಚ್ಚುಳ (ನಾ). ೧. ಚರ್ಮದ ಕೆಲಸ.
 ೨. ಕುದುರೆಗೆ ಜೀನು ಹಾಕುವುದು
 ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸ. ~ಅಯಲ = ೧. ಪರಿ
 ಚಾರಕ; ಉಳಿಗದವನು. ೨. ಕುದುರೆಯ
 ಜೀನು ಮುಂತಾದವನ್ನು ಸಜ್ಜು ಮಾಡು
 ವವನು.
 ಅಚ್ಚೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೀನು.
 ೨. ಪೂಜೆ. ೩. ಪೂಜಾವಿಗ್ರಹ. ೪. ಮಕ್ಕ
 ಳನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ಮುದ್ದು ಮಾಡುವುದು.
 ಅಚ್ಚೇರು (ನಾ). ಅರ್ಧಸೇರು.
 ಅಚ್ಚ (ನಾ). ೧. ಸ್ಪಟಿಕ. (ಗು). ೨. ನಿರ್ಮಲ
 ವಾದ.
 ಅಚ್ಚುತ (ನಾ). ೧. ವಿಷ್ಣು; ಕೃಷ್ಣ. (ಗು).
 ೨. ಬಿದ್ದುಹೋಗದ. ೩. ಚ್ಯುತಿಯಿಲ್ಲದ;
 ನಾಶವಿಲ್ಲದ. ~ಪದವಿ = ಶಾಸ್ತ್ರವಾದ
 ಸ್ಥಾನ; ಮೋಕ್ಷ.
 ಅಜ (ನಾ). ೧. ಪರಮಾತ್ಮ. ೨. ಜೀವ.
 ೩. ಸೂರ್ಯ. ೪. ಚಂದ್ರ. ೫. ಮನ್ಮಥ.
 ೬. ಮೇಕೆ; ಆಡು. ೭. ಮೇಷರಾಶಿ.
 ೮. ಹಳೆಯ ಬತ್ತ. ೯. ಮಳೆ. ೧೦. ಸಮುದ್ರ.
 ೧೧. ಆನೆ. ೧೨. ಹೆಂಗಸು. ೧೩. ಭೂಮಿ.
 ೧೪. ಮುಕ್ತಿ. (ಗು). ೧೫. ಹುಟ್ಟು ಇಲ್ಲದ.
 ~ಅಂಡ = ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ; ವಿಶ್ವ.
 ~ಗಜಾಂತರ = ಅಡಿಗೂ ಅನೆಗೂ ಇರು
 ವಂಥ ವ್ಯತ್ಯಾಸ.

ಅಜಕು (ಕ್ರಿ). ಹೆದರು.
 ಅಜಗ (ನಾ). ೧. ಶಿವನ ಧನುಸ್ಸು. ೨. ವಿಷ್ಣು.
 ೩. ಅಗ್ನಿ. ೪. ಒಂದು ಹಾವಿನ ಹೆಸರು.
 ಅಜಗರ (ನಾ). ಹೆಚ್ಚಾವು.
 ಅಜಗವ (ನಾ). ಶಿವನ ಧನುಸ್ಸು. ~ಪಾಣಿ
 = ಶಿವ.
 ಅಜನ (ನಾ). ೧. ಮರುಭೂಮಿ. ೨. ಅಲ್ಪ
 ಮನುಷ್ಯ. (ಗು). ೩ ಜನರಿಲ್ಲದ; ನಿರ್ಜನ
 ವಾದ.
 ಅಜನ್ಯ (ನಾ). ೧. ವಿಪತ್ತನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ
 ಪ್ರಕೃತಿ ವ್ಯಾಪಾರ; ಉತ್ಪಾತ. (ಗು).
 ೨. ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಲ್ಲದ. ೩. ಜನಕ್ಕೆ
 ಹಿತಕರವಲ್ಲದ.
 ಅಜಮಾಯಿಶಿ(ಷಿ) (ನಾ). ಪರೀಕ್ಷೆ; ತನಿಖೆ.
 ಅಜಮಾಷಿ(ಸು). (ನಾ). ಅಂದಾಜು;
 ಸರಿಸುಮಾರು.
 ಅಜಯ (ನಾ). ೧. ಜಯವಲ್ಲದ್ದು; ಸೋಲು.
 ೨. ಸೋಲಿಸಲಾಗದವನು. ೩. ವಿಷ್ಣು.
 ಅಜರ (ನಾ). ೧. ಮುಪ್ಪಿಲ್ಲದವನು; ದೇವತೆ.
 ೨. ಕೃಷ್ಣ. ೩. ಜಿನ.
 ಅಜಸ್ರ (ಅ). ಯಾವಾಗಲೂ.
 ಅಜಾತ (ನಾ). ೧. ವಿಷ್ಣು ೨. ಶಿವ. ೩. ಜಿನ.
 (ಗು). ೪. ಇನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿರುವ.
 ೫. ಹುಟ್ಟು ಇಲ್ಲದ. ~ಶತ್ರು = ೧. ಶತ್ರುವೇ
 ಇಲ್ಲದವನು. ೨. ಶಿವ. ೩. ಧರ್ಮರಾಯ.
 ಅಜಾರಿ (ನಾ). ಕಾಯಿಲೆ; ರೋಗ.
 ಅಜಿಂಕ (ಗು). ಗೆಲ್ಲಲಾಗದ.
 ಅಜಿಗಿಜಿ (ನಾ). ಅರೆದು ಪುಡಿಪುಡಿ ಮಾಡಿದ್ದು;
 ಜೂರ್ಣ.
 ಅಜಿತ (ನಾ). ೧. ವಿಷ್ಣು. ೨. ಶಿವ.
 ೩. ಎರಡನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರ. (ಗು).
 ೪. ಸೋತುಹೋಗದ. ೫. ಗೆಲ್ಲಲಾಗದ.
 ಅಜಿನ (ನಾ). ೧. ಚರ್ಮ. ೨. ಜಿಂಕೆಯ
 ಚರ್ಮ. ~ಅಂಡ = ಶಿವ.

ಅಜಿರ (ಗು). ೧. ಚುರುಕಾದ. (ನಾ).

೨. ಅಂಗಳ; ರಂಗ. ೩. ಇಂದ್ರಿಯ
ಗೋಚರವಾದ ವಿಷಯ. ೪. ಗಾಳಿ.
೫. ಶರೀರ.

ಅಜಿವಾನ (ನಾ). ಓಮುಕಾಳು.

ಅಜೀರ್ಣ (ನಾ). ೧. ತಿಂದ ಆಹಾರ ಆರಗ
ದಿರುವುದು; ಅಗ್ನಿ ಮಾಂದ್ಯ. (ಗು).

೨. ಆರಗದ; ಜೀರ್ಣವಾಗದ.

ಅಜೆ (ನಾ). ೧. ಅಡು. ೨. ಮಾಯೆ.

ಅಜೇಯ = ಅಜಂಕೃ.

ಅಜ್ಜ (ನಾ). ೧. ತಂದೆಯ ಅಥವಾ ತಾಯಿಯ
ತಂದೆ; ತಾತ. ೨. ಹಿರಿಯ; ವೃದ್ಧ.

೩. ಬ್ರಹ್ಮ.

ಅಜ್ಜಿ (ನಾ). ೧. ತಂದೆಯ ಅಥವಾ ತಾಯಿಯ
ತಾಯಿ. ೨. ಮುದುಕಿ. ೩. ಜೈನ ಸಂನ್ಯಾಸಿನಿ.

ಅಜ್ಜಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಜೈನ ಸಂನ್ಯಾಸಿನಿ.
೨. ಪೂಜೆ.

ಅಜ್ಜಿಗಿಜ್ಜಿ (ನಾ). ಮೆತ್ತಗಾಗಿರುವುದು; ಜಜ್ಜಿ
ಹೋಗಿರುವುದು.

ಅಜ್ಜಿಬಜ್ಜಿ = ಅಜ್ಜಿಗಿಜ್ಜಿ.

ಅಜ್ಜುಗುಜ್ಜು (ನಾ). ಬಹಳ ಮೆತ್ತಗಿರುವುದು;
ಶಿಥಿಲತೆ.

ಅಜ್ಜಾ (ನಾ). ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದವನು; ದಡ್ಡ.

ಅಜ್ಜಾತ (ಗು). ತಿಳಿಯದ. ~ವಾಸ = ಯಾರಿಗೂ
ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮಾಡುವ ವಾಸ.

ಅಜ್ಜಾನ (ನಾ). ೧. ಅರಿವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ;
೨. ಅಜಾಗರೂಕತೆ. ೩. ಅವಿದ್ಯೆ.

ಅಜ್ಜಾನಿ = ಅಜ್ಜ.

ಅಟಕಟ (ನಾ). ಬಳಲಿಕೆ. ~ಇಸು
= ೧. ಆಯಾಸಪಡು. ೨. ರೌದ್ರಾನೇಶವನ್ನು
ತೋರು.

ಅಟಕಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅಡ್ಡಿಮಾಡು.

ಅಟಕಾಳಿ = ಅಟ್ಟಕಾಳಿ.

ಅಟಕಿಸು = ಅಟಕಾಯಿಸು.

ಅಟಗೋಲು (ನಾ). ಎತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಹೊರ
ಯನ್ನು ಹೇರಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಗಳಿ.
ಅಟನ (ನಾ). ತಿರುಗಾಟ; ಸಂಚಾರ.

ಅಟಮುಟ (ನಾ). ೧. ಸುಳ್ಳು. ೨. ಮಾಯೆ.
೩. ಮೋಸ. ೪. ಮೋಸಗಾರ. ~ಇಗ
= ಮೋಸಗಾರ. ~ಇಸು = ೧. ಸುಳ್ಳು
ಮಾಡು. ೨. ಮೋಸಮಾಡು. ೩. ಹೋಗ
ಲಾಡಿಸು. ೪. ಆತುರಪಡು.

ಅಟವಟ = ಅಟಮುಟ. ~ಇಸು = ೧. ಮೋಸ
ಮಾಡು. ೨. ಆತುರಪಡು.

ಅಟವಣೆ = ಅಟ್ಟವಣೆ.

ಅಟವಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಅಳತೆ. ೨. ಕಾಡು.
~ಚರ = ಬೇಡ.

ಅಟಾಟೋಪ (ನಾ). ಆಡಂಬರ.

ಅಟಾಪ (ನಾ). ೧. ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.
೨. ಅಂಕೆ; ಅಧೀನ.

ಅಟೋಪ = ಅಟಾಪ.

ಅಟ್ಟ (ನಾ). ೧. ಮನೆಯ ಒಳಗಡೆ ಸಾಮಾನು
ಗಳನ್ನು ಇಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಛಾವಣಿಗೆ
ಹೊಂದಿ ಮಾಡಿರುವ ಅಂತಸ್ತು. ೨. ಮಹಡಿ.

೩. ಮೇಲ್ಮಾಳಿಗೆ; ವೇದಿಕೆ; ಅಟ್ಟಿಕೆ.

೪. ಅಂಗುಳು. ೫. ಎತ್ತರ; ಉನ್ನತಿ.

೬. ಎಂಟು. ~ಅಸುರ = ೧. ಅತಿ
ಭಯಂಕರ ಸ್ಥಿತಿ. ೨. ಅತಿ ಭಯಂಕರ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ಅಟ್ಟಕಲು(ಳಿ) (ನಾ). ಜಿಡ್ಡನ್ನು ಹೋಗ
ಲಾಡಿಸಲು ಉಜ್ಜಿಕೊಳ್ಳುವ ಗಂಜಿ ಅಥವಾ
ಸರಿ.

ಅಟ್ಟಟ್ಟ (ನಾ). ದೂತನನ್ನು ಕಳಿಸುವುದು;
ನಿಯೋಗ.

ಅಟ್ಟಟ್ಟಿಕೆ (ನಾ). ದೂತನನ್ನು ಅಟ್ಟುವುದು;
ದಾತೃ.

ಅಟ್ಟಡಿ (ನಾ). ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳಭಾಗ; ತಟ್ಟತಳ.

ಅಟ್ಟಣ(ಣೆ) (ನಾ). ಕೋಟಿಯ ಮೇಲೆ
ಕಟ್ಟಿರುವ ಕೊಠಡಿ; ಕೊತ್ತಳ.

ಅಟ್ಟಣೆಗೆ = ಅಟ್ಟಣೆಗೆ.

ಅಟ್ಟಣೆ = ಅಟ್ಟಣೆ.

ಅಟ್ಟವಣೆ (ನಾ). ಕೂಡುವ ಮತ್ತು ಕಳೆಯುವ
ಲೆಕ್ಕ. ~ಇಲಾಖೆ = ಭೂಕಂದಾಯದ
ಇಲಾಖೆ. ~ಕೋಲ್ = (ಹಿಂದಿನ ಕಾಲ
ದಲ್ಲಿ) ಓದುವಾಗ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಇಟ್ಟು
ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ
ಪೀಠ; ವ್ಯಾಸಪೀಠ.

ಅಟ್ಟವೆ (ನಾ). ೧. ಅಟ್ಟಣೆಗೆ. ೨. ಅಷ್ಟಮಿ.

ಅಟ್ಟಹಾಸ (ನಾ). ೧. ತುಂಬ ಗಟ್ಟಿಯಾದ
ನಗು. ೨. ಅಡಂಬರ. ~ (೦) ಕೆ (ಗೆ) ಯ್
= ತಿರಸ್ಕರಿಸು.

ಅಟ್ಟಳ (ಳೆ) = ಅಟ್ಟಣೆ.

ಅಟ್ಟಣೆಗೆ (ನಾ). ಎತ್ತರದ ನೇದಿಕೆ.

ಅಟ್ಟಾಲ (ಳ) (ನಾ). ೧. ಕೊತ್ತಳ; ಬುರುಜು.
೨. ಉಪ್ಪರಿಗೆ.

ಅಟ್ಟಮಿಟ್ಟ (ನಾ). ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ;
ತೆಳ್ಳೆ ಬೀಳುವಿಕೆ.

ಅಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಂಟು. ೨. ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ
ಹೋಗು. ೩. ಓಡಿಸು. ೪. ಕಳಿಸು.
೫. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚು. ೬. ಹೊಯ್ಯು.
೭. ಅಡುಗೆ ಮಾಡು. ೮. ಕುದಿಸು ಗಟ್ಟಿ
ಯಾಗು. (ನಾ). ೯. ಅಟ್ಟುವಿಕೆ; (ದೂತ
ರನ್ನು) ಕಳಿಸುವಿಕೆ. ೧೦. ಬೆನ್ನಟ್ಟುವಿಕೆ.
೧೧. ಮೇಲು ಭಾಗದ ಬಡು, -ನೆಲೆ.
೧೨. ಅಟ್ಟಣೆ. ~ಅಳು = ೧. ಅಟ್ಟಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಬರುವ ಅಳು. ೨. ಅಳಿನ ಹಿಂದೆ
ಕಳಿಸಿದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅಳು. ~ಇಸು
= ೧. ಕಳಿಸಿ ಕೊಡು. ೨. ಬತ್ತು.
೩. ಕಾಯಿಸು; ಕುದಿಸಿ ಇಂಗಿಸು. ~ಉಪ್ಪು
= ಉಪ್ಪುನೀರನ್ನು ಕಾಯಿಸಿ ಇಂಗಿಸಿ
ತಯಾರಿಸಿದ ಉಪ್ಪು. ~ಉಳಿ
= ೧. ಅಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಿಕೆ.
೨. ಹಿಂಸೆ. ೩. ದೀಹದ ಮೃಗ. ~ಉಳಿಗ

= ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುವವನು. ~ಉಳಿಗಾರ
= ಅಟ್ಟಣೆಗೆ. ~ಉಳಿಯಾಳು = ಬೇಟೆ
ಯನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹೊಡೆ
ಯುವ ಅಳು. ~ಓಲೆ = ಸಂದೇಶದ ಪತ್ರ.
~ (೦) ಪ (ಬ) ರಿ = ೧. ಬೆನ್ನಟ್ಟು.
೨. ಬೆನ್ನಟ್ಟುವಿಕೆ. ~ಕಾ (ಗಾ) ಣ
= ಹೊಡೆದೊಡಿಸುವವನು.
~ಕೊ (ಗೊ) ಳ್ಳು = ಚಿಂತಿಸು.
~ಕೋ (ಗೋ) ಲು = (ಅಡುಗೆಯಲ್ಲಿ)
ತೊಳಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮರದ
ಕೋಲು.

ಅಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ತಲೆಯಿಲ್ಲದ ದೇಹ.
೨. ಎಲುಬಿನ ಗೊಡು. ೩. ಪಾದರಕ್ಷೆಯ
ತಳಭಾಗದ ಹಲ್ಲೆ. ೪. ಚರ್ಮ. ೫. ರಸ
ತೆಗೆದ ಕಬ್ಬಿನ ಸಿಪ್ಪೆ. ೬. ಹುಣಿಸೆಹಣ್ಣಿನ
ಬಿಲ್ಲೆ. ೭. ಗಾಯದ ಹಕ್ಕಳೆ.

ಅಟ್ಟಿಗಾಲು (ನಾ). ಬಗ್ಗಿದ ಕಾಲು; ಡೊಂಕು
ಕಾಲು.

ಅಠರಾ (ನಾ). ಹದಿನೆಂಟು. ~ಕಚೇರಿ
= ಸರಕಾರದ ಹದಿನೆಂಟು ಇಲಾಖೆಗಳುಳ್ಳ
ಕಚೇರಿ.

ಅಠವಣೆ (ನಾ). ೧. ಅಟ್ಟವಣೆ. ೨. ಜ್ಞಾಪಿಸು
ವುದು. ೩. ನೆನಪು.

ಅಡಂಗಳಾಟ (ನಾ). ಕೋಟೆಯ ರಕ್ಷಕ.

ಅಡಂಗಾಯಿತ = ಅಡಂಗಳಾಟ.

ಅಡಂಗಾಯ್ತ = ಅಡಂಗಳಾಟ

ಅಡಂಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮರೆಯಾಗು. ೨. ಹಿಂದಕ್ಕೆ
ಸರಿ. ೩. ಶಮನವಾಗು. ೪. ಸೇರಿ ಹೋಗು.
೫. ಕೊನೆಗೊಳ್ಳು. ೬. ವಿಧೇಯವಾಗು.
(ನಾ). ೭. ಮರೆಯಾಗುವುದು. ೮. ಅಡಗಿ
ಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳ. ೯. ಜೋಡಣೆ; ಸೇರಿಕೆ.
~ಉಣುಚಾಟ = ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಲೆ ಅಟಿ.
~ಒತ್ತು = ಅಡಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ
ಅಡುಮು; ಶರಿಹರಿಸು.

ಅಡಂಬೆ (ನಾ). ದನದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ
ಅಡೆಯಾಚೆ ಸರಿಸಲು ಬರುವಂತಿರುವ ಗೊಟ್ಟಿ
ಗಳುಳ್ಳ ಕದ.

ಅಡಕ (ನಾ). ಗ. ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು.
೧. ಮಿತಿ. ೨. ನಿಯಮ. ೪. ಒಳಸೇರಿರು
ವುದು. ೫. ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ೬. ಪತ್ರದ
ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಲಕೋಟೆಯಲ್ಲಿಡುವ ಇತರ
ಕಾಗದ ಮೊದಲಾದುವು. ೭. ಒಂದರ
ಮೇಲೊಂದನ್ನು ಪೇರಿಸುವುದು.
~(೦)ಕೆ(ಗೆ)ಯ್ = ೧. ಒಳಕೊಳ್ಳು.
೨. ಅಡಗಿಸು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳಿಸು = ಒತ್ತಿ
ಗಾತ್ರವನ್ನು ಚಿಕ್ಕದು ಮಾಡು.

ಅಡಕಲು = ಅಡಕಿಲ್.

ಅಡಕಿಲ್(ಲು)(ನಾ). ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಒಂದನ್ನು
ಪೇರಿಸಿ ಇಡುವುದು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್
= ೧. ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದಾಗಿ ಪೇರಿಸಿರು.
೨. ದಟ್ಟವಾಗು. ~ತೆ(ದೆ)ರೆ = ತೆರೆಯ
ಮೇಲೆ ತೆರೆ. ~ಪಾ(ವಾ)ಸು = ಒಂದರ
ಮೇಲೊಂದಾಗಿ ಪೇರಿಸಿದ ಹಾಸಿಗೆ.
~ಪೆ(ವೆ)ಸರ್ = ಇದ್ದ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ
ಮತ್ತೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡ ಹೆಸರು.

ಅಡಕು (ನಾ). ೧. ನಿಯಮ. ೨. ಹಿಡಿತ.
೩. ನೆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಸೇರಿಸಿದ ನಾಲ್ಕು
ದಾರದ ಎಳೆ.

ಅಡಕೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮರ; ಕ್ರಮುಕ.

ಅಡಗು = ೧. ಅಡಂಗು. (ನಾ). ೨. ಮಾಂಸ.
~ತಾ(ದಾ)ಣ = ಅವಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳ.
~ತಿ(ದಿ)ನ್ = ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನು.
~ತು(ದು)ಳಿ = ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದೆಯಾಗು
ವಂತೆ ತುಳಿ.

ಅಡಚಣೆ (ನಾ). ೧. ಕೊರತೆ. ೨. ತೊಂದರೆ.

ಅಡಚು = ಅಡಚು.

ಅಡತಟ್ಟಿ (ನಾ). ತಾಂಬೂಲ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು
ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ತಟ್ಟೆ.

ಅಡತಿ (ನಾ). ೧. ದಳ್ಳಾಳಿ. ೨. ದಳ್ಳಾಳಿಯ
ಅಂಗಡಿ.

ಅಡಪ (ನಾ). ಅಡಕೆಲೆಯ ಚೀಲ. ~ಅಳಿ
= (ತನ್ನ ಒಡೆಯನ) ಎಲೆಯಡಕೆಯ ಸಂಚಿ
ಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವವನು. ~ಇಗೆ
= ಅಡಪಾಳಿ. ~ವಳ(ಳ್ಳ) = ೧. ಅಡಪಾಳಿ.
೨. ಕ್ಷಾರಿಕೆ.

ಅಡಪು (ನಾ). ೧. ಆಸರೆ. ೨. ಅಡವು; ಈಡು.
೩. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಂದು ಊಳಿಗ.
೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮರೋಗ;
ನಾಯಿಕಜ್ಜೆ.

ಅಡಬಡಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಆತುರಪಡು.
೨. ಗಾಬರಿಪಡು.

ಅಡಬಹಳ (ನಾ). ದಾಯಾದ್ಯ.

ಅಡಬಳ (ನಾ). ೧. ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವವನು.
೨. ಮಾಂಸ. ೩. ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನು
ವವನು; ರಾಕ್ಷಸ.

ಅಡಮಾನ (ನಾ). ಒತ್ತೆ; ಅಡವು.

ಅಡಮುಟ್ಟಿ (ನಾ). ಮೊಂಡ; ಹಳಮಾರಿ.

ಅಡರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತು.
೨. ಹಬ್ಬು. ೩. ಸೇರು. ೪. ಆಕ್ರಮಿಸು.
೫. ಉನ್ನತವಾಗು. ೬. ಚುಚ್ಚು. (ನಾ).
೭. ಆಸರೆ. ೮. ಚಿಕ್ಕ ರೆಂಬೆ. ೯. ಕಡ್ಡಿ;
ಪುಳ್ಳೆ. ~ಅಟಿ = ೧. ಮೇಲೆ ಏರಿ ಹೋಗು
ವುದು; ಜಗಳ. ೨. ಸ್ಪರ್ಧೆ. ~ಅಳಿ
= ರೇಗಿ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವವನು. ~ಮಾಡು
= ಅಶ್ರಯವಾಗಿ ಮಾಡು.

ಅಡರಾಸು (ಕ್ರಿ). ತವಕಪಡು.

ಅಡರ್ಚು(ಕ್ರಿ). ೧. ಒತ್ತಾಗಿ ಸೇರು. ೨. ಹೊಡೆ.

ಅಡರ್ಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಿದ್ಧಪಡಿಸು. (ನಾ).
೨. ಆಸರೆ. ೩. ಅಡವು; ಈಡು.

ಅಡಲು (ಕ್ರಿ). ೧. ನರಳು; ವ್ಯಥೆಪಡು.
೨. ಹೆದರು; ಗಾಬರಿಪಡು. (ನಾ).
೩. ಮೆಳೆ; ಹೊಡರು.

ಅಡವಡಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅತುರಪಡು.

ಅಡವರಿಸು = ಅಡವಡಿಸು.

ಅಡವಿ (ನಾ). ಕಾಡು; ಅರಣ್ಯ. ~ಪಾಲು
= ದಿಕ್ಕುಗೆಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು; ಹಾಳಾಗು
ವುದು.

ಅಡವು (ನಾ). ೧. ರೀತಿ. ೨. ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ
ಉಚಿತವಾದ ಗಾತ್ರ. ೩. ಸಮೃದ್ಧಿ.
೪. ಅಸರೆ. ೫. ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಣದ
ಭರವಸೆಗಾಗಿ ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ, ಪಾತ್ರೆ, ಪದಾರ್ಥ
ಮುಂತಾದುವನ್ನು (ಹಣ ಕೊಟ್ಟವನ)
ವಶದಲ್ಲಿಡುವುದು; ಒತ್ತೆ. ೬. ಸನ್ನೆ ಮರದ
ಕೆಳಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಹಾಕುವ ಮರ.
೭. ತಡೆಯಾಗಿಡುವ ವಸ್ತು.

ಅಡಸಲುಬಡಸಲು (ಅ). ಆವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ.

ಅಡಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಒತ್ತು.

೨. ಒತ್ತಿ ಒಳಸೇರಿಸು. ೩. ಹದಿ; ಮೆಟ್ಟು;

ಕುಂದಣಿಸು. ೪. ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದುಕೊ.

೫. ಮೇಲೆ ಭೀಳು. ೬. ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗು.

೭. ಭುಜ್ಜು. ೮. ಸೇರಿಸು.

ಅಡಹಡಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅತುರಪಡು; ಗಡಬಡಿಸು.

ಅಡಹು = ಅಡವು.

ಅಡಾಣಿ (ನಾ). ಕೂಲಿ ಕೊಡದೆ ಒತ್ತಾಯ
ದಿರಿದ ಮಾಡಿಸುವ ಕೆಲಸ.

ಅಡಾಯ (ನಾ). ಅತಿಯಾದ ಸಲುಗೆ.

ಅಡಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಡೆ. ೨. (ಕುದುರೆ
ಯಂತೆ) ಚಡಪಡಿಸು. ೩. (ಒಬ್ಬನ)
ಗಮನಕ್ಕೆ ತರು.

ಅಡಾಯುಧ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕತ್ತಿ.

ಅಡಾವಣಿ (ನಾ). ಅಡ್ಡಿ.

ಅಡಾವುಡಿ (ನಾ). ೧. ಗದ್ದಲ. ೨. ಅತುರ.

೩. ಆವ್ಯವಸ್ಥೆ. ೪. ಹದ್ದುಮೀರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ.

೫. ಅಡಂಬರ. ~ಮಾತು = ೧. ಭಯವನ್ನು

ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಮಾತು. ೨. ಅಸಂಬದ್ಧ

ಪ್ರಲಾಪ.

ಅಡಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಜ್ಜೆ. ೨. ಕಾಲು.

೩. ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಗುಲದ ಉದ್ದಳತೆ.

೪. ಗುರುಹಿರಿಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗೌರವ
ಸೂಚಕವಾಗಿ (ದೇವರು, ಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬಂತೆ)
ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಶಬ್ದ. ೫. ಕೆಳಭಾಗ.

೬. ರಹಸ್ಯ. ೭. ಅಶ್ರಯ. ೮. ಮೂಲ

ಕಾರಣ. ೯. ಅಳತೆ; ಲೆಕ್ಕ. ೧೦. ಪದ್ಯದ

ಒಂದು ಪಂಕ್ತಿ. ೧೧. ಕಟ್ಟಡದ ನಿರೀಶನ.

~ಅ(ಯ)ಲಿ(ಳಿ) = ಸಮೂಲವಾಗಿ ನಾಶ

ವಾಗು. ~ಅ(ಯಾ)ಳು = ಊಳಿಗದಾಳು.

~ಇ(ಯಿ)ಡು = ೧. ಮುಂದುವರಿ.

೨. ಪ್ರಾರಂಭಿಸು. ~ಊ(ಯಾ)ಟಿ

= (ಅರಿಗಿನ ರಸ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು) ಅಂಗಾ

ಲಿಗೆ ಬಳಿಯುವುದು. ~ಊ(ಯಾ)ಡು

= ಅಂಗಾಲಿಗೆ ಬಳಿ. ~ಒ(ವೊ)ತ್ತು

= ೧. ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರದ

ಕೆಳಭಾಗದ ಒತ್ತು. ೨. ತಳಭಾಗದಲ್ಲಿ

ಇರಿಸುವ ಆಧಾರ. ೩. ಬರೆಯುವಾಗ

ಅಧಾರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ರಟ್ಟಿ,

ಹಲಗೆ ಇತ್ಯಾದಿ. ೪. ಪಾದರಕ್ಷೆ. ~ಕಟ್ಟು

= ೧. ತಳಹದಿ (ಹಾಕು). ೨. ಬಂಡವಾಳ.

~ಕ(ಗ)ಲ್(ಲ್ಲು) = ೧. ತಳಹದಿ. ೨. ನೆಲಕ್ಕೆ

ಹಾಸುವ ಕಲ್ಲು. ೩. ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲಿನ

ಕೆಳಗಡೆಯ ಹೋಳು. ೪. ಕಮ್ಮಾರ,

ಅಕ್ಕಸಾಲೆ ಮೊದಲಾದವರು ಬಳಸುವ

ಬಡಿಗಲ್ಲು. ~ಕಾ(ಗಾ)ರ = ಗ್ರಾಮದ

ಪಟೀಲ. ~ಕಿ(ಗಿ)ಡು = ೧. ನಡಗೆ

ತಪ್ಪಿಹೋಗು. ೨. ಶಕ್ತಿಗುಂದು. ೩. ಅಧಾರ

ಇಲ್ಲವಾಗು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡೆ = ೧. ಬುಡ

ಕಳಚಿ ಕೆಳಗೆಬೀಳು. ೨. ನಮಸ್ಕರಿಸು.

~ಕೆ(ಗೆ)ಪ್ಪು = ಪಾದರಕ್ಷೆ. ~ಕೈ(ಗೈ)

= ೧. ಕೆಳಗೆ ಒಡ್ಡಿದ ಕೈ. ೨. ಸೋಲಿಸು.

~ಕೋ(ಗೋ)ಟಿ = ಮುಖ್ಯವಾದ

ಕೋಟಿ. ~ಕೋ(ಗೋ)ಲು = ೧. ಮರದ

ಅಗಲಿ. ೨. ಮರದ ಸೌಟು. ~ಗಂಟು
= ೧. ತಳದ ಕೆಸರು. ೨. ಮುಗ್ಗಿದ ಧಾನ್ಯ.
~ಕ(ದ)ಳ = ೧. ಅಂಗಾಲು. ೨. ತಳದಡಿ.
~ನೀರು = ಎರಡು ಮೂರನೆಯ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಮಳೆ
ಬರುವವರೆಗೂ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ತಡೆದು
ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ನೀರು. ~ನೆಲ = ಪಾತಾಳ.
~ಕ(ವ)ಜ್ಜೆ = ೧. ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗುರುತು.
೨. ಸಂಪ್ರದಾಯ. ~ಪಟ್ಟಿ = ಹೊಸ್ತಿಲು.
~ಪಾಯ = ತಳದಡಿ. ~ಮುಟ್ಟು
= ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ. ~ಮೇಲಾಗು = ೧. ತಳ
ಮೇಲಾಗು. ೨. ಹದಗೆಡು.

ಅಡಿಗೆ = ಅಡುಗೆ.

ಅಡಿಮೆ (ನಾ). ಗುಲಾಮಗಿರಿ.

ಅಡಿನ (ನಾ). ಹುಟ್ಟು; ಜನ್ಮ.

ಅಡಿಸಡಿ (ನಾ). ಅಡ್ಡಿ; ಅಡಚಣೆ.

ಅಡಿಸೇರು (ನಾ). ಎರಡೂವರೆ ಸೇರು.

ಅಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಡಿಗೆ ಮಾಡು.

೨. ಬೇಯಿ; ಕುದಿ. ~ಕ(ಗ)ಬ್ಬು (ಬುಫ)
= ಸೌದೆ. ~ಕ(ಗ)ರಿ = ಅಡಿಗೆಗಾಗಿ
ಉರಿಸುವ ಇದ್ದಿಲು. ~ಕ(ಗ)ರಿಸು
= ಇದ್ದಿಲನ್ನು ಮಾಡು. ~ಕ(ಗ)ಲ
= ಅಡಿಗೆಯ ಪಾತ್ರೆ. ~ಕಳ = ಅಡಿಗೆಯ
ಮನೆ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಯಿ = ಬಿಸಿ ಮಾಡಿದ
ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ. ~ಕುಳಿ = ಅಡಿಗೆಯ
ಕೆಲಸದವನು. ~ಕೂ(ಗೂ)ಲ್ (ಳ್)
= ಬೇಯಿಸಿದ್ದು; ಅನ್ನ. ~ಮದ್ದು
= ಬೇಯಿಸಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಮದ್ದು;
ಪೋಲ್ವೀಸು.

ಅಡು(ಕ)ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಂದರಮೇಲೊಂದನ್ನು
ಪೇರಿಸು. ೨. ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಒಯ್ಯು.

ಅಡುಕಲ್ (ನಾ). ಗುಂಪು.

ಅಡುಗು (ಕ್ರಿ). ಒಂದಾಗು.

ಅಡುಗೂಲಿ (ನಾ). ೧. (ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಗಂತುಕರಿಗೂ
ಪ್ರವಾಸಿಗಳಿಗೂ) ಅಡಿಗೆಮಾಡಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ
ಮುದುಕಿ. ೨. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಊಟ
ವನ್ನು, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ದನಸಾಧ್ಯವನ್ನು
ಕೂಲಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪಡೆಯುವ ಆಳು.

ಅಡುಗೆ (ನಾ). ೧. ಪಾಕಕ್ರಿಯೆ. ೨. ಬೇಯಿಸಿ
ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಊಟದ ಪದಾರ್ಥ.

ಅಡುಪಾಡು (ಕ್ರಿ). ಹೊಡೆದಾಡು.

ಅಡುವು (ನಾ). ಒತ್ತಾಗಿರುವಿಕೆ; ದಟ್ಟ
ವಾಗಿರುವಿಕೆ.

ಅಡುಱ್ (ರ್) (ಕ್ರಿ). ಮೇಲೆಬೀಳು. ~ಕೆ
= ನ್ಯಾಸಿಸುವುದು.

ಅಡೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೆರಳಿನಿಂದ ಹೊಡೆ. ೨. ಭರ್ತಿ

ಮಾಡು. ೩. ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿರು.

೪. ಹೊಂದು. ೫. ಒದಗು. (ನಾ).

೬. ಮಾಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹುಲ್ಲು ಮುಂತಾ
ದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟ ಮಾವಿನಕಾಯಿ,

ಬಾಳೆಕಾಯಿ ಇತ್ಯಾದಿ. ೭. ಆಶ್ರಯ.

೮. ಬಡಗಿ, ಕಮ್ಮಾರ ಮುಂತಾದವರು ಉಪ
ಯೋಗಿಸುವ ಮರದದಿಮ್ಮಿ; ಅಡಿಗೆದೊಡು.

೯. ಸಗಣೆ; ಬೆರಣೆ. ೧೦. ಬಟ್ಟೆಯ ಅಥವಾ
ಕಂಬಳಿಯ ಅಂಚು. ೧೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಅಕ್ಕಿಯ ದೋಸೆ. ~ಒ(ಯೊ)ತ್ತು

= ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಅಮುಕು.

~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. (ತಲೆಗೂದಲಂತೆ)

ಜಡೆಗಟ್ಟು. ೨. ಬಟ್ಟೆಗೆ ಅಥವಾ ಕಂಬಳಿಗೆ

ಕರೆಕಟ್ಟು. ~ಕಲ್ = ಅಡಿಗೆಲ್. ~ಕುಣೆ

= ಸಗಣೆಯನ್ನು ತುಂಬುವ ತಿಪ್ಪೆ. ~ತೆಗೆ

= ಅಡೆ ಹಾಕಿದ್ದನ್ನು ಮಾಗಿದ ಮೇಲೆ

ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆ. ~ಪಟ್ಟು = ಬಂಡಿಯ

ಒಂದು ಭಾಗ. ~ಪೊ(ವೊ)ತ್ತು = ಪೂರ್ತಿ

ಯಾಗಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಳ್ಳು. ~ಬರು = (ಕಾಯಿ)

ಮಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರು. ~ಹಬ್ಬ = ಮೀನ

ಸಂಕ್ರಮಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಬ್ಬ; ಮೂರು

ದೋಸೆಯ ಹಬ್ಬ. ~ ಹಾಕು = (ಮಾವಿನ ಕಾಯಿ, ಬಾಳಿಕಾಯಿ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು) ಹಣ್ಣು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹುಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಡು.

ಅಡತಡೆ = ಅಡ್ಡಿ.

ಅಡಪ = ಅಡಪ.

ಅಡ್ಡ (ನಾ). ೧. ಪಕ್ಕದಿಂದ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸಾಗುವುದು. ೨. ತಡೆ. ೩. ತೊಲೆ. ೪. ಅರ್ಧ. ೫. ಹಿಂದೆ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಅರ್ಧ ಹಣದ ಬೆಲೆಯ ಒಂದು ನಾಣ್ಯ. (ಗು). ೬. ಅಡ್ಡಲಾಗಿರುವ. ~ ಅಂಚು = ಪಂಚೆ, ಸೀರೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಸೆರಗಿನಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಡ್ಡಲಾಗಿರುವ ಬಣ್ಣದ ಪಟ್ಟಿ. ~ ಅಗಲ = ಅಡ್ಡಳತೆ. ~ ಅಗಲು = ಅಡ್ಡಳತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಬಾದಾಮಿಯಾಕಾರದ ಊಟದ ತಟ್ಟೆ. ~ ಅಳತೆ = (ವಸ್ತುವಿನ) ಅಗಲದ ಅಳತೆ. ~ ಅಡು = ೧. ಅತ್ತಿತ್ತ ಸುಳಿದಾಡು. ೨. (ನಾಯು ಸೇವನೆಗಾಗಿ) ಸಂಚರಿಸು. ~ ಇಕ್ಕು = ೧. ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಇಡು. ೨. ಲಂಚ ಕೊಡು. ~ ಇ(ಯಿ)ಸು = ೧. ತಡೆ; ಅಡ್ಡಿಮಾಡು. ೨. ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಹಿಡಿ; ಮರೆ ಮಾಡು. ~ ಕಟ್ಟಿಗೆ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾಡ್ಯ. ~ ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಧಾರಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿನಿಲು. ೨. ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಹೋಡಿಸು. ೩. ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಹಾಕಿರುವ ಕಟ್ಟು. ~ ಕಸಬಿ = ೧. ತನಗೆ ಸಹಜವಲ್ಲದ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದವನು. ೨. ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನುರಿಯದವನು. ~ ಕಾ(ಗಾ)ಲು = ೧. ನಡೆಯುವಾಗ ಅಡ್ಡಡ್ಡಲಾಗಿ ಇಡುವ ಕಾಲು. ೨. ಬೇರೊಬ್ಬರ ನಡೆಗೆಗೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಒಡ್ಡುವ ಕಾಲು. ~ ತೊಡರು = ೧. ಅಡ್ಡಿ ಪಡಿಸು. ೨. ನಡುವೆ ಬಂದ ಅಡ್ಡಿ. ~ ದಾರಿ = ೧. ಮುಖ್ಯವಾದ ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿರುವ ದಾರಿ. ೨. ತಳ್ಳುವ ದಾರಿ. ~ ದಾಡ್ಡು

= ೧. ಅರ್ಧದಾಡ್ಡು; ಎರಡು ಕಾಲು. ೨. ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯ ನಾಣ್ಯ. ೩. (ನ್ಯಾಯವಲ್ಲದೆ) ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದ ಬರುವ ಹಣ. ~ ನಾನು = ೧. ಅಡ್ಡಹೆಸರು ಅಥವಾ ಕುಲದ ಹೆಸರು. ೨. (ಸ್ಮಾರ್ತರು) ಹಡೆಯ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಗಂಧದ ಗೆರೆ. ~ ಪಟ್ಟು = ೧. ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಹಾಕಿರುವ ಪಟ್ಟಿ. ೨. ಬಾಗಿಲಿನ ಅಥವಾ ಕಿಟಕಿಯ ಚಾಕಟ್ಟಿನ ಮೇಲ್ಭಾಗದ ಅಥವಾ ಕೆಳಭಾಗದ ಪಟ್ಟಿ. ೩. ಸಣ್ಣ ಹಾದಿ; ಕಾಲುದಾರಿ. ~ ಮಾತು = ೧. ಅಪ್ರಸ್ತುತವಾದ ಮಾತು. ೨. ಅಡ್ಡಿಯನ್ನು ತರುವ ಮಾತು. ~ ಮಾರ್ಗ = ೧. ಕಾಲುಹಾದಿ. ೨. ತಪ್ಪುದಾರಿ. ~ ವಿಚಾರಣೆ = ಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದ ವಕೀಲರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರಣೆ; ಪಾಟೀ ಸವಾಲು. ~ ಹೆಸರು = ೧. ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಇಟ್ಟ ಹೆಸರಲ್ಲದೆ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬೇರೊಂದು ಹೆಸರು. ೨. ಉಪನಾಮ. ~ ಹೊತ್ತು = ಹೊತ್ತಲ್ಲದ ಹೊತ್ತು; ಅಕಾಲ.

ಅಡ್ಡಣ(ಣೆ, ಣೆ) (ನಾ). ಗುರಾಣಿ; ಧಾಲು.

ಅಡ್ಡಣಿಗೆ (ನಾ). ಊಟದ ತಟ್ಟೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಇಡುವ ಪೀಠ; ಮುಕ್ಕಾಲುಮಣೆ.

ಅಡ್ಡಾಳಿ (ನಾ). ದಾಸಿ; ಸೇವಕಿ.

ಅಡ್ಡಿ (ನಾ). ೧. ತಡೆ; ವಿಘ್ನ. ೨. ಗೌರವ.

೩. ಅಡಂಬರ. ~ ಇಗೆ = ವಿಘ್ನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವವನು; ಅಡ್ಡಿ ಬರುವವನು.

~ ಮಾಡು = ೧. ಅಡ್ಡಿ ತರು. ೨. ತಡಮಾಡು.

~ ಸಡಿ(ಡ್ಡಿ) = ಅಡಚಣೆ.

ಅಡ್ಡಿಕೆ(ಗೆ) (ನಾ). ಹೆಂಗಸರು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಅರ್ಧಚಂದ್ರಾಕಾರದ ಒಂದು ಅಭರಣ.

ಅಡ್ಡಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಕೊರಳ ಮೇಲೆ ಹೊರುವುದಕ್ಕಾಗಿ

ಮಾಡಿರುವ ಸಾಧನ; ಕಾವಡಿ; ಕಂಬಿ.

೧. ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತುವ ಒಂದು ಉಪಕರಣ. ೨. ಜನ ಸೇರುವ ಸ್ಥಳ; ಕಟ್ಟಿ. ೪. ಅಂಗಡಿ.

ಅಣ್(ಣ್ಣ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಂಟು; ಸೋಂಕು. (ನಾ). ೨. ನಾಯಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ.

~ಮುಟ್ಟು = ಸೋಕುವಷ್ಟು ಹತ್ತಿರ.

ಅಣಂ (ಅ). ೧. ಸ್ವಲ್ಪವೂ. ೨. ಬಹಳವಾಗಿ.

ಅಣಂ(ಂ)ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಡಗಿಸು; ತಗ್ಗಿಸು; ಹೀನಾಯಗೊಳಿಸು. ೨. ಆಕ್ರಮಿಸು; ಮುತ್ತ. (ನಾ). ೩. ಆಯುಧದ ತುದಿ. ೪. ಸೌಟು, ಚಮಚ ಮುಂತಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ತೂಗು ಹಾಕಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮರದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ರಂಧ್ರಗಳುಳ್ಳ ಚೌಕಟ್ಟು.

ಅಣಂಬೆ(ಬಿ) = ಆಳಂಬೆ.

ಅಣಕ (ನಾ). ೧. ಆಪಹಾಸ್ಯ. ೨. ಅಣಕಿಸುವುದು; ಹೀಯಾಳಿಸುವುದು. ೩. ವಿನೋದ. ೪. ನಟನೆ. ೫. ಕಟಕಿ; ಚುಚ್ಚುಮಾತು. ೬. ಆಶ್ಚರ್ಯ. ~ಅ(ವಾ)ಡು = ಆಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡು. ~ಇಸು = ಅಣಕವಾಡು.

ಅಣಕಂ (ಅ). ಆತಿಶಯವಾಗಿ.

ಅಣಕಿಗ (ನಾ). ಕುಚೋದ್ಯಗಾರ.

ಅಣಕು (ಕ್ರಿ). ತುರುಕು; ಗಿಡಿ.

ಅಣಗಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅಡಗಿಸು; ಮುಚ್ಚಿಡು.

ಅಣಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಉಪಶಮನ ಹೊಂದು.

೨. ಅನಿಶಕೂ. ~ಒತ್ತು = ತಗ್ಗುವಂತೆ ಆದಮು.

ಅಣಚಿ (ನಾ). ೧. ಸುಮಂಗಲಿ. ೨. ಮಾಂಗಲ್ಯ.

ಅಣರು (ಕ್ರಿ). ತಿವಿ; ಚುಚ್ಚು.

ಅಣಲ್(ಲು) (ನಾ). ಬಾಯಿಯ ಒಳಭಾಗ.

ಅಣಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಆಕ್ರಮಿಸು. (ನಾ).

೨. ಬಾಣದ ಹಿಳುಕು. ೩. ಒನಕೆಯ ತುದಿ, ದನಕರುಗಳ ಕೋಡು, ಅನೆಯ ದಂತ

ಮುಂತಾದುವಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸುವ ಲೋಹದ ಕಟ್ಟು. ೪. ಜೋಡಣೆಯ ಸ್ಥಾನ; ಕೀಲು.

ಅಣೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಜ್ಜಾಗು. ೨. ರಚಿಸು.

(ನಾ). ೩. ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು. ೪. ಅವಕಾಶ.

೫. ನೆಯ್ಗೆಯ ಮಗ್ಗದ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕುಗಳ ಜೋಡಣೆ. ೬. ಕಾಲಾಳುಗಳ ಪಡೆ; ಪದಾತಿ.

೭. ಸೈನ್ಯದ ವ್ಯೂಹ. ~ಅಂ(ಯಂ)ಕಕಾಟ

= ಇಡೀ ಸೇನೆಯನ್ನೇ ಎದುರಿಸಿ ಯುದ್ಧ

ಮಾಡುವ ಏಕಾಂಗ ವೀರ. ~ಕೀಲು

= ಬೀಗದ ಒಳಕೀಲು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಲಸ

= ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಅಣೆಗೊಳಿಸುವ ಕೆಲಸ.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳಿಸು = ಸಿದ್ಧಪಡಿಸು. ~ಗಂಟು

= ಅತ್ತಿತ್ತ ಜಾರಿಸಬಹುದಾದ ನೂಲಿನ

ಕುಣಿಕೆಯ ಗಂಟು. ~ಗಾರ = ೧. ಅಣೆ

ಮಾಡುವವನು. ೨. ವಿವೇಕಿ. ೩. ಮುಖಂಡ.

೪. ನೆಯ್ಗೆಯ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧ

ಪಡಿಸುವವನು. ~ನೆರೆ = ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಸೇರು.

ಅಣೆಗೆ (ನಾ). ನೆಯ್ಗೆಯವರ ಮಗ್ಗದ ಅಚ್ಚು.

ಅಣೆನು (ನಾ). ೧. ಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ವ. ೨. ಅತ್ಯಂತ

ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬಲ್ಲ

ಶಕ್ತಿ; ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಅಣೆಯರ (ನಾ). ೧. ಆತಿಶಯ. ೨. ಸಡಗರ;

ರಭಸ. ~ಸೆ(ನೆ)ಲು = ಮೇಲ್ಮೆಯನ್ನು

ಹೊಂದು.

ಅಣೆಯರಂ (ಅ). ೧. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ. ೨. ಶೀಘ್ರ

ವಾಗಿ.

ಅಣೆಲ್(ಲು) (ನಾ). ಅಳಿಲು; ಇಣಚಿ.

ಅಣು (ನಾ). ೧. ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ವಸ್ತು.

೨. ವಸ್ತುವಿನ ಅಥವಾ ಕಾಲದ ಅತ್ಯಂತ

ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಂಶ. ೩. ಶಿವ. ೪. ಬತ್ತದಲ್ಲಿ

ಸಣ್ಣನಾದ ಒಂದು ಜಾತಿ. ~ಗುಂಡು

= ಪರಮಾಣು ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಸುವ

ಬಾಂಬು; ಅಟಿಂಬಾಂಬು. ~ವ್ರತ = ಜೈನ

ಗೃಹಸ್ಥರು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಐದು ವ್ರತ.

ಅಣುಂಕು (ಕ್ರಿ). ಕುಗ್ಗಿಸು.

ಅಣು(ಂ)ಗ (ನಾ). ಗ. ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನಾದವನು.

೨. ಮಗ. ೩. ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯ. ~ಜೀವಿತ
= ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡುಗೆ.

ಅಣು(ಂ)ಗಿ (ನಾ). ಮಗಳು.

ಅಣು(ಂ)ಗು (ನಾ). ಪ್ರೀತಿ.

ಅಣುಕು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಆಕ್ರಮಿಸು. (ನಾ).

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭತ್ತ.

ಅಣುಗಿಡಾ (ಕ್ರಿ). ಆತ್ಯಂತ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬರು.

ಅಣುಗೆ (ನಾ). ಗ. ಮಗಳು. ೨. ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರ
ಳಾದವಳು.

ಅಣುವ (ನಾ). ಹನುಮಂತ.

ಅಣೆ (ಕ್ರಿ). ಗ. ತಿವಿ. ೨. ಹೊಡೆ. ೩. ಸೋಕು.

೪. ಆವರಿಸು. ೫. ತಿಕ್ಕು. ೬. ಅರಿಹೋಗು.

(ನಾ). ೭. ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ; ಅಣೆಕಟ್ಟಿ.

೮. ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು. (ಪ್ರ). ೯. ಒಂದು

ಭಾವನಾಮ ಪ್ರತ್ಯಯ. ~ಇ(ಯಿ)ಡು

= ಊರೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸು. ~ಇ(ಯಿ)ಸು

= ಹೊಡೆಯಿಸು. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ನೀರಿನ

ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಹಾಕಿದ ಕಟ್ಟಿ;

ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ.

ಅಣೆಪ (ನಾ). ತಿವಿತ; ಇರಿತ.

ಅಣ್ಣ (ಕ್ರಿ). ಮುಳುಗು.

ಅಣ್ಣ (ನಾ). ಲೇಪನ; ಬಣ್ಣ ಹಾಕುವುದು.

~ಗೆಯ್ = ಗ. ಲೇಪಿಸು; ಬಣ್ಣ ಹಾಕು.

೨. ಸವರು; ನೇವರಿಸು.

ಅಣ್ಣ (ನಾ). ಗ. ಹಿರಿಯ ಸಹೋದರ.

೨. ಗಂಡಸರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅಥವಾ

ಗೌರವದಿಂದ ಸಂಬೋಧಿಸುವ ಮಾತು.

ಅಣ್ಣನೆ (ಅ). ಗ. ಹಿತವಾಗಿ. ೨. ಬಹಳವಾಗಿ.

ಅಣ್ಣಲೆ (ನಾ). ರಾಜ; ದೊರೆ.

ಅಣ್ಣ (ನಾ). ಹೆಂಗಸರನ್ನು (ಕೆಲವು ವೇಳೆ

ಗಂಡಸರನ್ನೂ) ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕರೆಯುವಾಗ

ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪದ.

ಅಣ್ಣೆ (ನಾ). ಗ. ಏಟು. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಸೊಪ್ಪು. (ಗು). ೩. ಉತ್ತಮವಾದ.
~ನೂಲು = ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ನೂಲು.
~ಪಾ(ವಾ)ಲ್(ಲು) = ಉತ್ತಮವಾದ
ಹಾಲು.

ಅಣ್ಣೆಕಲ್(ಲು) (ನಾ). ಗ. ಆಟವಾಡುವಾಗ
ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿಸಿ ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ಹಿಡಿದು
ಕೊಳ್ಳುವ ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಲು. ೨. ಅಲಿಕ್ಕಲ್ಲು.

ಅಣ್ಣು (ನಾ). ಗ. ಸವರುವುದು; ಲೇಪಿಸು
ವುದು. ೨. ಮೈಗೆ ಲೇಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ
ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ. ೩. ಬಾಂಧವ್ಯ;
ನಂಟುತನ. ~ಇಸು = ಲೇಪಿಸು; ಸವರು.
~ಪಿ(ವಿ)ಡಿ = ಲೇಪನನ್ನು ಹೊಂದು.

ಅಣ್ಣು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರಿಸು.

೨. ಸಮರ್ಥವಾಗು; ಶಕ್ತವಾಗು. (ನಾ).

೩. ಪರಾಕ್ರಮ. ~ಕಾಱ(ರ) = ಪರಾಕ್ರಮ.

~ಕಿ(ಗಿ)ಡು = ಪೌರುಷ ನಾಶವಾಗು.

ಅತಂತ್ರ (ಗು). ಗ. ತಂತಿಯಿಲ್ಲದ. ೨. ಕೇಳು
ವವರಿಲ್ಲದ. ೩. ಭದ್ರವಿಲ್ಲದ:

ಅತಟಿ (ನಾ). ಗ. ಪ್ರಪಾತ. (ಗು). ೨. ತೀರ
ವಿಲ್ಲದ; ದಡವಿಲ್ಲದ. ೩. ಕಡಿದಾದ.

ಅತನು (ನಾ). ಗ. ದೇಹವಿಲ್ಲದವನು; ಮನ್ಮಥ.
(ಗು). ೨. ತೆಳುವಲ್ಲದ; ದಪ್ಪನಾದ.

~ಉದರ = ಗ. ಕೃತವಲ್ಲದ ಹೊಟ್ಟೆ.

೨. ದಪ್ಪನಾದ ಹೊಟ್ಟೆಯುಳ್ಳದ್ದು.

ಅತಲ(ಳ) (ನಾ). ಗ. ತಳವಿಲ್ಲದ್ದು. ೨. ಏಳು
ಅಧೋಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೩. ಒಂದು
ನರಕದ ಹೆಸರು. ೪. ಶಿವ.

ಅತಸಿ (ನಾ). ಅಗಸೆಗಿಡ.

ಅತಿ (ನಾ). ಗ. ಹೆಚ್ಚು. (ಗು). ೨. ಹೆಚ್ಚಾದ;
ಅಧಿಕವಾದ; ಅತಿಶಯವಾದ. ೩. ಮೀರಿದ.

(ಅ). ೪. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ. ~ಅಲ್ಪ = ಗ. ತೀರ

ಕಡಮೆಯಾದ. ೨. ಬಹಳ ಹೀನವಾದ.

~ಅಮೇಷ್ಠ = ಸಮಗ ಬೇಕಾದ ಅಂತ

ವನ್ನು ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ
ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಣುವ ದೋಷ.
~ಅಚಾರಂ=೧.ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆ. ೨.ದೌರ್ಜನ್ಯ;
ದುರಾಚಾರ.~ಅಧಾನ್=೧.ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
ಇಡುವುದು. ೨. ಮೀರುವುದು; ಕೆಟ್ಟಳೆ
ಮೀರಿದ ನಡೆವಳಿಕೆ. ~ಅಲೀಡ=ಪರಮಾ
ವಧಿಯು; ತುಂಬ ಹೆಚ್ಚಿನ. ~ಅಹಿತ
=೧. ದೊಡ್ಡ ಅನಿಷ್ಟ; ವಿಶೇಷವಾದ ಕೇಡು.
೨. ಜೀವದ ಹಂಗು ತೊರೆದು ಮಾಡುವ
ಸಾಹಸ. ೩. ಮಹತ್ತರವಾದ ಭಯ.
~ಇಂದ್ರಿಯಂ=೧. ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇರುವ. ೨. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ,
೩. ಆತ್ಮ. ೪. ಪ್ರಕೃತಿ. ೫. ಮನಸ್ಸು.
~ಉಕ್ತಿ = ೧. ತುಂಬ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿ
ಹೇಳುವುದು. ೨. ಒಂದು ಕಾವ್ಯಾಲಂಕಾರ.
~ಕರ್ಮ=ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ. ~ಕ(ಗ)ಳಿ
= ೧. ಮೀರು; ಉಲ್ಲಂಘಿಸು.
೨. ಕಡೆಗಣಿಸು. ೩. ದೂರಮಾಡು;
ಪರಿಹರಿಸು. ೪. ಕಳೆ; ಹಾಳುಮಾಡು.
೫. (ಕಾಲ) ಮುಗಿದುಹೋಗು. ~ಬಜೆ
=ಒಂದು ಟೀಕಾಧದ್ರವ್ಯ. ~ಬಲ=೧.ತುಂಬ
ಬಲಿಷ್ಠವಾದ. ೨. ಗಾಳಿ. ~ಮಾನಸ
=ಮನಸ್ಸಿನ ಎಲ್ಲೆಗೆ ಮೀರಿದ ಸತ್ಯ.
~ಮಾನುಷ=ಮನುಷ್ಯನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೀರಿದ;
ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ದೊರೆಯದ. ~ಮಾರ್ಗ
=ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದವನು.
~ಮುಕ್ತ = ೧. ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆ
ಹೊಂದಿದ. ೨. ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳಿಂದ
ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ. ೩. ಬೀಜರಹಿತವಾದ.
೪. ಮುತ್ತುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಬೆಳ್ಳಗಿರುವ.
೫. ಬಂಜೆಯಾದ ತಳಿ. ೬. ಇರವಂತಿಗೆ.
೭. ಹುಲಿಗಿಲು ಮರ. ~ಮೂತ್ರ
= ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಮೂತ್ರವಿಸರ್ಜನೆ
ಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಒಂದು ರೋಗ;

ಮಧುಮೇಹ. ~ರಥ = ರಥಿಕರಲ್ಲಿ
ಆತ್ಮಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು. ~ರಸ
= ೧. ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ರಸವುಳ್ಳ. ೨. ಅಕ್ಕಿ,
ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ, ಬೆಲ್ಲ ಇವುಗಳನ್ನು ರುಬ್ಬಿ
ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕರಿದು ಮಾಡುವ ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ. ~ವಾದ = ೧. ಮಿತಿ
ಮೀರಿ ಮಾತಾಡುವುದು. ೨. ಮಿತಿಮೀರಿದ
ಚರ್ಚೆ. ೩. ನಿಂದೆಯ ಮಾತು. ~ಸಾರ
= ೧. ಅತಿಶಯವಾದ; ಸತ್ತ್ವದಿಂದ
ಕೂಡಿದ; ರಸಮಯವಾದ. ೨. ಬಹಳ
ವಾಗಿ ಭೇದಿಯಾಗುವ ಒಂದು ರೋಗ.

ಅತಿಕರ್ಮಿ (ನಾ). ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು
ಮಾಡಿದವನು; ಪಾಪಿ.

ಅತಿಕ್ರಮ (ನಾ). ೧. ಮೀರುವುದು. ೨. ನಿಯಮ
ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು. ೩. ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು
ಮೀರಿದ ನಡೆವಳಿಕೆ. ~ಇಸು = ೧. ಮೀರು.
೨. ಕಡೆಗಣಿಸು. ೩. ದಾಟು. ೪. ಹೊರ
ಹೊಮ್ಮು. ~ಪ್ರವೇಶ = ನಿಷೇಧಿಸಿರುವ
ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವುದು.

ಅತಿಕ್ರಮಣ (ನಾ). ೧. ಕ್ರಮವನ್ನು
ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವುದು. ೨. ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲದ ಕಡೆ
ಹೋಗುವುದು. ೩. ಎಲ್ಲೆ ಮೀರುವುದು.

ಅತಿಕ್ರಾಂತ (ನಾ). ೧. ಅನೆಯ ಏಳು
ಮದಾವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. (ಗು).
೨. ಮೀರಿದ. ೩. ಮುಗಿದು ಹೋದ.

ಅತಿಗಮನ (ನಾ). ಮೀರುವುದು.

ಅತಿಗಮಿಸು (ಕ್ರಿ). ಮೀರು.

ಅತಿಚರ (ನಾ). ೧. ಮೀರಿ ನಡೆಯತಕ್ಕವಳು;
ಚಪಲಸ್ವಭಾವದ ಹೆಂಗಸು. ೨. ಬೆಟ್ಟದಾವರೆ.

ಅತಿಚಾರ (ನಾ). ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೂ ಪದ್ಧತಿಗೂ
ವಿರುದ್ಧವಾದ ನಡೆವಳಿಕೆ.

ಅತಿಜಾಗರ (ನಾ). ೧. ತುಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆ.

೨. ಕರಿಯ ಕೊಕ್ಕರೆ.

ಅತಿಥಿ (ನಾ). ೧. ಅನೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ

ಸಭ್ಯ ಗೃಹಸ್ಥ. ೨. ಅಮಂತ್ರಣವನ್ನು ಪಡೆದು ಅಥವಾ ಪಡೆಯದೆಯೇ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಗೌರವಸ್ಥ. ೩. ಸಿಟ್ಟು. ೪. ಶ್ರೀರಾಮನ ಮೊಮ್ಮಗನಾದ ಸುಹೋತ್ರ.

ಅಶ್ವಿರ = ಅಸ್ಥಿರ.

ಅಶ್ವಿರಕ್ತ (ನಾ). ೧. ತುಂಬ ಬಡವ. (ಗು). ೨. ಬಿಟ್ಟುಹೋದ; ಕಳೆದು ಹೋದ.

೩. ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾದ. ೪. ಆಚೆಯ.

ಅಶ್ವಿರೇಕ (ನಾ). ೧. ರೂಢಿಗೆ ವಿಶೋಧವಾದ ನಡೆ. ೨. ಅಳತೆಗೆ ಮೀರಿದ ಸ್ಥಿತಿ; ಅತಿಶಯ.

ಅಶ್ವಿವರ್ತಿ (ಗು). ೧. ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ. ೨. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ. ೩. ಕ್ರಮವನ್ನು ಮೀರಿ ನಡೆಯುವ; ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ ನಡೆಯುವ.

ಅಶ್ವಿವರ್ತಿತ (ನಾ). ೧. ಅನೇಕಳಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ಏಳು ಮದಾವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. (ಗು). ೨. ಮೀರಿಹೋದ.

ಅಶ್ವಿನೇಲ (ನಾ). ೧. ಅತಿಮೂತ್ರವೆಂಬ ರೋಗ. (ಗು). ೨. ಸಮುದ್ರದ ದಡವನ್ನು ಮೀರಿದ. ೩. ಕಾಲವನ್ನು ಮೀರಿದ. ೪. ಮೇರೆ ಮೀರಿದ; ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ.

ಅಶ್ವಿಶಯ (ನಾ). ೧. ಹೆಚ್ಚಳ. ೨. ಅಸಾಧಾರಣ ವಾದ ಮಹಿಮೆ. ~ ಉಕ್ತಿ = ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನು ಮಹತ್ತರವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವುದು; ಒಂದು ಕಾವ್ಯಾಲಂಕಾರ.

ಅಶ್ವಿಸಂಧಿತೆ (ನಾ). ಮೋಸಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದವಳು.

ಅಶ್ವಿಸರ್ಜನ (ನಾ). ೧. ಬಹಳವಾಗಿ ದಾನ ಮಾಡುವುದು; ಕೊಡುಗೈತನ. ೨. ಕೊಲೆ.

ಅಶ್ವೀತ (ನಾ). ೧. ಕ್ರಮತಪ್ಪಿದ ನಡತೆ. ೨. ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಮೀರಿದವನು; ಯತಿ. (ಗು). ೩. ಮೀರಿದ. ೪. ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮೀರಿದ. ೫. ಸತ್ತುಹೋದ. ೬. ಕಳೆದು ಹೋದ.

ಅಶ್ವೀನ (ಗು). ತುಂಬ, ಅತ್ಯಧಿಕ.

ಅಶುಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಎಳ್ಳು. ೨. ಕಫ. (ಗು). ೩. ಅಸಮಾನವಾದ. ೪. ಹಗುರಾದ.

ಅಶ್ಯಪ್ತಿ (ನಾ). ಅಸಮಾಧಾನ.

ಅತ್ತ (ಅ). ೧. ಅ ಕಡೆ; ಆ ಪಕ್ಕ. ೨. ಹೊರಗೆ; ಬೇರೊಂದು ಕಡೆ.

ಅತ್ತಪರ (ನಾ). ಡಾಲು; ಗುರಾಣಿ.

ಅತ್ತರಣ (ನಾ). ೧. ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಲು ಅಥವಾ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಸುವ ಮೆತ್ತೆ, -ಸೀತೆ. ೨. ಅನೆಯ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವ ಗವಸಣಿಗೆ.

ಅತ್ತರು (ನಾ). ಹೂವುಗಳಿಂದ ಭಟ್ಟಿಯಿಳಿಸಿ ತೆಗೆದ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ; ಪುಷ್ಪಸಾರ. ~ ದಾನಿ = ಅತ್ತರನ್ನು ಹಾಕಿರುವ ಪಾತ್ರೆ.

ಅತ್ತಲಗ್ನ (ನಾ). ಅಸಾಧ್ಯ.

ಅತ್ತಳಕೊತ್ತಳ (ನಾ). ಅಮೃತವಸ್ಥೆ.

ಅತ್ತಳಗ (ನಾ). ೧. ಹೆಚ್ಚಳ. ೨. ಅಸಾಧ್ಯತೆ; ಅಶಕ್ಯತೆ. ೩. ವ್ಯಥೆ.

ಅತ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮರ. ~ ಕಾಯ್ = ೧. ಅತ್ತಿ ಮರದ ಕಾಯಿ. ೨. ಅತ್ತಿ ಕಾಯಿಯ ಅಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಮಕ್ಕಳ ಒಡವೆ. ಅತ್ತಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಅಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿ. ೨. ಗಂಡನ ಸಹೋದರಿ.

ಅತ್ತೆ (ನಾ). ೧. ಹೆಂಡತಿಯ ಅಥವಾ ಗಂಡನ ತಾಯಿ. ೨. ತಂದೆಯ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವಳು. ೩. ಸೋದರಮಾವನ ಹೆಂಡತಿ; ಸೋದರತ್ತೆ. ೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬೆತ್ತದ ಕಾನಡಿ; ಕಂಬಿ; ಆಡ್ಡೆ.

ಅತ್ಯಂಗ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಟ್ಟೆ.

ಅತ್ಯಂತ (ಗು). ೧. ಎಲ್ಲೆ ಮೀರಿದ; ೨. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ.

ಅತ್ಯಯ (ನಾ). ೧. ಅತಿಕ್ರಮ; ಎಲ್ಲೆ ಮೀರುವುದು. ೨. ಮುಕ್ತಾಯ. ೩. ಅಭಾವ;

ಮರಣವಾಗುವುದು. ೪. ಕೇಡು. ೫. ಸಾವು;

ನಾಶ. ೬. ಕಷ್ಟ. ೭. ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದು.
 ಉ. ಅಪರಾಧ. ೯. ಶಿಕ್ಷೆ.
 ಅಥರ್ವ (ನಾ). ೧. ಪುರೋಹಿತ. ೨. ಪುರಾಣ
 ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಒಬ್ಬ ಮುನಿ. ೩. ಅಥರ್ವಣ.
 ಅಥರ್ವಣ (ನಾ). ನಾಲ್ಕನೆಯ ವೇದ.
 ~ಕೆಲಸ = ಮಾಟ; ಮೋಸಗಾರಿಕೆ.
 ಅದಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಿಡುಕು; ಅದುಮು;
 ಒತ್ತು. ೨. ತಗ್ಗು; ನೆಗ್ಗು; ಜಜ್ಜಿ ಹೋಗು.
 (ನಾ). ೩. ಲೋಹದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ
 ಉಂಟಾದ ತಗ್ಗು, -ನೆಗ್ಗು.
 ಅದಗುಂತಿ (ನಾ). ೧. ಅತಿಶಯ. ೨. ರಾಶಿ.
 ಅದಟ (ನಾ). ಶೂರ; ಪರಾಕ್ರಮಿ. ~ತನ
 = ಅದಟತೆ.
 ಅದಟತೆ (ನಾ). ಪರಾಕ್ರಮ; ಶೌರ್ಯ.
 ಅದಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಿಂದಿಸು; ಜರೆ;
 ಗದರಿಸು. ೨. ಅದುಮು; ಅಡಗಿಸು.
 (ನಾ). ೩. ಪರಾಕ್ರಮ; ಶೌರ್ಯ.
 ೪. ದರ್ಪ; ಗರ್ವ. ೫. ಅಬ್ಬರ. ~ಅಲೆ
 = ೧. (ಶೌರ್ಯದಿಂದ) ಕಾಡು, -ಪೀಡಿಸು.
 ~ಅಸು = ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತಾಳು,
 -ಹೊಂದು. ~ಇಗ = ಶೂರ; ಪರಾಕ್ರಮಿ.
 ಅದಪು (ಕ್ರಿ). ಆನೇಶದಿಂದ ಮಾತಾಡು;
 ನಿಂದಿಸು.
 ಅದಬ್(ಬ್ಬ) (ನಾ). ೧. ವಿನಯ; ನಮ್ರತೆ.
 ೨. ಹತೋಟಿ; ಹದ್ದುಬಸ್ತು.
 ಅದರಿಸು = ಅದ್ದಲಿಸು.
 ಅದರು = ಅದಿರ್. ~ಅಟ್ಟು = ೧. ನಡುಗಿಸು.
 ೨. ಗದರಿಸಿ ಓಡಿಸು.
 ಅದಲುಬದಲು (ನಾ). ಒಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ
 ಮತ್ತೊಂದು; ವಿನಿಮಯ.
 ಅದವ (ನಾ). ಅಂಗಹೀನ; ಊನವಾದವನು.
 ಅದವಬ(ಳ)ಲ್ (ನಾ). ಸಂತಾಪ; ವ್ಯಥೆ.
 ಅದಾಲತು(ತ್ತು) (ನಾ). ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನ;
 ಕೋರ್ಟು.

ಅದಾವತ್ತು(ತಿ) (ನಾ). ಹಗೆತನ; ಮಾತ್ಸರ್ಯ.
 ಅದಿಕೆ (ನಾ). ವಿಶೇಷೋತ್ಪನ್ನ.
 ಅದಿಗುಡಿ (ನಾ). ಸಂತಾಪ; ತಳಮಳ.
 ಅದಿತಿ (ನಾ). ೧. ಭೂಮಿ. ೨. ಹಸು.
 ೩. ಮಾತು. ೪. ದೇವತೆಗಳ ಜನನಿ.
 ಅದಿಬದಿ (ನಾ). ಎರಡು ಪಕ್ಕ; ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ.
 ಅದಿರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ನಡುಗು; ಅಲ್ಲಾಡು.
 ೨. ಹೆದರು. (ನಾ). ೩. ಕಂಪನ; ನಡುಕ.
 ೪. ಲೋಹಾಂಶವುಳ್ಳ ಮಿಶ್ರದ್ರವ್ಯ.
 ~ಅಟಿ = ಅದುರುವಿಕೆ; ಅಳ್ಳಾಟ. ~ಇಸು
 = ೧. ನಡುಗಿಸು; ಅಲ್ಲಾಡಿಸು. ೨. ಪರಿ
 ಹರಿಸು; ನಿವಾರಿಸು. ~ಕೋ(ಗೋ)ಲ್
 = (ಸದ್ಗುಮಾಡುವ) ತಳವಾರನ ಕೋಲು.
 ಅದಿರಾಸು (ನಾ). ತೆನೆಯಿಂದ ಉದುರಿಪ
 ಕಾಳು; ಹಕ್ಕಲು.
 ಅದಿರುಗಂತಿ = ಅದಿರ್ಗಂತಿ.
 ಅದಿರೆ (ನಾ). (ದನಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ) ಬೆದೆ.
 ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಬೆದೆಹತ್ತಿ ಮೇಲೇರು.
 ಅದಿರ್ಕೆ (ನಾ). ನಡುಕ; ಕಂಪನ.
 ಅದಿರ್ಗಂತಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೂವು;
 ಮಾಧವಿ.
 ಅದಿರ್ಚು = ಅದಿರ್ಪು.
 ಅದಿರ್ಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಡುಗಿಸು; ಬೆದರಿಸು.
 ೨. ಅಡಗಿಸು; ದಮನಮಾಡು. ೩. ಧಿಕ್ಕರಿಸು;
 ಮಾರು. ೪. ಚುಚ್ಚು; ತಿವಿ. (ನಾ).
 ೫. ಅದುರುವಿಕೆ; ಕಂಪನ; ಅಳ್ಳಾಟ.
 ೬. ಹೆದರಿಕೆ; ಭಯ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಯ್
 = ನಡುಗಿಸು; ಅಳ್ಳಾಡಿಸು.
 ಅದಿರ್ಮುತ್ರೆ = ಅದಿರ್ಗಂತಿ.
 ಅದೀಪನ (ನಾ). ೧. ಅಜೀರ್ಣ. (ಗು).
 ೨. ಜೀರ್ಣಕಾರಿಯಲ್ಲದ.
 ಅದುಗು (ಕ್ರಿ). ತಗ್ಗು; ಕುಗ್ಗು; ಉಡುಗು.
 ~ಇಸು = ೧. ಒತ್ತಿ ಮೆತ್ತಗೆ ಮಾಡು.
 ೨. ಕುಗ್ಗಿಸು; ಉಡುಗಿಸು.

ಅದುಭುತ = ಅದ್ಭುತ.

ಅದುಮು (ಕ್ರಿ). ಅಮುಕು ; ಒತ್ತು.

ಅದುರು = ಅದಿರ್.

ಅದ್ಭುತ (ಗು). ೧. ಕಾಣಿಸದ; ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದ.

೨. ನೋಡಲಾಗದ; ಕಾಣಬಾರದ.

ಅದ್ಭುಷ್ಠ (ನಾ). ೧. ಜನ್ಮಾಂತರ ಕರ್ಮಫಲ ;

ವಿಧಿ ; ಹಣೆಯ ಬರಹ. ೨. ಭಾಗ್ಯ.

(ಗು). ೩. ಕಾಣದ ; ಗೋಚರಿಸದ.

~ಪರೀಕ್ಷೆ = ದೈವ ಪರೀಕ್ಷೆ. ~ವಂತ

= ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ. ~ವಶ = ೧. ದೈವವಶ

ನಾದ. ೨. ಭಾಗ್ಯವಿಶೇಷ ; ಸುದೈವ.

ಅದ್ವ (ನಾ). ೧. ಅರ್ಧ. ೨. ಒಂದು ಅಳತೆ.

ಅದ್ವಗಣೆ (ನಾ). (ಅಕ್ಕಸಾಲೆಯ) ಅಡಿಗಲ್ಲು.

ಅದ್ವನ(ಣ) (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಅಳತೆ.

೨. ಅಡಿಗಲ್ಲು.

ಅದ್ವರ (ನಾ). ೧. ಗದ್ದಲ. (ಗು). ೨. ಶಿಥಿಲ ;

ಅಸ್ಥಿರ ; ಗಟ್ಟಿಯಲ್ಲದ.

ಅದ್ವರಚಿದ್ವರ (ನಾ). ಪದಿಯಚ್ಚು ; ಪ್ರತಿಬಿಂಬ.

ಅದ್ವರಿಸು = ಅದ್ದಲಿಸು.

ಅದ್ವಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಅಬ್ಬರ ; ಬೊಬ್ಬೆ ;

ಘೋಷ. ೨. ನಡುಕ ; ಭಯ. ~ಇಸು

= ೧. ಅರ್ಭಟಿಸು ; ಬೆದರಿಸು. ೨. ನಡುಗು ;

ಅಲ್ಲಾಡು.

ಅದ್ವಾನ (ನಾ). ಕಷ್ಟ ; ಸಂಕಟ ; ಅಧ್ವಾನ.

ಅದ್ವಿಕ (ನಾ). ೧. ಅಧ್ಯಕ್ಷ ; ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ.

೨. ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ; ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರ.

೩. ಸಮಕ್ಷ ; ಸಮ್ಮುಖ.

ಅದ್ವಿಕೆ = ಅದ್ವಿಗೆ.

ಅದ್ವು = ಅಬ್ಬು.

ಅದ್ವುಗಾಣೆ = ಅದ್ವಗಣೆ.

ಅದ್ವುಗೆ (ನಾ). ೧. ಮುಳುಗುವುದು.

೨. ಅದ್ವುವುದು ; ಮುಳುಗಿಸುವುದು.

೩. ಬಣ್ಣ ಹಾಕುವುದು.

ಅದ್ವೆ (ಗು). ಬೇರೊಬ್ಬನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ; ಬದಲಿ

ಅದ್ವೂರಿ (ನಾ). ನೈಭವ ; ವಿಜೃಂಭಣೆ.

ಅದ್ಭುತ (ನಾ). ೧. ನೆವರಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

(ಗು). ೨. ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಕರನಾದ ;

ವಿಸ್ಮಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ.

ಅದ್ವರ (ನಾ). ಅತಿಯಾಗಿ ತಿನ್ನುವವನು ;

ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕ.

ಅದ್ವತನ (ನಾ). ೧. ಈಚಿನವನು ; ಈಗಿನ

ಕಾಲದವನು. (ಗು). ೨. ಈಚಿನ ; ಈಗಿನ ;

ಆಧುನಿಕ.

ಅದ್ವಾಪಿ (ಅ). ಇನ್ನೂ ; ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ.

ಅದ್ರಿ (ನಾ). ೧. ಬೆಟ್ಟ ; ಪರ್ವತ. ೨. ಕಲ್ಲು.

೩. ಮರ. ೪. ಸೂರ್ಯ. ೫. ಏಳು ಎಂಬ

ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸಂಕೇತ. ೬. ಒಂದು ಅಳತೆ.

~ಕನ್ಯೆ = ಪಾರ್ವತಿ. ~ಕೀಲೆ = ಭೂಮಿ

~ಜಾತ = ೧. ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು.

೨. ಕಾಡುಗಿಚ್ಚು. ~ದಳನ = ೧. ಪರ್ವತ

ಗಳನ್ನು ಸೀಳುವುದು. ೨. ಇಂದ್ರ

೩. ವಜ್ರಾಯುಧ. ~ಸಾರ = ೧. ಪರ್ವತ

ದಷ್ಟು ಸತ್ತ್ವವುಳ್ಳ. ೨. ಕಬ್ಬಿಣ.

ಅದ್ರಿಜ (ನಾ). ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು ;

ಶಿಲಾಜಿತು.

ಅದ್ವೆ (ನಾ). ಗಳುಗಳನ್ನು ಸೀಳಿ ಮಾಡಿದ

ದಬ್ಬೆ. ~ಪಟ್ಟಿ = ಬಂಡಿ ಅಥವಾ ಗಾಡಿಯ

ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ದಬ್ಬೆಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ತಡಿಕೆ.

ಅದ್ವಯ (ನಾ). ೧. ಅದ್ವೈತ. ೨. ಪರಮಾರ್ಥ.

೩. ಬುದ್ಧ. (ಗು). ೪. ಎರಡಲ್ಲದ.

೫. ಎರಡಿಲ್ಲದ ; ತಾನೊಂದೇ ಆದ. ~ವಾದಿ

= ೧. ಒಂದೇ ಹೊರತು ಎರಡಿಲ್ಲವೆಂದು

ವಾದಿಸುವವನು ; ಅದ್ವೈತಿ. ೨. ಬುದ್ಧ.

೩. ಜೈನ.

ಅದ್ವಿತೀಯ (ಗು). ಎರಡನೆಯ ದಿಲ್ಲದ ;

ಅಸಮಾನ.

ಅದ್ವೈತ (ನಾ). ೧. ವಿಕಾರವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ;

ಸಮತ್ವ. ೨. ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ಜೀವಿಗಳು

ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ
ಮತ, -ವಾದ. ೨. ಅದ್ವೈತಿ. (ಗು).

೪. ತನಗೆ ಎರಡನೆಯದಿಲ್ಲದೆ; ತಾನೇತಾನಾದ.

೫. ಎಣೆಯಿಲ್ಲದೆ; ಅಸಮಾನ.

ಅದ್ವೈತಿ (ನಾ). ಅದ್ವೈತ ಮತವನ್ನು
ಅವಲಂಬಿಸಿದವನು.

ಅಧಃಕರಣ (ನಾ). ಕೀಳುಮಾಡುವುದು;
ಧಿಕ್ಕರಿಸುವುದು.

ಅಧಃಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೀಳು ಮಾಡು;
ಧಿಕ್ಕರಿಸು. ೨. ದಾಟು; ಕಳೆ.

ಅಧಮ (ನಾ). ೧. ಕೀಳಾದವನು; ನೀಚ.

೨. ಅತಿ ಕಾಮುಕ. ೩. ದುರ್ದಶೆಯನ್ನು
ಸೂಚಿಸುವ ಒಂದು ಗ್ರಹಸಂಯೋಗ.

(ಗು). ೪. ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳಗಿನ; ಅತ್ಯಂತ
ಹೀನವಾದ.

ಅಧಮರ್ಣ (ನಾ). ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡವನು; ಸಾಲಗಾರ.

ಅಧರ (ನಾ). ೧. ಕೆಳತುಟೆ; ತುಟೆ. ೨. ಕೆಳಭಾಗ.

೩. ವಾದದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಕಟ್ಟಿ ಹೋದವನು.

(ಗು). ೪. ಕೆಳಗಡೆಯ. ೫. ಕೀಳಾದ;

ಹೀನ. ~ ಇಸು = ಕೀಳುಮಾಡು; ಧಿಕ್ಕರಿಸು.

ಅಧರತೆ (ನಾ). ೧. ಕೆಳಗಡೆ ಇರುವಿಕೆ.

೨. ಕೀಳಾಗಿರುವಿಕೆ; ಕೀಳುತನ.

ಅಧರ್ಮ (ನಾ). ಧರ್ಮವಲ್ಲದ್ದು; ಧರ್ಮಕ್ಕೆ
ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು.

ಅಧವ (ನಾ). ಅನಾಥ; ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವನು.

ಅಧವೆ (ನಾ). ಗಂಡನಿಲ್ಲದವಳು; ವಿಧವೆ.

ಅಧಿಕ (ಗು). ೧. ಹೆಚ್ಚಾದ. ೨. ಮೇಲಾದ;

ಉತ್ತಮವಾದ. ~ ಕಟ್ಟಿಕೆ = ೧. ಶ್ರಾದ್ಧ.

೨. ಹೆಚ್ಚುಗಟ್ಟಿಕೆ. ~ ಪ್ರಸಂಗ = ತನಗೆ

ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಡುವೆ

ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು. ~ ಮಾಸ = ಸುಮಾರು

ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಚಾಂದ್ರಮಾನ

ಸಂವತ್ಸರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದ ತಿಂಗಳು.

ಅಧಿಕರಣ (ನಾ). ೧. ಅಧಿಕಾರ. ೨. ಸಪ್ತಮಾ

ನಿಭಕ್ತಿಯ ಅರ್ಥ. ೩. ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು

ಕುರಿತು ಹೇಳುವ ಗ್ರಂಥಭಾಗ.

೪. ಪರಮಾಧಿಕಾರ. ೫. ಸರಕಾರ.

ಅಧಿಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆ;

ಹೊಂದು. ೨. (ಕಲೆ ಅಥವಾ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು)

ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡು; ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿ.

೩. ಅವಲಂಬಿಸು; ಅಶ್ರಯಿಸು. ೪. ಗುರಿ

ಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊ.

ಅಧಿಕಾರ (ನಾ). ೧. (ಯಾವುದಾದರೊಂದು

ಕಾರ್ಯವನ್ನು) ನಡೆಸುವ, ವಿಧಿಸುವ

ಅಥವಾ ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಶಕ್ತಿ. ೨. ಕಾರ್ಯ

ನಿರ್ವಾಹಕ ಸ್ಥಾನ; ಪದವಿ. ೩. ಆಡಳಿತ;

ಅಳಿಕೆ; ಪ್ರಭುತ್ವ. ೪. ಸ್ವಾಮ್ಯ; ಹಕ್ಕು.

೫. ಯೋಗ್ಯತೆ; ಅರ್ಹತೆ. ೬. ಗ್ರಂಥದ

ಒಂದು ಒಳವಿಭಾಗ. ೭. ವಿಶೇಷ ಜ್ಞಾನ;

ಪ್ರವೀಣತೆ. ~ ಪ್ರಯುಕ್ತ = ೧. ಅಧಿಕಾರ

ನಿಮಿತ್ತ. ೨. ಸ್ಥಾನಬಲದಿಂದ.

ಅಧಿಕಾರಿ (ನಾ). ೧. ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸು

ವವನು; ಅಧಿಕಾರಸ್ಥ. ೨. ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನು;

ಸ್ವಾಮಿ; ಪ್ರಭು. ೩. ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳವನು.

ಅಧಿಕಾರಿಣಿ (ನಾ). ಅಧಿಕಾರವುಳ್ಳವಳು;

ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವವಳು.

ಅಧಿಕೃತ (ನಾ). ೧. ಅಧಿಕಾರಿ. (ಗು).

೨. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

೩. ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿದ. ೪. ಕುರಿತು

ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ. ೫. ಪ್ರಮಾಣಭೂತವಾದ.

ಅಧಿಕೃತ (ನಾ). ೧. ಮುಂದುವರಿಯುವುದು;

ಹೋಗುವುದು. ೨. ದಾಳಿ; ಆಕ್ರಮಣ.

೩. ನಡೆಸುವುದು.

ಅಧಿಕ್ಷಿಪ್ತ (ಗು). ೧. ಅಕ್ಷೇಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

೨. ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ೩. ಕೆಳಕ್ಕೆ

ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟ. ೪. ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ.

೫. ಕಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ಅಧಿಕ್ಷೇಪ (ನಾ). ೧. ಅಕ್ಷೇಪ; ನಿಂದೆ.

೨. ತಿರಸ್ಕಾರ. ೩. ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಇಡುವುದು.

೪. ಎಸೆಯುವುದು. ೫. ಕಳಿಸಿಬಿಡುವುದು.

ಅಧಿಗತ (ಗು). ೧. ಪಡೆದ; ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ.

೨. ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ.

ಅಧಿಗಮ (ನಾ). ೧. ಪಡೆಯುವುದು;

ಸಂಪಾದನೆ; ಪ್ರಾಪ್ತಿ. ೨. ಕಲಿಯುವುದು;

ಅಭ್ಯಾಸ; ಜ್ಞಾನ. ೩. (ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಬರುವ) ಲಾಭ.

ಅಧಿತ್ಯಕ್ತ (ನಾ). ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲುಗಡೆಯ ಕಾಡುಪ್ರದೇಶ.

ಅಧಿದೇವತೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ವಸ್ತು ಅಥವಾ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ದೇವತೆ; ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆ. ೨. ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಮುಖ್ಯವಾದ ದೇವತೆ.

ಅಧಿಪ (ನಾ). ಒಡೆಯ.

ಅಧಿಪತ್ರ (ನಾ). ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವ ಪತ್ರ; ಅಜ್ಞಾಪತ್ರ.

ಅಧಿರಾಜ (ನಾ). ರಾಜರಿಗೆಲ್ಲ ಮೇಲಿನವನಾದ ರಾಜ; ಚಕ್ರವರ್ತಿ.

ಅಧಿರೂಢ (ಗು). ಹತ್ತಿದ; ಮೇಲೆ ಏರಿದ.

ಅಧಿರೋಹಣ (ನಾ). ಹತ್ತುವುದು; ಮೇಲೆ ಏರುವುದು.

ಅಧಿವಾಸ (ನಾ). ೧. ವಾಸಸ್ಥಳ; ಮನೆ.

೨. ಹುಟ್ಟಿದ ಸ್ಥಳ; ಜನ್ಮಸ್ಥಾನ. ೩. ದೇವತಾ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸುವ ಮೊದಲು ಧಾನ್ಯ, ನೀರು ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವುದು, -ವಾಸಮಾಡಿಸುವುದು.

೩. ಪರಿಸರ. ೪. ಸುಗಂಧವನ್ನು ಲೇಪಿಸುವುದು. ೫. ಸುಗಂಧ. ೬. ಹೊದಿಕೆ.

~ಇಸು = ೧. ನೆಲಸು; ವಾಸಮಾಡು.

೨. ಪೂಜಿಸು. ೩. ಸುಗಂಧಗೊಳಿಸು; ವಾಸನೆ ಕಟ್ಟು.

ಅಧಿವಾಸನ (ನಾ). ೧. ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ

ವಾಸನೆ ಕಟ್ಟುವುದು. ೨. ಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು ಮಾಡುವ ದೇವತಾಸ್ಥಾಪನೆ, -ಪೂಜೆ. ೩. ಹೊಸದಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ವಿಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ.

ಅಧಿವೇಶನ (ನಾ). ಸಭೆ ಸೇರುವಿಕೆ.

ಅಧಿಷ್ಠಾನ (ನಾ). ೧. ನೆಲಸಿರುವುದು.

೨. ನೆಲೆ; ಆಧಾರ. ೩. ತಳಹದಿ.

೪. ಪಟ್ಟಣ. ೫. ಅಧಿಕಾರ. ೬. (ಬಂಡಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ) ಚಕ್ರ. ೭. ನಿಯಮ.

~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ತಳಹದಿ ಹಾಕು.

ಅಧಿಷ್ಠಾಯಕ (ನಾ). ಮೇಲಧಿಕಾರ ಸಡಸುವವನು; ಮೇಲಧಿಕಾರಿ.

ಅಧಿಷ್ಠಿತ (ಗು). ೧. ನೆಲೆಯನ್ನು ಪಡೆದ.

೨. ಮೇಲಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದ.

ಅಧೀನ (ಗು). (ಒಬ್ಬರ) ಕೈಕೆಳಗಿರುವ; ಅಶ್ರಿತನಾದ.

ಅಧೀರ (ಗು). ೧. ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದ.

೨. ಮನಃಸ್ಥೈರ್ಯವಿಲ್ಲದ.

ಅಧೀಶ (ನಾ). ಒಡೆಯ; ಪ್ರಭು.

ಅಧ್ಯತಿ (ನಾ). ೧. ಸ್ಥೈರ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದು;

ಅಧೈರ್ಯ. ೨. ಬಿಗಿಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು;

ಶಿಥಿಲತೆ. ೩. ಸಂಯಮಹೀನತೆ.

ಅಧ್ಯಷ್ಟ (ಗು). ೧. ದಿಟ್ಟನಲ್ಲದ; ಧೂರ್ತತನವಿಲ್ಲದ. ೨. ನಾಚುವ ಸ್ವಭಾವದ; ಸಂಕೋಚ ಪ್ರಕೃತಿಯ. ೩. ಸೋಲಿಸಲಾಗದ; ಅಜೇಯ.

ಅಧೈರ್ಯ (ನಾ). ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ಪುಕ್ಕಲುತನ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಭಯಪಡು; ಹೆವರು.

ಅಧೋಕ್ಷಜ (ನಾ). ೧. ವಿಪ್ಲವ. ೨. ಕೃಷ್ಣ.

ಅಧೋಗತಿ (ನಾ). ೧. ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿಯುವುದು.

೨. ದುರ್ಗತಿ; ನರಕ.

ಅಧೋಮುಖ (ನಾ). ೧. ಕೆಳಮುಖ. ೨. ತಲೆ

ಯನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ನಡೆಯುವವನು.

೩. ತಲೆಕೆಳಗು. ೪. ವಿಷ್ಣು. ೫. ನರಕದ ಒಂದು ಭಾಗ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷ (ನಾ). ೧. ಯಜಮಾನ; ಪ್ರಭು.

೨. ಸ ಭಾ ಪ ತಿ. ೩. ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ೪. ಹಾಲೆಮರ. (ಗು). ೫. (ಇಂದ್ರಿಯ ಗಳಿಗೆ) ಗೋಚರವಾದ. ೬. ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ. ಮಾಡುವ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿ = ಅಧ್ಯಕ್ಷೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷೆ (ನಾ). ಅಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವವಳು.

ಅಧ್ಯಯ (ನಾ). ೧. ಕಲಿಯುವುದು; ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದು. ೨. ಅಧ್ಯಾಯ; ಸಂಧಿ.

ಅಧ್ಯಯನ (ನಾ). ೧. ಓದುವುದು; ಕಲಿಯುವುದು. ೨. ಓದು; ವ್ಯಾಸಂಗ.

ಅಧ್ಯವಸಾನ (ನಾ). ಪ್ರಯತ್ನ; ಎಡೆಬಿಡದೆ ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸ.

ಅಧ್ಯವಸಾಯ (ನಾ). ೧. ಮನೋನಿಶ್ಚಯ. ೨. ಪ್ರಯತ್ನ; ನಿರಂತರ ಪರಿಶ್ರಮ.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮ (ನಾ). ೧. ಆತ್ಮನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು; ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಕುರಿತದ್ದು. ೨. ಆತ್ಮತತ್ವ; ಪರಬ್ರಹ್ಮ. ೩. ಇಂದ್ರಿಯ. (ಗು). ೪. ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ (ಗು). ೧. ಅಧ್ಯಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೨. ತನ್ನಿಂದ ಉಂಟಾದ.

ಅಧ್ಯಾಪಕ (ನಾ). ೧. ಉಪಾಧ್ಯಾಯ; ಶಿಕ್ಷಕ. ೨. ಗುರು. ೩. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವವನು; ನಿವರಣೆ ಹೇಳುವವನು.

ಅಧ್ಯಾಪನ (ನಾ). ೧. ವೇದವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು. ೨. ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು.

ಅಧ್ಯಾಪಿಕೆ (ನಾ). ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಸುವವಳು; ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿಣಿ.

ಅಧ್ಯಾಯ (ನಾ). ೧. ಗ್ರಂಥದ ಒಂದು ಭಾಗ; ಪ್ರಕರಣ. ೨. ವ್ಯಾಸಂಗ.

ಅಧ್ಯಾರೋಪ (ನಾ). ೧. ಮೇಲಿಡುವುದು.

೨. ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಗುಣವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಆರೋಪಿಸುವುದು.

೩. ಅಧ್ಯಾಹಾರ.

ಅಧ್ಯಾಹಾರ (ನಾ). ೧. ತರ್ಕ; ಊಹೆ.

೨. ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಊಹಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಅಧ್ಯಾಹಾರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಅರ್ಥಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿರುವ ಪದ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಊಹಿಸಿ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು. (ಗು). ೨. ಹಾಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ.

ಅಧ್ಯವ (ಗು). ೧. ಸ್ಥಿರವಲ್ಲದ; ಅಸ್ಥಿರ; ಅಶಾಶ್ವತ; ಚಂಚಲ. ೨. ನಿಶ್ಚಯವಿಲ್ಲದ; ನಿರ್ಧಾರವಿಲ್ಲದ.

ಅಧ್ಯ (ನಾ). ೧. ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ; ರೀತಿ; ಕ್ರಮ. ೨. ಕಾಲ; ವೇಳೆ. ೩. ಆಕಾಶ; ವಾಯುಮಂಡಲ. ೪. ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಖೆ. ೫. ಸ್ಥಳ. ೬. ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾದ ದೂರ.

ಅಧ್ಯಗ (ನಾ). ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವವನು; ದಾರಿಹೋಕ.

ಅಧ್ಯಜ (ಗು). ೧. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ; ಪ್ರಯಾಣದಿಂದ ಉಂಟಾದ; ಪ್ರವಾಸ ದಿಂದಾದ. ೨. ಧ್ವಜವಿಲ್ಲದ; ಬಾವುಟವಿಲ್ಲದ.

ಅಧ್ಯರ (ನಾ). ಯಜ್ಞ; ಯಾಗ.

ಅಧ್ಯರಿ (ನಾ). ಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡುವವನು; ಯಾಗದೀಕ್ಷಿತ.

ಅಧ್ಯರ್ಯ (ನಾ). ವೈಭವ; ವಿಜೃಂಭಣೆ; ಅದ್ಭೂತ.

ಅಧ್ಯರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಯಜ್ಞಪುರೋಹಿತ.

೨. ಯಜ್ಞವನ್ನು ನಡೆಸುವವನು. ೩. ಮುಂದಾಳು; ನಾಯಕ.

ಅಧ್ಯಾನ (ನಾ). ೧. ಅಧ್ಯ. ೨. ಕಾಡು; ವನ. ೩. ಕಷ್ಟ; ತೊಂದರೆ. ೪. ತುಂಬ ಹದಗೆಟ್ಟ.

ಸ್ಥಿತಿ; ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ. (ಗು). ೫. ದನಿ
ಯಿಲ್ಲದ; ಹೀನಸ್ವರವುಳ್ಳ.
ಅನಂಗ (ನಾ). ೧. ಮನ್ಮಥ. ೨. ಆಕಾಶ.
೩. ಗಾಳಿ. ೪. ಮನಸ್ಸು. (ಗು).
೫. ಶರೀರವಿಲ್ಲದ.
ಅನಂತ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.
೨. ವಿಷ್ಣು. ೩. ಕೃಷ್ಣ. ೪. ಶಿವ.
೫. ಬಲರಾಮ. ೬. ಆದಿಶೇಷ. ೭. ಆಕಾಶ;
ಗಗನ. ೮. ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರ.
(ಗು). ೯. ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ; ಅಸಂಖ್ಯವಾದ.
~ಭೋಗ = ೧. ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಸುಖ.
೨. ಆದಿಶೇಷನ ಶರೀರ. ~ಶಯನ
= ಆದಿಶೇಷನ ಮೇಲೆ ಮಲಗುವವನು;
ವಿಷ್ಣು.
ಅನಂತರ (ಗು). ೧. ಅಂತರವಿಲ್ಲದ; ಒಳಭಾಗ
ವಿಲ್ಲದ. ೨. ವಿರಾಮವಿಲ್ಲದ; ಎಡೆಬಿಡದ.
೩. ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ. (ಅ). ೪. ಅಮೇಲೆ;
ಅ ಬಳಿಕ.
ಅನಂತೆ (ನಾ). ೧. ಭೂಮಿ. ೨. ಪಾರ್ವತಿ.
೩. ತುರುಚಿಯ ಗಿಡ. ೪. ಅಳಲೆಯ ಕಾಯಿ.
೫. ಹಿಪ್ಪಲಿ. ೬. ನೆಲ್ಲಿಯ ಕಾಯಿ. ೭. ಗರಿಕೆ.
೮. ಅಮೃತವಳ್ಳಿ. ೯. ಸೊಗದೆಬೇರು.
ಅನಕ್ಷರ (ನಾ). ೧. ಅವಾಚ್ಯ. ೨. ಅಶಿಕ್ಷಿತ;
ಓದು ಬಾರದವನು. ~ಜಠರ = ಓದುಬರಹ
ಇಲ್ಲದವನು; ನಿರಕ್ಷರಕುಕ್ಷಿ.
ಅನಘ (ನಾ). ೧. ಪಾಪರಹಿತ. ೨. ದೋಷ
ರಹಿತ. ೩. ನಿರಪರಾಧಿ. ೪. ಶುಚಿ.
ಅನಚ್ಛ (ಗು). ತಿಳಿಯಾಗಿರದ; ಕೊಳಕಾದ.
ಅನಡ್ಡ (ನಾ). ಎತ್ತು; ಗೂಳಿ.
ಅನತ (ಗು). ೧. ಬಾಗದ; ನೆಟ್ಟಿಗಿರುವ.
೨. ವಿನಯವಿಲ್ಲದ.
ಅನತಿ (ಗು). ಸ್ವಲ್ಪ; ಕೊಂಚ.
ಅನದೃತನ (ನಾ). ಇಂದಿನದಲ್ಲದ್ದು;
ಈಗಿನದಲ್ಲದ್ದು.

ಅನಧಿಕಾರಿ (ನಾ). ೧. ಅಧಿಕಾರಿಯಿಲ್ಲದವನು.
೨. ಅರ್ಹತೆಯಿಲ್ಲದವನು.
ಅನಧ್ಯಯನ (ನಾ). ೧. ಅಧ್ಯಯನವಿಲ್ಲದಿರು
ವುದು. ೨. ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬಾರದ ದಿನ.
ಅನಧ್ಯಾಯ (ನಾ). ೧. ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಬಿಡುವು;
ರಜ. ೨. ವೇದಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದವನು.
ಅನನಾಸ್ (ಸು) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಹಣ್ಣು; ಫರಂಗಿ ಹಲಸು.
ಅನನುಕೂಲ (ಗು). ಅನುಕೂಲವಲ್ಲದ;
ವಿರುದ್ಧವಾದ.
ಅನನುನಾಸಿಕ (ನಾ). ಅನುನಾಸಿಕವಲ್ಲದ್ದು;
ಮೂಗಿನ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಉಚ್ಚರಿಸ
ಬಹುದಾದ ವರ್ಣ.
ಅನನ್ಯ (ನಾ). ೧. ಏಕನಿಷ್ಠ. (ಗು).
೨. ಬೇರೆಯಲ್ಲದ. ೩. ಅದ್ವಿತೀಯ.
~ಮನಸ್ಸು = ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತ. ~ವೃತ್ತಿ
= ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತತೆ.
ಅನನ್ಯಜ (ನಾ). ಮನ್ಮಥ.
ಅನನ್ವಯ (ನಾ). ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೊಂದ
ದಿರುವುದು.
ಅನನ್ವಿತ (ಗು). ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧ
ವಿಲ್ಲದ; ಅಸಂಬಂಧ.
ಅನಪತ್ಯ (ನಾ). ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವನು.
ಅನಪತ್ಯೆ (ನಾ). ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವಳು; ಬಂಜೆ.
ಅನಪಾಯಿನಿ (ನಾ). ೧. ನಾಶರಹಿತಳು;
ಶಾಶ್ವತೆ. ೨. ಲಕ್ಷ್ಮಿ.
ಅನಪೇಕ್ಷಿತ (ಗು). ಬಯಸದ; ಬೇಡದ;
ಅಪೇಕ್ಷಿಸದ.
ಅನಪೇತ (ಗು). ೧. ಹೊರಟು ಹೋಗದ.
೨. ಅಗಲದ. ೩. ಮೀರದಿರುವ; ತಪ್ಪದೆ
ಅನುಸರಿಸುವ.
ಅನಪೇಯ (ಗು). ಕುಡಿಯಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.
ಅನಭಿಜ್ಞತೆ (ನಾ). ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಸಾಲದಿರುವಿಕೆ.
ಅನಭಿಷಿಕ್ತ (ಗು). ಅಭಿಷೇಕ ಹೊಂದದ.

ಅನಯ (ನಾ). ೧. ಅಕ್ರಮ; ತಪ್ಪುದಾರಿ
 ೨. ಅನಿಷ್ಟವುಂಟುಮಾಡುವ ವಿಧಿ;
 ದುರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ೩. ಅನೀತಿ; ಕೆಟ್ಟ ನಡವಳಿಕೆ.
 ೪. ನೀತಿರಹಿತ; ನಯವಿಲ್ಲದವನು.
 ಅನರ್ಗಲ(ಳ) (ಗು). ತಡೆಯಿಲ್ಲದ; ಸ್ವಚ್ಛಂದ
 ನೃತ್ಯಯ.
 ಅನರ್ಥ (ಗು). ೧. ಬಲೆ ಕಟ್ಟಲಾಗದ;
 ಅಮೂಲ್ಯ. ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ.
 ಅನರ್ಥ್ಯ = ಅನರ್ಥ.
 ಅನರ್ಥ (ನಾ). ೧. ವೈಪರೀತ್ಯ; ಕೇಡು.
 ೨. ಬಡವ. (ಗು). ೩. ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ.
 ೪. ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ; ಹೊಂದಿಕೆಯಿಲ್ಲದ.
 ೫. ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ. ~ಕರ
 = ೧. ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದುದು. ೨. ಕೇಡನ್ನು
 ತರತಕ್ಕದು; ಅಪಾಯಕರವಾದುದು.
 ~ಕ್ರಾಂತಿ = ಕೇಡನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ
 ವಿಪ್ಲವ.
 ಅನರ್ಥಕ (ನಾ). ೧. ವಾಕ್ಯದೋಷಗಳಲ್ಲಿ
 ಒಂದು. (ಗು). ೨. ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ.
 ೩. ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ.
 ಅನರ್ಹ (ನಾ). ಅರ್ಹತೆಯಿಲ್ಲದವನು;
 ಅಯೋಗ್ಯನಾದವನು.
 ಅನಲ (ನಾ). ೧. ಅಗ್ನಿ; ಬೆಂಕಿ. ೨. ಅಗ್ನಿದೇವ.
 ೩. ಜಠರಾಗ್ನಿ; ಜೀರ್ಣಶಕ್ತಿ. ೪. ಮೂರು
 ಎಂಬ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸಂಕೇತ. ೫. ಕೃತ್ರಿಕಾ
 ನಕ್ಷತ್ರ. ~ಅಕ್ಷ = ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಾರುವ
 ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು; ಈಶಾನ. ~ಅರ್ಚಿ
 = ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆ. ~ಅಸ್ತ್ರ
 = ಅಗ್ನಿಯಾಸ್ತ್ರ. ~ಕ(ಗ)ಣ್ = ಬೆಂಕಿ
 ಯನ್ನು ಕಾರುವ ಕಣ್ಣು. ~ಗರ್ಭ
 = ೧. ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಾರುವ. ೨. ಅರಣಿ.
 ~ನಯನ = ಅನಲಾಕ್ಷ. ~ಮರೀಚಿ
 = ೧. ಅಗ್ನಿಯ ಕಿರಣ. ೨. ಸೂರ್ಯ.
 ~ಮುಖ = ೧. ಅಗ್ನಿಮುಖ; ಬೆಂಕಿಯ

ಬಾಯಿ. ೨. ಅಗ್ನಿಯೇ ಬಾಯಾಗಿ ಉಳ್ಳ
 ವನು; ದೇವತೆ.
 ಅನಲು (ಕ್ರಿ). ೧. ಉರಿ; ಜ್ವಲಿಸು. (ನಾ).
 ೨. ಸೆಕೆ; ಸಂತಾಪ. ೩. ಕೋಪ.
 ೪. ದುಃಖ.
 ಅನಲ್ಪ (ಗು). ೧. ಅಲ್ಪವಲ್ಲದ; ಬಹಳ.
 ೨. ಹೆಚ್ಚಿನ; ಮೇಲಾದ.
 ಅನವದ್ಯ (ಗು). ನಿರ್ದೋಷವಾದ;
 ಸ್ವಚ್ಛವಾದ; ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾದ.
 ಅನವಧಿ (ಗು). ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದ; ಅಪಾರವಾದ.
 ಅನವರತ (ಗು). ಎಡೆಬಿಡದ; ನಿರಂತರವಾದ;
 ಅನವಲ್ಯ (ನಾ). ಕ್ಲೇಶ; ತೊಂದರೆ.
 ಅನವಶ್ಯ (ಗು). ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲದ; ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದ.
 ಅನವಸ್ಥೆ (ನಾ). ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು;
 ಕ್ರಮವಿಲ್ಲದಿರುವುದು.
 ಅನವೇಕ್ಷಣ (ನಾ). ನೋಡದಿರುವುದು;
 ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡದಿರುವುದು.
 ಅನವ್ರಯ (ನಾ). ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದ ವೆಚ್ಚ;
 ದುಂದು.
 ಅನಶನ (ನಾ). ೧. ಉಪವಾಸ. (ಗು).
 ೨. ಆಹಾರವಿಲ್ಲದ. ~ದೀಕ್ಷೆ = ಉಪವಾಸ
 ವ್ರತ.
 ಅನಸು (ನಾ). ಜೋಳಮುಂತಾದ ಗಿಡಗಳನ್ನು
 ಕತ್ತರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಒಡೆಯುವ
 ಚಿಗುರು.
 ಅನಸೂಯೆ (ನಾ). ೧. ಅಸೂಯೆಯಿಲ್ಲದಿರು
 ವುದು. ೨. ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿಲ್ಲದ ಹೆಂಗಸು.
 ೩. ಅತ್ರಿಮಹರ್ಷಿಯ ಹೆಂಡತಿ.
 ಅನಾಕುಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ವ್ಯಾಕುಲವಿಲ್ಲದ
 ಸ್ಥಿತಿ. (ಗು). ೨. ವ್ಯಾಕುಲವಿಲ್ಲದ; ಶಾಂತ
 ವಾದ. (ಅ). ೩. ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳ್ಳದೆ;
 ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ; ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ.
 ಅನಾಗತ (ನಾ). ೧. ಭವಿಷ್ಯ. (ಗು).
 ೨. ಇನ್ನೂ ಬಾರದ; ಮುಂದಿನ.

೩. ದೊರೆಯದ; ಸಿಕ್ಕದ. ೪. ತಿಳಿಯದ.
 ~ಕರ್ತೃ = ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಅರಿತು ಬರೆಯುವವನು. ~ಪೂಜೆ = ತಿಳಿಯದ ಪೂಜೆ.
 ಅನಾಗತಜ್ಞ (ನಾ). ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಬಲ್ಲವನು; ಜೋಯಿಸ.
 ಅನಾಗತಾರ್ತವೆ(ನಾ). ಮೈನೆರೆಯದ ಹುಡುಗಿ.
 ಅನಾಗರಿಕ (ನಾ). ೧. ನಾಗರಿಕನಲ್ಲದವನು; (ಗು). ೨. ನಾಗರಿಕವಲ್ಲದ.
 ಅನಾಚಾರ (ನಾ). ಅಚಾರವಲ್ಲದುದು; ತಪ್ಪು ಸಡೆ. ~ವಂತ = ಅಚಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟವನು.
 ಅನಾಜು (ನಾ). ಧಾನ್ಯ; ಕಾಳು; ದವಸ.
 ಅನಾಥ (ನಾ). ೧. ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವನು; ತಬ್ಬಲಿ. (ಗು). ೨. ಕಾಪಾಡುವವರಿಲ್ಲದ; ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ.
 ಅನಾದರ (ನಾ). ೧. ಉಪೇಕ್ಷೆ; ಉದಾಸೀನತೆ. (ಗು). ೨. ಆದರವಿಲ್ಲದ; ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿದ.
 ಅನಾದಿ (ನಾ). ೧. ಸ್ವರ್ಗ. (ಗು). ೨. ಅದಿಯಿಲ್ಲದ; ಮೊದಲಿಲ್ಲದ. ೩. ಬಹಳ ಪುರಾತನ ಕಾಲದಿಂದ ಬಂದ. ~ಕಾಲ = ಬಹು ಪುರಾತನ ಕಾಲ.
 ಅನಾಥೇಯ (ಗು). ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದ; ಒಪ್ಪಲಾಗದ.
 ಅನಾನುಕೂಲ್ಯ (ನಾ). ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದಿರುವುದು.
 ಅನಾಪ್ತ (ನಾ). ೧. ಅಪ್ತನಲ್ಲದವನು; ನಂಟಿನಲ್ಲದವನು. (ಗು). ೨. ಹೊಂದದಿರುವನು; ಇನ್ನೂ ಪಡೆಯದ.
 ಅನಾಮಕ (ನಾ). ೧. ಕಿರುಬೆರಳ ಪಕ್ಕದ ಕೈಬೆರಳು; ಉಂಗುರದ ಬೆರಳು. ೨. ಮೊಳ ರೋಗ; ಮೂಲವ್ಯಾಧಿ. (ಗು). ೩. ಹೆಸರಿಲ್ಲದ; ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆಯದ.
 ಅನಾಮತ್ತು(ತು) ೧. = ಅಮಾನತ್ತು. (ಅ). ೨. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ; ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ; ಎಲ್ಲಾ. ೩. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ; ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಗೆ.

ಅನಾಮಧೇಯ (ನಾ). ಹೆಸರಿಲ್ಲದವನು; ಅಪ್ರಸಿದ್ಧ.
 ಅನಾಮಯ (ನಾ). ೧. ಕ್ಷೇಮ; ಆರೋಗ್ಯ. (ಗು). ೨. ರೋಗವಿಲ್ಲದ; ನಿರೋಗವಾದ.
 ಅನಾಮಿಕ (ನಾ). ೧. ಚಂಡಾಲ; ಹೊಲೆಯ (ಗು). ೨. ಹೆಸರಿಲ್ಲದ; ಅಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ.
 ಅನಾಮಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಕಿರುಬೆರಳ ಪಕ್ಕದ ಕೈ ಬೆರಳು; ಉಂಗುರದ ಬೆರಳು. ೨. ಹೊಲತಿ.
 ಅನಾಯಕ (ಗು). ನಾಯಕನಿಲ್ಲದ; ಒಡೆಯನಿಲ್ಲದ.
 ಅನಾಯತ (ನಾ). ೧. ಅಕ್ರಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ; ತಪ್ಪು ಕೆಲಸ. (ಗು). ೨. ಅಲ್ಪವಾದ; ಸಣ್ಣದಾದ. ೩. ನಿರಾಧಾರವಾದ; ಅಸರೆಯಿಲ್ಲದ. ೪. ಕ್ಷಣಿಕವಾದ; ಅಸ್ಥಿರವಾದ. ೫. ನಿಜದಿಲ್ಲದ; ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ.
 ಅನಾಯಾಸ (ನಾ). ೧. ಬಳಕೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು; ಸುಲಭತೆ. (ಅ). ೨. ಸುಖವಾಗಿ; ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ. ೩. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ; ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ.
 ಅನಾರತ (ಗು). ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ; ಸಂತತವಾದ; ನಿರಂತರವಾದ.
 ಅನಾರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಆರ್ಯರಿಲ್ಲದ ಸಭೆ, -ಪ್ರದೇಶ. ೨. ಆರ್ಯರು ಆಚರಿಸಬಾರದ್ದು. (ಗು). ೩. ಆರ್ಯನಲ್ಲದ. ೪. ಗೌರವಿಸಲಾರ್ಹವಿಲ್ಲದ.
 ಅನಾರ್ಷ (ಗು). ಪ್ರಾಚೀನವಲ್ಲದ.
 ಅನಾಲಸ್ಯ (ನಾ). ಅಲಸ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವವನು.
 ಅನಾವರ (ಗು). ಬಹಳವಾದ; ಹೆಚ್ಚಾದ.
 ಅನಾವರಣ (ನಾ). ೧. ಆವರಣವನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು. ೨. ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು. ೩. ಮುಸುಕಾಗಲೀ ಮುಚ್ಚಳವಾಗಲೀ ಇಲ್ಲದವಸ್ತು. ~ಉತ್ಪನ್ನ = (ಭಾವಚಿತ್ರ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ) ತೆರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಸಮಾರಂಭ.

ಅನಾವಶ್ಯಕ (ನಾ). ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದು.
 ಅನಾವಿಲ(ಳ) (ಗು). ಕಡೆದಿರುವ;
 ನಿರ್ಮಲವಾದ.
 ಅನಾವೃತ (ಗು). ಮುಚ್ಚದಿರುವ.
 ಅನಾವೃಷ್ಟಿ (ನಾ). ಮಳೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು;
 ಬಹಳ ಕಾಲ ಮಳೆಯೇ ಆಗದಿರುವುದು.
 ಅನಾಸಕ್ತ (ಗು). ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ; ನಿಸ್ಸೃಹ
 ವಾದ.
 ಅನಾಸಕ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.
 ೨. ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ. ~ಯೋಗ
 = ಫಲದ ಮೇಲೆ ಆಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮ
 ವನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಕ್ರಮ.
 ಅನಾಸ್ಥ (ನಾ). ಆಸ್ಥೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ;
 ಔದಾಸೀನ್ಯ.
 ಅನಾಹತ (ನಾ). ೧. ಒಗೆಯದೆ ಅರಿವೆ;
 ನೂತನ ವಸ್ತು. ೨. ಅಭೇದ್ಯ. ೩. ಗುಣಿಸದೆ
 ಇರುವುದು. (ಗು). ೪. ಹೊಡೆಯಲ್ಪಡದ;
 ಏಟು ಬೀಳದ.
 ಅನಾಹಾರ (ನಾ). ೧. ಆಹಾರವಿಲ್ಲದಿರುವುದು;
 ನಿರಾಹಾರ. ೨. ಆಹಾರವಿಲ್ಲದವನು;
 ಆಹಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟವನು.
 ಅನಾಹುತ (ನಾ). ಆಕಸ್ಮಿಕ; ಕೇಡು.
 ಅನಾಹೂತ (ನಾ). ೧. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾದ ಕೇಡು.
 (ಗು). ೨. ಕರೆಯಲ್ಪಡದ; ಅಹ್ವಾನವಿಲ್ಲದ.
 ಅನಿಂದ್ಯ (ಗು). ನಿಂದೆಗೆ ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲದ.
 ಅನಿಕೆ (ನಾ). ಎಣಿಕೆ; ಉದ್ದೇಶ; ಆಲೋಚನೆ.
 ಅನಿಕೇತ (ನಾ). ೧. ಮನೆಯಿಲ್ಲದವನು;
 ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದವನು. ೨. ನಿಯತವಾಗಿ ಒಂದು
 ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದವನು; ಮನೆಮಠಗಳ
 ಮೋಹವಿಲ್ಲದವನು.
 ಅನಿಗಾಲ (ಅ). ಯಾವಾಗಲೂ; ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ;
 ಸಂತತವಾಗಿ.
 ಅನಿಹು(ತ್ತು) (ಅ). ಅಷ್ಟು.
 ಅನಿತ್ಯ (ಗು). ನಿತ್ಯವಲ್ಲದ; ಪ್ರಣಿಕ.

ಅನಿಧನ (ನಾ). ೧. ನಿರಾಶ್ರಿತ. (ಗು).
 ೨. ನಾಶವಿಲ್ಲದ; ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ. ~ನಿಧನ
 = ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಆಶ್ರಯನಾದವನು;
 ಶಿವ.
 ಅನಿಬದ್ಧ (ಗು). ೧. ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕದ.
 ೨. ಆಸಂಬಂಧವಾದ; ಹೊಂದಿಕೆಯಿಲ್ಲದ.
 ಅನಿಬರ(ರು) (ನಾ). ಅಷ್ಟು ಜನ; ಅಷ್ಟು
 ಮಂದಿ.
 ಅನಿಮಿತ್ತ (ಗು). ಕಾರಣವಿಲ್ಲದ; ಆಕಸ್ಮಿಕವಾದ;
 ನಿರ್ವ್ಯಾಜವಾದ. ~ನೈರ = ನಿಷ್ಕಾರಣವಾದ
 ದ್ವೇಷ.
 ಅನಿಮಿಷ (ನಾ). ೧. ಮಿಾನು. ೨. ದೇವತೆ.
 ೩. ಜಾಗರೂಕ. (ಗು). ೪. ಕಣ್ಣು
 ಮಿಟುಕಿಸದ; ರೆಪ್ಪೆ ಹೊಡೆಯದ. ~ಅರಿ
 = ೧. ರಾಕ್ಷಸ. ೨. ಬೆಸ್ತ. ~ಆಪಗೆ
 = ದೇವಲೋಕದ ನದಿ; ಗಂಗೆ. ~ಆಲಯ
 = ಸ್ವರ್ಗ. ~ಧ್ವಜ = ಧ್ವಜದಲ್ಲಿ ಮೀನಿನ
 ಚಿಹ್ನೆ ಉಳ್ಳವನು; ಮುನ್ಸೂಚ. ~ನಗ
 = ೧. ಮೇರುಪರ್ವತ. ೨. ಮಂದರ ಪರ್ವತ.
 ~ಪ್ರಕೀರ್ಣಕ = ೧. ಮಿಾನುಗಳ ಸಮೂಹ.
 ೨. ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹ. ~ಮಂತ್ರಿ
 = ಬೃಹಸ್ಪತಿ. ~ಮಾರ್ಗ = ಆಕಾಶ.
 ಅನಿಮೇಷ (ನಾ). ೧. ದೇವತೆ. ೨. ಮಿಾನು.
 ಅನಿಯತ (ಗು). ನಿಯಮವಿಲ್ಲದ; ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ
 ಸಿಕ್ಕದ; ಅನಿಶ್ಚಿತ. ~ವೃತ್ತಿ = ನಿಯಮ
 ವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿ.
 ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ (ಗು). ನಿರೀಕ್ಷಿಸದ ಉಂಟಾದ.
 ಅನಿರುದ್ಧ (ನಾ). ೧. ಕೃಷ್ಣನ ನೊಮ್ಮಗ.
 (ಗು). ೨. ತಡೆಯಿಲ್ಲದ.
 ಅನಿರ್ಜ (ಗು). ಗೆಲ್ಲಲ್ಪಡದ. ~ಇಂದ್ರಿಯ
 = ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಲ್ಲದವನು; ಇಂದ್ರಿಯ
 ಗಳಿಗೆ ನಶನಾದವನು.
 ಅನಿರ್ಣಯ (ಗು). ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಲು
 ಆಗದ.

ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟ (ಗು). ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಲ್ಲದ; ಖಚಿತವಲ್ಲದ.

ಅನಿರ್ವಚನೀಯ (ನಾ). ೧. ದೇವರು.

೨. ಮಾಯೆ. (ಗು). ೩. ಹೀಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗದ; ವರ್ಣಸಲು ಶಕ್ಯವಲ್ಲದ.

ಅನಿರ್ವಾಚ್ಯ (ನಾ). ೧. ದೇವರು. ೨. ಮಾಯೆ.

೩. ಜಗತ್ತು. (ಗು). ೪. ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ.

ಅನಿಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಗಾಳಿ; ವಾಯು.

೨. ವಾತರೋಗ. ೩. ಸ್ವಾತಿ ನಕ್ಷತ್ರ.

~ಶನಯ = ೧. ಭೀಮ. ೨. ಅಂಜನೇಯ.

~ದ್ವಾರ = ಕಿಟಕಿ.

ಅನಿವ (ನಾ). ನಿರ್ಬಂಧ; ಒತ್ತಾಯ.

~ಕೆ(ಗೆ)ಯ್ = ೧. ನಿರ್ಬಂಧ ಪಡಿಸು;

ಬಲಾತ್ಕರಿಸು. ೨. ಅಕ್ಷೇಪಿಸು.

ಅನಿವರ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಹಿಂತಿರುಗದವನು.

೨. ರಣದಿಂದ ವಿಮುಖನಾಗದವನು; ಧೀರ.

೩. ವಿಪ್ಲವಿನ ಸಹಸ್ರನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

(ಗು). ೪. ಮತ್ತೆ ಒದಗಿದ.

ಅನಿವಾರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಅವಶ್ಯಕ. (ಗು).

೨. ತಡೆಯಲಾಗದ; ತಪ್ಪಿಸಲಾಗದ.

೩. ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದಿರುವ.

ಅನಿವೃತ್ತ (ಗು). ೧. ಹಿಂತಿರುಗದ. ೨. ನಿವೃತ್ತಿ

ಹೊಂದದ.

ಅನಿಶ (ಗು). ೧. ರಾತ್ರಿಯಿಲ್ಲದ. ೨. ಬಿಡು

ವಿಲ್ಲದ; ನಿರಂತರ.

ಅನಿಶಂ(ಅ). ಯಾವಾಗಲೂ; ಎಡೆಬಿಡದೆ.

ಅನಿಷ್ಟ (ನಾ). ೧. ಅಪ್ರಿಯವಾದುದು.

೨. ಬೇಕಿಲ್ಲದವನು; ಕೆಟ್ಟವನು.

ಅನಿಷ್ಟಂದ (ಗು). ಅಲುಗದ.

ಅನಿಸು ೧. = ಅನ್ನಿಸು. (ಅ)...೨. ಅಪ್ಪು.

ಅನೀಕ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

೨. ಸೈನ್ಯ. ೩. ಸಾಲು. ೪. ಯುದ್ಧ.

ಅನೀಕಸ್ಥ (ನಾ). ೧. ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿರುವವನು.

೨. ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿ. ೩. ಕಾವಲುಗಾರ. ೪. ಮಾವಟೆಗ.

ಅನೀಕಿನಿ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

೨. ಸೈನ್ಯ.

ಅನೀನು (ನಾ). ಕಡಿವಾಣ; ಲಗಾಮು.

ಅನೀಶ್ವರ (ನಾ). ೧. ಒಡೆಯನಿಲ್ಲದವನು;

ಸ್ವತಂತ್ರ. ೨. ನಾಸ್ತಿಕ.

ಅನೀಹಿತ (ಗು). ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡದ. ~ವೃತ್ತಿ

= ಏನನ್ನೂ ಬೇಡದಿರುವ ವೃತ್ತ.

ಅನು (ನಾ). ೧. ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು; ಸೊಗಸು.

೨. ರೀತಿ; ಕ್ರಮ. ೩. ಅನುಕೂಲತೆ.

೪. ಅಸ್ಪದ. ~ಆ(ವ)ಜು(ರಿ) = ಕ್ರಮ

ಅಥವಾ ರೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣ್

= ೧. ಹಿತವನ್ನು ಕಾಣು; ಸುಖವನ್ನು

ಪಡೆ. ೨. ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿ.

~ಕೂ(ಗೂ)ಡು = ೧. ಅನುಸಾರವಾಗಿರು.

೨. ಒಡನೆ ಸೇರು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ೧. ದಾರಿ

ತಪ್ಪು. ೨. ಅನುಕೂಲತೆ ತಪ್ಪು; ಹಾಳಾಗು.

೩. ಕಳವಳಕಡು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಯ್ = ಸಿದ್ಧ

ವಾಗು; ಸಜ್ಜಾಗು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಡು

= ಅಸ್ಪದ ಕೊಡು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್

= ಕೈಗೊಳ್ಳು. ~ತೋ(ದೊ)ಲು(ರು)

= ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣು; ನ್ಯಾಯವಾಗಿ

ತೋರು. ~ಪ(ವ)ಡೆ = ಕ್ರಮವಾಗು;

ಅನುಕೂಲ ಹೊಂದು. ~ಪಿ(ವಿ)ಡಿ

= ಕ್ರಮವನ್ನು ಹಿಡಿ. ~ಪೆ(ವೆ)ಜು(ರು)

= ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆ; ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು

ಹೊಂದು. ~ಬಿ(ವಿ)ಡು = ಅನುಕೂಲ

ವಾದ ವಾಸಸ್ಥಾನ; ಹಿತಕರವಾದ ಮನೆ.

~ಮಾಡು = ೧. ಅಣಿಮಾಡು; ಸಿದ್ಧ

ಗೊಳಿಸು. ೨. ಸಿದ್ಧವಾಗು; ಸಜ್ಜಾಗು.

~ಮಾ(ವಾ)ತು = ಹಿತವಾದ ಮಾತು.

ಅನುಂಗೋಲಿ (ನಾ). ಯಾತನಾಮಯವಾದ

ಕೋಲಿ.

ಅನುಕ (ನಾ). ೧. ಗಂಡ. ೨. ಇಳಿಜಾರು; ಇಳಿಕಲು. (ಗು). ೩. ಆಸೆಬುರುಕನಾದ. ೪. ಮೋಹಗೊಂಡ.

ಅನುಕಂಪ(ಪೆ) (ನಾ). ಕನಿಕರ; ಸಹಾನುಭೂತಿ.

ಅನುಕಂಪನ (ನಾ). ಅನುಸರಿಸಿದ ಸ್ವಂದನ; ಅನುಸರಿಸಿ ಅಡುರುವಿಕೆ.

ಅನುಕರಣ(ಣೆ) (ನಾ). ೧. (ಇತರರು) ಮಾಡಿದಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ೨. ಹೋಲುವಿಕೆ; ಸಾಮ್ಯ. ೩. ಒಂದು ಸದ್ದನ್ನು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಸೂಚಿಸುವ ಪದ. ೪. ಅಭಿನಯ.

ಅನುಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. (ಇತರರು) ಮಾಡಿದಂತೆ ಮಾಡು; ಅಭಿನಯಿಸು. ೨. ಹೋಲು. ೩. ಧರಿಸು. ೪. ಸ್ವೀಕರಿಸು. ೫. ಒಪ್ಪು.

ಅನುಕರ್ಷ (ನಾ). ೧. ಆಕರ್ಷಣೆ; ಸೆಳೆತ. ೨. ವಿಗ್ರಹ ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡುವ ದೇವತೆಗಳ ಆವಾಹನೆ. ೩. ರಥದ ಆಚ್ಚಿನ ಮರ.

ಅನುಕಲ್ಪನೆ (ನಾ). ಪುನರ್‌ಸೃಷ್ಟಿ.

ಅನುಕೀರ್ತನೆ (ನಾ). ಕೊಂಡಾಟ; ಗುಣಗಾನ.

ಅನುಕೂಲ (ನಾ). ೧. ಸಹಾಯಕ. ೨. ಸೌಕರ್ಯ. ೩. ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ. (ಗು). ೪. ತೀರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ. ೫. ಸಹಾಯಕವಾದ. ~ ಇಗ = ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವವನು. ~ ಇಸು = ಅನುಕೂಲವಾಗು; ಹಿತವಾಗು; ಸಹಾಯವಾಗು.

ಅನುಕೂಲೆ (ನಾ). ಅನುಕೂಲವಾದವಳು; ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವವಳು.

ಅನುಕ್ರಮ (ನಾ). ೧. ಅನುಕರಣ. ೨. ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವುದು. ೩. ನಕಲು.

ಅನುಕ್ರ (ಗು). ಹೇಳಲ್ಪಡದ. ~ ಸೂತ್ರ = ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿಂದ ರಚಿತವಾಗದೆ ಬೇರೆಯವರು ಸೇರಿಸಿದ ಸೂತ್ರ.

ಅನುಕ್ರಮ (ನಾ). ೧. ಪರಿವಿಡಿ; ಅನುಪೂರ್ವ.

(ಗು). ೨. ಕ್ರಮಕ್ಕೆ. ಅನುಸಾರವಾದ. ~ ಇಸು = ೧. ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆ; ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆ. ೨. ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸು.

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ (ನಾ). ಪರಿವಿಡಿ; ವಿಷಯ ಸೂಚಿಕೆ.

ಅನುಕ್ರೋಶ (ನಾ). ಕನಿಕರ; ಸಹಾನುಭೂತಿ.

ಅನುಗ (ನಾ). ೧. ಸೇವಕ; ಅನುಚರ. (ಗು). ೨. ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವ; ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ; ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುವ.

ಅನುಗತ (ನಾ). ೧. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವವನು; ಅನುಚರ. ೨. ವಿಧೇಯತೆ. (ಗು). ೩. ಅನುಸರಿಸಿ ಬಂದ; ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ. ೪. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.

ಅನುಗಾಮಿ (ಗು). ಅನುಸರಿಸುವ; ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ.

ಅನುಗಾಳ (ಅ). ಸದಾಕಾಲ; ಯಾವಾಗಲೂ.

ಅನುಗುಣ (ಗು). ಅನುರೂಪವಾದ.

ಅನುಗ್ರಹ (ನಾ). ೧. ಕೃಪೆ. ೨. ಅಂಗೀಕಾರ.

ಅನುಚರ (ನಾ). ೧. ಸೇವಕ; ಸಹಾಯಕ. (ಗು). ೨. ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವ.

ಅನುಚಿತ (ಗು). ೧. ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ. ೨. ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ.

ಅನುಚ್ಛೇದ (ನಾ). ೧. ನಾಶವಾಗದಿರುವುದು. ೨. ಅಧ್ಯಾಯ; ಪ್ರಕರಣ.

ಅನುಜ (ನಾ). ತಮ್ಮ.

ಅನುಜಾತ = ಅನುಜ.

ಅನುಜೀವಿ (ನಾ). ೧. ಸೇವಕ. (ಗು). ೨. ಅಶ್ರಿತ.

ಅನುಜ್ಞೆ (ನಾ). ೧. ಒಪ್ಪಿಗೆ. ೨. ಅಜ್ಞೆ; ಅಪ್ಪಣೆ.

ಅನುತಾಪ (ನಾ). ೧. ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ. ೨. ಕನಿಕರ. ೩. ಸಂತಾಪ.

ಅನುತ್ತಮ (ಗು). ತನಗಿಂತ ಬೇರೆ ಉತ್ತಮವಸ್ತುವಿಲ್ಲದ; ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ.

ಅನುತ್ತರ (ನಾ). ೧. ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕು.

೨. ಅಸಂಬಂಧವಾದ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ.

೩. ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದುದನ್ನು ಗಳಹುವವನು.

(ಗು). ೪. ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ. ೫. ಕೀಳಾದ.

೬. ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನ. ೭. ಮರುಮಾತಿಲ್ಲದ.

೮. ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ.

ಅನುದಾತ್ತ (ನಾ). ೧. (ನೇದಗಳನ್ನು ಹೇಳು

ವಾಗಿ) ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಒಂದು

ಬಗೆಯ ಸ್ವರ. (ಗು). ೨. ಉದಾತ್ತವಲ್ಲದ.

ಅನುದಾರ (ನಾ). ೧. ಲೋಭಿ; ಜಿಪುಣ.

(ಗು). ೨. ಉದಾರವಲ್ಲದ; ಔದಾರ್ಯ

ವಿಲ್ಲದ; ಘನತೆಯಿಲ್ಲದ.

ಅನುದಿನ(ಂ) (ಅ). ದಿನಾಲು; ಪ್ರತಿದಿನ.

ಅನುನಯ (ನಾ). ೧. ನಯವಾದ ಮಾತು

ಗಳಿಂದ ಮನವೊಲಿಸುವುದು. ೨. ಪ್ರೀತಿ;

ಸ್ನೇಹ. ೩. ರೀತಿ.

ಅನುನಾಸಿಕ (ನಾ). ಮೂಗಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ

ಉಚ್ಚರಿಸುವ ವರ್ಣ.

ಅನುಪತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕಷ್ಟದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ.

೨. (ಹರಿಗೆಯ) ಬೇನೆ. ೩. ವಿತೇಷ

ಕಾರ್ಯ.

ಅನುಪಪತ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಸಿದ್ಧಿಸದಿರುವುದು.

೨. ಭಂಗ. ೩. ಅನಾನುಕೂಲತೆ.

ಅನುಪಪನ್ನ (ಗು). ೧. ಸಿದ್ಧವಾಗದ.

೨. ಹೊಂದಿಕೆಯಿಲ್ಲದ. ೩. ರುಜುವಾತಿಲ್ಲದ.

೪. ಉಪಾಯಗಾಣದ.

ಅನುಪಮ (ಗು). ಹೋಲಿಕೆಗೆ ಮೀರಿದ.

ಅನುಪಾನ (ನಾ). ೧. ಔಷಧದ ಜೊತೆಗೆ

ಸೇವಿಸುವ ಪಾನೀಯ. ೨. ಔಷಧಿಯನ್ನು

ಸೇವಿಸುವ ಕ್ರಮ. ೩. ರೋಗಿಗಳಿಗೆ

ನಡಸುವ ಉಪಚಾರ; ಪಥ್ಯ.

ಅನುಪಾಲಕ (ನಾ). ಕಾಪಾಡುವವನು.

ಅನುಪಾಲನ (ನಾ). ಕಾಪಾಡುವುದು;

ರಕ್ಷಿಸುವುದು.

ಅನುಪು (ಕ್ರಿ). ಕಳುಹಿಸು.

ಅನುಬಂಧ (ನಾ). ೧. ಸಂಬಂಧ; ಸ್ನೇಹ.

೨. ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವ ಅಧೀನ ವ್ಯಕ್ತಿ.

೩. ಅರಂಭ. ೪. ತೊಡಗಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು

ಬಿಡದೆ ನಡೆಸುವಿಕೆ. ೫. ಗ್ರಂಥದ ಕೊನೆ

ಯಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಶೇಷ ವಿಷಯಗಳ

ನಿರೂಪಣೆ. ~ ಇಸು = ೧. ಸೇರಿಕೊಂಡು

ಬಿರು. ೨. ಮುಂದುವರಿಸು.

ಅನುಬಂಧಿ (ನಾ). ೧. ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳವನು;

ಬಂಧು. (ಗು). ೨. ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ; ಸಂಬಂಧ

ವುಳ್ಳ.

ಅನುಬದ್ಧ (ಗು). ಜೊತೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ; ಅನಂತರ

ಸೇರಿದ; ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಅನುಬಲ (ನಾ). ೧. ಸಹಾಯಕ ಸೈನ್ಯ.

೨. ಬೆಂಬಲ.

ಅನುಬಿಂಬ (ನಾ). ಪ್ರತಿಬಿಂಬ.

ಅನುಭವ (ನಾ). ೧. ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ

ಬರುವ ಜ್ಞಾನ. ೨. ಸುಖ, ದುಃಖ

ಮುಂತಾದ ಭಾವಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ

ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ. ೩. ಅನುಭಾವ. ೪. ಅರು

ಬಗೆಯ ಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಅನುಭವಸ್ಥ (ನಾ). ಅನುಭವವುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿ;

ಪಳಗಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ; ನುರಿತವನು.

ಅನುಭವಿ (ನಾ). ೧. ಅನುಭವವುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿ.

೨. ಅತ್ಮಜ್ಞಾನಿ.

ಅನುಭವಿಕ = ಅನುಭವಸ್ಥ.

ಅನುಭಾವ (ನಾ). ಅತೀಂದ್ರಿಯವಾದ

ಅನುಭವ; ಆತ್ಮಾನುಭವ. ~ ಶಾಸ್ತ್ರ

= ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ

ಶಾಸ್ತ್ರ.

ಅನುಭಾವಿ (ನಾ). ೧. ಅನುಭವವುಳ್ಳವನು.

೨. ಅಪರೋಕ್ಷಾನುಭವವುಳ್ಳವನು.

ಅನುಭೂತ (ಗು). ೧. ಅನುಭವಿಸಿದ.

೨. ಈ ಹಿಂದಿನ.

ಅನುಭೂತಿ (ನಾ). ೧. ಅನುಭಾವ. ೨. ಸ್ವಂತ
ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ತಿಳಿವು.
ಅನುಭೋಕ್ತವ್ಯ (ಗು). ಅನುಭವಿಸಲೇ
ಬೇಕಾದ.
ಅನುಭೋಕ್ತೃ (ನಾ). ಅನುಭವಿಸುವವನು.
ಅನುಭೋಗ (ನಾ). ೧. ಸುಖದುಃಖಾದಿಗಳ
ಅನುಭವ. ೨. ಸ್ವಾಮ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವುದು.
೩. ಮಾಡಿದ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು
ಬರುವಂತೆ ಬಿಟ್ಟ ದತ್ತಿ. ~ಇಸು
= ೧. ಭೋಗಿಸು. ೨. ಕಷ್ಟಪಡು. ~ದಾರ
= ಅನುಭವಿಸುವವನು; ಮಾಲೀಕ.
ಅನುಮತ (ನಾ). ೧. ಒಪ್ಪಿಗೆ; ಸಮ್ಮತಿ.
೨. ಇಷ್ಟ; ಪ್ರಿಯ. ೩. ಅಭಿಪ್ರಾಯ.
(ಗು). ೪. ಸಮ್ಮತಿ ಪಡೆದ.
ಅನುಮತಿ (ನಾ). ಸಮ್ಮತಿ. ~ಇಸು = ೧. ಒಪ್ಪು;
ಸಮ್ಮತಿಸು. ೨. ಒಪ್ಪಿಸು.
ಅನುಮಾನ (ನಾ). ೧. ಎಣಿಕೆ; ಊಹೆ.
೨. ರೀತಿ. ೩. ಸಂದೇಹ. ೪. ಉದ್ದೇಶ.
~(ಂ)ಪ(ಬ)ಡು = ಸಂಶಯಪಡು.
ಅನುಮಿತ (ಗು). ಊಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ತರ್ಕಿಸಿದ.
ಅನುಮಿತಿ (ನಾ). ಊಹೆ. ~ಇಸು = ಊಹಿಸು;
ಎಣಿಸು.
ಅನುಮೇಯ (ಗು). ಊಹಿಸಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ.
ಅನುಮೋದ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷ. ೨. ಒಪ್ಪಿಗೆ;
ಸಮ್ಮತಿ. ~ಇಸು = ೧. ಬೆಂಬಲಿಸು;
ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸು. ೨. ಸಮ್ಮತಿಸು.
ಅನುಮೋದಕ (ನಾ). ಅನುಮೋದನೆ ಮಾಡು
ವವನು; ಸಮ್ಮತಿಸುವವನು.
ಅನುಮೋದನ(ನೆ) (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷ
ಗೊಳಿಸುವಿಕೆ. ೨. ನಂಬಿಕೆ. ೩. ಸಮ್ಮತಿ.
೪. ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಒದಗಿದ
ಸಂತೋಷ. ~ಕೊಡು = ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸೂಚಿಸು.
ಅನುಯಾಯಿ (ನಾ). ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯು
ವವನು; ಹಿಂಬಾಲಕ.

ಅನುಯೋಗ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಶ್ನೆ. ೨. ದೋಷಾ
ರೋಪಣೆ. ೩. ದಂಡನೆ. ೪. ಸಲಹೆ ಕೇಳು
ವುದು. ೫. ಆತ್ಮಧ್ಯಾನ.
ಅನುಯೋಜನ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವುದು.
೨. ಜೋಡಣೆ.
ಅನುರಕ್ತ (ಗು). ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ.
ಅನುರಕ್ತಿ (ನಾ). ಒಲವು; ಪ್ರೇಮ;
ಗಾಢವಾದ ಆಸಕ್ತಿ.
ಅನುರಣನ (ನಾ). ಅನುಸರಿಸಿ ಮುಂದು
ವರಿದ ಧ್ವನಿ; ಧ್ವನಿ ಪರಂಪರೆ.
ಅನುರಣಿತ (ನಾ). ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ.
ಅನುರಾಗ (ನಾ). ೧. ಪ್ರೀತಿ. ೨. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ.
ಅನುರಾಗಿ (ನಾ). ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನು;
ಒಲಿದವನು.
ಅನುರಾಧೆ (ನಾ). ಇಷ್ಟತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರ
ಗಳಲ್ಲಿ ಹದಿನೇಳನೆಯದು.
ಅನುರೂಪ (ಗು). ಅನುಗುಣವಾದ;
ಯೋಗ್ಯವಾದ.
ಅನುರೋಧ (ನಾ). ೧. ಹೊಂದಿಕೊಂಡು
ನಡೆಯುವುದು. ೨. ಬಲಾತ್ಕಾರ. ~ಇಸು
= ಬಲಾತ್ಕರಿಸು.
ಅನುಲಕ್ಷಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗಮನಿಸು.
ಅನುಲಾಪ (ನಾ). ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಮತ್ತೆ
ಮತ್ತೆ ಹೇಳು. ~ತೊ(ದೊ)ಲು(ರು)
= ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳು.
ಅನುಲೇಪ (ನಾ). ೧. ಲೇಪನ. ೨. ಲೇಪನ
ದ್ರವ್ಯ. ~ಂ(ಕೆ)ಯ್ = ಲೇಪಿಸು.
~ಇಸು = ಬಳಿ; ಸವರು; ಹಚ್ಚು.
ಅನುಲೇಪನ = ಅನುಲೇಪ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಯ್
= ಅನುಲೇಪಂಗೆಯ್.
ಅನುಲೋಮ (ನಾ). ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರಮ;
ಯಥಾಕ್ರಮ.
ಅನುವಂಶ (ನಾ). ಮೂಲವಂಶ. ~ತತ್ತ್ವ
= ವಂಶಾರ್ಜಿತ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಪುನರಾವೃತ್ತಿ

ಯಾಗುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಸಂಖ್ಯಾತ್ಮಕತ್ವಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ತತ್ತ್ವ. ~ವಾದಿ = ಮೂಲಪುರುಷನ ಸ್ವಭಾವವು ವಂಶದಲ್ಲಿ ಇಳಿದುಬರುವುದೆಂದು ವಾದಿಸುವವನು.

ಅನುವಂಶೀಯ (ಗು). ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದ.

ಅನುವದಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಕೇಳು. ೨. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡು. ೩. ಸಂಭಾಷಿಸು. ೪. ನಿರೂಪಿಸು. ೫. ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡು.

ಅನುವರ (ನಾ). ೧. ಯುದ್ಧ. ೨. ಕಷ್ಟ.

ಅನುವರ್ತನ(ನೆ) (ನಾ). ೧. ಅನುಸರಣೆ. ೨. ಸಮ್ಮತಿ ಸೂಚಿಸುವುದು. ೩. ಪರಿಣಾಮ; ಫಲಿತಾಂಶ.

ಅನುವರ್ತಿ (ನಾ). ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವವನು. ~ಇಸು = ೧. ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆ. ೨. ಮಾಡು; ನೆರವೇರಿಸು.

ಅನುವಶ (ಗು). ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುವ.

ಅನುವಶಥ (ನಾ). ವಾಸಸ್ಥಳ; ಮನೆ.

ಅನುವಾದ (ನಾ). ೧. ಅನುಸರಿಸಿ ಹೇಳುವುದು. ೨. ಪುನಃ ನಿರೂಪಿಸುವುದು. ೩. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ. ೪. ಭಾಷಾಂತರ. ೫. ಸಮ್ಮತಿ. ~ಕ = ಅನುವಾದ ಮಾಡುವವನು.

ಅನುವಿದ್ಧ (ಗು). ೧. ರಂಧ್ರ ಮಾಡಿದ. ೨. ಸೇರಿಕೊಂಡ. ೩. ಕುಂದಣಿಸಿದ.

ಅನುವು = ಅನು. ~ಇಸು = ೧. ಅನುನಯ ದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊ. ೨. ಬಯಸು. ೩. ವ್ಯಾಪಿಸು. ೪. ಅಣಿ ಮಾಡು. ೫. ಅನುಕರಿಸು. ~ವಿ(ವೇ)ಯು(ರು) = ಅಂದವನ್ನು ಪಡೆ; ಚೆನ್ನಾಗು.

ಅನುವೃತ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಅನುಕರಣ. ೨. ಅನುಮೋದನೆ. ೩. ಸೇವೆ. ೪. ಪುನರಾವರ್ತನೆ. ~ಗೈ = ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ನಡೆ.

ಅನುವೇದನೆ (ನಾ). ಸಹಾನುಭೂತಿ.

ಅನುವೇಷ್ಟಿಸು (ಕ್ರಿ). ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸುತ್ತಿಗಟ್ಟು; ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳು; ಆವರಿಸು.

ಅನುಶಯ (ನಾ). ೧. ಸಮೀಪ ಸಂಬಂಧ. ೨. ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಬಂದ ಹಗೆತನ. ೩. ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ. ೪. ಉದ್ವೇಗ. ೫. ಕೋಪ. ೬. ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ದುಷ್ಟಮರ್ಮ. ೭. ಪರಾಶ್ರಯ.

ಅನುಶಾಸನೆ (ನಾ). ೧. ನಿರ್ದೇಶನ; ೨. ಉಪದೇಶ. ೩. ಶಿಕ್ಷೆ.

ಅನುಶಾಸಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡು; ನಿಯಮಿಸು; ವಿಧೇಯವಾಗಿಸು. ೨. ದಂಡಿಸು; ಶಿಕ್ಷಿಸು.

ಅನುಶೀಲನ(ನೆ) (ನಾ). ಪರಿಶೀಲನೆ.

ಅನುಶ್ರುತ (ನಾ). ೧. ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದದ್ದು. ೨. ವೃತ್ತಾಂತ; ಸುದ್ದಿ. (ಗು). ೩. ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ. ೪. ಶಾಶ್ವತವಾದ.

ಅನುಷಂಗ (ನಾ). ೧. ಸಂಬಂಧ; ಸಹವಾಸ. ೨. ಕನಿಕರ. ೩. ಉಪಪ್ರಯೋಜನ. ೪. ಸಂದರ್ಭ; ಪ್ರಸಂಗ.

ಅನುಷ್ಣಪ್ಪು (ನಾ). ೧. ಭಾಷೆ; ಸರಸ್ವತಿ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಛಂದಸ್ಸು. (ಗು). ೩. ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ.

ಅನುಷ್ಠಾನ (ನಾ). ಆಚರಣೆ.

ಅನುಸಂಧಾನ (ನಾ). ೧. ಓರಣವಾಗಿ ಇರಿಸುವುದು. ೨. ಪರಿಶೀಲನೆ; ವಿಮರ್ಶೆ. ೩. ಏರ್ಪಾಡು. ೪. ಧ್ಯಾನ. ~ (ಂ)ಕಿ(ಗಿ)ಡು = ಅನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗು; ಕ್ರಮತಪ್ಪು. ~ಇಸು = ಧ್ಯಾನಿಸು.

ಅನುಸಂಧಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಜೋಡಿಸು; ಹೊಂದಿಸು. ೨. ಸೇರು; ಕೂಡು.

ಅನುಸರಣ(ಣೆ) (ನಾ). ೧. ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವುದು. ೨. ವಿಧೇಯತೆ. ೩. ಪದ್ಧತಿ. ೪. ನಡವಳಿಕೆ. ೫. ಸಲಹೆ.

ಅನುಸರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳು.

೨. ಅಚರಿಸು. ೩. ಅನ್ವಯವಾಗು.

ಅನುಸಾರ (ನಾ). ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು;
ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು.

ಅನುಸ್ಮೃತ (ಗು). ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬಂದ;
ಎಡೆಬಿಡದ.

ಅನುಸ್ವಾರ (ನಾ). ಬಿಂದು ಸಹಿತವಾದ ವರ್ಣ;
ಬಿಂದು.

ಅನುಷ್ಠಾರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿ
ನಡೆಸುವ ತರ್ಪಣವೇ ಮುಂತಾದ
ಪಿತೃಕರ್ಮ. (ಗು). ೨. ಅಚರಿಸತಕ್ಕ.

ಅನೂಕ (ನಾ). ೧. ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ. ೨. ಪೂರ್ವ
ಜನ್ಮ. ೩. ಶೀಲ. ೪. ವಂಶ; ಕುಲ.

ಅನೂಜಾನ (ನಾ). ೧. ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ
ನಡೆದು ಬಂದ ಪದ್ಧತಿ. (ಗು). ೨. ವ್ಯಾಸಂಗ
ಶೀಲನಾದ.

ಅನೂತ್ನ (ಗು). ಹೊಸದಲ್ಲದ; ಹಳೆಯ;
ಪ್ರಾಚೀನ.

ಅನೂನ (ಗು). ಕುಂದಿಲ್ಲದ; ಕೊರೆತೆಯಿಲ್ಲದ.

ಅನೂಪ (ನಾ). ೧. ನೀರು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿರುವ
ಪ್ರದೇಶ. ೨. ಜೌಗು ಪ್ರದೇಶ. ೩. ನದಿಯ
ತೀರ. ೪. ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು. ೫. ಕೆರೆ.
೬. ಎಮ್ಮೆ. ೭. ಕಪ್ಪೆ. ೮. ಅನೆ. (ಗು).
೯. ನೀರು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾದ; ಜಲ
ತುಂಬಿರುವ.

ಅನೂರು (ನಾ). ೧. ತೊಡೆಯಿಲ್ಲದವನು.
೨. ಸೂರ್ಯನ ಸಾರಥಿ; ಅರುಣ.

ಅನ್ಯತ (ನಾ). ೧. ಯತವಲ್ಲದುದು; ಸುಳ್ಳು.
೨. ಕೃಷಿ.

ಅನೇಕ (ಗು). ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ.

ಅನೇಕಪ (ನಾ). ಅನೆ.

ಅನೇಕಮೂಕ (ನಾ). ೧. ಕಿವುಡ ಮತ್ತು
ಮೂಗ. ೨. ಕುರುಡ; ಅಂಥ. ೩. ದುಷ್ಟ;
ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕ; ಮೋಸಗಾರ.

ಅನೋಕಹ (ನಾ). ಮರ; ಗಿಡ.

ಅನೌಪಚಾರಿಕ (ಗು). ೧. ಔಪಚಾರಿಕವಲ್ಲದ.
೨. ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆಯಿಲ್ಲದ.

ಅನ್ನ (ನಾ). ೧. ಆಹಾರ. ೨. ಬೇಯಿಸಿದ
ಅಕ್ಕಿ. ೩. ವಿಷ್ಣು. ೪. ಸೂರ್ಯ.
೫. ನೀರು. (ಗು). ೬. ಆಪ್ರಕಾರವಾದ;
ಅಂಥ. ~ಯುಣ = ಅನ್ನದ ಯುಣ;
ಹಂಗು. ~ವಾಟಿಕೆ = ಅಡುಗೆ ಮನೆ;
ಪಾಕಶಾಲೆ. ~ಶುದ್ಧಿ = ೧. ಆಹಾರ ಶುದ್ಧಿ.
೨. ತುಪ್ಪ.

ಅನ್ನಂ (ಅ). ೧. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ. ೨. ವರೆಗೆ.
೩. ಆಪ್ರಕಾರವಾಗಿ.

ಅನ್ನಂ(೦)ಬರಂ(೦) = ಅನ್ನವರಂ.

ಅನ್ನಭೇದಿ (ನಾ). ಕಬ್ಬಿಣ ಮತ್ತು ಗಂಧ
ಕಾಮ್ಲಗಳ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ
ಒಂದು ಲವಣ; ಕಾಸೀಸ.

ಅನ್ನಮಯ (ನಾ). ಪಂಚಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು;
ಸ್ಥೂಲದೇಹ.

ಅನ್ನಾದ (ನಾ). ಅನ್ನವನ್ನು ತಿನ್ನುವವನು.

ಅನ್ನಾನ್ನಗತಿಕ (ನಾ). ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಬಲಿ
ಸುವವನು.

ಅನ್ನಿಗ (ನಾ). ಅನ್ಯ; ಬೇರೆಯವನು;
ಅನ್ಯು = ಎನ್. ~ ಇಸು = ೧. ಹೇಳಿಸು.
೨. ಬೈಯಿಸು. ೩. ಭಾಸವಾಗು.

ಅನ್ನೆಗಂ(ಅ). ೧. ಆ ವರೆಗೆ. ೨. ಅಷ್ಟು
ಮಟ್ಟಿಗೆ. ೩. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ. ೪. ಅದಕ್ಕಿ
ಮುಂಚೆ. ೫. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ.

ಅನ್ನೆವರಂ(ಅ). ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ; ಆತನಕ.

ಅನ್ನೋಣ (ನಾ). ಹೇಳಿಕೆ; ಅಂಬೋಣ.

ಅನ್ಯ (ನಾ). ೧. ಬೇರೆಯ; ಅನ್ನಿಗ.
೨. ಮತ್ತೊಂದು; ಮತ್ತೊಬ್ಬ. ~ಅಂಗನೆ
= ಪರಸ್ಪರ.

ಅನ್ಯತ್ರ (ಅ). ೧. ಬೇರೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ.
೨. ಬೇರೆಯ ಕಡೆ.

ಅನ್ಯಥಾ (ಅ). ಬೇರೆ ಬಗೆಯಾಗಿ; ವಿರೋಧವಾಗಿ.

ಅನ್ಯಾಯ (ನಾ). ನ್ಯಾಯವಲ್ಲದುದು; ಸರಿಯಲ್ಲದುದು. ~ಅರ್ಜಿತ = ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ. ~ಉಪಾರ್ಜಿತ = ಅನ್ಯಾಯಾರ್ಜಿತ. ~ಕಾರ = ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವವನು. ~ವೃತ್ತಿ = ತಪ್ಪು ನಡವಳಿಕೆ.

ಅನ್ಯಾಯಿ = ಅನ್ಯಾಯಕಾರ.

ಅನ್ಯೋನ್ಯ (ನಾ). ೧. ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿ. (ಗು).

೨. ಪರಸ್ಪರ.

ಅನ್ಯಂಗಂ (ಅ). ಬೆಂಬಳಿಯಲ್ಲಿ; ತರುವಾಯ.

ಅನ್ಯಯ (ನಾ). ೧. ವಂಶ; ಕುಲ.

೨. ಸಂಬಂಧ. ೩. ಅನುಯಾಯಿ.

೪. ತಾತ್ಪರ್ಯ. ~ಇಸು = ೧. ಕ್ರಮವರಿತು ಜೋಡಿಸು; ಹೊಂದಿಸು. ೨. ಹೊಂದು.

ಅನ್ಯರ್ಥ (ಗು). ಸಾರ್ಥಕವಾದ. ~ನಾಮ = ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ಹೆಸರು.

ಅನ್ಯರ್ಥಕ = ಅನ್ಯರ್ಥ. ~ಅಭಿಧಾನ = ಅನ್ಯರ್ಥನಾಮ.

ಅನ್ಯವಾಯ (ನಾ). ವಂಶ; ಮನೆತನ.

ಅನ್ಯಾದಿ (ನಾ). ಭೋಗ್ಯದಾರನು ಬೇರೆ ಭೋಗ್ಯ ಮಾಡುವುದು.

ಅನ್ಯಾಸನ (ನಾ). ೧. ಒಬ್ಬರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ತಾನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು.

೨. ಸೇವೆ; ಸತ್ಕಾರ. ೩. ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ.

೪. ಕಾರ್ಖಾನೆ. ೫. ಸ್ನೇಹವಸ್ತಿ; ಎನಿಮಾ.

ಅನ್ಯಾಹಾರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಪುರೋಹಿತರಿಗೆ ಶ್ರಾದ್ಧಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ದಕ್ಷಿಣೆ.

೨. ಮಾಸಿಕ ಶ್ರಾದ್ಧ.

ಅನ್ವಿತ (ನಾ). ೧. ಸಂಬಂಧಿಸಿದವನು.

೨. ಉಚಿತ ರೀತಿ. ೩. ವಿದ್ವಾಂಸ. (ಗು).

೪. ಒಡಗೂಡಿದ. ೫. ಊಹಿಸಿ ತಿಳಿಯಬಹುದಾದ.

ಅನ್ವಿಷ್ಟ (ಗು). ಹುಡುಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಹುಡುಕಿದ. ಅನ್ವೀಕ್ಷಣ(ಣೆ) (ನಾ). ೧. ಹುಡುಕುವುದು.

೨. ಪರಾಮರ್ಶೆ. ೩. ಧ್ಯಾನ.

ಅನ್ವೀಕ್ಷೆ = ಅನ್ವೀಕ್ಷಣ.

ಅನ್ವೀಷಕ (ನಾ). ಹುಡುಕುವವನು; ಸಂತೋಷಕ.

ಅನ್ವೀಷಣ(ಣೆ) (ನಾ). ಹುಡುಕುವುದು.

ಅಪಕರ್ಷ (ನಾ). ದುರ್ದೈವ.

ಅಪಕರ್ಷಕ (ಗು). ದುರ್ದೈವಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ; ಕುಂದುಕೊರತೆಯನ್ನು ತರತಕ್ಕ.

ಅಪಕರ್ಷಣ (ನಾ). ೧. ಇರುವ ಕಡೆಯಿಂದ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುವುದು. ೨. ಕುಗ್ಗಿಸುವುದು; ಕಡಮೆ ಮಾಡುವುದು; ತೆಗೆಯುವುದು.

ಅಪಕಾರ (ನಾ). ಕೆಡುಕು ಮಾಡುವುದು; ದ್ರೋಹ.

ಅಪಕೀರ್ತಿ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು; ದುರ್ಯಶ.

ಅಪಕೃತ (ನಾ). ೧. ಕೇಡಿಗೆ ಗುರಿಯಾದವನು.

೨. ಅಪಕಾರ. ೩. ದುಷ್ಕರ್ಮ ಪರಿಣಾಮ.

ಅಪಕೃಷ್ಟ (ಗು). ೧. ದೂರಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದ; ಅಗಲಿಸಿದ. ೨. ನೀಚ; ಹೀನ.

ಅಪಕ್ರಮ (ನಾ). ೧. ಪಲಾಯನ. ೨. ಅಕ್ರಮ.

ಅಪಕ್ವ (ಗು). ೧. ಬೇಯದೆ ಇರುವ; ಹಸಿಯ.

೨. ಹಣ್ಣಾಗದಿರುವ. ೩. ಜೀರ್ಣವಾಗದ.

~ತೆ = ಸ್ವಕ್ಷವಾಗಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.

ಅಪಕ್ಷತೆ (ನಾ). ಕಣ್ಣುರೆಪ್ಪೆ ಬಿಡಿಯದಿರುವುದು; ರೆಪ್ಪೆ ಮಿಟುಕಿಸದಿರುವುದು.

ಅಪಖ್ಯಾತಿ = ಅಪಕೀರ್ತಿ.

ಅಪಗತ (ಗು). ೧. ದೂರ ಸರಿದ; ತೊಲಗಿದ.

೨. ತೀರಿ ಹೋದ. ~ವಿಗ್ರಹ = ೧. ಶರೀರ

ವಿಲ್ಲದವನು. ೨. ಯುದ್ಧದ ಗೋಜಿಲ್ಲದವನು.

ಅಪಗತಿ (ನಾ). ೧. ದೂರ ಹೋಗುವುದು.

೨. ಕೀಳುದೈವ.

ಅಪಗಮ (ನಾ). ೧. ಹೊರಟುಹೋಗುವುದು ;
 ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದು. ೨. ಅಗಲಿಕೆ ; ವಿರಹ.
 ೩. ಸಾವು. ~ ಇಸು = ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿ ;
 ಬಿಟ್ಟುಹೋಗು.
 ಅಪಗಮಿತ (ನಾ). ೧. ವ್ಯಯ ; ನ್ಯೂನತೆ.
 (ಗು). ೨. ದೂರ ಹೋದ ; ಬಿಟ್ಟುಹೋದ.
 ಅಪಘನ (ನಾ). ೧. ಶರೀರ. ೨. ಅನಯನ.
 ೩. ಮೋಡಗಳಿಲ್ಲದ್ದು.
 ಅಪಘಾತ (ನಾ). ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಒದಗಿದ
 ಅಪಾಯ.
 ಅಪಘಾತಿ (ನಾ). ಅಪಾಯ ; ಭಯಂಕರವಾದ
 ಸಾವುನೋವುಗಳ ಸಂದರ್ಭ.
 ಅಪಚನ (ನಾ). ಅರವೆ ; ಅಜೀರ್ಣ.
 ಅಪಚರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅಪಚಾರ ಮಾಡು ;
 ತಿರಸ್ಕರಿಸು.
 ಅಪಚಾರ (ನಾ). ೧. ವಿರುದ್ಧವಾದ ಅಚರಣೆ ;
 ಅಗೌರವ. ೨. ಅಗಲಿಕೆ ; ಸಾವು. ೩. ಅಭಾವ.
 ೪. ನ್ಯೂನತೆ.
 ಅಪಚಿತ (ಗು). ೧. ಕಡಮೆಯಾದ. ೨. ಗೌರವಕ್ಕೆ
 ಪಾತ್ರವಾದ.
 ಅಪಚಿತಿ (ನಾ). ೧. ಹಾನಿ ; ಕೇಡು. ೨. ವೆಚ್ಚ.
 ೩. ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ. ೪. ಶಿಕ್ಷೆ. ೫. ಪೂಜೆ.
 ಅಪಜಯ (ನಾ). ಸೋಲು. ~ ಪಡಿಸು
 = ಸೋಲಿಸು.
 ಅಪಜಿಹ್ಮ (ನಾ). ೧. ವಕ್ರವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ;
 ಮೋಸವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ. ೨. ಮೋಸವಿಲ್ಲ
 ದವನು ; ನೇರ ನಡವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವನು.
 ಅಪಜ್ಞಾನ (ನಾ). ಮುಚ್ಚುಮರೆ ;
 ಅಪಲಾಪ ; ಕಂಡುಕೊಳ್ಳದ್ದನ್ನು ಇಲ್ಲವೆನ್ನು
 ವುದು.
 ಅಪಟಿ (ನಾ). ತೆರೆ ; ಪರದೆ.
 ಅಪಟು (ನಾ). ೧. ರೋಗಿ. (ಗು).
 ೨. ಅಸಮರ್ಥ ; ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಲ್ಲದ.
 ಅಪತಿಕ (ಗು). ಒಡೆಯನಿಲ್ಲದ ; ಅನಾಥನಾದ.

ಅಪತ್ಯಪ್ಪೆ (ನಾ). ದುರಾಶ ; ಕೆಟ್ಟ ಅಸೆ.
 ಅಪತ್ಯ (ನಾ). ಸಂತಾನ.
 ಅಪತ್ರಪ (ನಾ). ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿ.
 ಅಪತ್ರಪೆ (ನಾ). ೧. ನಾಚಿಕೆ ; ಸಂಕೋಚ.
 ೨. ಲಜ್ಜೆಗೆಟ್ಟು ಹೆಂಗಸು.
 ಅಪಥ (ನಾ). ೧. ದಾರಿಯಿಲ್ಲದ್ದು.
 ೨. ಅಪಮಾರ್ಗ. ೩. ಹಾದಿ ಕಾಣದೆ
 ಸನ್ನಿವೇಶ. ೪. ಪಾಪಂಡಿತನ. ೫. ಯೋಧಿ.
 ಅಪಥ್ಯ (ನಾ). ೧. ಹಿತವಲ್ಲದ್ದು. ೨. ಪಥ್ಯ
 ಮಾಡದಿರುವುದು.
 ಅಪದಗಾಮಿ (ನಾ). ೧. ಹಾವು. (ಗು).
 ೨. ಕಾಲಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುವ.
 ಅಪದಶೆ (ನಾ). ಕೀಳುದೆಸೆ ; ದುರ್ದಶೆ.
 ಅಪದಾಂತರ (ನಾ). ನೆರೆಹೊರೆ ; ಒಂದು
 ಹೆಜ್ಜೆಯ ದೂರವೂ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು
 ಸಮೀಪ.
 ಅಪದಾನ (ನಾ). ೧. ಉದಾತ್ತವಾದ ಕೆಲಸ.
 ೨. ಜನ್ಮಾಂತರಗಳ ಕಥೆ.
 ಅಪದೂರು (ಜು) (ನಾ). ಸುಳ್ಳು ದೂರು ;
 ಅಪನಾದ.
 ಅಪದೇಸೆ = ಅಪದಶೆ.
 ಅಪದೇಶ (ನಾ). ೧. ನಿಮಿತ್ತ ; ನೆಪ. ೨. ಗುರಿ.
 ೩. ಕೀರ್ತಿ. ೪. ಮೋಸ. ೫. ಆಯೋಗ್ಯಸ್ಥಳ.
 ಅಪಧಮನಿ (ನಾ). ಹೃದಯದ ಕಡೆಯಿಂದ
 ದೇಹದ ಇತರ ಭಾಗಕ್ಕೆ ರಕ್ತವನ್ನು
 ಸಾಗಿಸುವ ರಕ್ತನಾಳ.
 ಅಪಧೈರ್ಯ (ನಾ). ಅಂಜಿಕೆ ; ಅಂಜುಬುರುಕ
 ತನ ; ಅಧೈರ್ಯ.
 ಅಪಧ್ಯಾನ (ನಾ). ದುಸ್ವಚಿಂತನೆ ; ಇತರರಿಗೆ
 ಹಾನಿಯನ್ನು ಬಯಸುವುದು.
 ಅಪಧ್ಯಂಸ (ನಾ). ೧. ಕೀಳಾಗಿರುವುದು ;
 ಪತಿತನಾಗುವುದು ; ವರ್ಣಸಂಕರ.
 ೨. ಪತಿತ ; ಜಾತಿ ಕೆಟ್ಟವನು ; ಸಂಕರ
 ಜಾತಿಯವನು.

ಅಪಧ್ಯಂಸಿ (ನಾ). ೧. ನಾಶಮಾಡುವವನು.
 ೨. ಜಾತಿ ಸಂಕರವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವನು;
 ಕುಲಗೆಡಿಸುವವನು.
 ಅಪನಂಚಿಕೆ (ನಾ). ಅನಿಶ್ಚಾಸ.
 ಅಪನಿಂದೆ (ನಾ). ಅನ್ಯಾಯವಾದ ಅಪನಾದ.
 ಅಪನಿರೂಪಣ (ನಾ). ತಪ್ಪು ನಿರೂಪಣೆ.
 ಅಪನೀತ (ಗು). ತೆಗೆದು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ;
 ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ.
 ಅಪಪದ (ನಾ). ಅಸಾಧುವಾದ ಪದ.
 ಅಪಪಾಠ (ನಾ). (ಗ್ರಂಥಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ)
 ತಪ್ಪಾದ ಪಾಠ.
 ಅಪಪ್ರಚಾರ (ನಾ). ೧. ಸುಳ್ಳು ಸುದ್ದಿ
 ಹರಡುವುದು. ೨. ಒಬ್ಬರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ
 ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದು.
 ಅಪಭ್ರಂಶ (ನಾ). ೧. ಜಾರಿ ಬೀಳುವುದು.
 ೨. ತದ್ಭವ ಶಬ್ದ. ೩. ಅಪಭ್ರಂಶ ಭಾಷೆ.
 ~ನುಡಿ = ತಪ್ಪು ನುಡಿ; ತೊದಲನುಡಿ.
 ಅಪಭ್ರಷ್ಟ (ಗು). ೧. ನಡತೆಗೆ ಟ್ಟ.
 ೨. ಅಸಾಧುವಾದ.
 ಅಪಮತಿ (ಗು). ಬುದ್ಧಿಗಿಟ್ಟ; ತಿಳಿಗೇಡಿಯಾದ.
 ಅಪಮಾನ (ನಾ). ಅವಮಾನ. ~ಇಸು
 = ಅಗೌರವವನ್ನುಂಟುಮಾಡು; ಮರ್ಯಾದೆ
 ಯನ್ನು ಕಳೆ; ಮಾನಕ್ಕೆ ಭಂಗತರು.
 ಅಪಮಾರ್ಜನ (ನಾ). ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದು;
 ಅಳಿಸುವುದು; ಗುಡಿಸುವುದು; ಶುದ್ಧಗೊಳಿ
 ಸುವುದು.
 ಅಪಮಿತ (ಗು). ಅಪಮಾನಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದ;
 ಮಾನ ಕಳೆದುಕೊಂಡ.
 ಅಪಮಿತ್ಯ (ನಾ). ಸಾಲ; ಋಣ.
 ಅಪಮೂರ್ಛ (ನಾ). ತಲೆಯಿಲ್ಲದ ಅಟ್ಟಿ;
 ಮುಂಡ.
 ಅಪಮೃತ್ಯು (ನಾ). ೧. ಅಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ
 ಸಾವು. ೨. ಅಕಸ್ಮಿಕವಾದ ಮರಣ.
 ಅಪಮೌಲ್ಯ (ನಾ). ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುವುದು.

ಅಪಯಶ = ಅಪಕೀರ್ತಿ.
 ಅಪಯಾನ (ನಾ). ಹಿಂದಿರುಗುವುದು.
 ಅಪರ (ನಾ). ೧. ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕು. ೨. ಅನೆಯ
 ಹಿಂಗಾಲಿನ ಹೆಜ್ಜೆ. ೩. ಶತ್ರು.
 ೪. ಮನೋಹರ. (ಗು). ೫. ಬೇರೆಯ.
 ೬. ಅಮೇಲಿನ. ೭. ಕೀಳಾದ.
 ೮. ಹಿಂದುಗಡೆಯ. ೯. ದೂರದ.
 ೧೦. ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ. ~ಕ್ರಿಯೆ
 = ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆ. ~ಗಿರಿ = ಪಶ್ಚಿಮ
 ಪರ್ವತ. ~ಜ್ಞಾನ = ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಜ್ಞಾನ.
 ~ಪಕ್ಷ = ೧. ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷ. ೨. ಶತ್ರು ಪಕ್ಷ.
 ~ಭಾಗ = ಹಿಂಭಾಗ. ~ರಾತ್ರಿ = ರಾತ್ರಿಯ
 ಉತ್ತರಾರ್ಧ. ~ವಯಸ್ಸು = ಇಳಿ
 ವಯಸ್ಸು.
 ಅಪರಂಜಿ (ನಾ). ೧. ಚೊಕ್ಕ ಚಿನ್ನ.
 ೨. ಅತ್ಯುತ್ತಮ.
 ಅಪರಂಪಾರ (ಗು). ಅನಂತ; ಎಲ್ಲೆ ಮೀರಿದ.
 ಅಪರಜ (ಗು). ೧. ಧೂಳಿಲ್ಲದ. ೨. ರಜೋ
 ಗುಣವಿಲ್ಲದ.
 ಅಪರಾಗ (ನಾ). ೧. ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನ ಪರ್ವತ.
 (ಗು). ೨. ವ್ಯಾಮೋಹವಿಲ್ಲದ. ೩. ಕೆಂಪು
 ಬಣ್ಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ.
 ಅಪರಾಜಿತ (ನಾ). ೧. ವಿಷ್ಣು. ೨. ಶಿವ.
 ೩. ಜಿನ. (ಗು). ೪. ಸೋಲದ.
 ಅಪರಾಜಿತೆ (ನಾ). ೧. ಸೋಲದವಳು;
 ಜಯಶೀಲೆ. ೨. ದುರ್ಗಾದೇವಿ.
 ಅಪರಾಧ (ನಾ). ೧. ತಪ್ಪು. ೨. ದಂಡ.
 ಅಪರಾಶೆ (ನಾ). ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕು.
 ಅಪರಾಹ್ಣ (ನಾ). ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮೇಲಿನ
 ಕಾಲ; ಹಗಲಿನ ಉತ್ತರಭಾಗ.
 ಅಪರಿಗ್ರಹ (ನಾ). ದಾನವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ
 ದಿರುವ ವ್ರತ.
 ಅಪರಿಚಿತ (ನಾ). ೧. ಗುರುತಿಲ್ಲದವನು.
 (ಗು). ೨. ಗುರುತಿಲ್ಲದ; ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ.

ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ (ಗು). ೧. ಕತ್ತರಿಸದೆ ಇರುವ;
ನಿರಂತರವಾದ. ೨. ನಿರ್ಣಯವಾಗದ;
ಅಳತೆಗೆ ಸಿಕ್ಕದ.
ಅಪರಿಮಿತ (ಗು). ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ; ಅಳತೆ
ಮೀರಿದ; ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದ.
ಅಪರಿಮೇಯ (ಗು). ಅಳತೆ ಮಾಡಲು
ಶಕ್ತವಿಲ್ಲದ; ಅಳತೆಗೆ ಮೀರಿದ.
ಅಪರೂಪ (ಗು). ೧. ಅಪೂರ್ವವಾದ.
೨. ರೂಪವಿಲ್ಲದ.
ಅಪರ್ಣೆ (ನಾ). ಪಾರ್ವತಿ.
ಅಪಲಪನ = ಅಪಲಾಪ.
ಅಪಲಾಪ (ನಾ). ೧. ತಪ್ಪು ಮಾತು; ಸುಳ್ಳು.
೨. ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತು. ~ ಇಸು
= ೧. ಅಲ್ಲಗಳೆ; ಸುಳ್ಳು ಹೇಳು.
೨. ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡು;
ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳು.
ಅಪವರಕ (ನಾ). ೧. ಕೊಡಡಿ; ಒಳಮನೆ.
೨. ವಾತಾಯನ; ಗವಾಕ್ಷದ ರಂಧ್ರ.
ಅಪವರ್ಗ (ನಾ). ೧. ಬಿಡುವುದು. ೨. ಮೋಕ್ಷ.
೩. ದಾನ್. ೪. ಕಾರ್ಯದ ಸಮಾಪ್ತಿ.
೫. ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುದು.
ಅಪವರ್ತನ (ನಾ). ೧. ತೆಗೆಯುವುದು.
೨. ಅಪಹಾರ. ೩. ಸಂಗ್ರಹ. ೪. ಭಾಷ್ಯ
ವನ್ನು ನಿಶ್ಚೇಷವಾಗಿ ಭಾಗಿಸುವ ಸಂಖ್ಯೆ.
ಅಪವರ್ತಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೋಗಲಾಡಿಸು;
೨. ಅಪವರ್ತನಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸು.
ಅಪನಾದ (ನಾ). ೧. ನಿಂದೆ. ೨. ಅನ್ಯಾಯ
ವಾದ ಆರೋಪ. ೩. ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಅಲ್ಲನೆಂದು
ವಾದಿಸುವುದು. ೪. ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಹೊರ
ತಾಡುದು.
ಅಪವ್ಯಯ (ನಾ). ೧. ಅನ್ಯಾಯದ ವೆಚ್ಚ;
ಅನಶ್ಯವಿಲ್ಲದ ಖರ್ಚು. ೨. ಪೋಲು
ಮಾಡುವುದು; ಹಾಳು ಮಾಡುವುದು.
ಅಪಶಕುನ (ನಾ). ಅಶುಭ ಶಕುನ.

ಅಪಶದ (ನಾ). ೧. ದುಷ್ಟ; ಖೂಳ. (ಗು).
೨. ಹೀನಕುಲದ; ಕೀಳಾದ.
ಅಪಶಬ್ದ (ನಾ). ೧. ಅಶುದ್ಧವಾದ ಶಬ್ದ.
೨. ಕೆಟ್ಟಮಾತು.
ಅಪಸದ = ಅಪಶದ.
ಅಪಸರ್ಪ (ನಾ). ಬೇಡುಗಾರ; ಗೂಢಚಾರ.
ಅಪಸನ್ಯ (ನಾ). ೧. ಎಡವಲ್ಲದ್ದು; ಬಲಗಡೆ
೨. ವೈಚಿತ್ರ್ಯ. ೩. ಅಶುಭ ವ್ಯಕ್ತಿ.
ಅಪಸಾಕ್ಷಿ (ನಾ). ಸುಳ್ಳು ಸಾಕ್ಷಿ.
ಅಪಸಾಳು (ಅ). ತಮ್ಮತಮ್ಮೊಳಗೆ.
ಅಪಸಿದ್ಧಾಂತ (ನಾ). ೧. ತಪ್ಪಾದ ನಿರ್ಣಯ.
೨. ಅಯೋಗ್ಯವಾದ ಮತ.
ಅಪಸ್ಮಾರ (ನಾ). ೧. ಮರೆವು. ೨. ಮಲರೋಗ;
ಮೂರ್ಛಾರೋಗ.
ಅಪಸ್ವರ (ನಾ). ೧. ಶ್ರುತಿಗೆ ಹೊಂದದ ಸ್ವರ.
೨. ಕೆಟ್ಟಮಾತು; ಅಮಂಗಲವಾದ ಮಾತು.
ಅಪಹರ = ಅಪಹಾರ. ~ ಇಸು = ೧. ಪರಿಹರಿಸು;
ನಿವಾರಿಸು. ೨. ನೀಗು; ಪರಿಹಾರವಾಗು.
೩. ಕಿತ್ತು ಕೊಳ್ಳು; ಎತ್ತಿಹಾಕು; ಕದಿ.
ಅಪಹಾತ (ನಾ). ಕೈಲಾಗದವನು; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ
ಬಾರದವನು.
ಅಪಹಾರ (ನಾ). ೧. ಕಿತ್ತು ಕೊಳ್ಳುವುದು;
ಎತ್ತಿ ಹಾಕುವುದು. ೨. (ಯುದ್ಧದ)
ತಾತ್ಪರ್ಯವಾದ ನಿಲುವು.
ಅಪಹಾಸ್ಯ (ನಾ). ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಮಾಡುವ
ಹಾಸ್ಯ; ಚೇಷ್ಟೆ.
ಅಪಹವ (ನಾ). ೧. ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುದು.
೨. ಸಂಕೈಕೆ; ಸಾಂತ್ವನ. ೩. ಸ್ನೇಹ.
ಅಪಾಂಗ (ನಾ). ೧. ಅಂಗಹೀನ. ೨. ಕಡೆಗಣ್ಣು.
ಅಪಾಂಪತಿ (ನಾ). ೧. ಸಮುದ್ರ. ೨. ಮರುಣ.
ಅಪಾಕೃತ (ಗು). ಹೊರದೂಡಿದ; ನಿರಾಕರಿ
ಸಲ್ಲಟ್ಟು.
ಅಪಾಚಿ (ನಾ). ೧. ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕು; ತೆಂಕಲು.
೨. ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕು; ಪಡುವಲು.

ಅಪಾತ್ರ (ಗು). ಆಯೋಗ್ಯ; ಅನರ್ಹ.
 ಅಪಾನ (ನಾ). ೧. ಗುದಸ್ಥಾನದ ವಾಯು.
 ೨. ಗುದಪ್ರವೇಶ.
 ಅಪಾಪೋಲಿ (ನಾ). ಪೋಕರಿ; ದಾರಿ
 ತಪ್ಪಿದವನು.
 ಅಪಾಮಾರ್ಗ (ನಾ). ೧. ತಪ್ಪು ದಾರಿ.
 ೨. ಉತ್ತರಣೆ ಗಿಡ; ಉತ್ತರಾಣೆ ಗಿಡ.
 ಅಪಾಯ (ನಾ). ಕೇಡು; ಹಾನಿ.
 ಅಪಾರ (ನಾ). ೧. ಅಚೆಯ ದಡ. (ಗು).
 ೨. ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದ; ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ.
 ಅಪಾರ್ಥ (ನಾ). ೧. ತಪ್ಪು ಅರ್ಥ. (ಗು).
 ೨. ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ. ೩. ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ.
 ಅಪಾತ್ರಯ (ನಾ). ೧. ಆಸರೆ. ೨. ಅಂಗಳದ
 ಬೇಲಿ. ೩. ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ಜಪ್ಪರೆ.
 (ಗು). ೪. ಆಸರೆ ತಪ್ಪಿದ; ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದ.
 ಅಪಿಧಾನ (ನಾ). ೧. ಮುಚ್ಚುವುದು; ಮರೆ
 ಮಾಡುವುದು. ೨. ಮುಚ್ಚಳ; ಮರೆ.
 ಅಪಿನಿ = ಅಪೀಮು. ~ ಕೂಟ = ಅಪೀಮಿನ
 ಉಂಡೆ.
 ಅಪೀಮು (ನಾ). ಗಸಗಸೆಯ ಕಾಯಿಯಿಂದ
 ಬರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಂಟು; ಒಂದು
 ಮಾದಕ ದ್ರವ್ಯ.
 ಅಪೀಲ್ (ಲು) (ನಾ). ಮೇಲಿನವರಿಗೆ ಮಾಡಿ
 ಕೊಳ್ಳುವ ಮನವಿ.
 ಅಪುತ್ರ (ನಾ). ೧. ಮಗ ನಿಲ್ಲದವನು.
 ೨. ಮಗನಲ್ಲದವನು.
 ಅಪೂಟಿ (ಅ). ಪೂರ್ಣವಾಗಿ.
 ಅಪೂಪ (ನಾ). ೧. ದೋಸೆ, ಒಬ್ಬಟ್ಟು,
 ಇಡ್ಲಿ ಮುಂತಾದ ತಿಂಡಿ. ೨. ಗೋಧಿ.
 ೩. ಜೇನುಗೂಡು.
 ಅಪೂರ್ವ (ಗು). ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ಕಾಣದ.
 ೨. ಅಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ. ೩. ಅಸಮಾನವಾದ.
 ೪. ಪೂರ್ವವಲ್ಲದ; ಮೊದಲಿಲ್ಲದ. ~ ಇಗ
 = ಅಪರಿಚಿತ; ಹೊಸಬ.

ಅಪೇಕ್ಷೆ (ನಾ). ೧. ಬಯಕೆ. ೨. ನಿರೀಕ್ಷೆ.
 ~ ಇಸು = ೧. ಬಯಸು; ಕೋರು.
 ೨. ನಿರೀಕ್ಷಿಸು.
 ಅಪೇತ (ಗು). ಹೊರಟುಹೋದ; ಕಳೆದು
 ಹೋದ.
 ಅಪೇಯ (ಗು). ೧. ಕುಡಿಯ ಬಾರದ.
 ೨. ಅಹಿತಕರವಾದ.
 ಅಪೋಹ (ನಾ). ೧. ತಳ್ಳುವುದು; ನೂಕುವುದು.
 ೨. ತರ್ಕ. ೩. ವಿತರ್ಕ. ೪. ತಪ್ಪಾದ
 ಊಹೆ. ೫. ನ್ಯೂನತೆ.
 ಅಪೌರುಷೇಯ (ಗು). ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಮಾಡ
 ಲಾಗದ; ದೈವಪ್ರೇರಿತ.
 ಅಪ್ಪ (ನಾ). ೧. ತಂದೆ. ೨. ಅಕ್ಕಿ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ
 ತಯಾರಿಸುವ ಒಂದು ತಿಂಡಿ.
 ಅಪ್ಪಂತ (ನಾ). ೧. ಸಂಭಾವಿತ. (ಗು).
 ೨. ಯೋಗ್ಯವಾದ.
 ಅಪ್ಪಚ್ಚಿ (ನಾ). ೧. (ಮಕ್ಕಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ)
 ರೊಟ್ಟಿ ಮುಂತಾದ ತಿನಿಸು. ೨. ಚಪ್ಪಟೆ
 ಯಾದದ್ದು.
 ಅಪ್ಪಟ (ಗು). ಶುದ್ಧವಾದ; ಚೊಕ್ಕ.
 ಅಪ್ಪಣೆ (ನಾ). ೧. ಅಜ್ಜ. ೨. ಅನುಮತಿ.
 ೩. ಹೊಂದಿಕೆ.
 ಅಪ್ಪಯಣ (ನಾ). ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸು
 ವುದು.
 ಅಪ್ಪಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಪ್ಪಿಸು; ಅರ್ಪಿಸು.
 ೨. ಆಶ್ರಯಿಸು.
 ಅಪ್ಪರಿಸು = ಅಪ್ಪಳಿಸು.
 ಅಪ್ಪಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಟ್ಟು; ಹೊಯ್ಯು.
 ೨. ನಿಗ್ರಹಿಸು. ೩. ಧ್ವಂಸಮಾಡು.
 ಅಪ್ಪಾಲೆ(ಳ)ತಿಪ್ಪಾಲೆ(ಳ) (ನಾ). ಮಕ್ಕಳ
 ಒಂದು ಆಟ.
 ಅಪ್ಪಿತಪ್ಪಿ (ಅ). ಅಕ್ಕಕ್ಕಾಗಿ.
 ಅಪ್ಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಲಿಂಗಿಸು. ೨. ಸಂಭವಿಸು.
 ೩. ಅಂಗೀಕರಿಸು. (ನಾ). ೪. ಅಲಿಂಗನ.

೫. ನೀರು; ಜಲ. ~ ಇಸು = ಅಪ್ಪುವಂತೆ
ಮಾಡು. ~ ಕೆ(ಗೆ)ಯ್ = ೧. ಅಂಗೀಕರಿಸು;
ಬಪ್ಪು. ೨. ಹೊಂದು; ಪಡೆ. ೩. ಒದಗಿಸು.
೪. ಆಲಿಂಗಿಸು. ~ ಕೈ(ಗೈ) = ೧. ಆಲಿಂಗಿ
ಸುವ ಕೈ. ೨. ಕಟ್ಟಿದ ಕೈ.

ಅಪ್ಪುಗೆ (ನಾ). ೧. ಆಲಿಂಗನ. ೨. ಒಪ್ಪಿಗೆ.
ಅಪ್ರತಿಬದ್ಧ (ಗು). ತಡೆಯಿಲ್ಲದ; ವಿಘ್ನವಿಲ್ಲದ.
ಅಪ್ರತಿಭ (ಗು). ದಿಕ್ಕು ತೋಚದ.

ಅಪ್ರತಿನು (ಗು). ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ; ಅಸಮಾನ
ನಾದ.

ಅಪ್ರತಿಹತ (ಗು). ತಡೆಯಿಲ್ಲದ; ನಿರ್ವಿಘ್ನ
ನಾದ; ಸೋಲಿಲ್ಲದ.

ಅಪ್ರತೀತ (ಗು). ೧. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಥ
ತಿಳಿಯದ. ೨. ಸಮೀಪಿಸಲಾಗದ.
೩. ಅವಿರೋಧವಾದ.

ಅಪ್ರಬುದ್ಧ (ಗು). ೧. ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ.
೨. ವಯಸ್ಸಾಗದ. ೩. ಇನ್ನೂ ಎಚ್ಚರಾಗ
ದಿರುವ.

ಅಪ್ರಸ್ತುತ (ಗು). ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲದ.

ಅಪ್ರಾಸಂಗಿಕ (ಗು). ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ
ಪಡದ.

ಅಪ್ರಿಯ (ನಾ). ೧. ಹಗೆ; ಶತ್ರು. (ಗು).

೨. ಪ್ರಿಯವಲ್ಲದ; ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದ.

ಅಪ್ಪರ(ರೆ) (ನಾ). ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಪಂಗಡ.

ಅಫೀನು = ಅಪೀನು.

ಅಫು = ಅಪೀನು.

ಅಬಕಾರಿ = ಅಬ್ಕಾರಿ.

ಅಬಚಿ (ನಾ). ತಾಯಿಯ ತಂಗಿ ಅಥವಾ ಅಕ್ಕ.

ಅಬದ್ಧ (ನಾ). ೧. ತಪ್ಪು. ೨. ಸುಳ್ಳು. (ಗು).

೩. ನಿಯಮರಹಿತ; ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯ.

೪. ಅಸಂಬದ್ಧ. ೫. ಅರ್ಥಹೀನ. ~ ಬೋರ

= ೧. ಸುಳ್ಳುಗಾರ. ೨. ಅಸಂಬದ್ಧ ಪ್ರಲಾಪಿ.

~ ಚರಿತ = ತಪ್ಪು ನಡವಳಿಕೆ; ಅನಾಚಾರ.

ಅಬರಂಗ (ನಾ). ಕಾಗೆ ಬಂಗಾರ; ಅಭ್ರಕ.
ಅಬರು = ಅಬರು.

ಅಬಲೆ (ನಾ). ೧. ಬಲಹೀನ. ೨. ಹೆಂಗಸು.

ಅಬುಜ = ಅಬ್ಜ. ~ ಉದರ = ವಿಷ್ಣು. ~ ಭವ
= ಬ್ರಹ್ಮ. ~ ಭವಾಂಡ = ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ.

ಅಬುದ = ಅಬ್ಜ.

ಅಬುದಿ = ಅಬ್ಜಿ.

ಅಬ್ಜ (ನಾ). ೧. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು; ತಾವರೆ.

೨. ಶಂಖ. ೩. ಚಂದ್ರ. ೪. ರತ್ನ; ಮುತ್ತ.

೫. ನಿರಾವತ. ೬. ಧನ್ಯಂತರಿ. ೭. ಲಕ್ಷ್ಮಿ.

೮. ನೀರಂಜನರ; ನಿಜುಲ ವೃಕ್ಷ.

೯. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ; ಸೂರು ಕೋಟಿ.

೧೦. ಪಚ್ಚಕರ್ತೂರ.

ಅಬ್ಜಿನಿ (ನಾ). ೧. ತಾವರೆಯ ಬಳ್ಳಿ.

೨. ಕಮಲದ ಗುಂಪು.

ಅಬ್ಜ (ನಾ). ೧. ಮೋಡ. ೨. ವರ್ಷ.

೩. ಕೊನ್ನಾರಿ ಗೆಡ್ಡೆ; ಗೇಕಿನ ಗೆಡ್ಡೆ.

~ ಕಾಲ = ಮಳೆಗಾಲ. ~ ರವ = ಗುಡುಗು.

ಅಬ್ಜಿ (ನಾ). ಸಮುದ್ರ. ~ ನಂದನ = ಚಂದ್ರ.

~ ನವನೀತಕ = ಅಬ್ಜಿನಂದನ.

ಅಬ್ಜಿಪ (ನಾ). ೧. ಸಮುದ್ರರಾಜ. ೨. ಮರುಣ.

ಅಬ್ಜ (ನಾ). ೧. ತಂದೆ. ೨. ತಾಯಿ.

೩. ಅಶ್ವರ್ಯಸೂಚಕ ಶಬ್ದ.

ಅಬ್ಬರ (ನಾ). ೧. ಅರ್ಭಟಿ. ೨. ಆತಿಶಯ.

೩. ಪರಾಕ್ರಮ. ೪. ಅಧಿಕಾರದ ದರ್ಜೆ.

೫. ಆಕಾಶ. ~ ಇಗೆ = ಅರ್ಭಟಿ ಮಾಡು

ವನನು. ~ ಇಸು = ೧. ಅರ್ಭಟಿಸು;

ಗರ್ಜಿಸು. ೨. ಆವರಿಸು. ~ ತಾಳ = ರಭಸ;

ಬಿರುಸು. ~ ಬಡಕ = ಅಬ್ಬರ ಮಾಡುವ

ಸ್ವಭಾವದವನು.

ಅಬ್ಬರಣೆ (ನಾ). ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕೂಗು; ಗದ್ದಲ.

ಅಬ್ಬು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಾಧ್ಯವಾಗು; ನಿಲುಕು.

೨. ಒಳಪಡು. ೩. ಆಶ್ರಯಿಸು;

ಅವಲಂಬಿಸು. ೪. ಹೋಗಲಾಡಿಸು.

ಅಬ್ಬಾಜಿ (ನಾ). ೧. ಮಸಿ; ಕಾಡಿಗೆ
 ೨. ಬೂಷ್ಟು. ೩. ಜೇಡರ ಹುಳು.
 ಅಬ್ಬಿ (ನಾ). ೧. ತಾಯಿ. ೨. ಸದರ; ಹಗುರ.
 ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಳು. ೪. ಒಂದು
 ಜಾತಿಯ ಗಿಡ; ಪಾಚಿ; ಗಲಗು.
 ಅಬ್ಬಿಪಾರಿ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದವನು.
 ೨. ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವನು; ಗತಿಗೆಟ್ಟವನು.
 ಅಬ್ಬಿಹ್ಯಾಣಿ (ನಾ). ೧. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಉಚಿತ
 ವಲ್ಲದ್ದು. ೨. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಅದ ಅನ್ಯಾಯ.
 ಅಬ್ಬು = ಅಬರು. ~ದಾರ = ಮರ್ಯಾದಸ್ಥ.
 ಅಭಂಗ (ನಾ). ೧. ಭಂಗವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿ;
 ೨. ಸೋಲಿಲ್ಲದವನು. ೩. ಸೊಂಟದ ಮೇಲೆ
 ಅಂಗೈಗಳನ್ನೂರಿ ನಿಲ್ಲುವ ಒಂದು ಭಂಗಿ.
 (ಗು). ೪. ಭಂಗವಿಲ್ಲದ; ಮುರಿಯದ.
 ಅಭಂಡ (ಗು). ಮರ್ಯಾದೆಯಿಲ್ಲದ; ಮೇರೆ
 ಯಿಲ್ಲದ.
 ಅಭಕ್ತ (ನಾ). ೧. ಭಕ್ತನಲ್ಲದವನು. ೨. ಅನ್ನ
 ವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿ.
 ಅಭದ್ರ (ಗು). ೧. ಅನುಂಗಳವಾದ;
 ಅಶುಭವಾದ. ೨. ಸುರಕ್ಷಿತವಲ್ಲದ.
 ಅಭಯ (ನಾ). ೧. ನಿರ್ಭಯತೆ; ಸುರಕ್ಷಿತತೆ.
 ೨. ಲಾಘವದ ಬೇರು. (ಗು). ೩. ಭಯ
 ವಿಲ್ಲದ; ಅಂಜದ.
 ಅಭಯೆ (ನಾ). ೧. ಭಯವಿಲ್ಲದವಳು.
 ೨. ಅಳಲೆ ಕಾಯಿ.
 ಅಭವ (ನಾ). ೧. ಶಿವ. ೨. ಜನ; ಅರ್ಹಂತ.
 ೩. ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ನಾಶ. (ಗು).
 ೪. ಭವವಿಲ್ಲದ; ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲದ.
 ಅಭಾಗಿ (ನಾ). ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ; ದುರವ್ಯಸ್ಥಶಾಲಿ.
 ಅಭಾಗಿನಿ (ನಾ). ನಿರ್ಭಾಗ್ಯಳಾದ ಹೆಂಗಸು.
 ಅಭಾವ (ನಾ). ೧. ಇಲ್ಲದಿರುವುದು.
 ೨. ರೋಪ.
 ಅಭಿಕ್ರಮ (ನಾ). ೧. ಹತ್ತುವುದು;
 ಆರೋಹಣ. ೨. ಆಕ್ರಮಣ; ಮೇಲೆ

ಬೀಳುವುದು. ೩. ಉದ್ಯೋಗ; ಪ್ರಯತ್ನ;
 ಕಾರ್ಯಾರಂಭ.
 ಅಭಿಖ್ಯಾನ (ನಾ). ೧. ಹೆಸರು. ೨. ಕೀರ್ತಿ;
 ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ.
 ಅಭಿಗಮನ (ನಾ). ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗುವುದು;
 ಇದಿರುಗೊಳ್ಳುವುದು. ~ನಾರ್ತ = ಬರುವ
 ಸಮಾಚಾರ.
 ಅಭಿಗಾರ = ಅಭಿಘಾರ.
 ಅಭಿಗ್ರಹ (ನಾ). ೧. ದರೋಡೆ; ಲೂಟಿ.
 ೨. ಆಕ್ರಮಣ; ಮುತ್ತಿಗೆ. ೩. ಪ್ರತಿಭಟನೆ.
 ೪. ದೂರು; ಫಿರ್ಯಾದು. ೫. ಅಧಿಕಾರ;
 ಗೌರವ; ತೂಕ.
 ಅಭಿಘಾತ (ನಾ). ೧. ಪೆಟ್ಟು; ಹೊಡೆತ.
 ೨. ಗಾಯ; ಗಾಸಿ. ೩. ನಷ್ಟ; ನಾಶ.
 ಅಭಿಘಾರ (ನಾ). ೧. ಅನ್ನದ ಮೇಲೆ ಮೊದಲು
 ಬಡಿಸುವ ತುಪ್ಪ. ೨. ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೆ ತುಪ್ಪ
 ಹಾಕುವ ಕ್ರಿಯೆ.
 ಅಭಿಜಾರ (ನಾ). ೧. ವಿರುದ್ಧವಾದ ಅಚರಣೆ;
 ವಿಶ್ವಾಸಘಾತ. ೨. ಮಾಟ. ~ಕ್ರಿಯೆ
 = ಮಾಟ ಮಾಡುವುದು.
 ಅಭಿಜನ (ನಾ). ೧. ವಂಶ; ಗೋತ್ರ.
 ೨. ಕೀರ್ತಿ. ೩. ಉತ್ತಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ
 ಹುಟ್ಟಿದವನು. ೪. ಪರಿಜನ.
 ಅಭಿಜಾತ (ನಾ). ೧. ಉತ್ತಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ
 ಹುಟ್ಟಿದವನು. ೨. ಪ್ರಿಯ. ೩. ಸುಂದರ.
 ೪. ವಿದ್ಯಾವಂತ; ವಿನೇಕಿ.
 ಅಭಜಿತ್ತು (ನಾ). ೧. ಜಯಶಾಲಿ. ೨. ದಿವಸದ
 ಎಂಟನೆಯ ಮುಹೂರ್ತ. ೩. ಒಂದು ನಕ್ಷತ್ರ.
 ಅಭಿಜ್ಞ (ನಾ). ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದವನು.
 ಅಭಿಜ್ಞಾನ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿವು. ೨. ನೆನಪು.
 ೩. ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತರುವ ಗುರುತು,
 -ಕುರುಹು. ೪. ರುಜುವಾತು.
 ಅಭಿಧಮನಿ (ನಾ). ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಅಭಿಮುಖ
 ವಾಗಿ ಹೋಗುವ ರಕ್ತನಾಳ.

ಅಭಿಧಾನ (ನಾ). ೧. ನಿರೂಪಣೆ. ೨. ಹೆಸರು.
 ೩. ಮಾತು. ೪. ಸಂಭಾಷಣೆ. ೫. ನಿಘಂಟು.
 ಅಭಿಧೆ (ನಾ). ೧. ಹೆಸರು. ೨. ವಾಚ್ಯಾರ್ಥ
 ನನ್ನು ಕೊಡುವ ಶಬ್ದಶಕ್ತಿ. ೩. ಶಬ್ದ.
 ಅಭಿಧೈ (ನಾ). ೧. ಚಿಂತನೆ. ೨. ಬಯಕೆ.
 ಅಭಿನಂದನ (ನಾ). ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟು
 ಮಾಡುವವನು.
 ಅಭಿನಂದನೆ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಶಂಸೆ. ೨. ಸಂತೋಷ
 ಪ್ರಕಟನೆ.
 ಅಭಿನಯ (ನಾ). ನಟನೆ; ಅನುಕರಣ.
 ಅಭಿನವ (ಗು). ಹೊಸದಾದ; ನೂತನವಾದ.
 ~ ಇಸು = ೧. ಹೊಸದು ಮಾಡು.
 ೨. ಅತ್ಯುತ್ತಮರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸು.
 ಅಭಿನಿವೇಶ (ನಾ). ೧. ಅಸಕ್ತಿ. ೨. ಅಭಿಪ್ರಾಯ
 ವಿತೇಷ. ೩. ದೈರ್ಘನಿಶ್ಚಯ.
 ಅಭಿನೀತ (ಗು). ೧. ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟ.
 ೨. ಅಭಿನಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ೩. ಸಂಸ್ಕರಿಸಿದ.
 ೪. ಯೋಗ್ಯವಾದ.
 ಅಭಿನೇತ್ರಿ (ನಾ). ನಟಿ.
 ಅಭಿಪ್ರಾಣಿ (ನಾ). ಸಾಧು; ಬಡಜೀವಿ.
 ಅಭಿಪ್ರಾಯ (ನಾ). ೧. ಅಶಯ. ೨. ಉದ್ದೇಶ.
 ೩. ತಾತ್ಪರ್ಯ.
 ಅಭಿಭವ (ನಾ). ೧. ಸೋಲು. ೨. ಕಷ್ಟ.
 ೩. ಅವಮಾನ. ~ ಇಸು = ೧. ಸೋಲಿಸು.
 ೨. ಅವಮಾನಗೊಳಿಸು. ೩. ಆಯಾಸ
 ಗೊಳಿಸು.
 ಅಭಿಮತ (ನಾ). ೧. ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಭಾವ.
 ೨. ಇಷ್ಟವಾದುದು. (ಗು). ೩. ಒಪ್ಪಲ್ಪಟ್ಟ.
 ಅಭಿಮಾನ (ನಾ). ೧. ಹೆಮ್ಮೆ. ೨. ಆಹುತಾರ.
 ೩. ಹಿಂಸೆ. ೪. ಪ್ರೀತಿ. ~ ಇಸು = ಗೌರವಿಸು;
 ಪ್ರೀತಿಸು. ~ (ಂ)ಕಿ(ಗಿ)ಡು = ಮಾನ
 ಹೋಗು. ~ ಕೆ(ಗಿ)ಡಿ = ಮಾನಗೆಟ್ಟು
 ವ್ಯಕ್ತಿ. ~ ಕೆ(ಗಿ)ಡಿ = ಅತ್ಯಗೌರವಕ್ಕೆ
 ಹಾನಿ; ಗರ್ವಭಂಗ.

ಅಭಿಮುಖ (ಗು). ೧. ಎದುರಿಗಿರುವ;
 ಸಮ್ಮುಖ. ೨. ಅನುಕೂಲವಾದ.
 ಅಭಿಯಾತಿ (ನಾ). ಹಗೆ; ಶತ್ರು.
 ಅಭಿಯೋಗ (ನಾ). ೧. ಅಸಕ್ತಿ. ೨. ಒತ್ತಾಯ.
 ೩. ಅಕ್ರಮಣ; ಯುದ್ಧ. ೪. ಅಕಾರ್ಯ.
 ೫. ಅಪಾದನೆ; ಅಪವಾದ.
 ಅಭಿರಾಮ (ಗು). ಸುಂದರವಾದ.
 ಅಭಿರುಚಿ (ನಾ). ೧. ಅಸಕ್ತಿ; ಒಲವು.
 ೨. ಸವಿಯುವ ಶಕ್ತಿ. ೩. ಪ್ರಕಾಶ.
 ಅಭಿರೂಪ (ನಾ). ೧. ವಿದ್ವಾಂಸ. ೨. ಸ್ಪಷ್ಟ
 ವಾದ ರೂಪ. (ಗು). ೩. ಅನುರೂಪವಾದ.
 ೪. ಸುಂದರವಾದ.
 ಅಭಿಲಷಿತ (ನಾ). ೧. ಬಯಕೆ. (ಗು).
 ೨. ಬಯಸಿದ.
 ಅಭಿಲಾಷೆ (ನಾ). ಆಸೆ; ಬಯಕೆ. ~ ಇಸು
 = ಬಯಸು; ಆಸೆಪಡು.
 ಅಭಿವರ್ಧನ = ಅಭಿವೃದ್ಧಿ.
 ಅಭಿವೃದ್ಧಿ (ನಾ). ಏಳಿಗೆ; ಶ್ರೇಯಸ್ಸು.
 ಅಭಿವೃಂಜನ (ನಾ). ೧. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರು
 ವುದು. ೨. ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದು.
 ೩. ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳಿಸುವುದು.
 ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದು.
 ೨. ಉಕ್ತಿ; ಹೇಳಿಕೆ. ~ ಕೊ(ಗೊ)ಳ್
 = ಪ್ರಕಟವಾಗು.
 ಅಭಿಶಾಪ (ನಾ). ೧. ಉಗ್ರಶಾಪ.
 ೨. ಅನ್ಯಾಯವಾದ ಆರೋಪಣೆ.
 ಅಭಿಷಂಗ (ನಾ). ೧. ಕೂಟ; ಸಹವಾಸ.
 ೨. ಸೋಲು. ೩. ಸಾಲ. ೪. ಅಪವಾದ.
 ೫. ಶಪಥ. ೬. ಶಾಪ. ೭. ಅಪಮಾನ.
 ಅಭಿಷೇಕ (ನಾ). ೧. ದೇವರಿಗೆ ಮಾಡಿಸುವ
 ಮಂಗಳಸ್ನಾನ. ೨. ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟುವಾಗ
 ಮಾಡಿಸುವ ಸ್ನಾನ; ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ.
 ಅಭಿಸರಣ (ನಾ). ೧. ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗುವುದು.
 ೨. ಪ್ರಿಯರ ಭೇಟಿಗಾಗಿ ಸಂಕೇತಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ

ಹೋಗುವುದು. ೩. ಪರಸ್ಪರ ಭೇಟಿಗಾಗಿ
ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸಂಕೇತ.
ಅಭಿಸಾರ (ನಾ). ಪ್ರಿಯರ ಭೇಟಿಗಾಗಿ ಸಂಕೇತ
ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು.
ಅಭಿಸಾರಿಕೆ (ನಾ). ಪ್ರಿಯನನ್ನು ಕೂಡಲು
ಸಂಕೇತಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಹೆಣ್ಣು.
ಅಭಿಹಾರ (ನಾ). ೧. ದರೋಡೆ. ೨. ಅಕ್ರಮಣ.
೩. ಯುದ್ಧ ಸನ್ನಾಹ. ೪. ತಳ್ಳುವುದು.
೫. ಬೆರಕೆ. ೬. ಪ್ರಯತ್ನ. ೭. ನಿಷ್ಕರುಣೆ.
ಅಭೀಕ (ನಾ). ೧. ಕಾಮುಕ. ೨. ನಲ್ಲ.
೩. ನಿರ್ಭೀತ.
ಅಭೀಷ್ಟ (ನಾ). ಪ್ರಿಯನಾದುದು; ಬಯಸಿ
ದುದು.
ಅಭ್ಯಂಗ (ನಾ). ೧. ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ. ೨. ಲೇಪನ
ದ್ರವ್ಯ. ~ ಇಸು = ೧. ಲೇಪಿಸು.
೩. ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನಮಾಡು.
ಅಭ್ಯಂಜನ = ಅಭ್ಯಂಗ.
ಅಭ್ಯಂತರ (ನಾ). ೧. ಅಂತರಾಳ. ೨. ಅಂತರಂಗ.
೩. ಕಾಲದ ಅವಧಿ. ೪. ಅಡ್ಡಿ; ಅಕ್ಷೇಪಣೆ.
~ ಇಸು = ೧. ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸು; ತಡೆ.
೨. ಮೆಚ್ಚು.
ಅಭ್ಯರ್ಚನ (ನೆ) (ನಾ). ಪೂಜೆ; ಸತ್ಕಾರ.
ಅಭ್ಯರ್ಥಿ (ನಾ). ಉಮೇದುವಾರ; ಅರ್ಜಿದಾರ.
ಅಭ್ಯವಹಾರ (ನಾ). ೧. ಊಟ. ೨. ಅಹಾರ.
೩. ತಿನ್ನಲು ಯೋಗ್ಯವಾದುದು.
ಅಭ್ಯಾಗತ (ತೆ) (ನಾ). ೧. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ
ಬಂದ ಅತಿಥಿ. ೨. ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರ; ಅತಿಥ್ಯ.
(ಗು). ೩. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ.
ಅಭ್ಯಾಗಮ (ನಾ). ೧. ಬರುವಿಕೆ. ೨. ಯುದ್ಧ.
ಅಭ್ಯಾಸ (ನಾ). ೧. ರೂಢಿ. ೨. ವ್ಯಾಸಂಗ.
೩. ಪುನರುಚ್ಚಾರಣೆ. ೪. ಸಮೀಪ.
೫. ಸಾಧನ ಪಾಠ. ~ ಇಸು = ೧. ಅಭ್ಯಾಸ
ಮಾಡಿಸು. ೨. ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡು.
ಅಭ್ಯಾಸಿ (ನಾ). ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ; ಕಲಿಯುವವನು.

ಅಭ್ಯಾಹಾರ (ನಾ). ೧. ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತರುವುದು.
೨. ದರೋಡೆ. ೩. ಭೋಜನ.
ಅಭ್ಯುತ್ಥಾನ (ನಾ). ೧. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ.
೨. ಗೌರವಕ್ಕಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವುದು.
ಅಭ್ಯುದಯ (ನಾ). ೧. ಉದಯಿಸುವುದು.
೨. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ. ೩. ಗೌರವ.
ಅಭ್ಯುಪಗಮ (ನಾ). ೧. ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗು
ವುದು. ೨. ಅಂಗೀಕಾರ. ೩. ನಿರ್ಣಯ.
ಅಭ್ರ (ನಾ). ೧. ಮೋಡ. ೨. ಅಕಾಶ.
೩. ಅಭ್ರಕ. ೪. ತುರುಟು. ೫. ಕಣ್ಣು.
೬. ಕರ್ಪೂರ. ೭. ಕೊಡನಾರಿಗೆಡ್ಡೆ.
೮. ಸೊನ್ನೆಯ ಸಂಕೇತ. ~ ಅಪಗಂ = ಗಂಗಾ
ನದಿ. ~ ಕೇತ = ಶಿವ. ~ ಗಜ = ಐರಾವತ.
~ ಪತಿ = ಇಂದ್ರ. ~ ಪುಷ್ಪ = ೧. ನೀರು.
೨. ಗಗನಕುಸುಮ. ~ ಮಣಿ
= ೧. ಸೂರ್ಯ. ೨. ಚಂದ್ರ.
ಅಭ್ರಂಕಷ (ನಾ). ೧. ವಾಯು. ೨. ಬೆಟ್ಟ.
(ಗು). ೩. ಮೋಡಗಳನ್ನು ಉಜ್ಜುವಂತೆ
ಎತ್ತರವಾಗಿರುವ.
ಅಭ್ರಕ (ನಾ). ೧. ಕಾಗೆ ಬಂಗಾರ.
೨. ಕೊಡನಾರಿಗೆಡ್ಡೆ.
ಅಮಂಗಲ (ಳ) (ನಾ). ಅಶುಭ; ಅನಿಷ್ಟ.
ಅಮಗ (ನಾ). ೧. ಉತ್ಸವ ಸಮಯ.
೨. ಹಣ್ಣು, ಹೂವು ಉಂಟಾಗುವ ಕಾಲ.
ಅಮಚು = ಅಮರ್ಚು.
ಅಮತ (ನಾ). ೧. ರೋಗ. ೨. ಸಾವು.
೩. ಕಾಲ. (ಗು). ೪. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಗೋಚರ
ವಾಗದ; ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕದ. ೫. ಸಮ್ಮತ
ವಲ್ಲದ.
ಅಮತ್ರ (ನಾ). ತಟ್ಟೆ, ಹರಿವಾಣ ಮುಂತಾದ
ಪಾತ್ರೆ.
ಅಮದು = ಅಮರ್ದು.
ಅನುರ(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಭದ್ರವಾಗಿ ಸೇರು.
೨. ಉಚಿತವಾಗು; ಸರಿಹೋಗು.

ಅಮರ

೫೧

ಅಮಾನತ್ತು

೧. ಆಕ್ರಮಿಸು. ೪. ಒದಗಿಬರು.
 ೫. ಕೂಡಿಸು; ಜೋಡಿಸು. ೬. ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ
 ಸಿಕ್ಕು. ೭. ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳು. ೮. ಆಕ್ಷೇಪಿಸು;
 ಗದರಿಸು. ~ ಇಸು = ೧. ಕೂಡಿಸು.
 ೨. ಉಂಟುಮಾಡು; ಒದಗಿಸು.
 ೩. ಜೋಡಿಸು. ೪. ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿ.
 ೫. ಹತ್ತಿಸು; ಆರೋಪಿಸು. ೬. ಸಿದ್ಧ
 ಪಡಿಸು. ೭. ಆಕ್ಷೇಪಿಸು; ಬೈಯು. ೮. ಹೊಡೆ.
ಅಮರ (ನಾ). ೧. ಇನಾಮಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಗ್ರಾಮ.
 ೨. ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕಾಲಾಕುಗಳ ಮೇಲಿನ
 ಅಳಿಕೆ. ೩. ಹಾಲು, ಬೆಣ್ಣೆ, ಮೊಸರು
 ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುಗಳು. ೪. ದೇವತೆ.
 ೫. ಪಾದರಸ. ೬. ಚಿನ್ನ. ೭. ದೇವದಾರು
 ವೃಕ್ಷ. ೮. ಕಳ್ಳಿಗಿಡ. (ಗು). ೯. ಮರಣ
 ವಿಲ್ಲದ; ಶಾಶ್ವತವಾದ. ~ ಇಂದ್ರ
 = ದೇವೇಂದ್ರ. ~ ಈಶ = ೧. ದೇವೇಂದ್ರ.
 ೨. ಶಿವ. ೩. ವಿಷ್ಣು. ~ ಕಂಟಕ
 = ರಾಕ್ಷಸ. ~ ಕರಿ = ಐರಾವತ. ~ ಕುಜ
 = ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ. ~ ಗಿರಿ = ಮೇರುಪರ್ವತ.
 ~ ಗುರು = ಬೃಹಸ್ಪತಿ. ~ ಜನನಿ
 = ಆದಿತಿ. ~ ಮಣಿ = ಚಿಂತಾಮಣಿ.
ಅಮರಿ (ನಾ). ೧. ನೆಲಾವರಿಕೆಗಿಡ;
 ನೆಲತಂಗಡಿ. ೨. ಅಮರ ಸ್ತ್ರೀ.
ಅಮರಿಕೆ = ಅಮರ್ಕೆ.
ಅಮರಿಚು = ಅಮರ್ಚು.
ಅಮರೆ = ಅವರೆ.
ಅಮರ್ಕೆ (ನಾ). ೧. ಬೆಸುಗೆ. ೨. ಜೋಡಣೆ.
ಅಮರ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಇರಿಸು; ಕೂರಿಸು;
 ಸೇರಿಸು. ೨. ಉಂಟುಮಾಡು; ಒದಗಿಸು.
 ೩. ತೊಡಿಸು; ಮುಡಿಸು. ೪. ಲೇಪಿಸು;
 ಸವರು. ೫. ಆವೃತ; ಆಲಿಂಗಿಸು.
 ೬. ಕೂಡು; ಸೇರು. ೭. ಮಾಡು;
 ಏರ್ಪಡಿಸು. ೮. ಹೊಂದು. ೯. ಜೋಡಿಸು.
 ೧೦. ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿ. ೧೧. ಒತ್ತು.

ಅಮರ್ದು (ನಾ). ೧. ಅಮೃತ. ೨. ಹಾಲು.
 ೩. ನೈವೇದ್ಯ. ~ ಉಣೆ = ಅಮರ್ದುಂಡ.
 ~ ಕ(ಗ)ಡಲು = ಕ್ಷೀರಸಾಗರ. ~ ಕಳೆವಳಗ
 = ಚಂದ್ರ. ~ ಕೆಯ್ = ಅಮೃತದ
 ಕಿರಣ.
ಅಮರ್ದುಂಡ (ನಾ). ಅಮೃತವನ್ನು ಊಟ
 ಮಾಡಿದವನು; ದೇವತೆ.
ಅಮರ್ಷ (ನಾ). ೧. ಅಸಹನೆ. ೨. ಕೋಪ.
 ೩. ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು. ೪. ನಿಶ್ಚಯ.
ಅಮಲ್ (ಲು) (ನಾ). ೧. ಮಾದಕತೆ; ಮತ್ತು.
 ೨. ಕೆಲಸ; ವ್ಯವಹಾರ. ೩. ಆಡಳಿತ.
 ೪. ಪದವಿ; ಹುದ್ದೆ. ೫. ಗ್ರಾಮದ
 ಆಡಾಯದಲ್ಲಿ ಪಾಲಾಗಾರಿಕೆಯ ಹಕ್ಕು.
 ೬. ಭೂಕಂದಾಯದ ಶೇಖರಣೆ. ~ ಜಾರಿ
 = ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾವಣೆ. ~ ದಾರ
 = ಭೂಕಂದಾಯವೇ ಮುಂತಾದ ತೆರಿಗೆ
 ಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಲು ನಿಯುಕ್ತನಾದ
 ಅಧಿಕಾರಿ; ಮಾಮಲೆದಾರ. ~ ಬಜಾವಣೆ
 = ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡುವುದು.
ಅಮಲ್ (ಳ) (ನಾ). ೧. ಅಭ್ಯಾಸ; ಕಾಗೆ
 ಬಂಗಾರ. (ಗು). ೨. ನಿರ್ಮಲವಾದ.
ಅಮಸೋಲು = ಅಮಸೋಲು.
ಅಮಲ್ (ಳ) (ನಾ). ೧. ಅವಳಿಜವಳಿ.
 ೨. ಒಡನಾಡಿ. ~ ತಲೆಯ = ೧. ಅಗ್ನಿ.
 ೨. ಗಂಡಭೇರುಂಡ. ~ ದೇವರ್ = ಅಶ್ವಿನೀ
 ದೇವತೆಗಳು. ~ ಪ(ವ)ಕ್ಕೆ = ಚಕ್ರವಾಕ
 ಪಕ್ಷಿ.
ಅಮಾತ್ಯ (ನಾ). ಮಂತ್ರಿ; ಸಚಿವ.
ಅಮಾನತ್ತು (ನಾ). ೧. ಬಳಸದೆ ಭದ್ರ
 ವಾಗಿಡುವ ವಸ್ತು; ನ್ಯಾಸ. ೨. ಅನಿಶ್ಚಿತ
 ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ತಡೆಹಿಡಿದಿರು
 ವುದು. ೩. ಅನಿಶ್ಚಯ ಸ್ಥಿತಿ. ೪. ಪರೀಕ್ಷೆ.
 ~ ದಾರ = ಅಮಾನತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸು
 ವವನು. ~ ದಾರಿ = ನಂಬಿಕೆ.

ಅಮಾನಿ (ನಾ). ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ
ಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಸುವ ವ್ಯವಹಾರ. ~ ಕೆರೆ
= ಸರ್ಕಾರದ ನಡವಳಿಕೆಯ ಕೆರೆ.

ಅಮಾನುಷ (ಗು). ೧. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಲ್ಲದ;
ಕ್ರೂರವಾದ. ೨. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮೀರಿದ;
ಅತಿಮಾನುಷ.

ಅಮಿಷ (ನಾ). ೧. ಮಾಂಸ. ೨. ಲಾಕಿಕ
ಸುಖ. ೩. ನಿಶ್ಚಲತೆ. ೪. ನಿಷ್ಕಪಟಿ.

ಅಮು(ಂ)ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅದುಮು; ಹಿಡುಕು.
೨. ಅಲಿಂಗಿಸು.

ಅಮೂಲ್ಯ (ಗು). ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ; ಬಹಳ
ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ.

ಅಮೃತ (ನಾ). ೧. ದೇವತೆ. ೨. ಮೋಕ್ಷ
೩. ಸುಧೆ. ೪. ವಿಷ ನಿವಾರಕವಾದ ಔಷಧ.
೫. ಅನ್ನ. ೬. ನೀರು. ೭. ಹಾಲು.
೮. ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣ. (ಗು). ೯. ಸಾವಿಲ್ಲದ;
ಶಾಶ್ವತವಾದ. ~ ಅಂಶು = ಚಂದ್ರ. ~ ಕರ
= ೧. ಚಂದ್ರ. ೨. ವೈದ್ಯ. ೩. ವಾಸುಕಿ.
೪. ರಾಕ್ಷಸ. ೫. ದೇವತೆ. ೬. ಶಿವ.
೭. ಸಮುದ್ರ. ~ ಶಿಲೆ = ಚಂದ್ರಕಾಂತ್
ಶಿಲೆ.

ಅಮೆ (ನಾ). ೧. ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ. ೨. ಚಂದ್ರನ
ಹದಿನಾರು ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದು.

ಅಮೇಧ್ಯ (ನಾ). ೧. ಹೇಲು; ಮಲ. (ಗು).
೨. ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ.
೩. ಅಶುದ್ಧವಾದ.

ಅಮೇಯ (ಗು). ಅಳಿಯಲಾಗದ; ಎಣಕೆಗೆ
ಮೀರಿದ.

ಅಮೋಘ (ಗು). ೧. ವ್ಯರ್ಥವಾಗದ;
ಸಾರ್ಥಕವಾದ. ೨. ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ.
೩. ತುಂಬ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ.

ಅಮೌಲ್ಯ = ಅಮೂಲ್ಯ.

ಅಮ್ಮ (ನಾ). ೧. ತಂದೆ. ೨. ತಾಯಿ.
೩. ಸ್ತ್ರೀ ದೇವತೆ. ೪. ಸಿಡುಬು. ೫. ಅಜ್ಜ.

ಅಮ್ಮಾಲೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಟ.
ಅಮ್ಮಾವು (ನಾ). ಕಾಡುಹಸು.

ಅಮ್ಮಿ (ನಾ). ೧. ಅಮ್ಮ. ೨. ಅಸಿಕಲ್ಲು.
೩. ಮೊಲೆ.

ಅಯನ (ನಾ). ೧. ಚಲಿಸುವುದು. ೨. ಮಾರ್ಗ.
೩. ಪ್ರದೇಶ. ೪. ಭೂಮಧ್ಯರೇಖೆಯ
ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯನು
ಚಲಿಸುವ ಮಾರ್ಗ. ೫. ಭೂಗೋಳದ
ಮೇಲಿನ ವಿಷುವದ್ಬಿಂದು; ಸಂಕ್ರಾಂತಿ
ಬಿಂದು. ೬. ಜಾತ್ರೆ.

ಅಯಸ್ (ನಾ). ಕಬ್ಬಿಣ; ಉಕ್ಕು. ~ ಕಾಂತ್
= ಸೂಜಿಗಲ್ಲು.

ಅಯಸ (ನಾ). ದಣಿವು; ಅಯಾಸ.

ಅಯಾಲು (ನಾ). ಕುದುರೆಯ ಅಥವಾ
ಸಿಂಹದ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲಿನ ಕೂದಲು.

ಅರಿಯದಾಣಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಕ್ಕರೆ.

ಅಯುತ (ನಾ). ೧. ಹತ್ತು ಸಾವಿರ. (ಗು).
೨. ಸೇರಿದಿರುವ; ಎಣಕೆಗೆ ಒಳಪಡದ.

ಅಯೋಗ (ನಾ). ೧. ಒನಕೆ. ೨. ಸಂಬಂಧ
ವಿಲ್ಲದಿರುವುದು.

ಅಯೋನಿಜೆ (ನಾ). ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ
ವಳು; ಸೀತೆ.

ಅಯೋಮಯ (ಗು). ೧. ಕಬ್ಬಿಣ ಅಥವಾ
ಉಕ್ಕಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ. ೨. ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾದ.

ಅಯ್ಕಿಲ್ (ನಾ). ೧. ಚಳಿ; ಶೀತ. ೨. ಹಿಮ;
ಮಂಜು. ~ ಕ(ಗ)ದಿರ = ಚಂದ್ರ.

ಅಯ್ಲು ೧. = ಎಯ್ಲು. (ನಾ) ೨. ಐದು ಎಂಜಿ
ಸಂಖ್ಯೆ.

ಅಯ್ಲೆ (ನಾ). ೧. ಮುತ್ತೈದೆ. ೨. ಮುತ್ತೈದೆ
ತನ. ~ ತಾ(ದಾ)ಳಿ = ಮಾಂಗಲ್ಯ.
~ ಮಿನುಗು = ಅಯ್ಲೆತಾಳಿ.

ಅಯ್ಯ (ನಾ). ೧. ತಂದೆ. ೨. ಅಜ್ಜ.
೩. ಜಂಗಮ. ೪. ಉಪಾಧ್ಯಾಯ.
೫. ಯಜಮಾನ.

ಅಯ್ಯ (ನಾ). ಮುತ್ತೈದೆ. ~ತಾ(ದಾ)ಳಿ
= ಅಯ್ಯತಾಳಿ.

ಅರ (ನಾ). ೧. ನಯಗೊಳಿಸಲು ಅಥವಾ ಹರಿತ
ಗೊಳಿಸಲು ಬಳಸುವ ಉಪಕರಣ.

೨. = ಅಜ.

ಅರಂಟು (ಕ್ರಿ). ಅಲೆಯುತ್ತಾ ಹುಡುಕು;
ಸುತ್ತ.

ಅರಕ (ನಾ). ೧. ಬಟ್ಟೆಯಿಳಿಸುವುದು.

೨. ಬಟ್ಟೆಯಿಳಿಸಿದುದು. ೩. ಅರಗುವುದು.

ಅರಕಳಿ (ನಾ). ೧. ಅಪೂರ್ಣತೆ. (ಗು).

೨. ಅಪೂರ್ಣ.

ಅರಕು ೧. = ಅರಕ. ೨. ವರಕು; ಗಿಲೀಟು.

ಅರಗಟ್ಟಿ (ನಾ). ನೀರನ್ನು ಎತ್ತುವ ರಾಟೆ.

ಅರಗಿಳಿ(ಣಿ) (ನಾ). ಗಿಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ
ವಾದುದು; ರಾಜಕೀರ.

ಅರಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಜೀರ್ಣವಾಗು; ಕರಗು.

೨. ವಶವಾಗು. (ನಾ). ೩. ಅಂಚು.

೪. ಮುದ್ರೆ ಮಾಡಲು ಬಳಸುವ ಒಂದು
ದ್ರವ್ಯ; ಲಾಕ್ಷ.

ಅರಚಲು (ನಾ). ಅರುಚುವಿಕೆ; ಕೂಗು.

ಅರಣ (ನಾ). ೧. ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ
ಉಡುಗೊರೆ. ೨. ಸಗಣೆ.

ಅರಣಿ (ನಾ). ೧. ಹೂವು. ೨. ಯಾಗಾಗ್ನಿ
ಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ
ಮರದ ಕೊರಡು.

ಅರಣೆ (ನಾ). ಹಾವುರಾಣಿ.

ಅರಣ್ಯ (ನಾ). ಅಡವಿ; ಕಾಡು.

ಅರಣ್ಯಾನಿ (ನಾ). ೧. ಮಹಾರಣ್ಯ. ೨. ವನ
ದೇವತೆ.

ಅರತಿ (ನಾ). ೧. ಬೇಡವಾಗಿರುವಿಕೆ; ಅನಾಥೆ.
೨. ಸಿಟ್ಟು.

ಅರತ್ನಿ (ನಾ). ೧. ಮೊಳಕೈ. ೨. ಮೊಳ.

ಅರದ (ನಾ). ೧. ರಥ; ತೇರು. ೨. ಬೋಡ;
ಬಜ್ಜೆಬಾಯಿಯವನು.

ಅರದೇ? (ಸಿ) (ನಾ). ಯಾತ್ರಿಕ; ಸಂನ್ಯಾಸಿ.

ಅರಮನೆ (ನಾ). ರಾಜನ ಮನೆ.

ಅರಮರಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಅನುಮಾನ; ಸಂಶಯ.

೨. ಅಸಮ್ಮತಿ. ೩. ತೆರೆ.

ಅರಮೆ (ನಾ). ೧. ತೋಟ; ಉದ್ಯಾನವನ.

(ಅ). ೨. ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ; ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ.

ಅರರ (ನಾ). ೧. ಹೊದಿಕೆ; ಮುಸುಕು.

೨. = ಅರರಿ.

ಅರರಿ (ನಾ). ಕದ; ಬಾಗಿಲು.

ಅರಲ್(ಲು) = ಅಲರ್.

ಅರಲಂಬ = ಅಲರಂಬ.

ಅರವ (ನಾ). ೧. ತಮಿಳುಭಾಷೆ. ೨. ತಮಿಳು.

ಅರವರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ವಿಚಾರಿಸು.

೨. ಕಡೆಗಣಿಸು.

ಅರವಿಂದ (ನಾ). ಕಮಲ.

ಅರಸ (ನಾ). ೧. ರಾಜ. ೨. ಹಿರಿಯ;

ಶ್ರೇಷ್ಠ. ೩. ರಸಿಕನಲ್ಲದವನು; ರಸವಿಲ್ಲ
ದವನು. ~ಒತ್ತಿಗೆ = ರಾಜಪದವಿ.

ಅರಸು ೧. = ಅಜಸು. (ನಾ). ೨. ಅರಸ.

೩. ದೊರೆತನ; ಅರಸುತನ. ~ಇಗ
= ಹುಡುಕುವವನು; ಅನ್ವೇಷಕ.

ಅರಳ್(ಳು) ೧. = ಅಲರ್. (ನಾ). ೨. ಹುರಿದು
ಅರಳಿಸಿದ ಕಾಳು; ಲಾಜೆ.

ಅರಳಿ (ನಾ). ೧. ಅಶ್ವತ್ಥವೃಕ್ಷ. ೨. ಅರಣಿ.
~ಎಲೆ = ಅರಳಿ ಎಲೆಯಾಕಾರದ ಒಂದು
ಒಡನೆ.

ಅರಳಿಚು = ಅಲರ್ಚು.

ಅರಳಿ(ಲೆ) (ನಾ). ೧. ಕಾಳು ತೆಗೆದ ಹತ್ತಿ.

೨. ಕಂಬ; ಸ್ಥಾಣು.

ಅರಾಜಕ (ನಾ). ೧. ರಾಜನಿಲ್ಲದಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ;

ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ. (ಗು). ೨. ರಾಜನನ್ನು
ಹೊಂದಿಲ್ಲದ.

ಅರಾತಿ (ನಾ). ಹಗೆ; ಶತ್ರು.

ಅರಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕತ್ತರಿಸು. ೨. = ಅಜಾ.

೩. ಅಕ್ಕಿ ಮುಂತಾದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಜಾಲಿಸಿ ಶೋಧಿಸು. (ನಾ).
 ೪. ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಯ್ದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕುವ ತೆನೆ. ೫. ತೆನೆಯಲ್ಲಿನ ಹಿಡಿ. ೬. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಣ್ಣಿನ ರೋಗ.
 ೭. ಹಗೆ; ಶತ್ರು. ೮. ಆರು ಎಂಬ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸಂಕೇತ.

ಅರಿವಾಳ (ನಾ). ಶಂಖಪಾಪಾಣ ಮತ್ತು ಗಂಧಕಗಳ ಸಂಯೋಗದಿಂದಾದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಳದಿಯ ಧಾತುವಿಶೇಷ; ಹರಿತಾಲ.

ಅರಿದು (ಗು). ೧. ಅ ಸಾ ಧ್ಯ ವಾ ದ.
 ೨. ಅಪೂರ್ವವಾದ.

ಅರಿವೆ = ಅಜಿವೆ. ~ಅಂಚಡಿ = ಬಟ್ಟೆಬರೆ.

ಅರಿಷ್ಟ (ನಾ). ೧. ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು; ಪಾಪವಿಲ್ಲದಿರುವುದು. ೨. ಶುಭ; ಮಂಗಳ.
 ೩. ದುರದೃಷ್ಟ; ಅಶುಭ. ೪. ಕೆಡುಕೆ.
 ~ಪತಿ = ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ. ~ಸದ್ಮ = ಹೆರಿಗೆ ಮನೆ; ಸೂತಿಕಾಗೃಹ.

ಅರಿಸಿನ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಳದಿಯ ಬಣ್ಣದ ಬೇರು, -ಪುಡಿ; ಹರಿದ್ರೆ. ೨. ಹಳದಿ ಬಣ್ಣ. ~ಕಾಮಾಲೆ = ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣವಾಗುವ ಒಂದು ರೋಗ; ಕಾಮಣಿ.
 ~ಕುಶ್ತ = ಅರಿಸಿನ ಕಾಮಾಲೆ. ~ನಮಿಂದ = ಅರಿಸಿನ ಕಾಮಾಲೆ.

ಅರುಂಬು (ನಾ). ಹೂವಿನ ಮೊಗ್ಗು.

ಅರುಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿ; ಹೋಗು. (ನಾ). ೨. ಅಂಚು; ಪಕ್ಕ. ~ಇಸು = ೧. ಅಂಚಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸು. ೨. ಕಳಿಸು.

ಅರುಣ (ನಾ). ೧. ಕೆಂಪು. ೨. ಸೂರ್ಯನ ಸಾರಥಿಯ ಹೆಸರು. ೩. ಸೂರ್ಯ.

ಅರುಬು (ನಾ). ೧. ಕರ್ತವ್ಯ; ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ. ೨. ಬರೆ; ಕ್ಷಾಮ.

ಅರುಹಂತ = ಅರ್ಹಂತ.

ಆರುಳ (ಳು) (ನಾ). ಕರುಣೆ; ದಯೆ.

ಆರೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ನುಣ್ಣಿಗೆ ಮಾಡು; ಪುಡಿ ಮಾಡು; ತೇಯು. (ನಾ). ೨. = ಅಜಿ.

೩. ಅರ್ಥ. ೪. ನ್ಯೂನತೆ. ೫. ಗೊಡು; ಮಾಡ. ೬. ಸೆಳೆಖಾಸೆ. ೭. ಗಾಡಿಯ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಕಡ್ಡಿ. (ಅ). ೮. ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ;

ತುಸು. ~ಕು(ಗು)ರಿಕ = ೧. ಅರ್ಥ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸವಾಗಿರುವುದು. ೨. ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿ

ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು. ~ನೆಲೆ = ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಹಿಂದುಗಡೆ ಇರುವ ಸೈನ್ಯ.

~ಮಾ(ವಾ)ನಿಸ = ೧. ಅರ್ಥ ಮಾತ್ರ ಮನುಷ್ಯ; ಸರಸಿಂಹ. ೨. ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮ.

~ಮೆಯ್ಯೆಣ್ = ಅರ್ಥಾಂಗಿ; ಹೆಂಡತಿ.

ಆರೆವೆಣ್ಣಿ (ನಾ). ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರ; ಶಿವ.

ಆರೋಚಕ (ನಾ). ೧. ಹೊಳಪಿಲ್ಲದುದು.

೨. ರುಚಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸದುದು. ೩. ಬೇಸರ ವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಂಥದು. ೪. ಆರುಚಿ.

ಆರೋಚಿ (ನಾ). ವಿವೇಕಿ; ವಿವೇಚನೆಯುಳ್ಳವನು.

ಅಜ(ರ) (ನಾ). ೧. ಬಹಳ ಕಾಲ ಮಳೆಬೆಳೆ ಗಳಿಲ್ಲದಿರುವುದು; ಕ್ಷಾಮ. ೨. ಧರ್ಮ.

೩. ಯಮಧರ್ಮರಾಜ. ~ಕು(ಗು)ಲಿ = ೧. ಧರ್ಮದ್ರೋಹಿ. ೨. ಬೇಟೆಗಾರ.

೩. ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ಕೊಲ್ಲುವವನು.

~ಬ(ವ)ಟ್ಟಿ = ಧರ್ಮದ ಮಾರ್ಗ.

~ಬ(ವ)ಜ(ರ)ಗು = ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಒಣಗು.

~ಜಿ(ವಿ)ಡು = ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ದಾನಮಾಡು.

~ಮಗ = ಯಮನ ಮಗ; ಧರ್ಮರಾಯ.

~ವಟ್ಟಿಗೆ = ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ (ನೀರು,

ಪಾನಕ, ನೀರು ಮಜ್ಜೆಗೆ, ಎಳನೀರು

ಮುಂತಾದ) ಪಾನೀಯಗಳನ್ನು ದಾರಿ

ಹೋಕರಿಗೆ ಕೊಡುವ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಧರ್ಮ

ಶಾಲೆ.

ಅಜ(ರ)(ಂ)ಬು = ಅಜುಂಬು.

ಅಜ(ರ)(ಃ)ಬೆ = ಅಜಮೆ.

ಅಜ(ರ)ಕೆ (ನಾ). ೧. ಹುಡುಕುವುದು.

೨. ಬಯಕೆ. ೩. ಬಾಯಾರಿಕೆ. ೪. ಕೊರತೆ. ಅಜ(ರ)ಚು = ಅಜುಚು.

ಅಜ(ರ)ವೆ(ನೆ) (ನಾ). ಅಜೀರ್ಣ.

ಅಜ(ರ)ಬ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ಬತ್ತಿಹೋಗುವುದು. ೨. ಬಾಯಾರಿಕೆ.

ಅಜ(ರ)ಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹುಡುಕು. (ನಾ).

೨. ಹುಡುಕುವಿಕೆ; ಅನ್ವೇಷಣೆ.

ಅಜಾ(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ತಿಳಿ; ಕಲಿ. ~ಅ(ಯ)ನು = ೧. ಅಜ್ಞಾನ. ೨. ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ. ~ಕು(ಗು)ಜಾ(ರಿ) = ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಕುರಿಯಂತಿರುವವನು; ದಡ್ಡ. ~ಪ(ವ)ಗೆ = ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವೈರಿ; ದಡ್ಡ.

ಅಜಾ(ರಿ)ಕೆ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿವಳಿಕೆ. ೨. ಕೀರ್ತಿ.

೩. ಬಳಕೆ. ೪. ಅಸೆ. ೫. ವಿಜ್ಞಾಪನೆ.

~ಕಾ(ಗಾ)ಳಗ = ಸ್ತುತಿದ್ಧನಾದ ಯುದ್ಧ.

ಅಜಾಚು = ಅಜುಚು.

ಅಜಾ(ರಿ)ತ (ನಾ). ತಿಳಿವಳಿಕೆ.

ಅಜಾ(ರಿ)ಪು(ಹು) (ಕ್ರಿ). ತಿಳಿಸು.

ಅಜಾ(ರಿ)ಬ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ನಕ್ಷತ್ರ.

೨. = ಅಜಿಜ್ಞಾ. ~ಬ(ವ)ಟ್ಟಿ = ನಕ್ಷತ್ರ ಮಾರ್ಗ; ಆಕಾಶ.

ಅಜಾ(ರಿ)ವು (ನಾ). ತಿಳಿವಳಿಕೆ.

ಅಜು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಣಗು; ಬತ್ತು. (ನಾ).

೨. ಸ್ನೇಹ. ೩. ಅರು ಎಂಬ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಸಮಾಸದ ಪೂರ್ವಪದದಲ್ಲಿ ವಿಕಲ್ಪತೆಯಿಂದ ಒಡಗುವ ರೂಪ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಜಾ(ರಿ) = ಬತ್ತಿದ ಕೆರೆ. ~ಪ(ವ)ಗೆ = ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗ; ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ, ಲೋಭ, ಮೋಹ, ಮದ, ಮಾತ್ಸರ್ಯಗಳೆಂಬ ಆರುಶತ್ರುಗಳು. ~ಮೊಗ = ಆರುಮುಖಗಳುಳ್ಳವನು; ಷಣ್ಮುಖ.

ಅಜು(ರು)(ಃ)ಬು (ನಾ). ೧. ಕ್ಷಾಮ.

೨. ಬತ್ತಿದ ಕಾಲುವೆ. ~ನೀರ್ = ಬತ್ತಿದ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ತೋಡಿದಾಗ ಬರುವ ನೀರು.

ಅಜು(ರು)ಚು (ಕ್ರಿ). ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳು.

ಅಜು(ರು)ಪು = ಅಜುಪು.

ಅಜು(ರು)ನು (ನಾ). ೧. ಪ್ರೀತಿ; ಮುದ್ದು.

೨. ಆರುಸಲ.

ಅಜು(ರು)ನೆ (ನಾ). ಬಟ್ಟೆ.

ಅ(ಜಿ)ರೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಣಗು. ೨. ಪೆಟ್ಟು ಹಾಕು. (ನಾ). ೩. ಹೊಡೆತ. ೪. ಕಲ್ಲುಬಂಡೆ.

~ಅ(ಯ)ಟ್ಟು = ೧. ಬೆನ್ನಟ್ಟಿಹೋಗು.

೨. ಹೊಡೆ ಬೋಡಿಸು. ~ಕ(ಗ)ಲ್ = ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆ.

~ಪೂ(ವೊ)ಯ್ = ೧. ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಹೊಡೆ. ೨. ಬಲವಾಪ

ಹೊಡೆತ.

ಅರ್ಕ (ನಾ). ೧. ಬಟ್ಟೆಯಿಳಿಸುವುದು.

೨. ಸೂರ್ಯ. ೩. ತಾಮ್ರ. ೪. ಲೋಹ.

೫. ಪ್ರಭೆ; ಕಿರಣ. ೬. ಸ್ಪಟಿಕದ ಹರಳು.

೭. ಇಂದ್ರ. ೮. ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ. ೯. ಎಕ್ಕದ ಗಿಡ.

೧೦. ವೈಚಿತ್ರ್ಯ; ಅಶ್ವರ್ಯ. ೧೧. ತಂಪಿಗೆ.

ಅರ್ಕಜ (ನಾ). ೧. ಶನಿ. ೨. ಕರ್ಣ.

೩. ಯಮ. ೪. ಸುಗ್ರೀವ.

ಅರ್ಕಜೆ (ನಾ). ಯಮುನಾ ನದಿ.

ಅರ್ಕಮೆ = ಅಜ್ಜಮೆ.

ಅರ್ಕಜು = ಅಜ್ಜಜ್ಜ.

ಅರ್ಕಾಡು = ಅಜ್ಜಾಡು.

ಅರ್ಕೆ = ಅಜ್ಜೆ.

ಅರ್ಗಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಅಗಲಿ; ತಾಪಾಳ.

೨. ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು. ~ಇಸು = ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಹಿರಿದಾಗು.

ಅರ್ಘ (ನಾ). ೧. ಬೆಲೆ; ಕ್ರಯ. ೨. ಪೂಜಾ ದ್ರವ್ಯ.

ಅರ್ಘ್ಯ (ನಾ). ೧. ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಪೂಜ್ಯರಿಗೂ ಕೈತೊಳೆಯಲು ಕೊಡುವ ನೀರು.

೨. ಬೆಲೆ. (ಗು). ೩. ಬೆಲೆಬಾಳುವ; ಬಹಳ
 ಬೆಲೆಯ. ೪. ಪೂಜ್ಯನಾದ.
 ಅರ್ಚಕ (ನಾ). ೧. ಪೂಜೆ ಮಾಡುವವನು.
 ೨. ಪೂಜಾರಿ.
 ಅರ್ಚನ (ನಾ). ಪೂಜೆ; ಸತ್ಕಾರ.
 ಅರ್ಚಿ (ನಾ). ೧. ಜ್ಞಾತೆ. ೨. ಕಾಂತಿ; ಕಿರಣ.
 ಅರ್ಚಿ (ನಾ). ೧. ಪೂಜೆ; ಆರಾಧನೆ.
 ೨. ಮೂರ್ತಿ; ವಿಗ್ರಹ. ~ ಇಸು = ಪೂಜಿಸು;
 ಆರಾಧಿಸು; ಗೌರವಿಸು.
 ಅರ್ಚಿ (ನಾ). ಅರಿಕೆ; ಪ್ರಾರ್ಥನಾಪತ್ರ.
 ~ ದಾರ = ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವನು;
 ಅರ್ಚಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟವನು.
 ಅರ್ಚಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸಂಪಾದಿಸು; ಗಳಿಸು.
 ಅರ್ಜುನ (ನಾ). ೧. ಬೆಳ್ಳಗಿರುವುದು. ೨. ಮತ್ತಿ
 ಮರ. ೩. ತೃಣ; ಹುಲ್ಲು. ೪. ಒಂದು
 ಬಗೆಯ ನೇತ್ರರೋಗ. ೫. ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ
 ಒಬ್ಬ.
 ಅರ್ಣ (ನಾ). ೧. ನೀರು; ಪ್ರವಾಹ. ೨. ಅಕ್ಷರ.
 ೩. ತೇಗದ ಮರ.
 ಅರ್ಣವ (ನಾ). ಸಮುದ್ರ.
 ಅರ್ಥಿ ೧. = ಅಟ್ಟ. ೨. ಚೀಲ. ೩. ನೋವು;
 ವ್ಯಥೆ. ೪. ಬಿಲ್ಲಿನ ಕೊಪ್ಪು. ~ ಇಸು
 = ೧. ಬಯಸು; ಅಪೇಕ್ಷಿಸು. ೨. ಬೇಡು;
 ಯಾಚಿಸು.
 ಅರ್ಥ (ನಾ). ೧. ಶಬ್ದದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.
 ೨. ದ್ರವ್ಯ. ೩. ವಿಷಯ; ಉದ್ದೇಶ.
 ೪. ಕೋರಿಕೆ. ~ ಪತಿ = ೧. ರಾಜ.
 ೨. ಕುಬೇರ. ~ ಶಾಸ್ತ್ರ = ೧. ರಾಜನೀತಿ;
 ದಂಡನೀತಿ. ೨. ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು
 ತಿಳಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ.
 ಅರ್ಥಿ ೧. = ಅಟ್ಟ. ೨. ಯಾಚಕ. ೩. ಸೇವಕ.
 ೪. ವಾದಿ. ~ ಪ(ವ)ಡು = ಅಟ್ಟವಡು.
 ಅರ್ಥಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮದಿಸು; ಹಿಂಸಿಸು;
 ನೋಯಿಸು. ೨. ಸೋಲಿಸು; ಅಡಗಿಸು.

ಅರ್ಧ = ಅಟ್ಟ.
 ಅರ್ಧ (ನಾ). ೧. ಎರಡು ಸಮಪಾಲುಗಳಲ್ಲಿ
 ಒಂದು. ೨. ಒಂದು ಅಂಶ. ~ ಇಸು
 = ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಕತ್ತರಿಸು; ಎರಡು ಸಮಪಾಲು
 ಮಾಡು. ~ ಗುಚ್ಛ = ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು
 ಎಳೆಗಳುಳ್ಳ ಹಾರ. ~ ನಾರಿ = ೧. ಪಾಶ್ವರ್
 ವಾಯು; ಲಕ್ಷ. ೨. ಅರ್ಧ ಹೆಜ್ಜಾಗಿರುವಿಕೆ.
 ~ ಮಾಣವಕ = ಹನ್ನೆರಡು ಎಳೆಗಳುಳ್ಳ
 ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ.
 ಅರ್ಪಣ(ಣೆ) (ನಾ). ೧. ಒಪ್ಪಿಸುವುದು.
 ೨. ಹುದುಗಿಸುವುದು. ೩. ಅಳವಡಿಸುವುದು.
 ೪. ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕೊಡುವುದು.
 ಅರ್ಪಣ ೧. = ಅದ್ಭುತ. ೨. ಹಾವು. ೩. ಒಂದು
 ಬಗೆಯ ವ್ರಣರೋಗ; ಶ್ವಾಸ್ರೋ.
 ೪. ಹೆಲ್ಲುಬೇನೆ. ೫. ಕಣ್ಣಿನ ಒಂದು ರೋಗ.
 ೬. ಹತ್ತು ಕೋಟಿ.
 ಅರ್ಭಕ (ನಾ). ೧. ಸಣ್ಣದು; ಚಿಕ್ಕದು.
 ೨. ಮೊಲೆಗೂಸು; ಎಳೆಯ ಕೂಸು.
 ಅರ್ಭಾಟ (ನಾ). ೧. ಅರ್ಭಟ. ೨. ಸಡಗರ.
 ೩. ಅಕ್ಕುತ್ತಮ.
 ಅರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಯಜಮಾನ; ಸ್ವಾಮಿ.
 ೨. ವೈಶ್ಯ.
 ಅರ್ಯಮ (ನಾ). ೧. ಪಿತೃದೇವತೆಗಳ
 ಪ್ರಮುಖ. ೨. ಸೂರ್ಯ.
 ಅರ್ವ (ನಾ). ೧. ಹೀನ; ನೀಚ. ೨. ಕುದುರೆ.
 ಅರ್ವಾಚೀನ (ಗು). ಇತ್ತೀಚಿನ; ಹೊಸದಾದ.
 ಅರ್ವಿ(ಬಿ) (ನಾ). ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಬೀಳುವ ನದಿ;
 ಜಲಪಾತ.
 ಅರ್ವಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸುಡು. ೨. ವ್ಯಾಪಿಸು;
 ಅಧಿಕವಾಗು. ೩. ಹೆದರಿಸು. ೪. ಭಯಪಡು.
 ಅರ್ವ ೧. = ಅಟ್ಟ. (ನಾ). ೨. ಅತಿಶಯ.
 ~ ಪಡೆ = ಅತಿಶಯವನ್ನು ಹೊಂದು.
 ಅರ್ಹ (ನಾ). ೧. ತೀರ್ಥಂಕರ. ೨. ಬುದ್ಧ.
 ೩. ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನು. ೪. ಶಕ್ತ; ಸಮರ್ಥ.

(ಗು). ೫. ತಕ್ಕುದಾದ; ಯೋಗ್ಯವಾದ.
೬. ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ.

ಅರ್ಹ(ಂ)ತ (ನಾ). ೧. ತೀರ್ಥಂಕರ.
೨. ಬುದ್ಧ.

ಅಲ(ಳ)ಂಕರಣ (ನಾ). ೧. ಅಲಂಕಾರ
ಮಾಡುವುದು. ೨. ಒಡವೆ; ಆಭರಣ.

ಅಲ(ಳ)ಂಕಾರ (ನಾ). ೧. ಒಡವೆ; ಆಭರಣ.
೨. ಭೂಷಣಪ್ರಾಯ. ೩. ಸೊಗಸು.
೪. ಕಾವ್ಯದ ಸೊಗಸನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ
ಶಬ್ದಾರ್ಥ ವೈಚಿತ್ರ್ಯ.

ಅಲಂಘ್ಯ (ಗು). ದಾಟಲಾಗದ; ಮೀರಬಾರದ.

ಅಲಂಪು (ನಾ). ೧. ಪ್ರೀತಿ; ಸಂತೋಷ.
೨. ಸೊಗಸು. ೩. ಉತ್ಕಟವಾದ ಇಚ್ಛೆ.

೪. ಅತಿಶಯ; ಮೇಲ್ಮೈ. ~ಇಕ್ಕು
= ಬಳಿ; ಸವರು; ಲೇಸಿಸು.

~ಕಾ(ಗಾ)ಱ(ರ) = ಸೊಗಸುಗಾರ.

~ಕೊಳ್ = ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

ಅಲಂಬು = ಅಲುಂಬು.

ಅಲ(ಳ)ಕ (ನಾ). ೧. ಮುಂಗುರುಳು;
ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು. ೨. ಹುಚ್ಚುನಾಯಿ.

೩. ಬೇಟೆಯ ನಾಯಿ.

ಅಲಕು ೧. = ಅಲುಗು. (ನಾ). ೨. ಹಲುಬೆ.

೩. ಹೆಣೆದ ತೆಂಗಿನ ಗರಿ.

ಅಲ(ಳ)ಕೆ (ನಾ). ೧. ಕುಬೇರನ ರಾಜಧಾನಿ;
ಆಳಕಾನಗರ. ೨. ಎಂಟರಿಂದ ಹತ್ತು
ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗ.

ಅಲಕ್ತಕ (ನಾ). ಅರಗು.

ಅಲಕ್ಷ್ಯ (ನಾ). ೧. ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದು;
ಕಡೆಗಣಿಸುವುದು. (ಗು). ೨. ಕಾಣಲಾಗದ;
ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದ.

ಅಲಗರ್ಜಿ (ನಾ). ಅಜಾಗರೂಕತೆ.

ಅಲಗು ೧. = ಅಲುಗು. (ನಾ). ೨. ಆಯುಧದ
ಅಂಚು. ೩. ಖಡ್ಗ. ೪. ಬಾಣ.

ಅಲತಗೆ (ನಾ). ಅರಗಿನ ರಸ.

ಅಲಪಾಟು (ನಾ). ೧. ಅಲೆದಾಟ. ೨. ಆಯಾಸ;
ದಣಿವು.

ಅಲಬು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು.

ಅಲರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ವಿಶಾಸವಾಗು; ಆಗಲಿ
ವಾಗು. (ನಾ). ೨. ಹೂವು; ಪುಷ್ಪ.
~ಅಂಬು = ಹೂವಿನ ಬಾಣ. ~ಅಗು
= ಹೂ ಬಿಡು. ~ಉಣೆ = ದುಂಬಿ.

ಅಲರಂಬ (ನಾ). ಹೂಬಾಣಗಳುಳ್ಳವನು;
ಮನ್ಮಥ.

ಅಲಱು(ರು) (ಕ್ರಿ). ಚದುರು; ಹಾಳಾಗು;
ಒಡೆ.

ಅಲ(ಳ)ರ್ಕ (ನಾ). ೧. ರೇಗಿದ ನಾಯಿ.
೨. ಹುಚ್ಚುನಾಯಿ. ೩. ಬಿಳಿಯ ಎಕ್ಕೆಯ
ಗಿಡ.

ಅಲರ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅರಳುವಂತೆ ಮಾಡು.
೨. ಚದುರಿಸು.

ಅಲವರಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಆಯಾಸ; ಕ್ಲೇಶ.
೨. ಆಸೆ.

ಅಲವರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಆಸೆಪಡು; ಹಾತೊರೆ.

ಅಲವಱು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಂಕಟಪಡು;
ದುಃಖಪಡು. ೨. ಹೆಚ್ಚು ಆಸೆಪಡು;
ಹಂಬಲಿಸು. ೩. ಕಷ್ಟಪಡು.

ಅಲವಲಕೆ = ಅಲವರಿಕೆ.

ಅಲವಲಸು = ಅಲವರಿಸು.

ಅಲಸ (ನಾ). ೧. ಸೋಮಾರಿ; ಅಲಸ್ಯ
ವುಳ್ಳವನು. ೨. ಸೋಮಾರಿತನ; ಅಲಸ್ಯ.
~ಇಕೆ = ೧. ಆಯಾಸ; ದಣಿವು; ಬಳಲಿಕೆ.
೨. ಅಲಸ್ಯ; ನಿಧಾನ; ಸಾವಕಾಶ.
೩. ಉದಾಸೀನತೆ; ಅಲಕ್ಷ್ಯ. ೪. ನಿದ್ರೆ;
ತೂಕಡಿಕೆ. ~ಇಗ = ಸೋಮಾರಿ.

ಅಲ(ಳ)ಸಂದೆ (ನಾ). ತಡಗುಣಿಯಂತೆ
ಒಂದು ಬಗೆಯ ದ್ವಿದಳಧಾನ್ಯ; ರಾಜಮಾಷೆ.
ಅಲಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಆಯಾಸಗೊಳ್ಳು.
೨. ತಡಮಾಡು; ಉದಾಸೀನಮಾಡು.

೩. ಜಾಲಾಡು; ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಅಲುಗಾಡಿಸು. (ನಾ). ೪. ಬಳಲಿಕೆ.

ಅಲಿ(೪) (ನಾ). ೧. ತುಂಬಿ; ಭ್ರಮರ.

೨. ಚೇಳು. ೩. ಕಾಗೆ. ೪. ಮದ್ಯ.

~ಕೀರನ್ಯಾಯ = ದುಂಬಿಯನ್ನು ನೇರಳೆ
ಹಣ್ಣೆಂದು ಗಿಳಿಯೂ ಗಿಳಿಯ ಕೊಕ್ಕನ್ನು
ಹೂವೆಂದು ದುಂಬಿಯೂ ಭ್ರಮಿಸಿ
ಮೇಲೆರಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಒಂದು
ನ್ಯಾಯ.

ಅಲಿಂಜರ (ನಾ). ನೀರಿನ ಹರವಿ; ಗುಡಾಣ.

ಅಲಿ(೪)ಕ (ನಾ). ಹಣೆ; ನೆತ್ತಿ. ~ಈಕ್ಷಣ
= ಶಿವ.

ಅಲಿ(೪)ಕ (ನಾ). ೧. ಅಸತ್ಯ; ಸುಳ್ಳು.

೨. ಕಪಟ; ಮೋಸ; ನಟನೆ. (ಗು).

೩. ಮೆಚ್ಚಲಾಗದ; ಸಂತೋಷಕರವಲ್ಲದ.

ಅಲುಂಕು = ಅಲುಗು.

ಅಲು(ಂ)ಬು (ಕ್ರಿ). ೧. ನೀರಿನಿಂದ ತೊಳೆ.

೨. ಅಲ್ಲಾಡಿಸು. (ನಾ). ೩. ಕಾಲು ತೊಳೆದ
ನೀರು.

ಅಲುಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಲ್ಲಾಡು; ಕದಲು.

೨. ಅಲ್ಲಾಡಿಸು. (ನಾ). ೩. ಅಲ್ಲಾಟ;
ಕಂಪನ.

ಅಲುಪು = ಅಲುಪು.

ಅಲುಮಾರು = ಅಲೈರ.

ಅಲೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಂಚರಿಸು. ೨. ಗುರಿಯಿಲ್ಲದೆ

ತಿರುಗಾಡು. ೩. ಸೋಲಿಸು. ೪. ಪೀಡಿಸು.

೫. ನಿವಾರಿಸು. ೬. ಮೂದಲಿಸು. ೭. ತಾಗು.

೮. ತೊಳೆ. (ನಾ). ೯. ತೊಂದರೆ; ಕಾಟ.

೧೦. ಬೀಸುವಿಕೆ. ೧೧. (ನೀರಿನ)ತೆರೆ; ತರಂಗ.

~ಕಾ(ಗಾ)ರೆ = ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುವವನು.

~ಕುಳಿ = ಅಲೆಮಾರಿ.

ಅಲೇಖ (ನಾ). ಬರೆಯುವ ಓಲೆ.

ಅಲ್ಪ (ನಾ). ೧. ತುಚ್ಛ; ಹೀನ. (ಗು).

೨. ಸಣ್ಣ; ಕೊಂಚ.

ಅಲ್ಪತ್ (ಅ). ಅವಶ್ಯವಾಗಿ; ನಿಸ್ಸಂದೇಹ
ವಾಗಿ.

ಅಲ್ಪೈರ (ನಾ). ಬೀರು; ಕಪಾಟು.

ಅಲ್ಪ (ನಾ). ಹಸಿಯ ಶುಂಠಿ; ಕಾರಗಣಿಸು.

ಅಲ್ಪಗಳೆ(ಕ್ರಿ). ೧. ನಿರಾಕರಿಸು. ೨. ಕಡೆಗಣಿಸು.

ಅಲ್ಪಣೆಗೆ = ಅಲ್ಪಳಿ.

ಅಲ್ಪಳಿ (ನಾ). ಮೇಳ; ವಿನೋದ. ~ಕಾಳೆಗೆ
= ಹುಸಿಕಾಳಗ.

ಅಲ್ಲಾಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಚಲಿಸು; ಅಲುಗಾಡು.

೨. ನಡುಗು. ೩. ಅಲ್ಲಾಡಿಸು; ತೊಗಾಡು.

ಅಲ್ಲು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸೇರಿಸು; ಹೆಣೆ; ನೇಯು.

೨. ಚಲಿಸು.

ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲ (ನಾ). ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ

ತೆರೆಗಳು ಏಳುವುದು; ಕ್ಷೋಭೆ.

ಅನಕರ (ನಾ). ಕಸ; ಧೂಳು.

ಅನಕಾಶ (ನಾ). ೧. ಅಂತರ. ೨. ಪುರುಸತ್ತು;

ಬಿಡುವು. ೩. ಅನುಕೂಲಸಂದರ್ಭ;

ಸೌಕರ್ಯ.

ಅನಕಿಲ(ಳ) (ನಾ). ಕೆಸರು; ರೊಚ್ಚು.

ಅನಕೀರ್ಣ (ಗು). ೧. ಎರಚಿದ; ಕೆದರಿದ.

೨. ತುಂಬಿದ. ೩. ಬಿಟ್ಟು.

ಅನಕುಂಚಿತ (ಗು). ಬಾಗಿಡ; ಮುದುಡಿದ.

ಅನಕುಂಠನ (ನಾ). ೧. ಮುಖ ಪರದೆ; ಮೇಲು

ಮುಸುಕು. ೨. ಸುತ್ತ ಗಟ್ಟಿವುದು;

ಆವರಿಸುವುದು.

ಅನಕ್ರಯ (ನಾ). ೧. ಬಾಡಿಗೆ. ೨. ಬೆಲೆ;

ಕ್ರಯ. ೩. ಕೂಲಿ. ೪. ಬಾಡಿಗೆಗಾಗಿ

ಕೊಡುವುದು.

ಅನಗಡ (ನಾ). ೧. ತೊಂದರೆ; ಅಪಘಾತ.

೨. ಸಾಹಸ; ಪರಾಕ್ರಮ. ೩. ಅಸಾಧ್ಯ

ವಾದುದು. ೪. ಭಯಂಕರವಾದುದು.

~ಇಸು = ೧. ಕಡೆಗಣಿಸು; ಹೀಯಾಳಿಸು.

೨. ಭಂಗಿಸು; ಸೋಲಿಸು.

ಅನಗಡೆಯ (ನಾ). ೧. ಸಾಹಸ. ೨. ತೊಂದರೆ;

ಅಪಾಯ. (ಗು). ೩. ಭಯಂಕರವಾದ ;
ರೌದ್ರವಾದ.
ಅನಗತ (ಗು). ೧. ಹೊರಟು ಹೋದ ;
ಕಳೆದುಹೋದ. ೨. ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ.
~ಅ(ವಾ)ಗು = ೧. ಲೀನವಾಗು ; ಐಕ್ಯ
ವಾಗು. ೨. ಗೊತ್ತಾಗು ; ತಿಳಿದುಬರು..
ಅನಗತಿ (ನಾ). ಜ್ಞಾನ ; ತಿಳಿವಳಿಕೆ.
ಅನಗಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಗ್ರಹಿಸು ; ಪಡೆ ;
ಹೊಂದು. ೨. ತೋರಿಸು ; ಪ್ರದರ್ಶಿಸು.
೩. ತಿರಸ್ಕರಿಸು ; ಪರಿಹಾಸ ಮಾಡು.
೪. = ಅನಗಹಿಸು.
ಅನಗವಿಸು = ಅನಗಹಿಸು.
ಅನಗಹಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಳಹೊಗು ; ಲೀನ
ವಾಗು. ೨. = ಅನಗ್ರಹಿಸು.
ಅನಗಲು(ಳಿ) (ನಾ). ಅತಿಶಯ ; ಅಧಿಕ.
~ಇಸು = ಉರವಣಿಸು ; ಅತಿಶಯವಾಗು.
ಅನಗಲು(ಳಿ)ಯ (ನಾ). ೧. ರಭಸದಿಂದ
ನುಗ್ಗುವ ಸ್ವಭಾವ. ೨. ಅತಿಶಯ ;
ಅಧಿಕ. ೩. ಪರಿಕರ.
ಅನಗಾಹ (ನಾ). ೧. ಮುಳುಗುವುದು.
೨. ಮುಳುಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದು.
೩. ನೀರಿನ ದೋಣಿ. ೪. ಅಳ. ~ಇಸು
= ೧. ಮುಳುಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡು. ೨. ನ್ಯಾಸಿಸು ;
ಹರಡು. ೩. ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿ.
ಅನಗಾಹನ = ಅನಗಾಹ.
ಅನಗೀತ (ಗು). ೧. ತಪ್ಪುತ್ತಪ್ಪಾಗಿ ಹಾಡಿದ.
೨. ನಿಂದಿಸಿದ. ೩. ಮತ್ತೆ ಕಂಡ.
ಅನಗುಂತನ = ಅನಕುಂತನ.
ಅನಗುಣ (ನಾ). ದುರ್ಗುಣ ; ದೋಷ.
ಅನಗ್ರಹ (ನಾ). ೧. ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದು.
೨. ಅಡ್ಡಿ. ೩. ಹತೋಟಿ. ೪. ಅನಾವೃಷ್ಟಿ.
೫. ಅನಿಯ ಹಣೆ. ೬. ಬೈಗಳಿನ ಮಾತು.
~ಇಸು = ೧. ಹಿಡಿ ; ಅಕ್ರಮಿಸು.
೨. ಆವರಿಸು. ೩. ಸ್ವೀಕರಿಸು.

ಅನಘಡ = ಅನಗಡ.

ಅನಚಯ (ನಾ). (ಹೂವು, ಹಣ್ಣು ಮೊದ
ಲಾದುವನ್ನು) ಕೊಯ್ಯುವುದು ; ಬಿಡಿಸು
ವುದು.

ಅನಚಲು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೇಸರಪಡು ;
ಜುಗುಪ್ಸೆಪಡು. (ನಾ). ೨. ಬೇಸರ ;
ಜುಗುಪ್ಸೆ.

ಅನಚು ೧. = ಅನುಚು. ೨. = ಅನಚಲು.

ಅನಚ್ಚನ್ನ(ಗು). ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ ; ಅವ್ಯತವಾದ.

ಅನಚ್ಚಿನ್ನ (ಗು). ೧. ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ;
ಮುಂದೆ. ೨. ನಿಶ್ಚಿತವಾದ. ೩. ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ.

ಅನಚ್ಚೇದ (ನಾ). ೧. ಕತ್ತರಿಸುವುದು.

೨. ಕತ್ತರಿಸಿದ ಭಾಗ. ೩. ಎಲ್ಲೆ ; ಮೇರೆ.

ಅನಜ್ಞತೆ (ನಾ). ಕಡೆಗಣಿಸುವುದು ; ಅಲಕ್ಷ್ಯ.

ಅನಜ್ಞೆ = ಅನಜ್ಞತೆ.

ಅನಟಿ (ನಾ). ಹಳ್ಳ ; ಕುಳಿ ; ರಂಧ್ರ.

ಅನಟಿಯು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೊಡು ; ಒಪ್ಪಿಸು.

೨. ಒದಗಿಸು. ೩. ಒಟ್ಟಾಗು. ೪. ಹರಡು.

೫. ಆದರಿಸು.

ಅನಟು (ನಾ). ೧. ಕೊರಳಿನ ಹಿಂಭಾಗ ;
ಹೆಕ್ಕತ್ತು. ೨. ಗುಳಿ ; ಬಿಲ.

ಅನಡೀನ (ನಾ). (ಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ) ಹಾರುತ್ತ
ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವುದು.

ಅನಡುಸವಡು (ನಾ). ೧. ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ
ನುರಿಯದಿರುವುದು. ೨. ಅನ್ಯವಸ್ಥೆ ;
ಗಡಿಬಿಡಿ. ೩. ಬೆರಕೆ ; ಮಿಶ್ರ.

ಅನಣ (ನಾ). ೧. ರಕ್ಷಣೆ. ೨. ತೃಪ್ತಿ. ~ಜವಣಿ
= ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಆಹಾರ.

ಅನತಂಸ (ನಾ). ೧. ಅಭರಣ. ೨. ಹೂ ಮಾಲೆ.

ಅನತರ = ಅನತಾರ. ~ಇಸು = ೧. ಇಳಿದು

ಬರು. ೨. ಅನತಾರ ಮಾಡು. ೩. ಉಂಟಾಗು.

೪. ಇಳಿಸು. ೫. ಬೇರೊಬ್ಬರ ಮಾತನ್ನು

ಉದ್ಧರಿಸು.

ಅನತರಣ (ನಾ). ೧. ಇಳಿಯುವುದು.

೨. ಅನತಾರ. ೩. ಸೋಪಾನ. ೪. ದಾಟು
ವುದು.
ಅನತರಣಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಗ್ರಂಥದ ಪೀಠಿಕೆ;
ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ. ೨. ಬೇರೊಂದು ಗ್ರಂಥದಿಂದ
ಉದ್ಧರಿಸಿ ಹೇಳುವ ವಿಷಯ.
ಅನತಾರ (ನಾ). ೧. ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವುದು.
೨. ದೇವತೆಗಳು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ
ಹುಟ್ಟುವುದು. ೩. ನಿರೂಪಣೆ. ೪. ಹತ್ತು
ಎಂಬ ಸಂಖ್ಯೆ. ೫. ವೇಷ; ರೂಪ.
ಅನತೀರ್ಣ (ಗು). ೧. ಇಳಿದ; ಇಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
೨. ದಾಟಿದ; ಹಾದು ಹೋದ.
೩. ಭಾಷಾಂತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
ಅನತೆ (ನಾ). ಸಂಕಟದ ಸ್ಥಿತಿ; ದುರ್ದೈವಿ;
ದುರವಸ್ಥೆ.
ಅನತೋಕೆ (ನಾ). ಕಂದುಹಾಕಿದ ಹಸು;
ಗರ್ಭಸ್ತ್ರಾವಾದ ಆಕಳು.
ಅನದಂಶ (ನಾ). ಮದ್ಯಪಾನದ ನಡುವೆ
ರುಚಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಂಜಿ
ಕೊಳ್ಳುವ ಮಾಂಸ, ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ
ಮುಂತಾದ ಪದಾರ್ಥ; ಚಾಕಣ.
ಅನದಾತ (ಗು). ೧. ಬಿಳಿದಾದ. ೨. ಹಳದಿ
ಯಾದ. ೩. ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ.
ಅನದಾನ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಕೆಲಸ.
೨. ನೆರವೇರಿಸಿದ ಕೆಲಸ. ೩. ಪರಾಕ್ರಮ;
ಶೌರು.
ಅನದಾರಣ (ನಾ). ೧. ಸೀಳುವುದು; ಭೇದಿಸು
ವುದು. ೨. ಕೈಗುದ್ದಲಿ; ಪಿಕ್ವಾಸಿ.
ಅನದ್ಯ (ಗು). ನಿಂದ್ಯವಾದ; ಹೀನವಾದ.
ಅನಧರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಕೇಳು;
ಚಿತ್ತಯಿಸು.
ಅನಧಾನ (ನಾ). ೧. ಗಮನಿಸುವಿಕೆ;
ಲಕ್ಷಿಸುವುದು. ೨. ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು
ವುದು. ೩. ಎಚ್ಚರಿಕೆ.
ಅನಧಾನಿ (ನಾ). ೧. ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿರು

ವನನು. ೨. ವೇದಾದಿಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ
ಮಾಡಿದವನು.
ಅನಧಾರಣ (ಣೆ) (ನಾ). ೧. ನಿಶ್ಚಯ;
ನಿರ್ಣಯ. ೨. ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವುದು.
ಅನಧಾರು (ನಾ). ದೇವತೆ, ಗುರು, ರಾಜ,
ಹಿರಿಯ ಮೊದಲಾದವರ ಗಮನವನ್ನು
ಸೆಳೆಯಲು ಬಳಸುವ ಮಾತು. ~ಇಸು
= ೧. ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಡು; ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದು
ಕೊಳ್ಳು. ೨. ಸ್ಮರಿಸು.
ಅನಧಿ (ನಾ). ೧. ಗಡು; ಮೇರೆ. ೨. ಬಲ.
೩. ಅನಕಾಶ. ೪. ರಂಧ್ರ; ತೂತು.
ಅನಧೀರಣ (ನಾ). ತಿರಸ್ಕಾರ.
ಅನಧೂತ (ನಾ). ೧. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಅಭಿಮಾನ
ವನ್ನೂ ತಳ್ಳಿಹಾಕಿದವನು. (ಗು).
೨. ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ.
ಅನನ (ನಾ). ೧. ಸಂರಕ್ಷಣೆ. ೨. ಸಂತೋಷ.
೩. ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದು. ೪. ಬಯಕೆ.
೫. ಅನುಗ್ರಹ. ೬. ವೇಗ. ೭. ಬಾಗುವುದು.
ಅನನತ (ನಾ). ೧. ನಮಸ್ಕರಿಸಿದವನು.
೨. ಕೀಳುದೆಸೆಯಲ್ಲಿರುವವನು. (ಗು).
೩. ಬಾಗಿಡ; ಬಗ್ಗಿದ; ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ.
~ಅಗು = ನಮಸ್ಕರಿಸು.
ಅನನತಿ (ನಾ). ೧. ನಮಸ್ಕಾರ. ೨. ಕೀಳುದೆನೆ.
ಅನನಿ (ನಾ). ೧. ಭೂಮಿ. ೨. ಕರಿಬೇವಿನ
ಗಿಡ. ೩. ಅಗಸೆ ಮರ.
ಅನಬೋಧಿ (ನಾ). ೧. ಎಚ್ಚರಿಕೆಗೊಳ್ಳುವುದು.
೨. ಆರಿವು. ೩. ವಿವೇಕ. ೪. ನಿರ್ಣಯ.
೫. ತರಬೇತು.
ಅನಬೋಧನ (ನಾ). ೧. ಎಚ್ಚರಿಸುವುದು.
೨. ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು.
ಅನಭೃಥ (ನಾ). ಯಾಗದ ಸಮಾಪ್ತಿ.
~ಸವನ = ಅನಭೃಥಸ್ನಾನ. ~ಸ್ನಾನ
= ಯಾಗ ಅಥವಾ ಮಂಗಳಕಾರ್ಯ
ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಮಾಡುವ ಸ್ನಾನ.

ಅನಮಯಾದೆ (ನಾ). ಅಗೌರವ; ಮಯಾದೆ
ಯಿಲ್ಲದುದು.

ಅನಮಾನ (ನಾ). ಅಪಮಾನ; ಅಗೌರವ.

ಅನಯವ (ನಾ). ೧. ಅಂಗ. ೨. ಭಾಗ.

೨. ಸೌಲಭ್ಯ. ೪. ಉದಾಸೀನತೆ.

ಅನರ (ನಾ). ೧. ಅನೆಯ ಹಿಂಗಾಲಿನ ತೊಡೆ.

(ಗು). ೨. ಹೀನವಾದ; ಕೆಳದರ್ಜೆಯ.

೨. ಅ ತರುವಾಯದ; ಕಡೆಯ.

ಅನರಜ (ನಾ). ತಮ್ಮ.

ಅನರೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ದ್ವಿದಳಧಾನ್ಯ.

೨. ದೇವ ರಮಣ; ಅಪ್ಸರೆ. ~ ಕಾಯಿ

= ಅನರೆಗಿಡದ ಕಾಯಿ.

ಅನರೋಧ (ನಾ). ೧. ಅಡ್ಡಿ. ಪ್ರತಿಬಂಧ.

೨. ಅಂತಃಪುರ; ರಾಣನಾಸ.

ಅನರೋಹ (ನಾ). ೧. ಇಳಿಯುವುದು.

೨. ವಿಳಲ. ೩. ಮರದ ಬುಡದಿಂದ ತುದಿಯ

ವರೆಗೂ ಹಬ್ಬಿರುವ ಬಳ್ಳಿ.

ಅನರೋಹಣ (ನಾ). ಇಳಿಯುವುದು.

ಅನಲು(ರು) (ಕ್ರಿ). ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಕಚ್ಚು.

ಅನರ್ಗೀಯ (ಗು). ೧. ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರದ.

೨. ಅಕ್ಷರಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಗೀಯ ವ್ಯಂಜನ
ಗಳಿಲ್ಲದ.

ಅನರ್ಜ್ಯ (ಗು). ಬಿಡಲಾಗದ.

ಅನರ್ಣ (ನಾ). ೧. ಅ ಮತ್ತು ಆ ಎಂಬ

ಅಕ್ಷರ. ೨. ಅಪವಾದ. (ಗು). ೩. ಬಣ್ಣ

ವಿಲ್ಲದ.

ಅನರ್ತಿ (ನಾ). ಬಡತನ; ಕಷ್ಟ.

ಅನಲ್(ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಟ್ಟು. (ನಾ).

೨. ಕುಟ್ಟುವಿಕೆ. ೩. ಅವಲಕ್ಕಿ. ೪. ಭತ್ತ,

ಜೋಳ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಪುರಿ.

೫. = ಅನ್ನಲ್.

ಅನಲ್(ಳ)ಂಬ (ನಾ). ೧. ಆಸರೆ; ಆಶ್ರಯ;

ಆಧಾರ. ೨. ನೆಲಹು; ನೆಲವು. ~ ಇಸು

= ೧. ಆಶ್ರಯಿಸು. ೨. (ಕಾವ್ಯದ) ನಸ್ತು

ವಾಗಿ ಅಥವಾ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು.

೩. ಇಳಿದೀಳು. ೪. ಅನುಸರಿಸು.

ಅನಲಕ್ಷಣ (ನಾ). ೧. ಅಶುಭ; ಅಮಂಗಳ.

(ಗು). ೨. ಒಳ್ಳೆಯ ರೂಪವಿಲ್ಲದ.

ಅನಲಗ್ನ (ನಾ). ೧. ಸೊಂಟ; ನಡು.

೨. ಅಶುಭ ಮುದೂರ್ತ. (ಗು). ೩. ಸೇರಿದ;

ಸೇರಿಕೊಂಡ; ಜೋಡಿಸಿದ.

ಅನಲಿಪ್ತ (ನಾ). ೧. ಗರ್ವಿಷ್ಠ; ಅಹಂಕಾರ.

(ಗು). ೨. ಲೇಪಿಸಿದ; ಬಳಿದ.

ಅನಲೀಡ (ಗು). ೧. ವ್ಯಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟು.

೨. ನೆಕ್ಕಲ್ಪಟ್ಟು.

ಅನಲೇಪ (ನಾ). ೧. ಲೇಪನ; ಬಳಿಯುವಿಕೆ.

೨. ದರ್ಪ. ೩. ಮದ; ಸೊಕ್ಕು. ೪. ಅಪವಾದ;

ಅರೋಪ.

ಅನಲೋಕ = ಅನಲೋಕನ.

ಅನಲೋಕನ (ನಾ). ೧. ನೋಡುವುದು;

ದರ್ಶನ. ೨. ಪರಿಶೀಲನೆ; ವಿಮರ್ಶೆ.

೩. ದೃಷ್ಟಿ.

ಅನಶಕುನ = ಅಪಶಕುನ.

ಅನಶಿಷ್ಟ (ಗು). ಉಳಿದ; ಮಿಕ್ಕ.

ಅನಶೇಷ (ನಾ). ಉಳಿದುದು; ಶೇಷ;

ಮಿಕ್ಕುದು.

ಅನಶ್ಯ (ನಾ). ೧. ಅಗತ್ಯ. (ಗು). ೨. ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ

ಸಿಕ್ಕದ. ೩. ತಪ್ಪಿಸಲಾಗದ; ಅನಿವಾರ್ಯ.

ಅನಷ್ಟಂಭ (ನಾ). ೧. ಅಶ್ರಯ. ೨. ನೆಲೆಯಾಗಿ

ನಿಲ್ಲುವುದು. ೩. ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ. ೪. ಅರಂಭ.

೫. ಕಂಭ. ೬. ಸೌಂದರ್ಯ. ೭. ಮೇಲ್ಮೆ.

೮. ಚಿನ್ನ. ೯. ಗರ್ವ.

ಅನಸಥ (ನಾ). ೧. ವಾಸಸ್ಥಾನ. ೨. ಗ್ರಾಮ.

೩. ಶಾಲೆ.

ಅನಸರ (ನಾ). ೧. ಸಮಯ; ಸನ್ನಿವೇಶ.

೨. ಅಗತ್ಯವಾದ ಕಾಲ. ೩. ಅನಕಾಶ.

೪. ಸಂದರ್ಭ. ೫. ಅಕುರ. ೬. ಅವಶ್ಯಕತೆ.

೭. ಒಂದು ವರ್ಷ. ೮. ಮಳೆ. ~ ಇಸು

= ಗ. ತ್ವರೆಗೊಳ್ಳು ; ಅತುರಪಡು.

೨. ಅತುರಪಡಿಸು ; ತ್ವರೆಗೊಳಿಸು.

ಅನಸರ್ಪ (ನಾ). ಬೇಡುಗಾರ ; ಗೂಢಚಾರ.

ಅನಸರ್ಪಿಣಿ (ನಾ). ಇಳಿತಾಯ ; ಕುಂದುವುದು.

ಅನಸಾನ (ನಾ). ಗ. ಕೊನೆ ; ಅಂತ್ಯ.

೨. ಸಾವು ; ಮರಣ.

ಅನಸ್ಯಂದ (ನಾ). ಗ. ದಾಳಿ ; ಮುತ್ತಿಗೆ.

೨. ಬಿಡಾರ ; ಶಾಣ್ಯ. ೩. ಆರೋಪಣೆ.

ಅನಸ್ಥೆ (ನಾ). ಗ. ಸ್ಥಿತಿ ; ಸನ್ನಿವೇಶ.

೨. ಮಜಲು ; ಘಟ್ಟ. ೩. ತೊಂದರೆ ;

ಕಷ್ಟ.

ಅನಹಿತ (ಗು). ಗ. ನಿಯೋಜಿಸಿದ.

೨. ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ.

ಅನಹೇಳನ (ನಾ). ಹೀಯಾಳಿಕೆ ; ಅವಮಾನ.

ಅನಳಿ = ಅಮಳ. ~ಚುಕ್ಕಿ = ಅತ್ತಿನೀ

ನಕ್ಷತ್ರ. ~ಜನಳಿ = ಗ. ಯಮಳ.

೨. ಒಂದೇ ಹರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳು.

ಅನಾಂತರ (ನಾ). ಗ. (ಸೈನ್ಯ, ಯುದ್ಧ,

ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಆಗುವ) ತೊಂದರೆ.

೨. ಗದ್ದಲ ; ಗಡಿಬಿಡಿ. (ಗು). ೩. ನಡುವೆ

ಉಂಟಾದ. ೪. ಮುಖ್ಯವಲ್ಲದ.

ಅನಾಕ್ಕು (ನಾ). ಗ. ಮಾತಿಲ್ಲದಿರುವುದು.

೨. ಮೂಕ. ~ಆಗಿಸು = ಮಾತನಾಡದಂತೆ

ಮಾಡು. ~ಆಗು = ಮಾತು ಹೊರಡ

ದಂತಾಗು.

ಅನಾಚ್ಛ (ನಾ). ಗ. ಬೈಗಳು ; ನಿಂದೆ. (ಗು).

೨. ನುಡಿಯಬಾರದ.

ಅನಾಜು (ನಾ). ಶಬ್ದ ; ಸದ್ದು.

ಅನಾಥವ್ಯ (ಗು). ಆಳತೆ ಮೀರಿದ ; ಭಾರಿಯಾದ.

ಅನಾರಿ (ಗು). ಸಂತತನಾಗಿ ನಡೆಯುವ.

~ಸ(ಫ)ಕ್ರ = ಎಡೆಬಿಡದೆ ನಡೆಯುವ

ಧರ್ಮಭಕ್ತ.

ಅನಾಸ (ಗು). ಬೆತ್ತಲೆಯಾದ ; ವಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲದ.

ಅವಿ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಅಡಗು ; ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊ.

(ನಾ). ೨. ಒಂದು ಆಳತೆ. ೩. ಕುರಿ.

೪. ಮೇಕೆ. ೫. ಸೂರ್ಯ. ೬. ಎಕ್ಕದ ಗಿಡ.

೭. ಬೆಟ್ಟ. ೮. ಗಾಳಿ. ೯. ಮುಟ್ಟಾದ

ಹೆಂಗಸು.

ಅವಿದ್ಧ (ನಾ). ಗ. ಕಿವಿ ಚುಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳದವನು.

(ಗು). ೨. ಕಿವಿ ಚುಚ್ಚಿದ.

ಅವಿದ್ಯೆ (ನಾ). ಗ. ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು ;

ಅಜ್ಞಾನ. ೨. ಮಾಯಾಸಂಜಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಅವಿಧೇಯ (ಗು). ಗ. ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಡದ.

೨. ವಿಧೇಯತೆಯಿಲ್ಲದಿರುವ ; ಹೇಳಿದಂತೆ

ಕೇಳದ. ~ತನ = ವಿಧೇಯತೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ;

ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಡದೆ ಇರುವಿಕೆ.

ಅವಿನಾಭಾವ (ನಾ). ಒಂದನ್ನೊಂದು ಆಗಲದೆ

ಇರುವಿಕೆ.

ಅವಿನ್ಯಾಣ (ನಾ). ಅಭಿಜ್ಞಾನ ; ಗುರುತು ;

ಕುರುಹು.

ಅವಿಭಕ್ತ (ಗು). ಗ. ವಿಭಾಗವಾಗದ ; ಪಾಲು

ಮಾಡದಿರುವ. ೨. ಬೇರೆ ಮಾಡದ ;

ಒಂದಾಗಿರುವ. ~ಕುಟುಂಬ = ವಿಭಾಗ

ವಾಗದೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರುವ ಕುಟುಂಬ.

ಅವಿಭಾಜ್ಯ (ಗು). ಗ. ವಿಭಾಗಿಸಬಾರದ.

೨. ವಿಭಾಗಿಸಲು ಆಗದ. ೩. ನಿಶ್ಚೇಷವಾಗಿ

ಭಾಗಾಹಾರ ಮಾಡಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲದ.

ಅವಿರತ (ಗು). ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ; ನಿರಂತರವಾದ ;

ಒಂದೇ ಸಮವಾದ.

ಅವಿವೇಕ (ನಾ). ಗ. ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ;

ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಸಾಲದಿರುವುದು. ೨. ಭ್ರಾಂತಿ ;

ಅಧ್ಯಾಸ.

ಅವಿಶ್ರಾಂತ (ಗು). ಗ. ನಿರಂತರವಾದ ;

ಎಡೆಬಿಡದ. ೨. ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹೊಂದದ.

ಅವಿಶ್ವಾಸ (ನಾ). ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ;

ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು.

ಅವು (ಕ್ರಿ). ಒನಕೆಯಿಂದ ಕುಟ್ಟು.

ಅವು(ಂ)ಕು = ಅಮುಂಕು. ~ಅಟಿ = ಒತ್ತಡ;
ಅಮುಕುವಿಕೆ.

ಅವುಂಡು (ನಾ). ೧. ದವಡೆ. ೨. ಕೆಳತುಟಿ.

ಅವುಗು (ನಾ). ಹಾಲುಖೋವದಿಂದ ಮಾಡಿದ
ಕಡುಬು.

ಅವುಟು (ನಾ). ೧. ಮೂರೂವರೆ. ೨. ಸಿಡಿ
ಮದ್ದನ್ನು ಹಾ ರಿ ಸು ವ ಸಣ್ಣ ಭರಂಗಿ.

೩. ತೋರಿಕೆಯ ಮಾತು.

ಅವುಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಲ್ಲಿ ನಿಂ ದ ಕಚ್ಚು.

೨. ಮೆಲುಕಾಡಿಸು. ೩. = ಅ ವು ಂ ಡು.

೪. ಕಾಳು; ಅಗಲು. ೫. ಒರಟಾದದ್ದು;
ನುರಿಯದ್ದು.

ಅವುತಣ (ನಾ). ೧. ಉತ್ತಮವೂ ರಸಭರಿತವೂ
ಆದ ಊಟಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನ. ೨. ರಸಭರಿತವಾದ
ಊಟ.

ಅನೇಕ್ಷಣ (ನಾ). ೧. ನೋಡುವುದು.
೨. ಪರಿಶೀಲನೆ; ನಿಮರ್ಶ.

ಅನ್ಯಕ್ತ (ನಾ). ೧. ಪರಮಾತ್ಮ. ೨. ಶಿವ.
೩. ಕಾಮ. ೪. ಮೂರ್ಖ. ೫. ಚಿನ್ನ.
(ಗು). ೬. ಅಸ್ಪೃಷ್ಯವಾದ.

ಅನ್ಯಯ (ನಾ). ೧. ಮೋಕ್ಷ. ೨. ನಿರ್ವಿಕಾರ
ನಾದ ಪರಮಾತ್ಮ. ೩. (ವ್ಯಾಕ) ರೂಪಭೇದ
ಹೊಂದದ ಶಬ್ದ. (ಗು). ೪. ನಷ್ಟಹೊಂದದ;
ವಿಕಾರವಾಗದ. ~ಪದ = ಶಾಶ್ವತವಾದ
ಸ್ಥಾನ; ಮೋಕ್ಷ.

ಅನ್ಯವಚ್ಛಿನ್ನ (ಗು). ಎಡೆಬಿಡದ; ನಡುವೆ
ಕತ್ತರಿಸಿಹೋಗದ; ನಿರಂತರವಾದ.

ಅನ್ಯವಧಾನ (ನಾ). ೧. ಬಿಡುವಿಲ್ಲದಿರುವುದು;
ಸಂತತವಾಗಿರುವುದು. ೨. ಅವಧಾನವಿಲ್ಲ
ದಿರುವುದು; ಅಜಾಗರೂಕತೆ. (ಗು).
೩. ಮುಸುಕಾಗಲಿ, ಮರೆಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲದ.

ಅನ್ಯಾಜ (ಗು). ನಿಷ್ಕಪಟವಾದ; ಸಹಜವಾದ.
ಅನ್ವಾಡಿಸು = ಅನ್ವಳಿಸು.

ಅನ್ವಲ್ (ಗು). ೧. ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ.
೨. ನೇರವಾದ.

ಅನ್ವಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಆಕ್ರಮಿಸು. ೨. ಮೀರು.

೩. ಉರವಣಿಸು. ೪. ಪೀಡಿಸು. ೫. ಹಿಂದೆಗೆ.

ಅನ್ವಾಳಿ (ನಾ). ಕೈಲಾಗದವನು; ಹೆಣ್ಣುಗ.
~ತನ = ಹೆಣ್ಣುಗತನ; ಅಶಕ್ತತೆ.

ಅನ್ವೈ(ವ್ಯ) (ನಾ). ೧. ತಾಯಿ. ೨. ರಾಣಿವಾಸದ
ದಾಸಿ.

ಅಶನ (ನಾ). ೧. ತಿನ್ನುವುದು. ೨. ಆಹಾರ.

ಅಶನಿ (ನಾ). ೧. ಸಿಡಿಲು. ೨. ವಜ್ರಾಯುಧ.

ಅಶರೀರ (ನಾ). ೧. ಕಾಮ; ಮನ್ಮಥ.

೨. ಆಕಾಶ. (ಗು). ೩. ಶರೀರವಿಲ್ಲದ. ~ಧ್ವನಿ

= ಅಶರೀರವಾಣಿ. ~ವಾಣಿ = ಶರೀರ
ಕಾಣದೆ ಕೇಳಿಬರುವ ಮಾತು; ಆಕಾಶವಾಣಿ.

ಅಶಿರ (ನಾ). ೧. ಅಗ್ನಿ. ೨. ಸೂರ್ಯ.
೩. ಗಾಳಿ.

ಅಶೇಷ (ಗು). ಶೇಷವಿಲ್ಲದಿರುವ. ~ಸಮಯ
= ೧. ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯ. ೨. ಎಲ್ಲಾ
ಮತಧರ್ಮ.

ಅಶೋಕ (ನಾ). ೧. ದೇವತೆ. ೨. ಸಂನ್ಯಾಸಿ.

೩. ಮೌರ್ಯವಂಶದ ಒಬ್ಬ ರಾಜ.

೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ. (ಗು).

೫. ದುಃಖವಿಲ್ಲದ.

ಅಶ್ಮ (ನಾ). ೧. ಕಲ್ಲು. ೨. ಮೇಘ. ~ಗರ್ಭ
= ಪಚ್ಚಿ; ಮರಕತಮಣಿ. ~ಪುಷ್ಪ
= ಕಲ್ಲುಹೂವು; ಪಾಚಿ; ಹಾವಸೆ.

ಅಶ್ಮಜ (ನಾ). ೧. ಕಾವಿಕಲ್ಲು. ೨. ಶಿಲಾಜಿಮ್.
೩. ಕದ್ಬಿಣ.

ಅಶ್ಮರಿ (ನಾ). ಮೂತ್ರ ಕೋಶದ ಒಂದು
ರೋಗ; ಕಲ್ಲುಕಟ್ಟು.

ಅಶ್ರಿ (ನಾ). ೧. ಮೂಲೆ. ೨. ವಿಣು; ಅಂಜನ.

ಅಶ್ರು (ನಾ). ಕಣ್ಣೀರು.

ಅಶ್ಲೀಲ (ಗು). ೧. ಅಮಂಗಳವಾದ.
೨. ಅಸಭ್ಯವಾದ.

ಅಶ್ವ (ನಾ). ಕುದುರೆ. ~ಮುಖ = ೧. ಕುದುರೆ
ಮುಖವುಳ್ಳವನು; ಕಿನ್ನರ. ೨. ಹಯಗ್ರೀವ.
~ಮೇಧ = ಕುದುರೆಯನ್ನು ಬಲಿಕೊಡುವ
ಒಂದು ಯಾಗ. ~ಶಾಲೆ = ಕುದುರೆಯ
ಲಾಯ. ~ಹೃದಯ = ಅಶ್ವವಿದ್ಯೆಯ
ಮಾರ್ಗ.

ಅಶ್ವತ್ಥ (ನಾ). ಅರಳೀಮರ.

ಅಶ್ವತ್ಥಾನ್ವ (ನಾ). ೧. ಕುದುರೆಯ ಶಕ್ತಿ,
-ವೇಗ. ೨. ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರ ಮಗ.

ಅಶ್ವಿನಿ (ನಾ). ೧. ಅಶ್ವಿನಿದೇವತೆಗಳ ತಾಯಿ.

೨. ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲ
ನೆಯದು.

ಅಷಾಢ (ನಾ). ೧. ಅಷಾಢಮಾಸ.

೨. ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಅಥವಾ ಯತಿಯು ಕೈಯಲ್ಲಿ
ಹಿಡಿಯುವ ಮುತ್ತುಗದ ದಂಡ.

೩. ಪೂರ್ವಾಷಾಢ ಅಥವಾ ಉತ್ತರಾಷಾಢ
ನಕ್ಷತ್ರ(ದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು). ೪. ಮಲಯ
ಪರ್ವತ.

ಅಷ್ಟ (ನಾ). ಎಂಟು. ~ಗುಣ = ೧. ಎಂಟು

ಮಡಿ. ೨. = ಅಷ್ಟಭೋಗ. ~ದರಿದ್ರ
= ಬಹಳ ಬಡವ. ~ಭೋಗ = ಮನೆ,
ಹಾಸುಗೆ, ವಸ್ತ್ರ, ಆಭರಣ, ಸ್ತ್ರೀ, ಪುಷ್ಪ,
ಗಂಧ, ತಾಂಬೂಲ ಎಂಬ ಎಂಟು
ವಸ್ತುಗಳು.

ಅಷ್ಟಕ (ನಾ). ೧. ಎಂಟು ಭಾಗಗಳುಳ್ಳದ್ದು.

೨. ಎಂಟು ಪದ್ಯ ಅಥವಾ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನುಳ್ಳ
ಕವಿತಾರಚನೆ.

ಅಷ್ಟಮ (ಗು). ಎಂಟನೆಯ.

ಅಷ್ಟಮಿ (ನಾ). ಚಾಂದ್ರಮಾನ ಪಕ್ಷದ
ಎಂಟನೆಯ ದಿನ.

ಅಷ್ಟವೆ (ನಾ). ಅಷ್ಟಮಿ ತಥಿ.

ಅಷ್ಟಾದಶ (ನಾ). ಹದಿನೆಂಟು.

ಅಷ್ಟಾಪದ (ನಾ). ೧. ಎಂಟು ಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ
ಪ್ರಾಣಿ; ಶರಭ. ೨. ಜೇಡರ ಹುಳು.

೩. ಚಿನ್ನ. ೪. ಚದುರಂಗದ ಅಥವಾ
ಪಗಡೆಯ ಮಣೆ. ೫. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಕಾಡುಮಲ್ಲಿಗೆ. ~ಮಯ = ಚಿನ್ನದಿಂದ
ಮಾಡಿದ್ದು. ~ರಿಪು = ೧. ಗಂಡಭೇರುಂಡ.
೨. ಸಿಂಹ.

ಅಷ್ಟಾವಂಕ = ಅಷ್ಟಾವಕ್ರ.

ಅಷ್ಟಾವಕ್ರ (ನಾ). ೧. ಬಹಳ ವಿಕಾರವಾದ
ಅನಯವಗಳುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿ. ೨. ಬಹಳ
ವಿಕಾರವುಳ್ಳದ್ದು.

ಅಷ್ಟು (ನಾ). ಆ ಪರಿಮಾಣ; ಆ ಅಳತೆ.

ಅಷ್ಟೋತ್ತರ (ನಾ). ೧. ನೂರೊಂಟು ನಾಮ
ಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ನಡೆಸುವ
ದೇವತಾರ್ಚನೆ. ೨. ನೂರೊಂಟು ನಾಮ
ಗಳುಳ್ಳ ದೇವತಾಸ್ತೋತ್ರ. ೩. ಒಂದೇ
ಮಂತ್ರವನ್ನು ನೂರೊಂಟುಬಾರಿ ಪಠಿಸುವುದು.

೪. ಚೈಗಳು. ~ಶತ = ನೂರೊಂಟು.

ಅಷ್ಟಿ (ನಾ). ಹಣ್ಣಿನ ಬೀಜ ಅಥವಾ ಓಟ.

ಅಸ (ನಾ). ೧. ದುರ್ಬಲತೆ. ೨. ಹೊಂದಿಕೆ.

೩. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ. ೪. ವೇಗ. ೫. ಹಸನು
ಮಾಡುವುದು. ~ಅ(ವ)ಚಾ(ಳಿ) = ಶಕ್ತಿ

ಗುಂದು. ~ಕಚಾ(ಳಿ) = ೧. ಅತಿಕ್ರಮಿಸು.

೨. ತುಂಬಾ ಪೆಚ್ಚಾಗು. ೩. ತಪ್ಪಿಸು.

೪. ನಶತಪ್ಪು. ~ಕಚಾ(ಳಿ)ಹ = ಕೈಮಾರು

ವುದು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡಿಸು = ಹಾಳುಮಾಡು.

~ಬಡಿ = ಅಗಸನು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಒಗೆಯು

ವಂತೆ ಹೊಡೆ. ~ಮ(ವ)ನೆ = ಅಗಸನ

ಮನೆ. ~ಮಸೆ = ಸಣ್ಣ ಗಾಯ. ~ವಸ

= ೧. ಆತುರ. ೨. ದುಡುಕುವುದು.

೩. ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ. ೪. ಅವಶ್ಯ.

ಅಸಂಕೀರ್ಣ (ಗು). ೧. ಬೆರಸಿ ಹೋಗದ.

೨. ಸರಳವಾದ.

ಅಸಂಕ್ಲ್ಪಪ್ರ (ನಾ). ೧. ಐದು ಬಗೆಯ ಭಿಕ್ಷೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. (ಗು). ೨. ನಿಯಮಿತ
ವಲ್ಲದ.

ಅಸಂಖ್ಯ (ಗು). ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ.
 ಅಸಂಖ್ಯಾತ = ಅಸಂಖ್ಯ.
 ಅಸಂಗ (ನಾ). ೧. ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದವನು.
 (ಗು). ೨. ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದ.
 ಅಸಂಗತ (ನಾ). ೧. ಅಸಂಬಂಧವಾದುದು.
 (ಗು). ೨. ಹೊಂದದ.
 ಅಸಂಗತಿ (ನಾ). ೧. ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಿರುವುದು.
 ೨. ಅನೌಚಿತ್ಯ.
 ಅಸಂತುಷ್ಟ (ಗು). ೧. ಸಂತೋಷವಿಲ್ಲದ.
 ೨. ತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲದ. ~ಚಿತ್ತ = ಅತ್ಯಪ್ತ.
 ಅಸಂತುಷ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಅಸಂತೋಷ.
 ೨. ಅತ್ಯಪ್ತಿ.
 ಅಸಂಧೇಯ (ಗು). ೧. ಸಂಧಿ ಮಾಡಲು
 ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲದ. ೨. ಬೆಸೆಯಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲದ.
 ಅಸಂಬಂಧ (ಗು). ಹೊಂದಿಕೆಯಿಲ್ಲದ.
 ~ಪ್ರಲಾಪ = ಪ್ರಸ್ತುತವಲ್ಲದ, ಹೊಂದಾ
 ಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಮಾತು.
 ಅಸಂಬಾಧ (ನಾ). ೧. ನಿರ್ಬಂಧವಿಲ್ಲದಿರು
 ವುದು. (ಗು). ೨. ಜನಸಮ್ಮರ್ಧವಿಲ್ಲದ.
 ೩. ವಿಶಾಲವಾದ.
 ಅಸಂಭವ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರ.
 (ಗು). ೨. ಉಂಟಾಗಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲದ.
 ಅಸಂಭವನೀಯ = ಅಸಂಭವ.
 ಅಸಂಭಾವಿತ (ನಾ). ೧. ಸಂಭಾವಿತನಲ್ಲದವನು.
 (ಗು). ೨. ಯೋಚಿಸಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲದ.
 ಅಸಂಭಾವ್ಯ (ಗು). ಊಹೆಗೆ ನಿಲುಕದ.
 ಅಸಂಸ್ಕೃತ (ನಾ). ೧. ಉತ್ತಮವಾದ
 ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯದವನು. (ಗು).
 ೨. ಉತ್ತಮವಾದ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು
 ಪಡೆಯದ. ೩. ಸಂಸ್ಕೃತವಲ್ಲದ. ೪. ನಯ
 ಗೊಳಿಸಿ ಒಗ್ಗರಣೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ
 ವಾಸನೆ ಕೆಟ್ಟದ.
 ಅಸಂಹತ (ನಾ). ೧. ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ನಿಂತ
 ಸೈನ್ಯವ್ಯೂಹ. (ಗು). ೨. ಸಡಿಲವಾದ.

ಅಸಕ್ತ (ನಾ). ಅಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವನು.
 ಅಸಗ ೧. = ಅಗಸ. ೨. ಒಂದು ಪಕ್ಷಿ.
 ~ಪ(ವ)ರಿ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಟ.
 ~ಪೂ(ವೊ)ಯ್ = ಅಗಸನ ಹೊಡೆತ.
 ಅಸಗಜಾ(ಶಿ) (ಕ್ರಿ). ನಾಶಮಾಡು.
 ಅಸಡ್ಡಾಳ (ನಾ). ೧. ಕ್ರಮವಿಲ್ಲದಿರುವುದು;
 ಅನ್ಯವಸ್ಥೆ. ೨. ಕುರೂಪ. (ಗು).
 ೩. ಕುರೂಪವಾದ. ೪. ಕ್ಷುದ್ರವಾದ.
 ಅಸಡ್ಡೆ (ನಾ). ಅಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು;
 ಅಲಕ್ಷ್ಯ; ಔದಾಸೀನ್ಯ; ಉಪೇಕ್ಷೆ.
 ಅಸತಿ (ನಾ). ನೀತಿಗೆಟ್ಟ ಹೆಂಗಸು. ~ವಸಥ
 = ಜಾರಿಯ ಮನೆ.
 ಅಸತ್ಯಥೆ (ನಾ). ೧. ಕೆಟ್ಟಕಥೆ. ೨. ಕೆಟ್ಟವರ
 ಕಥೆ.
 ಅಸತ್ತು (ನಾ). ೧. ಇಲ್ಲದಿರುವುದು. ೨. ಸತ್ಯ
 ವಲ್ಲದ್ದು. ೩. ಕೆಟ್ಟದ್ದು.
 ಅಸದರ್ಥ (ನಾ). ೧. ಕೆಟ್ಟಅರ್ಥ. ೨. ಅನ್ಯಾಯದ
 ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ದ್ರವ್ಯ. ೩. ಕೆಟ್ಟ
 ಉದ್ದೇಶ.
 ಅಸದಳ (ನಾ). ೧. ಅಸಾಧ್ಯ. ೨. ಅತಿಶಯ.
 ಅಸದಾಖ್ಯಾತಿ (ನಾ). ಕವಿಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು.
 ಅಸದಾಗ್ರಹ (ನಾ). ಸಲ್ಲದ ಹಟ.
 ಅಸದೃಶ (ಗು). ೧. ಅಸಮಾನವಾದ.
 ೨. ಅನುಚಿತವಾದ.
 ಅಸದ್ವ್ಯಾಧ (ನಾ). ಅನುಚಿತವಾದ ವಾದ.
 ಅಸನ (ನಾ). ಅಹಾರ. ~ಬೆಸನ = ಅಹಾರದ
 ಚಿಂತೆ.
 ಅಸನರಿ (ನಾ). ೧. ಉಪಾಯಗಾರ.
 ೨. ದುರ್ಬಲ.
 ಅಸನಿ (ನಾ). ವಜ್ರಾಯುಧ.
 ಅಸಭ್ಯ (ಗು). ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯಿಲ್ಲದ.
 ಅಸಮ (ಗು). ೧. ಸಮವಲ್ಲದ. ೨. ಸಮಾನ
 ವಿಲ್ಲದ. ೩. ಬೆಸಸಂಖ್ಯೆಯ. ~ಅಂಬಕ
 = ವಿಪಮಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು; ಶಿವ.

~ಅಸ್ತ = ೧. ಬೆಸ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಬಾಣ.
 ೨. ವಿಷಮ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಬಾಣಗಳುಳ್ಳವನು;
 ಮನ್ಮಥ.
 ಅಸಮಾಧಾನ (ನಾ). ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲದಿರು
 ವುದು.
 ಅಸಮ್ಮತ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಕಾವ್ಯದೋಷ.
 (ಗು). ೨. ಒಪ್ಪಲಾಗದ.
 ಅಸರಂತ (ಗು). ೧. ನಿರಂತರವಾದ. (ಅ).
 ೨. ಯಾವಾಗಲೂ.
 ಅಸರಪಸರ (ನಾ). ಅವಕಾಶ; ಅಸರೆ.
 ಅಸಲ್ (ಲು) (ನಾ). ೧. ಮೂಲಧನ. (ಗು).
 ೨. ಮೂಲವಾದ. ೩. ಅಪ್ಪಟನಾದ.
 ~ಅಧಿಕಾರ = ಒಂದು ಹುದ್ದೆಗೆ ಹೊಂದಿ
 ಕೊಂಡು ಹೋದ ಅಧಿಕಾರ. ~ಕ್ರಯ
 = ನಿಜವಾದ ಬೆಲೆ. ~ಪ್ರತಿ = ಮೂಲಪ್ರತಿ.
 ~ಮೂಲು = ಶುದ್ಧವಾದ ವಸ್ತು. ~ಸನದು
 = ಮೂಲಪತ್ರ.
 ಅಸಲಿ (ನಾ). ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು
 ಬಗೆಯ ಅಭರಣ.
 ಅಸಲೇಕಾರ (ನಾ). ಮುಖ್ಯಕರ್ತ.
 ಅಸರ್ವಣ (ಗು). ಸರ್ವಣವಲ್ಲದ; ವಿಜಾತೀಯ.
 ಅಸರ್ವಸ (ನಾ). ೧. ಆತುರ; ತ್ವರೆ. ೨. ದುಡುಕು
 ವುಮ. ೩. ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ. ~ (೦) ಕೊ (ಗೊ) ಫ್
 = ೧. ಆತುರಪಡು. ೨. ಬಾಡು; ಕಂದು.
 ಅಸಹಕಾರ (ನಾ). ಸಹಕರಿಸದೆ ಇರುವುದು.
 ಅಸಹನ (ನೆ) (ನಾ). ೧. ಸೈರಣೆಯಿಲ್ಲದಿರು
 ವುದು. ೨. ಶತ್ರು.
 ಅಸಹಾಯ (ಗು). ೧. ಸಹಾಯಕನಿಲ್ಲದ.
 ೨. ಇತರರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ
 ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ.
 ಅಸಹ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸೈರಣೆಯಿಲ್ಲದವನು. (ಗು).
 ೨. ಸಹಿಸಲಾಗದ.
 ಅಸಕೆ (ನಾ). ದುರ್ಬಲ; ಶಕ್ತಿಹೀನ.
 ಅಸಾಧಾರಣ (ಗು). ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ.

ಅಸಾಧು (ನಾ). ೧. ಸಾಧುವಲ್ಲದುದು.
 ೨. ಸಾಧುವಲ್ಲದವನು. (ಗು). ೩. ಉಚಿತ
 ವಲ್ಲದ.
 ಅಸಾಧ್ಯ (ನಾ). ೧. ಗಟ್ಟಿಗ. (ಗು). ೨. ಶಕ್ಯ
 ವಲ್ಲದ.
 ಅಸಾರ (ಗು). ನಿರುಪಯೋಗವಾದ.
 ಅಸಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಚೆಲ್ಲು. ೨. ನಡುಗು.
 ೩. ಸಣ್ಣದಾಗು. (ನಾ). ೪. ಕತ್ತಿ.
 ~ಇ(ಯಿ)ಡು = ಅರೆಯುವ ಕಲ್ಲಿನ
 ಮೇಲಿಡು. ~ವಿ(ಯೇ)ಣು = ೧. ಕತ್ತಿಯ
 ಗಾಯ. ೨. ಖಡ್ಗಯುಧ. ೩. ಮೋಸ.
 ~ಕ(ಗ)ಲ್ಲು = ಸಂಬಾರ ಮುಂತಾದುವನ್ನು
 ಅರೆಯುವ ಅಡಿಗಲ್ಲು. ~ಧಾರಾವ್ರತ
 = ೧. ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗಿನ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟು
 ನಡೆಯುವಂತೆ ಆಚರಿಸಲು ಬಲು ಕಷ್ಟವಾದ
 ಒಂದು ವ್ರತ. ೨. ದಂಪತಿಗಳು ಏಕಶಯ್ಯ
 ಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಂಯಮದಿಂದ ಇರುವುದು.
 ~ಧಾರೆ = ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗು. ~ಧಾವಕ
 = ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯುವವನು.
 ~ಪತ್ರ = ೧. ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗು.
 ೨. = ಅಸಿಧಾರಾವ್ರತ. ೩. ಕತ್ತಿಯ ಬರೆ.
 ೪. ಕತ್ತಿಯ ಆಕಾರದ ಎಲೆಗಳುಳ್ಳ ಮರ.
 ೫. ಒಂದು ನರಕ. ೬. ಕಬ್ಬು. ~ಮುಸೆ
 = ಕತ್ತಿಯ ನಟಿನಿಂದಾದ ಗಾಯ. ~ಹೇಡಿ
 = ಖಡ್ಗಪಾಣೆ.
 ಅಸಿಕ (ನಾ). ೧. ತೆಳ್ಳಗಿರುವವನು. ೨. ಸಣ್ಣ
 ಕತ್ತಿ.
 ಅಸಿತ (ನಾ). ೧. ಕಪ್ಪು. ೨. ಆಹಾರ.
 ೩. ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ. ೪. ಶನಿ. (ಗು).
 ೫. ಬಿಳುಪಲ್ಲದ. ~ಅಂಬರ = ೧. ನೀರಿ
 ವಸ್ತು. ೨. ನೀರಿ ವಸ್ತುವುಳ್ಳವನು;
 ಬಲರಾಮ. ~ರಕ್ತ = ೧. ಕಪ್ಪಾದ ರಕ್ತ.
 ೨. ಅಗ್ನಿಯ ಏಳು ನಾಲಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
 ೩. ಕಪ್ಪು, ಕೆಂಪು ಮಿಶ್ರವಾಗಿರುವ.

ಅಸಿದು(ಯ) (ಗು). ತಳ್ಳಿ ಗಿರು ವ.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಸಣ್ಣವಾಗು.

ಅಸಿಮಿಸಿ (ನಾ). ಹಿಂದೆಮುಂದೆ ನೋಡುವುದು;
ಅನುಮಾನ.

ಅಸೀನು (ಗು). ಎಲ್ಲೆ ಯಿಲ್ಲವ.

ಅಸು (ನಾ). ೧. ಪ್ರಾಣ. ೨. ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ
ಕಿತ್ತುಕೊಂಡದ್ದು. ~ (ಂ)ಕೊ(ಗೊ)ಳ್

= ೧. ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆಗೆ. ೨. ಹೆದರು.

೩. ಅಶ್ವರ್ಯಪಡು. ೪. ಮನಸ್ಸನ್ನು

ಅಪಹರಿಸು. ~ಕು(ಗು)ಡಿ = ಸಾಯಿಸು.

~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಸತ್ತ ಕುಗ್ಗು. ~ಧಾರಣೆ

= ಜೀವನವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವುದು. ~ಪಿ(ವಿ)ಡಿ

= ೧. ಬದುಕಿರು. ೨. ವೇಗದಿಂದ ಎದುರು

ಜಿಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು; ಮಲ್ಲ

ಯುದ್ಧದ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ. ~ನೋತ್ಸ

= ಸಾವು.

ಅಸು(ಂ)ಬು (ಕ್ರಿ). ಅಲ್ಲಾಡಿಸು.

ಅಸುಗೆ(ಕೆ) (ನಾ). ಅಶೋಕವೃಕ್ಷ.

ಅಸುರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಸಹ್ಯಪಡು.

೨. ಆಯಾಸಗೊಳ್ಳು.

ಅಸುರ (ನಾ). ರಾಕ್ಷಸ. ~ಅಂತಕ = ದೈತ್ಯ

ರನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವವನು; ವಿಷ್ಣು.

ಅಸುರುಸರು (ನಾ). ದಣಿವಿನಿಂದಾಗುವ

ಉಸುರು; ಆಯಾಸ.

ಅಸುವೆ = ಅಸಿಗಲ್ಲು.

ಅಸೂಯೆ (ನಾ). ೧. ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು. ೨. ದ್ವೇಷ.

ಅಸ್ಯಕ್ಕು (ನಾ). ರಕ್ತ.

ಅಸ್ಯಗ್ಧರ (ನಾ). ಹೆಂಗಸರ ರಕ್ತಸ್ರಾವರೋಗ.

ಅಸ್ಯತಿ (ನಾ). ೧. ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆ. ೨. ಸುಳ್ಳು.

ಅಸೇಚಕ (ನಾ). ೧. ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಲು ಶಕ್ತವಿಲ್ಲ

ದವನು. ೨. ಎಷ್ಟು ತಿಂದರೂ ತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲ

ದವನು.

ಅಸೇಚನ (ಗು). ಎಷ್ಟು ನೋಡಿದರೂ ತೃಪ್ತಿ

ಯಾಗದಿರುವ.

ಅಸೇಧ (ನಾ). ಅಡ್ಡಿ; ನಿರೋಧ.

ಅಸೇನ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸೇವೆಗೆ ಅನರ್ಹನಾದವನು.

(ಗು). ೨. ಸೇವಿಸಬಾರದ; ಮಾಡಬಾರದ.

ಅಸ್ಪಲಿತ (ಗು). ೧. ಅಲ್ಲಾಡದ. ೨. ಬೀಳದ.

೩. ತಪ್ಪದ.

ಅಸ್ತ (ನಾ). ೧. ಪಶ್ಚಿಮ ಪರ್ವತ. ೨. ಸಾವು;

ಕೊನೆ. ೩. (ಹೊತ್ತು) ಮುಳುಗುವಿಕೆ.

(ಗು). ೪. ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟ. ೫. ನಿವಾರಿಸಿದ.

೬. ಕಳೆದುಹೋದ. ೭. ಮುಳುಗಿಹೋದ.

~ಅಂತರಗತ = ಅಸ್ತಪರ್ವತದೊಳಗೆ

ಸೇರಿದವನು. ~ಅಚಲ(ಳ) = ಸೂರ್ಯನು

ಮುಳುಗಿ ಮರೆಯಾಗುವಂತೆ ತೋರುವ

ಪರ್ವತ. ~ಅಬ್ಧಿ = ಸೂರ್ಯನು

ಮುಳುಗುವ ಸಮುದ್ರ; ಪಶ್ಚಿಮಸಮುದ್ರ.

~ದವ = ಅಡಗಿದ ಅಥವಾ ನಂದಿದ ಕಾಡು

ಕಿಚ್ಚುಳ್ಳ. ~ಪ್ರಾಪ್ತಿ = ಮುಳುಗುವುದು.

~ರಾಗ = ಸಂಜೆಗೆಂಪು. ~ವಿಳಾಸ

= ಸಂತೋಷವು ಮರೆಯಾದವನು.

ಅಸ್ತಂಗತ (ನಾ). ೧. ಮುಳುಗಿದವನು.

೨. ನಷ್ಟವಾದವನು.

ಅಸ್ತಗಾಮಿ (ಗು). ಮುಳುಗುತ್ತಿರುವ.

ಅಸ್ತಮಯ(ನಾ). (ಹೊತ್ತು) ಮುಳುಗುವುದು.

ಅಸ್ತಮಾನ = ಅಸ್ತಮಯ.

ಅಸ್ತಮಿತ (ಗು). ೧. ಮುಳುಗಿದ. ೨. ಕಳೆದು

ಹೋದ.

ಅಸ್ತಮಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುಳುಗು. ೨. ಸಾಯು.

ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ (ನಾ). ಅಕ್ರಮವಾಗಿರುವುದು;

ಅಸಂಬದ್ಧ.

ಅಸ್ತಿತ್ವ (ನಾ). ಇರುವಿಕೆ.

ಅಸ್ತಿಭಾರ = ಅಸ್ತಿವಾರ.

ಅಸ್ತಿವಾರ (ನಾ). ತಳಹದಿ; ಬುನಾದಿ.

ಅಸ್ತೇಯ (ನಾ). ಕದಿಯದಿರುವುದು.

~ಭಾವನೆ = ಇತರರ ವಸ್ತುವನ್ನು

ಬಯಸದಿರುವುದು.

ಅಸ್ತೋಕ (ನಾ). ೧. ಆತಿಶಯ. (ಗು).
 ೨. ಅಧಿಕವಾದ.
 ಅಸ್ತ (ನಾ). ೧. ಬಾಣ. ೨. ಆಯುಧ.
 ~ಜೀವ = ೧. ಆಯುಧದ ಬಲದಿಂದ
 ಜೀವಿಸುವವನು; ಸೈನಿಕ. ೨. ಬೇಡರವನು.
 ಅಸ್ತಿ (ನಾ). ಅಸ್ತಧಾರಿ; ಬಿಲ್ಲಾರ.
 ಅಸ್ಥಿ (ನಾ). ಮೂಳೆ; ಎಲುಬು. ~ಸಾರ
 = ಮಜ್ಜೆಯೆಂಬ ಧಾತು. ~ಸ್ರಾವ=ಮೂಳೆ
 ಕರಗಿ ಹರಿಯುವ ಒಂದು ರೋಗ;
 ಶ್ವೇತಸ್ರಾವ.
 ಅಸ್ನಿಗ್ಧ (ಗು). ೧. ಜಿಡ್ಡಿಲ್ಲದ. ೨. ಕ್ರೂರವಾದ.
 ಅಸ್ತಪ್ತ (ಗು). ಸ್ತಪ್ತವಾಗಿಲ್ಲದ.
 ಅಸ್ತೃತ್ಯ (ಗು). ೧. ಮುಟ್ಟಿ ಬಾರದ.
 ೨. ಮುಟ್ಟಲಾಗದ.
 ಅಸ್ತದೀಯ (ನಾ). ೧. ನಮ್ಮದು. (ಗು).
 ೨. ನಮಗೆ ಸೇರಿದ.
 ಅಸ್ತೇರ (ಗು). ೧. ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಲ್ಲದ.
 ೨. ಅರಳದ.
 ಅಸ್ರ (ನಾ). ೧. ಕಣ್ಣೀರು. ೨. ಕೂದಲು.
 ೩. ರಕ್ತ.
 ಅಸ್ರಪ (ನಾ). ರಕ್ತ ಕುಡಿಯುವವನು;
 ರಾಕ್ಷಸ.
 ಅಸ್ತಪ್ತ (ನಾ). ೧. ದೇವತೆ. (ಗು).
 ೨. ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲದ.
 ಅಸ್ತರ (ನಾ). ೧. (ವ್ಯಾಕ) ಸ್ವರವಲ್ಲದ್ದು.
 (ಗು). ೨. ಸ್ವರವಲ್ಲದ. ೩. ಸ್ವರವಿಲ್ಲದ.
 ಅಸ್ತಪ್ತ (ಗು). ಆರೋಗ್ಯವಿಲ್ಲದ.
 ಅಸ್ತಾಧ್ಯಾಯ (ನಾ). ೧. ವೇದಾಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ
 ದಿರುವುದು. ೨. ವೇದಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದವನು.
 ಅಸ್ತಾಭಾವಿಕ (ಗು). ಸಹಜವಲ್ಲದ;
 ಕೃತಕವಾದ.
 ಅಹಂ (ನಾ). ೧. ನಾನು ಎಂಬ ಭಾವ.
 ೨. ಗರ್ವ.
 ಅಹಂಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗರ್ವಿಸು.

ಅಹಂಕಾರ (ನಾ). ೧. ಗರ್ವ. ೨. ಅಂತಃಕರಣ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
 ಅಹಂಕೃತಿ = ಅಹಂಕಾರ.
 ಅಹಂಗೆ (ಅ). ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ; ಹಾಗೆ.
 ಅಹಂತವ್ಯ (ಗು). ಕೊಲ್ಲ ಬಾರದ.
 ಅಹಂತೆ (ನಾ). ಹೆಮ್ಮೆ; ಸೊಕ್ಕು.
 ಅಹಂಮನ್ಯ (ನಾ). ೧. ತಾನು ಮೇಲೆಂದು
 ತಿಳಿದವನು. ೨. ತಾನು ದೇವರ ಅಂಶವೆಂದು
 ತಿಳಿದವನು.
 ಅಹಂಮಮತೆ (ನಾ). ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನದು
 ಎಂಬ ಭಾವ.
 ಅಹಃಪತಿ (ನಾ). ಹಗಲಿನ ಒಡೆಯ;
 ಸೂರ್ಯ. ~ಸುತ = ೧. ಸೂರ್ಯಪುತ್ರ.
 ೨. ಶನಿ. ೩. ಯಮ. ೪. ಸುಗ್ರೀವ.
 ೫. ಕರ್ಣ.
 ಅವತ (ನಾ). ೧. ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆ. ೨. ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ
 ಸಿಕ್ಕದವನು. (ಗು). ೩. ಹೊಡೆಯಲ್ಪಡದ.
 ೪. ಒಗೆಯದ. ೫. ಕುಗ್ಗದ.
 ಅಹನಿ (ನಾ). ಹಗಲು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ.
 ಅಪಮಹಮಿಕ(ಕೆ) (ನಾ). ೧. ನಾನು
 ಮುಂದು, ತಾನು ಮುಂದು ಎಂದು
 ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಿಂದ
 ನುಗ್ಗುವುದು. ೨. ಅಹಂಕಾರ.
 ಅಹರಹ (ನಾ). ಪ್ರತಿದಿನ.
 ಅಹರ್ನಿಶಿ (ಅ). ಹಗಲಿರುಳು.
 ಅಹರ್ಪತಿ = ಅಹಃಪತಿ.
 ಅಹಲೆಕಾರ (ನಾ). ಕೆಳದರ್ಜೆಯ ಕೆಲಸಗಾರ.
 ಅಹವಾಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ತಮಗಿರುವ
 ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ
 ಮಾಡುವ ವಿನಂತಿ; ಮನವಿ. ೨. ವರದಿ.
 ೩. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ.
 ಅಹಸ್ಸು (ನಾ). ಹಗಲು.
 ಅಹಾರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಪರ್ವತ. (ಗು).
 ೨. ಅಪಹರಿಸಲು ಆಗದ.

ಅಹಿ (ನಾ). ೧. ಹಾವು. ೨. ವೃತ್ರನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸ. ೩. ರಾಹು. ~ಕಟಕ = ೧. ಸರ್ಪವನ್ನು ಕೈಕಡಗವಾಗಿ ಹೊಂದಿದವನು; ಶಿವ. ೨. ಹಾವುಗಳ ಗುಂಪು. ~ಭಯ = ೧. ಹಾವಿನ ದೆಸೆಯಿಂದಾದ ಹೆದರಿಕೆ. ೨. ಸ್ವಪಕ್ಷದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಭಯ. ಅಹಿಂಸೆ (ನಾ). ಹಿಂಸೆ ಮಾಡದಿರುವುದು. ಅಹಿಕ (ನಾ). ೧. ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕುರುಡು ಹಾವು. ಅಹಿತ (ನಾ). ೧. ಶತ್ರು. (ಗು). ೨. ವಿರೋಧವಾದ. ಅಹಿಧರ (ನಾ). ಸರ್ಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು; ಶಿವ. ಅಹಿಪ (ನಾ). ಹಾವುಗಳ ಒಡೆಯ; ಸರ್ಪರಾಜ; ಅದಿಶೇಷ. ಅಹಿಭುಕ್ಯ (ನಾ). ೧. ಹಾವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಪ್ರಾಣಿ. ೨. ನವಿಲು. ೩. ಗರುಡ. ೪. ಮುಂಗುಸಿ. ಅಹಿಮ (ಗು). ತಂಪಿಲ್ಲದ; ಬಿಸಿಯಾದ. ~ಕರ = ಉಷ್ಣ ಕಿರಣ; ಸೂರ್ಯ. ಅಹಿರಣಿ (ನಾ). ಎರಡು ತಲೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಾವು; ಇರ್ತಲೆಗ. ಅಹಿರ್ಬುದ್ಧ್ಯ (ನಾ). ಈಶ್ವರ; ಶಿವ. ಅಹೀನ (ನಾ). ೧. ಸರ್ಪರಾಜ. (ಗು). ೨. ಹೀನವಲ್ಲದ. ಅಹೇತು (ನಾ). ೧. (ಕಾನ್ಯಮಿ) ಅತಿಶಯವೆಂಬ ಅಲಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭೇದ. (ಗು). ೨. ಕಾರಣವಲ್ಲದ. ೩. ಕಾರಣವಿಲ್ಲದ. ಅಹೋರಾತ್ರಿ (ನಾ). ಹಗಲು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ. ಅಹ್ನ (ನಾ). ಹಗಲುವೇಳೆ. ಅರ್ ೧. = ಅರ್. (ಗು). ೨. ಕೋಳಿವಲವಾದ. ೩. ಮಂದವಾದ. ~ಒಪ್ಪಿತೆ = ನೀರಿನ ಸಣ್ಣ ಒರೆತ. ~ನೆತ್ತಿ = (ಎಳೆಯ ಮಗುವಿನ) ಮೈದುವಾದ ನೆತ್ತಿ. ~ನೆಲ = ಜಾಗುವೆಲ.

ಅಳಕ (ನಾ). ೧. ಸಡಿಲ; ಅಳಕ. ೨. ಲೇಖನವಸ್ತು. ೩. ಒಂದು ಅಳತೆ. ಅಳಗ (ನಾ). ೧. ಹವಳ. ೨. ಹವಳದ ಬಣ್ಣದ ಹಸು, ಕುದುರೆ; ನಾಯಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿ. ೩. ಸುಂದರ; ಚೆಲುವ. ೪. ಹಜೆ. ಅಳಗೆ (ನಾ). ಮಡಕೆ. ಅಳತೆ (ನಾ). ಪ್ರಮಾಣ; ಪರಿಮಿತಿ. ಅಳದಕ್ಕಿ (ಗು). ಗೋಳಾಡುವ ಸ್ವಭಾವದ. ಅಳಬಳ (ನಾ). ೧. ಶಕ್ತಿ. ೨. ಸನ್ನಿವೇಶ. ೩. ಉದ್ದೇಶ. ಅಳರಿ = ಅರಳಿ. ಅಳಿಝ (ಅ, ರು, ಣ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಭಯಪಡು. ೨. ನಡುಗು. ೩. ನಾಶವಾಗು. ೪. ನಾಶಮಾಡು. (ನಾ). ೫. ಭಯ. ೬. ಸಂಕಟ. ಅಳರ್ಪು (ನಾ). ೧. ಭಯ. ೨. ಮನೋವ್ಯಥೆ. ಅಳವಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ವಶವಾಗು. ೨. ದೃಢವಾಗು. ೩. ಸಾಧ್ಯವಾಗು. ೪. ಒಪ್ಪು. ೫. ಉಂಟಾಗು. ೬. ಕೊಡು. ~ಇಕೆ = ೧. ಹೊಂದಿಕೆ. ೨. ರೀತಿ. ೩. ಅನುಕೂಲತೆ. ~ಇಸು = ೧. ಹೊಂದಿಸು. ೨. ವಶಪಡಿಸು. ೩. ಶಮನಮಾಡು. ೪. ಉಂಟಾಗು. ೫. ವ್ಯಾಪಿಸು. ಅಳವಳ (ನಾ). ದುಃಖ; ವ್ಯಥೆ. ಅಳವಳ್ಯ (ನಾ). ವ್ಯವಹಾರಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವನು; ಪೆದ್ದೆ. ಅಳವಿ ೧. = ಅಳವು. ೨. ವಶ. ೩. ವಿಶ್ವಾಸ. ೪. ಯುಕ್ತ. ~ತ(ದ)ಪ್ಪು = ೧. ಹೆಚ್ಚಾಗು. ೨. ಗುರಿ ಪಪ್ಪು. ೩. ಶಕ್ತಿಗುಂದು. ಅಳವು (ನಾ). ೧. ಶಕ್ತಿ. ೨. ಸಾಧ್ಯವಾದುದು. ೩. ಅಳತೆ. ೪. ಹತ್ತಿರ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಡು = ೧. ಅಳತೆಗೆ ಸಿಕ್ಕು. ೨. ಒಡಗಿಸು. ಅಳವೆ (ನಾ). ೧. ಕೈತರಿಗೆ ಸಾಗುವಳಿ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದುಕೊಡುವ ಒಪ್ಪಂದ. ೨. ನದೀಮುಖ. ೩. ನೀರಿನ ಮಿಡುಗಂದಿ; ತೂಟು.

ಅಳಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸುರತಧ್ವನಿ ಮಾಡು.

೨. ಅಳೆಯಿಸು. (ನಾ). ೩. ಸುರತಧ್ವನಿ.

೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ.

ಅಳಿ ೧. = ಅಱ. ೨. ಎಳೆಯದು. ೩. = ಅಲಿ.

ಅಳಿಪ (ನಾ). ಅಸೆಗಾರ; ಬಯಸುವವನು.

ಅಳಿಪು(ವು,ಹು) ೧. = ಅಱಿಪು. ೨. ಅತಿ
ಯಾಸೆಪಡು. (ನಾ). ೩. ಅತಿಯಾಸೆ.

ಅಳಿಯ (ನಾ). ೧. ಮಗಳ ಗಂಡ.

೨. ಸೋದರಿಯ ಮಗ; ಸೋದರಳಿಯ.

~ತನ = ೧. ಅಳಿಯನಾಗಿರುವಿಕೆ.

೨. ಮದುವೆಯಾದ ಮೊದಲ ದೀಪಾವಳಿ
ಯಲ್ಲಿ ಅಳಿಯನಿಗೆ ಮಾಡುವ ಅದರೋಪ
ಚಾರ. ~ಸಂತಾನ = ಸೋದರಳಿಯನಿಗೆ
ಮನೆತನದ ಅಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕುನಿಯಮ.

ಅಳಿಱ್ (ನಾ). ಕೆಸರು; ಬದಿ.

ಅಳಿಲು ೧. = ಅಣಿಲ್. ೨. ಜಾರುವುದು.

ಅಳಿವಣಿಗೆ (ನಾ). ಕೀಳುದೆಸೆ.

ಅಳುಂಕು (ಕ್ರಿ). ಅಲುಗಾಡು.

ಅಳುಂಬ (ನಾ). ೧. ಅತಿಶಯ. ೨. ಮನೋ
ಹರವಾದುದು. ೩. ಆಶ್ರಯ.

ಅಳುಕು ೧. = ಅಳ್ಳು. ೨. ಮುಳ್ಳುಜುಚ್ಚಿ
ನೋಯು. ೩. ಬರೆಸು. (ನಾ). ೪. ಜುಚ್ಚಿದ
ಮುಳ್ಳಿನಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ನೋವು.

ಅಳುರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ವ್ಯಾಪ್ತಿಹೊಂದು.
೨. ಸುಡು. ೩. ಚದರಿಹೋಗು. (ನಾ).
೪. ವಿಸ್ತಾರ.

ಅಳುರ್ಚು (ಕ್ರಿ). ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡು.
ಅಳುವೆ (ನಾ). ನದಿಗಳು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರುವ
ಸ್ಥಳ; ನದೀಮುಖ.

ಅಳೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಳತೆ ಮಾಡು. (ನಾ).
೨. ಮಜ್ಜೆಗೆ.

ಅಳೆತ (ನಾ). ಅಳೆಯುವುದು; ಅಳತೆ.

ಅಳ್ಳು (ಕ್ರಿ). ೧. ಭಯಪಡು. ೨. ಹಿಂಜರಿ.

೩. ಶಕ್ತಿಹೀನವಾಗು. ೪. ನಡುಗು. (ನಾ).

ಞ. ಭಯ. ~ಅಡು = ೧. ಭಯದಿಂದ
ನಡುಗು. ೨. ಬಳಲು; ಶಿಥಿಲವಾಗು.

ಅಳ್ಳರಿ (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಗುಹೆ.

ಅಳ್ಳಕ (ನಾ). ೧. ಸಡಿಲ. ೨. ಸಡಿಲವಾದ
ಕಟ್ಟು.

ಅಳ್ಳಿಱ(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಧ್ವನಿ ಮಾಡು;
ಶಬ್ದಮಾಡು. ೨. ಅಲುಗಾಡು. ೩. ಅಲು
ಗಾಡಿಸು. ೪. ಜುಚ್ಚು. (ನಾ). ೫. ಧ್ವನಿ;
ಶಬ್ದ.

ಅಳ್ಳು (ಕ್ರಿ). ೧. ಚಲಿಸು; ಅಲುಗು. (ನಾ).
೨. ಅಂಗಡಿ, ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯ ಅಳೆಯುವ
ಕೂಲಿಗಾಗಿ ನಿಗದಿತ ಧಾನ್ಯ.

ಅಳ್ಳಿ (ನಾ). ೧. ಹೊಟ್ಟೆಯ ಒಂದು ಪಕ್ಕ;
ಪಕ್ಕೆ. ೨. ಸಡಿಲ. ೩. ಏಡಿ. ~ಕುಡಿ
= ಪಕ್ಕೆಯ ಕಡೆ. ~ಜೊಳ್ಳೆತನ = ನಿಸ್ಸಾರ
ವಾಗಿರುವುದು.

ಅಳ್ಳಿದೆ = ಅಳ್ಳಿದೆ.

ಅಳ್ಳಿದೆ (ನಾ). ೧. ನಡುಗುವ ಎದೆ.
೨. ಚಂಚಲವಾದ ಮನಸ್ಸು. ೩. ಹೆದರುವ
ವ್ಯಕ್ತಿ.

ಅಱ್(ಳ್ಳ,ಳ್ಳು,ಱು) (ಕ್ರಿ). ೧. ರೋದನ
ಮಾಡು. (ನಾ). ೨. ರೋದನ.

ಅಱ(ಳ್ಳ)ಲ್(ಱು) (ಕ್ರಿ). ೧. ದುಃಖಪಡು.
(ನಾ). ೨. ವ್ಯಥೆ. ೩. ಭಯ. ~ಪಾಡು
= ದುಃಖದ ಸ್ಥಿತಿ.

ಅಱ(ಳ್ಳ)ಲ್ಟೆ (ನಾ). ದುಃಖ.

ಅಱ(ಳ್ಳ) (ಕ್ರಿ). ೧. ನಾಶವಾಗು. ೨. ಮರೆ
ಯಾಗು. ೩. ನಾಶಪಡಿಸು. (ನಾ).
೪. ನಾಶ. ೫. ಅಲ್ಪತನ. ೬. ಅಳತೆ
ಪಾತ್ರೆಯ ತಳದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವ ದ್ರವ.
~ಒ(ಯೊ)ಡಲ್ = ನಶ್ವರವಾದ ದೇಹ.
~ಕ = ನೀಚ; ಕೆಡುಕೆ. ~ಚಟ್ಟು = ಹೀನ
ವಾದ ಶಿಷ್ಯತನ. ~ನೆತ್ತಿ = ಕೆಟ್ಟಬರಹ
ದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹಣ; ದುರದೃಷ್ಟ.

~ಬಿ ಡು = ಎಣ್ಣೆ ಮೊದಲಾದ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು
 ತುಂ ಬಿ ಚೆಲ್ಲು ವಂ ತೆ ಅಳಿ. ~ಬೀಳು
 =ಅಳಿಬಿಡು. ~ಬೇನೆ = ಗ. ಸ್ವಲ್ಪನೋವು.
 ೨. ಕೆಟ್ಟರೋಗ. ~ಮಂತ್ರ = ಗ. ಹೀನವಾದ
 ಮಂತ್ರ. ೨. ಹೀನವಾದ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆ.
 ~ಮನ = ಗ. ದುರ್ಬಲವಾದ ಮನಸ್ಸು.
 ೨. ದುರ್ಬಲವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನು.
 ಅಜ್ಞಾ(ಳಿ)ಪ (ನಾ). ಗ. ನಾಶಮಾಡುವವನು.
 ೨. ಅಲ್ಪನಾದವನು.
 ಅಜ್ಞಾ(ಳಿ)ಪು(ವು,ಹು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ನಾಶಮಾಡು.
 (ನಾ). ೨. ನಾಶ. ೩. ಜೀರ್ಣವಾಗಿರುವಿಕೆ.
 ಅಜ್ಞಾ(ಳ್ಳು)ಹ (ನಾ). ಅಳುವಿಕೆ.
 ಅಜ್ಞಾ(ಳ್ಳು)ಜ (ನಾ). ಗ. ಹೊಟ್ಟೆ ಕಿಚ್ಚು;
 ಅಸೂಯೆ. ೨. ಆಶ್ಚರ್ಯ.
 ಅಜ್ಞಾ(ಳ್ಳು)ಜ್ಞ(ರ,ರೆ,ಣು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಪ್ರೀತಿ
 ತೋರು. (ನಾ). ೨. ಪ್ರೀತಿ.
 ಅಜ್ಞಾ(ಳ್ಳು)ವೆ (ನಾ). ಪರಾಕ್ರಮ.

ಅಜ್ಞಾ(ಳ್ಳು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಜೀರ್ಣವಾಗು. (ನಾ).
 ೨. ಜೀರ್ಣಿಸಿದ ಸ್ಥಿತಿ. ~ಅಮೆ = ಅಜೀರ್ಣ
 ವಾಗಿರುವುದು. ~ಅಡು = ಗ. ಪೂರ್ತಿ
 ನಷ್ಟವಾಗು. ೨. ಲಯಗೊಳಿಸು.
 ಅಜ್ಞಾ(ಳ್ಳು) = ಅಜ್ಞಾಹ.
 ಅಜ್ಞಾ(ಳ್ಳು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಲಯವಾಗು.
 ೨. ಕುಗ್ಗು. ~ಇಸು = ಗ. ಕ್ಷೀಣಿಸು.
 ೨. ಅಡಗಿಸು; ಹೋಗಲಾಡಿಸು.
 ಅಜ್ಞಾ(ಳ್ಳು) (ನಾ). ಗ. ಪ್ರೀತಿ. ೨. ಸಂತೋಷ.
 ~ಕು(ಗು)ಂದು = ಆ ಸಕ್ತಿಗುಂದು.
 ~ಪ(ವ)ಡು = ಗ. ಸಂತೋಷಿಸು.
 ೨. ಪ್ರೀತಿಸು.
 ಅಜ್ಞಾ(ಳ್ಳು)ಗೆ (ನಾ). ಗ. ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವಳು.
 ೨. ನಲ್ಲೆ; ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರಳು.
 ಅಜ್ಞಾ(ಳ್ಳು) (ಕ್ರಿ). ನೆನೆಯಿಸು; ಅದ್ದು.
 ಅಜ್ಞಾ(ಳ್ಳು) = ಅಜ್ಞಾ.
 ಅಜ್ಞಾ(ಳ್ಳು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸುಡು. ೨. ವ್ಯಾಪಿಸು.

ಆ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಎರಡನೆಯ ವರ್ಣ; ಅಕಾರ.
 ಆ(ಂ)ಕೆ (ನಾ). ೧. ಎದುರಿಸುವಿಕೆ; ಪ್ರತಿಭಟನೆ. ೨. ಅಸರೆ; ಊರೆ. ~ಗೆಯ್ = ೧. ಊರೆಯಾಗಿ ಕೊಡು. ೨. ನಮಸ್ಕರಿಸು.
 ಆಂಗಿಕ (ಗು). ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
 ಆಂಗೀರಸ (ನಾ). ೧. ಆಂಗೀರಸ್ ವಂಶದವನು. ೨. ದೇವತೆಗಳ ಗುರುವಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿ. ೩. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಆರನೆಯದು.
 ಆಂಗುಲಿ (ನಾ). ಹಸುವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವವನು.
 ಆಂಗೊಳಗು (ನಾ). ಹಸುವಿನ ಗೊರಸು.
 ಆಂಗ್ಲ (ನಾ). ೧. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಜನಾಂಗದವನು. (ಗು): ೨. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಜನಾಂಗದವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
 ಆಂಡಾರಿ (ನಾ). ಭಕ್ತ; ಶರಣ.
 ಆಂಡಿ (ನಾ). ಶೈವಸಂನ್ಯಾಸಿ; ಜಂಗಮ.
 ಆಂತರ (ಗು). ಒಳಗಿನ; ನಡುವಣ.
 ಆಂತರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಒಳಗುಟ್ಟು. ೨. ಆಂತರಂಗದ ಸ್ನೇಹ. ೩. ಮನಸ್ಸು.
 ಆಂತ್ರ (ನಾ). ೧. ಕರುಳು. (ಗು). ೨. ಕರುಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
 ಅಂದುಗಲ್ಲು (ನಾ). ೧. ಹೊರೆಯನ್ನು ಇಳಿಸಲು ನೆಟ್ಟಿರುವ ಹಾಸುಗಲ್ಲು. ೨. ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲು.
 ಅಂದೋಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ತೂಗಾಡುವುದು. ೨. ಉಯ್ಯಾಲೆ. ೩. ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ. ೪. ಚಂಚಲತೆ.
 ಅಂದೋಲಕ (ನಾ). ೧. ತೂಗಾಡುವಿಕೆ. ೨. ಗಡಿಯಾರದ ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತ ಚಲಿಸುವ ಲೋಲಕದಂಡ.
 ಅಂದೋಲ(ಳ)ನ ೧. = ಅಂದೋಲ. ೨. ಚಳುವಳಿ.

ಅಂದೋಲಿ(ಳ)ತ (ನಾ). ೧. ತೂಗಾಡಿ. ೨. ಉಯ್ಯಾಲೆ ಅಟ. (ಗು). ೩. ತೂಗಾಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು.
 ಅಂಧಸಿಕ (ನಾ). ಅಡಿಗೆಯವನು.
 ಅಂಧ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕುರುಡು. ೨. ಕತ್ತಲು.
 ಅಂಧ್ರ (ನಾ). ೧. ತೆಲುಗು ಭಾಷೆ. ೨. ತೆಲುಗು ದೇಶ. ೩. ತೆಲುಗು ದೇಶದವನು.
 ಅಂಬೊಡೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಡೆ.
 ಅಂಶಿಕ (ಗು). ಅಂಶಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಅಪೂರ್ಣವಾದ.
 ಅಕಂಪನ (ನಾ). ನಡುಕ; ಅಲ್ಲಾಟ.
 ಅಕಂಪಿತ (ಗು). ನಡುಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟು.
 ಅಕಂಪಿಸು (ಕ್ರಿ). ನಡುಗು; ಅಲ್ಲಾಡು.
 ಅಕರ (ನಾ). ೧. ಬಾಯಾರಿಕೆ. ೨. ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಾನ. ೩. ಗುಂಪು. ೪. ಗಣ. ೫. ಹಳ್ಳಿ. ೬. ಅವಕಾಶ. ೭. ಮರದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಲೋಹದಲ್ಲಿ ರಂಧ್ರವನ್ನು ಕೊರೆಯುವ ಸಾಧನ; ಬೈರಿಗೆ. ~ಗ್ರಂಥ = ಅಧಾರವಾದ ಗ್ರಂಥ. ~ಮಂಡಳಿಕ = ಗಣಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ.
 ಅಕರಣ(ಣೆ) (ನಾ). ೧. ಕರೆಯುವುದು; ಅಹ್ವಾನ. ೨. ಶೇಖರಣೆ. ೩. ಕಂದಾಯ ನಿರ್ಧಾರ.
 ಅಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಂಗೀಕರಿಸು; ಸ್ವೀಕರಿಸು. ೨. ಬರಮಾಡಿಕೊ. ೩. ತೆಗೆದುಕೊ. ೪. ಭಯಗೊಳ್ಳು. ೫. ನಿಗ್ರಹಿಸು. ೬. ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ೭. ಆಕಾರವನ್ನು ತಾಳು. ೮. ಆಸೆಪಡು.
 ಅಕರ್ಣನ (ನಾ). ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳುವುದು.
 ಅಕರ್ಣಸು (ಕ್ರಿ). ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳು.
 ಅಕರ್ಷ (ನಾ). ೧. ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆಯುವುದು. ೨. ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಣವನ್ನು ಹೂಡಿ ಪ್ರಯೋಗ

ಕ್ಯಾಗಿ ಸೆಳೆಯುವುದು. ೩. ಮನಸ್ಸು ಪರವಶವಾಗುವುದು. ೪. ಪಗಡೆಯ ಅಟ್ಟ, ಕಾಯಿ, ದಾಳ, ಹಾಸು ಮೊದಲಾದುವು. ಅಕರ್ಷಕ (ನಾ). ೧. ಅಯಸ್ಕಾಂತ. (ಗು). ೨. (ಮನಸ್ಸನ್ನು) ಸೆಳೆಯುವ. ಅಕರ್ಷಣ(ಣ) (ನಾ). ೧. ಸೆಳೆತ. ೨. ಸುಲಿಗೆ. ಅಕರ್ಷಿ (ನಾ). ಬಾ ವಿ ಯಿ ಂ ದ ನೀರನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತುವ ಸಾಧನ; ಏತ. ಅಕಲನ(ನೆ) (ನಾ). ೧. ತೇಖರಿಸುವುದು. ೨. ಗ್ರಹಿಸುವುದು; ತಿಳಿಯುವುದು. ಅಕಲಿ(ಳ)ತ (ಗು). ೧. ಹೊಂದಿಕೊಂಡ. ೨. ಗ್ರಹಿಸಿದ. ೩. ಲೆಕ್ಕಿಸಿದ. ಅಕಲಿ(ಳ)ಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಗ್ರಹಿಸು. ೨. ಹಿಡಿ. ಅಕಲ್ಪ (ನಾ). ೧. ಅಭರಣ. (ಅ). ೨. ಕಲ್ಪದ ವರೆಗೆ. ಅಕಲ್ಯ (ನಾ). ರೋಗ. ಅಕಸ್ಮಿಕ (ನಾ). ೧. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದ ಘಟನೆ. ೨. ಅಪಘಾತ. (ಗು). ೩. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದ. ಅಕಳ್(ಳು) (ನಾ). ೧. ಗೋಸಮುದಾಯ. ೨. ಹಸು. ಅಕಳಿ (ನಾ). ಕೀಳಾದ ವಸ್ತು. ಅಕಳಿಕೆ = ಅಗುಳ್. ಅಕಾಂಕ್ಷಿಸು (ಕ್ರಿ). ಬಯಸು. ಅಕಾಂಕ್ಷೆ (ನಾ). ಬಯಕೆ; ಅಪೇಕ್ಷೆ. ಅಕಾರ (ನಾ). ೧. ಆ ಎಂಬ ವರ್ಣ. ೨. ಅಕ್ಕಿ. ೩. ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹುವ ಮುಖಜರ್ಯ, ಅಂಗ ಚೇಷ್ಟೆ ಮುಂತಾದುವು. ೪. ಸೂಚನೆ; ಚಿಹ್ನೆ. ೫. ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರದ ವಿಸ್ತಾರ. ೬. ಜಮೀನಿನ ಕಂದಾಯ ಅಥವಾ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡ ಬೇಕಾದ ತೆರಿಗೆ. ೭. ಉತ್ಪತ್ತಿ. ~ಪೂಜೆ = ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆ; ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆ. ಅಕಾರಣ (ನಾ). ೧. ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ೨. ಸವಾಲು ಹಾಕುವುದು.

ಅಕಾರಣ (ನಾ). ಉತ್ಪತ್ತಿ.

ಅಕಾಲಿ(ಳ)ಕಿ (ನಾ). ೧. ಕ್ಷಣಕವಾದದ್ದು.

೨. ಮಿಂಚು.

ಅಕಾಶ (ನಾ). ೧. ಪಂಚಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಗಗನ. ೨. ತೂನ್ಯಪ್ರದೇಶ. ~ಕೇಶ = ಅಕಾಶನೇ. ತಲೆಗೊದಲಾಗುಳ್ಳವನು; ಶಿವ. ~ಕೊಳವೆ = ಅಕಾಶದ ಕಡೆಗೆ ಬಿಡುವ ಮುದ್ದಿನ ಬಾಣ. ~ಗಂಗೆ = ದೇವ ಗಂಗಾನದಿ. ~ಗೊಡು = ದೀಪಾವಳಿ ಮುಂತಾದ ಹಬ್ಬದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾದ ಕಂಬದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗುಬಿಡುವ ದೀಪ್ಯ ಗೊಡುದೀಪ. ~ಪುರಾಣ = ನಿರಾಧಾರ ವಾದ ಕಥೆ; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಮಾತು. ~ಪುಷ್ಪ = ಅತ್ಯಂತ ಅಸಂಭವವಾದ ವಸ್ತು; ಗಗನಕುಸುಮ. ~ಬಿಲ್ಲು = ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು. ~ಯಾನ = ೧. ಅಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯಾಣ. ೨. ಅಕಾಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವ ಸಾಧನ. ~ನಾಣಿ = ೧. ಗಗನದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಬರುವ ಶಬ್ದ; ಅಶರೀರವಾಣಿ. ೨. ತಂತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬರುವ ಸಮಾಚಾರ ಮುಂತಾದುವು. ೩. ರೇಡಿಯೋ ಬಾಸುಲಿ.

ಅಕಾಶಗಾಮಿ (ನಾ). ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸು ವವನು; ದೇವತೆ.

ಅಕಿಂಚಿನ್ಯ (ನಾ). ತನ್ನದಾಗಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿರು ವುದು; ಬಡತನ.

ಅಕೀರ್ಣ (ಗು). ಹರಡಿದ; ತುಂಬಿದ.

ಅಕುಂಚನ (ನಾ). ಮುದುರುವುದು; ಕುಗ್ಗು ವುದು.

ಅಕುಂಚಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಗ್ಗಿಸು; ಸಂಕೋಚ ಮಾಡು. ೨. ಕಿರಿದಾಗು.

ಅಕುಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಕಳವಳ. (ಗು).

೨. ವ್ಯಾಕುಲವುಳ್ಳ; ಕಳವಳವುಳ್ಳ.

೩. ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾದ. ೪. ತುಂಬಿದ.

ಅಕುಲಿತೆ (ನಾ). ಚಿಂತೆ ; ಕೊರಗು.
 ಅಕುಲೆ(ಳೆ) (ನಾ). ಚಿಂತೆಗೆ ಒಳಗಾದವಳು.
 ಅಕೂತ (ನಾ). ೧. ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ೨. ಭಾವನೆ.
 ಅಕೃತಿ (ನಾ). ೧. ಆ ಕಾರ. ೨. ದೇಹ.
 ೧. ಬುಡಕಟ್ಟು ; ಪಂಗಡ. ೪. ಮಂತ್ರ
 ಸಾಧನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
 ಅಕೃಷ್ಟ (ಗು). ಅಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
 ಅಕನಾಳ (ನಾ). ಶೂರ ; ವೀರ.
 ಅಕೇಕರ (ನಾ). ಅರೆತೆರೆದ ಕಡೆಗಳನ್ನು.
 ಅಕ್ರಂದ (ನಾ). ಯುದ್ಧ ; ಕಾಳಗ.
 ಅಕ್ರಂದನ (ನಾ). ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಳುವುದು.
 ಅಕ್ರಂದಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಳು ;
 ಗೋಳಿಡು.
 ಅಕ್ರಮಣ (ಣೆ) (ನಾ). ೧. ಮೇಲೆ ಬೀಳು
 ವುದು. ೨. ದಾಳಿ ನಡೆಸುವುದು. ೩. ಮೀರು
 ವುದು.
 ಅಕ್ರಮಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೇಲೆ ಬೀಳು.
 ೨. ವ್ಯಾಪಿಸು. ೩. ಮೀರು. ೪. ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡು.
 ಅಕ್ರಾಂತ (ನಾ). ೧. ನಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು.
 ೨. ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು.
 ಅಕ್ರೀಡ (ನಾ). ೧. ರಾಜೋದ್ಯಾನ.
 ೨. ವಿನೋದ. ೩. ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗಾಗಿ
 ರಾಜನಿಂದ ಏರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಉದ್ಯಾನವನ.
 ಅಕ್ರೋಶ (ನಾ). ೧. ದುಃಖದಿಂದ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ
 ಕೂಗಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು. ೨. ಬೈಗಳು.
 ೩. ಸಿಟ್ಟು.
 ಅಕ್ಷಿಪ್ತ (ನಾ). ೧. ಹಾಸ್ಯ. ೨. ಕೆಟ್ಟವನು.
 (ಗು). ೩. ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟ. ೪. ಸೇರಿದ.
 ಅಕ್ಷೇಪ (ನಾ). ೧. ಎಸೆಯುವುದು. ೨. ನಡುಕ.
 ೩. ಮೂದಲಿಸುವುದು. ೪. ಸಂಶಯ.
 ೫. = ಅಕ್ಷೇಪಣೆ.
 ಅಕ್ಷೇಪಕ (ನಾ). ೧. ಬೈಯುವುದು.
 ೨. ಅಕ್ಷೇಪಿಸುವವನು. (ಗು). ೩. ಅಡ್ಡಿ
 ಬರುವ. ೪. ಎಸೆಯುವ. ೫. ನಿಂದಿಸುವ.

ಅಕ್ಷೇಪಣೀಯ (ಗು). ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು ತಕ್ಕ
 ದಾದ.
 ಅಕ್ಷೇಪಣೆ (ನಾ). ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನಾಗಲೀ
 ಕೆಲಸವನ್ನಾಗಲೀ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ನುಡಿಯು
 ವುದು ; ನಿಂದೆ.
 ಅಖಂಡಲ(ಳ) (ನಾ). ದೇವೇಂದ್ರ. ~ತನಯ
 = ೧. ಇಂದ್ರನ ಮಗ. ೨. ನಾಲಿ.
 ೩. ಅರ್ಜುನ. ೪. ಜಯಂತ.
 ಅಖರಿ = ಅಖೈರು.
 ಅಖಾತ (ನಾ). ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಕೊಳ.
 ಅಮು (ನಾ). ಇಲಿ. ~ರಥ = ಇಲಿಯನ್ನು
 ರಥವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು ; ಗಣಪತಿ.
 ಅಮುದ್ವಿಷ (ನಾ). ಇಲಿಯ ಮೈರಿ ; ಬೆಕ್ಕು.
 ಅಮುಭುಕ್ತು (ನಾ). ಇಲಿಯನ್ನು ತಿನ್ನುವ
 ಪ್ರಾಣಿ ; ಬೆಕ್ಕು.
 ಅಖೇಟಿ (ನಾ). ೧. ಬೇಟೆ. ೨. ಭಯ.
 ಅಖೈರು (ನಾ). ಕಡೆ ; ಕೊನೆ. ~ಸಾಲು
 = ವರ್ಷದ ಕೊನೆ.
 ಅಖ್ಯಾತ (ಗು). ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ. ~ಪದ
 = ಕ್ರಿಯಾಪದ ; ಧಾತುವಿಗೆ ಅಖ್ಯಾತ
 ಪ್ರತ್ಯಯವು ಸೇರುವುದರಿಂದ ಆಗುವ ಪದ.
 ಅಖ್ಯಾತಿ (ನಾ). ೧. ಹೇಳುವುದು ; ನಿರೂಪಣೆ.
 ೨. ಕೀರ್ತಿ ; ಯಶಸ್ಸು.
 ಅಖ್ಯಾತಿಸು (ಕ್ರಿ). ವಿವರಿಸು ; ಹೇಳು.
 ಅಖ್ಯಾನ (ನಾ). ೧. ನಿರೂಪಣೆ. ೨. ಹೆಸರು.
 ೩. ಕಥೆ, ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ
 ಬರುವ ವೃತ್ತಾಂತ ವಿಶೇಷಗಳು.
 ಅಖ್ಯಾಯಿಕ (ನಾ). ೧. ಹೇಳುವವನು.
 ೨. ದೂತ.
 ಅಖ್ಯಾಯಿಕೆ (ನಾ). ಕಥೆ.
 ಅಖೈ (ನಾ). ೧. ಹೆಸರು. ೨. ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ.
 ಅಖೈಯ (ಗು). ಹೇಳಲು ಅರ್ಹವಾದ.
 ಅಗಂತು (ನಾ). ೧. ಅತಿಥಿ. (ಗು).
 ೨. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಬಂದ.

ಅಗಂತುಕ (ನಾ). ೧. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಬಂದವನು; ಅತಿಥಿ. (ಗು). ೨. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಬಂದ.

ಅಗಗಾಡಿ (ನಾ). ಹೊಗೆಬಂಡಿ.

ಅಗಡ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ.

ಅಗಡು(ಲ್, ಳ್) (ಅ). ೧. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ. ೨. ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲೂ; ಯಾವಾಗಲೂ.

ಅಗತ (ಗು). ೧. ಬಂದ; ಸೇರಿದ. ೨. ಪ್ರಾಪ್ತನಾದ.

ಅಗಲಿ (ನಾ). ೧. ಬರುವುದು. ೨. ಲಾಭ. ೩. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದುದು.

ಅಗತ್ಯ = ಅಗಾತ್ಯ.

ಅಗಮ (ನಾ). ೧. ಬರುವುದು. ೨. ಪೂರ್ವದಿಂದಲೂ ಬಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಗ್ರಂಥ.

೩. ದೇವಪೂಜಾತಂತ್ರ ವಿಧಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ. ೪. (ವ್ಯಾಕ್) ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ನಡುವೆ ಒಂದು ವರ್ಣ ಅಥವಾ ವರ್ಣ ಸಮುದಾಯವು ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರುವುದು. ೫. ತಿಳಿವಳಿಕೆ. ೬. ಅಧಿಕಾರಪತ್ರ.

ಅಗಮಜ್ಞ (ನಾ). ಅಗಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವನು.

ಅಗಮನ (ನಾ). ಬರುವುದು.

ಅಗಮಿ (ನಾ). ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದವನು.

ಅಗಮಿಕ(ನಾ). ೧. ಅಗಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವನು.

೨. ವಿಗ್ರಹಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮೊದಲಾದ ಅಗಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅರಿತವನು; ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪೂಜಾರಿ.

ಅಗಮಿಸು (ಕ್ರಿ). ಬಂದು ಸೇರು.

ಅಗಮೆ (ನಾ). ೧. ವ್ಯವಸಾಯ. (ಅ).

೨. ಆ ಕೊಡಲೆ.

ಅಗರ (ನಾ). ೧. ಆಧಾರವಾದ ಸ್ಥಳ; ಗಣ.

೨. ಮನೆ. ೩. ಸ್ಥಳ. ೪. ತೋಟ.

೫. ಉಪ್ಪಿನ ಮಡಿ.

ಅಗರ್ಭ (ಅ). ಗರ್ಭದಿಂದಲೇ. ~ಶ್ರೀಮಂತ = ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದಲೂ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತ.

ಅಗಸ = ಆಕಾಶ. ~ಒ(ವ)ಟ್ಟಿಗ = ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ

ಸಂಚರಿಸುವವನು; ಪ್ರೇಚರ; ದೇವತೆ.

~ಮ(ವ)ಣಿ = ಗಗನಮಣಿ; ಸೂರ್ಯ.

ಅಗಸ್ಸು (ನಾ). ೧. ಆಪರಾಧ. ೨. ಪಾಪ.

ಅಗಾತ್ಯ(ನಾ). ಬಹಳನೋವು, ಹಿಂಸೆ, ತೊಂದರೆಗಳುಂಟಾಗಿವೆಯೆಂದು ನಟಿಸುವುದು.

ಅಗಾಮಿ (ನಾ). ೧. ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮ. (ಗು). ೨. ಮುಂದಿನ.

ಅಗಾಮಿಕ (ನಾ). ೧. ಮುಂದೆ ಬರಬಹುದಾದ. ಆದಾಯ. (ಗು). ೨. ಮುಂದೆ ಬರಲಿರುವ.

ಅಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಡಗಿ ಬರು; ಉಂಟಾಗು.

೨. ಜರುಗು; ನಡೆ. ೩. ವೃದ್ಧಿಹೊಂದು.

೪. ನೆರವೇರು; ಮುಗಿ. ೫. ಸರಿಯಾಗು;

ಒಪ್ಪು. ೬. ಸಾಧ್ಯವಾಗು. ೭. ದೊರಕು;

ಲಭಿಸು. ೮. ನೆರವಾಗು. ೯. ಉಳಿ;

ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲು. ೧೦. ಪರಿಣಮಿಸು;

ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದು. ೧೧. ಇರು;

ವರ್ತಿಸು. ೧೨. ಪ್ರೀತಿಯಿರು; ಬೇಕಾಗಿರು.

೧೩. ಸಂಬಂಧವಿರು. ೧೪. ನಿರ್ಮಾಣವಾಗು;

ರಚಿತವಾಗು. (ನಾ). ೧೫. ಅಗುವಿಕೆ.

೧೬. ಲಾಭ; ಜಯ. ೧೭. ಏಳಿಗೆ.

~ಹೋಗು = ಜಯಾಪಜಯ; ಲಾಭನಷ್ಟ.

ಅಗುಹ (ನಾ). ಅಗುವಿಕೆ; ಅಗುವುದು.

ಅಗುಳ್(ಳಿ) (ನಾ). ಆಕಳಿಕೆ; ಆಕಳಿಸುವುದು.

ಅಗೇರ (ನಾ). ಉಪ್ಪು ಮಾಡುವವನು;

ಉಪ್ಪಲಿಗ; ಉಪ್ಪಾರ.

ಅಗ್ನೇಯ (ನಾ). ೧. ಪೂರ್ವಕ್ಕೂ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೂ

ನಡುವೆ ಇರುವ ದಿಕ್ಕು. (ಗು). ೨. ಅಗ್ನಿಗೆ

ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ~ಅಸ್ತ್ರ = ಅಗ್ನಿ ಮಂತ್ರದಿಂದ

ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಬಿಡುವ ಬಾಣ.

ಅಗ್ರ (ನಾ). ೧. ಮನೆ. ೨. ಸುತ್ತುಮುತ್ತಿನ

ಪ್ರದೇಶ.

ಅಗ್ರಹ (ನಾ). ೧. ಹಿಡಿಯುವುದು; ತೆಗೆದು

ಕೊಳ್ಳುವುದು. ೨. ಹಟ; ಒತ್ತಾಯ.

೩. ಅಸಕ್ತಿ; ನಿಶ್ವಾಸ. ೪. ಕೋಪ.

ಅಘಟಿತ (ಗು). ಜೋಡಿಸಿದ; ಕೂಡಿದ.
 ಅಘಟ (ನಾ). ೧. ಎಲ್ಲೆ; ಮೇರೆ.
 ೨. ಉತ್ತರಣೆಯ ಗಿಡ.
 ಅಘಾತ (ನಾ). ೧. ಪೆಟ್ಟು; ಹೊಡೆತ.
 ೨. ಹಾನಿ; ಕೇಡು.
 ಅಘೋರ್ಮಿಸು (ಕ್ರಿ). ಶಬ್ದವಾಗು; ಮೊಳಗು.
 ಅಘೋಷಣ (ನಾ). ೧. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ
 ಸಾರುವುದು. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮ
 ನಾಡ್ಯ.
 ಅಘ್ರಾಣ (ನಾ). ವಾಸನೆ ನೋಡುವುದು;
 ಮೂಸುವುದು.
 ಅಘ್ರಾಣಿತ (ಗು). ವಾಸನೆ ನೋಡಲ್ಪಟ್ಟ.
 ಅಚಂದ್ರಾರ್ಕಂ (ಅ). ಚಂದ್ರನೂ ಸೂರ್ಯನೂ
 ಇರುವವರೆಗೆ; ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ.
 ಅಚಮನ (ನಾ). ಆತ್ಮಶುದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಅಂಗೈ
 ಗುಳಿಯಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧೋದಕವನ್ನು ಮಂತ್ರ
 ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕುಡಿಯುವುದು.
 ಅಚರಣ (ಣೆ) (ನಾ). ೧. ಅಚರಿಸುವುದು;
 ಅನುಸರಿಸುವುದು. ೨. ಅಭ್ಯಾಸ; ಬಳಕೆ.
 ಅಚಾರ (ನಾ). ೧. ಕಟ್ಟುಪಾಡು; ನಿಯಮ;
 ಸಂಪ್ರದಾಯ. ೨. ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ.
 ~ಕಾ(ಗಾ)ಣಿಕೆ = ಅಕ್ಕಸಾಲಿ, ಬಡಗಿ,
 ಕಮ್ಮಾರ ಮುಂತಾದ ಕಸಬಿನವರು ಸಲ್ಲಿಸುವ
 ತೆರಿಗೆ. ~ದೂರ = ನಡತೆಗೆಟ್ಟವನು;
 ದುರಾಚಾರಿ.
 ಅಚಾರಿ (ನಾ). ೧. ಅಚಾರವುಳ್ಳವನು.
 ೨. ಕಮ್ಮಾರ, ಬಡಗಿ, ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗ ಮತ್ತು
 ಶಿಲ್ಪಿ ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಾರರ ಕುಲಕ್ಕೆ
 ಸೇರಿದವನು.
 ಅಚಾರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಗುರು. ೨. ಪುರೋಹಿತ.
 ಅಚಾರ್ಯ (ನಾ). ಅಚಾರ್ಯತ್ವವನ್ನು
 ವಹಿಸಿದ ಹೆಂಗಸು; ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿ.
 ಅಚಿತ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಗಾಡಿ ತುಂಬುವಷ್ಟು
 ತೂಕ. (ಗು). ೨. ಕೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ಅಚು (ನಾ). ಅವಶ್ಯಕತೆ; ಅಗತ್ಯ; ದರದು.
 ~ಪೇಚು = ತೊಡರು; ತೊಂದರೆ; ಅಡ್ಡಿ.
 ಅಚಿ (ಅ). ೧. ಅತ್ತ ಕಡೆ; ಅಕಡೆ.
 ೨. ಅನಂತರ; ಅಮೇಲೆ. ೩. ಹೊರಗಡೆ;
 ಹೊರಗೆ.
 ಅಚ್ಚನ್ನ (ಗು). ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ; ಮರೆಮಾಡಿದ.
 ಅಚ್ಚಾದನ (ನಾ). ೧. ಮುಚ್ಚುವುದು; ಮರೆ
 ಮಾಡುವುದು. ೨. ಹೊದಿಕೆ; ಬಟ್ಟೆ.
 ೩. ಗೌಸು; ಚೀಲ. ೪. ಮನೆಯ ಮೇಲ್ಪಾ
 ವಣಿಗೆ ಆಧಾರವಾದ ಮರದ ಪಟ್ಟಿ.
 ಅಚ್ಛಾದಿತ = ಅಚ್ಚನ್ನ.
 ಅಚ್ಛೇದ (ನಾ). ಕತ್ತರಿಸುವುದು; ಕೊಯ್ಲು
 ಹಾಕುವುದು.
 ಅಜನ್ಮ (ಅ). ೧. ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ.
 ೨. ಜೀವಿತಾವಧಿಯವರೆಗೆ.
 ಅಜವಂಜನ (ನಾ). ಸಂಸಾರ; ಹುಟ್ಟಿಸಾವು
 ಗಳ ಪರಂಪರೆ.
 ಅಜಾನುಬಾಹು (ನಾ). ೧. ನೇರವಾಗಿ ನಿಂತರೆ
 ಮಂಡಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಷ್ಟು ನೀಳವಾದ
 ತೋಳು. ೨. ಮಂಡಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಷ್ಟು
 ನೀಳವಾದ ತೋಳುಳ್ಳವನು.
 ಅಜಾನೇಯ (ನಾ). ೧. ಉತ್ತಮ ಜಾತಿಯ
 ಕುದುರೆ. (ಗು). ೨. ಉತ್ತಮ ಜಾತಿಯ.
 ಅಜಾರಿ (ನಾ). ರೋಗ.
 ಅಜಿ (ನಾ). ೧. ಯುದ್ಧ. ೨. ಯುದ್ಧರಂಗ.
 ೩. ಪಣ ಕಟ್ಟಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಿಂದ ಓಡುವುದು.
 ೪. ಬೈಗಳು.
 ಅಜೀವ (ನಾ). ೧. ವೃತ್ತಿ; ಜೀವನೋಪಾಯ.
 ೨. ಜೈನಸಾಧು; ಶ್ರವಣ. (ಅ). ೩. ಜೀವ
 ವಿರುವವರೆಗೆ; ಬದುಕಿರುವವರೆಗೆ. ~ಕೆ
 = ೧. ಭಿಕ್ಷುಕ. ೨. ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿರುವ
 ಪರಿವ್ರಾಜಕ. ~ಸದಸ್ಯ = ಬದುಕಿರುವ
 ವರೆಗೂ ಸದಸ್ಯನಾಗಿರುವವನು.
 ಅಜೀವಿಕೆ (ನಾ). ಜೀವನೋಪಾಯ; ವೃತ್ತಿ.

ಅಜುಬಾಜು (ನಾ). ನೆರೆಹೊರೆ; ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ.
ಅಜೂಜುವಾರಿ (ನಾ). ಅನುಸರಣೆ; ದೈನ್ಯ
ವರ್ತನೆ.

ಅಜ್ಜೆ (ನಾ). ೧. ಅಪ್ಪಣೆ; ನಿರ್ದೇಶ.
೨. ಅವಕಾಶ; ಅನುಮತಿ. ೩. ನ್ಯಾಯಾ
ಸ್ಥಾನದ ಶೀರ್ಷ.

ಅಜ್ಜ (ನಾ). ತುಪ್ಪ. ~ಅಡುಕಿ = ತುಪ್ಪದಿಂದ
ಮಾಡುವ ಹೋಣ.

ಅಟಿ (ನಾ). ೧. ಅಡುವುದು; ಕ್ರೀಡೆ.
೨. ಕುಣಿತ, ನೃತ್ಯ, ನಾಟಕ, ಯಕ್ಷಗಾನ
ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ.
೩. ವ್ಯವಹಾರ; ಕೆಲಸ. ೪. ನಟನೆ;
ತೋರಿಕೆ. ~ಅಳಿ = ಅಟದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ
ವ್ಯಕ್ತಿ; ಕ್ರೀಡಾಶೀಲ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಯಿ
= ೧. ಪಗಡೆ ಮುಂತಾದ ಅಟಗಳಲ್ಲಿ ಉಪ
ಯೋಗಿಸುವ ಕಾಯಿ. ೨. ಅಟದ ಕಾಯಿಯ
ಹಾಗೆ ಇತರರು ನಡೆಸಿದಂತೆ ನಡೆಯುವವನು.
~ಕೂಟಿ = ೧. ನರ್ತನ ಗೋಷ್ಠಿ.
೨. ಕ್ರೀಡಾಕೂಟ. ~ಪಾಟಿ = ೧. ಅಡುವುದು
ಮತ್ತು ಹಾಡುವುದು. ೨. ಅಟ ಮತ್ತು
ಪಾಟ. ~ಹೂಡು = ೧. ಅಟವನ್ನು
ಅರಂಭಿಸು. ೨. ತಂತ್ರ ಹೂಡು; ನಟನೆ
ಮಾಡು.

ಅಟಿರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೇಲೆ ಬೀಳು;
ಮುತ್ತು. ೨. ಅಟ್ಟು; ಓಡಿಸು.
೩. ಒಟ್ಟಾಗು; ಗುಂಪಾಗು. ೪. ಒದಗು;
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗು.

ಅಟಿಲೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ
ಹಿಂಸಿಸು. (ನಾ). ೨. ಹಿಂಸೆ; ಕಾಟ.

ಅಟವಿಕ (ನಾ). ೧. ಅಟಗಾರ; ನಟ.
೨. ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವವನು;
ಬೇಡ. ೩. ಧೂರ್ತ.

ಅಟವಿಟ (ನಾ). ಮೋಸಗಾರನಾದ ಅಥವಾ
ಕಪಟಿಯಾದ ಜಾರ.

ಅಟಾಳು (ನಾ). ಶಕ್ತ; ಸಮರ್ಥ.

ಅಟಿ (ನಾ). ೧. ಸಾರಮಾನದ ಆಷಾಢಮಾಸ.

೨. ಸರಕುಟವೆಂಬ ಹಕ್ಕಿ.

ಅಟಿಕೆ(ಗೆ) (ನಾ). ೧. ಅಟದ ಸಾಮಾನು.

೨. ಅಟ; ಲೀಲೆ.

ಅಟು (ಕ್ರಿ). ಅಲ್ಲಾಡಿಸು; ತೂಗಾಡಿಸು.

~ಇಸು = ೧. ಬಯಸು; ಆಸೆಪಡು.

೨. ಅಲ್ಲಾಡಿಸು.

ಅಟುಳಿಕ (ನಾ). ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುವವನು;
ಹಿಂಸಕ.

ಅಟೋಪ (ನಾ). ೧. ಅಡಂಬರ; ಅಬ್ಬರ.

೨. ದರ್ಪ; ಗರ್ವದ ಪ್ರದರ್ಶನ.

ಅಡಂಬರ (ನಾ). ತೋರಿಕೆ; ಡಬ್ಬಾಳಿಕೆ.

ಅಡಳಿತ (ನಾ). ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯದ
ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ; ಅಳಿಕೆ.

ಅಡಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಅಡುವುದು; ಹೇಳಿಕೆ.

೨. ನಿಂದೆ; ದೊರು. ೩. ವಂಚನೆ; ನಟನೆ.

೪. ಚಲನೆ; ಸುಳಿದಾಟ.

ಅಡಿತ್ತು (ನಾ). ೧. ಮಾತನಾಡಿದುದು.

೨. (ಗಾಣ) ಅಡಿದುದು.

ಅಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕ್ರೀಡಿಸು; ವಿಹರಿಸು.

೨. ಅಲುಗು; ಚಲಿಸು. ೩. ಕುಣಿ;

ನರ್ತಿಸು. ೪. ಪಗಡೆ, ಜೂಜು ಮುಂತಾದ

ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗು. ೫. ನುಡಿ;

ಹೇಳು. ೬. ಮಾತುಕೊಡು. ೭. ವ್ಯವಹರಿಸು.

೮. ತೆಗಳು; ನಿಂದಿಸು. (ನಾ). ೯. ಅಟಿ

ವಾಡುವುದು; ವಿಹರಿಸುವುದು. ೧೦. ಮೇಕೆ.

~(೦)ಕಾ(ಗಾ)ಣ(ರ) = ಅಟಿಗಾರ; ನೇಷ

ಧಾರಿ. ~(೦)ಕು(ಗು)ಳಿ = ಅಟದಲ್ಲಿ ತುಂಬ

ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು. ~(೦)ತೋ(ದೊ)ಲೆ

= ಮೇಲಕ್ಕೂ ಕೆಳಕ್ಕೂ ತೂಗಾಡುವ

ತಾಲೆ; ಏತ. ~(೦)ಪೋ(ಮೊ)ಲ

= ೧. ಅಟದ ಬಯಲು. ೨. ಆಶ್ರಯ

ಸ್ಥಾನ. ~ಕ(ಗಿ)ಬ್ಬ = ನಾಟಕ; ದೃಶ್ಯ

ಕಾವ್ಯ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಡು = ಓಡಾಡುವ
ಕಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶ. ~ನುಡಿ = ಬಳಕೆಯ
ಮಾತು.

ಅಡೆ (ನಾ). ಜಿಗಣೆ; ಜಿಗಳೆ.

ಅಥಾವೆ (ನಾ). ಜಮಾಖರ್ಚಿನ ನಿರೂಪಣೆ.

ಅಡ್ಯ (ನಾ). ೧. ಶ್ರೀಮಂತ. ೨. ಸಮರ್ಥ.

(ಗು). ೩. ಹೊಂದಿರುವ; ಉಳ್ಳ.

ಅಣಂಬೆ = ಅಳಂಬೆ.

ಅಣಕ (ಗು). ಅಲ್ಪವಾದ; ಕೀಳಾದ.

ಅಣತಿ (ನಾ). ೧. ಅಜ್ಜೆ. ೨. = ಅಳತಿ.

ಅಣವ (ಗು). ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ;
ಅನುರೂಪವಾದ.

ಅಣಿ (ನಾ). ೧. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು; ಉತ್ಕೃಷ್ಟ
ವಾದುದು. ೨. ದುಂಡಾದುದು. ೩. ಮೊಳೆ;
ಕೀಲು; ಗೊಟ್ಟಿ. ೪. ಮುಳ್ಳು ಚುಟ್ಟಿ ಕೀವು
ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ~ಕಲ್ಲು = ೧. ಉತ್ತಮ
ವಾದ ಕಲ್ಲು; ರತ್ನ. ೨. ಅಲಿಕಲ್ಲು.
೩. ಕಂಬಗಳಿಗೆ ಅಧಾರವಾದ ಅಡಿಗಲ್ಲು.
~ಕಾ(ಗಾ)ಜ(ರ) = ೧. ಸುವರ್ಣ
ಪರೀಕ್ಷಕ; ರತ್ನ ಪರೀಕ್ಷಕ. ೨. ಯೋಗ್ಯತೆ
ಯನ್ನು ತಿಳಿದವನು.

ಅಣಿಕೆ (ನಾ). ವರ್ತಕನು ರೈತನಿಗೆ ವಸ್ತು
ವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡು ಕೊಡುವಂಥ ಹಣ.

ಅಣಿ (ನಾ). ೧. ಅಜ್ಜೆ; ಅಪ್ಪಣೆ. ೨. ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ
ಸೂಚಕವಾದ ಮಾತು. ೩. ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ
ವಸ್ತುವನ್ನು ಹೇಳಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಮಾಣ.
೪. ಅಲಿಕಲ್ಲು; ಅಣಿಕಲ್ಲು. ೫. ಬಿರುಕು;
ಸೀಳು. ೬. ಒಂದು ನಾಣ್ಯ. ~ಹಿಲೆ
= ಅಜ್ಞಾಪತ್ರ. ~ಗೋಸಣೆ = ಅಪ್ಪಣೆ
ಯನ್ನು ಸಾರಿ ಹೇಳುವುದು. ~ತಿನ್ನು
= ವಚನ ಕೊಡು. ~ಪ(ವ)ತ್ತಳಿ
= ೧. ಅಜ್ಜೆಯ ಪತ್ರಿಕೆ. ೨. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ
ಪತ್ರ.

ಅಣೆನಾರಿ (ನಾ). ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಗುವ
ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವುದು.

ಅತಂಕ (ನಾ). ೧. ಭಯ; ಹೆದರಿಕೆ.

೨. ಚಿಂತೆ; ವ್ಯಥೆ. ೩. ರೋಗ; ವ್ಯಾಧಿ.

೪. ಅಡ್ಡಿ; ತಡೆ. ೫. ಅಧೀನ; ಹಿಡಿತ.

ಅತಂಜನ (ನಾ). ೧. ಹಾಲಿಗೆ ಹೆಪ್ಪು ಹಾಕು
ವುದು. ೨. ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿಸುವ ವಸ್ತು.

ಅತತ (ಗು). ೧. ಹರಡಿದ; ವಿಶಾಲವಾದ.

೨. ಕೂಡಿದ; ಹೊಂದಿಕೊಂಡ. ~ಕೀರ್ತಿ

= ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹರಡಿದ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ
ವನು.

ಅತತಾಯಿ (ನಾ). ಕೊಲ್ಲುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ
ಬರುವವನು; ಕೊಲೆಪಾತಕಿ.

ಅತಪ (ನಾ). ೧. ಬಿಸಿಲು. ೨. ಪ್ರಕಾಶ;

ಕಾಂತಿ. ~ಸಪ್ತೆ = ಮುಂದುಮುಳುಕನ

ಹಕ್ಕಿ. ~ವಾರಣ = ಕೊಡೆ; ಭತ್ತಿ.

ಅತಪ್ತ (ಗು). ಬೆಂದ; ಕಾದುಹೋದ.

ಅತರ (ನಾ). ೧. ನದಿಯನ್ನು ದಾಟುವುದು.

೨. ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿಸುವ ದೋಣಿ, ತೆಪ್ಪು

ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಬಾಡಿಗೆ.

೩. ದೋಣಿ; ತೆಪ್ಪು; ಹಡಗು.

ಅತಾಪಿ ೧. = ಅತಪಪಕ್ಷಿ. ೨. ಉತ್ಸಾಹ
ವನ್ನುಳ್ಳವನು.

ಅತಿಥೇಯ (ನಾ). ೧. ಅತಿಥಿಸತ್ಕಾರ.

೨. ಅತಿಥಿಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವನು.

ಅತಿಥ್ಯ ೧. = ಅತಿಥೇಯ. ೨. ಅತಿಥಿ.

ಅತುರ (ನಾ). ೧. ಯಾತನೆಯಿಂದ ಪೀಡಿತ

ನಾದವನು. ೨. ಬಲವಾದ ಆಸೆ. ೩. ಅವಸರ

ಪಡುವವನು. ೪. ಅವಸರ; ತ್ವರಿ.

ಅತೋದ್ಯ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾಡ್ಯ.

(ಗು). ೨. ಹೊಡೆಯಲ್ಪಡುವ; ಬಾಜಿಸುವ.

ಅತ್ತ (ಗು). ೧. ಹಿಡಿದ; ಪರಿಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

೨. ಪಡೆದ; ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ. ೩. ಕಳೆದು

ಕೊಂಡ; ನಿವಾರಿಸಿದ.

ಅತ್ಮ (ನಾ). ೧. ಜೀವ; ಜೀತನ. ೨. ಸ್ವಭಾವ; ಧರ್ಮ. ೩. ಪ್ರಯತ್ನ. ೪. ಧೈರ್ಯ. ೫. ಬುದ್ಧಿ; ಮನಸ್ಸು. ~ಕಥೆ = ತಾನೇ ಬರೆದ ತನ್ನ ಚರಿತ್ರೆ. ~ಜ್ಞಾನ = ಅತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪದ ಅರಿವು. ~ನಿವೇದನ = (ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ) ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು; ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆ. ~ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ = ೧. ತನ್ನ ಗೌರವ. ೨. ಗರ್ವ; ಅಹಂಕಾರ. ~ಪ್ರತ್ಯಯ = ಅತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ. ~ಭವ = ೧. ಮಗ. ೨. ತನ್ನ ಜನ್ಮ ಪರಂಪರೆ. ~ಸಾಕ್ಷಿ = ಅಂತರಂಗದ ಪ್ರೇರಣೆ. ~ಹತ್ಯೆ = ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಕೊಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅತ್ಮಜ (ನಾ). ೧. ಮಗ. ೨. ತಲೆಯ ಕೂದಲು. ೩. ರೇತಸ್ಸು; ಶುಕ್ಲ. ೪. ಮನ್ಮಥ. ಅತ್ಮಜನ್ಮ (ನಾ). ಮಗ. ಅತ್ಮಭೂ (ನಾ). ೧. ಬ್ರಹ್ಮ. ೨. ವಿಷ್ಣು. ೩. ಮನ್ಮಥ. ಅತ್ತೀಯ (ನಾ). ೧. ಆಪ್ತ; ಬಂಧು. (ಗು). ೨. ತನ್ನ; ತನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ಅತ್ಯಂತಿಕ (ಗು). ಅತ್ಯಂತ ಕೊನೆಯದಾದ; ಪರಮಾವಧಿಯು. ಅತ್ತೀಯ (ನಾ). ೧. ಅತ್ರಿಮುಷಿಯ ಗೋತ್ರದವನು. ೨. ಅತ್ರಿಯ ಮಗನಾದ ದೂರ್ವಾಸ. ೩. ಚಂದ್ರ. ಅತ್ತೀಯ (ನಾ). ರಜಸ್ವಲೆಯಾದ ಅಥವಾ ಮುಟ್ಟಾಗಿರುವ ಹೆಂಗಸು. ಅದಂ (ಅ). ವಿಶೇಷವಾಗಿ; ಅತಿಶಯವಾಗಿ. ಅದರ (ನಾ). ೧. ಗೌರವ; ಮರ್ಯಾದೆ. ೨. ಆಸಕ್ತಿ. ೩. ಪ್ರೀತಿ. ೪. ಸತ್ಕಾರ; ಉಪಚಾರ. ೫. ಆಸೆ; ಉತ್ಕಟನಾದ ಇಚ್ಛೆ. ಅದರ್ಪಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಡೆಗಣಿಸು; ತಿರಸ್ಕರಿಸು. ೨. ನೋಯಿಸು; ಅವಮಾನ ಪಡಿಸು.

ಅದರ್ಶ (ನಾ). ೧. ಕನ್ನಡಿ. ೨. ಧೈರ್ಯ; ಗುರಿ. ಅದರ್ಶನ (ನಾ). ೧. ಕನ್ನಡಿ. ೨. ಪ್ರಕಟನೆ. ಅದಲೆ (ನಾ). ೧. ಅತ್ತಕಡೆ; ಅ ಕಡೆ. ೨. ಮುಂದುಗಡೆ; ಮುಂಭಾಗ. ೩. ಉಂಟಾಗುವಿಕೆ; ಉತ್ಪತ್ತಿ. ಅದಾನ (ನಾ). ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು; ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು. ಅದಾಬು (ನಾ). ೧. ಗೌರವ. ೨. ನಮಸ್ಕಾರ. ಅದಾಯ (ನಾ). ವರಮಾನ; ಲಾಭ. ಅದಾವತಿ (ನಾ). ದ್ವೇಷ; ಹಗೆತನ. ಅದಿ (ನಾ). ೧. ಮೊದಲು; ಪ್ರಾರಂಭ. ೨. ಕಾರಣ; ಮೂಲ. ೩. ಪೂರ್ವಕಾಲ. ೪. (ವ್ಯಾಕ) ಪ್ರಥಮಾವಿಭಕ್ತಿ. ~ಕಾವ್ಯ = ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಕಾವ್ಯ; ರಾಮಾಯಣ. ~ಪರ್ವ = ೧. ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಪರ್ವ. ೨. (ನರ್ಪದ) ಮೊದಲನೆಯ ಹಬ್ಬ; ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬ. ~ಶಕ್ತಿ = ಮೂಲಶಕ್ತಿ; ಮಹೇಶ್ವರಿ. ~ಶೇಷ = ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಹಾಸಿಗೆಯಾದ ಸರ್ಪರಾಜ. ಅದಿಷ್ಟ (ಗು). ಉಪದೇಶ ಹೊಂದಿದ; ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ. ಅದಿಷ್ಟಣ (ನಾ). ಅಸ್ತಿಭಾರ. ಅದೀಕ (ನಾ). ಲಾಭ; ಆದಾಯ. ಅದೃತ (ಗು). ೧. ಅದರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ೨. ಅದರವುಳ್ಳ. ಅದೆ (ನಾ). ಗೊಬೆಯ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಪಕ್ಷಿ; ಹಂದಿಗೀರನ ಹಕ್ಕಿ. ಅದೇಯ (ನಾ). ೧. ದಾನ. (ಗು). ೨. ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದಾದ. ಅದೇಶ (ಸಾ). ೧. ಅಜ್ಞೆ; ಅಪ್ಪಣೆ. ೨. ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ. ೩. ಉಪದೇಶ. ೪. ಒಂದು ವರ್ಣಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಣವು ಬರುವುದು.

ಅದೇಶನ (ನಾ). ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡುವುದು.

ಅದೇಷ್ಟ್ಯ (ನಾ). ೧. ಅದೇಶ ಕೊಡತಕ್ಕವನು ;

ನಿರ್ದೇಶಕ. ೨. ಯಾಗ ಮಾಡುವವನು.

ಅದೋಹಕ (ನಾ). ಹೆಚ್ಚಾದ ಬಯಕೆ.

ಅದ್ಯ (ನಾ). ೧. ಮೊದಲನೆಯವನು. (ಗು).

೨. ಮೊದಲನೆಯ ; ಹಿಂದಿನ.

ಅದ್ಯಂತ (ನಾ). ೧. ಮೊದಲು ಮತ್ತು ಕೊನೆ.

೨. ಸಮಸ್ತ ; ಒಟ್ಟು ; ಸಮಗ್ರ.

ಅಧರ (ನಾ). ತನ್ನ ಸೋಲನ್ನು ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವನು.

ಅಧರಣೆ (ನಾ). ಆಧಾರ ; ಆಸರೆ ; ನೆಲೆ.

ಅಧರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಆಧಾರವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊ.

೨. ಆಧಾರವಾಗು ; ಧರಿಸು.

ಅಧಾನ (ನಾ). ೧. ಇಡುವುದು ; ಮಾಡುವುದು.

೨. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ೩. ಒಳಕೊಳ್ಳುವುದು. ೪. ಇಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟವಸ್ತು.

ಅಧಾರ (ನಾ). ೧. ಆಶ್ರಯ. ೨. ಅವಲಂಬನ ;

ಸಹಾಯ. ೩. ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುವ

ಪ್ರಮಾಣ. ೪. ತಳಹದಿ ; ಅಸ್ತಿಭಾರ.

೫. ಪ್ರವಾಹ. ೬. ಸಾಲಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಯಾಗಿ

ರುವ ಹೊಲ, ಗದ್ದೆ ಮುಂತಾದುವು.

ಅಧಿ (ನಾ). ೧. ಮಾನಸಿಕವಾದ ತೊಂದರೆ.

೨. ಅಸ್ತಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಧಾರ, ಭೋಗ್ಯ

ಮುಂತಾದ ಪರಾಧೀನತೆ. ೩. ಜೂಜು

ಮುಂತಾದ ದುರ್ವ್ಯಸನ. ೪. ಆಶ್ರಯ ;

ಆಸರೆ.

ಅಧಿಕ್ಯ (ನಾ). ೧. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ. ೨. ಹಿರಿಮೆ ;

ಮೇಲ್ಮೆ.

ಅಧಿದೈವಿಕ (ನಾ). ದೈವಿಕವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವ

ತೊಂದರೆ.

ಅಧಿಪತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಭುತ್ವ. ೨. ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ

ಒಳಪಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶ.

ಅಧಿಭೌತಿಕ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಒದಗುವ

ವಿಪತ್ತು. ೨. ಪಂಚಭೂತಗಳಿಂದಾಗುವ ತೊಂದರೆ.

ಅಧೀನ (ನಾ). ಅಧೀನ ; ವಶ.

ಅಧುನಿಕ (ಗು). ಈಗಿನ ; ಇತ್ತೀಚಿನ ; ನವೀನ.

ಅಧೂತ (ಗು). ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದ ; ಕುಲುಕಿದ.

ಅಧೇಯ (ನಾ). ೧. ಆಶ್ರಯ. ೨. ಅಧಾರ

ವಾಗಿಡುವ ಜಮೀನು ಮುಂತಾದುವು.

(ಗು). ೩. ಆಧಾರವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ

ಕೊಂಡಿರುವ.

ಅಧೋರಣ (ನಾ). ೧. ಅನೆಯ ಸವಾರ ;

ಮಾವುತ. ೨. ಸಲಗ.

ಅಧ್ಯಾನ (ನಾ). ಹೊಟ್ಟೆ ಉಬ್ಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳು

ವುದು.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ (ನಾ). ೧. ತಾಪತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು. (ಗು). ೨. ಆತ್ಮವಸ್ತುವಿಗೆ

ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ; ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿ

ಸುವ.

ಅನ್ (ನು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಎದುರಿಸು ; ಪ್ರತಿಭಟಿಸು.

೨. ವಹಿಸು ; ಕೈಕೊಳ್ಳು. ೩. ಹಿಡಿ ;

ಒಡ್ಡು. ೪. ತಡೆ ; ನಿಲ್ಲು. ೫. ಊರೆಯಾಗು ;

ಆಶ್ರಯವಾಗು. ೬. ಆಶ್ರಯಹೊಂದು ;

ಒರಗು. (ಸ). ೭. ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ

ಸರ್ವನಾಮ.

ಅನಂತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.

೨. ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ವಸ್ತು.

ಅನಂದ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷ. ೨. ಪರಮಾವಧಿ

ಯಾದ ಸಂತೋಷ. ೩. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರ

ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ~ತುಂದಿಲ = ಅನಂದದಿಂದ

ತುಂದಿದ. ~ವೈಕ್ಷ = ಅತೋಕವ್ಯಕ್ತ.

ಅನಂದನ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷ. (ಗು).

೨. ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ.

ಅನಕ (ನಾ). ಭೀರಿ ; ದುಂದುಭಿ ; ನಗಾರಿ.

~ದುಂದುಭಿ = ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ತಂದೆಯಾದ

ವಸುದೇವ.

ಅನತ (ಗು). ಬಾಗಿದ; ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ;
ಶರಣಾಗತನಾದ. ~ಭುವನ = ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ
ವಂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು.

ಅನಡ್ಡ (ನಾ). ೧. ಮದ್ದಲೆ ಮುಂತಾದ ಚರ್ಮ
ವಾಡ್ಯ. (ಗು). ೨. ಕಟ್ಟಿಲ್ಪಟ್ಟ.

ಅನನ (ನಾ). ೧. ಮುಖ. ೨. ಬಾಯಿ.

ಅನಮ್ರ = ಅನತ. ~ಅಮರ = ದೇವತೆಗಳಿಂದ
ನಮಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು.

ಅನಯನ (ನಾ). ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದು.

ಅನರ್ತ (ನಾ). ೧. ರಂಗಸ್ಥಳ. ೨. ಯುದ್ಧ.

ಅನಾಯ (ನಾ). ಬಲಿ.

ಅನಾಯ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸಂಸ್ಕರಿಸುವ ಅಗ್ನಿ.
(ಗು). ೨. ತರಿಸಬೇಕಾದ; ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಬರಬೇಕಾದ.

ಅನಾಹ (ನಾ). ೧. ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು;
ಬದ್ಧವಾಗುವುದು. ೨. ಮಲಮೂತ್ರಗಳು
ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ರೋಗ. ೩. ಉದ್ದ.

ಅನಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಪ್ರತಿಭಟನೆ; ಎದುರಿಸುವುದು.
೨. ಸಮಾನ; ಎದುರು. ೩. ಧರಿಸುವುದು.
೪. ಅಧಾರ. ೫. = ಅಣಕೆ.

ಅನಿಲ (ನಾ). ೧. ಅಂಜನೇಯ. ೨. ಭೀಮಸೇನ.
(ಗು). ೩. ಅನಿಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಅನೀಕ (ನಾ). ೧. ಸೈನ್ಯ. ೨. ಸಮೂಹ.

ಅನೀಕಿನಿ (ನಾ). ಒಂದು ಅಕ್ಷಾಹಿಣಿಯಲ್ಲಿ
ಹತ್ತನೆಯ ಒಂದು ಅಂಶದಷ್ಟು ಸೈನ್ಯ.

ಅನೀತ (ಗು). ಶರಲ್ಪಟ್ಟ; ತಂದ.

ಅನುಪೂರ್ವ (ನಾ). ೧. ಅನುಕ್ರಮ; ಪರಿವಿಡಿ.
೨. ಪೂರ್ವಾಪರ ಸಂಬಂಧ.

ಅನುವಂಶ (ಗು). ವಂಶಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದ.

ಅನುಷಂಗಿಕ (ಗು). ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ (ತಾನಾಗಿ) ಒದಗಿ ಬರುವ;
ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾದ. ~ಫಲ = ಉದ್ದೇಶಪಟ್ಟ
ಮುಖ್ಯಫಲವಲ್ಲದೆ ನಡುವೆ ಅದರ ಜತೆಗೆ
ತಾನಾಗಿ ಒದಗುವ ಪ್ರಯೋಜನ.

ಅನೂಪಕ್ಷೇತ್ರ (ನಾ). ಸುತ್ತುಮುತ್ತು ನೀರು
ಹೇರಳವಾಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶ.

ಅನೆ (ನಾ). ೧. ಗಜ; ಕರಿ. ೨. ದೊಡ್ಡದು.
~ಕ(ಗ)ಂಬ(ಭ) = ೧. ಗೋಡೆ ದೀಳ
ದಂತೆ ಕಟ್ಟುವ ಈಡ:ಗಂಬ. ೨. ಅನೆಯನ್ನು
ಕಟ್ಟುವ ಕಂಬ. ~ಕಾಲು = ಅನೆಯ
ಕಾಲಿನಂತೆ ಕಾಲು ಊದಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು
ರೋಗ. ~ಕು(ಗು)ಲಿ = ಅನೆಯನ್ನು
ಕೊಲ್ಲತಕ್ಕ ಪ್ರಾಣಿ; ಸಿಂಹ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ಳ
= ಅನೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ
ಹೆಣ್ಡ; ಬೆಡ್ಡ. ~ಪ(ವ)ರಿ = ಅನೆ ನುಗ್ಗು
ವಂತೆ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗುವಿಕೆ. ~ಪ(ವ)ಜಿ(ರೆ)
= ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮ ವಾಡ್ಯ.
~ಬಿ(ವಿ)ನ್ನಾಣೆ = ಗಜಶಾಸ್ತ್ರನಿಪುಣ.

ಅಪ (ನಾ). ನೀರು.

ಅಪಗೆ (ನಾ). ನದಿ; ಹೊಳೆ.

ಅಪಣ (ನಾ). ಅಂಗಡಿ.

ಅಪತ್ತು (ನಾ). ಅಪಾಯ; ತೊಂದರೆ.

ಅಪನ್ನ (ಗು). ೧. ಅಪತ್ತಿಗೆ ಗುರಿಯಾದ.
೨. ಪಡೆದ. ~ಸತ್ತೆ = ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಪ
ಹೆಂಗಸು.

ಅಪಾಟಿ (ಗು). ೧. ಅಷ್ಟು. ೨. ಅಷ್ಟೊಂದು;
ಬಹಳ.

ಅಪಾತ (ನಾ). ೧. ಮುತ್ತಿಗೆ. ೨. ಇಳಿಸುವುದು.
೩. ಉಂಟಾಗುವುದು; ಸಂಭವ.
೪. ಮೇಲ್ನೋಟ; ಹೊರನೋಟ.

ಅಪಾದನೆ (ನಾ). ೧. ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸುವುದು;
ಅರೋಪಣೆ. ೨. ತಪ್ಪು; ಅರೋಪ.

ಅಪಾದಮಸ್ತಕ (ಅ). ಕಾಲಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು
ತಲೆಯವರೆಗೆ.

ಅಪಾದಿತ (ನಾ). ೧. ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು.
(ಗು). ೨. ಪಡೆದ. ೩. ತಂದುಕೊಂಡ.
೪. ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ.

ಅಪಾಳಿತ (ಗು). ವ್ಯಾಪ್ತವಾದ.

ಅಪೀಡ (ನಾ). ೧. ಒತ್ತುವುದು. ೨. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸುವ ಆಭರಣ; ಶಿರೋಭೂಷಣ.
 ಅಪೀನ (ನಾ). ೧. ಕೆಚ್ಚಲು. (ಗು).
 ೨. ದೊಡ್ಡದಾದ.
 ಅಪೂಹಿಕ (ನಾ). ೧. ಕಜ್ಜಾಯ, ದೋಸೆ ಮಾಡಲಾದ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನು.
 ೨. ಕಜ್ಜಾಯ, ದೋಸೆ ಮಾಡಲಾದ ತಿಂಡಿಗಳ ರಾಶಿ.
 ಅಪೂರ (ನಾ). ೧. ಪ್ರವಾಹ. (ಗು).
 ೨. ಚೆನ್ನಾಗಿ ತುಂಬಿದ.
 ಅಪೆ (ನಾ). ಚಿಪ್ಪಿನ ಸೌಟು.
 ಅಪೇಯ (ಗು). ಕುಡಿಯಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.
 ಅಪೋಷ್ಣ (ಛು) (ನಾ). ಆ ಹೊತ್ತು; ಆ ಸಮಯ.
 ಅಪೋಶನ (ನಾ). ಊಟಕ್ಕೆ ಮೊದಲೂ ಊಟಕ್ಕೆ ನಂತರವೂ ಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಂಗೈಯ ನೀರನ್ನು ಹೀರುವುದು; ಹಾಗೆ ಹೀರುವ ನೀರು.
 ಅಪೋಶಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅಪೋಶನವನ್ನು ಮಾಡು.
 ಅಪ್ತ (ನಾ). ೧. ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹನಾದವನು.
 ೨. ಆತ್ಮೀಯ. (ಗು). ೩. ಪಡೆದ.
 ೪. ಯೋಗ್ಯವಾದ. ೫. ನಂಬಿಕೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ. ೬. ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
 ಅಪ್ಯ (ಗು). ೧. ಪಡೆಯಬೇಕಾದ. ೨. ನೀರಿನ; ನೀರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ.
 ಅಪ್ಯಯ (ನಾ). ಜೀರ್ಣ; ಲಯ.
 ಅಪ್ಯಾಯನ (ನಾ). ೧. ಸುಖ; ಹಿತ. (ಗು).
 ೨. ಸುಖಕರವಾದ.
 ಅಪ್ಯಾಯಮಾನ (ಁ) ಸುಖಕರವಾದ; ಹಿತಕರವಾದ.
 ಅಪ್ರೇಕ್ಷಣ (ನಾ). ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡುವುದು.
 ಅಪ್ಪನ (ನಾ). ೧. ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದು.
 ೨. ಚಮುಕಿಸುವುದು.
 ಅಬರು (ನಾ). ಗೌರವ; ಮರ್ಯಾದೆ.

~ಕೆ(ಗೆ)ಡಿ = ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಇಲ್ಲದವನು.
 ಅಬಲ್(ಲು) = ಅವಲ್.
 ಅಬಾಗೇಡಿ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿಗೇಡಿ. ೨. ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವನು.
 ಅಬಾದು (ನಾ). ೧. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ; ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿ. ೨. ಸಾಗುವಳಿ. ೩. ಜನನಸತಿ.
 ಅಬಾಲವೃದ್ಧ (ಅ). ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮುದುಕರವರೆಗೆ; ಎಲ್ಲರೂ.
 ಅಬ್ಬಾರಿ (ನಾ). ಹೆಂಡ, ಸಾರಾಯಿ ಮುಂತಾದ ಮಾದಕವಸ್ತುಗಳ ತಯಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟದ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವ ತೆರಿಗೆ.
 ಅಭರಣ (ನಾ). ೧. ಧರಿಸುವುದು. ೨. ಒಡನೆ.
 ಅಭಾರ (ನಾ). ಉಪಕಾರ; ಔದಾರ್ಯ.
 ~ಮನ್ನಣೆ = ವಂದನಾರ್ಪಣೆ.
 ಅಭಾರಿ (ನಾ). ಉಪಕೃತ; ಋಣಿ.
 ಅಭಾರ್ಯ (ನಾ). ಒಡನೆ; ಅಭರಣ.
 ಅಭಾಸ (ನಾ). ೧. ಕಾಂತಿ; ಪ್ರಕಾಶ. ೨. ಹೊರತೋರಿಕೆ. ೩. ಹೋಲಿಕೆ; ಸಾಮ್ಯ. ೪. ಉದ್ದೇಶ. ೫. ಭ್ರಾಂತಿ. ೬. ಭ್ರಾಂತಿಯ ವಿಸ್ಮಯ.
 ಅಭಿಚಾರ (ನಾ). ೧. ಮಾಟ; ಮೋಡಿ. (ಗು). ೨. ಅಭಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಮರುಳುಗೊಳಿಸುವ.
 ಅಭಿಜಾತ್ಯ (ನಾ). ಸತ್ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವಿಕೆ; ಕುಲೀನತೆ.
 ಅಭೀರ (ನಾ). ೧. ದನಗಾಹಿ; ಗೊಲ್ಲ. ೨. ಒಕ್ಕಲಿಗ. ~ಪಲ್ಲಿ = ಗೊಲ್ಲರ ಹಳ್ಳಿ.
 ಅಭೀಲ(ಳ) (ಗು). ಭಯಂಕರವಾದ.
 ಅಭೀಳತೆ (ನಾ). ಭಯಂಕರತೆ; ಉಗ್ರತೆ.
 ಅಭೋಗ (ನಾ). ೧. ಸುಖ; ಸಂತೋಷ. ೨. ತುಂಬಿರುವಿಕೆ. ೩. ವಿಸ್ತಾರ; ಹರಡು. ೪. ಹಾವಿನ ಹೆಡೆ. ೫. ಪ್ರಯತ್ನ; ಶ್ರಮ.
 ಅನು (ನಾ). ೧. ಮುಲಬದ್ಧತೆ. ೨. ಆಹಾರವು

ಸರಿಯಾಗಿ ಜೀರ್ಣವಾಗದೆ ಜೀರ್ಣಾಂಗ
ಗಳಲ್ಲಿ ಹುಳಿಯಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಉಂಟಾಗುವ
ಒಂದು ಬಗೆಯ ದ್ರವ. ೧. ರೋಗ.
೪. ಮಡಕೆಗಳನ್ನು ಸುಡುವ ಒಲೆ; ಅವಿಗೆ.
(ಗು). ೫. ಬೇಯಿ ಸದ; ಹಸಿಯ.
೬. ಹಣ್ಣಾಗದೆ. ~ಆಶಯ = ೧. ಜೀರ್ಣಿಸಿದ
ಆಹಾರ ಹುಳಿಯಾಗಿ ಕೂಡಿ ಕೊಳ್ಳುವ
ಆಹಾರನಾಳದ ಭಾಗ. ೨. ಹೊಟ್ಟೆ. ~ಶಂಕೆ
= ಆಮದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭೇದಿ. ~ಶ್ರಾದ್ಧ
= ಹಸಿಯ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ
ಮಾಡುವ ಶ್ರಾದ್ಧ.

ಅಮಂಡ (ನಾ). ಹರಳುಗಿಡ; ಔಷಧಿಗಿಡ.

ಅಮಂತ್ರಕ (ನಾ). ಸಫೆ ನೊದಲಾದುವನ್ನು
ಕರೆಯುವವನು.

ಅಮಂತ್ರಣ (ನಾ). ೧. ಆಹ್ವಾನ; ಕರೆ.
೨. ಕರೆಯೋಲೆ. ೩. ಮಯಾದೆ;
ಉಪಚಾರ. ೪. ಔತಣ. ೫. ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳು
ವುದು. ೬. ಸಂಭಾಷಣೆ.

ಅಮದು (ನಾ). ೧. ಆದಾಯ. ೨. ತರಿಸಿ
ಕೊಂಡ ವಸ್ತು.

ಅಮಯ (ನಾ). ರೋಗ.

ಅಮರ್ಡ (ನಾ). ಹಿಡುಕುವುದು; ಕಿವಿಚು
ವುದು.

ಅಮರ್ಷ (ನಾ). ಕೋಪ.

ಅಮಲ(ಳ)ಕ (ನಾ). ನೆಲ್ಲಿಗಿಡ ಮತ್ತು ಕಾಯಿ.

ಅಮಸೋಲು (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಹುಳಿಹಣ್ಣು. ೨. ಮಾವಿನಕಾಯಿ ಬಾಳಕ.

ಅಮಕೆ (ಗು). ಪೂರ್ತಿ; ಇಡೀ.

ಅಮಾತ್ಯ = ಅಮಾತ್ಯ.

ಅಮಿಷ (ನಾ). ೧. ಮಾಂಸ. ೨. ಭೋಗ್ಯವಸ್ತು.

೩. ಲಂಚ. ೪. ಪ್ರಲೋಭನ; ಆಸೆ.

ಅಮಿಲ (ನಾ). ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅಡಳಿತವನ್ನು
ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿ;
ತಹಸೀಲದಾರ.

ಅಮಿಲ(ಳ)ನ (ನಾ). ಮುಚ್ಚುವಿಕೆ.

ಅಮುಕ್ತ (ನಾ). ೧. ಕವಚ ತೊಟ್ಟಿರುವವನು.

೨. ಯುದ್ಧಕವಚ. (ಗು). ೩. ಸಡಿಲ
ಗೊಳಿಸಿದ. ೪. ತೊಟ್ಟ; ಧರಿಸಿದ.

ಅಮುತ್ತಿಕ (ನಾ). ೧. ಪರಲೋಕದ ಗತಿ;
ಮೋಕ್ಷ. (ಗು). ೨. ಪರಲೋಕದ.

ಅಮುಷ್ಕಿಕ (ನಾ). ೧. ಪರಲೋಕ. (ಗು).

೨. ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಅಮೂಲ (ಅ). ಮೂಲದಿಂದ ಹಿಡಿದು.

~ಅಗ್ರ = ಬುಡದಿಂದ ತುದಿಯವರೆಗೆ.

ಅಮೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಲಚರ ಪ್ರಾಣಿ;
ಕೂರ್ಮ; ಕಮಠ. ೨. ಬೇಯಿ ಸದ
ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು.

ಅಮೋದ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷ. ೨. ಸುವಾಸನೆ.
(ಗು). ೩. ಸಂತೋಷಕರವಾದ.

ಅಮ್ನಾಯ (ನಾ). ೧. ಪರಂಪರಾಗತವಾದ
ಪದ್ಧತಿ. ೨. ವಂಶ; ಪೀಳಿಗೆ. ೩. ವೇದ.

ಅಮ್ನಿ (ನಾ). ನೆನಪಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದು.

ಅಮ್ರ (ನಾ). ೧. ಹುಳಿ; ಸಾರು. ೨. ಮಾವು;
ಮಾವಿನ ಮರ. ~ವಲ್ಲಿ = ಕೋಮಲವಾದ
ಮಾವಿನ ಗಿಡ.

ಅಮ್ರಾತಕ (ನಾ). ಅಮಟಿಯ ಮರ ಮತ್ತು
ಕಾಯಿ.

ಅಮ್ರೇಡಿತ (ನಾ). ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಮತ್ತೆ
ಹೇಳುವುದು; ಪುನರುಕ್ತಿ.

ಅಮ್ಲ (ನಾ). ೧. ಹುಳಿರಸ; ಹುಳಿ.
೨. ಹುಣಿಸೆ. ~ಜನಕ = ಪ್ರಾಣನಾಯು.

ಅಮ್ಲಾಕರಣ (ನಾ). ಹುಳಿಮಾಡುವಿಕೆ.

ಆಯ್(ಯಿ,ಯು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಶೇಖರಿಸು;
ಸಂಗ್ರಹಿಸು. ೨. ಚುನಾಯಿಸು.

೩. ಬೇರ್ಪಡಿಸು. (ನಾ). ೪. ತಾಯಿ.

೫. ಮುತ್ತಜ್ಜಿ. ೬. ಜೀವಿತದ ಅವಧಿ;

ಆಯುಷ್ಯ. ~ಕುಳಿ = ೧. ತಿರುಕ; ಭಿಕ್ಷುಕ.

೨. ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ೩. ಅರಿಸಿಕೊಂಡ

ಮೇಲೆ ಉಳಿದದ್ದು. ೪. ಆರಿಸಿಕೊಂಡ.

~ಪೂ(ವೂ)ಯ್ = ಜೀವನವನ್ನು ತುಂಬು.

ಆಯ (ನಾ). ೧. ಒಳಗು; ಮರ್ಮ.

೨. ಐಶ್ವರ್ಯ. ೩. (ಶರೀರದ) ಮರ್ಮಸ್ಥಾನ.

೪. ಪ್ರಮಾಣ; ಪರಿಮಿತಿ. ೫. ರೀತಿ;

ನೀತಿ. ೬. ಉದ್ದೇಶ. ೭. ರಚನೆಯ ವಿಧಾನ.

೮. ಅನುಕೂಲತೆ. ೯. ಸಮಸ್ಥಿತಿ; ಹಿಡಿತ.

೧೦. ಅಗಲಕ್ಕಿಂತ ಉದ್ದ ಹೆಚ್ಚಾದ

ಆಕೃತಿ. ೧೧. ಆದಾಯ; ಹುಟ್ಟುವಳಿ.

೧೨. ಕಂದಾಯ. ~ (ಂ) ಶ(ದ) ಪು

= ೧. ಕೆಚ್ಚುಗುಂಡು. ೨. ತೂಕತಪ್ಪು.

~ಕಟ್ಟು = ೧. ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು; ಅನುಕೂಲತೆ.

೨. ಮರ್ಮಸ್ಥಾನ; ಮಹತ್ವದ ಪ್ರದೇಶ.

೩. ರಚನೆ; ಮಾಟ. ೪. ಗ್ರಾಮದ

ಎಲ್ಲೆ ಕಟ್ಟಿನ ಸಮಗ್ರ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ.

೫. ಜಲಾಶಯದ ಅಸರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ

ಜಮೀನಿನ ಒಟ್ಟು ವಿಸ್ತಾರ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣೆಸು

= ಮರ್ಮಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಂತೆ

ಮಾಡು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣು = ಸಮತೆಯನ್ನು

ಕಾಣು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಱ(ರ) = ೧. ಕೆಲಸದ

ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದವನು. ೨. ವಂಶಪರಂಪರೆ

ಯಾಗಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ

ಸೇವಕ. ೩. ಜೀತಗಾರ. ೪. ಊರಿನ

ಮುಖ್ಯಸ್ಥರ ಮನೆಗಳಿಂದ ಅನ್ನ, ಆಹಾರ

ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಸಾಂಪ್ರ

ದಾಯಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವನು.

~ಕಾ(ಗಾ)ಲು = ಅಡ್ಡಣಿಗೆಗೆ ಕೊಡುವ

ಊರೆಗೋಲು, - ಅಸರೆಗೋಲು.

ಆಯತ (ನಾ). ೧. ಉಚಿತವಾದ ಕ್ರಮ.

೨. ಸಿದ್ಧ; ಸನ್ನದ್ಧ. ೩. ಅತಿಶಯ; ಹೆಚ್ಚಳ.

೪. ನೆಲೆ; ವಾಸಸ್ಥಾನ. ೫. (ಮಂಗಳ

ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ) ಸಮ್ಮತವೇ ಎಂದು ಕೇಳುವ

ಕ್ರಮ. (ಗು). ೬. ಅಗತ್ಯವಾದ; ಉಚಿತ

ವಾದ. ೭. ವಿಶಾಲವಾದ. ೮. ನೀಳವಾದ.

~ಕೀರ್ತಿ = ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಪಸರಿಸಿದ
ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳವನು.

ಆಯತಿ (ನಾ). ೧. ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಯಮ;

ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವ. ೨. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

೩. ಮಹಿಮೆ. ೪. ವಿಸ್ತಾರ; ವ್ಯಾಪ್ತಿ.

೫. ಭವಿಷ್ಯ. ೬. ಆದಾಯ; ಲಾಭ.

ಆಯತಿಕ್ಕೆ(ಕೆ) (ನಾ). ೧. ಪ್ರಭಾವ; ಘನತೆ.

೨. ಅತಿಶಯ. ೩. ಶ್ರದ್ಧೆ; ಆಸಕ್ತಿ.

ಆಯತ್ತ (ನಾ). ೧. ಕೂಡಿರುವುದು; ಸಂಬಂಧ

ಸಿರುವುದು. (ಗು). ೨. ಅಧೀನ. ೩. ಪಳಗಿದ.

(ಅ). ೪. ಸುಲಭವಾಗಿ; ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ.

ಆಯಪಾಣಿ (ನಾ). ಆರಿಸಿದ್ದು; ಉತ್ಕೃಷ್ಟ

ವಾದದ್ದು.

ಆಯಲ್ಲಕ (ನಾ). ಉತ್ಕಟವಾದ ಬಯಕೆ;

ಉತ್ಕಂಠತೆ.

ಆಯಶ್ಯಾಲಿ(ಳಿ)ಕ (ನಾ). ೧. ಸುಲಭವಾಗಿ

ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ

ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವವನು.

(ಗು). ೨. ಕಬ್ಬಿಣದ ತೂಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಆಯಸ (ನಾ). ೧. ಆಯಾಸ; ಬಳಲಿಕೆ.

೨. ಉಕ್ಕಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಆಯುಧ. (ಗು).

೩. ಕಬ್ಬಿಣದಿಂದ ಮಾಡಿದ. ~ಪಿಂಡ

= ಕಬ್ಬಿಣದ ಗುಂಡು.

ಆಯಸ್ಕರ (ನಾ). ಆಯಸ್ಕಾಂತ; ಸೂಜಿಗಲ್ಲು.

ಆಯಾ (ನಾ). ದಾದಿ; ದಾಸಿ; ಸೇವಕ.

ಆಯಾತ (ನಾ). ೧. ಬಂದವನು. ೨. ಅಮದು;

ಹೊರಗಿನಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಸ್ತು. (ಗು).

೩. ಬಂದ; -ಸೇರಿದ. ~ಪ್ರಯಾತ

= ಬರುವ ಮತ್ತು ಹೋಗುವ.

ಆಯಾನ (ನಾ). ೧. ಬರುವುದು. ೨. ಸ್ವಭಾವ;

ಪ್ರಕೃತಿ. ೩. ಅಭೇದ್ಯವಾದುದು.

ಆಯಾಮ (ನಾ). ೧. ಉದ್ದ; ನೀಳ.

೨. ವಿಸ್ತಾರ; ಹರಹು. ೩. ಸಂಯಮ;

ನಿಯಮ.

ಅಯಾಸ ೧. = ಆಯಸ. ೨. ಪ್ರಯತ್ನ.
 ಅಯಾಸಿ (ನಾ). ದಣಿದವನು.
 ಅಯಾಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ಕೇಸರದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊ.
 ಅಯುಕ್ತ (ನಾ). ೧. ನಿಯೋಗಿ; ಪ್ರತಿನಿಧಿ.
 (ಗು). ೨. ನೊಗಕ್ಕೆ ಹೂಡಿದ.
 ೩. ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ನಿಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
 ಅಯುಧ (ನಾ). ೧. ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ
 ಬಳಸುವ ಸಾಧನ. ೨. ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು
 ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸಲಕರಣೆ.
 ಅಯುಧಿಕ (ನಾ). ೧. ಸೈನಿಕ; ಸಿಪಾಯಿ.
 (ಗು). ೨. ಆಯುಧಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
 ಅಯುರ್ವೇದ (ನಾ). ಭಾರತೀಯ ವೈದ್ಯ
 ಶಾಸ್ತ್ರ.
 ಅಯುಷ್ಯ (ನಾ). ೧. ಜೀವಿತಾವಧಿ; ಬದುಕಿರುವ
 ಕಾಲ. (ಗು). ೨. ದೀರ್ಘಾಯುಸ್ಸನ್ನು
 ಕೊಡತಕ್ಕ.
 ಅಯೋಗ (ನಾ). ೧. ನೊಗಕ್ಕೆ ಹೂಡಿದ
 ಎತ್ತು, ಕುದುರೆ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ
 ಜೊತೆ. ೨. ಒಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದ
 ಸಮಿತಿ; ನಿಯೋಗ. ೩. ಜೋಡಣೆ.
 ೪. ಆಭರಣ; ಒಡವೆ. ೫. ತೀರ; ದಡ.
 ಅಯೋಜನ (ನಾ). ಜೋಡಣೆ.
 ಅಯೋಧನ (ನಾ). ಯುದ್ಧ; ಕಾಳಗ.
 ಅರ್ (ರು) ೧. = ಅರ್. ೨. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ
 ಕೂಗು; ಗರ್ಜಿಸು. ೩. ತೃಪ್ತಿ ಪಡು; ತಣೆ.
 ೪. ತುಂಬು. (ನಾ). ೫. ನೊಗವನ್ನು
 ಹೂಡಿ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ನೇಗಿಲು.
 ೬. ಹೋರಿಗಳನ್ನು ಪಳಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ
 ನೊಗದಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮರ.
 ೭. ನಿಚುಳವೃಕ್ಷ. ~ ಇಸು = ೧. ಅಯು.
 ೨. ಶೇಖರಿಸು. ೩. ನಂದಿಸು.
 ಅರ (ನಾ). ೧. ಹಾರ; ಮಾಲೆ. ೨. ಹಿತ್ತಾಳೆ.
 ೩. ಕಬ್ಬಿಣಕ್ಕೂ ಅನ್ಯ ಜನಕಕ್ಕೂ ಉಂಟಾದ
 ಸಂಯೋಗದಿಂದ ದೊರೆಯುವ ವಸ್ತು;

ಲೋಹಾವಸ್ಥೆ. ೪. ಅಂಗಾರಕ ಗ್ರಹ.
 ೫. ಶನಿಗ್ರಹ. ೬. ಖಡ್ಗ. ೭. ಚರ್ಮವನ್ನು
 ಕತ್ತರಿಸುವ ಸಾಧನ.
 ಅರಂಬ(ಭ) (ನಾ). ೧. ಬೇಸಾಯ; ಒಕ್ಕಲು
 ತನ. ೨. ಮೊದಲು; ಪ್ರಾರಂಭ.
 ೩. ಉದ್ಯೋಗ. ~ ಶೂರ = ಕೆಲಸವನ್ನು
 ಆರಂಭ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಗಟ್ಟಿಗ.
 ಅರಕ (ನಾ). ಕಾಪಾಡುವವನು; ರಕ್ಷಕ.
 ಅರಕ್ತ (ಗು). ಪೂರ್ಣ ಕೆಂಪಾದ.
 ಅರಕ್ಷ (ನಾ). ೧. ರಕ್ಷಣೆ; ಕಾಪು. ೨. ಅನೆಯ
 ಕುಂಭಸ್ಥಳದ ಕೆಳಭಾಗ.
 ಅರಟಿ(ಟಿ) (ನಾ). ಸೂರೆ; ಕೊಳ್ಳೆ.
 ಅರಣ (ನಾ). ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗ.
 ಅರಣ್ಯ (ನಾ). ೧. ಅರಣ್ಯ; ಕಾಡು. (ಗು).
 ೨. ಅರಣ್ಯದ; ಕಾಡಿನ.
 ಅರಣ್ಯಕ (ನಾ). ೧. ಅರಣ್ಯ ವಾಸಿ.
 ೨. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವೇದದ
 ಒಂದು ಭಾಗ. (ಗು). ೩. ಕಾಡಿನ.
 ಅರತ (ನಾ). ೧. ಸಂಕಟ; ವ್ಯಾಕುಲ. (ಗು).
 ೨. ಮೃದುಸ್ವಭಾವದ. ೩. ಆಸಕ್ತನಾದ.
 ಅರತಿ (ನಾ). ೧. ಕುಂಕುಮ ಬೆರೆಸಿದ ನೀರಿ
 ನಿಂದ ಅಥವಾ ದೀಪಗಳಿಂದ ಎತ್ತುವ
 ನೀರಾಜನ. ೨. ಅರತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ
 ಉಪಕರಣ. ೩. ವಿರಾಮ; ಮುಗಿಯುವಿಕೆ.
 ಅರನಾಲ(ಳ) (ನಾ). ಗಂಜಿ; ಅಂಬಲಿ.
 ಅರಪಾರ (ಅ). ತುದಿಯಿಂದ ತುದಿಯವರೆಗೆ;
 ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ; ಅನಿರ್ಬಂಧಿತವಾಗಿ.
 ಅರಬ್ಬ (ಗು). ಅರಂಭಿಸಿದ.
 ಅರಭಾರ (ನಾ). ಆಡಳಿತ; ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ.
 ಅರಯ್(ಯಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಹುಡುಕು.
 ೨. ಯೋಚಿಸು. ೩. ವಿಮರ್ಶಿಸು.
 ೪. ಕಾಪಾಡು.
 ಅರಯ್ಯ (ನಾ). ೧. ವಿಮರ್ಶಿಸುವುದು;
 ವಿಮರ್ಶೆ. ೨. ರಕ್ಷಣೆ; ಪೋಷಣೆ.

ಅರವ (ನಾ). ಶಬ್ದ ; ಧ್ವನಿ ; ಕೂಗು.
 ಅರವಾರ (ನಾ). ೧. ಸ್ವಲ್ಪ ಅಯಾಸ ಅಥವಾ
 ನೋವಿಗೆ ಬದಕವಾಗಿ ಅರ್ಭಟಿ ಮಾಡಿ
 ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ೨. = ಅರುವಾರ.
 ಅರವೆ(ಮೆ) (ನಾ). ತೋಟ ; ಉದ್ಯಾನವನ.
 ಅರಾಗ್ರ (ನಾ). ೧. ಉಳಿಯಂತೆ ಮೊನೆಯುಳ್ಳ
 ಬಾಣ. ೨. ಚರ್ಮ ಕತ್ತರಿಸುವ ಉಳಿಯ
 ಬಾಯಿ, -ಅಲಗು.
 ಅರಾಜಿತ (ಗು). ಸಿಂಗರಿಸಿದ.
 ಅರಾಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ಪ್ರಕಾಶಿಸು ; ಹೊಳೆ.
 ಅರಾತೀಯ (ಗು). ೧. ದೂರದ ; ಹಿಂದಿನ.
 ೨. ಸಮೀಪದ ; ಈಚಿನ.
 ಅರಾತ್ರಿಕ = ಅರತಿ. ~ ಕ್ರಿಯೆ = ಅರತಿಯೆತ್ತು
 ವುದು.
 ಅರಾಧಕ (ನಾ). ಪೂಜೆ ಮಾಡುವವನು ;
 ಅರ್ಚಕ.
 ಅರಾಧನ(ನೆ) (ನಾ). ೧. ಪೂಜೆ ; ಉಪಾಸನೆ.
 ೨. ಸಂತೋಷಪಡಿಸುವುದು. ೩. ಸೇವೆ.
 ೪. ಸಾಧನೆ. ೫. ಸಿದ್ಧಿ.
 ಅರಾಧ್ಯ (ನಾ). ೧. ಶೈವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಗಡ.
 (ಗು). ೨. ಪೂಜ್ಯನಾದ ; ಒಳ್ಳೆ ಸರ್ವೇಕಾಧ.
 ಅರಾಮ (ನಾ). ೧. ಸುಖಕರವಾದುದು ;
 ರಮ್ಯವಾದುದು. ೨. ತೋಟ. ೩. ವಿಶ್ರಾಂತಿ ;
 ವಿರಾಮ. ೪. ಅರೋಗ್ಯ.
 ಅರಾಲಿ(ಳಿ)ಕ (ನಾ). ಆಡಿಗೆಯವನು.
 ಅರಾವ = ಅರವ.
 ಅರಿದ್ರೆ (ನಾ). ೧. ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರರಾಶಿ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಅರನೆಯದು. ೨. ಅ ನಕ್ಷತ್ರದ
 ಹೆಸರಿನ ಮಳೆ.
 ಅರುವಾರ (ನಾ). ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಮನೆ, ಜಮೀನು
 ಮುಂತಾದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಭೋಗ್ಯಹಾಕು
 ವುದು.
 ಅರುಷಣ (ನಾ). ಕೊತ್ತಂಬರಿಹೀಜ ; ಧನಿಯ.
 ಅರುಷ್ಕರ (ಗು). ಗೇರನ ; ಗೇರುಹೀಜದ.

ಅರುಹತ (ನಾ). ೧. ಜೈನಮತ. ೨. ಜೈನ
 ಮತದವನು.
 ಅರೂಢ (ನಾ). ೧. ತತ್ತ್ವಜ್ಞ ; ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ.
 (ಗು). ೨. ಏರಿದ ; ಹತ್ತಿದ. ೩. ಪಡೆದ.
 ೪. ಕೈಗೊಂಡ. ~ ತಪ = ೧. ತಪಸ್ಸನ್ನು
 ಕೈಗೊಂಡ. ೨. ಮಾಘಮಾಸವನ್ನು ಹಿಡಿದ.
 ~ ಯೋಗಿ = ಸಿದ್ಧ ; ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ.
 ಅರೆ (ನಾ). ೧. ವನಕರು, ಕುದುರೆ ಮುಂತಾದ
 ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗೊರಸಿನ ಹಿಂಭಾಗ ; ಕಿರು
 ಗೊರಸು. ೨. ಚರ್ಮವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ
 (ಮೋಚಿಯ) ಉಳಿ. ೩. ಸಣ್ಣ ಚೂರಿ.
 ೪. ಅಂಕುಶ. ೫. ಕೋಳಿಗಳ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ
 ಕಟ್ಟುವ ಸಣ್ಣ ಕತ್ತಿ. ೬. ಗಾಡಿಯ ಚಕ್ರ
 ದಲ್ಲಿರುವ ಮರದ ಕಾಲು. ೭. ತ್ರಿಜ್ಯ.
 ಅರೋಗಣ(ಹೆ) (ನಾ). ಊಟ ; ಭೋಜನ.
 ಅರೋಗ್ಯ (ನಾ). ರೋಗವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ;
 ಸ್ವಸ್ಥತೆ ; ಸೌಖ್ಯ.
 ಅರೋಚಕ (ಗು). ಅರುಚಿಯನ್ನು ಹೋಗಿ
 ಲಾಡಿಸಿ ನಾಲಿಗೆಗೆ ರುಚಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ.
 ಅರೋಪ (ನಾ). ೧. (ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ
 ಇಲ್ಲದ ಗುಣವನ್ನು) ಹೊರಿಸಿ ಹೇಳುವುದು.
 ೨. ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸುವುದು.
 ಅರೋಪಣ(ಹೆ) (ನಾ). ೧. ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸು
 ವುದು. ೨. ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸುವುದು.
 ೩. ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೆದೆಯನ್ನು ಏರಿಸುವುದು.
 ಅರೋಪಿ (ನಾ). ಅಪವಾದಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದವನು.
 ಅರೋಹ (ನಾ). ೧. ಹತ್ತುವುದು. ೨. ಸವಾರ.
 ೩. ಎತ್ತರ. ೪. ಉದ್ದ. ೫. (ಹೆಂಗಸರ)
 ಸೊಂಟ ; ನಡು. ೬. ನಿತಂಬ ಪ್ರದೇಶ.
 ಅರೋಹಣ (ನಾ). ೧. ಹತ್ತುವುದು.
 ೨. ಅವಲಂಬನ. ೩. ಮೆಟ್ಟಿಲು.
 ಅರೋಹಿ (ನಾ). ಏರಿದವನು ; ಸವಾರ.
 ಅರ್ಜ್ (ರ, ರು, ಣ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಮರ್ಥ
 ನಾಗು ; ಶಕ್ತನಾಗು. ೨. ತಾಳಿಕೊಳ್ಳು ;

ಸೈರಿಸು. ೩. ಒಣಗಿ ಹೋಗು. ೪. ನಂದು;
ಅಡಗು. ೫. ಶಾಂತವಾಗು. (ನಾ). ೬. ಒಂದು
ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕ. ~ ಅಡಿ = ೧. ಆರು
ಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ ಕೀಟ; ದುಂಬಿ. ೨. ಬಾಧೆ;
ಹಿಂಸೆ. ೩. ದ್ವೇಷ; ಹಗೆತನ.
ಅಜಾ(ರಾ)ಟ (ನಾ). ೧. ರೋಗದಿಂದ
ನರಳುವವನ ವೇದನೆ; ನರಳಾಟ.
೨. ನೀರಾಟ; ಜಲಕೇಳಿ.
ಅರ್ಕ (ನಾ). ೧. ಸೂರ್ಯನ ಮಗ. ೨. ಶನಿ.
೩. ಯಮ. ೪. ಸುಗ್ರೀವ. ೫. ಕರ್ಣ.
ಅರ್ಜನ(ನೆ) (ನಾ). ಗಳಿಕೆ; ಸಂಪಾದನೆ.
ಅರ್ಜವ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ;
ಮಜುಸ್ವಭಾವ. ೨. ಸುಖದುಃಖಗಳೊಡಗಿ
ದಾಗ ಸಮಚಿತ್ತದಿಂದಿರುವುದು. ೩. ನಿತ್ಯ
ಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಸಂತೋಷ
ಮಯವಾಗಿರುವುದು. ೪. ವಿನಯ;
ನಮ್ರತೆ. ೫. ಮಜುಸ್ವಭಾವದವನು;
ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ.
ಅರ್ಜಿತ (ಗು). ಸಂಪಾದಿಸಿದ; ಗಳಿಸಿದ.
ಅರ್ತ (ನಾ). ೧. ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದವನು;
ದುಃಖಿತ. ೨. ಬಯಸುವವನು. ೩. ಆಪತ್ತು;
ಕಷ್ಟ. ೪. ಆಪಹರಿಸುವುದು.
ಅರ್ತವ (ನಾ). ೧. ಮತುಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ತವಿಸುವ
ರಕ್ತ; ಮುಟ್ಟು. (ಗು). ೨. ಮತುಗಳಿಗೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೩. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮತುಕಾಲಕ್ಕೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
ಅರ್ತಿ ೧. = ಅರಿದ್ರ. ೨. ವ್ಯಥೆ; ಸಂಕಟ.
೩. ದೈನ್ಯ. ೪. ಬಿಲ್ಲಿನ ತುದಿ; ಕೊಪ್ಪು.
೫. ರೋಗ. ೬. ಬಯಕೆ. ೭. ನಾಶ.
ಅರ್ಥಿಕ (ಗು). ಹಣಕಾಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
ಅರ್ಥ (ನಾ). ೧. ಹಸಿಯ ಶುಂಠಿ; ಅಲ್ಲ.
(ಗು). ೨. ತೇವವಾದ. ೩. ಹೊಚ್ಚಹೊಸ
ದಾದ. ೪. ವೃದ್ಧವಾದ. ೫. ಮಗ್ನವಾದ.
~ ಭಾವ = ೧. ತೇವವಾಗಿರುವಿಕೆ.

೨. ಮೃದುತ್ವ. ೩. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದು.
ಆರ್ಧಕ (ನಾ). ೧. ಹಸಿಯ ಶುಂಠಿ; ಅಲ್ಲ.
೨. ತೇವ ಮಾಡುವ ಸಲಕರಣೆ; ತೇವತಡಿ.
ಆರ್ಧತೆ (ನಾ). ೧. ಒದ್ದೆ; ತೇವ.
೨. ಮೃದುತ್ವ.
ಅರ್ಪಿಗ (ನಾ). ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವನು; ಸಾಹಸಿ.
ಅರ್ಪು (ನಾ). ೧. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಪರಾಕ್ರಮ.
೨. ತೀವ್ರತೆ; ರಭಸ. ೩. ದಯೆ. ೪. = ಅರ್ಭಟಿ.
ಅರ್ಭಟ(ಟಿ) (ನಾ). ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕೂಗು;
ಗರ್ಜನೆ.
ಆರ್ಮ (ನಾ). ೧. ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನ; ನೆಲೆ.
೨. ಹಿತಕರವಾದುದು; ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾದುದು.
ಆರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸಾಧು; ಸಜ್ಜನ. ೨. ಉತ್ತಮ
ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು. ೩. ತಪಸ್ವಿ.
೪. ಅಜಾಯ; ಗುರು. ೫. ಶೈವರಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಪಂಗಡ; ಆರಾಧ್ಯ. ೬. ವೃದ್ಧ; ಹಿರಿಯ.
೭. ಭೋಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು.
ಆರ್ಯಾವರ್ತ (ನಾ). ಆರ್ಯರು ನೆಲೆಸಿದ್ದ
ಹಿಮಾಲಯ ಮತ್ತು ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತಗಳ
ನಡುವಿನ ಪ್ರದೇಶ.
ಆರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಪೂಜ್ಯವಾದ ಸ್ತ್ರೀ.
೨. ಪಾರ್ವತಿ. ೩. ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ.
ಆರ್ಷ (ನಾ). ೧. ಎಂಟು ವಿಧ ವಿನಾಹಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು. (ಗು). ೨. ಮುಷಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿ
ಸಿದ. ೩. ಪ್ರಾಚೀನವಾದ. ೪. ಪವಿತ್ರವಾದ.
ಆರ್ಷಭ್ಯ (ನಾ). ಎತ್ತು ಅಗುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ
ವಯಸ್ಸಾದ ಹೋರಿ.
ಆರ್ಷೇಯ (ನಾ). ೧. ಹಿಂದಿನವನು. (ಗು).
೨. ಮುಷಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೩. ಪ್ರಾಚೀನ
ವಾದ; ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದ.
ಆರ್ಹಂತ್ಯ (ಗು). ಅರ್ಹಂತನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
ಆರ್ಹತ (ನಾ). ೧. ಜೈನ. (ಗು). ೨. ಜೈನ
ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಅಲ್(ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗು ; ಕಿರುಚು. (ನಾ). ೨. ನೀರನ್ನು ಇಡುವ ಸಣ್ಣ ಪಾತ್ರೆ ; ಹೂಜಿ. ೩. ಅಲೂಗಡ್ಡೆ ; ಬಟಾಟೆ. ~ ಇಸು = ೧. ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಕೇಳು ; ಗಮನಿಸು. ೨. ಚಿಂತಿಸು ; ಆಲೋಚಿಸು. ೩. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ೪. ನೋಡು ; ನಿರೀಕ್ಷಿಸು.

ಅಲ (ನಾ). ೧. ಹಾಲುಮರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ; ವಟವೃಕ್ಷ. ೨. ವಿಷಪ್ರಾಣಿಗಳು ಬಿಡುವ ದ್ರವ. ೩. ಹಳದಿಯ ಬಣ್ಣದ ಹೂವು. ೪. ಜೀಳಿನ ಕೊಂಡಿ. (ಗು). ೫. ಅಗಲ ವಾಗಿಯವ.

ಅಲಂಕಾರಿಕ (ನಾ). ೧. ಅಲಂಕಾರಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಲ್ಲವನು. (ಗು). ೨. ಅಲಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ. ೩. ಲಾಕ್ಷಣಿಕನಾದ.

ಅಲ(ಳ)ಂಬ (ನಾ). ಆಶ್ರಯ ; ಆಧಾರ.

ಅಲ(ಳ)ಂಬನ ೧. = ಅಲಂಬ. ೨. ನೇತಾಡುವುದು. ೩. ಸಹಾಯ.

ಅಲ(ಳ)ಂಭ (ನಾ). ೧. ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

೨. ಕೊಲ್ಲುವುದು. ೩. ನಿರ್ಮೂಲನ.

ಅಲಗ್ನ (ಗು). ೧. ಸೇರಿಕೊಂಡ ; ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ.

೨. ಸೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದ.

ಅಲಜಾಲ(ಳ) (ನಾ). ಸುಳ್ಳಿನ ಕಂತೆ.

ಅಲ(ಳ)ಯ (ನಾ). ವಾಸಸ್ಥಳ ; ಮನೆ.

ಅಲವಟ್ಟಿ(ಟಿ) (ನಾ). ಹುಲ್ಲು, ತಾಳೆಗರಿ ಅಥವಾ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬೀಸಣಿಗೆ.

ಅಲವಟ್ಟಿಲು ೧. = ಅಲವಟ್ಟಿ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಛತ್ರಿ.

ಅಲವಾಲ(ಳ) (ನಾ). ಮರಗಿಡಗಳ ಬುಡದಲ್ಲಿ ನೀರು ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಸುತ್ತಲೂ ಕಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟಿ ; ಪಾತಿ ; ಮಡಿ.

ಅಲಸ (ನಾ). ೧. ಸೋಮಾರಿ ; ಜಡ.

೨. ಸೋಮಾರಿತನ. (ಗು). ೩. ನಿಧಾನನಾದ.

ಅಲ(ಳ)ಸಿ (ನಾ). ಸೋಮಾರಿ ; ಮೈಗಳ್ಳ.

ಅಲಸಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಆಯಾಸ. ೨. ಜಡತೆ ; ಅಲಸ್ಯ.

ಅಲಸ್ಯ ೧. = ಅಲಸ. ೨. ಅನಾರೋಗ್ಯ. ೩. ದಣವು. ೪. ಬೇಸರ.

ಅಲಾ(ಳಾ)ನ (ನಾ). ಅನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಕಂಬ.

ಅಲಾ(ಳಾ)ಪ (ನಾ). ೧. ಮಾತು ; ಸಂಭಾಷಣೆ.

೨. ಸಂಗೀತದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ರಾಗದ ಛಾಯೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತೋರಿಸುವುದು ; ಅಲಾಪನೆ.

ಅಲಾಬು (ನಾ). ಸೋರೆಗಿಡ ಮತ್ತು ಕಾಯಿ.

ಅಲಾಸ್ಯ (ನಾ). ಮೊಸಳೆ.

ಅಲಿ(ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಘನೀಭೂತನಾದ ನೀರಿನ

ಹನಿಗಳು ; ಅಲಿಕೆಲ್ಲು ; ಅಣಕೆಲ್ಲು.

೨. ಕಣ್ಣಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕರಿಯ ಗುಡ್ಡ.

೩. ಕಣ್ಣು. ೪. ದೃಷ್ಟಿ ; ನೋಟ. ೫. ಕಣ್ಣು

ರೆಪ್ಪೆ. ೬. ನೇಯ್ಗೆ. ೭. ಗೆಳತಿ ; ಸಖಿ.

೮. ಅಸೆ. ೯. ಏರಿ ; ಸೇತುವೆ. ೧೦. ಸಾಲು ;

ಪಂಕ್ತಿ. ೧೧. ಸಮೂಹ. ೧೨. ದುಂಬಿ.

೧೩. ಜೇಳು. ~ ಕು(ಗು)ಡು = ತಣ್ಣಗಾಗು ;

ತಂಪನ್ನುಂಟುಮಾಡು. ~ ಕೊ(ಗೊ)ಡು

= ಅತಿಶೈತ್ಯವಾಗು. ~ ನೀರ್ = ೧. ಮಂಜಿನ

ನೀರು ; ತಣ್ಣನೆಯ ನೀರು. ೨. ಕಣ್ಣೀರು ;

ಕಂಬನಿ.

ಅಲಿಂಗ (ನಾ). ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ; ಅಲಿಂಗನ.

ಅಲಿಂಗ್ಯ (ಗು). ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯನಾದ.

ಅಲಿಂದ (ನಾ). ಮನೆಯ ಹೊರಬಾಗಿಲಿನ

ಮುಂದಿನ ವಠಾರ ; ಮೊಗಸಾಲೆ.

ಅಲೀಡ (ನಾ). ೧. ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವಾಗ

ನಿಲ್ಲುವ ಕ್ರಮ. (ಗು). ೨. ರುಚಿ ನೋಡಿದ ;

ತಿಂದ. ೩. ಆವರಿಸಿದ.

ಅಲೀನ (ಗು). ೧. ಕರಗಿಸಿದ. ೨. ಮೇಲೆ

ನೆಲೆಸಿದ ; ಒರೆಗಿದ.

ಅಲುಕ (ನಾ). ೧. ನೀರಿನ ಹೂಜಿ. ೨. ಒಂದು

ಜಾತಿಯ ಕಪ್ಪುಮರ. ೩. ಅದಿಶೇಷ.

ಅಲೆ (ನಾ). ೧. ಕಬ್ಬಿನಿಂದ ರಸವನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಯಂತ್ರ. ೨. ಗಾಣ. ೩. ಕಿವಿಯ ಹಾಲೆ.
 ಅಲೇಖ್ಯ (ನಾ). ೧. ಬರೆಹ; ಚಿತ್ರ. (ಗು).
 ೨. ಬರೆಯಬೇಕಾದ; ಚಿತ್ರಿಸಬೇಕಾದ.
 ಅಲೇಪನ (ನಾ). ೧. ಬಳಿಯುವುದು; ಸವರುವುದು. ೨. ಲೇಪಿಸುವ ದ್ರವ್ಯ.
 ಅಲೋ(ಕೋ)ಕ (ನಾ). ೧. ನೋಡುವುದು; ನೋಟ. ೨. ಪ್ರಭೆ; ಕಾಂತಿ. ೩. ಜ್ಞಾನ. ೪. ಹೊಗಳಿಕೆ.
 ಅಲೋ(ಕೋ)ಕನ (ನಾ). ೧. ನೋಡುವುದು; ನೋಟ. ೨. ವಿಮರ್ಶೆ; ಪರಿಶೀಲನೆ.
 ಅಲೋ(ಕೋ)ಚನೆ (ನಾ). ೧. ಕಾಣುವುದು; ನೋಡುವುದು. ೨. ಯೋಚಿಸುವುದು; ಪರಾಮರ್ಶೆ. ೩. ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಉದ್ದೇಶ.
 ಅಲೋ(ಕೋ)ಚಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ವಿಚಾರಿಸು; ಯೋಚಿಸು. ೨. ಗುರುವಿನ ಹತ್ತಿರ ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಗೆ ಮಾಡು.
 ಅಲೋಡನ(ನೆ) (ನಾ). ೧. ಕಲಕುವುದು; ಕಡೆಯುವುದು. ೨. ಬೆರಸುವುದು; ಕಲಸುವುದು. ೩. ಅಲೋಚನೆ. ೪. ಮನನ ಮಾಡುವುದು.
 ಅಲೋ(ಕೋ)ಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಅಸಕ್ತನಾದವನು. ೨. ಅಸಕ್ತಿ. (ಗು). ೩. ಅಲುಗಾಡುವ; ಚಂಚಲನಾದ. ೪. ಹೊರಳುವ; ತಿರುಗುವ. ೫. ಕದಡಿದ; ಕಲಕಿದ.
 ಅಲ್ಪರಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಲೆದಾಡು. ೨. ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡು. ೩. ಗೋಳಾಡು.
 ಅವಗಂ (ಅ). ೧. ಯಾವಾಗಲೂ; ಎಡೆಬಿಡದೆ. ೨. ಅತಿಶಯವಾಗಿ; ಬಹಳ.
 ಅವಗೆ (ನಾ). ಹೆಂಚು, ಮಡಕೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಸುಡುವ ಕುಂಬಾರನ ಒಲೆ; ಕುಲಿಮೆ. ~ಕ(ಗ)ಲ = ಅವಗೆಯಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟ ಮಡಕೆ.
 ಅವಡಿ (ನಾ). ೧. ಕನ್ನಡ; ತೊಂದರೆ; ಹಿಂಸೆ.

ಅವಣಿ (ನಾ). ಚಾಂದ್ರಮಾನದ ಅಷಾಢ ಶ್ರಾವಣ.
 ಅವಪನ (ನಾ). ೧. ಬೀಜ ಬಿತ್ತುವುದು; ಬಿತ್ತನೆ. ೨. ಪಾತ್ರೆ.
 ಅವರಕ (ನಾ). ಮುಚ್ಚುವ ಅಥವಾ ಮರೆಮಾಡುವ ವಸ್ತು.
 ಅವರಣ (ನಾ). ೧. ಮುಚ್ಚುವುದು; ಮುಸುಕು ಹಾಕುವುದು. ೨. ಪ್ರಾಕಾರ; ಸುತ್ತುಗೋಡೆ. ೩. ಹೊದಿಕೆ. ೪. ಗುರಾಣಿ; ಹರಿಗೆ.
 ಅವರಿಕೆ (ನಾ). ತಂಗಡಿ ಗಿಡ.
 ಅವರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹರಡು; ವ್ಯಾಪಿಸು. ೨. ಪಡೆ; ಹೊಂದು. ೩. ಮುತ್ತು; ಕವಿ. ೪. ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗು; ಸೇರು. ೫. ವಿಮರ್ಶಿಸು; ವಿಚಾರಿಸು.
 ಅವರೆ = ಅವರಿಕೆ.
 ಅವರ್ಜನ (ನಾ). ೧. ಬಾಗುವುದು; ಒರಗುವುದು. ೨. ಕೊಡುವುದು. ೩. ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ೪. ಸಂಪಾದನೆ; ಗಳಿಕೆ.
 ಅವರ್ಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳು. ೨. ಪಡೆ; ಗಳಿಸು. ೩. ಒಳಕೊಳ್ಳು.
 ಅವರ್ತ (ನಾ). ೧. ನೀರಿನ ಸುಳಿ. ೨. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೈಮೇಲಿನ ಕೂದಲಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸುಳಿ. ~ಮಾರುತ = ಸುಂಟಿರಗಾಳಿ; ಸುಳಿಗಾಳಿ.
 ಅವರ್ತನ(ನೆ) (ನಾ). ೧. ತಿರುಗುವಿಕೆ; ಸುತ್ತುವುದು. ೨. ಸುಳಿ. ೩. ಲೋಹಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಕರಗಿಸುವುದು. ೪. ಪರಿಶೀಲನೆ.
 ಅವರ್ತನಿ (ನಾ). ೧. ಲೋಹಗಳನ್ನು ಕರಗಿಸುವ ಮೂಸೆ. ೨. ಸೌಟು.
 ಅವರ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಸುತ್ತುವುದು. ೨. ಬಾರಿ; ಸಲ.
 ಅವಲ್(ಲು) (ನಾ). ತಾವರೆ ಜಾತಿಯ ಒಂದು

ಅವಲಿ (ನಾ). ೧. ಸಾಲು; ಪಂಕ್ತಿ. ೨. ಕುಲ;
ನಂರ. ೩. ಗುಂಪು; ರಾಶಿ.

ಅವಲಿತ (ಗು). ಹೊರಳಿದ; ತಿರುಗಿದ.

ಅವಶ್ಯಕ (ಗು). ಅವಶ್ಯ; ಅಗತ್ಯವಾದ.

ಅವಸಥ (ನಾ). ವಾಸಸ್ಥಾನ; ಮನೆ.

ಅವಹ (ಗು). ೧. ಉಂಟು ಮಾಡುವ.

೨. ಕೂಡಿದ; ಉಳ್ಳ.

ಅವಹಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಆವಾಹನೆ ಮಾಡು.

೨. ಕೂಗಿ ಕರೆ.

ಅವಳಿ ೧. = ಅವಲಿ. ೨. ನೆಲ್ಲಿಯ ಕಾಯಿ
ಮತ್ತು ಗಿಡ.

ಅನಾಗ (ಅ). ೧. ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ.

೨. ಯಾವಾಗಲೂ. ೩. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ.

ಅನಾಗಲು(ಳು)ಂ (ಅ). ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲೂ;
ಸದಾಕಾಲ; ಎಡೆಬಿಡದೆ.

ಅನಾಪ (ನಾ). ೧. (ಬೀಜವನ್ನು) ಬಿತ್ತುವುದು.

೨. ಕೈಬಳೆ; ಕಂಕಣ. ೩. = ಅನಾಲ.

ಅನಾರ (ನಾ). ಅವರಣ; ಅಂಗಳ.

ಅನಾಲ(ಳ) (ನಾ). ಪಾತಿ; ಮಡಿ.

ಅನಾಸ = ಅವಸಥ.

ಅನಾಹನ(ನೆ) (ನಾ). ವಿಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ
ಪ್ರತೀಕದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವಂತೆ
ಇಷ್ಟದೈವವನ್ನು ಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು.

ಅನಾಹಿಸು (ಕ್ರಿ). ಆವಾಹನೆ ಮಾಡು.

ಅವಿ (ನಾ). ೧. (ನೀರಿನ) ಹಬೆ; ಉಗಿ.

೨. ಕಾವು. ೩. ಹೆಂಚು, ಮಡಕೆ
ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಸುಡುವ ಒಲೆ;

ಕುಲಿಮೆ. ೪. ಚಿಗಟೆ; ಚಿಕ್ಕಾಡು.

~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು = ಉಷ್ಣದಿಂದ ಕೆಂಪಾದ
ಕಣ್ಣು.

ಅವಿಗೆ = ಅವಗೆ.

ಅವಿಧ್ಧ (ಗು). ೧. ಕೊರೆದ; ರಂಧ್ರ; ಮಾಡಿದ.

೨. ತಿರುಗಿಸಿದ. ೩. ದೊಡ್ಡದಾದ; ಕೊಂಕಿದ.

ಅವಿಲ(ಳ) (ಗು). ೧. ಕಡದಿದ; ಕೊಳಕಾದ.

೨. ಕೂಡಿದ; ಸೇರಿದ.

ಅವಿಷ್ಕರಣ (ನಾ). ೧. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

೨. ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವುದು. ೩. ತೋಧನೆ.

ಅವಿಷ್ಕ (ಗು). ೧. ಅನೇಕದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

೨. ಭೂತಗ್ರಹಾದಿಗಳು ಮೈಮೇಲೆ ಬಂದ.

ಅವು (ನಾ). ಹಸು; ಆಕಳು.

ಅವುಜ(ಜೆ) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮ
ವಾಡ್ಯ.

ಅವುಟ (ನಾ). ಬೂಟಾಟಿಕೆ; ನಟನೆ.

ಅವುದು (ಸ). ಎಂತಹುದು; ಎಲ್ಲಿಯದು.

ಅವೃತ (ಗು). ೧. ಹೊದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ;

ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ. ೨. ಸುತ್ತುವರಿದ.

ಅವ್ಯತಿ (ನಾ). ೧. ಹೊದಿಕೆ; ಅವರಣ.

೨. ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಡುವುದು.

ಅವೃತ್ತ (ನಾ). ೧. ಅಗೆಯುವುದರಿಂದ ನೆಲದಲ್ಲಿ

ಬರುವ ನೀರು. (ಗು). ೨. ಸುತ್ತು ತಿರುಗಿದ.

೩. ಹಿಂತಿರುಗಿದ.

ಅವೆ (ನಾ). ೧. ಅಮೆ. ೨. ಸಾಸಿವೆ.

ಅನೇಗ (ನಾ). ಸಂಭ್ರಮ; ಗಡಿಬಿಡಿ; ತ್ವರೆ.

ಅನೇದನ (ನಾ). ೧. ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು

ವುದು; ವರದಿ ಮಾಡುವುದು. ೨. ಮನವಿ.

ಅನೇಶ (ನಾ). ೧. ರೋಷ; ಆಗ್ರಹ.

೨. ಅಕ್ರಮಣ; ಹಿಡಿತ. ೩. ಉಂಟಾಗುವಿಕೆ.

೪. ಭೂತಗ್ರಹಾದಿಗಳ ಚೀಷ್ಟೆ. ೫. ಸ್ಫೂರ್ತಿ;

ಅನೇಶನ (ನಾ). ೧. ರೋಷ; ಆಗ್ರಹ.

೨. ಶಿಲ್ಪಶಾಲೆ.

ಅನೇಶಿಕ (ನಾ). ಅಭ್ಯಾಗತ; ಅತಿಥಿ.

ಅಶಂಕೆ (ನಾ). ೧. ಸಂದೇಹ; ಸಂಶಯ.

೨. ಭಯ; ಆತಂಕ.

ಅಶಂಸೆ (ನಾ). ೧. ಹಾರೈಕೆ; ಕೋರಿಕೆ.

೨. ಘೋಷಣೆ.

ಅಶಯ (ನಾ). ೧. ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವ;

೨. ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ೩. ಮನಸ್ಸು; ಹೃದಯ.

೨. ಅಧಾರ; ಅಶ್ರಯ. ೪. ಕೋಶ; ಚೀಲ. ೫. ನೀರು. ೬. ಅಸ್ತಿ; ಸ್ವತ್ತು.
 ಅಶಾಂಬರ (ನಾ). ೧. ದಿಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಆಕಾಶ. ೨. ದಿಗಂಬರ; ಜಿನ. ೩. ಶಿವ.
 ಅಶಿ (ನಾ). ೧. ಹಾವಿನ ಹಲ್ಲು. ೨. ತಿನ್ನುವವನು.
 ಅಶೀರ್ವಾದ (ನಾ). ಆಶೀರ್ವಚನ; ಹರಕೆ.
 ~ಸೇಸೆ = ಹರಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಕ್ಷತೆ.
 ಅಶೀರ್ವಿಷ (ನಾ). ಹಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ವಿಷವುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿ; ಹಾವು.
 ಅಶು (ನಾ). ೧. ವೇಗ; ತ್ವರೆ. ೨. (ಬೇಗನೆ ಬೆಳೆಯುವ) ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬತ್ತ. (ಅ).
 ೩. ಬೇಗನೆ; ಜಾಗೃತೆ; ವಿಳಂಬವಿಲ್ಲದೆ.
 ~ಕವಿ = ಸಮಯಸ್ಮೃತಿಯಿಂದ ಕವನವನ್ನು ರಚಿಸಬಲ್ಲ ಕವಿ.
 ಅಶುಗ (ನಾ). ೧. ಗಾಳಿ. ೨. ಬಾಣ, (ಗು).
 ೩. ಬೇಗ ಚಲಿಸುವ. ~ಅಶನ = ಸರ್ಪ.
 ~ಅಸನ = ಬಾಣಾಸನ; ಬಿಲ್ಲು.
 ಅಶೆ(ಸೆ) (ನಾ). ೧. ಅಪೇಕ್ಷೆ; ಬಯಕೆ; ಇಚ್ಛೆ. ೨. ಭರವಸೆ; ನಂಬಿಕೆ. ೩. ದಿಕ್ಕು.
 ೪. ಆಸರೆ. ೫. ಜೀನು; ತಡಿ.
 ಅಶೌಚ (ನಾ). ೧. ಸೂತಕ; ಮೈಲಿಗೆ. ೨. ಅಶುದ್ಧಿ; ಹೊಲಸು.
 ಅಶ್ವರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಅಚ್ಚರಿ; ವಿಚಿತ್ರ. ೨. ಅದ್ಭುತ; ವಿಸ್ಮಯ. ೩. ಬೆಕ್ಕಸ; ಭೇರು.
 ಅಶ್ರಮ (ನಾ). ೧. ಋಷಿಗಳ ವಾಸಸ್ಥಾನ. ೨. ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ; ~ಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯ; ವಾನಪ್ರಸ್ಥ, ಸಂನ್ಯಾಸ ಎಂಬ ಜೀವನದ ನಾಲ್ಕು ಘಟ್ಟಗಳು. ೩. ಪಾಠಶಾಲೆ. ೪. ವಸತಿ; ವಾಸಗೃಹ.
 ಅಶ್ರಯ (ನಾ). ೧. ಆಸರೆ; ಅವಲಂಬನ. ೨. ಮೂಲಸ್ಥಾನ; ನಿವಾಸಸ್ಥಾನ.
 ಅಶ್ರವ (ನಾ). ೧. ವಿಧೇಯ; ವಿನೀತ. ೨. ವಾಗ್ದಾನ. ೩. ತಪ್ಪು; ಅಪರಾಧ. ೪. ಪ್ರವಾಹ; ನದಿ.

ಅಶ್ಲೇಷ (ನಾ). ೧. ಆಲಿಂಗನ; ಅತ್ಸುಗಿ. ೨. ನಿಕಟವಾದ ಸಂಬಂಧ; ಒಡಗೂಡಿರುವುದು. ೩. ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
 ಅಶ್ವಾಸ (ನಾ). ೧. ಉಸಿರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು; ಉಚ್ಛಾಸ. ೨. ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುವುದು. ೩. ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿನ ಅಧ್ಯಾಯ.
 ಅಶ್ವಾಸನ(ನೆ) (ನಾ). ೧. ದುಃಖಿತರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುವುದು. ೨. ಭರವಸೆ.
 ಅಶ್ವಿನ (ನಾ). ಆಶ್ವಯುಜ ಮಾಸ.
 ಅಷಾಢ (ನಾ). ೧. ಚಾಂದ್ರಮಾನದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ತಿಂಗಳು. ೨. ಮುತ್ತುಗದ ಕೋಲು.
 ಅಷಾಢಭೂತಿ (ನಾ). ವೇಷಧಾರಿ; ಬೂಟಾಟಿಕೆಯವನು.
 ಅಷಾಢಿ (ನಾ). ೧. ಅಷಾಢಮಾಸದ ಹುಣ್ಣಿಮೆ. ೨. ಶತಾವರಿ ಗಿಡ.
 ಅಸಕ್ತ (ಗು). ೧. ಮಗ್ನವಾದ; ತತ್ಪರವಾದ. ೨. ಸ್ಥಿರವಾದ; ಶಾಶ್ವತವಾದ.
 ಅಸಕ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಶ್ರದ್ಧೆ; ತತ್ಪರತೆ. ೨. ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಭಾವ. ೩. ಮೋಹ.
 ಅಸಡಿ = ಅಷಾಢಿ.
 ಅಸನ (ನಾ). ೧. ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು. ೨. ಪೀಠ, ಕುರ್ಚಿ ಮುಂತಾದ ಸಾಧನ. ೩. ಆನೆಯ ಹೆಗಲು. ೪. ಮಲದ್ವಾರ ಪ್ರದೇಶ; ಗುಡ.
 ಅಸನ್ನ (ನಾ). ೧. ಹತ್ತಿರ; ಸಮೀಪ. (ಗು). ೨. ಹತ್ತಿರವಾದ; ಸಮೀಪವಾದ. ~ಕಾಲ = ಸಾವು ಸಮೀಪಿಸಿದವನು.
 ಅಸನ್ನತೆ (ನಾ). ಸಾಮೀಪ್ಯ; ಸಮೀಪವಾಗಿರುವಿಕೆ.
 ಅಸರ (ನಾ). ಒಂದು ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ; ಜಾಯಪತ್ರಿ.

ಅಸರೆ (ನಾ). ಅವಲಂಬನ; ಅಶ್ರಯ.
 ಅಸಜ್ಜಾ (ರು, ಜು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಳಲು;
 ಅ ಯಾ ಸ ಸ ಡು. ೨. ಬೇಸರಗೊಳ್ಳು;
 ಜುಗುಪ್ಸೆ ಹೊಂದು. (ನಾ). ೨. ದಣವು;
 ಆಯಾಸ. ೪. ಬಾಯಾರಿಕೆ. ೫. ಅಲಸ್ಯ.
 ೬. ಆಸೆ; ಬಯಕೆ.
 ಆಸವ (ನಾ). ೧. ಬಟ್ಟೆಯಿಳಿಸಿ ತಯಾರಿಸಿದ್ದು;
 ಔಷಧಿಯ ಅರ್ಕ. ೨. ಮದ್ಯ; ಸುರೆ.
 ೨. ಮಕರಂದ; ಪುಷ್ಪರಸ.
 ಆಸಾದಿ (ನಾ). ಕೆರೆ ಹೊಲಿಯುವವನು;
 ಮೋಚಿ.
 ಆಸಾಮಿ (ನಾ). ವ್ಯಕ್ತಿ; ಮನುಷ್ಯ.
 ಆಸಾರ (ನಾ). ೧. ಮಳೆ; ಜಡಿ ಮಳೆ.
 ೨. ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕುವುದು. ೨. ಅಹಾರ
 ಸಾಮಗ್ರಿ.
 ಅಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೇಲಿನಿಂದ ಬಿಡು; ಎತ್ತಿ
 ಬಿಡು. (ನಾ). ೨. ಸಾಲವೃಕ್ಷ; ಸರ್ಜವೃಕ್ಷ.
 ೨. ಅಷ್ಟು; ಅ ಪ್ರಮಾಣ. ೪. ಸಾಧ್ಯ; ಶಕ್ತಿ.
 ಅಸುರ (ನಾ). ೧. ಬೇಸರ; ಜುಗುಪ್ಸೆ.
 ೨. ಅತಿಶಯ. ೨. ಸೊಕ್ಕು; ಅಹಂಕಾರ.
 (ಗು). ೪. ಭಯಂಕರವಾದ. ೫. ಬೇಸರದ.
 ಅಸೇಚನ (ನಾ). ೧. ಚಿ ಮು ಕಿ ಸು ವು ದು.
 ೨. ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದುದು.
 ಅಸೇವನ (ನಾ). ೧. ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನಾದರೂ
 ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡುವುದು. ೨. (ಮತ್ತೆ
 ಮತ್ತೆ) ಸೇವಿಸುವುದು.
 ಅಸ್ಕಂದನ (ನಾ). ಕಾಳಗ; ಯುದ್ಧ.
 ಅಸ್ತರಣ (ನಾ). ೧. ಹರಡುವುದು. ೨. ಆಸನ;
 ಹಾಸಿಗೆ. ೨. ಪದರ; ಮಡಿಕೆ.
 ಅಸ್ತಿ (ನಾ). ಸೊತ್ತು; ಐಶ್ವರ್ಯ.
 ಅಸ್ತಿಕ (ನಾ). ೧. ಪರಲೋಕ, ದೈವ,
 ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವನು.
 ೨. ಅಸ್ತಿವಂತ.
 ಅಸ್ತಿಮಿತ (ಗು). ೧. ತೊಯ್ದು; ನೆನೆದ.

೨. ಅಲುಗದ; ಕದಲದ. ೨. ಸೊಗಸಾದ;
 ಕೋಮಲವಾದ. ೪. ಸಂತೋಷಗೊಂಡ.
 ಅಸ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಅಕ್ಕರೆ; ಪ್ರೀತಿ. (ಅ).
 ೨. ನಿಧಾನವಾಗಿ.
 ಅಸ್ಥಾನ (ನಾ). ೧. ಸ್ಥಳ; ಜಾಗ. ೨. ರಾಜ
 ಸಭೆ; ದರಬಾರು.
 ಅಸ್ಥಾನಿಕ (ನಾ). ೧. ರಾಜಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯ;
 ಸಭಾಸದ. (ಗು). ೨. ಅಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ.
 ಅಸ್ಥಿ ೧. = ಅಸ್ತೆ. ೨. ಅಸ್ಥಾನ; ರಾಜಸಭೆ.
 ೨. ಪ್ರಯತ್ನ. ೪. ಸ್ಥಿತಿ; ಅವಸ್ಥೆ.
 ೫. ಶ್ರದ್ಧೆ.
 ಅಸ್ತಂದನ (ನಾ). ಮಿಡಿಯುವಿಕೆ; ಮಿಡಿತ.
 ಅಸ್ತತ್ರ (ನಾ). ವೈದ್ಯಶಾಲೆ; ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯ.
 ಅಸ್ತದ (ನಾ). ೧. ಅವಕಾಶ. ೨. ಅಶ್ರಯ;
 ನೆಲೆ. ೨. ಉದ್ಯೋಗ. ೪. ಗೌರವ.
 ಅಸ್ಥಾಲ(ಳ)ನ (ನಾ). ಅಪ್ಪಳಿಸುವುದು;
 ಹೊಡೆತ.
 ಅಸ್ಥೋಟಿನ (ನಾ). ೧. ಸಿಡಿತ; ಹಾರುವುದು.
 ೨. ಬಡಿಯುವುದು. ೨. ನಡುಗುವುದು;
 ಅಡುರುವುದು.
 ಅಸ್ಥೋಟಿನಿ (ನಾ). ಬೈರಿಗೆ; ರಂಧ್ರಮಾಡುವ
 ಸಾಧನ.
 ಅಸ್ಯ (ನಾ). ೧. ಮುಖ. ೨. ಬಾಯಿ.
 ~ಅನಿಲ(ಳ) = ಉಸಿರು. ~ಪತ್ರ
 = ತಾವರೆ; ಕಮಲ. ~ಪಾಕ = ಬಾಯಿ
 ಹುಣ್ಣು. ~ಲೋಮ = ಗಡ್ಡ.
 ಅಸ್ರವ (ನಾ). ೧. ಕಷ್ಪ. ೨. ಹರಿಯುವಿಕೆ.
 ಅಸ್ತಾದ (ನಾ). ೧. ರುಚಿ ನೋಡುವುದು
 ಸವಿಯುವುದು. ೨. ರುಚಿ; ಸವಿ.
 ಅಹಕ (ನಾ). ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ
 ಒಂದು ರೋಗ.
 ಅಹತ (ನಾ). ೧. ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು.
 ೨. ಹೊಸಬಟ್ಟೆ. ೨. ನಗಾರಿ, ಮದ್ದಳೆ
 ಮುಂತಾದ ಚರ್ಮವಾದ್ಯ. (ಗು).

೪. ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಬಡಿದ. ೫. ತಿಳಿದ; ಗೊತ್ತಾದ.
 ಅಹಮಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅಹಂ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಯನ್ನು ಹೊಂದು.
 ಅಹರ (ನಾ). ೧. ಆಹಾರ. ೨. ತರುವುದು; ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದು. ೩. ಉಚ್ಚಾಸ.
 ೪. ಉಚ್ಚಾಸದ ಗಾಳಿ.
 ಅಹರಣ (ನಾ). ೧. ತರುವುದು. ೨. ಅಪಹರಿಸುವುದು. ೩. ಮುಂದಿಡುವುದು. ೪. ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವುದು. ೫. ಮದುವೆ ಮುಂತಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಧೂವರರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಉಪಾಯನ.
 ಅಹವ (ನಾ). ೧. ಯುದ್ಧ; ಕಾಳಗ. ೨. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವುದು. ೩. ಯಾಗ; ಯಜ್ಞ.
 ಅಹವಿ (ನಾ). ಯೋಧ; ವೀರ.
 ಅಹಾರ (ನಾ). ೧. ಅನ್ನ; ಕೂಳು. ೨. ಊಟ; ಭೋಜನ. ೩. ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ತರುವುದು.
 ~ನಾಳ = ಅನ್ನನಾಳ.
 ಅಹಾವ (ನಾ). ೧. ಪಶುಗಳು ನೀರು ಕುಡಿಯುವ ತೊಟ್ಟಿ. ೨. ಕೊಳ; ಹೊಂಡ.
 ಅಹಿಕ (ನಾ). ೧. ಕೇತುಗ್ರಹ. (ಗು). ೨. ದಿನದ; ದಿನಗಟ್ಟಳೆಯು.
 ಅಹಿತ (ಗು). ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಮಡಗಿದ.
 ಅಹು (ನಾ). ೧. ಧ್ವನಿ. ೨. ಬತ್ತ; ನೆಲ್ಲು. ೩. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದುದು; ಅತಿ ಸಣ್ಣದು.
 ಅಹುತ (ನಾ). ೧. ಅತಿ ಧೈರ್ಯ; ಸತ್ಕಾರ. ೨. ಪಂಚ ಮಹಾಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. (ಗು). ೩. ಹೋಮ. ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
 ಅಹುತಿ (ನಾ). ೧. ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸುವ ಹವಿಸ್ಸು. ೨. ಬಲಿ; ತುತ್ತ.
 ಅಹೂತ (ಗು). ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ.
 ಅಹ್ಯತ (ಗು). ತರಲ್ಪಟ್ಟ; ತಂದ.

ಅಹ್ಯತಿ (ನಾ). ೧. ತರುವುದು. ೨. ಅಪಹರಿಸುವುದು. ೩. ತೇಖರಿಸುವುದು.
 ಅಹೇಯ (ನಾ). ೧. ಹಾವಿನ ವಿಷ, ಚರ್ಮ ಮುಂತಾದ್ದು. (ಗು). ೨. ಹಾವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಹಾವಿನ.
 ಅಹೇರ (ರು) (ನಾ). ಉಡುಗೊರೆ.
 ಅಹ್ನಿಕ (ನಾ). ೧. (ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಕ್ಷುಪ್ತಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಯೇ ಮುಂತಾದ) ನಿತ್ಯಕರ್ಮ. ೨. ನಿರಂತರವಾದ ಉಪೋಗ. ೩. ನಿತ್ಯ ಆಹಾರ; ಊಟ. ೪. ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಒಂದುಬಹುದಾದ ಗ್ರಂಥದ ಭಾಗ. (ಗು). ೫. ಪ್ರತಿದಿನದ.
 ಅಹ್ನಿದ (ನಾ). ಸಂತೋಷ; ಆನಂದ.
 ಅಹ್ನಯ (ನಾ). ಹೆಸರು; ನಾಮಧೇಯ.
 ಅಹ್ವಾನ (ನಾ). ಕರೆಯುವಿಕೆ; ಕರೆ.
 ಅಹ್(ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸು. ೨. ಪಡೆ; ಹೊಂದು. ೩. ಅನುಭವಿಸು; ಭೋಗಿಸು. ೪. ರಕ್ಷಿಸು; ಕಾಪಾಡು.
 ೫. ಅಹ್. (ನಾ). ೬. ಗಂಡಸು; ಪುರುಷ. ೭. ಸೇವಕ; ದೂತ. ೮. ಭಟ; ಯೋಧ.
 ~ಇಸು = ೧. ಆಳುವಂತೆ ಮಾಡು. ೨. ಜೋಡಿಸು; ಅಳವಡಿಸು. ೩. ಒದಗಿಸು; ಉಂಟುಮಾಡು. ೪. ನಟನೆ ಮಾಡು.
 ~ಒತ್ತು = ಅರಸುತ್ತಿಗೆ. ~ತನ = ೧. ಅಳಿನ ಕೆಲಸ; ಸೇವಕತನ. ೨. ಪೌರುಷ; ಶೌರ್ಯ. ೩. ಮನುಷ್ಯನ ರೂಪ. ೪. ಯಜ್ಞಮಾನಿಕೆ; ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ.
 ಅಳ ೧. = ಅಳಿ. ೨. ಮೋಸ; ಮಂಚನೆ. ~ಅ(ವಾ)ಡು = ೧. ಮರುಳುಗೊಳಿಸು; ಮಂಚಿಸು. ೨. ಸುಳ್ಳು ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡು. ~ಮಾಳ(ಲ) = ಮೋಸ; ಮಂಚನೆ. ~ಮೇಳ(ಲ) = ಸಹವಾಸ; ಒಡನಾಟ.
 ಆಳಂಬೆ (ನಾ). ನಾಯಿಕೊಡೆ; ಶಿಲೀಂಧ್ರ.

ಅಳತಿ (ನಾ). ಹಾಡುವಿಕೆ; ಗಾಯನ.
 ~ ಕೂ(ಗೂ)ಡು = ಅಲಾಪನೆ ಮಾಡು.
 ಅಳ್ಳಿ (ನಾ). ೧. ರಾಜ್ಯಭಾರ; ಅಧಿಕಾರ.
 ೨. ರಾಜ್ಯದ ಸೀಮೆ; ಮೇರೆ.
 ಅಟ್ಟ(ಳ್,ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. (ನೀರಿನಲ್ಲಿ)
 ಮುಳುಗು. ೨. ಮಗ್ನವಾಗು. ೩. ಹೂಳು;
 ಒಳಸೇರು. ೪. ಕುಸಿಬೀಳು; ಕುಸಿ.
 ಅಟ್ಟ(ಳ್) (ನಾ). ೧. ಗಭೀರ; ಗಾಢತೆ.
 ೨. ಒಳಗು; ಮೂರ್ಛ.

ಅಟ್ಟ(ಳ್) (ನಾ). ೧. ಮೋಸ; ವಂಚನೆ.
 ೨. ಹಠಮಾರಿತನ; ನೊಂಡುತನ. ೩. ವೃತ್ತ;
 ದುಂಡಾಗಿರುವುದು. ೪. ಚಕ್ರಾಯುಧ.
 ಅಟ್ಟಿ(ಳ್ಳಿ) (ನಾ). ಮುಳುಗುವಿಕೆ; ಮಗ್ನ
 ವಾಗುವಿಕೆ.
 ಅಟ್ಟಾ(ಳ್ವಾ)ರ್(ರು) (ನಾ). ಭಗವಂತನ
 ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದವರು;
 ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಿ ಪಂಥ
 ದವರು.

ಇ (ನಾ). ೧. ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಮೂರನೆಯ ವರ್ಣ. ೨. ಕಾಮನ ಹೆಸರು.
 ೩. ನೂರು ಎಂಬ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸಂಕೇತ.
 (ಪ್ರ). ೪. ಸ್ತ್ರೀ ವಾಚಕ ಪ್ರತ್ಯಯ.
 ೫. ಬಹುವ್ರೀಹಿ ಸಮಾಸದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಪ್ರತ್ಯಯ.

ಇಂಕಾರ್(ರು) (ನಾ). ನಿರಾಕರಣೆ; ತಿರಸ್ಕಾರ.

ಇಂಕೆ (ನಾ). ಇಂಗುವಿಕೆ; ಅರುವಿಕೆ.

ಇಂಗಡಲ್(ಲು) (ನಾ). ಕ್ಷೀರಸಾಗರ;
 ಹಾಲ್ಗಡಲು. ~ಅಳಿಯ = ನಿಷ್ಠು.

~ಕುವರ = ಚಂದ್ರ. ~ಕುವರಿ = ಲಕ್ಷ್ಮಿ.

ಇಂಗಳ(ಣ) (ನಾ). ೧. ಬೆಂಕಿ; ಕೆಂಡ.

೨. ಸಂತಾಪ; ಸಂಕಟ. ೩. ಗಾರೆಗಿಡ;

ಇಂಗುದೀವೃಕ್ಷ. ~ಕ(ಗ)ಣ್(ಣ್ಣು)

= ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಾರುವ ಕಣ್ಣು; ಅಗ್ನಿನೇತ್ರ.

~ಕು(ಗು)ವರ = ಬೆಂಕಿಯ ಮಗ;

ಪಣ್ಣುಖ.

ಇಂಗಾಲ (ನಾ). ೧. ಇದ್ದಲು. ೨. ಕಾರ್ಬನ್
 ಎಂಬ ಅಲೋಹ ಮೂಲಧಾತು. ~ಅವ್ಲು
 = ಇಂಗಾಲದ ಸಂಯುಕ್ತ ಅನಿಲ.

ಇಂಗಿತ (ನಾ). ಆಶಯ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಇಂಗಿತಜ್ಞ (ನಾ). ಬೇರೆಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ
 ವನ್ನು ಊಹಿಸಿ ತಿಳಿಯುವವನು.

ಇಂಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಣಗು; ಬತ್ತು.

೨. ಅಡಗು; ಹುದುಗಿಹೋಗು. ೩. ಕೊಡು.

(ನಾ). ೪. ಒಂದು ಗಿಡದ ಹೆಸರು.

೫. (ಅದಿಗೆಗೂ ಔಷಧಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗ
 ವಾಗುವ) ಒಂದು ಮರದ ಹಾಲಿನಿಂದ
 ದೊರೆಯುವ ವಸ್ತು; ಹಿಂಗು.

ಇಂಗುದ(ದಿ) (ನಾ). ಗಾರೆಗಿಡ; ಇಂಗಳದ
 ಗಿಡ.

ಇಂಗುಲಿಕ (ನಾ). ೧. ಪಾದರಸದಿಂದ ಆದ

ಒಂದು ಅದಿರು; ಹಿಂಗುಳ. ೨. ನೀಲಿಯ
 ಬಣ್ಣದ ಒಂದು ಔಷಧ ದ್ರವ್ಯ. ೩. ಕೆಂಪು
 ಬಣ್ಣ.

ಇಂಚರ (ನಾ). ೧. ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿ; ಮಧುರ
 ಸ್ವರ. ೨. ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿಯುಳ್ಳದ್ದು;
 ಕೋಗಿಲೆ. ೩. ಮಧುರವಾದ ಬಾಣ.
 ೪. ಮನ್ಮಥ.

ಇಂಚರಿ (ನಾ). ಇಂಪಾದ ಸೋನೆ, -ಪ್ರವಾಹ.

ಇಂಚಿ (ನಾ). ಏಣೆ.

ಇಂಚು (ನಾ). ಅಂಗುಲ. ~ಪಟ್ಟಿ = ಇಂಚು
 ಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಅಳತೆಪಟ್ಟಿ.

ಇಂಚೆ (ನಾ). ಹಿಂಸೆ.

ಇಂಡಕಿ (ನಾ). ಕೂರಿಗೆಯ ಒಂದು ತಾಳಿಗೆ;
 ಕಾಳು ಬೀಳದಂತೆ ಹಾಕುವ ಬೂಚು; ಪಿಡ್ಡ.

ಇಂಡಿಗೆ (ನಾ). ಹೂವಿನ ದಂಡೆ.

ಇಂಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೇಳು; ಕೂಗು. (ನಾ).

೨. ರಾತಿ; ಒಟ್ಟಿಲು.

ಇಂಡೆ (ನಾ). ೧. ಚೂರು; ತುಣುಕು.

೨. ಹಿಂಡು; ಗುಂಪು. ೩. ಬಿರುಕು; ಸಂದು.

೪. ಚೆಂಡು. ೫. ಹೂವಿನ ಹಾರ. ~ದಂಡೆ

= ಒತ್ತಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಹೂವಿನ ದಂಡೆ.

ಇಂತಪ್ಪ (ಗು). ಈ ರೀತಿಯ; ಈ ಬಗೆಯ.

ಇಂತು (ಅ). ಹೀಗೆ; ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ.

ಇಂದಿಂದಿರ (ನಾ). ದುಂಬಿ; ಭ್ರಮರ.

ಇಂದಿರ (ನಾ). ೧. ಇಂದ್ರ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
 ಕುದುರೆ. ~ದಿಕ್ಕು = ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕು.

~ಬಿ(ವಿ)ಲ್(ಲ್ಲು) = ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು.

ಇಂದಿರೆ (ನಾ). ಲಕ್ಷ್ಮಿ.

ಇಂದೀವರ (ನಾ). ೧. ನೀಲಿಯ ನೈದಿಲೆ;
 ಕನ್ನೈದಿಲೆ. ೨. ತಾವರೆ. ~ಮಂದಿರೆ
 = ಲಕ್ಷ್ಮಿ.

ಇಂದು (ನಾ). ೧. ಈ ದಿನ; ಈ ಹೊತ್ತು.

೨. ಸಿಂಧುನದಿ. ೩. ಚಂದ್ರ. ~ಉಪ್ಪು
= ಸಿಂಧುವಲವಣ. ~ಕಾಂತ = ಚಂದ್ರಕಾಂತ
ಶಿಲೆ. ~ಜನಕ = ೧. ಚಂದ್ರನ ತಂದೆ;
ಸಮುದ್ರ. ೨. ಅತ್ತಿ ಮಹರ್ಷಿ. ~ರುಚಿ
= ಚಂದ್ರನ ಕಾಂತಿ. ~ವಾರ = ಸೋಮವಾರ.
~ವ್ರತ = ಚಾಂದ್ರಾಯಣ ವ್ರತ.

ಇಂದ್ರ (ನಾ). ೧. ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯ.
೨. ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ. ೩. ಒಡೆಯ;
ಯಜಮಾನ. ೪. ಶ್ರೇಷ್ಠ. ೫. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಕುದುರೆ. ~ಜಾಲ = ೧. ಯಕ್ಷಿಣಿ
ವಿದ್ಯೆ; ಗಾರುಡಿ; ಕಣ್ಣುಟ್ಟು. ೨. ಕಪಟ;
ವಂಚನೆ. ~ದ್ವಿಪ = ಐರಾವತ. ~ಧನು
= ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು. ~ವಧು = ಅಪ್ಸರೆ.
~ಸರಿತ್ತು = ದೇವಗಂಗೆ.

ಇಂದ್ರಲುಪ್ತ (ನಾ). (ತಲೆಯ) ಕೂದಲು
ಉದುರಿ ಹೋಗುವ ಒಂದು ರೋಗ;
ತನಳೆ.

ಇಂದ್ರವರ್ತುಳ (ನಾ). ಮಾಯಾವಲಯ;
ಮೋಹದ ಆವರಣ.

ಇಂದ್ರಾಣಿ (ನಾ). ೧. ಇಂದ್ರನ ಹೆಂಡತಿ; ಶಚಿ.
೨. ರೆತದೇವಿ. ೩. ಸರಸ್ವತಿ. ೪. ದುರ್ಗಾ
ದೇವಿ; ಭೈರವಿ. ೫. ಐದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳು.
೬. ಕಿರಣ; ಕಾಂತಿ. ೭. ಲಕ್ಕಿಗಿಡ.

ಇಂದ್ರಿಯ (ನಾ). ೧. ಶಬ್ದ, ಸ್ಪರ್ಶ, ರೂಪ,
ರಸ, ಗಂಧಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಸಹಕಾರಿ
ಯಾಗಿರುವ ಅವಯವ. ೨. ಶುಕ್ಲ;
ವೀರ್ಯ. ೩. ಶಕ್ತಿ; ಓಜಸ್ಸು. (ಗು).
೪. ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೫. ಇಂದ್ರನಿಗೆ
ಯೋಗ್ಯನಾದ. ~ನಿಗ್ರಹ = ಇಂದ್ರಿಯ
ಗಳನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು;
ಸಂಯಮ.

ಇಂಧನ (ನಾ). ೧. ಹತ್ತಿಸುವುದು; ಉರಿಸು
ವುದು. ೨. ಸೌದೆ. ~ಮಾಡಿಸು = ಚಿತ್ರ
ಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸು.

ಇಂಧನಿ (ನಾ). ಉರುವಲನ್ನು ಒದಗಿಸುವವನು.
ಇಂಪು (ನಾ). ೧. ಸವಿ; ರುಚಿ. ೨. ಹಿತ;
ಆನಂದ. ~ಕ(ಗ)ಪುರ್ = ಸುವಾಸನೆಯ
ಕಪೂರ್. ~ಬಾ(ವಾ)ಪಿ(ಳೆ) = ರಸಬಾಳೆ.
ಇಂಬು (ನಾ). ೧. ಎಡೆ; ಆಶ್ರಯ. ೨. ಅಳತೆ;
ಮಿತಿ. ೩. ಇಂಪು. ೪. ಸುಖ; ಸಂತೋಷ.
೫. ಪ್ರೀತಿ. ೬. ಸೌಕರ್ಯ; ಅನುಕೂಲತೆ.
೭. ಸೌಂದರ್ಯ; ಸೊಗಸು.

ಇಂಬುಳ(ಳು) (ನಾ). ಜಿಗಣೆ; ಜಿಗಣೆ.

ಇಕ್ಕುರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ಸಾಲುಗೊಂಡು ಬರು; ಎರಡು ಸಾಲಾಗು.
೨. ಎರಡು ಭಾಗವಾಗು. ೩. ರಭಸದಿಂದ
ಇಕ್ಕು; ಅಪ್ಪಳಿಸು. ೪. ಆಗಲಿಸು; ವಿಸ್ತಾರ
ವಾಗಿಸು.

ಇಕ್ಕಲು (ನಾ). ರಾಶಿ; ಬಣನೆ.

ಇಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಇರಿಸು; ಮಡಗು. ೨. ಬಳೆ;
ಲೇಪಿಸು. ೩. ಮುಡಿಸು. ೪. ಬಿಟ್ಟುಹೋಗು.
೫. ಕೆಡದು; ಬಿಸಾಡು. ೬. (ಚಾಮರ)
ಬೀಸು. ೭. ಹರಹು; ಹಾಸು. ೮. (ಬಾಗಿಲು)
ಮುಚ್ಚು. ೯. ನೀಡು; ಉಡಿಸು. ೧೦. ಬಡಿ;
ಕೊಲ್ಲು. ~ಇಸು = ೧. ಸ್ಥಾಪಿಸು;
ಇರಿಸು. ೨. ಕಟ್ಟಿಸು. ೩. ಮುಚ್ಚಿಸು;
ಭದ್ರಪಡಿಸು. ೪. ಮರಳಿಸು; ಹಿಂತಿರುಗಿಸು.
~(ಂ)ಕೂ(ಗೂ)ಪ್(ಳ) = ಭಿಕ್ಷಾನ್ನ.
~ಮದ್ದು = ಕೈಮಸಕು; ಆಹಾರದಲ್ಲಿ
ಸೇರಿಸುವ ವಿಷ.

ಇಕ್ಕು = ಇರ್ಕೆ.

ಇಕ್ಷು (ನಾ). ಕಬ್ಬು. ~ಕಾರ್ಮುಕ = ಮನ್ಮಥ.
~ಪಯ = ಕಬ್ಬಿನ ಹಾಲು.

ಇಕ್ಷ್ವಾಕು (ನಾ). ೧. ಸೂರ್ಯನ ಶವ
ಮೂಲಪುರುಷನಾದ ಒಬ್ಬ ದೊರೆ. ೨. ಕಹಿ
ಸೋರೆಗಿಡ.

ಇಗರು ೧. = ಇನುರು. (ನಾ). ೨. ಹಲ್ಲಿನ
ಒಸಡು.

ಇಗರ್ಜಿ(ನಾ). ಕ್ಷಸ್ತರ ದೇವಾಲಯ; ಚರ್ಚು.

ಇಗ್ಗರ (ನಾ). ಉಪದ್ರವ; ಕಾಟ; ಹಿಂಸೆ.

ಇಗ್ಗಾಲಿ (ನಾ). ಎರಡು ಚಕ್ರಗಳುಳ್ಳದ್ದು;
ಬೈಸಿಕಲ್ಲು.

ಇಚ್ಛುಕ (ನಾ). ೧. ಪುಸಲಾಯಿಸುವುದು;

ಮುಖಸ್ತುತಿ. ೨. ವಿಧೇಯನಾದವನು

೩. ಮುಖಸ್ತುತಿಗಾರ.

ಇಚ್ಛುಟಿ (ನಾ). ಧೀರ; ಶೂರ.

ಇಚ್ಛುಣಿಗೆ (ನಾ). ಏಣ; ನಿಚ್ಛುಣಿಗೆ.

ಇಚ್ಛಾರಿ (ನಾ). ೧. ಎರಡು ಚಾರಿ; ಸನ್ಯಾಸಿ

ಸಾಚಿತ್ವ. ೨. ಎರಡು ಪಕ್ಕ.

ಇಚ್ಛಿಸು (ಕ್ರಿ). ಆಸೆಪಡು; ಆಪೇಕ್ಷಿಸು.

ಇಚ್ಛಿ (ನಾ). ೧. ಆಪೇಕ್ಷೆ; ಆಸೆ. ೨. ಬಯಸಿದ
ವಸ್ತು; ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರವಾದ ವಸ್ತು.

೩. ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತು. ೪. ಮನಬಂದ

ರೀತಿ; ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ. ೫. ಅಭಿಪ್ರಾಯ;

ಸಮ್ಮತಿ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಇ(ರ)=೧. ಪ್ರಿಯ;

ನಲ್ಲ. ೨. ಮನ್ಮಥ; ಕಾಮ. ~ಸಾವು

= ಸ್ನೇಹಾ ಮರಣ.

ಇಚ್ಛಾಕಾರ (ನಾ). ಆದರ; ಸತ್ಕಾರ.

ಇಚ್ಛಿತ (ನಾ). ೧. ಬಯಕೆ; ಆಪೇಕ್ಷೆ

(ಗು). ೨. ಬಯಸಿದ; ಆಪೇಕ್ಷೆಪಟ್ಟ.

ಇಚಾರ (ನಾ). ೧. ಗುತ್ತಿಗೆ; ಕರಾರು;

ಒಪ್ಪಂದ. ೨. ಪರಾಯಿ; ಚಣ್ಣ.

ಇಚ್ಛೋತೆ (ನಾ). ಇಚ್ಛೋಡಿ; ಹೊಂದಿಕೆ

ಯಿಲ್ಲದ ಜೊತೆ.

ಇಚ್ಛೆ (ನಾ). ೧. ಯಾಗ; ಯಜ್ಞ. ೨. ದತ್ತಿ;

ದಾನ. ೩. ದೇವತಾಪೂಜೆ.

ಇಟ್ಟರ (ನಾ). ೧. ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಸಂಚರಿಸು

ವಂತಹುದು. ೨. ಬಸವ.

ಇಟ್ಟಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಸುಟ್ಟಮಣ್ಣಿನ ಆಯಾಕಾರ

ವಾದ ಹೆಂಟಿ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೃದು

ವಾದ ಕೆಂಪುಕಲ್ಲು; ಜಂಬಿಟ್ಟಿಗೆ. ೩. ಒಂದು

ಸಸ್ಯರೋಗ.

ಇಟ್ಟಿಳ(ಣ) (ನಾ). ೧. ರಾಶಿ; ಮೊತ್ತ.

೨. ಆಶ್ರಯ; ವಾಸಸ್ಥಾನ. ೩. ಸಂಭ್ರಮ;

ಸಡಗರ. ೪. ಅಪವಾದ; ನಿಂದೆ. ೫. ಹಿಂಸೆ;

ಆಘಾತ. ೬. ರಚನೆ; ಕ್ರಮ. (ಗು).

೭. ಮನೋಹರವಾದ; ಸುಂದರವಾದ.

~ಇಸು=೧. ಗುಂಪಾಗು. ೨. ಮುತ್ತ;

ಆಕ್ರಮಿಸು. ೩. ಒತ್ತಾಗಿ ಇಡು;

ಜೋಡಿಸು. ೪. ತುಂಬಿಹೋಗು. ೫. ಹಿಗ್ಗು.

೬. ಮೀರು; ಅತಿಶಯವಾಗು.

ಇಟ್ಟಿಕಂ(ಆ). ಅತಿಶಯವಾಗಿ; ವಿಶೇಷವಾಗಿ.

ಇಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಕಾಜಿನಾರದ ಮರ.

೨. ಈಟಿ; ಶಲ್ಯ. ೩. ಯಾಗ; ಯಜ್ಞ.

ಇಟ್ಟಿಗೆ=ಇಟ್ಟಿಗೆ.

ಇಟ್ಟು (ನಾ). ನಿಬಿಡತೆ; ಸಾಂದ್ರತೆ.

ಇಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಬೇಕಾದವಳು; ಇಷ್ಟವಾದ

ವಳು. ೨. = ಇಟ್ಟಿ.

ಇಟ್ಟಿಡೆ (ನಾ). ೧. ಇಕ್ಕಟ್ಟು; ಸಂದು.

೨. ಅನಿವಾರ್ಯತೆ; ಕಷ್ಟ. ೩. ಗುಂಪು;

ಸಂದಣಿ. ೪. ಸಮಾಪ; ಹತ್ತಿರ.

ಇಟ್ಟಿ (ನಾ). ಗೂಳಿಯ ಅಥವಾ ಹೋರಿಯ

ಗುಟ್ಟು.

ಇಡಂಕು (ನಾ). ೧. ಸಂದು; ಬಿರುಕು.

೨. ಇಡುವಿಕೆ. ೩. ದನಕರುಗಳ ರೋಗ.

ಇಡಪು (ನಾ). ತೇವಣ; ಇಡುಗಂಟು.

ಇಡರು (ಕ್ರಿ). ೧. ಎಡಹು; ಮುಗ್ಗರಿಸು.

(ನಾ). ೨. ಅಡ್ಡಿ; ತಡೆ. ೩. ತೊಂದರೆ;

ಕ್ಲೇಶ. ೪. ಹಗೆತನ.

ಇಡಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಟ್ಟು; ಪುಡಿಮಾಡು.

೨. ತಿವಿ; ಚುಚ್ಚು. ೩. ತುಂಬಿರು;

ನಿಬಿಡವಾಗು. ೪. ಅದುಮಿ ತುಂಬು; ಗಿಡಿ.

(ನಾ). ೫. ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ

ಕಿಮಟಿ. (ಗು). ೬. ದಟ್ಟವಾದ. ೭. ಸಮಗ್ರ;

ಪೂರ್ಣ. ~ಅ(ಯ)ಪ್ಪ = ಒತ್ತುಸೇವಗೆ;

ಒಂದು ಭಕ್ತ. ~ಕ(ಗ)ಪ್ಪು = ನಿಬಿಡವಾದ

ಕಪ್ಪು; ತುಂಬಿದ ಕಪ್ಪು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಯ್
= ಗ. ತುಂಬುಕಾಯಿ; ಮುರಿಯದ ಕಾಯಿ.

೨. ಉಂಡೆಗಾಯಿಯ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ.

ಇದಿದಡಕು (ನಾ). ಹಳ್ಳತಿಟ್ಟು; ತಗ್ಗು ದಿಣ್ಣೆ.

ಇಡು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಮಡಗು; ಇರಿ ಸು.

೨. ಹೂಡು; ಅಣೆಗೊಳಿಸು. ೩. ಧರಿಸು;

ತೊಡು. ೪. ಆಯುಧವನ್ನು ಅಥವಾ

ವಸ್ತುವನ್ನು ಎಸೆದು ಹೊಡೆ. ೫. ಎಸೆ;

ಬಿಸಾಡು. ೬. ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡು; ಭಿಕ್ಷೆ

ಹಾಕು. (ನಾ). ೭. ಬಿದಿರಿನ ತಟ್ಟೆ; ತಡಿಕೆ.

~ಕಾ(ಗಾ)ಯಿ = ಗ. ದೇವತಾ ವಿಗ್ರಹದ

ಮುಂವೆ ನಿವಾಳಿಸಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಸಿ ಎಸೆಯುವ

ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ. ೨. ಪಂಚ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದರ

ಮೇಲೊಂದು ಒಡೆಯುವ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ.

~ಗಂಟು = ಗ. ಇಟ್ಟಿ ಹಣ; ತೇವಣೆ.

೨. ಬಂಡವಾಳ; ನ್ಯಾಸ. ~ಪ(ವ)ಗೆ

= ಬದ್ಧ ದ್ವೇಷ. ~ಮದ್ದು = ಇಕ್ಕು

ಮದ್ದು.

ಇಡು(ಂ)ಕು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಬಲವಾಗಿ ಎಸೆ;

ಚಮ್ಮಿಸು. ೨. ತುರುಕು. ೩. ಮೇಲೆ ಬೀಳು.

(ನಾ). ೪. ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣವಾದುದು.

ಇಡುಗು (ಕ್ರಿ). ಗ. ವ್ಯಾಸಿಸು; ಹರಡು.

(ನಾ.) ೨. ಸಂದು; ಬಿರುಕು.

ಇಡುವು (ನಾ). ಗ. ಸಂದು ಗೊಂದು; ಇಕ್ಕುಟ್ಟು.

೨. ರಾಶಿ; ಗುಂಪು.

ಇಡೆ (ನಾ). ಗ. ಎಡೆ; ಸ್ಥಳ. ೨. ಭೂಮಿ.

೩. ಸ್ವರ್ಗ. ೪. ದೇಹದ ಎಡಭಾಗದ

ನಾಡಿಯ ಹೆಸರು.

ಇಡ್ಡಲಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ.

ಇಡ್ಡಲಿಗೆ = ಇಡ್ಡಲಿ.

ಇಣಕಲು (ನಾ). ಇಣಕಿ ನೋಡುವುದು.

ಇಣಚಿ (ನಾ). ಗ. ಅಳಿಲು. ೨. ಏಣೆ; ನಿಚ್ಚಣಕೆ.

ಇಣೆ (ನಾ). ಗೂಳಿ, ಮತ್ತು ಮೊದಲಾದುವುಗಳ

ಹೆಣೆಲು.

ಇಣೆಕು (ಕ್ರಿ). ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡು;
ಹಣಕಿ ನೋಡು. ~ದೀಪ = ಮಿಣುಕು
ದೀಪ.

ಇತರ (ನಾ). ಗ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನ; ನಾಡಾಡಿ.

(ಗು). ೨. ಬೇರೆಯ; ಉಳಿದ. ~ಅರ್ಥ

= ಗ. ಬೇರೊಂದು ಅರ್ಥ. ೨. ಇತರ

ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥ. ೩. ಬೇರೊಂದು

ಪ್ರಯೋಜನ.

ಇತರೆ (ನಾ). ಸಾಧಾರಣಕಾದ ಹೆಂಗಸು.

ಇತಿ (ಅ). ಗ. ಹೀಗೆಂದು; ಇಂತು. ೨. ಅದ

ಕಾರಣ. ೩. ಹೆಸರಾದ.

ಇತಿಹಾಸ (ನಾ). ಪೂರ್ವಕಥೆ; ಚರಿತ್ರೆ.

ಇತ್ತ (ನಾ). ಗ. ಈ ಕಡೆ; ಈ ದಿಕ್ಕು. ೨. ಆ

ಕಾಲದಿಂದೀಚೆಗೆ; ಆ ಸಮಯ.

ಇತ್ಯರ್ಥ (ನಾ). ಗ. ಪರಿಣಾಮ; ಫಲಿತಾಂಶ.

೨. ತೀರ್ಮಾನ.

ಇತ್ಯಾದಿ (ನಾ). ಇವೇ ಮುಂತಾದುವು.

ಇತ್ಸರಿ (ನಾ). ಸ್ವೈರಿಣೆ; ಜಾರೆ.

ಇದಿರ್(ರು) (ನಾ). ಗ. ಅಭಿಮುಖ; ಸಮ್ಮುಖ.

೨. ಪ್ರತಿಭಟನೆ; ವಿರೋಧ. ~ಎಡೆ

= ಗ. ಎದುರುಗಡೆ; ಮುಂಭಾಗ.

೨. ಅವಕಾಶ. ~ಎತ್ತು = ಗ. ಎದುರಾಗಿ

ಹೋಗು; ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗು. ೨. ಬೇರೆ

ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಪೂಜೆ ನಡೆಸು. ~ನಿಜು(ರು)

= ಗ. ಎದುರಾಗಿ ನುಗ್ಗು. ೨. ಎದುರಾಗಿ

ಕಾಣಿಸಿಕೊ; ಪ್ರಕಟವಾಗು. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು

= ಗ. ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ನಿಲ್ಲು. ೨. ಎದುರು

ಮಾಡಿಕೊ. ೩. ಮನೆಯ ಮುಂಭಾಗದ

ಕಟ್ಟಡ, ಮುಂಗಟ್ಟು, ಜಗಲಿಮುಂತಾದುವು.

೪. ಅಡ್ಡಲಾಗಿರುವುದು.

ಇದ್ದಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ಕೆಂಡವನ್ನು ಆರಿಸಿದ

ಮೇಲೆ ಉಳಿಯುವ ಕರಿಕು.

ಇಥ್ (ಗು). ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ.

ಇಥ್ (ನಾ). ಸಾವೆ; ಕಟ್ಟಿಗೆ.

ಇನ (ನಾ). ೧. ಸೂರ್ಯ. ೨. ಗಂಡ; ಒಡೆಯ. ೩. ಹಣವಂತ. ೪. ತಂದೆ. ~ಕುಮಾರ = ೧. ಸೂರ್ಯನ ಮಗ. ೨. ಯಮ. ೩. ಶನಿ. ೪. ಸುಗ್ರೀವ. ೫. ಕರ್ಣ. ~ರಿಪು = ಸೂರ್ಯನ ಶತ್ರು; ರಾಹು. ~ನಾರ = ರವಿವಾರ.

ಇನಾಂ (ನಾ). ಬಹು ಮಾನ. ~ದಾರ = ಇನಾಮನ್ನು ಪಡೆದವನು; ಜೋಡೀದಾರ. ಇನಾಂತಿ (ನಾ). ಕಂದಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಜಮೀನು.

ಇನಿತ್ತು (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಪರಿಮಾಣಸೂಚಕ ವಾದ ಶಬ್ದ. ೨. ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಪರಿಮಿತಿ. ೩. ಕೊಂಚ; ಸ್ವಲ್ಪ.

ಇನಿದು (ನಾ). ೧. ಇಂಪು; ರುಚಿ. ೨. ಅಮೃತ. (ಗು). ೩. ಸಿಹಿಯಾದ. ~ಕ(ಗ)ಜಿ(ರೆ) = ಸ್ತ್ರೀಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡು.

ಇನಿಸು (ನಾ). ೧. ಇಷ್ಟು. ೨. ಸ್ವಲ್ಪ. (ಅ). ೩. ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ.

ಇನುಮಡಿಸು (ಕ್ರಿ). ಎರಡರಷ್ಟಾಗು.

ಇಪ್ಪೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ; ಹಿಪ್ಪೆ. ೨. ಮೆಲುಕು ಹಾಕುವುದು. ೩. ಇರುವಿಕೆ.

ಇಬ್ಬಂದಿ (ನಾ). ೧. ಒಮ್ಮೆ ಅಕಡೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಈಕಡೆ ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. ೨. ಉಭಯಲಿಂಗಿ. ೩. ದಡ್ಡ. ೪. ಸಂಕರಜಾತಿ. ೫. ಹುಲಿ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ವನ್ಯ ಮೃಗ. ೬. ಉಭಯಸಂಕಟ.

ಇಬ್ಬನಿ' (ನಾ). ಮಂಜುನೀರಿನ ಹನಿ; ಹಿಮ.

ಇಭ (ನಾ). ೧. ಅನೆ. ೨. ಒಂದು ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರ. ೩. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು. ~ಅಂತಕ = ಸಿಂಹ. ~ಮುಖ = ೧. ಅನೆಯ ಮುಖ. ೨. ಗಣಪತಿ.

ಇಭ್ಯ (ನಾ). ೧. ಅನೆಗಳ ಗುಂಪು. ೨. ಐಶ್ವರ್ಯ ವಂತ. (ಗು). ೩. ಅನೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ~ಕುಲ = ವೈಶ್ಯಕುಲ.

ಇಮರು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಣಗು. ೨. ಕಳೆಗುಂದು.

ಇಮಾನಿ(ನಾ). ೧. ವಿಶ್ವಾಸ. ೨. ವಿಶ್ವಾಸಪಾತ್ರ.

ಇಮಾರತು (ನಾ). ಭಾರಿ ಕಟ್ಟಡ.

ಇಮ್ಮಿದ (ನಾ). ಚೆಲುವ; ಸುಂದರ.

ಇಮ್ಮು (ನಾ). ಇಂಪು; ಸೊಗಸು.

ಇಯತ್ತೆ (ನಾ). ತರಗತಿ; ಕ್ಲಾಸು.

ಇಯಾಂಡು (ನಾ). ವರ್ಷ; ಸಂವತ್ಸರ.

ಇರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ನೆಲೆ ಗೊಳ್ಳು.

೨. ಜೀವಿಸು. ೩. ವಾಸಮಾಡು. ೪. ನಿಲ್ಲು.

೫. ವರ್ತಿಸು. ~ಇಸು = ಇಡು; ಮಡಗು.

ಇರವಂತಿ (ನಾ). ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾತಿಯ ಒಂದು ಹೂವು.

ಇರವು (ನಾ). ರೂಪು; ಆಕಾರ.

ಇರಸಾಲು (ನಾ). ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಕಂದಾಯದ ಹಣವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದು.

ಇರಸು (ನಾ). ಬಂಡಿಯ ಅಚ್ಚುಮರ.

ಇರಹ (ನಾ). ಒಡ್ಡೆ; ತೇವ.

ಇರಾದೆ (ನಾ). ಉದ್ದೇಶ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಇರಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಜಿನುಗು. ೨. (ಹಾಲು) ಕರೆ.

೩. = ಇಜಾ. (ನಾ). ೪. ಕರೆಯುವ ಹಾಲಿನ ಧಾರೆ.

ಇರಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿ. ೨. ಸಿಂಧಿ; ಸುರುಳಿ.

ಇರುಳ್(ಳು) (ನಾ). ರಾತ್ರಿ. ~ಅರಸೆ = ಜಂದ್ರ. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು = ರಾತ್ರಿ ಕಣ್ಣು ಕಾಣದಿರುವಿಕೆ.

ಇರೆ (ನಾ). ೧. ಭೂಮಿ; ತಿರೆ. ೨. ನೀರು.

೩. ಸರಸ್ವತಿ. ೪. ಆಹಾರ.

ಇಜಾ(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಡೆ; ಚುಚ್ಚು.

೨. ಯುದ್ಧ ಮಾಡು. ೩. ಕೊಲ್ಲು.

೪. ಗುಣಿಸು. ೫. ಎಸೆ. ೬. ಕತ್ತರಿಸು. ೭. ಕೊರೆ;

ಕಂಡರಿಸು. (ನಾ). ೮. ಇರಿತ; ಕೊರೆ.

೯. ಜಿಂಕೆ. ~ಕುಳಿ = ಹೋರಿ ಮುಂತಾದ

ಕೊಂದಿನ ಪ್ರಾಣಿ. ~ಕೂ(ಗೂ)ಳಿ = ಮೀನು

ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕುಕ್ಕಿ. ~ಬಿ(ವಿ)ಟ್ಟು = ಸೋತ ರಾಜನು ಗೆದ್ದ ರಾಜನಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಮೂರುಬಗೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಯುದ್ಧವೊಂದಿಗಾಗ ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹೋರಾಡುವುದು.

ಇಜ್ಜಾ(ರಿ)ಸಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ಎರಚುತ್ತಾ ಬೀಳುವ ಮಳೆ; ಇರಚಲು. ೨. ನೀರು, ಪನ್ನೀರು ಮುಂತಾದವನ್ನು ಚಿಮುಕಿಸುವ ಬೀಸಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಗಾಳಿ. ೩. ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೆಡಹುವ ಕುಳಿ; ಕಪ್ಪು.

ಇಜ್ಜು(ರು)(ಂ)ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. (ಕಂಕುಳು, ತೊಡೆ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ) ಅದುಮಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡುಕಿ ಹಿಡಿ. ೨. ಸಣ್ಣದಾಗು; ಕಿರಿದಾಗು.

ಇಜ್ಜು(ರು)(ಂ)ಪೆ(ನೆ, ಹೆ) (ನಾ). ಚೀಮೆ; ಪಿಸೀಲಿಕೆ.

ಇಜ್ಜು(ರು)(ಂ)ಬು (ನಾ). ೧. ಇಕ್ಕಟ್ಟು. ೨. ಗುಂಪು. ೩. ಕರ್ಕಶತೆ. ೪. ಹಳ್ಳ; ತಗ್ಗು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ೧. ಸಂದುಗೊಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸೇರು. ೨. ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬೀಳು. ಇರ್ಕುಳ್(ನಾ). ೧. ಎರಡು ಕೊಳಗ ಪ್ರಮಾಣ.

೨. ಎರಡು ಕೊಳಗ ಬೀಜವರಿಯ ಜಮೀನು.

ಇರ್ಕೆ (ನಾ). ೧. ವಾಸಸ್ಥಾನ. ೨. ಸ್ಥಿತಿ. ೩. ನೆಲಸುವಿಕೆ.

ಇರ್ದಲ್ = ಇದ್ದಿಲ್.

ಇರ್ನೆಯ್ (ನಾ). ೧. ಎರಡು ಮಗ್ಗಲು. ೨. ಇಹ ಮತ್ತು ಪರ. ೩. ಎರಡು ಪದರ.

ಇರ್ವಕ್ಕ (ನಾ). ೧. ಶುಕ್ಲ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷಗಳು. ೨. ಎರಡು ಮಗ್ಗಲು.

ಇರ್ವೀಡು (ನಾ). ೧. ಎರಡು ಬಿಡಾರ. ೨. ಎರಡು ಸಲ ಫಲ ಬಿಡುವುದು.

೩. ತಿಂಶುಪವ್ಯಕ್ತ.

ಇಲ್(ಕ್ರಿ). ೧. ನಿಷೇಧಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕಾನ್ವಯದ ಮೂಲರೂಪ. ೨. ಅಥವಾ; ಹಾಗಲ್ಲವಾದರೆ. (ನಾ). ೩. ನೆಲೆ. (ಪ್ರ). ೪. ಕೃದಂತಭಾವನಾಮ ಪ್ರತ್ಯಯ. ~ಅಮೆ = ೧. ಅಭಾವ; ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ. ೨. ಬಡತನ.

ಇಲಾಬೆ(ನಾ). ೧. ಆಡಳಿತಬಾ. ೨. ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಸೀಮೆ.

ಇಲಾಜು (ನಾ). ೧. ಉಪಚಾರ. ೨. ಉಪಾಯ; ಹಂಚಿಕೆ.

ಇಲಿ (ನಾ). ಮೂಷಕ. ~ಕಿವಿ = ಇಲಿಯ ಕಿವಿಯ ಅಕಾರದ ಎಲೆಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ಗಿಡ; ಒಂದೆಲಗ.

ಇಲಿಕು (ಕ್ರಿ). ಕಿವಿಚಿ ಹೋಗು.

ಇಲುಕು (ನಾ). ೧. ಎಳೆತ. ೨. ಹಿಡಿತ.

ಇಲುಗು (ನಾ). ೧. ಮೂಳೆ. ೨. ಅಂಶ.

ಇಲ್ಲಣ (ನಾ). ೧. ಜೇಡನ ಬಲೆ. ೨. ಹೊಗೆ ಹಿಡಿದ ಜೇಡನ ಬಲೆ; ಗೃಹಧಾಮ.

ಇಲ್ಲಾಮಲ್ಲಿ (ನಾ). ೧. ಚಾಡಿ. ೨. ಚಾಡಿ ಹೇಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ಇಲ್ಲಲ (ನಾ). ೧. ಮೃಗಶಿರಾ ನಕ್ಷತ್ರದ ಅಗ್ರಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ತಾರೆಗಳು. ೨. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸ.

ಇಷ (ನಾ). ೧. ಅಶ್ವಯುಜ ಮಾಸ. ೨. ರಸವುಳ್ಳದ್ದು.

ಇಷಾರೆ (ನಾ.) ಸಂಕೇತ; ಸನ್ನೆ.

ಇಷೀಕೆ (ನಾ). ೧. ಅನೆಯ ಕಣ್ಣುಗುಡ್ಡೆ. ೨. ಕಾರ ಎಂಬ ಹುಲ್ಲು. ೩. ಚಿನ್ನವು ಮೂಸೆಯಲ್ಲಿ ಕರಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಬಳಸುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಅಥವಾ ಮರದ ಕಡ್ಡಿ.

ಇಷು (ನಾ). ಅಂಬು. ~ಗತಿ = ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣದ ನಡೆ.

ಇಷುಧಿ (ನಾ). ಬತ್ತಳಿಕೆ.

ಇಷ್ಟ (ನಾ). ೧. ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರ. ೨. ಬಯಕೆ.

೩. ಯಜ್ಞ ಕರ್ಮ. (ಗು). ೪. ಹಿತವಾದ.

೫. ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ೬. ಹೋಮ

ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. ~ಅರ್ಥ = ಬೇಡಿದ ಫಲ.

~ಅವಾಪ್ತಿ = ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಪಡೆಯು

ವುದು. ~ಅಲಾಪ = ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತು.

~ಗಂಧ = ೧. ಸುಗಂಧ. ೨. ಸುವಾಸನೆ

ಯುಳ್ಳ ವಸ್ತು. ~ಯೋಗ = ಪ್ರಿಯ

ಸಮಾಗಮ. ~ವರಣ = ಚುನಾವಣೆ.

ಇಷ್ಟಕಾರಿ (ನಾ). ಪ್ರಿಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡು

ವವನು.

ಇಷ್ಟದಾನಿ (ನಾ). ಬಯಸಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡು

ವವನು.

ಇಷ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಯಾಗ. ೨. ಪೂಜೆ.

೩. ಬಯಕೆ.

ಇಷ್ಟು (ನಾ). ೧. ಈ ಪರಿಮಾಣ. ೨. ಸ್ವಲ್ಪ;

ತುಸು.

ಇಷ್ಟೈ (ನಾ). ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರಳು.

ಇಷ್ಟಾಸ (ನಾ). ೧. ಬಿಲ್ಲು. ೨. ಬಿಲ್ಲುಗಾರ.

ಇಸಂ (ನಾ). ವ್ಯಕ್ತಿ; ಆಸಾಮಿ.

ಇಸಬು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮ

ರೋಗ.

ಇಸವಿ (ನಾ). ಕ್ರೈಸ್ತಶಕದ ವರ್ಷ.

ಇಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡು.

೨. ಅದುಮು. ೩. ಸೂಸು. (ನಾ).

೪. ಬಾಣ.

ಇಸುಬು = ಇಸಬು.

ಇಸುವೆಸ (ನಾ). ಸೇನಾವೃತ್ತಿ.

ಇಸ್ತಿಹಾರು (ನಾ). ಪ್ರಸಿದ್ಧಪತ್ರಿಕೆ;

ನೋಟೀಸು.

ಇಸ್ತಿ (ನಾ). ಶಾಯನಾಗಿರುವ ಉಕ್ಕಿನ ಉಜ್ಜು

ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಗರಿಯಾಗಿರು

ವಂತೆ (ನಾಜೂರು). ಮಾಡುವುದು.

~ಎಲೆ = ಊಟದ ಎಲೆ. ~ಪೆಟ್ಟಿಗೆ

= ಇತ್ತಿ ಮಾಡುವ ಲೋಹದ ಸಾಧನ.

ಇಸ್ತೀಟು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಟ;

ಗಂಜೀಪು ಆಟ.

ಇಹ (ನಾ). ೧. ಇರುವಿಕೆ. ೨. ಈ ಭೂಮಿ;

ಈ ಲೋಕ.

ಇಹಗೆ (ಅ). ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ; ಹೀಗೆ.

ಇಳಕಲು (ನಾ). ಇಳಿಜಾರಾದ ಪ್ರದೇಶ.

ಇಳಿ ೧. = ಇಳಿ. (ನಾ). ೨. ಎಣ್ಣೆ, ತುಪ್ಪ

ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ಅಳತೆಯ

ಪಾತ್ರೆಯ ಬಾಯಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹರಿಯುವಂತೆ

ಬಿಡುವಿಕೆ. ೩. ದೀರ್ಘಾಕ್ಷರದ ಚಿಹ್ನೆ.

೪. ರವೆಯಪ್ಪು. (ಅ). ೫. ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ.

~ಕಿ(ಗಿ)ವಿ = ೧. ಜೋಲು ಬಿದ್ದ ಕಿವಿ.

೨. ಚಾಡಿ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವವನು.

~ತಾ(ದಾ)ಣ = ವಿಮಾನಗಳು ಕೆಳಕ್ಕೆ

ಇಳಿಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ನಿರ್ಮಿ

ಸಿರುವ ಸ್ಥಳ. ~ತೆ(ದೆ)ಗೆ = ನಿವಾಳಿಸು.

~ಭೋಗ್ಯ = ಲೇವಾದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಜಮೀನನ್ನು

ಭೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಸಲೂ ಬಡ್ಡಿ

ಎರಡೂ ತೀರುವ ತನಕ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ

ಕಟಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಬರುವ

ಕ್ರಮ. ~ಮೇಡು = ಸಮನೆಯಿಲ್ಲದೆ

ವಿರುತ್ತಾಗ್ಗಾಗಿರುವಿಕೆ. ~ವಯಸ್ಸು

= ಮುಪ್ಪು.

ಇಳಿ(ಂ)ಕೆ (ನಾ). ತಿರಸ್ಕಾರ; ತಾತ್ಕಾರ.

ಇಳಿದು (ಗು). ೧. ಕಡಮೆಯಾದ. ೨. ಸುಲಭ

ವಾದ. ೩. ಬಡವಾದ.

ಇಳಿಪು ೧. = ಇಳಿಪು. ೨. ಕೀಳುಮಾಡು;

ಹೀಯಾಳಿಸು.

ಇಳಿಲ್ (ನಾ). ಶೋಭೆ; ಚೆಲುವು.

ಇಳಿಲೆ (ನಾ). ೧. ಸುಂದರಿ. ೨. ಹೆಂಡತಿ.

ಇಳೆ (ನಾ). ೧. ಭೂಮಿ. ೨. ಹಸು. ೩. ಭಾಸೆ.

ಇಳೆ (ನಾ). ೧. ಭೂಮಿ. ೨. ಹಸು. ೩. ಭಾಸೆ.

ಇಳೆ (ನಾ). ೧. ಭೂಮಿ. ೨. ಹಸು. ೩. ಭಾಸೆ.

ಇಳೆ (ನಾ). ೧. ಭೂಮಿ. ೨. ಹಸು. ೩. ಭಾಸೆ.

ನಾಡಿ. ಜ. ಮನುವಿನ ಮಗಳು.
 ೬. ವಿಷಮಾರ್ಥ. ೭. ಅನ್ನ. ೮. ನೀರು.
 ೯. ರಸಮಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಸಮೂಹ.
 ೧೦. ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿ. ~ಅ(ಯಾ)ಣ್
 = ರಾಜ.

ಇಲೇಜ್ಜ (ಗು). ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗೆ
 ಪಾತ್ರನಾದ.

ಇಬ್ಬ(ಳ್) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬರು. ೨. ಬೀಳು.
 ೩. ಸುರಿ. ೪. ಕಡಮೆಯಾಗು. ೫. ಜೋಲು
 ಬೀಳು. ೬. ಅವತರಿಸಿ ಬರು. ೭. ಪರಿಹಾರ

ವಾಗು. ೮. ಮುಳುಗು. ೯. ಬಾಗು.
 ~ನೇಹ = ೧. ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ
 ಸ್ಥೇಹ. ೨. ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ
 ಎಣ್ಣೆ.

ಇಬ್ಬ(ಳ್)ಪು(ವು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೆಳಕ್ಕೆ ತರು.
 ೨. ತೊರೆ; ನೀಗು. ೩. ಕಡಮೆ ಮಾಡು;
 ಕುಗ್ಗಿಸು. ೪. ಬಟ್ಟೆ ಇಳಿಸು. ೫. ಕೆಡಹು;
 ಬೀಳಿಸು. ೬. ಜೋತುಬಿಡು.

ಇಬ್ಬು(ಳ್ಳು)ಬ್ಬ(ಳ್) (ನಾ). ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು
 ಹಿಡಿಯುವ ಸಾಧನ; ತಂಡಸ; ಚಿಮುಟ.

ಈ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೊಡು ; ಈಯು. ೨. ಅವಕಾಶ
ವನ್ನು ಕೊಡು. (ನಾ). ೩. ಕನ್ನಡ ವರ್ಣ
ಮಾಲೆಯ ನಾಲ್ಕನೆಯ ವರ್ಣ.

ಈ(ಂ)ಚಿಲ್ (ನಾ). ತಾಳೆಯ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ
ಮರ ; ಈಚಲುಮರ.

ಈ(ಂ)ಚು (ನಾ). ಕಂದುವಿಕೆ ; ಮಾಸುವಿಕೆ.

ಈಂಟು (ಕ್ರಿ). ಕುಡಿ ; ಪಾನಮಾಡು.

ಈಕ್ಷಕ (ನಾ). ನೋಡುವವನು.

ಈಕ್ಷಣ (ನಾ). ೧. ಕಣ್ಣು. ೨. ನೋಡುವಿಕೆ.

ಈಕ್ಷ, (ಗು). ನೋಡಬಹುದಾದ.

ಈಗಡು(ಳ್,ಳು) (ಅ). ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ.

ಈಚಲ್(ಲು) ೧. = ಈಂಚಿಲ್. ೨. ಮಳೆಗಾಲ
ದಲ್ಲಿ ದೀಪಕ್ಕೆ ಮುತ್ತುವ ರೆಕ್ಕೆ ಇರುವ
ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಳು.

ಈಚೆ (ಅ). ೧. ಈ ಕಡೆಯ. ೨. ಅನಂತರ.

ಈಟಿ (ನಾ). ಇಟ್ಟ ; ಶಲ್ಯ.

ಈಡಿ (ನಾ). ಹೆಂಡ.

ಈಡಿತ (ಗು). ಹೊಗಳಲ್ಪಟ್ಟ.

ಈಡು (ನಾ). ೧. ಬಾಣದ ಅಥವಾ ಗುಂಡಿನ
ಪ್ರಯೋಗ. ೨. ಹೊಡೆಯಬೇಕಾದ ವಸ್ತು ;

ಗುರಿ. ೩. ಒಂದು ಸಲ ಇಡುವಿಕೆ.

೪. ಕಾರಣ. ೫. ಇಕ್ಕಟ್ಟು. ೬. ಹೊಣೆ.

೭. ಲೇಪ. ೮. ಉಪಾಯ. ೯. ಮರಗೆಲಸ

ಮಾಡುವಾಗ ಅಡಿಗೆ ಕೊಡುವ ಅನಿಕೆ,

-ಕೊರಡು. ೧೦. ಒಂದಾಗುವಿಕೆ. ೧೧. ಸರಿ ;

ಸಮಾನ. ~ಅಡು = ೧. ಕಿತ್ತು ಒಗೆ.

೨. ಕಳೆ. ~ಇಡಾ(ರಿ) = ೧. ಕೊಂಬಿನಿಂದ

ಉಜ್ಜು. ೨. ಕಿಕ್ಕಿರಿ. ೩. ವ್ಯಾಪಿಸು.

೪. ಗುಣಿಸು.

ಈನ್(ನು,ಯು) (ಕ್ರಿ). (ಪ್ರಾಣಿಗಳು)

ಮರಿ ಹಾಕು. ~ಇಸು = ೧. (ಪ್ರಾಣಿಗಳ)

ಪ್ರಸವಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡು. ೨. ಒದಗಿಸು.

ಈಪಿ (ನಾ). ೧. ನೋಣಗಳ ಹಿಕ್ಕೆ. ೨. ಹೇಣಿನ
ಮೊಟ್ಟೆ.

ಈಪ್ಪಿತ (ನಾ). ೧. ಆಸೆ. (ಗು). ೨. ಆಸೆಪಟ್ಟು.

~ಅರ್ಥ = ಬಯಸಿದ ವಸ್ತು.

ಈಪ್ಪೆ (ನಾ). ಆಸೆ.

ಈರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಎಳೆ; ಸೆಳೆ. ೨. (ಹೇಣಿನ

ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು) ಬಾಚು. (ನಾ). ೩. ಹೇಣಿನ

ಮೊಟ್ಟೆ. ೪. ತೇವ. ~ಉಳ್ಳಿ = ಒಂದು

ಬಗೆಯ ಗೆಡ್ಡೆ.

ಈರಣ (ನಾ). ೧. ಚಲನ. ೨. ಮೃದಂಗ.

ಈರಲು (ನಾ). ೧. ಮರದ ನೆರಳಿನಿಂದ ಬಿಸಿಲು

ಬೀಳದೆ ಬೆಳೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರದಿರುವಿಕೆ ;

ಚೀಕಲು. ೨. ಮುಟ್ಟು ಅಥವಾ ಮೈಲಿಗೆಯ

ಸೋಂಕಿನಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬರುವ ಶೀತಭೇದಿ.

ಈರಾಟಿಕೆ (ನಾ). ಹೊಡೆದಾಟ.

ಈರಿಣ (ನಾ). ೧. ಚೌಕುಭೂಮಿ. ೨. ಮರು

ಭೂಮಿ.

ಈರಿತ (ನಾ). ೧. ಹೇಳಿದ ಮಾತು. (ಗು).

೨. ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ. ೩. ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟ.

ಈರೆ(ರಿ) (ನಾ). ಪಿತ್ತಕೋಶ.

ಈಱಾ(ರಿ)ಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ಪ್ರಸವ ; ಹೆರಿಗೆ.

೨. ಹೆರಿಗೆಯ ಹನ್ನೊಂದನೆಯದಿನ ಮಾಡುವ

ಮಂಗಳಸ್ನಾನ. ೩. ಹೆರಿಗೆಯ ಮನೆ.

ಈರ್ಮ (ನಾ). ವ್ರಣ ; ಗಾಯ.

ಈರ್ಷ್ಯೆ (ನಾ). ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು.

ಈಲು (ನಾ). ೧. ಗರ್ಭ. ೨. ಸಲಿಗೆ.

ಈವರು (ನಾ). ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚಿನ ಕಾಲ.

ಈಶ (ನಾ). ೧. ಒಡೆಯ. ೨. ಈಶ್ವರ.

೩. ವಿಕಾದಶರುದ್ರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ. ೪. ಈಶಾನ್ಯ

ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಒಡೆಯ.

ಈಶಾನ ೧. = ಈಶ. ೨. ಶಿವನ ಪಂಚಮುಖ

ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೩. ಸೂರ್ಯ.

ಈಶಾನಿ (ನಾ). ದುರ್ಗೆ.

ಈಶಾನ್ಯ (ನಾ). ೧. ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿಗೂ ಪೂರ್ವ
ದಿಕ್ಕಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ದಿಕ್ಕು.

೨. ಈಶಾನ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನ ಒಡೆಯ. ೩. ಈಶ್ವರ.

ಈಶ್ವರ (ನಾ). ೧. ಒಡೆಯ. ೨. ಶಿವ.

೩. ಏಕಾದಶರುದ್ರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ. ೪. ಲಿಂಗ.

೫. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದನೆಯದು. ೬. ಪರಮಾತ್ಮ. ೭. ಈಶ್ವರೀ
ಬೇರು. ೮. ಧನವಂತ.

ಈಶ್ವರಿ (ನಾ). ೧. ಪಾರ್ವತಿ. ೨. ಹಾವಿನ
ವಿಸ್ತೃತ ಔಷಧಿಯಾಗುವ ಒಂದು ಮೂಲಿಕೆ.

ಈಷಣ(ಣಿ) (ನಾ). ೧. ಆನೆ. ೨. ಆತುರ.
~ತ್ರಯ = ಮಕ್ಕಳು, ಹೆಂಡತಿ, ಹಣ
ಎಂಬ ಮೂರು ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲಿನ ಮೋಹ.

ಈಸಾಡ(ಡಿ) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಾವಿನ
ಹಣ್ಣು.

ಈಸಾಯಿ (ನಾ). ಕ್ರೈಸ್ತ ಮತವನ್ನು
ಅನುಸರಿಸುವವನು.

ಈಸು(ಜು) (ಕ್ರಿ). ೧. ನೀರಿನ ಮೇಲೆ
ತೇಲುತ್ತಾ ಹೋಗು. ೨. ಕೊಡಿಸು.

೩. ತೆಗೆದುಕೊ. ೪. ಅವಕಾಶ ಕೊಡು.

೫. ಸೆಳೆ; ಎಳೆ. (ನಾ). ೬. ನೀರಿನಲ್ಲಿ
ತೇಲುತ್ತಾ ಚಲಿಸುವುದು. ೭. ಇಷ್ಟು.

೮. ಇರ್ಚಿಮರೆ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಯಿ = ಈಜು
ವಾಗ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಣಗಿದ ಸೋರೆ
ಕಾಯಿ.

ಈಸುಟ್(ಳ್) (ನಾ). ರೆಕ್ಕೆ ಇರುವ ಗೆದ್ದಲು
ಹುಳು.

ಈಹಾವ್ಯಗ (ನಾ). ತೋಳ.

ಈಹೆ (ನಾ). ೧. ಆನೆ. ೨. ಪ್ರಯತ್ನ.
೩. ಚೇಷ್ಟೆ.

ಈಳನ (ನಾ). ಹೊಗಳಿಕೆ; ಸ್ತುತಿ.

ಈಳಿಗೆ (ನಾ). ತರಕಾರಿಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ
ಮಣೆಗೆ ಜೋಡಿಸಿರುವ ಕತ್ತಿ; ಮೆಟ್ಟುಗತ್ತಿ.

ಈಳಿಲು (ನಾ). ಕೀಳು; ಕಡೆ.

ಈಳು (ಕ್ರಿ). ಸ್ತುತಿಸು; ಹೊಗಳು.

ಈಳಿ (ನಾ). ೧. ಕಿತ್ತಳೆ, ಹೇರಿಳೆ ಮೊದಲಾದ
ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮರ ಮತ್ತು ಹಣ್ಣು.

೨. ನಿಂಬೆಹಣ್ಣು. ~ಸಾಂದು = ಈಳಿಯ
ಗಂಧ.

ಈಲುಟ್(ಳ್) (ಕ್ರಿ). ಸೆಳೆ; ಎಳೆ.

ಈಲು(೪)ತ = ಈಳನ.

ಉ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಐದನೆಯ ವರ್ಣ.

ಉಂಕಿ (ನಾ). ನೆಯ್ಗೆಯ ಮಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಉದ್ದದ್ದಾಗಿ ಹಾಸಿದ ನೂಲಿನ ಹಾಸು.

ಉಂಗುಟ (ನಾ). ೧. ಕಾಲಿನ ಅಥವಾ ಕೈಯ ಹೆಚ್ಚಿರಲು. ೨. ಎಕ್ಕಡಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲಿನ ಹೆಚ್ಚಿರಲನ್ನು ತೂರಿಸಲು ಮಾಡಿರುವ ಉಂಗುರದಂತಹ ರಚನೆ.

ಉಂಗುರ (ನಾ). ಬೆರಳಿಗೆ ಇಡುವ ಆಭರಣ. ~ಉಡಿಕೆ = ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ ಸಮಾರಂಭ.

ಉಂಗುಷ್ಟ = ಉಂಗುಟ.

ಉಂಚ (ನಾ). ೧. ಕೋಳಿ, ಬಾತು ಮುಂತಾದುವುಗಳು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗದಂತೆ ಮೇಲೆ ಕವಿಸುವ ತೂತುಗಳಿರುವ ಬಿದಿರಿನ ಕುಕ್ಕೆ; ತೂತುಮಂಕರಿ: ೨. ಎತ್ತರ. ೩. ಎತ್ತರವಾದ ಧ್ವನಿ. ೪. ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು. (ಗು). ೫. ಎತ್ತರವಾದ. ೬. ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ.

ಉಂಚತೆ (ನಾ). ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆ; ಔನ್ನತ್ಯ.

ಉಂಚು (ಕ್ರಿ). ಕಾಪಾಡು; ರಕ್ಷಿಸು.

ಉಂಫ (ನಾ). ಹಕ್ಕಲಾರಿಸುವುದು. ~ವೃತ್ತಿ = ಬಿದ್ಧಿರುವ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸುವ ಕ್ರಮ. ~ಶಿಲ = ೧. ಹಕ್ಕಲುಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ಧಿರುವ ತೆನೆ ಹಾಗೂ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. ೨. ಹೀಗೆ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುವಿಕೆ.

ಉಂಟು (ಅ). ಇವೆ ಎಂಬರ್ಥದ ಅವ್ಯಯ.

ಉಂಡಲಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಬೇಯಿಸಿದ ಹಿಟ್ಟಿನ ಮುದ್ದೆ. ೨. ಕಡುಬು.

ಉಂಡಾಡಿ (ನಾ). ಉಂಡು ತಿರುಗುವವನು; ಉಡಾಳ; ಸೋಮಾರಿ.

ಉಂಡಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಉಂಡೆ. ೨. ಗಂಟಲು.

೩. ಮುದ್ದೆ; ಮೊಹರು. ೪. ಅಧೀನ; ವಶ. ೫. ರಹದಾರಿ. ೬. ತೆರಿಗೆ. ೭. ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಕೊರೆದು ಮಾಡುವ ರಂಧ್ರ.

ಉಂಡೆ (ನಾ). ೧. ಮಂಡನೆಯ ಆಕಾರವುಳ್ಳ ಮುದ್ದೆ. ೨. ಪೂರ್ಣವಾದ ವಸ್ತು.

೩. ಲಾಡು; ಲಡ್ಡುಗೆ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಮುದ್ದೆಯಾಗು. ೨. ಗುಂಡಾಗಿಸು.

~ಕ(ದ)ಲೆ = ಬೋಳಿಸಿದ ತಲೆ.

ಉಂತು (ಅ) ೧. ಈ ನಡುವಣ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ; ಹೀಗೆ. ೨. ಸುಮ್ಮನೆ. ೩. ಇನ್ನು.

ಉಂತೆ (ಅ). ೧. ಏನೂ ಮಾಡದೆ; ಸುಮ್ಮನೆ. ೨. ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ.

ಉಂದ (ನಾ). ೧. ಗೌರವಸ್ಥ. (ಗು). ೨. ಮರ್ಯಾದೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾದ.

ಉಂದಲ್ (ನಾ). ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು.

ಉಂಡು (ಅ). ಈ ನಡುವಿನ ದಿನ; ಈ ಮಧ್ಯಕಾಲ.

ಉಂದುರ (ನಾ). ಇಲಿ.

ಉಂಬಳಿ (ನಾ). ಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡುವ ಭೂಮಿ, ಗ್ರಾಮ ಮುಂತಾದುವು

ಉಕ್ಕಡ (ನಾ). ೧. ಊರಿನ ಗಡಿ. ೨. ಪಹರೆಯ ನೆಲೆ. ೩. ಸುಂಕದ ಕಟ್ಟಿ. ೪. ಹಗ್ಗದ ಕುಣಿಕೆ.

೫. ಅತಿಶಯ. (ಗು). ೬. ಅತಿಶಯವಾದ.

ಉಕ್ಕುರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಾಡಿಸು; ತಾಳಿಸು. ೨. ಕುದಿಸು; ಬೇಯಿಸು.

ಉಕ್ಕುಲಿ(ಳಿ)ಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಉಬ್ಬು; ಕೊಬ್ಬು.

೨. ಸಡಿಲವಾಗು; ತಪ್ಪಿಸು. ೩. ಮರೆಮಾಚು; ಬಚ್ಚಿಡು.

ಉಕ್ಕು = ಉಕ್ಕು. ~ಅಂದ = ೧. ಹೆಚ್ಚಳ; ಅತಿಶಯ. ೨. ಉತ್ಸಾಹ. ೩. ಉಕ್ಕಿನ ರೀತಿ; ಬಲವುಳ್ಳದ್ದು.

ಉಕ್ಕೇವ (ನಾ). ೧. ಮೋಸ; ತಕ್ಕು.
 ೨. ಮೋಸಗಾರ. ೩. ಉತ್ಸಾಹ; ಸಡಗರ.
 ೪. ಉತ್ಸವ; ಸಮಾರಂಭ. ೫. ಗರ್ವ.
 ೬. ಸಂಶಯ.
 ಉಕ್ಕ (ನಾ). ೧. ಮಾತು; ವಚನ. (ಗು).
 ೨. ಹೇಳಿದ. ~ಲೇಖಕ = ಹೇಳಿದುದನ್ನು
 ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವವನು.
 ಉಕ್ಕಿ (ನಾ). ಮಾತು; ಹೇಳಿಕೆ.
 ಉಕ್ಕ (ನಾ). ಎತ್ತು; ಗೂಳಿ. ~ ಕೇತ
 = ಎತ್ತಿನ ಗುರುತನ್ನು ಬಾಳುಟದಲ್ಲಿ
 ಉಳ್ಳವನು; ಶಿವ. ~ಪತಿ = ನಂದಿ.
 ಉಕ್ಕಣ (ನಾ). ಚಿಮ್ಮುಕಿಸುವುದು; ಸಿಂಪಡಿಸು
 ವುದು.
 ಉಖೆ (ನಾ). ಮಡಕೆ.
 ಉಖ್ಯ (ನಾ). ಮಡಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸಿದ
 ಮಾಂಸ.
 ಉಗಪು (ನಾ). ೧. ಹುಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳ.
 ೨. ಹುಟ್ಟು.
 ಉಗರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಉಸಿರಾಡು;
 ಏಡು.
 ಉಗಾದಿ (ನಾ). ಯುಗಾದಿ; ಹೊಸವರ್ಷದ
 ಆರಂಭ.
 ಉಗಾಭೋಗ (ನಾ). ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು
 ಬಗೆಯ ಹಾಡು.
 ಉಗಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆ; ನೆಳೆ.
 ೨. ಹೋಗಲಾಡಿಸು. ೩. ಬಿಚ್ಚಿಹೋಗು.
 ೪. ಚಿಮ್ಮು; ಚೆಲ್ಲು. ೫. ಉಗುಳು.
 ೬. ಚುಚ್ಚು. ೭. ಉಗುರಿನಿಂದ ಸೀಳು.
 ೮. ಕುಗ್ಗಿಸು. (ನಾ). ೯. ನೀರಿನ ಹಬೆ.
 ೧೦. ಸೀಳಿಹೋದ ಸ್ಥಿತಿ. ೧೧. ಇರಿತ.
 ~ಕಾಸು = ಆವಿಯಿಂದ ಶಾಖವನ್ನು
 ಕೊಡು. ~ಪಟ = ಸುಲಿಗೆ. ~ಪ(ವ)ಡಗ
 = ಸೀಕದಾನಿ. ~ಬಂಡಿ = ಹಬೆಯಿಂದ
 ಹಿಡುವ ಗಾಡಿ; ರೈಲುಬಂಡಿ. ~ಬಗಿ

= ೧. ಹರಿದು ಚೂರುಚೂರು ಮಾಡು.
 ೨. ಸೀಳಿಹೋಗಿ ಚೂರುಚೂರಾಗಿರುವುದು.
 ೩. ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿ.
 ಉಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಚೆಲ್ಲು. ೨. ಹೊರಬೀಳುವಂತೆ
 ಮಾಡು. (ನಾ). ೩. ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ.
 ಉಗುರ(ರು) (ನಾ). ೧. ನಖ. ೨. ವೀಳಿಯ
 ದಲೆ ಕತ್ತರಿಸುವ ಸಾಧನ. ~ಅಂಟು
 = ಉಗುರಿಗೆ ಬಿಳಿಯು ವಲೇಪನ;
 ಮದರಂಗಿ. ~ಅಡ್ಡಿಗೆ = ೧. ಉಗುರಿನ
 ಆಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಂಠಾಭರಣ.
 ೨. ಹುಲಿಯುಗುರಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಚಾಕಟ್ಟನ್ನು
 ಸೇರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಅಭರಣ. ~ಇಸು = ಉಗುರಿ
 ನಿಂದ ಬಾಚು. ~ಉಳಿ = ೧. ವೀಳಿಯದಲೆ
 ಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಹೆಚ್ಚಿರಳಿಗೆ ಹಾಕುವ
 ಉಗುರಿನ ಆಕಾರದ ಅಲಗುಳ್ಳ ಸಾಧನ.
 ೨. ಒಳಗಡೆಗೆ ಬಾಗಿರುವ ಅಲಗುಳ್ಳ ಉಳಿ.
 ~ಒತ್ತು = ೧. ಉಗುರಿನ ಒತ್ತುವಿಕೆ.
 ೨. ಗೋಧಿ ಅಥವಾ ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟನ್ನು ಕಲಸಿ
 ಉಗುರೊತ್ತಿ ಮಾಡಿದ ಗವುಳಿ; ಅಂತಹ
 ಗವುಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಯಸ. ~ನಂಜು
 = ಉಗುರು ಸೋಕುವುದರಿಂದಾಗಲಿ,
 ಜಿಗುಟುವುದರಿಂದಾಗಲಿ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಸೇರುವ
 ವಿಷ. ~ಬಿಸಿ = ಸ್ವಲ್ಪ ಉಷ್ಣ; ಕವೋಷ್ಣ.
 ~ಸುತ್ತು = ಉಗುರಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಊದಿ
 ಕೊಂಡು ನೋವುಂಟುಮಾಡುವ ಬಾವು.
 ಉಗುರು (ಘ, ಳ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಉಗಿ.
 ೨. ಹೊರಸೂಸು. (ನಾ). ೩. ಜೊಲ್ಲು;
 ಲಾಲಾರಸ. ~ಇಸು = ೧. ಉಗುಳುವಂತೆ
 ಮಾಡು. ೨. ಬಯ್ಯಿಸು. ~ನೀರು
 = ೧. ಬಾಯಿ ತುಂಬುವಷ್ಟು ನೀರು;
 ಗುಟುಕು ನೀರು. ೨. ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿ
 ಕೊಂಡು ಉಗುಳಬೇಕಾದ ನೀರು.
 ೩. ಜೊಲ್ಲು. ~ನುಂಗು = ೧. ಉಗುಳನ್ನು
 ನುಂಗು. ೨. ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡು.

ಉಗ್ಗ (ನಾ). ೧. ತೊವಲುನವನು ; ಬಿಕ್ಕರಿಸು
ವನನು. ೨. ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ
ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅವುಗಳ
ಬಾಯಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ.

ಉಗ್ಗಡ (ನಾ). ೧. ಉತ್ಕಟಿತ. ೨. = ಉಗ್ಗಡಣೆ.
(ಗು). ೩. ಅತಿಶಯವಾದ.

ಉಗ್ಗಡಣೆ (ನಾ). ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕೂಗು ;
ಬಿರುದಾವಳಿಯ ಹೊಗಳಿಕೆ.

ಉಗ್ಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ತೊವಲು. ೨. ಗುಕ್ಕು.
೩. ಚೆಲ್ಲು. ೪. ಉಕ್ಕು ಬರು. (ನಾ).
೫. ತೊವಲುನಿಕೆ. ೬. ಹೆಚ್ಚಳ. ೭. (ಮಕ್ಕಳ
ಮಾತಿನಲ್ಲಿ) ಹಾಲು ಅಥವಾ ನೀರು.

ಉಗ್ಗಡಿಯಂತ್ರ (ನಾ). ನೀರನ್ನು ಎತ್ತುವ
ಯಂತ್ರ ; ಏಕ.

ಉಗ್ರ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಚಂಡತೆ. ೨. ಕೋಪಿಸ್ಸ.
೩. ಕ್ರೂರಿ. ೪. ಶಿವ. ೫. ಸಂಕರ ಜಾತಿ
ಯವನು. (ಗು). ೬. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ.
೭. ಭಯಂಕರವಾದ. ~ಕರ = ತೀಕ್ಷ್ಣ
ವಾದ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವನು; ಸೂರ್ಯ.
~ಗಂಧ = ಕಟುವಾದ ವಾಸನೆಯುಳ್ಳದ್ದು;
ಬೆಳ್ಳಳ್ಳಿ, ಬಜೆ, ಅಜವಾನ ಮೊದಲಾದುವು.

ಉಗ್ರಾಣ (ನಾ). ಧಾನ್ಯ ಮೊದಲಾದ
ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತುಂಬುವ ಮನೆ.

ಉಗ್ರಾಣಿ (ನಾ). ೧. ಉಗ್ರಾಣದ ಸೇವಕ.
೨. ಉಗ್ರಾಣದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ. ೩. ಸರೀಲ,
ಶಾನುಭೋಗರ ಸೇವಕ.

ಉಚಾಪತಿ (ನಾ). ಸಾಲವಾಗಿ ಸಾಮಾನು
ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಉಚಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಹದ್ದು ಮೀರು ;
ಉಲ್ಲಂಘಿಸು.

ಉಚಿತ (ನಾ). ೧. ಕಾಣಿಕೆ. ೨. ಪುಕ್ಕಟೆ
ಯಾದುದು. ೩. ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ರೀತಿ.
(ಗು). ೪. ಸರಿಯಾದ. ೫. ಸುಖಕರವಾದ.
೬. ಪಳಗಿದ.

ಉಚ್ಚ (ನಾ). ೧. ಎತ್ತರ. ೨. ಉದ್ದ.
೩. ಮುಖವನ್ನೆತ್ತಿ ನಡೆಯುವವನು.
೪. ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ. (ಗು). ೫. ಮೇಲಾದ.
~ಅವಚ = ಮೇಲು ಮತ್ತು ಕೀಳು.

ಉಚ್ಚಂಡ (ನಾ). ೧. ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದುದು.
(ಗು). ೨. ತೀವ್ರವಾದ.

ಉಚ್ಚಯ (ನಾ). ೧. ಸಮೂಹ. ೨. ಉಡಿ-
ಯನ್ನು ಬಿಗಿಗೊಳಿಸಿ ನಿಯನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸುವ
ಗಂಟು ; ಬಾಳಿಕಾಯಿ.

ಉಚ್ಚರಣ (ನಾ). ೧. ಉಚ್ಚಾರ ಮಾಡುವುದು.
೨. ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಹೊರಗೆ ಹೋಗು
ವುದು.

ಉಚ್ಚಲ(ಳ) (ಗು). ಮೇಲಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುವ ;
ಚಿಮ್ಮುವ.

ಉಚ್ಚವ(ಹ) = ಉತ್ಸವ.

ಉಚ್ಚಾಟನ(ನೆ) (ನಾ). ಓಡಿಸುವಿಕೆ ;
ಅಟ್ಟುವುದು ; ತೊಲಗಿಸುವುದು.

ಉಚ್ಚಾಟಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅಟ್ಟು ; ಓಡಿಸು.

ಉಚ್ಚಾರ (ನಾ). ೧. ಉಚ್ಚಾರಣೆ ; ಹೇಳುವಿಕೆ.
೨. ಮಲ ; ಹೇಲು.

ಉಚ್ಚಾರಣ(ಣೆ) (ನಾ). ಉಚ್ಚಾರ ಮಾಡು-
ವುದು ; ಹೇಳುವುದು.

ಉಚ್ಚಿಷ್ಟ = ಉಚ್ಚಿಷ್ಟ.

ಉಚ್ಚು = ಉರ್ಚು.

ಉಚ್ಚೈ (ನಾ). ಮೂತ್ರ. ~ಕಟ್ಟು = ಮೂತ್ರ.
ವಿಸರ್ಜನೆಯಾಗದಂತೆ ತಡೆಯಾಗುವ
ಒಂದು ರೋಗ.

ಉಚ್ಚೈರ್ಧ್ವನಿ (ನಾ). ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕೂಗು ;
ಗರ್ಜನೆ.

ಉಚ್ಚೈಶ್ವವಸ್ಸು (ನಾ). ೧. ನೆಟ್ಟನೆಯ ಕಿವಿ
ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದು. ೨. ಇಂದ್ರನ
ಕುದುರೆ.

ಉಚ್ಚೈಸು (ಕ್ರಿ). (ದೂಳಿನಂತೆ) ಮೇಲಕ್ಕೆ
ಚಿಮ್ಮು ; ನೆಗೆ.

ಉಚ್ಛಾದನ (ನಾ). ೧. ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ
ವೈಯನ್ನು ತೀಡಿ ಚೋಕ್ಕಟಗೊಳಿಸುವುದು.

೨. ಮರೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು.

ಉಚ್ಛಾಪ (ನಾ). ಶಾಪದ ಪರಿಹಾರ; ನಿಶಾಪ.

ಉಚ್ಚಿಷ್ಟ (ನಾ). ತಂದು ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು;
ಎಂಜಲು.

ಉಚ್ಚ್ವಂಖಲ(ಳ) (ಗು). ಕಟ್ಟು ಪಾಡಿ ಗೆ
ಒಳಪಡದ; ಸ್ಪೃಶ್ಯವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳ.

ಉಚ್ಛೇದ (ನಾ). ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ; ನಾಶ.

ಉಚ್ಛ್ರಾಯ (ನಾ). ಅಭಿವೃದ್ಧಿ; ಏಳಿಗೆ.

ಉಚ್ಛ್ವಾಸ (ನಾ). ೧. ಉಸಿರನ್ನು ಹೊರಗೆ
ಬಿಡುವಿಕೆ. ೨. ಹೊರಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಉಸಿರು;
ನಿಶ್ವಾಸ. ೩. ಉಸಿರನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದು
ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. ೪. ಗ್ರಂಥದ ಭಾಗ;
ಆಧ್ಯಾಯ. ೫. ಉಬ್ಬುವಿಕೆ; ಏರುವಿಕೆ.

ಉಜರು (ನಾ). ಅಕ್ಷೇಪ; ವಿರೋಧ; ಅಡ್ಡಿ.

ಉಜಾಡ (ಗು). ನಿರ್ಜನವಾದ; ಹಾಳುಬಿದ್ದ.

ಉಜ್ಜವಣೆ (ನಾ). ೧. ವ್ರತವನ್ನು ಪೂರ್ಣ
ಗೊಳಿಸುವ ಕರ್ಮ; ಉದ್ಯಾಪನೆ.

೨. ಕೊನೆ; ಸಮಾಪ್ತಿ.

ಉಜ್ಜವಿಸು (ಕ್ರಿ). ವ್ರತವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ
ಗೊಳಿಸು; ಉದ್ಯಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡು.

ಉಜ್ಜಳ = ಉಜ್ಜ್ವಲ.

ಉಜ್ಜೀವನ (ನಾ). ಬದುಕಿಸುವುದು; ಜೈತನ್ಯ
ವನ್ನು ತುಂಬುವುದು.

ಉಜ್ಜೀವಿಸು (ಕ್ರಿ). ಬದುಕುವಂತೆ ಮಾಡು;
ಜೈತನ್ಯವನ್ನು ಕೊಡು.

ಉಜ್ಜು = ಉರ್ದು. ~ಕ(ಗ)ಲ್ಲು = ನೆಲವನ್ನು
ಉಜ್ಜಿ ನುಣುಪು ಗೊಳಿಸುವ ಕಲ್ಲು;
ಗಾರೆಕಲ್ಲು. ~ಕೋ(ಗೊ)ರಡು = ಹತ್ತರಿ;
ತೋಪಡ.

ಉಜ್ಜುಗ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ; ಉದ್ಯೋಗ.

೨. ಆರಂಭ. ೩. ಉದ್ದೇಶ; ಅಲೋಚನೆ.

ಉಜ್ಜುಂಭಿತ (ನಾ). ೧. ಅಪಕೃಷ್ಣ (ಗು).

೨. ಬಾಯನ್ನು ಆಗಲಿಸಿದ; ಅಕಳಿಸಿದ.

೩. ಅಧಿಕವಾದ; ಪ್ರಬಲವಾದ.

ಉಜ್ಜ್ವಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಪ್ರಕಾಶ; ಕಾಂತಿ.

(ಗು). ೨. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ.

೩. ಹೊಳೆಯುವ; ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ.

೪. ಶ್ಲಾಘ್ಯ; ಶ್ರೇಷ್ಠ.

ಉಟಜ (ನಾ). ೧. ಎಲೆಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆ;
ಪರ್ಣಶಾಲೆ. ೨. ಮನೆ.

ಉಟ್ಟಿರ ೧. = ಉಡಿಗಂಟು. ೨. ಉಡಿ;
ಮಡಿಲು.

ಉಟ್ಟಾಡಿ (ನಾ). ವಸ್ತ್ರಾಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿ
ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ಉಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಹಗ್ಗ ಅಥವಾ ಹುರಿಗಳಿಂದ
ಮಾಡಿದ ಬಲೆ; ಕಲ್ಲಿ. ೨. ತೊಟ್ಟಿಲನ್ನು
ತೂಗುಹಾಕಲು ಸಹಾಯವಾಗುವ ಅದರ
ಚಾಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಬಲೆ.

ಉಟ್ಟಿಗೆ (ನಾ). ಬಟ್ಟೆ; ವಸ್ತ್ರ.

ಉಟ್ಟಿರ = ಉಟ್ಟಿರ.

ಉಠಾವುರಿ (ನಾ). ರಭಸ; ತೀವ್ರತೆ.

ಉಡಾಫೆ(ಪೆ) (ನಾ). ೧. ಸಾಲುಮಾರಿಕೆ;
ಆನಡ್ಡಿ. ೨. ಬಡಾಯಿ; ಸುಳ್ಳು.

ಉಡಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ
ತಳ್ಳಿಬಿಡು; ಕೈಬಿಡು. ೨. ಹಾರಿಸು; ಎಸೆ.
೩. ದುಂದುಮಾಡು; ಪೋಲುಮಾಡು.

ಉಡಾಳ (ನಾ). ೧. ಪೋಲಿ; ಅಸಾಪೋಲಿ.
೨. ಸೋಮಾರಿ; ಉಂಡಾಡಿ.

ಉಡಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುರಿ; ತುಂಡಾಗು; ಒಡೆ.
೨. ಮುರಿದು ಹಾಕು; ತುಂಡು ಮಾಡು.

೩. ಹೊಸೆ; ಹುರಿ ಮಾಡು. ೪. ಬೆಳಗು;
ಹೊಳೆ. ೫. ಚಿಗುರು; ನೊಳಕೆಯೊಡೆ.

(ನಾ). ೬. ಸೊಂಟ; ನಡು. ೭. ಮಡಿಲು;
ಸೋಗಿಲು. ೮. ಚೂರು; ತುಂಡು.

೯. ಹುಣ್ಣು. ೧೦. ಮೊಳಕೆ. ~ಅ(ಯ)ಕ್ಕೆ
= ಬಿಡಲಿಕ್ಕೆ. ~ಗೊಟ್ಟು = ಸೀರೆ ಉಡುವಾಗ

ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಗಂಟು.
 ~ಜಲ್ಲಿ = ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ
 ಗೊಂಡೆ, -ಕುಚ್ಚು. ~ತುಂಬು = ಮಡಿಲು
 ತುಂಬು; ಸೋಗಿಲಿಕ್ಕು.
 ಉಡಿಕೆ (ನಾ). ೧. ವಿಧವೆಯರು ಮಾಡಿ
 ಕೊಳ್ಳುವ ಪುನರ್ವಿವಾಹ; ಕೂಡುವಳಿ.
 ೨. ಈಚಲು ಗರಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಚೀಲ;
 ಸಂಬಳಿಗೆ. ೩. ಉಡುಗೆ. ೪. ಹೇಲು;
 ಮಲ.
 ಉಡಿಗೆ = ಉಡುಗೆ.
 ಉಡಿತ (ನಾ). ಭಂಗ; ಮುರಿಯುವಿಕೆ.
 ಉಡಿಲು (ನಾ). ಮಡಿಲು; ಸೋಗಿಲು.
 ಉಡು (ಕ್ರಿ). ೧. (ಪಂಚೆ; ಸೀರೆ ಮೊದಲಾದವು
 ವನ್ನು) ಧರಿಸು, -ತೊಡು. (ನಾ).
 ೨. ಹಲ್ಲಿಯ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ
 ಪ್ರಾಣಿ; ಗೋಧ. ೩. ಬಾಗಿ ಹೂವು;
 ಶಿರೀಷ. ೪. ನಕ್ಷತ್ರ. ~ಕುಳಿ = ೧. ನಾಶ
 ಮಾಡುವವನು. ೨. ನೀಚ; ಹೀನ.
 ~ಕೊ(ಗೊ)ಪತಿ(ರೆ) = ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಕೆಯಾಗಿ ಕೊಡುವ ಬಟ್ಟೆಬರೆ
 ಮುಂತಾದುವು; ಬಳುವಳಿ.
 ಉಡುಕ (ನಾ). ಕುಂದುವಿಕೆ; ಕ್ಷಯವಾಗುವಿಕೆ.
 ಉಡುಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಚ್ಚು. (ನಾ). ೨. ಒಂದು
 ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾಡ್ಯ.
 ಉಡುಕೆ = ಉಡಿಕೆ.
 ಉಡುಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಂಕೋಚ ಹೊಂದು;
 ಕುಗ್ಗು. ೨. ಒಳಹೊಗು; ಒಳಸೇರು.
 ೩. ಸ್ತಬ್ಧವಾಗು; ನಿಂತುಹೋಗು.
 ೪. ಬಿಡು; ತ್ಯಜಿಸು. ೫. ಹಿಂದಕ್ಕೆ
 ತೆಗೆದುಕೊ; ಉಪಸಂಹಾರ ಮಾಡು.
 ೬. ಕುಗ್ಗಿಸು; ತಗ್ಗಿಸು. ೭. (ಕಸವನ್ನು)
 ಗುಡಿಸು; ಬಳಿ. ೮. (ಕಾಳುಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು)
 ಒಂದೆಡೆ ಕೂಡಿಸು; ರಾಶಿ ಹಾಕು. (ನಾ).
 ೯. (ಕಸ) ಗುಡಿಸುವಿಕೆ.

ಉಡುಗುಣ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಒಂದು
 ಅಭರಣ; ಒಡ್ಡಾಣ.
 ಉಡುಗೆ(ಪು) (ನಾ). ಬಟ್ಟೆ; ವಸ್ತ್ರ.
 ಉಡುಗೋಲು (ನಾ). ಉಡುಗುವ ಕೋಲು;
 ಕಸಪೊರಕೆ.
 ಉಡುತೆ (ನಾ). ಅಳಿಲು; ಇಣಚಿ.
 ಉಡುಪ (ನಾ). ೧. ಅಂಗಹೀನ; ಕೈಕಾಲು
 ಗಳಿಲ್ಲದವನು. ೨. ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಒಡೆಯ;
 ಚಂದ್ರ. ೩. ತಪ್ಪ; ದೋಣಿ.
 ಉಡುವೆ (ನಾ). ೧. ಪೊದೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ
 ಪ್ರದೇಶ. ೨. ಅಳಿಲಿನ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ
 ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ.
 ಉಡುಸಾರಣೆ (ನಾ). (ಸಗಣೆಯಿಂದ)
 ನೆಲವನ್ನು ಸಾರಿಸುವುದು.
 ಉಡುಹು (ಕ್ರಿ). (ಪದ) ವಿಭಾಗ ಮಾಡು.
 ಉಡೆ (ನಾ). ೧. ಸೊಂಟ; ಟೊಂಕ.
 ೨. ಮಡಿಲು; ಸೋಗಿಲು. ೩. = ಉಡುಗೆ.
 ~ದಾರ = ೧. ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ
 ದಾರ ಅಥವಾ ಅಭರಣ. ೨. ಒಡ್ಡಾಣ;
 ಡಾಬು. ~ಮ(ವ)ಣೆ = ಸಡುವಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ
 ಗೆಜ್ಜೆಯ ದಾರ.
 ಉಡ್ಡಾಡು (ಕ್ರಿ). ಅತ್ತ ಇತ್ತ; ಚಲಿಸು;
 ಹೊರಳಾಡು.
 ಉಡ್ಡಾಣ (ನಾ). ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಿಕೆ.
 ಉಡ್ಡೀ (ನಾ). ರಾಶಿ; ಗುಡ್ಡೆ.
 ಉಡ್ಡೀನ (ನಾ). ೧. ಪಕ್ಷಿಗಳ ಹಾರಾಟದಲ್ಲಿ
 ಒಂದು ಬಗೆ. (ಗು). ೨. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ
 ಸಂಚರಿಸುವ.
 ಉಣ್ಣ(ಣ್ಣು) (ನಾ). ೧. (ಆಹಾರ ಸಮಾರ್ಥ
 ಮೊದಲಾದವನ್ನು) ತಿನ್ನು; ಊಟ ಮಾಡು.
 ೨. ಕುಡಿ; ಹೀರು. ೩. ಅನುಭವಿಸು.
 ಉಣುಗು (ನಾ). ದನಕರುಗಳ ಮತ್ತು
 ನಾಯಿಗಳ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವ
 ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಳು; ಉಣ್ಣೆ.

ಉತ್ಕ (ನಾ). ೧. ಕುಂಗಳ ಮೈಮೇಲಿನ
ಕೂದಲು; ತುಪ್ಪಟ. ೨. = ಉಣುಗು.

ಉಣು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೇಲೇಳು; ಹೊರಸೂಸು.

೨. ಹಿಗ್ಗು; ಉಬ್ಬು.

ಉಣ್ಣೆ (ನಾ). ಇರುವಿಕೆ; ಅಸ್ತಿತ್ವ.

ಉತಾರು (ನಾ). ೧. ಇಳಿಜಾರು. ೨. ಕೆಳಗಿಳಿ
ಯುವುದು. ೩. ರೋಗಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ಔಷಧಿ.

೪. ನಕಲು; ಪ್ರತಿ.

ಉತಾವಳಿ (ನಾ). ೧. ದುಡುಕು; ಗಡಿಬಿಡಿ.

(ಗು). ೨. ದುಡುಕಿನ; ಗಡಿಬಿಡಿಯ.

ಉತ್ಕ (ಗು). ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೂಡಿದ;
ಉತ್ಸುಕವಾದ.

ಉತ್ಕಂಠ (ನಾ). ೧. ಎತ್ತರವಾದ ಧ್ವನಿ;
ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಧ್ವನಿ. (ಗು). ೨. ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದ
ಕತ್ತುಳ್ಳ. ೩. ವಿಶೇಷವಾದ ಅತುರದಿಂದ
ಕೂಡಿದ.

ಉತ್ಕಂಠೆ (ನಾ). ೧. ಅತಿಶಯವಾದ ಉತ್ಸುಕತೆ.
೨. ವಿಯೋಗದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ದುಃಖ;
ಉದ್ವಿಗ್ನತೆ. ೩. ಉತ್ಸುಕತೆಯುಳ್ಳವಳು.

ಉತ್ಕಂಪ (ನಾ). ನಡುಕ; ಅಲುಗಾಟ.

ಉತ್ಕಟ (ನಾ). ೧. ಅಧಿಕ; ಪ್ರಾಬಲ್ಯ.
೨. ಉಗ್ರತೆ. (ಗು). ೩. ಹೆಚ್ಚಾದ;
ಪ್ರಬಲವಾದ. ೪. ಅತ್ಯುಗ್ರವಾದ.
೫. ಸೂಕ್ಷ್ಮ; ಮದಿಸಿದ.

ಉತ್ಕರ (ನಾ). ೧. ರಾಶಿ; ಸಮೂಹ.
೨. ಸೀಳುವುದು.

ಉತ್ಕರ್ಷ (ನಾ). ೧. ಹೆಚ್ಚಳ; ಮೇಲ್ಮೆ.
೨. ಏಳಿಗೆ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ.

ಉತ್ಕಲಿ(ಳಿ)ಕೆ (ನಾ). ೧. ಬಯಕೆ; ಉತ್ಕಟ
ವಾದ ಇಚ್ಛೆ. ೨. ವಿರಹ ಕಾತರತೆ.
೩. ಮೊಗ್ಗು.

ಉತ್ಕೀರ್ಣ (ಗು). ೧. ರಾಶಿ ಹಾಕಿದ; ಗುಡ್ಡೆ
ಹಾಕಿದ. ೨. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಚೆಲ್ಲಿದ; ಹರಡಿದ.
೩. ಕಂಡರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಕೊರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ.

ಉತ್ಕೃಷ್ಟ (ನಾ). ೧. ಬಾಣವನ್ನು ಎಳೆದು
ಬಿಡುವುದು. (ಗು). ೨. ಮೇಲಕ್ಕೆ
ಸೆಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟ.
೩. ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ.

ಉತ್ಕೋಚ (ನಾ). ೧. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಾಗುವುದು;
ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಪಿಸುವುದು. ೨. ಲಂಚ.
೩. ಮೋಸ.

ಉತ್ಕುಮಣ (ನಾ). ಸಾಯುವ ಹೊತ್ತು;
ಅಂತ್ಯಕಾಲ.

ಉತ್ಕುಂಠಿ (ನಾ). ೧. ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವಿಕೆ;
ಹೊರಟುಹೋಗುವಿಕೆ. ೨. ಕ್ರಮವಾಗಿ
ಮಾರ್ಪಾಟಾಗುವುದು; ವಿಕಾಸ.

ಉತ್ಕೋಶ (ನಾ). ೧. ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕೂಗು;
ಬೊಬ್ಬೆ. ೨. ಕುರರವೆಂಬ ಹಕ್ಕಿ.

ಉತ್ಪಾತ (ಗು). ೧. ಆಗದ; ಬೇರುಸಹಿತ
ಕಿತ್ತುಹಾಕಿದ. ೨. ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದ; ಸೆಳೆದ.

ಉತ್ತಂಡ (ನಾ). ಕಂಠಾಭರಣ; ಸರಿಗೆ.

ಉತ್ತಂಸ (ನಾ). ೧. ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ
ಆಭರಣ; ಶಿರೋಭೂಷಣ. ೨. ಕಿವಿಯ
ಆಭರಣ; ಓಲೆ; ಕರ್ಣಪೂರ. ೩. ಶ್ರೇಷ್ಠ
ನಾದವನು; ಉತ್ಕೃಷ್ಟನಾದವನು.

ಉತ್ತಪ್ಪ (ನಾ). ದಪ್ಪದೋಸೆ; ಉಬ್ಬುದೋಸೆ;
ಊತಪ್ಪ.

ಉತ್ತಮ (ನಾ). ೧. ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು;
ಮೇಲಾದವನು. (ಗು). ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ;
ಮೇಲಾದ. ~ಪುರುಷ = ೧. ಶ್ರೇಷ್ಠ
ನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ೨. (ವ್ಯಾಕ) ಪುರುಷನಾಚಕ
ಸರ್ವನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಉತ್ತರ (ನಾ). ೧. ಮುಂದಿನದು; ಮುಂಭಾಗ.
೨. ವಾಮಭಾಗ; ಎಡಭಾಗ. ೩. ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ
ಪೂರಕವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಮಾತು; ಮರು
ನುಡಿ. ೪. ಉತ್ತರದಿಕ್ಕು; ಬಡಗು. (ಗು).
೫. ಮೇಲಿನ; ಮೇಲುಭಾಗದ. ೬. ಉತ್ತಮ
ವಾದ; ಮೇಲ್ದರಗತಿಯ. ೭. ಅಧಿಕವಾದ;

ಹೆಚ್ಚಾದ. ಲ. ತರುವಾಯದ; ಅನಂತರದ.
 ~ಅಧಿಕಾರಿ = ಮುಂದಿನ ಹಕ್ಕುದಾರ;
 ವಾ ರ ಸು ದಾ ರ. ~ಅಯಣ = ಮಕರ
 ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಕರ್ಕಾಟಕ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ
 ವರೆಗಿನ ಆರುತಿಂಗಳ ಕಾಲ. ~ಇಸು
 = ೧. ಪ್ರ ತಿಯಾ ಗಿ ಹೇಳು; ಮರುನುಡಿ.
 ೨. ದಾಟು; ಮೀರು. ೩. ಫಲಿಸು; ಕೈಗೊಡು.
 ೪. ಉದ್ಧರಿಸು. ೫. ನಡಸು; ನೆರವೇರಿಸು.
 ೬. ಸಾಲತೀರಿಸು. ೭. ತಂಗು; ನಿಲ್ಲು.
 ೮. ಎತ್ತಿಹಿಡಿ. ೯. ಇಳಿ. ೧೦. ಕತ್ತರಿಸು.
 ~ಕ್ರಿಯೆ = ೧. ಸ ತ್ತ ವ ರಿ ಗೆ ಮಾಡುವ
 ಸಂಸ್ಕಾರ; ಅಪರಕರ್ಮ. ೨. ಮುಂದಿನ
 ಕೆಲಸ.

ಉತ್ತರಳ (ಗು). ೧. ತುಂಬ ಚಂಚಲವಾದ;
 ಬಹಳವಾಗಿ ಕಂಪಿಸುವ. ೨. ಬಹಳ
 ಹೊಳೆಯುವ.

ಉತ್ತರಾಸ (ನಾ). ೧. ಬಾಗಿಲ ಚೌಕಟ್ಟಿನ
 ಮೇಲುಭಾಗ; ಗಂಧಪಟ್ಟಿಗೆ. ೨. ಬಾಗಿಲ
 ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಕೆಳಪಟ್ಟಿ; ಹೊಸ್ತಿಲು.

ಉತ್ತರಿಗೆ = ಉತ್ತರೀಯ.

ಉತ್ತರೀಯ (ನಾ). ಮೇಲು ಹೊದಿಕೆ;
 ಹೊದೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಟ್ಟೆ.

ಉತ್ತರೆ(ನಾ). ೧. ಇಪ್ಪತ್ತೇಳುನಕ್ಷತ್ರರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ
 ಹನ್ನೆರಡನೆಯದು. ೨. ವಿರಾಟಿನ ಮಗಳು.

ಉತ್ತವಳ (ನಾ). ೧. ಆತುರ; ತವಕ. ೨. ಕಾತರ
 ದಿಂದಿರುವವನು; ಆತುರಗಾರ.

ಉತ್ತಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ಚಿಮುಕಿಸು; ಸಿಂಪಡಿಸು.

ಉತ್ತಾನ (ನಾ). ೧. ಅತಿ ಸ್ವಪ್ನವಾದುದು.
 (ಗು). ೨. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದ; ಉಚ್ಚವಾದ.
 ೩. ಮೇಲುಮುಖವಾದ. ೪. ಅಂಗತ್ತನಾದ.

ಉತ್ತಾರ (ನಾ). ೧. ಪರಿಹಾರ. ೨. ವಿಜನೆಯ;
 ಪ್ರತಿನಸ್ತು. ೩. ಸಲುವಳಿ; ಸಂದಾಯ.
 ೪. ಎತ್ತರವಾದ ಧ್ವನಿ. ೫. ಸೋಡಿ;
 ವಿಯಾಯಿತಿ. ೬. ಉಂಬಳಿ; ದಾನ; ದತ್ತಿ.

ಉತ್ತಾರಕ (ನಾ). ೧. ರಕ್ಷಕ. ೨. ಕಷ್ಟ
 ದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿಸುವ ಉಪಾಯ.
 (ಗು). ೩. ದಡವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸುವ.

ಉತ್ತಾರಣ (ನಾ). ೧. ದಾಟುವುದು; ದಂಡೆ
 ಮುಟ್ಟುವುದು. ೨. ದಡಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿಸು
 ವುದು; ದಾಟಿಸುವುದು. (ಗು). ೩. ದಾಟಿ
 ಸುವ; ಪಾರುಮಾಡುವ.

ಉತ್ತಾಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಚುರುಕಾದ ನಡಿಗೆ
 ಯುಳ್ಳವನು; ವೇಗಶಾಲಿ. (ಗು).
 ೨. ಎತ್ತರವಾದ; ಉನ್ನತವಾದ. ೩. ಗೆಲ್ಲಲು
 ಕಷ್ಟವಾದ; ದುರ್ಜಯವಾದ.

ಉತ್ತೀರ್ಣ (ನಾ). ೧. ದಾಟಿದವನು; ತೇರ್ಗಡೆ
 ಹೊಂದಿದವನು. ೨. ಹಂಗಿನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ
 ಹೊಂದಿದವನು.

ಉತ್ತುಂಗ (ಗು). ೧. ಉನ್ನತವಾದ; ಎತ್ತರ
 ವಾದ. ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ; ಉತ್ತಮವಾದ.
 ೩. ಅತಿ ಉದ್ದವಾದ.

ಉತ್ತುತ್ತೆ (ನಾ). ಖರ್ಚಾರನ ಮರ ಮತ್ತು
 ಅದರ ಹಬ್ಬ.

ಉತ್ತೇಜನ (ನಾ). ಹುರುಡುಂಟಿಸುವುದು;
 ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದು.

ಉತ್ಥಾನ (ನಾ). ೧. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳುವುದು;
 ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವುದು. ೨. ಉಜಯ; ಹುಟ್ಟಿ
 ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರುವುದು. ೩. (ನಿದ್ರೆಯಿಂದ)
 ಎಚ್ಚರಾಗುವುದು.

ಉತ್ಪತ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಹುಟ್ಟುವಿಕೆ; ಜನನ.
 ೨. ಮೂಲ. ೩. ಲಾಭ; ಹುಟ್ಟುವಳಿ.

ಉತ್ಪನ್ನ (ನಾ). ೧. ಗಳಿಕೆ; ಸಂಪಾದನೆ.
 (ಗು). ೨. ಹುಟ್ಟಿದ; ಉಂಟಾದ.

ಉತ್ಪಲ(ಳ) (ನಾ). ಕನ್ನೆದಿಲೆ; ಇಂದೀವರ.

ಉತ್ಪಲಿನಿ (ನಾ). ೧. ಉತ್ಪಲಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ
 ದುದು; ಸರೋವರ. ೨. ನೈದಿಲೆಯ ಬಳ್ಳಿ.

ಉತ್ಪಾಟನ (ನಾ). ಕೀಳುವುದು; ನಾಶ
 ಗೊಳಿಸುವುದು.

ಉತ್ಪಾತ (ನಾ). ೧. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರುವುದು; ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೆಗೆಯುವುದು. ೨. (ಭೂಕಂಪ, ಉಲ್ಕಾಪಾತ ಮುಂತಾದ) ಆಕಸ್ಮಿಕವಾದ ಘಟನೆ. ೩. ಅಪಕರಣ.

ಉತ್ಪಾದನೆ (ನಾ). ಸೃಷ್ಟಿಸುವಿಕೆ; ತಯಾರಿಸುವಿಕೆ.

ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ (ನಾ). ೧. ಅಧಿಕವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುವುದು; ಅತಿಶಯವಾದ ಮಾತು. ೨. ಒಂದು ಕಾವ್ಯಾಲಂಕಾರ.

ಉತ್ಪುಲ್ಲ (ಗು). ವಿಕಾಸ ಹೊಂದಿದ; ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆರಳಿದ.

ಉತ್ಸಂಗ (ನಾ). ೧. ಸಮ್ಮೇಳನ; ಸಮಾಗಮ. ೨. ತೊಡೆ. ೩. ಪಕ್ಕ; ಮಗ್ಗಲು. ೪. ನಡು; ಸೊಂಟ.

ಉತ್ಸರ್ಗ (ನಾ). ೧. ವಿಸರ್ಜಿಸುವುದು; ಬಿಡುವುದು. ೨. ತ್ಯಾಗ; ದಾನ. ೩. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ನಿಯಮ. ೪. ಮಲ; ವಿಷ್ಣು.

ಉತ್ಸವ (ನಾ). ೧. ಹಬ್ಬ; ಸಮಾರಂಭ. ೨. ಸಂಭ್ರಮ; ಸಡಗರ. ೩. ಮೆರವಣಿಗೆ.

ಉತ್ಸಾಹ (ನಾ). ೧. ಶಕ್ತಿ; ಬಲ. ೨. ಹುರುಪು; ಆಸಕ್ತಿ. ೩. ಕಷ್ಟತರವಾದ ಪ್ರಯತ್ನ.

೪. ಪರಾಕ್ರಮ; ಶೌರ್ಯ. ೫. ಸುಖ.

ಉತ್ಪುಕ (ನಾ). ೧. ವೇಗಶಾಲಿ; ಚಟುವಟಿಕೆಯುಳ್ಳವನು. (ಗು). ೨. ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೂಡಿದ. ೩. ವಿರಹದಿಂದ ಹಂಬಲಿಸುವ. ೪. ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲದ.

ಉತ್ಪ್ರೇಧ (ನಾ). ೧. ಎತ್ತರ; ಔನ್ನತ್ಯ. ೨. ಉದ್ದ; ನೀಳ.

ಉದಂಚಿತ (ಗು). ೧. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿರುವ; ಎದ್ದು ಕಾಣುವ. ೨. ಉಂಟಾದ; ಒಡಗೂಡಿದ.

ಉದಂತ (ನಾ). ಸಮಾಚಾರ; ಸುದ್ದಿ.

ಉದಕ (ನಾ). ೧. ನೀರು; ಜಲ. ೨. ಸೊಪ್ಪಿ

ನಿಂದ ಮಾಡಿದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ.

ಉದಗ್ರ (ನಾ). ೧. ವೀರ; ಶೂರ. (ಗು).

೨. ಮೇಲೆ ಮುಖ ಮಾಡಿದ; ಎತ್ತರವಾದ.

೩. ಹೆಚ್ಚಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ.

ಉದಧಿ (ನಾ). ಕಡಲು; ಸಮುದ್ರ.

ಉದಯ (ನಾ). ೧. ಸೃಷ್ಟಿ; ಹುಟ್ಟು.

೨. ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ಸರ್ವತ. ೩. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ;

ಶ್ರೇಯಸ್ಸು. ೪. ಕಾಂತಿ; ಹೊಳಪು.

~ರಾಗ = ೧. ಬೆಳಗಿನ ಕೆಂಪು; ಆರುಣ

ಕಾಂತಿ. ೨. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಹಾಡುವ

ಒಂದು ರಾಗ.

ಉದರ (ನಾ). ೧. ಹೊಟ್ಟೆ; ಜಠರ. ೨. ಆಹಾರ.

~(೦)ಭರಣ = ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯುವುದು;

ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಉದವಾಸ (ನಾ). ೧. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದು.

೨. ನದೀತೀರದ ಮನೆ. ೩. ಕಂದಕ; ಅಗಳು.

ಉದಾತ್ತ (ನಾ). ೧. (ವೇದಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ) ಮೇಲುಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚರಿಸುವ

ಸ್ವರ. (ಗು). ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ; ಉನ್ನತ

ವಾದ. ೩. ಔದಾರ್ಯವುಳ್ಳ; ವಿಶಾಲ

ಹೃದಯದ.

ಉದಾನ (ನಾ). ೧. ಉಸಿರಾಡುವಿಕೆ. ೨. ಐದು

ಪ್ರಾಣವಾಯುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಕಂಠಪ್ರದೇಶ

ದಲ್ಲಿರುವ ವಾಯು.

ಉದಾರ (ಗು). ೧. ಧಾರಾಳ ಸ್ವಭಾವದ;

ತ್ಯಾಗಶೀಲನಾದ. ೨. ಘನವಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಠ

ವಾದ. ೩. ವಿಸ್ತಾರವಾದ; ದೊಡ್ಡದಾದ.

೪. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ; ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ

ವಾದ.

ಉದಾರಿ (ನಾ). ದಾನಶೀಲನಾದವನು;

ಧಾರಾಳ.

ಉದಾಸ = ಉದಾಸೀನ.

ಉದಾಸೀನ (ನಾ). ೧. ಯಾವ ವಿವಾದಕ್ಕೂ

ಸೇರದವನು; ಬೇಸತ್ತುವನು. ೨. ತಿರಸ್ಕಾರ;

ಕಡೆಗಣಿಸುವಿಕೆ. ೩. ಅಶ್ರದ್ಧೆ; ಅಲಕ್ಷ್ಯ.

(ಗು). ೪. ತಟಸ್ಥವಾದ; ಯಾವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೂ ಸೇರದ.
 ಉದಾಹರಣೆ (ನಾ). ೧. ಹೇಳಿಕೆ. ೨. ದೃಷ್ಟಾಂತ.
 ೩. ಆವರ್ತ; ಮಾದರಿ.
 ಉದಾಹರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೇಳು; ಸರೂಪಿಸು:
 ೨. ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಕೊಡು; ಎತ್ತಿಹೇಳು.
 ಉದಿತ (ಗು). ೧. ಹುಟ್ಟಿದ; ಉತ್ಪನ್ನವಾದ.
 ೨. ಏಳಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡೆದ. ೩. ಹೇಳಿದ; ಉಕ್ತವಾದ.
 ಉದಿರ್ (ರು) (ಕ್ರಿ). (ಮೇಲಿಂದ) ಕೆಳಗೆ ಬೀಳು; ಕಳಚಿ ಬೀಳು.
 ಉದೀರ್ಣ (ನಾ). ೧. ಹಿರಿಯ; ದೊಡ್ಡವನು.
 (ಗು). ೨. ದೊಡ್ಡದಾದ; ಹೆಚ್ಚಾದ.
 ಉದುಂಬರ (ನಾ). ೧. ಅತ್ತಿಯ ಮರ.
 ೨. ತಾಮ್ರ.
 ಉದುರ್ (ರು) ೧. = ಉದಿರ್. (ನಾ).
 ೨. ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿರುವುದು.
 ಉದುರೆ (ನಾ). ಉದುರಿಸುವ ಪುಡಿ; ಸೂಸಲು.
 ಉದ್ಗತ (ಗು). ೧. ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ; ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದ. ೨. ವಾಂತಿಯಾದ; ಕಕ್ಕಿದ.
 ಉದ್ಗಮ (ನಾ). ೧. ಮೇಲೇರುವುದು; ಏರಿಕೆ.
 ೨. ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವುದು; ಗೋಚರಿಸುವುದು.
 ೩. ಮೂಲಸ್ಥಾನ; ಹುಟ್ಟು. ೪. ಹೂವು; ಪುಷ್ಪ.
 ಉದ್ಗಾರ (ನಾ). ೧. ವಾಂತಿ; ವಮನ.
 ೨. ತೇಗು. ೩. (ಭಾವಾನೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿದ) ಮಾತು.
 ಉದ್ಗ್ರಂಥ (ನಾ). ಪ್ರೌಢವಾದ ಗ್ರಂಥ.
 ಉದ್ಭ (ನಾ). ೧. ಸುಖ; ಉತ್ತಮತೆ. ೨. ಬಲ.
 ೩. ಒಕ್ಕೆಯವನು. (ಗು). ೪. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ; ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ.
 ಉದ್ಭಾಟಕ (ನಾ). ೧. ತೆರೆಯುವವನು; ಆರಂಭಿಸುವವನು. ೨. ಬೀಗದ ಕೈ; ಕೀಲಿಕೈ.

೩. (ಬಾವಿಯಿಂದ) ನೀರನ್ನು ಎತ್ತುವ ರಾಟ.
 ಉದ್ಭಾಟನ (ನಾ). ೧. ತೆರೆಯುವಿಕೆ; ಆರಂಭೀತ್ಸವ. ೨. ಎತ್ತುವುದು; ಮೇಲೇರಿಸುವುದು.
 ಉದ್ಭಾಟಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಆರಂಭಿಸು; ತೆರೆ.
 ೨. ದೋಷವನ್ನು ಎತ್ತಿಹೇಳು; ಅಕ್ಷೇಪಿಸು.
 ಉದ್ಭೋಷ (ನಾ). ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಶಬ್ದ; ಬಲವಾದ ಧ್ವನಿ.
 ಉದ್ಭ (ನಾ). ೧. ಎತ್ತರ. ೨. ಲಂಬ; ನೀಳ.
 ೩. ಅಳ. ~ ಉರುಟು = ೧. ಒರಟುತನ; ಆಸಭ್ಯತನ. ೨. ಬಹಳ ಒರಟಾದ. ೩. ಬಲು ಗಟ್ಟಿಯಾದ.
 ಉದ್ಭಂಡ (ನಾ). ೧. ದರ್ಪ; ಗರ್ವ.
 ೨. ಅಹಂಕಾರದ ಮಾತು. (ಗು).
 ೩. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿದ ನಾಳವುಳ್ಳ. ೪. ನೀಳವಾದ; ಎತ್ತರವಾದ. ೫. ಪ್ರಬಲವಾದ; ಪ್ರಚಂಡವಾದ. (ಅ). ೬. ಬಹುಕಾಲದ ನೆರೆಗೆ.
 ಉದ್ಭರಿ (ನಾ). ಸಾಲ; ಕಡ.
 ಉದ್ಭಳನ (ನಾ). ೧. ಸೀಳುವಿಕೆ; ಭೇದಿಸುವಿಕೆ.
 ೨. ಸೀಳುವವನು; ಭೇದಿಸುವವನು.
 ಉದ್ಭಾನ (ನಾ). ೧. ಬಂಧಿಸುವುದು; ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿಡುವುದು. (ಗು). ೨. ಭಯಂಕರವಾದ; ಕಟ್ಟುಮಾರಿದ.
 ಉದ್ಭಾಮ (ಗು). ಉತ್ತಮವಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ.
 ಉದ್ಭಿಮೆ (ನಾ). ೧. ಉದ್ಯೋಗ; ಕೆಲಸ.
 ೨. ಕೈಗಾರಿಕೆ.
 ಉದ್ಭಿಷ್ಟ (ನಾ). ೧. ಉದ್ವೇಶ; ಗುರಿ. (ಗು).
 ೨. ಗುರಿಯಿಟ್ಟು; ಉದ್ವೇಶಿಸಿದ.
 ಉದ್ಭೀಪನ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಕಾಶನ; ಉತ್ತೇಜನ.
 (ಗು). ೨. ಹೊತ್ತಿಸುವ; ಉರಿಸುವ.
 ಉದ್ಭ ೧. = ಉದುರ್. ೨. = ಉಬ್ಬು.

ಉದ್ದೇಶ (ನಾ). ೧. ಗುರಿ; ಧ್ಯೇಯ.
೨. ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಆಲೋಚನೆ. ೩. ಎತ್ತರ
ವಾದ ಸ್ಥಳ.

ಉದ್ದಟ (ನಾ). ಒರಟ; ಅವಿನೀತ.

ಉದ್ಭವ (ಗು). ೧. ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದ; ಎತ್ತರಿಸಿದ.
೨. ಹೊಡೆದ; ಮೀಟಿದ. ೩. ಸೂಕ್ತಿದ;
ಕೊಬ್ಬಿದ. ೪. ಉದ್ರೇಕಗೊಂಡ.
೫. ಅವಿನೀತ.

ಉದ್ಭರಣ (ನಾ). ೧. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತುವಿಕೆ;
ಉದ್ಭಾರ. ೨. ಇತರರು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು
ಎತ್ತಿ ಹೇಳುವುದು.

ಉದ್ಭರಣಿ (ನಾ). ೧. ಲೋಹದ ಸಣ್ಣ ಸಾಟು.
೨. ಉದಾಹರಣೆ.

ಉದ್ಭರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತು;
ಸಂರಕ್ಷಿಸು; ಕಾಪಾಡು. ೨. ಉದಾಹರಣೆ
ಕೊಡು; ಬೇರೆಯವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ
ಹೇಳು.

ಉದ್ಭಾರ (ನಾ). ೧. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತುವುದು;
ಕಾಪಾಡುವುದು. ೨. ಬಿಡುಗಡೆ; ಮೋಕ್ಷ.
೩. ಸಾಲ; ಮಣ.

ಉದ್ಭಾರ (ಗು). ೧. ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ; ಸ್ವೇಚ್ಛೆ
ಯಾದ. ೨. ಸಮರ್ಥವಾದ; ಶಕ್ತವಾದ.
೩. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ; ಮೇಲಾದ. ೪. ಉತ್ಪಾದ
ಗೊಂಡ; ಹರ್ಷದಿಂದ ಕೂಡಿದ. ೫. ಕಳಚಿ
ಬಿದ್ದ.

ಉದ್ಭಲಿ(ಳಿ)ಸು (ಕ್ರಿ). ಪುಡಿಯನ್ನು
ಉದುರಿಸು, - ಸವರು.

ಉದ್ಭವ (ಗು). ೧. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿದ;
ಹೊರಕ್ಕೆ ಎಳೆದ. ೨. ಉದಾಹರಿಸಿದ;
ಉದ್ಭರಿಸಿದ.

ಉದ್ಭವಿ (ನಾ). ಉದಾಹರಣೆ.

ಉದ್ಭವ (ನಾ). ೧. ಎಚ್ಚರ. ೨. ಜ್ಞಾನ;
ಉತ್ತಮವಾದ ಆರಿವು.

ಉದ್ಭವ (ಗು). ಉತ್ತಮವಾದ; ಅತಿಶಯವಾದ.

ಉದ್ಭವ (ನಾ). ೧. ತಲೆದೋರುವುದು;
ಉತ್ಪತ್ತಿ. ೨. ಎಳೆಗೆ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ.
~ಮೂರ್ತಿ = ತಾನೇತಾನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ
ಮೂರ್ತಿ; ಒಡಮೂಡಿದ ಮೂರ್ತಿ.

ಉದ್ಭವಿ (ಗು). ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ;
ಶೋಭಿಸುವ.

ಉದ್ಭವ (ಜ) (ನಾ). ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೀಳಿ
ಕೊಂಡು ಮೊಳೆತು ಬರುವಂಥದು; ಮರ,
ಬಳ್ಳಿ ಮೊದಲಾದುವು.

ಉದ್ಭವ (ಗು). ೧. ಹುಟ್ಟಿದ; ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ.
೨. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವ; ಗೋಚರವಾಗುವ.

ಉದ್ಭವಂತ (ಗು). ೧. ಛಾಂತಿಗೊಂಡ;
ಕಲ್ಪಾವಿಕ್ರಿಯಾದ. ೨. ಆಲೆಯುತ್ತಿರುವ.

ಉದ್ಭವ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಯತ್ನಶೀಲ; ಉದ್ಯೋಗ
ಶೀಲ. (ಗು). ೨. ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದ; ಎತ್ತಿಹಿಡಿದ.

ಉದ್ಭವ (ನಾ). ೧. ಮೇಲೆ ಎತ್ತುವಿಕೆ.
೨. ಉದ್ಯೋಗ; ಕೆಲಸ.

ಉದ್ಭವ (ನಾ). ೧. ಹೊರ ಹೊರಡುವುದು.
೨. ಕೈತೋಟ.

ಉದ್ಭವನ (ನಾ). ೧. ಪೂರ್ತಿಮಾಡುವಿಕೆ.
೨. ಕೈಗೊಂಡ ವ್ರತಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುವಾಗ
ಮಾಡುವ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾದ ಕರ್ಮ.

ಉದ್ಭವ (ನಾ). ಉದ್ಯೋಗಿಸುವವನು;
ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವವನು.

ಉದ್ಯೋಗ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು;
ಕೈ ಕೊಳ್ಳುವುದು. ೨. (ಪ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ
ಅಥವಾ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ) ಕೆಲಸ;
ಪ್ರಯತ್ನ. ೩. ವೃತ್ತಿ; ಕಸಬು. ೪. ಅಧಿಕಾರ;
ಹುದ್ದೆ. ೫. ಕೈಗಾರಿಕೆ.

ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥ (ನಾ). ೧. ಕಾರ್ಯತತ್ಪರ.
೨. ಕಸಬುದಾರ. ೩. ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿರುವವನು;
ಅಧಿಕಾರಿ.

ಉದ್ಯೋಗ (ನಾ). ೧. ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ.
ಉದ್ಯೋಗ (ಗು). ೧. ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ.
ಉದ್ಯೋಗ (ನಾ). ೧. ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ.

ಉದ್ವಿಕ್ತ (ಗು). ೧. ಹೆಚ್ಚಿದ; ಅತಿಶಯವಾದ.

೨. ಕೆರಳಿದ; ಉದ್ವೇಗಗೊಂಡ.

ಉದ್ವೇಗ (ನಾ). ೧. ಉದ್ವೇಗ; ಆವೇಗ.

೨. ಮೇರೆ. ಮಿರುವಿಕೆ; ಹೆಚ್ಚಾಗುವಿಕೆ.

೩. ದುಡುಕು. ೪. ಅಮಲು.

ಉದ್ವರ್ತನ (ನಾ). ೧. ಮೇರೆ ಏರುವುದು.

೨. ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದು. ೩. ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಮೈಗೆ ಲೇಪಿಸುವುದು.

ಉದ್ವಹ (ನಾ). ೧. ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಪ್ರಮುಖ.

೨. ಸುಖ; ಸಂತೋಷ.

ಉದ್ವಾಸನ (ನಾ). ೧. ಆನಾಹನೆ ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿದ್ದ ದೇವರನ್ನು ವಿಶರ್ಜಿಸುವುದು.

ಉದ್ವಾಹ (ನಾ). ೧. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತುವುದು.

೨. ಮದುವೆ.

ಉದ್ವಿಗ್ನ (ನಾ). ೧. ಉದ್ವೇಗಗೊಂಡವನು.

(ಗು). ೨. ತಳಮಳಗೊಂಡ; ಉದ್ವೇಗಗೊಂಡ.

ಉದ್ವೃತ್ತ (ನಾ). ೧. ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದವನು;

ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆಯವನು. (ಗು). ೨. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರುವ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ.

೩. ಕೊಬ್ಬಿದ; ಸೊಕ್ಕಿದ.

ಉದ್ವೇಗ (ನಾ). ೧. ವೇಗದಿಂದ ಹೋಗುವುದು.

೨. ಭಯ; ಹೆದರಿಕೆ. ೩. ಉಮ್ಮಳಿಕೆ;

ತಳಮಳ. ೪. ಆವೇಶ; ರಭಸ.

ಉದ್ವೇಜನ (ನಾ). ಕೆರಳಿಸುವುದು; ಕದಡುವುದು.

ಉನಿ (ಕ್ರಿ). ನೆನೆ; ಒದ್ದೆಯಾಗು.

ಉನ್ನತ (ನಾ). ೧. ಹಿರಿಯ; ಉತ್ತಮ. (ಗು).

೨. ಎತ್ತರವಾದ. ೩. ಮೇಲಾದ.

ಉನ್ನತಿ (ನಾ). ೧. ಮೇಲ್ಮೆ; ಹಿರಿಮೆ.

೨. ಅಭ್ಯುದಯ; ಏಳಿಗೆ. ೩. ಎತ್ತರ.

ಉನ್ನ (ಕ್ರಿ). ಭಾವಿಸು; ಎಣಿಸು.

ಉನ್ನೆಗಂ (ಅ). ಆ ನಡುವಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ;

ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ; ಆ ವೇಳೆಗೆ.

ಉನ್ನತ್ತ (ನಾ). ೧. ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದವನು;

ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಣೆಯಾದವನು. ೨. ಉಮ್ಮತ್ತಿ

ಗಿಡ; ದತ್ತಾರಣ ಗಿಡ. (ಗು). ೩. ಬಹಳ

ವಾಗಿ ಮದಿಸಿದ; ಕೊಬ್ಬಿದ.

ಉನ್ನದ (ನಾ). ೧. ಅತಿಯಾದ ಸೊಕ್ಕು;

ಕೊಬ್ಬು. ೨. ಉದ್ವೇಗ. (ಗು). ೩. (ಅತಿಯಾಗಿ) ಸೊಕ್ಕಿದ;

ಕೊಬ್ಬಿರಿದ.

೪. ಉದ್ವೇಗಗೊಂಡ.

ಉನ್ನಾದ (ನಾ). ಹುಚ್ಚು; ಬುದ್ಧಿಭ್ರಮಣೆ.

ಉನ್ನಾರ್ಗಿ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವವನು.

ಉನ್ನೀಲ(ಳ)ನ (ನಾ). ತೆರೆಯುವಿಕೆ; ವಿಕಾಸ.

ಉನ್ನೀಲಿ(ಳ)ತ (ಗು). ತೆರೆದ; ಅರಳಿದ.

ಉನ್ನುಖ (ಗು). ೧. ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದ ಮುಖ

ವುಳ್ಳ; ಮೇಲುಮುಖವಾದ. ೨. ಅಭಿಮುಖ

ವಾದ; ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದ. ೩. ಕಾತರ

ನಾದ; ಅತುರನಾದ. ೪. ಸನ್ನದ್ಧವಾದ;

ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ.

ಉನ್ನೂಲನ (ನಾ). ಬುಡಸಹಿತ ಕಿತ್ತು

ಹಾಕುವಿಕೆ; ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನೆ.

ಉನ್ನೇಷ (ನಾ). ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುವಿಕೆ.

ಉಪಕಂಠ (ನಾ). ೧. ಕೊರಳಿನ ಬಳಿ.

೨. ಸಮಾಪ; ನೆರೆಹೊರೆ.

ಉಪಕಥೆ (ನಾ). ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಥೆಯ

ನಡುವೆ ಬರುವ ಸಣ್ಣಕಥೆ; ಅಡ್ಡಕಥೆ.

ಉಪಕರಣ (ನಾ). ೧. ಉಪಕಾರ; ಸಹಾಯ.

೨. (ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದ) ಸಾಧನ;

ಸಲಕರಣೆ.

ಉಪಕರಣೆ (ನಾ). ಪೂಜಾಪಾತ್ರೆ.

ಉಪಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಉಪಕಾರ ಮಾಡು;

ಸಹಾಯವೆಸಗು.

ಉಪಕಾರ (ನಾ). ೧. ಸಹಾಯ; ನೆರವು.

೨. ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವವನು; ಸಹಾಯಕ.

ಉಪಕೃತಿ (ನಾ). ಉಪಕಾರ; ನೆರವು.

ಉಪಕ್ರಮ (ನಾ). ೧. ಸಮಾಪಿಸುವುದು ; ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುವುದು. ೨. ಪ್ರಾರಂಭ ; ಮೊದಲು ಮಾಡುವುದು. ೩. ಉಪಾಯ ; ಹಂಚಿಕೆ.

ಉಪಗತ (ಗು). ೧. ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದ ; ಹತ್ತಿರ ನಾದ. ೨. ಯುಕ್ತವಾದ ; ಸಹಿತವಾದ. ೩. ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ.

ಉಪಗೂಹನ (ನಾ). ೧. ಮರೆ ಮಾಡುವುದು ; ಬಚ್ಚಿಡುವುದು. ೨. ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುವುದು ; ಅಲಿಂಗನ. ೩. ರಕ್ಷಣೆ ; ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದು.

ಉಪಗೃಹ (ನಾ). ಒಳಗಿನ ಕೋಣೆ ; ಓವರಿ.

ಉಪಗ್ರಾಹ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕಾಣಿಕೆ ; ನಜರು. (ಗು). ೨. ಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ. ೩. ಅಭಿವಂದನೆಗೆ ಅರ್ಹನಾದ.

ಉಪಚಯ (ನಾ). ೧. ಶೇಖರಣೆ ; ಕೂಡಿಸುವುದು. ೨. ರಾಶಿ ; ಗುಂಪು. ೩. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ; ಎಳೆಗೆ.

ಉಪಚರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸೇವೆ. ೨. ಚಿಕಿತ್ಸೆ.

ಉಪಚಾರ (ನಾ). ೧. ಹತ್ತಿರ ನಡೆಯುವುದು, -ಸೇರುವುದು. ೨. ಸತ್ಕಾರ ; ಸೇವೆ. ೩. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಆರೈಕೆ ; ಶುಶ್ರೂಷೆ.

ಉಪಚಿತ (ಗು). ೧. ಕೂಡುತ್ತಾ ಬಂದ ; ಶೇಖರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ೨. ಒಟ್ಟಾದ ; ರಾಶಿಯಾದ. ೩. ಹೆಚ್ಚಾದ ; ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ; ಬೆಳೆದ.

ಉಪಜಾತ (ಗು). ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದ ; ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ.

ಉಪಜಾಪ (ನಾ). ೧. ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ; ಪಿಸುಮಾತನ್ನಾಡುವುದು. ೨. ಚಾಡಿ ಹೇಳುವುದು. ೩. ಭೇದೋಪಾಯ ; ಒಳಜಗಳವುಂಟುಮಾಡುವಿಕೆ.

ಉಪಜಿಹ್ವ (ನಾ). ೧. ಕಿರುನಾಲಗೆ. ೨. ಕಿರು ನಾಲಗೆ ಊದಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ರೋಗ.

ಉಪಜೀವನ (ನಾ). ೧. (ಇತರರನ್ನು) ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಬದುಕುವಿಕೆ ; ಪರಾವಲಂಬಿ

ಜೀವನ. ೨. ಜೀವನ ನಿರ್ವಾಹ ; ಬದುಕು.

ಉಪಜೀವಿ (ನಾ). ಪರಾವಲಂಬನದಿಂದ ಜೀವಿಸುವ ಮನುಷ್ಯ, ಸಸ್ಯ, ಪ್ರಾಣಿ ಮುಂತಾದುವು.

ಉಪಟಲ(ಳ) (ನಾ). ಹಿಂಸೆ ; ತೊಂದರೆ.

ಉಪತಾಪ (ನಾ). ೧. ಸೆಕೆ ; ಶಾಖ. ೨. ಕಾಟ. ೩. ರೋಗ.

ಉಪದಂಶ (ನಾ). ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ, ಹಪ್ಪಳ ಮುಂತಾದ ನಂಜಿಕೊಳ್ಳುವ ಪದಾರ್ಥ.

ಉಪದೆ (ನಾ). ೧. ನಜರು ; ಕಾಣಿಕೆ. ೨. ದಾನ ; ಕೊಡುಗೆ.

ಉಪದೇಶ (ನಾ). ೧. ಬೋಧಿಸುವುದು ; ಶಿಕ್ಷಣ. ೨. ಹಿತವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ; ಬುದ್ಧಿವಾದ.

ಉಪದ್ರವ (ನಾ). ೧. ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕುವುದು. ೨. ಅನಿಷ್ಟ ; ಕೇಡು ; ಕಾಟ.

ಉಪಧಾನ (ನಾ). ೧. ಒರಗುವಿಕೆ ; ಅವಲಂಬನೆ. ೨. ತಲೆದಿಂಬು ; ಒರಗುದಿಂಬು.

ಉಪಧಿ (ನಾ). ೧. ಮೋಸ ; ವಂಚನೆ. ೨. ತೊಂದರೆ ; ಉಪದ್ರವ.

ಉಪಧಿ ೧. = ಉಪಧಿ. ೨. ಪ್ರಾನ್ಮಾಣಿಕತೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆ. ೩. ಶಬ್ದದ ಕಡೆಯಕ್ಷರದ ಹಿಂದಿನ ಅಕ್ಷರ.

ಉಪನತ (ನಾ). ೧. ಉಂಟಾದುದು ; ಪ್ರಾಪ್ತವಾದುದು. (ಗು). ೨. ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದ. ೩. ತಲೆ ಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ.

ಉಪನಯನ (ನಾ). ೧. ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತರುವುದು. ೨. ಷೋಡಶ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ; ಮುಂಜಿ ; ಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶ.

ಉಪನಾಮ (ನಾ). ಆಡ್ಡಪೆಸರು.

ಉಪನಿಷತ್ತು (ನಾ). ವೇದಗಳ ಕೊನೆಯ ಭಾಗ ; ವೇದಾಂತ ; ಜ್ಞಾನಶಾಂಧ.

ಉಪನೇತ್ರ (ನಾ). ಕನ್ನಡಕ ; ಸುಲೋಚನ.

ಉಪನ್ಯಾಸ (ನಾ). ೧. ಅರ್ಥವಿವರಣೆ;
ನ್ಯಾಖ್ಯಾನ. ೨. ಭಾಷಣ. ೩. ಪ್ರಬಂಧ.
ಉಪಪತಿ (ನಾ). ಮಿಂಡ.
ಉಪಪತ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು
ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ತರ್ಕ.
೨. ಆಧಾರ; ರುಜುವಾತು. ೩. ಜೀವನೋಪಾಯ.
ಉಪಪತ್ತಿ (ನಾ). ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಮದುವೆ
ಯಾಗದ ಹೆಂಡತಿ; ಬಂಗಾರದವಳು.
ಉಪಪನ್ನ (ನಾ). ೧. ಹಣವಂತ; ಧನಿಕ.
(ಗು). ೨. ಉಂಟಾದ; ಕೂಡಿರುವ.
೩. ತಕ್ಕ; ನ್ಯಾಯವಾದ.
ಉಪಪಾದನೆ (ನಾ). ಸಮರ್ಥನೆ; ಸಾಧನೆ.
ಉಪಪ್ಲವ (ನಾ). ೧. ಅಕ್ರಮಣ; ಮುತ್ತಿಗೆ.
೨. ಅನಿಷ್ಟ; ಕೇಡು. ೩. ಗ್ರಹಣ.
ಉಪಮೆ (ನಾ). ೧. ಹೋಲಿಕೆ; ಸಾದೃಶ್ಯ.
೨. ಒಂದು ಶಾನ್ಯಾಲಂಕಾರ.
ಉಪಯುಕ್ತ (ಗು). ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವ;
ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವ.
ಉಪಯೋಗ (ನಾ). ಪ್ರಯೋಜನ; ಬಳಕೆ.
ಉಪರತ (ನಾ). ೧. ವಿರಕ್ತ. ೨. ಸಾವು;
ಮರಣ. (ಗು). ೩. ಬಿಟ್ಟು; ದೂರೀಕರಿಸಿದ.
೪. ಸತ್ತ; ಮರಣ ಹೊಂದಿದ.
ಉಪರತಿ (ನಾ). ೧. ಬಿಡುವು; ವಿರಾಮ.
೨. ಸಾವು. ೩. ವೈರಾಗ್ಯ.
ಉಪರಾಟ (ನಾ). ೩ ರುವು ಮುರುವು;
ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ.
ಉಪರಿ (ನಾ). ೧. ಮೇಲುಭಾಗ. ೨. ಅಧಿಕ;
ಹೆಚ್ಚು. (ಗು). ೩. ಮೇಲಿನ; ಮೇಲು
ಭಾಗದ. (ಅ). ೪. ಬಳಕೆ; ಅನಂತರ.
ಉಪರೋಧ (ನಾ). ೧. ಅಡ್ಡಿ; ಅಡಚಣೆ.
೨. ಒತ್ತಾಯ; ಬಲಾತ್ಕಾರ.
ಉಪಲ (ಅ) (ನಾ). ಕಲ್ಲು; ಶಿಲೆ.
ಉಪಲಬ್ಧಿ (ಗು). ಲಭಿಸಿದ; ಪಡೆದ.

ಉಪಲಬ್ಧಿ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಾಪ್ತಿ. ೨. ಆದಾಯ;
ವರಮಾನ. ೩. ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಜ್ಞಾನ.
ಉಪಲಾಲನೆ (ನಾ). ಮುದ್ದಾಡುವುದು;
ಪ್ರೀತಿಸುವುದು.
ಉಪವನ (ನಾ). ಊರಿನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ
ತೋಟ; ಉದ್ಯಾನ.
ಉಪವಾಸ (ನಾ). ೧. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸು
ವುದು; ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುವುದು.
೨. ಊಟ ಮಾಡದಿರುವುದು; ಹಸಿದಿರುವುದು.
ಉಪವಿಷ್ಣು (ಗು). ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿರುವ;
ಕುಳಿತ.
ಉಪವೀತ (ನಾ). ಯಜ್ಞೋಪವೀತ;
ಜನಿವಾರ.
ಉಪವೃತ್ತಿ (ನಾ). ಮುಖ್ಯವೃತ್ತಿಯ ಜೊತೆಗೆ
ಅವಲಂಬಿಸಿರುವ ಬೇರೆ ವೃತ್ತಿ; ಉಪ
ಕಸಬು.
ಉಪಶಮ (ನಾ). ೧. ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ.
೨. ಸದನೆ; ತಾಳ್ಮೆ. ೩. ಶಾಂತವಾಗುವುದು;
ಶಮನ.
ಉಪಶಾಂತ (ನಾ). ೧. ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ
ದವನು; ಸಹನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವನು.
(ಗು). ೨. ಅಡಗಿದ; ಶಮನ ಹೊಂದಿದ.
ಉಪಶಾಖೆ (ನಾ). ಸಣ್ಣ ಕೊಂಬೆ; ಚಿಕ್ಕ
ರೆಂಬೆ.
ಉಪಶ್ವಂಭ (ನಾ). ಆಧಾರ; ಆಶ್ರಯ; ನೆಲೆ.
ಉಪಸಂಹರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. (ಬಿಟ್ಟು ಬಾಣವನ್ನು)
ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು. -ಮರಳಿಸುವುದು.
೨. ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು; ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದು.
೩. ಅಡಗಿಸುವುದು; ನಾಶಮಾಡುವುದು.
ಉಪಸಂಹಾರ (ನಾ). ೧. (ಬಿಟ್ಟು ಬಾಣವನ್ನು)
ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. ೨. ತಡೆಯುವುದು;
ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು. ೩. ಮುಕ್ತಾಯ;
ಕೊನೆ; ಸಮಾರೋಪ. ೪. ಸಂಶಯ;
ಪ್ರಶಂಸೆ.

ಉಪಸರ್ಗ (ನಾ). ೧. ಹತ್ತಿರ; ಸಮೀಪ.
 ೨. ತೊಂದರೆ; ಕಷ್ಟ. ೩. ಅಪಕರಣ.
 ೪. ಧಾತುಗಳ ಹಿಂದೆ ಸೇರುವ. ಅಕ್ಷರ;
 ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಿಪಾತ.
 ಉಪಸರ್ಗನ (ನಾ). ೧. ಅನಿಷ್ಟವನ್ನು ಸೂಚಿ
 ಸುವ ಚಿಹ್ನೆ; ಕೇಡು. ೨. ಮುಖ್ಯವಲ್ಲದ್ದು;
 ಮತ್ತೊಂಕಕ್ಕೆ ಅಧೀನವಾದುದು.
 ಉಪಸ್ಥರ (ನಾ). ೧. ಅಲಂಕಾರ.
 ೨. ಭಾಷಕರಣ; ಸಾಮಗ್ರಿ. ೩. ಗೃಹೋಪ
 ಕರಣ. ೪. ಉಪ್ಪು, ಕುಡಿಸು ಮಾಡಲಾದ
 ಪರಿಕರ; ಮಸಾಲೆ; ಸಂಬಾರ.
 ಉಪಸ್ಥಿತ (ಗು). ೧. ಹತ್ತಿರವಲ್ಲಿರುವ;
 ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದ. ೨. ಕುಳಿತಹೊಂಚ;
 ಪಾಜಿರಿದು.
 ಉಪಸ್ಪರ್ಶ (ನಾ). ೧. ಮುಟ್ಟುವುದು.
 ೨. ತೊಳೆಯುವುದು. ೩. ಅಪಮನ.
 ಉಪಹತಿ (ನಾ). ೧. ಹೊಡೆತ; ಬೆಟ್ಟು.
 ೨. ಕೇಡು; ಅಪಾಯ.
 ಉಪಹಸಿತ (ನಾ). ೧. ತಿರಸ್ಕಾರ ಅಥವಾ
 ಅಪಹಾಸ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಗೆ. (ಗು).
 ೨. ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ; ನಗೆಗೆ ಗುರಿಯಾದ.
 ಉಪಹಾರ (ನಾ). ೧. ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ತರುವುದು.
 ೨. ಬಲಿ; ನೈವೇದ್ಯ. ೩. ಪೂಜೆ; ಅರ್ಚನೆ.
 ೪. ಕಾಣಿಕೆ; ನಜರು. ೫. ಉಪಾಹಾರ.
 ೬. ಗೃಹ = ಹೋಟಲು.
 ಉಪಹಾಸ (ನಾ). ೧. ದೃಂಗ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ
 ನಗೆ; ಹಾಸ್ಯ. ೨. ತಿರಸ್ಕಾರ.
 ಉಪಹಿತ (ಗು). ೧. ಕೂಡಿರುವ; ಸೇರಿರುವ.
 ೨. ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ. ೩. ಅವಲಂಬಿಸಿದ.
 ಉಪಾಂಗ (ನಾ). ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಗದ
 ಒಳನಿಭಾಗ; ಅಂಗದೊಳಗಿನ ಅಂಗ.
 ಉಪಾಂಶು (ನಾ). ೧. ಗುಟ್ಟು; ರಹಸ್ಯ.
 ೨. ಇತರರಿಗೆ ಕೇಳಿಸದಂತೆ ಮುಚ್ಚಿಡುವುದು.
 ಉಚ್ಚರಿಸುವುದು.

ಉಪಾಕರ್ಮ (ನಾ). ೧. ಆರಂಭ; ಉಪಕ್ರಮ.
 ೨. ಒಂದು ವೈದಿಕ ಕರ್ಮ; ಜ್ಞಾಪಾರದ
 ಹಬ್ಬ; ಶ್ರಾವಣ.
 ಉಪಾಖ್ಯಾನ (ನಾ). ೧. ಹಿಂದೆ ನಡೆದಿರುವ
 ಕಥೆ; ಪೂರ್ವಕಥೆ. ೨. ಉಪಕಥೆ.
 ಉಪಾತ್ತ (ಗು). ೧. ಸಂಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ;
 ಪಡೆದ. ೨. ಉಂಟುಮಾಡುವ; ತರುವ.
 ೩. ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟ. ೪. ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ.
 ಉಪಾಧಾನ (ನಾ). ೧. ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು;
 ಗ್ರಹಿಕೆ. ೨. ಹಿಂಸೆಗೊಳಿಸುವುದು.
 ೩. ಭಿಕ್ಷೆ; ತಿರುಪೆ.
 ಉಪಾದೇಯ (ಗು). ೧. ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲು
 ಯೋಗ್ಯವಾದ; ಗ್ರಾಹ್ಯವಾದ.
 ಉಪಾಧಿ (ನಾ). ೧. ತೋರಿಕೆ; ವೇಷ.
 ೨. ದಿರುಡು; ಪ್ರಶಸ್ತಿ. ೩. ಅಡ್ಡಿ; ತೊಂದರೆ.
 ೪. ಕಾರಣ; ಹೇತು.
 ಉಪಾಧ್ಯಾಯ (ನಾ). ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡು
 ವವನು; ಅಧ್ಯಾಪಕ.
 ಉಪಾನಹ (ನಾ). ಮುಟ್ಟು; ಸ್ಪರ್ಶ.
 ಉಪಾಯ (ನಾ). ಹಂಚಿಕೆ; ಯುಕ್ತಿ.
 ಉಪಾಯನ (ನಾ). ಕಾಣಿಕೆ; ಉಡುಗೊರೆ.
 ಉಪಾರ್ಜನ (ನಾ). ಸಂಪಾದನೆ; ಗಳಿಕೆ.
 ಉಪಾಲಂಭ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಾಪ್ತಿ; ಪಡೆಯು
 ವುದು. ೨. ಸಂದೆ; ತಿರಸ್ಕಾರದ ಮಾತು.
 ೩. ಕೊಂಕುನುಡಿ.
 ಉಪಾಸಕ (ನಾ). ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವವನು;
 ಆರಾಧಕ; ಭಕ್ತ.
 ಉಪಾಸನೆ (ನಾ). ೧. ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರು
 ವಿಕೆ. ೨. ಉಪಾಸನೆ. ೩. ಪೂಜೆ;
 ಆರಾಧನೆ. ೪. ಪೀಠ; ಇಸನ.
 ಉಪಾಸನೆ (ನಾ). ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು;
 ಶುಕ್ರಾಪ್ತ.
 ಉಪಾಸ್ಯ (ಗು). ಆರಾಧಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.
 ಉಪಾಹಾರ (ನಾ). ತಿಂಡಿ; ಅಲ್ಪಾಹಾರ.

ಉಪೇಂದ್ರ (ನಾ). ೧. ಇಂದ್ರನ ತಮ್ಮ; ನಾಮನಮೂರ್ತಿ. ೨. ಕೃಷ್ಣ; ವಿಷ್ಣು.
 ಉಪೇಕ್ಷಿತ (ನಾ). ೧. ಕಡೆಗಣಿಸುವವನು; ಉದಾಸೀನ ಮಾಡುವವನು. (ಗು).
 ೨. ಕಡೆಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
 ಉಪೇಕ್ಷೆ (ನಾ). ಅಲಕ್ಷ್ಯ; ಕಡೆಗಾಣಕೆ.
 ಉಪೇತ (ಗು). ಕೂಡಿದ; ಸೇರಿದ.
 ಉಪೋದ್ರಾತ (ನಾ). ೧. ಅರಂಭ. ೨. ಸೀತೆ; ಮುನ್ನುಡಿ.
 ಉಪೋಷಣ = ಉಪವಾಸ.
 ಉಪ್ಪಂಡ (ನಾ). ಮಲೆತಿರುವಿಕೆ; ಸೊಕ್ಕಿರುವಿಕೆ.
 ಉಪ್ಪಗರಿ (ನಾ). ಅವಲಕ್ಕಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ತಿಂಡಿ; ಜಾಕಣ.
 ಉಪ್ಪಟ (ನಾ). ಉತ್ತಮವಾದ ವಸ್ತ್ರ.
 ಉಪ್ಪಡ ೧. = ಉಪ್ಪಟ. ೨. ಬಾಳಕ.
 ೨. = ಉಪ್ಪವಡ. ~ಪದ = ಸುಪ್ರಭಾತದ ಹಾಡು.
 ಉಪ್ಪಯಣ (ನಾ). ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವಾಗ ತಂಗುವುದು; ನಡುವೆ ಬೀಡು ಬಿಡುವುದು.
 ಉಪ್ಪರ (ನಾ). ೧. ಎತ್ತರ; ಉನ್ನತ.
 ೨. ಅತಿಶಯ; ಜೆಟ್ಟು. (ಗು). ೩. ಎತ್ತರವಾದ; ಉನ್ನತವಾದ. ~ಇಸು = ೧. ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೆಗೆ; ಹಾರು. ೨. ನ್ಯಾಹಿಸು.
 ೩. ಹಿಗ್ಗು; ಅತಿಶಯವಾಗು. ೪. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಬ್ಬಿಸು; ಎತ್ತರಿಸು. ೫. ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ತೆಗೆ.
 ಉಪ್ಪರಿಗೆ(ಕೆ) (ನಾ). ಕರುಮಾಡ; ಮಹಡಿ; ಸಾಧ.
 ಉಪ್ಪಲ (ನಾ). ಚೌಳು; ಚೌಳುಧೂಮಿ.
 ಉಪ್ಪಲಿಗ(ಕೆ) = ಉಪ್ಪಾಳ.
 ಉಪ್ಪವಡ (ನಾ). ೧. ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏಳುವುದು; ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಏಳುವುದು. ೨. ಸುಪ್ರಭಾತ; ಸುಪ್ರಭಾತದ ಹಾಡು.

ಉಪ್ಪಳ (ನಾ). ನೈದಿರೆ ಹೂವು; ಉತ್ಪಲದ ಹೂವು.
 ಉಪ್ಪಾಳ(ರ) (ನಾ). ೧. ಉತ್ಪ ತಯಾರಿಸುವವನು. ೨. ಮಣ್ಣು ಅಥವಾ ಗಾರೆ ಕೆಲಸದವನು.
 ಉತ್ಪ (ನಾ). ೧. ಅಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ರುಚಿಗೊಳಿಸುವ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ; ಲವಣ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಟ. ೩. ಮುದ್ದು; ಪ್ರೀತಿ. ೪. ಹಂಗು. ~ಅರತಿ = ದೃಷ್ಟಿ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಎತ್ತುವ ಉಪ್ಪಿನ ಅರತಿ. ~ಎಸರ್ = ಹುಳಿ ಕಾರವಿಲ್ಲದ, ಉತ್ಪ ಮಾತ್ರ ಹಾಕಿದ ಸಾರು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಯ್ = ಉತ್ಪಕಾರದೊಡನೆ ಕೂಡಿಸಿದ ಮಾವು, ನಿಂಬೆ ಇತ್ಯಾದಿ; ಊರುಗಾಯಿ. ~ಕಾ(ಗಾ)ವು = ಉಪ್ಪಿನಿಂದ ಕೂಡುವ ಶಾಖ. ~ಮುಡಿ = (ಉತ್ಪ ತಯಾರಿಸಲು) ಉತ್ಪನೀರನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಪಾತಿ.
 ಉಪ್ಪೇರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕರಿದಾನಿಸು.
 ಉಬ್ಬಟೆ = ಉರ್ಬಟೆ.
 ಉಬ್ಬಣ (ನಾ). ೧. ಅಗಲ; ಲಾಳವಿಂಡಿಗೆ. ೨. ಹೆಚ್ಚಳ.
 ಉಬ್ಬದಿಗ (ನಾ). ಅಧಿಕ; ಅತಿಶಯ.
 ಉಬ್ಬರ = ಉರ್ವರ. ~ಇಸು = ೧. ಬಾತು ಕೊಳ್ಳು. ೨. ಎದ್ದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಹೊರಬೀಳು. ೩. ಅತಿಶಯವಾಗು. ೪. ಗರ್ವಿಸು. ೫. ಸಂಭ್ರಮಿಸು; ಅತುರಗೊಳ್ಳು. ೬. ಅಸಮಾಧಾನಗೊಳ್ಳು. ~ಇ(ವಿ)ಳಿತ = ನಿರಿಕೆ ಮತ್ತು ಇಳಿಕೆ; ಹಿಗ್ಗುಕುಗ್ಗು. ~ಕ(ಗಿ)ಹಳೆ = ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಧ್ವನಿಮಾಡುವ ಕಹಳೆ; ದೊಡ್ಡ ಕಹಳೆ.
 ಉಬ್ಬಲ (ನಾ). ಕೆಸರು; ಬದಿ.
 ಉಬ್ಬಲು (ನಾ). ೧. ಹೊಟ್ಟು; ಸಿಪ್ಪೆ. ೨. (ತಾನಾಗಿ ಉದುರಿದ) ಕೂದಲು ಅಥವಾ ತುಪ್ಪಟೆ.

ಉಬ್ಬಸ (ನಾ). ೧. ಗೂರಲು ರೋಗ; ದಮ್ಮು. ೨. ಮೇಲುಸಿರು. ೩. ಹಿಂಸೆ; ಸಂಕಟ. ೪. ಅಸಮಾಧಾನ.

ಉಬ್ಬಳಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಓಕರಿಕೆ; ವಾಂತಿ ಬರುವಂತಾಗುವುದು. ೨. ಹುಳಿತೇಗು. ೩. ನಿಟ್ಟುಸಿರು. ೪. ಹೆಚ್ಚಳ; ಅತಿಶಯ.

ಉಬ್ಬಿನ (ನಾ). ಕೇಡು; ಹಾನಿ.

ಉಬ್ಬು = ಉರ್ವ. ~ ಆಳು = ೧. ಉತ್ಸಾಹಿ ಯಾದ ಶೂರ. ೨. ಸ್ತೋತ್ರಪ್ರಿಯ. ೩. ಉತ್ಸಾಹ.

ಉಬ್ಬಿ (ನಾ). ೧. ಉಷ್ಣ; ಸೆಕೆ. ೨. ಉದ್ದೇಗ; ಸಂಕಟ. ೩. ಜೋರು. ೪. ಸೋಡಾಪ್ರದಿ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ನೀರಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬೇಯಿಸುವ ಕ್ರಮ. ೫. ಕಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಹಣ್ಣುಮಾಡಲು ಅಡೆ ಹಾಕುವುದು. ೬. ಒಂದು ಸಲ ಒರಳಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯುವಷ್ಟು ಅಳತೆ.

ಉಬ್ಬಿಗೆ (ನಾ). ೧. ದುಃಖ; ಸಂತಾಪ. ೨. ಚಿಂತೆ. ೩. ಕೇಡು. ೪. ವೇಗ. ೫. ಭಯ.

ಉಬ್ಬಿಮೆ (ನಾ). ೧. ಹೆಚ್ಚಾದ ಭ್ರಾಂತಿ. ೨. ತವಕ; ಅವೇಗ.

ಉಭಯ (ನಾ). ಎರಡು. ~ ಲಿಂಗಿ = ೧. ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಗಂಡಿನ ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳವನು. ೨. ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವ ಶಬ್ದ. ~ ಲೋಕ = ಇಹ ಮತ್ತು ಪರ.

ಉಭಯತ್ರ (ಅ). ಎರಡು ಕಡೆಯೂ; ಎರಡು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ.

ಉಮರು (ನಾ). ಸೆಕೆ; ಬೇಗೆ. ~ ಬೊಕ್ಕೆ = ಸೆಕೆಗುಳ್ಳ.

ಉಮಾಧವ (ನಾ). ಉಮೆಯ ಪತಿ; ಶಿವ.

ಉಮುಖ (ಘ, ಕು) (ಕ್ರಿ). ಉಗುಳು; ಉಗಿ.

ಉಮ್ಮೆ (ನಾ). ೧. ಪಾರ್ವತಿ. ೨. ಕೀರ್ತಿ. ೩. ಎಳ್ಳಗಸೆ ಗಿಡ.

ಉಮ್ಮೇಡು (ನಾ). ೧. ಉತ್ಸಾಹ; ಹುರುಪು.

೨. ಭರವಸೆ; ವಿಶ್ವಾಸ. ೩. ಅಪೇಕ್ಷೆ; ಆಕಾಂಕ್ಷೆ. ~ ವಾರ = ೧. ಉತ್ಸಾಹಶಾಲಿ; ಭರವಸೆಯುಳ್ಳವನು. ೨. ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಲಿಯಬಯಸುವವನು. ೩. ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸುವವನು; ಅಭ್ಯರ್ಥಿ.

ಉಮ್ಮ (ನಾ). ೧. ಮುತ್ತ; ಮುದ್ದು. ೨. = ಉಮ್ಮೆ.

ಉಮ್ಮಚ್ಚ (ನಾ). ೧. ಕೋಪ; ಅಸಮಾಧಾನ. ೨. ದಿಕ್ಕು ತೋರಡೆ ಸ್ಥಿತಿ; ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ. ೩. ದುಃಖ. ೪. ಉತ್ಸಾಹ.

ಉಮ್ಮಚ್ಚರೆ (ನಾ). ಅತಿಶಯವಾದ ಕೋಪ, - ಅಸಮಾಧಾನ.

ಉಮ್ಮತ್ತ (ನಾ). ಮದ್ದುಗುಣಕೆಗಿಡ; ದತ್ತೂರಿಗಿಡ.

ಉಮ್ಮನೆ (ಅ). ಬಿಸಿಬಿಸಿಯಾಗಿ.

ಉಮ್ಮಲು (ನಾ). ೧. ಉಗುಳು; ಕಫ. ೨. ಉಬ್ಬಸ; ದಮ್ಮು.

ಉಮ್ಮಹ (ನಾ). ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಸಾಹ; ಅಧಿಕ ಸಂತೋಷ.

ಉಮ್ಮಳ (ನಾ). ೧. ದುಃಖ. ೨. ಉಷ್ಣ.

ಉಮ್ಮಳಿಕೆ = ಉಮ್ಮಳ.

ಉಮ್ಮಿ (ಮಿ) (ನಾ). (ಧಾನ್ಯದ) ಹೊಟ್ಟು; ಉಬ್ಬಲು.

ಉಮ್ಮಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಗೋಧಿಯ ಹಸಿಯ ತೆನೆ. ೨. ಜೋಳ ಮುಂತಾದ ತೆನೆಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಉಜ್ಜಿ ತೆಗೆದ ಕಾಳು.

ಉಮ್ಮು ೧. = ಉಮ್ಮು. (ನಾ). ೨. ದುಃಖ; ಸಂತಾಪ.

ಉಮ್ಮುಗಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗಂಜಿ ಬಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅನ್ನವು ಹದವಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬೆಂಕಿಯ ಮೇಲಿಡು.

ಉಮ್ಮೆ (ನಾ). ೧. ಉಷ್ಣ; ಸೆಕೆ. ೨. ಸಂತಾಪ; ದುಃಖ.

ಉಯ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಯ್ಯು; ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಹೋಗು. ೨. ತಡೆದಿಡು; ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಡು.

(ನಾ). ೩. = ಉಮ್ನಿ.

ಉಯಿಲು (ನಾ). ಮೃತ್ಯುಪತ್ರ.

ಉಯ್ಯಲ್ (ಲು) (ನಾ). ತೂಗುಮಣೆ;
ಜೋಕಾಲಿ.

ಉಯ್ಯಾಲೆ = ಉಯ್ಯಲ್.

ಉಯ್ಲು (ನಾ). ಸೆಳೆತವುಳ್ಳ ಪ್ರವಾಹ.

ಉರ (ನಾ). ಎದೆ; ವಕ್ಷಸ್ಥಳ. ~ಗೆಜ್ಜೆ
= ಎತ್ತುಗಳ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಗೆಜ್ಜೆ.

~ಚಲ್ಲಿ = ಎದೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಕನ್ನಡಿ.

~ಪ(ವ)ರಿ = ವೇಗದಿಂದ ಓಡುವಿಕೆ;
ಬೇಗನೆ ಹರಿಯುವಿಕೆ. ~ಪಾಶ=ಹೇರೆತ್ತು
ಗಳ ಎದೆಗೆ ಬಿಗಿಯುವ ಹಗ್ಗ; ಎದೆಪಟ್ಟಿ.

ಉರಗೆ (ನಾ). ೧. ಹಾವು. ೨. ದೇವಗಣದಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಗುಂಪು; ನಾಗರು. ೩. ರಾಹು.
~ಕಟಕ = ಉರಗನನ್ನು ಕಡಗವಾಗಿ
ಉಳ್ಳವನು; ಶಿವ. ~ಗೇಹ = ಹಾವಿನ
ಮನೆ; ಹುತ್ತ. ~ಪತಾಕ = ಬಾವುಟದಲ್ಲಿ
ಹಾವಿನ ಗುರುತುಳ್ಳವನು; ದುರ್ಯೋಧನ.
~ಬ(ವ)ಳ್ಳಿ = ವೀಳಿಯದೆಲೆಯ ಬಳ್ಳಿ;
ನಾಗವಲ್ಲಿ. ~ಮಥನ = ಹಾವನ್ನು ಕೊಲ್ಲು
ವವನು; ಗರುಡ. ~ಸ್ಪರ್ಶ = ರಾಹುವಿನ
ಸ್ಪರ್ಶ; ಗ್ರಹಣ.

ಉರಗಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಣ್ಣುಹಾವು. ೨. ಒಂದೆಲಗನ
ಗಿಡ.

ಉರಗು (ಕ್ರಿ). ಕರಗು.

ಉರವಣೆ(ಣೆ) (ನಾ). ೧. ಆತುರ; ದುಡುಕು.

೨. ಸಂಭ್ರಮ; ಸಡಗರ. ೩. ರಭಸ.

೪. ಅಧಿಕ; ಹೆಚ್ಚಳ. ೫. ನಿಷ್ಕರ.

ಉರಸ್ತಾಣ (ನಾ). ಕವಚ; ಚಿಲುತ್ತು.

ಉರಾಟಿ (ನಾ). ಹೆಂಡತಿ; ಮಡದಿ.

ಉರಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸುಡು; ಜ್ವಲಿಸು. ೨. ಸಂಕಟ
ಪಡು. ೩. ಗರ್ವದಿಂದ ಬೀಗು. (ನಾ).

೪. ಬೆಂಕಿಯ ನಾಲಗೆ; ಜ್ವಾಲೆ. ೫. ಸಂಕಟ;
ಸಂತಾಪ. ೬. ಜ್ವರ. ~ಕು(ಗು)ದುರೆ
= ಬಡಬಾಗ್ಗಿ. ~ಮಂಡಲ = ೧. ಹೊಟ್ಟೆ

ಯಲ್ಲಿ ಉರಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಂತೆ ಬೇನೆ ಹುಟ್ಟಿ
ಸುವ ಒಂದು ರೋಗ. ೨. ಸೋಕಿದ
ಕಡೆ ಉರಿ ತೋರುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ವಿಷಸರ್ಪ. ~ಮೇಷ = ತೇಗದ ಮರ.

~ಸಿಂಗಿ = ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಿಷದ
ಹಾವು. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಾದಕ
ಮೂಲಿಕೆ. ೩. ಕೋಟಿಷ್ಠನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ಉರಿಗಯ್ಯ (ನಾ). ಸುಡುವ ಕಿರಣಗಳುಳ್ಳ
ವನು; ಸೂರ್ಯ.

ಉರಿಪು(ಡು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಸುಡು; ದಹಿಸು.
(ನಾ). ೨. ಉರಿಯುವಿಕೆ. ೩. ಸಂತಾಪ;
ಸಂಕಟ.

ಉರಿಲ್ (ನಾ). ಪಾಶ; ಜೀರುಕುಣಿಕೆಯಹಗ್ಗ.

ಉರು (ನಾ). ೧. ಕಂಠಪಾತ ಮಾಡುವುದು;
ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡುವುದು. (ಗು). ೨. ವಿಶೇಷ
ನಾದ; ಹೆಚ್ಚಿನ. ೩. ವಿಸ್ತಾರವಾದ.

೪. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ; ಅಮೋಘವಾದ.

ಉರುಗುರ (ನಾ). ಮಲ; ಅಮೇಧ್ಯ.

ಉರುಟಣೆ (ನಾ). ೧. ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ವಧೂ
ವರರು ಹೂವಿನ ಚೆಂಡು, ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ
ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಉರುಳಿ
ಸುತ್ತ ಅಡುವ ಆಟ. ೨. ವಧೂವರರು
ಪರಸ್ಪರ ಅರಿಸಿನ ಕುಂಕುಮಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ
ಹೆಸರು ಹೇಳುವ ವಿನೋದ.

ಉರುಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅತಿಕ್ರಮಿಸು; ಮೀರಿನಡೆ.

೨. ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳು. ೩. ಉರುಳಿಸು. (ನಾ).

೪. ಮಂಡು; ಗುಂಡಾಗಿರುವಿಕೆ.

೫. ಉಂಗುರ. (ಗು). ೬. ಒರೆಹೊಡೆ;
ನಾಜೂಕಲ್ಲದ. ~ಆಟ = ಹೋರಾಟ;
ಪ್ರತಿಭಟನೆ. ~ಆಣೆ = ೧. ಉಂಡೆ;

ಗುಂಡಾದ ಮುದ್ದೆ. ೨. ಮರದ ದಿಮ್ಮಿ

ಗಳನ್ನು ಉರುಳಿಸಲು ಅಡಿಗೆ ಇಡುವ
ತುಂಡು ; ಸರಬು.
ಉರುಣೆ (ನಾ). ಉಂಡೆ ; ಗುಳಿಗೆ.
ಉರುಪು = ಉರಿಪು.
ಉರುಮು (ಕ್ರಿ). ಮೇಲೆ ಬೀಳು ; ಮುತ್ತು.
ಉರುಲ್ (ಲು) = ಉರಿಲ್.
ಉರುವಲು (ನಾ). ಕಟ್ಟಿಗೆ ; ಸಾಡೆ.
ಉರುಸು (ನಾ). ಮಹಮ್ಮದೀಯ ಸಾಧುಗಳ
ಪುಣ್ಯತಿಥಿ ಮತ್ತು ಅಂದು ನಡೆಸುವ ಜಾತ್ರೆ.
ಉರುಳ್ (ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ದುಂಡಾದ ವಸ್ತು
ನೆಲದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವಂತೆ ಚಲಿಸು ;
ಹೊರಳಾಡು. ೨. ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳು. ೩. ಸಾಯು ;
ನಾಶವಾಗು. (ನಾ). ೪. = ಉರಿಲ್.
೫. ಉರುಳುವಿಕೆ. ~ಕ = ೧. ಉರುಳಿ
ಕೊಂಡು ಹೋಗುವವನು. ೨. ಅಸ್ಥಿರ
ನಾದವನು ; ಚಂಚಲನಾದವನು. ~ಗೆಡ್ಡೆ
= ಅಲೂಗೆಡ್ಡೆ. ~ಬೇಟೆ = ಕೊರಲಿಗೆ
ಉರುಲು ಹಾಕಿ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ
ಬೇಟೆ. ~ಸೇವೆ = ದೇಹವನ್ನು ಬಲಕ್ಕೆ
ಉರುಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಸೇವೆ ; ದಿಂಡುರುಳು.
ಉರುಳಿ (ಕೆ) (ನಾ). ೧. ಗುಂಡಾದ ವಸ್ತು ;
ಉಂಡೆ, ಗೋಲಿ ಮುಂತಾದುವು.
೨. ದುಂಡನೆಯ ಪಾತ್ರೆ. ೩. ಸುರುಳಿ.
೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಕ್ಷಿ.
ಉರುಳ್ಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ಉರುಳಿಸು ; ಬೀಳಿಸು.
ಉರು (ರಿ)ವ (ನಾ). ೧. ಹಿರಿಯವನು.
೨. ನಂಟೆ.
ಉರು (ರಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೀರು. ೨. ಸೇಡು.
(ನಾ). ೩. ಪಾತ್ರೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು
ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಇಡಲು ಹಗ್ಗದಿಂದ ಮಾಡಿದ
ಸಾಧನ ; ನೆಲುವು.
ಉರು (ರಿ)ತ (ನಾ). ೧. ಹೀರುವಿಕೆ.
೨. ಸೇಡುವಿಕೆ.

ಉರು (ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಇರು ; ನೆಲಸು.
೨. ಹೊಂದು ; ಸೇರು. ೩. ಇಷ್ಟವಾಗು ;
ಹಿಡಿಸು. ೪. ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡು. ೫. ಸಮರ್ಥ
ವಾಗು ; ಶಕ್ತವಾಗು. ~ಇಸು = ೧. ಸಹಿಸು.
೨. ಹತ್ತಿರ ಸಾರು. ~ಜಾ(ವಾ)ಟ್(ಳಾ)
= ಈಗಿರುವ ಬದುಕು.
ಉರು (ರು)ಂಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಓರೆಯಾಗು ;
ಬಾಗು. ೨. ತಿರುಗು ; ಹೊರಳು.
ಉರು (ರು)ಂ(ಂ)ಬು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೇಲೆ ಬೀಳು ;
ಎದುರಿಸು. ೨. = ಉರುಹು. (ನಾ).
೩. ಅತಿಶಯವಾದ ವೇಗ.
ಉರು (ರು)ಳು (ನಾ). ೧. ನಡುಕ. ೨. ಭಯ.
~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ೧. ನಡುಗು. ೨. ಭಯ
ಪಡು.
ಉರು (ರು)ಬೆ (ನಾ). ೧. ಮೇಲೆ ಬೀಳುವಿಕೆ ;
ಮುತ್ತಿಗೆ. ೨. ರಭಸ.
ಉರು (ರು)ಮಾಲು (ರು) = ಉರುಮಾಲು.
ಉರು (ರು)ಮಿಕೆ (ನಾ). ರಭಸ ; ವೇಗ.
ಉರು (ರು)ವ (ಗು). ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ
ವಾದ.
ಉರು (ರು)ವಾಲು (ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ವಕ್ರವಾಗಿ
ಹಾರು. (ನಾ). ೨. ನಿಗಮಯದ ವ್ಯಾಪಾರ.
ಉರು (ರು)ವು (ನಾ). ಡೊಂಕು ; ವಕ್ರತೆ.
ಉರು (ರು)ಹು (ಕ್ರಿ). ಬಾಯಿಯಿಂದ ಗಾಳಿ
ಊಡು.
ಉರು (ರಿ) (ಅ). ಅತಿಶಯವಾಗಿ ; ಬಹಳವಾಗಿ.
ಉರ್ಕುಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗರ್ವಿಸು ; ಅಹಂಕಾರ
ಪಡು.
ಉರ್ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಬ್ಬು ;
ಹೊಮ್ಮಿ ಬರು. ೨. ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು
ತೋರು. ೩. ಗರ್ವಿಸು. ೪. ಕರಗು.
(ನಾ). ೫. ಹೊಮ್ಮಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರುವಿಕೆ.
೬. ಏಳಿಗೆ. ೭. ಉತ್ಸಾಹ. ೮. ಗರ್ವ.
೯. ಬಿಲ್ಲ. ೧೦. ಧೈರ್ಯ. ೧೧. ಹದಮಾಡಿದ

ಕೃಷ್ಣ. ~ ಉಚಿತಂ. ಗರ್ವ ಆಡು; ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿ. ೨. ಗರ್ವವನ್ನು ಮುರಿಯುವುದು; ಗರ್ವಭಂಗ. ೩. ಪರಾಕ್ರಮ ಶಾಲಿ.

ಉಗುರ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಉಬ್ಬಿಳರು. ೨. ಕೃಶವಾಗು. (ನಾ). ೩. ಉಗ್ಗುವಿಕೆ; ತೊಪಲುಪಿಕೆ.

ಉರ್ಜು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆ; ಸೆಳೆ. ೨. ಚುಚ್ಚು; ತಿವಿ. ೩. ಚುಚ್ಚಲ್ಪಡು; ತಿವಿಯಲ್ಪಡು. ೪. ಉದುರು; ಕಳಚಿಬೀಳು. ೫. ರಭಸದಿಂದ ಮುಗ್ಗು; ಸೀಳಿಕೊಡು ಬರು. ೬. ಸುಡು; ಬಹಿಸು. ೭. ಹೊರಕ್ಕೆ ಧೀಡು; ಚಾಚು. ೮. ಭೇದಿಯಾಗು. ೯. ಭಾಗಿಸು; ಭಾಗದಾರ ಮಾಡು.

ಉರ್ದು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒರಸು; ತಿಕ್ಕು. ೨. ಉಜ್ಜು ಹರೆಯನ್ನು ಬಾಚಿಸು. ೩. ಮರ್ಧನ ಮಾಡು. (ನಾ). ೪. ಉಜ್ಜುವಿಕೆ; ತಿಕ್ಕುವಿಕೆ. ೫. = ಉಜ್ಜು. ೬. ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಹೆಸರು.

ಉರ್ಬಟಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಚ್ಚಳ; ಅತಿಶಯ. ೨. ಪರಾಕ್ರಮ; ಸಾಹಸ. ೩. ಹಿಂಗೆ; ಕಾಟ.

ಉರ್ಬಿ (ವಿ) = ಉರ್ವರೆ.

ಉರ್ವಟಿ (ನಾ). ೧. ಕರು. ೨. ವರ್ಷ. ೩. ಧ್ವನಿ; ಸಪ್ತಳ.

ಉರ್ವರ (ನಾ). ೧. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ; ಅತಿಶಯ. ೨. ಆಡಂಬರ. ೩. ಉದ್ದೇಗ; ಅನೇಗ. ೪. ಏರಿಕೆ; ಉಕ್ಕುವಿಕೆ. ೫. ಬಾತು ಕೊಕ್ಕುವಿಕೆ.

ಉರ್ವರೆ (ನಾ). ನೆಲ; ಭೂಮಿ.

ಉರ್ವಾರು (ನಾ). ೧. ಸೌತೆಗಿಡ. ೨. ಮೆಕ್ಕೆ ಗಿಡ.

ಉರ್ವೀಜ (ನಾ). ೧. ಗಿಡ; ಮರ. (ಗು).

೨. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ.

ಉರ್ವು (ಬು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಹುಟ್ಟು; ಉಂಟಾಗು. ೨. ಬೀಗು; ಗರ್ವಿಸು. ೩. ಹಿಗ್ಗು; ಸಂತೋಷಿಸು. (ನಾ). ೪. ಏಳಿಗೆ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ. ೫. ವೇಗ; ರಭಸ. ೬. ಹಿಗ್ಗು; ಉತ್ಸಾಹ. ೭. ಗರ್ವ. ~ ಜವ್ವನೆ = ಯಾವನ ಏರುತ್ತಿರುವನಳು; ಏರುಜವ್ವನೆ.

ಉಲಕೋಡಿ (ನಾ). ಕುಂಟೆ; ಕಿಲಾಡಿ.

ಉಲಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೂಗು; ಧ್ವನಿಮಾಡು. ೨. ಹೇಳು; ಮಾತನಾಡು. (ನಾ). ೩. ಧ್ವನಿ; ಶಬ್ದ. ೪. ಮಾತು.

ಉಲಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಹುಲಿಗಿಲ ಗಿಡ. ೨. ಹರಟೆ ಮಲ್ಲ.

ಉಲಿಗೆ (ನಾ). ಫಲಕಿತ ತೊಳೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಭಕ್ಷ್ಯ; ಉಂಡಲಿಗೆ.

ಉಲಿಪ (ಹ) (ನಾ). ೧. ಧ್ವನಿ. ೨. ಮ್ಲಾತು.

ಉಲಿಪು (ನಾ). ಧ್ವನಿ; ಕೂಗು.

ಉಲುಳ್ಳ (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಲ್ಲಾಡು; ನಡೆಗೂ. ೨. ಅಳುಕು ಉಂಟಾಗು; ಪಂಕಿಸು. (ನಾ). ೩. ಅದಿರಾಟ; ಕಂಪನ.

ಉಲುಪೆ (ನಾ). ಮಂಗಳ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡುವ ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿ; ಭಕ್ಷ್ಯ.

ಉಲುಹು (ಪ್ರ, ವ್ರ) = ಉಲಿಪು.

ಉಲು (ಕೂ)ಕ (ನಾ). ೧. ಗೂಗೆ; ಗೂಬೆ. ೨. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು.

ಉಲುಖಲ (ನಾ). ಹರಳು.

ಉಲ್ಕೆ (ನಾ). ೧. ಆಕಾಶದಿಂದ ಬೀಳುವ ತೇಜಃ ಪುಂಜವಾದ ಒಂದು ವಸ್ತು. ೨. ಉರಿಯುವ ಕೊಳ್ಳೆ; ಪಂಜು.

ಉಲ್ವಾ (ನಾ). ೧. ತಲೆಕೆಳಗು; ವಿರುದ್ಧವಾದ ದಿಕ್ಕು. ೨. ನಾಂಕಿ. ~ ಪಲ್ವೆ = ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ; ತಲೆಕೆಳಗು.

ಉಲ್ವಾ (ನಾ). ಸರ್ವಕೋಶ; ಜರಾಯು.

ಉಲ್ಲಾಸ (ನಾ). ೧. ತೀವ್ರತೆ; ಅತಿಶಯ.
 ೨. ಮದೆ; ರಾಶಿ. (ಗು). ೩. ತೀವ್ರವಾದ;
 ಹೆಚ್ಚಿನ.
 ಉಲ್ಲಾಸ (ನಾ). ಉರಿಯುವ ಕೊಳ್ಳಿ.
 ಉಲ್ಲಂಘನ(ನೆ) (ನಾ). ೧. ಹಾರುವುದು.
 ೨. ನಿರಾಸೆಯಾದ; ಅತಿಕ್ರಮಣ.
 ಉಲ್ಲಟ (ನಾ). ೧. ಹೊರಳಾಟ. ೨. ಚಂಚಲತೆ.
 ಉಲ್ಲಡ(ವ) (ನಾ). ಮೆರವಣಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ
 ಮೇಲೆ ಹಿಡಿಯುವ ಅವರಣ; ಮೇಲ್ದಾಳು.
 ಉಲ್ಲಸಿತ (ಗು). ೧. ಹೊಳೆಯುವ. ೨. ಸೊಗ
 ಸಾದ. ೩. ಸಂತೋಷಕರವಾದ.
 ಉಲ್ಲಾಸ (ನಾ). ೧. ಅಣಕದ ನುಡಿ; ಕಟಕಿ
 ಮಾತು. ೨. ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಮಾತು. ೩. ದುಃಖ
 ಅಥವಾ ಬೇನೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಧ್ವನಿಯ
 ವ್ಯತ್ಯಾಸ.
 ಉಲ್ಲಾರ (ನಾ). ೧. ಅವರಣ; ಗೌಸು.
 ೨. ಮೆತ್ತೆ.
 ಉಲ್ಲಾಸ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷ; ಉತ್ಸಾಹ.
 ೨. ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ.
 ಉಲ್ಲಿ (ನಾ). ನಾದದ ಹಿಟ್ಟು; ಕಣಕ.
 ಉಲ್ಲಿಖಿತ (ನಾ). ೧. ಉಲ್ಲೇಖ. (ಗು).
 ೨. ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ. ೩. ಕೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ.
 ಉಲ್ಲು (ನಾ). ೧. ಗೂಗೆ. ೨. ದಡ್ಡ;
 ಮೂರ್ಖ.
 ಉಲ್ಲುಲಿ(ಳ)ತ (ಗು). ಹೊರಳಾಡಿದ.
 ಉಲ್ಲೇಖ (ನಾ). ೧. ಅಗತ. ೨. ಬರೆಹ.
 ~ಇಸು = ೧. ಬರೆ. ೨. ಪರ್ಣಿ ಸು.
 ೩. ಉದ್ಧರಿಸು.
 ಉಲ್ಲೇಖಿತ (ಗು). ಬರೆದ; ಸೂಚಿಸಿದ.
 ಉಲ್ಲೋಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ದೊಡ್ಡ ಅಲೆ.
 ೨. ವೇಗ. (ಗು). ೩. ಬಲವಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ
 ಎದ್ದ. ~ಕಲ್ಲೋಲ = ೧. ದೊಡ್ಡ ತೆರೆ.
 ೨. ಕಲಕಿ ಹೊಕ್ಕಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ.
 ಮನೋಬೋಧಿ.

ಉತ್ತೀರ (ನಾ). ಬಾಳದ ಬೇರು; ಲಾಮಂಜದ
 ಬೇರು.
 ಉಷಣ (ನಾ). ೧. ಶುಂಠಿ. ೨. ಮೆಣಸು.
 ೩. ಹಿಪ್ಪಲಿ.
 ಉಷಸ್ಸು (ನಾ). ೧. ಬೆಳಗಿನ ಕಾಲ.
 ೨. ಉಷ್ಣಕಾಲದ ಅಧಿವೇಶನ.
 ಉಷಿತ (ಗು). ೧. ಸುಡಲ್ಪಟ್ಟ. ೨. ವೇಗವಾದ.
 ೩. ವಾಸಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.
 ಉಷೆ (ನಾ). ೧. ಅರುಣೋದಯದ ಕಾಲ;
 ಪ್ರಭಾತ. ೨. ಬಾಣಾಸುರನ ಮಗಳು;
 ಅನಿರುದ್ಧನ ಹೆಂಡತಿ. ೩. ಸುಡುವಿಕೆ.
 ೪. ಪಾತ್ರೆ.
 ಉಷ್ಣ (ನಾ). ೧. ಒಂಟೆ. ೨. ಮಣ್ಣಿನ
 ಪಾತ್ರೆ. ೩. ಕುಂಬಾರನ ಚಕ್ರ. ೪. ಉಷ್ಣ
 ಪಕ್ಷಿ.
 ಉಷ್ಣ (ನಾ). ೧. ಬಿಸಿ. ೨. ಸೆಕೆ. ೩. ಬೇಸಗೆಯ
 ಕಾಲ. ~ಅಂಶು = ಸೂರ್ಯ. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು
 = ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೇತ್ರರೋಗ.
 ಉಷ್ಣೀಷ (ನಾ). ೧. ಮುಂಡಾಸು; ರುಮಾಲು.
 ೨. ಕಿರೀಟ.
 ಉಷ್ಣಕ (ನಾ). ಬೇಸಗೆಯ ಕಾಲ.
 ಉಸಲಿ(ಳ) (ನಾ). ಹೆಸರು, ಕಡಲೆ ಮೊದಲಾದ
 ಕಾಳನ್ನು ಬೇಯಿಸಿ ಸಂಬಾರಹಾಕಿದ ತಿನಿಸು;
 ಗುಗ್ಗುರಿ.
 ಉಸಾಬರಿ (ನಾ). ಗೋಣು; ಗೊಡನೆ.
 ಉಸಿಕ (ನಾ). ಮೌನಿ.
 ಉಸಿಕನೆ (ಅ). ಸುಮ್ಮನೆ.
 ಉಸಿರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ
 ಮಾಡು. ೨. ಹೇಳು; ಮಾತನಾಡು.
 ೩. ಧ್ವನಿಮಾಡು. ೪. ಶ್ವಾಸವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ
 ನಿಲ್ಲಿಸು. (ನಾ). ೫. ಶ್ವಾಸ. ೬. ಜೀವ.
 ೭. ಗಾಳಿ. ೮. ಮಾತು. ೯. ಶಕ್ತಿ; ಜೈತನ್ಯ.
 ~ಉಚ್ಚಿ = ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ಮಾಡುವಿಕೆ.
 ~ಎತ್ತು = ೧. ಮಾತಾಡು. ೨. ಏಡು.

~ತಾ(ದಾ)ಣ = ೧. ಪ್ರಾಣ ಸ್ಥಾನ ;
ಮನುಷ್ಯ. ೨. (ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ)ಯತಿ ಸ್ಥಾನ.
~ಹಾಕು = ನಿಟ್ಟಿಸಿರು ಬಿಡು ; ದುಃಖಿಸು.
ಉಸುಕು(ಗು,ಬು) (ನಾ). ಮರಳು ;
ಹೊಯಿಗೆ.
ಉಸುರ್(ರು) = ಉಸಿರ್. ~ಅಡಗು = ಸತ್ತು
ಹೋಗು. ~ಅನ್ = ದಮ್ಮ ತೆಗೆದು
ಕೊಳ್ಳು. ~ಊಡು = (ಮಕ್ಕಳ ನೆತ್ತಿಯ
ಮೇಲೆ) ಉಸಿರನ್ನು ಊಡು ; ತೂಪಿರಿ.
~ಪೆ(ವೆ)ಣ್ = ನಾಕ್ಕಿನ ಅಧಿದೇವತೆ ;
ಸರಸ್ವತಿ.
ಉಸುಲು (ನಾ). ಒಳ ಅಳತೆ ; ವಿಸ್ತೀರ್ಣ.
ಉಸ್ತಾದ (ನಾ). ಗುರು.
ಉಸ್ತುವಾರಿ (ನಾ). ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ.
ಉಳ್(ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಇರು. ೨. = ಉಟ್.
~ಅಂಜಿಸು = ಮನದೊಳಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟು
ಮಾಡು. ~ಅಟಾ(ರಿ)ತ = ಒಳಜ್ಞಾನ ;
ಸತ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ. ~ಅಲರ್ = ೧. ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಅರಳು. ೨. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಳಿದ ಹೂವು.
~ಅಳ್ಳು = ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಹೆದರು ;
ಹಿಂದೆಗೆ. ~ಅತ = ಹಣವುಳ್ಳವನು ;
ಧನಿಕ. ~ಅಲು(ರು) = ವಾಸಿಯಾಗು ;
ಮಾಯು.
ಉಳಗುನ್ನಿ (ನಾ). ತುರುಚೆಗಿಡ ; ಉರಸಣಿಗೆ.
ಉಳಿ ೧. = ಉಲು. ೨. ಅವಿತುಕೊಳ್ಳು ;
ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು. ೩. ನರ ಹೊರಳು ;
ಉಳುಕು. (ನಾ). ೪. ಅವಿತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.
೫. ಗುಪ್ತಸ್ಥಳ. ೬. ಕಳ್ಳ. ೭. ಲೋಹ
ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲು ಉಪ
ಯೋಗಿಸುವ ಒಂದು ಉಪಕರಣ. ೮. ರಜ ;
ಬಿಡುವು. ~ಅ(ಯ)ಲಗು = ಉಳಿಯ
ಬಾಯಂತೆ ಅಲಗುಳ್ಳ ಬಾಣ. ~ಕ(ಗ)ಡೆ
= ೧. ಮಿಕ್ಕದ್ದು ; ಉಳಿದುದು. ೨. ಕ್ಷೇಮ ;
ನೆಮ್ಮದಿ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಲಸ = ೧. ಬಡಗಿ

ಕೆಲಸ. ೨. ಉಳಿದ ಕೆಲಸ. ~ಸೆಂಡು
= ಚೆಂಡನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಅಡುವ ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಆಟ.
ಉಳುಕ (ನಾ). ೧. ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡವನು ;
ಮರೆಯಾದವನು. ೨. ಮೈಗಳ್ಳು.
ಉಳುಕಲು (ನಾ). ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು ; ಅವಶೇಷ.
ಉಳುಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ನರ ಹೊರಳು. ೨. ನೋವು
ಉಂಟಾಗು. (ನಾ). ೩. ನರ ಹೊರಳುವಿಕೆ.
೪. ನೋವು.
ಉಳುಬಾಳು (ನಾ). ೧. ಬದುಕುವಿಕೆ.
೨. ನೆಮ್ಮದಿ.
ಉಳುಮೆ (ನಾ). ೧. ಮಿಕ್ಕುದು ; ಉಳಿದುದು.
೨. = ಉಲುಮೆ.
ಉಳುವಲು (ನಾ). ದಾಟುವ ಜಾಗ ; ಕಡಕಲು.
ಉಳೆ (ನಾ). ಜಿಂಕೆ ; ಚಿಗರೆ.
ಉಳ್ಳು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸು.
೨. ನೇದನೆಯುಂಟುಮಾಡು. ೩. ಧಾರೆ
ಯಾಗಿ ಸುರಿ. (ನಾ). ೪. = ಉಲ್ಕೆ.
ಉಳ್ಳಿ (ನಾ). ೧. ಈರುಳ್ಳಿ. ೨. ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ.
೩. = ಉರುಳಿ.
ಉಲ್(ಳು,ಳು,ಲು) (ಕ್ರಿ). ನೇಗಿಲುಹೊಡೆ.
ಉಲಾ(ಳಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಿಡು ; ತ್ಯಜಿಸು.
೨. ಮಿಗು ; ಹೊರತಾಗು. ೩. ಬದುಕಿರು.
೪. ಮಾರು ; ಅತಿಕ್ರಮಿಸು. ೫. ಲಾಭವಾಗು.
೬. ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೆಲಸು. ೭. ಇರು ;
ತಂಗು. (ನಾ). ೮. ಮಿಕ್ಕುದು ; ಅವಶೇಷ.
೯. ಇರುವ ಸ್ಥಳ. ೧೦. ಶಕುನದ ಪಕ್ಷಿ.
ಉಲಾ(ಳಿ)ಕು (ನಾ). ೧. ಉಳಿದುದು.
೨. ವಾಡ್ಯ.
ಉಲಾ(ಳಿ)ಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಇರುವಂತೆ ಮಾಡು ;
ನೆಲೆಯಾಗಿಸು. ೨. ಮರೆಮಾಡು. ೩. ಮಿಗಿಸು.
೪. ಬದುಕಿಸು.
ಉಲು(ಳು)(ಂ)ಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಳಿ ; ಪ್ರೀತಿಸು.
(ನಾ). ೨. ಪ್ರೀತಿ ; ಒಲುಮೆ.

ಉಬ್ಬು(ಛ)ಮೆ (ನಾ). ೧. ಉಛುವಿಕೆ;
 ಬೇಸಾಯ. ೨. ಗೇಣಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹೊಲ.
 ಉಬ್ಬು(ಛ್ಛ) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ವ್ರತ.

ಉಬ್ಬು(ಛ್ಛ) (ನಾ). ಅನುರಾಗ; ಪ್ರೀತಿ.
 ಉಬ್ಬು(ಛ್ಛ್ಛ) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ;
 ಉದ್ದ.

ಉ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಆರನೆಯ ವರ್ಣ.

ಉಂಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಧ್ಯಾನಿಸು; ನೆನೆ. (ನಾ).

೨. ನೆಗೆತ. ~ಇಡು = ತೂಗಾಡು.

ಉಂಟು (ಕ್ರಿ). ಉಬ್ಬಿ ಬೆಳೆ.

ಉಂಕ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಯತ್ನ. ೨. ಭಾವಿಸುವಿಕೆ; ಚಿಂತನೆ.

ಉಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ತೂಗು; ಜೋಲು.

೨. ಪ್ರವೇಶಿಸು. (ನಾ). ೩. ಹಂಚಿಕಡ್ಡಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮುಳ್ಳು.

ಉಂಚ = ಉಂಡ. ~ನೀಚ = ಮೇಲು ಮತ್ತು ಕೀಳು.

ಉಚಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಲ್ಲು; ಹಂಚಿಹುಲ್ಲು. (ಗು). ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ.

ಉಟಿ (ನಾ). ಅಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು; ಭೋಜನ.

ಉಟಿ (ನಾ). ನೀರಿನ ಚಿಲುಮೆ; ಬುಗ್ಗೆ.

ಉಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಉಟಿಮಾಡು; ಕುಡಿ; ತಿನ್ನು. ೨. ತಿನ್ನಿಸು; ಕುಡಿಸು. ೩. ಲೇಪಿಸು.

(ನಾ). ೪. ತಿನ್ನಿಸು; ಅಹಾರ. ೫. ಆಧಾರ;

ಉರೆ. ೬. ಗುರಿ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ದಾಟಿ ಹೊರಬೀಳು.

ಉಡೆ (ನಾ). ಮಡುವೆಯಾದವಳು.

ಉಣ (ನಾ). ೧. ಉಟಿ. ೨. = ಉಣಯ.

ಉಣಯ (ನಾ). ಕುಂದು; ಕೊರತೆ.

ಉತ (ನಾ). ೧. ಬಾತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. ೨. ಸ್ಥಿರತೆ.

ಉತಪ್ಪ = ಉತ್ತಪ್ಪ.

ಉತಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ.

೨. ವೇಗ; ರಭಸ. ೩. ನೇಯುವುದು.

೪. ಬಯಕೆ.

ಉದರ(ರೆ,ಲು) (ನಾ). ೧. ಹೊಗೆ. ೨. ಬಾವು;

ಉತ. ೩. ಹುಲ್ಲು; ಕಳೆ.

ಉದಾ (ನಾ). ಒಂದು ಬಣ್ಣ; ಕನ್ನೀರಿ ಅಥವಾ ಬೂದುಬಣ್ಣ.

ಉದು ೧. = ಉಬು. ೨. ಧ್ವನಿಮಾಡು.

೩. ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳು; ಚಾಡಿ ಹೇಳು.

೪. ಬಾತು ಕೊಳ್ಳು; ಉಬ್ಬು. (ನಾ).

೫. ಲೋಬಾ ನ. ~ಇಸು = ೧. ಗಾಳಿ

ಬೀಸುವಂತೆ ಮಾಡು. ೨. ಲೋಹವನ್ನು

ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸು. ೩. ಕೊಂಬು, ಕಹಳೆ

ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಉದುವಂತೆ ಮಾಡು.

~ಕಡ್ಡಿ = ಧೂಪಕ್ಕಾಗಿ ಸುಗಂಧವಸ್ತು

ಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಕಡ್ಡಿ; ಗಂಧದ ಕಡ್ಡಿ.

~ಕಾಮಾಲೆ = ದೇಹವು ಉದಿಕೊಂಡು

ಹಳದಿ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗುವ ಒಂದು ರೋಗ;

ಆರಿಸಿನಮುಂಡಿಗೆ ರೋಗ. ~ಕೊಳವೆ

= ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ

ಗಾಳಿಯನ್ನು ಉದುವ ಕೊಳವೆ.

~ದಾಸು(ನಿ) = ಉದುಕಡ್ಡಿ ಸಿಕ್ಕಿಸುವ

ಪಾತ್ರೆ. ~ಬತ್ತಿ = ಉದುಕಡ್ಡಿ.

ಉನ (ನಾ). ೧. ಕುಂದು; ನ್ಯೂನತೆ. ೨. ಅಂಗ

ಹೀನತೆ. ~ಮನ = ಅಲ್ಪಮನಸ್ಸು; ಸಣ್ಣ

ಮನಸ್ಸಿನ ವ್ಯಕ್ತಿ. ~ಮಾಸಿಕ = ಸತ್ತವರಿ

ಗಾಗಿ ಅವರು ಸತ್ತ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ

ನಡೆಸುವ ಶ್ರಾದ್ಧಕಾರ್ಯ.

ಉಬ (ನಾ). ಕಾವು; ಶಾಲಿ.

ಉಬು (ಕ್ರಿ). ೧. (ಗಾಳಿ) ಬೀಸು.

೨. ಬಾಯಿಂದ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಹಾಕು. (ನಾ).

೩. ಗೋಧಿ ಮುಂತಾದ ಧಾನ್ಯಗಳ ತನೆಯ

ಮೊನಚಾದ ತುದಿ. ೪. ಹಂಚಿಕಡ್ಡಿ ಮುಳ್ಳು.

ಉಮೆ (ನಾ). ೧. ಮೂಗ. ೨. ಗೆಳೆಯ.

ಉರ್(ರು) ೧. = ಉಬು. (ನಾ). ೨. ಜನ

ವಾಸಮಾಡುವ ಸ್ಥಳ; ಪಟ್ಟಣ. ೩. ತೊಡೆ.

~ಆಗಲ = ೧. ಉರಿನ ತುಂಬು. ೨. ಬಹಳ

ಅಗಲ. ~ಅನೆ = ಹಂದಿ; ಸೂಕರ.
 ~ಅಳ್(ಳು) = ಗ. ಉರಿನ ಅಧಿಪತ್ಯ
 ನಡೆಸು. ೧. ಉರಿನ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ. ~ಇಚ್ಛೆ
 = ಗ. ಉರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು. ೨. ದಡ್ಡ ;
 ಗಾವಿಲ. ~ಏಜು(ರು) = ಬೇರೆ ಉರಿಗೆ
 ಒಕ್ಕಲು ಹೋಗು ; ವಲಸೆ ಹೋಗು.
 ~ಕಾ(ಗಾ)ಯ್(ಯಿ) = ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ.
 ~ದಪ್ಪು = ತೊಡೆ ಮುಳುಗುವಷ್ಟು (ನೀರಿನ)
 ಮಟ್ಟವುಳ್ಳ. ~ಬಸವಿ = ಗ. ದೇವರಿಗೆ
 ಮಿತ್ರನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣು. ೨. ಸೂಕೆ.
 ~ಸಿಂಗ = ಗ್ರಾಮಸಿಂಹ ; ನಾಯಿ.
 ಉರೇ (ನಾ). ಆಧಾರ ; ಆಶ್ರಯ.
 ಉಚ್ಚಾರಣೆ (ಕ್ರಿ). ಗ. ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲು ;
 ನೆಲಸು. ೧. ನೆಡು ; ಭದ್ರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸು.
 ೨. ಸ್ಥಾಪಿಸು. ೪. ಕಟ್ಟು. ೫. ಅವರಿಸು.
 ೬. ಅಂಟಿಕೊ. ೭. ಜಿನುಗು. ೮. ಸುರಿ.
 ೯. ತೇವವಾಗು ; ನೆನೆ. ~ (ಂ) ಕೊ (ಗೊ) ಲು
 = ಗ. ನಡೆಯುವಾಗ ಆಧಾರವಾಗಿ ಉರಿ
 ಕೊಳ್ಳುವ ಬೆತ್ತ. ೨. ತೆಪ್ಪು ನಡೆಸುವ
 ಕೋಲು. ೩. ಆಧಾರ.
 ಉರ್ಜ (ನಾ). ಗ. ಶಕ್ತಿ. ೨. ಪ್ರಯತ್ನ.
 ೩. ಕಾರ್ತಿಕಮಾಸ.
 ಉರ್ಜಿತ (ಗು). ಗ. ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ;
 ಬಲಿಷ್ಠವಾದ. ೨. ನೆಲೆ ನಿಂತ ; ಏಳಿಗೆಯನ್ನು
 ಪಡೆದ. ೩. ಹೆಚ್ಚಿನ ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ.
 ಉರ್ಣ (ನಾ). ಗ. ಉಣ್ಣೆ. ೨. ಉಣ್ಣೆಯ
 ಬಟ್ಟೆ. ~ಕೇಶ = (ಚಕ್ರವರ್ತಿತ್ವ ಸೂಚಕ
 ವಾದ) ಹುಬ್ಬುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸುಳಿಯ
 ಕೂದಲು. ~ನಾಭ = ಜೇಡರಹುಳು.
 ಉರ್ಣಾಯು ಗ. = ಉರ್ಣ. ೨. ಕಂಬಳಿ.
 ೩. ಕುರಿ ; ಟಿಗರು. ೪. ಕಂಬಳಿಯ ಹುಳು.
 ಉರ್ಧ್ವ (ನಾ). ಗ. ಮೇಲ್ಭಾಗ. (ಗು).
 ೨. ಮೇಲಿನ ; ಎತ್ತರದಲ್ಲಿರುವ. ~ಕ್ರಿಯೆ
 = ದಹನಾದಿ ಶನಸಂಸಾರ ; ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆ.

~ಸಿಂಡ = ಅನೆಯ ಗಂಡಸ್ಥಳ. ~ಪುಂಡ್ರ
 = ಮೇಲುಮುಖವಾಗಿ ಧರಿಸುವ ಗೆರೆ ;
 ನಾಮ. ~ಶ್ವಾಸ = ಗ. ದಮ್ಮು.
 ೨. ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ.
 ಉರ್ಧ್ವಕ (ನಾ). ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಮದ್ದಳೆ.
 ಉರ್ಮಿ (ನಾ). ಗ. ಉತ್ಸಾಹ ; ಹೆಚ್ಚಳ.
 ೨. ದೊಡ್ಡ ಅಲೆ. ೩. ಬಟ್ಟೆಯ ನುಡಿಕೆ ;
 ನಿರಿ. ೪. ಪ್ರವಾಹ.
 ಉರ್ಮಿಕ (ಕೆ) (ನಾ). ಗ. ಉಂಗುರ.
 ೨. ವಿಷಾದ ; ಬೇದ.
 ಉರ್ಮಿಕೆ (ನಾ). ಜನಕರಾಜನ ಮಗಳು ;
 ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಹೆಂಡತಿ.
 ಉರ್ಮು (ಕ್ರಿ). ಅಹಂಕಾರಪಡು.
 ಉರ್ಮೆ (ನಾ). ಅಧಿಕ್ಯ ; ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ.
 ಉರ್ವ (ನಾ). ಗ. ಸಮುದ್ರದ ಬೆಂಕಿ.
 ೨. ಜಲಾಶಯ. ~ಅನಲ(ಳ) = ಬಡಬಾಗಿ.
 ಉರ್ವಶಿ (ನಾ). ನಾರಾಯಣನೆಂಬ ಮನೆಯ
 ತೊಡೆಯಿಂದ ಜನಿಸಿದವಳು ; ಒಬ್ಬ
 ಅಪ್ಸರೆ.
 ಉಷರ (ನಾ). ಜೌಳುಭೂಮಿ. ~ಅಂಬು
 = ಜೌಳು ನೆಲದ ನೀರು.
 ಉಷ್ಣ (ನಾ). ಗ. ಶಾಖ ; ಬೇಗೆ. ೨. ಬೇಸಗೆಯ
 ಕಾಲ. ೩. ತೇಜಸ್ವಿ.
 ಉಸರವಳ್ಳಿ (ನಾ). ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಬಣ್ಣ
 ಬದಲಾಯಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ ; ಹಿತಿ ;
 ಗೋಸುಂಬೆ.
 ಉಸು (ಕ್ರಿ). ಹಳಸು ; ಕೆಟ್ಟುಹೋಗು.
 ಉಹೆ (ನಾ). ಎಣಕೆ ; ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವುದು.
 ಉಳ್(ಳು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗು ;
 ಕಿರುಚು. ೨. ದೂರದಿಂದ ಕರೆ. ೩. (ನಾಯಿ
 ನರಿಗಳು) ಕೂಗು. ೪. ನಿಂದಿಸು ; ಬಯ್ಯು.
 (ನಾ). ೫. ಹುರಳಿಲ್ಲದೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ
 ಅರಚುವುದು. ೬. ನಾಯಿನರಿಗಳ ಧ್ವನಿ.
 ಉಚ್ಚಾರಣೆ (ನಾ). ಸೇವೆ ; ಜೀತ.

ಮು (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಏಳನೆಯ ಅಕ್ಷರ.
 ಮುಕ್ಕು (ನಾ). ಮುಗ್ಗೇದದ ಮಂತ್ರ.
 ಮುಕ್ಕ (ನಾ). ಗ. ಆಸ್ತಿ. ೨. ಹಣ; ಐಶ್ವರ್ಯ.
 ಮುಕ್ಷ (ನಾ). ಗ. ಕರಡಿ. ೨. ನಕ್ಷತ್ರ.
 ಮುಗ್ಗೇದ (ನಾ). ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು.
 ಮುಗ್ಗೇದಿ (ನಾ). ಗ. ಮುಗ್ಗೇದವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವನು. (ಗು). ೨. ಮುಗ್ಗೇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
 ಮುಚ(ಚೆ) = ಮುಕ್ಕು.
 ಮುಜೀಷ (ನಾ). ಹಿಟ್ಟು ಮಾಡುವ ಪಾತ್ರೆ.
 ಮುಜು (ಗು). ಗ. ನೇರವಾದ; ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ. ೨. ಅಡಂಬರವಿಲ್ಲದ; ಸರಳವಾದ.
 ~ ರೋಹಿತ = ಗ. ಇಂದ್ರನ ಧನುಸ್ಸು. ೨. ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು.
 ಮುಣ (ನಾ). ಗ. ಸಾಲ. ೨. ಕೋಟಿ. ೩. ನೀರು. ೪. ಹಂಗು. ೫. ಉಪಕಾರ. ~ ಅನುಬಂಧ = ಪೂರ್ವಜನಿಂದ ಮುಣಸಂಬಂಧ. ~ ತ್ರಯ = ದೇವ ಮುಣ, ಪಿತೃ ಮುಣ ಮತ್ತು ಮುಷಿಮುಣ ಎಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಮುಣಗಳು.

ಮುಣ (ನಾ). ಗ. ಸಾಲವುಳ್ಳವನು; ಸಾಲಗಾರ. ೨. ಹಂಗಿಗೆ ಒಳಗಾದವನು.
 ಮುತ (ನಾ). ಗ. ಸತ್ಯ. ೨. ಧರ್ಮ; ನ್ಯಾಯ.
 ಮುತಿ (ನಾ). ಗ. ಹೋಗುವುದು. ೨. ಮಾರ್ಗ. ೩. ನಿಂದೆ. ೪. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ.
 ಮುತು (ನಾ). ಗ. ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎರಡೆರಡು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲದ ಅವಧಿ. ೨. ಮುಟ್ಟು; ರಜಸ್ಸು. ~ ಸಾರ್ವಭೌಮ = ಮುತುಗಳ ಚಕ್ರವರ್ತಿ; ವಸಂತ.
 ಮುತ್ತಿಕ್ಕು(ಜ) (ನಾ). ಯಜ್ಞ ಪುರೋಹಿತ.
 ಮುದ್ದ (ನಾ). ಗ. ರಾಶಿ ಹಾಕಿದ ಧಾನ್ಯ. (ಗು). ೨. ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ; ತುಂಬಿದ.
 ಮುದ್ದಿ (ನಾ). ಗ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ. ೨. ಕೈಗೂಡುವಿಕೆ; ಸಿದ್ಧಿ. ೩. ಐಶ್ವರ್ಯ.
 ಮುದ್ದಿಮಂತ (ನಾ). ಗ. ಶ್ರೀಮಂತ. ೨. ಪವಾಡಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವನು.
 ಮುಷಭ (ನಾ). ಗೋಳಿ; ಎತ್ತು.
 ಮುಷಿ (ನಾ). ಗ. ತಪಸ್ವಿ. ೨. ಸಪ್ತರ್ಷಿ ಎಂಬ ನಕ್ಷತ್ರಮಂಡಲ. ~ ಧುರ್ಯ = ಮುಷಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಶಿವ. ~ ಪುತ್ರಿ = ಗ. ಮುಷಿಯ ಮಗಳು. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧಪತ್ರ; ದವನ.

ಎ (ನಾ). ೧. ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಅಕ್ಷರ. (ಪ್ರ). ೨. ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಪ್ರತ್ಯಯ.

ಎಂಕಲು (ನಾ). ಕೊಂಬೆ; ರೆಂಬೆ.

ಎಂಗ (ನಾ). ಮೂಢ; ತಿಳಿಗೇಡಿ; ಎಗ್ಗ.

ಎಂಗಿ ೧. = ಎಂಗ. ೨. ಮೋಸ; ವಂಚನೆ.

೨. ವಂಚಕ.

ಎಂಜಿಯ (ನಾ). ಕಿನಿಯ ಆಭರಣ.

ಎಂಜಲ್ (ಲ, ಲು) (ನಾ). ೧. ೩೦ ಮ ಉಳಿದದ್ದು; ಉಚ್ಚಿಷ್ಟ. ೨. ಇತರರು ಅನುಭವಿಸಿ ಬಿಟ್ಟ ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತು.

ಎಂಟು (ನಾ). ಒಂದು ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕ. ~ಅಡಿ = ಎಂಟು ಪಾದಗಳನ್ನುಳ್ಳದ್ದು; ಶರಭ. ~ಎಡಿ = ಮುತ್ತು ಹುಟ್ಟುವ ಎಂಟು ಸ್ಥಳಗಳು.

ಎಂತಪ್ಪ (ಹ) (ಗು). ಯಾವ ರೀತಿಯ.

ಎಂತು (ಅ). ಹೇಗೆ; ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ.

ಎಂತುಟು (ಗು). ೧. ಎಷ್ಟು. ೨. = ಎಂತು.

ಎಂಟು (ನಾ). ೧. ಯಾವ ದಿನ. ೨. ಯಾವ ಹೇಳಿ.

ಎಂಟುಂ (ಅ). ಯಾವಾಗಲೂ; ಎಂದಿಗೂ.

ಎಕತಾಯಿ (ನಾ). ಒಂದು ತೆರನಾದ ಬಟ್ಟೆ.

ಎಕರೆ (ನಾ). ಭೂಮಿಯ ಒಂದು ಅಳತೆ; ನಲವತ್ತು ಗುಂಟೆಗಳ ಸ್ಥಳ.

ಎಕ್ಕ (ನಾ). ೧. ಒಂದು; ಒಂಟಿ. ೨. ಎಕ್ಕದ ಗಿಡ. ೩. (ಪಗಡೆ ಅಟವಲ್ಲಿ) ದಾಳದ ಮೇಲಿನ ಒಂದನೆಯ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಗುರುತು.

೪. ಇಸ್ವೀಟಿನ ನಲೆ; ಹಾಸು. ~ತಕ್ಕಳ್ಳ = ಸಮಾನವಾದ ಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

~ಕಾ(ದಾ)ಳೆ = ಬೂರು ಗವನು ರ.

~ಸರ = ೧. ಏಕಾಂಶ. ೨. ಒಂದೇ ಬಾಣ.

೩. ಒಂದೇ ಧ್ವನಿ. ೪. ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದು. ೫. ನಿರಂತರತೆ. ~ಸೊಕ್ಕು = ಅಹಂಕಾರ.

ಎಕ್ಕಂಜಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಂತೀವಾದ್ಯ.

ಎಕ್ಕುಛಾಯ (ನಾ). ೧. ಒಂದೇ ಬಣ್ಣ.

೨. ಇಂದ್ರ ನೀಲರತ್ನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ.

ಎಕ್ಕುಟಿ (ಟಿ) (ನಾ). ೧. ಒಬ್ಬಂಟಿ. ೨. ಗುಟ್ಟು;

ರಹಸ್ಯ. (ಗು). ೩. ಗುಟ್ಟಾದ. (ಅ).

೪. ಗುಟ್ಟಾಗಿ; ರಹಸ್ಯವಾಗಿ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಳೆಗೆ

= ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧ.

ಎಕ್ಕುಟಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಗೂಢಚಾರ. ೨. ಒಬ್ಬಂಟಿಗೆ.

೩. ಅಪ್ಪ.

ಎಕ್ಕಡ = ಎಕ್ಕವಡ.

ಎಕ್ಕಡಿ (ನಾ). ಪಗಡೆ ಅಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧ.

ಎಕ್ಕಡು (ನಾ). ಬಿಕ್ಕಳಿಕೆ.

ಎಕ್ಕತಳ (ನಾ). ಗೊತ್ತಾದ ಸ್ಥಳ; ನಿಯತವಾದ ಜಾಗ. ~ಂ(ಂ)ಲೋ(ಗೊ)ಳ್ ಒಂದಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್; ಸಮವಾಗಿ ಗೆಜೆಸು.

ಎಕ್ಕತಾಲಿ (ನಾ). ಹಾಸ್ಯ; ಗೇಲಿ.

ಎಕ್ಕತುಳ (ನಾ). ೧. ಒಂದೇ ತೂಕ.

೨. ಪರಾಕ್ರಮ. ೩. ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧ.

ಎಕ್ಕನಾತಿ (ನಾ). ಒಂದು ಪ್ಲುವ್ರದೇವತೆ.

ಎಕ್ಕಬಾಗಿ (ನಾ). ಒಂದೇ ಪಾಲು, - ಭಾಗ.

ಎಕ್ಕರ (ನಾ). ಕೀಳು ಮನುಷ್ಯ; ನೀಚ.

ಎಕ್ಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗೇಲಿ ಮಾಡು; ಅಣಕಿಸು.

ಎಕ್ಕಲ (ನಾ). ೧. ಕಾಡುಹಂದಿ. ೨. ಒಂಟಿ.

೩. ಸಲಗ. ೪. ಶ್ರೇಷ್ಠ. ೫. ಬಲಿಷ್ಠ.

~ಅವಣ = ಒಂದೇ ಅಂಗಡಿ; ಏಕಾಶ್ರಯ.

~ಗಾಣ = ಪಕ್ಕವಾದ್ಯಗಳಿಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬನೇ ಹಾಡುವವನು; ತನಿ ಸಂಗೀತಗಾರ.

~ದೇವಿ = ರೇಣುಕೆ; ಎಲ್ಲಮ್ಮ. ~ರಾವುತ

= ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಸವಾರ.

ಎಕ್ಕಲು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಣ್ಣು.
ಎಕ್ಕವಡ (ನಾ). ೧. ಚಪ್ಪಲಿ; ಕೆರ. ೨. ಹಕ್ಕಿ
ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಬಟ್ಟೆ.

ಎಕ್ಕಸ (ನಾ). ೧. ವೇಗ. ೨. ಅಹಂಕಾರ.
ಎಕ್ಕಸಕ್ಕ (ನಾ). ೧. ಅಸಂಬದ್ಧದ ಮಾತು.
೨. ಅಸಂಬದ್ಧ ಪ್ರಲಾಪ.

ಎಕ್ಕಲಿಸು (ಕ್ರಿ). ತಗ್ಗು; ಸಂಕೋಚವಾಗು.

ಎಕ್ಕಲಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕೀಟ; ಜಿರಲೆ.

ಎಕ್ಕಾವಳಿ (ನಾ). ಒಂದು ಎಳೆಯ ಸರ.

ಎಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. (ಹತ್ತಿಯನ್ನು) ಬೇರೆಮಾಡು;
ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸು. ೨. ಹೊಡೆ; ಬಡಿ.

೩. ತೊಂದರೆಗೊಳಿಸು. ೪. ಭೇದಿಯಾಗು.

೫. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರು. ~ ಇಸು = ೧. ಹತ್ತಿ
ಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಡು. ೨. ಸೀಳು; ವಿಭಾಗಿಸು.

ಎಕ್ಕಿ (ನಾ). ೧. ಜೊತೆ; ಸಂಗಡ. ೨. ಗುಂಪು.

೩. ಎಕ್ಕದ ಗಿಡ. ೪. ಮಂಜದ ಜಾಕೆಟ್ಟು.

೫. ಇಕ್ಕೆ; ಮನೆ. ~ ಎಕ್ಕಿ = ೧. ಒಂದರ
ಮೇಲೊಂದಾಗಿ; ಮೇಲೆಮೇಲೆ. ೨. ಪರಸ್ಪರ

ವಾಗಿ. ~ ಪಾ(ವಾ)ಯ್ = ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ
ಮೇಲೆನುಗ್ಗು; ಮುನ್ನುಗ್ಗು. ~ ಪಿ(ವಿ)ಂಡು
= ಶಿಷ್ಯರ ಗುಂಪು.

ಎಗಚಿಗ (ನಾ). ಹಾಸ್ಯಗಾರ.

ಎಗಟು (ಗು). ೧. (ವಿಪರೀತ ಸೇವನೆಯಿಂದ)
ರುಚಿಗೆಟ್ಟು; ಅಸಹ್ಯವಾದ. ೨. ಒರೆಟಾದ.

ಎಗರು (ಕ್ರಿ). ೧. ಚಿಮ್ಮು; ಜಿಗಿ. ೨. ಸವೆದು
ಹೋಗು.

ಎಗಲು = ಎಂಕಲು.

ಎಗು (ನಾ). ಮೇಲೆ ಹತ್ತುವುದು.

ಎಗ್ಗ (ನಾ). ದಡ್ಡ; ಗಾಂಪ.

ಎಗ್ಗಲ(ಳ) (ನಾ). ಅಧಿಕ್ಕ; ಬಹಳ.

ಎಗ್ಗಾಮುಗ್ಗಾ (ಅ). ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ.

ಎಗ್ಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಿಕ್ಕಲಿಸು. (ನಾ).

೨. ಹೆಡ್ಡತನ; ದಡ್ಡತನ. ೩. ನಾಚಿಕೆ;

ಸಂಕೋಚ. ೪. ಕಡಮೆ. ~ ಅಡ್ಡ(ರಿ)

= ನಾಚಿಕೆ ಪಡು. ~ ಉಳಿ = ಗಾಂಪ;
ಒರಟ.

ಎಚ್ಚ (ನಾ). ಹಿಕ್ಕೆ; ಏಚಿಕೆ.

ಎಚ್ಚಕ (ನಾ). ಕೊಡುವವನು; ದಾತ.

ಎಚ್ಚರ = ಎಚ್ಚಿಲ್. ~ ತ(ದ)ಪ್ಪು
= ಮೈಮರೆ; ಮೂರ್ಛೆಹೋಗು.

ಎಚ್ಚಲು(ರು) = ಎಚ್ಚಿಲ್.

ಎಚ್ಚಿತ (ಗು). ಸರಿಯಾದ; ಯೋಗ್ಯವಾದ.

ಎಚ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಲೇಸಿಸು. ೨. ಸರಪಡಿಸು;
ಸಮಮಾಡು. ೩. ಅಲಂಕರಿಸು.

ಎಜ್ಜ (ನಾ). ವೆಜ್ಜ; ತೂತು.

ಎಟಕು (ಕ್ರಿ). ೧. (ಎತ್ತರದಲ್ಲಿರು ವ
ಪದಾರ್ಥವು) ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕು; ಸಿಲುಕು.
೨. ಸಾಕಾಗು; ಪರ್ಯಾಪ್ತವಾಗು.

ಎಟುಕು ೧. = ಎಟಕು. (ನಾ). ೨. ನಿಲುಕು
ವಿಕೆ; ಕೈಗೆ ಸಿಗುವಿಕೆ.

ಎಟುವ (ನಾ). ಸಲ್ಲದವನು; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರ
ದವನು.

ಎಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಹತಮಾರಿ; ಮೊಂಡ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೀನು. (ಗು).

೩. ಒಣಗಿ ಬಿರುಸಾದ; ಬಂಜರಾದ.

ಎಟ್ಟಿಗೆ (ನಾ). ಕೈಬಟ್ಟಲು.

ಎಡ (ನಾ). ೧. ವಾಮಭಾಗ. ೨. ಕಡಮೆ
ಯಾದದ್ದು. ೩. ಎಳೆಯದು; ಮರಿ.

~ ಕ(ಗ)ಲಿಸು = ಎಡಕ್ಕೆ ಸರಿಸು; ಬಡಿ
ಗೊತ್ತು. ~ ಪಕ್ಷ = ೧. ವಾಮಪಕ್ಷ.

೨. ವಿರೋಧಪಕ್ಷ.

ಎಡ(ಂ)ಪು(ವು,ಹು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೀಳು
ವಂತಾಗು; ಮುಗ್ಗರಿಸು. ೨. ತಪ್ಪುಮಾಡು.

(ನಾ). ೩. ಮುಗ್ಗರಿಸುವಿಕೆ. ೪. ತಪ್ಪು;
ದೋಷ.

ಎಡಗಯ್ಯ (ನಾ). ೧. ಎಡಗೈಯಿಂದಲೇ
ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವವನು; ಲೊಡ್ಡ.

೨. ಅಧಿಕಾರಾಟಕರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಗಡ.

ಎಡಚ ೧. = ಎಡಗಯ್ಯ. ೨. ಅಲ್ಪ; ಕೀಳ.
 ಎಡಚು(ಸು) (ನಾ). ೧. ತೊಂದರೆ; ಅಡ್ಡಿ.
 ೨. ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ
 ಅಭ್ಯಾಸ.
 ಎಡತಾಕು (ಕ್ರಿ). ಅಡ್ಡಾಡು; ಸುಳಿ.
 ಎಡತಿ (ನಾ). ೧. ಗೊಲ್ಲಗಿತ್ತಿ. ೨. ಮಧ್ಯ
 ವಯಸ್ಸಿನವಳು.
 ಎಡಬಿಡಂಗಿ (ನಾ). ಗೊಂದಲಗೊಂಡವನು.
 ಎಡರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಡತನವನ್ನು
 ಹೊಂದು. (ನಾ). ೨. ಅಡಚಣೆ; ಅಡ್ಡಿ.
 ~ಕೆ(ಗೇ)ಡಿ = ಅಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸು
 ವವನು; ವಿನಾಯಕ.
 ಎಡಲು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಪ್ರತಿಭಟಿಸು;
 ವಿರೋಧಿಸು. ೨. ತೊಂದರೆ ಮಾಡು;
 ಕಷ್ಟಪಡಿಸು. (ನಾ). ೩. ಬಡತನ.
 ೪. ವಕ್ರತೆ.
 ಎಡನ (ನಾ). ನಾಡಾಡಿ; ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ.
 ಎಡವಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ದಡ್ಡ; ಮೂಢ.
 ೨. ಒರಟು; ವಕ್ರ.
 ಎಡವಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ಕ್ರಮತಪ್ಪಿದ್ದು;
 ರೂಢಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದದ್ದು. ೨. ಅನುಕೂಲ
 ವಿಲ್ಲದಿರುವುದು.
 ಎಡವರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಮುಗ್ಧರಿಸು; ಎಡವು.
 ಎಡುಕು (ನಾ). ಸಂದು; ಬಿರುಕು.
 ಎಡುಗೋಲು (ನಾ). ಊರು ಗೋಲು;
 ಆಶ್ರಯ.
 ಎಡೆ (ಕ್ರಿ). ೧. (ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು) ಸುಲಿ; ತೆಗೆ.
 ೨. ಬಿಚ್ಚಿ ತೋರು; ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣು.
 (ನಾ). ೩. ಪ್ರದೇಶ; ಸ್ಥಳ. ೪. ನಡುವೆ;
 ಮಧ್ಯ. ೫. ಅವಕಾಶ; ಆಸ್ಪದ. ೬. ಹತ್ತಿರ;
 ಸಮೀಪ. ೭. ನೈವೇದ್ಯ. ೮. ಊಟ;
 ಆಹಾರ. ೯. ಊಟಕ್ಕೆ ಬಡಿಸುವ ಎಲೆ.
 ~ಆ(ಯ)ಕ್ಕರ = ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯ
 ಹೆಸರು. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಒಳನಿಯನು;

ಕಟ್ಟುವಾಡು. ೨. ಕ್ಲಪ್ತವಾದ ಜಾಗ;
 ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಸ್ಥಳ. ~ಕೆ(ಗಿ)ಜಾ(ರಿ)
 = ೧. ಆಕ್ರಮಿಸು; ಆವರಿಸು. ೨. ದಟ್ಟ
 ವಾಗು; ಕಿಕ್ಕಿರಿ. ~ಕೆ(ಗಿ)ಡೆ = ೧. ಕೆಳಕ್ಕೆ
 ಬೀಳು. ೨. ನಮಸ್ಕರಿಸು. ~ಕೆ(ಗಿ)ಯ್
 = ೧. ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡು; ಸ್ಥಳ
 ಕೊಡು. ೨. ತಂಗು. ~ಗುತ್ತಿ = ನಡುವಣ
 ದ್ವೀಪ. ~ಪ(ವ)ರಿಸು = ೧. ನಡುವೆ ಬರೆ
 ಮಾಡು. ೨. ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸು; ಓಡಿಸು.
 ~ಪೆ(ವೇ)ಬ್ಬ(ಳ) = ಕಾರಣವನ್ನು
 ತಿಳಿಸು; ಇಂಗಿತವನ್ನು ಹೇಳು.
 ~ಬಿ(ವಿ)ಡುವು = ೧. ಅವಕಾಶವನ್ನು
 ಪಡೆದಿರುವಿಕೆ; ವ್ಯಾಪ್ತಿ. ೨. ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ.
 ೩. ಕಾಲಾವಕಾಶ. ~ಮಡಗು = ೧. ತಡ
 ಮಾಡು; ನಿಧಾನಿಸು. ೨. ಮುಚ್ಚಿಡು;
 ಮರೆಮಾಡು. ~ಮಾಡು = ೧. ಅವಕಾಶ
 ಕೊಡು; ಸ್ಥಳ ಮಾಡು. ೨. ನೈವೇದ್ಯ
 ಮಾಡು; ಊಟಕ್ಕೆ ಬಡಿಸು.
 ಎಡೆಯ (ನಾ). ೧. ಹತ್ತಿರದವನು; ಜತೆ
 ಯವನು. ೨. ದನಕಾಯುವವನು; ಗೊಲ್ಲ.
 ಎಡ್ಡ (ನಾ). ೧. ಸುಂದರ; ಮನೋಹರ.
 ೨. ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದವನು; ದಡ್ಡ. ೩. ಮೋಸ
 ಗಾರ; ಕಪಟ. ~ಂ(ತಿ)ಡ್ಡ = ಕ್ರಮ
 ಬದ್ಧವಲ್ಲದಿರುವುದು; ಅಸಂಬದ್ಧತೆ.
 ~ಂ(ಪ)ಬ(ಡೆ) = ಸುಂದರವಾಗು;
 ಮನೋಹರವಾಗು.
 ಎಡ್ಡು (ನಾ). ೧. ಮೋಸಗೊಳಿಸುವುದು;
 ಮೋಸ. ೨. ಸೊಕ್ಕು; ಅಹಂಕಾರ.
 ಎಣ್(ಣ್ಣು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಎಣಿಸು; ಲೆಕ್ಕಹಾಕು.
 ೨. ಭಾವಿಸು; ಬಗೆ.
 ಎಣಗೋಣ (ನಾ). ಕೊಂಕು; ಬಿಂಕ.
 ಎಣವಳಿಕೆ (ನಾ). ಸ್ತ್ರೀಸಂಗ; ಕೂಟ.
 ಎಣಕೆ (ನಾ). ೧. ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡುವುದು; ಲೆಕ್ಕ.
 ೨. ಆಲೋಚನೆ; ಯೋಚನೆ. ೩. ಊಹೆ-

ಎಣೆ (ನಾ). ೧. ಸಮ; ಸಾಟ. ೨. ಪ್ರೇಮ; ಪ್ರೀತಿ. ೩. ಜೊತೆ; ಜೋಡಿ. ೪. ಕೂದಲು. ೫. ಮಕ್ಕಳ ಒಂದು ರೋಗ. ೬. ನೆತ್ತಿ; ಶಿಖರ. ~ಆ(ಯಾ)ಡು = ೧. ಜತೆಯಾಗಿ ಆಡು. ೨. ಹಾವುಗಳು ಕೂಡಿಕೆಯಾಗು. ~ಕಟ್ಟು = ೧. ಜೊತೆಯಾಗು. ೨. ತಳಕು ಹಾಕು; ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು. ~ಗಂಟು = ತಲೆ ಗೂದಲನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಹಾಕಿದ ಗಂಟು. ~ಪ(ವ)ಕ್ಕೆ = ಜೊತೆಯಾಗಿರುವ ಪಕ್ಷಿ; ಚಕ್ರವಾಕ.

ಎಣ್ಣೆ (ನಾ). ೧. ಎಳ್ಳು; ಅಗಸೆ ಮೊದಲಾದ ಕಾಳುಗಳಿಂದ ಹಿಂಡಿ ತೆಗೆದ ದ್ರವ ಪದಾರ್ಥ; ತೈಲ. ೨. ಶಕ್ತಿ; ಉತ್ಸಾಹ. ~ಕ(ಗ)ಪ್ಪಡ = ಎಣ್ಣೆಯಿಂದ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ನೀರಿಳಿಯದಂತೆ ಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆ; ಮೇಣಗಪ್ಪಟ. ~ಕ(ಗ)ಪ್ಪು = ಕಪ್ಪು ಮತ್ತು ಕೆಂಪುಗಳ ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಬಣ್ಣ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಯಿ = ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಪಲ್ಯ; ತಾಳದ. ~ಮ(ವ)ಣಿ = ಕೊರಳ ಸರದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಣಿ.

ಎತ್ತ (ನಾ). ಯಾವ ಕಡೆ; ಯಾವ ದಿಕ್ಕು.

ಎತ್ತಂ (ಅ). ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ.

ಎತ್ತರ = ಎತ್ತರ.

ಎತ್ತು (ಕ್ರಿ). ೧. ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿ; ಏರಿಸು ೨. ಎಬ್ಬಿಸು; ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತು. ೩. ನೀರು ಹಾಯಿಸು. ೪. ಅಪಹರಿಸು. ೫. ಸಂಗ್ರಹಿಸು; ಕೂಡಿಸು. ೬. ಬಡಿಸು; ಊಟಕ್ಕೆ ನೀಡು. ೭. ಎಚ್ಚರಿಸು. ೮. ಬೆಳಗು. ೯. ಸಮರ್ಪಿಸು; ಕೊಡು. ೧೦. ಮೊದಲಿಡೆ; ಆರಂಭಿಸು. ೧೧. ತಾಳು; ಹೊಂದು. ೧೨. ಬದುಕಿಸು; ಉಜ್ಜೀವಿಸು. (ನಾ). ೧೩. ಬಸವ; ಗೂಳಿ. ~ಅಂಗಡಿ = ೧. ದಿನಾಳಿಯಾದ ಅಂಗಡಿ. ೨. ಮುಂದೆ ಸಾಗುವಿಕೆ; ಮುಂದಿನ ಪ್ರಯಾಣ. ~ಆಡು = ದೋಷಾರೋಪ ಮಾಡು; ಹಂಗಿಸು.

~(ಂ)ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಹೋದ ಕೊಳ್ಳ; ಸುಲಿಗೆ. ~ಕಂಜಿ = ಅಡ್ಡ; ಕಾವಡಿ. ~ಕ(ಗ)ಡೆ = ಏರ್ಪಾಡು; ಪ್ರಯತ್ನ. ~ವಳಿ = ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದು; ಎದಿರ್(ರು) (ನಾ). ಅಭಿಮುಖ; ಇದಿರು.

ಎದುರ್(ರು) = ಎದಿರ್. ~ಆಡು = ವಿರೋಧಿಸಿ ನುಡಿ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣಿಕೆ = ೧. ಕಣ್ಣಾರಿ ನೋಡುವುದು. ೨. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಾಣಿಕೆ. ~ಜೀಟು = ೧. ಆಸ್ತಿಯ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪತ್ರ; ಪರಸ್ಪರ ಸಮ್ಮತಿ ಪತ್ರ. ೨. ಕಳೆದು ಹೋದ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಪತ್ರ.

ಎದೆ = ಎರ್ಡೆ. ~ಉ(ಯು)ರಿ = ೧. ಎದೆಯ ಉರಿ; ಸಂತಾಪ. ೨. ಹೊಟ್ಟೆ ಕಿಚ್ಚು. ~ಕು(ಗು)ದಿ = ೧. ಸಂತಾಪ ಪಡು. ೨. ಎದೆಯ ತಳಮಳ; ಸಂತಾಪ. ೩. ಅಂಜಿಕೆ; ಭಯ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಳಿಯ = ಆಪ್ತಗೇಳಿಯ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಯ್ಕು = ವಂಚಕ; ದ್ರೋಹಿ. ~ಗುಂಡಿಗೆ = ೧. ಹೃದಯ. ೨. ಧೈರ್ಯ; ದಿಟ್ಟತನ. ~ಗುಳ್ಳು = ಭಯದಿಂದ ಎದೆಹಾರುವಿಕೆ; ಒಳಗಿನ ಅಳುಕು. ~ಡೋಲು(ರು) = ಎದೆಯ ಒಳಭಾಗ. ~ಪ(ವ)ಲಗೆ = ಹಡಗಿನ ದೊಡ್ಡ ಹಲಗೆ.

ಎದೆಗುರುಡ (ನಾ). ಹೃದಯವಿಲ್ಲದವನು; ಆರಸಿಕ.

ಎದ್ದಲಗಾಟ (ನಾ). ಹಿಂಸೆ; ಕಾಟ; ತೊಂದರೆ.

ಎನ್(ನು,ನ್ನು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೇಳು; ನುಡಿ.

(ಸ). ೨. ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ ಸರ್ವನಾಮ.

ಎನಸುಂ (ಅ). ಅಧಿಕವಾಗಿ; ಬಹಳವಾಗಿ.

ಎನಿತು(ತ್ತು) (ನಾ). ಪರಿಮಾಣವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಶಬ್ದ; ಎಷ್ಟು.

ಎನಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡು.

೨. = ಎಷ್ಟು.

ಎನಿಸುಂ = ಎನಸುಂ.

ಎನ್ನ (ಗು). ಎಂತಹ; ಎಂಥ.

ಎಪ್ಪೆ (ನಾ). ಮೋಸ; ಮಂಚನೆ.

ಎಬಡ (ನಾ). ೧. ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು
ಬಾರದವನು; ದಡ್ಡ. ೨. ಯದ್ವಾತದ್ವಾ
ಮಾತನಾಡುವವನು.

ಎಮ (ಅ). ಒಪ್ಪಿಗೆ, ಅಲಕ್ಷ್ಯ, ಆಶೀರ್ವಾದ
ಮುಂತಾದ ಭಾವಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ
ಮಾತು.

ಎಮಕೆ (ನಾ). ಎಲುಬು; ಮೂಳೆ.

ಎಮೆ (ನಾ). ಕಣ್ಣಿನ ರೆಪ್ಪೆ. ~ಅ(ಯಾ)ಟಿ
= ಕಣ್ಣುರೆಪ್ಪೆ ಬಡಿಯುವುದು.

ಎಮ್ಮೆ = ಎರ್ಮೆ. ~ಕೊ (ಗೊ) ಬ್ಬು
= ೧. ಎಮ್ಮೆಯ ಕೊಬ್ಬು. ೨. ಅತಿಶಯವಾದ
ಸೊಕ್ಕು. ~ಚೆ(ದೆ)ಲು(ಳು) = ದೊಡ್ಡ
ಚೀಳು; ಮಂಡರಗಪ್ಪೆ. ~ದಾಂಡಿಗೆ
= ಮೈಮೇಲೆ ಚುಕ್ಕೆಗಳಿರುವಬಾತು.

ಎಯ್(ಯ್ಯ) (ನಾ). ಮುಳ್ಳುಹಂದಿ.

ಎಯ್ತರ್ (ಕ್ರಿ). ಬರು; ಸಮಾಪಿಸು.

ಎಯ್ದ ೧. = ಎಯ್ತರ್. ೨. ಪಡೆ; ಹೊಂದು.

ಎಯ್ದೆ ೧. = ಅಯ್ದೆ. (ಅ). ೨. ಜೆನ್ನಾಗಿ;
ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ.

ಎರ (ನಾ). ೧. ಎಲಚಿ ಮರ. ೨. ಸಾಲ; ಕಡ.

ಎರಕ ೧. = ಎಜಕ. ೨. ಕಾಯಿಸಿದ ಲೋಹಾದಿ
ಗಳ ದ್ರವವನ್ನು ಅಚ್ಚಿಗೆ ಎರೆಯುವಿಕೆ
ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಎರೆದ ಆಚ್ಚು.

ಎರಕೆ ೧. = ಎಜಂಕೆ. ೨. ಜೊಂಡು ಹುಲ್ಲು.
೩. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ಬೇಡಿಕೆ.

ಎರಚಲು (ನಾ). ೧. ಇರಿಸಲು ಮಕೆ.
೨. ಎರಚಿದುದು; ಸಿದ್ಧಿದುದು.

ಎರಡು (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ; ದ್ವಿ.
೨. ಭೇದ; ಮೋಸ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಇದಪರ
ಗಳೆರಡೂ ಕಟ್ಟುಹೋಗು. ~ನಾಲಗೆ
= ಸುಳ್ಳುಮಾತು.

ಎರಣ (ನಾ). ಕರುವಿನ ಸಗಣೆ.

ಎರಣೆ (ನಾ). ಹಾವುರಾಣೆ.

ಎರಲ್(ಲು) = ಎಲರ್.

ಎರಲೆ(ಳೆ) (ನಾ). ಜಿಂಕೆ; ಚಿಗರೆ.

~ಕು(ಗು)ಲು(ರು)ಪ = ಚಂದ್ರ.

ಎರವಲು = ಎರವು.

ಎರವು(ವಿ) (ನಾ). ೧. ಸಾಲ; ಕಡ. ೨. ಭೇದ
ಭಾವ; ಅಂತರ. ೩. ಕುಂದು; ದೋಷ.

~ಅ(ವಾ)ಗು = ೧. ದೂರವಾಗು.

೨. ದ್ವೇಷಿಯಾಗು. ೩. ಹಾಸಿಯಾಗು.

~ಇಗೆ = ೧. ಹೊರಗಿನವನು. ೨. ಸಾಲ
ಗಾರ.

ಎರುಬು (ನಾ). ಸಗಣೆ; ಗೊಬ್ಬರ.

~ಪು(ಹು)ಳು = ಎರೆಹುಳು.

ಎರೆ ೧. = ಎಜೆ. ೨. ಬೇಡು; ಯಾಚಿಸು.

(ನಾ). ೩. ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಹಾಕುವ ಎಣ್ಣೆ;
ಕೀಲೆಣ್ಣೆ. ೪. ಕಪ್ಪಾದ ಭೂಮಿ. ೫. ಮೀನು

ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಹಾಕುವ ಆಹಾರ.

೬. ಹಾವಿನ ಪೊರೆ. ೭. ಜೊತೆಗಾರ;

ಒಡನಾಡಿ. ೮. ಅಂಚು; ದಡ. ~ಕಬ್ಬಿಣ

= ತಾಂಡವಾಳ. ~ಪೊ(ಹೊ)ರೆ

= ೧. ಹಾವಿನ ಚರ್ಮದ ಪದರ. ೨. ಮುಚ್ಚು

ಮರೆ.

ಎಜ(ರ)(ಂ)ಕೆ (ನಾ). ೧. ಪಕ್ಷಿಗಳ ರೆಕ್ಕೆ,
-ಪಕ್ಕ. ೨. ತೋಳು; ರಟ್ಟೆ.

ಎಜ(ರ)ಕೆ (ನಾ). ೧. ಪ್ರೀತಿ; ಅನುರಾಗ.

೨. ಬಾಗುವುದು; ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದು.

ಎಜ(ರ)ಕಲು (ನಾ). ಜಲಪಾತ; ಅರ್ಬಿ.

ಎಜ(ರ)ಕು (ನಾ). ನಾಳ; ಹೊಳ್ಳುಕಾಂಡ.

ಎಜ(ರ)ಗ (ನಾ). ದಡ್ಡ; ಎಗ್ಗ.

ಎಜ(ರ)ಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಾಗು; ನಮಸ್ಕರಿಸು.

೨. ಬೀಳು. ೩. ಮುತ್ತು; ಆವರಿಸು.

೪. ಹೊಡೆ; ಬಡಿ. (ನಾ). ೫. ಮೂರ್ಖತನ;

ದಡ್ಡತನ.

ಎಜ(ರ)ಚು (ಕ್ರಿ). ಚಿಮುಕಿಸು ; ಸಿಂಪಡಿಸು.

ಎಜಾ(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೊನಚಾದ ಸಾಧನ
ದಿಂದ ತಿವಿ. ೨. ಯುದ್ಧ ಮಾಡು.

ಎಜಾ(ರೆ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಸುರಿ ; ಹೊಯ್ಯು.

೨. ಮೀರು ; ಅತಿಶಯವಾಗು. ೩. ಅಭ್ಯಂಜನ

ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸು. (ನಾ). ೪. ಆಶ್ರಯ.

೫. ಪ್ರಭುತ್ವ ; ಒಡೆತನ. ೬. ಒಡೆಯ ;

ಯಜಮಾನ. ~ಅ(ಯ)ಪ್ಪ = ೧. ಒಂದು

ಪ್ಲುಪ್ರ ದೇವತೆ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿ

ತಿಂದಿ. ~ಪ(ವೆ)ಟ್ಟು = ಮೂಲಸ್ಥಾನ ;

ಆಶ್ರಯ. ~ಬೆ(ವೆ)ಸನ = ೧. ಅಭಿಷೇಕ

ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ. ೨. ರಾಜಕಾರ್ಯ.

ಎಜಾ(ರೆ)ಯ (ನಾ). ೧. ಒಡೆಯ ; ಯಜ

ಮಾನ. ೨. ಇನಿಯ ; ನಲ್ಲ.

ಎರ್ಜೆ (ನಾ). ೧. ಎದೆ ; ಹೃದಯ. ೨. ಧೈರ್ಯ ;

ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಡು = ೧. ಧೈರ್ಯ

ಕೊಡು ; ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸು. ೨. ಮೊಲೆ

ಯೊಡು. ೩. ಎದುರಿಸು ; ಎದೆಯೊಡ್ಡು.

~ಬ(ವೆ)ರ್ = ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರು ; ಪ್ರೀತಿ

ಪಾತ್ರವಾಗು.

ಎರ್ಜೆ (ನಾ). ಒಂದು ಚತುಷ್ಟಾದ ಪ್ರಾಣ ;

ಎಮ್ಮೆ ; ಮಹಿಷ.

ಎಲ(ಳ)ಚಿ (ನಾ). ಬೋರೆ ಮರ.

ಎಲರ್(ರು) (ನಾ). ಗಾಳಿ ; ನಾಯು.

~ಅಣುಗ = ಹಸು ಮಂತ್ರ. ~ಗೆಳೆಯು

ಗಾಳಿಯ ಗೆಳೆಯ ; ಬೆಂಕಿ.

ಎಲರುಣೆ (ನಾ). ವಾಯುವನ್ನು ಆಹಾರ

ವಾಗುಳ್ಳದ್ದು ; ಹಾವು.

ಎಲರ್ಚು (ಕ್ರಿ). ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಪಡೆ.

ಎಲವ (ನಾ). ದೂದಿ ಮರ ; ಬೂರುಗ.

ಎಲು ೧. = ಎಲ್ಲು. ೨. ಕಾಂತಿ ; ಪ್ರಕಾಶ.

ಎಲುಬು(ವು) = ಎಲ್ಲು.

ಎಲೆ (ನಾ). ೧. ಮರಗಿಡಗಳ ಪತ್ರ.

೨. ವೀಳಿಯದೆಲೆ. ೩. ಚಿಪ್ಪುಬೀಜ ಎಲೆ.

~ಉ(ಯು)ಗುರು = ವೀಳಿಯದೆಲೆಯನ್ನು

ಕೊಯ್ಯುವ ಉಪಕರಣ. ~ಕ(ಗ)ತ್ತರಿ

= ೧. ಕುರಿಗಳ ಮೈಯಿಂದ ಉಣ್ಣೆಯನ್ನು

ಕತ್ತರಿಸುವ ಕತ್ತರಿ. ೨. ಜಾಲದ ಸಮಯ

ದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕತ್ತರಿಯಾಕಾರದ

ಎಲೆ. ~ಪಟ್ಟಿ = ೧. ವೀಳು ; ಬೀಡಾ.

೨. ಎಲೆಯಿಂದ ಸುತ್ತಿದ ಹೊಗೆಬತ್ತಿ.

~ಮದ್ದು = ೧. ಅಫೀಮು ; ಅಪಿನಿ

ಮದ್ದು. ೨. ಎಲೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮದ್ದು.

~ವಸ್ತ್ರ = ಬಣ್ಣದ ಕೆರವಸ್ತ್ರ ; ವಲ್ಲಿ.

~ಸ(ಚೆ)ಂಚಿ = ೧. ಎಲೆಯ ಚೀಲ.

೨. ದೇವತಾ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ

ಅರ್ಪಿಸುವ ತಾಂಬೂಲದ ಉಪಹಾರ.

ಎಲ್ಲಮ್ಮ (ನಾ). ರೇಣುಕಾ ದೇವಿ ; ಕತ್ತಿ

ದೇವತೆ.

ಎಲ್ಲಿ ೧. = ಎಲ್ಲಮ್ಮ. ೨. ಯಾವ ಸ್ಥಳ.

ಎಲ್ಲಿ (ನಾ). ಮೇರೆ ; ಸರಹದ್ದು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು

= ೧. ಮೇರೆಯನ್ನು ಮೀರು. ೨. ಮರ್ಯಾದೆ

ಮೀರು.

ಎಲ್ಲು (ನಾ). ಎಲುಬು ; ಮೂಳೆ.

ಎವುಬ್ಬ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಎಂಜಲು ;

೨. ಅಗುಳು.

ಎನೆ ೧. = ಎನು. ೨. ಯವಧಾನ್ಯ ; ಜನೆ.

ಎಷ್ಟು (ನಾ). ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣ.

ಎಸಕ (ನಾ). ೧. ಕಾಂತಿ ; ಪ್ರಕಾಶ.

೨. ಸೊಬಗು ; ವೈಭವ. ೩. ರೀತಿ ; ಸ್ಥಿತಿ.

೪. ಅತಿಶಯ ; ಅಧಿಕ್ಯ. ೫. ಪ್ರತಾಪ ;

ಪರಾಕ್ರಮ. ೬. ಕೆಲಸ ; ಉದ್ಯೋಗ.

೭. ತೀಡುವಿಕೆ ; ಬೀಸುವಿಕೆ.

ಎಸಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಾಡು. ೨. ಉಂಟುಮಾಡು ;

ಒದಗಿಸು. ೩. ಉಂಟಾಗು ; ಒದಗು.

೪. ಆಚರಿಸು ; ನಡೆದುಕೊ. ೫. ರಥವನ್ನು

ನಡೆಸು. ೬. (ಗಾಳಿ) ಬೀಸು. ೭. ಯತ್ನಿಸು.

ಉದ್ಯೋಗಿಸು. ೮. ಹೊರಸೂಸು ; ಚೆಲ್ಲು.

೯. ರಚಿಸು. (ನಾ). ೧೦. ಕೆಲಸ;
ಉದ್ಯೋಗ. ೧೧. ಬೀಸುವಿಕೆ.

ಎಸಡು(ಡಿ) (ನಾ). ೧. ಏಡಿ; ನಳ್ಳಿ;
೨. ಅಮೆ; ಕೂರ್ಮ.

ಎಸರ(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುದಿ; ತಳಮಳಿಸು.
(ನಾ). ೨. ಕುದಿಯಲಿಟ್ಟ ನೀರು; ಕುದಿ
ನೀರು. ೩. ನೀರಿನ ಕುದಿತ. ೪. ಸಾರು;
ಪಲ್ಯದ ರಸ. ೫. ಹಸಿಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು
ಹಿಂಡಿ ತೆಗೆದ ರಸ ಅಥವಾ ಬೇಯಿಸಿ ತೆಗೆದ
ಕಷಾಯ. ೬. ತೇವ. ~ಮುಚ್ಚಿ = ಎಸರಿಸ
ಪಾತ್ರೆಯ ಮುಚ್ಚಳ.

ಎಸವು (ಕ್ರಿ). ಉಬ್ಬು; ದೊಡ್ಡದಾಗು.

ಎಸಳು ೧. = ಎಸಲು. ೨. ಬೀಗದ ಕೈ.

ಎಸಲು(ಳ) (ನಾ). ೧. ಹೂವಿನ ದಳ;
ಪಕ್ಕಳ. ೨. ಹೋಳು; ವಿಭಾಗ. ೩. ಪದರ;
ಹಾಳ. ~ಬ(ವ)ಲಿ = ಹೂವನ್ನು ನೂಸು
ವುದು.

ಎಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡು;
ಅಂಬನ್ನು ಎಸೆ. ೨. ಬಳಿ; ಲೇಪಿಸು.

ಎಸುಗೆ (ನಾ). ಎಸೆತ; ಎಸೆಯುವಿಕೆ.

ಎಸೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಾಣವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸು.
೨. ಬಿಸಾಡು; ಚೆಲ್ಲು. ೩. ಒತ್ತು; ತೋರಿಸು.
(ನಾ). ೪. ಎಸೆಯುವಿಕೆ.

ಎಸೆವಾರ (ನಾ). ವಿವಿಧ ನಾಡಗಳ ಸಮೂಹ.

ಎಹ(ಂ)ಗೆ (ಅ). ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ;
ಯಾವ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ; ಹೇಗೆ.

ಎಳ(ಳು) (ನಾ). ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯಲು
ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕಾಳು; ತಿಲಧಾನ್ಯ.
~ನೀರು = ತರ್ಪಣ.

ಎಳ = ಎಳದು. ~ಕ = ೧. ಸಂಚಲಿತೆ;
ಕಂಪನ. ೨. ಎಳೆಯದಾದ; ಬಲಿಯದ.
~ಕ(ಗ)ಂದಿ = ಹೊಸದಾಗಿ ಕರು
ಹಾಕಿರುವ ಹಸು ಅಥವಾ ಎಮ್ಮೆ.
~ಕಾ(ಗಾ)ಯ = ೧. ಎಳೆಯ ಕಾಯ;

ಹೀಚು. ೨. ಎಳೆಯ ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿ;
ಸೀಯಾಳ. ~ಕಾ(ಗಾ)ರ್ = ಮುಂಗಾರು
ಮಳೆ; ಮಳೆಗಾಲದ ಪ್ರಾರಂಭ. ~ತೆ(ದೆ)ನೆ
= ೧. ಮೊದಲನೆಯ ಗರ್ಭ. ೨. ಎಳೆಯದಾದ
ಧಾನ್ಯದ ತೆನೆ. ~ನೀಲ = ೧. ರಾಜಾವರ್ತ
ನೆಂಬ ನೀಲರತ್ನ. ೨. ನಸು ನೀಲಿಬಣ್ಣ.

ಎಳದಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ಕೋಮಲವಾಗಿರು;
ನಳನಳಿಸು.

ಎಳದು (ನಾ). ೧. ಎಳೆತನ; ಬಾಲ್ಯ. (ಗು).

೨. ಎಳೆಯದಾದ; ಚಿಕ್ಕದಾದ. (ಅ).
೩. ಚಂಚಲವಾಗಿ.

ಎಳಮೆ(ವೆ) (ನಾ). ಎಳೆಯತನ; ಬಾಲ್ಯ.

ಎಳವಿಡು (ಕ್ರಿ). ನೇತುಹಾಕು; ಇಳಿಯುವಿಡು.

ಎಳವು ೧. = ಎಜವು. (ನಾ). ೨. ಎಳೆಯು
ವಿಕೆ; ಸೆಳೆಯುವಿಕೆ. ೩. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬರುವ
ಒಂದು ರೋಗ; ಸೆಳವು.

ಎಳಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಯಸು; ಆಪೇಕ್ಷಿಸು.

೨. ಕಡಮೆಯಾಗು; ಕುಂದು. ೩. ಯೋಚಿಸು;

ಬಗೆ. ೪. ಹರಡು; ವ್ಯಾಪಿಸು. (ನಾ).

೫. ಚಿಕ್ಕವನು; ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನವನು. (ಗು).

೬. ಎಳೆಯ; ಬಲಿಯದ.

ಎಳೆ ೧. = ಎಜೆ. ೨. ಛಾವಣಿಗೆ ಹಾಕುವ
ತೊಲೆ; ತೀರು. ೩. ಭೂಮಿ; ಧರಣಿ.

೪. = ಎಳದು. ~ಅಷ್ಟಮಿ = ಭಾದ್ರಪದ

ಶುದ್ಧ ಅಷ್ಟಮಿ. ~ಕ(ಗ)ನ್ನ = ಹುತ್ತ.

~ತಟಿ = ಆಕರ್ಷಣೆ; ಸೆಳತ. ~ತಳಲ್

= ಮೊಳಕೆಯೊಡೆ. ~ಪಾಕ = ೧. ದಾರದ

ಎಳೆಯಂತಿರುವ ಪಾಕ. ೨. ಹದಕ್ಕೆ ಬಾರದ

ಪಾಕ. ~ಹೂಟಿ = ವ್ಯವಸಾಯದ ಒಂದು

ಉಪಕರಣ; ಹಲಬೆ.

ಎಳಿತ (ನಾ). ೧. ಎಳೆಯುವಿಕೆ; ಸೆಳತ.

೨. ಆಕರ್ಷಣೆ; ಒಲವು.

ಎಳೆಯ = ಎಳದು.

ಎಱ(ಳ)ಗ = ಎಱಗ.

ಎಬ(ಳ)ತೆ (ನಾ). ಜೋಲಾಡುವಿಕೆ; ನೇತಾಡುವಿಕೆ.

ಎಬ(ಳ)ಲ್(ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಜೋಲುವಿಕೆ; ನೇತಾಡು. ೨. ಬಳಲು; ಆಯಾಸಹೊಂದು. ೩. ಬಡನಾಗು; ಕೃಶನಾಗು. ೪. ಮೇಲೆ ಬೀಳು. ೫. ಮೋಹಿಸು.

ಎಬ(ಳ)ವು (ಕ್ರಿ). ಸವರು; ಲೇಪಿಸು.

ಎಬ್ಬ(ಳ್ಳಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳು; ಆಕರ್ಷಿಸು. (ನಾ). ೨. ನೂಲಿನ ಎಳೆ; ದಾರ. ೩. ಎಳೆದ ಗುರುತು; ಜಾಡು. ~ ಕುಳಿ = ಸೆಳೆತ; ಆಕರ್ಷಣೆ.

ಎಬ್ಬ(ಳ್ಳು)ಱು (ರ,ರು,ಱು) (ಕ್ರಿ). ೧. ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಳು; ಜಾಗರಗೊಳ್ಳು. ೨. ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಿರು. ೩. ರೋಗದಿಂದ ಅಥವಾ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ಜೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳು. (ನಾ). ೪. ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಳುವುದು;

ಜಾಗೃತನಾಗಿರುವಿಕೆ. ~ ಇಕೆ = ಎಚ್ಚರ ದಿಂದಿರುವಿಕೆ; ಜಾಗರೂಕತೆ.

ಎಬ್ಬ(ಳ್ಳ)ರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಎದ್ದು ಬರು; ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರು. ೨. ದಂಡೆತ್ತಿ ಬರು; ಮುತ್ತು.

ಎಬ್ಬ(ಳ್ಳ)ರ (ನಾ). ಉನ್ನತಿ; ಏಳಿಗೆ; ಎತ್ತರ. ಎಬ್ಬ(ಳ್ಳ)ರವು (ನಾ). ಎದ್ದು ಬರುವುದು; ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಸೇರುವುದು.

ಎಬ್ಬು(ಳ್ಳು) (ನಾ). ೧. ಬಸವ; ಎತ್ತು. ೨. ಮಂಜದ ನೇಯ್ಗೆಯ ನುಲಿ. ೩. ಬರೆಹ; ಅಕ್ಷರ.

ಎಬ್ಬ(ಳ್ಳು)ತ್ತು (ನಾ). ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ; ಎಪ್ಪತ್ತು.

ಎಬ್ಬು(ಳ್ಳು,ಬ್ಬು). (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಬ್ಬಿಸು; ಎಬ್ಬು. ೨. ಅಟ್ಟು; ಓಡಿಸು. ~ ಅಟ್ಟು = ಬೆನ್ನಟ್ಟು; ಹಿಂಬಾಲಿಸು.

ಏ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ವರ್ಣ.

ಏಂಕು (ಕ್ರಿ). ಬಿಕ್ಕಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅಳು; ಏಡು.

ಏಕ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ; ಒಂದು.

೨. ಒಂಟಿ; ಒಬ್ಬ ಒಂಟಿ ಗ. ~ಅಂತ =

೧. ಗುಟ್ಟಾದ ಸ್ಥಳ. ೨. ಕಿವಿಮಾತು;

ರಹಸ್ಯ. ೩. ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆ. ೪. ಒಂಟಿ

ಯಾದ. ೫. ಗುಟ್ಟಾದ. ೬. ಒಂದೇ ವಸ್ತು

ವಿನ ಮೇಲೆ ಗಮನ ಹರಿಸಿದ. ~ಅಗ್ರ

= ೧. ಏಕಾಗ್ರತೆ. ೨. ಒಂದೇ ಗುರಿಯುಳ್ಳ.

~ಅವಲಿ(ಳಿ) = ೧. ಒಂದೆಳೆಯ ಸರ;

ಎಕ್ಕಾವಳಿ. ೨. (ಕಾವ್ಯಮಾ) ಒಂದು

ಅಲಂಕಾರ. ~ಕುಂಡಲ = ೧. ಒಂದೇ

ಕುಂಡಲವನ್ನು ಉಳ್ಳವನು. ೨. ಕುಬೇರ.

೩. ಬಲರಾಮ. ~ಗುರು = ೧. ಒಬ್ಬನೇ

ಒಬ್ಬ ಗುರು. ೨. ಒಬ್ಬ ಗುರು ವಿನ ಬಳಿ

ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿದವರು; ಸಹಾಧ್ಯಾಯಿ.

~ಗ್ರಾಹಿ = ಒಂದೇ ಸೆಟ್ಟು ಹಿಡಿದವನು;

ಹಟನಾದಿ. ~ಜೀವ = ೧. ಒಂದೇಜೀವ.

೨. ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾದುದು. ~ತಾನ

= ೧. ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತ; ಒಮ್ಮನಸ್ಸು. ೨. ಒಂದೇ

ಶ್ರುತಿ. ೩. ಒಂದೇ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ಗಮನ

ವಿಟ್ಟು. ~ದಂತ = ಗರ್ಜೆ. ~ದೃಷ್ಟಿ

= ೧. ಒಂದೇ ನೋಟ. ೨. ಒಕ್ಕಣ್ಣ.

೩. ಕಾಗೆ. ~ವೇಣಿ = ೧. ಒಂದೇ ಜಡೆ

ಯುಳ್ಳವಳು. ೨. (ಪತಿವಿರಹಸೂಚಕವಾಗಿ)

ಜಡೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಳು.

ಏಕತ್ರ (ಅ). ಒಂದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ.

ಏಕತ್ವ (ನಾ). ೧. ಒಂದೇ ಒಂದಾಗಿರುವಿಕೆ.

೨. ಹೋಲಿಕೆ; ಸಾಮ್ಯ.

ಏಕಮೇವ (ಗು). ಒಂದೇ ಒಂದಾದ.

ಏಕಾನಿಕಿ (ಅ). ಒಮ್ಮೆಲೇ; ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ.

ಏಕಾಂಗಿ (ನಾ). ೧. ಒಬ್ಬಂಟಿಗ; ಏಕಾಕಿ.

೨. ಏಕಪಕ್ಷೀಯವಾದುದು.

ಏಕಾಕಿ = ಏಕಾಂಗಿ.

ಏಕಾದಶ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ;

ಹನ್ನೊಂದು. (ಗು). ೨. ಹನ್ನೊಂದನೆಯ.

ಏಕಾದಶಿ (ನಾ). ಚಾಂದ್ರಮಾನವ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ತಿಥಿ.

ಏಕಾಹ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ದಿನಸ ಕಾಲ.

೨. ಸತ್ತವರಿಗೆ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ದಿನ

ಮಾಡುವ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆ.

ಏಕೀಕರಣ (ನಾ). ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದು;

ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿಸುವುದು.

ಏಕೀಭವಿಸು (ಕ್ರಿ). ಒಂದಾಗು; ಒಟ್ಟಾಗು.

ಏಕೀಭೂತ (ಗು). ಒಂದಾದ; ಒಟ್ಟಾಗಾದ.

ಏಕದಿಸು (ಕ್ರಿ). ಒಳಿರಿಕೆ ಬರು; ಅಸಹ್ಯವಾಗು.

ಏಕಳ್ (ಅ). ೧. ಯಾವಾಗ; ಯಾವಕಾಲ

ದಲ್ಲಿ. ೨. ಯಾವಾಗಲೂ; ಸದಾಕಾಲ.

ಏಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಾಗಿಸು; ನಿಭಾಯಿಸು.

೨. ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗು. ೩. ಬೇಯು;

ಸುಡು. ೪. = ಏಡು.

ಏಚುಪೇಚು (ನಾ). ಮುಚ್ಚುಮರೆ.

ಏಟು (ನಾ). ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು. ~ಪಾವುಡೆ

= ಒಂದು ರಾಜಚಿಹ್ನೆ.

ಏಡ (ನಾ). ೧. ಕಿವುಡ. ೨. ಕಾಡು ಕುರಿ.

~ಮೂಕ = ೧. ಕಿವುಡ ಮತ್ತು ಮೂಕ.

೨. ಮೂರ್ಖ; ದಡ್ಡ. ೩. ಕುರುಡ.

ಏದಿ (ನಾ). ನಳ್ಳಿ; ಎಸಡಿ. ~ಹುಣ್ಣು

= ದುರ್ಮಾಂಸ ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೋಗ;

ಕ್ಯಾನ್ಸರ್.

ಏದಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅವಹೇಳನ ಮಾಡು; ನಿಂದಿಸು.

ಏಡು (ನಾ). ೧. ಸಮಯ; ಕಾಲ. ೨. ಮಚ್ಚೆ;

ಗುರುತು.

ವಿಡೂಕ (ನಾ). ಎಲುಬುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ನಿರ್ಮಿಸಿದ
ಗೋಡೆ.
ವಿಣ್(ಣು) (ನಾ). ಅಂಚು; ತುದಿ.
ವಿಣ (ನಾ). ಗಂಡು ಜಿಂಕೆ; ಎರಕೆ. ~ ಅಂಕ
= ಚಂದ್ರ. ~ ನಾಹನ = ನಾಯು.
ವಿಣಗೋಣ = ಎಣಗೋಣ.
ವಿಣೆ (ನಾ). ೧. ನಿಚ್ಚಣಕೆ. ೨. ಹೆಣ್ಣು ಜಿಂಕೆ.
ವಿಣೆಲು (ನಾ). ಮುಂಗಾರು ಬೆಳೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ
ದುಡು.
ವಿತ (ನಾ). ೧. ಮೇಲೇರುವಿಕೆ. ೨. (ಬಾವಿ
ಯಿಂದ) ನೀರನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತುವ ಸಾಧನ.
೩. ಬತ್ತವನ್ನು ಕುಟ್ಟುವ ಸಾಧನ. ೪. ಚಿತ್ರ
ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಬಣ್ಣ; ಮಿಶ್ರವರ್ಣ.
ವಿತಿಪ್ರೇತಿ (ನಾ). ಸರಸ ವಿರಸ; ಅನುಕೂಲ
ಪ್ರತಿಕೂಲ.
ವಿಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೇಲುಸಿರು ಬಿಡು; ಏಗು.
(ನಾ). ೨. ಮುಳ್ಳುಹಂದಿ.
ವಿನ್(ನು) (ಸ). ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಸರ್ವನಾಮ;
ಯಾವುದು.
ವಿನ (ನಾ). ಪಾಪ.
ವಿಬರಾಸಿ (ನಾ). ಅವಿವೇಕಿ; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ
ಬಾರದವನು.
ವಿರ(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಯೋಗ್ಯವಾಗು.
೨. ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳು. ೩. = ವಿಷ್ಣು. (ನಾ).
೪. ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೂಡಿದ ಆರು; ನೇಗಿಲು.
೫. ಎತ್ತಿನ ಜೊತೆ. ೬. ಎತ್ತರವಾದ ಭೂಮಿ.
~ ಇತಿ = ೧. ಉಬ್ಬರ ಮತ್ತು ಇಳಿತ.
೨. ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ. ~ ಪಡು = ೧. ಕ್ರಮ
ಗೊಳ್ಳು. ೨. ಗಾಯಗೊಳ್ಳು. ~ ಸೇರು
= ೧. ಹಕ್ಕುತಿಟ್ಟು. ೨. ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ.
೩. ತಕ್ಕದಿ ಸಮತೂಕವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.
ವಿರಂಡ (ನಾ). ಹರಳುಗಿಡ; ಔಡಲಗಿಡ.
ವಿರಣೆಗ (ನಾ). ಚಿನ್ನದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು;
ಅಕ್ಕಸಾಲೆ.

ವಿರಿ (ನಾ). ೧. ಎತ್ತರವಾದ ಕೆಟ್ಟ; ದಿಣ್ಣ.
೨. ಕೆರೆ. ~ ಹೊಡೆ = ಒಡ್ಡು ಹಾಕು.
ವಿಣ್(ರ್,ರು,ಣು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೇಲಕ್ಕೆ
ಹೋಗು; ಹತ್ತು. ೨. ಯುದ್ಧಮಾಡು;
ಮೇಲೆಬೀಳು. ೩. ಉಬ್ಬು; ಸಂತೋಷ
ಪಡು. ೪. ಗಣನೆಗೆ ಬರು. ೫. ಉಂಟಾಗು;
ಒದಗು. (ನಾ). ೬. ಗಾಯ; ಹುಣ್ಣು.
೭. ಪೆಟ್ಟು; ಹೊಡೆತ. ೮. ಯುದ್ಧ;
ಕಾಳೆಗ. ೯. ಏರುವಿಕೆ. ೧೦. ವಾಹನ.
೧೧. ಈಟಿ. ~ ಆಟಿ = ೧. ಏರುವಿಕೆ;
ಹತ್ತುವಿಕೆ. ೨. ಯುದ್ಧ; ಕಾಳೆಗ.
೩. ಪೈಪೋಟಿ; ಸ್ಪರ್ಧೆ. ~ ಇಸು
= ೧. ಮೇಲೇರಿಸು. ೨. ಮುಡಿಸು.
೩. ಹೆದೆಯನ್ನು ಬಿಗಿ. ೪. ಉಬ್ಬಿಸು;
ಹೆಚ್ಚಿಸು. ೫. ಅರೋಪಿಸು; ಅನ್ವಯಿಸು..
೬. ಪಡೆ; ಹೊಂದು.
ವಿರ್ತ (ನಾ). ಉಬ್ಬರ; ಏರಿಬರುವ ಅಲೆ.
ವಿರ್ಪಾಡು(ಟು) (ನಾ). ವ್ಯವಸ್ಥೆ; ಸಿದ್ಧತೆ.
ವಿಲಂ (ನಾ). ಹರಾಜು; ಲಿಲಾವು.
ವಿಲ(ಳ)ಕ್ಕಿ (ನಾ). ಸುವಾಸನೆಯ ಕಾಳು
ಗಳುಳ್ಳ ಕಾಯಿ. ~ ಸರ = ೧. ವಿಲಕ್ಕಿ
ಕಾಯಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸರ. ೨. ವಿಲಕ್ಕಿ
ಯಾಕಾರದ ಚಿನ್ನದ ಸರ.
ವಿವ (ನಾ). ೧. ಅನಾದರ; ತಿರಸ್ಕಾರ.
೨. ದುಃಖ; ಅಳಲು. ೩. ಹಗೆ; ವೈರ.
೪. ನಾಚಿಕೆ. ೫. ದೋಷ; ಕುಂದು.
ವಿವಂಚ (ಅ). ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ; ಅಂತೂ.
ವಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡು;
ಇಸು. (ನಾ). ೨. ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ
ಮಾಡುವುದು. ೩. ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು.
೪. ಎಷ್ಟು; ೫. ಕ್ರೈಸ್ತ ಮತಪ್ರವರ್ತಕ.
ವಿಳಿಗೆ = ವಿಷ್ಣು.
ವಿಳಿದ (ನಾ). ೧. ಅವನೂನ; ತಿರಸ್ಕಾರ.
೨. ಅಪಹಾಸಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದವನು.

ಏಳಿದಿಕೆ(ಕ್ಕೆ) (ನಾ). ೧. ಅವಮಾನದ ಸ್ಥಿತಿ;
ಹೀನಾವಸ್ಥೆ. ೨. ಅಪಹಾಸ್ಯ.
ಏಳಿಲ(ಲು) (ನಾ). ತಿರಸ್ಕಾರ; ಅವಮಾನ.
ಏಳಿಸು = ಏಡಿಸು.
ಏಬ್ಬಿ(ಳ್ಳ, ಳು, ಟು) (ಕ್ರಿ). ೧. ನಿಲ್ಲು;
ಮೇಲೇಳು. ೨. ಎಚ್ಚರವಾಗು; ನಿದ್ರೆ ತಿಳಿ.

೩. ಜೀವನವನ್ನು ಪಡೆ. ೪. ತಲೆಯೆತ್ತು;
ಉಜ್ಜೀವಿಸು. (ನಾ). ೫. ಒಂದುಸಂಖ್ಯೆ.
ಏಬ್ಬಿ(ಳ್ಳ)ಗ (ನಾ). ೧. ಟಿಗರು; ಮೇಷ.
೨. ಏಳುಬೆಟ್ಟ.
ಏಬ್ಬಿ(ಕ್ಕಿ) (ನಾ). ಮೇಲೇರು ವಿಕೆ;
ಬೆಳವಣಿಗೆ.

ಐ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಹದಿನೂರ ನೆಯ ವರ್ಣ.
 ಐಂದವ (ನಾ). ೧. ಚಾಂದ್ರಮಾನದ ತಿಂಗಳು.
 ೨. ಇಂದುವಿನ ಮಗ. ೩. ಬೆಳುದಿಂಗಳು.
 (ಗು). ೪. ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
 ಐಂದ್ರ (ಗು). ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
 ~ಜಾಲ = ಯಕ್ಷಿಣಿ ವಿದ್ಯೆ; ಗಾರುಡಿ.
 ~ಶರ = ವಜ್ರಾಸ್ತ್ರ.
 ಐಂದ್ರಕ (ನಾ). ಇಂದ್ರನ ದಿಕ್ಕು; ಪೂರ್ವ.
 ಐಂದ್ರಜಾಲಿಕ (ನಾ). ಯಕ್ಷಿಣಿವಿದ್ಯೆ ಬಲ್ಲವನು;
 ಗಾರುಡಿಗ.
 ಐಂದ್ರಿ (ನಾ). ೧. ಇಂದ್ರನ ಹೆಂಡತಿ; ಶಚಿ.
 ೨. ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕು; ಮೂಡಲು.
 ಐಂದ್ರಿಯ (ಗು). ೧. ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ
 ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೨. ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನುಳ್ಳ.
 ಐಕಮತ್ಯ (ನಾ). ಏಕಾಭಿಪ್ರಾಯ; ಒಗ್ಗಟ್ಟು.
 ಐಕಿಲ್ = ಅಯಿಲ್.
 ಐಕ್ಯ ೧. = ಐಕಮತ್ಯ. ೨. ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ
 ಒಂದಾದವನು. ೩. ಒಟ್ಟು; ಮೊತ್ತ.
 ಐಕ್ಷವ (ನಾ). ೧. ಸಕ್ಕರೆ. (ಗು). ೨. ಕಬ್ಬಿಗೆ
 ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
 ಐಚ್ಛಿಕ (ಗು). ಇಚ್ಛೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
 ಐಟು (ನಾ). ತೀವಿ; ಬಿಂಕ.
 ಐತಿಹಾಸಿಕ (ಗು). ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ;
 ಚಾರಿತ್ರಿಕ.
 ಐತಿಹ್ಯ (ನಾ). ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದಿರು
 ವುದು; ಚರಿತ್ರೆ.
 ಐದೆ = ಅಯ್ದೆ.

ಐನ್(ನು) (ನಾ). ೧. ಮುಖ್ಯ; ಪ್ರಧಾನ.
 ೨. ಸರಿ; ಶುದ್ಧ.
 ಐನಾತಿ (ಗು). ಮುಖ್ಯವಾದ; ಪ್ರಧಾನವಾದ.
 ಐಬು (ನಾ). ೧. ಕುಂದು; ಕೊರತೆ. ೨. ಪತ್ತೆ;
 ಗುರುತು.
 ಐರಾಣಿ (ನಾ). ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಬರೆದಿಡುವ
 ಗಡಿಗೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ವ್ರತ.
 ಐರಾವಣ ೧. = ಐರಾವತ. ೨. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸ.
 ಐರಾವತ (ನಾ). ಇಂದ್ರನ ಆನೆ.
 ಐಲ(ಳ)ಬಿಲ(ಳ) (ನಾ). ಕುಬೇರ.
 ಐಲು (ನಾ). ಹುಚ್ಚು; ಮುರುಳುತನ.
 ~ಪೈಲು = ೧. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದು;
 ನಾಡಾಡಿ. ೨. ಹುಚ್ಚು; ಮರುಳು.
 ಐಲೆ(ಳ)ೆಯ (ನಾ). ಕರಿಯ ಏಲಕ್ಕಿ.
 ಐವಜು (ನಾ). ೧. ಉತ್ಪನ್ನ; ಬೆಳೆ. ೨. ಬೆಲೆ;
 ಕಿಮ್ಮತ್ತು.
 ಐಶ್ವರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಪರಮಾಧಿಕಾರ.
 ೨. ಸಂಪತ್ತು; ಭಾಗ್ಯ.
 ಐಷಾರಾಮಿ (ನಾ). ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ; ಸುಖ
 ಜೀವನ.
 ಐಸಲೆ (ಅ). ಅಷ್ಟೇ; ಅಲ್ಲವೇ.
 ಐಸಾಯಿ (ನಾ). ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮದವನು.
 ಐಸಿರಿ = ಐಶ್ವರ್ಯ.
 ಐಸುಫೈಸು (ನಾ). ಪ್ರಶಸ್ತವಾದುದು;
 ವಿಸ್ತಾರವಾದುದು.
 ಐಹಿಕ (ನಾ). ೧. ಇಹಲೋಕ. (ಗು).
 ೨. ಇಹಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ;
 ಲೌಕಿಕವಾದ.

ಒ (ನಾ). ೧. ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ವರ್ಣ. (ಅ). ೨. ಅನುಕರಣಾವ್ಯಯ.

ಒಂಟಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು. ೨. ಒಬ್ಬ; ಏಕಾಕಿ. ೩. ಏಕಾಕಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ; ಏಕಾಂಶ. ೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಿವಿಯ ಅಭರಣ; ಹತ್ತಕಡುಕು.

ಒಂಟು (ಕ್ರಿ). ಸರಿಹೊಂದು; ಒಗ್ಗು.

ಒಂಟಿ (ನಾ). ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ.

ಒಂಡು (ನಾ). ಕೆಸರು; ರಾಡಿ.

ಒಂಡೆ (ನಾ). ೧. ಒಡ್ಡು; ಕಟ್ಟೆ. ೨. ಸೊಂಟ; ಹೊಂಕ.

ಒಂತು (ನಾ). ೧. ಬಾರಿ; ಸರದಿ. ೨. ಭಾಗ; ಅಂಶ.

ಒಂದರಿ = ಒನಲಿ.

ಒಂದು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೂಡು; ಸೇರು. ೨. ಪಡೆ; ಹೊಂದು. (ನಾ). ೩. ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುವಿಕೆ. ೪. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ; ಏಕ.

ಒಂಬತ್ತು (ನಾ). ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ; ನವ.

ಒಕ್ಕಂದಿ (ನಾ). ೧. ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಕರು ಹಾಕುವ ಹಸು. ೨. ಒಂದು ಕರುವನ್ನು ಹಾಕಿದ ಹಸು.

ಒಕ್ಕಣಿಕೆ ೧. = ಒಕ್ಕಣೆ. ೨. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ; ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವಿಕೆ.

ಒಕ್ಕಣೆ (ನಾ). ಪೈರಿನಿಂದ ಕಾಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸ; ಒಕ್ಕುವಿಕೆ.

ಒಕ್ಕತನ (ನಾ). ಕೂಡಿ ಬಾಳುವೆ ಮಾಡುವುದು.

ಒಕ್ಕರೆ (ನಾ). ಕೊಳ; ಪುಷ್ಕರಿಣಿ.

ಒಕ್ಕಲ್ (ಲು) (ನಾ). ೧. ಒಕ್ಕುವಿಕೆ; ಒಕ್ಕಣೆ. ೨. ಮನೆ; ವಾಸಸ್ಥಳ. ೩. ಮನೆತನ; ಕುಲ. ೪. ಬೇಸಾಯಗಾರ; ರೈತ. ೫. ನಿವಾಸಿ;

ಪ್ರಜೆ. ೬. ಬಾಡಿಗೆದಾರ; ಗುತ್ತಿಗೆದಾರ. ೭. ಒಕ್ಕು = ೧. ಬಡಿ; ಹೊಡೆ. ೨. ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿಸು. ೩. ನೆಲಸು; ಬೀಡುಬಿಡು.

ಒಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಯಿಂದ ಕಸಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸು. ೨. = ಒಟ್ಟು. (ನಾ). ೩. ಒಕ್ಕುವಿಕೆ; ಕಣಗೆಲಸ. ೪. ಮುಖಾಂತರ ಸೂಚನೆ; ಶಕುನ.

ಒಗ(ಂ)ಟು(ಟಿ) (ನಾ). ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಾಗದ ಮಾತು; ಪ್ರಹೇಳಿಕೆ.

ಒಗಡು (ಕ್ರಿ). ಕಾರು; ಕಕ್ಕು. ೧. ಇಸು = ೧. ವಾಂತಿಮಾಡು; ಕಕ್ಕು. ೨. ಹೊರಸೂಸು; ಉಗುಳು. ೩. ಹೇಸಿಕೆಯಿಸು.

ಒಗತನ = ಒಕ್ಕತನ.

ಒಗರ(ರು,ಚು) (ನಾ). ೧. ಪದ್ರಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಕಷಾಯ. ೨. ಅಪಕ್ವವಾದುದು. ೩. ಅಹಂಕಾರ. ೪. ಅಡಕೆ = ಬೇಯಿಸದ ಅಡಕೆ; ಸೊಕ್ಕಡಕೆ.

ಒಗಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಎಸೆಯುವಂತೆ ಮಾಡು; ಬಿಸಾಡು. ೨. ಸೇರು; ಒಗ್ಗು.

ಒಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊರಸೂಸು; ಚೆಲ್ಲು. ೨. ಹರಡು; ಅವರಿಸು. (ನಾ). ೩. ಹೊರಹೊಮ್ಮುವಿಕೆ. ೪. ಉತ್ಸಾಹ. ೫. ಮಿಗೆ = ೧. ಅಧಿಕ; ಹೆಚ್ಚಳ. ೨. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ.

ಒಗೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹುಟ್ಟು; ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳು. ೨. ನೆಗೆ; ಹಾರು. ೩. ಎಸೆ; ಬಿಸಾಡು. ೪. ಹೊಡೆ; ಕುಟ್ಟು. ೫. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೊಳೆ; ಸೆಣೆ. (ನಾ). ೬. ಒಗೆಯುವಿಕೆ; ಒಗೆತ. ೭. ಇಸು = ೧. ಹುಟ್ಟಿಸು. ೨. ಬಿಸಾಡು.

ಒಗ್ಗಟ್ಟು (ನಾ). ಏಕ; ಏಕಮತ್ಯ.

ಒಗ್ಗರ (ನಾ). ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು.

ಒಗ್ಗರಣೆ (ನಾ). ೧. (ಅಹಾರದಲ್ಲಿ ರುಚಿ ಹುಟ್ಟಿಸಲು) ಸಂಚಾರ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಕರಿದು ಕೂಡಿಸುವುದು. ೨. ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು.

ಒಗ್ಗರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಗ್ಗರಣೆ ಹಾಕು. ೨. ಹುರಿದುಬಿಡು; ಧ್ವಂಸಮಾಡು.

ಒಗ್ಗಟ್ಟು ೧. = ಒಟ್ಟು. ೨. ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗು. ೩. ಜಾಣು; ನೀಡು. ೪. ಪರವಶ ವಾಗು. ೫. ಸಂಶೋಧಿಸು. ೬. ತೊದಲು; ಬಿಕ್ಕು.

ಒಗ್ಗಟ್ಟೆತ (ನಾ). ೧. ಮೀಸಲು; ಮುಡಿಪು. ೨. ನಿಶ್ಚಿತ. ೩. ಹಿತವಾದುದು. ೪. ಸಾಮರಸ್ಯ; ಐಕ್ಯ. ೫. ಅಜ್ಞುಕಟ್ಟು. ೬. ನಿರ್ಕಳಾಲ.

೭. ಸೆನ್ನುದಿ; ಸೌಖ್ಯ. ೮. ಅಂದ; ಸೊಬಗು. ೯. ಅತಿಶಯ; ಹೆಚ್ಚಳ. ೧೦. ಒಪ್ಪಿಸುವಿಕೆ. ೧೧. ಅವಕಾಶ; ಆಸ್ಪದ. (ಅ).

೧೨. ಒಂದೇ ಸಮನೆ. ೧೪. ಕೂಡಲೆ.

೧೫. ಸ್ವಲ್ಪಮಾ. ೧೬. ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದವರೆಗೆ.

ಒಗ್ಗಟ್ಟೆಯ (ನಾ). ೧. ಹೊಂದಾವಣೆ; ಸ್ನೇಹ.

೨. ಅಪಮಾನ; ಸೋಲು. ೩. ವಿಳಿಗೆ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ.

ಒಗ್ಗಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ತುಸು ಹೊತ್ತು; ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ.

೨. ಒಂದು. ೩. ಸ್ವಲ್ಪ; ತುಸು.

ಒಗ್ಗಟ್ಟೆ (ನಾ). ೧. ಬಿಟ್ಟದ ರೂರಿ; ಅಜ್ಞ.

೨. ಒಂದು ರಾಜಚಿಹ್ನೆ. ~ ಇಸು = ಸ್ತನಿಸು; ಉಕ್ಕು.

ಒಗ್ಗಟ್ಟು (ನಾ). ತೇವ; ಒಪ್ಪೆ.

ಒಗ್ಗಟ್ಟರು (ನಾ). ಒಣಕಲು; ಹೆಕ್ಕಳಿ.

ಒಗ್ಗಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಕಪ್ಪು; ಕಾಣಿಕೆ. ೨. ಒತ್ತೆ.

೩. = ಒಟ್ಟಿ.

ಒಗ್ಗಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಅತಿಶಯ; ಮೇಲ್ಮೆ.

೨. ಸಮೂಹ; ರಾಶಿ. ೩. ಪರಾಕ್ರಮ.

೪. ಅನೇಕ; ರಭಸ. ೫. ಸಹನೆ;

ಸಮಾಧಾನ.

ಒಟ್ಟಾರೆ (ಅ). ೧. ಇಡಿಯಾಗಿ; ಪೂರ್ತಿ ಯಾಗಿ. ೨. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ.

ಒಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ಅಂಚು; ತುದಿ. ೨. ಮೊಂಡ; ಹಟೆನಾರ. ೩. ಅವಯವಗಳ ಸೇಕ.

ಒಟ್ಟಿಗೆ (ಅ). ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ.

ಒಟ್ಟಿಲ್ (ಅ) (ನಾ). ರಾಶಿ; ಗುಂಪು.

ಒಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೂಡಿಸು; ರಾಶಿಮಾಡು.

೨. ತುರುಕು; ತುಂಬು. ೩. ಕೂಡು;

ಸೇರು. (ನಾ). ೪. ರಾಶಿ; ಗುಂಪು.

೫. ಮೊಳೆ; ಅಂಕುರ. ೬. ಮೊತ್ತ.

ಒಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ನೀಳು; ಹೋಳು.

೨. = ಒಂಟೆ.

ಒಡ = ಒಡಂ. ~ವು(ವು)ಟ್ಟು = ೧. ಜೊತೆ ಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟು. ೨. ಸಹೋದರ ಅಥವಾ ಸಹೋದರಿ.

ಒಡಂ (ಅ). ೧. ಸಹಿತವಾಗಿ; ಜೊತೆಯಾಗಿ.

೨. ಕೂಡಲೆ. ~ಪ(ಬ)ಡು = ೧. ಅನುಮತಿ

ಕೊಡು; ಒಪ್ಪು. ೨. ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗು;

ಅನ್ವಯವಾಗು. ೩. ರುಚಿಸು; ಸೇರು.

೪. ಒಪ್ಪುವಿಕೆ; ಸಮ್ಮತಿ. ೫. ಹೊಂದಿಕೆ.

೬. ಮೋಲಿಕೆ.

ಒಡಕಲು (ನಾ). ೧. ಒಡೆದಿರುವಿಕೆ; ನುಚ್ಚು.

(ಗು). ೨. ನುಚ್ಚಾದ; ತರಿಯಾದ.

ಒಡಕು (ನಾ). ೧. ಬಿರುಕು; ನೀಳು.

೨. ಒಡೆದ ಭಾಗ; ಜೊರು. ೩. ಮನಸ್ತಾಪ;

ಜಗಳ. ~ದನಿ = ೧. ಇಂಪಿಲ್ಲದ ಧ್ವನಿ;

ಕೆಟ್ಟ ಧ್ವನಿ. ೨. ಕೆಟ್ಟಸುದ್ದಿ.

ಒಡಗು (ನಾ). ೧. ಒಡಕು; ಭೇದ. ೨. ಸಣ್ಣ

ಕಾಲು; ಪಿಕ್ಕ ಕಾಲು.

ಒಡತಿ (ನಾ). ಯಜಮಾನಿ; ಸ್ವಾಮಿನಿ.

ಒಡನೆ = ಒಡಂ.

ಒಡೆಪು (ನಾ). ೧. ಒಡೆದಿರುವಿಕೆ; ಒಡಕು.

೨. ಒಗಟೆ; ಸಮಸ್ಯೆ.

ಒಡಮೆ(ನೆ)(ನಾ). ೧. ಅಭರಣ. ೨. ಐಶ್ವರ್ಯ.

ಒಡರ್(ರು)

ಒಡರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಾಡು; ರಚಿಸು.

೨. ಒದಗು; ಉಂಟಾಗು. ೩. ನೀಗು.

೪. ತೊಡಗು; ಕೈಕೊಳ್ಳು.

ಒಡರ್ಚು ೧. = ಒಡರ್. ೨. ಪ್ರಯತ್ನಿಸು.

೩. ಒದಗಿಸು. ೪. ನೀಡು.

ಒಡಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ಶರೀರ; ಮೈ.

೨. ಹೊಟ್ಟೆ. ೩. ಅಂಚು, ಸೆರಗುಗಳನ್ನುಳಿದ

ಸೀರೆಯ ಭಾಗ. ~ಅಗು = ೧. ಆಶ್ರಯ

ವಾಗು. ೨. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳು. ~ಇಚ್ಛೆ

= ೧. ಒಡಲಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು; ಮಗ.

೨. ಮನ್ಮಥ; ಕಾಮ. ~ಉರಿ = ೧. ಕಳವಳ;

ದುಃಖ. ೩. ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು.

ಒಡೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸೀಳು; ಬಿರಿ. ೨. ಚೂರು

ಮಾಡು; ಪುಡಿಮಾಡು. ೩. ಹೊರಬರು;

ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳು. ೪. ಬೇರ್ಪಡಿಸು.

೫. ಸ್ವರೂಪ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗು. ೬. ಬಿಚ್ಚು;

ತೆರೆ. ೭. ಅರ್ಥ ಹೇಳು. ೮. ಬೇರೆಯಾಗು;

ಬೇರ್ಪಡು. (ನಾ). ೯. ಒಡೆದಿರುವಿಕೆ.

೧೦. ಮುರಿದ ವಸ್ತು. ೧೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ

ತಿಂಡಿ; ವಡೆ. ೧೨. ಪ್ರಭು; ಒಡೆಯ.

(ಪ್ರ). ೧೩. ಪಕ್ಷಾರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ

ಪ್ರತ್ಯಯ.

ಒಡೆತ (ನಾ). ೧. ಒಡೆಯುವಿಕೆ. ೨. ನರಗಳ

ತುಡಿತದಿಂದಾಗುವ ನೋವು.

ಒಡೆಯ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಭು; ಯಜಮಾನ.

೨. ಉಳ್ಳವನು; ಹೃದಯಂತ. (ಪ್ರ).

೩. ಉಳ್ಳ; ಇರುವ.

ಒಡ್ಡ (ನಾ). ೧. ಕಲ್ಲು, ಮಣ್ಣು ಕೆಲಸ

ಮಾಡುವವನು. ೨. ಒರಟು ಕೆಲಸ

ಮಾಡುವವನು. ೩. ಮೂರ್ಖ; ದಡ್ಡ.

೪. ರಾಶಿ; ಗುಂಪು. ೫. ಜೂಜಿನ ಸಣದ

ದ್ರವ್ಯ.

ಒಡ್ಡಣ = ಒಡ್ಡವಣ.

ಒಡ್ಡವೆ (ನಾ). ವಿನ್ಯಾಸ; ರಚನಾಕ್ರಮ.

ಒಡ್ಡವಣೆ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ರಾಶಿ.

೨. ಸನ್ನಾಹ; ಸಜ್ಜು. ೩. ಪಡೆ; ಸೈನ್ಯ.

೪. ಯುದ್ಧರಂಗ. ೫. ಒಡ್ಡುವಿಕೆ.

ಒಡ್ಡಾರ (ನಾ). ೧. ಸಮಸ್ಯೆ; ಸ್ಪರ್ಧೆ.

೨. ನಿರೋಧ; ಹಗೆತನ.

ಒಡ್ಡಿ (ನಾ). ೧. ಜೂಜಿಗೆ ಒಡ್ಡುವ ಪಣ.

೨. ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಮಾತು. ೩. ದೊಡ್ಡಿ.

೪. ನಾಲ್ಕರ ಗುಂಪು; ಚತುಷ್ಟ.

ಒಡ್ಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅರ್ಪಿಸು; ಈಡುಮಾಡು.

೨. ಎದುರಿಸು; ಪ್ರತಿಭಟಿಸು. ೩. ಎದುರಿಗೆ

ಹಿಡಿ; ಮುಂದಿಡು. ೪. ಉಬ್ಬು; ಮೇಲೇಳು.

೫. ವ್ಯಾಹರಚನೆ ಮಾಡು. ೬. ಹಾಯಿಸು.

೭. ಚಾಚು. (ನಾ). ೮. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

೯. ವ್ಯಾಹ; ಸೈನ್ಯ. ೧೦. ಅಡ್ಡಗಟ್ಟೆ.

೧೧. ನೀರು ನಿಂತಿರುವ ಕಟ್ಟೆ. ೧೨. ಜೂಜಿ

ನಲ್ಲಿ ಒಡ್ಡುವ ಪಣ. ೧೩. ಕಣದಲ್ಲಿ

ತುಳಿಸಲು ಹಾಕಿದ ಧಾನ್ಯದ ತೆನೆ. ೧೪. ತೀವಿ;

ಬೆಡಗು. ೧೫. ಅಂದ; ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು.

ಒಡ್ಡೋಲಗ (ನಾ). ದರ್ಬಾರು; ಸಭೆ.

ಒಡ್ಡಾಣ (ನಾ). ನಡುವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ

ಪಟ್ಟಿ; ಡಾಬು.

ಒಣ = ಒಣಗು. ~ವ್ಯವಸಾಯ = ಖುಷ್ತಿ.

ಒಣಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಆರಿಹೋಗು; ಶುಷ್ಕ

ವಾಗು. (ನಾ). ೨. ಒಣಗಿಸುವಿಕೆ;

ತೋಷಣ.

ಒಣರ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಭಾವಿಸು; ತಿಳಿ. ೨. ಹೇಳು;

ನಿರೂಪಿಸು. ೩. ಕೂಡು; ಸೇರು.

ಒತ್ತಂಬ (ನಾ). ೧. ಒತ್ತುವಿಕೆ; ಬಲಾತ್ಕಾರ.

೨. ಸಮೂಹ; ಮೊತ್ತ. ೩. ಭಾರ. ~ಇಸು

= ೧. ಪೋಷಾಹ ಹೊಂದು. ೨. ಕೂಡಿ

ಬರು. ೩. ಹೆಚ್ಚಾಗು.

ಒತ್ತಡ (ನಾ). ೧. ಒತ್ತುವಿಕೆ; ಭಾರ.

೨. ಉಗಿಯ ಕಾವು ಕೊಡುವುದು.

೩. ಹೆಚ್ಚಳ; ಅಧಿಕ್ಯ.

ಒತ್ತಮಿಸು (ಕ್ರಿ). ಮೀರು; ಅತಿಕ್ರಮಿಸು.
 ಒತ್ತರೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದೇ ರೀತಿ. ೨. ಒಂದು
 ಸಾಲು. ೩. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ. ೪. ವೇಗ;
 ಒತ್ತಡ. ~ ಇಸು = ೧. ಒಂದುಕಡೆಗೆ ತಳ್ಳು.
 ೨. ಕಡೆಗಣಿಸು. ೩. ನಿವಾರಿಸು. ೪. ಮುತ್ತು;
 ಕವಿ. ೫. ಸೀಳು; ಒಡೆ. ೬. ಹಿಂಬಾಲಿಸು;
 ಜೊತೆಗೂಡು. ೭. ಸೇರಿಸು; ಒಟ್ಟು.
 ೮. ಹೆಚ್ಚಾಗು. ೯. ಹಾಯು; ನುಗ್ಗು.
 ೧೦. ಕಿಕ್ಕಿರಿ; ಸಂದಣಿಸು. ೧೧. ಅಲುಗಾಡು.
 ಒತ್ತು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಕ್ರಮಿಸು; ಮುತ್ತು.
 ೨. ಚುಚ್ಚು; ತಿವಿ. ೩. ಚುಚ್ಚಿ ಮಾತನಾಡು.
 ೪. ನೂಕು; ತಳ್ಳು. ೫. ಉಡು; ಬಾರಿಸು.
 ೬. ಅದುಮು; ಹಿಸುಕು. ೭. ಬಳಿ; ಲೇಪಿಸು.
 ೮. ಕಾಡು; ಪೀಡಿಸು. ೯. ಒರಸು; ಕಳೆ.
 ೧೦. ಅಪ್ಪು; ಅಲ್ಲಿಗಿಸು. ೧೧. ಕುಟ್ಟು;
 ಬಡಿ. ೧೨. ಮುಂದುವರಿ; ಸಾಗು.
 ೧೩. ಹೇರು; ಭಾರಹಾಕು. (ನಾ).
 ೧೪. ಒತ್ತಡ; ಅದುಮುವಿಕೆ. ೧೫. ಸ್ಪರ್ಶ;
 ಸೋಕು. ೧೬. ನದಿಯ ತೀರ. ೧೭. ಸಮಾಪ;
 ನೆರೆ. ೧೮. ದಟ್ಟವಾದುದು. ೧೯. ರಾಶಿ;
 ಗುಂಪು. ೨೦. ಆಸರೆ; ಅವಲಂಬನೆ. ~ ಆಯ
 = ನಿರ್ಬಂಧ; ಬಲವಂತ. ~ ಆಸೆ
 = ಸಹಾಯ; ನೆರವು. ~ ಯಂತ್ರ = ಅಚ್ಚು
 ಮಾಡುವ ಯಂತ್ರ.
 ಒತ್ತೆ (ನಾ). ೧. ಅಧಾರವಾಗಿ ಕೊಡುವ ವಸ್ತು;
 ಆಡವು. ೨. ಸೂಳೆಯರಿಗೆ ತೆರುವ ಹಣ.
 ಒದಗಣೆ (ನಾ). ಸಿಗುವಿಕೆ; ಲಭಿಸುವಿಕೆ.
 ಒದಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಉಂಟಾಗು; ದೊರಕು.
 ೨. ನೆರವಾಗು. ೩. ಸ್ಪರ್ಶಕ್ಕೆ ಸರಿ.
 ೪. ಸಾಕಾಗು. ೫. ಸೇರು; ಬಳಿಗೆ ಹೋಗು.
 ೬. ಮುಂದಾಗು. ೭. ವಶವಾಗು. (ನಾ).
 ೮. ದೊರೆತುದು; ಲಭ್ಯ. ೯. ರಕ್ಷೆ;
 ನೆರವು.
 ಒದಡು = ಒಸಡು.

ಒದಲು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಭುಜಾಸ್ಥಿ ಲನೆ
 ಮಾಡು; ಕೈಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟು. ೨. ಕೊಡು;
 ಜಾಡಿಸು. ೩. ಅಲುಗಾಡು; ನಡುಗು.
 ೪. ನಿಂದಿಸು; ತಿರಸ್ಕರಿಸು. ೫. ಕಿರುಚು;
 ಗರ್ಜಿಸು. ೬. ಉಚ್ಚರಿಸು. ೭. ಮೋಸದ
 ಮಾತನಾಡು. ~ ಆಡು = ೧. ಚಡಪಡಿಸು;
 ಒದ್ದಾಡು. ೨. ನಡುಗು. ೩. ಕೂಗಾಡು.
 ಒದವಿ (ನಾ). ಕೊಡುಗೆ; ದಾನ.
 ಒದವು(ಹು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಉಂಟಾಗು;
 ಬದಗಿಬರು. ೨. ತೋಡು; ಬಗಿ. ೩. ಸಿದ್ಧ
 ವಾಗು; ಅಣೆಯಾಗು. ೪. ಏಳಿಗೆ ಹೊಂದು.
 ೫. ಗುಂಪಾಗು. ೬. ಫಲಿಸು; ಸಿದ್ಧಿಸು.
 ೭. ಸಲಹು; ಕಾಪಾಡು. (ನಾ).
 ೮. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ; ಏಳಿಗೆ. ೯. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.
 ೧೦. ನೆರವು; ಸಹಾಯ. ೧೧. ಕೊಡುವಿಕೆ;
 ಜೋಡಣೆ. ೧೨. ಉಂಟಾಗುವಿಕೆ; ಪ್ರಾಪ್ತಿ.
 ಒದೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ತುಳಿ; ಮೆಟ್ಟು. ೨. ತಳ್ಳು;
 ನೂಕು. ೩. ಚಿಮ್ಮಿಬರು. ೪. ಅಪ್ಪಳಿಸು;
 ಕೊಚ್ಚು. (ನಾ). ೫. ಒದೆಯುವಿಕೆ.
 ೬. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯ ಆಧಾರ, -ಆಸರೆ.
 ಒದೆತ (ನಾ). ೧. ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದೆಯುವಿಕೆ.
 ೨. ಬಲವಾದ ಪೆಟ್ಟು.
 ಒದ್ದೆ (ನಾ). ನೆನದಿರುವುತ್ತು; ತೇವ.
 ಒನಕೆ (ನಾ). ಬತ್ತ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು
 ಕುಟ್ಟುವ ಸಾಧನ; ಮುಸಲ.
 ಒನಪು (ನಾ). ಬೆಡಗು; ಲಿನ್ನಾಣ.
 ಒನಲ್(ಲು) (ಕ್ರಿ). (ಅವಮಾನದಿಂದ)
 ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಸಿಟ್ಟಿಗೆಳೆಕು.
 ಒನಲಿ (ನಾ). ಒಂದರಿ; ಜರಡಿ.
 ಒನೆ (ಕ್ರಿ). ೧. (ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು) ಶುದ್ಧಿ
 ಮಾಡು, -ಹಸನುಮಾಡು. ೨. ಅಲುಗಾಡು;
 ತೂಗಾಡು. ೩. ಅಲುಗಾಡಿಸು.
 ಒಪ್ಪ (ನಾ). ೧. ಸಮ್ಮತಿ; ಒಪ್ಪಿಗೆ. ೨. ಸಹಿ;
 ರುಜು. ೩. ಒಪ್ಪುವಂತಹ ಮಾತು.

೪. ಮರುಗು ; ಕಾಂತಿ. ೫. ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ;

ಹಿರಣ. ೬. ಸ್ಥಿತಿ ; ಇರುವಿಕೆ.

ಹಿಪ್ಪಂದ (ನಾ). ಒಪ್ಪಿಗೆ ; ಕರಾರು.

ಹಿಪ್ಪಚ್ಚಿ (ನಾ). ೧. ತುಸು ; ಸ್ವಲ್ಪ.

೨. ಒಮ್ಮೆ ; ಒಂದು ಸಲ.

ಹಿಪ್ಪಾರು (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಕಡೆ. ೨. ಒಂದೇ

ಕಡೆಗೆ ಇಳಿಜಾರಾಗಿರುವ ಛಾವಣಿ.

ಹಿಪ್ಪಿತ (ನಾ). ೧. ಸಮ್ಮತಿ ; ಅನುಮೋದನೆ.

೨. ರುಜು ; ಸಹಿ.

ಹಿಪ್ಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಮ್ಮತಿಸು ; ಅಂಗೀಕರಿಸು.

೨. ಹೊಳೆ ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು. ೩. ಯೋಗ್ಯ

ವಾಗು ; ಉಚಿತವಾಗು. ೪. ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರು.

೫. ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾಗು. ೬. ಪ್ರಕಟವಾಗು ;

ಕಾಣಿಸು. (ನಾ). ೭. ಒಪ್ಪಿಗೆ ; ಸಮ್ಮತಿ.

೮. ಒಪ್ಪಿಸುವ ವಸ್ತು. ೯. ಚಿಲುವು ;

ಸೌಂದರ್ಯ. ೧೦. ಹಿರಿಮೆ ; ಗೌರವ.

ಹಿಪ್ಪುಗೆ (ನಾ). ಸಮ್ಮತಿ ; ಅನುಮೋದನೆ.

ಹಿಬ್ಬಟ್ಟು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿ ;

ಹೋಳಿಗೆ.

ಹಿಬ್ಬುಳಿ = ಹಿವುಳಿ.

ಹಿಬ್ಬೆ (ನಾ). ಒರಳಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲಕ್ಕೆ

ಹಿಡಿಯುವಷ್ಟು ಅಳತೆ ; ಇಬ್ಬೆ.

ಹಿಮ್ಮನಸ್ಸು (ನಾ). ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸು ;

ಏಕಚಿತ್ತ.

ಹಿಮ್ಮು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅನುಸರಿಸು ; ಹಿಂಬಾಲಿಸು.

೨. ಹಿಪ್ಪು ; ಹಿಡೆಂಬಡು. (ನಾ).

೩. ಮೇಳನ ; ಹೊಂದಿಕೆ. ೪. ಏಕಾಂಗಿ

ಯಾಗಿರುವಿಕೆ ; ಅಸಹಾಯಕತೆ.

ಹಿಮ್ಮೆ = ಹಿಮೆ.

ಹಿಮ್ಮೆಲೆ (ಅ). ಒಂದೇ ಸಾರಿಗೆ ; ಛಟ್ಟನೆ.

ಹಿರ್ಯ(ಯ್ಯ) (ಕ್ರಿ). ತೆಗೆದುಕೊಂಡು

ಹೋಗು ; ಸಾಗಿಸು.

ಹಿರ್ಯನೆ (ಅ). ನೆಟ್ಟನೆ ; ನೇರವಾಗಿ.

ಹಿರ್ಯಗೆ(ನೆ) (ಅ). ಮೆಲ್ಲನೆ ; ಮೃದುವಾಗಿ.

ಹಿರ್ಯಾರ (ನಾ). ೧. ಸೊಗಸು ; ಅಂಜ.

೨. ದಯೆ ; ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ. ~ ಇಸು = ೧. ಸವರು ;

ನೇವರಿಸು. ೩. ಕ್ರಮಗೊಳಿಸು.

ಹಿರ್ಯಾರಿ (ನಾ). ಬೆಡಗಿ ; ಸೊಗಸುಗಾರಿ.

ಹಿರಚು (ಗು). ವಕ್ರವಾದ ; ಒಂದು ಕಡೆಗೆ

ಮಾಲುನ. ~ ಕ(ಗ)ಣ್ಣು = ಮೆಳ್ಳುಗಣ್ಣು.

ಹಿರಪ್ಪ (ನಾ). ಉಜ್ಜುವುದು ; ತಿಕ್ಕುವುದು.

ಹಿರಲ್(ಲು,ಳ್,ಳು) ೧. = ಹಿರಲ್. (ನಾ).

೨. ಹಿರಳುಕಟ್ಟು ; ರುಬ್ಬುಗಟ್ಟು.

ಹಿರಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತೀಡು ; ತಿಕ್ಕು. ೨. ಬಟ್ಟೆ

ಯಿಂದ ಒತ್ತಿ ತೆಗೆ ; ನಿವಾರಿಸು. ೩. ಅಳಿಸು ;

ನಾಶಮಾಡು. ೪. ಲೇಪಿಸು ; ಬಳಿ.

೫. ಸೋಳು ; ತಾಗು. (ನಾ). ೬. ಹಿರಸು

ವಿಕೆ ; ಉಜ್ಜುವಿಕೆ. ೭. ಹಿಂಸೆ ; ಕಾಟ.

ಹಿರಂಗು (ನಾ). ಹಿಣಗಿದುದು ; ಹಿಣಕಲು.

ಹಿರೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೇಳು ; ನಿರೂಪಿಸು. ೨. ಬಳಿ ;

ಸವರು. ೩. ಉಜ್ಜು ; ತಿಕ್ಕು. ೪. ಪರೀಕ್ಷಿಸು.

೫. ಹೆರೆ ; ನಯಮಾಡು. ೬. = ಹಿರ.

(ನಾ). ೭. ಹೇಳಿಕೆ ; ಮಾತು. ೮. ಉಜ್ಜುವಿಕೆ.

೯. ಉಜ್ಜುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ

ಮರುಗು. ೧೦. ಗುಣದೋಷಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆ.

೧೧. ಸಾಟಿ ; ಸಮಾನ. ~ ಕ(ಗ)ಲ್(ಲ್ಲು)

= ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ತಿಕ್ಕಿ

ನೋಡುವ ಕಟ್ಟು ; ನಿಕಟ.

ಹಿರ(ರ)(೦)ಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಿಟ್ಟೆಹೋಗು ;

ಮಲಗು. ೨. ಬಾಗು ; ಬಗ್ಗು. ೩. ಸಾಯು.

೪. ಅಪುಕೊಳ್ಳು ; ನೆಮ್ಮು. (ನಾ).

೫. ಬಾಗುವಿಕೆ. ೬. ನಿತ್ಯ ; ಶಯನ.

೭. ದಿಂಬು. ~ ಮೂಡೆ = ಉದ್ದ ನೆಯ

ಹಿರಗುದಿಂಬು.

ಹಿರ(ರ)(೦)ಟು (ನಾ). ೧. ವಟವ್ವಾರಿಕನ ;

ಮೊಂಡು. ೨. ನಯನಾಜೂಳು ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.

ಹಿರ(ರ)(೦)ತೆ (ನಾ). ನೀರು ಚಿಮುಗುವ

ತಗ್ಗು ; ಒಸರು.

ಒಣ(ರ)ಪು(ಹು) (ನಾ). ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ.

ಒಣ(ರ)ಲ್(ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಪ್ರೀತಿಸು; ಮೋಹಿಸು. ೨. ಅರಚು; ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳು.

೩. ನರಳು. (ನಾ). ೪. ಪ್ರೀತಿ; ಮೋಹ.

೫. ಕೂಗಾಟ. ೬. ನರಳುವಿಕೆ.

ಒಣ(ರ)ಲೆ(ಲೆ) (ನಾ). ೧. ಗೆದ್ದಲು; ಬಿಳಿ ಇರುವೆ. ೨. ಒಸರುವಿಕೆ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಲ್ = ಅನೇಕಾಲು ರೋಗ ತಗುಲಿದ ಪಾದ.

ಒಣ(ರ)ಲ್ಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೆಚ್ಚಿಸು. ೨. ಕೂಗು.

ನಂತೆ ಮಾಡು. ೩. ಮೊಳಗು; ಧ್ವನಿಮಾಡು.

ಒಣ(ರ)ಲೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸ್ತವಿಸು; ಜಿನುಗು.

೨. ಒದ್ದೆಯಾಗು; ನೀರುರು. (ನಾ).

೩. ಕತ್ತಿಯ ಚೀಲ; ಶಸ್ತ್ರ ಕೋಶ.

~ಕ(ಗ)ಲ್ಪು = ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಶಿಲೆ.

ಒಣ(ರ)ಲ್(ಲು) (ನಾ). ಒಂದೇ ಕೊರಳು; ಏಕಾಭಿಪ್ರಾಯ.

ಒಣ(ರ)ಲ್ (ನಾ). ಏಕದಂತ; ಗಣಪತಿ.

ಒಣ(ರ)ಲ್ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ತಂಡ, -ಪಂಗಡ.

೨. = ಒಬ್ಬ.

ಒಣ(ರ)ಲ್ (ಅ) ಒಮ್ಮೆ; ಒಂದು ಬಾರಿ.

ಒಣ(ರ)ಲ್ (ನಾ). ಗುಂಪು; ಒಟ್ಟು.

ಒಣ(ರ)ಲ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಪ್ಪು; ಸಮ್ಮತಿಸು.

೨. ಬಯಸು; ಅಪೇಕ್ಷಿಸು. ೩. ಶಕ್ತನಾಗು.

೪. ಮೆಚ್ಚು; ಪ್ರೀತಿಸು.

ಒಣ(ರ)ಲ್ (ನಾ). ಸುಡುಗಾಡು; ಶ್ಮಶಾನ.

ಒಣ(ರ)ಲ್ (ನಾ). ೧. ಒಲೆತ; ತೂಗಾಟ.

೨. ಒಯ್ಯಾರ; ಬೆಡಗು.

ಒಣ(ರ)ಲ್ (ನಾ). ೧. ಬಯಕೆ; ಪ್ರೀತಿ.

೨. ಮನಸ್ಸಿನ ಪ್ರವೃತ್ತಿ. ೩. ಪಕ್ಷಪಾತ.

ಒಣ(ರ)ಲ್ (ನಾ). ೧. ಪ್ರೀತಿ; ಮೋಹ.

೨. ಆಸಕ್ತಿ; ಶ್ರದ್ಧೆ. ೩. ಉತ್ಸಾಹ.

ಒಣ(ರ)ಲ್ ೧. = ಒಲ್. (ನಾ). ೨. ಗರಿ; ಓಲೆ.

ಒಣ(ರ)ಲ್ = ಒಲ್. ~ಮದ್ದು = ವಶಮಾಡಿ

ಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು.

ಒಲೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ತೊನೆ; ತೂಗಾಡು.

೨. ಅಲ್ಲಾಡಿಸು; ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಡಿಸು. ೩. ಬಾಗು;

ಓರೆಯಾಗು. ೪. ಅಗು; ಒದಗು.

೫. ಒಪ್ಪು; ತೋರಿಸು. ೬. ನುಡಿ;

ಮಾತನಾಡು. (ನಾ). ೭. ಅಡುಗೆ ಮಾಡಲು

ಬೆಂಕಿ ಉರಿಯಿಸುವ ಸಲಕರಣೆ; ಅಶ್ರುತಕ.

೮. ತೂಗಾಟ; ಒಲೆದಾಟ. ~ಅ(ಯ)ಡುಕು

= ಒಲೆದಾಡು; ಅಡುಗೆ ಮಾಡು.

ಒಲೆ (ನಾ). ೧. ಪ್ರೀತಿ; ಅನುರಾಗ.

೨. ಅನುಗ್ರಹ; ದಯೆ.

ಒಲೆಗೆ(ನೆ) (ಅ). ಮೆಲ್ಲನೆ; ನಿಧಾನವಾಗಿ.

ಒಲೆಗೆ(ನೆ) (ನಾ). ಒದ್ದೆಯಾದ ಬಟ್ಟೆ.

ಒಣ(ರ)ಲ್ (ನಾ). ೧. ಉಪಾಧ್ಯಾಯ;

ಕಲಿಸುವವನು. ೨. ಶಿಲ್ಪಿ.

ಒಣ(ರ)ಲ್ (ನಾ). ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ವೃತ್ತಿ;

ಕಲಿಸುವಿಕೆ.

ಒಣ(ರ)ಲ್ (ನಾ). ಸೌಳು; ಚೌಳು.

ಒಣ(ರ)ಲ್ (ಕ್ರಿ). ಸಂತೋಷಪಡು; ನಲಿ.

ಒಣ(ರ)ಲ್ (ನಾ). ೧. ಶುಭ; ಮಂಗಳಕಾರ್ಯ.

೨. ಸಂತೋಷ. ೩. ಕಾಣಿಕೆ; ಉಡುಗೊರೆ.

೪. ಶುಭಸಮಾಚಾರ. ೫. ಅಹ್ವಾನ;

ಕರೆ. ೬. ಯಶಸ್ಸು; ಜಸ.

ಒಣ(ರ)ಲ್ (ನಾ). ೧. ಹಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಆಧಾರ

ವಾಗಿರುವ ಮಾಂಸಖಂಡ. ೨. ತುಟಿ.

ಒಣ(ರ)ಲ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಜಿನುಗು; ಸೋರು.

(ನಾ). ೨. ಜಿನುಗುವಿಕೆ; ಸೋರುವಿಕೆ.

೩. ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರವಾಹ. ೪. ಒರತೆ; ಚಿಲುಮೆ.

~ಕ(ಗ)ಲ್ = ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಶಿಲೆ.

ಒಣ(ರ)ಲ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಲಿ; ಮೆಚ್ಚು. ೨. ಅನುಗ್ರಹಿಸು.

೩. ಹಿಗ್ಗು; ಸಂತೋಷಪಡು. ೪. ತೋರಿಸು;

ಸೊಗಸಾಗು.

ಒಳಕೆಯ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಪಡೆ; ಹೊಂದಿರು.

೨. ಆನರಿಸು; ಒಳಕೊಳ್ಳು. ೩. ಒಲಿಸಿ

ಕೊಳ್ಳು. (ನಾ). ೪. ಅಂಗೈ. ೫. ನಷ್ಟ.

೬. ಜಿಪುಣ. ೭. ಕಳ್ಳಸು, ಬಚ್ಚಲು
 ಎಲ್ಲವೂ ಒಳಗೇ ಇರುವ ಮನೆ. ೮. ಗದ್ದೆಯ
 ಅಥವಾ ಹೊಲದ ಒಳಭಾಗ.
 ಒಳಕೊಳ್(ಳ್ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಳಗಿಟ್ಟು
 ಕೊಳ್ಳು; ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳು. ೨. ಸಮ್ಮತಿಸು;
 ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು. ೩. ಒದಗು; ಉಂಟಾಗು.
 ೪. ಒಳಸೇರು; ಅಡಕವಾಗಿರು. ೫. ಪಡೆ;
 ಹೊಂದು.
 ಒಳಗಡೆ(ನಾ). ೧. ಒಳಗಿನ ಭಾಗ, -ಪ್ರದೇಶ.
 ೨. ಅಂತರಂಗ. ೩. ದನಕರುಗಳು ಕಾಡಿನ
 ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಅಚೆ ಹೋಗದಂತೆ ಒಡ್ಡು
 ಹಾಕಿದ ಪ್ರದೇಶ.
 ಒಳಗು(ವು, ಹು) (ನಾ). ೧. ಒಳಭಾಗ.
 ೨. ಮನಸ್ಸು; ಹೃದಯ. ೩. ಗುಟ್ಟು;
 ರಹಸ್ಯ. ೪. ಅಧೀನ; ವಶ.
 ಒಳಗೆ(ಅ). ೧. ಒಳಗಡೆ. ೨. ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ.
 ೩. ಅಸ್ವರಲ್ಲಿ; ಮುಂಜೆ.
 ಒಳತೋಟಿ(ನಾ). ೧. ಅಂತಃಕಲಹ; ಒಳ
 ಜಗಳ. ೨. ಮನಸ್ಸಿನ ಹೊಯ್ದಾಟ;
 ತುಮುಲ.
 ಒಳಬೆ(ಬು) (ನಾ). ಬೆಟ್ಟದ ಕೆಳಗಿನ ಜಾಗು
 ನೆಲ.
 ಒಳಯಿ(ಂ)ಕೆ(ಅ). ಒಳಗಡೆ; ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ.
 ಒಳಲು(ರು) (ಕ್ರಿ). ಕೂಗು; ಅರಚು.
 ~ಗುದಿಗೆ = ಕುಟ್ಟಿ ಶಬ್ದ ಮಾಡಲು
 ಉಪಯೋಗಿಸುವ ದೊಣ್ಣೆ.

ಒಳಲೆ (ನಾ). ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾಲು ಮೊದಲಾದು
 ವನ್ನು ಕುಡಿಸುವ ಸಾಧನ; ಶಿಂಪೆ.
 ಒಳೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ನರತೊಡಕು; ಎಲುವಿನ
 ಕೀಲುತಪ್ಪು. (ನಾ). ೨. ಮನೆಯ ಎರಡು
 ಸೂರುಗಳೂ ಕೂಡುವ ತುದಿ.
 ಒಳ್ಳು (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯತನ; ಸದ್ಗುಣ.
 ೨. ಚೆಲುವು; ಶೋಭೆ. ೩. ತಿರುಳು;
 ಕೆಚ್ಚು. ೪. ಕ್ಷೇಮ; ಸುಖ. ೫. ಮೇಲ್ಮೈ.
 ಒಳ್ಳನೆ (ಅ). ಸುಮ್ಮನೆ; ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ.
 ಒಳ್ಳಿ (ನಾ). ಸಮೂಹ; ರಾಶಿ.
 ಒಳ್ಳಿತ್ತು(ತು) (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯದು;
 ಶ್ರೇಷ್ಠ. ೨. ಶುಭವಾದುದು; ಹಿತವಾದುದು.
 (ಗು). ೩. ಒಳ್ಳೆಯದಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ.
 (ಅ). ೪. ಅಗಬಹುದು, ಒಳ್ಳೆಯದು
 ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವ ಅವ್ಯಯ.
 ಒಳ್ಳೆ (ನಾ). ೧. ವಿಷವಿಲ್ಲದ ಹಾವು; ನೀರು
 ಹಾವು. ೨. ಕಹಿ ಪದವಲಕಾಯಿ. (ಗು).
 ೩. ಒಳ್ಳೆಯ.
 ಒಟ್ಟು(ಳ್ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಹರಿ; ಪ್ರವಹಿಸು.
 (ನಾ). ೨. ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹ.
 ಒಟ್ಟು(ಳ್ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಟ್ಟುಗೂಡು;
 ಗುಂಪಾಗು. ೨. ಒಳಗೆ ಸೇರು; ಪ್ರವೇಶಿಸು.
 ೩. ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾಗು. ೪. ರೂಢಿಯಾಗು;
 ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗು. (ನಾ). ೫. ಗುಂಪು;
 ಒಗ್ಗು. ೬. ಅತಿಪರಿಚಯ; ಹೆಚ್ಚಿನ
 ಸೇವೆ.

ಓ (ಕ್ರಿ). ೧. ಪ್ರೀತಿಸು; ಸಲಹು. (ನಾ).

೨. ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಹದಿನೈದನೆಯ ಅಕ್ಷರ.

ಓಂಕಾರ (ನಾ). ಓಂ ಎಂಬ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷರ;

ಪ್ರಣವ. ~ ಮೂರ್ತಿ = ಶಿವ.

ಓಂಗು (ಕ್ರಿ). ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಸುತ್ತಾಡು.

ಓ(ಂ)ತಿ (ನಾ). ಹಲ್ಲಿಯ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಪ್ರಾಣಿ; ಹೆಂಟೆಗೊಡ್ಡ.

ಓಂಪುಡಿ (ನಾ). ಕಡಲೆಹಿಟ್ಟಿಗೆ ಓಮನ್ನು ಹಾಕಿ ಮಾಡುವ ಕಾರದ ತಿಂಡಿ.

ಓಕ (ನಾ). ೧. ಮನೆ; ನಾಸಕ್ಕಳ. ೨. ಮೇರೆ; ಗಡಿ. ೩. ಸಂತೋಷ.

ಓಕರ = ಓಕರಿಕೆ.

ಓಕರಿಕೆ (ನಾ). ೧. ವಾಂತಿ; ವಮನ.

೨. ಜುಗುಪ್ಸೆ; ಹೇಸಿಕೆ.

ಓಕು (ನಾ). ಕೊರತೆ; ನ್ಯೂನತೆ.

ಓಕುಳಿ (ನಾ). ಉತ್ಸವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಮೈಮೇಲೆ ಎರಚುವ ಬಣ್ಣದ ನೀರು.

ಓಗಟೆ = ಬಗಂಟು.

ಓಗರ (ನಾ). ೧. ಪೂರ್ಣವಾದುದು. ೨. ಬೇಯಿ ಸಿದ ಆಹಾರ; ಅನ್ನ. ೩. ಪರಿಮಳ; ಸುಗಂಧ. ~ ಕ(ಗ)ಂಪು = ಬೆರಕೆ ಗಂಧ; ಮಿಶ್ರಗಂಧ.

ಓಘ (ನಾ). ೧. ಪ್ರವಾಹ. ೨. ರಭಸ. ೩. ಸಮೂಹ; ರಾಶಿ.

ಓಜ ೧. = ಬವಜ. ೨. ಕಾಂತಿ; ಹೊಳಪು. (ಗು). ೩. ಬೆಸಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳ; ವಿಷಮ ಸಂಖ್ಯೆಯ.

ಓಜಸ್ವಿ (ಗು). ೧. ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ. ೨. ಬಲ ವುಳ್ಳ.

ಓಜಸ್ಸು (ನಾ). ೧. ಶಕ್ತಿ; ಕೆಚ್ಚು. ೨. ಕಾಂತಿ; ಹೊಳಪು. ೩. ಪ್ರಕಟರೂಪ. ೪. ಆಧಾರ;

ನೆಲೆ. ೫. ನೀರು. ೬. ಕಾವ್ಯದ ಹತ್ತು ಶಬ್ದ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಓಜೆ (ನಾ). ೧. ಶ್ರೇಣಿ; ಸಾಲು. ೨. ಕ್ರಮ; ರೀತಿ. ೩. ವಶ; ಅಧೀನ.

ಓಟಿ(ನಾ). ೧. ಓಡುವಿಕೆ; ಪಲಾಯನ. ೨. ನಡೆ; ಶೈಲಿ. ~ ಕು(ಗು)ಳಿ = ೧. ಓಡುವುದೇ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು. ೨. ಪುಕ್ಕಲ; ಹೇಡಿ.

ಓಟಿ (ನಾ). ೧. ಬಿದಿರಿನ ಜಾತಿಯ ಒಂದು ಮರ. ೨. ಸೀಳು; ಹೋಳು. ೩. ಹಣ್ಣಿನ ಮಧ್ಯೆಯಿರುವ ಬೀಜ; ಗೊರಟೆ. ೪. ಸಿಪ್ಪೆ; ಪರಟೆ.

ಓಡ (ನಾ). ದೋಣಿ; ಹರಿಗೋಲು.

ಓಡಾರಿ (ನಾ). ಕುಂಬಾರ.

ಓಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಪಲಾಯನ ಮಾಡು; ದಾಡಾಯಿಸು. (ನಾ). ೨. ಮಡಕೆಯ ಜೊರು; ಬೋಕಿ. ೩. ಮಡಕೆ. ೪. ಹುರಿಯುವ ಹೆಂಚು. ೫. ಮಾಳಿಗೆಯ ಹೆಂಚು. ೬. ತಲೆಬುರುಡೆ; ಚಿಪ್ಪು. ೭. ಅಲ್ಪ; ಮುದ್ರ. ೮. = ಓಡ.

ಓಡೆ (ನಾ). ೧. ಸುಟ್ಟಮಣ್ಣಿನ ವರ್ತುಳ. ೨. ದವಸಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತುಂಬುವ ದೊಡ್ಡ ಮಣ್ಣಿನ ಸಾಧನ; ರಂಜಣೆಗೆ. ೩. ದೋಣೆ.

ಓಣೆ (ನಾ). ೧. ಸಾಲು; ಶ್ರೇಣಿ. ೨. ಕೇರಿ; ಗಲ್ಲಿ. ೩. ಹಳ್ಳ; ಕೊರಕಲು.

ಓತ (ನಾ). ೧. ಓಡುವಿಕೆ; ಪತನ. ೨. ಮಗ್ಗದ ಹಾಸು. ~ ಪ್ರೇರಿತ = ೧. ಹಾಸುಹೊಕ್ಕು; ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದು. ೨. ಸರಾಸರಿ. ೩. ನಿರಂತರ.

ಓತು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಾಲಾಗಿರಿಸು; ಪೇರಿಸು. (ನಾ). ೨. ಓದಿದ್ದು. ೩. ಬೆಕ್ಕು.

ಓದಕ್ಕಿ = ಓಮ.

ಹೊದನ (ನಾ). ಅನ್ನ ; ಓಗರ.

ಹೊದು (ಕ್ರಿ). ೧. ಪತನಮಾಡು. ೨. ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡು ; ಕಲಿ. (ನಾ). ೩. ಓದುವಿಕೆ.

೪. ವಿದ್ಯೆ ; ಜ್ಞಾನ. ೫. ವೇದ.

ಹೊನಾಮ (ನಾ). ೧. ಹೊನಮು ಎಂಬ ಮಂತ್ರ. ೨. ಆರಂಭ.

ಹೊಪ (ನಾ). ಪ್ರಿಯಕರ ; ನಲ್ಲ.

ಹೊಪಾದಿ (ನಾ). ೧. ಹೋಲಿಕೆ ; ಸಾದೃಶ್ಯ. (ಅ). ೨. ಹಾಗೆ ; ಅಂತೆ.

ಹೊಪು (ನಾ). ಪ್ರೀತಿ ; ಸ್ನೇಹ.

ಹೊಬಿರಾಯ (ನಾ). ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಒಬ್ಬ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ಹೊಮು(ಮು) (ನಾ). ೧. ಜೀರಿಗೆ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಬೀಜ ; ಅಜಮೋದ. ೨. ದಯೆ.

ಹೊಯರ = ಒಯ್ಯಾರ.

ಹೊಂಡಲ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಪ್ರತಿಭಟನೆ. ೨. ಒಂದು ಕಡೆಯ ಭಾರ.

ಹೊರಗಿತ್ತಿ (ನಾ). ಭಾವ ಅಥವಾ ಮೈದುನನ ಹೆಂಡತಿ ; ನೆಗೆಣ್ಣೆ.

ಹೊರಗೆ (ನಾ). ಸಮಾನ ; ಸಮವಯಸ್ಕ.

ಹೊರಣ (ನಾ). ೧. ಸಾಲು ; ಪಂಕ್ತಿ. ೨. ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟು ; ಕ್ರಮ.

ಹೊರಿಗೆ = ಹೊರಗೆ.

ಹೊರು (ಕ್ರಿ). ಚಿಂತಿಸು ; ಆಲೋಚಿಸು.

ಹೊರೆ (ನಾ). ೧. ಇಳುಕಲು ; ಇಳಿಜಾರು.

೨. ವ್ಯತ್ಯಾಸ. ೩. ಮೂಲೆ ; ತುದಿ. ೪. ಪಕ್ಕ ;

ಪಾರ್ಶ್ವ. ೫. ವಕ್ರತೆ ; ಡೊಂಕು. ೬. ಸಮಾನ ;

ಸಮವಯಸ್ಕ. ~ಆ(ಯಾ)ಗು = ೧. ವಕ್ರ

ವಾಗು. ೨. ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿ ; ಅರುಗಾಗು.

~ಕೋರೆ = ೧. ದೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ; ಲೋಪ

ದೋಷ. ೨. ವಕ್ರತೆ ; ಅಂಕುಡೊಂಕು.

ಹೊಜು(ರು)ಗುಡಿಸು (ಕ್ರಿ). ಹೊರೆಯಾಗು ; ಕುಸಿ.

ಹೊಜಿ(ರೆ) (ನಾ). ಅಗಡುತನ ; ಒರಟುತನ.

~ಆ(ಯಾ)ವು = ತುಂಟಿ ಹಸು.

ಹೊಲಗ (ನಾ). ೧. ರಾಜನ ಸಭೆ ; ದರ್ಬಾರು.

೨. ರಾಜನ ಸೇವೆ ; ಊಳಿಗ. ೩. ನಾಗಸ್ವರ

ಮೊದಲಾದ ವಾದ್ಯ. ~ಇಸು = ೧. ದರ್ಬಾರು

ಮಾಡು. ೨. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರು. ೩. ಸೇವೆ

ಮಾಡು. ೪. ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡು. ೫. ಪುಸಲಾ

ಯಿಸು. ೬. ಹಿಂಜರಿ. ೭. ನಾಗಸ್ವರ

ಮೊದಲಾದ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸು.

ಹೊಲಿ (ನಾ). ೧. ಕನ್ಯಾದಕ್ಷಿಣೆ ; ಕನ್ಯಾಶುಲ್ಕ.

೨. ಒತ್ತೆ ; ಆಧಾರ.

ಹೊಲು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಾಗು ; ತೂಗು. (ನಾ).

೨. ಒತ್ತೆ ; ಈಡು. (ಅ). ೩. ಅಂತೆ ;

ಹಾಗೆ. ~ಆಟಿ = ೧. ತೂಗಾಟ. ೨. ಉಬ್ಬು ;

ಉತ್ಸಾಹ. ~ಆಡು = ೧. ತೂಗಾಡು ;

ತೊನೆದಾಡು. ೨. ಹಿಗ್ಗು ; ನೆಲಿದಾಡು.

೩. ನೀರಾಟವಾಡು.

ಹೊಲೆ (ನಾ). ೧. ತಾಳೆಮರದ ಗರಿ, -ಎಲೆ.

೨. ಕಾಗದ ; ಪತ್ರ. ೩. ಕಿವಿಯ ಅಭರಣ.

~ಕಾ(ಗಾ)ಆ(ರ) = ಕಾಗದಪತ್ರಗಳನ್ನು

ಒಯ್ಯುವ ಆಳು ; ಅಂಜೆಯಾಳು.

~ಭಾ(ವಾ)ಗ್ಗು = ಮುತ್ತೈದೆತನ.

ಹೊವಡಿಸು (ಕ್ರಿ). ವೃದ್ಧಿಯಾಗು ; ಹೆಚ್ಚು.

ಹೊವರಿ (ನಾ). ೧. ಒಳಮನೆ ; ಕೋಣೆ.

೨. ಪಕ್ಕ ; ಮಗ್ಗುಲು. ೩. ಮುಜ್ಜುವರೆ.

ಹೊವಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅರತಿ ಬೆಳಗು.

ಹೊಷ (ನಾ). ಉರಿಯುವಿಕೆ ; ದಾಹ.

ಹೊಷಧಿ (ನಾ). ೧. ಸಸ್ಯ ; ಮೂಲಿಕೆ.

೨. ಔಷಧಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ

ಮೂಲಿಕೆ. ~ಈಶ = ಚಂದ್ರ.

ಹೊಷ್ಠ (ನಾ). ತುಟಿ ; ಬಾವ್ವಿರೆ.

ಹೊಷ್ಠ (ನಾ). ೧. ತುಟಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ

ಹುಟ್ಟುವ ಅಕ್ಷರ. (ಗು). ೨. ತುಟಿಯಲ್ಲಿ

ರುವ. ೩. ತುಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಹೊಸರ (ನಾ). ೧. ಸಮತೂಕವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ;

ಹೊರೆಯಾಗುವುದು. ೨. ಸುಳ್ಳು ; ಅಸತ್ಯ.

~ಇಸು = ೧. ಓರೆಯಾಗು ; ಅರುಗಾಗು.
 ೨. ಓರೆನಾಡು ; ತಳ್ಳು. ೩. ಹಿಂಜರಿ.
 ೪. ಜರಸು ; ತೊಡೆ. ೫. ಅಪೇಕ್ಷಿಸು ;
 ಬಯಸು.
 ಹಿರಣ್ಯ (ನಾ). ' ಹಿಂಜರಿಯುವುದು ;
 ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವುದು.
 ಹಿರಣ್ಯ (ನಾ). ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಹಜಾರ.
 ಹಿರಣ್ಯ (ರಿ) (ನಾ). ಶಕುನ ; ನಿಮಿತ್ತ.

ಹಿರಣ್ಯ (ಅ). ಸಲುವಾಗಿ ; ದೆಸೆಯಿಂದ.
 ಹಿರಣ್ಯ (ನಾ). ಸಮುದ್ರದ ತೆರಿಗೆಗಳ ಇಳಿತ.
 ಹಿರಣ್ಯ (ನಾ). ಅವಧಿ ; ಗಡುವು.
 ಹಿರಣ್ಯ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಂಭೋದಿಸು ; ಕೂಡು.
 (ನಾ). ೨. ಹೋಳು ; ಸೀಳು.
 ಹಿರಣ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸಮೂಹ ; ರಾಶಿ. ೨. = ಹಿರಣ್ಯ.
 ಹಿರಣ್ಯ (ನಾ). ಒಳಭಾಗ ; ಕುದರ.
 ಹಿರಣ್ಯ (ನಾ). ಸಂಭೋದ ; ಕೂಟ.

ಪ್ರ(ನಾ). ಕನ್ನಡವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಪದಿನಾರನೆಯ ಅಕ್ಷರ.

ಪ್ರ(ಂ)ಕು (ಕ್ರಿ). ಆದುಮು ; ಒತ್ತು.

ಪ್ರ(ಂ)ಚುಂ. = ಪ್ರಂಚು. ೧. ಮುಚ್ಚಿಡು ; ಮರೆಮಾಡು.

ಪ್ರ(ಂ)ಡು (ನಾ). ೧. ಜೊತೆ ; ಯಮುಳ. ೨. ಕೆಳತುಟಿ.

ಪ್ರಘ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು ; ಸಮೂಹ. ೨. ಪ್ರವಾಹ.

ಪ್ರಚಿತ್ಯ (ನಾ). ಉಚಿತವಾದುದು ; ಯೋಗ್ಯವಾದುದು.

ಪ್ರಟು (ನಾ). ೧. ಜೋರು ; ಜಂಬು. ೨. ಉದಾಳ ; ಬದಾಯಿ.

ಪ್ರಡಲ (ನಾ). ಹರಳು ; ಅವುಡಲ.

ಪ್ರತಣ (ನಾ). ಫೋಜನ ; ಅವುತಣ.

ಪ್ರತ್ತರೇಯ (ಗು). ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಪ್ರತ್ತಾನಪಾದ (ನಾ). ೧. ಉತ್ತಾನಪಾದನ ಮಗ ; ಭ್ರವ. ೨. ಭ್ರವ ನಕ್ಷತ್ರ.

ಪ್ರತ್ಯುಕ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕುತೂಹಲ ; ಉತ್ಸಾಹ. ೨. ದುಃಖ. ೩. ಬಯಕೆ ; ಆಸೆ.

ಪ್ರದಾರ್ಯ (ನಾ). ಉದಾರತೆ ; ಘನತೆ.

ಪ್ರದಾಸ್ಯ (ನಾ). ಉದಾಸೀನತೆ ; ಅಲಕ್ಷ್ಯ.

ಪ್ರಬುಂಬರ. (ನಾ). ೧. ಅತ್ತಿಯ ಮರ.

೨. ಕುಸ್ಕರೋಗದಲ್ಲೆ ಒಂದು ಬಗೆ.

೩. ಒಂದು ವಾದ್ಯ.

ಪ್ರದ್ಧತ್ಯ (ನಾ). ಉದ್ಧಟತನ.

ಪ್ರದ್ಯೋಗಿಕ (ಗು). ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ; ತಾಂತ್ರಿಕವಾದ.

ಪ್ರನ್ನತ್ಯ (ನಾ). ಉನ್ನತಿ ; ದೊಡ್ಡಸ್ತಿ.

ಪ್ರಪಚಾರಿಕ (ಗು). ೧. ಉಪಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ; ವಾಡಿಕೆಯ. ೨. ಗೌಣವಾದ ; ಪ್ರಧಾನವಲ್ಲದ.

೩. ಲಾಕ್ಷಣಿಕವಾದ.

ಪ್ರಪಾಸನ (ನಾ). ದಂಪತಿಗಳು ಮಾಡುವ ಹೋಮ ; ಉಪಾಸನೆ.

ಪ್ರವಸ (ನಾ). ೧. ಸ್ವಂತ ಮಗ. (ಗು).

೨. ಎದೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ~ಸಂಪತ್ತು = ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಬಂದ ಐಶ್ವರ್ಯ.

ಪ್ರವ (ನಾ). ೧. ಒಬ್ಬ ಋಷಿಯ ಹೆಸರು.

೨. ಸಮುದ್ರಮೊಳಗಿರುವ ಬೆಂಕಿ. (ಗು).

೩. ತೊಡೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ.

ಪ್ರವಧ (ನಾ). ೧. ವನಸ್ಪತಿ. ೨. ಮದ್ದು.

೩. ಪರಿಹಾರ ; ಚಿಕಿತ್ಸೆ. ~ಅಚಾರ್ಯ = ಭಗವಂತರಿ. ~ಅಲಯ = ಆಸ್ಪತ್ರೆ ;

ದವಾಖಾನೆ.

ಪ್ರವಧಿ (ನಾ). ಮದ್ದು.

ಕ (ನಾ). ೧. ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ
ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಅಕ್ಷರ. (ಪ್ರ).

೧. ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಸೂಚಕ ತದ್ವಿತ್ ಪ್ರತ್ಯಯ.

೨. ಕರ್ತೃತ್ವ ಸೂಚಕ ಪ್ರತ್ಯಯ.

ಕಂ = ಕಣ್. ~ ಕಾ(ಗಾ)ಹಿ = ರಿಪ್ಪೆ.

~ಕೆ(ಗೇ)ಡು = ೧. ಕಣ್ಣಿನ ಬಾಧೆ.

೨. ಕಂಗೆಡುವಿಕೆ; ತೊಂದರೆ.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳಿಸು = ಅಂದವಾಗು;

ತೋರಿಸು. ~ಪ(ಬ)ನಿ = ಕಣ್ಣೀರು.

ಕಂಕ (ನಾ). ೧. ರಣಹದ್ದು. ೨. ಇಕ್ಕೆಳ;

ಜಿವುಟ. ೩. ನಿರಾಟರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ
ಯುಧಿಸ್ಥಿರನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಹೆಸರು.

~ಪತ್ರ = ಹದ್ದಿನ ಗರಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ
ಬಾಣ.

ಕಂಕಟಿ (ನಾ). ೧. ಕವಚ. ೨. ಅಂಕುರ.

೩. ಮೇರೆ; ಎಲ್ಲೆ.

ಕಂಕಣ (ನಾ). ೧. ಕಡಗ; ಬಳೆ..೨. ನೀರಿನ

ಕಣ. ೩. ಕಣ್ಣೀರು; ಅಶ್ರುಬಿಂದು.

೪. ಮದುನೆಯಲ್ಲಿ ವಧೂನರರು ಮುಂಗೈಗೆ
ಕಟ್ಟುವ ರೆಕ್ಕಾ ಸೂತ್ರ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು

= ೧. ಮಂಗಳ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಗೈಗೆ

ಕಂಕಣವನ್ನು ಕಟ್ಟು. ೨. ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡು.

ಕಂಕಣಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಗೆಜ್ಜೆಗಳಿರುವ ಬಳೆ.

೨. ಸಣ್ಣ ಗೆಜ್ಜೆ.

ಕಂಕತ (ನಾ). ಬಾಚಣಿಗೆ; ಹಣೆಗೆ.

ಕಂಕರ(ರೆ) (ನಾ). ೧. ಸುಣ್ಣ ಕಲ್ಲು. ೨. ಬೆಣಚು
ಕಲ್ಲು.

ಕಂಕರಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಾಡ್ಯ.

೨. ಚಾಟಿ. ೩. ಸುಳಿಗೂದಲುಳ್ಳವನು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಲ್ = ಬಾರುಕೋಲು.

ಕಂಕಳ (ನಾ). ಬಳೆ; ಕೈಕಡಗ. ~ಪ(ವ)ರಳ್

= ೧. ಬಳೆಯಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿರುವ ರತ್ನ.

೨. ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಗಾವಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಬಿಲ್ಲವನು.

ಕಂಕಾಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಅಸ್ಥಿ ಪಂಜರ.

೨. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು. ~ಅಂಕಪಾಣಿ
= ಶಿವ.

ಕಂಕಾಲಿ(ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಶಿವ. ೨. ಶಿವನ

ಸೇವಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ. ೩. ರುದ್ರಾಣೆಯರಲ್ಲಿ

ಒಬ್ಬಳು.

ಕಂಕಾಲಿಕೆ (ನಾ). ಎಲುಬಿನ ಗೂಡು; ಅಸ್ಥಿ

ಪಂಜರ.

ಕಂಕಿ(ಕು,ಕೆ) (ನಾ)..೧. ಕಾಳು ತೆಗೆದ ತೆನೆ.

೨. ಕಾಳಿನ ಮೇಲಿನ ಊಬು. ೩. ಕಾಯಿ

ಉದುರಿಸಿದ ಗೊನೆ. ೪. ರೋಗಿಷ್ಯ.

ಕಂಕುಲು(ಳು) = ಕಪ್ಪಂಕುಲು.

ಕಂಕೆಲ್ಲಿ(ಲಿ) (ನಾ). ಅಶೋಕವೃಕ್ಷ.

ಕಂಗನೆ (ಅ). ಅಧಿಕವಾಗಿ; ಅತಿಶಯವಾಗಿ.

ಕಂಗಳ (ನಾ). ಕುರುಡ; ಅಂಧ.

ಕಂಗಾರು (ನಾ). ಕೋಪ; ಸಿಟ್ಟು.

ಕಂಗಾಲ (ನಾ). ೧. ಬಡವ. (ಗು). ೨. ದುರ್ಬಲ

ವಾದ. ~ಆಗು. = ೧. ಕಂಗೆಡು.

೨. ದುರ್ಬಲವಾಗು.

ಕಂಗಾಲಿ(ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಬಡತನ. ೨. ಬಡವ.

ಕಾಗು (ನಾ). ೧. ಅಡಿಕೆಯ ಮರ; ಕಾಂಗು.

೨. ಬರಗು; ನವಣೆ. ೩. ಕೋಪ. ೪. ಅತ್ಯಂತ

ಸೋಜಿಗ.

ಕಂಗೋರೆ (ನಾ). ೧. ಕಟ್ಟಡ ಮತ್ತು ಗೋಡೆ

ಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಕೆತ್ತನೆಯ ಆಲಂಕಾರ.

೨. ಬಟ್ಟೆಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಹೆಡದ ಕಸೂತಿ.

ಕಂಚ (ನಾ). ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಬೇಕಾದ

ಕೊನೆಯ ಮೆಟ್ಟುಗಟ್ಟಿ; ಗುರಿ.

ಕಂಚಡಿ (ನಾ). ಕಾಪಿನ; ಕಚ್ಚುಟ.

ಕಂಚಲು (ನಾ). ಕರುವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳ.

ಕಂಚಿ (ನಾ). ೧. ಈಕೆ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಹಣ್ಣಿನ ಮರ ; ಹೇರೀಳಿ. ೨. ಸೂರು. ೩. ಕಂಚಿನ ಗಿಂಡಿ. ೪. ಡಾಬು.

ಕಂಚಿಕೆ (ನಾ). ಗುಳ್ಳೆ ; ಬೊಟ್ಟು.

ಕಂಚಿನಿ (ನಾ). ನರ್ತಕಿ.

ಕಂಚು (ನಾ). ೧. ತಾಮ್ರವೂ ತವರವೂ ಸೇರಿ ಅದ ಮಿಶ್ರಲೋಹ. ೨. ಕಂಚಿನ ತಟ್ಟೆ.

೩. ಕುಪ್ಪಸ. ~ ಉರಳಿ = ಕಂಚಿನ ಗುಂಡನೆಯ ಪಾತ್ರೆ. ~ ಕೊ(ಗೊ)ರಳ್ = ಸ್ವಪ್ನ ಹಾಗೂ ಮಧುರವಾಗಿ ನುಡಿಯುವ ಕಂಠ.

ಕಂಚುಕ (ನಾ). ೧. ಕುಪ್ಪಸ. ೨. ಉದ್ದವಾದ ನಿಲುವಂಗಿ. ೩. ಹಾವಿನ ಪರೆ.

ಕಂಚುಕಿ ೧. = ಕಂಚಿಕೆ. ೨. ಅಂತಃಪುರದ ಅಧಿಕಾರಿ. ೩. ದ್ವಾರಪಾಲಕ. ೪. ಹಾವು. ೫. ಕುಪ್ಪಸ. (ಗು). ೬. ಕಂಚುಕವನ್ನು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡ. ~ ಇಂದ್ರ = ಹಾವುಗಳ ರಾಜ ; ಆದಿಶೇಷ.

ಕಂಚುವಾಳ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಕಂಚುಳಿಕ (ನಾ). ಅಂತಃಪುರದ ಅಧಿಕಾರಿ.

ಕಂಚುಳಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಕುಪ್ಪಸ. ೨. ಅಂಗಿ.

ಕಂಚ (ನಾ). ೧. ತಾವರೆ. ೨. ಬ್ರಹ್ಮ.

ಕಂಚರ (ನಾ). ೧. ಸೂರ್ಯ. ೨. ಅನೆ.

೩. ಹೊಟ್ಟೆ. ೪. ಬ್ರಹ್ಮ. ೫. ಕಿರುಗತ್ತಿ ; ಕಠಾರಿ.

ಕಂಚರಿ (ನಾ). ಸಣ್ಣ ತಮಟೆ.

ಕಂಚರೀಟಿ (ನಾ). ಗೀಜಗನ ಹಕ್ಕಿ.

ಕಂಚೂಷ್ (ನಾ). ಜಿಪುಣ ; ಲೋಭಿ.

ಕಂಟಿ (ನಾ). ೧. ಉಕ್ಕಿನ ಲೇಖನಿ. ೨. ಪಾತ್ರೆಗಳ ಅಂಚು. ~ ಇಗ = ಗದ್ದೆಗಳಿಗೆ ನೀರು ಹಾಯಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಿಯುಕ್ತನಾದ ವನು. ~ ಇಸು = ಪೀಡಿಸು ; ಹಿಂಸಿಸು. ~ ಜನಾಬು = ಅಡ್ಡವಾದ ಉತ್ತರ.

ಕಂಟಿಕ (ನಾ). ೧. ಮುಳ್ಳು. ೨. ಹಿಪ್ಪೆ.

೩. ರೋಮಾಂಚನ. ೪. ಬೇಟೆಗಾರ.

೫. ಕಾಳೆಗ. ೬. ಶತ್ರು. ~ ದ್ವಾರ = ಕಬ್ಬಿಣದ ನೊಳೆಗಳು ಮುಂದೆ ಹಾಯ್ದಿರುವ ಬಾಗಿಲು.

~ ಫಲ = ೧. ಹಲಸಿನ ಮರ. ೨. ಗೋಕ್ಷುರದ ಗಿಡ. ೩. ಹರಳಿನ ಗಿಡ. ೪. ದತ್ತೂರದ ಗಿಡ.

ಕಂಟಿಕಟಿ (ನಾ). ನಿಶ್ಚಿತ ; ದೃಢ.

ಕಂಟಿಕಿ (ನಾ). ೧. ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ದುಡು. ೨. ಹಲಸು. ೩. ಕುಂಚ. ೪. ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದು. ೫. ವಿಘ್ನಕಾರಿ.

ಕಂಟಿಕಿಸು = ಕಂಟಿಕಿಸು.

ಕಂಟಿಲಿ (ನಾ). ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಿಗೂ ಸಮನಾಗಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಹೇರುವ ಚರ್ಮದ ಚೀಲ ; ಹಸುಬೆ.

ಕಂಟಿಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಗ್ಗು. ೨. ಅಸಹ್ಯ ಪಡು. ೩. ನಿಮಿರು. ೪. ಕೇಕರಿ ಸು. ೫. ಹೆದರು. ೬. ಗೋಳಾಡು.

ಕಂಟಿ (ನಾ). ೧. ಹಾರ. ೨. ಪೊದೆ. ೩. ಗುಂಪು. (ಗು). ೪. ಮುಳ್ಳಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಕಂಟಿಯ (ನಾ). ೧. ಮುಳ್ಳು. ೨. ವಿಘ್ನ.

ಕಂಟು (ನಾ). ೧. ಬಾವಿಯ ಅಥವಾ ಮನೆಯ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಚಿರುವ ಕಂಟಿ. ೨. ಪಾತ್ರೆಯ ಅಂಚು. ೩. ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಲು ಮಾಡಿರುವ ಸೋಪಾನ ಮಾರ್ಗ. ೪. = ಕಮಟು.

ಕಂಠ (ನಾ). ೧. ಕೊರಳು. ೨. = ಕಂಟಿ.

೩. ಧ್ವನಿ. ~ ಗತ = ೧. ಪೇಚು ; ಕಷ್ಟ.

೨. ಕುತ್ತಿಯು ವರೆಗೆ ಬಂದಿರುವ. ~ ಸಾಠ = ಉರುಹಾಕುವುದು. ~ ಮಣಿ

= ೧. ಗಂಟಿನಲ್ಲಿ ಮೃದ್ವಸ್ಥಿಯ ಭಾಗ ; ಗೋಮಾಳಿ. ೨. ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ರತ್ನ. ೩. ಪ್ರಿಯನಾದ ವಸ್ತು. ~ ಶೋಷ

= ೧. ಕೂಗಾಡಿ ಗಂಟೆಲು ಒಣಗಿಸಿಕೊಳ್ಳು

ವುದು. ೨. ಫಲವಲ್ಲದೆ ಮಾತಾಡುವಿಕೆ.

ಕಂಠಿ (ನಾ). ೧. ಕಂಠ; ಗಂಟಲು. ೨. ಸರ; ಹಾರ. ೩. ಕುದುರೆಯ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ.

ಕಂಠಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಒಂಟೆಳೆಯ ಮುತ್ತಿನ ಸರ; ಏಕಾನಳಿ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೂವು.

ಕಂಠೀರವ (ನಾ). ೧. ಸಿಂಹ. ೨. ಮದವೇರಿದ ಅನೆ.

ಕಂಡ (ನಾ). ೧. ತುಂಡು; ತುಣುಕು. ೨. ಮಾಂಸ. ~ಪಿಳ್ಳೆ = ಗರ್ಭದಲ್ಲಿನ ಕೂಸು.

ಕಂಡಣೆ(ನೆ) (ನಾ). ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಮಾನ.

ಕಂಡನಿ (ನಾ). ೧. ಒರಳು. ೨. ಜನಕೆ.

ಕಂಡಪಟ = ಕಂಡವಡ.

ಕಂಡರಣೆ (ನಾ). ಕೊರೆಯುವಿಕೆ; ಕೆತ್ತುವಿಕೆ.

ಕಂಡರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೆತ್ತನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡು. ೨. ತುಂಡುಮಾಡು.

ಕಂಡವಡ (ನಾ). ತೆರೆ; ಜವನಿಕೆ.

ಕಂಡಸಕ್ಕರೆ (ನಾ). ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ.

ಕಂಡಾಪಟ್ಟಿ = ಕಂಡಾಬಟ್ಟಿ.

ಕಂಡಾಬಟ್ಟಿ (ಅ). ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ; ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ.

ಕಂಡಿ (ನಾ). ೧. ರಂಧ್ರ. ೨. ರಹಸ್ಯ; ಮರ್ಯಾದೆ. ೩. ಮೃಗಗಳು ಕಾಡಿನಿಂದ ಕಾಡಿಗೆ ಓಡಾಡುವ ಸ್ಥಳ. ೪. ಗುಪ್ತ ದ್ವಾರ.

ಕಂಡಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಲಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವ ನೂಲಿನ ಉಂಡೆ. ೨. ತುಂಡು. ೩. ಕಾಂಡ.

ಕಂಡಿತ (ನಾ). ೧. ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. (ಅ). ೨. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ.

ಕಂಡು (ನಾ). ೧. ದಾರದ ಉಂಡೆ. ೨. ತುಂಡು. ೩. ತುರಿಕೆ; ನವೆ.

ಕಂಡೂತಿ (ನಾ). ತುರಿಕೆ; ನವೆ.

ಕಂಡೋಲ (ನಾ). ೧. ಧಾನ್ಯವನ್ನು ತುಂಬಿಡುವ ಗೂಡೆ; ಗಳಿಗೆ. ೨. ಉಗ್ರಾಣ. ೩. ಒಂಟೆ.

ಕಂತ (ನಾ). ೧. ಇಳಿಜಾರು; ಕಡಿದು. ೨. ಅಳ.

ಕಂಠಿ ೧. = ಕಂದಿ. ೨. ಗೇರಡ್ಡೆ ಮತ್ತು ಕಾಡಿಗೆಯ ಕರಿಯ ಮಿಶ್ರಣ. ೩. ಜೈನ ಸಂನ್ಯಾಸಿನಿ.

ಕಂಶು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುಳುಗು; ಅಡಗು. ೨. ಜುಜ್ಜು; ನಾಟು. (ನಾ). ೩. ವಾಯಿದೆ. ೪. ನಿಶ್ಚಿತಪಡಿಸಿದ ಮೊತ್ತ; ಕಿಸ್ತು. ೫. ಮನ್ಮಥ. ~ಕೇಲಿ(ಳಿ) = ರತಿಕ್ರೀಡೆ; ಸಂಭೋಗ: ~ಜೇತ = ಕಾಮಾಸಕ್ತಿ. ~ಧೇನು = ಕಾಮಧೇನು. ~ಸಿತ = ವಿಷ್ಣು. ~ವೈರಿ = ಶಿವ.

ಕಂಶುಕ(ಗ) (ನಾ). ಅಟದ ಚಿಹ್ನ.

ಕಂತೆ(ಥೆ) (ನಾ). ೧. (ಹುಲ್ಲು ಮುಂತಾದುವುಗಳ) ಹೊರೆ; ಕಟ್ಟು. ೨. ಚಿಂದಿಬಟ್ಟಿ. ೩. ಜೋಳಿಗೆ. ೪. ಗೋಡೆ. ೫. ವ್ಯರ್ಥವಾದುದು. ~ಜ(ವೊ)ಗೆ = ಸಾಯು. ~ಜ(ವೊ)ರೆ = ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಮಾತನಾಡು. ~ಕಟ್ಟು = ೧. ಹೊರಕಟ್ಟು. ೨. ಸ್ಥಳದಿಟ್ಟು ಹೊರಡು. ೩. ಸಾಯು.

ಕಂತೆಗ (ನಾ). ವಿರಾಜಿ; ಯೋಗಿ.

ಕಂತ್ರಾಟಿ (ನಾ). ೧. ಗುತ್ತಿಗೆ. ೨. ಕಪಟ; ಮೋಸ.

ಕಂತ್ರಿ (ನಾ). ೧. ಮೋಸಗಾರ. ೨. ನಾಟಿ; ಗ್ರಾಮಾಣ. (ಗು). ೩. ಒರಟು ತಯಾರಿಕೆಯ.

ಕಂದ (ನಾ). ೧. ಮಗು; ಕೂಸು. ೨. ಹೆಗಲಾ. ೩. ಒಂದು ಪದ್ಯಪ್ರಕಾರ. ೪. ಸೂರಣ ಮುಂತಾದ ಗಡ್ಡೆಗಳು. ೫. ಮೇಘ. ೬. ಸಣ್ಣುಖ; ಸ್ಕಂದ. ~ಅಚಾರ = ೧. ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಸೈನ್ಯ. ೨. ಸಂಪ್ರದಾಯ; ಕಟ್ಟುಸಾಡು. ~ಪ(ವ)ಕ್ಕರಿಕೆ = ಅನೆ, ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊದಿಸುವ ಜೂಲು. ~ವಾಹನ = ಇಂದ್ರ.

ಕಂದಕ (ನಾ). ಕೋಟಿಯ ಸುತ್ತಲಿರುವ ಅಗಳು.

ಕಂದರ (ನಾ). ೧. ಕೊರಳು; ಕುತ್ತಿಗೆ.

೨. ಕಣವೆ. ೩. ಗುಹೆ; ಗವಿ. ~ ಉದರ
= ಕೊಳ್ಳ, ಕಣವೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡದ್ದು.

ಕಂದರ್ಪ (ನಾ). ಮನ್ಮಥ; ಕಾಮ.

ಕಂದಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ಮಣ್ಣಿನ ಚಿಕ್ಕ
ಪಾತ್ರೆ; ಗಿಂಡಿ. ೨. ಮೊಳಕೆ; ಚಿಗುರು.

ಕಂದಲ್(ಳ) (ನಾ). ೧. ಮೊಳಕೆ; ಚಿಗುರು.

೨. ನಿಂದೆ; ದೂಷಣೆ. ೩. ಕೆನ್ನೆ. ೪. ಮಧುರ
ವಾದ ನಾದ. ೫. ಬಾಳೆಯ ಗಿಡ. ೬. ಗುಂಪು;
ಸಮೂಹ. ೭. ಚಿನ್ನ. ೮. ಯುದ್ಧ.
೯. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೂವು. ~ ಇಸು
= ೧. ಕುಡಿಯಿಡು. ೨. ಮಿನುಗು.

ಕಂದಲಿ(ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಮಚ್ಚುಗತ್ತಿ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜಿಂಕೆ. ೩. ಕೆಂಪು,
ಹಳದಿ ಹೂವಿನ ಗಿಡ. ೪. ಬಾವುಟ.
೫. ಕಮಲದ ಬೀಜ.

ಕಂದಳಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೂವಿನ
ಗಿಡ; ನೆಲಬಾಳೆ. ೨. ಜೀನು; ತಡಿ.

೩. ಬಾವುಟ.

ಕಂದಳಿತ (ಗು). ೧. ಚಿಗುರಿದ. ೨. ಅರಳಿದ;
ಹಿಗ್ಗಿದ.

ಕಂದಾಯ (ನಾ). ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ
ನಿಗದಿಯಾದ ಹಣ; ತರಿಗೆ.

ಕಂದಿ (ನಾ). ೧. ಕರುಹಾಕಿದ ಹಸು. ೨. ಕರಿಯ
ಬಣ್ಣ.

ಕಂದಿಲು (ನಾ). ೧. ಮೇಣದ ಬತ್ತಿ.

೨. ಲಾಟೇನು; ಲಾಂಛ.

ಕಂದು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಳೆಗುಂದು; ಬಣ್ಣಗೆಡು.

೨. ಕಪ್ಪಾಗು. (ನಾ). ೩. ಕೆಂಪು ಮಿಶ್ರ

ವಾದ ಕಪ್ಪು. ೪. ಕಳಂಕ. ೫. ಅರೆಯುವ

ಗುಂಡು. ೬. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ;

ಸೆಜ್ಜೆ. ೭. ಕರು. ೮. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗರ್ಭಸ್ಥಾನ.

೯. ಬಾಳೆಯ ಸಸಿ; ಅಗೆ. ೧೦. ಕಾವಲಿ.

~ ಬೆ(ನೆ)ಳ್ಳಿ = ಚೊಕ್ಕವಲ್ಲದ ಬೆಳ್ಳಿ.

ಕಂದುಕ(ಗ) = ಕಂತುಕ.

ಕಂಧರ (ನಾ). ೧. ಕೊರಳು. ೨. ಮೋಡ.

ಕಂಪ (ನಾ). ೧. ಜೇಡಿಮಣ್ಣು. ೨. ನಡುಕ.

೩. ವರುಣ.

ಕಂಪಣ (ನಾ). ೧. ನಾಡಿನ ಒಂದು ವಿಭಾಗ;

ಹೋಬಳಿ. ೨. ಹುಲ್ಲಿನ ಮೆದೆ; ಹೊರೆ.

~ ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ.

ಕಂಪನ (ನಾ). ೧. ನಡುಕ; ನಡುಗುವಿಕೆ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ.

ಕಂಪಲ್ (ನಾ). ಕೆಸರು; ಹುದಿಲು. ~ ಮಸಗು

= ಕೆಸರಾಗು; ರಾಡಿಯಾಗು.

ಕಂಪಳ (ನಾ). ಸರಂಜಾಮು; ಸಲಕರಣೆ.

ಕಂಪಿ (ನಾ). ತಾಳೆಗರಿ ಪುಸ್ತಕದ ಇಕ್ಕಡೆ

ಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕುವ ಮರದ ಪಟ್ಟಿ.

ಕಂಪಿತ (ನಾ). ೧. ನಡುಕ; ಕಂಪನ. (ಗು).

೨. ನಡುಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ಕಂಪಿಲ್ಲ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಸ್ಯ.

ಕಂಪಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಡುಗು; ಅದಿರು.

೨. ನಡುಗಿಸು; ಅಂಜಿಸು.

ಕಂಪು (ನಾ). ೧. ಸುಗಂಧ; ಪರಿಮಳ.

೨. ದುರ್ಗಂಧ; ಕೆಟ್ಟವಾಸನೆ.

~ ಕೊ(ಗೊ)ಲ್ = ಹೂವಿನ ಬಾಣ.

~ ನಳ = ಗಾಳಿ; ಗಂಧವಹ.

ಕಂಬಚ್ಚು = ಕಂಬಿಯಚ್ಚು.

ಕಂಬಲ (ನಾ). ೧. ಕಂಬಳಿ; ಜಾಡಿ. ೨. ಒಂದು

ಜಾತಿಯ ಜಿಂಕೆ. ೩. ಉಣ್ಣೆಯ ಉತ್ತರೀಯ.

೪. ಎತ್ತಿನ ಬಂಡಿ.

ಕಂಬಳ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ನಾಡ್ಯ ವಿಶೇಷ.

೨. ದಿನಗೂಲಿ. ೩. ಕೆಸರಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ

ಕೋಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಸುವ ಸ್ಪರ್ಧೆ.

೪. = ಕಂಬಲ.

ಕಂಬಳಿ(ಬಾ) (ನಾ). ಕುರಿಯ ರೋಮದಿಂದ

ಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆ; ಜಾಡಿ. ~ ಅ(ಯ)ಳಿಗೆ

= ಊಸರವಳ್ಳಿ; ಸರಟ. ~ ಕೊ(ಗೊ)ಪ್ಪೆ

ಕಂಬಿ ಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಗೌಸು,
-ಮುಸುಕು. ~ಗೋಟಿ = ಮೂರು ಮೂಲೆ
ಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಹೊಲಿದ ಕಂಬಿ.
~ಹುಲು(ಳು) = ಮೈಮೇಲೆ ತುಪ್ಪಟ
ವಿರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಳು; ಕೋರಿ
ಹುಳು.

ಕಂಬಿ (ನಾ). ೧. ಲೋಹಗಳ ತಂತಿ, -ಸರಿಗೆ.
೨. ಕುದುರೆಯ ಬಾಯಲ್ಲಿಡುವ ಉಕ್ಕಿನ
ತುಂಡು. ೩. ಸೀರೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳ
ಕಲಾಬತ್ತಿನ ಅಂಚು. ೪. ಉಕ್ಕಿನ ಕೋಲು;
ಹಳಿ. ೫. ಮೂಗಿನ ಹೊಕ್ಕಿಗಳ ಮಧ್ಯದ
ದಿಂಡು. ೬. ಕೋಲು. ೭. ಅಡ್ಡ; ಕಾನಡಿ.
೮. ಸಾಟು. ~ಅ(ಯ)ಚ್ಚು = ತಂತಿಗಳನ್ನು
ಎಳೆದು ಉದ್ದಮಾಡಲು ಬಳಸುವ ರಂಧ್ರ
ಗಳುಳ್ಳ ಲೋಹದ ಫಲಕ. ~ಕಾಣ(ರೆ)
= ೧. ಅರಮನೆಯ ಕಾವಲುಗಾರ. ೨. ಅಡ್ಡ
ಹೊರುವವನು. ~ಕೀಳು = ಓಡಿಹೋಗು.

ಕಂಬು (ನಾ). ೧. ಶಂಖ. ೨. ಕಡಗ. ೩. ಆನೆ.
೪. ನೀರು. ೫. ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣ. ೬. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ.

ಕಂಭ(ಬ) (ನಾ). ೧. ಮಾಡಿನ ಅಧಾರಕ್ಕೆ
ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಮರ, ಕಲ್ಲು ಮುಂತಾದುವು.
೨. ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳನ್ನು ಅಳಿಯುವ ಒಂದು
ಪ್ರಮಾಣ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಕಂಬದ
ಸುತ್ತಲೂ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ ಸುತ್ತುವ ಬಟ್ಟೆ,
ಹೂವು ಇತ್ಯಾದಿ.

ಕಂಭವತಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೀರೆ.

ಕಂಸ (ನಾ). ೧. ಕಂಚು. ೨. ಲೋಹದ
ಬಟ್ಟಲು. ೩. ಅವರಣ ಚಿಹ್ನೆ. ೪. ಕೃಷ್ಣನ
ಮಾವ.

ಕಂಸಾಳ (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಕಂಚಿನ ತಾಳ.

ಕಂಸಾಳಿ (ನಾ). ಕಂಚಿನ ಕಡಳೆ. ~ಪದ
= ತಾಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಲಯ ಬದ್ಧವಾಗಿ

ಹಾಡುವ ಹಾಡು. ೦. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

ಕಕವ (ನಾ). ತಿಳಿಗೇಡಿ; ಚಿಪ್ಪ.

ಕಕವಕ (ನಾ). ೧. ಭ್ರಾಂತಿ. ೨. ಮಾತು
ತಡವರಿಸುವಿಕೆ; ಗದ್ದದ.

ಕಕುದ (ನಾ). ೧. ತುದಿ; ಶಿಖರ. ೨. ಗೂಳಿಯ
ಡುಬ್ಬ; ಹಿಣಲು. ೩. ಮುಖಂಡ. ೪. ರಾಜ
ಚಿಹ್ನೆ. ೫. ಕತ್ತಿ. ೬. ಆಕಾಶ.

ಕಕುಭ (ನಾ). ೧. ದಿಕ್ಕು. ೨. ಆಕಾಶ.
೩. ಮತ್ತಿಯ ಮರ; ಅರ್ಜುನ ವೃಕ್ಷ.
೪. ಶಿಖರ. ~ನಸನ = ಶಿವ.

ಕಕ್ಕ (ನಾ). ೧. ಡೊಂಕು; ವಕ್ರತೆ. ೨. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ.
೩. ಮಕ್ಕಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಲಸು ಪದಾರ್ಥ.

ಕಕ್ಕಡ(ಡೆ) ೧. = ಕರ್ಕಡೆ. ೨. ದೀನಟಿಗೆ.

೩. ದಪ್ಪ ಬತ್ತಿ. (ಗು). ೪. ಹಿರಿಯ; ದೊಡ್ಡ.

ಕಕ್ಕರ (ನಾ). ೧. ಮಾಸಲು ಬಣ್ಣ. ೨. ಒಂದು
ಮದ್ಯದ ಹೆಸರು. ೩. ಸಿಹಿ; ಮಧು.
೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ.

ಕಕ್ಕರಿಬಿಕ್ಕರಿ (ನಾ). ಅಂಕುಡೊಂಕುತನ;
ವಕ್ರತೆ.

ಕಕ್ಕುಲಾತಿ = ಕಕ್ಕುಲತೆ.

ಕಕ್ಕಸ (ನಾ). ೧. ಕಷ್ಟ; ಪ್ರಯಾಸ.
೨. ಕಠಿಣತೆ. ೩. ಸೊಕ್ಕು; ಉಬ್ಬು.
೪. ರಭಸ; ಜೋರು.

ಕಕ್ಕಸು (ನಾ). ಪಾಯಖಾನೆ; ಶೌಚಕೂಪ.

ಕಕ್ಕಾವಿಕ್ಕಿ (ನಾ). ದಿಕ್ಕು ತೋಚದಿರುವುದು;
ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ.

ಕಕ್ಕಿ (ನಾ). ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ; ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ.

ಕಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ವಾಂತಿ ಮಾಡು. ೨. ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಮರಳಿ ಕೊಡು. (ನಾ).
೩. ವಾಂತಿ; ಕಾರುವುದು. ೪. ಗರಗಸ
ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಹಲ್ಲು. ೫. ಸಿಬುರು;
ಸಿಗುರು. ೬. ಬರಬಾಗಿರುವಿಕೆ.

ಕಕ್ಕುರಿ (ನಾ). ಕ್ರೂರ್ಯ.

ಕಕ್ಕುಲತೆ (ನಾ). ೧. ಚಿಂತೆ; ಕಳವಳ.

೨. ಪೀಡೆ; ನೋಡ. ೩. ಕನಿಕರ.

೪. ಜಪುಣತನ. ೫. ಹಂಬಲು; ಬಯಕೆ.

೬. ಸಂಶಯ.

ಕಕ್ಕುಲಿಸು (ಕ್ರಿ). ಮೋಹಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗು; ಮರುಳಾಗು.

ಕಕ್ಕು (ನಾ). ಹಳದಿ ಹೂವು ಬಿಡುವ ಮರ; ಸುನರ್ಣಕ; ರಾಜತರು.

ಕಕ್ಷ (ಕ್ಷ) (ನಾ). ೧. ಕಂಕುಳು; ಬಗಲು.

೨. ಪಾರ್ಶ್ವ; ಪಕ್ಕ. ೩. ಕೊಠಡಿ.

೪. ಅರಣ್ಯ. ೫. ಕಡ್ಡೆ. ೬. ಲಂಗೋಟಿ.

೭. ನಡುಕಟ್ಟು. ೮. ಹುಲ್ಲು. ೯. ಅಂತಃಪುರ.

೧೦. ಅಂಗಳ. ೧೧. ಬಾಗಿಲು. ೧೨. ಗ್ರೆಹ

ತಾರೆಗಳು ತಿರುಗುವ ಪಥ. ೧೩. ಉಪಪತ್ನಿ.

ಕಕ್ಷಿ (ನಾ). ೧. ವ್ಯಾಜ್ಯ; ವಿವಾದ. ೨. ವಾದಿ ಅಥವಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿ.

ಕಕ್ಷಾಂತರ (ನಾ). ಅವರಣ; ಪ್ರಾಂಗಣ.

ಕಕ್ಷೆ (ನಾ). ೧. ಅನೆಯ ನಡುಕಟ್ಟು.

೨. ಒಳ ಅಂಗಳ; ನಡುತೊಟ್ಟಿ. ೩. ಪರಿಮಿತಿ;

ವ್ಯಾಪ್ತಿ.

ಕಗ್ಗ (ನಾ). ೧. ಬೇಸರ ತರುವ ಹರಟೆ.

೨. ಒರಟೆ; ಒಡ್ಡ. ೩. ಖಡ್ಗ. (ಗು).

೪. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ. ~ದಾರಿ = ಕಚ್ಚಾ

ರಸ್ತೆ.

ಕಗ್ಗಂಟು (ನಾ). ೧. ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಲಾಗದ

ಗಂಟು. ೨. ಜಟಿಲವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ.

ಕಗ್ಗತ್ತಲು(ಲೆ) = ಕರ್ಗತ್ತಲೆ.

ಕಗ್ಗಪ್ಪು (ನಾ). ೧. ಕಡುಗಪ್ಪು. ೨. ಅಳವಾದ

ಕುಳಿ.

ಕಗ್ಗಲಿ(ರಿ) (ನಾ). ೧. ಮುಳ್ಳಿಲ್ಲದ ಒಂದು

ಜಾತಿಯ ಮರ; ಕರಿಜಾಲಿ. ೨. ಕಡುಗಲಿ;

ಪರಾಕ್ರಮಿ.

ಕಗ್ಗೊಲೆ = ಕಟ್ಟೊಲೆ.

ಕಗ್ಗೊಲ(ರ)ಲೆ (ನಾ). ಕರಿಯ ತುಳಸಿ.

ಕಚ (ನಾ). ತಲೆಗೂದಲು. ~ಪಾಶ = ಜಡೆ

ಹೆಣ್ಣು ಅಲಂಕಾರದ ಕಡೆಗೂದಲು

ಕಚಕುಳಿ (ನಾ). ನಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ
ಗುಳು ಗುಳು ಬೆರಳಾಡಿಸುವುದು;
ಚಕ್ಕಲಗುಳಿ.

ಕಚಡ (ನಾ). ೧. ಕಸ. (ಗು). ೨. ಹೊಲಸಾದ.

೩. ಹೀನವಾದ.

ಕಚಪಿಚಿ (ಅ). ಅನ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ; ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟು.

ಕಚಪು (ನಾ). ಮಸಾಲೆ ಹಾಕಿ ಬೇಯಿಸಿದ
ಕಾಯಿಪಲ್ಯ ಅಥವಾ ಹಣ್ಣು.

ಕಚಾಕಚಿ (ನಾ). ೧. ಪರಸ್ಪರ ಕೂದಲು
ಹಿಡಿದು ಎಳೆದಾಡುವುದು; ಕೇಶಾಕೇಶಿ.

೨. ಜಗಳ.

ಕಚಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಿರ್ವಹಿಸು;

ನಿಭಾಯಿಸು. ೨. ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬರು.

ಕಚೇರಿ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ

ಕಾರ್ಯಾಲಯ. ೨. ಸಭೆ; ಸಮಾರಂಭ.

ಕಚೋರ (ನಾ). ೧. ಗಂಧಪತ್ರ. ೨. ಅರಿದಾಳ.

ಕಚೋರಿ (ನಾ). ಮಿಾನು ಮತ್ತು ತರಕಾರಿ

ಗಳನ್ನು ಕಣಕದ ಹಾಕೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕರಿದು

ಮಾಡುವ ತಿಂಡಿ; ಸಮೂಸ.

ಕಚ್ಚಡಿ(ರಿ) (ನಾ). ಊಟದಲ್ಲಿ ಸಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ
ಪದಾರ್ಥ.

ಕಚ್ಚರ (ನಾ). ೧. ಕೊಳೆ; ಹೊಲಸು.

೨. ಚೀಲ.

ಕಚ್ಚಲು(ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಬಹುಮಾನವಾಗಿ

ಕೊಡುವ ಬಿರುದಿನ ಬಳಿ. ೨. ಒತ್ತಿ ಚಪ್ಪಟೆ

ಯಾದದ್ದು.

ಕಚ್ಚಾ (ಗು). ೧. ಅಪಕ್ವವಾದ. ೨. ಬೇಗನೆ

ಹಾಳಾಗುವ. ೩. ನಯ ಮಾಡದ. ~ಕರಡು

= ಅಂದಾಜಿನ ಲೆಕ್ಕ. ~ಕಿರ್ದಿ = ಖಾತೇ

ವಾರು ಹಂಚಿದಿರುವ ಜಮಾಖರ್ಚು.

~ಮಾಲು = ಮೂಲಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ

ಇರುವ ವಸ್ತು; ಮೂಲವಸ್ತು.

ಕಚ್ಚು ೧. = ಕಚ್ಚು. ೨. ತೊಳೆ; ಪ್ರಕ್ಷಾಲಿಸು.

(ನಾ). ೩. ಕಾಯಿ ಬಾರಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು

ವಷ್ಟು ; ತುತ್ತು. ೪. ಕತ್ತರಿಸಿ ಮಾಡಿದ
ಗುರುತು, -ಕಲೆ. ೫. ನೋವು; ವ್ಯಥೆ.
೬. ಮತ್ತರ; ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು.
ಕಚ್ಚುಟ (ನಾ). ಲಂಗೋಟಿ; ಕಾಪೀನ.
ಕಚ್ಚೆ (ನಾ). ೧. ಪಂಚೆ, ಸೀರೆ ಮುಂತಾದುವು
ಗಳ ಸೆರಗನ್ನು ಹಿಂದೆ ಕಟಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿ
ಸಿಕ್ಕಿಸುವ ಒಂದು ತುದಿ. ೨. ಲಂಗೋಟಿ.
೩. ನಡುಕಟ್ಟು. ೪. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೂರ್ಘ.
೫. ನೇಗಿಲಿಗೆ ಮೇಣೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸುವ
ಗೂಟಿ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಕಚ್ಚೆಯನ್ನು
ಹಾಕು. ೨. ಕದನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗು. ~ತುದಿ
= ವ್ಯಭಿಚಾರವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ಇಂದ್ರಿಯ
ನಿಗ್ರಹ.
ಕಚ್ಚುಪ (ನಾ). ೧. ಅಮೆ. ೨. ಕುದೇರಿನ
ಒಂಬತ್ತು ನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೩. ಮದ್ಯಾರ್ಕ
ವನ್ನು ಬಟ್ಟೆ ಇಳಿಸುವ ಮಾತ್ರ. ೪. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಅಂಗಳು ರೋಗ.
ಕಚ್ಚುರ (ಗು). ೧. ತುರಿಯುಳ್ಳ. ೨. ಕಾಮುಕ
ನಾದ.
ಕಜಕ (ನಾ). ಸಾಟು; ಸಟ್ಟುಗ.
ಕಜಗಟ್ಟಿ (ನಾ). ಜಗಳ.
ಕಜೆ (ನಾ). ಹೊಳಪಿಲ್ಲದಿರುವುದು; ತಳಿಸದೆ
ಇರುವುದು.
ಕಜ್ಜ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ; ಕಾರ್ಯ.
೨. ಉಪಾಯ; ಪರಿಹಾರ.
ಕಜ್ಜರಿ (ನಾ). ಕೆಂಪು ಮೂಲಂಗಿ; ಕ್ಯಾರೆಟ್ಟು.
ಕಜ್ಜಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಕಾಡಿಗೆ; ಕಪ್ಪು.
೨. ಮೋಡ.
ಕಜ್ಜಲಿ (ನಾ). ಹಲವು ಔಷಧವಸ್ತುಗಳ
ಮಿಶ್ರಣ.
ಕಜ್ಜಾಯ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ.
ಕಜ್ಜಿ (ನಾ). ಬೊಕ್ಕೆಯೇಳುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಚರ್ಮರೋಗ.
ಕಜ್ಜೆ (ನಾ). ೧. ತಂಟೆ. ೨. ವಿನಾದ; ಪ್ರಕರಣ.

ಕಟಿ (ನಾ). ೧. ಕಡೆ; ಕೊನೆ. ೨. ಚಾಪೆ.
೩. ಅನೆಯ ಗಂಡಸ್ಥಳ. ೪. ದನಡೆ.
~ಬಾ(ನಾ)ಯ್(ಯಿ) = ಕಡೆನಾಯ್.
ಕಟಿಕ (ನಾ). ೧. ಏಡಿ. ೨. ಹನ್ನೆರಡು ರಾಶಿ
ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೩. ಬಳೆ. ೪. ಮುಖ್ಯ
ಪಟ್ಟಣ; ರಾಜಧಾನಿ. ೫. ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು.
೬. ಗುಂಪು. ೭. ಸೈನ್ಯ. ೮. ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆ.
ಕಟಿಕಟಿ (ನಾ). ತೊಂದರೆ; ಅನಾನುಕೂಲ.
ಕಟಿಕಟಿ (ನಾ). ೧. ಮರ ಅಥವಾ ಕಬ್ಬಿಣದ
ಸರಳುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕಟ್ಟಿ. ೨. ಆರೋಪಿ
ಅಥವಾ ಸಾಕ್ಷಿ ನಿಲ್ಲುವ ಕಟ್ಟೆ; ಸಾಕ್ಷೀಗೂಡು.
ಕಟಿಕಾರ (ನಾ). ಚಾಪೆ, ಕುಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾದು
ವನ್ನು ಮಾಡುವವನು; ಮೇದ.
ಕಟಿಕಿ (ನಾ). ೧. ಚುಚ್ಚುಮಾತು; ವ್ಯಂಗ್ಯ.
೨. ಚುಚ್ಚು ಮಾತಾಡುವವಳು.
ಕಟ್ಟಿಕು (ನಾ). ಬಿಳಿಯ ಅಥವಾ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ
ಗಟ್ಟಿಮುಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ; ಹಿಟ್ಟು
ಗಲ್ಲು.
ಕಟಿಪಟಿ(ಟಿ) (ನಾ). ೧. ಪ್ರಯತ್ನ; ಹೋರಾಟ.
೨. ತೊಂದರೆ. ೩. ಹಿಂಸೆ. ೪. ಕಡಬಡೆ
ಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾತನಾಡುವುದು.
ಕಟಿರೆ = ಕಟ್ಟಿವನೆ.
ಕಟಿಂಜನ = ಕಟಿಕಟಿ.
ಕಟಾಕ್ಷ (ನಾ). ೧. ಕಣ್ಣಿನ ಕೊನೆ. ೨. ಓರೆ
ನೋಟ; ಕುಡಿನೋಟ. ೩. ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿ;
ಅನುಗ್ರಹ.
ಕಟಾರ(ರಿ) (ನಾ). ಬಾಕು; ಚೂರಿ.
ಕಟಾವು (ನಾ). ಪೈರು ಕೊಯ್ಯುವುದು;
ಕೊಯ್ಲು.
ಕಟಾಹ (ನಾ). ೧. ಕಡಾಯಿ; ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ.
೨. ಅರ್ಧಗೋಲ.
ಕಟಿ (ನಾ). ೧. ಬಿರುಸು; ಗಟ್ಟಿ. ೨. ಸೊಂಟ.
೩. ನಿತಂಬ. ~ಸೂತ್ರ = ಒಡ್ಡಾಣಿ;
ಡಾಬು.

ಕಟು (ನಾ). ೧. ಅನುಚಿತ ಕೆಲಸ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಔಷಧಿ ಗಿಡ. (ಗು). ೩. ಖಾರವಾದ; ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ. ೪. ಕಹಿಯಾದ. ~ತ್ರಯ = ಶುಂಠಿ, ಮೆಣಸು, ಹಿಪ್ಪಲಿ ಈ ಮೂರರ ಮಿಶ್ರಣ.

ಕಟುಕ ೧. = ಕಡಿಕ. (ಗು). ೨. ತೀವ್ರವಾದ. ೩. ಅಸಹ್ಯವಾದ.

ಕಟುಕಲು (ನಾ). ಬಿರುಸು; ಗಟ್ಟಿಯಾದದ್ದು.

ಕಟುಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಕ್ಕು; ತಿವಿ. (ಗು). ೨. ಒಣಗಿ ಅಥವಾ ಸುಟ್ಟು ಬಿರುಸಾದ.

ಕಟೋರ (ನಾ). ೧. ಅ ಗ ಲ ವಾ ದ ಪಾ ತ್ರೆ; ಬೋ ಗು ಣೆ. (ಗು). ೨. ಕಠೋರ; ಬಿರುಸಾದ.

ಕಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಸ್ನಾನಘಟ್ಟ. ೨. ಕಷ್ಟ.

ಕಟ್ಟಣ(ಣೆ) (ನಾ). ೧. ಮನೆ; ಕಟ್ಟಡ. ೨. ಬಂಧ; ರಚನೆ.

ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆ (ನಾ). ಉಗ್ರವಾದ ಅಜ್ಜ.

ಕಟ್ಟಪ್ಪುಣೆ (ನಾ). ಗದ್ದೆಗಳ ನಡುವಿನ ಬದು.

ಕಟ್ಟಿಱ(ರ)ವೆ (ನಾ). ಅಜೀರ್ಣ; ಅರಗದಿರುವುದು.

ಕಟ್ಟಳೆ (ನಾ). ೧. ನಿಯಮ; ಅಪ್ಪಣೆ. ೨. (ಚಿನ್ನವನ್ನೂ ರತ್ನವನ್ನೂ) ತೂಗುವ ತೂಕ. ೩. ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೈವೇದ್ಯದ ವಿರ್ಪಾಟು. ೪. ಮತ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಕಾಣಿಕೆ. ೫. ಸರದಿ. ೬. ಪದ್ಧತಿ; ರೀತಿ. ೭. ದಾನ; ವ್ಯಾಜ್ಯ. ೮. ಗಟ್ಟಿ ಮಜ್ಜಿಗೆ. ೯. ವಿಗ್ರಹ; ಪ್ರತಿಮೆ.

ಕಟ್ಟಿಲ್ಕು(ಳ್ಳ)ಜ್ಜಾ(ರ್) (ನಾ). ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿ.

ಕಟ್ಟಾಡಿಸು (ಕ್ರಿ). ಕಚಗುಳಿಯಿಡು.

ಕಟ್ಟಾಣೆ (ನಾ). ೧. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು. ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠವ್ಯಕ್ತಿ. ೩. ಬಲು ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಮುತ್ತಿನ ಸರ. (ಗು). ೪. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ; ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ. ~ಪೆ(ವೆ)ಣ್

= ೧. ಶ್ರೇಷ್ಠಳಾದ ಹೆಂಗಸು. ೨. ಮಿಗಿಲಾದ; ಚೆಲುವೆ.

ಕಟ್ಟಾವುನುಷ್ಯ(ನಾ). ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಮನುಷ್ಯ. ನಿಷ್ಕಾವಂತ.

ಕಟ್ಟಾಯ (ನಾ). ೧. ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಸಮಯ. ೨. ಒತ್ತಾಯ. ೩. ದೃಢನಿಶ್ಚಯ. ೪. ಮಿಗಿಲಾದ ಸೊಗಸು. ೫. ಮಿಗಿಲಾದ ಪರಾಕ್ರಮ.

ಕಟ್ಟಾಸುರ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಚಂಡತೆ. ೨. ಅತಿ ರಭಸ. ೩. ಅತಿ ಕ್ರೌರ್ಯ. (ಗು). ೪. ಅತ್ಯುಗ್ರವಾದ.

ಕಟ್ಟಾಳ(ಳು) (ನಾ). ೧. ಶೂರ; ಗಟ್ಟಿಗ. ೨. ನಂಬುಗೆಯ ಸೇವಕ.

ಕಟ್ಟಿಗೆ(ಕೆ) (ನಾ). ೧. ಮರದ ತುಂಡು; ಸೌದೆ. ೨. ಹಿಡಿ; ಹಿಡಿಕೆ. ೩. ಬೆತ್ತ; ಹೆಂಡ. ~ಪಿ(ವಿ)ಡಿ = ೧. ರಾಜನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಕಾಯಲು ದಂಡವನ್ನು ಹಿಡಿ. ೨. ಮುಪ್ಪಾಗು.

ಕಟ್ಟಿದಿರ್(ರು) (ನಾ). ಕಣ್ಣಿನ ಮುಂದುಗಡೆ; ಮುಖಾಮುಖಿ.

ಕಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಂಧಿಸು; ಹಿಡಿದಿಡು. ೨. (ನೊಗಕ್ಕೆ) ಹೂಡು. ೩. ರಚಿಸು. ೪. ಅಡ್ಡಗಟ್ಟು. ೫. ಧರಿಸು. ೬. ಅಳವಡಿಸು. ೭. ಗಳಿಸು. ೮. ನಿಯಮಿಸು. ೯. ತೀರ್ಮಾನಿಸು. ೧೦. ಉಂಟುಮಾಡು. ೧೧. ಆವರಿಸು. ೧೨. ಮಿಾಸಲಾಗಿರಿಸು. (ನಾ). ೧೩. ಬಂಧನ. ೧೪. ಮೇರೆ. ೧೫. ಚೌಕಟ್ಟು. ೧೬. ಅಪ್ಪಣೆ. ೧೭. ಕಂತೆ; ಪಿಂಡಿ. ೧೮. ದಿಗ್ವಂಧನ. ೧೯. ಕಾಗದ, ಪತ್ರ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಕಡತ. ೨೦. ಬೇಳೆ, ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಕುದಿಸಿ ತೆಗೆದ ನೀರು. ~ಅನ್ನ = ೧. ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟ ಅನ್ನ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಲಸನ್ನ. ೩. ಬೇಳೆಯ ಕಟ್ಟು ಕಲಿಸಿದ ಅನ್ನ. ~ಒಡೆ = ೧. ನಿಯಮ ಮಾರು. ೨. ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪು. ೩. ಗುಂಪು ಚಿದುರಿ ಹೋಗು.

~ಪಾಡು = ನಿಯಮ ; ಕ್ರಮ. ~ಮರ
= ೧. ಮರದ ತೆಪ್ಪ. ೨. ಹೆಂಡ ಇಳಿಸು
ವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಡಕೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಮರ.
~ಹಾವು = ಮೈಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಅಡ್ಡಗೆರೆ
ಗಳಿರುವ ಹಾವು.

ಕಟ್ಟುಮಸ್ತು (ನಾ). ತುಂಬಿದ ಮೈಕಟ್ಟು ;
ಗಟ್ಟುಮುಟ್ಟು.

ಕಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಜಗಲಿ ; ವೇದಿಕೆ. ೨. ಸೇತುವೆ ;
ಒಡ್ಡು. ೩. ಜಲಾಶಯ. ೪. ಪಾತಿ ;
ಮಡಿ. ೫. ಕಸಬರಿಗೆ. ೬. (ಬಲಿತು ಒಣಗಿದ)
ಬಿದಿರು. ~ಪುರಾಣ = ಗೊಡ್ಡ ಹರಟೆ.
~ಮನೆ = ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕಟ್ಟಿ ; ಚಾವಡಿ.

ಕಟ್ಟಿಸಕ (ನಾ). ೧. ಹೆಚ್ಚಾದ ಸೊಬಗು.
೨. ಉತ್ತಮವಾದ ರಚನೆ. ೩. ಮಿಗಿಲಾದ
ಸಾಹಸ.

ಕಠಾರ(ರಿ) = ಕಬಾರ. ~ಅಯ್ತು = ಕಠಾರಿ
ಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕಾಳೆಗ ಮಾಡು
ವವನು ; ಕಠಾರಿವೀರ.

ಕಠಿಣ(ನ) (ನಾ). ೧. ಬಿರುಸು. (ಗು).
೨. ಬಿರುಸಾದ. ೩. ಹಗುರವಲ್ಲದ ; ಕಷ್ಟಕರ
ವಾದ. ೪. ಕ್ರೂರವಾದ.

ಕಠೋರ (ಗು). ೧. ಬಿರುಸಾದ ; ಕಠಿಣವಾದ.
೨. ಉಗ್ರವಾದ.

ಕಡ (ನಾ). ಸಾಲ ; ಉದ್ದರಿ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು
= ೧. ಏರ್ಪಾಡು ; ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ೨. ಸಾಲದ
ವಹಿನಾಟು.

ಕಡಂಕು (ನಾ). ಅಟ್ಟಿ ; ಕಬಂಧ.

ಕಡಂಗ (ನಾ). ಕಡಾಯಿ ; ಹಂಡೆ.

ಕಡಂಗು(ಕ್ರಿ). ೧. ಉತ್ಸಾಹಿಸು ; ಹುರಿದುಂಬು.

೨. ರೇಗು ; ಮಸಗು. ೩. ಅನೇಕಗೊಳ್ಳು.

೪. ಸಾಹಸ ಮಾಡು. ೫. ತವಕಪಡು. (ನಾ).

೬. ಸಡಗರ ; ಉತ್ಸಾಹ. ೭. ಕಂದಕ ; ಅಗಲು.

೮. ಕಾಲುವೆ. ೯. ಕಾಲುವೆಯಿಂದ ನೀರು

ಹಾಯಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಚಿಕ್ಕ ಹರಿ.

ಕಡ(ಂ)ಜ (ನಾ). ಜೇನುಹುಳದಂತೆ ಕೊಂಡಿ
ಯುಳ್ಳ ಕೀಟ ; ಕಡಜೀರಿಗೆ.

ಕಡ(ಂ)ದುಣು(ರು) = ಕಡಂಜ.

ಕಡಂಬ (ನಾ). ೧. ಕೇಸರಿಬಣ್ಣದ ಸುವಾಸನೆಯ
ಹೂವು ಬಿಡುವ ಮರ ; ಕದಂಬವೃಕ್ಷ.

೨. ನಾಳ ; ದಂಟು. ೩. ಈಚಲುಮರ.

~ರಸ = ಹೆಂಡ.

ಕಡಕ (ಗು). ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾದ ; ಖಂಡಿತ
ವಾದ.

ಕಡಕಲ್(ಲು) (ನಾ). ಗೋಡೆ, ಬೇರಿಗಳಲ್ಲಿ
ಮನುಷ್ಯರು ಮಾತ್ರ ಹಾಯ್ದುಹೋಗಲು
ಹಾಕಿರುವ ಕವೆ ; ಅಕ್ಕಕೆ.

ಕಡಕು ೧. = ಕಡುಕು. ೨. ಬಂಡೂಕಿನ
ದೊಡ್ಡ ಚರ. ೩. ತಡೆ ; ಭಂಗ. ೪. ಸಣ್ಣ
ಕಲ್ಲು.

ಕಡಗ (ನಾ). ೧. ಕೈಗೆ ಅಥವಾ ಕಾಲಿಗೆ
ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಳೆ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಮರ. ೩. ಗಾಡಿ ; ತೋಡು.

ಕಡಚಲು (ನಾ). ೧. ಮರ, ದಂತ, ಲೋಹ
ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕ ಆಕಾರಕ್ಕೆ
ಆಳವಡಿಸಲು ಚರಕಿ ಯಂತ್ರದ ಮೂಲಕ
ಕಡೆಯುವುದು. ೨. ಕಡೆಯುವ ಯಂತ್ರ ;
ಗಾಡ ; ಚರಕಿ.

ಕಡಚಿ (ನಾ). ಮಗುಚುವ ಕೈ ; ಚುಚ್ಚುಗ.

ಕಡಜೀರಿಗೆ = ಕಡಂಜ.

ಕಡಪಕತ್ತಿ (ನಾ). ದೊಡ್ಡಕತ್ತಿ ; ಮಚ್ಚು.

ಕಡನೆ (ನಾ). ೧. ಕೊರತೆ ; ಕಮ್ಮಿ.

೨. ಉಳಿದದ್ದು. ೩. ಕೆಳದರ್ಜೆ ; ಕೆಳಮಟ್ಟ.

ಕಡಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ಬಂಡೆಗಲ್ಲು.

೨. ಸಮುದ್ರ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಾನು.

~ಅಳಿಯ = ವಿಷ್ಣು. ~ಇಡು = ಸಮುದ್ರ

ದಂತೆ ತುಂಬು. ~ಉರಿ = ಸಮುದ್ರದ

ಒಳಗಿರುವ ಬೆಂಕಿ ; ವಡಬಾಗ್ನಿ. ~ಕ(ಗ)ಳ್ಳು

= ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆಯೇ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದು

ಹಡಗುಗಳನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುವವನು.
 ~ಕಾ(ಗಾ)ಲುನೆ = ಎರಡು ಸಮುದ್ರ
 ಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಸಮುದ್ರ
 ಭಾಗ. ~ಘಂಟೆ = ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ
 ನಾವಿಕರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇರಿಸಿದ
 ಘಂಟೆ. ~ಸಿಂಹ = ಬಲವಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳುಳ್ಳ
 ಸಿಂಹದಂತಿರುವ ಸಮುದ್ರ ಪ್ರಾಣಿ.
 ಕಡಲೆ(ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ದ್ವಿಧರ್ಮಿ ಧಾನ್ಯ;
 ಜಣಕ. ~ಕಾಯಿ = ೧. ಕಡಲೆ ಕಾಳು
 ಗಳುಳ್ಳ ಕಾಯಿ. ೨. ನೆಲಗಡಲೆ; ಸೇಂಗಾ.
 ಕಡನಡ(ನಾ). ಗೂಡಾರ; ಡೇರೆ.
 ಕಡನರ(ನಾ). ೧. ಹೂಳಿಟ್ಟ ನದಿ. ೨. ಚಿನ್ನ.
 ಕಡನಸ(ನಾ). (ಮುಷಿಗಳು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ)
 ತೊಗಲು; ಅಜಿನ.
 ಕಡನೆ(ಬೆ) (ನಾ). ೧. ಜಿಂಕೆಯ ಜಾತಿಗೆ
 ಸೇರಿದ ಪ್ರಾಣಿ; ಸಾರಂಗ. ೨. ಗಂಡು
 ಕುದುರೆ.
 ಕಡಸು(ನಾ). ೧. ಇನ್ನೂ ಕರು ಹಾಕದೆ
 ಇರುವ ಹಸು ಅಥವಾ ಎಮ್ಮೆ; ಪಡ್ಡಿ.
 ೨. ಮರಿ; ಶಾಬ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
 ಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು.
 ಕಡಹು(ಗು,ವು) (ನಾ). ೧. ಹೊಳೆಯನ್ನು
 ದಾಟುವ ಸ್ಥಳ; ಹಾಯ್ಗಡ. ೨. ಸ್ನಾನ
 ಘಟ್ಟ. ೩. ಭತ್ತದ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ
 ಮಡಿ.
 ಕಡಾಣೆ(ನಾ). ಗಾಡಿಯ ಚಕ್ರಗಳು ಬೀಳದಂತೆ
 ತಡೆಯುವ ಕೀಲು.
 ಕಡಾಯ(ಹ) (ನಾ). ಅಗಲವಾದ, ದುಂಡಗಿ
 ರುವ ಪಾತ್ರೆ; ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ.
 ಕಡಾರ ೧. = ಕಡನರ. ೨. ಚೂರಿ; ಬಾಕು.
 ೩. ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ; ಹಂಡೆ. ೪. ನಸುಗೆಂಪು ಬಣ್ಣ.
 ಕಡಾವಿಗೆ(ನಾ). ಮರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪಾದರಕ್ಷೆ.
 ಕಡಿ(ಕ್ರಿ). ೧. ಕಚ್ಚು; ಕುಕ್ಕು. ೨. ನನೆ
 ಯಾಗು. ೩. ಕತ್ತರಿಸು; ಸೀಳು. ೪. ತೋಡು;

ಆಗಿ. ೫. ತುಂಡಾಗು. ೬. ಮಾಡು;
 ಸಾಧಿಸು. (ನಾ). ೭. ತುಂಡು. ೮. ದಪ್ಪ
 ನುಚ್ಚು. (ಗು). ೯. ಉಗ್ರವಾದ. ~ಕ
 = ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವವನು;
 ಕಸಾಯಿಗಾರ. ~ಪೆಂಡೆ = ಕಾಲಿನ ಅಭರಣ.
 ಕಡಿತ(ನಾ). ೧. ಕಚ್ಚುವಿಕೆ. ೨. ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ.
 ೩. ನನೆ; ತುರಿಕೆ. ೪. ಏಟು. ೫. ಬಳಪದಿಂದ
 ಬರೆಯಲು ತಯಾರಿಸಿದ ಕಪ್ಪು ಲೇಪನವುಳ್ಳ
 ಬಟ್ಟೆಯ ಪಟ್ಟಿ. ೬. ಪಗಡೆ, ಚದುರಂಗ
 ಮೊದಲಾದ ಆಟಗಳ ಹಾಸು. ೭. ಹತೋಟಿ.
 ಕಡಿತಲೆ(ನಾ). ೧. ಕತ್ತಿ. ೨. ಗುರಾಣಿ.
 ಕಡಿದಾಬೆ(ನಾ). ೧. ಖಡ್ಗದಂತಹ ಒಂದು
 ಬಗೆಯ ಆಯುಧ. ೨. ಸೊಂಟಪಟ್ಟಿ.
 ಕಡಿದು(ನಾ). ೧. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದುದು; ಉಗ್ರ
 ವಾದುದು. ೨. ಏರು; ಇಳಿಗಡೆಯಾಗಿರು
 ವುದು. ೩. ಕಷ್ಟವಾದುದು. ೪. ಹಳ್ಳ.
 ೫. ಹುರುಪು; ಉತ್ಸಾಹ. (ಗು). ೬. ತೀಕ್ಷ್ಣ
 ವಾದ; ಉಗ್ರವಾದ.
 ಕಡಿಪು(ಕ್ರಿ). ೧. ಕೊಲ್ಲಿಸು. (ನಾ).
 ೨. ಕಡಿದಾಗಿರುವಿಕೆ.
 ಕಡಿಯಣ = ಕಡಿವಾಣ.
 ಕಡಿವಾಣ(ನಾ). ೧. ಕುದುರೆಯ ಬಾಯಿಗೆ
 ಹಾಕುವ ಉಕ್ಕಿನ ತುಂಡು; ಖಲೀನ.
 ೨. ತಡೆ; ಹತೋಟಿ.
 ಕಡು(ನಾ). ೧. ಬದುವುಗಳಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ
 ವಾಗಿರುವ ಗದ್ದೆಯ ಸೀಳು. (ಅ).
 ೨. ವಿಶೇಷವಾಗಿ; ಹೆಚ್ಚಾಗಿ. ~ಗೆಡೆ
 = ಅಧಿಕವಾದ ಗೆಳೆತನ; ಸ್ನೇಹ. ~ಚಿಬ್ಬು
 = ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಮಚ್ಚೆ. ~ಪಾಲು(ರು)
 = ಅತಿ ಹಾದರಗಿತ್ತಿ. ~ಹಾಕು = ಮೀನು
 ಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ನೀರಲ್ಲಿ ವನಸ್ಪತಿಯ
 ವಿಷವನ್ನು ಸೇರಿಸು.
 ಕಡು(ಂ)ಬು(ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿ
 ತಿಂಡಿ. ೨. ಇಡ್ಲಿ.

ಕಡುಕು (ನಾ). ಗಂಡಸರ ಕಿವಿಯ ಅಭರಣ.
ಕಡುಗ = ಖಟ್ಟು.

ಕಡುಪು (ನಾ). ೧. ಉಗ್ರತೆ; ತೀವ್ರತೆ.

೨. ನೇಗ; ರಭಸ. ೩. ಹುರುಪು; ಉತ್ಸಾಹ.

೪. ಪರಾಕ್ರಮ; ದರ್ಪ. ೫. ದಟ್ಟವಾಗಿರುವಿಕೆ.

ಕಡುಲಿ (ನಾ). ಮಳೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ
ಒಣನೆಲದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತುವುದು.

ಕಡುವು (ನಾ). ೧. ಹೊಳೆಯನ್ನು ದಾಟುವ
ಸ್ಥಳ; ಹಾಯ್ದಡ. ೨. ಕಾಲುವೆ; ಹಳ್ಳ.

೩. ಇಕ್ಕಟ್ಟು; ಸಮಸ್ಯೆ.

ಕಡುಹಿ (ನಾ). ಕ್ರೂರಿ; ನಿರ್ದಯ.

ಕಡುಹು (ಕ್ರಿ). ೧. ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರು.

(ನಾ). ೨. = ಕಡುಪು. ೩. ಉಂಡೆ; ಗುಳಿಗೆ.

~ಕ(ಗ)ಳ್ಳ = ಭಾರಿಕಳ್ಳ.

ಕಡೆ(ಟಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಡೆಗೋಲಿನಿಂದ ಮಥಿಸು.

೨. ತೋರಿಸು; ಸೋಸು. ೩. ಬೆಂಕಿ

ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮರದ ತುಂಡುಗಳನ್ನು

ಪರಸ್ಪರ ಉಜ್ಜು. ೪. (ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು)

ರೂಪಿಸು. ೫. ಕುಟ್ಟು; ಕೊರೆ. ೬. ದಾಟು;

ಹಾಯ್ದುಹೋಗು. (ನಾ). ೭. ಕೊನೆ;

ಮುಕ್ತಾಯ. ೮. ಸೆರೆಗು; ಅಂಚು.

೯. ಪಕ್ಕ; ಮಗ್ಗುಲು. ೧೦. ಎಡೆ; ಸ್ಥಳ.

~ಕ(ಗ)ಂದಿ(ತಿ) = ೧. ಬೆಳದ ಕರುವುಳ್ಳ

ಹಸು. ೨. ಕಡೆಯ ಕೆರುವನ್ನು ಈದ

ಹಸು. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಕೀಳು ಮಾಡು.

~ಕಾ(ಗಾ)ಣ್(ಣು) = ೧. ಕೊನೆಯನ್ನು

ಕಾಣು; ಪಾರಾಗು. ೨. ಅಸ್ತಮಿಸು;

ಮುಳುಗು. ೩. ತಿರಸ್ಕರಿಸು.

~ಕಿ(ಗಿ)ಲ್(ಲು) = ಗಾಲಿ ಕಳಚದಂತೆ

ಅಚ್ಚಿನ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುವ ಮೊಳೆ;

ಕಡಾಣ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಡಿ(ಡು) = ಕೆರೆ

ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೀರನ್ನು

ಹೊರಗೆ ಹರಿಯಬಿಡುವ ಸ್ಥಳ. ~ಗಣೆಸು

= ತಿರಸ್ಕರಿಸು; ಅಲಕ್ಷಿಸು. ~ಚೋರಿ

= ಕೊನೆಯ; ತುದಿಯ. ~ಪೊ(ಪೊ)ನ್

= ಮರುಗಿಟ್ಟು ಚಿನ್ನ; ಅಪರಂಜಿ.

~ಬಾ(ವಾ)ಯ್(ಯಿ) = ಬಾಯಿಯ

ಕಡೆ; ಕಟಿಬಾಯಿ. ~ಮಾಡು = ೧. ಕಡೆ

ಗಣೆಸು. ೨. ಪಾರುಗಾಣೆಸು. ೩. ಅವಕಾಶ

ಕೊಡು. ~ಮುಕ್ಕು = ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ

ಕಡೆಯ ಸಲ ಹಾಕಿದ ಹಿಡಿಕಾಳು.

~ಮುಗಿಲ್(ಲು) = ೧. ದಿಗಂತ; ಕ್ಷಿತಿಜ.

೨. ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ನೋಡ. ~ಸಾರಿಗೆ

= ಕೊನೆ; ಮುಕ್ತಾಯ. ~ಸಿಲ್ಕು

= ೧. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳು. ೨. ಕೊನೆ

ಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದದ್ದು. ~ಹಾಯಿಸು

= ೧. ದಾಟಿಸು. ೨. ರಕ್ಷಿಸು. ೩. ಕೊನೆ

ಗೊಳಿಸು.

ಕಡೆಪ(ಹ) (ನಾ). ೧. ಕಡೆಯುವಿಕೆ; ಮಥನೆ.

೨. ಕಂಡರಣೆ; ಕೆತ್ತನೆ. ೩. ತೊಳಲಾಟ;

ಕಳವಳ.

ಕಡೆಯ (ನಾ). ೧. ರಂಗವಲ್ಲಿ, ಹೂವುಗಳಿಂದ

ಮಾಡಿದ ಅಲಂಕಾರವಾದ ರಚನೆ. ೨. ಕಾಲ

ಅಥವಾ ಕೈಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ

ಅಭರಣ; ಕಡಗ.

ಕಡೆಯಾಣಿ (ನಾ). ಚೊಕ್ಕ ಚಿನ್ನ; ಅಪರಂಜಿ.

ಕಡ್ಡ (ನಾ). ೧. ದಿಟ್ಟತನ; ಎದೆಗಾರಿಕೆ.

೨. ಮತ್ತರ; ದ್ವೇಷ. ೩. ಕೋಪ.

೪. ದ್ವೇಷ; ವೈರಿ. ೫. ತಿಳಿಗೇಡಿ; ದಡ್ಡ.

(ಗು). ೬. ಕಟ್ಟಿದಾದ; ದೋಷಯುಕ್ತವಾದ.

~ಇ(ಯಿ)ಸು = ಕಷ್ಟಪಡಿಸು; ಕಾಡು.

~ತನ = ೧. ಕಾಟ; ತೊಂದರೆ. ೨. ವಡ್ಡತನ;

ಮೂರ್ಖತನ. ೩. ಸೊಕ್ಕು; ಮದ.

~ನಾರ = ಕಟ್ಟಿದಿನ; ಅಮಂಗಲದ ದಿನ.

ಕಡ್ಡಣ(ಣೆ) (ನಾ). ಜಡೆಗಟ್ಟಿದ ಕೊದಲು;

ಜಡೆಗಟ್ಟು.

ಕಡ್ಡಣಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಹೆಣೆಗೆ; ಹೆಣೆದದ್ದು.

೨. ಹೆಣೆದ ಚಾವಟಿ; ಬಾರುಕೋಲು.

ಕಡ್ಡವನ (ನಾ). ಎಳೆಯುವುದು; ಸೆಳೆತ.
ಕಡ್ಡಾಯ (ನಾ). ೧. ಒತ್ತಾಯ; ಬಲಾತ್ಕಾರ.
೨. ಒತ್ತಾಯದ ಕೆಲಸ.

ಕಡ್ಡಿ (ನಾ). ೧. ಚಿಕ್ಕದೇಟು; ಸಣ್ಣ ಸಿಗುರು.
೨. ಲೆಕ್ಕಣಿಕೆ; ಕುಂಜ. ೩. ನೂಲು
ಸುತ್ತುವ ಕಂಡಿಕೆ; ಕದಿರು. ೪. ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿ.
೫. ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ವಸ್ತು. ~ಪುಡಿ = ೧. ಹೊಗೆ
ಸೊಪ್ಪು; ತಂಬಾಕು. ೨. ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಿನ
ಪುಡಿ. ~ಪುಸ್ತಕ = ಶಕುನಗಳ ಪುಸ್ತಕ.
~ಪೆಟ್ಟಿಗೆ = ಬೆಂಕಿಪೊಟ್ಟಣ. ~ಹಿಡಿ
= ಕಡ್ಡಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪೊರಕೆ.

ಕಡ್ಡು (ನಾ). ೧. ದಿಟ್ಟತನ; ಎದೆಗಾರಿಕೆ.
೨. ಗಡ್ಡ. ~ಬ(ವ)ರ್ = ಗಡ್ಡ ಬರು;
ಮುದುಕನಾಗು.

ಕಡ್ಡೆ (ನಾ). ಅಮಂಗಳವಾದವಳು; ಅನಿಷ್ಟ.

ಕಣ್(ಣು,ಣ್ಣು) (ನಾ). ೧. ನೋಡುವ ಅಂಗ;
ನೇತ್ರ. ೨. ನವಿಲುಗರಿಯ ನಡುವಿನ
ಗುಂಡನೆಯ ಚಿಹ್ನೆ; ಚಂದ್ರಕ. ೩. ಪಗಡೆಯ
ದಾಳದ ಮೇಲಿನ ಚುಕ್ಕೆ. ೪. ಮೊಳಕೆ
ಹೊರಡುವ ಗೆಣ್ಣು. ೫. ತೂತು; ರಂಧ್ರ.
೬. ಮದ್ದಲೆ, ತಬಲ ಮುಂತಾದುವುಗಳ
ಚರ್ಮದ ನಡುವಣ ಭಾಗ. ೭. ದೃಷ್ಟಿ;
ಗಮನ. ೮. ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು; ಶ್ರೇಷ್ಠ
ವಾದುದು. ~ಅಸರ್(ರ್,ರು) = ದೃಷ್ಟಿ
ತಾಕುವುದು. ~ಇಲಿ = ೧. ಕಣ್ಣು ಕಳೆದು
ಕೊಂಡದ್ದು. ೨. ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದವನು.
~ಉರಿ = ೧. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಉರಿಯಾಗು.
೨. ಕೋಪವುಂಟಾಗು. ೩. ಹಣೆಗಣ್ಣಿನ
ಉರಿ; ನೇತ್ರಾಂಗಿ. ೪. ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ
ಉಂಟಾಗುವ ನೋವು. ೫. ಕೋಪ; ಸಿಟ್ಟು.
~ಎಂಜಲ್(ಲು) = ಕೆಟ್ಟ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ
ಆಗುವ ಕೆಡುಕು; ದೃಷ್ಟಿದೋಷ. ~ಎಲೆ
= ಎಲೆಯ ಕವಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಎಲೆ.
~(೦)ತೊ(ದೊ)ಐ(ಳಿ)ಲಿ = ೧. ಕಣ್ಣು

ಗುಡ್ಡ. ೨. ಗುಂಗುರು; ನೊರಜು.
~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟು.

೨. ಮೋಸ ಮಾಡು. ೩. ಇಂದ್ರಜಾಲ;
ಯಕ್ಷಿಣೀವಿದ್ಯೆ. ~ಕಪ್ಪಡಿ(ಡೆ) = ಬಾವಲಿ;
ತೋಲಬಾವಲಿ. ~ಕಿ(ಗಿ)ಸುರ್(ರು)
= ೧. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿರುವುದು.

೨. ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು; ಕರುಬು. ೩. ಕಣ್ಣಿನ
ಗೀಜು; ಪಿಚ್ಚು. ೪. ದೃಷ್ಟಿದೋಷ.
~ಕುಟಿಲೆ = ರೆಪ್ಪೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಳುವ
ಗುಳ್ಳೆ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ೧. ಕಣ್ಣಿನ ಶಕ್ತಿ
ಗುಂದು. ೨. ಕಕ್ಕಾ ವಿಕ್ಕಿಯಾಗು.

೩. ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳ್ಳು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಯ್ = ಕಣ್ಣು
ಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚು; ನಿವ್ರಮಾಡು. ~ಬಡಿಗೆ
= ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ತಿರುಗುವವನು; ಮೋಸ
ಮಾಡುವವನು. ~ಬಾ(ವಾ)ಯ್ಪಿಡು
= ದಿಕ್ಕಿಗೆಡು; ಗಾಬರಿಯಾಗು.
~ಬೆಳಗು(ಕು) = ೧. ಕಣ್ಣಿನ ಕಾಂತಿ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ. ೩. ಕಣ್ಣಿನ
ಹೊಳಪಿಗಾಗಿ ಬಳಸುವ ಕಾಡಿಗೆ ಕಲ್ಲು.
೪. ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು. ~ಮುಣ್

= ೧. ಕಣ್ಣಿನ ಗುಡ್ಡೆ. ೨. ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಾದದ್ದು.
~ಮುಜಿ(ರೆ) = ೧. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾದುದು.

೨. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಾಗುವಿಕೆ. ~ಮುಚ್ಚಲೆ
= ಅಡಗಿಕೊಂಡವರನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಆಟ.

~ಸಟ್ಟುಗ = ರಂಧ್ರಗಳಿರುವ ಸಾಟು;
ಜಾಲರಿಸಾಟು. ~ಸೂಲ = ಕಣ್ಣು ಮತ್ತು
ಕಿವಿಗಳ ನಡುವಿನ ಭಾಗ; ಮೆಲುಕು.

ಕಣ ೧. = ಕಳ. ೨. ರವಕೆ ಬಿಟ್ಟು. ೩. ಪದಾರ್ಥದ
ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಅಂಶ; ಅಣು.

ಕಣ(೦)ಜ (ನಾ). ೧. ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿ
ಸುವ ಸ್ಥಳ; ಬಿದಿರಿನ ಗೂಡೆ. ೨. = ಕಡಂಜ.

ಕಣ(೦)ಜು (ನಾ). ಹವಳ, ಮತ್ತು ಹಾಗೂ
ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ತೂಗಲು ಬಳಸುವ
ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ತೂಕದ ಪ್ರಮಾಣ.

ಕಣಕ (ನಾ). ಕಲಸಿದ ಗೋದಿ ಮುಂತಾದುವು
ಗಳ ಹಿಟ್ಟು.

ಕಣಕಾಲ್(ಲು) (ನಾ). ಪಾದ ಮತ್ತು
ಮಂದಿಯ ಚಿತ್ತುಗಳ ನಡುವಿನ ಭಾಗ.

ಕಣಕಿಸು (ಕ್ರಿ). ಎಣಿಸು; ಲೆಕ್ಕಿಸು.

ಕಣಗಿಲ್(ಲು,ಲೆ) (ನಾ). ಗ. ಜೊ ಪಾದ
ಎಲೆಗಳಿರುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ ಮತ್ತು
ಅದರ ಹೂವು. ೧. ಒಂದು ತೆರದ ಬಾಣ.
೨. ಬಿರುದಿನ ಅಭರಣ.

ಕಣಯ (ನಾ). ಗ. ಉಡಿಯನ್ನು ಬಿಗಿಗೊಳಿಸಿ
ನೆರಿಗೆಯನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸುವ ಗಂಟು.
೨. = ಕಣೆಯ.

ಕಣಸು (ನಾ). ಗ. ನೋಟ; ಕಾಣ್ಕೆ. ೧. ಅತಿ
ಮಾನುಷದರ್ಶನ. ೨. ಕನಸು. ೪. ಮರಿ;
ಶಾಬ.

ಕಣೆ (ನಾ). ಗ. ನೋಟ; ಕಾಣ್ಕೆ. ೧. ಭವಿಷ್ಯ
ಫಲ. ೨. ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಹೇಳುವುದು.
೪. ಕಲ್ಲು; ಶಿಲೆ. ೫. ಹಗ್ಗ; ಪಾಶ.
೬. ತಗ್ಗು; ಕಂದಕ. ೭. ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನ.
~ಕಾ(ಗಾ)ಜ(ರ) = ಗ. ಕರಣಕ; ಲೆಕ್ಕ
ಇಡುವವನು. ೧. ಕಣೆ ಹೇಳುವವನು.
~ಹಾಕು = (ಎತ್ತುಗಳು)ಹೆಗಲ ಮೇಲಣ
ನೊಗವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸು; ಬಳಗಹಾಕು.

ಕಣಕ = ಕಣಕ.

ಕಣಕೆ (ನಾ). ಸಜ್ಜೆ, ಜೋಳ ಮುಂತಾದುವು
ಗಳ ತೆನೆ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಉಳಿಯುವ
ಕಡ್ಡಿ.

ಕಣಕೈ(ನಾ). ಮೊಳಕೈಯಿಂದ ಮಣಕಟ್ಟಿನ
ವರೆಗಿನ ಕೈಯ ಭಾಗ; ಮುಂಗೈ.

ಕಣಗಿಲ್(ಲು) = ಕಣಗಿಲ್.

ಕಣಲೆ(ನಾ). ಗ. ಬಿದಿರಿನ ಮೊಳಕೆ. ೧. ಎಳೆಯ
ಕೂಸು.

ಕಣವೆ = ಕಣುವೆ.

ಕಣೆಶ (ನಾ). ಧಾನ್ಯದ ತೆನೆ.

ಕಣುವೆ (ನಾ). ಎರಡು ಬೆಟ್ಟಗಳ ನಡುವಿನ
ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ, ಅಳವಾದ ಪ್ರದೇಶ; ಕಂದರ.
ಕಣೆ (ನಾ). ಗ. ಸರಳು; ಬಾಣ. ೧. ಮುಳ್ಳು
ಹಂದಿಯ ಮುಳ್ಳು. ೨. ಬಿದಿರುಕೋಲು;
ಬೊಂಬು. ೪. ಕಡೆ; ಕೊನೆ. ೫. ಹಿಪ್ಪಲಿ.
೬. ಜೀರಿಗೆ. ~ಪೋ(ವೊ)ಗು = ಗಣೆ
ಮುರಿದು ಹೋಗು; ದಿಂಡು ಕತ್ತರಿಸಿ
ಹೋಗು.

ಕಣೆಯ ಗ. = ಕಣಯ. ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಆಯುಧ. ೨. ಬಾಣ; ಸರಳು. ೪. ಸಲ;
ಬಾರಿ. ೫. ರೀತಿ; ಪದ್ಧತಿ. ೬. ಸ್ಥಳ;
ಪ್ರದೇಶ. ೭. ದಂಡೆ; ಅಂಚು. ೮. ಕಥೆ;
ಪ್ರಸಂಗ.

ಕಣ್ಣೆ (ನಾ). ಹಗ್ಗ. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣೆ = ಹಗ್ಗದ
ಕಣ್ಣು; ಕುಣಿಕೆ.

ಕಣ್ಣೋಜಿ (ನಾ). ಮೋಸಗಾರ; ಕುತಂತ್ರಿ.

ಕತ (ನಾ). ಗ. ಕಾರಣ; ನಿಮಿತ್ತ. ೧. ದುಃಖ;
ವ್ಯಥೆ. ೨. ತುಕ್ಕು; ಜಂಗು.

ಕತಕ (ನಾ). ಕದಡಿದ ನೀರನ್ನು ತಿಳಿಮಾಡುವ
ಚಿಲ್ಲದ ಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ದೀಪ.

ಕತನ = ಕತ.

ಕತಬಿ(ಬೆ) (ನಾ). ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಬರೆದುಕೊಡುವ
ಪತ್ರ; ಕರಾರುಪತ್ರ.

ಕತಾಯಿ(ವಿ) = ಕಥಾಯಿ.

ಕತಿಪಯ (ಸ). ಕೆಲವು; ಹಲವು.

ಕತಿಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಹೇಳು; ನಿರೂಪಿಸು.
೧. ಕಥೆಯನ್ನು ಬರೆ.

ಕತೆ(ಥೆ) (ನಾ). ಗ. ನಡೆದ ಅಥವಾ ಕಲ್ಪಿತ
ವಾದ ಸಂಗತಿ, - ಘಟನೆ. ೧. ರಗಳೆ.

~ಮುಗಿ = ಗ. ಕತೆ ಕೊನೆಯಾಗು.
೧. ಅಂತ್ಯವಾಗು.

ಕತ್ತ (ನಾ). ತೆಂಗಿನ ನಾರು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ
ಮಾಡಿದ ಹುರಿ, ಹಗ್ಗ ಮೊದಲಾದುವು.

ಕತ್ತರ (ನಾ). ಗ. ಮದ್ದಳೆ. ೧. = ಕತ್ತರಿ.

ಕತ್ತರಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬದನೆ; ನಾರ್ತಕ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಸ್ಯ. ೩. ಎರಡು ಅಲಗನ್ನುಳ್ಳ ಕತ್ತರಿಸುವ ಸಾಧನ. ೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಾಣ. ೫. ಗಾಣ ಹೊಡೆಯುವಾಗ ಗಾಣಗನು ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವ ಭಾಗ. ೬. ಇಕ್ಕಟ್ಟು; ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು. ೭. ಕಪಟ; ನೋಸ. ೮. ಖೋತ; ಕಡಿತ. ~ಅಡಿಸು = ಹಣವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಾಕು; ಲಪಟಾಯಿಸು. ~ಇಸು = ೧. ತುಂಡರಿಸು. ೨. ಖೋತಾನಾಡು. ೩. ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸು. ೪. ತಿನ್ನು; ಕಬಳಿಸು. ~ಕ(ಗ)ಂಡಿ = ಬೇಟೆಗಾರರ ಕುಡಿಗೆ ಮೃಗಗಳು ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳ. ~ಪಾ(ವಾ)ಣಿ = ಸೋಕಿದರೆ ಕೈ ಕತ್ತರಿಸುವ ನೀರು; ವಿಷೋದಕ. ~ಬೆ(ವೆ)ಸ = ಸಿಂಪಿಗನ ಕೆಲಸ; ದರ್ಜೆ ಕೆಲಸ.

ಕತ್ತಲು(ಲೆ) = ಕಪ್ಪುಲೆ. ~ಇಡು = ಕಾಣದಂತಾಗು. ~ಗ್ರಹಣ = ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನ ಅಗುವ ಗ್ರಹಣ; ಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣ. ~ಮನೆ = ೧. ಅಂಧಕಾರ ತುಂಬಿದ ಮನೆ. ೨. ಸೆರೆಮನೆ.

ಕತ್ತಳ (ನಾ). ೧. ಕವಚ; ಚಿಲಖತ್ತು.

೨. ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದ ಕುದುರೆ.

ಕತ್ತಳಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಅವರಣ; ಹೊದಿಕೆ.

೨. ಕಿರುಗತ್ತಿ; ಕಠಾರ.

ಕತ್ತಾಳೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಸ್ಯ; ಕಲ್ಲಾರು.

ಕತ್ತಿ (ನಾ). ಖಡ್ಗ; ಕರವಾಳು. ~ಇಜಾ(ರಿ) = ಹಗೆ ಸಾಧಿಸು. ~ಎತ್ತಿಕಟ್ಟು = ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡು. ~ಕಟ್ಟು = ವಿರೋಧಿಸು; ಹಗೆ ಸಾಧಿಸು.

ಕತ್ತಿಗೆ (ನಾ). ಕೈಗತ್ತಿ; ಮಚ್ಚು.

ಕತ್ತು (ಕ್ರಿ). ೧. ಉರಿಹತ್ತು; ಸುಡು. ೨. ಬೆಂಕಿಯುಂಟುಮಾಡು. (ನಾ). ೩. = ಕಟ್ಟು.

ಕತ್ತರಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ; ಕಸ್ತೂರಿ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಲ್ಲಿಗೆ. ~ಕಾಮು = ಕಾಮಕಸ್ತೂರಿಯ ಗಿಡ. ~ಬ(ವ)ಳಿ = ಕರಿಯ ಸಾಣೆಬಳಿ. ~ಬೆ(ವೆ)ಕ್ಕು = ಪುನುಗಿನ ಬೆಕ್ಕು.

ಕತ್ತೆ = ಕಪ್ಪೆ. ~ಕ(ಗ)ರೆ = ಕತ್ತೆಯ ಹಾಗೆ ಧ್ವನಿಮಾಡು. ~ಕಾಗದ = ಒರೆಟುಕಾಗದ. ~ಚಾಕರಿ = ಜೊರೆಗೆಲಸ.

ಕತ್ತಿಸು (ಕ್ರಿ). ಜಂಬಕೊಚ್ಚು; ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳು.

ಕಥಕ (ನಾ). ಕತೆ ಹೇಳುವವನು; ಕತೆಗಾರ.

ಕಥಕ್ಕಲಿ(ಳಿ) (ನಾ). (ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ) ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸ್ವತ್ಯನಾಟಕ.

ಕಥನ (ನಾ). ಹೇಳುವಿಕೆ; ನಿರೂಪಣೆ.

~ಕವನ = ಕಥೆಯನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಪದ್ಯ ಕಾವ್ಯ.

ಕಥಾಕಾಲಕ್ಷೇಪ (ನಾ). ಹರಿಕಥೆ.

ಕಥಾಯಿ(ಯ) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಟ್ಟೆ.

ಕಥಾಲಾ(ಳಾ)ಪ (ನಾ). ೧. ಮಾತುಕತೆ; ಸಲ್ಲಾಪ. ೨. ಕತೆ ಹೇಳುವಿಕೆ.

ಕಥಾವಣಿ (ನಾ). ವರ್ಗೀಕರಿಸಿ ಬರೆದ ವ್ಯವಹಾರದ ಲೆಕ್ಕ; ಖಾತೆವಾರು ಜಮಾಖರ್ಚು.

ಕಥಿತ (ಗು). ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ; ಹೇಳಿದ.

ಕದ = ಕದವು.

ಕದ(ಂ)ಪು (ನಾ). ಕೆನ್ನೆ; ಗಲ್ಲ; ಕಪೋಲ.

ಕದಂಬ (ನಾ). ೧. ಕಡಹದ ಮರ; ನೀಪ ವೃಕ್ಷ. ೨. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ. ೩. ಪರಿಮಳವಸ್ತು. ೪. ಸಮ್ಮಿಶ್ರಣ. ~ಬೆ(ವೆ)ಳಗು = ಅನೇಕ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದಾದ ಕ್ರಾಂತಿ. ~ಲಿಸಿ = ಓದಲು ಕಷ್ಟವಾದ ಲಿಪಿ; ಗೂಢಲಿಪಿ.

ಕದಂಬಕ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಡೆ. ೩. ಕದಂಬ ವೃಕ್ಷದ ಹೂವು.

ಕದಕ (ನಾ). ೧. ಮೋಸಗಾರ. ೨. ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು;
ಚಪ್ಪರ.

ಕದಕದಿಸು (ಕ್ರಿ). ನಡುಗು; ಅದುರು.

ಕದಗು (ಕ್ರಿ). ಎಲೆಗಳಿಂದ ದಟ್ಟವಾಗು.

ಕದಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಲಕು; ಬೆರಸು.

೨. ಘೋಭೆಗೊಳಿಸು. ೩. ಕೆರಳು. ೪. ಅರಿಸು;

ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು. (ನಾ). ೫. ಕಲಕಿದ ದ್ರವ;

ಕಲ್ಕ. ೬. ಬಗ್ಗಡ; ರಾಡಿ. ೭. ಕಳವಳ.

೮. ಕಳವಳಗೊಂಡವನು. ~ ನೀರ್

= ೧. ಕಲಕಿದ ನೀರು. ೨. ಹಿಳುಳು.

ಕದನ (ನಾ). ೧. ಕೊಲ್ಲುವಿಕೆ. ೨. ಯುದ್ಧ;

ಕಾಳಗ. ~ ಅನಕ = ರಣವಾಡ್ಯ.

~ ಉದ್ವಾಮ = ೧. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಿಗಿಲಾದ

ವನು. ೨. ಕದನೋತ್ಸಾಹ.

ಕದನ್ನ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟ ಅನ್ನ; ಕೀಳು ಆಹಾರ.

ಕದಬದ (ನಾ). ೧. ಕಳವಳ; ಭ್ರಾಂತಿ.

೨. ತಿರಸ್ಕಾರ.

ಕದರು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಲಕು; ಬೆರಸು. ೨. ಅರಿಸು;

ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು. ೩. = ಕದಿರ್. ~ ಅಡಕೆ

= ೧. ಅರಿಸಿ, ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದ ಅಡಕೆ.

೨. ಬದಕ ಮೃದುವಾದ ಅಡಕೆ.

ಕದರ್ಥನ (ನಾ). ೧. ತಿರಸ್ಕಾರ; ಅವಹೇಳನ.

೨. ಕಾಟ; ಹಿಂಸೆ.

ಕದರ್ಥಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸೀಡಿಸು; ಕಾಡು.

ಕದರ್ಯ (ನಾ). ಕೃಪಣ; ಲೋಭಿ.

ಕದಲ್ (ನಾ). ತೆನೆ; ಹೊಡೆ.

ಕದಲಿ (ಕ್ರಿ) (ನಾ). ೧. ಬಾಳಿಗಡ. ೨. ಅನೆಯ

ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಪತಾಕೆ. ೩. ಬಾವುಟ.

೪. ಗುಂಪು; ಸಂದಣ.

ಕದಲು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಲುಗಾಡು; ಅಲ್ಲಾಡು.

೨. ಸ್ಥಳಬಿಟ್ಟು ಸರಿ. (ನಾ). ೩. = ಕದಡು.

೪. ರಾಶಿ; ಮೊತ್ತ. ~ ಅರತಿ = ಕುಂಕುಮ

ಕದದಿದ ನೀರು. ~ ಬದಲು = ಅದಲು

ಬದಲು; ವ್ಯತ್ಯಾಸ.

ಕದವು (ಹು) (ನಾ). ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಜೋಡಿಸುವ
ಹಲಗೆ; ಕವಾಟ.

ಕದನೆ (ಬೆ) (ನಾ). ತೆಂಗಿನ ನಾರು; ಜುಂಗು.

ಕದಕ (ನಾ). ಬಾಳಿಗಡ.

ಕದಳಿಕೆ (ನಾ). ಅನೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವ
ಪತಾಕೆ.

ಕದಳೀಗರ್ಭ (ನಾ). ಬಾಳೆಯ ಮೋತೆಯ
ಒಳಭಾಗ.

ಕದಾಚಿತ್ (ಅ). ಒಂದು ವೇಳೆ; ಯಾವಾಗ
ಲಾದರೊಮ್ಮೆ.

ಕದಾಪಿ (ಅ). ಎಂದೂ; ಯಾವಾಗಲೂ.

ಕದಿ (ಕ್ರಿ). ಕಳವು ಮಾಡು; ಅಪಹರಿಸು.

ಕದಿಕೆ (ನಾ). ಹುಲ್ಲಿನ ಉಗ್ರಾಣ.

ಕದಿನಿ (ನ) (ನಾ). ಉತ್ಸವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಾರಿಸುವ
ಒಂದು ಬಗೆಯ ಫಿರಂಗಿ.

ಕದಿರ್ (ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಿಂಚು; ಪ್ರಕಾಶಿಸು.

(ನಾ). ೨. ಧಾನ್ಯದ ತೆನೆ; ಕಣಿವೆ. ೩. ಕಿರಣ.

೪. ಕಾಂತಿ; ಹೊಳಪು. ೫. ನೂಲು.

ತೆಗೆಯುವ ಕಡ್ಡಿಯಾಕಾರದ ಸಾಧನ.

ಕದೀಮ (ನಾ). ೧. ಹಳಬ; ಪೂರ್ವಿಕೆ.

೨. ನುರಿತವನು; ನಿಪುಣ.

ಕದು (ಂ) ಬು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒತ್ತು; ಹಿಡುಕು.

೨. ಮುಸುಕು; ಆವರಿಸು. ೩. ಆತುರ

ಪಡು; ದುಡುಕು. ೪. ತಳಮಳಿಸು.

೫. ಅಸೂಯೆಪಡು. ೬. ಅಧಿಕವಾಗು.

೭. ಪ್ರತಿಭಟಿಸು. (ನಾ). ೮. ಉತ್ಸಾಹ;

ಅವೇಶ. ೯. ಗಾಬರಿ; ಕಳವಳ.

~ ಕೊ (ಗೊ) ಫ್ = ೧. ತ್ವರೆ ಮಾಡು.

೨. ಗಾಬರಿಯಾಗು.

ಕದುಕು = ಕದುಂಕು. ~ ಇಟಾ (ರಿ) = ಕುಕ್ಕು;

ಚುಚ್ಚು.

ಕದುಪು ೧. = ಕದುಂಬು. (ನಾ). ೨. ಹಿಂಡು.

ಕದುಷ್ಣ (ಗು). ತುಸು ಬೆಚ್ಚಗಾದ; ಉಗುರು

ಬೆಚ್ಚಗಿನ.

ಕದೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೂಡು ; ಸೇರು. ೨. ಸಂಭೋ
ಗಿಸು. ೩. ಹಿಂಡಲ್ಪಡು. ೪. ಅಧಿಕವಾಗು.
ಕದ್ದಳಿಗ (ನಾ). ೧. ಯುದ್ಧ ಕವಚವನ್ನು
ಮಾಡುವವನು. ೨. ಕುದುರೆ ಮಾಲೀಕನು
ಮಾಡುವವನು ; ಕಾಸದಾರ.
ಕದ್ದಿ (ನಾ). ಆತುರ ; ಉತ್ಸಾಹ.
ಕದ್ದಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಿಂದೆಮುಂದೆ ನೋಡು ;
ಅನುಮಾನಿಸು. ೨. ಬಯಸು ; ಅಪೇಕ್ಷಿಸು.
ಕದ್ದು (ನಾ). ೧. ನಸುಗೆಂಪು. ೨. ಕಶ್ಯಪನ
ಹೆಂಡತಿ ; ಸರ್ಪಗಳ ತಾಯಿ.
ಕನ (ನಾ). ಕನಸು ; ಸ್ವಪ್ನ. ~ (ಂ) ಪ (ಬ) ರಿ
= ಕ ನ ಸು ಬಿ ಳು. ~ ಪ (ವ) ಜಾ (ರಿ)
= ಎಚ್ಚರಾಗು.
ಕನಕ (ನಾ). ೧. ಚಿನ್ನ ; ಹೊನ್ನು. ೨. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಹೂವಿನ ಗಿಡ. ೩. ಉಮ್ಮತ್ತಿಯ
ಗಿಡ ; ದತ್ತೂರ. ೪. ಮಂಗಳಗ್ರಹ.
~ ಅಭಿಷೇಕ = ೧. ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡುವ
ಅಭಿಷೇಕ. ೨. ಮೊಮ್ಮಗನಿಗೆ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿ
ದಾಗ ಮುತ್ತಾತ ಅಥವಾ ಮುತ್ತಜ್ಜಿಗೆ
ಮಾಡುವ ಚಿನ್ನದ ಹೂಗಳ ಅಭಿಷೇಕ.
~ ಉದರ = ಬ್ರಹ್ಮ. ~ ದಾಯಕ = ಚಿನ್ನ
ವನ್ನು ಕೊಡುವವನು ; ಕುಬೇರ.
ಕನಗ (ನಾ). ನೀಚ ; ಅಧಮ.
ಕನಗು (ನಾ). ಕಮಟು ; ಜಿಡ್ಡು.
ಕನಪು (ನಾ). ಕೋಪ ; ಸಿಟ್ಟು.
ಕನರ (ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಗರಾಗು ; ಒಗರಾ
ಗಿರು. ೨. ವಾಸನೆಯುಂಟಾಗು. (ನಾ).
೩. ಒಗರು ; ಒಗಚು. ೪. ಸೊಗಡು.
೫. ಕಮಟು ವಾಸನೆ ; ಕಮರು.
ಕನರ (ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ರೇಗು ; ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳು.
೨. ಕುದಿ. ೩. ಸಂಕಟಪಡು ; ಪರಿತಪಿಸು.
೪. ಬಾಡು ; ಮ್ಲಾನವಾಗು. ೫. ಮೂದ
ಲಿಸು. ೬. ಕಾಡು ; ಪೀಡಿಸು. (ನಾ).
೭. ಸಿಟ್ಟು ; ಕೋಪ. ೮. ಬೆಂಕಿ ; ಉರಿ.

ಕನಲ್ಕಿ (ನಾ). ೧. ಕೋಪ ; ಸಿಟ್ಟು.
೨. ಬೇಗುದಿ ; ಪರಿತಾಪ.
ಕನಲ್ಪು (ಕ್ರಿ). ಕೆರಳಿಸು ; ರೇಗಿಸು.
ಕನವರ (ನಾ). ೧. ನಿದ್ರೆ, ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳ
ನಡುವಣ ಸ್ಥಿತಿ ; ಕನಸು. ೨. ಭ್ರಮೆ.
ಕನವರಿಕೆ (ನಾ). ೧. ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. ೨. ಒಂದೇ ವಿಷಯವನ್ನು
ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಯೋಚಿಸುವಿಕೆ ; ಹಳವಂದ.
ಕನಸು (ನಾ). ೧. ಸ್ವಪ್ನ. ೨. ಸುಳ್ಳು ;
ಅಸತ್ಯ. ~ (ಂ) ಕು (ಗು) ಳಿ = ಭ್ರಾಂತಿಗೆ
ಒಳಗಾದವನು.
ಕನಸುಣಿ (ನಾ). ಕಲ್ಪನಾಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ
ಮಗ್ನನಾದವನು.
ಕನಾಶು (ನಾ). ಡೇರೆಯಲ್ಲಿನ ಬಟ್ಟೆಯ ಗೋಡೆ.
ಕನಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಳೆ ; ಮಿಂಚು. ೨. ಕಪ್ಪಾಗು.
೩. ಕಳೆ ; ಪಕ್ಕವಾಗು. ೪. ಜಿಡ್ಡಾಗು.
೫. ಸ್ರವಿಸು ; ಸೋರು. (ನಾ). ೬. ಮಿಂಚು ;
ಹೊಳಪು. ೭. = ಕನಿಕರ.
ಕನಿಕರ (ನಾ). ಮರುಕ ; ದಯೆ.
ಕನಿಷ್ಟ (ಪ್ರ) (ನಾ). ೧. ಅತಿ ಹೀನನಾದವನು.
೨. ಕಿರಿಯವನು ; ತಮ್ಮ. (ಗು). ೩. ತೀರ
ಅಲ್ಪವಾದ ; ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳಮಟ್ಟದ.
ಕನಿಷ್ಠ (ನಾ). ೧. ಅತಿ ಹೀನನಾದವನು.
೨. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕವಳು. ೩. ಕಿರುಬೆರಳು.
ಕನಿಸು (ಕ್ರಿ). ದೀಪ ಹೊತ್ತಿಸು, -ಹಚ್ಚು.
ಕನೀನಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಕಿರುಬೆರಳು. ೨. ಕಣ್ಣಿನ
ಪಾಪೆ ; ಕಣ್ಣಾಲಿ.
ಕನೀಯ (ನಾ). ೧. ಕಿರಿಯವನು ; ತಮ್ಮ.
೨. ಅಧಮ ; ಹೀನ.
ಕನ್ನ (ನಾ). ೧. ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರೆಯುವ
ಕಂಡಿ ; ಸುರಂಗ. ೨. ಕಳ್ಳತನ. ~ ಕ (ಗ) ತ್ತ ರಿ
= ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನ ಕೊರೆಯುವ ಕತ್ತರಿ.
~ ಕ (ಗ) ಕ್ತವು = ೧. ಕನ್ನ ಹಾಕಿ ಕದಿಯುವಿಕೆ.
೨. ತಳವಿನವತ್ತು.

ಕನ್ನಡ (ನಾ). ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶ, ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಜನ. ~ (೦) ಕೊ(ಗೊ)ಳಿಸು = ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಆಳವಡಿಸು. ~ ಪ(ವ)ಕ್ಕೆ = ಗಿಣಿ; ಪಂಡಿತವಕ್ಕಿ.

ಕನ್ನಡಕ(ನಾ). ೧. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಡ್ಡಪಟ್ಟಿ. ೨. ದೃಷ್ಟಿದೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಗಾಜಿನ ಸಾಧನ; ಚಾಳೀಸು.

ಕನ್ನಡಿ (ನಾ). ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಸಾಧನ; ದರ್ಪಣ. ~ ಇಸು = ೧. ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸು. ೨. ತಿಳಿಸು; ಹೇಳು. ~ ಕಾಯಕ = ಕ್ಷೌರ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ. ~ ಹಾವು = ಉರಿಮಂಡಲದ ಹಾವು.

ಕನ್ನವಟ್ಟಿ (ನಾ). ಮದ್ದಳೆಯ ಚರ್ಮದ ಒಂದು ಭಾಗ.

ಕನ್ನವಟ್ಟಿಗೆ (ನಾ). ಕಣಕದ ಪದರ, -ಹೊದಿಕೆ.

ಕನ್ನವಡೆ (ನಾ). ೧. ತೆರೆ; ಪರದೆ. ೨. ಕನ್ನಡಿಯ ಗೋಡೆ.

ಕನ್ನವುರ (ನಾ). ಕಿವಿಯ ಆಭರಣ; ಕರ್ಣಪೂರ.

ಕನ್ನಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಕುಮಾರಿ; ಕನ್ಯೆ. ೨. ಹೂವಿನ ಬೀಜಕೋಶ; ಕರ್ಣಿಕೆ.

ಕನ್ನಿ (ನಾ). ೧. ಕುಮಾರಿ; ಕನ್ನಿಕೆ. ೨. ಕನ್ಯಾ ಮಾಸ. ೩. ಕನ್ಯಾರಾಶಿ. ೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಸ್ಯ. ~ ಕುಮಾರಿ = ೧. ಪಾರ್ವತಿ.

೨. ಭಾರತದ ದಕ್ಷಿಣ ಭೂತೀರ. ೩. ಲೋಕ ಸರ. ~ ಕೊ(ಗೊ)ಗಿಲೆ = ಹೆಣ್ಣು ಕೋಗಿಲೆ.

~ ನೆಲ = ಸಾಗುವಳಿಯಾಗದಿರುವ ಭೂಮಿ.

ಕನ್ನೆಯ್ದಿಲ್(ಲು) = ಕರ್ನೆಯ್ದಿಲ್.

ಕನ್ನೈಸು (ಕ್ರಿ). ಕಂದು; ಕಪ್ಪಾಗು.

ಕನ್ಯಾದಾನ (ನಾ). ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿ ವಿನಾಹ ಮಾಡುವುದು.

ಕನ್ಯಾವ್ರತ (ನಾ). ೧. ಕನ್ಯೆಯಾಗಿಯೇ ಇರುವಿಕೆ. ೨. ಕನ್ಯೆಯು ಆಚರಿಸುವ ವ್ರತ.

ಕನ್ಯೆ (ನಾ). ಮದುವೆಯಾಗದವಳು; ಕುಮಾರಿ; ಕನ್ಯೆ.

ಕಪಟಿ (ನಾ). ವಂಚನೆ; ಮೋಸ. ~ ಆತ್ಮ = ೧. ಮೋಸಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಮನಸ್ಸು. ೨. ಮೋಸಗಾರ. ~ ನಾಟಕ = ೧. ಸುಳ್ಳುವೇಷ ಕಟ್ಟಿ ಮೋಸನಾಡುವಿಕೆ. ೨. ಕಪಟನಾಟಕ ಅಡುವವನು; ಮಾಯಾವಿ.

ಕಪಟಿ (ನಾ). ವಂಚಕ; ಮೋಸಗಾರ.

ಕಪನಿ(ಣಿ) (ನಾ). ತೋಳುಗಳಿಲ್ಲದ ಉದ್ದನೆಯ ಅಂಗಿ.

ಕಪರಸುಂತಿ (ನಾ). ಸಾವಿರಕಾಲಿನ ಹುಳು; ಒನಕೆಮಂಡಿ.

ಕಪರ್ದಿ (ನಾ). ೧. ಶಿವ; ಈಶ್ವರ. ೨. ಕವಡೆ. ~ ಕಾಸು = ತೀರ ಚಿಕ್ಕ ನಾಣ್ಯ; ಕವಡೆ ಕಾಸು.

ಕಪಾಟಿ(ಟು) (ನಾ). ೧. ಬಾಗಿಲಿನ ಒಂದು ರೆಕ್ಕೆ; ಕದ. ೨. ಬಾಗಿಲು. ೩. ಕುದುರೆಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಕಣ್ಣಡೆ. ೪. ಬೀರು; ಅಲಮಾರು.

ಕಪಾಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಕೆನ್ನೆ; ಗಲ್ಲ. ೨. ಮಡಕೆಯ ಜೂರು. ೩. ತಲೆಬುರುಡೆ. ~ ಕ್ರಿಯೆ = ಕೆನ್ನೆಗೆ ಹೊಡೆಯುವಿಕೆ. ~ ಮೋಕ್ಷ = ಕಪಾಲಕ್ರಿಯೆ.

ಕಪಾಲಿ (ನಾ). ೧. ಶಿವ; ಈಶ್ವರ. ೨. ನೀರು ಸಾಗಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಚರ್ಮದ ಹಸುಬೆ; ಪಕಾಲೆ.

ಕಪಾಲಿನಿ (ನಾ). ೧. ಹೀನಕುಲದ ಹೆಂಗಸು. ೨. ಶಕ್ತಿದೇವತೆಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು.

ಕಪಿ (ನಾ). ಕೋತಿ; ಮಂಗ. ~ ಮುಷ್ಟಿ = ೧. ಕಪಿಯ ಹಿಡಿತ. ೨. ಏನನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡದಿರುವಿಕೆ. ~ ಶೀರ್ಷ = ೧. ಕೋತಿಯ ತಲೆ. ೨. ಕೋಟೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗ.

ಕಪಿಂಜಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಚಾತಕ ಪಕ್ಷಿ. ೨. ತಿತ್ತಿರ ಪಕ್ಷಿ. ೩. ಒಬ್ಬ ಮುಷಿಕಮಾರನ ಹೆಸರು. ೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಾರಿವಾಳ.

ಕಪಿಚ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧ
 ದ್ರವ್ಯ; ಲೋಬಾನ; ಗುಗ್ಗುಳ.
 ಕಪಿತೆ (ನಾ). ಮಂಗತನ; ಕಪಿಚೇಷ್ಟೆ.
 ಕಪಿತ್ಥ (ನಾ). ೧. ಬೇಲದ ಮರ ಮತ್ತು
 ಅದರ ಹಣ್ಣು. ೨. ಸುರುಸುರಿಕೆ ಗಿಡ.
 ಕಪಿಲ (ನಾ). ೧. ನಸುಗೆಂಪು ಬಣ್ಣ; ಕಂದು
 ಬಣ್ಣ. ೨. ಒಬ್ಬ ಋಷಿಯ ಹೆಸರು.
 ೩. ತುತ್ಥೆ. (ಗು). ೪. ಕೋತಿಯ ಬಣ್ಣ
 ವುಳ್ಳ. ೫. ನಸುಗೆಂಪು ಬಣ್ಣದ; ಹಿಂಗಳ
 ವರ್ಣದ.
 ಕಪಿಲೇ(ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೂಡಿ
 ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರೆತ್ತುವ ಸಾಧನ. ೨. ಕಂದು
 ಬಣ್ಣದ ಹಸು. ೩. ಹಸು; ಆಕಳು.
 ಕಪಿಶ (ನಾ). ೧. ಕೋತಿಯ ಬಣ್ಣ; ನಸು
 ಗೆಂಪು. ೨. ಲೋಬಾನ; ಅಗಿಲು.
 ಕಪೋಣಿ(ಳಿ) (ನಾ). ಮೊಳಕೈ.
 ಕಪೋತ (ನಾ). ೧. ಪಾರಿವಾಳ. ೨. ಬೂದು
 ಬಣ್ಣ. ೩. ನಕ್ಷತ್ರರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
 ೪. ಪಾರಿವಾಳಗಳನ್ನು ಇಡುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ.
 ೫. ಹಾಲಿನಾಳದ ಮರ.
 ಕಪೋತಪಾಲಿ (ನಾ). ಪಾರಿವಾಳಗಳು
 ನಾಸಿಕಲು ಮಾಡಿದ ಮರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ.
 ಕಪೋತಿ (ನಾ). ೧. ಕುರುಡ; ಅಂಧ.
 ೨. ಹೆಣ್ಣು ಪಾರಿವಾಳ.
 ಕಪೋಲ (ನಾ). ಕೆನ್ನೆ; ಗಲ್ಲ. ~ಕಲ್ಪಿತ
 = ತಾನಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ; ಕಾಲ್ಪನಿಕ
 ನಾದ. ~ಪತ್ರ = ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ
 ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯುವ ರೇಖಾವಿನ್ಯಾಸ;
 ಮಕರಿಕಾ ಪತ್ರ. ~ಫಲ(ಳಿ)ಕ = ಕೆನ್ನೆಯ
 ಚಪ್ಪಟೆ ಭಾಗ.
 ಕಪ್ಪಾನ (ನಾ). ೧. ಹಡಗಿನ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ.
 ೨. ಸೇನಾಪತಿ; ದಂಡನಾಯಕ.
 ಕಪ್ಪ (ನಾ). ೧. ಕಾಣಿಕೆ; ಪೊಗಡಿ. ೨. ಕಡಗ;
 ಬಳಿ. ೩. ಕುಳಿ; ಪಿಡ್ಡೆ. ೪. (ಬಾಪೆಯ) ಚೀಲ.

ಕಪ್ಪಕುರು (ನಾ). ಹಿಮ್ಮಡಿ, ಕಂಕುಳುಗಳಲ್ಲಿ
 ಏಳುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕುರು.
 ಕಪ್ಪಡ (ನಾ). ೧. ಬಟ್ಟೆ; ವಸ್ತ್ರ. ೨. ಚಿಂದಿ
 ಬಟ್ಟೆ. ೩. ಲಂಗೋಟಿ; ಕಾಪೀನ.
 ಕಪ್ಪಡಿ (ನಾ). ೧. ಬಾವಲಿ. ೨. ಚಿಂದಿಬಟ್ಟೆ
 ಯನ್ನು ತೊಟ್ಟವನು.
 ಕಪ್ಪರ(ರೆ) (ನಾ). ೧. ಮಡಕೆಯ ಚೂರು;
 ಓಡು. ೨. ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಲು ಬಳಸುವ ಮಣ್ಣಿನ
 ಪಾತ್ರೆ. ~ಕಾಯಕ = ಭಿಕ್ಷಾವೃತ್ತಿ.
 ಕಪ್ಪಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು
 ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತೋಡಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟ
 ಹಳ್ಳ; ಪಿಡ್ಡೆ. ೨. ಹಡಗು; ನಾವೆ.
 ಕಪ್ಪಿ (ನಾ). ರಾಟೆ; ಗಡಗಡೆ.
 ಕಪ್ಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಗೆ; ತೋಡು. ೨. ಮುಚ್ಚು;
 ಹೊದಿಸು. (ನಾ). ೩. ಕಂದಕ; ಕಾಲುವೆ.
 ೪. = ಕರ್ಪು. ೫. ಧ್ವಜ. ೬. ಬಟ್ಟೆಲು. ~ಅಗಿ
 = ಕಪ್ಪಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸು. ~ಕೊ(ಗೊ)ರಲ(ಳಿ)
 = ನೀಲಕಂಠ; ಶಿವ. ~ಸಂತೆ = ಕಾಳಸಂತೆ;
 ಕಳ್ಳಸಂತೆ. ~ಹಣ = ಮೋಸದಿಂದ
 ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣ.
 ಕಪ್ಪುರ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧ
 ದ್ರವ್ಯ; ಕರ್ಪೂರ. ~ಬ(ವ)ಟ್ಟು
 = ಕರ್ಪೂರದ ಬಿಲ್ಲ. ~ಬ(ವ)ಳ್ಳಿ
 = ೧. ಕರ್ಪೂರದ ಬಳ್ಳಿ. ೨. ಕರ್ಪೂರದ
 ಪರಿಮಳವುಳ್ಳ ವೀಳಿಯದೆಲೆ; ಸಾಂಬ್ರಾಣಿ
 ಎಲೆ.
 ಕಪ್ಪೆ (ನಾ). ೧. ಮಂಡೂಕ. ೨. ಬೀಗ;
 ಕೀಲಿ. ~ಕೆಮ್ಮು = ನಾಯಕೆಮ್ಮು;
 ಕೋಡಗಕೆಮ್ಮು. ~ಗೂಡು = ಮರಳಿನಿಂದ
 ಕಟ್ಟುವ ಮನೆ; ಗುಬ್ಬಿಗೂಡು.
 ಕಫ (ನಾ). ೧. ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ಮೂರು
 ಧಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೨. ಶ್ಲೇಷ್ಮ.
 ೩. ಗೂರಲು ರೋಗ; ದಮ್ಮು.
 ಕಫಣಿ (ನಾ). ಮೊಳಕೈ.

ಕಬಂಧ (ನಾ). ೧. ಅಟ್ಟ; ಮುಂಡ. ೨. ರಾಹು.

೨. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು. ~ನಾಟಕ
= ಮುಂಡದ ಕುಣಿತ.

ಕಬಜೆ(ಜಾ) (ನಾ). ಸ್ವಾಧೀನ; ನಶ.

ಕಬಡ್ಡಿ(ಡಿ) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಗುಂಪಿನಾಟ; ಹುತುತು.

ಕಬರಸ್ತಾನ (ನಾ). (ಮುಸಲ್ಮಾನರ) ಶ್ಮಶಾನ.

ಕಬರಿ (ನಾ). ಹೆರಳು; ಜಡೆ. ~ಭರ
= ಭಾರವಾದ ಮುದಿ.

ಕಬಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ತುತ್ತ; ಗ್ರಾಸ.
೨. ಬಾಯಿ ಮುಕ್ಕುಳಿಸುವುದು.

ಕಬಲ(ಳ)ನ (ನಾ). ೧. ತಿನ್ನುವಿಕೆ; ನುಂಗುವಿಕೆ. ೨. ಉಂಡೆ ಮಾಡುವಿಕೆ.

ಕಬಾಡ (ನಾ). ಎತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಹೇರಿ ತರುವ
ಜೋರೆ. ~ಇಗ = ೧. ಹುಲ್ಲು ಮಾರುವವನು.

೨. ಹಾಲು ಮಾರುವವನು; ಗೊಲ್ಲ.

ಕಬಾಯಿ (ನಾ). ೧. ಮೊಳಕಾಲವರೆಗೆ ಇಳಿ
ಬೀಳುವ ಅಂಗಿ; ಣಿಲುವಂಗಿ. ೨. ಬಿಡಿಸಲು
ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಜೊಪಾದ ಮುಖವಿರುವ
ಪಾತ್ರೆ; ಗೋಮುಖ.

ಕಬೂಲ್(ಲಿ,ಲು) (ನಾ). ಒಪ್ಪಿಗೆ; ಒಪ್ಪಂದ;
ಸಮ್ಮತಿ. ~ಜವಾಬು = ಆರೋಪಿಯು
ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟ ಹೇಳಿಕೆ.

ಕಬೂಲಾತಿ (ನಾ). ಬರೆಹದಲ್ಲಾಗಲೀ ಬಾಯಿ
ಮಾತಿನಿಂದಾಗಲೀ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಒಪ್ಪಂದ.

ಕಬ್ಬ (ನಾ). ೧. ಕಾವ್ಯ; ಕವನ. ೨. = ಕಬ್ಬಿ.
~ಇಗ = ಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸುವವನು;

ಕವಿ. ~ಕ(ಗ)ಣ್ = ಕಾವ್ಯದೃಷ್ಟಿ.

ಕಬ್ಬರ್ತಿ (ನಾ). ಬೆತ್ತರವಳು; ಕಬ್ಬಿಲಿತಿ.

ಕಬ್ಬಸ (ನಾ). ಪಿತ್ತಕೋಶ; ಕುರಿ.

ಕಬ್ಬಾರೆ (ನಾ). ರಣಹದ್ದು; ಹರಡೇಹಕ್ಕಿ.

ಕಬ್ಬಿ (ನಾ). ಕುದುರೆಯ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ.

ಕಟ್ಟುವ ಉಕ್ಕಿನ ತುಂಡು; ಕಡಿನಾಣ.

ಕಬ್ಬಿಣ = ಕರ್ಪೊನ್.

ಕಬ್ಬಿಲ (ನಾ). ೧. ಬೇಡ; ವ್ಯಾಧ. ೨. ಬೆತ್ತ;
ಮಾನುಗಾರ.

ಕಬ್ಬಿಲಿ(ಳಿ) (ನಾ). ಕಾಗೆ; ವಾಯಸ.

ಕಬ್ಬು = ಕರ್ಪು. ~ಬಿ(ವಿ)ಲ್ಲೆ = ಕಬ್ಬಿನ ಜಲ್ಲೆ.

ಕಬ್ಬಿಕ್ಕು (ನಾ). ಕಾಡುಬಿಕ್ಕು.

ಕಬ್ಬೆಗಲ್ (ನಾ). ಎತ್ತಿನ ಹೆಗಲಿನ ಬಾವು.

ಕಮಂಗಿ (ನಾ). ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿ; ತಿಳಿಗೇಡಿ.

ಕಮಂಡಲ(ಲು) (ನಾ). ಯತಿಗಳು ಉಪ-
ಯೋಗಿಸುವ ನೀರಿನ ಪಾತ್ರೆ.

ಕಮಕಾಳ(ನಾ). ದಟ್ಟವಾದ ಕಪ್ಪು.

ಕಮಚಿ (ನಾ). ಚಾವಟಿ; ಭಡಿ.

ಕಮಟು (ನಾ). ೧. ತುಪ್ಪ, ಎಣ್ಣೆ ಮುಂತಾ-
ದುವು ಸುಟ್ಟ ವಾಸನೆ, -ಅಸಹ್ಯವಾಸನೆ.

೨. ದೀಪದ ಕುಡಿಯಲ್ಲಿನ ಕಪ್ಪು.

ಕಮತ (ನಾ). ೧. ಅಮೆ; ಕೂಮರ್.

೨. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು. ~ಅಧಿಪ = ಅಧಿಕೂಮರ್.

ಕಮತ = ಕಮ್ಮತ. ~ಕಟ್ಟೆ = ಬೇಸಾಯದ-
ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

ಕಮನ (ನಾ). ೧. ವಿಷಯಲಂಪಟ; ಕಾಮುಕ.

೨. ಮನ್ಮಥ. (ಗು). ೩. ಸುಂದರವಾದ;
ಮನೋಹರವಾದ. ೪. ಬಯಸುವ;
ಕೋರುವ.

ಕಮನೀಯತೆ (ನಾ). ಸೌಂದರ್ಯ;
ಮನೋಹರತೆ.

ಕಮರಬಂದ (ನಾ). ಸೊಂಟಪಟ್ಟಿ; ನಡು
ಕಟ್ಟು.

ಕಮರಿ = ಕಮ್ಮರಿ.

ಕಮರಿಕೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಣ್ಣಿನ ಗಿಡ;
ಕರಮರ್ಧಕ.

ಕಮುಜು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ದುರ್ಗಂಧದ ವಾಸನೆ
ಬರುವ. ೨. ಬಾಡು; ಕಂದು. ೩. ಸೀಯು;
ಸುಟ್ಟಹೋಗು. (ನಾ). ೪. ಸುಟ್ಟವಾಸನೆ;
ಕಮಟು. ~ತೆ(ದೆ)ಗು = ೧. ಕಮರು.

ವಾಸನೆಯ ತೇಗನ್ನು ತೇಗು. ೨. ಅರ್ಜೀರ್ಣದ ತೇಗು. ~ನಾಣು(ರು) = ಸುಟ್ಟ ವಾಸನೆ ಬರು; ಕೆಟ್ಟನಾತವಾಗು.

ಕಮಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ತಾವರೆ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜಿಂಕೆ. ೩. ನೀರು.

ಕಮಾನು (ನಾ). ೧. ಅರ್ಧಜಂದ್ರಾಕೃತಿಯ ರಚನೆ. ೨. ಕಮಾನುಗಳುಳ್ಳ ಕೆಟ್ಟಡ. ೩. ಪ್ರಯಾಣದ ಗಾಡಿಗೆ ಕೆಟ್ಟವ ಅರ್ಧ ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಚಪ್ಪರ; ಕೊಲ್ಲಾ ರಿ. ೪. ವಾದನದಂಡ; ಕುಡುಪು. ~ಜುಟ್ಟು = ಕಮಾನಿನ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ ತಲೆ ಗೊಡಲು.

ಕಮಾಯಿ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ; ಕೆಸ ಬು. ೨. ಗಳಿಕೆ; ಸಂಪಾದನೆ. ೩. ಕೈವಾಡ; ಯುಕ್ತಿ.

ಕಮಾಲ್(ಲ) (ನಾ). ೧. ಅತಿಶಯ; ಅದ್ಭುತ. ೨. ಕರಾಮತ್ತು; ಕೈವಾಡ.

ಕಮಾವೀಸದಾರ (ನಾ). ಕಂಡಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡುವವನು.

ಕಮಿಲಾರೋಗ (ನಾ). ಕಾಣುಣಿ; ಕಾಮಾಲೆ.

ಕಮ್ಮ (ನಾ). ೧. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಳಿಯುವ ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣ. ೨. ಕೆಲಸ; ಕಾರ್ಯ. ೩. ಕರ್ಮ; ಕರ್ಮಫಲ. ~ಇ(ಯಿ)ಸು = ಪರಿಷ್ಕಾರಗೊಳಿಸು; ಸೋಗಸಾಗಿಸು.

ಕಮ್ಮಂಗಣೆ (ನಾ). ಕಂಪಿನ ಬಾಣ; ಹೂವಿನ ಬಾಣ.

ಕಮ್ಮಂಗಣೆಯ (ನಾ). ಪುಷ್ಪಬಾಣಗಳುಳ್ಳ ವನು; ಮನ್ಮಥ.

ಕಮ್ಮಂಗಲ(ಳ)ವೆ(ಮೆ) (ನಾ). ಸುವಾಸನೆಯ ನೆಲ್ಲು; ಗಂಧಶಾಲಿ.

ಕಮ್ಮಗಂಧಿ (ನಾ). ಸುಗಂಧವುಳ್ಳವಳು; ಸುವಾಸಿನಿ.

ಕಮ್ಮಗೆ (ಅ). ೧. ಸುಗಂಧವಾಗಿ; ಮಧುರ ವಾಗಿ. ೨. ಸುಖವಾಗಿ; ಹಾಯಾಗಿ.

ಕಮ್ಮಟಿ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಕರ್ಮಶಾಲೆ; ಕುಲಿಮೆ ಮನೆ. ೨. ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸುವ ಸ್ಥಳ; ಟೆಂಕಶಾಲೆ.

ಕಮ್ಮತ(ತ್ತ) (ನಾ). ೧. ಸ್ವಂತ ಬೇಸಾಯ. ೨. ಸ್ವಂತ ಬೇಸಾಯದ ಭೂಮಿ. ~ಇಗ = ೧. ಬೇಸಾಯಗಾರ. ೨. ಬೇಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಆಳು.

ಕಮ್ಮನೆ (ಗು). ೧. ಸುಗಂಧವುಳ್ಳ; ಸುವಾಸನೆಯ. (ಅ). ೨. ಸುವಾಸನೆಯಾಗಿ.

ಕಮ್ಮರ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ. ೨. ಕಂಚಿನಿಂಬೆ ಮರ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ. ೪. = ಕಮ್ಮಟ.

ಕಮ್ಮರಲ್(ಲು) = ಕಮ್ಮಲರ್.

ಕಮ್ಮರಿ (ನಾ). ಕಡಿ ದಾದ ಬೆಟ್ಟದ ಪಕ್ಕ; ಪ್ರಪಾತ.

ಕಮ್ಮಜಿ(ರ) (ನಾ). ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು; ಕಮ್ಮಾರ.

ಕಮ್ಮಲರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಸುಗಂಧಮಯ ವಾಗಿ ಅರಳು. (ನಾ). ೨. ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಹೂವು.

ಕಮ್ಮಜಿ(ರ) = ಕಮ್ಮಜಿ. ~ಸಾಲೆ = ಕಮ್ಮಾರನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳ.

ಕಮ್ಮಿ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸಗಾರ; ಕರ್ಮಿ. ೨. ದುಷ್ಕರ್ಮಿ. ೩. ಕಡಮೆ; ಕೊರತೆ.

ಕಮ್ಮಿತು(ತ್ತು) (ನಾ). ೧. ಪರಿಮಳ; ಸುವಾಸನೆ. (ಗು). ೨. ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ.

ಕಮ್ಮು (ಕ್ರಿ). ೧. ಗಮನಿಸು. (ನಾ). ೨. ಸುಗಂಧ; ಪರಿಮಳ.

ಕಮ್ಮಣ್ಣೆ (ನಾ). ಪರಿಮಳದ ಎಣ್ಣೆ; ಸುಗಂಧ ತೈಲ.

ಕಮ್ಮಲರ್(ರು) (ನಾ). ಪರಿಮಳದ ಗಾಳಿ; ಸುಗಂಧ ಬೆರೆತ ಗಾಳಿ. ~ದೂಳಿ = ಸುವಾಸನೆಯಾದ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿನ ದೂಳು.

ಕಯ್(ಯಿ) ೧. = ಕಯ್. ೨. ಕಹಿ;
 ೩. ~ಅಡಕ = ಕೈ ಜಮತ್ಪಾ ರ.
 ~ಊ(ಯೂ)ಬಾ(ಳಿ)ಗ = ಕೈ ಕೆಳಗಿನ
 ಊಳಿಗ. ~ವಿಜು(ರು) = ಅನೆಗಳು
 ಸೊಂಡಿಲಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಕಾಳಗ.
 ~ಪಾ(ನಾ)ಯ್ = ಸಣಸು; ಹೋರಾಡು.
 ~ನೊಗ = ೧. ಕೈಯಮೇಲೆ ಊರಿಂದ
 ಮುಖ. ೨. ಬಿನ್ನವಾಗಿರುವುದು. ~ರೊಕ್ಕ
 = ನಗದು ಪಣ.

ಕಯ್(ನಾ). ೧. ಕಗ್ಗಲಿ ಮರ; ಬುದಿರವ್ಯಕ್ತ.
 ೨. ಕಾಚು; ಬುದಿರ. ~ಗುಳಿಗೆ = ತಾಂಬೂಲ
 ದೊಡನೆ ಸೇವಿಸುವ ಸುಗಂಧವುಳ್ಳ ಮಾತ್ರೆ.

ಕರ(ನಾ). ೧. ಕೈ; ಹಸ್ತ. ೨. ಆನೆಯ
 ಸೊಂಡಿಲು. ೩. ನೊಳ. ೪. ತೆರಿಗೆ;
 ಕಂದಾಯ. ೫. ಕಪ್ಪ; ಕಾಣಿಕೆ. ೬. ಕಾಂತಿ.
 ೭. ಅಪಾಯ. ೮. ಕತ್ತಿ. (ಗು). ೯. ಉಗ್ರ
 ವಾದ; ಕಟುವಾದ. (ಅ). ೧೦. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ;
 ವಿಶೇಷವಾಗಿ. ~ಅಕರಣೆ = ಕರವನ್ನು
 ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವುದು. ~ಕ(ಗ)ಳ್ಳು = ತೆರಿಗೆ
 ಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು.
 ~ಗತೆ = ಕೈವಚ; ಅಧೀನ. ~ತೃಣ
 = ಹಸ್ತಕವಚ; ಕೈಗಾಪು. ~ಮಂಡ
 = ೧. ಕಮಲ; ತಾವರೆ. ೨. ಉಗ್ರಶಿಕ್ಷೆ.
 ೩. ಕೈಗೋಲು. ~ಪಾತ್ರ = ೧. ಓಡಿದ
 ಅಂಗೈಯ ತಗ್ಗು; ಅಂಗೈಗುಳಿ.
 ೨. ಅವಧೂತ; ಭಿಕ್ಷಾ ಮೂರ್ತಿ.
 ~ಬಾ(ವಾ)ಳ್(ಳು) = ಕತ್ತಿ; ಕರನಾಳ.

ಕರಂಕ(ನಾ). ೧. ಅಸ್ಥಿಪಂಜರ. ೨. ತಲೆ
 ಬುರುಡೆ. ೩. ತೆಂಗಿನ ಚಿಪ್ಪಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ
 ಪಾತ್ರೆ. ೪. ಭರಣಿ. ೫. ಸಣ್ಣಪೆಟ್ಟಿಗೆ.
 ~ವಾಹಿಧಿ = ಭರಣಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
 ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಗಡ ಇರುವ ಪರಿಚಾರಿಕೆ.

ಕರ(ಂ)ಗು(ಕ್ರಿ). ೧. ನೀರಾಗು; ದ್ರವರೂಪ
 ವಾಗು. ೨. ಕೈಪಟ್ಟು; ಕೈಬಿಟ್ಟು.

೩. ಮಾಯವಾಗು; ಇಲ್ಲವಾಗು. ೪. ಮರುಕ
 ಗೊಳ್ಳು; ಕನಿಕರಪಡು. ೫. ನೀರಾಗಿಸು;
 ದ್ರವರೂಪಗೊಳಿಸು. ~ಪಡಿ = ೧. ಮಾರಾಟ.
 ೨. ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ.

ಕರ(ಂ)ಜಿ(ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮರ;
 ಹುಲಿಗಿಲಮರ. ~ಕಾಯ್(ಯಿ)
 = ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿ;
 ಗಿಲಗಂಚಿ. ೨. ಉತ್ತುತ್ತೆ; ಖರ್ಜೂರ.

ಕರ(ಂ)ಜಿಕೆ(ಗೆ) (ನಾ). ೧. ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ.
 ಹಾಕುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಳಿಕಾಯಿ;
 ಕರಂಡೆಕಾಯಿ. ೨. = ಕರಂಜಿಕಾಯ್.

ಕರಂಟ(ನಾ). ೧. ತೆಂಗಿನ ಚಿಪ್ಪು; ಚೊಟ್ಟಿ.
 ೨. ರಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಕದಿರು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ
 ಮಾಡಿದ ಚಿಪ್ಪಿನ ಹಿಡಿಕೆ.

ಕರಂಡ(ನಾ). ೧. ಮುಚ್ಚಳವಿರುವ ಸಣ್ಣ
 ಪಾತ್ರೆ; ಭರಣಿ. ೨. ಬಿದಿರಿನಿಂದ ಹೆಣೆದಬುಟ್ಟಿ.

ಕರಂಡಕೆ(ಗೆ) = ಕರಂಡ.

ಕರ(ಂ)ಡಿಕೆ(ಗೆ) ೧. = ಕರಂಡ. ೨. ನೀರತ್ಯವರು
 ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಲಿಂಗದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ.

ಕರಕ(ನಾ). ೧. ಕಮಂಡಲು; ಜಲಪಾತ್ರೆ.
 ೨. ಅಲಿಕಲ್ಲು; ಅಡಕಲ್ಲು. ೩. ದಾಳಿಂಬು;
 ದಾಡಿಂಬ. ೪. ಕರಗ; ನೀರು ತುಂಬುವ
 ಕೊಡ. ~ಉಪಲ = ಅಲಿಕಲ್ಲು. ~ಕಾಯಿ
 = ಅಳಿಲೆಕಾಯಿ.

ಕರಕರ(ರೆ) (ನಾ). ೧. ಅಗಿಯುವಾಗ,
 ಕತ್ತರಿಸುವಾಗ ಉಂಟಾಗುವ
 ಶಬ್ದ. ೨. ಹಿಂಸೆ; ಕಿರುಕುಳ; ಕಾಟಿ.
 ~ಕೋ(ಗೊ)ಳ್(ಳು) = ೧. ಕೊರಗು.
 ೨. ಉತ್ಸುಕನಾಗು; ಉತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳು.

ಕರಕಲುರೋಗ(ನಾ). ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಸೋರಿಗೆ
 ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ರೋಗ; ಇವು.

ಕರಗ(ನಾ). ೧. ನೀರು ತುಂಬುವ ಕಲಶ;
 ಕೊಡ. ೨. ಒಂದು ಉತ್ಸವದ ಹೆಸರು.

~(ಂ)ಪೆ(ಗೊ)ಳ್(ಳು) = ೧. ತಲೆಯ

ಮೇಲೆ ಕರಗವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಳ್ಳು.

೨. ದೀಕ್ಷೆ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳು. ~ವಳ = ಕೊಡದಿಂದ ನೀರನ್ನು ಪೂರೈಸುವವನು; ನೀರು ಗಂಟೆ.

ಕರಗಸ (ನಾ). ಮರ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಕೊಯ್ಯಲು ಮಾಡಿರುವ ಹಲ್ಲುಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉಪಕರಣ; ಗರಗಸ.

ಕರಜಾತ (ನಾ). ೧. ಉಗುರು. ೨. ಶಿಷ್ಯ.

ಕರಟಿ ೧. = ಕರಂಟಿ. ೨. ಅನೆಯ ಗಂಡಸ್ಥಲ.

೩. ಕಾಗೆ. ೪. ನಗಾರಿ. ~ವ್ಯೂಹ = ಕಾಗೆಗಳ ಗುಂಪು.

ಕರಟಿ (ನಾ). ಅನೆ; ಗಜ.

ಕರಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊತ್ತಿ ಹೋಗು; ಕರಿಕಾಗು.

೨. ನಿರ್ದಯವಾಗು; ಕರ್ಕಶವಾಗು.

೩. ಬೆಳವಣಿಗೆ ನಿಂತುಹೋಗು. (ನಾ).

೪. ಬಡಕಲು; ಬೆಳವಣಿಗೆ ಇಲ್ಲದುದು.

೫. ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿ; ಕರೇಟು. ~ಕಾಯಿ = ಕವಚವುಳ್ಳ ಕಾಯಿ. ~ಮುರಟು = ಗಂಟು ಗಂಟಾಗಿರುವ; ಒರೆಪೊರಟಾದ.

ಕರಡ (ನಾ). ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆದು ಒಣಗಿದ ಹುಲ್ಲು.

ಕರಡಿ (ನಾ). ೧. ಮೈತುಂಬ ಉದ್ದವಾದ ಕೊಡಲಿರುವ ಒಂದು ನಸ್ಯಮೃಗ; ಭಲ್ಲಾಕ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾದ್ಯ. ~ಮಂಜಲು = ೧. ಕರಡೆ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಬಾರಿಸುವುದು. ೨. ಕರಡೆ ಎಂಬ ವಾದ್ಯ. ~ಮೇಳ = ಕರಡಿಮಂಜಲು.

ಕರಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕದಡು; ಕಲಕು. (ನಾ). ೨. ದೋಷ; ಕಳಂಕ. ೩. = ಕರಡೆ.

೪. ಕಚ್ಚಾಪ್ರತಿ. ೫. ಕಚ್ಚಾಲೆಕ್ಕದ ಟಿಪ್ಪಣಿ.

೬. ನೋಡಿ ಬರೆಯುವುದು; ನಕಲು; ಕಾಪಿ. (ಗು). ೭. ಒರೆಟಾದ; ನಯವಿಲ್ಲದ.

~ಅಕ್ಕಿ = ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಳಿಸದಿರುವ ಅಕ್ಕಿ.

~ಹಿಲೆ = ಅಚ್ಚಿನ ಕರಡು ಪ್ರತಿ; ಕಚ್ಚಾ

ಪ್ರತಿ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಮುರುಟಿಹೋಗು; ಸುಕ್ಕುಗಟ್ಟು. ~ಬರ್ಬರ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಿಳಿಯ ರತ್ನ.

ಕರಡೆ ೧. = ಕರಡ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾದ್ಯ. ~ಕಾಗಡ = ಒರೆಟು ಕಾಗಡ; ಹೊಳಪಿಲ್ಲದ ಕೋರಿಕಾಗಡ.

ಕರಣ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ; ಉದ್ಯೋಗ.

೨. ಉಪಕರಣ; ಸಾಮಗ್ರಿ. ೩. ಸನ್ನೆ;

ಸಂಕೇತ. ೪. ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ. ೫. ಒಡಲು;

ಮೈ. ೬. ಉದ್ದೇಶ; ಕಾರಣ. ೭. ಕರಣಕ;

ಸೇನಬೋವ. ೮. (ವ್ಯಾಕ) ತೃತೀಯಾ

ವಿಭಕ್ತಿಯ ಅರ್ಥ. ~ಗ್ರಾಮ

= ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳು. ~ನೇಡ್ಡು

= ೧. ಇಂದ್ರಿಯಗೋಚರವಾದುದು.

೨. ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯುವ.

~ಸಮಾಧಿ = ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹ.

ಕರಣಿಕ (ನಾ). ಲೆಕ್ಕ ಬರೆಯುವವನು; ಕುಲಕರ್ಣಿ.

ಕರಣೆ (ನಾ). ೧. ಗೆಡ್ಡೆ; ಮುದ್ದೆ. ೨. ಚರ್ಮ ವಾದ್ಯಕ್ಕೆ ನಾದ ಕೊಡಲು ಅಂಟಿಸುವ ಕರಿಯ ಲೇಪ. ೩. ಹಿತ್ತಾಳೆಯ ಊದುವ ವಾದ್ಯ.

ಕರಪತ್ರ = ಕರಗಸ.

ಕರಪಲ (ನಾ). ೧. ಸನ್ನಿಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ರೋಗಿಯು ಹಾಸಿಗೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಡೆಕಾಡುವುದು; ತಡೆಕಾಟದ ಸನ್ನಿ.

೨. ಉದ್ದೇಶರಹಿತವಾದ ಅಂಗಚೇಷ್ಟೆ.

ಕರಪಾಣಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಇಸುಬು.

ಕರಬೂಜ(ಜು) (ನಾ). ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಣ್ಣು.

ಕರಬೋನ (ನಾ). ಅಗಲವಾದ ಬಾಯುಳ್ಳ ಚಿಕ್ಕ ಜಲಪಾತ್ರೆ.

ಕರಭ (ನಾ). ೧. ಮಣಿಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಕಿರುಬೆರಳ ವರೆಗಿನ ಮುಂಗೈಯ ಹೊರಭಾಗ.

೨. ಹೆಬ್ಬರಳಿಗೂ ಉಂ ಗುರ ಬೆರಳಿಗೂ
ನಡುವಿನ ಅಂತರ; ಚೋಟು. ೩. ಯಾವುದೇ
ಪ್ರಾಣಿಯ ಮರಿ. ೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ನಾಡ್ಯ.

ಕರಲು ೧. = ಕಟಲು. ೨. ಗಿಡ್ಡು; ಕುಳ್ಳು.
ಕರವತಿಗಿ (ನಾ). ೧. ಕರಪಾತ್ರೆ; ಕಮಂಡಲು.

೨. ನೀರಿನ ಬುದ್ಧಲಿ; ಪಕಾಲೆ. ೩. ಕೈಗರಗಸ.

ಕರವತ್ತ(ತ) (ನಾ). ೧. ಕರಗಸ; ಗರಗಸ.

೨. ಗರಗಸದ ಆಕಾರದ ಅಂಚು.

ಕರವತ್ತಿ(ತಿ) = ಕರವತಿಗೆ.

ಕರವಳ (ನಾ). ಖಡ್ಗಧಾರಿ.

ಕರವಳಿ (ನಾ). ಕಡಲದಂಡೆ; ತೀರಪ್ರದೇಶ.

ಕರವಾಲ(ಳ) (ನಾ). ಕತ್ತಿ; ಖಡ್ಗ.

ಕರವೀರ (ನಾ). ಕೆಂಪು ಕಣಗಿಲೆ.

ಕರಳಿ(ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಏಡಿ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಒರೆಹಾದ ನೂಲಿನ ಬಟ್ಟೆ.

ಕರಬ್ಬ(ಳ್ಳ)ಣಿ (ನಾ). ಕರಡುಮಣಿ; ಸಾಣೆ
ಹಿಡಿಯದಿರುವ ರತ್ನ.

ಕರಾಚೂರಿ ೧. = ಕರವಾಲ. ೨. ಖಡಾಖಂಡಿತ
ವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವನು; ಖಂಡಿತನಾದಿ.

ಕರಾಟಿ (ನಾ). ಪೆಟ್ಟಿಗೆ; ಸಂಪುಟ.

ಕರಾನೆ (ನಾ). ೧. ಕರೆಯುವಿಕೆ; ಹಯನ.

೨. ಕರೆಯುವ ಹಸು ಅಥವಾ ಎಮ್ಮೆ.

ಕರಾಬು (ನಾ). ೧. ದೋಷವುಳ್ಳದ್ದು;
ಕೆಟ್ಟದ್ದು. (ಗು). ೨. ಸಾಗುವಳಿಗೆ
ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ.

ಕರಾಮತಿ(ಶ್ರು) (ನಾ). ಕೈನಾದ; ಕೈಚಳಕ.

ಕರಾರ(ರು) (ನಾ). ೧. ನಿಬಂಧನೆ; ಷರತ್ತು.

೨. ಕುದುರೆಯ ಮೈಯನ್ನು ತಿಕ್ಕಿ ಸ್ಪಷ್ಟ
ಗೊಳಿಸುವ ಒಂದು ಸಾಧನ. ~ನಾಮೆ
= ಬರೆಹದ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡ
ಒಡಂಬಡಿಕೆ.

ಕರಾಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ರಾಡು. ೨. ಯಮ.

೩. ಶಿವ. ೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಟ್ಟೆ. (ಗು).

೫. ಬಲುದೊಡ್ಡ; ಪ್ರಚಂಡ. ೬. ಭಯಂಕರ
ನಾದ. ೭. ವಿಕಟನಾದ; ವಿಕೃತನಾದ.

ಕರಾಲಿ(ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಶಿವನ ಒಂದು ಶಕ್ತಿ.

೨. ಕುದುರೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ.

ಕರಾವಳಿ = ಕರವಳಿ.

ಕರಾವು = ಕಟುವು.

ಕರಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸುಟ್ಟು ಕರಿಕಾಗು; ಸೀಡು
ಹೋಗು. ೨. ಹುರಿ; ಸುಡು. ೩. ಎಣ್ಣೆ
ಅಥವಾ ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸು. (ನಾ).

೪. ಕರಿಕು; ಸೀಡುಹೋಗುವಿಕೆ. ೫. ಕರಿಯ
ಬಣ್ಣ; ಕಪ್ಪು. ೬. ಅಶುಭ; ಅನುಂಗಳ.

೭. ಸಸ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ.

೮. ಅನೆ. ೯. ವಿಷ್ಣು. ~ಉ(ಯು)ಪ್ಪು

= ಅಡುಗೆ ಉಪ್ಪು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಯಿ

= ೧. ಕಾಯಿಪಲ್ಕೆ; ತರಕಾರಿ. ೨. ಪಗಡೆ

ಅಟಿದ ಕಾಯಿ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಲು = ಅಶುಭ

ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳ ಕಾಲು. ~ಚಿಕ್ಕು = ಪಾತ್ರೆಯ

ತಳಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡ ಆಹಾರ; ಕರಿಕಲಾದ

ಸೀಕು. ~ದಿನ = ಅನುಂಗಳಕರನಾದ

ದಿನ. ~ನೀರು = ದೇಶದಿಂದ ಓಡಿಸುವುದು;

ಗಡೀಪಾರು. ~ಪಾ(ಹಾ)ಸು = ಚರ್ಮ

ವನ್ನು ಹದಮಾಡು. ~ಬಟ್ಟು = ಹಲ್ಲುಜ್ಜು

ವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬೆರಣಿ ಸುಟ್ಟು ಮಾಡಿದ ಕರಿಕು.

~ಸಾಲು = ಕೆಟ್ಟ ವರ್ಷ; ಬೆಳೆಯಲ್ಲದ

ಸಾಲು.

ಕರಿ(ಂ)ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸುಟ್ಟು ಕರಿಕಾಗು.

(ನಾ). ೨. ಸುಟ್ಟು ಕಪ್ಪಾದದ್ದು; ಇದ್ದಿಲು

ಮೊದಲಾದುವು.

ಕರಿಚು (ನಾ). ಬೆರಣಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬೆಂಕಿ.

ಕರಿಜು (ಕ್ರಿ). ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳು; ಮುತ್ತು.

ಕರಿಟಳ (ನಾ). ಜಿಡ್ಡು; ಜಿಗುಟು.

ಕರಿಣಿ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣಾನೆ; ಸಿಡಿ.

ಕರಿದು (ನಾ). ೧. ಕಪ್ಪು; ಮಸಿಬಣ್ಣವುಳ್ಳದ್ದು.

(ಗು). ೨. ಕಪ್ಪಾದ; ಮಸಿಬಣ್ಣದ.

ಕರಿಯ (ನಾ). ಕಪ್ಪಗಿರುವವನು ; ಕರಿಪ.
 ~ನಖ = ಉಗುರಿನ ಆಕಾರದ ಕಂದುಬಣ್ಣ
 ವುಳ್ಳ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ.
 ಕರೀರ (ನಾ). ೧. ಹರವಿ ; ನೀರಿನ ಪಾತ್ರೆ.
 ೨. ದಿದಿರಿನ ಕುದಿ ; ಕಳೆ.
 ಕರೀರ (ನಾ). ೧. ಒಂಟೆಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ
 ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮುಳ್ಳು ಪೊದೆ. ೨. = ಕರೀರ.
 ೩. ಅನೆಯ ಕೋರೆಯ ಬುಡ ; ದಂತಮೂಲ.
 ಕರು ೧. = ಕಟು. (ನಾ). ೨. ಎರಕ ಹೊಯ್ಯು
 ವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಅಚ್ಚು ; ಪಡಿಯಚ್ಚು.
 ೩. ಎರಕದ ಗೊಂಬೆ. ೪. ಉಬ್ಬು ಕೆತ್ತನೆಯ
 ಕೆಲಸ. ೫. ತಳಪಾಯ ; ತಳಹದಿ. ೬. ನೆಲೆ ;
 ಆಕರ. ೭. ಹಿರಿಮೆ ; ಎತ್ತರ. ~ಕಂಭ
 = ಕಟ್ಟಡದ ಅರಂಭಕ್ಕೆ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ
 ನೆಡುವ ಕಂಬ. ~ಕ(ಗ)ಲ್ಲು = ಕಾರ
 ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ದಿನ ಪೂಜಿಸುವ ಕಲ್ಲು.
 ~ನಾಡು = ೧. ಎತ್ತರವಾದ ನಾಡು.
 ೨. ವಿಶಾಲವಾದ ನಾಡು ; ಕನ್ನಡನಾಡು.
 ಕರುಕಲು (ನಾ). ಸುಟ್ಟು ಕರಿಕಾದುದು ;
 ಕರಿಕು.
 ಕರುಕು (ನಾ). ೧. ಇದ್ದಿಲು, ಮಸಿ ಮೊದ
 ಲಾದುವು. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉಂಗುರ.
 ಕರುಣ(ನೆ) (ನಾ). ೧. ಕನಿಕರ ; ಮರುಕ.
 ೨. (ಕಾವ್ಯಮೀ) ನವರಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
 ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.
 ಕರುಣಾಲು(ಳು) (ನಾ). ಕನಿಕರವುಳ್ಳವನು ;
 ದಯಾಳು.
 ಕರುಣೆ = ಕರುಣಾಲು.
 ಕರುಷಕ (ನಾ). ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಗು
 ಮಾಡುವವನು ; ರೈತ.
 ಕರುಳ್(ಳು) (ನಾ). ೧. ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನ
 ಸುರುಳಿಯಂತಿರುವ ಒಂದು ಪಚನಾಂಗ ;
 ಆಂತ್ರ. ೨. ಅಂತಃಕರಣ. ~ಕರಗಿಸು = ಪ್ರೀತಿ
 ಹುಟ್ಟಿಸು. ~ಕೋಟಿ(ರೆ) = ಹೃದಯವನ್ನು

ತಾಗು. ~ಹರಿದುಕೊಳ್ಳು = ಸಂಬಂಧ
 ವನ್ನು ಕಡಿದುಕೊಳ್ಳು. ~ಹುರಿ = ಪ್ರಾಣಿಗಳ
 ಕರುಳಿನಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಹುರಿ.
 ಕರೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬರಹೇಳು ; ಆಹ್ವಾನಿಸು.
 ೨. ಕೂಗು ; ಕುಕಿಲು. ೩. = ಕಟಿ.
 ೪. ಅಡಗು ; ಮರೆಯಾಗು. (ನಾ).
 ೫. ದಡ ; ತೀರ. ೬. ಬಟ್ಟೆಯ ಅಂಚು.
 ೭. ಆಹ್ವಾನ. ೮. ಕರಿಮೆಣಸು.
 ~ಪ(ಹ)ಟ್ಟು = ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಸ್ಥಳ.
 ಕರೇಟು (ನಾ). ಕೊಕ್ಕರೆ ; ಕರಟು.
 ಕರೇಣು (ನಾ). ೧. ಹೆಣ್ಣಾನೆ ; ಸಿಡಿ.
 ೨. ದೂಳು ; ರಜ.
 ಕರೋಟಿ (ನಾ). ೧. ಆನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ
 ಲಾಯ. ೨. ತಲೆಬುರುಡೆ ; ಕರೋಟಿ.
 ಕರೋಡ(ರ) (ನಾ). ನೂರು ಲಕ್ಷ ; ಒಂದು
 ಕೋಟಿ. ~ಗಿರಿ = ೧. ದಾರಿಯ ಸುಂಕ ;
 ಜಕಾತಿ. ೨. ದಾರಿಯ ಸುಂಕವನ್ನು
 ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವ ಖಾತೆ.
 ಕರೋಬಾ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಸ್ಯದ
 ಬೀಜ. ~ಮಣಿ = ಕರೋಬಾ ಬೀಜದ
 ಮಣಿ.
 ಕರೋಲ(ಲು) (ನಾ). ಚಿಕ್ಕ ಮಪಾಕಿ ;
 ಸಿಸ್ತುಲು.
 ಕಟ(ರ)ಂಗು (ಕ್ರಿ). ಕಪ್ಪಾಗು ; ಕರಿದಾಗು.
 ಕಟ(ರ)ಕಟಿ (ಅ). ಪ್ರಚಂಡವಾಗಿ ; ಉಗ್ರ
 ವಾಗಿ.
 ಕಟ(ರ)ಲು(ಳು) (ನಾ). ಚೌಳುನೆಲ ; ಉಪ್ಪು
 ನೆಲ.
 ಕಟು(ರಿ)ಕೆ = ಕಟುಂಕೆ.
 ಕಟು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೋರಕೊಳ್ಳು ;
 ಕೆರಳು. ೨. ಗುರಿಯಿಡು ; ಲಕ್ಷ್ಯವಿಡು.
 (ನಾ). ೩. ಹಸು, ಎಮ್ಮೆ ನೊವಲಾದುವುಗಳ
 ಮರಿ. ~ಕ(ಗ)ಂದಿ = ಎಳೆಯ ಕರುವುಳ್ಳ
 ಹಸು. ~ಕುಟಿಗ = ದನಗಾಹಿ ; ಗೋಪಾಲ.

~ಪ(ಹ)ಟ್ಟಿ = ಕರುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ
ಸ್ಥಳ; ಕೊಟ್ಟಿಗೆ.

ಕಣ್ವ(ರು)ಂಕೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಹುಲ್ಲು; ದೂರ್ವೆ.

ಕಣ್ವ(ರು)ಂಬ (ನಾ). ೧. ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿನವನು;
ಅಸೂಯೆಯುಳ್ಳವನು. ೨. ಕಪಟ;
ಮೋಸಗಾರ.

ಕಣ್ವ(ರು)ಂಬು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮತ್ತರಿಸು;
ಅಸೂಯೆಪಡು. (ನಾ). ೨. ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು;
ಅಸೂಯೆ. ೩. ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿನವನು.

~ಅಗು = ಸ್ವರ್ಥಗೆ ಗುರಿಯಾಗು.

ಕಣ್ವಕೆ = ಕಣ್ವಂಕೆ

ಕಣ್ವ(ರು)ಬ = ಕಣ್ವಂಬ.

ಕಣ್ವ(ರು)ಬು = ಕಣ್ವಂಬು.

ಕಣ್ವಿ(ರೆ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಾಲನ್ನು ಹಿಂಡು.

೨. ಸೂಸು; ಸುರಿ. ೩. ಎರಚು; ಚೆಲ್ಲು.

(ನಾ). ೪. ಕಪ್ಪು; ಕರಿಯಬಣ್ಣ.

೫. ಬಣ್ಣದ ಗುರುತು. ೬. ಕಳಂಕ;

ದೋಷ. ೭. ಮಾವಿನಕಾಯಿಯ ಸೊನೆ.

೮. ವಿಷ; ನಂಜು. ~ತೊ(ದೊ)ವಲ್

= ಹದ ಮಾಡಲು ಕಪ್ಪು ಬಳಿದು ಹಾಕಿದ

ಚರ್ಮ. ~ಬೋನ = ನಿವಾಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ

ಮಾಡಿದ ಕರಿಯಬಣ್ಣದಲನ್ನ. ~ಮಣಿ(ರೆ)

= ೧. ಲೋಪದೋಷ. ೨. ಮುಚ್ಚುಮರೆ.

ಕಣ್ವಿ(ರೆ)ವು (ನಾ). ೧. ಕರೆಯುವ ಹಸು.

೨. ಹಾಲು ಕರೆಯುವಿಕೆ; ಹಯನು.

ಕಣ್ವಿ(ರೆ)ಹ = ಕಣ್ವಿವು.

ಕಣ್ವಿ(ರೆ)ನೆ (ಅ). ಕಪ್ಪಾಗಿ; ಕರ್ರಾಗಿ.

ಕರ್ಕ (ನಾ). ೧. ಗಸಿ; ಗಪ್ಪು. ೨. ಏಡಿ;

ನಳ್ಳಿ. ೩. ಬಿಳಿಯ ಕುದುರೆ. ೪. ಜಲಪಾತ್ರ.

೫. ಕನ್ನಡಿ. (ಗು). ೬. ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದ.

೭. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ. ~ರೋಗ = ಏಡಿ

ಹುಣ್ಣಿನ ರೋಗ; ಕ್ಯಾನ್ಸರು.

ಕರ್ಕಂಡ (ನಾ). ಈರಿ; ಈಲಿ; ಪಿತ್ತರೋಗ.

ಕರ್ಕಂಧು (ನಾ). ಬೋರೆಯ ಗಿಡ; ಎಲಚಿ.

ಕರ್ಕಟ (ನಾ). ೧. ಏಡಿ; ನಳ್ಳಿ. ೨. ಸಾತೆ

ಬಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾಯಿ. ೩. ಹನ್ನೆರಡು

ರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಕರ್ಕಟಕ = ಕರ್ಕಟ.

ಕರ್ಕಡ (ಗು). ಗಟ್ಟಿಯಾದ; ದಿರುಕಾದ.

ಕರ್ಕಡೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ.

ಕರ್ಕರ (ನಾ). ೧. (ರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ) ಒಂದು

ದೋಷ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜಲಪಕ್ಷಿ.

(ಗು). ೩. = ಕರ್ಕಡ.

ಕರ್ಕಶ (ನಾ). ೧. ಯಮ. ೨. ಎಲಹುರಿ

ಮರೆ. (ಗು). ೩. = ಕರ್ಕಡ.

ಕರ್ಕೇಶನ (ನಾ). ಒಂದು ವಿಧವಾದ ರತ್ನ.

ಕರ್ಕೊಳ (ನಾ). ಒಂದು ಸುಗಂಧದ ಮರ

ಮತ್ತು ಆ ಮರದಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಸುಗಂಧ

ದ್ರವ್ಯ.

ಕರ್ಕೋಟಕ (ನಾ). ಎಂಟು ಮಹಾಶರ್ಪ

ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಕರ್ಕಂಡ = ಕರ್ಕಂಡ.

ಕರ್ಕನೆ = ಕಣ್ವನೆ.

ಕರ್ಕಬ್ರ(ಕ್ರ)ಲೆ (ನಾ). ಕಪ್ಪಾದ ಕತ್ತಲೆ;

ಗಾಢಾಂಧಕಾರ.

ಕರ್ಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಂದು; ಕಪ್ಪಾಗು. (ನಾ).

೨. ಕಪ್ಪು; ಕರಿಯ ಬಣ್ಣ.

ಕರ್ಚರೆ (ನಾ). ದೇಹದ ಒಂದು ಭಾಗ.

ಕರ್ಚಿ (ನಾ). ೧. ಕರಿಯ ಬಣ್ಣದವಳು.

೨ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದದ್ದು; ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಲ್ಲದ್ದು.

ಕರ್ಚಿಕಾಯಿ = ಕರಂಜಿಕಾಯ್.

ಕರ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಹಿಡಿ.

೨. ಮುದ್ದಿಸು; ಚುಂಬಿಸು. ೩. ಬಾಧಿಸು;

ನೋಯು. ೪. ಬಾಧಿಸು; ನೋವನ್ನುಂಟು

ಮಾಡು. ೫. (ಮೈಗೆ) ಅಂಟಿ ಸೋರು.

೬. ತೊಳೆ; ಪ್ರಶ್ನಿಸು. (ನಾ). ೭. ತೊಳೆಯು

ವಿಳೆ. ೮. ಪಾದ ತೊಳೆದ ನೀರು. ೯. ಅಕ್ಕಿ

ತೊಳೆದ ನೀರು; ಕಲಗಿಚ್ಚು. ೧೦. ಖರ್ಚು;
ವ್ಯಯ. ~ (೦) ಕ(ಗ)ಲ್ = ಕ ಚ್ಚು ವ
ಕಲ್ಲು; ಸೂಜಿಗಲ್ಲು.

ಕರ್ತೃ (ನಾ). ಒಂದು ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ;
ಕಬೋರ.

ಕರ್ತೃಗಿ (ನಾ). ಪಕ್ಷಿಗಿಡಕ್ಕೆ ಬರುವ ರೋಗ;
ಕಾಡಿಗೆ ರೋಗ.

ಕರ್ತೃ (ನಾ). ಉತ್ತುತ್ತೆಯ ಗಿಡ ಮತ್ತು
ಅದರ ಹಣ್ಣು.

ಕರ್ತೃ (ನಾ). ೧. ಕಿವಿ. ೨. ಹಡಗಿನ ಚುಕ್ಕಾಣಿ.
೩. ಕುಂತಿಯ ಮಗ. ~ ಕೋಟಿರ = ಕಿವಿಯ
ರಂಧ್ರ. ~ ಜಪ = ಚಾಡಿ ಮಾತು.

~ ಪತ್ರ = ೧. ಕರ್ತೃಪೂರ. ೨. ದೇವತಾ
ವಿಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಹಾಕುವ ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿಯ
ಕಿವಿ. ~ ರಸಾಯನ = ಕಿವಿಗೆ ಅಪ್ಯಾಯ
ಮಾನವಾದುದು.

ಕರ್ತೃಧಾರ (ನಾ). ಹಡಗಿನ ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಹಿಡಿ
ದಿರುವವನು.

ಕರ್ತೃಪೂರ (ನಾ). ಕಿವಿಯ ಅಭರಣ;
ಕನ್ನವುರ.

ಕರ್ತೃಕರ್ತೃಕೆ (ನಾ). ಕಿವಿಯಿಂದ ಕಿವಿಗೆ
ಹರಡುವ ಮಾತು.

ಕರ್ತೃಕಟಕ = ಕನ್ನಡ. ~ ವಿಷಯ = ಕನ್ನಡ
ನಾಡು.

ಕರ್ತೃ (ನಾ). ೧. ನೇಗಿಲಿನ ಕುಡ; ಕುಳ.
(ಗು). ೨. ಕಿವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

೩. ಚುಕ್ಕಾಣಿಯುಳ್ಳ.

ಕರ್ತೃಕಾರ (ನಾ). ಬೆಟ್ಟದಾವರೆ; ಕೊಸಗು.

ಕರ್ತೃಕೆ (ನಾ). ೧. ಕಮಲದ ಮಧ್ಯಭಾಗ;
ಬೀಜಕೋಶ. ೨. ಅನೆಯ ಸೊಂಡಿಲಿನ
ತುದಿ. ೩. ನಡುವೆರಳು. ೪. ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ
ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಹೂವು
ಮೊದಲಾದುವು.

ಕರ್ತೃಜಪ (ನಾ). ಚಾಡಿಕೋರ; ಪಿಸುಣ.

ಕರ್ತೃ (ನಾ). ೧. ಮಾಡುವವನು; ನಡೆಸು
ವವನು. ೨. ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತೃ; ದೇವರು.

೩. ಯಜಮಾನ; ಮುಖಂಡ.

ಕರ್ತೃರಿ (ನಾ). ೧. ಕತ್ತರಿಸುವ ಸಾಧನ;
ಕತ್ತರಿ. ೨. ಚಿಕ್ಕಕತ್ತಿ; ಕಠಾರಿ. ೩. ಬಾಣದ
ಹಿಂಭಾಗ; ಪುಂಖ. ~ ಜಲ = ಮುಟ್ಟಿದರೆ
ಕೈಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವಂತಹ ನೀರು.

ಕರ್ತೃವ್ಯ (ನಾ). ಮಾಡಬೇಕಾದುದು; ಮಾಡ
ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ. ~ ಪ್ರಜ್ಞೆ = ಕೆಲಸದ
ಬಗೆಗೆ ಇರುವ ಪರಿಜ್ಞಾನ. ~ ಲೋಪ
= ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡದಿರು
ವುದು.

ಕರ್ತೃರ ೧. = ಕರ್ತೃ. ೨. ನುರಿತವನು;
ನಿಷ್ಣಾತ. ೩. ಕಾರಣ; ನಿಮಿತ್ತ.

ಕರ್ತೃ ೧. = ಕರ್ತೃ. ೨. (ವ್ಯಾಕ) ಧಾತು
ಹೇಳುವ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ
ನಡೆಸುವವನು.

ಕರ್ತೃ = ಕಟ್ಟಿ.

ಕರ್ತೃನಿ (ನಾ). ಕಟ್ಟಿದ್ದನಿ; ವಿಕಾರವಾದ ಧ್ವನಿ.

ಕರ್ತೃಮ (ನಾ). ೧. ಕೆಸರು; ಕದಡು.

೨. ಪಾಪ; ಕೊಳೆ. ೩. ಸುಗಂಧವನ್ನು
ಬೆರಸಿದ ನೀರು.

ಕರ್ತೃಮಿತ (ಗು). ಕೆಸರಾದ; ಕೆಸರಿನಿಂದ
ತುಂಬಿದ.

ಕರ್ತೃದಾರ (ನಾ). ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಗು
ಮಾಡುವವನು; ಸಾಗುವಳಿದಾರ.

ಕರ್ತೃಗಂಠ (ನಾ). ೧. ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷ;

ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ. ೨. ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ಚಂದ್ರ.

ಕರ್ತೃಂಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಕುಕ್ಕು.

ಚುಚ್ಚು. ೨. ಮುದ್ದಿಡು; ಚುಂಬಿಸು.

ಕರ್ತೃಕು = ಕರ್ತೃಂಕು.

ಕರ್ತೃಶ್ವರ್ (ನಾ). ಕರಿಯ ರಕ್ತ.

ಕರ್ತೃಯಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ಕರಿಯ ಕಮಲ;
ನೀಲೋತ್ಪಲ.

ಕರ್ಪಟ (ನಾ). ೧. ಬಟ್ಟೆ; ವಸ್ತ್ರ. ೨. ಹರಕಲು ಬಟ್ಟೆ.

ಕರ್ಪಡ = ಕಪ್ಪಡ.

ಕರ್ಪರ (ನಾ). ೧. ಕಪ್ಪರ; ಕಡಾಯಿ.

೨. ಚಿಪ್ಪು; ತಲೆಬುರುಡೆ. ೩. ಬಾಣಲೆ; ಓಡು.

ಕರ್ಪು (ನಾ). ೧. ಕರಿಯ ಬಣ್ಣ. ೨. ಕಾಡಿಗೆ.

೩. ತಿಲಕ. ೪. ಕತ್ತಲೆ. ೫. ಪಿಡ್ಡು; ಕುಳಿ.

ಕರ್ಪೂರ = ಕಪ್ಪುರ.

ಕರ್ಬಸು (ನಾ). ಯಕೃತ್ತು; ಈರಿ.

ಕರ್ಬಳ್ಳಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕರಿಯ ಬಳ್ಳಿ.

ಕರ್ಬಾಳ (ನಾ). ಕರಿಯ ಲಾಮಂಜೆ.

ಕರ್ಬುರ (ನಾ). ೧. ಬೂದುಬಣ್ಣ. ೨. ಹಲವಾರು ಬಣ್ಣ ಬೆರೆತಿರುವುದು; ಮಿಶ್ರವರ್ಣ.

೩. ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣ. ೪. ಚಿನ್ನ; ಹೊನ್ನು.

೫. ರಾಕ್ಷಸ; ದೈತ್ಯ.

ಕರ್ಬೊಂಗಲ್ (ನಾ). ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಸೂಜಿಗಲ್ಲು; ಆಯಸ್ಕಾಂತ.

ಕರ್ಮ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ; ಕಸಬು. ೨. ದೇವರ ಅರ್ಚನೆ. ೩. ಸುಖದುಃಖಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಕೃತ್ಯ. ~ಕಾಂಡ = ೧. ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವೇದಭಾಗ. ೨. ದುಷ್ಟರ್ಮ.

ಕರ್ಮಜ (ನಾ). ೧. ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವದಿಂದ ದೇವತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದವನು. ೨. ಕರ್ಮದ ಫಲದಿಂದ ಉಂಟಾದುದು.

ಕರ್ಮತ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾದವನು. ೨. ಧಾರ್ಮಿಕ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸುವವನು. ೩. ಕರ್ಮಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾಗಿ ತೊಡಗಿರುವವನು.

ಕರ್ಮಡು (ನಾ). ೧. ಕಪ್ಪಾದ ಮಡು. ೨. ಯಮುನಾ ನದಿ.

ಕರ್ಮಧಾರಯ (ನಾ). (ನ್ಯಾಕೆ) ತಪ್ಪುರಸ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ.

ಕರ್ಮಾರ (ನಾ). ೧. ಕರ್ಮಕಾರ; ಶಿಲ್ಪಿ.

೨. ಕಮ್ಮಾರ.

ಕರ್ಮಿ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು.

೨. ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವವನು; ಪಾಪಿಷ್ಠ.

ಕರ್ಮಕ್ಕೆ (ನಾ). ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ.

ಕರ್ವು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೆರಳು; ರೋಷಗೊಳ್ಳು.

(ನಾ). ೨. ಕಬ್ಬು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಲ್ = ಕಬ್ಬಿನ ಜಲ್ಲೆ. ~ಬಿ(ವಿ)ಲ್ = ಮನ್ಮಥನ ಬಿಲ್ಲು.

ಕರ್ವೊನ್ (ನಾ). ೧. ಕಬ್ಬಿಣ. ೨. (ಕಬ್ಬಿಣದ) ಕುಳ ಮೊದಲಾದುವು.

ಕರ್ಷ (ನಾ). ೧. ಎಳೆಯುವಿಕೆ; ಎಳೆತ.

೨. ಚಿನ್ನ ಅಥವಾ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಒಂದು ತೂಕದ ಪ್ರಮಾಣ. ೩. (ಬೆರೆಗಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ) ಉಜ್ಜುವಿಕೆ, - ತಿಕ್ಕುವಿಕೆ. ~ಉಪಲ = ಬೆರೆಗಲ್ಲು.

ಕರ್ಷಣ (ನಾ). ೧. ಎಳೆಯುವಿಕೆ. ೨. ಉಳುಮೆ.

೩. ಪೀಡಿಸುವಿಕೆ; ಹಿಂಸೆ. (ಗು).

೪. ಸೆಳೆಯುವ. ೫. ಹಿಂಸಿಸುವ.

ಕಲ್(ಲು, ಲ್ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಅರಿತುಕೊಳ್ಳು;

ತಿಳಿ. (ನಾ). ೨. ಕಲಿಯುವಿಕೆ; ಅಧ್ಯಯನ.

೩. ಬಂಡೆ; ಶಿಲೆ. ~ಉಪ್ಪು = ೧. ಗಣಿಯಿಂದ ತೆಗೆದ ಉಪ್ಪು; ಸ್ವಂಧವ ಲವಣ.

೨. ಪುಡಿ ಮಾಡಿದ ಉಪ್ಪು. ~ಎಣ್ಣೆ = ಚಿಮಣಿ ಎಣ್ಣೆ; ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ. ~ಎರ್ದೆ = ೧. ಕಲ್ಲಿನಂತಹ ಎರ್ದೆ. ೨. ನಿಷ್ಕರುಣೆ.

~ಒತ್ತು = ಕಲ್ಲು ಒತ್ತಿ ಉಂಟಾಗುವ ಗಂಟು; ಅಣೆ. ~ಓರ್ಪು = ಶಿಲ್ಪಿ. ~ಕುಟಿರಿ = ಕಲ್ಲಿನ ಕುಪ್ಪೆ. ~ಕುಟಿಗೆ = ಕಲ್ಲೀರು.

~ತ(ದ)ಲೆ = ೧. ಗಟ್ಟಿಯಾದ ತಲೆ. ೨. ತಲೆಯಲ್ಲಿ ರತ್ನವುಳ್ಳದ್ದು; ಸರ್ಪ.

~ನಾಟು = ೧. ವೀರನ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಕಲ್ಲನ್ನು ನೆಡು. ೨. ವೀರನ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ

ಕಲ್ಲನ್ನು ನೆಡು. ೨. ವೀರನ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ

ನಾಗಿ ಅವನ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ವಸ್ತಿ.
 ~ನಾರ್(ರು) = ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
 ಸಸ್ಯ; ದೆವ್ವಬಾಳೆ ಮತ್ತು ಅದರ ನಾರು.
 ೨. ಒಂದು ಔಷಧ ಸಾಮಗ್ರಿ. ~ಪರಟೆ
 = ಕಲ್ಲಿನ ಬಟ್ಟೆಲು. ~ಮುಕ್ಕಿ = ಕಲ್ಲು
 ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ದಿಣ್ಣೆಯ ಪ್ರದೇಶ.
 ~ಸಣ(ರೆ)ಡು = ಕಲ್ಲಿನ ಬಂಡೆಗಳ ಸಾಲು.
 ~ಸೋರೆ = ೧. ಕಲ್ಲಿನ ಪಾತ್ರೆ. ೨. ಕಾಡು
 ಸೋರೆ ಬಳ್ಳಿ. ~ಜಾವಸೆ = ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ
 ಉಂಟಾಗುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಸ್ಯ; ಕಲ್ಲು
 ಹೂವು; ಪಾಚಿ.

ಕಲ(ನಾ). ೧. ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ; ಮಡಕೆ.
 ೨. ಹಡಗು. ೩. ಒಂದು ಆಳತೆ. ೪. ಬೆರೆತು
 ಕೊಂಡಿರುವಿಕೆ; ಸಂಕರ. ೫. ಮಧುರ
 ಧ್ವನಿ. ೬. ಮೂಕ. (ಗು). ೭. ಮಧುರ
 ವಾದ; ಇಂಪಾದ. ~ಕಂಠ = ೧. ಇಂಪಾದ
 ಧ್ವನಿಯುಳ್ಳದ್ದು; ಕೋಗಿಲೆ. ೨. ದುಂಬಿ.
 ~ಕ(ಗ)ರ್ತು = ೧. ಅಕ್ಕಿ ತೊಳೆದ ನೀರು.
 ೨. ಮುಸುರೆ ನೀರು; ಕಲಗಚ್ಚು. ೩. ಮುಸುರೆ
 ನೀರನ್ನು ಇಡುವ ಪಾತ್ರೆ; ಬಾನಿ. ~ಕಾಂಚಿ
 = ಇಂಪಾಗಿ ಧ್ವನಿಮಾಡುವ ಒಡ್ಡಾಣ.
 ~ಬೆರೆಕೆ = ಹೊಂದಾವಣೆ ಇಲ್ಲದ ವಸ್ತು.
 ಅಥವಾ ವಿಷಯಗಳ ಬೆರೆಕೆ. ~ರವ
 = ೧. ಮಧುರವಾದ ಧ್ವನಿ. ೨. ಪಾರಿವಾಳ.
 ೩. ಕೋಗಿಲೆ.

ಕಲಂ(ನಾ). ೧. ಲೆಕ್ಕಣಿಕೆ; ಕುಂಚ.
 ೨. ಚಿತ್ರಣ ಪದ್ಧತಿ; ವಿನ್ಯಾಸ. ೩. ಸಸ್ಯ
 ಗಳನ್ನು ಕಸಿ ಮಾಡುವಿಕೆ. ೪. ಪರಿಚ್ಛೇದ;
 ಭಾಗ.

ಕಲ(ಳ)ಂಕ(ನಾ). ೧. ಗುರುತು; ಕಲೆ.
 ೨. ಕುಂದು; ದೋಷ. ೩. ನಿಂದೆ;
 ಅಪವಾದ.

ಕಲಂಕು(ಕ್ರಿ). ೧. ಕಡೆಡು; ಬೆರಸು.
 ೨. ಕಡೆ; ಮಡಿಸು. ೩. ಅಲ್ಲೋಲಿ

ಕೆಲ್ಲೋಲಿವಾಗು. ೪. ಕೊಳೆಮಾಡು;
 ಕೆಡಿಸು. (ನಾ). ೫. ಕೊಳೆ; ದೋಷ.
 ಕಲಂಬಾನಿ(ನಾ). ಲೆಕ್ಕಣಿಕೆ ಹಾಗೂ ಮನಿಯ
 ಕುಡಿಕೆಯನ್ನು ಇಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ
 ಮರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ.

ಕಲ(ಳ)ಂಬ(ನಾ). ಅಂಬು; ಬಾಣ.
 ~ಅಸನ = ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಡಲು ಸಾಧನ
 ವಾದುದು; ಬಿಲ್ಲು.

ಕಲಂಬಿ(ನಾ). ೧. ಅಲಮಾರು; ಕಪಾಟು.
 ೨. ತೊಟ್ಟಿ; ದೋಣೆ.

ಕಲ(ಳ)ಕಲ(ಳ)(ನಾ). ೧. ಮಧುರ ಧ್ವನಿಗಳ
 ಬೆರೆಕೆ. ೨. ಗಜಬಿಡೆ; ಗಲಾಟೆ. ೩. ತಳಮುಳ;
 ಸಂಕಟ. ~ಇಕೆ = ೧. ಸದ್ದು; ಕೋಲಾಹಲ.
 ೨. ದುಃಖ; ಚಿಂತೆ.

ಕಲಕಾಲ(ಅ). ಯಾವಾಗಲೂ; ಎಲ್ಲ
 ಕಾಲವೂ.

ಕಲಕು ೧. = ಕಲಂಕು. (ನಾ). ೨. ಕೆಸರು;
 ರಾಡಿ. ~ಮಲಕು = ತಳಮುಳ; ಕ್ಷೋಭೆ.

ಕಲಕೇತ(ನಾ). ನೇಷಧಾರಿಯಾಗಿ ಹಣವನ್ನು
 ಸಂಪಾದಿಸುವವನು.

ಕಲಕೇತಿ(ನಾ). ೧. ಮಾಯಾಗಾತಿ. ೨. ಚದುರಿಹ
 ಸವಿಮಾತನ್ನಾಡುವವಳು.

ಕಲಡು(ಕ್ರಿ). ೧. ರಾಡಿಯಾಗು. ೨. ಕ್ಷೋಭೆ
 ಗೊಳಿಸು. (ನಾ). ೩. ಕ್ಷೋಭೆ; ತಳಮುಳ.

ಕಲತಿ(ನಾ). ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ; ಮಡಕೆ.

ಕಲ(ಳ)ತ್ರ(ನಾ). ಹೆಂಡತಿ; ಪತ್ನಿ.

ಕಲ(ಳ)ಧಾತ(ನಾ). ೧. ಚಿನ್ನ. ೨. ಬಿಳಿಯ
 ಬಣ್ಣ. ೩. ಉಮ್ಮತ್ತದ ಗಿಡ; ದತ್ತೂರ.
 ೪. ಬೆಳ್ಳಿ.

ಕಲನೆ(ನಾ). ಸೇರಿಸುವುದು; ಹೊಂದಿಸುವುದು.

ಕಲಪು(ನಾ). ಕೂದಲು ಕರ್ರಿಗೆ ಕಾಣುವಂತೆ
 ಲೇಪಿಸುವ ಬಣ್ಣ.

ಕಲಬತ್ತು(ನಾ). ಔಷಧಿಯನ್ನು ಅರೆಯಲು
 ಬಳಸುವ ಪುಡಿ. ಕಲಬತ್ತು ಗುಂಡು.

ಕಲಬಿ = ಕಲಂಬಿ.

ಕಲ(ಳ)ಭ (ನಾ). ೧. ಅನೆಯ ಮರಿ.

೨. ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿಯ ಮರಿ.

ಕಲ(ಳ)ಮು (ನಾ). ೧. ನೆಲ್ಲು; ಬತ್ತ.

೨. ನೆಲ್ಲು ಬೆಳೆಯುವ ಸ್ಥಳ; ಗದ್ದೆ.

~ಅಕ್ಷತ(ತೆ) = ಮಂಗಳಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ
ಬಳಸುವ ಅಕ್ಕಿಯ ಕಾಳು.

ಕಲಮಲ (ನಾ). ತಳಮಳ; ಸಂಕಟ.

ಕಲಲ (ನಾ). ಗರ್ಭಾಣು.

ಕಲಲು (ನಾ). ಹಾಳು; ಭಂಗ; ನಾಶ.

ಕಲವರ = ಕನವರ.

ಕಲ(ಳ)ವಿಂಕ (ನಾ). ಗುಬ್ಬಿ; ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿ.

ಕಲನೆ (ನಾ). ತಾವರೆ ಹೂವು.

ಕಲ(ಳ)ಶ (ನಾ). ೧. ಬಿಂದಿಗೆ; ಕೊಡ.

೨. ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿ ಇಡುವ

ಬೆಂಬು; ಕುಂಭ. ೩. ಗೋಪುರಕ್ಕೆ ಹಾಕುವ

ಕಂಚು ಅಥವಾ ಹಿತ್ತಾಳೆಯ ಶಿಖರ.

~ಇ(ವಿ)ಡು = ೧. ಶಿಖರವನ್ನು ಇಡು.

೨. ಅತಿಚೆಚ್ಚಿನ ಶೋಭೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡು.

ಕಲ(ಳ)ಶಜ (ನಾ). ೧. ಕೊಡದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ

ದವನು; ಅಗಸ್ತ್ಯ. ೨. ದ್ರೋಣ. ೩. ಅಗಸ್ತ್ಯ

ನಕ್ಷತ್ರ.

ಕಲಸ = ಕಲಶ.

ಕಲಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೆರಸು; ಕೂಡಿಸು. (ನಾ).

೨. ಬೆರಕೆ; ಮಿಶ್ರಣ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಮೇಲೋಗರ; ಕೂಟು. ~ಮೇಲೋಗರ

= ೧. ಹುಳಿ, ಕೂಟು ಮುಂತಾದುವು.

೨. ಕಲಸನ್ನ; ಕದಂಬ. ೩. ಕಲಬೆರಕೆ;

ಸಂಕರ

ಕಲಹ (ನಾ). ೧. ಜಗಳ. ೨. ಕಾಳೆಗ;

ಯುದ್ಧ. ~ಕೃಷ್ಣಕ = ಜಗಳ ಹಚ್ಚು

ವನನು.

ಕಲ(ಳ)ಹಂಸ (ನಾ). ಬೂದುಬಣ್ಣದ ರೆಕ್ಕೆ

ಗಳಿರುವ ಹಂಸ.

ಕಲಾ(ಳಾ)ಕಲಿ(ಳಿ)ತ (ನಾ). ೧. ಕುಶಲ
ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನು. (ಗು). ೨. ಚಂದ್ರನ
ಕಲೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ. ೩. ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದ
ಕೂಡಿದ.

ಕಲಾ(ಳಾ)ದ (ನಾ). ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗ; ಸೊನೆಗಾರ.

ಕಲಾ(ಳಾ)ಪ (ನಾ). ೧. ಜಗಳ; ದಂಗೆ.

೨. ಗುಂಪು; ಸಂದಣಿ. ೩. ನವಿಲಿನ ಗರಿ.

೪. ಉಡೆನೂಲು; ಒಡ್ಡಾಣ. ೫. ಚಂದ್ರ.

೬. ಬಾಣ.

ಕಲಾಪತ್ತು = ಕಲಾಬತು.

ಕಲಾ(ಳಾ)ಪಿ (ನಾ). ಗಂಡು ನವಿಲು;

ಸೋಗೆ. ~ಸ್ತ್ರೀ = ಹೆಣ್ಣು ನವಿಲು.

ಕಲಾಬತು (ನಾ). ಜರಿ; ಜರತಾರಿ; ಸರಿಗೆ.

ಕಲಾಬತ್ತು = ಕಲಾಬತು.

ಕಲಾ(ಳಾ)ಯ (ನಾ). ೧. ಬಟ್ಟೆಗಡಲೆ;

ಬಟಾಣಿ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಸ್ಯ.

೩. = ಕಲಾಯಿ.

ಕಲಾಯಿ (ನಾ). ಪಾತ್ರೆಗಳು ಕಿಲುಬದಿರಲು

ಹಾಕುವ ತವರದ ತೆಳ್ಳನೆಯ ಲೇಪ.

ಕಲಾಲ (ನಾ). ಹೆಂಡ ಮೊದಲಾದ ಪೇಯ

ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವವನು, - ಮಾರು

ವವನು.

ಕಲಾವಂತ (ನಾ). ೧. ಕುಶಲಕಲೆಗಳನ್ನು

ಬಲ್ಲವನು; ಕಲಾವಿದ. ೨. ಗಾಯಕರ,

ನರ್ತಕರ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು.

ಕಲಾ(ಳಾ)ವತಿ (ನಾ). ೧. ಕುಶಲ ಕಲೆಗಳನ್ನು

ಬಲ್ಲವಳು. ೨. ದುರ್ಗೆ; ಪಾರ್ವತಿ.

ಕಲಾ(ಳಾ)ವಿದ (ನಾ). ೧. ಲಲಿತಕಲೆಗಳನ್ನು

ತಿಳಿದವನು. ೨. ಜಾಣ; ಚತುರ.

ಕಲಾಸ್ (ನಾ). ೧. ಮುಕ್ತಾಯ. ೨. ಸಾವು.

ಕಲಾ(ಳಾ)ಸಿ (ನಾ). ೧. ನಾವಿಕ. ೨. ದೇರೆ

ಅಥವಾ ಗುಡಾರಗಳನ್ನು ಹಾಕುವವನು

ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳು

ವವನು.

ಕಲಿ ೧. = ಕಲ್. (ನಾ). ೨. ಕಾಳಿ ಗ.
೨. ಬಂಟಿ; ವೀರ. ೪. ತಾರೆಯ ಮರ.
೫. ಕಲಿಯುಗ. ೬. ಕಲಿಪುರುಷ. ~ಗಂಟು
= ೧. (ವೀರರು) ಕೂದಲನ್ನು ಕಟ್ಟುವ
ಒಂದು ಬಗೆ. ೨. ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ನೇಲುವ
ಸಡಿಲವಾದ ಮುಡಿ; ಎಣೆಗಂಟು.
~ತನ = ಸಾಹಸ; ಶೌರ್ಯ. ~ಯುಗ
= ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಡೆಯದು.

ಕಲಿ(೪)ಂಗ (ನಾ). ೧. ಚಾತಕ ಪಕ್ಷಿ.
೨. ಸಾರಂಗ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ;
ಇಂದ್ರಿಯನ. ೪. ಮೋಸಗಾರ.

ಕಲಿ(೪)ಂದ (ನಾ). ೧. ತಾರೆಯ ಮರ;
ಕಲಿದ್ರುಮ. ೨. ಯುಮುನಾ ನದಿ ಹುಟ್ಟುವ
ಬೆಟ್ಟ.

ಕಲಿಕಿ (ನಾ). ಚೆಲುವೆ; ಸುಂದರಿ.

ಕಲಿಕೆ ೧. = ಕಲ್ಕಿ. ೨. ಹೂವಿನ ಮೊಗ್ಗು;
ಕೋರಕ. ೩. ದೀಪದ ಕುಡಿ. ೪. ಹೀಚು
ಗಾಯಿ.

ಕಲಿಜ (ನಾ). ೧. ಪಿತ್ತಾಶಯ. ೨. ಮೂತ್ರಪಿಂಡ.

ಕಲಿತ (ನಾ). ೧. ಕಲಿತು ದು; ವಿದ್ಯೆ.
೨. ಕಲಿಯುವಿಕೆ. (ಗು). ೩. ಜೋಡಿಸಿದ.
೪. ಒಡಗೊಂಡ.

ಕಲಿನ (ನಾ). ಕಡಿವಾಣ; ಖಲೀನ.

ಕಲಿಲ (ನಾ). ೧. ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿರುವ ವಸ್ತು;
ಗಟ್ಟಿಯಾದುದು. ೨. ಪಾಪ; ದೋಷ.
(ಗು). ೩. ಬೆರೆತಿರುವ. ೪. ಒಳಹೊಗ
ಲಾರದ. ೫. ಕಿಕ್ಕಿರಿದ; ತುಂಬಿದ. ~ಅರಿ
= ಪಾಪವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವವನು; ಜಿನ.

ಕಲುಂಬು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಡಡು; ಕಲಕು. (ನಾ).
೨. ಕೊಳೆ; ಕಡಡು.

ಕಲುಷ (ನಾ). ೧. ರೋಷ; ಅವೇಶ.
೨. ಪಾಪ; ಕಳಂಕ. (ಗು). ೩. ಕಡಡಿದ;
ಬಗ್ಗಡವಾದ. ೪. ಉದ್ವೇಗಗೊಂಡ;
ಸಿಟ್ಟಿಗಿದ್ದ.

ಕಲುಹೆ (ನಾ). ಕಲಿಯುವಿಕೆ; ವಿದ್ಯೆ.

ಕಲೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸೇರು; ಬೆರೆತುಕೊಳ್ಳು.
(ನಾ). ೨. ಗುರುತು. ೩. ಯಾವುದಾದರೂ
ವಸ್ತುವಿನ ಚಿಕ್ಕ ಭಾಗ. ೪. ಕಾಲದ
ಒಂದು ಗಣನೆ. ೫. ಲಲಿತವಿದ್ಯೆ. ೬. ಸೂಕ್ಷ್ಮ
ಪರಿಮಾಣದ ವಸ್ತು. ೭. ಚಂದ್ರಬಿಂಬದ
ಹದಿನಾರನೆಯ ಒಂದು ಅಂಶ.
೮. ಕಾಂತಿ. ೯. ವೀರ್ಯ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಜ(ರ)
= ಕಲಾವಿದ; ಕಲಾಕಾರ.

ಕಲೇವರ (ನಾ). ಮೈ; ದೇಹ; ಶರೀರ.

ಕಲೋಪಾಸಕ (ನಾ). ಕಲೆಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸು
ವವನು; ಕಲಾರಾಧಕ.

ಕಲ್ಮ (ನಾ). ೧. ಕಡಡು; ಅರೆದು ಮಾಡಿದ
ಸರಿ. ೨. ಪಾಪ; ದೋಷ.

ಕಲ್ಮಿ (ನಾ). ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ
ಕೊನೆಯದು.

ಕಲ್ಮುಡ (ನಾ). ಒಂದು ಕ್ಷುದ್ರದೇವತೆ.

ಕಲ್ಮೆ (ನಾ). ೧. ಕಲಿಯುವಿಕೆ; ವಿದ್ಯೆ.
೨. ಕೌಶಲ. ೩. ಸಹಜವಲ್ಲದ್ದು; ಕೃತಕ
ವಾದದ್ದು.

ಕಲ್ಪ (ನಾ). ೧. ಕಟ್ಟಳೆ; ನಿಯಮ. ೨. ವೇದದ
ಒಂದು ಅಂಗ. ೩. ಬ್ರಹ್ಮನ ಒಂದು
ದಿವಸ ಅಥವಾ ಸಹಸ್ರಯುಗ. ೪. ಪ್ರಳಯ.
~ಅಂತ = ಪ್ರಳಯ ಕಾಲ. ~ಕುಜ
= ಬೇಡಿದುದನ್ನು ಕೊಡುವ ದೇವಲೋಕದ
ಒಂದು ಮರ; ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ. ~ಲತೆ
= ಕಲ್ಪಕುಜ.

ಕಲ್ಪಜ (ನಾ). ೧. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು.
೨. ದೇವತೆ; ಅಮರ.

ಕಲ್ಪನ (ನಾ). ೧. ನಿಯಮ. ೨. ಯೋಜನೆ.
೩. ಕೃತಿ; ರಚನೆ. ೪. ಅಲಂಕಾರ.
೫. ಭಾವನೆ; ಊಹೆ.

ಕಲ್ಪನೆ = ಕಲ್ಪನ.

ಕಲ್ಪಿ = ಕಲುಹೆ.

ಕಲ್ಪಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಉಂಟುಮಾಡು ; ಸೃಜಿಸು.

೨. ಊಹಿಸು ; ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡು.

೩. ನಿರೀಕ್ಷಿಸು.

ಕಲ್ಪಷ = ಕಶ್ಚಲ.

ಕಲ್ಪ (ನಾ). ೧. ರೋಗವಿಲ್ಲದವನು ; ಆರೋಗ್ಯವಂತ. ೨. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ. ೩. ಮಧ್ಯ ; ಮಾದಕ ಪೇಯ. ೪. ನಿನ್ನೆ ; ಹಿಂದಿನ ದಿನ.

(ಗು). ೫. ಸಿದ್ಧವಾದ. ೬. ಮಂಗಳಕರವಾದ.

೭. ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುವ.

ಕಲ್ಪಾಣ (ನಾ). ೧. ಒಳಿತು ; ಶುಭ. ೨. ಚಿನ್ನ ; ಹೊನ್ನು. ೩. ಮದುನೆ. ೪. ವೈಭವ. (ಗು).

೫. ಚಿಲುವಾದ. ೬. ಮಂಗಳಕರವಾದ.

ಕಲ್ಪಾಣಿ (ನಾ). ೧. ಶುಭವನ್ನು ನೀಡುವವಳು.

೨. ಪಾರ್ವತಿ. ೩. ಚೌಕಾಕಾರದ ಕಲ್ಲಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಿರುವ ಕೊಠ. ೫. ಅದೃಷ್ಟವಂತೆ. ೬. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಾಳೆ. (ಗು).

೭. ಮಂಗಳಕರವಾದ. ೮. ಸಂತೋಷವುಳ್ಳ.

ಕಲ್ಪಂಗಡಿ (ನಾ). ಕರಬೂಜದ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಬಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು.

ಕಲ್ಪನೆ (ಅ). ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ; ಉಲ್ಬಣವಾಗಿ.

ಕಲ್ಪವಿಲ (ನಾ). ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗುವಿಕೆ ; ಚಿಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ.

ಕಲ್ಪಾ ಬಿಲ್ಲಿ = ಕಲ್ಪವಿಲ.

ಕಲ್ಪಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಣಕೆಯ ಬಲೆ ; ಸರಗುಣಕೆಯ ಬಲೆ. ೨. ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣಾಗಿರುವ ಚೀಲ ; ಬಲೆ ಚೀಲ. ೩. ಕಿರೀಟ, ಪೇಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಒಡನೆ. ೪. ಮಡಿಕೆ ; ಪದರ.

೫. ಗಲ್ಲ ; ಕೆನ್ನೆ. ~ಮಿಸೆ = ೧. ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಿಸೆ ; ಗಲ್ಲಮಿಸೆ. ೨. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ತುಟಿಗೆ ಹೊಂದಿರುವ ಬಿರುಸಾದ ಕೂದಲು.

ಕಲ್ಪಿ (ನಾ). ೧. ಗೊಂದಲ ; ಕ್ಷೋಭೆ.

೨. ನವೆ ; ತುರಿಕೆ. ೩. ನೀರಿನ ಹರವಿ ;

ಗುಡಾಣ.

ಕಲ್ಪೋಲ (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಆಲೆ ; ಹೆದ್ದರೆ.

~ಆ(ವಾ)ಗು = ೧. ಹೊಯ್ದಾಡು.

೨. ಚಿಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗು ; ಚದರು.

ಕಲ್ಪಾರ (ನಾ). ನೈದಿಲೆ ; ನೀಲೋತ್ಪಲ.

ಕವ (ನಾ). ಪರಿವಿಡಿ ; ಕ್ರಮ.

ಕವಂಗ (ನಾ). ದ್ರವಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬಡಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಹಿಡಿಯುಳ್ಳ ಪಾತ್ರೆ ; ಕಬಾಯಿ.

ಕವಕವ (ನಾ). ಕಳವಳ ; ಆತಂಕ. ~ಇಸು = ೧. ಗಹಗಹಿಸು. ೨. ತಳತಳಿಸು.

೩. ನೇಗಗೊಳ್ಳು ; ರಭಸಗೊಳ್ಳು.

ಕವಚ (ನಾ). ೧. ಹೊದಿಕೆ ; ಆವರಣ.

೨. ಉಕ್ಕಿನ ಅಂಗಿ ; ಕಂಚುಕ. ೩. ರಕ್ಷಾಮಂತ್ರ ; ರಕ್ಷೆ. ೪. ನಗಾರಿ ; ಭೇರಿ. ~ಹರ = ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಕ.

ಕವಚಿತ (ನಾ). ೧. ಕವಚವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು. (ಗು). ೨. ಕವಚವನ್ನು ಧರಿಸಿದ.

ಕವಟು (ನಾ). ಬಾಗಿಲು ; ಕದ.

ಕವಡಿ (ನಾ). ೧. ಹೊದೆಯುವ ಬಟ್ಟೆ ; ಕಾದಿ. ೨. ಮೋಸಗಾರ ; ಕಪಟಿ.

ಕವಡಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಕವಲಾಗಿರುವಿಕೆ. ೨. ಧೋತ್ರ, ಕಂಬಳಿಗಳ ಕರೆಗೆ ಇರುವ ಜೋಡು ಹೆಣಕೆಯ ಅಂಚು. ೩. ಎರಡಲಗಿನ ಬಾಣ. ೪. ಕವಡೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಾದುವ ಅಟಿ. ೫. ಮೋಸ ; ವಂಚನೆ.

ಕವಡು (ನಾ). ೧. ಮೋಸ ; ವಂಚನೆ.

೨. ಭ್ರಾಂತಿ ; ಭ್ರಮೆ. ೩. ಕದಡು ; ಕೊಳೆ.

೪. ದಾಟುಗಾಲು ; ದಾಪುಹೆಡ್ಡೆ. ೫. ಟಿಸಿಲು ;

ಕವಲಾಗಿರುವಿಕೆ. ~ಕ(ಗ)ಂಟಕ = ೧. ಮೋಸ ; ವಂಚನೆ. ೨. ಮೋಸಗಾರ ; ವಂಚಕ.

ಕವಡೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗಿಡ.

೨. ಕಪಡಿ ; ಕವುಡೆ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು

= ಗಂಟುಕಟ್ಟು ; ದವ್ವಾಗು.

ಕವಣ (ನಾ). ಹುಲ್ಲು ಗಾವಲು ; ಕಾವಣ.

ಕವಣದ ಕಡ್ಡಿ (ನಾ). ಬಜೆ.

ಕವಣೆ (ನಾ). ೧. ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಬೀಸಿ ಹೊಡೆಯು
ವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಜಾಳಿಗೆಯ ಸಾಧನ.
೨ = ಕವಣ.

ಕವಣೆ = ಕವರ್ತೆ.

ಕವನ (ನಾ). ೧. ಕಾವ್ಯ ; ಕವಿತೆ. ೨. ಕಲ್ಪನೆ.

ಕವಯಿತ್ರಿ (ನಾ). ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸುವವಳು ;
ಕವ್ಯಿಗಿತಿ.

ಕವರ್ (ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ದೋಚು ; ಸುಲಿ.
೨. ಸೆರೆಹಿಡಿ ; ಮರುಳುಮಾಡು. ೩. ಆವರಿಸು ;
ಆಕ್ರಮಿಸು. ೪. ಕಚ್ಚು ; ಕಡಿ. (ನಾ).
೫. ಚಪ್ಪರ ; ಹೊದಿಕೆ. ೬. ಕೊಳ್ಳೆ ;
ಸುಲಿಗೆ. ೭. ರೋಷ ; ಆಗ್ರಹ. ೮. ಶಾಖೆ.
೯. ಹೊದಿಕೆ ; ರಟ್ಟು.

ಕವರ್ತೆ (ನಾ). ೧. ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಕಿತ್ತು
ಕೊಳ್ಳುವುದು ; ಸುಲಿಗೆ. ೨. ಪೀಡೆ ; ಹಿಂಗೆ.
~ ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡು ;
ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳು.

ಕವಲ್ (ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೊಂಬೆಯೊಡೆ ;
ಟಿಸಲೊಡೆ. (ನಾ). ೨. ರೆಂಬೆ ; ಟಿಸಲು.
೩. ಭಿನ್ನತೆ ; ಬದಲಾವಣೆ. ೪. ಆಸರೆ ;
ಊರೆ. ~ ಎತ್ತು = ಬಗೆಬಗೆಯ ಆಟಗಳನ್ನು
ಕಲಿಸಿ, ವೇಷ ತೊಡಿಸಿದ ಎತ್ತು ; ಕೋಲೆ
ಬಸವ. ~ ಒತ್ತು = ಮರದ ಕಾಂಡ ;
ಬೊಡ್ಡೆ. ~ ಕ(ಗ)ಣೆ = ೧. ಅರ್ಧ
ಜಂದ್ರಾಕೃತಿಯ ತುದಿಯುಳ್ಳ ಬಾಣ.
೨. ಮರದಲ್ಲಿ ಕವಲು ಒಡೆಯುವ ಜಾಗ ;
ಶಾಖಾನೂಲ. ~ ಸಾಲಿಗೆ = ೧. ಜೋಡು
ನಾಲಿಗೆ. ೨. ಸುಳ್ಳಾಡುವ ನಾಲಿಗೆ.

ಕವಲ್ (ಳೆ) (ನಾ). ೧. ತುತ್ತು ; ಕಬಳ.
೨. ತಂಬುಲ.

ಕವಳಿ (ನಾ). ೧. ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪುವಿಕೆ ; ಮೂರ್ಛೆ.

೨. = ಕಳವೆ.

ಕವಳಿಕೆ = ಕವಳಿಗೆ.

ಕವಳಿಗೆ (ನಾ). ೧. ವೀಳ್ಯದೆಲೆ, ಓಲೆಗರಿ
ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಕಟ್ಟು. ೨. ಪಂಕ್ತಿ ;
ಸಾಲು. ೩. ಇಪ್ಪಾರು ಛಾವಣಿಯ ಗೋಡೆಗೆ
ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ತ್ರಿಕೋನಾಕಾರ ;
ಜಂದಾಯ. ೪. ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆ. ೫. ಸಂಪುಟ ;
ಕರಂಡಕ. ~ ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಜೋಡಿಸಿ ಕಟ್ಟು.
ಕವಳಿಕರಿಸು(ಕ್ರಿ). ತುತ್ತು ಮಾಡು ; ಕಬಳಿಸು.
ಕವಳಿ = ಕಳವೆ.

ಕವಾಟ (ನಾ). ೧. ಬಾಗಿಲು ; ಕದ. ೨. ಕಪಾಟು ;
ಅಲ್ಮಾರು. ~ ಪುಟ = ಬಾಗಿಲ ರೆಕ್ಕೆ ; ಕದ.
~ ಶಲಾಕೆ = ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹಾಕುವ ಅಗುಳಿ.
ಕವಾಡ = ಕಬಾಡ. ~ ಸರಕು = ಎತ್ತಿನ ಮೇಲೆ
ಹೇರುವ ಸರಕು.

ಕವಾಯಿತು (ನಾ). ಸೈನಿಕರೇ ಮೊದಲಾದವರು
ಮಾಡುವ ಕಸರತ್ತು, -ವ್ಯಾಯಾಮ.

ಕವಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುಸುಳು ; ಮುತ್ತು. ೨. ಮರೆ
ಮಾಡು ; ಹೊದಿಸು. ೩. ದಟ್ಟನಾಗು ;
ಮೇಕೈಸು. ೪. ಎರಗು ; ಮೇಲೆ ಬೀಳು.
೫. ಉತ್ಸಾಹಿಸು. ೬. ತೊಡು ; ಧರಿಸು. (ನಾ).
೭. ಹೊದಿಕೆ ; ಮುಚ್ಚಳ. ೮. ಕುದುರೆಯ
ಕಣ್ಣಿನ ಮರೆ ; ಕಣ್ಣಡೆ. ೯. ಕವಿದಿರುವಿಕೆ ;
ತುಂಬಿರುವಿಕೆ. ೧೦. ಮೇಲೆ ಬೀಳುವಿಕೆ ;
ಮುತ್ತುವಿಕೆ. ೧೧. ಚತುರ ; ಬುದ್ಧಿವಂತ.
೧೨. ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸುವವನು ; ಕವ್ಯಿಗ.
೧೩. ದೈತ್ಯರ ಗುರು ; ಶುಕ್ರ. ೧೪. ನೀರಹಕ್ಕಿ.
~ ವಿ(ಯೇ)ಲು(ರು) = ರಾತ್ರ ಮಾಡುವ
ಯುದ್ಧ ; ಸೌಪ್ತಿಕ. ~ ಕೊ(ಗೊ)ಳ್
= ೧. ಆವರಿಸು ; ತುಂಬು. ೨. ಕಾವ್ಯ
ದರ್ಶನ ಪಡೆ. ~ ಪುಂಗವ = ಕವಿಶ್ರೇಷ್ಠ.
~ ಸಮಯ = ಕಾವ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಕವಿ
ಗಳು ರೂಢಿಗೆ ತಂದಿರುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ.

ಕವಿಂಜ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಕ್ಕಿ ;

ಗಿಜಲು.

ಕವಿಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಿರುವುಮುರುವಾಗು ;
ಅದಿಮೇಲಾಗು. ೨. ಹೊದಿಸು ; ಆವರಿಸು.

(ನಾ). ೩. ಹೊದಿಸುವಿಕೆ ; ಹೊದಿಕೆ.

ಕವಿತೆ (ನಾ). ೧. ಕವಿಯ ಕರ್ಮ ; ಕಾವ್ಯ
ರಚನೆ. ೨. = ಕವಿತ್ವ.

ಕವಿತ್ವ (ನಾ). ಕಾವ್ಯ.

ಕವಿಲ್ (ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುತ್ತು ; ಆವರಿಸು.

೨. ಕಪಿಲವರ್ಣವಾಗು ; ಮಾಸಲುಗಿಂಪು
ಬಣ್ಣವಾಗು. (ನಾ). ೩. ಮಾಸಲುಗಿಂಪು
ಬಣ್ಣ ; ಕಪಿಲವರ್ಣ. ೪. ಗೋಳ ; ಎತ್ತು.

೫. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಟ.

ಕವಿಲೆ (ನಾ). ಕಂದುಬಣ್ಣದ ಹಸು ; ಕಪಿಲೆ.

ಕವುಂಕುಟಾ (ಛ) (ನಾ). ೧. ಬಗಲು ;

ಕಷ್ಟಪುಟ. ೨. (ಮರದಲ್ಲಿ) ಕಾಂಡ ಮತ್ತು
ರಂಜಿಗಳ ಸಂಧು.

ಕವುಂಗು (ನಾ). ಅಡಕೆ ; ಪೂಗ.

ಕವುಂಜು = ಕವಿಂಜ.

ಕವುಂದಿ (ನಾ). ತುಂಡು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು
ಕೂಡಿಸಿ ಹೊಲಿದ ಹಚ್ಚಡ ; ಕಂತೆ.

ಕವುಚು ೧. = ಕವಿಚು. (ನಾ). ೨. ದುರ್ನಾತ ;
ದುರ್ವಾಸನೆ.

ಕವುದಿ = ಕವುಂದಿ.

ಕವುಲು (ರು) = ಕಮಲು. ~ ಏಲ್ (ಛ)
= ಸುಟ್ಟವಾಸನೆ ಹೊಡೆ ; ಹೊಗೆನಾತ ಬಡಿ.

ಕವುಳು (ನಾ). ಕೆನ್ನೆ ; ಕಪೋಲ ; ಗಲ್ಲ.

ಕವುಳುಡೆ (ನಾ). ದಿಂಬು ; ಲೋಡು.

ಕನೆ (ನಾ). ೧. ಕವಲಾಗಿರುವ ಮರದ ಕೋಲು ;
ಕವೆಗೋಲು. ೨. ಎರಡು ಮಾತು.

ಕನೆಯಾರ = ಕೆಯ್ಯಾರ.

ಕವೋಷ್ಣ (ಗು). ತುಸು ಬೆಚ್ಚಗಿನ ; ಉಗುರು
ಬೆಚ್ಚಗಾದ.

ಕವ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸಿಕ್ಕದೇನತೆಗಳ ಒಂದು
ವರ್ಗ. ೨. ಶ್ರಾದ್ಧಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಗಳಿಗೆ

ಕೊಡುವ ಸಿಂಹ.

ಕವ್ಯರೆ (ನಾ). ೧. ಸುತ್ತುವಿಕೆ ; ಭ್ರಮಣ.

೨. ಸಡಗರ ; ಸಂಭ್ರಮ. ~ ಕೊ (ಗೊ) ಛ

= ೧. ಸಡಗರಿಸು. ೨. ಬಯಸು.

೩. ಬೆರೆಗಾಗು. ೪. ಮುಸುಕು ; ಮುತ್ತು.

ಕಶಾದಂಡ (ನಾ). ಚಾನಟ ; ಬಾರುಕೋಲು.

ಕಶಿಪು (ನಾ). ೧. ಅಹಾರ. ೨. ಬಟ್ಟೆ ; ವಸ್ತ್ರ.

ಕಶೆ (ನಾ). ೧. ಅಂಗಿಯ ಲಾಡಿ. ೨. ಚಬಕ ;
ಚಾಟಿ.

ಕಶೇರು (ನಾ). ೧. ಬೆನ್ನೆಲುಬು. ೨. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಹುಲ್ಲು.

ಕಶ್ಶಲ (ನಾ). ೧. ಹೊಲಿಸು ; ಕೊಳೆ.

೨. ಪಾಪ. (ಗು). ೩. ಹೊಲಿಸಾಡ ;

ಕೊಳಕಾದ.

ಕಶ್ಶಪ (ನಾ). ೧. ಅಮೆ ; ಕೂರ್ಮ. ೨. ಒಬ್ಬ

ಮಸಿಯ ಹೆಸರು. ~ ನಂದನೆ = ೧. ಕಶ್ಶಪನ
ಮಗ ; ಗರುಡ. ೨. ಅರುಣ.

ಕಷಣ (ನಾ). ೧. ಉಜ್ಜುವಿಕೆ ; ಮಸೆಯುವಿಕೆ.

೨. ಒರೆಹಚ್ಚುವಿಕೆ.

ಕಷಾಯ (ನಾ). ೧. ಸುಗಂಧ ; ಸುವಾಸನೆ.

೨. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ. ೩. ಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು

ಬಟ್ಟಿಯಿಳಿಸಿ ತೆಗೆದ ರಸ. ೪. ಚಹ, ಕಾಫಿ

ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಅರ್ಕ. ೫. ಕಳ್ಳಹಾದಿ.

(ಗು). ೬. ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

೭. ಕೆಂಪಾಗಿರುವ. ೮. ಒಗರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಕಷಾಯಿತ (ಗು). ೧. ಒಗರಾದ ; ಕಹಿಯಾದ.

೨. ಕೆಂಪೇರಿದ ; ಕೆಂಪಾದ.

ಕಷ್ಟ (ನಾ). ೧. ಕಠಿಣವಾದದ್ದು ; ಕರ್ಕಶ

ವಾದದ್ದು. ೨. ನೀಚ ; ಹೀನ. ೩. ಶ್ರಮ ;

ದುಡಿತ. ೪. ಹಗೆ ; ಶತ್ರುತ್ವ. ೫. ಕ್ಷಿರ.

೬. ತೊಂದರೆ ; ಸೀಡೆ. (ಗು). ೭. ತೊಂದರೆ

ಕೊಡುವ. ~ ಅತ್ಯ = ಕಷ್ಟದಿಂದ ಬದುಕು

ನವನು ; ದುಃಖ. ~ ಅಶ್ರಯ = ನೀಚ ;

ಅಧಮ. ~ ತೆಗೆ = ಧಾವತಿಡು ; ಕ್ಲೇಶಪಡು.

~ ವಸ್ತ್ರ = ಬರಟುಬಟ್ಟೆ ; ಕೋರಾಬಟ್ಟೆ.

ಕಪ್ಪತಿಳೆ (ನಾ). ನ್ಯಾಕುಲತೆ; ಕ್ಲೇಶ.

ಕಪ್ಪತೆ (ನಾ). ೧. ಕ್ಲೇಶಕರವಾದುದು.

೨. ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದು.

ಕಪ್ಪೆ (ನಾ). ೧. ಹೀನಳಾದವಳು; ನೀಚೆ.

೨. ದುಃಖ ಪಡುವವಳು; ಕಷ್ಟಜೀವಿ.

ಕಸ (ನಾ). ೧. ಕೊಳೆ; ಹೊಲಸು. ೨. ಪೈರಿನ ನಡುವೆ ಬೆಳೆಯುವ ಹುಲ್ಲು; ಕಳೆ.

೩. ಮಾಸು; ಹೆರಿಗೆಯ ಸತ್ತೆ. ೪. ಬಾವು;

ಊತ. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು = ಬೇನೆ ಹತ್ತಿದ

ಕಣ್ಣು. ~ಕ(ಗ)ಳೆ = ೧. ಕಸವನ್ನು ತೆಗೆ;

ಕಸಗುಡಿಸು. ೨. ತಿರಸ್ಕರಿಸು; ತೊರೆ.

~ನೀರು = ೧. ಕಸಗುಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು

ನೀರು ತರುವುದು. ೨. (ಹೆರಿಗೆಯಾದ

ಮೇಲೆ) ಕಸ ವಿಡ್ಡಿದನೆ ಬರುವ ನೀರು.

~ಮೋಹರಿಗೆ = ಕಸಕಿಲ್. ~ಮಸಗು

= ಕೆರಳು; ರೇಗು.

ಕಸಕಸೆ (ನಾ). ೧. ಬಿಳಿಯಬಣ್ಣದ ಸಾಂಬಾರದ

ಕಾಳು; ಅಫೀಮಿನ ಕಾಳು. ೨. ಒಂದು

ಬಗೆಯ ಹುಲ್ಲು.

ಕಸಕಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ಪೊರಕೆ; ಬರಲು.

ಕಸಗು (ಕ್ರಿ). ಕುಕ್ಕು; ಉಜ್ಜು.

ಕಸಟೆ (ನಾ). ಕೊಳಕೆ; ಹೊಲಸುಗಾರ.

ಕಸಟು (ನಾ). ಕೊಳೆ; ಹೊಲಸು.

ಕಸಬಿ (ನಾ). ೧. ಸೂಳೆ. ೨. ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥ.

ಕಸಬು (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ; ಉದ್ಯೋಗ.

೨. ಸೂಳೆಗಾರಿಕೆ; ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿ. ~ಶಾಲೆ

= ವೃತ್ತಿಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಲೆ.

ಕಸಬೆ (ನಾ). ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅಥವಾ ಅದರ

ಭಾಗದ ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಳ.

ಕಸರ್(ರು) (ಕ್ರಿ) ೧. ಒಗರಾಗಿ ಗಂಟೆಲು

ಕೆರೆ. ೨. ಕಾಡು; ಪೀಡಿಸು. ೩. ಬಯ್ಯು;

ಗದರಿಸು. (ನಾ). ೪. ಒಗರು; ಅಪಕ್ವತೆ.

೫. ಹಸಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ. ೬. ಕಳವಳ; ಬೇಗೆ.

೭. ತೊಂದರೆ. ೮. ದೀಡದೊಳಗಿನ ವಿಚಾರ.

೯. ಕಸ; ಕೊಳೆ. ೧೦. ಕೊರತೆ; ನ್ಯೂನತೆ.

೧೧. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಶಕ್ತಿ. ~ಇಕೆ = ೧. ಸೊರಗು

ವಿಕೆ; ಬಾಡುವಿಕೆ. ೨. ಅಸಮಾಧಾನ;

ಮನಸ್ತಾಪ. ೩. ಅನುಮಾನ.

ಕಸರತ್ತು (ನಾ). ೧. ವ್ಯಾಯಾಮ; ಕನಾಯಿತು.

೨. ಶಕ್ತಿಯ ಹಾಗೂ ಚಮತ್ಕಾರದ

ಪ್ರದರ್ಶನ.

ಕಸರಾನುಸರ (ನಾ). ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದದ್ದು;

ಹದಗೆಟ್ಟ ಬೆರಕೆ.

ಕಸರೆ (ನಾ). ಕೊಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕರುಳು

ನಲ್ಲಿರುವ ಅಹಾರ.

ಕಸಣ್(ರು,ಲು) (ನಾ). ನೋವಿನಿಂದ

ಕೂಗುವುದು; ನರಳಿಕೆ.

ಕಸವರ (ನಾ). ೧. ಹೊನ್ನು; ಚಿನ್ನ. ೨. ಧನ;

ಸಂಪತ್ತು.

ಕಸವಿಸಿ (ನಾ). ಸಂಕಟ; ತಳಮಳ; ಕಳವಳ.

~ಪ(ಬ)ಡು = ಚಡಪಡಿಸು; ತಳಮಳಿಸು.

ಕಸಾಪ = ಕಸಾಬ.

ಕಸಾಬ (ನಾ). ಮಾಂಸವನ್ನು ಮಾರಿ ಜೀವಿಸು

ವವನು; ಕಟುಕೆ.

ಕಸಾಯಿ = ಕಸಾಬ. ~ಖಾನೆ = ಕಟುಕರ

ಅಂಗಡಿ.

ಕಸಾರಿಕೆ (ನಾ). ಬೇನೆ; ಕಾಯಿಲೆ.

ಕಸಾಲೆ = ಕಸಾರಿಕೆ.

ಕಸಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಸಿ; ಜರಿ. ೨. ಒಸರು;

ಜೆನುಗು. ೩. ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳು; ಅಪಹರಿಸು.

(ನಾ). ೪. ಒಸರುವುದು; ಸ್ರಾವ.

೫. ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ. ೬. ಹೋರಿ ನೊದ

ಲಾದುವುಗಳಿಗೆ ವೀರ್ಯಗುಂಡಿಸುವಿಕೆ;

ಹಿಡ. ೭. ಗಿಡ, ಬಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಶಾಖೆ

ಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಸಿ ಬೆಳೆಯಿಸು

ವಿಕೆ; ಕಲಮು.

ಕಸು (ನಾ). ೧. ಬಲ; ಕೆಚ್ಚು. ೨. ಸತ್ತ್ವವುಳ್ಳ

ಅಪಕ್ವವಾದ;

ಹೀಚಾದ. ~ ಕಾ(ಗಾ)ಯ್(ಯಿ) = ಒಗರು
ಕಾಯಿ ; ಹೀಚುಕಾಯಿ.

ಕಸುಕ (ನಾ). ಅಳು ; ಸೇವಕ.

ಕಸುಕು (ನಾ). ೧. ಎಳೆಕಲು ; ಬಲಿಯದಿರು
ವುದು. ೨. ಅರೆಬೆಂದದ್ದು. ~ ತನ = ಒಗರು ;
ಅಪಕ್ಕತೆ.

ಕಸುಬು = ಕಸಬು.

ಕಸುರ್ = ಕಸರ್.

ಕಸುಜು(ರು) (ಕ್ರಿ). ಕೋಪದಿಂದ ಮಾತಾಡು,
- ಕೂಗು.

ಕಸುವು = ಕಸು.

ಕಸೂತಿ (ನಾ). ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ದಾರಗಳಿಂದ
ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಮಾಡುವ ಹೆಣಿಗೆಯ ಅಲಂಕಾರ.

ಕಸೆ (ನಾ). ೧. ಕಲಮು ; ಕಸಿ ಕಟ್ಟುವುದು.

೨. ನೇಯ್ಗೆಯ ಎಳೆ. ೩. ಅಂಗಿಯ ಲಾಡಿ.

೪. ಚಾಟಿ ; ಬಾರುಕೋಲು.

ಕಸೋಟಿ (ನಾ). ೧. ಒರೆಗಲ್ಲು. ೨. ಪರೀಕ್ಷೆ.

ಕಸ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಪರಿಶ್ರಮ ; ಕಷ್ಟ.

೨. ಪರಾಕ್ರಮ ; ಶಕ್ತಿ. ೩. ಕಲಹ ;

ಹೋರಾಟ. ೪. ಒತ್ತಾಯ ; ಹಿಂಸೆ.

ಕಸ್ತು (ನಾ). ೧. ತೊಂದರೆ ; ಸೀಡೆ. ೨. ತೀವ್ರ ;

ಸಕತ್ತು. ೩. ಗಟ್ಟಿ ; ದೃಢ. ೪. ಶ್ರಮ ;

ಕಷ್ಟ. ೫. ಜಬರದಸ್ತು ; ಜೋರು.

ಕಸ್ತುರಿ = ಕತ್ತರಿ.

ಕಸ್ತೂರಿ = ಕತ್ತೂರಿ. ~ ಬೆಕ್ಕು = ಪುನುಗಿನ
ಬೆಕ್ಕು. ~ ಮೈಗೆ = ಕಸ್ತೂರಿಯನ್ನು
ಕೊಡುವ ಕೊಂಬಿಲ್ಲದ ಜಿಂಕೆ.

ಕಸ್ತೂರ (ನಾ). ೧. ಸಂಪತ್ತು ; ಅಸ್ತಿ.

೨. ನಿರಂತರವಾದುದು. ೩. ವಸ್ತುಗಳ

ಸಮೂಹ. (ಗು). ೪. ಹೋಗುವ ;

ಜಲಿಸುವ.

ಕಹಳಿ (ನಾ). ಉದ್ದವಾಗಿ ಬಾಗಿರುವ
ತುತ್ತೂರಿ ; ಕಾಳೆ. ~ ಕಾಜಿ(ರ) = ಕಹಳಿ
ಊದುವವನು.

ಕಹಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ವಿಷವಾಗು ; ಕಹಿಯಾಗು.

(ನಾ). ೨. ತಿಕ್ಕ ; ಕಯ್ಯೆ. ~ ನನ್ನಿ
= ಅಪ್ರಿಯನಾದ ಸತ್ಯ ; ಕಟುಸತ್ಯ.

ಕಳ(ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಎತ್ತಿಹಾಕು ; ಅಪಹರಿಸು.

(ನಾ). ೨. ಕಳವು ; ಕಳ್ಳತನ. ೩. ಹಾಲು ;

ರಸ. ೪. ಹೆಂಡ ; ಸುರೆ. ೫. ನೂಲಿನ ಹಿಂಜಿ.

೬. ನದಿಯನ್ನು ದಾಟುವ ಸ್ಥಳ ; ಹಾಯ್ಗಡ.

~ ನೆಡಿಗ = ಹೆಂಡವನ್ನು ಮಾರುವವನು.

ಕಳ (ನಾ). ೧. ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಒಕ್ಕುವ ಸ್ಥಳ.

೨. ರಣರಂಗ ; ಕಾಳೆಗದ ಸ್ಥಳ. ೩. ಅಟಿದ

ಮೈದಾನ. ೪. ಸಸಿ ನೆಡುವ ಮಡಿ.

೫. ಕೆಡುಕ ; ದುಷ್ಟ. ೬. ಮೂಗ ; ಮೂಕ.

~ (ಂ) ಪೆ(ಜೆ) ಲು(ಳ) = ಯುದ್ಧ

ಭೂಮಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸು.

~ ಬ(ವ)ಲಿ = ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗೆ ಕೊಡುವ

ಬಲಿ ; ರಣಬಲಿ.

ಕಳಂಜಿ (ನಾ). ೧. ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ

ಸ್ಥಳ ; ಬಿದಿರಿನ ಗೂಡೆ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಸಸ್ಯ.

ಕಳಂಜು = ಕಣಂಜು.

ಕಳಕಳಿ (ನಾ). ಅಸ್ಥಿ ; ಅಸಕ್ತಿ.

ಕಳಗ (ನಾ). ೧. ಎತ್ತಿನ ಬಂದಿಯ ಚಾಕಟ್ಟಿಗೆ

ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಕಡ್ಡಿ ;

ಗುಟ್ಟು ಗೋಲು. ೨. = ಕಳಲಿಕೆ.

ಕಳಗಿ (ನಾ). ಅಡು ; ಮೇಕೆ.

ಕಳಚು = ಕಟಲ್ಪು.

ಕಳಕಳಿ (ನಾ). ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ ; ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ.

ಕಳಪು (ನಾ). ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ; ಚೆಕ್ಕರು.

ಕಳಪೆ (ನಾ). ಕಡಮೆ ತರತಿಯದು.

ಕಳರು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಡಡು ; ಕಲಕು. (ನಾ).

೨. ಬೋಧನೆ.

ಕಳಜು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಂಜು ; ಭಯಪಡು.

೨. ಶ್ರಮಪಡು. (ನಾ). ೩. ಜಾಗರಣೆ ;

ಚಾಳುಪೂಮಿ.

ಕಳಲಿಕೆ (ನಾ). ಎಚ್ಚರದಪ್ಪುವಿಕೆ; ಬವಳಿ.

ಕಳವಳ (ನಾ). ೧. ತಳಮುಳ; ಕಸಿವಿಸಿ.

೧. ಗೊಂದಲ; ಭ್ರಾಂತಿ. ~ಇಗೆ = ೧. ಕಾತರಪಡುವವನು; ತಳಮುಳಿಸುವವನು. ೨. ಕಳ್ಳ. ~ಇಸು = ೧. ಆತಂಕಗೊಳ್ಳು; ಚಡಪಡಿಸು. ೨. ಸಂಭ್ರಮಗೊಳ್ಳು; ಆತುರಪಡು. ೩. ಸಡಿಲವಾಗು; ತಿಥಿಲವಾಗು.

ಕಳವಳಿ (ಕ್ರಿ). ಚಿಂತಿಸು; ತಳಮುಳಿಸು.

ಕಳವಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಣ್ಣು.

೧. ಕಟುಕರೋಹಿಣಿ. ೩. ಸಾರಣೆ ಗಿಡ; ಮುಳ್ಳುಗಸೆ.

ಕಳವು (ನಾ). ೧. ಕಳ್ಳತನ; ಅಪಹಾರ.

೨. ವಂಚನೆ; ಮೋಸ. ~ಒ(ವೋ)ಲೆ = ಮೋಸದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಕಾಗದ. ~ಪೋ(ವೋ)ಗು = ಕಳವಾಗು.

ಕಳವೆ (ನಾ). ೧. ಕರಿಬಣ್ಣದ ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ಹಣ್ಣು ಬಿಡುವ ಮುಳ್ಳುಕಂಟೆ; ಕಮರಿಕೆ ಗಿಡ.

೨. = ಕಟುವೆ.

ಕಳಸ ೧. = ಕಲಶ. ೨. ಜೋಡಣೆ; ಹೊಂದಿಕೆ.

~ಕಾ(ಗಾ)ಣ್ = ಕೊನೆಗಾಣು; ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆ. ~ಪ್ರಾಯ = ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು.

ಕಳಸಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಕಲಶ; ಪಾತ್ರೆ.

೨. ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸೇರಿನ ಒಂದು ಅಳತೆ.

ಕಳಸೆ = ಕಳಸಿಗೆ.

ಕಳಾಕುಳ (ನಾ). ೧. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ವಿಷ.

೨. ಜಂಜಡ; ಬಂಧನ.

ಕಳಾತೀತ (ನಾ). ಕಲೆಗೆ ಅತೀತವಾದದ್ದು.

ಕಳಾಧರ (ನಾ). ೧. ಕಲೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವನು;

ಕಲಾವಿದ. ೨. ಚಂದ್ರ.

ಕಳಾಸ = ಕಾಳಸ.

ಕಳಿ ೧. = ಕಟು. ೨. ಸಂತೋಷಪಡು; ಹಿಗ್ಗು.

೩. ಸೊಕ್ಕು; ಮದವೇರು. (ನಾ).

೪. ಅಂಬಲಿ; ಗಂಜಿ. ೫. ಸೊಕ್ಕು; ಮದ.

~ಅ(ಯ)ಡಕೆ = ಬೇಯಿಸಿದ ಎಳಸಾದ ಅಡಕೆ. ~ಪ(ನ)ಟಾ(ರಿ) = ೧. ಮಿತಿಮೀರು. ೨. ದಾಟು.

ಕಳಿಂಚು (ನಾ). ಮೋಸ; ವಂಚನೆ.

ಕಳಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಜೋಳ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೂವಿನ ಗಿಡ.

ಕಳಿವು ೧. = ಕಟುವು. ೨. ಬರಡು; ಬಂಜೆ.

ಕಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಳವು ಮಾಡಿಸು; ಕದಿಸು.

೨. ಕಳುಹಿಸು; ಕಳುಹು.

ಕಳುಚು = ಕಳಿಂಚು.

ಕಳುವು ೧. = ಕಳುಹು. (ನಾ). ೨. ಬಲಿ; ಬಲಿಗಾಗಿ ಇಟ್ಟ ಪಿಂಡ.

ಕಳುಹು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಳುಹಿಸು; ಬೀಳ್ಕೊಡು.

೨. ಸಾಗಿಸು; ರವಾನಿಸು.

ಕಳೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಿಡು; ತೊರೆ. ೨. ತೆಗೆ;

ಕಡಮೆಮಾಡು. ೩. ನಿವಾರಣೆಯಾಗು.

೪. ಒರಸು; ಉಜ್ಜು. ೫. ನಾಶಮಾಡು.

(ನಾ). ೬. ಪೈರಿನ ಸಡುವೆ ಬೆಳೆಯುವ

ಹುಲ್ಲು; ಕಸ. ೭. = ಕಲೆ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು

= ೧. ಸೊಗಸು ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಬಣ್ಣವೇರು.

೨. ಸೊಬಗನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡು.

ಕಳೇಬರ = ಕಲೇವರ.

ಕಳ್ಳ (ನಾ). ೧. ಕಳವು ಮಾಡುವವನು;

ಚೋರ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಸ್ಯ.

೩. ಹಲಸಿನ ಬೀಜದ ಮೇಲಿನ ಕವಚ.

~ಗಂಟು = ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ

ಇರಿಸಿದ ಹಣ. ~ನಾಣ್ಯ = ಖೋಟಾ

ನಾಣ್ಯ. ~ಬಂಟಿ = ೧. ಪಕ್ಕಾ ಕಳ್ಳ.

೨. ಗೂಢಚಾರ. ~ಬಟ್ಟಿ = ಕಳ್ಳತನದಿಂದ

ಇಳಿಸುವ ಹೆಂಡದ ಬಟ್ಟಿ.

ಕಳ್ಳಂಗಡಲೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ;

ಖಿಲಾವಾಲುಕ.

ಕಳ್ಳಸಿಗ (ನಾ). ಹೆಂಡ ಇಳಿಸುವವನು; ಈಡಿಗೆ.

ಕಳ್ಳಿ (ನಾ). ೧. ಕಳವು ಮಾಡುವವಳು;
ತುಡುಗಿ. ೨. ಮಂದವಾದ ಹಾಲನ್ನುಳ್ಳ
ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ.

ಕಳ್ಳಿಕೆ (ನಾ). ಹೆಲಸಿನ ಮರದ ಹೀಜುಗಾಯಿ.
ಕಳ್ಳು = ಕಳ್ಳ.

ಕಟ(ಳ)ನಿ (ನಾ). ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವ
ತರಿ ಭೂಮಿ; ಬತ್ತದ ಗದ್ದೆ.

ಕಟ(ಳ)ನು = ಕಟನೆ.

ಕಟ(ಳ)ಲ್(ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಸೊರಗು;
ಬಡವಾಗು. ೨. ಎದೆಗುಂದು. ೩. ಬೀಳು;

ಕುಸಿ. (ನಾ). ೪. ಕುಗ್ಗಿದ ಸ್ಥಿತಿ; ಶಿಥಿಲತೆ.

ಜ. ಮೊಸರು ಅಥವಾ ಮಜ್ಜೆ. ೫. ಅಂದುಗ;
ನೂಪುರ.

ಕಟ(ಳ)ಲೆ (ನಾ). ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ
ಸಣ್ಣರೆಂಬೆ.

ಕಟ(ಳ)ಲ್ಲು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೇರ್ಪಡಿಸು; ಬೇರೆ
ಮಾಡು. ೨. ತೆಗೆ; ಬಿಚ್ಚು. ೩. ಪರಿಹರಿಸು.

೪. ಕೀಳು; ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳು. ೫. ಸಡಿಲು;

ಜಾರು. (ನಾ). ೬. ಕಳೆಯುವಿಕೆ; ನಿವಾರಣೆ.

ಕಟ(ಳ)ವೆ (ನಾ). ಬತ್ತ; ನೆಲ್ಲು.

ಕಟಾ(ಳ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಾಯು; ತೀರು.

೨. ದಾಟು; ಸಾಗಿದೋಗು. ೩. ಕಳೆದು

ಹೋಗು. ೪. ನಿವಾರಿಸು; ಹೋಗಲಾಡಿಸು.

೫. ಕೈಮಾರು; ಮಿತಿಮಾರು. ೬. ಹೊರದೆಗೆ;

ಕಳಚು. ೭. ವಜಾ ಮಾಡು; ಕಳೆ.

೮. ಹಣ್ಣಾಗು; ಮಾಗು. ೯. ಬಾಡು;

ಬತ್ತು. (ನಾ). ೧೦. ಅಗುಳಿ, ನೊಗ

ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿ

ಸುವ ಮರದ ಗೊಟೆ. ೧೧. ಅಂಬಲಿ;

ಗಂಜಿ. ~ಓ(ಯೋ)ದು = ಓದಿನಲ್ಲಿ
ಪಾರಂಗತನಾಗು. ~ಪ(ವ)ಣ್(ಣ್ಣು)

= ೧. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಗಿದ ಹಣ್ಣು; ಪಕ್ವಫಲ.

೨. ಕೊಳೆಯುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದ ಹಣ್ಣು.

~ಪ(ವ)ದ = ೧. ಇಳಿಮೊಗದ ಸ್ಥಿತಿ.

೨. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಗಿದ ಸ್ಥಿತಿ.

ಕಟಾ(ಳ)ಪು ೧. = ಕಳುಹು. ೨. ದಾಟು;

ಕ್ರಮಿಸು. ೩. (ಕಾಲವನ್ನು) ತಳ್ಳು;

ನೂಕು. (ನಾ). ೪. ಕರೆ; ಕಳಂಕ.

೫. ಕೀಳಾದುದು; ಕಳಪೆ.

ಕಟಾ(ಳ)ಲೆ (ನಾ). ಬಿದಿರಿನ ಮೊಳಕೆ.

ಕಟಾ(ಳ)ವು (ನಾ). ೧. ಸಾವು; ಅಳಿವು;

ಅಂತ್ಯ. ೨. ಸೋಲು; ಪರಾಭವ.

ಕಟಿ(ಳ) ೧. = ಕಟ. (ನಾ). ೨. ಬಿದಿರಿನ

ಕೊಳನೆ; ಕೊಳಲು.

ಕಟ್ಟಿ(ಳ್ಳ)ನೆ (ಅ). ಒಮ್ಮೆಲೆ; ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ.

ಕಟ್ಟಿ(ಳ್ಳ)ನೆ = ಕರ್ಗನೆ.

ಕಟ್ಟಿ(ಳ್ಳ) ೧. = ಕರ್ಗು. (ನಾ). ೨. ಕಪ್ಪು;

ಕಂದುಬಣ್ಣ.

ಕಟ್ಟೊ(ಳ್ಳೊ)ಲೆ (ನಾ). ೧. ಭೀಕರವಾದ

ಕೊಲೆ; ಕಗ್ಗೊಲೆ. ೨. ತಾಳಲಾಗದ ಹಿಂಸೆ.

ಕಟ್ಟು(ಳ್ಳು) (ಕ್ರಿ). ತೊಳೆ; ಪ್ರಶ್ನಿಸು.

ಕಟ್ಟು(ಳ್ಳ)ಲೆ (ನಾ). ಕತ್ತಲೆ; ಅಂಧಕಾರ.

~ಪ(ವ)ಗೆಯ = ೧. ಸೂರ್ಯ. ೨. ಕತ್ತಲೆಯ

ವೈರಿ; ಚಂದ್ರ. ~ಮ(ವ)ಣಿ = ಚಂದ್ರ.

ಕಟ್ಟು(ಳ್ಳು) (ನಾ). ೧. ಕೊರಳು; ಕತ್ತು.

೨. ಹೆಗಲು.

ಕಟ್ಟಿ(ಕ್ರೈ) (ನಾ). ಕತ್ತೆ; ಗರ್ಧಭ.

~ಕುಟಗ = ಕತ್ತೆ ಕಾಯುವವನು.

ಕಾ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಾಪಾಡು; ಸಲಹು; ಕಾಯು.

೨. ಕಾನಲಿರು; ಪಹರೆಯಿರು. ೩. ಗುಪ್ತ

ವಾಗಿರಿಸು. ೪. ಮನ್ನಿಸು; ಕ್ಷಮಿಸು.

೫. ಹಾದಿನೋಡು; ನಿರೀಕ್ಷಿಸು.

~ಇ(ಯಿ)ಸು = ೧. ದಾರಿನೋಡುವಂತೆ

ಮಾಡು. ೨. ಬಿಸಿಮಾಡು; ಕಾವು ಕೊಡು.

೩. ರೇಗಿಸು. ೪. ಕಾಯಿಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡು.

ಕಾಂಕ್ಷೆ (ನಾ). ಅಪೇಕ್ಷೆ; ಆಸೆ.

ಕಾಂಗಡಿ (ನಾ). ಜಾವಣಿಯಿಂದ ನೇತುಬಿಟ್ಟ

ಜಾಕಾಕಾರದ ತೊಟ್ಟಲು.

ಕಾಂಗು (ನಾ). ೧. ಕಡುನೀಲಿ ಬಣ್ಣ; ದಟ್ಟ

ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ. ೨. ಕಡು ನೀಲಿ ಅಥವಾ

ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ.

ಕಾಂಚನ (ನಾ). ೧. ಹೊನ್ನು; ಚಿನ್ನ.

೨. ನಾಗಸಂಪಿಗೆ ಮರ. ~ಅದ್ವಿ = ಚಿನ್ನದ

ಬಿಟ್ಟು; ಮೇರು ಪರ್ವತ. ~ಪ್ರಸವ = ನಾಗ

ಸಂಪಿಗೆ ಮರ.

ಕಾಂಚಾಣ (ನಾ). ೧. ದುಡ್ಡು. ೨. ಚಿನ್ನ.

ಕಾಂಚಾಳ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ;

ಕಂಚುವಾಳ.

ಕಾಂಚಿ (ನಾ). ಡಾಬು; ಕಟಿಸೂತ್ರ.

ಕಾಂಚೀಕಳಾಪ = ಕಾಂಚಿ.

ಕಾಂಜೀರ (ನಾ). ಕಿತ್ತಲೆ ಬಣ್ಣದ ಕಹಿ ಕಾಯಿ

ಬಿಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗಿಡ; ಇಟ್ಟಿ.

ಕಾಂಡ (ನಾ). ೧. ತಾಳು; ದಂಟು; ದೇಟು.

೨. ಮರದ ಕೆಳಭಾಗ; ಬೊಡ್ಡೆ. ೩. ಬಾಣ;

ಶರ. ೪. ಅಧ್ಯಾಯ; ಪ್ರಕರಣ. ~ಅಸನ

= ಬಿಲ್ಲು; ಧನುಸ್ಸು. ~ಪೃಷ್ಠ = ಬೆನ್ನಿನ

ಮೇಲೆ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು

ಹೋಗುವವನು; ಯೋಧ.

ಕಾಂಡಧಿ (ನಾ). ೧. ಸಮುದ್ರ. ೨. ಬತ್ತಳಿಕೆ;

ತೂಣೀರ.

ಕಾಂಡಪಟ = ಕಂಡವಡ.

ಕಾಂತ (ನಾ). ೧. ಒಡೆಯ; ಪತಿ. ೨. ನಲ್ಲ;

ಪ್ರಿಯಕರ. ೩. ಕಲ್ಲು. ೪. ಕಬ್ಬಿಣ.

೫. (ಕಾವ್ಯಮಾ) ಕಾವ್ಯಗುಣಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು. ೬. ಸೂಜಿಗಲ್ಲು; ಅಯಸ್ಕಾಂತ.

(ಗು). ೭. ಇಷ್ಟವಾದ; ಪ್ರಿಯವಾದ.

೮. ಸುಂದರವಾದ; ಮನೋಹರವಾದ.

ಕಾಂತಾರ (ನಾ). ೧. ಅಡವಿ; ಕಾಡು.

೨. ಕಠಿನವಾದ ದಾರ.

ಕಾಂತಿ (ನಾ). ೧. ಬೆಳಕು; ಹೊಳಪು.

೨. ಅಪೇಕ್ಷೆ; ಬಯಕೆ. ೩. ಲಾವಣ್ಯ;

ಚಿಲುಪು.

ಕಾಂತೆ (ನಾ). ೧. ಹೆಂಗಸು; ಸ್ತ್ರೀ. ೨. ಪ್ರಿಯೆ;

ಕಾದಲೆ. ೩. ಪತ್ನಿ; ಹೆಂಡತಿ.

ಕಾಂಬಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಕಂಬಳಿಯ ಹೊದಿಕೆ

ಯಿರುವ ಬಂಡಿ. (ಗು). ೨. ಕಂಬಳಿಯಿಂದ

ಹೊದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ಕಾಂಸಾಳ = ಕಂಸಾಳ.

ಕಾಂಸ್ಯ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಲೋಹ;

ಕಂಚು. ೨. ಕಂಚಿನ ಜಾಗಟೆ. ~ಯುಗ

= ಕಂಚನ್ನು ಬಳಸುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದ

ಕಾಲ.

ಕಾಕ (ನಾ). ೧. ಕಕ್ಕ; ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ. ೨. ಕಾಗೆ;

ನಾಯಕ. ೩. ದುಷ್ಟ; ನೀಚ. ೪. ಒಬ್ಬ

ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು. ~ದೃಷ್ಟಿ = ವಕ್ರದೃಷ್ಟಿ.

~ನಿಶಿ = ಕಗ್ಗತ್ತಲು; ಅಮಾನಾಸ್ಯೆಯ

ರಾತ್ರಿ. ~ಪಕ್ಷ = ೧. ಚಾಲಕರ್ಮದಲ್ಲಿ

ತೆಗೆಯದೆ, ತಲೆಯ ಎರಡೂ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ

ಉಳಿಸಿದ ಜುಟ್ಟು; ಚಂಡಿಕೆ. ೨. ಕಾಗೆಯ

ರೆಕ್ಕೆ. ~ಪ್ರೋಕ = ಅಲ್ಪನಾದವನು; ನೀಚ.

~ಪೌರುಷ = ೧. ಕಾಗೆಯ ಪೌರುಷ.

೨. ಒಣಜಂಬ. ೩. ಒಣಜಂಬದವನು.

~ಭಾಜನ = ೧. ಕಾಗೆಯ ಪಾಲು.

೨. ಅಪಾತ್ರನಿಗೆ ನೀಡುವ ಆಹಾರ.

ಕಾಕಂಬಿ (ನಾ). ಬೆಲ್ಲವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊದಲು ತೆಗೆದ ಕಬ್ಬಿನ ಹಾಲಿನ ಪಾಕ.

ಕಾಕಡ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಿಳಿಯ ಹೂವು.

ಕಾಕತಾಲಿ(ಳಿ)ಯ (ನಾ). ೧. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನಡೆದುದು. ೨. ಲೌಕಿಕ ನ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಕಾಕಲಿ(ಳಿ) (ನಾ). ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಮತ್ತು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯವಾದ ಮಧುರ ಧ್ವನಿ.

ಕಾಕು (ನಾ). ೧. ತೊಂದರೆ; ಹಿಂಸೆ.

೨. ಈರುಳ್ಳಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಕಟುವಾಸನೆ. ೩. ಭಾವೋದ್ರೇಕದಿಂದ ಆಗುವ ಧ್ವನಿಯ ಬದಲಾವಣೆ. ೪. ವ್ಯಂಗ್ಯ; ಕೊಂಕು. ೫. ದೇಶ್ಯ; ದೇಶೀಯ. ೬. ಹಾಳು; ನಾಶ. ೭. ನೀಚವಾದುದು. ೮. ಕೆಟ್ಟಮನುಷ್ಯ; ನೀಚ. ೯. ಸುಳ್ಳು. ೧೦. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವ ಧ್ವನಿ. ೧೧. ಚೀರಾಟ; ಬೊಬ್ಬಿ. ~ದೈವ = ಕ್ಷುದ್ರದೇವತೆ. ~ಬಲ = ೧. ಅಲ್ಪಬಲ; ಕೀಳಾದ ಶಕ್ತಿ. ೨. ಅಲ್ಪಬಲವುಳ್ಳವನು.

ಕಾಕುತ್ಸ್ಥ (ನಾ). ಕಕುತ್ಸ್ಥನಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು; ರಾಮ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮೊದಲಾದವರು.

ಕಾಕೋದರ (ನಾ). ಹಾವು; ಸರ್ಪ.

ಕಾಕೋಲ (ನಾ). ೧. ಡೊಂಬ ಕಾಗೆ; ಅಡವಿಯ ಕಾಗೆ. ೨. ಕಾಗೆ. ೩. ಹಗೆತನ. ೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಿಷ. ೫. ದಾವಾನಲ; ಕಾಡುಕಿಚ್ಚು.

ಕಾಕೋಳಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೂಲಿಕೆ. ೨. ಉಂಡಾಡಿ; ತುಂಟೆ.

ಕಾಗಜ (ನಾ). ೧. ಬರೆಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಹಾಳೆ. ೨. ಹಿಲೆ; ಪತ್ರ. ೩. ಒಪ್ಪಂದ.

ಕಾಗದ = ಕಾಗಜ.

ಕಾಗದಳಿ (ನಾ). ಕೆಂಪು ಮಣ್ಣಿನ ಭೂಮಿ.

ಕಾಗಬ್ಬು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು; ಕಾಗೆಬಿದಿರು.

ಕಾಗಲು (ನಾ). ನೀರು ಮರಳುವಿಕೆ, -ಕುದಿತ.

ಕಾಗಿಣಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಾಣ್ಯ; ಕಾಣೆ.

ಕಾಗು = ಕಾಂಗು.

ಕಾಗುದುರೆ (ನಾ). ಕಾಡು ಕುದುರೆ; ಪಳಗದ ಕುದುರೆ.

ಕಾಗೆ (ನಾ). ವಾಯಸ. ~ಕಾರುಬಾರು = ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ. ~ಬಂಗಾರ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಖನಿಜ; ಅಭ್ರಕ. ~ಬಂಡೆ = ಒಂದು ಮಗುವನ್ನು ಹಡೆದ ಮೇಲೆ ಬಸುರಾಗದಿರುವವಳು.

ಕಾಗೆಂಡೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು.

ಕಾಜ (ನಾ). ೧. ಕಾಜು; ಗಾಜು. ೨. ನೆಲಡು; ಕಾವಡಿ. ೩. ಕಾಸೆ; ಚಡ್ಡಿ. ೪. ಕಚ್ಚಿನ ಒಂದು ರೋಗ. ~ವಲಯ = ಗಾಜಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬಳೆ; ಗಾಜಿನ ಬಳೆ.

ಕಾಜಕ್ಕಿ (ನಾ). ೧. ತೆನೆಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಸುಟ್ಟ ಕಾಳು; ಬೆಳಸಿ. ೨. ನಸುಗೆಂಪು ಬಣ್ಣ.

ಕಾಜು (ನಾ). ೧. ಖದಿರವೃಕ್ಷ. ೨. ತಾಂಬೂಲ ದೊಡನೆ ಸೇರಿಸುವ ಒಂದು ಸುಗಂಧ ವಸ್ತು. ೩. ಗಾಜು.

ಕಾಜ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ; ಕಾರ್ಯ. ೨. ಅಂಗಿ, ಕೋಟು ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಗೆ ಗುಂಡಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ತೂತು; ಗುಂಡಿ ಮನೆ.

ಕಾಜಾಣಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.

ಕಾಜಿ(ನಾ). ಮಹಮ್ಮದೀಯರ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ. ~ನ್ಯಾಯ = ಎರಡು ಪಕ್ಷಕ್ಕೂ ಸಮಾಧಾನ ತರುವ ಸ್ಥೂಲನ್ಯಾಯ.

ಕಾಜು (ನಾ). ೧. ಗಾಜು. ೨. ಕನ್ನಡಕ; ಸುಲೋಚನ.

ಕಾಟ (ನಾ). ೧. ತೊಂದರೆ; ಉಪಟಳ.

೨. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವನು; ಬೇಡ. ೩. ಒಂದು ಕ್ಷುದ್ರದೇವತೆ. ೪. ಘಾಟು; ಉಗ್ರವಾದ ವಾಸನೆ. ~ಅಚಾರ = ಶ್ರವ್ಯ ಯಿಲ್ಲದೆ, ಕಾಟಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ; ಬೇಕಾದಿಟ್ಟ ಕೆಲಸ. ~ಕ = ೧. ಉದ್ರವಕಾರಿ.

೨. ಬೇಟೆಗಾರ. ~ಕಸರು = ಮಿತವ್ಯಯ.

ಕಾಟಕಾಯಿ (ನಾ). ದರೋಡೆ; ಸುಲಿಗೆ.

ಕಾಟಕೋನ (ನಾ). ೧. ತೊಂಬತ್ತು ಅಂಶಗಳ ಕೋನ; ಸಮಕೋನ. ೨. ಉಪ್ಪಾರನು ಬಳಸುವ ಚೌಕಪಟ್ಟಿ; ಮೂಲೆಮಟ್ಟಿ.

ಕಾಟರ (ನಾ). ಕುದುರೆಯ ಜೀನು; ಹಲ್ಲಣ.

ಕಾಟಾ (ನಾ). ತಕ್ಕಡಿ.

ಕಾಟಿ (ನಾ). ೧. ರಾಗಿ ಅಥವಾ ಜೋಳದ ಗಂಜಿ; ಸುಗಟಿ. ೨. ಒಂದು ನಾಣ್ಯ.

೩. ಕಾಡೆನ್ನು ಅಥವಾ ಕಾಡು ಕೋಣ.

೪. ಒಂದು ಕ್ಷುದ್ರದೇವತೆ. ೫. ಸೀರೆ ಅಥವಾ ಭೋತ್ರದ ಅಂಚು. ೬. ಮೈಕಟ್ಟು.

ಕಾಟಿಮ (ನಾ). ಒಂದು ಕ್ಷುದ್ರದೇವತೆ.

ಕಾಟು (ನಾ). ೧. ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಕಚ್ಚುವಿಕೆ.

೨. ಕತ್ತಿ, ಕೊಡಲಿಯಿಂದ ಆದ ಕಚ್ಚು.

೩. ಬರೆದುದನ್ನು ಹೊಡೆದು ಹಾಕುವ ಕತ್ತರಿ ಗುರುತು. (ಗು). ೪. ಪೋಲಿ ತಿರುಗುವ. ೫. ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವ.

~ನಾಯಿ = ಪೋಲಿ ತಿರುಗುವ ನಾಯಿ.

ಕಾಟುಗ = ಕಾಟಕ.

ಕಾಟ್ಟೀರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಭೂತದ ಹೆಸರು.

ಕಾಠಿಣ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕಠಿಣತೆ; ಬಿರುಸುತನ.

೨. ನಿಷ್ಕರತೆ. ೩. ಕಷ್ಟ.

ಕಾಡ (ನಾ). ೧. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವನು.

೨. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವನು.

ಕಾಡಣೆ (ನಾ). ಕುದುರೆಯ ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ.

ಕಾಡುಣ = ಕಾಡಣೆ.

ಕಾಡತೂಸು (ನಾ). ಬಂಡೂಕು, ಪಿಸ್ತೂಲುಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹಾರಿಸುವ ಮಡ್ಡು ತುಂದಿದ ಕೊಳವೆ; ತೋಟಾ.

ಕಾಡಬೆ (ನಾ). ಜಿಂಕೆ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಪ್ರಾಣಿ; ಕಡವೆ.

ಕಾಡಿಗೆ (ನಾ). ೧. ದೀಪದ ಕುಡಿಯ ಮಸಿ.

೨. ಅಂಜನ; ಕಪ್ಪು. ೩. ಕರೆಯ ಬಣ್ಣ.

~ನೀರು = ಕಾಡಿಗೆಯ ಹೊಳವು.

~ರೋಗ = ತೆನೆಯ ಕಾಳಿಗೆ ಕಪ್ಪು ಹತ್ತುವ ಒಂದು ರೋಗ.

ಕಾಡೀಕಾರ (ನಾ). ಗಾಣಿನ ಕನ್ನಡಿ ಮಾಡುವವರು ಮತ್ತು ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗರು ಬಳಸುವ ಒಂದು ದ್ರಾವಕ ನಸ್ತು; ಶೇಷಾಪಿನ ಎಣ್ಣೆ.

ಕಾಡೀನೀರು (ನಾ). ದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಸೇಬು ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಘಾಡ್ಯದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಹುಳಿ ನೀರು.

ಕಾಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ವಿದಿಸು; ಅವಚೇಳಿಸ ಮಾಡು. ೨. ಪೀಡಿಸು; ಹಿಂಸಿಸು. (ನಾ).

೩. ಅಡವಿ; ಅರಣ್ಯ. ೪. ಹೊಲ; ಭೂಮಿ.

೫. ಕರೆಯ ಬಣ್ಣ. ೬. ಅನಾಗರಿಕವಾದದ್ದು.

೭. ಪ್ರದೇಶ; ಸ್ಥಲ. ~ಅರಂಭ = ಮಳೆಯ ನೀರಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸಾಯ; ಕುಷ್ಠಿ.

ಕಾಡೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಕ್ಷಿ;

ಲಾವಕ್ಕಿ. ೨. ಔಷಧಿಗಾಗಿ ವನಸ್ಪತಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ತೆಗೆದ ಅಕ್ಕ; ಕಷಾಯ.

ಕಾಣ್(ಣು) (ಕ್ರಿ). ೧. ನೋಡು; ಈಕ್ಷಿಸು.

೨. ಭೇಟಿಯಾಗು; ಸಂದರ್ಶಿಸು.

೩. ಎಣಿಸು; ಭಾವಿಸು. ೪. ಕಣ್ಣಿಗೆ ದೀಳು;

ಗೋಚರಿಸು.

ಕಾಣ (ನಾ). ೧. ಒಕ್ಕಣ್ಣ. ೨. ಕುರುಡ.

೩. ಕನಡೆಯಂತೆ ತೂಕುವದ್ದು. ೪. ಕಾಗೆ.

೫. ಒತ್ತೆ; ಅಡವು.

ಕಾಣಯ (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ; ಬಡಿಗೆ.

ಕಾಣಾಚಿ (ನಾ). ಹಕ್ಕುದಾರಿ ಜಮಾಣು ;

ಸಿಕ್ರಾಚಿತ ಅಸ್ತಿ.

ಕಾಣೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ನಾಣ್ಯ ;

ಪಣದ ಆರು ವತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಭಾಗ.

೨. ಕಾಣಕೆ. ೩. ಭೂಮಿಯ ಒಂದು ಅಂಶ.

೪. ಅಸ್ತಿ ; ಅನುವಂಶಿಕ ಹಕ್ಕುದಾರಿಕೆ.

೫ ತಕ್ಕಡಿಯ ತಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಸಮತೂಕಕ್ಕೆ

ತರಲು ಹಾಕುವ ತೂಕ ; ಜೇರು.

ಕಾಣಿಕೆ = ಕಾಚ್ಚಿ.

ಕಾಣೆಯಾಲ (ನಾ). ಬೇಸಾಯಗಾರ ; ರೈತ.

ಕಾಣೆ (ನಾ). ೧. ಕಾಣದೆ ಅಡಗುವುದು ;

ಅದೃಶ್ಯತೆ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೀನು.

ಕಾಣ್ಕೆ (ನಾ). ೧. ನೋಟ ; ದರ್ಶನ.

೨. ಉಡುಗೊರೆ ; ಉಪಾಯನ. ೩. ಅಧಿಕಾರಿ

ಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದ ನಜರು. ೪. ಕೊಡುಗೆ.

~ಪೊ(ವೊ)ಲ = ಕಣ್ಣು ಕಾಣುವಷ್ಟು

ಹರವು ; ದೃಷ್ಟಿಪಥ.

ಕಾಣ್ಕೆ (ನಾ). ೧. ನೋಟ ; ದರ್ಶನ.

೨. ಶಾರ್ಫ ; ಪರಾಕ್ರಮ.

ಕಾಣ್ಕಿ (ನಾ). ೧. ಕಾಣ್ಕಿಶಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದವನು.

(ಗು). ೨. ಕಣ್ಣುಮುಷಿಯ ಸಂಬಂಧವಾದ.

ಕಾತಕರಿ (ನಾ). ಕಾಡು, ಇದ್ದಲು ಮೊದ

ಲಾದುವುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಒಂದು

ವರ್ಗ.

ಕಾತರ (ನಾ). ೧. ಕಳವಳ ; ತಕ್ಕಂಕ.

೨. ಉತ್ಸುಕತೆ ; ಆತುರ. ೩. ಮಡುಕು

ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿ. ೪. ಹೆದರಿದವನು.

(ಗು). ೫. ಕಳವಳಗೊಂಡ. ೬. ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ

ವಾದ. ೭. ಅಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

೮. ಅಂಜಿದ. ~ಇಸು = ೧. ಉತ್ಕಂಠಿತ

ನಾಗು ; ಹಂಬಲಿಸು. ೨. ಸಿದ್ಧಿಮಿಡಗೊಳ್ಳು.

೩. ಕಳವಳಿಸು ; ವ್ಯಥೆಪಡು. ೪. ಬೆದರು ;

ಅಂಜು. ೫. ತುಳುಕು ; ಉಕ್ಕು.

ಕಾತರತೆ (ನಾ). ೧. ಉತ್ಸುಕತೆ. ೨. ದಿಗಿಲು ; ಅಂಜಿಕೆ.

ಕಾತಕ (ನಾ). ೧. ಕಳವಳ ; ತಕ್ಕಂಕ. ೨. ಹೆದರಿಕೆ ;

ಭಯ. ~ಇಸು = ೧. ಹಂಬಲಿಸು.

೨. ಕಳವಳಿಸು. ೩. ಅಂಜು ; ಹೆದರು.

ಕಾತಿ (ನಾ). ೧. ಕೋಪ ; ಕ್ರೋಧ. ೨ = ಕತ್ತ.

೩. ಗರತ ; ಮುತ್ತಯ್ಯೆ. (ಪ್ರ). ೪. ಒಂದು

ಸ್ತ್ರೀನಾಡಕ ಪ್ರತ್ಯಯ.

ಕಾತುರ = ಕಾತರ.

ಕಾತ್ಯಾಯನಿ (ನಾ). ೧. ಪಾರ್ವತಿ. ೨. ನಡು

ವಯಸ್ಸಿನ ವಿಧವೆ. ೩. ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನ

ಹೆಂಡತಿ.

ಕಾದಂಬ (ನಾ). ೧. ಬೂದುಬಣ್ಣದ ರೆಕ್ಕೆ.

ಗಳುಳ್ಳ ಹಂಸಪಕ್ಷಿ. ೨. ಕದಂಬವೃಕ್ಷ

ಮತ್ತು ಹೂವು.

ಕಾದಂಬರಿ (ನಾ). ೧. (ಕದಂಬ ಪುಷ್ಪದಿಂದ

ಮಾಡಿದ) ಮದ್ಯ. ೨. ಗದ್ಯಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯ

ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರ.

ಕಾದಂಬಿನಿ (ನಾ). ಮುಗಿಲುಗಳ ಸಾಲು ;

ಮೇಘಮಾಲೆ.

ಕಾದಲ್ ೧. = ಕಾದಲ್ಕಿ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಸಸ್ಯ ; ಕೂಳಗಿಡ್ಡೆ.

ಕಾದಲ (ನಾ). ೧. ಇನಿಯ ; ನಲ್ಲ. ೨. ಗಂಡ ;

ಪತಿ.

ಕಾದಲೆ (ನಾ). ೧. ನಲ್ಲ ; ಪ್ರಿಯೆ. ೨. ಹೆಂಡತಿ ;

ಸತಿ.

ಕಾದಲ್ಕಿ (ನಾ). ನಲ್ಲ ; ಒಲವು.

ಕಾದಿಗೆ = ಕಾಂಗಿ.

ಕಾದು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೋರಾಡು ; ಯುದ್ಧ

ಮಾಡು. (ನಾ). ೨. ಹೋರಾಟ ; ಕದನ.

ಕಾದ್ರವೇಯ (ನಾ). ೧. ಕಮ್ರವಿನ ಮಗ.

೨. ಹಾವು ; ಸರ್ಪ.

ಕಾನ್(ನು) (ನಾ). ೧. (ಬಟ್ಟೆದಡೆ ಇರುವ)

ಕಾಡು, -ಅಡವಿ. ೨. ದಟ್ಟೆ ; ಸಾಂದ್ರತೆ.

ಕಾನಂ. = ಕಾನ್. ೨. ಕಿವಿ. ~ಬಾವಲಿ
= ೧. ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಅಭರಣ.

೨. ಕಾಡಿನ ಬಾವಲಿ, -ಕಪ್ಪಡಿ.

ಕಾನಕ (ಗು). ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದ; ಕನಕಕ್ಕೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಕಾನನ (ನಾ). ಕಾಡು; ಅಡವಿ.

ಕಾನೀನ (ನಾ). ೧. ಕನ್ಯೆಯ ಮಗ. ೨. ಕರ್ಣ.

೩. ವ್ಯಾಸ.

ಕಾನೂನು (ನಾ). ಕಟ್ಟಳೆ; ನಿಯಮ.

~ಭ್ರಷ್ಟ = ಶಾಸನಕ್ಕೆ ಹೊರತಾದವನು.

ಕಾನೋಲೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ;
ಕರ್ಣಿಕಾಯಿ.

ಕಾಪಟಿಕ (ನಾ). ೧. ಕಪಟಿ; ಮೋಸಗಾರ.

೨. ಹೊಗಳುಭಟ್ಟ; ಭಟ್ಟಂಗಿ.

ಕಾಪಟ್ಟಿ (ನಾ). ಮೋಸಗಾರಿಕೆ; ಮಂಚನೆ.

ಕಾಪಥ (ನಾ). ೧. ಕಷ್ಟಕರವಾದ ದಾರಿ.

೨. ದುರ್ಮಾರ್ಗ; ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆ. ೩. ಒಂದು
ಸುಪಾಸನೆಯ ಬೇರು; ಲಾಮಂಚ.

ಕಾಪಾಲ (ನಾ). ೧. ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆ. ೨. ತಲೆ
ಬುರುಡೆ. ೩. ವಾಮನಾರ್ಗದ ಒಂದು

ಶ್ರವಣಂಥ. (ಗು). ೪. ತಲೆಬುರುಡೆಗೆ
ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ. ೫. ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆಗೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಕಾಪಾಲಿ (ನಾ). ಕಪಾಲವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು;
ಡಿವ.

ಕಾಪಾಲಿ(ಳ)ಕ (ನಾ). ೧. ತಲೆಬುರುಡೆಗಳಲ್ಲಿ
ಭಿಕ್ಷೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲೇ ಆಹಾರ
ಪ್ರಾಣಿಯಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಒಂದು
ಶ್ರವಣಂಥ. ೨. ಕಾಪಾಲಿಕ ಪಂಥಕ್ಕೆ
ಸೇರಿದವನು.

ಕಾಪಿಲ (ನಾ). ೧. ಕಪಿಲಮುನಿಯ ಮತ;
ಸಾಂಖ್ಯಮತ. ೨. ಸಾಂಖ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು
ಬಲ್ಲವನು. (ಗು). ೩. ಕಪಿಲಯುಗಿಗೆ
ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.

ಕಾಪು (ನಾ). ೧. ಕಾಯುವಿಕೆ; ಕಾವಲು.

೨. ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ಏಳನೆಯದಿನ ಮಾಡುವ

ಒಂದು ಶುಭಕಾರ್ಯ. ೩. ಬೇಲಿ;

ಪ್ರಾಕಾರದ ಗೋಡೆ. ೪. ಕಡಗ. ೫. ಬಂಧನ.

೬. ದೃಷ್ಟಿದೋಷ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಇಡುವ
ಕಾಡಿಗೆಯ ಬೊಟ್ಟು. ~ಅಡು = ಸಲಹು;
ರಕ್ಷಿಸು.

ಕಾಪುರುಷ (ನಾ). ೧. ಹೀನಮನುಷ್ಯ; ಕ್ಷುದ್ರ.

೨. ಅಂಜುಬುರುಕ; ಹೇಡಿ.

ಕಾಪೇಯ (ನಾ). ೧. ಮಂಗಳಗಳ ಜಾತಿ;

ಕಪಿಕುಲ. ೨. ಕಪಿಜೀಷ್ಣ. (ಗು). ೩. ಕಪಿಗೆ

ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.

ಕಾಪೋತ (ನಾ). ೧. ಪಾರಿವಾಳದ ಬಣ್ಣ;

ಬಾದುಬಣ್ಣ. ೨. ಬಿಳುಪುಳ್ಳ ಒಂದು ಮೂಲ

ಲೋಹ; ಕ್ಷಾರ. ೩. ಪಾರಿವಾಳಗಳ

ಗುಂಪು. ೪. ಕಾಡಿಗೆ; ಅಂಜನ.

ಕಾಫರ (ನಾ). ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದವನು;
ನಾಸ್ತಿಕ.

ಕಾಬು (ನಾ). ೧. ಸಂಧಿ; ಸಮಯ.

೨. ಹಿಡಿತ; ನಿಯಂತ್ರಣ.

ಕಾಮ (ನಾ). ೧. ಬಯಕೆ; ಆಪೇಕ್ಷೆ.

೨. ವಿಷಯಾಭಿಲಾಷೆ. ೩. ನಾಲ್ಕು

ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೪. ಪ್ರೀತಿಯ

ಅಧಿದೇವತೆ; ಮನ್ಮಥ. ~ಇಷ್ಟಿ = ಇಷ್ಟ

ವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ

ಮಾಡುವ ಯಜ್ಞ. ~ಕಸ್ತೂರಿ = ತುಳಸಿ

ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಸುನಾಸನೆಯ ಸಸ್ಯ.

~ಕೂಟಿ = ೧. ಸೂಕೆಗಾರಿಕೆ. ೨. ವಿಟಿ;

ಜಾರ. ~ರೂಪ = ೧. ಬೇಕಾದ ರೂಪವನ್ನು

ಧರಿಸಬಲ್ಲವನು. ೨. ಪಂಚಮಾಯಾಮಂತ್ರ

ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೩. ಸುಂದರನಾದವನು.

ಕಾಮಕರ (ನಾ). ೧. ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಬಲದಂತೆ

ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು; ಸ್ವೈರಾಚಾರ.

೨. ಸೊಕ್ಕು; ಬಿಂಕ.

ಕಾಮಗಾರ (ನಾ). ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮೊದಲಾದುವು
ಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು; ಕಾರ್ಮಿಕ.

ಕಾಮಗಾರಿ (ನಾ). ಕಾರ್ಮಿಕರ ಕೆಲಸ.

ಕಾಮಟಗಾರ (ನಾ). ಕೆಲಸಗಾರ; ಕಾಮಾಟ.

ಕಾಮಣಿ = ಕಾಮಾಲೆ.

ಕಾಮತಿ (ನಾ). ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡು
ವವನು; ವ್ಯವಸಾಯಗಾರ.

ಕಾಮದ (ನಾ). ೧. ಸ್ತಂಧ. ೨. ಸೂರ್ಯ.
೩. ಶಿವ. (ಗು). ೪. ಬೇಡಿದುದನ್ನು
ಕೊಡುವ.

ಕಾಮದಾರ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸಗಾರ; ಕಾಮಗಾರಿ
ಮಾಡುವವನು. ೨. ಸರಕಾರಿ ನೌಕರ,
- ಅಧಿಕಾರಿ.

ಕಾಮನೆ (ನಾ). ಆಸೆ; ಆಪೇಕ್ಷೆ.

ಕಾಮನಟ್ಟಿ (ನಾ). ಮರಗೆಲಸ ಮುಂತಾದು
ವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳ, - ಕರ್ನಾಟಕ.

ಕಾಮಳ್ಳಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ.

ಕಾಮಾಕ್ಷಿ (ನಾ). ೧. ದುರ್ಗೆ; ಪಾರ್ವತಿ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ವೀಣೆ. ೩. ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ.

ಕಾಮಾಟಿ (ನಾ). ೧. ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ.

೨. ಕೆಲಸದ ಆಳು.

ಕಾಮಾಟಿ = ಕಾಮಟಗಾರ.

ಕಾಮಾಲೆ (ನಾ). ಮೈಯೆಲ್ಲ ಹಳದಿಬಣ್ಣಕ್ಕೆ
ತಿರುಗಿ ಊದಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ರೋಗ;
ಅರಸಿನಮುಂಡಿಗೆ.

ಕಾಮಿ (ನಾ). ೧. ಕಾಮುಕ. ೨. ಬಯಕೆ
ಯುಳ್ಳವನು. ೩. ಮನ್ಮಥನ ಹೆಂಡತಿ; ರತಿ.
೪. ಹೆಣ್ಣು ಬೆಕ್ಕು. (ಗು). ೫. ಬಯಸುವ;
ಇಚ್ಛಿಸುವ.

ಕಾಮಿತ (ನಾ). ೧. ಬಯಕೆ; ಇಚ್ಛೆ.
೨. ಬಯಸಿದ ವಸ್ತು. (ಗು). ೩. ಬಯಸಿದ.

ಕಾಮಿನಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಂಗಸು; ಸ್ತ್ರೀ.
೨. ಚೆಲುವೆ; ಸುಂದರಿ. ೩. ಅನುರಕ್ತ
ಳಾದವಳು; ಪ್ರೀತಿಸುವ ಹೆಂಗಸು.

ಕಾಮುಕ (ನಾ). ೧. ಕಾಮಾಸಕ್ತನಾದವನು;
ವಿಷಯಲಂಪಟ. (ಗು). ೨. ಕಾಮಪೀಡಿತ
ನಾದ.

ಕಾಮ್ನ (ನಾ). ೧. ಬಯಕೆ; ಮನೋರಥ.
(ಗು). ೨. ಇಷ್ಟವಾದ. ೩. ಸೊಗಸಾದ.
~ ಅರ್ಥ = ೧. ಯಜ್ಞ, ಯಾಗ, ವ್ರತಾದಿ
ಗಳಿಂದ ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಷ್ಟ.
೨. ಬಯಸತಕ್ಕ ವಿಷಯ ಅಥವಾ ವಸ್ತು.

ಕಾಯ್ ೧. = ಕಾ. ೨. ಉಪ್ಪವಾಗು; ಕಾವು
ವಿರು. ೩. ಸಿಟ್ಟಾಗು. ೪. ಕಾಯಿಬಿಡು.
(ನಾ). ೫. ಮಿಡಗೂ ಹಣ್ಣುಗೂ ನಡುವಿನ
ಸ್ಥಿತಿ. ೬. ಬೀಜಕೋಶ. ೭. ತಂಗಿನಕಾಯಿ.
೮. ವಿಫಲತೆ. ೯. ಪಗಡೆ, ಚದುರಂಗ ಮೊದ
ಲಾದ ಅಟದ ಸಾಧನ. ~ ಕೊ(ಗೊ)ಂಡ
= ನೀರು ಕಾಯಿಸುವ ಹಂಡೆ. ~ ಮನೆ
= ರಕ್ಷಣೆಯ ನೆಲೆ.

ಕಾಯ (ನಾ). ೧. ಮೈ; ಒಡಲು. ೨. ಕಿರು
ಬೆರಳಿನ ಬುಡ. ೩. ಸಮೂಹ. ೪. ಮರದ
ಕಾಂಡ. ~ ಅಗ್ನಿ = ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಬೆಂಕಿ;
ಜಲರಾಗ್ನಿ. ~ ಕೆತ್ತು = ೧. ಯಾವನವನ್ನು
ತಂದುಕೊಡುವ ಆಯುರ್ವೇದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ.
೨. ಪೌಷ್ಟಿಕವಾದ ಆಹಾರ.

ಕಾಯಂ (ಗು). ೧. ಸ್ಥಿರವಾದ; ಖಚಿತವಾದ.
೨. ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ.

ಕಾಯಕ (ನಾ). ೧. ಶರೀರ; ದೇಹ. ೨. ಕಸಬು;
ದುಡುಮೆ. ೩. ಕುತಂತ್ರ; ಕಟ್ಟಿಕೆಲಸ.
(ಗು). ೪. ದೇಹಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ;
ವೈಹಿಕವಾದ.

ಕಾಯಂ (ನಾ). ೧. ಮಗ. ೨. ಮನ್ಮಥ.
(ಗು). ೩. ದೇಹದೊಳಗೆ ಅಥವಾ ದೇಹ
ದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ.

ಕಾಯದೆ (ನಾ). ೧. ನಿಯಮ; ಕಟ್ಟಳೆ.
೨. ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರ.

ಕಾಯಮಾನ (ನಾ). ಹಂದರ; ಚಪ್ಪರ.

ಕಾಯಲ್ (ನಾ). ಕೊಲ್ಲಿ; ಅಖಾತ.

ಕಾಯಸ್ಥ (ನಾ). ೧. ಕರಣಿಕ; ಸೇನಬೋವ.

೨. ಲಿಪಿಕಾರ.

ಕಾಯಾಸ (ನಾ). ಊಡೆ; ಅಂದಾಜು.

ಕಾಯಿ = ಕಾಯ್. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಗಡ್ಡೆ
ಕಟ್ಟು. ~ಪಲ್ಯ = ತರಕಾರಿ. ~ರಸ
= ೧. ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯ ಹಾಲು. ೨. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಮೇಲೋಗರ.

ಕಾಯಿಲೆ (ನಾ). ವ್ಯಾಧಿ; ರೋಗ.

ಕಾಯಿಸ್‌ದಾರ್ (ನಾ). ಕಂದಾಯದ ಅಧಿಕಾರಿ.

ಕಾಯ್ವ (ನಾ). ೧. ಬಿಸಿ; ತಾಪ. ೨. ಮುನಿಸು;

ರೋಷ. ೩. ಉದ್ದೇಗ; ರಭಸ. ೪. ಕಾವಲು.

ಕಾರ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ತಿನ್ನು; ಭಕ್ಷಿಸು. (ನಾ).

೨. ನೇಗಿಲ ಗುಳಿ. ೩. ಮಳೆಗಾಲ.

೪. ಮಳೆಯ ನೀರಿನಿಂದ ತೆಗೆಯುವ ಫಸಲು.

೫. ಮಳೆಯ ನೋಡ. ೬. ಕೆಸರು; ಅಟ್ಟು.

೭. = ಕರಿಮ. ~ಎಕ್ಕು = ೧. ಕರಿಯ ಎಕ್ಕು.

೨. ಹುಚ್ಚೆಕ್ಕು; ಗುರೇಕ್ಕು. ೩. ಚರ್ಮದ

ಮೇಲಿರುವ ಚಿಕ್ಕ ಕರಿಯ ಮಚ್ಚೆ.

೪. ಪುಪ್ಪುಸ; ಶ್ವಾಸಕೋಶ. ~ಒಡ್ಡು

= ೧. ಕಾರ್ಗಾಲದ ಮೋಡವನ್ನು ಕವಿಸು.

೨. ಕರಿಯ ರಾಶಿ. ~ಕ(ಗ)ತ್ತಲೆ

= ದಟ್ಟವಾದ ಕತ್ತಲೆ; ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ.

~ಮುಖ = ಮಳೆಗಾಲದ ಪ್ರಾರಂಭ.

~ಮುಗಿಲ್ (ಲು) = ೧. ಮಳೆಗಾಲದ

ಮುಗಿಲು, -ನೋಡ. ೨. ಕಪ್ಪು ಮೋಡ;

ನೀಲಮೇಘ.

ಕಾರ (ನಾ). ೧. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ರುಚಿ; ಖಾರ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉಪ್ಪು. ೩. ಮಾಡು

ವುದು; ತಯಾರಿಸುವುದು. ೪. ಕಂದಾಯ;

ತೆರಿಗೆ. ೫. ಬಂಧನ; ಸೆರೆ. ೬. ಕೋಪ;

ಸಿಟ್ಟು. ೭. = ಕಾಟ. ~ಗಣಿಸು = ಹಸಿ

ರುಂಡಿ; ಅಲ್ಲ. ~ದಾಣೆ = ಉಪ್ಪುಕಾರ

ಹಚ್ಚಿದ ಸೇವು.

ಕಾರಂಜಿ (ನಾ). ನೀರಿನ ಚಿಲುಮೆ; ಬುಗ್ಗೆ.

ಕಾರಂಡ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೀರುಹಕ್ಕಿ.

ಕಾರಕ (ನಾ). ೧. ಮಾಡುವನು; ರಚಿಸು

ವನು. ೨. ಹಿಂಸೆ; ನೀಡೆ. ೩. (ವ್ಯಾಕ)

ಕ್ರಿಯೆಗೆ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿರುವುದು; ಕರ್ತೃ,

ಕರ್ಮ ನೋಡಲಾದುದು. (ಗು). ೪. ಉಂಟು

ಮಾಡುವ.

ಕಾರಕರ್ದಿ (ನಾ). ಅಧಿಕಾರದ ಅವಧಿ;

ಅಡಳಿತದ ಕಾಲ.

ಕಾರಕೊನ (ನಾ). ೧. ಗುಮಾಸ್ತ; ಕರಣಿಕ.

೨. ಸುಂಕ ನಸೂಲುಮಾಡುವನು.

ಕಾರಖಾನೆ (ನಾ). ಯಂತ್ರಗಳ ಸಹಾಯ

ದಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು

ತಯಾರಿಸುವ ಸ್ಥಳ.

ಕಾರಣ (ನಾ). ೧. ನಿಮಿತ್ತ; ಕಾರಣ.

೨. ಉದ್ದೇಶ. ೩. ಆರಾಧ್ಯದೇವತೆ.

೪. ಆಗತ್ಯ; ಅವಶ್ಯಕತೆ. ೫. ಒಂದು

ಮಹತ್ತರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವತಾರಮಾಡಿದ

ಜೀವ. (ಆ). ೬. ಅಡುವರಿಂದ; ಕತ್ತರಿನಾಡು

ವಾಗಿ. ೭. ಸಲುವಾಗಿ; ಓಸ್ಮರ. ~ಅಂತರ

= ಬೇರೆಯ ಕಾರಣ; ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಕಾರಣ.

~ಪುರುಷ = ೧. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೂಲಕಾರಣ

ನಾದ ಪುರುಷ; ಸರಬ್ರಹ್ಮ. ೨. ಪ್ರೀತಕ

ನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ೩. ಅವತಾರ ಪುರುಷ.

ಕಾರಣವ (ನಾ). ಮನೆತನದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ;

ಪೂರ್ವಜ.

ಕಾರಣಿಕ (ನಾ). ೧. ವಿನೂರ್ತಕ; ಪರೀಕ್ಷಕ.

೨. ಅವತಾರಪುರುಷ. ೩. ಗುರು. ೪. ಕುತಂತ್ರ.

೫. ಪವಾದ; ಅದ್ಭುತ ಕೃತ್ಯ.

ಕಾರಣೆ (ನಾ). ಗೋಡೆಯ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ

ಬಳಿಯುವ ಬಣ್ಣದ ಗೆರೆ; ಮೇಜುಕಟ್ಟು.

ಕಾರಪಕ (ನಾ). ದೇವಾಲಯದ ಕಟ್ಟಡ

ನೋಡಲಾದುದುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವನು;

ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ.

ಕಾರಭಾರ (ನಾ). ಅಡಳಿತ; ಕಾರ್ಯಭಾರ.
ಕಾರಭಾರಿ (ನಾ). ೧. ಅಡಳಿತಗಾರ. ೨. ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗಿ; ಉಪದ್ವ್ಯಾಪಿ.

ಕಾರಮಣಿ (ನಾ). ಅಲಸಂದೆ; ತಡಗುಣ.

ಕಾರಸ್ಥಾನ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವ ಸ್ಥಳ. ೨. ಒಳಸಂಚು; ಪಿತೂರಿ.

ಕಾರಿಗಾರ (ನಾ). ೧. ಕಾರ್ಯಾಲಯ;

ಕಾರಮಾನೆ. ೨. ಸೆರೆಮನೆ; ಜೈಲು.

ಕಾರಾಗೃಹ (ನಾ). ೧. ಸೆರೆಮನೆ; ಜೈಲು.

೨. ಸೆರೆಮನೆವಾಸ; ಬಂಧನ.

ಕಾರಿ (ನಾ). ೧. ಕರಿಯ ಹೋರಿ. ೨. ಜವುಗು ಭೂಮಿ; ಚಾಳುನೆಲ. ೩. ಆಖಾತ; ಕೊಲ್ಲಿ.

೪. ಹೊಳೆ ಬಾಟುವ ಸ್ಥಳ; ಹಾಯ್ದಡ.

ಕಾರಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಮಾಡುವವಳು; ವರ್ತಿಸುವವಳು. ೨. ನರ್ತಕಿ; ನಟಿ. ೩. ಹಿಂಸೆ.

೪. ಶಾಸ್ತ್ರವಿಜಾರವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಶ್ಲೋಕ. ೫. ಕಸಬು; ಕೆಲಸ.

ಕಾರಿಗೆ (ನಾ). ಕಂದಕ; ಅಗಲೆ.

ಕಾರೀಜ (ನಾ). ಬೆರಣಿಯ ರಾಶಿ.

ಕಾರು ೧. = ಕಾರ್ಜ್. ೨. = ಕಾರ್. (ನಾ).

೩. ಶಿಲ್ಪಿ; ಕುಶಲಕರ್ಮಿ.

ಕಾರುಕ (ನಾ). ಶಿಲ್ಪಿ; ಕೈಕೆಲಸದಾರ.

ಕಾರುಣ್ಯ (ನಾ). ದಯೆ; ಮರುಕ.

ಕಾರೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಣ್ಣು ಬಿಡುವ ಮುಳ್ಳುಗಿಡ. ೨. ಮರಕುಟಗನ ಹಕ್ಕಿ. ೩. ಸೆರೆ; ಸಂಕೋಲೆ.

ಕಾರ್ಜ್ (ರ, ರು, ಜು) (ಕ್ರಿ). ಕಕ್ಕು; ವಾಂತಿ ಮಾಡು. ~ ಇಕೆ = ವಾಂತಿ; ಓಕರಿಕೆ.

ಕಾರ್ಜ್ (ರ) (ಪ್ರ). ಒಂದು ತದ್ವಿತ ಪ್ರತ್ಯಯ.

ಕಾರ್ಜ್ (ರಿ) (ನಾ). ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಅಭರಣ; ಕೊರಳಬುಧಿ.

ಕಾರ್ಜ್‌ನೀಸ (ನಾ). ಸರಕಾರಿ ಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರಿ; ಉಗ್ರಾಧಿಕಾರಿ.

ಕಾರ್ಜ್‌ನೆ = ಕಾರಮಾನೆ.

ಕಾರ್ತಸ್ವರ (ನಾ). ಚಿನ್ನ; ಬಂಗಾರ.

ಕಾರ್ತಾಂತಿಕ (ನಾ). ಜೋಯಿಸ; ಭವಿಷ್ಯ ಹೇಳುವವನು.

ಕಾರ್ತಿ (ನಾ). ಮಳೆಗಾಲ; ಕಾರುತಿಗಳು.

ಕಾರ್ತಿಕ (ನಾ). ೧. ಚಾಂದ್ರಮಾನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಂಟನೆಯ ತಿಂಗಳು. ೨. = ಕಾರ್ತಿಕೇಯ.

ಕಾರ್ತಿಕೇಯ (ನಾ). ಕೃತ್ತಿಕೆಯಿಂದ ಪೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು; ಪಣ್ಣು.

ಕಾರ್ಪಣ್ಯ (ನಾ). ೧. ಬಡತನ; ದಾರಿದ್ರ್ಯ.

೨. ದೈನ್ಯ; ದೀನಸ್ಥಿತಿ. ೩. ದಯೆ;

ಮರುಕ. ೪. ಜಿಪುಣತನ; ಕೃಪಣತೆ.

ಕಾರ್ಪಾಸ (ನಾ). ೧. ಹತ್ತಿ. ೨. ಹತ್ತಿಯ ಬಟ್ಟೆ. (ಗು). ೩. ಹತ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ.

~ ಚಾಪ = ಅರಳೆ ಹಿಂಜುವ ಬಿಲ್ಲು.

~ ವಿವರಣೆ = ಅರಳೆ ಹಿಂಜುವುದು.

ಕಾರ್ಮಣ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದು. ೨. ಮಂತ್ರತಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ನಡೆಸಲಾಗುವ ಕೃತ್ಯವಿಕೆ. ೩. ಮಾಯಾವಿದ್ಯೆ;

ಕಣ್ಣುಟ್ಟು. (ಗು). ೪. ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಕಾರ್ಮಿಕ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು; ಕರ್ಮಚಾರಿ; ಕಾಮಗಾರ. (ಗು).

೨. ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾದ; ಕರ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ.

ಕಾರ್ಮಿಕ (ನಾ). ಬಿಲ್ಲು; ಧನುಸ್ಸು.

ಕಾರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಮಾಡಬೇಕಾದುದು;

ಕರ್ತವ್ಯ; ಕೆಲಸ. ೨. ಸಮಾರಂಭ;

ಆಚರಣೆ. ೩. ಕಾರಣದ ಫಲ; ಪರಿಣಾಮ.

(ಗು). ೪. ಆಚರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

~ ಆಂಗ = ಅಡಳಿತ ಶಾಖೆ. ~ ಕಾರಣಿಕೆ

= ಸೇವೆ ಮಾಡಲಾದ ಆಚರಣೆಗಳ ಮಹಿಮೆ.

~ ಕ್ರಮ = ೧. ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳ

ಪರಿವಿಡಿ. ೨. ಕಾರ್ಯಗಳ ನೇಪಾಪತ್ರಿಕೆ.

~ ವಾಸಿ = ೧. ಕಾರ್ಯಸಾಧಕ; ಕಾರ್ಯದ

ಉದ್ದೇಶವುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿ. ೨. ಕೆಲಸದ ಒಳ್ಳೆಯ
ಸ್ಥಿತಿ. ೩. ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ.

ಕಾರ್ಯಕಾರಿ (ಗು). ೧. ಅಚರಣೆಯಲ್ಲಿ
ಬರುವಂತಹ. ೨. ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ.

~ಮಂಡಲಿ=ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಸಮಿತಿ.

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ (ನಾ). ಸಂಘ, ಸಂಸ್ಥೆಯ
ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ಕಾರ್ಪ್ಸ್ (ನಾ). ೧. ಕೃಷ್ಣ ನ ಮ ಗ.

೨. ಅರ್ಜಿನನ ಮಗ; ಬಭ್ರುವಾಹನ.

ಕಾರ್ಪ್ಸ್ (ನಾ). ಕರಿಯ ಬಣ್ಣ; ಕಪ್ಪು.

ಕಾಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ಮೊಣಕಾಲಿನಿಂದ
ಪಾದದವರೆಗಿನ ಭಾಗ. ೨. ಅಡಿ; ಪಾದ.

೩. ಮಂಚ, ಕುರ್ಚಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು
ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಜೋಡಿಸುವ ಕೋಲು. ೪. ಜಡೆ

ಹೆಣೆಯುವಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೂದಲಿನ
ಭಾಗ. ೫. ಕೆರೆ, ನದಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ

ನೀರು ಹಾಯಿಸಲು ಮಾಡಿದ ನಾಲೆ;
ಕಾಲುವೆ. ೬. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ.

~ಅಂಗಿ=ಇಜಾರು; ಪರಾಯಿ. ~ಅಂದುಗೆ
= ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಕಡಗ; ನೂಪುರ.

~ಅಟ್ಟಿ=ಕಾಲುಮಣೆ; ಚಿಕ್ಕ ಗಡಗಂಚಿ.

~ಅಟಿ= ೧. ತಿರುಗಾಟ; ಸಂಚಾರ.

೨. ನರ್ತನ; ಕುಣಿತ. ೩. ವೇಗದ
ಗತಿ; ರಭಸ. ೪. ಪ್ರಹಾರ; ಹೊಡೆತ.

~ಊರು= ಚಿಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿ; ಕುಗ್ರಾಮ.

~ಊಲು(ರು)= ಸ್ಥಿರವಾಗು; ನೆಲೆ
ಯಾಗು. ~ಗಾಡಿ= ಬೈಸಿಕಲ್ಲು. ~ದೀಪ

= ಎತ್ತರವಾದ ಪೀಠವನ್ನುಳ್ಳ ದೀಪ;
ಸಮೆ. ~ದೂಳಿ= ೧. ಕಾಲುಗಳು

ಎಬ್ಬಿಸಿದ ದೂಳು. ೨. ಊಟ ಮಾಡುವಾಗ
ಬೇರೆಯವರ ಕಾಲುಮಾಳಿನಿಂದ ಬರುವ

ಅಸ್ವಸ್ಥತೆ. ೩. ಹೆರವರ ಕಣ್ಣಿನಿಂದಾ
ಗುವ (ಮಕ್ಕಳ) ಹೊಟ್ಟೆನೋವು. ೪. ಪಾದ

ಧೂಳಿ; ಚರಣ ರಜ. ~ನಡೆ= ೧. ಕಾಲು

ನಡೆಗೆ. ೨. ದನಕರು, ಕುರಿ ಮೊದಲಾದ
ಜತುಷ್ಪಾದ ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗ. ~ಪ(ವ)ಳ್ಳಿ

= ಒಂದು ಊರಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ಚಿಕ್ಕ
ಹಳ್ಳಿ; ಉಪಗ್ರಾಮ. ~ಪಾ(ಪಾ)ರು

= ಆಧಾರ ತಪ್ಪು; ಗತಿ ಇಲ್ಲವಾಗು.
~ಬ(ವ)ಬಾ(ಳಿ)= ಸಾರಿಸುವಿಕೆ; ಸಾರಣೆ.

~ಮಡಿ= ೧. ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮಡಿಚು.
೨. ಮೂತ್ರವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡು. ೩. ಮೂತ್ರ

ವಿಸರ್ಜನೆ. ೪. ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮಡಿಸುವಿಕೆ.
೫. ಪಾದರಕ್ಷೆಯ ತಳಭಾಗ; ಅಟ್ಟಿ. ~ಸುತ್ತು

= ೧. ಕಾಲುಂಗುರ. ೨. = ಕಾಲ್ಮೂಳೆ.

ಕಾಲ(೪) (ನಾ). ೧. ಸಮಯ; ವೇಳೆ.

೨. ವರ್ಷ; ಸಂವತ್ಸರ. ೩. ಸಂದರ್ಭ;
ಸನ್ನಿವೇಶ. ೪. ಸಾವು; ಮರಣ. ೫. ಯಮ.

೬. ಬೆಂಕಿಯ ಏಳು ಜ್ವಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
೭. ಪ್ರಳಯ. ೮. ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣ. ೯. ಶಿವ.

೧೦. ಕರಿಯ ನಾಗರಹಾವು. (ಗು).
೧೧. ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದ. ೧೨. ಪೀಡಿಸುವ.

೧೩. ಭಯಂಕರವಾದ. ~ಅಂತಕ
= ೧. ಮೃತ್ಯುದೇವತೆ; ಯಮ. ೨. ಶಿವ.

~ಉಚಿತ = ೧. ಯೋಗ್ಯಸಮಯ.
೨. ಕಾಲಕ್ಕೆ ಉಚಿತವಾದದ್ದು.

೩. ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ. ~ (ಂ)ಕೆ(ಗೆ)ಯ್
= ಕಾಲವಾಗು; ಸಾಯು. ~ಕಂಠ

= ೧. ಶಿವ; ನೀಲಕಂಠ. ೨. ಗುಬ್ಬಿ; ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿ.
~ಕೊಟಿ= ಒಂದು ಮಹಾವಿಷ್ಣು; ಭಯಂಕರ

ವಿಷ. ~ಕ್ಷೇಪ= ೧. ತಡಮಾಡುವುದು.
೨. ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದು. ೩. ಹರಿಕಥೆ;

ಭಗವತ್ಕಥೆ. ~ಖಂಡ= ೧. ಪಿತ್ತ ಕೋಶ;
ಯಕೃತ್ತು. ೨. ಕಾಲದ ವಿಭಾಗ; ಕಾಲಾ

ವಧಿ. ~ಧರ್ಮ= ೧. ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣ
ವಾದ ನಡವಳಿಕೆ. ೨. ವಸಂತ ಮೊದಲಾದ

ಯತುಗಳ ಸ್ವಭಾವ. ೩. ಮರಣ; ಮೃತ್ಯು.
~ಮುಖ= ೧. ಮುಸು; ಕಪ್ಪು ಮುಖದ

ಕಪಿ. ೨. ಕರಿಯ ಅಗುರು; ಕಾಲಾಗುರು.
 ೩. ಯಮನ ಮುಖ. ೪. ಕಪ್ಪು ಮುಖ
 ವುಳ್ಳವನು. ~ ಸಂತೆ = ಕಳ್ಳಪೇಟೆ. ~ ಸರಣಿ
 = ಉರಿಯ ಮಾಲೆ; ಜ್ವಾಲಾಮಾಲೆ. ~ ಸರ್ಪ
 = ಕೃಷ್ಣ ಸರ್ಪ.
 ಕಾಲಾ(ಳಾ)ಪಾನಿ (ನಾ). ಕರಿನೀರಿನ ಶಿಕ್ಷೆ;
 ಗಡೀಪಾರು.
 ಕಾಲಾ(ಳಾ)ಯಸ (ನಾ). ಕಪ್ಪುಲೋಹ;
 ಕಬ್ಬಿಣ.
 ಕಾಲಿ(ಳಿ) (ನಾ). ೧. ದುರ್ಗ; ಪಾರ್ವತಿ.
 ೨. ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದವಳು; ಕರಿಪಿ. ೩. ರಕ್ತ
 ಪಾನದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವ ಒಬ್ಬ ದೇವತೆ;
 ರಣಮೂರಿ.
 ಕಾಲಿ(ಳಿ)ಂಗ (ನಾ). ೧. ಕೃಷ್ಣ ಸರ್ಪ.
 ೨. ಕಲ್ಲಂಗಡಿ ಹಣ್ಣು. ~ ಮರ್ದನ
 = ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ಪವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದವನು;
 ಕೃಷ್ಣ.
 ಕಾಲಿ(ಳಿ)ಂದಿ (ನಾ). ಯುಮುನಾ ನದಿ.
 ~ ನೈರಿ = ಬಲರಾಮ.
 ಕಾಲಿಕ (ಗು). ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
 ಕಾಲಿ(ಳಿ)ಕೆ (ನಾ). ೧. ಕಪ್ಪು; ಕತ್ತಲೆ.
 ೨. ಮಾಲಿನ್ಯ; ಕುಂದು. ೩. ನೋಡಗಳ
 ದಟ್ಟಣೆ. ೪. ತುಕ್ಕು; ಕಿಲುಬು. ೫. ದುರ್ಗ;
 ಪಾರ್ವತಿ.
 ಕಾಲಿಗೆ (ನಾ). ಸರದಿ ಬೆಳೆ; ಅವರ್ತನ ಮೈರು.
 ಕಾಲುರಿತ (ನಾ). ೧. ಹಳ್ಳಿಗ; ಗ್ರಾಮೀಣ.
 ೨. ದಡ್ಡ; ಹೆಡ್ಡ.
 ಕಾಲುವೆ = ಕಾಲ್ಪಾಯ್.
 ಕಾಲೆ(ಳಿ)ಯ (ನಾ). ೧. ಕೇಸರಿ; ಕುಂಕುಮ
 ಕೇಸರಿ. ೨. ರಾಕ್ಷಸವರ್ಗ. ೩. ಕುಂಕುಮ.
 ೪. ಕಲಿಯುಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು.
 ಕಾಲ್ಪನಿಕ (ನಾ). ೧. ಹೊಸದಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸು
 ವವನು. (ಗು). ೨. ಕಲ್ಪಿತವಾದ;
 ಸತ್ಯವಲ್ಲದ.

ಕಾಲ್ಯ (ನಾ). ೧. ಬೆಳಗು; ಪ್ರಾತಃಕಾಲ.
 ೨. ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಮಾಡಲಾದ ಕಾರ್ಯ.
 (ಗು). ೩. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ.
 ೪. ಹಿತಕರವಾದ; ಪ್ರಿಯವಾದ. ೫. ಬೆಳಗಿನ.
 ಕಾಲ್ಪಾಯ್ (ನಾ). ನೀರು ಹೋಗಲು
 ಮಾಡಿದ ಹರಿ, -ತೋಡು.
 ಕಾವ (ನಾ). ಕಾಮು; ಮನ್ಮಥ. ~ ಕ(ಗ)ಲಹ
 = ಪ್ರೇಮಕಲಹ.
 ಕಾವಂಚಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಲ್ಲು;
 ಕಾಚೀಹುಲ್ಲು. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬವನೆ.
 ಕಾವಡಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು
 ತರುವ ಬಿದಿರಿನ ದಬ್ಬೆ; ಅಡ್ಡೆ.
 ೨. ತೊಗುಯ್ಯಾಲೆ. ~ ಕಾ(ಗಾ)ಜ(ರ)
 = ಕಾವಡಿ ಹೊರುವವನು; ಕಂಬಿಕಾರ.
 ಕಾವಣ (ನಾ). ೧. ಹಂದರೆ; ಚಪ್ಪರ.
 ೨. ತೋಪು. ೩. ಹೆಣೆಗೆ. ೪. = ಕಾವಳ.
 ಕಾವರ (ನಾ). ೧. ಸೊಕ್ಕು; ಮದ. ೨. ಕೋಪ;
 ಕ್ರೋಧ. ೩. ಉದ್ವೇಗ; ರಭಸ.
 ೪. ಉದ್ವೇಗವುಳ್ಳವನು. ೫. ಸಂಭ್ರಮ;
 ಸಡಗರ.
 ಕಾವಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ಕಾಪು; ರಕ್ಷಣೆ.
 ೨. ಕಾಯುವವನು; ಕಾಪಿನ ಆಳು.
 ೩. ದನಕರುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಲು ಮೀಸ
 ಲಾಗಿರುವ ಸ್ಥಳ. ೪. ಕಾವಲಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳ;
 ಸೆರೆಮನೆ. ೫. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಸ್ಯ.
 ~ ಕಟ್ಟಿ = ಸುಂಕವ ಕಟ್ಟಿ; ಉಕ್ಕಡ.
 ಕಾವಲಿ (ನಾ). ೧. ಉಪ್ಪಿನ ಮಾಳ.
 ೨. ಬಾಣಲೆ; ಹುರಿಯುವ ಹೆಂಚು.
 ೩. ಕಾಲುವೆ; ತೋಡು.
 ಕಾವಳ (ನಾ). ೧. ಕತ್ತಲೆ; ಮಬ್ಬು; ಅಂಧಕಾರ.
 ೨. ಮಂಜು.
 ಕಾವಿ (ನಾ). ೧. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಮಣ್ಣು.
 ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಣ್ಣ; ಕೇಸರಿಬಣ್ಣ.
 ೩. ಕಾವಿಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ; ಕಾಪಾಯ ವಸ್ತ್ರ.

ಕಾವು ಗ. = ಕಾಯ್ತು. ೨. ದಂಟು; ದೇಟು.

೩. ಹಿಡಿಕೆ; ಹಿಡಿ. ೪. ಅಂಚು; ದನ.

~ಸೆಟ್ಟಿಗೆ = ಕೃತಕವಾದ ಶಾಖೋಪಕರಣ.

ಕಾವ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಕಬ್ಬು; ಕವಿತೆ. ೨. ರುಕ್ಮೆ.

~ಕಂಜಾಸನ = ಕಾವ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ;

ಕವಿಶ್ರೇಷ್ಠ. ~ನಾಮ = ಕವಿಯು ಕಾವ್ಯ

ರಚಿಸುವಾಗ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಹೆಸರು.

~ಮೀನಾಂಸೆ = ಕಾವ್ಯದ ಸ್ವರೂಪ,

ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ.

ಕಾಶ (ನಾ). ಗ. ಕಾಂತಿ; ಪ್ರಕಾಶ. ೨. ಬಿಳಿಯ

ಹೂವು ಬಿಡುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು;

ಜೊಂಡು ಹುಲ್ಲು.

ಕಾಶಿ (ನಾ). ಗ. ಗಂಗಾತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು

ಪ್ರಸಿದ್ಧತೀರ್ಥ; ವಾರಣಾಶಿ. (ಗು).

೨. ಹೊಳೆಯುವ; ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ.

೩. ಕಾಣುವ; ತೋರುವ. ~ಕುಪ್ಪೆ

= ಕಾಶಿಯಿಂದ ಗಂಗಾಜಲವನ್ನು ತರುವ

ದಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸುವ ಗಿಂಡಿ.

ಕಾಶೆ (ನಾ). ಗ. ಜೊಂಡುಹುಲ್ಲು. ೨. = ಕಾಸೆ.

ಕಾಶ್ತೀರ (ನಾ). ಗ. ನೆಲದಾಸರೆಗೆಡ್ಡೆ.

೨. ಕೇಸರಿ; ಕುಂಕುಮಕೇಸರಿ.

೩. ಕುಂಕುಮ. ~ರಾಗ = ಕುಂಕುಮದ

ಲೇಪ.

ಕಾಶ್ಯಪ (ನಾ). ಗ. ಕಶ್ಯಪಗೋತ್ರದಲ್ಲಿ

ಹುಟ್ಟಿದ ಒಬ್ಬ ಮುನಿ. (ಗು). ೨. ಕಶ್ಯಪನಿಗೆ

ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಕಾಶ್ಯಪಿ (ನಾ). ಗ. ಕಶ್ಯಪನ ಮಗ. ೨. ಅರುಣ.

೩. ಗರುಡ. ೪. ಭೂಮಿ; ಪೃಥ್ವಿ.

ಕಾಷಾಯ (ನಾ). ಗ. ಕಾವಿಬಟ್ಟೆ. (ಗು).

೨. ಕಾವಿಬಣ್ಣವುಳ್ಳ.

ಕಾವ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಕಟ್ಟಿಗೆ; ಸೌದೆ. ೨. ಚಿಲಕ;

ಅಗುಳಿ. ೩. ದಡ್ಡೆ; ಮೂರ್ಖ.

೪. ತೆಳ್ಳಗಾಗಿರುವಿಕೆ; ತೆಳುವು. ~ವ್ಯಸನ

= ಒಣತರಲೆ; ನಿರರ್ಥಕವಾದ ಚಿಂತೆ.

ಕಾಪ್ಪೆ (ನಾ). ಗ. ಗುರಿ; ಫೇಯ. ೨. ತುತ್ತ

ತುದಿ. ೩. ದಿಕ್ಕು; ದೆಸೆ. ೪. ಎಲ್ಲೆ; ಗಡಿ.

೫. ಹದಿನೆಂಟು ಸಲ ರೆಪ್ಪೆ ಬಡಿಯುವಷ್ಟು

ಕಾಲ.

ಕಾಸ (ನಾ). ಗ. ಕೆಮ್ಮು; ಕೆಮ್ಮುಲು.

೨. ಉಬ್ಬಸರೋಗ; ದಮ್ಮರೋಗ.

೩. ಅರಳುವಿಕೆ; ನಿಶಾಸ. ೪. ಕಾಂತಿ.

೫. ಕಾಣುವಿಕೆ; ಪ್ರಕಟನ.

ಕಾಸಟಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಟ್ಟೆ; ಹತ್ತಿಯ

ಬಟ್ಟೆ.

ಕಾಸಡೆ (ನಾ). ಹೀನನಾದುದು; ತುಚ್ಛ

ನಾದುದು.

ಕಾಸದಾರ (ನಾ). ಗ. ಕುದುರೆಯ ಸೇವಕ.

೨. ಅಧೀನ; ಗುಲಾಮ.

ಕಾಸರ (ನಾ). ಗ. ಕೋಣ. ೨. ಕಾಡು; ಅರಣ್ಯ.

ಕಾಸರು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ವಿಷವೃಕ್ಷ

ಮತ್ತು ಹಣ್ಣು.

ಕಾಸಾರ (ನಾ). ಗ. ತಾಮ್ರ, ಹಿತ್ತಾಳೆಯ

ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನು; ಬೋಗಾರ.

೨. ಕೊಳೆ; ಸರೋವರ.

ಕಾಸೀಸ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಲವಣ;

ಅನ್ನಭೇದಿ.

ಕಾಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸುಡು; ಬಿಸಿಮಾಡು.

(ನಾ). ೨. ತಾಮ್ರದ ಸಣ್ಣ ನಾಣ್ಯ;

ದಮ್ಮಡಿ. ೩. ಹುಡ್ಡು; ಹಣ. ೪. ನೆಲವು;

ಕಾವಡಿ. ೫. ಬರ್ಜೆ; ಭಲ್ಲೆ. ~ವೀಸ

= ಒಂದು ಕಾಸು ಹಾಗೂ ಅದರ ಎಂಟನೆಯ

ಒಂದು ಭಾಗ; ತೀರ ಅಲ್ಪವಾದ ಹಣ.

ಕಾಸೆ (ನಾ). ಗ. ಕಚ್ಚೆಹಾಕಿ ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ

ವಸ್ತ್ರ. ೨. ನಡುಕಟ್ಟು; ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಸುತ್ತುವ

ವಸ್ತ್ರ. ೩. ಕಾವಿಯ ಬಟ್ಟೆ. ೪. ಕಾಷಾಯ

ಬಣ್ಣ; ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ.

ಕಾಹಲ(೪) (ನಾ). ಒಂದು ವಾದ್ಯ ವಿಶೇಷ;

ಕಹಲೆ.

ಕಾಪಲೆ(ಳಿ) ೧. = ಕಾಪಲ. ೨. ದೊಡ್ಡ ಭೇರಿ;
ನಗಾರ.

ಕಾಪು = ಕಾಪು.

ಕಾಪರ = ಕಾಪರ.

ಕಾಳಗ = ಕಾಳಗ.

ಕಾಳಜಿ (ನಾ). ೧. ಗೊಡವೆ; ಚಿಂತೆ.

೨. ಜೋಪಾನ; ಜಾಗರೂಕತೆ. ೩. ಆಶ್ಚರ್ಯ.

ಕಾಳಸ = ಕಾಳಸ.

ಕಾಳಸೆ (ನಾ). ೧. ಬೆಸುಗೆ; ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳು
ವಿಕೆ. ೨. ನಿರ್ಭರತೆ; ಗಾಢತ್ವ. ೩. ಕೀಲಣೆ;
ಜೋಡಣೆ.

ಕಾಳಾಂಜಿ (ನಾ). ೧. ಪನ್ನೀನ ಪಾತ್ರೆ.

೨. ಉಗುಳುವ ಪಾತ್ರೆ; ನೀಕದಾಸಿ.

ಕಾಳಾಮುಖಿ (ನಾ). ಶೈವಧರ್ಮದ ಒಂದು
ಪಂಥ ಮತ್ತು ಆ ಪಂಥಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು.

ಕಾಳಜ = ಕಳಿಜ.

ಕಾಳಗ (ನಾ). ಯುದ್ಧ. ~ಪ(ವ)ಜಿ(ರೆ)
= ರಣಭೇರಿ. ~ಪ(ವ)ಲಗೆ = ಗುರಾಣಿ.

ಕಾಲ್ (ಳಿ, ಳು, ಳು) (ನಾ). ೧. ಕೆಟ್ಟದ್ದು;
ಕೀಳು. ೨. ದಿನಸಿ; ಧಾನ್ಯ. ೩. ಕಣ;

ಹಳುಕು. ೪. ಕರಿಯ ಬಣ್ಣ; ಕಪ್ಪು.

೫. = ಕಾಪು. ~ಅಗು = ೧. ಕೆಟ್ಟಹೋಗು;

ಹಾಳಾಗು. ೨. ಮೃಪ್ಯವಾಗು; ಸೇಚವಾಗು.

~ಕ(ಗಿ)ಬ್ಬ = ಕೀಳುತರಗತಿಯ ಕಾನ್ಯ.

~ಕಿಚ್ಚು = ಕಾಡಿನ ಬೆಂಕಿ; ದಾವಾನಲ.

~ಕ(ಗಿ)ಡೆ = ಗೊಡ್ಡಹುಡುಗ ಹರಟು;

ವೃಥಾ ಮಾತನಾಡು. ~ಪುರ = ಕಾಡಿನ

ಪ್ರವಾಹ; ಕಾಡಿನ ತೊರೆ. ~ಮಿಗ

= ೧. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಮೃಗ. ೨. ಕಾಡು

ಜಿಂಕೆ.

ಕಿ

ಕಿಂಕರ (ನಾ). ೧. ಚಿಂತೆ; ಅಸಮಾಧಾನ.

೨. ಆಳು; ಸೇವಕ.

ಕಿಂಕರತೆ (ನಾ). ೧. ದಾಸ್ಯಭಾವ; ಆಳಾಗಿರು

ವಿಕೆ. ೨. ಕೊರತೆ; ದೈನ್ಯ.

ಕಿಂಕಾಪು (ನಾ). ಚಿನ್ನ ಅಥವಾ ಬೆಳ್ಳಿಯ
ಎಳೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ನೆಯ್ದ ರೇಷ್ಮೆಬಟ್ಟೆ.

ಕಿಂಕಣಿ (ನಾ). ೧. ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆ; ಕಿರುಗಂಟಿ.

೨. ಕಿಣಿಕಿಣ ಎಂಬ ನಾದ.

ಕಿಂಕಿರಾತ (ನಾ). ೧. ಅತೋಕವೃಕ್ಷ.

೨. ಕೆಂಪುಗೋರಂಟಿ.

ಕಿಂಕಿಲ (ನಾ). ೧. ದೈನ್ಯ; ನಮ್ರತೆ.

೨. ದೈನ್ಯವುಳ್ಳವನು.

ಕಿಂಕುರ್ವಾಣಿ (ನಾ). ೧. ಸೇವಾ ವೃತ್ತಿ.

೨. ದೈನ್ಯ; ಅಸಹಾಯತೆ. ೩. ಏನು
ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೋಚದವನು.

ಕಿಂಕೃತಿ (ನಾ). ಅಳಲು; ಸಂಕಟ.

ಕಿಂಕೊಟಿ(ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಕೆಸರು; ರಾಡಿ.

೨. ಅಳಿವು; ನಾಶ. ೩. ಹಿಂಸೆ; ತೊಂದರೆ.

ಕಿಂಚಿತ (ನಾ). ೧. ಕೊಂಚ; ಸ್ವಲ್ಪ. (ಗು).

೨. ಸ್ವಲ್ಪವಾದ; ಕೊಂಚವಾದ.

ಕಿಂಚಿತ್ತ = ಕಿಂಚಿತ.

ಕಿಂಚುಲ(ಳಿ)ಕ (ನಾ). ೧. ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ
ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದುಹುಳು; ಎರೆಹುಳು.

೨. ಒಂದು ಜಲಚರ.

ಕೆಂಜಲ್ಕ(ಳ್ಳ) (ನಾ). ಹೂವಿನ ಕುಸುರು.
 ಕೆಂಡಿ (ನಾ). ತೂತು; ಕಂಡಿ; ರಂಧ್ರ.
 ಕೆಂದರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾಡ್ಯ.
 ಕೆಂಪಾಕ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಿಷದ
 ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬಿಡುವ ಮರ; ಕಾಂಜೀರ.
 (ಗು). ೨. ಪಕ್ಕವಲ್ಲದ; ಬಲಿಯದ.
 ಕೆಂಪುರುಷ (ನಾ). ಕುದುರೆಯ ಮುಖ,
 ಮನುಷ್ಯನ ಶರೀರವನ್ನುಳ್ಳ ಒಂದು ದೇವತೆ;
 ಕಿಸ್ಸರ.
 ಕೆಂವದಂತಿ (ನಾ). ಜನರಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿರುವ ಮಾತು;
 ಗಾಳಿಮಾತು.
 ಕೆಂಶುಕ (ನಾ). ಮುತ್ತುಗದ ಮರ.
 ಕೆಕೀದಿವಿ (ನಾ). ಹಂಗನ ಹಕ್ಕಿ; ಹಾಲಕ್ಕಿ.
 ಕೆಕ್ಕರ (ನಾ). ಬಂಧು; ನೆಂಟೆ.
 ಕೆಕ್ಕಿಣ್ಣ(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ದಟ್ಟ ನಾಗು;
 ಒತ್ತಾಗಿರು. ೨. ಕೂಗು; ಚೀರು.
 ೩. ಅಸಮಾಧಾನಗೊಳ್ಳು. (ನಾ). ೪. ದಟ್ಟಜೆ;
 ಸಂದಣ ~ ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಸಾಂದ್ರವಾಗು;
 ದಟ್ಟಿಸು.
 ಕೆಕ್ಕಿಲಿ (ನಾ). ೧. ಗೇಲಿ; ತಮಾಷೆ.
 ೨. ಕಚಕುಳಿ.
 ಕೆಗ್ಗ (ಗು). ಕಿರಿದಾದ; ಚಿಕ್ಕದಾದ.
 ಕೆಗ್ಗಡೆ (ನಾ). ಕೆಳಗಡೆ; ಕೆಳಭಾಗ.
 ಕೆಗ್ಗಳ ೧. = ಕೆಗ್ಗುಳ. (ಗು). ೨. ಬಹಳ
 ಹಳೆಯ; ಓಬಿರಾಯನ ಕಾಲದ.
 ಕೆಗ್ಗಾಳಿ (ನಾ). ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಬರುವ ಗಾಳಿ;
 ಬೇಟೆಗೆ ಗುರಿಯಾದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ
 ಬೇಟೆಯಾಡುವ ಮೃಗ ಅಥವಾ ಬೇಟೆಗಾರನ
 ಕಡೆಗೆ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ.
 ಕೆಗ್ಗುಳ (ನಾ). ೧. ಕೆಳಮಟ್ಟ; ತಗ್ಗು.
 ೨. ತುಚ್ಛವಾಗಿರುವಿಕೆ; ಹೀನತನ. (ಗು).
 ೩. ತುಚ್ಛವಾಗಿರುವ.
 ಕೆಚಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಕೀಟಲೆಮಾಡು; ಚುಡಾ
 ಯಿಸು.

ಕೆಚ್ಚಡಿ (ನಾ). ೧. ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ
 ಕೂಡಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಆಹಾರ. ೨. ಜೋಳ,
 ಗೋಧಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ನುಚ್ಚನ್ನಾಗಲೀ
 ಸಬ್ಬಕ್ಕಿಯನ್ನಾಗಲೀ ಬೇಯಿಸಿ ಮಾಡಿದ
 ಅನ್ನ. ೩. ಮುದ್ದೆ ಮುದ್ದೆಯಾದ ಅನ್ನ.
 ೪. ನಜ್ಜು ಗುಜ್ಜು.
 ಕೆಚ್ಚು (ನಾ). ೧. ಬೆಂಕಿ; ಅಗ್ನಿ. ೨. ತಾಪ;
 ದಗಿ. ೩. ಎದೆಗುದಿ; ಸಂಕಟ.
 ಕೆಟಕಿ = ಕಿಡಿಕೆ.
 ಕೆಟಿ (ನಾ). ೧. ಕಾಡುಹಂದಿ; ಸೂಕರ.
 ೨. ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಹರಳು; ರತ್ನ.
 ಕೆಟ್ಟ (ನಾ). ೧. ಗೆಟ್ಟಿಯಾದ ಗಜ್ಜುಗ.
 ೨. ತುಕ್ಕು; ಜಂಗು. ೩. ಮಲ. ೪. ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ
 ಕೂಡಿಟ್ಟ ಸಗಣೆ. ೫. ಎಣ್ಣೆ, ತುಪ್ಪ
 ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಗಸಿ; ಗಷ್ಟು. ೬. ಒಡಕು
 ಪಾತ್ರೆಗೆ ದಾಕುವ ತೇಪೆ. ~ ಅಲಯ
 = ಕೊಳೆಯನ್ನು ತೊಳೆಯುವ ಸ್ಥಳ;
 ಬಚ್ಚಲುಮನೆ.
 ಕೆಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಾಗು; ಮುಟ್ಟು.
 ೨. ಲೇಪಿಸು; ಬಳಿ. ೩. ಕೈಗೆ ಬರು;
 ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವಿ (ನಾ). ೪. ಕಬ್ಬಿಣದ ತುಕ್ಕು.
 ಕೆಡಿ (ನಾ). ೧. ಬೆಂಕಿಯ ಕಣ; ಸ್ಫುಲಿಂಗ.
 ೨. ಕೆಟ್ಟ ನಾಸನೆ; ದುರ್ವಾಸನೆ.
 ಕೆಡಿಕಿ (ನಾ). ೧. ಹಾಡರಗಿತ್ತಿ; ಜಾರಿ.
 ೨. = ಕಿಡಿಕೆ.
 ಕೆಡಿಕೆ (ನಾ). ಗವಾಕ್ಷ; ವಾತಾಯನ.
 ಕೆಡು = ಕೆಡು. ~ ಕೆ(ಗೆ)ಡಿ = ೧. ತುಂಟ;
 ಉಲಕೋಚಿ. ೨. ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವವನು.
 ಕೆಣ (ನಾ). ೧. ಘರ್ಷಣೆಯಿಂದ ಚರ್ಮದ
 ಮೇಲೆ ಉಂಟಾದ ದಡ್ಡು. ೨. ಗಾಯದ
 ಗುರುತು; ಕಲೆ.
 ಕೆಣೆ (ನಾ). ೧. ಗೆಜ್ಜೆಯ ಶಬ್ದ. ೨. = ಕೀಣಿ.
 ಕೆಣ್ಣ (ನಾ). ೧. ಚಿಕ್ಕ ಪಾಸಪಾತ್ರೆ; ಬಟ್ಟಲು.
 ೨. ಚಣ್ಣ; ಹುಡುಗ.

ಕಿಶಬಿ (ನಾ). ಇಲ್ಲದ ಕಾರಭಾರ; ಸಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯ.

ಕಿಶವ (ನಾ). ೧. ಜೂಜುಗಾರ. ೨. ಸುಳ್ಳುಗಾರ.

೩. ದತ್ತಾರ; ಮದ್ದುಗುಣಕೆಯ ಗಿಡ.

ಕಿಶಾಪತಿ = ಕಿಶಬಿ.

ಕಿಶಾಬು (ನಾ). ೧. ಬಿರುದು; ಸ್ತುತಿ. ೨. ಪುಸ್ತಕ.

ಕಿಶ್ಚ (ನಾ). ೧. ಚಿಕ್ಕವನು; ಎಳೆಯ ಪ್ರಾಯದವನು. ೨. = ಕಿಟಾದು. ~ ಅಡಿ = ೧. ಚಿಕ್ಕ ಮಾಪ. ೩. ಚಿಕ್ಕಸ್ವಾಮಿ; ಮರಿಸ್ವಾಮಿ. ೩. ಬುಷಿ. ~ ಈಳಿ = ಈಳಿ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಹಣ್ಣು. ~ ಎಸೆಯ (ಳಿ) = ಕಿರಿಯ ಎಸಳು.

ಕಿಶ್ಚದ (ನಾ). ೧. ಅಸಹ್ಯಭಾವ; ಅಸಮಾಧಾನ. ೨. ಮೋಸ; ವಂಚನೆ. ೩. ತಪಸ್ಸು. ೪. ಹೂವು; ಕುಸುಮ.

ಕಿಶ್ಚಲಿ(ಳಿ) = ಕಿತ್ತೀಳಿ.

ಕಿಶ್ಚಾಟಿ (ನಾ). ಜಗಳ; ಕಚ್ಚಾಟಿ.

ಕಿಶ್ಚಾನಾರು (ನಾ). ಪುಂಡಿಯ ನಾರು; ಸಣದಿನ ನಾರು.

ಕಿಶ್ಚು (ಕ್ರಿ). ಕೀಳು; ಮಿಟೆಗೆ.

ಕಿಶ್ಚೆ (ನಾ). ಅನುಕರಣೆಗಾಗಿ ಸುಂದರವಾದ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟ ಕಾಗದ; ಮಾದರಿ ಲಿಪಿ.

ಕಿಶ (ನಾ). ಸಿಟ್ಟು; ಕೋಪ.

ಕಿನಾರ (ನಾ). ದಡ; ಅಂಚು.

ಕಿನಿ (ಕ್ರಿ). ಕೆರಳು; ಸಿಟ್ಟಾಗು.

ಕಿನಿಕೆ = ಕೀನಿ.

ಕಿನಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ರೇಗು; ಕೆರಳು. (ನಾ). ೨. ಮುನಿಸು; ಕೋಪ.

ಕಿನ್ನರ = ಕಿಂಪುರುಷ. ~ ಭಾವೆ = ಕಿನ್ನರ ಸ್ತ್ರೀ. ~ ಸ್ವರ = ಮಧುರವಾದ ಕಂಠಧ್ವನಿ.

ಕಿನ್ನರಿ (ನಾ). ೧. ಕಿನ್ನರ ಸ್ತ್ರೀ. ೨. ಒಂದು ತಂತಿವಾದ್ಯ.

ಕಿಪಾಪು (ನಾ). ಅಪಮಾನ; ಅವಮಾನ.

ಕಿಬಲಾ(ಳಿ) (ನಾ). ಮನೆಯ ಹೊರ ಅಂಚು.

ಕಿಬ್ಬದಿ = ಕಿಬ್ಬರಿ.

ಕಿಬ್ಬರಿ = ಕಿಬ್ಬರಿ.

ಕಿಬ್ಬಿ (ನಾ). ಇಳಿಜಾರು; ಬೆಟ್ಟದ ಪಕ್ಕ.

ಕಿಬ್ಬೆ = ಕಿಬ್ಬಿ.

ಕಿಬ್ಬೊಟ್ಟೆ = ಕಿಬ್ಬೊಟ್ಟೆ.

ಕಿಮಟಿ (ನಾ). ಅವರಣ; ಪದರ.

ಕಿಮುಬ್ಬ (ಳಿ) (ನಾ). ಹಿಡುಕಲ್ಪಟ್ಟು.

ಕಿಮುಬ್ಬು(ಳ್ಳು) (ಕ್ರಿ). ಹಿಡುಕು; ಹಿಂಡು; ಕಿವುಚು.

ಕಿಮ್ಬತ್ತು (ನಾ). ೧. ಬೆಲೆ; ಮೌಲ್ಯ.

೨. ಗೌರವ; ಮರ್ಯಾದೆ.

ಕಿಮ್ಮಾರ (ನಾ). ಭೀಮಸೇನನಿಂದ ಹತನಾದ ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು.

ಕಿರಗಣಿ (ನಾ). ಅಗಲ ಕಡಮೆಯಿರುವ ಸೀರೆ; ಕಿರಿಗೆ.

ಕಿರಣ (ನಾ). ೧. ರಶ್ಮಿ; ಬೆಳಕಿನ ಕದಿರು.

೨. ಹರಡುವಿಕೆ.

ಕಿರಲು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೂಗು; ಶಬ್ದಮಾಡು.

(ನಾ). ೨. ಚೀತ್ಕಾರ; ಚೀರುವಿಕೆ.

ಕಿರಾಣಿ (ನಾ). ದಿನಸಿ; ಧಾನ್ಯ.

ಕಿರಾತ (ನಾ). ೧. ಬೇಡ; ಶಬರ. ೨. ಒಂದು ಮೂಲಿಕೆ; ಚಿರಾಯತ. ೩. ಗಿಡ್ಡ; ಕುಳ್ಳ. ೪. ಬಡಕಲು ಶರೀರದವನು.

ಕಿರಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೋಳಿಸು; ಕ್ಷಾರಮಾಡು.

೨. ಹಲ್ಲು ಕಿಡಿ; ಹಲ್ಲು ತೆರೆ. ೩. = ಕಿಟಾದು.

(ನಾ). ೪. ದಾರದ ಗಂಟು. ೫. ಹಂದಿ;

ನರಾಹ. ~ ಇಸು = ಬೋಳಿಸು; ಕ್ಷಾರಮಾಡು. ~ ದಾರಿ = ಕಾಲುಹಾದಿ. ~ ನುಡಿ

= ೧. ಕೀಳುಮಾತನ್ನಾಡು. ೨. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದ ಮಾತು. ೩. ಕೀಳುನುಡಿ; ಅಲ್ಪವಾದ

ಮಾತು. ~ ಪೊ(ಹೊ)ಟ್ಟಿ = ಹೊಕ್ಕಳ

ಕೆಳಗಿನ ಹೊಟ್ಟೆ; ಕಿಬ್ಬೊಟ್ಟೆ. ~ ಬೊಟ್ಟು.

ಕೆಳಗಿನ ಹೊಟ್ಟೆ; ಕಿಬ್ಬೊಟ್ಟೆ. ~ ಬೊಟ್ಟು.

= ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ; ಹಡೆ ಬೊಟ್ಟು. ೨. ಕಿರಿಯ ಬೆರಳು. ~ವಕ್ಕ
= ೧. ಹಂದಿಯ ಮುಖ. ೨. ಹಂದಿಯ ಮುಖವುಳ್ಳವನು.

ಕಿರಿಂಚಿಲ್ಲು (ನಾ). ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಹಟ್ಟಿ; ಕೊಟ್ಟಿಗೆ.

ಕಿರಿಟಿ (ನಾ). ಕಿರ್ ಎಂದು ಸದ್ದು ಮಾಡುವ ಚೀರುಂಡೆ; ಚಿಮ್ಮಂಡೆ.

ಕಿರಿಮೆ (ನಾ). ಕಿರಿತನ; ಸಣ್ಣತನ.

ಕಿರಿಯಾತು (ನಾ). ನೀಲಿ ಹೂವು ಬಿಡುವ ಒಂದು ಮೂಲಿಕೆ; ಕಿರಾತಕಡ್ಡಿ.

ಕಿರಿಸೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ; ಚಿಕ್ಕ ಕತ್ತಿ.

ಕಿರಿಸ್ತಾನ (ನಾ). ೧. ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವವನು. (ಗು). ೨. ಕ್ರೈಸ್ತಮತಕ್ಕೆ ಸೇರಿತ.

ಕಿರಿಟಿ (ನಾ). ರತ್ನ ಬಿಡಿ ತನಾ ದ ಶಿಖೋಭೂಷಣ; ಮುಕುಟ. ~ಧಾರಣೆ = ಕಿರಿಟಿವನ್ನು ಧರಿಸುವುದು; ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ.

ಕಿರಿಟಿ (ನಾ). ೧. ಕಿರಿಟಿವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಕ್ಷಿ; ಹಂಗನಪಕ್ಷಿ. ೩. ಇಂದ್ರ. ೪. ಅಜುಗನ.

ಕಿರು = ಕಿಡುಮ. ~ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ೧. ಚೀರ; ಕಿರುಡು. ೨. (ಬಾಗಿಲು) ಕಿರ್ ಎಂದು ಶಬ್ದ ಮಾಡು.

ಕಿರುಚು = ಕಿಡುಚು.

ಕಿರುಟಿಗ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.

ಕಿಣ್ಣು(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ತುಂಬು; ಗಿಡಿ. ೨. ಅಡಗಿ ಹೋಗು; ಕುಸಿ. (ನಾ). ೩. = ಕಿಡುಮ. ~ಕೂ(ಗೂ)ಸು = ೧. ಚಿಕ್ಕ ಮಗು; ಹಸುಕೆ. ೨. ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗ; ಬಾಲಿಕೆ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಯ್ = ತೆಗಳು; ನಿಂದಿಸು.

ಕಿಣ್ಣು(ರಿ)ಕಿಣ್ಣು(ರಿ) (ನಾ). ಕಿರುಕುಳ; ಕಾಟ.

ಕಿಣ್ಣು(ರಿ)ಗೆ (ನಾ). ೧. ಚಿಕ್ಕ ಸೀರೆ; ಬಾಲಕಿಯರು ಉಡುವ ಸೀರೆ. ೨. ಸೊಗಸು. ಚಿಲುಪ್ಪು.

ಕಿಣ್ಣು(ರಿ)ಚು (ಕ್ರಿ). ಕೂಗು; ಚೀರು. ~ಅಟಿ = ಕೂಗಾಟ; ಅರಚುವಿಕೆ.

ಕಿಣ್ಣು(ರಿ)ಡು (ನಾ). ೧. ಚಿಕ್ಕದು; ಸಂಕ್ಷೇಪ ವಾದುದು. (ಗು). ೨. ಚಿಕ್ಕ; ಸಣ್ಣ.

ಕಿಣ್ಣು(ರಿ)ಪ್ಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ತುರುಕು; ಒಳಸೇರಿಸು. ೨. ತಿವಿ; ಚುಚ್ಚು. ೩. ನಿಗುರು; ನಿಮಿರು. ೪. ವಕ್ರವಾಗು; ಗಂಟೆಕ್ಕು.

ಕಿಣ್ಣು(ರಿ)ಯ (ನಾ). ೧. ಚಿಕ್ಕವನು; ಸಣ್ಣವನು. ೨. ಕೆಳಮಟ್ಟದವನು; ಹೀನ.

ಕಿಣ್ಣು(ರಿ)ಹು = ಕಿಣ್ಣುಪ್ಪು.

ಕಿಣ್ಣು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುಚ್ಚು; ಕದವಿಕ್ಕು. ೨. ಅವರಿಸು; ತುಂಬು. ೩. ನಡುವೆ ಯೊಡ್ಡು; ತಡೆ. ೪. ಮೌನವಾಗು; ನೀರವವಾಗು. (ನಾ). ೫. = ಕಿಡುಮ. ~ವಿ(ವೆ)ಲರ್ = ಸಣ್ಣಗಾಳಿ; ಮಂಡೆ ಮಾಡುತ. ~ಕ(ಗೆ)ಟ್ಟು = ತಿಳಿಯದ ಕಟ್ಟು; ಸಾರ. ~ಕ(ಗೆ)ನೆ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಾಣ. ~ಕು(ಗು)ನೆ = ೧. ಸಣ್ಣ ಕುದೆ. -ಕಗ್ಗು. ೨. ಒಳ ಅಂಗಿ. ~ಕು(ಗು)ನೆಕೆ = ಕಿರುಬೆರಳು; ಸಣ್ಣ ಬೆರಳು. ~ಕುಲ = ೧. ಹೀನಕುಲದವನು; ಅಲ್ಪ. ೨. ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಾದುದು. ೩. ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ವಾದ; ಅಲ್ಪವಾದ. ~ಕುಸಾಲೆ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೊಪ್ಪು. ~ಕುಳ = ೧. ಕಿಣ್ಣು ಕುಲ. ೨. ಚಿಲ್ಲರೆ ತೆರಿಗೆ. ೩. ಚಿಲ್ಲರೆ ಸಾಮಗ್ರಿ. ೪. ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಾಪಾರ. ೫. ತೊಂದರೆ; ಕಾಟ. ~ಕೂ(ಗೂ)ಳಿ = ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಸಣ್ಣ ಬುಟ್ಟಿ. ~ಗೇಣ್ = ಚಿಕ್ಕ ಕತ್ತಿ; ಕತಾರಿ. ~ಡೊಳ್ಳು = ೧. ಸಣ್ಣ ಹೊಟ್ಟೆ; ಚಿಕ್ಕ ಹೊಟ್ಟೆ. ೨. ಹೊಟ್ಟೆಯ ಕೆಳಭಾಗ; ಅಡಿಹೊಟ್ಟೆ. ~ತೊ(ಡೊ)ಡೆ = ೧. ಕಾಲಿನ ಹರಡಿ

ನಿಂದ ಮೊಳಕಾಲಿನವರೆಗಿನ ಭಾಗ; ಮೀನುಬಂಡ. ೨. ಮೊಳಕಾಲಿನ ಮೇಲು ಭಾಗ. ~ನಾಲಿಗೆ = ೧. ಗಂಟಲೊಳಗೆ ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಜೋತಾಡುವ ಮಾಂಸ ಪಿಂಡ. ೨. ಗಂಟಲು ಉಬ್ಬಿ ಉಂಟಾಗುವ ತೊಂದರೆ. ~ಪ(ವ)ರೆಯ = ೧. ಎಳೆಯ ನಯಸ್ಸು; ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಯ. ೨. ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಯದವನು; ಎಳೆಯ. ~ಪ(ಹ)ಳ್ಳಿ = ಚಿಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿ; ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿ. ~ಪು(ವು)ಲಿ = ಚಿಕ್ಕ ಹುಲಿ; ಬರತೆ; ಕಿರುಬ. ~ಬ(ವ)ಳ್ಳಿ = ಸಣ್ಣ ಬಳ್ಳಿ, -ಲತೆ. ~ಬಾವಲು = ಜಿರಳೆ; ಜೊಂಡಿ ಗ. ~ಜೆ(ನೆ)ರಲ್ = ಕಿಲುಗುಣಕೆ. ~ಮನೆ = ೧. ಚಿಕ್ಕ ಮನೆ; ಸಣ್ಣ ಮನೆ. ೨. ಕೋಣ; ಕೊಡಣಿ. ~ಮಾನಿಸ = ಸಣ್ಣ ಮನುಷ್ಯ; ಕ್ಷುದ್ರ ಮನುಷ್ಯ.

ಕಿಲು(ರು)ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ದಟ್ಟನಾಗು; ಪುಷ್ಟ ನಾಗು. ೨. ಗೀರು; ಗೀಡು. ೩. (ಬರೆದು ದನ್ನು) ಹೊಡೆದುಹಾಕು.

ಕಿಲು(ರು)ಕೆ (ನಾ). ಮುಚ್ಚುವಿಕೆ; ಅನರಿಸುವಿಕೆ.

ಕಿಲು(ರು)ಪು = ಕಿಲುಪು.

ಕಿಲು(ರು)ಬ (ನಾ). ೧. ಹುಲಿಯ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಕಾಡುಮೃಗ; ನಾಯಿಹುಲಿ. ೨. ಚಿಕ್ಕವನು. ೩. ಅಲ್ಪ; ಕ್ಷುದ್ರ.

ಕಿಲು(ರು)ಳ (ನಾ). ೧. ಚಿಕ್ಕದು; ಮರಿ. ೨. ಕಿರಿಯವನು; ಮಗು. ೩. ಮೊಳಕೆ; ಅಂಕುರ. ೪. ಅಲ್ಪ.

ಕಿಲು(ರು)ಳಿ (ನಾ). ಚಿಕ್ಕವಳು; ಹುಡುಗಿ.

ಕಿರ್ಕಿಜೋಡು (ನಾ). ಕಿರ್ಕಿರ್ ಎಂದು ಶಬ್ದ ಮಾಡುವ ಜೋಡು; ಗಿರಕಿ ಜೋಡು.

ಕಿರ್ಗಟ್ಟು = ಕಿಟ್ಟುಟ್ಟು.

ಕಿರ್ಗಿ (ನಾ). ಚಿಲುಪು; ಸೊಗಸು.

ಕಿರ್ಗು = ಕಿಟ್ಟು.

ಕಿರ್ಬು = ಕಿಟ್ಟು. ~ಂ(ಂ)ಕೊ(ಗೊ)ಲ್ = ಪಾವಕಾಸ್ತ್ರ; ಅಗ್ನಿಯಾಸ್ತ್ರ.

ಕಿರ್ದಿ (ನಾ). ೧. ದಿನವಹಿ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರ. ೨. ಆಯವ್ಯಯಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವ ಪುಸ್ತಕ; ಜಮಾಖರ್ಚಿನ ಪುಸ್ತಕ.

ಕಿರ್ಮೀರೆ (ನಾ). ೧. ಮಿಶ್ರವರ್ಣ. (ಗು). ೨. ಮಿಶ್ರವರ್ಣವುಳ್ಳ.

ಕಿಲ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷದ ನಗುವಿನ ಅನುಕರಣ. ೨. ಅಟಿ; ವಿಲಾಸ. (ಗು). ೩. ಕೆಟ್ಟುಹೋದ; ಹಾಳಾದಿದ್ದ.

ಕಿಲಕಿಲ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ನಗೆ. ೨. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕೂಗಾಟ.

ಕಿಲಕೀರೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೂಲಿಕೆ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೊಪ್ಪು.

ಕಿಲಬು = ಕಿಲುಂಬು.

ಕಿಲಾಟಿ (ನಾ). ಕುದಿಸಿ ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿದ ಹಾಲು; ಬೋನ.

ಕಿಲಾಡಿ (ನಾ). ತುಂಬಿ; ಜೇಜ್ಜೆಗಾರ. ~ತನ = ೧. ಜೇಜ್ಜೆ; ತುಂಬಾಟ. ೨. ಪಾಪಾರ್ಥ.

ಕಿಲಾಪ (ನಾ). ವ್ಯಾಜ್ಯ; ಜಗಳ.

ಕಿಲಾಪು = ಕಿಲಾಪ.

ಕಿಲಾ(ಳಾ)ಪ (ನಾ). ೧. ಮಜ್ಜೆ; ಬಿಟ್ಟು. ೨. ತುರಿಗಜ್ಜಿ. ೩. ಕುಷ್ಠರೋಗ; ತೊನ್ನು. ೪. ಮಡಮೆ; ಮಡನೆ.

ಕಿಲಿಂಡ (ನಾ). ೧. ಚಾಪೆ. ೨. ಮರದ ತಳು ಹಲಗೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಅಡ್ಡತೆರೆ; ತಡಿಕೆ.

ಕಿಲಿಕಿಲಿ = ಕಿಲಕಿಲ.

ಕಿಲುಂಬು (ಕ್ರಿ). ೧. ವಿಷವಾಗು; ಕಿಟ್ಟುಗಟ್ಟು. (ನಾ). ೨. ಕೊಳೆ; ಕಿಟ್ಟು; ವಿಷ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಕಿಲುಂಬು ಹಿಡಿ; ಕಲಂಕಿತವಾಗು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಲ್ = ಕಿಲುಂಬುಗಟ್ಟು. ~ನಾಲು(ರು) = ಹೊಲಸು ನಾರು; ದುರ್ಗಂಧ ಹೊಡೆ

ಕಿಲುಂಬು = ಕಿಲುಂಬು.

ಕಲ್ಪಿಷ(ನಾ). ೧. ಕೊಳೆ; ಕಲಂಕ. ೨. ಮೋಸ; ಕಪಟ. ೩. ಪಾಪ. ೪. ವಿಷ. ೫. ತಪ್ಪು; ಅಪರಾಧ.

ಕಲ್ಪತ್ತು (ನಾ). ಸನ್ಮಾನಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಡುವ ಪೋಷಾಕು; ಉಡುಗೊರೆ.

ಕಲ್ಪೆ (ನಾ). ಕೋಟಿ; ದುರ್ಗ. ~ದಾರ = ೧. ದುರ್ಗಾಧಿಪತಿ; ಕೋಟಿಯ ಒಡೆಯ. ೨. ಪೋಲೀಸರ ಮೇಲಧಿಕಾರಿ; ಘಾಜುದಾರ.

ಕವಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೇಳು; ಅನುಧರಿಸು. ೨. ಕೇಳಿಸು.

೩. ಕೇವು ತುಂಬು. (ನಾ). ೪. ಶಬ್ದವನ್ನು ಗ್ರಹಣ ಮಾಡುವ ಇಂದ್ರಿಯ; ಕರ್ಣ.

೫. ತುಪಾಕಿಯ ಮಧ್ವು ತುಂಬುವ ಗುಡೆ.

೬. ಬಾಣಲೆ ನೊಡಲಾದುವುಗಳ ಹಿಡಿ.

~ಖೂ(ಯೂ)ದು=೧. ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳು; ಬೋಧಿಸು. ೨. ಚುಚ್ಚಿಕೊಡು; ಚಾಡಿ ಹೇಳು. ~ಕ(ಗ)ಚ್ಚು=೧. ಕಿವಿಯಾದು. ೨. ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳು.

ವಿಕೆ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಡು = ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಕೇಳು; ಆಲಿಸು. ~ಚಟ್ಟಿ = ಕಿವಿಯ ಮೇಲ್ಭಾಗ. ~ಚಾಟು = ಹಲವುಸಾರಿ ಕೇಳಿ ರೂಢಿಯಾಗಿರುವುದು. ~ತೆ(ದೆ)ಹಿ(ರೆ) = ೧. ಕಿವಿಗೊಡು. ೨. ಕಿವಿಯ ತೆರೆ; ಕರ್ಣಪಟಲ. ~ಪಾ(ವಾ)ಲೆ = ಕಿವಿಯ ಕೆಳಭಾಗ; ಹಾಲೆ. ~ಬೆ(ವೆ)ಟಿ = ಕೇಳುವುದರಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಗುವ ಮೋಹ.

ಕವಿಚು = ಕಿವುಟ್ಟು.

ಕವಿರು (ನಾ). ಮಿಾನು ನೊಡಲಾದ ಜಲಚರ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಶ್ವಾಸಾಂಗ.

ಕಿವುಂಡ (ನಾ). ಕಿವಿ ಕೇಳಿಸದವನು; ಕೆಪ್ಪ.

ಕಿವುಂಡು (ನಾ). ಕಿವಿಕೇಳಿಸದಿರುವಿಕೆ; ಬಧಿರತೆ.

ಕಿವುಚು = ಕಿವುಟ್ಟು.

ಕಿವುಡ = ಕಿವುಂಡ.

ಕಿವುಡು = ಕಿವುಂಡು. ~ಹಿಡು = ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ ಹಿಡು; ಕುರುಡೋಮ.

~ಕಾ(ಗಾ)ಯ್(ಯಿ) = ನೀರು ಇಮರಿದ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ. ~ಕೆ(ಗೇ)ಳ(ಳು) = ಕೇಳಿದರೂ ಕೇಳಿಸದಂತಿರು; ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡು.

ಕಿವುಬ್ = ಕಿವುಂಡು.

ಕಿಶೆ = ಕಿಸೆ.

ಕಿಶೋರ (ನಾ). ೧. ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಾಣಿಯ ಮರಿ; ಪೋತ. ೨. ಹದಿನೈದು ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಪ್ರಾಯದ ಹುಡುಗ.

(ಗು). ೩. ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಯದ; ಎಳೆಯ.

ಕಿಷ್ಕಿಂದ (ನಾ). ೧. ಒತ್ತಾದವ್ವು; ಇಕ್ಕಟ್ಟು. ೨. ಗುಂಪು; ಸಂದಣೆ.

ಕಿಷ್ಕು (ನಾ). ೧. ಮುಂದೋಳು. ೨. ಒಂದು ಗೇಣು. (ಗು). ೩. ನೀಚ; ದುಷ್ಟ.

ಕಿಸಣೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಬ್ಬಿಣದ ಆಯುಧ; ತೋಪಣೆ.

ಕಿಸಲಯ (ನಾ). ಚಿಗುರು; ಪಲ್ಲವ.

ಕಿಸಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಆಗಲವಾಗಿಸು; ತೆರೆ. ೨. ಸಾಧ್ಯವಾಗು. ೩. ಸಾಧಿಸು.

ಕಿಸು (ನಾ). ೧. ಕೆಂಪು; ಅರುಣ. ೨. ತಾಮ್ರ. ೩. ಕೆಂಪು ಭೂಮಿ. ೪. ಕೆಂಪು ರತ್ನ; ಪದ್ಮರಾಗ. ~ಕ(ಗ)ಣ್(ಣ್ಣು) = ೧. ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣು; ಕೆಂಗಳಣ್ಣು. ೨. ಕೋಪ; ಕ್ರೋಧ.

~ಕ(ಗ)ಲ್(ಲ್ಲು) = ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಹರಳು; ಪದ್ಮರಾಗ; ಮಾಣಿಕ್ಯ.

ಕಿಸುಕುಳ = ಕಿಸುಗುಳ.

ಕಿಸುಗುಳ (ನಾ). ೧. ಕೊಳೆ; ಹೊಲಸು. ೨. ಹೇಯನಾದುದು. ೩. ಹೊಲಸಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ೪. ಪಾಪ. ೫. ನಿಂದಕ; ಅಪಾದಿಸುವವನು. ೬. ತೊಂದರೆ; ಪೀಡೆ.

ಕಿಸುರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಸಹ್ಯವಾಗಿರು. ೨. ಅಸಹ್ಯಪಡು. (ನಾ). ೩. ಹೇಗಿಕೆ. ೪. ಮತ್ಸರ. ೫. ವಿರೋಧ. ೬. ದೃಷ್ಟಿದೋಷ. ೭. ಕಲಹ. ೮. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ. ೯. ತಾಮ್ರ. ೧೦. ಕಣ್ಣಿನ ಗೇಣು. ~ಅನ್(ನು)

= ಕರುಲು ; ಮತ್ತರಿಸು. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು
= ಸಿಸುರುಗಣ್ಣು ; ಕೊಳೆ ತುಂಬಿದ ಕಣ್ಣು.
~ಬೆ(ವೆ)ರ = ಕೆಡುಕನ್ನು ಉಂಟು
ಮಾಡುವ ಒಂದು ಮೂಲಿಕೆ.

ಕೆಸೆ (ನಾ). ಜೇಬು ; ಬೊಕ್ಕಣ. ~ಕ(ಗ)ಳ್ಳ
= ಜೇಬು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕಳವು ಮಾಡುವವನು ;
ಜೇಬುಗಳ್ಳ.

ಕೆಸೂರ (ನಾ). ಕಡುಗೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಹೂವು
ಬಿಡುವ ಒಂದು ಗಿಡ ; ಕೇಪಲಗಿಡ.

ಕೆಸ್ತು (ನಾ). ೧. ಕಂತಿನ ಮೂಲಕ ಪಾವತಿ
ಮಾಡುವಿಕೆ ; ಕಂತು. ೨. ಕಂದಾಯದ ಹಣ.

ಕೆಫ (ನಾ). ಹಾಳುನೆಲ ; ಪಾಳುನೆಲ.

ಕೆಳಿರ (ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ನಿಮಿರು ; ನಿಗುರು.

೨. ಕೆರಳು ; ಸಿಟ್ಟಾಗು. ೩. = ಕಿಳಿಲು.

ಕೆಳಿಲು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೆನೆ ; ಹೇಕರಿಸು.

(ನಾ). ೨. ಕುದುರೆಯ ಕೆನೆತ ; ಹೇಪಾರವ.

ಕೆಳ್ಳಿ (ನಾ). ಜೇಷ್ಠ ; ಕಿಲಾಡಿತನ. ~ಕೇತ

= ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೂತ್ರದ ಬೊಂಬೆ.

೨. ಸೂತ್ರದ ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಅಡಿಸುವವನು ;

ಸೂತ್ರಧಾರ. ೩. ಕಿಡಿಗೇಡಿ ; ತುಂಟ.

ಕೆಳ್ಳು (ಕ್ರಿ). ೧. ಚಿವುಟು ; ಗಿಲ್ಲು. (ನಾ).

೨. ಕಣ್ಣೊಳಗಿನ ಪಿಚ್ಚು ; ಪಿಸುರು.

ಕೆಬ್ (ಫ) ೧. = ಕೀಬ್. (ನಾ).

೨. = ಕೆಬಗು. ~ಕೆಟ್ಟು = ಕೆಳಭಾಗದ

ಕಟ್ಟು ; ಕೆಳಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಪಟ್ಟಿ. ~ಕ(ಗ)ಣ್

= ೧. ಕೆಳಮೊಗವಾಗಿ ನೋಡುವ ಕಣ್ಣು ;

ಕೆಳಗಣ್ಣು. ೨. ಕೀಳಾಗಿ ನೋಡುವುದು ;

ತಿರಸ್ಕಾರ ದೃಷ್ಟಿ. ~ಕಬ್ಬಿಗ = ಕೀಳುಕವಿ ;

ಅಲ್ಪಕವಿ. ~ಕು(ಗು)ಂಟಿ = ೧. ಕೆಳಗಿನ

ಕುಳಿ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬರಿದಾನ.

~ತಲೆ=೧. ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಾಗಿದತಲೆ. ೨. ಸೋಲು ;

ಪರಾಭವ. ~ನೆಲ = ೧. ತಗ್ಗಾದ ನೆಲ.

೨. ಕೆಳಗಿನ ಲೋಕ ; ಪಾತಾಳ. ~ನೆಲೆ

= ೧. ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರದೇಶ, -ಸ್ಥಳ. ೨. ಕೆಳ

ಮಟ್ಟ ; ಅಡಿಮಟ್ಟ. ~ಪಡು = ಕೆಳಗಾಗು ;

ಹೀನವಾಗು. ~ಪೊಟ್ಟಿ = ಹೊಕ್ಕುಳ

ಕೆಳಭಾಗ ; ಕೆಳಮೊಟ್ಟಿ. ~ಪೊಡೆ

= ಕಿಚ್ಚೊಟ್ಟಿ. ~ಬಗೆ = ಕೀಳು ಮನಸ್ಸು.

~ಬರಿ = ೧. ದೇಹದ ಪಕ್ಕ ; ಪಕ್ಕ ;

ಅಕ್ಕಿ. ೨. ಬೆಟ್ಟದ ಪಕ್ಕ ; ಕಿಬ್ಬಿ. ~ಮಾಡು

= ೧. ಕೀಳಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ೨. ಕೆಳಗೆ

ತೋರಿಸು. ~ಮೊಗ = ೧. ಮುಖದ

ಕೆಳಭಾಗ. ೨. ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಾಗಿದ ಮುಖ.

೩. ಮುಖವನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಸಿದವನು.

ಕೆಬ(ಫ)ಂಗು (ನಾ). ಗೆಣಸು, ಬಟಾಟೆ

ಮುಂತಾದ ಗೆಡ್ಡೆ.

ಕೆಬ(ಫ)ವ (ನಾ). ಮುಡುಕ ; ವಯಸ್ಸಾದ

ವನು.

ಕೆಬ(ಫ)ಪ್ಪು (ಕ್ರಿ). ಕೀಳಿಸು ; ಕೀಳುವಂತೆ

ಮಾಡು.

ಕೆಬ್ಬು(ಳ್ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರು ;

ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿರು. ೨. ಕುಳಾಗು ; ಕುಗ್ಗು.

✽

ಕೀ

ಕೀ (ಕ್ರಿ). ಕೀವು ಅಗು ; ಕೀವು ತುಂಬು.

ಕೀಕಸ (ನಾ). ೧. ಮೂಕೆ ; ಎಲುಬು. (ಗು).

೨. ಗಟ್ಟಿಯಾದ ; ಕಠಿಣವಾದ.

ಕೀಚಕ (ನಾ). ೧. ಗಾಳಿಗೆ ಧ್ವನಿಮಾಡುವ

ಟೊಕ್ಕು, ದಿವಿರು. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ಮರ ; ಮಾರ್ಗಣ ವೃಕ್ಷ. ೩. ವಿರಾಟರಾಜನ

ಸೇನಾಪತಿ. ~ಅರಿ = ಕೀರ್ತಕನನ್ನು
ಕೊಂದವನು; ಭೀಮ.
ಕೀರ್ತಕೈ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಕ್ಷಿ;
ಶ್ರೌತಪಕ್ಷಿ; ನೀರುಕೋಳಿ.
ಕೀರ್ತಲು (ನಾ). ಬೇರುಧ್ವನಿ; ಕೀರಲುಧ್ವನಿ.
ಕೀರ್ತು (ನಾ). ೧. ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕೂಗುವ ಧ್ವನಿ;
ಬೀರುದನಿ. ೨. = ಕೀನಿ. ೩. ಕೃಶ;
ಒಣಕಲು. ೪. = ಕೀರ್ತಕೈ. ~ಪಾಚು
= ಕೂಗಾಟ; ಕಿರಿಚಾಟ. ~ಬಾಲ
= ಕೃಶವಾದ ಬಾಲವುಳ್ಳ ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಹಕ್ಕಿ; ಕೋಯುಷ್ಪಿಕ.
ಕೀಟಿ (ನಾ). ೧. ಕೊಳೆ; ಕಿಟ್ಟ. ೨. ಹುಳು;
ಕ್ರಿಮಿ. ೩. ಅಲ್ಪವ್ಯಕ್ತಿ; ಹುದ್ದೆಜೀವಿ.
~ಅಣು = ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಜೀವಿ;
ಅಣುಜೀವಿ. ~ಅಲಯ = ಕಿಟ್ಟಾಲಯ.
ಕೀಟಿಕ (ನಾ). ೧. ಕೀಟಿಲೆ ಮಾಡುವವನು;
ಕೆಡುಕ. ೨. = ಕೀಟಿ.
ಕೀಟಿಲೆ (ನಾ). ೧. ಕುಜೇಷ್ಟೆ; ಕಿಡಿಗೇಡಿತನ.
೨. ತೊಂದರೆ; ಬೀಡೆ.
ಕೀಟು (ನಾ). ೧. 'ಅನಾದರ; ತಿರಸ್ಕಾರ.
(ಗು). ೨. ಕೊಂಚ; ಸ್ವಲ್ಪ.
ಕೀಡೆ (ನಾ). ಹುಳು; ಕೀಟಿ.
ಕೀಣೆ = ಕೀನಿ.
ಕೀತು (ನಾ). ತುಂಡು; ನೀಳು; ಜೂರು.
ಕೀತ್ಯುತಿ (ನಾ). ಕಿರಿಚಾಟ; ಕೂಗಾಟ.
ಕೀನ್ (ಗು). ೧. ಕ್ಷೀಣವಾದ; ಕುಗ್ಗಿದ.
೨. ಕಿರಿಯ; ಚಿಕ್ಕ.
ಕೀನಾಶ (ನಾ). ೧. ದೀನ; ದರಿದ್ರ. ೨. ಯಮ.
೩. ಬೇಸಾಯ; ಸಾಗುವಳಿ. ೪. ಬೇಸಾಯ
ಗಾರ. ೫. ಜೀವುಣ; ಲೋಭಿ. ೬. ಮಾಂಸಾ
ಹಾರಿ. ೭. ಸೇವಕ. ೮. ರೋಗಿ. (ಗು).
೯. ಕಿರಿಯ; ಚಿಕ್ಕ. ~ನಾಶ = ಯಮ
ನನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿದವನು; ಶಿವ.
~ಲುಲಾಯ = ಯಮನ ಕೋಣ.

ಕೀನಿ (ನಾ). ಹಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕೊಳೆ; ಕಿಟ್ಟ.
~ಪ(ವ)ಲ್(ಲ್ಲು) = ಕಿಟ್ಟುಗಟ್ಟಿದ ಹಲ್ಲು.
ಕೀರ (ನಾ). ೧. ಮುರಗುಸಿ; ಮುಂಗುಲಿ.
೨. ಹಾಲು; ಕ್ಷೀರ. ೩. ಗಿಳಿ; ಶುಕ-
೪. ಮಾಂಸ. ~ವಾಣಿ = ೧. ಗಿಳಿಯ ಧ್ವನಿ.
೨. ಮಧುರವಾದ ಧ್ವನಿಯುಳ್ಳವಳು.
ಕೀರಣ = ಕೀಲಣ.
ಕೀರಲು (ಗು). ಕರ್ಕಶವಾದ; ಕಹೋರವಾದ.
ಕೀರಾರ = ಕೀಲಾರ.
ಕೀರಿಂದ (ನಾ). ಹಾಲು ಬಿಚ್ಚೆಯ ನುನೆ.
ಕೀರು ೧. = ಕೀಲು. (ನಾ). ೨. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಪಾಯಸ.
ಕೀರುತಿ = ಕೀರ್ತಿ.
ಕೀರೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೊಪ್ಪು.
ಕೀಣಾ(ರಿ)ದು (ಅ). ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ; ನಿಜ
ವಾಗಿ.
ಕೀಣು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೂಗು; ಅರಜು.
೨. ರೇಗು; ಸಿಟ್ಟುಗು. ೩. ಉಣ್ಣು; ಒರಸು.
೪. ಜುಜ್ಜು; ತಿವಿ. ೫. ಗುರುತುಮಾಡು;
ಗಿರಿಯನ್ನು ಎಳೆ. ೬. ಒರೆದು ನೋಡು;
ಪರೀಕ್ಷಿಸು. ೭. ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡು.
೮. ಸೂಚಿಸು. ೯. ಪ್ರತಿಭಟಿಸು. ೧೦. ಮುಚ್ಚು;
ಕದವಿಕ್ಕು. ~ಣಡು = ೧. ಕಿರಿಚು; ಕೂಗು.
೨. ಮೊಳಗು; ಮೊರೆ. ೩. ಗೀರು;
ಗಿರೆಯಡು.
ಕೀರ್ಣ (ನಾ). ೧. ಸಂದಹ; ಗುಂಪು. (ಗು).
೨. ಮುಸುಕಿದ; ಅಪರಿಪಕ್ವ. ೩. ಕೆದರಿದ;
ಜಿಲ್ಲಿದ. ೪. ಮರೆಯಾದ; ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ.
೫. ಗೀರಿದ; ಕೊರಿದ.
ಕೀರ್ತನ (ನಾ). ೧. ಹೇಳುವಿಕೆ. ೨. ಹೊಗಳಿಕೆ;
ಸ್ತುತಿ. ೩. ಹರಿಕಥೆ; ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಂಗ.
~ಂಕ(ಗೆ)ಯ್ = ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡು.
~ಕಾ(ಗಾ)ಣ(ರ) = ಹರಿಕಥೆ ಮಾಡು
ವವನು.

ಕೀರ್ತನೆ ೧. = ಕೀರ್ತನ. ೨. ದೇವರಸ್ತುತಿ
ರೂಪನಾದ ಹಾಡು; ದೇವರನಾಮ.

೩. ಕೀರ್ತಿ; ಯಶಸ್ಸು.

ಕೀರ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಜೀವಿಕೆ; ವರದಿ.

೨. ಯಶಸ್ಸು; ಪ್ರಾಪ್ತಿ. ~ಮುಖ
= ೧. ಬಳೆಯಾಕಾರದ ಒಂದು ಅಭರಣ.

೩. ಕೀರ್ತಿಯ ಮುಖ. ೩. ದೇವಾಲಯ
ಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಕೃತಿಯ ಒಂದು ಶಿಲ್ಪ;
ಸಿಂಹಲಲಾಟ. ~ತೇಜ = ಯಶಸ್ಸನ್ನು
ಮಾತ್ರ ಉಳಿಸಿಹೋದ; ಸತ್ತ.

ಕೀರ್ತಿಸು (ಕ್ರಿ). ಹೊಗಳು; ಸ್ತುತಿಸು.

ಕೀರ್ತಿ(ಲು). (ನಾ). ೧. ಅಗುಳಿ; ಬೆಣೆ.

೨. ಬಾಗಿಲು, ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂತಾದುವಕ್ಕೆ
ಹಾಕುವ ಬೀಗ. ೩. ಗಡಿಯಾರ, ಯಂತ್ರ
ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸುತ್ತಿ ಇಡುವ
ಸುರುಳಿ. ೪. ರಹಸ್ಯ; ಗುಟ್ಟು. ೫. ಬೆಂಕಿ;
ಅಗ್ನಿ. ~ಇಗ = ೧. ಬೆತ್ತ; ಮೀನುಗಾರ.
೨. ಬಡಗಿ; ಮರಗೆಲಸಿ. ~ಇಸು
= ೧. ಜೋಡಿಸು; ಸೇರಿಸು. ೨. ನಡು;
ನಾಟು. ೩. ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟು. ೪. ದಟ್ಟಣೆ; ಸು;
ಒತ್ತಾಗಿ ಸೇರು. ~ಎಣ್ಣೆ = ೧. ಯಂತ್ರದ
ಕೀಲುಗಳು ಸರಾಗವಾಗಿ ತಿರುಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ
ಹಾಕುವ ಎಣ್ಣೆ. ೨. ಪಾರಣ್ಣ; ದಾಂಬರು.

ಕೀಲ (ನಾ). ೧. ಹಾಲು; ಕ್ಷೀರ. ೨. ಗೂಟೆ;
ಬೆಣೆ. ೩. ಕಂಬ; ಸ್ತಂಭ. ೪. ಈಟಿ;
ಧರ್ಜೆ. ೫. ಪರ್ವತ. ೬. ಅರಗು; ಲಾಕ್ಷ.
೭. ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆ. ೮. ಮರ್ಮ; ಗುಟ್ಟು.
೯. ಹಿಡಿತ; ಅಂಕೆ. ~ಸಾಗರ = ಒಂದು
ಬಗೆಯ ರೊಟ್ಟಿ.

ಕೀಲ(ಳ)ಕ ೧. = ಕೀಲ. ೨. ಸುತ್ತಿಗೆ;
ಕೊಡಕಿ. ೩. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು.

ಕೀಲಣ (ನಾ). ೧. ಜೋಡಣೆ; ಬಂಧ.
೨. ಗುಟ್ಟು; ಮರ್ಮ.

ಕೀಲಣ = ಕೀಲಣ. ~ಬೆ(ವೆ)ಣು(ರು)
= ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು; ಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಳಗಾಗು.

ಕೀಲಾರ (ನಾ). ಹಸುಗಳ ಹಟ್ಟಿ; ಗೋಶಾಲೆ.

ಕೀಲಾರಿ (ನಾ). ೧. ದನಕರುಗಳನ್ನು ಸಾಕು
ವವನು; ತುರುಗಾಹಿ. ೨. ಹಾಲು ಮಾರು
ವವನು.

ಕೀಲಾಲ (ನಾ). ೧. ನೆತ್ತರು; ರಕ್ತ. ೨. ನೀರು;
ಜಲ. ೩. ಅಮೃತ. ೪. ಸಿಹಿಯಾದ
ಪಾನೀಯ. ೫. ಜೀನುತುಪ್ಪ. ೬. ಕೆಂಪು
ಬಣ್ಣ. ೭. ಸೀಯಾಳ; ಸಿಹಿತೆಂಗು.

ಕೀಲಾಲಪ (ನಾ). ೧. ಅಮೃತಪಾನ ಮಾಡು
ವವನು; ದೇವತೆ. ೨. ರಕ್ತಕುಡಿಯುವವನು;
ರಾಕ್ಷಸ.

ಕೀಲಿ = ಕೀರ್ತಿ. ~ಕೆಯ್ = ಬೀಗವನ್ನು
ತೆಗೆಯುವ ಸಾಧನ; ಬೀಗದ ಕೈ.

ಕೀಲಿತ (ಗು). ೧. ಜೋಡಿಸಿದ; ಸೇರಿಸಿದ.
೨. ನಾಟದ; ಚುಚ್ಚಿದ. ೩. ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ;
ಬಂಧನದಲ್ಲಿಟ್ಟ.

ಕೀಲೆ (ನಾ). ಉರಿ; ಜ್ವಾಲೆ.

ಕೀಲಿಲ (ನಾ). ಕೊಳಕ; ಹೇಸಿ ಮನುಷ್ಯ.

ಕೀವು (ನಾ). ಹುಣ್ಣಿನೊಳಗೆ ಉಂಟಾಗುವ
ರಸಿಕೆ, -ಲಸಿಕೆ.

ಕೀಶ (ನಾ). ಕೋತಿ; ಮಂಗ. ~ಈಶ
= ೧. ಕವಿಗಳ ಒಡೆಯ. ೨. ಸುಗ್ರೀವ.
೩. ಶ್ರೀರಾಮ.

ಕೀಸರ (ನಾ). ಬೇಸರ ತರುವ ಗಟ್ಟಿಯಾದ
ಶಬ್ದ, -ಗಲಾಡೆ.

ಕೀಸರು ೧. = ಕೀಸರ. ೨. ತರಕಾರಿ ಹೆಚ್ಚಿದ
ಮೇಲೆ ಉಳಿಯುವ ಕಸಕಡ್ಡಿ.

ಕೀಸಲು (ನಾ). ಪದರ; ಮಡಿಕೆ.

ಕೀಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತೆಳುವು ಮಾಡು; ಕೃತ
ಗೊಳಿಸು. ೨. ಕೊರೆ; ಕೆತ್ತ. ೩. ಉಜ್ಜು;
ತಿಕ್ಕು. ೪. ಬಾಣದಿಡು. ೫. ಬೋಳಿಸು.
(ನಾ). ೬. ಕಿವಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ತಾಳೆ

ಗರಿಯ ಸೀಳು; ಸುತ್ತೋಲೆ. ೨. ಸಿಗುರು;
ಚಳ್ಳೆ. ~ಳುಳಿ = ಉಜ್ಜು ಗೊರಡು;
ಹತ್ತರಿ.

ಕೀರ್ತಿ(ಳು) ೧. = ಕೀರ್ತಿ. (ನಾ). ೨. ಹಸು
ವಿನ ಕರು. ೩. ಅಂಗಳ; ಕೊಟ್ಟಿ ಗೆ.
~ಇಸು = ೧. ಕಿತ್ತು ತೆಗೆಸು. ೨. ಅಗೆಸು;
ತೋಡಿಸು. ೩. ಕಿತ್ತುಡು ಗೊಳಿಸು.
~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು = ೧. ತಿರಸ್ಕಾರದೃಷ್ಟಿ.
೨. ಕಣ್ಣಿನ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ.
~ಕು(ಗು)ದಿ = ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನರಳು.
~ದಾನ = ೧. ಕೆಳಗೆ ಸುರಿಯುವ
ಮದೋದಕ. ೨. ಅಪಾತ್ರದಾನ. ~ವಾಸಿ
= ಇಳಿವರಿ; ತಗ್ಗುವಿಕೆ.

ಕೀಳಿಡು (ಕ್ರಿ). ಅರಚು; ಕೂಗು.

ಕೀಲ್ (ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಎಳೆದು ಹಾಕು;
ತೆಗೆದುಹಾಕು. (ನಾ). ೨. ಕೆಳಮುಟ್ಟು.

೩. ಸೇವೆ. ೪. ಅಧಮ ಕುಲ. ೫. ಕಳಪೆ
ಬಂಗಾರ. ೬. ಕುದುರೆಯ ಬಾಯೊಳಗೆ
ಇಡುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಂಬಿ; ಕಡಿವಾಣ.
೭. ತಗ್ಗಾದ ಪ್ರದೇಶ. ~ಅಳು(ಳು) = ಬೂಳುಗ
ದಾಳು; ಅಡಿಯಾಳು. ~ಇಲ್ = ೧. ಸೇವ
ಕರು ವಾಸಮಾಡುವ ಮನೆ. ೨. ಮನೆಯ
ಅಂಗಳ; ಪಡಸಾಲೆ. ೩. ಕೆಳಮುಖ; ಜೋತು
ಬೀಳುವುದು. ~ಬಾ(ವಾ)ಳ್ = ಬಿಚ್ಚು
ಗತ್ತಿ; ಹಿರಿದ ಕತ್ತಿ. ~ಮನ = ೧. ಹೀನ
ವಾದ ಮನಸ್ಸು. ೨. ಹೀನವಾದ ಮನಸ್ಸಿ
ನವನು; ನೀಚ.

ಕೀಬಿ(ಳು) (ನಾ). ೧. ಹೀನವಾದುದು; ಅಲ್ಪ
ವಾದುದು. ೨. ನೀಚಮನುಷ್ಯ.

ಕೀಬಿಕ್ಕಿ(ಳು) (ನಾ). ಕೀಳುತನ; ಹೀನತನ.

ಕೀಬಿಕ್ಕಾ(ಳು) (ನಾ). ಅಂಗರಕ್ಷಕ;
ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತಿಯವನು.

ಕು

ಕು (ನಾ). ಭೂಮಿ. ~ಜಾತ = ೧. ಭೂಮಿ
ಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದುದು. ೨. ಮರ, ಗಿಡ
ಮುಂತಾದುವು. ೩. ಮಂಗಳ ಗ್ರಹ;
ಅಂಗಾರಕ. ~ಧನ = ರಾಜ; ದೊರೆ.

ಕುಂಕುಮ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ
ಮತ್ತು ಹೂವು. ೨. ಕುಂಕುಮ ಕೇಸರಿ.
೩. ಹೆಂಗಸರು ಹೆಣಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ
ಕೆಂಬಣ್ಣದ ಪುಡಿ. ~ಅಂಕ = ೧. ಕುಂಕುಮದ
ಗುರುತು; ಲೇಪ. ೨. ಕುಂಕುಮದ ಲೇಪ
ಹೊಂದಿದವನು. ~ಬಲ = ಮುತ್ತೈದೆತನ.
ಕುಂಕುವ = ಕುಂಕುಮ.

ಕುಂಕೆ (ನಾ). ೧. ಹೆಕ್ಕತ್ತು; ಹೆಡತಲೆ.
೨. ಹೆಗಲು.

ಕುಂಗ (ನಾ). ಮಿನುಗಾರ; ಬೆಸ್ತ.

ಕುಂಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುಳುಗು; ಅದ್ದು.

೨. ಬಾಗು; ಬಗ್ಗು. (ನಾ). ೩. ನೀರವತೆ;
ಮೌನ.

ಕುಂಗೆ (ನಾ). ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ.

ಕುಂಚಿ (ನಾ). ೧. ಗೊಂಚಲು; ಮಂಜರಿ.

೨. ನವಿಲುಗರಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕುಂಚಿಗೆ.

೩. ಚವರಿ; ಚಾಮರ. ೪. ಚಿತ್ರ ಬರೆಯುವ
ದಕ್ಕೂ ಬಣ್ಣ ತುಂಬುವುದಕ್ಕೂ ಉಪ

ಯೋಗಿಸುವ ಕೂದಲಿನ ಕುಚ್ಚು. ೫. ಉಚ್ಚು
 ಕೊಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸುವ ಸಾಧನ.
 ೬. ಅಣಸು ; ಗೊಣಸು.
 ಕುಂಜನ (ನಾ). ತಿರುಪು ; ಬಾಗು.
 ಕುಂಚಿ ೧. = ಕುಂಚಿಗಿ. ೨. ಕುಚ್ಚು ;
 ಗೊಂಚಲು. ೩. ನವಿಲುಗರಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ
 ಕುಂಚಿಗಿ.
 ಕುಂಚಿಕೆ ೧. = ಕುಂಚ. ೨. ಬೀಗದ ಕೈ ;
 ಕೀಲಿಕೈ.
 ಕುಂಚಿಗಿ (ನಾ). ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳ ಬೆನ್ನು ಮತ್ತು
 ತಲೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಹಾಕುವ
 ಕುಲಾಯಿ ; ಕುಲಾವಿ.
 ಕುಂಚಿತ (ನಾ). ೧. ಕೀಳುತ್ತಿದ್ದವನು ; ತುಚ್ಛ
 ನಾದವನು. (ಗು). ೨. ಬಾಗಿಡ ; ವಕ್ರವಾದ.
 ಕುಂಚು (ಕ್ರಿ). ಕುಗ್ಗು ; ಬಾಗು.
 ಕುಂಜ (ನಾ). ೧. ಬಳ್ಳಿಮಾಡ ; ಲತಾಗೃಹ.
 ೨. ಅನೆಯ ಕೆಳದವಡೆ, -ಕೋರೆ.
 ೩. ಗುಹೆ ; ಗವಿ. ~ ಉಪಾಂತ = ಹೊದರಿಸ
 ಅಂಚು, -ದಂಡೆ.
 ಕುಂಜನ (ನಾ). ಹೊದರು ; ಪೊದೆ.
 ಕುಂಜರ (ನಾ). ೧. ಅನೆ ; ಗಜ. ೨. ಒಬ್ಬ
 ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು ; ಗಜಾಸುರ. ~ ಅರಾತಿ
 = ೧. ಅನೆಯ ಶತ್ರು ; ಸಿಂಹ. ೨. ಗಜಾಸುರನ
 ವೈರಿ ; ಶಿವ. ೩. ಶರಭ.
 ಕುಂಜಲ (ನಾ). ಹುಳಿಗಂಚಿ ; ಅಂಬಲಿ.
 ಕುಂಜಿ (ನಾ). ಮಗು ; ಕೂಸು.
 ಕುಂಜು (ಕ್ರಿ). ನೆಗೆ ; ಜಿಗಿ ; ಹಾರು.
 ಕುಂಟಿ (ನಾ). ೧. ಕಾಲು ಊನನಾದವನು.
 (ಗು). ೨ ದಡ್ಡ ; ಮಂದ. ೩. ಅರಕ್ತ.
 ೪. ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯದ ; ಅಸಮರ್ಪಕ.
 ~ ಚಾಕರಿ = ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯದ ನೌಕರಿ.
 ~ ಜನಾಬು = ೧. ಸುಳ್ಳು ಉತ್ತರ.
 ೨. ಸಂಕ್ಷೇಪವಾದ ಉತ್ತರ. ~ ದೇವತೆ
 = ಒಂದು ಪುದ್ರದೇವತೆ.

ಕುಂಟಿಣಿ (ನಾ). ೧. (ವ್ಯಭಿಚಾರಕ್ಕಾಗಿ)
 ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸುವ ದಾಸಿ ;
 ತಲೆಹಿಡುಕಿ. ೨. ತಲೆಹಿಡುಕ. ೩. ಕುಂಟಿಣಿಯ
 ಕೆಲಸ ; ತಲೆಹಿಡುಕತನ.
 ಕುಂಟಿಲಿ = ಕುಂಟಿಣಿ.
 ಕುಂಟಿ (ನಾ). ಕಾಲು ಊನನಾದವನು ;
 ಹೆಳವಿ.
 ಕುಂಟಿಣಿ = ಕುಂಟಿಣಿ.
 ಕುಂಟು ೧. = ಕೂಂಟು. (ನಾ). ೨. ಗಿಡ್ಡ ;
 ಮೋಟೆ. ~ ಅಟಿ = ಕುಂಟಿಕೊಂಡು ಬೇರೆ
 ಯವರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ
 ಅಟಿ ; ಕುಂಟು ಮುಟ್ಟಾಟಿ. ~ ನೆಪ(ವ)
 = ತೋರಿಕೆಯನೆಪ. ~ ಸಂಕ್ರ = ೧. ದಸ್ತವೈಜು
 ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಮೇಲೆ ಸೇರಿಸಿದ
 ಸಾಲು. ೨. ಪರತ್ತು. ~ ಹಲಸಿ = ಕುಂಟುತ್ತಾ
 ಕಲ್ಲಿನ ಬಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಚಿಮ್ಮಿ
 ಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಟಿ ;
 ಕುಂಟಿಬಿಲ್ಲೆ.
 ಕುಂಟಿ (ನಾ). ೧. ವ್ಯವಸಾಯದ ಒಂದು
 ಉಪಕರಣ. ೨. ನೀರು ನಿಲ್ಲುವ ಕುಳಿ ;
 ಕಟ್ಟಿ. ೩. ಕೊಡು ; ಮರದ ತುಂಡು.
 ಕುಂಠಿತ (ಗು). ೧. ಕುಗ್ಗಿದ ; ಮೊಟಕಾದ.
 ೨. ಮಂದವಾದ. ೩. ಮುಸುಕಿದ.
 ೪. ಮಂಕುಹಿಡಿದ. ೫. ನಿಂತುಹೋದ ;
 ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ.
 ಕುಂಡ (ನಾ). ೧. ಹೋಮಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ
 ನೆಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕುಣಿ. ೨. ಮಣ್ಣಿನ
 ಪಾತ್ರೆ. ೩. ಮಣ್ಣು ತುಂಬಿ ಸಣ್ಣ ಸಸಿಗಳನ್ನು
 ಬೆಳೆಸುವ ಪಾತ್ರೆ. ೪. ಜಲಾಶಯ ; ಕುಂಡಿ.
 ೫. ಹೊಟ್ಟೆ ; ಉದರ. ೬. ಹಾದರಕ್ಕೆ
 ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗ. ~ ಗೋಲ(ಕ)ಕ
 = ೧. ಹಾದರಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿದವನು. ೨. ನಿಧನಗಿ
 ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನು.
 ೩. = ಕುಂಜಲ.

ಕುಂಡಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಕಿವಿಯ ಅಭರಣ.

೨. ಕುಣಕೆ; ಹಗ್ಗದ ಮಲಕು. ೩. ಬರೆದ ದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಅವರಣ ಬಿಡ್ಡೆ; ಕಂಸ. ೪. ವರ್ತುಳ; ಸುತ್ತು. ~ದೀಕ್ಷಿತ ಏಯಾಗವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಗುರುತಾಗಿ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು.

ಕುಂಡಲಿ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಿ ಕೊಂಡ ಹಾವು. ೨. ಒಂದು ಮೂಲಿಕೆ. ೩. ಭ್ರಮರ; ದುಂಬಿ. (ಗು). ೪. ಕುಂಡಲಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ. ೫. ವರ್ತುಳಾ ಕಾರವಾದ.

ಕುಂಡಿ (ನಾ). ೧. ತೆಂಗಿನ ಬುರುಡೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಜಲಪಾತ್ರೆ. ೨. = ಕುಂಡ.

ಕುಂಡಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಕಮಂಡಲು; ಜಲಪಾತ್ರೆ.

೨. ಬಾಳೆಗೊನೆಯ ಮೋತೆ.

ಕುಂಡಿಗೆ = ಕುಂಡಿಕೆ.

ಕುಂಡೆ (ನಾ). ೧. ನಿತಂಬ; ಹಿರ್ರೆ. ೨. ಪಾತ್ರೆ, ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ತಳ, -ಬುಡ.

ಕುಂತ (ನಾ). ೧. ಈಟಿ; ಭರ್ಜಿ. ೨. ಬಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಣಿ.

ಕುಂತಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ತಲೆಗೂದಲು; ಕೇಶ. ೨. ನಾಭಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಬಗೆ. ~ಹಸ್ತ = ಉದ್ದವಾಗಿ ಹೆಣೆದ ಜಡೆ.

ಕುಂದ (ನಾ). ೧. ಕೊರತೆ; ನ್ಯೂನತೆ. ೨. ಬೆಟ್ಟ; ಗುಡ್ಡ. ೩. ಮರಳುದಿಣ್ಣೆ. ೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮಲ್ಲಿಗೆ; ಮೊಲ್ಲೆ; ಕೋಲುಮಲ್ಲಿಗೆ. ೫. ಕುಬೇರನ ನವನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಕುಂದಕ (ನಾ). ೧. ಕೊರತೆ; ಕುಂದು. ೨. ಅಡ್ಡಿ; ಆತಂಕ.

ಕುಂದಣ (ನಾ). ೧. ಚಿನ್ನದಲ್ಲಿ ಹರಳನ್ನು ಕೊಡಿಸುವ ಕೆಲಸ. ೨. ದೊಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನ; ಅಪರಂಜಿ.

ಕುಂದಣಿ (ನಾ). ೧. ಒರಳುಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತಳಿಸುವಾಗ ಕಾಳು ಸಿಡಿದುಹೋಗದಂತೆ ಇಡುವ ಸಾಧನ; ಕುಮರು. ೨. ಮರದ ಒರಳು.

ಕುಂಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಗ್ಗು; ತಗ್ಗು.

೨. ಒಣಗು; ಬಾಡು. ೩. ತಪ್ಪು.

೪. ನಿಲ್ಲಿಸು; ಸ್ಥಾಪಿಸು. (ನಾ). ೫. ಕೊರತೆ; ನ್ಯೂನತೆ. ೬. ಕೇಳಾದುದು; ಹೀನವಾದುದು.

೭. ದನಕರುಗಳಿಗೆ ಬರುವ ಒಂದು ರೋಗ;

ಸೆಲೆ. ೮. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧದ ಬೇರು;

ಕುಂಡು ದುಕ್ಕ. ~ಇಡು = ನಿಂದಿಸು;

ದೋಷಾ ರೋಪ ಮಾಡು. ~ಇಸು

= ೧. ಕುಗ್ಗಿಸು; ತಗ್ಗಿಸು. ೨. ನಾಶವಾಗು.

ಕುಂದೇಲು (ನಾ). (ಅಳತೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ) ಕಡಮೆಯಾಗುವುದು; ಕೊರೆ.

ಕುಂದಟಿ (ನಾ). ಅಗ್ನಿಪ್ಪಿಗೆ; ಕಬ್ಬಿಣದ ಒಲೆ.

ಕುಂದಣಿ (ನಾ). ೧. ಸಾಮೂಹಿಕ ಕಾರ್ಯ

ಸಂಸ್ಥೆ. ೨. ಭಾರತವನ್ನು ಕೆಲಕಾಲ

ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಈಸ್ಟ್‌ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿಯೆಂಬ

ವ್ಯಾಪಾರೀ ಸಂಸ್ಥೆ.

ಕುಂಬ (ನಾ). ೧. ದಡೆಗನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಮರ;

ಕೊವನುರ. ೨. ಗಡಿಗೆ; ಕಲಶ. ೩. ಉತ್ಪನ್ನ

ದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗೆ ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಎಡೆಮಾಡುವ

ಅನ್ನ. ೪. ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಅಲೆಯುವ ಒಂದು

ಅಳತೆ. ೫. ಯಾಗಸ್ಥಳದ ಸುತ್ತಲೂ

ಇರುವ ಬೇಲಿ.

ಕುಂಬತಳ (ನಾ). ಅನೆಯ ನೆತ್ತಿ; ಕುಂಭಸ್ಥಳ.

ಕುಂಬಣ(ರ) (ನಾ). ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನು; ಕುಂಬಾರ.

ಕುಂಬಳ (ನಾ). ೧. ಅಡುಗೆಗೆ ಮತ್ತು ಔಷಧಿಗೆ

ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಾಯಿ;

ಕೊಷ್ಠಾಂಡ. ೨. ಇಸ್ಪೀಟಿನ ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು. ~ಸೊಟ್ಟಿ = ಕುಂಬಳದ ಬುರುಡೆ

ಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಜಲಪಾತ್ರೆ; ಕಮಂಡಲು.

ಕುಂಬಳಿ (ನಾ). ಕೂಲಿ; ದಿನಗೂಲಿ.

ಕುಂಬಾಣ(ರಿ) = ಕುಂಬಣ.

~ಪು(ದು)ಬು(ಳು) = ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ
ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮಣ್ಣು ಹುಳು.

ಕುಂಬು (ಕ್ರಿ). ೧. ಜೋಲು; ಒಲೆದಾಡು.

೨. ಬಾಗು; ನಮಸ್ಕರಿಸು. ೩. ಚಪ್ಪಾಳೆ
ತಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕುಣ. (ನಾ). ೪. ಬಾಗು
ವಿಕೆ; ನಮಸ್ಕಾರ. ೫. ಹುಳುಕು; ಕುಟ್ಟಿ.

೬. ಗಟ್ಟಿಯಿಲ್ಲದುದು; ಮರ್ಬಲನಾದುದು.

ಕುಂಬೆ (ನಾ). ಗೋಡೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ
ಮಾಳಿಗೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಕಟ್ಟಿದ ದಿಂಡು;
ಗೋಡೆಯ ತಲೆಕಟ್ಟಡ.

ಕುಂಭ (ನಾ). ೧. ಕೊಡ; ಕಲಶ. ೨. ಒಂದು
ಅಳತೆ. ೩. ಆನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳ. ೪. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧಸಸ್ಯ; ಗುಗ್ಗುಳ. ೫. ಒಬ್ಬ
ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು. ೬. ಹನ್ನೆರಡು ರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು. ~ದ್ರೋಣಃಧಾರಾಕಾರನಾದುದು;
ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಸುರಿಯುವುದು. ~ಸಂಭವ
= ೧. ಅಗತ್ಯ. ೨. ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯ.
~ಸ್ಥಲ(ಳ) = ಕುಂಬತಳ.

ಕುಂಭಕರ್ಣ (ನಾ). ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು;
ರಾವಣನ ತಮ್ಮ.

ಕುಂಭಿ (ನಾ). ೧. ಆನೆ; ಗಜ. ೨. ಮಡಕೆ;
ಪಾತ್ರೆ.

ಕುಂಭಿನಿ (ನಾ). ೧. ಭೂಮಿ. ೨. ಹೆಜ್ಜಾನೆ;
ಹಿಡಿ.

ಕುಂಭೀನಪ (ನಾ). ಹಾವು; ಸರ್ಪ.

ಕುಂಭೀರ (ನಾ). ಮೊಸಳೆ; ನಕ್ರ.

ಕುಕು (ನಾ). ಒಂದು ದ್ರಾವಿಡಭಾಷೆ.

ಕುಕವಿ (ನಾ). ಕ್ಷುದ್ರಕವಿ; ಅಧಮಕವಿ.

ಕುಕಿಲ್(ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೋಗಿಲೆಯಂತೆ
ಕೂಗು; ಬಗ್ಗಿಸು. ೨. ಕಿರಿಚು; ಅರಚು.
(ನಾ). ೩. ಕೋಗಿಲೆ. ೪. ಕೋಗಿಲೆಯ
ಧ್ವನಿ.

ಕುಕೂಲ (ನಾ). ೧. ಹೊಟ್ಟು, ಉಮ್ಮಿ
ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ಹೊತ್ತಿಸಿದ ಬೆಂಕಿ.

೨. ತಪ್ಪಲು ಪ್ರದೇಶ; ಸಾನು. ೩. ದಕ್ಕದಸಿ
ಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದ ಕುಣ.

ಕುಕ್ಕ (ನಾ). ನಾಯಿ; ಪ್ಲಾನ.

ಕುಕ್ಕಡಿ (ನಾ). ೧. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದಪ್ಪವಾಗಿಯೂ
ಎರಡು ತುದಿಗಳಲ್ಲಿ ತೆಳುವಾಗಿಯೂ ಇರುವ
ದಾರದ ಸುತ್ತು. ೨. ರೆಟ್ಟಿಯ ಸ್ನಾಯುವಿನಲ್ಲಿ
ನಿಳುವ ಬಾವು, -ಊತ.

ಕುಕ್ಕರ = ಕುಕ್ಕ.

ಕುಕ್ಕರಬಡಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಕುಕ್ಕಿ
ಕುಳ್ಳಿರಿಸು; ಎತ್ತಿ ಅಪ್ಪಳಿಸು. ೨. ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ
ಕುಳ್ಳಿರು.

ಕುಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಚುಚ್ಚು; ತಿವಿ. ೨. ಕೊಕ್ಕಿ
ನಿಂದ ಕುಟುಕು. ೩. ಹೇನು, ಕೂರೆ
ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಉಗುರಿಸಿಂದ ಒರೆ;
ಹಿಸುಕಿ ಕೊಲ್ಲು. ೪. ಕಣ್ಣು ಕೋಚ್ಚಿಸು.
೫. ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮೆತ್ತಗೆ ಕುಸುಕು.
೬. = ಕುಟ್ಟು. ೭. ರಾಶಿಯಾಗಿ ಬರು;
ಗುಂಪಾಗಿ ಬರು. (ನಾ). ೮. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ನೀರುಹಕ್ಕಿ; ಕೊಕ್ಕರೆ.

ಕುಕ್ಕುಟ (ನಾ). ೧. ಹುಂಜ. ೨. ಮೋಸ;
ವಂಜನೆ. ~ಅಹವ = ಕೋಳಿಯ ಕಾಲು
ಗಳಿಗೆ ಜೂರಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕಾದಾಡಿಸು
ವುದು; ಹುಂಜದ ಕಾಳಿಗ. ~ಈಶ್ವರ
= ಗೊಮ್ಮಟೇಶ್ವರ.

ಕುಕ್ಕರ ೧. = ಕುಕ್ಕ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಸುಗಂಧದ ಗಿಡ; ಮಾಚಪತ್ರೆ.

ಕುಕ್ಕುಟ(ರಿ)ಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಸಿದು ಬೀಳು;
ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳು.
೨. ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಕೂರಿಸು. ೩. ಅಕ್ಕಸ
ದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಕುಕ್ಕು; ಎತ್ತಿ ಅಪ್ಪಳಿಸು.
೪. ನಾಶ ಮಾಡು; ಹಾಳು ಮಾಡು.
೫. ಕುಳ್ಳಿರು; ಕೊಡು.

ಕುಕ್ಕುಬ(ಳ) (ನಾ). ಕು ದಿ ಯು ವು ದ ನ್ನು
ಸೂ ಚಿಸುವ ಅನುಕರಣ. ಶಬ್ದ.
~(೦)ಕು(ಗು)ದಿ = ೧. ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕುದಿ;
ತಳೆತಳನೆ ಕುದಿ. ೨. ತಳಮಳಿಸು; ಸಂಕಟ
ಪಡು.

ಕುಕ್ಕುಬಾಳ (ನಾ). ಎಳೆಯ ಮಗು; ಹಸು
ಗೂಸು.

ಕುಕ್ಕು (ನಾ). ೧. ಬಿದಿರಿನಿಂದ ಹೆಡೆದ ಬುಟ್ಟಿ;
ಮಂಕರಿ. ೨. ಜೊಟ್ಟಿ; ಉದರ.

ಕುಕ್ಕಿ (ನಾ). ೧. ಬಸಿರು; ಹೊಟ್ಟೆ. ೨. ಗುಚಿ.
೩. ಪೊಳ್ಳಾದ ಭಾಗ.

ಕುಗುರು (ಕ್ರಿ). ತೂಕದಿಸು; ಜೊಂಪುಹತ್ತು.
~ಹತ್ತು = ಜೊಂಪುಹತ್ತು; ತೂಕದಿಕೆ
ಬರು.

ಕುಗ್ಗು ೧. = ಕುಟ್ಟು. (ನಾ). ೨. ಕುಸಿತ;
ಕೊರತೆ. ~ಬಡಿ = ಸದೆಬಡಿ.

ಕುಗ್ರಾಮ (ನಾ). ೧. ತೀರ ಚಿಕ್ಕಹಳ್ಳಿ;
ಕಾಲೂರು. ೨. ದುರ್ಭಿಕ್ಷ; ಕ್ಷಾಮ.

ಕುಜ (ನಾ). ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ.

ಕುಜಂದನ (ನಾ). ೧. ರಕ್ತಜಂದನ; ಕೆಂಪು
ಗಂಧ. ೨. ಕುಂಕುಮಕೇಸರಿ.

ಕುಜರ (ನಾ). ೧. ಕೆಟ್ಟಬುದ್ಧಿಯವನು. (ಗು).
೨. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಓಡಾಡುವ. ೩. ಮೆಲ್ಲಗೆ
ಸಾಗುವ. ೪. ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆಯ. ೫. ದೋಷ
ಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವ.

ಕುಚಿತ (ನಾ). ೧. ಅಲ್ಪನಾದವನು; ಅಧಮ.
(ಗು). ೨. ಸಂಕುಚಿತವಾದ. ೩. ಅಲ್ಪ;
ಕ್ಷುದ್ರ.

ಕುಚೇಲ (ನಾ). ೧. ಚಿಂದಿಬಟ್ಟೆ. ೨. ಚಿಂದಿಬಟ್ಟೆ
ಯನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು. ೩. ಕೃಷ್ಣನ ಬಾಲ್ಯ
ಸ್ನೇಹಿತ; ಸುಧಾಮ.

ಕುಚೇಷ್ಟ (ನಾ). ೧. ದುಷ್ಟಯೋಜನೆ.
೨. ಕುಚೋದ್ಯ; ಅಪಹಾಸ್ಯ.

ಕುಚೋದ್ಯ ೧. = ಕುಚೇಷ್ಟ. ೨. ಕಿಡಿಗೇಡಿತನ.

ಕುಚ್ಚಣಿಕೆ (ನಾ). ಅಣಕ; ನಿಂದೆ.

ಕುಚ್ಚಣಿಸು (ಕ್ರಿ). ತಿರಸ್ಕರಿಸು; ನಿಂದಿಸು.

ಕುಚ್ಚಿತ (ನಾ). ೧. ಹೀನವಾದುದು; ಕೀಳಾ
ದುದು. ೨. ಅಲ್ಪ; ನೀಚ. (ಗು).
೩. ಕೀಳಾದ; ಕುತ್ತಿತ.

ಕುಚ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುದಿಸು; ಮರಳಿಸು.
೨. ಕುಕ್ಕು; ಜುಜ್ಜು. (ನಾ). ೩. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಮೀನು. ೪. ಗೊಂಜಲು;
ಗೊಂಡೆ. ೫. ಜಡೆಯ ಕೊನೆಗೆ ಕಟ್ಟುವ
ಅಭರಣ. ~ಮುಟ್ಟಿ = ೧. ಸುಣ್ಣ, ಬಣ್ಣ
ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ
ಒರೆಹಾದ ಕುಂಜ. ೨. ಬಿರುಸಾದ ಕೊಡಲು
ಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕುಂಜ.

ಕುಜ ೧. = ಕುಜಾತ. ೨. ಜೇಡ; ಕಿರಾತ.
೩. ನಿಷ್ಕರವಾದ ಮಾತು. (ಗು). ೪. ಭೂಮಿ
ಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ. ~ಮಾರ = ಮಂಗಳವಾರ.

ಕುಜಾಯ (ನಾ). ಹೂಜೆ; ಕಳಸ.

ಕುಜ್ಜ (ನಾ). ೧. ಕುಳ್ಳ; ಗಿಡ್ಡ; ಕುಬ್ಜ.
(ಗು). ೨. ದಾಗಿದ; ಕೆಳಗಿಳಿದ. ~ಮುಖ
= ಮುಖವನ್ನು ಬಾಗಿಸಿದವನು.

ಕುಜ್ಜೆ (ನಾ). ೧. ಪಕ್ಕವಾಗದ ಹಲಸಿನಕಾಯಿ;
ಕಡಿಗೆ. ೨. ಗಿಡ್ಡಿ; ಕುಜ್ಜೆ.

ಕುಟಿ (ನಾ). ೧. ಕುಟ್ಟುಪುರು. ೨. ಕೊಚ;
ಕಲಶ. ೩. ಮನೆ. ೪. ಮರ; ವೃಕ್ಷ.
೫. ಕಲ್ಲು ಒಡೆಯುವ ಸಾಧನ; ಸುತ್ತಿಗೆ.
ಕುಟಿಕ (ನಾ). ೧. ಜಪ್ಪರ. ೨. ಕೊಟ್ಟಿಗೆ.
ಕುಟಿಕ (ನಾ). ೧. ಕಡೆಗೋಲನ್ನು ಕಟ್ಟುವ
ಕಂಬ. ೨. ಗಳಿಯಿಲ್ಲದ ನೇಗಿಲು.

ಕುಟಿಜ (ನಾ). ಬೆಟ್ಟಮಲ್ಲಿಗೆ; ಕೊಡಸಿಗೆ.

ಕುಟಿರು (ನಾ). ೧. ಕೋಳಿ. ೨. ಡೇರೆ;
ಗುಡಾರ.

ಕುಟಿಹಾರಿ (ನಾ). ದಾಸಿ; ತೊತ್ತು.

ಕುಟಿ (ನಾ). ೧. ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಏಕುವ
ಬೊಕ್ಕ. ೨. ತಿರುಪು; ಬಾಗು. ೩. ಗುಡಿಸಿಲು;

ಮನೆ. ೪. ಹೊಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಬಳಸುವ ಪಾತ್ರೆ. ೫. ಹೂವಿನ ಪುರಾಯಿ.

ಕುಟಿಲ(ಕ) (ನಾ). ೧. ಮೋಸ; ವಂಚನೆ. ೨. ಮೋಸಗಾರ. (ಗು). ೩. ಕೊಂಕಿದ; ಬಾಗಿಡ. ೪. ಗುಂಗುರಾದ. ೫. ಮೋಸಗಾರಿಕೆಯು; ವಂಚನೆಯ. ~ಅಂಗ = ಅಪ್ರಮಾಣಿಕೆ ಮಾರ್ಗ; ಮೋಸವನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರಲಿ. ~ಅಲ(ಕ) = ಗುಂಗುರು ಕೊಡಲು; ಸುರುಳಿಗೊಡಲು. ~ಕೋವಿಡ = ವಂಚನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಪುಣ.

ಕುಟೀರ (ನಾ). ಗುಡಿಸಿಲು; ಸಣ್ಣ ಮನೆ. ಕುಟೀರಕ = ಕುಟೀರ.

ಕುಟುಂಬ (ನಾ). ೧. ಮನೆತನ. ೨. ಮನೆಯ ಯಜಮಾನಿ; ಹೆಂಡತಿ. ೩. ಮನೆಯೊಳಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸಂಬಂಧಿಕರು; ಸಂಸಾರ. ಕುಟುಂಬಿ (ನಾ). ೧. ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ. ೨. ಸಂಸಾರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರೇಮಿಸುವವನು. ೩. ಒಕ್ಕಲಿಗ; ಬೇಸಾಯಗಾರ.

ಕುಟುಂಬಿನಿ (ನಾ). ಮನೆಯ ಒಡತಿ; ಯಜಮಾನಿ.

ಕುಟುಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಕ್ಕು; ತಿವಿ. (ನಾ). ೨. ತುತ್ತು; ಗ್ರಾಸ. ೩. ಒಂದು ಸಲ ಕುಡಿಯುವಷ್ಟು ದ್ರವ; ಗುಟುಕು. ~ಕೊ(ಗೊ) = ೧. ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಕುಟುಕು. ೨. ನುಂಗು; ಕಬಳಿಸು. ~ಜೀವ = ಈಗಲೋ ಆಗಲೋ ಹಾರಿ ಹೋಗಲಿರುವ ಪ್ರಾಣ. ~ಮುಳ್ಳು = ೧. ಚುಚ್ಚುವ ಮುಳ್ಳು. ೨. ಕೊಂದರೆ; ಕಿರಿಕಿರಿ.

ಕುಟುರು (ಕ್ರಿ). ೧. ಪಾರಿವಾಳದ ಹಾಗೆ ಧ್ವನಿ ಮಾಡು. (ನಾ). ೨. ಪಾರಿವಾಳ ಮೊದಲಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕೂಗು. ೩. ಎತ್ತು ಅಥವಾ ಹೋರಿ ಮಾಡುವ ಶಬ್ದ; ಡುರುಕು. ೪. ಉಬ್ಬಿದ ಕೆನೆ.

ಕುಟ್ಟಣ (ನಾ). (ಎಲೆ, ಅಡಿಕೆ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು) ಕುಟ್ಟುವ ಸಾಧನ. ಕುಟ್ಟಣೆ = ಕುಟ್ಟಣ. ಕುಟ್ಟಿರಿ (ನಾ). ಕುಪ್ಪೆ; ರಾಶಿ. ಕುಟ್ಟಾಣೆ = ಕುಟ್ಟಣ. ಕುಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಹುಡುಗ; ಬಾಲಕ. ೨. ಚಿಕ್ಕಗೂಟ; ಬೆಡೆ; ಚಿಣ್ಣ. ~ದೊಣ್ಣೆ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಟ; ಚಿಣ್ಣ ಕೋಲು. ಕುಟ್ಟಿಗ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಟ; ಲಾಗ ಹಾಕುವುದು. ಕುಟ್ಟಿಚಾತ (ನಾ). ಒಂದು ಕ್ಷುದ್ರದೇವತೆ; ಜಕ್ಕಿಣಿ. ~ವಿದ್ಯೆ = ಇಂದ್ರಜಾಲ; ಕಣ್ಣುಟ್ಟು. ಕುಟ್ಟಿನಿ = ಕುಂಟಣಿ. ಕುಟ್ಟಿಮ (ನಾ). ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿದ ನೆಲಗಟ್ಟು; ಸಮ ಮಾಡಿದ ನೆಲ. ಕುಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಡೆ; ಬಡಿ. ೨. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸು. ೩. ಒನಕೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ಏಟು ಹಾಕಿ ಬತ್ತದ ಹೊಟ್ಟು ತೆಗೆ. (ನಾ). ೪. ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು. ೫. ಅಜೀರ್ಣದಿಂದ ಕರುಳಿನಲ್ಲಾಗುವ ನೋವು. ೬. ಪುಡಿ; ಚೂರ್ಣ. ಕುಟ್ಟಿ (ನಾ). ಮರವನ್ನು ಕೊರೆದು ಹುಡಿ ಮಾಡುವ ಹುಳು. ಕುಟ್ಟಿಲ(ಕ) (ನಾ). ಅರೆದಿಂದ ಮೊಗ್ಗು; ನೆನೆ. ಕುತ (ನಾ). ಮರ; ವೃಕ್ಷ. ಕುತಾರ (ನಾ). ಕೊಡಲಿ, ಗುದ್ದಲಿ ಮುಂತಾದ ಆಯುಧ. ಕುತಾರಧರ (ನಾ). ೧. ಕೊಡಲಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದವನು; ಪರಶುರಾಮ. ೨. ವಿನಾಯಕ; ಗಣೇಶ. ಕುತಾರಿ = ಕುತಾರ. ಕುಡ = ಕುಟು. ಕುಡತ = ಕುಡತಿ.

ಕುಡತಿ (ನಾ). ಕೋಳಿಲ್ಲದ ಗಿಡ್ಡಂಗಿ;
ವಾಸ್ತೋಮು.

ಕುಡಲು = ಕುಡುಗೋಲ್.

ಕುಡಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಪಾನಮಾಡು. (ನಾ).

೨. ತುಡಿ; ಮೊನೆ. ೩. ಬಳ್ಳಿಯ ತುಡಿ;

ಚಿಗುರು. ೪. ವಂಶ; ಮನೆತನ.

೫. ಒಕ್ಕಲು. ~ಕ = ಕುಡುಕ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು

= ೧. ದೀಪದ ಬತ್ತಿ ಸುಟ್ಟು ಕರಿಕಾಗು.

೨. ಕೆಲವು ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಸಿ

ಮಾಸಲುಗಟ್ಟು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಲ್

= ಚಿಗುರು; ಕುಡಿಯೊಡೆ. ~ಪಜಿ(ಳಿ)ಯ

= ಹಳೆಯ ತಲೆಮಾರಿನವನು; ಪೂರ್ವಜ.

~ಬಾ(ವಾ)ಲ = ೧. ಬಾಲದ ತುಡಿ, -ಕೊನೆ.

೨. ಜೊಪಾದ ಬಾಲವುಳ್ಳ ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ನಾಯಿ. ~ಮುಸುಗು = ಹೆಂಗಸರು

ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊದೆಯುವ ಸೆರಗು.

ಕುಡಿಕೆ (ನಾ). ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಚಿಕ್ಕ
ಪಾತ್ರೆ; ಗಿಂಡಿ.

ಕುಡಿಚಿ (ನಾ). ಕುಡಿಯುವ ಚಟವುಳ್ಳವಳು,
-ವ್ಯಸನವುಳ್ಳವಳು.

ಕುಡಿತ (ನಾ). ಕುಡಿಯುವಿಕೆ.

ಕುಡಿತೆ (ನಾ). ೧. ಬೊಗಸೆ; ಸೇರೆ. ೨. ಕುಡಿಯು

ವಿಕೆ. ೩. ಸೇರಿನ ಅರನೆಯ ಒಂದು ಅಂಶ.

೪. ಕಲಗಚ್ಚಿನ ಪಾತ್ರೆ; ಬಾಣಿ.

ಕುಡಿಯ (ನಾ). ಒಕ್ಕಲಿಗ; ಬೇಸಾಯಗಾರ.

ಕುಡಿಹಿ (ನಾ). ೧. ಕುಡಿಯುವವನು; ಕುಡುಕ.

೨. ದಡ್ಡ; ಅನಿವೇಕಿ.

ಕುಡು ೧. = ಕೊಡು. ೨. ಎಟುಕೊಡು;

ಹೊಡೆ. (ನಾ). ೩. ನಕ್ರನಾಗಿರುವಿಕೆ;

ಬಾಗಿರುವಿಕೆ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಲ್ = ಕೊಂಕಿದ

ಧಾರೆಯುಳ್ಳ ಕೊಯ್ಯುವ ಸಾಧನ. ~ದಾಡೆ

= ಕೊಂಕಿದ ಕೋರೆಹಲ್ಲು.

ಕುಡುಕ (ನಾ). ಕುಡಿಯುವವನು; ಮದ್ಯ

ಪಾನ ಮಾಡುವವನು.

ಕುಡುಕು ೧. = ಕುಟುಕು. ೨. ಕುಟುಕು
ಕೊಡು; ಗುಟುಕುನೀಡು. (ಗು). ೩. ಕುಡಿ
ಯುವ ಸ್ವಭಾವದ.

ಕುಡುಗೊಸು = ಕೊಡಗೊಸು.

ಕುಡುಪು (ನಾ). ೧. ಡೊಂಕು; ವಕ್ರತೆ.

೨. ವಾದನದಂಡ; ಕಮಾನು. ೩. ಕಣ್ಣಿಗೆ

ಅಂಜನವನ್ನು ಲೇಪಿಸುವ ಕೆಡ್ಡಿ; ಅಂಜನ

ಶಲಾಕೆ. ೪. ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಎಕ್ಕುವ ಕೋಲು.

೫. ಬರೆ ಹಾಕುವ ಕುಡೆ.

ಕುಡುಹು = ಕುಡುವು.

ಕುಡ್ಡ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ;
ಕೌಜಲು.

ಕುಡ್ಡೆ = ಕುಡ್ಡು.

ಕುಡ್ಡ (ನಾ). ಗೋಡೆ; ಭತ್ತಿ.

ಕುಣಕ (ನಾ). ೧. ಹೆಣ; ಶವ. ೨. ದುರ್ಗಂಧ;

ಕೆಟ್ಟವಾಸನೆ. ~ಭೂಮಿ = ಸುಡುಗಾಡು;

ಶ್ಮಶಾನ.

ಕುಣೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ನೆಗೆದಾಡು; ಹಾರಾಡು.

೨. ನರ್ತಿಸು. (ನಾ). ೩. ಗುಂಡಿ; ತಗ್ಗು.

೪. ಡೊಂಕಾದ ಕೈಯುಳ್ಳವನು. ೫. ನಂದಿ

ಮರ. ~ಇಸು = ೧. ಕುಣೆಯುವಂತೆ

ಮಾಡು; ನರ್ತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು. ೨. ತನ್ನ

ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಡೆಯಿಸು. ೩. ಅಲುಗಾಡಿಸು;

ಅಲ್ಲಾಡಿಸು. ~ಗಲ್ಲ = ಗುಳಿಬಿದ್ದ ಗಲ್ಲ;

ಪಚ್ಚುಬಿದ್ದ ಕೆನ್ನೆ.

ಕುಣೆಕಿಲ್ = ಕುಣಿಕಿಲ್.

ಕುಣೆಕೆ (ನಾ). ೧. ಗುಣ; ತಗ್ಗು. ೨. = ಕುಳಿಕೆ.

೩. ಬೆರಳು. ೪. ಕೊನೆ; ತುಡಿ. ೫. ಗೋಲಿ;

ಗುಂಡು. ೬. ಒಂದು ಔಷಧಿಯ ಗಿಡ.

ಕುಣಿತ (ನಾ). ಕುಣಿಯುವಿಕೆ; ನರ್ತನ.

ಕುಣೆಲು (ನಾ). ಸಳಿಕೆ; ನಾಳ.

ಕುಣುಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಟ್ಟು; ಪ್ರತಿಮಾಡು.

(ನಾ). ೨. ಕೀಲು; ಅಗುಳಿ.

ಕುಣ್ಣು (ಕ್ರಿ). ಬಾಗು; ಕುಸಿ.

ಕುಶಂಜಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ರಾಜಚಿಹ್ನೆ.
 ಕುಶಂತ್ರ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟ ಹಂಚಿಕೆ, -ಉಪಾಯ.
 ಕುಶನಿ (ನಾ). ಅರ್ಧ ಹತ್ತಿ ಮತ್ತು ಅರ್ಧ ರೇಷ್ಮೆಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಬಟ್ಟೆ.
 ಕುಶಪ (ನಾ). ೧. ಅಪರಾಧ; ಸಂಜೆ.
 ೨. ದರ್ಭೆ. ೩. ವ್ರತಭ್ರಷ್ಟವಾದುದು.
 ೪. ಅಂಜಲಿ; ಬೋಗಸೆ. ೫. = ಕುತುಪ.
 ೬. ಒಂದು ವಾದ್ಯ ವಿಶೇಷ. (ಗು).
 ೭. ನಸುಬಿಸಿಯಾದ.
 ಕುತಪಿ (ನಾ). ವಾದ್ಯವನ್ನು ಬಾಜಿಸುವವನು ; ವಾದ್ಯಗಾರ.
 ಕುತರ್ಕ (ನಾ). ನ್ಯಾಯವಲ್ಲದ ಚರ್ಚೆ.
 ಕುತುಕ (ನಾ). ೧. ಆಶ್ಚರ್ಯ; ಬೆರಗು.
 ೨. ಕುತೂಹಲ; ಆತುರ.
 ಕುತುಪ (ನಾ). ೧. ಚರ್ಮದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಣ್ಣ ಎಣ್ಣೆ ಚೀಲ. ೨. ಪಿತ್ತಗಳಿಗೆ ತರ್ಪಣ ಕೊಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕಾಲ.
 ಕುತುಬಿ (ನಾ). ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಮಾಡುವ ಸ್ತೋತ್ರ.
 ಕುತೂಹಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಆಚ್ಚರಿ; ವಿಸ್ಮಯ.
 ೨. ಆಸಮಾಧಾನ; ತಳಮಳ. ೩. ಹಂಬಲ; ತವಕ. ೪. ಸಂತೋಷ. ೫. ಅಟ; ವಿನೋದ.
 ಕುತ್ಕೀಲ(ಳ) (ನಾ). ಬೆಟ್ಟ; ಪರ್ವತ.
 ಕುತ್ವ (ನಾ). ೧. ಕೊರತೆ. ೨. ರೋಗ; ಬೇನೆ. ೩. ತೊಂದರೆ. ~ (೦) ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ೧. ರೋಗಹೀನತನಾಗು ; ವ್ಯಾಧಿಗ್ರಸ್ತನಾಗು. ೨. ತೊಂದರೆಗೀಡಾಗು. ~ವಳ = ೧. ದೋಷಿ; ಅಪಾದಿತ. ೨. ರೋಗಿ; ವ್ಯಾಧಿಗ್ರಸ್ತ.
 ಕುತ್ವರಿಕು = ಕುತ್ವರಿಕು.
 ಕುತ್ವಜಾ(ರಿ) (ನಾ). ಹುಲ್ಲಿನ ಮೆಡೆ.
 ಕುತ್ತ್ರಿ (ನಾ). ೧. ಮರ ಕಡಿದ ಮೇಲೆ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವ ತುಂಡು. ೨. ಮಗು; ಕೂಸು. ೩. ದ್ರವವನ್ನು ವಿನ ಒಂದು ಅಳತೆ.

ಕುತ್ರಿಕೋಲು (ನಾ). ಕಟ್ಟಿದ ದೀಪದಂತೆ ಕೊಡುವ ಅನಿಕೆ, -ಊರ.
 ಕುತ್ರಿಗೆ (ನಾ). ಕತ್ತು ; ಕೊರಳು ; ಕಂಠ. ~ ಕೊ(ಗೊ)ಯ್ಯು = ೧. ಕುತ್ರಿಗೆ ಕೊಯ್ಯುವವನು. ೨. ಮೋಸಗಾರ; ದ್ರೋಹಿ.
 ಕುತ್ರಿಸಿಲು(ರು) (ನಾ). (ಆನೆ, ಹಂದಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳ) ಚುಚ್ಚುವ ಕೋಡು.
 ಕುತ್ತು (ಕ್ರಿ). ೧. ಚುಚ್ಚು; ತಿವಿ. ೨. ಹೊಡೆ; ಬಡಿ. ೩. ಸಿಕ್ಕಿಸು; ಸೆಕ್ಕು. ೪. ಕುಕ್ಕು ; ಕೋರೈಸು. ೫. ನೆಡು; ನಾಟು. ೬. ಬಾಗು; ಕುಸಿ. ೭. ಎತ್ತು ; ದಿಡಿಸು. ೮. ತೊಡು; ಧರಿಸು. (ನಾ). ೯. ಹೊಡೆತ; ಏಟು. ೧೦. ತೊಂದರೆ; ಕಷ್ಟ. (ಗು). ೧೧. = ಕುಟ್ಟು. ~ ಅಟ್ಟು = ಅಡುಗೆಮನೆಯ ಮೇಲಿನ ಸಣ್ಣ ಅಟ್ಟು; ಹೊಗೆ ಅಟ್ಟು. ~ ಅಡಿ = ಚಿಕ್ಕ ಹೆಜ್ಜೆ ; ಸಣ್ಣ ಪಾದ. ~ ಉಸಿರು = ಏದು ಸಿರು ; ಮೇಲುಸಿರು ; ತಡೆದು ತಡೆದು ಬರುವ ಉಸಿರು. ~ ಎಸಲ್(ಳ) = ಸಣ್ಣ ರೇಕು; ಚಿಕ್ಕ ದಳ. ~ (೦) ಗಜಾ(ರಿ) = ೧. ದೀಪವು ರೆಕ್ಕೆ. ೨. ಚುಚ್ಚುವ ರೇಕು, -ದಳ. ೩. ಕೇದಗೆ ಎಸಳಿನ ಆಕಾರದ ಒಂದು ಅಭರಣ. ~ ಕೊ(ಗೊ)ಲು = ಕಮ್ಮಾರನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಬೆಸೆಕೋಲು ; ತೋರು ಗೋಲು. ~ ಕೋವಿ = ಮದ್ದನ್ನು ಗಿಡಿದು ಹೊಡೆಯುವ ಕೋವಿ. ~ ತ(ದ)ಲೆ = ಬಾಗಿದ ತಲೆ ; ಕೆಳಮುಖವಾದ ತಲೆ. ~ ನವಿರ್(ರು) = ಪುಳಕಗೊಂಡ ಕೂದಲು.
 ಕುತ್ತುಜ್(ರ್, ರು, ಳು) (ನಾ). ಪೊದರು ; ಕಂಟಿ. ~ ನೇ(ವೆ)ಕೆ = ದಟ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಮೆಳೆ.
 ಕುತ್ವೆ (ನಾ). ರೋಗವುಳ್ಳವಳು ; ಕಾಯಿಲೆಯವಳು.
 ಕುತ್ವೆಸರ್(ರು) (ನಾ). ೧. ಕುದಿಯುವ ನೀರು. ೨. ಒಳಗುದಿ; ಸಂಕಟ.

ಕುಶೋಟ (ನಾ). ರೋಗಿ.

ಕುಶ್ವಿತ (ನಾ). ೧. ದೂಷಣೆ; ನಿಂದೆ. ೨. ನಿಂದ್ಯ
ವಾದ ವಸ್ತು; ಕೆಟ್ಟ ಪದಾರ್ಥ. ೩. ದುಷ್ಟ;
ಕೆಡುಕೆ. (ಗು). ೪. ತೆಗಳೆಗೆ ಗುರಿಯಾದ.
ಅಜಾರ = ೧. ನಿಂದ್ಯನಾದ ಅಜಾರ;
ಜೇಯವಾದ ನಡತೆ. ೨. ಕೆಟ್ಟನಡತೆಯುಳ್ಳ
ವನು; ದುರಾಚಾರಿ.

ಕುಠ (ನಾ). ೧. ಆನೆಯ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ
ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೊದಿಸುವ ಬಟ್ಟೆ;
ಜಾಲು. ೨. ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ. ೩. ಕುಶ; ದರ್ಭೆ.

ಕುಂದರಾಳ (ನಾ). ಕನ್ನಡಿಹಾವು; ಉರಿ
ಮಂಡಲದ ಹಾವು.

ಕುದಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಶಾಖದಿಂದ ಉಕ್ಕು;
ಮರಳು. ೨. ನೆಗೆ; ಹಾರು. ೩. ಮೇವಿಸು;
ಸಂಕಟಪಡು. ೪. ಕೋಪದಿಂದ ಕೆರಳು.
೫. ತವಕಿಸು; ತಾಪಪಡು. ೬. ಬದಲೆ ಗರ್ವ
ಪಡು; ನೊಕ್ಕು. ೭. ಗಳಹು; ಹರಟು.
೮. ಅಸೂಯೆ ಪಡು; ಕರುಣು. (ನಾ).
೯. ಮರಳುವಿಕೆ; ಕುದಿತ; ಕ್ಷುಧನ.
೧೦. ಸಂಕಟ; ಸಂತಾಪ. ೧೧. ಹಂಬಲ;
ತವಕ. ೧೨. ಕೊಟ್ಟಿಕೆಟ್ಟು; ಅಸೂಯೆ.
೧೩. ರೋಷ; ಸಿಟ್ಟು. ೧೪. ಅವಧಿ;
ವಾಯಿದೆ. ~ಕ(ಗ)ಣ್(ಣ್ಣು) = ಉರಿ
ಗಣ್ಣು; ಬೆಂಕಿ ಕಾರುವ ಕಣ್ಣು.
~ಕು(ಗು)ಣಿ = ಸುಣ್ಣದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು
ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕರೆಗಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಗುಳಿ.
~ಹಿಟ್ಟು = ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೇಯಿಸಿದ ಹಿಟ್ಟು;
ಪೋಲ್ಟಿಸು.

ಕುದಿತ ೧. = ಕುದಿತಲ್. ೨. ವ್ಯಥೆ; ಬೇಗುದಿ.

೩. ತೀವ್ರವಾದ ಬಯಕೆ. ೪. ತೊಂದರೆ;
ಜಂಜಾಟ.

ಕುದಿತಲ್ (ನಾ). ಕುದಿಯುವಿಕೆ; ಬೇಯುವಿಕೆ.

ಕುದಿರ(ರು) (ನಾ). ೧. ಬಿದಿರಿನ ದಬ್ಬೆಗಳಿಂದ

ಅಥವಾ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕಡು

ಗಳಿಗೆ. ೨. ಕುಂದಣಿಗೆ. ೩. ಸಿಂಬೆ. ೪. ಹಳ್ಳ;
ತಗ್ಗು. ೫. ನಡುಗಡ್ಡೆ; ಸಣ್ಣ ದ್ವೀಪ.
೬. ನದಿಯ ಪಾತ್ರ. ೭. ಕೊಳೆ; ತೊರೆ.
೮. ಒಂದು ತೂಕದ ಅಳತೆ.

ಕುದಿದ = ಕುದಿತ.

ಕುದುಂಬಳು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ;
ಲಾವಕ್ಕಿ.

ಕುದುಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಜೋರಾಗಿ ನಡೆ.
೨. ಜೋರಾಗಿ ನಡೆಯಿಸು. ೩. ಒದರು;
ಕೊಡಲು. ೪. ಕುಲುಕು; ಅಲುಗಾಡಿಸು.
(ನಾ). ೫. ವೇಗವಾದ ನಡೆ; ಕುಲುಕೋಟಿ.

ಕುದುಕುಳಿ (ನಾ). ೧. ವ್ಯಾಕುಲ ವುನಸ್ಸಿ
ನವನು. ೨. ಅಸೂಯಾಪರ. ೩. ಅವೇಶ
ವುಳ್ಳವನು. (ಗು). ೪. ವೈರಿಸುವ.
೫. ದುರಾಶೆಯು.

ಕುದುಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳು; ಹುದುಗು.
೨. ಸಂಕಟಪಡು; ಸಂಕಟಿಸು.

ಕುದುಗುಳಿ = ಕುದುಕುಳಿ.

ಕುದುಪಲ್ = ಕುದಿತಲ್. ~ಅಕ್ಕಿ = ಬತ್ತ
ವನ್ನು ಬೇಯಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಅಕ್ಕಿ; ಕುಸುಬ
ಲಕ್ಕಿ; ಕುಚ್ಚಿಗೆ ಅಕ್ಕಿ.

ಕುದುರ(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಬರು;
ಸ್ತಿಮಿತಕ್ಕೆ ಬರು. ೨. ಒದಗು; ಉಂಟಾಗು.
೩. ಏಳಿಗೆ ಹೊಂದು; ಬೆಳೆ. ೪. ದೊರಕು;
ಅಭಿಸು. ೫. ಪಳಗು; ತರಬೇತಿ ಹೊಂದು.
೬. ತೀರ್ಮಾನವಾಗು. ೭. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿ.
(ನಾ). ೮. ವ್ಯವಸ್ಥೆ; ಏರ್ಪಾಡು.
೯. ಚೆಲುವು; ಸೊಗಸು. ೧೦. ಕುಂದಣಿಗೆ.
೧೧. ಕುಂದು; ದೋಷ. ೧೨. ಗೋಡೆ.
೧೩. ಸಿಂಬೆ. ~ಇಸು = ೧. ಹೊಂದಿಸು;
ಗೊತ್ತುಪಡಿಸು. ೨. ಒದಗಿಸು; ದೊರಕಿಸು.
೩. ಬೆಳೆಸು; ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸು.

ಕುದುರೆ (ನಾ). ೧. ಅಶ್ವ; ತುರಗ.
೨. ಬಂದೂಕನ್ನು ಹಾರಿಸುವ ತಿರುಪು.

೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮಿಡಿತೆ; ಶಿವನ ಕುಡುರೆ. ~ಓ(ಯೋ)ದು = ಕಲಿಯುವುದೂ ಮರೆಯುವುದೂ ಕೂಡಿಯೇ ಸಾಗುವ ಓದು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಇ(ರೆ) = ಕುಡುರೆಯ ಸವಾರ; ರಾಷ್ಟ್ರ. ~ಬೆಡ(ಂ)ಗ = ಕುಡುರೆ ಸವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಜಾತ್ನೆಯುಳ್ಳವನು. ~ವಳೆಯ = ಕುಡುರೆಯ ತುಂಟತನವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಕಟ್ಟುವ ಸೊಂಟಪಟ್ಟಿ; ತಂಗು ಪಟ್ಟಿ.

ಕುಡುವು (ನಾ). ಅಡವು; ಕುಡು; ಒತ್ತೆ.

ಕುಡೆ (ನಾ). ೧. ಸಂಕೋಲೆ; ಬಂಧನ.

೨. ಕೊರಳಪಟ್ಟಿಯ ಗುಂಡಿ.

ಕುಡ್ಡಾಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ನೆಲವನ್ನು ಆಗೆಯುವ ಸಾಧನ; ಗುದ್ದಲಿ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹೂವಿನ ಗಿಡ; ಕೆಂಗಾಂಜಾಳ.

ಕುದ್ರ (ನಾ). ೧. ಕುದ್ರನಾದವನು; ಅಲ್ಪ. ೨. ಕರುಬು; ಅಸೂಯೆ. (ಗು). ೩. ಕೀಳಾದ; ಹೀನವಾದ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡಿ = ೧. ಅತಿಮೃತ್ಯು; ಧೂರ್ತ. ೨. ತುಂಟ; ಕಿಡುಗೇಡಿ.

ಕುಡರ (ನಾ). ೧. ಬೆಟ್ಟ; ಪರ್ವತ. ೨. ಕುತ್ತಿತವಾದ ನೇಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು. ~ಅರಿ = ಪರ್ವತಗಳ ಶಕ್ತು; ಇಂದ್ರ.

ಕುನಯ (ನಾ). ೧. ಮೋಸ. ೨. ಕೆಟ್ಟನೀತಿ. ~ಉಪಪತ್ತಿ = ದುಷ್ಟಮತದ ಯುಕ್ತಿ.

ಕುನಸು (ನಾ). ಸೇಡು; ಬದ್ಧದ್ವೇಷ.

ಕುನಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಗ್ಗು; ಅಡಗು. ೨. ಬಗ್ಗು; ತಲೆಬಾಗು. ೩. ಹಿಂಜರಿ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು. (ನಾ). ೪. ತಗ್ಗು; ಕುಳಿ. ೫. ಸಣ್ಣ ಕೈದೋಟಿ. ೬. ಮೂಲೆ. ೭. ಊಬುಸಹಿತವಾದ ಧಾನ್ಯ. ೮. ಜೋಳ, ರಾಗಿ ಮುಂತಾದ ಕಾಳಿನ ಮೇಲಿನ ಮುಸುಕು.

ಕುನಿಕಿಲ್ (ಲು) (ನಾ). ಚೀಲ; ಸಂಜೆ.

ಕುನಿಸು = ಕುನಸು.

ಕುನು(ಂ)ಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಗ್ಗು; ಸಂಕೋಚಗೊಳ್ಳು. ೨. ಬಾಗು; ಬಗ್ಗು. ೩. ವಕ್ರವಾಗು; ಬೊಂಕಾಗು. ೪. ರೂಪುಗೆಡು. ಕುನ್ನ (ನಾ). ೧. ಸಣ್ಣ ಜೇನು. (ಗು). ೨. ಕತ್ತರಿಸಿದ; ಮುರಿದ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಯ್ = ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕೈ; ಕಡಿದ ಕೈ.

ಕುನ್ನಿ (ನಾ). ೧. ನಾಯಿಮರಿ. ೨. ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಾಣಿಯ ಮರಿ. ೩. ಗಂಡು ಕೂಸು. ೪. ಕೆಂಪು ಗುಲಗಂಜಿ ಗಿಡ; ರಕ್ತಗುಂಜಿ. (ಗು). ೫. ಅಲ್ಪವಾದ; ಕ್ಷುದ್ರವಾದ.

ಕುಪಥ (ನಾ). ೧. ಕೆಟ್ಟದಾರಿ; ದುರ್ನಾರ್ಗ. ೨. ಸಂಪ್ರದಾಯವಿರುದ್ಧವಾದ ಮತ.

ಕುಪಿತ (ನಾ). ೧. ಕೋಪ; ಸಿಟ್ಟು. (ಗು). ೨. ರೇಗಿದ; ಕೋಪಗೊಂಡ. ~ಮತಿ = ೧. ಸಿಡುಕಿನ ವ್ಯಕ್ತಿ. ೨. ಸಿಡುಕಿನ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ.

ಕುಪ್ಪಕುಪಾ(ರಿ) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಟ. ಕುಪ್ಪಟಿ = ಕುಂಪಟಿ.

ಕುಪ್ಪಡಿಗಿ = ಕುಂಪಟಿ.

ಕುಪ್ಪರು (ಕ್ರಿ). ನೆಗೆ; ಹಾರು. ~ಇಸು = ೧. ಜಿಗಿ; ಪುಟನೆಗೆ. ೨. ಅವರಸು; ಕವಿ. ೩. ಕುಸಿದುದೀಳು. ೪. ಎತ್ತಿ ಒಗೆ.

ಕುಪ್ಪಲು (ನಾ). ಗೊಬ್ಬರ.

ಕುಪ್ಪಸ (ನಾ). ೧. ರವಳೆ; ಕಂಚುಕ. ೨. ಕವಚ; ಚಿಲಖತ್ತು. ೩. ಹಾವಿನ ಪೊರೆ; ನಿರ್ಮೋಕ.

ಕುಪ್ಪಳ (ನಾ). ಬೊಕ್ಕೆ; ಗುಳ್ಳೆ.

ಕುಪ್ಪಳಿ (ನಾ). ರಾಶಿ; ಗುಂಪು.

ಕುಪ್ಪಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಾರು; ಜಿಗಿ. ೨. ಕವಿ; ಮುತ್ತು. ೩. ಕುಸಿ; ಜರಿ. ೪. ಮಿಡುಕು; ತುಡಿ. ೫. ದೀಳಿಸು; ಕೆಡವು. ೬. ರಾಶಿಯಾಗು; ಒಟ್ಟಾಗು. ೭. ರಾಶಿಹಾಕು; ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು.

ಕುಪ್ಪಿ (ನಾ). ೧. ಬಾಣ ಮೊದಲಾದುವು
ಗಳನ್ನಿಡುವ ಚರ್ಮದ ಕೋಶ; ಬತ್ತಳಿಕೆ.
೨. ಜಾಡಿ; ಕರಡಿಗಿ; ಭರಣಿ. ೩. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಗಿಡ. ~ಮಾತ್ರೆ = ಭರಣಿಯಲ್ಲಿ
ಅಥವಾ ಸೀಸೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಟ್ಟ ಔಷಧದ
ಮಾತ್ರೆ.

ಕುಪ್ಪಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಜಾಡಿ; ಭರಣಿ. ೨. ಕೊಳವೆ.
೩. ಬಾಣದ ತುದಿಗೆ ಜೋಡಿಸುವ ಜೊಪಾದ
ಲೋಹದ ಹೊದಿಕೆ. ೪. ಮುತ್ತು,
ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮುಂತಾದುವಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸುವ
ಅರ್ಧ ಗೋಲಾಕಾರದ ಚಿನ್ನದ ಮುಚ್ಚಳ.
೫. ಕಿವಿಯ ಅಭರಣ. ೬. ಪಾತ್ರೆಗಳ
ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕುವ ಮುಚ್ಚಳ, -ಬಿರದೆ.

ಕುಪ್ಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ರಾಶಿನಾಡು; ಗುಡ್ಡೆ
ಹಾಳು. ೨. ಹಾರು; ನೆಗೆ. ೩. ಅದುರು;
ಕಂಪಿಸು. (ನಾ). ೪. ಹಾರುವಿಕೆ; ನೆಗೆಯು
ವಿಕೆ. ೫. ಉಬ್ಬಾದ ವಸ್ತು; ಡುಬ್ಬ.
೬. (ಒಲೆಗೆ ಜೋಡಿಸುವ) ಮಣ್ಣಿನ ಮುದ್ದೆ.
೭. ದೇಹದ ಮೇಲೆಳುವ ಮರ್ಮಾಂಸದ
ಗಡ್ಡೆ.

ಕುಪ್ಪುಸ = ಕುಪ್ಪಸ.

ಕುಪ್ಪುಳು (ನಾ). ಭರದ್ವಾಜ ಪಕ್ಷಿ; ಸಂಬಾರ
ಶಾಗೆ.

ಕುಪ್ಪೆ (ನಾ). ೧. ರಾಶಿ; ಗುಡ್ಡೆ. ೨. ಜೊಲಸು;
ತಿಪ್ಪೆ. ೩. ಗೊರಗು; ಗೊರಬು; ಕೊಪ್ಪೆ.
೪. ದಿಣ್ಣೆ; ತೆವರು.

ಕುಪ್ಪ (ನಾ). ೧. ಕ್ಷುದ್ರಲೋಹ; ತಾಮ್ರ,
ಹಿತ್ತಾಳೆ, ಕಂಚು ಮುಂತಾದುವು. ೨. ಕ್ಷುದ್ರ
ಲೋಹಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ನಾಣ್ಯ, ಪಾತ್ರೆ
ಮುಂತಾದುವು.

ಕುಪ್ಪಸಿದ್ದ (ಗು). ಅಪಖ್ಯಾತಿಗೆ ಗುರಿಯಾದ;
ಕೆಟ್ಟಹೆಸರು ಬಂದ.

ಕುಬಾಯಿ (ನಾ). ಗಾಜು ಅಥವಾ ಪಿಂಗಾಣಿ
ಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪಾತ್ರೆ; ಜಾಡಿ.

ಕುಬಾಳು (ನಾ). ಚಾವಣಿಯ ತುದಿ, -ಬಿಬಿರ.

ಕುಬುದ್ಧಿ (ನಾ). ೧. ಕೆಟ್ಟ ಬುದ್ಧಿ; ಕೆಟ್ಟ
ವಿಚಾರ. ೨. ಕೆಟ್ಟ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನುಳ್ಳವನು.

ಕುಬುಬು (ನಾ). ಕೂಗಾಟವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ
ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ. ~ಇಯಾ(ರಿ)
= ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗು; ಬೊಬ್ಬೆಹಾಕು.

ಕುಬುಸ = ಕುಪ್ಪಸ.

ಕುಬೇರ (ನಾ). ೧. ಅಪ್ಪದಿಕ್ಕಾಲಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ;
ಧನಪತಿ. ೨. ದುಷ್ಟರ ಶರೀರದಲ್ಲೂ ವಾಸಿ
ಸುವವನು; ವಿಷ್ಣು. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಧೂಪ.

ಕುಬ್ಬ (ನಾ). ೧. ಗೊನುಬೆನ್ನಿನವನು; ಗೂನ.
೨. ಕುಳ್ಳ; ಗಿಡ್ಡ. ೩. ಕೊಂಕು; ವಕ್ರತೆ.
(ಗು). ೪. ಕುಳ್ಳಾದ; ಗಿಡ್ಡಾದ. ೫. ಗೂನಾದ;
ಗೊನುಬೆನ್ನಿನ.

ಕುಬ್ಬೆ (ನಾ). ಬೆನ್ನು ಬಾಗಿದವಳು; ಗೂನ.

ಕುಬ್ಬ (ನಾ). ಅರ್ಧ ಗೋಲಾಕಾರದ ರಚನೆ;
ಗುಮ್ಮಟ.

ಕುಬ್ಬಾಟ (ನಾ). ಅಜಂಭಾನದ ವರ್ತನೆ;
ಗತ್ತಿನ ನಡೆವಳಿ.

ಕುಭಾಷೆ (ನಾ). ೧. ನಿಂದೆಯ ನುಡಿ; ಬೈಗುಳು.
೨. ಕೆಟ್ಟ ಭಾಷೆ, -ಅಣೆ. ೩. ಅಲ್ಪವಾದ
ಭಾಷೆ; ಅನಾಗರಿಕರ ಮಾತು.

ಕುಭೃತ್ತು (ನಾ). ೧. ಪರ್ವತ; ಬೆಟ್ಟ.
೨. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಳುವವನು; ರಾಜ.

ಕುಮಂತ್ರ (ನಾ). ೧. ಕೆಟ್ಟ ಅಲೋಚನೆ;
ದುರ್ಬೋಧನೆ. ೨. ಕೆಟ್ಟ ಮಂತ್ರ;
ಇತರರಿಗೆ ಹಿಡೆಯುಂಟು ಮಾಡುವ
ಮಂತ್ರ. ೩. ಕುತಂತ್ರ; ಕಪಟ.

ಕುಮಕಿ ೧. = ಕುಮಳು. ೨. ಹಿಡುವಳಿ
ಭೂಮಿಗೆ ನೂರುಗಜಗಳ ಅಕ್ಷಪಕ್ಕೆ
ಸರಕಾರಿ ಭೂಮಿ. ೩. ಅಂಗೈಯಿಂದ
ಹೊಡೆಯುವ ಏಟು; ಚಪ್ಪಾಳೆ ಏಟು.
(ಗು). ೪. ಸಹಾಯಕ; ನೆರವಾಗುವ.

ಅನೆ = ಮಿಕ್ಕ ಅನೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು
ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಪಳಗಿದ ಅನೆ;
ಒತ್ತಾನೆ.

ಕುಮಕು (ನಾ). ಸಹಾಯ; ಒತ್ತಾನೆ.

ಕುಮಟ = ಕುಂಪಟ.

ಕುಮತ (ನಾ). ೧. ಕೆಟ್ಟಮತ. ೨. ಕೆಟ್ಟ
ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಕುಮರ = ಕುವರ.

ಕುಮರಿ ೧. = ಕುಮ್ಮರಿ. ೨. = ಕುವರಿ.

ಒಪ್ಪೆರು = ಕಾಡನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಕೃಷಿ
ಮಾಡಿದ ಪೈರು.

ಕುಮಲು(ನಾ). ಒಳಗೊಳಗೇ ಉರಿಯುವುದು;
ಒಳಗಾದಿ.

ಕುಮಾರ (ನಾ). ೧. ಮಗ; ಪುತ್ರ. ೨. ಎಳೆಯ
ವನು; ಬಾಲಕ. ೩. ಯುವಕ; ತರುಣ.
೪. ಪಣ್ಣು; ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ. ೫. ರಾಜ್ಯದ
ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ. ೬. ಒಂದು ಔಷಧಿ ಗಿಡ;
ವರುಣವೃಕ್ಷ. ~ಶ್ರವಣ = ಬೌದ್ಧ ಅಥವಾ
ಜೈನ ಬಾಲಯತಿ.

ಕುಮಾರಕ = ಕುಮಾರ.

ಕುಮಾರಿ (ನಾ). ೧. ಹುಡುಗಿ; ಬಾಲಕಿ.
೨. = ಕುಮಾರತಿ. ೩. ಜಾಜಿಯಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಬಗೆ; ಹೆಣ್ಣಾಜಿ. ೪. ಲೋಯಿಸರ;
ಲೋಕಿಸರ. ೫. ದುರ್ಗೆಯ ಹೆಸರು
ಗಳಲ್ಲೊಂದು; ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿ. ೬. ಸಣ್ಣ
ಗೋರಂಟಿ ಗಿಡ.

ಕುಮಾರತಿ (ನಾ). ೧. ಮದುವೆಯಾಗದಿರು
ವವಳು; ಕನ್ಯೆ. ೨. ಮಗಳು. ೩. ರಾಜ
ಕುಮಾರಿ.

ಕುಮುಟು (ಕ್ರಿ). ೧. (ನಿರ್ದ್ರೆಯಲ್ಲಿ) ಬೆಚ್ಚು
ಪೀಳು; ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ನಡುಗು. ೨. ಜಿಗಿ;
ನೆಗೆ. ೩. ಬಸವಳ; ಕಸುವುಗುಂದು.

ಕುಮುದ (ನಾ). ೧. ಜನರ ಸಂತೋಷ.
೨. ಬಿಳಿಯ ನೈದಿಲೆ. ೩. ನೀಲೋತ್ಪಲ.

೪. ಕೆಂದಾಪರೆ. ೫. ದಿಗ್ಗಜಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

೬. ಚಂದ್ರ. ೭. ನೀರು. ೮. ಸೂರ್ಯ.

೯. ಅಸಂತೋಷ. ೧೦. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಮರ. ೧೧. ಕರಿಣತೆ; ಕ್ರೌರ್ಯ. ~ಅಶರ
= ೧. ನೈದಿಲೆಗಳ ಸಮೂಹ. ೨. ನೈದಿಲೆ
ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೊಳ.

ಕುಮುದಿನಿ ೧. = ಕುಮುದಾಕರ. ೨. ನೈದಿಲೆಯ
ಬಳ್ಳಿ.

ಕುಮುದೈತಿ (ನಾ). ೧. ಕುಮುದಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿದ ಸರೋವರ; -ಕೊಳ. ೨. ನೈದಿಲೆಯ
ಹೂವುಗಳ ಸಮೂಹ.

ಕುಮುಲು (ಕ್ರಿ). ೧. ಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲದೆ ಒಳ
ಗೊಳಗೇ ಉರಿ. ೨. ಸಿಟ್ಟು ಮೊದಲಾದ
ಭಾವಗಳು ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಹೊಗೆಯಾಡು
ತ್ತಿರು; ಕುದಿ.

ಕುಮ್ಮಕ್ಕು = ಕುಮಕು.

ಕುಮ್ಮಟಟ್ಟು (ನಾ). ಹಾರುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು
ರೀತಿ.

ಕುಮ್ಮರಿ (ನಾ). ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿದು ಸಾಗುವಳಿ
ಮಾಡಿದ ಪ್ರದೇಶ.

ಕುಮ್ಮರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೆಳಕ್ಕೆ ಸುರಿ; ಬಗ್ಗಿಸು.
೨. ಕುಂಬು; ಗಡಿ.

ಕುಮ್ಮು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒನಕೆಯಿಂದ ಕುಟ್ಟು.
೨. ನಿಶ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳು; ಕುಕ್ಕರಿಸು.
೩. ಇರಿ; ತಿವಿ. ೪. ಜಡ್ಡು; ಪುಡಿಪುಡಿ
ಮಾಡು. (ನಾ). ೫. ಒನಕೆಯಿಂದ
ಕುಟ್ಟುವುದು.

ಕುಯ್ = ಕೊಯ್.

ಕುಯಕ = ಕುಡಕ.

ಕುಯಿಲು = ಕೊಯ್ಲು.

ಕುಯುಕ್ತಿ (ನಾ). ಕುತಂತ್ರ; ಕೆಟ್ಟಯುಕ್ತಿ.

ಕುಯೋನಿ (ನಾ). ೧. ಪಶು, ಪಕ್ಷಿ ಮೊದಲಾದ
ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಯೋನಿ. ೨. ಕೆಟ್ಟದುಟ್ಟು;
ಕೀಳುಜನ್ಮ.

ಕುಯ್ಯು = ಕೊಯ್ಯು.

ಕುರ (ನಾ). ಗೊರಸು; ಕೊಳಗು.

ಕುರಂಗ (ನಾ). ೧. ಜಿಂಕೆ; ಹುಲ್ಲೆ.

೨. ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿರುವ ಜಿಂಕೆಯ ಚಿಹ್ನೆ.

~ನಾಭಿ = ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜಿಂಕೆಯ ಹೊಕ್ಕುಳಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ಸುಗಂಧ ವಸ್ತು; ಕಸ್ತೂರಿ. ~ರಿಪು = ಜಿಂಕೆಯ ಶತ್ರು; ಹುಲಿ.

ಕುರಂಗು (ನಾ). ಕೋತಿ; ಕಪಿ. ~ಕಟ್ಟು = ದಿಗಿಯಾದ ಕಟ್ಟು; ಕೋಡಗ ಕಟ್ಟು.

ಕುರಂಟಕ (ನಾ). ೧. ಗೋರಂಟಿ ಗಿಡ.

೨. ಸ್ವಟಿಕದ ಗಿಡ; ಗೊರಟಿಗಿಡ.

ಕುರಂಟಿಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಔಷಧಿ ಗಿಡ; ಅಜಶ್ಯಂಗಿ.

ಕುರಕು (ಕ್ರಿ). ನೋಯು; ವ್ಯಥೆಪಡು.

ಕುರಕುರಿ (ನಾ). ೧. ತಕರಾರು; ಕಿರಿಕಿರಿ.

೨. ಸೊಕ್ಕು; ಗರ್ವ.

ಕುರಗ (ನಾ). ಅಕ್ಕ ಸಾಲಿಗರು ಮತ್ತು ಕನ್ಯಾರರು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಅಡಿಗಲ್ಲು; ಅದ್ದ ಗಣಿ.

ಕುರಡಿ (ನಾ). ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಕರಿದು ಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿಂಡಿ; ಶಾವಿಗೆ ಸಂಡಿಗೆ.

ಕುರಣಿ (ನಾ). ಉಣ್ಣೆಯ ಹುರಿ, -ರೋಮ.

ಕುರರ (ನಾ). ಒಂದು ಜಲಚರ ಪಕ್ಷಿ; ಮರಕೊಟಿ ವಕ್ಕಿ.

ಕುರರಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಣ್ಣು ಮರಕೊಟಿವಕ್ಕಿ.

೨. ಹೆಣ್ಣು ಕುರಿ.

ಕುರವ (ನಾ). ೧. ಕೆಟ್ಟ ಶಬ್ದ. ೨. = ಕುರವಕ.

೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜಲಚರ ಪಕ್ಷಿ.

ಕುರವಂಜಿ = ಕೊಪವಂಜಿ.

ಕುರವಕ (ನಾ). ೧. ಕೆಂಪುಹೂವಿನ ದೊಡ್ಡ ಗೋರಂಟಿ; ಮದರಂಗಿ ಗಿಡ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.

ಕುರವಿ (ನಾ). ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿ; ಗುಬ್ಬಿ.

ಕುರಾಡ (ನಾ). ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ನೆಡುವ ಧನಿ; ಗೂಟ.

ಕುರಾನ್ (ನು) (ನಾ). ಮಹಮ್ಮದೀಯರ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥ.

ಕುರಿ ೧. = ಕುಣಿ. ೨. ಬಾಗು; ಬಗ್ಗು.

ಕುರು (ನಾ). ೧. ಕೀವು, ರಕ್ತಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಗುಳ್ಳೆ, -ಬೊಳ್ಳೆ. ೨. ಪಾಂಡವರ ಮತ್ತು ಕೌರವರ ವಂಶದ ಮೂಲಪುರುಷ.

೩. = ಕುಣು. ~ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ಮಿಡಿ;

ಸ್ವಂದಿಸು. ~ಕ್ಷೇತ್ರ = ೧. ಪಾಂಡವರಿಗೂ

ಕೌರವರಿಗೂ ಯುದ್ಧ ನಡೆದ ಸ್ಥಳ.

೨. ತಿಕ್ಕಾಟ; ಜಗಳ. ೩. ರಣರಂಗ;

ಯುದ್ಧಕ್ಷೇತ್ರ.

ಕುರುಂಜಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಹುಲ್ಲನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ಆಯುಧ; ಉಜ್ಜು ಗೋರಿ. ೨. ಮಗುಚುವ ಕೈ; ಖಡಚಿ.

ಕುರುಂದ (ನಾ). ಬಲುಗಟ್ಟಿಯಾದ ಒಂದು ಖನಿಜ; ಕುರುವಿಂದ.

ಕುರುಂಬಕೆ = ಕುರುಂಬಾಕೆ.

ಕುರುಂಬಾಕೆ (ನಾ). ಅಡಕೆ ಹಾಗೂ ತೆಂಗಿನ ಹೂಗಳ ಗೊಂಚಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಕವಚ; ಹೊಂಬಾಕೆ.

ಕುರುಂಬೆ (ನಾ). ಎಳೆಯ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ.

ಕುರುಕು ೧. = ಕುಣುಂಕು. ೨. ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೇಳು; ಗುಂಯಿಗುಟ್ಟು. ~ತಿಂಡಿ = ಹುರಿಗಾಳು ಮುಂತಾದ ಮೆಲುಕುಹಾಕಿ ತಿನ್ನುವ ತಿಂಡಿ. ~ಪದ = ಸಣ್ಣಹಾಡು; ಗುಂಯಿಗುಟ್ಟುವ ಹಾಡು.

ಕುರುಗಣಿ (ನಾ). ೧. ಕುಗ್ಗಿದ ಸ್ಥಿತಿ. ೨. ಕಡಮೆಯಾದ ಅಥವಾ ಗಿಡ್ಡವಾದ ವಸ್ತು. ೩. ಅವಿಯಾಗುವಿಕೆಯಿಂದ ಮುಂದವಾದ ದ್ರವ ವಸ್ತು.

ಕುರುಚಲು (ನಾ). ೧. ಗಿಡಗಂಟಿ; ಪೊದರು.

(ಗು). ೨. ಸಣ್ಣ ದಾದ; ಚಿಕ್ಕ ದಾದ.

ಕೂ(ಗೂ)ದಲಿ = ಪೊದೆಯಂತೆ ಬೆಳೆದ
ಗಿಡ್ಡ ಕೂದಲು.

ಕುರುಜು (ನಾ). ೧. ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಮಂಟಪ.

೨. ಗೋಪುರ; ಬುರುಜು. ೩. ಕರ್ಪೂರ
ವನ್ನು ತೂಗುವ ಒಂದು ಮಾನ. ೪. ರಾಶಿ;
ಗುದ್ದೆ.

ಕುರುಟಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.

ಕುರುಟು (ನಾ). (ಧಾನ್ಯದ) ಒಂದು ಆಕೃತಿ;
ಚಿಕ್ಕಮುಡಿ.

ಕುರುಡ (ನಾ). ೧. ಕಣ್ಣು ಕಾಣದವನು;
ಅಂಧ. ೨. ಅಜ್ಞಾನಿ; ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದ
ವನು. ~ಅಕ್ಕಿ = ಬತ್ತದ ಮೇಲಿನ ಸಿಪ್ಪೆ
ಮಾತ್ರ ಸುಲಿದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೊಳಸದಿರುವ
ಅಕ್ಕಿ.

ಕುರುಡಿ (ನಾ). ಕಣ್ಣು ಕಾಣದವಳು; ಅಂಧೆ.

ಕುರುಡಿಗೆ (ನಾ). ಅಕ್ಕಿ, ಗೋಧಿ ಮುಂತಾದ
ದುವುಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಸಂಧಿಗೆ.

ಕುರುಡೀಕೃತಾರ (ನಾ). ಒಂದೇ ರಂಧ್ರದ
ಗೂಡನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಕಣಜದ ಹುಳು.

ಕುರುಡು (ನಾ). ೧. ಕಣ್ಣು ಕಾಣದಿರುವಿಕೆ;
ಅಂಧತ್ವ. ೨. ಅಂಧವಾದುದು; ದೃಷ್ಟಿಶೂನ್ಯ
ವಾದುದು. ೩. ಅವಿನೇಕ. ~ಕವಡೆ

= ೧. ತೂತುದಿದ್ದ ಕವಡೆ. ೨. ಬಳಸದ
ಕವಡೆ. ೩. ಚಲಾವಣೆಯಿಲ್ಲದ ನಾಣ್ಯ.

~ಕ(ಗ)ಬ್ರ(ಕ್ರ)ಲೆ = ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ.

~ದರಬಾರು = ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದ ಅಡಳಿತ.

~ನಂಬಿಕೆ = ನೂಡನಂಬಿಕೆ.

ಕುರುಣೆ (ನಾ). ೧. (ಪಶು, ಪಕ್ಷಿಗಳ) ಮರಿ;
ಪೋತ. ೨. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಿಚಕೆ; ಮಲ.

(ಗು). ೩. ಎಳೆಯ; ಎಳಸಾದ.

ಕುರುದೆ (ನಾ). ಹಳೆಪೈಕ ಮುಂತಾದ ಜಾತಿ
ಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗ
ಅಥವಾ ಹುಡುಗಿ.

ಕುರುಪು (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ.

೨. = ಕುಜಾಪು.

ಕುರುಪೆ = ಕುರುಂಜಿಗೆ.

ಕುರುವಕ = ಕುರವಕ.

ಕುರುವಾಯಿ (ನಾ). ಹರಿತವಾದ ಬಾಯುಳ್ಳ
ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕೀಟ.

ಕುರುವಿಂದ (ನಾ). ೧. ಪಾದರಸದಿಂದ ಅದ
ಒಂದು ಅದ್ದಿರು; ಇಂಗಲೀಕ. ೨. ಕೊನ್ನಾರಿ
ಗಿಡ್ಡ. ೩. ಮಾಣಿಕ್ಯ; ಕೆಂಪು ಹರಳು.

ಕುರುವೆ (ನಾ). ಕುಕ್ಕಿ; ಮಂಕರಿ.

ಕುರುವೇರು (ನಾ). ಮುಡಿವಾಳ; ಲಾಮಂಜದ
ಒಂದು ಪ್ರಭೇದ.

ಕುರುಳ್(ಳು) (ನಾ). ೧. ಕೂದಲು; ಗುಂಗುರು
ಕೂದಲು. ೨. ಒಣಗಿಸಿದ ಸಗಣೆ; ಬೆರಣೆ.

ಕುರುಳಿ (ನಾ). ೧. ಸಣ್ಣ ಮಸಕೆ; ಕುಡಿಕೆ.

೨. ಸಣ್ಣವನು; ಚಿಕ್ಕಮಗು. ೩. ಸುಕ್ಕು;
ಮುದುಡು.

ಕುರುಳಿ (ನಾ). ಅ ಗ ಲ ಬಾ ಯಿ ಯ ಕಂಚಿನ
ಪಾತ್ರೆ.

ಕುರುಳ್ಳು (ಕ್ರಿ). ಆಯುಧವನ್ನು ಝಳಿಸು.

ಕುರುಪ (ನಾ). ೧. ಅಂ ದ ಗೇ ಡಿ ತ ನ;
ಸೌಂದರ್ಯಹೀನತೆ. ೨. ಅಂ ದ ಗೇ ಡಿ;
ಕುರುಪ.

ಕುರುಪಿ (ನಾ). ೧. ರೂಪಹೀನ ವ್ಯಕ್ತಿ. (ಗು).
೨. ಅಂದಗೇಡಿಯಾದ; ರೂಪುಗೆಟ್ಟ.

ಕುಜಾ(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಗುರುತಿಸು; ಗುರುತು
ಮಾಡು. ೨. ಗಮನಿಸು; ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡು.

೩. ಉದ್ದೇಶಿಸು; ಆಲೋಚಿಸು. ೪. ಬಳಿ;
ಲೇಪಿಸು. (ನಾ). ೫. ಗುರುತು; ಚಿಹ್ನೆ.

೬. ಲಕ್ಷ್ಯ; ಗುರಿ. ೭. ಉದ್ದೇಶ. ೮. ಸೀಮೆ;
ಎಲ್ಲೆ. ೯. ಮೇಕೆ ಬಳಗದ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ;

ಮೇಷ. ~ಮನ = ೧. ಕುರಿಯ ಮನಸ್ಸು;
-ಸ್ವಭಾವ. ೨. ಪುಕ್ಕಲು ಮನಸ್ಸು; ಹೇಡಿ
ಬುದ್ಧಿ.

ಕುಜಾ(ರಿ)ಪು (ನಾ). ಗುರುತು ; ಚಿಹ್ನೆ.
 ಕುಜು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಉದ್ದೇಶಿಸು ; ಲಕ್ಷಿಸು.
 (ನಾ). ೨. ಗುರುತು ; ಚಿಹ್ನೆ. (ಗು).
 ೩. ಸಣ್ಣದಾದ ; ಚಿಕ್ಕದಾದ. ~ಕ = ೧. ಗಿಡ್ಡ ;
 ಕುಳ್ಳ. ೨. ಅಲ್ಪ ; ಕೀಳ. ~ಕುಣಿಕೆ
 = ಕಿರುಬೆರಳು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಯ = ೧. ಸಣ್ಣ ಕೈ.
 ೨. ರಥದ ಮುಂಭಾಗ. ~ಗಡ್ಡ = ಕುರುಚಲು
 ಗಡ್ಡ. ~ಮ(ವ)ಡಿ = ಸಣ್ಣ ಮಡಿ ; ಒಗಿದ
 ಚಿಕ್ಕ ವಸ್ತ್ರ.
 ಕುಜು(ರು)(ಂ)ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೆಲುಕುಹಾಕಿ
 ತಿನ್ನು ; ಕೊಂಚ ಕೊಂಚವಾಗಿ ತಿನ್ನು.
 (ನಾ). ೨. = ಕುಜುಕಲು.
 ಕುಜು(ರು)(ಂ)ಬ (ನಾ). ೧. ಕುರಿ ಸಾಕು
 ವವನು ; ಕುರಿ ಗಾಹಿ. ೨. ಹಳಬ.
 ೩. ಕೊಣೆಯ ಕಾವಲುಗಾರ. ೪. ಉಗ್ರಾ
 ಜದ ಯಜಮಾನ ; ಕೊಲಾರಿ. ೫. ಮಡಕೆ
 ಮಾಡುವವನು ; ಕುಂಬಾರ. ೬. = ಕುಜುನ.
 ಕುಜು(ರು)(ಂ)ಬು (ನಾ). ೧. ದ್ವೇಷ ;
 ಅಸೂಯೆ. ೨. ಹತ ; ಹುಚ್ಚುತನ.
 ಕುಜು(ರು)ಂಬುಗೊಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸಜ್ಜು
 ಗೊಳಿಸು ; ಏರ್ಪಡಿಸು.
 ಕುಜು(ರು)ಕಲು (ನಾ). ಮೆಲುಕು ಹಾಕಿ
 ತಿನ್ನುವ ತಿಂಡಿ ; ಹುರಿಗಾಳು ಮುಂತಾದುವು.
 ಕುಜು(ರು)ಕುಜು(ರು)ಂ (ಅ). ಅತಿ ಸಣ್ಣಗೆ ;
 ನಿಧಾನವಾಗಿ. ~ಮೆಟ್ಟು = ಬಹಳ ನಿಧಾನ
 ವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡು.
 ಕುಜು(ರು)ಜು (ನಾ). ೧. ಸಣ್ಣದಾಗಿರುವಿಕೆ ;
 ಕುಳ್ಳಾಗಿರುವಿಕೆ. ೨. ಪೊದರು ; ಪೊದೆ.
 (ಗು). ೩. ಸಣ್ಣದಾಗಿರುವ ; ಗಿಡ್ಡಾದ.
 ಕುಜು(ರು)ಜು = ಕುಜುಚು.
 ಕುಜು(ರು)ಪು = ಕುಜುಪು.
 ಕುಜು(ರು)ವ (ನಾ). ೧. ನೀರಿನಿಂದ ಸುತ್ತು
 ನರಿದ ಪ್ರದೇಶ ; ಅಂತರೀಶ ; ದ್ವೀಪ.
 ೨. ಗುಡ್ಡ ; ದಿಬ್ಬ.

ಕುಜು(ರು)ಹು = ಕುಜುಪು.
 ~ಕೊ(ದೊ)ಜು(ರು) = ೧. ಗುರುತನ್ನು
 ತೋರಿಸು ; ಸುಳಿವು ಕೊಡು. ೨. ಕಾಣಿಸಿ
 ಕೊಳ್ಳು ; ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗು.
 ಕುರ್ಕ (ನಾ). ಚಿರತೆ ; ಚರ್ಚ.
 ಕುರ್ಕರ (ನಾ). ನಾಯಿ ; ಶ್ವಾನ.
 ಕುರ್ಕೀಲು (ನಾ). ಬುಟ್ಟಿ ; ಮಂಕರಿ.
 ಕುರ್ಕುರ = ಕುರ್ಕರ.
 ಕುರ್ಗು ೧. = ಕುಬ್ಬು. (ನಾ). ೨. ವೇಹ
 ಕುಗ್ಗಿರುವಿಕೆ ; ಕುಬ್ಬುತೆ.
 ಕುರ್ಚಿ (ನಾ). ೧. ಎತ್ತರವಾದ ಪೀಠ, -ಆಸನ.
 ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಿನು. ೩. ಒಂದು
 ಬಗೆಯ ಮರ.
 ಕುರ್ನೀಸಾತ್(ತು) (ನಾ). ಸಲಾಮು ;
 ನಮಸ್ಕಾರ.
 ಕುಲ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು ; ಸಮೂಹ. ೨. ವಂಶ ;
 ಮನೆತನ. ೩. ಜಾತಿ. ೪. ಮನೆ ; ವಾಸಸ್ಥಳ.
 ~ಂ(ಕೆ)ಗೆ(ಗೆ)ಡು = ಜಾತಿಡು ; ಜಾತಿಭ್ರಷ್ಟ
 ನಾಗು. ~ಕಂಟಕ = ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಳೆಟ್ಟಿ
 ಹೆಸರು ತರುವವನು. ~ಕರಣೆ = ಕುಲ
 ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಕರಣೆನಾಗಿರುವವನು ;
 ಶಾಸ್ತುರೋಗ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡಿಸು = ೧. ಜಾತಿ
 ಯನ್ನು ಕೆಡಿಸು. ೨. ಹಾಳುಮಾಡು ;
 ನಾಶ ಮಾಡು. ~ಕೋಟಿ = ಅನೇಕ
 ಪೀಳಿಗೆ ; ಪರಿಮಾರು. ~ಗೃಹ = ೧. ಉತ್ತಮ
 ವಾದ ಮನೆ. ೨. ತವರುಮನೆ. ~ನಾಮ
 = ಅಡ್ಡ ಹೆಸರು ; ಮನೆತನದ ಹೆಸರು.
 ~ಪತಿ = ೧. ಮನೆತನದ ಯಜಮಾನ.
 ೨. ಪ್ರಧಾನ ಶಿಕ್ಷಾಚಾರ್ಯ. ೩. ವಿಶ್ವ
 ವಿದ್ಯಾಲಯದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ. ~ಪಾ(ವಾ)ಡಿ
 = ೧. ಗ್ರಾಮಸ್ಥರ ಕೈಕೆಳಗಿನ ಸೇವಕ.
 ೨. ಮನೆತನ ; ವಂಶ. ~ವಧು = ೧. ಪತಿವ್ರತೆ.
 ೨. ಹೆಂಡತಿ.
 ಕುಲಬೆ (ನಾ). ಜಾರೆ ; ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ.

ಕುಲತ್ಥ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ ;
ಕುರುಳಿ.

ಕುಲಾಬಿ (ನಾ). ಉಯ್ಯಾಲೆ ಮೊದಲಾದುವು
ಗಳಿಗಾಗಿ ಜಂತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ ಕಬ್ಬಿಣದ
ಕೊಳ್ಳೆ.

ಕುಲಾ(ಳಾ)ಯ (ನಾ). ೧. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಗೂಡು.

೨. = ಕುಲಾಯಿ.

ಕುಲಾಯಿ (ನಾ). ೧. ತಲೆಯುಡಿಗೆ. ೨. ಕೊಸಿನ
ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಬೋಸಿ ; ಕುಲಾವಿ.

ಕುಲಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಒದಗಿಬರು ; ತೆರೆ.

ಕುಲಾಲ (ನಾ). ಕುಂಬಾರ.

ಕುಲಾವಿ = ಕುಲಾಯಿ.

ಕುಲಾಸ್ (ನಾ). ೧. ತೆರೆದುದು ; ಪ್ರಕಟ
ನಾಡು. ೨. ಬಿಡುಗಡೆ. ೩. ಆರಾಮ ;
ನೆಮ್ಮದಿ. ೪. ತೆರವು ; ಖಾಲಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ.

ಕುಲಿ (ನಾ). ೧. ಕುಲವುಳ್ಳವನು ; ಕುಲವಂತ.

(ಪ್ರ). ೨. ಒಂದು ತದ್ವಿಧ ಪ್ರತ್ಯಯ.

ಕುಲಿಂಗ (ನಾ). ಕಟ್ಟಿ ಚಿಹ್ನೆ ; ಕಟ್ಟಲಾಂಛನ.

ಕುಲಿ(ಳಿ)ಕ (ನಾ). ೧. ಕುಲೀನ ; ಸತ್ಕುಲದಲ್ಲಿ
ಹುಟ್ಟಿದವನು. ೨. ಅಪ್ಪ ಸರ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಿಷಸರ್ಪ.

ಕುಲಿಮೆ = ಕೊಲಿಮೆ.

ಕುಲಿ(ಳಿ)ತ (ನಾ). ೧. ವಜ್ರಾಯುಧ. ೨. ವಜ್ರ.

೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು. ~ ಅಸ್ತ್ರ

= ೧. ವಜ್ರಾಯುಧ. ೨. ದೇವೇಂದ್ರ.

ಕುಲಿ(ಳಿ)ತಧರ (ನಾ). ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು
ಹಿಡಿದವನು ; ಇಂದ್ರ.

ಕುಲಿ(ಳಿ)ಶಿ = ಕುಲಿತಧರ.

ಕುಲಿ(ಳಿ)ನ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಕುಲದವನು ;
ಕುಲಜ. (ಗು). ೨. ಒಳ್ಳೆಯ ಕುಲದಲ್ಲಿ

ಹುಟ್ಟಿದ. ೩. ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ.

ಕುಲಿ(ಳಿ)ರ (ನಾ). ೧. ಏಡಿ ; ನಳ್ಳಿ.

೨. ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದ ಹನ್ನೆರಡು ರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು ; ಕರ್ಕಾಟಕ.

ಕುಲು(ಂ)ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒತ್ತಿ ತುಂಬು.

೨. ಅಲುಗಾಡಿಸು ; ಅಲ್ಲಾಡಿಸು. ೩. ಬಿಡಗು
ಮಾಡು ; ಒಯ್ಯಾರಮಾಡು. ೪. ಮೆಲ್ಲನೆ
ಹೇಳು ; ಗುಂಯಿ ಗುಟ್ಟು. (ನಾ).

೫. ಅಲ್ಲಾಟ ; ಕುಲುಕಾಟ. ೬. ಒಯ್ಯಾರ ;
ಒನವು. ೭. ಕುದುರೆಯ ನಡೆಯಲ್ಲಿಯ
ಕುಕ್ಕೋಟ.

ಕುಲುಕಣೆ (ನಾ). ೧. ಕುಲುಕಾಟ ; ಕುಲುಕು
ವಿಕೆ. ೨. ಹಸ್ತಲಾಘವ.

ಕುಲುನೆ = ಕೊಲಿಮೆ.

ಕುಲ್ಲಾಷ (ನಾ). ೧. ಹುಳಿಗಂಜಿ. ೨. ಅರ್ಧ
ಬೆಂದ ಧಾನ್ಯ. ೩. ಅಲಸಂದೆ.

ಕುಲ್ಯ (ನಾ). ೧. ಹೊಂಡ ; ಜಲಾಶಯ.

೨. ಕಂದಕ ; ಅಗಲ. ೩. ಕುಲೀನ.

೪. ಮೂಳೆ ; ಎಲುವು. (ಗು). ೫. ಕುಲಕ್ಕೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಕುಲ್ಲ (ನಾ). ೧. ನೀಚ ; ಕ್ಷುದ್ರ. ೨. ಚಿಕ್ಕವನು ;
ಕಿರಿಯ. (ಗು). ೩. ಚಿಕ್ಕದಾದ ; ಸಣ್ಣದಾದ.

~ ತನ = ೧. ಸಣ್ಣತನ. ೨. ಸಂಕೋಚ.

ಕುಲ್ಲು (ನಾ). ಕ್ಷುದ್ರನಾದುದು ; ದುಷ್ಟ
ನಾದುದು.

ಕುವತ್ತು (ನಾ). ೧. ಶಕ್ತಿ ; ತ್ರಾಣ. ೨. ಶಕ್ತಿ
ಯುಳ್ಳದ್ದು ; ಬಲಶಾಲಿ.

ಕುವರ (ನಾ). ೧. ಮಗ. ೨. ತರುಣ ;
ಯುವಕ. ೩. ಪಣ್ಣುಖ ; ಸ್ಕಂದ.

~ ಇಂದ್ರ = ಉತ್ತಮನಾದ ಮಗ.

ಕುವರಿ (ನಾ). ೧. ಮಗಳು ; ಸುತೆ. ೨. ಕನ್ಯೆ ;
ಕುಮಾರಿ.

ಕುವರು (ಕ್ರಿ). ಮುಚ್ಚು ; ತುಂಬು.

ಕುವಲ(ಳ)ಯ (ನಾ). ೧. ಬೆಳ್ಳಾವರೆ.

೨. ನೀಲಿಯ ತಾವರೆ ; ಕನ್ನೆದಿಲೆ.

೩. ಭೂಮಂಡಲ. ~ ಪತಿ = ೧. ಚಂದ್ರ.

೨. ರಾಜ.

ಕುವಲಿ (ನಾ). ಬೋರೆಮರ ; ಎಲಚಿಮರ.

ಕುನಾದ (ನಾ). ೧. ನಿಂದೆ ; ಕೆಟ್ಟಮಾತು.

೨. ಕುತರ್ಕಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟವಾದ. (ಗು).

೩. ಹೀಗೆಳೆಯುವ ; ನಿಂದಿಸುವ.

ಕುವಿ (ಕ್ರಿ). ಕೂಗು ; ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಧ್ವನಿ ಮಾಡು.

ಕುವಿಂದ (ನಾ). ನೆಯ್ನೆಯವನು ; ನೇಕಾರ.

ಕುವೇಣಿ (ನಾ). ೧. ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಬಲೆ.

೨ ಮೀನಿನ ಬುಟ್ಟು. ೩. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೆಣೆಯದ ಜಡೆ.

ಕುವೇರ = ಕುಬೇರ.

ಕುವ್ಯಾಡ (ನಾ). ಕುಚೇಷ್ಟೆ ; ಕುಚೋದ್ಯ.

ಕುವೈ = ಕೂವೆ.

ಕುತ (ನಾ). ೧. ಹೋಮಹವನಾದಿಗಳಿಗೆ ಬಳಸುವ ಚೂಪಾದ ಹುಲ್ಲು ; ದರ್ಭೆ.

೨. ನೀರು. ೩. ಶ್ರೀರಾಮನ ಹಿರಿಯಮಗನ ಹೆಸರು. ~ಅಗ್ರ = ೧. ದರ್ಭೆಯ ಮೊನೆ.

೨. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದುದು. ~ಗ್ರಂಥಿ = ದರ್ಭೆಯ ಕಟ್ಟು.

ಕುತಜ (ನಾ). ತಾವರೆ ; ಕಮಲ.

ಕುತದ (ನಾ). ಮುಗೆಲು ; ಮೋಡ.

ಕುತಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಅಭಿಜ್ಞತೆ ; ಚಾತುರ್ಯ.

೨. ಚತುರನಾದವನು. ೩. ಕ್ಷೇಮ ; ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ.

(ಗು). ೪. ಸರಿಯಾದ. ೫. ಕ್ಷೇಮಕರವಾದ.

೬. ಚತುರನಾದ. ~ಪತ್ರಿಕೆ = ಯೋಗ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪತ್ರ.

ಕುತವ (ನಾ). ಕುಂಬಾರ.

ಕುತಾಮತ್ತು (ನಾ). ೧. ಮುಷಿ ; ಸಂತೋಷ.

೨. ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುವಿಕೆ.

ಕುತಾಲ್ (ಲು) (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷ ; ಮುಷಿ.

೨. ವಿನೋದ ; ತಮಾಷೆ. ೩. ಕ್ಷೇಮ.

~ತೋಪು = ಗೌರವ ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷ ಪ್ರಕಟನೆಗಾಗಿ ಹಾರಿಸುವ ತೋಪು.

ಕುತಿ (ನಾ). ೧. ಹದಮಾಡಿದ ಕಬ್ಬಿಣ.

೨. ನೇಗಿಲ ಕುಡ, -ಗುಳ.

ಕುತಿಕ್ (ನಾ). ೧. ನೇಗಿಲ ಕುಡ. ೨. ವಿಶ್ವಾ ಮಿತ್ರನ ತಾತ. ~ತನಯ = ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ.

ಕುತಿಸಿ (ನಾ). ಹದ್ದು ; ಗಿಡಗ.

ಕುತೀಲವ (ನಾ). ೧. ನಟ. ೨. ಚಾರಣಕವಿ ; ಸ್ತುತಿಪಾಠಕ.

ಕುತೂಲ (ನಾ). ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಡುವ ಸ್ಥಳ ; ಕಣಜ. ~ಧಾನ್ಯ = ೧. ಕಣಜದಲ್ಲಿ ಶೇಖರಿಸಿಟ್ಟ ಧಾನ್ಯ. ೨. ಕಣಜದಲ್ಲಿ ಕಾಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಡುವವನು.

ಕುತೆ (ನಾ). ೧. ದರ್ಭೆ. ೨. ಮುಚ್ಚುವ ಹಲಗೆ. ೩. ಮರದ ತುಂಡು. ೪. ವಾಘ ; ಲಗಾಮು.

ಕುತೇಶಯ (ನಾ). ೧. ನೀರಿನಲ್ಲಿರುವುದು ; ತಾವರೆ. ೨. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವವನು ; ವಿಷ್ಣು.

ಕುಷ್ಟಿ (ನಾ). ಮಳೆಯ ನೀರಿನಿಂದ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವ ಭೂಮಿ ; ಕಾಡಾರಂಬ.

ಕುಷ್ಟ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ತೊನ್ನು ರೋಗ ; ಶ್ವಿತ್ರ. ೨. ತೊನ್ನು ರೋಗ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಔಷಧಿ ಸಸ್ಯ ; ಚಂಗಲ ಕೋಷ್ಠ.

ಕುಷ್ಟಿಕೆ (ನಾ). ಕರುಳು ; ಅಂತ್ರ.

ಕುಸಮಯ (ನಾ). ೧. ಕೆಟ್ಟಮತ ; ದುಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ೨. ಕೆಟ್ಟವೇಳೆ ; ಅವೇಳೆ.

ಕುಸಲ (ನಾ). ೧. ಚಾತುರ್ಯ ; ಕೌಶಲ. ೨. ಕುಸುರಿಗೆಲಸ ; ಚಿತ್ತಾರದ ಕೆಲಸ. ೩. ಸೌಖ್ಯ ; ಸಂತೋಷ. ೪. ಮಾಟ ; ಮಾಯೆ.

ಕುಸಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಗ್ಗು ; ಕುಂದು. ೨. ಹಿಂದೆಗೆ ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು. ೩. ಜರಿ ; ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿ. ೪. ಬಾಗಿಲು. ೫. ತಡೆಹಿಡಿ ; ನಿರೋಧಿಸು. ೬. ಕೀಳು ; ಉತ್ಪಾಟಿಸು. (ನಾ). ೭. ಕೆಳಗೆ ಜರಿಯುವುದು ; ಕುಸಿತ. ೮. ಮನದ ಕುಗ್ಗು ; ಉತ್ಸಾಹ ಹೀನತೆ. ೯. ಅಗುಳ ;

ಲಾಳವಿಂಡಿಗೆ. ~ ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ಕೆಳಕ್ಕೆ
ಅದುಮು.

ಕುಸಿತ (ನಾ). ಗ. ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವಿಕೆ.

೨. (ಧಾರಣೆವಾಸಿಯಲ್ಲಿ) ತಗ್ಗು ವಿಕೆ,
- ಇಳಿತ.

ಕುಸಿರು (ನಾ). ಮೂಳೆ; ಚಿಗುರು.

ಕುಸಿವಿಷ್ಟೆ (ನಾ). ಒಣಜಂಬ; ಒಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆ.

ಕುಸೀದ (ನಾ). ಗ. ಹಣವನ್ನು ಬಡ್ಡಿಗೆ
ಕೊಡುವುದು. ೨. ಬಡ್ಡಿ ವ್ಯವಹಾರ
ಮಾಡುವವನು. ೩. ಹಣವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು
ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುವ ಸಂಸ್ಥೆ.

ಕುಸು(ಂ)ಕು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಕುಟ್ಟು; ಅಪ್ಪಳಿಸು.

೨. ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮೆತ್ತಗೆ ಕುಕ್ಕು.

೩. ಕುಸಿ; ಕುಗ್ಗು. ೪. ಜಾರು; ಜಾವಿಳಿಳು.

~ ಇಜಾ(ರಿ) = ತಿವಿ; ಗುದ್ದು.

ಕುಸು(ಂ)ಕುಲು(ರು) (ನಾ). ಗ. ಗಿಡಬಳ್ಳಿ
ಗಳಿಂದ ಒತ್ತಾದ ಸ್ಥಳ; ಇಡಕು. ೨. ಸಂದು;
ಮೂಲೆ. ~ ಧರ್ಮ = ಅಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ

ಧರ್ಮ; ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಧರ್ಮ.

ಕುಸು(ಂ)ಬೆ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗಿಡ
ಮತ್ತು ಅದರ ಬೀಜ. ೨. ಕುಸುಬೆಹೂವಿನ
ಬಣ್ಣ; ಕೇಸರಿಬಣ್ಣ.

ಕುಸುಕ (ನಾ). ಕೆತ್ತನೆಯ ಕೆಲಸ; ಕುಸುರಿ
ಗೆಲಸ.

ಕುಸುಬಲಕ್ಕೆ = ಕುದುಪಲಕ್ಕೆ.

ಕುಸುಬಿಷ್ಟೆ = ಕುಸಿವಿಷ್ಟೆ.

ಕುಸುಬು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಬೇಯಿಸು; ಪಕ್ವ
ಮಾಡು. ೨. ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಒಗೆ;
ಕುಸುಕು. ೩. ಹೊಡೆದು ಕೆಡೆದು.

ಕುಸುಮ (ನಾ). ಗ. ಹೂವು; ಪುಷ್ಪ.

೨. ಕೆತ್ತಲೆ ನೊಡಲಾದ ಹಣ್ಣುಗಳ

ಒಳಗಿರುವ ತಿರುಳು, - ಎಸಳು. ೩. ಮುಟ್ಟು;

ರಜಸ್ಸು. ೪. ಮುಟ್ಟಿನ ದೋಷ; ರಜೋ

ವಿಷಯಕವಾದ ರೋಗ. ೫. ಸಟ್ಟಿದಿ ಛಂದಸ್ಸಿ

ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭೇದ. ~ ಅಸ್ತ್ರ = ಗ. ಹೂವಿನ

ಬಾಣ. ೨. ಹೂವಿನ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಕೈವನು;

ಮನ್ಮಥ. ~ ಅಕರ = ಗ. ಹೂವುಗಳಿಂದ

ತುಂಬಿದ ಸ್ಥಳ; ಪುಷ್ಪವಾಟ. ೨. ಹೂವಿನ

ಗೊಂಚಲು. ೩. ವಸಂತಯುತು. ~ ಅಸವ

= ಗ. ಹೂವಿನ ರಸ; ಮಕರಂದ. ೨. ಹೂವಿ

ನಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಮದ್ಯ. ~ ಅಸಾರ

= ಹೂವಿನ ಸುರಿಮುಕೆ; ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ. ~ ಇಸಿ

= ಗ. ಅರಳು; ವಿಕಸಿಸು. ೨. ಹೂವನ್ನು

ಬಿಡು. ೩. ಹೂಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡು.

ಕುಸುಮಿತ (ಗು). ಹೂವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು; ಪುಷ್ಪಿತ.

ಕುಸುರಿ (ನಾ). ಗ. ಹಣ್ಣು, ಕಾಯಿಗಳ ಮೃದು

ವಾದ ತಿರುಳು. ೨. ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಯ

ತುರಿ, - ರೇಕು. ೩. ಹೂವಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ

ನವಿರಾದ ತಂತು; ಪುಷ್ಪಕೇಸರ. ೪. ಕುಸುರಿ

ಕೆಲಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಭರಣ. ೫. ಬೆಡಗು;

ಬಿನ್ನಾಣ. ೬. ತುಂಡು; ಚೂರು. ೭. ಸೂಕ್ಷ್ಮ

ವಾದ ಮತ್ತು ನಾಜೂಕಾದ ಕೆಲಸ.

೮. ಎಂಜಲು; ಉಚ್ಚಿಷ್ಟ. ೯. ಎಳೆಯ

ಕಾಯಿ; ಹೀಚು. ೧೦. ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಬಟ್ಟೆ.

ಕುಸುರು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಕೆಲಸ

ಮಾಡು; ನಯಗೆಲಸ ಮಾಡು. ೨. ಚೂರು

ಮಾಡು; ಕೊಚ್ಚು. ೩. ಕುಕ್ಕು; ಕುಸುಕು.

೪. ತುಂಬು; ಗಿಡಿ. ೫. ಮುಸುರು; ಮತ್ತು.

೬. ಬಾಗು; ಕುಗ್ಗು. ೭. ಚಿತ್ರತನಾಗು.

(ನಾ). ೮. = ಕುಸುರಿ. ~ ಎಕ್(ಳ್ಳು)

= ಕೆಕ್ಕೆ ಸಾಕದಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿದ ಎಳ್ಳು, ಜೀರಿಗೆ

ಮುಂತಾದುವು.

ಕುಸುವು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಬೇಯಿಸು; ಪಕ್ವ

ಮಾಡು. (ನಾ). ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ಕಾಡುಹುಲ್ಲು.

ಕುಸ್ಯತಿ (ನಾ). ಗ. ವಂಚನೆ; ಮೋಸ.

೨. ಕೆಟ್ಟನಡೆ. ೩. ಇಂದ್ರಜಾಲ; ಮಾಟ.

ಕುಸ್ತುರಿಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸು ; ಸಂತೈಸು. ೨. ಉಪಚರಿಸು ; ಅದರಿಸು. ೩. ವಿವರಿಸು ; ವರ್ಣಿಸು. ೪. ನಿವಾರಿಸು ; ತೊಲಗಿಸು. ೫. ಕದಲಿಸು ; ಅಲುಗಾಡಿಸು. ೬. ಸಂತೋಷಪಡಿಸು ; ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸು. ೭. ಕುಳ್ಳಿರಿಸು.

ಕುಸ್ತಿ (ನಾ). ಜಟ್ಟಿಕಾಳಗ ; ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ. ಕುಸ್ತುಂಬರಿ (ನಾ). ಕೊತ್ತುಂಬರಿ ; ಧನಿಯ. ಕುಹಕ (ನಾ). ೧. ಮೋಸ ; ವಂಚನೆ. ೨. ಮಾಯೆ ; ಇಂದ್ರಜಾಲ. ೩. ಮೋಸ ಗಾರ ; ಕಪಟ.

ಕುಹಕಿ (ನಾ). ೧. ಮಾಯಾವಿ. ೨. ಮೋಸ ಗಾರ ; ಕಪಟ. ೩. ಹುರುಡಿಗ ; ಈರ್ಷ್ಯೆಯುಳ್ಳವನು.

ಕುಹರ (ನಾ). ೧. ಗವಿ ; ಗುಹೆ. ೨. ತೂತು ; ರಂಧ್ರ.

ಕುಹರಣ (ನಾ). ಸುರತ ಧ್ವನಿ ; ಅಳಸು.

ಕುಹಳ (ನಾ). ೧. ಅಡಕೆಹೂವಿನ ಗೊಂಚಲು ; ಹಿಂಗಾರ ; ಹೊಂಬಾಳೆ. ೨. ವೀಳಿಯ ದಲೆಯ ಹಂಬು.

ಕುಹಳಿ = ಕುಹಳ.

ಕುಹು (ನಾ). ೧. ಚಂದ್ರನು ಕಾಣಿಸದಿರುವ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ. ೨. ದೇಹದ ಮುಖ್ಯ ನಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೩. ಕೋಗಲಿಯ ಧ್ವನಿ. ~ಯೋಗ = ಒಂದು ಅನಿಷ್ಟಕಾರಕಯೋಗ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಂಟಾಗುವ ದೋಷ.

ಕುಳ್ (ಕ್ರಿ). ಅಸೀನನಾಗು ; ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳು. ~ಇರ್ (ರು) = ಕುಳ್.

ಕುಳ ೧. = ಕುಲು. ೨. ತೆರಿಗೆ ; ಸುಂಕ. ೩. ಗೇಣಿದಾರ. ೪. ನಾಲ್ಕು ಬಳ್ಳಗಳ ಒಂದು ಅಳತೆ ; ಕೊಳಗ. ೫. ದೇಶ್ಯ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಳಕಾರ. ೬. ಆಸಾಮಿ ; ವ್ಯಕ್ತಿ. ೭. = ಕುಲ. ~ಅಚ್ಚು = ನಿರ್ಮಲ ವಾದುದು ; ಶುಭ್ರ.

ಕುಳವ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ನೀರುಹಕ್ಕಿ.

ಕುಳವಾರು (ನಾ). ೧. ಗಣನೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಮನೆತನ. ೨. ಗಿರಾಕಿ ; ಕೊಳ್ಳುವವನು. ೩. ಆಸಾಮಿ ; ವ್ಯಕ್ತಿ. ೪. ಪ್ರತಿ ರೈತನಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರ. ~ಚಿಟ್ಟಿ = ಪ್ರತಿ ರೈತನಿಂದ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲಾದ ಬೇರೆಬೇರೆ ಜಮೀನಿನ ಲೆಕ್ಕ.

ಕುಳಿ ೧. = ಕುಲು. (ಪ್ರ). ೨. ಒಂದು ತದ್ವಿಶ ಪ್ರತ್ಯಯ.

ಕುಳಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಜೀರುಗುಣಿಕೆ ; ಸರಗಂಟು. ೨. ಕಟ್ಟು ; ಬಂಧ.

ಕುಳಿಮೆ (ನಾ). ಬಸಿರು ; ಗರ್ಭ.

ಕುಳಿಯ (ನಾ). ಎಗ್ಗ ; ಮೂಢ.

ಕುಳಿರ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ತಣ್ಣಗಿರು ; ತಂಪಾಗಿರು. ೨. ತಂಪಾಗು ; ತಣ್ಣಗಾಗು. (ನಾ).

೩. ಚಳಿ ; ತಂಪು. ೪. ಹಿಮ ; ಮಂಜು.

~ಕ(ಗ)ದಿರ್ = ಚಂದ್ರನ ತಂಪಾದ ಕಿರಣ ; ಬೆಳು ದಿಂ ಗ ಳು.

~ಕ(ಗ)ಲ್ (ಲ್ಲು) = ಚಂದ್ರಕಾಂತಿಲೆ. ~ಕೋಡು = ೧. ಚಳಿ

ಯಾಗು ; ಶೀತಲವಾಗು. ೨. ತಣೆ ; ತೃಪ್ತಿ

ಹೊಂದು. ೩. ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳಿಸು.

~ಪ(ವ)ನಿ = ೧. ತಂಪಾದ ನೀರಿನ ಹನಿ.

೨. ಹಿಮಬಿಂದು ; ಮಂಜಿನ ಹನಿ.

~ಬೆ(ವೆ)ಟ್ಟು = ಹಿಮಾಲಯ ಸ್ಪರ್ವತ.

~ಮ(ವ)ನೆ = ತಂಪಾದ ಮನೆ ;

ಶೈತ್ಯಾಲಯ. ೦

ಕುಳಿವೆರ್ (ನಾ). ೧. ತಂಪು ; ಶೈತ್ಯ.

೨. ದಯೆ ; ಕರುಣೆ.

ಕುಳಿಲ್ (ನಾ). ಮರದ ಮೇಲೆ ಅಡುವ ಅಟ ;

ಮರಕ್ಕೋತಿ ಅಟ.

ಕುಳಿಸ = ಕುಲಿತ.

ಕುಳುಂಪೆ (ನಾ). ನೀರು ನಿಂತಿರುವ ಗುಂಡಿ ;

ಕುಂಟೆ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಕೆಸರುಗಟ್ಟು ;

ಗುಂಡಿಯಂತಾಗು.

ಕುಳುತ್ಥ = ಕುಲತ್ಥ.

ಕುಳ್ಳ (ನಾ). ೧. ಗಿಡ್ಡ ; ಎತ್ತರವಿಲ್ಲದವನು.
(ಗು). ೨. ಮೊಟಕಾದ ; ಗಿಡ್ಡಾದ.

ಕುಳ್ಳಿ (ನಾ). ೧. ಗಿಡ್ಡ ; ಕುಬ್ಜ. ೨. (ಬಿಲ್ಲದ)
ಅಜ್ಜ.

ಕುಳ್ಳು ೧. = ಕುಳ್ಳ. (ನಾ). ೨. ಗಿಡ್ಡಾಗಿರು
ವಿಕೆ ; ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುವಿಕೆ. ~ ಎಡೆ = ಪೀಠ ;
ಅಸನ.

ಕುಬ(ಳ) = ಕುಬು.

ಕುಬಾ(ಳ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಗುಣಬೀಳು ; ಕುಸಿ.
೨. ತೋಡು ; ಅಗೆ. ೩. ಸೊರಗು ; ಕೃಶ
ವಾಗು. (ನಾ). ೪. ಗುಂಡಿ ; ತಗ್ಗು. ~ ಇಸು
= ಕೀಳಾಗಿಸು ; ಹೀನಾಯ ಮಾಡು.

~ ಕ(ಗ)ಣ್(ಣ್ಣು) = ಒಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದ
ಕಣ್ಣು ; ಗುಳಿಗಣ್ಣು. ~ ಕೊ(ಗೊ)ಳ್
= ಕುಗ್ಗು ; ಕ್ಷೀಣಿಸು. ~ ತೆವಲು(ರು)
= ಹಳ್ಳ ತಿಟ್ಟು ; ತಗ್ಗು ದಿಟ್ಟು.
~ ಪೊ(ವೊ)ಗು = ಹರಿಗೆಯಾದ ಅಥವಾ
ಮುಟ್ಟಾದ ನಂತರ ಶುದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸ್ನಾನ
ಮಾಡು.

ಕುಬು(ಳು) (ನಾ). ೧. ಕುಂಟೆ, ನೇಗಿಲುಗಳ
ಬಾಯಿಗೆ ತೊಡಿಸುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪಟ್ಟಿ.
೨. ಬರೆ ಹಾಕುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಲಾಕೆ.

ಕುಬ್ಬು(ಳ್ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಂಕೋಚವಾಗು ;
ಚಿಕ್ಕದಾಗು. ೨. ಬಾಗು ; ಬಗ್ಗು.
೩. ಕೊರಗು ; ಮ್ಲಾನವಾಗು.

ಕೂ

ಕೂ (ನಾ). ೧. ಕೂಗುವಿಕೆ ; ಕರೆ. ೨. ಪಕ್ಷಿಗಳ
ಕೂಗಿನ ಅನುಕರಣಪದ. ೩. ಹೆಣ್ಣು
ಪಿಶಾಚಿ. ೪. ಭೂಮಿ ; ನೆಲ.

ಕೂಂಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತು.
೨. ದೂಡು ; ತಳ್ಳು. ೩. ತಿರಸ್ಕರಿಸು ;
ತಳ್ಳಿಹಾಕು.

ಕೂಂಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ವಕ್ರವಾಗಿ ನಡೆ ;
ಕುಂಟು. ೨. ತತ್ತರಿಸು ; ತಡವರಿಸು.

(ನಾ). ೩. ಕುಂಟುವಿಕೆ.

ಕೂ(ಂ)ದಲ್(ಲು) (ನಾ). ಕುರುಳು ; ಕೇಶ.

ಕೂಂಪು (ಕ್ರಿ). ಕುಕ್ಕು ; ಕುಟುಕು.

ಕೂಕಂಬ = ಕೂವಕಂಬ.

ಕೂಕಟಿ (ನಾ). ಜುಟ್ಟು ; ಶಿಖೆ.

ಕೂಕಣಿ (ನಾ). ಕಿವಿಯ ಮಲ ; ಗುಗ್ಗೆ.

ಕೂಕಲು (ನಾ). ೧. ಕೂಗಾಟ ; ಚೀರಾಟ.

೨. ಕಾಜಾಣ ; ಕಳಿಂಗನ ಹಕ್ಕಿ.

ಕೂಕು (ನಾ). ಕೂಗಾಟ ; ಕೂಗುವಿಕೆ.

~ ಇಟು(ರಿ) = ಕೂಗಾಡು ; ಅರ್ಭಟಿಸು.

ಕೂಕುದ (ನಾ). ಸಾಲಂಕೃತ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು
ದಾನಮಾಡುವವನು.

ಕೂಗಟಿ (ನಾ). ಅಂಟುವಾಳದ ಮರ.

ಕೂಗಣಿ = ಕೂಕಣಿ.

ಕೂಗರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಾಯಿಪಲ್ಯ.

ಕೂಗಲಿ = ಕೂಗರಿ.

ಕೂಗಳ (ನಾ). ಮಾಡಿನ ಮುಖ್ಯ ತೊಲೆ ;
ಬೆನ್ನುತೊಲೆ.

ಕೂಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಧ್ವನಿಮಾಡು ; ಅರಚು.

೨. ಕರೆ ; ಅಹ್ವಾನಿಸು. (ನಾ).

೩. ಕೂಗುವಿಕೆ ; ಧ್ವನಿ. ~ ಅಳತೆ = ಗಟ್ಟಿ
ಯಾಗಿ ಕೂಗಿದರೆ ಕೇಳುವಷ್ಟು ದೂರ.

~ ಬಂಡೆ = ಕೂಗಿದರೆ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ ಕೊಡುವ
ಬಂಡೆ.

ಕೊಚಂಭಟ್ಟ (ನಾ). ಅವಿವೇಕಿ ; ದಡ್ಡ.

ಕೊಚಿ (ನಾ). ೧. ಶಿಖರದಿಂದ ದಂಡಿನ ರವಾನೆ.

೨. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು.

ಕೊಚು (ನಾ). ೧. ತೊಲೆಗೆ ಆ ಧಾರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಕಂಬ ; ಮನೆಯ ನಿಲುಗಂಬ.

೨. ವಕ್ರತೆ ; ಡೊಂಕು. ೩. ಸಿದ್ಧತೆ ; ಸಜ್ಜು.

೪. ಶಿಖರದಿಂದ ಸೈನ್ಯದ ಚಲನೆ. (ಗು).

೫. ಸಣ್ಣ ; ಚಿಕ್ಕ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಲ್(ಲು)

= ಬಾಗಿಲಿನ ಚಲಕ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕೊಕ್ಕೆ ; ಕೊಂಡಿ.

ಕೊಜ (ನಾ). ಉದ್ದಕತ್ತಿನ ಪಾತ್ರೆ ; ಹೂಜಿ.

ಕೊಜನ (ನಾ). ಕೂಗು ; ಧ್ವನಿ ; ಕುಕಿಲು.

ಕೊಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ಕೂಗು.

ಕೊಜೆ = ಕೂಜ.

ಕೊಟ (ನಾ). ೧. ಸೇರಿಕೆ ; ಸಂಯೋಗ.

೨. ರಾಶಿ ; ಸಮುದಾಯ. ೩. ಸಂಘ ;

ಸಭೆ. ೪. ನಾಲ್ವಾರು ದಾರಿಗಳು ಸೇರುವ

ಸ್ಥಳ. ೫. ಸಂಘೋಗ. ೬. ಎತ್ತರನಾದುದು ;

ನೆತ್ತಿ. ೭. ಸ್ಥಿರತೆ ; ಅಚಲತೆ. ೮. ಹಡಗು.

೯. ನೇಗಿಲಿನ ಭಾಗ ; ಕುಳು. ೧೦. ಚಮ್ಮಟಿಗೆ.

೧೧. ಜೊತೆ ; ಸಂಗ. ೧೨. ಕಪಟ ; ಮೋಸ.

೧೩. ಕೊಂಬು ಮುರಿವ ಎತ್ತು ಮೊದ

ಲಾದುವು. ~ಉಪಾಯ = ಮೋಸದ

ಉಪಾಯ ; ಕುಟಿಲೋಪಾಯ. ~ಕುಳಿ

= ಗುಂಪುಗೂಡುವ ಜನ ; ನೆರವಿ. ~ಪಾಕಳ

= ೧. ಪಿತ್ತಜ್ವರ. ೨. ಅನೆಗೆ ಬರುವ ಒಂದು

ಬಗೆಯ ಜ್ವರ. ~ಪ್ರಶ್ನೆ = ಬಿಡಿಸಲಾಗದ

ಕಗ್ಗಂಟು. ~ಯಂತ್ರ = ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು

ಉಪಾಯದಿಂದ ಹಿಡಿಯುವ ಸಾಧನ ;

ಬೋನು, ಬಲೆ ಮುಂತಾದುವು. ~ಸಾಕ್ಷಿ

= ೧. ಸುಳ್ಳು ಸಾಕ್ಷಿ. ೨. ಸುಳ್ಳುಸಾಕ್ಷಿ

ಹೇಳುವವನು.

ಕೊಟಗೆ (ನಾ). ೧. ಸಂತರ್ಪಣೆ. ೨. ಕಹಿ

ಟಿಪ್ಪಣಿಯೊಡನೆ ಸೇರಿಸುವ ಸಿಹಿ.

ಕೊಟಸ್ಥ (ನಾ). ೧. ಮನೆತನದ ಮುಖಂಡ.

೨. ಪರಮಾತ್ಮ. ೩. (ಚಿತ್ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ)

ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ; ಐಕ್ಯ. ೪. ಕೂಡಿ

ಕೊಂಡವನು ; ಐಕ್ಯನಾದವನು. (ಗು).

೫. ತುದಿಯಲ್ಲಿರುವ. ೬. ಸಮೂಹದ

ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ.

ಕೊಟಾಯಿ (ನಾ). ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ

ಡುವ ಸಾಧನ ; ಕಣಜ.

ಕೊಟು (ನಾ). ೧. ನಾಲ್ವಾರು ಕೂಡುವ

ಸ್ಥಳ ; ಚೌಕ. ೨. ಬಗೆಬಗೆಯ ತರಕಾರಿ

ಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮಾಡುವ ಮೇಲೋಗರ.

ಕೂಡ (ಅ). ೧. ಒಡನೆ ; ಸಂಗಡ. ೨. ಸಹ.

ಕೂಡಲ್(ಲು) (ನಾ). ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ;

ಸಂಗಮ ; ಜೊತೆ.

ಕೂಡಲೆ (ಅ). ಸಂಗಡವೆ ; ತಕ್ಷಣ.

ಕೂಡಿಲು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು.

ಕೂಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸೇರು ; ಬೆರೆ. ೨. ಸಾಧ್ಯ

ವಾಗು ; ಈಡೇರು. ೩. ಸಂಘೋಗಿಸು.

೪. ಕೂಡಿಸು ; ಸೇರಿಸು. ೫. ಒತ್ತು ;

ತೋಳಿಸು. ೬. ಹಾಕು ; ಒಟ್ಟು. ೭. ಇಡು.

೮. ಬಂಧಿಸು ; ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಡು. ೯. ಕುಳ್ಳಿರು ;

ಆಸೀನನಾಗು. (ನಾ). ೧೦. ಕೂಟ ;

ಜೊತೆ. ~ಇಕೆ = ೧. ಬೆರಕೆ ; ಸೇರುವೆ.

೨. ವಿಧವೆ ಅಥವಾ ಗಂಡನನ್ನು ಬಿಟ್ಟವಳು

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಡಿಕೆ ; ಕೂಡುವಳಿ.

~ವಳಿ = ಕೂಡಿಕೆ.

ಕೂಡೆ ೧. = ಕೂಡ. ೨. ಕೂಡಲೆ ; ಒಮ್ಮೆಲೆ.

ಕೂಣೆ (ನಾ). ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಬುಟ್ಟಿ ;

ಕೂಳೆ.

ಕೂಣಿತ (ಗು). ೧. ಮುಟ್ಟಿದ ; ಮುಗಿದ.

೨. ಸಂಕುಚಿತವಾದ.

ಕೊನ್(ನು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಾಗು ; ಬಗ್ಗು.

(ನಾ). ೨. ಬೆನ್ನು ಬಾಗಿರುವಿಕೆ ; ಡೂಗು.

೩. ವಕ್ರತೆ ; ಕೊಂಕು.

ಕೊನ (ನಾ). ೧. ಕುಳ್ಳಾಗಿರುವಿಕೆ. ೨. ಗೊನ್ನುಳ್ಳವನು; ಡೂಗ. ೩. ಬಾಗಿರುವಿಕೆ; ವಕ್ರತೆ. ೪. ಕುರುಹು; ಗುರುತು.

ಕೊನಿ (ನಾ). ೧. ಗೊನ್ನುಳ್ಳವಳು; ಗೊನಿ ೨. ಮಜ್ಜನ ಪಾತ್ರೆ; ಗಡಿಗೆ.

ಕೊಪ ೧. = ಕೂರ್ಪ. ೨. ಹಳ್ಳ; ಗುಳಿ. ೩. ಬಾವಿ.

ಕೊಪಕ (ನಾ). ೧. ಹಳ್ಳ. ೨. ಒಣಗಿದ ನದಿಯ ಒಡಲಲ್ಲಿ ನೀರಿಗಾಗಿ ತೋಡಿದ ಕುಳಿ. ೩. ಕೊನೆಯ ಕಂಬ, -ಮರ. ೪. ನದಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಬಂಡೆಗಲ್ಲು.

ಕೊಪಾರ (ನಾ). ಸಾಗರ; ಸಮುದ್ರ.

ಕೊಬರ (ನಾ). ೧. ಬಂಡಿಯ ಅಥವಾ ರಥದ ಈಸು. ೨. ಬಂಡಿ; ಶಕಟ.

ಕೂರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಪ್ರೀತಿಸು; ಒಲವು ತೋರು. ೨. ಮೋಹಿಸು; ಮೆಚ್ಚು. ೩. ಹರಿತವಾಗು; ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗು. ೪. ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳು. (ನಾ). ೫. = ಕೂಟ. ೬. ಹರಿತವಾಗಿರುವಿಕೆ. ೭. ಪ್ರೇಮ; ನಲ್ಮೆ. ೮. ಪರಾಕ್ರಮ. (ಗು). ೯. ಹರಿತವಾದ; ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ. ~ಅಸಿ = ಹರಿತವಾದ ಕತ್ತಿ; ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಖಡ್ಗ. ~ಇಸು = ೧. ಪ್ರೀತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು; ಒಲಿಸು. ೨. ಕುಳ್ಳಿರಿಸು. ~ಕಲಹ = ಪ್ರಣಯಕಲಹ; ಪ್ರೇಮದ ಜಗಳ.

ಕೂರ (ನಾ). ೧. ಅನ್ಯ; ಅಹಾರ. ೨. ಹರಿತವಾಗಿರುವಿಕೆ; ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ. ೩. ಪರಾಕ್ರಮ; ಶೌರ್ಯ. (ಗು). ೪. ಹರಿತವಾದ.

ಕೂರಂಗಿ (ನಾ). ಒಂದು ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿ.

ಕೂರಗೆ = ಕೂರಂಗಿ.

ಕೂರಿತ್ತು (ಗು). ಹರಿತವಾದ; ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ.

ಕೂಟ(ರಿ)ಗೆ (ನಾ). ೧. ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಜ ಬಿತ್ತುವ ಉಪಕರಣ. ೨. ಹೊಲವನ್ನು ಅಳಿಯುವ ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣ.

ಕೂಟ(ರು) (ನಾ). ಪಾಲು; ಅಂಶ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ೧. ತುರುಕಿಕೊಳ್ಳು; ಗಿಡಿದುಕೊಳ್ಳು. ೨. ಕತ್ತರಿಸು; ಭಾಗ ಮಾಡು.

ಕೂಟಿ(ರೆ) (ನಾ). ೧. ಕೊಳಕಾದ ಬಟ್ಟೆ; ಮಲಿನ ವಸ್ತ್ರ. ೨. ಕೊಳಕಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕ್ರಿಮಿ.

ಕೂರ್ಚ (ನಾ). ೧. ಕುಚ್ಚು; ಗುಚ್ಚ. ೨. ಹುಬ್ಬುಗಳ ನಡುವಣ ಸ್ಥಳ. ೩. ಗಡ್ಡ. ೪. ಮೀಸೆ. ೫. ಪೀತ; ಅಸನ. ೬. ದರ್ಭೆ. ೭. ತಲೆ; ಶಿರಸ್ಸು.

ಕೂರ್ಚಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಕಾಯಿಸಿ ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿದ ಹಾಲು; ಗಿಣ್ಣು. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಖಾದ್ಯ.

ಕೂರ್ಚೆ (ನಾ). ೧. ಗೊರಸಿನ ಮೇಲುಭಾಗ; ಕಿರುಗೊಳಗು. ೨. ಗುಚ್ಚ; ಕುಚ್ಚು.

ಕೂರ್ಪ (ನಾ). ೧. ಪ್ರೀತಿಸುವವನು; ಪ್ರಿಯ. ೨. ಹುಬ್ಬುಗಳ ನಡುವಿನ ಪ್ರದೇಶ. ೩. ಗರಸೆ; ಮೊರ.

ಕೂರ್ಪರ (ನಾ). ೧. ಮೊಳಕೆ. ೨. ಮೊಳಕಾಲು.

ಕೂರ್ಪಾಸ (ನಾ). ಕುಪ್ಪಸ; ಕಂಚುಕ.

ಕೂರ್ಪು (ನಾ). ೧. ಒಲವು; ಪ್ರೀತಿ. ೨. ಮೊನೆ; ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ. ೩. ಶೌರ್ಯ; ಕೆಚ್ಚು. ೪. ಅತಿಶಯ; ಅಧಿಕ್ಯ.

ಕೂರ್ಮ (ನಾ). ೧. ಆಮೆ; ಕಮಠ. ೨. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯದು. ~ಈಶ = ೧. ಆಮೆಗಳ ಒಡೆಯ. ೨. ಒಂದು ಶಿವಲಿಂಗ.

ಕೂರ್ಮ (ನಾ). ಪ್ರೀತಿ; ಒಲವು.

ಕೂಲ್ (ನಾ). ೧. ವಿಗ್ರಹ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಕೂರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ತಳಗೂಟ, -ಬೆಣೆ. ೨. ತುದಿ; ಕೊನೆ. ~ತು(ದು)ಂಬು = ಅರೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಿರುವ

ಚಕ್ರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಗಡ್ಡೆ, -ಹಿಂಡಿಕೆ ;
ಗುಂಬ.

ಕೂಲ (ನಾ). ೧. ರಾಶಿ ; ಸಮೂಹ. ೨. ತಟ ;
ದಡ.

ಕೂಲಂಕಷ (ಗು). ೧. ದಡವನ್ನು ಉಜ್ಜಿ
ಹಾಕುವ, -ಕೊರೆಯುವ. ೨. ಸಮಗ್ರವಾದ ;
ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗಿನ.

ಕೂಲವತಿ (ನಾ). ನದಿ ; ಹೊಳೆ.

ಕೂಲಿ (ನಾ). ೧. ದುಡಿಸುಗಾಗಿ ಕೊಡುವ
ಹಣ, ಕಾಳು ಮುಂತಾದುವು, ೨. ಗಳಿಕೆ ;
ಸಂಪಾದನೆ. ೩. ಬೆಲೆ ; ಬಾಡಿಗೆ. ೪. ಕೂಲಿಯ
ಆಳು ; ಕೂಲಿಕಾರ. ೫. ಜೀತ ; ದುಡಿತ.
~ಅಟ್ಟು = ಕೂಲಿ ಕೊಟ್ಟು, ದನಗಳನ್ನು
ಮೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಕಳುಹಿಸು.
~ಇಗ = ಕೂಲಿ ; ಜೀತದಾಳು. ~ಮತ
= ಕೂಲಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಲೆ.

ಕೂಲು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಗ್ಗು ; ಕುಸಿ ; ಬೀಳು.
(ನಾ). ೨. (ಕೆರೆ ಅಥವಾ ಬಾವಿಗಳ)
ಮೆಟ್ಟಿಲು, -ಸೋಪಾನ. ೩. = ಕೂಲ್.

ಕೂವ (ನಾ). ೧. ಹಡಗಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ
ಕಂಬ ; ಕೂಪಸ್ತಂಭ. ೨. ಬಾವಿ ; ಕೂಪ.
~ಕಂಭ (ಬ) = ಹಗ್ಗವನ್ನು ಎಳೆದು
ಕಟ್ಟುವ ಹಡಗಿನ ಮಧ್ಯಭಾಗದ ಕಂಬ ;
ಕೂವೆ.

ಕೂವೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗೆಣಸು
ಮತ್ತು ಅದರ ಗಿಡ ; ಅರಾರೂಟು.
೨. ಲೋಹ ಕರಗಿಸುವ ತಟ್ಟೆ. ೩. = ಕೂವ.
~ಹಿಟ್ಟು = ಕೂವೆಗೆಡ್ಡೆಯಿಂದ ತಯಾರಿ
ಸಿದ ಹಿಟ್ಟು.

ಕೂಷ್ಮಾಂಡ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಾಯಿ
ಪಲ್ಲೆ ; ಕುಂಬಳ. ೨. ಶಿವನ ಒಂದು ಹೆಸರು.
೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಿಶಾಚಿ.

ಕೂಸ (ನಾ). ಚಿಕ್ಕವನು ; ಎಳೆಯ ; ಬಾಲಕ.
ಕೂಸು (ನಾ). ೧. ಮಗು ; ಹಸುಳೆ. ೨. ಮದುವೆ
ಯಾಗದ ಹೆಣ್ಣು ; ಕನ್ಯೆ. ೩. = ಕೂಸ.
೪. ಶಿಷ್ಯ ; ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ. ~ಅಟಿ = ಮಕ್ಕ
ಳಾಟಿ ; ಬಾಲಲೀಲೆ. ~ಅಡಿಸು
= ೧. ತಮಾಷೆ ಮಾಡು ; ವಿನೋದ ಮಾಡು.
೨. ಕೂಸನ್ನು ಅಡಿಸು. ~ಮಜಾ(ರಿ)
= ೧. ಮಗು ; ಹಸುಳೆ. ೨. ಮಕ್ಕಳನ್ನು
ಅಡಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಟ.

ಕೂಸೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು.

ಕೂಳಿ = ಕೂಳೆ.

ಕೂಳು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಿವಿ ; ಇರಿ. (ನಾ).
೨. = ಕೂಬ್.

ಕೂಳೆ (ನಾ). ೧. ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಬುಟ್ಟಿ.
೨. ಪಯಿರನ್ನು ಕೊಯ್ದ ಬಳಿಕ ತಳದಲ್ಲಿ
ಉಳಿಯುವ ಮೋಟು ತುಂಡು ; ಕೋಲಿ.
೩. ಕೂಳೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಹೊಸ
ಮೊಳಕೆ. ೪. ನೆನೆ ಹಾಕಿದ ಕಾಳಿನಲ್ಲಿ
ಹೊರಡುವ ಮೊಳಕೆ. ೫. ಕೀವು ; ಲಸಿಕೆ.
೬. ದುಷ್ಟ ; ಕೀಳು ಹೆಂಗಸು.

ಕೂಬ್(ಳ್,ಳು,ಲು) (ನಾ). ೧. ಅನ್ನ ;
ಓಗರ. (ಗು). ೨. ದುಷ್ಟ ; ಕ್ರೂರವಾದ.
೩. ವಿಸಯಾದ. ೪. ಹರಿತವಾದ ; ಮೊನಚಾದ.
~ಕು(ಗು)ದಿ = ೧. ಅನ್ನ ಕುದಿಯುವಂತೆ
ಕುದಿ. ೨. ಒಳಗೊಳಗೇ ಸಂತಾಪ ಪಡು.
೩. ಒಳಗೊಳಗೇ ಕುದಿಯುವಿಕೆ ; ತಳಮಳ.
~ಪ(ಬ)ಸವು = ಅನ್ನದ ಬರ ; ದುರ್ಭಿಕ್ಷ.
~ಬಡಿಕೆ = ೧. ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕ ; ತಿನ್ನಾಳಿ.
೨. ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕತನ.

ಕೂಬ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಮೂರ್ಖ ; ಎಗ್ಗ.
೨. ಅಲ್ಪ ; ನೀಚ. ~ತನ = ದುರುಳತನ ;
ನೀಚತನ.

ಕೃತ (ನಾ). ೧. ಕತ್ತರಿಸುವುದು. ೨. ತುಂಡು ಮಾಡುವ ಸಲಕರಣೆ.

ಕೃಕ (ನಾ). ಗಂಟಲು; ತಾಳಿಗೆ.

ಕೃಕರ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ; ಕಬ್ಬಿಕ್ಕ. ೨. ದೇಹದ ಪಂಚವಾಯುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಕೃಕಲಾಸ (ನಾ). ಓತಕೇತ; ಹೆಂಟಿಗೊಡ್ಡ.

ಕೃಕವಾಕು (ನಾ). ೧. ಕೋಳಿ; ಕುಕ್ಕುಟ.

೨. ನವಿಲು. ೩. = ಕೃಕಲಾಸ.

ಕೃಕಾಟಕ (ನಾ). ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಹಿಂಭಾಗ; ಹೆಕ್ಕತ್ತು.

ಕೃಚ್ರ (ನಾ). ೧. ಶ್ರಮ; ಪ್ರಯಾಸ. ೨. ವಿಪತ್ತು; ಗಂಡಾಂತರ. ೩. ದುಃಖ; ನೋವು. ೪. ಅಹಾರಸೇವನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವ್ರತ. (ಗು). ೫. ಕಷ್ಟಕರವಾದ; ಕಠಿಣವಾದ.

ಕೃತ (ನಾ). ೧. ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು. ೨. ಧನ್ಯನಾದವನು; ಪುಣ್ಯವಂತ. ೩. ಯಮ. ೪. ಉಪಕಾರ; ಅನುಗ್ರಹ. (ಗು). ೫. ಮಾಡಿದ; ಮುಗಿಸಿದ. ~ಅಂಜಲಿ = ೧. ಜೋಡಿಸಿದ ಕೈ; ಮುಗಿದ ಕೈ. ೨. ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಗಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ೩. ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಎಲೆಗಳು ಮುರುಟುವ ಗಿಡ; ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಮುಣಿ. ~ಅಂತ = ೧. ಸಿದ್ಧಾಂತ; ತೀರ್ಮಾನ. ೨. ಕರ್ಮಫಲ; ವಿಧಿ. ೩. ಯಮ. ೪. ಪಾಪಕರ್ಮ. ೫. ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರ ರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಭರಣಿ. ೬. ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ~ಅನುಶಯ = ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಗೊಂಡವನು. ~ಅರ್ಥ = ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಫಲತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು; ಕೃತಕೃತ್ಯ. ~ಕೃತ್ಯ

= ಕೃತಾರ್ಥ. ~ಮುಖ = ಚತುರ; ಜಾಣ. ~ಸಮಯ = ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿದವನು.

ಕೃತಕ (ನಾ). ೧. ನಿರ್ಮಾಣ; ರಚನೆ.

೨. ಕಪಟ; ಮೋಸ. ೩. ಮೋಸಗಾರ; ವಂಚಕ. (ಗು). ೪. ಮಾಡಿದ; ನೆರವೇರಿಸಿದ.

೫. ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವಲ್ಲದ; ಅಸಹಜ.

೬. ಕಪಟದ; ಮೋಸದ. ~ಪುತ್ರ = ದತ್ತು ಮಗ.

ಕೃತಘ್ನ (ನಾ). ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಮರೆಯುವವನು; ಉಪಕಾರಗೇಡಿ.

ಕೃತಜ್ಞ (ನಾ). ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ನೆನೆಯುವವನು.

ಕೃತಜ್ಞತೆ (ನಾ). ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ನೆನೆಯುವುದು; ಉಪಕಾರಸ್ಮರಣೆ.

ಕೃತಸಾಪತ್ನಿಕ (ನಾ). ಸವತಿಯನ್ನು ಕೃಮೊದಲನೆಯ ಹೆಂಡತಿ.

ಕೃತಿ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ; ಕಾರ್ಯ. ೨. ಕಾವ್ಯ; ಗ್ರಂಥ. ೩. ವಿದ್ವಾಂಸ; ಪಂಡಿತ. ೪. ನೆರವೇರಿಸಿದ ಕಾರ್ಯ; ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿದ ಕೆಲಸ. ೫. ಕುತಲಕಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ರಚನೆ; ಕಲಾಕೃತಿ. ~ಚೌರ್ಯ = ಬೇರೆಯವರ ಕೃತಿಯಿಂದ ಅಪಹರಿಸುವುದು.

ಕೃತ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಚರ್ಮ; ತೊಗಲು. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ; ಭೂರ್ಜವೃಕ್ಷ. ~ವಾಸ = ೧. ಚರ್ಮದ ಬಟ್ಟೆ. ೨. ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು; ಶಿವ.

ಕೃತ್ತಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯದು ಮತ್ತು ಆ ನಕ್ಷತ್ರರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಳೆ. ೨. ನಾಹನ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಾತ್ರೆ. ೪. ಚರ್ಮ; ತೊಗಲು.

ಕೃತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ; ಕಾರ್ಯ. ೨. ಅನ್ಯರಿಗೆ ಕೇಡನ್ನೆಣಿಸಿ ಮಾಡುವ ದುಷ್ಟದೇವತೆಯ ಉಪಾಸನೆ; ಮಾಟ. ೩. ಸಿಪ್ಪೆ. ೪. ದ್ರೋಹಿ; ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕ. (ಗು). ೫. ಮಾಡತಕ್ಕ; ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

ಕೃತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ; ಕಾರ್ಯ. ೨. ಮಾಟ ಮಾಡಲಾದ ಅಭಿಚಾರಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಅಧಿ ದೇವತೆ. ೩. ಮಾಟ.

ಕೃತ್ರಿಮ (ನಾ). ೧. ಕಪಟ; ಮೋಸ. ೨. ಮೋಸಗಾರ; ಕಪಟ. ೩. ಮಾಟ; ಕೂನ್ಯ. (ಗು). ೪. ಸಹಜವಲ್ಲದ; ಕೃತಕ ವಾದ.

ಕೃತ್ಸ (ನಾ). ೧. ನೀರು. ೨. ಹೊಟ್ಟೆ. ೩. ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ.

ಕೃದಂತ (ನಾ). ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಕೃತ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ದಿಂದ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಶಬ್ದ.

ಕೃದರ (ನಾ). ಉಗ್ರಾಣ; ಕಣಜ.

ಕೃಪಣ (ನಾ). ೧. ದೈನ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದುದು. ೨. ಅಲ್ಪ; ನೀಚ. ೩. ಲೋಭಿ; ಜಿಪುಣ. ೪. ದರಿದ್ರ; ಬಡನ. (ಗು). ೫. ಹೀನ ವಾದ; ತುಚ್ಛವಾದ. ೬. ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ.

ಕೃಪಣತೆ (ನಾ). ೧. ಲೋಭ; ಜಿಪುಣತನ. ೨. ಕೆಟ್ಟತನ; ನೀಚತನ. ೩. ದೈನ್ಯ; ಅಸಹಾಯಕತೆ.

ಕೃಪಾಣ (ನಾ). ಖಡ್ಗ; ಕತ್ತಿ.

ಕೃಪಾಣಿ (ನಾ). ೧. ಕತ್ತರಿ. ೨. ಬಾಕು; ಕಠಾರಿ.

ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿ (ನಾ). ದಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ನೋಟ.

ಕೃಪಾಲು (ಳು) (ನಾ). ದಯಾಳು; ಕರುಣ.

ಕೃಪೀಟಿ (ನಾ). ೧. ಹೊಟ್ಟೆ; ಉದರ. ೨. ಗರ್ಭ ನಿಂತಿರುವ ಹೊಟ್ಟೆ; ಬಸಿರು. ೩. ನೀರು. ೪. ಸಾಧೆ. ೫. ಕಂಚು.

೬. ಕಾಡು. ೭. ಬರಗಾಲ. ~ಯೋನಿ = ಬೆಂಕಿ; ಅಗ್ನಿ.

ಕೃಪೆ (ನಾ). ದಯೆ; ಕರುಣ. ~ಪ(ವ)ಡೆ = ದಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದು.

ಕೃಪಿ (ನಾ). ನೂಲಿನಿಂದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ನೇಯುವ ಯಂತ್ರ; ಮಗ್ಗ.

ಕೃಶ (ನಾ). ೧. ತೆಳ್ಳಗಿರುವಿಕೆ. (ಗು). ೨. ತೆಳುವಾದ. ೩. ಅಲ್ಪವಾದ. ~ಅಂಗ = ಬಡವಾದ ದೇಹ; ದುರ್ಬಲ ಶರೀರ.

ಕೃಶಾನು (ನಾ). ೧. ಅಗ್ನಿ; ಬೆಂಕಿ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಸ್ಯ; ಚಿತ್ರಮೂಲ.

ಕೃಷಿ (ನಾ). ೧. ಸಾಗುವಳಿ; ಬೇಸಾಯ. ೨. ಪ್ರಯತ್ನ; ಉದ್ಯಮ.

ಕೃಷಿಕ (ನಾ). ೧. ಬೇಸಾಯಗಾರ; ರೈತ. ೨. ನೇಗಿಲ ಗುಳೆ.

ಕೃಷ್ಣ (ಗು). ೧. ಎಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಜಗ್ಗಿದ. ೨. ಉಳುಮೆಯಾದ; ಉತ್ತ.

ಕೃಷ್ಣ (ನಾ). ೧. ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣ; ಅಸಿತವರ್ಣ. ೨. ವಸುದೇವನ ಮಗ; ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅವತಾರ. ೩. ಕಾಗೆ. ೪. ಕೋಗಿಲೆ. ೫. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜಿಂಕೆ. ೬. ಕಬ್ಬಿಣ. (ಗು). ೭. ಕಪ್ಪಾದ; ಕರಿಯ ಬಣ್ಣದ.

೮. ಕೆಟ್ಟ; ದುಷ್ಟ. ~ಕಾರಸ್ಥಾನ = ಮೋಸದ ಕಾರುಭಾರ. ~ಸಪ್ತ = ಹುಣ್ಣುಮೆಯ ಮರುದಿನದಿಂದ ಅನುವಾಸ್ಯೆಯವರೆಗಿನ ಕಾಲ; ಬಹುಳ. ~ಮೃಗ = ೧. ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದ ಜಿಂಕೆ. ೨. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವುದು. ~ಸರ್ಪ = ಕರಿಯ ಹಾವು; ಕಾಳಸರ್ಪ.

ಕೃಷ್ಣಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಕರಿಯ ಸಾವಿ. ೨. ಕಪ್ಪು ಕಲೆ.

ಕೃಷ್ಣ (ನಾ). ೧. ಅಗ್ನಿಯ ಎಳು ನಾಲಗೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೨. ಉದ್ದವಾದ ಕರಿಮೆಣಸು; ಹಿಪ್ಪಲಿ. ೩. ದ್ರಾಸದಿ.

ಕೃಷ್ಣ (ನಾ). ೧. ಉಳುವುಕಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಭೂಮಿ. (ಗು). ೨. ಉಳಬೇಕಾದ. ೩. (ಮೇಲಕ್ಕೆ) ಎಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾದ.

ಕೃಷ್ಣ (ನಾ). ೧. ಬೆಲೆ; ಮೌಲ್ಯ. (ಗು). ೨. ಏರ್ಪಡಿಸಿದ. ೩. ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ೪. ಕಲ್ಪಿಸಿದ. ೫. ಕತ್ತರಿಸಿದ.

ಕೆ

ಕೆಂ (ಗು). ಕೆಂಪಾದ; ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ. ~ಕ(ಗ)ಣ್(ಣ್ಣ) = ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣು; ರೇಗಿದ ಕಣ್ಣು. ~ಕ(ಗ)ದಿರ್ = ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಕಿರಣ. ~ಕ(ಗ)ಲ್(ಲು) = ೧. ಕೆಂಪುಕಲ್ಲು; ಮಾಣಿಕ್ಯ. ೨. ಕೆಂಪಾಗಿರುವಿಕೆ; ಕೆಂಬಣ್ಣ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಂಚಾಳ = ಕೆಂಪು ಕಾಂಚಿನಾಳ; ಕೋವಿದಾರವೃಕ್ಷ. ~ಕು(ಗು)ಡಿ = ೧. ಕೆಂಪಾದ ಕುಡಿ; ಚಿಗುರು. ೨. ಹನಳ; ಪ್ರವಾಳ. ~ಜಡೆ = ಕೆಂಪುಕೂದಲಿನ ಹೆರಳು. ~ತ(ದ)ಲ(ಳ) = ೧. ಕೆಂಪಾದ ಅಂಗೈ. ೨. ಕೆಂಪಾದ ಅಂಗಾಲು. ~ತ(ದ)ಳಿರ್(ರು) = ಕೆಂಪಾದ ಚಿಗುರು. ~ತಾರೆ = ಕೆಂಪು ನಕ್ಷತ್ರ. ~ದಲ(ಳ) = ಕೆಂಪಾದ ಎಸಳು, - ರೇಕು. ~ನೆತ್ತರ್(ರು) = ಕೆಂಪುರಕ್ತ. ~ಪ(ಬ)ರಲ್(ಲು) = ಕೆಂಪು ಹರಳು; ಮಾಣಿಕ್ಯ. ~ಪೋ(ಬೊ)ನ್ = ೧. ಚೊಕ್ಕ ಚಿನ್ನ; ಅಪರಂಜಿ. ೨. ತಾಮ್ರ. ~ಬೊಟ್ಟು = ೧. ಕೆಂಪುಬೊಟ್ಟು. ೨. ಶುಕ್ರನಕ್ಷತ್ರ; ಬೆಳ್ಳಿಚುಕ್ಕೆ. ~ಮುಟ್ಟು = ಕೆಮ್ಮಣ್ಣು. ಕೆಂಕ (ನಾ). ಕೆಂಚುಬಣ್ಣ; ಕೆಂಪು. ~ಮ(ವ)ಣಿ = ಮಾಣಿಕ್ಯ. ಕೆಂಕನೆ (ಅ). ಚೆನ್ನಾಗಿ. ಕೆಂಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಉಬ್ಬು; ಉತ್ಸಾಹಿಸು. ೨. ಕೆಂಪಾಗು; ಕೆಂಪುಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗು. ಕೆಂಗಣ್ಣ (ನಾ). ೧. ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು. ೨. ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳದ್ದು; ಕೋಗಿಲೆ.

ಕೆಂಗದಿರ (ನಾ). ಕೆಂಪಾದ ಕಿರಣಗಳನ್ನುಳ್ಳವನು; ಸೂರ್ಯ. ಕೆಂಗಣ್ಣ(ರಿ) (ನಾ). ೧. ಕೆಂಬಣ್ಣದ ಗಂ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು. ಕೆಂಗೋಲ್(ಲು) (ನಾ). ಕೆರಳುವಿಕೆ; ಉದ್ರೇಕ. ~ಮಸಗು = ಕೋಪಗೊಳ್ಳು; ಉದ್ರೇಕಗೊಳ್ಳು. ಕೆಂಚ (ನಾ). ೧. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣವುಳ್ಳದ್ದು. ೨. ಕೆಂಪು ಮೈಬಣ್ಣದವನು. ೩. ಚೆಲುವ; ಸುಂದರ. ಕೆಂಚನೆ (ಅ). ಕೆಂಪಗೆ; ಕೆಚ್ಚಗೆ. ಕೆಂಚು (ನಾ). ೧. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ. ೨. ಗರ್ವ; ಸೊಕ್ಕು. ~ಅಣೆಲು = ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಅಳಿಲು; ಕೆಂಪು ಇಣಚಿ. ಕೆಂಜಿಗ = ಕೆಂಜಿಗೆ. ಕೆಂಜಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ. ೨. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ದೊಡ್ಡ ಇರುವೆ; ಕೇಸಿರುವೆ. ಕೆಂಜುಟ್ಟುವಕ್ಕೆ (ನಾ). ಕೆಂಪುಜುಟ್ಟನ್ನುಳ್ಳ ಪಕ್ಷಿ; ಹುಂಜ; ತಾಮ್ರಚೂಡ. ಕೆಂಡ (ನಾ). ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಇದ್ದಿಲು; ಇಂಗಳ. ~ಕಾಲು(ರು) = ೧. ಕೆಂಡವನ್ನು ಉಗುಳು. ೨. ರೇಗು; ಸಿಟ್ಟಾಗು. ~ಸಂಪಗೆ = ಸಂಪಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ. ಕೆಂಡಗಣ್ಣ (ನಾ). ಬೆಂಕಿಯ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು; ಶಿವ. ಕೆಂದ (ನಾ). ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಹೋರಿ.

ಕೆಂದಾಳಿ (ನಾ). ಕೆಂಪುತೆಂಗು ; ಚೆಂದಾಳಿ.
 ಕೆಂದು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅತುಕೊಳ್ಳು ; ಒರಗು.
 ೨. ಮಲಗು ; ನಿದ್ರಿಸು. ೩. ಒಗ್ಗು ;
 ಅಂಟು. (ನಾ). ೪. ಬೇಟೆ ; ರತಿ.
 ೫. ಕೆಂಬಣ್ಣ.
 ಕೆಂಪು (ನಾ). ೧. ಕೆಂಬಣ್ಣ ; ರಕ್ತವರ್ಣ.
 ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಲೋಹ ; ತಾಮ್ರ.
 ೩. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಹರಳು ; ಮಾಡಕ್ಕ.
 ೪. ಎಕ್ಕಡ ; ಮೆಟ್ಟು. ~ತು(ದು)ಂಬಿ
 = ಕಣಜದ ಹುಳು ; ಕಡಜೀರಿಗೆ.
 ಕೆಂಬರವು (ನಾ). ೧. ಕೆಂಪಾಗಿ ಹರಡುವಿಕೆ.
 ೨. ಕೆಂಪುಚೀಳು. ೩. ಉಷ್ಣದೋಷದಿಂದ
 ಮಗುವಿನ ಮೈಮೇಲೆ ಮೂಡುವ ಚೀಳಿನ
 ಆಕಾರದ ಮಚ್ಚೆ.
 ಕೆಂಬಾರ (ನಾ). ೧. ಸಂಜೆಯ ಮುಗಿಲಬಣ್ಣ.
 ೨. ಕೆಂಪುನೆಲ್ಲು. ೩. = ಕೆಂಬರವು.
 ಕೆಂಬೂತ = ಕೆಂಬೋತ.
 ಕೆಂಬೂತಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬತ್ತ.
 ೨. = ಕೆಂಬೋತ.
 ಕೆಂಬೋತ (ನಾ). ಸಂಬಾರಕಾಗೆ ; ಭಾರದ್ವಾಜ
 ಪಕ್ಷಿ.
 ಕೆಕ್ಕನೆ (ಅ). ಚಕ್ಕನೆ ; ಕೂಡಲೆ.
 ಕೆಕ್ಕರಿಕೆ (ನಾ). ಸಾತೆಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಹಣ್ಣು ;
 ಪುಟ್ಟಹಣ್ಣು.
 ಕೆಕ್ಕರಿಸು = ಕೆಕ್ಕಳಿಸು.
 ಕೆಕ್ಕಸ (ನಾ). ನಿಂದೆ ; ಬೈಗುಳು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಲೆ
 = ಗೇಲಿಮಾಡು ; ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡು.
 ಕೆಕ್ಕಳ (ನಾ). ೧. ಕೆಂಪು ; ಕೆಂಬಣ್ಣ. ೨. ಸಿಟ್ಟು ;
 ಕೋಪ. ~ಇಸು = ೧. ಕೆಂಪಾಗು.
 ೨. ಕ್ರೋಧಗೊಳ್ಳು. ೩. ಗಾಬರಿಯಾಗು ;
 ಬೆದರು. ೪. ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಾಡು. ೫. ಕೆಂಪಾ
 ಗಿಸು. ೬. ಕೋಪದಿಂದ ದುರುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು
 ನೋಡು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಳರ್ = ಕನಲಿ ಕೆಂಡ
 ವಾಗು ; ಅತಿಯಾಗಿ ಕೋಪಿಸು.

ಕೆಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಸುಗಳನ್ನು (ಕಾಯುವಾಗ)
 ಕೂಗು, -ಕೇಕೆ ಹಾ ಕು. ೨. ಕೇಕರಿಸು ;
 ಗಂಟಲು ಕೆರೆಯುವಂತಾಗು.
 ಕೆಕ್ಕೆ (ನಾ). ಕೆನ್ನೆ ; ಕಡಪು.
 ಕೆಗಹು (ನಾ). ರೇಗು ; ಕನಲು.
 ಕೆಚ್ಚನೆ = ಕೆಂಚನೆ.
 ಕೆಚ್ಚಲ್(ಲು) (ನಾ). ಹಸು, ಎಮ್ಮೆ
 ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೊಲೆಯು
 ಮೇಲ್ವಾಗು.
 ಕೆಚ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ದಾರದ ಎರಡು ತುದಿ
 ಗಳನ್ನು ಹೊಸಿದು ಕೂಡಿಸು. ೨. ಸೇರಿಸು ;
 ಹೊಂದಿಸು. ೩. ಕುಂದಣಿಸು ; ಕೀಲಿಸು.
 (ನಾ). ೪. ಹೊಸಿದು ಮಾಡಿದ ಗಂಟು.
 ೫. ಕೂಡುವುದು ; ಬೆಸುಗೆ. ೬. ಕೆಂಪು
 ಬಣ್ಣ. ೭. = ಕೆರ್ಚು. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು
 = ಗಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳು ; ದೃಢವಾಗು.
 ~ಬಿ(ವಿ)ಲಿಚ್(ಳ್) = ೧. ಹೆಣೆದು
 ಕೊಂಡಿರು. ೨. ತುಂಬಿ ಗರ್ವದಿಂದ
 ಕೂಡಿರು.
 ಕೆಟ್ಟ (ನಾ). ೧. ಕೆಡಕು ಮಾಡುವುದು.
 (ಗು). ೨. ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲದ ; ಕೆಡುಕಿನ.
 ೩. ಉಗ್ರವಾದ ; ಪ್ರಚಂಡವಾದ.
 ~ಎಣಿಸು = ಕೇಡನ್ನು ಬಗೆ ; ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು
 ಯೋಚಿಸು.
 ಕೆಡ(ಂ)ಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳಿಸು.
 ೨. ಬೀಳು ; ಕೆಡೆ. ೩. ನೂಕು ; ತಳ್ಳು.
 ೪. ನಾಶಮಾಡು ; ಕೊಲ್ಲು.
 ಕೆಡಹು = ಕೆಡಂಪು.
 ಕೆಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಾಳಾಗು ; ಅಳಿ. ೨. ಲೋಪ
 ವಾಗು ; ಇಲ್ಲವಾಗು. ೩. ಗುಣಹೊಂದು ;
 ವಾಸಿಯಾಗು. ೪. ಚೆದರು ; ಚೆಲ್ಲಾಸಿಲ್ಲಿ
 ಯಾಗು. ೫. ಸೋಲು ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು.
 ೬. ನಿರ್ಗತಿಕನಾಗು. ೭. ಮೀರು ;
 ಉಲ್ಲಂಘಿಸು. ೮. ಶೀಲವನ್ನು ಕಳೆದು

ಕೊಳ್ಳು. ೯. ಹದಗೆಡು; ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತ
ವಾಗು. ೧೦. ಕೀಳಾಗು; ದುಷ್ಪನಾಗು.
೧೧. ಸಾಯು. ೧೨. ಮಸುಕಾಗು;
ಮುಚ್ಚಾಗು. ೧೩. ನಂದು; ಆರು. (ನಾ).
೧೪. ಮಚ್ಚೆ; ಚಿಬ್ಬು. ~ಇಸು = ೧. ಹಾಳು
ಮಾಡು. ೨. ಶೀಲಭಂಗಮಾಡು. ೩. ಹೋಗ
ಲಾಡಿಸು; ನಿವಾರಿಸು. ೪. ಆರಿಸು;
ನಂದಿಸು. ೫. ಕೇಡು; ನಾಶ.

ಕೆಡುಕ (ನಾ). ಕೇಡಾಳಿ; ದುಷ್ಪ.

ಕೆಡುಕು (ನಾ). ೧ ಕೇಡು; ನಾಶ. ೨. ವ್ಯಥೆ;
ನೋವು. ~ ಎನಿಸು = ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಗು.

ಕೆಡೆ (ಕ್ರಿ). ೧ ಬೀಳು; ಉರುಳು. ೨. ಒರಗು;
ಮಲಗು. ೩. ಸಾಯು; ಪ್ರಾಣಹೀನಗು.
೪. ಗಳಹು; ಹರಟು. (ನಾ). ೫. ಬೀಳು
ವಿಕೆ; ಪತನ. ~ ಸುಡಿ = ೧. ಕೆಟ್ಟ
ಮಾತನ್ನಾಡು; ನಂದಿಸು. ೨. ಅವಹೇಳನೆ;
ನಂದೆ.

ಕೆಡ್ಡಾ (ನಾ). ಕಾಡಾನೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು
ಮಾಡಿದ ಕಂದಕ; ಕಪ್ಪು.

ಕೆಣಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೆರಳಿಸು; ರೇಗಿಸು.
೨. ಅಕ್ರಮಿಸು; ಮುತ್ತು. ೩. ಪ್ರಚೋ
ದಿಸು; ಪ್ರೇರಿಸು. ೪. ಕೆಡರು; ಕೆಡಕು.
(ನಾ). ೫. ಕೆಣಕುವಿಕೆ; ಕೆರಳುವಿಕೆ.

ಕೆತ್ತಣ (ನಾ). ಹರಳುಗಳನ್ನು ಚಿನ್ನದ ಲಿ
ಕೊಡಿಸುವಿಕೆ; ಕುಂದಣ.

ಕೆತ್ತನೆ = ಕೆತ್ತಣ.

ಕೆತ್ತು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಡುಗು; ಮಿಡುಕು.
೨. ಕುಂದಚಿಸು; ಕೆಚ್ಚು. ೩. ತಳ್ಳಗೆ
ಮಾಡು; ಮೇಲ್ಪಾಗವನ್ನು ಸುಲಿ.
೪. ಕತ್ತರಿಸು; ಬಂಡಿಸು. ೫. ಕಂಡರಿಸು;
ಕೊರೆ. (ನಾ). ೬. ನಡುಕ; ಸ್ಪಂದನ.

ಕೆತ್ತುಗೆಯಾ (ಕ್ರಿ). ಮುಚ್ಚು.

ಕೆತ್ತೆ (ನಾ). ೧. ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆದ ಚೂರು;
ಚಕ್ಕೆ. ೨. ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಯ ಹೋಳು.

ಕೆಡಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೆಡರು; ಬೆಡಕು. ೨. ನೆಲ
ವನ್ನು ಅಗೆದು ಸಡಿಲಗೊಳಿಸು; ಪಠಡು.

ಕೆದರ್ (ರಾ, ರು, ಟು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಹರಡು;
ವಿಸ್ತರಿಸು. ೨. ಕೆಡಕು; ಬೆಡಕು.
೩. ಚೆದರಿಸು; ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡು.
೪. ಚೆದರಿಹೋಗು. ೫. ಒಲೆದಾಡು;
ತೂಗಾಡು. ೬. ಕೊಡವು; ಒದರು. ೭. ಎಸೆ;
ಬೀರು. (ನಾ). ೮. ಚೆದರುವುದು; ಚೆಲ್ಲಾ
ಪಿಲ್ಲಿಯಾಗುವುದು.

ಕೆನೆ (ಕ್ರಿ). ೧. (ಕುಡುರೆಯಂತೆ) ಹೇಕರಿಸು;
ಹೇಷಾರವವನ್ನು ಮಾಡು. (ನಾ).
೨. ಹಾಲು ಮತ್ತು ಮೊಸರಿನ ಸಾರವತ್ತಾದ
ಭಾಗ. ೩. ಸಾರ; ತಿರುಳು. ೪. ಸೊಬಗು.

ಕೆನ್ನ (ನಾ). ೧. ದುಃಖ; ಕಷ್ಟ. ೨. ಕೆಂಪಾದುದು;
ಕೆಂಬಣ್ಣ. ~ ನೀರ್ (ರು) = ೧. ಕೆಂಪು
ನೀರು; ಕೆಸರು ನೀರು. ೨. ನೆತ್ತರು; ರಕ್ತ.
೩. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ. ೪. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಕಾಂತಿ.

ಕೆನ್ನಂ (ಅ). ೧. ಬಡಕವಾಗಿ; ಅಧಿಕವಾಗಿ.
೨. ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ; ಸುಮ್ಮನೆ.

ಕೆನ್ನೆ (ನಾ). ಕದವು; ಕಪೋಲ.

ಕೆಪ್ಪೆ (ನಾ). ಕಿವಿ ಕೇಳಿಸಲಾರದವನು; ಕಿವುಡು;
ಬಧಿರ.

ಕೆಪ್ಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೊಡು; ಸಲ್ಲಿಸು.
(ನಾ). ೨. = ಕೆರ್ಪು. ೩. ಕಿವುಡು; ಬಧಿರತೆ.

ಕೆಪ್ಪೆ = ಕೆನ್ನೆ.

ಕೆಬ್ಬೆ (ನಾ). ೧. ಕೆಂಪುಮೆಣ್ಣಿನ ಭೂಮಿ. ೨. ಸಿಪ್ಪೆ.
~ ರೋಗ = ಸಸ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೂಷ್ಟು ಹಿಡಿ
ಯುವ ಒಂದು ರೋಗ.

ಕೆಮ್ಮಗೆ (ಅ). ೧. ಸುಮ್ಮನೆ; ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ.
೨. ಮೌನವಾಗಿ; ನೀರವವಾಗಿ.

ಕೆಮ್ಮನೆ = ಕೆಮ್ಮಗೆ.

ಕೆಮ್ಮು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೇಕರಿಸು; ಗಂಟಲು ಸರಿ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು. (ನಾ). ೨. ಕೆಮ್ಮುವಿಕೆ;
ಕಾಸ.

ಕೆಯ್ (ಕ್ರ). ೧. (ಕೆಲಸ) ಮಾಡು ; ನೆರವೇರಿಸು. ೨. ಉಳು ; ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡು. (ನಾ). ೩. ಕರ ; ಹಸ್ತ. ೪. ಅನೆಯ ಸೊಂಡಿಲು. ೫. ಮರದ ಕೊಂಬೆ ; ಗೆಲ್ಲು. ೬. ಮಾರ್ಗ ; ಮುಖಾಂತರ. ೭. ನೆರವು ; ಸಹಾಯ. ೮. ಗದ್ದೆ, ಹೊಲ ಮುಂತಾದ ಸಾಗುವಳಿಭೂಮಿ. ೯. ಪೈರು ; ಬೆಳೆ. ೧೦. ಕಿರಣ ; ರಶ್ಮಿ. ೧೧. ಅಲಂಕಾರ ; ಶೃಂಗಾರ. ೧೨. ಅದಟ ; ಪರಾಕ್ರಮ. ೧೩. ಅಂಚು ; ಸೆರಗು. ~ಅದಕ=ಕೈಹಿಡಿತ ; ಚಮತ್ಕಾರ. ~ಅಳಿ = ಮಜ್ಜೆಗೆ. ~ಅಸೆ = ಲಂಚದ ಅಸೆ. ~ಎಣ್ಣೆ = ೧. ಯಂತ್ರದ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಕೈಯಿಂದಲೇ ತೆಗೆದ ಎಣ್ಣೆ. ೨. ಹರಳಣ್ಣೆ ; ಟೆಡಲ ಎಣ್ಣೆ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಸೆಣಸು ; ಹೊಡೆದಾಡು. ೨. ಸಂಭವಿಸು ; ಉಂಟಾಗು. ೩. ಕತ್ತರಿಯ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳು. ೪. ಶರಣಾಗು ; ಸೋಲು. ೫. ತುಂಬ ಆಡಚಣೆಯಾಗು. ೬. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಅಭರಣ. ~ಕರಣ = ೧. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ. ೨. ಕೈಸನ್ನೆ. ೩. ಕೈಚಳಕ ; ಹಸ್ತಕಾಶಲ. ~ಕಸ = ಅಲ್ಪವಸ್ತು ; ಕ್ಷುದ್ರವಸ್ತು. ~ಕಾಗದ = ಕರಾರುಪತ್ರ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣ್(ಣು) = ದಿಟವಾಗು ; ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರು. ~ಕಾ(ಗಾ)ವಲು = ೧. ಮುಂದಿನ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದಿರಿಸಿದುದು. ೨. ಅಂಗರಕ್ಷಕ ಅಥವಾ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ವಸ್ತು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಹು = ೧. ರಕ್ಷಣೆ. ೨. ಕೈಸೆರೆ ; ಬಂಧನ. ~ಕುಂಟು = ೧. ಕೈಊಸನಾಗು. ೨. ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಎದವು. ~ಕೂ(ಗೂ)ಡು = ೧. ನೆರವೇರು ; ಸಿದ್ಧಿಸು. ೨. ಉಂಟಾಗು ; ಬದಗಿಬರು.

೩. ಒಟ್ಟಾಗು ; ಒಂದಾಗು. ೪. ನೆರವಾಗು ; ಅನುಕೂಲವಾಗು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಲಸ = ೧. ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ. ೨. ಸುತ್ತುಗೆಲಸ ; ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸ. ~ಕೆಟ(ಳ)ಗು = ಅಧೀನ ; ವಶ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ೧. ಪರಿಗ್ರಹಿಸು ; ಸ್ವೀಕರಿಸು. ೨. ಒಪ್ಪು ; ಒಡಂಬಡು. ೩. ಪಡೆ ; ಹೊಂದು. ೪. ಅಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು ; ಆಕ್ರಮಿಸು. ೫. ಆರಂಭಿಸು. ೬. ಲೆಕ್ಕಿಸು ; ಗಮನಿಸು. ೭. ಎಸಗು ; ಮಾಡು. ೮. ಕೇಳು ; ಗ್ರಹಿಸು. ೯. ಬೆಳೆ ; ವೃದ್ಧಿಯಾಗು. ೧೦. ಎದುರಿಸು ; ಪ್ರತಿಭಟಿಸು. ~ಕೋಚು=ತೊಂದರೆ ; ಇಕ್ಕಟ್ಟು. ~ಗಟ್ಟು = (ಊಟವಾದ ಬಳಿಕ) ಕೈಗೆ ಲೇಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಸುಗಂಧ. ~ಗುಂಡಿಗೆ = ಹಸ್ತಕಮಂಡಲ ; ಜಲಪಾತ್ರೆ. ~ಗುಂಡು=೧. ಒಂದು ಯುದ್ಧೋಪಕರಣ ; ಕೈಯಿಂದ ಎಸೆಯುವ ಗುಂಡು. ೨. ಮಕ್ಕಳ ಮುಂಗೈಯ ಅಭರಣ. ~ಗುಕ್ಕು = ಕೈ ತುತ್ತ. ~ಗುಣ = ೧. ಕೈಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ; ಹಸ್ತಕಾಶಲ. ೨. ಕೈಯ ಪ್ರಭಾವ ; ಹಸ್ತಗುಣ. ~ಚೆಲ್ಲು = ೧. ಕೈಯನ್ನು ಚಾಚು. ೨. ಕಾರ್ಯವಿಮುಖನಾಗು ; ನಿಷ್ಕ್ರಿಯನಾಗು. ~ತಟ್ಟು = ೧. ಕರತಾಡನಮಾಡು ; ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟು. ೨. ಸಂಕೇತ ಮಾಡು. ೩. ಒದಗು ; ಸಂಭವಿಸು. ೪. ಜಗಳವಾಡು. ~ತಪ್ಪು = ೧. ಕೈಯಿಂದ ಜಾರಿಬೀಳು, -ಕಳಚು. ೨. ಕೈಯಿಂದ ಆಗುವ ತಪ್ಪು ; ಅಪರಾಧ. - ೩. ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಾಗುವ ತಪ್ಪು ; ಸ್ವಾಲ್ಪತ್ಯ. ~ತಾಂಗು = ಸೇತುವೆಗಳ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಟಕಟೆ. ~ತು(ದು)ಡುಕು = ೧. ಕೈಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕೊಳ್ಳು.

೨. ಮುನ್ನು ಗ್ಗು; ದುಡುಕು. ೩. ಕೈಯಿಂದ
ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಕಿತ್ತು ಕೊಳ್ಳುವುದು.
೪. ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡದೆ ಕೈಮಾಡುವಿಕೆ. ~ತೊ(ದೊ)ವಲ್ = ಚಿಗುರಲೆ;
ಎಳೆದಳಿರು. ~ತೊ(ದೊ)ಳಸು
= ೧. ಕೈಯಿಂದ ಕಲಕು. ೨. ಬಲಾತ್ಕಾರ
ದಿಂದ ಸೆಳೆ. ೩. ಕೈಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಕಲಹ;
ಗುದ್ದಾಟ. ೪. ತೊಳಸುವಿಕೆ. ೫. ಬಲಾತ್ಕಾರ
ದಿಂದ ಸೆಳೆಯುವಿಕೆ. ೬. ಕೈವಶ; ಅಧೀನ.
~ತೊ(ದೊ)ಲು(ರು) = ೧. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ
ವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸು. ೨. ಕೈಯನ್ನು ತೋರು.
~ದಂಡೆ = ೧. ಸಣ್ಣದೊಣ್ಣೆ. ೨. ಕೈಯ
ಆಸರೆ. ~ದಸ್ತು = ೧. ಇಸ್ಪೀಟಾಟದಲ್ಲಿ
ಎಲೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿದಾಗ ಒಬ್ಬರಿಗೆ
ಬರುವ ಎಲೆಗಳ ಮೊತ್ತ. ೨. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಕೈಪಾತ್ರೆ. ~ಧಾರೆ = ೧. ಕೈಯ
ಮೇಲೆ ಎರೆಯುವ ನೀರು. ೨. ಶಾಸ್ತ್ರೀಕ್ತ
ವಾದ ಮದುವೆ. ೩. ವಧೂನರರ ಕೈಗಳ
ಮೇಲೆ ಎರೆಯುವ ನೀರಿನ ಧಾರೆ. ~ನೀಡು
= ೧. ಬೇಡು; ಯಾಚಿಸು. ೨. ಕೈಹಾಕು;
ಕೈಯಿಕ್ಕು. ೩. ನೆರವಾಗು; ಆಶ್ರಯ
ಕೊಡು. ~ಪಟ್ಟಿಯ = ಅನೆಗೆ ತಲೆಯಿಂದ
ಸೊಂಡಿಲವರೆಗೆ ಇಳಿಬಿಡುವ ಅಲಂಕಾರದ
ಪಟ್ಟಿವಸ್ತ್ರ. ~ಪಟಿ(ರೆ) = ೧. ಕೈಚಪ್ಪಾಳೆ.
೨. ಕೈತಮಟೆ. ~ಪಿ(ವಿ, ಹಿ)ಡಿ = ೧. ಕೈ
ಯಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳು. ೨. ಮದುವೆ
ಯಾಗು. ೩. ಆಂಗೀಕರಿಸು; ಸ್ವೀಕರಿಸು.
೪. ಸೆರೆಹಿಡಿ; ಬಂಧಿಸು. ೫. ನೆರವಾಗು.
೬. ತಡೆಗಟ್ಟು. ೭. ಹಿಡಿತಮಾಡು. ೮. ಕನ್ನಡಿ;
ದರ್ಪಣ. ೯. ಆಶ್ರಯ; ಆಧಾರ.
೧೦. ಹಿಡಿ; ಹಿಡಿಕೆ. ೧೧. ಕೈಹೊತ್ತಿಗೆ.
೧೨. ಕೈಯ ಹಿಡಿತ; ಮುಷ್ಟಿ.
~ಪೊಡೆ = ೧. ಬಾಣದ ಗರಿ, -ಪುಂಖ.
೨. ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆಡೆ ತಾಗದಂತೆ ಮುಂಗೈಗೆ

ಕಟ್ಟುವ ರಕ್ಷಾಕವಚ. ~ಪೊ(ವೊ)ಕು
= ೧. ಚಿಗುರುವಿಕೆ. ೨. ದುಷ್ಟತನ; ಕೆಟ್ಟ
ತನ. ~ಬ(ವ)ಲು(ಳಿ) = ಹೊಲಗದ್ದೆ
ಗಳ ಪಕ್ಕದ ಪ್ರದೇಶ. ~ಬಿಜಾ(ರಿ)
= ವಾಹನಗಳ ವೇಗವನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯುವ
ಸಾಧನ; ಬ್ರೇಕು. ~ಮಗುಚು = ೧. ಕೈ
ಬೀಸು; ಬಲಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡು. ೨. ಕತ್ತ
ರಿಸು; ಕುಂಡರಿಸು. ೩. ಎಸೆ; ಪ್ರಯೋ
ಗಿಸು. ೪. ಕೈತಪ್ಪಿಹೋಗು. ೫. ಕರ್ಮ
ಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸು. ೬. ಇಲ್ಲಿವೆನ್ನು. ೭. ತಿರುವಿ
ಹಾಕು. ೮. ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸು ~ಮದ್ದು
= ೧. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅಪಾಯವನ್ನುಂಟು
ಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಔಷಧ;
ಕೈಮಸಕ. ೨. ವಶೀಕರಣ ಔಷಧ.
~ಮಸಕ = ೧. ಮಾಟ; ಮಾಯೆ.
೨. ಇಕ್ಕುಮದ್ದು; ಆಹಾರದೊಡನೆ ಬೆರೆಸಿ
ಕೊಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಂದವಿಷ.
~ಮುಟಿ(ರೆ) = ೧. ಬೆರಗಾಗು; ವಿಸ್ಮಯ
ಗೊಳ್ಳು. ೨. ಶಕ್ತಿಗುಂದು; ಹಸ್ತಕಾಶಲ
ವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು. ~ಮಾಂಸ
= ಕೆಯ್‌ಮದ್ದು. ~ಮಾಡು = ೧. ಕೈಸನ್ನೆ
ಯಿಂದ ಸೂಚಿಸು. ೨. ದಾಳಿಮಾಡು;
ಮೇಲೆ ಬೀಳು. ೩. ಆಯುಧವನ್ನು
ಝುಳುಕಿಸು. ೪. ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಿ
ಸಂಕೇತದಿಂದ ಸೂಚಿಸು. ~ಮಿಗು
= ಅಧಿಕವಾಗು; ಮಿತಿಮೀರು.
~ಮೇಳವಿಸು = ೧. ಬೆರೆ; ಸೇರು.
೨. ಹೋರಾಡು. ೩. ಕೈಗೊಡು; ಸಿದ್ಧಿಸು.
೪. ಸಂಭವಿಸು; ಉಂಟಾಗು. ೫. ಆಳವಡು;
ಒಪ್ಪು. ~ರಂಪಣೆ = ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ
ಚಿಕ್ಕ ಜಾಲಿಗೆ. ~ನಾಕು = ಮಕ್ಕಳಿಗೆ
ತೊಡಿಸುವ ಬೇರೆ; ಕಪ್ಪು. ~ಸದ್ದಕ = ಹತ್ತಿರ
ದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಇರುವ ಸೇವಕ. ~ಹಂದು
= ಕೈಅಲುಗಾಡು.

ಕೆಯ್ತು (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ; ಕಾರ್ಯ.
೨. ಹೊಲದ ಉಳುವು; ಕೃಷಿ. ೩. ಮೋಸ;
ಕಪಟ. ೪. ಚೀಪ್ಪೆ.

ಕೆಯ್ತು (ನಾ). ಅಯುಧ; ಶಸ್ತ್ರ.
~ಕಾ(ಗಾ)ಜ(ರ) = ಸೈನಿಕ; ಯೋಧ.
ಕೆಯ್ತಾಡ (ನಾ). ೧. ಕುಶಲ ಕೆಲಸ; ಕೈಗಾರಿಕೆ.

೨. ಕೈಚಳಕ. ೩. ಪ್ರಭಾವ.
ಕೆಯ್ತಾರ (ನಾ). ೧. ಕೊಂಡಾಟ; ಹೊಗಳಿಕೆ.
೨. ಅಭಿಮಾನ; ಮಮತೆ. ೩. ವೃತ್ತ
ವನ್ನಳಿಯುವ ಒಂದು ಸಲಕರಣೆ;
ಕಂಪಾಸು. ೪. ಬೆಂಬಲ; ನೆರವು. ೫. ಕೈ
ಚಳಕ, -ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

ಕೆರ = ಕೆರ್ಪು.

ಕೆರ(ಂ)ಕು ೧. = ಕೆರಂಟು. (ನಾ). ೨. ನವೆ.
ಕೆರ(ಂ)ಟು (ಕ್ರಿ). ಉಗುರಿನಿಂದ ಕೆರೆ; ಗೀಚು.
ಕೆರಪು = ಕೆರ್ಪು.

ಕೆರಸಿ (ನಾ). ೧. ಚಚ್ಚಾಕಾಕಾರದ ಅಗಲ
ಬಾಯುಳ್ಳ ಬಿದಿರಿನ ಬುಟ್ಟಿ. ೨. ಕೇರುವ
ಸಾಧನ; ಮೊರೆ.

ಕೆರಸೆ = ಕೆರಸಿ.

ಕೆರಹು = ಕೆರ್ಪು.

ಕೆರಳು(ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಹರಡು; ಕೆದರು.
೨. ರೇಗು; ಕ್ಷಣ. ೩. ಕೆರಳಿಸು;
ರೇಗಿಸು.

ಕೆರೆ ೧. = ಕೆರಂಟು. ೨. ಕತ್ತರಿಸು; ತುಂಡು
ಮಾಡು. ೩. ತುರಿಸು; ತಿಕ್ಕು. ೪. ಬೋಳಿಸು.
(ನಾ). ೫. = ಕೆಣಿ. ೬. ಹಸುಗಳ ಹಿಂಡು;
ಗೋಸಮೂಹ.

ಕೆಲು(ರು) (ಕ್ರಿ). ನಮೆ; ನೋಯು.

ಕೆಲು(ರೆ) (ನಾ). ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿಹಾಕಿ ನೀರು
ನಲ್ಲಿಸಿದ ಸ್ಥಳ; ತಟಾಕ.

ಕೆರ್ಚು (ನಾ). ೧. ಮರದ ಒಳಗಿನ ಗಟ್ಟಿ
ಯಾದ ಭಾಗ; ಚೀಗು. ೨. ಧೈರ್ಯ;
ಸಾಹಸ. ೩. ಸೊಕ್ಕು; ಮದ.

ಕೆರ್ಪು (ನಾ). ಮೆಟ್ಟು; ಎಕ್ಕಡ.

ಕೆಲ (ನಾ). ೧. ಪಕ್ಕ; ಮಗ್ಗುಲು. ೨. ಸ್ಥಳ;
ಪ್ರದೇಶ. ೩. ಹೊರಭಾಗ; ಬಹಿರಂಗ.
(ಸ). ೪. ಕೊಂಚ; ಸ್ವಲ್ಪ. ~ಬಲ
= ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ; ಎಡಬಲ.

ಕೆಲಚು (ನಾ). ನೆರವು; ಸಹಾಯ.

ಕೆಲಪು (ನಾ). ಕೆಲೆಯುವಿಕೆ; ಗುಟ್ಟು.

ಕೆಲಸ (ನಾ). ೧. ಕಾರ್ಯ; ಕೃತ್ಯ.
೨. ಉದ್ಯೋಗ; ವೃತ್ತಿ. ೩. ಕುಶಲಕರ್ಮ.
೪. ಉಳಿಗ; ಸೇವೆ. ೫. ಉಪಯೋಗ.
೬. ಕ್ಷಾರ. ~ಇಗ = ಕೆಲಸಿ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡಿ
= ೧. ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೆಡಿಸುವವನು. ೨. ಕೆಲಸ
ಮಾಡಲಾರದವನು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಕೆಲಸ
ನಾಗದಿರುವಿಕೆ.

ಕೆಲಸಿ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು;
ಕೆಲಸಗಾರ. ೨. ಕ್ಷಾರಿಕೆ; ನಾಯಿಂದ.

ಕೆಲೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಗುಟ್ಟು ಹಾಕು; ಗರ್ಜಿಸು.
೨. ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೂಗು. ೩. ಹರಟು;
ಗಳಹು.

ಕೆಲ್ಲ (ನಾ). ಕೆನ್ನೆ; ಕಪೋಲ.

ಕೆಲ್ಲಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ವಿಹ್ವಲನಾಗು;
ಬೆದರು. ೨. ತುಂಡಾಗು; ಸೀಳಾಗು.
೩. ಉದ್ರೇಕಗೊಳ್ಳು; ಕೆರಳು.

ಕೆಲ್ಲೆ (ನಾ). ೧. ಸಿಗುರು; ಸಿಬುರು. ೨. ಪಕ್ಕ;
ಬದಿ. ೩. ಅಂಚು; ತುದಿ. ೪. ಕೆರೆತ; ನವೆ.

ಕೆಸಲು(ರ್, ರು, ಣ) (ನಾ). ೧. ರಾಡಿ;
ಅರಲು; ಪಂಕ. ೨. ಗದ್ದೆ; ತರಿಭೂಮಿ.
~ಅಂಕ=ಜಟ್ಟಿ; ಮಲ್ಲ. ~ಕ(ಗ)ಲ್(ಲ್ಲ)
= ಅಡಿಗಲ್ಲು; ತಳಪಾಯದ ಕಲ್ಲು.
~ಮಲ್ಲಿಗೆ = ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಹೂವು;
ತಾವರೆ; ಕಮಲ. ~ಮಸಗು = ಬಗ್ಗಡ
ನಾಗು; ರಾಡಿಯಾಗು.

ಕೆಸವು (ನಾ). ೧. ಅಣಬೆ; ನಾಯಿಕೊಡೆ.
೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೊಪ್ಪು; ಶೇಮೆದಂಟು.

ಕೆಳದಿ (ನಾ). ಗೆಳತಿ; ಸ್ನೇಹಿತೆ.
 ಕೆಳಯಿ(ಂ)ಕೆ (ಅ). ಕೆಳಗಡೆಗೆ; ಬುಡದಲ್ಲಿ.
 ಕೆಳರ(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಾಯಿತರೆ; ಬಿರಿ.
 ೨. ಅರಳು; ವಿಕಾಸವಾಗು. ೩. ರೇಗು;
 ಕೋಪಿಸು. ೪. ಕೂಗು; ಗರ್ಜಿಸು.
 ೫. ಹರಡು; ಕೆದರು.
 ಕೆಳಚು (ಕ್ರಿ). ಉದ್ರೇಕಿಸು; ರೇಗಿಸು.
 ಕೆಳನಾಡಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಬ್ಬು.
 ಕೆಳೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಎಳೆ; ಸೆಳೆ. (ನಾ). ೨. ಸ್ನೇಹ;
 ಗೆಳೆತನ. ೩. ಸ್ನೇಹಿತ; ಗೆಳೆಯ. ~ತನ
 = ಸ್ನೇಹ; ಸಖ್ಯ; ಮೈತ್ರಿ.

ಕೆಳೆಯ (ನಾ). ೧. ಗೆಳೆಯ; ಸ್ನೇಹಿತ.
 ೨. ಗೆಜೆಯ; ವಿಟ.
 ಕೆಬ(ಳ)ಗು (ನಾ). ಕೆಳಭಾಗ; ಅಧೋ
 ಭಾಗ.
 ಕೆಬ(ಳ)ಗೆ (ಅ). ೧. ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ; ಅಡಿ
 ಯಲ್ಲಿ. ೨. ಹಿಂದೆ; ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ.
 ೩. ಅಧೀನದಲ್ಲಿ; ವಶದಲ್ಲಿ.
 ಕೆಬ(ಳ)ವ (ನಾ). ೧. ಮುದುಕ; ವೃದ್ಧ.
 ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು; ಹಿರಿಯ.
 ಕೆಬ(ಳ)ವಿ (ನಾ). ಮುದುಕಿ; ವೃದ್ಧಿ.
 ಕೆಬ(ಳ)ನೆ (ನಾ). ಇಳಿವಯಸ್ಸು; ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ.

ಕೇ

ಕೇ (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಲಗು; ಬರಗು; ನಿದ್ರೆ
 ಮಾಡು. ೨. = ಕೇಯು.
 ಕೇಂಕರ (ನಾ). ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಗುರುಗುಟ್ಟು
 ವಿಕೆ; ಕೇಕರಿಸುವಿಕೆ.
 ಕೇಂದ್ರ (ನಾ). ೧. ಮಧ್ಯಭಾಗ; ನಡುವಿನ
 ಸ್ಥಳ. ೨. ಮೂಲಸ್ಥಾನ; ಮುಖ್ಯಸ್ಥಳ.
 ~ಸರಕಾರ = ಸಮಗ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಆಳುವ
 ಸರಕಾರ.
 ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ
 ನಿಲ್ಲಿಸು; ಏಕಾಗ್ರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು.
 ಕೇಕ (ನಾ). ೧. ಒಪ್ಪಂದ; ಒಡಂಬಡಿಕೆ.
 ೨. ವರ್ತನೆಯ ಸಾಲ.
 ಕೇಕಟ (ನಾ). ನಿಸ್ಸಾರ; ನಿಸ್ಸತ್ತ್ವ.
 ಕೇಕರ ೧. = ಕೇಂಕರ. ೨. ಮೆಳ್ಳೆಗಣ್ಣಿನವನು.
 ೩. ಕಡೆಗಣ್ಣು; ಕಟಾಕ್ಷ. (ಗು). ೪. ಮೆಳ್ಳೆ
 ಗಣ್ಣುಳ್ಳ; ಕೋಸುಗಣ್ಣಿನ. ~ಇಸು

= ೧. ಗಂಟಲನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೆ
 ಕ್ಕಾಗಿ ಉಗುಳು. ೨. ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಂಥ
 ನೋಡು. ~ಮುರೀಚಿ = ಕಡೆಗಣ್ಣಿನ ಕಾಂತಿ.
 ಕೇಕಟ(ರ) (ನಾ). ಹೆಗ್ಗಣ.
 ಕೇಕಾರವ (ನಾ). ನವಿಲಿನ ಧ್ವನಿ.
 ಕೇಕಿ (ನಾ). ನವಿಲು; ಮಯೂರ.
 ಕೇಕೆ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷದ ಕೂಗು;
 ಉತ್ಸಾಹದ ಕೂಗು. ೨. = ಕೇಕಾರವ.
 ಕೇಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ನವಿಲಿನಂತೆ ಕೂಗು.
 ೨. ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಕೂಗು. (ನಾ).
 ೩. = ಕೇಕಾರವ.
 ಕೇಚರ (ನಾ). ೧. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸು
 ವವನು; ಖೇಚರ. ೨. ಒಂದು ಕ್ಷುದ್ರ
 ದೇವತೆಯ ಹೆಸರು.
 ಕೇಡಾಕುಳಿ (ನಾ). ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾದಲು
 ಮಾಡಿದ ಕುಳಿ; ಕಲ್ಯಾಣ.

ಕೇಡಿ (ನಾ). ಗ. ಕೆಡುಕನ್ನು ಮಾಡುವವನು ;

ಕೇಡಿಗ. ೨. ಕೆಡಿಸುವವನು.

ಕೇಡು (ನಾ). ಗ. ಕೆಡು ಕು ; ಆ ಪಾಯ ;

ಆಪತ್ತು. ೨. ಆಳವು ; ನಾಶ. ೩. ನಷ್ಟ ;

ಹಾನಿ. ೪. ಕೆದರಿ ಬಿದ್ದಿರುವುದು. ~ಆದಿ

= ಕೇಡಿ. ~ಇಗ = ಕೇಡಿ. ~ವಿಯ್ಲ ಸು

= ಕೇಡಿಗೆ ಗುರಿಮಾಡು ; ಕೆಡಿಸು.

~ಕಾ(ಗಾ)ಲ = ವಿನಾಶದ ಕಾಲ.

ಕೇಣಿ (ನಾ). ಗ. ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ; ಮತ್ಸರ.

೨. ಕೋಪ ; ರೋಷ. ೩. ಲೋಭ ;

ಆತ್ಯಾಸಿ. ೪. ದೀರ್ಘ ವಿಚಾರ ; ಚಿಂತನೆ.

೫. ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ; ಸಂಕೋಚ. ೬. ಭಯ ;

ಹೆದರಿಕೆ. ೭. ಕೊರತೆ ; ಊನ. ~ಕಾಱ(ರ)

= ಲೋಭ ; ಜಿಪುಣ.

ಕೇಣಸರ (ನಾ). ಗ. ಕರುಬು ; ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು.

೨. ಸಂಶಯ ; ಅನುಮಾನ.

ಕೇಣಿ (ನಾ). ಗ. ನದಿಯ ದಡಗಳಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ

ವಾಗಿ ಆಗದ ಬಾವಿ. ೨. ಗುತ್ತಿಗೆ ; ಒಪ್ಪಂದ.

೩. ಸಾಲು ; ಭಾಗ. ೪. ಮೈತ್ರಿ ; ಕೆಳೆ.

೫. ಸಾಲು ; ಪಂಕ್ತಿ. ೬. ಕ್ರಯವಿಕ್ರಯ.

೭. ರತ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧ.

~ಕಾ(ಗಾ)ಱ(ರ) = ಗ. ಗುತ್ತಿಗೆದಾರ.

೨. ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಘದವನು ; ವ್ಯಾಪಾರಿ.

೩. ಚತುರ ; ಬುದ್ಧಿವಂತ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ

= ಗ. ಗುತ್ತಿಗೆಹಿಡಿ ; ಸ್ವಾಧೀನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು.

೨. ತಾಳು ; ಧರಿಸು. ೩. ಜೊತೆಗೂಡು ;

ಸೇರು. ೪. ಸಾಲುಗೊಳ್ಳು ; ಸಾಲುಗಟ್ಟು.

ಕೇತ (ನಾ). ಗ. ತೊಂದರೆ ; ಕಿರು ಕುಳ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಟ ; ಕಿಳ್ಳೆಕೇತರ

ಅಟ. ೩. ಕರೆ ; ಆಹ್ವಾನ. ೪. ಜಾಗ ;

ಸ್ಥಳ. ೫. ಒಂದು ಕ್ಷುದ್ರದೇವತೆಯ

ಹೆಸರು.

ಕೇತಕಿ (ನಾ). ತಾಳೆಯ ಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ

ಹೂವು.

ಕೇತನ (ನಾ). ಗ. ಮನೆ ; ನಿವಾಸ. ೨. ಬಾವುಟ ;

ಧ್ವಜ. ೩. ಕರೆ ; ಆಹ್ವಾನ. ೪. ಚಿಹ್ನೆ ;

ಲಾಂಛನ. ೫. ತೇಜಸ್ಸು ; ಕಾಂತಿ.

~ಮಾಲಿ(ಳ)ಕೆ = ಧ್ವಜಗಳ ಸಾಲು.

ಕೇತು (ನಾ). ಗ. ಕಾಂತಿ ; ಪ್ರಭೆ. ೨. ಉಲ್ಲೇ.

೩. ಅನಿಷ್ಟಸೂಚಕವಾದ ಬಾಲಚಿಹ್ನೆ ;

ಧೂಮಕೇತು. ೪. ನವಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

೫. ಲಾಂಛನ ; ಗುರುತು. ೬. ಬಾವುಟ ;

ಧ್ವಜ. ೭. ಹಿರಿಯ ; ಒಡೆಯ. ೮. ಕತ್ತಾಳೆ ;

ರಕ್ತಸಬಾಳೆ. ೯. ದೇವತೆಗಳ ವಿಮಾನ.

೧೦. ರೋಗ. ೧೧. ಶತ್ರು ; ವೈರಿ. ~ದಂಡ

= ಧ್ವಜಸ್ತಂಭ.

ಕೇದಗೆ = ಕೇತಕಿ.

ಕೇದಾರ (ನಾ). ಗ. ಗದ್ದೆ. ೨. ಉದ್ಯಾನ ;

ತೋಟ. ೩. ಹಿಮಾಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು

- ಶ್ವೇತ. ~ವನ = ಬತ್ತದ ಗದ್ದೆ ; ಶಾಲಿನನ.

ಕೇದಿಗೆ ಗ. = ಕೇತಕಿ. ೨. ಕೇದಗೆಯ ಆಕಾರ

ದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಆಭರಣ.

ಕೇನಾರ (ನಾ). ಗ. ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲುಭಾಗ.

೨. ತಲೆ. ೩. ಕೆನ್ನೆ.

ಕೇನಿಪಾತಕ (ನಾ). ಹಡಗಿನ ಮುಂಭಾಗ.

ಕೇನೆ (ನಾ). ಸೂರಣಗಡ್ಡೆ ; ಶೇನೆಗಡ್ಡೆ.

ಕೇಪಲ(ಳ) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಡು

ಗೆಂಪು ಹೂವಿನ ಸಸ್ಯ.

ಕೇಪು (ನಾ). ಗ. ಸರಕು ; ಮಾಲು.

೨. ತುಪಾಕಿಯ ಗುಂಡುಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿರುವ

ಹಿಂಬದಿಯ ಅಣಸು, - ಬೋಲಿ.

೩. ಮಕ್ಕಳ ತುಪಾಕಿಯ ಪಟಾಸ್ ಮದ್ದು.

~ತೊಟ್ಟು = ತುಪಾಕಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಪು ಇಡುವ

ಭಾಗ. ~ಪ್ರೊ(ಹೊ)ಡೆ = ಗ. ಗುಂಡು

ಹಾರಿಸು. ೨. ಜಯಗಳಿಸು.

ಕೇಮ (ನಾ). ಗ. ಗಾಯ ಒಣಗಿದ ಮೇಲೆ

ಉಂಟಾಗುವ ಕಪ್ಪು ಕಲೆ. ೨. ಕ್ಷೇಮ ;

ಸೌಖ್ಯ.

ಕೇಯು (ಕ್ರ). ಸಂಭೋಗಿಸು; ರತಿಕ್ರೀಡೆ ಮಾಡು.

ಕೇಯೂರ (ನಾ). ತೋಳುಬಳೆ; ತೋಳು ಬಂದಿ.

ಕೇರ (ರು) ೧. = ಕೇಟು. (ನಾ). ೨. ಗೋಡೆ; ಭತ್ತಿ. ೩. ಗೇರುಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ಬೀಜ. ೪ ಕೇರುವ ಸಾಧನ; ಮೊರ. ~ಅಡಕೆ = ಕೇರು ಹಾಕಿದ ಅಡಕೆ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಕೆಡಿಸು; ನಾಶಪಡಿಸು. ೨. ಗೋಡೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟು. ೩. ಗೋಡೆ ಯಂತಹ ರಚನೆ.

ಕೇರಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರದೇಶದವನು. ೨. ತೆಂಗು.

ಕೇರಿ (ನಾ). ೧. ಮನೆ ಸಾಲುಗಳ ನಡುವಿನ ಹಾದಿ; ಓಣಿ. ೨. ಸಾಲು; ಶ್ರೇಣಿ. ೩. ಪಗಡೆಹಾಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಪಟ್ಟಿ.

ಕೇರೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಾವು; ಕೆರೆ ಹಾವು.

ಕೇಟು(ರು) (ಕ್ರ). ಮೊರದಿಂದ ಕಾಳುಕಡಿ ಗಳನ್ನು ತೂರಿ ಕಾಳನ್ನು ಕಸವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸು; ಕಾಳನ್ನು ಹಸನು ಮಾಡು.

ಕೇಲ್ (ನಾ) ಮಡ್ಡನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹರವಿ; ಗುಡಾಣ.

ಕೇಲಿ (ನಾ). ೧. ಆಟ; ಕ್ರೀಡೆ. ೨. ಶೃಂಗಾರ ಲೀಲೆ.

ಕೇಲಿಕಿಲ (ನಾ). ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಾಯಕನ ಅಸ್ತಮಿತ್ರ; ವಿದೂಷಕ.

ಕೇಲಿಕೆ (ನಾ). ಆಟ; ವಿನೋದ.

ಕೇಲು ೧. = ಕೇಲ್. ೨. ಖಯಾಲು; ಚಪಲ.

ಕೇವಣ (ನಾ). ೧. ಹರಳು ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಕೂಡಿಸುವುದು; ಕುಂದಣ. ೨. ನೂಕು ವುದು; ತಳ್ಳುವುದು. ೩. ಚೆಲ್ಲುವುದು. ~ಇಸು = ೧. ಜೋಡಿಸು; ಕೇಲಿಸು.

೨. ಲೇಪಿಸು; ತೊಡೆ. ೩. ತೊಡಿಸು; ಧರಿಸು. ೪. ಬೆರಸು; ಸೇರಿಸು.

ಕೇವಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಪರವಸ್ತು; ಪರ ಮಾತ್ಮ. ೨. ಮುಕ್ತ; ಕೈವಲ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದವನು. ೩. ಮುಕ್ತಿ; ಕೈವಲ್ಯ. (ಗು). ೪. ಬಿರಿಯ; ಅಪ್ಪಮಾತ್ರದ. ೫. ಸಮಗ್ರ; ಸಂಪೂರ್ಣ. ೬. ಶುದ್ಧ; ಅಪ್ಪಟ. ೭. ತೀರ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ; ನಾಡಾದಿಯಾದ. ~ಅವಸ್ಥೆ = ಏಕಾಕಿಯಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ. ~ಜ್ಞಾನ = ಲೋಕಾ ಲೋಕಗಳ ಸರ್ವವಸ್ತುಗಳ ಸಮಗ್ರ ಜ್ಞಾನ. ~ಮಿತ್ರ = ಅಸ್ತಮಿತ್ರ.

ಕೇವಲಿ(ಳಿ) (ನಾ). ಕೇವಲಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದವನು.

ಕೇವೆ (ನಾ). ಕೆಂಬಣ್ಣದ ಕಲ್ಲು; ಗೈರಿಕ.

ಕೇಶ (ನಾ). ೧. ತಲೆಗೂದಲು. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ; ಮುದಿವಾಳ. ~ಬಂಧ = ಕೂದಲನ್ನು ಕಟ್ಟುವಿಕೆ; ಮುಡಿ. ~ಮಾರ್ಜನ = ೧. ತಲೆಯನ್ನು ಬಾಚುವಿಕೆ. ೨. ಬಾಚಣಿಗೆ. ~ವೆಪನ = ಕೂದಲನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ; ಚಾಲಕ್ರಿಯೆ. ~ಹಸ್ತ = ಸಮೃದ್ಧವಾದ ತಲೆಗೂದಲು. ಕೇಶಘ್ನ (ನಾ). ತಲೆಯನ್ನು ಬೋಳಾಗಿಸುವ ರೋಗ; ತಿಗಳಿ.

ಕೇಶರ (ನಾ). ೧. ಕುಂಕುಮಕೇಸರಿ. ೨. ಕೇಸರಿ ಬಣ್ಣ.

ಕೇಶವ (ನಾ). ೧. ಕೃಷ್ಣ; ವಿಷ್ಣು. (ಗು). ೨. ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಹಾಗೂ ಸುಂದರವಾದ ತಲೆಗೂದಲನ್ನುಳ್ಳ.

ಕೇಶಾಕೇಶಿ (ನಾ). ಪರಸ್ಪರ ಕೂದಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆದಾಡುತ್ತ ಮಾಡುವ ಯುದ್ಧ.

ಕೇಶಿ (ನಾ). ೧. ಕೃಷ್ಣನಿಂದ ಹತನಾದ ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸ. (ಗು). ೨. ದಟ್ಟವಾದ ಅಥವಾ ಸೊಗಸಾದ ಕೂದಲನ್ನುಳ್ಳ.

ಕೇಸರ (ನಾ). ೧. ಹೂವಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಳೆ; ಪರಾಗತಂತು. ೨. ಹೂವಿನ ಹುಡಿ; ಪರಾಗ. ೩. ಬಕುಲ; ವಕುಳದ ವೃಕ್ಷ. ೪. ಸುರಗಿ ಹೂವು. ೫. ನಾಗಸಂಪಗೆ. ೬. ಕುದುರೆ, ಸಿಂಹ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಕತ್ತಿನ ಮೇಲಿರುವ ಜಾಲುಕೂದಲು; ಅಯಾಲು. ೭. ಚಿನ್ನ; ಬಂಗಾರ. ೮. ಕುಂಕುಮಕೇಸರಿ.

ಕೇಸರಿ (ನಾ). ೧. ಕತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಜಾಲು ಕೂದಲುನ್ನುಳ್ಳದ್ದು; ಅಯಾಲನ್ನುಳ್ಳದ್ದು. ೨. ಸಿಂಹ. ೩. ಕುದುರೆ. ೪. ಕೇಸರಿಬಣ್ಣ. ೫. ಕೆಂಪುಭೂಮಿ. ೬. ಬಕುಳದ ಹೂವು. ೭. ಕುಂಕುಮಕೇಸರಿ. ~ ಇಸು = ಕೆಂಪಗೆ ಮಾಡು. ~ ಕೇತನ = ೧. ಸಿಂಹದ ಗುರುತುಳ್ಳ ಧ್ವಜ. ೨. ಸಿಂಹದ ಗುರುತಿನ ಧ್ವಜವುಳ್ಳವನು; ಭೀಮ. ~ ಸೀತ = ಸಿಂಹಾಸನ. ~ ಭಾತು = ಅಕ್ಕಿ ಅಥವಾ ರವೆಗೆ ಕೇಸರಿ, ಸಕ್ಕರೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಕಾನ್ನ.

ಕೇಸರಿಣಿ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣು ಸಿಂಹ; ಸಿಂಹಿಣಿ.

ಕೇಸು (ನಾ). ೧. ಕೆಂಪು; ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ. ೨. ತವುಡು; ಹೊಟ್ಟು. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಟ್ಟೆ. ~ ಅಕ್ಕಿ = ಕೆಂಪು ಅಕ್ಕಿ. ~ ಅಳಗ = ಬಿಳಿ ಮತ್ತು ಕೆಂಪು ಮಿಶ್ರವರ್ಣವಾಗಿರುವ ಕುದುರೆ. ~ ಉರಿ = ಕೆಂಪಾದ ಉರಿ.

ಕೇಳ(ಳು) (ಕ್ರ). ೧. ಕಿವಿಗೊಡು; ಆಲಿಸು. ೨. ಒಡಂಬಡು; ಒಪ್ಪು. ೩. ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡು; ವಿಚಾರಿಸು. ೪. ಬೇಡು; ಯಾಚಿಸು. ೫. ಕೇಳಿಬರು; ಕೇಳಿಸು. ~ ಇಸು = ೧. ಕೇಳುವಂತೆ ಮಾಡು. ೨. ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳು; ಕೇಳಿಬರು; ಕೇಳು. ೩. ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ನುಡಿಸು. ೪. ಬೇಡುವಂತೆ ಮಾಡು. ~ ಮಾತು = ಕೇಳಿದ ಮಾತು; ವದಂತಿ.

ಕೇಳ (ನಾ). ಸಂಗಡಿಗ; ಜೊತೆಗಾರ. ~ ಮೇಳ = ಸರಸಸಲ್ಲಾಪ.

ಕೇಳಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ತೆಂಗು. ೨. = ಕೇಲಿ. ೩. = ಕೇಲು. ~ ನಿವಾಸ = ನೃತ್ಯ ಮಂದಿರ. ~ ಬ(ವ)ಟ್ಟಲ್ = ತೆಂಗಿನ ಕರಟೆ; ಚಿಪ್ಪು. ~ ಮಾ(ವಾ)ತು = ವಿನೋದದ ಮಾತು; ಸಲ್ಲಾಪ. ~ ಶೀಲ(ಳ) = ಕ್ರೀಡಾಶೀಲ; ಆಟಗುಳಿ.

ಕೇಳಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಕೇಳುವಿಕೆ; ಶ್ರವಣ. ೨. ಬೇಡಿಕೆ; ಯಾಚನೆ. ೩. ಹಾಡು; ಭಜನೆ. ೪. = ಕೇಲಿಕೆ.

ಕೇಳುಗ (ನಾ). ಕೇಳುವವನು; ಶ್ರೋತೃ.

ಕೇಳ್ವೆ (ನಾ). ೧. ಕೇಳುವಿಕೆ; ಶ್ರವಣ. ೨. ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಕೇಲು(ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಪಂಕ್ತಿ; ಸಾಲು. ೨. ಗುಂಪು; ಹಿಂಡು.

ಕೈ

ಕೈ = ಕೆಯಾ.

ಕೈಂಕರ್ಯ (ನಾ). ಸೇವೆ; ಊಳಿಗ.

ಕೈಕೋಳ (ನಾ). ೧. ನೇಕಾರ; ನೆಯ್ಕೆಯವನು. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕೈಕಟ್ಟು.

೩. ದೇವಾಲಯದ ಸೇವಕ. ೪. ಅಪರಾಧಿಯ ಕೈಗೆ ತೊಡಿಸುವ ಬೇಡಿ.

ಕೈಗಾರಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಕೈಕೆಲಸ; ಹಸ್ತಕೌಶಲದ ಕೆಲಸ. ೨. ಕೈಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಅಥವಾ ಯಂತ್ರ

ಗಳಿಂದ ನಡಸುವ ಉದ್ಯಮ. ೩. ತೋರ್ದಲ;
ಬಾಹುಕಕ್ತಿ.
ಕೈತಕ (ನಾ). ಕೇದಿಗೆ; ಕೇತಕಿಪುಷ್ಪ.
ಕೈತವ ಗ. = ಕೈದವ. ೧. ವ್ಯಾಜ; ನೆಪ.
೨. ಜೂಜು; ಪಂದ್ಯ. ೪. ಜೂಜಿನ ಮನೆ.
ಕೈತಾಯಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹರಳುಗಿಡ.
ಕೈದವ (ನಾ). ಮೋಸ; ಕಪಟ; ವಂಚನೆ.
ಕೈದಿ (ನಾ). ಬಂದಿ; ಸೆರೆಯಾಳು.
ಕೈದು ಗ. = ಕೆಯ್ದು. ೧. ಸೆರೆಮನೆ; ಜೈಲು.
೨. ದಸ್ತಗಿರಿ; ಬಂಧನ.
ಕೈನೆ (ನಾ). ಗ. ದಾಸ; ಪರಿಚಾರಕ; ತೊತ್ತು.
೧. ಕ್ಷುದ್ರಹಂಗಸು; ದುಷ್ಟ.
ಕೈಪೆ (ನಾ). ಕಹಿರುಚಿ; ತಿಕ್ಕ.
ಕೈಫಿಯತ್ತು (ನಾ). ಗ. ಸ್ವಪ್ನವಾದ ಹೇಳಿಕೆ;
ವಿವರಣೆ. ೧. ಅಜ್ಞಾಪತ್ರ; ತಿಳಿವಳಿಕೆಪತ್ರ.
೨. ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಾರೋಪಗಳಿಗೆ
ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಲಿಖಿತ ಉತ್ತರ.
೪. ವಿವರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ದಾಖಲೆ.
ಕೈಮ (ನಾ). ಮಾಂಸದಿಂದ ಮಾಡುವ ಒಂದು
ಭಕ್ಷ್ಯ.
ಕೈಮೆ (ನಾ). ಗ. ಕೆಲಸ; ಕಾಯ. ೯.
೧. ಕೈಚಳಕ; ಹಸ್ತಕಾಶಲ. ೨. ಕಪಟ;

ಮೋಸ. ೪. ಕೆಟ್ಟತನ; ದುರುಳತನ.
~ಕಾ(ಗಾ)ಹ(ರ)=ಸಾಹಸ; ಸಹಾಕ್ರಮಿ.
ಕೈರ = ಕಯ್ಯ.
ಕೈರವ (ನಾ). ಬಿಳಿಯ ನೈದಿಲೆ. ~ಬಾಂಧವ
= ಚಂದ್ರ.
ಕೈರವಿಣೆ (ನಾ). ಗ. ಬಿಳಿಯ ನೈದಿಲೆಗಳ
ಸಮೂಹ. ೧. ನೈದಿಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೊಳ.
ಕೈಲ (ನಾ). ಸೌಟಿನ ಹಿಡಿಕೆ; ಸಟ್ಟುಗದ ಹಿಡಿ.
ಕೈಲಾ(ಳಾ)ಸ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಬೆಟ್ಟ.
೧. ಶಿವನ ನೆಲೆ. ೨. ಸುಖ; ಆನಂದ.
ಕೈಲು (ನಾ). ಅಡಕೆ, ತೆಂಗು, ಬಾಳೆ
ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಗೊನೆ.
ಕೈವರ್ತ (ನಾ). ಮೀನುಗಾರ; ಬೆಸ್ತ.
ಕೈವಲ್ಯ (ನಾ). ಗ. ನಿರ್ವಾಣ; ಮೋಕ್ಷ.
೧. ಮುಖ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನ. ೨. ನಿರ್ಮಲತೆ.
ಕೈವಾರ = ಕೆಯ್ಯಾರ. ~ಇಸು = ಗ. ಹೊಗಳು;
ಸ್ತುತಿಮ. ೧. ಬೆಂಬಲಿಸು; ನೆರವು ನೀಡು.
ಕೈವಾರಿ (ನಾ). ಗ. ಹೊಗಳು ವನನು;
ಭಟ್ಟಂಗಿ. ೧. ತೂರ; ಪರಾಕ್ರಮಿ.
೨. ಮಮತೆಯುಳ್ಳವನು; ಅಭಿಮಾನಿ.
ಕೈಶಿಕ (ನಾ). ಗ. ತಲೆಗೊದಲಿನ ಸಮೂಹ;
ಕೇಶರಾಶಿ. ೧. ಪ್ರಣಯ; ಪ್ರೀತಿ.

ಕೊ

ಕೊಂಕ (ನಾ).. ಗ. ಹೊಂಕು; ಬಾಗು.
೧. ಕೊಂಕು ಉಳ್ಳವನು; ವಕ್ರ.
೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿ.
ಕೊಂಕಣ (ನಾ). ಪಶ್ಚಿಮಭಾರತದ ಒಂದು
ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರದೇಶದವನು.
ಕೊಂಕಿ (ನಾ). ಗ. ಕೊಂಡಿ; ಕೊಕ್ಕಿ. ೧. ವಕ್ರ
ಸ್ವಭಾವದವನು; ಕೊಂಗಿ.

ಕೊಂಕು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಹೊಂಕಾಗು; ವಕ್ರವಾಗು.
೧. ಹಿಂದೆಗೆ; ಹಿಂಜರಿ. ೨. ಉದ್ದೇಗ
ಗೊಳ್ಳು; ರೇಗು. ೪. ನೋವಾಗು.
೫. ಚುಚ್ಚು; ನೋಯಿಸು. (ನಾ).
೬. ಹೊಂಕು; ಬಾಗು. ೭. ವಕ್ರೋಕ್ತಿ;
ವ್ಯಂಗ್ಯೋಕ್ತಿ. ೮. ಅಳುಕು; ಅಂಚಿಕೆ.
೯. ಚುಚ್ಚುಮಾತು; ಕಟಕಿ. ೧೦. ಬಾಧೆ;

ತೊಂದರೆ. ೧೧. ಶ ಸ್ವ ಪ್ರ ಯೋ ಗ ದ ಲ್ಲಿ
ಒಂದು ರೀತಿ. ೧೨. ಕುಂದು ; ಕೊರತೆ.
~ಇಸು = ೧. ಓರೆಮಾಡು ; ಬಾಗಿಸು.
೨. ಪೀಡಿಸು ; ಹಿಂಸಿಸು. ~ಕೊಣ(ರ)ತೆ
= ಕುಂ ದು ಕೊ ರ ತೆ ; ಓರೆ ಕೊ ರೆ.
~ಪೆ(ವೆ)ಜು(ರು) = ೧. ಬಾಗಿರು ; ವಕ್ರವಾ
ಗಿರು. ೨. ವಕ್ರೋಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರು ;
ಧ್ವನಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರು.

ಕೊಂಗ (ನಾ). ೧. ಕೊಂಗನಾಡು ಮತ್ತು ಆ
ನಾಡಿಗೆ ಸೇರಿದವನು. ೨. ಕೋತಿ ; ಕಪಿ.
೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕುದುರೆ. ೪. ಕಾಳು
ತೂರಲು ಬಳಸುವ ಒಂದು ಸಾಧನ ;
ಕುಕ್ಕಿ.

ಕೊಂಗಿ (ನಾ). ೧. ರೆಂಬೆ ; ಕೊಂಬೆ. ೨. ಕಿವಿಯ
ಮಲ ; ಗುಗ್ಗೆ.

ಕೊಂಚ (ಗು). ತುಸು ; ಸ್ವಲ್ಪ ; ಅಲ್ಪ.
~ಕಾ(ಗಾ)ಱ(ರ) = ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ;
ನಾಡಾಡಿ.

ಕೊಂಚೆ (ನಾ). ೧. ಕೋಟಿಯ ಗೋಡೆ,
- ಪ್ರಾಕಾರ. ೨. ನಿತಂಬ. ೩. ಕ್ರಾಂಚಪಕ್ಷಿ.

ಕೊಂಚೆಯ (ನಾ). ಬಳ್ಳಿಮಾಡು ; ಲತಾಗೃಹ.

ಕೊಂಜು (ಕ್ರಿ). ಮೃದುವಾಗಿ ಮಾತನಾಡು.

ಕೊಂಟಿ (ಗು). ತೊಂಡು ; ತುಂಟಿ.

ಕೊಂಟು (ನಾ). ಮರದ ಕೊರಡು, -ತುಂಡು.

ಕೊಂಡ (ನಾ). ೧. ಗುಡ್ಡ ; ದಿಣ್ಣೆ. ೨. ಕೆರೆ ;

ಹೊಂಡ. ೩. ಹೋವು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ

ರಚಿಸಿದ ಕುಳಿ. ೪. ವೀರಭದ್ರ. ೫. ಭೂತ

ಬೇತಾಳಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಹೆಸರು.

~ಕು(ಗು)ಜಾ(ರಿ) = ೧. ನಾಲ್ಕು

ಕೊಂಬುಳ್ಳ ಜಿಂಕೆ. ೨. ಅಡವಿಯ ಕುರಿ.

~ಮುಸು = ಕಪ್ಪುಮುಖದ ಕೋತಿ.

ಕೊಂಡವಾಡ (ನಾ). ತುಡುಗುದನಗಳನ್ನು
ಹಿಡಿದು ಬಂಧಿಸುವ ಸರಕಾರೀ ದೊಡ್ಡಿ ;
ಪೌಂಡಿಮನೆ.

ಕೊಂಡಾಟ (ನಾ). ೧. ಹೊಗಳಿಕೆ ; ಸ್ತುತಿ.

೨. ಮುದ್ದಾಟ ; ಪ್ರೀತಿ.

ಕೊಂಡಾಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಗಳು ; ಸ್ತುತಿಸು.

೨. ಲಾಲಿಸು ; ಮುದ್ದಿಸು. ೩. ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸು.

ಕೊಂಡಿ (ನಾ). ೧. ಕೊಕ್ಕಿ. ೨. (ಕುಟುಕುವ)

ಮೊನೆಯಾದ ಮುಳ್ಳು ; -ತುದಿ. ೩. ತಿರುವು ;

ಬಾಗು. ೪. ಚಾಡಿ. ~ಇಸು = ಚಾಡಿಕೆಗಳು ;

ಸಿಸುಣೆಸು.

ಕೊಂಡೆ (ನಾ). ೧. ಚಾಡಿ ; ಪಿಸುಣು. ೨. ತುರುಬು

ಕಟ್ಟಲುಪಯೋಗಿಸುವ ಸಿಂಬೆಯಂಥ

ಸಾಧನ. ೩. ಕುಚ್ಚು ; ಗೊಂಚಲು.

೪. ಗುಣಿತೆಗೆಯದ ಕಾಳು.

ಕೊಂಡೆಗ = ಕೊಂಡೆಯ.

ಕೊಂಡೆಯ (ನಾ). ೧. ಚಾಡಿ ; ಪಿಸುಣು.

೨. ಚಾಡಿಕೋರ.

ಕೊಂತ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ ;

ಸಬಳ. ೨. ಒತ್ತೊರಳಿನಲ್ಲಿ ಒಳಗಿಟ್ಟು

ಒತ್ತುವ ಭಾಗ ; ದಿಂಡು. ೩. ಪಂಪು

ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬೆಣೆ. ೪. ತೂವಿನ

ಕಂಡಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ಸಾಧನ.

ಕೊಂತಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು.

೨. ಪಾಂಡವರ ತಾಯಿ ; ಕುಂತಿ. ೩. ಬೆಲ್ಲದ

ಸಣ್ಣ ಆಚ್ಚು.

ಕೊಂಪೆ (ನಾ). ೧. ಕಸಕಡ್ಡಿಗಳ ರಾಶಿ ;

ಕುಪ್ಪೆ. ೨. ಚಿಕ್ಕಹಳ್ಳಿ ; ಕುಗ್ರಾಮ.

೩. ಗುಡಿಸಿಲು ; ಜೋಪಡಿ.

ಕೊಂಬು (ನಾ). ೧. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕೋಡು,

-ಶೃಂಗ. ೨. ದ್ರವಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ

ಡಲು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕೋಡಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ

ಕೊಳವೆ. ೩. ಕೊಂಬಿನಾಕಾರದ ಊದುವ

ವಾಡ್ಯ. ೪. ಮರದ ರೆಂಬೆ, -ಶಾಖೆ.

೫. ನೆತ್ತಿ ; ಶಿಖರ ; ತುದಿ. ೬. ಸಂಕೇತ ಸ್ಥಳ.

೭. ಆನೆಯ ಕೋರೆ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್

= ಅಸರೆಯನ್ನು ಹೊಂದು ; ಅಶ್ರಯಿಸು.

~ಪೆ(ವೆ)ಜಿ(ರೆ) = ೧. (ಕೊಂಬಿನಂತೆ)

ಡೊಂಕಾದ ಚಂದ್ರ. ೨. ಹೆಚ್ಚಿರಲು ಮತ್ತು ತೋರುಬೆರಳುಗಳ ನಡುವಿನ ಪ್ರವೇಶ.

ಕೊಂಬೆ (ನಾ). ಟೊಂಗಿ; ರೆಂಬೆ.

ಕೊಕ್ಕ (ನಾ). ಕೋಳಿ.

ಕೊಕ್ಕರ (ನಾ). ಅಸಹ್ಯ; ಜುಗುಪ್ಸೆ. ~ ಇಸು

= ೧. ಅ ಸ ಹ್ಯ ಪ ಡು ; ಹೇಸಿಕೊಳ್ಳು.

೨. ಬೆದರು; ಅಂಜು. ೩. ಕುಗ್ಗು; ಕುಸಿ.

೪. ಕೋಪಗೊಳ್ಳು. ೫. ಬೆದರಿಸು;

ಹೆದರಿಸು. ೬. ಕೋರೈಸು; ಕಣ್ಣುಕುಕ್ಕು.

೭. ಕೊಗು; ಅರಚು.

ಕೊಕ್ಕರಿ (ನಾ). ಡೊಂಕು; ವಕ್ರತೆ.

ಕೊಕ್ಕರಿಕೆ (ನಾ). ಜುಗುಪ್ಸೆ; ಹೇಸಿಕೆ.

ಕೊಕ್ಕರೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ನೀರು ಹಕ್ಕಿ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು.

೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ. ೪. ಒಂದು

ಬಗೆಯ ಸಸ್ಯರೋಗ. ~ರೋಗ = ಬತ್ತದ

ಬೆಳೆಗೆ ಬರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ.

ಕೊಕ್ಕುಲ(ರ) (ನಾ). ಬೆಕ್ಕು; ಮಾರ್ಜಾಲ.

ಕೊಕ್ಕುಸ (ನಾ). ಬಲಿಷ್ಠ; ಗಟ್ಟಿಗ.

ಕೊಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಸಹ್ಯಪಡು. (ನಾ).

೨. ಪಕ್ಷಿಯ ಚಂಚು, -ಮೂತಿ. ೩. ಕೊಕ್ಕರೆ.

(ಗು). ೪. ಅಂಕುಡೊಂಕಾದ; ವಕ್ರವಾದ.

ಕೊಕ್ಕ (ನಾ). ೧. ವಕ್ರತೆ; ಅಂಕುಡೊಂಕುತನ.

೨. ಕೊಂಡಿ. ೩. ಕುಣಿಕೆ; ತಳಕು.

೪. ಪಕ್ಷಿಯ ಚಂಚು. ೫. ದೋಟಿ; ಕೊಕ್ಕೆ

ಕೋಲು. ೬. ಸುವಾಸನೆಯ ಬಿಳಿಹೂವು

ಬಿಡುವ ಒಂದು ಸಸ್ಯ. ೭. ಅಕ್ಷೇಪಣೆ; ಅಡ್ಡಿ.

~ಕೋಲು = ೧. ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಕ್ಕೆ

ಕೂಡಿಸಿದ ಕೋಲು. ೨. ಅಂಕುಶ.

~ಚಿಕ್ಕ = ವಿದೂಷಕ; ಕೋಡಂಗಿ.

~ಮಾತು = ೧. ಕೊಂಕು ನುಡಿ.

೨. ಅಕ್ಷೇಪಣೆ; ಅಡ್ಡಿಯ ಮಾತು.

ಕೊಗಳು (ನಾ). ಇವ್ವಾರು ಗುಡಿಸಲು.

ಕೊಗೆ (ಕ್ರಿ). ಬಣ್ಣಸು; ವರ್ಣಸು.

ಕೊಗ್ಗ (ನಾ). ೧. ವಕ್ರತೆ; ಡೊಂಕುತನ.

೨. ಅಸಹ್ಯಧ್ವನಿಯುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯ.

ಕೊಗ್ಗಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಔಷಧಿ

ಸಸ್ಯ. ೨. ಕಿವಿಯೊಳಗಿನ ಮಲ; ಗುಗ್ಗಿ.

ಕೊಚ್ಚರಟಿ (ನಾ). ತೊದಲುವುದು.

ಕೊಚ್ಚಲು (ನಾ). ತುಂಡು; ಹೋಳು; ಕಡಿ.

ಕೊಚ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಆತ್ಮಸ್ತುತಿ ಮಾಡಿ

ಕೊಳ್ಳು. ೨. ಕಾಳು ಮೊದಲಾದುವನ್ನು

ಮೊದದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕೇರು. ೩. ತುಂಡು

ಮಾಡು; ಕತ್ತರಿಸು. (ನಾ). ೪. ಕತ್ತರಿ

ಸುವ ಸಾಧನ. ೫. ಪುಡಿ; ಹುಡಿ. ೬. ಕತ್ತರಿ

ಸಲ್ಪಡುವಿಕೆ. ೭. ಧಾನ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ

ಕೂಲಿ; ಪಡಿ. ೮. ಮೂತ್ರದ ವಾಸನೆ.

ಕೊಚ್ಚಿ (ನಾ). ಕೆಸರು; ರಾಡಿ.

ಕೊಜೆ (ನಾ). ಅವೆ ಮಣ್ಣು; ಜೇಡಿಮಣ್ಣು.

ಕೊಜ್ಜಿ (ನಾ). ನಪುಂಸಕ; ತಿಖಂಡಿ;

ಖೋಜಾ.

ಕೊಟಡಿ (ನಾ). ಚಿಕ್ಕಮನೆ; ಕೋಣೆ.

ಕೊಟ್ಟ (ನಾ). ೧. ದನಕರುಗಳಿಗೆ ಔಷಧಿ

ಯನ್ನು ಕುಡಿಸಲು ಬಳಸುವ ಬಿದಿರಿನ

ಕೊಳವೆ; ಗೊಟ್ಟಿ. ೨. ಜಂಬ; ದರ್ಪ.

೩. ತುಂಟತನ; ಪುಂಡತನ. ೪. ತುಂಟ;

ಪುಂಡ. ೫. ಕೋಟಿ; ದುರ್ಗ. ೬. ವಾಸಸ್ಥಾನ.

೭. ರಾಜ್ಯದ ಸಣ್ಣ ವಿಭಾಗ; ಜಿಲ್ಲೆ. ೮. ದನ

ಕರುಗಳ ಹಟ್ಟಿ; ಕೊಟ್ಟಿಗೆ. ೯. ಕುಷ್ಠ

ರೋಗ; ತೊನ್ನು. ೧೦. ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ಮುಳ್ಳುಪೊದೆ.

ಕೊಟ್ಟಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಮನೆಯ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ

ಕಟ್ಟಿದ ಚಿಕ್ಕ ಕೊಡಡಿ. ೨. ದನದ ಹಟ್ಟಿ;

ಹಕ್ಕಿ.

ಕೊಟ್ಟಿಜ (ನಾ). ಕಪ್ಪು; ಕಾಣಿಕೆ.

ಕೊಟ್ಟಣ (ನಾ). ೧. (ಬತ್ತ ಮೊದಲಾದು

ವನ್ನು) ಕುಟ್ಟುವಿಕೆ. ೨. ಬತ್ತ ಕುಟ್ಟುವ

ಒರಳು. ೩. ಕುಟ್ಟುವ ಸಾಧನ; ಕುಟ್ಟಾಣಿ.
೪. ಕುಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ. ೫. ಅಶ್ರಯಸ್ಥಾನ;
ನೆಲೆ.

ಕೊಟ್ಟರ = ಕೊಟ್ಟಾರ.

ಕೊಟ್ಟವಳ (ನಾ). ೧. ಕೋಟಿಯ ಕಾನಲು
ಗಾರ. ೨. = ಕೊಟ್ಟಾರ.

ಕೊಟ್ಟಸ (ನಾ). ಸುಟ್ಟಮಾಂಸ; ಸುಂಟಗೆ.

ಕೊಟ್ಟಾರ (ನಾ). ಉಗ್ರಾಣ; ಕಣಜ.

ಕೊಟ್ಟಾರಿ (ನಾ). ಉಗ್ರಾಣದ ಅಧಿಕಾರಿ.

ಕೊಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಕೋಣೆ; ಕೊಠಡಿ.

೨. ಕೆಟ್ಟವನು; ದುಷ್ಟ. ೩. ಸಲ್ಲದುದು;
ಸಜವಲ್ಲದುದು. ೪. ಹಿಂಸೆ; ಕೊಲೆ. (ಗು).

೫. ಒರಟಾದ; ಮೊಂಡಾದ.

ಕೊಟ್ಟಿಗ (ನಾ). ಸೀಳುಬಾಲದ ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಹಕ್ಕಿ; ಕೀಡುಬಾಲ.

ಕೊಟ್ಟಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಹೊರೆ ಹೊರುವ ಎತ್ತು;
ಹೇರೆತ್ತು. ೨. = ಕೊಟ್ಟಿಗೆ.

ಕೊಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ಮೊಲೆಯ ತೊಟ್ಟು;
ಜೂಜುಕ. ೨. (ನವಿಲು ಮೊದಲಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳ
ತಲೆಯ ಮೇಲಿರುವ) ಜುಟ್ಟು; ಶಿಖೆ.

೩. ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಚಿನ್ನದ ಅಭರಣ.

೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ; ಹಂಗನ ಹಕ್ಕಿ.

೫. ತಮಟೆ; ಹರೆ. ೬. ಮಣ್ಣನ್ನು ಅಗೆದು
ಹಾಕುವ ಸಾಧನ; ಗುದ್ದಲಿ. ೭. ಹಾವಿನ
ಹೆಡೆ. ೮. ಅಕ್ಷರಗಳ ತಲೆಕಟ್ಟು.

ಕೊಟ್ಟುಕ (ನಾ). ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಜುಟ್ಟುಳ್ಳ
ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ; ಕೋಯತ್ತಿಕ.

ಕೊಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ಹಣ್ಣು ಅಥವಾ ಕಾಯಿಯ
ಒಳಗಿನ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಬೀಜ; ಗೊರಟೆ.

೨. ಅಡಕೆಯ ಹಾಳೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ
ದೊನ್ನೆ. ೩. ಗೂಡು. ೪. ಕೊಳೆರೋಗ
ತಾಗದಂತೆ ಅಡಕೆ ಗೊನೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ
ಹಾಳೆಯ ಮುಸುಕು. ೫. ಈಜುಬುರುಡೆ

ಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಗೋಟು ತೆಂಗಿನ

ಕಾಯಿ. ೬. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ; ಬೇಯಿ
ಸಿದ ಕಡುಬು. ~ ಕಟ್ಟು = ೧. ಮುಸುಕು
ಕಟ್ಟು. ೨. ಮರಗಟ್ಟು; ನೆಡೆದುಕೊಳ್ಳು.

ಕೊತಡಿ = ಕೊಟಡಿ.

ಕೊಡ (ನಾ). ೧. ಎಳೆಯ ದಾಗಿರುವಿಕೆ.

೨. ಜೇನುಗೂಡು. ೩. ಮಣ್ಣು ಅಥವಾ
ಲೋಹದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬಾಯಿ ಕಿರಿದಾದ
ಪಾತ್ರೆ; ಕುಂಭ. ೪. ತಕ್ಕಡಿಯ ಪರದಿ,
- ಬಟ್ಟಲು. ~ ಕೂ(ಗೂ)ಸು = ಇನ್ನೂ

ಮದುವೆಯಾಗದಿರುವ ಹುಡುಗಿ; ಕನ್ಯೆ.
~ ಪಾನ = ಮಣ್ಣು ಅಥವಾ ಲೋಹದಿಂದ
ಮಾಡಿದ ಕೊಡ.

ಕೊಡ(ಂ)ಕೆ (ನಾ). ೧. ಕಿವಿ. ೨. ಕಿವಿಯ
ಅಭರಣ; ಕುಂಡಲ.

ಕೊಡ(ಂ)ಗೆಯ (ನಾ). ದಾನವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ
ಭೂಮಿ; ಉಂಬಳಿ.

ಕೊಡ(ಂ)ಚಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮುಳ್ಳು
ಗಿಡ.

ಕೊಡ(ಂ)ತಿ (ನಾ). ಮರದ ಸುತ್ತಿಗೆ; ಗುದಿಗೆ.

ಕೊಡಂಬೆ (ನಾ). ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಜೋಡು
ಬುಟ್ಟು.

ಕೊಡಚು(ಕ್ರಿ). ೧. ಕಿವಿಯೊಳಗಿನ ಗುಗ್ಗೆ
ಯನ್ನು ಹೊರದೆಗೆ. ೨. ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗಿನ

ಕೊಳೆಯನ್ನು ಉಜ್ಜಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸು.

ಕೊಡತ (ನಾ). ೧. ಓಟಕ್ಕೆ ತಡೆಯಾಗುವಂತೆ
ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಕೋಲು;

ಹಾಸುಗೋಲು. ೨. = ಕೊಡತ.

ಕೊಡನಾರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೂಲಿಕೆ;
ಭದ್ರಮುಸ್ತೆ.

ಕೊಡಪು (ಕ್ರಿ). ಒದರು; ಜಾಡಿಸು.

ಕೊಡಮೆ = ಕೊಡಂಬೆ.

ಕೊಡಲಿ (ನಾ). ಮರ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು
ಕಡಿಯುವ ಸಾಧನ; ಪರಕು. ~ ಗೊರವ
= ಪರಕುರಾಮ; ~ ರಾಮ = ಕೊಡಲಿಗೊರವ.

ಕೊಡಲೆ ೧. = ಕೊಡಲೆ. ೨. ಕರುಳು; ಅಂತ್ರ.
 ಕೊಡವಿ (ನಾ). ಕುಮಾರಿ; ಕನ್ಯೆ.
 ಕೊಡವು ೧. = ಕೊಡವು. ೨. ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು;
 ಕಳಡು.
 ಕೊಡಸಿಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಸ್ಯ;
 ಗಿಂಮಲ್ಲಿಕೆ; ಕುಟಜ.
 ಕೊಡಸು ೧. = ಕೊಡವು. (ನಾ). ೨. ಜಾಡಿಸು
 ವಿಕೆ. ೩. ಸಿಂಚನ; ಜೆಲ್ಲುವಿಕೆ.
 ಕೊಡಿ (ನಾ). ೧. ಕುಡಿ; ಚಿಗುರು. ೨. ಬಾವುಟ;
 ಧ್ವಜ. ೩. ಗಟ್ಟಿ ಗತನ; ದಾಡ್ಡ. ೪.
 ೪. ಕಾರ್ತಿಕಮಾಸ. ~ಮರ = ದೇವಾ
 ಲಯದ ಮುಂದಿನ ಕಂಬ; ಧ್ವಜಸ್ತಂಭ.
 ಕೊಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಲ್ಲಿಸು; ಒಪ್ಪಿಸು.
 ೨. ಮಡುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡು. ೩. ದಯೆ
 ಪಾಲಿಸು; ಅನುಗ್ರಹಿಸು. ೪. ನೀಡು;
 ದಾನಮಾಡು. ~ಕೈ(ಗೈ) = ಧಾರಾಳವಾಗಿ
 ದಾನ ಮಾಡುವ ಕೈ.
 ಕೊಡುಗೆ ೧. = ಕೊಡಂಗೆಯ್. ೨. ಕೊಡುವಿಕೆ;
 ನೀಡುವಿಕೆ. ೩. ಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತು; ಕಾಣಿಕೆ.
 ಕೊಡೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೊನಚಾದ ಆಯುಧದಿಂದ
 ಡುಚ್ಚಿ ಗುಳಿಮಾಡು. ೨. ಕೊರೆ; ಕಂಡರಿಸು.
 ೩. ನೋವಾಗು. ೪. ಬಡವಾಗು; ಕೃಶ
 ನಾಗು. (ನಾ). ೫. ಅತಪತ್ರ; ಭತ್ತಿ.
 ೬. ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯನ ಸುತ್ತಲೂ
 ಇರುವ ಪ್ರಭಾವಳಿ. ೭. ಕೊಡುವಿಕೆ;
 ಕೊಡುಗೆ. ೮. ಹಾಲು ಕೆಡುವ ಒಂದು
 ಬಗೆ. ~ಪು(ಹು)ಲ್(ಲ್ಲು) = ಅಣಬೆ;
 ನಾಯಿಕೊಡೆ.
 ಕೊಡತ (ನಾ). (ಸಂದುಗಳಲ್ಲಿ) ನರಗಳ
 ಹೊಡೆತ, -ಸಿಡಿತ.
 ಕೊಡನೆಗೆ (ಕ್ರಿ). ಪುಟಹಾರು; ಜಿಗಿ.
 ಕೊಣ (ನಾ). ೧. ಸ್ನಾನದ ತೊಟ್ಟಿ. ೨. ಪುಷ್ಕರಿಣಿ.
 ಕೊಣಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ನೆಗೆ; ಕುಪ್ಪಳಿಸು.
 (ನಾ). ೨. ನೆಗೆತ; ಜಿಗಿತ.

ಕೊಣಗು = ಕೊಳಗು.
 ಕೊಣತ (ನಾ). ವ್ಯಾಯಾಮಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಯಿಂದ
 ತರುಗಿಸುವ ಗಡೆಯಂತಹ ಸಾಧನ;
 ಲೋಡು.
 ಕೊಣಬಿಗೆ (ನಾ). ಕಣಕವನ್ನು ನಾಡುವು
 ದಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸುವ ಅಗಲವಾದ ಮರದ
 ಮರಿಗೆ; ಹರಿವಾಣ.
 ಕೊಣಬು (ನಾ). ೧. ಬೆಡಗು; ಒನಪು.
 ೨. ತರಕಾರಿ ಹಾಕಿ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ
 ನೃಂಜನ; ಸಾಂಬಾರು.
 ಕೊಣಬೆ (ನಾ). ಬಣನೆ; ಮೆದೆ.
 ಕೊಣಸು (ನಾ). ೧. ಜಿಂಕೆಯ ಮರಿ.
 ೨. ಗೊಲಸು.
 ಕೊತವಾಲ (ನಾ). ಕೋಟಿಯ ರಕ್ಷಕ,
 -ಕಾವಲುಗಾರ.
 ಕೊತ್ತಣ = ಕೊತ್ತಲ.
 ಕೊತ್ತಲ(ಳ) (ನಾ). ಕೋಟಿಯ ಬುರುಜು.
 ಕೊತ್ತಳಿಕೆ (ನಾ). (ತೆಂಗು, ಅಡಕೆ ಮುಂತಾ
 ದುವುಗಳ) ಗರಿಗಳನ್ನು ಸವರಿದ ಮೇಲೆ
 ಉಳಿಯುವ ಸೋಲಿಗೆಯದಿಂಡು; ಹೆಡೆಮಟ್ಟಿ;
 ಗೊಡಮಟ್ಟಿ.
 ಕೊತ್ತಲಾ(ಳಿ) (ನಾ). ೧. (ಕಾಗೆಗಳ)
 ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ. ೨. ಬೇರೆಬೇರೆ ವೃತ್ತಿ
 ಯವರ ಸಂಸ್ಥೆ, -ಸಂಘ.
 ಕೊತ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಬೆಕ್ಕು; ಮಾರ್ಜಾಲ.
 ೨. ಬಂಡೂಕಿನ ಕುದುರೆ.
 ಕೊತ್ತು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಕ್ಕು; ಅಗೆ. ೨. ಡೂರು
 ಮಾಡು; ಕೊಡ್ಚು. (ನಾ). ೩. ಗೊಂಚಲು;
 ಗೊನೆ.
 ಕೊತ್ತುಂಬರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಸಂಬಾರದ
 ಬೀಜ ಮತ್ತು ಅದರ ಗಿಡ.
 ಕೊತ್ತಾಲ = ಕೊತವಾಲ.
 ಕೊತ್ತಾಲಿ (ನಾ). ಕೊತವಾಲನ ಕಚೇರಿ,
 -ಚಾವಡಿ.

ಕೊದಂಟಿ (ನಾ). ದನಗಳು ಓಡಿಹೋಗದಂತೆ ತಡೆಯಲು ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಮರದ ತುಂಡು ; ಕೊಂಡಿಗೆ ; ಗುದ್ದಿಗೆ.

ಕೊದಲು (ಕ್ರಿ). ೧. ಉಗ್ಗು ; ತೊದಲು. (ನಾ). ೨. ತೊದಲುವಿಕೆ.

ಕೊದಲ್ ೧. = ಕೊದಲು. (ನಾ). ೨. ಮಧುರವಾದ ಧ್ವನಿ ; ಮಂಜುಳವಾದ ನುಡಿ.

ಕೊದಳಿ (ನಾ). ಎಳ್ಳು ತೆಗೆದ ಮೇಲೆ ಉಳಿ ಯುವ ಎಳ್ಳುಗಿಡದ ಸಿಪ್ಪೆ, -ಬುರುಡೆ.

ಕೊದಿಲು = ಕೊಣಲು.

ಕೊದೆ (ನಾ). ೧. ಕನೆ ; ಕವಲು. ೨. ಮರದ ದಿಮ್ಮಿ. ೩. ಬೆದೆ ; ನಸೆ.

ಕೊನಲು (ನಾ). ೧. ಬೆಡಗು ; ಒ ನ ಪು. ೨. ಬೆಡಗುಗಾರ ; ಒನಪುಗಾರ. ೩. ತುಂಟಿ ತನ ; ಲಂಡತನ.

ಕೊನರ್ (ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಚಿಗುರು ; ಪಲ್ಲವಿಸು. ೨. ವಿಳಿಗೆ ಹೊಂದು ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗು.

(ನಾ). ೩. ಪಲ್ಲವ ; ಚಿಗುರು. ~ ಎಣೆಕೆ = ಬೇರೆ ಯೋಚನೆ ; ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ.

ಕೊನೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೆಳೆಯಿಸು ; ವೃದ್ಧಿ ಗೊಳಿಸು.

೨. ಕೊಂಡಾಡು ; ಹೊಗಳು. ೩. ಬಿಂಕ ಗೊಳ್ಳು ; ಗರ್ವಿಸು. ೪. ಕೊನರು ; ಚಿಗುರು. ೫. ಪೂರ್ಣವಾಗು. ೬. ಸಂತೋಷ ಪಡು ; ಹರ್ಷಿಸು. (ನಾ). ೭. ತುದಿ ; ಅಗ್ರ ಭಾಗ. ೮. ಕುಡಿ ; ಚಿಗುರು. ೯. ಕೊಂಬೆ ; ರೆಂಬೆ. ೧೦. ಅಂತ್ಯ ; ಮುಕ್ತಾಯ. ೧೧. ಮೂಲೆ. ~ ಕಾ (ಗಾ) ಣ ಸು = ೧. ಮುಗಿಸು ; ತೀರಿಸು. ೨. ಕೊಲ್ಲು ; ನಾಶಮಾಡು. ~ ಪ (ವ) ರಿ = ೧. ಚಿಗುರು ಬಿಡು. ೨. ಹಬ್ಬು ; ಪಸರಿಸು. ೩. ಕೊನೆ ಗೊಳ್ಳು ; ಮುಗಿ.

ಕೊನ್ನ (ನಾ). ಪಾಪಿಷ್ಠ ; ಪಾಪಿ.

ಕೊನ್ನಾರ (ನಾ). ೧. ಗೊಡು ; ಮಾಡ. ೨. ಕೊಳ್ಳು ; ದರಿ.

ಕೊನ್ನಾರಿ = ಕೊಡನಾರಿ.

ಕೊಪ್ಪ (ನಾ). ೧. ಚಿಕ್ಕಹಳ್ಳಿ ; ಕಾಲಾರು. ೨. ಗುಡಿಸಿಲುಗಳ ಸಮುದಾಯ.

ಕೊಪ್ಪರ (ನಾ). ೧. ಮೊಳಕೆ. ೨. ಮೊಳಕಾಲು.

೩. ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ; ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆ. ೪. ಮಲ್ಲ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರಸೆ.

ಕೊಪ್ಪರಿಕೆ (ನಾ). ಅಗಲವಾದ ಬಾಯುಳ್ಳ ಲೋಹದ ಪಾತ್ರೆ ; ಕಡಾಯಿ.

ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ = ಕೊಪ್ಪರಿಕೆ.

ಕೊಪ್ಪರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಿ ನು ; ಹೊ ಡೆ. ೨. ಮೀರು ; ಹೆಚ್ಚಾಗು.

ಕೊಪ್ಪಲ್ (ಲು) (ನಾ). ೧. ಕುಪ್ಪೆ ; ರಾಶಿ.

೨. ಚಿಕ್ಕಹಳ್ಳಿ. ೩. ಗಿಡಗಳ ಗುಂಪು ; ತೋಪು.

ಕೊಪ್ಪು (ನಾ). ೧. ಬಿಲ್ಲಿನ ತುದಿ. ೨. ತುದಿ ; ಅಗ್ರಭಾಗ. ೩. ಕಿವಿಯ ಮೇಲುಭಾಗದಲ್ಲಿ

ತೊಡುವ ಒಂದು ಅಭರಣ. ೪. ತುರುಬು ; ಮುಡಿಗಂಟು. ೫. ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಅಭರಣ ; ಜಡೆಬಿಲ್ಲೆ. ೬. ಅಂದ ; ಚಂದ.

ಕೊಪ್ಪೆ (ನಾ). ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ತಲೆಗೆ ಮರೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಂಬಳಿ ಮೊದಲಾದುವು ಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕುಂಚಿಗೆ ; ಗೊರಲು.

ಕೊಬ್ಬಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ಅರ್ಧ ಕುಟ್ಟಿದ ಬತ್ತ.

೨. ಬತ್ತವನ್ನು ಕುಟ್ಟಿ ತೆಗೆದ ಹೊಟ್ಟು.

ಕೊಬ್ಬರಿ (ನಾ). ೧. ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯ ಒಳ ತಿರುಳು. ೨. ಗೋಟುಕಾಯಿ.

ಕೊಬ್ಬಿಲ (ನಾ). ಕೀಳು ಮನುಷ್ಯ ; ಅಲ್ಪ.

ಕೊಬ್ಬು = ಕೊರ್ಪು. ~ ತೆ (ದೆ) ಕ್ಕೆ = ನೆಣದ ರಾಶಿ.

ಕೊಮ್ಮೆ (ಕ್ರಿ). ಸುಡು ; ಉರಿ.

ಕೊಮ್ಮೆ (ನಾ). ೧. ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಡಲು ಬಿದಿರು ಅಥವಾ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಾಧನ ; ಗಳಿಗೆ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೂಲಿಕೆ ; ಗಣಜಿಲು.

ಕೊಯ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕತ್ತರಿಸು; ಸೀಳು.

೨. ಗಿಡದಿಂದ ಹಣ್ಣು ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಸೀಳು. ~ಕ(ಗ)ತ್ತಿ = ೧. ಕೊಯ್ಯುವ ಕತ್ತಿ. ೨. ಈಳಿಗೆ; ಮೆಟ್ಟಿಗತ್ತಿ.

ಕೊಯ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕತ್ತರಿಸುವವನು; ಸೀಳುವವನು. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಕ್ಷಿ.

ಕೊಯ್ತ (ನಾ). ೧. ಕೊಯ್ಯುವುದು; ಕತ್ತರಿಸುವುದು. ೨. ಕೊಯ್ಯುವ ಸಾಧನ; ಕತ್ತಿ.

ಕೊಯ್ಯು = ಕೊಯ್.

ಕೊಯ್ಲು (ನಾ). ೧. (ಬೆಳೆಯನ್ನು) ಕೊಯ್ಯುವಿಕೆ; ಕಟಾವು. ೨. ಕೊಯ್ಲು ಗಾಯ.

ಕೊರ(ಂ)ಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಡನಾಗು; ಸೊರಗು.

೨. ವ್ಯಥೆಪಡು; ಪರಿತಪಿಸು. ೩. ಬಾಡು; ಬತ್ತು. (ನಾ). ೪. ಕಳವಳ; ವ್ಯಥೆ.

~ಇಸು = ೧. ಸೊರಗಿಸು; ಕುಗ್ಗಿಸು.

೨. ಬಾಡಿಸು; ಕಂದಿಸು. ೩. ಸೋಲಿಸು.

ಕೊರ(ಂ)ಟು (ನಾ). ೧. ಬೆಳವಣಿಗೆ ನಿಂತು ಹೋದುದು; ಕೊರಡು. ೨. ಒಣಗಿ ಕರಗಿದುದು. ~ತ(ದ)ಲೆ = ಜಡೆಗಟ್ಟು ಕೊರಡಿನಂತಾದ ತಲೆ.

ಕೊರಂಬೆ (ನಾ). ಮರದ ಎಲೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಗೊರಬು.

ಕೊರಕ (ನಾ). ೧. ಕೊರೆಯುವ ಸಾಧನ.

೨. ಒರಟಾದುದು; ಒರಟು.

ಕೊರಕಲ್(ಲು) (ನಾ). ಪ್ರವಾಹ, ಬಂಡಿಯ ಗಾಲಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಕೊರೆತದಿಂದಾದ ತಗ್ಗು.

ಕೊರಗಣೆ (ನಾ). ಕೊರಗು; ಚಿಂತೆ.

ಕೊರಡು (ನಾ). ೧. ನೆಟ್ಟಗೆ ಇರುವ ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು. ೨. = ಕೊಜಂಡು.

ಕೊರಡೆ (ನಾ). ೧. ಬಾರುಕೋಲು; ಜಬುಕ.

೨. ಚಾಟಿಯ ಏಟು. ೩. ಕೊರಡಿನಂಥವಳು; ಒರಟು ಹೆಂಗಸು.

ಕೊರಪ (ನಾ). ೧. ಕುದುರೆಯ ಮೈಯನ್ನು ಉಜ್ಜುವ ಹಚಿಗೆ; ಖುರಾರಿ. ೨. ಕೊರೆದ ಅಡಕೆಯ ಭಾಗ.

ಕೊರಪುಳ್ಳಿ (ನಾ). ದಪ್ಪ ನಾ ದ ಪುಳ್ಳಿ, -ಕಟ್ಟಿಗೆ.

ಕೊರಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ಕತ್ತು; ಕುತ್ತಿಗೆ.

೨. ಭ್ದನಿ; ಕಂಠ. ~ಲುಡ್ಡೆ = ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಬರುವಷ್ಟು. ~ಲುಬ್ಬಸ = ೧. ಕೊರಳು. ಬಿಗಿದು ಉಸಿರಾಟ ಕಷ್ಟವಾಗುವಿಕೆ.

೨. ಕಷ್ಟವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವನು.

ಕೊರಲ್ಪು (ಕ್ರಿ). ಹುಯ್ಯಲಿಡು; ಅಕ್ರೋಶ ಮಾಡು.

ಕೊರವ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು.

೨. = ಕೊಜನ.

ಕೊರಸು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.

ಕೊರಳ್(ಳು) ೧. = ಕೊರಲ್. ೨. ಕಾಳಿನ ತನೆ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಯ್ಯು = ಕೊರಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವವನು; ಕೊಲೆಗಡಿಕ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳಿಸು = ತಡೆಹಿಡಿದು ನಿಯಂತ್ರಿಸು.

ಕೊರೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆ. ೨. ಇರಿ;

ಚುಚ್ಚು. ೩. ಕೆತ್ತು; ಕಂಡರಿಸು.

೪. ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಗೀಚು. ೫. ಬೇಸರ ದಿಂದ ಗೀಚು. ೬. ಬೇಸರ ಬರುವಂತೆ ಒಂಟೇಸಮನೆ ಮಾತನಾಡು. ೭. = ಕೊಜಲ್.

(ನಾ). ೮. ಕತ್ತರಿಸುವುದು; ತುಂಡು ಮಾಡುವುದು. ೯. ತುಂಡು; ಚೂರು.

ಕೊರೆತೆ (ನಾ). ೧. ಕೊರೆಯುವಿಕೆ;

ಕುಯ್ಯುವಿಕೆ. ೨. ಕಂಡರಣೆ; ಕತ್ತನೆಯ ಕೆಲಸ. ೩. ದೀರ್ಘವಾದ ಹಾಗೂ ನೀರಸ ವಾದ ಮಾತಿನಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಹಿಂಸೆ.

ಕೊಜ(ರ)(ಂ)ಡು (ನಾ). ೧. ಮೋಟುಮರ; ಮರದ ತುಂಡು. ೨. ಮಣ್ಣು ಹೆಂಟೆಗಳನ್ನು ಪುಡಿ ಮಾಡಲು ಬಳಸುವ ಒಂದು

ಸಾಧನ; ಹಲುವೆ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಆಯುಧ. ~ಕೊ(ಗೊ)ರ್ = ೧. ಹಲುವೆ
ಹೊಡೆ. ೨. ಮರಗಟ್ಟು; ಜಡ್ಡುಗಟ್ಟು.
ಕೊಱ(ರ)(ಂ)ತೆ (ನಾ). ೧. ಕೊರೆ; ಕಡಮೆ.
೨. ಕುಂದು; ದೋಷ.
ಕೊಱ(ರ)ಚ (ನಾ). ೧. ನಿಂದಕ; ದೋಷಕ.
೨. ಬಾಚಣಿಗೆ ನೊದಲಾದ ಸಾಮಾನು
ಗಳನ್ನು ಮಾರುವ ಜನ.
ಕೊಱ(ರ)ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೂದಲಿಸು;
ತೆಗಳು. ೨. ಕಿರಿಚು; ಚೀರು. (ನಾ).
೨. ಚುಚ್ಚುಮಾತು; ಮೂದಲಿಕೆ. ~ಆಟ
= ಚುಚ್ಚುಮಾತು; ಆಣ ಕೆ. ~ಆಡು
= ೧. ಮೂದಲಿಸು; ಹಿಡಿಯಾ ಕೆ ಸು.
೨. ಪೀಡಿಸು; ಕಾಡು.
ಕೊಱ(ರ)ನು ೧. = ಕೊಱವ. ೨. ಘಾಟಿ;
ಫಟಿಂಗ.
ಕೊಱ(ರ)ಲೆ (ನಾ). ಸಾವೆಯಂತಹ ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ.
ಕೊಱ(ರ)ವ (ನಾ). ೧. ಚಾಪೆ, ಬುಟ್ಟಿ ನೊದ
ಲಾದುವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಾರುವ ಹಾಗೂ
ಕಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ ಒಂದು ಜಾತಿ.
ಕೊಱ(ರ)ವಂಜಿ (ನಾ). ಕೊರವರ ಜೊಗಸು;
ಕಣ ಹೇಳುವವಳು.
ಕೊಱ(ರ)ವಿ = ಕೊಱವಂಜಿ.
ಕೊಱ(ರ)ಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೊಯ್ಯು; ಕತ್ತರಿಸು.
೨. ತೂತುಮಾಡು. ೨. ಸುತ್ತು; ತಿರುಗು.
೪. ಕೊರತೆಯಾಗು. (ನಾ). ೫. ಕೊರತೆ;
ನ್ಯೂನತೆ. ೬. ಉಳಿದು; ಬಾಕಿ. ೭. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ; ಹಾರಕ. ~ಕೊಱು(ಳು)
= (ಪಕ್ಷಿಗೆ ಹಾಕುವ) ಕಾಳಿನ ಆಹಾರ; ಎರೆ.
ಕೊಱು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕು; ತುಂಡು
ಮಾಡು. ೨. ತನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳಿಕೊಂಡು
ಮಾತನಾಡು; ಆತ್ಮಸ್ತುತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು.
(ನಾ). ೨. ಉಚ್ಚೈಯ ನಾತ.

ಕೊಱು = ಕೊವು.

ಕೊವು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಅಶಯ
ವಾಗು. ೨. ಬಲಿ; ದಪ್ಪವಾಗು. ೨. ಉಬ್ಬು;
ಉತ್ಸಾಹಿಸು. ೪. ಸೊಕ್ಕು; ಅಹಂಕಾರ
ಪಡು. (ನಾ). ೫. ಹೆಚ್ಚಳ; ಅಧಿಕ.
೬. ಸೊಕ್ಕು; ಮದ. ೭. ನೆಣ; ಚರ್ಚಿ.
ಕೊಲ್(ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಾಯಿಸು.
೨. ಪೀಡಿಸು; ನೋಯಿಸು. ೨. ಹಾಳು
ಮಾಡು; ಪೋಲುಮಾಡು. ೪. ಹೊಡೆ.
ಕೊಲಪ (ನಾ). ನೇಕಾರ; ಜಾಡ.
ಕೊಲವ = ಕೊಲಪ.
ಕೊಲಿ(ಳಿ)ಕೆ (ನಾ). ಕೊಂಡಿ; ಕುಣಕೆ.
ಕೊಲಿಮೆ (ನಾ). ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗನ ಅಥವಾ
ಕಮ್ಮಾರನ ಒಲೆ; ಕುಲಿಮೆ.
ಕೊಲೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೊಲ್ಲು; ಸಾಯಿಸು.
(ನಾ). ೨. ಕೊಲ್ಲುವಿಕೆ; ವಧೆ. ೨. ಹಿಂಸೆ;
ಪೀಡೆ. ~ಕ(ಗ)ಡಿಕೆ = ಕೊಲೆ ಮಾಡು
ವವನು. ~ಪಾತಕ = ೧. ಕೊಲ್ಲುವುದರಿಂದ
ಉಂಟಾಗುವ ಪಾಪ. ೨. = ಕೊಲೆಗಡಿಕೆ.
ಕೊಲ್ಲ (ನಾ). ಕಮ್ಮಾರ.
ಕೊಲ್ಲಟಿ = ಕೊಲ್ಲಟಿಗ.
ಕೊಲ್ಲಟಿಗ (ನಾ). ಡೊಂಬ; ಡೊಂಬರವನು.
~ಇತ್ತಿ = ಡೊಂಬರ ಹೆಂಗಸು.
ಕೊಲ್ಲಣ (ನಾ). ೧. ವಿನೋದ; ಕ್ರೀಡೆ.
೨. = ಕೊಲ್ಲಣೆಗೆ.
ಕೊಲ್ಲಣೆಗೆ (ನಾ). ೧. ಎಡೆಯಾಟ;
ಸಂಚಾರ. ೨. ದಟ್ಟಣೆ; ಸಂದಣಿ.
ಕೊಲ್ಲಾರ (ನಾ). ಸಿಂಗರಿಸಿದ ಕಮಾನುಬಂಡಿ.
ಕೊಲ್ಲಾರಿ ೧. = ಕೊಲ್ಲಾರ. ೨. ಬಂಡಿಯ
ಬಿದಿರಿನ ಕಮಾನು.
ಕೊಲ್ಲಿ (ನಾ). ೧. ಓರೆ; ವಕ್ರವಾದುದು.
೨. ಆಗಡು; ತೊಂಡು. ೨. ಚಿಕ್ಕ ಜಲ
ಪ್ರವಾಹ; ಹಳ್ಳ. ೪. ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ
ನುಗ್ಗಿರುವ ಸಮುದ್ರಭಾಗ; ಅಖಾತ.

~ನೋಟ = ಓರೆನೋಟ; ಕಡೆಗಣ್ಣಿನ ನೋಟ.

ಕೊಲ್ಲು = ಕೊಲ್.

ಕೊಲ್ಲೆ (ನಾ). ೧. ಗೋಲೆ; ಗೋನೆ. ೨. ಓರೆ; ವಕ್ರವಾದುದು. ೩. ಮೂಲೆ; ತುದಿ.

ಕೊನರ (ನಾ). ೧. ಕುಂಬಾರ. ೨. ಕುಮಾರ; ಮಗ.

ಕೊಸಗು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ; ಬೆಟ್ಟದಾವರೆ; ಕರ್ಣಕಾರ.

ಕೊಸರ್ (ಕ್ರಿ). ಹಿಡಿತದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಜಾರಿಕೊಳ್ಳು.

ಕೊಸರು ೧. = ಕೊಸರ್. ೨. ಎಳೆ; ಜಗ್ಗು. ೩. ಉತ್ಪತ್ತಿವಾಗು. ೪. ಅಧಿಕವಾಗಿ ಹೇಳು. ೫. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬಯಸು. ೬. ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಚಾಕಾಸಿ ಮಾಡು. (ನಾ). ೭. ಆತ್ಮಾಸೆ; ಅತಿಯಾದ ಬಯಕೆ. ೮. ಬಹಳ ಕಡಮೆ; ಸ್ವಲ್ಪ. ೯. ಹೆಚ್ಚಳ; ಅಧಿಕ. ~ಅಡು = ೧. ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸು; ಎಳೆ ದಾಡು. ೨. ಹೆಚ್ಚಾಗಿಬೇಕೆಂದು ಕೇಳು.

ಕೊಸಲು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೋಹಗೊಳಿಸು. (ನಾ). ೨. ಮೋಹ; ಮರುಳು. ~ಇಕೆ = ಚೆಲುವು; ಸೊಗಸು.

ಕೊಸೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಂಭೋಗ ಮಾಡು; ಸುಸಿ ಲಾಡು. ೨. ಜಗ್ಗು; ಎಳೆದಾಡು. (ನಾ). ೩. ಕುದುರೆಸವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ. ೪. ಕಡಿನಾಣ; ಲಗಾಮು. ೫. ರಕ್ತಕ್ರೇಡೆ; ಸಂಭೋಗ. ೬. ಪುರುಷನ ಜನನೇಂದ್ರಿಯ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಲಗಾಮನ್ನು ಎಳೆ.

ಕೊಳ್(ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು; ಸ್ವೀಕರಿಸು. ೨. ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಕಿತ್ತು ಕೊಳ್ಳು. ೩. ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಪಡೆ; ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳು. ೪. ಕರೆ; ಸುರಿ. ೫. ಆಕ್ರಮಿಸು. ೬. ಕಡಿ; ಕಚ್ಚು. ೭. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರು; ಪ್ರಯೋಜನವಾಗು. ೮. ಲೆಕ್ಕಿಸು; ಲಕ್ಷ್ಯ

ಮಾಡು. ೯. ತಾಗು; ಮುಟ್ಟು. ೧೦. ಮೆಚ್ಚು; ಗೌರವಿಸು. ೧೧. ಗಳಿಸು; ಸಂಪಾದಿಸು. ೧೨. ಮುತ್ತು; ಆವರಿಸು. ~ಇಸು = ೧. ಅಪಹಾರ ಮಾಡಿಸು. ೨. ಕಚ್ಚು. ೩. ನಂತೆ ಮಾಡು; ಕಡಿಯಿಸು. ೪. ಅಂಟಿಸು; ಹತ್ತಿಸು. ೫. ತೂಗು; ಬೀಸು. ~ಕೊಡೆ = ೧. ಕೊಡುವ ಮತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಹಾರ; ವಿನಿಮಯ. ೨. ವಿನಾಹ ಸಂಬಂಧ; ಬಾಂಧವ್ಯ. ~ಮಗ = ದತ್ತು ಪುತ್ರ; ಸಾಕುಮಗ.

ಕೊಳ (ನಾ). ೧. ಸರೋವರ; ಪುಷ್ಕರಿಣಿ. ೨. ಗೋತ್ತಾದ ಸ್ಥಳ; ಸಂಕೇತ ಸ್ಥಳ. ~ (೦) ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ದಟ್ಟಿಸು; ಸಂದೆ ಚೆಸು. ~ (೦) ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ೧. ಮಡು ಗಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲು. ೨. ಬಂಧಿಸಲ್ಪಡು.

ಕೊಳಕು = ಕೊಟಕು. ~ನುಡಿ = ೧. ಹೊಲಸು ಮಾತನಾಡು. ೨. ಹೊಲಸು ಮಾತು. ~ಮಂಡಲ = ತನ್ನ ವಿಷದಿಂದ ಶರೀರವು ಕೊಳಕುಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಾವು.

ಕೊಳಕೆ (ನಾ). ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಬತ್ತದ ಮೂರನೆಯ ಬೆಳೆ.

ಕೊಳಗ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಅಳತೆ; ನಾಲ್ಕು ಬಳ್ಳಗಳ ಪರಿಮಾಣ. ೨. ಲೋಹದ ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆ. ೩. = ಕೊಳಗು. ~ಕ(ದ)ಪ್ಪಲೆ = ಕೊಳಗದ ಆಕಾರದ ಪಾತ್ರೆ; ದೊಡ್ಡ ಲೋಹದ ಪಾತ್ರೆ.

ಕೊಳಗು (ನಾ). (ಪಶುಗಳ) ಕಾಲಿನ ಗೊರಸು; ಖುರಪುಟ.

ಕೊಳಗುಳಿಕೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮುಳ್ಳು ಗಿಡ; ಇಷ್ಟುರೆ.

ಕೊಳಚೆ = ಕೊಟಚೆ. ~ನೀರ್(ರು) = ಬಗ್ಗೆ ದ ನಾದ ನೀರು; ರಾಡಿ.

ಕೊಳದಪ್ಪಲೆ = ಕೊಳಗದಪ್ಪಲೆ.

ಕೊಳಪು (ಕ್ರಿ). ಕೆರಳು ; ಮಸಗು.

ಕೊಳರ್ (ನಾ). ಲಾಮಂಜ ; ಬಾಳದ ಬೇರು.

ಕೊಳಲು(ರು) (ಕ್ರಿ). (ಭಯ, ಕೋಪ ಮತ್ತು ಗೊಂದಲಗಳಿಂದ) ಕೂಗು ; ಬೊಬ್ಬಿರಿ.

ಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ನೀರು ಹಕ್ಕಿ.

ಕೊಳವಳಿಕೆ = ಕೊಳಗುಳಿಕೆ.

ಕೊಳವೇರ್(ರು) = ಕೊಳರ್.

ಕೊಳಾಯಿ (ನಾ). ನಲ್ಲಿ ; ನಳ.

ಕೊಳುಗುಳ = ಕೊಳ್ಳುಳ.

ಕೊಳಿ ಗ. = ಕೊಟಿ. ೧. ಪ್ರಗತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಇರು. ~ರೋಗ=ಅಡಕೆಯ ಮರಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ಒಂದು ರೋಗ. ~ಹಾಕು = ಗ. ಕೊಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡು. ೨. ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸು ; ಪ್ರಗತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಇರಿಸು.

ಕೊಳ್ಳುಳ (ನಾ). ಗ. ಕಾಳಿಗ ; ಯುಧ್ಧ.

೧. ರಣಭೂಮಿ ; ಯುಧ್ಧತಂಗ.

~(ಂ)ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಗ. ಯುಧ್ಧ ಮಾಡು.

೨. ಕಾಳಿಗವನ್ನು ಗೆಲ್ಲು.

ಕೊಳ್ಳಿ (ನಾ). ಗ. ತಗ್ಗಾಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶ ; ಡರಿ.

೧. ಗುಹೆ ; ಗದ್ದರ.

ಕೊಳ್ಳಿ (ನಾ). ಉರಿಯುವ ಕಟ್ಟಿಗೆ ; ಅಲಾತ.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್(ಳು) = ಗ. ಬೆಂಕಿತಾಗು.

೧. ಕೋಪಗೊಳ್ಳು ; ಸಿಟ್ಟಾಗು. ~ದೆವ್ವ

= ಕೊಳ್ಳಿಹಿಡಿದು ಓಡಾಡುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವ

ಸಿಪಾಟಿ. ~ಬಿ(ವಿ)ಳು = ಯುಧ್ಧವನ್ನು

ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದರ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಉರಿ

ಯುವ ಕೊಳ್ಳಿಯನ್ನು ಬೀಸು.

ಕೊಳ್ಳು ಗ. = ಕೊಳ್. (ನಾ). ೧. ಒಂದು ದ್ವಿಧಳ ಧಾನ್ಯ ; ಹುರುಳಿ.

ಕೊಳ್ಳಿ (ನಾ). ಗ. ಸುಲಿಗೆ ; ಸೂರೆ. ೧. ದೋಚಿ ಕೊಂಡ ವಸ್ತು ; ಸುಲಿಗೆಯ ದ್ರವ್ಯ. ~ಪೊ(ಹೊ)ಡೆ = ಲೂಟಿ ಮಾಡು. ~ಪೊ(ಹೊ)ಗು = ಸುಲಿಗೆಯಾಗು ; ಲೂಟಿಯಾಗು.

ಕೊಳ್ಳಿಗ (ನಾ). ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆಯುವವನು ; ಸುಲಿಗೆಗಾರ.

ಕೊಟು(ಳ್) (ಗು). ಕೊಳೆತು ಗಿಜಿಗಿಜಿಯಾಗಿರುವ ; ಅಸಹ್ಯವಾದ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಸಜ್(ರ್) = ಗ. ಅಜಿಗಿಜಿಯಾದ ಕೆಸರು. ೧. = ಕೋಟುಸಜ್. ~ಮಿದುಳ್(ಳು) = ಅಜಿಗಿಜಿಯಾದ ಮಿದುಳು ; ಜಜ್ಜಿದ ಮಿದುಳು.

ಕೊಟಿ(ಳ)ಕ (ನಾ). ಗ. ಕೊಳಕು ಮನುಷ್ಯ ; ಹೊಲಸಾದವನು. ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಾವು ; ಕೊಳಕುಮಂಡಲ.

ಕೊಟಿ(ಳ)ಕು (ನಾ). ಕೊಳೆತುದು ; ಹೊಲಸು.

ಕೊಟಿ(ಳ)ಚೆ = ಕೊಟಿಕು.

ಕೊಟಿ(ಳ)ಲ್(ಲು) (ನಾ). ಬಿದಿರ ಕೊಳವೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಊದುವ ವಾದ್ಯ ; ನೇಣು.

ಕೊಟಿ(ಳ)ವಿ (ನಾ). ಗ. ಬಿದಿರು ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಪೊಳ್ಳಾದ ನಾಳ, -ನಳಿಕೆ. ೧. ಒಂದು ಅಳತೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ; ಚೆಟಾಕು.

ಕೊಟಿ(ಳ)ವೆ = ಕೊಟಿವಿ.

ಕೊಟಿ(ಳ) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಕೆಟ್ಟು ನಾರು. (ನಾ).

೧. ಕೊಳೆತುದು ; ಹೊಲಸು. ~ಪಾ(ವಾ)ವು = ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಾವು ; ಕೊಳಕು ಮಂಡಲ.

ಕೋ (ಕ್ರ). ೧. ಪೋಷಿಸು. ೨. ಸೇರಿಸು; ಸಿಕ್ಕಿಸು. ೩. ಚುಚ್ಚು; ತಿವಿ. ೪. ಕಟ್ಟು; ಬಂಧಿಸು. ೫. ಸಿಕ್ಕು; ವಶವಾಗು. ೬. ಸೇರಿ ಕೊಳ್ಳು; ಜೊತೆಗೊಡು. ೭. ಬಗ್ಗಿಸು; ವಕ್ರವಾಗಿಸು.

ಕೋ(ಂ)ಟಿ (ನಾ). ಕಿಲ್ಲೆ; ದುರ್ಗ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಽ(ರ) = ಕೋಟಿಯ ರಕ್ಷಕ. ~ಕೊತ್ತಲ = ಕೋಟಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲಿರುವ ಬುರುಜು. ~ತೆ(ದೆ)ನೆ = ಕೋಟಿಯ ತುದಿ; ಬುರುಜು. ~ಬಿ(ವಿ)ರಿ = ಕೋಟಿಯ ಬಿರುಕು. ~ಮಾನ್ಯ = ಕೋಟಿಯ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಮಾನ್ಯ, - ಭೂಮಿ.

ಕೋಕ.(ನಾ). ೧. ಜಕ್ಕವಕ್ಕ; ಚಕ್ರವಾಕ ಪಕ್ಷಿ. ೨. ತೋಳ; ಈ ಹಾವು ಗ. ೩. ಕೋಗಿಲೆ; ಪಿಕ್ಕ. ೪. ಕಪ್ಪೆ. ೫. ಕರ್ಜೂರದ ಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು. ೬. ಒಳಗಿನ ತಳುಪದರ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಡಕೆ.

ಕೋಕನದ (ನಾ). ಕೆಂಪುತಾವರೆ; ಕೆಂದಾವರೆ.

ಕೋಕಿ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣು ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿ.

ಕೋಕಿಲ(ಳ) (ನಾ). ಕೋಗಿಲೆ; ಪಿಕ್ಕ.

ಕೋಗಿಲೆ ೧. = ಕೋಕಿಲ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಳು. ೩. ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಬರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ. ೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ; ಕುವೈಗಿಡ; ಕಾಬಾಳೆ. ೫. ಮಾವಿನ ಓಟಿಯ ಒಳಗಿನ ತಿರುಳು.

ಕೋಗೀರು (ನಾ). ಕುದುರೆಯ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವ ಥಡಿ; ಜೇನು.

ಕೋಗು (ನಾ). ತುಂಡು; ಭಾಗ. ~ರಿವಾಜು = ಗೇಣದಾರನು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಒಡೆಯನಿಗೆ ತರುವ ಗೇಣಿಯ ಪದ್ಧತಿ.

ಕೋಚು ೧. = ಕೋಸು. ೨. ಕಡ; ಬಾಗಿಲಿನ ರೆಕ್ಕೆ. ~ಭಟ್ಟ = ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿ; ಅವಿವೇಕಿ. ಕೋಚು (ನಾ). ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವುದು; ತೋಧ; ತಪಾಸಣೆ.

ಕೋಟಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ. ೨. ವಕ್ರತೆ; ಡೊಂಕುತನ. ೩. ಗುಡಿಸಿಲು. ೪. ಕೋಟಿ. ೫. ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಸಂಘವು ಒಡಗಿಸಲೇ ಬೇಕಾದ ಅಥವಾ ಪಡೆಯಲು ಹಕ್ಕುಳ್ಳ ಪಾಲು; ದೇಯಾಂಶ; ಹಸುಗೆ.

ಕೋಟರ (ನಾ). ೧. ಮರದ ಪೊಟರೆ; ಡೊಗರು. ೨. ಬಿಲ; ರಂಧ್ರ.

ಕೋಟಲೆ (ನಾ). ೧. ತೊಂದರೆ; ಕಾಟ. ೨. ಕೇಡು; ಹಿಂಸೆ. ೩. ಸಣ್ಣ ಜಾತಿಯ ಸಿಡುಬು; ಸೀತಾಳೆ. ~ಪ(ವ)ಡು = ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಗಾಗು.

ಕೋಟಿವಿ (ನಾ). ೧. ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿರುವ ಹೆಂಗಸು. ೨. ದುರ್ಗಾದೇವಿ.

ಕೋಟಿ (ನಾ). ೧. ಕೊನೆ; ತುದಿ. ೨. ತರಗತಿ; ವರ್ಗ. ೩. ನೂರು ಲಕ್ಷ. ೪. ಅಸಂಖ್ಯ ವಾದದ್ದು; ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ್ದು. ೫. ಉಗ್ರಾಣ; ಧಾನ್ಯಾಗಾರ. ೬. ಹಾಯಿಹಡಗು. ೭. ಅಕ್ಷೇಪಣೆ; ಮೂದಲಿಕೆ. ೮. ಮೂಲೆ; ಕೋಣ. ೯. ಬಿಲ್ಲಿನ ತುದಿ; ಕೊಪ್ಪು. ೧೦. ಒಡವೆ; ಅಲಂಕಾರ. ~ವಿ(ಯೇ)ಪಾ(ರಿ)ಸು = ೧. ಅಕ್ಷೇಪಿಸು; ಮೂದಲಿಸು. ೨. ವಾದವನ್ನು ಒಡ್ಡು. ~ಪತ್ರ = ೧. ದೋಣಿಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಹುಟ್ಟು. ೨. ಹಡಗಿನ ಮುಂಭಾಗ, - ಚೋಣ. ~ಪ್ರಮಿತ = ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯ.

ಕೋಟಕ (ನಾ). ೧. ತುತ್ತತುದಿ; ಶಿಖರ. (ಗು). ೨. ತುತ್ತತನಿಯ.

ಕೋಟಿನಾಳು (ನಾ). ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನದ ವಿನರ ಮತ್ತು ಗ್ರಹಕುಂಡಲಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಜಾತಕ ; ಜನ್ಮಕುಂಡಲಿ.

ಕೋಟಿತ (ನಾ). (ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಂಟಿಯನ್ನು ಒಡೆಯುವ) ಮರದ ಕೊಡತಿ.

ಕೋಟೀರ (ನಾ). ೧. ಕಿರೀಟ ; ಮಕುಟ. ೨. ಜಡೆ ; ಮುಡಿ. ೩. ಕಿರೀಟದಲ್ಲಿರುವ ಮಣೆ ; ಮಕುಟದ ಮಣೆ.

ಕೋತಿ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಶ್ನೆ ; ಸವಾಲು. ೨. ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸುವ ಸ್ಥಳ ; ಉಗ್ರಾಣ.

ಕೋಡ (ನಾ). ೧. ಕೋತಿ ; ಮಂಗ. ೨. ಕಾಡುಹಂದಿ ; ಸೂಕರ. ೩. ಹಾಸ್ಯ ; ತಮಾಷೆ.

ಕೋಡ(೦)ಗಿ (ನಾ). ೧. ಬಯಲಾಟ, ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಾಸ್ಯಗಾರ ; ವಿದೂಷಕ. ೨. ಆವಿವೇಕಿ.

ಕೋಡಗ (ನಾ). ಕೋತಿ ; ಮಂಗ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಬಿಗಿಯಾದ ಬಂಧನ.

ಕೋಡನಣೆಗ (ನಾ). ಸಾವಿರ ಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ ಹುಳು ; ಜರಿ.

ಕೋಡಿ (ನಾ). ೧. ಕೆರೆಕಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೀರು ಹರಿದು ಹೋಗಲು ಮಾಡಿರುವ ದಾರಿ. ೨. ಹೊಳೆ ; ಹೊಸಲು. ೩. ಹುಟ್ಟು ; ಉಗಮ. ೪. ಒಂದು ಕ್ಷುದ್ರ ದೇವತೆಯ ಹೆಸರು. ೫. ದೇವಾಲಯದ ಎದುರಿನ ಧ್ವಜಸ್ತಂಭಕ್ಕೆರಿಸುವ ಗರುಡ ಪಟ. ೬. (ದಿಮ್ಮಿಯ ಅಥವಾ ಮರದ) ಒಂದು ಅಳತೆ. ೭. ತುದಿ ; ಕೊನೆ. ೮. ಗುಂಪು ; ಸಮೂಹ. ೯. = ಬೋಡಿ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಕೋಡಿಯಾಗು ; ಹೊಳೆಯಾಗು. ~ಪ(ವ)ರಿ = ೧. ಕೆರೆಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೀರು ಕೋಡಿಯ ಮೂಲಕ ಹೊರಹೊಮ್ಮು. ೨. ತುಂಬಿಶುಳುಳು ; ಹೊರಡೆಲ್ಲು. ೩. ಮಿತಿ ಮೀರು. ~ಮನ = ಅಲ್ಲಬುದ್ಧಿ ; ದುಷ್ಟ

ಮನಸ್ಸು. ~ಹಬ್ಬ = ೧. ಕೆರೆಯು ಕೋಡಿ ಬಿದ್ದಾಗ ಮಾಡುವ ಹಬ್ಬ. ೨. ಗರುಡ ಗಂಬಕ್ಕೆ ಧ್ವಜವೇರಿಸಿ ನಡೆಸುವ ಹಬ್ಬ. ಕೋಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಹಳ ತಂಪಾಗು ; ತಣ್ಣಗಾಗು. ೨. ಭಯಪಡು ; ಬೆದರು. ೩. ಉಡುಗು ; ಸೆಡೆ. ೪. ಚಳಿಯಿಂದ ನಡುಗು. (ನಾ). ೫. ತಂಪು ; ಚಳಿ ; ಶೈತ್ಯ. ೬. ಭಯ ; ಅಂಜಿಕೆ. ೭. ಕೊಂಬು. ೮. ಏಡಿ, ನಳ್ಳ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಕೊಂಡಿ. ೯. ಮರದ ಕೊಂಬೆ ; ಬೊಂಗಿ. ೧೦. ಶಿಖರ ; ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿ. ೧೧. ಕೊಡುವಿಕೆ ; ದಾನ. ೧೨. ಕೋಡಿ ; ನೀರು ಹರಿಯುವ ಕಂಡಿ. ೧೩. ಆನೆಯ ದಂತ ; ಕೋರೆ. ~ಅಣಸು = ಕೊಂಬಿಗೆ ಅಳವಡಿಸುವ ಲೋಹದ ಗೊಣಸು. ~ಇಕ್ಕು = ಕೊಂಬಿನಿಂದ ಇರಿ ; ತಿವಿ. ~ಇಡು = ೧. ಕೋಡಿಕು. ೨. ಬಾಗು ; ಕೊಂಕಾಗು. ೩. ಹುರುಡಿಸು ; ಸ್ಪರ್ಧಿಸು. ~ಒಲೆ = ಜೋಡೊಲೆ ; ಕೂಡೊಲೆ. ~೦)ಕ(ಗ)ಲ್ = ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಯ ಕಲ್ಲು ; ಶಿಖರ. ~೦)ತಳಿ = ಸುರುಟು ; ಮೆದುರು. ~ಕಾಯಿ = ಬೀಜ ಸುಲಿಯಲು ಬರುವ ಉದ್ದವಾದ ಕಾಯಿ. ~ಬಳೆ = ೧. ಕೋಡಣಸು. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕರಿದ ತಿಂಡಿ. ~ಸೇಡು = ಚಳಿಯಿಂದಾಗುವ ಸೆಡೆ.

ಕೋಡೆ (ನಾ). ೧. ಕಂಗಾಳಿ ; ಪಡುವಣ ಗಾಳಿ. ೨. ಬೇಸಗೆಕಾಲ ; ಸೆಕೆಗಾಲ. ~ತಿರುನಾಳು = ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಒಂದು ಉತ್ಸವ.

ಕೋಣ್ (ನಾ). ಎರಡು ದಿಕ್ಕುಗಳು ಸೇರುವ ಸ್ಥಳ ; ಮೂಲೆ.

ಕೋಣ (ನಾ). ೧. ಮಹಿಷ. ೨. = ಕೋಣ್. ೩. ಚಮುವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸುವ ಕೋಲು. ೪. ಶಂಕಿನಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾರಿ

ಸುವ ದಂಡ; ಕಮಾನು. ೫. ಕತ್ತಿಯ ಮೊನ
ಚಾದ ಬಾಯಿ; ಅಸಿಧಾರೆ. ೬. ಕೋಲು;
ಬಡಿಗೆ.

ಕೋಣಪ (ನಾ). ೧. ದಿಕ್ಪಾಲಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ;
ನಿರುತಿ. ೨. ರಾಕ್ಷಸ; ದೈತ್ಯ.

ಕೋಣೆ (ನಾ). ೧. ಹೂಜಿ; ದಾಸಿ. ೨. ಕೊಳಡಿ;
ಕಿರುಮನೆ. ೩. ಅಡುಗೆಮನೆ. ೪. ಕೋಣ್.

ಕೋತ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ದ್ರಾವಿಡಭಾಷೆ.
೨. ಕಡನು ಮಾಡುವುದು; ಕಳೆಯುವಿಕೆ.

ಕೋತಿ (ನಾ). ಮಂಗಳ; ಕಪಿ.

ಕೋತು (ನಾ). ೧. ಉಳುವಿಕೆ; ಸಾಗುಮಾಡು
ವಿಕೆ. ೨. ಕರಾರುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ;
ಒಪ್ಪಂದ.

ಕೋದಂಡ (ನಾ). ೧. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ
ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹಿಂದೆ ವಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಶಿಕ್ಷೆ. ೨. ಬಿಲ್ಲು; ಧನುಸ್ಸು.
~ಪಂಡಿತ=ಬಿಲ್ಲುವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿದವನು.

ಕೋದ್ರವ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ;
ಬರಗು; ಹಾರಕ.

ಕೋನ = ಕೋಣ್. ~ಶಿಲೆ = ಅಸಿಧಾರೆ;
ಅಡಿಗಲ್ಲು.

ಕೋನೇರಿ (ನಾ). ಸುತ್ತಲೂ ಪಾವಟಿಗೆಗಳಿರುವ
ಕೆರೆ; ಕಲ್ಯಾಣ.

ಕೋಪ (ನಾ). ಸಿಟ್ಟು; ಮುನಿಸು.
~ಅಟೋಪ = ಸಿಟ್ಟಿನ ಅಬ್ಬರ; ರೌದ್ರಾ
ವೇಶ.

ಕೋಪಿ (ನಾ). ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡವನು; ರೋಷ
ದಿಂದ ಕೂಡಿದವನು.

ಕೋಪಿಷ್ಠ = ಕೋಪಿ.

ಕೋಪು (ನಾ). ೧. ಹಾವಭಾವ. ೨. ಒರಣ;
ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ೩. ಸೈನ್ಯದ ಒಡ್ಡು, -ವ್ಯಾಹ.
೪. ಲಂಗೋಟಿ; ಕಾಪೀನ. ೫. ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ
ಒಂದು ರೀತಿ.

ಕೋಮಟಿ (ನಾ). ಹೆಚ್ಚು, ಸಿಟ್ಟು.

ಕೋಮಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಮೆದುವಾಗಿರುವಿಕೆ;
ಸುಕುಮಾರತೆ. ೨. ಸೀರು; ಜಲ. ೩. ಎಳ
ಗಾಯಿ; ಮಿಡಿ. (ಗು). ೪. ಮೆದುವಾದ;
ಸುಕುಮಾರವಾದ. ೫. ಸುಂದರವಾದ;
ಚೆಲುವಾದ. ೬. ಇಂಪಾದ; ಮಧುರವಾದ.
~ಇಸು = ಮೃದುವಾಗು; ನಳನಳಿಸು.

ಕೋಮಲತೆ (ನಾ). ೧. ಮೆದುವಾಗಿರುವಿಕೆ;
ಮೃದುತ್ವ. ೨. ಚೆಲುವು; ಸೌಂದರ್ಯ.

ಕೋಮಲತ್ವ = ಕೋಮಲತೆ.

ಕೋಮಲಾಂಗಿ(ನಾ). ಸುಕುಮಾರವಾದ ಶರೀರ
ಉಳ್ಳವಳು.

ಕೋಮಲೆ(ಳ) = ಕೋಮಲಾಂಗಿ.

ಕೋಮು (ನಾ). ಜಾತಿ; ಪಂಗಡ. ~ವಾರು
= ಜಾತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಜಾತೀಯ.

ಕೋಯಂಡ (ನಾ). ಬಿಲ್ಲು; ಧನುಸ್ಸು.

ಕೋಯಷ್ಟಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ;
ಕೊಟ್ಟುಕ.

ಕೋಯಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ದೇವಾಲಯ; ಗುಡಿ.

ಕೋರ (ನಾ). ೧. ಮಗ; ಕುವರ. ೨. ನುಣು
ಬಿಲ್ಲದ ಬಟ್ಟೆ; ದೊರಗು ಬಟ್ಟೆ. (ಪ್ರ).

೩. ಒಂದು ತದ್ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯು.

ಕೋರಕ (ನಾ). ಮೊಗ್ಗು; ನನೆ.

ಕೋರಕಿತ (ಗು). ಮೊಗ್ಗು ಬಿಟ್ಟಿರುವ.

ಕೋರಡಿ (ನಾ). ೧. ಸಾರವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ;
ನಿಸ್ಸಾರತೆ. ೨. ನಿರ್ಬಂಧ; ಅಡ್ಡಿ. ೩. ರಭಸ;
ವೇಗ. ೪. ಉಪದ್ರವ; ಕೀಟಿಲೆ.

ಕೋರಡಿಗ (ನಾ). ೧. ಮೂರ್ಖ; ಅವಿವೇಕಿ.
೨. ದುಷ್ಟ; ಹಿಂಸಕ.

ಕೋರಡಿಗಿ (ನಾ). ನೇಗಲಿನ ಹಗ್ಗಕ್ಕೆ ತೊಡಿ
ಸುವ ಮರದ ಸಾಧನ.

ಕೋರಡೆ (ನಾ). ಚಾವಟಿ; ಬಾರುಕೋಲು.

ಕೋರಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅತಿ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ
ಕಣ್ಣನ್ನು ಕುಕ್ಕು. ೨. ಹೆಮ್ಮೆಮೋರು;

ಅಬ್ಬಿಡಿಸು ಮಾಡು.

ಕೋರಲು (ನಾ). ಮುಡಿಪು ; ಬಲಿ.

ಕೋರಾ (ಗು). ೧. ಹೊಚ್ಚು ಹೊಸತಾದ ; ಆಗ ತಾನೆ ತಯಾರಿಸಿದ. ೨. ಮಡಿ ಮಾಡದ ; ಉಬ್ಬಿಗೆ ಹಾಕದ. ೩. ಏನೂ ಬರೆಯದಿರುವ ; ಖಾಲಿಯಾದ.

ಕೋರಿ ೧. = ಕೋಟಾ. ೨. ಮಗಳು ; ಕುವರಿ. ~ಕಾಗದ = ಒರಟು ಕಾಗದ ; ಕತ್ತೆ ಕಾಗದ. ~ಜವ್ವನ = ಹೊಸಪ್ರಾಯ ; ನವಯೌವನ.

ಕೋರಿಂದೆ (ನಾ). ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ ; ಚಕ್ರವರ್ತಿಸೊಪ್ಪು.

ಕೋರು ೧. = ಕೋಟಾ. (ನಾ). ೨. ಜರಿ ; ಜರತಾರಿ. ~ಅನ್ನು = ಭಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಹಾಕುವ ದವಸ ; ಧಾನ್ಯದ ಭಿಕ್ಷೆ.

ಕೋರೆ (ನಾ). ೧. ಓರೆ ; ಡೊಂಕು. ೨. ಮೂಲೆ ; ಕೊನೆ. ೩. ವಕ್ರಸ್ವಭಾವ ; ತುಂಟತನ. ೪. = ಕೋಟಿ. ೫. ಗಣಕೆ ಗಿಡ. (ಗು). ೬. ಬರಿದಾದ ; ಖಾಲಿ. ೭. ಓರೆಯಾದ ; ಸೊಟ್ಟಾದ. ~ತಿ(ದಿ)ಂಗಳ್ = ವಕ್ರಚಂದ್ರ ; ಬಾಲಚಂದ್ರ.

ಕೋರೈಸು = ಕೋರಯಿಸು.

ಕೋಟಾ(ರಿ) (ನಾ). ೧. ಹರಕುಬಟ್ಟೆ ; ಚಿಂದಿ.

೨. ಹರಕು ಕಂಬಳಿ ; ಕಂಬಳಿಯ ಜೊರು.

ಕೋಟಾ(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೇಡು ; ಕೇಳಿ

ಕೊಳ್ಳು. (ನಾ). ೨. ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ

ನಿಗೆ ಸಲ್ಲುವ ಧಾನ್ಯದ ಅಂಶ ; ವಾರಪಾಲು.

೩. ಮೂಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಾಗುವಳಿದಾರನ

ನಡುವೆ ಒಪ್ಪಂದದ ಮೇಲೆ ಮಾಡುವ ಕೃಷಿ.

೪. = ಕೋರಾನ್ನು. ~ಇಕೆ = ೧. ಅಪೇಕ್ಷೆ ;

ಬಯಕೆ. ೨. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ; ಬೇಡಿಕೆ.

ಕೋಟಿ(ರೆ) (ನಾ). ೧. ಆನೆಯ ದಂತ.

೨. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ದವಡೆಯ ಮೊನಚಾದ

ಹಲ್ಲು. (ಗು). ೩. ಹರಿತವಾದ ; ಮೊನಚಾದ.

~ದಾಡೆ = ಕೋರಿ ಹಲ್ಲು ; ಚೂಪಾದ

ಹಲ್ಲು. ~ಪ(ವ)ಲ್(ಲ್ಲು) = ಕೋಟಿ ದಾಡೆ.

ಕೋರ್ಜಿ (ನಾ). ಧಾನ್ಯದ ಒಂದು ಅಳತೆ ; ನಲವತ್ತೆರಡು ಮುಡಿ.

ಕೋಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ದೊಣ್ಣೆ ; ಬಡಿಗೆ.

೨. ಬಾಣ ; ಸರಳು. ೩. ಅಳತೆಯ ಕಡ್ಡಿ.

೪. ಸೇರಿಸುವಿಕೆ ; ಕೂಡಿಸುವಿಕೆ. ೫. ತಪ್ಪ ;

ದೋಷ. (ಗು). ೬. ಉದ್ದವಾದ ; ನೀಳ

ವಾದ. ~ಅಣ್ಣಿ = ಕೋಲನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ

ಹಿಡಿದು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವವನು ; ಗುರು.

~ಅಟಿ = ೧. ಕೋಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು

ಮಾಡುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಿಕೆ ನೃತ್ಯ.

೨. ಯೋಧರು ಬಾಣಗಳ ಮೂಲಕ

ಮಾಡುವ ವ್ಯಾಯಾಮ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಱ(ರ)

= ಕೋಲನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವವನು ; ವೇತ್ರಧಾರಿ.

~ಜೇನು = ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವ

ಜೇನು. ~ಮಲ್ಲಿಗೆ = ಮಲ್ಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಜಾತಿ ; ಸೂಜಿಮಲ್ಲಿಗೆ. ~ಪೊ(ಹೊ)ಯ್ಯ

= ಹಾಡಿನ ತಾಳಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಕೋಲು

ಹಾಕು ; ಕೋಲಾಟವಾಡು.

ಕೋಲ (ನಾ). ೧. ಅಲಂಕಾರ ; ಶೃಂಗಾರ.

೨. ಭೂತಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸೇವೆ, -ಹರಕೆ.

೩. ಭೂತದ ವೇಷಧಾರಿ ಮಾಡುವ ಕುಣಿತ ;

ಭೂತನರ್ತನ. ೪. ಸೋಗು ; ವೇಷ.

೫. ಮೆರವಣಿಗೆ. ೬. ಕಾಡುಹಂದಿ ; ವರಾಹ.

೭. ತಪ್ಪ ; ಹರಿಗೋಲು. ೮. ಬೋರೆಮರ ;

ಎಲಚಿಮರ. ೯. ಕರಿಮೆಣಸು.

ಕೋಲಣಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹೂವು ; ಅಚ್ಚ ಹೂವು.

ಕೋಲಾಕೋಲಿ (ನಾ). ಕೋಲುಗಳಿಂದ ಮಾಡುವ ಯುದ್ಧ.

ಕೋಲಾರ (ಗು). ಕೆಳದರ್ಜೆಯ ; ಕೀಳು ಮಟ್ಟದ. ~ತಟ್ಟು = ಕೆಳದರ್ಜೆಯ ಸಣ್ಣ

ಅಳತೆಯ ಕೊಡು ; ಬಾಕಣ.

ಕೋಲಾ(ಳಾ)ಹಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಗಜಜಿಜಿ;
ಕಲಕಲ; ಗಲಾಟೆ. ೨. ಬೊಬ್ಬೆ; ಪ್ರಲಾಪ.
೩. ಕಲಹ; ಕಾಳಗ. ~ ಇಕೆ = ೧. ಗದ್ದಲ;
ಗಲಾಟೆ. ೨. ಯುದ್ಧ; ಕಾಳಗ. ~ ಇಸು
= ೧. ಗದ್ದಲ ಮಾಡು. ೩. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ
ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಕೇಳಿಬರು. ೪. ಕೇಣಕು;
ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳಿಸು. ೫. ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು
ತೋರು.

ಕೋಲಿ (ನಾ). ೧. ಕೊಯ್ಲಾದ ಮೇಲೆ ಉಳಿ
ಯುವ ಪೈರಿನ ಭಾಗ; ಕೋಳಿ. ೨. ಎಲಚಿ
ಮರ; ಬೋರೆಮರ.

ಕೋಲೆ (ನಾ). ಹಿಪ್ಪಲಿ.

ಕೋಲೆಬಸವಣ್ಣ (ನಾ). ಆಟವಾಡಿಸಲು
ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಎತ್ತು; ಕವಲೆತ್ತು; ಗಂಗೆತ್ತು.

ಕೋವ (ನಾ). ಮಡಕೆ ಮಾಡುವವನು;
ಕುಂಬಾರ.

ಕೋವಣ (ನಾ). ಲಂಗೋಟಿ; ಕಾಪಿನ.

ಕೋವಳ(ನಾ). ಕೋಮಲತೆ; ಮೃದುವಾದುದು.

ಕೋವಳಿ (ನಾ). ಕನ್ನೈದಿರೆ; ನೀಲೋತ್ಪಲ.

ಕೋವಿ (ನಾ). ೧. ಕೊಳವೆ; ಪಿಚಕಾರಿ.

೨. ಕೊಳಲು; ವೇಣು. ೩. ಊದುಗೊಳವಿ.

೪. ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವ ಸಾಧನ; ತುಪಾಕಿ.

ಕೋವಿದ (ನಾ). ವಿದ್ವಾಂಸ; ಪಂಡಿತ.

ಕೋವಿದಾರ (ನಾ). ಕಂಚುವಾಳದ ಗಿಡ;
ಕೆಂಗಾಂಚಾಳದ ಗಿಡ.

ಕೋವು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೆಡವು; ಜೀಳಿಸು. (ನಾ).

೨. ಎರಡು ಗುಡ್ಡಗಳ ನಡುವಿನ ಇಕ್ಕೆಟ್ಟಾದ
ಭೂಮಿ.

ಕೋವೆ (ನಾ). ೧. ಲೋಹಗಳನ್ನು ಕರಗಿಸುವ
ಮೂಸೆ. ೨. ರಂಧ್ರ; ತೂತು. ೩. (ಉಗುರಿನ)

ತುದಿ. ೪. ಕೆಂಪುಹಣ್ಣು ಬಿಡುವ ಒಂದು

ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ. ೫. ಅನುಪೂರ್ವ; ಪರಿವಿಡಿ.

೬. ಮಕ್ಕಳ ಒಂದು ರೋಗ; ಅಗ್ನಿಮಾಂದ್ಯ.

೭. ನಾಯಕೆಮ್ಮು; ಕೋಡಗ ಕೆಮ್ಮು.

ಕೋಶ (ನಾ). ೧. ಆಯುಧಗಳನ್ನಿಡುವ ಚೀಲ;

ಒರೆ. ೨. ರೇಶ್ಮೆಹುಳು ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು

ಕೀಟಗಳ ಅವರಣ, - ಗೂಡು. ೩. ಪಕ್ಷಿಗಳ

ತತ್ತಿ; ಮೊಟ್ಟೆ. ೪. ಬೊಕ್ಕಸ; ಖಜಾನೆ.

೫. ತಾವರೆ ಹೂವಿನ ಒಳಗಿನ ಗೊಂಡೆ;

ಕರ್ಣಕೆ. ೬. ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಭದ್ರ

ಪಡಿಸುವ ಚೀಲ, ಕವಚ, ಪಟ್ಟಿಗೆ

ಮುಂತಾದುವು. ೭. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳ

ಗಡುಸಾದ ಹೊರಹೊದಿಕೆ; ಚಿತ್ತು.

೮. ನಿಘಂಟು. ೯. ವೃಷಣ. ೧೦. ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ

ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಾತಿನ

ಜೋಡಣೆ. ~ ಅಧ್ಯಕ್ಷ = ಖಜಾನೆಯ

ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ; ಭಂಡಾರಿ. ~ ಅವಸ್ಥೆ

= ಸೊಳ್ಳೆ ಮುಂತಾದ ಜೀವಿಗಳು ತತ್ತಿಯ

ಒಳಗೆ ಹುದುಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ. ~ ಗೃಹ

= ಖಜಾನೆ; ಭಂಡಾರ.

ಕೋಶಾತಕಿ (ನಾ). ೧. ಪಡವಲ ಬಳ್ಳಿ

ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾಯಿ. ೨. ಹರಳು ಗಿಡ;

ವಿರಂಡ. ೩. ವ್ಯಾಪಾರ. ೪. ವ್ಯಾಪಾರ

ಮಾಡುವವನು; ವ್ಯಾಪಾರಿ. ೫. ಬಡಬಾಗಿ;

ಬಾಡಬ.

ಕೋಷ್ಟಕ (ನಾ). ವಸ್ತುಗಳ ಪ್ರಮಾಣಗಳ

ನಿರ್ಣಯವನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಹೆಸರನ್ನೂ

ತಿಳಿಸುವ ಪಟ್ಟಿಕೆ; ತಖ್ತೆ.

ಕೋಷ್ಟ (ನಾ). ೧. ಹೊಟ್ಟೆಯ ಒಳಭಾಗ.

೨. ಮನೆಯ ಒಳಕೊಡಡಿ; ಕೋಣೆ.

೩. ಪದರು; ಸ್ತರ. ೪. ತೊನ್ನು; ಕುಪ್ಪ

ರೋಗ. ೫. ಸುತ್ತುಗೋಡೆ; ಪ್ರಾಕಾರ.

೬. ಉಗ್ರಾಣ. ~ ಆಗಾರ = ಕಣಜ.

ಕೋಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ದಾಕವನ್ನು ಪೋಣಿಸು.

(ನಾ). ೨. ಹಿರೆ; ಡೊಂಕು. ೩. ವಕ್ರಸ್ವಭಾವ.

೪. ತುದಿ; ಅಂಚು. ೫. ಮೂರು ಅಥವಾ

ನಾಲ್ಕು ಮೈಲಿಗಳ ದೂರ; ಹರದಾರಿ.

೬. ಒಂದು ಬಗೆಯ ತರಕಾರಿ; ಕ್ಯಾಬೇಜು.

(ಗು) ೭. ವಕ್ರಸ್ವಭಾವದ. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು
= ಒರೆನೋಟದ ಕಣ್ಣು.

ಕೋಸುಂಬರಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಸರು, ಕಡಲೆ
ಇತ್ಯಾದಿ ಬೇಳೆಗಳಿಂದ ಮಾಡುವ ಒಂದು
ತಿನಿಸು. ೨. ತರಕಾರಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ
ಪಚ್ಚಡಿ.

ಕೋಹಳೆ (ನಾ). ೧. ಜಾನುವಾರುಗಳ ಕೊಂಬು
ಮತ್ತು ಕೊಳಗುಗಳಿಗೆ ತೊಡಿಸುವ
ಲೋಹದ ಕಟ್ಟು; ಅಣಸು. ೨. ಹೊದಿಕೆ;
ಪರೆ. ೩. ಶಿಖರಾಕಾರದ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ
ಅಳವಡಿಸುವ ಅಭರಣ.

ಕೋಹು (ನಾ). ೧. ಮೂಲೆ; ಸಂದು.
೨. ತುಂಡು; ಸೀಳು. ೩. ಹಳ್ಳ; ತಗ್ಗು.
೪. ಕೊಲ್ಲಿ; ಆಖಾತ. ೫. ಪೋಷಿಸುವಿಕೆ.
೬. ಸಾಲು; ಪಂಕ್ತಿ. ೭. ಪೆಟ್ಟು; ಇರಿತ.

ಕೋಳಿ (ಛು) (ನಾ). ೧. ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು.
೨. ಲೂಟಿ; ಕೊಳ್ಳೆ. ೩. ಕೈಸೆರೆ; ಬಂಧನ.
೪. ಹಿಂಸ್ರಪ್ರಾಣಿ ಬೇಟೆಯಾಡುವ ಆಹಾರ.
೫. ಕಚ್ಚುವಿಕೆ; ಕಡಿತ. ೬. ಹಿಡಿತ; ವಶಪಡಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವುದು. ೭. ಪಕ್ಕ; ಪಾರ್ಶ್ವ. F.
~ಕು(ಗು)ದಿ = ೧. ನಿತಿವಾರಿದ ದುಃಖ.
೨. ಉದ್ರೇಕ. ~ದಾಂಟು = ದಾಪುಗಾಲಿನಿಂದ
ನಡೆಯುವಿಕೆ. ~ಪಿ(ವಿ)ಡಿ = ೧. ಸೆರೆಹಿಡಿ;
ಬಂಧಿಸು. ೨. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸು; ಸೆಳೆ.
~ಪೊ(ವೊ, ಹೊ)ಗು = ೧. ಸೂರೆ

ಹೋಗು; ಲೂಟಿಯಾಗು. ೨. ವಶವಾಗು.
೩. ಬಲಿಯಾಗು; ತುತ್ತಾಗು. ೪. ನಾಶ
ವಾಗು; ಹಾಳಾಗು. ~ಬಾ(ವಾ)ಯ್
= ೧. ಸೂರೆಗಾರರೆ ಮುಂಭಾಗ.
೨. ಕಾಲುನೆಗೆ ನೀರನ್ನು ಬಿಡುವ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನ
ಬಾಗಿಲಿನ ಪ್ರದೇಶ.

ಕೋಳ (ನಾ). ೧. ಬೇಡಿ; ಸಂಕೋಲೆ.
೨. ಕಾಲನ್ನು ಬಂಧಿಸುವ ಮರದ ಒಂದು
ಉಪಕರಣ.

ಕೋಳಸುಂದ (ನಾ). ಕಾಡುನಾಯಿ; ಚೆನ್ನ
ನಾಯಿ.

ಕೋಳಿ ೧. = ಕೋಟು. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಹೂವು ಬಿಡುವ ಗಿಡ; ಕೋಳಿಕುಟುಮನ
ಗಿಡ. ~ಅಂಕ = ಕೋಳಿ ಕಾಳೆಗ; ಕೋಳಿ
ಜೂಜು.

ಕೋಳಿಕಾರ (ನಾ). ಸಣ್ಣ ಜಾತಿಯ ಚಿರತೆ.

ಕೋಳಿ (ನಾ). ೧. ಕಡ್ಡನ ಮೂಲೆ; ಕಡೆಗಣ್ಣು.
೨. ಕಳ; ಶ್ಲೇಷ್ಠ.

ಕೋಲಾ (ಛ) (ನಾ). ೧. ಕೋಡು; ಕೊಂಬು.
೨. ತಂಪು; ಚಳಿ; ಶೈತ್ಯ. ~ಕುಟ್ಟು
= ೧. ಕೊಂಬಿನಿಂದ ತಿವಿ; ಹಾಯು.
೨. ಅತಿಯಾದ ಭಯ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಸಣ್ಣ(ರಾ)
= ತಂಪಾದ ಕೆಸರು. ~ವಿಂಗ = ಮಾಂಸಾ
ಹಾರಿ ಮೃಗ; ಕ್ರೂರಮೃಗ.

ಕೋಲಾ(ಳಿ) (ನಾ). ಹುಂಜ; ಕುಕ್ಕುಟ.

ಕೌ

ಕೌಂಕುಲಾ (ಛ) = ಕವುಂಕುಲಾ.

ಕೌಗು = ಕವುಂಗು.

ಕೌಂಡಿನ (ನಾ). ೧. ಒಬ್ಬ ಮಷಿಯ ಹೆಸರು.
೨. ಒಂದು ಗೋತ್ರ.

ಕೌಂತೇಯ (ನಾ). ಕುಂತಿಯ ಮಗ.

ಕೌಕ್ಷೇಯಕ (ನಾ). ಕತ್ತಿ; ಖಡ್ಗ.

ಕೌಟಿವಿ (ನಾ). ನಗ್ನಳಾದ ಹೆಂಗಸು;
ಕೋಟಿವಿ.

ಕೌಟಿಲ್ಯ (ನಾ). ೧. ಡೊಂಕಾಗಿರುವಿಕೆ;
ಕೊಂಕು. ೨. ಕೊಂಕು ಸ್ವಭಾವ; ಅಪ್ರ
ಮಾಣಿಕತನ. ೩. ಮೋಸಗಾರ; ಅಪ್ರಾಮಾ
ಣಿಕ.

ಕೌಟುಂಬಿಕ (ನಾ). ೧. ಗೃಹಸ್ಥ; ಕುಟುಂಬದ
ಯಜಮಾನ. (ಗು). ೨. ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ~ವ್ಯವಹಾರ = ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ
ಸೇರಿದ ವ್ಯವಹಾರ; ಮನೆವಾರ್ತೆ.

ಕೌಣಪ (ನಾ). ೧. ಹೆಣವನ್ನು ತಿಂದು
ಜೀವಿಸುವವನು; ಪಿಶಾಚ. ೨. ಒಬ್ಬ
ದಿಕ್ಪಾಲಕ; ನಿರುತಿ.

ಕೌತ (ನಾ). ೧. ಕುಂಟುನೆಪ. ೨. ಒಂದು
ವಾದ್ಯವಿಶೇಷ.

ಕೌತುಕ (ನಾ). ೧. ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿ; ಕುತೂಹಲ.
೨. ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಸಂಗತಿ.

೩. ಹಬ್ಬ; ಉತ್ಸವ. ೪. ಸಂತೋಷ;
ಆನಂದ. ೫. ಆಟ; ಕ್ರೀಡೆ. (ಗು).

೬. ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ;
ವಿಸ್ಮಯಕರವಾದ.

ಕೌತೂಹಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಬಯಕೆ; ಆಸೆ.

೨. ಸೋಜಿಗ; ಆಶ್ಚರ್ಯ. ೩. ವಿಸ್ಮಯ
ಜನಕವಾದ ವಿಷಯ. ೪. ಚಿಂತೆ; ಸಂಕಟ.

ಕೌಪ (ನಾ). ಲಂಗೋಟಿ; ಕೌಪೀನ.

ಕೌಪೀನ = ಕೌಪ.

ಕೌಪು = ಕೌಪ.

ಕೌಮಾರ (ನಾ). ೧. ಶೈಶವ. ೨. ಶೈಶವದಿಂದ
ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಪ್ರಾಯ;
ಕನ್ಯೆ ಅಥವಾ ಕುಮಾರನ ಅವಸ್ಥೆ. (ಗು).
೩. ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯ. ೪. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಕೌಮಾರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಬಾಲ್ಯ; ಎಳವೆ.

೨. ಮದುವೆಯಾಗದಿರುವಿಕೆ; ಕನ್ಯಾವಸ್ಥೆ.

ಕೌಮುದ (ನಾ). ೧. ನೈದಿಲೆಗಳ ಸಮೂಹ.

(ಗು). ೨. ನೈದಿಲೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಕೌಮುದಿ (ನಾ). ಬೆಳುದಿಂಗಳು.

ಕೌಮೋದಕಿ (ನಾ). ವಿಷ್ಣುವಿನ ಗದೆ.

ಕೌರವ ೧. = ಕೌರವ್ಯ. (ಗು). ೨. ಕುರುವಂಶಕ್ಕೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಕೌರವ್ಯ (ನಾ). ಕುರುವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು.

~ ಕೋಳಾಹಳ = ಕೌರವರಿಗೆ ತಳಮಳ
ವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದವನು; ಭೀಮಸೇನ.

ಕೌಲಿಕ (ನಾ). ೧. ಸೋಗುಗಾರ. ೨. ವದಂತಿ;
ಬೀದಿ ಮಾತು. (ಗು). ೩. ಕುಲಕ್ಕೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಕೌಲು (ನಾ). ಒಪ್ಪಂದ; ಕರಾರು.

ಕೌಲಿ(ಳ)ೀಯ (ನಾ). ೧. ಬೇಟೆಯ ನಾಯಿ.
(ಗು). ೨. ಉತ್ತಮಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ.

೩. ಕುಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ~ ಕುಟುಂಬಿನಿ
= (ಬೇಟೆಯ) ಹೆಣ್ಣು ನಾಯಿ.

ಕೌಶಲ (ನಾ). ೧. ಜಾಣತನ; ಚದುರು.
೨. ಸುಖ; ಕ್ಷೇಮ.

ಕೌಶಲ್ಯ = ಕೌಶಲ.

ಕೌಶಿಕ (ನಾ). ೧. ಕುಶಿಕ ವಂಶದವನು;

ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ. ೨. ಗೂಬೆ; ಗೂಗೆ. ೩. ಇಂದ್ರ.

೪. ರೇಶ್ಮಿಬಟ್ಟೆ. ೫. ಚಂದ್ರ.

ಕೌಶಿಕೆ (ನಾ). ಕುಡಿಯುವ ಪಾತ್ರೆ; ಪಾನ
ಪಾತ್ರೆ.

ಕೌಶೀಯ (ನಾ). ೧. ಕೋಶದಿಂದ ಬಂದದ್ದು;
ರೇಶ್ಮೆಯ ನೂಲು. ೨. ರೇಶ್ಮೆಯ ಬಟ್ಟೆ;
ಪೀತಾಂಬರ.

ಕೌಸುಂಭ (ನಾ). ೧. ಕುಸುಬೆ ಹೂವು.

೨. ಕುಸುಬೆ ಹೂವಿನ ಬಣ್ಣ; ರಕ್ತವರ್ಣ.

(ಗು). ೩. ಕುಸುಬೆಗಡಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

~ ಅಂಬರ = ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ.

ಕೌಸುಮ (ನಾ). ೧. ಹೂವು. ೨. ಜೇನುತುಪ್ಪ.

(ಗು). ೩. ಹೂವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.

~ ತಾಲವ್ಯಂಶ = ಹೂವುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ
ಬೀಸಣಿಗೆ.

ಕೌಸ್ತುಭ (ನಾ). ವಿಷ್ಣುವಿನ ನದೆಯನ್ನು
ಅಲಂಕರಿಸಿರುವ ಒಂದು ರತ್ನ. ~ವಕ್ಷ
= ಕೌಸ್ತುಭರತ್ನವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು; ವಿಷ್ಣು.
ಕೌಳಿಕ (ನಾ). ೧. ಕಟುಕ; ಕಸಾಯಿಗಾರ.
೨. ಮೋಸ; ಮಂಚನೆ. ೩. ಮೋಸಗಾರ;
ಮಂಚಕ. ೪. = ಕೌಳಿಕ.

ಕ್ರಂದನ (ನಾ). ೧. ಕರೆ; ಆಹ್ವಾನ. ೨. ಅಳು;
ರೋದನ.

ಕ್ರಕಚ (ನಾ). ಕರಗಸ; ಗರಗಸ.

ಕ್ರತು (ನಾ). ೧. ಯಾಗ; ಯಜ್ಞ. ೨. ಸಂಕಲ್ಪ
ನಿಶ್ಚಯ. ೩. ಧೈಯ; ಉದ್ದೇಶ.
೪. ಪ್ರಜಾಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ. ~ಪುರುಷ
= ಯಜ್ಞಪುರುಷ; ವಿಷ್ಣು.

ಕ್ರಮ (ನಾ). ೧. ನಡೆ; ಮುಂದುವರಿಯುವಿಕೆ.
೨. ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುವಿಕೆ. ೩. ಅಡಿ; ಪಾದ.
೪. ಪಾಳೆ; ಸರದಿ. ೫. ಸರಸರೆಯಾಗಿ ಬಂದ
ಪದವಿ. ೬. ರೀತಿ; ನಿಯಮ. ೭. ಕಾನೂನು
ಬದ್ಧವಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ.
೮. ನೇದಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳುವ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು. ~ಅಧಿಕ = ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯಿಂದ
ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು. ೨. ಹೆಚ್ಚು ಪಾದಗಳನ್ನು
ಳ್ಳದ್ದು; ಅರಡಿ; ದುಂಬಿ.

ಕ್ರಮಣ (ನಾ). ಹೋಗುವಿಕೆ; ಮುಂದು
ವರಿಯುವಿಕೆ.

ಕ್ರಮಿಸು (ಕ್ರ). ೧. ನಡೆ; ಸಾಗು. ೨. ದಾಟು;
ದಾಟಹೋಗು.

ಕ್ರಮುಕ (ನಾ). ೧. ಅಡಕೆ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಗಿಡ.

ಕ್ರಮೇಣ (ಅ). ಹಂತಹಂತವಾಗಿ; ಕ್ರಮವಾಗಿ.

ಕ್ರಮೇಣ (ಕ)ಕ (ನಾ). ಒಂಟೆ; ಉಷ್ಟ್ರ.

ಕ್ರಯ (ನಾ). ೧. ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.
೨. ಬೆಲೆ; ಕಿಮ್ಮತ್ತು. ~ಚೀಟು = ಮಾರಾಟ
ವನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸುವ ಕರಾರುಪತ್ರ.
ವಿಕ್ರಯಪತ್ರ.

ಕ್ರವ್ಯ (ನಾ). ಹಸಿಯ ಮಾಂಸ.

ಕ್ರವ್ಯಾದ (ನಾ). ೧. ರಾಕ್ಷಸ; ದೈತ್ಯ.
೨. ಮಾಂಸಾಹಾರಿಯಾದ ಪ್ರಾಣಿ.

ಕ್ರಾಂತ (ನಾ). ೧. ನಡೆಯುವುದು; ಹೆಜ್ಜೆ
ಇಡುವುದು. (ಗು). ೨. ಹೋದ; ದಾಟಿದ.
~ದೃಷ್ಟಿ = ಅಗೋಚರವನ್ನು ಕಾಣುವ
ದೃಷ್ಟಿ.

ಕ್ರಾಂತಿ (ನಾ). ೧. ಹೋಗುವಿಕೆ; ಕ್ರಮಣ.
೨. ಆಕ್ರಮಣ; ದಾಳಿ. ೩. ಗ್ರಹಗಳ ಗತಿ.
೪. ಅಂದೋಲನ; ವಿಪ್ಲವ.

ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ (ನಾ). ೧. ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನುಂಟು
ಮಾಡುವವನು. (ಗು). ೨. ವಿಪ್ಲವವನ್ನುಂಟು
ಮಾಡುವ.

ಕ್ರಮಿ (ನಾ). ೧. ಹುಳು; ಕ್ಷುದ್ರಜಂತು.
೨. ಅರಗು; ಲಾಕ್ಷ. ~ನಾಶಕ = ೧. ಕ್ರಮಿ
ಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಔಷಧ. ೨. ಕ್ರಮಿಗಳನ್ನು
ಕೊಲ್ಲುವಂತಹ.

ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ (ಗು). ೧. ಕಾರ್ಯರೂಪವಾಗಿ
ರುವ. ೨. ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾದ.

ಕ್ರಿಯಾಪದ (ನಾ). ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯೆ
ಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಪದ.

ಕ್ರಿಯಾರೂಪ (ನಾ). ೧. ವಾಸ್ತವವಾದುದು.
೨. ಕಟ್ಟುಪಾಡು; ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ (ನಾ). ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ;
ಕಾರ್ಯಶಕ್ತಿ.

ಕ್ರಿಯೆ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ; ಕಾರ್ಯ.
೨. ಆಚರಣೆ; ಕರ್ಮಾಚರಣೆ. ೩. ಕ್ರಿಯಾ
ಪದ. ೪. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದವಿಂದ
ಸೂಚಿತವಾಗುವ ಕೆಲಸ. ೫. ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ.
೬. ಉಪಕಾರಸ್ಮರಣೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತ (ನಾ). ಕ್ರಿಸ್ತನುತಸ್ಥಾಪಕ; ಏಸು.
~ಪೂರ್ವ = ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ
ಮುಂಚಿನ ~ನಂತರ = ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹುಟ್ಟಿದ
ಕಾಲದಿಂದ ಅರಂಭವಾದ ವರ್ಷ.

ಕ್ರೀ = ಕ್ರಿಯೆ.

ಕ್ರೀಡಾಂಗಣ (ನಾ). ಆಟದ ಬಯಲು.

ಕ್ರೀಡಾಕುಳಿ (ನಾ). ಜಲಕ್ರೀಡೆಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕೊಳ; ಈಜುಗೊಳ.

ಕ್ರೀಡಾಪಟು (ನಾ). ಆಟದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣ.

ಕ್ರೀಡೆ (ನಾ). ೧. ಆಟ; ವಿನೋದ.

೨. ಸಂಭೋಗ; ಮೈಥುನ. ~ಇಸು

= ೧. ಆಟವಾಡು. ೨. ಸಂಭೋಗ ಮಾಡು.

ಕ್ರೀತ (ಗು). ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಂಡ; ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಪಡೆದ.

ಕ್ರೌಂಚ (ನಾ). ಕ್ರೌಂಚಪಕ್ಷಿ.

ಕ್ರುದ್ಧ (ನಾ). ೧. ಕೋಪ; ಸಿಟ್ಟು. ೨. ರೇಗಿದವನು; ಕೋಪಗೊಂಡವನು. (ಗು).

೩. ರೇಗಿದ; ಮುನಿದ. ~ಮುಂದೈ = ಕೋಪದ ಭಂಗಿ.

ಕ್ರೂಜೆ (ನಾ). ೧. ಶಿಲುಬೆ. ೨. ಗೌರವ ಸೂಚಕ ಪದಕ.

ಕ್ರೂರ (ನಾ). ೧. ದಯೆಯಿಲ್ಲದವನು; ನಿರ್ದಯಿ. ೨. ಕಳ್ಳ; ತುಡುಗ. (ಗು).

೩. ನಿರ್ದಯವಾದ; ಕಠೋರಹೃದಯದ.

~ಗ್ರಾಹ್ಯ = ಚಾಡಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವವನು.

ಕ್ರೂರಿ (ನಾ). ದಯೆಯಿಲ್ಲದವನು; ನಿರ್ದಯಿ.

ಕ್ರೈಸ್ತ (ನಾ). ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅನುಯಾಯಿ; ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮತದವನು.

ಕ್ರೋಡ (ನಾ). ೧. ಎದೆ; ವಕ್ಷಸ್ಥಳ. ೨. ಹಂದಿ;

ವರಾಹ. ೩. ವರಾಹಾವತಾರಿಯಾದ ವಿಷ್ಣು.

೪. ಶನಿಗ್ರಹ. ೫. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ

ಎಂಟುಕುಲಸರ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ~ಪತ್ರ

= ೧. ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪುಟಗಳು ಇಲ್ಲದ ಕಡೆ

ಹೊಸದಾಗಿ ಬರೆದು ಸೇರಿಸಿದ ಪುಟ.

೨. ಅನುಬಂಧ.

ಕ್ರೋಡೀಕರಣ (ನಾ). ೧. ಅಪ್ಪುಗೆ;

ಅಲಿಂಗನ. ೨. ಸಂಕ್ಷೇಪಿಸುವಿಕೆ; ಸಂಕ್ಷೇಪನ.

ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸು (ಕ್ರ). ೧. ಅಲಿಂಗಿಸು;

ಅಪ್ಪು. ೨. ಸಂಕ್ಷೇಪಿಸು; ಸಂಗ್ರಹಮಾಡು.

ಕ್ರೋಡೀಕೃತ (ಗು). ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದ; ಸಂಗ್ರಹಿತ.

ಕ್ರೋಧ (ನಾ). ಸಿಟ್ಟು; ರೇಗು. ~ಅಂಧ

= ಕೋಪದಿಂದ ಕುರುಡಾದವನು; ವಿನೇಕ

ವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು.

ಕ್ರೋಧನ (ನಾ). ೧. ಸಿಟ್ಟು; ಕೋಪ.

೨. ಕೋಪಗೊಂಡವನು; ಕ್ರೌಢನಾದವನು.

೩. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

(ಗು). ೪. ಕೋಪಾವೇಶದ; ಮುನಿಸಿನ.

ಕ್ರೋಧಿ (ನಾ). ೧. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು. (ಗು). ೨. ರೇಗುವ ಸ್ವಭಾವದ.

ಕ್ರೋಧಿನಿ (ನಾ). ಅನೆಯ ವಿಳು ಮದಾವಸ್ಥೆ

ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಕ್ರೋಶ (ನಾ). ೧. ಕೂಗುವಿಕೆ; ಕೂಗು.

೨. ದೂರವನ್ನು ಆಳೆಯುವ ಒಂದು

ಪ್ರಮಾಣ; ಹರದಾರಿ. ೩. ದಿವ್ಯದಿಂದ

ಮಾಡುವ ಪರೀಕ್ಷೆ.

ಕ್ರೋಷ್ಣ (ನಾ). ೧. ಕೂಗುವವನು. ೨. ನರಿ.

ಕ್ರೌಂಚ (ನಾ). ಕೊಂಚೆ; ನೀರುಕೊಕ್ಕರೆ.

ಕ್ರೌರ್ಯ (ನಾ). ಕ್ರೂರತನ; ನಿರ್ದಯತೆ.

ಕ್ಲಾಂತ (ಗು). ಬಳಲಿದ; ಆಯಾಸಗೊಂಡ.

ಕ್ಲಾಂತಿ (ನಾ). ದಣವು; ಬಳಲಿಕೆ.

ಕ್ಲಿನ್ನ (ನಾ). ೧. ತೇವ; ಒದ್ದೆ. (ಗು)

೨. ನೆನದ; ಒದ್ದೆಯಾದ.

ಕ್ಲಿಷ್ಟ (ನಾ). ೧. ತೊಂದರೆ; ಪೀಡೆ; ಕ್ಲೇಶ.

(ಗು). ೨. ಕಷ್ಟವಾದ; ಕಠಿಣವಾದ.

ಕ್ಲೀಬ (ನಾ). ೧. ನ ಪುಂಸಕ; ಪಂಡ.

೨. ಹೇಡಿ; ಪುಕ್ಕ. ೩. ಲೋಭಿ; ಜಿಪುಣ.

೪. ಸೋಮಾರಿ.

ಕ್ಲುಪ್ತ (ಗು). ನಿಗದಿಯಾದ; ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ.

ಕ್ಲೇದನ (ನಾ). ತೇನಗೊಳಿಸುವಿಕೆ; ಒದ್ದೆ

ಮಾಡುವಿಕೆ.

ಕ್ಷೇಶ (ನಾ). ದುಃಖ; ಸಂಕಟ; ನೋವು.

~ಅನುಬಂಧ = ದುಃಖ ಪರಂಪರೆ.

~ಸಹಿಷ್ಣು = ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುವವನು.

ಕ್ಷೇಶಿ (ನಾ). ಗ. ತೊಂದರೆಯುಳ್ಳವನು;

ಕಷ್ಟವುಳ್ಳವನು. ೨. ದುಃಖವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವವನು; ಹಿಂಸಕ.

ಕ್ಷೈತ್ಯ (ನಾ). ಸ್ವಂತಸಕತ್ವ; ಪಂಡಿತನ.

ಕ್ಷಚಿತ (ಅ). ಗ. ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ; ಅಪರೂಪವಾಗಿ. ೨. ರಹಸ್ಯವಾಗಿ; ಗುಟ್ಟಾಗಿ.

೩. ತೀರ ಕಡಮೆಯಾಗಿ; ಅತ್ಯಲ್ಪವಾಗಿ.

ಕ್ಷಚಿತ್ತು = ಕ್ಷಚಿತ.

ಕ್ಷಣ (ನಾ). ಒಡನೆ, ವಾದ್ಯ ನೊದಲಾದುವುಗಳ ಧ್ವನಿ.

ಕ್ಷಣಿತ = ಕ್ಷಣ.

ಕ್ಷಥನ (ನಾ). ಗ. ಬೇಯಿಸುವುದು. ೨. ಕುದಿತ; ಉಕ್ಕುವಿಕೆ.

ಕ್ಷಕಿರಣ (ನಾ). ಸಾಮಾನ್ಯ ಬೆಳಕಿನ ಕಿರಣ ತೂರದ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಕಿರಣ; ಎಕ್ಸ್‌ರೇ.

ಕ್ಷಣ (ನಾ). ಗ. ಕಾಲದ ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣ; ನಾಲ್ಕು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ. ೨. ಹಬ್ಬ; ಉತ್ಸವ. ೩. ವಿರಾಮ; ಬಿಡುವು.

೪. ವೇಗ; ರಭಸ. ೫. ಅಮಂತ್ರಣ; ನಿಮಂತ್ರಣ. ೬. ಸರಿಯಾದ ಸಮಯ;

ಯೋಗ್ಯಕಾಲ. (ಅ). ೭. ಕೂಡಲೆ; ತಕ್ಷಣ.

~ಭಂಗುರ = ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ನಾಶವಾಗತಕ್ಕ; ಕ್ಷಣಿಕ. ~ರುಚಿ = ಕ್ಷಣಕಾಲ ಬೆಳಗಿ ಮಾಯವಾಗುವುದು; ಮಿಂಚು.

ಕ್ಷಣದಾಚರ (ನಾ). ರಾಕ್ಷಸ.

ಕ್ಷಣದೆ (ನಾ). ರಾತ್ರಿ; ಇರುಳು.

ಕ್ಷಣಿಕ (ಗು). ಅಶಾಶ್ವತವಾದ; ಕ್ಷಣಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಇರುವ.

ಕ್ಷತ (ನಾ). ಗ. ಗಾಯ; ಪೆಟ್ಟು. (ಗು).

೨. ಗಾಯವಾದ; ಏಟುಬಿದ್ದ. ~ವಿಕ್ಷತ = ಗಾಯಗಳಿಂದ ಜರ್ಝರಿತವಾದ.

ಕ್ಷತಿ (ನಾ). ಗ. ನೋವು; ಗಾಯ. ೨. ಶೇಡು; ನಷ್ಟ.

ಕ್ಷತ್ರ ಗ. = ಕ್ಷತ್ರಿಯ. ೨. ಕಷ್ಟಗಳು ಬಾರದಂತೆ ಕಾಪಾಡುವಿಕೆ. ~ಚಕ್ರ = ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಸಮೂಹ. ~ವೇದ = ಅಥರ್ವವೇದ.

ಕ್ಷತ್ರಿಯ (ನಾ). ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮತ್ತು ಆ ವರ್ಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು.

ಕ್ಷಪಣ (ನಾ). ಗ. ಉಪವಾಸ. ೨. ಕ್ಷೀಣಗೊಳಿಸುವಿಕೆ; ನಾಶ. ೩. ಬೌದ್ಧಧರ್ಮ.

೪. = ಕ್ಷಪಣಕ.

ಕ್ಷಪಣಕ (ನಾ). ಜೈನ ಸಂನ್ಯಾಸಿ; ಸವಣ.

ಕ್ಷಪಣಿ (ನಾ). ಗ. ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ಅಭಾವ.

೨. ಕರ್ಮಕ್ಷಯ.

ಕ್ಷಪಾಕರ (ನಾ). ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವವನು; ಚಂದ್ರ.

ಕ್ಷಪಿತ (ಗು). ಗ. ಕಳೆದ; ಬಿಸುಟ. ೨. ಕುಗ್ಗಿದ; ಸೊರಗಿದ. ೩. ನಾಶಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.

ಕ್ಷಪಿಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಕುಗ್ಗಿಸು; ಕ್ಷೀಣಗೊಳಿಸು. ೨. ನಾಶಗೊಳಿಸು.

ಕ್ಷಪೆ (ನಾ). ಗ. ಇರುಳು; ರಾತ್ರಿ. ೨. ಅರಿಸಿನ.

ಕ್ಷಮ (ನಾ). ಗ. ಸಮರ್ಥನಾದವನು. (ಗು).

೨. ತಾಳ್ಮೆಯುಳ್ಳ; ಸೈರಣೆಯುಳ್ಳ.

೩. ಯೋಗ್ಯವಾದ.

ಕ್ಷಮತೆ (ನಾ). ಗ. ಯೋಗ್ಯತೆ; ಅರ್ಹತೆ.

೨. ಶಕ್ತಿ; ಪರಾಕ್ರಮ.

ಕ್ಷಮಾಗುಣ (ನಾ). ತಾಳ್ಮೆ; ಸೈರಣೆ.

ಕ್ಷಮಾದಾನ (ನಾ). ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದು.

ಕ್ಷಮಾಪ (ನಾ). ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವನು; ಅರಸ.

ಕ್ಷಮಾಪಣೆ (ನಾ). ಗ. ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಯಾಚಿಸುವುದು. ೨. ಮನ್ನಿಸುವಿಕೆ; ಕ್ಷಮಿಸುವಿಕೆ.

ಕ್ಷಮಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮನ್ನಿಸು ;
ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ತೋರು.

ಕ್ಷಮೆ (ನಾ). ಗ. ಇತರರ ತಪ್ಪನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವ
ಗುಣ ; ಸೈರಣೆ ; ತಾಳ್ಮೆ. ೨. ಭೂಮಿ ;
ನೆಲ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಗ. ಸೈರಿಸು ;
ಕ್ಷಮಿಸು. ೨. ಕ್ಷಮಾಯಾಚನೆ ಮಾಡು.

ಕ್ಷಯ (ನಾ). ಗ. ಕುಗ್ಗುವಿಕೆ ; ಸೊರಗುವಿಕೆ.
೨. ನಾಶ ; ಹಾಳಾಗುವಿಕೆ. ೩. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಬೇನೆ. ೪. ಅರು ಮತ್ತು ಸಂವತ್ಸರ
ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೫. ಮನೆ ; ವಾಸಸ್ಥಳ.
೬. ಎರಡು ಸಂಕ್ರಮಣಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು
ಚಾಂದ್ರಮಾಸ. ~ವೃಜಿನ = ಸಾಸಗಳನ್ನು
ನಾಶಮಾಡುವವನು.

ಕ್ಷರ (ಗು). ಗ. ಕರಗಿಹೋಗುವ ; ನಶ್ವರವಾದ.
೨. ಮಾರ್ಪಡುವ ; ವಿಕಾರ ಹೊಂದತಕ್ಕ.
೩. ಪ್ರಾಕೃತಿಕವಾದ ; ಪಂಚಭೂತಾತ್ಮಕ
ವಾದ.

ಕ್ಷರಣೆ (ನಾ). ಸ್ರವಿಸುವುದು ; ಸೋರುವುದು.

ಕ್ಷವಥು (ನಾ). ಗ. ಸೀನು ; ಸೀನುವಿಕೆ.
೨. ಕೆಮ್ಮಲು ; ಕೆಮ್ಮು.

ಕ್ಷಳ (ನಾ). ಸಂಸ್ಕೃತದ ಲಕಾರಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯ
ವಾಗಿ ಬರುವ ಕನ್ನಡದ ಲಕಾರ.

ಕ್ಷಾಂತಿ (ನಾ). ತಾಳ್ಮೆ ; ಸೈರಣೆ ; ಸಹನೆ.

ಕ್ಷಾತ್ರ (ನಾ). ಗ. ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಕುಲ. ೨. ಕ್ಷತ್ರಿ
ಯನ ತೇಜಸ್ಸು. ೩. ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆ. (ಗು).
೪. ಕ್ಷತ್ರಿಯನಿಗೆ ಸೇರಿದ.

ಕ್ಷಾಮೆ (ನಾ). ಗ. ಬರ ; ಬರಗಾಲ.
೨. ತೆಳುತು ; ಕ್ಷೀಣವಾದುದು. (ಗು). ೩. ಸುಡ
ಲ್ಪಟ್ಟ. ೪. ಬಡವಾದ ; ಸೊರಗಿದ.

ಕ್ಷಾರ (ನಾ). ಗ. ಉಪ್ಪು ; ಲವಣ. ೨. ಉಗ್ರತೆ ;
ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ. ೩. ಬಾದಿ ; ಭಸ್ಮ. (ಗು).
೪. ಉಪ್ಪಾದ ; ಉಪ್ಪಿನ ರುಚಿಯುಳ್ಳ.
೫. ಕಟುವಾದ ; ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ.

ಕ್ಷಾಲನ (ನಾ). ತೊಳೆಯುವಿಕೆ.

ಕ್ಷಿತಿ (ನಾ). ಗ. ಭೂಮಿ. ೨. ಸ್ಥಳ ; ಪ್ರದೇಶ.
೩. ಕೇಡು ; ನಾಶ.

ಕ್ಷಿತಿಜ (ನಾ). ಗ. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು ;
ಮರ ಮುಂತಾದುವು. ೨. ಭೂಮಿಯನ್ನು
ಮುಟ್ಟಿದಂತೆ ಕಾಣುವ ಅ ಕಾಶ ಭಾಗ ;
ದಿಗಂತ. ೩. ಮಂಗಳಗ್ರಹ ; ಅಂಗಾರಕ.

ಕ್ಷಿತಿಜೆ (ನಾ). ಭೂಮಿಯ ಮಗಳು ; ಸೀತೆ.

ಕ್ಷಿತಿಪ (ನಾ). ಭೂಮಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನು ;
ಅರಸ.

ಕ್ಷಿಪಣಿ (ನಾ). ದೂರದಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿತವಾದ
ಸ್ಫೀಟಿಕವಾದ ಆಯುಧ.

ಕ್ಷಿಪ್ತ (ಗು). ಗ. ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ; ಬಿಸುಟ.
೨. ಹರಡಿದ ; ವ್ಯಾಪಿಸಿದ.

ಕ್ಷಿಪ್ತ (ನಾ). ಗ. ವೇಗ ; ತ್ವರಿತ. (ಗು).
೨. ತ್ವರಿತವಾದ ; ವೇಗವುಳ್ಳ.

ಕ್ಷೀಣ (ನಾ). ಗ. ನಾಶ ; ಕೇಡು. (ಗು).
೨. ಕುಗ್ಗಿದ ; ಸೊರಗಿದ. ೩. ನಷ್ಟವಾದ ;
ನಾಶವಾದ. ೪. ಕೀಳಾದ ; ಹೀನವಾದ.
~ಇಸು = ಗ. ಸೊರಗು ; ಕೃಶವಾಗು.

೨. ನಾಶವಾಗು ; ಕ್ಷಯಿಸು. ೩. ದುರ್ಬಲ
ಗೊಳಿಸು. ~ಧನ = ಬಡವ ; ದಂದ್ರ.

ಕ್ಷೀರ (ನಾ). ಗ. ಹಾಲು. ೨. ಮರಗಿಡಗಳ
ಹಾಲು. ೩. ನೀರು. ೪. ಮೋಡ.

ಕ್ಷುಣ್ಣ (ನಾ). ಗ. ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣನಾದ
ವನು ; ಪಂಡಿತ. (ಗು). ೨. ಮೆಟ್ಟಿದ ;
ತುಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ. ೩. ಹಿಸುಕಲ್ಪಟ್ಟ ;
ಮರ್ದಿಸಿದ. ೪. ನೋಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ;
ಅಸಮಾಧಾನಗೊಂಡ. ೫. ಪಳಗಿದ ;
ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ.

ಕ್ಷುತ್ತು (ನಾ). ಹಸಿವೆ.

ಕ್ಷುದ್ಬಾಧೆ (ನಾ). ಹಸಿವೆಯ ಸಂಕಟ.

ಕ್ಷುದ್ರ (ನಾ). ಗ. ಚಾಡಿ ; ಹಿಸುಣು. ೨. ಸಣ್ಣ
ತನ ; ಅಲ್ಪತೆ. ೩. ದಂದ್ರ ; ಬಡವ.
೪. ಕೃಪಣ ; ಲೋಭ. ೫. ಚಾಡಿಕೋರ.

(ಗು). ೬. ತೀರ ಚಿಕ್ಕದಾದ; ಅಲ್ಪವಾದ.
೭. ಕೀಳು ದರ್ಜೆಯ; ನೀಚವಾದ.
೮. ದುರಾಸೆಯುಳ್ಳ. ೯. ಕ್ರೂರವಾದ;
ನಿರ್ದಯವಾದ.

ಕ್ಷುದ್ರೆ (ನಾ). ೧. ನಡತೆಗೆಟ್ಟವಳು; ಜಾತಿ.
೨. ನರ್ತಕಿ.

ಕ್ಷುಧೆ = ಕ್ಷುತ್ತು.

ಕ್ಷುಪ (ನಾ). ೧. ಪೊದೆ; ಕಂಟಿ. ೨. ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ
ರೆಂಬಿಗಳುಳ್ಳ ಮರ.

ಕ್ಷುಬ್ಧ (ಗು) ಕದದಿ; ಕೋಪಗೊಂಡ.

ಕ್ಷುಭಿತ (ನಾ). ೧. ಕದಡು; ಕೋಪಿ. (ಗು).

೨. = ಕ್ಷುಬ್ಧ. ೩. ಕನಲಿದ; ಅಸಮಾಧಾನ
ಗೊಂಡ. ೪. ಕಳವಳಗೊಂಡ; ವ್ಯಾಕುಲ
ವಾದ. ೫. ಬಿರುಸಾದ; ಕಂಠವಾದ.
೬. ಬೆದರಿದ.

ಕ್ಷುರ (ನಾ). ೧. ಕ್ಷುರ ಮಾಡುವ ಸಣ್ಣ ಕತ್ತಿ;
ಚೂರಿ. ೨. ಗೊರಸು; ಕೊಳಗು.

ಕ್ಷುರಿಕ (ನಾ). ಚೂರಿ; ಸುರಿಗೆ; ಬಾಕು.

ಕ್ಷುರಿಕೆ = ಕ್ಷುರಿಕ.

ಕ್ಷುಲ್ಲಕ (ನಾ). ೧. ಕೀಳುಮನುಷ್ಯ; ಅಲ್ಪ.

೨. ದಡ್ಡ; ಮೂರ್ಖ. ೩. ಬೇಡ; ಶಬರ.
(ಗು). ೪. ಚಿಕ್ಕದಾದ; ಕಿರಿಯ.
೫. ಕೀಳಾದ; ಹೀನ. ~ಭಾಷೆ = ಗ್ರಾಂಥಿಕ
ರೂಪ ತಾಳದಿರುವ ಭಾಷೆ.

ಕ್ಷೇತ್ರ (ನಾ). ೧. ಹೊಲ; ಗದ್ದೆ. ೨. ಪ್ರದೇಶ.

೩. ಪುಣ್ಯಸ್ಥಳ; ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಳ. ೪. ಹೆಂಡತಿ.
೫. ದೇಹ; ಶರೀರ.

ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ (ನಾ) ೧. ಆತ್ಮ. ೨. ಬಲ್ಲವನು;
ಚತುರ.

ಕ್ಷೇತ್ರಪಾಲ (ನಾ). ೧. ಹೊಲ ಮುಂತಾದುವು
ಗಳನ್ನು ಕಾಯುವವನು. ೨. ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು
ರಕ್ಷಿಸುವ ಒಂದು ದೇವತೆ; ಭೈರವ.

ಕ್ಷೇಪ (ನಾ). ೧. ಎಸೆಯುವುದು; ಬಿಡುವುದು.

೨. ನಿಂದಿಸುವುದು. ೩. ಕಳೆಯುವುದು.

ಕ್ಷೇಮ (ನಾ). ೧. ಮನೆ; ವಾಸಸ್ಥಳ.

೨. ನೆಮ್ಮದಿ; ಸುಖ. ೩. ಆರೋಗ್ಯ;
ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ. ೪. ಶುಭ; ಮಂಗಳ. ೫. ವಸ್ತು
ವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಕ್ಷೇಮಂಕರ (ನಾ). ೧. ಹಿತವನ್ನುಂಟುಮಾಡು
ವವನು. (ಗು). ೨. ಕ್ಷೇಮವನ್ನುಂಟು
ಮಾಡುವ.

ಕ್ಷೇಮಕಾರಿ (ನಾ). ೧. ಮಂಗಳವನ್ನು ಸೂಚಿ
ಸುವ ಪಕ್ಷಿ; ಗಡುಡಪಕ್ಷಿ. ೨. = ಕ್ಷೇಮಂಕರ.

ಕ್ಷೋಣಿ (ನಾ). ೧. ನೆಲ; ಭೂಮಿ. ೨. ಲೋಕದ
ಜನ. ೩. ಹದಿನೇಳು ಅಂಕಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಒಂದು
ಸಂಖ್ಯೆ.

ಕ್ಷೋಣೇಧ್ರ (ನಾ). ಬೆಟ್ಟ; ಪರ್ವತ.

ಕ್ಷೋದ (ನಾ). ೧. ಕುಟ್ಟುವುದು; ಪುಡಿ
ಮಾಡುವುದು. ೨. ಪುಡಿ; ಹಿಟ್ಟು.
೩. ತಳಮಳ; ಕ್ಷೋಭೆ.

ಕ್ಷೋಭ (ನಾ). ೧. ಅಲುಗಾಟ; ಕಲುಕಾಟ.

೨. ಕದಡುವಿಕೆ; ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲ.
೩. ಉದ್ವೇಗ; ಉದ್ವಿಗ್ನತೆ. ೪. ಕೋಪ;
ಸಿಟ್ಟು. ೫. ಕಷ್ಟ; ವಿಪತ್ತು. ~ಇಸು
= ೧. ಕಲಕಲ್ಪಡು; ಅಲ್ಲೋಲ ಕಲ್ಲೋಲ
ವಾಗು. ೨. ರೇಗು; ಕೋಪಿಸು.
೩. ಉದ್ರೇಕಿಸು; ಸಿಟ್ಟಿಗೆಬ್ಬಿಸು.

ಕ್ಷೋಭೆ (ನಾ). ಅಶಾಂತಿ; ಗೊಂದಲ; ವಿಪ್ಲವ.

ಕ್ಷೌದ್ರ (ನಾ). ಜೇನುತುಪ್ಪ. ~ಪಟಲ(ಳ)
= ಜೇನುಹುಟ್ಟು; ಜೇನುಗೂಡು.

ಕ್ಷೌಮ (ನಾ). ೧. ರೇತೃವಸ್ತ್ರ; ಪಟ್ಟವಸ್ತ್ರ.
೨. ನಾರಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆ; ನಾರು
ಮಡಿ.

ಕ್ಷೌರ (ನಾ). ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಬೋಳಿಸು
ವುದು; ಕಷ್ಟ.

ಕ್ಷೌರಿಕ (ನಾ). ನಾಯಿಂದ; ನಾಪಿತ; ಕೆಲಸ.

ಕ್ಷೌ (ನಾ). ಭೂಮಿ. ~ಆಚಲ(ಳ)
= ಕ್ಷೌಧರ.

ಕನ್ನಡ (ನಾ). ೧. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು; ಮರ, ಗಿಡ ಮುಂತಾದುವು. ೨. ಮಂಗಳ ಗ್ರಹ.
ಕನ್ನಡರ (ನಾ). ಬೆಟ್ಟ; ಸರ್ವತ.

ಕನ್ನಡ (ನಾ). ಭೂಮಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನು; ಅರಸ.
ಕ್ಷೇಡ (ನಾ). ನಂಜು; ಪಿಪ್ಪ.
ಕ್ಷೇಡ = ಕ್ಷೇಡ.

✱

ಖ

ಖ (ನಾ). ೧. ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಅಕ್ಷರ. ೨. ಬಾನು; ಆಕಾಶ. ೩. ಇಂದ್ರಿಯ. ೪. ಮನಸ್ಸು. ೫. ಬ್ರಹ್ಮ. ೬. ಸೊನ್ನೆ. ~ಚರ = ೧. ಪಕ್ಷಿ. ೨. ಸೂರ್ಯ. ೩. ಗಂಧರ್ವ. ೪. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ; ಆಕಾಶಗಾಮಿಯಾದ. ~ಪ್ರವಾಹ = ವೇವನದಿ; ಆಕಾಶಗಂಗೆ.
ಖಂಜ (ನಾ). ಕುಂಟೆ; ಹೆಳವ.
ಖಂಜನ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.
ಖಂಜರೀಟ = ಖಂಜನ.
ಖಂಡ (ನಾ). ೧. ತುಂಡು; ಚೂರು. ೨. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ. ೩. ಗ್ರಂಥದ ಅಧ್ಯಾಯ, -ಅಶ್ವಾಸ. ೪. ಅನೇಕ ದೇಶಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ದೊಡ್ಡ ಭೂಭಾಗ. ೫. ಮೂಳೆಯಿಲ್ಲದ ಮಾಂಸ. ~ಇಂದು = ಅರ್ಧಚಂದ್ರ; ಕೋರೆಚಂದ್ರ. ~ಕಥೆ = ಗಡ್ಯಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ. ~ಪರಶು = ೧. ಪರಮೇಶ್ವರ. ೨. ಪರಶುರಾಮ. ೩. ವಿನಾಯಕ. ~ಭಂಡ = ಸರಕು; ಸಾಮಗ್ರಿ. ~ಲಡ್ಡುಗೆ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ; ಮೋಹನಲಾಡು.
ಖಂಡಣೆ (ನಾ). ೧. ಒಡೆಯುವುದು; ಮುರಿಯುವುದು. ೨. ಕಂಡರಣೆ; ಕತ್ತುವಿಕೆ.

೩. ಕಪ್ಪಕಾಣಕೆ; ಪೊಗದಿ. ೪. ಕಂದಾಯ; ಗುತ್ತಿಗೆ.
ಖಂಡನ (ನಾ). ೧. ಒಡೆಯುವುದು; ಮುರಿಯುವುದು. ೨. ಆತಂಕಪಡಿಸುವುದು. ೩. ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಖಂಡಿಸುವುದು.
ಖಂಡನೀಯ (ಗು). ೧. ಕತ್ತರಿಸಲು ಶಕ್ತನಾದ. ೨. ನಿರಾಕರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯನಾದ.
ಖಂಡಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ತೂಕ.
ಖಂಡಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಬಟ್ಟೆಗಡಲೆ; ಬಟಾಣೆ. ೨. ಶೇಂಗಾ; ನೆಲಗಡಲೆ. ೩. ಕಡಲೆ; ಚಣಕ. ೪. ವೇದಗ್ರಂಥವನ್ನು ಭಾಗಭಾಗವಾಗಿ ಓದುವುದು. ೫. ಗುರುವಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಂಭಾವನೆ.
ಖಂಡಿತ (ನಾ). ೧. ಅಸಮಗ್ರತೆ; ಅಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದು. ೨. ಅಸಂಪೂರ್ಣನಾದವನು. (ಗು). ೩. ಒಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಕತ್ತರಿಸಿದ. ೪. ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ; ನಿರೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ೫. ನಾಶಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಹಾಳಾದ. ೬. ನಿಶ್ಚಿತವಾದ. (ಅ). ೭. ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ; ನಿಜವಾಗಿ. ~ವಾದಿ = ೧. ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವನು. ೨. ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಉಗ್ರಗಾಮಿ.

ಖಂಡಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಡಿದು; ಕತ್ತರಿಸು.

೨. ಹೋಗಲಾಡಿಸು; ಕಳೆ. ೩. ತಪ್ಪೆಂದು ಸಾಧಿಸು. ೪. ನಿಂದಿಸು; ಬಯ್ಯು.

ಖಂಡುಗ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಳತೆ.

ಖಂಡೆ (ನಾ). ಕತ್ತಿ; ಖಡ್ಗ.

ಖಂಡೆಯ ೧. = ಖಂಡೆ. ೨. ಕಂಡರಣೆ; ಕಡೆತ.

ಖಂಬೀರ (ನಾ). ೧. ಸಾಹಸಿ; ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ. (ಗು). ೨. ಸಾಹಸಿಯಾದ.

ಖಗ (ನಾ). ೧. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸು ವಂಥದು. ೨. ಹಕ್ಕಿ; ಪಕ್ಷಿ. ೩. ಬಾಣ.

೪. ದೇವತೆ. ೫. ಸೂರ್ಯ. ೬. ಆಕಾಶ. ~ಗಮನ = ೧. ಪಕ್ಷಿಗಳ ಸಂಚಾರ.

೨. ಪಕ್ಷಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಸಂಚರಿಸು ವನನು; ವಿಷ್ಣು. ~ಪತಿ = ಪಕ್ಷಿಗಳ ರಾಜ; ಗರುಡ.

ಖಗೋಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಗ್ರಹ ನಕ್ಷತ್ರಾದಿ ಗಳು. ೨. ಆಕಾಶದ ಪರಿಧಿ; ನಭೋ ಮಂಡಲ. ~ಶಾಸ್ತ್ರ = ಗ್ರಹ ನಕ್ಷತ್ರಾದಿ ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರ.

ಖಚಿತ (ಗು). ೧. ಕೂಡಿಸಿದ; ಕುಂದಣಿಸಿದ. ೨. ಬೆರೆಸಿದ; ಮಿಶ್ರವಾದ. ೩. ನಿಶ್ಚಿತ ವಾದ; ಖಂಡಿತವಾದ.

ಖಜಕ (ನಾ). ೧. ಕಡೆಗೋಲು; ಮಂతు. ೨. ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು; ವಿತಾನ.

ಖಜಾಂಚಿ (ನಾ). ಖಜಾನೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ; ಭಂಡಾರಿ.

ಖಜಾನೆ (ನಾ). ಬೊಕ್ಕಸ; ತಿಜೋರಿ.

ಖಜೀಲ (ಗು). ೧. ಲಜ್ಜಿತ. ೨. ನೊಂದ.

ಖಟಿರಾ (ನಾ). ೧. ಎತ್ತಿನ ಬಂಡಿ; ಚಕ್ಕಡಿ. (ಗು). ೨. ಕೆಟ್ಟಹೋದ; ನಿರುಪಯುಕ್ತ.

ಖಟಾಟೋಪ (ನಾ). ೧. ಸಾಹಸ; ಪ್ರಯತ್ನ. ೨. ಗಲಾಟೆ; ಗೊಂದಲ. ೩. ಅಡಂಬರ; ಡಾಲು.

ಖಟಿಪಿಟಿ (ನಾ). ಹೆಣಗಾಟ; ಪ್ರಯತ್ನ.

ಖಟ್ಟ (ಗು). ೧. ಬಲವಾದ; ಗಟ್ಟಿಯಾದ. ೨. ಮೊಂಡ; ನಿಷ್ಕರವಾದ.

ಖಟ್ಟ (ನಾ). ೧. ಮಂಚ; ಹೊರಸು.

೨. ಉಯ್ಯಾಲೆ; ಜೋಕಾಲಿ. ~ಅಂಗ = ೧. ಮಂಚ. ೨. ತುದಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆ ಬುರುಡೆಯುಳ್ಳ ಶಿವನ ಗದೆ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಖಡಕು (ನಾ). ೧. ತೀವ್ರತೆ; ಉಗ್ರತೆ; ಕಠೋರ. ೨. ಸಡಗರ; ಮೈಭವ. (ಗು).

೩. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ; ಉಗ್ರವಾದ.

ಖಡಖೋಡು (ನಾ). ಬಲವಾಗಿರುವುದು; ಮಜಬೂತು.

ಖಡಾಖಂಡಿತ (ಗು). ನಿರ್ವಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾದ; ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ.

ಖಡಾಖಡಿ (ಅ). ಖಂಡಿತವಾಗಿ; ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ.

ಖಡು (ನಾ). ಸೀಮೆಸುಣ್ಣ.

ಖಡ್ಗ (ನಾ). ೧. ಕತ್ತಿ; ಕರವಾಳ. ೨. = ಖಡ್ಗ ಮೃಗ. ~ಮೃಗ = ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಕೊಂಬುಳ್ಳ ಮೃಗ; ಗೇಂಡಾಮೃಗ.

ಖಡ್ಗಾಖಡ್ಗಿ (ನಾ). ಖಡ್ಗಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮಾಡುವ ಯುದ್ಧ; ಕತ್ತಿ ಕಾಳೆಗ.

ಖಡ್ಗಿ = ಖಣ್ಣ.

ಖಡ್ಗ (ನಾ). ೧. ದಿಟ್ಟತನ. ೨. ತಿಳಿಗೇಡಿ; ಹೆಡ್ಡ.

ಖಣ ೧. = ಕಣ. ೨. ಸೆಳೆ; ಖಾಸೆ.

ಖತ (ನಾ). ೧. ಕೈ ಬರಹ; ಬರವಣಿಗೆ. ೨. ಕಾಗದ. ೩. ಬರೆಯುವನನು; ಕರಣಕ.

ಖತಂ (ನಾ). ಮುಕ್ತಾಯ; ಸಮಾಪ್ತಿ.

ಖತಾಯತಿ (ನಾ). ಧಾಖಲೆ; ನಮೂದು.

ಖತಿ (ನಾ). ೧. ರೇಗುವಿಕೆ; ಕೋಪ.

೨. ಅವಸರ; ಗಡಿಬಿಡಿ. ೩. ದುಃಖ; ಅಳಲು. ೪. ತುಕ್ಕು; ಜಂಗು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ೧. ಕೋಪಗೊಳ್ಳು. ೨. ದುಃಖಿಸು; ನೊಂದುಕೊಳ್ಳು.

ಖದಿರ (ನಾ). ಕಗ್ಗಲಿಯ ಮರ ಮತ್ತು
ಆ ಮರದ ಅಂಟು; ಕಾಚು.
ಖದೀಮ (ನಾ). ನುರಿತವನು; ಪ್ರಚಂಡ.
ಖದ್ದರ (ನಾ). ಕೈಸೂಲಿನಿಂದ ನೆಯ್ದ ಬಟ್ಟೆ;
ಬಾದಿ.
ಖದ್ಯೋತ (ನಾ). ಗ. ಸೂರ್ಯ. ೨. ಮಿಂಚು
ಹುಳು; ಮಿಣುಕುಹುಳು.
ಖನಕ (ನಾ). ಗ. ಅಗೆಯುವಿಕೆ. ೨. ಗಣಯಲ್ಲಿ
ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು. ೩. ಕನ್ನ ಕೊರೆಯು
ವವನು. ೪. ಹೆಗ್ಗಣ.
ಖನನ (ನಾ). ಗ. ಅಗೆಯುವಿಕೆ; ತೋಡುವಿಕೆ.
೨. ಕನ್ನ ಕೊರೆಯುವುದು. ೩. ಹೆಣವನ್ನು
ಹೂಳುವುದು.
ಖನಿ (ನಾ). ಗಣ; ಅಕರೆ; ನೆಲೆ.
ಖನಿಜ (ನಾ). ಗಣಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು; ಚಿನ್ನ,
ಬೆಳ್ಳಿ ನೊಡಲಾದುವು.
ಖನಿತ್ರ (ನಾ). ಗುಡ್ಡಲಿ; ಪಿಕ್ಕಾಸಿ.
ಖಪ (ನಾ). ಗ. ಖರ್ಚು. ೨. ಮಾರಾಟ;
ವಿಕ್ರಯ.
ಖಪುರ (ನಾ). ಗ. ಅಡಕೆ ಮರ. ೨. ಕೋಣ;
ಮಹಿಷ. ೩. ಮುಖ. ೪. ಮರ; ವೃಕ್ಷ.
೫. ಅವಮಾನ.
ಖಬರು (ನಾ). ಅರಿವು; ಎಚ್ಚರಿಕೆ.
ಖಮಂಗ (ಗು). ಗಮನಗಮಿಸುವ; ಸುವಾಸನೆ
ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.
ಖಯ (ನಾ). ಗ. ಜಂಬು; ಸೂಕ್ಷ್ಮ.
೨. ನೊಂಡುತನ; ಹಟಮಾರಿತನ. ~ ಖೋಡಿ
= ಗ. ಅಳುಕು; ಅಂಜಿಕೆ. ೨. ಸಂಕೋಚ;
ಅನುಮಾನ. ೩. ಕೊರಗು; ನೋವು.
೪. ನೊಂಡುತನ; ಹಠ. ೫. ಕೊರತೆ;
ನ್ಯೂನತೆ.
ಖಯಾಲಿ (ನಾ). ಗ. ಇಷ್ಟ; ಮರ್ಜಿ;
ಲಹರಿ. ೨. ಆಸಕ್ತಿ; ನೋಹ. ೩. ವಿಚಾರ;
ಯೋಚನೆ.

ಖರ (ನಾ). ಗ. ಹೇಸರಗತ್ತ. ೨. ಕತ್ತ.
೩. ರಾಮನಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ
ಹೆಸರು. ೪. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು. (ಗು). ೫. ಒರಟಾದ; ಗಟ್ಟಿ
ಯಾದ. ೬. ಹರಿತವಾದ; ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ.
~ ಕರ = ಉಗ್ರವಾದ ಕಿರಣಗಳನ್ನುಳ್ಳ
ವನು; ಸೂರ್ಯ. ~ ದಂಡ = ಗ. ತಾವರೆ.
೨. ಉಗ್ರಶಿಕ್ಷೆ
ಖರಾಬು = ಕರಾಬು.
ಖರಾಮತ್ತು = ಕರಾಮತಿ.
ಖರೀದಿ (ನಾ). ಗ. ಬೆಲೆಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು
ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. ೨. ಬೆಲೆ; ಕ್ರಯ; ಕಿಮ್ಮತ್ತು.
ಖರೆ = ಖರೆಯು.
ಖರೆಯ (ನಾ). ಗ. ದಿಟವಾದುದು; ಸತ್ಯ.
೨. ಮೇಲಾದವನು; ಶ್ರೇಷ್ಠ.
ಖರೋಷ್ಠಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಲಿಪಿ.
ಖರ್ಚು (ನಾ). ವೆಚ್ಚ; ವ್ಯಯ.
ಖರ್ಜೂರ (ನಾ). ಗ. ಉತ್ತಮ ಮರ ಮತ್ತು
ಅದರ ಹಣ್ಣು. ೨. ಬೆಳ್ಳಿ.
ಖರ್ಪರ ಗ. = ಕರ್ಪರ. ೨. ಅನೆಯ ಚಿತ್ತು.
೩. ಭಿಕ್ಷುಪಾತ್ರ.
ಖರ್ವ (ನಾ). ಗ. ಹದಿಮೂರು ಅಂಕಗಳಿರುವ
ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ. ೨. ಕುಬೇರನ ನವನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು. (ಗು). ೩. ಮುರಿದ; ಊನವಾದ.
೪. ಕುಳ್ಳ; ಗಿಡ್ಡ.
ಖರ್ವಟಿ = ಖರ್ವಡ.
ಖರ್ವಡ (ನಾ). ನಗರ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳ
ಮಧ್ಯಸ್ಥತೆಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಬೆಟ್ಟಗಳಿಂದ
ಸುತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ಊರು.
ಖರ್ವಿಶ (ಗು). ಸುಗ್ಗಾದ; ತುಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ.
ಖಲ(ಳ) (ನಾ). ಗ. ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಒಕ್ಕುವ
ಜಾಗ; ಕಣ. ೨. ಎಳೆನ ಹಿಂಡಿ. ೩. ಯುದ್ಧ;
ಕದನ. ೪. ಔಷಧಿ ಮುಂತಾದುವನ್ನು
ಅರೆಯುವ ಸಾಧನ; ಕಲಬತ್ತು. ೫. ನೀಚ;

ದುಷ್ಟ. ೬. ರಾಕ್ಷಸ; ದೈತ್ಯ. ~ನಾಯಕ
= ಕಥೆ ಅಥವಾ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಾಯಕನಿಗೆ
ಎದುರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. ~ನ್ಯಾಯ

= ೧. ಕೀಳುನಡತೆ; ದುಷ್ಟವ್ಯವಹಾರ.
೨. ಸಂಗ್ರಹದ ರೀತಿ; ಸಂಚಯನ ಪದ್ಧತಿ.
ಖಲತ್ತು (ನಾ). ಉದ್ದನೆಯ ಅಂಗಿ; ನಿಲು
ವಂಗಿ.

ಖಲನೆ (ನಾ). ಪುಡಿಮಾಡುವಿಕೆ; ಚೂರ್ಣ
ಗೊಳಿಸುವಿಕೆ.

ಖಲಿಂದರ (ನಾ). ಮಹಮ್ಮದೀಯ ಬೈರಾಗಿ.
ಖಲೀನ (ನಾ). ೧. ಕಡಿವಾಣ. (ಗು).

೨. ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ.

ಖಲೀಫೆ (ನಾ). ೧. ಇಸ್ಲಾಂಧರ್ಮದ ಗುರು.

೨. ದೊರೆ; ರಾಜ.

ಖಲ್ವ (ನಾ). ಕಲಬತ್ತು.

ಖಲ್ವಾಟಿ (ನಾ). ಬೋಳುತಲೆ.

ಖಬ್ಲ (ಳ್ಳ) (ನಾ). ಕತ್ತಿ; ಬಡ್ಲ.

ಖಬ್ಲ (ಳ್ಳ) (ನಾ). ೧. ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದ
ವನು; ಬಡ್ಲಧಾರಿ. ೨. ಬಡ್ಲಮೃಗ;
ಗೇಂಡಾಮೃಗ. ~ವೃಂದ = ೧. ಬಡ್ಲಧಾರಿ
ಗಳ ಸಮೂಹ. ೨. ಗೇಂಡಾಮೃಗಗಳ
ಗುಂಪು.

ಖಾಕಿ (ನಾ). ೧. ಮಾಸಲು ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ.
(ಗು). ೨. ಮಾಸಲು ಬಣ್ಣದ; ಮಾಸಲು
ಹಳದಿಯ.

ಖಾಜಿ = ಕಾಜಿ.

ಖಾಡಾಖಾಡಿ (ನಾ). ೧. ತುರುಸಿನ ಯುದ್ಧ;
ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧ. ೨. ಜೋರು; ಅನೇಕ.
೩. ಸ್ಪರ್ಧೆ; ಪೈಪೋಟಿ. ೪. ಗವಾಯುದ್ಧ
ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರಸೆ.

ಖಾಣ (ನಾ). ಮೇವು; ಪಶುಗಳ ಆಹಾರ.

ಖಾತ (ನಾ). ೧. ಅಗೆತ; ತೋಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು.
೨. ಆಳ; ಗುಣ್ಣು. ೩. ಕೊಳ; ಪುಷ್ಕರಿಣಿ.
(ಗು). ೪. ಅಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟ; ತೋಡಿದ.

ಖಾತರ್‌ಜಮೆ (ನಾ). ನಂಬುಗೆ; ವಿಶ್ವಾಸ.
ಖಾತರಿ (ನಾ). ೧. ವಿಚಾರ; ಚರ್ಚೆ.
೨. ಭರವಸೆ. ೩. = ಖಾತರ್‌ಜಮೆ.

ಖಾತೆ (ನಾ). ೧. ಕಿರಿದ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನಮೂ
ದಾಗಿರುವ ಜಮಾಖರ್ಚಿನ ಭಾಗ. ೨. ಲೆಕ್ಕದ
ಪುಸ್ತಕ; ಖತಾವಣಿ. ೩. ಸರ್ಕಾರದ
ಆಡಳಿತ ಭಾಗ, -ಇಲಾಖೆ. ೪. ಕೊಳ;
ಪುಷ್ಕರಿಣಿ.

ಖಾತೇವಾರ (ಗು). ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವರ್ಗಗಳಾಗಿ
ವಿಂಗಡಿಸಿ ಬರೆದ; ವರ್ಗೀಕೃತವಾದ.

ಖಾದಿ = ಬುದ್ದರ.

ಖಾದ್ಯ (ನಾ). ಆಗಿರುವ ತಿನ್ನಬೇಕಾದ ತಿಂಡಿ,
-ತಿನ್ನಿಸು.

ಖಾನ ೧. = ಖಾಣ. ೨. ಊಟ; ಭೋಜನ.

೩. ಸರದಾರ; ಅಮೀರ.

ಖಾನಾವಳಿ (ನಾ). ದುಷ್ಟ ಪಡೆದುಕೊಂಡು
ಊಟ ಹಾಕುವ ಸ್ಥಳ; ಹೊಟೇಲು.

ಖಾನೆ (ನಾ). ೧. ಮನೆ; ನಿವಾಸ. ೨. ಮೇಜು,
ಕಪಾಟು ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ
ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ವಿಭಾಗ, -ಸೆಳೆ.

ಖಾನೆಸುಮಾರಿ (ನಾ). ಮನೆ, ದನಕರು
ಮತ್ತು ಜನಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಎಣಿಕೆ
ಮಾಡುವಿಕೆ.

ಖಾಯಿಸು (ನಾ). ಬಯಕೆ; ಆಸೆ.

ಖಾರಿ (ನಾ). ಕೊಲ್ಲಿ; ಆಖಾತ.

ಖಾಲಸಾ (ನಾ). ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ;
ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

ಖಾಲಿ (ನಾ). ೧. ಬರಿದು; ತೆರವಾದುದು.
(ಗು). ೨. ನಿರರ್ಥಕವಾದ; ಹುರುಳಿಲ್ಲದ.
೩. ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲದ. ೪. ಬರಿದಾದ;
ತೆರವಾದ.

ಖಾವಂದ (ನಾ). ಒಡೆಯ; ಸ್ವಾಮಿ.

ಖಾಸಗಿ (ಗು). ೧. ಸ್ವಂತದ; ಸ್ವಕೀಯವಾದ.
೨. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಒಡೆತನವನ್ನುಳ್ಳ.

ಖಾಸಾ (ಗು). ೧. ತನ್ನದೇ ಆದ; ಸ್ವಂತ.
 ೨ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ; ಖುದ್ದು. ೩. ಸ್ಪಷ್ಟ; ಖಚಿತ.
 ೪. ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ; ವಿಶೇಷವಾದ.
 ಖಿಜಮತ್ತು (ನಾ). ಸೇವೆ; ಚಾಕರಿ.
 ಖಿನ್ನ (ನಾ). ೧. ಬೇದ; ವಿಷಾದ. (ಗು).
 ೨. ನೊಂದುಕೊಂಡ; ಬೇದಗೊಂಡ.
 ೩. ದಣಿದ; ಬಳಲಿದ.
 ಖಿಲ (ನಾ). ೧. ಸಾಗು ಮಾಡದಿರುವ ಭೂಮಿ;
 ಬೀಳು ನೆಲ. ೨. ಹಾಳು; ನಾಶ. ೩. ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ
 ಪೂರಕವಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದ ಭಾಗ; ಅನುಬಂಧ.
 ೪. ಉಳಿದುದು; ಶೇಷ. ೫. ಅವಕಾಶ;
 ತೆರವು. ೬. ಶೂನ್ಯ; ಖಾಲಿ.
 ಖುದ್ದು (ಗು). ೧. ಸ್ವಂತ; ತನ್ನದೇ ಆದ.
 (ಅ). ೨. ಸ್ವತಃ; ತಾನಾಗಿ.
 ಖುಬಿ (ನಾ). ೧. ಚೆಲುವು; ಸೊಗಸು.
 ೨. ಗುಟ್ಟು; ಮರ್ಮ.
 ಖುರ (ನಾ). ಕುದುರೆ, ದನಕರು ಮುಂತಾದ
 ವುಗಳ ಕಾಲಿನ ಗೊರಸು; ಕೊಳಗು.
 ~ಆಹತೆ = ಗೊರಸಿನ ಏಟು, -ಹೊಡೆತ.
 ~ಪುಟ = ಖುರ.
 ಖುರಳಿ (ನಾ). ೧. ಶಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸ. ೨. ಗರಡಿಮನೆ.
 ಖುರಾಕು (ನಾ). ಪುಷ್ಟಿಕರವಾದ ಆಹಾರ.
 ಖುಲಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ತೆರೆ; ಬಿಚ್ಚು; ಅರಳು.
 ಖುಲಾಸೆ (ನಾ). ೧. ಬಿಡುಗಡೆ; ಮುಕ್ತಿ.
 ೨. ತೆರವಾಗುವಿಕೆ; ಖಾಲಿ ಮಾಡುವಿಕೆ.
 ಖುಲ್ಲ (ನಾ). ೧. ಕ್ಷುದ್ರತೆ; ನೀಚತನ.
 ೨. ನೀಚನಾದವನು. (ಗು). ೩. ಚಿಕ್ಕ;
 ಸಣ್ಣ; ಅಲ್ಪವಾದ.
 ಖುಶಾಲಿ (ನಾ). ೧. ಹಿಗ್ಗು; ಸಂತೋಷ.
 ೨. ಬಕ್ಷೀಸು.
 ಖುಶಿ = ಖುಶಾಲಿ.
 ಖುಷಿ ೧. = ಖುಶಾಲಿ. ೨. ಇಷ್ಟ; ಮರ್ಜಿ.
 ೩. ವಿನೋದ; ಹಾಸ್ಯ. ~ಪಡಿಸು
 = ಸಂತೋಷಪಡಿಸು. ೪. ಪ್ರಸನ್ನಗೊಳಿಸು.

ಖೂನಿ (ನಾ). ೧. ಕೊಲೆ; ವಧೆ. ೨. ಕೊಲೆ
 ಮಾಡಿದವನು; ಕೊಲೆಗಾರ.
 ಖೆಡ್ಡಾ = ಕೆಡ್ಡಾ.
 ಖೇಚರ (ನಾ). ೧. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸು
 ವವನು; ಗಂಧರ್ವ. ೨. ಪಕ್ಷಿ. ೩. ಸೂರ್ಯ
 ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಹಗಳು.
 ಖೇಚರಿ (ನಾ). ದೇವತಾ ಸ್ತ್ರೀ; ವಿದ್ಯಾಧರಿ.
 ಖೇಟಿ (ನಾ). ೧. ಚಿಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿ; ಗ್ರಾಮ.
 ೨. ಗುರಾಣಿ; ಹರಿಗೆ. ೩. ಕಫ; ಶ್ಲೇಷ್ಮ.
 ೪. ಬೇಟೆ. ೫. ನೀಚವಾದುದು. ೬. ಬೆಟ್ಟದ
 ತಪ್ಪಲು. ೭. ಪಕ್ಷಿ.
 ಖೇಟಿಕ = ಖೇಟಿ.
 ಖೇಡ (ನಾ). ೧. ಹಳ್ಳಿ; ಗ್ರಾಮ. ೨. ಹೆದರಿ
 ದವನು; ಭಯಗ್ರಸ್ತ.
 ಖೇಡನ (ನಾ). ಆಟ; ಲೀಲೆ.
 ಖೇಡೆಯ (ನಾ). ಗುರಾಣಿ; ಆಡ್ಡಣ.
 ಖೇದ (ನಾ). ೧. ಉಮ್ಮಳ; ಧುಃಖ.
 ೨. ಬಳಲಿಕೆ; ಆಯಾಸ.
 ಖೇವೆ (ನಾ). ಸರದಿ; ಬಾರಿ.
 ಖೇಯ (ನಾ). ಕಂದಕ; ಅಗರ್ತ.
 ಖೇಲ(ಳ) = ಖೇಡನ. ~ಮೇಳ = ೧. ಲೋಕಾಭಿ
 ರಾಮವಾದ ಮಾತುಕತೆ. ೨. ಆಟಪಾಟಿ;
 ವಿನೋದಗೋಷ್ಠಿ.
 ಖೇಲ(ಳ)ನ ೧. = ಖೇಡನ. ೨. ಆಟದ
 ಸಾಮಾನು; ಆಟಗೆ.
 ಖೋಜಾ (ನಾ). ಕೊಜ್ಜೆ; ನಪುಂಸಕ.
 ಖೋಟಾ (ಗು). ೧. ಕೆಟ್ಟ; ಕ್ರೂರ.
 ೨. ನಿಜವಲ್ಲದ; ಕೃತ್ರಿಮವಾದ.
 ಖೋಡ (ನಾ). ೧. ಕುಂಟೆ; ಹೆಳವ.
 ೨. ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರಸೆ.
 ಖೋಡಿ (ನಾ). ೧. ಮರುಳತನ; ಮೋಸ.
 ೨. ಕೆಟ್ಟವ್ಯಕ್ತಿ; ಕೆಡುಕ. ೩. ಕೊರತೆ;
 ನ್ಯೂನತೆ. ೪. ತಪ್ಪು; ಅಪರಾಧ. ೫. ಹಾಸ್ಯ;
 ಕಡುಳಿ. ೬. ಅನುಮಾನ; ಸಂಶಯ.

೭. ಬಡಪಾಯಿ ; ದರಿದ್ರ. (ಗು). ಲ.ಕೆಟ್ಟ ;
ದುರುಳ. ~ ಕ(ಗ)ಳೆ = ದೂರು ; ದೂಷಿಸು.
ಖೋತ (ನಾ). ಕಡವೆ ಮಾಡುವಿಕೆ ; ಕಡಿತ.
ಖೋಲಿ (ನಾ). ಗ. ಬತ್ತಳಿಕೆ. ೨. ಕೋಣೆ ;
ಕೊಡಡಿ.
ಖೋವಾ (ನಾ). ಕಾಯಿಸಿ ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿದ
ಹಾಲು.
ಖ್ಯಾತ (ನಾ). ಗ.ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ; ಖ್ಯಾತಿ. (ಗು).

೨. ಹೆಸರಾದ ; ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ. ~ ಕರ್ಣಾಟಕ
= ಗ. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕರ್ಣಾಟಕ ದೇಶ,
-ಭಾಷೆ. ೨. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ
ಅರು ಸಂಸ್ಕೃತ ವೃತ್ತಗಳು.
ಖ್ಯಾತಿ (ನಾ). ಗ. ಹೆಸರುವಾಸಿ ; ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ.
೨. ಹೊಗಳಿಕೆ ; ಸ್ತುತಿ. ೩. ತೋರುವಿಕೆ ;
ಪ್ರಕಟವಾಗುವಿಕೆ. ೪. ವರದಿ ; ನಿರೂಪಣೆ.
೫. ಅರ್ಹತೆ ; ಮಾನ್ಯತೆ.

ಗ

ಗ (ನಾ). ಗ. ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ
ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಅಕ್ಷರ. (ಪ್ರ).
೨. ಒಂದು ತದ್ಧಿತಪ್ರತ್ಯಯ.
ಗಂಗಸಾಗರ(ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಾರಾಯಿ,
-ಹೆಂಡ.
ಗಂಗಳ = ಗಂಗಾಳ.
ಗಂಗಾಧರ (ನಾ). ಗಂಗೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು ;
ಶಿವ.
ಗಂಗಾಳ (ನಾ). ಗ. ಅಗಲವಾದ ದುಂಡನೆಯ
ಲೋಹದ ಪಾತ್ರೆ. ೨. ತಟ್ಟೆ ; ಊಟದ
ಬಟ್ಟಲು. ~ ಮುರಿಗೆ = ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಅಟ ; ಟೋಪಿಅಟ.
ಗಂಗೆ (ನಾ). ಗ.ಕಂಠ ; ಕೊರಳು. ೨. ಭಾರತದ
ಒಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನದಿ. ೩. ನೀರು ; ಉದಕ.
~ ಎತ್ತು = ಬಗೆಬಗೆಯ ಅಟಗಳನ್ನು
ಕಲಿಸಿ, ವೇಷ ತೊಡಿಸಿದ ಎತ್ತು ; ಕೋಲೆ
ಬಸವ. ~ ತೊ(ಡೊ)ಗಲ್(ಲು) = ದನ
ಗಳ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಕೆಳಗೆ ತೂಗುವ ಮೃದುವಾದ
ಚರ್ಮ ; ಸಾಸ್ಸೆ.

ಗಂಗೋದಕ (ನಾ). ಗ. ಪವಿತ್ರವಾದ ನೀರು ;
ಗಂಗಾಜಲ. ೨. ಕುಡಿಯುವ ನೀರು.
ಗಂಜ (ನಾ). ಗ. ಕೋಶ ; ಖಜಾನೆ. ೨. ಗಣಿ ;
ಖನಿ. ೩. ಹೆಂಡದಂಗಡಿ ; ಪಡಖಾನೆ.
೪. ವ್ಯಾಪಾರದ ಸ್ಥಳ ; ಮಾರುಕಟ್ಟೆ.
೫. ಕುತೂಹಲ.
ಗಂಜಣಿ (ನಾ). ಗ. ಪೊದೆ ; ಹೊದರು.
೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಲ್ಲು.
ಗಂಜಣಿಕೆ = ಗಂಜಣಿ.
ಗಂಜಲ(ಳ) (ನಾ). ಗ. ದನಕರುಗಳ ಮೂತ್ರ.
೨. ಕೆಟ್ಟವಾಸನೆ ; ದುರ್ವಾಸನೆ.
ಗಂಜಾಲ (ನಾ). ಮೋಸ ; ವಂಚನೆ.
ಗಂಜಿ (ನಾ). ಗ. ಅಕ್ಕಿ ಬೇಯಿಸಿ ತೆಗೆದ ದ್ರವ.
೨. ರವೆ, ಅಕ್ಕಿ ಸುಚ್ಚು ಮುಂತಾದುವಕ್ಕೆ
ಹಾಲು, ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕಿ ಮಾಡುವ ಪಾಯಸ
ದಂಥ ದ್ರವಪದಾರ್ಥ. ೩. ಮಡಿನಾಡು
ವಾಗ ಬಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಹಾಕುವ ಪಿಷ್ಟ ಪದಾರ್ಥ.
೪. ತೆಂಗಿನ ಎಳೆಗಾಯಿಯಲ್ಲಿರುವ
ತಿರುಳು ; ಬುಬಲು.

ಗಂಜೀಪು (ನಾ). ವಿವಿಧಾಕಾರದ ಚಿತ್ರ ಹಾಗೂ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾಗದದಲೆಗಳ ಕಟ್ಟು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳಿಂದ ಆಡುವ ಒಂದು ಆಟ.

ಗಂಜು (ನಾ). ೧. ಒಂದರೊಳಗೊಂದು ಅಡಕ ನಾಗುವ ಲೋಹದ ಸಾತ್ರೆ. ೨. ಮಾರುಕಟ್ಟೆ; ಬಜಾರು.

ಗಂಟಿಲ್ (ಲು) (ನಾ). ೧. ಕೊರಳು; ಕುತ್ತಿಗೆ. ೨. ಧ್ವನಿ; ಕೊರಳ ನಾದ. ೩. ಗಂಟು ಗಂಟಾದುದು; ಕಗ್ಗಂಟು. ~ಕಟ್ಟು = ೧. ಕೊರಳ ಸೆರೆ ಬಿಗಿದು ಬರು. ೨. ಶೀತ ದಿಂದ ಧ್ವನಿ ಕೆಡು.

ಗಂಟಿ (ನಾ). ೧. ದನಕರು; ಜಾನುವಾರು. ೨. ಕಿವಿಯ ಒಂದು ಅಭರಣ.

ಗಂಟಿಗೆ = ಗಂಟಿಕೆ.

ಗಂಟು (ನಾ). ೧. ಕಬ್ಬು, ಜೋಳ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಕಣ್ಣು; ಗಿಣ್ಣು. ೨. ಕಟ್ಟು; ಕಂತೆ. ೩. ಗಡ್ಡೆ; ಗ್ರಂಥಿ. ೪. ಐಶ್ವರ್ಯ; ಸಂಪತ್ತು. ೫. ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ; ಸಂಟು. ೬. ಸಮ ಸೈ; ತೊಡಕು. ೭. ಎಲುವಿನ ಕೀಲು. ~ಇಕೆ = ೧. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ. ೨. ಗಂಟು; ಹೊರೆ. ~ಇಕ್ಕು = ೧. ಗಂಟು ಹಾಕು; ಕಟ್ಟು. ೨. ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡು. ೩. ಉಂಟಾಗು; ಬವಗು. ೪. ಮುಡುಸಾಗಿದು; ಮೀಸಲು ಇರಿಸು. ೫. ತೊಡಕುಹಾಕು; ಅಡ್ಡಿಯಾಗು. ~ಬಡೆ = ೧. ಕುಡಿವೊಡೆ; ಚಿಗುರು. ೨. ಆರಳು; ವಿಕಾಸಿಸು. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಗಂಟುಗು; ಮುದ್ದೆಯಾಗು. ೨. ಕೂಡಿದ ಹಾಕು; ಸೇರಿಸು. ~ಕ(ಗ)ಳ್ಳು = ೧. ಗಂಟು ಇದ್ದರೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನಟಿಸುವವನು. ೨. ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಣವನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸದವನು. ೩. ಹಣವನ್ನು ಕದಿಯುವವನು. ~ಬೀಳು = ೧. ಗಂಟು ಗಂಟಾಗು;

ಗೋಜಾಗು. ೨. ಬೆನ್ನುಹತ್ತು; ಅಂಟಿ ಕೊಳ್ಳು. ೩. ಸಮನಾಗು; ಸರಿಯಾಗು. ~ಬೇನೆ = ಜ್ವರ ಬಂದು ಗಂಟು ಏಳುವ ರೋಗ; ಪ್ಲೇಗು. ~ಹಾಕು = ೧. ಸೇರಿಸು; ಕೂಡಿಸು. ೨. ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡು.

ಗಂಟಿ (ನಾ). ೧. ಗಡ್ಡೆ; ಗೆಡ್ಡೆ. ೨. ಬಾರಿಸುವ ಸಾಧನ; ಘಂಟೆ. ೩. ಕಾಲ; ಸಮಯ. ೪. ಒಂದು ತಾಸು; ಅರುವತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ. ೫. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹೂವಿನ ಬಳ್ಳಿ.

ಗಂಡ (ನಾ). ೧. ಶೂರ; ವೀರ. ೨. ಪತಿ; ಒಡೆಯ. ೩. ಗಂಡಸು. ೪. ಕೆನ್ನೆ; ಕಪೋಲ. ೫. ಅನೆಯ ಗಂಡಸ್ಥಳ. ೬. ಕುರು; ಗುಳ್ಳೆ. ೭. ಗ್ರಹಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ರೋಗರುಜಿನಗಳು. ೮. ಆಪತ್ತು; ಅಪಾಯ. ~ಗರ್ವ = ವೀರೋಚಿತವಾದ ಸೊಕ್ಕು; ಅತಿಶಯವಾದ ಗರ್ವ. ~ಸೆಂಡಾರ = ಶ್ರೇಷ್ಠವೀರರ ಶೌರ್ಯ ಸೂಚಕವಾದ ಒಂದು ಬಿರುದು ಮತ್ತು ಅ ಬಿರುವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಎಡಗಾಲಿನ ಅಭರಣ. ~ಭೇರುಂಡ = ಎರಡು ತಲೆಗಳಿರುವ ಒಂದು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಪಕ್ಷಿ. ~ಮಾಲೆ = ಕತ್ತಿನ ಗ್ರಂಥಿಗಳಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ರೋಗ.

ಗಂಡಕ (ನಾ). ಖಡ್ಗಮೃಗ; ಗೇಂಡಾಮೃಗ. ಗಂಡಶೈಲ (ನಾ). ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಜಾರಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುವ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆ.

ಗಂಡಸು (ನಾ). ೧. ಪುರುಷ. ೨. ವೀರ; ಶೂರ. ಗಂಡಾಂತರ (ನಾ). ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಪಾಯ; ದೊಡ್ಡ ವಿಪತ್ತು.

ಗಂಡಾಗುಂಡಿ (ನಾ). ೧. ದುಂಡಾವರ್ತಿ; ದುರುಳತನ. ೨. ಅನ್ಯವಸ್ಥೆ; ಅಕ್ರಮ.

ಗಂಡು (ನಾ). ೧. ಕೆಚ್ಚು; ಪರಾಕ್ರಮ. ೨. ಗಂಡಸು. ೩. ಶೂರ; ಪರಾಕ್ರಮ.

೪. ಮರಗಳ ಕೆಚ್ಚು, -- ತಿರುಳು. ೫. ಬಲ
ಭಾಗ; ದಕ್ಷಿಣಭಾಗ. ೬. ಯಶಸ್ವಿಯಾದುದು;
ಫಲಪ್ರದ. ೭. ಮದುವೆಯ ವರ. ~ಅಡಕೆ
= ಒರಟಾದ ಅಡಕೆ; ಗೋಟೆಡಕೆ. ~ಅಗು
= ಗ. ಗಂಡುಮಗುವಾಗು. ೧. ಧೈರ್ಯವನ್ನು
ಪಡೆ. ೨. ಯಶಸ್ವಿಯಾಗು. ~ಇಗ
= ಸಾಹಸ; ವೀರ. ~ಎಲೆ = ಮುತ್ತಿಗೆದ
ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯದ ದೊಡ್ಡ ಎಲೆ.
~ಕ(ಗ)ಚ್ಚೆ = ವೀರಗಚ್ಚೆ; ವೀರಗಾಸೆ.
~ಕ(ಗ)ರಟೆ = ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು
ಗಲ್ಲಿದ ಚಿಪ್ಪಿನ ಭಾಗ. ~ಕ(ಗ)ರಣೆ
= ಗ. ಕೆನೆಮೊಸರು. ೧. ದೊಡ್ಡ ತುತ್ತ.
~ಕ(ಗ)ಲಿ = ಅತ್ಯಂತ ಪರಾಕ್ರಮಿ.
~ಬೀರಿ = ಗಂಡಸಿನಂತೆ ವರ್ತಿಸುವವಳು;
ಗಂಡುರಾಮೆ. ~ಮೆಟ್ಟು = ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳ
ಭೂಮಿ; ಕೆಚ್ಚಿನ ನೆಲ. ~ರಾಮೆ = ಗಂಡು
ಬೀರಿ.

ಗಂಡೂಪದ(ನಾ). ಎರೆಹುಳು; ಮಣ್ಣು ಹುಳು.

ಗಂಡೂಷ(ನಾ). ಗ. ಬಾಯಿ ಮುಕ್ಕುಳಿಸುವುದು.

೧. ಬಾಯಿ ಮುಕ್ಕುಳಿಸುವ ನೀರು.

ಗಂಡೋಲ(ನಾ). ಗ. ಕವಳ; ಗ್ರಾಸ.

೧. ಹಸಿಯ ಬೆಲ್ಲ.

ಗಂಡೋಲಿ(ನಾ). ಕಡಜದ ಹುಳು; ಕಡ
ಜೀರಿಗೆ.

ಗಂತವ್ಯ(ನಾ). ಸೇರಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳ; ಗುರಿ.

ಗಂತಿ(ನಾ). ಗಡ್ಡೆ; ಗ್ರಂಥಿ.

ಗಂತು(ನಾ). ಗ. ಹಾದಿ; ಮಾರ್ಗ. ೧. ಹಾದಿ
ಹೋಕ; ಪಯಣಿಗ. ೨. ಸುಳಿದಾಟ;
ಚಲನೆ.

ಗಂದರ(ನಾ). ಗಂಧರ್ವ; ದೇವತೆ.

ಗಂದವಣ(ನಾ). ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು
ಮಾರುವ ಅಂಗಡಿ.

ಗಂದಿಗೆ(ನಾ). ಗ. ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯ. ೧. ಒಂದು

ಗಂದಿ(ನಾ). ಗ. ಬೊಟ್ಟು; ಗುಳ್ಳೆ. ೧. ಗಾಯ.

ಗಂಧ(ನಾ). ಗ. ವಾಸನೆ. ೧. ಸುವಾಸನೆ;

ಪರಿಮಳ. ೨. ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು

ಕೊಳ್ಳುವ ಶ್ರೀಗಂಧದ ಬೊಟ್ಟು. ೪. ಶ್ರೀ

ಗಂಧದ ಮರ. ೫. ಸೊಕ್ಕು; ಮದ. ೬. ಅಲ್ಪ

ಜ್ಞಾನ; ಸುಳಿವು. ೭. ಗಂಧಮಿಶ್ರಿತ

ನೀರು. ~ಅಕ್ಷತೆ = ಗಂಧ ಮತ್ತು ಅರಿಸಿನ

ಬೆರಸಿದ ಅಕ್ಕಿಯ ಕಾಳು. ೧. ಮಂಗಳ

ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಗಂಧ ಮತ್ತು

ಅಕ್ಷತೆ. ೨. ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚುವ

ತಿಲಕ. ~ಗಜ = ಉತ್ತಮ ಜಾತಿಯ ಆನೆ.

~ಪ(ವ)ಟ್ಟಿಗೆ = ಕದ, ಮಣೆ ಮೊದ

ಲಾದುವುಗಳ ಅಡ್ಡಪಟ್ಟಿ. ~ಪತ್ರ = ಗ. ಸುವಾ

ಸನೆಯ ಪತ್ರ. ೧. ತುಳಸಿ, ಮರುಗ ಮೊದ

ಲಾದ ಎಲೆಗಳು. ~ಶಾಲಿ(ಳಿ) = ಸುವಾ

ಸನೆಯ ಬತ್ತ. ~ಸಾರ = ಚಂದನ.

~ಸಿಂಧುರ = ಗಂಧಗಜ.

ಗಂಧಕ(ನಾ). ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಒಂದು

ರಾಸಾಯನಿಕ ವಸ್ತು.

ಗಂಧನ(ನಾ). ಗ. ಸುವಾಸನೆ; ಪರಿಮಳ.

೧. ಪ್ರಕಟಿಸಿ; ತಿಳಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಸಂತೋಷ.

೪. ಅಳಿವು; ನಾಶ.

ಗಂಧರ್ವ(ನಾ). ಗ. (ವೇವಲೋಕದ) ಸಂಗೀತ

ಗಾರ. ೧. ಕುದುರೆ; ಅಶ್ವ. ೨. ದುಂಬಿ;

ಭ್ರಮರ. ~ಗಾನ = ಗಂಧರ್ವ ಗಾಯನ.

೧. ಮಧುರವಾದ ಗಾಯನ.

ಗಂಧವಣಿ ಗ. = ಸಂದವಣ. ೧. ಸುಗಂಧ

ದ್ರವ್ಯದ ಮೂಟೆ.

ಗಂಧವತಿ(ನಾ). ಗಂಧವನ್ನು ಉಳ್ಳುದು;

ಭೂಮಿ.

ಗಂಧವಹ(ನಾ). ಗಂಧವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು

ಹೋಗುವವನು; ಗಾಳಿ.

ಗಂಧವಾಹ ಗ. = ಗಂಧವಹ. ೧. ಕಸ್ತೂರಿ

ಗಂಜೆ (ನಾ). (ಕಸದ) ಬುಟ್ಟಿ; ಗೂಡೆ.
 ಗಂಬೂರ (ನಾ). ಒಂದು ಸುಗಂಧವಸ್ತು ;
 ಕರ್ಪೂರ.
 ಗಂಭೀರ (ನಾ). ೧. ಅಳ; ಗಾಂಭೀರ್ಯ.
 (ಗು). ೨. ಅಳವಾದ; ಗಹನವಾದ.
 ೩. ಘನವಾದ; ಭವ್ಯವಾದ.
 ಗಂಭೀರವೇದಿ (ನಾ). ಸೊಕ್ಕಿದ ಅನೆ; ಮದಿಸಿದ
 ಅನೆ.
 ಗಂಹರ (ನಾ). ೧. ಗುಹೆ; ಗವಿ. ೨. ಕಾಡು ;
 ಅರಣ್ಯ.
 ಗಕ್ಕು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕೊಕ್ಕರೆ.
 ಗಗನ (ನಾ). ೧. ಬಾನು ; ಆಕಾಶ. ೨. ಸೊನ್ನೆ;
 ಕೂನ್ಯ. ~ ಕುಂತಲ(ಳ) = ವ್ಯೋಮಕೇಶ ;
 ಶಿವ. ~ ಕುಮನು = ೧. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿರುವ
 ಹೂವು. ೨. ಅ ಸಂಭವವಾದುದು ;
 ಕಾವ್ಯನಿಕ ಸಂಗತಿ. ~ ಮಣಿ = ದಿನಮಣಿ ;
 ಸೂರ್ಯ.
 ಗಗ್ಗ (ನಾ). ೧. ಒಡ್ಡ ; ಬರಟ. ೨. ಕೆಟ್ಟ
 ವಾಸನೆ ; ಗಬ್ಬನಾತ.
 ಗಗ್ಗರ ೧. = ಗರ್ಗರ. ೨. ನಿಂತು ನಿಂತು
 ಮಾತನಾಡುವುದು ; ಗದ್ದದ. ~ ಇಕೆ
 = ಗದ್ದದಸ್ವರ. ~ ದ್ವಿ = ಕರ್ಕಶವಾದ ಧ್ವನಿ.
 ಗಗ್ಗರಿ (ನಾ). ೧. ಕಂಭದ ಕೆಳಗಿರುವ ಪೀಠ.
 ೨. ಬಹಳ ನಿರ್ದಯವುಳ್ಳ ಲಂಗ. ೩. ಕಾಲು
 ಕಡಗ ; ಗರ್ಗರ.
 ಗಜ್ಜರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅಗೆ ; ತೋಡು.
 ಗೆಚ್ಚು (ನಾ). ೧. ತುತ್ತು ; ಕೆಲಸ. ೨. ನೆಲ,
 ಗೋಡೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಗೆ ಹಾಕುವ
 ಗಾರೆ, -ಲೆಪ್ಪ. ೩. ಗಾರೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ
 ಮೇಲ್ಕಾಳಿಗೆ ; ತಾರಸಿ. ೪. ಬಯ್ಯಾರ ;
 ಜಂಬ. ~ ಆಗು = ಪೂರ್ಣವಾಗು ; ದಟ್ಟ
 ವಾಗು.
 ಗಚ್ಚ (ನಾ). ೧. ಓಡಹೋಗುವಿಕೆ ; ಪರಾರಿ.
 ೨. ಸಾವು ; ಮರಣ.

ಗಜ (ನಾ). ೧. ಅನೆ ; ಕರಿ. ೨. ಬಟ್ಟೆ ರಾಕ್ಷಸನ
 ಹೆಸರು. ೩. ದೊಡ್ಡದು ; ಹಿರಿದು.
 ೪. ಮೂರು ಅಡಿ ಅಳತೆ. ೫. ಕಂದಿ ;
 ಸರಳು. ~ ಕ(ಗ)ಡ್ಡಿ = ಅಳತೆಯ ಕಡ್ಡಿ ;
 ಅಳತೆಗೋಲು. ~ ಗಮನ = ೧. ಅನೆಯ
 ನಡಗೆ ; ನಿಧಾನವಾದ ನಡೆ. ೨. ದೇವೇಂದ್ರ.
 ~ ನಿಂಬೆ = ದೊಡ್ಡ ಜಾತಿಯ ನಿಂಬೆ. ~ ಪತಿ
 = ೧. ಅನೆಗಳ ಒಡೆಯ ; ಗಜೇಂದ್ರ.
 ೨. ಪಟ್ಟದ ಅನೆ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ
 ನಾಣ್ಯ. ~ ಮುಖ = ೧. ಅನೆಯ ಮುಖ.
 ೨. ಅನೆಯಂತೆ ಮುಖವುಳ್ಳವನು ; ಗಣಪತಿ.
 ~ ರಗಳೆ = ಅಸಂಬದ್ಧವಾದ ಮಾತು.
 ~ ಸ್ಥಾನ = ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸ.
 ಗಜಕರ್ಣ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮ
 ರೋಗ. ೨. ಕೆಂಪು ಹರಳು ಗಿಡ.
 ಗಜಗಲಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಳೆ ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು.
 ೨. ಝೇಂಕರಿಸು.
 ಗಜಬಜ (ನಾ). ೧. ಗದ್ದಲ ; ಗಲಿಬಿಲಿ.
 ೨. ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ. ~ ಇಸು = ೧. ಗದ್ದಲ
 ಮಾಡು ; ಗಲಭೆ ಮಾಡು. ೨. ಗಲಾಟೆ
 ಯಿಂದ ತುಂಬು.
 ಗಜಬಜೆ = ಗಜಬಜ.
 ಗಜಮು (ನಾ). ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಇರುವುದು.
 ಗಜಜು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೆದರಿಸು ; ಗವರಿಸು.
 ೨. ಗರ್ಜಿಸು ; ಅರ್ಭಟಿಸು. (ನಾ).
 ೩. ಗದಲೆ. ೪. ಗರ್ಜನೆ ; ಅರ್ಭಟಿ.
 ಗಜಾಲು (ನಾ). ೧. ಗದ್ದಲ ; ಗಲಭೆ.
 ೨. ಕಾಡುಹರಟೆ ; ಹಾಕುಹರಟೆ.
 ಗಜಬಿಜೆ = ಗಜಬಜ.
 ಗಜುಗ ೧. = ಗಮಗು. ೨. ಕಡ್ಡನಲ್ಲಿ
 ಬೆಳೆಯುವ ದುರ್ಮಾಂಸದ ಗ್ರಂಥಿ.
 ೩. ಗಜ್ಜುಗದ ಕಾಯಿಗಳಿಂದ ಆಡುವ
 ಒಂದು ಆಟ.
 ಗಜೆ (ನಾ). ಗವೆ.

ಗಜ್ಜರಿ (ನಾ). ಕೆಂಪು ಮೂಲಂಗಿ; ಕಜ್ಜರಿ.

ಗಜ್ಜು (ನಾ). ಪೆಟ್ಟು; ಹೊಡೆತ.

ಗಜ್ಜುಗ = ಗಜುಗ.

ಗಟಿವಾಣಿ (ನಾ). ಗಟ್ಟಿಗಿತ್ತಿ; ದಿಟ್ಟಿ; ಧೈರ್ಯಸ್ಥ.

ಗಟಾರ (ನಾ). ಚರಂಡಿ; ಮೋರಿ.

ಗಟಿಕೆ (ನಾ). ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುತ್ತೆ; ಘಟ್ಟ.

ಗಟ್ಟಿ (ನಾ): ೧. ಬೆಟ್ಟಗಳ ಸಾಲು; ಪರ್ವತಾ ವಳಿ. ೨. ನದಿ, ಕೆರೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮೆಟ್ಟಿಲಿರುವ ಸ್ಥಳ, -ಸೋಪಾನ ಮಾರ್ಗ.

ಗಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಗದ್ದೆ ಕಟ್ಟಿದುದು; ಹೆಪ್ಪು ಗಟ್ಟಿದುದು. ೨. ಖರಿಸಾದುದು; ಕಲ್ಲಿ ನಂತಾದುದು. ೩. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಬಲ. ೪. ಲೋಹದ ತುಂಡು. ೫. ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯದ ಕರಣೆ. ೬. ಕಡ್ಡಿ; ಕಾಂಡ. ೭. ದೃಢವಾದುದು; ಖಂಡಿತ. ೮. ಬಿಗಿಯಾ ದುದು; ಭದ್ರವಾದುದು. ~ಕುಳ = ೧. ಗಟ್ಟಿಗ; ಅಡ್ಡ. ೨. ಹಣವಂತ.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್(ಳ್ಳು) = ೧. ಗಟ್ಟಿ ಯಾಗು; ಘನೀಭವಿಸು. ೨. ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲು. ~ಮಗುಟ್ಟು(ಳ್ಳು) = ಗಂಧವನ್ನು ತೇಯು, -ಆರೆ. ~ಮುಟ್ಟು = ೧. ಬಲ ವಾದುದು. ೨. ಸಿಕ್ಕಯನಾದುದು; ದೃಢ ವಾದುದು. ೩. ದಪ್ಪಪ್ರವಾದ. ~ವಳ = ಗಂಧವನ್ನು ತೇಯುವವನು; ಗಂಧಿಗ.

ಗಟ್ಟಿಗ (ನಾ). ೧. ಸಾಹಸಿ; ಶೂರ. ೨. ಬಲ್ಲ ವನು; ನಿಷ್ಣಾತ. ~ತನ = ೧. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಶೂರತನ. ೨. ಎದೆಗಾರಿಕೆ; ಧೈರ್ಯ.

ಗಟ್ಟಿವಳ್ಳಿ (ನಾ). ಗಂಧವನ್ನು ಅರೆಯುವವಳು.

ಗಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ದಡ; ತೀರ. (ಗು). ೨. ಬದಲ ಕೆಲಸವಾದ; ಭಯಂಕರವಾದ.

ಗಡ (ನಾ). ೧. ಸಣ್ಣ ಕೋಟೆ, -ದುರ್ಗ.

೨. = ಗಡಂ. ~ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ಭಯಪಡು; ಬೆದರು.

ಗಡಂ (ನಾ). ಸಂತೋಷ, ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮುಂತಾ ದುವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಶಬ್ದ.

ಗಡಂಗ = ಗಡಂಗು.

ಗಡಂಗು (ನಾ). ೧. ದಾಸ್ತಾನು ಮಳಿಗೆ; ಗೋದಾಮು. ೨. ಹೆಂಡದಂಗಡಿ; ಪಡಬಾನೆ.

ಗಡಗಂಚಿ (ನಾ). ೧. ವಸ್ತುಗಳನ್ನಿಡಲು ಗೋಡೆಗೆ ಹೊಂದಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಅಟ್ಟಿ; ಬಡು. ೨. ನೀರಿನ ಪಾತ್ರೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಇಡುವ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳ ಮರದ ಅಡ್ಡಣಿ.

ಗಡಗಡೆ (ನಾ). ನೀರು ಸೇರಲು ಬಾವಿಯ ಅಡ್ಡಪಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಂದಿಸಿದ ಗಾಲಿ.

ಗಡಚು = ಗಡುಸು. ~ಇಕ್ಕು = ಕಿವಿಗೆ ಕರ್ಕಶ ವಾಗು; ಕಿವುಡುಗೊಳಿಸು.

ಗಡಣ (ನಾ). ೧. ಕೂಡಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಸಮೂಹ; ರಾಶಿ. ೩. ಕೂಟ; ಸಹವಾಸ. ~ಇಸು = ೧. ಗುಂಪಾಗು; ಒಟ್ಟುಗೂಡು. ೨. ಸೇರಿಸು; ಜೋಡಿಸು. ೩. ನೆರವೇರು; ಘಟಿಸು. ೪. ಎದೆಮಾಡು; ಬಡಿಸು.

ಗಡಣೆ (ನಾ). ೧. ಮೇಳ; ಗಾಯನಗೋಷ್ಠಿ. ೨. ಕೂಡಿಸುವಿಕೆ. ೩. ಆಲೋಚನೆ; ಚಿಂತೆ.

ಗಡದ್ದು (ನಾ). ೧. ಸೊಂಪು; ಭರ್ಜರಿ. (ಗು). ೨. ಆಳವಾದ; ಗಾಢವಾದ. ೩. ಹೇರಳ; ವಿಶೇಷ.

ಗಡನೆ (ಅ). ಒಡನೆ; ಕೂಡಲೆ.

ಗಡಪಾರೆ (ನಾ). ಮೊಡ್ಡ ಹಾರೆ.

ಗಡಪು = ಗಡಪ್ಪು.

ಗಡಪ್ಪು (ನಾ). ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವಿಕೆ.

ಗಡಬಡ (ನಾ). ೧. ಅವಸರ; ಆತುರ. ೨. ಗದ್ದಲ; ಕೋಲಾಹಲ. ೩. ಗಾಬರಿ; ದಿಗಿಲು.

ಗಡಬಡೆ (ನಾ). ಗೊಂದಲ; ಗಡಿಬಿಡಿ.

ಗಡಬಾರಿ = ಗಡಪಾರೆ.

ಗಡಮಂಚಿಕೆ (ನಾ). ೧. ನೀರಿನ ಪಾತ್ರೆ
ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಇಡುವ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲು
ಗಳ ಅಡ್ಡಣಿಗೆ; ಗಡಗಂಚಿ. ೨. ಹಾಸಿಗೆ
ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಇಡಲು ಮಾಡಿದ
ಒಂದಡಿ ಎತ್ತರದ ಕಾಲುಮಂಚ.

ಗಡವ (ನಾ). ೧. ಗಂಡುಕೋತಿ. ೨. ಗಟ್ಟಿ;
ಕಟ್ಟುಮಸ್ತಾದುದು.

ಗಡಸು = ಗಡುಸು.

ಗಡಹ (ನಾ). ಬಾಗಿಲ ಕೆಳಗಿನ ಭಾಗ;
ಹೊಸ್ತಿಲು.

ಗಡಾರಿ = ಗಡಪಾರೆ.

ಗಡಾವನೆ (ನಾ). ೧. ಬೊಟ್ಟೆ; ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿ.
೨. ಸಡಗರ; ಕೋಲಾಹಲ.

ಗಡಿ (ನಾ). ೧. ಎಲ್ಲೆ; ಅಂಚು. ೨. ಆಶ್ರಯ;
ಬೀಡು. ೩. ತಾಲ್ಲೂಕು. ೪. ಗಳಿಗೆ; ಇಪ್ಪತ್ತು
ನಾಲ್ಕು ನಿಮಿಷಗಳ ಅವಧಿ. ೫. ಸಣ್ಣ
ಕೋಟೆ. ೬. ಆಸಾಮಿ; ವ್ಯಕ್ತಿ. ೭. ಗುತ್ತಿಗೆ.
~ಕಲ್ಲು = ಸೀಮೆಗಲ್ಲು; ಬಾಂದುಕಲ್ಲು.
~ಪಾರು = ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕು
ವುದು.

ಗಡಿಂಬ (ನಾ). ಭೂಮಿಯ ಒಂದು ಅಳತೆ,
-ಪ್ರಮಾಣ.

ಗಡಿಗೆ (ನಾ). ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ.

ಗಡಿಬಿಡಿ = ಗಡಬಡ.

ಗಡಿಯಾರ = ಘಳಿಯಾರ.

ಗಡು (ನಾ). ೧. ವಾಯಿದೆ; ಅವಧಿ. ೨. ದಡ;
ತೀರ. ೩. ಗಂಡಮಾಲೆಯ ರೋಗ; ಗಳ
ಗಂಡ. ೪. ಡುಬ್ಬ; ಹಿಣಲು.

ಗಡುತರ (ಗು). ದಪ್ಪನಾದ; ಸ್ಥೂಲವಾದ.

ಗಡುವು (ನಾ). ವಾಯಿದೆ; ಅವಧಿ.

ಗಡುಸು (ನಾ). ಬಿರುಸು; ಒರಟು. ~ಆಗು
= ೧. ಬಿರುಸಾಗು. ೨. ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾಗು;
ಕಠಿನವಾಗು.

ಗಡುಸುಗಾರ್ತಿ (ನಾ). ಗಟ್ಟಿಗತಿ; ದಿಟ್ಟ.

ಗಡೆ = ಗಡಗಡೆ.

ಗಡ್ಡ (ನಾ). ೧. ದಾಡಿ. ೨. ಗಲ್ಲ.

ಗಡ್ಡಿ (ನಾ). ಹತ್ತು ದಸ್ತುಗಳ ಕಾಗದದ ಕಟ್ಟು;
ಅರ್ಧ ರೀಮು.

ಗಡ್ಡೆ (ನಾ). ೧. ಮುದ್ದೆ; ಉಂಡೆ. ೨. ರಾಶಿ.
೩. ಕಂದಮೂಲ; ಗೆಡ್ಡೆ. ೪. ನಡುಗಡ್ಡೆ;
ತೆವರು; ದ್ವೀಪ. ೫. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ರೋಗ
ದಿಂದ ಬೆಳೆಯುವ ಗಂಟು. ~ಜ್ವರ
= ವಿಷಮತೀತ ಜ್ವರ; ಮಲೇರಿಯ ಜ್ವರ.

ಗಣ (ನಾ). ೧. ಹಿಂದು; ಗುಂಪು. ೨. ಶಿವನ
ಪ್ರಮುಖರ ಸಮೂಹ. ೩. ಭೂತ; ಕ್ಷುದ್ರ
ದೇವತೆ. ~ನಾಥ = ೧. ಗಣೇಶ. ೨. ಗುಂಪಿನ
ಯಜಮಾನ. ೩. ಶಿವ. ~ಪತಿ = ಗಣಪ.
~ರಾಜ್ಯ = ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವುಳ್ಳ ರಾಜ್ಯ.

ಗಣಕ (ನಾ). ೧. ಲೆಕ್ಕಿ; ಗ; ಕರಣಿಕ.
೨. ಜೋಯಿಸ.

ಗಣಜಲೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಔಷಧಿ
ಸಸ್ಯ. ೨. ಸಿಡುಬುರೋಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ;
ನೀರುಕೋಟೆ.

ಗಣತಿ (ನಾ). ೧. ನೀರಿನ ಪಾತ್ರೆ; ಧಾರಾ
ಪಾತ್ರೆ. ೨. ಎಣಿಕೆ; ಲೆಕ್ಕ.

ಗಣನೀಯ (ನಾ). ೧. ಎಣಿಸತಕ್ಕದು. (ಗು).
೨. ಲಕ್ಷಣವು ಯೋಗ್ಯವಾದ; ಗಣನೆ
ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

ಗಣನೆ (ನಾ). ೧. ಎಣಿಕೆ; ಲೆಕ್ಕ. ೨. ಲಕ್ಷ್ಯ;
ಗಮನ. ೩. ಗೌರವ; ಆದರ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು
= ಎಣಿಕೆ ಮಾರು; ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕದಿರು.

ಗಣಪ (ನಾ). ವಿನಾಯಕ; ಗಣೇಶ.

ಗಣಿ (ನಾ). ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನ; ಕಣ.

ಗಣಿಕಾಂಗನೆ (ನಾ). ವೇತ್ಯೆ; ಸೂಳೆ.

ಗಣಿಕಾವಾಟಿ (ನಾ). ಸೂಳೆಗೇರಿ; ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿ.

ಗಣಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಗಿಣ್ಣು; ಗಂಟು; ಗ್ರಂಥಿ.
೨. ಕಲ್ಲು, ದಂಟು ಮೊದಲಾದುವುಗಳ
ತೂಕು. ೩. ಕಿರಿಯ ಮತ್ತು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ

ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬಿಡುವ ಸಣ್ಣಗಿಡ
೪. ಸೂಳೆ; ನೇಶ್ವರಿ. ೫. ಹೆಣ್ಣಾನೆ; ಪಿಡಿ.
೬. ಆನೆಯ ಮರಿ.

ಗಣಿತ ಗ. = ಗಣದ. ೧. ಲೆಕ್ಕ. ೨. ಗಣಿತ
ಶಾಸ್ತ್ರ. (ಗು). ೪. ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದ; ಎಣಿಸಿದ.
ಗಣಿತಜ್ಞ (ನಾ). ಗ. ಗಣಿತವನ್ನು ಬಲ್ಲವನು.
೧. ಜ್ಯೋತಿಷಿ.

ಗಣಿದ (ನಾ). ಎಣಿಕೆ; ಗಣನೆ; ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ.
~ಇಸು = ಲೆಕ್ಕಹಾಕು; ಗಣಿಸು.

ಗಣಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಎಣಿಸು; ಲೆಕ್ಕಹಾಕು.
೧. ಗಮನಿಸು; ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡು.

ಗಣೆ ಗ. = ಗಳು. ೧. ಬಾಣ.

ಗಣ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಗಣನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾದವನು;
ಪ್ರಮುಖ. (ಗು). ೧. ಎಣಿಸಲಾಗುವ;
ಲೆಕ್ಕಿಸುವ. ೨. ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡತಕ್ಕ;
ಗಮನಿಸತಕ್ಕ.

ಗತ (ನಾ). ಗ. ಹಿಂದೆ ಆದುದು; ಕಳೆದು
ಹೋದುದು. ೧. ಹೋಗುವಿಕೆ; ನಡೆ.
(ಗು). ೨. ಹೋದ; ಕಳೆದ. ೪. ಸತ್ತು
ಹೋದ; ಕಣ್ಮರೆಯಾದ. ೫. ತಲುಪಿದ;
ಸೇರಿದ. ~ಅನುಗತಿಕ = ಗ. ಸಂಪ್ರದಾಯ
ಪರವಾದುದು; ಅನುಸರಣೆ. ೧. ವಿವೇಚನೆ
ಯಿಲ್ಲದೆ ಹಿಂದಿನದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವನು.
~ಇಸು = ಗ. ನಡೆ; ಗಮಿಸು. ೧. ಕಳೆ;
ಮುಗಿ. ೨. ಉಂಟಾಗು; ಬದಗು.
೪. ಸಾಯು; ತೀರು. ~ಪ್ರಜ್ಞ = ಪ್ರಜ್ಞೆ
ಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು. ~ಪ್ರಾಣ
= ಗ. ಸತ್ತವನು; ನಿರ್ಜೀವವಾದವನು.
೧. ಸಾವನ್ನು ಸಮಾಪಿಸುವಿಕೆ; ಸಾಯುವಿಕೆ.
~ಭ್ರಾಂತಿ = ಗ. ಭ್ರಾಂತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.
೧. ಸ್ವಲ್ಪಂಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವನು.

ಗತಕ (ನಾ). ಗ. ಕೃತಕವಾದುದು; ನಿಜವಲ್ಲ
ದುದು. ೧. ಮೋಸ; ಕಪಟ. ೨. ಅಲ್ಪಾಡು
ವಿಕೆ; ಚಲನೆ.

ಗತಿ (ನಾ). ಗ. ನಡೆಗೆ; ಗಮನ. ೧. ದಿಶೆ;
ಅವಸ್ಥೆ. ೨. ಪದ್ಧತಿ; ಮಾರ್ಗ. ೪. ಅಧಾರ;
ಆಶ್ರಯ. ೫. ಅದೃಷ್ಟ; ಭಾಗ್ಯ.
೬. ಉಪಾಯ; ಹಂಚಿಕೆ. ೭. ಅಧ್ಯಾಯ;
ಅಭ್ಯಾಸ. ೮. ಜಾಣ್ಮೆ; ಪಾಂಡಿತ್ಯ.
~ಅಂತರ = ಬೇರೆಯ ಉಪಾಯ;
ಅನ್ಯಮಾರ್ಗ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಗ. ಗುರಿ
ತಪ್ಪು. ೧. ಚಲನೆಯಿಲ್ಲದಾಗು; ನಡೆಗಡು.
೨. ಆಶ್ರಯ ತಪ್ಪು; ಸ್ಥಿತಿಗಡು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡಿ
= ಗತಿಯಿಲ್ಲದವನು; ಗತಿಹೀನ. ~ಭಂಗ
= ಗ. ಮುಗ್ಧರಿಸುವಿಕೆ. ೧. ಹೋಗದಂತೆ
ತಡೆಗಟ್ಟುವಿಕೆ.

ಗತ್ತು (ನಾ). ಗ. ಗತಿ; ಗಮನ. ೧. ವೈಖರಿ;
ರೀತಿ. ೨. ಜರ್ಜುರ; ದರ್ಜೆ. ೪. ಯುಕ್ತಿ;
ತಂತ್ರ. ೫. ಅನುಸರಣೆ; ಹೊಂದಿಕೆ.
೬. ಉಚ್ಚಮಟ್ಟ. ೭. ರೀತಿ; ಮಾರ್ಗ.
~ಗಾರ = ಗ. ಉಪಾಯವನ್ನು ಬಲ್ಲವನು;
ತಂತ್ರಗಾರ. ೧. ಧೋರಣೆಯುಳ್ಳವನು.

ಗದ (ನಾ). ಗ. ಹೇಳಿಕೆ; ಮಾತು. ೧. ರೋಗ;
ವ್ಯಾಧಿ.

ಗದಕ = ಗತಕ.

ಗದಗುಪ (ನಾ). ಬಲವಾದ ನಡುಕೆ, -ಕಂಪನ.
~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಬಲವಾಗಿ ನಡುಗು,
-ಕಂಪಿಸು.

ಗದಗದ (ನಾ). ನಡುಕವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಪದ.
~ಇಸು = ತತ್ತರಿಸು; ಕಂಪಿಸು.

ಗದಗು (ಕ್ರಿ). ತಿನ್ನು; ಮುಕ್ಕು; ಕಬಳಿಸು.

ಗದಡು (ನಾ). ಗ. ದನಕರುಗಳ ಮಲಮೂತ್ರ
ಗಳ ಕೆಟ್ಟನಾತ. ೧. ಕಮಟು ವಾಸನೆ;
ಘಾಟು.

ಗದರು = ಗದಲು. ~ಇಕೆ = ಗ. ಜಬರಿಸುವಿಕೆ.
೧. ದನಕರುಗಳನ್ನು ಅದ್ದಲಿಸುವುದು.
~ಇಸು = ಗ. ಅಬ್ಬರಿಸು; ಗರ್ಜಿಸು.
೧. ಏನಕರುಗಳನ್ನು ಅದ್ದಲಿಸು, -ಅಟ್ಟು.

ಗದಲು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಬ್ಬರಿಸು; ಗರ್ಜಿಸು.

೨. ಹೆದರಿ ಸು; ಜಬರಿಸು. (ನಾ).

೩. ಅಬ್ಬರ; ಗರ್ಜನೆ. ೪. ಗದ್ದಲ; ಕೋಲಾಹಲ.

ಗದಾಧರ (ನಾ). ಗದೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು; ವಿಷ್ಣು; ಕೃಷ್ಣ.

ಗದು (ನಾ). ಬಾವು; ಖಾತ.

ಗದುಬು (ಕ್ರಿ). ಅಟ್ಟು; ಓಡಿಸು.

ಗದೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಯುಧ; ಮದ್ದರ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಗದೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳು.

ಗದ್ದದ (ನಾ). ೧. ಧ್ವನಿಯ ನಡುಕ. ೨. ನಿಂತು ನಿಂತು ಬರುವ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯವಾದ ಮಾತು. ~ಇಸು = ಕಂಠ ಬಿಗಿದುಬರು.

ಗದ್ದ (ನಾ). ಚಿಬುಕ. ~ಕಟ್ಟು = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಂಠರೋಗ; ಮಂಗಳನ ಬಾವು; ಕೆಪ್ಪಟರಾಯ

ಗದ್ದಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಗೊಂದಲ; ಗಲಾಟೆ.

೨. ಸಂಭ್ರಮ; ವಿಜೃಂಭಣೆ. ೩. ಜನಸಂದಣಿ.

ಗದ್ದಿಗೆ = ಗದ್ದುಗೆ. ~ಕಲ್ಲು = ಕಂಬಕ್ಕೆ ಪೀಠವಾಗಿರುವ ಕಲ್ಲು.

ಗದ್ದೆ = ಗಟ್ಟಿ. ~ಕಟ್ಟು = ೧. ಕಾಲುವೆ; ನಾಲೆ. ೨. ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಭೂಮಿ.

ಗದ್ಯ (ನಾ). ೧. ಭಂದೋಬದ್ಧವಲ್ಲದ ಮಾತು; ವಚನ. (ಗು). ೨. ಹೇಳತಕ್ಕ; ಹೇಳ ಬಹುದಾದ.

ಗದ್ಯಾಣ (ನಾ). ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ; ನಿಷ್ಕ.

ಗನ (ನಾ). ೧. ಗಟ್ಟಿಯಾದುದು; ಕಲ್ಲು.

೨. ಭಾರವಾದುದು; ಗುರುತರವಾದುದು.

೩. ಬಡಳ; ಅತಿ. ೪. ಮಹತ್ತ್ವವುಳ್ಳುದು;

ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು.

ಗನಹ (ನಾ). ೧. ಶಿಸ; ಈಶ್ವರ. ೨. ಹಿರಿಯ.

೩. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ; ವಿಪ್ರ.

ಗನಿ = ಗಣ.

ಗನೀಮ (ನಾ). ೧. ಗುಪ್ತಚತ್ತು. ೨. ಕೊಳ್ಳೆ; ಲೂಟಿ.

ಗನ್ನ (ನಾ). ಮೋಸ. ~ಂ(ಂ)ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ನಟಿಸು; ಸೋಗುಹಾಕು. ~ಕ(ಗ)ತಕ = ಮೋಸ; ವಂಚನೆ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಬ(ರ) = ಡಕ್ಕ; ವಂಚಕ. ~ಗರುವಿಕೆ = ಪೊಳ್ಳು ಬದಿವಾರ; ಒಣವೆಮ್ಮ.

ಗರ್ಚಿವ (ಅ). ಮೌನವಾಗಿ; ಸುಮ್ಮನೆ.

ಗಶ್ವನೆ (ಅ). ಕೂಡಲೆ; ಫಕ್ಕನೆ.

ಗಪ್ಪು ೧. = ಗರ್ಚಿವ. ೨. ತಟ್ಟನೆ; ಕೂಡಲೆ. ~ಆಗು = ೧. ಸುಮ್ಮನಾಗು; ಮೌನವಾಗು.

೨. ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗು; ಕಾಣೆಯಾಗು.

ಗಬಲಿಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ನುಂಗು; ಕಬಳಿಸು.

ಗಬ್ಬ (ನಾ). ೧. ಹೊಟ್ಟೆ. ೨. ಬಿಸಿರು; ಗರ್ಭ. ೩. ಗರ್ವ; ಸೊಕ್ಕು.

ಗಬ್ಬರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಗೆ; ತೋಡು. ೨. ಸೀಳು; ಒಡೆ. ೩. ಮುತ್ತು; ಆವರಿಸು.

ಗಬ್ಬಿ (ನಾ). ೧. ಗರ್ವ; ಅಹಂಕಾರ. ೨. ಹೆಚ್ಚಳ; ಅಧಿಕ. ೩. ಸಮರ್ಥ; ಶ್ರೇಷ್ಠ. ೪. ಕೊಬ್ಬಿದವಳು; ದರ್ಪಿಷ್ಠ.

ಗಬ್ಬಲ (ನಾ). ತೊಗಲಬಾವಲಿ; ಕಣ್ಣು ಕಪ್ಪಡಿ; ಕಪ್ಪಟ.

ಗಬ್ಬು (ನಾ). ೧. ಕೆಟ್ಟವಾಸನೆ; ದುರ್ಗಂಧ.

೨. ಸೊಕ್ಕು; ಗರ್ವ. (ಗು). ೩. ಹೊಲ ಸಾದ; ಕೊಳಕಾದ. ~ನಾರು = ಕೆಟ್ಟ ವಾಸನೆ ಬರು; ದುರ್ವಾಸನೆ ಬರು.

ಗಭಸ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಕಿರಣ; ರಶ್ಮಿ. ೨. ಸೂರ್ಯ. ~ಮಾಲಿ = ಸೂರ್ಯ.

ಗಭೀರ (ನಾ). ೧. ಅಳ; ಗಾಂಭೀರ್ಯ. (ಗು). ೨. ಗಂಭೀರವಾದ; ಅಳವಾದ. ೩. ಮಂದ್ರವಾದ. ೪. ದೊಡ್ಡ; ಗಹನವಾದ.

ಗಮು (ನಾ). ಹೋಗುವುದು; ಚಲನೆ. ~ಇಸು = ನಡೆ; ಸಾಗು.

ಗಮಕ (ನಾ). ೧. ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದು
ವರೆಯುವಿಕೆ. ೨. ಬೆಡಗು; ಸೊಗಸು.
೩. ತೀವಿ; ಗಾಂಧೀಯ. ೪. ವ್ಯಾಕರಣದ
ಸಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೫. ರಾಗಬದ್ಧವಾಗಿ,
ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಓದುವುದು.
೬. ಉತ್ಸಾಹ; ಸಂಭ್ರಮ.
೭. ಬೋಧನೆ; ಉಪದೇಶ. (ಗು)
೮. ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡುವ. ~ಇಸು
= ೧. ರಾಗಬದ್ಧವಾಗಿ, ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಓದುವ. ೨. ಅತುರಪಡುವುದು;
ದೂಡುಕು. ~ಪೆ(ವೆ)ಯ(ರು) = ಸೊಗಸನ್ನು
ಹೊಂದು; ಶೋಭಿಸು.

ಗಮಕಿ (ನಾ). ಗಮಕ ಮಾಡುವವನು.

ಗಮಗಮ (ನಾ). ಹೆಚ್ಚಾದ ಸುವಾಸನೆ;
ಪರಿಮಳ.

ಗಮಜು (ನಾ). ಸೊಕ್ಕು; ಅಹಂಕಾರ.

ಗಮನ (ನಾ). ೧. ಹೋಗುವುದು. ೨. ನಡೆಗೆ;
ನಡೆ. ೩. ಲಕ್ಷ್ಯ; ಅವಧಾನ. ೪. ಸುವಾಸನೆ;
ಪರಿಮಳ. ~ಅರ್ಹ = ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ;
ಲಕ್ಷಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ. ~ಇಸು
= ೧. ಹೋಗು; ನಡೆ. ೨. ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡು;
ಲಕ್ಷಿಸು.

ಗಮನೀಯ (ಗು). ೧. ಹೋಗಬೇಕಾದ.

೨. ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ; ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡಬೇಕಾದ.

ಗಮಾರ (ನಾ). ಹಳ್ಳಿಗ; ಗಾವಿಲ.

ಗಮ್ಮ (ನಾ). ೧. ಧಗೆ; ಸೆಕೆ. ೨. ಬೆವರು;
ಸ್ವೇದ. ~ಕುಚ್ಚು = ಸೆಕೆಯಾಗು; ಧಗೆ
ಯಾಗು.

ಗಮ್ಮತ್ತ (ನಾ). ತಮಾಷೆ; ನೋಜು.

ಗಮ್ಮನೆ (ಅ). ೧. ಬೇಗನೆ; ಶೀಘ್ರವಾಗಿ.

೨. ಸುಮ್ಮನೆ; ಮೌನವಾಗಿ. ೩. ಸುವಾಸನೆಯಾಗಿ;
ಸುಗಂಧವೊಡನೆ.

ಗಮ್ಮು = ಗಮಜು.

ಗಮ್ಮ (ನಾ). ೧. ಹೋಗಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳ;
ಗುರಿ. (ಗು). ೨. ಹೋಗತಕ್ಕ. ೩. ತೀವಿ
ಯಲು ರಕ್ಕವಾದ.

ಗಯಾಳ (ನಾ). ೧. ಹೇಡಿ; ಪುಕ್ಕ. ೨. ಕಪಟ;
ಕುಹಕಿ.

ಗಯ್ಯಾಳಿ (ನಾ). ದಷ್ಟಸ್ವಭಾವದ ಹೆಂಗಸು;
ಧೂರ್ತೆ.

ಗರ (ನಾ). ೧. ಗ್ರಹ. ೨. ವೆನ್ನ, ಭೂತ
ಮುಂತಾದ ದುಷ್ಟರಕ್ತಿಗಳು. ೩. ಶುಗಡೆ
ಯಾಟಿನಲ್ಲಿ ದಾಳಿಗಳಿಂದ ಸೂಚಿತವಾಗುವ
ಸಂಖ್ಯೆ. ೪. ನುಂಗುವುದು. ೫. ನಂಜು;
ವಿಷ. ~ಬಡಿ = ವೆನ್ನ, ವಿಶಾಚಿಗಳ
ಬಾಧೆಗೊಳಗಾಗು.

ಗರಕು (ನಾ). ಏರು ತಗ್ಗಾಗಿರುವುದು; ಸಮ
ತಲವಿಲ್ಲದಿರುವುದು.

ಗರಗಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಣಗು. ೨. ಆಡ್ಡೆ
ಯಾಗು.

ಗರಗರ (ನಾ). ೧. ಚಿಲುವು; ಸೊಗಸು.
೨. ಸ್ಪಷ್ಟತೆ; ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು.

ಗರಗಸ = ಕರಗಸ.

ಗರಜು (ನಾ). ಅಗತ್ಯ; ಅವಶ್ಯಕತೆ.

ಗರಟಗೆ = ಗರವಟ್ಟಿಗೆ.

ಗರಡಿ (ನಾ). ೧. ವ್ಯಾಯಾಮಶಾಲೆ; ಗರಡಿ.

೨. ಹಳ್ಳಿಯ ವೆನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಗುಡಿ.

ಗರಣ (ನಾ). ಹಿಡಿಯುವುದು; ಗ್ರಹಣ.

ಗರತಿ (ನಾ). ಪತಿವ್ರತೆ; ಗೃಹಿಣಿ.

ಗರದ (ನಾ). ವಿಷವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲಲು
ಬಯಸುವವನು.

ಗರಮಿ (ನಾ). ೧. ಉಷ್ಣತೆ; ಸೆಕೆ. ೨. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಮೇಹರೋಗ.

ಗರಲ(ಳ) (ನಾ). ನಂಜು; ವಿಷ. ~ಗ್ರೀವ
= ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿ ವಿಷವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು; ಶಿವ.

ಗರಲಭುಕ್ಕು (ನಾ). ವಿಷವನ್ನು ಉಂಡವನು;
ನಂಜುಂಡ; ಶಿವ.

ಗರವಟ (ನಾ). ೧. ಕಾವಲು; ಗಸ್ತು.

೨. ಯಾಗ; ಯಜ್ಞ. ~ಇಗ = ಕಾವಲು
ಗಾರ; ಪಹರೆಯವನು.

ಗರವಟಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಕಾವಲು; ಗಸ್ತು.

೨. ರೋಷ; ಸಿಟ್ಟು. ~ಬ(ವ)ರ್(ರು)
= ಪಹರೆ ಮಾಡು.

ಗರವಟ (ನಾ). ೧. ಕಾವಲು; ಪಹರೆ.

೨. ದುಷ್ಟರಕ್ತಿಗಳ ಬಾಧೆಗೊಳಗಾಗುವಿಕೆ.
~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ೧. ಪಹರೆ ಮಾಡು.
೩. ಗರಬಡಿ.

ಗರವು (ಕ್ರಿ). ಸುಲಿ; ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳು.

ಗರಸು (ನಾ). ೧. ದಪ್ಪಮರಳು ಮತ್ತು ಕಲ್ಲಿನ
ತುಂಡುಗಳ ಮಿಶ್ರಣ; ಕಂಕರೆ. ೨. ಮಣ್ಣು,
ಕಲ್ಲು ಮಿಶ್ರವಾದ ಹಳದಿ ಮತ್ತು ಕೆಂಪು
ಬಣ್ಣದ ಮಣ್ಣು. ೩. ಗಡುಸು; ಕರ್ಕಶ.

ಗರಳಿಗೆ (ನಾ). ಗಸ್ತು; ಕಾವಲು.

ಗರಿ = ಗಣಿ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ೧. ರೆಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು
ಹೋಗು. ೨. ಬಲಹೀನವಾಗು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ಳು = ೧. ರೆಕ್ಕೆಯನ್ನು ಪಡೆ.

೨ ಉತ್ಪಾದಗೊಳ್ಳು. ೩. ವೇಗವನ್ನು

ಪಡೆ. ~ಮುರಿ = ೧. ಬಟ್ಟೆಗಳ ಮಡಿಕೆ

ಗಳು ಮುರಿಯದೆ ಇರುವುದು. ೨. ಕರಿದ

ಪದಾರ್ಥಗಳು ಗರುಗಾಗಿರುವುದು.

ಗರಿಗ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ.

ಗರಿಣಿ (ನಾ). ಗೃಹಿಣಿ.

ಗರಿಮೆ (ನಾ). ೧. ಭಾರ; ಒಜ್ಜೆ. ೨. ಹಿರಿಮೆ;
ಘನತೆ.

ಗರಿಷ್ಠ (ಗು). ೧. ಅತಿ ಭಾರವಾದ. ೨. ಪೂಜ್ಯ
ವಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ.

ಗರೀಬ (ನಾ). ೧. ಬಡವ; ದರಿದ್ರ. ೨. ದೀನ;
ನಮ್ರ.

ಗರೀಬಿ (ನಾ). ದಾರಿದ್ರ್ಯ; ಬಡತನ.

ಗರುಗ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ.

ಗರುಡ (ನಾ). ೧. ಹದ್ದಿನ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ

ಪಕ್ಷಿ. ೨. ವಿಷ್ಣುವಿನ ವಾಹನ. ೩. ತನ್ನ

ಬಾಳನ್ನು ಅರಸಬಿಗಾಗಿ ಮುಡಿಪಾಗಿಸಿದ

ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತ. ~ಕ(ಗಿ)ಂಭ(ಬ) = ೧. ದೇವಾ

ಲಯಗಳ ಮುಂದಿನ ಧ್ವಜಸ್ತಂಭ; ಕೊಡಿ

ಮರ. ೨. ವೀರರ ಸ್ಮಾರಕವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವ

ಕಂಬ. ೩. ವಾಸಯ್ಯನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿ

ಯುವ ದೀವಟಿಗೆ. ~ಪಂಚಮಿ = ರ್ವಾನಣ

ರುದ್ಧ ಪಂಚಮಿ ಮತ್ತು ಅಂದು ಮಾಡುವ

ಪೂಜೆ. ~ಸಚ್ಚಿ = ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ರಕ್ತ;

ಮರಕತಮಣಿ. ೨. ಸರ್ವವಿಷವನ್ನು ಪರಿ

ಹರಿಸುವ ಮೂಲಿಕೆ. ~ಪಾತಾಳ

= ೧. ಹಾವಿನ ವಿಷವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ

ಒಂದು ಮೂಲಿಕೆ. ೨. ಬಾವಿಗೆ ಬಿದ್ದ ವಸ್ತು

ವನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಸಾಧನ; ಪಾತಾಳಗರುಡಿ.

ಗರುಡಿ (ನಾ). ೧. ನೆಲೆ; ಆಶ್ರಯ.

೨. ವ್ಯಾಯಾಮ ಶಾಲೆ. ~ಕಾಱ(ರ)

= ೧. ಜಿಟ್ಟು; ಮುಳ್ಳು. ೨. ಗರುಡಿಯ ಗುರು;

ಗರುಡಿಯ ಆಚಾರ್ಯ.

ಗರುತ್ಮ (ನಾ). ಗರುಡ.

ಗರುತ್ಮಂತ (ನಾ). ೧. ಹಕ್ಕಿ; ಪಕ್ಷಿ. ೨. ಗರುಡ

ಪಕ್ಷಿ.

ಗರುವ (ನಾ). ೧. ಹಿರಿಯ; ಶ್ರೇಷ್ಠ.

೨. ಬಲಶಾಲಿ; ರೂಢಿ. ೩. = ಗರ್ವ.

(ಗು). ೪. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ; ಉತ್ತಮ

ವಾದ. ~ಇಕೆ = ೧. ಹಿರಿಮೆ; ದೊಡ್ಡಪ್ಪಿಕೆ.

೨. ಗರ್ವ; ಆದಂಕಾರ.

ಗರುವಲಿ (ನಾ). ವಾಯು; ಗಾಳಿ.

ಗರುವಾಯಿ (ನಾ). ೧. ದೊಡ್ಡತನ; ಘನತೆ.

೨. ಬೆಡಗು; ಸೊಗಸು; ಶೀಲ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು

= ಹಿರಿಮೆ ಕುಂದು; ಘನತೆ ಅಳಿ.

ಗರುವೆ (ನಾ). ೧. ದೊಡ್ಡವಳು; ಹಿರಿಯಳು.

೨. ಸೊಗಸುಗಾತಿ; ಚೆಲುವೆ. ೩. ಗರ್ವಿಷ್ಯ;

ಜಂಬಗಾತಿ.

ಗಣ(ರಿ) (ನಾ). ೧. (ಹಕ್ಕಿಗಳ) ರೆಕ್ಕೆ ;
ಪುಕ್ಕ. ೨. ಬಾಣಕ್ಕೆ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವ
ರೆಕ್ಕೆ. ೩. ತಾಳೆ, ತೆಂಗು ಮುಂತಾದುವುಗಳ
ಸೋಗೆ. ೪. ಹೂವಿನ ಎಸಳು; ರೇಕು.
~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಬಾಣಕ್ಕೆ ಗುರಿ
ಯನ್ನು ಕಟ್ಟು. ೨. ಬಲವಾಗು; ಶಕ್ತಿ
ಯುತವಾಗು. ~ಪೂ(ವೂ) = ಕೇದಗೆ;
ತಾಳೆಹೂವು.

ಗಣ(ರಿ)ಕೆ = ಕಣುಂಕೆ.

ಗಣ(ರು)ಗು (ನಾ). ಗರಿಗರಿಯಾಗಿರುವುದು;
ಹಗುರವಾಗಿರುವುದು.

ಗರ್ಗರ (ನಾ). ೧. ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಗೆಜ್ಜೆಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿದ ಕಾಲಿನ ಕಡಗ. ೨. ನೀರಿನ ಸುಳಿ;
ಮಡು. ೩. ಒಂದು ವಾದ್ಯ ವಿಶೇಷ. ೪. ಕಡೆ
ಗೋಲು.

ಗರ್ಗರಿ (ನಾ). ೧. ಕೊಡ; ಮಿಂಚಿ. ೨. ಗೆಜ್ಜೆ;
ಕಿರುಗಂಟೆ.

ಗರ್ಗನೆ (ನಾ). ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕೂಗು; ಅರ್ಭಟಿ.
ಗರ್ಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಗರ್ಜನೆ ಮಾಡು;
ಅರ್ಭಟಿಸು. ೨. ಗದರಿಸು; ಜಂಕಿಸು.
೩. ಅಳವಡಿಸು; ಜೋಡಿಸು.

ಗರ್ತ (ನಾ). ೧. ಸಿಂಹಾಸನ; ಗದ್ದುಗೆ.
೨. ಕುಳಿ; ತಗ್ಗು. ೩. ನೀರಿನ ಸುಳಿ;
ಚಕ್ರ. ೪. ಬಿಲ. ~ಆಶ್ರಯ = ಬಿಲದಲ್ಲಿರುವ
ಇಲಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು.

ಗರ್ದಭ (ನಾ). ಕತ್ತೆ; ರಾಸಭ.

ಗರ್ದಭಿ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣು ಕತ್ತೆ.

ಗರ್ವಿ (ನಾ). ೧. ಗದ್ದಲ; ಗಲಾಟೆ. ೨. ಸಡ
ಗರ; ಸಂಭ್ರಮ. (ಗು). ೩. ಭಾರಿ; ದೊಡ್ಡ.

ಗರ್ವಗ = ಗರ್ವಗು.

ಗರ್ವಗು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮುಳ್ಳು
ಪೊದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾಯಿ; ಗಜ್ಜುಗ.

ಗರ್ವಗೆ (ನಾ). ೧. ಸಿಂಹಾಸನ; ಸೀತ.
೨. ನೀರಶ್ಯವಸ್ಥಾಮಿಗಳ ಸಮಾಧಿ; ಗದ್ದುಗೆ.

ಗರ್ವೆ = ಗಜ್ಜೆ.

ಗರ್ವಲು (ನಾ). ಉತ್ಸವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾರಿಸುವ
ಸಿಡಿನುದ್ದು ತುಂಬಿರುವ ಗೋಲಿ ಮುಂತಾ
ದುವು.

ಗರ್ಭ (ನಾ). ೧. ಹೊಟ್ಟೆ; ಉದರ. ೨. ಬಸಿರು.
೩. ಕಂದು; ಭ್ರೂಣ. ೪. ಮಗು; ಕೂಸು.
೫. ಒಳಗು; ಒಳಭಾಗ. ~ಗೃಹ
= ೧. ಒಳಗಿನ ಕೋಣೆ. ೨. ದೇವಾಲಯ
ಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವ
ಒಳಭಾಗ; ಗರ್ಭಗುಡಿ. ~ಪಷ್ಕಿ
= ಅರುವತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತೆನೆಬರುವ, -ಹೊಡೆ
ಯಾಗುವ.

ಗರ್ಭವತಿ = ಗರ್ಭಿಣಿ.

ಗರ್ಭಿಣಿ (ನಾ). ಬಸಿರು; ಗರ್ಭವತಿ.

ಗರ್ಭೀಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಹುಡುಗಿಸು; ಒಳಪಡಿಸು.

ಗರ್ಭೀಕೃತ (ಗು). ಒಳಗಿರಿಸಿದ; ಹುಡುಗಿ
ಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ಗರ್ವ (ನಾ). ಸೊಕ್ಕು; ಹೆಮ್ಮೆ. ~ವ್ಯಾಳಿ
= ೧. ಮದಿಸಿದ ಆನೆ; ತೊಂಡಾನೆ. ೨. ಗರ್ವ
ದಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಮಪ್ಪ.

ಗರ್ವಿತ (ನಾ). ೧. ಮದಿಸಿದವನು;
ಅಹಂಕಾರಿ. (ಗು). ೨. ಮದದಿಂದ
ಕೂಡಿದ; ಸೊಕ್ಕಿದ.

ಗರ್ವಣ (ನಾ). ಬಯ್ಯಲು; ತೆಗಳಿಕೆ.

ಗರ್ವಿತ ೧. = ಗರ್ವಣ. (ಗು). ೨. ಸಂದಿ
ಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ಗಲ(ಳ) (ನಾ). ಕೊರಳು; ಕುತ್ತಿಗೆ.
~ಕಂಬಲ(ಳ) = ೧. ಗಂಗೆಮೊಗಲು;
ಸಾಸೆ. ೨. ಕೊರಳಿಗೆ ಸುತ್ತುವ ಉಣ್ಣೆ ಬಟ್ಟೆ.

ಗಲಂತಿಕೆ (ನಾ). ೧. ನೀರಿನ ಪಾತ್ರೆ; ಕಲಶ.
೨. ಅಭಿಷೇಕ ಪಾತ್ರೆ; ಧಾರಾಪಾತ್ರೆ.

ಗಲಕು (ನಾ). ಲೇಖನಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು
ಬಳಸುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ; ಲಾಳದ
ಕಡ್ಡಿ.

ಗಲಗು ಗ. = ಗಲಕು. ೧. ಲಾಳದ ಕಡ್ಡಿಯಿಂದ
ಮಾಡಿದ ಲೇಖನ. ೨. ಗಲಾಟೆ; ಗದ್ದಲ.
ಗಲಬರಿಸು (ನಾ). ಪಾತ್ರೆ ಮುಂತಾದುವು
ಗಳನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೊಳೆ; ಅಲುಬು.
ಗಲಬೆ (ನಾ). ಗ. ಗದ್ದಲ; ಕೂಗಾಟ.
೧. ತೊಂದರೆ; ತೊಡಕು.

ಗಲಭೆ = ಗಲಬೆ.

ಗಲಾಟೆ ಗ. = ಗಲಬೆ. ೧. ಗಡಿಬಿಡಿ; ಸಂಭ್ರಮ.

೨. ಸಂದಣಿ; ನೂಕುನುಗ್ಗಲು.

ಗಲಿ(ಳಿ)ತ (ಗು). ಜಾರಿದ; ಕಳಚಿದ.

ಗಲಿಬಿಲಿ (ನಾ). ಗ. ಗಲಾಟೆ; ಗಲಭೆ.

೧. ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಿ; ದಿಕ್ಕು ತೋಚದಿರು
ವುದು. ೨. ಗೊಂದಲ; ತೊಡಕು.

ಗಲಿಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಕೆಳಗೆ ಬೀಳು.

ಗಲೀಜು (ನಾ). ಕೊಳಕು; ಕೊಳೆ; ಹೊಲಸು.

ಗಲೀತ (ನಾ). ಪೆಟ್ಟು; ಹೊಡೆತ.

ಗಲ್ಲ (ನಾ). ಗ. ಕಡಪು; ಕೆನ್ನೆ. ೧. ತುಟಿಯ
ಕೆಳಭಾಗ; ಗದ್ದ; ಚಿಬುಕ. ೨. ಹಣದ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆ. ೪. ಹಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯ
ಆಸನ. ~ಗುಗ್ಗುರಿ = ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ
ತೂಗಾಡುತ್ತಿರುವ ಮುಂಗುರುಳು. ~ಗುಳಿ
= ನಗುವಾಗ ಕೆನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಗುಳಿ.

ಗಲ್ಲಣೆ (ನಾ). ಗ. ಕಾಟ; ತೊಂದರೆ.

೧. ಗಲ್‌ಗಲ್ ಎಂಬ ಧ್ವನಿ.

ಗಲ್ಲೆ (ನಾ). ಓಣಿ; ಕೇರಿ.

ಗಲ್ಲಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಅಲ್ಲಾಡಿಸು; ಕುಲುಕು.

೧. ಕಾಡಿಸು; ಖೇಡಿಸು. ೨. ತಿವಿ; ಚುಚ್ಚು.

ಗಲ್ಲು (ನಾ). ಗ. ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ನೇಣುಹಾಕಿ
ಕೊಲ್ಲುವ ಸಾಧನ; ನೇಣುಮರ. ೧. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಮರಣದಂಡನೆ; ಘಾಸಿ.

ಗಲ್ಲೆ (ನಾ). ಗ. ಮುದ್ದೆ; ಗೆಡ್ಡೆ. ೧. ಹಣದ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆ. ೨. ಹಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಬಳಿ
ಯಲ್ಲಿಯ ಆಸನ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಗ. ಗಡ್ಡೆ
ಮಾಗು; ಘನವಾದುದು. ೨. ಗುಂಡು.

ಗವನಿ (ನಾ). ಗ. ಓಣಿ; ಗಲ್ಲಿ. ೧. ಪ್ರಾಕಾರ;
ಗೋಡೆ. ೨. ಆವರಣ.

ಗವಯ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಎತ್ತು.

ಗವಯಿ (ನಾ). ಹಾಡುಗಾರ; ಗಾಯಕ.

ಗವಜಿ(ರೆ) (ನಾ). ಬುಟ್ಟಿ; ಗೂಡೆ.

ಗವಸಣೆ = ಗವಸಣಿಗೆ. ~ಇಸು = ಮುಸುಕು;
ಹಾಕು; ಆಚ್ಛಾದಿಸು.

ಗವಸಣಿಗೆ (ನಾ). ಗ. ಗೌಸು; ಮುಸುಕು.

೧. ಬರೆ; ಶಸ್ತ್ರ ಕೋಶ. ೨. ಆನೆಯ
ಹೊದಿಕೆ; ಜಾಲ.

ಗವಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಮುಸುಕು; ಮುತ್ತು.
(ನಾ). ೧. = ಗವಸಣಿಗೆ.

ಗವಳಿ = ಗವಳಿಗ.

ಗವಳಿಗ (ನಾ). ಗೋವಳ; ಗೊಲ್ಲ; ಗೌಳಿಗ.

~ಇತ್ತಿ = ಹಾಲು, ಮೊಸರು ಮುಂತಾದುವು
ಗಳನ್ನು ಮಾರುವವಳು; ಗೊಲ್ಲಿತಿ.

ಗವಾಕ್ಷ (ನಾ). ಗ. ಗಾಳಿ, ಬೆಳಕು ಬರುವುದ
ಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಕಂಡಿ; ಬೆಳಕುಕಂಡಿ.

೧. ಗೋವಿನ ಕಣ್ಣು.

ಗವಾಕ್ಷಿ (ನಾ). ಗ. ಬೆಳಕುಕಂಡಿ; ಗವಾಕ್ಷ.

೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ; ಬುಡುಮೆ ಗಿಡ.

ಗವಾಯಿ = ಗವಯಿ.

ಗವಾಸ್ತದ (ನಾ). ದನಕರುಗಳು ಮೇಯುವ
ಸ್ಥಳ; ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು.

ಗವಿ (ನಾ). ಗ. ಮೇಲೇರುವಿಕೆ; ಅಕ್ರಮಣ.

೧. ಗುಹೆ. ೨. ನೆಲೆ; ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನ.

ಗವುಂಡ = ಗಾಮುಂಡ.

ಗವುಲು (ನಾ). ಗ. ಕೆಟ್ಟವಾಸನೆ; ಗಬ್ಬು.

೧. ಅತಿ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ವಾಸನೆ; ಕಟ್ಟುವಾಸನೆ.

ಗವುಳಿ (ನಾ). ಹಲ್ಲಿ; ಗೌಳಿ.

ಗವೇಂದ್ರ (ನಾ). ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಎತ್ತು; ನಂದಿ.

ಗವ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಹಸುವಿನ ಹಾಲು, ಮೊಸರು
ಮುಂತಾದುವು. (ಗು). ೧. ಹಸುವಿಗೆ

ಸಂಬಂಧವಿರುವ ದೊರಕುವ

ಗನ್ನಾತಿ (ನಾ). ೧. ದೂರವನ್ನು ಎಳೆಯುವ
ಬಂದು ಪ್ರಮಾಣ. ೨. ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು;
ಗೋಮಾಳ.

ಗನ್ನಾತಿ = ಗಸಟು.

ಗಸಟು (ನಾ). ತುಪ್ಪ, ಎಣ್ಣೆ ಮುಂತಾದ ದ್ರವ
ಪದಾರ್ಥಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವ ಕಸರು;
ಗಸಿ.

ಗಸಣಿ (ನಾ). ೧. ತೊಂದರೆ; ಕೋಟಲೆ.
೨. ಗೋಜು; ಗೊಡವೆ. ೩. ತಿಕ್ಕಾಟ;
ಘರ್ಷಣೆ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ = ೧. ಬವಣೆ
ಗೊಳು; ತೊಂದರೆಯನ್ನನುಭವಿಸು.
೨. ಆಯಾಸಪಡಿಸು.

ಗಸಣಿ = ಗಸಣಿ.

ಗಸಿ ೧. = ಗಸಟು. ೨. ತೊಗರಿಬೇಳೆಯಿಂದ
ಮಾಡಿದ ಮೇಲೋಗರ; ಹುಳಿ.

ಗಸ್ತು (ನಾ). ೧. ಕಾವಲು; ಪಹರೆ. ೨. ಗಸ್ತು
ತಿರುಗುವವನು; ಪಹರೆಯವನು. ೩. ಮೋಸ;
ವಂಚನೆ. ~ಕೊಡು = ಮೋಸಮಾಡು.

ಗಹಗಹ (ನಾ). ಬಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ.
~ಇಸು = ೧. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಗು.
೨. ಸಂತೋಷಪಡು. ೩. ಹೊಳೆ; ಜಗಜಗಿಸು.
೪. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಧ್ವನಿಮಾಡು.

ಗಹನ (ನಾ). ೧. ಸುಲಭವಲ್ಲದುದು. ೨. ಕಾಡು;
ಅಡವಿ. ೩. ದಟ್ಟಣೆ; ನಿಜತೆ. ೪. ಮೊಡ್ಡ
ವನು; ಗೌರವಸ್ಥ. (ಗು). ೫. ಕಷ್ಟವಾದ;
ಸುಲಭವಲ್ಲದ. ೬. ದಟ್ಟವಾದ; ನಿಜ
ವಾದ.

ಗಹ್ವರ (ನಾ). ೧. ಗವಿ; ಗುಹೆ. ೨. ಕಾಡು;
ವನ. ೩. ತಗ್ಗು; ಹಳ್ಳ. (ಗು).
೪. ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅಗದ; ಅಗಮ್ಯವಾದ.
೫. ಅಳವಾದ.

ಗಹ್ವರಿ (ನಾ). ೧. ಭೂಮಿ. ೨. ಗುಹೆ.

ಗಳಂತಿಗೆ ಗ೦೦೦. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri
ಕೊಳಡಿ.

ಗಳಗೆ (ನಾ). ೧. ದವಸಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತುಂಬುವ
ಬಿದಿರಿನ ಮೊಡ್ಡ ಗೂತೆ. ೨. ಬುಟ್ಟಿ; ಕುಕ್ಕಿ.

ಗಳಬಳ (ನಾ). ಗಡ್ಡಲ; ಗಲಾಟೆ.

ಗಳಲೆ (ನಾ). ಕಂಕುಳು ಮೊದಲಾದ ಸಂಧಿ
ಗಳಲ್ಲಿ ಏಳುವ ಗಂಟು; ಹದಗಡಲೆ.

ಗಳವತ್ತಿಗೆ (ನಾ). ಅನೇ ಅಥವಾ ಕುದುರೆಯ
ಕೊರಳಿನ ಪಟ್ಟಿ.

ಗಳಿಕೆ (ನಾ). ಸಂಪಾದನೆ; ಆದಾಯ.

ಗಳಿಗೆ ೧. = ಗಟುಗಿ. ೨. ವೀಳ್ಯದೆಲೆ, ಬಟ್ಟೆ
ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮಡಿಕೆ, - ಪದರ.
~ಮುರಿ = ಹೊಸಬಟ್ಟೆಯ ಮಡಿಕೆಯನ್ನು
ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ಬಿಚ್ಚು.

ಗಳಿಬಿಳಿ (ನಾ). ೧. ಸರಳತನ; ಕಪಟವಿಲ್ಲದಿರು
ವಿಕೆ. (ಗು). ೨. ಸರಳವಾದ; ಸಲಗೈಯ.

ಗಳಿಮೆ = ಗಳಿಕೆ.

ಗಳಿಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಜೋಲುಬೀಳು; ನೇತು
ಬೀಳು. ೨. ನೋರು; ಸ್ತುತಿಸು.
೩. ಹರಡು; ವ್ಯಾಸಿಸು. ೪. ಬರಿದಾಗು;
ಖಾಲಿಯಾಗು.

ಗಳಿಲನೆ (ಅ). ವೇಗವಾಗಿ; ಶೀಘ್ರವಾಗಿ.

ಗಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸಂಪಾದಿಸು; ಅರ್ಜಿಸು.

ಗಳು (ನಾ). ೧. ಬಿದಿರುಕೋಲು. ೨. ಜೋಳ
ಮುಂತಾದುವುಗಳ ದೇಟು.

ಗಬ(ಳ)ಗಬ(ಳ)ನೆ (ಅ). ೧. ಬೇಗನೆ.
೨. ನಿರಂತರವಾಗಿ; ಎಡೆಬಿಡದೆ.

ಗಬ(ಳ)ಗಬ(ಳ)ಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಎಡೆಬಿಡದೆ
ಸುರಿ. ೨. ತ್ವರೆಗೊಳ್ಳು. ೩. ಮರುಗು;
ವ್ಯಥೆಪಡು.

ಗಬ(ಳ)ಪು (ನಾ). ೧. ಅರ್ಥಹೀನವಾಗಿ
ಮಾತನಾಡುವವನು. ೨. ಸುಳ್ಳು ಹೇಳು
ವವನು; ಸುಳ್ಳು.

ಗಬ(ಳ)ಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾತನಾಡು;
ಜಲಿಸು. ೨. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಧ್ವನಿಮಾಡು.
೩. ಸುಳ್ಳುಹೇಳು.

ಗಲ(ಳ)ಹು = ಗಲಪು.

ಗಲಾ(ಳ)ಗೆ (ನಾ). ೧. ಇ ಪ್ಪ ತ್ತು ನಾ ಲ್ಪು
ನಮಿಸ್ಸಗಳ ಅನಧಿ. ೨. ಘ ಟಿ ವಾ ದ್ಯ.
~ಬ(ವ)ಟ್ಟಲ್ = ೧.ಲಗ್ನದ ಮುಹೂರ್ತ
ವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಬಟ್ಟಲು. ೨.ಧಾರಾಪಾತ್ರ;
ಗಲಂತಿಕೆ.

ಗಲಾ(ಳ)ಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಂಪಾದಿಸು;
ಗಳಿಸು. ೨. ಸಂಭವಿಸು; ಉಂಟಾಗು.
೩. ಪಡೆ; ತಾಳು.

ಗಲಾ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಬಿ ದಿ ರು ಕೊ ಳು.
೨. ಕಡೆಯುವ ಕೊ ಳು; ಮಂ ತು.
೩. ಬಾಣ. ೪. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಳೆಯುವ
ಒಂದು ಅಳತೆ. ~ಕಾಜ(ರ)=೧.ಬಿದಿರು,
ಗಳುವಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವವನು. ೨.ಡೊಂಬಿ
ರವನು. ೩. ಅಂಬಿಗ. ೪. ಕಟ್ಟಿಗೆಕಾರ;
ವೇತ್ರಧಾರಿ.

ಗಲ್ಪಿ(ಳ್ಳಿ) (ನಾ). ನೀರಾವರಿಭೂಮಿ; ತರಿ
ಜಮೀನು; ಗದ್ದೆ.

ಗಾಂಗ (ನಾ). ೧. ಭೀಷ್ಮ. ೨. ಕಾರ್ತಿಕೇಯ.
(ಗು). ೩. ಗಂಗಾನದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ;
ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ.

ಗಾಂಗೇಯ (ನಾ). ೧. ಗಂಗಾನದಿಯ ಮಗ.
೨.ಭೀಷ್ಮ. ೩.ಚನ್ನ; ಬಂಗಾರ. ೪. ಬಿಳಿಯ
ಬಣ್ಣ; ಧನಳತೆ.

ಗಾಂಜಾ (ನಾ). ಅ ಮ ಲೇ ರಿ ಸು ವ ಒಂದು
ಬಗೆಯ ವನಸ್ಪತಿ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಮಾಡಿದ
ಮಾದಕ ಪದಾರ್ಥ.

ಗಾಂಡು (ನಾ). ೧.ದೊಡ್ಡ ದೊಣ್ಣೆ. ೨.ಬುದ್ಧಿ
ಯಿಲ್ಲದ ಟೊಣಪ.

ಗಾಂಧರ್ವ (ನಾ). ೧. ಸಂಗೀತ ರಾಸ್ತ್ರ.
೨. ನರ್ತನ; ನಾಟ್ಯ. ೩. ಕುದುರೆ.
೪.ಗಂಧರ್ವರ ಗುಂಪು, -ಸಮೂಹ. (ಗು).
೫. ಗಂಧರ್ವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ~ವಿದ್ಯೆ
= ಸಂಗೀತ ವಿದ್ಯೆ. ~ವಿನಾಹ=ವಧೂ

ವರರು ಪರಸ್ಪರ ಮೆಚ್ಚಿ ತಾನೇ ಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳುವ ಮದುವೆ.

ಗಾಂಧಾರಿ (ನಾ). ೧. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಹೆಂಡತಿ.
೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ; ದೇವದಾಳ
ಗಿಡ; ಮಂಚಿಪತ್ರೆ.

ಗಾಂಪ (ನಾ). ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದವನು; ದಡ್ಡ.

ಗಾಂಪು (ನಾ). ದಡ್ಡತನ; ಹೆಡ್ಡತನ.

ಗಾಂಭೀರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸುಬದುಃಖ ಮೊದ
ಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಕಾರ ಹೊಂದದ ಚಿತ್ತ
ವೃತ್ತಿ. ೨. ಅಳವಾಗಿರುವಿಕೆ; ಗುಣ್ಣು.

ಗಾಗಳ (ನಾ). ಗದ್ದಲ; ಗಲಾಟೆ.

ಗಾಜು = ಕಾಜು.

ಗಾಜುಗೋಜು (ನಾ). ೧. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು
ಬೆರೆಯುವುದು; ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ. ೨. ಸುತ್ತ
ಮಾತು; ಬಳಸುವುದಿ.

ಗಾಟಿ (ನಾ). ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುವಿಕೆ; ಹಿರಿದು.

ಗಾಠಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಭೇಟಿಯಾಗು;
ಕಾಣು. ೨. ಮಾಡು; ಆಚರಿಸು.

ಗಾಡ (ನಾ). ೧. ಹೆಚ್ಚಳ; ಅತಿಶಯ.
೨.ನಿಶ್ಚಯ; ದೃಢತೆ. ೩. ಬೇಗ; ಶೀಘ್ರ.
೪. ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯುವ ಚಕ್ರ; ಚರಕಿ.
~ಇಸು=೧. ಬಿಗಿಯಾಗು; ಬಲವಾಗು.
೨. ಹರಡು; ವ್ಯಾಪಿಸು. ೩. ಹೊಡೆ;
ಬಾರಿಸು.

ಗಾಡಿ (ನಾ). ೧. ಚೆಲುವು; ಸೊಬಗು.

೨. ಚೆಲುವೆ; ಸುಂದರಿ. ೩. ಬಂಡಿ; ರಕಟಿ.
೪. ಇಂದ್ರಜಾಲ; ಗಾರುಡಿ. ೫. ಮೋಸ;
ವಂಚನೆ. ೬. ಮರದ ತುಂಡನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು
ಮರದ ತುಂಡಿಗೆ ಸೇರಿಸಲು ಬಡಗಿಯು
ತೋಡುವ ಹಳ್ಳ; ವೆಜ್ಜ. ~ಇಗೆ
=೧.ಸೊಗಸುಗಾರ; ಚೆಲುವ. ೨.ಗಾರುಡಿಗ;
ಇಂದ್ರಜಾಲಿಗ. ೩.ಮೋಸಗಾರ; ವಂಚಕ.
~ಇಸು= ಎದ್ದು ಕಾಣು; ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣು.
~ಕತ್ತರಿ= ಬಂದಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಡಿ ಹೊಡೆಯು

ವ ವ ನು ಕು ಳಿ ತು ಕೊ ಳ್ಳು ವ ಸ್ಥ ಳ.

~ಕಾ(ಗಾ)ಜ(ರ) = ಗಾಡಿಗ.

ಗಾಥೆ (ನಾ). ೧. ಹೆಚ್ಚಳ; ಅತಿಶಯ.

೨. ಜಾಗ್ರತೆ; ತ್ವರಿತ. ೩. ನೇಗವಾದ ನಡಿಗೆ. (ಗು). ೪. ಹೆಚ್ಚಾದ; ಅತಿಶಯ ವಾದ.

೫. ದಟ್ಟವಾದ; ಒತ್ತಾದ.

~ಅಂಧಕಾರ = ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ; ದಟ್ಟವಾದ

ಕತ್ತಲೆ. ~ಇಕೆ = ೧. ಉರವಣೆ;

ಉತ್ಕಟಿತ. ೨. ಅತಿಶಯ; ಹೆಚ್ಚಳ.

ಗಾಣ (ನಾ). ೧. ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ಕಬ್ಬಿನ

ರಸವನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಯಂತ್ರ. ೨. ಮೀನು

ಹಿಡಿಯುವ ಕೊಕ್ಕ; ಗಾಳ. ೩. ಗಾನ;

ಗಾಯನ. ೪. ಗಾಯಕ; ಸಂಗೀತಗಾರ.

~ಇಗ = ಗಾಣವನ್ನು ಹೊಡೆಯುವವನು;

ತಲ್ಲಿಗ.

ಗಾಣೆಕ್ಕ (ನಾ). ಸೂಳೆಯರ ಗುಂಪು.

ಗಾತ್ರ (ನಾ). ೧. ಮೈ; ಒಡಲು. ೨. ಅಂಗ;

ಅವಯವ. ೩. ಆಕಾರ. ೪. ದಪ್ಪ; ತೋರ.

೫. ಆಯು ಮುಂಗಾಲು. ೬. ಚರ್ಮ;

ತೊಗಲು. ೭. ಒಂದು ಸಾವಿರ ವೀಳಿಯದೆಲೆ

ಗಳುಳ್ಳ ಕಟ್ಟು.

ಗಾಥೆ (ನಾ). ೧. ಪದ್ಯ. ೨. ಹಾಡು; ಗಾನ.

೩. = ಗಾಡೆ.

ಗಾಧರಿ (ನಾ). ೧. ಚಾಪಟಿ, ಕೋಲು ಮೊದ

ಲಾದುವುಗಳ ಪೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಮೈಮೇಲೆ ಏಳುವ

ಗುರುತು. ೨. ಸೊಳ್ಳೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳ

ಕಡಿತದಿಂದಂಟಾಗುವ ಗಂಧೆ.

ಗಾಡಿ (ನಾ). ೧. ಅರಳೆಯನ್ನು ತುಂಬಿ ಮಾಡಿದ

ಹಾಸುಗೆ. ೨. ಅಧಿಕಾರಸ್ಥಾನ; ಗದ್ದುಗೆ.

೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮರೋಗ; ಗಂಧೆ.

ಗಾಡಿಗಿ (ನಾ). ಕೋಟಿಯ ಆಗಳು; ಕಂದಕ.

ಗಾಡೆ (ನಾ). ನಾಣ್ಣುಡಿ; ಲೋಕೋತ್ತಿ.

ಗಾನ (ನಾ). ಹಾಡು; ಸಂಗೀತ. ~ಪಾಠ್ಯ

= ಹಾಡಲು ಬಳಸುವ ಪದ್ಯ.

ಗಾಬರಿ (ನಾ). ಭಯ; ಅಂಜಿಕೆ.

ಗಾಮುಂಡ (ನಾ). ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ;

ಪಟೀಲ; ಗೌಡ.

ಗಾಮುಂಡು (ನಾ). ೧. ಗೌಡನ ವೃತ್ತಿ;

ಗೌಡಿಕೆ. ೨. = ಗಾಮುಂಡ.

ಗಾಯ (ನಾ). ಆಯುಧ ಮೊದಲಾದವುಗಳ

ಹೊಡೆತದಿಂದ ದೇಹದಲ್ಲಂಟಾಗುವ ಏರು,

-ಕ್ಷತ.

ಗಾಯಕ (ನಾ). ೧. ಸಂಗೀತಗಾರ; ಹಾಡು;

ಗಾರ. ೨. ಸಂಗೀತ; ಗಾಯನ.

ಗಾಯತ್ರಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಮಂತ್ರವಿಶೇಷ.

೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ; ಕಗ್ಗಲಿ.

೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಂಡಸ್ಸು. ೪. ದುರ್ಗೆ.

ಗಾಯನ (ನಾ). ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ; ಹಾಡುವುದು.

ಗಾರಣ (ನಾ). ೧. ಜಾಡಿ ಹೇಳುವುದು; ದೂರು.

೨. ಅವಾಂತರ; ಹಗರಣ. ೩. ಇತರರ

ದೋಷವನ್ನು ಹೇಳುವುದು.

ಗಾರಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿಭಕ್ಷ್ಯ.

೨. ಕೋಟಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಕಂದಕ.

ಗಾರು (ನಾ). ೧. ಗಾಸಿ; ಹಿಂಸೆ. ೨. ಉಷ್ಣದಿಂದ

ಮೈಮೇಲೆ ಏಳುವ ಬೊಕ್ಕೆ.

ಗಾರುಡ(ನಾ). ೧. ಗುರುಡನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು.

೨. ಹಾವಾಡಿಗ. ೩. = ಗಾರುಡಿ. ೪. ಗಾರುಡ

ಮಣಿ. ೫. ಗುರುಡಮಂತ್ರ. ~ಇಗ

= ೧. ಗಾರುಡವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲವನು; ಹಾವು

ಹಿಡಿಯುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿದವನು.

೨. ಹಾವಿನ ಕಡಿಹಕ್ಕೆ ಮದ್ದುಮಾಡುವವನು;

ವಿಷವೈದ್ಯ. ೩. ಯಕ್ಷಿಣಿಗಾರ; ಐಂದ್ರ

ಜಾಲಿಕ. ~ಇಸು = ೧. ವಿಷ ಇಳಿಯುವಂತೆ

ಮಂತ್ರಪಾಠ. ೨. ಮಂಕು ಕವಿಸು;

ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು. ೩. ಗದರಿಸು.

ಗಾರುಡಿ (ನಾ). ೧. ಗುರುತ ಸಂಬಂಧವಾದ

ವಿದ್ಯೆ; ಸರ್ಪವಶೀಕರಣವಿದ್ಯೆ. ೨. ಕಣ್ಣುಟ್ಟು;

ಇಂದ್ರಜಾಲ.

ಗಾರಿ (ನಾ). ಸುಣ್ಣ ಮತ್ತು ಮರಳುಗಳ
ಮಿಶ್ರಣ ; ಗಚ್ಚು.

ಗಾಣು(ರು) (ನಾ). ೧. ನಯವಲ್ಲದುದು ;
ಬರಟು. ೨. ದಿಗಿಲು ; ಗಾಬರಿ. ೩. ಹಿಂಸೆ ;
ಕಾಟಿ. ೪. ತುಚ್ಛ ; ಹೀನ. (ಗು). ೫. ಶುಷ್ಕ
ವಾದ ; ಒಣಗಿದ. ~ಅಗು = ೧. ಒಣಗಿ
ಹೋಗು ; ಶುಷ್ಕವಾಗು. ೨. ಉದ್ರೇಕ
ಗೊಳ್ಳು ; ಆವೇಶಗೊಳ್ಳು. ೩. ಗಾಬರಿ
ಗೊಳ್ಳು. ~ (೦) ಕೆ (ಗೆ) ಡು = ೧. ಒಣಗು ;
ರಸ ಹೀನವಾಗು. ೨. ಶಕ್ತಿಹೀನವಾಗು.
೩. ತೊಂದರೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳು. ೪. ಧಿಕ್ಕರಿಸು ;
ನಿಂದಿಸು. ~ಮಾಡು = ೧. ಹಾಳುಮಾಡು ;
ನಾಶಮಾಡು. ೨. ಹಿಂಸಿಸು. ೩. ಕೀಳು
ಮಾಡು.

ಗಾರ್ಧಭ (ನಾ). ೧. ಕತ್ತೆ ; ರಾಸಭ. (ಗು).
೨. ಕತ್ತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಗಾರ್ಧಪತ್ಯ (ನಾ). ಯಜ್ಞಯಾಗಗಳಿಗೆ
ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಗ್ನಿತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಗಾರ್ಧಸ್ಥ (ನಾ). ಗೃಹಸ್ಥನಾಗಿರುವಿಕೆ ;
ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ.

ಗಾಲವ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ ;
ಲೋಧ್ರ. ೨. ಒಬ್ಬ ಮುಷಿಯ ಹೆಸರು.

ಗಾಲಿ (ನಾ). ಚಕ್ರ ; ಉರುಳು. ~ಪ(ವ)ಕ್ಕೆ
= ಎಣೆವಕ್ಕೆ ; ಚಕ್ರವಾಹ.

ಗಾಲೀಚ (ನಾ). ಚಿತ್ರರಂಜಿತವಾದ ಜಮಖಾನ.

ಗಾವ (ನಾ). ಗ್ರಾಮ ; ಹಳ್ಳಿ.

ಗಾವಟಿ ೧. = ಗಾವರಿ. ೨. ಉತ್ತಮವಲ್ಲದುದು.

೩. ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದುದು ;

ಖಾಸಗಿ. (ಗು). ೪. ಹಳ್ಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ;

ಗ್ರಾಮೀಣ.

ಗಾವಟಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಗಾವರಿ (ನಾ). ದೇಶೀಯವಾದುದು ; ನಾಟಿ.

ಗಾವಣ (ನಾ). ೧. ಹಳ್ಳಿಯವನು ; ಗ್ರಾಮೀಣ

ಪ್ರದೇಶದವನು. ೨. ಗೆಲೆ ; ಅಶ್ರಯವಾಗುವ

ಗಾವದಿ (ನಾ). ೧. ದಡ್ಡ ; ಮೂಢ. (ಗು).

೨. ಹೆಡ್ಡನಾದ ; ದಡ್ಡನಾದ.

ಗಾವರ (ನಾ). ೧. ಗದ್ದಲ ; ಗಲಾಟೆ.

೨. ಗುಂಜಾರವ ; ಝೇಂಕಾರ. ~ಇಸು

= ೧. ಗದ್ದಲಮಾಡು ; ಸದ್ದುಮಾಡು.

೨. ಝೇಂಕರಿಸು.

ಗಾವಳಿ (ನಾ). ೧. ಸದ್ದು ; ಗದ್ದಲ. ೨. ರಂಪ ;

ರಗಳೆ. ೩. ಜನರ ಗುಂಪು, -ಸಮೂಹ.

೪. ಕಷ್ಟ ; ತೊಂದರೆ. ೫. ತೀವಿ ; ಗತ್ತು.

ಗಾವಿಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಹಳ್ಳಿಯವನು ;

ಗ್ರಾಮಸ್ಥ. ೨. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ; ಪಟೇಲ.

೩. ಎಗ್ಗೆ ; ಹೆಡ್ಡ.

ಗಾವು (ನಾ). ಗ್ರಾಮದೇವತೆಗಳ ಮುಂದೆ
ಬಲಿಗಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು
ಪೂಜಾರಿಯು ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಕಚ್ಚಿ ಕೊಲ್ಲು
ವುದು.

ಗಾವುಂಡ = ಗಾಮುಂಡ.

ಗಾವುಂಡಿ (ನಾ). ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯ ಹೆಂಡತಿ.

ಗಾವುದ (ನಾ). ದೂರವನ್ನು ಅಳಿಯುವ
ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣ.

ಗಾವುದು = ಗಾವುದ.

ಗಾಸಿ (ನಾ). ೧. ತೊಂದರೆ ; ಹಿಂಸೆ. ೨. ದಣವು ;

ಅಯಾಸ. ೩. ಕುದುರೆಯ ಜೀನಿನ ಮೇಲೆ

ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಕುವ ವಸ್ತ್ರ.

ಗಾಹ (ನಾ). ೧. ಅಸಾಧ್ಯ ; ಗಹನ.

೨. ಮುಳುಗುವಿಕೆ ; ಅವಗಾಹ. ೩. ಅಡಗಿ

ಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಗಾಹಿಲ (ನಾ). ಕಷ್ಟ ; ತೊಂದರೆ.

ಗಾಹು (ನಾ). ೧. ಮೋಸ ; ವಂಚನೆ. ೨. ಗುರಿ ;

ಉದ್ದೇಶ. ೩. ಆಳ. ೪. ಹಿಡಿತ ; ಪ್ರಭಾವ.

೫. (ಅಳವಾದ) ತೀವ್ರ, -ಅರಿವು. ~ಇಸು

= ೧. ಮೋಸಮಾಡು. ೨. ಜಾಸ್ತಮಾಡು.

೩. ಹರಡು ; ವ್ಯಾಪಿಸು. ೪. ಅನುಭವಿಸು.

೫. ಮುಳುಗು. ~ಕಾಪ(ರ) = ೧. ಮೋಸ

ಗಾರ; ಕಪಟ. ೨. (ಆಳವನ್ನು) ತಿಳಿದ
ವನು; ಜ್ಞಾನಿ. ~ಗತಕ = ೧. ಕಪಟ;
ಮೋಸ. ೨. ಭ್ರಮೆ; ಭ್ರಾಂತಿ.

ಗಾಡೆ = ಗಾಢೆ.

ಗಾಳ (ನಾ). ೧. (ಮಾನು ಹಿಡಿಯುವ) ಕೊಕ್ಕೆ.

೨. ತಂತ್ರ; ಹೂಟ. ~ಕ(ಗ)ತ್ತರಿ
= ಗಂಟಲ ಬಳಿಯ ನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ
ಸಾಧನ; ಕೊರಳುಗತ್ತರಿ.

ಗಾಳಿ (ನಾ). ೧. ಎಲರು; ವಾಯು. ೨. ದೆವ್ವ;
ಪಿಶಾಚಿ. ೩. ಸುಳಿವು; ಕುರುಹು. ೪. ಗೀಳು;
ಚಟಿ. ೫. ಪ್ರಭಾವ. ೬. ಗಲಭೆ; ತಂಟೆ.

~ಕೊಡೆ = ಮೈಮಾನಿಕರು ವಿಮಾನದಿಂದ

ಭೂಮಿಗೆ ಧುಮುಕುವಾಗ ಉಪಯೋಗಿ
ಸುವ ಕೊಡೆ; ಪ್ಯಾರಾಚೂಟು. ~ಕೋಳಿ
= ವಾಯುವಿನ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು;

ಗಾಳಿಹಂಚ. ~ಗಾಱ(ರ) = ಒರಟು;

ತುಂಟ. ~ಗುದ್ದು = ೧. ಗಾಳಿಯನ್ನು ತಿವಿ,

ಹೊಡೆ. ೨. ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸವನ್ನು

ಮಾಡು. ~ಗೋಪುರ = ಕೈಗೂಡದ ಆಸೆ.

~ಪಟ = ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿಸುವ ಆಟದ

ಪಟ. ~ಬ(ವ)ಟ್ಟಿ = ವಾಯುಮಾರ್ಗ;

ಆಕಾಶ. ~ಮಾ(ವಾ)ತು = ೧. ಸುಳ್ಳು

ಸುದ್ದಿ; ಪೊಳ್ಳುಮಾತು. ೨. ನಿಂದೆ;

ಬಯ್ಯಳು.

ಗಾಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೋಗಲಾಡಿಸು; ದೂರ

ಮಾಡು; ಬೇರ್ಪಡಿಸು. ೨. ಶೋಧಿಸು;

ಸೋಸು. ೩. ಸೋರು; ಸುರಿ.

ಗಾಳು (ನಾ). ೧. ಒರಟು; ಧೂರ್ತ.

೨. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವನು. ೩. ಹಾಳು;

ನಾಶ. (ಗು). ೪. ತುಚ್ಛ; ಅಲ್ಪ.

ಗಾಳುಮೇಳು (ನಾ). ೧. ತಿರುವುಮುರುವು;

ಆಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ. ೨. ಆತುರ; ಸಂಭ್ರಮ.

ಗಿಂಜಲು (ನಾ). ಮುದ್ದೆಯಾದುದು; ತುಂಬ

ಬಂದಿರುವುದು.

ಗಿಂಜು (ಕ್ರಿ). ೧. (ಹಲ್ಲು) ಕಿಸಿ; ಅಗಲವಾಗಿ

ತೆರೆ. ೨. ಎಳೆ; ಜಗ್ಗು. (ನಾ). ೩. ತಿರುಳು.

೪. ಬೀಜ ತುಂಬಿರುವಿಕೆ. ೫. = ಗಿಂಜಲು.

ಗಿಂಟ (ನಾ). ಜೋಡಿ ಹೆಣೆಗೆಯಿಂದ ನೆಯ್ದ

ಬಟ್ಟೆ; ಒರಟು ಬಟ್ಟೆ.

ಗಿಂದಿ (ನಾ). ಕಿರಿದಾದ ಬಾಯುಳ್ಳ ಪಾತ್ರೆ.

ಗಿಂಡು (ಕ್ರಿ). ಚಿವುಟು; ಜಿಗುಟು.

ಗಿಗ್ಗಿರಿ (ನಾ). ಮುತ್ತಿಗೆ; ಆಕ್ರಮಣ.

ಗಿಚ್ಚಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬುಗುರಿಯಿಂದ

ಮತ್ತೊಂದು ಬುಗುರಿಗೆ ಹೊಡೆದು

ಮಾಡುವ ಗೀಚು. ೨. ಕವಡೆಯಾಟದ

ಒಂದು ಹಂತ.

ಗಿಜಗುಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಜುಗುಪ್ಸೆಯಾಗುವಂತೆ

ಜಿಗುಟಾಗಿರು; ಗಿಜಿಗಿಜಿಯಾಗು. ೨. ಗದ್ದಲ

ದಿಂದ ಕೂಡಿರು; ನಿಬಿಡವಾಗಿರು.

ಗಿಜರು (ನಾ). ೧. ಗದ್ದಲ; ಗಲಾಟೆ.

೨. ಕಾಡಿನ ದಟ್ಟವಾದ ಪ್ರದೇಶ; ದಟ್ಟವಿ.

ಗಿಜವಾಯಿ (ನಾ). ಕಿಸಿಬಾಯಿ; ತೆರೆದ ಬಾಯಿ.

ಗಿಜಿಗಿಜಿ (ನಾ). ೧. ಅಸಹ್ಯ ಬರುವಂತೆ

ಅಂಟಂಟಾಗಿರುವುದು. ೨. ಒಂದು ಅನುಕರಣ

ಧ್ವನಿ.

ಗಿಟಕು (ನಾ). ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯ ಒಣತಿರುಳು;

ಒಣಕೊಬ್ಬರಿ.

ಗಿಟಗಿರಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಅನುಕು; ಹಿಸುಕು.

೨. ತುಂಬು; ಕಿಕ್ಕಿರಿ.

ಗಿಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಾಗು; ಸೋಂಕು.

೨. ದೊರಕು; ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗು; ದಕ್ಕು.

~ಇಸು = ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಸಂಪಾದಿಸು.

ಗಿಡ ೧. = ಗಿಡು. ೨. ವರ್ತೀಕರಣ. ~ಬೀಳು

= ಗಿಡಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಆಡಗು; ತಲೆಮರೆಸಿ

ಕೊಳ್ಳು. ~ಮಾಡು = ೧. ಮಾಟಮಾಡು.

೨. ಕೈಮದ್ದುಹಾಕು.

ಗಿಡಗ = ಗಿಡಗ. ~ಕಣ್ಣು = ೧. ಗಿಡಗನ

ಕಣ್ಣು.

ಗಿಡಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ತುರುಕು ; ಜಡಿದು ತುಂಬು.
 (ನಾ). ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ.
 ~ಕಿ(ಗಿ)ಜಾ(ರಿ)=ಹಲ್ಲುಬಿಡು; ಹಲ್ಲುಕಿಸಿ.
 ಗಿಡಿಗೆ (ನಾ). ಮಾಂಸಾಹಾರಿಯಾದ ಒಂದು
 ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ; ಡೇಗೆ.
 ಗಿಡಿಗಿಡಿ (ಗು). ಸಡಿಲವಾದ. ~ಜಂತ್ರ
 = ತೋಗಲು ಹಾಗು ಎಲುವಿನ ಗೂಡು
 ಮಾತ್ರವಿರುವ ದೇಹ; ಶಿಥಿಲವಾದ ಶರೀರ.
 ಗಿಡಿಗು (ಕ್ರಿ). ತುರುಕು ; ಬಲವಂತವಾಗಿ
 ತುಂಬು.
 ಗಿಡಿಬಿಡಿ (ನಾ). ಒಂದು ನಾದ್ಯ ವಿಶೇಷ.
 ಗಿಡಿವು (ನಾ). ರಾಶಿ; ಒಡ್ಡು.
 ಗಿಡು (ನಾ). ೧. ಸಣ್ಣಮರ. ೨. ಮರ;
 ವೃಕ್ಷ.
 ಗಿಡಂಗ = ಗಿಡೆಗ.
 ಗಿಡ್ಡ (ನಾ). ೧. ಕುಳ್ಳಾದುದು. ೨. ಜೆಜ್ಜು
 ಎತ್ತರವಿಲ್ಲದವನು; ಕುಳ್ಳ. ೩. ಕುಳ್ಳಾದ
 ಎತ್ತು. (ಗು). ೪. ಸಣ್ಣದಾದ ಹಾಗು
 ದಪ್ಪವಾದ.
 ಗಿಡ್ಡಂಗಿ(ನಾ). ೧. ಗಡಂಗು; ಗುದಾಮು.
 ೨. ಹೆಂಡದ ಅಂಗಡಿ. ೩. ಕಾರಾಗೃಹ;
 ಸೆರೆಮನೆ. ೪. ಮೋಟು ಅಂಗಿ; ವಾಸ್ಕೋಟು.
 ಗಿಡ್ಡು (ನಾ). ೧. ಕುಳ್ಳು; ಗುಜ್ಜು. ೨. ಊದು
 ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ
 ಸಾಧನ. ೩. ಗಿಡ್ಡನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ; ಕುಳ್ಳ.
 ಗಿಣೆ = ಗಿಳಿ.
 ಗಿಣ್ಣಲ್ (ನಾ). ಸಣ್ಣಪಾತ್ರೆ ; ಗಿಂಡಿ.
 ಗಿಣ್ಣೆಲ್(ಲು) = ಗಿಣ್ಣಲ್.
 ಗಿಣ್ಣು (ನಾ). ೧. ಎಳಗಂದಿಯ ಹಾಲು.
 ೨. ಎಳಗಂದಿಹಾಲನ್ನು ಕಾಯಿಸಿ ಮಾಡುವ
 ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿಂಡಿ. ೩. = ಗೆಣ್ಣು.
 ಗಿಡ್ಡ (ನಾ). ೧. ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಲು;
 ಕಾಲುಭಾಗ. ೨. ಬೇಳೆ ಮುಂತಾದ ಘನ
 ವಸ್ತುಗಳ ಒಂದು ಅಳತೆ.

ಗಿಬರು (ಕ್ರಿ). ಗೀರು ; ಪರಚು ; ಗಿಬರು.
 ಗಿರಕಿ (ನಾ). ೧. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ;
 ಗಿಡ್ಡ. ೨. ಲಾಗ ; ದಿಂಡು ರುಳಿಕೆ.
 ೩. ಗಿರಕ್, ಗಿರಕ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಮಾಡು
 ವುದು. ~ಚಡಾವು = ಗಿರಕ್ ಎಂದು ಶಬ್ದ
 ಮಾಡುವ ಮೆಟ್ಟು.
 ಗಿರಕು (ನಾ). ೧. ದಟ್ಟವಾಗಿರುವುದು;
 ನಿಬಿಡತೆ. ೨. ದೃಢವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿರುವುದು;
 ಬಿಗಿಯಾದುದು.
 ಗಿರಗಟ್ಟಿ (ನಾ). ಗಾಳಿಗೆ ತಿರುಗುವ ಅಟ್ಟದ
 ಚಕ್ರ ; ಗಿರುಗಟ್ಟಿ.
 ಗಿರಣಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ವ್ರಣ
 ರೋಗ ; ಹಿರೇಬೇನೆ. ೨. ಯಂತ್ರಗಳಿಂದ
 ಸಜ್ಜಿತವಾದ ಕಾರ್ಖಾನೆ.
 ಗಿರದೆ (ನಾ). ದುಂಡನೆಯ ಪುಟ್ಟದಿಂಬು.
 ಗಿರಮಿಟ್ಟು (ನಾ). ಮರದಲ್ಲಿ ತೂತು ಕೊರೆ
 ಯುವ ಸಾಧನ ; ಬೈರಿಗೆ.
 ಗಿರವಿ (ನಾ). ಆಡವು ; ಒತ್ತೆ.
 ಗಿರಾಕಿ (ನಾ). ೧. ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವನು ;
 ಗ್ರಾಹಕ. ೨. ಆಸಾಮಿ ; ವ್ಯಕ್ತಿ. ೩. ಬೇಡಿಕೆ.
 ಗಿರಿ (ನಾ). ೧. ನುಂಗುವುದು. ೨. ಬೆಟ್ಟ ;
 ಪರ್ವತ. ೩. ಇಲಿ ; ಮೂಷಕ. (ಪ್ರ).
 ೪. ಒಂದು ಭಾವನಾಮ ಪ್ರತ್ಯಯ. ~ಈತ
 = ೧. ಹಿಮವಂತ ; ಪರ್ವತರಾಜ. ೨. = ಗಿರತ.
 ~ದುರ್ಗ = ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿರುವ ಕೋಟೆ.
 ~ನಿತಂಬ = ಪರ್ವತದ ಇಳುಕಲು ಪ್ರದೇಶ.
 ~ಮಲ್ಲಿಗೆ = ಬೆಟ್ಟಮಲ್ಲಿಗೆ ; ಕೊಡಸಿಗೆ.
 ~ರಾಜ = ಪರ್ವತಗಳ ರಾಜ ; ಹಿಮವಂತ.
 ~ಸುತ = ಆನೆ ; ಗಜ.
 ಗಿರಿಕೆ = ಗಿರಿಕೆ.
 ಗಿರಿಕರ್ಣಕೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ
 ವನಸ್ಪತಿ ; ವಿಷ್ಣುಕ್ರಾಂತಿ. ೨. ಒಂದು
 ಜಾತಿಯ ಮರ.
 ಗಿರಿಕೆ (ನಾ). ಇಲಿಸುಂಡ ; ಚಿಟ್ಟಿಲಿ.

ಗರಿಜ (ನಾ). ಗ. ಗುಡ್ಡಗಾಡಿಗೆ ಸೇರಿದ
ಮನುಷ್ಯ; ಮಲೆನಾಡಿನವನು. (ಗು).

೨. ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ.

ಗರಿಶ (ನಾ). ಪರ್ವತವಾಸಿ; ಶಿವ.

ಗಿರುಗಟಿ = ಗಿರಗಟ್ಟಿ.

ಗಿರುಪಲು (ನಾ). ಹಂಬಲು; ಬಯಕೆ.

ಗೀಜು(ರು) (ಕ್ರಿ). ಭಾವಿಸು; ಭ್ರಮಿಸು.

ಗೀಜು(ರು)ಗಟಿ (ನಾ). ಒಂದು ವಾಡ್ಯ ವಿಶೇಷ.

ಗಿದ್ಡ (ನಾ). ಕಾಲುಭಾಗ; ಗಿದ್ದ.

ಗಿಲಗಂಚಿ = ಗಿಲಿಗಿಂಚಿ.

ಗಿಲಾಯ (ನಾ). ಗ. (ನುಣುವು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ) ಗೋಡೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಗೆ
ಗಾರೆ ಬಳಿಯುವುದು. ೨. ಮೆದುಗಾರೆ.

ಗಿಲಾಯಿ = ಗಿಲಾಯ.

ಗಿಲಾವು = ಗಿಲಾಯ.

ಗಿಲಿ (ನಾ). ಗ. ಭಯ; ಅಂಚಿಕೆ. ೨. ಗೀಳು.

ಗಿಲಿಕೆ (ನಾ). ಗ. ಗಿಲಿಗಿಲಿ ಸದ್ದು ಮಾಡುವ
ಒಂದು ಮಕ್ಕಳ ಆಟಿಕೆ. ೨. ಗಿಲಿಗಿಲಿ
ಸದ್ದುಮಾಡುವ ಕೋಡಣಸು.

ಗಿಲಿಗಿಂಚಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ;
ಕರ್ಜಿಕಾಯಿ.

ಗಿಲಿಗಿಂಚಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಗಿಲೀಟು (ನಾ). ಗ. ಲೋಹಗಳಿಗೆ ಬಳಿಯುವ
ಚಿನ್ನದ ಅಥವಾ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮುಲಾಮು.

೨. ಥಳುಕಿನಿಂದ ಕೊಡುವುದು. ೩. ನಯ
ವಾದ ಮಾತು ಗಾರಿಕೆ; ಪುಸಲಾನಣ.

~ಮಾಡು = ಗ.ಲೀಪ ಕೊಡು; ಹೊಳಪು
ಕೊಡು. ೨. ಮುಖಸ್ತುತಿ ಮಾಡು.

ಗಿಲುಬು (ಕ್ರಿ). ಕಾಡಿ ಬೇಡಿ ಸಂಪಾದಿಸು.

ಗಿಲ್ಲು (ಕ್ರಿ). ಗಿಂಡು; ಚಿವುಟು.

ಗಿವುರು (ಕ್ರಿ). ಗೀರು; ಕೆರೆ.

ಗಿಳಂಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ನುಂಗು; ಕಬಳಿಸು.

೨. (ಗುಟ್ಟು ಮೊದಲಾದವನ್ನು) ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು
ಕೊಳ್ಳು.

ಗಿಳಿ (ನಾ). ಕನ್ನಡವಕ್ಕಿ; ಶುಕ; ಕೀರ. ~ಪಾಕ
= ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಉರುಹಾಳುವುದು.
~ಮಾವು = ಮಾವಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ;
ತೋತಾವುರಿ.

ಗಿಳಿದೇರ (ನಾ). ಗಿಜೆಯನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿ
ಉಳ್ಳವನು; ಮನ್ಮಥ.

ಗೀಗೀಪದ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜಾನಪದ
ಗೀತೆ.

ಗೀಜು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಗೀರು; ಗೆರೆ ಎಳೆ.

೨. ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿಯಾಗಿ ಬರೆ. ೩. ಪರಚು;
ಕೆರೆ. (ನಾ). ೪. ಗೆರೆ; ಗೀಟು. ೫. ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿ
ಯಾಗಿ ಬರೆದುದು.

ಗೀಜಗ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ;
ಬಂಜರೀಟಿ.

ಗೀಜು (ನಾ). ಕಣ್ಣಿನ ಕೊಳೆ; ಪಿಸುರು.

ಗೀಜುಗ = ಗೀಜಗ.

ಗೀಟು (ನಾ). ಗ. ಗೆರೆ; ರೇಖೆ. ೨. ಉದ್ದೇಶ;
ಗುರಿ.

ಗೀತ (ನಾ). ಗ. ಹಾಡು; ಪದ. (ಗು).

೨. ಹಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. ~ರೂಪಕ = ಭಂದೋ
ಬದ್ಧವಾದ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿ
ರುವ ದೃಶ್ಯಕಾವ್ಯ; ಗೀತನಾಟಕ.

ಗೀತಿಕೆ (ನಾ). ಗ. ಸಣ್ಣಹಾಡು; ಕೀರ್ತನೆ.

೨. ಭಂದಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯ ಅಂಶಗಣಬದ್ಧವಾದ
ಒಂದು ಅಚ್ಚಗನ್ನಡ ವೃತ್ತ.

ಗೀತೆ (ನಾ). ಗ. ಹಾಡು; ಪದ. ೨. ಮಹಾ
ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನ ಉಪ
ದೇಶದ ಭಾಗ; ಭಗವದ್ಗೀತೆ.

ಗೀರು ಗ. = ಗೀಜು. ೨. ಗುರುತುಮಾಡು;
ಗೆರೆ ಎಳೆ. ~ಬಳೆ = ಗೆರೆಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಿರುವ
ಚಿನ್ನದ ಬಳೆ.

ಗೀಜು(ರು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಉಜ್ಜು; ಒರಸು.

೨. ಚುಚ್ಚು; ತಿವಿ. (ನಾ). ೩. ಗೆರೆ; ರೇಖೆ.

೪. ಗಾಯದ ಗೆರೆ; ಬಾಸುಂಡೆ.

ಗೀರ್ವರ (ನಾ). ೧. ಸರಸ್ವತಿಯ ಪತಿ ;
 ಬ್ರಹ್ಮ. ೨. ಮಾತುಗಳ ಒಡೆಯ ;
 ಬೃಹಸ್ಪತಿ.
 ಗೀರ್ವಾಣ (ನಾ). ದೇವತೆ ; ಸುರ. ~ಭಾಷೆ
 = ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆ.
 ಗೀರ್ವಾಣಿ (ನಾ). ೧. ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀ. ೨. ಸರಸ್ವತಿ ;
 ಶಾರದೆ.
 ಗೀಳು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹರಿ ; ತುಂಡುಮಾಡು ;
 ಸೀಳು. ೨. ಗೀರು ; ಗೀಡು. (ನಾ).
 ೩. ಹಂಬಲ ; ಜಟಿ ; ಹವ್ಯಾಸ. ~ಹಿಡಿ
 = ಹಂಬಲವುಂಟಾಗು ; ಉತ್ಕಟವಾದ
 ಬಯಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದು.
 ಗೀರ್ವಾ (ಘ) (ನಾ). ೧. ಚೀರಲು ಧ್ವನಿ ;
 ಚೀರ್ತಾರ. ೨. ಗರ್ಜನೆ ; ಅರ್ಭಟಿ.
 ಗುಂಕ (ನಾ). ಊಳಿಗದವನು ; ಸೇವಕ.
 ಗುಂಗಾಡು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸೊಳ್ಳೆ.
 ಗುಂಗಿ (ನಾ). ೧. ಕರಿಯ ಬಣ್ಣದ ದೊಡ್ಡ
 ದುಂಬಿ. ೨. ಗುಂಜಾರವ ; ಝೇಂಕಾರ.
 ಗುಂಗು (ನಾ). ೧. ಮತ್ತ ; ಅಮಲು.
 ೨. ಪರವಶತೆ ; ತನ್ಮಯತೆ. ೩. ಹವ್ಯಾಸ ;
 ಗೀಳು. ೪. ಗುಂಜಾರವ. ೫. ಧಾನ್ಯಗಳ
 ಮೇಲಿನ ಊಲು ; ಉಮ್ಮಿ.
 ಗುಂಗುಡಿ (ನಾ). ಸಂತಾಪ ; ಬೇಗುಡಿ.
 ಗುಂಗುರು ೧. = ಗುಂಗುಜು. (ಗು). ೨. ಸುರುಳಿ
 ಯಾದ ; ಕೊಂಕಾದ.
 ಗುಂಗುಜು(ರು) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ
 ಸೊಳ್ಳೆ ; ಗುಂಗಾಡು.
 ಗುಂಜನ (ನಾ). ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿ ; ಮಧುರಧ್ವನಿ.
 ಗುಂಜಾರವ (ನಾ). ೧. ದುಂಬಿಯ ಧ್ವನಿ.
 ೨. = ಗುಂಜನ.
 ಗುಂಜಾಲಯ (ನಾ). ಹೆಂಡದಂಗಡಿ ;
 ಪದಪಾನೆ.
 ಗುಂಜಿ (ನಾ). ೧. ಗುಲಗಂಜಿ ಗಿಡ ಮತ್ತು
 ಅದರ ಬೀಜ. ೨. ಒಂದು ಗುಲಗಂಜಿ ತೂಕ.

ಗುಂಜು (ಕ್ರಿ). ೧. ತೊಡಕಿಕೊಳ್ಳು ; ಸಿಕ್ಕು
 ಸಿಕ್ಕಾಗು. ೨. ಎಳೆ ; ಜಗ್ಗು. ೩. ಮುದುಡು ;
 ಮುರುಟಿಕೊಳ್ಳು. (ನಾ). ೪. ಸಿಕ್ಕು ;
 ತೊಡಕು. ೫. ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯ ಮೇಲಿನ
 ನಾರು, -ಜುಬ್ಬರು. ೬. ದಿದರು, ತೆಂಗು
 ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ಕೀಸಿ ತೆಗೆದ ಎಳೆಗಳ
 ರಾಶಿ.

ಗುಂಟಿ (ಅ). ಅನುಸರಿಸಿ ; ಹಿಡಿದು.

ಗುಂಟಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಚರ್ಮವಾಡ್ಯಗಳನ್ನು
 ಬಿಗಿಗೊಳಿಸಲು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿರುವ
 ಬೆಣೆ ; ಬಿರಡೆ. ೨. ಕಾಲಿನ ಹರಡು.

ಗುಂಟಿ (ನಾ). ಒಂದು ಎಕರೆಯ ನಲವತ್ತನೆಯ
 ಒಂದು ಭಾಗ.

ಗುಂಡ (ನಾ). ೧. ತೋಡಿದ ತಗ್ಗು ; ನೆಲ
 ಬಾವಿ. ೨. ಒನವುಗಾರ ; ಅಡಂಬರದ
 ಮನುಷ್ಯ. ೩. ಬರಟಿ.

ಗುಂಡಗೆ (ನಾ). ೧. ನೀರಿನ ಪಾತ್ರೆ ; ಜಲಪಾತ್ರೆ.
 (ಅ). ೨. ದುಂಡಾಗಿ ; ವರ್ತುಲಾಕಾರ
 ವಾಗಿ

ಗುಂಡಾಲ (ನಾ). ಅಗಲವಾದ ಬಾಯುಳ್ಳ
 ಪಾತ್ರೆ ; ಗುಂಡಲಿಗೆ.

ಗುಂಡಿ (ನಾ). ೧. ಗುಳಿ ; ಹಳ್ಳ. ೨. ತೂತು ;
 ಬಿಲ. ೩. ಎದೆ ; ಗುಂಡಿಗೆ. ೪. ಗುಂಡುಪಾತ್ರೆ.
 ೫. ಬಿರಡೆ ; ಗುಬ್ಬಿ. ೬. ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು
 ನಡಸಲು ಒತ್ತುವ ಗುಬುಟು. ೭. ಒನವು
 ಗಾತಿ ; ಒಯ್ಯಾರಿ.

ಗುಂಡಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಎದೆ ; ಹೃದಯ.
 ೨. ಧೈರ್ಯ ; ಕೆಚ್ಚು. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ
 ಪಾತ್ರೆ ; ಕಮಂಡಲು.

ಗುಂಡಿತು (ಗು). ಅಳವಾದ ; ಗಂಭೀರವಾದ.

ಗುಂಡಿತ್ತು = ಗುಂಡಿತು.

ಗುಂಡು (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು ; ಸಮೂಹ.

೨. ಗುಂಡುಕೆಲ್ಲು ; ಬಂಡೆ. ೩. ತುಪಾಕಿಯ
 ಗೋಲಿ. ೪. ಸರಕ್ಕೆ ಹಾಕುವ ಗೋಳಾಕಾರದ

ಚಿನ್ನದ ಮಣಿ. ಅಟಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿ
ಸುವ ಗೋಲಿ. (ಗು). ೬. ದುಂಡಾದ;
ದುಂಡಗೆ ಇರುವ. ~ಕ(ಗ)ಲ್(ಲ್ಲು)
= ಗ. ದುಂಡಾಗಿರುವ ಕಲ್ಲು. ೨. ರುಬ್ಬುಗಲ್ಲು.
~ಕೋ(ಗೋ)ವಿ = ಗ. ಬಂದೂಕು.
೨. ಯಾವ ಕಟ್ಟುಪಾಡೂ ಇಲ್ಲದವನು.
~ಮಲ್ಲಿಗೆ = ಮಲ್ಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ;
ದುಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆ.

ಗುಂದ (ನಾ). ಗ. ಬೆಟ್ಟ; ಗುಡ್ಡ. ೨. ಮರಳು
ದಿಣ್ಣ.

ಗುಂದೆ = ಗುಂದ.

ಗುಂಪು (ನಾ). ಗ. ಗುಣ್ಣು; ಸಮೂಹ.
೨. ಅಳ; ಗಾಂಭೀರ್ಯ. ~ಕಟ್ಟು
= ಗ. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರು; ಗುಂಪುಗೂಡು.
೨. ಒಳಗಿಂದೊಳಗೇ ಪಂಗಡ ಕಟ್ಟು.

ಗುಂಫ (ನಾ). ಗ. ಅಳ; ಗಾಂಭೀರ್ಯ. ೯.
೨. = ಗುಂಫನ.

ಗುಂಫನ (ನಾ). ಮಾಲೆಯಂತೆ ಕಟ್ಟುವುದು.

ಗುಂಬ (ನಾ). ಗ. ನೆರವಿ; ರಾಶಿ. ೨. ಅಳ;
ಗಾಂಭೀರ್ಯ. ೩. ಸಮಸ್ಯೆ. ೪. ಗಡಿಗೆ;
ಘಟಿ. ೫. ವಾಹನಗಳ ಚಕ್ರದ ನಡುವಿನ
ಗಡ್ಡೆ.

ಗುಂಬಜು (ನಾ). ಅರ್ಧಗೋಳಾಕಾರದ
ಗೋಪುರದಂತಹ ರಚನೆ.

ಗುಂಭ (ನಾ). ಗ. ವಾಹನಗಳ ಚಕ್ರದ ನಡುವಿನ
ಗಡ್ಡೆ. ೨. ಕಂಬಗಳ ತುದಿಯ
ಕಲಶಾಕಾರದ ಬೋದಿಗೆ. ೩. ಅಳ;
ಗಾಂಭೀರ್ಯ. ೪. ಗುಟ್ಟು; ರಹಸ್ಯ.

ಗುಂಯಿ (ನಾ). ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಧ್ವನಿ.
~ಕು(ಗು)ಡು = ಗ. ಗುಂಯ್ ಎಂದು
ಶಬ್ದ ಮಾಡು. ೨. ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಶು. ೩. ಗೋಣ
ಗುಟ್ಟು.

ಗುಕ್ಕ (ನಾ). ಉಗ್ಗುತ್ತಾ ಮಾತನಾಡುವವನು;
ಉಗ್ಗ.

ಗುಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಉಗ್ಗು. (ನಾ). ೨. ಗುಕ್ಕು
ವಿಕೆ; ಉಗ್ಗು. ೩. ಒಂದು ಸಲ ಬಾಯಿಗೆ
ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಅಹಾರ; ತುತ್ತ.
೪. ಹಿಡಿತ; ಅಧೀನ. ೫. ಎದೆಯ ಬಡಿತ.
~ಹಿಡಿ = ಗ. ಉಗ್ಗು ಉಂಟಾಗು.
೨. ದಿಗ್ವಿಮಯಾಗು.

ಗುಗ್ಗರಿ (ಗ). = ಗುಗ್ಗರಿ. ೨. ಕುಗ್ಗಿದ ಸ್ಥಿತಿ;
ಕುಗ್ಗುವಿಕೆ. ~ಕೋ(ಗೋ)ಲು = ಶಾಲೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ವಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಶಿಕ್ಷೆ.

ಗುಗ್ಗು (ನಾ). ದಡ್ಡ; ಗಾವಿಲ.

ಗುಗ್ಗರಿ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿನಿಸು;
ಉಸಳಿ. ೨. ಸುರಳಿಯಾಗುವುದು;
ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ೩. ರೋಮಾಂಚನ.
~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ರೋಮಾಂಚನವಾಗು.

ಗುಗ್ಗುಲ(ಳ) (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಮರ. ೨. ಧೂಪಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ
ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಂಟು; ಲೋಜಾನ.

ಗುಗ್ಗಿ (ನಾ). ಕಿವಿಯೊಳಗಿನ ಮಲ; ಕೂಗಣೆ.

ಗುಚ್ಚ (ನಾ). ಗ. ಗೊಂಚಲು. ೨. ಮೆಳೆ;
ಪೊದೆ. ೩. ಮೂವತ್ತೆರಡು ಅಥವಾ ಎಪ್ಪತ್ತು
ಎಳೆಗಳುಳ್ಳ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ.

ಗುಜರಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸಮರ್ಪಿಸು;
ಸಲ್ಲಿಸು. ೨. ಬರೆ; ಲೇಖಿಸು.

ಗುಜರಿ (ನಾ). ಗ. ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಾಪಾರ. ೨.
ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಾಪಾರದ ಸ್ಥಳ. ೩. ಹಳೆಯ
ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಮಾರುವ ಸ್ಥಳ.

ಗುಜುಗುಜು (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಅನುಕರಣ
ಶಬ್ದ. ೨. ಪಿಸುಮಾತು. ೩. ಜನಾಪನಾದ.
೪. ಅನುಮಾನ; ಸಂಶಯ.

ಗುಜುಜು(ರು) (ನಾ). ಗ. ಗುಂಜುಗುಂಜಾ
ಗಿರುವಿಕೆ; ಕೆದರಿದುದು. ೨. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು
ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು; ಪೊದರು.

ಗುಜ್ಜ (ನಾ). ಕುಳ್ಳ; ಗಿಡ್ಡ.

ಗುಜ್ಜಾರಿ (ನಾ). ೧. ಕುಳ್ಳಾಗಿರುವುದು ;
ಗಿಡ್ಡಾಗಿರುವುದು. ೨. = ಗುಜ್ಜ.

ಗುಜ್ಜು (ಕ್ರಿ). ೧. ನವಸ್ಥಾರ ಮಾಡು. (ನಾ).

೨. ಚಾವಣಿ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಊರೆ

ಗೋಲು. ೩. ಸಣ್ಣ ದಾಗಿರುವಿಕೆ ; ಚಿಕ್ಕ

ದಾಗಿರುವಿಕೆ. ~ಅಡಿ = ೧. ಸಣ್ಣ ಹೆಜ್ಜೆ ;

ಚಿಕ್ಕ ಹೆಜ್ಜೆ. ೨. ಮಂದ ಗಮನ.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ೧. ಸಣ್ಣ ದಾಗು ;

ಮುದುರಿಕೊಳ್ಳು. ೨. ಬಾಗು ; ಕುಸಿದು

ಬೀಳು. ೩. ಮಂದವಾಗು. ~ಗುಜು(ರು)ಕು

= ೧. ಗುಜುಗುಂಪಲು ; ಗುಜುಗುಜು.

೨. ಅಳುಕು ; ಸಂಶಯ ; ಅನುಮಾನ.

~ಮಾವು = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಾವು.

ಗುಜ್ಜಿ (ನಾ). ೧. ಗಿಡ್ಡಿ ; ಕುಳ್ಳಿ ; ಕುಬ್ಜ.

೨. ಹುಡುಗಿ ; ಕನ್ಯೆ. ೩. ಎಳೆಯ ಹಲಸಿನ

ಕಾಯಿ.

ಗುಟಿಕೆ (ನಾ). ಗುಳಿಗೆ ; ಮಾತ್ರೆ.

ಗುಟುಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಗುಟುಕು ಗುಟುಕಾಗಿ

ಕುಡಿ. ೨. ನೀರು ಮೊದಲಾದುವನ್ನೂ ಬೇಗನೆ

ಕುಡಿ. ೩. ಧ್ವನಿಮಾಡು ; ಗುಬ್ಬಳಿಸು.

೪. ವೇದನೆಪಡು ; ಸಂಕಟಪಡು.

ಗುಟುಕು (ನಾ). ಒಂದು ಸಲ ಕುಡಿಯು

ವಷ್ಟು ; ಕುಟುಕು.

ಗುಟುರು (ಕ್ರಿ). ೧. ಗರ್ಜಿಸು ; ಹೂಂಕಾರ

ಮಾಡು. (ನಾ). ೨. ಎತ್ತು ಅಥವಾ

ಹೋರಿಯ ಹುರುಕು.

ಗುಟ್ಟಿ ೧. = ಗುಟಿಕೆ. ೨. ಒಂದು ಬಾರಿಗೆ

ಮಕ್ಕಳು ಸೇವಿಸುವಷ್ಟು (ತೇದುಕೊಡುವ)

ಔಷಧಿಯ ಮಿಶ್ರಣ.

ಗುಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ರಹಸ್ಯ ; ಗೌಹ್ಯ. ೨. ಕೆಚ್ಚು ;

ಗರ್ವ. ~ಅಳಿ = ೧. ಗುಟ್ಟುರಟ್ಟುಗು ;

ರಹಸ್ಯ ಬಯಲಾಗು. ೨. ಸತ್ತ ಗುಂಡು.

ಗುಡ (ನಾ). ಬಿಲ್ಲ.

ಗುಡಲು = ಗುಡಿಲ್.

ಗುಡಾಕು (ನಾ). ಮಾದಕ ಹಾಗೂ ಸುಗಂಧ
ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆರಸಿ ಹದಗೊಳಿಸಿದ
ತಂಬಾಕು.

ಗುಡಾಣ = ಗುಡುವನ.

ಗುಡಾರ = ಗೂಡಾರ.

ಗುಡಿ (ನಾ). ೧. ಮಂಡಲ ; ವೃತ್ತ. ೨. ಗುಂಪು ;

ಗೊಂಚಲು. ೩. ತುದಿ. ೪. ಧ್ವಜ ; ಬಾವುಟ.

೫. ಗುಡಿಸಲು ; ಕುಟೀರ. ೬. ದೇವಾಲಯ.

೭. ವಿತಾನ ; ಮಂಟಪ. ೮. ಕೆತ್ತನೆ ಕೆಲಸ ;

ಕುಶಲಕೈಗಾರಿಕೆ. ೯. ಬಣ್ಣದ ಕೆಲಸ.

~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಚಂದ್ರ, ಸೂರ್ಯ

ಬಿಂಬಗಳ ಸುತ್ತ ಪರಿವೇಷ ಕಟ್ಟು.

೨. ಸುತ್ತ ಹಾಕು ; ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಮಾಡು.

೩. ಗುಂಪುಗೂಡು ; ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರು.

೪. ಕೂಡಿಸಿಕಟ್ಟು. ೫. ಬಾವುಟವನ್ನು

ಏರಿಸು. ೬. ರೋಮಾಂಚನವಾಗು.

೭. ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳು. ೮. ದೇವಸ್ಥಾನ

ವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸು. ೯. ಗಾಳಿಗೋಪುರ ಕಟ್ಟು ;

ಕನಸು ಕಾಣು. ೧೦. ಬಣ್ಣವನ್ನು ಬಳಿ.

~ಕಾ(ಗಾ)ರ = ಮರದಿಂದ ಬೊಂಬೆ

ಮೊದಲಾದ ಕೆತ್ತನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು.

~ಕೈಗಾರಿಕೆ = ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡುವ

ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆ ; ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆ.

ಗುಡಿಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ರಾಶಿಹಾಕು ; ಒಟ್ಟಿಗೆ

ಸೇರಿಸು. ೨. ಕಸವನ್ನು ಉಡುಗು ; ಗುಡಿಸು.

ಗುಡಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ಜೋಪಡಿ ; ಗುಡಿಸಲು.

ಗುಡಿಸಿಲ್(ಲು) = ಗುಡಿಲ್.

ಗುಡಿಸು = ಗುಡಿಯಿಸು.

ಗುಡಿಸೆಟ್ಟಿ (ನಾ). ನಡತೆಗೆಟ್ಟವಳು ; ಬೆಲೆನಿಟ್ಟು.

ಗುಡುಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೇಘಧ್ವನಿಯುಂಟಾಗು.

೨. ಗರ್ಜಿಸು ; ಅರ್ಭಟಿಸು. ೩. ಗುಡುಗಿನ

ಅಟದಲ್ಲಿ ಗುಡುಗುಡು ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ

ಓಡು. (ನಾ). ೪. ಮೇಘಧ್ವನಿ. ೫. ಒಂದು

ಬಗೆಯ ಅಟ ; ಕಬ್ಬಿಡಿ ಅಟ. ೬. ಗರ್ಜನೆ ;

ಅರ್ಭಟ. ~ಅಡು = ೧. ಓಡಾಡು;
ಅತ್ತಿತ್ತ ಚಲಿಸು. ೨. ಕೂಗಾಡು; ಗಟ್ಟಿ
ಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡು. ೩. ಕಬಡ್ಡಿ ಆಟವನ್ನು
ಆಡು.

ಗುಡುಗುಡಿ (ನಾ). ತಂಬಾಕು ಸೇಡು ವ
ಒಂದು ಸಾಧನ.

ಗುಡುಗುಡು (ನಾ). ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ.

~ಇಸು = ೧. ರೋಷದಿಂದ ಕೂಗು;
ಗರ್ಜಿಸು. ೨. ಒಂದೇಸಮನೆ ಸ್ತವಿಸು,
-ಹರಿ.

ಗುಡುವನ (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಮಡಕೆ.

ಗುಡ್ಡ ೧. = ಗುಟ್ಟು. ೨. ಚಿಕ್ಕವನು; ಹುಡುಗ.
೩. ಶಿಷ್ಯ; ಭಕ್ತ. ೪. ಚಿಕ್ಕ ಬೆಟ್ಟ; ಸಣ್ಣ
ಬೆಟ್ಟ.

ಗುಡ್ಡಿ (ನಾ). ೧. ಕುಳ್ಳಾದುದು; ಗಿಡ್ಡು.

೨. ಶಿಷ್ಯ; ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ೨.

ಗುಡ್ಡು (ನಾ). ೧. ಚಿಕ್ಕದು; ಗಿಡ್ಡು.

೨. ಶಿಷ್ಯ; ಭಕ್ತ. ೩. ಕಣ್ಣಿನ ಪಾಪೆ.

~ಕೋ(ಗೊ)ಳ್ = ಕುಗ್ಗು; ಕುಸಿ.

ಗುಡ್ಡೆ (ನಾ). ೧. ರಾಶಿ; ಸಮೂಹ. ೨. ಕಲ್ಲು,
ಮಣ್ಣು ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ದಿಬ್ಬ.

೩. ಕಣ್ಣಿನ ಪಾಪೆ. ೪. ಸಣ್ಣವಸ್ತು; ತುಂಡು
ಬಟ್ಟೆ.

ಗುಣ (ನಾ). ೧. ಸ್ವಭಾವ; ಧರ್ಮ. ೨. ದಯೆ,
ವಿವೇಕ ಮೊದಲಾದ ಸ್ವಭಾವ ಧರ್ಮ.

೩. ಬೆಲೆ; ಕಿಮ್ಮತ್ತು. ೪. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಸಂಧಿಯ ಹೆಸರು. ೫. ವಿಶೇಷಣ.

೬. ಕಾವ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಪ್ರಶಸ್ತ ಲಕ್ಷಣ
ಗಳು. ೭. ಸ್ವಭಾವ. ೮. ನೂಲು; ಎಳೆ;
ತಂತು. ೯. ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆ; ನಾರಿ. ೧೦. ರೋಗ
ಕಡಮೆಯಾಗುವುದು, -ವಾಸಿಯಾಗುವುದು.

೧೧. ಅಂಕ. ~ಇಸು = ೧. ಗುಣಾಕಾರ
ಮಾಡು. ೨. ಎಣಿಸು; ಲೆಕ್ಕಹಾಕು.

೩. ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡು; ಸಾಧನೆಮಾಡು.

~ಗರ್ಭ = ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ. ನೂಲುಳ್ಳ
ಹುಳು; ಜೇಡರ ಹುಳು. ~ಮುಖ

= ೧. ರೋಗವು ವಾಸಿಯಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿ.

೨. ರೋಗವು ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ.

~ವಾಚಕ = ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತು.

೨. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ವಸ್ತು ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯ
ಗುಣವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪದ; ವಿಶೇಷಣ
ಪದ. ~ವ್ಯಕ್ತಕ = ಕೂವೆ ಕಂಬ.

ಗುಣಕ (ನಾ). ೧. ಲೆಕ್ಕಮಾಡುವವನು.

೨. ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವವನು. ೩. ಗುಣ
ಸುವ ಸಂಖ್ಯೆ.

ಗುಣಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾತನಾಡು.

೨. ತಕರಾರು ಮಾಡು. (ನಾ). ೩. ಗೊಣ
ಗಾಟ; ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು.

೪. ಅಕ್ಷೇಪ; ತಕರಾರು.

ಗುಣಣೆ (ನಾ). ನಾಟಕಶಾಲೆ; ನೃತ್ಯಶಾಲೆ.

ಗುಣಾಕಾರ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು
ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಗುಣಿಸುವುದು.

೨. ಸೆಲೆ; ಚದರ. ~ಹಾಕು = ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕು; ಅಲೋಚಿಸು.

ಗುಣೆ (ನಾ). ೧. ಕುಳಿ; ತಗ್ಗು. ೨. ಸಣ್ಣ
ಕೋಲು. ೩. ಗುಣವಂತ.

ಗುಣೇಭೂತ (ಗು). ಅಪ್ರಧಾನವಾದ;
ಮುಖ್ಯವಲ್ಲದ. ~ವ್ಯಂಗ್ಯ = ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ
ವ್ಯಂಗ್ಯಾರ್ಥವು ಅಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದು,
ವ್ಯಾಖ್ಯಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಅಂಗಭಾವವನ್ನು
ಹೊಂದಿರುವುದು.

ಗುಣುಕು (ನಾ). ೧. ದೋಣೆ; ಕೋಲು.

೨. ನಗಾರಿ ಮೊದಲಾದ ವಾಡ್ಯಗಳನ್ನು
ಬಾರಿಸುವ ದಪ್ಪವಾದ ಕೋಲು; ಕುಡುಪು.

೩. ಕಮಾನು; ವಾದನದಂಡ.

ಗುಣುಗುಣಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾತ
ನಾಡು; ವಿಸುಗುಟ್ಟು. ೨. ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳು. ೩. ಸತತವಾಗಿ ಧ್ವನಿಮಾಡು.

ಗುಣ್ವು (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ರಾಶಿ; ಸಮೂಹ.

೨. ಅಳ; ಗಾಂಧೀಯ. ೩. ಗುಟ್ಟು; ರಹಸ್ಯ. ೪. ಅಧಿಕ; ಹೆಚ್ಚಳ.

ಗುತ್ತು (ನಾ). ೧. ಸಮಾಪ; ಹತ್ತಿರ. ೨. ಬಿಗಿಯಾಗಿರುವುದು; ಅಳತೆಗೆ ಅಡಕವಾಗಿರುವುದು. ೩. ಚಿಕ್ಕದು; ಗಿಡ್ಡು. (ಗು).

೪. ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ೫. ಗುಟ್ಟಾದ.

ಗುತ್ತುಗೆ (ನಾ). ೧. ಒಬ್ಬನಿಗೇ ಇರುವ ಅನುಭವದ ಹಕ್ಕು; ಏಕ ಸ್ವಾಮ್ಯ.

೨. ಗೇಣಿಯ ಹಣ ಅಥವಾ ದವಸ.

ಗುತ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಗೊಂಚಲು; ಗೊನೆ.

೨. ಪೊದರು; ಕಂಟಿ. ೩. ಗಡ್ಡೆ; ದಿಬ್ಬ; ಎತ್ತರವಾದ ಭೂಮಿ. ೪. ಕತ್ತರಿಸಿದಾಗ ಉಳಿಯುವ ಬುಡ; ಕೂಳಿ.

ಗುತ್ತಿಗೆ = ಗುತ್ತುಗೆ.

ಗುತ್ತು (ನಾ). ೧. ತಗ್ಗು; ಗುಂಡಿ. ೨. ಹೊಡೆತ; ಏಟು. ೩. ಜಮೀನು; ಸ್ಥಳ. ೪. ಪರಿಚಯ; ಮಾಹಿತಿ. ೫. ಒತ್ತಾದುದು; ದಟ್ಟವಾದುದು.

೬. ಒಪ್ಪಂದ; ಕರಾರು.

ಗುಡ (ನಾ). ಅಸನ; ಮಲದ್ವಾರ.

ಗುದಾಮು (ನಾ). ಸರಕುಗಳನ್ನು ತೇಖರಿಸುವ ಸ್ಥಳ; ಮಳಿಗೆ.

ಗುದಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ. (ನಾ). ೨. ತೆಂಗು, ಅಡಕೆ ಮುಂತಾದ ಮರಗಳನ್ನು ಹತ್ತುವಾಗ ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಗ್ಗ. ೩. ಗೊಂಚಲು; ಮಂಜರಿ. ೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ.

ಗುದಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಒನಕೆಯಂತೆ ದಪ್ಪನಾಗಿರುವ (ಲೋಹದ ಕಟ್ಟನ್ನುಳ್ಳ) ದೊಣ್ಣೆ, -ಬದಿಗೆ. ೨. ಗೊಂಚಲು; ಮಂಜರಿ.

ಗುದುಕು (ಕ್ರಿ). ಚಿಮ್ಮು; ನೆಗೆ.

ಗುದುಗುದು (ನಾ). ನನೆ; ತುರಿಕೆ; ಕಂಡೂತಿ.

~ ಇಸು = ೧. ನವೆಯಾಗು; ತುರಿಕೆ

ಯಾಗು. ೨. ಕೊರಗು. ೩. ಗಮವಾದಿ. ೪. ಗಮವಾದಿ. ೫. ಗಮವಾದಿ. ೬. ಗಮವಾದಿ.

ಗುದುಮುರಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಗುದ್ದಾಟ. ೨. ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿಸುವುದು. ೩. ದಾಂಧಲೆ; ಗಲಾಟೆ.

ಗುದ್ದರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ನೂಕು; ತಳ್ಳು. ೨. ಗುದ್ದು; ಅಪ್ಪಳಿಸು.

ಗುದ್ದಲಿ (ನಾ). ನೆಲವನ್ನು ಅಗೆಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಒಂದು ಸಾಧನ.

ಗುದ್ದಿ (ನಾ). ದನಕರುಗಳ ನಡಗೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಮರದ ತುಂಡು.

ಗುದ್ದು ೧. = ಗುದ್ದು. (ನಾ). ೨. ಪೊಟರೆ.

ಗುನಗು (ನಾ). ತೊಂದರೆ; ಕೇಡು.

ಗುನಿ (ನಾ). ೧. ಕಾಳುಗಳ ಮೇಲಿನ ಹೊಟ್ಟು; ಉಮ್ಮಿ. ೨. ಬಟ್ಟೆ, ಕಾಗದ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕೀಟ; ನುಸಿ. ~ ಕ(ಗ)ಡಿ = ನುಸಿಹೊಡೆ; ಹುಳುತನ್ನು.

ಗುನುಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾತನಾಡು; ಗೊಣಗು. ೨. ಸತತವಾಗಿ ಧ್ವನಿಸು. (ನಾ). ೩. = ಗುನಗು.

ಗುನ್ನ (ನಾ). ೧. ದಿಣ್ಣೆ; ದಿಬ್ಬ. ೨. (ಬುಗುರಿ ಯಾಟದಲ್ಲಿ) ಕಚ್ಚು ಬೀಳುವಿಕೆ. ೩. ಕಿರಿ ಬಾಗಿರುವಿಕೆ; ಸಣ್ಣದಾಗಿರುವಿಕೆ.

ಗುನ್ನಾಂಪಟ್ಟಿ (ನಾ). ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಹೊಳಪಿನ ಕಾಗದ; ಬೇಗಡೆ.

ಗುನ್ನೆ (ನಾ). ತಪ್ಪು; ಅಪರಾಧ.

ಗುಪಟಿ (ನಾ). ಉಬ್ಬು; ಬೋರೆ; ಬುಗುಟು.

ಗುಪಿತ = ಗುಪ್ತ.

ಗುಪ್ತ (ನಾ). ೧. ಗುಟ್ಟು; ರಹಸ್ಯ. (ಗು).

೨. ಗುಟ್ಟಾದ. ~ ಗಾಮಿನಿ = ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹರಿಯುವುದು.

ಗುಪ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಕಾಪು; ರಕ್ಷಣೆ. ೨. ಮುಚ್ಚಿಡುವುದು; ಜೋಪಾನ. ೩. ಬಿಲ; ರಂಧ್ರ. ೪. ಕಲ್ಲಿನ ಪಾಳಿ, -ಗೋಡೆ. ೫. ಖಡ್ಗವನ್ನು ಹೊರಿಸುವುದು. ೬. ಸೆರೆಮನೆ.

ಗುಪ್ತು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮರೆಯಾಗಿರು. ೨. ಕುಪ್ತು
ಕೆಸು. (ನಾ). ೩. ಮುಸುಕು ; ಗುಬರು.

೪. ಮಣ್ಣಿನ ಮುದ್ದೆ, -ಉಂಡೆ.

ಗುಪ್ತೆ (ನಾ). ಕುಪ್ತೆ ; ರಾಶಿ.

ಗುಬರು (ಕ್ರಿ). ೧. ಆಡಗಿರು ; ಮರೆಯಾಗಿರು.

೨. ಕಾಲಿನಿಂದ ತಲೆಯವರೆಗೆ ಮುಸುಕು

ಹಾಕು. (ನಾ). ೩. ದಟ್ಟವಾಗಿರುವಿಕೆ ;

ಗುಂಪಾಗಿರುವಿಕೆ. ೪. ಮುಸುಕು ; ಮರೆ.

ಗುಬುಟು (ನಾ). ೧. ಗುಂಡಾದ ವಸ್ತು ;

ಗುಮುಟ. ೨. ಲೋಹದ ಗುಂಡು.

೩. = ಗುಪಟ.

ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಣ್ಣ ಪಕ್ಷಿ ;
ಗುಬ್ಬಿ.

ಗುಬ್ಬಳಿಸು (ಕ್ರಿ). (ಪಕ್ಷಿಗಳು) ಕೂಗು.

ಗುಬ್ಬಿ ೧. = ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ. ೨. ಚಿಕ್ಕದು. ೩. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಒಡವೆ. ೪. ಗುಂಡಿ ; ಬಿರಡೆ.

೫. ಮದುವೆಯ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಬೀಗರು

ಪರಸ್ಪರರ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಒತ್ತುವ

ಮುದ್ದೆ. ೬. ಉಬ್ಬಿಕೊಂಡಿರುವುದು ;

ಗುಬಟೆ. ೭. ಕೆನ್ನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಕಿವಿಯ

ಭಾಗ. ~ಆ(ಯಾ)ಟ = ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಮಕ್ಕಳಾಟ. ~ಎಂಜಲು = ಮಕ್ಕಳು

ತಂದಿಯನ್ನು ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಟ್ಟು ಕಚ್ಚುವುದು ;

ಕಾಗೆಎಂಜಲು. ~ಗೊಡು = ೧ ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಯ

ಗೊಡು. ೨. ಮಕ್ಕಳು ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ

ಕಟ್ಟಿ ಆಡುವ ಒಂದು ಆಟ. ~ಬಾವುಲಿ

= ಕಿವಿಯ ಒಂದು ಅಭರಣ. ~ಬೇಳೆ

= ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಅಭರಣ.

ಗುಮಕು (ಕ್ರಿ). ಹೊಡೆ ; ಗುದ್ದು.

ಗುಮಟಿ (ನಾ). ಒಂದು ವಾದ್ಯ ವಿಶೇಷ.

ಗುಮಾನಿ (ನಾ). ಸಂಶಯ ; ಸಂದೇಹ.

ಗುಮಾನೆ = ಗುಮಾನಿ.

ಗುಮಾಸ್ತ (ನಾ). ಲೆಕ್ಕಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯು

ವನನು ; ಕಾರಕೂನ.

ಗುಮಿತ (ನಾ). ೧. ರಹಸ್ಯವಾದ ಸಮಾಚಾರ.

೨. ಸದ್ದು ; ಧ್ವನಿ.

ಗುಮುಕು (ನಾ). ಬಾಗಿರುವಿಕೆ ; ತಗ್ಗಿರುವಿಕೆ.

ಗುಮ್ಮ (ನಾ). ೧. (ಮಕ್ಕಳಿಗೆ) ಭಯವನ್ನು

ಫುಟ್ಟಿಸುವ ಒಂದು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಭೂತ ;

ಬವ್ವ. ೨. ಗೊಬೆ. ೩. ಕೊಟಿಕಾಳೆಗಳಲ್ಲಿ

ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಸಾಧನ.

ಗುಮ್ಮಟಿ (ನಾ). ೧. ಅರ್ಧಗೋಳಾಕಾರದ

ಗೋಪುರ ; ಗುಂಬಜು. ೨. ಚೊಂಬೆ ;

ವಿಗ್ರಹ.

ಗುಮ್ಮಡಿ (ನಾ). ಭೂತ ; ಪಿಶಾಚಿ.

ಗುಮ್ಮತಿ (ನಾ). ಡೇರೆ ; ಗುಡಾರ.

ಗುಮ್ಮನ (ನಾ). ೧. ಮಾತನಾಡದಿರುವಿಕೆ.

೨. ಮಕ್ಕಳ ಒಂದು ಆಟ. ~ಕು(ಗು)ಸುಕೆ

= ಒಂಟಿಯಾಗಿರುವವನು ; ಯಾರೊಂದಿಗೂ

ಬೆರೆಯದಿರುವವನು.

ಗುಮ್ಮನೆ (ಅ). ಸುಮ್ಮನೆ ; ಗಂಭೀರವಾಗಿ.

ಗುಮ್ಮಿ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು ; ಮೊತ್ತ. ೨. ಗುಣ ;

ಹಳ್ಳ. ೩. ನೀರಿನ ಹೊಂದ. ೪. ಮೊಡ್ಡ

ಮಡಕೆ ; ಗುಡಾಣ. ೫. ಕೊಡಕಿ ; ಕೋಣೆ.

ಗುಮ್ಮು (ಕ್ರಿ). ೧. ಗುದ್ದು ; ಇರಿ ; ತಿವಿ.

೨. ಹರಡು ; ವ್ಯಾಪಿಸು. ೩. ಒತ್ತಿಸು ;

ನುಗ್ಗಿ ಬರು. ೪. ಸಂಭೋಗಿಸು. ೫. ಅಂಗತ್ತ

ನಾಗಿ ಮಲಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸರಿ. (ನಾ).

೬. ಗುಂಪು ; ಸಮೂಹ. ೭. ಈಜುನಾಗ

ನೀರನ್ನು ಆಪ್ತಳಿಸುವುದು.

ಗುಯ್ಯಲ್ (ಲು) (ನಾ). ೧. ಕೊಳ ; ಸರೋವರ.

೨. ಭೂಮಿಯ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಳತೆ.

ಗುರಳಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. (ನಾಯಿಯಂತೆ)

ಗುರುಗುಟ್ಟು. ೨. ಕೋಪದಿಂದ ಕೂಗಾಡು ;

ರೇಗಾಡು.

ಗುರಣ (ನಾ). ೧. ಸುತ್ತುವುದು. ೨. ಶ್ರದ್ಧಾ

ಪೂರ್ವಕವಾದ ಪ್ರಯತ್ನ, -ಶ್ರಮ.

ಗುರಾಣಿ (ನಾ). ಅಡಣ ; ಹರಿಗೆ ; ಡಾಲು.

ಗುರಾಬ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ದೋಣೆ.
ಗುರಿ (ನಾ). ೧. ಲಕ್ಷ್ಯ; ಈಡು. ೨. ಉದ್ದೇಶ.
~ಮುಟ್ಟು = ೧. ಹೋಗಬೇಕಾದ
ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಲುಪು. ೨. ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದಿ
ರುವ ಧೈಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸು. ~ಹೊಡೆ
= ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಛೇದಿಸು.

ಗುರು (ನಾ). ೧. ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡು
ವವನು; ಉಪಾಧ್ಯಾಯ. ೨. ಪುರೋಹಿತ.
೩. ಪೂಜ್ಯ; ಹಿರಿಯ. ೪. ದೇವತೆಗಳ
ಉಪಾಧ್ಯಾಯ; ಬೃಹಸ್ಪತಿ. ೫. ನವಗ್ರಹ
ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಗ್ರಹ.
೬. ಭಂಡಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತ್ರೆಗಳನ್ನು
ಹೊಂದಿರುವ ಅಕ್ಷರ. ೭. ಮಠದ
ಅಧಿಪತಿ. (ಗು). ೮. ಭಾರವಾದ; ಘನವಾದ.
೯. ವಿಶಾಲವಾದ; ವಿಸ್ತಾರವಾದ.
೧೦. ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ. ~ಕರೆಜಾತ = ಗುರು
ಗಳಿಂದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದು ಸಂನ್ಯಾಸ
ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡವನು. ~ಕುಲ
= ೧. ಗುರುಗಳ ಮನೆ. ೨. ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರ;
ಪಾಠಶಾಲೆ. ~ಮಠ = ಗುರುಕುಲ.

ಗುರುಗುಂಜಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ
ಮತ್ತು ಅದರ ಬೀಜ.

ಗುರುಗುಬು (ನಾ). ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿ ಗಿಡ.

ಗುರುತರ (ಗು). ಬಹಳ ಹಿರಿದಾದ; ಮಹತ್ತರ
ವಾದ.

ಗುರುತು (ನಾ). ೧. ಕುರುಹು; ಲಕ್ಷಣ.
೨. ಪರಿಚಯ; ಮಾಹಿತಿ. ೩. ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ;
ರುಜು. ~ಇಸು = ೧. ಗೊತ್ತುಹಚ್ಚು.
೨. ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು.

ಗುರುತ್ವ (ನಾ). ೧. ತೂಕವಾಗಿರುವಿಕೆ; ತೂಕ.
೨. ಗೌರವ; ಹಿರಿಮೆ. ೩. ಕಲಿಸುವಿಕೆ;
ಅಧ್ಯಾಪನ. ೪. ಉಪಾಧ್ಯಾಯನ ವೃತ್ತಿ.
~ಅಕರ್ಷಣ = ಒಂದು ಪದಾರ್ಥವು
ಮತ್ತೊಂದು ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಸೆಳೆಯುವಿಕೆ.

ಗುರುಬು (ಕ್ರಿ). ತಿನ್ನು.

ಗುರುಳಿ (ನಾ). ೧. ಬುದ್ಧಿ ದ; ಗುಳ್ಳೆ.
೨. ಮೈಮೇಲೆ ಏಳುವ ಬೊಕ್ಕೆ.

೩. ಗೋಲಾಕಾರವಾದ ಯಾವುದಾದರೂ
ವಸ್ತು. ೪. ಶಂಖ ಮತ್ತು ಅದರ ಹುಳು.

ಗುರೆಳ್ಳು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕರಿಯ
ಎಳ್ಳು; ಹುಟ್ಟಿಳ್ಳು.

ಗುಣ(ರಿ) (ನಾ). ೧. ಗುರುತು; ಚಿಹ್ನೆ.

೨. ಸೀಮೆ; ಎಲ್ಲೆ. ೩. = ಗುರಿ.

~ಅ(ಯಾ)ಳು = ಚಿಂಡಿನಿಂದ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು
ಹೊಡೆಯುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಟ.

~ಕಾ(ಗಾ)ಣ(ರ) = ೧. ಗುರಿ ಹೊಡೆ
ಯುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಪುಣ. ೨. ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿ.

೩. = ಗುರ್ಕಾರ.

ಗುಣು(ರು)ಕು (ನಾ). ೧. ಗೊರಕೆ. ೨. ನರಳು
ವಿಕೆ.

ಗುಣು(ರು)ಗುಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಗಂಟಿಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಗೊರಗೊರ ಸದ್ದಾಗು. ೨. ಸಿಡುಕಿ
ಮಾತನಾಡು.

ಗುಣು(ರು)ತು (ನಾ). ೧. ಕುರುಹು; ಲಕ್ಷಣ.

೨. ಪರಿಚಯ; ಮಾಹಿತಿ. ೩. ಹೆಸರುವಾಸಿ.

ಗುರ್ಕಾರ (ನಾ). ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಥವಾ ಪಂಗಡದ
ಮುಖಂಡ.

ಗುರ್ಚಿ (ನಾ). ೧. ಮಳೆ ತರುವ ದೇವತೆ.
೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಗುರ್ದು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊಡೆ;
ಗುದ್ದು. (ನಾ). ೨. ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ
ಹೊಡೆಯುವಿಕೆ; ಹೊಡೆತ.

ಗುಲ (ನಾ). ೧. ಬೆಲ್ಲ. ೨. ಮಾತ್ರೆ; ಗುಳಿಗೆ.
೩. ಗೋಲಾಕಾರದ ವಸ್ತು.

ಗುಲಗಂಜಿ = ಗುರುಗುಂಜಿ.

ಗುಲಬಾಕ್ಷಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೂವು.

ಗುರಾಬಜಾಮೂನು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಸಿಹಿತಿಂಡಿ.

ಗುಲಾಬದಾನಿ (ನಾ). ಪನ್ನೀರಿನ ಪಾತ್ರೆ.

ಗುಲಾಬಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು.

ಗುಲಾಮ (ನಾ). ೧. ಅಡಿಯಾಳು; ದಾಸ.

೨. ಕೀಳುಮಟ್ಟದವನು; ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದವನು.

೩. ಇಸ್ಲೀಮ್ ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಜಾಕಿ.

~ಗಿರಿ = ಪರಾಧೀನತೆ.

ಗುಲಾಲು (ನಾ). ಉತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಎರಚುವ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಪುಡಿ.

ಗುಲು(ಳು)ಚ್ಚು (ನಾ). ಗೊಂಚಲು; ಗೊಂಡೆ.

ಗುಲ್ಮ (ನಾ). ಪಾದದ ಹರಡು.

ಗುಲ್ಮ (ನಾ). ೧. ಪೊದೆ; ಪೊದರು.

೨. ಸೇನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ; ತುಕಡಿ.

೩. ಪ್ಲೀಡಕೋಶ; ಪ್ಲೀಡ. ೪. ಪ್ಲೀಡ ರೋಗ; ಗಡ್ಡರೋಗ.

ಗುಲ್ಲು (ನಾ). ೧. ಗಲಾಟೆ; ಗದ್ದಲ. ೨. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹರಡುತ್ತಿರುವ ಸುದ್ದಿ; ಪ್ರಕಾರ.

ಗುಸುಟು = ಗಸಟು.

ಗುಹೆ (ನಾ). ಕಲ್ಲಿನ ದೊಡ್ಡ ಪೊಟರೆ; ಗವಿ.

ಗುಹ್ಯ (ನಾ). ೧. ಮುಚ್ಚಿಡಬೇಕಾದುದು;

ಗುಟ್ಟು. ೨. ಮಾಡಬಾರದ ಕೆಲಸ;

ಅಕಾಯಿ. ೩. ಅಲ್ಪನಾದುದು.

೪. ಲಂಗೋಟಿ; ಕಾಪೀನ. ೫. ಜನನೇಂದ್ರಿಯ.

(ಗು). ೬. ಮುಚ್ಚಿಡತಕ್ಕ. ~ರೋಗ = ಜನನೇಂದ್ರಿಯದ ರೋಗ.

ಗುಹ್ಯಕ (ನಾ). ೧. ಕುಬೇರ. ೨. ಕುಬೇರನ ಸೇವಕ; ಯಕ್ಷ.

ಗುಳ ೧. = ಗುಬ. (ಗು). ೨. ಸಣ್ಣ; ಚಿಕ್ಕ.

ಗುಳಂಬ (ನಾ). ಮಾವು, ನೆಲ್ಲಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮುರಬ್ಬ.

ಗುಳದಾಳಿ (ನಾ). ಮಂಗಳಸೂತ್ರ; ತಾಳಿ.

ಗುಳಪಾವಟಿ (ನಾ). ಗೋಧಿ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿ.

ಗುಳಾಪು (ನಾ). ೧. ಗಾಂಧಾರಿ ಬಾಕುಡೆ ಗೊಟ್ಟು.

ಗುಳಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಅಷ್ಟಸರ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಕುಳಿಕೆ. ೨. ಶನಿಯ ಮಗ; ಒಂದು ಉಪಗ್ರಹ. ~ಕಾಲ = ಶುಭಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತನಲ್ಲದ ಕಾಲ.

ಗುಳಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಉರುಳಿ; ಮಾತ್ರೆ.

೨. ಒಂದು ನಾಣ್ಯ. ೩. ಮಡ; ಹರಡು.

ಗುಳೂಚಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ; ಅಮೃತವಳ್ಳಿ.

ಗುಳೂರಿಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ; ಹೂರಿಗೆ.

ಗುಳೆ = ಗೂಳಿಯ. ~ಕಟ್ಟು = ಬರಗಾಲ ಮುಂತಾದ ವಿಪ್ಲವಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಲಸೆ ಹೋಗಲು ಗುಂಪುಗೂಡು. ~ಹೋಗು = ವಲಸೆ ಹೋಗು.

ಗುಳ್ಳ (ನಾ). ಬದನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ; ಗುಂಡುಬದನೆ.

ಗುಳ್ಳೆ ೧. = ಗುರುಳ್ಳೆ. (ಗು). ೨. ಸಣ್ಣ; ಪುಟ್ಟ. ~ನರಿ = ಸಣ್ಣ ಜಾತಿಯ ನರಿ.

ಗುಬ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಅನೆಕುದರೆಗಳ ಪಕ್ಕರಕ್ಕೆ; ಹಕ್ಕರಿಕೆ. ೨. ನೇಗಿರಿಗೆ ಹಾಕುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಣ್ಣ ಪಟ್ಟಿ; ಕುಳ. ೩. ಗುಡ; ಬೆಟ್ಟ.

ಗುಬಾ(ಳಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಗುಣಿ ಬೀಳು. (ನಾ). ೨. ತಗ್ಗು; ಹಳ್ಳ.

ಗುಬು(ಳು) (ನಾ). ಕುಂಟೆ, ನೇಗಿಲುಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ತೊಡಿಸುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪಟ್ಟಿ.

ಗೂಂಟಿ ೧. = ಗೂಟಿ. ೨. ಕುದುರೆ.

ಗೂಂಡಾ (ನಾ). ತುಂಟೆ; ಪುಂಡ. ~ಗಿರಿ = ಪುಂಡಾಟಿಕೆ; ಪುಂಡತನ.

ಗೂಕು (ನಾ). ಹಲಸಿನ ಮಿಡಿ; ಗುಣ್ಣು.

ಗೂಗರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಚಟುವಟಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿರು.

ಗೂಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ; ಘೂಕ; ಗೂಬೆ. ~ಕೂರಿಸು = ತಪ್ಪು ಹೊಂದಿಸು; ಅಸಮಾದನನ್ನು ಹೊಂದಿಸು.

ಗುಳಾಪು (ನಾ). ೧. ಗಾಂಧಾರಿ ಬಾಕುಡೆ ಗೊಟ್ಟು. Digitized by eGangotri

ಗೊಜು (ನಾ). ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣಿನ ನಡುವೆ
ಇರುವ ದಿಂಡು.

ಗೊಟಿ (ನಾ). ದಸಿ; ಬೆಣೆ.

ಗೊಟಿ (ನಾ). ಗ. ಹಂದಿ; ವರಾಹ. ೨. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಗಡ್ಡೆ.

ಗೊಡಾರ (ನಾ). ಗ. ಬಟ್ಟೆಯ ಮನೆ; ಡೇರೆ;
ತಂಬು. ೨. ಡೇರೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊದಿಸುವ
ದಕ್ಕೂ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹಾಸುವುದಕ್ಕೂ
ಬಳಸುವ ದಪ್ಪನಾದ ಬಟ್ಟೆ.

ಗೊಡು (ನಾ). ಗ. (ಪಕ್ಷಿಗಳ) ನೆಲೆ; ಬೀಡು.

೨. ವಸ್ತುಗಳನ್ನಿಡಲು ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ

ಮಾಡಿದ ಮೂಡು. ೩. ಪಂಜರ; ಬೋನು.

೪. ದೇಹ; ಶರೀರ. ೫. ಮನಸ್ಸು; ಹೃದಯ.

೬. ತೆಂಗಿನ ಗರಿಗಳಿಂದ ಹೆಣೆದ ಚೀಲ.

೭. ಕಟಾಂಜನ; ಕಟಿಕಟಿ. ೮. ಒಲೆ.

~ಕೋ(ಗೊ)ಳ್ = ಗ. ಅಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆ.

೨. ಆಡುಗು; ಮರೆಯಾಗು. ೩. ಮರುಗು;

ಕೊರಗು.

ಗೊಡೆ (ನಾ). ಗ. ದೊಡ್ಡಬುಟ್ಟಿ, -ಕುಕ್ಕಿ.

೨. ಹುಡುಗಿ. ~ತೆಪ್ಪು = ಗುಂಡನೆಯ ಒಂದು

ಬಗೆಯ ದೋಣಿ; ಬುಟ್ಟಿದೋಣಿ.

ಗೊಥೆ (ನಾ). ಗ. ಗುಟ್ಟು; ರಹಸ್ಯ. (ಗು).

೨. ಅಡಗಿದ; ಮುಚ್ಚಿದ. ೩. ಗುಟ್ಟಾದ;

ರಹಸ್ಯವಾದ. ~ಚಾರ = ಬೇಡುಗಾರ;

ಗುಪ್ತಚಾರ. ~ಪದ = ಗ. ಅರ್ಥವು

ತಿಳಿಯಲಾಗದ ಪದ. ೨. ಸರ್ಪ; ಹಾವು.

೩. ಆದಿತೇಷ.

ಗೊಥ (ನಾ). ಮಲ; ಅಮೇಧ್ಯ.

ಗೊಡ = ಗೊಥ.

ಗೊಡಿ (ನಾ). ಗ. ಚಪ್ಪರಬದನೆ; ಬೊಮಾಟೊ.

೨. ಮಲದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ

ದೊಡ್ಡಕರುಳಿನ ತುದಿ.

ಗೊನು (ನಾ). ಚಿನ್ನು ಬಾಗಿರುವಿಕೆ; ಡೂಗು.

ಗೊಬಿ = ಗೂಗಿ.

ಗೊರಲು (ನಾ). ದಮ್ಮಿನ ರೋಗ; ಉಬ್ಬಸ.

ಗೊರು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಕೆಮ್ಮು; ಉಬ್ಬಸವು.

೨. = ಗೊಜು. (ನಾ). ೩. = ಗೊರಲು.

ಗೊಜು(ರು) (ಕ್ರಿ). ಕೋರೆದಾಡೆ, ಪಿಪಾಸಿ

ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ಮಣ್ಣನ್ನು ಆಗಿ,

-ಗೋರು. ~ಅಡು = ಗ. ಕೊಂಬು

ಅಥವಾ ಕೋರೆದಾಡೆಗಳಿಂದ ಕೆದರು.

೨. ಬೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ ಮಾಡು.

ಗೊಣೆಸು (ಕ್ರಿ). ಮೊರೆ; ಭೋರ್ಗರೆ.

ಗೊಹನ (ನಾ). ಮುಚ್ಚಿಡುವುದು.

ಗೊಳಿ (ನಾ). ಗ. ಎತ್ತು; ವೃಷಭ. ೨. ದೇವರ

ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಹೋರಿ; ಬಸವ.

೩. ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಬುಟ್ಟಿ; ಕೂಕಿ.

ಗೊಳಿಯ (ನಾ). ಗ. ವಲಸೆ ಹೋಗುವುದು;

ಒಕ್ಕಲು ಹೋಗುವುದು. ೨. ವಲಸೆ

ಹೋಗುವ ಅಥವಾ ಬರುವ ಜನರ ತಂಡ.

ಗೃಧ್ರ (ನಾ). ಹದ್ದು.

ಗೃಹ (ನಾ). ಗ. ಮನೆ; ಬೀಡು. ೨. ಹೆಂಡತಿ;

ಪತ್ನಿ. ~ಕೃತ್ಯ = ಗ. ಮನೆಗೆಲಸ.

೨. ಮನೆಯ ಆಡಳಿತ; ಮನೆವಾರ್ತೆ.

~ಕೈಗಾರಿಕೆ = ಗುಡಿಕೈಗಾರಿಕೆ. ~ಕೋಕಿಳ

= ಹಲ್ಲಿ; ಗೌಳಿ. ~ಚಾಮರ = ಕಸ

ಪೊರೆಕೆ; ಬರಲು. ~ದೇವತೆ = ಗ. ಮನೆ

ತನದ ದೇವರು. ೨. ಗೃಹಿಣಿ. ~ಪ್ರವೇಶ

= ಗ. ಹೊಸ ಮನೆಗೆ ಮೊದಲ ಬಾರಿ

ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು. ೨. ಮದುಮಗಳನ್ನು

ಮನೆತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ~ಮಂತ್ರಿ

= ಒಳಾಡಳಿತವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸಚಿವ.

~ಮಹತ್ತರ = ಅರಮನೆಯ ಆಡಳಿತದ

ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ; ಮನೆನೆಗ್ಗಡೆ.

ಗೃಹಸ್ಥ (ನಾ). ಗ. ಮದುವೆಯಾದವನು;

ಸಂಸಾರಿ. ೨. ಯೋಗ್ಯ; ಸಭ್ಯ.

~ಅಶ್ರಮ = ನಾಲ್ಕು ಅಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ

ಎರಡನೆಯದು.

ಗೃಹಿಣಿ (ನಾ). ಹೆಂಡತಿ.

ಗೃಹೀತ (ನಾ). ೧. ಅಭಿಪ್ರಾಯ ; ಗೃಹಿಕೆ.

(ಗು). ೨. ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ. ೩. ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ.

೪. ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ೫. ಹೊಂದಿದ ; ಒಳಗೊಂಡ.

ಗೃಹ್ಯ (ಗು). ೧. ಮನೆನಾರ್ತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

೨. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ. ೩. ಅಂಗೀಕರಿಸತಕ್ಕ.

ಗಂಟಿಗೆ (ನಾ). ಜೊಚ್ಚಲು ಬಿಸಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ರಕ್ಷೆ.

ಗಂಟು (ನಾ). ೧. ದೂರ. ೨. ವ್ಯತ್ಯಾಸ ;

ಅಂತರ. ೩. ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧ. ೪. ಹತ್ತಿರ ;

ಸಮಾಪ. ~ ಆಗು = ೧. ದೂರವಾಗು ;

ಎರವಾಗು. ೨. ಕಾಲವಿಳಂಬವಾಗು ;

ತಡವಾಗು.

ಗಂಟುಗೆ = ಗಂಟಿಗೆ.

ಗೆಗ್ಗೆ (ನಾ). ಕೋಟಿಶಾಳೆಗದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಸಾಧನ.

ಗೆಜ್ಜಲು = ಗೆದಲ್.

ಗೆಜ್ಜೆ (ನಾ). ೧. ಕಿರುಗಂಟಿ ; ಕಿಂಕಿಣಿ.

೨. ಕಿಬ್ಬೊಟ್ಟೆಯ ತಳಭಾಗಕ್ಕೂ ತೊಡೆಗೂ

ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಸಂದು. ~ ಟೀಕೆ = ಒಂದು

ಬಗೆಯ ಕಂಠಾಭರಣ. ~ ಪೂಜೆ = ೧. ವೇಶ್ಯಾ

ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಾಗ ಮಾಡುವ

ಸಮಾರಂಭ. ೨. ನಾಟಕದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ

ಮಾಡುವ ಪೂಜೆ. ~ ವಸ್ತ್ರ = ಪೂಜೆಗಾಗಿ

ಹತ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಸರ ಮತ್ತು ದುಂಡು

ಬಿಲ್ಲೆ.

ಗೆಡೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಗಳಪು ; ಹರಟು.

೨. (ಹಕ್ಕಿಗಳು) ಧ್ವನಿಮಾಡು. (ನಾ).

೩. ಸ್ನೇಹ ; ಗೆಳೆತನ. ೪. ಸಂಪರ್ಕ.

೫. ಎಡೆ ; ಸಮ ; ಜೊತೆ. ೬. ತೋರಿ ;

ಒಪ್ಪು. ೭. ಬೀಳುವಿಕೆ ; ಪತನ.

~ ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ೧. ಜೊತೆಗೊಳ್ಳು ;

ಒಡಗೂಡು. ೨. ಹೊಂದು ; ಪಡೆ.

೩. ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

೪. ಆಶ್ರಯಿಸು. ೫. ಕೈಗೊಳ್ಳು.

~ ಪ(ವ)ಕ್ಕು = ಚಕ್ರವಾಕ ಪಕ್ಷಿ.

ಗೆಡೆಪ (ನಾ). ೧. ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತು.

೨. ಗಿಳಿಮುಂತಾದ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಮಾತು.

ಗೆಡ್ಡೆ (ನಾ). ೧. ಕಂದಮೂಲ ; ಗಡ್ಡೆ.

೨. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ರೋಗದಿಂದ ಬೆಳೆಯುವ

ಗಂಟು. ೩. ಆಧಾರ ; ಆಶ್ರಯ. ೪. ಹೆತ್ತು

ಗಟ್ಟಿದುದು.

ಗೆಣತಿ = ಗೆಳತಿ.

ಗೆಣಸು = ಗೆಟಸು.

ಗೆಣೆ (ನಾ). ೧. ಸ್ನೇಹ ; ಕೆಳೆ. ೨. ಗೆಳೆಯ ;

ಸ್ನೇಹಿತ. ~ ಕಾ(ಗಾ)ಣ(ರೆ) = ೧. ಒಡ

ನಾಡಿ ; ಗೆಳೆಯ. ೨. ಇನಿಯ ; ನಲ್ಲ.

೩. ವಿಟಿ ; ಜಾರ.

ಗೆಣೆಯ = ಗೆಣೆಗಾಣ.

ಗೆಣ್ಣು (ನಾ). ಬೆರಳು, ಕಬ್ಬು ಅಥವಾ ಬಿದಿರು

ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಗಂಟು.

ಗೆಣ್ಣು (ನಾ). ಹೋಲಿಕೆ ; ಸಾದೃಶ್ಯ.

ಗೆದಲ್(ಲು) (ನಾ). ಮರಮುಟ್ಟು, ಪುಸ್ತಕ

ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವ

ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಿಳಿಯ ಇರುವೆ.

ಗೆಡಿ (ಕ್ರಿ). ಗೆಟ್ಟು ; ಜಯಿಸು.

ಗೆದ್ದಲ್(ಲು) = ಗೆದಲ್.

ಗೆಡ್ಡೆ (ನಾ). ೧. ಅಸ್ತಿ ; ಐಶ್ವರ್ಯ. ೨. ರಾಶಿ.

ಗೆಟರು (ಕ್ರಿ). ಗೀರು ; ಪರಜು. ~ ಅಡು

= ೧. ಹುಡುಕಾಡು. ೨. ಗೋರು ; ಕವರು.

ಗೆಯ್ ೧. = ಗೆಯ್ಯ. ೨. ಸಾಗುವಳಿಮಾಡು.

ಗೆಯ್ತು = ಕೆಯ್ತು.

ಗೆಯ್ಯ (ಕ್ರಿ). ಮಾಡು ; ನೆರವೇರಿಸು.

ಗೆಳಸಿ = ಕೆರಸಿ.

ಗೆರಸೆ = ಕೆರಸಿ.

ಗೆಣಿ(ರೆ) (ನಾ). ಗೀಟು ; ಗೆರೆ. ~ ದಾಟು

= ಮಾತು ವಿಾರು ; ಎಲ್ಲೆವಿಾರು.

ಗಿಬು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಂಭೋಗಿಸು. (ನಾ).

೨. ಸಂಭೋಗ.

ಗೀಲ್ (ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಜಯಿಸು; ಸಾಧಿಸು.

೨. ವಿಾರು; ಅತಿಕ್ರಮಿಸು. ೩. ಭೇದಿಸು; ಬಡೆ. ೪. ಲೇಪಿಸು; ಬಳಿ.

ಗಿಲವು (ನಾ). ೧. ಜಯ. ೨. ಸಂತೋಷ; ಸುಖ.

ಗಿಲ್ಲ (ನಾ). ಗಿಲವು; ಜಯ. ~ (೦) ಕು (ಗು) ಡು

= ೧. ಸೋಲನ್ನು ಬಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳು. ೨. ವಿಜಯದ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡು.

~ (೦) ಕೊ (ಗೊ) ಳ್ = ೧. ಸೋಲಿಸು.

೨. ಹೆಮ್ಮೆ ತಾಳು. ~ ಕಾ (ಗಾ) ಜ (ರ)

= ಗಿಲ್ಲುವವನು; ಜಯಶೀಲ. ~ ವೆ (ವೆ) ಳ್

= ಗಿಲುವಿನ ದೇವತೆ; ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ.

ಗಿಲ್ಲು (ಕ್ರಿ). ೧. ಜಯಿಸು; ಸಾಧಿಸು. (ನಾ).

೨. ಕೊಂಬೆ; ಬೊಗಂ.

ಗಿಲ್ಲು (ನಾ). ೧. ಜಯ. ೨. ಶುಭಾಶಯ; ಹರಕೆ.

ಗಿಳಿ (ನಾ). ಕೆಳದಿ; ಸ್ನೇಹಿತ.

ಗಿಳಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಎಳೆ; ಸೆಳೆ. (ನಾ). ೨. ಸ್ನೇಹಿತ;

ಗಿಳಿಯ.

ಗಿಳಿಯ (ನಾ). ಕೆಳಿಯ; ಸ್ನೇಹಿತ.

ಗಿಬ (ಲ) ಸು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗಡ್ಡೆ;

ಕಂದಮೂಲ; ಗೆಣಸು.

ಗೀಂಡಾವುಗೆ (ನಾ). ಖಡ್ಗವುಗೆ; ಗಂಡಕ.

ಗೀಕು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಸ್ಯ.

ಗೀಣ್ (ಣು) (ನಾ). ೧. ಒಂಬತ್ತು ಅಂಗುಲ

ಗಳ ಅಳತೆ. ೨. ಉದ್ದವಾದ ಕತ್ತಿ. ~ ಅಂಕ

= ಖಡ್ಗಯುದ್ಧ.

ಗೀಣಿ (ನಾ). ಗುತ್ತಿಗೆ.

ಗೀಬಿ (ನಾ). ರೋಗದಿಂದ ಮುಖ ಊದಿ

ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಬಾವು; ಊತ.

ಗೀಯ (ನಾ). ೧. ಹಾಡುವಿಕೆ; ಗಾಯನ.

(ಗು). ೨. ಹಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

ಗೀರ್ (ರು) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ

ಮತ್ತು ಅದರ ಬೀಜ; ಭಲ್ಲಾತಕಿ. ~ ಕುಕ್ಕೆ

= ಗೀರಣ್ಣ ಬಳಿದು ಸೋರಿದಂತೆ ಮಾಡಿದ

ಬುಟ್ಟಿ. ~ ಪಪ್ಪು = ಗೋಡಂಬೆ.

ಗೀರಿ (ನಾ). ತಲೆ ಸುತ್ತುವಿಕೆ, -ತಿರುಗುವಿಕೆ.

ಗೀರೆ (ನಾ). ಬೇಲಿ; ಆವರಣ.

ಗೀಲಿ (ನಾ). ಅಪಹಾಸ್ಯ; ತಮಾಷೆ; ಲೇನಡಿ.

ಗೀಹ (ನಾ). ಮನೆ; ಗೃಹ.

ಗೀಹಳಿ (ನಾ). ಹೊಸ್ತಿಲು; ಹೊಸಲು.

ಗೈರತ್ತು (ನಾ). ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

ಗೈರಿಕ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕೆಂಪು

ಬಣ್ಣದ ಖನಿಜ; ಜಾಡು; ಕಾವಿಕಲ್ಲು.

೨. ಚಿನ್ನ; ಬಂಗಾರ. (ಗು). ೩. ಬಟ್ಟೆ

ದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ.

ಗೈರು (ನಾ). ೧. ಅಭಾವ; ಇಲ್ಲದಿರುವುದು.

೨. ತಪ್ಪು; ಅನುಚಿತ. ~ ಹಾಜರು

= ಹಾಜರಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು; ಅನುಪಸ್ಥಿತಿ.

ಗೈರುವಿಲಿ (ನಾ). ೧. ಜಾಗ ತಪ್ಪುವುದು;

ತಪ್ಪುಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು. ೨. ಕಳೆದು

ಹೋಗುವಿಕೆ.

ಗೊಂಕುಲು (ರು) (ನಾ). ೧. ಕರ್ಕಶವಾಗಿ

ಅರಚುವಿಕೆ. (ಗು). ೨. ದೊಡ್ಡಗಾತ್ರದ.

~ ಕ (ಗ) ಬ್ಬಿ (ಕ್ರಿ) = ದೊಡ್ಡ ಜಾತಿಯ

ಕತ್ತೆ.

ಗೊಂಕೆ (ನಾ). ಕೊರಳು; ಗೋಣು.

ಗೊಂಗಡಿ (ನಾ). ೧. ಕಂಬಳಿ. ೨. ತಲೆ, ಬೆನ್ನು

ಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಧರಿಸುವ ಕಂಬಳಿಯ

ಗೊಪ್ಪೆ; ಗೊರಲು. ೩. ಚೆನ್ನಾಗಿರುವ

ಮತ್ತು ನೀಳವಾಗಿರುವ ಹುಣಸೆಯ ಹಣ್ಣು.

ಗೊಂಚಲ್ (ಲು) (ನಾ). ಕುಚ್ಚು; ಗುಚ್ಚು;

ಮಂಜರಿ.

ಗೊಂಚಿ ೧. = ಗೊಂಚಲ್. ೨. ನೆರವಿ;

ಗುಂಪು.

ಗೊಂಚು = ಗೊಂಚಿ.

ಗೊಂಟು (ನಾ). ೧. ದಿಕ್ಕು; ದಿಶೆ. ೨. ಮೂಲೆ;
ಕೋನ. ೩. ಅಂಚು; ದಡಿ.

ಗೊಂಡ (ನಾ). ೧. ವಿಂಧ್ಯ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ
ವಾಸಿಸುವ ಒಂದು ಜನಾಂಗ. (ಗು).
೨. ದಟ್ಟವಾದ; ಗಡನವಾದ.

ಗೊಂಡೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ;
ಕುಚ್ಚು. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹೂವಿನ
ಗಿಡ.

ಗೊಂಡೆಯ (ನಾ). ೧. ಗೊಂಚಲು; ಕುಚ್ಚು.
೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ. ೩. ರಾಶಿ;
ಸಮೂಹ.

ಗೊಂದಣ = ಗೊಂದಳ. ~ ಇಸ = ೧. ಒಟ್ಟು ಗು;
ಗುಂಪುಗೂಡು. ೨. ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಅಧಿಕವಾಗು.
೩. ಗದ್ದಲವೆದ್ದು. ~ (೦) ಕೊ(ಗೊ)ಳ
= ೧. ಗುಂಪುಗೂಡು. ೨. ಗಾಬರಿಪಡು;
ಗಲಿಬಿಲಿಯಾಗು.

ಗೊಂದಲ (ನಾ). ಗಲಾಟೆ; ಗದ್ದಲ.

ಗೊಂದಳ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ಹಿಂಡು;
ಮೊತ್ತ. ೨. = ಗೊಂದಲ. ೩. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಕುಣಿತ; ಮೇಳನೃತ್ಯ.

ಗೊಂದಿ ೧. = ಗೊಂದು. ೨. ಕೊಲ್ಲಿ; ಅಖಾತ.

ಗೊಂದು(ನಾ). ಇಕ್ಕಟ್ಟು; ಇಡುಕು.

ಗೊಂದೆ (ನಾ). ಎತ್ತು; ಬಸವ. ~ ಬೊಂದಿ
= ೧. ಎತ್ತಿನ ಶರೀರ. ೨. ಧರ್ಮಾಚರಣೆ
ಯಿಲ್ಲದವನು; ಅಧರ್ಮಿ.

ಗೊಂಬೆ (ನಾ). ೧. ಬೊಂಬೆ; ವಿಗ್ರಹ.
೨. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ. ೩. ಕಣ್ಣಿನ ಗುಡ್ಡೆ.
~ ಆ(ಯಾ)ಟೆ = ೧. ಸೂತ್ರದ ಬೊಂಬೆ
ಯಾಟೆ. ೨. ಬೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು
ಕೊಂಡು ಆಡುವ ಆಟ. ~ ಕೊರಿಸು
= ನವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಗೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಓರಣ
ವಾಗಿ ಕೂಡಿಸು. ~ ರಾಮ = ತೊಗಳು
ಗೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕುಣಿಸುವವನು; ಕಿಳ್ಳಿ
ಕೇತ.

ಗೊಗ್ಗ (ನಾ). ೧. ಮೈಲಾರದೇವರ ಭಕ್ತ.
೨. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆದರಿಸಲು ಹೇಳುವ
ಕಾಲ್ಪನಿಕ ದೇವ; ಗುಮ್ಮ.

ಗೊಗ್ಗರ (ನಾ). ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ
ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಿಕಾರ, - ಕರ್ಕಶತೆ.

ಗೊಗ್ಗರು = ಗೊಗ್ಗರ.

ಗೊಜಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾತನಾಡು.
(ನಾ). ೨. ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು.

ಗೊಜ್ಜ (ನಾ). ಹಿರಿಯ; ಪೂರ್ವಜ.

ಗೊಜ್ಜಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹೂವು.

ಗೊಜ್ಜು (ಕ್ರಿ). ೧. ಎರಚು; ಸುರಿ; ಹೊಯ್ಯು.
(ನಾ). ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೇಲೋಗರ.

೩. ಯಾವುದಾದರೂ ದ್ರವ ಪದಾರ್ಥ.

೪. ಅಮೃತ; ಹುಳಿ.

ಗೊಟರ (ನಾ). ಪೊಟರೆ; ಬಿಲ.

ಗೊಟಾಯಿಗು (ಕ್ರಿ). ೩ ರು ವಿ ಹಾ ಕು;
ತೊಳಸು.

ಗೊಟಾಳೆ (ನಾ). ತೊಂದರೆ; ಗೋಜು.

ಗೊಟ್ಟ (ನಾ). ೧. ದನದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ;
ಗೋಶಾಲೆ. ೨. ದನಕರುಗಳಿಗೆ ಔಷಧಿ
ಮುಂತಾದವನ್ನು ಕುಡಿಸುವ ಬಿದಿರಿನ
ಕೊಳವೆ. ೩. ನೆಲೆಮನೆ; ಬೀಡು.

ಗೊಟ್ಟ (ನಾ). ೧. ಜೊತೆ; ಒಡನಾಟ.
೨. ಕೂಟ; ಸಭೆ. ೩. ಮಾತುಕತೆ; ಸಲ್ಲಾಪ.
೪. ದನದ ಹಟ್ಟಿ; ಕೊಟ್ಟಿಗೆ. ~ ಗಾಣ
= ೧. ಮೇಳಸಂಗೀತ. ೨. ಮೇಳಗಾನದಲ್ಲಿ
ಭಾಗವಹಿಸುವವನು.

ಗೊಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ಮೊಂಡುತನ; ಹಟ.
೨. ಮೋಸ; ಕಪಟ. ೩. ಬರ; ಕ್ಷಾಮ.
೪. ನಿಪುಲತೆ. ೫. ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಒಣಗಿರುವ
ಸ್ಥಿತಿ. ~ ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಒಣಗಿಹೋಗು.

ಗೊಡಗು (ನಾ). ೧. ಬಾವಿಯ ಅಥವಾ
ಹಗೇವಿನ ಒಳಗೆ ಆಗಿರುವ ಡೊಗರು.
೨. ಬಗ್ಗಡ; ರಾಡಿ.

ಗೊಡವೆ (ನಾ). ಸಂಬಂಧ; ಗೋಜು; ಸಂಪರ್ಕ; ಉಸಾಬರಿ.

ಗೊಡ್ಡ (ನಾ). ೧. ಮೋಸ; ಕಪಟ. ೨. ಚೇಷ್ಟೆ; ತುಂಟಿತನ. ೩. ತೊಂದರೆ; ಕೇಡು. ೪. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವನು; ಕೈಲಾಗದವನು.

ಗೊಡ್ಡಿ (ನಾ). ಬಂಜೆಯಾದ ಹೆಂಗಸು.

ಗೊಡ್ಡು (ನಾ). ೧. ಬಂಜೆಯಾಗಿರುವಿಕೆ; ಬಂಜಿತನ. ೨. ಬಂಜೆ; ಗೊಡ್ಡಿ. ೩. ಗಬ್ಬವಾಗದ ಹಸು ಅಥವಾ ಎಮ್ಮೆ. ೪. ನಿಷ್ಫಲತೆ; ಅಂತಸ್ಸಾರವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ. (ಗು). ೫. ವ್ಯರ್ಥವಾದ; ನಿಷ್ಫಲವಾದ. ~ಅಚಾರ = ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಆಚಾರ. ~ಅಟಿ = ೧. ಮೋಸ; ಕುತಂತ್ರ. ೨. ಕೀಟಿಲೆ; ಉಪದ್ರವ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಹೋಗು; ವ್ಯರ್ಥವಾಗು. ~ಮಾತು = ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ ಮಾತು, -ಹರಟೆ. ~ವ್ಯಕ್ತಿ = ೧. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವನು; ಅಪ್ರಯೋಜಕ. ೨. ವಿವೇಚನೆಯಿಲ್ಲದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವನು. ~ಸಾರು = ಬೇಕೆಯನ್ನು ಹಾಕದೆ ಮಾಡುವ ಸಾರು.

ಗೋಣಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ಮಾತನಾಡು. ೨. ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಮಾತನಾಡು; ವಟಗುಡು. ೩. ಚಾಡಿಹೇಳು; ದೂರು. (ನಾ). ೪. ಅಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವಿಕೆ. ೫. ಆಕ್ಷೇಪ.

ಗೋಣಸು (ನಾ). ೧. ಹಸು, ಎತ್ತು ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಕೊರಳಿನ ಅಭರಣ. ೨. = ಗೋಬಸು.

ಗೋಣೆಯ (ನಾ). ೧. ದಿಲ್ಲಿನ ಹೆದ; ಮಾರ್ವಿ. ೨. ಚಕ್ರದ ಅಲಗು, -ಧಾರೆ.

ಗೊಣ್ಣೆ (ನಾ). ೧. ಸಿಂಬಳ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಳು; ಗುಣ. ೩. ಶಾಯಿಯ ತೊಟ್ಟು, -ಹಣ.

ಗೊತ್ತು (ನಾ). ೧. ನೆಲೆ; ಬೀಡು. ೨. ಪಂಚಯ; ತಿಳಿವಳಿಕೆ. ೩. ಚಿಹ್ನೆ; ಕುರುಹು. ೪. ಸುಯಮ; ಗೊತ್ತುವಳಿ. ೫. ಕೀರ್ತಿ; ಯಶಸ್ಸು. ೬. ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಸ್ಥಳ. ೭. ಕುಂದುರೆ, ದನಕರುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಜಾಗ. ೮. ಉದ್ದೇಶ; ಗುರಿ. ೯. ಮೇರೆ; ಎಲ್ಲೆ. ೧೦. ತಿಳಿದುದು; ವಿದಿತವಾದುದು. ~ಗಾರ = ಯಜಮಾನ; ನಾಯಕ. ~ಗುರಿ = ೧. ಸ್ಥಿರವಾದ ಧ್ಯೇಯ. ೨. ನೆಲೆ ಸೇರಲು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸ್ಥಳ. ~ಪಾಡು = ಏರ್ಪಾಡು; ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ~ಮಾಡು = ನಿರ್ಧರಿಸು; ನಿರ್ಣಯಿಸು. ~ವಳಿ = ಶರಾವು; ನಿರ್ಣಯ.

ಗೊಡಕು (ನಾ). ಕೆಸರು; ಬದಿ; ಪಂಕೆ.

ಗೊಡಮ (ನಾ). ೧. ರಥದ ವೇಗವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಬಳಸುವ ಕೊರಡು; ತಡೆಮರ. ೨. ತೆಂಗಿನಗರಿಯ ಬುಡದ ತುಂಡು.

ಗೊಡಮೊಟ್ಟೆ (ನಾ). ೧. ಬಾಲವುಳ್ಳ ಮರಿಗಪ್ಪೆ. ೨. ತೆಂಗಿನಗರಿಯ ಬುಡದ ತುಂಡು.

ಗೊಡಕೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು.

ಗೊಡ್ಡ (ನಾ). ೧. ಕರಿಯ ಬಣ್ಣದ ದೊಡ್ಡ ಜಾತಿಯ ಇರುವೆ; ಕಟ್ಟಿರುವೆ. ೨. ಓಕೇತ. ಗೊನೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ದಿಂಕಗೊಳ್ಳು; ಗರ್ವಿಸು. (ನಾ). ೨. ಹೂವು, ಹಣ್ಣು ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಗೊಂಚಲು; ಗೊಲೆ. ~ಕಾ(ಗಾ)ರ = ಅಡಕೆ ಮುಂತಾದ ಗೊನೆಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವವನು.

ಗೊನೆಹ (ನಾ). ೧. ದಿಂಕ; ಹೆಮ್ಮೆ. ೨. ಬಯಕೆ; ಅಪೇಕ್ಷೆ.

ಗೊನೆ (ನಾ). ೧. ಹಣ ಹುಗಿಯುವ ಕುಣಿ; ಗೋರಿ. ೨. ಗೊಪ್ಪವಾದ ಸ್ಥಳ.

ಗೊಬಡಿ (ನಾ). ಗುಡಿಸಲು; ಜೋಪಡಿ.

ಗೊಬ್ಬರ (ನಾ). ೧. ಜಾನುವಾರುಗಳ ಸಗಣೆ, ಎಲೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮಿಶ್ರಣ.

೨. ಹೊಲಸು ; ಕಸ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಅಂಟುರೋಗ ; ದಡಾರ.

ಗೊಬ್ಬಳಿ (ನಾ). ಜಾಲಿಯ ಮರ; ಬೊಬ್ಬಳಿ
ಮರ.

ಗೊಬ್ಬೆ (ನಾ). ಈಜಲು ಮುಂತಾದ ಮರ
ಗಳಿಗೆ ಕಳ್ಳನ್ನು ಇಳಿಸಲು ಕಟ್ಟುವ ಗಡಿಗೆ.

ಗೊಮ್ಮಟಿ (ನಾ). ೧. ಚೆಲುವ; ಸುಂದರ.

೨. ಕಾನುದೇವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವನು;
ಬಾಹುಬಲಿ.

ಗೊರಕೆ (ನಾ). ೧. ನಿದ್ರಿಸುವಾಗ ಉಸಿರಾಟ
ದಿಂದಾಗುವ ಶಬ್ದ. ೨. ಕಬ್ಬಿಣದ ಈಟಿ.

ಗೊರಗು = ಗೊರಲು.

ಗೊರಜೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೊಪ್ಪು.

೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಶಂಖದ ಹುಳು
ಮತ್ತು ಅದರ ಚಪ್ಪು.

ಗೊರಟಿ (ನಾ). ೧. ಮಾವು ಮೊದಲಾದ ಹಣ್ಣು
ಗಳ ಓಟ. ೨. ಒರಟಾದುದು; ಗಟ್ಟಿ
ಯಾದುದು.

ಗೊರಟಿ (ನಾ). ೧. ಮಾವು ಮೊದಲಾದ
ಹಣ್ಣುಗಳ ಒಳಗಿರುವ ಬೀಜ; ಓಟ.

೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ; ಸ್ವಟಿಕದ ಗಿಡ.

ಗೊರಬಿ (ನಾ). ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸೇವೆಗೆ ಬಿಟ್ಟ
ಹೆಣ್ಣು ; ದೇವದಾಸಿ.

ಗೊರಬು (ನಾ). ಮಳೆಯ ನೀರು ಮೈಮೇಲೆ
ಬೀಳದಂತೆ ಹುಲ್ಲು, ಎಲೆ ಮುಂತಾದುವು
ಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮುಸುಕು, -ಹೊದಿಕೆ.

ಗೊರವ (ನಾ). ೧. ತೈವ ಸಂನ್ಯಾಸಿ; ಜಂಗಮ.

೨. ತಿರುಕ; ಭಿಕ್ಷುಕ. ೩. ಶಿವ. ೪. ಹಿರಿಯ;
ಗೌರವಾರ್ಹ. ೫. ಮೈಲಾರ ದೇವರ ಭಕ್ತ.

೬. = ಗೊರವಂಕ.

ಗೊರವಂಕ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ.

ಗೊರವಿ (ನಾ). ೧. ತೈವ ಸಂನ್ಯಾಸಿ.

೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ; ಕೊಳ್ಳಿಮರ.

೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹೂವಿನ ಗಿಡ.

ಗೊರಸು (ನಾ). ದನ, ಕುದುರೆ ಮುಂತಾದುವು
ಗಳ ಕೊಳಗು ; ಮರ.

ಗೊರೆ (ನಾ). ಕೆಸರು ; ಪಂಕ.

ಗೊಜ(ರೆ)ಲೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬೀಳ
ಇರುವೆ; ಗೆದ್ದಲು.

ಗೊಲಸು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಡಗ
ದಂತಹ ಅಭರಣ.

ಗೊಲೆ (ನಾ). ೧. - ಕೊಂಡಿ ; ಕುಣಿಕೆ.

೨. ಬಿಲ್ಲಿನ ತುದಿ; ಕೊಪ್ಪು. ೩. ಗೊಂಚಲು;
ಗುಚ್ಛ.

ಗೊಲ್ಲ (ನಾ). ೧. ಗೋವಳ; ಗೋಪಾಲ.

೨. ಖಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಣ್ಯಪರೀಕ್ಷಕನ
ಸಹಾಯಕ.

ಗೊಳಲೆ (ನಾ). ೧. ಬತ್ತದ ಹೊಟ್ಟು.

೨. ನೆಲಗಡಲೆ, ಹುಣಸೆ ಮುಂತಾದುವು
ಗಳ ಸಿಪ್ಪೆ.

ಗೊಲು(ಳ)ಸು (ನಾ). ಕುಣಿಕೆ; ಕೊಂಡಿ.

ಗೋ (ನಾ). ೧. ಹಸು; ಆಳಳು. ೨. ಎತ್ತು;
ಗೂಳಿ. ೩. ಆಕಾಶ. ೪. ನೀರು. ೫. ಕಿರಣ.

೬. ವಜ್ರಾಯುಧ. ೭. ಭೂಮಿ. ೮. ಮಾತು.

೯. ಕಣ್ಣು. ೧೦. ಪಾರ್ವತಿ. ~ಕರ್ಣ

= ೧. ಹಸುವಿನ ಕಿವಿ. ೨. ಚಮರೀಮೃಗ.

೩. ಒಂಬತ್ತು ಇಂಚುಗಳ ಆಳತೆ; ಬೋಟು.

೪. ಹಾವು. ೫. ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿಯ

ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರ. ~ಕುಲ(ಳ) = ೧. ಗೋವು

ಗಳ ಹಿಂಡು. ೨. ಕಿರಣಗಳ ಪುಂಜ.

~ಕೇಶ = ವೈಷ್ಣವಕೇಶ; ಶಿವ. ~ಪತಿ

= ೧. ಗೂಳಿ. ೨. ದೇವೇಂದ್ರ. ೩. ದನಗಾಹಿ.

೪. ಬ್ರಹ್ಮ. ೫. ವರುಣ. ~ಮುಂಡಲ(ಳ)

= ೧. ದನಕರುಗಳ ಮಂಡೆ. ೨. ಭೂಮುಂಡಲ.

~ಮಾಳ = ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು. ~ಮುಖ

= ೧. ಹಸುವಿನ ಮುಖ. ೨. ಒಂದು

ಬಗೆಯ ವಾದ್ಯ. ೩. ದ್ರವಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು

ಬಡಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪಾತ್ರೆ;

ಕಬಾಯಿ. ~ಲಾಂಗೊಲ = ಗ. ಅಕಳ ಬಾಲ. ೨. ಅಕಳ ಬಾಲದಂತೆ ಬಾಲವಿರುವ ಕಪ್ಪುಮುಖದ ಕೋತಿ; ಮುಸುವ. ~ವರ್ಧನ = ಗ. ದನಗಳನ್ನು ಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದು. ೨. ಗೋವುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವನು; ಕೃಷ್ಣ. ೩. ಒಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ ಹೆಸರು. ೪. ಗೋರಿಕಾಯಿ; ಚವಳಿಕಾಯಿ. ~ನಳ = ಗ. ದನಗಾಹಿ; ಗೋಪಾಲ. ೨. ಜೀವಿಗಳ ಒಡೆಯ. ೩. ಪಶುಪತಿ. ~ಶೀರ್ಷ = ಗ. ಗೋವಿನ ತಲೆ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಂಧದ ಮರ. ~ಶ್ರೋತ್ರ = ಕಣ್ಣುಗಳೇ ಕಿವಿಯಾಗಿರುವ ಪ್ರಾಣಿ; ಹಾವು. ~ಸಾಸ = ಗ. ಒಂದು ಸಾವಿರ ಹಸುಗಳ ದಾಸ. ೨. ತುರುಕಾಳೆಗದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಸಾಹಸ. ~ಸ್ವಾಮಿ = ಗ. ತುರುಗಾಹಿ; ಗೊಲ್ಲ. ೨. ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿದವನು; ವಿರಕ್ತ.

ಗೋಂಧಿ (ನಾ). ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಾವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಭಾಷೆ.

ಗೋಂಡು (ನಾ). ಅಂಟು; ಸರಿ.

ಗೋಗರೆ (ಕ್ರಿ). ಗ. ದೈನ್ಯದಿಂದ ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳು. (ನಾ). ೨. ದೀನವಾಗಿ ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

ಗೋಚರ (ನಾ). ಗ. ದನಕರುಗಳು ಮೇಯುವ ಸ್ಥಳ; ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು. (ಗು). ೨. ದನಕರುಗಳು ಸಂಚರಿಸುವ. ೩. ಕಣ್ಣು ಮೊದಲಾದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ವೇದ್ಯವಾದ; ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣತಕ್ಕ. ೪. ಮಾಡಬಹುದಾದ; ಶಕ್ತಿಗೆ ನಿಲುವು. ~ಇಸು = ಗ. ತೋರು; ಕಾಣು. ೨. ತಿಳಿ; ವೇದ್ಯವಾಗು. ೩. ತೋರಿಸು; ಪ್ರಕಟಿಸು.

ಗೋಚು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಗೋರು; ಬಳಿ. ೨. ದೋಚು; ಸುಲಿ. (ನಾ). ೩. ಸುಲಿಗೆ ಗಾರ; ಲಾಟಿ ಮಾಡುವವನು.

ಗೋಜ (ನಾ). ಗ. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು; ತಾನರೆ. ೨. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು; ದೇವತೆ. ~ರಿಪು = ಕಮಲದ ಶತ್ರು; ಜಂಪು.

ಗೋಜು (ಕ್ರಿ). ಗ. (ದಾರದ ಎಳೆಗಳಂತೆ) ಸಿಕ್ಕಾಗು; ಗಂಟಾಗು. (ನಾ). ೨. ತೊಡಕು; ಸಿಕ್ಕು. ೩. ಗೊಡವೆ; ತಂಟೆ. ೪. ತೊಂದರೆ; ಕಷ್ಟ.

ಗೋಟಿ (ನಾ). ಹಿಂಸೆ; ತೊಂದರೆ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳಿಸು = ತೊಂದರೆಗೆ ಗುರಿ ಪಡಿಸು; ಕಷ್ಟಕ್ಕೀಡುಮಾಡು.

ಗೋಟು ಗ. = ಗೊಂಟು. ೨. ಸೇರಿರುವಿಕೆ; ಬೆರೆತಿರುವಿಕೆ. ೩. ಶಿವಿರ; ಪಾಳೆಯ. ೪. ಬಲಿತುದು; ಬಿರುಸಾದುದು. ೫. ಚಿನ್ನದ ಬಳೆ, -ಕಂಕಣ. ೬. ಅಡಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ. ೭. ಮುದುಕಿ; ವೃದ್ಧೆ.

ಗೋಟುವಾಡ್ಯ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಂತಿ ವಾದ್ಯ.

ಗೋಡಂಬಿ (ನಾ). ಗೇರುಮರ ಮತ್ತು ಅವರ ದೀಪ.

ಗೋಡು (ನಾ). ಮೆಕ್ಕಲುಮಣ್ಣು; ಹೂಳು ಮಣ್ಣು.

ಗೋಡೆ (ನಾ). ಕುಡ್ಯ; ಭಿತ್ತಿ.

ಗೋಣ್(ಣು) (ನಾ). ಗ. ಕೊರಳು; ಕುತ್ತಿಗೆ. ೨. ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಹಿಂಭಾಗ; ಜಡತಲೆ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಯ್ಯು = ಗ. ಕುತ್ತಿಗೆ ಕೊಯ್ಯುವವನು. ೨. ವಂಚಕ; ಮೋಸಗಾರ. ~ನವಿರ್ = (ಪ್ರಾಣಿಗಳ) ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಜೂಲು; ಅಯಾಲು. ~ನಾಲಾ(ಳಿ) = ಗಂಟಿಲುಮಣೆ; ಕಂಠನಾಳ. ~ಮುಱಾ(ರಿ) = ಗ. ಕೊಲ್ಲು; ಸಾಯಿಸು. ೨. ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವುದು. ೩. ಹಿಂಸೆ; ತೊಂದರೆ. ~ಹಾಕು = ತಲೆ ದೂಗು.

ಗೋಣಿ (ನಾ). ಗ. ಸೆಣದಿನ ನಾಂರಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆ ಅಥವಾ ಚೀಲ. ೨. ನಾಲ್ಕು ಕೊಳಗದಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣ. ೩. ಚೀಲ; ಸಂಚಿ. ೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ. ೫. ಹಂದಿ; ವರಾಹ. ೬. ಅಲದ ಜಾತಿಯ ಮರ; ಗೋಳಿ. ~ತಟ್ಟು = ಗ. ಸೆಣದಿನ ಬಟ್ಟೆ; ಗೋಣಿಪಟ್ಟಿ. ೨. ದಡಾರ; ಗೊಬ್ಬರ. ಗೋತ (ನಾ). ಗ. ದನಕರು ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮೂತ್ರ; ಗಂಜಳ. ೨. ಲಾಗ; ಪಲ್ವಿ. ~ಹಾಕು = ಗ. ಲಾಗಹೊಡೆ; ಪಲ್ವಿ ಹಾಕು. ೨. ಸೋಲು; ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗ ದಿರು. ೩. ಸಾಯು; ಮರಣಹೊಂದು. ~ಹೊಡೆ = ಗೋತಹಾಕು. ಗೋತ್ರ (ನಾ). ಗ. ಕೊಟ್ಟಿಗೆ; ದೊಡ್ಡಿ. ೨. ಹಸುಗಳ ಮಂದೆ. ೩. ಕುಲ; ವಂಶ; ಮನೆತನ. ೪. ಬೆಟ್ಟ; ಪರ್ವತ. ೫. ಭೂಮಿ; ಪೃಥ್ವಿ. ೬. ಸೂರ್ಯ. ಗೋತ್ರಜ (ನಾ). ಗ. ಒಂದೇ ಕುಲ ಅಥವಾ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು. ೨. ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು. ಗೋದಣ (ನಾ). ದನಕರುಗಳಿಗೆ ಮೇವು ಹಾಕುವ ತೊಟ್ಟಿ; ಗೊಂತು. ಗೋದಣಿ (ನಾ). ಗ. ನೇಗಿಲು. ೨. ಗುದ್ದಲಿ. ಗೋದಲೆ = ಗೋದಣ. ಗೋದಾಮು = ಗುದಾಮು. ಗೋದಾವು (ನಾ). ಗ. ಊಸರವಳ್ಳಿ; ಗೋಸುಂಚಿ. ೨. ಗೋದುವೆ ಹಾವು. ಗೋದಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ. ~ಸರ = ಗೋದಿಯ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಚಿನ್ನದ ಮಣಗಳ ಸರ. ಗೋದುವೆ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ; ಗೋಧೂಮ. ೨. ಮೈಮೇಲೆ ಗೋದಿ ಯಾಕಾರದ ಚುಕ್ಕೆಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಾವು.

ಗೋಧ (ನಾ). ಗ. ದೊಡ್ಡ ಜಾತಿಯ ಗಾಳಿ; ಉಡು. ೨. ಬಿಲ್ಲುಗಾರರು ಮುಂಗೈಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಳ್ಳುವ ತೊಗಲಿನ ಕವಚ. ಗೋಧಾಲಿ(ಳಿ) (ನಾ). ಗ. ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ದನಗಳ ಕಾಲು ತುಳಿತ ದಿಂದ ಏಳುವ ಧೂಳು. ೨. ಮುಚ್ಚಂಡೆ. ಗೋನಾಲಾ(ಳಿ) (ನಾ). ಕೊರಳಿನ ನಾಳ; ಗಂಟಲುಮಣಿ. ಗೋಪ (ನಾ). ಗ. ದನಗಾಹಿ; ಗೋಪಾಲ. ೨. ರಾಜ; ದೊರೆ. ೩. ಕೃಷ್ಣ. ೪. ಪ್ರಾಂತಾಧಿ ಕಾರಿ. ೫. ದೇವೇಂದ್ರ. ೬. ಸೂರ್ಯ. ೭. ನಂದಿ. ೮. ಚಂದ್ರ. ೯. ಹಾವು. ೧೦. ಒಂದು ಬಗೆಯ ರಾಳ. ~ನಾಹನ = ಗ. ಶಿವ. ೨. ಐರಾವತ. ೩. ಗರುಡ. ೪. ಹಂಸ. ~ಶಕಲ = ಚಂದ್ರನ ಕಳೆ, -ಭಾಗ. ಗೋಪನ (ನಾ). ಗ. ಕಾಪಾಡುವುದು; ರಕ್ಷಿಸು ವುದು. ೨. ಮರೆಮಾಡುವಿಕೆ. ಗೋಪಾಲ(ಳಿ) (ನಾ). ಗ. ದನಗಾಹಿ; ಗೊಲ್ಲ. ೨. ಶಿವ. ೩. ಕೃಷ್ಣ. ೪. ಭಿಕ್ಷೆ. ೫. ಭಿಕ್ಷಾ ಪಾತ್ರ್ಯ. ~ಪು(ಬು)ಟ್ಟಿ = ಹರಿದಾಸರು ಗೋಪಾಳ ಬೇಡಲು ಹಿಡಿಯುವ ಬಿದಿರಿನ ಬುಟ್ಟಿ. ಗೋಪಿ (ನಾ). ಗ. ಗೊಲ್ಲ ಜಾತಿಯ ಹೆಂಗಸು; ಗೊಲ್ಲಿತಿ. ೨. ನಂದಗೋಪನ ಹೆಂಡತಿ; ಯಶೋದೆ. ಗೋಪಿಚಂದನ (ನಾ). ವೈಷ್ಣವರು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಲು ಬಳಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಮಣ್ಣು. ಗೋಪು (ನಾ). ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚಿನ್ನದ ಅಭರಣ. ಗೋಪುರ (ನಾ). ಗ. ನಗರದ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು; ಆಗಸ. ೨. ದೇವಾಲಯಗಳ ಮಹಾ ದ್ವಾರದ ಮೇಲಿನ ಗುಮ್ಮಟ, -ಶಿಖರ.

ಗೋಪೆ (ನಾ). ಹೆಣ ಹುಗಿಯುವ ಕುಣಿ;
ಸಮಾಧಿ.

ಗೋಪ್ಯ (ನಾ). ೧. ಗುಟ್ಟು; ರಹಸ್ಯ.
೨. ದಾಸಿಯ ಮಗ; ತೊತ್ತಿನ ಮಗ.
(ಗು). ೩. ಗುಟ್ಟಾಗಿದಬೇಕಾದ; ಮುಚ್ಚಿದ
ಬೇಕಾದ.

ಗೋಮ (ನಾ). ೧. ಸಗಣೆ; ಗೋಮಯ.
೨. = ಗೋಮೆ.

ಗೋಮಯ = ಗೋಮೆ.

ಗೋಮಾಯ (ನಾ). ೧. ನರಿ; ಜಂಬುಕ.
೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕಪ್ಪೆ.

ಗೋಮಾಳಿ = ಗೋನಾಟ.

ಗೋಮಿನಿ (ನಾ). ೧. ಲಕ್ಷ್ಮಿ. ೨. ಇಳಿ;
ಭೂಮಿ.

ಗೋಮು (ನಾ). ೧. ಜರಿ; ಲಕ್ಷ್ಮಿಚೇಳು.
೨. ಕುದುರೆಯ ಮೈಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸುವ
ಹೀನಸುಳಿ. ೩. ಡಾಲು; ಅಡಂಬರ.

ಗೋಮೆ (ನಾ). ಊಟ ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳವನ್ನು
ಸಗಣೆನೀರಿನಿಂದ ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದು.

ಗೋಮೋಧಿಕ (ನಾ). ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು;
ಕೆಂಪುಭಾಯೆಯುಳ್ಳ ರತ್ನ.

ಗೋರ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಲೆಯಿಂದ ಮೀನು ಹಿಡಿ.
೨. ಕೆರೆ; ಗೆಬರು. ೩. ದೋಚು; ಸುಲಿ.

ಗೋರಂಟಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ;
ಮದರಂಗಿ. ೨. = ಗೋರಂಟಿ.

ಗೋರಂಟಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಹೂವಿನ ಗಿಡ; ಸ್ವಟಕದ ಗಿಡ.

ಗೋರಿ (ನಾ). ೧. ಸೆಳೆತ; ಅಕರ್ಷಣೆ;
ಮರುಳುಗೊಳಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ
ಜಿಂಕೆಗಳನ್ನು ಮರುಳುಗೊಳಿಸಲು ಬೇಟೆ
ಗಾರನು ಹಾಡುವ ಗಾಯನ. ೩. ಮೃಗ
ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಸಾಧನ; ಬಲೆ.
೪. ನೆಲವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಮಾಡುವ ಸಾಧನ;
ಹಲಾಬಿ. ೫. = ಗೋರಿಕಾಯಿ. ೬. ಸಮಾಧಿ.

~ಕ(ಗ)ಲ್(ಲ್ಲು) = ೧. ಸಮಾಧಿಯ
ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟ ಕಲ್ಲು. ೨. ಬೆಣಚುಗಲ್ಲು.
~ಕಾಯಿ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕರಕಾರಿ;
ಚವಳಿಕಾಯಿ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳಿಸು
= ೧. ಬೇಟೆಯ ಮೃಗವನ್ನು ಹಾಡಿಸಿಂದ
ಮರುಳುಗೊಳಿಸು. ೨. ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು.
೩. ಹಿಂಸಿಸು; ತೊಂದರೆಪಡಿಸು.
೪. ಸಮಾಧಿ ಮಾಡು.

ಗೋರು ೧. = ಗೋರ್. ೨. ನೋಯಿಸು;
ಹಿಂಸಿಸು. ೩. ರಾಶಿಮಾಡು. ೪. ನೆಲವನ್ನು
ಮುಟ್ಟಿಮಾಡು.

ಗೋರೆ (ನಾ). ೧. ಗೋರವ, ಬಾಚುವ
ಅಥವಾ ಕಲಕುವ ಉಪಕರಣ. ೨. ಅಚ್ಚಿಗೆ
ಹಾಕಿದ ಬೆಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಗೋರುಮಣಿಯಿಂದ
ತೆಗೆದ ಬೆಲ್ಲ. ೩. ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ
ಬುಟ್ಟಿ.

ಗೋರೋಚನ (ನಾ). ದನಗಳ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ
ಸಿಕ್ಕುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಳದಿಬಣ್ಣದ
ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ.

ಗೋಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಗುಂಡಗಿರುವುದು;
ಉರುಬಾಗಿರುವುದು. ೨. ವಿಧವೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ
ಮಗ. ೩. ಹಸುವಿನ ಗೊರಸು. ~ಗುಮ್ಮಟಿ
= ೧. ಗುಂಡನೆಯ ಗೋಪುರ. ೨. ಬಿಜಾ
ಪುರದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಟ್ಟಡ.

ಗೋಲುದಾಜ (ನಾ). ಫಿರಂಗಿಗಳಿಂದ
ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸುವ ಸಿಪಾಯಿ.

ಗೋಲ(ಳ)ಕ (ನಾ). ೧. ಗುಂಡಾದ ವಸ್ತು.
೨. ವಿಧವೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗ. ೩. ಕಣ್ಣು
ಮೊದಲಾದ ಇಂದ್ರಿಯ ದ್ವಾರಗಳು.
೪. ಕಣ್ಣಿನ ಪಾಶೆ, -ಗೊಂಬೆ. ೫. ಹಣ
ವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಡುವ ಡಬ್ಬ; ಹುಂಡಿ.

ಗೋಲಿ (ನಾ). ಮಕ್ಕಳು ಅಟಿಕ್ಕೆ ಬಳಸುವ
ಗಾಜಿನ ಗುಂಡು, ಬಂಡೂಕಿನ ಗುಂಡು
ಮುಂತಾದ ಗೋಲಾಕಾರದ ವಸ್ತು.

ಗೋಲಿ(ಳಿ)ಬಾರು (ನಾ). ಬಂದೂಕಿನಿಂದ
ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸುವುದು.

ಗೋವ (ನಾ). ೧. ದನಗಾಹಿ; ಗೋಪಾಲಕ.

೨. ರಕ್ಷಕ; ಅಧಿಪತಿ. ೩. ಕುದುರೆಯ
ಸವಾರ. ~ಇಕೆ = ದನಗಾಹಿತನ;
ಗೋವಳಿಗತನ.

ಗೋವಿಂಜೋಳ (ನಾ). ಮುಸುಕಿನ ಜೋಳ;
ಮೆಕ್ಕಜೋಳ.

ಗೋವಿಂದ (ನಾ). ೧. ಗೋವುಗಳನ್ನು
ಹೊಂದಿದವನು; ಗೊಲ್ಲ. ೨. ಕೃಷ್ಣ.
೩. ಬೃಹಸ್ಪತಿ. ೪. ಇಲ್ಲದಾಗುವಿಕೆ;
ಮಾಯವಾಗುವಿಕೆ. ~ಗತಿ = ಇಂದ್ರಜಾಲ;
ಯಕ್ಷಿಣೀವಿದ್ಯೆ.

ಗೋವು (ನಾ). ೧. ಆಕಳು; ಹಸು.
೨. ಭೂಮಿ.

ಗೋವುಳಿಗ (ನಾ). ತುರುಕಾರ; ದನಗಾಹಿ.

ಗೋವೆ (ನಾ). ೧. ಗೋವಾ ಪ್ರಾಂತ.

೨. ಗೇರುಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ದೀಪ;
ಗೋಡಂಬಿ.

ಗೋಷಾ (ನಾ). ಮಹಮ್ಮದೀಯ ಹೆಂಗಸರು
ಧರಿಸುವ ಮುಸುಕು ಮತ್ತು ಹಾಗೆ
ಧರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ.

ಗೋಷ್ಠ (ನಾ). ೧. ದನದ ಹಟ್ಟಿ; ಕೊಟ್ಟಿಗೆ.
೨. ದನಕರುಗಳ ಮಂದೆ.

ಗೋಷ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಕೂಟ; ಸಭೆ. ೨. ಒಡನಾಟ;
ಸಹವಾಸ.

ಗೋಷ್ಟದ (ನಾ). ೧. ಆಕಳಪಾದ. ೨. ಹಸುವಿನ
ಹೆಜ್ಜೆಯ ಆಕಳ.

ಗೋಷ್ಟಾರಿ (ನಾ). ೧. ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳ ವಿವರ
ಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಮುಖ್ಯಾಂಶ ಪತ್ರಿಕೆ.

(ಅ). ೨. ನೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ; ಸ್ಥೂಲ
ವಾಗಿ.

ಗೋಸ (ನಾ). ೧. ಶಬ್ದ; ಧ್ವನಿ. ೨. ಗೊಲ್ಲರ
ಹಬ್ಬ; ತುರುಹಟ್ಟಿ.

ಗೋಸಗೆ (ನಾ). ನಸುಕು; ಮುಂಜಾವು.

ಗೋಸಣೆ (ನಾ). ೧. ಸಾರುವಿಕೆ; ಘೋಷಣೆ.

೨. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ; ಕೀರ್ತಿ. ~ಕ(ಗ)ಳೆ = ಡಂಗುರ
ಸಾರು.

ಗೋಸನೆ = ಗೋಸಣೆ. ~ಕು(ಗು)ಡುಕು
= ಕೂಗಿ ಕರೆದು ಕೊಡುವ ಗ್ರಾಸ.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಸಾರು; ಪ್ರಕಟಿಸು.

ಗೋಸರು (ನಾ). ಹಾವಸೆ; ಪಾಟೆ;
ಪಾಮಾಟಿ.

ಗೋಸಾಯಿ (ನಾ). ಸಂನ್ಯಾಸಿ; ಬೈರಾಗಿ.

ಗೋಸಾವಿ = ಗೋಸಾಯಿ.

ಗೋಸಿ (ನಾ). ಲಂಗೋಟಿ; ಕೊಪ್ಪಿನ.

ಗೋಸು(ಂ)ಬೆ (ನಾ). ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಬಣ್ಣ
ಬದಲಾಯಿಸುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿ;
ಉಸರವಳ್ಳಿ; ಓತಿಕೇಳೆ.

ಗೋಸ್ತನಿ (ನಾ). ೧. ದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಹಣ್ಣು,
ಗೊಂಚಲು ಮತ್ತು ಬಳ್ಳಿ. ೨. ನಾಲ್ಕು
ಎಳೆಗಳ ಸರ.

ಗೋಹಳೆ (ನಾ). ಸಗಣೆಯನ್ನು ಒಟ್ಟಿದ
ಜಾಗ; ತಿಪ್ಪೆ.

ಗೋಹುರ = ಗೋಪುರ.

ಗೋಳ್(ಳು) = ಗೋಬ್. ~ಆಟಿ = ದುಃಖಿಸು
ವುದು; ಸಂಕಟಪಡುವುದು. ~ಹೊಯ್
= ಕಾಡು; ಸೀಡಿಸು.

ಗೋಳಿ (ನಾ). ೧. ಅಲದ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ
ಒಂದು ಮರ. ೨. ಬಕುಳದ ಮರ.
೩. = ಗೋಬ್.

ಗೋಬ್(ಳ) (ನಾ). ೧. ಆಕಳು; ರೋದನ.

೨. ದುಃಖ; ಸಂಕಟ. ~ಆಡು = ಆಕಳು;
ದುಃಖಿಸು. ~ಇಡು = ಗೋಳಾಡು;

ಪ್ರಲಾಪಿಸು. ~ಉಂಡೆ = ಮಿತಿಮೀರಿದ
ದುಃಖ, -ಸಂಕಟ. ~ಕ(ಗ)ಹಿ(ರೆ)

= ೧. ಪ್ರಲಾಪಿಸು; ದುಃಖಿಸು. ೨. ಆಕಳು;
ಗೋಳಾಟ.

ಗೋಲ(ಳ) (ನಾ). ಕುದುರೆ. ~ಅಯಿಲ
= ಕುದುರೆ ಸವಾರ; ರಾವುತ.

ಗೋಲಾ(ಳಿ) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಮೂಲಿಕೆ.

ಗೋಲಾ(ಳಿ)ಗೆ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣುಕುದುರೆ.

ಗೊಂಟಿಕೆ = ಗೆಂಟಿಗೆ.

ಗೊಂಡಿ (ನಾ). ಗಾರೆ ಕೆಲಸದವನು; ಉಪ್ಪಾರ.

ಗೊಜಲ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಣ್ಣ ಹಕ್ಕಿ.

ಗೊಜು (ನಾ). ೧. ಸಡಗರ; ಸಂಭ್ರಮ.

೨. ಗದ್ದಲ; ಗೊಂದಲ.

ಗೊಡ (ನಾ). ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಳ;

ಗಾಮುಂಡ. ~ಇತಿ = ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯ
ಹೆಂಡತಿ; ಗಾಮುಂಡಿ.

ಗೊಡಿ (ನಾ). ೧. ಕಾಕಂಬಿಯಿಂದ ಬಟ್ಟೆಯಾಗಿ
ಸಿದ ಮದ್ಯ. ೨. ಕಾವ್ಯದ ಮೂರು ರೀತಿ
ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಗೊಣ (ಗು). ೧. ಪ್ರಧಾನವಲ್ಲದ; ಅನುಖ್ಯ.

೨. ಅಲಂಕಾರಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದ; ಲಾಕ್ಷಣಿಕ.

೩. ಕೆಳಮಟ್ಟದ; ಕೀಳಾದ.

ಗೊತ (ನಾ). ಭಾರಿ ಶ್ರೀಮಂತ; ಅತ್ಯಂತ
ಧನಿಕ.

ಗೊಪ್ಪ (ನಾ). ಗುಟ್ಟು; ರಹಸ್ಯ.

ಗೊರ (ನಾ). ೧. ಹೊಂಬಣ್ಣ; ನಸುಗೆಂಪು.

(ಗು). ೨. ಬಿಳಿಯ.

ಗೊರವ (ನಾ). ೧. ಭಾರ; ಹಿಡ್ಡಿ. ೨. ಹಿರಿಮೆ;

ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ. ೩. ಮರ್ಯಾದೆ. ೪. ಗಣ್ಯ;

ಹಿರಿಯ. ೫. ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣ. (ಗು).

೬. ಗುರುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ~ಧನ

= ಸಂಬಳವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ

ಗೊರವಸೂಚಕವಾಗಿ ಕೊಡುವ ಹಣ.

ಗೊರಿ (ನಾ). ೧. ಮೈನೆರೆಯದವಳು; ಕನ್ನೆ.

೨. ಪಾರ್ವತಿ. ೩. ಗೋರೋಚನ. ~ಹಬ್ಬ

= ಭಾವಪ್ರಸದ ಶುಭ ಶನಿಗಿಯಂದು ಗೊರಿ

ಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಹಬ್ಬ.

ಗೊರಿಮೆ (ನಾ). ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣ; ಬಿಳುಪು.

ಗೊರು (ನಾ). ೧. ಗರಿಗರಿಯಾಗಿರುವುದು;

ಗರುಗು. ೨. = ಗೊಟು.

ಗೊಜು(ರು) (ನಾ). ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕೀರಲು

ಧ್ವನಿ; ಕರ್ಕಶಧ್ವನಿ. ~ಅಗಿ = ದೊಡ್ಡ

ಧ್ವನಿಮಾಡು; ಅರ್ಭಟಿಸು. ~ಕ(ಗ)ಹಳೆ

= ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಧ್ವನಿಮಾಡುವ ಕಹಳೆ.

ಗೊಲಿ = ಗೊವಲಿ.

ಗೊವಲಿ (ನಾ). ಗೋಧಿಯ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ

ನವಿರಾದ ಚಿಕ್ಕ ಚೂರುಗಳು ಮತ್ತು

ಅದರಿಂದ ಮಾಡುವ ಪಾಯಸ.

ಗೊಳ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ.

೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ. ~ಸರೆ

= ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಸ್ತಾಭರಣ.

೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಂಠಾಭರಣ.

ಗೊಳಿ (ನಾ). ಹಲ್ಲಿ.

ಗ್ರಂಥ (ನಾ). ೧. ಕಟ್ಟುವುದು; ಜೋಡಿಸು

ವುದು. ೨. ಪುಸ್ತಕ; ಹೊತ್ತಿಗೆ. ೩. ನಾಲ್ಕು

ವೇದಗಳು. ೪. ಕ್ರಮವರಿತು ವಿಷಯವನ್ನು

ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಬರವಣಿಗೆ, -ಲೇಖನ.

೫. ಮೂವತ್ತೆರಡು ಅಕ್ಷರಗಳ ಸಮುದಾಯ.

೬. ಸಂಪತ್ತು; ಐಶ್ವರ್ಯ. ~ಅಲಯ

= ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ. ~ಪಾತ = ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ

ಹುಳು ತಿಂದು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ

ಕಾರಣದಿಂದ ಪಠ್ಯಭಾಗ ನಷ್ಟವಾಗುವುದು.

~ಲಿಪಿ = ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಬರೆಯಲು

ಅನುಕೂಲಿಸುವಂತೆ ಸುಧಾರಿಸಿದ ತಮಿಳು

ಲಿಪಿ. ~ಸಂಪಾದನೆ = ಗ್ರಂಥದ ಪಾಠಗಳ

ಪರಿಷ್ಕರಣ.

ಗ್ರಂಥಿ (ನಾ). ೧. ಕಟ್ಟು; ಬಂಧ. ೨. ಗಡ್ಡೆ;

ಗಡ್ಡೆ. ೩. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ರಸವನ್ನು ಸ್ರವಿಸುವ

ಗಡ್ಡೆಯಂತಿರುವ ಕೆಲವು ಅವಯವಗಳು.

~ಪರ್ಣ = ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸುಗಂಧದ

ಗಡ್ಡೆ; ಮಾಚಿಪತ್ರೆ.

ಗ್ರಂಥಿತ (ಗು). ೧. ಜೋಡಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದ. ೨. ಕ್ರಮ ಬದ್ಧವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ.

ಗ್ರಂಥನ (ನಾ). ೧. ನುಂಗುವುದು; ತಿನ್ನುವುದು.

೨. ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಹಿಡಿಯುವುದು.

೩. ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರರಿಗೆ ಆಗುವ ಗ್ರಹಣ.

ಗ್ರಂಥ (ನಾ). ೧. (ಓದುವಾಗ) ಆಕ್ಷರಗಳನ್ನು

ನುಂಗುವುದು. (ಗು). ೨. ತಿಂದ;

ನುಂಗಲ್ಪಟ್ಟ. ೩. (ಗ್ರಹ ಮುಂತಾದುವು

ಗಳಿಂದ) ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ, -ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ಗ್ರಹ (ನಾ). ೧. ಹಿಡಿಯುವುದು; ಹಿಡಿತ.

೨. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು; ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು.

೩. ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಅಂಗಾರಕ,

ಬುಧ, ಗುರು, ಶುಕ್ರ, ಶನಿ, ರಾಹು ಮತ್ತು

ಕೇತುಗಳೆಂಬ ಒಂಬತ್ತು ಗ್ರಹಗಳು.

೪. ದುಷ್ಕೃತಿ; ಗರ, ರಾಹು, ಭೂತ

ಮುಂತಾದುವು. ~ಇಸು = ೧. ಹಿಡಿ;

ಸ್ವೀಕರಿಸು. ೨. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು. ~ಗತಿ

= ೧. ಗ್ರಹಗಳ ಚಲನೆ. ೨. ಗ್ರಹಗಳ

ಚಲನೆಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ

ಉಂಟಾಗುವ ಪರಿಣಾಮ. ~ಗ್ರಾಮ

= ನವಗ್ರಹಗಳ ಸಮೂಹ. ~ಚಾರ

= ೧. ಗ್ರಹಗಳ ಚಲನೆ; ಗ್ರಹಗತಿ.

೨. ದುರದೃಷ್ಟ; ದುರವಸ್ಥೆ.

ಗ್ರಹಣ (ನಾ). ೧. ಹಿಡಿಯುವುದು.

೨. ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರರಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವ

ಉಪರಾಗ; ರಾಹು ನುಂಗುವುದು;

ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರರು ಮರೆಯಾಗುವುದು.

೩. ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಿಯುವುದು.

ಗ್ರಹಣೆ (ನಾ). ೧. ಅನುಶಂಕೆ; ಅತಿಸಾರ.

೨. ಮೂಳೆಗಳು ಮೆದುವಾಗುವ ಒಂದು

ಮಕ್ಕಳ ರೋಗ.

ಗ್ರಹಿಕೆ (ನಾ). ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಭಾವನೆ;

ತಿಳಿವಳಿಕೆ.

ಗ್ರಹಿತ ೧. = ಗ್ರಹಿಕೆ. (ಗು). ೨. ಹಿಡಿದ; ಆಕ್ರಮಿಸಿದ.

ಗ್ರಾಂಥಿಕ (ಗು). ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಗ್ರಾಮ (ನಾ). ೧. ಹಳ್ಳಿ; ಊರು. ೨. ಗುಂಪು;

ಸಮೂಹ. ~ಸಂಚಾರಿಯತಿ = ಹಳ್ಳಿಯ

ಆಡಳಿತ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಚುನಾಯಿತ

ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಸಂಸ್ಥೆ. ~ಮೃಗ = ನಾಯಿ;

ಶುನಕ. ~ಸಿಂಹ = ಗ್ರಾಮಮೃಗ.

ಗ್ರಾಮಣಿ (ನಾ). ಹಳ್ಳಿಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ;

ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ.

ಗ್ರಾಮಸ್ಥ (ನಾ). ೧. ಗ್ರಾಮವಾಸಿ; ಹಳ್ಳಿಗ.

೨. ಹಳ್ಳಿಯ ಗೌಡ, ಸೇನಬೋವ ಮೊದ

ಲಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು.

ಗ್ರಾಮೀಣ (ನಾ). ೧. ಹಳ್ಳಿಯವನು;

ಹಳ್ಳಿಗ. ೨. ಅನಾಗರಿಕ; ಒರಟ. (ಗು).

೩. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ.

ಗ್ರಾಮ್ಯ (ನಾ). ೧. ಅವಿದ್ಯಾವಂತ; ಗಾವಿಲ.

೨. ವ್ಯಾಕರಣವಿರುದ್ಧವಾದುದು; ಅಸಾಧು

ವಾದುದು. ೩. ಪದಮೋಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

(ಗು). ೪. ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದ.

ಗ್ರಾವೆ (ನಾ). ೧. ಕಲ್ಲು; ಶಿಲೆ. ೨. ಬೆಟ್ಟ;

ಗುಡ್ಡ. ೩. ಧೈರ್ಯ. ೪. ಮೋಡ.

೫. ಗ್ರಾಮ; ಊರು.

ಗ್ರಾಸ (ನಾ). ೧. ನುಂಗುವುದು; ಕಬಳಿಸು

ವುದು. ೨. ತುತ್ತ. ೩. ಆಹಾರ; ಊಟ.

ಗ್ರಾಹ (ನಾ). ೧. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು;

ಹಿಡಿಯುವುದು. ೨. ಮೊಸಳೆ, ನೀರಾನೆ

ಮುಂತಾದ ಜಲಚರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು.

ಗ್ರಾಹಕ (ನಾ). ೧. ಗ್ರಹಿಸುವವನು; ತಿಳಿಯು

ವವನು. ೨. ಯಂತ್ರ ಸಲಕರಣೆಗಳಲ್ಲಿ

ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಒಳಕೊಳ್ಳುವ ಕೋಶ.

೩. ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವನು; ಗಿರಾಕಿ. (ಗು).

೪. ಹಿಡಿಯುವ; ಗ್ರಹಿಸುವ. ೫. ಹೊರುವ;

ಧರಿಸುವ. ೬. ಒಳಗೊಂಡ.

ಗ್ರಾಹಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಣ್ಣು ದೇವ್ವ. ೨. ಮೂರ್ಛೆ;
ಬವಳಿ. (ಗು). ೩. ಹಿಡಿಯುವ; ಗ್ರಹಿಸುವ.
೪. ಅಂಗೀಕರಿಸುವ. ೫. ಒಳಗೊಂಡಿ
ರುವ.

ಗ್ರಾಹ್ಯ (ಗು). ೧. ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದ;
ತಿಳಿಯಬಹುದಾದ. ೨. ಹಿಡಿಯಬಹುದಾದ.
೩. ಅನುಭವಿಸಬಹುದಾದ.

ಗ್ರೀವ ೧. = ಗ್ರೀವೆ. ೨. ನಾದ; ಧ್ವನಿ.

ಗ್ರೀವೆ (ನಾ). ಕೊರಳು; ಕತ್ತು.

ಗ್ರೀಷ್ಮ (ನಾ). ೧. ಆರು ಋತುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನೆ
ಯದು; ಜ್ಯೇಷ್ಠ, ಅಷಾಢ ಮಾಸಗಳ

ಕಾಲ. ೨. ಉಷ್ಣ; ಸೆಳೆ; ತಾಪ.
೩. ಬೇಸಗೆ.

ಗ್ರೀವೇಯಕ (ನಾ). ೧. ಕಂಠಾಭರಣ;
ಹಾರ. ೨. ಅನೆಯ ಕೊರಳಿಗೆ ತೊಡಿಸುವ
ಸರಪಳಿ.

ಗ್ಲಪನ (ನಾ). ೧. ಬಾಡುವಿಕೆ; ಮುದುರು
ವಿಕೆ. ೨. ಬಳಲುವಿಕೆ; ದಣಿಯುವಿಕೆ.

ಗ್ಲಾನ (ಗು). ದಣಿದ; ಬಳಲಿದ.

ಗ್ಲಾನಿ (ನಾ). ೧. ಬಳಲಿಕೆ; ದಣಿವು.
೨. ನೋವು. ೩. ಅವನತಿ; ನಾಶ.

ಗ್ಲೌ (ನಾ). ಚಂದ್ರ; ಶಶಿ.

ಘ

ಘ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಇಪ್ಪತ್ತು
ನಾಲ್ಕನೆಯ ವರ್ಣ.

ಘಂಟಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಕಿರುಗಂಟಿ; ಸಣ್ಣ ಗಂಟೆ.
೨. ದಶವಾದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಘಂಟಿ (ನಾ). ೧. ಗಂಟೆ. ೨. ಅರುವತ್ತು
ನಿಮಿಷಗಳ ಅವಧಿ; ತಾಸು. ೩. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಘಕ್ಕನೆ (ಅ). ತಟ್ಟನೆ; ಕೂಡಲೆ.

ಘಟ (ನಾ). ೧. ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ; ಗಡಿಗೆ;
ಕೊಡೆ. ೨. ತಾಳವಾದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
೩. ಒಡಲು; ದೇಹ. ೪. ಸೇರಿಕೆ; ಕೂಡಿಕೆ.
೫. ಒಂದು ದ್ರೋಣದ ಮ್ತು ಅಳತೆ.

೬. ಅಂಚು; ಸಿರಗು. ~ಚಕ್ರ = ಬಾವಿ
ಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತುವ ಸಾಧನ.
~ವಾಸಕ = ಬಿಂದಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ
ಸುಗಂಧವಸ್ತು. ~ಶ್ರಾದ್ಧ = ಸಂಬಂಧ

ವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
ನಡೆಸುವ ಶ್ರಾದ್ಧ. ~ಸರ್ಪ = ಭಯಂಕರ
ವಾದ ನಾಗರಹಾವು. ~ಸ್ಯೋಟಿ ೧. = ಘಟಿ
ಶ್ರಾದ್ಧ. ೨. ದಾಂಪತ್ಯ ವಿಚ್ಛೇದನ.

ಘಟಿಕ (ನಾ). ೧. (ಮದುವೆ, ವ್ಯಾಪಾರ
ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ) ಕೆಲಸವನ್ನು
ಕುಡುರಿಸುವವನು; ದಳ್ಳಾಳಿ.
೨. ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ; ಪಾಕುಪತ್ಯಗಾರ.
೩. ದಕ್ಷ; ಸಮರ್ಥ. ೪. (ಸಮಗ್ರವಾದ
ದೇಶ, ಸಂಸ್ಥೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ) ಅಂಗ,
-ವಿಭಾಗ. (ಗು). ೫. ಸೇರಿಸುವ;
ಅಂತರ್ಗತವಾದ.

ಘಟಿನ (ನಾ). ೧. ಸೇರಿಸುವಿಕೆ; ಕೂಡಿಸುವಿಕೆ;
ಜೋಡಣೆ. ೨. ಆಗುವುದು; ಸಂಭವಿಸು
ವುದು.

ಘಟನೆ = ಘಟನ.

ಘಟಾನುಘಟಿ (ನಾ). ೧. ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಗ; ಅತಿ ಸಮರ್ಥ. (ಗು). ೨. ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಯಾದ; ಅತಿ ಸಮರ್ಥನಾದ.

ಘಟಿ ೧. = ಘಟಿಕೆ. ೨. ಜಾಗಟೆ.

ಘಟಿಕಾಸ್ಥಾನ (ನಾ). ೧. ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಸಭೆ ಸೇರುವ ಸ್ಥಳ. ೨. ಧಾರ್ಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರ; ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ. ೩. ಸಿದ್ಧಿಕ್ಷೇತ್ರ.

ಘಟಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಅವಧಿ; ಗಳಿಗೆ. ೨. ಸಣ್ಣ ಗಡಿಗೆ.

ಘಟಿಕೋತ್ಸವ (ನಾ). ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪದವೀವಾಸ ಸಮಾರಂಭ.

ಘಟಿತ (ನಾ). ೧. ಸಂಭವಿಸಿದುದು; ಆದುದು. (ಗು). ೨. ಕೂಡಿದ; ಸೇರಿದ. ೩. ಹೋಡಿಸಿದ; ಸೇರಿಸಿದ. ೪. ಮಾಡಿದ; ನೆರವೇರಿಸಿದ. ೫. ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ; ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ.

ಘಟಿಯು ೧. = ಘಟಿಸು. ೨. ಪಡೆ; ಹೊಂದು. ೩. ಸೇರಿಸು; ಕೂಡಿಸು.

ಘಟಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಉಂಟಾಗು; ಸಂಭವಿಸು. ೨. ದೊರಕು; ಲಭಿಸು. ೩. ಸೇರು; ಕೂಡು. ೪. ಮಾಡು; ನೆರವೇರಿಸು.

ಘಟೀಯಂತ್ರ (ನಾ). ೧. ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರೆತ್ತುವ ಸಾಧನ; ಘಟಿಚಕ್ರ. ೨. ಗಳಿಗೆ ಬಟ್ಟಲು.

ಘಟಿ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ. ೨. ಅನೇಕ ಗುಂಪು, -ಪಡೆ. ೩. ಪ್ರಯತ್ನ; ಉದ್ಯಮ.

ಘಟ್ಟ (ನಾ). ೧. ಮುಟ್ಟುವಿಕೆ. ೨. ಮುಟ್ಟಲು; ಸೋಪಾನ. ೩. ಹಂತ; ಅವಸ್ಥೆ. ೪. ಬೆಟ್ಟಗಳ ಸಾಲು; ಪರ್ವತ ಪಂಕ್ತಿ. ೫. ಹಡಗಿನ ಕಟ್ಟಿ.

ಘಟ್ಟಣಿ (ನಾ). ೧. ಕುಟ್ಟುವಿಕೆ; ದಮ್ಮನ್ನು ಮಾಡುವಿಕೆ. ೨. ದಮ್ಮನ್ನು ಮಾಡಿ,

ಮಟ್ಟ ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳ. ೩. ಪೆಟ್ಟು; ಏಟು. ೪. ಹೋಡಿಸುವಿಕೆ; ಸೇರ್ಪಡೆ.

ಘಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಜಿಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದುದು. ೨. ಲೋಹದ (ಭಾರವಾದ) ಸಣ್ಣತುಂಡು. ೩. ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯದ ಕರಣೆ. ೪. ಕಡ್ಡಿ; ಕಾಂಡ. ೫. ದಿಗಿಯಾದುದು.

ಘಟ್ಟಿತ (ಗು). ೧. ಒತ್ತಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದ; ಬಲವಾಗಿ ಒತ್ತಿದ. ೨. ಹೊಡೆದ; ಕುಟ್ಟಿದ.

ಘಟ್ಟಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಕ್ಕಿಯುತವಾಗು. ೨. ಹೊಡೆ; ಅಪ್ಪಳಿಸು. ೩. ಸೇರಿಸು; ಅಳವಡಿಸು. ೪. ತೊಲಗಿಸು; ನಿವಾರಿಸು. ೫. ತಿರುವು; ತೊಳಸು. ೬. ನಿವಿಡವಾಗು; ದಟ್ಟಿಸು. ೭. ಕೊಲ್ಲು.

ಘನ (ನಾ). ೧. ಮೋಡ; ಮುಗಿಲು. ೨. ತಾಳ, ಗೆಜ್ಜೆ ಮೊದಲಾದ ಕಂಚಿನವಾದ್ಯ. ೩. ಗಟ್ಟಿಯಾದುದು; ಗಡ್ಡೆ. ೪. ವೇದ ಪಠನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ರೀತಿ. ೫. ಅತ್ಯಂತ ಅಧಿಕವಾದುದು. ೬. ಬಲ; ಶಕ್ತಿ. ೭. ನೀರು; ಜಲ. ೮. ಅರು ಸಮ ಚತುರಸ್ತ್ರ ಮೈಗಳುಳ್ಳ ವಸ್ತು. ೯. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಅದರ ವರ್ಗದಿಂದ ಗುಣಿಸುವುದರಿಂದ ಬಂದ ಲಬ್ಧಿ. (ಗು). ೧೦. ಭಾರವಾದ; ತೂಕವಾದ. ೧೧. ಮಹತ್ವತ್ವ. ೧೨. ಅಧಿಕವಾದ; ಹೆಚ್ಚಾದ. ೧೩. ಗಟ್ಟಿಯಾದ. ೧೪. ಕುಂದಿದ; ಪೂರ್ಣವಾದ. ~ಉಪಲ(ಳ) = ಅಲಿಕ್ಕಲ್ಲು. ~ಫಲ = ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ವಸ್ತುವಿನ ಉದ್ದ, ಅಗಲ ಮತ್ತು ಎತ್ತರಗಳನ್ನು ಗುಣಿಸಿ ಬಂದ ಲಬ್ಧಿ. ~ರಸ = ೧. ಕರ್ಪೂರ. ೨. ನೀರು; ಉದಕ. ೩. ಜಿಗುಟಾದ ದ್ರವ. ೪. ಬಟ್ಟೆ ಇಳಿಸಿದ ದ್ರವವಸ್ತು; ಕಷಾಯ. ೫. ಜಲ ನಿಧಿ; ಸಮುದ್ರ.

ಘನತೆ (ನಾ). ೧. ಅಂತಸ್ತು; ಹಿರಿಮೆ. ೨. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ; ಬಳಿಗೆ.

ಘನಪಾತಿ (ನಾ). ವೇದವನ್ನು ಘನಪಾತಿ
ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದವನು.

ಘನಸ್ತಿಕೆ (ನಾ). ಹಿರಿಮೆ; ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ.

ಘನೀಭವಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗಟ್ಟಿಯಾಗು; ಹೆಚ್ಚು
ಗಟ್ಟು.

ಘನ್ನ (ಗು). ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ; ಪವಿತ್ರನಾದ;
ಘನತೆಯನ್ನುಳ್ಳ.

ಘಮ್ (ನಾ). ಗ. ಸುವಾಸನೆ. ೧. ಹುರುಪು;
ಉತ್ಸಾಹ.

ಘಮ್ಮನೆ (ಅ). ಬೇಗನೆ; ಕೂಡಲೆ.

ಘರಟ್ಟು (ನಾ). ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲು.

ಘರಾಣೆ (ನಾ). ಗ. ಮನೆತನ; ಕುಟುಂಬ.
೧. ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯ
ಸಂಪ್ರದಾಯ.

ಘರ್ಘರ (ನಾ). ಗ. ಕೊಡೆ; ಬಿಂದಿಗೆ.
೧. ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಧ್ವನಿ. (ಗು).
೨. ಕರ್ಕಶವಾದ; ಕಠೋರವಾದ.

ಘರ್ಘರಿಕೆ (ನಾ). ಗ. ಗೆಜ್ಜೆ. ೧. ಗೆಜ್ಜೆಗಳಿಂದ
ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಅಭರಣ. ೨. ಒಂದು ನಾದ್ಯ
ವಿಶೇಷ.

ಘರ್ಘ (ನಾ). ಗ. ಬಿಸುಪು; ಕಾವು.
೧. ಬೆವರು; ಸ್ನೇಹ. (ಗು). ೨. ಉಷ್ಣ
ವಾದ; ಬಿಸಿಯಾದ.

ಘರ್ಷಣ (ನಾ). ಗ. ಉಜ್ಜುವಿಕೆ; ಒರಸುವಿಕೆ.
೧. ಅರೆಯುವಿಕೆ; ಪುಡಿ ಮಾಡುವಿಕೆ.

ಘರ್ಷಣೆ ಗ. ೨ ಘರ್ಷಣ. ೧. ಯುದ್ಧ;
ಕಾಳಗ.

ಘಳಿಗೆ (ನಾ). ಗ. ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ನಿಮಿಷಗಳ
ಅವಧಿ ೧. ಬಟ್ಟೆ, ವೀಳ್ಯದಲೆ ಮೊದಲಾ
ದುವುಗಳ ಮಡಿಕೆ; ಗಳಿಗೆ.

ಘಳಿಯಾರ (ನಾ). ಗ. ಕಾಲವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ
ಯಂತ್ರ; ಗಡಿಯಾರ. ೧. ಕಾಲಮಾಪಕ
ಯಂತ್ರವಿರುವ ಮನೆ.

ಘಳಿಲನೆ (ಅ). ಬೇಗನೆ; ಶೀಘ್ರವಾಗಿ.

ಘಟಾ(ಳಿ)ಗೆ (ನಾ). ಗ. ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು
ನಿಮಿಷಗಳ ಅವಧಿ. ೧. ದರ್ಬಾರು ನಡೆಸುವ
ಸಭಾಮಂಟಪ.

ಘಟಾ(ಳಿ)ಯ (ನಾ). ಕಟ್ಟಳೆ; ನಿಯಮ.

ಘಟಾ(ಳಿ)ಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸಂಪಾದಿಸು;
ಗಳಿಸು. ೧. ಉಂಟಾಗು; ಸಂಭವಿಸು.
೨. ಉಂಟುಮಾಡು. ೪. ಸೇರಿಸು; ಕೂಡಿಸು.

ಘಟಿ (ನಾ). ಗ. ಸೇರಿಕೆ; ಕೂಡಿಕೆ.
೧. ರಭಸ; ತೀವ್ರತೆ. ೨. ಕುತ್ತಿಗೆಯ
ಹಿಂಭಾಗ; ಹೆಕ್ಕತ್ತು.

ಘಟಿ (ನಾ). ಗ. ಕಣಿವೆ. ೧. ಗಟ್ಟಿಗ;
ಸಮರ್ಥ. ೨. ತುಂಟಿ; ಉಡಾಳ. (ಗು).
೪. ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾದ.

ಘಟಿ (ನಾ). ಕಟುವಾಸನೆ.

ಘಾತ (ನಾ). ಗ. ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು.
೧. ನಾಶ. ೨. ಅಪಾಯ; ಅಪತ್ತು.
೪. ಅಳ; ಗಭೀರತೆ. ~ ಇವು = ಗ. ಹೊಡೆ;
ಬಡಿ. ೧. ಕೊಲ್ಲು; ನಾಶಮಾಡು.

ಘಾತಕ (ನಾ). ಗ. ಕೊಲ್ಲುವವನು. ೧. ಹಿಂಸಕ;
ಉಪದ್ರವಿ. ೨. ದ್ರೋಹಿ; ವಂಚಕ. (ಗು).
೪. ಕೊಲೆ ಮಾಡುವ. ೫. ಹಿಂಸೆಮಾಡುವ.

ಘಾತಿ (ನಾ). ಗ. ಮರಣ; ನಾಶ. ೧. ಕೊಲ್ಲು
ವಿಕೆ; ಸಂಹಾರ. ೨. ಹೊಡೆತ; ಏಟು.
೪. ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಅಥವಾ
ಕೊಲ್ಲುವುದು.

ಘಾತುಕ = ಘಾತಕ.

ಘಾಸ (ನಾ). ಹುಲ್ಲು; ತೃಣ.

ಘಾಸಿ (ನಾ). ಗ. ತೊಂದರೆ; ಹಿಂಸೆ.
೧. ಆಯಾಸ; ದಣಿವು. ೨. ಬೆಂಕಿ. (ಗು).
೪. (ಎಲ್ಲವನ್ನೂ) ಸುಂಗುವ.

ಘೀಂಕೃತಿ (ನಾ). ಆನೆಯ ಕೂಗು, -ಧ್ವನಿ.
ಘೀಳ್ = ಗೀಟ್.

ಘಟಿಕೆ (ನಾ). ಗ. ಗುಳಿಗೆ; ಮಾತ್ರೆ.

೨. ಮಡ; ಹರಡು.

ಘಂಟುಘಂಟು (ನಾ). ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಧ್ವನಿ.

~ ಇಸು = ೧. ರೋಷದಿಂದ ಕೂಗು.

೨. ಭೇರಿ ಮೊದಲಾದ ಚರ್ಮನಾದ್ಯಗಳು
ಘಂಟು ಘಂಟು ಎಂದು ಶಬ್ದಮಾಡು.

೩. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೋರು.

ಘಂಘ್ರಣ (ನಾ). ಕುಂಕುಮಕೇಸರಿ.

ಘೂಕ (ನಾ). ಗೂಗಿ ; ಗೂಬಿ.

ಘೂರ್ಣನ (ನಾ). ೧. ಅಲು ಗಾಡು ವಿಕೆ ;
ಕಂಪನ. ೨. ಗರ್ಜನೆ.

ಘೂರ್ಣಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಗರ್ಜಿಸು ; ಅಬ್ಬರಿಸು.

೨. ಹಿಗ್ಗು ; ವಿಸ್ತರಿಸು. ೩. ಅಧಿಕವಾಗು ;
ವಿಜೃಂಭಿಸು. ೪. ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲ
ವಾಗು. ೫. ಸುತ್ತು ; ತಿರುಗು ; ಭ್ರಮಿಸು.

ಘೂರ್ಣಿತ (ನಾ). ಗರ್ಜನೆ ; ಅಬ್ಬರ.

ಘೃಣೆ (ನಾ). ೧. ಕಿರಣ ; ಕದಿರು. ೨. ಸೆಕೆ ;
ತಾಪ. ೩. ಕರುಣೆ ; ದಯೆ. (ಗು).
೪. ಕರುಣೆಯುಳ್ಳ ; ದಯೆಯುಳ್ಳ.

ಘೃತ (ನಾ). ೧. ತುಪ್ಪ ; ನೆಯ್. ೨. ಹಾಲು.

೩. ಅಮೃತ. (ಗು). ೪. ಚಿಮುಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ;
ಸಿಂಪಡಿಸಿದ.

ಘೃಷ್ಣ (ಗು). ತೀಡಿದ ; ಉಜ್ಜಿದ.

ಘೃಷ್ಣಿ (ನಾ). ೧. ಕಾಡುಹಂದಿ ; ಸೂಕರ:

೨. ಕಿರಣ ; ಕದಿರು. ೩. ಹಿಟ್ಟು ಬೀಸುವಿಕೆ ;

ಪ್ರದಿಮಾಡುವಿಕೆ.

ಘೇಂಡಾಮೃಗ = ಗೇಂಡಾಮೃಗ.

ಘೇರಾಯಿಸು = ಘೇರಿಸು.

ಘೇರಿ (ನಾ). ತಲೆಸುತ್ತು ವಿಕೆ ; ಶಿರೋಭ್ರಮಣ.

ಘೇರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸುತ್ತುವರಿ ; ಬಳಸು.

ಘೋಳು (ನಾ). ಉರು ಹೊಡೆಯುವುದು ;

ಕಂಕಪಾಠ.

ಘೋಟಿ (ನಾ). ಕುದುರೆ ; ಆಶ್ವ.

ಘೋಟಾಳಿ (ನಾ). ಗೊಂದಲ ; ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿ.

ಘೋಡೆ = ಘೋಟಿ.

ಘೋಣ (ನಾ). ಮೂಗು ; ನಾಸಿಕ.

ಘೋಣೆ (ನಾ). ಹಂದಿ ; ವರಾಹ.

ಘೋರ (ನಾ). ೧. ಭಯಂಕರನಾದವನು.

೨. ಕಷ್ಟ ; ತೊಂದರೆ. ೩. ಭಯಂಕರತೆ ;

ಉಗ್ರತೆ. (ಗು). ೪. ಹೆದರಿಕೆಯನ್ನು
ಹುಟ್ಟಿಸುವ ; ಭಯಂಕರವಾದ. ೫. ತೀಕ್ಷ್ಣ
ವಾದ ; ಕಠಿನವಾದ. ೬. ಪ್ರಚಂಡವಾದ ;
ಬಲವಾದ.

ಘೋಷ ೧. = ಗೋಸ. ೨. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ
ಮೃದುವಾದ ವ್ಯಂಜನ.

ಘೋಷಣೆ = ಗೋಸಣೆ.

ಘೋಷಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗು ;
ಡಂಗುರ ಹೊಡೆ ; ಸಾರು. ೨. (ಶಾಸನ,
ಕಾನೂನು ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು) ಜಾರಿಗೆ
ತರು.

ಘ್ರಾಣ (ನಾ). ೧. ಮೂಗು ; ನಾಸಿಕ.

೨. ಮೂಸುವಿಕೆ ; ವಾಸನೆ ನೋಡುವಿಕೆ.

೩. ವಾಸನೆ ; ಕಂಪು. ~ ಇಸು = ಮೂಸು ;

ವಾಸನೆ ನೋಡು.

✽

ಜಿ

ಜಿ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಅಕ್ಷರ.

ಜವನ (ನಾ). ದಿವ್ಯಧ್ವನಿ.

ಚ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ
ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೆಯ ಅಕ್ಷರ.

ಚಂಗ (ನಾ). ಗ. ಕೊಂಕುತನ; ವಕ್ರತೆ.

೧. ಗಂಜೀಪಿನ ಅಟದ ಎಲೆ. (ಗು).

೨. ಚುರುಕಾದ. ೪. ಚೆಲುವಾದ;
ಸುಂದರವಾದ.

ಚಂಗು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಹಾರು; ನೆಗೆ. (ನಾ).

೧. ನೆಗೆತ; ಜಿಗಿತ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ವಾದ್ಯ.

ಚಂಚ (ನಾ). ಗ. ಬೇಡ; ಶಬರ. ೧. ಕಪಟ;
ನೋಸ. ~ವಂಚ=ವೋಸ; ವಂಚನೆ.

ಚಂಚರೀಕ (ನಾ). ದುಂಬಿ; ಭ್ರಮರ.

ಚಂಚಲ(ಳ) (ನಾ). ಗ. ಗಾಳಿ; ನಾಯು.

೧. ಕಾದಲ; ಪ್ರೇಮಿ. ೨. ಜಾರ;
ವ್ಯಥೆಚಾರಿ. ೪. ಪುರಲೆಹಕ್ಕಿ. (ಗು).
೫. ಅಲುಗುವ; ಸ್ಥಿರವಲ್ಲದ.

ಚಂಚಲೆ(ಳ) (ನಾ). ಗ. ಚಂಚಲಸ್ವಭಾವ
ದವಳು. ೧. ಲಕ್ಷ್ಮಿ. ೨. ಮಿಂಚು.

ಚಂಚು (ನಾ). ಗ. ಪಕ್ಷಿಯ ಕೊಕ್ಕು.

೧. ಡೆಡಲಗಿದ; ಹರಳುಗಿದ. ~ಪುಟಿ
= ಪಕ್ಷಿಯ ಕೊಕ್ಕು.

ಚಂಚುರ (ಗು). ಗ. ಚತುರ; ನಿಷ್ಣಾತ.

೧. ಸುಂದರವಾದ; ಚೆಲುವಾದ.
೨. ಅತಿಶಯವಾದ.

ಚಂದ (ನಾ). ಗ. ವೀರ; ಪರಾಕ್ರಮಿ.

೧. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು. ೨. ಉಷ್ಣತೆ;
ಶಾಖ. ೪. ಹುಣಿಸೆಯ ಮರ. (ಗು).

೫. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ; ಉಗ್ರವಾದ. ೬. ಬಿಸಿ
ಯಾದ; ಉಷ್ಣವಾದ. ೭. ಬಲಿಷ್ಠವಾದ;
ಬಲಾಢ್ಯ. ೮. ಕ್ರೂರ; ಕರ್ಕಶ.

~ಅನುಯ = ತೀವ್ರವಾದ ರೋಗ.

~ಕರ = ಉಷ್ಣವಾದ ಕಿರಣಗಳುಳ್ಳವನು;

ಸೂರ್ಯ. ~ಮಾರುತ = ಪ್ರಬಲವಾದ
ಗಾಳಿ.

ಚಂಡಾತ (ನಾ). ಗ. ತೊಡೆಮಟ್ಟಿಗೆ ತೊಡುವ
ಚಡ್ಡಿ. ೧. ಕಣಗಿಲೆ.

ಚಂಡಾಲ(ಳ) (ನಾ). ಗ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ
ಶೂದ್ರನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನು. ೧. ಕ್ರೂರಿ;
ಕೊಲೆಗಡಿಕ.

ಚಂಡಾಳಿ (ನಾ). ಗ. ದುರುಳದುಂಬಿ; ದುಷ್ಟ
ಭ್ರಮರ. ೧. ಹೊಲತಿ; ಚಂಪಾಲಸ್ತ್ರೀ.
೨. ಹೀನಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದುದು.

ಚಂಡಿ (ನಾ). ಗ. ಹಟಮಾರಿತನ; ಛಲ.

೧. ಹಟಮಾರಿಯಾದ ಹೆಣ್ಣು; ಮೊಂಡಿ.

೨. ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ; ಉಗ್ರತೆ. ೪. ಚಾಮುಂಡಿ;
ದುರ್ಗೆ. ೫. ಒಬ್ಬ ಯಕ್ಷಿಪತ್ನಿಯ ಹೆಸರು.

೬. ಪ್ರಚಂಡ; ಉಗ್ರನಾದವನು. ~ಇಸು

= ಗ. ಹಟಹಿಡಿ. ೧. ದಟ್ಟವಾಗು; ನಿಜದ

ವಾಗು. ೨. ಎದುರುದೀಳು; ಪ್ರತಿಭಟಿಸು.

೪. ಸಿಟ್ಟುಗೊಳ್ಳು; ಕೋಪಿಸು. ೫. ಉತ್ಸಾ

ಹಿಸು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್(ಳ್ಳು) = ಗ. ಚಂಡಿ

ಹಿಡಿ. ೧. ಮುತ್ತು; ಆವರಿಸು. ~ತನ

= ಗ. ಪರಾಕ್ರಮ. ೧. ಹಟಮಾರಿತನ.

~ಹಿಡಿ = ಹಟ ಮಾಡು; ಮೊಂಡುಹಿಡಿ.

ಚಂಡಿಕೆ ಗ. = ಚಂಡಿಕೆ. ೧. ದುರ್ಗೆ; ಚಾಮುಂಡಿ.

ಚಂಡಿಲ (ನಾ). ಗ. ಶಿವ; ರುದ್ರ.

೧. ನಾಯಿಂದ; ಕೆಲಸಿಗ.

ಚಂದು (ನಾ). ಗ. ಗೊಂಚಲು; ಕುಚ್ಚು.

೧. ಅಟದ ವಸ್ತು; ಕಂತುಕ. ೨. ತಲೆ;

ಶಿರ. ೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹೂವು.

೫. ಕತ್ತಿನ ಹಿಂಭಾಗ; ಹೆಕ್ಕತ್ತು. ೬. ಭಾರ

ವನ್ನು ಹೊರಲು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು

ಕೊಳ್ಳುವ ಸಿಂಚೆ. ೭. ಬೋಳ, ನವಣೆ

ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ತೆನೆ.

ಚಂದೋಲ (ನಾ). ೧. ಇಂಪಾಗಿ ಹಾಡುವ
ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ. ೨. ಅಫೀಮು ;
ಅಪಿನಿ.

ಚಂದ (ನಾ). ೧. ಅಂದ ; ಸೊಗಸು.
೨. ಹೋಲಿಕೆ ; ಸಾದೃಶ್ಯ. ೩. ರೀತಿ ; ವಿಧ.
೪. ಸರಿಯಾದುದು ; ಯೋಗ್ಯವಾದುದು.
೫. ಕ್ಷೇಮ ; ಸೌಖ್ಯ. ೬. ತಿಂಗಳು ; ಚಂದ್ರ.

ಚಂದಣ (ನಾ). ಶ್ರೀಗಂಧದ ಮರ.

ಚಂದನ ೧. = ಚಂದಣ. ೨. ಶ್ರೀಗಂಧವನ್ನು
ತೇದು ಮಾಡಿದ ಗಂಧ. ೩. ಅತ್ಯುತ್ತಮ
ವಾದುದು. ~ಅಚಲ = ಮಲಯಪರ್ವತ.

~ಉಪಲ = ಗಂಧ ತೇಯುವ ಸಾಣೆಕಲ್ಲು.

ಚಂದಮ (ನಾ). ಚಂದ್ರ ; ತಿಂಗಳು.

ಚಂದವ = ಚಂದಮ.

ಚಂದಾ (ನಾ). ವಂತಿಗೆ ; ವರ್ಗಣೆ. ~ದಾರ
= ವಂತಿಗೆ ಕೊಡುವವನು ; ವರ್ಗಣೆದಾರ.

ಚಂದಾಯ (ನಾ). ಇವ್ವಾರು ಚಾವಣಿಯ
ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವ ತ್ರಿಕೋಣಾಕಾರದ
ಗೋಡೆಯ ಭಾಗ ; ಗೇಬಲ್ಲು.

ಚಂದಿರ (ನಾ). ೧. ಚಂದ್ರ ; ತಿಂಗಳು.
೨. ಸಿಂಧೂರ ; ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಪುಡಿ.
~ಬ(ವ)ಟ್ಟು = ೧. ಚಂದ್ರಮಂಡಲ.
೨. ಸಿಂಧೂರದ ತಿಲಕ.

ಚಂದುಳ್ಳಿ (ಗು). ಚೆಲುವಾದ ; ಸೊಗಸಾದ.

ಚಂದ್ರ (ನಾ). ೧. ಶಶಿ ; ತಿಂಗಳು.

೨. ಸಿಂಧೂರ ; ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಪುಡಿ.
೩. ಅಕ್ಷಾದಕರವಾದ ವಸ್ತು. ೪. ಚಿನ್ನ.
೫. ಕರ್ಪೂರ. (ಗು). ೬. ಹೊಳೆಯುವ ;
ಲಕಲಕಿಸುವ. ~ಆತಪ = ೧. ಬೆಳುದಿಂಗಳು.
೨. ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು ; ವಿಶಾಸ. ~ಕಳಾಪ
= ೧. ನವಿಲುಗರಿಗಳ ಸಮೂಹ. ೨. ನವಿಲು
ಗರಿಗಳಿಂದ ಆಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡವನು.

~ಕಾಂತ = ಚಂದ್ರಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ದ್ರವಿಸು
ವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾದ ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಬಿಳಿಯ ಕಲ್ಲು. ~ಕಾ(ಗಾ)ವಿ = ೧. ಸಿಂಧೂ
ರದ ಬಣ್ಣ ; ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ. ೨. ಕೆಂಬಣ್ಣದ
ಅಂಚಿನ ಕಪ್ಪುಸೀರೆ ; ಕಾಗಿನ ಸೀರೆ.
~ಶಾಲೆ = ೧. ಉಪ್ಪರಿಗೆ ; ಮಡದಿ.
೨. ಮೊಗಸಾಲೆ ; ಪಡಸಾಲೆ. ~ಹಾರ
= ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಂಠಾಭರಣ. ~ಹಾಸ
= ೧. ಬೆಳುದಿಂಗಳಂತಹ ನಗೆ. ೨. ಚಂದ್ರ
ನನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುವವನು. ೩. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಖಡ್ಗ.

ಚಂದ್ರಕ (ನಾ). ೧. ನವಿಲುಗರಿಯ ಕಣ್ಣು.
೨. ಚಂದ್ರ.

ಚಂದ್ರಕಿ (ನಾ). ಹೀರಿಗಳನ್ನು ಕೃದು ; ನವಿಲು.
~ವಾಸ = ನವಿಲನ್ನು ವಾಸನವನ್ನಾಗಿ
ಉಳ್ಳವನು ; ಪಣ್ಣು. ೨.

ಚಂದ್ರಚೂಡ (ನಾ). ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನನ್ನು
ಧರಿಸಿದವನು ; ಶಿವ.

ಚಂದ್ರಿ (ನಾ). ೧. ಚಂದ್ರನ ಮಗ ; ಬುಧ.
(ಗು). ೨. ಹೊಳೆಯುವ. ೩. ಹೊನ್ನಿನ ;
ಚಿನ್ನದ.

ಚಂದ್ರಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಬೆಳುದಿಂಗಳು. ೨. ಚಂದ್ರನ
ಹದಿನಾರು ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೩. ಬರೆದ
ವಸ್ತುಳ್ಳ ಹಿಲೆಗರಿಯ ಸುರುಳಿ. ೪. ಹಣ್ಣು
ಪಕ್ವವಾಗಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು
ಪರೀಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊರೆಯುವ ರಂಧ್ರ ;
ಉಂಡಿಗೆ.

ಚಂಪಕ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ
ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು ; ಸಂಪಿಗೆ. ೨. ಕೇಸರಿ
ಬಣ್ಣ. ~ಮಾಲೆ = ೧. ಸಂಪಿಗೆ ಹೂವುಗಳ
ಮಾಲೆ. ೨. ಅಕ್ಷರ ಭಂಡಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಬಗೆ.

ಚಂಪು (ನಾ). ಗದ್ಯಪದ್ಯ ಮಿಶ್ರವಾದ ಕಾವ್ಯ
ರೂಪ.

ಚಂಪೆ (ನಾ). ೧. ಸಂಪಿಗೆ ಮರ. ೨. ಸುಗಂಧ ;
ಪರಿಮಳ. ೩. ಕೆನ್ನೆ ; ಕಪೋಲ.

ಚಂಪೆಯ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ದೇರೆ.
 ಚಂಬಕ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾದ್ಯ.
 ಚಂಬು (ನಾ). ತಾಮ್ರ ಮುಂತಾದ ಲೋಹದ
 ಗುಂಡನೆಯ ಪಾತ್ರೆ; ಚೆಂಬು.
 ಚಕಚಕಿಸು (ಕ್ರಿ). ಹೊಳೆ; ಲಕಲಕಿಸು.
 ಚಕಬಂದಿ (ನಾ). ಮನೆ, ಹೊಲ ಮುಂತಾದ
 ಪ್ರೇತ್ರಗಳ ಸೀಮಾವಿವರ.
 ಚಕಮಕಿ ೧. = ಚಕ್ರಮುಕ್ತಿ. ೨. ಜಗಳ;
 ಕದನ.
 ಚಕಾರ (ನಾ). ೧. ಚ ಎಂಬ ಅಕ್ಷರ. ೨. ಒಂದು
 ಅಕ್ಷರದವಸ್ಥೆ; ಒಂದು ಶಬ್ದದವ್ಯಾಪ್ತಿಯ
 ಮಾತು. ~ ಇಸು = ಒಂದು ಮಾತನ್ನಾ
 ದರೂ ಆದು. ~ ಎ(ವೆ)ತ್ತು = ಚಕಾರಿಸು.
 ಚಕಿತ (ನಾ). ೧. ಬೆರಗಾಗೊಂಡವನು; ವಿಸ್ಮಿತ
 ನಾದವನು. (ಗು). ೨. ಅಲುಗುವ;
 ಅಸ್ಥಿರನಾದ. ೩. ಗಾಬರಿಗೊಂಡ; ಭಯ
 ಪಟ್ಟ. ೪. ಬೆರಗಾಗೊಂಡ.
 ಚಕೋರ (ನಾ). ೧. ಬೆಳುದಿಂಗಳನ್ನೇ ಸೇವಿಸಿ
 ಬದುಕುವುದೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿರುವ ಹಕ್ಕಿ;
 ಚೊನ್ನವಕ್ಕಿ. ೨. ಕಪಿಂಜಲ ಹಕ್ಕಿ.
 ಚಕೋರಿ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣು ಚಕೋರ ಪಕ್ಷಿ.
 ಚಕ್ರ (ಗು). ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ; ಚೊಕ್ಕಟವಾದ.
 ಚಕ್ರಂದ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷ; ಉಲ್ಲಾಸ.
 ೨. ಲಲ್ಲೆ; ಸರಸ.
 ಚಕ್ರಂಬಟ್ಟಲು = ಚಕ್ರಳಬಕ್ಕಳ.
 ಚಕ್ರಡಿ (ನಾ). ೧. ಎತ್ತಿನ ಬಂಡಿ. ೨. ಒಂದು
 ಬಗೆಯ ಕುಣಿತ; ಚಕ್ರಡಿ.
 ಚಕ್ರಣ (ನಾ). ಕಳ್ಳು ಕುಡಿಯುವಾಗ ನಂಜಿ
 ಕೊಳ್ಳುವ ಪದಾರ್ಥ; ಚಾಕಣ.
 ಚಕ್ರಮುಕ್ತಿ (ನಾ). ಪರಸ್ಪರ ತಾಗಿಸುವುದ
 ರಿಂದ ಬೆಂಕಿಯುಂಟಾಗುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ
 ಕಲ್ಲು.
 ಚಕ್ರ (ನಾ). ೧. ಸುತ್ತವಿಕೆ; ತಿರುಗುವಿಕೆ.
 ೨. = ಚಕ್ರರು.

ಚಕ್ರರು (ನಾ). ತಪ್ಪಿಸುವಿಕೆ.
 ಚಕ್ರಲ(ಳ)ಗುಳಿ (ನಾ). ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರಗಾದಿಸಿ
 ನಗಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆ; ಕಚಗುಳಿ.
 ಚಕ್ರವಕ್ಕಿ (ನಾ). ೧. ಚಕ್ರವಾಕ ಪಕ್ಷಿ.
 ೨. ಚಾತಕ ಪಕ್ಷಿ.
 ಚಕ್ರವತ್ತ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ತರಕಾರಿ
 ಸೊಪ್ಪು.
 ಚಕ್ರಳ ೧. = ಚಕ್ರಣ. ೨. ಚಾಪೆ; ಮಂಡಲಿಗಿ.
 ೩. ಕಟಾಹ; ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ; ಕಡಾಯಿ.
 ೪. ತೊಗಲು; ಚರ್ಮ. ೫. ಗಾಯದ
 ಮೇಲಿನ ಹಕ್ಕಿ. ೬. = ಚಕ್ರಳಬಕ್ಕಳ.
 ಚಕ್ರಳಬಕ್ಕಳ (ನಾ). ಕಾಲು ಮದಿಹಾಕಿ
 ಕೊಂಡು ಕೊಡುವುದು; ಚಾಕಾಸನ.
 ಚಕ್ರಲ(ಳ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಚಪ್ಪಟೆಯಾಗು;
 ಅಪ್ಪಚ್ಚಿಯಾಗು. (ನಾ). ೨. ಚಪ್ಪಟಿ
 ಯಾದುದು.
 ಚಕ್ರಲಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಾರದ ತಿಂಡಿ.
 ಚಕ್ರ (ನಾ). ತೆಕ್ಕನೆಯ ಚೂರು.
 ಚಕ್ರೋತ ೧. = ಚಕ್ರವತ್ತ. ೨. ಈಳಿ ಜಾತಿಗೆ
 ಸೇರಿದ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ಮತ್ತು
 ಅದರ ಹಣ್ಣು.
 ಚಕ್ರ (ನಾ). ೧. ಗಾಲಿ. ೨. ಕುಂಬಾರನ ಚಕ್ರ;
 ತಿಗುರಿ. ೩. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಒಂದು ಆಯುಧ.
 ೪. ಮಂಡಲ; ವರ್ತುಲ. ೫. ಸಮೂಹ;
 ನೆರವಿ. ೬. ಪಡೆ; ಸೈನ್ಯ. ೭. ಒಂದು
 ನಾಣ್ಯದ ಹೆಸರು. ೮. ಚಕ್ರವಾಕ ಪಕ್ಷಿ.
 ೯. ರಾಜ್ಯ; ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ. ೧೦. ಸೊನ್ನೆ;
 ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವಿಕೆ. ~ ಬಡ್ಡಿ = ಬಡ್ಡಿಯ
 ಮೇಲೆ ಬಡ್ಡಿ. ~ ಮಾರುತ = ಸುಂಟರ
 ಗಾಳಿ; ಸುಟ್ಟುರೆ ಗಾಳಿ. ~ ವ್ಯೂಹ
 = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೇನಾ ರಚನೆ.
 ೨. ದಿಕ್ಕುಟ್ಟಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ.
 ಚಕ್ರಧರ (ನಾ). ೧. ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು;
 ವಿಷ್ಣು. ೨. ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ೩. ಹಾವು.

ಚತುರ್ಥ (ನಾ). ೧. ನಾಲ್ಕನೆಯ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು; ಶೂದ್ರ. (ಗು). ೨. ನಾಲ್ಕನೆಯ. ~ಅಂಶ = ನಾಲ್ಕನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ. ~ಸ್ನಾನ = ಮುಟ್ಟಿದವಳು ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ ಮಾಡುವ ಸ್ನಾನ.

ಚತುರ್ಥಿ (ನಾ). ೧. ಚಾಂದ್ರಮಾಸಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ತಿಥಿ; ಚೌತಿ. ೨. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿಯ ನಾಮವಿಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯದು.

ಚತುರ್ವೇದ (ನಾ). ಋಕ್ಕು, ಯಜುಸ್ಸು, ಸಾಮ ಮತ್ತು ಅಥರ್ವಣವೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು.

ಚತುರ್ವೇದಿ (ನಾ). ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನು.

ಚತುರ್ದ (ನಾ). ೧. ನಾಲ್ಕು ರ ಗುಂಪು, -ಸಮುದಾಯ. ೨. ಚೌಕಾಕಾರದ ಅಂಗಕ.

ಚತುರ್ದಯ (ನಾ). ೧. ನಾಲ್ಕು ರ ಗುಂಪು. (ಗು). ೨. ನಾಲ್ಕು ವಸ್ತು ಅಥವಾ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳ. ೩. ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟು ಇರುವ.

ಚತುರ್ದಿ (ನಾ). ನಾಲ್ಕು ಸಾಲುಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ಪದ್ಯಜಾತಿ; ಚೌಪದಿ.

ಚತುರ್ದಿ (ನಾ). ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳದು.

ಚತ್ತರಿಗೆ (ನಾ). ಕೊಡೆ; ಭತ್ತಿ.

ಚತ್ತಾಣ (ನಾ). ಕಂದಪದ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು, ತ್ರಿಪದಿ ಮುಂತಾದುವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಕಾವ್ಯಪ್ರಭೇದ.

ಚತ್ತು (ನಾ). ೧. ಒಳಮಾಳಿಗೆ. ೨. ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು; ವಿತಾನ.

ಚತ್ರ (ನಾ). ೧. ಧರ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಊಟ, ವಸತಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಸ್ಥಳ; ಧರ್ಮಾಲಯ. ೨. = ಚತ್ತರಿಗೆ.

ಚತ್ತಿ = ಚತ್ತರಿಗೆ.

ಚತ್ತರ (ನಾ). ೧. ಚೌಕಾಕಾರವಾದ ಅಂಗಕ. ೨. ಯಜ್ಞಕ್ಕಾಗಿ ಸಮತಟ್ಟು ಮಾಡಿದ ನೆಲ. ೩. ಹಲವು ದಾರಿಗಳು ಕೂಡುವ ಸ್ಥಳ.

ಚದರ (ನಾ). ಚಚ್ಚಾಕ; ಚೌರಸ.

ಚದಿ (ನಾ). ೧. ಹಟ್ಟಿ; ಚಂದಿತನ. ೨. ಮೋಸ; ದ್ರೋಣ.

ಚದುಪು (ನಾ). ೧. ವಂಚನೆ; ಮೋಸ. ೨. ಚದುರು; ಚಾತುರ್ಯ.

ಚದುರ್ (ನಾ). ಜಾಣತನ; ಚಾತುರ್ಯ.

ಚದುರ ೧. = ಚದುರ್. ೨. ಜಾಣ; ಬುದ್ಧಿವಂತ. ೩. ಸೊಗಸು; ಚೆಲುವು.

ಚದುರಂಗ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಟ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಸ್ಯ.

ಚದುರಸಿಗೆ (ನಾ). ಚಚ್ಚಾಕ ವಾದ ವಸ್ತು; ಚೌಕ.

ಚದುರು (ಕ್ರಿ). ೧. ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗು; ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗು. (ನಾ). ೨. ಜಾಣತನ; ಕೌಶಲ್ಯ. ೩. ಚಮತ್ಕಾರದ ಮಾತು; ವಕ್ರೋಕ್ತಿ.

ಚದುರೆ (ನಾ). ೧. ಚಾತುರ್ಯ. ೨. ಜಾಣ; ಪ್ರೌಢ.

ಚದ್ದು (ನಾ). ಹತ್ತಿಯ ಅಥವಾ ರೇಷ್ಮೆಯ ದಪ್ಪ ಹೊದಿಕೆ; ದುಪ್ಪಟಿ.

ಚಪ (ನಾ). ಬಿದಿರು.

ಚಪಲ(೪) (ನಾ). ೧. ಪಾದರಸ; ಪಾರದ. ೨. ತೀವ್ರವಾದ ಆಸೆ, -ಬಯಕೆ. ೩. ಚಂಚಲ ಸ್ವಭಾವದವನು. (ಗು). ೪. ಅಸ್ಥಿರವಾದ; ಚಂಚಲವಾದ. ೫. ಚುರುಕಾದ; ಚಟುವಟಿಕೆಯುಳ್ಳ. ೬. ದುಡುಕಿನ ಸ್ವಭಾವದ. ೭. ಕ್ಷಣಿಕವಾದ. ೮. ತಳಮುಳ ಹೊಂದಿದ. ೯. ಚಂಚಲವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ.

ಚಪಲೆ(೪) (ನಾ). ೧. ಚಂಚಲಸ್ವಭಾವದವಳು. ೨. ಮಿಂಚು; ನಿಮ್ಮತ್ತು.

ಚಪಾತಿ (ನಾ). ಗೋಧಿಯ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೊಟ್ಟಿ.

ಚಪಾನಣಿ (ನಾ). ಬಚ್ಚುವುದು; ಮರೆ ಮಾಡುವುದು.

ಚಪೇಟಿ (ನಾ). ೧. ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದ ಅಂಗೈ. ೨. ಬಿಚ್ಚಿದ ಅಂಗೈಯಿಂದ ಕೊಡುವ ಏಟು.

ಚಪ್ಪಟಿ (ನಾ). ೧. ಸಪಾಟಾಗಿರುವುದು; ಸಮತಟ್ಟಾಗಿರುವುದು. ೨. ಅಂಗೈಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟ ಏಟು, — ಹೊಡೆತ. (ಗು). ೩. ಸಮತಲವಾದ; ಸಪಾಟಾದ.

ಚಪ್ಪಡಿ (ನಾ). ೧. ಚಪ್ಪಟೆಯಾದ ಕಲ್ಲು; ಹಾಸುಗಲ್ಲು. ೨. ಹಲಗೆ; ಫಲಕ. ~ನಳೆ = ೧. ಹಾಸುಗಲ್ಲನ್ನು ಹಾಕು. ೨. ನಾರ ಮಾಡು; ಹಾಳುಮಾಡು.

ಚಪ್ಪರ (ನಾ). ೧. ಚಾನಡೆ; ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು; ವಿಶಾಸ. ೨. ಬಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಕಿದ ಚೌಕಟ್ಟು; ಕಾವಣ. ೩. ಹಂದರ; ಶಾಮಿಯಾನ; ಪಂದಲು. ೪. ಗುಡಿಸಲು. ~ಬದನೆ = ಬೊಮಾಟೊ; ತಕ್ಕಾಳಿ.

ಚಪ್ಪರಣಿ (ನಾ). ೧. ತಿನ್ನುವಾಗ ತುಟಿಗಳಿಂದ ಮಾಡುವ ಶಬ್ದ. ೨. ಹೊಡಿದ ಕುದುರೆ, ಎತ್ತು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ವೇಗಗೊಳಿಸಲು ಸಾರಥಿಗಳು ಮಾಡುವ ಶಬ್ದ. ೩. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕೂಗು. ೪. ಹುರುಳುಮೆಸುವಿಕೆ. ೫. ಗದರಿಸುವಿಕೆ; ಜಂಕಣೆ.

ಚಪ್ಪರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಿನ್ನುವಾಗ ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ತುಟಿಗಳಿಂದ ಚಪ್ಪೆಂದು ಸದ್ದು ಮಾಡು. ೨. ಧ್ವನಿಮಾಡು; ಕೂಗು. ೩. ಅಪ್ಪಳಿಸು; ಹೊಡೆ. ೪. ಮೈದದವು; ಸವರು. ೫. ಗದರಿಸು; ಜಂಕಿಸು. ೬. ಕಡೆಗಣಿಸು; ಅಲಕ್ಷಿಸು. ೭. ಅಕ್ರಮಿಸು; ಆವರಿಸು. ೮. ಹೀಯಾಳಿಸು; ಹಂಗಿಸು.

ಚಪ್ಪಲಿ (ನಾ). ಮೆಟ್ಟು; ಕೆರೆ; ಎಕ್ರೆಡ.

ಚಪ್ಪಳಿ (ನಾ). ಕೈತಟ್ಟುವಿಕೆ; ಕರತಾಡನ.

ಚಪ್ಪಳಿ = ಚಪ್ಪಳೆ.

ಚಪ್ಪು (ಕ್ರಿ). ಅಗಡು ತಿನ್ನು; ಜಗಿದು ತಿನ್ನು. ~ಇಡು(ರಿ) = ಲೆಕ್ಕಪಂಚಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನು; ಆಸ್ಪಾದಿಸು.

ಚಪ್ಪೆ (ನಾ). ೧. ತೊಡೆಯ ಹೊರಭಾಗ. ೨. ಚಪ್ಪಟೆಯಾದುದು. ೩. ಅಚ್ಚು; ಮುದ್ರೆ; ಛಾಪ. ~ರೋಗ = ದನಕರುಗಳಿಗೆ ಬರುವ ಒಂದು ರೋಗ.

ಚಪ್ಪೋಡು (ನಾ). ೧. ತಾಮ್ರಶಾಸನ. ೨. ಸ್ವತ್ತು; ಸೂಮ್ಮು; ಅಸ್ತಿ.

ಚಪ್ಪಾಸಿ (ನಾ). ದುರ್ಲಭರಿಸಿದ ಆಳು, — ಜವಾನ.

ಚಬಕ (ನಾ). ಚಾವಟಿ; ಚಡಿ.

ಚಬುಕು ೧. = ಚಬುಕ. ೨. ಚುರುಕು; ಚಪಲತೆ.

ಚಮಕಾಯಿಸು(ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಳೆ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು. ೨. ಕುಕ್ಕು; ಕೋರೈಸು. ೩. ಚಾವಟಿಯಿಂದ ಬಡಿದು ಚದುರುಕುಗೊಳಿಸು.

ಚಮಕಿ (ನಾ). ಬೇಗಡೆ; ಗುನ್ನಾಂಪಟ್ಟಿ.

ಚಮಕಿತ (ನಾ). ೧. ವಿಸ್ಮಿತನಾದವನು. (ಗು). ೨. ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡ; ಚಕಿತನಾದ.

ಚಮಕು (ನಾ). ೧. ಹೊಳಪು. ೨. ಧಳಕು. ೩. ಚುರುಕು; ಚೂಟಿ.

ಚಮುಕ (ನಾ). ಷಿಕ್ಕ ಸವುಟಿನಾಕಾರದ ಸಾಧನ; ಉದ್ದರಣೆ.

ಚಮುಚೆ = ಚಮಚ.

ಚಮುಬಿ (ನಾ). ತೊಗಲು; ಚರ್ಮ.

ಚಮುದ = ಚಮುಟ.

ಚಮುತ್ಪರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸೋಜಿಗವನ್ನುಂಟು ಮಾಡು; ವಿಶ್ವಯೋಗಗೊಳಿಸು. ೨. ಅತಿ

ಶಯಿಸು.

ಚಮತ್ಕಾರ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸೋಜಿಗ; ವಿಸ್ಮಯ.

೨. ಚಾತುರ್ಯ; ಕಾತಲ.

ಚಮತ್ಕೃತಿ ಗ. = ಚಮತ್ಕಾರ. ೨. ಅನಂದ ;
ಅಹ್ಲಾದ.

ಚಮರ (ನಾ). ಗ. ಬಾಲದಲ್ಲಿ ಉದ್ದವಾದ
ಕೂದಲುಳ್ಳ ಒಂದು ಮೃಗ. ೨. ಚಮರ
ಮೃಗದ ಬಾಲದ ಕೂದಲಿನಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ
ಕುಂಚ, -ಚಾಮರ.

ಚಮರಿ (ನಾ). ಗ. ಹೆಣ್ಣು ಚಮರ ಮೃಗ.
೨. ಚಮರಮೃಗದ ಬಾಲದ ಕೂದಲು.
೩. ಚಾಮರ.

ಚಮಸ (ನಾ). ಯಾಗಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೋಮರಸ
ವನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸುವ ಪಾತ್ರೆ.

ಚಮು (ನಾ). ಪಡೆ ; ಸೈನ್ಯ.

ಚಮೂಪ (ನಾ). ಪಡೆವಳ ; ಸೇನಾಧಿಪತಿ.

ಚಮೂರ (ನಾ). ಹುಲಿ ; ವ್ಯಾಘ್ರ.

ಚಮೂರು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜಿಂಕೆ.

ಚಮ್ಮಟಿ (ನಾ). ಚರ್ಮದ ಹೊದಿಕೆಯುಳ್ಳ
ಗುರಾಣಿ ; ಪೇಟೆಕ.

ಚಮ್ಮಟಿಕೆ (ನಾ). ಗ. ಚಾವಟಿ ; ಬಾರು
ಕೋಲು. ೨. ಸುತ್ತಿಗೆ.

ಚಮ್ಮಟಿಗೆ = ಚಮ್ಮಟಿಕೆ.

ಚಮ್ಮಡ = ಚಮಟಿ.

ಚಮ್ಮಾರ (ನಾ). ಚರ್ಮದ ಕೆಲಸ ಮಾಡು
ವವನು ; ಸಮಗಾರ.

ಚಮ್ಮಾವುಗೆ (ನಾ). ಚರ್ಮದ ಪಾದರಕ್ಷೆ ;
ಸಮ್ಮಾವುಗೆ.

ಚಮ್ಮಾಳಿಗೆ (ನಾ). ಚರ್ಮದ ಪಾದುಕೆ.

ಚಯ್ (ನಾ). ಚೆಲ್ಲಾಟ ; ವಿನೋದ.

ಚಯ (ನಾ). ಸಮೂಹ ; ಗುಂಪು ; ರಾಶಿ.

ಚಯನ (ನಾ). ಗ. ಕೂಡಿಹಾಕುವಿಕೆ ; ಒಟ್ಟು
ಗೂಡಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಸೌದೆಯನ್ನು ಒಟ್ಟು ಸೇಕೆ.

೩. ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ನೊದಲಾದುವುಗಳ
ಸಂಸ್ಕಾರ.

ಚರ (ನಾ). ಗ. ಚಲಿಸುವವನು ; ನಡೆಯು
ವವನು. ೨. ಜೀವಂತ ವಸ್ತು ; ಪ್ರಾಣಿ.

೩. ಗೂಢಚಾರ ; ಬೇಹುಗಾರ. (ಗು).

೪. ಚಲಿಸುವ ; ನಡೆಯುವ. ೫. ಸ್ಥಳದಿಂದ
ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಬಹುದಾದ. ~ಅಚರ =

ಗ. ಸ್ಥಾವರ ಹಾಗೂ ಜಂಗಮ ವಸ್ತುಗಳು.

೨. ಸ್ಥಾವರ ಹಾಗೂ ಜಂಗಮ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿದ ಜಗತ್ತು, -ಪ್ರಪಂಚ. ೩. ಚಲಿ

ಸುವ ಮತ್ತು ಚಲಿಸದ. ~ಅಸ್ತಿ = ಸ್ಥಳದಿಂದ
ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಬಹುದಾದ ಅಸ್ತಿ. ~ಇಸು

= ಗ. ನಡೆ ; ಸಂಚರಿಸು. ೨. ಅಲಗು ;
ಅಲ್ಲಾಡು. ೩. ಪಾಲಿಸು ; ಆಚರಿಸು.

೪. ಜೀವಿಸು ; ಬಾಳು.

ಚರಂದಿ (ನಾ). ಗಹಾರ ; ಮೋರಿ.

ಚರಕ (ನಾ). ಗ. ನೂಲುವ ರಾಜಿ. ೨. ಗಾಣ.

೩. ಚಕ್ರ ; ಗಾಲಿ. ೪. ಅಲೆದಾಡುವವನು.

೫. ಬೇಹುಗಾರ ; ಗೂಢಚಾರ.

ಚರಕಿ (ನಾ). ಲೋಹ, ದಂತ ಮೊದಲಾದುವು
ಗಳನ್ನು ತಕ್ಕ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಕೆಡೆಯುವ

ಯಂತ್ರ ; ಕಡೆತದ ಯಂತ್ರ.

ಚರಟಿ (ನಾ). ಗ. ಗಸಿ ; ಗಪ್ಪು. ೨. ಸಾರ
ತೆಗೆದ ವಸ್ತು ; ಔಷ್ಣವಾದುದು ; ಹಿಪ್ಪೆ.

ಚರಣ (ನಾ). ಗ. ನಡೆ ; ಸಂಚಾರ. ೨. ಕಾಲು ;
ಪಾದ. ೩. ಪದ್ಯಗಳ ಸಾಲು, -ಪಂಕ್ತಿ.

~ಅಯುಧ = ಕಾಲುಗಳನ್ನೇ ಆಯುಧ
ವಾಗಿ ಉಳ್ಳುದು ; ಹುಂಜ. ~ವಲ್ಮೀಕಿ =

ಅನೇಕಾಲು ರೋಗ.

ಚರಣೆ (ನಾ). ದನಕರುಗಳಿಗೆ ಮೇವು ಹಾಕುವ
ಮರದ ತೊಟ್ಟಿ ; ಗೋದಲೆ ; ಗೊಂತು.

ಚರಪು (ನಾ). ಗ. ಅತಿಥಿ ; ಸಮಾರಾಧನೆ.
೨. ದೇವರ ಪ್ರಸಾದ.

ಚರಬಿ (ನಾ). ಕೊಬ್ಬು ; ನೆಣ.

ಚರಮ (ನಾ). ಗ. ತರುವಾಯ ; ಅನಂತರ.

೨. ಕೊನೆಯದು ; ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿರುವುದು.

(ಗು). ೩. ಕಡೆಯ ; ಕೊನೆಯ. ೪. ತೀರ
ಕೆಳಮಟ್ಟದ. ೫. ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ.

ನಗೀತ = ೧. ಕೊನೆಯ ಹಾಡು.

೨. ಸತ್ತವರಿಗಾಗಿದ್ದುಬಿಡಿ ಅವರ ಗುಣ
ಗಾನ ಮಾಡುವ ಹಾಡು. ~ಸಮಯ
= ೧. ಅಂತ್ಯ ಸಮಯ; ಮರಣಪೂರ್ವ
ಕಾಲ. ೨. ಕೊನೆಯ ಅವಕಾಶ.

ಚರವಿಗೆ (ನಾ). ಅಗಲವಾದ ಬಾಯುಳ್ಳ
ಲೋಹದ ಪಾತ್ರೆ; ಚರಿಗೆ.

ಚರಾಯಿ (ನಾ). ೧. ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು;
ಗೋಮಾಳ. ೨. ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನಲ್ಲಿ ದನ
ಕರುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುವಿಕೆ.

ಚರಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ನಾಶಮಾಡು. (ನಾ).
೨. ಅಚರಣೆ; ಚರ್ಯೆ. ೩. ನಾರಿನ ಅಥವಾ
ಸೇದಿನ ಹುರಿ. ೪. ಸೇವಕ. ೫. ಅಂಟು;
ಸರಿ.

ಚರಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಹೆಂಟು. ೨. ತಪ್ಪಲೆ.
೩. ಜೈನಯತಿಗಳು ಅಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ
ಸಂಚಾರ. ೪. ಅಹಾರ ಸೇವನೆ; ಊಟ.
~ಕೊ(ಗೊ)ಡು = ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಹೊರಡು.

ಚರಿತ (ನಾ) ೧. ವೇಗ; ತ್ವರಿತ. ೨. ಗತಿ;
ನಡಗೆ. ೩. ನಡೆದು; ಅಗಿಹೋದುದು.
೪. ನಡೆವಳಿಕೆ; ಆಚಾರ. ೫. ಇತಿಹಾಸ;
ಚರಿತ್ರೆ. (ಗು). ೬. ನಡೆ; ಗಮಿಸಿದ.
೭. ನೆರವೇರಿಸಿದ; ಸಾಧಿಸಿದ. ~ಅರ್ಥ
= ೧. ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿ. ೨. ಕೃತಾರ್ಥ; ಧನ್ಯ.
೩. ಜೀವನ; ಬದುಕು. ೪. ಕ್ಷೇಮ;
ಸೌಖ್ಯ. ೫. ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ.

ಚರಿತೆ = ಚರಿತ್ರೆ.

ಚರಿತ್ರೆ (ನಾ). ೧. ನಡೆ; ನಡೆವಳಿ. ೨. ಇತಿಹಾಸ;
ಜೀವನ ಕಥೆ.

ಚರು (ನಾ). ೧. ನೈವೇದ್ಯ; ಹವಿಸ್ಸು.
೨. ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುವ ಪಾತ್ರೆ.

ಚರುಕ = ಚರು.

ಚರುಗ (ನಾ). ೧. ಸುಗ್ಗಿಯಲ್ಲಿ ರೈತರು
ಭೂಮಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ನೈವೇದ್ಯ.

೨. ದೇವತೆಯ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಡುವ
ಬಲಿ.

ಚರೆ (ನಾ). ಬಂಡಾಕಿನಿಂದ ಹಾರಿಸುವ ಸಿಡಿ
ಮದ್ದು.

ಚರ್ಚನೆ (ನಾ). ೧. ಅಭ್ಯಾಸ; ವ್ಯಾಸಂಗ.
೨. ಗಂಧ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವುದು; ಅನುಲೇಪನ.

ಚರ್ಚಾಕೂಟ (ನಾ). ೧. ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುವ
ಸಭೆ. ೨. ಪರ ಹಾಗೂ ವಿರುದ್ಧ ಪಕ್ಷಗಳು
ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ವಾದ
ಮಾಡುವ ಸಭೆ; ಚರ್ಚಾಗೋಷ್ಠಿ.

ಚರ್ಚಾಸ್ಪದ (ಗು). ವಾದವಿವಾದಗಳಿಗೆ
ಅವಕಾಶವಿರುವ.

ಚರ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಗುವನ್ನು ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ
ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳು. (ನಾ). ೨. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ
ದೇವಾಲಯ.

ಚರ್ಚೆ (ನಾ). ೧. ಗಂಧ ಮೊದಲಾದ ಸುಗಂಧ
ದ್ರವ್ಯಗಳ ಅನುಲೇಪನ. ೨. ಚಿಂತನೆ;
ಪರಮಾರ್ಥೋಚನೆ. ೩. ದುರ್ಗೆ; ಚಾಮುಂಡಿ.
೪. ಕಾರಣ ಸಹಿತ ವಿಮರ್ಶಿಸುವುದು.
೫. ವಿನಾದ; ವಾಗ್ವಾದ. ೬. ಸಂಶೋಧ.
೭ ಸುರತ; ರತಿಕ್ರೀಡೆ. ೮. ಮಾತು;
ಉಕ್ತಿ. ~ಇಸು = ಚರ್ಚೆಮಾಡು.

ಚರ್ಚಿ (ನಾ). ಓಕರಿಕೆ; ವಾಂಕಿ. ~ಇಸು
= ವಾಂಕಿ ಮಾಡು; ಕಾರಿಕೊಳ್ಳು.

ಚರ್ಚಿ = ಚರಣಿ.

ಚರ್ಮ (ನಾ). ೧. ತೊಗಲು; ತ್ವಕ್ಕು.
೨. ಗುರಾಣಿ; ಛಾಲು. ~ಚಪ್ಪು = ಹೊರ
ಗಜ್ಜು; ಜೊರದ್ರಷ್ಟಿ. ~ವಾದ್ಯ = ತೊಗಲಿ
ನಿಂದ ಮಾಡಿದ ನಗಾರಿ, ಹರೆ ಮುಂತಾದ
ವಾದ್ಯ.

ಚರ್ಮಕಾರ = ಚರ್ಮಾರ.

ಚರ್ಮಣ (ನಾ). ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಉತ್ತರ
ಕೊಡಬಲ್ಲವನು; ವಾಗ್ವಿ.

ಚರ್ಮ (ನಾ). ಗ. ಗುರಾಣಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು
ಕೊಂಡ ಯೋಧ. ೨. ಹರಿಗೆ; ಗುರಾಣಿ.

(ಗು). ೩. ಗುರಾಣಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ.

ಚರ್ಯ (ನಾ). ಗ. ನಡತೆ; ನಡೆವಳಿ.

೨. ಆಚರಣೆ; ಅನುಷ್ಠಾನ. ೩. ರೀತಿ; ಮಾರ್ಗ.

ಚರ್ವಣ (ನಾ). ಗ. ಅಗಿದು ತಿನ್ನುವುದು;
ಮೆಲುಕಾಡಿಸುವುದು; ಜಗಿಯುವಿಕೆ.

೨. ಅಸ್ತಾದನೆ; ಸವಿ. ೩. = ಚರ್ವಣ.

ಚರ್ವಿತ (ಗು). ಗ. ತಿನ್ನಲ್ಪಟ್ಟ; ಉಂಡ.

೨. ಅಗಿದು ಸುರಿಸಿದ. ~ಚರ್ವಣ

= ಗ. ತಿಂದುದನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ತಿನ್ನುವುದು.

೨. ಬೇಸರಗೊಳಿಸುವ ಪುನರುಕ್ತಿ.

ಚರ್ವ (ಕ್ರಿ). ತಿರುಳು; ಹುರಿದುಡುಕು.

ಚಲ (ನಾ). ಗ. ಸ್ಥಿರವಿಲ್ಲ; ದೃಢತೆ; ಭಲ.

೨. ಮೊಂಡತನ; ಹುಟ್ಟಿ ಮೂರಿತನ.

೩. ಕ್ಷೋಭೆ; ಉದ್ವೇಗ. (ಗು). ೪. ಚಲಿಸುವ.

೫. ಅಲುಗುವ; ನಡುಗುವ.

೬. ಕದಡಿದ; ಕ್ಷುಬ್ಧವಾದ. ~ಚಿತ್ರ

= ಚಲನಚಿತ್ರ; ಸಿನೇಮಾ. ~ದಲ(ಳ)

= ಅಲುಗಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಎಲೆಗಳ

ಸ್ವರೂಪ; ಅರಳುವರೆ.

ಚಲಂಕು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಎರಚು; ಚಿಮುಕಿಸು.

೨. ಬಿಸಾಡು; ಒಗೆ.

ಚಲಕು ಗ. = ಚಲಂಕು. ೨. ಕಲಕು; ಕದಡು.

ಚಲಚೈತ್ರ = ಚಲಚಿತ್ರ.

ಚಲ(ಳ)ನ ಗ. = ಚಲನೆ. ೨. ಚರಣ; ಪಾದ.

೩. ಗಾಳಿ. ~ವಲನ = ಗ. ಗತಿ; ಸಂಚಾರ.

೨. ಚಟುವಟಿಕೆ; ಕ್ರಿಯೆ. ~ಸಂಭವ

= ಗ. ಅಂಜನೇಯ. ೨. ಭೀಮ.

ಚಲನೆ (ನಾ). ಗ. ಅಲುಗಾಟ. ೨. ಗತಿ; ನಡೆ.

ಚಲಾಕು = ಚಾಲಾಕು.

ಚಲಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಬಳಸು; ಉಪ

ಯೋಗಿಸು; ಅಮಲಗೆ ತರು. ೨. ಕೆಲಸ

ಮಾಡಿಸು.

ಚಲಾವಣೆ (ನಾ). ಗ. ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುವಿಕೆ;
ಬಳಕೆ. ೨. ಸಾಗಾಟ; ಸಾಗಾಣಿಕೆ.

ಚಲಿ (ನಾ). ಗ. ಹಾದರಗಿತ್ತಿ; ವ್ಯಭಿಚಾರಣೆ.

೨. ಚಿಲ್ಲದ ಮರ ಮತ್ತು ಅವರ ಬೀಜ.

೩. ದೃಢಸಂಕಲ್ಪವುಳ್ಳವನು.

ಚಲಿ(ಳಿ)ತ (ಗು). ಗ. ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟು; ನಡೆದು
ಹೋದ. ೨. ಕದಡಿದ; ಕಲಕಿದ.

೩. ಚಂಚಲವಾದ; ಚಪಲವಾದ.

ಚಲಿಯಿಗು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಅಲುಗಾಡು;

ಹೊಯ್ದಾಡು. ೨. ಕದಡಿಸು; ಕಲಕು.

ಚಲಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ನಡೆ; ಓಡಾಡು. ೨. ಅಲು

ಗಾಡು; ಕಂಪಿಸು. ೩. ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳಿಸು.

ಚಲುವೆ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.

೨. ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಡಿ ಮಾಡುವಿಕೆ.

೩. = ಚೆಲ್ಲಿ.

ಚಲ್ಲ ಗ. = ಚೆಲ್ಲ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

~ಕಾ(ಗಾ)ಯ್ = ಚಳ್ಳೆ.

ಚಲ್ಲಣ (ನಾ). ಚೆಲ್ಲ.

ಚಲ್ಲಪಿಲ್ಲಿ (ನಾ). ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿರುವಿಕೆ;

ಜೆದರಿಹೋಗಿರುವುದು; ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ.

ಚೆಲ್ಲವತ್ತ (ನಾ). ಸವಿಮಾತುಗಳಿಂದ ಮರುಳು

ಮಾಡಿ, ದ್ರೋಹ ಬಗೆಯುವವನು;

ವಂಚಕ.

ಚೆಲ್ಲವೊತ್ತ = ಚೆಲ್ಲವತ್ತ.

ಚೆಲ್ಲಿ (ನಾ). ಗ. ಚೂರು; ತುಣುಕು.

೨. ಕನ್ನಡಿ; ದರ್ಶನ.

ಚೆಲ್ಲು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಪಸರಿಸು; ಹರಡು.

೨. ಜೆದರಿಹೋಗು; ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗು.

೩. ಚಿಮುಕಿಸು; ತಳಿ. ೪. ಬಿಸಾಡು;

ಎಸೆ. ೫. ಇಡು; ಮಡಗು. ೬. ಸೂಸು;

ಚಿಮ್ಮ. (ನಾ). ೭. ಗಾಂಭೀರ್ಯವಿಲ್ಲದಿರು

ವಿಕೆ; ಹಗುರಸ್ವಭಾವ.

ಚವ (ನಾ). ಗ. ರುಚಿ. ೨. ಮುತ್ತುರತ್ನಗಳ.

ತುಕದಲ್ಲ ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣ.

ಚವಂಗ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಟ; ಚೌಕಾಬಾರದ ಆಟ; ಚಕ್ಕದ ಆಟ.
 ಚವಡಿಕ್ಕಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮ ವಾದ್ಯ; ಚೌಡಿಕ್ಕಿ.
 ಚವರ (ನಾ). ಕುಂಚ; ಚಾಮರ.
 ಚವರಿ (ನಾ). ೧. ಚಮರೀವ್ಯಗದ ಕೂದಲು. ೨. = ಚವರ. ೩. ಹೆಂಗಸರು ಜಡೆಯೊಂದಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೂದಲಿನ ಕುಚ್ಚು; ಚಾರಿ. ~ಮಿಗ = ಹೆಣ್ಣು ಚಮರ ಮೃಗ.
 ಚವರಿಗೆ (ನಾ). ಬಿಂದಿಗೆ; ಕೊಡ.
 ಚವಲ ೧. = ಚವರ. ೨. ಚಾಮರ ದೀಪನ ಸೇವಕ. ೩. ಹುಟ್ಟುಕೂದಲನ್ನು ತೆಗೆಸುವುದು; ಜಾವಳ. ೪. ಎರಡಾಣೆ ಬೆಲೆಯ ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಿಯ ನಾಣ್ಯ.
 ಚವಲಂಬ (ನಾ). ರೆಪ್ಪೆ; ಎವೆ.
 ಚವಳಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ತರಕಾರಿ; ಗೋರಕಾಯಿ.
 ಚವಿ (ನಾ). ಮೊಳಕು; ಕಾಂತಿ.
 ಚವು = ಚೌ. ~ಬ(ವ)ಟ್ಟಿ = ೧. ನಾಲ್ಕು ಹಾದಿಗಳು. ೨. ನಾಲ್ಕು ಹಾದಿಗಳು ಕೂಡುವ ಸ್ಥಳ; ಚೌಕ.
 ಚವುಕ (ನಾ). ೧. ಮಂಗಳಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಕ್ಕಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ಹಾಕುವ ಹಸೆ. ೨. ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಗಳುಳ್ಳದು; ಚೌಕಾಕಾರವಾದುದು. ೩. ಅಗ್ಗವಾದುದು. (ಗು). ೪. ಅಗ್ಗವಾದ.
 ಚವುಕ (ನಾ). ಮಡುವನ್ನು ಕುಡಿಯುವ ಬಟ್ಟಲು; ಪಾನಪಾತ್ರೆ.
 ಚವಾಲ (ನಾ). ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಯೂಪ ಸ್ತಂಭದ ತುದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ ಮರದ ಬಳೆ.
 ಚವು (ನಾ). ಲಸಬಾಯಿಸುವುದು.
 ಚವು (ನಾ). ಕನ್ನಡಕ; ಚಾಳೀಸು.
 ಚಹ (ನಾ). ತೇಯಲೆ; ಬೀಸೊಪ್ಪು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪಾನೀಯ.

ಚಹದ ೧. = ಚಹಡಿ. ೨. ಬಾದಿಕೋರ.
 ಚಹಡಿ (ನಾ). ಚಾಡಿ; ಹಿಪುಣು; ಕೊಂಡೆಯ.
 ಚಹರೆ (ನಾ). ಚರ್ಯ; ಲಕ್ಷಣ.
 ಚಳ ೧. = ಚಲ. ೨. ಬೆಲ್ಲ; ಗುಡ.
 ಚಳಕ (ನಾ). ೧. ವೇಗ; ಚಪಲತೆ. ೨. ಜಾಣ್ಮೆ; ಚಾತುರ್ಯ. ~ಇಗ = ಚಟುವಟಿಕೆಯುಳ್ಳವನು; ವೇಗಶಾಲಿ.
 ಚಳಕಿಗೆ (ನಾ). ತೋಳಿಗೆ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಅಭರಣ; ತೋಳುಬಳೆ.
 ಚಳಕು (ನಾ). ನರ, ಸ್ನಾಯು ಮುಂತಾದುವುಗಳು ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ವಾತದ ಹಿಡಿತ.
 ಚಳತುಂಬು (ನಾ). ಓಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮುತ್ತಿನ ಅಭರಣ.
 ಚಳತೆ (ನಾ). ೧. ಚುಚಲತೆ; ಚಪಲತೆ. ೨. ಲಗುಬಗೆ; ತ್ವರಿ.
 ಚಳಬಳಿಕೆ ೧. = ಚಳತೆ. ೨. ಗಾನದ ಇಂಪು, -ಮಾಧುರ್ಯ. ೩. ಆಬ್ಬರ.
 ಚಳಯ ೧. = ಚಳಿಯು. ೨. ಲಗುಬಗೆ; ತ್ವರಿ. ೩. ಚಲನ; ಗತಿ.
 ಚಳವಳ (ನಾ). ಸಾಮೂಹಿಕ ಕ್ಷೋಭೆ; ಅಂದೋಲನ.
 ಚಳಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಪ್ರಭಾವ ಕಡಮೆಯಾಗು; ಕುಗ್ಗು; ಸಡಿ. ೨. ಸೋಲು; ಬಳಲು. ೩. ಲಕ್ಷ್ಯವಿಡು; ಗಮನವಿಡು. ೪. ತಣ್ಣಗಾಗು. ೫. ಹಳಿಯಿಂದ ಹಲ್ಲು ಜುಮ್ಮೆನ್ನು. (ನಾ). ೬. ತಂಪು; ಶೀತ. ೭. ಮಂಜು; ಹಿಮ. ೮. ನಡುಕ; ಕಂಪನ. ~ಕ(ಗ)ದಿರ್ = ತಂಪಾದ ಕಿರಣ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಲ = ಶೀತಕಾಲ; ಮಾದಿ. ~ಗಿರಿ = ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತ. ~ಜ್ವರ = ಚಳಿಯೊಡನೆ ಬರುವ ಜ್ವರ; ಮಲೇರಿಯ. ~ಪೆ(ನೆ)ಜು(ರು) = ಶೀತದಿಂದ ಬಾಧಿತರು. ~ಬೆ(ನೆ)ಟ್ಟು = ಚಳಿಗಿರಿ.

ಚಳಗದಿರ (ನಾ). ತಂಪಾದ ಕಿರಣಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿದವನು ; ಚಂದ್ರ.

ಚಳೆಯಿಸುಂ ಗ. = ಚಲಿಯಿಸು. ೨. ಅಪ
ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗು ; ಹಾದಿ ತಪ್ಪು.
೩. ಸೋಲಿಸು.

ಚಳುಕು = ಚಳಕು.

ಚಳುವಳಿ = ಚಳವಳ.

ಚಳೆ (ಕ್ರಿ). ಗ. ತುಂದಿರು ; ಹೆಚ್ಚಾಗಿರು.
(ನಾ). ೨. = ಚಳೆಯ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಡು
= ಸಿಂಪಡಿಸು ; ತಳಿಸು.

ಚಳೆಯ (ನಾ). ಸಿಂಪಡಿಸುವುದು ; ಚಿಮುಕಿಸು
ವುದು.

ಚಳ್ಳು (ನಾ). ತೆಳುವಾದ ಉದ್ದನೆಯ ಚಿತ್ತ ;
ಸೆಳ್ಳು.

ಚಳ್ಳೆ (ನಾ). ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಗೆ ಬಳಸುವ
ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಳಿಕಾಯಿ.

ಚಾ(ಂ)ಗು (ನಾ). ಕೊಂಡಾಟದ ಒಂದು ನುಡಿ.

ಚಾಂಚಲ್ಯ (ನಾ). ಚಂಚಲತೆ ; ಅಸ್ಥಿರತೆ.

ಚಾಂಡಾಲ(ಳ) (ನಾ). ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ
ಕೂದ್ರನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನು ; ಚಂಡಾಲ.

~ಇಸು = ಚಂಡಾಲನಂತೆ ವರ್ತಿಸು.

ಚಾಂದ್ರಣಿ (ನಾ). ಮೇಲ್ಮಟ್ಟ ; ವಿಶಾಸ.

ಚಾಂದಸ (ನಾ). ಗ. ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ
ದವನು ; ವೈದಿಕ. ೨. ಅಲಸ್ಯ ; ಜಡತೆ.

~ಇಕೆ = ಅಲಸ್ಯ ; ಜಡತ್ವ.

ಚಾಂದ್ರಮಾನ (ನಾ). ಚಂದ್ರನ ಗತಿಯನ್ನು
ಅನುಸರಿಸಿ ದಿನ ಮತ್ತು ಮಾಸಗಳನ್ನು
ಲೆಕ್ಕಮಾಡುವ ಕ್ರಮ.

ಚಾಂದ್ರಾಯಣ (ನಾ). ಚಂದ್ರನ ವೃದ್ಧಿ,
ಕ್ಷಯಗಳಿಗೆನುಸಾರವಾಗಿ ಆಹಾರವನ್ನು
ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಒಂದು ವ್ರತ.

ಚಾಂಪೇಯ (ನಾ). ಗ. ಸಂಪಗೆ ; ಚಂಪಕ.
೨. ನಾಗಕೇಸರ. ೩. ಕರ್ಣ ; ರಾಧೇಯ.

೪. ಬಂಗಾರ ; ಚಿನ್ನ.

ಚಾಕ (ನಾ). ಗ. ಚೊಕ್ಕತನವುಳ್ಳವನು.
(ಗು). ೨. ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ; ಚೊಕ್ಕ.

ಚಾಕಚಕ್ಕೆ (ನಾ). ಗ. ಜಾಣ್ಮೆ ; ಚಾತುರ್ಯ.
೨. ಲಗುಬಗೆ ; ಚಟುವಟಿಕೆ.

ಚಾಕರ (ನಾ). ಅಳು ; ಸೇವಕ.

ಚಾಕರಿ (ನಾ). ಗ. ಜೀತ ; ಊಳಿಗೆ ; ಸೇವೆ.
೨. ಸಂಬಳದ ಕೆಲಸ ; ನೌಕರಿ.

ಚಾಕು (ನಾ). (ಕತ್ತರಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿ
ಸುವ) ಸಣ್ಣ ಚೂರಿ.

ಚಾಕ್ಷುಷ (ನಾ). ಗ. ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮನುಗಳಲ್ಲಿ
ಒಬ್ಬ. ೨. ಕಣ್ಣಿಗೆ - ಕಾಣುವಂತಹುದು.

(ಗು). ೩. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.

ಚಾಗ (ನಾ). ಗ. ತ್ಯಾಗ ; ದಾನ. ೨. ಹೆಸರು
ಬಿಡು ; ಮರಳತ ವರ್ಣ. ~ಇ(ವಿ)ಕ್ಕು

= ಗ. ದಾನಮಾಡು ; ತ್ಯಾಗ ಮಾಡು.

೨. ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಸು ; ಹೊರಗೆ ಬಿಡು.

~(ಂ)ಗೆಯ್ = ದಾನಮಾಡು.

ಚಾಗಿ (ನಾ). ದಾನ ; ತ್ಯಾಗ ; ಕೊಡುಗೈ
ಯವನು.

ಚಾಚಾ (ನಾ). ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ; ತಂದೆಯ ತಮ್ಮ.

ಚಾಚು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಮುಂದೆ ನಡೆ, -ನಾಗು.

೨. ಮುಂದೆ ಬಡ್ಡು, -ನೀಡು. ೩. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ

ಒದಗಿಸು. (ನಾ). ೪. ವಿಸ್ತಾರ ; ವ್ಯಾಪ್ತಿ.

~ಅರೆ = ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿಕೊಂಡಿರುವ
ಬಂದೆ.

ಚಾಚೂ (ನಾ). ಗ. ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯ ಪ್ರತಿ
ಯೊಂದು ಅಕ್ಷರ, -ವಿವರ. ೨. ತುಸು ;

ಅಲ್ಪ. ~ತಪ್ಪದೆ = ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನ್ಯೂನತೆ
ಯಿಲ್ಲದೆ.

ಚಾಟಿಕೆ (ನಾ). ಗ. ಗಾರುಡಿ ವಿದ್ಯೆ ; ಕಣ್ಣು
ಕಟ್ಟು ವಿದ್ಯೆ. ೨. ನಂಚಕ ; ಮೋಸಗಾರ.

ಚಾಟಿ (ನಾ). ಗ. ಹುರಿ ಅಥವಾ ಚರ್ಮವನ್ನು
ಕಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಧನ ; ಬಾರುಕೋಲು.

೨. ಬುಗುರಿಯ ಹುರಿ, -ದಾರ.

ಚಾಟಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಚಾನಟಿಯಿಂದ ಹೊಡೆ.

೨. ಸಾರು; ಪ್ರಕಟಿಸು.

ಚಾಟಿಸು (ನಾ). ಗ. ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಮರೆ, -ತಡಿಕೆ. ೨. ಸಮ; ಸರಿ.

೩. ಹೊಗಳಿಕೆ; ಮುಖಸ್ತುತಿ. ೪. ಸಂತೋಷ ಕರನಾದ ಮಾತು; ಪ್ರಿಯವಚನ. ೫. ಲಘುವಾದುದು; ಹಗುರವಾದುದು. (ಗು).

೬. ಸಂತೋಷಕರವಾದ. ೭. ಚಮತ್ಕಾರವಾದ; ಚಾತುರ್ಯದ. ~ಅಗು = ಅಶ್ರಯವಾಗು; ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡು. ~ಕಾಟ(ರ) = ಗ. ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವವನು. ೨. ಮುಖಸ್ತುತಿ ಮಾಡುವವನು. ~ಪದ್ಯ = ಮನೋಹರವಾದ ಪದ್ಯ.

ಚಾಟಿಸಕಾರ (ನಾ). ಗ. ಹಿತವಚನ; ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತು. ೨. ಪ್ರೀತಿ; ವಿಶ್ವಾಸ.

ಚಾಟಿಸಲು = ಚಾಟಿಸು.

ಚಾಡಿ = ಚಹಡಿ. ~ಕೋರೆ = ಚಾಡಿ ಹೇಳುವವನು; ಪಿಸುಣ. ~ಮಾ(ನಾ)ತು = ಇಲ್ಲದ ದೂಷಣೆಯನ್ನು ಆರೋಪಿಸುವ ಮಾತು.

ಚಾಣ (ನಾ). ಉಕ್ಕಿನ ಸಣ್ಣ ಉಳಿ; ಟಂಕ.

ಚಾಣಕ್ಕಿ = ಚಾಳಾಂಕಿ.

ಚಾಣಾಕ್ಷ (ನಾ). ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವನು; ಕುಶಲಮತಿ.

ಚಾತಕ (ನಾ). ಮಳೆಹನಿಯನ್ನು ಕುಡಿದು ಜೀವಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದೆಂದು ನಂಬಲಾದ ಹಕ್ಕಿ; ಚಾದಗೆ.

ಚಾತುರ (ನಾ). ಗ. ಜಾಣತನ; ಚಾತುರ್ಯ.

೨. ಹೊಗಳುವಿಕೆ. (ಗು). ೩. ಚಾತುರ್ಯದ; ಜಾಣತನದ. ೪. ಸುಂದರವಾದ.

ಚಾತುರಂಗ (ನಾ). ಗ. ಚತುರಂಗ ಬಲ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ರತ್ನ.

ಚಾತುರಿಯ (ನಾ). ಗ. ಜಾಣತನ; ಚಾತುರ್ಯ.

೨. ಚತುರ; ಚಾಣಾಕ್ಷ.

ಚಾತುರ್ದಂತ (ನಾ). ಗ. ನಾಲ್ಕು ದಂತ ಪುಟ್ಟು; ವಿರಾವತ. ೨. ಆನೆ.

ಚಾತುರ್ಮಾಸ (ನಾ). ಗ. ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು.

೨. ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ನಡಸುವ ವ್ರತ, -ನಿಯಮ.

ಚಾತುರ್ಮಾಸ್ಯ (ನಾ). ಮಳೆಗಾಲದ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಮುಖಗಳು ಒಂದೆಡೆ ಕುಳಿತು ನಡಸುವ ವ್ರತ.

ಚಾತುರ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಜಾಣತನ; ಕಾಶಲ.

೨. ಮನೋಹರವಾದುದು; ಅಹ್ಲಾದಕರವಾದುದು.

ಚಾತುರ್ವರ್ಗ (ನಾ). ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು.

ಚಾತುರ್ವರ್ಣಿ (ನಾ). ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ ಮತ್ತು ಶೂದ್ರ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳು.

ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯ (ನಾ). ಚತುರ್ವರ್ಣಗಳು.

ಚಾದಗೆ = ಚಾತಕ.

ಚಾದರ (ನಾ). ಗ. ರೇಷ್ಮೆಯ ಜರತಾರಿಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಪಂಚೆ, ಶಾಲು ಮೊದಲಾದುವು. ೨. = ಚಾದರು.

ಚಾದರು (ನಾ). ಹತ್ತಿಯ ಅಥವಾ ರೇಷ್ಮೆಯ ದಪ್ಪ ಹೊದಿಕೆ.

ಚಾಪ (ನಾ). ಗ. ಬಿಲ್ಲು; ಧನುಸ್ಸು. ೨. ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು. ೩. ಧನುರಾಶಿ. ೪. ಮುದ್ರೆ; ಅಚ್ಚಿನ ಮೊಳೆ. ೫. ಬಂದೂಕಿನ ಕುದುರೆ. ~ಖಾನೆ = ಮುದ್ರಣಾಲಯ; ಅಚ್ಚು ಕೂಟ. ~ಚಾಪಲ(ಳ) = ವೇಗವಾಗಿ ಬಾಣ ಬಿಡುವವನು.

ಚಾಪಕ (ನಾ). ಚಪ್ಪಟೆಯಾಗಿರುವ ರತ್ನ.

ಚಾಪಟಿಯ (ನಾ). ಚಂಚಲತೆ; ಚಪಲತೆ.

ಚಾಪಲ(ಳ) (ನಾ). ಗ. ಚಾಂಚಲ್ಯ; ಅಸ್ಥಿರತೆ.

೨. ಚಾಪಲ; ಚಾಟಿಸುವಿಕೆ; ಚಟುವಟಿಕೆ. ೩. ಆತುರ;

ಚಕ್ರವರ್ತಿ (ನಾ). ಸಾರ್ವಭೌಮ; ಸಾಮ್ರಾಟ.

ಚಕ್ರವರ್ತಿನಿ (ನಾ). ೧. ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಪಟ್ಟದ

ರಾಣಿ. ೨. ಸಾಮ್ರಾಜ್ಞ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಸುನಾಸನೆಯ ಮೂಲಿಕೆ.

ಚಕ್ರವಾಕ (ನಾ). ಕೋಕಪಕ್ಷಿ; ಬಿಸಿಲುಹಕ್ಕಿ;

ರಥಾಂಗಪಕ್ಷಿ.

ಚಕ್ರವಾಲ (ಳ) (ನಾ). ೧. ವರ್ತುಳ; ವೃತ್ತ.

೨. ದಿಗಂತ. ೩. ಸಮೂಹ; ನೆರವಿ.

ಚಕ್ರಿ (ನಾ). ೧. ಗಾಲಿಗಳನ್ನು ಕೈದು; ಬಂಡಿ.

೨. ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಉಳ್ಳವನು;

ವಿಷ್ಣು; ಕೃಷ್ಣ. ೩. ಚಕ್ರವರ್ತಿ.

೪. ಕುಂಬಾರ. ೫. ಹಾವು; ಸರ್ಪ.

೬. ಚಕ್ರವಾಕ ಪಕ್ಷಿ.

ಚಕ್ರು (ನಾ). ಕಣ್ಣು; ನೇತ್ರ.

ಚಕ್ರುಶ್ಚವ (ನಾ). ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೇ ಕಿವಿಗಳ

ನ್ನಾಗಿ ಬಳಸುವ ಪ್ರಾಣಿ; ಹಾವು;

ಸರ್ಪ.

ಚಕ್ರುಷ್ಯ (ನಾ). ೧. ಚೆಲುವು; ಸುಂದರ.

(ಗು). ೨. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಚೆಲುವಾದ, -ಹಿತವಾದ.

ಚಗಚೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ; ಚೋಗಚೆ.

ಚಗತಳಿ (ನಾ). ಸಣ್ಣ ಚೂರು, -ತುಂಡು.

ಚಚ್ಚರ (ನಾ). ೧. ಜಾಗ್ರತೆ; ತ್ವರಿ.

೨. ಎಚ್ಚರಿಕೆ; ಜಾಗರೂಕತೆ. ~ಣ

= ೧. ಅತುರಗಾರ; ದುಡುಕುವವನು.

೨. ದುಡುಕಿ ಮಾತನಾಡುವವನು.

ಚಚ್ಚರಂ (ಅ). ೧. ಬೇಗನೆ; ತ್ವರಿತವಾಗಿ.

೨. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ; ಜಾಗರೂಕವಾಗಿ.

೩. ದಿಟವಾಗಿ; ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ. ೪. ನಿರ್ನಿಮಿತ್ತ

ವಾಗಿ.

ಚಚ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಡೆ; ಬಡಿ. ೨. = ಚರ್ಚು.

ಚಚ್ಚಾಕ (ನಾ). ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಚೌಕ

ವಾಗಿರುವುದು; ಸಮಚತುರಸ್ತ್ರ.

ಚಟಿ (ನಾ). ಹವ್ಯಾಸ; ಅಭ್ಯಾಸ; ಚಾಳಿ.

ಚಟಕ (ನಾ). ಗುಬ್ಬಿ; ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚು.

ಚಟಿಚಟಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಧ್ವನಿ.

(ಅ). ೨. ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ; ಬೇಗನೆ.

ಚಟಿವಟಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಲಗುಬಗೆ; ತ್ವರಿತ.

೨. ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು; ಚೊಕ್ಕತನ.

೩. ಉತ್ಸಾಹ; ಜೈತನ್ಯ.

ಚಟಾಕಿ (ನಾ). ಪಟಾಕಿ; ಪಟಾಕ್ಷಿ.

ಚಟಾಕು (ನಾ). ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಪ್ರಮಾಣ; ಸೇರಿನ ಹದಿನಾಳನೆಯ ಒಂದು

ಭಾಗ.

ಚಟಿಕೆ ೧. = ಚಟ್ಟಿಗೆ. ೨. ಹೆಣ್ಣುಗುಬ್ಬಿ.

ಚಟು (ನಾ). ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತು; ಹಿತವಾದ

ನುಡಿ.

ಚಟುಲ (ಳ) (ನಾ). ೧. ಶೀಘ್ರತೆ; ತ್ವರಿ.

(ಗು). ೨. ಚಲಿಸುವ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ.

೩. ವೇಗದಿಂದ ಕೂಡಿದ. ೪. ಸುಂದರವಾದ.

ಚಟುಲ (ಳ)ತೆ (ನಾ). ೧. ವೇಗ; ಚಪಲತೆ.

೨. ಸೊಗಸು; ಸೌಂದರ್ಯ.

ಚಟುವಟಿಕೆ (ನಾ). ೧. ವೇಗ; ಶೀಘ್ರತೆ.

೨. ಕೆಲಸ; ಕ್ರಿಯೆ.

ಚಟೂರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಮೋಸಮಾಡು; ನಂಚಿಸು.

ಚಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಸಾಗಿಸುವ ಬಿದಿರಿನ

ಚೌಕಟ್ಟು; ಸಿದ್ಧಿಗೆ. ೨. ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು;

ಸೊಗಸು. ೩. ಚರಟಿ; ಗಸಿ. ೪. ಶಿಷ್ಯ;

ಗುಡ್ಡ. ೫. ಸಮತಲವಾಗಿರುವುದು; ಚಪ್ಪಟೆ.

ಚಟ್ಟಣೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ವ್ಯಂಜನ

ಪದಾರ್ಥ.

ಚಟ್ಟು ೧. = ಚಟ್ಟಿಗೆ. ೨. ಚಿಕ್ಕಹಳ್ಳಿ; ಕೊಪ್ಪಲು.

೩. ಗುಡಿಸಿಲು. ೪. ಚಾಂದ್ರಮಾನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ

ಅರನೆಯ ತಿಥಿ; ಪಕ್ಷಿ.

ಚಟ್ಟಿಗೆ (ನಾ). ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ; ಮಡಕೆ.

ಚಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ಚಪ್ಪಟೆಯಾಗಿರುವಿಕೆ.

೨. ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಮೇಲೆ ಹೊದಿಸುವ ಬಟ್ಟೆ.

೩. ಬೀಜ ತೆಗೆದು ಒಣಗಿಸಿಟ್ಟ ಕಾಯಿ.

೪. ಎಲೆಯ ಕಾಯಿ; ಹೀಚು. ೫. ಕೊಳೆ;

ಹೊಲಸು. ೬. ನಾಶ; ಹಾಳು. ೭. ಒರಟು
ಛೂಮಿ. ೮. ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯದ ಲೇಪನ.
೯. ಹರಟೆ.

ಚಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಚಪ್ಪಟೆ; ಮಟ್ಟವಾಗಿರುವಿಕೆ.
೨. ಬಿದಿರಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಣ್ಣ ಬುಟ್ಟಿ;
ಚಿಬ್ಬಲು. ೩. ಅಂಗ್ಲರ ಮಾದರಿಯ
ಉಡುಗೆ, -ತೊಡುಗೆ.

ಚಟ್ಟಿ = ಚಟ್ಟಣ.

ಚಡತ (ನಾ). ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಜಗಲಿ,
-ಕಟ್ಟ.

ಚಡಪಡ (ನಾ). ಅಸಮಾಧಾನ; ಕಳವಳ.
~ಇಕೆ = ಚಡಪಡ. ~ಇಸು = ೧. ಅತುರ
ಪಡು; ತ್ವರೆಗೊಳ್ಳು. ೨. ಕಳವಳಗೊಳ್ಳು;
ಕಾತರಗೊಳ್ಳು. ೩. ಒದ್ದಾಡು;
ಹೊರಳಾಡು.

ಚಡಾಯ (ನಾ). ೧. ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತಿ,
-ಬಡತಿ. ೨. ಅತಿರಯ; ಅಧಿಕೃ.

ಚಡಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಏರು; ಹೆಚ್ಚಾಗು.
೨. ಎತ್ತರಿಸು; ಹೆಚ್ಚುಮಾಡು. ೩. ಹೊಡೆ;
ಏಟುಕೊಡು.

ಚಡಾವು (ನಾ). ೧. ಏರಿಕೆ; ಉನ್ನತಿ.
೨. ಏರುನೆಲ; ದಿಣ್ಣೆ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಮೆಟ್ಟು.

ಚಡಾಳ (ನಾ). ೧. ಹೆಚ್ಚಳ; ಅಧಿಕೃ.
೨. ಚಾತುರ್ಯ; ಚತುರತೆ. ~ಇಸು
= ೧. ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಹೊರದಿಸು,
-ಹೋಡಿಸು. ೨. ಅಧಿಕವಾಗು; ಮೇಲಾಗು.
೩. ತುಂಬು; ಹಬ್ಬು. ೪. ಪ್ರಜ್ಞೆಗೊಳಿಸು;
ಹೊಳೆ. ೫. ಉರವಣಿಸು; ಉಗ್ರವಾಗು.

ಚಡಿ (ನಾ). ೧. ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಸಾಲು;
ಸೋಪಾನ ಮಾರ್ಗ. ೨. ಕಣಿವೆ; ಪ್ರಕಾಶ.
೩. ಬೆತ್ತ; ಕೋಲು. ೪. ಮರಗೆಲಸದಲ್ಲಿ
ಎರಡು ಮರದ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸುವ
ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಪಡೆ.

ಚಡ್ಡಿ (ನಾ). ೧. ಅರೆಚಲ್ಲಣ; ಅರ್ಧಚಣ್ಣ.
೨. ದಿಗಿಯಾದ ಕಾಸೆ; ಕಾಚ.

ಚೆಡಾಯಿ (ನಾ). ಲಗ್ನ; ಮುತ್ತಿಗೆ; ದಾಳಿ.

ಚಣ (ನಾ). ತೇಣ; ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು.

ಚಣ(ಂ)ಗಿ (ನಾ). ಒಂದು ದ್ವಿವಳ ಧಾನ್ಯ;
ಕಡಲೆ.

ಚಣಕ (ನಾ). ೧. ಚಣ್ಣ; ಚಡ್ಡಿ.

೨. = ಚಣಂಗಿ.

ಚಣಗೆ = ಚಣಂಗಿ.

ಚಣ್ಣ = ಚಲ್ಲಣ.

ಚತುರ (ನಾ). ೧. ನಾಲ್ಕು. ೨. ಜಾಣತನ;
ಕಾಶಲ್ಯ. ೩. ಜಾಣ; ನಿಪುಣ. (ಗು).
೪. ಪ್ರಾಧನಾದ. ೫. ಚಟುವಟಿಕೆ
ಯುಳ್ಳ.

ಚತುರಂಗ (ನಾ). ೧. ನಾಲ್ಕು ಅಂಗಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿದುದು. ೨. ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ
ಮತ್ತು ಪದಾತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸೈನ್ಯ.
೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಟ; ಚದುರಂಗ.

ಚತುರಂಗುಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ನಾಲ್ಕು
ಅಂಗುಲ. ೨. ಕೆಕ್ಕಗಿಡ.

ಚತುರಶ್ರು. ೧. = ಚತುರಸ್ತ್ರ. (ಗು). ೨. ನಾಲ್ಕು
ಮೂಲೆಗಳುಳ್ಳ; ಚೌಕವಾದ. ೩. ಹಿತವಾದ.
೪. ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ.

ಚತುರಸ್ತ್ರ (ನಾ). ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಗಳನ್ನು
ಳ್ಳುದು; ಚಚ್ಚುಕೆ.

ಚತುರಾಸ್ತ್ರ (ನಾ). ೧. ನಾಲ್ಕು ಮುಖ
ಗಳುಳ್ಳವನು; ಬ್ರಹ್ಮ. ೨. ಜಾಣ್ಮೆಯ
ಮಾತನ್ನು ಅಡುವವನು. ~ಪ್ರಿಯೆ
= ೧. ಸರಸ್ವತಿ. ೨. ಜಾಣೆ.

ಚತುರೋಪಾಯ (ನಾ). ೧. (ಕಾರ್ಯ
ಸಾಧನೆಗೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಾಗುವ) ಸಾಮ,
ದಾನ, ಛೇದ, ದಂಡನೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ
ಉಪಾಯಗಳು. ೨. ಜಾಣತನದ ಉಪಾಯ
ವನ್ನು ಮಾಡುವವನು.

ಅಥವಾ ಕಾಳಿಗದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು
ವೇಗವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಕ್ರಮ.

ಚಾಲ್ವಾ(೪) (ನಾ). ನವಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು;
ರಾಹು.

ಚಿಂಕು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ.

ಚಿಂಚ (ನಾ). ೧. ಮೈಮೇಲೆ ಚುಕ್ಕೆಗಳಿರುವ
ಎತ್ತು. ೨. ಹುಣಿಸೆಮರ ಮತ್ತು ಅದರ
ಹಣ್ಣು. ~ ಪಟ್ಟಿ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಭರಣ;
ಹುಣಿಸೆ ಎಲೆ ಆಕಾರದ ಪದಕದಿಂದ ಕೂಡಿದ
ಸರ.

ಚಿಂತನ (ನಾ). ೧. ಯೋಚನೆ. ೨. ಧ್ಯಾನ.

ಚಿಂತನೆ = ಚಿಂತನ.

ಚಿಂತಾಕ (ನಾ). ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಒಂದು
ಆಭರಣ; ಕೊರಳಪಟ್ಟಿ.

ಚಿಂತಾಕು ೧. = ಚಿಂತಾಕ. ೨. ಒಡ್ಡಾಣ;
ನಡುಪಟ್ಟಿ.

ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತ (ನಾ). ೧. ಚಿಂತೆಯಿಂದ
ಕೂಡಿದವನು. (ಗು). ೨. ಚಿಂತೆಗೊಳಗಾದ.

ಚಿಂತಾಮಣಿ (ನಾ). ಬಯಸಿಡುಡನ್ನು ಕೊಡ
ಬಲ್ಲ ದೇವತೋಕ್ತದ ದಿವ್ಯರತ್ನ.

ಚಿಂತಾಲು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಕ್ಕಡಿ.

ಚಿಂತೆ (ನಾ) ೧. ಕಳವಳ; ಉನ್ಮುಳ.

೨. = ಚಿಂತನ. ~ ಣಿಸು = ೧. ಯೋಚಿಸು;
ಭಾವಿಸು. ೨. ತಲ್ಲಣಿಸು; ಆತಂಕಪಡು.

೩. ಮನನಮಾಡು. ೪. ಧ್ಯಾನಮಾಡು.

ಚಿಂದಿ (ನಾ) ೧. ಹರಕು ಬಟ್ಟೆ; ತುಂಡು
ಅರಿವೆ. ೨. ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ವಸ್ತ್ರ.

೩. ಸೊಂಟ ಪಟ್ಟಿ; ನಡುಕಟ್ಟು.
~ ಉಡಾಯಿಸು = ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಉಳಿಯ
ದಂತೆ ಲಪಟಾಯಿಸು, -ಕೊಳ್ಳಿಹೊಡೆ.

ಚಿಂಪಿ (ನಾ). ಕಪ್ಪೆಚಿತ್ತು; ಸಿಂಪು.

ಚಿಂಪಿಗ (ನಾ). ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲೆಯುವವನು;
ದರ್ಜೆ; ಸಿಂಪಿಗ.

ಚಿಂಪೆ = ಚಿಂಪಿ. ೦. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

ಚಿ: (ನಾ). ಜುಗುಪ್ಸೆ, ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡ
ಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಶಬ್ದ.

ಚಿಕಣೆ (ನಾ). ೧. ಚಿಕ್ಕದು; ಸಣ್ಣದು.
(ಗು). ೨. ಗಟ್ಟಿಯಾದ. ೩. ಸಾರವತ್ತಾದ.
೪. ಉತ್ತಮವಾದ.

ಚಿಕಿತ್ಸಕ (ನಾ). ೧. ವೈದ್ಯ. ೨. ಆಳನಾಗಿ
ಪರಿಶೀಲಿಸುವವನು.

ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯ (ನಾ). ಆಸ್ಪತ್ರೆ; ದವಾಖಾನೆ.

ಚಿಕಿತ್ಸೆ (ನಾ). ರೋಗಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ
ವೈದ್ಯೋಪಚಾರ.

ಚಿಕೀರ್ಷೆ (ನಾ). ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಬಯಕೆ.

ಚಿಕುರ (ನಾ). ೧. ತಲೆಯ ಕೂದಲು. (ಗು).

೨. ದುಡುಕಿನ ಸ್ವಭಾವದ. ೩. ಯಾವು
ದಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆಗೆಯದೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ
ತೊಂದರೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ.
೪. ಚಂಚಲವಾದ.

ಚಿಕ್ಕ (ನಾ). ೧. ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸು; ಎಳೆಯ
ತನ. ೨. ಬಲೆಯಂತೆ ಹೆಣೆದಿರುವ ಚೀಲ;
ಕಲ್ಲಿಚೀಲ. (ಗು). ೩. ಸಣ್ಣ; ಕಿರಿಯ.
~ ಅಪ್ಪ = ೧. ತಂದೆಯ ತಮ್ಮ; ಕಕ್ಕ.
೨. ತಾಯಿಯ ತಂಗಿಯ ಗಂಡ. ~ ಅಮ್ಮ
= ೧. ತಾಯಿಯ ತಂಗಿ. ೨. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ
ಹೆಂಡತಿ; ಕಕ್ಕಿ. ~ ಉಳಿಗೆ = ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ
ಕೆಲಸ.

ಚಿಕ್ಕಟಿ ೧. = ಚಿಕ್ಕಟಿ. (ಗು). ೨. ಘನವಾದ;
ನಾಡಾಡಿಯಾದ.

ಚಿಕ್ಕಣ (ಗು). ೧. ಮೃದುವಾದ. ೨. ನಿಧಾನವಾಗಿ
ಸ್ರವಿಸುವ. ೩. ಕೊಬ್ಬು ಹತ್ತಿರುವ; ಸ್ನಿಗ್ಧ.

ಚಿಕ್ಕಣೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಡಕೆ.
೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಲ್ಲು.

ಚಿಕ್ಕಣಿಕೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು.

ಚಿಕ್ಕಾಡು = ಚಿಕ್ಕಟಿ.

ಚಿಕ್ಕುಟಿ (ನಾ). ಸೊಳ್ಳೆಯಂತಹ ಸಣ್ಣ ರೆಕ್ಕೆ

ಹುಳು; ಚಿಗಟಿ.

ಚಗಟ = ಚಕ್ಕುಟ.

ಚಗರಿ = ಚಗರಿ.

ಚಗರಿ (ನಾ). ಜಿಂಕೆ; ಹುಲ್ಲೆ.

ಚಗಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಚಮ್ಮಿಸು;

ಮಿಡಿ. ೨. ಮೊಳಕೆದೋರು; ಚಗುರು.

೩. ಬಲಿಹುಕೊಳ್ಳು; ಚೀಪರಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

೪. ನೆಗೆ; ಹಾರು. ೫. ಮುಂದುವರಿ.

೬. ವೃದ್ಧಿಯಾಗು. ~ ಇಸು = ೧. ಚಮ್ಮಿಸು;

ಹಾರಿಸು. ೭. ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸು. ~ ಹಲ್ಲೆ

= ಹಲ್ಲೆಯೊಂದನ್ನು ಕುಳಿಯ ಬಳಿಯಿಟ್ಟು

ಕೋಲಿನ ತುದಿಯಿಂದ ಚಮ್ಮಿಸುವ ಒಂದು

ಬಗೆಯ ಆಟ.

ಚಗುಟು = ಚಿಪುಟು.

ಚಗುರ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಂಕುರಿಸು; ಪಲ್ಲವಿಸು.

(ನಾ). ೨. ಕುಡಿ; ಪಲ್ಲವ.

ಚಗುರು ೧. = ಚಗುರ್. ೨. ಉಂಟಾಗು;

ತಲೆದೋರು. ೩. ಉತ್ಸಾಹಗೊಳಿಸು;

ಉಜ್ಜಿಸು. ~ ಇಸು = ೧. ಮೊಳೆಯುವಂತೆ

ಮಾಡು; ಚಗುರುವಂತೆ ಮಾಡು.

೩. ಸಂತೋಷಪಡಿಸು; ಉತ್ಸಾಹಗೊಳಿಸು.

ಚಗುಳಿ (ನಾ). ಎಳ್ಳು ಮತ್ತು ಬೆಲ್ಲವನ್ನು ಕುಟ್ಟಿ

ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿಂಡಿ.

~ ತು(ಮ)ಝ(ಳಿ) = ಗಿಜಿಗಿಜಿಯಾಗು

ವಂತೆ ತುಳಿ.

ಚಗುಳು (ಕ್ರಿ). ಸೀಳು; ಬಗಿ.

ಚಿಚ್ಚುಕ್ಕು (ನಾ). ಒಳಗಣ್ಣು; ಅಂತರ್ಯಕ್ಷಿ.

ಚಿಚ್ಚುಕ್ತಿ (ನಾ). ಮನಸ್ಸಿನ ಶಕ್ತಿ; ಆತ್ಮಶಕ್ತಿ;

ಚೈತನ್ಯ.

ಚಿಟ (ಗು). ಚಿಕ್ಕ; ಸಣ್ಣ.

ಚಿಟಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಕೈಯ ಹೆಬ್ಬೆರಳು ಮತ್ತು

ಮಧ್ಯದ ಬೆರಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮಾಡುವ ಶಬ್ದ.

೨. ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ.

ಚಿಟಿಕೆ ೧. = ಚಿಟಿಕೆ. ೨. ಮಕ್ಕಳ ಬೇನೆಗೆ

ಬಳಿಯ ಜೊರು ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ

ಹಾಕುವ ಬರೆ. ೩. ತಾಳಹಾಕುವ ಸಾಧನ.

(ಗು). ೪. ಸಣ್ಣದಾದ; ಚಿಕ್ಕ. ~ ಚಪ್ಪರ

= ಕಡಮೆ ವೆಚ್ಚ.

ಚಿಟುಂಕು (ನಾ). ೧. ಕೈಯ ಹೆಬ್ಬೆರಳು ಮತ್ತು

ಮಧ್ಯದ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಮಾಡುವ ಶಬ್ದ.

೨. ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಸದ್ದಾಗುವಂತೆ ಮಡಿಚು.

ವುದು; ನೆಟಿಕೆ. ~ ಇಸು = ಬೆರಳುಗಳಿಂದ

ಶಬ್ದಮಾಡು; ನೆಟಿಕೆಮುರಿ.

ಚಿಟುಕು ೧. = ಚಿಟುಂಕು. ೨. ಸಣ್ಣದು;

ಚಿಕ್ಕದು. ೩. ಮಿಡಿಯುವುದು; ಮಿಡಿತ.

(ಗು). ೪. ಸಣ್ಣದಾದ. ~ ಮುರಿ = ಬೆರಳು

ಗಳನ್ನು ಮಡಿಚಿ, ಸದ್ದಾಗುವಂತೆ ನೆಟಿಕೆ

ತೆಗೆ.

ಚಿಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ನಾಲ್ಕು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು

ಆಳತೆ. ೨. ಚಿಕ್ಕದಾದ ಮತ್ತು ದಿನಚರಿ

ಯನ್ನು ಬರೆದಿರುವ ಕರಡು ಪುಸ್ತಕ.

ಚಿಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ಬೇಸರ; ಬೇಜಾರು. (ಗು).

೨. ಸಣ್ಣ; ಚಿಕ್ಕ. ~ ಇಗ = ಶಿಷ್ಯ.

~ ಊಳಿಗ = ಸುತ್ತುಗಲಿಸ; ಮೇಲು

ಕೆಲಸ. ~ ಹಿಡಿ = ೧. ಬೇಸರವಾಗು;

ಜುಗುಪ್ಸೆಯಾಗು. ೨. ನೋವಾಗು;

ಹಿಂಸೆಯಾಗು.

ಚಿಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಪತಂಗ; ಪಾತರಗಿತ್ತಿ.

೨. ಧಾನ್ಯದ ಒಂದು ಆಳತೆ. ೩. ಶುಗಡೆಯ

ದಾಳ. ೪. ಎತ್ತರವಾದ ಜಗಲಿ; ಅಟ್ಟಣೆ.

(ಗು). ೫. ಸಣ್ಣ; ಚಿಕ್ಕ.

ಚಿಡಾಯಿಸು = ಚುಡಾಯಿಸು.

ಚಿಣ್ಣ (ನಾ). ೧. ಬಾಲಕ; ಹುಡುಗ. (ಗು).

೨. ಸಣ್ಣದಾದ; ಚಿಕ್ಕದಾದ. ~ ಅಟಿ

= ಚಿಲ್ಲಾಟ; ಹುಡುಗಾಟ. ~ ತನ

= ಬಾಲ್ಯ; ಚಿಕ್ಕಮದು.

ಚಿಣ್ಣೆ (ನಾ). ೧. ಚಿಕ್ಕದು; ಸಣ್ಣದು. ೨. ಚಿಣ್ಣೆ

ಕೋಲಾಟಕ್ಕೆ ಬಳಸುವ ಮರದ ಚಿಕ್ಕ

ತುಂಡು. ~ ಕೋಲು = ೧. ಚಿಣ್ಣೆಯನ್ನೂ.

ದಾಂಡನ್ನಾ ಹಿಡಿದು ಅಡುವ ಆಟ.

೨. ಚಿಣ್ಣಿ ಆಟಕ್ಕೆ ಬಳಸುವ ದಾಂಡು.

ಚಿತ್ರ (ಗು). ೧. ರಾಶಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.

೨. ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ. ೩. ಗಮನವನ್ನು ನೀಡಿದ.

ಚಿತಾಭಸ್ಯ (ನಾ). ಚಿತೆಯ ಬಾದಿ.

ಚಿತಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹುರಿದುಂಬಿಸು.

೨. ರೇಗಿಸು.

ಚಿತಾವಣೆ (ನಾ). ಚುಟ್ಟಿ ಕೊಡುವಿಕೆ; ಪ್ರಚೋದಿಸುವಿಕೆ.

ಚಿತಿ (ನಾ). ೧. ರಾಶಿ ಹಾಕುವುದು; ಶೇಖರಿಸುವುದು. ೨. ಬೆಂಕಿಯ ಕುಂಡ.

ಚಿತೆ (ನಾ). ಶವವನ್ನು ಸುಡಲು ಒಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ರಾಶಿ.

ಚಿತ್ತ ೧. = ಚಿತ್ತ. ೨. ಗ್ರಹಿಸುವಿಕೆ.

೩. ಮನಸ್ಸು. ೪. ಗುರಿ; ಉದ್ದೇಶ.

(ಗು) ೫. ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ. ~ಅವಧಾನ = ಏಕಚಿತ್ತತೆ. ~ಇ(ವಿ)ಡು = ಗಮನ ಕೊಡು; ಮನಸ್ಸಿಡು. ~ಇ(ಯಿ)ಸು

= ೧. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳು; ಲಕ್ಷಿಸು.

೨. ಬರು; ದಯಮಾಡು. ೩. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆ.

~(ಂ)ಕು(ಗು)ಡು = ಮನಸ್ಸು ಕೊಡು; ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡು. ~(ಂ)ಪು(ಬು)ಗು

= ೧. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸು ೨. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸು; ಮನೋಹರವಾಗು.

~(ಂ)ಪೆ(ಬೆ)ಜು(ರು) = ಮೋಹಗೊಳಿಸು; ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು. ~ಚಾಂಚಲ್ಯ = ಮನ

ಸ್ಥಿರತೆ. ~ಭ್ರಮೆ = ಚಿತ್ತ

ವಿಕ್ಕುತಿ. ~ವಿಕ್ಕುತಿ = ಭ್ರಮೆ; ಹುಚ್ಚು.

~ವೃತ್ತಿ = ಮನಸ್ಸಿನ ವ್ಯಾಪಾರ; ಮನೋಧರ್ಮ.

~ಸ್ವರಣ = ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆಯುವುದು; ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು.

~ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ = ಮನಸ್ಸಿನ ನೆಮ್ಮದಿ.

ಚಿತ್ತಗ (ನಾ). ಚಿರತೆ; ಚರ್ಚೆ.

ಚಿತ್ತಜ (ನಾ). ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು; ಕಾಮ; ಮನ್ಮಥ. ~ಅರಿ = ಮನ್ಮಥನ ವೈರಿ; ಶಿವ. ~ಪಿತ = ಕಾಮನ ತಂದೆ; ವಿಷ್ಣು.

ಚಿತ್ತರ = ಚಿತ್ರ.

ಚಿತ್ತಳಿ (ನಾ). ಸಣ್ಣ ಚೂರು; ಚಿಕ್ಕ ಚೂರು.

~ಇಸು = ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಚೂರಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸು.

ಚಿತ್ತಾರ = ಚಿತ್ರ. ~ಇಗೆ = ಚಿತ್ತಾರಿ.

ಚಿತ್ತಾರಿ (ನಾ). ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವವನು; ಚಿತ್ರಗಾರ.

ಚಿತ್ತಿನಿ (ನಾ). ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಸ್ತ್ರೀ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಚಿತ್ತಿನಿ (ನಾ). ೧. ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪವಾದುದು; ಮನಸ್ಸು. ೨. ಬರೆಯುವಾಗ ಮನೆಯಿಂದ ಆಗುವ ಕಲೆ. ೩. ದೋಷ. ೪. (ಕುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ) ಎದುರಾಳಿಯನ್ನು ಅಂಗತ್ತನಾಗಿ ದೀಳಿಸುವುದು.

ಚಿತ್ತೆ (ನಾ). ಚಿತ್ತಾನಕ್ಷತ್ರ ಮತ್ತು ಆ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಕ್ಷೆ.

ಚಿತ್ತೆಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದು ಕೊಳ್ಳು; ಲಕ್ಷಿಸು. ೨. ದಯಮಾಡು; ಆಗಮಿಸು. ೩. ಅನುಗ್ರಹಿಸು. ೪. ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳು; ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳು.

ಚಿತ್ತ (ನಾ). ೧. ಬರೆದ ಅಕ್ಷತಿ; ತಸವೀರು. ೨. ಭದ್ರ; ಶುಭ. ೩. ಚಮತ್ಕಾರಪ್ರಧಾನವಾದ ಕಾವ್ಯ. ೪. ಅಶ್ವರ್ಯ; ಸೋಚಿಗ.

೫. ಮೂರು ಪಾದಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪದ್ಯ. (ಗು). ೬. ಎದ್ದು ಕಾಣುವ; ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ. ೭. ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ. ೮. ಶಬ್ದವಾದ; ವಿವಿಧ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ. ~ಅಂಗ = ೧. ಚಿಲುಪಾದ ದೇಹವುಳ್ಳುದು. ೨. ಹುಲಿ. ೩. ಚಿಂಕ.

೪. ಮೈಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿ ಅಥವಾ ಚುಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ. ೫. ಸುಂದರವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳ.

~ಅಂಬರ = ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ; ಅನೇಕ
 ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬಟ್ಟೆ. ~ಅನ್ನ
 = ಸಂಬಾರಗಳೊಡನೆ ಕಲಸಿದ ಅನ್ನ; ಕಲಸಣ್ಣ. ~ಅಹುತಿ = ಚಿತ್ರಾ ವತಿ.
 ~ಇಸು = ಗ. ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆ; ರೂಪಿಸು.
 ೨. ಕಡ್ಲೆಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ವರ್ತಿಸು,
 -ವಿವರಿಸು. ~ಕರ್ಮ = ಗ. ಚಿತ್ರವನ್ನು
 ಬರೆಯುವುದು; ಚಿತ್ರರಚನೆ. ೨. ಜಾಣತನ
 ದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೆಲಸ; ಕುಸುರಿಗೆಲಸ.
 ~ಕಾಯ = ಗ. ಚಿರತೆ. ೨. ಹುಲಿ.
 ೩. ಸುಂದರವಾದ ದೇಹ. ~ಕುಟಿ
 = ದೇರೆ; ಗುಡಾರ. ~ಗೀತೆ = ಚಲನ
 ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಾಡು. ~ಪಟಿ
 = ಗ. ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆದಿರುವ ಬಟ್ಟೆ ಅಥವಾ
 ಕಾಗದ. ೨. ಬಟ್ಟೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ
 ಬರೆದಿಟ್ಟ ಚಿತ್ರ; ತಸವೀರು. ೩. ಬಣ್ಣ
 ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ. ೪. ಚಲನಚಿತ್ರದ ತೆರೆ.
 ~ಪಟ್ಟಿಕೆ = ಚಿತ್ರಗಳ ಸಾಲು. ~ಪತ್ರ
 = ಗ. ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಎಲೆ. ೨. ಹಲವು
 ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಲಂಕಾರ.
 ~ಪ್ರಪಂಚ = ಗ. ಸುಂದರವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿ
 ಸಿರುವ ಸ್ಥಳ. ೨. ಚಲನಚಿತ್ರಗಳ ಜಗತ್ತು.
 ~ಭಾನು = ಗ. ಸೂರ್ಯ. ೨. ಅಗ್ನಿ.
 ೩. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
 ~ಭಿತ್ತಿ = ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗೋಡೆ.
 ~ರಥ = ಗ. ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ರಥ
 ವುಳ್ಳವನು. ೨. ಸೂರ್ಯ. ೩. ಅಗ್ನಿ.
 ~ಲಿಪಿ = ಚಿತ್ರಸಂಕೇತಗಳ ಬರೆವಣಿಗೆ.
 ~ವಧೆ = ದೇಹವನ್ನು ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ
 ಮಾಡಿ ಕೊಲ್ಲುವಿಕೆ; ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಯಿಂದ
 ಕೊಲ್ಲುವಿಕೆ. ~ವಿಚಿತ್ರ = ಹಲವು ಬಗೆಯ
 ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ. ~ವಿಹಂ(ಂ)ಗ
 = ತುಂಬಿ; ಭ್ರಮರ. ~ಶಾಲೆ = ಗ. ಬಣ್ಣ
 ಬಣ್ಣದ ಸೀರೆ. ೨. ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ

ಸ್ಥಳ; ಚಿತ್ರಾಗಾರ. ~ಹಿಂಸೆ = ಅನೇಕ
 ರೀತಿಗಳಿಂದ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಕಿರುಕುಳ.
 ಚಿತ್ರಕ (ನಾ). ಗ. ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯು
 ವವನು; ಚಿತ್ರಾಗಾರ. ೨. = ಚಿತ್ರಗ.
 ೩. ಹುಲಿ. ೪. ಹಡಗು ಇಡುವ ತಿಲಕ
 ಅಥವಾ ಬೊಟ್ಟು.
 ಚಿತ್ರಗುಪ್ತ (ನಾ). ಜನರ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯದ
 ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವ ಯಮಲೋಕದ
 ಅಧಿಕಾರಿ.
 ಚಿತ್ರಲೇಖಿ (ನಾ). ಗ. ಚಿತ್ರ. ೨. ಒಬ್ಬ
 ಅಪ್ಪರಸ್ತೀ.
 ಚಿತ್ರಶಿಖಂಡಿ (ನಾ). ಗ. ಒಬ್ಬ ಮಾಷಿಯ
 ಹೆಸರು; ಅಂಗೀರಸ. ೨. ಸಪ್ತರ್ಷಿಮಂಡಲ.
 (ಗು). ೩. ಮನೋಹರವಾದ ಜುಟ್ಟುಳ್ಳ.
 ಚಿತ್ರಾಗದೆ (ನಾ). ಗ. ಚೀನವಾದ ತೋಳು
 ಬಳೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದವಳು. ೨. ಅರ್ಜುನನ
 ಹೆಂಡತಿ; ಬಭ್ರುವಾಹನನ ತಾಯಿ.
 ಚಿತ್ರಾಂಗಿ (ನಾ). ಚೆಲುವೆ; ಸುಂದರಿ.
 ಚಿತ್ರವತಿ (ನಾ). ಊಟದ ಮೊದಲು ಚಿತ್ರ
 ಗುಪ್ತರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಅನ್ನದ ತಾತ್ಪರ್ಯ.
 ಚಿತ್ರಾವಹ (ಗು). ಅಚ್ಚರಿಯನ್ನು ಉಂಟು
 ಮಾಡುವ; ಅಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ.
 ಚಿತ್ರಕ (ನಾ). ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವವನು;
 ಚಿತ್ರಕಾರ.
 ಚಿತ್ರಿಕೆ (ನಾ). ಗ. ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯು
 ವವಳು. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಂತಿವಾದ್ಯ.
 ಚಿತ್ರೇ = ಚಿತ್ರ.
 ಚಿದಳು (ಕ್ರಿ). ಗ. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಸಿದ ಕಾಳು
 ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಸಿ ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ತೆಗೆ. (ನಾ).
 ೨. ಹಿಡಿಸಿ ಸಿಪ್ಪೆ ತೆಗೆದುದು.
 ಚಿದಾನಂದ (ನಾ). ಮನಸ್ಸಿನ ಆನಂದ;
 ಆತ್ಮಾನಂದ. ~ರೂಪ = ಚೈತನ್ಯರೂಪ
 ನಾಗಿಯೂ ಆನಂದರೂಪನಾಗಿಯೂ ಇರು
 ವವನು; ಶಿವ.

ಚಿಮುಕು = ಚಿಮುಕು.

ಚಿವ್ರ (ನಾ). ೧. ಒಡಕು; ಕೂಕು; ಛದ್ರ.

೨. ಮೋಸ; ದ್ರೋಹ.

ಚಿದ್ರೂಪ (ನಾ). ೧. ಸುಹೃದಯ; ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸಿನವನು. ೨. ಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪ.

ಚಿನಕಡಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸು; ತುಂಡುಮಾಡು. (ನಾ). ೨. ಚಿಕ್ಕಚೂರು; ತುಣುಕು.

ಚಿನಕುರುಳಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಟಾಕಿ. ೨. ಮಸಾಲೆ ಹಾಕಿ ಹುರಿದು ಮಾಡಿದ ಕಾಳು; ಹುರಿಗಾಳು.

ಚಿನಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆ. (ಗು). ೨. ಸಣ್ಣ; ಚಿಕ್ಕ. ~ಖಂಡ = ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ (ಮಾಂಸದ) ಚೂರು.

ಚಿನಿವರದ = ಚಿನಿವಾರ.

ಚಿನಿವಾರ (ನಾ). ೧. ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗ. ೨. ಚಿನ್ನದ ವ್ಯಾಪಾರ.

ಚಿನುಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ನೀರನ್ನು ಚಿಮುಕಿಸು. ೨. ಕಾಳನ್ನು ನೆನೆಸಿ ಉಪ್ಪುಕಾರ ದಚ್ಚಿ ಒಣಗಿಸು.

ಚಿನುಮಯ (ನಾ). ಪರಮಾತ್ಮ; ಪರಬ್ರಹ್ಮ.

ಚಿನ್ನ (ನಾ). ೧. ಹೊನ್ನು; ಬಂಗಾರ.

೨. ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ. ೩. = ಚಿಣ್ಣ. ೪. ಚಿಹ್ನೆ; ಗುರುತು. ೫. ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು. ~ಅಟಿ = ಹುಡುಗಾಟ; ಚಲ್ಲಾಟ. ~ಇಗ = ಚಿನ್ನದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವವನು; ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗ. ~(ಂ)ಕಾ(ಗಾ)ಕೆ = ಸಣ್ಣ ಜೋಡುಕಹಳೆ. ~ಪ(ವ)ರದ = ಚಿನ್ನಿಗ. ~ಪೂ = ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಆಭರಣ.

ಚಿನ್ನಾಲಿ (ನಾ). ಜಾರೆ; ವ್ಯಾಧಿಚಾರಿಣಿ.

ಚಿನ್ನಿ (ನಾ). ದನಕರುಗಳಿಗೆ ನೆನೆಸಿ ಕೊಡುವ ತೋಗರಿಯ ನುಚ್ಚು ಮತ್ತು ಕಡಲೆಯ ನುಚ್ಚುಗಳ ಮಿಶ್ರಣ.

ಚಿನ್ನಿಧಾನ (ನಾ). ಜ್ಞಾನ ಭಂಡಾರ; ಜ್ಞಾನದ ಗಣ.

ಚಿನ್ನೆ (ನಾ). ಗುರುತು; ಸಂಕೇತ; ಚಿಹ್ನೆ.

ಚಿನ್ನಯ ೧. = ಚಿನುಮಯ. (ಗು). ೨. ತುದ್ದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕೊಡಿದ; ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪ ವಾದ.

ಚಿಪಲಿ (ನಾ). ಮೈನಾಹಕ್ಕಿ.

ಚಿಪಿಲೆ = ಚಿಪಲಿ.

ಚಿಪ್ಪ (ನಾ). ವಿಗ್ರಹ ನಿರ್ಮಾಣವಿದ್ದೆ; ಶಿಲ್ಪ.

~ಇಗ = ೧. ಶಿಲ್ಪ; ಶಿಲ್ಪಕಾರ್ಯಮಾಡುವವನು. ೨. ದರ್ಜೆ; ಸಿಂಹ.

ಚಿಪ್ಪಲು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು.

ಚಿಪ್ಪಳ (ನಾ). ಬೇಲಿಯ ಎರಡು ಮಗ್ಗುಲುಗಳಿಗೂ ಬಿದಿರನ್ನು ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿ ಬಿಗಿದುದು; ಅಡ್ಡಗಟ್ಟು.

ಚಿಪ್ಪಳು (ನಾ). ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸುವುದು; ಕಾಡುವುದು. ~ಏಣಾ(ರಿ)ಸು = ಕಾಡು; ಸೀಡಿಸು.

ಚಿಪ್ಪಾಟಿ(ನಾ). ದನಗಳು ತಿಂದುಳಿಸಿದ ಮೇವು.

ಚಿಪ್ಪಾಡಿ ೧. = ಚಿಪ್ಪಾಟಿ. ೨. ಚೂರು; ತುಂಡು.

ಚಿಪ್ಪು (ನಾ). ೧. ತೆಂಗಿನ ಕರಟೆ. ೨. ತಲೆಯ

ಓಡು, -ಬುರುಡೆ. ೩. ಸಿಂಪು; ಕಪ್ಪೆಚಿಪ್ಪು.

೪. ತೋಗಟೆ; ಕವಚ. ೫. ಬಾಳೆಯ

ಗೊನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ, -ಗೊಂಚಲು.

ಚಿಬುಕ (ನಾ). ತುಟಿಯ ಕೆಳಭಾಗ; ಗದ್ದ.

ಚಿಬ್ಬ = ಚಿಬ್ಬು.

ಚಿಬ್ಬಲು (ನಾ). ಬಿದಿರಿನ ತಟ್ಟೆ, -ಮುಚ್ಚಳ.

ಚಿಬ್ಬಲ್(ಲು) = ಚಿಬ್ಬಲು.

ಚಿಬ್ಬು (ನಾ). ಒಂದು ಚರ್ಮರೋಗ; ಸಿಬ್ಬು.

ಚಿಮುಟಿ ೧. = ಚಿಮ್ಮುಟಿ. ೨. ಹೆಬ್ಬರಳು

ಮತ್ತು ತೋರುಬೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯುವಷ್ಟು ವಸ್ತು; ಒಂದು ಚಿಟಿಕೆ.

ಚಿಮುಟಿಗೆ = ಚಿಮುಟಿ.

ಚಿಮುಣಿ (ನಾ). ೧. ಹೊಗೆ ಹೋಗುವ ಸಳಕೆ ; ಹೋಗಿಗೂಡು. ೨. ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆಯ ಬುದ್ಧಿ. ೩. ದೀಪಕ್ಕೆ ಹಾಕುವ ಗಾಜಿನ ಬುರುಡೆ. ~ ಎಣ್ಣೆ = ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆ ; ಕಲ್ಲೆಣ್ಣೆ.

ಚಿಮಿಚಿಮಿ (ನಾ). ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ. ~ ಇಸು = ೧. ಸುಡುವಾಗ ಜುಯ್ಯೆಂದು ಶಬ್ದ ಮಾಡು. ೨. ಹೊರಳಾಡು ; ಉರುಳಾಡು.

ಚಿಮುಕು (ಕ್ರಿ). ನೀರನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸು, -ತಳಿ. ~ ಇಸು = ದ್ರವವನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸು, -ತಳಿ.

ಚಿಮುಟಿ = ಚಿಮ್ಮುಟಿ.

ಚಿಮುಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಣ್ಣನ್ನು ಮಿಟುಕಿಸು ೨. ಜಿಗುಟು ; ಚಿವುಟು.

ಚಿಮ್ಪಂಡೆ (ನಾ). ಜೀರುಂಡೆಹುಳು ; ಜೀರು ದುಂಬಿ.

ಚಿಮ್ಮು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಮಿಡಿ. ೨. ತಳುಕು ; ಮಿಟು. ೩. ನೆಗೆ ; ಹಾರು. ೪. ಚಿಮ್ಮುಕಿಸು ; ತಳಿ. ೫. ಆಯುಧವನ್ನು ರುಳುಕಿಸು. ೬. (ಚಾಮರ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ) ಬೀಸು. ೭. ಎಸೆ ; ತೂರು. (ನಾ). ೮. ನೆಗೆತ. ೯. ಉತ್ಸಾಹ ; ಹುರುಪು.

ಚಿಮ್ಮುಟಿ (ನಾ). ಇಕ್ಕುಳದಂತದ ಒಂದು ಸಾಧನ ; ಪಟಕಾರ.

ಚಿಮ್ಮುರಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಡಮುರಿಗೆ ಕಟ್ಟುವುದು ; ಹಿಂಗಟ್ಟು. ೨. ತಲೆಯುಡುಗೆ ; ರುಮಾಲು. ೩. ವೀರಗಟ್ಟಿ ; ವೀರಗಾಣೆ.

ಚಿರ (ಗು). ೧. ಚಿಲುವಾದ ; ಅಂದನಾದ. ೨. ದೀರ್ಘಕಾಲದ ; ಬಹುಕಾಲದ. ~ ಆಯು = ೧. ದೀರ್ಘಾಯುಸ್ಸು. ೨. ಚಿರಂಜೀವಿ ; ದೀರ್ಘಾಯುಸ್ಸುಳ್ಳವನು. ೩. ಕಾಗೆ. ~ ಚಿಮುಣಿ = ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸದಾ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು ; ಕೃತಜ್ಞ. ~ ಶಾಂತಿ = ೧. ಶಾಶ್ವತವಾದ ನೆಮ್ಮದಿ. ೨. ಸಾವು ; ಮರಣ.

ಚಿರಂ (ಅ). ಯಾವಾಗಲೂ ; ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ. ಚಿರಂಜೀವಿ (ನಾ). ೧. ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬಾಳುವವನು. ೨. ಕಾಗೆ. ೩. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ನ್ಯಾಸ, ಸರಸುರಾಮ, ವಿಘೀಷಣ, ಕೃಪಾ ಚಾರ್ಯ, ಅಂಜನೇಯ, ಬಲಿ ಎಂಬ ಸಾವಿಲ್ಲದ ಏಳು ಜನ ಪುರಾಣಪುರುಷರು. ೪. ಮಗ ; ಪುತ್ರ. ೫. ಚಿಕ್ಕವನು ; ಕಿರಿಯ. (ಗು). ೬. ಮರಣವಿಲ್ಲದ ; ಬಹಳ ಕಾಲ ಬಾಳುವ.

ಚಿರಂಟಿ (ನಾ). ೧. ಯುಕ್ತ. ೨. ತಂದೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಸುಳಾದ ಹೆಂಗಸು.

ಚಿರಂತನ (ಗು). ೧. ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ. ೨. ಎಂಪೆಂದಿಗೂ ಇರುವ ; ಶಾಶ್ವತವಾದ. ೩. ವಯಸ್ಸಾದ ; ಹಿರಿಯ. (ಅ). ೪. ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲ ; ಸತತ. ~ ಆಚಾರ್ಯ = ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಗುರು.

ಚಿರಿಚು (ಕ್ರಿ). ನಗು.

ಚಿರೋಟಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ ; ಪದರಫೇಣಿ.

ಚಿಜ(ರ)ತೆ (ನಾ). ಮೈಮೇಲೆ ಚುಕ್ಕೆಗಳಿರುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕಾಡುಮೃಗ.

ಚಿರ್ಚ = ಚಿಜತೆ.

ಚಿರ್ಚು = ಚಿಜತೆ.

ಚಿಲಕ ೧. = ಚಿಲುಕ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೂತ್ರರೋಗ.

ಚಿಲಕುರುಳಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಖಾದ್ಯ ವಿಶೇಷ ; ಹುರಿಗಾಳು.

ಚಿಲಖತ್ತ (ನಾ). ಉಕ್ಕಿನ ಕವಚ ; ತನು ತ್ರಾಣ.

ಚಿಲಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಛಾವಣಿಗೆ ಹಾಕುವ ಮರದ ಸಣ್ಣ ಪಟ್ಟಿ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೊತ್ತು.

ಚಿಲಿ(೪)ಚಿಮು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಣ್ಣ ಮೀನು ; ಜಂಬುಮೀನು.

ಚಿಲಿಪಿಲಿ (ನಾ). ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಧ್ವನಿ.

~ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = (ಹಕ್ಕಿಗಳು) ಚಿಲಿಪಿಲಿ ಎಂದು ಧ್ವನಿಮಾಡು.

ಚಿಲಿಮಿಲಿಗ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.

ಚಿಲುಕ (ಗು). ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹಾಕುವ ಕೊಂಡಿ.

ಚಿಲುಕೇರೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೊಪ್ಪು.

ಚಿಲುಕು (ನಾ). ಸಿಪ್ಪೆ; ಪೊರೆ. ~ಇಸು = ಕಾಳಿನ ಮೇಲಿನ ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ತೆಗೆ.

ಚಿಲುಕೂಲಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.

ಚಿಲುಪಾಲ್ (ಲು) (ನಾ). ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಯಿಸಿದ ಹಾಲು; ಕೆನೆಹಾಲು.

ಚಿಲುಮೆ (ನಾ). ೧. ನೀರು ಉಕ್ಕುವ ಸ್ಥಳ;

ಬುಗ್ಗೆ. ೨. ತಂಬಾಕು ಸೇದಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮಣ್ಣಿನ ಕೊಳವೆ, -ನಳಿಕೆ.

ಚಿಲ್ವೇರಿ (ನಾ). ಸಣ್ಣವನು; ಚಿಕ್ಕವನು.

ಚಿಲ್ಲ (ನಾ). ೧. ಕತಕದ ಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ಬೀಜ. ೨. ರಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಕದಿರನ್ನು ಜೋಡಿಸುವ ಕೊಕ್ಕೆ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ; ಮುಂಡುಮುಳ್ಳುಕ. ೪. ಸಣ್ಣ ನೌಕರ.

ಚಿಲ್ಲರೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಪೂರ್ಣ ವಸ್ತುವಿನ ಅಂಶ, -ಭಾಗ. ೨. ಪುಡಿಹಾಸು. ೩. ದೊಡ್ಡ ನಾಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಸಮಾನ ಬೆಲೆಯ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ನಾಣ್ಯಗಳು. (ಗು). ೪. ಸಣ್ಣದಾದ; ಅಲ್ಪವಾದ.

ಚಿಲ್ಲಾಣ (ನಾ). ಕತ್ತಿ; ಕಠಾರಿ.

ಚಿಲ್ಲೆ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟ ಹೆಂಗಸು; ನೀಚ ಸ್ತ್ರೀ.

ಚಿವಡಾ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿನಿಸು; ಕಾರದ ಅವಲಕ್ಕಿ.

ಚಿವು(ಂ)ಟು (ಕ್ರಿ). ಉಗುರುಗಳಿಂದ ಚಮಕವನ್ನು ಹಿಂಡು, -ತಿರಚು.

ಚಿವುಡು (ಕ್ರಿ). ಉಗುರಿನಿಂದ ಕೀಳು.

ಚಿವುರು (ಕ್ರಿ). ೧. (ಉಗುರಿನಿಂದ) ಪರಚು, -ಕೆರೆ. (ನಾ). ೨. ಕೆರೆಯುವಿಕೆ.

ಚಿಹ್ನೆ = ಚಿನ್ನೆ.

ಚಿಹ್ನೆ = ಚಿನ್ನೆ.

ಚಿಕ್ಕಿ (ನಾ). ೧. ಸಣ್ಣದು; ಮರಿ. ೨. = ಚಿಲ್ಲೆ.

ಚೀಜು (ನಾ). ೧. (ಮಹತ್ವವುಳ್ಳ) ಪದಾರ್ಥ, -ವಸ್ತು. ೨. ಹಾಡು; ಪದ.

ಚೀಟಿ (ನಾ). ೧. ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರದ ನಮೂನೆಗಳಿಂದ ಅಚ್ಚಿಸಿಟ್ಟಿರುವ ಬಟ್ಟೆ.

೨. ಬರಹದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಣ್ಣ ಕಾಗದ.

೩. ಕಂತಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ಹಣದ ವ್ಯವಹಾರ.

ಚೀಟು (ನಾ). ೧. ಸಣ್ಣ ಕಾಗದ, -ಪತ್ರ.

೨. ಭೀತಿ, ರೋಗಾದಿಗಳ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ತಾಳೆಗರಿ, ಭೂರ್ಜಪತ್ರ ಮೊದಲಾದುವು.

೩. ಅಂಚೆಯ ಚೀಟಿ; ಸ್ವಾಂಪು. ೪. ದಾಮರೆ ಪತ್ರ. ೫. ಸ್ವಲ್ಪ; ಜೂರು.

ಚೀಡೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿಂಡಿ.

ಚೀತ್ಕುರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅರಚು. ಅರ್ತನಾದ ಮಾಡು. ೨. ನೀರು ಮುಂಜಾವು ವನ್ನು ಶಬ್ದವಾಗುವಂತೆ ಕುಡಿ.

ಚೀತ್ಕಾರ (ನಾ). ಅರ್ತನಾದ.

ಚೀನ (ನಾ) ೧. ರೇಷ್ಮೆಯ ಬಟ್ಟೆ. ೨. ಒಂದು ವಾದ್ಯ ವಿಶೇಷ.

ಚೀನಿ (ನಾ). ೧. ಚೀನಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದುದು. ೨. ರೇಷ್ಮೆಬಟ್ಟೆ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಕ್ಕರೆ; ಬೂ ರಾ ಸಕ್ಕರೆ.

೪. ಕರ್ಪೂರ. ~ಕಾಯಿ = ಸಿಹಿಕುಂಬಳ ಕಾಯಿ; ಸಕ್ಕರೆಗುಂಬಳ.

ಚೀಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೀರು; ಸೀಪು. (ನಾ).

೨. ಕಲ್ಲಿನ ಅಥವಾ ಮರದ ಜೂರು.

೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕೆಸುವಿನ ಬಳ್ಳಿ.

ಚೀರ (ನಾ). ೧. ಮರದ ತೊಗಟೆ. ೨. ಬಟ್ಟೆ;

ವಸ್ತ್ರ. ೩. ನಾರುಬಟ್ಟೆ; ವಲ್ಕಲ. ೪. = ಚೀಲ.

೫. ಚಂದಿಬಟ್ಟೆ; ಹರಕುಬಟ್ಟೆ. ೬. ನಾಲ್ಕು

ಎಳೆಗಳ ಹಾರ. ೭. ಗೆರೆ; ರೇಖೆ.

ಚೀರಣ ಗ. = ಚೀಲಣ. ೨. ಚೀರಣದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕೆತ್ತನೆಯ ಕೆಲಸ.

ಚೀರು ಗ. = ಚೀರ್. ೨. = ಚಿವುರು. (ನಾ).

೨. ಕೆಸರುಮಣ್ಣು.

ಚೀರ್ಷ (ರ್, ರು, ಣ) (ಕ್ರಿ). ಕೂಗು ; ಅರಚು. ~ ಇಕೆ = ಕಿರಿಚಾಟಿ ; ಕೂಗಾಟಿ.

ಚೀಲ (ನಾ). ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತುಂಬಲು ಬಟ್ಟೆ, ಗೋಣಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಾಧನ ; ಸಂಚಿ.

ಚೀಲಣ (ನಾ). ಲೋಹವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ಸಾಧನ ; ಉಳಿ ; ಚಾಣ. ~ ಇಕೆ = ಕೆತ್ತ ; ಕಂಡರಿಸು.

ಚೀಲಾಯ (ನಾ). ಸಣ್ಣ ಕತ್ತಿ ; ಸುರಿಗೆ.

ಚೀಲಿ (ನಾ). ಬೆಕ್ಕು ; ಮಾರ್ಜಾಲ.

ಚೀವರ (ನಾ). ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು ತೊಡುವ ಬಟ್ಟೆ.

ಚೀವು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಉಗುರು, ಸೀಸದ ಕಡ್ಡಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಹೆರೆ. ೨. ರಸವನ್ನು ಹೀರು ; ಚೀವು.

ಚುಂಗಡಿ (ನಾ). ಗ. ಅಲ್ಪವಾದುದು ; ಚಿಕ್ಕದು. ೨. ಚಿಲ್ಲರೆ ಹಣ. ೩. ಬಡ್ಡಿ.

೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೊಳೆಯುವ ಬಟ್ಟೆ.

ಚುಂಗಾಣಿ (ನಾ) ಜೀಡಿನುಣ್ಣಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹೊಗೆಬತ್ತಿಯ ಕೊಳವೆ.

ಚುಂಗು (ನಾ). ಗ. ತುದಿ ; ಅಂಚು.

೨. (ರುಮಾಲು, ಪಂಚೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಉಡುವಾಗ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ ಬಿಡುವ) ನೆಗೆ, -ಮಡಿಕೆ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಭರಣ ; ಕುಚ್ಚು. ೪. ಕೂದಲು. ೫. ಹುಲ್ಲು ಮುಂತಾದ ಎಲೆಯ ಮೇಲಿರುವ ನಾರು ; ಜುಂಗು. ೬. (ಗಂಜಲದ) ವಾಸನೆ, -ನಾತ.

ಚುಂಗುಳ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಳು.

ಚುಂಚು (ನಾ). ಗ. ಪಕ್ಷಿಯ ಕೊಕ್ಕು.

೨. ಸೊಂಡೆ ; ಮೂತಿ. ೩. ಚಿಕ್ಕದು ;

ಸಣ್ಣದು. ೪. ಸೂರು ; ಒಪ್ಪಾರು. ೫. ಸುಳಿ ಗೂದಲು ; ಗುಂಗುರುಕೂದಲು. ೬. ಒಂದು ಬಗೆಯ ವನಸ್ಪತ್ತಿ (ಗು). ೭. ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ; ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ. ~ ಚೋನೆ = ಗೋಡೆಯಿಂದ ಮುಂಚಾಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಭಾಗ.

ಚುಂಡಿ (ನಾ). ಸಣ್ಣ ಬಾವಿ.

ಚುಂಡಿಲಿ (ನಾ). ಗ. ಸುಂಡಿಲಿ. ೨. ಸಂಬಾರ ಹಾಕಿ ಬೇಯಿಸಿದ ಕಾಳು ; ಉಸಳಿ.

ಚುಂಡಿ (ನಾ). ಕುಂಟೆ ; ತಲೆಹಿಡುಕಿ.

ಚುಂಬಕ (ನಾ). ಗ. ಚುಂಬಿಸುವ ವಸ್ತು.

೨. ಕಾಮುಕ. ೩. ಮೋಸಗಾರ ; ಮಂಚಕ.

೪. ಸೂಜಿ ಗಲ್ಲು ; ತೀಯ ಸ್ಥಾಂತ.

೫. ಅಕರ್ಷಕವಾದುದು. ~ ಗಾಳಿ = ಆಕರ್ಷಣೆಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಗಾಳಿ.

ಚುಂಬನ (ನಾ). ಗ. ಮುತ್ತು ; ಮುದ್ದು.

೨. ಮೃದುವಾದ ಸ್ಪರ್ಶ.

ಚುಂಬಿ (ನಾ). ಗ. ತುದಿ ; ಕೊನೆ. (ಗು).

೨. ತಾಗುವ ; ಮುಟ್ಟುವ.

ಚುಂಬಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಮುಟ್ಟಿದು. ೨. (ಮೃದುವಾಗಿ) ಮುಟ್ಟು, -ಸೋಕು.

ಚುಂಕಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಮೇರೆ ಮಾಡು ; ಮುಂದುವರಿ. ೨. ಮುಗಿಸು ; ಪೂರೈಸು. ೩. ಸರಿಹೊಂದಿಸು. ೪. ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಪಡಿಸು.

ಚುಕ್ಕಾಣಿ (ನಾ). ಗ. (ಹದಗು, ವಿಮಾನ ಮುಂತಾದುವುಗಳ) ದಿಕ್ಕನ್ನು ಬದಲಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಸಾಧನ. ೨. ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯ ಸ್ಥಾನ, -ಪದವಿ. ~ ಇಗ = ಚುಕ್ಕಾಣಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವವನು ; ಕರ್ಣಧಾರ.

ಚುಕ್ಕೆ ಗ. = ಚುಕ್ಕೆ. ೨. ರಾಕ್ಷಸರ ಗುರು ; ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯ. ~ ಕು(ಗು)ವರ = ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನ ಶಿಷ್ಯ ; ರಾಕ್ಷಸ.

ಚುಕ್ಕೆ (ನಾ). ೧. ತಾರೆ ; ನಕ್ಷತ್ರ. ೨. ವರ್ತುಲಾ
ಕಾರದ ಸಣ್ಣ ಗುರುತು ; ಟಿಮ್ಮು ; ಚುಕ್ಕೆ.
೩. ಶುಕ್ರಗ್ರಹ. ೪. ಅಲ್ಪ ; ಹೀನ. ೫. ಹುಳಿ
ಯಾದ ಎಲೆಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಸಸ್ಯ. ~ದುಪ್ಪಿ = ಮೈಮೇಲೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ
ಚುಕ್ಕೆಗಳಿರುವ ಜಿಂಕೆ ; ಕೃಷ್ಣಸಾರಂಗ.
ಚುಕ್ಕಾ (ನಾ). (ಹಾವನ್ನು) ಬಾಕಿ ಇಲ್ಲದಂತೆ
ತೀರಿಸುವುದು.

ಚುಕ್ಕಿ = ಚುಕ್ಕಾ.

ಚುಚುಂದರ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಇಲಿ ;
ಸುಂಡಿಲಿ.

ಚುಚ್ಚು ೧. = ಚುರ್ಚು. ೨. ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟು ;
ಪ್ರಚೋದಿಸು. ೩. ರಂಧ್ರಮಾಡು. (ನಾ).
೪. ಇರಿತ ; ತಿವಿತ. ೫. ಬಯ್ಯಲು ; ನಿಂದೆ.
~ನೋಟ = ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ದೃಷ್ಟಿ.
~ಮದ್ದು = ದೇಹಕ್ಕೆ ಸೂಜಿಯ ಮೂಲಕ
ಕೊಡುವ ಔಷಧ ; ಸೂಜಿಮದ್ದು.

ಚುಚ್ಚುಗ (ನಾ). ಮಗುಚುವ ಕೈ ; ಕಡಚೆ.

ಚುಚ್ಚುಳ (ನಾ). ೧. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಮಾತು ;
ಚುಚ್ಚುನುಡಿ. ೨. ಚುಚ್ಚುಮಾತನ್ನಾಡು
ವವನು.

ಚುಚ್ಚಲು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ;
ಸುಚ್ಚಲು.

ಚುಟಕ (ನಾ). ಅಣಕದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪದ್ಯ ;
ಪ್ರಹೇಳಿಕೆ.

ಚುಟಕೆ (ನಾ). ಮಕ್ಕಳ ಬೇನೆಗೆ ಬಕಿ
ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಹಾಕುವ ಬರೆ.

ಚುಟುಕ ೧. = ಚುಟಕ. ೨. = ಚುಟುಕು.

ಚುಟುಕು (ನಾ). ೧. ಸಣ್ಣದು ; ಚಿಕ್ಕದು.
(ಗು). ೨. ಸಣ್ಣದಾದ ; ಚಿಕ್ಕದಾದ.

ಚುಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಿನ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ
ಸುತ್ತಿ ಸೇರುವ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಿನ ಬತ್ತಿ ;
ಬೀಡಿ. ೨. ಚಿಕ್ಕದು ; ಸಣ್ಣದು. ೩. ಸಣ್ಣ
ಉಂಡೆ, -ಗುಳಿಗೆ.

ಚುಡಾಯಿಸು = ಛೇಡಿಸು.

ಚುನಾಯಿತ (ಗು). ಅರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ; ಆಯ್ಕೆ
ಯಾದ.

ಚುನಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅರಿಸು ; ಆಯ್ಕೆಮಾಡು.

ಚುನಾವಣೆ (ನಾ). ಅರಿಸುವುದು ; ಆಯ್ಕೆ.

ಚುನ್ನ (ನಾ). ೧. ನಿಂದೆ ; ಬಯ್ಯಲು. ೨. ಆಸೆ ;
ಅಪೇಕ್ಷೆ. ೩. ಅಣಕ ; ಕೊಂಕುನುಡಿ ;
ವ್ಯಂಗ್ಯೋಕ್ತಿ. ೪. ತಪ್ಪು ; ದೋಷ.
೫. ಅಲ್ಪವಾದುದು ; ಕ್ಷುದ್ರವಾದುದು.
(ಗು). ೬. ಹೀನವಾದ ; ಅಲ್ಪವಾದ.

~(ಂ)ಅ(ವಾ)ಡು = ೧. ಚುಚ್ಚುಮಾತ
ನ್ನಾಡು ; ಕೊಂಕುನುಡಿ. ೨. ನಿಂದಿಸು ;
ಬಯ್ಯು. ೩. ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡು.

೪. ಚೋದಿಸು ; ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸು.

~(ಂ)ಗೆಯ್ = ಹೀಯಾಳಿಸು ; ಅವ
ಹೇಳನ ಮಾಡು. ~ಕ = ನಿಂದಿಸುವವನು ;
ತೆಗಳುವವನು. ~ನುಡಿ = ಅಣಕ ;
ಚುಚ್ಚುಮಾತು.

ಚುಬುಕ (ನಾ). ತುಟಿಯ ಕೆಳಭಾಗ ; ಗದ್ದೆ.

~ಅಗ್ರ = ಗದ್ದದ ತುದಿ.

ಚುರಮುರಿ = ಚುರುಮುರಿ.

ಚುರಿ (ನಾ). ಸಣ್ಣಬಾವಿ.

ಚುರುಕು (ನಾ). ೧. ಚಾಕಚಕ್ಯತೆ ; ಚತುರತೆ.

೨. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದುದು ; ಚಾಲಾಕಾದುದು.

೩. ಕಾವು ; ಬಿಸುಪು. ೪. ನೇಗ ; ಲಗುಬಗಿ.

೫. = ಚುಟುಕು. (ಗು). ೬. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ;
ಹರಿತವಾದ. ೭. ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ;
ಚಾಲಾಕಾದ.

ಚುರುಗುಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ
ನೋವಾಗು. ೨. ಹಸನೆಯಿಂದ ಬಾಳೆ
ಯಾಗು.

ಚುರುಟು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೊಗೆಬತ್ತಿ.

ಚುರುಮುರಿ (ನಾ). ಮಂಡಕ್ಕಿ ; ಪುರಿ.

ಚುಟ(ರ)ಚಿ = ತುಟುಚಿ.

ಚೂಚು(ರು)ಕು(ನಾ). (ಚಾಕು ಮುಂತಾದುವು
ಗಳಂತೆ) ಮೊಸಚಾಗಿರುವಿಕೆ.

ಚೂರ್ಚಿ(ನಾ). ಕಣ್ಣು ಉರಿಯುವ ಒಂದು
ಬಗೆಯ ರೋಗ; ಉರಿಗಣ್ಣು.

ಚೂರ್ಚು(ಕ್ರಿ). ಗ. (ಆಯುಧ, ಮುಳ್ಳು
ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ) ತಿವಿ, -ಚುಚ್ಚು.

೨. ಸುಡು; ವಹಿಸು. ~ (ಂ) ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ಳಿ
= ಉರಿಯುವ ಕೊಳ್ಳಿ; ಸೂಟಿ.

~ಪಾ(ನಾ)ಯ್ = ಮೇಲೆ ಬೀಳು.

ಚೂಲಕ(ನಾ). ಸೇರೆ; ಕುಡಿತೆ; ಬೊಗಸೆ.

ಚೂಲು(ಳು)ಕ ಗ. = ಚೂಲಕ. ೨. ಕರಡಿಗೆ;
ಭರಣೆ. ~ ಉದಕ = ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ

ಹಿಡಿಯುವಷ್ಟು ನೀರು; ಮುಕ್ಕುನೀರು.

ಚೂಲ್ವಾರಿ = ಚಿಲ್ಲೇರಿ.

ಚೂಲ್ಲ(ನಾ). ಗ. ಅಲ್ಪತನ; ಕ್ಷುದ್ರತೆ.

೨. ಸೋರುಗಣ್ಣು; ನೀರು ಸುರಿಯುವ

ಕಣ್ಣು. ೩. ಸೋರುಗಣ್ಣಿನವನು. (ಗು).

೪. ಕೀಳಾದ; ಕ್ಷುದ್ರನಾದ.

ಚೂಲ್ಲಿ(ನಾ). ಒಲೆ; ಅಶ್ವಂತಕ.

ಚೂಳಕ ಗ. = ಚೂಲಕ. (ಗು). ೨. ಸೂಕ್ಷ್ಮ

ವಾದ. ~ಪಾನ = ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ತುಂಬು

ವಷ್ಟು ನೀರು.

ಚೂಳಿಕೆ(ನಾ). ಉಕ್ಕಿನ ಅಥವಾ ಕಬ್ಬಿಜದ

ತುದಿಯುಳ್ಳ ಕೋಲು.

ಚೂಳುಕು(ನಾ). ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದುದು;

ತೀರ ಸಣ್ಣದಾಗಿರುವುದು.

ಚೂಳ್ಳಿ(ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಾಗವಾನಿ

ಮರ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮುಳ್ಳುಪೊದೆ.

೩. ತುಟಿಗಳನ್ನು ಚುಂಚಿನಂತೆ ಚಾಚುವುದು.

ಚೂಕು(ನಾ). ತಪ್ಪು; ನ್ಯೂನತೆ; ಲೋಪ.

ಚೂಚಕ ಗ. = ಚೂಚುಕ. ೨. ಗೊಂಚಲು.

ಚೂಚುಕ(ನಾ). ಮೊಲೆಯ ತೊಟ್ಟು.

ಚೂಟಾಟಿ(ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಟ;

ಮುಟ್ಟಾಟ.

ಚೂಟಿ(ನಾ). ಗ. ಚೂರುಕು; ವೇಗ.

೨. ಯುಕ್ತಿ; ಹಂಚಿಕೆ. ೩. ಚಪುರತೆ;

ಜಾಣತನ. ೪. ರಜೆ. ೫. ಸೋಡಿಬಿಡು

ವುದು.

ಚೂಡ(ನಾ). ಗ. ಶಿಖೆ; ಜುಟ್ಟು. ೨. (ನವಿಲು,

ಹುಂಜ ಮುಂತಾದುವುಗಳ) ತಲೆಯ

ಮೇಲಿನ ತುರಾಯಿ, -ಕೊಟ್ಟು. ೩. ಶಿಖರ;

ತುದಿ. ೪. ಜಡೆಗಟ್ಟಿರುವ ಕೂದಲು.

ಚೂಡಾ = ಚಿವಡಾ.

ಚೂಡಾಕರಣ(ನಾ). (ಮೊದಲನೆಯ ಬಾರಿಗೆ)

ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಲೆಯ ಕೂದಲನ್ನು

ತೆಗೆಸುವ ವಿಧಿ; ಚಾಲ.

ಚೂಡಾಮಣಿ(ನಾ). ಗ. ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ

ರತ್ನದ ಅಭರಣ. ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ

ಅಥವಾ ವಸ್ತು.

ಚೂಡಾರತ್ನ = ಚೂಡಾಮಣಿ.

ಚೂಡಿಕ್ಕಿ(ನಾ). ತುದಿ; ಶಿಖರ.

ಚೂಡೆ(ನಾ). ಗ. ಶಿಖೆ; ಜುಟ್ಟು. ೨. (ನವಿಲು,

ಹುಂಜ ಮುಂತಾದುವುಗಳ) ತಲೆಯ

ಮೇಲಿನ ತುರಾಯಿ, -ಕೊಟ್ಟು. ೩. ಶಿಖರ;

ತುದಿ. ೪. ತಲೆ; ಶಿರಸ್ಸು. ೫. ಕಿರೀಟದ

ತುದಿಯ ಗುಚ್ಚ; ಸಿರಪೇಷು. ೬. ತೋಳು

ಬಳೆ; ವಂಕಿ.

ಚೂಣಿ(ನಾ). ಗ. ಮುಂಭಾಗ. ೨. ಯುದ್ಧ

ದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುವ ಸೈನ್ಯ; ಮುಂದಳ.

~ಕಾ(ಗಾ)ಳಿಗೆ = ಸೈನ್ಯದ ಮುಂಭಾಗ

ದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಯುದ್ಧ; ಮುಂಚೂಣಿ

ಯುದ್ಧ.

ಚೂಣಿಗೆ(ನಾ). ಸೈನ್ಯದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ

ನಿಂತು ಕಾದುವವನು.

ಚೂತ(ನಾ). ಮಾವಿನ ಮರ. ~ಅಂಕುರ

= ಮಾವಿನ ಚಿಗುರು; ಮಾಂದಳಿರು.

~ದಿಂಭ = ಚೂತಾಂಕುರ. ~ನಂದನ

= ಮಾವಿನ ತೋಟ.

ಸಂಹರಿಸು. ~ಇಸು = ತಲೆಯನ್ನು
ಕತ್ತರಿಸು. ~ಪ್ಪೂ(ವೂ,ಹೂ) = ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಹಳದಿ ಹೂವು. ~ಮಲ್ಲಿಗೆ
= ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗುಂಡು ಮಲ್ಲಿಗೆ.

ಚೆಂಡೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮ
ವಾದ್ಯ.

ಚೆಂಬು (ನಾ). ೧. ತಾಮ್ರ ಮುಂತಾದ
ಲೋಹದ ಗುಂಡನೆಯ ಪಾತ್ರೆ; ಚೆಂಬು.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಲೋಹ; ತಾಮ್ರ.

ಚೆಂಬೋತ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕೆಂಪು
ಬಣ್ಣದ ಸಕ್ಕ; ಸಂಬಾರಕಾಗೆ.

ಚೆಕ್ಕಿಸು (ಕ್ರಿ). ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟಿಸು; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸು.

ಚೆಕ್ಕು (ನಾ). ಗಾಣ.

ಚೆಚ್ಚರ = ಚಚ್ಚರ. ~ಇಕೆ = ಚಳಕ; ಕೌಶಲ.

ಚೆಚ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಡೆ; ಬಡಿ; ಚಚ್ಚು.

೨. ಕಟ್ಟು; ಪುಡಿಮಾಡು.

ಚೆಚ್ಚು (ನಾ). ೧. ಕಟ್ಟಡದ ಕಿಟಕಿ, ಬಾಗಿಲುಗಳ
ಮೇಲೆ ಹೊರಚಾಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಛಾನಣಿಯ
ಮೇಲ್ಪಕ್ಕ; ಸಚ್ಚ. ೨. ಮೇಲ್ಪಕ್ಕವಣಿ;
ವಿಶಾಸ.

ಚೆಡಲು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಹರಡು; ಪಸರಿಸು.

೨. ಚೆಲ್ಲಾಸಿಲ್ಲಿಯಾಗು; ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗು.

೩. ಚೆದರಿಸು; ದಿಕ್ಕಾಪಾಲುವುದು.

ಚೆನ್ (ನಾ). ೧. ಅಂದ; ಸೊಗಸು. ೨. ಸರಿ
ಯಾಗಿರುವಿಕೆ; ನೇಪು. ೩. ಚೆಂ. ~ಅಡಿ
= ೧ ಚೆಲುವಾದ ಪಾದ. ೨. ಸುಂದರವಾದ
ತಳಭಾಗ. ~ಅಲರ್(ರು) = ೧. ಚೆನ್ನಾಗಿ

ವಿಶಾಸವಾಗು, -ಆರಳು. ೨. ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಹಿಗ್ಗು, -ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳು. ೩. ಅಂದ
ವಾದ ಹೂವು. ~ಇಗ = ಚೆಲುವ; ಸುಂದರ.

~ನೀರ್ = ನೆತ್ತರು; ಕೆನ್ನೀರು.

~ನೆಯ್ದಿಲ್(ಲು) = ಕೆಂಪು ನೈದಿಲೆ;

ರಕ್ತೋತ್ಪಲ. ~ನೇಸರ್(ರ್, ರು, ಣು)

= ಕೆಂಪಾಗಿರುವ ಸೂರ್ಯ.

ಚೆನ್ನ (ನಾ). ೧. ಸುಂದರನಾದವನು;
ಚೆಲುವ. ೨. ರೂರ; ಪರಾಕ್ರಮಿ.

೩. ಒಳ್ಳೆಯದು. ೪. ಚೆಲುವು; ಸೊಗಸು.

(ಗು). ೫. ಮಿಗಿಲಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ.

೬. ಅಂದವಾದ; ಮನೋಹರವಾದ.

~ಪೊಂಗ = ಉತ್ತಮನಾದ ದರ್ಶನಾಲಿ,

-ಉದ್ಭಟ.

ಚೆನ್ನಂಗಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಚೆನ್ನಾಗಿ (ಅ). ಅಂದವಾಗಿ; ಸೊಗಸಾಗಿ.

ಚೆನ್ನ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯದು. ೨. ಸೊಗಸು;

ಚೆಲುವು.

ಚೆನ್ನೆ (ನಾ). ೧. ಚೆಲುವೆ; ಸುಂದರಿ.

೨. = ಚೆನ್ನಂಗಿ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಟ;

ಅಟ್ಟಿಗುಳಿ ಮಣಿಯಾಟ.

ಚೆಯ್ = ಚಯ್. ~ಅಡು = ಚಲ್ಲಾಟವಾಡು;

ವಿನೋದಮಾಡು.

ಚೆಲ್(ಲು) (ಗು). ಚೆಲುವಾದ; ಸುಂದರವಾದ.

ಚೆಲದಿ (ನಾ). ಜೇಡರಹುಳು.

ಚೆಲುವ (ನಾ). ೧. ಅಂದವಾದುದು.

೨. ಸುಂದರ; ಸ್ಪಂದದ್ರೂಪಿ. (ಗು).

೩. ಅಂದವಾದ; ಚೆಲುವಾದ.

ಚೆಲುವೆ = ಚೆಲ್ವೆ.

ಚೆಲ್ಲ (ನಾ). ೧. ಸರಸ; ವಿನೋದ. ೨. ನಗೆ.

~ಅಟ = ವಿನೋದ; ವಿಲಾಸ.

~ಅ(ವಾ)ಡು = ವಿನೋದಮಾಡು; ಸರಸ

ವಾಸು. ~ಕ(ಗ)ಣ್ = ವಿಲಾಸವನ್ನು

ಸೂಸುವ ನೋಟ.

ಚೆಲ್ಲಗಾರ್ತಿ (ನಾ). ರಸಿಕಳಾದ ಸ್ತ್ರೀ;

ವಿಲಾಸವತಿ.

ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲೆ = ಚಲ್ಲಪಿಲ್ಲೆ.

ಚೆಲ್ಲು ೧. = ಚಲ್ಲು. ೨. ಸುರಿ; ವರ್ಷಿಸು.

೩. ಚಂಚಲವಾಗು. ೪. ದೀಪು; ಗಾಳಿ

ಹಾಕು. ೫. ಚಾಚು; ನೀಡು. ೬. ಕಳೆ;

ನೀಗು.

ಚೆಲ್ಲೆ (ನಾ). ಗ. ಉದ್ದ ; ನೀಳ. ೨. ತೆಂಗಿನ
ಕಾಯಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದ ಮೇಲೆ ಉಳಿಯುವ
ಗೊನೆಯ ಭಾಗ. ೩. ಸರಸ ; ವಿಲಾಸ.
(ಗು). ೪. ಉದ್ದವಾದ ; ದೀರ್ಘವಾದ.
~ಕ(ಗ)ಣ್ = ಚೆಲ್ಲಗಣ್.

ಚೆಲ್ಲೆಯ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ ;
ಹಗುರಾದ ಈಟಿ, -ಭಲ್ಲೆಯ.

ಚೆಲ್ಲೆಹ = ಚೆಲ್ಲೆಯ.

ಚೆಲ್ವ ಗ. = ಚೆಲ್ವ. ೨. ಸುಂದರನಾದವನು ;
ಚೆಲುವ.

ಚೆಲ್ವು (ನಾ). ಗ. ಅಂದ ; ಚಂದ. ೨. ಸುಂದರ
ವಾದುದು ; ಮನೋಹರವಾದುದು.
~ಇಕೆ = ಅಂದ ; ಚೆಲುವು. ~ಇಡಿ =
ಚೆಲುವಿನಿಂದ ಕೂಡಿರು ; ಸೌಂದರ್ಯ
ತುಂಬಿರು. ~ಪ(ವ)ರಿ = ಗ. ಅಂದವಾಗಿ
ಸಿಡು, -ಮುಂದುವರಿ. ೨. ಚೆಲುವನ್ನು
ಹರಡು, -ಸೂಸು. ~ಪೆ(ವೆ)ಲು(ರು)
= ಅಂದವನ್ನು ಪಡೆ ; ಸುಂದರವಾಗು.

ಚೆಲ್ವೆ (ನಾ). ಸುಂದರಿ ; ಅಂದಗಾತಿ.

ಚೆಳ್ಳೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ; ಸೆಳ್ಳ.

ಚೇಗು (ನಾ). ಗ. ಗಿಡಮರಗಳ ಮಧ್ಯದ
ತಿರುಳು, -ಕೆಚ್ಚು. ೨. ಸಾರ ; ಸತ್ತ್ವ.
೩. ಪಾತ್ರೆಗಳ ತಳಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ
ಕಪ್ಪು, -ಮುಗಿ. ೪. = ಚೇಗೆ.

ಚೇಗೆ (ನಾ). ಕೇಡು ; ಭಂಗ.

ಚೇಟಿ (ನಾ). ಸೇವಕ ; ಆಳು.

ಚೇಟಿ (ನಾ). ದಾಸ ; ಸೇವಕ.

ಚೇಟಿಕೆ = ಚೇಟಿ.

ಚೇಡಿ (ನಾ). ಮಾಟ ; ಯಕ್ಷಿಣೀವಿದ್ಯೆ.

ಚೇಡೆ (ನಾ). ಗ. ವಣ್ಣು, ಮದ್ದು ಮುಂತಾದ
ಕ್ಷುದ್ರಕರ್ಮಗಳ ಅಧಿದೇವತೆ. ೨. = ಚೇಡಿ.

ಚೇಣ = ಚಾಣ.

ಚೇಣಿ (ನಾ). ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಹುಟ್ಟು ; ಬೊಂಡು.

ಚೇತ (ನಾ). ಮನಸ್ಸು ; ಚೇತಸ್ಸು.

ಚೇತನ (ನಾ). ಗ. ಮನಸ್ಸು ; ಬುದ್ಧಿ.
೨. ಆತ್ಮ. ೩. ಚೈತನ್ಯವುಳ್ಳುದು ; ಜೀವಿ.
೪. ಚೈತನ್ಯ ; ಚಟುವಟಿಕೆ. ೫. ಶಕ್ತಿ ;
ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. (ಗು). ೬. ಇಂದ್ರಿಯ ಗ್ರಹಣ
ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ; ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ. ೭. ಜೀವಂತ
ವಾದ. ೮. ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ. ~ಅಚೇತನ
= ಸಜೀವವಾದ ಮತ್ತು ನಿರ್ಜೀವವಾದ.

ಚೇತನೆ (ನಾ). ಗ. ಪ್ರಜ್ಞೆ ; ಎಚ್ಚರ.
೨. ಗ್ರಹಣಶಕ್ತಿ ; ಬುದ್ಧಿ. ೩. ಚೈತನ್ಯ ;
ಶಕ್ತಿ.

ಚೇತರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಪಡೆ ;
ಜಾಗೃತನಾಗು. ೨. ಎಚ್ಚರಿಸು ; ಚೈತನ್ಯ
ವನ್ನು ತುಂಬು.

ಚೇತಸ್ಸು (ನಾ). ಗ. ಪ್ರಜ್ಞೆ ; ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ.

೨. ಮನಸ್ಸು ; ಚಿತ್ತ. ೩. ಜೀವ ; ಆತ್ಮ.

ಚೇತೋಜಾತ (ನಾ). ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ
ದವನು ; ಮನಸ್ತಥ. ~ವೈರಿ = ಮನ್ಮಥನ
ವೈರಿ ; ಶಿವ.

ಚೇತೋಹಾರಿ (ಗು). ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆಯುವ,
-ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವ.

ಚೇತು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಚಿಂತಿಸು ; ಬಿಲ್ಲು. (ನಾ).

೨. ಕೆಚ್ಚಲಿನ ಹಾಲು ತೊರೆಯುವುದು ;
ಸೂರೆ ಬಿಡುವುದು. ೩. ಕೆಂಪು ಅರಿಸಿನ.

ಚೇಪೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಣ್ಣಿನ ಗಿಡ ;
ಸೀಬೆ.

ಚೇರಟಿ (ನಾ). ಸಾವಿರಕಾಳಿನ ಹುಳು ; ಬನಕೆ
ಮಂಡಿ.

ಚೇಲ (ನಾ). ಗ. ಬಟ್ಟೆ ; ವಸ್ತ್ರ. ೨. ಶಿಷ್ಯ ;
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ. ೩. ಅನುಯಾಯಿ ; ಹಿಂಬಾಲಕ.
೪. ಆಳು ; ಸೇವಕ. ~ಅಚೇಲ = ವಸ್ತ್ರದ
ತುದಿ ; ಸೆರಗು.

ಚೇಲಿ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟ ಹೆಂಗಸು ; ದುಷ್ಟೆ.

ಚೇಲಿ(ಳಿ)ಕ (ನಾ). ಸಿಂಪಿಗ ; ದರ್ಜಿ.

ಚೇಲಿ(ಳಿ)ಕೆ (ನಾ). ೧. ಕುಪ್ಪಸ. ೨. ಪುನುಗು.

ಚೇಷ್ಟಿತ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ; ಕಾರ್ಯ.

೨. ಗತಿ; ಸಂಚಾರ. (ಗು). ೩. ಕೆಲಸ

ನಾಡಿದ. ೪. ಕಡಲಿಸಿದ. ೫. ಯತ್ನಿಸಿದ.

ಚೇಷ್ಟೆ (ನಾ). ೧. ಅಂಗಾಂಗಗಳ ಚಲನೆ,

-ಸನ್ನೆ. ೨. ಉದ್ಯೋಗ; ಕಾರ್ಯ.

೩. ವರ್ತನೆ; ನಡವಳಿಕೆ. ೪. ಚಾಲನೆ;

ಪ್ರೇರಣೆ. ೫. ತಮಾಷೆ; ಹುಡುಗಾಟ.

೬. ತುಂಟುತನ. ೭. ಸರಸ; ಚೆಲ್ಲಾಟ.

~ಇಸು = ೧. ಚಲಿಸು; ಅಲುಗಾಡು.

೨. ಉದ್ಯೋಗಿಸು; ತೊಡಗು. ೩. ಚೈತನ್ಯ

ವನ್ನು ತುಂಬು. ೪. ಕೆಣಕು; ಚೆಲ್ಲಾಟ

ಮಾಡು. ೫. ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಜಾಗೃತ

ವಾಗು.

ಚೇರ್(ಳು) ೧. = ತೇರ್. ೨. ಒಂದು

ಜಾತಿಯ ಗಿಡ. ~ಕೊಂಡಿ = ಚೇಳಿನ

ಬಾಲದ ತುದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮುಳ್ಳು. ~ಬಾಣ

= ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮುದ್ದಿನ ಬಾಣ.

~ಮಣಿ = ಚೇಳಿನ ವಿಷವನ್ನು ಇಳಿಸತಕ್ಕ

ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಣಿ.

ಚೇಳ (ನಾ). ೧. ಬಟ್ಟೆ; ವಸ್ತ್ರ. ೨. ಕೆಟ್ಟದು;

ಕೀಳಾದುದು.

ಚೇಬ್(ಳು) = ತೇಬ್.

ಚೈ=ಚಯ್. ~ಕು(ಗು)ಡು = ಲಲ್ಲೆಯಾಡು;

ಮುದ್ದಾಡು. ~ಮುಂಡಾಡು=ಚೈಗುಡು.

ಚೈತನ್ಯ (ನಾ). ೧. ಅರಿವು; ಪ್ರಜ್ಞೆ. ೨. ಆತ್ಮ.

೩. ಚಟುವಟಿಕೆ. ೪. ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

೫. ಜಡವಲ್ಲದುದು.

ಚೈತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಚಿತ್ತಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಹೊಳೆದ

ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಸ್ಮಾರಕ. ೨. ಯಜ್ಞ ಶಾಲೆ.

೩. = ಚೈತ್ಯಾಲಯ. ೪. ಬುದ್ಧನ ಅಥವಾ

ಜಿನನ ವಿಗ್ರಹ. ೫. ಸ್ವರ್ಗ. ೬. ಜೀವ;

ಆತ್ಮ. ೭. ಅರಳಿಸು. (ಗು). ೮. ಚಿತೆಗೆ

ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿ.

ಅಥವಾ ಬೌದ್ಧ ದೇವಾಲಯ; ಬಸದಿ

ಅಥವಾ ವಿಹಾರ. ~ವೈಕ್ಯ = ಬಸದಿಯ

ಬಳಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಮರ; ಅರಳಿಮರ.

ಚೈತ್ರ (ನಾ). ೧. ಚಾಂದ್ರಮಾನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ

ಮೊದಲನೆಯ ತಿಂಗಳು. ೨. ವಸಂತಮಾಸ;

ಮಧುಮಾಸ. ೩. ವಸಂತಮಾಸದ ಒಂದು

ಉತ್ಸವ. ~ಆಗಮ = ವಸಂತ ಯತುವಿನ

ಪ್ರಾರಂಭ. ~ದೂತ = ವಸಂತಾಗಮನ

ವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಹಕ್ಕಿ; ಕೋಗಿಲೆ. ~ದೂತಿ

= ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹೂವು; ಅದಿರ್ಗಂತಿ;

ಮಾಧವಿ. ~ಮಿತ್ರ = ವಸಂತಯತುವಿನ

ಗೆಳೆಯ; ಮನುಷ್ಯ.

ಚೈತ್ರರಥ (ನಾ). ಕುಬೇರನ ಉದ್ಯಾನವನ.

ಚೈನಿ (ನಾ). ೧. ವಿಲಾಸ; ಸುಖಭೋಗ.

೨. ಪೋಕಿಮಾಡುವವನು; ವಿಲಾಸಿ.

ಚೈರಂಚನ (ಗು). ಪುರಾತನವಾದ; ಪ್ರಾಚೀನ

ವಾದ. ~ಕ್ರಮ=ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಪ್ರದಾಯ.

ಚೊಂಗ (ನಾ). ವಕ್ರಸ್ವಭಾವದವನು.

ಚೊಂಚ (ನಾ). ೧. ಸೊಟ್ಟಿಗೈಯವನು;

ಮೊಂಡುಗೈಯವನು. (ಗು).

೨. ಡೊಂಕಾದ; ವಕ್ರವಾದ.

ಚೊಂಚು (ನಾ). ಡೊಂಕುತನ; ವಕ್ರತೆ

ಚೊಂದಕಪ್ಪೆ (ನಾ). ಬಾಲದ ಕಪ್ಪೆ; ಗೊಡ

ಮಟ್ಟಿ.

ಚೊಂಬು (ನಾ). ಲೋಕದ ಗುಂಡನೆಯ

ಪಾತ್ರೆ; ಚೆಂಬು.

ಚೊಕ್ಕ (ನಾ). ೧. ಮನೋಹರವಾದುದು;

ಸುಂದರವಾದುದು. ೨. ಸ್ವಚ್ಛವಾದುದು;

ತುದ್ದವಾದುದು. ೩. ಉತ್ತಮವಾದವನು;

ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವನು. ೪. ಸ್ವಚ್ಛತೆ; ಪರಿಶುದ್ಧತೆ.

(ಗು). ೫. ಶುದ್ಧವಾದ; ಸ್ವಚ್ಛವಾದ.

ಚೊಕ್ಕಟ ೧. = ಚೊಕ್ಕಳ. ೨. ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು;

ಓರಣ.

ಚೊಕ್ಕಳ (ನಾ). ೧. ಅಂದ; ಸೊಬಗು.

೨. ಸ್ವಚ್ಛವಾದುದು; ಪರಿಶುದ್ಧವಾದುದು.

~ಇಕೆ = ೧. ಸೊಗಸು; ಅಂದ. ೨. ಪರಿ

ಶುದ್ಧತೆ. ೩. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ.

ಚೊಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಪರಿತಪಿಸು; ಕುಗ್ಗು.

(ನಾ). ೨. ಸೌಂದರ್ಯ; ಚೆಲುವು.

೩. ಸುಂದರವಾದುದು.

ಚೊಕ್ಕೆಯ (ನಾ). ೧. ಬಿನ್ನಾಣ; ಚಾತುರ್ಯ.

೨. ಮಲ್ಲಿಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ.

ಚೊಕ್ಕುಹ (ನಾ). ೧. ಬಿನ್ನಾಣ; ಚಾತುರ್ಯ.

೨. ಯುಕ್ತಿ.

ಚೊಗಚಿ = ಚಗಚಿ.

ಚೊಗರು (ನಾ). ಒಗರು; ಒಗಚು.

ಚೊಗೆ (ನಾ). ಅಂಗಿ; ಕವಚ.

ಚೊಚ್ಚು (ನಾ). ಸ್ವಚ್ಛತೆ; ನಿರ್ಮಲವಾದುದು.

ಚೊಚ್ಚಲ್ (ಲು). ೧. = ಚೊಚ್ಚಲ್. (ಗು).

೨. ಮೊತ್ತಮೊದಲನೆಯ; ಪ್ರಪ್ರಥಮ.

ಚೊಚ್ಚಲ್ (ಲು) = ಚೊಚ್ಚಲ್.

ಚೊಚ್ಚಲ್ (ಲು) (ನಾ). ಮೊದಲನೆಯ

ಹೆರಿಗೆ, -ಸೂಲು.

ಚೊಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ಅಂಗಹೀನೆ; ಹೆಳವಿ.

೨. ಹುಂಜದ ತಲೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಕೆಂಪು

ಬಣ್ಣದ ಕೊಟ್ಟು, -ಜುಟ್ಟು. (ಗು).

೩. ನೇರವಲ್ಲದ; ಚೂಂಕಾದ.

ಚೊತ್ತಿ (ನಾ). ಅಂಗಹೀನೆ; ಹೆಳವಿ.

ಚೊಲ್ಲೆಯ (ನಾ). ೧. ಕುರುದಿನ ಕೊನೆ.

೨. ಕುರುದಿನಲ್ಲಿ ಮುಡಿಯುವ ಹೂವಿನ

ದಂಡೆ, -ಮಾಲೆ.

ಚೊಲ್ಲೆಹ = ಚೊಲ್ಲೆಯ.

ಚೊಕ್ಕು = ಚೆಕ್ಕು.

ಚೋಕು (ಗು). ಚಪ್ಪಟೆಯಾದ.

ಚೋಕ್ಷ (ಗು). ೧. ಸ್ವಚ್ಛವಾದ; ಚೊಕ್ಕು.

೨. ಮನೋಹರವಾದ. ೩. ಚುರುಕಾದ.

೪. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ. ೫. ಉಗ್ರವಾದ.

ಚೋಚ (ನಾ). ೧. ತೊಗಟೆ; ಸಿಪ್ಪೆ. ೨. ದಾಲ್ಚಿನ್ನ.

ಚಕ್ಕ; ಲವಂಗಪಟ್ಟಿ. ೩. ತೆಂಗು.

೪. ಬಾಕೆ.

ಚೋಜಿಗ (ನಾ). ಅಶ್ವರ್ಯ; ಸೋಜಿಗ.

ಚೋಟು (ನಾ). ಚಾಚಿದ ತೋರುಬೆರಳು

ಹಾಗೂ ಹೆಬ್ಬೆರಳುಗಳ ನಡುವಿನ ಅಳತೆ.

ಚೋಡಿ (ನಾ). ೧. ಕೋಪ; ಮುನಿಸು.

೨. ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು; ಮತ್ಸರ.

ಚೋದಕ (ಗು). ಪ್ರೇರಿಸುವ; ಪ್ರೇರಕವಾದ.

ಚೋದನೆ (ನಾ). ೧. ಆಟ್ಟುವುದು; ದೂಡು

ವುದು. ೨. ಪ್ರೇರಿಸುವುದು.

ಚೋದಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಗಾಡಿ, ರಥ ಮೊದ

ಲಾದುವನ್ನು ನಡೆಸುವ. ೨. ಹುರಿ

ದುಂಬಿಸು; ಪ್ರೇರೇಪಿಸು.

ಚೋದ್ಯ (ನಾ). ೧. ಅಶ್ವರ್ಯ; ವಿಸ್ಮಯ.

೨. ಅಶ್ವರ್ಯಕರವಾದ ವಸ್ತು; ಸೋಜಿಗದ

ವಿಷಯ. ೩. ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವುದು. (ಗು).

೪. ಹಿಡಿಸಬೇಕಾದ; ಆಟ್ಟಬೇಕಾದ.

೫. ಪ್ರೇರಿಸುವುದು. ~ (ಂ)ಪ(ಬ)ಡು

= ಅಶ್ವರ್ಯಪಡು.

ಚೋಪದಾರ (ನಾ). ವೇತ್ರಧಾರಿ; ಕೋಲು

ಕಾರ.

ಚೋರ (ನಾ). ಕಳವು ಮಾಡುವವನು;

ಕಳ್ಳ. ~ಕ(ಗಿ)ಂಡೆ = (ಕೋಟಿ ಮೊದ

ಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ) ಗುಪ್ತವಾಗಿ ನುಸುಳಿ

ಹೋಗಲು ಮಾಡಿರುವ ಕಂಡಿ; ಕಳ್ಳ

ಬಾಗಿಲು.

ಚೋರೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.

೨. ರಕ್ತ; ನೆತ್ತರು.

ಚೋಲ (ನಾ). ೧. ಬೇತಾಳ; ದೆವ್ವ. ೨. ಅಂಗಿ;

ಕವಚ.

ಚೋಲಿ (ಳಿ) (ನಾ). ರವಿಕೆ; ಕುಪ್ಪಸ.

ಚೋಷಣ (ನಾ). ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಚೋಹ = ಚೋಪ.

ಚೋಳ (ನಾ). ಗ. ಅಂಗಿ; ಕವಚ. ೨. = ಚೋಲಿ.

ಚೌ (ನಾ). ನಾಲ್ಕು. ~ ಕಟ್ಟು = ಗ. ನಾಲ್ಕು

ಮೂಲೆಯಾಗಿರುವ ಮರದ ಕಟ್ಟು.

೨. ವರ್ಗ; ಪಂಗಡ. ೩. ಮಿತಿ; ಕಟ್ಟು.

೪. ಸ್ಥೂಲ ರೂಪ ರೇಖೆ, -ಸ್ವರೂಪ.

೫. ಬಂಧ; ರಚನೆ. ~ ಗಾವೆ = ನಾಲ್ಕು

ಗ್ರಾಮಗಳ ಕೂಟ, -ಸಮುದಾಯ.

~ ಜಂತ = ನಾಲ್ಕು ದಂತಗಳನ್ನುಳ್ಳದು;

ವಿವಾಹತ. ~ ದಂತ = ಗ. ಚೌಜಂತ.

೨. ಅನಿ. ~ ಪ(ಹ)ಂಚಿ = ಪಗಡೆಯಾಟ

ದಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದರಂತೆ ನಾಲ್ಕು

ಸಲ ಬೀಳುವ ಎರಡರ ಗರ. ~ ಪ(ವ)ಟ್ಟು

= ನಾಲ್ಕು ರಸ್ತೆಗಳು ಕೂಡುವ ಜಾಗ;

ಚತುಸ್ಪಥ.

ಚೌಕ (ನಾ). ಗ. ಚತುಷ್ಕೋಣಾಕೃತಿಯಾದ

ಅಂಗಳ; ಜಗಲಿ. ೨. ಶುಭಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ

ಇಡುವ ಚೌಕಾಕಾರವಾದ ಅಸನ, -ಹಸಿ.

೩. ನಾಲ್ಕು ಬೀದಿಗಳು ಕೂಡುವ ಸ್ಥಳ.

೪. ಲೆತ್ತ ಮೊದಲಾದ ಅಟಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕರ

ಗರ, -ದಾಯ. ೫. ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆ

ಗಳನ್ನುಳ್ಳದು. ೬. ಇಪ್ಪಲಿಂಗವನ್ನಿಡುವ

ಭರಣಿ, -ಕರಡಿಗೆ. ೭. ಅಡಂಬರ;

ಚಮತ್ಕಾರ. ೮. ಚಿಕ್ಕವಸ್ತು; ಕರವಸ್ತು.

೯. ತುದಿ; ಅಗ್ರ. ~ ದಾಯ = (ಪಗಡೆ

ಯಾಟದಲ್ಲಿ) ಗಂಗಳನ್ನು ಎಸೆದಾಗ ನಾಲ್ಕು

ನಾಲ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಗುವ ಗರಗಳು.

~ ದೇಗ = (ಪಗಡೆ, ಲೆತ್ತ ಮೊದಲಾದ

ಅಟದಲ್ಲಿ) ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದರಂತೆ

ನಾಲ್ಕು ಸಲ ಬೀಳುವ ಎರಡರ ಗರ.

~ ಬಾರ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಟ;

ಚಕ್ಕದ ಅಟ.

ಚೌಕದಿ (ನಾ). ಗ. ನಾಲ್ಕು ರ ಗುಂಪು;

ಚತುಸ್ತ. ೨. ಸೀರೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ

ಮೇಲೆ ಇರುವ ಚಚ್ಚಕವಾದ ಮನೆಗಳು.

೩. ನಾಲ್ಕು ವಸ್ತುಗಳ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ

ಮೇಳ.

ಚೌಕಶಿ (ನಾ). ಗ. ಕೂಲಂಕಷನಾದ ವಿಚಾರಣೆ;

ತಪಾಸಣೆ. ೨. = ಚೌಕಾಶಿ.

ಚೌಕಸಿ = ಚೌಕಾಶಿ.

ಚೌಕಳಿ (ನಾ). ಗ. ನಾಲ್ಕು ಮುತ್ತುಗಳನ್ನುಳ್ಳ

ಕಿವಿಯ ಅಭರಣ. ೨. ಸೀರೆ ಮೊದಲಾದುವು

ಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಚಚ್ಚಕವಾದ ಮನೆಗಳು.

ಚೌಕಾಶಿ (ನಾ). ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಕೊಸರು

ಕೇಳುವುದು.

ಚೌಕಾಸಿ = ಚೌಕಾಶಿ.

ಚೌಕಿ (ನಾ). ಗ. ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳನ್ನುಳ್ಳ

ಸೀಕ, ಮಡೆ, ಮಂಚ ಮೊದಲಾದುವು.

೨. ಮನೆಯ ಒಳ ಅಂಗಳ; ತೊಟ್ಟಿ.

೩. ಪೋಲೀಸು ತಾಣ. ೪. ಕಾವಲು;

ಪಹರೆ. ೫. ಚಚ್ಚಕವಾದ ಮಂಟಪ.

೬. ಯಕ್ಷಗಾನದ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳು ನೇಸ

ಹಾಕುವ ಮನೆ. ~ ದಾರ = ಕಾವಲುಗಾರ;

ಪಹರೆಯವನು.

ಚೌಕಿಗೆ (ನಾ). ಗ. ಮನೆಯ ಒಳ ಅಂಗಳ;

ಹಜಾರ. ೨ ಉಪರಿಗೆಯ ಮೊಗಸಾಲೆ,

-ಕೈಸಾಲೆ.

ಚೌಗಡ (ನಾ). ದೇವಾಲಯ, ಅರಮನೆ

ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಗಳಿಗೆ

ಗೊಮ್ಮೆ ಬಾರಿಸುವ ವಾದ್ಯಮೇಳ.

ಚೌಚೌ (ನಾ). ಗ. ಸೀಮೆಬದನೆಯ ಬಳ್ಳಿ

ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾಯಿ. ೨. ಹಲವು ಬಗೆಯ

ಕರಿದ ತಿಂಡಿಗಳ ಮಿಶ್ರಣ.

ಚೌತಿ (ನಾ). ಪಕ್ಷದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ತಿಥಿ;

ಚತುರ್ಥಿ.

ಚೌಧುರಿ (ನಾ). ಕಂದಾಯದ ಅಧಿಕಾರಿ.

ಚೌಪದಿ (ನಾ). ಗ. ಭಂಡಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು

ಪಾದಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ಪದ್ಯಜಾತಿ. ೨. ನಾಲ್ಕು

ಅಲಂಕಾರಗಳುಳ್ಳ.

ಚೌಪಳಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಚಚ್ಚಾಕವಾದ ಹಜಾರ ;
ಮೊಗಸಾಲೆ. ೨. ಚಚ್ಚಾಕವಾದ ಮಂಟಪ,
-ಹಂದರ.

ಚೌಬಾರ (ನಾ). ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯೂ ಬಾಗಿಲು
ಗಳು ಉಳ್ಳುದು ; ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮೊಗ
ಸಾಲೆ.

ಚೌರ (ನಾ). ೧. ಕ್ಷೌರ ; ಹಜಾನುತಿ.
೨. ನಷ್ಟ ; ಪೋಲು.

ಚೌರಸ (ನಾ). ೧. ಚಚ್ಚಾಕ ; ಚತುರಸ್ರ.
೨. ಚದರ.

ಚೌರಿ (ನಾ). ೧. ಕುಂಚ ; ಚಾನುರ.
೨. ಹೆಂಗಸರು ತಲೆಗೂದಲಿನೊಂದಿಗೆ ಹಾಕಿ
ಕೊಳ್ಳುವ ಕೂದಲ ಕುಚ್ಚು ; ಗಂಗಾವನ.
೩. ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟುವ ಕುಚ್ಚು ;
೪. ಜೈನಮುನಿಗಳಿಗೆ ನೀಡುವ ಭಿಕ್ಷೆ ; ಚರಿಗೆ.

ಚೌರ್ಯ (ನಾ). ಕಳ್ಳತನ ; ಕಳವು.

ಚೌಲ ೧. = ಚೌಳ. ೨. ಒಂದು ನಾಣ್ಯ.

ಚೌವಟ = ಚೌವಟ್ಟ.

ಚೌಳ (ನಾ). ಜುಟ್ಟು ಬಿಡಿಸುವುದು ; ಜೊಡಾ
ಕರ್ಮ.

ಚೌಳಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಇರುವೆ ;
ಕೆಂಜಿಗ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ತರಕಾರಿ ;
ಗೋರಿಕಾಯಿ.

ಚೌಳು (ನಾ). ಸವುಳು ; ಉಪ್ಪಿನ ರುಚಿ
ಯುಳ್ಳುದು.

ಚೌವನ (ನಾ). ೧. ಚಲಿಸುವುದು ; ಚಲನೆ.
೨. ಬೀಳುವುದು. ೩. ಒಬ್ಬ ಮನೆಯ
ಹೆಸರು. (ಗು). ೪. ಚಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ.

ಚೌತ (ನಾ). ೧. ಹೊರದೊಡಲ್ಪಟ್ಟವನು.
(ಗು). ೨. ಸ್ತನಿವ. ೩. ಕಳೆದ ; ನಷ್ಟ
ವಾದ. ೪. ಹೊರದೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ; ಭ್ರಷ್ಟ.
-ಹ. ಸರಿದ ; ಜಾರಿದ.

ಚೌತಿ (ನಾ). ೧. ಸ್ವಲನ. ೨. ಬೀಳುವುದು ;
ಪತನ. ೩. ನಷ್ಟ ; ಹಾನಿ.

ಛ

ಛ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳ
ನೆಯ ಅಕ್ಷರ.

ಛಂದ (ನಾ). ೧. ಮನೋಹರವಾದುದು ;
ಬಿಲುವಾದುದು. ೨. ಆಕಾರ ; ರೀತಿ.
೩. ಸಂತೋಷ ; ಹರ್ಷ. ೪. ಸ್ವೈರವೃತ್ತಿ.
೫. ಇಚ್ಛೆ ; ಪ್ರೀತಿ. ೬. ಪದ್ಯರಚನೆಯ
ನಿಯಮ.

ಛಂದಸ್ಸು (ನಾ). ೧. ವೇದ ; ವೇದಮಂತ್ರ.
೨. ಇಚ್ಛೆ ; ಆಶೆ. ೩. ಸ್ವೈರಾಚಾರ ;
ಸ್ವಚ್ಛಂದವೃತ್ತಿ. ೪. ಛಂದಸ್ಸನ್ನು ವಿವರ
ಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ.

ಛಂದೋಛಂಗ (ನಾ). ಪದ್ಯದ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ
ಛಂದಸ್ಸಿನ ನಿಯಮವನ್ನು ವಿಾರುವುದು.

ಛಂದೋವತಂಸ (ನಾ). ದೇಶೀಯ ಛಂದಸ್ಸಿಗೆ
ಸೇರಿದ ಒಂದು ವೃತ್ತ.

ಛಗ (ನಾ). ಗಂಡು ಮೇಕೆ ; ಹೋತ.

ಛಟಿ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಕಾಶ ; ಹೊಳಪು.
೨. ಸಮೂಹ ; ರಾಶಿ.

ಛಡಾಳ (ನಾ). ಹೆಚ್ಚಳ ; ಅಧಿಕ. ೧. ಇಸು
= ೧. ಅಧಿಕವಾಗು ; ಮೇಲಾಗು.
೨. ಪ್ರಜ್ವಲಿಸು ; ಭಳಭಳಿಸು. ೩. ಉಗ್ರ

ಭತ್ಯ = ಚತ್ಯ. ~ಪತಿ = ರಾಜ. ~ಭಂಗ
= ಅರಸೂತ್ರಿಗೆ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುವುದು.

ಭತ್ರಿ (ನಾ). ೧. ಕೊಡೆ; ಅತಪತ್ಯ. ೨. ಕೊಡೆ
ಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುವವನು.

ಭದ (ನಾ). ೧. ಮುಚ್ಚಳ; ಗವುಸು.

೨. ಹಕ್ಕಿಗಳ ರೆಕ್ಕೆ. ೩. ಎಲೆ; ಪರ್ಣ.

ಭದನ = ಭದ.

ಭದಿ (ನಾ). ೧. ಮನೆಯ ಮೇಲ್ಮಾವಣೆ.

೨. ಮುಸುಕು; ಹೊದಿಕೆ. ೩. ಮೋಸ;
ವಂಚನೆ.

ಭದ್ಯ (ನಾ). ೧. ವೇಷವನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸು
ವುದು; ವೇಷಾಂತರ. ೨. ಕಪಟ; ಮೋಸ.

೩. ಕಾರಣ; ನೆಪ.

ಭದ್ಯನೆ (ನಾ). ೧. ಮುಸುಕು; ಮರೆ.

೨. ಮೋಸ; ಕಪಟ.

ಭನ್ನ (ಗು). ೧. ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ; ಹೊದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

೨. ಅಡಗಿರುವ; ಮರೆಯಾದ. ೩. ಬಚ್ಚಿದ
ಲ್ಪಟ್ಟ; ರಹಸ್ಯವಾದ.

ಭರ್ಧಿ (ನಾ). ವಾಂತಿ; ವಮನ.

ಭಲ (ಛ) (ನಾ). ೧. ನೆಪ; ವ್ಯಾಜ. ೨. ಮೋಸ;
ವಂಚನೆ. ೩. ದೃಢನಿಶ್ಚಯ. ೪. ಹಟಮಾರಿ

ತನ; ಮೊಂಡಾಟ. ~ಇಸು = ೧. ವಂಚಿಸು;
ಮೋಸಮಾಡು. ೨. ಹಿಡಿಸು; ಕಾಡು.

~ವಾದಿ = ಹಟಗಾರ; ಹಟವಾದಿ.

ಭಲ್ಲಿ (ನಾ). ೧. ಮೃದಂಗ ಬಾರಿಸುವ
ಒಂದು ಗತ್ತು. ೨. ಮರದ ತೊಗಟೆ.

೩. ಗಡ್ಡೆ; ಕಂದ.

ಭವಿ (ನಾ). ೧. ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ. ೨. ಚರ್ಮ;
ತೊಗಲು. ೩. ಬಣ್ಣ; ವರ್ಣ.

ಭಂದಸ (ನಾ). ೧. ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ
ದವನು; ತ್ರೋತ್ರಿಯ. ೨. ಭಂದಸ್ಸನ್ನು
ಅರಿತವನು; ಭಂದಶ್ಯಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ. ೩. ಹಳೆಯ
ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ
ವನು; ಕಂದಾಚಾರದ ಮನುಷ್ಯ.

೪. ಸೋಮಾರಿ; ಜಡ. (ಗು). ೫. ವೇದಕ್ಕೆ
ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ. ೬. ಭಂದಸ್ಸಿಗೆ ಸೇರಿದ.

ಭಾಗ = ಭಗ.

ಭಾತಿ (ನಾ). ೧. ಎದೆ; ವಕ್ಷಸ್ಥಳ. ೨. ಧೈರ್ಯ;
ಕಚ್ಚು.

ಭಾತ್ರ (ನಾ). ಶಿಷ್ಯ; ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ.

ಭಾನಸ (ನಾ). ೧. ಸೋಮಾರಿತನ; ಜಡತೆ.

(ಗು). ೨. ಸಂಪ್ರದಾಯಶಿಷ್ಯ.

ಭಾಪ (ನಾ). ಅಚ್ಚು; ಮುದ್ರೆ. ~ಕಾಗದ
= ಸರ್ಕಾರದ ಛಾಪೆಯನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿರುವ
ಕಾಗದ. ~ಖಾನೆ = ಮುದ್ರಣಾಲಯ.

ಭಾಪು = ಛಾಪ.

ಭಾಯ (ನಾ). ೧. ನೆರಳು. ೨. ಪ್ರತಿವಿಂಬ;
ಪಡಿಯಚ್ಚು.

ಭಾಯಾಗ್ರಹಣ (ನಾ). ೧. ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ
ಪ್ರಭಾವವಿಶೇಷದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಗಮನ
ವನ್ನು ನಿರೋಧಿಸಲು ಅವನ ನೆರಳನ್ನು
ಹಿಡಿಯುವುದು. ೨. ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು
ತೆಗೆಯುವುದು. ~ಯಂತ್ರ = ಭಾವಚಿತ್ರ
ವನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಯಂತ್ರ; ಕ್ಯಾಮರ.

ಭಾಯೆ ೧. = ಭಾಯ. ೨. ಸೂರ್ಯನ

ಹೆಂಡತಿ; ಛಾಯಾದೇವಿ. ೩. ಕಾಂತಿ;

ಪ್ರಕಾಶ. ೪. ಅಧಿಕಾರ; ಪ್ರಭಾವ.

೫. ಅಲ್ಪಾಂಶ; ಸ್ವಲ್ಪಭಾಗ. ೬. ಸೂಚನೆ;

ಸುಳಿವು. ೭. ಬಣ್ಣ; ವರ್ಣ.

ಭಿದ್ರ (ನಾ). ೧. ತೂತು; ರಂಧ್ರ. ೨. ಸಂದು;

ಬಿರುಕು. ೩. ಕೊರತೆ; ದೊರ್ಲ.

೪. ವಿರಸ; ಮನಸ್ತಾಪ. ~ಇಸು = ೧. ಬಡೆ;

ನಾಶಮಾಡು. ೨. ವಿರಸವನ್ನುಂಟುಮಾಡು.

೩. ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಭೇದಿಸು. ೪. ನಿಂದಿಸು.

ಭಿದ್ರಾನ್ವೇಷಿ (ನಾ). ತಪ್ಪನ್ನು ಹುಡುಕುವವನು;
ದೋಷಗ್ರಾಹಿ.

ಭಿನ್ನ (ಗು). ೧. ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ತುಂಡು
ಮಾಡಿದ. ೨. ನಾಶಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ಛೇ = ಚಿ. ~ ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ತಿರಸ್ಕರಿಸು ;
 ಧಿಕ್ಕರಿಸು.
 ಛೇವಾರಿ (ನಾ). ಧಿಕ್ಕಾರ ; ತಿರಸ್ಕಾರ.
 ~ ಹಾಕು = ಛೇಗುಟ್ಟು.
 ಛೇರಣ (ನಾ). ಹರಡುವಿಕೆ ; ವ್ಯಾಪನೆ.
 ಛೇರಿಕೆ (ನಾ). ಚೂರಿ ; ಚಾಕು.
 ಛೇಮಂತ್ರ (ನಾ). ಗ್ರಹಗಳ ಕಾಟವನ್ನು
 ಪರಿಹರಿಸಲು ಮಾಡುವ ಒಂದು ಮಂತ್ರ.
 ಛೇ (ನಾ). ಮೂದಲಿಕೆ, ಜುಗುಪ್ಸೆ ಮುಂತಾದ
 ಭಾವಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಶಬ್ದ.

ಛೇಕ (ನಾ). ೧. ಸಾಧುಪ್ರಾಣ ; ಸಾಕುಪ್ರಾಣ.
 ೨. ಜಾಣ. ೩. ನಾಗರಿಕ. ೪. ರಸಿಕ.
 ಛೇಡಿಸು (ಕ್ರಿ). ಕುಣೀವೆ, ಮಾಡಿ ರೇಗಿಸು ;
 ಚುಡಾಯಿಸು.
 ಛೇದ = ಛೇದನ. ~ ಇಸು = ಕತ್ತರಿಸು ;
 ತುಂದರಿಸು.
 ಛೇದನ (ನಾ). ಕತ್ತರಿಸುವುದು ; ತುಂಡು
 ಮಾಡುವುದು.
 ಛೇದ್ಯ (ಗು). ೧. ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಡುವ.
 ೨. ಕತ್ತರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

✽

ಜ

ಜ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ
 ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಅಕ್ಷರ.
 ಜಂಕಣೆ (ನಾ). ೧. ಗದರಿಕೆ ; ಗರ್ಜನೆ.
 ೨. (ಶಕ್ತಿಗಳ) ಕೂಗು, -ಕುಕಿಲು.
 ಜಾಕು (ಕ್ರಿ). ಬೆದರು ; ಹೆದರು. ~ ಇಸು
 = ೧. ಗದರಿಸು ; ಬೆದರಿಸು. ೨. ಹೀಯಾ
 ಳಿಸು ; ತಿರಸ್ಕರಿಸು. ೩. ಕಿರಿಚು ; ಚೀರು.
 ಜಾಕೆ = ಜಂಕಣೆ.
 ಜಂಗಳವು (ನಾ). ೧. ಜಲನೆಯುಳ್ಳುದು ;
 ಸಂಚಾರವುಳ್ಳುದು. ೨. ವಿರಕ್ತ ; ಅಯ್ಯ.
 ೩. ಹಾವು ವೊಡಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ
 ಉಂಟಾಗುವ ವಿಷ. (ಗು). ೪. ಚಲಿಸುವ.
 ಜಂಗಲ್ (ನಾ). ೧. ಕಾಡು ; ಅರಣ್ಯ.
 ೨. = ಜಂಗಾಲ್.
 ಜಂಗಲಿ (ಗು). ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ;
 ಕಾಡಿಗೆ ಸೇರಿದ.
 ಜಂಗಳ (ನಾ). ಬಿಗಿಯಿಲ್ಲದುದು ; ಸಡಿಲ
 ನಾದುದು.

ಜಾಗಾಲ್ (ನಾ). ಜೋಡುವೋಣೆ, -ತೆಪ್ಪ.
 ಜಾಗಿ (ಗು). ೧. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
 ೨. ಅತಿಶಯವಾದ ; ಹೆಚ್ಚಿನ. ~ ಕುಸ್ತಿ
 = ಭಾರಿ ಕುಸ್ತಿ. ~ ಸಾಮಾನು = ಯುದ್ಧದ
 ಸಾಮಗ್ರಿ.
 ಜಾಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ತುಕ್ಕುಹಿಡಿ ; ಕಿಲುಬು.
 (ನಾ). ೨. ವೀರಶೈವ ಜಂಗಮರು ಕಾಲಿಗೆ
 ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ದಪ್ಪನಾದ ಹಿತ್ತಾಳೆಯ
 ಗೆಜ್ಜೆ. ೩. ಎತ್ತಿನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವ
 ಗಂಟೆ, -ಗೆಜ್ಜೆ. ೪. ತುಕ್ಕು ; ಕಿಲುಬು.
 ೫. ತೆಕ್ಕೆ ; ಅಪ್ಪುಗೆ. ~ ಉಟಾ(ಳಿ)
 = ಹಿಡಿತ ತಪ್ಪು ; ಕುಸಿದು ಬೀಳು. ~ ಹಿಡಿ
 = ೧. ತುಕ್ಕುಹಿಡಿ. ೨. ಜಡವಾಗು ;
 ಸಿಕ್ಕಿಯವಾಗು.
 ಜಾಗುಡಿ (ನಾ). ಹೆಗಲು ; ಭುಜ.
 ಜಾಗುಳಿ (ನಾ). ೧. ಸಮೂಹ ; ಮೊತ್ತ.
 ೨. ದನದ ಮಂದೆ, -ಹಿಂಡು.
 ಜಾಗುಳಿಗ (ನಾ). ಗಾರುಡಿಗ ; ವಿಷವೈದ್ಯ.

ಜಂಘಾಬಲ (ನಾ). ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿಯ ರಕ್ತಿ ;
ಜಲನರಕ್ತಿ.

ಜಂಘಾಲ(ಳ) (ನಾ). ಗ. ವೇಗದಿಂದ ನಡೆಯು
ಬಲ್ಲವನು. (ಗು). ೨. ವೇಗವಾದ ;
ಚುರುಕಾದ.

ಜಂಘೆ (ನಾ). ಕೆಳದೊಡೆ ; ಕಿರುದೊಡೆ.

ಜಂಜಡ (ನಾ). ಗ. ತೊಂದರೆ ; ಕಷ್ಟ.
೨. ವ್ಯಥೆ ; ಚಿಂತೆ.

ಜಂಜರ (ನಾ). ಗ. ಬಂಧನ ; ಸೆರೆ. (ಗು).
೨. ಸಾಧಾರಣ ; ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ.

ಜಂಜಾಟಿ = ಜಂಜಡ.

ಜಂಜಾಲು (ನಾ). ತಿರುಗಳೆಯ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿ
ಸಲು ಅನುಕೂಲವಾದ ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಬಂಡಾಳು ; ದೊಡ್ಡ ಫಿರಂಗಿ.

ಜಂಜುಗಲ(ಳ) (ನಾ). ಮಳೆದನ್ನ ಒಡ
ಗೂಡಿದ ಬಿರುಗಾಳಿ.

ಜಂಜುಕ (ನಾ). ಗ. ಶೂರ ; ಭೀರ. ೨. ಶಕ್ತಿ ;
ಪರಾಕ್ರಮ.

ಜಂಟಿ (ನಾ). ಗ. ಸೇರುವಿಕೆ ; ಒಟ್ಟಿಗೂಡು
ವಿಕೆ. ೨. ಜೋಡಣೆ. ೩. ಪಾಲುಗಾರಿಕೆ.
೪. ಜೋಡಿ ; ಜೊತೆ. ~ದೇವರ್ = ಅತ್ತಿ
ದೇವತೆಗಳು. ~ಹಾಕು = ಜೋಡಿಸು ;
ಕೂಡಿಸು.

ಜಾಡೆ (ನಾ). ಗ. ಧ್ವಜ ; ಬಾವುಟ. ೨. ಗೊಂಡೆ ;
ಕುಚ್ಚು.

ಜಂತ (ನಾ). ಗ. ಹಲ್ಲು ; ದಂತ. ೨. ಅನೆಯ
ದಾಡೆ ; ಹತ್ತಿದಂತ. ೩. ಅಗಲ ; ಪನ್ನ.
~ಇಗ = ದಂತದ ವ್ಯಾಸಾರಿ.

ಜಂತು (ನಾ). ಗ. ಜೀವನನ್ನುಳ್ಳುದು ; ಜೀವಿ.
೨. ಸಣ್ಣ ಕ್ರಿಮಿ. ೩. ಕರುಳಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ
ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಳು.

ಜಂತೆ (ನಾ). ಮೇಲ್ಮನಗಳಿಗೆ ಅಧಾರವಾಗಿ,
ತೊರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವ ಸಣ್ಣ ಅಡ್ಡ
ಪಟ್ಟಿ.

ಜಂತ್ರ (ನಾ). ಗ. ಯಂತ್ರ. ೨. ವಾದ್ಯ.
೩. ನೂಲು ತೆಗೆಯುವ ಯಂತ್ರ ; ರಾಟಿ.
~ಬಿಜ್ಜೆ = ವಾದ್ಯ ಸಂಗೀತ.

ಜಂಪತಿ (ನಾ). ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯರು ; ದಂಪತಿ.

ಜಂಪು (ನಾ). ಗ. ಪಂಜರ ; ಬೋಸು.
೨. ಗೊಂಚಲು ; ಗುಚ್ಚ. ೩. ಸೊಗಸು ;
ವೈಭವ. ೪. ಕಿವಿಯ ಒಂದು ಅಭರಣ.
೫. = ಜೊಂಪು.

ಜಂಪೆ (ನಾ). ಮನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ.

ಜಂಬ (ನಾ). ಗ. ಗರ್ವ ; ಹೆಮ್ಮೆ. ೨. ಒಣ
ಆಡಂಬರ. ೩. ಮೈಮೇಲೆ ಚುಕ್ಕೆಗಳಿರುವ
ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕುದುರೆ. ~ಕೊಚ್ಚು
= ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳು ; ಅತ್ಯು
ಸ್ತುತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು.

ಜಂಬರ (ನಾ). ಕೆಲಸ ; ಉದ್ಯೋಗ.

ಜಂಬಾಲ(ಳ) (ನಾ). ಗ. ಕೆಸರು ; ಬದಿ ;
ರಾಡಿ. ೨. ದಾವನೆ ; ಪಾಟಿ.

ಜಂಬಿ (ನಾ). ಬನ್ನಿಮರ ; ರಮಿವೃಕ್ಷ.
~ಸಾರಿ = ಜಂಬೂಸವಾರಿ.

ಜಂಬಿಯಾ (ನಾ). ಕಠಾರಿ ; ಕಿರುಗತ್ತಿ.

ಜಂಬೀರ (ನಾ). ಲಂಬಿಯ ಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ
ಹಣ್ಣು.

ಜಂಬು (ನಾ). ಗ. ಉದ್ದ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಜೌಗು ಸಸ್ಯ ; ಜೊಂಡು. ೩. ನೇರಕೆ ಮರ
ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು. ೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಕೆಂಪು ಮಣ್ಣು. ~ಇಟ್ಟಿಗೆ = ಕೆಂಪು ಜೇಡಿ
ಮಣ್ಣಿನ ಇಟ್ಟಿಗೆ. ~ನೇಜು(ರಿ)ಲಿ
= ಉತ್ತಮ ಜಾತಿಯ ನೇರಕೆಹಣ್ಣು.

ಜಂಬುಕ (ನಾ). ನರಿ.

ಜಂಬುಕಾನ (ನಾ). ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹಾಸುವ
ನೂಲಿನ ಹಾಸು ; ಜಮಾನ.

ಜಂಬೂಸವಾರಿ (ನಾ). ಬನ್ನಿಮರದ ಪೂಜೆ
ಗೆಂದು ಅನೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ
ಅರಸನ ಮೆರವಣಿಗೆ.

ಜಂಭ (ನಾ). ೧. ಗರ್ವ; ಹೆಮ್ಮೆ. ೨. ಒಣ
ಆಡಂಬರ. ೩. ನಿಂದೆಹಣ್ಣು. ೪. ಒಬ್ಬ
ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು. ~ಅರಿ = ಜಂಭನೆಂಬ
ರಾಕ್ಷಸನ ಶತ್ರು; ಇಂದ್ರ.

ಜಂಭೀರ = ಜಂಬೀರ.

ಜಕಣಿ (ನಾ). ಯಕ್ಷಿಣಿ; ಯಕ್ಷಸ್ತ್ರೀ.

ಜಕಾತಿ (ನಾ). ಸಾಗಣೆಯ ಮೇಲಿನ ತೆರಿಗೆ;
ಸುಂಕ. ~ಕಟ್ಟಿ = ಸುಂಕದ ಕಟ್ಟಿ;
ಉಕ್ಕಡ.

ಜಕೀರ (ನಾ). ದಾಸ್ತಾನು; ಸಂಗ್ರಹ.

ಜಕ್ಕ (ನಾ). ೧. ಗಾಲಿ; ಚಕ್ರ. ೨. ಕುಬೇರನ
ಪ್ರಜೆ; ಯಕ್ಷ.

ಜಕ್ಕಂದೊಲು(ಳ) (ನಾ). ಚಕ್ರಾಕಾರವಾಗಿ
ಸುತ್ತುವ ಉಯ್ಯಾಲೆ; ಗಿರಕಾಲೆ.

ಜಕ್ಕಂದೊಲು(ಳ)ಲಿ (ನಾ). ಕೋಣ; ಮಹಿಷ.

ಜಕ್ಕಂದೊಲು(ಳ)ಲಿದೇರ (ನಾ). ಕೋಣ
ವನ್ನು ವಾಹನವಾಗುಳ್ಳವನು; ಯಮ.

ಜಕ್ಕಣಿ = ಜಕಣಿ.

ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿ (ನಾ). ಎಣೆವಕ್ಕಿ; ಚಕ್ರನಾಕ.

ಜಕ್ಕಿ = ಜಕಣಿ.

ಜಕ್ಕಣಿ ೧. = ಜಕಣಿ. ೨. ಇಂದ್ರಜಾಲ;
ಕಣ್ಣುಟ್ಟು.

ಜಕ್ಕುಲಿ (ನಾ). ೧. ಕಚಗುಳಿ; ಚಕ್ಕಳಗುಳಿ.

೨. ಸಂತೋಷ; ವಿನೋದ. ~ಇಸು

= ೧. ಕಚಗುಳಿಯಿಡು; ಕಟ್ಟಾಡಿಸು.

೩. ಆಕರ್ಷಿಸು; ಮೋಹಗೊಳಿಸು.

೪. ಆಪಹಾಸ್ಯಮಾಡು. ೫. ಆವರಿಸು;

ವ್ಯಾಪಿಸು. ೬. ಸೋಲಿಸು. ೭. ಕಿತ್ತು

ಕೊಳ್ಳು; ಆಶಹರಿಸು. ೮. ನಾಶಮಾಡು.

೯. ಮುಟ್ಟು; ಸೋಕು.

ಜಖಂ (ನಾ). ೧. ಗಾಯ; ಪೆಟ್ಟು. ೨. ಸಪ್ತ;
ಕೇಡು.

ಜಗ. (ನಾ). ೧. ಹೊಳಪು; ಪ್ರಕಾಶ.

೨. ಲೋಕ; ಪ್ರಪಂಚ. ~ಜಟ್ಟಿ = ಹೆಸರಾದ

ಮಲ್ಲ; ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಮಲ್ಲ. ~ದಿಂದೆ
= ತುಂಬಾ ಒರಟಾದವಳು; ಮಹಾಧೂರ್ತ.

ಜಗಜಂಪು (ನಾ). ೧. ವೈಭವ; ಅತಿಶಯ.

೨. ಕುಚ್ಚುಗಳ ಅಲಂಕಾರ; ಜಾಲರಿ.

ಜಗಜಗಿಸು (ಕ್ರಿ). ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ
ಹೊಳೆ; ಝಗಝಗಿಸು.

ಜಗತಿ (ನಾ). ೧. ವೇದಿಕೆ; ಕಟ್ಟಿ; ಜಗಲಿ.

೨. ಭೂಮಿ; ನೆಲ. ೩. ಲೋಕ; ಪ್ರಪಂಚ.

೪. ಮಂತ್ರಿ; ಸಚಿವ. ೫. ಹೊರೆಯನ್ನು

ಹೊತ್ತು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವವನು. ೬. ವೈದಿಕ

ಭಂದಸ್ಥಿನಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಸಮವೃತ್ತ.

ಜಗತೀಕಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಜಗತ್ತು;
ಪ್ರಪಂಚ. ೨. ಭೂಮಿ.

ಜಗತೀವಲಯ (ನಾ). ಭೂಮಂಡಲ.

ಜಗತ್ಪರ್ವ (ನಾ). ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ
ದವನು; ಬ್ರಹ್ಮ.

ಜಗತ್ತು (ನಾ). ಲೋಕ; ವಿಶ್ವ.

ಜಗದುದರ (ನಾ). ಜಗತ್ತನ್ನೇ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ
ಯಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳವನು; ವಿಷ್ಣು.

ಜಗದ್ಗುರು (ನಾ). ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಪೂಜ್ಯ
ನಾದವನು.

ಜಗರ (ನಾ). ಲೋಹದ ಅಂಗಿ; ಯುದ್ಧ
ಕವಚ.

ಜಗಲ (ನಾ). ೧. ಕಪಟಿ; ಮೋಸಗಾರ.

೨. ಸಗಣೆ. ೩. = ಜಗರ. ೪. ಮದ್ಯವನ್ನು

ತಯಾರಿಸಲು ಅನುಗೊಳಿಸಿದ ನಾನಾ

ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದಾದ ಮುದ್ದೆ.

ಜಗಲಿ (ನಾ). ಕಟ್ಟಿ; ವೇದಿಕೆ; ಜಗತಿ.

ಜಗಲ = ಜಗಲ. ~ಅ(ವಾ)ಡು = ಕಲಹ
ಮಾಡು; ಕಟ್ಟಾಡು. ~ಗಂಟಿ = ಕಲಹ

ಮಾಡುವ ಸ್ವಭಾವದವನು; ಜಗಲಕೋರ.

~ಗಂಟಿ = ೧. ಕಲಹಮಾಡುವ ಸ್ವಭಾವ

ದವಳು. ೨. = ಜಗಲಗಂಟಿ. ೩. ಕಲಹ

ಮಾಡುವ ಸ್ವಭಾವದ.

ಜಗ (ನಾ). ಕಂಚಿನ ತಾಳ; ಕಂಸಾಳ.
 ಜಗಬ(ಳ) (ನಾ). ಕಲಹ; ಗುದ್ದಾಟ.
 ಜಗಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಗಿ; ಬಾಯಲ್ಲಿ ನುರಿಸು.
 ೨. ಚುಚ್ಚು; ನೋಯಿಸು. ೩. ಹೊಳೆ;
 ಪ್ರಕಾಶಿಸು. ೪. ಭಾರದಿಂದ ಜೋಲು,
 -ಬಾಗು. ೫. ತುಂಬಿತುಳುಕು.

ಜಗುಲಿ = ಜಗಲಿ.

ಜಗುಬ್ಬ (ಳ, ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಓಡಿಹೋಗು;
 ದೂರಹೋಗು. ೨. ಜಾರು; ಜಾರಿಕೊಳ್ಳು.
 ~ತರ್ = ಜಾರಿಬೀಳು; ಕಳಚು.

ಜಗ್ಗನೆ = ಜಗನೆ.

ಜಗ್ಗ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಗ್ಗು; ಕುಸಿ. ೨. ಭಾರ
 ದಿಂದ ಬಾಗು, -ಜೋಲು. ೩. ಸೋಲು;
 ಸಗ್ಗು. ೪. ಕುಗ್ಗಿಸು; ಕುಸಿಯಿಸು.
 ೫. ತೂಗಾಡು; ತೊನೆದಾಡು. ೬. ಎಳೆ;
 ಸೆಳೆ. (ನಾ). ೭. ಒಸಪಿನಿಂದ ಒಲೆಯುವಿಕೆ,
 -ಬಾಗುವಿಕೆ. ~ಅಟಿ = ೧. ಎಳೆದಾಟ;
 ಎಳೆದಾಡುವಿಕೆ. ೨. ಚೌಕಾಸಿ. ~ಇಸು
 = ೧. ಕುಗ್ಗಿಸು; ಕುಸಿಯಿಸು. ೨. ಸೋಲಿಸು.
 ೩. ತೂಗಾಡು; ಒಲೆದಾಡು. ೪. ವಿಶೇಷ
 ವಾಗು; ವಿಪುಲ ವಾಗು. ೫. ಎಳೆದಾಡು;
 ಜಗ್ಗಾಡು. ~ಹಾಕು = ಮೈ ಅತ್ತಿತ್ತ
 ಒಲೆಯುವಂತೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕು.

ಜಗ್ಗಿ (ನಾ). ೧. ತಿನ್ನುವಿಕೆ. ೨. ಊಟ;
 ಭೋಜನ.

ಜಘನ (ನಾ). ನತಂಬ.

ಜಘನ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕೇಳು; ನೀಚವಾದುದು.
 ೨. ಶೂದ್ರ. (ಗು). ೩. ಹಿಂಭಾಗದ.
 ೪. ಕಡೆಯ; ಅಂತ್ಯದ.

ಜಜ (ನಾ). ಯೋಧ; ಸೈನಿಕ.

ಜಜ್ಜರಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಡಿಲವಾಗು; ಶಿಥಿಲವಾಗು.
 (ನಾ). ೨. ಕೊರಕಲು; ಬಿರುಕು.

ಜಜ್ಜರಿತ (ಗು). ಸಡಿಲವಾದ; ಜೀರ್ಣವಾದ;
 ಶಿಥಿಲವಾದ.

ಜಜ್ಜಾರ (ನಾ). ೧. ಶೂರ; ಧೀರ. ೨. ಕಾಳಗ;
 ಯುದ್ಧ. ೩. ಚೂರುಚೂರು ಮಾಡುವವನು.
 ೪. ವೀರರ ಸಮೂಹ.

ಜಜ್ಜು (ಕ್ರಿ). ಚಚ್ಚು; ಪುಡಿಮಾಡು; ಕುಟ್ಟು.
 ~ಕ(ಗ)ಂತೆ = ಹಂದ ಬಟ್ಟೆ; ಚಂದಿಯಾದ
 ಬಟ್ಟೆ. ~ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ಸಣ್ಣ ಗಾಗುವಂತೆ
 ಕುಟ್ಟು; ನುರಿಸು.

ಜಜ್ಜಾರ (ನಾ). ೧. ಶೂರ; ಧೀರ. (ಗು).
 ೨. ತೀವ್ರವಾದ.

ಜಟಿಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಝಾಡಿಸು; ಒದರು.
 ೨. ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡು; ಗೇಲಿಮಾಡು.

ಜಟಿಕಾ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಒಂಟಿ
 ಕುದುರೆಯ ಗಾಡಿ. ೨. ಅಂಜಿಗರು ಪೂಜಿ
 ಸುವ ಒಂದು ದೇವತೆ.

ಜಟಿವಟಿಸು (ಕ್ರಿ). ನೋಸಪಡಿಸು; ವಂಚಿಸು.
 ಜಟಾಜೂಟಿ (ನಾ). ಜಡೆಗಟ್ಟಿದ ಜುಟ್ಟು;
 ಜಟಾಸಮೂಹ.

ಜಟಾಪಟಿ (ನಾ). ಜಗಳ; ಕಲಹ.

ಜಟಾಬಂಧ (ನಾ). ಕಟ್ಟಿದ ಜಟಿ.

ಜಟಿ (ನಾ). ೧. ಜಟಿಯುಳ್ಳವನು; ಮುಷಿ.
 ೨. ಶಿವ. ೩. ಬೀಳಲುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಮರ.

ಜಟಿಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ತೊಡಕು; ಸಮಸ್ಯೆ.
 (ಗು). ೨. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೆಣೆದು
 ಕೊಂಡಿರುವ; ಸಿಕ್ಕಾದ. ೩. ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾದ;
 ತೊಡಕಾದ.

ಜಟಿ (ನಾ). ೧. ಜಡೆಗಟ್ಟಿದ ಕೂದಲು.
 ೨. ಅಲ ಮುಂತಾದ ಮರಗಳ ಬೀಳಲು.

ಜಟ್ಟಿ (ನಾ). ಕುತ್ತಿ ಮಾಡುವ ಕಸಬಿನವನು;
 ಪೈಲುವಾಸ; ಮಲ್ಲ. ~ಕಾಳಗ = ಮಲ್ಲ
 ಯುದ್ಧ; ಕುತ್ತಿ. ~ಹಿಡಿತ = ಕುತ್ತಿಯ
 ವರಸೆ; ಬಿಗಿಮುಟ್ಟು.

ಜಟ್ಟಿಗ ೧. = ಜಟ್ಟಿ. ೨. ವೀರ; ಶೂರ.
 ೩. ಒಂದು ಕುದ್ರದೇವತೆಯ ಹೆಸರು
 ಜಟ್ಟಿಂಗ.

ಜತರ (ನಾ). ಗ. ಹೊಟ್ಟೆ ; ಉದರ. (ಗು).

೧. ಗಟ್ಟಿಯಾದ ; ಗಡುಸಾದ. ೨. ವಯಸ್ಸಾದ. ~ರಸ = ಅಸ್ವಕೋಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ದ್ರವ ; ಪಾಚಕರಸ.

ಜಡ (ನಾ). ಗ. ಅರಿಯುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದುದು.

೧. ಅಲಸ್ಯ ; ಜಡತ್ವ. ೨. ಅಲಸಿ ; ಸೋಮಾರಿ.

೪. ನೀರು. ೫. ಪಾಯಿಲೆ ; ಜಡ್ಡು.

೬. ಮೂಕ. ೭. ಮಂದಬುದ್ಧಿ ; ದಡ್ಡಬುದ್ಧಿ.

೮. ಮೂರ್ಖ ; ತಿಳಿಗೇಡಿ. (ಗು).

೯. ಅರಿಯುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ. ಗಂ. ಕ್ರಿಯಾ

ಶೂನ್ಯವಾದ ; ಅಚೇತನವಾದ. ಗಂ. ಗಟ್ಟಿಯಾದ. ಗಂ. ಭಾರವಾದ ; ತೂಕವಾದ.

ಗಂ. ಕಠಿನ್ವಾದ ; ಕಷ್ಟವಾದ. ಗಂ. ಭಾವನಾರಹಿತವಾದ. ಗಂ. ಶೀತಲವಾದ. ~ಜೀವ

= ದಡ್ಡ ; ಅಜ್ಞ. ~ತನ = ಗ. ಜಡ್ಡು ; ಅನಾರೋಗ್ಯ. ೩. ಅಲಸ್ಯ ; ಸೋಮಾರಿತನ.

ಜಡಜ (ನಾ). ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು ;

ಕಮಲ ; ಜಲಜ.

ಜಡತ (ನಾ). ಹೊಡೆಯುವಿಕೆ ; ಗಟ್ಟಿಸುವಿಕೆ.

ಜಡತಿ = ಝಡತಿ.

ಜಡತೆ (ನಾ). ಗ. ಅನಾಸಕ್ತಿ ; ನಿರುತ್ಸಾಹ.

೧. ತಿಳಿಗೇಡಿತನ ; ಮಂಕು. ೨. ಶೈತ್ಯ ; ಶೀತಲತೆ.

ಜಡಧರ (ನಾ). ಜಲವನ್ನು ಧರಿಸುವುದು ;

ಮೋಡ ; ಮೇಘ.

ಜಡಧಿ (ನಾ). ಸಮುದ್ರ ; ಸಾಗರ.

ಜಡಪು (ನಾ). ಹೊಳಪು ; ಕಾಂತಿ.

ಜಡರು (ನಾ). ಜಡತೆ ; ಜಾಡ್ಡು.

ಜಡಿ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಬೆದರಿಸು ; ಗದರಿಸು.

೧. ಕೂಗು ; ಧ್ವನಿಮಾಡು. ೨. ಹೊಡೆ ; ಬಡಿ. ೪. ಇಡಿ ; ಗಿಡಿ ; ತುಂಬು. ೫. ಕಲಸು ; ಬೆರಸು. ೬. ವ್ಯಾಪಿಸು ; ಹರಡು. ೭. ಝಳಪಿಸು ; ಬೀಸು. ೮. ಸ್ಪ್ರವಿಸು ; ಸುರಿ.

೯. ಅಲ್ಲಾಡು ; ನಡುಗು. ಗಂ. ಎಳೆ ; ಸೆಳೆ. ಗಂ. ಭಾರದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಜೋಲು.

ಗಂ. ಬಿಗಿಮಾಡು ; ಭದ್ರಪಡಿಸು. (ನಾ).

ಗಂ. ಬೆದರಿಕೆ ; ಗದರಿಕೆ. ಗಂ. ಸೋನೆಮಳೆ.

~ಮಳೆ = ಎಡೆಬಿಡದೆ ಸುರಿಯುವ ಮಳೆ ; ಸೋನೆ.

ಜಡಿತಿ (ಗು). ಕುಂದಡೆಸಿದ ; ಜೋಡಿಸಿದ.

ಜಡಿಪ (ನಾ). ಪಕ್ಷಿಗಳ (ವಿಶೇಷವಾಗಿ

ಕೋಗಿಲೆಯ) ಕೂಗು.

ಜಡಿಪು (ನಾ). ಗ. ಝಳಪಿಸುವಿಕೆ. ೧ = ಜಡಿಪು.

ಜಡಿ = ಜಡಿ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಗ. ಕೂದಲು

ಜಟೆಯಾಗು, -ಗಂಟುಕಟ್ಟು. ೨. ಹೆರಳು

ಹಾಕು. ೩. ಬತ್ತಿಗಟ್ಟಿದ ಕೂದಲು.

~ಕೋಲಾಟ = ಕೋಲಾಟವಾಡುತ್ತ

ನೂಲುಗಳು ಜಡೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ

ಆಟ. ~ಗೊಂಡೆ = ಜಡೆಯ ಕೊನೆಗೆ

ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಅಲಂಕಾರ ವಸ್ತು ; ಕುಚ್ಚು. ~ದೇವ = ಜಡೆಯುಳ್ಳ ದೇವರು ; ಶಿವ. ~ನಾಗರ = ಗ. ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ನಾಗರ ಹಾವು. ೨. ಕುರುಬಿಗೆ ಹಾಕಿ

ಕೊಳ್ಳುವ ನಾಗರಹೆಡೆಯಾಕಾರದ ಒಂದು

ಅಭರಣ. ~ವೆ(ವೆ)ಣೆ = ಗ. ಹೆರಳು

ಹಾಳು. ೨. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೆಣೆದುಕೊಂಡ

ಬೇರುಗಳ ಸಿಕ್ಕು. ~ಬಿಲ್ಲೆ = ಜಡೆಗೆ ಅಥವಾ

ತುರುಬಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಅಭರಣ.

~ಪತ್ತಿ = ಒಳಗಿನ ದೀಪಗಳು ಒತ್ತಾಗಿ

ಜಡೆಯಂತೆ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಒಂದು

ಬಗೆಯ ಹತ್ತಿ.

ಜಡ್ಡು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಉಂಟು ಮಾಡು.

೧. ಹಿಂದಕ್ಕೆಳೆ. ೨. ಹಿಂಜರಿ. (ನಾ).

೪. ದಡ್ಡು ; ಚರ್ಮ ದಪ್ಪವಾಗಿ ಕಾಯಿ

ಗಟ್ಟುವುದು. ೫. ಅಲಸ್ಯ ; ಸೋಮಾರಿತನ.

೬. ಕಾಯಿಲೆ ; ರೋಗ. ೭. ಬಂಜರು ; ಪಾಳು.

ಜತನ (ನಾ). ೧. ಸಾಧನೆ; ಪ್ರಯತ್ನ.

೨. ಜೋಕೆ; ಜೋಪಾನ.

ಜತಿ (ನಾ). ಯತಿ; ಮುನಿ.

ಜತಿಗೆ (ನಾ). ನೊಗವನ್ನು ಎತ್ತಿನ ಕೊರಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ; ಜೊತ್ತಗೆ.

ಜಶು (ನಾ). ಅರಗು; ಲಾಕ್ಷ. ~ಗೃಹ = ಅರಗಿನ ಮನೆ; ಲಾಕ್ಷಗೃಹ.

ಜತೆ (ನಾ). ೧. ಜೊತೆ; ಜೋಡಿ. ೨. ಸ್ನೇಹ; ಕೆಳ.

ಜತ್ತ = ಜತನ. ~ಅಯತ = ಅಧಿಕವಾದ ಜೋಕೆ, -ಜೋಪಾನ.

ಜತ್ತಕ ೧. = ಜತ್ತಕ. ೨. ಮೋಸಗಾರ; ಕಪಟಿ. ೩. ಚೆಲುವು; ಸುಂದರನಾದವನು.

ಜತ್ತಕುಲು(ರು) = ಜತ್ತಕಲು.

ಜತ್ತರ (ನಾ). ಕೌಪೀನ; ಲಂಗೋಟಿ.

ಜತ್ತು (ನಾ). ಸ್ನೇಹ; ಮೈತ್ರಿ.

ಜತ್ತುಕ (ನಾ). ಮೋಸ; ಕಪಟಿ.

ಜತ್ತುಕಲು(ರು) (ನಾ). ಚೇಷ್ಟೆ; ಲೀಲೆ.

ಜತ್ತುಳ (ನಾ). ನೊರೆ; ಬುರುಗು.

ಜತ್ತು (ನಾ). ಕೊರಳಿನ ಎಲುಬು.

ಜನ (ನಾ). ೧. ಮನುಷ್ಯರು; ಜನತೆ.

೨. ವ್ಯಕ್ತಿ; ಮನುಷ್ಯ. ೩. ಏಳು ಉರ್ಧ್ವ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ~ಅಂಗ

= ೧. ಒಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಜನತೆ. ೨. ಸಂತತಿ; ಪೀಳಿಗೆ;

ತಲೆಮಾರು. ~ಗಣತಿ = ಜನರ ಎಣಿಕೆ;

ಪಾನೇಶುಮಾರಿ. ~ಜನಿತ = ೧. ಜನರಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿರುವ ವಿಷಯ. ೨. ಜನರಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ

ಯಾದ, -ಲಭಿಸಿದ. ~ನಾಥ = ಅರಸ;

ರಾಜ. ~ಪದ = ೧. ಜನತೆ; ಮಾನವ

ಜನಾಂಗ. ೨. ದೇಶ; ರಾಜ್ಯ. ೩. ಜನ

ಸಾಮಾನ್ಯ. ~ವಾದ = ೧. ಜನರಾದುವ

ಮಾತು. ೨. ವದಂತಿ; ಗಾಳಿಸುದ್ದಿ.

೩. ಅಪವಾದ; ಲೋಕಾಂಗವೆ

ಜನಕ (ನಾ). ೧. ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾದುದು.

೨. ಜನ್ಮದಾತ; ತಂದೆ. ೩. ಸೀತೆಯು

ತಂದೆಯ ಹೆಸರು. (ಗು). ೪. ಹುಟ್ಟಿಸುವ;

ಉಂಟುಮಾಡುವ.

ಜನತೆ (ನಾ). ಜನಸಮೂಹ; ಜನ.

ಜನನ (ನಾ). ೧. ಹುಟ್ಟಿಸುವುದು; ಉಂಟು

ಗಿಸುವುದು. ೨. ಹುಟ್ಟು; ಜನ್ಮ. ೩. ವಂಶ;

ಕುಲ. (ಗು). ೪. ಹುಟ್ಟಿಸುವ; ಉಂಟು

ಮಾಡುವ. ~ಸೂತಕ = ಮಗು ಹುಟ್ಟಿ

ದಾಗ ತಂದೆ, ತಾಯಿ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ

ಉಂಟಾಗುವ ಮೈಲಿಗೆ; ವೃದ್ಧಿ; ಪುರುಡು.

ಜನನಿ (ನಾ). ೧. ಹೆತ್ತವಳು; ತಾಯಿ.

೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ. (ಗು).

೩. ಉಂಟುಮಾಡುವ; ಕೊಡುವ.

ಜನಪ (ನಾ). ರಾಜ; ದೊರೆ. ~ಅಧ್ಯರ.

= ರಾಜಸೂಯಯಾಗ.

ಜನಾನ = ಜನಾನಾ.

ಜನಾನಾ (ನಾ). ಅಂತಃಪುರ; ರಾಣವಾಸ.

ಜನಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಜನುಗು; ಒಸರು. (ನಾ).

೨. ಹುಟ್ಟು; ಜನನ. ೩. ಹೆಣ್ಣು; ಸ್ತ್ರೀ.

೪. ಸೂಸೆ. ~ಇ(ಯಿ)ಸು = ೧. ಜನಿಸು.

೨. ಒದಗು; ಉಂಟಾಗು. ೩. ಗೋಚರಿಸು.

ಜನಿತ (ನಾ). ೧. ಉತ್ಪತ್ತಿ ಯಾದುದು; ಹುಟ್ಟು.

(ಗು). ೨. ಹುಟ್ಟಿದ; ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದ.

ಜನಿವಾರ (ನಾ). ಯಜ್ಞೋಪವೀತ; ಯಜ್ಞ

ಸೂತ್ರ.

ಜನಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹುಟ್ಟು; ಉದ್ಭವಿಸು.

೨. ಹುಟ್ಟಿಸು; ಉಂಟುಮಾಡು.

ಜನುಮು = ಜನ್ಮ.

ಜನೆ (ನಾ). ತತ್ತಿಯೊಳಗಿನ ಲೋಕ.

ಜನ್ಮ (ನಾ). ೧. ಯಾಗ; ಯಜ್ಞ. ೨. ಕುದುರೆ

ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ. ~ದಾರ = ಜನಿವಾರ.

ಜನ್ಮಗೂಲ(೪) (ನಾ). ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಆಹಾರ

ವಾಗಿ ಉಳಿಸುವುದು; ದೇವತೆ.

ಜನ್ನಣೆ (ನಾ). ಯಾಗಶಾಲೆ; ಯಜ್ಞನಾಟಕ.
ಜನ್ನವಿರ = ಜನವಾರ.

ಜನ್ನಿಗೆ (ನಾ). ೧. ದೇವರಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ
ಗೋವು ಮತ್ತು ಅದರ ಹಾಲು. ೨. = ಜನಿ
ವಾರ. (ಗು). ೩. ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.
ಜನ್ನಿನಾರ = ಜನವಾರ.

ಜನ್ನ (ನಾ). ೧. ಹುಟ್ಟು; ಜನನ. ೨. ಜೀವಿತ;
ಬಾಳುವೆ. ~ ಅಂತರ = ಇನ್ನೊಂದು ಜನ್ನ;
ಬೇರೆ ಜನ್ನ. ~ ನಕ್ಷತ್ರ = ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನ
ಇದ್ದ ನಕ್ಷತ್ರ. ~ ಪತ್ರ = ಜನನಕಾಲದ
ಗ್ರಹಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಪತ್ರ;
ಜನ್ನಕುಂಡಲಿ.

ಜನ್ನ (ನಾ). ೧. ಹುಟ್ಟು; ಜನನ. ೨. ಜನರಿಗೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು. ೩. ಜನ. ೪. ಸುದ್ದಿ;
ವದಂತಿ. ೫. ಯುದ್ಧ; ಕಲಹ. (ಗು).
೬. ಉಂಟಾಗುವ; ಹುಟ್ಟುವ.

ಜನ್ನೆ (ನಾ). ಮದುವೆಗಳ ದಾಸಿ.

ಜಪ (ನಾ). ಪುಸ್ತಕಪಠ; ಮಂತ್ರವನ್ನು
ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಉಚ್ಚರಿಸುವುದು. ~ ಇಸು
= ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪುನಃ ಪುನಃ ಉಚ್ಚರಿಸು;
ಜಪಮಾಡು. ~ ಮಾಲೆ = ಜಪ ಮಾಡು
ವಾಗ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಲೆಕ್ಕವಿಡಲು ಬಳಸುವ
ಮಣಿಮಾಲೆ; ಜಪಸರ.

ಜಪಾಪುಷ್ಪ (ನಾ). ಕೆಂಪು ದಾಸವಾಳದ
ಹೂವು.

ಜಪ್ತಿ (ನಾ). ಆಸ್ತಿ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು
ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು;
ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕುವುದು.

ಜಪ್ತು = ಜಪ್ತಿ.

ಜಪ್ತಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಂಚುಹಾಕು;
ನಿರೀಕ್ಷಿಸು. ೨. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರು;
ಮುಂಜಾಗರೂಕತೆ ವಹಿಸು.

ಜಪ್ತು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಡೆ; ತಿವಿ. ೨. ಎಸೆ;
ದಿಸು.

ಜಪ್ಪ (ನಾ). ೧. ಜಪಿಸಬೇಕಾದ ಮಂತ್ರ.
(ಗು). ೨. ಜಪಿಸಬೇಕಾದ.

ಜಬಡು (ಕ್ರಿ). ಜಗಿ; ಆಗಿ.

ಜಬರದಸ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಶೀವಿ; ಜೋರು.
೨. ಒತ್ತಾಯ; ಬಲಾತ್ಕಾರ.

ಜಬರು (ನಾ). ೧. ಜೋರು; ಶೀವಿ. (ಗು).

೨. ಬಲಶಾಲಿಯಾದ. ೩. ಭಾರಿಯಾದ;
ಬೆಲೆಬಾಳುವ. ~ ಇಸು = ಕೋಪದಿಂದ
ಮಾತನಾಡು; ಜೋರು ಮಾಡು; ಗದರಿಸು.

ಜಬರ್ದಸ್ತು ೧. = ಜಬರದಸ್ತಿ. ೨. ವೈಭವ;
ವಿಜೃಂಭಣೆ. (ಗು). ೩. ಬಲಶಾಲಿಯಾದ.

ಜಬ್ಬ (ನಾ). ೧. ಮುದುಕ; ವೃದ್ಧ.
೨. ಅಶಕ್ತತೆ.

ಜಬ್ಬಲು (ನಾ). ೧. ದುರ್ಬಲವಾಗಿರುವುದು;
ಶಕ್ತಿಹೀನವಾದುದು. ೨. ಜಜ್ಜಿಹೋಗಿರು
ವುದು; ಮೆತ್ತಗಾಗಿರುವುದು. ೩. ಜೋತು
ಬಿದ್ದಿರುವುದು; ಇಳಿಬಿದ್ದಿರುವುದು.

ಜಬ್ಬು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಡೆ; ಚಚ್ಚು. ೨. ಚೀಪು;
ಸೀಪು. (ನಾ). ೩. ದುರ್ಬಲತೆ. ೪. ಮೆತ್ತ
ಗಾಗಿರುವುದು. ೫. ವಯಸ್ಸಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ.
೬. ಹುಚ್ಚಿನ ಚಲನೆ; ಭ್ರೂವಿಲಾಸ.
೭. (ಕುಸ್ಥ ಮೊದಲಾದ ರೋಗಗಳಲ್ಲಿ
ಚರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಏಳುವ) ಗುಳ್ಳೆ; ತದ್ದು.

ಜಮ (ನಾ). ೧. ಯಮ. ೨. ನಿಗ್ರಹ; ನಿರ್ಬಂಧ.
ಜಮಖಾನೆ ೧. = ಜಂಬುಖಾನೆ. ೨. ಅಂಗ
ಸಾಧನೆಗೆ ಅನುಕೂಲಪಡಿಸಿರುವ ಸ್ಥಳ;
ನ್ಯಾಯಾಮ ರಂಗ.

ಜಮದಗ್ನಿ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ಅಗ್ನಿ;
ಉರಿಯುವ ಬೆಂಕಿ. ೨. ಒಬ್ಬ ಮುಷಿ;
ಪರಶುರಾಮನ ತಂದೆ.

ಜಮಳ (ನಾ). ಅವಳಿ; ಜವಳಿ; ಯಮಳ.

ಜಮಾ (ನಾ). ೧. ಆಯ; ಆದಾಯ; ಹುಟ್ಟು
ವಳಿ. ೨. ಸಂದಾಯ. ~ ಇ(ಯಿ)ಸು
= ೧. ಕೂಡು; ಸೇರು. ೨. ತೇಬರಿಸು;

ಕೂಡಿಸು. ೩. ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗು; ಕೂಡಿಬರು. ೪. (ಉಮ್ಯೋಗ, ವ್ಯಾಪಾರ ಮೊದಲಾದುವು) ಉರ್ಜಿತವಾಗು. ~ವಿಚರ್ಚು = ಆದಾಯ ಮತ್ತು ವೆಚ್ಚ.

ಜನಾಬಂದಿ (ನಾ). ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಬೇಕಾದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ನಿಗದಿ ಪಡಿಸುವುದು.

ಜಮೀನು (ನಾ). ಭೂಮಿ; ನೆಲ. ~ದಾರ = ೧. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ. ೨. ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ, -ಮಾಲಿಕ.

ಜಮೀಯತು (ನಾ). ಸಂಗ್ರಹ; ಸಂಚಯ.

ಜಮೆ ೧. = ಜಮಾ. ೨. ಸಂಗ್ರಹ; ಶೇಖರಣೆ.

೩. ಕೂಡಿದುದು; ಸೇರಿದುದು.

ಜಮ್ಮ (ನಾ). ತನ್ನ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಅರಸನು ಇನಾಮಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಭೂಮಿ.

ಜಯ (ನಾ). ೧. ಗೆಲ್ಲುವುದು; ಗೆಲುವು. ೨. (ಇಂದ್ರಿಯ) ನಿಗ್ರಹ; ಸಂಯಮ. ೩. ಮನೋಹರವಾದುದು. ೪. ಆರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೫. ವಿಷ್ಣುವಿನ ದ್ವಾರಪಾಲಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ. ~ಘೋಷ = ಗೆಲುವನ್ನು ಸಾರಿಹೇಳುವ ಧ್ವನಿ; ಜಯಕಾರ. ~ಮಂಗಳ(ಳ) = ೧. ಪಟ್ಟದ ಆನೆ. ೨. ವಿಜಯೋತ್ಸವ. ೩. ಗೆಲುವಾಗಲೆಂಬ ಹಾರೈಕೆಯ ಮಾತು. ~ಮುಖ = ಗೆಲ್ಲುವ ಉಪಾಯ. ~ಲಕ್ಷ್ಮಿ = ಗೆಲುವಿನ ದೇವತೆ. ~ಶೀಲ = ೧. ಗೆಲುವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವನು. ೨. ಗೆದ್ದವನು; ಯಶಸ್ವಿಯಾದವನು. ~ಸ್ತಂಭ = ಗೆಲುವಿನ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ನೆಟ್ಟ ಕಂಬ; ಗೆಲ್ಲಂಬ.

ಜಯಂತಿ (ನಾ). ೧. ಬಾವುಟ; ಧ್ವಜ. ೨. ಗತಿಸಿದ ವಿಭೂತಿಪುರುಷರ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ.

ಜಯನ (ನಾ). ೧. ಗೆಲ್ಲುವುದು; ಜಯಿಸುವುದು. ೨. ಆಯುಧ; ಶಸ್ತ್ರ. ೩. ಯುದ್ಧ ಕವಚ. ~ಶಾಲೆ = ಆಯುಧಶಾಲೆ; ಶಸ್ತ್ರಾಗಾರ.

ಜಯಶಾಲಿ (ನಾ). ಗೆದ್ದವನು; ವಿಜಯಿ.

ಜರ (ನಾ). ೧. ಜ್ವರ. ೨. ಮುತ್ತು; ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ. ೩. ಚಿನ್ನ; ಬಂಗಾರ. ೪. ಸರಿಗೆ; ಜರಿವೆಳೆ; ಕಲಾಬತ್ತು. ~ಕಾಟಿ = ಕಲಾಬತ್ತಿನ ಅಂಚು.

ಜರಗು ೧. = ಜರುಗು. (ನಾ). ೨. ಚಿನ್ನದ ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಕಣಗಳು ಬೆರೆತಿರುವ ಮಣ್ಣು. ೩. ಚಿನ್ನ; ಬಂಗಾರ. ೪. ಜೊಳ್ಳು; ಹುಳು ತಿಂದುದು. ೫. ಜಾಳು ಜಾಳಾದ ನೆಯ್ಗೆ.

ಜರತ (ನಾ). ೧. ಮುದುಕ; ವೃದ್ಧ. (ಗು). ೨. ಸವಕಳಿಯಾದ; ಶಿಥಿಲವಾದ. ೩. ಒರೆಟಾದ; ಕಠಿಣವಾದ. ೪. ಕೆಸರಾದ. ೫. ಬಾಗಿಡ; ಜೋಲುಬಿದ್ದ.

ಜರಡ (ನಾ). ೧. ಆಶಕ್ತ; ದುರ್ಬಲ. ೨. ಗಟ್ಟಿಯಾದುದು; ಬಿರುಸಾದುದು. ೩. ಮುದುಕ; ವೃದ್ಧ. ೪. ಗಟ್ಟಿಗ; ಸಮರ್ಥ.

ಜರಡಿ = ಜಲ್ಲಡಿ.

ಜರಡು (ನಾ). ೧. ಹುರುಳಿಲ್ಲದುದು; ಜೊಳ್ಳು. ೨. ಶಿಥಿಲವಾದುದು; ಕೃಶವಾದುದು.

ಜರಣ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಸಂಬಾರಪದಾರ್ಥ; ಜೀರಿಗೆ. (ಗು). ೨. ಶಿಥಿಲವಾದ; ಜೀರ್ಣವಾದ. ೩. ಜೀರ್ಣಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ.

ಜರತಾರಿ (ನಾ). ೧. ಜರಿ; ಕಲಾಬತ್ತು; ಸರಿಗೆ. (ಗು). ೨. ಕಲಾಬತ್ತಿನ.

ಜರತಿ (ನಾ). ಮುದುಕಿ; ವೃದ್ಧ.

ಜರದಾ (ನಾ). ತಾಂಬೂಲದೊಂದಿಗೆ ಸೇವಿಸುವ ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯ ಬೆರೆತ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು.

ಜರದಾಲು(ಳು) (ನಾ). ಬಾದಾಮಿ ಹಣ್ಣು.

ಜರಬು (ನಾ). ೧. ಧರ್ಮ; ಶೀಲ. ೨. ಅಡಂಬರ; ವೈಭವ. (ಗು). ೩. ಧರ್ಮವುಳ್ಳ; ಶೀಲಯುಳ್ಳ.

ಜರಾಯು (ನಾ). ೧. ಭ್ರೂಣವನ್ನು ಆವರಿಸಿರುವ ಪೊರೆ. ೨. ಗರ್ಭಕೋಶ; ಬಸಿರು.

ಜರಿ ಗ. = ಜಙಾ. ೨. ಕುಸಿದು ಬೀಳು.
 ೩. ಜಾರಿಬೀಳು; ಕಳಚು. ೪. ಹಿಂಜರಿ;
 ಹಿಂದೆಗೆ. ೫. ಸೋರಗು; ಬಡವಾಗು.
 ೬. (ಭಾರದಿಂದ) ಜೋಲುಬೀಳು; ಜಗ್ಗು.
 (ನಾ). ೭. ಶತಪದಿ; ಲಕ್ಷ್ಮಿಜೀಳು.
 ೮. ಕೊರಕಲಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ನದಿ; ಝರಿ.
 ೯. ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳ ಬದಿ; ಪ್ರಪಾತ.
 ೧೦. ಕಲಾಬತ್ತು; ಸರಿಗೆ. ~ ಇಸು
 = ೧. ಕೆಡಹು; ಬೀಳಿಸು. ೨. ಕುಗ್ಗುವಂತೆ
 ಮಾಡು; ಕೊರಗಿಸು. ~ ಕೊಳ್ಳು = ಕೊರಗಿ
 ಬಡವಾಗು.

ಜರಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಜರಿಯುವುದು; ಹೀಯಾಳಿಸು
 ವುದು. ೨. ತ್ವರೆ; ಅತುರ.

ಜರುಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಜಾರು. ೨. ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿ.
 ೩. ಹಿಂಜರಿ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು. ೪. (ಕಾಲದಂತೆ)
 ಕಳೆದುಹೋಗು; ವ್ಯತಿತವಾಗು. ೫. ನಡೆ;
 ಸಾಗು; ನೆರವೇರು. ~ ಇಸು = ೧. ನೂಕು;
 ತಳ್ಳು. ೨. ನೆರವೇರಿಸು; ನಡೆಸು.

ಜರುಹು (ಕ್ರಿ). ಬೀಳಿಸು; ಉರುಳಿಸು; ಕೆಡಹು.
 ಜರೂರು (ನಾ). ೧. ಅಗತ್ಯ; ಅವಶ್ಯಕತೆ.

೨. ಕೊಡಲೇ ಅಗಬೇಕಾದುದು. (ಗು).
 ೩. ಅಗತ್ಯವಾದ.

ಜರೆ ಗ. = ಜಙಾ. ೨. ಜಾರಿಬೀಳು; ಕಳಚು.
 (ನಾ). ೩. ಮುತ್ತು; ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ.
 ೪. ಮುಪ್ಪಿನಿಂದ ಬೆಳ್ಳಗಾದ ತಲೆಗೂದಲು;
 ನರೆ.

ಜಙಾ(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಯ್ಯು; ನಂದಿಸು.
 ೨. ತಿರಸ್ಕರಿಸು; ಧಿಕ್ಕರಿಸು. ೩. ಜಡಿ;
 ಗದರಿಸು.

ಜಙು(ರು)ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅತಿಯಾಗಿ ಮಾತ
 ನಾಡು; ಗಳಹು. ೨. ಕಲಕಲ ಧ್ವನಿ
 ಮಾಡು. (ನಾ). ೩. ಅತಿಯಾದ ಮಾತು;
 ಹರಟೆ. ೪. ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತು;
 ವ್ಯರ್ಥಾಲಾಪ.

ಜಙಾ(ರೆ) (ಕ್ರಿ). ೧. ನಂದಿಸು; ಬಯ್ಯು.
 ೨. ತಿರಸ್ಕರಿಸು; ಧಿಕ್ಕರಿಸು. ೩. ಕುಗ್ಗು;
 ಕುಸಿ. ೪. ಕೆಣಕು.

ಜರ್ಕು (ಕ್ರಿ). ಉಗುರಿನಿಂದ ಅಥವಾ ಪಂಜ
 ರಿಂದ ಹೊಡೆ.

ಜರ್ಗನೆ (ಅ). ಧಟ್ಟನೆ; ಕೊಡಲೆ.

ಜರ್ಗು (ಕ್ರಿ). ಕುಗ್ಗು; ಕುಸಿ.

ಜರ್ಜರ (ನಾ). ೧. ಮುದುಕ; ವೃದ್ಧ. (ಗು).
 ೨. ಶಿಥಿಲವಾದ; ಹಳೆಯ. ೩. ಸೀಳಿದ;
 ಬಿರಿದ. ೪. ಮಾಸಿದ; ಮಸುಕಾದ.

ಜರ್ಜರಿತ (ಗು). ೧. ಜೊರುಜೊರಾದ;
 ಭಗ್ನವಾದ. ೨. ಗಾಯಗೊಂಡ. ೩. ಕೆದರಿದ;
 ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾದ. ೪. ಸೋತ; ದಣಿದ.
 ೫. ನುಗ್ಗಾದ; ಶಿಥಿಲವಾದ.

ಜರ್ಜಾರ (ನಾ). ೧. ಶೂರ; ಧೀರ. ೨. ಉದ್ಭವ.

ಜರ್ಜುರ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮ
 ವಾಡ್ಯ. ೨. ಒಡಕು ಧ್ವನಿ; ಕರ್ಕಶ ಧ್ವನಿ.

ಜಬು (ಕ್ರಿ). ೧. (ಕಣ್ಣುಸನ್ನೆಯಿಂದ) ಗಡ
 ರಿಸು, -ಜಡಿ. (ನಾ). ೨. ಗದರಿಕೆ.
 ೩. ಹುಬ್ಬಿನ ಚಲನೆ. ೪. ದರ್ಪ; ತೀವಿ.

ಜವು (ಕ್ರಿ). ೧. (ಕಣ್ಣುಸನ್ನೆಯಿಂದ)
 ಗದರಿಸು; ಜಂಕಿಸು. ೨. ಮಿಟು; ಚಲಿಸು.
 ೩. ಹುಬ್ಬಿನಿಂದ ಭಾವವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸು.
 (ನಾ). ೪. ಗದರಿಕೆ; ಜಂಕಣೆ. ೫. ಹುಬ್ಬಿನ
 ಚಲನೆ. ೬. ದರ್ಪ; ತೀವಿ.

ಜಲ(೪) (ನಾ). ೧. ಹೊಳವು; ಕಾಂತಿ.
 ೨. ಸೆಕೆ; ಶಾಖ. ೩. ನೀರು. ೪. ಜಡ;
 ದಡ್ಡ. ೫. ಕಪಟ; ಮೋಸ. ೬. ಲಾಮಂಚ.
 ೭. ಮೂತ್ರ; ಉಚ್ಚಿ. ~ ಅಶಯ = ೧. ನೀರಿಗೆ
 ಅಶ್ರಯವಾದ ಕೊಳ, ಸರೋವರ ಮುಂತಾ
 ದುವು. ೨. ಲಾಮಂಚ; ಬಾಳದ ಬೇರು.
 ~ ಕನ್ನೆ(ನ್ನೆ) = ೧. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ
 ಅಪ್ಸರೆ. ೨. ನಾಗಕನ್ನೆ. ~ ಕೇಳಿ = ನೀರಿ
 ನಲ್ಲಿ ಆಡುವ ವಿನೋದದ ಆಟ; ನೀರಾಟ.

~ಗರ = ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿ
 ಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ರೋಗ; ಜಲೋದರ.
 ~ಗಾರ = ೧. ಕಸ ಗುಡಿಸುವವನು;
 ಜಾಡಮಾಲಿ. ೨. ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಚಿನ್ನವನ್ನು
 ತೆಗೆಯುವವನು. ~ಚರ = ನೀರಿನಲ್ಲಿ
 ವಾಸಿಸುವ ಮೀನು, ಮೊಸಳೆ ಮುಂತಾದ
 ಜಲಜಂತು. ~ಜನಕ = ನೀರಿನ ಘಟಕ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಅನಿಲ; ಹೈಡ್ರೋಜನ್.
 ~ತರಂಗ = ೧. ನೀರಿನ ಅಲೆ. ೨. ಬೇರೆ
 ಬೇರೆ ಪ್ರಮಾಣದ ಪಿಂಗಾಣಿ ಬಟ್ಟೆಗಳುಗಳಲ್ಲಿ
 ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿ
 ಕಡ್ಡಿಯಿಂದ ಬಡಿದು ನುಡಿಸುವ ಒಂದು
 ವಾಡ್ಯ. ~ದುರ್ಗ = ನೀರಿನ ನಡುವೆ
 ಇರುವ ಕೋಟೆ. ~ಬಾಧೆ = ೧. ನೀರಿನಿಂದ
 ಉಂಟಾಗುವ ತೊಂದರೆ. ೨. ಮೂತ್ರ
 ವಿಸರ್ಜನೆ. ~ಯಂತ್ರ = ೧. ಜೀರ್ಣಕವೆ;
 ಪಿಚಕಾರಿ. ೨. ನೀರನ್ನು ಎತ್ತುವ ಯಂತ್ರ;
 ರಾಟೆ. ~ಲಿಪಿ = ಕ್ಷಣಭಂಗುರವಾದುದು.
 ~ಸ್ತಂಭನ = ೧. ನೀರನ್ನು ತಡೆಯುವುದು.
 ೨. ನೀರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾ ನೀರಿನ ಬಾಧೆ ತಟ್ಟಿದಂತೆ
 ತಡೆಯುವ ಮಂತ್ರ ವಿದ್ಯೆ. ~ಹರಿ
 = ೧. ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹ. ೨. ಲಿಂಗಕ್ಕೆ
 ಅಥವಾ ನಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದ
 ನೀರು ಪಾಣವಟ್ಟಿನಿಂದ ಹರಿದು ಹೋಗು
 ವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ದಾರಿ.

ಜಲಕ್ಕನೆ (ಅ). ೧. ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ; ಶುಭ್ರ
 ವಾಗಿ. ೨. ವಿಶದವಾಗಿ. ೩. ಒಮ್ಮೆಲೆ;
 ತಟ್ಟನೆ.

ಜಲಗ (ನಾ). ಜಾಲಗಾರ; ಬೆತ್ತ.

ಜಲ(ಳ)ಜ (ನಾ). ೧. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು;
 ತಾನರೆ. ೨. ಕಪ್ಪೆಚಿತ್ತು; ಸಿಂಪು.

ಜಲದಿವ್ಯ (ನಾ). ದಿವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಜಲ(ಳ)ಜನಾಭ (ನಾ). ಹೊಕ್ಕುಳಲ್ಲಿ ತಾನರೆ

ಜಲಜಲಿಸು ೧. = ಸಳಸಳಿಸು. ೨. ಒಸರು;
 ಸ್ತವಿಸು.

ಜಲ(ಳ)ದ (ನಾ). ನೀರನ್ನು ಕೊಡುವುದು;
 ಮೋಡ; ಮುಗಿಲು. ~ಅಗಮ = ಮಳೆ
 ಗಾಲ; ಕಾರ್ಗಾಲ. ~ನಿನದ = ಗುಡುಗು;
 ಮೇಘಗರ್ಜನೆ.

ಜಲ(ಳ)ಧರ (ನಾ). ಮೋಡ; ಮುಗಿಲು.
 ~ಮಾರ್ಗ = ಮೋಡಗಳ ಪಥ;
 ಆಕಾಶ.

ಜಲ(ಳ)ಧಿ (ನಾ). ಕಡಲು; ಸಮುದ್ರ.
 ~ತಲ್ಪ = ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಹಾಸುಗಿ
 ಯಾಗುವವನು; ವಿಷ್ಣು.

ಜಲಭೃತ್ತ (ನಾ). ಮೋಡ; ಮೇಘ.

ಜಲ(ಳ)ರುಹ (ನಾ). ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು;
 ತಾನರೆ.

ಜಲಸಾ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷಕೂಟ.
 ೨. ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ
 ಪ್ರದರ್ಶನ; ಬೈತಕ್ಕು.

ಜಲುಗು (ನಾ). ನೀರು ಜಿನುಗುವ ಸ್ಥಳ.

ಜಲೂ(ಳೂ)ಕ (ನಾ). ಜಿಗಣೆ; ಜಿಗಳೆ.

ಜಲ್ಪ (ನಾ). ೧. ಮಾತು; ನುಡಿ. ೨. ಅಸ್ಪಷ್ಟ
 ವಾದ ಮಾತು. ೩. ಅಸಂಬದ್ಧವಾದ
 ಮಾತು.

ಜಲ್ಪಕ (ನಾ). ೧. ಮಾತುಗಾರ; ವಾಚಾಳ.
 ೨. ಸಂಭಾಷಣಾ ಚತುರ.

ಜಲ್ಲಡಿ = ಜಲ್ಲಡೆ.

ಜಲ್ಲಡೆ (ನಾ). ಸಾರಣೆಗೆ; ಒಂದರಿ; ಜರಡಿ.

ಜಲ್ಲರಿ (ನಾ). ೧. ಕುಚ್ಚು; ಗೊಂಡೆ.
 ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾಡ್ಯ.

ಜಲ್ಲಿ (ನಾ). ೧. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಲಿನ ಚೂರು.
 ೨. ಸುಕ್ಕು. ೩. ದೊಡ್ಡ ಬಿದಿರಿನ ಗೊಡೆ;
 ತೊಂಬೆ. ೪. ಕುಚ್ಚು; ಗೊಂಡೆ. ೫. ಕಬ್ಬಿನ
 ಕೋಲು; ಇಕ್ಕು ದಂಡ. ~ಮಿಗ

ಜಲ್ಲೆಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಳೆ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು.

೨. ಜರಡಿಹಿಡಿ; ಒಂದರ ಯಾಡು.

೩. ಕುಕ್ಕು; ಕುಸುಕು.

ಜಲ್ಲು (ನಾ). ೧. (ಬಟ್ಟೆ, ಎಲೆ ಮೊದಲಾದುವು) ಹರಿದಿರುವುದು. ೨. ದೋಣಿ ನಡೆಸುವ ಹುಟ್ಟು. ೩. ಆತಂಕ; ಚಿಂತೆ.

ಜಲ್ಲೆ (ನಾ). ೧. ಬಿದಿರು, ಕಬ್ಬು ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಕೋಲು, -ಗಳು. ೨. ಹುಟ್ಟು ಗೋಲು.

ಜನ (ನಾ). ೧. ಯಮು; ಯಮುಧರ್ಮ. ೨. ವೇಗ; ಕ್ಷಿಪ್ರತೆ; ತ್ವರೆ. ೩. ಹೆಚ್ಚಾದ ವೇಗದಿಂದ ಕೂಡಿದವನು. ೪. ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ~ (ಂ) ಕೆ (ಗೆ) ದು = ೧. ಶಕ್ತಿ ಗುಂದು; ಸತ್ತವಳಿ. ೨. ವೇಗ ಕುಗ್ಗು. ~ ದಾಡೆ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ; ಕಠಾರಿ.

ಜನಣಿ (ನಾ). ಸತ್ತವರನ್ನು ಬದುಕಿಸುವುದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ; ಸಂಜೀವಿನಿ.

ಜನನ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧ ಸಸ್ಯ; ದವನ. ೨. ರಥಸ; ವೇಗ. ೩. ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಬಲ್ಲವನು; ವೇಗಶಾಲಿ. ೪. ವೇಗವಾದ ಕುದುರೆ. (ಗು). ೫. ವೇಗ ವುಳ್ಳ.

ಜನನಿಕೆ (ನಾ). ೧. ತೆರೆ; ಪರದೆ; ಕಾಂಡಪಟ್ಟಿ. ೨. ಮರೆ; ಮುಚ್ಚುಮರೆ.

ಜನಕ (ನಾ). ೧. ಅವಳಿ; ಜೋಡಿ; ಜೊತೆ. ೨. ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣ.

ಜನಕಿ (ನಾ). ೧. ಬಟ್ಟೆ; ವಸ್ತ್ರ. ೨. ಜೊತೆ; ಯುಗಲ. ೩. ಸಮಾನವಾದುದು; ಒಂದೇ ತೆರನಾಗಿರುವುದು. ೪. ಒಪ್ಪೆ; ತೇವ. ೫. ವೇಗ; ಶೀಘ್ರತೆ. ~ ಕ (ಗ) ದವು = ಎರಡು ಪದಿ; ಜೋಡಿಕದ. ~ ತೆ (ದೆ) ಗೆ = ದ್ರವನಿಲ್ಲದ

ಜನಕಿ (ನಾ). ೧. ಕುದುರೆಯ ಕೂದಲು. ೨. ವೇಗವುಳ್ಳವನು. (ಗು). ೩. ಚುರುಕಾದ; ವೇಗಶಾಲಿಯಾದ.

ಜವು (ನಾ). ಯಾವಾಗಲೂ ತೇವವಾಗಿರುವ ಭೂಮಿ; ಜಾಗುನೆಲ. ~ ನಿಬ್ಬ (ಫ, ಳು) = ೧. ಒಸರು; ಚಿನುಗು. ೨. ಬಗ್ಗಡ ವಾಗು; ರಾಡಿಯಾಗು.

ಜವೆ (ನಾ). ೧. ಕುದುರೆಯ ಕೂದಲು. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ; ಯವಧಾನ್ಯ. ೩. ಒಂದು ಯವೆಯ ಕಾಳಿನಷ್ಟು ತೂಕ. ೪. ಒಂದು ಅಳತೆ. ೫. ಮಾಟದ ಮಂತ್ರ. ~ ಬೂದಿ = ಮಂಕುಬೂದಿ.

ಜವ್ವನ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

~ ನುಡಿ = ೧. ಎರಡು ಮಾತು. ೨. ಇಬ್ಬ ಗೆಯ ಮಾತು; ನೊಂದರು ಅಡಿದುದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವ ಎರಡನೆಯ ಮಾತು.

ಜವಾಜಿ = ಜವಾದಿ.

ಜವಾದಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ; ಪುನುಗು.

ಜವಾನ (ನಾ). ಆಳು; ಸೇವಕ.

ಜವಾನಿ (ನಾ). ಕೆಲಸದವಳು; ಸೇವಕಿ.

ಜವಾಬು (ನಾ). ೧. ಉತ್ತರ; ಮರುನುಡಿ. ೨. ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿ ಅಥವಾ ಸಾಕ್ಷಿದಾರನು ನೀಡುವ ಹೇಳಿಕೆ. ~ ದಾರ = ಮೊಣಗಾರ; ಉತ್ತರ ಹೇಳುವವನು.

ಜವಾಬುದಾರಿ (ನಾ). ಮೊಣಗಾರಿಕೆ; ಮೊಣೆ.

ಜವಾರಿ (ಗು). ಸ್ವಂತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಯಾದ; ದೇಶೀಯ; ನಾಟಿ.

ಜವಾಹಿರಿ (ನಾ). ೧. ಮುತ್ತಿ, ರತ್ನ ಮುಂತಾದ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಮಣೆ. ೨. ರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಒಡವೆ.

ಜವಿ (ನಾ). ೧. ಕುದುರೆಯ ಕೂದಲು. ೨. ವೇಗವುಳ್ಳವನು. (ಗು). ೩. ಚುರುಕಾದ; ವೇಗಶಾಲಿಯಾದ.

ಜವು (ನಾ). ಯಾವಾಗಲೂ ತೇವವಾಗಿರುವ ಭೂಮಿ; ಜಾಗುನೆಲ. ~ ನಿಬ್ಬ (ಫ, ಳು) = ೧. ಒಸರು; ಚಿನುಗು. ೨. ಬಗ್ಗಡ ವಾಗು; ರಾಡಿಯಾಗು.

ಜವೆ (ನಾ). ೧. ಕುದುರೆಯ ಕೂದಲು. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ; ಯವಧಾನ್ಯ. ೩. ಒಂದು ಯವೆಯ ಕಾಳಿನಷ್ಟು ತೂಕ. ೪. ಒಂದು ಅಳತೆ. ೫. ಮಾಟದ ಮಂತ್ರ. ~ ಬೂದಿ = ಮಂಕುಬೂದಿ.

ಜವ್ವನ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ. ೩. = ಜವ್ವನಗ.

ಜವ್ವನೆ (ನಾ). ಯುವತಿ ; ತರುಣಿ.

ಜಸ (ನಾ). ೧.ಯಶಸ್ಸು; ಕೀರ್ತಿ. ೨.ತೋಛೆ; ಶ್ರೇಯಸ್ಸು. ೩. ವೈಭವ; ಐಶ್ವರ್ಯ. ೪.ಮಾತು. ~ (೦)ಪ(ಬ)ಡೆ = ೧. ಹೆಸರು ವಾಸಿಯಾಗು; ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗು. ೨. ವೈಭವವನ್ನು ಹೊಂದು.

ಜಸೆ (ನಾ). ದೆಸೆ; ಸ್ಥಿತಿ; ಅವಸ್ಥೆ.

ಜಹಗೀರಿ ೧. = ಜಹಗೀರು. (ಗು).

೨. ಜಹಗೀರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಜಹಗೀರು (ನಾ). ಉಂಬಳಿಯಾಗಿ ದೊರೆತ ಭೂಮಿ. ~ದಾರ = ಉಂಬಳಿಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದವನು.

ಜಹಜು (ನಾ). ಹಡಗು.

ಜಹಾಂಗೀರು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿ ಖಾದ್ಯ.

ಜಳಂಬ (ನಾ). ೧. ಹೊದಿಕೆ; ಮುಸುಕು.

೨. ಬೀಸಣಿಗೆ. ~ಆಯ್ತು = ಬೀಸಣಿಗೆ ಬೀಸುವವನು; ಗಾಳಿ ಹಾಕುವ ಚಾಕರ.

ಜಳಕ (ನಾ). ಮಿಠಾ; ಸ್ನಾನ.

ಜಳಕು (ಕ್ರಿ). ನಡೆಗು; ಅಲುಗು; ಕಂಪಿಸು.

ಜಳಜಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಳೆತಳಿಸು; ಹೊಳೆ.

೨. ಜಲಜಲ ಎಂದು ಸದ್ದು ಮಾಡು.

ಜಳದೆ (ನಾ). ೧. ನೀರಿನಿಂದ ನೆನೆಸಿದ ಬೀಸಣಿಗೆ.

೨. ಲಾನಂಜದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬೀಸಣಿಗೆ; ಬಾಳದ ಬೇರಿನ ಬೀಸಣಿಗೆ.

ಜಳವಟ್ಟಿಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಂಠಾಭರಣ.

ಜಳವೆ (ನಾ). ೧. ಬಿದಿರಿನ ಗಳು; ಬೊಂಬು.

೨. ಹುಟ್ಟುಗೋಲು.

ಜಳುಪು (ಕ್ರಿ). ಜಾರು; ಕಳಚು.

ಜಳ್ಳು (ನಾ). ೧. ಪೊಳ್ಳು; ತಿರುಳಿಲ್ಲದುದು.

೨. ಪೊಳ್ಳುವ ಕಾಳು. ~ಜರಗು = ಸತ್ತ ಹೀನವಾದುದು. ~ಪೊ(ವೊ)ಗು = ಸತ್ತ ಗುಂಡು; ಬಲಗುಂಡು.

ಜಾ(ಂ)ಗಟಿ (ನಾ). ಜಯಗಂಟಿ; ಪೂಜಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾರಿಸುವ ವಾದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಜಾಂಗಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ನೀರು ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶ. ೨. ಕಾಡು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಭೂಭಾಗ. ೩. ಕಾಡುಮನುಷ್ಯ; ಅನಾಗರಿಕ. ೪. ಮಾಂಸ. (ಗು). ೫. ಜಲವಸ್ತಿ ಇಲ್ಲದ. ೬. ಕಾಡುತನವುಳ್ಳ; ವನ್ಯ.

ಜಾಂಗುಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ನಂಜು; ವಿಷ.

೨. ವಿಷ ಚಿಕಿತ್ಸೆ; ವಿಷಪರಿಹಾರ ವಿಧ್ಯೆ.

ಜಾಂಗುಲಿ(ಳ)ಕ (ನಾ). ವಿಷವೈದ್ಯ; ಗಾರುಡಿಗೆ.

ಜಾಂಡೆ (ನಾ). ಜಾವುಟ; ಧ್ವಜ.

ಜಾಂಬವ (ನಾ). ೧. ಜಂಬೂಫಲ; ನೇರಿಕೆ ಹಣ್ಣು. ೨. ಕರಡಿಗಳ ಒಡೆಯ; ಜಾಂಬವಂತ. (ಗು). ೩. ನೇರಿಕೆ ಮರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೪. ಚಿನ್ನದಂತೆ ಹೊಳೆಯುವ.

ಜಾಂಬು (ನಾ). ನೀರು ಕುದಿಯುವ ಪಾತ್ರೆ.

ಜಾಂಬೂನದ (ನಾ). ೧. ಚಿನ್ನ; ಸುವರ್ಣ.

(ಗು). ೨. ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದ.

ಜಾಕಣಿ (ನಾ). ಮುಚ್ಚುವ ಸಾಧನ; ಮುಚ್ಚಳ.

ಜಾಕಾಯಿ (ನಾ). ಅಡುಗೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧ ವಸ್ತು; ಜಾಣಿ ಕಾಯಿ.

ಜಾಗ (ನಾ). ೧. ಹಸಿರು; ಮರಕತವರ್ಣ.

೨. ರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಪಚ್ಚಿ.

೩. ಮಂಗಳಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಕುರಾರ್ಪಣವೆಂಬ ಕರ್ಮದ ಅಂಗವಾಗಿ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಸುವ ಪೈರು. ೪. ಯಾಗ; ಯಜ್ಞ. ೫. ಸ್ಥಳ; ನೆಲ; ಎಡೆ. ೬. ನೆಲಗಟ್ಟು; ಕುಟ್ಟು. ~ಪ(ವ)ರಲ್(ಲು) = ಮರಕತಮಣಿ; ಪಚ್ಚಿ.

ಜಾಗತಿಕ (ಗು). ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಜಾಗರ (ನಾ). ೧. ಮಂಗಳಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಕುರಾರ್ಪಣವೆಂಬ ಕರ್ಮದ ಅಂಗವಾಗಿ

ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಸುವ ಪೈರು. ೨. ನವಿಲಿನ ಕುಣಿತ. ೩. ಎಚ್ಚರ; ಸಿದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ. ೪. = ಜಾಗರಣೆ. ೫. ಯುದ್ಧಕವಚ; ಚಿಲಖತ್ತು.

ಜಾಗರಣ ೧. = ಜಾಗರಣೆ. ೨. ಜಾಗ್ರದವಸ್ಥೆ. ಜಾಗರಣೆ (ನಾ). ೧. ಸಿದ್ಧೆ ಮಾಡದಿರುವಿಕೆ.

೨. ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಎಚ್ಚರವಿದ್ದು ನಡೆಸುವ ಪೂಜೆ.

ಜಾಗರಿಕ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.

ಜಾಗರೂಕ (ನಾ). ೧. ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವವನು.

(ಗು). ೨. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರುವ.

ಜಾಗರೂಕತೆ (ನಾ). ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರುವಿಕೆ; ಹುಷಾರು.

ಜಾಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಾಗು; ಒಲೆ. (ನಾ).

೨. ಮೌನ; ನೀರವತೆ. ೩. ಉದಾಸೀನತೆ;

ವಿಳಂಬ. ೪. ಕೊಂಡಾಟದ ಒಂದು ನುಡಿ.

~ಇಸು = ೧. ಬಾಗಿಸು. ೨. ಓರೆಯಾಗಿ

ಇಡು; ಇಳಿಜಾರಾಗಿ ಇಡು. ~ಮಾಡು

= ಉದಾಸೀನಮಾಡು; ತಡೆಮಾಡು.

ಜಾಗುಡ (ನಾ). ಕುಂಕುಮಕೇಸರಿ.

ಜಾಗೃತ ೧. = ಜಾಗೃತಿ. ೨. ಎಚ್ಚರಗೊಂಡ

ವನು; ಜಾಗರೂಕ. (ಗು). ೩. ಎಚ್ಚತ್ತು;

ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹೊಂದಿದ.

ಜಾಗೃತಿ (ನಾ). ೧. ಎಚ್ಚರ. ೨. ಅಲಸ್ಯವನ್ನು

ಬಿಟ್ಟು ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖವಾಗುವಿಕೆ.

ಜಾಗೃತೆ (ನಾ). ೧. ತ್ವರೆ; ಶೀಘ್ರತೆ. ೨. ಎಚ್ಚ

ರಿಕೆ; ಜಾಗರೂಕತೆ. ೩. ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖತೆ.

(ಅ). ೪. ಶೀಘ್ರವಾಗಿ; ವೇಗವಾಗಿ.

ಜಾಜಮ (ನಾ). ರಂಗುರಂಗಿನ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ

ಕೂಡಿದ ಹಾಸು.

ಜಾಜಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೂವು;

ಮಾಲತೀಪುಷ್ಪ. ೨. = ಜಾಕಾಯಿ. ೩. ಕಾವಿ

ಬಣ್ಣ; ಕೆಂಬಣ್ಣ. ~ಪತ್ರ = ಜಾಯಿ

ಕಾಯಿಯ ಸಿಪ್ಪೆ.

ಜಾತರ (ನಾ). ಹೊಟ್ಟೆ; ಜತರ.

ಜಾಡ = ಜೇಡ.

ಜಾಡಣಿ (ನಾ). ೧. ಕೊಡಹುವಿಕೆ; ಅಲು

ಗಾಡಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಅತಿಸಾರ; ಭೇದಿ.

ಜಾಡಮಾಲಿ (ನಾ). ಕಸ ಗುಡಿಸುವವನು;

ಜಲಗಾರ.

ಜಾಡಿ (ನಾ). ೧. ದಪ್ಪ ನೆಯ ಕಂಬಳಿ.

೨. ದಟ್ಟಣೆ; ಸಂದಣಿ. ೩. ಹೆಚ್ಚಳ;

ಉರವಣೆ; ಅಧಿಕ. ೪. ಮಣ್ಣಿನ ಅಥವಾ

ಪಿಂಗಾಣಿಯ ಪಾತ್ರೆ. (ಗು). ೫. ಹಳೆಯ;

ಮುದಿಯಾದ.

ಜಾಡಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. (ಕಸವನ್ನು) ಗುಡಿಸು;

ಉಡುಗು. ೨. ಕೊಡಹು; ಒದರು.

೩. ನೂಕು; ತಳ್ಳು. ೪. ರಭಸಗೊಳ್ಳು.

೫. ನಿಂದಿಸು; ಹೀಯಾಳಿಸು. ೬. ಚಿಮ್ಮು;

ಹೊರಸೂಸು. ೭. ಸಿಡಿಸು; ಕೆಡಹು.

೮. ಭೇದಿಯಾಗು.

ಜಾಡು (ನಾ). ೧. ನಡೆದು ನಡೆದು ಸವೆದ

ದಾರಿ. ೨. ಸುಳಿವು; ಸೂಚನೆ. ೩. ರೀತಿ;

ಕ್ರಮ.

ಜಾಡೆ = ಜಾಡು.

ಜಾಡ್ಯ (ನಾ). ೧. ಚಳಿ; ಶೈತ್ಯ. ೨. ನಿರುತ್ಸಾಹ;

ಔದಾಸೀನ್ಯ. ೩. ಅನಾರೋಗ್ಯ; ಬೇನೆ.

ಜಾಣ್(ಣು) (ನಾ). ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ. ~ಇಲಿ

= ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಬುದ್ಧಿ

ಗೆಡು; ಮತಿಗೆಡು. ~ನುಡಿ = ಜಾಣ

ತನದ ಮಾತು; ಚತುರೋಕ್ತಿ. ~ಪ(ವೆ)ಕ್ಕೆ

= ಗಿಣೆ.

ಜಾಣ (ನಾ). ಬುದ್ಧಿವಂತ; ತಿಳಿವಳಿಕೆ

ಯುಳ್ಳವನು.

ಜಾಣುಮೆ = ಜಾಣ್ಣೆ.

ಜಾಣುವೆ = ಜಾಣ್ಣೆ.

ಜಾಣೆ (ನಾ). ಬುದ್ಧಿವಂತ; ಚತುರೆ.

ಜಾಣ್ಣೆ (ನಾ). ಜಾಣತನ; ಕಾಶಲ.

ಜಾತ (ನಾ). ೧. ಹುಟ್ಟಿದವನು. ೨. ಹುಟ್ಟಿದುದು. ೩. ಉತ್ತಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು; ಕುಲೀನ. ೪. ಮಗ; ಪುತ್ರ. ೫. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ. (ಗು). ೬. ಹುಟ್ಟಿದ; ಉಂಟಾದ. ೭. ವ್ಯಕ್ತವಾದ; ಪ್ರಕಟವಾದ. ~ಕರ್ಮ = ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವಿಗೆ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕಾರ. ~ರೂಪ = ೧. ಚಿತ್ರಣ; ನಗ್ನಾ ವಸ್ತ್ರ. ೨. ದಿಗಂಬರ ಜೈನರ ಸಂನ್ಯಾಸ. ೩. ದಿಗಂಬರನಾದ ಸಂನ್ಯಾಸಿ. ೪. ಚಿನ್ನ. ~ಸೂತಕ = ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಮೈಲಿಗೆ; ಪುರುಡು.

ಜಾತಕ (ನಾ). ೧. ಜನ್ಮಕಾಲದ ತಿಥಿ, ವಾರ, ನಕ್ಷತ್ರ ಮುಂತಾದ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ಆಗಿನ ಗ್ರಹಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ತಿಳಿಸುವ ಪತ್ರಿಕೆ; ಜನ್ಮಕುಂಡಲಿ. ೨. ಹುಟ್ಟಿದವನು. ೩. ಬುದ್ಧನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪೂರ್ವಜನ್ಮಗಳ ಕತೆಗಳು.

ಜಾತವೇದ (ನಾ). ಅಗ್ನಿ; ಬೆಂಕಿ.

ಜಾತಿ (ನಾ). ೧. ಹುಟ್ಟು; ಜನನ. ೨. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮೊದಲಾದ ಚತುರ್ವರ್ಣಗಳು. ೩. ಹುಟ್ಟಿದ ಕುಲ, -ವಂಶ. ೪. ರೀತಿ; ಸ್ವಭಾವ. ೫. ಜಾಜಿಗಿದ ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು. ೬. ಗುಂಪು; ವರ್ಗ. ೭. ನೆಲ್ಲಿಗಿಡ. ೮. ಮೇಲಾದುದು; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು. ೯. ಸಾಧ್ಯಶಕ್ತಿ; ಸಮಾಸತೆ. ೧೦. = ಜಾಕಾಯಿ. ~ಅಂಧ = ೧. ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡ. ೨. ಜಾತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದುರಭಿಮಾನಪುಳ್ಳವನು. ~ಇಸು = ಹುಟ್ಟು; ಮೂಡ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಜ(ರ) = ಅಭಿನಯ ಕಾರ; ನಟ. ~ದ್ವೇಷ = ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಬಂದ ಹಗೆತನ. ~ಧರ್ಮ = ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಟ್ಟುಗುಣ. ೨. ಆಯಾ ಜಾತಿಗೆ ಬಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ~ಬೆಳೆ = ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ದಡ; ಶತಮೂರ್ಖ.

~ಭ್ರಷ್ಟ = ಹುಟ್ಟಿದ ಕುಲದಿಂದ ದೂರವಾದವನು; ಜಾತಿಗೆಟ್ಟವನು. ~ಸಂಕರ = ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಾತಿಗಳು ಬೆರೆಯುವಿಕೆ. ~ಸ್ಮರ = ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ನೆನಪುಳ್ಳವನು. ~ಹೀನ = ಹೀನ ಜಾತಿಯವನು.

ಜಾತೆ (ನಾ). ೧. ಮಗಳು; ಪುತ್ರಿ. ೨. ಹುಟ್ಟಿದವಳು; ಜನಿಸಿದವಳು.

ಜಾತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು; ಕುಲೀನ. (ಗು). ೨. ಉತ್ತಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ; ಸತ್ಕುಲದ.

ಜಾತ್ರ (ನಾ). ೧. ಯಾತ್ರೆ. ೨. ಉತ್ಸವ; ಪರಿಸೆ. ೩. ಜನಗಳ ಗುಂಪು, -ಸಮೂಹ

ಜಾತ್ರಗೆ (ನಾ). ೧. ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟವನು; ಯಾತ್ರಿಕ. ೨. ಪ್ರಯಾಣಿಕ.

ಜಾದಗೆ = ಜಾತಕ.

ಜಾದಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೂವು; ಮಾಲತೀಪುಷ್ಪ.

ಜಾದು (ನಾ). ೧. ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಶಿಲೆ. ೨. ಕಾವಿಬಣ್ಣ; ಕೆಂಬಣ್ಣ. ೩. ಇಂದ್ರಜಾಲ; ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟುವಿದ್ದೆ. ~ಕ(ಗ)ಲ್(ಲ್ಲು) = ಕೆಂಪು ಕಲ್ಲು; ಕಾವಿಕಲ್ಲು.

ಜಾದುಗಾರ (ನಾ). ಮಾಟಗಾರ; ಮೋಡಿಕಾರ.

ಜಾನ (ನಾ). ೧. ಯೋಜನೆ; ಚಿಂತನೆ; ಮನನ ಮಾಡುವುದು. ೨. ಧ್ಯಾನ. ೩. ಜ್ಞಾನ; ಅರಿವು. ~ಇಸು = ೧. ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ನೆನೆ; ಧ್ಯಾನಮಾಡು. ೨. ಯೋಚಿಸು.

ಜಾನಪದ (ನಾ). ೧. ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವನು; ನಾಡಿನ ಪ್ರಜೆ. ೨. ನಾಡು; ದೇಶ. (ಗು). ೩. ನಾಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಜನಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ. ೪. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ; ಗ್ರಾಮೀಣ; ಗ್ರಾಮ್ಯ. -

ಜಾನು (ನಾ). ಮಂಡಿ; ಮೊಳಕಾಲು. ~ದಳ್ಳು = ೧. ಮೊಳಕಾಲಿನವರೆಗೆ ಬರುವುದು. ೨. ಮಂಡಿಯವರೆಗೆ ಬರುವುದು.

ಜಾನುವಾರು (ನಾ). ದನ ; ಕಾಲ್ನಡೆ.

ಜಾಪಕ (ನಾ). ೧. ಜಪ ಮಾಡುವವನು ;
ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜಪಿಸುವವನು.
೨. ಕುಂಕುಮ.

ಜಾಪಾಳ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಔಷಧ
ಸಸ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಬೀಜ.

ಜಾಪ್ಪ (ನಾ). ೧. ಕಾಲಹರಣ ; ತಡ ;
ವಿಲಂಬ. ೨. ಉದಾಸೀನ ಮಾಡುವವನು ;
ಸೋಮಾರಿ. ೩. ಜಪಿಸಲು ಯೋಗ್ಯ
ನಾಮದು.

ಜಾಬಾಲ (ನಾ). ೧. ಕುರಿ ಕಾಯುವವನು ;
ಕುರುಬ. ೨. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
೩. ಒಬ್ಬ ಋಷಿಯ ಹೆಸರು.

ಜಾಬಾಳ ೧. = ಜಾಬಾಲ. ೨. ಜಾಳುಜಾಳು
ದುಡು ; ನೀರಸವಾದುದು.

ಜಾಮು (ನಾ). ೧. ದಿವಸದ ಎಂಟನೆಯ
ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಕಾಲ ; ಪ್ರಹರ.
೨. ಸುಡುವಿಕೆ ; ದಹನ. ~ ಇಸು = ಸುಡು ;
ದಹಿಸು.

ಜಾಮಾತ್ಯ (ನಾ). ಮಗಳ ಗಂಡ ; ಅಳಿಯ.

ಜಾಮಿ (ನಾ). ೧. ಒಡಹುಟ್ಟಿದವಳು ;
ಸಹೋದರಿ. ೨. ಪತಿವ್ರತೆ ; ಗರತಿ.

ಜಾಮಿನು (ನಾ). ಹೊಣೆ ; ಈಡು.

ಜಾಮೂನ್ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಸಿಹಿತಿಂಡಿ.

ಜಾಯಕ (ನಾ). ಒಂದು ಸುಗಂಧದ ಮರ.

ಜಾಯಮಾನ (ನಾ). ೧. ಸ್ವಭಾವ ; ಹುಟ್ಟು
ಗುಣ. (ಗು). ೨. ಹುಟ್ಟಿತಕ್ಕ ; ಒದಗಲಿರುವ.

ಜಾಯಾಜೀವ (ನಾ). ಹೆಂಡತಿಯ ಗಳಿಕೆ
ಯಿಂದ ಬದುಕುವವನು.

ಜಾಯಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾಡ್ಯ.

ಜಾಯಿಲ (ನಾ). ೧. ನಾಯಿ ; ಸೋಣಗ.

೨. ಜಾತಿ ಕುದುರೆ ; ಜಾತ್ಯಶ್ವ.

ಜಾಯೆ (ನಾ). ಹೆಂಡತಿ ; ಪತ್ನಿ.

ಜಾರ (ನಾ). ವ್ಯಭಿಚಾರಿ ; ಹಾದರಿಗ.

ಜಾರಿ (ನಾ). ೧. ರೂಢಿ ; ಅನುಷ್ಠಾನ ;
ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವುದು. ೨. ಚಲಾ
ಯಿಸುವಿಕೆ ; ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ತರುವಿಕೆ.
~ ಮಾಡು = ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡು.

ಜಾರು ೧. = ಜಾಜು. (ನಾ). ೨. ಕಣ್ಣಿನ
ಪಿಸುರು ; ನೀಜು. ~ ಕ(ಗ)ಣ್ಣು
= ಪಿಸುರು ತುಂಬಿದ ಕಣ್ಣು. ~ ಕು(ಗು)ಪ್ಪೆ
= ಇಳಿಜಾರಾದ ಕಣ್ಣು ; ಜಾರುಬಂಡೆ.
~ ಬಂಡೆ = ಜಾರುಗುಪ್ಪೆ.

ಜಾರೆ (ನಾ). ಹಾದರಿಗಿತ್ತಿ ; ಜೋಡೆ.

ಜಾಜು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಜಗುಳು ; ನುಣುಚಿ
ಕೊಳ್ಳು. ೨. ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ನೇಗ
ವಾಗಿ ಇಳಿ. ೩. ನಡತೆತಪ್ಪು ; ಭ್ರಷ್ಟ
ವಾಗು. (ನಾ). ೪. ಜಾರುವಿಕೆ ; ಸರಿಯು
ವಿಕೆ. ೫. ಇಳಿಜಾರಾದ ಪ್ರದೇಶ. ೬. ಹಿಂದಕ್ಕೆ
ಸರಿಯುವುದು ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವುದು.
೭. ಮಾಯೆ ; ಕಪಟಿ. ೮. ಸುಳ್ಳು ;
ಸಂದೇಹ. ~ ಕ(ಗ)ಡಹು = ಜಾರುವಂತೆ
ಮಾಡು ; ಉರುಳಿಸು.

ಜಾಲ (ನಾ). ೧. ಬಲೆ. ೨. ಕಿಟಕಿ ; ಗವಾಕ್ಷ.

೩. ಕಪಟಿ ; ಮೋಸ. ೪. ಗುಂಪು ; ಮೊತ್ತ,
೫. ಹಂಚಿಕೆ ; ಉಪಾಯ. ೬. ಕೊಬ್ಬು ;
ಗರ್ವ. ೭. ನೆಪ ; ನಿಮಿತ್ತ. ೮. ಮುಚ್ಚಳ.
೯. ಇಂದ್ರಿಯ. ೧೦. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಮರ ; ಕದಂಬವೃಕ್ಷ. ೧೧. ಅಭರಣ.
~ ಕರಣ = ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ.
~ ಗಾಜ(ರ) = ೧. ಬೆಸ್ತ. ೨. ಕೆಸರು,
ಮರಳು ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಚಿನ್ನದ
ಕಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವವನು. ೩. ಮೋಸ
ಗಾರ ; ವಂಚಕ. ೪. ಐಂದ್ರಜಾಲಿಕ ;
ಮಾಯಾವಿ. ~ ಪಾಡ = ೧. ಬೆರಳುಗಳ
ನಡುವೆ ತೆಳುವಾದ ಪೊರೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ
ಕಾಲು. ೨. ಹಂಸ. ೩. ಬಾತುಕೋಳಿ.

ಜಾಲ(ಳ)ಂದರ = ಜಾಲಂಧ್ರ.

ಜಾಲ(ಳ)ಂಧ್ರ (ನಾ). ಬಲೆಯಂತೆ ಕಂಡಿ
ಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಕಿಟಕಿ;
ಜಾಳಾಂಧ್ರ.

ಜಾಲ(ಳ)ಕ (ನಾ). ಗ. ಬಲೆ. ೨. ಕಿಟಕಿ; ಗವಾಕ್ಷ.

೧. ಮೊಗ್ಗು. ೪. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

೫. ಮೋಸ; ವಂಚನೆ. ೬. ಅಂಕುರ.

೭. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಶಿರೋಭೂಷಣ.

ಜಾಲರಿ (ನಾ). ಗ. ಬಲೆಯಂತಹ ಶೃಂಗಾರ
ವಸ್ತ್ರ; ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು; ರುಲ್ಲರಿ. ೨. ಕಣ್ಣು
ಕಣ್ಣಾಗಿರುವ ತಂತಿಯ ಚೌಕಟ್ಟು.
~ಸೌಟು = ಕರಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು
ಬಾಣಲೆಯಿಂದ ತೆಗೆಯಲು ಬಳಸುವ
ಸಾಧನ.

ಜಾಲಾಡು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಶೋಧಿಸು; ಜರಡಿ
ಹಿಡಿ. ೨. ಕೊಳೆ ಹೋಗುವಂತೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ
ಬಟ್ಟೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಅಲ್ಲಾಡಿಸು; ಅಲುಬು.

ಜಾಲಿ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮುಳ್ಳು
ಮರ; ಗೊಬ್ಬಳಿ; ಬೊಬ್ಬಳಿ. ೨. ವಂಚಕ;
ಕಪಟ. ೩. ಬೆತ್ತ.

ಜಾಲಿ(ಳ)ಕ (ನಾ). ಗ. ಬೆತ್ತ. ೨. ಜೇಡರ
ಹುಳು. ೩. ಐಂದ್ರಜಾಲಿಕ; ಮಂತ್ರನಾದಿ.
೪. ಬಲೆ.

ಜಾಲಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಧಾನ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಲು ತಳ
ದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ನೀರಿನಿಂದ ತೊಳೆ.
೨. ಅಲುಗಾಡಿಸು; ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳಿಸು.
೩. = ಜಾಲಾಡು.

ಜಾಲೆ (ನಾ). ಗ. ಬೆಂಕಿ; ಕಿಚ್ಚು; ಜ್ವಾಲೆ.
೨. ಮಾಟಗಾತಿ.

ಜಾಲ್ಮ (ನಾ). ಗ. ದುಡುಕುಗಾರ. ೨. ದಡ್ಡ;
ಮೂಢ. ೩. ಕೆಟ್ಟವನು; ದುಷ್ಟ. (ಗು).

೪. ಕ್ರೂರನಾದ. ೫. ತುಚ್ಛನಾದ. ~ಜಲ್ಲ

~ದಡ್ಡತನದ ಮಾತು; ಅವಿನೇಶದ ಮಾತು.

ಜಾವ (ನಾ). ಗ. ದಿವಸದ ಎಂಟನೆಯ ಒಂದು
ಭಾಗದಷ್ಟು ಕಾಲ; ಏಳುವರೆ ಗಳಿಗೆ;
ಯಾನು. ೨. ಕಾವಲು; ಪಹರೆ. ೩. ಕಾವಲು
ಗಾರರ ಹಾಣೆ.

ಜಾವಡಿ (ನಾ). ಶೃಂಗಾರರಸಪ್ರಧಾನವಾದ
ಗೀತೆ.

ಜಾವಳ (ನಾ). ಗ. ಜಾಪಲ್ಯ; ಚಂಚಲತೆ.

೨. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದು. ೩. ಸಾಮಾನ್ಯ

ವ್ಯಕ್ತಿ; ನಾಡಾಡಿ. ೪. ಕೀಳಾದವನು;

ಹೀನ. ೫. ತಲೆಯ ಮುಂಭಾಗದ ಕೂದಲು;

ಮುಂಜುಟ್ಟು. ೬. ಚಾಲ; ಜೂಡಾಕರ್ಮ.

ಜಾವಳಿ (ನಾ). ಗ. ನಾಲ್ಕು ಹರಳುಗಳ
ಕರ್ಣಾಭರಣ. ೨. = ಜಾವಡಿ.

ಜಾವುಗೆ (ನಾ). ಸುಡುಮದ್ದುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ
ಸುವ ಸಾಧನ.

ಜಾಸ್ತಿ (ನಾ). ಹೆಚ್ಚಳ; ಅಧಿಕೃ.

ಜಾಹಿರು (ನಾ). ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸುವಿಕೆ;
ಪ್ರಕಟನೆ.

ಜಾಹೀರಾತು = ಜಾಹಿರು.

ಜಾಹೀರು = ಜಾಹಿರು.

ಜಾಹೆ = ಜಾಹ್ಯ.

ಜಾಹ್ಯ (ನಾ). ನಿದ್ರೆ; ನಿದ್ರೆ.

ಜಾಳ ಗ. = ಜಾಲ. ೨. ಬೆಂಕಿಯ ಉರಿ;

ಜ್ವಾಲೆ. ~ಇ(ವಿ)ಸು = ಗ. ಮೋಸ

ಮಾಡು; ವಂಚಿಸು. ೨. ಉರಿಯುವಂತೆ

ಮಾಡು; ಹೊತ್ತಿಸು.

ಜಾಳರಿಗೆ (ನಾ). ಜಾಲರಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ
ಗವಾಕ್ಷ.

ಜಾಳವಣಿ (ನಾ). ಮೋಸ; ವಂಚನೆ.

ಜಾಳಾಂದರ = ಜಾಲಂಧ್ರ.

ಜಾಳಿಗೆ (ನಾ). ಗ. ಬಲೆ; ಜಾಲ. ೨. ಜಾಳು

ಜಾಳಾಗಿರುವ ಬಟ್ಟೆ, -ವಸ್ತ್ರ. ೩. ಒಂದು

ಬಗೆಯ ಮುತ್ತಿನ ಒಡನೆ. ೪. ಕುಚ್ಚು;

ಗೊಂಡೆ. ೫. ಮೊತ್ತ; ಸಮೂಹ. ೬. ಹಣದ

ಚೀಲ; ಕೈಲಿ; ಹಮ್ಮಿಣಿ. ೨. ಕಿಟಕಿ;
 ವಾತಾಯನ. ೪. ಹೆಣಕೆಯ ಚೀಲ.
 ಜಾಲಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಡೆ; ಚಲಿಸು. ೨. ಸುರಿ;
 ಚೆಲ್ಲು. ೩. ಕಂಪಿಸು; ಅಲುಗು. ೪. ಸೇರು;
 ಕೂಡು. ೫. ಬೀಸು; ಝಳಪಿಸು.
 ೬. ನೀಗು; ಹೋಗಲಾಡಿಸು. ೭. ಆಟಿಸು;
 ಕಳುಹಿಸು. ೮. ನಿಂದಿಸು; ಬಯ್ಯು.
 ೯. ಸೋಲಿಸು. ೧೦. ಒಂದರಿಯಾಡು;
 ಜರಡಹಿಡಿ.
 ಜಾಳು (ನಾ). ೧. ನೆಯ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಎಳೆಗಳು
 ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ದೂರವಾಗಿರುವುದು.
 ೨. ಹುರುಳಿಲ್ಲದುದು; ನಿಷ್ಪತ್ತವಾದುದು.
 ೩. ಹೇಡಿ; ನಿಷ್ಪತ್ತೋಜಕ. ~ನುಡಿ
 = ೧. ವ್ಯರ್ಥಾಲಾಪ; ಪೊಳ್ಳುಮಾತು.
 ೨. ಸುಳ್ಳು.
 ಜಾಲು (೪)ಗೆ (ನಾ). ಉಡುಗೆ; ಬಟ್ಟೆ.
 ಜಿಂಕೆ (ನಾ). ಹರಿಣ; ಎರಳೆ; ಹುಲ್ಲೆ.
 ಜಿಂಗಿ (ನಾ). ೧. ಮಂಜಿಷ್ಮೆಯೆಂಬ ಔಷಧ
 ದ್ರವ್ಯ. ೨. ಮುತ್ತ; ಅವಲು.
 ಜಿಂಜಿರಿ (ನಾ). ಸರಪಳಿ; ಸಂಕೋಲೆ.
 ಜಿಂದಗಿ (ನಾ). ಆಸ್ತಿ; ಸ್ವತ್ತು.
 ಜಿಕ್ಕಿರಿ (ನಾ). ಚೌಕಾಸಿ.
 ಜಿಗಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಚಿವುಟು; ಗಿಂಡು. (ನಾ).
 ೨. ಅಂಟು; ಜಿಡ್ಡು; ಜಿಗಿ. ೩. ಜಿಪುಣತನ;
 ಅಂಟುಸ್ವಭಾವ.
 ಜಿಗಣೆ ೧. = ಜಿಗುಟು. ೨. ನೇಗಿಲ ಗುಳವನ್ನು
 ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿಯುವ ಒಂದು ಸಾಧನ.
 ೩. ಕಸೂತಿಯಲ್ಲಿನ ಸಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ.
 ಜಿಗಳು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸೀಳು; ಬೇರ್ಪಡಿಸು.
 (ನಾ). ೨. ಸಣ್ಣ ಕಾಲುವೆ.
 ಜಿಗಣೆ = ಜಿಗುಟು.
 ಜಿಗಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಾರು; ನೆಗೆ. (ನಾ).
 ೨. ಅಂಟು; ಜಿಗುಟು. ೩. ಹತ್ತಿ, ಜೋಳ
 ಮೊದಲಾದ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹತ್ತುವ ಬೂಜು.

ಜಿಗಿತ (ನಾ). ನೆಗೆತ; ಹಾರುವಿಕೆ.
 ಜಿಗಿಲ್ (ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಜಿಡ್ಡಾಗು. ೨. ಹತ್ತಿ
 ಕೊಳ್ಳು; ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳು. ೩. ತೊಂದರೆಗೆ
 ಗುರಿಯಾಗು; ಕಷ್ಟಕ್ಕೊಳಗಾಗು. (ನಾ).
 ೪. ಸ್ನೇಹ; ಗೆಳೆತನ. ೫. ಅಂಟಾದುದು;
 ಅಂಟು.
 ಜಿಗೀಷು (ನಾ). ೧. ಜಯಿಸಲು ಅಪೇಕ್ಷೆ
 ಯುಳ್ಳವನು. (ಗು). ೨. ಬಯಸುವ.
 ೩. ಜಯಿಸುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ.
 ಜಿಗೀಷೆ (ನಾ). ಹೊಂದುವ ಅಥವಾ ಗೆಲ್ಲುವ
 ಬಯಕೆ.
 ಜಿಗುಟು = ಜಿಗಟು.
 ಜಿಗುಡು (ನಾ). ಅಂಟು; ಜಿಗಿ.
 ಜಿಗುಪ್ಪೆ = ಜುಗುಪ್ಪೆ.
 ಜಿಗುರ್ (ಕ್ರಿ). ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳು; ಸೇರಿಕೊಳ್ಳು.
 ಜಿಗುಬಿ (೪) (ನಾ). ರಕ್ತವನ್ನು ಹೀರುವ
 ಜಲವಾಸಿಯಾದ ಒಂದು ಹುಳು.
 ಜಿಗ್ಗಿ (ನಾ). ಒಣಪುರುಳಿ; ಪುಳ್ಳೆ.
 ಜಿಘತ್ಸೆ (ನಾ). ಹಸಿವು; ಕ್ಷುಧೆ.
 ಜಿಜ್ಞಾಸು (ನಾ). ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಪೇಕ್ಷೆ
 ಯುಳ್ಳವನು.
 ಜಿಜ್ಞಾಸೆ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿಯುವ ಬಯಕೆ; ಅರಿತು
 ಕೊಳ್ಳುವ ಇಚ್ಛೆ. ೨. ತನಿಖೆ; ಸಂಶೋಧನೆ.
 ಜಿಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಭಾರದ್ವಾಜ ಪಕ್ಷಿ; ಟಿಟ್ಟಿಭ.
 ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮಿಡತೆ.
 ಜಿಡ್ಡಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿನೊಳಗಿನ ಸಣ್ಣ
 ಕಿಂಡಿ; ದಿಡ್ಡಿ. ೨. ತೆಂಗಿನ ನಾರಿನಿಂದಲೇ
 ಗಂಟುಹಾಕಿದ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಗಳು.
 ಜಿಡ್ಡು (ನಾ). ೧. ಎಣ್ಣೆ, ತುಪ್ಪ ಮುಂತಾದುವು
 ಗಳ ಜಿಗಿ, -ಜಿಗುಟು. ೨. ಗಬ್ಬುನಾತ;
 ದುರ್ವಾಸನೆ. ೩. ಸೊಕ್ಕು; ಅಹಂಕಾರ.
 ೪. ನಿರಾಸಕ್ತಿ. ೫. ಕಾಯಿಗಟ್ಟಿರುವುದು;
 ದಡ್ಡು. ~ಎಣ್ಣೆ = ಅಂಟು ಅಂಟಾದ
 ಎಣ್ಣೆ, ತುಪ್ಪ ಮುಂತಾದುವು.

ಜಿಣುಗು (ನಾ). ನವುರಾದುದು; ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದುದು.

ಜಿತ (ನಾ). ೧. ಗೆಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟುದು; ಕೈವಶಮಾಡಿಕೊಂಡುದು. (ಗು). ೨. ಸ್ಥಿರವಾದ; ಅಚಲವಾದ. ~ ಇಂದ್ರಿಯ = ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿದವನು. ~ ಕಾಮ = ೧. ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಗೆದ್ದವನು. ೨. ಶಿವ. ೩. ಸಂನ್ಯಾಸಿ; ಯತಿ. ೪. ಬುದ್ಧ. ೫. ಅರ್ಹಂತ.

ಜಿತಕಾಮೆ (ನಾ). ಪತಿವ್ರತೆ; ಸಾಧಿ.

ಜಿದ್ಧ (ನಾ). ೧. ಬದ್ಧ ಮಾತ್ಸರ್ಯ. ೨. ಪೈಪೋಟಿ; ಸ್ಪರ್ಧೆ; ಮೇಲಾಟ. ೩. ಪಣ; ಪಂಥ.

ಜಿನ (ನಾ). ೧. ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದವನು; ಜಿತೇಂದ್ರಿಯ. ೨. ಜೈನ ಅಥವಾ ಬೌದ್ಧ ಸಂನ್ಯಾಸಿ. ೩. ವಿಷ್ಣು. ೪. ಬುದ್ಧ. ೫. ಅರ್ಹಂತ. (ಗು). ೬. ವಿಜಯಿಯಾದ. ೭. ಸ್ಥಿರವಾದ. ~ ಸಮಯ = ಜೈನಧರ್ಮ; ಜೈನ ಮಾರ್ಗ. ~ ಸವನ = ಜಿನನಿಗೆ ಮಾಡುವ ಅಭಿಷೇಕ.

ಜಿನಿಗಿಸು (ಕ್ರಿ). ಚಲನವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡು; ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟವಾಗಿಸು.

ಜಿನುಂಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿ ಧ್ವನಿಮಾಡು; ನೋರೆ; ಝೇಂಕರಿಸು. ೨. ಅನೇಕ ಸಲ ಹೇಳು. ೩. ಪಿಸುಮಾತನಾಡು. ೪. ಸೋಸೆಯಿಡು; ಕೊಟ್ಟಿಕ್ಕು. (ನಾ). ೫. ಸೋಸೆಮಳೆ; ಜಡಿಮಳೆ.

ಜಿನುಗು ೧. = ಜಿನುಂಗು. ೨. ಕರಗು; ನೀರಾಗು; ಜೋಸೆಯಾಗು. ೩. ಸೇರು; ಕೂಡು. (ನಾ). ೪. ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದುದು. ೫. ಕುಸುರಿಗೆಲಸ; ನಯವಾದ ಕೆಲಸ. ೬. ಅತ್ಯಲ್ಪವಾದುದು. ೭. ಕ್ಲೇಶ; ತೊಂದರೆ. ~ ಮಾ(ವಾ)ತು = ಪಿಸುಮಾತು; ಮೆಲುಮಾತು.

ಜಿನೆ (ನಾ). ಸೋಪಾನಮಾರ್ಗ; ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಸಾಲು.

ಜಿನ್ನ (ನಾ). ೧. ಅರ್ಹಂತ; ಜಿನ. (ಗು). ೨. ಜೀರ್ಣವಾದ; ಶಿಥಿಲವಾದ.

ಜಿಪುಣ (ನಾ). ಲೋಭಿ; ಕೃಪಣ.

ಜಿಬರು (ನಾ). ಕಣ್ಣಿನ ಕೊಳ; ಗೀಜು.

ಜಿಬಳು (ನಾ). ಅಂಟು; ಜಿಗಟು.

ಜಿಬ್ಬಿ (ನಾ). ಜಜ್ಜಿ ಹೋಗಿರುವುದು; ಮೆತ್ತಗಾಗಿರುವುದು.

ಜಿಬ್ಬು (ನಾ). ೧. ಅಂಟಾಗಿರುವಿಕೆ. ೨. ಅಂಟು; ಜೋಸೆ.

ಜಿಮ್ಮೆ (ನಾ). ಅಧೀನ; ವಶ.

ಜಿರಳೆ (ನಾ). ಜೊಂಡಿಗ; ಅಕ್ಕಳೆ.

ಜಿರಾಫೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿ.

ಜಿರಾಯಿತಿ (ನಾ). ಖುಷ್ತಿ ವ್ಯವಸಾಯ; ಕಾಡಾರಂಬ.

ಜಿರಾಯಿತು ೧. = ಜಿರಾಯಿತಿ. ೨. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾದ ನೆಲ. ~ ದಾರ = ಬೇಸಾಯಗಾರ; ಒಕ್ಕಲಿಗ.

ಜಿರಿ (ನಾ). ಶಿಥಿಲವಾದುದು; ಜೀರ್ಣವಾದುದು.

ಜಿಜಿ(ರಿ)ಲೆ (ನಾ). ೧. ಜರಿ; ಲಕ್ಷ್ಮಿಚೇಳು. ೨. = ಜಿರಳೆ.

ಜಿಲೇಬಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ.

ಜಿಲ್ಲಾ (ನಾ). ಹಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಭಾಗ; ಪರಗಣೆ.

ಜಿಲ್ಲಿ (ನಾ). ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಅಥವಾ ಮಾಡಿದ ಸಣ್ಣ ತೂತು.

ಜಿಲ್ಲೆ = ಜಿಲ್ಲಾ.

ಜಿವುಳಿ = ಚಿಗುಳಿ. ~ ತು(ದು)ಯಾ(ಳಿ) = ಗಿಜಿಗಿಯಾಗುವಂತೆ ತುಳಿ.

ಜಿಷ್ಣು (ನಾ). ೧. ಜಯಶಾಲಿ. ೨. ಅರ್ಜುನ. ೩. ಇಂದ್ರ. ೪. ಅರ್ಹಂತ. ೫. ವಿಷ್ಣು; ಕೃಷ್ಣ. ೬. ಶಿವ. ~ ಚಾಪ = ಇಂದ್ರ ಚಾಪ; ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು.

ಜಿಹಾಸೆ (ನಾ). ಗ. ತೋರೆಯುವ ಬಯಕೆ.

೨. ಬೇಸರ; ಜುಗುಪ್ಸೆ.

ಜಿಹ್ಮ (ನಾ). ಗ. ವಕ್ರವಾದುದು. ೨. ಕಪಟ; ವಂಚನೆ. ೩. ಸೋಮಾರಿ.

ಜಿಹ್ವೆ (ನಾ). ಗ. ನಾಲಗೆ. ೨. ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆ.

ಜೀಕ (ನಾ). ಗ. ಉಯ್ಯಾಲೆ; ಗಿರಿಕಾಲೆ.

೨. ತೂಗಾಟ; ತೊನೆದಾಟ. ~ಹೊಡೆ = ಉಯ್ಯಾಲಾಡು; ತೂಗಾಡು.

ಜೀಕಳಿ (ನಾ). ಜೀರ್ಣೋಳನೆ; ಪಿಚಕಾರಿ.

ಜೀಕು (ಕ್ರಿ). ಗ. ತೂಗು; ತೂಗಾಡಿಸು.

(ನಾ). ೨. = ಜೀಕ. ೩. ಗಿರಗಟ್ಟಿ.

೪. ಗಿರಕಿಜೋಡಿನ ಧ್ವನಿ. ೫. ಕಾಂತಿ; ಗೆಲವು.

ಜೀಟು (ನಾ). ಊರೆ; ಆಧಾರ.

ಜೀತ (ನಾ). ಗ. ಕೂಲಿ; ಸಂಬಳ. ೨. ದುಡಿತ; ಚಾಕರಿ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಱ(ರ) = ಜೀತದ ಆಳು; ಸೇವಕ.

ಜೀನ (ನಾ). ಗ. ಜಿಪುಣ; ಲೋಭಿ. ೨. ತೊಗಲು;

ಚ ಮ ಫ. ೩. = ಜೀನು. ~ಗಾರ

= ಗ. ಚರ್ಮದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು;

ಚನ್ನೂರ. ೨. ಬಣ್ಣಗಾರ; ಚಿತ್ರಗಾರ.

ಜೀನಸು (ನಾ). ಸರಕು; ಸಾಮಗ್ರಿ.

ಜೀನು (ನಾ). ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಕುವ ಚರ್ಮದ ಸಾಧನ; ತಡಿ.

ಜೀಪು (ನಾ). ಗ. ದೊಡ್ಡಹೆಜ್ಜೆ; ದಾಪು.

೨. ನೆಗೆತ; ಹಾರಿಕೆ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಲು

= ದಾಪು ಗಾಲು; ದಾಟು ಗಾಲು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಡು = ಹಾರು; ಜಿಗಿ.

ಜೀಬಿ (ನಾ). ಗ. ಕೋಟಿಯ ಒಳಗೋಡೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗೋಡೆಯ ನಡುವಿನ ಪ್ರದೇಶ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಸ್ತ್ರ.

ಜೀಮೂತ (ನಾ). ಗ. ಮೋಡ. ೨. ಪರ್ವತ.

೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ. ೪. ಆನೆ.

~ವಾಹನ = ಗ. ಮೋಡವನ್ನು ವಾಹನವಾಗುವವನು; ಇಂದ್ರ. ೨. ಗರುಡನಿಂದ ನಾಗಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾಧರ.

ಜೀಯ (ನಾ). ಪ್ರಭು; ಒಡೆಯ.

ಜೀರ್ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಝೀಂಕರಿಸು. ೨. ಬಿಗಿ

ಮಾಡು; ಎಳೆ. ೩. ಚಿಮ್ಮು; ಎರಚು.

೪. = ಜೀರ್ಣ. ~ಕು(ಗು)ಣಿಕೆ = ಎಳೆದಳೆ

ದಂತೆ ಮತ್ತೂ ಬಿಗಿಯಾಗುವ ಒಂದು

ವಿಧವಾದ ಗಂಟು. ~ಕೊಲು(ಳ)ವಿ(ವೆ)

= ಜೀಕಳಿ; ಪಿಚಕಾರಿ. ~ತು(ದು)ಂಬಿ

= ಜೀಜುಂಡೆ.

ಜೀರ (ನಾ). ಗ. ವೇಗದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಚಲನೆ.

೨. ಖಡ್ಗ. ೩. ಜೀರಿಗೆ. ೪. ಹೂವಾಡಿಗ;

ಹೂಗಾರ.

ಜೀರಕ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಸಾಲೆಕಾಳು;

ಜೀರಿಗೆ.

ಜೀರಿಗೆ = ಜೀರಕ.

ಜೀರು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಝೀಂಕರಿಸು. ೨. ಬಿಗಿ

ಮಾಡು; ಎಳೆ. ೩. ಗೀರು; ಪರಚು. (ನಾ).

೪. ತಂಬೂರಿ ಮುಂತಾದ ತಂತಿವಾದ್ಯಗಳಿಗೆ

ನಾದ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಕಟ್ಟುವ

ದಾರ; ಜೀನಾಳ.

ಜೀರ್ಣ (ರ, ರು, ಳು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಕಿರಿಚು;

ಚೀರು. ೨. ಕೀರಲು ಧ್ವನಿ ಮಾಡು.

೩. ಝೀಂಕರಿಸು.

ಜೀಜು(ರು)ಂಡೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ಹುಳು; ಜೀರುದುಂಬಿ; ಚಿಮ್ಮಂಡೆ.

ಜೀರ್ಣ (ನಾ). ಗ. ಪುರಾತನವಾದುದು;

ಹಳೆಯದು. ೨. ಮುದಿತನ; ಮುಪ್ಪು.

೩. ಅರಗುವಿಕೆ; ಪಚನ. ೪. ಮುದುಕ;

ವೃದ್ಧ. ೫. ಕರಗಿ ಹೋಗುವಿಕೆ. (ಗು).

೬. ಮುಪ್ಪಾದ. ೭. ಶಿಥಿಲವಾದ; ಹಾಳಾದ.

೮. ಕುಗ್ಗಿದ; ಕುಸಿದ. ೯. ಅರಗಿದ; ಪಚನ

ಗೊಂಡ. ~ಇಸು = ಗ. ಅರಗು;

ಪಚನವಾಗು. ೨. ಹಾಳಾಗು; ಕೊಳೆ.
೩. ಅರಗಿಸು; ಪಚನಗೊಳಿಸು. ~ಉದ್ಧಾರ
= ಹಳತಾಗಿ ಶಿಥಿಲವಾದುದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸು
ವುದು; ದುರಸ್ತಿ. ~ಕೋಶ = ತಿಂದ
ಆಹಾರವು ಪಚನಗೊಳ್ಳುವ ದೇಹಭಾಗ.

ಜೀವ(ನಾ). ೧. ಪ್ರಾಣ; ಜೈತನ್ಯ. ೨. ಪ್ರಾಣ
ವುಳ್ಳುದು; ಪ್ರಾಣ. ೩. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣ
ಗಳಲ್ಲೂ ಇರುವ ಜೀವಸ್ತು; ಜೀವಾತ್ಮ.
೪. ಜೀವನ; ಬದುಕು. ೫. ದೇವತೆಗಳ
ಗುರು; ಬೃಹಸ್ಪತಿ. ೬. ಉದ್ಯೋಗ;
ವೃತ್ತಿ. ೭. ಮಾತು. ೮. ನೀರು. ೯. ಕುದುರೆ.
೧೦. ಅತಿಯಾದ ಆಸೆ, -ಇಷ್ಟ. (ಗು).
೧೧. ಪ್ರಾಣವುಳ್ಳ; ಬದುಕಿರುವ. ~ಇಸು
= ೧. ಬದುಕು; ಬಾಳು. ೨. ಜೀವನೋ
ಪಾಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು.
~(೦)ಪೋ(ಬೊ)ಯ್ = ಪ್ರಾಣವನ್ನು
ತುಂಬು. ~ಕಣ = ಶರೀರ ರಚನೆಗೆ ಅತ್ಯ
ಗತ್ಯವಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಣು. ~ಕಳೆ
= ೧. ಕಾಂತಿ; ತೇಜಸ್ಸು. ೨. ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿ;
ಜೀವಂತಿಕೆ; ~ಕ(ಗ)ಳ್ಳ = ಹೇಡಿ; ಹಂದೆ.
~ಧನ = ಪಶುಸಂಪತ್ತು. ~ನಿಧಿ
= ಸಮುದ್ರ; ಕಡಲು. ~ರಕ್ಕೆ = ಪ್ರಾಣ
ರಕ್ಷಕವಾದ ಕವಚ.

ಜೀವಂತ(ನಾ). ೧. ಬದುಕಿದವನು. (ಗು).
೨. ಬದುಕಿರುವ; ಜೀವಿಸಿರುವ.

ಜೀವಕ(ನಾ). ೧. ಸೇವಕ; ಜೀತಗಾರ.
೨. ಶ್ರವಣ; ಜೈನ ಸಂನ್ಯಾಸಿ. ೩. ಹಾವಾ
ಡಿಗ. ೪. ಹೊನ್ನೆಯ. ಮರ. (ಗು).
೫. ಬದುಕಿರುವ; ಜೀವಿಸಿರುವ. ೬. ಜೀವನ
ವನ್ನು ನಡೆಸುವ.

ಜೀವತ್ಮೋಕ(ನಾ). ಬದುಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳುಳ್ಳ
ವಳು.

ಜೀವನ(ನಾ). ೧. ಬಾಳು; ಬದುಕು.

೨. ಉದ್ಯೋಗ; ವೃತ್ತಿ. ೩. ನೀರು.

~ಅಂಶ = ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುವ ಹಣ
ಅಥವಾ ಭೂಮಿ; ಪೋಟಿಗಿ. ~ಅರ್ಥ
= ೧. ಬದುಕು; ಜೀವನೋಪಾಯ.
೨. = ಜೀವನಾಂಶ.

ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ(ನಾ). ಬದುಕಿರುವಾಗಲೇ
ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಸಂಸಾರದಿಂದ
ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆದವನು.

ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ(ನಾ). ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನಾಗುವಿಕೆ.

ಜೀವನ್ಮೃತ(ನಾ). ಬದುಕಿದ್ದರೂ ಸತ್ತವ
ನಂತೆ ನಿಶ್ಚಿತ್ತನಾದವನು.

ಜೀವಾತು(ನಾ). ಅನ್ನಾಂಗ; ಜೀವಸತ್ತ್ವ.

ಜೀವಾಳ(ನಾ). ೧. ಜೀವವಾಯಿಯಾದುದು.

೨. ತಿರುಳು; ಸತ್ತ್ವ. ೩. ತಂಬೂರಿ ಮೊದ
ಲಾದ ತಂತಿವಾದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾದ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು
ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಸೇರಿಸಿದ ನೂಲಿನ ಎಳೆ.

ಜೀವಿ(ನಾ). ೧. ಜೈತನ್ಯವುಳ್ಳ ಜೀವ.
(ಗು). ೨. ಪ್ರಾಣದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ;
ಜೀವಂತವಾಗಿರುವ.

ಜೀವಿತ(ನಾ). ೧. ಜೀವ; ಪ್ರಾಣ. ೨. ಬಾಳು;
ಬದುಕು. ೩. ವೃತ್ತಿ; ಕಸಬು.
೪. ಸಂಬಳ; ವೇತನ. (ಗು). ೫. ಬದುಕಿದ;
ಬಾಳಿದ. ೬. ಜೀವಿಸಿರುವ; ಬದುಕಿರುವ.

ಜೀವು(ಕ್ರಿ). ಸೀಸದಕಡ್ಡಿ, ಉಗುರು ಮೊದ
ಲಾದವನ್ನು ತೆಳುವು ಮಾಡು; ಹೆರೆ.

ಜೀವೆ(ನಾ). ೧. ಬದುಕು. ೨. ಬಿಲ್ಲಿನ ಡೆವೆ.

ಜುಂಜು ೧. = ಜುಂಜುಲು. ೨. ಒರಟಾದ
ಕೊಡಲು. ೩. ಕೋಳಿ, ನವಿಲು ಮುಂತಾ
ದುವುಗಳ ಶಿಬಿ; ತುರಾಯಿ. ೪. ತುದಿ;
ಶಿಖರ. ೫. ತುಂತುರು; ತೂರಲು. ೬. ಕೆಂಪು
ಬಣ್ಣ. ~ಮ(ವ)ಕೆ = ತುಂತುರು ಮಳೆ;
ತೂರಲು ಮಳೆ.

ಜುಂಜುಲು(ರು)(ನಾ). ಸುರುಳಿಗಳಾದಲು;
ಗುಂಗುರುಕೊಡಲು. ~ತ(ದ)ಲೆ = ಸುರುಳಿ

ಗೊಂದಲಿನ ತಲೆ.

ಜುಕಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಗ್ಗು; ಬಾಗು.

೨. ಒಲಾಡು; ತೊನೆದಾಡು. ೩. ತೂರಾಡು.

ಜುಕುತಿ (ನಾ). ಹಂಚಿಕೆ; ಉಪಾಯ; ಯುಕ್ತಿ.

ಜುಗ (ನಾ). ೧. ಜೊತೆ; ಜೋಡಿ.

೨. ಯುಗ.

ಜುಗಾರಿ (ನಾ). ಜೂಜು; ಪಂದ್ಯ.

ಜುಗಾರು = ಜುಗಾರಿ.

ಜುಗುಪ್ಪೆ (ನಾ). ಬೇಸರ; ಅಸಹ್ಯ.

ಜುಗುಮ (ನಾ). ಜೊತೆ; ಯುಗ್ಮ.

ಜುಗ್ಗ (ನಾ). ೧. ಜೀನತನ; ಕೃಪಣತೆ.

೨. ಜಿಪುಣ; ಲೋಭ.

ಜುಜ್ಜುರ (ನಾ). ತೂರ; ಧೀರ.

ಜುಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ಕೂದಲು. ೨. ಚೆಂಡಿಕೆ;

ಶಿಖೆ. ೩. ನವಿಲು, ಕೋಳಿ ಮುಂತಾದುವು

ಗಳ ತಲೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಕೊಟ್ಟು;

ತುರಾಯಿ. ~ ಬಿಡಿಸು = ಚಾಲಕರ್ಮವನ್ನು

ಮಾಡು; ಚೆಂಡಿಕೆ ಬಿಡಿಸು.

ಜುಡುಪು (ನಾ). ೧. ಪೊದೆ; ಹೊದರು.

೨. ಕುಚ್ಚು; ಗೊಂಡೆ.

ಜುಣಕ (ನಾ). ಕಡಲೆ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಒಂದು ವ್ಯಂಜನ.

ಜುಣುಂಗು (ಕ್ರಿ). ಮರೆಯಾಗು; ಜಾರು; ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳು.

ಜುಣುಗು ೧. = ಜುಣುಂಗು. ೨. ಕುಗ್ಗು;

ಉಡುಗು. (ನಾ). ೩. ಕುಗ್ಗುವಿಕೆ;

ಉಡುಗುವಿಕೆ. ೪. ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

೫. ಹೇಡಿ. ೬. ನಾಯಿ.

ಜುದ್ದ (ನಾ). ಯುದ್ಧ; ಕಾಳಗ.

ಜುಪರಿ (ನಾ). ಹರಡಿದ ತಲೆಕೂದಲು; ಕೆದರು ಗೂದಲು.

ಜುಬುರು (ನಾ). ನಾರು; ಜುಂಗು.

ಜುಬ್ಬ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉದ್ದನೆಯ ಅಂಗಿ.

ಜುಮುಕಿ (ನಾ). ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಒಡನೆ.

ಜುಮಲಾ (ನಾ). ಒಟ್ಟು; ಸೊತ್ತು.

ಜುಮುರು (ನಾ). ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇಡುವ ಗೊಂಚಲಾಕಾರದ ಗಾಜಿನ ಉಪಕರಣ.

ಜುಮ್ಮನೆ (ಅ). ೧. ಒಡನೆ; ಕೂಡಲೆ.

೨. ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ; ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ.

ಜುಮ್ಮು (ನಾ). ೧. ಮತ್ತೆ; ಅನುಲು.

೨. ರೋಮಾಂಚನ; ನವಿರೇಳುವಿಕೆ.

೩. ಮರಗಟ್ಟುವುದು; ಜೋಮು ಹಿಡಿಯುವುದು.

೪. ಜೂಜು; ದ್ಯೂತ.

~ ಎನ್ (ನ್ನು) = ೧. ರೋಮಾಂಚನ

ವಾಗು; ಪುಳಕಗೊಳ್ಳು. ೨. ಜುಮ್ಮೆಂದು

ಸದ್ದುಮಾಡು; ನೂರೆ. ೩. ಅಲುಗಾಡು;

ಚಲಿಸು. ~ ತ(ದ)ಟ್ಟು = ಪುಳಕವುಂಟಾಗು;

ನವಿರೇಳು. ~ ಹಿಡಿ = ಮರಗಟ್ಟಿದಂತಾಗು;

ಜೋಮುಹಿಡಿ.

ಜುಮ್ಲಾ = ಜುಮಲಾ.

ಜುರಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸೋರು; ಜಿನುಗು; ಸುರಿ.

(ನಾ). ೨. ಜುರುಕೆ; ಒಂದು ಸಲ ಎಳೆಯುವಿಕೆ.

೩. ತೂಗುವುದು; ಜೀಕ.

ಜುಲಾಬು (ನಾ). ಭೇದಿ; ವಿರೇಚನ.

ಜುಲಿಪೆ (ನಾ). ೧. ಚಾಲಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮುಂದಲೆ

ಮತ್ತು ಕಿವಿಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸದೆ

ಬಿಡುವ ಕೂದಲು. ೨. ಮುಂಗೂದಲು;

ಮುಂಗುರುಳು.

ಜುಲುಪೆ = ಜುಲಿಪೆ.

ಜುಲುಮೆ (ನಾ). ಒತ್ತಾಯ; ಬಲಾತ್ಕಾರ.

ಜುಲ್ಮೆ (ನಾ). (ಕುದುರೆಯ) ನೆತ್ತಿಯ

ಮೇಲಿನ ಕೂದಲು.

ಜುಲ್ಮಾನೆ (ನಾ). ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ತೆರಬೇಕಾದ

ಹಣ; ದಂಡ.

ಜುಹು (ನಾ). ಯಾಗದಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪವನ್ನು

ಹೊಯ್ದು ಬಳಸುವ ಸಲಕರಣೆ; ಸಾಟಿ.

ಜುಳಿಗೆ = ಜೂಳಿ.

ಜೂಂಟಿ (ನಾ). ಮೋಸಗಾರ ; ವಂಚಕ.

ಜೂಗ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ನಾಯಿ.

೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.

ಜೂಗರ (ನಾ). ೧. ತೂಕಡಿಕೆ. ೨. ಅಲಸ್ಯ ;

ಜಡತನ. ~ ಇಸು = ೧. ತೂಕಡಿಸು.

೨. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಾಗು ; ಅಲಸ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದು.

ಜೂಗು (ಕ್ರಿ). ತೂಗು ; ಹೊಯ್ದು.

ಜೂಜು (ನಾ). ದ್ಯೂತ ; ಪಂದ್ಯ ಕಟ್ಟಿ ಆಡುವ

ಆಟ. ~ ಕೋರ = ಜೂಜಾಡುವುದೇ

ಸ್ವಭಾವವಾಗುವನು.

ಜೂಟಿ (ನಾ). ೧. ಜಡೆಗಟ್ಟಿದ ಕೂದಲು ;

ಜಟಿ. ೨. ಮಕ್ಕಳ ಶರೀರಬಲ, -ತ್ವಾಣ.

ಜೂಟಾಟಿ = ಜೂಟಾಟಿ.

ಜೂಡಿ (ನಾ). ೧. ಇನಾಮಿನ ಭೂಮಿಗೆ ಕಂದಾಯದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವ ರಿಯಾಯಿತಿ.

೨. ಕಪ್ಪ ; ಕಾಣಿಕೆ.

ಜೂತಿ (ನಾ). ೧. ವೇಗ ; ಚುರುಕು. ೨. ಎಕ್ಕಡ ; ಕರ.

ಜೂದು = ಜೂಜು. ~ ಅಳಿ = ಜೂಜುಕೋರ.

ಜೂಪರ (ನಾ). ಜಿನುಗುಮಳೆ ; ತುಂತುರು ಮಳೆ.

ಜೂಬು (ನಾ). ೧. ದೆವ್ವ ; ಪಿಶಾಚಿ. ೨. ಭಯಾ ನಕವಾದುದು.

ಜೂರ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಜ್ವರ. ೨. ಆತಂಕ ; ಕ್ಲೇಶ.

ಜೂಲು (ನಾ). ೧. ಕುದುರೆ, ಸಿಂಹ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲಿನ ಕೂದಲು ; ಆಯಾಲು. ೨. ಉದ್ದವಾದ ಕೂದಲು.

೩. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೈ ಮೇಲೆ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಕುವ ಗೌಸು, -ಹೊದಿಕೆ. ೪. ಹರಿದ ಬಟ್ಟೆ ; ಚಿಂದಿ.

ಜೂಳ (ನಾ). ಅಲ್ಲ ; ಕುದ್ದ ಮನುಷ್ಯ.

ಜೂಳಿ (ನಾ). ಕಮಂಡಲು, ಗಿಂಡಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ನಳಿಕೆ, -ಬಾಯಿ.

ಜೂಳೆಯ (ನಾ). ೧. ಬೈತಲೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಡನೆ ; ಬೈತಲೆಬೊಟ್ಟು. ೨. ಹಣೆಗೆ ಇಡುವ ತಿಲಕ. ೩. ಸರ. ೪. ಮುತ್ತಿನ ಅಭರಣ.

ಜ್ಯಂಭ (ನಾ). ೧. ಆಕಳಿಕೆ ; ಆಗುಳಿಕೆ.

೨. ಅರಳುವಿಕೆ ; ವಿಕಾಸ. ೩. ವಿಸ್ತರಿಸುವಿಕೆ ; ಹರಡುವಿಕೆ. ~ ಇಸು = ಆತಿಶಯವಾಗು ; ವಿಜೃಂಭಿಸು.

ಜ್ಯಂಭಿತ (ನಾ). ೧. ಆಕಳಿಕೆ. (ಗು).

೨. ಹೆಚ್ಚಾದ ; ಅಧಿಕವಾದ. ೩. ಅರಳಿದ ; ವಿಕಸಿತವಾದ.

ಜೇ (ನಾ). ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆ. ~ ಪೊ(ವೊ)ಡೆ = ೧. ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಯನ್ನೆಳೆದು ಧ್ವನಿಮಾಡು ; ಧನುಷ್ಯಂಕಾರ ಮಾಡು. ೨. ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೆದೆಯೇರಿಸಿ ಮಾಡುವ ಧ್ವನಿ.

ಜೇಂಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಗಳು ; ಕೊಂಡಾಡು. ೨. ಝೇಂಕರಿಸು ; ನೂರಿ.

ಜೇಗ(ಂ)ಟಿ = ಜಾಂಗಟಿ.

ಜೇಡ (ನಾ). ೧. ನೇಯುವವನು ; ನೇಕಾರ.

೨. ಬಲೆ ನೇಯುವ ಹುಳು ; ಜೇಡರಹುಳು.

೩. ಜೇಡರಹುಳುವಿನ ಬಲೆ.

ಜೇಡಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೃದುವಾದ ಜಿಗಟುಮಣ್ಣು.

ಜೇಣಶಾಲೆ (ನಾ). ಶಸ್ತ್ರಾಗಾರ ; ಆಯುಧಶಾಲೆ.

ಜೇತಾರ (ನಾ). ಜಯಶಾಲಿ ; ಗೆಲ್ಲುವವನು.

ಜೇನ್(ನು) (ನಾ). ೧. ಮಧು ; ಜೇನುತುಪ್ಪ ;

ಮಕರಂದ. ೨. ಜೇನುಹುಳು. ೩. ಜೇನು

ಗೂಡು. ೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹೆಣ್ಣಿನ

ಮರ ; ಜೇನೆ. ~ ಕ(ಗ)ಟಿ(ರೆ) = ಜೇನನ್ನು

ಸುರಿ. ~ ನೆಯ್ = ಜೇನು ; ಮಕರಂದ.

~ ಪು(ವು)ಟ್ಟು = ಜೇನುಗೂಡು. ~ ಹುಳು

= ಹೂವಿನ ರಸವನ್ನು ಹೀರಿ, ಜೇನು ಮಾಡಿ

ಕೂಡಿಸುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಳು.

ಜೇಬು (ನಾ). ಕಿಸೆ; ಬೊಕ್ಕಣ. ~ಕ(ಗ)ಳ್ಳ
= ಜೇಬು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕಳವು ಮಾಡುವವನು;
ಕಿಸೆಗಳ್ಳ.

ಜೇಯ (ಗು). ಜಯಿಸಲು ಶಕ್ತನಾದ;
ಗೆಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯನಾದ.

ಜೇರು (ನಾ). ೧. ಗೋಡೆ; ಭಿತ್ತಿ.
೨. ದುರ್ಬಲತೆ; ನಿಶ್ಯಕ್ತಿ. ೩. ಇಕ್ಕಟ್ಟು;
ದಿಕ್ಕಟ್ಟು. ೪. ಬೇನೆ; ಕಾಯಿಲೆ.
~ಮುತ್ತಿಗೆ = ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸುವ
ಮುತ್ತಿಗೆ.

ಜೇವಣ (ನಾ). ೧. ಊಟ; ಭೋಜನ.
೨ = ಜೇವಣೆ. ~ಶಾ(ಸಾ)ಲೆ = ಊಟದ
ಮನೆ; ಭೋಜನಗೃಹ.

ಜೇವಣೆ (ನಾ). ತುತ್ತ; ಗ್ರಾಸ.

ಜೇವಣೆಗೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.
೨. ಸಿಹಿಯಾದುದು; ಮಧುರವಾದುದು.

ಜೈತ್ರ (ನಾ). ೧. ಜಯಶಾಲಿ; ಗೆದ್ದವನು.
೨. ಗೆಲುವು; ಜಯ. (ಗು). ೩. ಜಯ
ಹೊಂದಿದ; ಯಶಸ್ವಿಯಾದ. ~ಯಾತ್ರೆ
= ವಿಜಯಯಾತ್ರೆ.

ಜೈನ (ಗು). ಜನ ಸಂಬಂಧವಾದ.

ಜೈವಾತ್ಮಕ (ನಾ). ೧. ದೀರ್ಘಾಯುಸ್ಸುಳ್ಳ
ವನು. ೨. ಚಂದ್ರ.

ಜೊಂಗುಬಾ(ಳಿ) (ನಾ). ಮೂರ್ಛೆ; ಬವಳಿ.

ಜೊಂಡಿಗ (ನಾ). ಜಿರಲೆ; ತೊಂಡಂಗಿ;
ಎಕ್ಕಳಿ.

ಜೊಂಡು (ನಾ). ೧. ತಲೆಯ ಕೂದಲ ಬುಡ
ದಲ್ಲಿ ತೋರಿಬರುವ ಹೊಟ್ಟು. ೨. ಪಾಚಿ;
ಹಾವಸೆ. ೩. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಳೆತು ನಾರುವ
ಕಸ. ೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು.

ಜೊಂಪ (ನಾ). ೧. ಗೊಂಚಲು; ಗುಚ್ಚ.
೨. ರಾಶಿ; ನೊತ್ತ. ೩. ಲತಾಗೃಹ; ಬಳ್ಳಿ
ಮಾಡ. ೪. ಪೊದೆ; ಹೊದರು.

ಜೊಂಪಡಿ (ನಾ). ಗುಡಿಸಲು; ಜೋಪಡಿ.

ಜೊಂಪಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಡುಗಿಸು; ಕಂಪನ
ಗೊಳಿಸು. ೨. ಸುಂಟು; ಎಸರಿಸು;
ವ್ಯಾಸಿಸು. ೩. ನಡುಗು; ಕಂಪಿಸು.
೪. ಬಯಸು; ಹಂಬಲಿಸು. ೫. ಅಮಲೇರಿ
ಮೈಮರೆ. ೬. ತೂಗಾಡು; ತೊನೆದಾಡು.
ಜೊಂಪು (ನಾ). ೧. ಮತ್ತ; ಮೈಮರೆವು.
೨. ತೂಕಡಿಕೆ; ಮಂಪರು.

ಜೊಂಪೆ (ನಾ). ಗೊಂಚಲು; ಗುಚ್ಚ.

ಜೊಗ್ಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಗ್ಗು; ಕಂದಿಹೋಗು.
(ನಾ). ೨. ಕುಗ್ಗುವಿಕೆ; ಕ್ಷೀಣತೆ.

ಜೊತೆ (ನಾ). ೧. ಕೂಡಿರುವುದು; ಕೂಟ;
ಸಹವಾಸ. ೨. ಜೋಡಿ; ಯುಗ್ಮ; ಜತೆ.
೩. ಸಿದ್ಧತೆ; ಜೋಡಣೆ. (ಅ). ೪. ಸಂಗಡ;
ಸಹಿತವಾಗಿ. ~ಕೂ(ಗೂ)ದು=೧. ಸೇರು;
ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳು. ೨. ಸಂಭೋಗಿಸು.
~ಗಾರ = ಸಂಗಡಿಗ.

ಜೊತ್ತಗೆ (ನಾ). ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ನೊಗಳಕ್ಕೆ
ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ; ಮಿಳಿ.

ಜೊತ್ತಾಯ (ನಾ). ರುಜುವಾತು; ಪ್ರಮಾಣ.
ಜೊತ್ತಿಗೆ = ಜೊತ್ತಗೆ.

ಜೊತ್ತ (ನಾ). ೧. ಆಸರೆ; ನೆಲೆ. ೨. ಸಾಲು;
ಶ್ರೇಣಿ. ೩. ದಟ್ಟವಾಗಿರುವಿಕೆ. ೪. ಮೋಸ;
ವಂಚನೆ.

ಜೊನ್ನ (ನಾ). ೧. ಬೆಳುದಿಂಗಳು; ಜ್ಯೋತ್ಸೆ.
೨. ಪಾಡ್ಯದಿಂದ ಪೂರ್ಣಮಿವರೆಗಿನ ಕಾಲ;
ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷ. ~ಪ(ವ)ಕ್ತಿ=ಬೆಳುದಿಂಗಳನ್ನೇ
ಸೇವಿಸುವುವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾದ ಪಕ್ಷಿ;
ಚಕೋರ.

ಜೊನ್ನೊಡಲ (ನಾ). ಚಂದ್ರ. ~ಅಳಿಯ
= ಚಂದ್ರನ ಸೋದರಳಿಯ; ಮನ್ಮಥ.

ಜೊಮ್ಮು (ನಾ). ೧. ಮರಗಟ್ಟಿದ ಸ್ಥಿತಿ;
ಜೋಮು. ೨. ಅಮಲು; ಮತ್ತ.
~ಏಜು(ರು) = ಮಂಪರು ಹತ್ತು;
ಮೈಮರೆ. ~ಪಿ(ವಿ)ಡಿ = ಜಡವಾಗು.

ಜೊಲ್ಲು (ನಾ). ಲಾಲಾರಸ ; ಉಗುಳು.

ಜೊಲ್ಲೆಯ (ನಾ). ತುರುದಿನ ಕೊನೆ ; ಜೊಲ್ಲೆಯ.

ಜೊಲ್ಲೆಹ = ಜೊಲ್ಲೆಯ.

ಜೊಳ್ಳು = ಜಳ್ಳು.

ಜೋ (ನಾ). ೧. ಜೋಗುಳದ ಧ್ವನಿ. (ಗು).

೨. ನೇತಾಡುವ ; ಜೋಲಾಡುವ.

~ಮಾಲೆ = ಚಿನ್ನದ ಗುಂಡುಗಳುಳ್ಳ ಉದ್ದವಾದ ಸರ ; ಜೋಲ್ಮಾಲೆ.

ಜೋಂಪ (ನಾ). ಗೊಂಚಲು ; ಕುಚ್ಚು.

ಜೋಂಪು ೧. = ಜೋಂಪ. ೨. ತೂಕಡಿಕೆ ; ಮಂಪರು.

ಜೋಕಾಲಿ (ನಾ). ಉಯ್ಯಾಲೆ ; ತೂಗುಮಣೆ.

ಜೋಕು (ನಾ). ೧. ತೀವಿ ; ಡಾಲು.

೨. ಹಂಚಿಕೆ ; ತಂತ್ರ. ೩. ವಾದ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ರಮ.

ಜೋಕುಮಾರ (ನಾ). ಒಬ್ಬ (ಜಾನಪದ) ದೇವತೆಯ ಹೆಸರು.

ಜೋಕೆ (ನಾ). ೧. ಎಚ್ಚರಿಕೆ ; ಜಾಗರೂಕತೆ.

೨. ಸೊಗಸು ; ಅಂದ. ೩. ರೀತಿ ; ಕ್ರಮ.

೪. ಸಾಲು ; ಶ್ರೇಣಿ. ೫. ಹಿಡಿತ ; ವಶ.

೬. ಸಿದ್ಧತೆ ; ತಯಾರಿ. ೭. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಪದ. ೮. ವಾದ್ಯವನ್ನು ಬಾರಿಸುವ ಒಂದು ಕ್ರಮ.

ಜೋಗ (ನಾ). ೧. ತಪಸ್ಸು ; ಧ್ಯಾನ ; ಯೋಗ.

೨. ಹೊಂದಿಕೆ ; ಸೇರಿಕೆ. ೩. ಉಪಯೋಗ.

೪. ದೋಣಿ ; ನಾವೆ. ೫. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ನಾಯಿ. ೬. ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಸ್ತ್ರ.

~ಇ(ಯಿ)ಸು = ೧. ಬಳಸು ; ಉಪ

ಯೋಗಿಸು. ೨. ಸೇರಿಸು ; ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸು.

~ಪ(ವ)ಟ್ಟಿಗೆ = ಯೋಗಿಗಳು ತೊಡುವ ಬಟ್ಟೆ.

ಜೋಗರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಜೋಪಾನಮಾಡು ;

ಸಲಹು. ೨. ಜಡವಾಗಿಸು ; ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟವಾಗಿಸು.

ಜೋಗಿ (ನಾ). ೧. ಯೋಗಿ ; ತಪಸ್ವಿ.

೨. ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಅಲೆಯುವ ಭಿಕ್ಷು,

-ಬೈರಾಗಿ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ವಿಷಸರ್ಪ.

~ಇತಿ = ೧. ಜೋಗಣೆ. ೨. ಎಲ್ಲಮ್ಮ

ದೇವತೆಯ ಭಕ್ತಿ ; ಜೋಗಮ್ಮ.

ಜೋಗಿಣಿ (ನಾ). ಯೋಗಿನಿ ; ತಪಸ್ವಿನಿ.

ಜೋಗು (ನಾ). ೧. ದೋಣಿ ; ನಾವೆ. ೨. ಜಲ

ಪಾತ ; ಅಬ್ಬಿ. ೩. ಜವುಗು ನೆಲ. ೪. ಯೋಗ್ಯ

ಧ್ಯಾನ. ೫. ಮರಗಟ್ಟುವಿಕೆ ; ಜೋಮು.

~ಎತ್ತು = ೧. ಕೆಸರಾಗು. ೨. ಧ್ಯಾನವನ್ನು

ಬಿಟ್ಟು ಏಳು.

ಜೋಗುಳ (ನಾ). ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಲಗಿಸುವಾಗ

ಹಾಡುವ ಹಾಡು ; ಲಾಲಿ.

ಜೋಗೈಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಳಸು ; ಉಪ

ಯೋಗಿಸು. ೨. ಕಾಪಾಡು ; ಸಲಹು.

ಜೋಡ (ನಾ). ಹಾದರಿಗ ; ಸಿತಗ ; ಜಾರ.

ಜೋಡಣೆ (ನಾ). ೧. ಸೇರಿಕೆ ; ಹೊಂದಿಕೆ.

೨. ಒಟ್ಟಿಸುವುದು ; ರಾಶಿಹಾಕುವುದು.

೩. ಗುಂಪು ; ಸಮೂಹ. ೪. ಸಿದ್ಧತೆ ; ಸಜ್ಜು.

ಜೋಡಿ (ನಾ). ೧. ಮೊತ್ತ ; ಗುಂಪು.

೨. ಸಹನಾಸ ; ಒಡನಾಟ. ೩. ಜೊತೆ ;

ಯುಗ್ಮ. ೪. ಸಂಘಟನೆ ; ಒಗ್ಗಟ್ಟು.

೫. = ಜೂಡಿ. (ಅ). ೬. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ.

~ಇಸು = ೧. ಕೂಡಿಸು ; ಸೇರಿಸು.

೨. ಅಣಿಯಾಗು ; ಸಿದ್ಧವಾಗು. ೩. ಸೇರು ;

ಜೊತೆಯಾಗು. ೪. ಉಂಟಾಗು ; ಒದಗು.

೫. ತಿಳಿಸು ; ನಿವೇದಿಸು. ೬. ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸು ;

ಅಣಿಮಾಡು. ೭. ಜೊತೆಮಾಡು. ೮. ಒಟ್ಟಾಗು ;

ಸಂಘಟಿತವಾಗು. ~ಗ್ರಾಮ = ಸರ್ಕಾರವು

ಇನಾಮಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಳ್ಳ ; ಇನಾಮು

ಗ್ರಾಮ. ~ದಾರೆ = ೧. ಜನಾನು

ಅಥವಾ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಇನಾಮಾಗಿ ಪಡೆ

ದಿರುವವನು ; ಇನಾಂದಾರ. ೨. ಜೊತೆಗಾರ ;

ಸಂಗಡಿಗ.

ಜೋಡು (ನಾ). ೧. ಜೊತೆ; ಯುಗಲ.
 ೨. ಸಮಾನ; ಸಾಟಿ. ೩. ಎಕ್ಕಡ; ಕೆರೆ.
 ೪. ಕವಚ; ಅಂಗಿ. ೫. ಸಹವಾಸ;
 ಜೊತೆ. ೬. ಹಾದರ; ವ್ಯಭಿಚಾರ. ೭. ನೆಲೆ;
 ಅಶ್ರಯ. ೮. ಗುಂಪು; ಸಮುದಾಯ.

~ಆಡು = ಹಾ ದ ರ ವ ನ್ನು ಮಾಡು.

~ಪ(ವ)ಕ್ಕಿ = ಚಕ್ರವಾಕ; ಎಣೆವಕ್ಕಿ.

ಜೋಡೆ (ನಾ). ಹಾದರಗಿತ್ತಿ; ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ.
 ಜೋತಿ = ಜೋತಿ.

ಜೋದ ೧. = ಜೋಧ. ೨. ಸೈನಿಕ; ಯೋಧ.

ಜೋಧ (ನಾ). ಮಾನಟಿಗ; ಮಾವುತ.

ಜೋನಿ (ನಾ). (ಬೆಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುಗಳು)
 ಜನುಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ.

ಜೋನೆಗೆ (ನಾ). ತುರುಕ; ಯವನ.

ಜೋಪಡಿ = ಜೊಂಪಡಿ.

ಜೋಪಾಸ (ನಾ). ೧. ಕಾಪಾಡುವಿಕೆ;
 ರಕ್ಷಣೆ. ೨. ಎಚ್ಚರಿಕೆ; ಜಾಗರೂಕತೆ.

೩. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಪದ.

ಜೋಪಾಸನ (ನಾ). ಪೋಷಣೆ; ಆರೈಕೆ.

ಜೋಪಾಸನೆ = ಜೋಪಾಸನ.

ಜೋಬ = ಜೋಬದ್ರ.

ಜೋಬದ್ರ (ನಾ). ಅಲಸಿ; ವೈಗಳ; ಜಡ.

ಜೋವು (ನಾ). ೧. ವೈ ಮರಗಟ್ಟುವುದು;
 ಜೊಮ್ಮು. ೨. ತೂಕಡಿಕೆ; ಜೊಂಪು.

ಜೋಯಿಸ (ನಾ). ೧. ಗ್ರಹಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿ
 ಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ; ಜ್ಯೋತಿಷ ಶಾಸ್ತ್ರ. ೨. ಗ್ರಹ
 ಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವವನು; ಜ್ಯೋತಿಷಿ.

~ಇಗ = ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯವನ್ನು ಬಲ್ಲವನು.

ಜೋರು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸೋರು; ಬಸರು. (ನಾ).

೨. ಸೋರುವಿಕೆ; ಸುರಿಯುವಿಕೆ. ೩. ಕಣ್ಣಿನ

ಕೊಳೆ; ಬಿಸುರು. ೪. ದರ್ಪ; ಜರಬು.

೫. ವೇಗ; ರಭಸ. ೬. ಬಲವಾದುದು;

ತಿವ್ರವಾದುದು. ೭. ಒತ್ತಾಯ;

ಬಲಾತ್ಕಾರ. ೮. ಹೆಚ್ಚಳ; ಅಧಿಕ.

ಜೋಲ್(ಲು)(ಕ್ರಿ). ೧. ನೇಲು; ಇಳಿಬೀಳು.

೨. ತೂಗಾಡು; ತೊನೆದಾಡು. ೩. ಸಡಿಲ

ವಾಗು; ಅಲ್ಪಕವಾಗು. ೪. ಜೋಲು

ದಾಕು; ಇಳಿಬೀಳಿಸು. ೫. ಕುಗ್ಗು;

ಕುಸಿ. ೬. ಮನಸೋಲು; ಪರವಶವಾಗು.

(ನಾ). ೭. ಜೋತುಬೀಳುವಿಕೆ. ೮. ಸಡಿಲ;

ಅಲ್ಪಕ. ೯. ಜೋತುಬಿಟ್ಟುದು. ~ಮುಡಿ

= ೧. ಸಡಿಲವಾದ ಕೂದಲಗಂಟು; ಅಲ್ಪಕ

ವಾದ ತುರುಬು. ೨. ಒಂದು ಒಗೆಯ

ಕೇರಾಲಂಕಾರ.

ಜೋಲಿ. ೧. = ಜೋಲೆ. ೨. ಗೋಜು; ತಂಟೆ.

೩. ತೂಗಾಟ; ಹೊಯ್ದಾಟ. ೪. ಸಾವ

ಕಾರ; ತಡ. ೫. ಆನೆ, ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೆ

ಹೊದಿಸುವ ವಸ್ತ್ರ; ಜೂಲು. ೬. ಸಮ

ತೂಕ; ಹವಣು; ಆಯ. ~ತಪ್ಪು = ಆಯ

ತಪ್ಪು; ತೂಕತಪ್ಪು. ~ಮಾಡು = ೧. ತಡ

ಮಾಡು; ಸಾವಕಾರಮಾಡು. ೨. ಹೊಣೆ

ಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು. ೩. ಹಟಮಾಡು;

ಮೊಂಡುತನ ಮಾಡು. ~ಹೊಡೆ

= ೧. ಜೋಲಿತಪ್ಪು. ೨. ತೂಗಾಡು;

ಹೊಯ್ದಾಡು.

ಜೋಲೆ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ; ಕಾರ್ಯ.

೨. ಮೊಂಡುತನ; ಹಟ.

ಜೋವು (ನಾ). ಮರಗಟ್ಟಿದಂತೆ ಆಗುವಿಕೆ;

ಜೋಮು. ~ವಿರ್ಜ(ರ್) = ಮರಗಟ್ಟಿ

ದಂತಾಗು; ಜೊಮ್ಮುಹಿಡಿ.

ಜೋಸೆ (ನಾ). ಹೆಂಗಸು; ಸ್ತ್ರೀ.

ಜೋಹ (ನಾ). ೧. ಮೋಸದ ವೇಷ; ಸೋಗು.

೨. ರೂಪ; ಆಕಾರ.

ಜೋಹರ (ನಾ). ೧. ನಮಸ್ಕಾರ; ಪ್ರಣಾಮ.

೨. ಬಿನ್ನಹ; ವಿಜ್ಞಾಪನೆ. ೩. ರಜಪೂತ

ಸ್ತ್ರೀಯರು ರತ್ನವಶವಾಗಬಾರದೆಂದು.

ಆಗ್ನಿಪ್ರವೇಶದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ.

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ.

ಜೋಳ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ. ೨. ಅನ್ನದ ಹಂಗು, -ಯಣ. ~ಪಾ(ನಾ)ಟಾ(ಳಿ) = ೧ ಒಡೆಯನ ಯಣವನ್ನು ತೀರಿಸುವಿಕೆ. ೩. ಒಡೆಯನ ಯಣವನ್ನು ತೀರಿಸುವವನು.

ಜೋಳಿ (ನಾ). ೧. ಸಮಾನ; ಸಾಟಿ. ೨. ಜೋಡಿ; ಜೊತೆ. ೩. ರಾಯನ; ಸಂದೇಶ. ೪. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ. ೫. ಭಿಕ್ಷೆಯ ಚೀಲ; ಜೋಳಿಗೆ. ೬. = ಜೂಳಿ.

ಜೋಳಿಗೆ (ನಾ). ೧. (ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಲಗಿಸಲು) ಮೇಲಿನಿಂದ ತೂಗುವುದು ಬಟ್ಟೆ; ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ತೊಟ್ಟಿಲು. ೨. ಭಿಕ್ಷೆಯ ಚೀಲ; ಕಂತೆ.

ಜೊಗು = ಜವುಗು.

ಜ್ಞ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿದವನು; ಬುದ್ಧಿವಂತ. ೨. ಮಂಗಳಗ್ರಹ. ೩. ಬುಧಗ್ರಹ.

ಜ್ಞಪ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಬುದ್ಧಿ; ತಿಳಿವು. ೨. ನೆನಪು; ಜ್ಞಾಪಕ.

ಜ್ಞಾತ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿದವನು. (ಗು). ೨. ತಿಳಿದ; ಗ್ರಹಿಸಿದ.

ಜ್ಞಾತಿ (ನಾ). ೧. ತಂದೆಯ ಕಡೆಯ ಬಂಧು; ದಾಯಾದಿ. ೨. ಮೃತರಾದ ಪೂರ್ವಿಕರಿಗೆ ಮಾಡುವ ಪಿಂಡಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಿಲ್ಲದ ರಕ್ತಸಂಬಂಧಿ; ಸಪಿಂಡನಲ್ಲದ ಬಂಧು. ೩. ನಂಟ; ಬಂಧು. ೪. ಬಂದೇ ಮೂಲವುಳ್ಳ ಭಾಷಾವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಪದ.

ಜ್ಞಾತ್ಯ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವವನು. (ಗು). ೨. ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ.

ಜ್ಞಾನ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಅರಿವು. ೨. ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ; ಆತ್ಮವಿಷ್ಣು. ೩. ಎಚ್ಚರಿಕೆ; ಎಚ್ಚರ. ~ ಇಂದ್ರಿಯ = ೧. ರಬ್ಬ, ಸ್ವರ್ಣ, ರೂಪ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿಕೊಡುವುದು.

೨. ಮನಸ್ಸು; ಬುದ್ಧಿ. ~ತಪ್ಪು = ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪು; ಮೂರ್ಛೆಹೋಗು. ~ವೃದ್ಧ = ಅರಿವಿನಿಂದ ಹಿರಿಯನಾದವನು.

ಜ್ಞಾನಿ (ನಾ). ೧. ಬಲ್ಲವನು; ವಿದ್ವಾಂಸ. ೨. ಜೋಯಿಸ; ಜೋತಿಷ್ಠ.

ಜ್ಞಾಪಕ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಬೋಧಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಗುರು; ಉಪಾಧ್ಯಾಯ. ೩. ನೆನಪು; ಸ್ಮರಣೆ.

ಜ್ಞಾಪಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ನೆನಪುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು; ಸ್ಮರಿಸು. ೨. ಸ್ಮರಣೆಗೆ ತರು; ನೆನಪುಮಾಡು.

ಜ್ಞೇಯ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ವಿಷಯ; -ವಸ್ತು. ೨. ಚೈತನ್ಯ ಸ್ವರೂಪ; ಪರಬ್ರಹ್ಮ. (ಗು). ೩. ತಿಳಿಯಬಹುದಾದ; ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ.

ಜ್ಯಾ (ನಾ). ೧. ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆ; ಮೌರ್ವಿ. ೨. ಭೂಮಿ. ೩. ತಾಯಿ. ~ಮಂಡಲ = ಭೂಮಂಡಲ; ಪೃಥ್ವಿ. ~ರವ = ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಯ ಧ್ವನಿ; ತೇಂಕಾರ.

ಜ್ಯಾಮಿತಿ (ನಾ). ರೇಖಾಗಣಿತ.

ಜ್ಯಾಯ (ನಾ). ೧. ಹಿರಿಯ; ದೊಡ್ಡವನು. ೨. ಅಣ್ಣ; ಅಗ್ರಜ. ೩. ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು; ಉತ್ತಮನಾದವನು.

ಜ್ಯೇಷ್ಠ (ನಾ). ೧. ಅಣ್ಣ. ೨. ಹಿರಿಯ ಮಗ. ೩. ಚಾಂದ್ರಮಾನ ವರ್ಷದ ಮೂರನೆಯ ತಿಂಗಳು; ಜ್ಯೇಷ್ಠಮಾಸ. (ಗು). ೪. ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ; ಉತ್ತಮವಾದ.

ಜ್ಯೇಷ್ಠೆ (ನಾ). ೧. ಹಿರಿಯಳು. ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠಳು. ೩. ದುರದೃಷ್ಟದ ಅಧಿದೇವತೆ; ದರಿದ್ರಲಕ್ಷ್ಮಿ. ೪. ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಜ್ಯೋತಿ (ನಾ). ೧. ಬೆಳಕು; ಕಾಂತಿ. ೨. ದೀವಿಗೆ; ದೀಪ. ೩. ಅಗ್ನಿ; ಬೆಂಕಿ. ೪. ಕಣ್ಣು; ನೇತ್ರ. ೫. ನಕ್ಷತ್ರ. ೬. ಬೆಳ್ಳಿಯ ಸ್ವಭಾವ. ೭. ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ ಮೊದಲಾದವು.

ಜ್ಯೋತಿರಿಂಗಣ (ನಾ). ಮಿಂಚುಹುಳು ;
ಮಿಣುಕುಹುಳು.

ಜ್ಯೋತಿರ್ಜ್ಞಾನ (ನಾ). ಜ್ಯೋತಿಷಜ್ಞಾನ ;
ಜ್ಯೋತಿಷವಿದ್ಯೆ.

ಜ್ಯೋತಿರ್ಲತೆ (ನಾ). ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರುವ
ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ.

ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕ (ನಾ). ಪ್ರಕಾಶಮಯವಾದ
ಲೋಕ ; ಸ್ವರ್ಗ.

ಜ್ಯೋತಿಷ = ಜೋಯಿಸ.

ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯತಿ (ನಾ). ಗ. ಬೆಳಕನ್ನುಳ್ಳ ರಾತ್ರಿ.
೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ ; ಕಂಗು.

ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾ (ನಾ). ಗ. ಬೆಳುದಿಂಗಳು ;
ಚಂದ್ರಿಕೆ. ೨. ಬೆಳುದಿಂಗಳ ರಾತ್ರಿ.

೩. ಚಂದ್ರನ ಹದಿನಾರು ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು.

ಜ್ವರ (ನಾ). ಗ. ಮೈಬಿಸಿಯಾಗುವ ಒಂದು
ಬಗೆಯ ರೋಗ ಲಕ್ಷಣ. (ಗು). ೨. ತಪ್ಪ
ವಾದ ; ಕಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ಜ್ವಲ(ಳ)ನ (ನಾ). ಗ. ಅಗ್ನಿ ; ಬೆಂಕಿ.

೨. ಉರಿಯುವಿಕೆ. ೩. ಹೊಳೆಯುವಿಕೆ.

೪. ಬೆಳಕು ; ಪ್ರಕಾರ. ಜ. ಸೂರ್ಯ.

ಜ್ವಲಿ(ಳ)ಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಹೊಳೆ ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು.

೨. ಸುಡು ; ದಹಿಸು ;

ಜ್ವಾಲಾವುಖಿ (ನಾ). ಅಗ್ನಿಪರ್ವತ.

ಜ್ವಾಲೆ (ನಾ). ಗ. ಬೆಂಕಿಯ ನಾಲಗೆ ; ಅಗ್ನಿ
ಶಿಖೆ. ೨. ಬೆಂಕಿ ; ಉರಿ.

ಝ

ಝ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ
ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಅಕ್ಷರ.

ಝಂಕಣಿ (ನಾ). ಹೀಯಾಳಿಸುವಿಕೆ.

ಝಂಕೆ = ಜಂಕೆ.

ಝಂಝಣಿಲ (ನಾ). ಮಳೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ
ಬಿರುಗಾಳಿ.

ಝಂಪಾಳ (ನಾ). ಮುಸುಕು ; ತರೆ.

ಝಂಗಳೆ = ಜಂಗಳೆ.

ಝಗಾ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉಡುಪು.

ಝಗಿ (ನಾ). ಗ. ಹೊಳಪು ; ಕಾಂತಿ.

೨. = ಝಗಾ.

ಝಟಿತಿ (ಅ). ಕೂಡಲೆ ; ಒಡನೆ.

ಝಡತಿ (ನಾ). ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹುಡುಕುವುದು ;

ತೋಧನೆ.

ಝಡಪ (ನಾ). ಗ. ಹೆಚ್ಚಾದ ವೇಗ, - ತ್ವರೆ.
೨. ಎರಗುವಿಕೆ.

ಝಡಿತಿ (ನಾ). ಅವಸರ ; ಅತುರ.

ಝಣಂಬ = ಝಂಪಾಳ.

ಝಣಕ (ನಾ). ಗ. ಚುರುಕು ; ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ.

೨. ಶೀಘ್ರತೆ ; ಜಾಗ್ರತೆ.

ಝಣತ್ಕಾರ (ನಾ). ಗೆಜ್ಜೆ ಮೊದಲಾದುವು
ಗಳಿಂದ ಹೊರಡುವ ಧ್ವನಿ.

ಝರಿ (ನಾ). ಗ. ಶತಪದಿ ; ಲಕ್ಷ್ಮಿಚೇಳು.

೨. ಬೆಟ್ಟದ ಕೊರಕಲಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ನದಿ ;
ಗಿರಿನದಿ.

ಝರ್ಝರ (ನಾ). ಒಂದು ವಾದ್ಯವಿಶೇಷ.

ಝಲಕು (ನಾ). ಗ. ಹೊಳಪು ; ಮಿಂಚು.

೨. ತೋರುವಿಕೆ ; ಸುಳಿವು.

ಝಲೆ (ನಾ). ಗ. ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಕಾಶ,
-ತೋಭೆ. ೨. ಹುಡುಗಿ. ೩. ಮಗಳು.

ಝಲ್ಲ (ನಾ). ಭ್ರಮೆ; ಹುಚ್ಚು.

ಝಲ್ಲರಿ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮ
ನಾಡ್ಯ. ೨. ಕುಚ್ಚು; ಗೊಂಡೆ.
೩. ಜಾಲರಿ.

ಝಲ್ಲಿ (ನಾ). ಗ. ಗೊಂಚಲು; ಕುಚ್ಚು;
ಜಲ್ಲಿ. ೨. ಜಾಲ್ಗರಿ. ೩. ಸಮೂಹ.
೪. ಚಾಮರ.

ಝಲ್ಲಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ದ್ರವಿಸು; ಸ್ರವಿಸು.
೨. ಬೆದರಿಸು; ಜಂಕಿಸು.

ಝಷ (ನಾ). ಮೀನು; ಮತ್ಸ್ಯ. ~ಕೇತನ
= ಗ. ಮೀನಿನ ಗುರುತುಳ್ಳ ಧ್ವಜ.
೨. ಮನ್ಮಥ; ಕಾಮ.

ಝಳ (ನಾ). ಗ. ಪ್ರಕಾಶ; ಕಾಂತಿ. ೨. ಸೆಕೆ;
ಶಾಖ; ಉಷ್ಣತೆ.

ಝಳಂಪಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಅಲ್ಲಾಡಿಸು; ಬೀಸು.
೨. ಹೆದರಿಸು.

ಝಳಂಬ = ಝಂಪಾಳ.

ಝಳಕ (ನಾ). ಗ. ಪ್ರಕಾಶ; ಹೊಳಪು.
೨. ಮೀಹ; ಸ್ನಾನ.

ಝಳಪ (ನಾ). ಗ. ಬೀಸುವಿಕೆ; ಜಳಪಿಸು
ವಿಕೆ. ೨. ಹೊಳಪು; ಪ್ರಕಾಶ. ~ಇಸು
= ರಭಸದಿಂದ ತೂಗು, -ಬೀಸು.

ಝಾಂಡ (ನಾ). ಗ. ಬಾವುಟ; ಧ್ವಜ. ೨. ನಾಸ;
ಇರುವಿಕೆ. ~ಹೂಡು = ಗ. ಬಾವುಟವನ್ನು
ನೆಡು. ೨. ನೆಲಸು; ತಳವೂರು.

ಝಾಡಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಕೊಡಹು; ಒದರು.
೨. ನಂದಿಸು. ೩. ಚಿಮ್ಮು; ಹೊರಸೂಸು.
೪. ಹೊಡೆ. ೫. ದಬಾಯಿಸು.

ಝಿಪ್ಪರಿ = ಜುಪರಿ.

ಝಿಲ್ಲಿಕೆ (ನಾ). ಜೀರುದುಂಬಿ; ಜೀರುಂಡೆ.
ಝುಡುಪು (ನಾ). ಗ. ಪೊದೆ; ಪೊದರು.
೨. ಕುಚ್ಚು; ಗುಚ್ಚ.

ಝುಳುಕು (ನಾ). ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು;
ಭಾಯೆ.

ಝೀಂಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. (ದುಂಬಿಯಂತೆ)
ಮೊರೆ; ಶಬ್ದಮಾಡು. ೨. ಬಿರುನುಡಿಗಳ
ನ್ನಾಡು. ೩. ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಧ್ವನಿಮಾಡು.

ಝೀಂಕಾರ (ನಾ). ಗ. ದುಂಬಿಯ ಧ್ವನಿ.
೨. ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆಡೆಯ ತೀಂಕಾರ.

ಝೊಂಪು (ನಾ). ಮೈಮರೆವು. ~ಇಸು
= ಗ. ಮೈಮರೆ; ಎಚ್ಚರತಪ್ಪು. ೨. ತೂಗಾಡು;
ಜೋಲು. ೩. ಆವರಿಸು; ತುಂಬು.
೪. ನಡುಗು; ಕಂಪಿಸು.

ಝೊಂಪು ಗ. = ಝೊಂಪು. ೨. ತೂಕಡಿಕೆ.
~ಇಸು = ಗ. ಬಯಸು; ಹಂಬಲಿಸು.
೨. ನಡುಗಿಸು. ೩. ಮೈಮರೆ; ಮರುಳಾಗು.

ಟ

ಟಿ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ
ಮೂನತ್ತೊಂದನೆಯ ಅಕ್ಷರ.

ಟಂಕ (ನಾ). ಗ. ಕಲ್ಲುಕುಟಗನ ಒಂದು
ಉಪಕರಣ; ಕಲ್ಲುಳಿ; ಚಾಣ. ೨. ಬೆಟ್ಟದ

ಇಳಿಜಾರು ಪ್ರದೇಶ. ೩. ಮುದ್ರೆಯೊತ್ತಿದ
ನಾಣ್ಯ. ೪. ಪಾತ್ರೆಗಳ ಬಿರುಕನ್ನು ಸುತ್ತಿಗೆ
ಯಿಂದ ಬಡಿದು ಕೊಡುವಿಕೆ. ೫. ಹೆಮ್ಮೆ;
ಅಭಿಮಾನ. ~ಅಹತಿ = ಕಲ್ಲುಳಿಯ ಏಟು.

~ಉತ್ಪೀರ್ಣ = ಕಲ್ಲುಳಿಯಿಂದ ಕಂಡರಿ
 ಸಿದ, -ಕೆತ್ತಿದ. ~ಕ್ಷತ = ಗ. ಕಲ್ಲುಳಿಯ
 ಪೆಟ್ಟು. ೨. ಕಲ್ಲುಳಿಯಿಂದ ಕೊರೆದ.
 ~ಸಾಲೆ = ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸುವ
 ಸ್ಥಳ.
 ಟೆಂಕಣ (ನಾ). ಲೋಹವನ್ನು ಶುದ್ಧಿಗೊಳಿ
 ಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ
 ಖನಿಜಲವಣ; ಬೆಳುಗಾರ.
 ಟೆಂಕಾರ (ನಾ). ಗ. ಬಿಲ್ಲಿನ ತೇಂಕಾರ.
 ೨. ಗಂಟೆ, ಆಯುಧ ಮೊದಲಾದುವು
 ಗಳಿಂದ ಹೊರಡುವ ಧ್ವನಿ.
 ಟೆಂಕೃತಿ (ನಾ). ಬಿಲ್ಲಿದ ಹೆದೆಯ ಶಬ್ದ;
 ಟೆಂಕಾರ.
 ಟೆಂಕೆ (ನಾ). ಗ.ಗುದಿಗೆ; ದೊಣ್ಣೆ. ೨.ಮುದ್ರೆ
 ಯೊತ್ತಿದ ನಾಣ್ಯ.
 ಟೆಕಮಕ (ನಾ). ಗ. ಗಾಬರಿ; ತಳಮಳ;
 ಕಕಮಕ. (ಅ). ೨. ಒಂದೇ ಸಮನೆ;
 ತೆರಬಿಲ್ಲದ.
 ಟೆಕ್ಕ (ನಾ). ಗ. ವಂಚಕ; ಮೋಸಗಾರ.
 (ಗು). ೨. ಮೋಸದ; ವಂಚನೆಯ.
 ಟೆಕ್ಕು (ನಾ). ಗ. ಮೋಸ; ವಂಚನೆ.
 ೨. ತೋರಿಕೆ; ಬೂಟಾಟಿಕೆ. ೩. ಆತಂಕ
 ದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಚಿಂತೆ; ಎದೆ ಗುಕ್ಕು.
 ~ಇಸು = ವಂಚಿಸು; ಮೋಸಗೊಳಿಸು.
 ~ಟೆವಳಿ = ಮೋಸ; ವಂಚನೆ.
 ಟೆಕ್ಕೆ (ನಾ). ಗ. ಅಶ್ರಯ; ಆಧಾರ. ೨. ದಿಂಬು;
 ಲೋಡು.
 ಟೆಕ್ಕೆಯ (ನಾ). ಬಾವುಟ; ಧ್ವಜ.
 ಟೆಗರು (ನಾ). ತಗರು; ಗಂಡುಕುರಿ.
 ಟೆಪಾರಿಕೆ (ನಾ). ಮುಚ್ಚಳ; ಹೊದಿಕೆ.
 ಟೆಪಾಲ್ (ಲು) (ನಾ). ಗ. ಅಂಚೆ; ಅಂಚೆಯ
 ಮೂಲಕ ರವಾನೆ ಆಗುವ ಪತ್ರ ಮೊದಲಾ
 ದುವು. ೨. ಅಂಚೆಯ ಮೂಲಕ ರವಾನಿಸಲು
 ಕಾಗದಗಳನ್ನು ತುಂಬಿರುವ ಚೀಲ.

ಟೆಪ್ಪೆ (ನಾ). ಗ. ಗಾರಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
 ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವ ನಿಲುಗಡೆಯ ಸ್ಥಳ; ತಂಗು
 ದಾಣ. ೨. ಟಪಾಲು; ಅಂಚೆ.
 ಟೆಬರು (ನಾ). ಅಧಿಕಾರ; ದರ್ಪ.
 ಟೆಮುಕಿ = ಟುಮುಕು.
 ಟೆಮಾಳ (ನಾ). ಗ. ಮೋಸ; ವಂಚನೆ.
 ೨. ವಂಚನೆಯ ಮಾತು.
 ಟೆಲಾ(ಳಾ)ಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಕುದುರೆಯನ್ನು
 ನಡೆಸುವಂತೆ ನಡೆಸು. ೨. = ಲೆಯಿಸು.
 ಟೆವಟವಿಸು (ಕ್ರಿ). ಕಳೆತುಂಬಿರು; ಕಾಂತಿ
 ಯುಕ್ತವಾಗಿರು.
 ಟೆವಣೆ (ನಾ). ಗ. ಕೂಡುವ ಮತ್ತು ಕಳೆ
 ಯುವ ಲೆಕ್ಕ; ಅಟ್ಟವಣೆ. ೨. ಸುಳ್ಳು.
 ಟೆವಳಿ (ನಾ). ಗ. ಮೋಸ; ವಂಚನೆ.
 ೨. ಸುಳ್ಳು. ~ಗಾಜ(ರ) = ಮೋಸಗಾರ;
 ವಂಚಕ.
 ಟೆವಾಳ = ಟೆಮಾಳ. ~ಇಸು = ಮರುಳು
 ಗೊಳಿಸು; ಮೋಹಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸು.
 ಟೆವುಳಿ (ನಾ). ಗ. ಮೋಸ; ವಂಚನೆ.
 ೨. ಶಿರಸ್ತಾಣ; ಸೀಸಕ.
 ಟೆಂಗೆ (ನಾ). ಗ. ಒಂಟಿ ಕುದುರೆಯ ಗಾಡಿ.
 ೨. ಮೊಳಕಾಲು.
 ಟಾಕಣ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ್ಡ
 ಕುದುರೆ.
 ಟಾಕಿ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ರೀತಿಯ ಹೊಲಿಗೆ;
 ಟಿಟ್ಟಿ. ೨. ಉಳಿ; ಚಾಣ. ೩. (ಸ್ವರ
 ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ) ಮುದ್ದಳಿ ಅಥವಾ ತಬಲದ
 ಕರಣೆಯ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿನಿಂದ ಹಾಕುವ
 ಪೆಟ್ಟು. ೪. ನೀರಿನ ತೊಟ್ಟಿ; ಟಾಂಕಿ.
 ಟಾಕು (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೊಲಿಗೆ;
 ಟಿಟ್ಟಿ. ೨. ಕೆತ್ತನೆ ಕೆಲಸ; ಕುಸುರಿಗೆಲಸ.
 ೩. ಲೇಖನ. ೪. (ಘನವಸ್ತುಗಳ) ಭಾರದ
 ಒಂದು ಅಳತೆ, -ತೂಕ. ೫. ಬೆಡಗು;
 ಒಯ್ಯಾರ.

ಪಾಕುಪೀಕು (ಗು). ಓರಣವಾದ; ಚೊಕ್ಕಟವಾದ.

ಪಾಚಣಿ (ನಾ). ಗುಂಡುಸೂಜಿ.

ಪಾಣ (ನಾ). ಗ. ಬೀಡು; ನೆಲೆ. ೨. ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥಳ.

ಪಾಣೆಯ (ನಾ). ಗ. (ಕೋಟೆ, ಕಿಲ್ಲೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ) ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಸೈನ್ಯ; ಕಾನಲುಬಂಡು. ೨. = ಪಾಣ.

ಪಾಪು (ನಾ). ಗ. ದ್ವೀಪ; ನಡುಗಡ್ಡೆ; ತೆವರು. ೨. ಗಡಿಪಾರಿನ ಶಿಕ್ಷೆ; ಕರಿನೀರಿನ ಶಿಕ್ಷೆ.

ಪಾವಿಕೆ = ಪಾವಿಕೆ.

ಪಾವು (ನಾ). ಸ್ಥಳ; ಪ್ರದೇಶ; ತಾವು.

ಪಾಳಿ = ಪಿವಳಿ. ~ ಇಸು = ವಂಚಿಸು; ಮೋಸಗೊಳಿಸು. ~ ಕಾಣ(ರ) = ಮೋಸಗಾರ; ವಂಚಕ.

ಪೆಕಳಿ (ನಾ). ಗ. ಬೊಟ್ಟು; ತಿಲಕ. ೨. ಸಣ್ಣ ಬಿಲ್ಲೆ.

ಪೆಕಾಣೆ (ನಾ). ಸ್ಥಳ; ಜಾಗ.

ಪೆಕಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ತಾಳಿಕೆಗೆ ಬರು; ಬಾಳಿಕೆಗೆ ಬರು.

ಪೆಕಾವು (ನಾ). ತಾಳಿಕೆ; ಬಾಳಿಕೆ.

ಪೆಕ್ಕರಿ (ನಾ). ತುಚ್ಛವಾದ ವಸ್ತು; ಅಲ್ಪವಸ್ತು. ~ ಕ(ಗ)ಳೆ = ತುಚ್ಛವೆಂದು ಕಾಣು; ಕಡೆಗಡೆಸು.

ಪೆಕ್ಕೆ (ನಾ). ಗ. (ಮಾಣಿಕ್ಯದಂತೆ ಕಾಣುವ) ಗಾಜಿನ ಮಣಿ. ೨. ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಚಿನ್ನದ ಅಭರಣ; ಅಡ್ಡಿಕೆ.

ಪೆಟ್ಟಿಭ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ.

ಪೆಟ್ಟಿವ = ಪೆಟ್ಟಿಭ.

ಪೆಪ್ಪಣ (ನಾ). ಗ. ವಿವರಣೆ; ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ. ೨. ವಿಶೇಷಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಗುರುತು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಬರವಣಿಗೆ.

೩. ಲಘುವ್ಯಾಖ್ಯಾನ. ~ ಇಸು = ಗ. ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆ. ೨. ಬರೆ; ರಚಿಸು.

ಟಿಪ್ಪಣಿ = ಟಿಪ್ಪಣಿ.

ಟಿಬ್ಬಿ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ರೀತಿಯ ಹೊಲಿಗೆ; ಪಾಕಿ. ೨. ಕುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರಸೆ.

ಟಿಸಲು = ಟಿಸಲು. ~ ಒಡೆ = ಕವಲೊಡೆ; ರೆಂಬೆಗಳುಂಟಾಗು.

ಟಿಸಿಲು (ನಾ). ಗ. ಕೊಂಬೆ; ಟೊಂಗ; ಶಾಖೆ.

೨. ವಿಭಾಗ; ಸೀಳು. ~ ದಾರಿ = ಕವಲು ದಾರಿ; ಸೀಳುದಾರಿ.

ಟೀಕಾಕಾರ (ನಾ). ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬರೆಯುವವನು; ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರ.

ಟೀಕಾಚಾರ್ಯ = ಟೀಕಾಕಾರ.

ಟೀಕು (ನಾ). ಗ. ಅರ್ಥವಿವರಣೆ; ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ.

೨. ಯೋಗ್ಯವಾದುದು; ಸರಿಯಾದುದು.

~ ಬ(ವ)ರೆ = ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಬರೆ; ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಬರೆ.

ಟೀಕೆ (ನಾ). ಗ. ಅರ್ಥವಿವರಣೆ; ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ.

೨. ತಪ್ಪನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವಿಕೆ; ಆಕ್ಷೇಪಣೆ.

೩. ಗುಣದೋಷ ವಿಮರ್ಶೆ. ೪. ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚಿನ್ನದ ಅಭರಣ; ಅಡ್ಡಿಕೆ. ~ ಇಸು = ಗ. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡು; ವಿವರಿಸು. ೨. ಗುಣದೋಷ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡು. ೩. ಆಕ್ಷೇಪಿಸು.

ಟೀವ (ನಾ). ಗ. ಟಿಪ್ಪಿಭಪಕ್ಷಿ. ೨. ಗೀಜು ಗಾರನ ಹಕ್ಕಿ; ಖಂಜರೀಟಿ.

ಟೀವಿ = ಠೀವಿ.

ಟುಂಟುಕ (ನಾ). ಗ. ಕ್ರೂರಿ; ದುಷ್ಟ.

(ಗು). ೨. ಅಲ್ಪ; ತುಚ್ಛವಾದ.

ಟುಮುಕಿ ಗ. = ಟುಮುಕು. ೨. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಸದ್ದಾ ಗುವಂತೆ ಹೊಡೆಯುವಿಕೆ.

ಟುಮುಕ (ನಾ). ಕುಳ್ಯಾಗಿ ಭಪ್ಪನಾಗಿರುವವನು.

ಟುಮುಕು (ನಾ). ಒಂದು ಚರ್ಮವಾದ್ಯ ;
ತಮಟೆ.

ಟಿಂಟಣೆಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ವಿರೋಧಿಸು ; ಎದುರು
ದೀಳು. ೨. ಉತ್ಸಾಹಪಡು ; ಸಂಭ್ರಮಿಸು.
೩. ನಡುಗು ; ಕಂಪಿಸು. ೪. ಅಧಾರವಾಗು ;
ಊರೆಯಾಗು. ೫. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರು ; ನಿಬಿಡ
ವಾಗಿರು. ೬. ಉಂಟು ಮಾಡು.
೭. ಶೋಭಿಸು.

ಟಿಂಠಣೆಸು (ಕಿ). ೧. ವಿರೋಧಿಸು ; ಪ್ರತಿ
ಭಟಿಸು. ೨. ಉತ್ಸಾಹಿಸು. ೩. ನಡುಗು ;
ಕಂಪಿಸು. ೪. ಗುಂಪುಸೇರು ; ಒಟ್ಟಾಗು.
೫. ನಶಿಸು ; ಕ್ಷಯಿಸು. ೬. ಕೊರಗು ;
ದುಃಖಿಸು.

ಟಿಕ್ಕೆಯ = ಟಿಕ್ಕೆಯ.

ಟಿಪ್ಪರ (ನಾ). (ಕುದುರೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ)
ನಾಗಾಲೋಟ ; ಪುಟನೆಗೆತ.

ಟಿಬ್ಬರ (ನಾ). ಮೊಂಡತನ ; ಹಟೆ. ~ಇಸು
= ೧. ಹಟೆಮಾಡು ; ಪಟ್ಟುಹಿಡಿ. ೨. ಹರಿತ
ವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡು ; ಮೊಂಡುಮಾಡು.
೩. ಕುಗ್ಗಿಸು ; ಶಕ್ತಿಗುಂದಿಸು. ೪. ಅಸಹ್ಯ
ಪಡು ; ಜುಗುಪ್ಸೆತಾಳು. ೫. ಉತ್ಸಾಹ
ಗೊಳ್ಳು.

ಟೀಕ (ನಾ). ತಬಲ ಅಥವಾ ಮದ್ದಳೆಗೆ ಬೆರಳಿ
ನಿಂದ ಹಾಕುವ ಪೆಟ್ಟು, - ತಾಳ.

ಟೊಂಕ (ನಾ). ಸೊಂಟ ; ನಡು. ~ಕಟ್ಟು
= ಅಣೆಯಾಗು ; ಸಿದ್ಧವಾಗು. ~ಹಾಕು
= ಸೊಂಟವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು
ಕುಳಿತು ಏಳು ; ಬೈಸಿಗೆಹಾಕು.

ಟೊಂಕಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೆಟ್ಟು
ಹಾಕು ; ತಟ್ಟು. ೨. ಕುಂಟು ; ಕುಪ್ಪಳಿಸು.

ಟೊಂಗೆ (ನಾ). ಕೊಂಬೆ ; ಗೆಲ್ಲು ; ಶಾಖೆ.

ಟೊಕರೆ (ನಾ). ಬುಟ್ಟಿ ; ಮಂಕರಿ.

ಟೊಕಳಿ (ನಾ). ೧. ಹೊರಕವಚ ; ಸಿಪ್ಪೆ.
೨. ಒಣಮಾತು ; ನಿರರ್ಥಕವಾದ ಸುದಿ.

ಟೊಕ್ಕ (ನಾ). ಕುಂಟುವಿಕೆ ; ಕುಂಟು.

ಟೊಣಪ (ನಾ). ೧. ದೃಢಕಾಯನಾದ
ಮನುಷ್ಯ ; ದಾಂಡಿಗ. ೨. ಮೂರ್ಖ ; ಮಂದ
ಮತಿ. (ಗು). ೩. ದಪ್ಪವಾದ ; ಪುಷ್ಟವಾದ.

ಟೊಣಪೆ (ನಾ). ೧. ದೊಣ್ಣೆ ; ಗುದಿಗೆ.
೨. ದೊಣ್ಣೆಯ ಪೆಟ್ಟು ; ಗದಾಪ್ರಹಾರ.

ಟೊಣೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ವಂಚಿಸು ; ಮೋಸಗೊಳಿಸು.
೨. ಕದಿ ; ಅಪಹರಿಸು. ೩. ಇರಿ ; ತಿವಿ.
೪. ಸೋಲಿಸು ; ಪರಾಭವಗೊಳಿಸು.
೫. ತರಸ್ಕರಿಸು ; ಹೀಗಳಿ. ೬. ತೋಡು ; ಬಗಿ.

ಟೊಣೆಯ (ನಾ). ೧. ದಡ್ಡತನಮನುಷ್ಯ ;
ದಾಂಡಿಗ. ೨. ದಡ್ಡ ; ಮಂದಮತಿ.

ಟೊಪ್ಪರ (ನಾ). ಟೊಪ್ಪಿಗೆ ; ಟೋಪಿ.

ಟೊಪ್ಪಿಗೆ ೧. = ಟೊಪ್ಪರ. ೨. ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣ ;
ಸೀಸಕ. ೩. ಬೇಟೆಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ತೊಡಿ
ಸುವ ಮೊಗವಾಡ, -ಮುಖಾವರಣ.
~ಬೀಳು = ೧. ಮೋಸಹೋಗು ; ವಂಚನೆ
ಗೊಳಗಾಗು. ೨. ಮೋಸವಾಗು ; ವಂಚನೆ
ಯಾಗು. ~ಹಾರಿಸು = ೧. ಸೀಸಕವನ್ನು
ಕೆದವು, -ಬೀಳಿಸು. ೨. ಅವನುರ್ಯಾದಿ
ಮಾಡು.

ಟೊಳ್ಳು (ನಾ). ೧. ಒಳಗೆ ತಿರುಳಿಲ್ಲದಿರುವುದು ;
ಪೊಳ್ಳು. (ಗು). ೨. ಹುರುಳಿಲ್ಲದ ; ನಿಸ್ಸಾರ
ವಾದ ; ಪೊಳ್ಳಾದ. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು = ಗುದ್ದೆ
ಯಿಲ್ಲದ ಕಣ್ಣು ; ಕುಳಿಗಣ್ಣು.

ಟೋಕರು (ನಾ). ೧. ಪೆಟ್ಟು ; ಹೊಡೆತ.
೨. ಕೂಲಿ, ಸಂಬಳ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ
ಲ್ಲಿಯ ಖೋತ, -ಕಡಿತ.

ಟೋಕು (ನಾ). ಬಟ್ಟಾರೆ ಲೆಕ್ಕ ; ಠೋಕು.

ಟೋಪಿ (ನಾ). ಟೊಪ್ಪಿಗೆ. ~ಹಾಕು = ಮೋಸ
ಮಾಡು ; ವಂಚಿಸು.

ಟೋಳಿ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು ; ಸಂದಣಿ.
೨. ದಂಡು ; ಸೈನ್ಯ.

ಟೌಳಿ = ಟವಳಿ.

ಠ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಮೂವತ್ತೆರಡನೆಯ ಅಕ್ಷರ.

ಠಕಾರ (ನಾ). ಮೋಸ; ವಂಚನೆ.

ಠಕಾರಿ (ನಾ). ೧. ಮೋಸವುಳ್ಳವು. (ಗು).

೨. ವಂಚನೆಯ; ಮೋಸದ.

ಠಕ್ಕ = ಟಕ್ಕ.

ಠಕ್ಕು (ನಾ). ೧. ಮೋಸ; ವಂಚನೆ. ೨. ಇಂದ್ರಜಾಲ; ಮಾಟ. ೩. ಮರುಳುಗೊಳಿಸುವ ಮದ್ದು; ಇಕ್ಕು ಮದ್ದು. ~ ಇಕ್ಕು = ೧. ಮದ್ದನ್ನು ಹಾಕು; ಇಕ್ಕುಮದ್ದನ್ನಿಡು. ೨. ಮರುಳುಗೊಳಿಸು; ಮೋಹಗೊಳಿಸು. ~ ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ೧. ಬೆರಗುಗೊಳ್ಳು; ವಿಸ್ಮಿತವಾಗು. ೨. ವಂಚನೆಗೆ ಒಳಗಾಗು; ಮೋಸಹೋಗು.

ಠಕ್ಕೆಯ = ಟಕ್ಕೆಯ.

ಠರಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ನಿಶ್ಚಯಿಸು; ತೀರ್ಮಾನಿಸು.

ಠರಾವು (ನಾ). ತೀರ್ಮಾನ; ಗೊತ್ತುವಳಿ; ನಿರ್ಧಾರ.

ಠಲಾ(ಳಾ)ಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ತಿರುಗಾಡು; ಅದ್ದಾಡು.

ಠನಾಳ = ಟನಾಳ.

ಠಸ್ಸೆ (ನಾ). ಒತ್ತುವ ಮುದ್ರೆ.

ಠಾಳುಠೀಳು (ನಾ). ಅಡಂಬರ; ಡಾಲು.

ಠಾಳೂರ (ನಾ). ೧. ಗೌರವಾರ್ಹನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ.

೨. ಒಂದು ವಂಶದ ಬಿರುದು.

ಠಾಣ (ನಾ). ೧. ಬೀಡು; ನೆಲೆ. ೨. ಕಾನಲು ಸೈನ್ಯ, -ಪಡೆ. ೩. ಕೊತ್ತಾಲನ ಚಾವಡಿ;

ಠಾಣ್ಯ. ~ ಇ(ವಿ)ಕ್ಕು = ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಾನಲಿಡು.

ಠಾಣೆಯ = ಠಾಣ. ~ ತೆ(ದೆ)ಗೆ = ದಂಡನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡಿಸು.

ಠಾಣ್ಯ = ಠಾಣ.

ಠಾಯೆ (ನಾ). ೧. ರಾಗಾಲಾಪನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ. ೨. ವಾದನದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿ.

ಠಾವಿಕೆ (ನಾ). ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಪರಿಚಯ.

ಠಾವು ೧. = ಠಾಯ. ೨. ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನ. ~ ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ನೆಲಸು; ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆ.

ಠಿಕಾಣೆ = ಟಿಕಾಣೆ.

ಠೀವಿ (ನಾ). ಗಾಂಭೀರ್ಯ; ಗತ್ತು.

ಠುಮರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪ್ರೇಮಗೀತೆ.

ಠೆಕ್ಕಿಸು (ಕ್ರಿ). ಒಡ್ಡು; ಆಡ್ಡವಾಗಿ ಹಿಡಿ.

ಠೆಕ್ಕೆಯ = ಟೆಕ್ಕೆಯ.

ಠೀಂಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಯಿಂದ ಶಬ್ದಮಾಡು. ೨. ಠೀವಿಯಿಂದ ಮೆರೆ.

ಠೀಂಕಾರ (ನಾ). ೧. ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಯ ಧ್ವನಿ; ಧನುಷ್ಪಂಕಾರ. ೨. ಒಣಜಂಬ.

ಠೀವಣಾತಿ (ನಾ). ಇಟ್ಟಿಹಣ; ಇಡುಗಂಟು.

ಠೀವಣೆ ೧. = ಠೀವಣಾತಿ. ೨. ಪಂತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕಟ್ಟುವ ಹಣ; ಬಾಜಿ ಕಟ್ಟುವ ಮೊತ್ತ.

೩. ಈಡು; ಒತ್ತೆ; ಅಡವು.

ಠಾಳಿ = ಟಿವುಳಿ. ~ ಇಗ = ೧. ಮೋಸಗಾರ; ವಂಚಕ. ೨. ಐಂದ್ರಜಾಲಿಕ; ಮಾಯಾವಿ.

ದ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಮೂವತ್ತು ಮೂರನೆಯ ವರ್ಣ.

ದಂಕ = ದಕ್ಕೆ.

ದಂಕಣ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾದ್ಯ.

ದಂಕು (ನಾ). ಸೇಡು; ಹಗೆ. ~ಹಿಡಿ = ಸೇಡನ್ನು ಹೊಂದಿರು.

ದಂಕೆ (ನಾ). ಗುದಿಗೆ; ದೊಣ್ಣೆ.

ದಂಕೆಯ (ನಾ). ಒಂಟೆಯ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಚರ್ಮದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಆಸನ.

ದಂಗ (ನಾ). ೧. ಬಡಿಕೋಲು; ಗುದಿಗೆ.

೨. ರಾಜ್ಯದ ಸೀಮಾಪ್ರದೇಶಗಳ ಪರ್ವತ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸುಂಕದ ಕಟ್ಟಿ.

೩. ಕೋಟೆ; ದುರ್ಗ. ~ಆಯ್ತು = ೧. ದುರ್ಗ ರಕ್ಷಕ; ಕೊತವಾಲ. ೨. ನಗರ ರಕ್ಷಕ; ತಳವಾರ. ೩. ಸುಂಕದ ಕಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಿಯುಕ್ತ ನಾದವನು; ದಂಗದ ಅಧಿಕಾರಿ. ~ಹಾಕು = ೧. ಪರ್ವತ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸುಂಕದ ಕಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸು. ೨. ಕಾದು ಕುಳಿತರು.

ದಂಗು (ನಾ). ವಿಸ್ಮಯ; ಆಶ್ಚರ್ಯ; ದಂಗು.

ದಂಗುರ (ನಾ). ೧. ತಮಟೆ, ಡೋಲು ಮುಂತಾದವನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವುದು. ೨. ದಂಗುರ ಸಾರಲು ಹೊಡೆಯುವ ತಮಟೆ ಅಥವಾ ಡೋಲು. ~ಇಸು = ದಂಗುರಂ ಬೊಯ್. ~ (೦) ಪ್ರೊ (ಜೊ) ಯ್ = ದಂಗುರವನ್ನು ಹೊಡೆ; ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸು. ~ಹೊಡೆ = ದಂಗುರಂ ಬೊಯ್.

ದಂಗೂರ = ದಂಗುರ.

ದಂಗಿ = ದಂಕೆ.

ದಂಬ (ನಾ). ೧. ಮೋಸ; ವಂಚನೆ. ೨. ತೋರಿ ಕೆಯ ಆಚಾರ ವಿಚಾರ; ಸೋಗಿನ ನಡೆನುಡಿ.

೩. ತೋರಿಕೆಯ ವೇಷದವನು; ಬೂಟಾಟಿಕೆಯವನು. ~ಆಚಾರ = ತೋರಿಕೆಯ ನಡತೆ; ಆಡಂಬರ. ~ಇಗ = ವೇಷಧಾರಿ; ಡಾಂಬಿಕ. ~ಇಸು = ಮೋಸಗೊಳಿಸು; ವಂಚಿಸು.

ದಂಬಕ (ನಾ). ೧. ಮೋಸ; ವಂಚನೆ.

೨. ಬಣ್ಣವೆತ್ತು; ಆಡಂಬರ. ೩. ಮೋಸಗಾರ; ವಂಚಕ.

ದಂಬರ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

೨. ಅಟೋಪ; ಅಟ್ಟಿಪಾಸ. ೩. ಚಿಲುಪು; ಸೌಂದರ್ಯ. ೪. ತೋರಿಕೆಯ ನಡೆನುಡಿ.

ದಂಭ = ದಂಬ. ~ತನ = ೧. ಮೋಸ;

ವಂಚನೆ. ೨. ಸೋಗಿನ ನಡೆನುಡಿ; ಬೂಟಾಟಿಕೆ. ೩. ಗರ್ವ; ಆಹಂಕಾರ.

ದಂಭಕ ೧. = ದಂಬಕ. (ಗು). ೨. ಸುಳ್ಳಿನ; ಬೂಟಾಟಿಕೆಯ.

ದಕಾಯಿತ (ನಾ). ದರೋಡೆಗಾರ; ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆಯುವವನು.

ದಕಾಯಿತಿ (ನಾ). ದರೋಡೆ; ಕೊಳ್ಳಿ.

ದಕ್ಕೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾದ್ಯ; ಇತ್ತಲೆ ತಮಟೆ.

ದಗಲೆ (ನಾ). ಉದ್ದವಾದ ಅಂಗಿ; ನಿಲುವಂಗಿ.

ದಗೆ ೧. = ದಗೆ. ೨. ಭಯ; ಅಂಜಿಕೆ.

~ಪ್ರೊ (ವ್ರೊ) ಯ್ = ೧. ಸೆಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಉಷ್ಣದಿಂದ ತಳಮುಳಿಸು. ೨. ಭಯದಿಂದ ತತ್ತರಿಸು.

ದಪ್ಪು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾದ್ಯ.

ದಬಡ್ಡಾಳಿಕೆ (ನಾ). ಬೂಟಾಟಿಕೆ; ಇಲ್ಲದುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ದಬರಿ (ನಾ). ಅಗಲವಾದ ಬಾಯುಳ್ಳ ಪಾತ್ರೆ.

ಡಬೀರ (ನಾ). ರಾಜನ ಖಾಸಗಿ ಗುಮಾಸ್ತ,
-ಅಪ್ಪ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಡಬ್ಬ (ನಾ). ನಸ್ತುಗಳನ್ನಡುವ ತಗಡಿನ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆ.

ಡಬ್ಬಿ ಗ. = ಡಬ್ಬ. ೧. ರೈಲುಬಂದಿಯಲ್ಲಿಯ
ಬೋಗಿ.

ಡಬ್ಬಿ (ನಾ). ಗ. ತಲೆಕೆಳಗು; ಬೋರಲು.

೧. ಒಣ ಹೆಮ್ಮೆ; ಪೊಳ್ಳು ಅಡಂಬರ.

~ಹಾಕು = ಗ. ಬೋರಲು ಹಾಕು.

೧. ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡು; ವಿಸ್ತಾರಿಗೆ
ಈಡುಮಾಡು.

ಡಬ್ಬುಗಳ್ಳಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕಳ್ಳಿ;
ಪಾಪಾಸುಕಳ್ಳಿ.

ಡಮಾಣಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಎತ್ತಿನ
ಗಾಡಿ; ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಗಾಡಿ.

ಡಮರ (ನಾ). ಗ. ಗದ್ದಲ; ಹಾನಳಿ.

೧. ವಿಸ್ತಾರ; ಉಪದ್ರವ.

ಡಮರು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮ
ಸಾಧ್ಯ.

ಡಮರುಕ = ಡಮರು.

ಡಮರುಗ = ಡಮರು.

ಡಮಾನ (ನಾ). ಅನಳಿತನುಟಿ; ಜೋಡು
ನಗಾರಿ.

ಡಮಾಪಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ರಣಸಾಧ್ಯ.

ಡಯನ (ನಾ). ಗ. ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಹಾರುವುದು.

೧. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಾರಾಟ. ೨. ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ;
ಮೇನೆ.

ಡವಕೆ (ನಾ). ಕಾಳಾಂಜಿ; ಪೀಕದಾಸಿ.

ಡವಣೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮಸಾಧ್ಯ.

ಡವರ (ನಾ). ಗ. ಆ ವ ರ ಸು ವ ಕೆ;
ಅಕ್ರಮಿಸುವಿಕೆ. ೧. ಹಿಂಸೆ; ಬಾಧೆ.

~ಇಸು = ಗ. ಅವರಿಸು; ಅಕ್ರಮಿಸು.

೧. ಹಿಂಸಿಸು; ಬಾಧಿಸು.

ಡವರುಗ = ಡಮರು.

ಡವಳ (ನಾ). ಮಂಗಳದ ಹಾಡು; ಸೋಬಾನೆ.

ಡವಾಲಿ (ನಾ). ಪೇದೆ ಅಥವಾ ಸೇವಕನು
ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಧರಿಸುವ
ಬಿಲ್ಲೆಯನ್ನುಳ್ಳ ಪಟ್ಟಿ.

ಡವಿಗೆ (ನಾ). ಗ. ಟೊಳ್ಳಾದ ದಪ್ಪ ಬಿದಿರು.

೧. ತಲೆಯ ಚಿಪ್ಪು; ತಲೆಬುರುಡೆ.

ಡವುಡೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮಸಾಧ್ಯ;
ದಿಂದಿನು.

ಡಾಂಬರ (ನಾ). ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದ ಅಂಟುದ್ರವ;
ತಾರೆಣ್ಣೆ; ಕೀಲೆಣ್ಣೆ.

ಡಾಂಬರು = ಡಾಂಬರ.

ಡಾಂಬಿಕ (ನಾ). ಗ. ಅಡಂಬರ; ಸೋಗು.

೧. ತೋರಿಕೆಯ ನಡೆನುಡಿಯವನು; ಜಂಬ
ಗಾರ.

ಡಾಕಣಿ = ಡಾಕಿನಿ.

ಡಾಕಿನಿ (ನಾ). ಗ. ಹೆಣ್ಣು ಸಿ ರಾ ಚಿ.

೧. ರಾಕ್ಷಸಿಯ ಕತ್ತಿ.

ಡಾಕು (ನಾ). ಗ. ಮುತ್ತಿಗೆ; ಅಕ್ರಮಣ.

೧. ಪ್ರಭೆ; ತೇಜಸ್ಸು. ೨. ಬಲ; ಪರಾ

ಕ್ರಮ: ೪. ವೇಗ; ತ್ವರೆ. ೫. ದೇವಿ

ಹಾಕುವಿಕೆ; ಮೈಲಿ ಜುಜ್ಜುವಿಕೆ.

ಡಾಗು (ನಾ). ಗ. ಕಾಯ್ತು ಕಬ್ಬಿಣದ ಗುಳದಿಂದ

ಹಾಕಿದ ಗುರುತು; ಮುದ್ರೆ. ೧. ಮೈಲಿ

ರೋಗ; ಸಿಡುಬು. ೨. ಭಾಂಗಿ; ಗಂಟು;

ಮೂಟೆ. ೪. ಪಾಲು; ಭಾಗ; ಹೆಣ್ಣಿ.

೫. ಕಲೆ; ಕಳಂಕ.

ಡಾಣೆ = ದಾಡೆ.

ಡಾಣೆ (ನಾ). ದೊಣ್ಣೆ; ಬಡಿಗೆ. ~ಇಗೆ

= ದಪ್ಪನೆಯ ಮನುಷ್ಯ; ದಾಂಡಿಗೆ.

ಡಾಬು (ನಾ). ಗ. ನಡುಪಟ್ಟಿ; ಒಡ್ಡಾಣ.

೧. ಬೆದರಿಕೆ.

ಡಾಮರ (ನಾ). ಗ. ಹಿಂಸೆ; ಕೋಟಲೆ; ಪೀಡೆ.

೧. ಅಕ್ರಮಣ; ಮುತ್ತಿಗೆ. ೨. ರೋಗ;

ನ್ಯಾಧಿ. ೪. ಬರಗಾಲ; ಕ್ಷಾಮ. ೫. ಗಲಭೆ;

ಗೊಂದಲ. (ಗು). ೬. ಭಯಂಕರವಾದ ; ಕರಾಳವಾದ.

ಜಾಲ (ನಾ). ಗುರಾಣಿ ; ಹರಿಗೆ.

ಜಾವನೆ (ನಾ). (ದನಕರುಗಳನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ ಕಟ್ಟುವ) ಹಗ್ಗ ; ದಾವಣೆ.

ಜಾವರ (ನಾ). ೧. ಬರಗಾಲ. ೨. ಹಿಂಸೆ ; ಕೋಟಲೆ. ೩. ತೀವ್ರತೆ ; ಅತಿಶಯ. ೪. ದಗೆ ; ತಾಪ. ೫. ಪ್ರತಾಪ ; ಶೌರ್ಯ. ೬. ತವಕ ; ಉತ್ಸಾಹ. ೭. ಕೊಳ್ಳೆ ; ಲಾಟ. ೮. ಭಯಂಕರವಾದುದು. ೯. ಹಬ್ಬವಿಕೆ ; ಆನಂದವಿಕೆ. ~ ಇಸು = ೧. ಚಿಮ್ಮು ; ನೆಗೆ. ೨. ಹೆದರು ; ಅಂಜು. ೩. ತುಂಬು ; ಆನಂದ. ೪. ಚುಚ್ಚು ; ತಿವಿ. ೫. ಪ್ರಜ್ಞೆ ; ಲಿಪು ; ಉರಿ. ೬. ಬಯಸು ; ಹಂಬಲಿಸು.

ಜಾವು (ನಾ). ಮತ್ತರ ; ದ್ವೇಷ ; ಹಗೆ.

ಜಾವು (ನಾ). ೧. ಸುಡುವಿಕೆ ; ದಹನ.

೨. ದಗೆ ; ಸೆಕೆ. ೩. ನೀರಡಿಕೆ ; ಬಾಯಾರಿಕೆ.

ಜಾವು (ನಾ). ೧. ಹೊಳವು ; ಕಾಂತಿ.

೨. ಲಾವಣ್ಯ ; ಅಂದ. ೩. ರೀತಿ ; ಕ್ರಮ.

೪. ಕೋರಿಕೆ ; ಥಳುಕು. ೫. ಮೋಸಗಾರ ;

ವಂಚಕ. ೬. ಬೀಸುವಿಕೆ. ~ ಇ(ಯಿ)ಸು

= ೧. ಮಿಂಚು ; ಮಿನುಗು. ೨. ಚಾಮರ,

ಬೀಸಣಿಗೆ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಬೀಸು.

೩. ಪಗಡೆಯ ದಾಳವನ್ನು ಉರುಳಿಸು.

೪. ಹರಡು ; ಪ್ರಸರಿಸು. ~ ಕ = ೧. ಮೋಸ ;

ವಂಚನೆ. ೨. ಥಳುಕಿನವನು ; ಬೂಟಾಟಿಕೆ

ಯವನು.

ಜಾವು (ನಾ). ಗಯ್ಯಾಳ ; ದಿಟ್ಟ.

ಜಾವು (ಕ್ರಿ). ೧. (ಚಾಮರ ಮುಂತಾದವನ್ನು) ಬೀಸು. ೨. ಅತಿಶ್ರದ್ಧೆ ಆಲಿಸುವ ; ಹೊಯ್ಯುವುದು. ೩. ಹೊಳೆ ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು.

ಜಿಂಗರ (ನಾ). ೧. ಅಳು ; ಸೇವಕ. ೨. ನೀಚ ; ದುಷ್ಟ.

ಜಿಂಗು (ನಾ). ಅಡಂಬರ ; ಅಬ್ಬರ.

ಜಿಂಡಿಮ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾದ್ದು.

ಜಿಂಡೀರ (ನಾ). ೧. ನೋರೆ ; ಬುರುಗು ; ಫೇನ.

೨. ಸಮುದ್ರದ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ನೋರೆ ; ಕಡಲನಾಲಗೆ.

ಜಿಂಬು (ನಾ). ೧. ಮೈ ; ಶರೀರ. ೨. ದಂಗೆ ; ಕೋಲಾಹಲ. ೩. ಈತಬಾಧೆ ; ತೊಂದರೆ.

೪. ತತ್ತಿ ; ಮೊಟ್ಟೆ. (ಗು). ೫. ಸಣ್ಣವಾದ ; ಅಲ್ಪವಾದ.

ಜಿಂಬು (ನಾ). ೧. ದೇಹ ; ಶರೀರ. ೨. ದಿಬ್ಬ ; ದಿಣ್ಣೆ. ೩. ಆಧಾರ ; ಆಸರೆ.

ಜಿಂಭ (ನಾ). ೧. ಅಗತಾನೆ ಜನಿಸಿದ ಮಗು ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣಿಯ ಮರಿ. ೨. ದಡ್ಡ ; ತಿಳಿಗೇಡಿ. ೩. ದೇಹ ; ಶರೀರ.

ಜಿಂಭ (ನಾ). ಬಾಹ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯ ; ಹೊರಗಿನ ಅಂದ.

ಜಿಕ್ಕಿ (ನಾ). ೧. ತಲೆಯಿಂದ ತಲೆಯನ್ನು ತಾಟಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಅಪ್ಪಳಿಸುವಿಕೆ ; ಘಟ್ಟಿಸುವಿಕೆ.

ಜಿಕ್ಕಿ (ನಾ). ೧. ದುರ್ಬಲತೆ ; ಶಕ್ತಿಹೀನತೆ.

೨. ಅಧೈರ್ಯ ; ಭಯ. ೩. ದುಃಖ ; ತವನ. ~ ಇಸು = ೧. ನಡುಗು ; ಕಂಪಿಸು. ೨. ಗಾಬರಿಗೊಳಿಸು ; ಎದೆಗುಂದಿಸು. ೩. ಕುಗ್ಗಿಸು ; ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸು.

ಜಿಕ್ಕಿಯ (ನಾ). ೧. ನಡುಕ ; ಕಂಪನ. ೨. ಮೋಸ ; ಡಕ್ಕು.

ಜೀ (ನಾ). ಜಿಕ್ಕಿ ; ಪೆಟ್ಟು ; ಹೊಡೆತ. ~ ಕೊಡು = ಜಿಕ್ಕಿಹೊಡೆ.

ಜೀನ (ನಾ). ೧. ಹಾರುವಿಕೆ ; ಹಾರಾಟ. (ಗು). ೨. ಅಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುವ, -ಸಂಚರಿಸುವ.

ಜೀಲ (ನಾ). ೧. ಅಕ್ಕ ; ಸಡಿಲು. ೨. ನಿಧಾನ ; ಸಾವಕಾಶ. (ಗು). ೩. ಸಡಿಲವಾದ ; ಬಿಗಿಯಲ್ಲದ.

ಹುಂಡುಚಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮ
ವಾಡ್ಯ.

ಹುಂಡುಭ (ನಾ). ೧. ಎರಡು ತಲೆಗಳುಳ್ಳ
ಹಾವು; ಇರ್ತಲೆಗುಯ್ಯ. ೨. ನೀರು
ಹಾವು; ಒಳ್ಳೆ.

ಹುಬರಿ = ಹುಬ್ಬ.

ಹುಬ್ಬ (ನಾ). ೧. ಒಂಟಿ, ಗೂಳಿ ಮೊದಲಾದ
ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬೆನ್ನ ಮೇಲಿನ ಹಿಣಲು.
೨. ಬೆನ್ನು.

ಹುಜು(ರು)ಕು (ನಾ). ಎತ್ತು, ಗೂಳಿ
ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗುಟುರು. ~ ಇಡು
= ಗುಟುರು ಹಾಕು.

ಹುಲಿ(ಳಿ) (ನಾ). ಹೆಣ್ಣು ಆನೆ.

ಹೂಗ (ನಾ). ೧. ಗೂನು ಬೆನ್ನಿನವನು. (ಗು).
೨. ಬೆನ್ನು ಬಗ್ಗಿದ; ಗೂನು ಬೆನ್ನಿನ.

ಹೂಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಾಗು; ವಕ್ರವಾಗು.
(ನಾ), ೨. ಬೆನ್ನು ಬಾಗಿರುವಿಕೆ; ಗೂನು.

ಹೆಂಕಣ = ಹೆಂಕಣೆ.

ಹೆಂಕಣೆ (ನಾ). ೧. ಕೋಟೆ ಕಾಳೆಗದಲ್ಲಿ
ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಯಂತ್ರ. ೨. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಆಯುಧ. ೩. ಕೋಟೆಯ ಮೇಲಿನ
ಬುರುಜು.

ಹೆಂಡಣೆಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಉತ್ಸಾಹ ಪಡು;
ಹಿಗ್ಗು. ೨. ನಡೆಗು; ಕಂಪಿಸು. ೩. ನಶಿಸು;
ಕ್ಷಯಿಸು. ೪. ದುಃಖಿಸು; ಕೊರಗು.

ಹೆಗ್ಗೆ (ನಾ). ಕೋಟೆಯ ಬುರುಜುಗಳನ್ನು
ಉರುಳಿಸಲು ಶತ್ರುಗಳು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ
ಮರದ ದಿಮ್ಮಿ.

ಹೇಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಉದಾಸವಾಯು ಬಿಡು;
ತೇಗು. (ನಾ). ೨. ತೇಗುವಿಕೆ.

ಹೇಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ;
ಗಿಡುಗ. ~ ಕಣ್ಣು = ೧. ಗಿಡುಗನ ಕಣ್ಣು.

೨. ತೀಕ್ಷ್ಣದೃಷ್ಟಿ; ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿ.

ಹೇರಾ ೧. = ಹೇರೆ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೂವು.

ಹೇರೆ (ನಾ). ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮನೆ;
ಗುಡಾರ.

ಹೊಂಕ (ನಾ). ಹೊಂಕು ಸ್ವಭಾವದವನು;
ಕುಟಿಲ.

ಹೊಂಕಣೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ;
ಸಬಳ.

ಹೊಂಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಓರೆಯಾಗು; ಬಾಗು.
೨. ಕೊಂಕಿಸು; ಬಾಗಿಸು. (ನಾ).
೩. ಓರೆ; ವಕ್ರತೆ. ೪. ಓರೆಯಾದುದು.

ಹೊಂಗರ (ನಾ). ೧. ಬಿಲ; ಪೊಟರೆ.
೨. ಕಡಿದಾದ ಬಂಡೆ; ಪ್ರಪಾತ.
೩. = ಹೊಂಗುರ.

ಹೊಂಗುರ (ನಾ). ಹಳ್ಳ; ಕುಳಿ.

ಹೊಂಬ (ನಾ). ಗಣೆಯ ಮೇಲೆ ಆಡುವವನು;
ಕೊಲ್ಲೆಗ. ~ ಇತಿ = ಹೊಂಬರ ಹೆಂಗಸು;
ಕೊಲ್ಲೆಗಿತ್ತಿ.

ಹೊಂಬಕಾಗೆ (ನಾ). ಕಾಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಜಾತಿ.

ಹೊಂಬಿ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ;
ಮೊಂಬಿ. ೨. ಗುಲ್ಲು; ಕೋಲಾಹಲ;
ಬೊಬ್ಬೆ.

ಹೊಂಬು ೧. = ಹಂಬ. ೨. (ಕೆರೆ, ನದಿ
ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿರುವ) ಆಳವಾದ ಕುಳಿ.

ಹೊಕ್ಕುರ (ನಾ). ೧. ಗುದ್ದು; ಹೊಡೆತ.
೨. ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರಸೆ.

ಹೊಕ್ಕುರಿ (ನಾ). ಜೀರ್ಕೊಳವೆ; ವಿಚಾರಿ.

ಹೊಕ್ಕೆ (ನಾ). ೧. ಶರೀರ; ಮೈ. ೨. ಹೊಟ್ಟೆ;
ಜಠರ. ೩. ಅಂತರಂಗ; ಮನಸ್ಸು.

ಹೊಗಲು(ರು) (ನಾ). ಬಿಲ; ಪೊಟರೆ.

ಹೊಗೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಳ್ಳವನ್ನು ತೋಡು;
ಕುಳಿಮಾಡು. (ನಾ). ೨. ತಲೆಯ ಬುರುಡೆ;
ಓಡು.

ಹೊಗ್ಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಗ್ಗು; ಜಗ್ಗು.
೨. ಬಾಗು; ನಮಸ್ಕರಿಸು.

ದೊಣೆ (ನಾ). ೧. ದಿನ್ನೆ ಅಥವಾ ಗುಡ್ಡದ
ಮೇಲಿನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ನೀರಿನ ತಗ್ಗು ;
ದೊಣೆ. ೨. ಬಿಲ ; ರಂಧ್ರ ; ಪೊಟರೆ.
೩. ಬತ್ತಳಿಕೆ ; ತೂಣೀರ. ೪. ದೋಣೆ
ಯಾ ಕಾರದ ಕಲ್ಲಿನ ತೊಟ್ಟಿ.
~ಲು(ಯು)ಪ್ಪು = ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಲುಪ್ಪು. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು = ಕುಳಿಬಿದ್ದ
ಕಣ್ಣು ; ಗುಳಿಗಣ್ಣು. ~ಪೊ(ವೊ)ಗು
= ಜೊಗರು ಬೀಳು ; ತೂತಾಗು.

ದೊಣ್ಣೆ (ನಾ). ದಪ್ಪವಾದ ಕೋಲು ;
ಲಗುಡ. ~ಕೇತ = ಓತಿಕೇತ ; ಸರಟೆ.

ದೊಳ್ಳಾಸ (ನಾ). ೧. ಮೋಸೆ ; ವಂಚನೆ.
೨. ವಿಸ್ತಾರ ; ಹರಡು. ೩. ವಿಚಿತ್ರವಾದ
ರೂಪು.

ದೊಳ್ಳು (ನಾ). ೧. ಬೊಳ್ಳು ; ಪೊಳ್ಳು.
೨. ಬೊಜ್ಜು ; ಬೊಜ್ಜು ಬೆಳೆದ ಹೊಟ್ಟೆ.
೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾದ್ಯ.
~ಹೊಟ್ಟೆ = ಬೊಜ್ಜು ಹೊಟ್ಟೆ.

ದೋಂಗಿ (ನಾ). ೧. ಮೋಸ ; ವಂಚನೆ.
೨. ಸೋಗು ; ಸಟನೆ.

ದೋಕಾ (ನಾ). ೧. ಶಂಕೆ ; ಕಾಳಜಿ.

೨. ಅಪಾಯ ; ತೊಂದರೆ ; ಕೇಡು.

೩. ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿಯ ನಷ್ಟ.

ದೋಕಾರಿ (ನಾ). ನೋವಾಗದಿದ್ದರೂ ಅಳುವ
ವ್ಯಕ್ತಿ.

ದೋಣೆ = ದೋಣೆ. ~ಬಿ(ವಿ)ಲಾ(ಳ)
= ಜೊಗರು ಬೀಳು ; ಹಳ್ಳ ಉಂಟಾಗು.

ದೋಬಿ (ನಾ). ಅಗಸ ; ಮಡಿನಾಳ ; ದೋಬಿ.

ದೋರ (ನಾ). ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಹಾಕುವವನು.

ದೋಜು(ರು) = ಜೊಗಜು. ~ಕ(ಗ)ಕೆ
= ೧. ತೂತುಮಾಡು ; ಕುಳಿ ತೋಡು.

೨. ಗಾಯಗೊಳ್ಳು.

ದೋಲಿ (ನಾ). ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ; ಮೇನೆ.

ದೋಲು(ಳು) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮ
ವಾದ್ಯ.

ದೋಹ = ದೋಹರ.

ದೋಹರ (ನಾ). ಚಂಡಾಲ ; ಹೊಲೆಯ.

ಡೌಡೆ = ಡವುಡೆ.

ಡೌಲು (ನಾ). ೧. ಆಡಂಬರ ; ವೈಭವ.
೨. ಒಣಹೆಮ್ಮೆ ; ಬಡಾಯಿ.

ಧ

ಧ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಮೂವತ್ತು
ನಾಲ್ಕನೆಯ ವರ್ಣ.

ಧಕ್ಕಳಿ (ನಾ). ೧. ಮೈಗಳ್ಳತನ ; ಸೋಮಾರಿ
ತನ. ೨. ವಂಚನೆ ; ಕಪಟ.

ಧಕ್ಕಿ ೧. = ಡಕ್ಕಿ. ೨. = ಧಕ್ಕಿ.

ಧಗೆ = ಡಗೆ.

ಧಾಲು = ಡಾಲು.

ಧಾಳ ೧. = ಡಾಳ. ೨. ಪಗಡೆಯ ದಾಳ.

೩. ಶ್ವೇತವರ್ಣ ; ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣ. ~ಇಸು

= ೧. ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸು ; ಹೊಳಪುಮಾಡು.

೨. ಸಾಣೆಹಿಡಿ ; ಮಸೆ. ೩. ಅಲುಬು ;

ಜಾಲಾಡು. ೪. = ಡಾಳಯಿಸು.

~(ಂ)ಹ(ಬ)ಡೆ = ಉಜ್ಜ್ವಲವಾಗು.

ಧೀಗು (ನಾ). ಹೊರೆ ; ಕಟ್ಟು ; ರಾಶಿ.

ತ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಮೂವ
ತ್ತಾರನೆಯ ಅಕ್ಷರ.

ತಂ (ಗು). ತಂಪಾದ; ಶೀತಲವಾದ.
~ಕ(ಗ)ಡಲೆ = ಹಸಿ ಗಡಲೆ;
ನೆನೆಗಡಲೆ. ~ಕ(ಗ)ರಗ = ತಣ್ಣರಗ.
~ಕ(ಗ)ಲ್ಲು = ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಶಿಲೆ.
~ಕೂ(ಗೂ)ಬ್(ಳ) = ತಣ್ಣಿಬ್ಬ.
~ಕೂ(ಗೂ)ಳ = ತಣ್ಣಿಳ. ~ಗಾಳಿ
= ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿ. ~ಪಾ(ಬಾ)ಲ್(ಲು)
= ತಣ್ಣಲು. ~ಪಿ(ಬಿ)ಟ್ಟು = ತಣ್ಣಿಟ್ಟು.
~ಪು(ಬು)ಳಿ = ಕುದಿಸದೆ, ಮಜ್ಜೆಗೆ
ಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಮೇಲೋಗರ. ~ಪೊಟ್ಟು(ಳ್ಳು)
= ತಂಪಾದ ಹೊತ್ತು; ಸಂಜೆ. ~ಬೆಳಗು
= ಬೆಳುದಿಂಗಳು; ಚಂದ್ರಿಕೆ.

ತಂಗಡಿ (ನಾ). ಆವರಿಕೆ ಗಿಡ; ಹೊನ್ನವರೆ.
ತಂಗದಿರ್ = ತಣ್ಣದಿರ್. ~ಬ(ವ)ಟ್ಟು
= ಚಂದ್ರಮಂಡಲ.

ತಂಗದಿರ (ನಾ). ಚಂದ್ರ.

ತಂಗಳು (ನಾ). ಗ. ತಣ್ಣಗಾದ ಅನ್ನ; ಅರಿದ
ಅನ್ನ. ೨. ಹಳೆಯದು; ಹಳಸಲು.

ತಂಗಿ (ನಾ). ಕಿರಿಯ ಸೋದರಿ; ಒಡಹುಟ್ಟಿ
ದವಳು.

ತಂಗು (ಕ್ರ). ಗ. ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳು; ಬಿಡು
ಬಿಡು. (ನಾ). ೨. ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು;
ಬಿಡು ಬಿಡುವುದು. ೩. ಕುಡುರೆ ಮೊದ
ಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜೀನಸ್ಸು ಬಿಗಿಗೊಳಿ
ಸಲು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಬಿಗಿದಿರುವ ಚರ್ಮದ
ಸುತ್ತುಪಟ್ಟಿ. ~ತಾ(ದಾ)ಣ = ನಿಲ್ಲುವ
ಸ್ಥಳ; ಬಿಡಾರ. ~ಮನೆ = ಪ್ರಯಾಣಿಕರು
ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ತಂಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ
ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಮನೆ; ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೃಹ.

ತಂಗಿ = ತಂಗಿ.

ತಂಜಾವಂಚ = ತೊಂಚವಂಚ.

ತಂಟಲಮಾರಿ = ತಂಟಿಲುಮಾರಿ.

ತಂಟಿಲುಮಾರಿ (ನಾ). ಗ. ತಂಟಿಕೋರ;
ಜಗಳಗಂಟಿ. ೨. ಜಗಳಗಂಟಿತನ.

ತಂಟಿ (ನಾ). ಗ. ಜಗಳ; ವಿವಾದ.
೨. ಉಪದ್ರವ; ತೊಂದರೆ. ೩. ಗೋಜು;
ಗೊಡನೆ. ~ಕೋರ = ಜಗಳಗಂಟಿ.

ತಂದ (ನಾ). ಗ. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.
೨. ಸಕ್ಷ; ಸಂಗಡ.

ತಂದಕ (ನಾ). ಗ. ಸರಿಯಾದ ಸಿದ್ಧತೆ.
೨. ಐಂದ್ರಜಾಲಿಕ. ೩. ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಮಾಸ
ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಾಕ್ಯರಚನೆ. ೪. ಮರದ
ಕಾಂಡ. ೫. ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗಿ; ಉಪ
ದ್ವ್ಯಾಸಿ.

ತಂದವಾಳ (ನಾ). ಎರಕ ಹೊಯ್ದ ಕಬ್ಬಿಣ;
ತಾಂಡವಾಳ.

ತಂಡಸ (ನಾ). ಗ. ಇಕ್ಕುಳ; ಚಿಮ್ಮುಟಿ.
೨. = ತಂಡಸು.

ತಂಡಸು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮುಳ್ಳು
ಮರ.

ತಂದಿ (ನಾ). ಗ. ಶೀತ; ಶೈತ್ಯ. ೨. ತೇವ;
ಬವ್ವೆ.

ತಂದು (ನಾ). ಕೋಲು; ದೊಣ್ಣೆ.

ತಂಡು(ಂ)ಮುಂಡು (ನಾ). ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ;
ಬೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ.

ತಂದುಲ(ಳ) (ನಾ). ಗ. ಅಕ್ಕಿ. ೨. (ಕಮಲದ)
ಬೀಜ.

ತಂದುಲದಿವ್ಯ (ನಾ). ದಿವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ.
ತಂದೆ (ನಾ). ಗ. ಕಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ
ಅಭರಣ; ರುಳಿ. ೨. ಎತ್ತಿನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ
ಕಟ್ಟುವ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಹಗ್ಗಗಳ ಪಟ್ಟಿ.

ಶಂಕೇಲ (ನಾ). ದೋಣಿಯ ಯಜಮಾನ.
ಶಂಕಿ (ನಾ). ಗ. ಲೋಹದ ತಳುವಾದ ಎಳೆ;
ಕಂಬಿ. ೨. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ತಂತುವಿನ
ಮೂಲಕ ಕಳಿಸುವ ಸುದ್ದಿ; ತಾರು.

೩. ವೀಣೆ ಮೊದಲಾದ ತಂತಿವಾದ್ಯ.

ತಂತು (ನಾ). ಗ. ತಂತ್ರ; ಉಪಾಯ.

೨. ದಾರ; ನೂಲು. ~ಕರಣ = ನೂಲನ್ನು
ತಯಾರಿಸುವುದು. ~ಗಾರ = ಮೋಸಗಾರ;
ಕಪಟ.

ತಂತುಕಾರ (ನಾ). ಜೇಡರಹುಳು.

ತಂತುರ (ನಾ). ಗ. ತಂತ್ರ; ಉಪಾಯ.

೨. ನೂಲಿನ ವಸ್ತ್ರ. ೩. ಕಮಲದ ನಾಳ.

ತಂತುವಾಯ (ನಾ). ಗ. ನೇಕಾರ.

೨. ಜೇಡರಹುಳು. ೩. ನೆಯ್ಗೆ.

೪. ಮಗ್ಗ.

ತಂತ್ರ (ನಾ). ಗ. ಎಳೆ; ನೂಲು. ೨. ಮಗ್ಗ.

೩. ನೆಯ್ಗೆ. ೪. ಹೊದಿಕೆ. ೫. ಧಾರ್ಮಿಕ

ವಿಧಿಗಳ ಉಚಿತವಾದ ಕ್ರಮ. ೬. ತತ್ತ್ವ;

ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಕ್ರಮ. ೭. ಇಂದ್ರಜಾಲ

ವಿದ್ಯೆ. ೮. ಔಷಧಿ; ಮದ್ದು. ೯. ಉಪಾಯ;

ಹಂಚಿಕೆ. ೧೦. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ಶಪಥ.

೧೧. ರಾಜನ ಪರಿವಾರ. ೧೨. ಸೇನೆ.

೧೩. ಕುಲಭೇದ. ೧೪. ಶೃಂಗಾರ;

ಅಲಂಕಾರ. ೧೫. ಪ್ರಧಾನವಾದುದು.

೧೬. ಪರಮಸತ್ಯ; ಪರಮಾರ್ಥ.

೧೭. ಪ್ರಯೋಗ ವಿಧಾನ. ೧೮. (ಸಾಹಿತ್ಯ

ದಲ್ಲಿ) ನಿರ್ಮಾಣ ಕೌಶಲ.

ತಂತ್ರಕ (ನಾ). ಹೊಸಬಟ್ಟೆ.

ತಂತ್ರಿ (ನಾ). ಗ. ತಂತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು

ಬಲ್ಲವನು. ೨. ತಂತ್ರವನ್ನು ಬಲ್ಲವನು;

ಉಪಾಯಗಾರ. ೩. ಎಳೆ; ನೂಲು.

೪. ತಂತಿ; ಲೋಹದ ಕಂಬಿ.

ತಂಧರಿ (ನಾ). ಗ. ತೂಕದಳಿ. ೨. ದಣವು;

13 * ಬಳಲಿಕೆ.

ತಂದಲ್ (ಲು) (ನಾ). ಗ. ತಂತುರು ಹಸ್ತಿ;

ಶೀಕರ. ೨. ಜಡಿಮಳೆ; ಸೋನೆ.

ತಂದೆ (ನಾ). ಜನಕ; ಅಪ್ಪ.

ತಂದ್ರತೆ (ನಾ). ಗ. ಬಳಲಿಕೆ; ದಣವು.

೨. ಅಲಸ್ಯ; ಜಡತೆ.

ತಂದ್ರಿ ಗ. = ತಂದರಿ. ೨. ತಲ್ಲಿನತೆ; ಗುಂಗು.

ತಂಪು (ಕ್ರಿ). ಗ. ತಣ್ಣಗಾಗು. ೨. (ದುಃಖ

ಮೊದಲಾದ ಭಾವನೆಗಳ) ಅವೇಗ ಕಡಮೆ

ಯಾಗು. (ನಾ). ೩. ಶೀತ; ಶೈತ್ಯ.

೪. ತಣವು; ತೃಪ್ತಿ. ೫. ಉಪಶಮನ;

ಆರುವಿಕೆ. ~ಇಸು = ಗ. ತಣ್ಣಗೆ ಮಾಡು.

೨. ಶಾಂತಗೊಳಿಸು. ~ಬೆ(ವೆ)ಟ್ಟು = ತಂಪಾದ

ಬೆಟ್ಟ; ಹಿಮಾಲಯ.

ತಂಬಟಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾದ್ಯ.

~ಇಗೆ = ತಂಬಟಿಯನ್ನು ಬಾರಿಸುವವನು.

ತಂಬಟಿ = ತಂಬಟಿ.

ತಂಬಲ (ಗು). ಆದ್ರ್ವ; ತೊಯ್ಯ.

~ಕ(ಗ)ಜಿ(ರೆ) = ತಂಪುಗೊಳಿಸು.

ತಂಬಾಕು (ನಾ). ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು.

ತಂಬಿ (ನಾ). ಗ. ದಂಡಿಸುವಿಕೆ; ದಂಡನೆ.

೨. ತಮ್ಮ; ಕಿರಿಯ ಸಹೋದರ. ೩. ಕಾಳಿನ

ಮೇಲಿನ ಸಿಪ್ಪೆ; ಹೊಟ್ಟು.

ತಂಬಿಗೆ = ತಂಬುಗೆ.

ತಂಬಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸ್ತಂಭಿಸು; ನಿಶ್ಚಲವಾಗು.

೨. ತಡೆ; ನಿಲ್ಲಿಸು. ೩. ತೊಲಗಿಸು;

ನಿವಾರಿಸು. ೪. ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡು;

ಶಮನಗೊಳಿಸು.

ತಂಬು (ನಾ). ಡೇರೆ; ಗುಡಾರ.

ತಂಬುಗೆ (ನಾ). ಹಿತ್ತಾಳೆ ಅಥವಾ ತಾಮ್ರದ

ಸಣ್ಣ ಪಾತ್ರೆ; ಚಂಬು; ಚರಿಗೆ.

ತಂಬುಲ = ತಾಂಬುಲ. ~ಇಗೆ = ತಾಂಬುಲಿಗೆ.

ತಂಬೂ = ತಂಬು.

ತಂಬೂರ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಂತಿವಾದ್ಯ.

ತಂಬೂರಿ = ತಂಬೂರ.

ತಕ್ಕತ್ತು (ನಾ). ಸಿಂಹಾಸನ; ಪಟ್ಟಿ.
 ತಕ್ಕರಾರ್(ರು) (ನಾ). ೧. ಅಡ್ಡಿ; ವಿದೋಧ.
 ೨. ಅಕ್ಷೇಪಣೆ; ದೂರು.
 ತಕ್ಕಲಿ (ನಾ). ನೂಲನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಒಂದು ಉಪಕರಣ.
 ತಕ್ಕಾವಿ (ನಾ). ಸರ್ಕಾರವು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಾಲದ ಹಣ, -ಮುಂಗಡ ಹಣ.
 ತಕ್ಕ (ನಾ). ೧. ಯೋಗ್ಯನಾದವನು; ಸಮರ್ಥ. ೨. ಒಳ್ಳೆಯವನು; ಸಜ್ಜನ. ೩. ಹಿತ್ತೆಪ್ಪಿ; ಗೆಳೆಯ. ೪. ಊರಿನ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ. (ಗು). ೫. ಯೋಗ್ಯನಾದ; ಅನುರೂಪನಾದ.
 ತಕ್ಕಡಿ (ನಾ). ವಸ್ತುಗಳ ಭಾರವನ್ನು ತೂಗುವ ಸಾಧನ; ತ್ರಾಸು.
 ತಕ್ಕಲು (ನಾ). ಪಾಳು ಬಿದ್ದಿರುವ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಕಳೆ.
 ತಕ್ಕಾಳಿ (ನಾ). ಟೊನಾಟೊ ಹಣ್ಣು; ಜಪ್ಪರಬದನೆ.
 ತಕ್ಕಿಲ್ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ. ೨. ಹುಟ್ಟುಗಾವಲು.
 ತಕ್ಕಿಲು (ನಾ). ೧. ಹುಟ್ಟುಗಾವಲು. ೨. = ತಕ್ಕಲು.
 ತಕ್ಕಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅಪ್ಪು; ಅಲಿಂಗಿಸು.
 ತಕ್ಕು (ನಾ). ೧. ಹಿರಿಮೆ; ಘನತೆ. ೨. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಪರಾಕ್ರಮ. ೩. ಉದ್ದೇಶ; ಗುರಿ. ೪. ಔಚಿತ್ಯ; ಯೋಗ್ಯತೆ. ೫. ಪ್ರೀತಿ; ಸ್ನೇಹ. ೬. ಸತ್ತ್ವ; ಪ್ರಭಾವ. ೭. ಆಸೆ; ಇಚ್ಛೆ. ೮. ನಾಣ್ಣುಡಿ; ಗಾಡೆ. ೯. ಯೋಗ್ಯನಾದುದು; ಉಚಿತವಾದುದು. ~ಅಲು(೪) = ೧. ಹಿರಿಮೆಗುಂದು; ಘನತೆಗೆಡು. ೨. ಧೈರ್ಯಗೆಡು; ಎದೆಗುಂದು. ೩. ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು ಮೀರು. ~ಕು(ಗು)ಡು = ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗು; ಬೆಂಬಲವಾಗು.

ತಕ್ಕುಮೆ (ನಾ). ೧. ತಕ್ಕುದಾಗಿರುವಿಕೆ; ಔಚಿತ್ಯ. ೨. ಯೋಗ್ಯತೆ; ಅರ್ಹತೆ. ೩. ಶಾರ್ಯ; ಪರಾಕ್ರಮ.
 ತಕ್ಕೂರ್ಪ (ನಾ). ೧. ಘನತೆ; ಹಿರಿಮೆ. ೨. ಉಚಿತವಾದುದು. ೩. ಪ್ರೀತಿ; ಸ್ನೇಹ.
 ತಕ್ಕು ೧. = ತಟ್ಟೆ. ೨. ರಾಶಿ; ಸಮೂಹ. ೩. ಒರಗುದಿಂಬು; ಲೋಡು. ~ಬೀಳು = ಅವುಚಿಕೊಳ್ಳು.
 ತಕ್ಕುಮುಕ್ಕು (ನಾ). ತಕ್ಕುಬಿದ್ದು ಹಿಡಿದು ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.
 ತಕ್ಕುಸು = ತಟ್ಟಿಸು.
 ತಕ್ಕೋಲ (ನಾ). ೧. ಸುಗಂಧದ ಚಿಕ್ಕೆಯುಳ್ಳ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ವೃಕ್ಷ. ೨. ಒಂದು ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ.
 ತಕ್ಕ (ನಾ). ಕಾಲುಪಾಲು ನೀರು ಹಾಕಿ ಕಡೆದ ಮೊಸರು; ಮಜ್ಜಿಗಿ.
 ತಕ್ಕ (ನಾ). ಮರಗೆಲಸದವನು; ಬಡಗಿ.
 ತಕ್ಕಕ (ನಾ). ೧. ಅಪ್ಪುಪಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೨. ಹಾವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ. ೩. ಹಾವು; ಸರ್ಪ. ೪. = ತಕ್ಕ.
 ತಕ್ಕಣ = ತತುಕ್ಷಣ.
 ತಕ್ಕೀರ್(ರು) (ನಾ). ಅಪರಾಧ; ತಪ್ಪು.
 ತಕ್ಕಿ (ನಾ). ಅಯವ್ಯಯ ಮತ್ತು ತರ ವಿಷಯಗಳ ವಿವರಣೆಯ ಪಟ್ಟಿ.
 ತಗಚಿ (ನಾ). ಅಗಸೆಯ ಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾಯಿ.
 ತಗಡು (ನಾ). ೧. ಲೋಹದ ಹಾಳೆ, -ಫಲಕ. ೨. ಕುಂದಣದ ಹರಳುಗಳ. ಕಳೆಗೆ ಕೂಡಿಸಿದ ವರ್ತೀಕು. ೩. ಜರಿ; ಜರೆತಾರ. ೪. ದಟ್ಟಣೆ; ಸಾಂದ್ರತೆ. ~ಕ(ಗ)ತ್ತಲಿ = ದಟ್ಟವಾದ ಕತ್ತಲೆ.
 ತಗರ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ತಡೆ; ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸು. ೨. ನಿಲ್ಲು; ಅಡ್ಡಿಗೊಳಗಾಗು. (ನಾ). ೩. = ತಗರು.

ತಗರ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹೂವಿನ ಗಿಡ; ನಂದಿಬಟ್ಟಲು. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಲೋಹ; ತವರ.

ತಗರು (ನಾ). ಗಂಡುಕುರಿ; ಟಗರು; ಮೇಷ.

ತಗರುಬೋಗರು (ನಾ). ಮೋಸ; ಕಪಟ.

ತಗರ್ದೇರ (ನಾ). ಟಗರನ್ನು ವಾಹನವಾಗುಳ್ಳ ವನು; ಅಗ್ನಿ.

ತಗಲು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸೋಂಕು; ಮುಟ್ಟು.

೨. ತೊಡಗು; ಅಸಕ್ತವಾಗು. ೩. ಸಂಭೋಗಿಸು. (ನಾ). ೪. ಸ್ಪರ್ಶ; ಸೋಂಕು.

೫. ಸೇರುವೆ; ಜೋಡಣೆ. ೬. ಮೋಸ; ನಂಚನೆ. ~ಬೀಳ್(ಳು) = ೧. ಸಂಬಂಧ

ವೇರ್ಪಡು. ೨. ನೇತುಬೀಳು; ಜೋತು

ಬೀಳು. ೩. ಗಂಟುಬೀಳು. ~ಬೇರೀಜು

= ತಪ್ಪಾಗಿ ಕೂಡುವಿಕೆ; ತಪ್ಪುಸಂಕಲನ.

ತಗಲೂಫಿ (ನಾ). ಮೋಸ; ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ.

ತಗಹು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಡೆ; ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸು.

(ನಾ). ೨. ಅಡ್ಡಿ; ತಡೆ; ನಿರ್ಬಂಧ.

೩. ಆವರಣ; ಮುಸುಕು. ೪. ಬಿಗಿ;

ಬಿಗುಹು.

ತಗಾದೆ (ನಾ). ೧. ಬರಬೇಕಾದ ವಸ್ತುವಿಗೆ

ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದು. ೨. ಒತ್ತಾಯ;

ಬಲವಂತ. ೩. ವ್ಯಾಜ್ಯ; ದಾವೆ.

ತಗಿಬಿಗಿ (ನಾ). ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಿ; ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ.

~ಅ(ಯಾ)ಟಿ = ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸುವ

ವರ್ತನೆ.

ತಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಂದು; ಯೋಗ್ಯವಾಗು.

೨. ಸಾಕಾಗು; ಸಾಲು.

ತಗುಣೆ (ನಾ). ರಕ್ತವನ್ನು ಹೀರುವ ಒಂದು

ಜಾತಿಯ ಕೀಟ; ತಿಗಣೆ.

ತಗುಳ್(ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಮಾಪಿಸು; ಸೇರು.

೨. ಬೆನ್ನಟ್ಟು; ಹಿಂಬಾಲಿಸು. ೩. ಮೊದಲು

ಮಾಡು; ತೊಡಗು. ೪. ಮೆಚ್ಚು; ಇಷ್ಟ

ಪಡು. ೫. ಒದಗು; ಸಂಭವಿಸು.

೬. ಆವರಿಸು; ಮುತ್ತು; ಅಕ್ರಮಿಸು.

೭. ಆಚರಿಸು; ಕೈಗೊಳ್ಳು. ೮. ನಿಂದಿಸು;

ಹೀಯಾಳಿಸು. ೯. ತೊಲಗಿಸು; ನಿವಾರಿಸು.

೧೦. ಅಂಟು; ಹತ್ತು. ೧೧. ದುಡುಕು.

~ಮುಗುಳು = (ರತ್ನವನ್ನು) ತಾಗಿ

ಹಿಂದಿರುಗುವುದು.

ತಗುಳ (ನಾ). ಗೊಂಚಲು; ಮಂಜರಿ.

ತಗುಳ್ಳು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸೇರಿಸು; ಬೆರಸು.

೨. ಆಗಿಸು; ಉಂಟುಮಾಡು. ೩. ಉರಿ

ಹತ್ತಿಸು; ಬೆಂಕಿಹಚ್ಚು. ೪. ತೊಡು;

ಧರಿಸು. ೫. ಹೊಂದಿಸು; ಅನ್ವಯಿಸು.

೬. ಮಾಡು; ಉದ್ಯೋಗಿಸು. ೭. ಆರಂಭಿಸು;

ತೊಡಗು. ೮. ತಗುಲಿಸು; ಅಂಟಿಸು.

೯. ತಲಾಪಿಸು; ಮುಟ್ಟಿಸು. ೧೦. ತೊಲ

ಗಿಸು; ನಿವಾರಿಸು.

ತಗುಳ್ಳು (ನಾ). ೧. ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು;

ಬೆಸುಗೆ. ೨. ಆಧಾರ; ಅವಲಂಬನ.

೩. ಅವರಣ; ಅಚ್ಚಾದನ. ೪. ಸಂಬಂಧ;

ಸಂಗತಿ.

ತಗಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಡ್ಡಿಮಾಡು; ತಡೆ. ೨. ಸೆಳೆ;

ಅಕರ್ಷಿಸು. ೩. ತಡೆಯಾಗು. ೪. ಆವರಿಸು;

ಕವಿ. (ನಾ). ೫. ಅಡ್ಡಿ; ತಡೆ. ೬. ತಂಗು

ವಿಕೆ; ನಿಲ್ಲುವಿಕೆ. ~ಬಗೆ = ೧. ತೊಂದರೆ;

ಹಿಂಸೆ. ೨. ಅವಸರ. ೩. ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ.

ತಗ್ಗಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ;

ಅಗ್ನಿಮಂಥ. ೨. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕದಿಯು

ವುದು.

ತಗ್ಗಿ ೧. = ತಬ್ಬಿ. (ನಾ). ೨. ಹಳ್ಳ; ಕುಳಿ.

೩. ಕುಗ್ಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ; ಕುಸಿತ. ೪. ಕುಗ್ಗಿದ

ಅವಸ್ಥೆ; ಕಷ್ಟಕಾಲ. ೫. ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರು

ವಿಕೆ; ತುಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ. ೬. ಎತ್ತರ

ವಲ್ಲದುದು; ಕುಳ್ಳುಗಿರುವುದು.

ತಜವಿಜಿ (ನಾ). ೧. ಹಂಚಿಕೆ; ಸಂಚು.

೨. ಹುಡುಕುವುದು; ಶೋಧನೆ.

ತಜವೀಜು (ನಾ). ೧. ನೈವಸ್ಯ; ಏರ್ಪಾಡು.

೨. ಪ್ರಯತ್ನ; ಉದ್ಯಮ.

ತಜ್ಞ (ನಾ). ತಿಳಿದವನು; ಜ್ಞಾನಿ.

ತಜ್ಞತೆ (ನಾ). ನಿಪುಣತೆ; ಪಾಂಡಿತ್ಯ.

ತಟಿ (ನಾ). ೧. ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು; ಸಾನು.

೨. ದಡ; ತೀರ. ೩. ಅಂಚು; ತುದಿ.

೪. ಹೊಲ; ಕ್ಷೇತ್ರ. ೫. ದಿಗಂತ; ಕ್ಷಿತಿಜ.

೬. ಆಕಾಶ. ೭. ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಧ್ವನಿ.

~ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ೧. ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗನಂತೆ

ಸುತ್ತಿ ಗೆಯಿಂದ ಬಡಿ. ೨. ಅಲೆವಾಡು;

ಸುತ್ತಾಡು. ೩. ಹನಿಹನಿಯಾಗಿ ಬೀಳು.

~ಹಾಯ್(ಯು) = ದಾಟಿ ಕೊಂಡು

ಹೋಗು; ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗು.

ತಟಿಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕು; ಹಸಿ. (ನಾ).

೨. = ತಟಿಕು.

ತಟಿಕ್ಕನೆ (ಅ). ೧. ಹನಿಹನಿಯಾಗಿ; ತೊಟ್ಟು

ತೊಟ್ಟಾಗಿ. ೨. ಬೇಗನೆ; ಕೂಡಲೆ.

ತಟಿಜ (ನಾ). ೧. ತೀರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮರ

ಮೊದಲಾದುವು. (ಗು). ೨. ತೀರದಲ್ಲಿ

ಹುಟ್ಟಿದ, -ಬೆಳೆದ.

ತಟಿಪಟಿ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಾಣಾಪಾಯ; ಪ್ರಾಣ

ಬಾಧೆ. (ಅ). ೨. ದಡದಡಿಸುತ್ತ; ಪಟಿಪಟನೆ.

ತಟವಟಿ (ನಾ). ಮೋಸ; ವಂಚನೆ.

ತಟವಾಣಿ (ನಾ). ವಂಚಕಿ; ಮೋಸಗಾತಿ.

ತಟಸ್ಥ (ನಾ). ೧. ಚಲನೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು;

ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆ. ೨. ಯಾವ ಕಡೆಗೂ ಸೇರ

ದವನು; ಮಧ್ಯಸ್ಥ. (ಗು). ೩. ಸಮೀಪ

ದಲ್ಲಿರುವ; ದಡದಲ್ಲಿರುವ. ೪. ಯಾವ

ಪಕ್ಷಕ್ಕೂ ಸೇರದ; ಮಧ್ಯಸ್ಥವಾದ.

ತಟಾಕ (ನಾ). ಕೆರೆ; ಜಲಾಶಯ.

ತಟಾಯ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗು;

ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗು. ೨. ಪಾರಾಗು;

ದಾಟಿಹೋಗು. ~ಇಸು = ೧. ಮಾರು;

ದಾಟು. ೨. ದಾಟಿಸು; ಗುರಿಮುಟ್ಟಿಸು.

ತಟಿತ್ತು (ನಾ). ಮಿಂಚು.

ತಟಿನಿ (ನಾ). ನದಿ; ಹೊಳೆ; ತೊರೆ.

ತಟಿನ್ನಾದ (ನಾ). ಗುಡುಗು; ಮೇಘನಾಡ.

ತಟಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಾಗಿಸು; ಸೋಕಿಸು.

೨. ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸು.

ತಟಿಸು (ನಾ). ೧. ತೊಟ್ಟು; ಹಸಿ; ಬಿಂದು.

೨. ಕೊಂಚ; ಸ್ವಲ್ಪ.

ತಟ್ಟಿತಳ (ನಾ). ೧. ತುಂಬ ಕೆಳಗು; ತೀರ

ಆಳ. ೨. ಚಪ್ಪಟೆಯಾದ ಅಂಗೈ.

ತಟ್ಟಿನೆ (ಅ). ಕೂಡಲೆ; ಬೇಗನೆ.

ತಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಬಿದಿರಿನ ಗೋಡೆ; ತಡಿಕೆ.

೨. ಬಿದಿರಿನಿಂದ ಹೆಣೆದ ಚಾಪೆ. ೩. ಬಾಗಿಲು;

ಕದ. ೪. ಜೇನುಹುಟ್ಟು; ಜೇನುಗೂಡು.

~ಮೆಡಲು(ರು) = ತಡಿಕೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟು;

ತಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹೆಣೆ. ~ರಾಯ = ಬಿದಿರು,

ಹುಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬೆದರುಗೊಂಬೆ;

ಬೆಚ್ಚುಪ್ಪ.

ತಟ್ಟಿಯ (ನಾ). ೧. ತಡೆ; ಸಾವಕಾಶ. ೨. ಚಪ್ಪಟೆ

ಯಾಗಿರುವುದು. ೩. ಸತ್ತ್ವಹೀನತೆ.

ತಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಡಿ; ಹೊಡೆ. ೨. ಮುಟ್ಟು;

ತಾಗು. ೩. ಬೆನ್ನನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸು; ಚುಕ್ಕು

ತಟ್ಟು. ೪. ಉಬ್ಬಿಸು; ಉತ್ಸಾಹಗೊಳಿಸು.

೫. ರೊಟ್ಟಿ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಕೈಯಿಂದ

ಬಡಿ. ೬. ಅಟ್ಟು; ಓಡಿಸು. ೭. ಉಂಟಾಗು;

ಆವರಿಸು. (ನಾ). ೮. ಅಪ್ಪಕೆ; ಅಂಗೈ

ಹೊಡೆತ. ೯. ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು ಹೊದೆಯುವ

ವಸ್ತ್ರ. ೧೦. ಗೋಣಿತಟ್ಟು; ದಡಾರ.

೧೧. ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು. ೧೨. ಒಂದು

ಜಾತಿಯ ಗಿಡ್ಡ ಕುದುರೆ. ೧೩. ಸಮತಲ;

ಚಪ್ಪಟೆ. ೧೪. ಪಕ್ಕ; ಕಡೆ. ೧೫. ಲೇಪಿಸು

ವುದು; ಲೇಪನ. ೧೬. ಕಿವಿಯ ಆಭರಣ.

೧೭. ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗು, -ಧಾರೆ.

೧೮. ನಿತ್ಯಾಣ; ದುರ್ಬಲತೆ. ೧೯. ಸೋಕು

ವುದು; ಮುಟ್ಟುವುದು. ೨೦. ಗೋಣಿಯ

ವಟ್ಟೆ, -ತಾಟು. ~ಆಡು = ೧. ಒಂದ
 ಕ್ಷೌಂಧು ತಾಗು. ೨. ಅತ್ತಿತ್ತ ತೂಗಾಡು.
 ~ಆಟು(ರು) = ೨. ೩. ೪. ತಾರಲಾಗು;
 ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ವಹವಾಗು. ~ಇಸು
 = ೧. ತಾಕಿಸು; ಸೋಕಿಸು. ೨. ಉಗ್ಗು;
 ಗುಕ್ಕು. ೩. ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸು. ~ಉಗಿ
 = ಬಲವಾಗಿ ನಾಟು, -ಚುಚ್ಚು. ~ಉಚುರ್
 = ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಹೊರಬರು. ~ಮುಟ್ಟು
 = ೧. ದುರದೃಷ್ಟಕರವಾದ ಪಟ್ಟು, -ಆಘಾತ.
 ೨. ಸಂಧಿಗೃಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ; ಸಮಸ್ಯೆ.
 ೩. ಮೈಲಿಗೆ; ಸೂತಕ.

ತಟ್ಟೆ (ನಾ). ೧. ಚಪ್ಪಟೆ; ಸಮತಲ.
 ೨. ತಾಟು; ತಳಿಗೆ; ಹರಿವಾಣ. ೩. ಬಿದಿರಿನ
 ಸೀಳು, -ತುಂಡು. ೪. ಬೀಜಬಲಿಯದಿರುವ
 ಕಾಯಿ.

ತಟ್ಟೆಯ (ನಾ). ತಡ; ಸಾವಕಾಶ.

ತಟ್ಟೆಯು (ಕ್ರಿ). ವ್ಯಾಪಿಸು; ಹರಡು.

ತಡ (ನಾ). ೧. ನಿಧಾನ; ಸಾವಕಾಶ;
 ವಿಳಂಬ. ೨. ಅಡ್ಡಿ; ತಡೆ. ೩. ಅವಕಾಶ;
 ಬಿಡುವು. ೪. ಗಾಬರಿ; ಗೊಂದಲ.
 ೫. ದಡ; ತೀರ. ೬. ಸಮಾನ; ಎಣೆ.
 ~ (ಂ)ಕ(ಗ)ಲಸು = ಸೇರು; ಬೆರೆ.
 ~ (ಂ)ಕಾ(ಗಾ)ಲ್ = ೧. ತೊಡೆರುಗಾಲು;
 ತೊಡಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲು. ೨. ಅಡ್ಡಿ;
 ತಡೆ. ೩. ತಪ್ಪುಹೆಜ್ಜೆ. ~ (ಂ)ಕ(ಗೆ)ಡೆ
 = ಮುಗ್ಗುರಿಸಿ ಬೀಳು; ತತ್ತರಿಸಿ ಬೀಳು.
 ~ (ಂ)ಪೊ(ಬೊ)ಯ್ = ವಿರೋಧಿಸು;
 ಪ್ರತಿಭಟಿಸು. ~ (ಂ)ಮಾಡು = ೧. ಭ್ರಾಂತಿ
 ಗೊಳಿಸು. ೨. ಕಳವಳಗೊಳ್ಳು; ತಳ್ಳಂಕ
 ಗೊಳ್ಳು. ೩. ಸಾವಕಾಶಮಾಡು; ವಿಳಂಬ
 ಮಾಡು. ~ (ಂ)ಮೆಟ್ಟು = ೧. ಸಾವಕಾಶ
 ವಾಗಿ ನಡೆ. ೨. ತೊಡೆರುಗಾಲು ಹಾಕು;
 ಮುಗ್ಗುರಿಸು.

ತಡಂಗೆ = ತಬಾಕ.

ತಡಕಸ (ನಾ). ತೊಂದರೆ; ಅಸಾಯ.

ತಡಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹುಡುಕು. ೨. ತಡವರಿಸು.

೩. ತಗುಲು; ತಾಕು. ~ಆಟಿ=ಹುಡುಕಾಟ;
 ಅರಸುವಿಕೆ.

ತಡಗಸ = ತಡಕಸ.

ತಡಗು (ಕ್ರಿ). ತಡೆಗಟ್ಟು; ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸು.

ತಡಗುಣೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ದ್ವಿವಳಿ
 ಧಾನ್ಯ; ಅಲಸಂದೆ.

ತಡತಡ (ನಾ). ೧. ತಬ್ಬಿಬ್ಬು; ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ.

೨. ತೊಡರು; ತೊಡಕು. ~ಇಸು =
 ತತ್ತರಿಸು; ಮುಗ್ಗುರಿಸು.

ತಡವು (ಕ್ರಿ). ೧. ನೇವರಿಸು; ತಡವು. (ನಾ).

೨. ಅಡ್ಡಿ; ತಡೆ. ೩. ದಟ್ಟೆ; ಲುಂಗಿ.

ತಡಬಡ ೧. = ತಡತಡ. ೨. ನಡೆನುಡಿ

ಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ತೊಡರು, -ತೊದಲು.

~ಇಸು = ೧. ಕಕ್ಕಾ ಬಿಕ್ಕಿ ಯಾಗು.

೨. ಕಳವಳಗೊಳ್ಳು; ಚಡಪಡಿಸು.

೩. ತತ್ತರಿಸು; ತಡವರಿಸು. ೪. ಉಗ್ಗು;

ತೊದಲು. ೫. ತಬ್ಬಿಬ್ಬು ಗೊಳಿಸು.

~ಕು(ಗು)ಟ್ಟು=ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗು; ತಡವರಿಸು.

ತಡಬಡಿ (ನಾ). ೧. ಅತಂಕ; ಚಿಂತೆ.

೨. ಅನುಮಾನ; ಅಳುಕು.

ತಡವೆ (ನಾ). ದನಕರುಗಳು ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗು

ದಂತೆ ಬೇಲಿಗೆ ಅಳವಡಿಸಿರುವ ಬಿದಿರಿನ ತಡೆ,

-ಬಾಗಿಲು.

ತಡವರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹುಡುಕು; ಬೆಡಕು.

೨. ನೇವರಿಸು; ತಡವು. ೩. ಮುಗ್ಗುರಿಸು;

ನಡೆಗೆಡು. ೪. ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗು; ಕಂಗೆಡು.

೫. ತಡೆತಡೆದು ಮಾತನಾಡು.

ತಡವು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಡೆ; ನಿಲ್ಲು. ೨. ನೇವರಿಸು;

ಸವರು. ೩. ಹುಡುಕಾಡು; ತಡಕು.

೪. ಕೇಣಕು; ಕೆರಳಿಸು. ೫. ತಡೆತಡೆದು

ಮಾತನಾಡು. ೬. ಹಜ್ಜು; ಲೇಪಿಸು.

೭. ತಡಮಾಡು; ಸಾವಕಾಶಮಾಡು. (ನಾ).

ಉ. ನಿಧಾನ; ವಿಳಂಬ. ಉ. ಅಡ್ಡಿ; ತಡೆ.
 ೧೦. ಸೋಂಕು; ಸ್ವರ್ತ.
 ತಡವೆ (ನಾ). ಸಲ; ಸೂಳು; ಬಾರಿ.
 ತಡಸಲು (ನಾ). ೧. ಜಲಪಾತ; ಅಬ್ಬಿ.
 ೨. = ತಡಸು.
 ತಡಸು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.
 ತಡಹು (ಕ್ರಿ). ೧. ನೇವರಿಸು; ಸವರು.
 ೨. ಹುಡುಕು; ತಡಕು. ೩. ತಡಮಾಡು;
 ಸಾವಕಾಶಮಾಡು. ೪. ಕೆಣಕು; ಕೆರಳಿಸು.
 ೫. ಹೆಚ್ಚು; ಲೇಪಿಸು. ೬. ತಟ್ಟು; ಬಡಿ.
 (ನಾ). ೭. ಅಡ್ಡಿ; ತಡೆ. ೮. ವಿರೋಧ;
 ಪ್ರತಿಭಟನೆ. ೯. ಸಮಾಧಾನ.
 ತಡಿ (ನಾ). ೧. ತೇವ; ಬದ್ವೆ. ೨. ದಡ;
 ತೀರ. ೩. ಎಲ್ಲೆ; ಮೇರೆ. ೪. ಜೀನು;
 ಹಲ್ಲಣ. ೫. ದಪ್ಪವಾದ ದೊಡ್ಡ.
 ~ಕೂ(ಗೂ)ಡು = ದಡವನ್ನು ಸೇರು.
 ~ಪಿ(ವಿ)ಡಿ = ತೀರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸು.
 ತಡಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಬಿದಿರಿನ ತಟ್ಟೆ. ೨. ಒಂದು
 ಬಗೆಯ ಬಲೆ. ೩. ತೆರೆ; ಮರೆ. ೪. ಹೆಣಕೆ;
 ನೆಯ್ತೆ. ~ಬ(ವ)ಲೆ = ೧. ಒಂದು
 ಬಗೆಯ ಬಲೆ. ೨. ಕಟ್ಟು; ನಿರ್ಬಂಧ.
 ತಡುಗುಣೆ = ತಡಗುಣೆ.
 ತಡೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಾವಕಾಶಮಾಡು; ವಿಳಂಬ
 ಮಾಡು. ೨. ತಡವಾಗು; ವಿಳಂಬವಾಗು.
 ೩. ಕಾಯು; ಉಳಿ; ನಿಲ್ಲು. ೪. ನಿಲ್ಲಿಸು;
 ತರುಬು. ೫. ಸೈರಿಸು; ತಾಳಿಕೊಳ್ಳು.
 ೬. ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಬಾಳು; ತಾಳಿಕೆ ಬರು.
 ೭. ಅಡ್ಡಗಟ್ಟು; ನಿರೋಧಿಸು. ೮. ಹಿಂದೆಗೆ;
 ಅನುಮಾನಿಸು. ೯. ಜಲನೆಯಿಲ್ಲದಿರು;
 ನಿಂತುಹೋಗು. (ನಾ). ೧೦. ಅಡ್ಡಿ;
 ನಿರ್ಬಂಧ. ೧೧. ರಕ್ಷೆ; ತಾಯಿತಿ.
 ೧೨. ಸಂಕೋಚ. ೧೩. ತಡ; ವಿಳಂಬ.
 ೧೪. ಹಾವುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಮಂತ್ರ.
 ೧೫. ತಿರುಪು ಅಥವಾ ತಿರುಗಣೆಯನ್ನು

ಬಿಗಿಗೊಳಿಸಲು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿರುವ
 ಬಿಲ್ಲೆ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸು.
 ೨. ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹಾಕಿ ಬೆಂಕಿ, ಮಳೆ
 ಮತ್ತು ದುಷ್ಟಪ್ರಾಣಿ ಮುಂತಾದವು
 ಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸು. ೩. ಬಾಧೆಗಳ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ
 ತಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟು. ೪. ಅಡ್ಡಿ; ತಡೆ.
 ೫. ತಾಯಿತಿ; ರಕ್ಷೆ. ~ಕೆ(ಗಿ)ಡು = ಅಡ್ಡಿ
 ಯಿಲ್ಲದಂತಾಗು. ~ಗಾಣ(ರ) = ಹಾವಿನ
 ಮಂತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿದವನು; ಗಾರುಡಿಗ.
 ~ಪಾ(ವಾ)ಯ್ = ಎದುರಿಸು;
 ಪ್ರತಿಭಟಿಸು. ~ಹಿಡಿ = ೧. ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸು;
 ನಿಗ್ರಹಿಸು. ೨. ಅಡುಮಿಡು; ಹತ್ತಿಕ್ಕು.
 ತಡೆಬಡೆ (ನಾ). ೧. ಅಡ್ಡಿ; ಅಡಚಣೆ.
 ೨. ನಿಲುಗಡೆ; ವಿರಾಮ.
 ತರ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ತಣ್ಣಗಾಗು. (ನಾ).
 ೨. = ತಣ್ಣತು. ~ಅಲೆ = ತಂಪನ್ನುಂಟು
 ಮಾಡು; ತಂಪಾಗಿಸು. ~ಎಲರ್(ರು)
 = ತಂಪಾದ ಗಾಳಿ; ತಂಪಾಳಿ. ~ಕ(ಗ)ಂಪು
 = ತಂಪಾದ ಸುವಾಸನೆ. ~ಕ(ಗ)ರಣೆ
 = ತಂಪಾದ ಕೊಡ. ~ಕ(ಗ)ಳಸ = ತಣ್ಣರಗ.
 ~ಕೂ(ಗೂ)ಲ್(ಳ) = ತಣ್ಣಗಾಡ
 ಅನ್ನ; ಆರಿದ ಅನ್ನ. ~ಕೂ(ಗೂ)ಳ
 = ತಂಪಾದ ಕೊಳ. ~ಗಾಳಿ = ತಣ್ಣಲರ್.
 ~ನೀರ್(ರು) = ತಂಪಾದ ನೀರು.
 ~ನೆಲ(ಳ)ಲ್ = ತಂಪಾದ ನೆರಳು,
 -ಛಾಯೆ. ~ಪ(ಬ)ನಿ = ತಂಪಾದ ಹನಿ.
 ~ಪಾ(ಬಾ)ಲು = ತಣ್ಣನೆಯ ಹಾಲು;
 ಕಾಯಿಸದಿರುವ ಹಾಲು. ~ಪಿಟ್ಟು
 = ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿಂಡಿ; ತಂದಿಟ್ಟು.
 ~ಪು(ಬು)ಬಾ(ಳಿ)ಲ್ = ತಂಪಾದ
 ಮಳಲು, -ಮಳಲುಂಡೆ. ~ಬಿಸಿಲ್(ಲು)
 = ೧. ತಂಪಾದ ಬಿಸಿಲು; ಹೂಬಿಸಿಲು.
 ೨. = ತಣ್ಣಳಗು. ~ಬೆಳಗು
 = ೧. ತಂಪಾದ ಬೆಳಕು; ಶೀತಲ ಕಾಂತಿ.

೨. ಬೆಳುದಿಂಗಳು; ಚಂದ್ರಿಕೆ. ~ಮಲೆ
= ಅನರಿಸು; ವ್ಯಾಪಿಸು; ಪಸರಿಸು.
~ಸೊ(ಜೊ)ಡರ್ = ಗ. ತಂಪಾದ
ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರುವ ದೀಪ. ೨. ಅರಿದ ದೀಪ;
ನಂದಿಹೋದ ದೀಪ.

ತಣಲು (ನಾ). ಕೆಂದ.

ತಣೆ (ಕ್ರಿ). ಗ. ತೃಪ್ತಿಹೊಂದು; ಸಮಾಧಾನ
ಗೊಳ್ಳು. ೨. ಆ ಯಾ ಸ ಗೊಳ್ಳು.

೩. ತಂಪಾಗು; ಶೀತಲವಾಗು. (ನಾ).

೪. ನಾಚಿಕೆ; ಲಜ್ಜೆ. ೫. ತರ್ಪಣ; ತಪಿ.

ತಣೆಪು (ಕ್ರಿ). ಗ. ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡು;
ತಣೆಸು. (ನಾ). ೨. = ತಣೆಪು.

ತಣೆವು (ನಾ). ತೃಪ್ತಿ; ಸಮಾಧಾನ.

ತಣೆಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸು. ೨. ತಣ್ಣಗೆ
ಮಾಡು; ಅರಿಸು. (ನಾ). ೩. ತಂಪು;

ಶೈತ್ಯ. ೪. ತೇವ; ಒದ್ದೆ. ೫. ತೃಪ್ತಿ; ತುಷ್ಟಿ.

ತಣ್ಣದಿರ (ನಾ). ತಂಪಾದ ಕಿರಣ; ಶೀತಲ
ವಾದ ಕಿರಣ. ~ಆಡಿ = ತಣ್ಣದಿರ್ನಕ್ಕಿ.

~ಕ(ಗ)ಲ್(ಲ್ಲು) = ಚಂದ್ರಕಾಂತರಿಲೆ;

ಅನ್ಯತರಿಲೆ. ~ಪ(ವ)ಕ್ಕೆ = ಬೆಳುದಿಂಗಳ
ಹಕ್ಕಿ; ಚಕ್ರೋರ.

ತಣ್ಣದಿರ (ನಾ). ತಂಪಾದ ಕಿರಣಗಳುಳ್ಳವನು;
ಚಂದ್ರ.

ತಣ್ಣಗೆ (ಅ). ಗ. ತಂಪಾಗಿ; ಶೀತಲವಾಗಿ.

೨. ಹಾಯಾಗಿ; ಸುಖವಾಗಿ. ೩. ನಿಶ್ಚಿಂತೆ
ಯಾಗಿ; ತಪ್ಪಗೆ. ~ಆಗು = ಗ. ನಂದಿ

ಹೋಗು; ಅರಿಹೋಗು. ೨. ಕುಗ್ಗು;
ಕಡಮೆಯಾಗು. ೩. ಸಮಾಧಾನಗೊಳ್ಳು;

ಶಾಂತವಾಗು. ೪. ಸಾಯು.

ತಣ್ಣನೆ = ತಣ್ಣಗೆ.

ತಣ್ಣಸ (ನಾ). ಗ. ತಂಪು; ಶೈತ್ಯ. ೨. ಒದ್ದೆ;
ಆದ್ರ್ವತೆ. ೩. = ತಣೆಪು. ~ಣಗ

= ಗ. ತಂಪಾದವನು. ೨. ಜಡಸ್ವಭಾವ
ದವನು; ಅಲಸಿ.

ತಣ್ಣೆಪು (ನಾ). ತಂಪಾಮದು; ತಂಪು;
ಶೈತ್ಯ.

ತಣ್ಣೆಪು ಗ. = ತಣ್ಣೆಪು. (ಗು). ೨. ತಂಪಾದ;
ಶೀತಲವಾದ.

ತಣ್ಣೆಸು (ಕ್ರಿ). ಅರಿಸು; ತಣ್ಣಗಾಗುವಂತೆ
ಮಾಡು.

ತಣ್ಣು ಗ. = ತಣೆಪು. (ನಾ). ೨. ತಂಪು;
ಶೈತ್ಯ. ~ಕ(ಗ)ಂಪು = ಹಿತಕರವಾದ

ವಾಸನೆ.

ತತ (ನಾ). ಗ. ತಂತಿವಾದ್ಯ. ೨. ಗಾಳಿ.

೩. ಭೇರಿ, ನಗಾರಿ ಮುಂತಾದ ಚರ್ಮ

ವಾದ್ಯ. (ಗು). ೪. ಹರಡಿದ; ವ್ಯಾಪ್ತವಾದ.

ತತಿ (ನಾ). ಗ. ನೊತ್ತ; ಗುಂಪು. ೨. ಒಂದು
ಯಾಗವಿಧಿ. ೩. = ತತು.

ತತು (ನಾ). ಗ. ಹದವಾದ ಕಾಲ; ಸಕಾಲ.

೨. ಸುಗ್ಗಿಯ ಕಾಲ.

ತಪುಕ್ಷಣ (ನಾ). ಗ. ಆ ಕ್ಷಣ; ಆ ಸಮಯ.

(ಅ). ೨. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ; ಕೂಡಲೆ.

ತತ್ಕಾಲ (ನಾ). ಗ. ಆ ಕಾಲ; ಆ ಸಮಯ.

೨. ತಕ್ಷಣ; ಅಕ್ಷಣ.

ತತ್ಕ್ಷಣ (ನಾ). ಆ ಗಳಿಗೆ; ಅದೇ ಗಳಿಗೆ.

ತತ್ತ = ತತ್ಕ್ಷಣ.

ತತ್ತರ (ನಾ). ಗ. ನಡುಕ; ಕಂಪನ.

೨. ಅತುರ; ಗಡಿಬಿಡಿ. ೩. = ತತ್ತಜ.

~ಣಸು = ಗ. ನಡುಗು; ಕಂಪಿಸು.

೨. ತಡವರಿಸು. ೩. ತ್ವರೆ ಗೊಳ್ಳು;

ಉತ್ಸುಕವಾಗು.

ತತ್ತರಣೆ = ತತ್ತರಣೆ.

ತತ್ತಜ(ರ) (ನಾ). ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿ; ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ.

~(ಂ)ತ(ದ)ಜಾ(ರಿ) = ಗ. ಚೂರು

ಚೂರಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸು. ೨. ನಿರ್ನಾಮ

ಗೊಳಿಸು; ನಾರಪಡಿಸು.

ತತ್ತವಣಿ (ನಾ). ಗ. ಹಂಚಿಕೆ; ಉಪಾಯ.

೨. ಅಭರಣ; ಅಲಂಕಾರ. ೩. ವಿಸ್ತಾರ.

ತತ್ತಲ(೪) (ನಾ). ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ.

~ಕು(ಗು)ದಿ = ಕತಕತನೆ ಕುದಿ.

ತತ್ತಿ (ನಾ). ಮೊಟ್ಟೆ; ಅಂಡ.

ತತ್ತು (ನಾ). ೧. ಆಪಾಯ; ಗಂಧಾಂತರ.

೨. ಎಡ ಹು ವಿಕೆ; ಮುಗ್ಗುರಿಸುವಿಕೆ.

೩. ಹೊಂದಿಕೆ; ಜೋಡಣೆ. ~ಕ = ಜೊತೆಗಾರ; ಒವನಾಡಿ.

ತತ್ತು (ನಾ). ೧. ಅದರ ಸ್ವರೂಪ, -ಭಾವ.

೨. ಸಾರ; ತಿರುಕು. ೩. ಸತ್ಯ. ೪. ಸಿದ್ಧಾಂತ.

೫. ಪರಮಾತ್ಮ. ~ಆಲೋಕ = ತಾತ್ತ್ವಿಕ ದೃಷ್ಟಿ; ಸತ್ಯಜ್ಞಾನ. ~ಜ್ಞಾನಿ = ಪರಮ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದವನು; ದಾರ್ಶನಿಕ.

ತತ್ತ್ವಜ್ಞ = ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿ.

ತತ್ಪರ (ನಾ). ೧. ಅಸಕ್ತನಾದವನು;

ಪರಾಯಣನಾದವನು. ೨. (ಅದರ)ಮುಂದು

ಗಡೆ ಇರುವುದು; ಉತ್ತರಪದ. (ಗು).

೩. ಅನಂತರದ. ೪. ಕೆಳದರ್ಜೆಯ.

೫. ಅದನ್ನೇ ಪರಮಾರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿದ.

೬. ತೊಡಗಿದ; ಅಸಕ್ತನಾದ.

ತತ್ಪರತೆ (ನಾ). ಅಸಕ್ತಿ; ಶ್ರದ್ಧೆ.

ತತ್ಪರುಷ (ನಾ). ೧. ಪರಮಾತ್ಮ. ೨. ವ್ಯಾಕರಣ

ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಾಸದ ಹೆಸರು. ೩. ಶಿವನ

ಪಂಚಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ತತ್ರಾಣಿ (ನಾ). ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಬಳಸುವ

ಚಪ್ಪಟೆಯಾದ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ.

ತತ್ತ್ವ = ತತ್ತ್ವ.

ತತ್ಪಾರ (ನಾ). ಕೊರತೆ; ಅಭಾವ.

ತತ್ಸಮ (ನಾ). ೧. ಕನ್ನಡ, ಸಂಸ್ಕೃತ

ಗಳೆರಡಕ್ಕೂ ಸಮಾನವಾದ ಶಬ್ದ.

೨. ತದ್ಭವಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಅಥವಾ ಮೂಲ

ವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದ. (ಗು). ೩. ಅದಕ್ಕೆ

ಸಮನಾದ.

ತಥಾ (ಅ). ೧. ಹಾಗೆ; ಆ ಮೇರೆಗೆ.

೨. ಹಾಗೆಯೇ; ಅದರಂತೆಯೇ.

ತಥಾಗತ (ನಾ). ೧. ಬುದ್ಧ. ೨. ಜೈನ ಅಥವಾ

ಬೌದ್ಧಭಿಕ್ಷು. (ಗು). ೩. ಅಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ.

ತಥಾಸ್ತು (ನಾ). ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ ಎಂಬ

ದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಮಾತು; ಒಪ್ಪಿಗೆ;

ಅನುಮತಿ.

ತಥ್ಯ (ನಾ). ಸತ್ಯ; ದಿಟ್ಟ; ನಿಜ.

ತದಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಡೆ; ಬಡಿ. ೨. ಕುಟ್ಟು;

ಪುಡಿಮಾಡು. (ನಾ). ೩. ಹೊಡೆಯುವಿಕೆ.

೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ತದನಂತರ (ನಾ). ೧. ಅದರ ತರುವಾಯ.

(ಅ). ೨. ಅ ಬಳಿಕ; ಅನೇಕ.

ತದಲು (ನಾ). ಬೇಲಿಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವ

ಮುಳ್ಳಿನ ಬಾಗಿಲು; ತಡವೆ.

ತದಿಗೆ (ನಾ). ಸ್ವದ ಮೂರನೆಯ ತಿಥಿ;

ತೃತೀಯೆ.

ತದುಕು = ತದರು.

ತದೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಡೆ; ಬಡಿ. (ನಾ).

೨. ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು.

ತದ್ದಲು = ತದಲು.

ತದ್ವಿನ (ನಾ). ೧. ಆ ದಿನ. ೨. ಶ್ರಾವ್ಯ;

ತಿಥಿ.

ತದ್ವು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮರೋಗ.

ತದ್ವಿತ (ನಾ). ೧. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಧಾತುವಲ್ಲದ

ಪ್ರಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಹತ್ತುವ ಪ್ರತ್ಯಯ. (ಗು).

೨. ಅದಕ್ಕೆ ಹಿತವಾದ.

ತದ್ವವ (ನಾ). ೧. ಅದರಲ್ಲಿ ಕುಟ್ಟಿದವನು.

೨. ಅ ಜನ್ಮ; ಪೂರ್ವಜನ್ಮ. ೩. ಸಂಸ್ಕೃತ

ಅಥವಾ ಪ್ರಾಕೃತದಿಂದ ರೂಪಾಂತರ

ಹೊಂದಿ ಬಂಧ ಶಬ್ದ. (ಗು). ೪. ಅದರಲ್ಲಿ

ಕುಟ್ಟಿದ.

ತದ್ವತ್ತ (ಅ). ಅದರಂತೆ; ಹಾಗೆಯೇ.

ತನಕ (ಅ). ವರೆಗೆ; ಪರ್ಯಂತ.

ತನಯ = ತನುಜ.

ತನಯೆ = ತನುಜೆ.

ತನಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆ; ಹಸನಾಗಿ ಬೆಳೆ. ೨. ಪಕ್ವವಾಗು; ಕಳಿ. ೩. ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಅಧಿಕವಾಗು. ೪. ಒಂಟಿಯಾಗಿರು; ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರು. (ನಾ). ೫. ಪಕ್ವತೆ; ಪೂರ್ಣತೆ. ೬. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದುದು. ೭. ತಂಪು; ಹಿತ. ೮. ಸವಿಯಾದುದು; ಸಿಹಿ. ೯. ಹೊಸತು; ನೂತನವಾದುದು. ೧೦. ಹೆಚ್ಚಾದುದು; ಅಧಿಕವಾದುದು. ೧೧. ನಿರ್ಫಲವಾದುದು. ೧೨. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದುದು; ಒಂಟಿಯಾದುದು. ೧೩. ಒಂಟಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ; ಏಕಾಂತ. ~ಎ(ಯೆ)ಱಿ(ರೆ) = ೧. ಹಾವುಗಳಿಗೆ ಪೂಜಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಂಪಾಗುವಂತೆ ಹಾಲನ್ನು ಎರೆ. ೨. ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸು. ~ಕೆ(ಗಿ)ಡಿ = ಪ್ರಜ್ಞಲಿಸುವ ಕೆಂಡ. ~ಕೆ(ಗೆ)ತ್ತು = ೧. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅದಿರು, -ನಡುಗು. ೨. ಅತಿಶಯವಾದ ನಡುಕ, -ಸ್ಪಂದನ. ~ಕೆ(ಗೆ)ದಲು(ರು) = ೧. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆದರಿಸು. ೨. ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗು. ೩. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೆಡಕು. ೪. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆದರಿರುವಿಕೆ. ~ನಿದ್ರೆ = ೧. ಗಾಢವಾದ ನಿದ್ರೆ. ೨. ಅತಿಶಯವಾದ ಜಡತೆ. ~ಪೆ(ವೆ)ರ್ಚು = ೧. ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು. ೨. ಬಹಳವಾಗಿ ಉಬ್ಬು, -ಹಿಗ್ಗು. ~ಬೆ(ವೆ)ಳಗು = ೧. ಉಜ್ವಲವಾದ ಪ್ರಕಾಶ. ೨. ಶುಭ್ರವಾದ ಕಾಂತಿ, -ತೇಜಸ್ಸು. ~ಸೊರ್ಕು = ಹೆಚ್ಚಾದ ಮಾದಕತೆ, -ಅಮಲು.

ತನಿಬೆ (ನಾ). ಶೋಧ; ತಪಾಸಣೆ.

ತನು (ನಾ). ೧. ಮೈ; ಶರೀರ. ೨. ಚರ್ಮ; ತೊಗಲು. ೩. ತಂಪು; ಶೈತ್ಯ. (ಗು). ೪. ಸಣ್ಣದಾದ; ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ. ೫. ತೆಳುವಾದ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ೧. ಅಂಗಹೀನವಾಗು. ೨. ಬೇನೆ ಬೀಳು. ೩. ಬಡವಾಗು;

ಕೃತವಾಗು. ~ಕೋ(ಗೊ)ಳ = ರೂಪ ತಾಳು; ಮೈದಳೆ.

ತನುಜ (ನಾ). ಮಗ; ಪುತ್ರ.

ತನುಜೆ (ನಾ). ಮಗಳು; ಪುತ್ರಿ.

ತನುತ್ರ (ನಾ). ಕವಚ; ಚಿಲಖತ್ತು.

ತನುಜ = ತನುಜ.

ತನುಜೆ = ತನುಜೆ.

ತನೂದರಿ (ನಾ). ತೆಳುವಾದ ಹೊಟ್ಟೆಯುಳ್ಳವಳು.

ತನೂರುಹ (ನಾ). ೧. ಮೈಮೇಲಿನ ರೋಮ, -ಕೂದಲು. ೨. ರೆಕ್ಕೆ; ಗರಿ.

ತನೆ (ನಾ). (ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಶುಗಳ) ಬಸಿರು, -ಗರ್ಭ.

ತನ್ನಯ (ನಾ). ೧. ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ತಲ್ಲಿನ ನಾದವನು. (ಗು). ೨. ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಅಸಕ್ತವಾದ; ತಲ್ಲಿನ; ಮಗ್ನ.

ತನ್ನಂಗಿ (ನಾ). ಕೋಮಲವಾದ ಶರೀರವುಳ್ಳವಳು; ಕೋಮಲಾಂಗಿ.

ತನ್ನಿ ೧. = ತನ್ನಂಗಿ. ೨. ಭಂದಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದು ವೃತ್ತದ ಹೆಸರು.

ತಪ ೧. = ತಪಸ್ಸು. ೨. ನೋವು; ದುಃಖ.

೩. ಬೇಸಗೆ. ೪. ರಾಕ್ಷಸ. ೫. ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿ. ~ಇಸು = ೧. ಸುಡು; ಉರಿ. ೨. ತಪಸ್ಸು ಮಾಡು. ೩. ನೋವಿನಿಂದ ನರಳು; ಪರಿತಪಿಸು. ೪. ತಾಪಪಡಿಸು; ದುಃಖಕ್ಕೊಳಗಾಗು ಮಾಡು. ~ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ಮರುಗು; ಪರಿತಪಿಸು.

ತಪನ (ನಾ). ೧. ಸೂರ್ಯ. ೨. ವ್ಯಥೆ; ದುಃಖ. (ಗು). ೩. ಸುಡುವ; ಕಾಯಿಸುವ.

~ಕರ = ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣ. ~ಸುತ = ೧. ಸೂರ್ಯನ ಮಗ. ೨. ಕರ್ಣ.

೩. ಯಮ. ೪. ಶನಿ. ೫. ಸುಗ್ರೀವ.

ತಪನೀಯ (ನಾ). ೧. ಚಿನ್ನ; ಹೊನ್ನು. (ಗು). ೨. ಕಾಯಿಸಬೇಕಾದ.

ತಪರಾಕಿ (ನಾ). ಕೆನ್ನೆಗೆ ಹೊಡೆದ ಏಟು ;
ಕಪಾಳಮೋಕ್ಷ.

ತಪಸಿ = ತಪಸಿ.

ತಪಸೀಲು (ನಾ). ಪೂರ್ಣ ವಿನರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ
ಕೂಡಿದ ಹೇಳಿಕೆ, -ನಿರೂಪಣೆ.

ತಪಸು (ನಾ). ತಪಸ್ಸು ; ಧ್ಯಾನ.

ತಪಸ್ವಿ (ನಾ). ಮುನಿ ; ತಪಸಿ.

ತಪಸ್ವಿನಿ (ನಾ). ೧. ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವವಳು.

೨. ಜಟಾನ್ತಾಂಸಿ ಎಂಬ ಸಸ್ಯ ಮತ್ತು
ಅದರಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಸುಗಂಧ ತೈಲ.

ತಪಸ್ಸು (ನಾ). ೧. ಕಾವು ; ಶಾಮಿ. ೨. ಆಗ್ನಿ ;
ಬೆಂಕಿ. ೩. ವೃತ್ತಾಂತಮಾದಿಗಳಿಂದ ದೇಹ
ವನ್ನು ದಂಡಿಸುತ್ತ ಧ್ಯಾನಮಾಡುವುದು.
೪. ಮಾಘಮಾಸ. ೫. ಸಪ್ತಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು.

ತಪಾಸಣೆ (ನಾ). ೧. ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ;
ಪರಿಶೀಲನೆ. ೨. ತೋಧನೆ ; ತನಿಖೆ.

ತಪಾಸು = ತಪಾಸಣೆ. ~ ಇಸು = ೧. ಪರಿಶೀಲಿಸು ;
ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡು. ೨. ಪತ್ತೆಹಚ್ಚು ;
ತೋಧಿಸು.

ತಪೇಲಿ (ನಾ). ಲೋಹದ ದುಂಡನೆಯ ಪಾತ್ರೆ ;
ತಪ್ಪಲಿ.

ತಪೋಧನ (ನಾ). ತಪಸ್ಸನ್ನೇ ಧನವನ್ನಾಗಿ
ಉಳ್ಳವನು ; ಬುನಿ.

ತಪೋಬಲ (ನಾ). ತಪಸ್ಸಿನ ಪ್ರಭಾವ ;
ತಪಶಕ್ತಿ.

ತಪೋವನ (ನಾ). ತಪಸ್ಸಿಗಳು ಇರುವ ವನ.
ತಪ್ತ (ಗು). ೧. ಕಾಯ್ದು ; ಸುಟ್ಟ. ೨. ನೊಂದ ;
ಸಂಕಟಪಟ್ಟ.

ತಪ್ಪಡಿಸು (ಕ್ರಿ). ಮೃದುವಾಗಿ ತಟ್ಟು.

ತಪ್ಪಲ್ (ನಾ). ೧. ಬೆಟ್ಟದ ಮಗ್ಗುಲು ;
ಸಾನು. ೨. (ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ) ಸಮತಲ
ಪ್ರದೇಶ.

ತಪ್ಪಲು ೧. = ತಪ್ಪಲ್. ೨. ದಡ ; ತೀರ.

ತಪ್ಪಲಿ = ತಪೇಲಿ.

ತಪ್ಪಳಿ = ಚಪ್ಪಳಿ. ~ ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ಚಪ್ಪಳಿ
ಹೊಡೆ.

ತಪ್ಪಿತ (ನಾ). ತಪ್ಪು ; ಅಪರಾಧ.

ತಪ್ಪಿತಸ್ಥ (ನಾ). ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವನು ;
ಅಪರಾಧಿ.

ತಪ್ಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಪರಾಧ ಮಾಡು. ೨. ನೀತಿ
ಬಿಟ್ಟು ನಡೆ ; ಕ್ರಮತಪ್ಪು. ೩. ದೋರೆಯದೆ
ಇರು ; ಸಿಕ್ಕದಿರು. ೪. ಬಿಡು ; ಉಳಿ.
೫. ಮಾರು ; ಉಲ್ಲಂಘಿಸು. ೬. ನೆರವೇರೆ
ದಿರು ; ನಡೆಯದಿರು. ೭. ತಾಗದಿರು.
೮. ಸುಳ್ಳಾಗು. ೯. ಸುಳ್ಳುಹೇಳು ;
ಸುಳ್ಳಾಡು. ೧೦. ದುರಾಸೆ ಮಾಡು ;
ಕಾಮಿಸು. (ನಾ). ೧೧. ಅಪರಾಧ ;
ಪಾಪ. ೧೨. ದೋಷ ; ಕುಂದು. ೧೩. ಜಾರು
ವಿಕೆ. ೧೪. ಸುಳ್ಳು. ೧೫. ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ
ಕೊಡಬೇಕಾದ ದಂಡ, -ಕಾಣಿಕೆ. ~ ಇಸು
= ೧. ತಪ್ಪಿಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡು.
೨. ಸಾಧಿಸದೆ ಇರು ; ಮಾಡದಿರು.
೩. ಕಳಚು ; ಬಿಚ್ಚು. ೪. ಜಾರಿಕೊಳ್ಳು ;
ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳು. ೫. ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸು.
೬. ಕಳೆ ; ನೀಗು. ೭. ಮಾರು ; ಅತಿಕ್ರಮಿಸು.
~ ಓಲೆ = ೧. ಗ್ರಂಥದ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ
ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೂ ಅವು
ಗಳ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುವ ಪಟ್ಟಿ.
೨. ಮುದ್ರಣದ ಕರಡುಪ್ರತಿ. ~ ಕ
= ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವನು ; ಅಪರಾಧಿ.
~ ಕಾ(ಗಾ)ಣಿಕೆ = ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ತೆರುವ
ದಂಡ. ~ ಗಂಟು = ೧. ಬಿಚ್ಚಲಾಗದ
ಗಂಟು ; ಕಗ್ಗಂಟು. ೨. ನಿಯಮಕ್ಕೆ
ವಿರುದ್ಧವಾದ ನೇರುವಿಕೆ. ೩. ಸಂಪರ್ಕ
ಕಳೆದುಹೋಗುವಿಕೆ.

ತಬಕ (ನಾ). ತಟ್ಟೆ ; ಹರಿವಾಣ.

ತಬಕು = ತಬಕ.

ತಬಲ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾದ್ದು.
ತಬಲೆ = ತಬಲ.

ತಬೇಲಿ (ನಾ). ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳ;
ಲಾಯ.

ತಬ್ಬರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೆದರು; ಹಾಹಾರು.
೨. ಎಡವು; ನುಗ್ಗುರಿಸು.

ತಬ್ಬಲಿ (ನಾ). ೧. ತಾಯಿತಂದೆ ಇಲ್ಲದವನು;
ಅನಾಥ; ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವನು. ೨. ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದುದು.

ತಬ್ಬಿಬ್ಬ (ನಾ). ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ; ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿ.
~ ಕೊ(ಗೊ)ಳ್(ಳು) = ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ
ಗೊಳ್ಳು; ಕಂಗೆಡು.

ತಬ್ಬಲಿ = ತಬ್ಬಲಿ.

ತಬ್ಬ (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಲಿಂಗಿಸು; ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು.
(ನಾ). ೨. ಅಲಿಂಗನ; ಅಪ್ಪುಗೆ.

೩. ತೋಳುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲಕ್ಕೆ ಹಿಡಿಯು
ವಷ್ಟು; ಒಂದು ತೆಕ್ಕೆ.

ತಮ (ನಾ). ೧. ಕತ್ತಲೆ; ಅಂಧಕಾರ.
೨. ಅಜ್ಞಾನ. ೩. ಪಾಪ; ದೋಷ.

೪. = ತಮೋಗುಣ. ೫. ರಾಹು.

ತಮಂಗ (ನಾ). ವೇದಿಕೆ; ಜಗಲಿ; ಕಟ್ಟಿ.

ತಮಂಫ(ನಾ). ೧. ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ; ಗಾಢಾಂಧಕಾರ.
೨. ಅಜ್ಞಾನ.

ತಮಕು (ನಾ). ಡಂಗುರ ಸಾರುವ ತಮಟೆ.

ತಮಟೆ = ತಂಬಟೆ.

ತಮರ್ (ನಾ). ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೆ; ತವರು.

ತಮಸ್ವಿನಿ (ನಾ). ರಾತ್ರಿ; ಇರುಳು.

ತಮಸ್ಸು = ತಮ.

ತಮಾಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಹೊಂಗಿಯ ಮರ.

೨. ಕತ್ತಲೆ. ~ಪತ್ರ = ೧. ಹೊಂಗಿಯ
ಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ಎಲೆ. ೨. ಹಡೆಯಲ್ಲಿ
ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬೊಟ್ಟು.

ತಮಾಜೆ (ನಾ). ೧. ಮೋಜು; ಹಾಸ್ಯ;
ವಿನೋದ. ೨. ಹಾಸ್ಯದ ಪ್ರಸಂಗ.

೩. ಮೋಜಿನ ವಸ್ತು.

ತಮಿ (ನಾ). ೧. ಅಜ್ಞಾನ. ೨. ಇರುಳು;
ರಾತ್ರಿ.

ತಮಿಸ್ತ (ನಾ). ಕತ್ತಲೆ; ಅಂಧಕಾರ.

ತಮಿಲ್(ಳ್,ಳು) (ನಾ). ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ತಮೋಗುಣ (ನಾ). ಸತ್ತ್ವ, ರಜ ಮತ್ತು
ತಮವೆಂಬ ಮೂರು ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ತಮೋಘ್ನ (ನಾ). ೧. ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ನಾಶ
ಮಾಡುವವನು; ಅಗ್ನಿ. (ಗು). ೨. ಕತ್ತಲೆ
ಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ.

ತಮೋಮಣಿ (ನಾ). ೧. ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು; ಇಂದ್ರನೀಲ ೨. ಮಿಂಚುಮಳು.

ತಮೋಹ (ನಾ). ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸು-
ವವನು.

ತಮೋಹರ(ನಾ). ೧. ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಕಳೆಯು-
ವುದು. ೨. ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವವನು.

(ಗು). ೩. ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಕಳೆಯುವ.

ತಮ್ಮ (ನಾ). ಕಿರಿಯ ಸಹೋದರ; ಅನುಜ.

ತಮ್ಮಟೆ = ತಂಬಟೆ.

ತಮ್ಮಡಿ (ನಾ). ೧. ಅರ್ಚಕ; ಪೂಜಾರಿ.

೨. ಗುರು; ಮುನಿ; ಮುಷಿ.

ತಮ್ಮಿಸು (ಕ್ರಿ). ಶಮನಗೊಳಿಸು; ಶಾಂತ
ಗೊಳಿಸು.

ತಯಾರಿ (ನಾ). ಸಿದ್ಧತೆ; ಏರ್ಪಾಡು; ಸಜ್ಜು.

ತಯಾರು = ತಯಾರಿ. ~ ಇಕೆ = ೧. ತಯಾರಿಸು
ವಿಕೆ; ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ-
ದುದು. ~ ಇಸು = ತಯಾರು ಮಾಡು;
ಸಿದ್ಧಪಡಿಸು.

ತರ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರು.

೨. ಕರೆತರು. ೩. ಕೊಡು; ನೀಡು.

೪. ಒದಗಿಸು; ಉಂಟುಮಾಡು.

ತರ (ನಾ). ೧. ಸರಿಯಾದುದು; ಯೋಗ್ಯ
ವಾದುದು. ೨. ಬಗೆ; ಪ್ರಕಾರ. ೩. ಗುಂಪು;
ಸಮೂಹ. ೪. ಸಾಲು; ಓಳಿ. ೫. ಪದರು;

ಮಡಿಕೆ ; ಸ್ತರ. ~ (ಂ) ಕೊ(ಗೊ)ರ್
 = ಗ. ಸಾಲುಗೊಳ್ಳು ; ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲು.
 ೨. ಒಟ್ಟುಗೂಡು ; ಗುಂಪುಗೂಡು.
 ತರಂಗ (ನಾ). ಗ. ಅಲೆ ; ತೆರೆ ; ಲಹರಿ.
 ೨. ಕುದುರೆಯ ಓಟಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು
 ಬಗೆ. ~ ಇಸು = ಗ. ಅಲೆಯಂತೆ
 ಓಡಾಡು ; ಅಲೆಯಂತೆ ಇರು. ೨. ಮೇರೆ
 ಮಾರು ; ಎಲ್ಲೆ ದಾಟು. ೩. ದಟ್ಟಿಸು ;
 ಸಂದಣಿಸು.
 ತರಂಗಿಣಿ (ನಾ). ಅಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದು ;
 ನದಿ.
 ತರಂಗ (ನಾ). ಹಡಗು ; ದೋಣಿ.
 ತರಕಟಾಲಂ (ಗು). ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ;
 ಸ್ವಲ್ಪಯೋಜಕ.
 ತರಕಲು (ನಾ). ಒರೆಟು ; ದೊರಗು ;
 ಬಿರುಸು.
 ತರಕಣ (ನಾ). ಗ. ಬಾಣ ; ಅಂಬು.
 ೨. ಬತ್ತಳಿಕೆ ; ತೂಣೀರ.
 ತರಕಾರಿ (ನಾ). ಕಾಯಿಪಲ್ಕೆ.
 ತರಕ್ಕು (ನಾ). ಗ. ಹುಲಿಯ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ
 ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ ; ಕಿರುಬ. ೨. ಹುಲಿ ;
 ವ್ಯಾಘ್ರ.
 ತರಗಡೆ (ನಾ). ಗ. ನಷ್ಟ ; ಹಾನಿ. ೨. ಕುಂದು ;
 ಕೊರತೆ.
 ತರಗತಿ (ನಾ). ಗ. ಮಟ್ಟ ; ದರ್ಜೆ. ೨. ಇಯತ್ತ ;
 ವರ್ಗ.
 ತರಗಬರಗ (ನಾ). ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ ; ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ.
 ತರಗು (ನಾ). ಗ. ಕುಂದುವಿಕೆ ; ಕಡಮೆ
 ಯಾಗುವಿಕೆ. ೨. ದಳ್ಳಾಳಿ ; ವಟ್ಟಾ.
 ೩. ದಳ್ಳಾಳಿ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡಸುವ ಸ್ಥಳ.
 ೪. = ತಟಗು. ~ ಪೇಟೆ = ದಳ್ಳಾಳಿ ವ್ಯಾಪಾರ
 ನಡೆಯುವ ಪೇಟೆ.
 ತರಚಲು ಗ. = ತರಕಲು. ೨. ತರಚಿದುದು ;
 ಗೀರು.

ತರಚು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಗೆರೆಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡು ;
 ಗೀರು ; ಗೆಬರು. (ನಾ). ೨. ಜಗಳ ;
 ಕಲಹ ; ತಂಡಿ.
 ತರಣ (ನಾ). ಗ. ದಾಟುವಿಕೆ ; ಪಾರಾಗುವಿಕೆ.
 ೨. ದೋಣ ; ಹರಿಗೋಲು. ೩. ಬಲ ;
 ಶಕ್ತಿ ; ತ್ರಾಣ. (ಗು). ೪. ದಾಟಿಸುವ ;
 ಪಾರುಗಾಣಿಸುವ. ~ ಪಣ್ಯ = ಹೊಳೆ
 ದಾಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವಿಕನಿಗೆ ಕೊಡುವ
 ಕೂಲಿ.
 ತರಣಿ (ನಾ). ಗ. ದೋಣ ; ಹರಿಗೋಲು.
 ೨. ನೇಸರು ; ಸೂರ್ಯ. ೩. ಗಿಣಿ. ~ ಕಾಂತ
 = ಸೂರ್ಯಕಾಂತ ಶಿಲೆ.
 ತರತಮ (ನಾ). ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ; ಮೇಲು.
 ಕೀಳು.
 ತರತರ (ನಾ). ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಧ್ವನಿ.
 ~ ಇಸು = ನಡುಗು ; ಕಂಪಿಸು.
 ~ ಕು(ಗು)ಟ್ಟಿಸು = ಬಹಳವಾಗಿ ನಡು
 ಗಿಸು.
 ತರದೂದು (ನಾ). ಗ. ಸಿದ್ಧತೆ ; ಏರ್ಪಾಡು.
 ೨. ಪ್ರಯತ್ನ. ೩. ಜರೂರು ; ಗರಜು.
 ತರಪು (ನಾ). ಕಡಮೆ ಬೆಲೆಯ ರತ್ನ.
 ತರಪೇತು = ತರಬೇತು.
 ತರೇಪು (ನಾ). ಗ. ದಿಕ್ಕು ; ದೆಸೆ. ೨. ಜಿಲ್ಲೆ.
 ತರಬೇತು (ನಾ). ಶಿಕ್ಷಣ ; ಅಭ್ಯಾಸ.
 ತರಲ(ಳ) (ನಾ). ಗ. ಚಂಚಲತೆ ; ಅಸ್ಥಿರತೆ.
 ೨. ದ್ರವಪದಾರ್ಥ. ೩. ಮಗು ; ಹಸುಳೆ.
 ೪. ಹುಡುಗ ; ಬಾಲಕ. ೫. ಸರದ ನಡುವಿನ
 ಮಣಿ ; ಪದಕ. ೬. ಒಂದು ವೃತ್ತದ ಹೆಸರು.
 ೭. ಕಾಮುಕ. (ಗು). ೮. ಚಂಚಲವಾದ ;
 ಸ್ಥಿರವಲ್ಲದ. ೯. ಹೊಳೆಯುವ ; ಮಿನುಗುವ.
 ೧೦. ದ್ರವರೂಪವಾದ. ~ ಈಕ್ಷಣ = ಚಂಚಲ
 ವಾದ ಕಣ್ಣು ; ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಚಲಿಸುವ ಕಣ್ಣು.
 ತರಲೆ(ಳ) (ನಾ). ಗ. ಅಕ್ಕಿಯ ಗಂಜಿ ;
 ಅಂಬಲಿ. ೨. ಅಪ್ರಯೋಜಕವಾದುದು ;

ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದುದು. ೩. ಚಾಡಿ. ೪. ತಂಟೆ;
ಪೀಡೆ. ೫. ಹುಡುಗಿ; ಬಾಲೆ. (ಗು).

೬. ಅಪ್ರಯೋಜಕವಾದ. ೭. ಚಂಚಲ
ಸ್ಥಾನವಾದ.

ತರನಾರ (ನಾ). ಕತ್ತಿ; ಬಡ್ಡ; ತಲನಾರ.

ತರಸ (ನಾ). ೧. ಮಾಂಸ; ಅಡಗು.

೨. ತ್ರಾಸ; ಕಷ್ಟ.

ತರಸು (ನಾ). ಒರೆಟು; ಬಿರುಸು.

ತರಸ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಎರ; ಕಲಿ. ೨. ಚಾರ;

ಹರಿಕಾರ. ೩. ಗರುಡ. ೪. ಗಾಳಿ. (ಗು).

೫. ವೇಗವುಳ್ಳ. ೬. ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ.

ತರಹ (ನಾ). ವಿಧ; ಬಗೆ; ಪ್ರಕಾರ.

ತರಹರೆ (ನಾ). ೧. ನಿಲುಗಡೆ; ನಿಲ್ಲುವಿಕೆ.

೨. ಲಯ; ನಾಶ. ೩. ಸಹನೆ; ತಾಳ್ಮೆ.

೪. ಅನಸರ; ಅತುರ. ೫. ಸಮಾಧಾನ;

ನೆಮ್ಮದಿ. ೬. ಸೇರಿಕೆ; ಹೊಂದಿಕೆ.

~ಇಸು = ೧. ಸೈರಿಸು; ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

೨. ನಡುಗು; ತತ್ತರಿಸು. ೩. ಚದರಿಸು.

೪. ಅತುರಪಡು; ಗಡಿ ದಿಡಿ ಮಾಡು.

೫. ದೂರ ಹೋಗು; ಅಗಲು. ೬. ತೊರೆ;

ಬಿಡು.

ತರಳು (ನಾ). ಪಕ್ಕವಾಗಿ ಒಣಗಿದ ತೆಂಗು
ಮುಂತಾದ ಫಲ.

ತರಾಟೆ (ನಾ). ಅಕ್ಷೇಪಣೆ; ತಕರಾರು.

ತರಾತುರಿ (ನಾ). ೧. ಅತುರ; ಅವಸರ;

ತ್ವರೆ. ೨. ಒತ್ತಡ; ಒತ್ತಾಯ.

ತರಿ ೧. = ತಜು. (ನಾ). ೨. ಒರೆಟು;

ದೊರಗು; ಬಿರುಸು. ೩. ನುಚ್ಚು; ಹರಳು.

೪. ತಪ್ಪು; ದೋಣ. ೫. ನೀರಾವರಿ ಉಳ್ಳ

ಭೂಮಿ; ಗದ್ದೆ.

ತರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತರುವಂತೆ ಮಾಡು;

ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರಿಸು. ೨. ದಾಟು; ಪಾರಾಗು.

ತರು ೧. = ತರ್. (ನಾ). ೨. ಮರ;

ವೃಕ್ಷ. ~ಚರ = ಕೋಡಗ; ಕಪಿ.

~ವಳಿ = ಹೆಣ್ಣು, ನಸ್ತು ಮುಂತಾದು
ವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಅಥವಾ ತರುವುದು.

ತರುಡು (ನಾ). ವೃಕ್ಷಣ.

ತರುಣ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯದವನು; ಯುವಕ.

೨. ಕಾಲ; ಸಮಯ. ೩. = ತಜುಣ.

(ಗು). ೪. ಕೋಮಲವಾದ; ಎಳೆಯ.

~ಅತಪ್ಪು = ಎಳೆಯ ಬಿಸಿಲು; ಹೂಬಿಸಿಲು.

ತರುಣಿ (ನಾ). ಹರೆಯದವಳು; ಯುವತಿ.

ತರುಣಮ (ನಾ). ಹರೆಯ; ಪ್ರಾಯ.

ತರುವಲಿ (ನಾ). ೧. ಹುಡುಗ. ೨. ಹುಡುಗಿ.

೩. ತಬ್ಬಲಿ; ಪರದೇಶಿ. ~ತನ = ಹುಡು

ಗಾಟಿಕೆ; ಹುಡುಗತನ.

ತಜ(ರ)(ಂ)ಟು (ನಾ). ೧. ಬರಡು; ಜೋಳಾ

ದುಡು. ೨. ಕೊಡಲು ಉದುರಿದ ಸ್ಥಿತಿ.

ತಜ(ರ)ಕಟಿ (ನಾ). ಅಧಿಕವಾದ ಬಾಧೆ,

-ತೊಂದರೆ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಡು = ಅತಿಯಾಗಿ

ಕಾಡು, -ಪೀಡಿಸು.

ತಜ(ರ)ಗು (ನಾ). ೧. ಒಣಗಿದುದು.

೨. ಒಣಗಿದ ಎಲೆ. ೩. ಬಂದು ಬಗೆಯ

ಖಾದ್ಯ.

ತಜು(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಡಿ; ಕತ್ತರಿಸು.

೨. ಹೂವು ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಕೀಳು,

-ಕೊಯ್ಯು. ೩. ಉಜ್ಜು; ತಿಕ್ಕು. (ನಾ).

೪. ಕಡಿಯುವಿಕೆ; ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ. ೫. ಕತ್ತಿ.

೬. ಜೋಡಿಸಿರುವುದು; ಕೂಡಿಸಿರುವುದು.

೭. ಪ್ರಾಯದವಳು; ಯುವತಿ. ~ಮಿಂಡಿ

= ಹೊಸ ಪ್ರಾಯದವಳು. ~ಸರ್

= ನಿಶ್ಚಯಿಸು; ನಿರ್ಣಯಿಸು.

*ತಜು(ರು)(ಂ)ಬು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಿಲ್ಲಿಸು; ಅಡ್ಡ

ಗಟ್ಟು. ೨. ನಿಗ್ರಹಿಸು; ಅಂಕಿಯಲ್ಲಿಡು.

(ನಾ). ೩. ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಲು ಬಹುವು

ಕೋಲು; ಸನ್ನೆ ಕೋಲು.

ತಜು(ರು)ಣ (ನಾ). ತಕ್ಕ ಸಮಯ;

ಯೋಗ್ಯಕಾಲ.

ತಲು(ರು)ಪು (ನಾ). ಬೆಳೆದ ಕರುವುಳ್ಳ ಹಸು; ಕಡೆಗಂಡ.

ತಲು(ರು)ವಾಯ್ (ನಾ). ೧. ಕ್ರಮ; ಪರಿವಿಡಿ. ೨. ಅನಂತರದ ಸಮಯ. ೩. ಉಚಿತವಾದ ಸಮಯ.

ತಲು(ರು)ವಾಯ (ನಾ). ೧. ಕ್ರಮ; ಪರಿವಿಡಿ. (ಅ). ೨. ಅಮೇಲೆ; ಅಬಳಿಕ.

ತರ್ಕ (ನಾ). ೧. ಊಹೆ; ಅನುಮಾನ. ೨. ವಿಚಾರ; ಚಿಂತನೆ. ೩. ಚರ್ಚೆ; ವಾದ. ೪. ಸಂದೇಹ; ಸಂಶಯ. ೫. ಆರು ದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೬. ಸಂಚಿತ ಕರ್ಮ. ~ ಇಸು = ೧. ವಾದಮಾಡು; ಚರ್ಚಿಸು. ೨. ಊಹಿಸು; ಅಲೋಚಿಸು. ~ ಸರಣಿ = ವಾದಿಸುವ ರೀತಿ, -ಬಗೆ.

ತರ್ಕಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅಪ್ಪು; ಅಲಿಂಗಿಸು.

ತರ್ಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಗ್ಗು; ಕುಸಿ. ೨. ಬಾಗು. ೩. ಕುಂದು; ಕಡಮೆಯಾಗು. ೪. ಶಾಂತ ವಾಗು. (ನಾ). ೫. ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವಿಕೆ; ತುಟ್ಟ.

ತರ್ಜನ (ನಾ). ೧. ಹೆದರಿಸುವುದು; ಬೆದರಿಸುವುದು. ೨. ನಿಂದೆ; ಹೀಯಾಳಿಕೆ.

ತರ್ಜನಿ (ನಾ). ಹೆಬ್ಬೆರಳಿನ ಪಕ್ಕದ ಬೆರಳು; ತೋರುವೆರಳು.

ತರ್ಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೆದರಿಸು; ಬೆದರಿಸು. ೨. ನಿವಾರಿಸು; ತಪ್ಪಿಸು. ೩. ಧಿಕ್ಕರಿಸು.

ತರ್ಜುಮೆ (ನಾ). ಅನುವಾದ; ಭಾಷಾಂತರ.

ತರ್ಣಕ (ನಾ). ೧. ಆಗತಾನೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಕರು. ೨. ಕರು; ಗೋವತ್ಸ.

ತರ್ದು (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮ ರೋಗ. ೨. ಮರದ ಸೊಟ್ಟು.

ತರ್ಪಣ (ನಾ). ೧. ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವಿಕೆ; ತಣಿಸುವಿಕೆ. ೨. ತೃಪ್ತಿ; ತಣೆವು.

೩. ಸತ್ತವರಿಗಾಗಿ ಬಿಡುವ ಎಳ್ಳುನೀರು. ೪. ಹಡಗಿನ ಅಡುಗೆಯ ಮನೆ.

ತರ್ಬು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಪ್ಪು; ಅಲಿಂಗಿಸು.

೨. ಮುಚ್ಚಿಹಿಡಿ. (ನಾ). ೩. ಅಪ್ಪುಗೆ; ಅಲಿಂಗನ.

ತರ್ಮ (ನಾ). ಯಜ್ಞಪಶುವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಕಂಬದ ತುದಿ.

ತರ್ಷ = ತರ್ಷಣ.

ತರ್ಷಣ (ನಾ). ೧. ಬಾಯಾರಿಕೆ; ದಾಹ. ೨. ಆಸೆ; ಬಯಕೆ.

ತಲ (ನಾ). ೧. ಸಮಕಟ್ಟಾದ ನೆಲ. ೨. ಅಂಗೈ. ೩. ಅಂಗಾಲು. ೪. ಅಡಿ; ಕೆಳಭಾಗ. ೫. ತಾಳೆಮರ; ಪನೆಮರ. ೬. ಬಿಲ್ಲುಗಾರರು ಎಡಗೈ ಮೇಲೆ ಧರಿಸುವ ತೊಗಲಿನ ಪಟ್ಟಿ; ಕೈಪೊದೆ. ೭. ಕಾರಣ; ಹೇತು. ೮. ಕತ್ತಿಯ ಹಿಡಿ. ೯. ಕಾಡು; ಅರಣ್ಯ. ೧೦. ಗೇಣಿ; ಲಾವಣಿ. ೧೧. ತಗ್ಗು. ೧೨. ಸ್ಥಳ; ಪ್ರದೇಶ. ೧೩. = ತಲಾತಲ. ~ ಅತಲ(ಳ) = ಏಳು ಅಧೋಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ತಲಪು ೧. = ತಲುಪು. (ನಾ). ೨. ತುದಿ; ಅಂತ್ಯ. ೩. ಮುಟ್ಟುವಿಕೆ; ಸೇರುವಿಕೆ. ೪. ಗುರಿ; ಲಕ್ಷ್ಯ. ~ ಇಸು = ಮುಟ್ಟಿಸು; ಸಲ್ಲಿಸು.

ತಲಬು (ನಾ). ೧. ಸಂಬಳ; ವೇತನ; ಕೂಲಿ. ೨. ಚಟ; ತೆವಲು.

ತಲವಾರ = ತರವಾರ.

ತಲಹು (ನಾ). ೧. ಅಂತ್ಯ; ತುದಿ. ೨. ಗುರಿ. ೩. ತಲೆಮಾರು; ವಂಶ; ಪೀಳಿಗೆ.

ತಲಾಂತರ (ನಾ). ತಲೆಮಾರು.

ತಲಾಟಿ (ನಾ). ಗ್ರಾಮದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವವನು.

ತಲಾಷ್ (ಷು) (ನಾ). ತಪಾಸಣೆ; ಶೋಧನೆ.

ತಲುಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸೇರು; ಮುಟ್ಟು. (ನಾ). ೨. ಪಾವತಿ; ಜಮಾ; ಸಂದಾಯ.

ತಲೆ (ನಾ). ೧. ತಿರಸ್ಸು; ಮಸ್ತಕ. ೨. ವಂಶ; ಪೀಳಿಗೆ. ೩. ಸಂತತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಂತ;

ತಲೆನಾರು. ೪. ಮುಖ್ಯಸ್ಥ; ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ
ವನು. ೫. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ, -ಆಳು.
೬. ತುದಿ; ಕಡೆ. ೭. ಅರಿವು; ಜ್ಞಾನ.
~ಅ(ಯಾ)ಳ್(ಳು) = ಮುಖ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ;
ಮುಂದಾಳು; ನಾಯಕ. ~ಉ(ಯು)ರ್ಚು
= ಗ. ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಳ್ಳು. ೧. ವಿಮುಖ
ನಾಗು; ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡು. ~ಎ(ಯೆ)ತ್ತು
= ಗ. ತಲೆಯನ್ನು ಮೇಲೆಮಾಡು. ೨. ಏಳಿಗೆ
ಯನ್ನು ಹೊಂದು. ೩. ಉದ್ಭವವಾಗು;
ಉಂಟಾಗು; ಮೂಡು. ೪. ಉಬ್ಬು; ಬೀಗು.
೫. ಬೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳು. ~ಒ(ಯೊ)ಡ್ಡು
= ಗ. ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊರು. ೨. ಬಲಿ
ಯಾಗು. ~ಓ(ಯೋ)ಡಿಸು = ಯೋಚಿಸು;
ವಿಚಾರಮಾಡು. ~ಕಟ್ಟು = ಗ. ತಲೆಯ
ಪಟ್ಟಿ, -ಬಂಧನ. ೨. ಅಕ್ಷರದ ಮೇಲಿನ
ಗೆರೆ; ಕೊಟ್ಟು. ೩. ಸೇರಿದಂತೆ ಇರುವ
ಹೊಲ; ಒತ್ತಿನ ಹೊಲ. ೪. ಶಿರೋನಾಮೆ;
ಶೀರ್ಷಿಕೆ. ~ಕ(ಗ)ರೆ = ತಲೆಮರೆಯಾಗು;
ಕಾಣದಾಗು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಯ್(ಯಿ)
= ತಲೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡು; ಜೀವವನ್ನು
ರಕ್ಷಿಸು. ~ಕುಡಿ = ವಂಶದ ಬೆಳವಣಿಗೆ;
ಸಂತಾನ. ~ಕು(ಗು)ತ್ತು = ಗ. ತಲೆ
ಯನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸು. ೨. ತಲೆಗೆ ಹೊಡೆ.
~ಕೆ(ಗೆ)ಡಿಸು = ಗ. ಮತಿಭ್ರಮಣೆಯ
ನ್ನುಂಟುಮಾಡು. ೨. ಗೊಂದಲವನ್ನುಂಟು
ಮಾಡು. ~ಕೆರೆ = ಗ. ತಲೆಯನ್ನು
ತುರಿಸು, -ಪರಚು. ೨. ತಲೆಯನ್ನು ಬಾಚು.
೩. ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗು. ~ಕೆಟ(ಳ)ಗು
= ಬುಡಮೇಲು; ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ.
~ಕೊ(ಗೊ)ಡು = ಗ. ಎದುರಿಸು.
೨. ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊರು. ೩. ಪ್ರಾಣಾರ್ಪಣೆ
ಮಾಡು; ಬಲಿಯಾಗು. ೪. ಮನಸ್ಸು
ಕೊಡು; ಗಮನಕೊಡು. ೫. ನಮಸ್ಕರಿಸು.
~ತಗ್ಗಿಸು = (ಅವಮಾನ, ನಾಚಿಕೆ

ಮುಂತಾದ ಭಾವಗಳಿಂದ) ತಲೆಯನ್ನು
ಕೆಳಗಿಮಾಡು, -ಬಾಗಿಮಾಡು. ~ತಿನ್ನು = ಬಹಳ
ಚಿಂತೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡು. ~ತಿರುಕ
= ಗ. ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು.
೨. ಗರ್ವ; ಅಹಂಕಾರಿ. ~ತಿ(ದಿ)ರುಗು
= ಗ. (ಪಿತ್ತದಿಂದ) ತಲೆಸುತ್ತು ಉಂಟಾಗು.
೨. ಬುದ್ಧಿ ವಿಕಲ್ಪವಾಗು. ೩. ಗರ್ವಿಸು;
ಅಹಂಕಾರಪಡು. ೪. ತಲೆ ಸುತ್ತುವಿಕೆ,
-ತಿರುಗುವಿಕೆ. ~ತೂ(ದೂ)ಗು = ಗ. ತಲೆ
ಯನ್ನು ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಅಲುಗಾಡಿಸು.
೨. ಅನುಮೋದಿಸು; ಒಪ್ಪು. ೩. ಮೆಚ್ಚು.
೪. ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಿಕೆ.
~ತೊ(ದೊ)ಣ್(ರ್, ರು, ಳು) = ಕಾಣು;
ವ್ಯಕ್ತವಾಗು; ಮೂಡು. ~ಪಿ(ವಿ, ಹಿ)ಡಿ
= ಗ. ತಲೆಯನ್ನು ಕೈಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು
ಕೊಳ್ಳು. ೨. ತಲೆಹಿಡುಕತನ ಮಾಡು.
~ಪೊ(ಪೊ, ಹೊ)ಣ್ = ಉಡಾಳ;
ಹೊಣೆಗೇಡಿ. ~ಬರೆಹ = ಗ. ಶಿರೋನಾಮೆ;
ಶೀರ್ಷಿಕೆ. ೨. ಹಣೆಬರೆಹ; ವಿಧಿ.
~ಬಾ(ವಾ)ಗಿಲ್(ಲು) = ಮುಂಬಾಗಿಲು;
ಮುಖ್ಯದ್ವಾರ. ~ಬಾ(ವಾ)ಗು = ಗ. ಒಪ್ಪು;
• ಅನುಮತಿಸು. ೨. ಸೋಲು; ಶರಣಾಗು.
೩. ನಮಸ್ಕರಿಸು. ~ಭಾರ = ಗ. ತಲೆಯ
ಹೊರೆ, -ಕಟ್ಟು. ೨. ಚಿಂತೆ; ಯೋಚನೆ.
~ಮಗ = ಹಿರಿಯ ಮಗ. ~ಮಾಡು
= ಕ್ಷಾರಮಾಡು. ~ಮಾರು = ಗ. ವಂಶ;
ಪೀಳಿಗೆ. ೨. ಹೊಲವ ಒಂದು ಭಾಗ.
~ಮಾಸು = ಗ. ತಲೆಯನ್ನು ಬೋಳಿಸು,
-ನೋಚು. ೨. ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗು.
~ಸವರು = ಗ. ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸು.
೨. ತಲೆಯನ್ನು ನೇವರಿಸು. ~ಹರಟೆ
= ಗ. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಮಾತು. ೨. ಉದ್ವಿಗ್ನ
ತನದ ಮಾತು. ~ಹಾಕು = ಗ. ತಲೆದೂಗು.
೨. ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ

ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಹಾಕು. ~ ಹಿಡಿಕೆ
= ಕುಂಟೆಣೆಯ ಕೆಲಸಮಾಡುವವನು.
ತಲೋ(ಳೋ)ದರಿ (ನಾ). ೧. ತೆಳುವಾದ
ಉದರವುಳ್ಳವಳು. ೨. ಹೆಂಡತಿ; ಪತ್ನಿ.
ತಲ್ವ(ಳ್ಳು) (ನಾ). ೧. ಹಾಸುಗೆ; ಶಯ್ಯ.
೨. ಹೆಂಡತಿ. ೩. ಮಾಳಿಗೆ; ಮಹಡಿ.
೪. ತೆಪ್ಪು; ದೋಣಿ.
ತಲ್ಲಣ (ನಾ). ೧. ಹೆದರಿಕೆ; ಗಾಬರಿ.
೨. ಚಿಂತೆ; ತಳಮಳ. ೩. ತವಕ; ಆತುರ.
ತಲ್ಲಣ(ಳ) = ತಲ್ಲಣ.
ತಲ್ಲಿನ (ಗು). ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಅಸಕ್ತವಾದ,
-ಮಗ್ನವಾದ.
ತವ(ಂ)ಗೆ = ತಮಂಗ.
ತವಕ (ನಾ). ೧. ಅಸೆ; ಬಯಕೆ. ೨. ಅವಸರ;
ಆತುರ. ೩. ಕುತೂಹಲ; ಕಾತರ. ~ ಇಗೆ
= ೧. = ತವಕಿ. ೨. ಉತ್ಪುಕನಾದವನು;
ಆತುರಗಾರ. ~ ಇಸು = ೧. ಬಯಸು;
ಅರಿಸು. ೨. ತ್ವರೆಮಾಡು; ಅವಸರಗೊಳ್ಳು.
ತವಕಿ (ನಾ). ಅತಿಯಾಗಿ ಅಸೆಪಡುವವನು.
ತವಚು = ತವಟು.
ತವಟು (ಕ್ರಿ). ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಹಸನುಮಾಡು;
ಕೇರು.
ತವದೋಣಿ (ನಾ). ಬರಿದಾಗದ ಬತ್ತಳಿಕೆ;
ಅಕ್ಷಯತೋಣಿ.
ತವನಿಧಿ (ನಾ). ಎಂದೂ ನಾಶವಾಗದ ನಿಧಿ.
ತವರ್(ರು) ೧. = ತಮರ್. ೨. ತನ್ನವರು;
ಬಾಂಧವರು. ೩. ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನ; ನೆಲೆ.
~ ಊರು = ೧. ಹುಟ್ಟಿದ ಊರು.
೨. ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಾನ; ನೆಲೆ.
ತವರ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಲೋಹ; ಪ್ರಪು.
ತವರಾಜ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಕ್ಕರೆ.
ತವಲಾಯ (ನಾ). ತಾಂಬೂಲ; ವೀಳ್ಯ.
ತವಲಾಯಿ ೧. = ತವಲಾಯ. ೨. ಕರ್ಪೂರದ
ಹಳುಕು. ೩. ಕರ್ಪೂರವನ್ನಿಡುವ ಭರಣಿ.

ತವಸಿ (ನಾ). ೧. ತಪಸ್ವಿ; ಮುಷಿ. ೨. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಮರ.
ತವಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಾಶಮಾಡು. ೨. ಬಾಡು
ವಂತೆ ಮಾಡು; ಕೊರಗಿಸು.
ತವಾಯಿ (ನಾ). ೧. (ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ) ನಷ್ಟ,
- ಹಾನಿ. ೨. ತೊಂದರೆ; ಪೀಡೆ.
ತವಿರ್ (ನಾ). ಬಡತನ; ದಾರಿದ್ರ್ಯ.
ತವಿಲ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಂದು; ಕುಗ್ಗು. (ನಾ).
೨. ಕುಂದುವುದು; ಕೊರತೆ. ೩. ಕ್ಷಯ;
ನಾಶ. ೪. ಖರ್ಚು; ವ್ಯಯ. ೫. ಬಡತನ;
ದಾರಿದ್ರ್ಯ. ೬. ತೊಂದರೆ; ವಿಪತ್ತು.
~ ಆಗು = ೧. ನಾಶವಾಗು; ಸಾಯು.
೨. ಬಯಲಾಗು; ಅದೃಶ್ಯವಾಗು.
೩. ತಗ್ಗು; ಕುಂದು. ೪. ನಿವಾರಣೆಯಾಗು.
ತವಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಾಶಮಾಡು; ಕೊಲ್ಲು.
೨. ಪರಿಹರಿಸು. ೩. ನಾಶವಾಗು.
೪. ನಿವಾರಣೆಯಾಗು. ೫. ವ್ಯಯಿಸು;
ವಿನಿಯೋಗಿಸು. ೬. ಬರಿದು ಮಾಡು.
೭. ಸೊರಗಿಸು; ಸವೆಯಿಸು. ೮. ಬಿಡು;
ತ್ಯಜಿಸು. ೯. ತಪಸ್ಸು ಮಾಡು; ಧ್ಯಾನ
ಮಾಡು. ೧೦. ವ್ಯಾಕುಲಪಡು; ಪರಿತಪಿಸು.
೧೧. ಶಾಂತಗೊಳಿಸು.
ತವು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಗ್ಗು; ಕ್ಷಯಿಸು. ೨. ಅಳಿ;
ಸಾಯು. ೩. ವ್ಯಯವಾಗು. ೪. ನಾಶ
ಮಾಡು; ಹಾಳುಮಾಡು. ೫. ಇಲ್ಲವಾಗು;
ಲೋಪವಾಗು. (ನಾ). ೬. ಕುಂದು;
ಕಡನು. ೭. ನಾಶ; ಹಾಳು. ೮. ಕುಗ್ಗಿದ
ಸ್ಥಿತಿ.
ತವುಗೆ (ನಾ). ೧. ಕುಂದು; ಕೊರತೆ.
೨. ನಾಶ; ಹಾಳು.
ತವುಡು (ನಾ). ಅಕ್ಕಿ ಮೊದಲಾದ ಕಾಳನ್ನು
ಕುಟ್ಟಿದಾಗ ದೊರೆಯುವ ಕಸ; ತಾಡು.
~ ಕುಟ್ಟು = ನಿರರ್ಥಕವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು
ಮಾಡು.

ತವುದಲೆ (ನಾ). ಕೊನೆ; ಮುಗಿವು.
 ~ಕಾ(ಗಾ)ಣೆಸು = ಕೊನೆಗಾಣೆಸು;
 ಕೊಲ್ಲು.

ತನೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕರೆಗು; ಕ್ಷೀಣಿಸು. ೨. ತೃಪ್ತಿ
 ಇಲ್ಲವಾಗು; ಸಾಲದಂತಾಗು. (ನಾ).
 ೩. ಕಾವಲಿ; ಹಂಚು. (ಅ). ೪. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ;
 ಅತಿಶಯವಾಗಿ. ೫. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ.

ತಸಕಲು = ತಸಕು.

ತಸಕು (ನಾ). ಮೋಸ; ಟಕ್ಕು.

ತಸ್ತರ (ನಾ). ಕಳ್ಳ; ಚೋರ; ತುಡುಗ.
 ~ಇಸು = ಕದಿ; ಕಳವು ಮಾಡು.

ತಸ್ತೀಕು (ನಾ). ದೇವಾಲಯ, ಮಸೀದಿ
 ಮುಂತಾದುವಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರವು ಕೊಡುವ
 ಉಂಬಳಿ.

ತಸ್ತು (ನಾ). ಲೋಹದಿಂದ ಮಾಡಿದ ನೀರಿನ
 ಪಾತ್ರೆ.

ತಹ (ನಾ). ಕರಾರು; ಸಂಧಾನ.

ತಹತಹ (ನಾ). ೧. ಆತುರ; ಗಡಿಬಿಡಿ.
 ೨. ಕಳವಳ; ಚಿಂತೆ. ~ಇಸು = ೧. ಆತುರ
 ಪಡು; ಅವಸರಪಡು. ೨. ಚಿಂತಿಸು;
 ಕಳವಳಿಸು.

ತಹನಾಮೆ (ನಾ). ಒಪ್ಪಂದದ ಪತ್ರ; ಕರಾರು
 ಪತ್ರ.

ತಹಬಂದು (ನಾ). ೧. ಹತೋಟಿ; ಅಂಕೆ.
 ೨. ನಿಯಮ; ನಿರ್ಬಂಧ.

ತಹಸೀಲು (ನಾ). ೧. ಕಂದಾಯವನ್ನು
 ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದು. ೨. ಕಂದಾಯದ
 ವಸೂಲಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಭಾಗ;
 ತಾಲ್ಲೂಕು. ~ದಾರ = ೧. ಹಲವು ಗ್ರಾಮ
 ಗಳ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವ
 ಅಧಿಕಾರಿ. ೨. ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ;
 ಮಾಮಲೆದಾರ.

ತಹಿ (ನಾ). ಕೊಟ್ಟಿ; ಪಂಗಡ; ಸಂಘ.
 ~ಕಾಜಿ(ರ) = ಜೊತೆಗಾರ; ಸಂಗಡಿಗ.

ತಹ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೊಡು; ಸೇರು; ಹೆಣೆದು
 ಕೊಳ್ಳು. ೨. ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳು; ಹೊಂದಿಕೆ
 ಯಾಗಿರು. ೩. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ತೋರಿಬರು.
 ೪. ಏರಿ ಹೋಗು; ಮೇಲೆ ಬೀಳು.
 ೫. ಹಿಂಜರಿ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು. ೬. ದಿಗಿ;
 ಬಂಧಿಸು. ೭. ಹೊಂದು; ತಳೆ; ತಾಳು.
 ೮. ಹರಡು; ವ್ಯಾಪಿಸು. ೯. ಸಾಂದ್ರವಾಗು;
 ದಟ್ಟಿಸು. ೧೦. ಅಂಟು; ತಗುಲು.
 ೧೧. ತೊಡಗು; ಉದ್ಯೋಗಿಸು.
 ೧೨. ಚಿಗುರು; ಪಲ್ಲವಿಸು. ~ಪ್ರೋಯ್
 = ೧ ಹೊಡೆ; ಅಪ್ಪಳಿಸು. ೨. ಅಡ್ಡಿಮಾಡು;
 ನಿರೋಧಿಸು.

ತಳ (ನಾ). ೧. ಸಮತಟ್ಟಾದ ಪ್ರದೇಶ.
 ೨. ಅಂಗೈ. ೩. ಅಂಗಾಲು. ೪. ಕೆಳಭಾಗ;
 ಅಡಿ. ೫. ಕಾರಣ; ಮೂಲ. ೬. ತಾಳೆ
 ಮರ; ಪನೆ. ೭. ಮೊಳಕೈಯಿಂದ ಮಣೆ
 ಕಟ್ಟಿನವರೆಗಿನ ಭಾಗ. ೮. ಏಳು ಅಥವಾ
 ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೯. ಸ್ಥಳ; ಊರು.
 ~ಊ(ವೂ)ರು = ೧. ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲು;
 ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ವಾಸಮಾಡು. ೨. ಬೀಡುಬಿಡು;
 ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳು. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಅಧಾರ
 ವಾದ ಚೌಕಟ್ಟು, -ರಚನೆ. ೨. ಮೂಲ
 ತತ್ತ್ವ. ~ತಂತ್ರ = ೧. ಕಾಲಾಳುಗಳ
 ಪಡೆ; ಪದಾತಿ ಸೈನ್ಯ. ೨. ಕೈಕೆಳಗಿನ ಸೈನ್ಯ.
 ~ಪಾಯ = ೧. ತಳಹದಿ; ಬುನಾದಿ.
 ೨. ಮೂಲವಾದ ಅಂಶ, -ಅಧಾರ.
 ~ಮೇಲು = ೧. ಅಡಿಮೇಲು; ತಲೆಕೆಳಗು.
 ೨. ವ್ಯತ್ಯಸ್ತವಾದುದು. ೩. ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ
 ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರಸೆ. ~ಹದಿ = ತಳಪಾಯ.
 ತಳಕು (ನಾ). ೧. ಅಪ್ಪುಗೆ; ಅಲಿಂಗನ.
 ೨. ಹೆಣೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. ೩. ಹೊಳಪು;
 ಕಾಂತಿ. ೪. ಬೆಡಗು; ಬಿನ್ನಾಣ. ~ಹಾಕು
 = ೧. ಸೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟು. ೨. ಸಂಬಂಧವನ್ನು
 ಕಲ್ಪಿಸು. ೩. ಎಣೆಯಾಡು.

ತಳಪ (ನಾ). ೧. ಕಾಂತಿ; ಹೊಳಪು.

೨. ಕೂದಲಿಗೆ ನೆರುಗು ಕೊಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಣ್ಣ; ಕಲಪು. ೩. ಹಾಸುಗೆ; ತಲ್ಪ.

ತಳಪಟಿ (ನಾ). ೧. ಸಮತಲವಾದ ಪ್ರದೇಶ.

೨. ಬಯಲು. ೩. ರಣರಂಗ. ೪. ಪಾಳು ಭೂಮಿ.

ತಳಪು (ನಾ). ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ; ಮಿನುಗು.

ತಳಮಳ (ನಾ). ೧. ಚಿಂತೆ; ದುಃಖ.

೨. ಬೆರಗು; ವಿಸ್ಮಯ. ೩. ಗಾಬರಿ.

~ಇಸು = ೧. ಕೋಪಸಂತಪ್ತನಾಗು.

೨. ಕಳವಳಿಸು; ಸಂಕಟಪಡು.

ತಳಮಳಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ದಿಗಿಲುಗೊಳ್ಳು;

ಹೆದರು. (ನಾ). ೨. ಚಿಕ್ಕಗು; ವಿಸ್ಮಯ.

~ಅಗು = ೧. ಕಂಗೆಡು; ದಿಗಿಲುಗೊಳ್ಳು.

೨. ಕಳವಳಗೊಳ್ಳು; ಸಂಕಟಪಡು.

ತಳರ್ (ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಚಲಿಸು; ಅಲುಗಾಡು.

೨. ಕಂಪಿಸು; ನಡುಗು. ೩. ಹೊರಡು.

೪. ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗು; ಅಗಲು. ೫. ಓಡು;

ದಾಡಾಯಿಸು. ೬. ಅಕ್ರಮಣ ಮಾಡು.

೭. ಹಬ್ಬು; ಹರಡು. ೮. ಹಿಂಜರಿ;

ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು. ~ಅಡಿ = ತಪ್ಪುಹೆಜ್ಜೆ;

ದಟ್ಟಡಿ. ~ನಡೆ = ತಳರಡಿ. ~ನುಡಿ

= ತೊದಲು ಮಾತು.

ತಳರ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕದಲಿಸು; ಅಲ್ಲಾಡಿಸು.

೨. ಚಿವರಿಸು; ಚಿಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿಗೊಳಿಸು.

೩. ಹೊರಡು; ಮುಂಬರಿ.

ತಳರ್ಪು (ನಾ). ೧. ಚಲನೆ; ಅಲುಗಾಟ.

೨. = ತಳಪು.

ತಳಲ್ (ಕ್ರಿ). ಕುಡಿಯೊಡೆ; ಚಿಗುರು.

ತಳಲು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೋಗು; ತೆರಳು.

(ನಾ). ೨. = ತಟಲ್. ೩. ಚಿಗುರು; ತಳಿರು.

ತಳವಜಿ(ರ) = ತಳವಾಜಿ. ~ಇಕೆ = ತಳವಾರನ

ನೃತ್ರಿ, -ಕೆಲಸ.

ತಳವಾಜಿ(ರ) (ನಾ). ಊರಿನ ಕಾವಲುಗಾರ,
-ಪಹರೆಯವನು.

ತಳವೆಳಗು (ನಾ). ೧. ಬೆರಗು; ವಿಸ್ಮಯ.

೨. ಭಯ; ದಿಗಿಲು. ೩. ಭ್ರಮೆ; ಭ್ರಾಂತಿ.

೪. ಕಳವಳ; ಚಿಂತೆ. ~ಅಗು = ೧. ಬೆರಗಾಗು;

ವಿಸ್ಮಯಪಡು. ೨. ದಿಗಿಲುಗೊಳ್ಳು; ಗಾಬರಿ

ಯಾಗು. ೩. ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಳ್ಳು; ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತ

ವಾಗು. ೪. ಕಳವಳಿಸು; ಪರಿತಪಿಸು.

ತಳಾಜಿ(ರ) = ತಳವಾಜಿ.

ತಳಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಚೆಲ್ಲು; ಎಸೆ. ೨. ಚಿಮುಕಿಸು;

ಸಿಂಪಡಿಸು. ೩. ಚಿಗುರು ದಿಡು; ಕೊನರು.

೪. ಅರಳು; ವಿಕಸಿಸು. ೫. ಕಾಣಿಸು;

ತೋರು. ೬. ಹರಡು; ವಿಸ್ತರಿಸು. (ನಾ).

೭. ಚಿಮುಕಿಸುವಿಕೆ; ಚಳಿಯು; ಸೇಚನ.

೮. ಸತ್ತ; ಛತ್ರ. ೯. ಕುಲ; ವಂಶ.

೧೦. = ತಟು.

ತಳಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಲೋಹದ ತಟ್ಟೆ, -ಹರಿವಾಣ.

೨. ದೇವರಿಗೆ ಮಾಡಿಸುವ ಒಂದು ವಿಶೇಷ

ನೈವೇದ್ಯ.

ತಳಿರ್ (ರು) ೧. = ತಳಲ್. (ನಾ). ೨. ಚಿಗುರು;

ಕುಡಿ; ಪಲ್ಲನ. ~ಹಿವರಿ = ಎಲೆಮನೆ;

ಪರ್ಣಕುಟಿ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಲ. = ಚಿಗುರುವ

ಕಾಲ; ವಸಂತ ಕಾಲ. ~ತೊ(ದೊ)ರಣ

= ಚಿಗುರುಗಳ ಮಾಲೆ, -ಕಟ್ಟು.

~ಪಾ(ವಾ)ಸು = ಚಿಗುರಿನ ಹಾಸುಗೆ.

ತಳಿಲು = ತಟಲ್.

ತಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಧಾನ್ಯದ ಹೊಟ್ಟು ತೆಗೆ,

-ಕುಟ್ಟು. ೨. ಬಿಡಿ; ಹೊಡೆ. ೩. ಚಿಮುಕಿಸು;

ಸಿಂಪಡಿಸು.

ತಳುಗು (ಕ್ರಿ). ನಿಲ್ಲು; ತಡೆ.

ತಳುವು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಿಧಾನಿಸು; ತಡಮಾಡು.

೨. ಸಾವಕಾಶವಾಗು; ನಿಧಾನವಾಗು.

ತಳುಹು ೧. = ತಳುಪು. ೨. ನೂಕು; ತಕ್ಕು.

(ನಾ). ೩. ತಡೆ; ವಿಳಂಬ.

ತಳೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಪಡೆ; ಹೊಂದು. ೨. ಧರಿಸು.

೩. ಒಯ್ಯು. ೪. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು; ಸ್ವೀಕರಿಸು.

(ನಾ). ೫. (ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ) ಹಗ್ಗ.

೬. = ತಟ.

ತಳ್ಳು (ಕ್ರಿ). ೧. ಲೇಪಿಸು; ಬಳಿ. (ನಾ).

೨. (ಗಂಧವೇ ಮುಂತಾದುವುಗಳ) ಲೇಪನ.

೩. ಅಪ್ಪುಗೆ; ಅಲಿಂಗನ. ೪. ಹೊಳಪು;

ಕಾಂತಿ.

ತಳ್ಳು (ಕ್ರಿ). ೧. ಪಡೆ; ಹೊಂದು. ೨. = ತಳು.

ತಳ್ಳುಂಕ (ನಾ). ೧. ಸಂಕೋಚ. ೨. ಹೆದರಿಕೆ;

ಅಂಚೆಕೆ. ೩. ಚಿಂತೆ.

ತಳ್ಳಿ (ನಾ). ೧. ಸಂಬಂಧ; ಒಡನಾಟ.

೨. ಗೊಡನೆ; ಗೋಜು. ೩. ನಿಂದೆ;

ಅಪವಾದ. ೪. ಕಟ್ಟು; ಬಂಧನ.

ತಳ್ಳು (ಕ್ರಿ). ೧. ನೂಕು; ದಬ್ಬು. ೨. ಎಸೆ;

ಒಗೆ. ೩. ನಿರಾಕರಿಸು; ತಿರಸ್ಕರಿಸು.

(ನಾ). ೪. ನೂಕುವಿಕೆ; ತಳ್ಳುವಿಕೆ.

~ಪಡಿ = ರದ್ದು; ವಜಾ.

ತಟ(ಳ)ಲ್ (ನಾ). ಒಣಗಿದ ಹಣ್ಣು. ~ಆಗು

= ಒಣಗು; ಬತ್ತ.

ತಟಾಳಿ (ನಾ). ೧. ಮರದ ಕೊರಡು,

-ದಿಮ್ಮಿ. ೨. ಬೇಲಿ.

ತಟಿ(ಳೆ) (ನಾ). ಕೊಡೆ; ಛತ್ತಿ.

ತಟಿಕ್ಕಿ(ಳ್ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಅಲಿಂಗನ; ಅಪ್ಪುಗೆ.

೨. ಒಂದು ಸಲಕ್ಕೆ ತೋಳುಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯು

ನಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣ; ತೆಕ್ಕೆ.

ತಟಿಕ್ಕಿ(ಳ್ಳಿ)ಸು (ಕ್ರಿ). ಅಪ್ಪು; ಅಲಿಂಗಿಸು.

ತಟ್ಟು(ಳ್ಳು) (ಕ್ರಿ). ತಗ್ಗು; ಕುಂದು;

ಕಡಮೆಯಾಗು.

ತಟ್ಟು(ಳ್ಳು)ಲ್ (ನಾ). ಚೆಟ್ಟಿದ ಮಗ್ಗುಲು;

ತಪ್ಪಲು.

ತಾಂಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡು;

ಮೇಲೆ ದೀಳು. (ನಾ). ೨. ಮುಟ್ಟುವಿಕೆ;

ಸ್ಪರ್ಶ.

ತಾಂಗು ೧. = ತಾಂಕು. ೨. ತಡೆ; ಅಡ್ಡಿ

ಮಾಡು; ವಿರೋಧಿಸು. ೩. ಚುಚ್ಚು;

ನಾಟು. ೪. ಸಹಿಸು; ತಾಳಿಕೊಳ್ಳು.

೫. ಹೊಂದು; ಪಡೆ. ೬. ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳು.

(ನಾ). ೭. ಆಸರೆ; ಊರೆ.

ತಾಂಟು (ಕ್ರಿ). ತಾಗು; ಬಡಿ.

ತಾಂಡವ (ನಾ). ನೃತ್ಯದ ಒಂದು ಪ್ರಭೇದ.

ತಾಂಡವಾಳ = ತಂಡವಾಳ.

ತಾಂಡಸ (ನಾ). ತಂಡಸ; ಇಕ್ಕಳ; ಚಿನ್ನುಟಿ.

ತಾಂಡೆ (ನಾ). ೧. ಬೀಡು; ಪಾಳೆಯ.

೨. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

ತಾಂತ (ಗು). ಬಳಲಿದ; ಆಯಾಸಗೊಂಡ.

ತಾಂತ್ರಿಕ (ನಾ). ೧. ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು

ಬಲ್ಲವನು; ತಂತ್ರಜ್ಞ. (ಗು). ೨. ತಂತ್ರ

ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೩. ಯಂತ್ರ

ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.

ತಾಂಬರ (ನಾ). ೧. ತಾಮ್ರ. ೨. ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ.

ತಾ(ಂ)ಬಾಣ (ನಾ). ಲೋಹದಿಂದ ಮಾಡಿದ

ತಳಿಗೆ.

ತಾಂಬಾಳ = ತಾಂಬಾಣ.

ತಾಂಬೂಲ(ಳ) (ನಾ). ಅಡಕೆ ಮತ್ತು ಸುಣ್ಣ

ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವೀಳೆಯನೆಲೆಯ ಸುರುಳಿ;

ವೀಳೆಯ. ~ಇಗ = ವೀಳೆಯನೆಲೆಯನ್ನು

ಮಾರುವವನು.

ತಾಂಬೂಲಿ (ನಾ). ೧. ವೀಳೆಯನೆಲೆಯ ಬಳ್ಳಿ.

೨. ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಕೊಡುವ

ಸೇವಕ. ೩. = ತಾಂಬೂಲಿಗ.

ತಾ(ಂ)ಬೇಲು (ನಾ). ಆಮೆ; ಕೂರ್ಮ.

ತಾಕಶ್ಚು (ನಾ). ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

ತಾಕಲಾಟಿ (ನಾ). ಒದ್ದಾಟ; ಘರ್ಷಣೆ.

ತಾಕಲಾಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು

ತಿಕ್ಕಾಡು; ಘರ್ಷಿಸು. ೨. ಹೊಯ್ದಾಡು.

ತಾಕೀತು (ನಾ). ಅಧಿಕಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ

ಕೊಟ್ಟ ಎಚ್ಚರಿಕೆ; ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆ.

ತಾಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೂಡು; ಸೇರು. ೨. ಮುಟ್ಟು; ಸ್ಪರ್ಶಿಸು. ೩. ಆ ಕ್ರಮ ಣ ಮಾಡು; ಎದುರಿಸು. ೪. ಚುಚ್ಚು; ತಿವಿ. (ನಾ).

೫. ಕೂಡುವ ಸ್ಥಳ. ೬. ಜಮೀನಿನ ಪಟ್ಟಿ.

ತಾಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಎದುರಿಸು; ಮೇಲೆ ಬೀಳು.

೨. ತಡೆ; ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸು. ೩. ಚುಚ್ಚು;

ನಾಟು. ೪. ಮುಟ್ಟು; ಸೋಕು;

೫. ಹೊಯ್ದಾಡು; ಜೋಲಿಹೊಡೆ. ೬. ನೆಗೆ;

ಹಾರು. ೭. ಉಳಿ; ತಂಗು. (ನಾ).

೮. ಬಾಗುವಿಕೆ; ಮುಚೆಯುವಿಕೆ. ೯. ಕೂಟ;

ಸಂಯೋಗ. ೧೦. ದೋಷ; ಅಪರಾಧ.

~ತಾ(ದಾ)ಣ = ತಂಗುವ ಸ್ಥಳ.

ತಾಗುಡಿ (ನಾ). ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳ;

ಅವಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳ.

ತಾಜಾ (ಗು). ಹೊಚ್ಚಹೊಸದಾದ. ~ಕಲಂ

= ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಮರೆತ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೊನೆಗೆ

ಬರೆಯುವ ಭಾಗ. ~ಮಾಡು

= ಪುಸಲಾಯಿಸು; ಉಬ್ಬಿಸು.

ತಾಟಿ (ನಾ). ೧. ಕಠಿಣತೆ; ದೃಢತೆ. ೨. ಗರ್ವ;

ಅಹಂಕಾರ.

ತಾಟಂಕ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕರ್ಣಾ

ಭರಣ.

ತಾಟಗಿತ್ತಿ (ನಾ). ಗಯ್ಯಾಳಿ; ಗಂಡುಬೀರಿ;

ಬಜಾರಿ.

ತಾಟಸ್ಥ (ನಾ). ಯಾವಕಡೆಗೂ ಸೇರದಿರು

ವಿಕೆ; ತಟಸ್ಥವಾಗಿರುವಿಕೆ.

ತಾಟಿ (ನಾ). ೧. ತೊಗಟೆ; ಸಿಪ್ಪೆ. ೨. ಗಡುಸು;

ದೃಢತೆ. ೩. ತಾಳೆಜಾತಿಯ ಒಂದು ಮರ.

ತಾಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಾಗು; ಬಡಿ; ಹೊಡೆ;

ಅಪ್ಪಳಿಸು. ೨. ಸೋಕು; ಸ್ಪರ್ಶಿಸು.

೩. ತಡೆದುಸಿಲ್ಲು; ಕುಂಠಿತವಾಗ. (ನಾ).

೪. ಹೊಡೆತ; ಸಂಘಟ್ಟನೆ. ೫. ತಟ್ಟೆ;

ಗಂಗಾಳ. ೬. ಗೋಣಿತಟ್ಟು, -ಚೀಲ.

೭. ಇಳಿಜಾರಾದ ಚಾವಣಿಯ ಚೌಕಟ್ಟು.

೮. ಅಡಂಬರದ ಪ್ರದರ್ಶನ; ದಾಲು.

~ಅಡು = ೧. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತಾಕು,

-ಬಡಿ. ೨. ಅತ್ತಿತ್ತ ಚಲಿಸು; ಹೊಯ್ದಾಡು.

೩. ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು

ಕಡೆಗೆ ಓಡಾಡು; ತಾರಾಡು. ~ಇಸು

= ೧. ಹೊಡೆ; ಅಪ್ಪಳಿಸು. ೨. ತಾಕಿಸು;

ಮುಟ್ಟಿಸು.

ತಾಟೊಟು (ನಾ). ತಟವಟಿ; ಮೋಸ;

ತಾಟುಪೋಟಿ.

ತಾಡ (ನಾ). ತಾಲವೃಕ್ಷ; ತಾಳೆಯಮರ.

~ಪತ್ರ = ತಾಳೆಯ ಗರಿ.

ತಾಡನ (ನಾ). ೧. ಹೊಡೆಯುವುದು; ಬಡಿಯು

ವುದು. ೨. ಏಟು; ಹೊಡೆತ. ೩. ಸೋಕು;

ಸ್ಪರ್ಶ.

ತಾಡಿಸು (ಕ್ರಿ). ಹೊಡೆ; ಬಡಿ.

ತಾಣ (ನಾ). ೧. ಸ್ಥಾನ; ನೆಲೆ; ಬೀಡು.

೨. ಇಂಬು; ಅಶ್ರಯ. ~ಅಂತರ

= ಪಾಳೆಯ; ತಾಣ್ಯ. ~ದೀವಿಗೆ = ಒಂದೇ

ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸರಂತರವಾಗಿ ಉರಿಯುವ ದೀಪ;

ನಂದಾದೀಪ.

ತಾಣಬಟ್ಟ (ನಾ). ೧. ಸ್ಥಾನಾಂತರ ಹೊಂದಿ

ದವನು; ಸ್ಥಾನಭ್ರಷ್ಟ. (ಗು). ೨. ಇದ್ದ

ಜಾಗದಿಂದ ಹೊರದೂಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಪದಚ್ಯುತ

ಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ತಾಣು (ನಾ). ಶಿವ; ಸ್ಥಾನ.

ತಾತ (ನಾ). ೧. ತಂದೆ; ಜನಕ. ೨. ತಂದೆ

ಅಥವಾ ತಾಯಿಯ ತಂದೆ; ಅಜ್ಜ.

ತಾತಾತೂತು (ನಾ). ಬಹಳ ರಂಧ್ರಗಳಿಂದ

ಕೂಡಿರುವುದು.

ತಾತಿ = ತಾಯಿತಿ.

ತಾತ್ಕಾಲಿಕ (ಗು). ೧. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿ

ಸಿದ; ತತ್ಕಾಲೀನ. ೨. ಸಂಗಾಮಿ;

ಖಾಯು ಅಲ್ಲದ.

ತಾತ್ಪರಿಯು = ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಉದ್ದೇಶ; ಗುರಿ.

೨. ವಿವರಣೆ; ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ. ೩. ಅರ್ಥ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ೪. ಆಸಕ್ತಿ; ಬಲವು.

ತಾತ್ವಿಕ(ನಾ). ೧. ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಲ್ಲವನು; ದಾರ್ಶನಿಕ. (ಗು). ೨. ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ತಾತ್ಸಾರ (ನಾ). ತಿರಸ್ಕಾರ; ಉದಾಸೀನತೆ.

ತಾದಾತ್ಮ್ಯ (ನಾ). ೧. ಅದೇ ಆಗಿರುವಿಕೆ; ಅಭಿನ್ನತೆ. ೨. ತಲ್ಲೀನತೆ; ಮಗ್ನತೆ.

ತಾನ್(ನು)(ಸ). ಅತ್ಯಾಧರ್ವಕ ಸರ್ವನಾಮ.

ತಾನ (ನಾ). ೧. ದಾರ; ತಂತು. ೨. ಸ್ವರ; ಸೂರು. ೩. ಸ್ವರವಿಹಾರ. ೪. ಸ್ನಾನ; ಜಳಕ. (ಗು). ೫. ಎಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟ.

ತಾಪ (ನಾ). ೧. ಬಿಸಿ; ಶಾಮ; ಉಷ್ಣತೆ. ೨. ಸಂಕಟ; ಕಷ್ಟ. ~ಇಸು = ೧. ಬಿಸಿ ಮಾಡು; ಸುಡು. ೨. ಸಿಟ್ಟುಗೊಳ್ಳು; ಕೋಪಗೊಳ್ಳು. ೩. ಸಂಕಟಪಡುವಂತೆ ಮಾಡು; ಬಾಧಿಸು. ೪. ಸಂಕಟಪಡು; ವ್ಯಥೆ ಪಡು. ~ಶ್ರಯ = ೧. ಅಧಿದೈವಿಕ, ಅಧಿಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಎಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಕಷ್ಟಗಳು. ೨. ತೊಂದರೆ; ಅಡಚಣೆ.

ತಾಪಣೆ (ನಾ). ಸ್ಥಾಪನೆ; ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವಿಕೆ.

ತಾಪತಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೇಷ್ಮೆಬಟ್ಟೆ.

ತಾಪತ್ತಿ = ತಾಪತಿ.

ತಾಪಸ (ನಾ). ೧. = ತಪಸ್ಸು. (ಗು). ೨. ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ತಾಪಾಳ್(ಳು) (ನಾ). ಆಗುಳಿ; ಬಾಳವಿಂಡಿಗೆ.

ತಾಪಾಳ = ತಾಪಾಳ್.

ತಾಪಿಂಜ (ನಾ). ಹೊಂಗೆಯ ಮರ; ತಮಾಲ ವೃಕ್ಷ.

ತಾಪು (ನಾ). ೧. ತಲೆಹಿಡುಕಿಯ ಮನೆ; ಕುಂಟೆಚೆಯ ಮನೆ. ೨. ಒಂದು ವಾದ್ಯ ವಿಶೇಷ.

ತಾಪೆ (ನಾ). ೧. ನರ್ತಕಿಯರ ಅಥವಾ ಸಂಗೀತಗಾರರ ಕೂಟ. ೨. = ತಾಬೆ.

ತಾಬಾ = ತಾಬೆ.

ತಾಬೆ (ನಾ). ೧. ಅಧೀನತೆ; ವಶ. ೨. ಅಶ್ರಯ; ಆಧಾರ. ~ದಾರ = ಕೈಕೆಳಗಿನವನು; ಅನುಯಾಯಿ.

ತಾಮರಸ (ನಾ). ೧. ತಾಮರೆ; ಕಮಲ. ೨. ಬಂಗಾರ.

ತಾಮರೆ (ನಾ). ೧. ತಾಮರೆ; ಕಮಲ. ೨. ಹುಳುಕಡ್ಡಿ; ಗಜಕರ್ಣ.

ತಾಮಸ (ನಾ). ೧. ಕತ್ತಲೆ; ಅಂಧಕಾರ. ೨. ಅಜ್ಞಾನ; ತಮೋಗುಣ. ೩. ತಡ; ಸಾವಕಾಶ. ೪. ಅಜ್ಞಾನಿ. ೫. ಅಲಸ್ಯ; ಜಡತೆ. (ಗು). ೬. ಕತ್ತಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೭. ತಮೋಗುಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ತಾಮಸಿ (ನಾ). ೧. ತಾಮಸಗುಣವುಳ್ಳವನು. ೨. ಅಜ್ಞಾನಿ. ೩. ರಾತ್ರಿ; ಇರುಳು.

ತಾಮ್ರ ೧. = ತಾಂಬರ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕುಷ್ಠರೋಗ. ~ಜೂಡ = ಕೆಂಬಣ್ಣದ ಜುಟ್ಟುಳ್ಳದು; ಹುಂಜ. ~ತುಂಡ = ೧. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಕೊಕ್ಕು. ೨. ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಕೊಕ್ಕುಳ್ಳದು; ಗಿಣಿ. ~ಪಟಿ = ತಾಮ್ರದ ತಗಡು, -ಫಲಕ.

ತಾಯ್ (ನಾ). ಹಡೆದವಳು; ಜನನಿ. ~ಕ(ಗಿ)ರು = ನೆಲೆ; ಮೂಲಸ್ಥಾನ; ಆಕರ. ~ಕು(ಗು)ಲಿಗ = ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವವನು. ~ತನ = ಮಾತೃತ್ವ; ತಾಯಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ. ~ಸುಡಿ = ಮಾತೃ ಭಾಷೆ. ~ಜಿ(ವೆ)ರ್(ರು) = ಗಿಡಮರಗಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಬೇರು. ~ಮ(ವ)ನೆ = ತವರು ಮನೆ. ~ಮ(ಳ)ಲ್(ಲು) = (ಜಲಾಶಯಗಳ) ತಳದಲ್ಲಿಯ ಮರಳು.

ತಾಯಿ = ತಾಯ್. ~ಗಂಡ = ೧. ಹಡೆದ ತಾಯಿಯನ್ನೇ ನೆರೆಯುವವನು. ೨. ಕೃತಘ್ನ.

ತಾಯಿತ = ತಾಯಿತಿ.

ತಾಯಿತಿ (ನಾ). ೧. ಕೇಡಿನ ಬಾಧೆ ತಟ್ಟಿ ದಿರಲು ಧರಿಸುವ ಕಾಶು; ಮಂತ್ರರಕ್ಷೆ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಭರಣ.

ತಾರ (ನಾ). ೧. ತಾಮ್ರದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ನಾಣ್ಯ. ೨. ದಾಟುವುದು. ೩. ತೇಲುವುದು; ಕುಚುವುದು. ೪. ಇಳಿಯುವುದು. ೫. ಆಕಾಶ; ಬಾನು. ೬. ತಾರಾಚಲ; ರಜತಾದ್ರಿ.

೭. ಕಣ್ಣು ಗುಡ್ಡೆ. ೮. ಬೆಳ್ಳಿ. ೯. ಮುತ್ತ.

೧೦. ಎತ್ತರದ ಧ್ವನಿ; ಏರುಗಡೆಯ ಸ್ವರ.

೧೧. ಬಿಳಿಯದು; ಶುಭ್ರವಾದುದು.

೧೨. ನಕ್ಷತ್ರ. ~ಇ(ಯಿ)ಸು = ೧. ತಾರ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಮಾಡು; ಉಚ್ಚಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಮಾಡು. ೨. ಶ್ರುತಿ ಕೂಡಿಸು.

~ಹಾರ = (ದೊಡ್ಡ)ಮುತ್ತಿನ ಸರ, -ಮಾಲೆ.

ತಾರಕ (ನಾ). ೧. ಪಾರುಮಾಡುವವನು; ಸಂರಕ್ಷಕ. ೨. ನಕ್ಷತ್ರ; ತಾರೆ. ೩. ಸಂರಕ್ಷಿಸುವುದು; ದಾಟಿಸುವುದು. ೪. ಏರುವ ಧ್ವನಿ; ಎತ್ತರದ ಸ್ವರ. ೫. ಕಣ್ಣು ಗುಡ್ಡೆ; ಕಣ್ಣಿನಿಕೆ.

೬. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು. (ಗು).

೭. ರಕ್ಷಿಸುವ; ಪಾರುಮಾಡುವ. ~ಅರಿ

= ೧. ತಾರಕನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದವನು; ಪುಣ್ಯ. ೨. ಸೂರ್ಯ. ~ಮಂತ್ರ

= ೧. ಮೋಕ್ಷದಾಯಕವಾದ ಮಂತ್ರ.

೨. ಉದ್ಧಾರಮಾರ್ಗ.

ತಾರಕೆ ೧. = ತಾರಗೆ. ೨. ಕಣ್ಣು; ಕಣ್ಣು ಗುಡ್ಡೆ. ೩. ಉಳ್ಳೆ.

ತಾರಗೆ (ನಾ). ನಕ್ಷತ್ರ; ತಾರೆ. ~ಅ(ಯಾ)ಳ್ಳ

= ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಒಡೆಯ; ಚಂದ್ರ.

~ಬ(ವ)ಟ್ಟಿ = ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಮಾರ್ಗ; ಆಕಾಶ.

ತಾರಣ (ನಾ). ೧. ದಾಟಿಸುವಿಕೆ. ೨. ದಾಟಿಸುವ ಸಾಧನ; ದೋಣಿ. ೩. ದಾಟಿಸು

ವನನು; ಪಾರುಮಾಡುವವನು.

೪. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

೫. ಆಡವು; ಒತ್ತೆ.

ತಾರತಮ್ಯ (ನಾ). ೧. ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ; ವ್ಯತ್ಯಾಸ. ೨. ವಿವೇಚನೆ.

ತಾರಮ್ಯಯ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕೈಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲ

ನೆನ್ನುವುದು. ೨. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆಡಿಸುವ ಒಂದು ರೀತಿ.

ತಾರಸಿ (ನಾ). ಮನೆಯ ಛಾವಣಿಯ

ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲೂ ಗಾರೆ, ಇಟ್ಟಿಗೆ

ಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ದಿಂಡು.

ತಾರಾತಿಗಡಿ (ನಾ). ಮೋಸ; ಕಪಟ.

ತಾರಾಬಲ (ನಾ). ನಕ್ಷತ್ರ, ಗ್ರಹ ಮುಂತಾ

ದುವುಗಳಿಂದಂಟಾಗುವ ಫಲ.

ತಾರಾಮಂಡಲ (ನಾ). ೧. ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಂದ

ಕೂಡಿದ ಆಕಾಶ. ೨. ನಕ್ಷತ್ರ ಸಮೂಹ.

೩. ಬಾಣ, ಬಿರುಸುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ.

೪. ದೊಡ್ಡ ಬಾವಿ.

ತಾರಿ (ನಾ). ೧. ನದಿ ದಾಟುವ ಸ್ಥಳ; ಕಡವು;

ಹಾಯ್ಡೆ. ೨. ದೋಣಿ. ೩. = ತಾಟಾ.

ತಾರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಪಾರುಗಾಣಿಸು; ದಾಟಿಸು.

ತಾರೀಕು = ತಾರೀಖು.

ತಾರೀಖು (ನಾ). ತೇದಿ; ದಿನಾಂಕ.

ತಾರೀಫು (ನಾ). ಹೊಗಳಿಕೆ; ಪ್ರಶಂಸೆ.

ತಾರು ೧. = ತಾಜ್. (ನಾ). ೨. ತಂತ್ರಿಯ

ಮೂಲಕ ಕಳಿಸುವ ಸುದ್ದಿ; ತಂತ್ರವಾರ್ತೆ.

೩. ಅಗುಳಿ; ಲಾಳವಿಂಡಿಗೆ. ೪. ಟಾರು;

ಡಾಂಬರು. ೫. ಆಡಕೆಯ ಗೊಂಚಲು.

೬. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ. ~ಕೂ(ಗೂ)ಡು

= ೧. ಒಣಗು; ಸೊರಗು. ೨. ಒಟ್ಟು

ಗೊಡು; ಸಂದಣಿಸು.

ತಾರುಣ್ಯ (ನಾ). ಹರೆಯ; ಯೌವನ.

ತಾರುಣ್ಯವತಿ (ನಾ). ತರುಣಿ; ಯುವತಿ;

ಯೌವನೆ.

ತಾರೆ (ನಾ). ೧. ಸಕ್ಷತ್ರ. ೨. ಕಣ್ಣುಗುಡ್ಡೆ;
ಅಲಿ. ೩. ಮುತ್ತು. ೪. ಬೆಳ್ಳಿ. ೫. ವಾಯು;
ಗಾಳಿ. ೬. = ತಾಪಿ.

ತಾಪ್ಪ(ರ್, ರು, ಣ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಣಗು;
ಬತ್ತಿಹೋಗು. ೨. ಸೂರಗು; ಕೃಶವಾಗು.
(ನಾ). ೩. ಒಳಿತು, ಕೆಡಕುಗಳ ಮುನ್ನೂ
ಚನೆ; ಶಕುನ. ೪. ಒಣಗಿದುದು; ಶುಷ್ಕ
ವಾದುದು.

ತಾಪ(ರ)ಲ್ (ನಾ). ೧. ಒಣಗಿದುದು; ಶುಷ್ಕ
ವಾದುದು. ೨. ಪೊದರು; ಪೊದೆ.

ತಾಪಾ(ರಿ) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ
ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾಯಿ.

ತಾಪಾ(ರಿ)ಗಬೀಪಾ(ರಿ)ಗ = ತರಗಬರಗ.

ತಾಪು(ರು)(ಂ)ತಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ;
ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ. ೨. ಅಸಂಬದ್ಧತೆ; ಅಸಾಂಗತ್ಯ.

ತಾಪು(ರು)(ಂ)ಬಪಾ(ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಅಸ್ತ
ವ್ಯಸ್ತವಾದುದು. ೨. ಹಿಂಡು; ಸಂದಣಿ;
ಗುಂಪು.

ತಾಪು(ರು)ಮಾಪು(ರು) = ತಾಪುಂತಟ್ಟಿ.

ತಾಪಿ(ರೆ) = ತಾಪಿ.

ತಾರ್ಕಣಿ (ನಾ). ೧. ಮೈಯಕ್ರಿಕವಾದ
ನಿರೀಕ್ಷಣೆ. ೨. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ರುಜುವಾತು;
ಖಾತ್ರಿ. ೩. ಹೊಂದಾಣಿಕೆ; ಹೊಂದಿಕೆ.

ತಾರ್ಕಿಕ (ನಾ). ೧. ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿ
ದವನು. ೨. ವಾದಿಸುವವನು; ವಾದಿ.

(ಗು). ೩. ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ತಾರ್ಕ್ಯ (ನಾ). ೧. ಗರುಡ; ವೈನತೇಯ.
೨. ಉತ್ತಮ ಜಾತಿಯ ಕುದುರೆ.

ತಾರ್ಣ (ಗು). ಹುಲ್ಲಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ.

ತಾಮೂಟ್ಟಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ತಾಗು; ಬಡಿ.
(ನಾ). ೨. ಒಣಗಿದುದು; ಶುಷ್ಕವಾದುದು.

೩. ತಡೆ; ನಿರೋಧ. ೪. ಸೋಕು; ಸ್ಪರ್ಶ.

ತಾರ್ಯ (ಗು). ೧. ದಾಟಿಬಹುದಾದ.

೨. ಜಯಸಬೇಕಾದ; ಗೆಲ್ಲಬೇಕಾದ.

ತಾಲ ೧. = ತಾಳ. ೨. ಅಗುಳಿ; ಚಿಲಕ.

೩. ಗಂಧಕಮಿಶ್ರಿತ ಶಂಖಪಾಷಾಣ; ಅರಿ
ದಾಳ. ೪. ಹೆಬ್ಬೆರಳು, ನಡುಬೆರಳುಗಳ
ಮಧ್ಯದ ಅಳತೆ. ~ಧ್ವಜ = ತಾಲವೃಕ್ಷದ
ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಬಾವುಟದಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳವನು;
ಬಲರಾಮ. ~ಪತ್ರ = ತಾಳೆಯ ಗರಿ,
-ಓಲೆ. ~ಮಧು = ತಾಳೆಮರದಿಂದ ತೆಗೆದ
ರಸ-ಹೆಂಡ. ~ವೃಂತ = ತಾಳೆಗರಿಯಿಂದ
ಮಾಡಿದ ಬೀಸಣಿಗೆ.

ತಾಲವ್ಯ (ನಾ). ೧. ತಾಳುವಿನಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚರಿಸ
ಲ್ಪಡುವ ಅಕ್ಷರ. (ಗು). ೨. ತಾಳುವಿಗೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ತಾಲಿ (ನಾ). ೧. ಚಿನ್ನದ ಬಟ್ಟೆ; ಮಾಂಗಲ್ಯ.

೨. ಲೋಹದ ಗುಂಡನೆಯ ಪಾತ್ರೆ; ಥಾಲಿ.

ತಾಲೀಪಿಟ್ಟಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿಂಡಿ;
ರೊಟ್ಟಿ.

ತಾಲೀಮು (ನಾ). ೧. ತರಬೇತಿ; ಅಭ್ಯಾಸ.

೨. ವ್ಯಾಯಾಮ; ಅಂಗಸಾಧನೆ; ಕಸರತ್ತು.

೩. ಗರುಡಮನೆ; ವ್ಯಾಯಾಮಶಾಲೆ.

ತಾಲು (ನಾ). ಗಂಟಲಿನ ಮೇಲುಭಾಗ;
ಅಂಗುಳು. ~ಜಿಹ್ವೆ = ೧. ಮೊಸಳೆ.

೨. ಕಿರುನಾಲಗೆ.

ತಾಲುಕ (ನಾ). ೧. ಗಲ್ಲ. ೨. = ತಾಲು.

ತಾಲು(ಳು)ಗೆ (ನಾ). ೧. ತಾಲು; ಅಂಗುಳು.
೨. ಗಂಟಲು.

ತಾಲ್ಲೂಕು (ನಾ). ಜಿಲ್ಲೆಯ ಒಂದು ವಿಭಾಗ;
ತಹಸೀಲು.

ತಾವಡ (ನಾ). (ತಾ ವ ರೆ ಮ ಣಿ ಗ ಳಿ ದ
ಮಾಡಿದ) ಸರ.

ತಾವಡಿ (ನಾ). ಅಲೆದಾಟ; ಸಂಚಾರ.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ = ಅಲೆದಾಡು; ಓಡಾಡು.

ತಾನರೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜಲಶುಷ್ಕ;
ಕಮಲ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಲ್ (ಲು) = ತಾವ
ರೆಯ ಬಾಣ; ಮನ್ಮಥನ ಪಂಚಬಾಣಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು. ~ಗೆಳೆಯ = ಕಮಲದ ಸ್ನೇಹಿತ;
 ಸೂರ್ಯ. ~ನೂಲ್ = ತಾವರೆಯ ನಾರು,
 -ಎಳೆ. ~ಪ(ವ)ಗೆ = ಕಮಲದ ಹಗೆ;
 ಚಂದ್ರ. ~ಹಕ್ಕಿ = ಸಾರಸ; ಹಂಸ.
 ತಾವಿ (ನಾ). ಕುದುರೆಯ ಗೊರಸಿಗೆ ಹಾಕುವ
 ಬಳೆ.

ತಾವು (ನಾ). ೧. ಎಡೆ; ಸ್ಥಳ. ೨. ಕಾಗದದ
 ಹಾಳೆ.

ತಾವುಜ = ತಾಯಿತಿ.

ತಾಸೀಲು = ತಪಸೀಲು.

ತಾಸು (ನಾ). ಅರುವತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲಾ
 ವಧಿ; ಒಂದು ಗಂಟೆ.

ತಾಸೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾದ್ಯ.

ತಾಹೆ (ನಾ). ಕುಂಟೆನೆಯ ಮನೆ.

ತಾಳ (ಕ್ರಿ). ೧. ಪಡೆ; ಹೊಂದು. ೨. ಧರಿಸು;
 ತಳೆ. ೩. ಸಹಿಸು; ತಡೆದುಕೊಳ್ಳು.
 ೪. ಸ್ವೀಕರಿಸು. ೫. ಕಾಯು; ಎದಿರು
 ನೋಡು. ೬. ಬಾಳಿಕೆ ಬರು. (ನಾ).
 ೭. ಅಗುಳಿ; ಲಾಳವಿಂದಿಗೆ. ೮. = ತಾಲ್.
 ೯. ಗಂಟೆಲು; ತಾಲು. ೧೦. ಮುಳುಗುವಿಕೆ.
 ೧೧. ಇಳಿಯುವಿಕೆ. ~ಇಳೆ = ೧. ಸಹನೆ;
 ತಾಳ್ಮೆ. ೨. ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ
 ಬರುವಿಕೆ; ಬಾಳಿಕೆ.

ತಾಳ (ನಾ). ೧. ಹಾಡುವಾಗ ನಿಯತಗತಿ
 ಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಕೈಗಳಿಂದ ಹಾಕುವ
 ಪಟ್ಟಿ. ೨. ಕಂಚಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಚಪ್ಪಟೆ
 ಯಾದ ಜತೆನಾದ್ಯ. ೩. ತಾಳೆಯ ಮರ.
 ~ವುದ್ದಳಿ = ರಂಗಸ್ಥಳ, ವೇಷಧಾರಣೆ
 ಮುಂತಾದ ಸರಿಕರಗಳಿಲ್ಲದೆ ನಿರ್ವಹಿಸುವ
 ಒಂದು ಬಗೆಯ ಯಕ್ಷಗಾನ. ~ಹಾಕು
 = ೧. ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ತಾಳವನ್ನು ಹಾಕು.
 ೨. ಬಿಡು; ಸಮ್ಪ್ರತಿಸು.

ತಾಳದ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ವ್ಯಂಜನ
 ಸಪಾಠ; ಪಲ್ಲ.

ತಾಳಲು (ನಾ). ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಗೆ ಬಳಸುವ
 ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಾಯಿ.

ತಾಳವಟ್ಟಿ (ನಾ). ತಾಳೆಗರಿಯ ಬೀಸಣಿಗೆ.

ತಾಳಿ (ನಾ). ೧. ತಾಳಿ; ಮಂಗಲಸೂತ್ರ.

೨. ಬೆರಣೆಯ ರಾಶಿ.

ತಾಳಿಗೆ = ತಾಲುಗೆ.

ತಾಳಿದ = ತಾಳದ.

ತಾಳಿಲು = ತಾಳಲು.

ತಾಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. (ಅಹಾರವನ್ನು) ತುಪ್ಪ
 ಅಥವಾ ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸು. ೨. ಹುರಿ.

೩. ಒಗ್ಗರಿಸು; ಒಗ್ಗರಣೆ ಹಾಕು. ೪. ಹರಿತ
 ಗೊಳಿಸು.

ತಾಳು (ಕ್ರಿ). ೧. ಪಡೆ; ಹೊಂದು. ೨. ಧರಿಸು;

ತಳೆ. ೩. ಸಹಿಸು; ತಡೆದುಕೊಳ್ಳು.

೪. ಬಾಳಿಕೆಬರು. ೫. ತಡೆ; ನಿಧಾನಿಸು.

೬. ಒಗ್ಗು. (ನಾ). ೭. ದೇಟು; ಕಾಂಡ.

ತಾಳೆ (ನಾ). ೧. ಬೀಸಣಿಗೆಯಾಕಾರದ
 ಗರಿಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

೨. ಹೊಂದಾವಣೆ; ಹೊಂದಿಕೆ. ೩. = ತಾಳೆ.

~ಓ(ಯೋ)ಲೆ = ತಾಳೆಗರಿ. ~ನೋಡು

= ಸರಿಹೊಂದಿಸಿ ನೋಡು; ಹೋಲಿಸಿ

ನೋಡು. ~ಹಾಕು = ೧. ತಾಳೆನೋಡು.

೨. ಕೂಡಿಸು; ಗಂಟುಹಾಕು.

ತಾಳೇಬಂದು (ನಾ). ಜಮಾಖರ್ಚು ಪಟ್ಟಿ;
 ಅಯವ್ಯಯ ತಪ್ಪಿ.

ತಾಳ್ದು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಂದು; ಪಡೆ. ೨. ಧರಿಸು.

೩. ಸಹಿಸು; ತಾಳು. ೪. ಸ್ವೀಕರಿಸು.

ತಾಳ್ಮೆ (ನಾ). ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಸಹನೆ;
 ಸ್ವರಣೆ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಸ್ವರಣೆಯನ್ನು
 ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು.

ತಾಳಾರ (ನಾ). ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ
 ಇಳಿಜಾರು.

ತಾಲ್ (ಫ, ಳ, ಝ) (ನಾ). ೧. ತಾಳೆಯ
 ಮರ. ೨. ತಾಳೆಗರಿ; ತಾಡೋಲೆ. ೩. ಬುಡೆ;

ತಳ. ೪. ದಂಟು; ದೇಟು. ೫. ಮರ, ಗಿಡ
ಗಳ ಕಾಂಡ, -ಬೊಡ್ಡೆ. ೬. = ತಾಳಿ.

ತಾಳಿ(ಕೆ) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಸುಗಂಧದ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಬಿಡುವ ಮರ;
ಕೇದಗೆ.

ತಿಂಗಣಿ (ನಾ). ತೊಟ್ಟಿಲು ಅಥವಾ ಹಂದರ
ದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವ. ಅಲಂಕಾರದ ಕುಚ್ಚು,
-ಗೊಂಡೆ.

ತಿಂಗಲ್ (ನಾ). ೧. ಚಂದ್ರ; ಪರಿ.
೨. ಮೂವತ್ತು ದಿನಗಳ ಕಾಲಾವಧಿ;
ಮಾಸ ೩. ಬೆಳದಿಂಗಳು; ಚಂದ್ರಿಕೆ.
~ಪ(ವ)ಕ್ಕೆ = ಜೊನ್ನವಕ್ಕೆ; ಚಕ್ಕೋರ.
~ಬೆಳಕು = ಚಂದ್ರನ ಪ್ರಕಾಶ; ಬೆಳು
ದಿಂಗಳು.

ತಿಂಗಲಿಗೆ (ನಾ). ತಿಲಕ; ಬೊಟ್ಟು.

ತಿಂಗಿನೆ = ತಿಂಗಣಿ.

ತಿಂಡಿ (ನಾ). ೧. ಆಹಾರ; ತಿನಿಸು; ಖಾದ್ಯ.

೨. ನನೆ; ತುರಿಕೆ. ~ಪ್ರೋತ = ಆತಿಯಾಗಿ
ತಿನ್ನುವವನು; ತಿನಾಳಿ.

ತಿಂತಿಣಿ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

೨. = ತಿಂತ್ರಿಣಿ. ~ಇಸು = ಗುಂಪಾಗು;
ಕಿಕ್ಕಿರಿ; ದಟ್ಟಿಸು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್
= ತಿಂತಿಣಿಸು.

ತಿಂತೆ (ನಾ). ನನೆ; ತುರಿಕೆ.

ತಿಂತ್ರಿಣಿ (ನಾ). ಹುಣಿಸೆಯ ಮರ.

ತಿಂಬಡ (ನಾ). ತಿನ್ನುವ ಪದಾರ್ಥ.

ತಿಂಬು (ಕ್ರಿ). ೧. ತೀವು; ತುಂಬು; ವ್ಯಾಪಿಸು.

೨. ತುಂಬಿಸು; ಭರ್ತಿಮಾಡು.

ತಿಕ (ನಾ). ಗುದ; ಆಸನ.

ತಿಕಡಿ (ನಾ). ೧. ತ್ರಿಕೋಣಾಕೃತಿ; ತ್ರಿಭುಜ.

೨. ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಡಿಹೊಡೆಯುವವನು
ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡಿದ ತ್ರಿಕೋಣಾ
ಕಾರದ ರಚನೆ; ಸಿಪಾಯಿದಪ್ಪೆ; ಮೂಕಿ.

೩. ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಿಗಳ ಬೆನ್ನಿಗೆ

ಹೊಡೆಯುವಾಗ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ
ತ್ರಿಭುಜವಾದ ಚಾಕಟ್ಟು. ೪. ಕಲ್ಲುಕುಟಿ
ಗನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸಮುಟ್ಟು;
ರಸಮಟ್ಟು.

ತಿಕ್ಕ (ನಾ). ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದುದು; ಮೊನಚಾ
ದುದು.

ತಿಕ್ಕಲು (ನಾ). ೧. ಮನಸ್ಸಿನ ಅಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ;
ಕಳವಳ. ೨. ಹುಚ್ಚು; ಚಿತ್ತಭ್ರಮೆ.

೩. ಉಗ್ಗುವಿಕೆ; ತೊದಲು. ~ಅಟಿ
= ತಬ್ಬಿಬ್ಬು; ಕಂಗಡುವಿಕೆ.

ತಿಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಉಜ್ಜು; ಮರ್ದಿಸು;
ತೇಯು. ೨. ಬೆಳಗು; ರುಚಿಮಾಡು.

೩. ಕಾಡು; ಸೀಡಿಸು. ~ಅಟಿ = ೧. ಉಜ್ಜು
ವಿಕೆ; ಮರ್ದನ. ೨. ಜಗಳ; ಕಲಹ.

೩. ಹೆಣಗಾಟ; ಒದ್ದಾಟ.

ತಿಕ್ತ (ನಾ). ೧. ಕಹಿ; ಒಗರು. ೨. ಕಾರ;
ಕಟುವಾದುದು. ೩. ಸುಗಂಧ; ಪರಿಮಳ.

(ಗು). ೪. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ; ಹರಿತವಾದ.
೫. ಕಹಿಯಾದ.

ತಿಗ = ತಿಕ.

ತಿಗಡೆ ೧. = ತಿಗುಡು. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಬಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಗಡ್ಡೆ.

ತಿಗಣೆ = ತಗುಣೆ.

ತಿಗರಿ = ತಿಗುರಿ.

ತಿಗಳ (ನಾ). ತಮಿಳುನಾಡು ಮತ್ತು ಆ ನಾಡಿಗೆ
ಸೇರಿದವನು.

ತಿಗುಡು (ನಾ). ತೊಗಟೆ; ಸಿಪ್ಪೆ.

ತಿಗುಣ (ನಾ). ೧. ಮೂರುಪಾಲು; ಮುಮ್ಮಡಿ.

೨. ಮೂರುಸಲ, -ಬಾರಿ. ೩. ಸತ್ತ್ವ,
ರಜಸ್ಸು ಮತ್ತು ತಮಸ್ಸುಗಳೆಂಬ ಮೂರು
ಗುಣಗಳು.

ತಿಗುರಿ (ನಾ). (ಕುಂಬಾರನ) ಚಕ್ರ.

ತಿಗುರು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯವನ್ನು
ಪೂಸು, -ಲೇಪಿಸು. (ನಾ). ೨. ಸುಗಂಧ

ವಸ್ತುಗಳ ಲೇಪನ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ.

ತಿಗುಳ = ತಿಗಳ.

ತಿಗುಳು (ನಾ). ತಮಿಳುಭಾಷೆ.

ತಿಗ್ಗ (ನಾ). ೧. ಸೂರ್ಯ. ೨. ರಾಕ್ಷಸ.
(ಗು). ೩. ಮೊನಚಾದ; ಹರಿತವಾದ;
ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ. ೪. ಬಿಸಿಯಾದ; ಚುರುಕಾದ.
~ಅರಿ = ರಾಕ್ಷಸರ ಶತ್ರು; ವಿಷ್ಣು.
~ಕರ = ೧. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಕಿರಣ.
೨. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ
ದವನು; ಸೂರ್ಯ.

ತಿಚೆ (ನಾ). ಮಂಗಳಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿಸುವ
ಮೂರು ಮುಕ್ಕುಗಳು.

ತಿಚೋರಿ (ನಾ). ೧. ಅಮೂಲ್ಯವಸ್ತುಗಳ
ನ್ನಿಡುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ. ೨. ಖಜಾನೆ;
ಬೊಕ್ಕಸ.

ತಿಟ್ಟಿ(ನಾ). ೧. ದಿಣ್ಣೆ; ಏರಿ. ೨. ರಾಶಿ; ಗುಂಪು.
೩. ಎತ್ತರವಾದ ಪೀಠ; ಉನ್ನತಾಸನ.
೪. ನಕ್ಷೆ; ಚಿತ್ರ. ೫. ಗೊಂಬೆ; ಪುತ್ಥಳಿ.
೬. ನಿಯಮ; ಕಟ್ಟಳೆ. ೭. ನಿಶ್ಚಯ;
ನಿರ್ಣಯ. ೮. ಏರ್ಪಾಡು; ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

ತಿಟ್ಟಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಯ್ಯು; ನಿಂದಿಸು. (ನಾ).
೨. ಬಯ್ಯುಳು; ನಿಂದೆ. ೩. ದಿಣ್ಣೆ;
ತೆವರು.

ತಿಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ದಿಣ್ಣೆ; ಏರಿ; ತೆವರು.
೨. ಕಟ್ಟಿ; ಸ್ಥಳ.

ತಿಣ (ನಾ). ತೃಣ; ಹುಲ್ಲು. ~೦(೦)ಗಿಲು(ರು)
= ಹುಲ್ಲಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಭಾವಿಸು;
ಕೀಳಾಗಿ ಕಾಣು.

ತಿಣೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ದಟ್ಟವಾಗಿ ಕೂಡು, -ಸೇರು.
೨. ತುಂಬು. (ನಾ). ೩. ಗುಂಪು;
ಸಮೂಹ. ೪. ಒತ್ತಿ ತುಂಬುವಿಕೆ.

ತಿಣೆಳು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಷ್ಟಪಡು; ಹೆಣಗು.
(ನಾ). ೨. ಕಷ್ಟ; ತೊಂದರೆ.

ತಿಣುಳು ೧. = ತಿಣೆಳು. ೨. ಮುಕ್ಕು;
ಮುಲುಕು. ೩. ಹುರಿಕೆ ಬಿಡು.

ತಿಣ್ಣಿ (ನಾ). ೧. ಭಾರ; ಒಜ್ಜೆ. ೨. ತೋರ
ವಾದುದು; ದೊಡ್ಡದು. ೩. ಅಧಿಕ;
ಹೆಚ್ಚಳ. ೪. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು. ೫. ಬಲ.
ಶಕ್ತಿ. ೬. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದುದು; ಕಠಿನವಾದುದು.
೭. ನಿಬಿಡತೆ; ಸಾಂದ್ರತೆ. ೮. ಕಷ್ಟ;
ಪ್ರಯಾಸ. ~ಕೆ(ಗೆ)ದು = ೧. ಭಾರವಿಲ್ಲ
ದಾಗು; ಹಗುರವಾಗು. ೨. ಶಕ್ತಿಗುಂದು;
ದುರ್ಬಲವಾಗು.

ತಿಣ್ಣಿಂ (ಅ). ೧. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ; ವಿಶೇಷವಾಗಿ.
೨. ದಟ್ಟವಾಗಿ; ಒತ್ತಾಗಿ. ೩. ರಭಸವಾಗಿ;
ತೀವ್ರವಾಗಿ. ೪. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ; ಭದ್ರವಾಗಿ.

ತಿಣ್ಣು (ನಾ). ೧. ಭಾರ; ಒಜ್ಜೆ. ೨. ಹೆಚ್ಚಳ;
ಅತಿಶಯ. ೩. ದಟ್ಟಣೆ; ಸಾಂದ್ರತೆ.
೪. ಸ್ಥಿರತೆ; ದೃಢತೆ.

ತಿತವು (ನಾ). ಜರಡಿ; ಸಾರಣೆಗೆ.

ತಿತಿ (ನಾ). ೧. ಸ್ಥಿತಿ; ನೆಲೆ. ೨. = ತಿಥಿ.

ತಿತಿಕ್ಷೆ (ನಾ). ಸದನೆ; ತಾಳ್ಮೆ.

ತಿತ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಚರ್ಮ; ತೊಗಲು.
೨. ಚರ್ಮದ ಊದುಚೀಲ; ತಿದಿ.
೩. (ನೀರು, ಎಣ್ಣೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನು
ತುಂಬುವ ಚರ್ಮದ) ಚೀಲ.

ತಿತ್ತಿರಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ;
ಕವುಜಗ ಹಕ್ಕಿ. ೨. ಒಂದು ವಾದ್ಯ
ವಿಶೇಷ; ತುತೂರಿ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಮರ.

ತಿಥಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ದಿನದ ಕಾಲಮಾನ;
ಒಂದು ದಿನಸ. ೨. ಶ್ರಾದ್ಧ; ತದ್ವಿನ.

ತಿದಿ = ತಿತ್ತಿ. ~ಲು(ಯು)ಗಿ = ಚರ್ಮ
ವನ್ನು ಸುಲಿ; ತೊಗಲನ್ನು ಉಚ್ಚು.
~ಲೂ(ಯೂ)ದು = ೧. ತಿದಿಯಿಂದ
ಗಾಳಿ ಹಾಕು. ೨. ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸು;
ಉತ್ತೇಜಿಸು.

ತಿದ್ದು (ಕ್ರಿ). ೧. ನೇರ್ಪಡಿಸು; ಸುಧಾರಿಸು.
 ೨. ಶಿಕ್ಷಿಸು; ದಂಡಿಸು. ೩. ತರಬೇತಿ ಕೊಡು;
 ಪಳಗಿಸು. ೪. ಗುರುತಿಸು; ರೇಖಿಸು.
 ೫. ಕಂಡರಿಸು; ಕೆತ್ತು. ೬. ಸಾಲ ತೀರಿಸು;
 ಋಣ ಪರಿಹಾರಮಾಡು. ೭. ನೀರನ್ನು
 ಹಾಯಿಸು. ೮. ಸೇಡು; ಎಳೆ. (ನಾ).
 ೯. ಸುಧಾರಣೆ; ನೇರ್ಪು. ~ಪಾಟು
 = ತಿದ್ದುಪಡಿ.

ತಿದ್ದುಪಡಿ (ನಾ). ಸರಿಪಡಿಸುವಿಕೆ; ಸುಧಾರಣೆ.

ತಿನ (ಕ್ರಿ). ೧. ಆಹಾರ ವೊದಲಾದುವನ್ನು
 ಸೇವಿಸು, -ಉಣ್ಣು. ೨. ಕಚ್ಚು; ಕಡಿ.
 ೩. ನವೆಯುಂಟಾಗು; ತಿನಿಸುಂಟಾಗು.
 ೪. ಅನುಭವಿಸು. ೫. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು;
 ಸ್ವೀಕರಿಸು. ೬. ಕಾಡು; ಪೀಡಿಸು. ೭. ತೆಗೆ;
 ಹೋಗಲಾಡಿಸು. ~ಆಳಿ = ತಿನಿಸುಬಿಕ್ಕ;
 ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕ.

ತಿನಿಸು = ತಿಂಡಿ.

ತಿನಿಸು = ತಿಂಡಿ.

ತಿನ್ನು (ನಾ). ತಿಂದು, ಉಳಿದುದು; ಎಂಜಲು.

ತಿನ್ನು = ತಿನ್.

ತಿಪ್ಪರಲಾಗ (ನಾ). ಅಂತರಲಾಗ; ಡೊಂಬರ
 ಲಾಗ.

ತಿಪ್ಪುಟ್ (ಘ, ಳು) (ನಾ). ಗರಿ; ತುಪ್ಪುಳು.

ತಿಪ್ಪೆ (ನಾ). ೧. ಕಸಕಡ್ಡಿಗಳ ಗುಡ್ಡೆ;
 ಕುಪ್ಪೆ. ೨. ರಾಶಿ; ಸಮೂಹ. ~ಸಾರಿಸು
 = ವಿಷಯವನ್ನು ಮರೆಮಾಚು.

ತಿಬ್ಬ (ಗು). ೧. ಶೀಘ್ರ; ವೇಗ. ೨. ತೀಕ್ಷ್ಣ
 ವಾದ. ೩. ಅಧಿಕವಾದ.

ತಿಬ್ಬಳಿ (ನಾ). ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಜ್ಞಾನ.

ತಿಬ್ಬು (ನಾ). ಬಿಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗ; ಹೆವೆ.

ತಿಮಿ (ನಾ). ೧. ಮಿಾನು; ಮತ್ಸ್ಯ.

೨. = ತಿಮಿಂಗಿಲ.

ತಿಮಿಂಗಿಲ(ಳ) (ನಾ). ಅತಿದೊಡ್ಡ ಗಾತ್ರದ
 ಒಂದು ಜಲಚರ ಪ್ರಾಣಿ.

ತಿಮಿತ (ಗು). ಸ್ತಿಮಿತ; ಸ್ತಬ್ಧ; ಅಚಲ
 ವಾದ.

ತಿಮಿರ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಉಜ್ಜು; ತಿಕ್ಕು. (ನಾ).

೨. ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ; ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯ.

ತಿಮಿರ (ನಾ). ೧. ನವೆ; ತುರಿಕೆ. ೨. ಕತ್ತಲೆ;

ಅಂಧಕಾರ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಣ್ಣಿನ

ರೋಗ. ೪. ಮೂಢತನ; ಅಜ್ಞಾನ.

೫. ದುಃಖ. ೬. ರಾಹು. ೭. ದಡ್ಡ;

ತಿಳಿಗೇಡಿ. ೮. ಕುರುತುತನ; ಅಂಧತ್ವ.

ತಿಮಿರು (ಕ್ರಿ). ೧. ಉಜ್ಜು; ತಿಕ್ಕು. (ನಾ).

೨. ಸೊಕ್ಕು; ಗರ್ವ.

ತಿರ (ನಾ). ೧. ಸ್ಥೈರ್ಯ. ೨. ಶಿವ. (ಗು).

೩. ಸ್ಥಿರವಾದ; ಶಾಶ್ವತವಾದ.

ತಿರಸ್ಕರಣ (ನಾ). ತಾತ್ಪಾರ; ಕಡೆಗಣಿಸುವಿಕೆ.

ತಿರಸ್ಕರಿಣಿ (ನಾ). ಪರದೆ; ತೆರೆ; ಮರೆ.

ತಿರಸ್ಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಧಿಕ್ಕರಿಸು; ಕಡೆಗಣಿಸು;

ಅನವೇಳನ ಮಾಡು.

ತಿರಸ್ಕಾರ = ತಿರಸ್ಕರಣ.

ತಿರಸ್ಕೃತ (ಗು). ೧. ಅಕ್ಷೇಪಿಸಿದ; ದೂಷಿಸಿದ.

೨. ಮುಚ್ಚಿದ; ಮರೆಮಾಡಿದ.

ತಿರಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸುತ್ತು; ಸಂಚರಿಸು; ಅಲೆ.

೨. ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡು; ಯಾಚಿಸು; ತಿರುಪೆ

ಎತ್ತು. ೩. ತಿರು. (ನಾ). ೪. ಹುರಿ

ಮಾಡುವುದು; ಹೊಸೆಯುವುದು. ~ಕ

= ೧. ಅಲೆದಾಡುವವನು. ೨. ಭಿಕ್ಷುಕ.

~ಕುಳಿ = ತಿರುಪೆ ಬೇಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿ;

ಯಾಚಕ. ~ಕೂಬ್ (ಘ) = ತಿರುದು

ತಂದ ಅನ್ನ; ಭಿಕ್ಷುನ್ನ.

ತಿರಿಕೆ (ನಾ). ಭಿಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಅಲೆಯುವುದು;

ಭಿಕ್ಷುಟನೆ.

ತಿರಿಚು (ಕ್ರಿ). ತಿರುಗಿಸು; ಹೊಸೆ.

ತಿರಿಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಚಕ್ರಾಕಾರವಾಗಿ ಸುತ್ತು; ತಿರುಗಿಸು.

೨. ಮಗುಚು. (ನಾ).

೩. ತಿರುಗುವಿಕೆ; ಆವರ್ತ.

ತಿರಿಪೆ (ನಾ). ಯಾಚನೆ; ಭಿಕ್ಷೆ.

ತಿರು (ನಾ). ೧. ಬಿಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗ; ಹೆಡೆ.

೨. ಪೂಜ್ಯ; ಶ್ರೇಷ್ಠ. ~ಚೂರ್ಣ
= ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರು ನಾಮ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು
ಲು ಪಯೋಗಿಸುವ ಬಣ್ಣದ ಪುಡಿ.
~ನಾಳ(ಳು) = ಹಬ್ಬದ ದಿನ; ಪರ್ವದಿನ.

~ಪಾಡು = ದೇವತಾಸ್ತುತಿ; ತೇವಾರ.

~ಪೊ(ವೊ)ಯ್ಲು = ಹೆವೆಯ ಹೊಡೆತ;
ಧನಸ್ವಂಕಾರ. ~ಬಾ(ನಾ)ಯ್ = ಬಿಲ್ಲಿನ
ಹಗ್ಗದ ವೃದ್ಧಭಾಗ.

ತಿರುಕ (ನಾ). ಭಿಕ್ಷುಕ.

ತಿರುಗಣೆ (ನಾ). ೧. ಸುಳಿ; ಆವರ್ತ.

೨. ತಿರುಗುನೋಳಿ; ತಿರುಪು. ೩. (ರಸ್ತೆಯ)
ತಿರುಪು, -ಬಾಗು.

ತಿರುಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ಚಲಿಸು;
- ಸುತ್ತು. ೨. ಅಲಿದಾಡು; ಸಂಚರಿಸು.

೩. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗು; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು.

೪. ಗತಿ ಬದಲಾಯಿಸು. (ನಾ). ೫. ತಲೆ
ಕೆಳಗಾಗುವಿಕೆ. ~ಅಟಿ = ಅಲಿದಾಟ;
ಸುತ್ತಾಟ. ~ಮುರುಗು = ಹಿಂದು
ಮುಂದು; ತಲೆಕೆಳಗು.

ತಿರುಗುಣೆ (ನಾ). ೧. ಆವರ್ತ; ಸುಳಿ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ.

ತಿರುಚು ೧. = ತಿರಿಚು. (ನಾ). ೨. ನುಲಿದುಡು;
ಸುತ್ತಿಕೊಂಡುಡು.

ತಿರುಪಣೆ (ನಾ). ತಿರುಗುನೋಳಿ; ತಿರುಪು.

ತಿರುಪು ೧. = ತಿರಿಪು. (ನಾ). ೨. = ತಿರುಪಣೆ.

ತಿರುಪೆ = ತಿರಿಪೆ.

ತಿರುಬೋಕಿ (ನಾ). ೧. ತಿರುಕನ ಓಡು;
ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆ. ೨. ತಿರುಕ; ಭಿಕ್ಷುಕ.

ತಿರುಪು ೧. = ತಿರಿಪು. (ನಾ). ೨. ಹೆಡೆ; ಮೌರ್ವಿ.

~ಮುರುಪು = ತಿರುಗು ಮುರುಗು;
ತಲೆಕೆಳಗು.

ತಿರುಪು = ತಿರಿಪು.

ತಿರುಳ(ಳು) (ನಾ). ಸತ್ತ್ವ; ಸಾರ.

ತಿರೆ (ನಾ). ಭೂಮಿ; ಪೊದೆ.

ತಿರೋಧಾನ (ನಾ). ೧. ಅಡಗಿಸಿಡುವುದು;
ಮುಚ್ಚಿಡುವುದು. ೨. ನೆವ; ನೆಪ. ೩. ಮರೆ
ಮಾಡುವ ಸಾಧನ. ೪. ಕಾಣದಂತಾಗುವಿಕೆ.

ತಿರೋಹಿತ (ಗು). ಮರೆಮಾಡಿದ; ಅಡಗಿಸಿದ.

ತಿರು(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕತ್ತರಿಸು; ಕೊಯ್ಯು;
ಕೀಳು. ೨. ಬೀಸಿ ಎಸೆ. (ನಾ). ೩. ಕೊಯ್ಯುವಿಕೆ.
೪. ಬೀಸಿ ಎಸೆಯುವಿಕೆ. ~ಕಲ್(ಲ್ಲು)
= ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಡುವ ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಆಟ; ಆಣ್ಣೆಕಲ್ಲು.

ತಿರು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೀಡು; ಕೊಡು.

೨. ವಿನಿಯಮ ಮಾಡು.

ತಿರು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಿಡ್ಡು; ಸರಿಪಡಿಸು.

೨. ಗುರುತಿಸು; ರೇಖಿಸು. (ನಾ).

೩. ಸರಿಪಡಿಸುವಿಕೆ; ನೇಪುಳ ಮಾಡುವಿಕೆ.

ತಿಯಕ್ಕು (ನಾ). ೧. ಪಶುಪಕ್ಷಿ ಮುಂಠಾದ
ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗ. (ಗು). ೨. ಅಡ್ಡವಾಗಿ ತಿರು
ಗುವ; ಓರೆಯಾಗಿ ಚಲಿಸುವ.

ತಿಲ(ಳ) (ನಾ). ಎಳ್ಳು. ~ಅಂಜಲಿ = ೧. ಗತಿ
ಸಿದವರಿಗೆ ತರ್ಪಣ ಕೊಡುವುದು; ಎಳ್ಳು
ನೀರನ್ನು ಬಿಡುವುದು. ೨. ಅಸೆಯನ್ನು
ತೊರೆಯುವುದು. ~ಲುಡಕ = ತಿಲಾಂಜಲಿ.
~ಘಾತಕ = ಎಣ್ಣೆ ತೆಗೆಯುವವನು;
ಗಾಣೆಗ.

ತಿಲ(ಳ)ಕ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

೨. ಎಳ್ಳಿನ ಆಕಾರದ ಕಪ್ಪು ಮಚ್ಚೆ;
ಸಂಗಾತಿ. ೩. ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ
ಜೊಟ್ಟು. ೪. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು; ಅಲಂಕಾರ
ಪ್ರಾಯವಾದುದು. ~ಇಸು = ಗುರುತಿಸು;
ರೇಖಿಸು.

ತಿಲ(ಳ)ಜ (ನಾ). ಎಳ್ಳಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದುದು;
ಎಳ್ಳಣ್ಣೆ.

ತಿಲ್ಲಾನ (ನಾ). ಸ್ವತಂತ್ರ ಮೀಸಲಾದ ಒಂದು ಸಂಗೀತ ರಚನೆ.

ತಿವದಿ (ನಾ). ಮೂರು ಪಾದಗಳುಳ್ಳ ಅಂಶ ಗಣಬದ್ಧವಾದ ಒಂದು ಪದ್ಯಜಾತಿ; ತ್ರಿಪದಿ.

ತಿವದಿಗೆ (ನಾ). ಮೂರು ಕಾಲಗಳುಳ್ಳ ಮಣೆ; ಅಡ್ಡಣೆಗೆ; ತೆವಟೆಗೆ.

ತಿವಳಿ (ನಾ). ೧. ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿನ ಮೂರು ಮಡಿಕೆಗಳು. ೨. ಪಂಚಮಹಾ ನಾದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ತಿವಾಸಿ (ನಾ). ೧. ರತ್ನಗಂಬಳ; ಕಸೂತಿ ಹಾಕಿದ ಮೇಲ್ವಾಸು. ೨. ಒರಗುದಿಂಬು; ಲೋಡು.

ತಿವಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊಡೆ, -ಗುದ್ದು. ೨. ಚುಚ್ಚು; ಇರಿ. ೩. ನಾಯಿ ಗಳ ಬಂಧನವನ್ನು ಬೇಟೆಗಾಗಿ ಸಡಿಲಿಸು.

(ನಾ). ೪. ಹೊಡೆತ; ಗುದ್ದು. ೫. ಇರಿತ. ೬. ನಾಯಿಯ ಕೊರಳ ಪಟ್ಟಿ.

ತಿವಿತ (ನಾ). ಚುಚ್ಚುವುದು; ಇರಿತ.

ತಿವುಡು (ನಾ). ತವುಡು; ಉಮ್ಮಿ.

ತಿವುಡೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಛಂದೋ ರೂಪ; ತ್ರಿಪುಡೆ.

ತಿಷ್ಠ (ನಾ). ೧. ಪುಷ್ಪನಕ್ಷತ್ರ ಮತ್ತು ಆ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಳೆ. ೨. ಪುಷ್ಪಮಾಸ. ೩. ಕಲಿಯುಗ.

ತಿಸರ (ನಾ). ೧. ಮೂರಳೆಯ ಸರ. ೨. ಮೂರು ಬಾಣ; ತ್ರಿಶರ. ೩. ಜಗಳ; ಕಲಹ.

ತಿಸುಳ (ನಾ). ಮೂರು ಮೊನೆಗಳುಳ್ಳ ಆಯುಧ; ತ್ರಿಶೂಲ.

ತಿಸುಳಿ (ನಾ). ತ್ರಿಶೂಲವನ್ನು ಹಿಡಿದವನು; ಶಿವ.

ತಿಳಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಶುದ್ಧವಾಗು; ನಿರ್ಮಲವಾಗು. ೨. ಪ್ರಸನ್ನವಾಗು; ಶಾಂತವಾಗು. ೩. ಗ್ರಹಿಸು; ಕಲಿ. ೪. ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳು;

ಜ್ಞಾನಬರು. ೫. ಕಾಣು; ಗೋಚರಿಸು. (ನಾ). ೬. ಸ್ವಚ್ಛತೆ; ನೈರ್ಮಲ್ಯ. ೭. ಜ್ಞಾನ; ಅರಿವು. ೮. ಹೆಂಡದ ಬಟ್ಟೆಲು; ಮಧುಪಾತ್ರೆ. ೯. ತೆಳ್ಳನೆಯ ದ್ರವ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡಿ = ಬುದ್ಧಿ ಯಿಲ್ಲದವನು; ಮೂಢ.

ತಿಳಿಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸು; ಶಾಂತಗೊಳಿಸು. ೨. ತಣಿಸು; ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸು.

ತಿಳಿವಳಿಕೆ (ನಾ). ಜ್ಞಾನ; ಅರಿವು.

ತಿಳಿವು (ನಾ). ೧. ಸಮಾಧಾನ; ಶಾಂತಿ.

ತಿಳಿವು (ನಾ). ೨. ತಿಳಿವಳಿಕೆ.

ತಿಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ತಿಳಿಯಪಡಿಸು; ಅರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು; ವಿಶದಪಡಿಸು.

ತಿಳುಪು = ತಿಳಿಪು.

ತಿಳುಹು = ತಿಳಿಪು.

ತಿಳ್ಳಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಟ.

ತಿೇ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸುಡು; ಸುಟ್ಟುಹೋಗು. (ನಾ). ೨. ಬೆಂಕಿ; ಕಿಚ್ಚು.

ತಿೇಂಟು (ಕ್ರಿ). ಮುಟ್ಟು; ತಾಕು; ಸೋಕು.

ತಿೇಂಟಿ (ನಾ). ೧. ನವೆ; ಬೆದೆ; ಕಡಿತ. ೨. ಕೊಬ್ಬು; ಗರ್ವ.

ತಿೇಕ್ಷಣ (ನಾ). ೧. ಹರಿತ. ೨. ಕಾರ; ಕಟುತ್ವ. ೩. ವಿಷ; ನಂಜು. ೪. ಕಬ್ಬಿಣ. (ಗು).

ತಿೇಕು (ನಾ). ೧. ಹರಿತವಾದ; ಜೊಪಾದ. ೨. ಬಿಡುವಾದ; ಉಪ್ಪವಾದ. ೩. ಕ್ರೂರವಾದ. ~ಅಂಕು = ಸೂರ್ಯ. ~ಕಂದ = ಉಳ್ಳಗೆಡ್ಡೆ; ಈಮಳ್ಳಿ. ~ಗಂಧ = ೧. ಬಜೆ. ೨. ಸಾಸುನೆ. ~ದಂಷ್ಟ್ರ = ಹುಲಿ. ~ಪುಷ್ಪ = ಲವಂಗ.

ತೀಟಿ (ನಾ). ೧. ಬೀಸುವಿಕೆ; ತೀರುವಿಕೆ. ೨. ಮೃದುವಾದ ಸ್ಪರ್ಶ. ೩. ನಸುಗುನ್ನಿ; ತುರುಚೆ.

ತೀಟಿ ೧. = ತೀಂಟಿ. ೨. ಬೆದೆ; ನಸೆ. ೩. ಕೀಟಿಲೆ; ಚೇಷ್ಟೆ.

ತೀಡು (ಕ್ರಿ). ೧. (ಗಾಳಿ) ಬೀಸು. ೨. ಸೋಕು; ಸ್ಪರ್ಶಿಸು; ಮುಟ್ಟು. ೩. ಹಿಡುಕು; ಹಿಂಡು. ೪. ಉಜ್ಜು; ತಿಕ್ಕು. ೫. ವ್ಯಾಪಿಸು; ಹರಡು. ೬. ಹೊಡೆ; ಬಡಿ. ೭. ತಿದ್ದು; ಸರಿಪಡಿಸು. ೮. ನೇವರಿಸು; ತಡವು. ೯. ಹರಿತಗೊಳಿಸು; ಮಸೆ.

ತೀನ್ (ನಾ). ನನೆ; ತುರಿಕೆ.

ತೀನಿ (ನಾ). ಆಹಾರ; ತಿಂಡಿ; ತಿನಿಸು.

ತೀನು (ನಾ). ಬೇಲಿ ಅಥವಾ ತಡಿಕೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಆಧಾರವಾದ ಗೂಟ.

ತೀಬು (ನಾ). ಲವಂಗದ ಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು.

ತೀರ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ನಾಶವಾಗು; ಇಲ್ಲವಾಗು.

೨. ಮುಗಿ; ಕೊನೆಗಾಣು. ೩. ಶಕ್ಯವಾಗು;

ಸಾಧ್ಯವಾಗು. ೪. ಸಾಯು. (ನಾ).

೫. ಬಾಣ; ಕಣ. ~ ಇಕೆ = ೧. ತೀರ್ಮಾನ;

ಮುಕ್ತಾಯ. ೨. ಬಿಡುವು; ವಿಶ್ರಾಂತಿ.

~ ಇಸು = ೧. ಕೊನೆಗಾಣಿಸು; ಮುಗಿಸು;

ಪೂರ್ಣ ಮಾಡು. ೨. ಕೊಲ್ಲು; ಸಾಯಿಸು.

೩. ಬಗೆಹರಿಸು. ೪. ಸಂದಾಯ ಮಾಡು.

೫. ನಿರ್ವಹಿಸು; ನೆರವೇರಿಸು.

ತೀರ (ನಾ). ೧. ಕರೆ; ದಡ; ದಂಡೆ. (ಗು).

೨. ಬಹಳ; ತುಂಬ. (ಅ). ೩. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ;

ಅತಿಯಾಗಿ.

ತೀರು ೧. = ತೀರ್. (ನಾ). ೨. ತೀರ್ಮಾನ;

ತೀರ್ಪು; ಅಂತ್ಯ. ೩. ಇತ್ಯರ್ಥ; ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

೪. ಕ್ರಮ; ರೀತಿ. ೫. ಅಂದಗೊಳಿಸುವಿಕೆ.

೬. ತೊಲೆ; ದೂಲ; ಜಂತೆ.

ತೀರ್ಪು (ರ್, ರು, ಯು) (ಕ್ರಿ). ಕಬಳಿಸು.

ತೀರ್ಪು (ರೆ) (ನಾ). ಹುಳು; ಕೀಟ.

ತೀರ್ಕಣೆ (ನಾ). ೧. ಕೊನೆ; ಅಂತ್ಯ.

೨. ನೆರವೇರಿಕೆ.

ತೀರ್ಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುಗಿಸು; ಕೊನೆಗಾಣಿಸು;

ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸು. ೨. ಪರಿಹರಿಸು; ಗುಣ

ಪಡಿಸು. ೩. ನಾಶಪಡಿಸು; ಸಾಯಿಸು;

ಕೊಲ್ಲು. ೪. ಈಡೇರಿಸು; ನೆರವೇರಿಸು.

ತೀರ್ಣ (ಗು). ೧. ದಾಟಿದ; ಮೀರಿದ.

೨. ತೇಲಿದ. ೩. ಹರಡಿದ.

ತೀರ್ಥ (ನಾ). ೧. ಪವಿತ್ರಜಲ. ೨. ಪುಣ್ಯ

ಕ್ಷೇತ್ರ; ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ. ೩. ನದಿಯಲ್ಲಿ

ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವ ಜಾಗ; ಸೋಪಾನ;

ಮೆಟ್ಟಿಲು. ೪. ದರ್ಶನಶಾಸ್ತ್ರ. ೫. ಮಂತ್ರಿ.

೬. ಪಂಡಿತ. ೭. ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳ ಹೆಸರಿನ

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವ ಮಾತು.

೮. = ತೀರ್ಥಂಕರ. ~ ಮಸ್ತಕ = ಶಿವ;

ಈಶ್ವರ. ~ ಯಾತ್ರ = ಪವಿತ್ರಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ

ಹೋಗುವುದು. ~ ರೂಪ = ೧. ತಂದೆ.

೨. ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ತೀರ್ಥಂಕರ (ನಾ). ಅರ್ಹಂತ; ಜಿನ.

ತೀರ್ಪು (ನಾ). ೧. ತೀರ್ಮಾನ; ನಿರ್ಣಯ.

೨. ನ್ಯಾಯ.

ತೀರ್ಮಾನ = ತೀರ್ಪು. ~ ಇಸು = ೧. ತೀರ್ಪು

ಕೊಡು. ೨. ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರು; ನಿರ್ಧರಿಸು.

ತೀರ್ವೆ (ನಾ). ೧. ಸುಂಕ. ೨. ನಿರ್ಣಯ;

ತೀರ್ಮಾನ. ೩. ತೀರಿಸುವಿಕೆ.

ತೀವು (ಕ್ರಿ). ೧. ಭರ್ತಿಮಾಡು; ತುಂಬು.

೨. ಹೊರಸೂಸು; ಬಿಟ್ಟು. ೩. ಹರಡು;

ವ್ಯಾಪಿಸು. ೪. ಮುಗಿ; ಕೊನೆಗಾಣು.

೫. ಪೂರೈಸು; ಮುಗಿಸು.

ತೀವು (ನಾ). ೧. ಹರಿತ; ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ.

೨. ರಭಸ; ತ್ವರೆ. (ಗು). ೩. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ.

೪. ನಿಷ್ಕರವಾದ. ೫. ಉಗ್ರವಾದ.

ತೀವ್ರತೆ (ನಾ). ೧. ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ; ಹರಿತವಾಗಿರು

ವಿಕೆ. ೨. ರಭಸ; ವೇಗ. ೩. ಅಧಿಕ್ಯ;

ಹೆಚ್ಚಳ.

ತುಂಗ (ನಾ). ೧. ಸುರಗಿಮರ; ಪುನ್ನಾಗ

ವೃಕ್ಷ (ಗು). ೨. ಎತ್ತರವಾದ; ಉನ್ನತ

ವಾದ. ೩. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ; ಮಿಗಿಲಾದ.

~ವಿಕ್ರಮ = ೧. ಅತಿಶಯವಾದ ಶಕ್ತಿ
 ಯುಳ್ಳವನು. ೨. ಅತ್ಯಂತ ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳ.
 ತುಂಗತೆ (ನಾ). ಅಧಿಕ; ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ.
 ತುಂಗಿ (ನಾ). ೧. ರಾತ್ರಿ. ೨. ಅರಸಿನ.
 ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ; ನಾರಂಬೇಳೆ.
 ತುಂಗಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಸುವಾಸನೆಯ
 ಗಡ್ಡೆ; ಕೊಡನಾರಿಗಡ್ಡೆ. ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ಛಾದನಳು. ೩. ಒಂದು ನದಿಯ ಹೆಸರು.
 ತುಂಟಿ (ನಾ). ೧. ನೀಚ; ದುಷ್ಟ. ೨. ಬೇಷ್ಠ
 ಗಾರ; ತಂಟಿಕೋರ. ೩. ಪೋಲಿ; ಪೋಕರಿ.
 ~ತನ=೧. ತಂಟಿ; ಬೇಷ್ಠ. ೨. ನೀಚತನ;
 ಕಟ್ಟತನ.
 ತುಂಟಿ (ನಾ). ೧. ದುರುಳ ಹೆಂಗಸು; ದುಷ್ಟ.
 ೨. ತಂಟಿಮಾಡುವವಳು.
 ತುಂಟು = ತುಂಟತನ.
 ತುಂಡ (ನಾ). ೧. ಬಾಯಿ. ೨. ಕೊಕ್ಕು;
 ಚಂಚು. ೩. ಸೊಂಡಿಲು. ೪. ಮೂತಿ;
 ಮುಸುಡಿ. ೫. ಪೋಲಿ; ಪೋಕರಿ.
 ತುಂಡರಿಸು (ಕ್ರಿ). ತುಂಡು ಮಾಡು;
 ಕತ್ತರಿಸು.
 ತುಂಡಿ (ನಾ). ೧. ಕೊಕ್ಕು. ೨. ಬಾಯಿ.
 ೩. (ದೊಡ್ಡ) ಹೊಕ್ಕುಳು.
 ತುಂಡಿಕೆ (ನಾ). ತೊಂಡೆಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ
 ಹಣ್ಣು.
 ತುಂಡು (ನಾ). ೧. ಚೂರು; ಭಾಗ; ಖಂಡ.
 ೨. ಬೇಷ್ಠ; ತಂಟೆ. ೩. ಕೀಳುಬುದ್ಧಿ;
 ದ್ವಂದ್ವತನ. ೪. ಅವಿನೇಕ. ೫. ಸಣ್ಣ ಬಟ್ಟೆ,
 -ನಸ್ತ. ~ಅರಸು = ಮಾಂಡಲಿಕ;
 ಪಾಳೇಗಾರ. ~ಅಡಿ = ೧. ದಾಂಡಿಗ;
 ಧಡಿಯ. ೨. ಉಡಾಳ; ಪೋಕರಿ.
 ~ಗೆಯ್ = ತುಂಡರಿಸು.
 ತುಂತುರು = ತುಂತುಜ್. ~ಪ(ವ)ನಿ=ಸಣ್ಣ
 ಹನಿ; ಸೀಕರ. ~ಮುಳೆ = ಹನಿಮುಳೆ;
 ಸಣ್ಣ ಮುಳೆ.

ತುಂತುಜ್ (ರ್, ರು, ಙು) (ನಾ). ಹನಿ;
 ತೊಟ್ಟು; ಸೀಕರ.
 ತುಂದ (ನಾ). (ಉಬ್ಬಿದ) ಹೊಟ್ಟೆ.
 ತುಂದಿಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟೆ
 ಯುಳ್ಳವನು. (ಗು). ೨. ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟೆ
 ಯುಳ್ಳ. ೩. ತುಂದಿದ; ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ.
 ತುಂಬ (ನಾ). ೧. ಹೆಚ್ಚಳ; ಅತಿಶಯ.
 ೨. ಕರಿಯ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ. (ಅ).
 ೩. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ; ವಿಶೇಷವಾಗಿ.
 ತುಂಬಿ (ನಾ). ೧. ದುಂಬಿ; ಅಳಿ. ೨. ಒಂದು
 ಜಾತಿಯ ಗಿಡ; ತುಂಬೆ. ~ಕು(ಗು)ರುಳ್
 = ತುಂಬಿಯಂತೆ ಕಪ್ಪಾಗಿರುವ ಕೂದಲು.
 ತುಂಬು (ಕ್ರಿ). ೧. ಪೂರ್ಣವಾಗು; ಹೊರೆ
 ಚೆಲ್ಲುವಂತಾಗು. ೨. ಭರ್ತಿಮಾಡು; ಪೂರ್ಣ
 ಗೊಳಿಸು. ೩. ವ್ಯಾಪಿಸು; ಹರಡು.
 ೪. ಕಳೆ; ಮುಗಿ. (ನಾ). ೫. ಪೂರ್ಣ
 ನಾಗಿರುವುದು. ೬. ತೊಟ್ಟು; ದೇಟು.
 ೭. ತೂಬು; ಕಂಡಿ. ~ಉಚ್ಚು = ಕರೆ
 ಕಟ್ಟಿಗಳ ತೂಬನ್ನು ತೆಗೆದು ನೀರನ್ನು ಹರಿಯ
 ಬಿಡು. ~ತಿ(ದಿ)ಗಳು = ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ
 ಚಂದ್ರ; ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ.
 ತುಂಬುರ (ನಾ). ೧. ತೂಬರೆಮರ; ಕಾಡು
 ಮಾವಿನ ಮರ. ೨. ಒಂದು ಮಾದ್ಯವಿಶೇಷ;
 ತಂಬೂರಿ. ೩. ಒಬ್ಬ ಗಂಧರ್ವನ ಹೆಸರು.
 ತುಂಬುರು = ತುಂಬುರ.
 ತುಂಬೆ ೧. = ತುಂಬಿ. ೨. ಕುಂಬಳಕಾಯಿ.
 ತುಕಡಿ (ನಾ). ೧. ತುಂಡು; ಚೂರು.
 ೨. ಬಣ; ಪಂಗಡ. ೩. ಸೈನ್ಯದ ಒಂದು
 ಭಾಗ. ೪. ಪ್ರಾಂತ; ಮಂಡಲ.
 ತುಕ್ಕಡಿ = ತುಕಡಿ. ~ದಾರ = ಪ್ರಾಂತಾಧಿ
 ಕಾರ.
 ತುಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಟ್ಟಾಗು; ಕಿಕ್ಕಿರಿ.
 ೨. ಮುತ್ತು; ಅಕ್ರಮಿಸು. ೩. ಸುತ್ತು;
 ತಿರುಗು. (ನಾ). ೪. ಜಂಗು; ಕಿಲುಬು.

~ಹಿಡಿ = ೧. ಜಂಗುತನ್ನು; ಕಿಲುಬುಹಿಡಿ.

೨. ಗುಣಹೀನವಾಗು; ದೋಷಯುಕ್ತವಾಗು.

ತುಂಗಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ; ಚುಜ್ಜಲುಮರ.

ತುಜ್ಜ (ನಾ). ೧. ತೆರವು; ಶೂನ್ಯ. (ಗು). ೨. ಹೀನವಾದ; ಕೀಳಾದ. ೩. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ; ವ್ಯರ್ಥ. ೪. ಶೂನ್ಯವಾದ; ಬರಿದಾದ.

ತುಜ್ಜೀಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಕಡೆಗಣಿಸು; ತಿರಸ್ಕರಿಸು. ತುಟಾರ (ನಾ). ವಿಚಾರಮಾಡದಿರುವಿಕೆ; ದುಡುಕು. ~ಇಸು = ವಿವೇಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದುವರಿ; ದುಡುಕು.

ತುಟಿ (ನಾ). ಅಧರ; ಓಷ್ಣ.

ತುಟುಕು = ತಟಕು.

ತುಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ; ದುಬಾರಿ; ತೇಜಿ. ೨. ತುಷ್ಟಿ; ತೃಪ್ತಿ. ~ಭತ್ಯ = ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆ ಏಕೀಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕೊಡುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ವೇತನ.

ತುಟ್ಟಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಶಕ್ತಿಗುಂದು; ಬಲ ಹೀನವಾಗು. ೨. ನಾಶವಾಗು. ೩. ಕಡೆಗಣಿಸು; ಮೀರು. ೪. ಕರಗು; ಲೀನವಾಗು. ೫. ಶಾಂತಗೊಳಿಸು.

ತುಡಿ (ಕ್ರಿ). ಮಿಡಿ; ಸ್ಪಂದಿಸು.

ತುಡಿಕೆ (ನಾ). ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೇಖರಿಸಿಡುವ ಮನೆ.

ತುಡಿಗೆ = ತೊಡಿಗೆ.

ತುಡಿತ (ನಾ). ಮಿಡಿತ; ಸ್ಪಂದನ.

ತುಡು ೧. = ತೊಡು. (ನಾ). ೨. ಒಂದು ಮರದ ಹೆಸರು.

ತುಡು(ಂ)ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಜಾಗೃತೆಯಾಗಿ ಹಿಡಿ; ಆತುರದಿಂದ ಹಿಡಿ. ೨. ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳು. ೩. ತಾಗು; ಮುಟ್ಟು. (ನಾ). ೪. ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ.

ತುಡುಗ (ನಾ). ೧. ಕಳ್ಳ; ಚೋರ. ೨. ಮೋಸಗಾರ; ವಂಚಕ.

ತುಡುಗಿ (ನಾ). ೧. ಕಳ್ಳ. ೨. ಮೋಸಗಾತಿ.

ತುಡುಗು (ನಾ). ೧. ಕಳ್ಳತನ; ಕದಿಯುವಿಕೆ. ೨. ಕಳವು ಮಾಡಿದ ವಸ್ತು. ೩. ತುಂಟಿತನ.

~ಮಾಡು = ಕಳವುಮಾಡು; ಕದಿ.

ತುಡುಗುಣೆ (ನಾ). ಕಳವಿನಿಂದ ಬದುಕುವ ಮನುಷ್ಯ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣಿ.

ತುಡುಗಿ = ತೊಡಿಗೆ.

ತುಡುಪು (ನಾ). ೧. ದೋಣಿಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಕೋಲು; ಹುಟ್ಟು. ೨. ಸಟ್ಟುಗ; ಸೌಟು.

ತುಡುಬೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜೇನು.

ತುಡುಮು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾದ್ಯ.

ತುಡುರು (ಕ್ರಿ). ಗದರಿಸು; ಅಬ್ಬರಿಸು.

ತುಡುವೆ = ತುಡುಬೆ.

ತುಣವ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾದ್ಯ.

ತುಣುಕು (ನಾ). ಚೂರು; ತುಂಡು.

ತುತಿ (ನಾ). ಹೊಗಳಿಕೆ; ಸ್ತುತಿ; ಪ್ರಶಂಸೆ.

~ಇಸು = ಹೊಗಳು; ಪ್ರಶಂಸಿಸು.

ತುತೂರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಊದುವ ವಾದ್ಯ; ತೂರ್ಯ.

ತುತ್ತು (ಕ್ರಿ). ೧. ನುಂಗು; ಕಬಳಿಸು. (ನಾ).

೨. ಒಂದು ಸಲಕ್ಕೆ ನುಂಗುವಷ್ಟು ಆಹಾರ;

ಕಬಳ. ~ಆಗು = ಈಡಾಗು; ಗುರಿಯಾಗು.

ತುತೂರಿ = ತುತೂರಿ.

ತುತ್ಥ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ವಿಷವಸ್ತು; ಮೈಲು

ತುತ್ತ; ಗಂಧಕಾಮ್ಲ. ೨. ಕಲ್ಲು; ಶಿಲೆ.

ತುತ್ಥೆ (ನಾ). ೧. ನೀಲಿಯ ಗಿಡ. ೨. ಸಣ್ಣ ಏಲಕ್ಕಿ.

ತುಡಿ (ನಾ). ಅಂತ್ಯ; ಕೊನೆ; ಅಗ್ರ.

ತುನ್ನ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ; ನಂದಿಮರ. ೨. ನೋವು; ಬಾಧೆ. (ಗು).

೩. ನೋಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಗಾಸಿಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

೪. ಸೀಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ೫. ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ತುನ್ನವಾಯ (ನಾ). ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಿಯುವವನು;
ಸಿಂಹಿಗ.

ತುಪಟ = ತುಪ್ಪುಟ್ಟ.

ತುಪಾಕಿ (ನಾ). ಬಂಡೂಕು; ಕೋವಿ.

ತುಪ್ಪ (ನಾ). ೧. ಬೆಣ್ಣೆ ಕಾಯಿಸಿ ಇಳಿಸಿದ
ಪದಾರ್ಥ; ಘೃತ. ೨. ಬಟ್ಟೆಯಿಳಿಸಿದ
ದ್ರವ; ಅರ್ಕ.

ತುಪ್ಪಟ = ತುಪ್ಪುಟ್ಟ.

ತುಪ್ಪು (ಕ್ರಿ). ಉಗುಳು; ಉಗಿ.

ತುಪ್ಪುಟ್ಟ (ಘ, ಳ, ಣ) (ನಾ). ೧. ಗರಿ;
ತುಕ್ಕ. ೨. (ಮೊಲ, ಕುರಿ ಮುಂತಾದುವು
ಗಳ) ಮೃದುವಾದ ರೋಮ; ಉಣ್ಣೆ.

ತುಪಾಕಿ = ತುಪಾಕಿ.

ತುಬ್ಬು (ಕ್ರಿ). ೧. ಪತ್ತೆಮಾಡು; ಶೋಧಿಸು.

೨. ತೋರಿಸು; ಗುರುತಿಸು.

೩. ಸೂಚಿಸು; ತಿಳಿಸು. ೪. ಹರಡು;

ವ್ಯಾಪಿಸು. ೫. ನೂಕು; ತಳ್ಳು. (ನಾ).

೬. ಪತ್ತೆಹಚ್ಚುವಿಕೆ; ಶೋಧನೆ.

~ತಾ(ಗಾ)ಱ(ರ) = ಪತ್ತೆಹಚ್ಚುವವನು;

ಪತ್ತೇದಾರ.

ತುಮುರು (ನಾ). ೧. ತುಂಡು; ಚೂರು.

೨. ತಳ; ಬುಡ.

ತುಮುಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ದೊಂಬಿಶಾಕೆಗ.

೨. (ಮನಸ್ಸಿನ) ಗೊಂದಲ; ಅಂದೋಲನ;

ಗಲಿಬಿಲಿ. (ಗು). ೩. ಕ್ಷೋಭೆಯ;

ಗೊಂದಲದ.

ತುಮ್ಮಡಿ (ನಾ). ಶರೀರದಿಂದ ರಕ್ತ ತೆಗೆಯುವ
ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಾಧನ.

ತುಯ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬದ್ಧಿಯಾಗು; ನೆನೆ;

ತೋಯು. ೨. = ತುಯ್ಯು.

ತುಯ್ಯು (ಕ್ರಿ). ಎಳೆ; ಜಗ್ಗು; ಸೆಳೆ.

ತುಯ್ಯಲ್(ಲು) (ನಾ). ಪಾಯಸ; ಪರಮಾನ್ನ.

ತುರಂಗ ೧. = ತುರಗ. ೨. ಸೆರೆಮನೆ; ಜೈಲು.

ತುರಂಗಮ (ನಾ). ಕುದುರೆ; ತುರಗ.

ತುರ(ಂ)ಗಿ (ನಾ). ೧. ಕುದುರೆ ಲಾಯದವನು;

ಕಾಸ್ತಾರ. ೨. ರಾವುತ; ಸವಾರ.

ತುರಗ (ನಾ). ವೇಗವಾಗಿ ಚಲಿಸುವುದು;
ಕುದುರೆ.

ತುರಾಯ (ನಾ). ೧. ಟೋಪಿ ಅಥವಾ ಕಿರೀಟಕ್ಕೆ
ಸಿಕ್ಕಿಸುವ ಹೂವಿನ ಅಥವಾ ಮುತ್ತಿನ
ಅಭರಣ; ಶಿರಪೇಷು. ೨. ನವಿಲು ಮುಂತಾ
ದುವುಗಳ ಶಿಖೆ; ಕೊಟ್ಟು.

ತುರಾಯಿ = ತುರಾಯ.

ತುರಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಟೊಳ್ಳುಮಾಡು; ಕೊರೆ.

೨. ಹೆರೆ. ೩. = ತುಜಿ. (ನಾ). ೪. ಹೆರೆಯು

ವಿಕೆ. ೫. ಹೆರೆದು ತೆಗೆದ ಕುಸುರಿ;

ಹೆರಕಲು. ~ಮಣೆ = ಕೊಬ್ಬರಿ ಮುಂತಾದು

ವನ್ನು ಹೆರೆಯುವ ಸಾಧನ.

ತುರಿತ ೧. = ತುರಿಪ. ೨. = ತುಜಿತ.

ತುರಿಪ (ನಾ). ತ್ವರೆ; ವೇಗ.

ತುರಿಹ = ತುರಿಪ.

ತುರಿಯ (ನಾ). ೧. ಕಾಲುಭಾಗ; ನಾಲ್ಕು

ನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ. ೨. ಯೋಗಿಗಳು

ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿ. (ಗು).

೩. ನಾಲ್ಕನೆಯ. ~ಅವಸ್ಥೆ = ಮೋಕ್ಷ.

ತುರುಕ (ನಾ). ೧. ತುರ್ಕಿ ದೇಶದವನು.

೨. ಮಹಮ್ಮದೀಯ.

ತುರುಪು (ನಾ). ೧. ಇಸ್ಕೇಟಿನಾಟದಲ್ಲಿ ಗೆಲುವು

ತರುವ ಎಲೆ; ಹುಕುಮು. ೨. ದಂಡು;

ಸೈನ್ಯ.

ತುರುವು (ಕ್ರಿ). ೧. ಟೊಳ್ಳುಮಾಡು. (ನಾ).

೨. (ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಯ) ತುರಿ;

ತುರುಪ್ಪು ೧. = ತುರುಕ. ೨. ಒಂದು ವಿಧವಾದ

ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯ; ಲೋಬಾನ.

ತುರುಸು (ನಾ). ೧. ಬಿರುಸು. ೨. ಸ್ಪರ್ಧೆ;

ಮೇಲಾಟ.

ತುಲ(ರ)ಚಿ = ತುಲುಚಿ.

ತುಲು(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಕೆರೆ; ತುಲು. (ನಾ).

೨. = ತುಲುಕೆ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮ ರೋಗ. ~ ಇಸು = ಕೆರೆ; ತಿಕ್ಕು.

ತುಲು(ರಿ)ಕೆ (ನಾ). ನವೆ; ಕಡಿತ.

ತುಲು(ರು) (ನಾ). ಹಸು; ಆ ಕೆಳು;

ಗೋವು. ~ ಕಾಲು(ರ) = ದನಕಾಯು ವನನು; ಗೊಲ್ಲ. ~ ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಗೋವುಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸು; ದನಗಳನ್ನು ಹಿಡಿ. ~ ಪಟ್ಟಿ = ದನಗಳ ಹಟ್ಟಿ; ಕೊಟ್ಟಿಗೆ.

ತುಲು(ರು)(ಂ)ಕು (ಕ್ರಿ). ಒತ್ತಿ ತುಂಬು; ಗಿಡಿ.

ತುಲು(ರು)(ಂ)ಗಲ್(ಲು) (ನಾ). ಗ. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ. ೨. ಗೊಂಚಲು; ಗುಚ್ಚ; ಮಂಜರಿ.

ತುಲು(ರು)ಂಗು ಗ. = ತುಲುಂಕು. ೨. ಮುಚ್ಚು; ಮರೆ ಮಾಡು. ೩. ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿರು; ದಟ್ಟಿಸು.

ತುಲು(ರು)(ಂ)ಬು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಹೂವನ್ನು ಮುಡಿ; ಸೂಡು. (ನಾ). ೨. ಕೂದಲಿನ ಗಂಟು; ಮುಡಿ.

ತುಲು(ರು)ಗು ಗ. = ತುಲುಂಗು. (ನಾ). ೨. ಮುಚ್ಚುವಿಕೆ; ಆವರಣ. ~ ಎವೆ(ವೆ) = ಒತ್ತಾದ ಕೂದಲುಗಳುಳ್ಳ ರೆಪ್ಪೆ.

ತುಲು(ರು)ಚಿ = ತುಲುಚಿ.

ತುಲು(ರು)ಚಿ (ನಾ). ಮೈಗೆ ನವೆಯುಂಟು ಮಾಡುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ.

ತುಲು(ರು)ವೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಎತ್ತರವಾದ ಗಿಡ.

ತುರ್ತು (ನಾ). ಗ. ತ್ವರಿತ ವಾದುದು; ಜರೂರು. (ಅ). ೨. ಕೂಡಲೆ; ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ.

~ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ = ಜರೂರು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ.

ತುರ್ಯ = ತುರಿಯು.

ತುಲನ (ನಾ). ಗ. ಎತ್ತುವಿಕೆ; ಏರಿಸುವಿಕೆ.

೨. ಹೋಲಿಕೆ; ಸಾಮ್ಯ. ೩. ವಿಮರ್ಶೆ; ಪರಿಶೀಲನೆ. ೪. ತೂಕಮಾಡುವಿಕೆ.

ತುಲನೆ = ತುಲನ.

ತುಲ(ಳ)ಸಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ; ವೃಂದೆ.

ತುಲಾಕೋಟಿ (ನಾ). ಗ. ದಂಡಿಗೆಯ ಕೊನೆ; ತೂಗುಕೋಲಿನ ತುದಿ. ೨. ಕಾಲಂದುಗೆ.

ತುಲಾಭಾರ (ನಾ). ತನ್ನ-ತೂಕದಷ್ಟು ವಸ್ತು, ಒಡನೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ದಾನ ಮಾಡುವ ವ್ರತ.

ತುಲೆ (ನಾ). ಗ. ತುಲಾರಾಶಿ. ೨. ಪ್ರಮಾಣ.

೩. ಸವು; ಸಾಟಿ. ೪. ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಯಷ್ಟು ತೂಕ; ತೊಲ. ೫. ತಕ್ಕಡಿ; ತ್ರಾಸು. ೬. ಹೋಲಿಕೆ; ಸಾದೃಶ್ಯ. ೭. ದಿವ್ಯ ಗೆಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ.

ತುಲ್ಯ (ಗು). ಸಮಾನವಾದ; ಸದೃಶವಾದ.

ತುವರೆ (ನಾ). ಒಗರು; ಒಗಚು.

ತುವರಿ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ದ್ವಿದಳಧಾನ್ಯ; ತೊಗರಿ. ೨. ಸುವಾಸನೆಯ ಮಣ್ಣು.

ತುಷ (ನಾ). ಹೊಟ್ಟು; ಉಮ್ಮಿ.

ತುಷಾರ (ನಾ). ಗ. ಹಿಮ; ಮಂಜು. ೨. ಹನಿ; ತುಂತುರು. (ಗು). ೩. ಶೀತಲವಾದ; ತಣ್ಣನೆಯ.

ತುಷ್ಟ ಗ. = ತುಷ್ಟಿ. ೨. ಸಂತೋಷಗೊಂಡ ವನು. (ಗು). ೩. ಸಂತೋಷಗೊಂಡ.

ತುಷ್ಟಿ (ನಾ). ತೃಪ್ತಿ; ಆನಂದ; ತಣ್ಣ.

ತುಸ (ಗು). ಸ್ವಲ್ಪ; ಕೊಂಚ.

ತುಸು = ತುಸ.

ತುಹಿನ (ನಾ). ಗ. ಹಿಮ; ಮಂಜು. ೨. ಶೀತ; ತಂಪು. ೩. ಬೆಳುದಿಂಗಳು. ೪. ಕರ್ಪೂರ.

~ ಕರೆ = ತಂಪಾದ ಕಿರಣಗಳುಳ್ಳವನು; ಚಂದ್ರ. ~ ಗಿರಿ = ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತ.

ತುಳಾಡಿ (ನಾ). ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರಸೆ.

ತುಳು (ನಾ). ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಯ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ಭಾಷೆ.

ತುಳು(ಂ)ಕು (ಕ್ರಿ). ಗ. ತುಂಬಿ ಬೆಲ್ಲು ; ಹೊರಬೆಲ್ಲು. ೨. ಸೇರಿಸು ; ಜತೆಗೂಡಿಸು.

೩. ಕದಡು ; ಕಲಕು. ೪. (ಬಾಣವನ್ನು) ಎಸೆ, -ಬಿಡು ೫. ಸಿಂಪಡಿಸು ; ಚಿಮುಕಿಸು.

(ನಾ). ೬. ಉಕ್ಕುವಿಕೆ ; ಹೊರಸೂಸುವಿಕೆ.

ತುಳುಗತ್ತಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕತ್ತಿ.

ತುಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ನೆಗೆ ; ಜಿಗಿ ; ಹಾರು.

ತುಟಾ(ಳಿ) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಮೆಟ್ಟು ; ಘಟ್ಟಿಸು.

೨. ನೋಯಿಸು ; ಹಿಂಸಿಸು. ೩. ತುಳಿಯ ಲ್ಪಡು ; ಆಘಾತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗು.

ತುಟಾ(ಳಿ)ಕಲ್ (ನಾ). ಒಣಗಿದುದು ; ಬಾಡಿದುದು.

ತುಟಾ(ಳಿ)ತ (ನಾ). ಗ. ಮೆಟ್ಟು ವಿಕೆ.

೨. ಹಿಂಸೆ ; ತೊಂದರೆ.

ತುಟಾ(ಳಿ)ಲ್ (ನಾ). ಗ. ನಮಸ್ಕಾರ ; ಮುನೆಯುವುದು. ೨. ಸೇನೆ ; ಊಳಿಗ. ೩. ಪರಾಕ್ರಮ ; ಸಾಹಸ. ~ಆಳ್(ಳು) = ವೀರ ; ಕಲಿ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಯ್ = ನಮಸ್ಕರಿಸು ; ವಂದನೆಮಾಡು.

ತೂಕಡು (ನಾ). ಮಂಪರು ; ಜೊಂಪು.

~ಇಕೆ = ಜೂಗರಿಸುವಿಕೆ ; ಮಂಪರು.

~ಇಸು = ಜಂಪುಹೊಡೆ ; ಜೂಗರಿಸು.

ತೂ(ಂ)ಕು (ಕ್ರಿ). ಗ. ತೂಕವನ್ನು ನೋಡು.

೨. ಜೋಲು ; ಇಳಿಬೀಳು. ೩. ಅಲ್ಲಾಡಿಸು ; ಅಲುಗಿಸು. ೪. ಇಳಿಸು ; ಕಡಮೆ ಮಾಡು. (ನಾ). ೫. ತೂಕಮಾಡುವಿಕೆ.

ತೂಂತಿಟಾ(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಊಡು ; ಉರುಬು.

೨. ಉಗುಳು.

ತೂ(ಂ)ತು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಒಳ ಸೇರಿಸು ; ತುರುಕು. (ನಾ). ೨. ರಂಧ್ರ ; ಕಂಡಿ.

ತೂಕ (ನಾ). ಗ. ಗಾಡಿಯ ಚಕ್ರದ ನಾಭಿ ; ಗುಂಬ. ೨. (ಕೆರೆಕಟ್ಟಿಗಳ) ನೀರು ಹೋಗುವ ಕಂಡಿ.

ತೂಕ (ನಾ). ಗ. ಭಾರ ; ಬಜ್ಜೆ. ೨. ಗೌರವ ; ಘನತೆ. ೩. ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯದ ತೂಕ. ೪. ಸಮಾನವಾದುದು ; ಏರುಪೇರು ಇಲ್ಲದಿರುವುದು.

ತೂಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ತಿರಸ್ಕರಿಸು ; ಇಂದಿಸು.

ತೂಕಿಟಾ(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ಕುಣ ; ನಲಿ.

ತೂಗು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಒಲೆ ; ತೊನೆ. ೨. ಭಾ ; ನೋಡು ; ತೂಕಮಾಡು. ೩. ನೇತೃತ್ವಾಕು ೪. ಹೋಲಿಸು. ೫. ವಿಮರ್ಶಿಸು. ೬. ತೊಟ್ಟಿ ಲನ್ನು ಆಡಿಸು. ೭. ನೇತಾಡು ; ಜೋಲು (ನಾ). ೮. ತೂಕ ಮಾಡುವಿಕೆ. ೯. ತೊಟ್ಟಿ ಲನ್ನು ಆಡಿಸುವಿಕೆ. ೧೦. ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಮುಂದಕ್ಕೂ ಚಲಿಸುವಿಕೆ. ~ಆಡು = ಗ. ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಮುಂದಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಾಡು ; ಒಲೆದಾಡು. ೨. ಜೋತಾಡು ; ಜೋಲು. ~ಂ(ಂ)ಗೊ(ಜೊ)ಡರ್(ರು) = ತೂಗು ದೀಪ. ~ಮಂಜಿ = ಉಯ್ಯಾಲೆಹಾಸು.

ತೂಣ (ನಾ). ಗ. ಆವೇಶ ; ಉದ್ರೇಕ. ೨. = ತೂಣೀರ.

ತೂಣೀರ (ನಾ). ಬಾಣಗಳನ್ನು ಒಡೆದು ಬಿಡುವ ಬುತ್ತಿ.

ತೂನ (ನಾ). ಗೂಟ ; ಸ್ತಂಭ.

ತೂಪರು (ನಾ). ಸಣ್ಣ ಮಳೆ ; ತುಂತುರು.

ತೂಪರೆ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ; ತೂಬರೆ ಮರ. ೨. = ತೂಪರು.

ತೂಪಿಟಾ(ರಿ) ಗ. = ತೂಂತಿಟಾ. ೨. ದೃಷ್ಟಿದೋಷ ವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಬೂದಿ ಮುಂತಾದು ವನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ಉದಿ ಮಂತ್ರ ಹಾಕು.

ತೂಬರೆ = ತೂಪರೆ.

ತೂಟ(ರ)ಲ್(ಲು) (ನಾ). ಗ. ದೂರ ಹೋದುದು. ೨. = ತೂಪರು.

ತೂಲು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಗಾಳಿಯ
ಎದುರಾಗಿ ಸುರಿದು ಹಸಸುಮಾಡು.

೨. ಪ್ರವೇಶಿಸು. ೩. ತುರುಕು. ೪. ಉದುರು.

೫. ಮೃಗಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸು; ಸೋವು.

೬. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಸೆ. ೭. ದೂರಹೋಗು.

೮. ತುಂತುರುಗಳಾಗಿ ಬೀಳು. (ನಾ).

೯. ಹನಿಹನಿಯಾಗಿ ಬೀಳುವುದು;

ತುಂತುರು. ೧೦. ಒಳಹೋಗುವಿಕೆ.

ತೂರ್ಣ (ನಾ). ೧. ತ್ವರಿತವಾದುದು; ತ್ವರೆ.

(ಗು). ೨. ವೇಗವಾದ.

ತೂರ್ಯ ೧ = ತುರಿಯೆ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ

ವಾಡ್ಯ; ತುತ್ಕೂರಿ. ~ತ್ರಯ = ಗಾನ, ನೃತ್ಯ

ಮತ್ತು ವಾಡ್ಯಗಳ ಮೇಳ, -ಹೊಂದಿಕೆ.

ತೂಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಅರಳೆ. ೨. ಆಕಾಶ.

೩. ಹಕ್ಕಿಯ ತುಪ್ಪುಳು.

ತೂಲಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಅರಳೆಯ ಹಾಸುಗೆ; ಗಾಡಿ.

೨. ಚಿತ್ರಗಾರನ ಕುಂಚ. ೩. ದೀಪದ

ಬತ್ತಿ; ಹೂಬತ್ತಿ. ೪. ಹಕ್ಕಿಯ ತುಪ್ಪುಳು.

ತೂವರ (ನಾ). ೧. ಕಹಿ; ಒಗರು.

೨. ಕೊಂಬಿಲ್ಲದ ಹೋರಿ. ೩. ನಪುಂಸಕ;

ಪಂಡ.

ತೂಷ್ಣೀಕ (ಗು). ಮಾತಿಲ್ಲದ; ಮಾನವಾದ.

ತೂಘ್(ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುನ್ನುಗ್ಗು;

ಮುಂದುವರಿ. ೨. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು.

೩. ಹಿಂಬಾಲಿಸು; ಬೆನ್ನಟ್ಟು. (ನಾ).

೪. ಮೇಲೆ ಬೀಳುವಿಕೆ; ಆಕ್ರಮಣ.

~ಇಸು = ೧. ಮುಂದುವರೆಯುವಂತೆ

ಮಾಡು; ನಡೆಸು. ೨. ಹಿಡಿಸು; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು.

ತೂಳ್ಳು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಿಡಿಸು; ಬೆನ್ನಟ್ಟು.

೨. ಹರಡು; ಪಸರಿಸು.

ತ್ಯಣ (ನಾ). ಹುಲ್ಲು; ದರ್ಭೆ. ~ಪುರುಷ

= ಬೆದರುಗೊಂಬೆ; ಬೆಚ್ಚು. ~ರಾಜ

= ೧. ತಾಳೆಮರ. ೨. ಬಿದಿರು. ೩. ಕಬ್ಬು.

೪. ತೆಂಗಿನಮರ.

ತ್ಯತೀಯ (ಗು). ಮೂರನೆಯ.

ತ್ಯತೀಯೆ (ನಾ). ೧. ಮೂರನೆಯ ಭಾಗ.

೨. ಪಕ್ಷದ ಮೂರನೆಯ ದಿನ; ತದಿಗೆ.

೩. ವ್ಯಾಕರಣದ ವಿಭಕ್ತಿಪ್ರತ್ಯಯಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು.

ತ್ಯಪ್ತ (ನಾ). ೧. ತೃಪ್ತಿಗೊಂಡವನು; ತಣೆ

ದವನು. (ಗು). ೨. ತೃಪ್ತಿಹೊಂದಿದ;

ತಣೆದ.

ತ್ಯಪ್ತಿ (ನಾ). ಸಂತುಷ್ಟಿ; ತಣೆವು.

ತ್ಯಪೆ (ನಾ). ೧. ಬಾಯಾರಿಕೆ; ದಾಹ.

೨. ಅಸೆ; ಬಯಕೆ.

ತ್ಯಷ್ಟೆ = ತೃಪೆ.

ತೆಂಕ (ನಾ). ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕು.

ತೆಂಕಣ (ಗು). ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

~ಗಾಳಿ = ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಬೀಸುವ

ಗಾಳಿ.

ತೆಂಕಲ್(ಲು) = ತೆಂಕ.

ತೆಂಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಈಸು; ಈಜು.

೨. ಮೂರ್ಛೆಹೊಂದು; ಬವಳಿಬೀಳು.

(ನಾ). ೩. = ತೆಂಕ.

ತೆಂಗಾಯ್ (ನಾ). ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ; ನಾರಿ

ಕೇಳ.

ತೆಂಗಾಯಿ = ತೆಂಗಾಯ್.

ತೆಂಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ಎರಗು. (ನಾ).

೨. ತೆಂಗಿನ ಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾಯಿ.

ತೆಂಟು (ಕ್ರಿ). ಹಸಸುಮಾಡು; ಕೇರು.

ತೆಂಟೆ (ನಾ). ವೇದಿಕೆ; ಕಟ್ಟಿ.

ತೆಂಡೆ (ನಾ). ೧. ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು;

ಸಿಕ್ಕು ಸಿಕ್ಕಾಗಿರುವುದು. ೨. (ಹುಲ್ಲು

ಮುಂತಾದುವುಗಳ) ಕಂತೆ, -ಕಟ್ಟು.

ತೆಂಬೆಲರ್(ರು) (ನಾ). ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನ ಗಾಳಿ;

ತೆಂಕಣಗಾಳಿ.

ತೆಕ್ಕನೆ (ಅ). ೧. ಅಧಿಕವಾಗಿ; ಹೆಚ್ಚಾಗಿ.

ತೆಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. (ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ) ಗಾಯ, ನವೆಗಳನ್ನು ನೆಕ್ಕು. ೨. ತೇಲು. ೩. ತೇಲಿಸು; ತೇಲುವಂತೆ ಮಾಡು. ೪. ಧೈರ್ಯಗೇಡು; ಹೆದರು. ೫. ಮೂರ್ಛಹೊಂದು.

ತೆಕ್ಕು ೧. = ತಟ್ಟು. ೨. ಸುರುಳಿ; ಇರಿಕೆ. ೩. ತುರುಬು; ಮುಡಿ. ೪. ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಸುರುಳಿ ಯಾಗು; ಇರಿಕೆ ಹಾಕು. ೨. ಒಂದೆಡೆ ಸೇರು; ಗುಂಪಾಗು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಗುಂಪಿನಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗು; ಬೆದರು. ~ಬೀಳು = ಅಲಿಂಗಿಸು; ಅಪ್ಪು. ~ಹಾಕು = ೧. ತೆಕ್ಕುಬೀಳು. ೨. ಒಂದನ್ನೊಂದು ಸೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟು.

ತೆಗಲ್ (ನಾ). ೧. ಹೆಗಲು; ಭುಜ. ೨. = ತೆಗಲೆ. ೩. ಸೊಕ್ಕು; ಮದ. ೪. ಎದೆ; ಹೃದಯ. ತೆಗಲೆ (ನಾ). ಕೊರಳಿನ ಮೇಲ್ಭಾಗ; ಹೆಕ್ಕುತ್ತ.

ತೆಗವು (ನಾ). ಅಡ್ಡಿ; ಅಡಚಣೆ.

ತೆಗಹು (ನಾ). ೧. ತೆಗೆಯುವಿಕೆ; ಎಳೆಯುವಿಕೆ. ೨. ಬಿಡುವು; ಅನಕಾಶ; ತೆರವು.

ತೆಗಲಿ (ನಾ). ೧. ತಲೆಗೂದಲು ಉದುರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ; ಇಂದ್ರಲುಪ್ತಕ. ೨. ಸುಕ್ಕಾಗುವಿಕೆ; ಪದರುಪದರಾಗುವಿಕೆ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಪದರುಪದರಾಗು; ಸುಕ್ಕಾಗು.

ತೆಗಲಿಗೆ = ತೆಗಲಿ. ~ಜಿ(ವಿ)ಲ್(ಫ್) = ೧. ಕೂದಲು ಉದುರು; ಬೋಳಾಗು. ೨. ಸುಕ್ಕುಗಟ್ಟು; ಬಾಡು.

ತೆಗಲು(ಫ್, ಲು, ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ನಂದಿಸು; ಹೀಯಾಳಿಸು. (ನಾ). ೨. ನಂದೆ; ದೂಷಣೆ. ೩. ನಂದ್ಯವಾದುದು; ದೋಷ. ~ಇಕೆ = ನಂದೆ; ಬಯ್ಲುಳು.

ತೆಗೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಆಕರ್ಷಿಸು; ಸೆಳೆ. ೨. ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳು; ಸ್ವೀಕರಿಸು. ತೆಗೆಯುವಿಕೆ; ತೆಗೆಯುವಿಕೆ.

ಕ್ರಯಮಾಡು. ೪. ಕಳವು ಮಾಡು; ಕದಿ. ೫. ಹೊರದೆಗೆ; ಹೊರಗೆಳೆ. ೬. ಕಳಚು; ಬಿಚ್ಚು. ೭. ತೋರಿಸು; ಸೂಚಿಸು. ೮. ಹೋಗು; ಸಾಗು. ೯. ಮರೆಯಾಗು; ಕಾಣದೆ ಹೋಗು. ೧೦. ಬಿಡು; ತಿರಸ್ಕರಿಸು. ೧೧. ನೂಕು; ತಕ್ಕು. ೧೨. ಕಳೆ; ಪರಿಹರಿಸು. ೧೩. ಆರಂಭಿಸು; ತೊಡಗು. ೧೪. ಬರೆ; ಲೇಖಿಸು. (ನಾ). ೧೫. ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವಿಕೆ; ಪಲಾಯನ. ೧೬. ಧಿಕ್ಕಾರ ಸೂಚಕವಾದ ಶಬ್ದ. ~ನೆಜಿ(ರೆ) = (ಬಾಣವನ್ನು) ಕಿವಿಯ ಅಂಚಿನವರೆಗೆ ಎಳೆ; ಆಕರ್ಷಾಂತವಾಗಿ ಸೆಳೆ. ~ನೆಜಿ(ಣು) = ಕಡೆಯುವ ಹಗ್ಗ; ಮುಢಿಸುವ ಹಗ್ಗ. ~ಬಗೆ = ೧. ಪ್ರಾಣಿ ಹೋಗುವ ಸ್ಥಿತಿ. ೨. ಕಸಿವಿಸಿ; ಕಳವಳ. ೩. ಹಿಂದೆಗೆಯುವಿಕೆ; ಹಿಂಜರಿತ.

ತೆಟ್ಟುಂತೆಜಿ(ರೆ) (ಕ್ರಿ). ಅಗಲವಾಗಿ ತೆರೆ.

ತೆಟ್ಟಿ (ನಾ). ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

ತೆಣಲು(ರು) (ಕ್ರಿ). ಸರಳು; ಮುಲುಕು.

ತೆಣೆ (ನಾ). (ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ) ಜಗಲಿ, -ಕಟ್ಟಿ.

ತೆತ್ತವಣೆ (ನಾ). ಜೋಡಣೆ; ಹೊಂದಿಕೆ.

ತೆತ್ತು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಿರುಚು; ಹೆಣೆ. ೨. ಹೊಂದಿ ಕೊಂಡಿರು; ಸ್ನೇಹವಾಗಿರು. ~ಇಗೆ = ೧. ಸೇವಕ; ಆಳು. ೨. ಗೆಳೆಯ; ಸ್ನೇಹಿತ. ೩. ಸಂಬಂಧಿ; ನೆಂಟ. ೪. ಹೊಣೆಗಾರ; ಜವಾಬ್ದಾರ. ~ಇಸು = ೧. ಜೋಡಿಸು; ಸೇರಿಸು. ೨. ನಾಟು; ಕೀಲಿಸು.

ತೆನೆ (ನಾ). ೧. ಧಾನ್ಯದ ಹೊಡೆ; ಕದಿರು. ೨. ಕೊಟೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗ; ಕೊತ್ತಳ. ೩. ಬಸಿರು; ಗರ್ಭ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಯಿ = ವರ್ಷದ ಮೊದಲನೆಯ ಫಲ; ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಫಲ. ~ಪೊ(ಪೊ)ಗು = ಹೊಡೆಯಾಗು; ತೆನೆಗಟ್ಟು.

ತೆಪರ (ನಾ). ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿ ; ಹೆಡ್ಡ.

ತೆಪ್ಪ (ನಾ). ಹರಿಗೋಲು ; ನಾವೆ.
~ಉತ್ಸವ = ಜಾತ್ರೆಯ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ
ದೇವರನ್ನು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಮಾಡುವ
ಉತ್ಸವ.

ತೆಪ್ಪಗೆ (ಅ). ೧. ಸುಮ್ಮನೆ ; ಮಾನವಾಗಿ.
೨. ಹಾಯಾಗಿ ; ವಿರಾಮವಾಗಿ. ೩. ಪೆಚ್ಚಾಗಿ ;
ಬೆಪ್ಪಾಗಿ.

ತೆಪ್ಪನೆ = ತೆಪ್ಪಗೆ.

ತೆಪ್ಪುಱ್(ರ್, ರು, ಟು) (ಕ್ರಿ). ೧. (ಮೂರ್ಛೆ,
ಕಾಯಿಲೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ) ತೇತರಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳು. ೨. ಜೇತನಗೊಳಿಸು ; ಹುರಿ
ದುಂಬಿಸು.

ತೆಬ್ಬು (ನಾ). ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆಡೆ ; ನಾರಿ.

ತೆಮರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಉಜ್ಜು ; ತಿಕ್ಕು.
೨. ನಾಶಮಾಡು ; ಹಾನಿಮಾಡು.
೩. ಅಳುಕು ; ಹೆದರು. ೪. ಅಟ್ಟು ;
ಓಡಿಸು. (ನಾ). ೫. ಎತ್ತರವಾದ ಭೂಮಿ ;
ದಿಬ್ಬ ; ತಿಟ್ಟು.

ತೆಮಳ್ಳು (ಕ್ರಿ). ಕೂಡಿಹಾಕು ; ಸಂಗ್ರಹಿಸು.

ತೆಮುರ್(ರ್, ಳು, ಟು) (ಕ್ರಿ). ೧. ನುಣುಚಿ
ಕೊಳ್ಳು ; ಜಾರು. ೨. ಸರಿಮಾಡು ;
ಹೋಗು ; ತೆವಳು.

ತೆಮ್ಮ (ನಾ). ೧. ಸಾಲು ; ಓಳಿ. ೨. ಅಧಿಕ್ಕ.

ತೆಮ್ಮಲ್ (ನಾ). ಗುಂಪು ; ಸಮೂಹ.

ತೆಮ್ಮೆ = ತೆಮ್ಮಲ್.

ತೆರಂಟು (ಕ್ರಿ). (ನದ್ದಾವರರಿಗೆ) ಉಡುಗೊರೆ
ಯನ್ನು ಕೊಡು.

ತೆರಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸುರುಳಿಸುತ್ತ ; ಇರಿಕೆ
ಹಾಕು. ೨. ಕೂಡಿಸು ; ಸೇರಿಸು.
೩. = ತೆರಂಟು.

ತೆರಣೆ (ನಾ). ೧. ಉಂಡೆ ; ಸುರುಳಿ. ೨. = ತೆರಳಿ.
~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಸುತ್ತಿಕಟ್ಟು. ೨. ಬಿಗಿದು
ಕಟ್ಟಿದುದು.

ತೆರಪು = ತೆಪ್ಪು. ~ಅಗು = ಖಾಲಿಯಾಗು ;
ತೆರವಾಗು. ~ಗೆಯ್ = ಹೋಗಲಾಡಿಸು ;
ನಿವಾರಿಸು. ~ಮಾಡು = ಖಾಲಿಮಾಡು.

ತೆರಳ(ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೋಗು ; ಮುಂದೆ
ಸರಿ. ೨. ಅಲ್ಲಾಡಿಸು ; ಅಲುಗಿಸು.
೩. ನಡುಗು ; ಕಂಪಿಸು. ೪. ಸಮೂಹ
ವಾಗು ; ಗುಂಪುಗೊಡು. ೫. ಸುರುಳಿ
ಯಾಗು ; ಮುದ್ದೆಯಾಗು.

ತೆರಳಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಳು.

ತೆರಳೆ = ತೆರಣೆ.

ತೆರಳ್ಳಿ (ನಾ). ೧. ತೆರಳುವಿಕೆ ; ಚಲಿಸುವಿಕೆ.
೨. ಅಲುಗಾಟ ; ಚಲನೆ. ೩. ಗುಂಪು ;
ಸಮೂಹ. ೪. ಮಡಿಕೆ ; ಪದರ ; ನಿರಿಗೆ.

ತೆರಳ್ಳು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡು ;
ತೆರಳುವಂತೆ ಮಾಡು. ೨. ಆಯಾಸಪಡಿಸು.
೩. ಬಿಡಿಸು. ೪. ಒಂದು ಗೂಡಿಸು ;
ಸೇರಿಸು.

ತೆರಿಗೆ = ತೆಪ್ಪಿಗೆ. ~ಎತ್ತು = ಕಂದಾಯವನ್ನು
ವಸೂಲುಮಾಡು.

ತೆರೆ ೧. = ತೆಪ್ಪೆ. (ನಾ). ೨. ಅಲೆ ; ತರಂಗ.
೩. ಜರ್ನುಡೆ ಮಡಿಕೆ, -ಸುಕ್ಕು. ೪. ಪರದೆ ;
ಜನನಿಕೆ. ೫. ಕಣ್ಣಿನ ಒಂದು ಬಗೆಯ
ರೋಗ. ~ಕೂ(ಗೂ)ಡು = ೧. ಅಲೆ
ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರು. ೨. ಅವರಣವಿಲ್ಲದೆ
ಗೂಡು, -ಕೋಶ. ~ಮುಚ್ಚಿ(ರೆ)
= ೧. ಪರದೆಯ ಮರೆ, -ಹಿಂಭಾಗ.
೨. ಮುಚ್ಚುವರೆ ; ಗುಟ್ಟು. ~ಸುತ್ತು
= ೧. ತೆರೆಯಿಂದ ಸುತ್ತುಗಟ್ಟು. ೨. ಗವ
ಸೆಣೆಯಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟುದು.

ತೆಪ(ರ) (ನಾ). ೧. ರೀತಿ ; ಕ್ರಮ. ೨. ಕನ್ಯಾ
ಶುಲ್ಕ. ೩. ತೆರಿಗೆ. ೪. ತಪ್ಪುಕಾಣಿಕೆ ;
ದಂಡ. ~ಕಾಪ(ರ) = ೧. ತೆರಿಗೆಯನ್ನು
ವಸೂಲು ಮಾಡುವವನು. ೨. ಬಾಕಿ
ವಸೂಲುದಾರ.

ತೆಲ(ರ)(ಂ)ಬೊಯ್ (ಕ್ರಿ). ಬಲವಾಗಿ
ಹೊಡೆ.

ತೆಲ(ರ)ಂಬೊಳೆ (ಕ್ರಿ). ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸು,
-ಹೊಳೆ.

ತೆಲ(ರ)ಪು (ನಾ). ೧. ಬಿಡುವು; ನಿರಾಮ.

೨. ತೆರೆಯುವಿಕೆ. ೩. ಅವಕಾಶ; ಸಂದರ್ಭ.

೪. ಖಾಲಿ; ತೆರವು. ೫. ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ.

೬. ಎಡೆ; ಜಾಗ. ೭. ವಿಸ್ತಾರ; ಅಗಲ.

ತೆಲ(ರ)ವಿ (ನಾ). ತೆರೆಯುವಿಕೆ.

ತೆಲ(ರ)ವು ೧. = ತೆಲಪು. ೨. ತಪ್ಪುಕಾಣಿಕೆ.

೩. ಕಂದಾಯ; ಸುಂಕ. ೪. ಕನ್ಯಾಶಲ್ಯ.

ತೆಲ(ರ)ವೆ = ತೆಲವಿ.

ತೆಲ(ರ)ಹು = ತೆಲಪು.

ತೆಲ(ರಿ)ಗೆ (ನಾ). ಕಂದಾಯ; ಕರ.

ತೆಲು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೊಡು; ಸಲ್ಲಿಸು.

೨. ದಂಡ ಕೊಡು.

ತೆಲಿ(ರೆ) (ಕ್ರಿ). ೧. ತೆಗೆ; ಬಿಚ್ಚು. ೨. ಮರೆ

ಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡು. (ನಾ). ೩. ತೆಗೆಯು

ವಿಕೆ; ಬಿಚ್ಚುವಿಕೆ. ೪. ಕರ; ಸುಂಕ.

ತೆಲು(ಂ)ಗ (ನಾ). ಅಂಧ್ರದೇಶ, ಭಾಷೆ ಮತ್ತು
ಜನ.

ತೆಲು(ಂ)ಗು (ನಾ). ಅಂಧ್ರಭಾಷೆ.

ತೆಲ್ಲ(ಂ)ಟಿ (ನಾ). ಉಡುಗೊರೆ; ಬಳುವಳಿ.

ತೆಲ್ಲಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ದಟ್ಟವಾಗು; ಮಂದ
ವಾಗು. ೨. ಬಲವಾಗು; ಪುಷ್ಟವಾಗು.

೩. ಜಿಗುಟಾಗು; ಸ್ನಿಗ್ಧವಾಗು. ೪. ವೃದ್ಧಿ
ಗೊಳ್ಳು; ಹೆಚ್ಚಾಗು.

ತೆಲ್ಲಿಗ = ತೈಲಿಕ. ~ಮ(ವ)ನೆ = ಗಾಣಿಗನ
ಮನೆ; ಗಾಣಿಧ ಮನೆ.

ತೆವಟಿಗೆ (ನಾ). ಊಟದ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಇಡುವ
ಮೂರು ಕಾಲಿನ ಮಣೆ; ಅಡ್ಡಣಿಗೆ.

ತೆವಡೆ (ನಾ). ೧. ಕಂತೆ; ಸಿವುಡು. ೨. ಹೊಲದ
ಬದು; ಒಡ್ಡು. ೩. ಉನ್ನತ ಭೂಮಿ;
ದಿಣ್ಣೆ.

ತೆವರ್ (ನಾ). ದಿಣ್ಣೆ; ದಿಬ್ಬ.

ತೆವರು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕದಿ; ದೋಚು.

೨. = ತೆವುರ್.

ತೆವಲು (ನಾ). ಚಟ; ಚಾಳಿ; ಅಭ್ಯಾಸ.

ತೆವಳ್(ಳು) (ಕ್ರಿ). ದೇಕು; ಹೊಟ್ಟೆಹೊಸೆ.

ತೆಳ್(ಳು) (ನಾ). ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ; ತೆಳುವು;

ನವುರು. ~ಕ(ಗ)ದ(ಂ)ಪು = ಮೃದು

ವಾದ ಕೆನ್ನೆ; ಮೃದುವಾದ ಕಪೋಲ.

~ಕ(ಗ)ಬಾ(ಳಿ) = ೧. ಅಕ್ಕಿ ತೊಳೆದ

ನೀರು; ಕಲಗಚ್ಚು. ೨. ತಿಳಿಯಾದ

ಗಂಜಿ, -ಅಂಬಲಿ. ~ಗಾಳಿ = ಮೆಲ್ಲನೆ

ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ; ಹಿತವಾದ ಗಾಳಿ. ~ನಿದ್ರೆ

= ಸಣ್ಣ ನಿದ್ರೆ; ಜೊಂಪು. ~ಸರಿ = ಸಣ್ಣಗೆ

ಬೀಳುವ ಮಳೆ; ಸೋನೆ.

ತೆಳಿ (ನಾ). ಅನ್ನವನ್ನು ಬೇಯಿಸಿ ಬಿಸಿದ ನೀರು.

ತೆಳುವು (ನಾ). ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ; ನವುರು.

ತೆಳ್ಳು (ನಾ). ೧. ಸಣ್ಣದಾಗಿರುವಿಕೆ; ತೆಳುವು.

೨. ಶುಭ್ರತೆ; ಸ್ವಚ್ಛತೆ. ೩. ಅಂದ;

ಸೊಗಸು. ೪. ತಿಳಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ.

ತೆಳ್ಳಗೆ (ಅ). ೧. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ; ಸ್ಪಟವಾಗಿ.

೨. ತಿಳಿಯಾಗಿ. ೩. ಸಣ್ಣಗೆ; ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ.

ತೆಳ್ಳನೆ = ತೆಳ್ಳಗೆ.

ತೆಳ್ಳತ್ತು (ನಾ). ೧. ತೆಳುವಾಗಿರುವಿಕೆ. (ಗು).

೨. ದಪ್ಪವಲ್ಲದ; ಸಣ್ಣಗಿರುವ. ೩. ಸೂಕ್ಷ್ಮ

ವಾದ; ನವುರಾದ.

ತೆಳ್ಳೆ (ಗು). ಅಳವಿಲ್ಲದ; ತೆಳುವಾದ.

ತೇ (ಕ್ರಿ). ೧. ದೂರಹೋಗು. ೨. ಹಿಂಜರಿ;

ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು. ೩. ಅರೆ; ತೀಚು; ತಿಕ್ಕು.

೪. ಸನೆದುಹೋಗು; ತೆಳ್ಳಗಾಗು.

ತೇ(ಂ)ಕಿ (ನಾ). ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

ತೇ(ಂ)ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ತೇಲು. ೨. ತೇಗು;

ಡೇಗು. ೩. ಮಿಡಿ; ಸ್ಪಂದಿಸು. ೪. ಆಯಾಸ

ಹೊಂದು; ಬಳಲಾ. ೫. ಬಿಕ್ಕು; ಬಿಕ್ಕಳಿಸು.

(ನಾ). ೬. ಮೇಲುಬ್ಬಸ; ಮೇಲುಸಿರು.

ತೇಂಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ತೇಲು. ೨. ತೇಗು.
(ನಾ). ೩. ತೇಗುವಿಕೆ. ೪. ಸಾನ್ಮು ;
ಹೋಲಿಕೆ.

ತೇಂಗೊಳಲು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕರಿದ
ತಂದಿ.

ತೇಗ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ;
ಸಾಗವಾನಿಮರ.

ತೇಗು (ಕ್ರಿ). ೧.ತೇಲು. ೨. ಉದಾಸ ವಾಯು
ಬಿಡು. (ನಾ). ೩. ಉದಾಸವಾಯು ಬಿಡು
ವಿಕೆ. ೪. = ತೇಗ.

ತೇಜ (ನಾ). ೧. ಹೊಳಪು ; ಕಾಂತಿ. ೨. ಘನತೆ ;
ಗೌರವ. ೩. ಸೂರ್ಯ. ೪. ಗಾಳಿ.
೫. ಪರಾಕ್ರಮ. ೬. ಶರೀರ. ೭. ಭವನ.
೮. ಕೀರ್ತಿ. ೯. ಸತ್ತ್ವ. ೧೦. ಪರಿಶವಾದುದು ;
ಜೊಪು. ೧೧. ಬೆಂಕಿ.

ತೇಜಃಪುಂಜ (ನಾ). ಕಾಂತಿಯ ಮೊತ್ತ ;
ತೇಜೋರಾಶಿ.

ತೇಜಸ್ವಿ (ನಾ). ಘನತೆಯುಳ್ಳವನು ; ಸತ್ತ್ವ
ಶಾಲಿ.

ತೇಜಸ್ಸು = ತೇಜ.

ತೇಜಿ (ನಾ). ೧. ವೇಗವಾಗಿ ಓಡುವ ಪ್ರಾಣಿ ;
ಕುದುರೆ. ೨. ಬೆಲೆಯ ನಿರಕೆ.

ತೇಟು (ನಾ). ಚೊಕ್ಕವಾದುದು ; ಪರಿಶುದ್ಧ
ವಾದುದು.

ತೇಟಿ (ನಾ). ಸ್ವಚ್ಛತೆ ; ತಿಳಿಯಾಗಿರುವುದು.

ತೇದಿ (ನಾ). ದಿನಾಂಕ ; ತಾರೀಖು.

ತೇನು (ನಾ). ಜೇನುತುಪ್ಪ ; ಮಕರಂದ.

ತೇಪೆ (ನಾ). ೧. ಬಟ್ಟೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳ
ಹರಿದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬೇರೊಂದು ತುಂಡನ್ನು
ಹೊಂದಿಸುವುದು. ೨. ಗಾರಿಕೆಲಸಗಾರನು
ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸಾಧನ ; ಕರಣೆ.

ತೇಮ = ತೇವ.

ತೇಮನ (ನಾ). ೧. ಹಸಿ ; ತೇವ. ೨. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಮೇಲೋಗರ ; ಪಳಿಡ್ಯ.

ತೇಮಾನ (ನಾ). ೧. ಸನೆತ ; ಸವೆಕಳಿ.
೨. ಮೈಗಳ್ಳತನ ; ಆಲಸ್ಯ.

ತೇಯ್(ಯು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಆರೆ ; ಉಜ್ಜು.
೨. ಸನೆ ; ಕ್ಷಯಿಸು. ೩. ಸನೆಯಿಸು ;
ಕ್ಷಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು.

ತೇರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೊನೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟು.
೨. ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗು ; ಉತ್ತೀರ್ಣನಾಗು.

(ನಾ). ೩. ರಥ ; ಸ್ಯಂದನ. ~ಆಳ್(ಳು)
= ರಥವನ್ನು ನಡೆಸುವವನು ; ಸಾರಥಿ.

ತೇರಣಿ (ನಾ). ಗೋರಂಟಿ ; ಮದರಂಗಿ.

ತೇರೆಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಿಂಜರಿ ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು.
೨. ಹಿಂಜರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸು.
೩. ತವಕಪಡು ; ಅಪೇಕ್ಷಿಸು.

ತೇರ್ಗಡೆ (ನಾ). ಜಯ ; ಗೆಲುವು.

ತೇಲ್(ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಇರು ;
ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗದಂತಿರು. ೨. ಹಗುರವಾಗಿ
ಚಲಿಸು. ~ಇಸು = ೧. ನೀರಿನ ಮೇಲೆ
ಮುಳುಗದಂತೆ ಇರಿಸು ; ಅಲೆದಾಡಿಸು.
೨. ಪಾರುಮಾಡು.

ತೇವ (ನಾ). ಹಸಿ ; ಒದ್ದೆ ; ಪಸೆ.

ತೇವುಳಿ (ನಾ). ತಲೆಯ ಕೂದಲು ಉದುರಿ
ಹೋಗುವ ಒಂದು ರೋಗ ; ತೆಗಳಿ.

ತೇಬ್(ಳ್ಳ,ಳು,ಲು) (ನಾ). ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ವಿಷಜಂತು ; ಚೇಳು.

ತೇಬ್ಬಿ(ಳ್ಳಿ)ರೆ (ನಾ). ಚೇಳನ್ನು ವಾಹನ
ವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು ; ಭೈರವ.

ತೈಜಸ (ಗು). ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ; ಕಾಂತಿ
ಯುತ.

ತೈನಾತಿ (ನಾ). ೧. ಸೇವಕ ; ಕೈಯಾಳು.
(ಗು). ೨. ಅಧೀನದ ; ಅಶ್ರಯಕ್ಕೊಳ
ಗಾದ.

ತೈಲ (ನಾ). ಎಣ್ಣೆ.

ತೈಲಕ (ನಾ). ಎಣ್ಣೆ ತೆಗೆದ ಮೇಲೆ ಉಳಿ
ಯುವ ಸಿಪ್ಪೆ ; ಹಿಂಡಿ.

ತೈಲಿಕ (ನಾ). ಗಾಣದಿಂದ ಎಣ್ಣೆ ತೆಗೆಯುವವನು ; ಗಾಣಗ.

ತೊಂಕು (ಕ್ರಿ). ಬಗ್ಗು ; ಬಾಗು.

ತೊಂಗಲ್ (ಲು) (ನಾ). ಗುಂಪು ; ಸಮೂಹ.

೧. ಗೊಂಚಲು ; ಕುಚ್ಚು.

ತೊಂಗು (ಕ್ರಿ). ಗ. ತೂಗಾಡು ; ಜೋಲು ಬೀಳು. ೨. = ತೊಂಕು. (ನಾ).

೩. ಜೋಲುವಿಕೆ ; ನೇತಾಡುವಿಕೆ.

ತೊಂಗಿ = ತೊಂಗಲ್.

ತೊಂಚವಂಚ (ನಾ). ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಕುಂದನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಸ್ವಭಾವ.

ತೊಂಡ (ನಾ). ಆಳು ; ಸೇವಕ.

ತೊಂಡಂಗಿ (ನಾ). ಜಿರಕೆ ; ಅಕ್ಕಿ ; ಜೊಂಡಿಗ.

ತೊಂಡಲ್ (ನಾ). ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಮುತ್ತಿನ ಅಭರಣ.

ತೊಂಡಲು (ನಾ). ಗ. ಅನೆಯ ಸೊಂಡಿಲು.

೨. = ತೊಂಡಲ್.

ತೊಂಡಿಗ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.

ತೊಂಡಿಲ್ (ಲು) = ತೊಂಡಲ್.

ತೊಂಡು (ನಾ). ಗ. ವೃಥಾಲಾಪ ; ಹರಟೆ.

೧. ತುಂಟತನ ; ಪುಂಡಾಟ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡೆ = (ಗಿಳಿಯಂತೆ) ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತನಾಡು.

~ತೊಬ(ಳ)ಸು = ಸ್ವೇಚ್ಛಾ ವೃತ್ತಿ ; ಉದ್ಧಟತನ.

ತೊಂಡೆ (ನಾ). ಗ. ಕಬ್ಬಿನ ಮೇಲುಭಾಗ.

೧. ಊಸರವಳ್ಳಿ ; ಓಕೇಕೆ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು.

ತೊಂತು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸುತ್ತ ; ಆವರಿಸು.

೧. ಹತ್ತು ; ಮೇಲೇರು ; ಆಡರು.

೩. (ಜಗಳಕ್ಕೆ) ಎತ್ತಿಕಟ್ಟು ; ಪ್ರೇರೇಪಿಸು.

(ನಾ). ೪. ಹತ್ತುವಿಕೆ ; ಏರುವಿಕೆ.

ತೊಂದರಿ (ನಾ). ಅಡ್ಡಿ ; ಅಡಚಣೆ ; ಉಪದ್ರವ.

ತೊಂಬಾರ (ನಾ). (ಕಾಳಿನ) ಗುದ್ದೆ, -ರಾಶಿ.

ತೊಂಬೆ (ನಾ). ಗ. ಗುಂಪು ; ಸಮೂಹ.

೨. ತೊಂಗಿ ; ಗೊಂಚಲು. ೩. ಬಿದಿರಿನ ಬುಟ್ಟಿ ; ಗಳಗೆ.

ತೊಕ್ಕು (ನಾ). (ಹುಣಿಸೆ ಮೊದಲಾದ ಹುಳಿಯಾದ ಕಾಯಿಗಳಿಂದ ಮಾಡುವ) ಚಟ್ಟಿಯಂತಹ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವ್ಯಂಜನ ಪದಾರ್ಥ.

ತೊಗಟು = ತೊಗಟೆ.

ತೊಗಟಿ (ನಾ). ಸಿಪ್ಪೆ ; ತಿಗಟು.

ತೊಗರಿ (ನಾ). ದ್ವಿದಳಧಾನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ತೊಗರು (ನಾ). ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ.

ತೊಗಲು(ರು) = ತುವರ.

ತೊಗಲ್ (ಲು) (ನಾ). ಚರ್ಮ ; ತೊವಲು.

~ಬಾವಲಿ = ಬಾವಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ ; ಕಪ್ಪಡಿ.

ತೊಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೇಲೋಗರ ; ತೊನ್ನೆ.

ತೊಟ್ಟಿಗೆ (ಅ). ತಟ್ಟನೆ ; ಬೇಗ.

ತೊಟ್ಟಿನೆ = ತೊಟ್ಟಿಗೆ.

ತೊಟ್ಟಿ (ನಾ). ಗ. ಮನೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಅಂಗಳ ; ಚೌಕ. ೨. ನೀರಿನ ಬಾಣಿ.

೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ.

ತೊಟ್ಟಿಲ್ (ಲು) (ನಾ). ಮಗುವನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ ತೂಗುವ ಬಿದಿರು ಅಥವಾ ಮರದ ರಚನೆ.

ತೊಟ್ಟು (ನಾ). ಗ. ಮೊಲೆಯ ತುದಿ ; ಚೂಚುಕೆ.

೨. (ಹಣ್ಣು ಅಥವಾ ಎಲೆಗಳ) ತುಂಬು ; ಕಾವು. ೩. ಹಸಿ ; ತುಂತುರು ; ಸೀಕರ.

ತೊಟ್ಟಿ (ನಾ). ಗ. ತೆಂಗಿನ ಗರಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬುಟ್ಟಿ, -ಕುಕ್ಕಿ. ೨. ಜೇನುತುಪ್ಪವಿರದ ಜೇನುಗೂಡು, -ಹುಟ್ಟಿ.

ತೊಡ (ನಾ). ಗ. ಬಡವ ; ಅಭರಣ. ೨. ಬಟ್ಟೆ ; ವಸ್ತ್ರ. ~(ಂ)ಕ(ಗಿ)ಟ್ಟು = ಗ. ಅಭರಣವನ್ನು ಮಾಡು. ೨. ಅಲಂಕರಿಸು.

ತೊಡ(ಂ)ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳು; ತೊಡರಿಕೊಳ್ಳು. ೨. (ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ) ತೊಡಗು; ಪ್ರಾರಂಭಿಸು. ೩. ಎದುರಿಸು; ಸೇರು. (ನಾ). ೪. ಅಡಚಣೆ; ತೊಂದರೆ. ೫. ಸೇರುವಿಕೆ. ೬. ಗೊಡವೆ; ಸಂಭಂಧ. ~ಬೇರು = ತಾಯಿಬೇರಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಣ್ಣಬೇರು.

ತೊಡಂಬೆ (ನಾ). ೧. ಗೊಂಚಲು; ಕುಚ್ಚು. ೨. ತೊಟ್ಟು; ತುಂಬು; ಕಾವು.

ತೊಡಗು (ಕ್ರಿ). ಪ್ರಾರಂಭಿಸು; ಮೊದಲು ಮಾಡು.

ತೊಡಜು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಾಣಹೂಡು. ೨. ತೊಡರಿಸು; ಸೇರಿಸು.

ತೊಡಪು (ನಾ). ೧. ಆರಂಭ; ಪ್ರಾರಂಭ. ೨. = ತೊಡ.

ತೊಡಬೆ ೧. = ತೊಡಂಬೆ. ೨. ಅಧಿಕ; ಹೆಚ್ಚಳ.

ತೊಡಮೆ (ನಾ). ದಿಡ್ಡಿಬಾಗಿಲು; ತಡಮೆ.

ತೊಡರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೂಡು; ಸೇರು.

೨. ಎದುರಿಸು; ಪ್ರತಿಭಟಿಸು. ೩. ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳು; ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಪಡು. ೪. ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಮುತ್ತು. (ನಾ). ೫. ಸೇರುವಿಕೆ.

೬. ಬಂಧನ. ೭. ಬೇಡಿ; ಸಂಕೋಲೆ.

೮. ಅಭರಣ; ತೊಡವು. ೯. ಅಡ್ಡಿ; ತೊಂದರೆ.

ತೊಡರ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಜೋಡಿಸು; ಹೊಂದಿಸು.

೨. ಒಳಹೊಗುವಂತೆ ಮಾಡು.

ತೊಡಪು (ನಾ). ತೊಡಕು; ಅಡ್ಡಿ.

ತೊಡವು = ತೊಡಪು.

ತೊಡಹ (ನಾ). ಬಳಿಯುವುದು; ಲೇಪನ.

ತೊಡಹು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುತ್ತು; ಆಕ್ರಮಿಸು.

(ನಾ). ೨. ಸೇರಿಕೆ; ಹೊಂದಿಕೆ.

೩. ಅಭರಣ; ಒಡನೆ.

ತೊಡಿಗೆ (ನಾ). ೧. ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ವಸ್ತ್ರ.

೨. ಅಭರಣ; ಒಡನೆ.

ತೊಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಧರಿಸು. ೨. ಪ್ರಾರಂಭಿಸು; ಮೊದಲುಮಾಡು. ೩. ಬಾಣವನ್ನು ಹೂಡು.

~ಇಸು = ೧. ಧರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು.

೨. ಶೃಂಗರಿಸು; ಆಲಂಕರಿಸು.

ತೊಡೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಳಿ; ಸವರು. ೨. ಒರಿಸು; ತಿಕ್ಕು; ಉಜ್ಜು. ೩. ಆಳಿಸು; ನಾಶಮಾಡು. (ನಾ). ೪. ಮೊಳಕಾಲಿನಿಂದ ಸೊಂಟದವರೆಗಿನ ಭಾಗ; ಊರು. ~ವಾಳೆ = ತೊಡೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಏಳುವ ಗೆಡ್ಡೆ; ಉಡುಚು.

ತೋಣಕು (ಕ್ರಿ). ನೀರನ್ನು ಬತ್ತಿಸಿ ಮಿನನನ್ನು ಹುಡುಕು.

ತೋಣಚಿ (ನಾ). ನಾಯಿ, ದನ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಹತ್ತುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ನೋಣ; ತೊನಸೆ.

ತೋಣಚೆ = ತೋಣಚಿ.

ತೋಣೆ (ನಾ). ಸಮಾನ; ಎಣೆ; ಸಮ.

ತೊತ್ತಬ(ಳ) (ನಾ). ಕಾಲಿನ ತುಳಿತದಿಂದ ನುಗ್ಗುನುರಿಯಾದುದು.

~(ಂ)ಕು(ದು)ಬಾ(ಳಿ) = ಅಡಗಿಡಿಯಾಗುವಂತೆ ತುಳಿತ.

ತೊತ್ತು = ತೊಟ್ಟು. ~ತನ = ಸೇವೆ; ಊಳಿಗ.

ತೊಡಲ್(ಲು,ಳು,ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. (ಮಕ್ಕಳಂತೆ) ಘಾತು ತಡವರಿಸು; ತಪ್ಪುತಪ್ಪಾಗಿ ಮಾಡನಾಡು. (ನಾ). ೨. ಮಕ್ಕಳ ಮಾತು; ಮುದ್ದಾದ ಮಾತು. ೩. ಆಸಕ್ತಿ; ಸುಳ್ಳು. ~ಆಡು = ೧. ತಡವರಿಸು; ಬಿಕ್ಕು. ೨. ಸುಳ್ಳಾಡು. ~ಮಾತು = ೧. ಮಕ್ಕಳ ಮಾತು. ೨. ಹುಸಿ; ಸುಳ್ಳು.

ತೊನೆ (ಕ್ರಿ). ಅಲ್ಲಾಡು; ಅತ್ತಿತ್ತ ಚಲಿಸು.

ತೊನ್ನ (ನಾ). ಕುಷ್ಠರೋಗವುಳ್ಳವನು.

ತೊನ್ನ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮರೋಗ; ಬಿಳಿಯ ಕುಷ್ಠ.

ತೊಪ್ಪಲ್(ಲು) (ನಾ) ಗ. ಸೊಪ್ಪು ; ಎಲೆ.

೨. ಬೆಟ್ಟದ ಇಳಿಜಾರು ; ಕಿಬ್ಬಿ.

ತೊಪ್ಪೆ (ನಾ). ಸಗಡೆಯ ಮುದ್ದೆ.

ತೊಯ್ (ಕ್ರಿ). ಒದ್ದೆಯಾಗು ; ನೆನೆ.

ತೊಯ್ಯು = ತೊಯ್.

ತೊರಳೆ (ನಾ). ದೇವದ ಒಂದು ಭಾಗ ;
ಗಲ್ಲು ; ಪ್ಲೀಹ.

ತೊರೆ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸ್ರವಿಸು ; ಸುರಿ. ೨. ಮೊಲೆ
ಯಲ್ಲಿ ಪಾಲು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳು. ೩. = ತೊಟೆ.

ತೊಜಿ(ರೆ) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಬಿಡು ; ತ್ಯಜಿಸು.

೨. ನಿರಾಕರಿಸು ; ತಿರಸ್ಕರಿಸು. (ನಾ).

೩. ಬಿಲ ; ಪೊಟರೆ. ೪. ಹೊಳೆ ; ನದಿ.

~ಎಜಿ(ರೆ)ಯ = ನದಿಗಳ ಒಡೆಯ ;

ಕಡಲು. ~ಜೆ(ಪೆ)ಂಟಿ = ನೀರಿನಲ್ಲಿ

ಆಡುವ ಬೇಟೆ ; ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವುದು.

ತೊಜಿ(ರೆ)ಯ (ನಾ). ಮೀನು ಹಿಡಿಯು
ವನನು ; ಬೆಸು.

ತೊಲ (ನಾ). ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯ ತೂಕ.

ತೊಲ(ಂ)ಗು (ಕ್ರಿ). ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗು ;

ಅಗಲು ; ಬೇರೆಯಾಗು.

ತೊಲಿ (ನಾ). ಗ. ತೂತು ; ರಂಧ್ರ. ೨. ಕುಳಿ ;

ಕುಣಿ. ೩. ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ

ಮರದ ಪಾತ್ರೆ.

ತೊಲೆ (ನಾ). ಗ. ದೂಲ. ೨. ತಕ್ಕಡಿ.

೩. ತೂಕ ; ಪ್ರಮಾಣ. ೪. ತಕ್ಕಡಿಯ

ಕೋಲು. ೫. ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯ

ತೂಕ. ೬. ಸಮಾನತೆ ; ಸಮತೆ. ೭. ಕೀರ್ತಿ ;

ಗೌರವ. ೮. ಕ್ಷೀಣತೆ ; ಕೃಶವಾಗಿರುವಿಕೆ.

ತೊನರಿ = ತೊಗರಿ.

ತೊನಲು(ರು) = ತುನರ.

ತೊನಲ್(ಲು) ಗ. = ತೊಗಲ್. ೨. ಚಿಗುರು ;

ಎಳೆದಳಿರು ; ತೊಪ್ಪಲು.

ತೊನೆ = ತೊಗೆ.

ತೊನ್ನೆ = ತೊಗೆ.

ತೊಳಗು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಹೊಳೆ ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು.

(ನಾ). ೨. = ತೊಳಪು.

ತೊಳಚಿ = ತುಲಸಿ.

ತೊಳಪು (ನಾ). ಕಾಂತಿ ; ಪ್ರಕಾಶ.

ತೊಳಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಬತ್ತದ ಹೊಟ್ಟು ಹೋಗು

ವಂತೆ ಕುಟ್ಟು ; ತಳಿಸು. ೨. ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ

ಮಾಡು ; ಗುದ್ದಾಡು. ೩. ಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡು ;

ಹೊಲ ಸನ್ನಿ ತೆಗೆ. ೪. = ತೊಟಿಸು.

(ನಾ). ೫. ಕುಟ್ಟುವಿಕೆ. ೬. ಗುದ್ದಾಟ ;

ಜಗಳ. ೭. ತೊಡಕು ; ಗೊಂದಲ. ~ಆಟ

= ಜಗಳ ; ಕಲಹ.

ತೊಳೆ (ಕ್ರಿ). ಗ. (ನೀರಿನಿಂದ) ಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡು ;

ಚೊಕ್ಕಟಮಾಡು. (ನಾ). ೨. ರಂಧ್ರ ;

ತೂತು. ೩. ಕಿತ್ತಳೆ ಮೊದಲಾದ ಹಣ್ಣಿನ

ಒಳಗಿನ ಒಂದೊಂದು ಖಂಡ ; ಸೊಳೆ.

ತೊಳ್ಳೆ (ನಾ). ಗ. ರಂಧ್ರ ; ತೂತು. ೨. ಸಾಲ ;

ಕಡ.

ತೊಟ(ಳ)ಲ್(ಲು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ತಿರುಗಾಡು ;

ಅಲೆದಾಡು. ೨. ಸಂಕಟಪಡು ; ಕಳವಳಿಸು.

೩. ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳು ; ಅತುರಬೀಳು. (ನಾ).

೪. ಗೋಳಕ ; ಕಣ್ಣುಗುದ್ದೆ. ~ಆಟ

= ಗ. ಅಲೆಯುವಿಕೆ ; ತಿರುಗುವಿಕೆ.

೨. ಕಷ್ಟ ; ಬವಣೆ.

ತೊಟ(ಳ)ಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ತಿರುವು ; ಸುತ್ತು.

೨. ಅಸಹ್ಯವಾಗು ; ಓಕರಿಕೆ ಬರು. (ನಾ).

೩. ಸುತ್ತುವಿಕೆ ; ತಿರುಗುವಿಕೆ. ೪. ಓಕರಿಕೆ.

ತೊಟ್ಟು(ಳ್ಳು) (ನಾ). ಗ. ಆಳು ; ಸೇವಕ ;

ತೊತ್ತ. ೨. ದಾಸಿ ; ಸೇವಕಿ. ೩. ಸೊಳೆ.

ತೊಟ್ಟು(ಳ್ಳು)ಬಾ(ಳಿ) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಮನ

ಬಂದಂತೆ ತುಳಿ ; ತೊತ್ತಳದುಳಿ. (ನಾ).

೨. ತುಳಿದಾಟ.

ತೋ ಗ. = ತೋಯ್. (ನಾ). ೨. ನೇತಾಡು

ವುದು ; ತೂಗಾಡುವುದು. ~ಮಾಲೆ

= ನೇಲುತ್ತಿರುವ ಹೂಮಾಲೆ.

ತೋ(ಂ)ಟ (ನಾ). ಉದ್ಯಾನ; ಉಪವನ.
 ~ ಇಗ = ತೋಟದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು;
 ತೋಟಗಾರ. ~ ವಳ = ತೋಟಗ.
 ತೋಕ (ನಾ). ಸಂತತಿ; ಮಕ್ಕಳು.
 ತೋಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಎಸೆ; ಪ್ರಯೋಗಿಸು.
 ೨. ಹೊಡೆ; ಬಡಿ. ೩. ಸುರಿ; ವರ್ಷಿಸು.
 (ನಾ). ೪. ಕೋವಿ; ಬಂದೂಕು.
 ತೋಕುಳಿ (ನಾ). ಅದ್ವೈತವು; ತೋಯಿಸು
 ವುದು.
 ತೋಕೆ (ನಾ). ೧. ನವಿಲು, ತೆಂಗು ಅಥವಾ
 ಕಬ್ಬು ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಸೋಗೆ.
 ೨. ಬಾಲ; ಪ್ರಜ್ಞೆ.
 ತೋಜು (ಕ್ರಿ). ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆ; ಸ್ಫುರಿಸು.
 ~ ಇಕೆ = ಅನಿಸಿಕೆ; ತಿಳಿವಳಿಕೆ.
 ತೋಟಾ (ನಾ). ಬಂದೂಕಿಗೆ ತುಂಬುವ
 ಗುಂಡು.
 ತೋಟಿ (ನಾ). ೧. ಕಾದಾಟ; ಜಗಳ.
 ೨. ಜಾದನೂಲಿ; ಭಂಗಿ. ~ ಕಾಜ(ರ)
 = ಕಾದಾಡುವವನು; ಜಗಳಗಂಟಿ.
 ತೋಟಿ (ನಾ). ೧. ತೊಗಟೆ; ಸಿಪ್ಪೆ.
 ೨. = ತೋಟಾ.
 ತೋಡ (ನಾ). ೧. ಮುಂಗೈಗೆ ತೊಡುವ
 ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ. ೨. ಬೆಳೆಯನ್ನು
 ಹಾಳುಮಾಡುವ ಬಿಳಿಯ ಇಲಿ.
 ತೋಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಳೆಮಾಡು; ಅಗೆ.
 ೨. ನೀರು ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಒಂದು
 ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಪಾತ್ರೆಗೆ
 ಸುರಿ; ಮೋಗಿ. ೩. ಚುಚ್ಚು; ನಾಟು.
 (ನಾ). ೪. ಕಾಲುವೆ. ೫. ಹೊಡುವಿಕೆ;
 ತೊಡುವಿಕೆ. ೬. ಹೋಲಿಕೆ; ಸಮಾನತೆ.
 ೭. ಜೊತೆ; ಜೋಡಿ. ~ ಪ್ರೊ(ವೊ)ಯ್ಲು
 = ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದು ಬೀಳುವ ಏಟು.
 ತೋಡು (ನಾ). ಯುಕ್ತಿ; ಉಪಾಯ.
 ತೋಪಡಾ (ನಾ). ಉಜ್ಜುಗೊರಡು; ಕೀಸುಳಿ.

ತೋಪಡೆ = ತೋಪಡಾ.

ತೋಪು (ನಾ). ೧. ಮರಗಳ ಸಮೂಹ,
 -ಗುಂಪು. ೨. = ತೋಪು. ~ ಪಾನೆ
 = ಫಿರಂಗಿಗಳನ್ನಿಡುವ ಸ್ಥಳ.
 ತೋಪು (ನಾ). ತುಪಾಕಿ; ಫಿರಂಗಿ.
 ತೋಬರಿ (ನಾ). ಕುದುರೆಯ ಬಾಯಿಗೆ
 ಕಟ್ಟುವ ಕಡಲೆಯ ಬೀಲ.
 ತೋಮರ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ;
 ಈಟಿ.
 ತೋಯ್(ಯು) (ಕ್ರಿ). ೧. ನೆನೆ; ಒದ್ದೆ
 ಯಾಗು. ೨. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ದು; ಒದ್ದೆಮಾಡು.
 ತೋಯ (ನಾ). ನೀರು; ಉದಕ. ~ ಆಶಯ
 = ಕೆರೆ; ಸರೋವರ.
 ತೋಯಜ (ನಾ). ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು;
 ತಾನರೆ. ~ ಅರಿ = ಚಂದ್ರ. ~ ಪ್ರಭವ
 = ಬ್ರಹ್ಮ. ~ ನಿರುತ್ತ = ಸೂರ್ಯ.
 ತೋಯದ (ನಾ). ನೀರನ್ನು ಕೊಡುವುದು;
 ಮೋಡ.
 ತೋರ (ಗು). ದಪ್ಪವಾದ; ದೊಡ್ಡ; ಸ್ಥೂಲ.
 ~ ಹತ್ತ = ೧. ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ರಕ್ತಿಯುತ
 ವಾದ ಕೈ. ೨. ಶೂರ; ಧೀರ.
 ತೋರಣ (ನಾ). ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆ
 ಕಟ್ಟುವ ಚಿಗುರು, ಮಣಿ ಮುಂತಾದುವು
 ಗಳ ಮಾಲೆ.
 ತೋರ್ಜಾ(ರ್, ರು, ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಾಣಿಸಿ
 ಕೊಳ್ಳು; ಕಂಡುಬರು. ೨. ಸೂಚಿಸು;
 ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸು. ~ ಇಕೆ = ೧. ನೋಟ;
 ಕಾಣ್ಕೆ. ೨. ಪ್ರದರ್ಶನ; ದೃಶ್ಯ. ೩. ತೋಚಿ
 ದುದು; ಅನಿಸಿಕೆ. ೪. ಅಡಂಬರ; ಡಂಭ.
 ~ ಎತ್ತು = ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಮೃಗಗಳನ್ನು
 ಆಕರ್ಷಿಸಲು ಕಟ್ಟುವ ಎತ್ತು. ~ ಬೆರಳು
 = ಹೆಬ್ಬರಳಿನ ಪಕ್ಕದ ಬೆರಳು; ತರ್ಜನಿ.
 ತೋಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ಚರ್ವು; ತೋಗಲು.
 ೨. ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ.

ತೋಲ (ನಾ). ೧. ತೂಕ; ಒಣ್ಣೆ. ೨. ತೂಕ ಮಾಡುವುದು; ತುಲನೆ ಮಾಡುವುದು.

ತೋಲನ = ತೋಲ.

ತೋವೆ = ತೋಗಿ.

ತೋಷ (ನಾ). ೧. ಆನಂದ; ಸಂತಸ.

೨. ತೃಪ್ತಿ; ತಣೆವು. ~ ಇಸು = ಆನಂದ ಪಡು; ಸಂತೋಷಿಸು.

ತೋಷಣ = ತೋಷ.

ತೋಹು (ನಾ). ೧. ಮರಗಳ ಸಾಲು;

ತೋಪು. ೨. ಮೋಸ; ವಂಚನೆ. ೩. ಬೇಟೆಗಾಗಿ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳ. ೪. ದೀಪದ ಮೃಗಗಳ ಮೂಲಕ ಬೇಟೆಯಾಡುವುದು.

ತೋಳ(ಳು) (ನಾ). ಬಾಹು; ರಟ್ಟೆ.

~ ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ಬಾಹುಗಳನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸು; ಸಡ್ಡುಹೊಡೆ. ~ ಬಂದಿ = ತೋಳಿಗೆ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಆಭರಣ; ಅಂಗದ.

~ ಮೊದಲ್(ಲು) = ಕಂಕುಳು.

ತೋಳ(ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿ; ವೃಕ.

ತೋಳೆ (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಜಾತಿಯ ತೋಗಲು

ಬಾವಲಿ; ಹೆಬ್ಬಾವಲಿ.

ತೌಡು = ತವುದು.

ತೌರು = ತನುರ್.

ತೌಯತ್ರಿಕ (ನಾ). ನೃತ್ಯ, ಗೀತ ಮತ್ತು

ನಾಡ್ಯಗಳ ವೇಳೆ.

ತೃಕ್ತ (ಗು). ತೊರೆದ; ಬಿಟ್ಟ; ವಿಸರ್ಜಿಸಿದ.

ತೃಜನ (ನಾ). ತೊರೆಯುವುದು; ವಿಸರ್ಜನೆ.

ತೃಜಸು (ತ್ರಿ). ತೊರೆ; ಬಿಡು.

ತೃಗ (ನಾ). ೧. ಕೊಡುವುದು; ದಾನ

ಮಾಡುವುದು. ೨. ದಾನ; ಕೊಡುಗೆ.

೩. ತೊರೆಯುವುದು; ಅಗಲುವುದು.

೪. ಔದಾರ್ಯ.

ತೃಗಿ (ನಾ). ೧. ತೃಗವನ್ನು ಮಾಡುವವನು;

ದಾಣಿ. ೨. ಎಲ್ಲವನ್ನು ತೊರೆದವನು;

ವಿರಾಗಿ.

ತೃಜ್ಯ (ಗು). ಬಿಡತಕ್ಕ; ತೃಜಿಸತಕ್ಕ.

ತೃಪ್ತ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಲೋಹ;

ತವರ.

ತೃಪೆ (ನಾ). ೧. ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ; ಕಣ್ಣಾಬಿಕ್ಕಿ.

೨. ಸಂಕೋಚ; ಲಜ್ಜೆ.

ತೃಯ (ನಾ). ಮೂರರ ಮೊತ್ತ; ಮೂರು.

ತೃಯೋದಶಿ (ನಾ). ಪಕ್ಷದ ಹದಿಮೂರನೆಯ

ದಿನ.

ತೃಸ (ಗು). ೧. ಚಲಿಸುವ; ಸರಿಯುವ.

೨. ನಡುಗುವ; ಕಂಪಿಸುವ.

ತೃಸನ(ನಾ). ೧. ಹೆದರಿಕೆ; ಭಯ. ೨. ಕಳವಳ;

ಆತಂಕ.

ತೃಸ್ತ (ಗು). ಹೆದರಿದ; ಭಯಪಟ್ಟ.

ತ್ರಾಣ (ನಾ). ೧. ಶಕ್ತಿ; ಕಸುವು. ೨. ರಕ್ಷಣೆ;

ಕಾಪು.

ತ್ರಾಣಿ (ನಾ). ೧. ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು; ಬಲ

ಶಾಲಿ. ೨. ಕಾಪಾಡುವವನು; ರಕ್ಷಕ.

ತ್ರಾಸ (ನಾ). ೧. ಕಷ್ಟ; ತೊಂದರೆ.

೨. ಭಯ; ಹೆದರಿಕೆ. ೩. ಕೊಲೆ;

ಸಂಹಾರ. ೪. ರತ್ನಗಳಲ್ಲಿಯೊಡುಳುಕು.

(ಗು). ೫. ಕಂಪಿಸುವ; ನಡುಗುವ.

೬. ಭಯಪಡಿಸುವ.

ತ್ರಾಸು (ನಾ). ತಕ್ಕಡಿ.

ತ್ರಿ (ನಾ). ಮೂರು. ~ ಕರಣ = ಮಾತು,

ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹ. ~ ಕಾಲ

= ೧. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮತ್ತು ಸಂಜೆ.

೨. ಭೂತ, ವರ್ತಮಾನ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯತ್ತು.

~ ಕೋಣ = ಮೂರು ಮೂಲೆಗಳಿರುವ

ಆಕೃತಿ; ತ್ರಿಭುಜ. ~ ಗುಣ = ತಿಗುಣ.

~ ದಶ = ೧. ಮೂವತ್ತು. ೨. ದೇವತೆ.

~ ದಿವ = ಸ್ವರ್ಗ. ~ ನ (ಣ) ಯನ

= ಮೂರು ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು; ಶಿವ. ~ ಪದಿ

= ೧. ಮೂರು ಸಾಲುಗಳುಳ್ಳ ಪದ್ಯ.

೨. ಮೂರು ಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ ಮಣೆ;

ಅಡ್ಡಣಿಗೆ; ತಿವಟಿಗೆ. ೩. ವಿಷ್ಣು. ~ಪುಂಡ್ರ
= ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ
ಮೂರು ನಾಮ. ~ಮತ = ದ್ವೈತ,
ಅದ್ವೈತ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಎಂಬ
ಮೂರು ಮತಗಳು. ~ಮೂರ್ತಿ = ಬ್ರಹ್ಮ,
ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಶಿವ. ~ವಲಿ(ಳಿ)
= ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿನ ಮೂರು ಗೆರೆಗಳು.
~ವೇಣಿ = ಗಂಗೆ, ಯಮುನೆ ಮತ್ತು
ಸರಸ್ವತಿ ನದಿಗಳ ಸಂಗಮ ಸ್ಥಾನ;
ಪ್ರಯಾಗ ಕ್ಷೇತ್ರ. ~ಶೂಲ = ಮೂರು
ಮೊನೆಗಳುಳ್ಳ ಶಿವನ ಆಯುಧ. ~ಸಂಧ್ಯೆ
= ೧. ದಿನದ ಮೂರು ಸಂಧಿಕಾಲಗಳು;
ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ.
೨. ಆ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಸಂಧ್ಯಾ
ವಂದನೆ.

ತ್ರಿಕ (ನಾ). ೧. ಮೂರರ ಗುಂಪು,
-ಸಮೂಹ. ೨. = ತಿಕ.

ತ್ರಿಶಂಕು (ನಾ). ೧. ಸೂರ್ಯವಂಶದ ಒಬ್ಬ
ರಾಜ. ೨. ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವವನು.

ತೃಟಿ (ನಾ). ೧. ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ; ಮುರಿಯು
ವಿಕೆ. ೨. ಅತಿ ಸಣ್ಣ ಕಣ; ಅಣು. ೩. ಕ್ಷಣ;
ಮುಹೂರ್ತ. ೪. ಸಂಶಯ; ಅನುಮಾನ.
೫. ಹಾಣಿ; ಕೇಡು.

ತ್ರೇತಾಯುಗ (ನಾ). ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ
ಎರಡನೆಯದು.

ತ್ರೈಕಾಲಿಕ (ಗು). ಮೂರು ಕಾಲಗಳಿಗೂ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಭೂತ, ವರ್ತಮಾನ ಮತ್ತು
ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲಗಳಿಗೆ ನೇರದ.

ತ್ವಕ್ಕು (ನಾ). ೧. ಚರ್ಮ; ತೊಗಟು.
೨. ತೊಗಟೆ; ಸಿಪ್ಪೆ.

ತ್ವಕ್ಕಾರ (ನಾ). ಬಿದಿರು; ಬೊಂಬು.

ತ್ವಚೆ = ತ್ವಕ್ಕು.

ತ್ವರಿತ (ಅ). ವೇಗವಾಗಿ; ಶೀಘ್ರವಾಗಿ.

ತ್ವರೆ (ನಾ). ತೀವ್ರತೆ; ರಭಸ.

ತ್ವಷ್ಟು (ನಾ). ೧. ಬಡಗಿ. ೨. ದೇವಲೋಕದ
ಬಡಗಿ; ವಿಶ್ವಕರ್ಮ.

ತ್ವರು (ನಾ). ಬಡ್ಡ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳ.
ಹಿಡಿಕೆ.

ಧ

ಧ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಮೂವ
ತ್ರೇಕನೆಯ ಅಕ್ಷರ.

ಧಟ್ಟನೆ (ಅ). ಕೂಡಲೆ; ತಕ್ಷಣ.

ಧಟ್ಟು. (ನಾ). ೧. ರಾಶಿ; ಸಮೂಹ.

೨. ಸೈನ್ಯ; ಪಡೆ. ~ಲುಗಿ = ೧. ಗುಂಪನ್ನು

ಚೆದರಿಸು. ೨. ಚುಚ್ಚು; ನಾಟು. ~ಲುಚ್ಚು

= ೧. ಭೇದಿಸು; ಸೀಳು. ೨. ಶಕ್ತಿಗುಂದು;

ಬಳಲು. ~ಲುರಿ = ೧. ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಉರಿ.

೨. ದೊಡ್ಡ ಉರಿ; ಮಹಾಜ್ವಾಲೆ.

ಧಳಕು (ನಾ). ೧. ಕಾಂತಿ; ಪ್ರಕಾಶ.

೨. ನಟನೆ; ತೋರಿಕೆ. ೩. ಬೆಡಗು;
ಬಿನ್ನಾಣ.

ಧಳಧಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ಪ್ರಕಾಶಿಸು; ಹೊಳೆ.

ಧಾಟು (ನಾ). ೧. ಶಿಸ್ತು; ಶಿವಿ. ೨. ಒನಪು;
ಒಯ್ಯಾರ. ೩. ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ರಾಗಗಳ ಶೈಲಿ.

ಧಾಪನೆ (ನಾ). ಸ್ಥಾಪನೆ; ನೆಲಸುವಿಕೆ.

ಧೈಲಿ (ನಾ). ಹಣ ಇಡುವ ಚೀಲ;
ಹಮ್ಮಿಣೆ.

ದ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಮೂವತ್ತೆಂಟನೆಯ ವರ್ಣ.

ದಂಗು (ನಾ). ಆಶ್ಚರ್ಯ; ವಿಸ್ಮಯ. ~ಬದಿ = ಅಚ್ಚರಿಪಡು; ವಿಸ್ಮಿತವಾಗು.

ದಂಗಿ (ನಾ). ಬಂಡಾಯ; ದೊಂಬಿ. ~ಕೋರ = ಬಂಡಾಯಗಾರ; ಕ್ರಾಂತಿಕಾರ.

ದಂಟಿ (ನಾ). ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ; ಚಾರೆ.

ದಂಟು (ನಾ). ೧. ಕಾಂಡ; ದೇಟು; ನಾಳ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ತರಕಾರಿ ಸೊಪ್ಪು.

ದಂದ (ನಾ). ೧. ಕೋಲು; ದಡಿ. ೨. ಕಡೆಗೋಲು; ಮಂತು. ೩. ಚರ್ನುವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸುವ ಕಡ್ಡಿ; ಕುಡುಮ. ೪. ತಪ್ಪಿಗೆ ತೆರುವ ಪರಿಹಾರ; ಜುಲ್ಮಾನೆ. ೫. ನಷ್ಟ; ಹಾನಿ. ೬. ನಮಸ್ಕಾರ. ೭. ಪಡೆ; ಸೇನೆ. ೮. ವ್ಯಾಯಾಮದ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ; ಸಾಮು. ೯. ಶಿಕ್ಷೆ. ೧೦. ಸಾಮ, ದಾನ, ಭೇದ ಮತ್ತು ದಂದಗಳೆಂಬ ರಾಜನೀತಿಯ ನಾಲ್ಕು. ಉಪಾಯಗಳಲ್ಲೊಂದು; ಚತುರೋಪಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ~ಆಜೀವಕ = ೧. ಕೋಲನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವವನು; ಭಿಕ್ಷುಕ, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಮೊದಲಾದವರು. ೨. ಮೋಸಗಾರ; ಮಂಚಕ. ~ಆಹತ = ಕಡೆಗೋಲಿನಿಂದ ಕಡೆದುದು; ಮಜ್ಜೆಗೆ. ~ನಾಯಕ = ದಳದ ಯಜಮಾನ; ಸೇನಾಧಿ. ~ನೀತಿ = ೧. ಚತುರೋಪಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೨. ಯುದ್ಧ; ಕಾಳಗ. ೩. ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ವಹಣೆ. ೪. ರಾಜನೀತಿ. ೫. ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಹಾದಿಗೆ ತರುವ ಬಗೆ; ನಿಗ್ರಹ. ~ಪ್ರಣಾಮ = ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ. ~ಯಾತ್ರೆ = ೧. ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಲು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯಾಣ. ೨. ತೀರ್ಥಯಾಗದಿರುವಿಕೆ.

ದಂದಕ (ನಾ). ೧. ಗಳಿ; ದೊಣ್ಣೆ. ೨. ಒಂದು ಛಂದೋವೃತ್ತದ ಹೆಸರು.

ದಂದಣಿ (ನಾ). ೧. ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದು; ದಂಡಿಸುವುದು. ೨. ಜುಲ್ಮಾನೆ; ತಪ್ಪುಕಾಣಿಕೆ.

ದಂದಧರ (ನಾ). ೧. ರಾಜನೀತಿ; ಅಧಿಕಾರಿ. ೨. ಯಮ.

ದಂದನೆ = ದಂದಣಿ.

ದಂದಿ (ನಾ). ೧. ಘನತೆ; ಗೌರವ. ೨. ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ೩. ಕೋಲನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವವನು. ೪. ಯಮ. ೫. ರಾಜ. ೬. ದ್ವಾರಪಾಲಕ. ೭. ಭಿಕ್ಷುಕ. ೮. ಸಂನ್ಯಾಸಿ. ೯. ಮರದ ಒಂದು ಉಪಕರಣ; ಬಾಚಿ. ೧೦. ಸಮ; ಸಾಟಿ. ೧೧. ಕೋಪ; ಸಿಟ್ಟು. ೧೨. ಅಧಿಕ; ಹೆಚ್ಚಳ. ೧೩. ಕ್ರೂರ; ಕಠಿಣತೆ.

ದಂದಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ; ಅಂಡಣ. ೨. ಒಂದು ತಂತಿವಾದ್ಯ. ೩. ವೀಣೆಯ ದಂಡ. ೪. ಬೆನ್ನೆಲುಬು. ೫. ತಕ್ಕಡಿಯ ಕೋಲು.

ದಂದಿಲ (ನಾ). ಕ್ಷೌರಿಕ; ನಾಯಿಂದ.

ದಂದು (ನಾ). ೧. ಸೈನ್ಯ; ಪಡೆ. ೨. ಕೋಲು; ದೊಣ್ಣೆ. ೩. ಗುಂಪು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಜ(ರ) = ದಂದಿನವನು; ಸೈನಿಕ.

ದಂಡುಜು(ರು)ಂಬೆ (ನಾ). ದಿಟ್ಟ; ಗಯ್ಯಾಳಿ.

ದಂದೆ (ನಾ). ೧. ನೆರೆ; ಹತ್ತಿರ. ೨. ಹೂವಿನ ಹಾರ, -ಮಾಲೆ. ೩. ಕೋಲು; ದೊಣ್ಣೆ. ೪. ದಡ; ತೀರ. ೫. ಸಾಮು; ದಂಡ.

ದಂದೋರ (ನಾ). ಡಂಗುರ; ಪ್ರಕಟನೆ; ಘೋಷಣೆ.

ದಂತ (ನಾ). ೧. ಹಲ್ಲು; ರೆಡನ. ೨. ಅನೆಯ ಕೋರೆ, -ದಾಡೆ. ~ಕಥೆ(ತೆ) = ಕಟ್ಟುಕಥೆ; ಕಲ್ಪಿತ ಕಥೆ. ~ಚೂರ್ಣ = ಹಲ್ಲುಜ್ಜುವ ಪುಡಿ. ~ಭದ = ತುಟಿ; ಅಧರ.

~ಧಾವನ = ೧. ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತೋಳಿಯು
ವುಡು; ಶುಭ್ರಗೊಳಿಸುವುದು. ೨. ಹಲ್ಲುಜ್ಜುವ
ಸಾಧನ. ~ಪತ್ರ = ದಂತದ ಓಲೆ, -ಕರ್ಣಾ
ಭರಣ. ~ಮೂಲ = ೧. ಹಲ್ಲಿನ ಬುಡ.
೨. ಆನೆಯ ಕೋರೆಯ ಬುಡ; ಕರೀರ.
ದಂತಾವಲ(ಳ) (ನಾ). ಆನೆ; ಗಜ.
ದಂತಿ (ನಾ). ೧. ದಂತಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದು;
ಆನೆ. ೨. ಕೋರೆಹಲ್ಲು; ದಂತ. ~ಮುಖ
= ಗಣಪತಿ; ಗಜಮುಖ.
ದಂತಿನಿ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣಾನೆ; ಪಿಡಿ.
ದಂತುರ (ಗು). ೧. ಉಬ್ಬು ಹಲ್ಲುಳ್ಳ;
ಮುಂದೆ ಜಾಚಿದ ದಂತವುಳ್ಳ. ೨. ಉಬ್ಬು
ತಗ್ಗಾದ; ಹಳ್ಳತಿಟ್ಟಾದ. ೩. ಚಲನೆಯಿಂದ
ಕೂಡಿದ.
ದಂತ್ಯ (ನಾ). ೧. ದಂತಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ
ಪುಟ್ಟುವ ಅಕ್ಷರ; ತವರ್ಗ. (ಗು).
೨. ಹಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
ದಂದರಪಾಳಿ (ನಾ). ದುಂದುವೆಚ್ಚಗಾತಿ; ಅತಿ
ಯಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವವಳು.
ದಂದಶೂಕ (ನಾ). ಹಾವು; ಸರ್ಪ.
ದಂದುಗ (ನಾ). ತೊಂದರೆ; ಕಷ್ಟ; ತೊಡಕು.
~(೦)ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಕಷ್ಟಕ್ಕೊಳ
ಗಾಗು.
ದಂಧೆ (ನಾ). ಕಸಬು; ಉದ್ಯೋಗ.
ದಂಪತಿ = ಜಂಪತಿ. ~ಪ(ವ)ಕ್ಕಿ = ಚಕ್ರವಾಕ
ಪಕ್ಷಿ.
ದಂಬ (ನಾ). ಮೋಸ; ವಂಚನೆ.
ದಂಬೆ (ನಾ). ೧. ಸಣ್ಣ ಕಾಲುನೆ; ತೋಡು.
೨. ನೀರು ಹರಿಯಲು ಮಾಡಿದ ಸಾಧನ;
ಹರಿನಾಳಿಗೆ.
ದಂಭ ೧. = ದಂಬ. ೨. ತೋರಿಕೆಯ ಆಚಾರ;
ಸೋಗು.
ದಂಭೋಲಿ(ಳಿ) (ನಾ). ಇಂದ್ರನ ವಜ್ರಾ
ಯುಧ.

ದಂರೋಟು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿ
ತಂಡಿ.
ದಂಶ (ನಾ). ೧. ಕಚ್ಚುವಿಕೆ; ಕಡಿಯುವಿಕೆ.
೨. ಹಲ್ಲು; ದಂತ. ೩. (ದನಗಳನ್ನು
ಕಚ್ಚುವ) ನೋಣ; ತೋಣ; ತೊನಸಿ.
ದಂಶಕ (ನಾ). ೧. ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ. (ಗು).
೨. ಕಡಿಯುವ; ಕಚ್ಚುವ.
ದಂಶನ (ನಾ). ೧. ಕಚ್ಚುವಿಕೆ. ೨. ಕವಚ.
ದಂಶಿತ (ಗು). ೧. ಕಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ. ೨. ಕವಚವುಳ್ಳ.
ದಂಷ್ಟ್ರ (ನಾ). ಕೋರೆ ಹಲ್ಲು; ದಾಡೆ.
~ಆಯುಧ = ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನೇ ಆಯುಧ
ವನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪ್ರಾಣ; ಕಾಡು
ಹಂದಿ, ಕೋತಿ, ಆನೆ ಮುಂತಾದುವು.
ದಂಷ್ಟ್ರಿ (ನಾ). ಕಾಡುಹಂದಿ, ಆನೆ ಮುಂತಾದ
ಕೋರೆಹಲ್ಲುಗಳಿರುವ ಪ್ರಾಣಿ.
ದಕ್ಕದ (ನಾ). ೧. ಧೈರ್ಯ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.
೨. ಸಮರ್ಥ; ಬಲಶಾಲಿ.
ದಕ್ಕಿಣ = ದಕ್ಷಿಣ.
ದಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ದೊರಕು; ಸಿಕ್ಕು; ಪ್ರಾಪ್ತ
ವಾಗು. ೨. ಜೀರ್ಣವಾಗು; ಅರಗು;
ಗಿಟ್ಟು. (ನಾ). ೩. ಪಡೆದುದು; ಲಭ್ಯ.
೪. ದಸಿ; ಶಂಕು; ಬೆಣೆ. ೫. ಕೂಳಿ.
~ಇಸು = ೧. ಹೊಂದು; ಪಡೆ.
೨. ಅರಗು; ಜೀರ್ಣವಾಗು; ಗಿಟ್ಟು.
~(೦) ತ (ದ) ಲೆ = ಉಳಿದುಕೊಂಡ
ತಲೆ; ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತಲೆ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಡು
= ವಶಮಾಡಿಕೊಡು; ಒಪ್ಪಿಸು.
ದಕ್ಕೆ (ನಾ). ೧. ತೊಂದರೆ; ಪಾಣಿ. ೨. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಚರ್ಮ ನಾಡ್ಯ; ಡಕ್ಕಿ.
ದಕ್ಷ (ನಾ). ೧. ಸಮರ್ಥ. ೨. ಅರ್ಹ. ೩. ತಿಳಿ
ದವನು; ಬಲ್ಲಿದ. ೪. ಹುಂಜ; ಕುಕ್ಕುಟ್ಟಿ.
೫. ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮ. (ಗು). ೬. ಸಮರ್ಥನಾದ.
೭. ತಿಳಿದ. ~ಕನ್ನಿ = ದಕ್ಷನ ಮಗಳು;
ದಾಕ್ಷಾಯಣಿ.

ದಕ್ಷತೆ (ನಾ). ೧. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ೨. ಅರ್ಹತೆ.
೩. ಜಾಣ್ಮೆ; ಚಾತುರ್ಯ.

ದಕ್ಷಿಣ (ನಾ). ೧. ತೆಂಕಲು; ತೆಂಕು. ೨. ಬಲ
ಗಡೆ; ಬಲಭಾಗ. ೩. ಕಪಟವಿಲ್ಲದವನು;
ನಿಷ್ಕಪಟ. ~ಅಯನ = ಸೂರ್ಯನು
ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಚಲಿಸುವ ಕಾಲ. ~ಅವರ್ತ
= ಬಲಮುರಿ; ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ. ~ಅಶಾಪತಿ
= ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನ ಒಡೆಯ; ಯಮ
ಧರ್ಮ.

ದಕ್ಷಿಣೆ (ನಾ). ಗುರು, ಪುರೋಹಿತ ಮೊದ
ಲಾದವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಂಭಾವನೆ.

ದಗಡಿ = ದಂಟಿ.

ದಗದ = ದಂಧೆ.

ದಗರೆ (ನಾ). ೧. ಕವಚ; ಚಲಬತ್ತು. (ಗು).
೨. ಸಡಿಲವಾದ; ಅಲ್ಪಕವಾದ.

ದಗಲ್ಪಾಜಿ (ನಾ). ೧. ಮೋಸ; ವಂಚನೆ.
೨. ಮೋಸಗಾರ; ವಂಚಕ.

ದಗಾ (ನಾ). ಮೋಸ; ದ್ರೋಹ. ~ಕೋರ
= ಮೋಸಗಾರ; ದ್ರೋಹಿ.

ದಗುಂತಿ (ನಾ). ಅತಿಶಯ; ಹೆಚ್ಚಳ; ಅಧಿಕ.

ದಗೆ (ನಾ). ಉರಿ; ಶಾಖ; ಡಗೆ.

ದಗ್ಧ (ಗು). ೧. ಸುಡಲ್ಪಟ್ಟ; ದಹಿಸಿದ.
೨. ಸಂದೇಹದಿಂದ ದೂರವಾದ. ~ಹಸ್ತ
= ಅದೃಷ್ಟವಿಲ್ಲದವನು; ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ.

ದಚ್ಚಿ (ನಾ). ಹುಣಸೀಬೀಜದ ಹೋಳು.

ದಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ತುಂಡುಬಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ
ಹೊಲಿದ ಹಚ್ಚಡ; ಕವುದಿ. (ಗು).
೨. ಸಾಂದ್ರವಾದ; ನಿಬಿಡ. ~ದರಿದ್ರ
= ಏನೂ ಇಲ್ಲದವನು; ಕಡುಬಡವ.

ದಟ್ಟುಣೆ (ನಾ). ೧. ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿರುವಿಕೆ;
ಸಾಂದ್ರತೆ. ೨. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

ದಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ನಡುಪಟ್ಟಿ. ೨. ಸೊಂಟಕ್ಕೆ
ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಟ್ಟೆ; ಲುಂಗಿ. ೩. ಸೀರೆ.

ದಟ್ಟುತು (ಗು). ದಪ್ಪವಾದ; ತೋರ.

ದಟ್ಟುಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಾಂದ್ರವಾಗು; ನಿಬಿಡ
ವಾಗು. ೨. ಗದರಿಸು; ಜಂಕಿಸು. ೩. ಒರೆಸಿ
ಹಾಕ. ; ಉಜ್ಜು.

ದಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ಎಡವುವಿಕೆ; ಮುಗ್ಧರಿಸು
ವಿಕೆ. ೨. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ. ~ಅಡಿ
= ತಪ್ಪುಹೆಜ್ಜೆ; ತಪ್ಪಡಿ.

ದದ (ನಾ). ತೀರ; ತಟ. ~ಕಟ್ಟು = ತೂಕ
ದಲ್ಲಿ ಸಮತೋಲನ ಮಾಡು; ಪೇರುಕಟ್ಟು.
~ಸೇರು = ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದು; ಸಫಲ
ವಾಗು.

ದಡಾರ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಡುಬು
ರೋಗ; ಗೋಣಿತಟ್ಟು.

ದಡಿ (ನಾ). ೧. ದಂಡ; ಕೋಲು. ೨. (ಸೀರೆ,
ಪಂಚೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ) ಅಂಚು.
೩. = ದಡ.

ದಡಿಗ (ನಾ). ೧. ಕೋಲನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವವನು.
೨. ಗಟ್ಟಿಗ; ಬಲಶಾಲಿ. ೩. ಸ್ಥೂಲಕಾಯ
ದವನು; ದಾಂಡಿಗ.

ದಡಿಯ ೧. = ದಡಿಗ. ೨. = ದಡೆ.

ದಡೂತಿ (ಗು). ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ; ದೃಢವಾದ.

ದಡೆ (ನಾ). ಒಂದು ತೂಕ; ಕಾಲುಮಾಣ.

ದಡ್ಡ (ನಾ). ತಿಳಿಗೇಡಿ; ಹೆಡ್ಡ.

ದಡ್ಡಕ್ಕರ (ನಾ). ಒತ್ತಕ್ಷರ.

ದಡ್ಡಸ (ನಾ). ಡೊಂಬರವನ ಡೋಲು.

ದಡ್ಡಿ (ನಾ). ೧. ಮೂರ್ಖಸ್ತೀ; ಹೆಡ್ಡಿ. ೨. ತೆರೆ;
ಜವನಿಕೆ. ೩. ಮನೆಯ ಮಾಳಿಗೆ.
೪. ಪಂಜರ; ಬೋನು. ೫. ಕುರಿಗಳ ದೊಡ್ಡಿ;
ರೊಪ್ಪ. ~ತನ = ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿರು
ವುದು; ಅಜ್ಞಾನ.

ದಡ್ಡು (ನಾ). ಚರ್ಮ ಕಾಯಿಗಟ್ಟುವುದು;
ಜಡ್ಡು.

ದಣಪೆ (ನಾ). ಅಡೆ; ತಡೆ; ಪ್ರತಿಬಂಧ.

ದರ್ಶನಾಯಕ (ನಾ). ದಂಡನಾಯಕ;
ಸೇನಾಧಿಪತಿ.

ಪಣಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಆಯಾಸಪಡು; ಬಳಲು.
 ೨. ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದು; ತಣ. (ನಾ).
 ೩. ಒಡೆಯ; ಯಜಮಾನ. ~ಇಸು
 =೧. ಆಯಾಸಗೊಳಿಸು. ೨. ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸು;
 ತಣಿಸು.
 ಪಣಿ(ಂ)ಬ (ನಾ). (ಹೆಂಗಸರು ಉಡುವ)
 ಬಟ್ಟೆ; ವಸ್ತ್ರ.
 ಪಣಿವು (ನಾ). ೧. ಆಯಾಸ; ಬಳಲಿಕೆ.
 ೨. ತೃಪ್ತಿ; ತಣವು.
 ಪಣ್ಣಾಯಕ = ದಣಾಯಕ.
 ಪತ್ತ ೧. = ದತ್ತಿ. ೨. ದತ್ತಾಪ್ರೇಯ. (ಗು).
 ೩. ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ; ದಾನಮಾಡಿದ.
 ~ಅಪಹಾರ = ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಕಸಿದು
 ಕೊಳ್ಳುವುದು.
 ಪತ್ತಕ = ದತ್ತಪುತ್ರ.
 ಪತ್ತಿ (ನಾ). ದಾನ; ಕೊಡುಗೆ.
 ಪತ್ತು (ನಾ). ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟುದು. ~ಪುತ್ರ
 = ಅಪುತ್ರಕರಾದ ವಂಶಜಗಳಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
 ಹುಡುಗ; ಕೊಳ್ಳು. ~ಸ್ವೀಕಾರ
 = ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಹುಡುಗನನ್ನು
 ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು.
 ಪತ್ತೂರ (ನಾ). ಉಮ್ಮತ್ತದ ಗಿಡ; ಮದ್ದು
 ಗುಣಿಕೆ.
 ಪತ್ತೂರಿ = ದತ್ತೂರಿ.
 ಪದ್ಧರ (ನಾ). ಗಲಭೆ.
 ಪದ್ಧರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಚರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಗುದ್ದಿಸು.
 ಪದ್ಧ (ನಾ). ೧. ಬಿರುಕು; ಸೀಳು.
 ೨. = ತದ್ಧ.
 ಪಧಿ (ನಾ). ಮೊಸರು. ~ಮಂಥ = ಕಡೆದ
 ಮೊಸರು; ಮಜ್ಜೆ. ~ಸಾರ = ಬೆಣ್ಣೆ.
 ಪನ (ನಾ). ೧. ಧನ; ಸಂಪತ್ತು. ೨. ಶುಕ;
 ಜಾನುವಾರು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಹಿ = ಪನಗಳನ್ನು
 ಕಾಯುವವನು; ಗೋಪಾಲ.

ದನಿ (ನಾ). ಧ್ವನಿ; ಸ್ವರ. ~ಕು(ಗು)ಡು
 =೧. ಧ್ವನಿಮಾಡು; ಶಬ್ದಮಾಡು. ೨. ಪ್ರತಿ
 ಧ್ವನಿ ಮಾಡು. ~ಕೂ(ಗೂ)ಡಿಸು = ಧ್ವನಿ
 ಯನ್ನು ಸೇರಿಸು; ಅನುಮೋದಿಸು
 ದನುಜ (ನಾ). ದೈತ್ಯ; ರಾಕ್ಷಸ. ~ಅರಿ
 = ರಾಕ್ಷಸರ ವೈರಿ; ವಿಷ್ಣು. ~ಇಂದ್ರ
 = ರಾಕ್ಷಸರ ಒಡೆಯ.
 ದಪ್ಪ (ನಾ). ೧. ಗಡುತರವಾದುದು.
 ೨. ಮಂದವಾಗಿರುವಿಕೆ. ೩. ದರ್ಪ; ರೀತಿ.
 (ಗು). ೪. ಮಂದವಾದ;
 ದಪ್ಪಕ = ದರ್ಪಕ.
 ದಪ್ಪಗ = ದರ್ಪಕ.
 ದಫನ್ (ನು) (ನಾ). ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆ; ಶವ
 ಸಂಸ್ಕಾರ.
 ದಫೇದಾರ (ನಾ). ಒಬ್ಬ ಪೋಲೀಸು ಅಧಿಕಾರಿ.
 ದಫ್ತರ (ನಾ). ದಾಖಲೆಗಳ ಕಟ್ಟಿ.
 ದಬದಬಿ (ನಾ). ಜಲಪಾತ; ತಡಸಲು.
 ದಬರಿ = ಡಬರಿ.
 ದಬಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ನೂಕು; ತಳ್ಳು.
 ೨. ಗದರಿಸು; ಹೆದರಿಸು.
 ದಬ್ಬಣ (ನಾ). ದಪ್ಪವಾದ ಸೂಜಿ.
 ದಬ್ಬಳ = ದಬ್ಬಣ.
 ದಬ್ಬು (ಕ್ರಿ). ನೂಕು; ತಳ್ಳು. ~ಅಳಿಕೆ
 = ದಾರ್ಜನ್ಯದ ಅಳಿಕೆ.
 ದಬ್ಬುದಲೆ (ನಾ). ೧. ನಡುಕ; ಕಂಪನ.
 ೨. ಚಿಂತೆ; ಕಳವಳ.
 ದಬ್ಬುಳಿ (ನಾ). ತಳ್ಳುಗಿನ ಉಣ್ಣೆಯ ವಸ್ತ್ರ;
 ದಾವಳಿ.
 ದಬ್ಬೆ (ನಾ). ಬಿದಿರಿನ ಪಟ್ಟಿ, -ಸೀಳು.
 ದಮ ೧. = ದಮನ. ೨. ಇಂದ್ರಿಯಾನ್ಯಗ್ರಹ.
 ದಮಡಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ವಾದ್ಯ ವಿಕೀರ್ಣ.
 ೨ = ದಮ್ಬಡಿ.
 ದಮನ (ನಾ). ೧. ಹತೋಟಿ; ಅಂಕೆ. ೨. ಶಿಕ್ಷೆ;
 ದಂಡ.

ದಮಾಸು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೇಷ್ಮೆಬಟ್ಟೆ.
ದಮೆ (ನಾ). ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ; ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವ.

ದಮ್ಮ = ಧರ್ಮ.

ದಮ್ಮಡಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಿಡಿ ಕಾಸು; ದುಗ್ಗಾಣೆ.

ದಮ್ಮಣಿ (ನಾ). ಧರ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಪಾನೀಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಸ್ಥಳ; ಅರವಟ್ಟಿಗೆ.

ದಮ್ಮಸು (ನಾ). ೧. ನೆಲವನ್ನು ಘಟ್ಟಿಸಿ ಸಮಮಾಡುವುದು. ೨. ನೆಲವನ್ನು ಸಮಮಾಡುವ ಸಾಧನ.

ದಮ್ಮಾಣಿ = ದಮ್ಮಣಿ.

ದಮ್ಮು (ನಾ). ೧. ಉಸಿರು. ೨. ಮೇಲುಸಿರು; ಎದುಸಿರು. ೩. ಧೈರ್ಯ; ಕೆಚ್ಚು.

೪. ಗೂರಲುರೋಗ; ಉಬ್ಬಸ. ೫. ಸಲ; ಬಾರಿ. ~ಎಳೆ = ಮೇಲುಸಿರು ಬಿಡು.

~ಎರು = ಉಬ್ಬಸ ಹೆಚ್ಚಾಗು. ~ಹತ್ತು

= ೧. (ಆಯಾಸದಿಂದ) ಎದುಸಿರು ಉಂಟಾಗು. ೨. ಉಬ್ಬಸ ರೋಗ ಬರು.

ದಮ್ಮ (ನಾ). ೧. ಹೋರಿ. (ಗು). ೨. ಪಳಗಿಸಲ್ಪಡುವ; ನಿಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಡುವ.

ದಯ = ದಯೆ. ~ಪಾಲಿಸು = ೧. ಕರುಣೆ ತೋರು; ಕೃಪೆಮಾಡು. ೨. ಕೊಡು.

~ಮಾಡಿಸು = ೧. ಬರು. ೨. ಹೋಗು.

~ಮಾಡು = ೧. ಕರುಣಿಸು; ಕೃಪೆತೋರು. ೨. ಬರು; ಚಿತ್ತಿಸು. ೩. ಹೋಗು.

ದಯಾಲು(ಳು) (ನಾ). ೧. ದಯೆಯುಳ್ಳವನು; ಕರುಣೆ. (ಗು). ೨. ಕನಿಕರ ಸ್ವಭಾವದ; ದಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ದಯಿತೆ (ನಾ). ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವಳು; ಸಲ್ಲಿ.

ದಯೆ (ನಾ). ಕರುಣೆ; ಕೃಪೆ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಯ್ = ಕರುಣೆಯನ್ನು ತೋರು.

ದರ (ನಾ). ೧. ಕುಳಿ; ಹಳ್ಳ. ೨. ಭಯ; ಆತಂಕ. ೩. ಬೆಲೆ; ಧಾರಣೆ. ೪. ಶಂಖ.

೫. ಕೊಂಚ; ಸ್ವಲ್ಪ. ~ಹಸಿತ = ೧. ಮಂದಹಾಸ; ಮುಗುಳುನಗೆ. ೨. ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ದರಕಾರ (ನಾ). ೧. ಗಮನ; ಲಕ್ಷ್ಯ. ೨. ಚಿಂತೆ; ಕಾಳಜಿ.

ದರಳು (ನಾ). ದೊರಗು; ತರಕಲು.

ದರಖಾಸ್ತು (ನಾ). ಬೇಡಿಕೆಯ ಪತ್ರ; ಅರ್ಜಿ.

ದರಗ (ನಾ). ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸಂತರ ಗೋರಿ, - ಪ್ರಾರ್ಥನಾಸ್ಥಳ.

ದರದು (ನಾ). ೧. ಗೊಡನೆ; ತಂಟೆ. ೨. ಆವಸರ; ಅಗತ್ಯ; ಜರೂರು. ೩. ನೋವು; ದುಃಖ.

ದರದೂರ (ನಾ). ೧. ಸಂಶಯ; ಶಂಕೆ. ೨. ಸಂಭ್ರಮ; ಸದಗರ.

ದರಬೇಸಿ = ದರವೇಶಿ.

ದರವೇಶಿ (ನಾ). ೧. ಭಿಕ್ಷುಕ. ೨. ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವನು; ಅನಾಥ.

ದರಿ (ನಾ). ೧. ಗವಿ; ಗುಹೆ. ೨. ಕೊರಕಲು; ಕಣಿವೆ.

ದರಿದ್ರ (ನಾ). ೧. ದಾರಿದ್ರ್ಯ; ಬಡತನ.

೨. ಬಡವ; ನಿರ್ಗತಿಕ. (ಗು). ೩. ಬಡತನವುಳ್ಳ. ೪. ಹೀನವಾದ; ಕೀಳಾದ.

ದರುಶನ = ದರ್ಶನ.

ದರೆ = ಧರೆ.

ದರೋಗ (ನಾ). ಸರಕಾರದ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ.

ದರೋಡೆ (ನಾ). ಲೂಟಿ; ಸುಲಿಗೆ.

ದರ್ಕು (ನಾ). ಶೂಲದ ಮೊನೆ.

ದರ್ಜಿ (ನಾ). ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಿಯುವವನು; ಸಿಂಸಿಗ.

ದರ್ಜಿ (ನಾ). ೧. ಮಟ್ಟ; ಸ್ಥಾನ. ೨. ತರಗತಿ; ಇಯತ್ತೆ; ವರ್ಗ.

ದರ್ದುರ (ನಾ). ಕಷ್ಟ.

ದರ್ಪ (ನಾ). ೧. ಹೆಮ್ಮೆ; ಸೊಕ್ಕು. ೨. ಶೀಘ್ರಗಾಂಭೀರ್ಯ.

ದರ್ಪಕ (ನಾ). ಕಾಮ; ಮನ್ಮಥ.
 ದರ್ಪಣ (ನಾ). ಕನ್ನಡಿ.
 ದರ್ಬಾರು (ನಾ). ೧. ಒಡ್ಡೋಲಿಗ; ಆಸ್ಥಾನ. ೨. ಅಧಿಕಾರ ನಡಸುವಿಕೆ.
 ೩. ಶೀವಿ; ವೈಭವ.
 ದರ್ಭೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು; ಕುಶ.
 ದರ್ವಿ (ನಾ). ೧. ಸಟ್ಟುಗ; ಸೌಟು.
 ೨. ಹಾವಿನ ಹೆಡೆ.
 ದರ್ವೀಕರ (ನಾ). ಹೆಡೆಯುಳ್ಳದು; ಹಾವು.
 ದರ್ಶ (ನಾ). ೧. ನೋಟ; ಕಾಣ್ಕೆ.
 ೨. ಅಮಾನಾಸ್ಕೆ.
 ದರ್ಶಕ (ನಾ). ೧. ನೋಟ; ಪ್ರದರ್ಶನ.
 ೨. ನೋಡುವವನು; ಪ್ರೇಕ್ಷಕ. ೩. ದ್ವಾರ ಪಾಲಕ. ೪. ನಿಪುಣ; ಬಲ್ಲಿದ. ೫. ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವವನು; ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ.
 ದರ್ಶನ (ನಾ). ೧. ನೋಡುವುದು; ಅವಲೋಕನ. ೨. ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುವುದು. ೩. ಭೇಟಿ; ಸಂದರ್ಶನ. ೪. ಕಾಣ್ಕೆ; ನೋಟ.
 ೫. ವೈಶೇಷಿಕ, ನ್ಯಾಯ, ವೇದಾಂತ, ಸಾಮ್ಯ, ಯೋಗ ಮತ್ತು ಮೀಮಾಂಸೆಗಳೆಂಬ ಆರು ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗಳು.
 ದಲ (ನಾ). ೧. ಎಸಳು; ರೇಳು. ೨. ಪಡೆ; ಸೇನೆ. ೩. ಎಲೆ; ಪರ್ಣ. ೪. ತುಂಡು; ಜೊರು. ೫. ರಾಶಿ. ೬. ಮಿಶ್ರಲೋಹ.
 ~ನಿ(ವೇ)ಜು(ರು) = ೧. ಉತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳು; ಹಿಗ್ಗು. ೨. ಎಸಳೊಡೆ; ಚಿಗುರೊಡೆ. ೩. ವೃದ್ಧಿಯಾಗು.
 ದಲಾ(ಳಾ)ಲ(ಳ) (ನಾ). ಮಟ್ಟಾ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಮಾಲಿಗೆ ಗಿರಾಕಿ ಜವಗಿಸುವವನು; ಮಧ್ಯಮರ್ತಿ.
 ದಲಿ(ಳಿ)ತ (ಗು). ೧. ಅರಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ೨. ಸೀಳಲ್ಪಟ್ಟ. ೩. ಹಿಂಸೆಗೆ ಒಳಗಾದ.
 ದಲ್ಲಾಳಿ (ನಾ). ೧. ದಲಾಲನಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣ; ಮಟ್ಟಾ. ೨. = ದಲಾಲ.

ದವ = ದಾವ.
 ದವಡ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟವನು; ದುಷ್ಟ.
 ದವಡೆ (ನಾ). ಆಹಾರವನ್ನು ಅಗಿಯುವ ಭಾಗ; ಅವುಡು.
 ದವನ (ನಾ). ಸುವಾಸನೆಯ ಒಂದು ಗಿಡ; ಹಬ್ಬದ ಹೂವು.
 ದವಸ (ನಾ). ಕಾಳು; ಧಾನ್ಯ.
 ದವಳ = ಧವಳ. ~ಆಗಾರ = ಸುಣ್ಣವನ್ನು ಬಳಿದ ಮನೆ.
 ದವಳಾರ = ದವಳಾಗಾರ.
 ದನಾ (ನಾ). ಮದ್ದು; ಔಷಧ. ~ಖಾನೆ = ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯ; ಆಸ್ಪತ್ರೆ.
 ದವುಡು = ದೌಡು.
 ದಶ (ನಾ). ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ; ಹತ್ತು. ~ಅಂಗೆ = ೧. ಹತ್ತು ಅವಯವಗಳು. ೨. ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಧೂಪ. ~ಅವತಾರ=ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳು. ~ಕಂಠ=ಹತ್ತು ತಲೆಗಳುಳ್ಳವನು; ರಾವಣ.
 ದಶಕ (ನಾ). ೧. ಹತ್ತರ ಗುಂಪು. ೨. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿ.
 ದಶನ (ನಾ). ೧. ಹಲ್ಲು; ದಂತ. ೨. ಕಡಿ ಯುವಿಕೆ; ಕಚ್ಚುವಿಕೆ. ~ವಸನ=ಶುಟಿ; ಆಧರ.
 ದಶಮ (ಗು). ಹತ್ತನೆಯ. ~ಅಂಶ=ಹತ್ತನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ.
 ದಶಮಿ (ನಾ). ೧. ಪಕ್ಷದ ಹತ್ತನೆಯ ದಿವಸ. ೨. ಹಾಲನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಮಾಡಿದ ಜಪಾತಿ. ೩. ತೊಂಬತ್ತರಿಂದ ನೂರರವರೆಗಿನ ವಯಸ್ಸು.
 ದಶೆ (ನಾ). ೧. ಸ್ಥಿತಿ; ಅವಸ್ಥೆ. ೨. ದೀಪದ ಬತ್ತಿ. ೩. ಅಂಜು; ಸೆರಗು; ಕರೆ. ೪. ಕಾಲ; ಅವಧಿ. ೫. ಅದೃಷ್ಟ; ದೈವ. ೬. ದಿಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗ; ಹೆಡೆ. ೭. ಬಾಣ; ಶರ.

ದಪ್ಪ (ನಾ). ೧. ಕಡಿತ; ಕಚ್ಚುವಿಕೆ.

೨. ಕಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟವನು. (ಗು). ೩. ಕಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ; ಕಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ.

ದಪ್ಪಪುಷ್ಪ (ನಾ). ಕಟ್ಟುಮಸ್ತಾದ ದೇಹವುಳ್ಳವನು; ದೃಢಕಾಯ.

ದಸಕತ್ತ (ನಾ). ಸಹಿ; ರುಜು.

ದಸಕು (ನಾ). ಹೊಟ್ಟು; ಉಮ್ಮಿ.

ದಸರ (ನಾ). ೧. ನವರಾತ್ರಿಯಾದ ಮಾರನೆಯ ದಿನದ ಹಬ್ಬ; ವಿಜಯದಶಮಿ.

೨. ನವರಾತ್ರಿ ಹಬ್ಬ.

ದಸರಿ (ನಾ). ರೇಷ್ಮೆಬಟ್ಟೆ.

ದಸರೆ = ದಸರ.

ದಸಿ (ನಾ). ಚೂಪಾದ ಗೂಟ, -ಬೆಣೆ.

ದಸಿಕು (ನಾ). ಮೊಳೆ.

ದಸೆ (ನಾ). ೧. ಅವಸ್ಥೆ; ಸ್ಥಿತಿ. ೨. ಅದೃಷ್ಟ; ಸುದೈವ. ೩. ದಿಕ್ಕು.

ದಸ್ತಗಿರಿ (ನಾ). ಬಂಧನ; ಕೈಸೆರೆ.

ದಸ್ತಾವೇಜು (ನಾ). ದಾಖಲೆಪತ್ರ; ದಪ್ಪರ.

ದಸ್ತು (ನಾ). ಇಸ್ತುತುನಾಲ್ಕು ಹಾಳೆ ಅಥವಾ ಕಾಗದಗಳ ಕಟ್ಟು.

ದಸ್ತೂರ (ನಾ). ೧. ರೀತಿ; ಪದ್ಧತಿ. ೨. ತೆರಿಗೆ; ಸುಂಕ. ೩. ಬರೆವಣಿಗೆ; ಬಿಕ್ಕಲಂ.

ದಸ್ತು (ನಾ). ೧. ಕಳ್ಳ; ತುಡುಗ. ೨. ಶತ್ರು; ವೈರಿ.

ದಸ್ತು (ನಾ). ಆಶ್ವಿನಿ ದೇವತೆಗಳು; ಯಮುಳರು.

ದಹನ (ನಾ). ೧. ಬೆಂಕಿ; ಅಗ್ನಿ. ೨. ಸುಡುವಿಕೆ; ಉರಿಯುವಿಕೆ. ~ಅರ್ಚಿ = ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆ. ~ಉಪಲ = ಸೂರ್ಯಕಾಂತ ಶಿಲೆ.

ದಹಿಸು (ಕ್ರಿ). ದಹನಮಾಡು; ಸುಡು.

ದಹ್ಯ (ಗು). ಸುಡುವ.

ದಳ ೧. = ದಲ. ೨. ದಟ್ಟಣೆ; ನಿಬಿಡತೆ.

ದಳದುಳಿ = ದಲದುಳಿ.

ದಳಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಲಿದು ಕೂಡಿಸು. (ನಾ).

೨. ತಟ್ಟಿಯ ಗೋಡೆ. ೩. ದನಗಳ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ.

ದಳಿಂಬ = ದಣಿಂಬ.

ದಳಿಗೆ (ನಾ). ಹೊಲಿಗೆ.

ದಳಿವ = ದಣಿಂಬ.

ದಳೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಲಿದು ಕೂಡಿಸು.

೨. ವ್ಯಾಪಿಸು; ಹರಡು. ೩. ಹೆಚ್ಚಾಗು; ವಿಪುಲವಾಗು.

ದಳ್ಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ರಭಸದಿಂದ ಉರಿ; ಜ್ವಲಿಸು. ೨. ಹಬ್ಬು; ಹರಡು.

೩. ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಅಧಿಕವಾಗು.

ದಳ್ಳುರಿ (ನಾ). ಮೊಡ್ಡ ಉರಿ.

ದಲ(ಳ) (ನಾ). ಸೈನ್ಯ; ಪಡೆ. ~ಪತಿ = ಸೈನ್ಯದ ಯಜಮಾನ; ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿ.

ದಲ(ಳ)ದುಲ(ಳ) (ನಾ). ಬಲನಾದ ಸೂರೆ, -ಕೊಳ್ಳೆ. ~ಇಸು = ೧. ಸೂರೆಮಾಡು; ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆ. ೨. ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳ್ಳು;

ಗೊಂದಲಗೊಳ್ಳು. ~ಕಾ(ಗಾ)ದ(ರ) = ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆಯುವವನು; ಸೂರೆಗಾರ.

ದಲ(ಳ)ವಾಯ್ = ದಲಪತಿ.

ದಲ(ಳ)ವಾಯಿ = ದಲಪತಿ.

ದಲ್ಪ(ಳ್ಳ)ಲಾ(ಳಿ) (ನಾ). ಬೇಡಿ; ಸಂಕೋಲೆ.

ದಾಂಗುಡಿ (ನಾ). ಉದ್ದವಾದ ಕುಡಿ.

~ಬಿ(ವಿ)ಡು = ಅಧಿಕವಾಗಿ ಹಬ್ಬು;

ಉದ್ದವಾಗಿ ಕುಡಿಚಾಚು.

ದಾ(ಂ)ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಾರು; ನೆಗೆ.

೨. ಮಿಾರು; ಉಲ್ಲಂಘಿಸು. ೩. ಹಾಯು;

ಎದುರು ದಡವನ್ನು ಸೇರು. (ನಾ). ೪. ನೆಗೆತ;

ಹಾರುವುದು.

ದಾಂಡಿಗ (ನಾ). ೧. ಸ್ಥೂಲಕಾಯದ

ಮನುಷ್ಯ; ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದವನು; ದಡಿಗೆ.

೨. ಅಸಂಸ್ಕೃತ; ಒರೆಟಿ.

ದಾಂತಿ (ನಾ). ನಿಗ್ರಹ; ಸಂಯಮ.

ದಾಂದಲೆ (ನಾ). ಗಲಾಟೆ; ಗೊಂದಲ.
ದಾಂಪತ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಗಂಡಹೆಂಡಿರಾಗಿರುವಿಕೆ.

೨. ಗಂಡಹೆಂಡಿರ ಜೀವನ, -ಬಾಳು.

ದಾಂಭಿಕ = ದಾಂಭಿಕ.

ದಾಕು (ನಾ). ದೇವಿ ಹಾಕಿಸುವುದು; ಮದ್ದು
ಚುಚ್ಚುವುದು. ~ದಾರ = ದೇವಿ ಹಾಕು
ವವನು.

ದಾಕ್ಷಿಣಾತ್ಯ (ನಾ). ಗ. ದಕ್ಷಿಣದೇಶದವನು.
(ಗು). ೨. ದಕ್ಷಿಣದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ; ಒಳ್ಳೆಯ
ತನ. ೨. ಸಂಕೋಚ; ಭಿದೆಯ. ೩. ಹಂಗು.
~ಕಾ(ಗಾ)ರ = ಸಂಕೋಚಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು
ವವನು.

ದಾಖಲೆ(ಲು) (ನಾ). ಗ. ಬಂದು ಸೇರುವಿಕೆ;
ಹಾಜರಿ. ೨. = ದಾಖಲೆ.

ದಾಖಲೆ (ನಾ). ಆಧಾರವಾದ ಕಾಗದಪತ್ರ;
ದಸ್ತೆವಜ್ಜ.

ದಾಗೀನು (ನಾ). ಒಡನೆ; ಅಭರಣ.

ದಾಘ (ನಾ). ತಾಪ; ಬೇಗೆ.

ದಾದಿ (ನಾ). ಗ. ಗಡ್ಡ. ೨. ಅನಾನುಕೂಲ;
ತೊಂದರೆ.

ದಾದಿನು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ
ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು; ದಾಳಿಂಬೆ.

ದಾಡೆ (ನಾ). ಕೋರಹೆಲ್ಲು; ದಂತ; ದಂಷ್ಟ.

ದಾಣಿ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಖಾದ್ಯ;
ಕಾರಾಕೇವು; ಬಾರ ಸೇವಿಗೆ. ೨. ಹಗ್ಗ;
ಕಡ್ಲೆ.

ದಾಕ ಗ. = ದಾತಾರ. (ಗು). ೨. ಕೊಯ್ದು;
ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ದಾತಾರ (ನಾ). ಗ. ದಾನಿ; ಉದಾರಿ.
೨. ಯಜಮಾನ; ಒಡೆಯ.

ದಾತ್ರ = ದಾತಾರ.

ದಾತ್ಯಾಹ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜಲಪಕ್ಷಿ.

ದಾತ್ರ (ನಾ). ಕುಡುಗೋಲು; ಕಡಿಗತ್ತಿ.

ದಾದಿ (ನಾ). ಗ. ದಾಸಿ; ಸೇವಕಿ. ೨ ಸಾಕು
ತಾಯಿ.

ದಾದು (ನಾ). ಗ. ಸುದ್ದಿ; ಸಮಾಚಾರ.

೨. ಮುತುವರ್ಜಿ; ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ.

೩. = ದರದು.

ದಾನ (ನಾ). ಗ. ಕೊಡುಗೆ; ಕೊಡುವಿಕೆ

೨. ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ. ೩. ಅನೆಯ ಮೂಲ

ದಕ. ೪. ಚತುರೋಪಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ದಾನವ (ನಾ). ದೈತ್ಯ; ರಾಕ್ಷಸ.

ದಾನಿ (ನಾ). ಗ. ದಾನಮಾಡುವವನು;
ಉದಾರಿ. ೨. ಕರಂಡಕ. ೩. ಹಲಸಿನ
ಬೀಜ.

ದಾಪು (ನಾ). ಗ. ದೊಡ್ಡ ಹೆಜ್ಜೆ; ದಾಟುಗಾಲು.

(ಗು). ೨. ಪಳಗಿದ; ಅಂಕಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ.

ದಾಮ (ನಾ). ಗ. ಹಗ್ಗ; ರಜ್ಜು. ೨. ದಾಬು;
ನಡುಪಟ್ಟಿ. ೩. ಹಾರ; ಸರ. ~ಉದರ
= ಕೃಷ್ಣ.

ದಾಮಿನಿ (ನಾ). ದನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ.

ದಾಮಾಶಯ (ನಾ). ಪಾಲು; ಅಂಶ.

ದಾಮಾಷಾ = ದಾಮಾಶಯ.

ದಾಯ (ನಾ). ಗ. ಪಗಡೆಯಾಟದಲ್ಲಿ ದಾಳಿ
ಗಳನ್ನು ಎಸೆಯುವುದು, -ಹಾಕುವುದು.

೨. ಸಮಯ; ಸಂದರ್ಭ. ೩. ಅಸ್ತಿ;

ಸಂಪತ್ತು. ೪. ಉಡುಗೊರೆ; ಸಂಭಾವನೆ.

೫. ಪಾಲು; ಹಿಸ್ಸೆ. ೬. ಕಾಡು; ಅಡವಿ.

~ಇಗ = ದಾಯಾದಿ. ~ಭಾಗ = ಸಿತ್ತಾ

ರ್ಜಿತವಾಗಿ ಬಂದ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಂಚಿ

ಕೊಳ್ಳುವುದು.

ದಾಯಕ (ನಾ). ಗ. ಕೊಡುವುದು. ೨. ಕೊಡು
ವವನು; ದಾನಿ.

ದಾಯಾದ = ದಾಯಾದಿ.

ದಾಯಾದಿ (ನಾ). ಗ. ಅಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವನ್ನು
ಪಡೆಯುವವನು. ೨. ಜ್ಞಾತಿ; ರಕ್ತ
ಸಂಬಂಧಿ.

ದಾಯಿ = ದಾದಿ.

ದಾರ (ನಾ). ೧. ನೂಲು ; ಎಳೆ. ೨. ಹೆಂಡತಿ ; ಪತ್ನಿ. ೩. ಉತ್ತ ಭೂಮಿ. ೪. ಬಾಗಿಲು ; ದ್ವಾರ. (ಪ್ರ). ೫. ಒಂದು ತದ್ಧಿತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ~ಪ(ವ)ಟ್ಟು = ೧. ಅಗಸೆ ; ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು. ೨. ಹೊಸ್ತಿಲು. ೩. = ದಾರಂದ.

ದಾರಂದ (ನಾ). ಬಾಗಿಲಿನ ಚೌಕಟ್ಟು ; ದ್ವಾರ ಬಂಧ.

ದಾರಕ (ನಾ). ೧. ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗ ; ಬಾಲಕ. (ಗು). ೨. ಮುರಿಯುವ ; ತುಂಡರಿಸುವ.

ದಾರಣ (ನಾ). ಸೀಳುವಿಕೆ ; ಒಡೆಯುವಿಕೆ.

ದಾರವಂದ = ದಾರಂದ.

ದಾರಿ (ನಾ). ಹಾದಿ ; ಮಾರ್ಗ. ~ಕಟ್ಟು = ನಿರ್ಬಂಧಿಸು ; ಅಡ್ಡಿ ಪಡಿಸು. ~ತೆ(ದೆ)ಗೆ = ಹೊರಡು ; ಮುಂದುವರಿ. ~ತೊ(ದೊ)ಲು(ರು) = ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡು. ~ಪ್ರೋ(ಪ್ರೋ)ಕ = ೧ ಪ್ರಯಾಣಕ. ೨. ಆಲಿಸು ; ತಿರುಗಾಡುವವನು.

ದಾರಿಗೆ (ನಾ). ಪ್ರಯಾಣಕ ; ದಾರಿಹೋಕ.

ದಾರಿದ್ರ್ಯ (ನಾ). ಬಡತನ ; ಕಂಗಾಲಾಸ್ಥಿತಿ.

ದಾರು (ನಾ). ೧. ಕಟ್ಟಿಗೆ ; ಸೌದೆ. ೨. ದೇವ ದಾರು ಮರ. ~ಕರ್ಮ = ಮರಗೆಲಸ. ~ಹಸ್ತಕ = ಮರದ ಸೌಟು.

ದಾರುಕ (ನಾ). ರಥವನ್ನು ನಡೆಸುವವನು.

ದಾರುಣ (ನಾ). ೧. ಹಿಂಸೆ ; ಕ್ರೌರ್ಯ.

(ಗು). ೨. ಕ್ರೂರವಾದ ; ಉಗ್ರವಾದ ; ಕಠಿಣವಾದ.

ದಾರೆ = ಧಾರೆ.

ದಾರ್ಢ್ಯ (ನಾ). ದೃಢತೆ ; ಗಟ್ಟಿತನ ; ಕಸುವು.

ದಾರ್ಶನಿಕ (ನಾ). ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿ.

ದಾಲ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಾಡುಜೀನು.

ದಾಲಚಿನ್ನಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಾಂಬಾರ ವಸ್ತು ; ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮರದ ತೊಗಟೆ ; ಚಿಕ್ಕಿ.

ದಾವ (ನಾ). ೧. ಆಡವಿ ; ಕಾಡು. ೨. ಕಾಡು ಕಿಚ್ಚು ; ಕಾಳ್ಕಿಚ್ಚು.

ದಾವಣಿ ೧. = ದಾಮನಿ. ೨. (ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ) ಮೇಲುಹೊದಿಕೆ ; ಸೆರಗು. ೩. ಗುಂಪು ; ಸಮೂಹ.

ದಾವತಿ = ಧಾವತಿ.

ದಾವರ (ನಾ). ೧. ನೀರಡಿಕೆ ; ಬಾಯಾರಿಕೆ.

೨. ಆಸೆ ; ಬಯಕೆ.

ದಾವಳಿ = ದಬ್ಬಳಿ.

ದಾವಾ (ನಾ). ಮೊಕದ್ದಮೆ ; ಖರ್ಚು.

ದಾವು ೧. = ದಾವರ. ೨. ಹಗ್ಗ ; ಕಣ್ಣೆ.

ದಾವೆ (ನಾ). ೧. ಹಗ್ಗ. ೨. = ದಾವಾ.

ದಾಶ = ದಾಸ.

ದಾಷ್ಟೀಕ (ನಾ). ೧. ದಿಟ್ಟತನ ; ಧಾರ್ಪ್ಪ. ೨. ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವವುಳ್ಳವನು.

ದಾಸ (ನಾ). ೧. ಆಳು ; ಸೇವಕ. ೨. ದಾಸ ಪಂಥದವನು ; ಹರಿಭಕ್ತ. ೩. ಜಲಗಾರ ; ಬೆಸ್ತ. ~ಅನುದಾಸ = ಸೇವಕರ ಸೇವಕ. ~ಕೊಟಿ = ಹರಿದಾಸರ ಸಂಪ್ರದಾಯ, -ಪರಂಪರೆ.

ದಾಸಣ = ದಾಸವಾಳ.

ದಾಸವಾಳ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು ; ರುದ್ರಪುಷ್ಪ.

ದಾಸಿ (ನಾ). ಸೇವಕ ; ತೊತ್ತು.

ದಾಸೇರಕ (ನಾ). ೧. ಸೇವಕಿಯ ಮಗ. ೨. ಒಂಟೆ.

ದಾಸೋಹ (ನಾ). ೧. ಸೇವಾವೃತ್ತಿ ; ಕಿಂಕರತೆ. ೨. ಭಕ್ತ. ೩. ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಮಾಡುವ ಆರೋಗಣೆ.

ದಾಸ್ತಾನು (ನಾ). ಸಂಗ್ರಹ ; ಶೇಖರಣೆ.

ದಾಸ್ಯ (ನಾ). ಉಳಿಗೆ ; ಸೇವಾವೃತ್ತಿ ; ಅಧಿನತೆ.

ದಾಹ (ನಾ). ೧. ಸುಡುವಿಕೆ ; ಉರಿಯುವಿಕೆ.

೨. = ದಾವರ.

ದಾಳ (ನಾ). ಪಗಡೆಯಾಟದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸಾಧನ; ಲೆತ್ತ. ~ ಹಾಕು = ೧. ದಾಳವನ್ನು ಉರುಳಿಸು. ೨. ಪ್ರಯತ್ನಿಸು. ದಾಳಿಂಬ = ದಾಡಿಮು.
 ದಾಟಾ(ಳ) (ನಾ). ಮುತ್ತಿಗೆ. ~ ಕಿ(ಗಿ)ಚ್ಚು = ಹಬ್ಬುತ್ತಿರುವ ಬೆಂಕಿ.
 ದಿಂಕು (ನಾ). ನೆಗೆತ; ಜಿಗಿತ. ~ ಕೊ(ಗೊ)ಳ(ಳ್ಳು) = ಕುಪ್ಪಳಿಸು; ಹಾರು.
 ದಿಂಟಿ (ನಾ). ದಿಣ್ಣೆ; ತಿಟ್ಟು.
 ದಿಂಟೆ = ದಿಂಟಿ.
 ದಿಂಡ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ. ೨. ಅಟ್ಟ; ಮುಂಡ. ೩. ಉದ್ದಟ; ಅಹಂಕಾರಿ.
 ದಿಂಡಲ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.
 ದಿಂದಿಗೆ = ದಿಂಡಲ.
 ದಿಂಡು (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ. ೨. ಮರದ ತುಂಡು; ಬೆಣೆ. ೩. ಕಾಂಡ; ಬೊಡ್ಡೆ. ೪. ತಿರುಳು; ಕೆಚ್ಚು. ೫. ದಪ್ಪ; ಸ್ಥೂಲ. ೬. ಗರ್ವ; ಹೆಮ್ಮೆ. ೭. ಹೂವಿನ ದಂಡೆ. ೮. ಗಂಟು; ಮೂಟೆ; ಹೇರು. ~ ಉರುಳು = ೧. ಮರದ ತುಂಡಿನಂತೆ ಬೀಳು. ೨. ಬಿದ್ದು ಹೊರಳು. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ದೇವರ ಸೇವೆ; ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸುತ್ತಲೂ ಉರುಳಿಕೊಂಡು ಮಾಡುವ ಸೇವೆ. ~ ಕೆ(ಗೆ)ಡೆ = ನಮಸ್ಕರಿಸು; ಅಡ್ಡ ಬೀಳು. ~ ತ(ದ)ಟಾ(ರಿ) = ೧. ಕಾಂಡವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸು. ೨. ಗರ್ವವನ್ನು ನಾಶಮಾಡು. ~ ಪಾ(ವಾ)ಯ್ = ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗು.
 ದಿಂಡೆ (ನಾ). ೧. ನೀಚಹೆಂಗಸು; ದುಷ್ಟ. ೨. ಅಟ್ಟ; ಕಬಂಧ.
 ದಿಂಬು (ನಾ). ಬರಗು; ಲೋಡು.
 ದಿಕ್ಕಾಪಾಲ (ಅ). ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ; ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಡೆಗೆ.

ದಿಕ್ಕು (ನಾ). ೧. ದಿಕ್ಕು. ೨. ಆಶ್ರಯ; ರಕ್ಷಣೆ. ~ ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳು; ನೆಲೆ ಇಲ್ಲವಾಗು.
 ದಿಕ್ಕಟಿ (ನಾ). ದಿಗಂತ; ಕ್ಷಿತಿಜ.
 ದಿಕ್ಕಾಲ (ನಾ). ದಿಕ್ಕಿನ ಅಧಿಪತಿ; ಇಂದ್ರ, ಯಮ ಮುಂತಾದವರು.
 ದಿಕ್ಕೂಟಿ (ನಾ). ದಿಕ್ಕನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಯಂತ್ರ; ಹೋರಾಯಂತ್ರ.
 ದಿಗಂತ = ದಿಕ್ಕಟಿ.
 ದಿಗಂಬರ (ನಾ). ೧. ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೇ ಬಟ್ಟೆಯಾಗುಳ್ಳವನು; ಚಿತ್ತಲೆಯಾಗಿರುವವನು. ೨. ತಿವ. ೩. ಜೈನ ಸಂನ್ಯಾಸಿ. ೪. ಜೈನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಥ. (ಗು). ೫. ಚಿತ್ತಲೆಯಾದ.
 ದಿಗಡುದಿಮ್ಮಿ (ನಾ). ಯಾವ ಹತೋಟಿಯೂ ಇಲ್ಲದವಳು; ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿಣಿ.
 ದಿಗಿಭ = ದಿಗ್ಗಜ.
 ದಿಗಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ಭಯ; ಅಂಚಿಕೆ. ೨. ದಿವ್ಯಾಧತೆ; ವಿಸ್ಮಯ.
 ದಿಗ್ಗಜ (ನಾ). ೧. ಆನೆ. ೨. ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾದ ಆನೆ. ೩. ಮಹಾವಿದ್ವಾಂಸ. ೪. ಪರಾಕ್ರಮಿ.
 ದಿಗ್ಗನೆ (ಅ). ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೆ; ಫಕ್ಕನೆ.
 ದಿಗ್ಧರ್ಶಕ (ನಾ). (ಚಲನಚಿತ್ರ, ನಾಟಕ ಮುಂತಾದುವುಗಳ) ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ; ಸೂಚಕ.
 ದಿಗ್ಧರ್ಶನ (ನಾ). ೧. ದಿಕ್ಕನ್ನು ತೋರಿಸುವಿಕೆ, - ಸೂಚಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಸೂಚನ. ೩. ಸ್ಥೂಲವಾದ ಸೂಚನೆ.
 ದಿಗ್ಧ (ನಾ). ೧. ವಿಷವನ್ನು ಲೇಸಿಸಿದ ಬಾಣ. (ಗು). ೨. ಬಳಿದ; ಸವರಿದ.
 ದಿಗ್ವಂಧನ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲು ಮಂತ್ರದಿಂದ ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಕಟ್ಟಿಮಾಡುವುದು.

ದಿಗ್ವಿಮೆ (ನಾ). ದಿಕ್ಕು ತೋರದಿರುವುದು ;
ಗಾಬರಿ ; ಕಳವಳ.

ದಿಗ್ವಿಮಿತಿ = ದಿಗ್ವಿಮೆ.

ದಿಗ್ವಿಜಯ (ನಾ). ೧. ಎಲ್ಲರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು
ಜಯಿಸುವುದು. ೨. ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ
ಗೆಲ್ಲುವುದು.

ದಿಜ್ಞಾಢ (ನಾ). ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯದವನು ;
ಕಂಗೆಟ್ಟವನು.

ದಿಟಿ (ನಾ). ನಿಜ ; ಸತ್ಯ.

ದಿಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಗಟ್ಟಿಗ ; ಬಲಶಾಲಿ.

೨. ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ. (ಗು). ೩. ಧೈರ್ಯ
ಶಾಲಿಯಾದ. ~ತನ=ಕೆಚ್ಚು ; ಧೈರ್ಯ.

ದಿಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ನೋಟ ; ದೃಷ್ಟಿ. ೨. ಕಟ್ಟಿ
ದೃಷ್ಟಿ ; ಕಣ್ಣಂಜಲು. ~ಇಸು=ನೋಡು ;
ದೃಷ್ಟಿಸು.

ದಿಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಧೈರ್ಯವುಳ್ಳವಳು.
೨. ಉದ್ದಟೆ.

ದಿಡಗು (ನಾ). ಜೋರು ; ಅಬ್ಬರ.

ದಿಡ್ಡಿ (ನಾ). ಸಣ್ಣಬಾಗಿಲು ; ಕಿಂಡಿ.

ದಿಡ್ಡೆ (ನಾ). ಎತ್ತರವಾದ ಪ್ರದೇಶ ; ತಿಟ್ಟು.

ದಿನ (ನಾ). ೧. ಬೆಳಗು ; ಹಗಲು. ೨. ಇಪ್ಪತ್ತು
ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ; ದಿನಸ. ೩. ತಿಥಿ ;

ಶ್ರಾದ್ಧ. ~ಅಂಕ=ತಾರೀಖು ; ತೇದಿ.

~ಅಂತ = ಹಗಲಿನ ಕೊನೆ ; ಸಂಜೆ.

~(೦)ಪ್ರತಿ = ನಿತ್ಯವೂ ; ಯಾವಾಗಲೂ.

~ಮುಡ = ದಿನಕರ.

ದಿನಕರ (ನಾ). ಹಗಲನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವನು ;
ಸೂರ್ಯ.

ದಿನಚರಿ (ನಾ). ೧. ನಿತ್ಯಕರ್ಮ ; ದಿನದ ಕೆಲಸ.

೨. ದಿನದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬರೆದಿರುವ ಪುಸ್ತಕ.

ದಿನಪ (ನಾ). ಸೂರ್ಯ.

ದಿನಸಿ (ನಾ). ದವಸ ; ಧಾನ್ಯ.

ದಿನ್ನೆ = ದಿಣ್ಣೆ.

ದಿಬ್ಬ = ದಿಣ್ಣೆ.

ದಿಬ್ಬಣ (ನಾ). ೧. ಮದುವೆಯ ಮೆರವಣಿಗೆ ;
ನಿಬ್ಬಣ. ೨. ಮರದ ಬೆಣೆ ; ಗೂಟೆ.

ದಿಬ್ಬ = ದಿವ್ಯ.

ದಿಮ್ಮಿ (ನಾ). ಕೋರಡು ; ಮರದ ತುಂಡು.

ದಿಮ್ಮಿತು (ಗು). ೧. ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ; ದಪ್ಪವಾದ.

೨. ಶ್ರೇಷ್ಠ ; ದೊಡ್ಡ.

ದಿಮ್ಮಿದ (ನಾ). ಶ್ರೇಷ್ಠವ್ಯಕ್ತಿ.

ದಿರಸು (ನಾ). ಉಡುಪು ; ಬಟ್ಟೆ.

ದಿವ (ನಾ). ೧. ಸ್ವರ್ಗ. ೨. ಆಕಾಶ. ೩. ದಿನ ;

ಹಗಲು. ~ಅಂಧ = ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಕುರು

ಡಾಗಿರುವುದು ; ಗೂಟೆ ಮುಂತಾದುವು.

ದಿವಸ = ದಿನ.

ದಿವಸ್ಪತಿ (ನಾ). ೧. ಸ್ವರ್ಗದ ಒಡೆಯ ;

ಇಂದ್ರ. ೨. ಹಗಲಿನ ಒಡೆಯ ; ಸೂರ್ಯ.

ದಿನಾಕರ = ದಿನಕರ.

ದಿನಾಕೀರ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಜ್ಜೆ ; ಕ್ರೂರಿಕ.

೨. ಹೊಲೆಯ ; ಚಂಡಾಲ. ೩. ಚಮ್ಮಾರ ;

ಮೋಟೆ.

ದಿನಾಣ (ನಾ). ೧. ಸಚಿವ ; ಮಂತ್ರಿ.

೨. ಹಿರಿಯ ; ಗಣ್ಯ. ೩. ಓಲಗ ; ದರ್ಬಾರು.

೪. ಓಲಗಶಾಲೆ. ೫. ಸರ್ಕಾರ.

ದಿನಾನ = ದಿನಾಣ. ~ಖಾನೆ = ೧. ಮಂತ್ರಿಯು

ಮನೆ. ೨. ಅಲೋಚನಾ ಮಂದಿರ ;

ಯೋಚನಾಗಾರ. ೩. ಪದಸಾಲೆ ;

ಮೊಗಸಾಲೆ. ~ಗಿರಿ = ೧. ಮಂತ್ರಿಯು

ಪದವಿ, -ಹುದ್ದೆ. ೨. ದೊಡ್ಡಸ್ತಿ ;

ಆಡಂಬರ.

ದಿನಾಳಿ (ನಾ). ೧. ದಟ್ಟದರಿಂದ್ರನಾಗುವಿಕೆ ;

ಪಾಪರುಚಿಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

೨. ದೀಪಾವಳಿ.

ದಿವಿ = ದಿವ.

ದಿವಿಜ (ನಾ). ದೇವತೆ.

ದಿವಾಕಸ (ನಾ). ೧. ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೇ ಮನೆಯಾಗಿ

ಉಳ್ಳವನು ; ದೇವತೆ. ೨. ಚಾತಕ ಪಕ್ಷಿ.

ದಿವ್ಯ(ನಾ). ೧. ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಸಾಕ್ಷಿಪುರಾವೆಗಳಿಲ್ಲ
ದಾಗ ಅಪರಾಧವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು
ಮಾಡುವ ಉಗ್ರಪರೀಕ್ಷೆ; ತುಲಾ, ಅಗ್ನಿ,
ಜಲ, ತಂಡುಲ, ತಪ್ತಮಾಸ, ಫಾಲ
ಮತ್ತು ಧರ್ಮಗಳೆಂಬ ಏಳು ಬಗೆಯ
ದಿವ್ಯಗಳು. ೨. ಲೋಬಾನ; ಗು ಗ್ಲೂಳ.
೩. ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು. ೪. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು.
(ಗು). ೫. ಸುಂದರವಾದ; ಮನೋಹರ
ವಾದ. ೬. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ. ೭. ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ~ (೦) ಪಿ (ಬಿ) ಡಿ = ಕಠಿನ
ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗು.

ದಿಶಿ (ನಾ). ದೇಶ; ದಿಕ್ಕು.

ದಿಸ = ದಿಶ.

ದೀಂಟು = ದಿಂಟ.

ದೀಕೆ = ದೀಕ್ಷೆ.

ದೀಕ್ಷಾಗುರು (ನಾ). ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡು
ವವನು.

ದೀಕ್ಷಿತ (ನಾ). ೧. ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ
ವನು. (ಗು). ೨. ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ;
ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ.

ದೀಕ್ಷೆ (ನಾ). ವ್ರತವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

ದೀಧಿತಿ = ದೀಪ್ತಿ.

ದೀನ (ನಾ). ೧. ಬಡವ; ದರಿದ್ರ. ೨. ವಿನಯ
ಶಾಲಿ; ನಮ್ರ.

ದೀನಾರ (ನಾ). ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ.

ದೀಪ (ನಾ). ೧. ದೀವಿಗೆ. ೨. ದ್ವೀಪ;
ನಡುಗಡ್ಡೆ. ~ ಅವಳಿ = ೧. ದೀಪಗಳ ಸಾಲ.
೨. ಕಾರ್ತಿಕ ಚತುರ್ದಶಿಯಂದು ಆಚರಿಸುವ
ಹಬ್ಬ; ದೀವಳಿಗೆ. ~ ಇಸು = ಬೆಳಗು;
ಹೊಳೆ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು.

ದೀಪಕ (ನಾ). ೧. ದೀಪ; ದೀವಿಗೆ. ೨. ಕಾವ್ಯ
ದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಒಂದು ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರ.
(ಗು). ೩. ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ;
ಉತ್ತೇಜಕವಾದ.

ದೀಪಿಕೆ (ನಾ). ೧. ದೀಪ; ಸೊಡರು.

೨. ಕಾಂತಿ; ಬೆಳಕು.

ದೀಪ್ತ (ಗು). ೧. ಹೊಳೆಯುವ; ಮಿರುಗುವ.

೨. ಉರಿಯುವ; ಜ್ವಲಿಸುವ. ~ ತಪ
= ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಬಿಸಿಲು.

ದೀಪ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಬೆಳಕು; ಕಾಂತಿ. ೨. ರಶ್ಮಿ;
ಕಿರಣ.

ದೀಪ್ತ (ನಾ). ೧. ಬೆಂಕಿ; ಅಗ್ನಿ. (ಗು).

೨. ಜ್ವಲಿಸುವ; ಉರಿಯುವ.

ದೀರ್ಘ (ನಾ). ೧. ನೀಳ; ಉದ್ದ. ೨. ಭಂದಸ್ಥಿ
ನಲ್ಲಿ ಗುರು ಅಕ್ಷರ. (ಗು). ೩. ಉದ್ದ
ವಾದ; ನೀಳವಾದ. ~ ಕೇಶ = ೧. ಉದ್ದ
ವಾದ ಕೂದಲು. ೨. ಕರಡಿ. ~ ದೇಹ
= ೧. ಎತ್ತರವಾದ ಮನುಷ್ಯ. ೨. ಹೆಗ್ಗಣ.
~ ನಿದ್ರೆ = ಸಾವು; ಮರಣ. ~ ಪ್ರಜ್ಞ
= ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯುಳ್ಳವನು; ದೂರ
ದರ್ಶಿ. ~ ಸುಮಂಗಲಿ = ಬಹುಕಾಲ
ಮುತ್ಯಾದೆಯಾಗದವನು.

ದೀರ್ಘಿಕೆ (ನಾ). ಸರೋವರ.

ದೀವ ೧. = ದೀಹ. ೨. = ದೀಪ.

~ ಕಾ (ಗಾ) ಪ್ರ (ರ) = ಸೆಳೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ,
ಬೇಟೆಯಾಡುವವನು.

ದೀವಟಿ (ನಾ). ಪಂಜು; ದೊಂದಿ.

ದೀವಟಿಗೆ = ದೀವಟಿ.

ದೀವಸ (ನಾ). ಧೈರ್ಯ; ಸಾಹಸ. ~ ಇಗ
= ವೀರ; ಸಾಹಸಿ. ~ ಕೆ (ಗೆ) ದು = ಧೈರ್ಯ
ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು.

ದೀವಳಿಗೆ = ದೀಪಾವಳಿ.

ದೀವಿ (ನಾ). ದ್ವೀಪ; ನಡುಗಡ್ಡೆ.

ದೀವಿಗೆ = ದೀಪಿಕೆ.

ದೀಹ (ನಾ). ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು
ಹಿಡಿಯಲು ಬಳಸುವ ಪ್ರಾಣ; ಸೆಳೆ.

ದುಂಡಾವರ್ತಿ (ನಾ). ಪುಂಡಾಟ; ಬಂಡತನ;

ಧಾಪ್ಯರ್ಥ.

ದುಮುಕು (ಕ್ರಿ). ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ನೆಗೆ ;
 ಜಿಗಿ ; ಹಾರು.
 ದುಮುದುಮಿಸು = ದುಮುಗುಟ್ಟು.
 ದುಮ್ನುಳ = ದುಗುಡ.
 ದುಮ್ನಾನ = ದುಗುಡ.
 ದುರ (ನಾ). ಯುದ್ಧ ; ಕಾಳಗ. ~ಕ(ಗ)ಲಿ
 = ಶೂರ ; ಕಟ್ಟಾಳು.
 ದುರಂತ (ನಾ). ೧. ದುಃಖ ; ನೋವು. (ಗು).
 ೨. ಕೆಡುಕಿನಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ; ಕೆಟ್ಟ
 ಪರಿಣಾಮವುಳ್ಳ.
 ದುರಡಿ (ನಾ). ಬುಟ್ಟಿ ; ಕುಕ್ಕೆ.
 ದುರದೃಷ್ಟ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟ ಅದೃಷ್ಟ ; ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ.
 ದುರಭ್ಯಾಸ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟ ಹವ್ಯಾಸ ; ದುಷ್ಟ ಚಟ.
 ದುರಸ್ತಿ (ನಾ). ಸರಿಪಡಿಸುವಿಕೆ ; ತಿದ್ದುವಿಕೆ.
 ದುರಾತ್ಮ (ನಾ). ೧. ಕೆಟ್ಟ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನು ;
 ದುಷ್ಟ. (ಗು). ೨. ಕೆಟ್ಟ ಮನಸ್ಸಿನ.
 ದುರಾಲೋಚನೆ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆ ;
 ಕುಮಿಚಾರ.
 ದುರಾಶೆ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟ ಆಸೆ ; ಅತಿಯಾಸೆ ;
 ಲೋಭ.
 ದುರಿತ (ನಾ). ೧. ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ ; ಪಾಪ.
 ೨. ಕೇಡು ; ಅನುಗಂಧ.
 ದುರುಕ್ತಿ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು ; ಬಯ್ಯುಳು.
 ದುರುಗುಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕಣ್ಣು ಸಿಮು
 ನೋಡು ; ಕೆಕ್ಕೆಳಸು.
 ದುರುಪಯೋಗ (ನಾ). ದುರ್ವಿಫಲಯೋಗ.
 ದುರುಸ್ತು = ದುರಸ್ತಿ.
 ದುರುಳ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟವನು ; ನೀಚ.
 ದುರುಳು (ನಾ). ಕೆಟ್ಟತನ ; ನೀಚತನ.
 ದುರುಳಿ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟ ಹೆಂಗಸು ; ನೀಚಸ್ತ್ರೀ.
 ದುರೂಪ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟ ರೂಪವುಳ್ಳವಳು ;
 ಕುರೂಪಿ.
 ದುರೋದರ (ನಾ). ೧. ಜೂಜು. ೨. ಪಣ ;
 ಪಂದ್ಯ.

ದುಜು(ರು)ದುಂಬಿ (ನಾ). ನೀಚ ; ದುಷ್ಟ.
 ದುರ್ಗ (ನಾ). ೧. ಕೋಟೆ. ೨. ಕಾಡು ;
 ಅಡವಿ.
 ದುರ್ಗಂಧ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟ ವಾಸನೆ ; ಕೂಲಸು.
 ವಾಸನೆ.
 ದುರ್ಗತಿ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟ ಸ್ಥಿತಿ ; ಹೀನಸ್ಥಿತಿ.
 ದುರ್ಗಮ (ಗು). ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ
 ವಾದ ; ಕಠಿನವಾದ.
 ದುರ್ಗುಣ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟ ಗುಣ ; ಕೆಟ್ಟ ಸ್ವಭಾವ.
 ದುರ್ಘಟನೆ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟ ಘಟನೆ ;
 ಗಂಡಾಂತರ.
 ದುರ್ಜಯ (ಗು). ಜಯಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ;
 ಸೋಲಿಸಲಾಗದ.
 ದುರ್ಜಲಿ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟ ಸ್ಥಿತಿ ; ಹೀನಸ್ಥಿತಿ.
 ದುರ್ಜಾನ (ನಾ). ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಹಿತವಲ್ಲದ
 ದಾಸ ; ಕೆಟ್ಟದಾಸ.
 ದುರ್ದಿನ (ನಾ). ೧. ಮಳೆ ಹೊಯ್ಯುತ್ತಿರುವ
 ದಿನ. ೨. ಮೋಡದಿಂದ ಕೂಡಿದ ದಿನ.
 ೩. ಕೆಟ್ಟ ದಿನಸ. ೪. ದಟ್ಟವಾದ ಕತ್ತಲೆ.
 ದುರ್ಧರ (ಗು). ತಾಳಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ;
 ಕಠಿನವಾದ.
 ದುರ್ಧರ್ಷ (ಗು). ೧. ಎದುರಿಸಲಾಗದ ;
 ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲಾಗದ. ೨. ಕೊಬ್ಬಿದ ; ಸೊಕ್ಕಿ
 ನಿಂದ ಕೂಡಿದ.
 ದುರ್ಬಲ (ನಾ). ೧. ಅಶಕ್ತ ; ನಿತ್ಯಾಣ.
 (ಗು). ೨. ಬಲಹೀನವಾದ ; ಶಕ್ತಿಹೀನ.
 ದುರ್ಬೀಣ (ನಾ). ದೂರದರ್ಶಕ ಯಂತ್ರ.
 ದುರ್ಬುದ್ಧಿ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟ ಬುದ್ಧಿ ; ಕುಬುದ್ಧಿ.
 ದುರ್ಭಾಗ್ಯ = ದುರದೃಷ್ಟ.
 ದುರ್ಭಿಕ್ಷು (ನಾ). ಬರಗಾಲ ; ಇನ್ನಿ.
 ದುರ್ಮಾರ್ಗ (ನಾ). ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅನಾ
 ರೋಗ್ಯದಿಂದ ಬೆಳೆಯುವ ಮಾರ್ಗದ ಗಡ್ಡೆ.
 ದುರ್ಮಾರ್ಗ (ನಾ). ೧. ಕೆಟ್ಟದಾರಿ. ೨. ಕೆಟ್ಟ
 ನಡವಳಿಕೆ.

ಮುನ್ಮುಖಿ (ನಾ). ಗ. ಕೆಟ್ಟ ಮಾತನ್ನಾಡು
ವವಳು; ಸೊಟ್ಟಿ ಬಾಯಿಯವಳು.

೨. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಮುರ್ಲಿಂಘ (ಗು). ಗ. ದಾಟಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ.

೨. ಮಾರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ.

ಮುರ್ಲಿಭ (ಮ). ಹೊಂದಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ;
ಪಡೆಯಲಶಕ್ತವಾದ.

ಮುರ್ವಾಸನೆ (ನಾ). ಗ. ಕೆಟ್ಟವಾಸನೆ; ನಾಶ.

೨. ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಿಂದ ಬಂದ ಕೀಳು ಆಸೆಯ
ನೆನಪು.

ಮುರ್ವಾಸನ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟಚಾಳಿ; ಕೆಟ್ಟ ಚಟ.

ಮುಲಂಪಟಿ = ಕೆಟ್ಟನಡತೆಯವನು; ದುರಾ
ಚಾರಿ.

ಮುಲಿ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣು ಅಮ್ಮ.

ಮುಮ್ಮಾಳಿ (ನಾ). ಬೇಗ ಓಡುವಿಕೆ; ನಾಗಾ
ಲೋಟಿ. ಮುಳಸು = ಗ. ತ್ವರೆಯಿಂದ
ಓಡು; ರಭಸದಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗು.

೨. ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿಸು.

ಮುಶ್ಚರಿತ (ನಾ). ಗ. ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆ; ದುರಾ
ಚಾರ. ೨. ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆಯವನು. (ಗು).

೩. ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆಯ; ದುರಾಚಾರದ.

ಮುಶ್ಯಾಸನ (ನಾ). ಗ. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಮಗ
(ಗು). ೨. ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಡಲು ಕಠಿಣ
ವಾದ.

ಮುಶ್ಯಮರ್ (ನಾ). ಗ. ಕೆಟ್ಟಕೆಲಸ; ಪಾಪದ
ಕಾರ್ಯ. ೨. ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸ.

ಮುಶ್ಯಮಿರ್ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡು
ವವನು; ಪಾಪಿಷ್ಠ.

ಮುಷ್ಯಾಲ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟಕಾಲ; ಬರಗಾಲ;
ಹ್ವಾಮ.

ಮುಷ್ಕೀರ್ತಿ (ನಾ). ಅಪಕೀರ್ತಿ.

ಮುಷ್ಕ (ನಾ). ಗ. ನೀಚ; ಕೆಟ್ಟವನು.

೨. ಹಾವು. ೩. ಕುದುರೆ. ೪. ಅನೆಯ
ಮದೋದಕ. (ಗು). ೫. ದೋಷದಿಂದ

ಕೂಡಿದ. ೬. ನೀಚ ಸ್ವಭಾವದ. ೭. ಕೆಟ್ಟ;
ಹಾಳಾದ.

ಮುಸರ (ನಾ). ಜೋಡಿಸರ; ಎರಡೆಳೆಯ ಸರ.

ಮುಸ್ತಮ (ನಾ). ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ; ಅಂಧಕಾರ.

ಮುಸ್ತರ (ಗು). ಗ. ದಾಟಲಾಗದ; ಅಸಾಧ್ಯ
ವಾದ, ೨. ಸಹಿಸಲಾಗದ.

ಮುಸ್ಸಹ (ಗು). ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ; ತಡೆಯ
ಲಾಗದ.

ಮುಹಿ (ನಾ). ದ್ವೇಷ; ಅಸೂಯೆ.

ಮುಹಿತ್ಯ (ನಾ). ಮಗಳು.

ಮುಹಿತೆ = ಮುಹಿತ್ಯ.

ಮುಹಿಸು (ಕ್ರಿ). ಹಾಲು ಕರೆ, -ಹಿಂಡು.

ಮೂಂಟು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಕುಂಟು. ೨. ನೆಗೆ.

೩. ತೊನೆ; ತೂಗಾಡು. (ನಾ). ೪. ನೆಗೆತ.

೫. ಕುಂಟುವಿಕೆ. ೬. ಹೆಜ್ಜೆ; ದಾಪು.

ಮೂಡು (ಕ್ರಿ). ಗ. ನೂಕು; ತಳ್ಳು. ೨. ಹೊರ
ಹಾಕು; ಬಹಿಷ್ಕರಿಸು.

ಮೂತ (ನಾ). ಗ. (ಸಂದೇಶವನ್ನು ಒಯ್ಯುವ)
ಸೇವಕ, -ಆಳು. ೨. ರಾಯಭಾರಿ. ಮುಲಾಸ
= ರಾಯಭಾರಿಯ ವಾಸಸ್ಥಾನ. ಮುಳಸು
= ಸೇವಕನ ಕೆಲಸಮಾಡು.

ಮೂತಿ (ನಾ). ಗ. (ಸಂದೇಶವನ್ನು ಒಯ್ಯುವ)
ಸೇವಕ, -ದಾಸಿ. ೨. ಕುಂಟಲಗಿತ್ತಿ;
ಕುಂಟಣೆ.

ಮೂತ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಸಂದೇಶ; ಸುದ್ದಿ.

೨. ಮೂತನ ಕೆಲಸ. ೩. ರಾಯಭಾರ.

ಮೂದ = ಮೂತ.

ಮೂದವಿ = ಮೂತಿ.

ಮೂದಿ ಗ. = ಮೂತಿ. ೨. ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡಿದ ಅರಳೆ.

೩. ಬೂರಲಮರದ ಹತ್ತಿ.

ಮೂದು (ನಾ). ಮೂತನ ಕೆಲಸ; ರಾಯಭಾರ;
ದಾತ್ಯ. ಮುಕಾ(ಗಾ)ಹ(ರ) = ಸಂದೇಶ
ವನ್ನು ಒಯ್ಯುವವನು.

ಮೂದುಗ (ನಾ). ಮೂತ; ಆಳು.

ದೂನ (ಗು). ೧. ಉರಿದ; ಸುಡಲ್ಪಟ್ಟ.

೨. ನೊಂದ; ದುಃಖಿತ. ೩. ಬಳಿದ.

~ಇಸು = ದುಃಖಿಸು; ಆಳು.

ದೂಪ = ಧೂಪ.

ದೂಪಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಆಯಾಸಪಡಿಸು;

ದಣೆ. ೨. ಸುಗಂಧ ಹಾಕು; ಗಮಗಮಿಸು
ವಂತೆ ಮಾಡು; ಧೂಪಹಾಕು.

ದೂಮರ (ನಾ). ತುಂತುರು ಮಳೆ; ಹನಿಮಳೆ.

ದೂರ (ನಾ). ೧. ಬಹಳ ಅಂತರ. (ಗು).

೨. ಬಹಳ ಅಂತರವಿರುವ; ಸಮೀಪ
ವಲ್ಲದ. ~ಆ(ವಾ)ಗು = ೧. ದೂರಕ್ಕೆ

ಹೋಗು. ೨. ಎರವಾಗು; ಸಂಬಂಧವನ್ನು
ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು. ೩. ಇಲ್ಲವಾಗು; ನಾಶ

ವಾಗು. ~ದೃಷ್ಟಿ = ಮುಂದಾಲೋಚನೆ.

~ಮಾಡು = ಕಳೆ; ಪರಿಹರಿಸು; ನಿವಾರಿಸು.

ದೂರದರ್ಶಕಯಂತ್ರ (ನಾ). ದೂರದಲ್ಲಿರುವ
ವಸ್ತುವನ್ನು ನೋಡುವ ಸಲಕರಣೆ.

ದೂರದರ್ಶಿ (ನಾ). ೧. ಮುಂದಾಲೋಚನೆ

ಯುಳ್ಳವನು. (ಗು). ೨. ದೀರ್ಘದೃಷ್ಟಿ
ಯುಳ್ಳ; ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯುಳ್ಳ.

ದೂರ್ಜ (ರ, ರು, ಣ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಚಾಡಿ

ಹೇಳು; ಪಿಸುಣು ನುಡಿ. ೨. ನಿಂದಿಸು;
ಅವಹೇಳನ ಮಾಡು. ೩. ಫಿರ್ಯಾದು

ಮಾಡು; ಅಕ್ಷೇಪಿಸು. (ನಾ). ೪. ಚಾಡಿ;

ಪಿಸುಣು. ೫. ನಿಂದೆ; ಅವಹೇಳನ.

ದೂರ್ತ = ಧೂರ್ತ.

ದೂರ್ವ (ನಾ). ಗರಿಕೆ; ಹುಲ್ಲು.

ದೂಲ (ನಾ). ತೊಲೆ; ಜಂತೆ.

ದೂಲೆ (ನಾ). ನನೆ; ತೀಟ.

ದೂವಾಳಿಸು = ದುವಾಳಿಸು.

ದೂವೆ (ನಾ). ಹೊಗೆ; ಧೂಪ.

ದೂಷಕ (ನಾ). ೧. ನಿಂದಿಸುವವನು;

ಅರೋಪಿಸುವವನು. (ಗು). ೨. ನಿಂದಿಸುವ;

ಆಪಾದಿಸುವ.

ದೂಷಣ = ದೂಷಣೆ.

ದೂಷಣೆ (ನಾ). ನಿಂದನೆ; ಬಯ್ಯುಳು.

ದೂಷಿಸು (ಕ್ರಿ). ನಿಂದಿಸು; ಜರೆ.

ದೂಷ್ಯ ೧. = ದೂಸ. (ಗು). ೨. ನಿಂದನೀಯ;
ಅರೋಪಿಸಲರ್ಹವಾದ.

ದೂಸ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಟ್ಟೆ.

೨. ಡೇರೆ; ತಂಬು; ಗುಡಾರ. ~ಇಗ

= ಜನಳಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ; ಬಟ್ಟೆಯ ವ್ಯಾಪಾರಿ.

ದೂಸಣ್ (ರ, ರು, ಣ) (ನಾ). ೧. ಕಾರಣ;

ನಿಮಿತ್ತ. ೨. ಸ್ವಲಾಭ; ಸ್ವಾರ್ಥ.

ದೂಳ (ಳು) (ನಾ). ರೇಣು; ಕಣ.

ದೂಳಿ = ದೂಳ. ~ಧೂಸರಿತ = ದೂಳಿನಿಂದ
ಹೊಲಸಾದ.

ದೃಕ್ಕು (ನಾ). ಕಣ್ಣು; ನೇತ್ರ.

ದೃಕ್ಪಹಸ್ತ (ನಾ). ಸಾವಿರಕಣ್ಣು ಗಳುಳ್ಳವನು;
ಇಂದ್ರ.

ದೃಗು = ದೃಕ್ಕು. ~ಜಲ = ಕಣ್ಣೀರು; ಕಂಬಣಿ.

ದೃಢ (ನಾ). ೧. ಬಲಶಾಲಿ; ಸಮರ್ಥ.

೨. ಹೆಚ್ಚಳ; ಅಧಿಕ. (ಗು). ೩. ಗಟ್ಟಿ

ಯಾದ; ಬಲವುಳ್ಳ. ೪. ನಿಶ್ಚಿತವಾದ;

ನಿಜವಾದ. ~ಚಿತ್ತ = ೧. ಏಕಾಗ್ರತೆಯುಳ್ಳ

ಮನಸ್ಸು; ಗಟ್ಟಿಮನಸ್ಸು. ೨. ಏಕಾಗ್ರತೆ

ಯುಳ್ಳವನು. ~ಪಡಿಸು = ನಿಶ್ಚಯಪಡಿಸು;

ಸ್ಥಿರಪಡಿಸು

ದೃಢೀಕರಣ (ನಾ). ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು; ಸ್ಥಿರೀ
ಕರಿಸುವುದು.

ದೃಢೀಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಬಲಪಡಿಸು; ಸ್ಥಿರ
ಗೊಳಿಸು.

ದೃಶ್ಯ (ನಾ). ೧. ನೋಟ; ಕಾಣ್ಕೆ. ೨. ನಾಟಕದ
ಒಂದು ಭಾಗ. (ಗು). ೩. ಕಾಣುವ;

ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದ. ೪. ನೋಡಲು

ತಕ್ಕದ್ದಾದ; ರಮಣೀಯವಾದ.

ದೃಷ್ಟ (ಗು). ೧. ನೋಡಿದ; ವೀಕ್ಷಿಸಿದ.

೨. ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ. ೩. ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದ.

ದೃಷ್ಟಾಂತ (ನಾ). ಗ. ಉದಾಹರಣೆ; ನಿರ್ದರ್ಶನ.

೨. ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆರ್ಥಾಲಂಕಾರ.

ದೃಷ್ಟಿ (ನಾ). ಗ. ಕಣ್ಣು; ನೇತ್ರ. ೨. ನೋಟ;

ಕಾಣ್ಣೆ. ೩. ಅರಿವು; ಜ್ಞಾನ. ~ಕೋನ(ಣ)

= ನೋಡುವ ರೀತಿ, -ಬಗೆ. ~ದೋಷ

= ಗ. ಕಣ್ಣಿನ ಬೇನೆ. ೨. ಕಣ್ಣುಸುರು;

ಕಣ್ಣಂಜಲು. ೩. ತಪ್ಪಾಗಿ ನೋಡುವುದು.

ದೇಜಿ (ನಾ). ಏಡಿ; ಕರ್ಕಟ.

ದೇಖ್ವಾಣ = ದೇಖ್ವಾಳ.

ದೇಖ್ವಾಳ (ನಾ). ಅಡಂಬರ; ವೈಭವ.

ದೇಬ್ಬಿ ಗ. = ದಬ್ಬಿ. ೨. ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು.

ದೇವಸ (ನಾ). ದಿವಸ; ದಿನ.

ದೇವ್ವ (ನಾ). ಭೂತ; ಸಿಂಹ.

ದೇಶಿ = ದೇಶ.

ದೇಸೆ (ನಾ). ಗ. ದಿಕ್ಕು; ದಿಶೆ. ೨. ಅವಸ್ಥೆ;

ಸ್ಥಿತಿ. ೩. ಅದೃಷ್ಟ. ~ಕಾ(ಗಾ)ರ

= ಅದೃಷ್ಟವಂತ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಗ. ದಿಕ್ಕು

ತಪ್ಪು; ಕಂಗೆಡು. ೨. ತಬ್ಬಲಿಯಾಗು.

~ಬ(ವ)ಲಿ = ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ

ಬಲಿ; ದಿಗ್ಗುಲಿ.

ದೇ(ಂ)ಟು (ನಾ). ಕಾಂಡ; ದಂಟು.

ದೇಕು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡು.

೨. ಕೈಗಳನ್ನು ಊರಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸರಿ.

ದೇಖರೇಖಿ (ನಾ). ಮೇಲ್ನಿಚಾರಣೆ.

ದೇಗುಲ (ನಾ). ದೇವಸ್ಥಾನ; ಗುಡಿ. ~ಇಗ

= ಪೂಜಾರಿ; ಆರ್ಚಕ.

ದೇಣಿಗೆ (ನಾ). ಗ. ದಾನ; ಕೊಡುಗೆ.

೨. ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಣ ಅಥವಾ ಧಾನ್ಯ.

ದೇಣಿ (ನಾ). ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಣ; ಸಾಲ.

~ದಾರ = ಹಣವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದವನು;

ಸಾಲಗಾರ.

ದೇಯ (ನಾ). ಗ. ಕೊಡುಗೆ. (ಗು).

೨ ಕೊಡಲ್ಪಡುವ. ~ಅರ್ಥಿ = ದಾನವನ್ನು

ಬೇಡುವವನು.

ದೇವ (ನಾ). ಗ. ಪರಮಾತ್ಮ. ೨. ಸುರ;

ದೇವತೆ. ೩. ಆರಸ; ರಾಜ. ~ಅಡಿಗ

= ಪೂಜಾರಿ; ಆರ್ಚಕ. ~ಅಲಯ

= ಗ. ಸ್ವರ್ಗ. ೨. ದೇವಸ್ಥಾನ; ಗುಡಿ.

~ಇಂದ್ರ = ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯ; ಇಂದ್ರ.

~ಕಣಿಶ = ಒಂದು ಗಿಡದ ಹೆಸರು;

ಪಚ್ಚೆತೆನೆ. ~ಕುಲ(ಳ) = ಗ. ದೇಗುಲ;

ಗುಡಿ. ೨. ದೇವತೆಗಳ ಗುಂಪು. ~ಕುಸುಮ

= ಲವಂಗ. ~ಖಾತ = ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ

ತಗ್ಗು, -ಹೊಂಡ. ~ಗುರು = ಬೃಹಸ್ಪತಿ.

~ಚಿಕ್ಕತ್ವಕ = ದೇವಲೋಕದ ವೈದ್ಯ.

~ದಾರು = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮರ.

~ದಾಸಿ = ಗ. ದೇವಾಲಯದ ನರ್ತಕಿ.

೨. ಸೂಳೆ; ವೇಶ್ಯ. ~ನಾಗರಿ = ಸ್ವಸ್ಥತ

ಭಾಷೆಯ ಲಿಪಿ. ~ಮಾತೃಕ = ಮಳೆಯ

ನೀರಿನಿಂದ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶ.

~ಸ್ಥಾನ = ದೇವಾಲಯ.

ದೇವತೆ (ನಾ). ಗ. ಸುರ; ಆಮರ. ೨. ದೇವಿ;

ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀ.

ದೇವನ (ನಾ). ಗ. ಗತಿ; ಗಮನ. ೨. ಕೆಲಸ;

ಉದ್ಯೋಗ. ೩. ಪಗಡೆಯ ಆಟ. ೪. ಆಟ;

ವಿನೋದ. ೫. ಪಂದ್ಯ.

ದೇವರು (ನಾ). ದೇವ; ಪರಮಾತ್ಮ.

ದೇವಿ (ನಾ). ಗ. ದೇವತೆ. ೨. ದುರ್ಗೆ.

೩. ರಾಣಿ. ೪. ಮೈಲಿ; ಸಿಡುಬು. ~ಹಾಕು

= ಸಿಡುಬಿನ ರಸಿಕೆಯನ್ನು ಹಾಕು.

ದೇಶ (ನಾ). ಗ. ನಾಡು; ಸೀಮೆ. ೨. ಸ್ಥಳ;

ಎಡೆ. ~ಅಟಿನ = ಊರೂರುಗಳನ್ನು

ಸಂಚರಿಸುವಿಕೆ. ~ಇಗ = ಗತಿಯಿಲ್ಲದವನು;

ಪರದೇಶಿ.

ದೇಶಾವರ (ನಾ). ಊರೂರುಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿ

ಭಿಕ್ಷೆ ಎತ್ತುವುದು ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಪಡೆದ ಭಿಕ್ಷೆ.

ದೇಶಿ (ನಾ). ಗ. ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆ. (ಗು).

೨. ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ; ನಾಡಿಗೆ ಸೇರಿದ.

ದೇಶಿಕ (ನಾ). ೧. ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ. ೨. ಗುರು.

೩. ಪ್ರಯಾಣಿಕ.

ದೇಶೀಯ (ಗು). ಒಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ದೇಶ್ಯ = ದೇಶೀಯ.

ದೇಸ = ದೇಶ.

ದೇಸಾಯಿ (ನಾ). ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ.

ದೇಸಿ (ನಾ). ೧. ಚೆಲುವು; ಸೊಗಸು. ೨. ರೀತಿ;

ಕ್ರಮ. ೩. ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆ.

ದೇಸೆ = ದೇಸಿ.

ದೇಹ (ನಾ). ಮೈ; ಶರೀರ. ~ಅಂತ = ಮರಣ; ಸಾವು. ~ತತ್ವ = ಮರಣ ಹೊಂದುವಿಕೆ.

ದೇಹಲಿ(ಳ) (ನಾ). ಹೊಸ್ತಿಲು; ಬಾಗಿಲು ವಾದ.

ದೇಹಾರ (ನಾ). ೧. ದೇವಾಲಯ; ಗುಡಿ.

೨. ಪೂಜೆ; ಆರ್ಚನೆ.

ದೇಹಿ (ನಾ). ೧. ಶರೀರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನು; ಮನುಷ್ಯ. ೨. ಪ್ರಾಣಿ. ೩. ಆತ್ಮ.

ದೈತ್ಯ (ನಾ). ದಿತಿಯ ಮಗ; ರಾಕ್ಷಸ. ~ಗುರು = ರಾಕ್ಷಸರ ಗುರು; ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯ.

ದೈನಂದಿನ (ಗು). ಪ್ರತಿದಿನದ; ನಿತ್ಯದ.

ದೈನಾಸ (ನಾ). ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ದೈನ್ಯ (ನಾ). ೧. ದೀನತನ; ಹೀನಸ್ಥಿತಿ.

೨. ವಿನಯ; ನಮ್ರಭಾವ.

ದೈವ (ನಾ). ೧ ದೇವರು; ಪರಮಾತ್ಮ.

೨. ಹಣೆಬರಹ; ವಿಧಿ; ಅದೃಷ್ಟ. ೩. ದೆವ್ವ;

ಭೂತ. ೪. ಸಮಾಜದ ಹಿರಿಯರು;

ಪಂಚರು. (ಗು). ೫. ದೇವರಿಂದ

ಉಂಟಾದ; ದೈವಿಕವಾದ. ~ಅಧೀನ

= ೧. ಮರಣಹೊಂದಿದ. ೨. ದೇವರ

ಇಚ್ಛೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ. ~ಕೆ(ಗಿ)ಡಿ

= ದುರ್ವೈವಿ; ಅದೃಷ್ಟಹೀನ. ~ಗತಿ

= ಹಣೆಬರಹ; ವಿಧಿನಿಯಮ.

ದೈವಜ್ಞ (ನಾ). ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವವನು; ಜ್ಯೋತಿಷಿ.

ದೈವಿಕ (ಗು). ದೇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ದೈಹಿಕ (ಗು). ದೇಹಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ದೊಂಟಿ (ನಾ). ೧. ದನಗಳ ಗತಿಸರೋಧ

ಕ್ಕಾಗಿ ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವ ಕಟ್ಟಿಗೆ;

ಗುದ್ದಿಗೆ. ೨. ದೋಟಿ; ಕೊಳ್ಳೆಕೋಲು.

ದೊಂಡೆ (ಗು). ಮುದ್ದೆಯಾದ; ಗಡ್ಡೆ ಕಟ್ಟಿದ. ~ಕ(ಗಿ)ರುಳ(ಳು) = ಮುದ್ದೆಯಾದ ಕರುಳು.

ದೊಂತಿ (ನಾ). ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಪೇರಿಸಿರುವುದು; ಅಡಕಿಲು.

ದೊಂದಡಿ (ನಾ). ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

ದೊಂದಣ = ದೊಂದಡಿ.

ದೊಂದಣಿ = ದೊಂದಡಿ.

ದೊಂದಿ (ನಾ). ಪಂಜು; ಕಕ್ಕಡ.

ದೊಂದುಳಿ ೧. = ದೊಂದಡಿ. ೨. ಗಲಾಟೆ; ದೊಂಬಿ.

ದೊಂದೆ = ದೊಂದಿ.

ದೊಂಬ = ದೊಂಬ.

ದೊಂಬಿ = ದೊಂದುಳಿ.

ದೊಗರು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೆದರು; ಗೆಬರು.

(ನಾ). ೨. ಫೊಟರೆ; ಬಿಲ.

ದೊಗಲೆ(ಳ) (ನಾ). ಸದಿಲವಾದುದು; ಅಳ್ಳಕವಾದುದು.

ದೊಗ್ಗಲೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸೊಪ್ಪು; ದಂಟು.

ದೊಟ್ಟಿ (ನಾ). ನೀರೆತ್ತಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ

ಲೋಹದ ಅಥವಾ ಮರದ ಪಾತ್ರೆ; ಕಪ್ಪರಿ.

ದೊಠಾರ (ನಾ). ಗಟ್ಟಿಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನು; ದೃಢ ಚಿತ್ತ. ~ಇಸು = ದೃಢವಾಗಿ ನಿಲ್ಲು.

ದೊಡ್ಡ (ನಾ). ೧. ವೃದ್ಧ; ಹಿರಿಯ. (ಗು).

೨. ದೊಡ್ಡದಾದ; ಹಿರಿದಾದ. ೩. ಮುಖ್ಯ

ವಾದ. ~ತನ = ಘನತೆ; ಹಿರಿಮೆ.

~ಪತ್ರ = ಸುಗಂಧಯುಕ್ತವಾದ ಒಂದು ಸಸ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಎಲೆ. ~ಮನಸ್ಸು = ಔದಾರ್ಯ ; ಉದಾರತ್ವ. ~ಮಾರ್ಗ = ಗ. ರಾಜದೀದಿ ; ಮೊಡ್ಡ ರಸ್ತೆ. ೨. ಅನೆ, ಕುದುರೆಗಳ ಸವಾರಿಯಿಂದ ಕಿರುಮೊಡೆ ಯಲ್ಲುಂಟಾಗುವ ದಡ್ಡು. ೩. ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿ, -ಸಡತೆ.

ಮೊಡ್ಡಸ್ತಿ (ನಾ). ಗ. ಘನತೆ ; ಮೊಡ್ಡತನ. ೨. ರೀತಿ ; ಅಡಂಬರ.

ಮೊಡ್ಡಿ (ನಾ). ಗ. (ತೊಂಡು) ದನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳ ; ಪೌಂಡಿ. ೨. ಅನೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಮಾಡಿದ ಕುಳಿ ; ಕಪ್ಪು.

ಮೊಡ್ಡಿತು (ನಾ). ಮೊಡ್ಡದು ; ಹಿರಿದು.

ಮೊಡ್ಡಿತು = ಮೊಡ್ಡಿತು.

ಮೊಡ್ಡಪತ್ರ = ಮೊಡ್ಡಪತ್ರ.

ಮೊಡ್ಡು (ನಾ). ಕಾಡ.ಕೋಣ.

ಮೊಡ್ಡೆ (ನಾ). ಚಿಣ್ಣುಕೋಲಾಟದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಕೋಲು ; ದಾಂಡು.

ಮೋಣೆ (ನಾ). ಗ. ಬಂಡೆಗಳ ಮಧ್ಯದ ಸಣ್ಣ ಜಲಾಶಯ. ೨. ಬತ್ತಳಿಕೆ ; ತೂಣೀರ.

೩. ತಗ್ಗು ; ಹಳ್ಳ. ೪. ಮೋಣೆ.

ಮೋಣ್ಣೆ (ನಾ). ಬದಿಗೆ ; ಕೋಲು.

ಮೋಣ್ಣೆ ಕಾಟ (ನಾ). ಓತಿಕೇತ ; ಸರಟ.

ಮೊದ್ಡೆ (ನಾ). ಗ. ಗುಂಪು ; ಸಮೂಹ.

೨. ಗಜದಿಜ ; ಗೊಂದಲ. ೩. ತೊಂದಲು ಮಾತು ; ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮಾತು.

ಮೊನ್ನೆ (ನಾ). ಎಲೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟಲು.

ಮೊನ್ನೆ = ಮೊನ್ನೆ.

ಮೊಮ್ಮಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಸುತ್ತಾಡು. ೨. ಗಾಬರಿ ಪಡು.

ಮೊರಳು (ಕ್ರಿ). ಲಭಿಸು ; ಕೈವಶವಾಗು.

ಮೊರಗು (ನಾ). ಒರಟು ; ನಯವಲ್ಲದದು.

ಮೊರೆ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಪಡೆ ; ಹೊಂದು. (ನಾ).

೨. ಸಮಾನ ; ಹೋಲಿಕೆ. ೩. ರಾಜ ; ಅರಸ.

೪. ಯೋಗ್ಯತೆ ; ಮಾರ್ಗ ; ಔಚಿತ್ಯ.

೫. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ; ಹೆಸರುವಾಸಿ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು

= ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು.

~ಕೊಳು = ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗು ; ಸಿಕ್ಕು.

~ತನ = ಗ. ಅರಸೂತ್ತಿಗೆ. ೨. ದರ್ಶ ;

ಅಧಿಕಾರ. ~ನೆ(ನೆ)ಲು(ರು) = ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ

ಯನ್ನು ಹೊಂದು, -ಪಡೆ. ~ಸಾಣಿ

= ಒಡತಿ ; ಯಜಮಾನ.

ಮೊಸರು (ನಾ). ಹಳ್ಳ ; ತಗ್ಗು.

ಮೊಳ್ಳಾಸ (ನಾ). ಮಂಚನೆ ; ಮೋಣೆ.

ಮೊಳ್ಳು = ಮೊಳ್ಳು.

ಮೋಚು (ಕ್ರಿ). ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳು ; ಕವರು ;

ಅಪಹರಿಸು.

ಮೋಟೆ (ನಾ). ಗ. ಕಾಯಿ, ಹಣ್ಣು ಮುಂತಾ

ದುವುಗಳನ್ನು ಕೀಳಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ

ಸಾಧನ ; ಕೊಕ್ಕೆಕೋಲು. ೨. ಅನೆಯನ್ನು

ಹದ್ದಿನಲ್ಲಿಡಲು ಬಳಸುವ ಆಯುಧ ;

ಅಂಕುಶ.

ಮೋಣೆ (ನಾ). ಗ. ನಾವೆ ; ತೆಪ್ಪ. ೨. ಅಗಲ

ಬಾಯಿಯ ಪಾತ್ರ ; ಬಾಣ. ೩. ನೀರು

ಹರಿದು ಹೋಗಲು ಮಾಡಿರುವ ಕೊಳವೆ ;

ಹರಿನಾಳಿಗೆ.

ಮೋಣೆಕೊಂಡ (ನಾ). ಮೊನ್ನೆಯಾಕಾರದ

ಹರವಿ, -ಮಡಕೆ.

ಮೋಣು (ನಾ). ಗ. ಮೊಡ್ಡಹೊಟ್ಟೆ ; ಮೊಳ್ಳು.

೨. ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ ; ನಗ್ನತೆ.

೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾದ್ಯ.

ಮೋತರ = ಮೋತ್ರ.

ಮೋತ್ರ (ನಾ). ಪಂಚೆ.

ಮೋಪು (ನಾ). ಸೂರೆ ; ಸುಲಿಗೆ.

ಮೋಬಿ (ನಾ). ಅಗಸ ; ಮದಿವಳ.

ಮೋಮೆ (ನಾ). ಗ. ಸೊಳ್ಳೆ. ೨. ಗುಂಗಾಣು ;

ನೊರಜು.

ಮೋರ (ನಾ). ಬಾಗಿಲು ; ದ್ವಾರ.

ದೋರೆ (ನಾ) ಗ. ಮಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿರುವ
ಕಾಯ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಭರಣ.
(ಗು). ೩. ಹಣ್ಣುಗಳು ಬಂದ.
ದೋಣು ರು (ನಾ). ಪೊಟರೆ ; ಡೋಗರು.
ದೋರ್ದಂಡ (ನಾ). ತೋಳು ; ಬಾಹು.
ದೋರ್ಬಲ (ನಾ). ತೋಳಿನ ಶಕ್ತಿ ; ಬಾಹುಬಲ.
ದೋರ್ವಲ (ಳ) = ದೋರ್ಬಲ.
ದೋಲ (ಳ) (ನಾ). ಗ. ಅಲುಗಾಡುವಿಕೆ ;
ತೂಗಾಡುವಿಕೆ. ೨. ಉಯ್ಯಾಲೆ ;
ಜೋಲಕಾಲಿ. ೩. ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ. (ಗು).
೪. ಓಲಾಡುವ ; ತೂಗಾಡುವ.
~ಅಂದೋಲ = (ಮನಸ್ಸಿನ) ಹೊಯ್ದಾಟ.
ದೋಲಿ (ನಾ). ದೋಲಿ ; ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ.
ದೋವತಿ (ನಾ), ಪಂಚೆ ; ದೋತರ.
ದೋಷ (ನಾ). ಗ. ತಪ್ಪು ; ಅಪರಾಧ.
೨. ಕುಂದು. ೩. ಪಾಪ ; ಕೆಟ್ಟಕಾರ್ಯ.
೪. ಕೆಟ್ಟಗುಣ ; ದುರ್ಗುಣ. ೫. ಕತ್ತಲು ;
ಅಂಧಕಾರ. ೬. ಕೊರತೆ ; ನ್ಯೂನತೆ. ೭. ವಾತ,
ಪಿತ್ತ, ಶ್ಲೇಷ್ಮಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯ
ದೋಷಗಳು. ~ಗ್ರಾಹಿ = ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು
ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವವನು.
ದೋಷಾಕರ (ನಾ). ಗ. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಕನ್ನು
ಚೆಲ್ಲುವವನು ; ಚಂದ್ರ. ೨. ದೋಷಗಳ
ರಾಶಿ, -ಸಮೂಹ.
ದೋಷಿ (ನಾ). ಗ. ತಪ್ಪುಮಾಡಿದವನು ;
ಅಪರಾಧಿ. ೨. ಕಪ್ಪು ಕಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ
ದವನು ; ಚಂದ್ರ. (ಗು). ೩. ದೋಷ
ದಿಂದ ಕೂಡಿದ ; ಕೆಟ್ಟಗುಣವುಳ್ಳ.
ದೋಸ = ದೋಷ.
ದೋಸೆ (ನಾ) ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿಂಡಿ.
ದೋಸ್ತಿ (ನಾ). ಗ. ಸ್ನೇಹ ; ಗೆಳೆತನ.
೨. ಗೆಳೆಯ ; ಸ್ನೇಹಿತ.
ದೋಹ (ನಾ). ಗ. ಹಾಲನ್ನು ಹಿಂಡುವಿಕೆ.
೨. ಹಾಲು. ೩. ನಂಚನೆ ; ದೋಹ.

ದೋಹದ (ನಾ), ಗ. ಅಪೇಕ್ಷೆ ; ಬಯಕೆ.
೨. ಗರ್ಭಿಣಿಯ ಬಯಕೆ.
ದೋಹನ (ನಾ). ಹಾಲು ಹಿಂಡುವಿಕೆ.
ದೋಹಲ (ಳ) = ದೋಹದ.
ದೊಡಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಓಡು ; ಧಾವಿಸು.
ದೊಡು (ನಾ). ಗ. ಓಡುವುದು ; ಓಟ.
೨. ದಂಡಯಾತ್ರೆ ; ದಾಳಿ.
ದೊತಿ (ನಾ). ಮಸಿಯ ಕುಡಿಕೆ.
ದೊತ್ಯ (ನಾ). ದೊತನ ಕೆಲಸ ; ರಾಯಭಾರ.
ದೊರ್ಜನ್ಯ (ನಾ). ದುಷ್ಟತನ ; ಕೆಟ್ಟತನ.
ದೊರ್ಭಾಗ್ಯ (ನಾ). ದುರದೈವ ; ದುರ್ದೈವ.
ದೊಲಪ್ಪ (ನಾ). ಗ. ಐಕ್ಯಾರ್ಥ ; ಸಂಪತ್ತು.
೨. ಅಧಿಕಾರದ ದರ್ಪ, -ಶೀವಿ.
ದೊವಾರಿಕ (ನಾ). ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನು ;
ಪ್ರತಿಪಾಲ.
ದೊಹಿತ್ರ (ನಾ). ಮಗಳ ಮಗ ; ಮೊಮ್ಮಗ.
ದ್ಯುತಿ (ನಾ). ಗ. ಬೆಳಕು ; ಕಾಂತಿ. ೨. ಕಿರಣ ;
ಕದಿರು.
ದ್ಯುನದಿ (ನಾ). ದೇವಗುಗೆ ; ಸುರನದಿ.
ದ್ಯುಮಣಿ (ನಾ). ಅಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುವ
ರತ್ನ ; ಸೂರ್ಯ ; ನೇಸರು.
ದ್ಯುಮುಖ (ನಾ). ಹಗಲಿನ ಆರಂಭ ; ಬೆಳಗು ;
ಮುಂಜಾವ.
ದ್ಯೂತ (ನಾ). ಗ. ಜೂಜು. ೨. ಪಗಡೆಯಾಟ ;
ಲೆತ್ತ.
ದ್ಯೋತ (ನಾ). ಹೊಳಪು ; ಬೆಳಕು.
ದ್ಯೋತಕ (ನಾ). ಗ. ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವಿಕೆ.
೨. ಸೂಚಿಸುವಿಕೆ. (ಗು). ೩. ಪ್ರಕಾಶ
ಗೊಳಿಸುವ. ೪. ಸೂಚಿಸುವ ; ಹೊರ
ಗಿಡದುವ.
ದ್ರಮ್ಮ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಾಣ್ಯ.
ದ್ರವ (ನಾ). ಗ. ಹರಿಯುವ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ
ವಸ್ತು. ೨. ತೀವ್ರಗತಿ ; ರಭಸ. ೩. ಬಟ್ಟೆ
ಇಳಿಸಿದುದು ; ಅರ್ಕ. ೪. ರಸ. (ಗು).

೫. ಹರಿಯುವ ಸ್ವಭಾವದ ; ನೀರಾದ.
 ~ ಇಸು = ೧. ಪ್ರವಹಿಸು. ೨ ನೀರಾಗು;
 ಕರಗು. ೩. ಮರುಗು ; ಕಸಿಕರಗೊಳ್ಳು.
 ದ್ರವಣ (ನಾ). ಹರಿಯುವಿಕೆ ; ಪ್ರವಹಿಸುವಿಕೆ.
 ದ್ರವಿದ (ನಾ). ತ ಮಿ ಳು ನಾಡು, ಅಲ್ಲಿಯ
 ಜನ ಮತ್ತು ಭಾಷೆ.
 ದ್ರವಿಜ(ಳ) = ದ್ರವಿದ.
 ದ್ರವ್ಯ (ನಾ). ೧. ವಸ್ತು ; ಪದಾರ್ಥ. ೨. ಧನ ;
 ಸಂಪತ್ತು. ೩. ವುಡ್ಡ ; ಹೆಂಡ. ೪. ಒಂದು
 ಬಗೆಯ ಲೋಹ ; ಕಂಚು.
 ದ್ರವ್ಯಾರ (ನಾ). ಆತ್ಮತತ್ವವನ್ನು ಕಂಡು
 ಕೊಂಡವನು ; ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದು
 ಕೊಂಡವನು ; ಬುಷಿ.
 ದ್ರಾಕ್ಷಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ ಮತ್ತು
 ಅದರ ಹಣ್ಣು.
 ದ್ರಾಕ್ಷೆ = ದ್ರಾಕ್ಷಿ.
 ದ್ರಾಘಿ (ನಾ). ೧. ಎಗ್ಗ ; ಹೆಡ್ಡ. ೨. ಹೊಲಸು
 ತನ ; ಕೊಳಕುತನ. ೩ ಹೊಲಸುಮನುಷ್ಯ ;
 ಕೊಳಕ.
 ದ್ರಾವಕ (ನಾ). ೧. ಹರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು
 ವಿಕೆ. ೨. ಶೋಧಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಔಷಧ.
 ೩. ಲೋಹಗಳನ್ನು ಕರಗಿಸುವ ಸಾಧನ.
 ೪. ಕಳ್ಳ ; ತುಡುಗ. ೫. ಬುದ್ಧಿವಂತ ;
 ಜಾಣ. ೬. ಜೇನುಮೇಣ. ೭. ಚಂದ್ರಕಾಂತ
 ಶಿಲೆ.
 ದ್ರಾವಿದ = ದ್ರವಿದ. ~ ಪ್ರಾಣಿಯಾಮು
 = ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಗುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸುತ್ತಿ
 ಬಳಸಾಗಿ ಮಾಡುವಿಕೆ.
 ದ್ರುತ (ನಾ). ೧. ಓಡುವಿಕೆ ; ಓಟ. ೨. ವೇಗ ;
 ರಭಸ ೩. ಬೇಳು. ೪. ಹಾಸ್ಯನಟ. (ಗ.).
 ೫. ಮುಳ್ಳಿಗ್ಗಿದ ; ರಭಸದಿಂದ ಓಡಿದ.
 ೬. ಕರಗಿದ. ~ ಗತಿ = ತೀವ್ರವಾದ ನಡಗೆ ;
 ವೇಗವಾದ ಚಲನೆ.
 ದ್ರುತಿ (ನಾ). ಕರಗುವಿಕೆ ; ನೀರಾಗುವಿಕೆ.

ದ್ರುಮ (ನಾ) ಮರ ; ವೃಕ್ಷ.
 ದ್ರುಹಿಣ (ನಾ). ೧. ಬ್ರಹ್ಮ. ೨. ಶಿವ.
 ದ್ರೋಣ (ನಾ). ೧. ದೋಡೆಯಾ ಕಾರದ
 ತೊಟ್ಟಿ ; ಬಾಣ. ೨. ಒಂದು ಆಳತೆ.
 ೩. ಪಾಂಡನ ಮತ್ತು ಕೌರವರ ಗುರು.
 ೪. ತುಂಬೆಗಿದ. ೫. ದೋಣೆ. ೬ ಬಿಲ್ಲು.
 ೭. ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಮೋಡ. ೮. ಕಾಗೆ.
 ದ್ರೋಣಮುಖಿ (ನಾ). ಜಲನೂರ್ಗ
 ಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಪಟ್ಟಣ.
 ದ್ರೋಣಿ (ನಾ). ೧. ದೋಣೆ ; ನಾವೆ.
 ೨. ತೊಟ್ಟಿ ; ಬಾಣ. ೩. ದರಿ ; ಕಣಿವೆ.
 ೪. ನೀಲಿಯ ಗಿಡ.
 ದ್ರೋಹ (ನಾ). ಕೇಡನ್ನೆಡೆಸುವುದು ; ವಿಶ್ವಾಸ
 ಘಾತ.
 ದ್ರೋಹಿ (ನಾ). ಕೇಡನ್ನು ಬಗೆಯುವವನು ;
 ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕ.
 ದ್ವಂದ್ವ (ನಾ). ೧. ಜೋಡಿ ; ಜತೆ. ೨. ಎರಡು
 ವಿರುದ್ಧ ವಸ್ತುಗಳ ಜೋಡಿ. ೩ ಜಗಳ ;
 ಕಲಹ. ೪. ಸಂದೇಹ ; ಸಂಶಯ.
 ೫. ರಹಸ್ಯ ; ಗುಟ್ಟು. ೬. ಒಂದು ಸಮಾಸದ
 ಹೆಸರು. ~ ಚಕರ = ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿ.
 ~ ಯುದ್ಧ = ಇಬ್ಬರು ಪರಸ್ಪರ ಮಾಡುವ
 ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ ; ಜಟ್ಟಿಕಾಳಗ.
 ದ್ವಯ (ನಾ). ಜತೆ ; ಜೋಡಿ.
 ದ್ವಾದಶ (ನಾ). ೧. ಹನ್ನೆರಡು. (ಗು).
 ೨. ಹನ್ನೆರಡನೆಯ.
 ದ್ವಾದಶಿ (ನಾ). ಪಕ್ಷದ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ
 ದಿನ.
 ದ್ವಾಪರ (ನಾ). ೧. ದಾಳದ ಒಂದು ಪಕ್ಕ.
 ೨ ಶಂಕೆ ; ಸಂದೇಹ. ೩. ನಾಲ್ಕು ಯುಗ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯದು.
 ದ್ವಾರ (ನಾ). ೧. ಬಾಗಿಲು ; ಕದ. ೨. ಮಾರ್ಗ ;
 ಉಪಾಯ. ~ ಪ(ವ)ಟ್ಟಿ = ೧. ಆಗಸೆ ;
 ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು. ೨. ಹೊತ್ತಿಲು. ೩. ಬಾಗಿಲಿನ

ಚಾಕಟ್ಟು; ದ್ವಾರಬಂಧ. ~ಪಾಲಕ
= ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನು; ಪ್ರತಿಹಾರಿ.
ದ್ವಿ (ನಾ). ಎರಡು; ಉಭಯ. ~ಗುಣ
= ಎರಡುಪಟ್ಟು; ಎರಡರಷ್ಟು. ~ಜನ್ಮ
= ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ~ಪದಿ = ಎರಡು ಸಾಲು
ಗಂಭೀರ ಒಂದು ಭಂಡೋಪ್ರಭೇದ.
~ಮುಖ = ೧. ಎರಡು ತಲೆಯುಳ್ಳದು.
೨. ಎರಡು ಬಗೆ, -ರೀತಿ. ೩. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಹಾವು; ಇತರ ಲೆ ಗುಯ್ಯ.
~ರೇಫ=ದುಂಬಿ; ಅಳಿ.
ದ್ವಿಗು (ನಾ). ೧. ಎರಡು ಪದಗಳನ್ನುಳ್ಳ
ಪದ. ೨. ಒಂದು ಸಮಾಸದ ಹೆಸರು.
ದ್ವಿಜ (ನಾ). ೧. ಎರಡು ಹುಟ್ಟುಗಳನ್ನುಳ್ಳವನು;
ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ೨. ಹಕ್ಕಿ. ೩. ಹಾವು. ೪. ಜಂಪು.
೫ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಮತ್ತು ವೈಶ್ಯ
ಎಂಬ ಮೂರು ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವು
ಬಾಹ್ಯರೂ ಒಂದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು. ೬. ಹಲ್ಲು.
~ಗಮನ = ಪಕ್ಷಿನಾಹನ; ವಿಷ್ಣು.
ದ್ವಿತೀಯ (ನಾ). ೧. ಜೊತೆಗಾರ; ಸಂಗಡಿಗ.
(ಗು). ೨. ಎರಡನೆಯ.

ದ್ವಿತೀಯ (ನಾ). ೧. ಹೆಂಡತಿ; ಪತ್ನಿ.
೨. ಪಕ್ಷದ ಎರಡನೆಯ ದಿನ. ೩. (ವ್ಯಾಕರಣ
ದಲ್ಲಿ) ಎರಡನೆಯ ವಿಭಕ್ತಿ.
ದ್ವಿತ್ವ (ನಾ). ೧. ಎರಡು; ಜೋಡಿ.
೨. ಒತ್ತಕ್ಷರ; ದ್ವಂದ್ವಕ್ಷರ.
ದ್ವಿಪ (ನಾ). ಎರಡು ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನೀರು
ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದು;
ಅನೆ.
ದ್ವಿರುಕ್ತಿ (ನಾ). ಒಂದೇ ಮಾತನ್ನು ಎರಡು
ಸಲ ಹೇಳುವುದು.
ದ್ವೀಪ (ನಾ). ನೀರಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ
ಭೂಭಾಗ; ಅಂತರೀಪ.
ದ್ವೀಪಿ (ನಾ). ಹುಲಿ; ವ್ಯಾಘ್ರ.
ದ್ವೇಷ (ನಾ). ಹಗೆತನ; ವೈರ.
ದ್ವೇಷಿ (ನಾ). ಹಗೆ; ವೈರಿ.
ದ್ವೈತ (ನಾ). ೧. ಎರಡು; ಜೊತೆ. ೨. ಭೇದ.
೩. ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ಜೀವ ಬೇರೆ ಬೇರೆ
ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಮತ.
ದ್ವೈಮಾತುರ (ನಾ). ಇಬ್ಬರು ತಾಯಂದಿ
ರನ್ನುಳ್ಳವನು; ಗರ್ಜೇಶ.

ಧ

ಧ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ
ಮೂವತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಅಕ್ಷರ.
ಧಕ್ಕಡ = ದಕ್ಕಡ.
ಧಕ್ಕ (ನಾ). ಕಮ್ಮಾರ ಅಥವಾ ಅಕ್ಕಸಾಲೆ
ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಅಡಿಗಲ್ಲು; ಅದ್ದಗಣಿ.
ಧಕ್ಕಿ (ನಾ). ೧. ಅಪಾಯ; ತೊಂದರೆ.
೨. ಪಾತಿ; ಮಡಿ. ೩. ಹಡಗು ನಿಲ್ಲುವ
ಸ್ಥಳ; ಬಂದಲು, ರೀತಿ.

ಧಗಧಗಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸುಡು; ಜ್ವಲಿಸು.
ಧಗೆ = ದಗೆ.
ಧಟ್ಟಿಸು = ದಟ್ಟಿಸು.
ಧಡಪಡಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಪ್ರಯತ್ನಿಸು.
೨. ಗಡಿಬಿಡಿ ಮಾಡು. ೩. ಚಡಪಡಿಸು;
ಒದ್ದಾಡು.
ಧಡೂತಿ = ದಡೂತಿ.
ಧಜಿ (ನಾ). ಒಡೆಯ; ಯಜಮಾನ.

ಧನ (ನಾ). ಹಣ ; ಸಂಪತ್ತು.

ಧನಂಜಯ (ನಾ). ೧. ಅಗ್ನಿ ; ಬೆಂಕಿ.

೨. ಅರ್ಜುನ.

ಧನದ (ನಾ). ಕುಬೇರ. ~ಸಮಿ = ಶಿವ.

ಧನಿಕ (ನಾ). ಸಿರಿವಂತ ; ಸಾಹುಕಾರ.

ಧನು (ನಾ). ೧. ಬಿಲ್ಲು ; ಧನುಸ್ಸು.

೨. ಜ್ಯೋತಿಷ್ವಕ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಶಿಯ ಹೆಸರು.

ಧನುರ್ಗುಣ (ನಾ). ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆಡೆ ; ಮೌರ್ವಿ.

ಧನುರ್ಮಾಸ (ನಾ). ಸೌರಮಾನದ ಒಂಬತ್ತು ನೆಯ ತಿಂಗಳು ; ಮಾರ್ಗಶಿರಮಾಸ.

ಧನುರ್ವಾತ (ನಾ). ಸೆಳವುಪೋಗ ; ಸೆಟೆರೋಗ.

ಧನುಷ್ಯೋಟಿ (ನಾ). ೧. ಬಿಲ್ಲಿನ ತುದಿ ; ಕೊಪ್ಪು. ೨. ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದ ಒಂದು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ.

ಧನುಸ್ಸು = ಧನು.

ಧನ್ಯ (ನಾ). ೧. ಪುಣ್ಯವಂತ ; ಕೃತಾರ್ಥ.

೨. ಸಿರಿವಂತ ; ಧನಿಕ. (ಗು). ೩. ಕೃತ ಕೃತ್ಯನಾದ ; ಕೃತಾರ್ಥನಾದ.

ಧನ್ಯ (ನಾ). ೧. ಬಿಲ್ಲು. ೨. ಮರುಭೂಮಿ ; ಮರಳುಗಾಡು.

ಧನ್ಯಂತರಿ (ನಾ). ೧. ಸೂರ್ಯ. ೨. ದೇವತೆಗಳ ವೈದ್ಯ.

ಧನುನಿ (ನಾ). ೧. ರಕ್ತನಾಳ. ೨. ನಳಕೆ ; ನಾಳ ; ಕೊಳವೆ.

ಧಮಿಲ್ಲ (ನಾ). ತುರುಬು ; ಮುಡಿ.

ಧರಣ (ನಾ). ೧. ಧರಿಸುವುದು ; ಹೊರುವುದು. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಾಣ್ಯ.

ಧರಣಿ (ನಾ). ಭೂಮಿ ; ನೆಲ. ~ಸುತೆ = ಸೀತೆ.

ಧರಣಿಜ (ನಾ). ಮರ ; ವೃಕ್ಷ.

ಧರಣಿಪ (ನಾ). ಭೂಮಿಯ ಅಧಿಪತಿ ; ರಾಜ.

ಧರಧೂರ (ನಾ). ಅಧಿಕ ; ಹೆಚ್ಚಳ.

ಧರಾಮರ (ನಾ). ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ; ವಿಶ್ವ.

ಧರಿತ್ರಿ = ಧರಣಿ.

ಧರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತೊಡು ; ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳು.

೨. ಹೊರು.

ಧರೆ = ಧರಣಿ.

ಧರ್ಮ (ನಾ). ೧. ಧಾರಣಮಾಡಿದುದು.

೨. ನಿಯಮ. ೩. ನ್ಯಾಯ. ೪. ಕರ್ತವ್ಯ.

೫. ಪವಿತ್ರಕಾರ್ಯ. ೬. ವರ್ತನೆ ; ನಡವಳಿಕೆ. ೭. ನೀತಿ. ೮. ಸದ್ಗುಣ. ೯. ಪುಣ್ಯ.

೧೦. ಭಿಕ್ಷೆ. ೧೧. ಆಹಿಂಸೆ. ೧೨. ಯಜ್ಞ.

೧೩. ಸ್ವಭಾವ. ೧೪. ಯಮ. ೧೫. ಶಿವ.

೧೬. ಆರಸ ; ದೊರೆ. ೧೭. ಉತ್ಪಾತ.

೧೮. ಚಾಪ ; ಬಿಲ್ಲು. ೧೯. ವಿಷ ; ಗರಳ.

೨೦. ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

~ಕ(ಗ)ಳ್ = ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೊಡುವ ಹೆಂಡ.

~ಕಾರ್ಯ = ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ; ಸತ್ಕಾರ್ಯ. ~ಕ್ಷೇತ್ರ = ೧. ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ.

೨. ಪಾಂಡವರಿಗೂ ಕೌರವರಿಗೂ ಯುದ್ಧ ನಡೆದ ಸ್ಥಳ ; ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ. ~ಚತ್ವ = ಧರ್ಮಶಾಲೆ.

~ದೋಷ = ಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವುದು. ~ಪತ್ನಿ = ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಮದುವೆಯಾದ ಹೆಂಡತಿ.

~ರಾಜ = ೧. ಯಮ. ೨. ಯುಧಿಷ್ಠಿರ. ೩. ಜಿನ. ೪. ಬುದ್ಧ.

~ಶಾಲೆ = ೧. ಪ್ರವಾಸಿಗರ ತಂಗುಮನೆ. ೨. ಬಡವರ ಆಶ್ರಯ ಸ್ಥಳ ; ಭಿಕ್ಷು.

~ಸಂಕಟ = ಉಭಯಸಂಕಟ.

ಧರ್ಮಿ (ನಾ). ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವನು.

ಧರ್ಮ (ನಾ). ೧. ಧೈರ್ಯ ; ದಿಟ್ಟತನ.

೨. ಸೊಕ್ಕು ; ಅಹಂಕಾರ. ೩. ಹಿಂಸೆ.

ಧವ (ನಾ). ೧. ಗಂಡ ; ಪತಿ. ೨. ಒಡೆಯ ; ಯಜಮಾನ.

ಧವಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಬಿಳುಪು ; ಬಿಳಿಯ.

ಬಣ್ಣ. ೨. ಎತ್ತು. ೩. ಕರ್ಪೂರ. (ಗು).

೪. ಬಿಳುಪಾದ. ೫. ಸುಂದರವಾದ.

ಧರ್ಮಿ (ನಾ). ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವನು.

ಧರ್ಮ (ನಾ). ೧. ಧೈರ್ಯ ; ದಿಟ್ಟತನ.

೨. ಸೊಕ್ಕು ; ಅಹಂಕಾರ. ೩. ಹಿಂಸೆ.

ಧವ (ನಾ). ೧. ಗಂಡ ; ಪತಿ. ೨. ಒಡೆಯ ; ಯಜಮಾನ.

ಧವಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಬಿಳುಪು ; ಬಿಳಿಯ.

ಬಣ್ಣ. ೨. ಎತ್ತು. ೩. ಕರ್ಪೂರ. (ಗು).

೪. ಬಿಳುಪಾದ. ೫. ಸುಂದರವಾದ.

ಧರ್ಮಿ (ನಾ). ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವನು.

ಧರ್ಮ (ನಾ). ೧. ಧೈರ್ಯ ; ದಿಟ್ಟತನ.

ಬಳಿದ ಮನೆ. ~ಭತ್ಯ=ರಾಜರಿಗೆ ಹಿಡಿ
ಯುವ ಬಿಳಿಯ ಕೊಡೆ; ಬೆಳ್ಳೊಡೆ.
~ಪಕ್ಷ=೧. ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷ. ೨. ಹಂಸಪಕ್ಷ.
ಧಾಂಢಿಗ(ನಾ). ೧. ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ ಮನುಷ್ಯ;
ಬಲಶಾಲಿ. ೨. ದಡಿಯ.
ಧಾಟಿ (ನಾ). ೧. ರೀತಿ; ಶೈಲಿ. ೨. ದಾಳಿ.
ಧಾಡಸಿ (ಗು). ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ; ಸಾಹಸಿ
ಯಾದ; ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಯಾದ.
ಧಾಡಿ (ನಾ). ತೊಂದರೆ; ಕಷ್ಟ.
ಧಾತ (ನಾ). ಬ್ರಹ್ಮ.
ಧಾತಕಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ವನಸ್ಪತಿ;
ಮರಾಟಮೊಗ್ಗು.
ಧಾತು (ನಾ). ೧. ಮೂಲವಸ್ತು. ೨. ಪರ
ಮಾತ್ಮ. ೩. ಇಟ್ಟಿ ವಸ್ತು. ೪. ಹುಟ್ಟು.
೫. ಕ್ರಿಯಾ ಪದದ ಮೂಲ ರೂಪ.
೬. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
೭. ತಕ್ಷಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ೮. ಲೋಹ.
೯. ಕಾವಿ, ಜಾಜು ಮುಂತಾದ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ
ಕಟ್ಟು. ೧೦. ರಕ್ತ, ಮಾಂಸ, ಅಸ್ಥಿ,
ವೀರ್ಯ, ಮಜ್ಜೆ ಮುಂತಾದ ದೇಹದಲ್ಲಿಯ
ಸಪ್ತಧಾತುಗಳು. ೧೧. ರೂಪ, ರಸ,
ಗಂಧಾದಿ ವಿಷಯ.
ಧಾತ್ರಿ (ನಾ). ೧. ಭೂಮಿ; ನೆಲ. ೨. ತಾಯಿ;
ಜನನಿ. ೩. ಸಾಕುತಾಯಿ. ~ಫಲ=ನೆಲ್ಲಿ
ಕಾಯಿ; ಅಮಲಕ.
ಧಾತುಷ್ಠ (ನಾ). ಬಿಲ್ಲುಗಾರ.
ಧಾನ್ಯ (ನಾ). ದವಸ; ಕಾಳುಕಡೆ.
ಧಾನ್ಯಕ (ನಾ). ಕೊತ್ತುಂಬರಿ ಬೀಜ; ಧನಿಯ.
ಧಾಬೆ (ನಾ). ದನಕಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳ; ಕೊಟ್ಟಿಗೆ.
ಧಾಮ (ನಾ). ೧. ಮನೆ; ವಾಸಸ್ಥಳ.
೨. ದೇಡ; ಶರೀರ. ೩. ಕಿರಣ; ಕದಿರು.
ಧಾರಣ (ನಾ). ೧. ಧರಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಗ್ರಹಿಸು
ವಿಕೆ. ೩. ನಿಗ್ರಹ; ಹತೋಟಿ; ಹಿಡಿತ.
ಧಾರಣೆ ೧. = ಧಾರಣ. ೨. ದರ; ಬೆಲೆ.

ಧಾರಾಗೃಹ (ನಾ). ಕಾರಂಜಿಮನೆ; ಜಲಗೃಹ.
ಧಾರಾಧರ (ನಾ). ಮೋಡ; ಮುಗಿಲು.
ಧಾರಾಳ (ನಾ). ಔದಾರ್ಯ; ಹೃದಯ
ವೈಶಾಲ್ಯ.
ಧಾರಾಳಿ (ನಾ). ಧಾರಾಳವಾಗಿ ದಾನ ಮಾಡು
ವವನು; ಉದಾರಿ.
ಧಾರಿಣಿ = ಧರಣಿ.
ಧಾರುಣಿ = ಧರಣಿ.
ಧಾರೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದೇ ಸಮನೆ ನೀರು
ಸುರಿಯುವಿಕೆ; ವರ್ಷ. ೨. ಕತ್ತಿ ಮುಂತಾ
ದುವುಗಳ ಅಲಗು. ೩. ನೀರೆರೆದು ಕೊಡುವ
ದಾನ. ೪. ಮದುವೆಯ ಒಂದು ವಿಧ.
೫. ಕುದುರೆಯ ಐದು ಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
~ಎ(ಯೆ)ಆ(ರೆ) = ೧. ಧಾರಾಪೂರ್ವಕ
ವಾಗಿ ದಾನಮಾಡು. ೨. ಕನ್ನೆಯನ್ನು ದಾನ
ಮಾಡು. ~ಬ(ವ)ಟ್ಟಿಲ್(ಲು) = ಗಳಿಗೆ
ಬಟ್ಟಲು; ಗಳಂಟಿಗೆ.
ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಹಂಸಪಕ್ಷಿ. ೨. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಮಕ್ಕಳು;
ದುರ್ಯೋಧನ ಮುಂತಾದವರು.
ಧಾರ್ಮಿಕ (ನಾ). ೧. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ನುಸಾರವಾಗಿ
ವರ್ತಿಸುವವನು. (ಗು). ೨. ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆ
ಯುಳ್ಳ; ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳ.
ಧಾವಂತ = ಧಾವತಿ.
ಧಾವಕ (ಗು). ೧. ಶುಚಿಮಾಡುವ; ಸ್ವಚ್ಛ
ಮಾಡುವ. ೨. ಓಡುವ.
ಧಾವತಿ (ನಾ). ೧. ಆತುರ; ತವಳೆ.
೨. ಶ್ರಮ; ದಣವು.
ಧಾವನ (ನಾ). ೧. ಶುದ್ಧಮಾಡುವುದು;
ತೊಳೆಯುವುದು. ೨. (ವೇಗವಾಗಿ) ಓಡು
ವುದು.
ಧಾವಳಿ = ದಬ್ಬಳಿ.
ಧಾವಿಸು (ಕ್ರಿ). ತ್ವರೆಯಿಂದ ಓಡು; ಆತುರ
ದಿಂದ ಸಾಗು.

ಧಾಳಿ = ದಾಖ್.

ಧಿಕ್ಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅಪಮಾನಿಸು ; ತಿರಸ್ಕರಿಸು.

ಧಿಕ್ಕಾರ (ನಾ). ತಿರಸ್ಕಾರ.

ಧಿಮಾಕು (ನಾ). ಸೊಕ್ಕು ; ಗರ್ವ.

ಧಿಷಣ (ನಾ). ೧. ಜಾಣ ; ಬುದ್ಧಿವಂತ.

೨. ದೇವತೆಗಳ ಗುರು ; ಬೃಹಸ್ಪತಿ.

ಧಿಷ್ಟ (ನಾ). ೧. ಬುದ್ಧಿ. ೨. ನಕ್ಷತ್ರ.

೩. ಅಸುರರ ಗುರು ; ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯ.

೪. ನಿವಾಸ.

ಧೀ (ನಾ). ಜ್ಞಾನ ; ಪಾಂಡಿತ್ಯ. ~ಮಂಚೆ

= ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿ ; ಪಂಡಿತ ; ವಿದ್ವಾಂಸ.

ಧೀಮಂತ (ನಾ). ಬುದ್ಧಿವಂತ. ~ಇಕೆ = ಬುದ್ಧಿ

ವಂತಿಕೆ ; ಜಾಣ್ಮೆ.

ಧೀರ (ನಾ). ೧. ದಿಟ್ಟ ; ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ.

೨. ಪಂಡಿತ ; ವಿದ್ವಾಂಸ.

ಧೀವರ (ನಾ). ೧. ಜಾಣ ; ಬುದ್ಧಿವಂತ.

೨. ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವವನು ; ಬೆತ್ತ.

ಧೀವಸ = ದೀವಸ.

ಧುಮುಕು = ದುಮುಕು.

ಧುರ (ನಾ). ೧. ನೊಗ. ೨. ಬಂಡಿಯ

ಮುಂಭಾಗ, -ಮೂತಿ. ೩. ಒಣ್ಣೆ ; ಭಾರ.

೪. ಕಂಪನ ; ನಡುಗುವಿಕೆ. ೫. ಸಿರಿ ;

ಸಂಪತ್ತು. ೬. ಕಾಳಗ ; ಕದನ.

ಧುರಂಧರ (ನಾ). ೧. ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತ

ವನು. ೨. ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವವನು.

೩. ಮುಖಂಡ ; ನಾಯಕ. (ಗು).

೪. ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ.

ಧುರೀಣ = ಧುರಂಧರ.

ಧುರೆ (ನಾ). ಭಾರ ; ಒಣ್ಣೆ.

ಧುರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಮುಂದಾಳು ; ಯಜ

ಮಾನ. (ಗು). ೨. ಹೊಣೆಯನ್ನು

ಹೊರುವ.

ಧೂಪ (ನಾ). ೧. ಸಾಂಬ್ರಾಣಿ ಮೊದಲಾದ

ಸುವಾಸನೆಯ ಪುಡಿ. ೨. ಸಾಂಬ್ರಾಣಿ ಮೊದ

ಲಾದ ಸುವಾಸನೆಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೆಂಡದ

ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದಾಗ ಹೊರಡುವ ಜೊಗೆ.

~ವರ್ತಿ = ಊದುಬತ್ತಿ ; ಅಗರುಬತ್ತಿ.

ಧೂಮ (ನಾ). ೧. ಹೊಗೆ. ೨. ಮೋಡ.

~ಕೇತು = ೧. ಅಗ್ನಿ ; ಬೆಂಕಿ. ೨. ಉಳ್ಳೆ ;

ಬಾಲಜುಕ್ಕೆ. ~ಪಾಸ = ಬೀಡಿ, ಹೊಗೆಬತ್ತಿ

ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಸೇಡುವುದು. ~ಶಕಟಿ

= ಹೊಗೆ ಬಂಡಿ ; ರೈಲಗಾಡಿ.

ಧೂಮ್ರ (ನಾ). ೧. ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ. ೨. ಬೂದು

ಬಣ್ಣ. (ಗು). ೩. ಕಪ್ಪಾದ ; ಕರಿಯ

ಬಣ್ಣದ.

ಧೂರ್ಜಟಿ (ನಾ). ಶಿವ.

ಧೂರ್ತ (ನಾ). ೧. ಮೋಸಗಾರ ; ವಂಚಕ.

೨. ಜೂಜುಗಾರ. ೩. ದ.ರಾಜಾರಿ ; ಕೆಟ್ಟ

ನಡತೆಯವನು. (ಗು). ೪. ತುಂಟ ; ದುಷ್ಟ.

ಧೂಲಿ (ಕ್ರಿ) (ನಾ). ಧೂಳು ; ಕುಡಿ. ~ಪಟಿ

= ೧. ಧೂಳಿನ ರಾಶಿ, -ಸಮೂಹ.

೨. ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶ.

ಧೂಸರ (ನಾ). ಕಂದುಬಣ್ಣ.

ಧೂಳಿ (ಳು) = ಧೂಲಿ. ~ಅಗು = ೧. ಹೊಲ

ಸಾಗು ; ಕೊಳೆಯಾಗು. ೨. ಪಾಳಾಗು ;

ನಾಲೆಹೊಂದು.

ಧೃತ (ಗು). ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ; ಧರಿಸಿದ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ಪಕ್ಷಿ. ೨. ಕುರುಕುಲದ ಒಬ್ಬ ದೊರೆ.

ಧೃತಿ (ನಾ). ೧. ತಾಳುವಿಕೆ ; ಧರಿಸುವಿಕೆ.

೨. ಕೆಚ್ಚು ; ಧೈರ್ಯ. ೩. ತೃಪ್ತಿ ;

ತಣವು. ~ಕಿ(ಗಿ)ದು = ಧೈರ್ಯಗುಂದು ;

ಹೆದರು.

ಧೃಷ್ಟ (ನಾ). ೧. ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ ; ಗಟ್ಟಿಗ.

(ಗು). ೨. ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ; ಬಲ

ಶಾಲಿಯಾದ. ೩. ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಲ್ಲದ. ೪. ದುರಸ್ತಿ

ಮಾನದ ; ಗರ್ವದಿಂದ ಕೂಡಿದ ;

ಉದ್ಧಟಿ.

ಭೇನಿಸು (ಕ್ರಿ). ಧ್ಯಾನ ಮಾಡು; ನೆನೆ.
 ಭೇನು (ನಾ). ೧. ಕರುಣಾಶೀತ ಹಸು; ಈಡ
 ಆಕಳು. ೨. ಭೂಮಿ.
 ಭೇನುಕೆ (ನಾ). ೧. ಈಡ ಆಕಳು. ೨. ಅನೆಯ
 ಮರಿ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ.
 ಭೈರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕೆಚ್ಚು; ದಿಟ್ಟತನ.
 ೨. ತಾಳ್ಮೆ; ಸಹನೆ.
 ಭೈರ್ಯಸ್ತ (ನಾ). ಭೈರ್ಯವಂತ; ದಿಟ್ಟ.
 ಭೋತರ = ದೋತ್ರ.
 ಭೋತಿ = ದೋಡಿ.
 ಭೋರ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾಡ್ಯ;
 ನಗಾರಿ.
 ಭೋರಣ (ನಾ). ೧. ವಾಹನ. ೨. ಗತಿ;
 ಗಮನ. ೩. ತ್ವರಿತ; ವೇಗ.
 ಭೋರಣೆ (ನಾ). ೧. ಲಕ್ಷ್ಮಿ; ಗಮನ.
 ೨. ಅಲಕ್ಷ್ಮಿ. ೩. ರೀತಿ; ಕ್ರಮ. (ಗು).
 ೪. ಬಾಗಿಡ.
 ಭೋವತಿ = ದೋವತಿ.
 ಭೌತ (ನಾ). ೧. ಬೆಳ್ಳಿ. (ಗು). ೨. ಸ್ವಚ್ಛ
 ಗೊಳಿಸಿದ; ಮೆರುಗು ಗೊಳಿಸಿದ;
 ಶುಭ್ರ.
 ಭೌನ (ನಾ). ಚಿಂತನೆ; ಮನನ. ~ಇಸು
 = ಚಿಂತನೆ ಮಾಡು; ಮನನ
 ಮಾಡು.

ಭೈಯ (ನಾ). ೧. ಗುರಿ; ಲಕ್ಷ್ಯ. (ಗು).
 ೨. ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ; ಚಿಂತನೆಗೆ
 ಯೋಗ್ಯವಾದ.
 ಭುವ (ನಾ). ೧. ಸ್ಥಿರವಾದುದು. ೨. ಗಗನ;
 ಆಕಾಶ. ೩. ಮೋಟುಮರ. ೪. ಎಣ್ಣೆ
 ಗಿರಣಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಮರದ ತುಂಡು,
 -ದಿಮ್ಮಿ. ೫. ವಸುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನ ಹೆಸರು.
 ೬. ಉತ್ಪಾದನವಾದನ ಮಗ. ೭. ಒಂದು
 ನಕ್ಷತ್ರ. (ಗು). ೮. ಸ್ಥಿರವಾದ; ನಿಶ್ಚ
 ವಾದ; ಅಚಲವಾದ.
 ಭ್ವಂಸ (ನಾ). ನಾಶ; ಅಳಿವು.
 ಭ್ವಜ (ನಾ). ೧. ಬಾವುಟ; ಪತಾಕೆ.
 ೨. ಗುರುತು; ಚಿಹ್ನೆ. ~ಸ್ತಂಭ = ಬಾವುಟ
 ವನ್ನು ಏರಿಸುವ ಕಂಬ.
 ಭ್ವನಿ (ನಾ). ೧. ಸಪ್ತಳ; ನಾದ; ಉಲಿ.
 ೨. ಕಂಠ; ಶಾರೀರ. ೩. ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ
 ಸೂಚಾರ್ಥ.
 ಭ್ವಸ್ತ (ಗು). ಹಾಳಾದ; ನಾಶವಾದ.
 ಭ್ವಾಂಕ್ಷ (ನಾ). ೧. ಕಾಗೆ. ೨. ಬಕಪಕ್ಷಿ.
 ~ಭ್ವಜ = ಕಾಗೆಯ ಗುರುತನ್ನು ಪತಾಕೆ
 ಯಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳವನು; ಕರ್ಣ.
 ಭ್ವಾಂತ (ನಾ). ೧. ಕತ್ತಲೆ. (ಗು).
 ೨. ಆವರಿಸಿದ; ಮುಚ್ಚಿದ.
 ಭ್ವಾನ (ನಾ). ಭ್ವನಿ; ನಾದ; ಉಲಿ

೨೫

ನ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ
 ನಲವತ್ತನೆಯ ಅಕ್ಷರ.
 ನಂಜ (ನಾ). ನೀರಾವರಿ ಭೂಮಿ.
 ನಂಜು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ನಂಟ
 ಕೊಳ್ಳು. (ನಾ). ೨. ವಿಷ. ೩. ದ್ವೇಷ; ಸೇಡು.

ನಂಜುಂಡ (ನಾ). ಶಿವ.
 ನಂಜುಗೊರಲ(ಳ) (ನಾ). ಕಂಠದಲ್ಲಿ ವಿಷ
 ವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡವನು; ಶಿವ.
 ನಂಟ (ನಾ). ಸಂಬಂಧಿಕ; ಬಂಧು.
 ನಂಟಸ್ತಿಕೆ (ನಾ). ಸಂಬಂಧ; ನಂಟು.

ಸಂಖ್ಯೆ = ಸಂಖ್ಯೆಗೆ.

ಸೆಂಡುಲಿ (ನಾ). ಮಳೆ ಬಿದ್ದು ಮಣ್ಣು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಸಿಯಾಗಿರುವಾಗ ಬಿತ್ತುವುದು.

ಸೆಂತರ (ಅ). ಆಮೇಲೆ; ತರುವಾಯ.

ಸೆಂದ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷ; ಅನಂದ.

೨. ಕೃಷ್ಣನ ಸಾಕುತಂದೆ.

ಸೆಂದಕ (ನಾ). ೧. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕತ್ತಿಯು ಹಿಡಿದು. (ಗು). ೨. ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ.

ಸೆಂದನ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷಪಡಿಸುವುದು.

೨. ಪುತ್ರ; ಮಗ. ೩. ದೇವೇಂದ್ರನ ತೋಟ.

೪. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಸೆಂದನೆ (ನಾ). ಮಗಳು; ಪುತ್ರಿ.

ಸೆಂದಾದೀಪ (ನಾ). ನಂದದ ದೀಪ; ಸದಾ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ದೀಪ.

ಸೆಂದಿ (ನಾ). ೧. ಅನಂದ; ಸಂತೋಷ.

೨. ಮಗ. ೩. ಶಿವನ ನಾಹನ; ವೃಷಭ.

೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ. ೫. ಕಂಭ (ಬ)

ಽ ಉತ್ಪನ್ನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿಯುವ

ಸಂದಿವಿಗ್ರಹವುಳ್ಳ ಕಂಬ. ೬. ಧೃಜ

೭. ೧. ವೃಷಭದ ಗುರುತುಳ್ಳ ಬಾವುಟ.

೨. = ಸಂದಿಕಂಭ. ೩. ವಾಹನ = ವೃಷಭ

ವನ್ನು ನಾಹನವಾಗುವುದು; ಶಿವ.

ಸೆಂದಿನಿ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕೊಡುವವಳು. ೨. ಮಗಳು.

ಸೆಂದಿಬಟ್ಟೆಲು = ಸಂದಿವಟ್ಟೆ.

ಸೆಂದಿವಟ್ಟೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು; ಸೆಂದಿಬಟ್ಟೆಲು.

ಸೆಂದು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅರು; ತಣ್ಣಗಾಗು.

೨. ನಾಶವಾಗು; ಹಾಳಾಗು. ೩. ಇಸು

= ೧. ಅರಿಸು. ೨. ಅಳಿಸು; ನಾಶಮಾಡು.

ಸೆಂದಾವರ್ತ = ಸಂದಿವಟ್ಟೆ.

ಸೆಂಬಿಗಸ್ತ (ನಾ). ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾದವನು.

ಸೆಂಬಿಗೆ = ಸಂಬುಗೆ.

ಸಂಬು (ಕ್ರಿ). ವಿಶ್ವಾಸವಿಡು; ನೆಚ್ಚು.

೩. ಸಂಬುಗೆ.

ಸೆಂಬುಗೆ (ನಾ). ವಿಶ್ವಾಸ; ನೆಚ್ಚು. ೩. ಸೆ(ಗಿ)ಡು

= ಅವಿಶ್ವಾಸ ತಾಳು; ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕಳೆದು

ಕೊಳ್ಳು.

ಸೆಕಲಿ (ನಾ). ೧. ಅಣಕ; ಚೀಪ್ಪೆ; ಪುಡು

ಗಾಟಿಕೆ. ೨. ಕೃತಕವಾದುದು.

ಸೆಕಲು (ನಾ). ಪ್ರತಿ; ಬೇರೆಯ ಪ್ರತಿ;

ಪ್ರತಿಪತ್ರ.

ಸೆಕಾರ (ನಾ). ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವಿಕೆ;

ನಿರಾಕರಿಸುವಿಕೆ.

ಸೆಕಾಡೆ (ನಾ). ೧. ದೇಶ, ಗ್ರಾಮ, ಕಟ್ಟಡ

ಮುಂತಾದುವುಗಳ ರೂಪರೇಷೆಯನ್ನು

ತೋರಿಸುವ ಚಿತ್ರ; ನಕ್ಷೆ. ೨. ಕೆತ್ತನೆಯ

ಕೆಲಸ; ಕುಸುರಿಗೆಲಸ.

ಸೆಕಾಸೆ = ಸಕಾಶ.

ಸೆಕುಲ (ನಾ). ೧. ಮುಂಗುಸಿ; ಮುಂಗುಲಿ.

೨. ಪಂಚಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ.

ಸೆಕ್ಕಿ (ನಾ). ೧. ತಂತಿಯ ವಾಡ್ಯವನ್ನು

ಬಾರಿಸುವಾಗ ಬೆರಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ

ತಂತಿಯ ಉಂಗುರ. ೨. ವರಕು; ಚಮಕ.

ಸೆಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಸವರು; ನೆಕ್ಕು.

ಸೆಕ್ಕೆ (ನಾ). ನರಿ; ಜಂಬುಕ.

ಸೆಕ್ತ (ನಾ). ೧. ಗಾದೆಯ ಮಾತು; ನಾಣ್ಣುಡಿ.

೨. ರಾತ್ರಿ; ಇರುಳು.

ಸೆಕ್ತಂಚರ (ನಾ). ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸು

ವವನು; ಕಳ್ಳ, ಪಿಶಾಚಿ ಮುಂತಾದವರು.

ಸೆಕ್ತ (ನಾ). ಮೊಸಕೆ; ನೆಗಕೆ. ೩. ಕೇತನ

= ಮೊಸಕೆಯ ಗುರುತಿನ ಧೃಜವುಳ್ಳವನು;

ಕಾಮ.

ಸೆಕ್ತತ್ರ (ನಾ). ೧. ಚುಕ್ಕೆ; ತಾರೆ. ೨. ಅಶ್ವಿನಿ

ಮೊದಲಾದ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಉಡುಗಲು.

ಸೆಕ್ಷೆ = ಸಕಾಶ.

ನಖ ಗ. = ನಖರ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ. ~ಹತಿ = ಉಗುರಿನಿದಾಂದ
ಘಾಯ, -ಪೆಟ್ಟು.

ನಖರ (ನಾ). ಉಗುರು. ~ಅಯುಧ
= ಉಗುರುಗಳನ್ನೇ ಆಯುಧವಾಗಿ
ಉಳ್ಳುದು; ಸಿಂಹ, ಹುಲಿ ಮುಂತಾದ
ಮೃಗ.

ನಗೆ (ನಾ). ಗ. ಒಡನೆ; ಅಭರಣ. ೨. ಬೆಟ್ಟ;
ಪರ್ವತ. ೩. ಮರ; ವೃಕ್ಷ. ೪. ಹಡಗು;
ನಾವೆ. ~ಅಧೀಶ್ವರ = ಹಿಮಾಲಯ
ಪರ್ವತ. ~ವೈರಿ = ಪರ್ವತಗಳ ಶತ್ರು;
ಇಂದ್ರ.

ನಗೆಜೆ (ನಾ). ಪರ್ವತರಾಜನ ಮಗಳು;
ಸಾರ್ವತಿ.

ನಗೆದು (ನಾ). ಗ. ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಹಣ;
ರೋಮು. (ಗು). ೨. ಹಣಕಾಸಿನ;
ಅಡಾಯದ.

ನಗೆರ (ನಾ) ಪಟ್ಟಣ. ~ಸಭೆ = ಪುರಸಭೆ.

ನಗೆರಿ = ನಗೆ.

ನಗಾರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾದ್ಯ.

ನಗು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಹಾಸ ಬೀರು. ೨. ಅಪಹಾಸ್ಯ
ಮಾಡು; ಅಣಕಿಸು. (ನಾ). ೩. = ನಗೆ.
~ಇಸು = ನಗುವಂತೆ ಮಾಡು.

ನಗೆ (ನಾ). ಗ. ನಗು; ಹಾಸ. ೨. ಹಾಸ್ಯ;
ಅಣಕ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಜ(ರ) = ನಗೆಸು
ವವನು; ವಿಡೂಷಕ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು
= ಹಾಸ್ಯವೃದ್ಧವಾಗುವಿಕೆ. ~ಪಾಟಲು
= ನಗೆಗೇಡು.

ನಗೆಪಾಟಿಕೆ (ನಾ). ಹಾಸ್ಯ; ಚೇಷ್ಟೆ.

ನಗೆಳಸ (ನಾ). ಗ. ಶಕ್ತಿ. ೨. ಸಿಂಹ. (ಗು).
೩. ಗಿಡ ಅಥವಾ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ.

ನಗ್ಗು (ಕ್ರಿ). ಗ. (ಪಾತ್ರೆ ಮೊದಲಾದುವು)
ಜಜ್ಜಿ ತಗ್ಗು. (ನಾ). ೨. (ಪಾತ್ರೆಗಳಿಗೆ)
ಪೆಟ್ಟು ಬೀಳುವಿಕೆ; ತಗ್ಗಾಗುವಿಕೆ.

ನಗ್ಗು (ನಾ). ಗ. ಬೆತ್ತಲೆ. ೨. ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು
ಧರಿಸದಿರುವವನು; ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿರುವವನು.

೩. ದಿಗಂಬರ; ಜೈನ ಸಂನ್ಯಾಸಿ. ೪. ಶಿವ;
ಶಂಕರ. (ಗು). ೫. ಬೆತ್ತಲೆಯಾದ; ಅವ
ರಣವಿಲ್ಲದ. ~ಖದ್ಗ = ಒರೆ ಕಳಚಿದ
ಖದ್ಗ; ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತಿ.

ನಚ್ಚಣ = ನರ್ತನ.

ನಚ್ಚಣೆ = ನರ್ತಕಿ.

ನಚ್ಚಣೆ = ನರ್ತನ.

ನಚ್ಚು (ಕ್ರಿ). ಗ. ನಂಬು; ವಿಶ್ವಾಸವಿಡು.
(ನಾ). ೨. ನಂಬುಗೆ; ವಿಶ್ವಾಸ. ~ಇಕೆ(ಗೆ)
= ನಂಬುಗೆ; ವಿಶ್ವಾಸ.

ನಜರಾಣಿ (ನಾ). ಗ. ಕಾಣಿಕೆ; ಕೊಡುಗೆ.
೨. ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಹೇರಿದ ತೆರಿಗೆ, -ಕರ.

ನಜರು (ನಾ). ಗ. ಗಮನ; ನಿಗಾ. ೨. ದೃಷ್ಟಿ;
ಕಣ್ಣಂಜಲು. ೩. ಕಾಣಿಕೆ; ಕೊಡುಗೆ.

ನಜ್ಜುಗುಜ್ಜು (ನಾ). ನುಗ್ಗುನುಗ್ಗಾದ ಸ್ಥಿತಿ;
ಪ್ರದಿಪ್ತಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ.

ನಟಿ (ನಾ). ಗ. ನಟಿಸುವವನು; ಅಭಿನಯಕಾರ.
೨. ಶಿವ; ಈಶ್ವರ. ~ರಾಜ = ಶಿವ.

ನಟಿನ (ನಾ). ಗ. ಅಭಿನಯ. ೨. ನರ್ತನ.
೩. ಸೋಗು; ಕಪಟವೇಷ.

ನಟಿನೆ = ನಟನ.

ನಟಿ (ನಾ). ಗ. ನಟಿಸುವವನು; ಅಭಿನಯಿಸು
ವವಳು. ೨. ಸೂತ್ರಧಾರನ ಹೆಂಡತಿ.

ನಟಿಕೆ (ನಾ). ಬೆರಳುಗಳ ಕೀಲನ್ನು ಮಡಿಸಿ
ಲಟಿಕೆ ತೆಗೆದು ಶಬ್ದ ಮಾಡುವುದು. ~ಮುರಿ
= ಗ. ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಶಬ್ದ ಬರುವಂತೆ
ಮಡಿಸು. ೨. ಕೆಡುಕನ್ನು ಬಯಸು;
ಶಮಿಸು. ೩. ದೃಷ್ಟಿನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಬೆರಳು
ಗಳನ್ನು ಮಡಿಸು.

ನಟಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಅಭಿನಯಿಸು. ೨. ಸೋಗು
ಮಾಡು.

ನಟ್ಟದನಿ (ನಾ). ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯಭಾಗ.

ನಟ್ಟವಿಗ (ನಾ). ೧. ಸ್ವತ್ಯ ಮಾಡುವವನು.

೨. ಅಭಿನಯಿಸುವವನು. ೩. ನರ್ತನವನ್ನು
ಕಲಿಸುವವನು.

ನಟ್ಟ (ನಾ). ೧. ಸಾಟಿ ಹಾಕಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ
ವಿಕೆಯ ಬತ್ತ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಸಸಿ.

೨. ಸೀಯಾಳನ ಹಣ್ಣಿನ ಮೃದುಭಾಗ.

೩. ಮನೋಹರವಾದುದು; ಸುಂದರ
ವಾದುದು.

ನಟ್ಟಿರುರ್ (ನಾ). ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ; ಸರಿರಾತ್ರಿ.

ನಟ್ಟುವ (ನಾ). ನಟಿಸುವವನು; ನಟ.

ನಟ್ಟುವಿಗೆ = ನಟ್ಟವಿಗ.

ನಡಕ (ನಾ). ನಡತೆ; ರೀತಿ.

ನಡಗೆ (ನಾ). ನಡೆಯುವಿಕೆ; ನಡಿಗೆ.

ನಡತೆ ೧. = ನಡಗೆ. ೨. ರೀತಿ; ವರ್ತನೆ;

ನಡೆವಕ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಮರಾಠಾಂ
ಯಾಗು; ರೀತಿಗೆಡು.

ನಡಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಡಸು; ನಡೆಯುವಂತೆ
ಮಾಡು. ೨. ಸಾಕು; ಸಲಹು. ೩. ನಿರ್ವಹಿಸು. (ನಾ). ೪. ನಡೆಯುವಿಕೆ; ನಡಗೆ.

ನಡವಳಿಕೆ (ನಾ). ೧. ವರ್ತನೆ; ನಡತೆ; ರೀತಿ.

೨. ಕಟ್ಟಿಕೆ; ನಿಯಮ; ಕ್ರಮ.

ನಡವೆ (ನಾ). ಮನೆಯ ಮುಂಜಾಗಿನಿಗೆ

ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಏಳಭಾಗ.

ನಡಿಗೆ = ನಡಗೆ.

ನಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಡೆ; ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡು;

ಜಂಬು. ೨. ಒಳನೇರು; ನಾಟು. (ನಾ).

೩. ನೋಟ; ನೋಕ. ೪. ಮಧ್ಯಭಾಗ.

~ಕೆ(ಗೆ)ಟ್ಟು = ೧. ಸಿದ್ಧವಾಗು.

೨. ನೋಟದ ಪಟ್ಟಿ. ~ಪ(ವ)ಗಲ್

= ಮಧ್ಯಾಹ್ನ.

ನಡುಕ (ನಾ). ೧. ಆದಿರುವಿಕೆ; ಕಂಪನ.

೨. ಹೆಜರಿಕೆ; ಭಯ.

ನಡುಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಲುಗಾಡು; ಕಂಪಿಸು.

೨. ಹೆಜರುಂ; ಭಯಗು.

ನಡುವೆ ೧. = ನಡವೆ. (ಅ). ೨. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ;
ನಡುವಿನಲ್ಲಿ.

ನಡೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ನಡೆಸು; ಹೋಗು. ೨. ಆಚರಿ

ಸಲ್ಲಡು; ಬರಗು. ೩. ಮುಂದುವರಿ;

ಸಾಗು. ೪. ಚಲಾವಣೆಯಾಗು; ಸಲ್ಲು.

೫. ಗೌರವಿಸಲ್ಪಡು. (ನಾ). ೬. ನಡೆಯು

ವುಡು; ನಡಗೆ. ೭. ನಡತೆ; ರೀತಿ. ೮. ದನ

ಕರು; ಕಾಲ್ನಡೆ. ೯. ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ.

೧೦. ಒಂದು ದಿನಸಡೆ ಪ್ರಯಾಣ.

೧೧. ಕೈಕ; ~ಕೆ(ಅ). ೧೨. ಸರಿಯಾಗಿ;

ಬಿನ್ನಾಗು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ೧. ಅಯಾಸ

ಮಾಡು; ದಣ. ೨. ದಾರಿಕಲ್ಪ; ದಾರಿ

ಕಾಣದಂತಾಗು. ೩. ಅಚಾರಹೀನವಾಗು;

~ಕೆ(ಅ)ನೇಮಾಡು. ~ಚಪ್ಪರ = ಉಪ್ಪ

ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ

ಇದ್ದೆಯ ಚಪ್ಪರ; ಉಲ್ಲಡೆ. ~ಕರ್(ರು)

= ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬರು. ~ವೆ(ವೆ)ಣ = ಬದು

ಕಿಡ್ನು ಸತ್ತಂತೆ ಇರುವವನು. ~ಮಡಿ

= ನಡೆಯುವಾಗ ಕಾಲು ನೆಲಕ್ಕೆ ತಾಗದಂತೆ

ಜಾನುವಾರು ಮಾಡುವುದು. ~ಮಾಡ=ವಿಮಾನ.

ನಡೆವೆ = ನಡೆವಳಿಕೆ.

ನಡು (ನಾ). ೧. ವಿಶ್ವಾಸ; ನಂಬುಗೆ.

೨. ಸ್ವೀಕರಣ; ಗೌರವ. ೩. ನಂಬಿಸಿಕೆ.

೪. ನೋಟ; ನೋಗಿಸು.

ನಡ (ನಾ). ೧. ನಡುಸುರಿಸಿದವನು. ೨. ಬಗ್ಗಿ

ದವನು. (ಗು). ೩. ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ.

೪. ಕುಗ್ಗಿದ. ೫. ಹೊಂಕಾದ; ಬಾಗಿದ.

ನಡದ್ವಪ್ಪ (ನಾ). ಮದ್ಯಕವಿ; ಅದ್ವಪ್ಪವಿಲ್ಲ

ದವನು.

ನಡಿ (ನಾ). ೧. ನಮಸ್ಕಾರ; ಬಾಗುವಿಕೆ.

೨. ವಕ್ರತೆ; ಹೊಂಕು.

ನಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಡೆದಲು; ಉಗ್ಗು.

(ನಾ). ೨. ನೂಗುತಿ; ಮುಬರ.

ನಡ (ನಾ). ಗಂಡುಹೊಕೆ.

ನವರು = ನಜರು.

ನದಿ (ನಾ). ಹೊಳೆ.

ನದಿಪು (ಕ್ರಿ). ಅರಿಸು; ನಂದಿಸು.

ನದೀಜ (ನಾ). ಗಂಗೆಯ ಮಗ; ಭೀಷ್ಮ.

ನದಗು (ಕ್ರಿ). ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು; ಹಿಂಜರಿ.

ನದುಳು (ನಾ). ಅಶ್ಚರ್ಯ; ವಿಸ್ಮಯ.

ನನಸು (ನಾ). ನನ್ನ; ದಿಟ; ಸತ್ಯ.

ನನೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ತೋಯು; ಒದ್ದೆ
ಯಾಗು. ೨. ಮೊಗ್ಗು ಬಿಡು. (ನಾ).

೩. ಮೊಗ್ಗು; ಮುಗುಳು. ೪. ಹೂವು.

ನವ(ಯೇ)ಣು(ರು) = ಮೊಗ್ಗಾಗು;

ಮೊಗ್ಗು ಬಿಡು. ನಕ(ಗ)ಣೆ = ಹೂವುಗಳ

ಬಾಣ. ನಕು(ಗು)ದಿ = ಬೇಯದೆ

ಹಾಗೆಯೇ ಕುದಿಯುವ ಸ್ಥಿತಿ. ನನಗೆ

= ಮುಗುಳುನಗೆ; ಮಂದಹಾಸ.

ನನಗೇನೆಯ (ನಾ). ಹೂವುಗಳ ಬಾಣಗಳುಳ್ಳ
ಮನು; ಮಸ್ತಕ.

ನನ್ನಿ (ನಾ). ೧. ನಿಜ; ದಿಟ. ೨. ಪ್ರೀತಿ;

ಒಲುಮೆ. ನಕಾ(ಅ)(ರ) = ಸತ್ಯವಂತ.

ನಕೊ(ಗೊ)ಳ = ಭಾಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು
ಕೊಳ್ಳು.

ನಪಾಸು (ನಾ). ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗದಿರುವಿಕೆ;
ಅನುತ್ತೀರ್ಣವಾಗುವಿಕೆ; ಫೇಲು.

ನಪಿರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾಡ್ಯ.

ನಪುಂಸಕ (ನಾ). ೧. ಕೊಳ್ಳೆ; ಷಂಡ.

೨. ವ್ಯಾಕರಣದ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ನಪ್ಪೆ (ನಾ). ಮರ ಅಥವಾ ಹಣ್ಣಿನಲ್ಲಾದ
ಕಚ್ಚು, -ಪೆಟ್ಟು.

ನಫೆ (ನಾ). ಲಾಭ; ಆದಾಯ.

ನಫ (ನಾ). ೧. ಆಕಾಶ; ಮುಗಿಲು.

೨. ಶ್ರಾವಣಮಾಸ.

ನಫಶ್ಚರ (ನಾ). ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವಮನು;
ಖಚರ; ದೇವತೆ.

ನಮನ (ನಾ). ಬಾಗುವಿಕೆ; ಮಂದನೆ.

ನಮಲು (ಕ್ರಿ). ೧. ಜಗಿ; ಮೆಲುಕುಹಾಕು.

(ನಾ). ೨. ಜಗಿಯುವಿಕೆ; ಮೆಲುಕು
ಹಾಕುವಿಕೆ.

ನಮಸ್ಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡು;
ಮಂದಿಸು.

ನಮಸ್ಕಾರ = ನಮನ.

ನಮಾಜು (ನಾ). ಮುಸಲ್ಮಾನರ ದೇವತಾ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ನಮಿಸು = ನಮಸ್ಕರಿಸು.

ನಮೂದು (ನಾ). ದಾಖಲೆ; ನೋಂದಣಿ.

ನೂಸು = ದಾಖಲೆ ಮಾಡು.

ನಮೂನೆ (ನಾ). ೧. ಮಾದರಿ; ಪ್ರಕಾರ.

೨. ಪ್ರತಿ; ನಕಲು. ೩. ರೀತಿ; ಬಗೆ; ತರಹ.

ನಮೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಡವಾಗು; ಸೊರಗು.

೨. ಸಂಕಟಪಡು; ನರಳು. ೩. ಬಡತನ

ವನ್ನು ಹೊಂದು.

ನಮೇರು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ;
ಸುರಗಿ ಮರ.

ನಮ್ಮ (ಗು). ೧. ಬಾಣ; ಬಗ್ಗಿದ.

೨. ವಿನಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ. ೩. ಅಭಿನ;

ಅಂಕಿತದಲ್ಲಿರುವ.

ನಯ (ನಾ). ೧. ನುಣುಪು; ಮೃದುತ್ವ.

೨. ನ್ಯಾಯ; ನೀತಿ. ೩. ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿಯ

ಒಂದು ಗುಣ; ಸುಕುಮಾರ ಗುಣ.

೪. ನಾಜೂಕು; ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ. ೫. ಒಯ್ಯುವಿಕೆ;

ಮುಟ್ಟಿಸುವಿಕೆ. ೬. ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ.

೭. ಉಪಾಯ.

ನಯಜ್ಞ (ನಾ). ಜಾಣ; ವಿನೀತಿ.

ನಯನ (ನಾ). ೧. ಕಣ್ಣು. ೨. ಮಾರ್ಗ

ದರ್ಶನ. ನಕರ್ಣ = ಹಾವು; ಸರ್ಪ.

ನಪುತ್ರಿಕೆ = ಕಣ್ಣಿನ ಗೊಂಬೆ, -ಗುಡ್ಡೆ.

ನರ (ನಾ). ೧. ಮನುಷ್ಯ. ೨. ಅರ್ಜುನ.

೩. ರಕ್ತ ಹರಿಯುವ ನಾಳ; ಸಿರಿ. ನಕವಿ

= ಪ್ರತಿಭೆಯಿಲ್ಲದ ಕವಿ; ಸಾಮಾನ್ಯ ಕವಿ.

~ಕೇಸರಿ = ವಿಷ್ಣುವಿನ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅವತಾರ; ನರಸಿಂಹಾವತಾರ. ~ಸಿಂಹ = ೧. ನರಕೇಸರಿ. ೨. ಧೀರ; ಶೂರ.
 ನರಕ (ನಾ). ೧. ಪಾಪ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ಸ್ಥಳವೆಂದು ಸಂಬಲಾಗಿರುವ ಲೋಕ. ೨. ಕೊಳಚೆಯ ರಾಶಿ. ೩. ಅತಿಯಾದ ಕಷ್ಟ. ೪. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು.
 ~ಗತಿ = ದುರ್ದೈವಿ; ಕೆಟ್ಟ ಸ್ಥಿತಿ. ~ನಾಸ = ೧. ನರಕದಲ್ಲಿರುವುದು. ೨. ಕೊಳಚೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು.
 ನರಕು ೧. = ನರುಳು. ೨. ನರಳು; ಮುಲುಳು.
 ನರಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಗ್ಗು; ಮುರುಟು. (ನಾ). ೨. ಮುರುಟದ ಸ್ಥಿತಿ.
 ನರಡು (ನಾ). ೧. ದನಗಳ ಒಂದು ಅಂಟು ಲೋಕ. ೨. ಬರಟು; ನಯವಿಲ್ಲದುದು. ೩. ಅವಿನಯ; ಹುಂಬತನ.
 ನರಲ್ (ಲು, ಳ್, ಳು) (ಕ್ರಿ). ವೇದನೆಸಡು; ಸಂಕಟದಿಂದ ಮುಲುಳು. ~ಅಟಿ = ವೇದನೆಸಡುವಿಕೆ; ನರಳಿಕೆ.
 ನರವುಲಿ = ನರಡುಲಿ.
 ನರಹುಲಿ (ನಾ). ಚರ್ಮದ ಮೇಲೇಳುವ ಸಣ್ಣ ಗಂಟೆ, -ಗಂಟು.
 ನರಿ (ನಾ). ಜಂಬುಕ; ಬಳ್ಳು.
 ನರುಳು (ಕ್ರಿ). ಜಜ್ಜು; ಗಾಯಮಾಡು.
 ನರುಗು (ನಾ). ಬೂದಿಬಣ್ಣ.
 ನರೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೂದಲು ಬೆಳಗಾಗು. (ನಾ) ೨. ದಿಳಿಯ ಕೂದಲು. ~ಕ(ಗ)ಂಬಳಿ = ಬೂದಿ ಬಣ್ಣದ ಸಂಬಳಿ. ~ತ(ದ)ಲೆ = ದಿಳಿಯ ಕೂದಲು; ನರೆತ ಕೂದಲು.
 ನರೆದಲೆಗ (ನಾ). ೧. ದಿಳಿಯ ಕೂದಲುಳ್ಳ ನು. ೨. ರಾಗಿ.
 ನಲು(ರು) (ನಾ). ಪರಿಮಳ; ಸುಗಂಧ. ~ಕ(ಗ)ಂಪು = ಸುವಾಸನೆ; ಸುಗಂಧ.

ನಲು(ರು)ಜು (ನಾ). ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಲು; ನೋರಣು.
 ನಲು(ರು)ವಲ (ಲು) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ; ಅಗ್ನಿಮಂಥ.
 ನರ್ತಕ (ನಾ). ನರ್ತಿಸುವವನು; ಕುಣಿಯುವವನು.
 ನರ್ತಕಿ (ನಾ). ನರ್ತಿಸುವವಳು.
 ನರ್ತನ (ನಾ). ಕುಣಿತ; ನೃತ್ಯ.
 ನರ್ಮ (ನಾ). ೧. ಅಟಿ; ಕ್ರೀಡೆ. ೨. ವಿನೋದ; ಪರಿಹಾಸ್ಯ. ~ಸಚಿವ = (ರಾಜನ) ಅಂಶ ರಂಗ ಸಚಿವ.
 ನಲ್ (ಗು). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ; ಉತ್ತಮವಾದ. ೨. ಕ್ಷೇಮದಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಸೌಖ್ಯವಾದ. ೩. ಸುಂದರವಾದ; ಚೆಲುವಾದ. ~ನುಡಿ = ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತು. ~ಪ(ವ)ರಕೆ = ಒಳ್ಳೆಯ ದರಕೆ, -ಆಶೀರ್ವಾದ.
 ನಲಿ (ನಾ). ೧. ಪೊಳ್ಳಾದ ದಿಡಿರು. ೨. ಕಂಪು; ವಾಸನೆ. ೩. ನಿಷ್ಕಥೇಶದ ಒಬ್ಬ ದೊರೆಯ ಹೆಸರು. ೪. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
 ನಲಗು = ನಲುಗು.
 ನಲವು = ನಲಿವು. ~ವಿ(ವೇ)ಲು(ರು) = ಆನಂದವು ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಹಿಗ್ಗು.
 ನಲಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಅನಂದಿಸು; ಸಂತೋಷಪಡು. (ನಾ). ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧವ್ಯ.
 ನಲಿ(ಳಿ)ನ (ನಾ). ತಾವರೆ; ಕಮಲ. ~ಬಾಂಧವ = ಸೂರ್ಯ. ~ವೈರಿ = ಚಂದ್ರ. ~ಸಂಭವ = ಪ್ರದ್ಯು.
 ನಲಿ(ಳಿ)ನಿ ೧. = ನಲಿನ. ೨. ಕಮಲಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದು; ಕೊಳ.
 ನಲಿವು (ನಾ). ಆನಂದ; ಸಂತೋಷ.
 ನಲುಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೊರಗು; ಸೊರಗು. ೨. ಮುದುಡೆಯಾಗು; ಸುಕ್ಕಾಗು.
 ನಲೈ(ನಾ). ೧. ಅಕ್ಕರೆ; ಪ್ರೀತಿ. ೨. ಸ್ನೇಹ; ಗೀತನ. ೩. ಕ್ಷೇಮ; ಒಳಿತು.

ಪಲ್ಲ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಿಯ; ಕಾದಲ. ೨. ಪತಿ;
ಒಡೆಯ. ೩. ಒಳ್ಳೆಯತನ; ಸದ್ಗುಣ.
೪. ಸೌಂದರ್ಯ; ಸೊಗಸು. (ಗು).
೫. ಒಳ್ಳೆಯ; ಉತ್ತಮವಾದ. ~ಮನ
= ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸು.

ನಲ್ಲಿ (ನಾ). ಕೊಳಾಯಿ; ನಳ.

ನಲ್ಲಿ (ನಾ). ಪ್ರಿಯತಮೆ; ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರಳು.

ನವ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ; ಒಂಬತ್ತು.

(ಗು). ೨. ನೂತನ; ಹೊಸದಾದ. ~ಗ್ರಹ
= ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಮಂಗಳ, ಬುಧ,
ಗುರು, ಶುಕ್ರ, ಶನಿ, ರಾಹು ಮತ್ತು ಕೇತು
ಮೊದಲಾದ ಒಂಬತ್ತು ಗ್ರಹಗಳು. ~ನಿಧಿ
= ಪದ್ಮ, ಮಹಾಪದ್ಮ, ಶಂಖ, ಮಕರ,
ಕಚ್ಚಪ, ಮುಕುಂದ, ನಂದ, ನೀಲ ಮತ್ತು
ಖರ್ವ ಗಳೆಂಬ ಕುಬೇರನ ಒಂಬತ್ತು
ಐಶ್ವರ್ಯಗಳು. ~ಪಲ್ಲವ = ಹೊಸ
ಚಿಗರು, -ತಳಿರು. ~ಯೌವನ = ಎಳೆಯ
ಪ್ರಾಯ. ~ರತ್ನ = ವಜ್ರ, ಮಾಣಿಕ್ಯ,
ಮರಕತ, ಪೃಷ್ಠರಾಗ, ನೀಲ, ಗೋಮೇ
ಧಕ, ವೈಷರ್ಯ, ಮತ್ತು ಮತ್ತು
ಹವಳ ಗಳೆಂಬ ಒಂಬತ್ತು ಬಗೆಯ
ರತ್ನಗಳು. ~ರಸ = ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ
ತ್ಯಾಗಾರ, ಹಾಸ್ಯ, ಕರುಣ, ರೌದ್ರ, ವೀರ,
ಭಯಾನಕ, ದೀಪ್ತ, ಅದ್ಭುತ ಮತ್ತು
ಶಾಂತನೆಂಬ ಒಂಬತ್ತು ಬಗೆಯ ರಸಗಳು.
~ರಾತ್ರಿ = ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಮಾಸದ ಒಂಬತ್ತು
ರಾತ್ರಿಗಳು; ದಶರ.

ನವಣಿ (ನಾ). ಲಾವಣ್ಯ; ಅಂದ. ~ಪ(ವ)ಡಿ
= ಲಾವಣ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದು; ಚಿಲುವನ್ನು
ಪಡೆ.

ನವಣಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ.

ನವನೀತ (ನಾ). ಚಿತ್ತ.

ನವಪತ್ತು = ನೌಬತ್ತು.

ನವಮಿ (ನಾ). ಪಕ್ಷದ ಒಂಬತ್ತು ನೆಯ ದಿನ.

ನವರಂಗ (ನಾ). ದೇವಾಲಯದ ಸಭಾ
ಮಂಟಪ.

ನವಸಾಗರ (ನಾ). ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಕಲಾಯಿ
ಹಾಕುವಾಗ ಬಳಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಕ್ಷಾರಪದಾರ್ಥ.

ನವಸಿಗೆ (ನಾ). ತೊಂದರೆಪಡಿಸುವವನು;
ಕಾಡುವವನು.

ನವಾಬ (ನಾ). ಮುಸಲ್ಮಾನರ ದೊರೆ.

ನವಾಯಿ (ನಾ). ೧ ಹೊಸತನ; ನಾವೀನ್ಯ.

೨. ಚಿಲುಪ್ಪ; ಸೌಂದರ್ಯ. ೩. ರೀತಿ;
ಅಡಂಬರ.

ನವಾರ (ನಾ). ಲಾಡಿ.

ನವಿರ್ (ರು) (ನಾ). ೧. ಕೂದಲು; ರೋಮ.

೨. = ನವುರು. ~ವಿಳು = ರೋಮಾಂಚನ
ವಾಗು.

ನವಿಲ್ (ಲು) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ;
ಮಯೂರ.

ನವೀನ (ನಾ). ೧. ಹೊಸತು; ಈಚಿನದು.

(ಗು). ೨. ಹೊಸದಾದ; ಅಧುನಿಕ.

ನವುರು (ಗು). ೧. ತಳುವಾದ; ಸಪುರವಾದ.

೨. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ.

ನವೆ ೧. = ನಮ. ೨. (ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿ
ಗಳಲ್ಲಿ) ತುರಿಕೆಯಾಗು. (ನಾ). ೩. ತಿಟ್ಟ;
ತುರಿಕೆ; ಕಡಿತ.

ನವ್ಯ = ನವೀನ. ~ಪ್ರಸೂನ = ಅದೇ ಶಾನೆ
ಅರಳಿದ ಹೂವು.

ನಶಿಸು (ಕ್ರಿ). ಆಳಿ; ನಾಶವಾಗು.

ನಶ್ಯ = ನಸು.

ನಶ್ವರ (ಗು). ನಾಶವಾಗುವ; ಹಾಳಾಗುವ.

ನಷ್ಟ (ನಾ). ೧. ಕೊರತೆ; ಕುಂದು. ೨. ಹಾನಿ;
ಹಾಳು. (ಗು). ೩ ಹಾಳಾದ; ನಾಶವಾದ;
ಕಳೆದುಹೋದ. ~ಕಾಲ = ಕೆಟ್ಟ ಸಮಯ;
ಅಳಿಗಾಲ.

ನಶನಸಿ (ನಾ). ಗೊಣಗಾಟ; ಕಿರಿಕಿಂ.

ನಸರಾಣಿ (ನಾ). ಅಲ್ಪ; ನೀಚ.

ನಸರಿ (ನಾ). ಗ. ಜೀನುಹುಳು. ೨. ಉತ್ತಮ ಜಾತಿಯ ಜೀನುಹುಪ್ಪ.

ನಸಿ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸೊರಗು; ಕ್ಷೀಣವಾಗು; ಬಡವಾಗು. ೨. ಮೂರ್ಛಿತನಾದು; ಬವಳಿಬೀಳು. ~ಮೆಯ್ = ಸೊರಗಿದ ದೇಹ; ಬಡಕಲು ಶರೀರ.

ನಸಿಕು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಬಾಡು; ಸೊರಗು. (ನಾ). ೨. ಕಡಮೆಯಾಗುವಿಕೆ; ಕುಂದುವಿಕೆ.

ನಸು (ಗು). ಸ್ವಲ್ಪ; ಕೊಂಚ. ~ಕ(ಗ)ಳ್ಳತಿ = ಮಬ್ಬುಗತ್ತಲೆ. ~ನಗು(ಗೆ) = ಮೆಲು ನಗೆ; ಮುಗುಳುನಗೆ.

ನಸುಕು (ನಾ). ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ; ಮುಂಜಾವ.

ನಸುಗುನ್ನಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ; ತುರುಚಿ.

ನಸೆ (ನಾ). ಗ. ಬೆದೆ. ೨. ನವೆ; ತೀಟಿ. ~ಕ(ಗಾ)ಉ(ರ) = ಕಾಮು; ಮನ್ಮಥ.

ನಸೆನಸೆ = ನಸನಸೆ.

ನಸ್ಯ (ನಾ). ಗ. ನಾಸೀತುಡಿ; ನಶ್ಯ. (ಗು). ೨. ಮೂಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ನಳ ಗ. = ನಲ. ೨. = ನಲ್ಲಿ.

ನಳನಳಿಕೆ (ನಾ). ಗ. ಕೋಮಲತೆ; ಮಾರ್ದವ.

೨. ಚೆಲುವು; ಸೌಂದರ್ಯ.

ನಳನಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಕೋಮಲವಾಗಿರು; ಮೃದುವಾಗಿರು. ೨. ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣು.

ನಳಿ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಬಾಗು; ಬಗ್ಗು. (ಗು).

೨. ಕೋಮಲವಾದ; ಮೃದುವಾದ.

ನಳಿಕೆ = ನಳಿಗೆ.

ನಳಿಗೆ (ನಾ). ಕೊಳವೆ; ನಾಳ.

ನಳ್ಳಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜಲಚರ ಪ್ರಾಣಿ; ಏಡಿ; ಎಸಡಿ.

ನಾ(ಂ)ಟು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಒಳಹೊಗು; ಪ್ರವೇಶಿಸು. ೨. ಭದ್ರವಾಗಿ ಊರು, -ನೆಡು. ೩. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನೆಲಸು.

ನಾಂದಿ (ನಾ). ಗ. ಮಂಗಳಕಾರ್ಯದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

೨. ಆರಂಭ; ಮೊದಲು.

ನಾಂದು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಒಪ್ಪೆ ಮಾಡು; ತೋಯಿಸು.

೨. ಕರಗು; ನೀರಾಗು.

ನಾಂಬ (ನಾ). ಸೋಮಾರಿ; ಅಲಸಿ.

ನಾಂಬು (ಕ್ರಿ). ಅಲಸ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿರು; ಜಡವಾಗು.

ನಾಕೆ (ನಾ). ಗ. ದೇವತೆಗಳ ವಾಸಸ್ಥಾನ; ಸ್ವರ್ಗ. ೨. ಆಕಾಶ; ಮುಂಗಿಲು. ೩. ನೆಲ; ಭೂಮಿ. ೪. ಹುತ್ತ.

ನಾಕೆ (ನಾ). ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವನು; ದೇವತೆ.

ನಾಕು (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ; ನಾಲ್ಕು. ೨. ಹುತ್ತ.

ನಾಗ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಾವು; ನಾಗರಹಾವು. ೨. ಎಂಟು ಮಹಾ ಸರ್ಪ

ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೩. ಅನೆ; ಗಜ.

೪. ಮುಖಂಡ; ಮುಂದಾಳು. ೫. ನೀರು.

೬. ಸೀಸ. ೭. ಬೆಂಕಿ. ೮. ದುಷ್ಟ; ನೀಚ.

೯. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ; ನಾಗಕೇಸರ.

~ಅಂಶಕ = ಗರುಡ. ~ಅಶನ = ಹಾವು

ಗಳನ್ನು ಆಹಾರವಾಗುಳ್ಳ ಗರುಡ, ನವಿಲು

ಮುಂತಾದವು. ~ಕಂಕಣ = ಶಿವ.

~ಪ(ವ)ತ್ತಿಗೆ = ವೀರಶೈವರು ಕೊರಳಿ

ನಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಲಿಂಗದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ; ಕೆರಡಿಗಿ.

~ಭೂಷಣ = ನಾಗಕುಂಕಣ. ~ಮುರಿ

= ತೋಳಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಹಾವಿನಾಕಾರದ

ಒಂದು ಒಡವೆ. ~ರತ್ನ = ಹಾವಿನ ಹೆಡೆ

ಯಲ್ಲಿರುವ ಮಣಿ. ~ಲೋಕ = ಸರ್ಪ

ಲೋಕ; ಪಾತಾಳ. ~ವಲ್ಲಿ = ಗ. ವೀಳೆಯು

ದಲೆಯ ಬಳ್ಳಿ. ೨. ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆ

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಾಂಬೂಲ ಕೊಡುವ ಶಾಸ್ತ್ರ;

ನಾಗೋಲೆ. ~ವಾಸ = ಗ. ಪಾತಾಳಲೋಕ.

೨. ಅಂತಃಪುರ. ೩. ನಾಟ್ಯಗೃಹ. ೪. ದೀಪ
ಮುಂತಾದುವನ್ನು ನೇತುಹಾಕಲು ಬಳಸುವ
ಕೊಕ್ಕೆ. ~ ಸಂಪಿಗೆ = ಸಂಪಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಜಾತಿ. ~ ಸ್ವರ = ೧. ಹಾವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯ
ವಾದ ಒಂದು ವಾದ್ಯವಿಶೇಷ; ಪುಂಗಿ.
೨. ಹಿಲಗ.

ನಾಗಂದಿಗೆ = ನಾಗವಂದಿ.

ನಾಗರ (ನಾ). ೧. ನಾಗರಹಾವು. ೨. ತಲೆಯಲ್ಲಿ
ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಅಭರಣ. ೩. ಒಣಕುಂಠಿ.
೪. ದೇವನಾಗರಿ ಲಿಪಿ. (ಗು). ೫. ನಗರಕ್ಕೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ನಾಗರಕ (ನಾ). ಪಟ್ಟಣದ ಮುಖಂಡ.

ನಾಗರಿಕ (ನಾ). ೧. ಪೌರ; ಪಟ್ಟಣಿಗ.
೨. ಸುಸಂಸ್ಕೃತ; ಸಭ್ಯ.

ನಾಗವಂದಿ (ನಾ). ಸಾಮಾನ್ಯಗಳನ್ನಿಡಲು
ಎರಡು ಕಂಬಗಳ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಹಲಗೆ.
ನಾಗಾಲೋಟಿ (ನಾ). ೧. ನಾಲ್ಕು ಕಾಲು
ಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಓಡುವ ಹಿಟ. ೨. ಅತಿವೇಗ
ದಿಂದ ಓಡುವ ಹಿಟ.

ನಾಗಿಣಿ (ನಾ). ನಾಗಲೋಕದ ಜಿಂಗಸು;
ನಾಗಕನ್ಯೆ.

ನಾಗುಳ (ನಾ). ಒಂದು ಅಳತೆ; ನಾಲ್ಕು
ಕೊಳಗ.

ನಾಚಿಕೆ (ನಾ). ಸಂಕೋಚ; ಲಜ್ಜೆ.
~ ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಲಜ್ಜೆಯನ್ನು ಕಳೆದು
ಕೊಳ್ಳು. ~ ಕೆ(ಗೆ)ಡಿ = ಲಜ್ಜೆಗೀಡಿ;
ಲಜ್ಜೆ ಇಲ್ಲದವನು. ~ ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಅವ
ಮಾನ; ನಿರ್ಲಜ್ಜೆ.

ನಾಚು ೧. = ನಾಣ್ಣು. (ನಾ). ೨. ನೃತ್ಯ.
~ ಇಗೆ = ನಾಚಿಕೆ. ~ ಇಸು = ೧. ಸಂಕೋಚ
ಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡು. ೨. ಅಪಮಾನ
ಗೊಳಿಸು.

ನಾಜೂಕು (ನಾ). ೧. ಓರಣ; ಅಜ್ಜುಕಟ್ಟು.
೨. ನಯ; ಕೋಮಲತೆ; ಸುಳುಮಾರತೆ.

(ಗು). ೩. ನಯವಾದ; ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ;
ಕೋಮಲವಾದ.

ನಾಟಕ (ನಾ). ೧. ದೃಶ್ಯಕಾವ್ಯ. ೨. ನೃತ್ಯ;
ನರ್ತನ. ~ ಆ(ವಾ)ಡು = ೧. ನಾಟಕ
ದಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸು; ನಟಿಸು. ೨. ಸೋಗು
ಹಾಕು; ನಟನೆ ಮಾಡು.

ನಾಟಾ (ನಾ). ಮರದ ದಿಮ್ಮಿ; ತೊಲೆ.

ನಾಟಿ (ನಾ). ೧. ಬೇರೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನೆಡಲು
ಯೋಗ್ಯವಾದ ಎಕೆಯ ಬತ್ತದ ಸಸಿ
ಮುಂತಾದುವು. ೨. ಬತ್ತ ಮುಂತಾದ ಸಸಿ
ಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನೆಡುವ ಕೆಲಸ.
(ಗು). ೩. ದೇಶೀಯ ವಾದ; ದೇಶ್ಯ.
~ ಹಾಕು = ಬತ್ತದ ಸಸಿಯನ್ನು
ಬೇರೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನೆಡು.

ನಾಟಿಕೆ (ನಾ). ೧. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಪ್ರಭೇದ. ೨. ನೆಡುವುದು; ನಾಟಿ.

ನಾಟ್ಯ (ನಾ). ೧. ನೃತ್ಯ; ಕುಣಿತ. ೨. ಅಭಿನಯ.
~ ಗಾರ = ೧. ನರ್ತಿಸುವವನು. ೨. ಅಭಿ
ನಯಿಸುವವನು; ನಟ. ~ ಪ್ರದರ್ಶನ
= ನೃತ್ಯ, ನಾಟಕ ಮುಂತಾದುವನ್ನು
ಅಭಿನಯಿಸಿ ತೋರಿಸುವುದು. ~ ಮಂದಿರ
= ನೃತ್ಯ, ಅಭಿನಯಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ
ಸ್ಥಳ. ~ ರಂಗ = ನಾಟ್ಯಮಂದಿರ.

ನಾಡಿ (ನಾ). ೧. ಸಳಿಕೆ; ಕೊಳವೆ. ೨. ನರ.
೩. ರಕ್ತನಾಳ. ೪. ಅಪಧಮನಿಗಳಲ್ಲಿ
ರಕ್ತ ನುಗ್ಗಿ ಬರುವಾಗ ಉಂಟಾಗುವ
ಮಿಡಿತ. ೫. ದೇಟು; ದಂಟು. ೬. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಹುಣ್ಣು, -ವ್ರಣ. ೭. ಸಂಚು;
ಮೋಸ. ೮. ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಗ್ರಂಥ.
~ ನೋಡು = ನಾಡಿಯ ಮಿಡಿತವನ್ನು
ಪರೀಕ್ಷಿಸು. ~ ಹಿಡಿ = ನಾಡಿ ನೋಡು.

ನಾಡಿಂಧಮ (ನಾ). ಅಕ್ಕಸಾಲಿ.

ನಾಡಿಕೆ (ನಾ). ೧. ನಾಳ; ದೇಟು. ೨. ನಾಡಿ
ವ್ರಣ. ೩. ಜಾಗಟಿ.

ನಾಡಿದು (ನಾ). ನಾಳೆಯ ಮರುದಿನ.

ನಾಡಿದ್ದು = ನಾಡಿದು.

ನಾಡು (ನಾ). ದೇಶ; ಪ್ರಾಂತ. ~ಅಡಿ

= ೧. ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವನು.

೨. ಹಳ್ಳಿಯವನು. ೩. ತಿಳಿಗೇಡಿ; ಹುಂಬ.

೪. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ; ಸಾಧಾರಣವಾದ.

~ಇಗ = ೧. ಹಳ್ಳಿಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ.

೨. ಒಂದು ನಾಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವನು.

~ಪ(ವ)ಡೆ = ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಹೊಂದು; ಹೆಸರು

ವಾಸಿಯಾಗು. ~ಪಿ(ವಿ)ಡಿ = ಸ್ಥಿರವಾಗಿ

ನೆಲಸು.

ನಾಡೆ (ಅ). ಅಧಿಕವಾಗಿ; ಹೆಚ್ಚಾಗಿ.

ನಾಣ್(ಣು) (ನಾ). ನಾಚಿಕೆ; ಲಜ್ಜೆ. ~ಇಲಿ

= ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲದವನು; ಲಜ್ಜೆಗೇಡಿ.

~ಕಿ(ಗಿ)ಡಿಸು = ಅವಮಾನಮಾಡು;

ಹೀನೈಸು.

ನಾಣ್ಬು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಂಕೋಚಗೊಳ್ಳು; ಲಜ್ಜೆ

ತಾಳು. ೨. ಅವಮಾನಕ್ಕೊಳಗಾಗು.

~ಇಸು = ನಾಚಿಸು.

ನಾಣ್ಬುಡಿ (ನಾ). ಗಾಡೆ; ಲೋಕೋಕ್ತಿ.

ನಾಣ್ಕಿ (ನಾ). ೧. ಬೆಲೆ; ಗೌರವ. ೨. ಉತ್ತಮ

ವಾಗಿರುವಿಕೆ; ಚೆನ್ನಾಗಿರುವಿಕೆ. ೩. ಸರಿ

ಯಾದುದು; ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾದುದು.

೪. ದುಡ್ಡು; ಹಣ. ೫. ಹಣದ ಬಿಲ್ಲೆ,

-ಬಟ್ಟು. ೬. ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಬಟ್ಟೆ.

ನಾಕ (ನಾ). ೧. ವಾಸನೆ; ಕಂಪು. ೨. ಸುವಾ

ಸನೆ; ಪರಿಮಳ. ೩. ಕೆಟ್ಟವಾಸನೆ;

ದುರ್ಗಂಧ.

ನಾಥ (ನಾ). ೧. ನಾಯಕ; ಮುಖಂಡ.

೨. ಪತಿ; ಗಂಡ. ೩. ಒಡೆಯ; ಸ್ವಾಮಿ.

ನಾದ (ನಾ). ೧. ಸಪ್ತಳ; ಶಬ್ದ. ೨. ಮಧುರ

ವಾದ ಧ್ವನಿ. ~ಮೂರ್ತಿ = ಶಿವ.

ನಾದಾರಿ (ನಾ). ದಿವಾಳಿಯಾದವನು; ಪಾಪರು

ಚೀಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡವನು.

ನಾದಿಗ (ನಾ). ಕ್ಷೌರಿಕ; ಹಜಾಮ.

ನಾದಿಣಿ (ನಾ). ೧. ಗಂಡನ ಸಹೋದರಿ.

೨. ತಮ್ಮನ ಹೆಂಡತಿ.

ನಾದು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಿದಿ; ಕಲಸು.

೨. ಒದ್ದೆಮಾಡು; ತೋಯಿಸು.

ನಾದುಣಿ = ನಾದಿಣಿ.

ನಾದೇಯ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉಪ್ಪು;

ಸೌಂಧವಲವಣ. (ಗು). ೨. ನದಿಗೆ

ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ನಾದೇಯಿ (ನಾ). ೧. ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ

ಬೆಳೆಯುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಿದಿರು.

೨. ಕಿತ್ತಳೆಗಿಡ.

ನಾನ್(ನು) (ಕ್ರಿ). ನೆನೆ; ಒದ್ದೆಯಾಗು.

ನಾನಲ್(ಲು) (ನಾ). ಲಾಳದ ಕಡ್ಡಿ; ಗಲಗು.

ನಾನಾ (ಗು). ೧. ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ;

ಅನೇಕ. ೨. ಬಗೆಬಗೆಯ; ವಿವಿಧವಾದ.

ನಾಪಿತ = ನಾದಿಗ.

ನಾಭಿ (ನಾ). ೧. ಹೊಕ್ಕುಳು. ೨. ಕೇಂದ್ರ

ಸ್ಥಾನ; ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ೩. ಚಕ್ರದ

ಮಧ್ಯಭಾಗ; ಗುಂಬ. ೪. ಕ್ಷತ್ರಿಯ.

ನಾಭಿಜ (ನಾ). ಹೊಕ್ಕುಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು;

ಬ್ರಹ್ಮ.

ನಾಮ (ನಾ). ೧. ಹೆಸರು. ೨. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ

ವಸ್ತುವಿನ ಹೆಸರನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಪದ;

ನಾಮಪದ. ೩. ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ

ಲಾಂಛನ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ

ದ್ರವ್ಯ. ೪. ಮೋಸ. ~ಅಂಕಿತ

= ಹೆಸರಾದ; ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದ. ~ಕರಣ

= ಮಗುವಿಗೆ ಹೆಸರಿಡುವ ಕಾರ್ಯ.

~ಹಾಕು = ೧. ನಾಮವನ್ನು ಧರಿಸು.

೨. ಮೋಸಮಾಡು.

ನಾಮಧಾರಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಸರು ಪಡೆದವನು;

ಪ್ರಸಿದ್ಧ. ೨. ನಾಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು.

ನಾಮಧೇಯ (ನಾ). ಹೆಸರು; ಬಿರುದು.

ನಾಂವದಾರ್ (ನಾ). ಹೇಡಿ; ಅಂಜುಬುರುಕ.
ನಾಮೆ (ನಾ). ೧. ದಾಖಲೆ; ದಸ್ತೆನಜು.

೨. ಹೆಸರು; ಕೀರ್ತಿ.

ನಾಯ್ (ನಾ). ಸೋಣಗ; ಶುನಕ.

ನಾಯಕ ೧. = ನಾಥ. ೨. ನಾಟಕ, ಕಾವ್ಯ
ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮುಖ್ಯಪಾತ್ರ.
~ಪಾ(ನಾ)ಡಿ = ಹಳ್ಳಿಯ ಅಥವಾ
ಪಂಗಡದ ಮುಖಂಡ. ~ಮಣಿ = ಸರದ
ನಡುವಿನ ಮಣಿ; ಪದಕ. ~ಸಾಸಿ = ಸೂಕೆ;
ವೇಶ್ಯ.

ನಾಯಕಿ (ನಾ). ೧. ಒಡತಿ; ಸ್ವಾಮಿನಿ.

೨. ಹೆಂಡತಿ. ೩. ನಾಟಕ, ಕಾವ್ಯ
ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮುಖ್ಯ ಸ್ತ್ರೀ ಪಾತ್ರ.

ನಾಯಬ (ನಾ). ಪ್ರತಿನಿಧಿ; ನಿಯೋಗಿಯಾದ
ಅಧಿಕಾರಿ.

ನಾಯಿ = ನಾಯ್. ~ಕೆಮ್ಮು = ಮಕ್ಕಳಿಗೆ
ಬರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕೆಮ್ಮು. ~ತನ
= ಹೀನಸ್ವಭಾವ. ~ಪಾಡು = ಕಟ್ಟಿಸ್ಥಿತಿ;
ದೃಷ್ಟಿ.

ನಾಯಿಂದ = ನಾದಿಗ.

ನಾಯಿಕೆ = ನಾಯಕಿ.

ನಾಯಿಕೊಡೆ (ನಾ). ಒಂದು ಚಾತಿಯ ಸಸ್ಯ;
ಅಣಬೆ; ಶಿಲೀಂಧ್ರ.

ನಾರ್(ರು) ೧. = ನಾಣು. (ನಾ). ೨. ಎಳೆತಂತು.

೩. ಗುಂಜು. ೪. = ನಾರುಮಡಿ. ~ಮಡಿ
= ನಾರಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆ; ವಲ್ಕಲ.

ನಾರಂಗ (ನಾ). ಕಿತ್ತಳೆಯ ಮರ ಮತ್ತು
ಅದರ ಹಣ್ಣು. ~ಬ(ವ)ಟ್ಟಿ = ಕಿತ್ತಳೆ
ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ.

ನಾರಕ ೧. = ನಾರಕಿ. (ಗು). ೨. ಸರಕಕ್ಕೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ನಾರಕಿ (ನಾ). ಸರಕದಲ್ಲಿರುವವನು.

ನಾರಾಚ್ (ನಾ). ೧. ಬಾಣ. ೨. ಉಕ್ಕಿನ
ಲೆಕ್ಕಣಿಕೆ; ಕಂಡ.

ನಾರಿ (ನಾ). ೧. ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆವೆ; ಮೌರ್ವಿ.

೨. ತಾಳೆಮರದ ಕಾಂಡದ ಮೇಲಿನ ಪೊರೆ.

೩. ಹೆಂಗಸು; ಸ್ತ್ರೀ.

ನಾರಿಕೇಲ(ಳ) (ನಾ). ತೆಂಗಿನ ಮರ ಮತ್ತು
ಅದರ ಕಾಯಿ. ~ಪಾಕ = ತಿಳಿಯಲು
ಕತಿಸವಾದ ಕಾವ್ಯಶೈಲಿ.

ನಾರಿವಾಣ = ನಾರಿಕೇಲ.

ನಾರಿನಾಳ = ನಾರಿಕೇಲ.

ನಾರುಂಬೇಳೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಔಷಧಿ
ಸಸ್ಯ.

ನಾಲು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಸುವಾಸನೆ ಬರುವ;
ಪರಿಮಳಿಸುವ. ೨. ಕೆಟ್ಟವಾಸನೆ ಬರುವ;
ದುರ್ಗಂಧ ಬೀರುವ. ೩. ನೆನೆಯಿಸುವ; ಒದ್ದೆ
ಮಾಡುವ.

ನಾಲ್ (ನಾ). ನಾಲ್ಕು. ~ತೊ(ದೊ)ಳ
= ನಾಲ್ಕು ತೊಳಗಳು. ~ದೆಸೆ = ನಾಲ್ಕು
ದಿಕ್ಕುಗಳು. ~ನೀರ್ = ನಾಲ್ಕುನೀರ್.
~ಬ(ವ)ಟ್ಟಿ = ೧. ನಾಲ್ಕು ರಸ್ತೆಗಳು.
೨. ನಾಲ್ಕು ರಸ್ತೆಗಳು ಕೂಡುವ ಸ್ಥಳ;
ಚೌಕ. ~ಜೆ(ವೆ)ರಲ್ = ನಾಲ್ಕು ಬೆರಳು
ಗಳು. ~ಮೊಗ = ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳುಳ್ಳ
ವನು; ಬ್ರಹ್ಮ.

ನಾಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. (ತಾವರೆ ಮೊದಲಾದುವು
ಗಳ) ದಂಟು; ದೇಟು. ೨. ನರ. ೩. ಹಿಡ್ಡಿ
ಹಿಡಿಕೆ. ೪. ಹಳದಿ ಅರಿವಾಳ.

ನಾಲಗೆ (ನಾ). ೧. ಜಿಹ್ವೆ. ೨. ಗಂಟೆಯ
ಧ್ವನಿ ಹೊರಡುವಂತೆ ಮಾಡುವ
ಸಾಧನ.

ನಾಲಿ(ಳ) (ನಾ). ೧. ನಾಳ; ಕೊಳವೆ.
೨. ತಾವರೆ; ಕಮಲ. ೩. ನೇಕಾರನ
ಮಗ್ಗದ ಲಾಳಿ. ೪. ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು
ನಿಮಿಷಗಳ ಅವಧಿ; ಗಳಿಗೆ. ೫. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಹುಣ್ಣು; ನಾಡಹುಣ್ಣು.

ನಾಲಿ(ಳ)ಕೇರ = ನಾರಿಕೇಲ.

ನಾಲಿಗೆ = ನಾಲಗೆ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಅನಾ
ರೋಗ್ಯದಿಂದ ರುಜಿ ಇಲ್ಲದಂತಾಗು.

~ತಪ್ಪು = ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪು.

ನಾಲೀಕ (ನಾ). ೧. ಬಾಣ; ನಾರಾಜ.

೨. ಕಮಲ ಮತ್ತು ಅದರ ದೇಹ.

ನಾಲಿ(ಳಿ)ಜಂಘ (ನಾ). ಉದ್ದವಾದ ಕಾಲು
ಗಳುಳ್ಳದು; ಬಕ; ಕೊಕ್ಕರೆ.

ನಾಲೆ (ನಾ). ಕಾಲುವೆ; ತೋಡು.

~ಬಯಲು = ಕಾಲುವೆಯ ಆಸರೆಯಿಂದ
ಬಿಳಿಸುವ ಗದ್ದೆ.

ನಾಲ್ಕು (ನಾ). ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ; ನಾಕು.

~ನೀರ್(ರು) = ಬಹಿ ಪೈಯಾದವಳು
ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ ಮಾಡುವ ಸ್ನಾನ.

ನಾವಲಿ(ಳಿ)ಗ (ನಾ). ನಾವಿಕ; ಕ್ಷೌರಿಕ.

ನಾವಿ(ಂ)ದ = ನಾವಲಿಗ.

ನಾವಿಕ (ನಾ). ನಾವೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವವನು.

ನಾವೀನ್ಯ (ನಾ). ಹೊಸತನ; ನವೀನತೆ.

ನಾವು (ನಾ). ದೋಣಿ; ಹಡಗು. ~ಅಡಿಗೆ
= ನಾವಿಕ.

ನಾವೆ = ನಾವು.

ನಾಶ (ನಾ). ಹಾಳು; ಹಾನಿ; ಅಳಿವು.

ನಾಷ್ಟ್ರ (ನಾ). (ಬೆಳಗಿನ) ಉಪಹಾರ.

ನಾಸ (ನಾ). ಮೂಗು; ನಾಸಿಕ. ~ಅನಿಲ
= ಉಸಿರು; ಶ್ವಾಸ.

ನಾಸಾಪುಟ (ನಾ). ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆ.

ನಾಸಿಕ = ನಾಸ.

ನಾಸ್ತಿ ಕ (ನಾ). ದೇವರು, ವೇದ ಮತ್ತು ಪುರಾಣ
ಗಳನ್ನು ನಂಬದವನು; ನಿರೀಶ್ವರವಾದಿ.

ನಾಳ (ನಾ). ದಿನ; ದಿನಸ.

ನಾಳೆದ್ದು = ನಾಡಿದು.

ನಾಳೆ (ನಾ). ಈ ದಿನದ ಮರುದಿನ; ಮರು
ದಿನಸ.

ನಾಟಾ (ಳ) = ನಾಡು. ~ಕಡೆ = ನಾಡಿನ
ಎಲ್ಲೆ, -ಮೇರೆ. ~ಗಾಮುಂಡ = ಗೌಡ;

ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಅಧಿಕಾರಿ. ~ನುಡಿ = ಗಾದೆ;
ನಾಣುಡಿ.

ನಾಟ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಪೊಳ್ಳುಕಾಂಡ.

೨. ಗಂಟೆಯ ನಾಲಗೆ.

ನಾಟ(ಳ)ವಾಸಗೆ (ನಾ). ಮೋಸದ ದಾಳ.

ನಿಂದಕ (ನಾ). ನಿಂದಿಸುವವನು; ಜರೆಯು
ವವನು.

ನಿಂದೆ (ನಾ). ತೆಗಳಿಕೆ; ಬಯ್ಯುವಿಕೆ;
ದೂಷಣೆ. ~ಇಸು = ಜರೆ; ಬಯ್ಯು.

ನಿಂದ್ಯ (ಗು). ನಿಂದಿಸಲ್ಪಡುವ; ದೂಷಣೆಗೆ
ಯೋಗ್ಯವಾದ.

ನಿಂಬ (ನಾ). ಕಹಿಬೇವು; ಬೇವಿನಮರ.

ನಿಂಬಜೆ (ನಾ). ರಣಮಾರಿ; ಚಂಡಿವೇವಣೆ.

ನಿಂಬೆ (ನಾ). ಈಳಿ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮರ
ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು; ಲಿಂಬೆ.

ನಿಕಟಿ (ನಾ). ೧. ಸಮೀಪ; ಹತ್ತಿರ.
(ಗು). ೨. ಹತ್ತಿರದ; ಸಮೀಪದ.

ನಿಕಟವರ್ತಿ (ನಾ). ಹತ್ತಿರದವನು; ಆಪ್ತ.

ನಿಕರ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ರಾಶಿ. ೨. ತಿರುಳು;
ಸಾರ. ೩. ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪಾರಿತೋಷಕ;
ಗೌರವದ ಕೊಡುಗೆ.

ನಿಕಷ (ನಾ). ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ
ಕಲ್ಲು; ಒರೆಗಲ್ಲು.

ನಿಕಾಮ (ನಾ). ಆಸೆ; ಬಯಕೆ.

ನಿಕಾಯ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ವರ್ಗ.

೨. ಮನೆ; ವಾಸಸ್ಥಳ.

ನಿಕಾಲೆ (ನಾ). ಕೊರೆ; ಮುಕ್ತಾಯ.

ನಿಕಾಶ (ನಾ). ೧. ತೋರಿಕೆ. (ಗು). ೨. ಅದ
ರಂತೆ ಕಾಣುವ; ಹೋಲುವ.

ನಿಕುಂಜ (ನಾ). ೧. ಪೊದೆ; ಮೆಳೆ;
ಹೊದರು. ೨. ಬಳ್ಳಿಮಾಡ; ಲತಾಗೃಹ.

೩. ಗುಹೆ; ಗವಿ.

ನಿಕುರುಂಬ (ನಾ). ಗುಂಪು; ರಾಶಿ;
ಸಮೂಹ.

ನಿಘಂಟು (ಗು). ೧. ವೃಕ್ಷಸಮೃದ್ಧಿ; ಮೋನ
ಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ೨. ತರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ನಿಘಂಟು (ನಾ). ೧. ನೀಚ; ಕೀಳುಮನುಷ್ಯ.
(ಗು). ೨. ಹೀನಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದ; ಕೀಳಾದ.

ನಿಘೇತನ (ನಾ). ವಾಸಸ್ಥಳ; ಮನೆ.

ನಿಘೃವ (ನಾ). ನಿಘೃಯ; ಸತ್ಯ; ದಿಟ್ಟ.

ನಿಘೃಲಿಸು (ಕ್ರಿ). ಒಯ್ಯಾರದಿಂದ ಒಲಿದಾಡು;
ಬೆದಗಿನಿಂದ ಬಾಗು.

ನಿಘೃತ (ಗು). ೧. ಇಟ್ಟ; ಇರಿಸಿದ. ೨. ಹೂಳ
ಲ್ಪಟ್ಟ; ಹುದುಗಿಸಿದ.

ನಿಘೃತ (ನಾ). ಹುದುಗಿಟ್ಟ ಧನ; ಗುಪ್ತ ಧನ.

ನಿಖರ (ಗು). ಕರಾರುವಾಕ್ವಾದ; ಹೆಚ್ಚು
ಕಳೆದುಯಿಲ್ಲದ.

ನಿಖಿಲ (ಕ) (ಗು). ಎಲ್ಲ; ಸಕಲ.

ನಿಗದ (ನಾ). ೧. (ಅನೆಯ ಕಾಲಿಗೆ ತೊಡಿಸುವ)
ಸಂಕೋಲೆ; ಸರಪಳಿ. ೨. ಕಾಲಿನ
ಒಂದು ಅಭರಣ.

ನಿಗದಿ (ನಾ). ನಿಘೃಯ; ನಿರ್ಣಯ. ~ ಇಸು
= ಗೊತ್ತುಮಾಡು; ನಿಘೃಯಪಡಿಸು.

ನಿಗಮ (ನಾ). ೧. ವೇದ. ೨. ಪಟ್ಟಣ;
ನಗರ. ೩. ಮಾರ್ಗ. ೪. ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ.
೫. ವ್ಯಾಪಾರಿ. ೬. ಹಾವು; ಸರ್ಪ.
~ ಗೋಚರ = ವೇದಗಳಿಗೆ ಕಾಣುವವನು;
ದೇವರು.

ನಿಗರ (ನಾ). ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದು; ಮನೋ
ಹರವಾದುದು.

ನಿಗರ್ವ (ನಾ). ೧. ಸೌಜನ್ಯ; ವಿನಯ.
(ಗು). ೨. ಗರ್ವವಿಲ್ಲದ; ಹೆಮ್ಮೆಯಿಲ್ಲದ.

ನಿಗರ್ವಿ (ನಾ). ಹೆಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲದವನು; ಗರ್ವ
ವಿಲ್ಲದವನು.

ನಿಗಲ (ಕ) = ನಿಗದ.

ನಿಗಾ (ನಾ). ಎಚ್ಚರ; ಲಕ್ಷ್ಯ.

ನಿಗಿನಿಗಿ (ಗು). ಹೊಳೆಯುವ; ಧಳಧಳಿಸುವ.

ನಿಗುಂಬು (ಕ್ರಿ). ಗುಡ್ಡೆಹಾಕು; ರಾಶಿಮಾಡು.

~ ಇಸು = ಗುಂಪುಗಾಡು; ಸಂದರ್ಶಿಸು.

ನಿಗುಚು (ಕ್ರಿ). ಉದ್ದವಾಗು; ಲಂಬವಾಗು.

ನಿಗುರ (ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಚಾಚು; ನೀಡು.

೨. ನೇರವಾಗು; ನೆಟ್ಟಗಾಗು. ೩. ಗರ್ವ
ಪಡು; ಹೆಮ್ಮೆಪಡು. ~ ಇಸು = ೧. ದೀರ್ಘ
ವಾಗಿಸು; ಉದ್ದಗೊಳಿಸು. ೨. = ನಿಗುಚು.

ನಿಗುರ್ಜು = ನಿಗುಚು.

ನಿಗೂಢ (ಗು). ಅಡಗಿದ; ಗುಪ್ತವಾದ.

ನಿಗ್ಗರ (ನಾ). ೧. ಕಡೆ; ನಿಗ್ರಹ. ೨. ಬಲಾ
ತ್ಕಾರ; ಒತ್ತಾಯ. ೩. ಕಾಟ; ಹಿಂಸೆ; ಪೀಡೆ.

ನಿಗ್ಗವ (ನಾ). ಗಜವಂತ; ಅನೆಯ ಕೋರೆ.

ನಿಗ್ಗು (ನಾ). ನಿವಿಡತೆ; ದಟ್ಟಣೆ.

ನಿಗ್ಗೇಡಿ (ನಾ). ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿ; ಲಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲ
ದವನು.

ನಿಗ್ರಹ (ನಾ). ೧. ಹಿಡಿತ; ಹತೋಟಿ;
ಅಂಕೆ. ೨. ಹಿಂಸೆ; ಪೀಡೆ. ೩. ನಿಂದೆ; ತರ
ಸ್ಕಾರ. ೪. ನಾಶ; ಅಳಿವು. ೫. ಶಿಕ್ಷೆ;
ದಂಡನೆ. ~ ಇಸು = ೧. ಕಡೆ; ನಿಯಂತ್ರಿಸು.
೨. ಶಿಕ್ಷಿಸು; ದಂಡಿಸು.

ನಿಘಂಟು (ನಾ). ಶಬ್ದಕೋಶ; ಶಬ್ದಾರ್ಥ
ಸಂಗ್ರಹ; ಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವ
ಪುಸ್ತಕ.

ನಿಘಂರ್ಪಣ (ನಾ). ತಿಕ್ಕುವಿಕೆ; ಉಜ್ಜುವಿಕೆ.

ನಿಘಂಶ (ನಾ). ೧. ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು.
೨. ಕೊಲೆ; ವಧೆ.

ನಿಘಯ (ನಾ). ರಾಶಿ; ಗುಂಪು.

ನಿಚಿತ (ಗು). ರಾಶಿಮಾಡಿದ; ಗುಡ್ಡೆಹಾಕಿದ.

ನಿಚುಲ (ನಾ). ೧. ಮುಸುಕು; ಮರೆ.

೨. ಕವಚ; ಮೈದೋಡು. ೩. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಮರ.

ನಿಜೋಲಕ (ನಾ). ಕವಚ; ಚಿಲುಕು.

ನಿಚ್ಚ (ನಾ). ೧. ನಿಶ್ಚಯ; ಪ್ರತಿನಿಧಿ. (ಅ).

ನಿಚ್ಚಟ (ನಾ). ೧. ಮೋಸವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ; ಕಪಟವಿಲ್ಲದಿರುವುದು. ೨. ಬೆತ್ತಲೆ ; ನಗ್ನತೆ. ೩. ದೃಢಮನಸ್ಸು ; ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತ. (ಗು). ೪. ಕಪಟವಿಲ್ಲದ. ೫. ಸ್ಥಿರವಾದ. ~ಇಕೆ(ಕೈ) = ನಿಶ್ಚಲತೆ ; ಸ್ಥಿರತೆ. ~ಕ(ಗ)ಲಿ = ಕಡುಗಲಿ ; ಪರಾಕ್ರಮ.

ನಿಚ್ಚಣಿ (ನಾ). ನಿಚ್.

ನಿಚ್ಚಣಿಕೆ = ನಿಚ್ಚಣಿ.

ನಿಚ್ಚಣಿಗೆ = ನಿಚ್ಚಣಿ.

ನಿಚ್ಚಯ = ನಿಶ್ಚಯ.

ನಿಚ್ಚಲ(ಳ) = ನಿಶ್ಚಲ.

ನಿಜ (ನಾ). ೧. ಸತ್ಯ ; ದಿಟ. ೨. ತನ್ನದು ; ಸ್ವಂತವಾದುದು. (ಗು). ೩. ಕೃತ್ರಿಮ ವಲ್ಲದ ; ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ೪. ತನ್ನದಾದ ; ಸ್ವಂತ. ~ಪದ = ನಿಜವಾದ ಪದವಿ ; ಮೋಕ್ಷ. ~ಸ್ವರೂಪ = ಸ್ವಂತ ರೂಪ ; ನಿಜರೂಪ.

ನಿಜಾಮ (ನಾ). ೧. ಆರಸ ; ದೊರೆ. ೨. ಹೈದರಾಬಾದಿನ ದೊರೆಗಳಿಗೆ ಇದ್ದ ಹೆಸರು.

ನಿಟಲ(ಳ) (ನಾ). ಹಣ ; ಫಾಲ. ~ಅಂಬಕ = ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವವನು ; ಶಿವ.

ನಿಟ್ಟಯ್ಯೆ = ನಿಟ್ಟಿ.

ನಿಟ್ಟಾಲಿ (ನಾ). ೧. ನಿಡಿದಾದ ಆಲಿ ; ದೊಡ್ಡ ಕಣ್ಣು. ೨. ದೀರ್ಘದೃಷ್ಟಿ. ~ಕೋ(ಗೊ)ಳ = ಗಮನಿಸಿ ನೋಡು.

ನಿಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ನಿಜಸ್ಥಿತಿ ; ವಾಸ್ತವಾಂಶ. ೨. ರಾಶ್ಚಕ ; ನಿತ್ಯತೆ.

ನಿಟ್ಟಿಸು (ಕ್ರಿ). ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡು ; ಒಂದೇ ಸಮನೆ ನೋಡು.

ನಿಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ಇಳಿಜಾರು ; ಇಳುಕಲು. ೨. ದಿಕ್ಕು ; ದಿಶ. ೩. ರಾಶಿ ; ಅಡಕಿಲು.

ನಿಟ್ಟುಡುಗೊಡ(ರಿ) (ನಾ). ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಉಡುಗೊರೆ.

ನಿಟ್ಟುಪವಾಸ(ನಾ). ಕಠೋರವಾದ ಉಪವಾಸ. ನಿಟ್ಟುರ (ನಾ). ಒರಟು ; ಕಠೋರ ; ನಿಷ್ಕುರ. ನಿಟ್ಟುಸಿರು (ನಾ). ನಿಡಿದಾದ ಉಸಿರು ; ದೀರ್ಘಶ್ವಾಸ.

ನಿಟ್ಟಿ = ನಿಷ್ಕೆ.

ನಿಟ್ಟಿಲ್ವು (ನಾ). ನಿಡಿದಾದ ಎಲುವು ; ಬೆನ್ನು ಮೂಕೆ.

ನಿಟ್ಟಿದೆ (ನಾ). ದೀರ್ಘ ಸುಮಂಗಲಿ ; ಮುತ್ತೈದೆ.

ನಿಟ್ಟೊಟಿ (ನಾ). ನಿಡಿದಾದ ಓಟಿ.

ನಿಡಿ (ನಾ). ೧. ನೋರೆ ; ಬುರುಗು. ೨. ಕಟಾ ವಾಸನೆ ; ಘಾಟು.

ನಿಡಿದು (ನಾ). ೧. ಉದ್ದವಾದುದು ; ಲಂಬ ವಾದುದು. (ಗು). ೨. ಉದ್ದವಾದ ; ದೀರ್ಘವಾದ ; ಎತ್ತರವಾದ. ೩. ದೊಡ್ಡ.

ನಿಡಿಯ (ನಾ). ೧. ಎತ್ತರವಾದವನು ; ಲಂಬು. (ಗು). ೨. ಎತ್ತರವಾದ.

ನಿಡು=ನಿಡಿದು. ~ಕ=ನಿಡಿಯ. ~ಕೆ(ಗಿ)ಚ್ಚು =ಮೊಡ್ಡ ಉರಿ ; ಜ್ವಾಲೆ. ~ಕೋ(ಗೊ)ಂಬು = ೧. ಉದ್ದವಾದ ದೊಂಗೆ, -ರೆಂ ಬೆ.

೨. ದೊಡ್ಡ ಕಡಕೆ. ~ಕೋ(ಗೊ)ಡು = ೧. ಉದ್ದವಾದ ಕೋಡು, -ಶೃಂಗ.

೩. ನಿಡಿದಾದ ಕೊಂಬೆ. ~ನಿದ್ರೆ = ದೀರ್ಘ ನಿದ್ರೆ ; ಸಾವು. ~ಪ(ವ)ಗೆ = ಕಡುಹಗೆ.

~ಪಯಣ = ದೀರ್ಘವಾದ ಪ್ರಯಾಣ. ~ಸುಯ್ = ೧. ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡು.

೨. =ನಿಡಿಸುಯ್ಲು. ~ಸುಯ್ಲು=ನಿಡಿದಾದ ಉಸಿರು ; ನಿಟ್ಟುಸಿರು.

ನಿತಂಬ (ನಾ). ೧. ನೊಂಟದ ಹಿಂದಿನ ಕೆಳಭಾಗ ; ಪೊರವಾರು. ೨. ಸಾನು ; ಬೆಟ್ಟದ ಇಳುಕಲು.

ನಿತಂಬಿನಿ (ನಾ). ೧. ಸುಂದರವಾದ ನಿತಂಬ ವುಳ್ಳವಳು ; ಚೆಲುವೆ. ೨. ಹೆಂಗಸು ; ಸ್ತ್ರೀ.

ನಿಶ್ಚರಿಸು ೧. = ನಿಶ್ಚರಿಸು. ೨. ದಾಟು ; ಪಾರಾಗು.

ನಿತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಪ್ರತಿದಿನ; ನಿತ್ಯ. ೨. ಶಾಶ್ವತ; ಅನಂತ. ೩. ಅನಿವಾರ್ಯವಾದುದು. ೪. ಸಮುದ್ರ. ~ ಉತ್ಪನ್ನ = ದಿನವೂ ನಡೆಯುವ ಮಂಗಳಕಾರ್ಯ. ~ ತ್ಯಪ್ತ = ಸದಾ ತ್ಯಪ್ತ ನಾಗಿರುವವನು. ~ ಪದವಿ = ಮೋಕ್ಷ. ~ ಮುತ್ಪ್ರೇದ = ನಿತ್ಯ ಸುಮಂಗಲಿ. ~ ಯಾತ್ರ = ದಿನವೂ ಭಿಕ್ಷೆ ಗಾಗಿ ಹೋಗುವುದು. ~ ಸುಮಂಗಲಿ = ೧. ದೀರ್ಘಸುಮಂಗಲಿ. ೨. ನೇಶ್ವ ; ಸೂಕೆ.

ನಿತ್ಯಾಣ (ನಾ). ೧. ಆಶಕ್ತಿ ; ದುರ್ಬಲ. (ಗು). ೨. ಅಶಕ್ತವಾದ ; ದುರ್ಬಲವಾದ.

ನಿತ್ಯಾಣಿ (ನಾ). ಅಶಕ್ತ ; ದುರ್ಬಲ.

ನಿವರ್ತನ (ನಾ). ೧. ದೃಷ್ಟಾಂತ ; ಉದಾಹರಣೆ. ೨. ಒಂದು ಕಾವ್ಯಾಂಕಾರ. ೩. ದೃಶ್ಯ ; ನೋಟ.

ನಿವಾಘ (ನಾ). ೧. ಬೇಸಗೆ. ೨. ಸೆಕೆ ; ಬೇಗೆ. ೩. ಬೆವರು ; ಭರ್ಮ.

ನಿವಾಣ (ನಾ). ೧. ಹಗ್ಗ. ೨. ಮೂಲಕಾರಣ. ೩. ಕಾರಣವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು. ೪. ರೋಗಪರೀಕ್ಷೆ ; ರೋಗವನ್ನು ಗುರು ತಿಸುವುದು. ೫. ಸಾವಕಾಶ ; ನಿಧಾನ. ೬. ಶುದ್ಧಿ ; ಶುಚಿ ಮಾಡುವುದು. ೭. ಅಂತ್ಯ ; ಕೊನೆ.

ನಿವ್ಧಿ (ನಾ). ಸುಷುಪ್ತಿ ; ನಿದ್ರೆ.

ನಿವ್ಧಿ ೧. = ನಿವ್ಧಿ. ೨. ಅಲಸ್ಯ ; ಪಾಲುಮಾರಿಕೆ. ~ ಣಸು = ನಿವ್ಧಿ ಮಾಡು. ~ ತಿಳಿ = ನಿವ್ಧಿ ರಾಗು ; ನಿವ್ಧಿಯಿಂದೇಳು.

ನಿಧನ (ನಾ). ೧. ಸಾಪ್ತ ; ಮರಣ. ೨. ಕೊನೆ ; ಅಂತ್ಯ. ೩. ಕುಲ. ೪. ನಿವಾಸ.

ನಿಧಾನ (ನಾ). ೧. ತಡ ; ಸಾವಕಾಶ. ೨. = ನಿಧಿ. ೩. ನಿಶ್ಚಾಂತಿ ಸ್ಥಳ ;

ನೆಲೆ ; ಆಶ್ರಯ. ೪. ತಾಳ್ಮೆ ; ಸಹನೆ. ~ ಣಸು = ೧. ಸಾವಕಾಶಮಾಡು ; ತಡ ಮಾಡು. ೨. ತಾಳು ; ಸಹಿಸು.

ನಿಧಿ (ನಾ). ೧. ಸಂಪತ್ತು ; ಐಶ್ವರ್ಯ. ೨. ಹುದುಗಿಟ್ಟ ಧನ, -ದ್ರವ್ಯ. ೩. ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಹುದುಗಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳ ಅಥವಾ ಪಾತ್ರೆ. ೪. ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನ ; ನೆಲೆ. ~ ಈಶ್ವರ = ಐಶ್ವರ್ಯದ ಒಡೆಯ ; ಕುಬೇರ.

ನಿಧುವನ (ನಾ). ಸಂಭೋಗ ; ಸುರತ. ~ ನಿಶೇತನ = ಮನ್ಮಥ ; ಕಾಮ.

ನಿನದ (ನಾ). ನಾದ ; ಧ್ವನಿ.

ನಿನಾದ = ನಿನದ.

ನಿನ್ನೆ (ನಾ). ನೆನ್ನೆ ; ಇಂದಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ; ಕಳೆದ ದಿನ.

ನಿಪರನ (ನಾ). ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುವಿಕೆ.

ನಿಪಾತ (ನಾ). ೧. ಹೀನಸ್ಥಿತಿ ; ಕೆಳಗಿಳಿಯುವಿಕೆ. ೨. ಹಾಳು ; ನಾಶ. ೩. ಆಶ್ಚರ್ಯ ಸೂಚಕ ಶಬ್ದ.

ನಿಪುಣ (ನಾ). ೧. ಜಾಣ ; ದಕ್ಷ. (ಗು). ೨. ನುರಿತ ; ಪ್ರವೀಣನಾದ.

ನಿಪ್ಪಟ್ಟು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕರಿದ ತಿಂದಿ.

ನಿಪ್ಪಟ್ಟಿ (ನಾ). ಉತ್ತಮವಾದ ರೇಷ್ಮೆಯ ಬಟ್ಟೆ.

ನಿಪ್ಪಸರ (ನಾ). ಉರನಣೆ ; ನಿಷ್ಕರತೆ ; ಕ್ರಾರ್ಯ.

ನಿಪ್ಪಳೆಯ (ನಾ). ಪಾಳೆಯವನ್ನು ತೆಗೆಯುವಿಕೆ ; ಊರು ಬರಿದಾಗುವಿಕೆ.

ನಿಪ್ಪೊಸತು (ನಾ). ಬಹಳ ಹೊಸತು ; ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸದು.

ನಿಬಂಧ = ನಿಬಂಧನ.

ನಿಬಂಧನ (ನಾ). ೧. ರಚನೆ ; ಸಂಯೋಜನೆ. ೨. = ನಿಬಂಧನೆ.

ನಿಬಂಧನೆ (ನಾ). ಕಟ್ಟಿಸಾಡು; ನಿಯಮ.
ನಿಬಿಡ (ಗು). ೧. ದಟ್ಟವಾದ; ಒತ್ತೊತ್ತಾದ;
ಸಾಂದ್ರವಾದ. ೨. ತುಂಬಿದ.

ನಿಬ್ಬಣ (ನಾ). ೧. ಮದುವೆಯ ಮರಣವೆಗೆ;
ದಿಬ್ಬಣ. ೨. ವಧೂನರರಿಗೆ ಕೊಡುವ
ಉಡುಗೊರೆಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ. ~ಣಗ
= ವರನ ಸಂಗಡಿಗ, -ಗೆಳೆಯ.

ನಿಬ್ಬರ = ನಿರ್ಭರ.

ನಿಬ್ಬರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಹೊಳೆ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು.

ನಿಬ್ಬೆಗ (ನಾ). ಶಾಂತತೆ; ಸಾಮ್ಯತೆ.

ನಿಬ್ಬೆ(ರ)ಗು (ನಾ). ಅತ್ಯಾರ್ಥಯು; ಬಲು
ಸೋಜಿಗ.

ನಿಭ (ನಾ). ೧. ನೆಪ; ನೆನ. ೨. ಕಪಟ;
ವಂಚನೆ. ೩. ಬೆಳಕು; ಪ್ರಭೆ. (ಗು).
೪. ಸಮಾನವಾದ; ಎಣೆಯಾದ.

ನಿಭಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಿ ವ ರ ಹಿ ಸು;
ಪೂರಿಸು; ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗು.
೨. ತಾಳು; ಸೈರಿಸು.

ನಿಭೈತ (ಗು). ೧. ತುಂಬಿದ. ೨. ಮರೆ
ಮಾಡಿದ. ೩. ಅಸಂಸಿದ.

ನಿಮಂತ್ರಣ (ನಾ). ಕರೆಯುವುದು;
ಅಮಂತ್ರಿಸುವುದು.

ನಿಮಗ್ನ (ಗು). ೧. ತೊಡಗಿದ. ೨. ಮುಳುಗಿದ;
ಶೃಂಗೇನ.

ನಿಮಜ್ಜನ (ನಾ). ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವುದು.

ನಿಮಯ (ನಾ). ಬದಲಾವಣೆ; ನಿಮನಯ.

ನಿಮಿ (ನಾ). ರೆಪ್ಪೆ ಬದಿಯುವಿಕೆ.

ನಿಮಿತ್ತ (ನಾ). ೧. ನೆಪ; ಕಾರಣ. ೨. ಗುರಿ;
ಉದ್ದೇಶ. ೩. ಗುರುತು; ಸಂಕೇತ.
೪. ಶಕುನ; ಕಣ. ~ಗಾರ = ಕಣ ಹೇಳು
ವವನು; ಶಕುನ ಹೇಳುವವನು.

ನಿಮಿತ್ತ = ನಿಮಿತ್ತ.

ನಿಮಿಡ್(ರು) = ನಿಮಿಡ್.

ನಿಮಿರ್ಕ (ನಾ). ದೀರ್ಘವಾಗುವಿಕೆ.

ನಿಮಿರ್ಕ (ಕ್ರಿ). ೧. ನೀಳವಾಗುವಂತೆ
ಮಾಡು. ೨. ವಿಸ್ತರಿಸು; ಹೆರಡುವಂತೆ
ಮಾಡು. ೩. ರಚಿಸು. ೪. ಉಂಟುಮಾಡು;
ಒದಗಿಸು. ೫. ಮಾಡಿಸು. ೬. ಆಚರಿಸು.

ನಿಮಿಷ (ನಾ). ೧. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ತೆರೆಯು
ವುದು. ೨. = ನಿಮಿಷ. ೩. ಒಂದು ಗಂಟೆಯ
ಅರುವತ್ತನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಕಾಲ.

ನಿಮಿಷ = ನಿಮಿಷ.

ನಿಮಿಲನ (ನಾ). ಎನೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದು.

ನಿಮೇಷ (ನಾ). ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ತೆರೆಯು
ವಷ್ಟು ಕಾಲ; ಅತಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ.

ನಿಮ್ನ (ನಾ). ೧. ತಗ್ಗು; ಅಳ; ಕುಳಿ.
(ಗು). ೨. ತಗ್ಗಾದ; ಅಳವಾದ. ~ಉನ್ನತ
= ಉಬ್ಬು ತಗ್ಗಾದ; ನಿರೀತಗಳೆ.

ನಿಮ್ನಗೆ (ನಾ). ಅಳವಾಗಿ ಹರಿಯುವುದು;
ಹೊಳೆ, ನದಿ ಮುಂತಾದುವು.

ನಿಮ್ನಳ = ನಿಮ್ನಳ.

ನಿಯಂತ್ರಣ (ನಾ). ಹತೋಟಿ; ಹಿಡಿತ;
ಕಟ್ಟಿಸಾಡು.

ನಿಯತ (ಗು). ೧. ಆಜ್ಞೆಯಾದ; ಸ್ಥಿರವಾದ.

೨. ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡ; ನಿಗ್ರಹಿಸಿದ.

೩. ನಿಶ್ಚಿತವಾದ; ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ.

ನಿಯತಿ (ನಾ). ೧. ಗೊತ್ತಾದ ಕ್ರಮ; ದಿಧಿ;
ನಿಯಮ. ೨. ಅದೃಷ್ಟ; ದೈವ. ೩. ಸೈರಣೆ;
ಸಂಯಮ. ೪. ನಿರ್ವಹ.

ನಿಯತ್ತು (ನಾ). ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ.

ನಿಯಮ (ನಾ). ೧. ಕಟ್ಟಿಸಾಡು; ಕ್ರಮ;
ಕಟ್ಟಿಕೆ. ೨. ನಿಗ್ರಹ; ಹತೋಟಿ.
೩. ಪ್ರತಿ. ~ನಿಷ್ಠ = ೧. ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟು
ಕೊಳ್ಳು; ೨. ಅಂಶದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳು.
೩. ಆಚ್ಛಾದಿಸು. ೪. ನೇಮಕ ಮಾಡು.

ನಿಯಾಮಕ (ನಾ). ೧. ಅಭಿಮಾನವನು;
ಯಜಮಾನ. ೨. (ರಥ, ಹೋಡ ಮುಂತಾ
ದುವುಗಳನ್ನು) ನಡೆಸುವವನು; ಬಾಲಕೆ.

ನಿಯಾಮಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅಜ್ಞಾಪಿಸು; ಅಪ್ಪಣೆ
ಕೊಡು.

ನಿಯುಕ್ತ (ಗು). ಗ. ಜೋಡಿಸಿದ; ಕೂಡಿಸಿದ.

೨. ನಿಯುಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ನಿಯುಕ್ತಿ (ನಾ). ಗ. ಜೋಡಿಸಿದುದು;
ಜೋಡಿಸಿದುದು. ೨. ಅಪ್ಪಣೆ; ಅಜ್ಞೆ.

೩. ನೇಮಕ; ನಿಯೋಗ.

ನಿಯುತ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಜೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆ.

(ಗು). ೨. ಸೇರಿದ; ನಿಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ನಿಯುಜ್ಞ (ನಾ). ಕುಸ್ತಿ; ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ.

ನಿಯೋಗ (ನಾ). ಗ. ಕೆಲಸ; ಉದ್ಯೋಗ.

೨. ಅಪ್ಪಣೆ; ಅಜ್ಞೆ. (ಗು). ೩. ಸೇರಿ

ಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ನಿಯೋಗಿ (ನಾ). ಒಂದು ವಿಶೇಷಕಾರ್ಯ

ಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿ.

ನಿಯೋಜನ (ನಾ). ಗ. ನೇಮಿಸುವುದು.

೨. ಅಜ್ಞಾಪಿಸುವುದು. ೩. ಒತ್ತಾಯ

ಪಡಿಸುವುದು.

ನಿಯೋಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ನೇಮಕಮಾಡು; ನಿಯ

ಮಿಸು.

ನಿರಂಕುಶ (ಗು). ಹಿಡಿತವಿಲ್ಲದ; ಹತೋಟಿ

ಯಿಲ್ಲದ. ~ ಪ್ರಭುತ್ವ=ಯಾವ ಅಂಕೆಯೂ

ಇಲ್ಲದ ಅಡಳಿತ.

ನಿರಂಜನ (ನಾ). ಗ. ಪರಮಾತ್ಮ; ದೇವರು.

(ಗು). ೨. ಜೊಕ್ಕಟವಾದ; ಶುದ್ಧವಾದ.

ನಿರಂತರ (ಗು). ಗ. ಎಡೆಯಿಲ್ಲದ; ಧಾರಾ

ಕಾರವಾದ. (ಅ). ೨. ಯಾವಾಗಲೂ;

ಎಡೆಯಿಲ್ಲದ; ಸದಾ.

ನಿರಂಬಳ (ನಾ). ಆರಾಮ; ಬಿಡುವು.

~ಅ(ವಾ)ಗು=ಗ.ಆರಾಮ ಉಂಟಾಗು;

ಬಿಡುವುಂಟಾಗು. ೨. ಅಂತ್ಯವಾಗು;

ಸಾಯು.

ನಿರಕ್ಷರ (ನಾ). ಗ. ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲದವನು;

ನಿರಕ್ಷರಕುಕ್ಷಿ. (ಗು). ೨. ಓದಲು ಬಾರದ;

ಅರಿಕ್ಷತ. ~ಕುಕ್ಷಿ=ಓದಬರಹ ಬಾರದವನು; ಹುಂಬ.

ನಿರಜ್ಞ (ನಾ). ಅಜ್ಞ ಸಲ್ಲದವನು; ಪಂಡಿತ.

ನಿರತ (ಗು). ಗ. ಆಸಕ್ತ; ತಪ್ಪಿನವಾದ.

೨. ತೊಡಗಿದ.

ನಿರಪರಾಧಿ (ನಾ). ನಿರ್ದೋಷಿ; ತಪ್ಪು

ಮಾಡದವನು.

ನಿರಯ (ನಾ). ಸರಕ.

ನಿರರ್ಗಲ(ಳ) (ಗು). ತಡೆಯಿಲ್ಲದ; ಸರಾಗ

ವಾದ.

ನಿರರ್ಥಕ (ಗು). ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ; ವ್ಯರ್ಥ.

ನಿರವದ್ಯ (ಗು). ತಪ್ಪಿಲ್ಲದ; ಕಲಂಕರಹಿತ.

ನಿರವಿಸು (ಕ್ರಿ). ನಿರೂಪಿಸು; ಜೇಕು.

ನಿರಶನ (ನಾ). ಆಹಾರವಿಲ್ಲದಿರುವುದು;

ಉಪವಾಸ.

ನಿರಸ್ತ (ಗು). ಗ. ಬೋರದೊಡಿದ; ನೂಕಲ್ಪಟ್ಟ.

೨. ಮೀರಿದ; ನೋಲಿಸಿದ.

ನಿರಾಕರಣ (ನಾ). ತಿರಸ್ಕಾರ.

ನಿಗಾಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ.ತಿರಸ್ಕರಿಸು. ೨.ಅಲ್ಲಗಳೆ.

ನಿರಾಕಾರ (ನಾ). ಗ. ಅಕಾರವಿಲ್ಲದುದು.

೨. ಪರಮಾತ್ಮ; ದೇವರು. ೩. ದೂರು;

ನಂದೆ.

ನಿರಾಕುಲ(ಳ) (ಗು). ಸಂಕಟವಿಲ್ಲದ; ಕ್ಷೇಪ

ರಹಿತ.

ನಿರಾಜಿ (ನಾ). ಕಲಾಬತ್ತಿನ ಬಟ್ಟೆ; ಜರತಾರಿ

ವಸ್ತ್ರ.

ನಿರಾತಂಕ (ಗು). ಗ. ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲದ; ತೊಂದರೆ

ಯಿಲ್ಲದ. ೨. ಅತಂಕವಿಲ್ಲದ; ನಿರ್ಭಯ

ವಾದ.

ನಿರಾಶಿ (ನಾ). ಆಸೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರು

ವಿಕೆ; ಆಶಾರ್ಥಗ.

ನಿರಾಳ (ನಾ). ಗ. ಶಾಂತಿ; ನೆಮ್ಮದಿ.

೨. ಅಕಾಶ. (ಗು). ೩. ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದ;

ಪ್ರಶಾಂತವಾದ.

ನಿರೀಕ್ಷಣ (ನಾ). ೧. ಆಸೆಯಿಂದ ಇದಿರು ನೋಡುವುದು ; ಕಾಯುವುದು ; ಪ್ರೀತಿ.

೨. ನೋಡುವಿಕೆ ; ಕಾಣುವಿಕೆ.

ನಿರೀಕ್ಷಣೆ = ನಿರೀಕ್ಷಣ.

ನಿರೀಕ್ಷೆ = ನಿರೀಕ್ಷಣ. ~ ಇಸು = ಇದಿರು ನೋಡು ; ಕಾಯು.

ನಿರೀಕ್ಷರ (ಗು). ೧. ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಧಾನವಾದ ; ಅತ್ಯುಚ್ಛವಾದ. ೨. ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂದಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ; ನಾಸ್ತಿಕ. ~ ನಾದ = ದೇವರು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಪಂಥ.

ನಿರುಕ್ತಿಸು = ನಿರೀಕ್ಷಿಸು.

ನಿರುಕ್ತ (ನಾ). ೧. ವೇದಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ; ವೇದದ ಪದಗಳ ಪುಕ್ತ, ತ್ರಿ ಯ ನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ. (ಗು). ೨. ಸುಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ.

ನಿರುಕ್ತ (ನಾ). ೧. ಸತ್ಯ ; ದಿಟ. ೨. ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವನು.

ನಿರುತಿ (ನಾ). ೧. ನೈರುತ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನ ಒಡೆಯ.

೨. ರಾಕ್ಷಸ ; ದೈತ್ಯ.

ನಿರುತ್ತರ (ನಾ). ೧. ಉತ್ತರವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ; ಮೌನ. (ಗು). ೨. ಮೇಲಾದ ; ಅಸಮಾನ.

ನಿರುದ್ಯೋಗ (ನಾ). ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ; ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದಿರುವುದು.

ನಿರುಪಮ (ಗು). ಸಮವಿಲ್ಲದ ; ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ.

ನಿರುಪಯೋಗಿ (ಗು). ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ ; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ.

ನಿರೂಪ (ನಾ). ಅಸ್ಪೃಶ ; ಅಜ್ಞ. ~ ಇಸು = ೧. ಅಜ್ಞಾಪಿಸು ; ನಿಧಿಸು. ೨. ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸು.

ನಿರೂಪಣ (ನಾ). ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳುವಿಕೆ ; ವಿವರಿಸುವಿಕೆ.

ನಿರೂಪಣೆ = ನಿರೂಪಣ.

ನಿರೋಧ (ನಾ). ಅಡ್ಡಿ ; ತಡೆ ; ಪ್ರತಿಬಂಧ.

ನಿರೋಧಿಸು (ಕ್ರಿ). ತಡೆ ; ನಿಯಂತ್ರಿಸು.

ನಿಜಾ(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಿದ್ಧಪಡಿಸು. ೨. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಜೋಡಿಸು. ೩. ಚಾಚು ; ನೀಡು.

೪. ಮುಗಿ ; ಮುಚ್ಚು. (ನಾ). ೫. ಮಡಿಕೆ ; ನಿರಿಗೆ. ೬. ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

೭. ಸೊಬಗು ; ಲಾವಣ್ಯ.

ನಿಜಾ(ರಿ)ಗ (ನಾ). ಸಿಹಿಮಾತು ; ಇಮ್ಮಾತು.

ನಿಜಾ(ರಿ)ಗೆ (ನಾ). ೧. ಮಡಿಕೆ ; ಪದರ ; ನೆರಿಗೆ. ೨. ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, -ಕ್ರಮ.

೩. ತೋರಿಕೆ ; ಪ್ರದರ್ಶನ.

ನಿಜಾ(ರಿ)ಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಇಡು ; ಮಡಗು.

೨. ಆಡಗೊಳಿಸು ; ಕ್ರಮ ಗೊಳಿಸು.

೩. ನೆಡು ; ನಾಟಕಾಕು. ೪. ಜೈನ

ಯತಿಯನ್ನು ಭಿಕ್ಷೆಗಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

೫. ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳು ; ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

(ನಾ). ೬. ಜೋಡಣೆ. ೭. ಪ್ರದರ್ಶನ.

ನಿಜಾ(ರು)ಗೆ = ನಿಜಾಗೆ.

ನಿರ್ಗತಿ (ನಾ). ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿ ; ಗತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.

ನಿರ್ಗತಿಕ (ನಾ). ಗತಿಯಿಲ್ಲದವನು ; ಅಸಹಾಯಕ.

ನಿರ್ಗಮನ (ನಾ). ೧. ಹೋಗುವಿಕೆ ; ಹೊರಡುವಿಕೆ. ೨. ಬಾಗಿಲು ; ದ್ವಾರ.

ನಿರ್ಗುಣ (ನಾ). ೧. ಪರಮಾತ್ಮ. (ಗು). ೨. ಗುಣವಿಲ್ಲದ.

ನಿರ್ಘಾತ (ನಾ). ೧. ಬಲವಾದ ಪೆಟ್ಟು ; ಜೋರಾದ ಹೊಡೆತ. ೨. ಬಿರುಗಾಳಿ.

೩. ಸಿಡಿಲು.

ನಿರ್ಜನ (ಗು). ಜನವಸತಿಯಿಲ್ಲದ ; ವಿಕಾಂತವಾದ.

ನಿರ್ಜರ (ನಾ). ೧. ದೇವತೆ. (ಗು). ೨. ಮುಸ್ಸಿಲ್ಲದ.

ನಿರ್ಜರೆ ೧. = ನಿರ್ಜರ. ೨. ನಾಶಮಾಡುವುದು ; ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವುದು.

ನಿರ್ಜೀವ (ಗು). ಜೀವವಿಲ್ಲದ ; ಜೀತನವಿಲ್ಲದ

ನಿರ್ದೂರ್ (ನಾ). ೧. ಪರ್ವತದ ಮೇಲಿನಿಂದ
ಹರಿಯುವ ಝರಿ. ೨. ತಡೆಗಳು; ಜಲಪಾತ.

ನಿರ್ಣಯ (ನಾ). ತೀರ್ಮಾನ; ಕೊನೆಯ
ಮಾತು. ~ ಇಸು = ನಿರ್ಧರಿಸು;
ತೀರ್ಮಾನಿಸು.

ನಿರ್ಣಾಯಕ (ಗು). ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಬೇಕಾದ;
ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾದ.

ನಿರ್ಣೇತ (ಗು). ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ; ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ.
ನಿರ್ದಯ ೧. = ನಿರ್ದಯೆ. (ಗು). ೨. ದಯೆ
ಯಿಲ್ಲದ; ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದ.

ನಿರ್ದಯೆ (ನಾ). ಕನಿಕರವಿಲ್ಲದಿರುವುದು;
ಕ್ರೌರ್ಯ.

ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ (ನಾ). ೧. ಖಂಡತುಂಡವಾದುದು;
ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾದುದು. (ಗು). ೨. ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ
ಒಳಗಾಗದ.

ನಿರ್ದಾಯ (ನಾ). ಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದು;
ಅಖಂಡವಾದುದು.

ನಿರ್ದಿಷ್ಟ (ಗು). ೧. ಗೊತ್ತುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.
೨. ಅಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ನಿರ್ದೇಶ (ನಾ). ೧. ತೋರಿಸುವುದು; ಸೂಚಿಸು
ವುದು. ೨. ಆಜ್ಞೆ; ಅಪ್ಪಣೆ.

ನಿರ್ದೋಷ (ಗು). ದೋಷವಿಲ್ಲದ; ಪರಿಶುದ್ಧ;
ತಪ್ಪಿಲ್ಲದ.

ನಿರ್ದ್ರವ (ಗು). ಒಣಗಿದ.

ನಿರ್ದರ = ನಿರ್ಧಾರ. ~ ಇಸು = ನಿಶ್ಚಯಿಸು;
ತೀರ್ಮಾನಿಸು.

ನಿರ್ಧಾರ (ನಾ). ನಿಶ್ಚಯ; ನಿರ್ಣಯ.

ನಿರ್ಧಾಮ (ನಾ). ೧. ಹೆಸರಿಲ್ಲದಂತೆ ಆಗುವಿಕೆ;
ಸಂಪೂರ್ಣನಾರ. (ಗು). ೨. ಹೆಸರಿಲ್ಲದ;
ನಾಶವಾದ.

ನಿರ್ನೇ (ಅ). ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ; ಸುಮ್ಮನೆ.

ನಿರ್ಬಂಧ (ನಾ). ೧. ಬಲಾತ್ಕಾರ; ಒತ್ತಾಯ.

೨. ಅಡ್ಡಿ; ತಡೆ. ೩. ಶಾಸನ; ಕಾಯಿದೆ.

೪. ಸ್ಥಿರತೆ; ದಾರ್ಢ್ಯ.

ನಿರ್ಭರ (ನಾ). ೧. ವೇಗ; ರಭಸ. (ಗು).

೨. ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ; ತುಂಬಿದ.

೩. ಅತಿಶಯವಾದ; ನಿಶ್ಚೇಷವಾದ.

ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ (ನಾ). ಅದೃಷ್ಟಹೀನ; ದುರ್ದೈವಿ.

ನಿರ್ಮಲ (ಅ). ೧. ಸ್ವಚ್ಛ; ಶುದ್ಧ.

(ಗು). ೨. ಕೊಳೆಯಿಲ್ಲದ; ಶುದ್ಧವಾದ.

ನಿರ್ಮಾಣ (ನಾ). ಸೃಷ್ಟಿ; ರಚನೆ; ಉಂಟು
ಮಾಡುವಿಕೆ.

ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ (ನಾ). ೧. ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ

ತೆಗೆದ ಬಾಡಿದ ಹೂವು. ೨. ಸ್ವಚ್ಛವಾದುದು.

ನಿರ್ಮಿಸು (ಕ್ರಿ). ಕಟ್ಟು; ರಚಿಸು.

ನಿರ್ಮೂಲನ (ನಾ). ಬುಡಸಹಿತ ಕೀಳುವಿಕೆ;

ಬೇರುಸಹಿತ ಕಿತ್ತೆಸೆಯುವಿಕೆ.

ನಿರ್ಯಾಣ (ನಾ). ೧. ಹೊರಬೀಳುವುದು.

೨. ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿಯೆ ಸಿಲುಕಡೆ. ೩. ಮಾಯೆ

ವಾಗುವಿಕೆ; ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವಿಕೆ. ೪. ಭಾಗ;

ವಿಭಾಗ. ೫. ಸಾವು; ಮರಣ. ೬. ಅನೆಯ

ಕಡೆಗಣ್ಣು. ೭. ದನದ ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ.

ನಿರ್ಯಾತ (ನಾ). ೧. ಹೊರ ದೇಶಗಳಿಗೆ

ಕಳುಹಿಸಿದುದು; ರಫ್ತು. (ಗು). ೨. ಕಳು

ಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದ.

ನಿರ್ಯಾಸ (ನಾ). ೧. ಅಂಟು; ಗೋಂದು.

೨. ಕಷಾಯ.

ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ (ನಾ). ಅಸಡ್ಡೆ; ಅನಾದರ.

ನಿರ್ಲಿಪ್ತ (ಗು). ೧. ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದ; ಹತ್ತದ.

೨. ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ; ಅನಾಸಕ್ತ.

ನಿರ್ಲೇಪ (ಗು). ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ; ಯಾವು

ದಕ್ಕೂ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದ.

ನಿರ್ವರ್ತಿಸು (ಕ್ರಿ). ಮುಗಿಸು; ಪೂರೈಸು.

ನಿರ್ವಹಣೆ ೧. = ನಿರ್ವಹಣೆ. ೨. ಅಂತ್ಯ;

ಮುಕ್ತಾಯ.

ನಿರ್ವಹಣೆ (ನಾ). ೧. ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ;

ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ೨. ಕೆಲಸವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸು

ನಿರ್ವಹಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಾಡು ; ಪೂರೈಸು.

೨. ನೆರವೇರಿಸು ; ನಿರ್ವಹಿಸು.

ನಿರ್ವಾಣ (ನಾ). ೧. ಮೋಕ್ಷ ; ಕೈವಲ್ಯ.

೨. ರಾಂತತೆ. ೩. ಶೂನ್ಯ. ೪. ಚಿತ್ತಲೆ.

೫. ಅನೆಯ ಸ್ಥಾನ. ೬. ನಂದಿಹೋಗುವಿಕೆ.

೭. ಅತ್ಯ. ೮. ಸಾಯಂಕಾಲ. ೯. ಸಾವು ;

ಮರಣ. ೧೦. ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆ ; ಅಂತ್ಯ

ಕರ್ಮ.

ನಿರ್ವಾಹ (ನಾ). ೧. ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗ ;

ಉಪಾಯ. ೨. ಪೂರೈಕೆ ; ಬದಗಿಸುವಿಕೆ.

೩. ಸಾಧನೆ ; ಸಿದ್ಧಿ. ೪. ಆಧಾರ ; ಆಶ್ರಯ.

ನಿರ್ವಿಚಾರ (ಗು). ಬದಲಾಗದ ; ವಿಚಾರ

ಹೊಂದದ ; ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ.

ನಿರ್ವಿಘ್ನ (ಗು). ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದ ; ಸರಾಗ

ವಾದ.

ನಿರ್ವಿಘ್ನ (ಗು). ದುಃಖವಿರುವ ಕೂಡಿದ ;

ನಿರಾಶೆಗೊಂಡ.

ನಿರ್ವಿನಾಶ (ಗು). ವಿನಾಶವಿಲ್ಲದ.

ನಿರ್ವಿಲೀನ (ಗು). ವಿಲೀನವಿಲ್ಲದ ; ಅಂತರ

ವಿಲ್ಲದ.

ನಿರ್ವೃತ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಸುಖ ; ಸಂತೋಷ.

೨. ಮುಕ್ತಿ ; ಮೋಕ್ಷ.

ನಿರ್ವೇಗ (ನಾ). ೧. ವೈರಾಗ್ಯ ; ವಿರಕ್ತಿ.

(ಗು). ೨. ವೇಗವಿಲ್ಲದ ; ಮಂದವಾದ ;

ಪ್ರಶಾಂತ.

ನಿರ್ವೇದ (ನಾ). ೧. ವೈರಾಗ್ಯ ; ವಿರಕ್ತಿ.

೨. ವೇದ ; ಉಮ್ಮುಳ.

ನಿರ್ವೇಶ (ನಾ). ೧. ಲಾಭ ; ಗಳಿಕೆ. ೨. ಕೂಲಿ ;

ಪಗಾರ. ೩. ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ. ೪. ಉಪಭೋಗ ;

ಸುಖ.

ನಿರ್ಲ (ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಗತಿಭಂಗವಾಗು ;

ಚಲಿಸದಿರು. ೨. ಇರು. ೩. ನೆಲಸು ; ಸ್ಥಿರ

ವಾಗಿರು. ೪. ತಂಗು. ೫. ತಡೆ. ೬. ಸಹಿಸು ;

ಸೈರಿಸು.

ಮಾಡು ; ಸ್ಥಾಪಿಸು. ೨. ಗತಿಯನ್ನು ತಡೆ.

ನಿರ್ಲ (ಗ) = ೧. ವಿಶ್ರಾಂತಿ ; ಬಿಡುವು.

೨. ತಾಳ್ಮೆ ; ಸಹನೆ. ೩. ಮುಕ್ತಾಯ ;

ಕೊನೆ. ೪. ಬಾಗಿಲಿನ ಚೌಕಟ್ಟು.

೫. ನಿರ್ಣಯ. ನಿರ್ಲ (ಗ) ನ್ನಡಿ = ನಿಲುವು

ಗನ್ನಡಿ. ನಿರ್ಲ (ದಾ)ಣ = ನಿಲ್ಲುವ ಸ್ಥಾನ ;

ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸ್ಥಳ. ನಿರ್ಲನೆ = ವಿಶ್ರಾಂತಿ

ಗೃಹ ; ತಂಗುವ ಮನೆ.

ನಿಲ (ಛ)ಯ (ನಾ). ೧. ಮನೆ ; ವಾಸಸ್ಥಳ.

೨. ಆದಗುವುದು.

ನಿಲವು (ನಾ). ೧. ನಿಲ್ಲುವಿಕೆ. ೨. ಸ್ಥಿತಿ ;

ಅವಸ್ಥೆ. ೩. ಎತ್ತರ ; ಉನ್ನತ. ೪. ನೆಲೆ ;

ನಿವಾಸ. ೫. ವಿಶ್ರಾಂತಿ ; ಬಿಡುವು.

೬. ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ೭. ಉಳಿಕೆ ; ಶೇಷ.

ನಿರ್ಲ ನ್ನಡಿ = ಬೊಡ್ಡ ಕನ್ನಡಿ.

ನಿಲಿ (ಲಿ)ಂಪ (ನಾ). ದೇವತೆ.

ನಿಲು (ಂ)ಲು (ಕ್ರಿ). ೧. ರಾಶಿಪಾಕು ; ಒಟ್ಟು

ಗೂಡಿಸು. ೨. ಸುರುಳಿಸುತ್ತ ; ಇರಿಕೆ

ಹಾಕು. ೩. ನೆಗೆ ; ಹಾರು ; ಕುಪ್ಪಳಿಸು.

೪. ಮುತ್ತು ; ಅಮರಿಸು.

ನಿಲುಕು = ನಿಲ್ಲು.

ನಿಲುವು = ನಿಲವು.

ನಿಲ್ಕು (ಳ್ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಜಾಚು ; ನೀಡು.

೨. ಕುದಿಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲು ; ಮೆಟ್ಟಿಂಗಾಲಿಸು.

೩. ಎಟುಕುವಂತಾಗು ; ಕೈಗೆ ಸಿಗು

೪. ಹೊಂದು ; ಪಡೆ. ೫. ತೊಡಗು.

ನಿಲ್ಲು = ನಿಲ್.

ನಿವಡ (ನಾ). ಆರಿಸುವಿಕೆ ; ಹುಡುಕುವಿಕೆ.

ನಿಇಸು = ೧. ಆರಿಸು ; ಹುಡುಕು.

೨. ಎದ್ದು ಕಾಣು ; ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗು.

ನಿವರ್ತನ (ನಾ). ೧. ಹಿಂದಿರುಗುವಿಕೆ.

೨. ಮುಗಿಸುವಿಕೆ ; ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುವಿಕೆ.

೩. ಸಾಧನೆ ; ನಿರ್ವಹಣೆ. ೪. ಸಾಗುವಳಿ

ಗಿರಿ.

ನಿವರ್ತನೆ = ನಿವರ್ತನ.

ನಿವರ್ತಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಮುಗಿಸು. ೧. ಹಿಂದಿರುಗು. ೨. ಮಾಯವಾಗು.

ನಿವಹ (ನಾ). ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ; ಸಂದಣಿ.

ನಿವಾತ (ನಾ). ಗ. ಮನೆ; ನಿವಾಸ. ೧. ಕವಚ. (ಗು). ೨. ಗಾಳಿಯಿಲ್ಲದ.

ನಿವಾರಣ (ನಾ). ಗ. ಕಳೆಯುವಿಕೆ; ಹೋಗಲಾಡಿಸುವಿಕೆ. ೧. ತಡೆಯುವಿಕೆ; ನಿಲ್ಲಿಸುವಿಕೆ.

ನಿವಾರಣೆ = ನಿವಾರಣ.

ನಿವಾರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಕಳೆ; ತೆಗೆದುಡಾಳು. ೧. ತಡೆ; ನಿರೋಧಿಸು.

ನಿವಾಸ (ನಾ). ವಾಸಸ್ಥಾನ; ಬೀಡು.

ನಿವಾಸಿ (ನಾ). ಗ. ವಾಸ ಮಾಡುವವನು. ೧. ನೆಲಸಿದವನು.

ನಿವಾಳಿ (ನಾ). ದೃಷ್ಟಿದೋಷ ತೆಗೆಯುವುದು; ಇಳಿತೆಗೆಯುವುದು. ~ಇಸು = ದೃಷ್ಟಿದೋಷವನ್ನು ತೆಗೆ. ~ತೆಗೆ = ನಿವಾಳಿಸು.

ನಿವಿಷ್ಟ (ಗು). ಸೇರಿದ; ಕೂಡಿದ.

ನಿವೃತ (ಗು). ಮುಸುಕಿದ; ಅನರಿಸಿದ.

ನಿವೃತ್ತಿ (ನಾ). ಗ. ವಿಶ್ರಾಂತಿ; ಬಿಡುಗಡೆ. ೧. ಪರಮಸುಖ; ಅತ್ಯಾನಂದ. ~ಮಾರ್ಗ = ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗ.

ನಿವೇದನ (ನಾ). ಗ. ತಿಳಿಸುವಿಕೆ; ವಿಜ್ಞಾಪನೆ. ೧. ಅರ್ಪಣೆ; ಕೊಡುವಿಕೆ.

ನಿವೇದನೆ = ನಿವೇದನ.

ನಿವೇದಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ತಿಳಿಸು; ಹೇಳು. ೧. ಅರ್ಪಿಸು; ಕೊಡು.

ನಿವೇಶ ಗ. = ನಿವೇಶನ. ೧. ಸೈನ್ಯದ ಬೀಡು; ಪಾಲೆಯ.

ನಿವೇಶನ (ನಾ). ಗ. ಮನೆ; ವಾಸಸ್ಥಳ. ೧. ಮನೆ ಮುಂತಾದ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳ; ಸೈಟು.

ನಿವೃಳ (ಗು). ನೆಚ್ಚು ಕಳೆದು ಉಳಿದ.

ನಿಶಾಂತ (ನಾ). ಗ. ರಾತ್ರಿಯ ಕೊನೆ; ಮುಂಜಾವ. ೧. ಶಾಂತ; ಪ್ರಶಾಂತ. ೨. ಗೃಹ; ಮನೆ.

ನಿಶಾಟಿ (ನಾ). ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಪಿಶಾಚ, ಗೂಬೆ ಮುಂತಾದುವು.

ನಿಶಾನಿ (ನಾ). ಬಾವುಟ; ಧ್ವಜ.

ನಿಶಿತ (ಗು). ಹರಿತವಾದ; ತೀಕ್ಷ್ಣ.

ನಿಶೀಥ (ನಾ). ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ; ಸರಿಸಾತ್ರಿ.

ನಿಶೆ (ನಾ). ಗ. ರಾತ್ರಿ; ಇರುಳು. ೧. ಅರಿಸಿನ.

ನಿಶ್ಚಯ (ನಾ). ಗ. ನಿರ್ಣಯ; ಗೊತ್ತುವಳಿ.

೧. ಸತ್ಯ; ದಿಟ. ೨. = ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ.

~ಇಸು = ಗೊತ್ತುಮಾಡು; ನಿರ್ಣಯಿಸು.

ನಿಶ್ಚಲ (ಳ) (ನಾ). ಗ. ಭೂಮಿ. ೧. ಪರ್ವತ. (ಗು). ೨. ಚಲಿಸದೆ ಇರುವ; ಅಚಲ.

ನಿಶ್ಚಿಂತ (ನಾ). ಗ. ಶಾಂತ ಮನಸ್ಸಿನವನು. (ಗು). ೧. ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದ; ಶಾಂತ ಮನಸ್ಸಿನ.

ನಿಶ್ಚಿತ (ಗು). ಗ. ಗೊತ್ತಾದ; ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. ೧. ನಿಜವಾದ. ~ಅರ್ಥ = ಗ. ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ ಮಾತು. ೧. ಮದುವೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡುವ ಒಂದು ವಿಧ.

ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟ (ಗು). ಚಲನೆಯಿಲ್ಲದ; ಅಲುಗಾಟವಿಲ್ಲದ.

ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟತೆ (ನಾ). ಚಲನೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ಅಲುಗಾಟವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.

ನಿಶ್ಚೇಣಿ (ನಾ). ಗ. ಏಣಿ; ನಿಚ್ಚನೆಗೆ. ೧. ಮೆಟ್ಟಿಲು; ಸೋಪಾನ.

ನಿಶ್ವಾಸ (ನಾ). ಗ. ಉಸಿರು ಬಿಡುವುದು. ೧. ನಿಟ್ಟುಸಿರು.

ನಿಶ್ವಂಕೆ (ನಾ). ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.

ನಿಶ್ವಬ್ದ (ನಾ). ಸದ್ದಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ಮಾನ; ನೀರವತೆ.

ನಿಷಂಗ (ನಾ). ಗ. ಸೇರಿಕೆ; ಜೋಡಣೆ.

೧. ಬತ್ತಳಿಕೆ; ತೂಣೀರ.

ನಿಷಣ್ಣ (ಗು). ಕುಳಿತ; ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದ.
ನಿಷಾದ (ನಾ). ೧. ಬೇಡ; ಕಿರಾತ.

೨. ಹೊಲೆಯು. ೩. ಕೆಸರು; ಪಂಕ.

ನಿಷಿದ್ಧ (ಗು). ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಿದ.

ನಿಷೇಕ (ನಾ). ೧. ಚಮುಕಿಸುವಿಕೆ; ಸಿಂಪಡಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಶೋಭನ; ಪ್ರಸ್ತ.

ನಿಷೇಧ (ನಾ). ೧. ವಿರೋಧ; ಅಡ್ಡಿ. ೨. ತಿರಸ್ಕಾರ; ನಿರಾಕರಣೆ.

ನಿಷ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕಂಠಾಭರಣ. ೨. ಚಿನ್ನ.

೩. ಚಿನ್ನದ ಒಂದು ನಾಣ್ಯ.

ನಿಷ್ಯಪಟ (ಗು). ಕಪಟವಿಲ್ಲದ; ಸರಳವಾದ.

ನಿಷ್ಯರುಣ (ಗು). ಕ್ರೂರ; ಉಗ್ರ.

ನಿಷ್ಯರ್ಮ (ನಾ). ೧. ಜಡತೆ; ಅಲಸ್ಯ.

(ಗು). ೨. ಪಾಪವಿಲ್ಲದ; ದೋಷವಿಲ್ಲದ.

ನಿಷ್ಯರ್ಷ (ನಾ). ೧. ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ; ಸಾರ.

೨. ನಿರ್ಣಯ; ಗೊತ್ತುವಳಿ.

ನಿಷ್ಯಾವು (ನಾ). ಅನಾಸಕ್ತಿ; ಆಸೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.

ನಿಷ್ಯುಟ (ನಾ). ೧. ಮರದ ಪೊಟರೆ.

೨. ತೋಟ.

ನಿಷ್ಯಮುಣ (ನಾ). ಹೋಗುವಿಕೆ; ಹೊರಬೀಳುವಿಕೆ.

ನಿಷ್ಕರ (ನಾ). ೧. ಬಿರುನುಡಿ; ದಯೆಯಿಲ್ಲದ ಮಾತು. (ಗು). ೨. ಕ್ರೂರವಾದ; ಕಠಿನವಾದ.

ನಿಷ್ಕ (ನಾ). ೧. ಇರುವಿಕೆ; ಸ್ಥಿತಿ. ೨. ಶ್ರದ್ಧೆ.

ನಿಷ್ಣಾತ (ನಾ). ಪಾರಂಗತ; ನಿಪುಣ.

ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ (ನಾ). ಭೇದಭಾವವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ಸಮದೃಷ್ಟಿ.

ನಿಷ್ಪತ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಹುಟ್ಟು; ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ.

೨. ಮುಗಿಸುವಿಕೆ; ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವಿಕೆ.

ನಿಷ್ಪನ್ನ (ಗು). ೧. ಹುಟ್ಟಿದ; ಉಂಟಾದ.

೨. ಮುಗಿದ; ಪೂರ್ಣವಾದ.

ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನ (ಗು). ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ; ಅಪ್ರಯೋಜಕ.

ನಿಷ್ಫಲ (ಗು). ಫಲವಿಲ್ಲದ; ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದ.

ನಿಷದ (ನಾ). ನಿಜ; ಸತ್ಯ; ದಿಟ.

ನಿರ್ಗ (ನಾ). ೧. ಸ್ವಪ್ನ. ೨. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದುದು; ಸಹಜ; ನೈಜ.

ನಿಸಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಹಿಡುಕು, -ಹಿಡು. (ನಾ). ೨. ಇರುಳು; ನಿತ್.

ನಿಸಿದಿ = ನಿಸಿದಿಗೆ.

ನಿಸಿದಿಗೆ (ನಾ). ಜೈನಮುನಿಗಳ ಸಮಾಧಿ.

ನಿರ್ವೇಕ = ನಿರ್ವೇಕ.

ನಿಸ್ತರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆ.

೨. ತಾಳು; ಸಹಿಸು.

ನಿಸ್ತೇಜ (ಗು). ಕಳೆಗುಂದಿದ; ಬಾಡಿದ.

ನಿಸ್ತೀಂಶ (ನಾ). ೧. ಕತ್ತಿ; ಬಿಡ್ಡ. (ಗು).

೨. ಕ್ರೂರ; ಕಠೋರ.

ನಿಸ್ಪ್ರಹ (ಗು). ೧. ಆಸೆಯಿಲ್ಲದ; ಸ್ವಾರ್ಥವಿಲ್ಲದ. ೨. ಪಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲದ.

ನಿಸ್ಪನ (ನಾ). ಸ್ವರ; ಧ್ವನಿ.

ನಿಸ್ಪಂಶಯ (ಗು) ಸಂಶಯವಿಲ್ಲದ; ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದ.

ನಿಸ್ಸಾಣ = ನಿಸ್ಸಾಳ.

ನಿಸ್ಸಾಳ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾದ್ಯ.

ನಿಸ್ಸೀಮ (ನಾ). ೧. ದೇವರು. ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು. ೩. ಚತುರ; ನಿಪುಣ. (ಗು).

೪. ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದ; ಎಲ್ಲೆ ಯಿಲ್ಲದ.

೫. ಅಸಮಾನವಾದ.

ನಿಹಿತ (ಗು). ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಇಟ್ಟ.

ನಿಂಟಿಸು = ನಿಟ್ಟಿಸು.

ನೀಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ತಿರಸ್ಕರಿಸು; ಧಕ್ಕರಿಸು.

ನೀಕಾಶ (ಗು). ಹೋಲುವ; ಸಮಾನವಾದ.

ನೀಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಿಡು; ಕಳೆ; ತೊಲಗಿಸು.

೨. ಸಾಧ್ಯವಾಗು; ಈಡೇರು. ~ಅಡು
= ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು; ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು.

ನೀಚೆ (ನಾ). ೧. ಕೆಡುಕ; ದುಷ್ಟ. (ಗು).

೨. ಕೀಳಾದ; ಕ್ಷುದ್ರ.

ನೀಟಿ (ನಾ). ವಿಸ್ತಾರ; ನೀಳ; ಲಂಬ.

ನೀಟು ೧. = ನೀಟಿ. ೨. ನಾಡೂಕು; ಅಚ್ಚು
ಕಟ್ಟು. ೩. ಸೊಗಸು; ಅಂದ. ೪. ಸರಳ.

ನೀಡ (ನಾ). ಹಕ್ಕಿಯ ನಾಸಸ್ಥಳ; ಗೂಡು.
~ಉದ್ಭವ = ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದು;
ಪಕ್ಷಿ.

ನೀಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಚಾಚು; ವಿಸ್ತರಿಸು.

೨. ದಾನಮಾಡು; ಕೊಡು. ೩. ಬಡಿಸು;

ಊಟಕ್ಕೆ ಹಾಕು. (ನಾ). ೪. ಉದ್ದ;

ನೀಳ. ೫. ವಿಳಂಬ; ತಡ. (ಗು). ೬. ಉದ್ದ

ನಾದ; ಲಂಬನಾದ. ೭. ವಿಸ್ತರಿಸಿದ.

೮. ತಡೆಯುವ. (ಅ). ೯. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ;

ಅಧಿಕವಾಗಿ.

ನೀಡುಂ (ಅ). ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ.

ನೀತಿ (ನಾ). ೧. ಒಯ್ಯುವಿಕೆ. ೨. ಮಾರ್ಗ

ದರ್ಶನ. ೩. ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ; ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ.

~ಮಾರ್ಗ = ಒಳ್ಳೆಯ ನಡವಳಿಕೆ.

~ಶಾಸ್ತ್ರ = ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ಶಾಸ್ತ್ರ.

ನೀಪ (ನಾ). ೧. ಕದಂಬವೃಕ್ಷ; ತಾಳೆಮರ.

(ಗು). ೨. ಆಳವಾದ; ತಗ್ಗಾದ.

ನೀರ್(ರು) (ನಾ). ೧. ಉದಕ; ಜಲ.

೨. ಶಕ್ತಿ; ಕೆಚ್ಚು. ೩. ಮುತ್ತ, ರತ್ನಗಳ

ಕಾಂತಿ, -ತೇಜಸ್ಸು. ೪. = ನೀರು.

~ಅಡಸು = ನೀರನ್ನು ಬಯಸು;

ಬಾಯಾರು. ~ಅಣುಗ = ಚಂದ್ರ. ~ಅಟಿ

= ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಆಡುವುದು; ಜಲಕ್ರೀಡೆ.

~ಅರಂಬ = ನೀರಾವರಿಯ ಬೇಸಾಯ;

ತರಿವ್ಯವಸಾಯ. ~ಇಳಿ = ೧. ನೀರು

ಕಡಮೆಯಾಗು. ೨. ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗು.

೩. = ನೀರಿಲ್ಲ. ~ಇಣು(ಳಿ) = ಸ್ನಾನ

ಮಾಡು; ಮೀಯು. ~ಉಳ್ಳಿ = ಈರುಳ್ಳಿ.

~ಏಜು(ರು) = ೧. ನೀರು ಮೀಲಕ್ಕೇರು,

-ಹೆಚ್ಚಾಗು. ೨. ಸಂತೋಷಿಸು; ಆನಂದ

ಪಡು. ೩. ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು. ~ಒಳ್ಳೆ

= ಒಂದು ಜಾತಿಯ ವಿಷವಿಲ್ಲದ ಹಾವು;

ನೀರು ಹಾವು. ~ಓಡು = ೧. ನೀರು ಬತ್ತಿ

ಹೋಗು. ೨. ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗು;

ಕಳೆಗುಂದು. ~ಕು(ಗು)ಡಿಸು = ೧. ನೀರನ್ನು

ಕುಡಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು. ೨. ಪೀಡಿಸು;

ತೊಂದರೆಗೀಡುಮಾಡು. ~ಕು(ಗು)ಡು

= ತರ್ಪಣವನ್ನು ಕೊಡು, -ಬಿಡು.

~ಗಂಟಿ = ಕೆರೆಗಳಿಂದ ಗದ್ದೆಗಳಿಗೆ ನೀರು

ಬಿಡಲು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನೇಮಕನಾವನನು.

~ತಾ(ದಾ)ಣ = ನೀರಿರುವ ಸ್ಥಳ; ಕೆರೆ,

ಕೊಳ ಮುಂತಾದುವು. ~ತಿ(ದಿ)ಗುರಿ

= ನೀರಿನ ಸುಳಿ; ಮಡು. ~ತೆ(ದೆ)ರ್

= ಮೋಡ; ಮುಗಿಲು. ~ನಿಲ್ಲು = ಗರ್ಭ

ಧಾರಣೆ ಮಾಡು. ~ಪ(ವ)ರಿ = ಕಾಲುವೆ;

ತೋಡು. ~ಪುಣ(ವೂ,ಹೂ) = ಕಮಲ;

ತಾವರೆ. ~ಮಾ(ನಾ)ನಸ = ಅರ್ಧ

ಮನುಷ್ಯನ ಹಾಗೂ ಅರ್ಧ ಮೀನಿನ ರೂಪ

ವುಳ್ಳವನು. ~ಮುಟ್ಟು = ೧. ಮಲಮೂತ್ರ

ಗಳನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸು. ೨. ಮಲಮೂತ್ರ

ಗಳನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿದ ನಂತರ ನೀರಿನಿಂದ

ಕುದ್ದಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು.

ನೀರ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮದ್ಯ.

೨. = ನೀಲ.

ನೀರಂಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ಹೊಳಪನ್ನುಂಟುಮಾಡು.

ನೀರಂಧ್ರ (ಗು). ೧. ಎಡೆಯಿಲ್ಲದ; ರಂಧ್ರ

ವಿಲ್ಲದ. ೨. ದಟ್ಟವಾದ.

ನೀರಜ (ನಾ). ೧. ಕಮಲ; ತಾವರೆ. (ಗು).

೨. ದೋಷರಹಿತ. ~ಮಿತ್ರ = ಸೂರ್ಯ.

ನೀರದಿಕೆ ೧. = ನೀರಚ್ಚು. ೨. ತೆಳ್ಳಗೆ

ಕತ್ತರಿಸಿದ ಅಡಕೆ.

ನೀರದ (ನಾ). ೧. ನೀರನ್ನು ಕೊಡುವುದು ;
ಮೋಡ. (ಗು). ೨. ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದ. ~ಮಾರ್ಗ
= ಆಕಾರ.

ನೀರಧಿ (ನಾ). ಸಮುದ್ರ ; ಕಡಲು.

ನೀರರುಹ (ನಾ). ತಾವರೆ ; ಕಮಲ.

ನೀರವ (ನಾ). ೧. ಮೌನ ; ನಿಶ್ಯಬ್ದ. (ಗು).
೨. ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾದ.

ನೀರಸ (ಗ.). ರಸವಿಲ್ಲದ ; ಒಣಗಿದ.

ನೀರಬ್ಬಿ(ಕ್ಕಿ) (ನಾ). ಬಾಯಾರಿಕೆ ; ಸೇಡೆ ;
ನೀರಡಿಕೆ.

ನೀರಾ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಾದಕ
ಪಾನೀಯ.

ನೀರಾ(ಂ)ಜನ (ನಾ). ೧. ಆರತಿ ಎತ್ತುವುದು.
೨. ನೀಲಾಂಜನ ; ದೀಪ.

ನೀರಾಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ಆರತಿಯನ್ನು ಎತ್ತು.

ನೀರಾವರಿ (ನಾ). ೧. ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು.
೨. = ನೀರಾರಂಬ.

ನೀರೇಜ (ನಾ). ಕಮಲ ; ತಾವರೆ.

ನೀರ(ರ) (ನಾ). ೧. ಚೆಲುವ ; ಸುಂದರ.
೨. ಸಲ್ಲ ; ಪ್ರಿಯ.

ನೀರ(ರು) (ನಾ). ಪುಡಿ ; ಧೂಳು.

ನೀರ(ರಿ) (ನಾ). ೧. ಸುಂದರಿ ; ಚೆಲುವೆ.
೨. ಸಲ್ಲ ; ಪ್ರಿಯತಮೆ.

ನೀಲ (ನಾ). ೧. ನೀಲಿಯ ಬಣ್ಣ. ೨. ಕಪ್ಪು
ಬಣ್ಣ. ೩. ರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ; ಇಂದ್ರ
ನೀಲ. ೪. ಕುಬೇರನ ನವನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
೫. ರಾಕುನ ಸೇನಾಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ.
~ಅಂಬರ = ೧. ನೀಲಿಯ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ.
೨. ಬಲರಾಮ. ೩. ಆಕಾಶ. ~ಉತ್ತಲ
= ನೀಲಿಯ ಬಣ್ಣದ ತಾವರೆ ; ಕನ್ನೈದಿಲೆ.
~ಕಂಠ = ೧. ಶಿವ ; ಈಶ್ವರ. ೨. ನೀಲಿ
ಬಣ್ಣದ ಕೊರಳುಳ್ಳುದು ; ನವಿಲು.
~ಮಣಿ = ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ರತ್ನ.

ನೀಲಂ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮಾವು.

ನೀಲಾಂಜನ = ನೀಲಾಂಜನ.

ನೀಲಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಣ್ಣ. ೨. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ ಎಲೆಯಿಂದ
ತಯಾರಿಸುವ ಪುಡಿ.

ನೀವಾಕ (ನಾ). ಬರ ; ಕ್ಷಾಮ ; ದುರ್ಭಿಕ್ಷ.

ನೀವಾರ (ನಾ). ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಬತ್ತ ;
ಕಾಡುಬತ್ತ.

ನೀವಿ (ನಾ). ೧. ನೀರೆಯನ್ನು ಉಡುವಾಗ
ಹಾಕುವ ಗಂಟು ; ಬಾಳಿಕಾಯಿ. ೨. ಜೊಕ್ಕೆ
ಯುಗ್ಮ.

ನೀವು (ಕ್ರಿ). ಮೃದುವಾಗಿ ಸವರು ; ನೇವ
ರಿಸು.

ನೀಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಿರ್ವಹಿಸು ; ನಿಭಾಯಿಸು.
೨. ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸು ; ತಣಿಸು.

ನೀಹಾರ (ನಾ). ಹಿಮ ; ಇಬ್ಬಿನ.

ನೀಳ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಉದ್ದವಾಗು ; ನಿದಿದಾಗು.
೨. ಜಾಚು ; ವಿಸ್ತರಿಸು. (ನಾ).
೩. = ನೀರ್ಪ್.

ನೀಳ (ನಾ). ೧. ಉದ್ದ ; ಲಂಬ. ೨. ವಿಸ್ತಾರ ;
ಹರವು.

ನೀಳ್ತು = ನೀರ್ಪ್. ~ಜೆ(ವೆ)ರ್ಪ್(ರ್)
= ಜಾಚು ; ನೀಡು.

ನೀರ್ಪ್(ಳ್) (ನಾ). ಉದ್ದ ; ಲಂಬ.

ನೀಬ್ಬ(ಳ್ಳ)ರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಉದ್ದಮಾಡು ;
ನೀಡು. ೨. ತಡಮಾಡು ; ನಿಧಾನಿಸು.

ನುಂಗಿ (ನಾ). ನುಂಗುವವನು ; ನಾಶಮಾಡು
ವವನು.

ನುಂಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಬಳಿಸು. ೨. (ಹಣದ
ವಿಷಯದಲ್ಲಿ) ಮೋಸಮಾಡು ; ವಂಚಿಸು ;
ಅಪಹರಿಸು.

ನುಗಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಪುಡಿಮಾಡು ; ಹುಡುಗೊಳಿಸು.
೨. ಪುಡಿಯಾಗು.

ನುಗಿಚು (ಕ್ರಿ). ಜಾರು ; ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳು ;
ನುಸುಳು.

ಸುಗುಳ್ = ಸುಗಿಚು.

ಸುಗ್ಗಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಸುಗ್ಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗು; ರಭಸದಿಂದ ಮುಂದುವರಿ. ೨. ಸುಸುಳು; ತೂರು; ಒಳಸೇರು. ೩. ಪುಡಿಮಾಡು. ೪. ಪುಡಿಯಾಗು; ನಾರವಾಗು. (ನಾ). ೫. ಗುಂಪು; ಸಂದಣಿ. ೬. ಪುಡಿಯಾಗಿರುವುದು; ಹುಡಿ. (ಗು). ೭. ಪುಟ್ಟಕೆ ವಾದ; ಕೀಳಾದ. ~ಅಗು = ೧. ಚೂರು ಚೂರಾಗು; ಪುಡಿಯಾಗು. ೨. ಆಯಾಸಗೊಳ್ಳು.

ಸುಗ್ಗಿ = ಸುಗ್ಗಿ.

ಸುಜ್ಜು (ನಾ). ೧. (ಧಾನ್ಯಗಳ) ಚೂರು, -ತರಿ.

೨. ಹಾಳಾಗುವಿಕೆ; ನಾಶ. ~ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ಪುಡಿ ಮಾಡು; ನಾಶ ಮಾಡು. ~ನುಜು(ರಿ) = ಪುಡಿಪುಡಿಯಾದುದು.

ಸುಜುಗು (ಗು). ಪುಟ್ಟಕೆ; ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ.

ಸುಡಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಾತನಾಡು; ಧ್ವನಿಪೊರಡಿಸು.

೨. ಕೆಟ್ಟ ಮಾತನಾಡು; ಪಲುಕು. (ನಾ).

೩. ಮಾತು. ೪. ಭಾಷೆ. ೫. ಆಣೆ; ವಚನ;

ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ. ೬. ಗಾದೆ; ನಾಣ್ಣುಡಿ. ೭. ಹಾಡಿನ ಒಂದು ಭಾಗ. ~ಇಸು = ೧. ಮಾತನಾಡುವಂತೆ ಮಾಡು. ೨. ಮಾತನಾಡಿಸು.

೩. ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾಜಿಸು, -ಧ್ವನಿ ಮಾಡು. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಮಾತಿನ ಜೋಡಣೆ, -ಒಕ್ಕಣೆ; ನುಡುವಳಿ. ೨. ಗಾದೆ;

ನಾಣ್ಣುಡಿ. ~ಕ(ಗ)ಬ್ಬ = ಓದುಗಬ್ಬ;

ಹಾಡುಗಬ್ಬ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಪ(ರ) = ಮಾತುಗಾರ;

ವಾಗ್ವಿ. ~ಕ(ಗಿ)ಡಿಸು = ೧. ಬೇರೆಯವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಸು. ೨. = ನುಡಿದಪ್ಪು.

~ಕ(ಗಿ)ದು = ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪು. ~ಜಾಣ = ನುಡಿಗಾಣ.

~ತ(ದ)ಪ್ಪು = ಸುಳ್ಳಾದು.

~ಪ(ವ)ಕ್ಕಿ = ಮಾತನಾಡುವ ಹಕ್ಕಿ;

ಗಿಣಿ. ~ಪೆ(ವೆ)ಣ್ = ಮಾತಿನ ಅಧಿದೇವತೆ;

ಸರಸ್ವತಿ. ~ವಳಿ = ೧. ವ್ಯಾತಿನ ರೀತಿ,

-ಗತ್ತು. ೨. ಭಾಷೆ; ವಾಗ್ವಾಸ.

ನುಣ್ (ಗು). ನಯವಾದ; ಮೆದುವಾದ.

~ಇಸು = ನಯಗೊಳಿಸು; ಹದಮಾಡು.

~ಕೊ(ಗೊ)ರಲ್(ಲು) = ೧. ಮಧುರವಾದ ಧ್ವನಿ. ೨. ಸುಣುವಾದ ಕುತ್ತಿಗೆ.

~ದನಿ = ಸುಣ್ಣು ~ಸ(ಚೆ)ರ = ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿ.

ಸುಣುಚು (ಕ್ರಿ). ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಪಾರಾಗು.

ಸುಣುಪು (ನಾ). ನಯ; ಮಿಡುವು.

ಸುಣ್ಣೆತು (ನಾ). ನಯವಾದುದು; ಸುಣುವಾದುದು.

ಸುಣ್ಣಿ = ಸುಣುಪು.

ಸುತ (ಗು). ಕೊಂಡಾಡಿದ; ಸ್ತುತಿಸಿದ.

ಸುತಿ (ನಾ). ಹೊಗಳಿಕೆ; ಸ್ತೋತ್ರ.

~ಇಸು = ಸ್ತುತಿಸು; ಹೊಗಳು.

ಸುತಿಯಿಸು = ಸುತಿಸು.

ಸುರಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಅನುಭವ ಪಡೆ. ೨. = ಸುಜು.

ಸುಜು(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಹುಡಿಯಾಗು;

ಚೂರಾಗು. (ನಾ). ೨. ಚೂರಾದುದು;

ತುಂಡು. ~ಇಸು = ಪುಡಿಮಾಡು; ಅರೆ;

ಸಣ್ಣಿಸು.

ಸುಜು(ರು)ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಏಳಿಗೆಯಿಲ್ಲದಾಗು;

ಹಾಳಾಗು. ೨. ಪುಡಿಮಾಡು. ೩. ಪುಡಿಯಾಗು; ಚೂರುಚೂರಾಗು.

ಸುಜು(ರು)ಜು = ನೊಣಜು.

ಸುಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗು;

ರಭಸದಿಂದ ಮುಂದುವರಿ; ಸುಗ್ಗು. ೨. ಪುಡಿಮಾಡು; ಚೂರ್ಣ ಮಾಡು. (ನಾ).

೩. ಹುಡಿಯಾದ ಸ್ಥಿತಿ; ಪುಡಿ.

ಸುಚರ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಪುಡಿಮಾಡು. (ನಾ).

೨. (ಧಾನ್ಯಗಳ) ಪುಡಿ; ಸುಜ್ಜು.

ಸುಲಿ (ಕ್ರಿ). ೧. (ಹಗ್ಗದಂತೆ) ಹೊಸೆ,

-ತುಚು. ೨. ಹೊಟ್ಟೆ ಶೂಲೆಯಾಗು;

ಕರುಳಿನಲ್ಲಿ ನೋವುಂಟಾಗು. (ನಾ).

೩. = ಸುಲಿಕೆ. ~ಕ(ಗ)ದಗ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ; ತೋಳುಬಂದಿ.

ಸುಲಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಸುಲಿಯುವಿಕೆ; ತಿರುಚುವಿಕೆ. ೨. ಹುರಿ; ನೂಲು. ೩. ಹೊಟ್ಟೆ, -ಶೂಲೆ.

ಸುಲಿಹು (ಕ್ರಿ). ತಿರುಚು; ಹಿಂದು.

ಸುಸಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸುಸುಳು; ತೂರು. (ನಾ). ೨. ಹುಡಿ; ಧಾಳು. ೩. ಬಟ್ಟೆ, ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಣ್ಣ ಹುಳು. ೪. ನೋರಜು; ದೋಣೆ. ~ಕೋ(ಗೋ)ಘ = ಕಡೆಗಡೆಸು; ಧಿಕ್ಕರಿಸು.

ಸುಸುಳ(ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಜಾರು; ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಸುಣುಚು. ೨. ಅಡಗು; ಮರೆಯಾಗು. (ನಾ). ೩. ಸುಗ್ಗುವಿಕೆ. ೪. ಸುಳ್ಳು; ಅಸತ್ಯ.

ಸುಳ್ಳು (ಕ್ರಿ). ಪುಡಿಯಾಗು; ಜೂರಾಗು.

ಸೂ(ಂ)ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ದೂಡು; ತಳ್ಳು. ೨. ಸಮಯ ಕಳೆ; ದಿನಕಳೆ. ೩. ಹಾಯು; ಮುನ್ನುಗ್ಗು. ೪. ಸಾಧ್ಯವಾಗು; ಈಡೇರು. (ನಾ). ೫. ತಳ್ಳುವಿಕೆ; ದೂರ ಸರಿಸುವಿಕೆ. ~ಸುಗ್ಗುಲು = ಸೂಕುಸುಗ್ಗು. ~ಸುಗ್ಗು = ಗದ್ದಲ; ಗೊಂದಲ.

ಸೂತನ (ಗು). ಇತ್ತೀಚಿನ; ಸವೀನ; ಹೊಸದಾದ.

ಸೂತಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗುಹ್ಯರೋಗ ನೂನ = ಸೂನ.

ಸೂನಂ (ಘ). ೧. ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ; ನಿಜವಾಗಿ. ೨. ಪ್ರಾಯಶಃ; ಬಹುಶಃ.

ಸೂಪುರ (ನಾ). ಕಾಲಂದುಗೆ; ನೇವುರ.

ಸೂಱು(ರು) (ನಾ). ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ; ಶತಕ. ~ಎಲೆ = ತಾವರೆ; ಕಸುಲ.

ಸೂಲ್(ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ರಾಟೆಯಿಂದ ದಾರವನ್ನು ತೆಗೆ. (ನಾ). ೨. ಎಳೆ; ದಾರ.

೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ; ಒಡ್ಡಾಣ.

~ಎಣೆ = ಹಗ್ಗದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಎಣೆ.

~ಹಬ್ಬ = ಸೂಲುಹುಣ್ಣೆಮೆ. ~ಹುಣ್ಣೆಮೆ = ಶ್ರಾವಣಮಾಸದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಬ್ಬ.

ಸೂಲಿಗ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಾವು; ಹಸಿರುಹಾವು.

ಸೂಳ್(ಳು) (ನಾ). ಸುಳ್ಳು; ಅಸತ್ಯ.

ಸೂಳದು (ಅ). ಹಿರಿದಾಗಿ; ಅತಿಶಯವಾಗಿ.

ಸೈತ್ತ (ನಾ). ಕುಡಿತ; ಸರ್ತನ.

ಸೈತ್ಯ = ಸೈತ್ತ.

ಸೈಪ (ನಾ). ಅರಸ; ರಾಜ. ~ಸೀತ = ರಾಜಗದ್ದುಗೆ; ಸಿಂಹಾಸನ.

ಸೈಪತಿ = ಸೈಪ.

ಸೈಪಾಲ = ಸೈಪ.

ಸೈಪಸ (ನಾ). ೧. ಕ್ರೂರಿ; ಕಟುಕ. (ಗು).

೨. ಕ್ರೂರವಾದ; ದುಷ್ಟವಾದ.

ನೆಂಟಿ = ನಂಟಿ.

ನೆಂಟಿಸ್ತನ (ನಾ). ಬಾಂಧವ್ಯ; ಸಂಬಂಧ.

ನೆಂಟು = ನೆಂಟಿಸ್ತನ.

ನೆಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಸವರು.

೨. ಬಾಡು; ಕುಗ್ಗು. (ನಾ). ೩. ತಿವಿತ; ನೂಕುವಿಕೆ.

ನೆಗಡಿ (ನಾ). ಶೀತದಿಂದುಂಟಾಗುವ ಬಾಧೆ.

ನೆಗಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತು; ಎದ್ದಿಸು.

೨. ಚಿಮ್ಮು; ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಸು.

ನೆಗವು ೧. = ನೆಗಪು. ೨. ಎತ್ತಿಹಾಕು; ಅಪಹರಿಸು.

ನೆಗಹು ೧. = ನೆಗಪು. (ನಾ). ೨. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತುವಿಕೆ. ೩. ಉತ್ಸಾಹ; ಸಡಗರ.

ನೆಗಬ್(ಘ,ಳು,ಬು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಇರು.

೨. ಕೈಗೊಳ್ಳು; ತೊಡಗು. ೩. ಮಾಡು.

೪. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪಡೆ; ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು.

೫. ಬಳಕೆಗೆ ಬರು. ೬. ಉಂಟಾಗು; ಒಡಗು.

(ನಾ). ೭. ಮೊಸಳೆ; ನೆಕ್ರೆ.

ನೆಗಬ್ಬಿ(ಕ್ರೈ) (ನಾ). ೧. ನಡತೆ; ಚಾರಿತ್ರ್ಯ;
ಆಚರಣೆ. ೨. ಕೆಲಸ; ಉದ್ಯೋಗ.
೩. ಅಭ್ಯಾಸ; ರೂಢಿ. ೪. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ; ಕೀರ್ತಿ.
ನೆಗಬ್ಬಿ(ಕ್ರೈ)ರ (ನಾ). ಮೊಸಳೆಯನ್ನು
ವಾಹನವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು; ವರುಣ.
ನೆಗೆ(ಕ್ರೈ). ಜಿಗಿ; ಹಾರು; ಕುಪ್ಪಳಿಸು.
ನೆಗೆಡ್ಡೆ(ನಾ). ಭಾವ ಅಥವಾ ಮೈದುನನ
ಹೆಂಡತಿ; ಓರಗಿತ್ತಿ.
ನೆಗೆತ(ನಾ). ಹಾರುವಿಕೆ; ಜಿಗಿತ.
ನೆಗ್ಗಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ ಮುಳ್ಳು.
ನೆಗ್ಗು ೧ = ನಗ್ಗು. ೨. ಕುಗ್ಗು; ಕುಸಿ.
೩. ನಾಶಮಾಡು; ಹಾಳು ಮಾಡು.
ನಿಎತ್ತರಿ = ತಗ್ಗನ್ನು ಸರಿಮಾಡು.
ನೆಚ್ಚು = ನಚ್ಚು.
ನೆಟಕೆ = ನಟಿಕೆ.
ನೆಟ್ಟಿಗೆ(ಅ). ೧. ನೇರವಾಗಿ; ನೇಕವಾಗಿ.
೨. ಅಂದವಾಗಿ; ಚೆನ್ನಾಗಿ. ೩. ಸರಳವಾಗಿ;
ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ. ನಿಆಗು = ೧. ನೇರವಾಗು.
೨. (ರೋಗದಿಂದ) ಗುಣಹೊಂದು; ವಾಸಿ
ಯಾಗು. ೩. ಲೇಸಾಗು; ಬಳಿತಾಗು.
ನೆಟ್ಟನೆ ೧. = ನೆಟ್ಟಗೆ. ೨. ಒಮ್ಮೆಲೆ; ತಕ್ಷಣ.
ನೆಟ್ಟಿ(ನಾ). ೧. ನೆಟಕೆ; ಲಟಿಕೆ. ೨. ನಾಟಿ;
ನೆಡುವಿಕೆ.
ನೆಡು(ಕ್ರೈ). ೧. ನೆಟ್ಟಿಸು; ನಾಟು. ೨. ಚುಚ್ಚು.
ನೆಣ(ನಾ). ಕೊಬ್ಬು; ಮೇದಸ್ಸು.
ನಿಕ್ಕೊ(ಗೊ)ಬ್ಬು = ಹೆಮ್ಮೆ; ಸೊಕ್ಕು.
ನೆತ್ತ(ನಾ). ೧. ಕಣ್ಣು; ನೇತ್ರ. ೨. ಜೂಜು;
ಪಂದ್ಯ. ೩. ಪಗಡೆಯ ದಾಳ; ಲೆತ್ತ.
ನಿಪ(ವ)ಲಗೆ = ಪಗಡೆಯ ಹಾಸು.
ನೆತ್ತರ(ರು) (ನಾ). ರಕ್ತ; ಕೆನ್ನೀರು.
ನೆತ್ತಿ(ನಾ). ೧. ಹಣ. ೨. ತಲೆಯ ಮಧ್ಯ
ಭಾಗ. ೩. ತುದಿ; ಶಿಖರ.
ನೆನಕೆ(ನಾ). ಸ್ಮರಣೆ; ನೆನಪು.

ನೆನಪು = ನೆನಕೆ.
ನೆನಸು(ಕ್ರೈ). ೧. ಸ್ಮರಿಸು; ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು.
೨. ಚಿಂತಿಸು; ಆಲೋಚಿಸು.
೩. ತೋರಿಸು; ಒಪ್ಪೆ ಮಾಡು. (ನಾ).
೪. ಸ್ಮೃತಿ; ಜ್ಞಾಪಕ. ೫. ಅನುಭವಕ್ಕೆ
ಬಂದುದು; ದಿಟವಾದುದು; ನೆನಸು.
ನೆನಹು = ನೆನಕೆ.
ನೆನೆ(ಕ್ರೈ). ೧. ಸ್ಮರಿಸು; ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು.
೨. ಚಿಂತಿಸು; ಯೋಚಿಸು. ೩. ಒಡ್ಡೆ
ಯಾಗು; ತೋಯು.
ನೆನ್ನೆ = ನೆನ್ನೆ.
ನೆಪ(ನಾ). ಕಾರಣ; ಹೇತು; ವ್ಯಾಜ.
ನೆಪ್ಪು(ನಾ). ೧. ನೆನಪು; ಜ್ಞಾಪಕ.
೨. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ. ೩. ನೇಡು.
ಮುಯ್ಯ. ೪. ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ.
ನೆಮರು(ಕ್ರೈ). ೧. ಜಿಗಿ; ಮೆಲುಕುಹಾಕು;
ನಮಲು. (ನಾ). ೨. ಮೆಲುಕಾಟಿ;
ಜಗಿಯುವಿಕೆ.
ನೆಮ್ಮದಿ(ನಾ). ಸಮಾಧಾನ; ಶಾಂತಿ.
ನೆಮ್ಮು(ಕ್ರೈ). ೧. ಬರಗು; ಅತುಕೊಳ್ಳು.
೨. ಸಂಬು; ವಿಶ್ವಾಸವಿಡು. (ನಾ).
೩. ಬರಗು; ಅನಿಕೆ. ನಿಣಸು = ೧. ಬರ
ಗಿಸು. ೨. ಆರೋಪಿಸು; ಅಪಾದಿಸು.
ನೆರಯ ೧. = ನೆಯ್ಯು. (ನಾ). ೨. ತುಪ್ಪ.
ನೆಯ್ಲಿ(ನಾ). ನೇಯುವುದು. ನಿಕಾಪ(ರೆ)
= ಬಟ್ಟೆ ನೇಯುವವನು; ನೇಕಾರ.
ನೆಯ್ಲಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ತಾವರೆ; ಕಮಲ.
ನೆಯ್ಲಿಲೆ = ನೆಯ್ಲಿಲ್.
ನೆಯ್ಯು(ಕ್ರೈ). ನೇಯು; ಹೆಣೆ.
ನೆರೆ(ನಾ). ೧. ಸಹಾಯ; ನೆರವು. ೨. = ನೆಪ.
(ಗು). ೩. ಸಮಾಪನ; ಬಳಿಯು.
ನಿ(ಂ)ಪಾ(ಬಾ)ರ್ = ಸಹಾಯವನ್ನು
ಅಪೇಕ್ಷಿಸು. ನಿಮನೆ = ಪಕ್ಕದ ಮನೆ.
ನೆರಕೆ(ನಾ). ಬಿದಿರಿನ ಗೋಡೆ; ತಟ್ಟೆ.

ನರಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಗುಂಪುಗೂಡಿಸು ; ಒಟ್ಟು
ಗೂಡಿಸು. ೨. = ನೆಟಪು.

ನರವಿ (ನಾ). ಗುಂಪು ; ಸಮೂಹ.

ನರವು ೧. = ನರವಿ. ೨. ಸಹಾಯ ; ಬೆಂಬಲ.

ನರವೇರು (ಕ್ರಿ). ಈಡೇರು ; ಪೂರ್ಣವಾಗು.

ನರಹು = ನರಪು.

ನರಳು (ಳು) (ನಾ). ೧. ಪ್ರತಿಜಂಬ.

೨ ಅಶ್ರಯ ; ಆಸರೆ.

ನರೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಗುಂಪುಸೇರು ; ಒಟ್ಟಾಗು.

೨. ಸಂಘೋಗಿಸು. ೩. ಕೂಡಲು ಬೆಳ್ಳ

ಗಾಗು. ೪. = ನೆಟ. (ನಾ). ೫. ಸಮೂಹ ;

ಗುಂಪು. ೬. ಕೂಡಲು ಬೆಳ್ಳಗಾಗುವಿಕೆ.

೭. ಸಮೀಪ ; ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ. (ಗು).

೮. ಸಮೀಪದ. ~ ಊ(ಯೂ,ವೂ)ರು

= ಪಕ್ಕದ ಊರು. ~ ಮನೆ = ನೆರಮನೆ.

~ ಹೊರೆ = ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ.

ನೆಟ(ರ) (ನಾ). ೧. ಕೆಟ್ಟು ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

೨. ಮುಖ್ಯಸ್ಥಾನ ; ಮುಖ್ಯಸ್ಥಾನ ;

ಆಯಕಟ್ಟು. ೩. ಗುಟ್ಟು ; ರಹಸ್ಯ.

ನೆಟ(ರ)ಪು (ಕ್ರಿ). ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸು ;

ಪೂರೈಸು.

ನೆಟ(ರ)ಲ್ (ಕ್ರಿ). ಜೋಲು ; ಬಸವಳಿ.

ನೆಟ(ರ)ವಣಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಪರಿಪೂರ್ಣ

ವಾದುದು ; ಸಂಪೂರ್ಣ. ೨. ಚೊಕ್ಕತನ ;

ಆಚ್ಛಕಟ್ಟು.

ನೆಟ(ರಿ) (ನಾ). ೧. ಮಡಿಕೆ ; ಪದರ. (ಗು).

೨. ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ; ಕ್ರಮವಾದ.

೩. ಸುಂದರವಾದ ; ಸೊಗಸಾದ.

ನೆಟ(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಪೂರ್ಣವಾಗು ; ಪೂರ್ತಿ

ಗೊಳ್ಳು. ೨. ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರು ; ಮೃತು

ಮುತಿಯಾಗು. ೩. ಅಧಿಕವಾಗು ; ಹೆಚ್ಚಾಗು ;

ಉಕ್ಕು. (ನಾ). ೪. ಮಹಾಪೂರ ; ತುಂಬು

ಪ್ರವಾಹ. ೫. ಪೂರ್ಣವಾದುದು.

(ಅ). ೬. ಚೆನ್ನಾಗಿ ; ಪೂರ್ಣವಾಗಿ.

~ ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ೧. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಸಿದು.

ಕೊಳ್ಳು. ೨. ಮರ್ಮವನ್ನು ಭೇದಿಸು.

~ ತಿ(ದಿ)ಂಗಳ್ = ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ; ಹುಣ್ಣು

ಮೆಯ ಚಂದ್ರ.

ನೆಟಿವಣಿಗೆ = ನೆಟವಣಿಗೆ.

ನೆರ್ಮ (ನಾ). ಆಧಾರ ; ಅಶ್ರಯ.

ನೆರ್ಮು (ಕ್ರಿ). ಅಶ್ರಯಿಸು ; ನೆಮ್ಮು ; ಬರಗು.

ನೆಲ್ (ನಾ). ಬತ್ತ.

ನೆಲ (ನಾ). ೧. ಭೂಮಿ ; ಭೂಪ್ರದೇಶ.

೨. ರಾಜ್ಯ ; ದೇಶ. ~ ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಸಮ

ಮಾಡಿದ ನೆಲ ; ಕುಟ್ಟಿಮ. ~ ಕ(ಗ)ಡಲೆ

= ಕಡಲೆಕಾಯಿ ; ಶೇಂಗಾ. ~ ಗುಮ್ಮ

= ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ. ೨. ಕೋಟೆ

ಗೋಡೆಯನ್ನೊಡೆಯುವ ಒಂದು ಯುದ್ಧ

ಸಾಧನ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕೀಟ.

~ ಬ(ವ)ಲ = ಭೂಸ್ವಸ್ಥ. ~ ಮ(ವ)ನೆ

= ನೆಲವಾಳಿಗೆ. ~ ಮಾ(ವಾ)ಳಿಗೆ

= ೧. ಹಗೇವು ; ಕಣಜ. ೨. ನೆಲದ ಅಡಿ

ಯಲ್ಲಿರುವ ಮನೆ ; ಗುಪ್ತಗೃಹ. ~ ಸಮ

= ನಾಶ ; ನಿರ್ನಾಮ.

ನೆಲಕಲ (ನಾ). ಲೋಭ ; ಜಿಪುಣ.

ನೆಲವತ್ತಿ (ನಾ). ಅಡಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ.

ನೆಲವು (ನಾ). ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಇಡುವುದಕ್ಕೆ

ಇಳಿಬಿಡುವ ಹಗ್ಗದ ಜಾಳಿಗೆ ; ನಿಲುವು.

ನೆಲಹು = ನೆಲವು.

ನೆಲೆ (ನಾ). ೧. ವಾಸಸ್ಥಳ ; ಮನೆ ; ಅಶ್ರಯ.

೨. ಮೂಲಸ್ಥಾನ ; ತಳ. ೩. ಗುಟ್ಟು ;

ರಹಸ್ಯ. ೪. ನಿಲುವು ; ನಿಲ್ಲುವಿಕೆ.

೫. ಮಹಡಿ ; ಉಪ್ಪಿಗೆ ; ಅಂತಸ್ತು.

~ ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ನೆಲಗಟ್ಟು ; ಕುಟ್ಟಿಮ.

೨. ಮೂಲಾಶ್ರಯ. ~ ಕೆ(ಗ)ಡು

= ಅಶ್ರಯಹೀನವಾಗು ; ದುರ್ದಶೆಗೆ ಬರು.

ನೆಲ್ಲಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ ಮತ್ತು

ಆದರ ಕಾಯಿ ; ಆಮಲಕ.

ನೆಲ್ಲು = ನೆಲ್.

ನೆವ = ನೆಪ.

ನೆವನ = ನೆಪ.

ನೆವೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಜಿಗಿ; ಹಾರು. ೨. ಮೇಲಕ್ಕೆ
ಎತ್ತು; ಎಬ್ಬಿಸು. ೩. ಹೊಳೆ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು.
(ನಾ). ೪. ಕಾಂತಿ; ಪ್ರಕಾಶ. ೫. = ನಸೆ.

ನೆಬ(ಳ)ಲ್(ಲು) ೧. = ನೆರಳ್. ೨. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಮರ.

ನೆಲ್ಲು(ಳ್ಳು) (ಕ್ರಿ). ಮುಳುಗು; ಲೀನವಾಗು.
ನೇಕಾರ (ನಾ). ನೇಯುವವನು; ಜಾಡ.

ನೇಗಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುವ
ಸಾಧನ; ರೆಂಟಿ.

ನೇಜಕ (ನಾ). ಅಗಸ.

ನೇಜಯ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ;
ಭರ್ಜಿ.

ನೇಜಿ (ನಾ). ಸಸಿಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಮತ್ತೊಂದು
ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನೆಡುವುದು; ನಾಟಿ. ~ಸೂಡಿ
= ಬತ್ತದ ಸಸಿಗಳ ಕಟ್ಟು.

ನೇರ್(ಣು) (ನಾ). ೧. ಹುರಿ; ಹಗ್ಗ.
೨. ಉರುಳು; ಪಾಶ.

ನೇತಾರ (ನಾ). ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ; ಮುಂದಾಳು.

ನೇತ್ರ (ನಾ). ೧. ಕಣ್ಣು; ನಯನ. ೨. ಲೆತ್ತ;
ಪಗಡೆಯ ದಾಳ. ೩. ಮುಂದಾಳು;
ನಾಯಕ. ೪. ಕಡೆಗೋಲಿನ ಹಗ್ಗ.
೫. ರೇಶ್ಮೆಯ ಬಟ್ಟೆ. ೬. ಅಡಕೆಯ
ಮರ. ೭. ಸುಗುಣ; ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ.

~ಫ(ಚ್ಚ)ದ = ರೆಪ್ಪೆ; ಎವೆ. ~ತ್ರಯ
= ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನು; ಶಿವ.
~ಪುತ್ರಿಕೆ = ಕಡ್ಡನ ಗೊಂಬೆ, -ಪಾಪೆ.

ನೇಪಥ್ಯ (ನಾ). ೧. ರಂಗದ ಹಿಂಬದಿ.
೨. ತೊಡಿಗೆ; ಅಲಂಕಾರ. ೩. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ
ವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳ.

ನೇಮ (ನಾ). ನಿಯಮ; ಕಟ್ಟಳೆ; ವ್ರತ.

~ಇಸು = ೦೦-೦. Jangam Washan Collection. Digitized by eGangotri

೨. ಗೊತ್ತುಮಾಡು; ನಿಯಮಿಸು.

೩. ನೇಮಕಮಾಡು.

ನೇಮಕ (ನಾ). ೧. ಗೊತ್ತುಮಾಡುವವನು;
ನಿಯಾಮಕ. ೨. ಗೊತ್ತುಮಾಡುವಿಕೆ;
ನಿಯಮಿಸುವಿಕೆ. ೩. ಕಟ್ಟಳೆ.
೪. = ನೇಮಣೂಕಿ.

ನೇಮಣೂಕಿ (ನಾ). ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಿಯಮಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವುದು.

ನೇಮಿ (ನಾ). ೧. ಚಕ್ರದ ಹೊರಸುತ್ತ,
-ಕಟ್ಟು. ೨. ರಾಟಿ; ಗಡಗಡೆ.

ನೇಯ್(ಯು) = ನೆಯ್ಯು.

ನೇಯ (ಗು). ೧. ನೆರವೇರಿಸಬೇಕಾದ; ನಡಸ
ಬೇಕಾದ. ೨. ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕಾದ.
~ಅರ್ಥ=ತಪ್ಪಾಗಿ ಅನ್ವಯ ಮಾಡುವುದು.

ನೇಯ್ಗೆ = ನೆಯ್ಗೆ.

ನೇರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಡಿ; ಕತ್ತರಿಸು.
೨. ಒಪ್ಪು; ಸಮ್ಮತಿಸು. ೩. = ನೇರ್.

(ನಾ). ೪. ನೆಟ್ಟಿಗಿರುವಿಕೆ; ನೇರವಾಗಿರು
ವಿಕೆ. ೫. ಒಳ್ಳೆಯತನ; ಸಭ್ಯತೆ.
~ಕಿ(ಗಿ)ಱ(ರಿ)ಯ = ಹಿಂದೆಯೇ ಜನಿಸಿ
ದವನು; ಕಿರಿಯ ತಮ್ಮ. ~ಪ(ವ)ಡು
= ೧. ಹೊಂದು; ನೇರು. ೨. ಔಚಿತ್ಯ.

ನೇರ (ನಾ). ೧. ನಿದಿಧು; ನೆಟ್ಟಿಗಿರುವುದು.
೨. ಸರಳವಾದುದು. ೩. ಉಚಿತವಾದುದು;
ಯೋಗ್ಯವಾದುದು. ~ಮಾಡು
= ೧. ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡು. ೨. ಸರಿಮಾಡು;
ತಿಮ್ಮ.

ನೇರಾಣಿ (ನಾ). ೧. ಚಿನ್ನ; ಬಂಗಾರ. (ಗು).
೨. ಚೊಕ್ಕ; ಪರಿಶುದ್ಧ.

ನೇರಿತು (ಗು). ೧. ನೇರವಾದ. ೨. ಸರಳ
ವಾದ. ೩. ಯೋಗ್ಯವಾದ; ಅರ್ಥವಾದ.

ನೇರಿತ್ತು = ನೇರಿತು.

ನೇರಿದು (ನಾ). ಔಚಿತ್ಯ.

ನೇರಿಗೆ = ನೇರಿಸು.

ನೇರೆ (ನಾ). ಬೆಳಗಿನ ಉಪಹಾರ.

ನೇರ್ಜ್ (ರ್, ರು, ಉ) (ಕ್ರಿ). ತೂಗುಹಾಕು; ನೇತುಹಾಕು.

ನೇಜ್ (ರಿ)ಲ್ (ಲು) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು; ನೇರಳೆ; ಜಂಜಿ.

ನೇರ್ಪು (ನಾ). ೧. ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ, -ರೀತಿ. ೨. ಒಪ್ಪಿತನ; ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ. ೩. ಅಂದ; ಚೆಲುವು. ೪. ಕೊಲೆ. ೫. ಸೇಡು; ಮುಯ್ಯಿ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ೧. ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕೊಲೆ ಮಾಡು. ೨. ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳು. ~ಪ್(ಪೆ)ರ್ಜ್ (ರ್) = ಯೋಗ್ಯವಾಗು; ಉಚಿತವಾಗು.

ನೇಲ್ (ಲು) (ಕ್ರಿ). ನೇತಾಡು; ತೂಗಾಡು.

ನೇವಣ (ನಾ). ೧. ಸರ; ಕಂಠಹಾರ. ೨. ಉದಿದಾರ; ಕಟಿಸೂತ್ರ.

ನೇವರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸರಿಪಡಿಸು; ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಾಡು. ೨. ಸವರು; ತಡವು.

ನೇವಳ = ನೇವಣ.

ನೇನುರ (ನಾ). ಅಂದೆಗೆ; ನೂಪುರ.

ನೇಸರ್ಜ್ (ರ್, ರು, ಉ) (ನಾ). ಸೂರ್ಯ.

~ಅಣುಗ = ಯಮ. ~ಕ(ಗ)ಲ್ (ಲ್ಲು) = ಸೂರ್ಯಕಾಂತ ಶಿಲೆ. ~ಪಡು = ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗು; ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾಗು.

ನೇಪ (ನಾ). ೧. ಸ್ನೇಹ; ಕೆಳೆ. ೨. ಪ್ರೀತಿ; ಒಲುಮೆ. ೩. ಎಣ್ಣೆ; ತೈಲ. ~ಇಗ = ಗೆಳೆಯ; ಮಿತ್ರ. ~(ಂ)ಪ(ಬ)ಡೆ = ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು.

ನೈಯತ್ಯ (ನಾ). ದಕ್ಷಿಣ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕುಗಳ ನಡುವಿನ ದಿಕ್ಕು.

ನೈಗಮ (ನಾ). ೧. ದಾರಿ. ೨. ಪಟ್ಟಣ; ನಾಗರಿಕ. ೩. ವ್ಯಾಪಾರಿ. (ಗು). ೪. ನಿಗಮಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ವೇದ

ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ

ನೈಚಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಉತ್ತಮವಾದ ಹಸು ೨. ಎತ್ತಿನ ಹೆಜ್ಜೆ.

ನೈಚ್ಚೆ (ನಾ). ಕೀಳುತನ; ನೀಚತನ.

ನೈಜ (ನಾ). ೧. ನನ್ನ; ಸತ್ಯ; ನಿಜವಾದುದು. (ಗು). ೨. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ; ಸಹಜ; ನಿಜವಾದ.

ನೈದಿಲೆ = ನೆಯ್ದಿಲ್.

ನೈಪಥ್ಯ (ನಾ). ೧. ಉಡುಗೆ. ೨. ರಂಗದ ಹಿಂಬದಿ; ನೇಪಥ್ಯ.

ನೈಪುಣ್ಯ (ನಾ). ನಿಪುಣತೆ; ಜಾಣತನ.

ನೈಮಿತ್ತಿಕ (ನಾ). ೧. ಶಕುನ ಹೇಳುವವನು; ಜ್ಯೋತಿಷಿ. (ಗು). ೨. ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ನಿಮಿತ್ತವಾದ. ೩. ಅಕಸ್ಮಿಕವಾದ.

ನೈಯಾಯಿಕ (ನಾ). ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಲ್ಲವನು.

ನೈರುತಿ (ನಾ). ನೈರುತ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನ ದೇವತೆ; ನಿರುತಿ.

ನೈರ್ವಲ್ಯ (ನಾ). ಸ್ವಚ್ಛತೆ; ಶುಭ್ರತೆ.

ನೈವೇದ್ಯ (ನಾ). (ತಿಂಡಿ, ತಿನಿಸು ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು) ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವಿಕೆ; ಎಡೆಮಾಡುವಿಕೆ; ನಿವೇದಿಸುವಿಕೆ.

ನೈಶಾಟ (ಗು). ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.

ನೈಷ್ಯರ್ಮ (ನಾ). ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ.

ನೈಷ್ಠಿಕ (ಗು). ನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳ; ಅಜಲ.

ನೈರ್ಗಿಣ (ಗು). ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ; ಪ್ರಕೃತಿ ಸಹಜವಾದ.

ನೊಗ (ನಾ). ಎತ್ತುಗಳ ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲೆ ಹೇರುವ ಮರದ ದಿಂಡು; ಯುಗ. ~ಹೊರು = ೧. ನೊಗವನ್ನು ಹೊರು; ಭಾರವನ್ನು ಹೊರು. ೨. ಜನಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರು.

ನೊಚ್ಚನೆ (ಅ). ನಯನಾಗಿ; ಹಿತವಾಗಿ.

ನೊಚ್ಚಿತು (ನಾ). ೧. ಹಗುರವಾದುದು. (ಗು).

೨. ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಅನೇಕ.

ನೋಣ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕೀಟ; ಮತ್ತೆಕ.
ನೋಣೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ನುಂಗು; ಕಬಳಿಸು.

೨. ನೆಕ್ಕು; ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಸವರು.

ನೋರಜು (ನಾ). ಸಣ್ಣ ಜಾತಿಯ ನೋಳ್ಳೆ;
ದೋವು.

ನೋರಜು ೧. = ನೋರಂಜು. ೨. = ನೋಜು.

ನೋರೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬುರುಗು ಏಳು. (ನಾ).

೨. ಬುರುಗು; ಫೇಸ.

ನೋಜ(ರ)ಜು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಲ್ಲು;
ಬೇಣಜುಕಲ್ಲು.

ನೋಸಲ್(ಲು) (ನಾ). ಹಣೆ; ಲಲಾಟ.

~ಅಕ್ಕರೆ = ಹಣೆಬರಹ; ವಿಧಿಲಿಖಿತ.

~ಇಡು = ತಲೆಬಾಗು; ನಮಸ್ಕರಿಸು.

ನೋಟ(ಳ) = ನೋಣ.

ನೋಟ(ಳ)ವು = ನೋಣ.

ನೋ (ಕ್ರಿ). ೧. ವೇದನೆಗೊಳಗಾಗು; ಬಾಧೆ
ಕಡು. ೨. ವ್ಯಥೆಪಡು; ಕೂಳಿಸು.

೩. ಬಾಧೆಯಾಗು.

ನೋಂದಣಿ (ನಾ). ದಾಖಲು ಮಾಡಿಸುವಿಕೆ.

ನೋಂಟಿ (ನಾ). ವ್ರತ; ನಿಯಮ.

ನೋಟಿ (ನಾ). ೧. ನೋಡುವಿಕೆ; ದೃಷ್ಟಿ
ಚೆಲ್ಲುವಿಕೆ. ೨. ಪ್ರದರ್ಶನ. ೩. ಉದ್ದೇಶ;

ಗುರಿ. ೪. ದೃಶ್ಯ. ~ಕ = ನೋಡು

ವವನು; ಪ್ರೇಕ್ಷಕ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಜ(ರ)

= ನೋಟಕ.

ನೋಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ದೃಷ್ಟಿಸು; ಕಾಣು.

೨. ಪರಿಶೀಲಿಸು; ಪರಿಕ್ಷಿಸು.

ನೋತ (ನಾ). ನೋವು; ಬಾಧೆ.

ನೋನ್(ನು) (ಕ್ರಿ). ವ್ರತ ಮಾಡು.

~ಇಸು = ವ್ರತ ಕೈಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡು.

ನೋಯ್(ಯು) = ನೋ. ~ಇಸು = ಘಾಸಿ

ಗೊಳಿಸು; ನೋವುಂಟುಮಾಡು.

ನೋವು (ನಾ). ೧. ಠಾಲೆ; ಬೇನೆ. ೨. ವ್ಯಥೆ
ಅಳಲು.

ನೋಟಿ = ನೋಂಟಿ.

ನೋಳ್ (ಕ್ರಿ). ನಾ ಯ ಕ ತ್ತ ವಹಿಸು;
ಮುಂದಾಳಾಗು.

ನೋಳ್ವು (ಕ್ರಿ). ಎದುರಾಗು; ಎದುರಿಸು.

ನಾ (ನಾ). ನಾಕೆ; ಹಡಗು; ನಾನೆ.

ನಾಕರ (ನಾ). ಆಳು; ಸೇವಕ.

ನಾಕರಿ (ನಾ). ಕೆಲಸ; ಚಾಕರಿ; ವೃತ್ತಿ.

ನಾಕಾದಂಡ (ನಾ). ದೋಣಿಯನ್ನು ನಡೆಸುವ
ಪುಟ್ಟು.

ನಾಕೆ = ನಾ.

ನಾಬತ್ತು (ನಾ). ಒಂದು ವಾದ್ಯ ವಿಶೇಷ.

ನ್ಯಗ್ರೋಧ (ನಾ). ಅಲ; ವಟಿವೃಕ್ಷ.

ನ್ಯಸನ (ನಾ). ೧. ಇಡುವಿಕೆ. ೨. ಬಿಡುವಿಕೆ.

ನ್ಯಸ್ತ (ಗು). ಇಡಲ್ಪಟ್ಟು; ಇರಿಸಿದ.

ನ್ಯಾಯ (ನಾ). ೧. ಕಾನೂನು; ನಿಯಮ;

ನೀತಿ. ೨. ಯೋಗ್ಯತೆ; ಅರ್ಹತೆ. ೩. ಜಗಳ;

ತಂಟೆ. ೪. ನಿರ್ಣಯ; ತೀರ್ಮಾನ.

೫. ವಾದ; ಚರ್ಚೆ. ೬. ಸದ್ವರ್ತನಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು. ೭. ತರ್ಕ. ೮. ಸರಿಯಾದುದು;

ನೀತಿಯುಕ್ತವಾದುದು. ೯. ಸಾಮಾನ್ಯ.

~ಅಧಿಪತಿ = ನ್ಯಾಯವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸು

ವವನು. ~ಅಧೀಶ = ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿ.

~ಅಲಯ = ನ್ಯಾಯವನ್ನು ನಿರ್ಣ

ಯಿಸುವ ಸ್ಥಳ. ~ಅಸ್ಥಾನ = ನ್ಯಾಯಾ

ಲಯ.

ನ್ಯಾಸ (ನಾ). ೧. ಇಡಲ್ಪಟ್ಟುದು; ಇಡುವಿಕೆ.

೨. ಇಡುಗಂಟು. ೩. ಪ್ರಬಂಧ.

ನ್ಯೂನ (ಗು). ೧. ಕುಂದುಳ್ಳು; ಕೊರತೆಯುಳ್ಳ.

೨. ಹೀನ; ನೀಚ.

ನ್ಯೂನತೆ (ನಾ). ಕೊರತೆ; ಕುಂದು.

ಪ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ನಲವತ್ತೊಂದನೆಯ ಅಕ್ಷರ.

ಪಂ (ಗು). ೧. ಹಸಿಯಾದ; ಅದ್ವೈತವಾದ.

೨. ಹಸಿರಾದ; ಹಸಿರು ಬಣ್ಣದ.

~ತ(ದ)ಲೆ = ಆಗತಾನೆ ಕತ್ತರಿಸಿದ ತಲೆ;

ಹಸಿಯ ತಲೆ. ~ತ(ದ)ಳಿರ್

= ಹೊಸ ಚಿಗುರು; ಎಳೆಯ ಕುಡಿ.

~ತೊ(ದೊ)ವಲ್(ಲು) = ಹಸಿಯ ಚರ್ಮ.

ಪಂಕ ೧. = ಪಂಖ. ೨. ಕೆಸರು; ಅರಲು.

೩. ಪಾಪ.

ಪಂಕಜ (ನಾ). ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು;

ತಾವರೆ. ~ಅಪ್ಪ = ವಿಷ್ಣು. ~ಅಪ್ಪ

= ಮನ್ಮಥ; ಕಾಮ. ~ಅಕರ = ಕಮಲ

ಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾದುದು; ಕೊಳ. ~ಅಪ್ಪ

= ಸೂರ್ಯ. ~ಅಸನ = ಬ್ರಹ್ಮ.

~ವಿಷ್ಣುರ = ಕಮಲವನ್ನು ಪೀತವಾಗಿ

ಉಳ್ಳವನು; ಬ್ರಹ್ಮ. ~ವೈರಿ = ಜಂತ್ರ.

ಪಂಕರುಹ = ಪಂಕಜ.

ಪಂಕಿಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಕೆಸರು. (ಗು).

೨. ಕೆಸರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಪಂಕ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಐವರ ಸಾಲು ಅಥವಾ

ಗುಂಪು. ೨. ಸಾಲು; ಓಳಿ. ೩. ಗುಂಪು;

ತಂಡ. ೪. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ; ಕೀರ್ತಿ. ೫. ಒಂದು

ಸಂಖ್ಯೆ; ಹತ್ತು. ೬. ಉಚಿತಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿರುವ

ಜನರ ಸಾಲು. ~ಗ್ರೀವ = ಹತ್ತು ತಲೆ

ಗಳುಳ್ಳವನು; ರಾವಣ. ~ಭೇದ = ಪಕ್ಷ

ಪಾತ ಮಾಡುವುದು. ~ರಥ = ದಶರಥ.

ಪಂಖ (ನಾ). ಬೀಸಣಿಗೆ; ಅಲವಟ್ಟಿ.

ಪಂಗ (ನಾ). ಟಿಸಿಲು; ಕವಲು. ~ನಾಮ

= ೧. ಹಡೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದಕ್ಕೆ, ಕವಲಾಗಿ

ಹಾಳುವ ನಾಮ. ೨. ಮೋಸ; ವಂಚನೆ.

ಪಂಗಡ (ನಾ). ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಗುಂಪು, -ಬಣ.

ಪಂಗು (ನಾ). ೧. ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ; ಹಂಗು.

೨. ಕಾಲಿಲ್ಲದವನು; ಹೆಳವ. ೩. ಶನಿಗ್ರಹ.

~ಇಗ = ಹಂಗಿಗೆ ಒಳಗಾದವನು.

ಪಂಗುಣಿ (ನಾ). ಘಾಲುಣ ಮಾಸ.

ಪಂಚ (ನಾ). ೧. ಐದು ಎಂಬ ಸಂಖ್ಯೆ.

೨. ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಸದಸ್ಯ; ಪಂಚಾಯಿತ.

(ಗು). ೩. ವಿಸ್ತಾರವಾದ; ಅಗಲವಾದ.

೪. ಭಯಂಕರವಾದ; ಭಯಾನಕ.

~ಅಂಗ = ೧. ತಿಥಿ, ವಾರ, ನಕ್ಷತ್ರ, ಕರಣ,

ಯೋಗ ಇವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪುಸ್ತಕ.

೨. ಐದು ಅಂಗಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳುದು.

೩. ಐದು ಜನರಿಂದ ಕೂಡಿದ. ~ಅನ್ಯಕ

= ಹಾಲು, ಮೊಸರು, ತುಪ್ಪ, ಜೇನುತುಪ್ಪ

ಮತ್ತು ಸಕ್ಕರೆಗಳ ಮಿಶ್ರಣ. ~ಅಸ್ತ್ರ

= ಐದು ಅಸ್ತ್ರಗಳುಳ್ಳವನು; ಮನ್ಮಥ.

~ಅನನ = ೧. ಐದು ಮುಖಗಳುಳ್ಳವನು;

ಶಿವ. ೨. ಭಯಂಕರವಾದ ಮುಖವುಳ್ಳುದು;

ಸಿಂಹ. ~ಆರತಿ = ಐದು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬತ್ತಿ

ಗಳನ್ನುಳ್ಳ ದೀಪದ ಆರತಿ. ~ಆಸ್ಯ

= ಪಂಚಾನನ. ~ಇಂದ್ರಿಯ = ೧. ಕಣ್ಣು,

ಕಿವಿ, ಮೂಗು, ನಾಲಗೆ ಮತ್ತು ಚರ್ಮ

ವೆಂಬ ಐದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳು, -ಐದು

ಅಂಗಗಳು. ೨. ಶಬ್ದ, ಸ್ಪರ್ಶ, ರಸ, ರೂಪ

ಮತ್ತು ಗಂಧವೆಂಬ ಐದು ಇಂದ್ರಿಯ

ವಿಷಯಗಳು. ~ಕಚ್ಚಾಯ = ಅವಲಕ್ಕಿ,

ಬೆಲ್ಲ, ಕೊಬ್ಬರಿ, ಕಡಲೆ ಮತ್ತು ಎಳ್ಳು

ಇವುಗಳಿಂದ ಮಾಡುವ ತಿನಿಸು. ~ಗವ್ಯ

= ೧. ಹಸುವಿನ ಹಾಲು, ಮೊಸರು, ತುಪ್ಪ,

ಗಂಜಲ ಮತ್ತು ಸಗಣೆ ಎಂಬ ಐದು ವಸ್ತು

ಗಳು. ೨. ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕಾಗಿ ಸೇವಿಸುವ

ಈ ಐದು ವಸ್ತುಗಳ ಮಿಶ್ರಣ. ~ದ್ರಾವಿಡ

= ಕನ್ನಡ, ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು, ತುಳು ಮತ್ತು

ಮಲೆಯಾಳಗಳೆಂಬ ಐದು ಭಾಷೆಗಳು.
 ~ನಾಮ = ಪಂಚಾಯಿತರ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ
 ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ ವರದಿ; ಮ ಹ ಜ ರು.
 ~ಪಾತ್ರ = ೧. ಪಂಚವಾಳ. ೨. ಅಗಲ
 ಬಾಯಿಯ ಲೋಹದ ಪಾತ್ರೆ. ~ಪ್ರಾಣ
 = ೧. ಪ್ರಾಣ, ಉದಾಸ, ಸಮಾಸ, ವ್ಯಾಸ
 ಮತ್ತು ಅಪಾಸಗಳೆಂಬ ಐದು ವಿಧವಾದ
 ಪ್ರಾಣವಾಯುಗಳು. ೨. ಅತ್ಯಂತ ಸ್ತ್ರಿಯ
 ವಾದುದು; ಸರ್ವಸ್ವ. ~ಬಾಣ-ಪಂಚಾಸ್ತ್ರ.
 ~ಭೂತ = ಭೂಮಿ, ಅಕಾಶ, ಅಗ್ನಿ, ಜಲ,
 ಗಾಳಿ ಎಂಬ ಐದು ಮೂಲವಸ್ತುಗಳು.
 ~ಮುಖ = ಪಂಚಾನನ.

ಪಂಚಕ (ನಾ). ೧. ಐದರ ಗುಂಪು; -ಸಮೂಹ.

೨. ಯುದ್ಧರಂಗ; ಕಣ.

ಪಂಚತೆ (ನಾ). ೧. ಐದು ವಸ್ತುಗಳಿಂದ
 ಕೂಡಿದುದು; ಪಂಚಭೂತಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ
 ದುದು. ೨. ಸಾಪು; ಮರಣ.

ಪಂಚತ್ವ = ಪಂಚತೆ.

ಪಂಚಮ (ನಾ). ೧. ಚಂಡಾಲ; ಹೊಲೆಯ.

೨. = ಪಂಚಮಸ್ವರ. (ಗು). ೩. ಐದನೆಯ.

~ಸ್ವರ = ಸಂಗೀತದ ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿ
 ಐದನೆಯದು.

ಪಂಚಮಿ (ನಾ). ೧. ಪಕ್ಷದ ಐದನೆಯ ದಿನ.

೨. ಒಂದು ವಿಭಕ್ತಿಯ ಹೆಸರು. ೩. ಚದು
 ರಂಗದಾಟದ ಮಣಿ, -ಹಲಗೆ.

ಪಂಚವಾಳ (ನಾ). ಐದು ಬಟ್ಟೆಲುಗಳನ್ನು
 ಸೇರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಾತ್ರೆ.

ಪಂಚಾಯಿತ (ನಾ). ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಸದಸ್ಯ;
 ಪಂಚ.

ಪಂಚಾಯಿತಿ (ನಾ). ೧. ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ
 ರಚಿತವಾದ ಐದು ಜನರ ಸಮಿತಿ.

೨. ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯ ಮೂಲಕ
 ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

೩. ಅನವಶ್ಯಕವಾದ ಗಲಾಟೆ, -ಗೊಂದಲ.

ಪಂಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಂಚು; ವಿಭಾಗಿಸು.

(ನಾ). ೨. ಭಾಗ; ಪಾಲು. ೩. ಹಂಚಿಕೆ;
 ಹಂಚುವುದು. ೪. ಹಂಚು. ೫. ಕಾನಲಿ;
 ಓಡು; ತವೆ. ~ಇಕೆ = ೧. ಹಂಚಿಕೆ.
 ೨. ಪದವಿಭಾಗ.

ಪಂಚಿ (ನಾ). ಉಡುವ ವಸ್ತ್ರ; ದೋತರ.

ಪಂಚೇರು (ನಾ). ಐದು ಸೇರು.

ಪಂಜ (ನಾ). ಬೆಕ್ಕು ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ
 ಉಗುರುಸಹಿತವಾದ ಅಂಗಾಲು.

ಪಂಜರ (ನಾ). ೧. ಹಕ್ಕಿ, ಪ್ರಾಣಿ
 ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಇಡುವ ಗೂಡು;
 ಹಂಜರ. ೨. ಅಸ್ತಿಪಂಜರ. ೩. = ಪಂಜ.

ಪಂಜಾ ೧. = ಪಂಜ. ೨. ಮುಸ್ಲಿಮರು
 ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸುವ ಹಸ್ತಗಳು.

ಪಂಜಾರ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ.

ಪಂಜಿ (ನಾ). ೧. ಹತ್ತಿಯ ಉಂಡೆ; ಹಂಜಿ.
 ೨. ಪಂಚಾಂಗ. ೩. ದಿನಚರಿ ಪುಸ್ತಕ.

ಪಂಜು (ನಾ). ದೀನಟಿಗೆ; ಪತ್ತ; ಕೈಗೊಳ್ಳು.
 ~ಕ(ಗ)ಳ್ಳ = ದೀನಟಿಗೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿ
 ಕೊಂಡು ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ಬರುವವನು.

ಪಂಜೆ (ನಾ). ೧. ದುರ್ಬಲ; ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ
 ದವನು. ೨. ದರಿದ್ರ; ಬಡವ. ೩. ಹೇಡಿ;
 ಅಂಜುಕುಳಿ. ೪. = ಪಂಜಿ. (ಗು).
 ೫. ದುರ್ಬಲವಾದ; ಅಶಕ್ತ.

ಪಂಟಿ (ನಾ). ಊಟ; ಭೋಜನ.

ಪಂಟಿಗೆ (ನಾ). ಊಟದ ಎಲೆ.

ಪಂಟಿಸು(ಕ್ರಿ). ೧. ಸುತ್ತವರಿ. ೨. ಎದುರಿಸು;
 ಪ್ರತಿಭಟಿಸು.

ಪಂಟು (ನಾ). ೧. ಒಣಮಾತು; ಅಸಂಬಂಧ
 ಪ್ರಲಾಪ; ಹರಟೆ. ೨. ಜಂಬದ ಮಾತು;
 ಬಡಾಯಿ. ~ಬಡಿ = ೧. ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ
 ಮಾತನ್ನು ಆಡು; ಹರಟೆ ಕೊಡು.
 ೨. ಬಡಾಯಿ ಕೊಡು.

ಪಂಟಿ (ನಾ). ರೆಂಬೆ; ಗೆಲ್ಲ.

ಪಂಡ (ನಾ). ೧. ನಪುಂಸಕ; ಪಂಡ.

೨. ಕ್ಷೇತ್ರ ಪುರೋಹಿತ.

ಪಂಡಿತ (ನಾ). ೧. ವಿಧ್ವಾಂಸ; ಜ್ಞಾನಿ.

೨. ವೈದ್ಯ. ~ಇಕೆ(ಕ್ಕ) = ಪಾಂಡಿತ್ಯ;

ವಿ ದ್ವ ತ್ತು. ~ಪ(ವ)ಕ್ಕಿ = ಮಾತ
ನಾಡುವ ಹಕ್ಕಿ; ಗಿಳಿ.

ಪಂತ ೧. = ಪಂದ್ಯ. ೨. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ಸಂಕಲ್ಪ.

೩. ಪಂಗಡ. ೪. ಪಂಡಿತ; ಜ್ಞಾನಿ.

೫. = ಪಂ ತೋ ಜಿ. ~ (ಂ) ಕ (ಗ) ಟ್ಪು

= ೧. ಪಣವನ್ನು ಒಡ್ಡು; ಬಾಚಿಕಟ್ಟು.

೨. ಸೆಣಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗು. ೩. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ

ಮಾಡು.

ಪಂತಿ = ಪಂಕ್ತಿ.

ಪಂತೋಜಿ (ನಾ). ಶಾಲೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ;

ಶಾಲಾಶಿಕ್ಷಕ.

ಪಂಥ (ನಾ). ೧. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ಶಪಥ.

೨. ಸ್ಪರ್ಧೆ; ಜಿದ್ದು. ೩. ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ.

ಪಂದರ್ (ನಾ). ಚಪ್ಪರ; ಹಂದರ. ~ಇಸು

= ಚಪ್ಪರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು.

ಪಂದರ = ಪಂದರ್.

ಪಂದರ್(ಲು) = ಪಂದರ್.

ಪಂದಿ (ನಾ). ಹಂದಿ; ವರಾಹ. ~ತ(ದ)ಲೆ

= ೧. ಹಂದಿಯ ತಲೆ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಆಯುಧ.

ಪಂದೆ (ನಾ). ಹೇಡಿ; ಅಂಜುಬುರುಕ; ಹಂದೆ.

ಪಂದ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸ್ಪರ್ಧೆ; ಪೈಪೋಟಿ.

೨. ಪಣ; ಜೂಜು; ಬಾಜಿ. ~ಕಟ್ಟು

= ಪಣವನ್ನು ಒಡ್ಡು; ಬಾಚಿಕಟ್ಟು.

ಪಂಬಲ್(ಲು) (ನಾ). ತೀವ್ರವಾದ ಆಸೆ;

ಹೆ ಬ್ಬ ಯ ಕೆ; ಹಂ ಬ ಲು. ~ಇಸು

= ಉತ್ಕಟವಾಗಿ ಆಶಿಸು; ಹಂಬಲಿಸು.

ಪಂಬಲ = ಪಂಬಲ್.

ಪಂಸೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜಲಚರಪಕ್ಷಿ;

ಹಂಸೆ.

ಪಕಳೆ (ನಾ). (ಹೂವಿನ) ದಳ, -ಎಸಳು;
ರೇಕು.

ಪಕಾಲಿ (ನಾ). ಎತ್ತಿನಮೇಲೆ ನೀರು ಸಾಗಿಸಲು

ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಚರ್ಮದ ಚೀಲ.

ಪಕಾಸಿ (ನಾ). ದೂಲ; ಜಂತೆ.

ಪಕಾಸು = ಪಕಾಸಿ.

ಪಕೋಡ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕರಿದ

ತಿಂದಿ.

ಪಕ್ಕ (ನಾ). ೧. ರೆಕ್ಕೆ; ಗರಿ. ೨. ಬದಿ;

ಮಗ್ಗುಲು; ಪಕ್ಕ. ೩. ಸಾಮಾನ್ಯ;

ಸನಿಹ. ೪. ಬೆಂಬಲ; ಒತ್ತಾಸೆ. ೫. ಹದಿನೈದು

ದಿವಸ; ಪಕ್ಷ. ೬. ಹುಣಿಸೆದೀಜ. ೭. ಬಣ;

ಪಂಗಡ. ~ಕೋ(ಗೊ)ಳ್ = ಪಕ್ಷವಹಿಸು;

ಬೆಂಬಲಿಸು. ~ರಕ್ಕೆ = ಪಕ್ಕರೆ. ~ವಾದ್ಯ

= ಗಾಯಕನೊಂದಿಗೆ ನುಡಿಸುವ

ವಾದ್ಯಗಳು.

ಪಕ್ಕಡಿ (ನಾ). ಎದೆಯ ಕೆಳಗಿನ ಎರಡು

ಮಗ್ಗುಲು; ಪಕ್ಕೆ.

ಪಕ್ಕಣ (ನಾ). ಬೇಡರು ವಾಸಿಸುವ ಹಳ್ಳಿ.

ಪಕ್ಕರಿಕೆ = ಪಕ್ಕರೆ.

ಪಕ್ಕರೆ (ನಾ). ಆನೆ, ಕುದುರೆಗಳ ಪಕ್ಕವನ್ನು

ರಕ್ಷಿಸುವ ಸಾಧನ; ಹಕ್ಕರಿಕೆ.

ಪಕ್ಕಲೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಾತ್ರೆ.

೨. = ಪಕಾಲಿ.

ಪಕ್ಕಾ (ಗು). ೧. ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ; ಸ್ಪಷ್ಟ

ವಾದ. ೨. ಸಮರ್ಥವಾದ; ನುರಿತ.

೩. ಶುದ್ಧವಾದ; ಅಪ್ಪಟ; ಉತ್ತಮವಾದ.

ಪಕ್ಕಿ(ನಾ). ಹಕ್ಕಿ; ಪಕ್ಷಿ ~ ಎ(ಯೆ)ಣಿ(ರೆ)ಯ

= ಹಕ್ಕಿಗಳ ರಾಜ; ಗರುಡ.

ಪಕ್ಕಿದೇರ (ನಾ). ಗರುಡನನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿ

ಉಳ್ಳವನು; ವಿಷ್ಣು.

ಪಕ್ಕು (ನಾ). ೧. ಪಕ್ಕ; ರೆಕ್ಕೆ. ೨. ಆಶ್ರಯ;

ನೆಲೆ. ೩. ಗುರಿ. ೪. ಆಸ್ಪದ; ಅವಕಾಶ.

೫. ಹಕ್ಕು; ಬಾಧ್ಯತೆ. ೬. ಪಕ್ಷತೆ;

ಹದವಾದುದು. ~ಅಗು = ೧. ಗುರಿಯಾಗು.
 ೨. ಪಕ್ಕವಾಗು; ಮಾಗು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣ್ = ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳು. ~ಕು(ಗು)ಡು = ಬಿಂಬಲಿಸು; ಪೋಷಿಸು.
 ~ಪಾ(ವಾ)ರ್ = ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಎದುರು ನೋಡು; ನೆರವಿಗಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು.
 ಪಕ್ಕುವಣಿ (ನಾ). ಬಂಧು; ನೆಂಟ.
 ಪಕ್ಕುವಣಿ = ಪಕ್ಕುವಣಿ.
 ಪಕ್ಕು ೧. = ಪಟ್ಟ. ೨. ಆಶ್ರಯ; ನೆಲೆ; ಹಕ್ಕು. ೩. ಪಾರ್ಶ್ವ; ಪಕ್ಕಡಿ. ೪. ಗುರುತು; ಚಿಹ್ನೆ. ೫. ಹಸುಗಳ ಹಿಂಡು; ತುರುಮಂದೆ.
 ~ಮ(ವ)ನೆ = ಶಯ್ಯಾಗೃಹ; ಮಲಗುವ ಮನೆ.
 ಪಕ್ಕು (ಗು). ೧. ಬೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಂದ. ೨. ಜೀರ್ಣವಾದ; ಜೀರ್ಣಿಸಿದ. ೩. ಮಾಗಿದ; ಕಳಿತ; ಹದವಾದ. ೪. ಪಳಗಿದ; ಸಿದ್ಧಿಪಡೆದ. ೫. ನಾಶವನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿದ. ~ಅನ್ನ = ೧ ಬೇಯಿಸಿದ ಆಹಾರ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿ ಭಕ್ಷ್ಯ.
 ಪಕ್ಷ (ನಾ). ೧. ರೆಕ್ಕೆ; ಗರಿ; ಹಕ್ಕು. ೨. ಬಾಣದ ಗರಿ; ಪುಂಜ. ೩. ಮಗ್ಗುಲು; ಬದಿ; ಕರೆ. ೪. ಪಂಗಡ; ಬಣ. ೫. ಹತ್ತಿರ; ಸಾಮಾನ್ಯ. ೬. ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ಕಾಲ. ೭ ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು. ~ಅಂತರ = ೧. ಬೇರೊಂದು ಪಕ್ಷ; -ಮಗ್ಗುಲು. ೨. ಒಂದು ಪಂಗಡದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರುವುದು. ~ಪಾತ = ೧. ಭೇದ ಭಾವ. ೨. ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿಯುವುದು. ~ಭೇದ = ೧. ಎರಡು ಬಣಗಳ ನಡುವಿನ ವೈಷಮ್ಯ. ೨. ಪಕ್ಷಪಾತ; ಭೇದಭಾವ. ~ವಾತ = ಪಾರ್ಶ್ವವಾಯು; ಲಕ್ಷ.
 ಪಕ್ಷಿ (ನಾ). ರೆಕ್ಕೆಯುಳ್ಳುದು; ಹಕ್ಕಿ. ~ರಾಜ = ಪಕ್ಷಿಗಳ ಒಡೆಯ; ಗರುಡ. ~ನಾಹನ = ಪಕ್ಷಿದೇರ.

ಪಕ್ಷ (ನಾ). ೧. ರೆಕ್ಕೆ; ಗರಿ. ೨. ಕಣ್ಣಿನ ರೆಕ್ಕೆ; ಎಣೆ. ೩. ಹೂವಿನ ಕೇಸರ, -ತಂತು. ೪. ತೆಳುವಾದ ದಾರ, -ಎಳೆ.
 ಪಗಂಡು (ನಾ). ೧. ಎದ್ದು ಕಾಣುವಿಕೆ; ಪ್ರಕಟವಾಗುವಿಕೆ. ೨. ಹಬ್ಬುವಿಕೆ. ~ಇಜಾ(ರಿ) = ೧. ಎದ್ದು ಕಾಣು; ಪ್ರಕಟವಾಗು. ೨. ಹಬ್ಬು; ವ್ಯಾಪಿಸು.
 ಪಗಡದಸ್ತು = ಪಗಡಸ್ತು.
 ಪಗಡಿ (ನಾ). ೧. ಪಾಗು; ರುಮಾಲು. ೨. ಸದಭಿಪ್ರಾಯ ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ಕೊಡುವ ಹಣ.
 ಪಗಡೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ. ೨. ಲೆತ್ತದ ಆಟ; ಜೂಜು. ೩. ಲೆತ್ತದಾಟದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ದಾಳ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲಿರುವ ಗುರುತು. ~ಪಾ(ವಾ)ಸು = ಪಗಡೆಯಾಟದ ಹಾಸಂಗಿ.
 ಪಗಡಸ್ತು (ಗು). ೧. ಹಿಂದೆಗೆಯಲು ಬಾರದ. ೨. ಪುಷ್ಟಿ; ಪೊಗಡಸ್ತು; ಭರ್ಜಿಯಾದ.
 ಪಗಡಿ = ಪೊಗಡಿ.
 ಪಗರಣ (ನಾ). ೧. ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭೇದ. ೨. ನಟನೆ; ಸೋಗು. ೩. ಗೊಂದಲ; ಹಗರಣ; ಗಲಾಟೆ; ತರಲೆ. ~ಇಗ = ಅಭಿನಯಿಸುವವನು; ನಟ.
 ಪಗಲ್(ಲು) (ನಾ). ಹಗಲು; ದಿನ. ~ಆಣ್ = ಸೂರ್ಯ. ~ಪ(ವ)ಕ್ಕಿ = ಚಕ್ರವಾಕ ಪಕ್ಷಿ.
 ಪಗಾರ (ನಾ). ಸಂಬಳ; ವೇತನ.
 ಪಗಿನ್(ನು) = ಪಗಿನ.
 ಪಗಿನ (ನಾ). ಮರಗಳಿಂದ ಸ್ತವಿಸುವ ಜಿಗುಟಾದ ದ್ರವ; ಅಂಟು; ಹಗಿನ.
 ಪಗಿಲ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳು; ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳು. ೨. ವೇದನೆಪಡು; ಸಂಕಟಪಡು.

ಪಗಿ (ನಾ). ೧. ಶತ್ರುತ್ವ; ಹಗಿತನ. ೨. = ಪಗಿವ.

ಪಗಿವ (ನಾ). ಶತ್ರು; ವೈರಿ; ಹಗಿ.

ಪಗಿವು (ನಾ). ಹಗೀವು; ಕಣಜ.

ಪಗೋಡ (ನಾ). ಬೌದ್ಧರ ದೇವಾಲಯ.

ಪಗೋಡಾ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಾಣ್ಯ.

ಪಚಡಿ (ನಾ). ಹಸಿಯ ತರಕಾರಿಗಳಿಂದ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವ್ಯಂಜನ ಪದಾರ್ಥ.

ಪಚನ (ನಾ). ೧. ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವುದು;

ಬೇಯಿಸುವುದು. ೨. ಅರಗಿಸುವುದು;

ಜೀರ್ಣಿಸುವುದು. ೩. ಬೆಂಕಿ; ಅಗ್ನಿ.

೪. ಬೇಯಿಸುವ ಉಪಕರಣ; ಬಾಣಲೆ.

~(೦)ಕೆ(ಗೆ)ಯ್ = ಬೇಯಿಸು; ಪಕ್ವ

ಗೊಳಿಸು. ~ಕಾರ್ಯ = ೧. ಅಡುಗೆಯ

ಕೆಲಸ. ೨. ಜೀರ್ಣಕಾರ್ಯ; ಅರಗುವಿಕೆ.

ಪಚಾರ (ನಾ). ಮೂದಲಿಸುವಿಕೆ; ಅವಹೇಳನ.

~ಇಸು = ೧. ಹೀಯಾಳಿಸು; ನಂದಿಸು.

೨. ಎಚ್ಚರಿಸು.

ಪಚಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸುಡು; ಬೇಯಿಸು.

೨. ಜೀರ್ಣವಾಗು; ಅರಗು.

ಪಚ್ಚ (ನಾ). ೧. ಹಸಿರು ಬಣ್ಣ. ೨. ಶೃಂಗಾರ;

ಅಲಂಕಾರ. ೩. ಆ ಭರಣ; ಒಡವೆ.

೪. ಉಡುಪು; ಬಟ್ಟೆ. (ಗು). ೫. ಹಸಿ

ಯಾದ; ಆದ್ರ್ರವಾದ. ೬. ಅಪಕ್ವವಾದ;

ಎಳೆಯ. ೭. ಹಚ್ಚನೆಯ; ಹಸಿರಾದ.

~ಅಡಕೆ = ಹಸಿಯ ಅಡಕೆ. ~ಕರ್ಪೂರ

= ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕರ್ಪೂರ. ~ಗಾಣ(ರ)

= ವಸ್ತ್ರಾಲಂಕಾರ ಮಾಡುವವನು. ~ಪಸಿ

= ಅತ್ಯಂತ ಹಸಿಯಾದುದು. ~ಬಾಳೆ

= ಬಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ.

ಪಚ್ಚಡ (ನಾ). ಹೊಡೆಕೆ; ಹಚ್ಚಡ; ದುಪ್ಪಟೆ.

~ಇಸು = ೧. ಹಚ್ಚಡವನ್ನು ಹೊದಿಸು.

೨. ವಸ್ತ್ರಾಲಂಕಾರ ಮಾಡು.

ಪಚ್ಚಡಿ = ಪಚಡಿ.

ಪಚ್ಚವಡ = ಪಚ್ಚಡ.

ಪಚ್ಚಳ (ನಾ). ೧. ನಿತಂಬ. ೨. ತೋಳೆಯುವಿಕೆ;

ಪ್ರತ್ಯಾಲನ. (ಗು). ೩. ನಡುಗುವ;

ಅಲ್ಲಾಡುವ.

ಪಚ್ಚಿ (ನಾ). ೧. ಹೋಳು; ಭಾಗ; ಅಂಶ.

೨. ನುಚ್ಚು; ಸಣ್ಣ ಪುಡಿ. ೩. ರತ್ನಗಳನ್ನು

ಚಿನ್ನದಲ್ಲಿ ಕೆಚ್ಚುವಿಕೆ.

ಪಚ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಭಾಗ ಮಾಡು; ಪಾಲು

ಮಾಡು. ೨. ಪಿಸುಮಾತನಾಡು. (ನಾ).

೩. ಭಾಗ; ಪಾಲು. ೪. ಬೆಸುಗೆ. ೫. ಗುಳಿ;

ತಗ್ಗು. ~ಅಟಾ(ಳಿ) = ಬೆಸುಗೆ ಇಲ್ಲ

ದಂತಾಗು; ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು.

~ಕು(ಗು)ಡು = ಹಂಚಿಕೊಡು; ವಿಭಾಗಿಸು.

~ಗಂಟು = ಕೂದಲನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗ

ಮಾಡಿ ಹಾಕಿದ ಗಂಟು. ~ನುಡಿ = ಪಿಸು

ಮಾತು; ಗುಟ್ಟಿನ ಮಾತು.

ಪಚ್ಚುಗೆ (ನಾ). ೧. ಗಂಟು; ರಹಸ್ಯ.

೨. ಏಕಾಂತ ಸ್ಥಳ; ಗುಪ್ತ ಸ್ಥಳ.

ಪಚ್ಚಿ (ನಾ). ೧. ಹಸಿರು ಬಣ್ಣ. ೨. ಎಳೆಯ

ಚಿಗುರು, ಧಾನ್ಯ ಮುಂತಾದುವು ಮತ್ತು

ಅವುಗಳ ಬಣ್ಣ. ೩. ಎಳೆಯದು; ಬಲಿಯ

ದುದು. ೪. ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಮರ

ಕತ. ೫. ಕರ್ಪೂರ. ೬. ಕಳೆಲೆ; ಎಳೆಯ

ಬಿದಿರು. ೭. ಮೈಮೇಲೆ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ

ಹಸಿರುಗುರುತ್ತು; ಹಚ್ಚಿ. ೮. ವಸ್ತ್ರಾಲಂಕಾರ.

೯. ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳ

ಮೇಲಿನ ಸಿಪ್ಪೆ. ~ಕ(ಗ)ಬ್ಬನ = ಎಲೆ

ಹಸಿರು ಬಣ್ಣದ ಲೋಡ; ಚಿನ್ನ. ~ತೆನೆ

= ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸುವಾಸನೆಯ ಗಿಡ

ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಬಿಡುವ ತೆನೆ.

~ತೋ(ದೊ)ರಣ = ಚಿಗುರುಗಳಿಂದ

ಮಾಡಿದ ತೋರಣ.

ಪಚ್ಚ (ನಾ). ೧. ಶೂದ್ರ. ೨. ಅಜ್ಜನ ತಂದೆ;

ಮುತ್ತಜ್ಜ.

ಪಜ್ಜಲ(೪) (ನಾ). ಗ. ಪ್ರಕಾಶ; ಹೊಳಪು.

(ಗು). ೨. ಹೊಳೆಯುವ; ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ.

~ಇಸು = ಪ್ರಜ್ವಲಿಸು; ಪ್ರಕಾಶಿಸು.

ಪಜ್ಜೆ (ನಾ). ಗ. ಹಜ್ಜೆ; ಪಾದ. ೨. ಹೆಜ್ಜೆಯ

ಗುರುತು. ~ಕಾಣ(ರ) = ಬೇಹಿನವನು;

ಗೂಢಚಾರ. ~ಪಿ(ವಿ)ಡಿ = ಸುಳಿವು ಹಿಡಿ;

ಚಾಡು ಹಿಡಿ. ~ಬ(ವ)ಟ್ಟಿ = ಕಾಲುದಾರಿ.

ಪಟಿ (ನಾ). ಗ. ಬಟ್ಟೆ; ವಸ್ತ್ರ. ೨. ಉತ್ತಮ

ವಾದ ಬಟ್ಟೆ; ರೇಷ್ಮೆವಸ್ತ್ರ. ೩. ಧ್ವಜ;

ಬಾವುಟ. ೪. ತೆರೆ; ಪರದೆ. ೫. ಶಾಸನ,

ಚಿತ್ರ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು

ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಬಟ್ಟೆ ಅಥವಾ ತಗದು.

೬. ಚಾವಣಿ; ಮಾಡು. ೭. ಗಾಳಿಪಟಿ.

೮. ದೋಣಿಯ ಹಾಯಿ. ೯. ಚಿತ್ರ.

೧೦. ಭೂಪಟಿ; ನಕ್ಷೆ. ೧೧. ಚದುರಂಗ

ಮೊದಲಾದ ಅಟದ ಮಣೆ. ~ಅಂಗಣ

= ಮನೆಯ ಜಗುಲಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ

ಇರುವ ಅಂಗಳ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣ(ರ)

= ಗಾಳಿಪಟವನ್ನು ಅಡಿಸುವವನು. ~ಕುಟಿ

= ಪಟಮಂದಿರ. ~ಮಂದಿರ = ಗೂಡಾರ;

ಹೇರೆ. ~ವಾಸ = ಗ. ಪಟಮಂದಿರ.

೨. ಬೆಂಗಳೂರು ತೊಡುವ ಒಳ ಉಡುಪು;

ಒಳಪಾಪುಡೆ. ೩. ಪರಿಮಳದ ಪುಡಿ;

ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಹುಡಿ. ~ಸೂಲಿ

= ಗ. ಪಡಸಾಲೆ; ನಡುಮನೆ. ೨. ಜಗಲಿ;

ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಕಟ್ಟೆ. ~ಸ್ತಂಭ

= ಹಡಗಿನ ಕೂವೆಕಂಬ.

ಪಟಿಕ (ನಾ). ಗ. ನೀರನ್ನು ಶುದ್ಧಿಮಾಡುವ

ಒಂದು ಲವಣ; ಪಟಿಕ. ೨. ಹತ್ತಿಯ

ಬಟ್ಟೆ. ೩. ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತುವ ಮುಂಡಾಸು.

೪. ದೀಡು; ಪಾಳೆಯ.

ಪಟಿಕಾರ (ನಾ). ಗ. ಬಟ್ಟೆ ನೇಯುವವನು;

ನೇಕಾರ. ೨. ಚಿತ್ರಗಾರ. ೩. ನೀರನ್ನು

ಶುದ್ಧಿಮಾಡುವ ಒಂದು ವಸ್ತು; ಪಟಿಕ.

ಪಟಿಕಾರು (ನಾ). ಇಕ್ಕಳ; ತಂಡಸ.

ಪಟಿಚ್ಚರ (ನಾ). ಗ. ಕಳ್ಳ. ೨. ಹಳೆಯ ಬಟ್ಟೆ;

ಚಿಂದಿಬಟ್ಟೆ.

ಪಟಿಲ(೪) (ನಾ). ಗ. ಚಾವಣಿ; ಮಾಳಿಗೆ.

೨. ತೆರೆ; ಪರದೆ. ೩. ಕಣ್ಣಿನ ಪೊರೆ.

೪. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ. ೫. ಬುಟ್ಟಿ;

ಕುಕ್ಕೆ. ೬. ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆಯಲು

ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸಾಧನ. ೭. = ಪಟೋಲ.

೮. ದಳ; ಪಕಳೆ.

ಪಟಿಲಕ ಗ. = ಪಟಿಲಿಕೆ. ೨. ಹೂಜಿ. ೩. ಗುಂಪು;

ಸಮೂಹ. ೪. ಗಾಸು; ಹೊದಿಕೆ;

ಮುಸುಕು.

ಪಟಿಲಿಕೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬುಟ್ಟಿ,

—ಗೂಡೆ.

ಪಟಿಹ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮ

ನಾಡ್ಯ; ನಗಾರಿ.

ಪಟಾಕಿ (ನಾ). ಪಟಾಸು; ಗರ್ನಾಲು.

ಪಟಾಕ್ಷಿ = ಪಟಾಕಿ.

ಪಟಾಯಿತ (ಗು). ನುರಿತ; ಕುಶಲ; ಜಾಣ.

ಪಟಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಮನಗಾಣಿಸು; ತಿಳಿಸು.

ಪಟಾಲಂ (ನಾ). ದಂಡು; ದಳ; ಗುಂಪು.

ಪಟಾವಳಿ (ನಾ). ಗ. ಪಟ್ಟಿಗಳುಳ್ಳದು.

೨. ರೇಷ್ಮೆವಸ್ತ್ರ. ~ಕಬ್ಬು = ಪಟ್ಟಿಗಳಿರುವ

ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕಬ್ಬು.

ಪಟಾಸು = ಪಟಾಕಿ.

ಪಟಿ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಟ್ಟೆ;

ಒರಟುಬಟ್ಟೆ. ೨. ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ.

೩. ತೆರೆ; ಪರದೆ.

ಪಟಿಂಗ = ಪಟಿಂಗ.

ಪಟಿಕ (ನಾ). ಗ. ಹಳುಕು. ೨. ನೀರನ್ನು

ಶುದ್ಧಿಮಾಡುವ ಒಂದು ಲವಣ; ಸ್ಪಟಿಕ.

ಪಟೇರ (ನಾ). ಗ. ತ್ರೀಗಂಧ; ಚಂದನ.

೨. ಕಾಮು; ಮನ್ಮಥ. ೩. ಹೊಟ್ಟೆ; ಉದರ.

೪. ಹೊಲ; ಕ್ಷೇತ್ರ. ೫. ಮೋಡ; ಮುಗಿಲು.

೬. ಎಳೆಯ ಬಿದಿರು ; ಕಳಲೆ. ೭. ಚೆಂಡು.
 ೮. ಎತ್ತರ ; ಔನ್ನತ್ಯ. ೯. ಸಂಧಿವಾತ.
 ೧೦. ಬಿದಿರ ; ಕಾಚು. ೧೧. ಜರಡಿ ;
 ಸಾರಣಿಗೆ.

ಪಟು (ಗು). ೧. ಬಲಿಷ್ಠವಾದ. ೨. ಉಗ್ರ ;
 ತೀಕ್ಷ್ಣ. ೩. ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ;
 ಚುರುಕಾದ. ೪. ಸಮರ್ಥವಾದ ; ದಕ್ಷ.
 ೫. ಹರಿತವಾದ ; ಮೊನಚಾದ. ೬. ವಿಸ್ತಾರ
 ವಾದ ; ದೊಡ್ಡ. ೭. ನಿಂದನೀಯವಾದ ;
 ತಿರಸ್ಕಾರಸೂಚಕವಾದ. ~ಭಟಿ = ಸಮರ್ಥ
 ನಾದ ಯೋಧ ; ಪರಾಕ್ರಮಿ. ~ಮತಿ
 = ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ; ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ. ೮. ಬುದ್ಧಿ
 ಶಾಲಿ. ~ಮಾಡು = ಹುರಿಗೊಳಿಸು ; ಹುರಿ
 ಮುಂದಿಸು.

ಪಟುತ್ವ (ನಾ). ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ; ದಕ್ಷತೆ.

ಪಟೀಲ (ನಾ). ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ.

ಪಟೋಲ (ನಾ). ಪಡವಲ ಬಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅದರ
 ಕಾಯಿ.

ಪಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಬಣ್ಣದ ಅಥವಾ ರೇಷ್ಮೆಯ
 ವಸ್ತ್ರ. ೨. ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
 ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸುವ ಅಭರಣ.

೩. ನಾಲ್ಕು ರಸ್ತೆಗಳು ಕೂಡುವ ಜಾಗ ;
 ಚೌಕ. ೪. ಸಿಂಹಾಸನ ; ಗದ್ದುಗೆ.

೫. ಶಾಸನ, ಚಿತ್ರ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು
 ಬರೆಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಬಟ್ಟೆ,
 ತಗಡಿನ ಹಾಳೆ ಮುಂತಾದುವು. ೬. ಅಧಿ
 ಕಾರ ; ಪದವಿ. ೭. ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ
 ಅವಧಿ. ~ಅಭಿಷೇಕ = ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು
 ಏರುವ ಸಮಾರಂಭ ; ಕಿರೀಟಧಾರಣೆ
 ಮಹೋತ್ಸವ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು
 = ಗೌರವದ ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರದ
 ಕುರುಹಾಗಿ ಹಣೆಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟು.

~ಕೋ(ಗೊ)ಪ್ಪಿ(ರೆ) = ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆ.
 ~ಬಂಧನ = ಪಟ್ಟಿಕಟ್ಟುವುದು ;

ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ. ~ಮ(ವ)ಣೆ = ೧. ಸಿಂಹಾ
 ಸನ ; ಗದ್ದುಗೆ. ೨. ಹಸೆಮಣಿ. ~ಮಹಿಷಿ
 = ಪಟ್ಟಿದರಾಣಿ. ~ವರ್ಧನ = ಪಟ್ಟಿದ ಆನೆ.
 ~ಶಾ(ಸಾ)ಲೆ = ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಯ ಅಂಗಡಿ.
 ~ಸಾಲಿಗೆ = ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ನೇಯು
 ವವನು.

ಪಟ್ಟಿಂಗ = ಪಟ್ಟಾಂಗ.

ಪಟ್ಟಿಕ (ನಾ). ಗದ್ದುಗೆಮಣಿ ; ಪೀಠ.

ಪಟ್ಟಿಗೆ (ನಾ). ರೇಷ್ಮೆವಸ್ತ್ರ.

ಪಟ್ಟಿಡೆ (ನಾ). ೧. ಕಮ್ಮಾರನು ಉಪಯೋಗಿ
 ಸುವ ಅಡಿಗಲ್ಲು ; ಅದ್ದಗಣೆ. ೨. ಶಿಲ್ಪಶಾಲೆ.

ಪಟ್ಟಿಣ (ನಾ). ಪುರ ; ನಗರ.

ಪಟ್ಟಿಣಿಗೆ (ನಾ). ಬಟ್ಟೆ ; ವಸ್ತ್ರ ; ಉಡುಗೆ.

ಪಟ್ಟಿಸ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ ;
 ಈಟಿ.

ಪಟ್ಟಿಗೆಗೆ ೧. = ಪಟ್ಟಿಣಿಗೆ. ೨. ಹೂಜಿ.

ಪಟ್ಟಿಳೆ (ನಾ). ಕುದುರೆ, ಹೇರೆತ್ತು ಮುಂತಾ
 ದುವುಗಳ ಎದೆಗೆ ಬಿಗಿಯುವ ಹಗ್ಗ.

ಪಟ್ಟಾಂಗ (ನಾ). ಕಾಡುಹರಟೆ ; ವೃಥಾ
 ವಾದ ಮಾತು.

ಪಟ್ಟಾವಳಿ = ಪಟಾವಳಿ.

ಪಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಗುಂಪಿನವರು
 ವಾಸಿಸುವ ಸ್ಥಳ ; ಹಟ್ಟಿ. ೨. ರೊಪ್ಪ ;

ಕೊಟ್ಟಿಗೆ. ೩. ಕುಗ್ರಾಮ ; ಚಿಕ್ಕಹಳ್ಳಿ.

೪. ಡಾಬು ; ಒಡ್ಡಾಣ. ೫. ಗೆರೆ ; ರೇಖೆ.

೬. ಕಾಗದ, ಲೋಹ, ಬಟ್ಟೆ ಮುಂತಾದುವು
 ಗಳ ನಿರುಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ ತುಂಡು.

೭. ವಿನಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡುದು ; ಯಾದಿ ;

ಟಿಪ್ಪಣಿ. ೮. ಹೆಸರುಗಳ ಕ್ರಮವಾದ ಬರ

ವಣಿಗೆ. ೯. ಬೀಡಾ ; ತಾಂಬೂಲ. ೧೦. ತೆರಿಗೆ.

೧೧. ಚಂದಾ. ೧೨. ಸಂಬಳ ; ವರಮಾನ.

~ಮಾಡು = ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಬರೆ ;

ಯಾದಿಂವನ್ನು ತಯಾರಿಸು. ~ಹಾಕು

= ಪಟ್ಟಿಮಾಡು.

ಪಟ್ಟಿಕೆ (ನಾ). ಗ. ಸರ; ಕಂಠಿಹಾರ.

೨. ಗಾಯ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ

ಕಟ್ಟು. ೩. ಬಟ್ಟೆಯ ತುಂಡು. ೪. ಬಾಗಿಲಿನ

ಅಡ್ಡಪಟ್ಟಿ. ೫. ದಾಮಲೆ; ಅಧಾರಪತ್ರ.

೬. ಗುರುತಿನ ಚೀಟಿ.

ಪಟ್ಟಿಗೆ (ನಾ). ಗ. ವಾಸಸ್ಥಳ; ಆಶ್ರಯ.

೨. ಡಾಬು; ಒಡ್ಡಾಣ. ೩. ಹಾಸುಗಲ್ಲು;

ಅಗಲವಾದ ಕಲ್ಲು.

ಪಟ್ಟಿಸ ಗ. = ಪಟ್ಟಿಸ. ೨. ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ

ಒಂದು ವರಸೆ.

ಪಟ್ಟಿ (ನಾ). ಗ. ಬಿಗಿಯಾದ ಹಿಡಿತ;

ಬಿಗಿತ. ೨. ಹತ; ಭಲ. ೩. ಸ್ವಭಾವ;

ಚಾಳಿ. ೪. ನೋವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು

ಬಳಿಯುವ ಲೇಪನ. ೫. ಹೊಂದಿಕೆ;

ಸಾಂಗತ್ಯ. ೬. ಗಡ್ಡೆಕಟ್ಟಿದ ಜಾಗ;

ಜಡ್ಡುಗಟ್ಟಿದುದು; ಬಾವು. ೭. ಸಲ; ಬಾರಿ.

೮. ವರಸೆ; ಗತ್ತು. ೯. ಗಡದ್ದು;

ಸಂಪೂರ್ಣ. ~ ಉಬಾ(ಳಿ) = ತಡೆಯಿಲ್ಲ

ದಾಗು; ಹಿಡಿತ ಮೀರು. ~ ಹಾಕು

= ನೋವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಲೇಪನ

ವನ್ನು ಹಾಕು. ~ ಹಿಡಿ = ಮೊಂಡುತನ

ಮಾಡು; ಹೆರಹಿಡಿ.

ಪಟ್ಟಿ (ನಾ). ಗ. ಮರದ ತೊಗಟೆ. ೨. ದಪ್ಪ

ನೆಯ ಉದ್ದ ಗೆರೆ, -ರೇಖೆ. ೩. ರೇಷ್ಮೆ

ಬಟ್ಟೆ; ದುಕ್ಕೊಲ. ೪. ಭೂಮಿಯ ಬಗ್ಗೆ

ಕೊಡುವ ಸನ್ನದಹಪತ್ರ. ೫. ಉದ್ದ

ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವಂತೆಯೂ, ಅಗಲ ಕಿರಿದಾಗಿರು

ವಂತೆಯೂ ವಿಂಗಡಿಸಿದ ಭೂಮಿ. ೬. ಅಡಕೆ,

ಬಾಳೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಹಾಳೆ. ೭. ತಲೆ

ಗೂದಲು ಉದುರಿ ಬೋಳಾದ ಜಾಗ.

೮. ಅಗಲವಾದ ಪಟ್ಟಿ.

ಪಟ್ಟಿಯ (ನಾ). ಉದ್ದವಾದ ಕತ್ತಿ.

ಪರನ (ನಾ). ಗ. ಓದುವುದು; ವಾಚನ.

೨. ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವುದು.

೩. ವ್ಯಾಸಂಗ; ಅಭ್ಯಾಸ. ~ ಆಗಾರ

= ಶಾಲೆ.

ಪರಿಸು (ಕ್ರಿ). ವಾಚನ ಮಾಡು; ಓದು.

ಪಠ್ಯ (ಗು). ಗ. ಓದಬಹುದಾದ; ವಾಚನಕ್ಕೆ

ಯೋಗ್ಯವಾದ. ೨. ಓದಬೇಕಾದ. ~ ಪುಸ್ತಕ

= ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಓದಲು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ

ಪುಸ್ತಕ.

ಪಡ (ನಾ). ಗ. ಬಟ್ಟೆ; ವಸ್ತ್ರ. (ಗು).

೨. ಸಾಗುವಳಿಯಿಲ್ಲದ; ಬೆಳೆಯಿಲ್ಲದ.

ಪಡ(ಂ)ಗು (ನಾ). ಹಡಗು.

ಪಡಕು (ನಾ). ಕಿಟಕಿ ಅಥವಾ ಬಾಗಿಲಿನ ರೆಕ್ಕೆ.

ಪಡಕೆ (ನಾ). ಹಾಸುಗೆ.

ಪಡಖಾನೆ (ನಾ). ಸಾರಾಯಿ ಮನೆ; ಹೆಂಡದ

ಅಂಗಡಿ.

ಪಡಗ (ನಾ). ಧ್ವಜ; ಬಾವುಟ.

ಪಡದೆ (ನಾ). ಪರದೆ; ಜವನಿಕೆ.

ಪಡಪು = ಪಡೆಪು.

ಪಡಪೋಸಿ (ನಾ). ಗ. ಅಲಕ್ಷ್ಯ; ಉದಾಸೀನ.

೨. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದುದು; ನಿರುಪಯುಕ್ತ.

೩. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವನು; ನಿಪ್ರಯೋಜಕ.

(ಗು). ೪. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ; ನಿರುಪ

ಯೋಗವಾದ.

ಪಡಲ ಗ. = ಪಟೋಲ. ೨. ಲೇಪನ.

ಪಡಲಿಗೆ (ನಾ). ಹರಿವಾಣ; ತಟ್ಟೆ; ಹಡಲಿಗೆ.

ಪಡಲಿಡು = ಪಡಲ್ಪಡು.

ಪಡಲ್ಪಡು (ಕ್ರಿ). ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗು;

ಚಿದರು.

ಪಡವಲ = ಪಟೋಲ.

ಪಡಸಾಲೆ (ನಾ). ಗ. ಜಗಲಿ; ಮೊಗಸಾಲೆ;

ಹೊರಚಾವಡಿ. ೨. ಹಜಾರ. ೩. ನಡುಮನೆ.

ಪಡಿ (ನಾ). ಗ. ರೀತಿ; ಮಾರ್ಗ. ೨. ರೀತಿ;

ಅಂಕವಣಿ. ೩. ಒಂದು ಅಳತೆ; ಎರಡು

ಸೇರಿಸಿ ಅಳತೆ. ೪. ಕದ; ಕವಾಟಿ.

೫. ಅಕ್ಕಿ, ತರಕಾರಿ ಮುಂತಾದ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ

ಕೊಡುವ ಭಕ್ತಿ, -ಕೂಲಿ. ೬. ಪ್ರತಿ ; ಸಮಾನ. ೭. ನಕಲು. ೮. ಇನ್ನೊಂದು ; ಮತ್ತೊಂದು. ೯. ವೆಟ್ಟಲು ; ಸೋಪಾನ. ~ಅ(ಯ)ಚ್ಚು=ಮುದ್ರಣ ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಚಿತ್ರದ ಅಚ್ಚು ; ಪ್ರತಿಕ್ರತಿ. ~ಕಟ್ಟು = ೧. (ತೂಕದಲ್ಲಿ) ಪೇರು ಕಟ್ಟು. ೨. ಹೋಲಿಸು ; ತಾಳೆ ನೋಡು. ೩. ರೀತಿ ; ಹದ. ~ಚಂದ=ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ; ಪ್ರತಿರೂಪ. ~ತೊ(ದೊ)ತ್ತು = ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬರುವ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅಳು ; ಮಾರಾಳು. ~ದನಿ = ಮಾದರಿ ; ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ ~ನುಡಿ=ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ; ಮಾರುತ್ತರ. ~ನೆಬ(ಳ)ಲ್ = ಪಡಿಚಂದ. ~ಪ(ವ)ಡೆ ಪ್ರತಿಬಲ ; ಶತ್ರುಸೈನ್ಯ. ~ಮಾ(ವಾ)ತು = ೧. ಪಡಿಸು. ೨. ಸದೃಶವಾದ ಮಾತು. ~ಮೊಗ = ೧. ಎದಿರು ; ಸಮ್ಮುಖ. ೨. ಪ್ರತಿಬಿಂಬ. ~ವಳ = ಪಡಿಯು. ಪಡಿಕೆ (ನಾ) ೧. ಅಮೇಧ್ಯದ ಕುಳಿ ; ಕೆಕ್ಕಸು ಗುಂಡಿ. ೨. ದುರ್ಗಂಧ ; ಹೇಸಿಗೆ ; ಹಡಿಕೆ. ಪಡಿಗೆ (ನಾ). ಉಗುಳುವ ಪಾತ್ರೆ ; ಪೀಕದಾನಿ. ಪಡಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಸಾಲ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ತೀರಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಹಾಳು ; ನಾಶ. ಪಡಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಯತ್ನ. ೨. ಉತ್ಸಾಹ ; ಹುರುಪು. ೩. ಮುತ್ತಿಗೆ ; ಆಕ್ರಮಣ. ~ಇಸು = ೧. ಪ್ರಯತ್ನಿಸು. ೨. ವಶ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು. ೩. ಮುತ್ತ ; ಆಕ್ರಮಿಸು. ಪಡಿಸಾಟಲು = ಪಡಿಸಾಟು. ಪಡಿಸಾಟು (ನಾ). ೧. ತೊಂದರೆ ; ಕಷ್ಟ ; ಪೇಚ. ೨. ದುಃಖ ; ಅಳಲು. ಪಡಿಯು(ರ) (ನಾ). ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನು ; ದ್ವಾರಪಾಲಕ ; ಪ್ರತಿಹಾರಿ. ~ಪ(ವ)ಕ್ಕಿ = ಕೋಗಿಲೆ. ಪಡಿಯು(ರ)ತಿ (ನಾ). ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವಳು.

ಪಡಿಸಣ (ನಾ). ೧. ಪರೀಕ್ಷೆ ; ಒರೆಹಚ್ಚು ನೋಡುವಿಕೆ. ೨. ನಿರೀಕ್ಷೆ ; ಪ್ರತೀಕ್ಷಣ. ಪಡಿಸಣೆ (ನಾ). ಅಡುಗೆಯವನು ; ಬಾಣಸಿಗ. ಪಡಿಸಾಟ(ರ) = ಪಡಿಯು. ಪಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಂದು ; ತಳೆ. ೨. ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹೊಂದು ; ಮಲಗು. ೩. ಸಂಭೋಗಿಸು ; ಹಡು. ೪. ಅನುಭವಿಸು. ೫. ಮರಣ ಹೊಂದು ; ಸಾಯು. ೬. ಮುಳುಗು ; ಕಾಣದಾಗು. (ನಾ). ೭. ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗುವ ದಿಕ್ಕು ; ಪಶ್ಚಿಮ. ೮. ಪೊಟರೆ. ೯. ಸಾವು ; ಮರಣ. ೧೦. ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯದ ನೆಲ ; ಬೀಳು. ೧೧. ಹೊಂದುವುದು. ~ನೇಸಲು(ರು) = ಮುಳುಗುವ ಸೂರ್ಯ. ~ಭೂಮಿ = ಹಾಳುಬಿದ್ದ ಭೂಮಿ ; ಬೀಳು ಭೂಮಿ. ಪಡುಕೆ = ಪಡಿಕೆ. ಪಡುಪಾಟು = ಪಡಿಸಾಟು. ಪಡುವ (ನಾ). ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕು. ಪಡುವಣ = ಪಡುವ. ~ಇಗ = ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನವನು, -ದೇಶದವನು. ಪಡುವಲ್(ಲು) = ಪಡುವ. ಪಡೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಂದು ; ತಾಳು. ೨. ಗಳಿಸು ; ಸಂಪಾದಿಸು. ೩. ಹೆರು ; ಹಡೆ. ೪. ಅನುಭವಿಸು. (ನಾ). ೫. ಹೊಂದುವುದು. ೬. ಸಮೂಹ ; ಗುಂಪು. ೭. ದಳ ; ಸೈನ್ಯ. ೮. ಪೊಟರೆ ; ಬಿಲು. ~ನುಡಿ = ಜನಬಳಕೆಯ ಮಾತು ; ವಾಡಿಕೆಯ ಮಾತು. ~ಮಾ(ವಾ)ತು = ೧. ಪಡಿಸಾಟು. ೨. ಸುದ್ದಿ ; ವದಂತಿ ; ಸಮಾಚಾರ. ~ವಳ(ಳ್ಳ) = ಸೇನಾಪತಿ ; ದಳಪತಿ. ಪಡೆಪು (ನಾ). ೧. ಹೊಂದುವಿಕೆ ; ಪಡೆಯುವಿಕೆ. ೨. ಲಾಭ ; ಗಳಿಕೆ ; ಸಂಪಾದನೆ. ೩. ಸೊಬಗು ; ಸೌಂದರ್ಯ. ೪. ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ ; ಶೀಲ. ೫. ಸಂಬಳ ; ವೇತನ. ~ಕಿ(ಗಿ)ಡು = ಲಾಭ ಕೆಡು ; ಅದಾಯ ಹಾಳಾಗು.

ಪಡೆಯಿಲ (ನಾ). ಸೈನಿಕ; ಯೋಧ.

ಪಡ್ಡಳಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೂವಿನ ಗಿಡ; ಕಣಗಿಲೆ.

ಪಡ್ಡಿ (ನಾ). ಪ್ರಾಯ; ಹರೆಯ; ಯೌವನ.

ಪಣ್ಣ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಣ್ಣಾಗು; ಮಾಗು.

೨. ಹಣ್ಣು ಬಿಡು. ೩. ಕಳಿತ; ಪಕ್ವವಾಗು.

(ನಾ). ೪. ಕಳಿತ ಸ್ಥಿತಿ; ಪಕ್ವವಾದುದು.

೫. ಮಾಗಿದ ಫಲ; ಹಣ್ಣು. ~ಎಲೆ

= ಹಣ್ಣಾದ ಎಲೆ; ಹಳದಿ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರು

ಗಿದ ಎಲೆ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಯ್ = ೧. ಸ್ವಲ್ಪ

ಹಣ್ಣಾದ ಕಾಯಿ; ದೋರೆ ಗಾಯಿ.

೨. ಮಾಗಿದ ಹಣ್ಣು; ಕಳಿತ ಫಲ.

~ಪಸರ = ಹಣ್ಣಿನ ಅಂಗಡಿ.

ಪಣ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ಪಂಗಡ; ಬಣ.

೨. ಜೂಜು; ಪಂದ್ಯ. ೩. ಜೂಜಿಗೆ ಒಡ್ಡಿದ

ವಸ್ತು; ಬಾಜಿ. ೪. ಹಣ; ದ್ರವ್ಯ.

೫. ಕೂಲಿ. ೬. ಬೆಲೆ; ಕ್ರಯ.

೭. ವ್ಯಾಪಾರ; ವಿಕ್ರಯ. ೮. ಒಂದು

ಬಗೆಯ ನಾಣ್ಯ. ೯. ಅಂಗಡಿ. ೧೦. ಒಂದು

ಅಳತೆ. ೧೧. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ಶಪಥ. ~ಅಂಗನೆ

= ವೇಶ್ಯೆ; ಸೂಕೆ. ~ಕಟ್ಟು = ಪಂದ್ಯ

ಕಟ್ಟು; ಬಾಜಿ ಕಟ್ಟು. ~ತೊಡು

= ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡು; ದೃಢಸಂಕಲ್ಪಮಾಡು.

~ವಧು = ಪಣಾಂಗನೆ.

ಪಣಿಂಚು = ಪಳಂಚು.

ಪಣಿತ (ನಾ). ೧. ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ

ಸ್ಥಳ; ಕಣಜ. ೨. ತೂಕ.

ಪಣಿತಿ (ನಾ). ದೀಪವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಡುವ

ನುಣ್ಣಿನ ಬಟ್ಟಲು; ಹಣತೆ.

ಪಣಿನ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮ

ವಾಡ್ಯ. ೨. ಹಿಂಕಾರ ಮಂತ್ರ; ಪ್ರಣವ.

ಪಣೆ (ನಾ). ೧. ಕೋಲು; ದೊಣ್ಣೆ. ೨. ಹಾವು;

ಉರಗ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ;

ಬಸಂ.

ಪಣೆಗೆ (ನಾ). ಬಾಜಣಿಗೆ; ಹಣೆಗೆ.

ಪಣೆವಾರ = ಪನ್ನಿವಾರ.

ಪಣೆ (ನಾ). ೧. ಹಣೆ; ನೊಸಲು. ೨. ಮರ

ದಲ್ಲಿ ಕವಲೊಡೆಯುವ ಜಾಗ. ೩. ಕಾಡು

ಪ್ರಾಣಗಳ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸ್ಥಳ; ಇಕ್ಕ.

೪. ಬಂಡೆಯಿಂದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಲು

ಮಾಡಿದ ಹಳ್ಳ. ೫. ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಚರ್ಮವಾದ್ಯ. ೬. ಉತ್ತ ನೆಲ.

~ಅ(ಯ)ಕ್ಕರ = ಹಣೆಯ ಬರೆ; ವಿಧಿ

ಲಿಖಿತ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ

ಧರಿಸುವ ಅಭರಣ. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣ(ಣ್ಣು)

= ಹಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಣ್ಣು.

ಪಣೆಗಣ್ಣು (ನಾ). ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು;

ಶಿವ.

ಪಣ್ಣೆಕ (ನಾ). ೧. ಕ್ರಮವಾಗುವುದು;

ಜೋಡಿಸುವುದು. ೨. ಹಣೆಯಲ್ಲಿರುವ

ಅಲಂಕಾರದ ಗುರುತು; ತಿಲಕ.

ಪಣ್ಣೆಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಿದ್ಧವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು.

೨. ಹಣ್ಣು ಮಾಡು; ಪಕ್ವಗೊಳಿಸು.

ಪಣ್ಣು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಾಡು; ಏರ್ಪಡಿಸು.

೨. ಸಿದ್ಧಪಡಿಸು; ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸು. ೩. ಸಿದ್ಧ

ವಾಗು. (ನಾ). ೪. ಮಾಗಿದ ಫಲ,

~ಹಣ್ಣು. ೫. ಪಕ್ವವಾದುದು; ಕಳಿತ ಸ್ಥಿತಿ.

ಪಣ್ಣಿಗೆ (ನಾ). ಅಲಂಕಾರ; ಶೃಂಗಾರ.

ಪಣ್ಣೆ (ನಾ). ೧. ಕ್ರಮ; ಸಾಲು. ೨. ಚಟ;

ಅಭ್ಯಾಸ.

ಪಣ್ಣೆಯ (ನಾ). ಹೊಲ; ಭೂಮಿ.

ಪಣ್ಯ (ನಾ). ೧. ವ್ಯಾಪಾರದ ವಸ್ತು; ಸರಕು.

೨. ವ್ಯಾಪಾರದ ಸ್ಥಳ; ಅಂಗಡಿ. (ಗು).

೩. ಮಾರಬಹುದಾದ; ವಿಕ್ರಯಿಸಲ್ಪಡುವ.

~ಅಂಗನೆ = ವೇಶ್ಯೆ; ಸೂಕೆ. ~ವೀಥಿ

= ಅಂಗಡಿದೀದಿ; ಪೇಟೆ.

ಪತಂಗ ೧. = ಪತಗ. ೨. ಮಿಂಚು

ದುಳು; ಮಿಣುಕುದುಳು. ೩. ದೀಪಕ್ಕೆ

ಮುತ್ತುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಳು.
೪. ಚಿಟ್ಟೆ; ಪಾತರಗಿತ್ತಿ. ೫. ಬಾಣ;
ಅಂಬು. ೬. ಸೂರ್ಯ; ನೇಸರು.
೭. ಗಾಳಿಪಟ. ೮. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಮರ. ~ವೃತ್ತಿ = ಚಂಚಲವೃತ್ತಿ; ಅಸ್ಥಿರ
ಬುದ್ಧಿ.

ಪತಗ (ನಾ). ಹಕ್ಕಿ; ಪಕ್ಷಿ.

ಪತತ್ರ (ನಾ). ೧. ರೆಕ್ಕೆ; ಪಕ್ಷ. ೨. ಕವಚ.

ಪತತ್ರಿ (ನಾ). ೧. ಹಕ್ಕಿ; ಪಕ್ಷಿ. ೨. ಬಾಣ.

ಪತನ (ನಾ). ೧. (ಕೆಳಕ್ಕೆ) ಬೀಳುವುದು.

೨. ಅವನತಿ; ಕೀಳುವಿಕೆ.

ಪತಾಕಿನಿ (ನಾ). ಸೈನ್ಯ; ದಂಡು.

ಪತಾಕೆ (ನಾ). ಧ್ವಜ; ಬಾವುಟ.

ಪತಿ (ನಾ). ೧. ಒಡೆಯ; ಯಜಮಾನ.

೨. ಅಳುವವನು; ದೊರೆ. ೩. ಗಂಡ.

೪. ಪ್ರತಿ; ಸಮಾನ್. ~ಬಿಂಬ = ನೆರಳು;

ಪ್ರತಿಬಿಂಬ.

ಪತಿನವೆ (ನಾ). ಗಂಡನನ್ನು ತಾನೇ ಅರಿಸಿ

ಕೊಳ್ಳುವವಳು.

ಪತಿಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಹಾಯ ಮಾಡು.

೨. ದಯೆತೋರು; ಕರುಣೆಯಿಂದ

ಕೂಡಿರು. ೩. ಸಮರ್ಥಿಸು; ಸರಿಯೆಂದು

ತೋರಿಸು; ಸಾಧಿಸು. ೪. ಅಂಗೀಕರಿಸು;

ಬಿತ್ತು. ೫. ಉಪಚರಿಸು; ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡು;

ಗೌರವಿಸು. ೬. ಪ್ರೀತಿಸು; ಬಲಿ.

ಪತಿತ (ನಾ). ೧. ಬಿದ್ದವನು. ೨. ಸೋಲಿ

ಸಲ್ಪಟ್ಟವನು; ಪರಾಜಿತ. ೩. ಪಾಪ;

ದುಷ್ಕೃತ್ಯ. ೪. ಪಾಪ ಮಾಡಿದವನು;

ಪಾಪಿ. (ಗು). ೫. ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ.

೬. ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಪರಾಜಿತನಾದ.

೭. ನೀಚನಾದ; ದುಷ್ಕೃತನಾದ. ೮. ಶೀಲ

ಭ್ರಷ್ಟ; ನೀತಿಗಿಟ್ಟ. ~ಪಾವನ = ಪಾಪಿ

ಗಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವವನು;

ದೇವರು.

ಪತಿತ್ವ (ನಾ). ಯಜಮಾನಿಕೆ; ಬಡತನ.

ಪತಿವ್ರತೆ (ನಾ). ಗಂಡನ ಸೇವೆಯೇ ವ್ರತ

ವಾಗಿ ಉಳ್ಳವಳು; ಗರತಿ; ಹದಿಬದೆ.

ಪತ್ತನ (ನಾ). ನಗರ; ಪಟ್ಟಣ.

ಪತ್ತಲ (ನಾ). ತೆಳುವಾದ ಸೀರೆ.

ಪತ್ತಳಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಕಾಗದ; ಪತ್ರ.

೨. ಪತ್ರಿಕೆ. ೩. ಬತ್ತಳಿಕೆ.

ಪತ್ತಳೆ (ನಾ). ೧. ಎಂಜಲು; ಉಚ್ಚಿಷ್ಟ.

೨. ಪತ್ರ; ಓರೆ.

ಪತ್ತಾರ (ನಾ). ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ ಕೆಲಸಮಾಡು

ವವನು; ಅಕ್ಕಸಾಲಿ.

ಪತ್ತಾರಿ (ನಾ). ಕಂದಾಯದ ಅಧಿಕಾರಿ.

ಪತ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಹತ್ತ. ೨. ಸಂಬಂಧ; ನಂಟು.

೩. (ಸಂಘದ) ಪಾಲು, -ಭಾಗ. ೪. ಗತಿ;

ಗಮನ. ೫. ಕಾಲಾಳು; ಪದಾತಿ. ೬. ಒಂದು

ರಥ, ಒಂದು ಅನೆ, ಮೂರು ಕುದುರೆ

ಮತ್ತು ಐದು ಕಾಲಾಳುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ

ಸೈನ್ಯದ ಒಂದು ತುಕಡಿ.

ಪತ್ತಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಕತ್ತಿ. ೨. ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗು,

-ಬಾಯಿ. ೩. ಜೋಡಣೆ. ೪. ಗೋಡೆ

ಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಗೂಡು; ಮಾಡು.

೫. ಪಾಲು; ಭಾಗ.

ಪತ್ತು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಡರು; ಏರು;

ಹತ್ತು. ೨. ಹರಡು; ವ್ಯಾಪಿಸು.

೩. ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳು; ಕಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು.

೪. ತೊಡಗು; ಅರಂಭಿಸು. ೫. ಎದುರಿಸು;

ಹೋರಾಡು. ೬. ಮುಟ್ಟು; ಸ್ಪರ್ಶಿಸು.

೭. ಜ್ವರಿಸು; ಉರ. ೮. ಬೆನ್ನಟ್ಟು;

ಹಿಂಬಾಲಿಸು. (ನಾ). ೯. ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳು

ವುದು; ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ೧೦. ಸ್ನೇಹ;

ಗೆಳೆತನ. ೧೧. ನಂಬಿಕೆ; ವಿಶ್ವಾಸ.

೧೨. ಜಗಳ; ಕದನ. ೧೩. ಆಸಕ್ತಿ.

೧೪. ಸಂಬಂಧ. ೧೫. ಪಂಜು;

ದೀವಟಿಗೆ. ೧೬. ಹತ್ತು ಎಂಬ ಸಂಖ್ಯೆ.

~ಇಸು=೧. ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡು; ಸೇರಿಸು. ೨. ಬೆಂಕಿಹಚ್ಚು; ಉರಿಸು. ೩. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರುವಂತೆ ಮಾಡು; ಏರಿಸು. ~ಬಿ(ವಿ)ಡು = ೧. ಸಂಬಂಧ ಕಡಿದು ಕೊಳ್ಳು. ೨. ಬಿಟ್ಟುಹೋಗು; ತ್ಯಜಿಸು. ಪತ್ನಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಹೊಂದಿಕೆ; ಜೋಡಣೆ. ೨. ಸಂಬಂಧ; ನಂಟು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಱ(ರ) = ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯುಳ್ಳವನು; ಜೊತೆ ಗಾರ. ಪತ್ನಿ (ನಾ). ೧. ವಿಳಾಸ. ೨. ಸುಳಿವು; ಕುರುಹು. ೩. ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು; ತೋರಿಸು. ~ದಾರ=ಗೊತ್ತುಹಚ್ಚುವವನು; ತೋರಿಸು. ~ಹಚ್ಚು = ಕಂಡುಹಿಡಿದು; ತೋರಿಸು. ಪತ್ನಿದಾರಿ (ನಾ). ೧. ಗೊತ್ತುಹಚ್ಚುವಿಕೆ. (ಗು). ೨. ಪತ್ನಿದಾರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ಪತ್ನೀಮಾರಿ (ನಾ). ಹಾಯಿಹಡಗು. ಪತ್ನಿ (ನಾ). ಹೊಡೆತ; ಸತಿ. ~ಶಾಲೆ = ರಾಣಿ ವಾಸ; ಅಂತಃಪುರ. ಪತ್ನಿ (ನಾ). ೧. ಗೆಲುವು; ರೆಕ್ಕೆ. ೨. ಪಕ್ಷಿ. ೩. ವಾಹನ. ೪. ಎಲೆ; ಪರ್ವತ. ೫. ಓಲೆಗಿರಿ. ೬. ಕಾಗದ; ಬರೆದು ಕಳಿಸಿದ ಓಲೆ. ೭. ಪುಸ್ತಕದ ಹಾಳೆ. ೮. ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗು, -ಬಾಯಿ. ೯. ಕತ್ತಿ; ಖಡ್ಗ. ~ಅವಳಿ = ೧. ಎಲೆಗಳ ಸಮೂಹ, -ಗುಂಪು. ೨. ಊಟದ ಎಲೆ. ~ಅಶ್ರಯ = ಕಿವಿಯ ಮೆದುನಾದ ತಳಭಾಗ; ಪಾಲೆ. ~ಬಡೆ = ಕೆಸುವಿನ ಎಲೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಾರದ ಕಡುಬು. ~ಕರ್ತ = ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವವನು. ~ಪುಟಿಕೆ = ಎಲೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮೊಣ್ಣೆ. ~ಭಂಗ = ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸುಗಂಧದ ಪುಡಿಯಿಂದ ಮುಖ ಮತ್ತು ಮೇಕೆದ ಮೇಲೆ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಚಿತ್ರ; ಮಕರಿಕೆ.

~ಲೇಖಿ = ಪತ್ರಭಂಗ. ~ವಾಹನ = ವಿಷ್ಣು. ~ವ್ಯವಹಾರ = ಅಂಟಿಯ ಮೂಲಕ ಮಾಡುವ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳ ವಿವರಣೆ. ಪತ್ರಿ (ನಾ). ೧. ಗರಿಯುಳ್ಳುದು; ಹಕ್ಕಿ. ೨. ಗಿಡಗು. ೩. ಬಾಣ; ಅಂಬು. ೪. ತಾಳೆ ಜಾತಿಯ ಮರ. ೫. ಜಾಯಿಕಾಯಿಯ ಮೇಲಿನ ಸಿಪ್ಪೆ. ~ಇಂದ್ರ = ಹಕ್ಕಿಗಳ ರಾಜ; ಗರುಡ. ಪತ್ರಿಕಾಗೋಷ್ಠಿ (ನಾ). ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿ ನಡೆಸುವ ಸಭೆ. ಪತ್ರಿಕಾವ್ಯವಸಾಯ (ನಾ). ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಉದ್ದಿಮೆ; -ನ್ಯತ್ರಿ. ಪತ್ರಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಬರೆಯುವ ಕಾಗದ. ೨. ಕಾಗದ, ಪತ್ರ ಮುಂತಾದವು. ೩. ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರ ಮುಂತಾದ ನಿಯತ ಕಾಲಿಕ. ೪. ಲಿಖಿತಪಟ್ಟಿ. ಪತ್ರಿ (ನಾ). ೧. ಬಿಲ್ಲ, ತುಳಸಿ ಮುಂತಾದ ಚಿಗುರು, -ದಳ. ೨. ಜಾಣಕಾಯಿಯ ಮೇಲಿನ ಸಿಪ್ಪೆ. ೩. ಗಾಂಜಾ, ಹೊಗೆಸೇವು ಮುಂತಾದ ಎಲೆ. ~ಸೇದು = ಗಾಂಜಾ ಹೊಗೆಯನ್ನು ಸೇದು. ಪಥ (ನಾ). ದಾರಿ; ಹಾದಿ. ~ಆಲಯ = ದಾರಿಗರ ವಸತಿಗೃಹ; ಪ್ರವಾಸಿ ಮಂದಿರ. ~ಶ್ರಾಂತ = ಪ್ರಯಾಣದಿಂದ ಸುಸ್ತಾದ, -ಬಳಲಿದ. ಪಥಿಕ (ನಾ). ದಾರಿಗ; ಪ್ರಯಾಣಿಕ. ಪಥಿಸು (ಕ್ರಿ). ಒಗ್ಗು; ಹಿಡಿಸು; ಹಿಡುವಾಗು. ಪಠ್ಯ (ನಾ). ೧. ಯೋಗ್ಯವಾದುದು; ಉಚಿತವಾದುದು. ೨. ಹಿತವಾದುದು. ೩. (ರೋಗಿಯ) ಆಹಾರದಲ್ಲಿಯ ಕಟ್ಟುವುದು, -ನಿಯಮ. (ಗು). ೪. ಯೋಗ್ಯವಾದ. ೫. ಹಿತವಾದ. ~ಮಾಡು = ಆಹಾರ ಸೇವನೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು.

ಪದ (ನಾ). ೧. ಸಮಯ; ಸಂದರ್ಭ; ಸನ್ನಿ
ವೇಶ. ೨. ಕಾಲ; ಚರಣ. ೩. ಹೆಜ್ಜೆ;
ದಾಪು. ೪. ಪಾದದ ಗುರುತು; ಹೆಜ್ಜೆಯ
ಗುರುತು. ೫. ಹದ; ಪಕ್ಕತೆ. ೬. ಪದವಿ;
ಸ್ಥಾನ. ೭. ನಿಲವು; ಸ್ಥಿತಿ. ೮. ಕಾರಣ;
ನಿಮಿತ್ತ. ೯. ಆಶ್ರಯ; ರಕ್ಷಣೆ.
೧೦. ಪ್ರತ್ಯಯ ಸಹಿತವಾದ ಶಬ್ದ; ಮಾತು.
೧೧. ರೀತಿ; ಕ್ರಮ. ೧೨. ಹಾಡು.
~ಅರ್ಥ = ೧. ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥ, -ಅಭಿ
ಪ್ರಾಯ. ೨. ದ್ರವ್ಯ; ವಸ್ತು. ೩. ವ್ಯಂಜನ
ಪದಾರ್ಥ; ಮೇಲೋಗರ. ~ಆಯುಧ
= ಕಾಲನ್ನು ಆಯುಧವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳುದು;
ಹುಂಜ. ~ (ಂ) ಕು (ಗು) ಟ್ಟು = ಹೇಳು;
ಉಚ್ಚರಿಸು. ~ (ಂ) ಕೊ (ಗೊ) ಳಿಸು
= ಸಮಂಜಸವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರು; ಹದ
ಗೊಳಿಸು. ~ಕೆ (ಗೆ) ಡು = ಕ್ರಮತಪ್ಪು;
ಮಿಾರಿ ನಡೆ. ~ಜ್ಯುತಿ = ಅಧಿಕಾರ ಕಳೆದು
ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. ~ಪ (ವ) ಡು = ಹದಕ್ಕೆ
ಬರು. ~ಬಂಧ = ೧. ಕಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿ
ಕೊಳ್ಳುವ ಅಭರಣ. ೨. ಉತ್ತಮವಾದ
ಪದಗಳ ಜೋಡಣೆ. ~ಮಸ್ತಕ = ಬಾವಲಿ;
ಕಣ್ಣುಕಪ್ಪಡೆ; ಕಪ್ಪಟ. ~ಹಾಡು
= ೧. ಹಾಡನ್ನು ಹೇಳು. ೨. ಮುಕ್ತಾಯ
ಮಾಡು; ಮುಗಿಸು. ~ಹೇಳು
= ೧. ಹಾಡನ್ನು ಹೇಳು. ೨. ಗೋಳಾಡು;
ದುಃಖಿಸು.

ಪದಕ (ನಾ). ೧. ದಾರಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ
ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವ ಅಲಂಕಾರ
ಯುಕ್ತವಾದ ಬಿಲ್ಲೆ. ೨. ಬಹುಮಾನವಾಗಿ
ಅಥವಾ ಬಿರುದಾಗಿ ಕೊಡುವ ಬಿಲ್ಲೆ;
ಮೆಡಲು.

ಪದನು (ನಾ). ಸರಿಯಾದ ರೀತಿ; ಟಿಪ್ಪಣಿ.

ಪದಪು (ನಾ). ೧. ಪ್ರೀತಿ; ಒಲವು.

೨. ಮನೋಹರವಾದುದು. ೩. ಉತ್ಸಾಹ;

ಹುರುಪು. ~ಕಾ (ಗಾ) ಐ (ರ) = ಸೊಗಸು
ಗಾರ; ಚೆಲುವ.

ಪದರ (ನಾ). ೧. ಮಡಿಕೆ. ೨. ಹಾಳೆ; ಪ್ರೇರಿ
೩. ಸ್ತರ.

ಪದರು ೧. = ಪದಟು. (ನಾ). ೨. = ಪದರ
೩. ಆಶ್ರಯ; ನೆಲೆ.

ಪದಟು (ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಉದ್ದಿಗ್ಗನಾಗು;
ದುಡುಕು. ೨. ಅಸಂಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡು;
ಬಡಬಡಿಸು.

ಪದವಿ (ನಾ). ೧. ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ. ೨. ಸ್ಥಿತಿ;
ಇರುವು. ೩. ಅಂತಸ್ತು; ವರ್ಗ. ೪. ಅಭಿ
ಕಾರ; ಸ್ಥಾನ. ೫. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ
ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾದಾಗ
ಕೊಡುವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ.

ಪದವೀದಾನ (ನಾ). ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ಘಟಿ
ಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯತಾ ಪತ್ರವನ್ನು
ಕೊಡುವಿಕೆ.

ಪದಾತಿ (ನಾ). ೧. ಕಾಲನಡೆಗೆಯುವನು;
ದಾರಿಗ ೨ ಕಾಲಾಳು.

ಪದಿ (ನಾ). ಹತ್ತು. ~ಮೊಗ = ಹತ್ತು
ಮುಖಗಳು.

ಪದಿರ್ (ರು) (ನಾ). ೧. ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳನ್ನು
ಕೊಡುವ ಮಾತು; ಶ್ಲೇಷ. ೨. ಒಗಟು;
ಸಮಸ್ಯೆ. ~ನುಡಿ = ೧. ಶ್ಲೇಷೆಯಿಂದ
ಕೂಡಿದ ಮಾತು. ೨. ಒಗಟು.

ಪದಿರಪಟಿ (ರೆ) (ನಾ). ಒಂದು ವಾದ್ಯ ವಿಶೇಷ.

ಪದುಗು (ಕ್ರಿ). ಉಡುಗು; ಬಾಗು.

ಪದುಮು = ಪದ್ಮ.

ಪದುಳ (ನಾ). ೧. ಸೌಖ್ಯ; ಕ್ಷೇಮ. ೨. ಸಮಾ
ಧಾನ; ನೆಮ್ಮದಿ. ~ಇಗ = ೧. ಕ್ಷೇಮ
ದಿಂದಿರುವವನು. ೨. ಸಹನೆಯಿಂದಿರು
ವವನು; ಸ್ಥಿರನಿರುವವನು. ~ಇಸು
= ೧. ಕ್ಷೇಮದಿಂದಿರು. ೨. ನೆಮ್ಮದಿ
ಹೊಂದು; ಸಮಾಧಾನ ತಾಳು.

ಪದೇ (ಕ್ರಿ). ೧. ಆಸೆಪಡು; ಬಯಸು.

೨. ಅದಿರು; ಸ್ಪಂದಿಸು. (ನಾ). ೩. ಆಸೆ;

ಬಯಕೆ. ~ಇ(ಯಿ)ಸು = ಆಸೆಯನ್ನು

ಹುಟ್ಟಿಸು; ಬಯಕೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡು.

ಪದೇಪು = ಪದಪು.

ಪದ್ಧು = ಪರ್ಮ.

ಪದ್ಧತಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಜ್ಜೆ; ಅಡಿ. ೨. ಹೆಜ್ಜೆಯ

ಗುರುತು. ೩. ಮಾರ್ಗ; ದಾರಿ. ೪. ಸಂಪ್ರ

ದಾಯ; ರೂಢಿ. ೫. ಸಾಲು; ಪಂಕ್ತಿ.

೬. ಕ್ರಮ; ವಿಧಾನ; ರೀತಿ. ೭. ವ್ರತ

ನಿಯಮ.

ಪದ್ಮ (ನಾ). ೧. ತಾವರೆ; ಕಮಲ.

೨. ನೈದಿಲೆ. ೩. ಆನೆಯ ಮೈಮೇಲೆ

ಇರುವ ಬಿಳಿಯ ಬಿಬ್ಬು. ೪. ನೀರು;

ಜಲ. ೫. ಕುಬೇರನ ನವನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

೬. ಅಪ್ಪ ಸರ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೭. ವಕ್ರತೆ;

ಹೊಂಕು. ೮. ಕೊಳ; ಸರೋವರ.

೯. ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ; ದಿಟ್ಟ. ೧೦. ಚಂದ್ರ.

೧೧. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ; ನೂರುಕೋಟಿ.

~ಆಕರ = ತಾವರೆಯ ಕೊಳ, -ಸರೋ

ವರ. ~ಆಸನ = ೧. ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ

ಒಂದು ಭಂಗಿ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಯೋಗಾ

ಸನ. ೨. ಬ್ರಹ್ಮ. ~ಉದರ = ಕಮಲ

ನನ್ನು ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳವನು; ವಿಷ್ಣು.

~ಬಂಧು = ಕಮಲದ ಗೆಳೆಯ; ಸೂರ್ಯ.

~ರಾಗ = ೧. ಕಮಲದ ಬಣ್ಣ. ೨. ರತ್ನ

ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಮಾಣಿಕ್ಯ. ~ಲೋಚನ

= ಕಮಲದಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು; ವಿಷ್ಣು.

~ವ್ಯೂಹ = ೧. ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸೈನ್ಯ

ರಚನೆ. ೨. ಕಮಲಗಳ ಸಮೂಹ.

~ಸದ್ಗು = ೧. ಪದ್ಮಾಕರ. ೨. ಬ್ರಹ್ಮ.

ಪದ್ಮಜ (ನಾ). ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು;

ಬ್ರಹ್ಮ. ~ಅಂಡ = ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ;

ನಿಕ್ಷ.

ಪದ್ಮಿ (ನಾ). ೧. ಕಮಲಗಳನ್ನುಳ್ಳದು.

೨. ಅನೆ. ೩. ವಿಷ್ಣು.

ಪದ್ಮಿನಿ (ನಾ). ೧. ತಾವರೆ; ಕಮಲ.

೨. ತಾವರೆ ಕೊಳ; ಕಮಲಸರೋವರ.

೩. ತಾವರೆಗಳ ಸಮೂಹ. ೪. ಹಸ್ತಿನ,

ಶಂಖಿನಿ, ಚಿತ್ತಿನಿ ಮತ್ತು ಪದ್ಮಿನಿಯೆಂಬ

ಸ್ತ್ರೀಯರ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದು.

ಪದ್ಮಿ (ನಾ). ಲಕ್ಷ್ಮಿ.

ಪದ್ಮ (ನಾ). ೧. ಭಂದೋಬದ್ಧವಾದ ಪದ

ರಚನೆ. ೨. ಶೂದ್ರ. (ಗು). ೩. ಪದಗಳಿಗೆ

ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೪. ಪಾದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಪದ್ಮಿ (ನಾ). ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ.

ಪನ್ = ಪಂ. ~ನೇಲು(ರಿ)ಕೆ = ಒಂದು

ಜಾತಿಯ ಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು.

ಪನವು (ನಾ). ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸ್ಥಳ;

ಸಂಕೇತಸ್ಥಳ.

ಪನಸ = ಪಲಸು.

ಪನಸು = ಪಲಸು.

ಪನಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹನಿ ಹನಿಯಾಗಿ ಬೀಳು;

ತೊಟ್ಟುಕ್ಕು. (ನಾ). ೨. ಹನಿ; ತೊಟ್ಟು.

~ನೀರ್ = ೧. ಹನಿ ಹನಿಯಾಗಿ ಬೀಳುವ

ನೀರು; ತೊಟ್ಟುನೀರು. ೨. = ಪನ್ನೀರು.

ಪನಿಯಾರ (ನಾ). ಪ್ರಸಾದ; ಚಿರುಪು.

ಪನಿವಾರ = ಪನಿಯಾರ.

ಪನೆ (ನಾ). ೧. ಮೊನೆ ಹಲ್ಲು; ಹರಿತವಾದ

ಹಲ್ಲು. ೨. ತಾಳೆಯಮರ; ಹನೆಮರ.

~ಬೆಲ್ಲ = ತಾಟಿಬೆಲ್ಲ.

ಪನ್ನ (ನಾ). ೧. ಗರ್ವ; ಅಹಂಕಾರ.

೨. ಬಟ್ಟೆಯ ಅಗಲ.

ಪನ್ನಂಗ (ನಾ). ೧. ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಮೇಲು

ಹೊದಿಕೆ. ೨. = ಪನ್ನಗ.

ಪನ್ನಗಿ (ನಾ). ಹಾವು; ಸರ್ಪ. ~ಅರಿ

= ಹಾವಿನ ಹಗೆ; ಗರುಡ. ~ಭೂಷಣ

ಹಾವನ್ನು ಅಭರಣವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು;

ರಿವ. ~ರಾಜ = ಹಾವುಗಳ ಒಡೆಯ; ಅದಿತೇಷ. ~ಶಯನ = ಹಾವನ್ನು ಹಾಸುಗೆ ಯಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು; ವಿಷ್ಣು.
 ಪನ್ನತ (ನಾ). ಶೂರ; ವೀರ.
 ಪನ್ನತಿಕೆ (ನಾ). ಪರಾಕ್ರಮ; ಶೌರ್ಯ.
 ಪನ್ನತಿಕ್ಕ = ಪನ್ನತಿಕೆ. ~ಪೆ(ನೆ)ಜು(ರು) = ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಹೊಂದು; ಧೈರ್ಯ ಗೊಳ್ಳು.
 ಪನ್ನಾಡೆ (ನಾ). ತೆಂಗು ಅಥವಾ ತಾಳೆಗರಿಗಳ ಬುಡದಲ್ಲಿಯ ನಾರು.
 ಪನ್ನಿ (ನಾ). ಜಂಭ; ಒಣಹೆಮ್ಮೆ; ದಿಂಕ.
 ಪನ್ನೀರು (ನಾ). ಸುಗಂಧಯುಕ್ತವಾದ ನೀರು. ~ಗುಲಾಬಿ = ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗುಲಾಬಿ. ~ದಾನಿ = ಪನ್ನೀರನ್ನು ಹಾಕಿ ದುವ ಪಾತ್ರೆ.
 ಪನ್ನೆ (ನಾ). ಗ. ಕರ್ಪೂರ. ೨. ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲಿನ ಕೂದಲನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆ.
 ಪಪ್ಪ (ನಾ). ದುರಹಂಕಾರ; ಗರ್ವ; ದರ್ಪ.
 ಪಪ್ಪದ (ನಾ). ಹಪ್ಪಳ.
 ಪಪ್ಪಳ = ಪಪ್ಪಡ.
 ಪಪ್ಪಾಯಿ (ನಾ). ಪರಂಗಿ ಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು.
 ಪಪ್ಪು (ನಾ). ಒಡೆದ ಕಾಳು; ಬೇಳೆ.
 ಪಪ್ಪುಕೆ (ನಾ). ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಪೊದೆಗಳನ್ನು ಬಡಿಯುವುದು; ಬೇಟೆ ಎಬ್ಬಿಸುವುದು; ಸೋವುವುದು.
 ಪಬ್ಬ (ನಾ). ಪುಣ್ಯದಿನ; ಹಬ್ಬ; ಪರ್ವ.
 ಪಯ ಗ. = ಪಯಸ್ಸು. ೨. ಅಡಿ; ಪಾದ.
 ~ದಕ = ಪದಾತಿ ಸೈನ್ಯ. ~ಪಾಡು = ನಡೆಯುವ ರೀತಿ, -ಭಂಗಿ.
 ಪಯಾಪತಿ (ನಾ). ಸಮುದ್ರದ ಒಡೆಯ; ವರುಣ.
 ಪಯಾಣ (ನಾ). ಸಂಚಾರ; ಪ್ರಯಾಣ.
 ~ಇಗ = ಪ್ರಯಾಣಿಕ; ಪ್ರವಾಸಿ.

~ಇಸು = ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಡು; ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡು.
 ಪಯನು (ನಾ). ಹಾಲು ಕೊಡುವ ಹಸು, ಎಮ್ಮೆ ಮುಂತಾದುವು. ~ಆಗು = ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬರು; ಫಲಕೊಡು.
 ಪಯಶ್ವರ (ನಾ). ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿ; ಮೀನು, ಮೊಸಳೆ ಮುಂತಾದುವು.
 ಪಯಸ್ವಿನಿ (ನಾ). ಗ. ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಹಸು. ೨. ನೀರುಳ್ಳುದು; ನದಿ.
 ಪಯಸ್ಸು (ನಾ). ಗ. ನೀರು; ಜಲ. ೨. ಹಾಲು; ಕ್ಷೀರ.
 ಪಯಿಕ (ನಾ). ಪ್ರಾಂತ್ಯ; ಜಿಲ್ಲೆ; ಕಂಪಣ.
 ಪಯಿರ್(ರು) (ನಾ). ಬೆಳೆ; ತೆನೆಕೊಡುವ ಬೆಳೆ.
 ಪಯೋಜ (ನಾ). ಗ. ತಾವರೆ; ಕಮಲ. ೨. ಮೋಡ; ಮುಗಿಲು. ~ಮಿತ್ರ = ಕಮಲದ ಗೆಳೆಯ; ಸೂರ್ಯ.
 ಪಯೋದ (ನಾ). ನೀರನ್ನು ಕೊಡುವುದು; ಮೋಡ. ~ಆಗಮ = ಮೋಡಗಳ ಬರುವಿಕೆ; ಮಳೆಗಾಲ.
 ಪಯೋಧರ ಗ. = ಪಯೋದ. ೨. ಸ್ತನ; ಮೊಲೆ. ೩. ಕಡಲು; ಸಮುದ್ರ. ೪. ಕಣ್ಣು; ನಯನ.
 ಪಯೋಧಿ (ನಾ). ನೀರಿಗೆ ಅಶ್ರಯವಾದುದು; ಸಮುದ್ರ.
 ಪಯೋನಿಧಿ ಗ. = ಪಯೋಧಿ. ೨. ಹಾಲಿನ ಸಮುದ್ರ; ಕ್ಷೀರಸಾಗರ.
 ಪಯೋರುಹ (ನಾ). ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು; ತಾವರೆ.
 ಪಯ್ಸರ (ನಾ). ಗ. ಜಾರುವುದು. ೨. ನಷ್ಟ; ಹಾನಿ. ~ಇಸು = ಗ. ಜಾರು. ೨. ಕಳೆದು ಹೋಗು; ನಷ್ಟವಾಗು.
 ಪರ (ನಾ). ಗ. ಅನ್ಯ; ಹೊರಗಿನವನು. ೨. ಕೈವಲ್ಯ; ಮೋಕ್ಷ. ೩. ಪಕ್ಷ; ಗುಂಪು.

೪. ಪ್ರತಿಯಾದುದು; ವಿರುದ್ಧವಾದುದು.
 ೫. ಮುಂದುಗಡೆ; ಎದುರು. ೬. ಹಗೆ;
 ಶತ್ರು. (ಗು). ೭. ದೂರದ; ಹತ್ತಿರವಲ್ಲದ.
 ೮. ಮುಂದಿನ; ಭವಿಷ್ಯದ. ೯. ಬೇರೆಯ;
 ಅನ್ಯ. ೧೦. ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ. ೧೧. ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ವಾದ; ಉತ್ತಮವಾದ. ೧೨. ಮಗ್ನವಾದ;
 ತಲ್ಲೀನವಾದ. ೧೩. ಅನಂತವದ. ~ ಅರ್ಥ
 = ೧. ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದು. ೨. ಇನ್ನೊಂದು
 ಭಾಗ. ~ ಅವಲಂಬಿ = ಬೇರೆಯವರನ್ನು
 ಆಶ್ರಯಿಸುವವನು; ಪರಾಧೀನ. ~ ಅಪ್ಪ
 = ಹಗಲಿನ ಉತ್ತರಭಾಗ; ಅಪರಾಹ್ನ.
 ~ ಆಯುತ = ಅನ್ಯರಿಗೆ ಅಧೀನವಾದ; ಪರಾ
 ಧೀನವಾದ. ~ ಅವರ್ತನ = ೧. ಹಿಂತಿರುಗು
 ವಿಕೆ; ತಿರುಗಿಬರುವಿಕೆ. ೨. ಅದಲುಬದಲು;
 ಪಲ್ಲಟ. ~ ಉಪಕಾರ = ಪರಹಿತ. ~ ಕಾಲ
 = ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಯಮನಂತಿರುವವನು.
 ~ ಚಕ್ರ = ೧. ಶತ್ರುಗಳ ಸೈನ್ಯ. ೨. ಶತ್ರು
 ರಾಜ್ಯ. ~ ಚಿಂತೆ = ಬೇರೆಯವರ ವಿಷಯ
 ವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುವುದು. ~ ತಂತ್ರ = ಇನ್ನೊ
 ಬ್ಬರಿಗೆ. ಅಧೀನವಾಗಿರುವುದು; ಪರಾವ
 ಲಂಬನೆ. ~ ತತ್ತ್ವ = ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ
 ತತ್ತ್ವ; ಮೋಕ್ಷತತ್ತ್ವ; ಪರಮಾರ್ಥ.
 ~ ದಾರ = ಪರಸ್ಥಿತಿ. ~ ದೇಶಿ(ಸಿ)
 = ೧. ಹೊರನಾಡಿನವನು; ಪರದೇಶದವನು.
 ೨. ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವನು; ಅನಾರ್ಥ. ~ ಪುಟ್ಟ
 = ೧. ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಪೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು;
 ಅನಾರ್ಥ. ೨. ಅನ್ಯರಿಂದ ಸಲಹಲ್ಪಟ್ಟವನು;
 ಕೋಗಿಲೆ. ~ ಬಲ = ಶತ್ರು ಸೈನ್ಯ.
 ~ ಬೊಮ್ಮ = ಪರಬ್ರಹ್ಮ; ಪರಮಾತ್ಮ.
 ~ ಭಾಗ = ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ; ಅತ್ಯುನ್ನತಿ
 ~ ವಶ(ಸ) = ೧. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಅಧೀನ
 ವಾಗಿರುವಿಕೆ. ೨. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಅಧೀನ
 ವಾದ; ಬೇರೆಯವರ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಅವ
 ಲಂಬಿಸಿದ. ೩. ಮೈ ಮರೆತ; ಮೂರ್ಛ

ಹೋದ. ೪. ಬೇರೆಯ ಭಾವನೆಗೆ ಮಾರು
 ಹೋದ. ~ ಹಂಸ = ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ನೋಡುವಂಟು
 ಮಾಡುವುದು. ~ ಹಿತ = ಬೇರೆಯವರಿಗೆ
 ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವುದು; ಪರೋಪ
 ಕಾರ.

ಪರಂಗಿ (ನಾ). ೧. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯದೇಶದವನು.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಣ್ಣು; ಪಪ್ಪಾಯಿ.

೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ; ಮೇಹ.

~ ಟೋಪಿ = ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರು ಧರಿಸುವ
 ಒಂದು ಬಗೆಯ ಟೋಪಿ.

ಪರಂಜಿ (ನಾ). ೧. ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗು;

ಬುಧ್ಧಧಾರೆ. ೨. ಎಣ್ಣೆಯ ಗಾಣ.

೩. ನೊರೆ; ಬುರುಗು.

ಪರಂಜಯ ೧. = ಪರಂತಪ. ೨. ವರುಣ.

ಪರಂಜ್ಯೋತಿ (ನಾ). ದಿವ್ಯ ತೇಜಸ್ಸುಳ್ಳವನು;
 ಪರಮಾತ್ಮ.

ಪರಂತಪ (ನಾ). ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ತಾಪವನ್ನುಂಟು
 ಮಾಡುವವನು.

ಪರಂತು (ಅ). ಅದರೂ; ಆದರೆ.

ಪರಂಧಾಮ (ನಾ). ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ನೆಲೆ; ಸ್ವರ್ಗ.

ಪರಂಪರೆ (ನಾ). ೧. ಕುಲ; ವಂಶ. ೨. ಸಾಲು;
 ಪರಿವಿಡಿ. ೩. ಸಂಪ್ರದಾಯ.

ಪರಕರಿಸು = ಪರಕಲಿಸು.

ಪರಕಲಿಸು (ಕ್ರಿ). ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹರಡು,

ಪರಕಾರ (ನಾ). ಲಾಡಿ ಇರುವ ಲಂಗ.

ಪರಕಾಳಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಟ್ಟೆ.

ಪರಕೀಯ (ನಾ). ೧. ಹೊರಗಿನವನು;

ಅಪರಿಚಿತ. (ಗು). ೨. ಬೇರೆಯ; ಅನ್ಯ.

ಪರಕೆ (ನಾ). ೧. ಹರಕೆ; ಅಶೀರ್ವಾದ.

೨. ಮುದಿತ್ತು; ಮಿಸಲ. ೩. ಕಸಗುಡಿಸುವ

ಸಾಧನ; ಕಸಬರಲು.

ಪರಗಣೆ (ನಾ). ನಾಡಿನ ಒಂದು ಭಾಗ; ಜಿಲ್ಲೆ.

ಪರಗು (ಕ್ರಿ). ಕುಂಟೆಯಿಂದ ಹರತೆ ಹೊಡೆ;
 ಹರಗು.

ಪರಜು (ಕ್ರಿ). ಉಗುರಿನಿಂದ ಕೆರೆ, -ಗೀರು.
ಪರಜು (ನಾ). ೧. ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗು; ಖಡ್ಗ
ಧಾರೆ. ೨. ಕತ್ತಿಯ ಹಿಡಿ, -ಹಿಡಿಕೆ.

ಪರಟೆ (ನಾ). ೧. ಮಣ್ಣಿನ ಚಿಕ್ಕಪಾತ್ರೆ.
೨. (ತೆಂಗು ಮೊದಲಾದುವುಗಳ) ಚಿಪ್ಪು;
ಕರಟೆ. ೩. ಜನುಜದ ಅಗಲವಾದ
ಮುಂಭಾಗ. ೪. ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲಿನ
ಪ್ರಾಕಾರ; ಪೌಳಿ. ೫. ಒರಟು; ಬಿರುಸು.
~ತ(ದ)ಲೆ = ಒರಟುಕೂದಲುಳ್ಳ ತಲೆ;
ಬಿರುಸು ಕೂದಲಿನ ತಲೆ.

ಪರಡಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗೌಲಿ
ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪಾಯಸ.
೨. ತಕ್ಕಡಿಯ ತಟ್ಟೆ. ೩. ಹರಟೆ. ೪. ಮರ
ವನ್ನು ಕಡೆಯುವ ಯಂತ್ರ.

ಪರಡು ೧. = ಪರಜು. ೨. ಹರವು; ವಿಸ್ತರಿಸು.
೩. ಹ ಬ್ಬು; ವ್ಯಾಪಿಸು. (ನಾ).
೪. ಹಿಮ್ಮಡಿಯ ಗಂಟು; ಹರಡು.

ಪರಡೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ನೀರುಹಕ್ಕಿ;
ಕೊಕ್ಕರೆ. ೨. ತಕ್ಕಡಿಯ ತಟ್ಟೆ.

ಪರಣ (ನಾ). ಜೀವ; ಹರಣ.

ಪರತ್ರ = ಪರತ್ರೆ.

ಪರತ್ರೆ (ನಾ). ಪರಲೋಕ.

ಪರದ (ನಾ), ವ್ಯಾಪಾರಿ; ವರ್ತಕ. ~ಇತಿ
= ಪರದಿ.

ಪರದಿ (ನಾ). ೧. ವರ್ತಕನ ಹೆಂಡತಿ.
೨. ವರ್ತಕರ ಹೆಂಗಸು.

ಪರದು (ನಾ). ವ್ಯಾಪಾರ; ಕ್ರಯವಿಕ್ರಯ.
~ಅಟ = ತಳಮಳ; ಚಿಂತೆ. ~ಅಡು
= ೧. ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡು. ೨. ಉದ್ದಿಗ್ನತೆ
ಯಿಂದ ಸುತ್ತಾಡು, -ಅಲೆದಾಡು.

ಪರದೆ (ನಾ). ತೆರೆ; ಜವನಿಕೆ.

ಪರಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹರಡು; ವಿಸ್ತರಿಸು.
(ನಾ). ೨. ವಿಸ್ತಾರ; ಹರವು. ೩. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಮೇಲೋಗರ.

ಪರಭಾರೆ (ನಾ). ೧. ಇತರರಿಗೆ ವಹಿಸುವುದು;
ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡುವುದು. (ಅ).
೨. ಬೇರೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ.

ಪರಭೃತ (ನಾ). ಅನ್ಯರಿಂದ ಪೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟುದು;
ಕೋಗಿಲೆ.

ಪರಮು (ನಾ). ೧. ಪರಮಾತ್ಮ. (ಗು).

೨. ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ; ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ
ವಾದ. ೩. ಬಹುದೂರದ. ~ಅಣಿ
= ವಿಭಜಿಸಲಾಗದ ಅತ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕ ಕಣ.
~ಅನ್ನ = ೧. ಪಾಯಸ. ೨. ಪಕ್ವಾನ್ನ.
~ಅರ್ಥ = ೧. ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
ಸತ್ಯ. ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಗುರಿ; ಮೋಕ್ಷ.
~ಅವಧಿ = ಅತ್ಯಂತ ಕೊನೆಯ ಮಿತಿ,
-ಎಲ್ಲೆ. ~ಅತ್ಮ = ೧. ದೇವರು.

೨. ಸೂರ್ಯ. ~ಅಯು = ಬಹುಕಾಲ
ಬಾಳುವವನು; ದೀರ್ಘಾಯು. ~ಕುಶ್ವರ
= ಪರಮಪುರುಷ. ~ಗತಿ = ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ
ಸ್ಥಾನ; ಮೋಕ್ಷ. ~ಪದ = ಪರಮಗತಿ.
~ಪುರುಷ = ದೇವಾಧಿದೇವ; ಪರಮಾತ್ಮ.
~ಹಂಸ = ಶ್ರೇಷ್ಠವರ್ಗದ ಸಂನ್ಯಾಸಿ.

ಪರಮಾಯಿಷಿ (ನಾ). ೧. ಉತ್ತಮವಾದುದು.

೨. ಇಷ್ಟವಾದುದು; ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರವಾದುದು.
(ಗು). ೩. ಉತ್ತಮವಾದ. ೪. ಇಷ್ಟವಾದ;
ಮೆಚ್ಚಿನ.

ಪರಮೇಷ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಶ್ರೇಷ್ಠದೈವ; ಬ್ರಹ್ಮ.
೨. ಅರ್ಹಂತ, ಆಚಾರ್ಯ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯ,
ಸಾಧು ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧರೆಂಬ ಐದು ಜನ ಜೈನ
ಗುರುಗಳು.

ಪರಲ(ಲು, ಳ್, ಳು) (ನಾ). ಹರಳು; ಕಲ್ಲು.
~ಕಾ(ಗಾ)ಯಿ = ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲಿಯದ
ಕಾಯಿ.

ಪರವಾನಗಿ (ನಾ). ಅನುಮತಿ; ಒಪ್ಪಿಗೆ.

ಪರವಾನಿಗೆ = ಪರವಾನಗಿ.

ಪರವಿ (ನಾ). ಮಣ್ಣಿನ ಬಾಣಿ; ಹರವಿ.

ಪರವೆ = ಪರಿವೆ.

ಪರಶು (ನಾ). ಕೊಡಲಿ; ಕುಠಾರ. ~ರಾಮು = ಜಮದಗ್ನಿಯ ಮಗ.

ಪರಶುಧರ (ನಾ). ೧. ಕೊಡಲಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದವನು. ೨. = ಪರಶುರಾಮ. ೩. ಗಣಪತಿ.

ಪರಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡು; ಹರಸು. (ನಾ). ೨. = ಪರಶು.

ಪರಸೆ (ನಾ). ಉತ್ಸವ, ಜಾತ್ರೆ ಮುಂತಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಜನಸಂದಣಿ; ಪರಿಸೆ.

ಪರಸ್ಪರ (ಗು). ೧. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ. (ಅ). ೨. ತಮ್ಮತಮ್ಮಲ್ಲಿ; ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ; ಆನೋನ್ಯ.

ಪರಸ್ತ (ನಾ). ಬೇರೆಯವರ ಸಂಪತ್ತು; ಇತರರ ಸೊತ್ತು. ~ಹರಣ = ಬೇರೆಯವರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕದಿಯುವುದು.

ಪರಳಿಗೆ (ನಾ). ವ್ಯಭಿಚಾರ; ಜಾರ; ಹಾದರಿಗ. ಪರಾಂಬರಿಕೆ (ನಾ). ಗಮನಿಸುವಿಕೆ; ಪರಿಶೀಲನೆ.

ಪರಾಂಬರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗಮನಿಸು; ಪರಿಶೀಲಿಸು. ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ (ನಾ). ಪರಮಾವಧಿ; ತುತ್ತತುದಿ. ಪರಾಕು (ನಾ). ೧. ಜಾಗರೂಕತೆ; ಎಚ್ಚರಿಕೆ.

೨. ಕಡೆಗಣಿಸುವಿಕೆ; ಅಲಕ್ಷ್ಯ. ೩. ಹೊಗಳಿಕೆ; ಸ್ತುತಿ. ~ಮಾಡು = ೧. ಗಮನಕ್ಕೆ ತರು; ಅವಧಾನಕ್ಕೆ ತರು. ೨. ಕಡೆಗಣಿಸು; ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸು.

ಪರಾಕ್ರಮ (ನಾ). ೧. ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದು; ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗುವುದು. ೨. ಕಲಿತನ; ಶೌರ್ಯ. ೩. ಪ್ರಯತ್ನ. ~ಶಾಲಿ = ಪರಾಕ್ರಮಿ.

ಪರಾಕ್ರಮಿ (ನಾ). ಶೌರ್ಯವುಳ್ಳವನು; ಶೂರ.

ಪರಾಗ (ನಾ). ೧. ಹೂವಿನ ಧೂಳಿ.

೨. ಧೂಳಿ. ೩. ಮುಂಗಡ. ೪. ಮುಂಗಡ. ೫. ಮುಂಗಡ. ೬. ಮುಂಗಡ. ೭. ಮುಂಗಡ. ೮. ಮುಂಗಡ. ೯. ಮುಂಗಡ. ೧೦. ಮುಂಗಡ.

ಮುಕರಂದ; ಮಧು. ೪. ಗಂಧ, ಬುಕ್ಕಿಟ್ಟು ಮುಂತಾದ ಸುಗಂಧವ ಪ್ರದಿ. ೫. ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ; ಅರುಣವರ್ಣ. ೬. ಚಿನ್ನ; ಹೊನ್ನ. ~(೦)ಪ್ರೋ(ಬೋ)ರೆ = ಸುಗಂಧವನ್ನು ಬಳಿ, -ಲೇಪಿಸು.

ಪರಾಜ್ಞುಬಿ (ಗು). ೧. ಮುಖವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದ; ವಿಮುಖ. ೨. ಕಡೆಗಣಿಸಿದ; ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದ. ೩. ಸೋತುಹೋದ; ವಿಮುಖನಾದ.

ಪರಾಜಯ (ನಾ). ೧. ಸೋಲು; ಅಪಜಯ. ೨. ನಷ್ಟ; ಹಾನಿ. ೩. ವಿಜಯ; ಗೆಲುವು.

ಪರಾಜಿತ (ನಾ). ೧. ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು. (ಗು). ೨. ಸೋತುಹೋದ; ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ೩. ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕೃತವಾದ; ಕಾನೂನುಬಿರುದ್ದವಾದ.

ಪರಾತ (ನಾ). ಅಗಲನಾದ ಹರಿವಾಣ, -ತಟ್ಟಿ.

ಪರಾಕ್ರರ (ನಾ). ೧. ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದುದು; ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರವಾದುದು. (ಗು). ೨. ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ.

ಪರಾಭವ (ನಾ). ೧. ಸೋಲು; ಅಪಜಯ. ೨. ತಿರಸ್ಕಾರ; ಅಸಡ್ಡೆ. ೩. ಒಂದು ಸಂವತ್ಸರದ ಹೆಸರು.

ಪರಾಭೂತಿ (ನಾ). ೧. ಸೋಲು; ಅಪಜಯ. ೨. ಅತ್ಯಂತ ಐಶ್ವರ್ಯ. ~ಸೆ(ವೆ)ಲು(ರು) = ಪರಾಭವ ಹೊಂದು; ಸೋಲು.

ಪರಾಮರಿಕೆ ೧. = ಪರಾಂಬರಿಕೆ. ೨. ಉಪಚಾರ; ಆರೈಕೆ.

ಪರಾಮರಿಸು ೧. = ಪರಾಂಬರಿಸು. ೨. ಆತಿಥ್ಯ ಮಾಡು; ಸತ್ಕರಿಸು.

ಪರಾಮರ್ಶ (ನಾ). ೧. ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದು; ಮುತ್ತಿಗೆ. ೨. ಜ್ಞಾಪಕ; ನೆನಪು. ೩. ಯೋಗಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ವಿಚಾರಿಸುವುದು.

೪. ಮುಂಗಡ. ೫. ಮುಂಗಡ. ೬. ಮುಂಗಡ. ೭. ಮುಂಗಡ. ೮. ಮುಂಗಡ. ೯. ಮುಂಗಡ. ೧೦. ಮುಂಗಡ.

ಪರಾಮರ್ಶೆ = ಪರಾಮರ್ಶ. ~ ಇಸು = ಪರಾ
ಮರಿಸು.

ಪರಾಮೃತ್ಯ (ನಾ). ಪರಾಮರ್ಶೆಗೆ ಒಳ
ಗಾದುದು; ಪರಾಮರ್ಶಿತವಾದುದು.

ಪರಾಯಣ (ನಾ). ೧. ಹೋಗುವುದು.
೨. ಪರನುಗುರಿ, -ಧೇಯ. ೩. ಒಂದು
ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಅಸಕ್ತನಾದವನು.
(ಗು). ೪. ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಿಷಯ
ದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಅಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ. ೫. ತೊಡ
ಗಿದ; ನಿರತ.

ಪರಾಯಿ (ನಾ). ಅನ್ಯ; ಪರಕೀಯ.

ಪರಾರಿ (ನಾ). ೧. ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನ
ವರ್ಷ. ೨. ಓಡಿಹೋಗುವಿಕೆ; ಪಲಾಯನ.

ಪರಾವರ್ತಿಸು (ಕ್ರಿ). ಪಲ್ಲಟಗೊಳಿಸು;
ಬದಲಾಯಿಸು.

ಪರಾವೃತ್ತ (ಗು). ಹಿಂತಿರುಗಿದ; ಹಿನ್ನೆಟ್ಟಿದ.

ಪರಾಶರಿ (ನಾ). ತಪಸ್ಸು; ಭಿಕ್ಷು

ಪರಾಸು (ಗು). ಮರಣ ಹೊಂದಿದ; ಸತ್ತ.

ಪರಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುಂದುವರಿ; ಚಲಿಸು.

೨. ಹರಿ; ಪ್ರವಹಿಸು. ೩. ನಿವಾರಣೆ
ಯಾಗು; ಕಳೆ. ೪. ಪ್ರಸರಿಸು; ಹರಡು.

೫. ಸಾಧ್ಯವಾಗು; ನೀಗು. ೬. = ಪಜಾ.

(ನಾ). ೭. ನಡೆ; ಓಡಾಟ. ೮. ನೀರಿನ

ಪ್ರವಾಹ. ೯. ಕ್ರಮ; ರೀತಿ.

~ ಕಾಱ(ರ) = ಓಡುತ್ತ ಹೋಗಿ

ಸುದ್ದಿಯನ್ನ ಮುಟ್ಟಿಸುವವನು; ಹು

ಕಾರ. ~ ಕಾಲ್(ಲು) = ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ

ಕಾಲುವೆ. ~ ಕಾ(ಗಾ)ಲುವೆ = ಪರಿಕಾಲ್.

~ ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ೧. ಓಡು; ಧಾವಿಸು.

೨. ಬೆನ್ನಟ್ಟು; ಹಿಂಬಾಲಿಸು.

ಪರಿಕರ (ನಾ). ೧. ಸಾಮಗ್ರಿ; ಸಲಕರಣೆ;

ಉಪಕರಣ. ೨. ಅನುಯಾಯಿ. ೩. ಸುತ್ತ

ಮುತ್ತಲಿನ ಜನ; ಪರಿವಾರ. ೪. ನಡು

ಪಟ್ಟಿ. ೫. ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು. ೬. ಸಿದ್ಧತೆ;

ಸಜ್ಜು. ೭. ಪ್ರಾರಂಭ; ಮೊದಲು.

~ ಇಸು = ಸಿದ್ಧತೆಮಾಡು.

ಪರಿಕರಣೆ (ನಾ). ಸಜ್ಜು; ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

ಪರಿಕರ್ಮ (ನಾ). ೧. ಅಳು; ಸೇವಕ.

೨. ಸೇನೆ; ಕೈಂಕರ್ಯ. ೩. ಅಲಂಕರಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಪರಿಕಲಿತ (ಗು). ಕೂಡಿದ; ಬೆರೆತ.

ಪರಿಕಲಿಸು (ಕ್ರಿ). ತುಂಬು; ವ್ಯಾಪಿಸು.

ಪರಿಕಲ್ಪ (ನಾ). ನಿಶ್ಚಯ; ತೀರ್ಮಾನ.

ಪರಿಕಲ್ಪಿತ (ಗು). ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ; ನಿಶ್ಚಯ
ಸಿದ.

ಪರಿಕಾಂಕ್ಷೆ (ನಾ). ಹಿರಿಯ ಬಯಕೆ;
ದೊಡ್ಡ ಆಸೆ.

ಪರಿಕಾರ ೧. = ಪರಕಾರ. ೨. ಆಹಾರವನ್ನು
ಉಪ್ಪು, ಮೆಣಸು ಮುಂತಾದ ಸಂಬಾರ
ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಸ್ವಾದಿಸುವುದು.

ಪರಿಕೂಟ (ನಾ). ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು; ಅಗಸೆ.

ಪರಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಪರೀಕ್ಷೆ. ೨. = ಪರಿಖೆ.

~ ಇಸು = ಒರೆಪಟ್ಟಿನೋಡು; ಪರೀಕ್ಷಿಸು.

ಪರಿಕ್ರಮಣ (ನಾ). ಸುತ್ತುವುದು; ಬಳಸು
ವುದು.

ಪರಿಕ್ರಿಯೆ (ನಾ). ಸುತ್ತುವರಿಯುವಿಕೆ.

ಪರಿಕ್ಷುಬ್ಧ (ಗು). ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲ
ವಾದ; ಕದಡಿದ.

ಪರಿಕ್ಷೇಪ (ನಾ). ಸುತ್ತಲೂ ಎಸೆಯುವಿಕೆ;
ರಭಸವಾಗಿ ಎಸೆಯುವಿಕೆ.

ಪರಿಖೆ (ನಾ). ಕಂದಕ; ಅಗಲೆ.

ಪರಿಖ್ಯಾತಿ (ನಾ). ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ; ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ.

ಪರಿಗಣನ (ನಾ). ಖಚಿತವಾದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ.

ಪರಿಗಣನೆ = ಪರಿಗಣನ.

ಪರಿಗಣಿಸು (ಕ್ರಿ). ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು.

ಪರಿಗತ (ಗು). ೧. ಸುತ್ತುಪರಿವ; ಹರಡಿದ.

೨. ಹೊಂದಿದ; ಪಡೆದ. ೩. ಮರೆತ.

೪. ತಿಳಿದ; ಅರಿತುಕೊಂಡ.

ಪರಿಗಲಿ(೪)ತ (ಗು). ೧. ಉರುಳಿಬಿದ್ದು;
ತಲೆಕೆಳಗಾದ. ೨. ಕರಗಿದ.

ಪರಿಗೂಢ (ಗು). ಅತ್ಯಂತ ಗೂಢವಾದ;
ತಿಳಿಯಲು ಅಶಕ್ತವಾದ.

ಪರಿಗೃಹೀತ (ನಾ). ೧. ತೆಗೆದುಕೊಂಡುದು.
(ಗು). ೨. ತೆಗೆದುಕೊಂಡ.

ಪರಿಗೆ (ನಾ). ಧಾಲು; ಗುರಾಣಿ; ಹರಿಗೆ.

ಪರಿಗೋಲ್ = ಪಜುಗೋಲ್.

ಪರಿಗ್ರಹ (ನಾ). ೧. ಹಿಡಿಯುವುದು; ಗ್ರಹಿಸು
ವುದು. ೨. ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು; ಪಡೆಯು
ವುದು. ೩. ಕೊಡುಗೆ; ದಾನ. ೪. ಆಸ್ತಿ;
ಸಂಪತ್ತು. ೫. ಮದುವೆ; ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ.
೬. ಮನ್ಮಥ. ೭. ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿನ
ಜನ; ಪರಿವಾರ. ೮. ಮಿಸಲು ಪಡೆ.
~ಇಸು = ೧. ಸ್ವೀಕರಿಸು. ೨. ವಶಪಡಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳು. ೩. ಮದುವೆಯಾಗು; ಕೈಹಿಡಿ.

ಪರಿಘ (ನಾ). ೧. ಅಗುಳಿ; ಲಾಳವಿಂಡಿಗೆ.
೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ.
೩. ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು.

ಪರಿಘಾತ (ನಾ). ೧. ಕೊಲ್ಲುವಿಕೆ. ೨. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಆಯುಧ; ಕಬ್ಬಿಣದ ಗಡೆ.

ಪರಿಣಯ (ನಾ). ಗುರುತು; ಸಲಿಗೆ; ಸದರ.

ಪರಿಚರ = ಪರಿಚಾರಕ.

ಪರಿಚರ್ಯೆ (ನಾ). ೧. ಸೇವೆ; ಶುಶ್ರೂಷೆ.
೨. ಪೂಜೆ; ಆರಾಧನೆ.

ಪರಿಚಾರ (ನಾ). ೧. ಸೇವೆ; ಶುಶ್ರೂಷೆ.
೨. = ಪರಿಚಾರಕ.

ಪರಿಚಾರಕ (ನಾ). ಸೇವಕ; ಅಳು.

ಪರಿಚಾರಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಪರಿಚರ್ಯೆ; ಸೇವೆ.
೨. ಸೇವಕಿ; ದಾಸಿ.

ಪರಿಚಿತ (ನಾ). ೧. ಗುರುತುಳ್ಳವನು; ಪರಿ
ಚಯವುಳ್ಳವನು. (ಗು). ೨. ಗುರುತುಳ್ಳ;
ಪರಿಚಯವುಳ್ಳ. ೩. ತುಂಬಿದ; ರಾಶಿ
ಯಾದ.

ಪರಿಚಿತಿ (ನಾ). ತಿಳಿವು; ಪರಿಚಯ.

ಪರಿಚ್ಛದ (ನಾ). ೧. ಹೊದೆಯುವ ವಸ್ತ್ರ;
ಹೊದಿಕೆ. ೨. ಉಪಕರಣ; ಸಾಮಗ್ರಿ.
೩. ಪರಿವಾರ.

ಪರಿಚ್ಛೇದ ೧. = ಪರಿಚ್ಛೇದನ. ೨. ಮಿತಿ;
ಗಡಿ. ೩. ಪುಸ್ತಕದ ಸರ್ಗ, -ಅಧ್ಯಾಯ.
೪. ತೀರ್ಮಾನ; ನಿರ್ಧಾರ. ~ಇಸು
= ತೀರ್ಮಾನಿಸು; ನಿರ್ಧರಿಸು.

ಪರಿಚ್ಛೇದನ (ನಾ). ಕತ್ತರಿಸುವುದು; ಕಡಿಯು
ವುದು.

ಪರಿಚ್ಯುತ (ಗು). ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು; ಕಳಚಿದ.

ಪರಿಜನ (ನಾ). ಸೇವಕವರ್ಗ; ಪರಿವಾರ.

ಪರಿಜು (ನಾ). ೧. ರೂಪು; ಆಕಾರ.
೨. ರೀತಿ; ಬಗೆ.

ಪರಿಜ್ಞಾನ (ನಾ). ಸರಿಯಾದ ಜ್ಞಾನ;
ಪೂರ್ಣ ಅರಿವು.

ಪರಿಣತ (ಗು). ೧. ಬಾಗಿದ; ಬಗ್ಗಿದ.
೨. ವಯಸ್ಸಾದ; ಮುಪ್ಪಾದ. ೩. ಪಕ್ವ
ವಾದ; ಪ್ರೌಢವಾದ. ೪. ನೈಪುಣ್ಯವುಳ್ಳ.

ಪರಿಣತಿ (ನಾ). ೧. ಬಾಗುವಿಕೆ; ಬಗ್ಗುವಿಕೆ.
೨. ನೈಪುಣ್ಯ; ಪ್ರಾಧಿಮೆ.

ಪರಿಣದ್ಧ (ಗು). ೧. ಕಟ್ಟಿಲ್ಪಟ್ಟ; ಬಂಧಿ
ಸಲ್ಪಟ್ಟ. ೨. ವಿಶಾಲವಾದ; ಅಗಲ
ವಾದ.

ಪರಿಣಮಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಫಲಕೊಡು; ಫರಿಸು;
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗು. ೨. ಬಾಗು; ಬಗ್ಗು.
೩. ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದು; ಮಾರ್ಪಾ
ಟಾಗು. ೪. ಪಕ್ವವಾಗು; ಮಾಗು.
೫. ಮುಪ್ಪಾಗು. ೬. ಕೊನೆಗಾಣು.
೭. ಹರ್ಷಗೊಳ್ಳು; ಸಂತೋಷಿಸು.

ಪರಿಣಯ (ನಾ). ವಿವಾಹ; ಮದುವೆ.

ಪರಿಣಾಮ (ನಾ). ೧. ಕಾರ್ಯದ ಫಲ;
ಫಲಿತಾಂಶ. ೨. ತುದಿ; ಅಂತ್ಯ.

೩. ಮಾರ್ಪಾಟು; ಬದಲಾವಣೆ

೪. ವಿಸ್ತಾರ; ಹರವು. ೫. ಬಾಗುವಿಕೆ; ಬಗ್ಗುವಿಕೆ. ೬. ಸಂತೋಷ.
 ಪರಿತಪಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅತಿಯಾಗಿ ಕಳವಳಪಡು; ಬಹಳವಾಗಿ ದುಃಖಿಸು.
 ಪರಿತಾಪ (ನಾ). ೧. ಅತಿಯಾದ ದುಃಖ, -ತಳವುಳ. ೨. ಜ್ವರ; ತಾಪ. ೩. ಸುಡುವುದು; ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವುದು.
 ಪರಿತೋಷ (ನಾ). ಅತ್ಯಂತ ಆನಂದ, -ಹಿಗ್ಗು. ಪರಿತ್ಯಕ್ತ (ಗು). ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ; ತ್ಯಜಿಸಿದ.
 ಪರಿತ್ಯಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ಬಿಡು; ತೊರೆ.
 ಪರಿತ್ರಾಣ (ನಾ). ೧. ರಕ್ಷಣೆ; ಕಾಪಾಡುವಿಕೆ. ೨. ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆ.
 ಪರಿವಲಿ(ಳ)ತ (ಗು). ೧. ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಳಿದ. ೨. ಸೀಳಿದ; ತುಂಡರಿಸಿದ.
 ಪರಿಧಾನ (ನಾ). ಪಸ್ಯ; ಉಡುವು.
 ಪರಿಧಾವನ (ನಾ). ಓಡುವುದು.
 ಪರಿಧಿ (ನಾ). ೧. ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವುದು; ಬೇಲಿ; ಆವರಣ. ೨. ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರನ ಸುತ್ತಲಿನ ಮಂಡಲ; ಪರಿವೇಷ. ೩. ದಿಗಂತ; ದಿಕ್ಕಿನ ತುದಿ. ೪. ಸುತ್ತುಗರೆ; ಅವರಣರೇಖೆ. ೫. ಮರ; ವೃಕ್ಷ. ೬. ನೀರು; ಜಲ.
 ಪರಿಪಂಥಿ (ನಾ). ಶತ್ರು; ಹಗೆ.
 ಪರಿಪಕ್ವ (ಗು). ೧. ಬೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಗಿದ, -ಕಳಿತ. ೨. ಬೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಂದ. ೩. ಬೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದ.
 ಪರಿಪಾಕ (ನಾ). ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಕ್ವವಾಗಿರುವುದು.
 ಪರಿಪಾಟಿ (ನಾ). ರೂಢಿ; ಪದ್ಧತಿ; ರೀತಿ.
 ಪರಿಪಾಟಿ ೧. = ಪರಿಪಾಟಿ. ೨. ಸಾಲು; ಪಂಕ್ತಿ; ಶ್ರೇಣಿ.
 ಪರಿಪಾಲ (ನಾ). ಕಾಪಾಡುವವನು; ರಕ್ಷಕ.
 ಪರಿಪಾಲನ (ನಾ). ಕಾಪಾಡುವಿಕೆ; ರಕ್ಷಣೆ.
 ಪರಿಪಾಲನೆ = ಪರಿಪಾಲನ.

ಪರಿಪಾಲಿಸು (ಕ್ರಿ). ಕಾಪಾಡು; ರಕ್ಷಿಸು; ಸಲಹು.
 ಪರಿಪುಷ್ಟ (ಗು). ಪುಷ್ಟಿಗೊಂಡ; ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದ.
 ಪರಿಪೂರ್ಣ (ಗು). ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ; ಪೂರ್ಣವಾದ.
 ಪರಿಭವ (ನಾ). ೧. ತಿರಸ್ಕಾರ; ಅನಾದರ. ೨. ಸೋಲು; ಪರಾಜಯ. ~ ಇಸು = ೧. ಅವಮಾನಗೊಳಿಸು; ಅವಹೇಳನ ಮಾಡು. ೨. ಸೋಲಿಸು; ಪರಾಜಯಗೊಳಿಸು.
 ಪರಿಭಾವ (ನಾ). ೧. ತಿರಸ್ಕಾರ. ೨. ಆಲೋಚನೆ; ಚಿಂತನೆ.
 ಪರಿಭಾಷೆ (ನಾ). ೧. ನಿರೂಪಣೆ; ವಿವರಣೆ. ೨. ನಿಂದೆ; ಬಯ್ಯಾಳು. ೩. ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದ.
 ಪರಿಭ್ರಮಣ (ನಾ). ತಿರುಗುವುದು; ಸುತ್ತುವುದು.
 ಪರಿಮಲ(ಳ) (ನಾ). ಸುಗಂಧ; ಸುವಾಸನೆ. ~ ಇಸು = ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಬೀರು, -ಹರಡು.
 ಪರಿಮಾಣ (ನಾ). ಪ್ರಮಾಣ; ಅಳತೆ.
 ಪರಿಮಾರ್ಜನೆ (ನಾ). ತೊಳೆಯುವಿಕೆ; ಶುಚಿಮಾಡುವುದು.
 ಪರಿಮಿತ (ಗು). ೧. ಅಳತೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ; ಅಳಿದ. ೨. ಮಿತಿಯುಳ್ಳ; ಮೇರೆಯುಳ್ಳ.
 ಪರಿಮಿತಿ (ನಾ). ೧. ಅಳತೆ. ೨. ಮೇರೆ; ಗಡಿ.
 ಪರಿಮಿಲಿ(ಳ)ತ (ಗು). ಮಿಶ್ರವಾದ; ಬೆರೆತ.
 ಪರಿಯಂಕ = ಪರ್ಯಂಕ.
 ಪರಿಯಂತ = ಪರ್ಯಂತ.
 ಪರಿಯಂಟನೆ = ಪರ್ಯಂಟನೆ.
 ಪರಿಯಾಣ (ನಾ). ಹರಿವಾಣ; ಅಗಲವಾದ ತಟ್ಟೆ.

ಪರಿಯಾಣ = ಪರಿಯಾಣ.

ಪರಿರಂಭ (ನಾ). ಅಪ್ಪುಗೆ; ಅಲಿಂಗನ.

~ಇಸು = ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು; ಅಲಿಂಗಿಸು.

ಪರಿರಂಭಣ = ಪರಿರಂಭ.

ಪರಿವರ್ತನ (ನಾ). ೧. ಬದಲಾನಡೆ;

ಮಾರ್ಪಾಟು. ೨. ವಿನಿಮಯ. ೩. ತಿರುಗು

ವಿಕೆ; ಚಲಿಸುವಿಕೆ.

ಪರಿವರ್ತನೆ = ಪರಿವರ್ತನ.

ಪರಿವರ್ತಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಿರುಗು; ಚಲಿಸು.

೨. ಬದಲಾಯಿಸು; ಪಲ್ಲಟಗೊಳಿಸು.

ಪರಿವರ್ಧಿಸಿ (ನಾ). ೧. ಬೆಳೆಯುವುದು;

ವೃದ್ಧಿ. ೨. ಭಂದಸ್ಥಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿದಿಯ ಹೆಸರು.

ಪರಿವಾದ (ನಾ). ನಿಂದೆ; ಮೂದಲಿಕೆ.

ಪರಿವಾದಿಸಿ (ನಾ). ಏಳು ತಂತಿಗಳುಳ್ಳ ವೀಣೆ.

ಪರಿವಾರ (ನಾ). ೧. ಸುತ್ತಲಿನ ಜನ; ಪರಿ

ಜನ. ೨. ಸೇನೆ; ದಂಡು.

ಪರಿವು (ನಾ). ಓಟ; ಚಲನೆ.

ಪರಿವೃಥ (ನಾ). ಒಡೆಯ; ಪ್ರಭು.

ಪರಿವೃತ (ಗು). ಆವರಿಸಿದ; ಸುತ್ತುವುದು.

ಪರಿವೃತ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಹಿಂದಿರುಗುವುದು.

೨. ವಿನಿಮಯ; ಮಾರಾಟ. ೩. ಸುತ್ತವರಿ ದಿರುವುದು; ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿರುವುದು.

ಪರಿವೆ (ನಾ). ಆರಿವು; ಜ್ಞಾನ.

ಪರಿವೇಷ (ನಾ). ೧. ಸುತ್ತವರಿದಿರುವುದು;

ಆವರಿಸಿರುವುದು. ೨. ವೃತ್ತದ ಸುತ್ತಳತೆ;

ಪರಿಧಿ. ೩. ಸೂರ್ಯ ಅಥವಾ ಚಂದ್ರನ ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರಭಾವಲಯ; ಗುಡಿಕಟ್ಟು.

ಪರಿವೇಷಣ = ಪರಿವೇಷ.

ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸುತ್ತವರಿ; ಆವರಿಸು.

ಪರಿವ್ರಾಜಕ (ನಾ). ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದ ಸಂನ್ಯಾಸಿ.

ಪರಿಶಿಷ್ಟ (ನಾ). ೧. ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೆ

ಉಳಿದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ ಭಾಗ;

ಅನುಬಂಧ. (ಗು). ೨. ಉಳಿದ.

೩. ಪೂರ್ವಾಯಾದ.

ಪರಿಶೀಲನೆ (ನಾ). ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡು

ವುದು; ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ನೋಡುವುದು.

ಪರಿಶೀಲಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡು.

ಪರಿಶುದ್ಧ (ಗು). ಅತ್ಯಂತ ಶುದ್ಧವಾದ;

ಕಲ್ಮಷವಿಲ್ಲದ.

ಪರಿಶೆ = ಪರಸೆ.

ಪರಿಶೋಧನೆ (ನಾ). ೧. ಕಂಡುಹಿಡಿಯು

ವಿಕೆ. ೨. ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡುವಿಕೆ. ೩. ಅದ್ವೈತದಿ.

ಪರಿಶೋಧಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿ

ಶೀಲಿಸು; ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ನೋಡು.

೨. ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸು.

ಪರಿಶೋಭಿಸು (ಕ್ರಿ). ಪ್ರಕಾಶಿಸು; ಬೆಳಗು.

ಪರಿಶ್ರಮ (ನಾ). ೧. ಬಳಲಿಕೆ; ಆಯಾಸ.

೨. ಆನುಭವ; ತಿಳಿವಳಿಕೆ.

ಪರಿಷ್ಕತ್ತು (ನಾ). ೧. ಸಂಘ; ಸಂಸ್ಥೆ.

೨. ಸಭೆ; ಸಮ್ಮೇಳನ.

ಪರಿಷೆ = ಪರಸೆ.

ಪರಿಷೇಕ (ನಾ). ಚಿಮುಕಿಸುವುದು; ಸಿಂಚನ.

ಪರಿಷೇಚನ (ನಾ). (ಊಟದ ಎಲೆಯು)

ಸುತ್ತಲೂ ನೀರನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸುವುದು.

ಪರಿಷ್ಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸು; ಒಪ್ಪ

ಮಾಡು.

ಪರಿಷ್ಕಾರ (ನಾ). ೧. ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು;

ಒಪ್ಪಮಾಡುವುದು. ೨. ಅಲಂಕಾರ;

ಭೂಷಣ.

ಪರಿಷ್ಕೃತ (ಗು). ೧. ತಿದ್ದಿದ; ಸರಿಪಡಿಸಿದ.

೨. ಅಂದವಾದ. ~ಮುದ್ರಣ = ಸರಿ

ಗೊಳಿಸಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅಚ್ಚುಮಾಡಿದುದು.

ಪರಿಷ್ಕೃಂಗ (ನಾ). ಅಪ್ಪುಗೆ; ಅಲಿಂಗನ.

ಪರಿಸಂಖ್ಯೆ (ನಾ) ೧. ಒಂದು ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರ.

೨. ಒಟ್ಟುಸಂಖ್ಯೆ.

ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿ (ನಾ). ಮುಕ್ತಾಯ; ಕೊನೆ.

ಪರಿಸರ (ನಾ). ೧. ಸನ್ನಿವೇಶ; ಸುತ್ತಮುತ್ತ.

೨. ಸಾಮಾನ್ಯ. ೩. ಸಾವು; ಮರಣ.

೪. ನಿಯಮ; ವಿಧಿ. ೫. ಹರಹು; ವಿಸ್ತಾರ.

ಪರಿಸರಣ (ನಾ). ೧. ಓಟ; ಓಡುವುದು.

೨. ಅಚ್ಚಾದಿಸುಕೆ. ೩. ಪರಿಸರ; ಸನ್ನಿವೇಶ.

ಪರಿಸೆ = ಪರಸೆ.

ಪರಿಸ್ತರಣ (ನಾ). ೧. ಹಬ್ಬುವುದು; ವ್ಯಾಪಿಸುವುದು. ೨. ಮೇಜುಕಟ್ಟು; ಕಾರಣ.

ಪರಿಹರ = ಪರಿಹಾರ. ~ಇಸು = ನಿವಾರಿಸು; ಹೋಗಲಾಡಿಸು.

ಪರಿಹಾರ (ನಾ). ೧. ತ್ಯಜಿಸುವುದು; ತ್ಯಾಗ.

೨. ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ. ೩. ತೆರಿಗೆಗಳಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ. ೪. ನಿವಾರಣೆ; ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದು.

ಪರಿಹಾರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕಂಕಣ; ಬಳೆ. (ಗು). ೨. ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ; ಬಿಡಲ್ಪಡುವ.

ಪರಿಹಾಸ (ನಾ). ೧. ವಿನೋದ; ಸರಸ.

೨. ಅಪಹಾಸ್ಯ; ಗೇಲಿ; ಅಣಕ.

೩. = ಪರಿಹಾಸಕ.

ಪರಿಹಾಸಕ (ನಾ). ಕು ಚೋದ್ಯಗಾರ; ವಿದೂಷಕ.

ಪರಿಹಾಸ್ಯ (ನಾ). ೧. ಅಣಕ; ಪರಿಹಾಸ. (ಗು).

೨. ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ; ಹಾಸ್ಯಸ್ಪದ.

ಪರೀಕ್ಷಕ (ನಾ). ೧. ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವವನು; ತಜ್ಞ. (ಗು). ೨. ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ನೋಡುವ.

ಪರೀಕ್ಷೆ (ನಾ). ೧. ಪರಿಶೀಲನೆ; ತಪ್ಪುಬಪ್ಪುಗಳ ವಿನಿರ್ಧಾರ. ೨. ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಕ್ರಮ. ~ಇಸು = ಪರಿಶೀಲಿಸು.

ಪರುಟವ (ನಾ). ೧. ವಿಸ್ತಾರ; ಹರಹು.

೨. ಬೇಸರ ತರಿಸುವ ಮಾತು. ~ಇಸು = ೧. ಹಬ್ಬು; ಹರಡು. ೨. ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳು; ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳು.

ಪರುತವಣೆ = ಪರುಟವ.

ಪರುವ = ಪರ್ವ.

ಪರುಷ (ನಾ). ೧. ಹಗೆ; ವೈರಿ. ೨. ಕಳ್ಳತನ;

ಚಾರ್ಯ. ೩. ಧೈರ್ಯ; ದಿಟ್ಟತನ.

೪. ಚಿನ್ನ; ಹೊನ್ನ. ೫. ಶುದ್ಧವಾದುದು;

ಸ್ವಚ್ಛವಾದುದು. ೬. ಮುಟ್ಟಿದುದನ್ನು

ಚಿನ್ನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಶಿಲೆ; ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿ.

೭. ಒರಟಾದುದು; ಕಠಿಣವಾದುದು.

ಪರುಸ (ನಾ). ೧. ಸ್ಪರ್ಶ; ತಾಗುವುದು.

೨. ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿ.

ಪರೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹರಡು; ವ್ಯಾಪಿಸು. ೨. ಚೆಲ್ಲಾ

ಪಿಲ್ಲಿಯಾಗು; ಚೆದರು. ೩. ಸೂರ್ಯೋ

ದಯವಾಗು; ಬೆಳಕು ಹರಿ. (ನಾ).

೪. = ಪಜೆ. ೫. ಪ್ರಾತಃಕಾಲ;

ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ. ೬. ವಿಸ್ತಾರ; ಹರಹು.

೭. ಪೊರೆ; ಪದರ.

ಪರೆಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹರಡು; ವಿಸ್ತರಿಸು.

(ನಾ). ೨. ಹರಡಿದುದು; ವಿಸ್ತರಿಸಿದುದು.

ಪರೇತ (ನಾ). ೧. ಹೇಣಿ; ಶವ. ೨. ಭೂತ;

ಪ್ರೇತ. (ಗು). ೩. ಅಗಲಿದ; ದೂರವಾದ.

~ಪತಿ = ಪ್ರೇತಗಳ ಒಡೆಯ; ಯಮ.

~ವನನ = ಸುಡುಗಾಡು; ಮರಣ.

ಪರೋಕ್ಷ (ನಾ). ೧. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಿರುವುದು;

ದೃಷ್ಟಿಗೆ ದೂರವಾಗಿರುವುದು. (ಗು).

೨. ದೃಷ್ಟಿಗೆ ದೂರವಾದ; ನೋಟಕ್ಕೆ

ವಿಾರಿದ.

ಪರೋಟಾ (ನಾ). ಬಂದು ಬಗೆಯ ಗೋಧಿ

ರೊಟ್ಟಿ.

ಪಜ(ರ)ಮೆ (ನಾ). ದುಂಬಿ; ಭ್ರಮರ.

ಪಜ(ರ)ವೆ (ನಾ). ಹಕ್ಕಿ; ಪಕ್ಷಿ.

ಪಱಾ(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಡಿ; ಕತ್ತರಿಸು.

೨. ಕೀಳು; ಹರಿ. ೩. ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಡು.

೪. ಚೆದರು; ಚೆಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿಯಾಗು.

೫. ಸಿಂಗರಿಸು; ಅಲಂಕರಿಸು.

(ನಾ). ೬. ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ. ೭. ಹಾರುವುದು ; ಕುಪ್ಪಳಿಸುವುದು ; ನೆಗೆತ. ೮. ಚಲಿಸುವಿಕೆ ; ಧಾವಿಸುವಿಕೆ. ೯. ಅಲಂಕಾರ ; ಭೂಷಣ. ~ತ(ದ)ಲೆ=ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತಲೆ. ~ಪದಂ = ೧. ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಡು. ೨. ಬೆದರು. ೩. ನಿಂತು ಹೋಗು ; ಮುಗಿ. ೪. ಅಲಂಕಾರಗೊಳ್ಳು ; ಸಿಂ ಗ ರಿ ಸ ಲ್ಪ ಡು. ~ಬಾ(ನಾ)ಯ್ = ಹರಕುಬಾಯಿ ; ಗುಟ್ಟು ನಿಲ್ಲದ ಬಾಯಿ. ಪಟಾ(ರಿ)ಮಟಾ(ರಿ) (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಟ. ೨. ಸಂಭ್ರಮ ; ಸಡಗರ. ಪಟಾ(ರು)ಗೋಲ್ (ನಾ). ನೀರನ್ನು ದಾಟುವ ಸಾಧನ ; ಹರಿಗೋಲು. ಪಟಿ(ರೆ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಚೆದರು ; ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ ಯಾಗು. (ನಾ). ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾದ್ಯ ; ತಮಟೆ ; ಹರೆ. ೩. ತೆಗಳಿಕೆ ; ನಿಂದೆ. ೪. ಬಲಹೀನತೆ ; ನಿಶ್ರಾಣ. ೫. ಕಣ್ಣಿನ ರೆಪ್ಪೆ ; ಎನೆ. ೬. ಕೃಶತ್ವ ; ತೆಳ್ಳಗಿರುವುದು. ~ಕಾಟ(ರಿ) = ಹರೆ ಬಡಿಯುವವನು. ~ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ಹರೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸು ; ತಮಟೆ ಬಡಿ. ~ಪೊ(ಪೊ)ಯ್ಯು(ತ್ತು) = ಹರೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸುವ ಹೊತ್ತು ; ಮುಂಜಾನೆ. ಪರ್ಬು (ಕ್ರಿ). ೧. ಪಿಸುಮಾತನ್ನಾಡು ; ಪಿಸು ಗುಟ್ಟು. ೨. ಹಂಚು. (ನಾ). '೩. ಗುಟ್ಟು ; ಪಿಸುಮಾತು. ಪರ್ಜನ್ಯ (ನಾ). ೧. ಮಳೆ. ೨. ಮಳೆಯ ಮೋಡ ; ಕಾರ್ಮೋಡ. ೩. ಗುಡುಗು. ೪. ಇಂದ್ರ. ೫. ಕಾಶಿನಿ ; ಒರಟುತನ. ~ಜಹ=ಮಳೆಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ~ಮಾಪಕ = ಮಳೆಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಆಳೆಯುವ ಸಾಧನ. ಪರ್ಣ (ನಾ). ೧. ರೆಕ್ಕೆ ; ಗರಿ. ೨. ಎಲೆ. ೩. ಮತ್ತು ಗದ ಮರ. ~ಅಶ್=೧. ಎಲೆಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಜೀವಿಸುವುದು. ೨. ಮೋಡ.

~ಕುಟಿ = ಎಲೆ ಮತ್ತು ಹುಲ್ಲಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆ. ~ಘಟಿಕೆ = ಎಲೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪಾತ್ರೆ ; ದೊನ್ನೆ. ~ವಿಕ್ರಯ = ಎಲೆಯನ್ನು ಮಾರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. ~ಶಾಲೆ = ಪರ್ಣಕುಟಿ. ಪರ್ಬು (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ ; ಹದ್ದು. ೨. ಗರುಡ. ಪರ್ಬುದೇರ (ನಾ). ಗರುಡನನ್ನು ವಾಹನವನ್ನಾಗುವವನು ; ವಿಷ್ಣು. ಪರ್ಪಲಿಕೆ (ನಾ). ಒರಟುತನ ; ಕಾಶಿನಿ ; ಕರ್ಕಶತೆ. ಪರ್ಪರೀಕ (ನಾ). ೧. ಸೂರ್ಯ ; ನೇಸರು. ೨. ಅಗ್ನಿ ; ಬೆಂಕಿ. ೩. ಕೊಳ ; ಪುಷ್ಕರಿಣಿ. ಪರ್ಪ = ಪರ್ಪ. ಪರ್ಪ = ಪರ್ಪತ. ಪರ್ಬು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಬ್ಬ ; ವ್ಯಾಪಿಸು. (ನಾ). ೨. = ಪರ್ಬುಗೆ. ಪರ್ಬುಗೆ (ನಾ). ಹಬ್ಬುವಿಕೆ ; ವಿಸ್ತರಿಸುವಿಕೆ. ಪರ್ಯಂಕ (ನಾ). ೧. ಮೆತ್ತೆ ; ಹಾಸುಗಿ. ೨. = ಪಲ್ಯಂಕ. ಪರ್ಯಂತ (ನಾ). ೧. ಎಲ್ಲೆ ; ಗಡಿ. (ಅ). ೨. ವರೆಗೆ ; ತನಕ. ಪರ್ಯಟನೆ (ನಾ). ಸಂಜಾರ ; ತಿರುಗಾಟ. ಪರ್ಯಟನೆ = ಪರ್ಯಟನ. ಪರ್ಯಯ (ನಾ). ೧. ಪಲ್ಲಟ ; ಬದಲಾವಣೆ. ೨. ಆಪ್ತವಸ್ಥೆ. ೩. ಕಾಲ ಸರಿಯುವಿಕೆ. ೪. ಸುತ್ತು ಗಟ್ಟುವಿಕೆ ; ಬಳಸುವಿಕೆ. ೫. ವಿರೋಧ. ೬. ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸುವುದು. ಪರ್ಯವಸಾನ (ನಾ). ೧. ಅಂತ್ಯ ; ಕೊನೆ. ೨. ನಿರ್ಣಯ. ಪರ್ಯವಸಾಯಿ (ನಾ). ಕೊನೆಗಂಡು ; ಮುಗಿದು. ಪರ್ಯವಸ್ಥೆ (ನಾ). ವಿರೋಧ ; ಪ್ರತಿಭಟನೆ. ಪರ್ಯಾಯ (ನಾ). ಅಪಾರ.

ಪರ್ಯಾಯಕುಲ (ನಾ). ೧. ಗಡಿಬಿಡಿ; ಗೊಂದಲ.

(ಗು). ೨. ಕಳವಳಗೊಂಡ; ಬೆದರಿದ.

ಪರ್ಯಾಯಣ ೧. = ಪರಿಯಣ. ೨. ಜೀನು; ತಡಿ.

ಪರ್ಯಾಯಪ್ತ (ಗು). ೧. ಹೊಂದಿದ; ಪಡೆದ.

೨. ಮುಗಿದ; ಕೊನೆಗೊಂಡ. ೩. ತೃಪ್ತಿಗೊಂಡ; ತಡೆದ.

ಪರ್ಯಾಯಪ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಹೊಂದುವುದು; ಪಡೆಯುವುದು. ೨. ಮುಕ್ತಾಯ; ಕೊನೆ.

೩. ತೃಪ್ತಿ. ೪. ರಕ್ಷಣೆ.

ಪರ್ಯಾಯ (ನಾ). ೧. ತಿರುಗುವುದು; ಸುತ್ತಾಡುವುದು. ೨. ಅನುಕ್ರಮ; ಸರದಿ.

೩. ಅವಕಾಶ; ಸಂದರ್ಭ. ೪ = ಪರ್ಯಾಯ ಪದ. ~ಪದ = ಒಂದು ಪದದ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಕೊಡುವ ಮತ್ತೊಂದು ಪದ; ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದ

ಪರ್ಯಾಯಲೋಚನೆ (ನಾ). ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದು; ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವಿಕೆ.

ಪರ್ಯಾಯಲೋಚಿಸು (ಕ್ರಿ). ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡು; ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಯೋಚಿಸು.

ಪರ್ಯಾಯಹಾರ (ನಾ). ೧. ಕಾವಡಿ; ಅಡ್ಡೆ.

೨. ತಲೆಹೊರೆ.

ಪರ್ಲು (ನಾ) ಮುಣಾನುಬಂಧ; ಸಂಬಂಧ.

ಪರ್ವ (ನಾ). ೧. ಹಬ್ಬ; ಉತ್ಸವ. ೨. ಗ್ರಂಥ; ಗಟ್ಟಿ. ೩. ಅಧ್ಯಾಯ; ವಿಭಾಗ.

೪. ಕಾಲವಿಭಾಗ. ೫. ಅವಕಾಶ; ಸಂದರ್ಭ.

೬. ಸಂಕ್ರಮಣಕಾಲ.

ಪರ್ವತ (ನಾ). ಬೆಟ್ಟ. ~ಅತಯಿ = ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ತಂಗುವುದು; ಮೋಡ. ~ಉಪತ್ಯಕ = ಪರ್ವತದ ಕೆಳಗಿನ ಭೂಮಿ; ತಪ್ಪಲು.

ಪರ್ವತಿಸು (ಕ್ರಿ). ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೋಗು; ಅರುಗಾಗು.

ಪರ್ವ = ಪರ್ಬ.

ಪಲ್ (ನಾ). ಹಲ್ಲು; ದಂತ. ~ಇಲಿ = ೧. ಹಲ್ಲೆಡೆದುದು. ೨. ಹಲ್ಲು ಇಲ್ಲದಿರುವವನು.

~ಕ(ಗ,ಚ್ಚ) = ಹಲ್ಲುಕಡಿ; ಅಕ್ಕೋಶಗೊಳ್ಳು. ~ಕಿ(ಗಿ)ಪಾ(ರಿ) = ೧. ಹಲ್ಲನ್ನು ತೋರಿಸು. ೨. ಯಾಚಿಸು; ಬೇಡು. ~ಸುಲಿ = ಹಲ್ಲುಜ್ಜು; ಹಲ್ಲುತಿಕ್ಕು.

ಪಲ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ತೂಕ; ತೊಲದ ನೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ. ೨. ಕಾಲದ ಒಂದು ಪರಿಗಣನೆ. ೩. ಮಾಂಸ; ಬಾಡು. ೪. ಒಣಹುಲ್ಲು. (ಸ). ೫. = ಪಲವು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಲ = ದೀರ್ಘಕಾಲ; ಬಹುಕಾಲ.

ಪಲ(ಂ)ಬು = ಪಲುಂಬು.

ಪಲಗಂಡ (ನಾ). ಇಟ್ಟಿಗೆ ಅಥವಾ ಗಾರೆ ಕೆಲಸದವನು; ಉಪ್ಪಾರ.

ಪಲಗಣ್ಣಿ (ನಾ). ಹಲವು ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನು; ಇಂದ್ರ.

ಪಲಗೆ (ನಾ). ೧. ಲೋಹದ ಅಥವಾ ಮರದ ಹಾಳೆ. ೨. ಚದುರಂಗ, ಪಗಡೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಹಾಸು. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾಡ್ಕೆ. ೪. ಗುರಾಣಿ; ಪರಿಗೆ. ೫. ಬರೆಯುವ ಕಪ್ಪುಪಲಗೆ.

ಪಲಲ (ನಾ). ೧. ಮಾಂಸ; ಬಾಡು. ೨. ಸಣ್ಣ ಕೊಳ; ಕುಂಟೆ. ೩. ರಾಡಿ; ಕೆಸರು. ೪. ರಾಕ್ಷಸ.

ಪಲವು (ಸ) ಹಲವು; ಅನೇಕ.

ಪಲಸು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು; ಹಲಸು.

ಪಲಾಂಡು (ನಾ). ಕುರುಳ್ಳಿ; ನೀರುಳ್ಳಿ.

ಪಲಾಯನ (ನಾ). ಓಟ; ಓಡುವಿಕೆ; ಪರಾರಿ.

ಪಲಾಲ (ನಾ). ಹುಲ್ಲು; ಗರಿಳೆ.

ಪಲಾವು (ನಾ). ೧ ತರಕಾರಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಾತ. ೨. ದಿಂಬಾಣಿ.

ಪಲಾಶ (ನಾ). ೧. ಎಲೆ; ಪತ್ರ. ೨. ಮುಳ್ಳು
ಮುತ್ತುಗದ ಮರ. ೩. ಬಗರು; ತಿಕ್ಕ.
ಪಲಿ(ಳಿ)ತ (ನಾ). ೧. ನರೆತ ಕೂದಲು; ಬಿಳಿಯ
ಕೂದಲು. ೨. ಮುತ್ತು; ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ.
೩. ಒಂದು ಕಾಲ ಮಾನ. (ಗು).
೪. ಕೂದಲು ಬೆಳ್ಳಿಗಾದ, -ನರೆತ.
೫. ಮುಖ್ಯದ; ವಯಸ್ಸಾದ.
ಪಲಂ(ಂ)ಬು (ಕ್ರಿ). ದುಃಖಿಸು; ಹಲಬು;
ಕೊರಗು.
ಪಲುಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಂಪಿಸು; ಆದಿರು.
೨. ಮಾತನಾಡು; ನುಡಿ ೩. ಕೆಟ್ಟ ಮಾತ
ನಾಡು; ಅಪಶಕುನ ನುಡಿ. (ನಾ).
೪. ಕಂಪನ; ನಡುಕ.
ಪಲ್ವಿ (ನಾ). ತಲೆಕೆಳಗಾಗುವಿಕೆ; ಲಾಗ.
~ಹಾಕು = ೧. ಬಡನೇಲಾಗು; ಲಾಗ
ಹಾಕು. ೨. ಸೋಲು; ಪರಾಜಯ ಹೊಂದು.
~ಹೊಡೆ = ಪಲ್ವಿಹಾಕು.
ಪಲ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕಾಯಿಪಲ್ಲೆ; ತರಕಾರಿ.
೨. ತರಕಾರಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಒಂದು
ಬಗೆಯ ವ್ಯಂಜನ ಪದಾರ್ಥ.
ಪಲ್ಯಂಕ (ನಾ). ೧. ಮಂಚ. ೨. ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ.
ಪಲ್ಲ (ನಾ). ೧. ಕೋರೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದು;
ಆನೆ. ೨. ಅಳಿ; ಭ್ರಮರ; ದುಂಬಿ.
೩. ಧಾನ್ಯದ ಒಂದು ಅಳತೆ; ನೂರು
ಸೇರುಗಳ ಅಳತೆ: ~ಮಜಾ(ರಿ) = ಆನೆಯ
ಮರಿ.
ಪಲ್ಲಂಗ (ನಾ). ಮಂಚ.
ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ (ನಾ). ಮೇನೆ; ಡೋಲಿ.
ಪಲ್ಲಟಿ (ನಾ). ೧. ಬದಲಾವಣೆ; ವ್ಯತ್ಯಾಸ.
೨. ತಲೆಕೆಳಗು; ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ.
ಪಲ್ಲಣ (ನಾ). ಜೀನು; ತಡಿ; ಹಲ್ಲಣ.
~ಇಸು = ಕುದುರೆಗೆ ಜೀನುಹಾಕು.
ಪಲ್ಲವ (ನಾ). ೧. ಚಿಗುರು; ತಳಿರು.
೨. ಹವಳ; ಪ್ರವಾಳ. ೩. ಮುತ್ತು;

ಮೌಕ್ತಿಕ. ೪. ಒಂದು ತಂತಿವಾದ್ಯ.
ಖ. ಮೊಳಕೆ. ೬. ಜಾರ; ವಿಟಿ. ೭. ಆನೆಯ
ಮರಿ. ೮. ಕೂದಲು; ಕೇಶ. ೯. ಜಲ್ಲರಿ;
ಜಾಲರಿ. ~ಇಸು = ೧. ಚಿಗುರು;
ಕುಡಿಯಿದು. ೨. ನಿವೃತ್ತಿ; ಹಬ್ಬ.
ಪಲ್ಲವಕ (ನಾ). ೧. ಜಾರ; ವಿಟಿ. ೨. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಮಿನು.
ಪಲ್ಲವಿ (ನಾ). ೧. ಹಾಡಿನ ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೆ
ನುಡುಗೊಂದು ಸಲ ಪುನರಾವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳುವ
ಭಾಗ. ೨. ಚಿಗುರು; ತಳಿರು.
ಪಲ್ಲವಿತ (ಗು). ಚಿಗುರಿದ; ಮೊಳೆತ.
ಪಲ್ಲಿ (ನಾ). ೧. ಗಾಳಿ; ಹಲ್ಲಿ. ೨. ಹಳ್ಳಿ;
ಗ್ರಾಮ. ೩. ಮನೆ; ನಿವಾಸ.
ಪಲ್ಲು = ಪಲ್.
ಪಲ್ವಲ (ನಾ). ಕೊಳ; ಸಣ್ಣ ಹೊಂಡ.
ಪವದಿಸು (ಕ್ರಿ). ಮಲಗು; ನಿದ್ರಿಸು.
ಪವಣ್(ಣಿ)' (ನಾ). ೧. ಅಳತೆ; ಪ್ರಮಾಣ;
ಹವಣು. ೨. ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.
೩. ಕಟ್ಟಿಕೆ; ನಿಯಮ. ೪. ತಕ್ಕದು;
ಸರಿಯಾದುದು. ೫. ಶಕ್ಯತೆ; ಸಾಧ್ಯತೆ.
೬. ಕ್ರಮ; ರೀತಿ. ೭. ಹೊಂದಾವಣೆ;
ಹೊಂದಿಕೆ. ~ಅಜಾ(ರಿ) = ೧. ಸಂದರ್ಭ
ವನ್ನು ತಿಳಿ. ೨. ನಿಜವನ್ನು ತಿಳಿ; ಕಾರಣ
ವನ್ನು ತಿಳಿ.
ಪವಣಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಜೋಡಣೆ; ಹೊಂದಿಕೆ.
೨. ಪ್ರಯತ್ನ; ಯೋಜನೆ; ಹವಣಿಕೆ.
ಪವಣಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಪೋಣಿಸುವಿಕೆ.
೨. ಹೊಂದಿಕೆ; ಕೂಡಿಕೆ.
ಪವಣಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಪೋಣಿಸು; ಕೋ.
೨. ಹೊಂದಿಸು; ಕೂಡಿಸು; ಜೋಡಿಸು.
೩. ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿ, -ಅರಿ.
ಪವನ (ನಾ). ಗಾಳಿ; ವಾಯು. ~ಅಶನ
= ಗಾಳಿಯನ್ನು ಆಹಾರವಾಗುಳ್ಳುದು;
ಹಾವು.

ಪವನಜ (ನಾ). ೧. ನಾಯುವಿನ ಮಗ.

೨. ಅಂಜನೇಯ. ೩. ಭೀಮ.

ಪವನು (ನಾ). ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯ; ಸವರನ್ನು.

ಪವಮಾನ (ನಾ). ೧. ಗಾಳಿ; ಎಲರು.

೨. ಗಾರ್ಹಪತ್ಯವೆಂಬ ಅಗ್ನಿ. ~ಸೂನು = ಪವನಜ.

ಪವಳ (ನಾ). ಹವಳ; ಪ್ರವಾಳ.

ಪವಾಡ (ನಾ). ಅಶ್ವರ್ಯಕರವಾದ ಘಟನೆ;

ಅತಿ ಮಾನುಷ ಕಾರ್ಯ. ~ಪುರುಷ = ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನು.

ಪವಾದಿ (ನಾ). ೧. ಹೊಗಳುಭಟ್ಟಿ; ಸ್ತುತಿ

ಪಾಠಕ. ೨. = ಪವಾಡಪುರುಷ.

ಪವಿ (ನಾ). ೧. ಇಂದ್ರನ ವಜ್ರಾಯುಧ.

೨. ಸಿಡಿಲು. ~ಘಾತ = ವಜ್ರಾಯುಧದ ಪೆಟ್ಟು.

ಪವಿತ್ರ (ನಾ). ೧. ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವ ಸಾಧನ.

೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು; ದರ್ಭ.

೩. ಪವಿತ್ರಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡುವ ದರ್ಭೆಯ ಉಂಗುರ. ೪. ಚಿನ್ನದ ಉಂಗುರ.

೫. ಜನನಾರ; ಯಜ್ಞೋಪವೀತ.

೬. ಕಿವಿಯ ಒಂದು ಅಭರಣ. ೭. ಸ್ವಚ್ಛ ವಾದುಡು; ಶುಚಿಯಾದುದು. ೮. ನಡುವಿನ ಬೆರಳು. ೯. ಉತ್ಪನ್ನ; ಸಮಾರಂಭ.

(ಗು). ೧೦. ಶುದ್ಧವಾದ; ನಿರ್ಮಲವಾದ.

ಪವುಡ = ಪ್ರೌಢ.

ಪವುಡೆ = ಪ್ರೌಢೆ.

ಪವುಸೆ (ನಾ). ೧. ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಂಗಸರು

ಅಂಗಗಳ ಮೇಲೆ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಚಿತ್ರ; ಮಕರಿಕಾಪತ್ರ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಪವುತಿ = ಪಾತಿ.

ಪವುನೆ (ಅ). ಅಕ್ಕಿಮಿಡುವಾಗ; ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ.

ಪರು (ನಾ). ೧. ಸಾಕಿದ ಪ್ರಾಣಿ; ದನ.

೨. ಹಸು; ಆಳು. ೩. ಕ್ರೂರ ಪ್ರಾಣಿ.

೪. ಬಲಗಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿ.

೫. ಪ್ರಮಥಗಣ. ~ಪತಿ = ಪ್ರಮಥಗಣದ

ಒಡೆಯ; ಶಿವ. ~ಪಾಲಕ = ದನಕರು

ಮುಂತಾದವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವನು;

ಗೋಪಾಲಕ. ~ಸಂಪತ್ತಿ = ದನಕರು

ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಪತ್ತು; ಗೋಸಂಪತ್ತು.

ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ (ನಾ). ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಕೆಲಸ

ಕ್ಕಾಗಿ ಮರುಗುವಿಕೆ, -ವಿಷಾದಿಸುವಿಕೆ.

ಪಶ್ಚಿಮ (ನಾ). ೧. ಹಿಂಬದಿ; ಹಿಂಭಾಗ.

೨. ಪಡುವಣ ದಿಕ್ಕು. ~ಘಟ್ಟ = ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಸಾಲು.

ಪಸ (ನಾ). ೧. ಬಯಕೆ; ಆಪೇಕ್ಷೆ.

೨. = ಪಸವು. ~ಪ(ವ)ಡು = ಹಂಬಲಿಸು; ಬಯಸು.

ಪಸಂದ್ (ದು) (ಗು). ಚೆನ್ನಾದ; ಸೊಗಸಾದ.

ಪಸದನೆ (ನಾ). ೧. ಅಲಂಕಾರ; ಪ್ರಸಾದನ.

೨. ಅಭರಣ. ~ (c) ಕೊ (ಗೊ) ಛ = ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

ಪಸರಾಂತ (ನಾ). ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸು

ವವನ; - ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವವನು; ಪಸಾಯಿತ.

ಪಸರ (ನಾ). ೧. ಹರಡುವಿಕೆ; ವಿಸ್ತರಣ.

೨. ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು. ೩. ಸಲಿಗೆ; ಸದರ.

೪. ಅಂಗಡಿ; ಹಸರ. ೫. ಸಂಭಾಷನೆ;

ಉದಗೊರೆ. ~ಇಕೆ = ೧. ಹರಡುವಿಕೆ.

೨. ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿಯ ಸಾಮಾನು; ಸರಕು.

~ಇಸು = ೧. ಹರಡು; ವಿಸ್ತರಿಸು.

೩. ಅಧಿಕವಾಗು; ಹೆಚ್ಚಾಗು.

~(ಂ)ಪ(ಬ್ರ)ಡೆ = ೧. ವಿಸ್ತರವನ್ನು ಹೊಂದು; ಅತಿಶಯವಾಗು. ೨. ಗುಂಪಾಗು.

ಪಸರು (ಕ್ರಿ). ಹರಡು; ವಿಸ್ತರಿಸು.

ಪಸಲೆ (ನಾ). ೧. ಎಳೆಯ ಹುಲ್ಲು; ಹಸುರು

ಹುಲ್ಲು. ೨. ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆದ ನೆಲ; ಹುಲ್ಲು ಗಾವಲು; ಹಸಲೆ.

ಪಸವು (ನಾ). ಬರ; ಕ್ಷಿಸು.

ಪಸಾದ = ಪ್ರಸಾದ.

ಪಸಾಯ (ನಾ). ಉಡುಗೊರೆ; ಸಂಭಾವನೆ;

ಬಹುಮಾನ. ~ದಾನ = ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯ

ಬಹುಮಾನ.

ಪಸಾಯತ (ನಾ). ೧. ಸಾಮಾಂತರಾಜ.

೨. = ಪಸಾಯತ.

ಪಸಾಯನ = ಪಸಾಯ.

ಪಸಾಯಿತ ೧. = ಪಸಾಯಿತ. (ಗು). ೨. ತಣೆ;

ಕೃಷ್ಣಗೊಂಡ.

ಪಸಾರ (ನಾ). ೧. ಹರಡಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ.

೨. = ಪಸಾರೆ.

ಪಸಾರೆ (ನಾ). ಗ್ರಂಥಿಗೆ ಅಂಗಡಿ.

ಪಸಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಸಿವು ಉಂಟಾಗು; ಅಹಾರ

ವನ್ನು ಬಯಸು. (ನಾ). ೨. ತೇವ; ಹಸಿ.

~ಅ(ಯಾ)ಣ(ರು) = ಒಣಗು; ಬತ್ತು.

ಪಸಿರ್ (ನಾ). ಹಸುರು; ಹಸುರುಬಣ್ಣ.

~ಕ(ಗ)ಲ್(ಲ್ಲು) = ಮರಕತಮಣಿ.

ಪಸಿವು (ನಾ). ಹಸಿವು; ಕ್ಷುಧೆ.

ಪಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ವಿಭಾಗಿಸು; ತುಂಡುಮಾಡು

೨. ಹಂಚು. (ನಾ). ೩. ಹಸಿವು.

೪. ಹಸುರುಬಣ್ಣ. ೫. ಎಳೆತನ; ಎಳೆಮೆ.

೬. ಆಕಳು; ಹಸು. ೭. ಮೃಗ; ಪ್ರಾಣಿ.

~ಕೂ(ಗೂ)ಸು = ಎಳೆಯ ಮಗು;

ಹಸುಗೂಸು.

ಪಸುಂಬ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ;

ಹಸುಬ.

ಪಸುಂ(ಂ)ಬೆ (ನಾ). ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ

ಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದನೆಯ ಚೀಲ; ಹಸುಬೆ.

~ವಳ = ಹಸುಬೆಯನ್ನು ಹೊರುವವನು.

ಪಸುಗೆ (ನಾ). ೧. ವಿಭಾಗ; ಹಂಚಿಕೆ;

ಹಸುಗೆ. ೨. ವಿವೇಕ. ೩. ತಕ್ಕುದು;

ಉಚಿತವಾದುದು. ~ಕಿ(ಗಿ)ಡು = ವಿವೇಕ

ವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು.

ಪಸುರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಸುರಾಗು; ಹಸುರಿ

ನಿಂದ ಕೂಡಿರು. (ನಾ). ೨. ಹಸುರು;

ಮರಕತವರ್ಣ. ೩. ಎಳೆಯದು; ಬಲಯ

ದಿರುವುದು. ೪. ಹಸುರು ಹುಲ್ಲು.

೫. ಒಂದು ಬಗೆಯ ರತ್ನ; ಪಚ್ಚಿ.

~ವಿರ್ಜ್(ರ್,ರು,ಣು) = ಹಸುರಾಗು;

ಹಸುರು ಬಣ್ಣವಾಗು. ~ಕ(ಗ)ಲ್(ಲ್ಲು)

= ಮರಕತಮಣಿ. ~ಪ(ವ)ಂದರ್

= ಹಸುರುನಾಣಿಯ ಚಪ್ಪರ; ಎಲೆಯ

ಚಪ್ಪರ.

ಪಸುರ್ಪು (ನಾ). ಹಸುರು ಬಣ್ಣ.

ಪಸುಳಿ (ನಾ). ಹಸುಗೂಸು; ಹಸುಳೆ.

~ತನ = ಎಳೆಮೆ; ಬಾಲ್ಯ.

ಪಸೆ (ನಾ). ೧. ಶುಭಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಸುವ

ಪೀಠ; ಹಸೆಮಣಿ. ೨. ರಂಗವಲ್ಲಿಯಿಂದ

ಮಾಡುವ ಚಿತ್ರರಚನೆ. ೩. ಹುರುಳಿಲ್ಲದ

ಮಾತು; ಹಾಳುಹರಟೆ. ೪. ತೇವ;

ಹಸಿ. ~ಸಿಲ್ = ೧. ಹಸೆಮಣಿಯನ್ನು

ಏರು. ೨. ತೇವದಿಂದ ಕೂಡಿರು; ಹಸಿ

ಯಾಗಿರು.

ಪಹಣಿ (ನಾ). ೧. ಬೆಳೆಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು

ಗುರುತಿಸುವುದು. ೨. ಜಮಾ ಬಂದಿಯ

ಲೆಕ್ಕ. ೩. ಶಾಸ್ತ್ರೋಪದೇಶದ ದಾಖಲೆ ಪುಸ್ತಕ;

ಸರ್ಕಾರಿ ದಪ್ಪರ.

ಪಹರಣಿ (ನಾ). ಮದ್ದಳೆ ಬಾರಿಸುವ ಗತ್ತು

ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಪಹರಿ (ನಾ). ೧. ಕಾವಲು ಕಾಯುವುದು.

೨ ಕಾವಲು ಕಾಯುವವನು; ಕಾವಲು

ಗಾರ.

ಪಹರೆ ೧. = ಪಹರಿ. ೨. ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ

ಅವಧಿ; ಜಾವ.

ಪಳ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಆಯುಧ ವಿಶೇಷ.

೨. ಕಾಲದ ಒಂದು ಪರಿಗಣನೆ. ೩. ಹಣ್ಣು;

ಫಲ. ೪. = ಪಟ.

ಪಳಂಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ರಭಸದಿಂದ ತಾಗು,
-ಹೊಡೆ. ೨. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿ.

ಪಳಂಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ರಭಸದಿಂದ ತಾಗು.
೨. ಎದುರಿಸು; ಪ್ರತಿಭಟಿಸು. ೩. ಹೊಳೆ;
ಫಳಫಳಿಸು. (ನಾ). ೪. ತಾಗುವಿಕೆ.
೫. ನಿರೋಧ; ಅಡ್ಡಿ; ಪ್ರತಿಭಟನೆ.
~ಅಲೆ = ೧. ತಾಗು; ಘಟ್ಟಿಸು.

೨. ಗರ್ವಪಡು. ೩. ಭಾಸವಾಗು.

ಪಳಕು (ನಾ). ಸ್ಫಟಿಕ; ಹಳಕು.

ಪಳಕೆ (ನಾ). ಪರಿಚಯ ಉಳ್ಳುದು; ಬಳಕೆ
ಯಾದುದು.

ಪಳದಿ (ನಾ). ಅರಿಸಿದ ಬಣ್ಣ; ಹಳದಿ.

ಪಳದೆ (ನಾ). ಮೊಸರು ಅಥವಾ ಮಜ್ಜೆಗೆ
ಯಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ ಮೇಲೋಗರ;
ಮಜ್ಜೆಗೆಕುಳಿ.

ಪಳದ್ಯ = ಪಳದೆ.

ಪಳಯ (ನಾ). ಪ್ರಳಯ; ನಾಶ.

ಪಳಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಪ್ರಲಾಪಿಸು; ಅಳು.

೨. ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ಹರಟು; ಗಳಪು.

ಪಳವ (ನಾ). ಒಂದು ಜೀರ್ವವಾದ್ಯ.

ಪಳವಳಿ (ನಾ). ಹಳಹಳಿ; ವ್ಯಸನ. ~ಇಸು
= ವ್ಯಸನಪಡು; ದುಃಖಿಸು.

ಪಳವಿಸು = ಪಳಯಿಸು.

ಪಳಹರ (ನಾ). ೧. ಬಾವುಟ; ಧ್ವಜ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬೀಟೆ.

ಪಳಾರ (ನಾ). ೧. ಫಲಾಹಾರ; ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು
ಸೇವಿಸುವುದು. ೨. ಉಪಾಹಾರ;
ಅಲ್ಪಾಹಾರ.

ಪಳಾಳ (ನಾ). ಪೊಳ್ಳು; ವ್ಯರ್ಥವಾದುದು.

ಪಳಕ = ಪಳಕು.

ಪಳಕು = ಪಳಕು.

ಪಳದ್ಯ = ಪಳದೆ.

ಪಳಂಕು (ಕ್ರಿ). ನೂಕು; ತಳ್ಳು.

ಪಳಂಕು = ಪಳಕು.

ಪಳೆ = ಪಟೆ. ~ಲು(ಯು)ಳಿಕೆ = ಹಿಂದಿನಿಂದ
ಉಳಿದು ಬಂದುದು; ಅವಶೇಷ.

ಪಳ್ಳ (ನಾ). ೧. ಹಳ್ಳ; ತಗ್ಗು; ಗುಣ.
೨. ಸಣ್ಣ ಜಲಪ್ರವಾಹ.

ಪಳ್ಳಿ (ನಾ). ೧. ಹಳ್ಳಿ; ಗ್ರಾಮ. ೨. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಆಟ. ~ಕೂಟ = (ಗ್ರಾಮದ)
ಪಾಟಶಾಲೆ. ~ಪೊ(ವೊ)ಳು = ವಲಸೆ
ಹೋಗು. ~ಬ(ವ)ರ್ = ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬರು;
ಗುಂಪುಕೂಡಿ ಬರು.

ಪಳ್ಳಿರು (ಕ್ರಿ). ವಿಶ್ರಮಿಸು.

ಪಟ(ಳ) = ಪಟೆ. ~ಕ(ಗ)ನ್ನಡ = ಹಳ
ಗನ್ನಡ; ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ. ~ಮಾ(ವಾ)ತು
= ಹಳೆಯ ಮಾತು; ವೇದ. ~ಮಾ(ವಾ)ನಿಸ
= ವಯಸ್ಸಾದವನು; ಮುದುಕ.

ಪಟ(ಳ)ಂಗು (ಕ್ರಿ). ಕೃಶವಾಗು; ನಮೆ.

ಪಟ(ಳ)ಕ (ನಾ). ರೂಢಿ; ಪದ್ಧತಿ. ~ಇಸು
= ಒಗ್ಗು; ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳು.

ಪಟ(ಳ)ಗೆ (ನಾ). ಒಣಗಿದ ಎಲೆ; ತರಗು.

ಪಟ(ಳ)ಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಂಕಿಯಲ್ಲಿರು;
ಹತೋಟಿಗೆ ಬರು. ೨. ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳು;
ಬಳಕೆಯಾಗು. ~ಇಸು = ೧. ಹತೋಟಿಗೆ
ತರು; ತಿದ್ದು. ೨. ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ತರು;
ಜಲಾವಣೆಗೆ ತರು; ಬಳಸು.

ಪಟ(ಳ)ಪು (ನಾ). ನರಿತ ಕೂದಲಿಗೆ ಹಚ್ಚುವ
ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣ.

ಪಟ(ಳ)ಮೆ (ನಾ). ೧. ಪುರಾತನವಾದುದು;
ಪ್ರಾಚೀನತೆ. ೨. = ಪಟವಾತು.

ಪಟ(ಳ)ಯಿಗೆ (ನಾ). ಬಾವುಟ; ಧ್ವಜ.

ಪಟ(ಳ)ವಿಗೆ = ಪಟಯಿಗೆ.

ಪಟ(ಳ)ವೆ (ನಾ). ಹಳೆಯ ಸಂಬಂಧ.

ಪಟ(ಳ)ಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಳೆಯದಾಗು.
೨. ಹಳಸಿಹೋಗು; ರುಚಿಕಡು. ೩. ನಾಶ
ವಾಗು. ~ಕೂ(ಗೂ)ಟು(ಳು) = ಹಳಸಿದ
ಅಹಾರ; ತಂಗಳು.

ಪಟ(ಳ)ಹ (ನಾ). ೧. ಬಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾದ್ಯ. ೨. ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ತೆರೆ.

ಪಟಾ(ಳಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ದೂಷಿಸು; ನಿಂದಿಸು; ಬಯ್ಯು. (ನಾ). ೨. ನಿಂದೆ; ದೂಷಣ. ೩. ತಪ್ಪು; ದೋಷ. ೪. ನಾಯಿ. ೫. ನಾಯಿಯನ್ನು ಆ ಟ್ಟಿ ವುದು. ೬. ಲೋಹದ ಕಂಪಿ. ೭. ರೇಷ್ಮೆಯ ಬಟ್ಟೆ. ೮. ಎಣೆ; ಸಾಟಿ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಯ್ = ೧. ನಿಂದಿಸು; ಹೀಯಾಳಿಸು. ೨. ತಪ್ಪು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡು. ~ಪಾ(ವಾ)ವುಗೆ = ಪಾದರಕ್ಷೆ; ಹಾವುಗೆ. ~ಹತ್ತ = ಬಬ್ಬನಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಬರುವವನು; ಪ್ರತಿಹತ್ಯ.

ಪಟಾ(ಳಿ)ವು (ನಾ). ೧. ಹೀಯಾಳಿಕೆ; ನಿಂದೆ. ೨. ದೋಷ.

ಪಟು(ಳು) (ನಾ). ೧. ಕಾಡು; ಅರಣ್ಯ; ಹಳು. ೨. ಕಸ; ಹೊಲಸು. ೩. ಎಲ್ಲೆ; ಮೇರೆ. ~ಕ(ಗ)ಬಾ(ಳಿ) = ಮೇರೆ ಮಾರು; ಎಲ್ಲೆ ಮಾರು. ~ಪ(ವ)ಡು = ಕಾಡನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸು. ~ಬ(ವ)ಗೆ = ಕೆಟ್ಟ ಮನಸ್ಸು; ಕಾಡುಬುದ್ಧಿ. ~ಬ(ವ)ಬಾ(ಳಿ) = ೧. ಕಾಡಿನ ಮಾರ್ಗ, -ಜಾಡು. ೨. ದುರ್ನರ್ಗ; ಕೆಟ್ಟದಾರಿ.

ಪಟು(ಳು)ವ (ನಾ). ಕಾಡು; ಅಡವಿ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಚ್ಚು = ಕಾಡುಕಿಚ್ಚು; ಕಾಳ್ಕಿಚ್ಚು. ಪಟಿ(ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಹಳತು; ಹಳೆಯದು. (ಗು). ೨. ಹಳೆಯ; ಪುರಾತನವಾದ. ~ಕ(ಗ)ರ್ಪಡ = ಹಳೆಯ ಬಟ್ಟೆ; ಜೀರ್ಣ ವಸ್ತ್ರ.

ಪಟಿ(ಳಿ)ಯ (ನಾ). ೧. ಮುದುಕ; ವೃದ್ಧ. (ಗು). ೨. ಪುರಾತನವಾದ; ಹಳೆಯ.

ಪಟ್ಯಿ(ಳ್ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಮಲಗುವ ಜಾಗ. ೨. ಮಲಗುವಿಕೆ. ೩. ಹಾಸುಗೆ; ಶಯ್ಯ.

೪. ಪಕ್ಕ; ಮಲಗಲು.

೬. ಆಲಿಂಗನ; ಅಪ್ಪುಗೆ. ೭. ಸಾಮಾನ್ಯ; ಹತ್ತಿರ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಯ್ = ಆಲಿಂಗಿಸು; ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು.

ಪಟ್ಯಿ(ಳ್ಳಿ) (ನಾ). ಹತ್ತಿ.

ಪಾಂಕ್ತ (ನಾ). ೧. ಓರಣ; ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು. ೨. ಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದು; ಸಾಂಗವಾದುದು. (ಗು). ೩. ಸಾಲಾಗಿರುವ; ಪಂಕ್ತಿಯ.

ಪಾಂಗಿತ = ಪಾಂಕ್ತ.

ಪಾಂಗು(ನಾ). ೧. ರೀತಿ; ಕ್ರಮ. ೨. ಹೋಲಿಕೆ; ಸಾದೃಶ್ಯ. ೩. ಪರಿಚಯ; ಆಕಾರ; ರೂಪ. ೪. ಹೊಂದಿಕೆ; ಹೊಂದಾಣಿಕೆ. ೫. ಓರಣ; ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು. ~ಅಟಾ(ರಿ) = ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿ. ~ಅಟಾ(ಳಿ) = ಕ್ರಮ ತಪ್ಪು; ರೀತಿಗೆಡೆ.

ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ (ಗು). ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ~ಯೋಜನೆ = ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಗಳ (ಸರಾಸರಿ) ಏರ್ಪಾಡು.

ಪಾಂಚಾಲಿಕೆ (ನಾ). ಗೊಂಬೆ; ಪುಕ್ಕಳಿ.

ಪಾಂಜ (ನಾ). ಒಂದು ಚಾತಿಯ ಅಳಿಲು.

ಪಾಂಡಿತ್ಯ (ನಾ). ವಿದ್ವತ್ತು; ಜ್ಞಾನ.

ಪಾಂಡು (ನಾ). ೧. ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣ. ೨. ಹಳದಿ ಮಿಶ್ರಿತವಾದ ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣ. ೩. ಕಾಮಾಲೆ ರೋಗ; ಕಾಮಣಿ. ೪. ಪಾಂಡವರ ತಂದೆಯ ಹೆಸರು.

ಪಾಂಡುಕ (ನಾ). ೧. ಹಳದಿ ಮಿಶ್ರಿತವಾದ ಬಿಳಿಬಣ್ಣ. ೨. ಕಾಮಾಲೆರೋಗ; ಅರಿಸಿನ ಮುಂದಿಗೆ ರೋಗ. ೩. ಕುಬೇರನ ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಪಾಂಡುರ (ನಾ). ೧. ಹಳದಿ ಮಿಶ್ರಿತ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣ; ಮಾಸಲು ಬಿಳುಪು. ೨. ಕಾಮಾಲೆ; ಕಾಮಣಿರೋಗ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮರೋಗ; ಬಿಳಿತೊನ್ನು.

ಪಾಂಡುರತೆ (ನಾ). ಬಿಳುಪು; ಧವಳತೆ.

ಪಾಂಥ (ನಾ). ಪ್ರಯಾಣಿಕ; ದಾರಿಗ.

~ಶಾಲೆ = ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ತಂಗುವ ಸ್ಥಳ;
ಧರ್ಮಭಕ್ತ.

ಪಾ(ಂ)ಪು (ನಾ). ಕಾಲುವೆಯನ್ನು ದಾಟಲು
ಹಾಕಿದ ಕಲ್ಲು ಅಥವಾ ಮರದ ತುಂಡು;
ಸಾರ.

ಪಾಂಬ (ನಾ). ೧. ಹೆಡ್ಡೆ; ಮೂರ್ಖ.

೨. = ಪಾಣ್ಣ.

ಪಾಂಶು (ನಾ). ೧ ಧೂಳು; ಹುಡಿ. ೨. ಪಾಪ;
ಕಳಂಕ.

ಪಾಂಶುಲೆ (ನಾ). ಜಾರೆ; ಹಾದರಗಿತ್ತಿ.

ಪಾಂಸು = ಪಾಂಶು. ~ಪಟಲ = ಧೂಳಿನ
ಪರದೆ, -ಮುಸುಕು.

ಪಾಂಸುಲೆ(ಳೆ) = ಪಾಂಶುಲೆ.

ಪಾಂಸೆ = ಪಾಟ.

ಪಾಕ (ನಾ). ೧. ಬೇಯಿಸುವುದು.

೨. ಆಹಾರವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದು;
ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವುದು. ೩. ಬೆಂದ ಆಹಾರ;

ಅಡುಗೆ. ೪. ಬೆಂದಿರುವುದು. ೫. ಜೀರ್ಣ

ವಾದುದು. ೬. ಸಕ್ಕರೆ ಅಥವಾ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು

ಕುದಿಸಿ ಮಾಡುವ ದ್ರವ್ಯ; ಸರಿ. ೭. ಯಾವು

ದಾದರೂ ಪ್ರಾಣಿಯ ಮರಿ, -ಪೋತ.

೮. ಕಾವ್ಯ ಶೈಲಿಯ ಒಂದು ರೀತಿ.

೯. ಪಕ್ಷಿ. ೧೦. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ

ಹೆಸರು. ~ಕಾರ್ಯ = ಅಡುಗೆ. ~ರಿಪು

= ಇಂದ್ರ. ~ಶಾಲೆ = ಅಡುಗೆ ಮನೆ.

~ಶಾಸನ = ಪಾಕರಿಪು ~ಶಾಸ್ತ್ರ

= ಅಡುಗೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುವ

ಶಾಸ್ತ್ರ.

ಪಾಕಡ (ನಾ). ಘಾಟಿ; ಕದೀನು.

ಪಾಕಲ್(ಲು) (ನಾ). ಗೋಡೆ; ಪ್ರಾಕಾರ.

ಪಾಕಲ(ಳ) (ನಾ). ಅನೆಗಳಿಗೆ ಬರುವ
ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜ್ವರ.

ಪಾಕು (ನಾ). ಅಡುಗೆ.

ಪಾಪ್ತಕ (ನಾ). ೧. ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ
ಅವಧಿಯುಳ್ಳವು. (ಗು). ೨. ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಪಾಖಂಡ (ನಾ). ೧. ಸಂಪ್ರದಾಯ ವಿರೋಧಿ;
ನಾಸ್ತಿಕ. (ಗು). ೨. ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ
ಹೊರತಾದ.

ಪಾಖಂಡಿ = ಪಾಖಂಡ.

ಪಾಗ (ನಾ). ಹಣವೆಂಬ ನಾಣ್ಯದ ಬೆಲೆಯ
ನಾಲ್ಕನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ; ಹಾಗ.

ಪಾಗಡ (ನಾ). ಕಾಲುಕಡಗ; ಅಂದುಗೆ.

ಪಾಗನೆ = ಪಾಗಡ.

ಪಾಗದ (ನಾ). ಪ್ರಾಕೃತ ಭಾಷೆ.

ಪಾಗರ = ಪಾಕಲ್.

ಪಾಗಲ್ = ಪಾಕಲ್.

ಪಾಗಲ ೧. = ಪಾಕಲ್. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಬಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾಯಿ; ಹಾಗಲ.

ಪಾಗಾ (ನಾ). ಕುದುರೆಯ ಲಾಯ; ಅತ್ತ
ಶಾಲೆ.

ಪಾಗಾರ = ಪಾಕಲ್.

ಪಾಗು (ನಾ). ೧. ಮುಂಡಾಸು; ಪಗಡಿ;
ರುಮಾಲು. ೨. ರೀತಿ; ಕ್ರಮ; ಪಾಂಗು.

ಪಾಗುದ (ನಾ). ೧. ಉಡುಗೊರೆ; ಕಾಣಿಕೆ.

೨. = ಪಾಗೋಟಿ.

ಪಾಗೋಟಿ (ನಾ). ರುಮಾಲು; ಮುಂಡಾಸು.

ಪಾಚಕ (ನಾ). ೧. ಅಡುಗೆಯವನು;
ಬಾಣಸಿಗ. ೨. ಅಗ್ನಿ; ಬೆಂಕಿ. (ಗು).

೩. ಜೀರ್ಣಕಾರಿಯಾದ; ಆರಗಿಸುವ.

ಪಾಚಿ (ನಾ). ಶೈವಾಲ; ಹಾವನೆ.

ಪಾಚಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅಡುಗೆ ಮಾಡು; ಬೇಯಿಸು.

ಪಾಜಿ (ನಾ). ೧. ಚಿಕ್ಕದು; ಸಣ್ಣದು.

೨. ನೀಚ; ಅಲ್ಪವ್ಯಕ್ತಿ.

ಪಾಟ (ನಾ). ೧. ಹಾಡು; ಗೀತೆ. ೨. ಹಾಡು
ವುದು. ೩. ಹರಹು; ವಿಸ್ತಾರ. ೪. ನಾಚನ;

ಬಾಸು. ೫. ಬೋಧನೆ; ಕಲಿಸುವಿಕೆ.

ಪರಿಯಾಣ = ಪರಿಯಾಣ.

ಪರಿರಂಭ (ನಾ). ಅಪ್ಪುಗೆ; ಅಲಿಂಗನ.

~ಇಸು = ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು; ಅಲಿಂಗಿಸು.

ಪರಿರಂಭಣ = ಪರಿರಂಭ.

ಪರಿವರ್ತನ (ನಾ). ೧. ಬದಲಾವಣೆ;

ನಾರ್ಪಾಟು. ೨. ವಿಧಿಮಯ. ೩. ತಿರುಗು

ವಿಕೆ; ಚಲಿಸುವಿಕೆ.

ಪರಿವರ್ತನೆ = ಪರಿವರ್ತನ.

ಪರಿವರ್ತಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಿರುಗು; ಚಲಿಸು.

೨. ಬದಲಾಯಿಸು; ಪಲ್ಲಟಗೊಳಿಸು.

ಪರಿವರ್ಧಿಸಿ (ನಾ). ೧. ಬೆಳೆಯುವುದು;

ವೃದ್ಧಿ. ೨. ಭಂದಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟದಿಯ

ಹೆಸರು.

ಪರಿವಾದ (ನಾ). ನಿಂದೆ; ಮೂದಲಿಕೆ.

ಪರಿವಾದಿಸಿ (ನಾ). ಏಳು ತಂತಿಗಳುಳ್ಳ ವೀಣೆ.

ಪರಿವಾರ (ನಾ). ೧. ಸುತ್ತಲಿನ ಜನ; ಪರಿ

ಜನ. ೨. ಸೇನೆ; ದಂಡು.

ಪರಿವು (ನಾ). ಓಟ; ಚಲನೆ.

ಪರಿವೃಥ (ನಾ). ಒಪೆಯ; ಪ್ರಭು.

ಪರಿವೃತ (ಗು). ಆವರಿಸಿದ; ಸುತ್ತವರಿದ.

ಪರಿವೃತ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಹಿಂದಿರುಗುವುದು.

೨. ವಿಧಿಮಯ; ಮಾರಾಟ. ೩. ಸುತ್ತವರಿ

ದಿರುವುದು; ಸುತ್ತಗಟ್ಟಿರುವುದು.

ಪರಿವೆ (ನಾ). ಅರಿವು; ಜ್ಞಾನ.

ಪರಿವೇಷ (ನಾ). ೧. ಸುತ್ತವರಿದಿರುವುದು;

ಆವರಿಸಿರುವುದು. ೨. ವೃತ್ತದ ಸುತ್ತಲೆ;

ಪರಿಧಿ. ೩. ಸೂರ್ಯ ಅಥವಾ ಚಂದ್ರನ

ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರಭಾವಲಯ; ಗುಡಿಕಟ್ಟು.

ಪರಿವೇಷಣ = ಪರಿವೇಷ.

ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸುತ್ತವರಿ; ಆವರಿಸು.

ಪರಿವ್ರಾಜಕ (ನಾ). ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದ

ಸಂನ್ಯಾಸಿ.

ಪರಿಶಿಷ್ಟ (ನಾ). ೧. ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೆ

ಉಳಿದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ ಭಾಗ;

ಅನುಬಂಧ. (ಗು). ೨. ಉಳಿದ.

೩. ಪೂರ್ವಿಯಾದ.

ಪರಿಶೀಲನೆ (ನಾ). ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡು

ವುದು; ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ನೋಡುವುದು.

ಪರಿಶೀಲಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡು.

ಪರಿಶುದ್ಧ (ಗು). ಅತ್ಯಂತ ಶುದ್ಧವಾದ;

ಕಲ್ಮಷವಿಲ್ಲದ.

ಪರಿಶೆ = ಪರಸೆ.

ಪರಿಶೋಧನೆ (ನಾ). ೧. ಕಂಡುಹಿಡಿಯು

ವಿಕೆ. ೨. ಶುದ್ಧಿಮಾಡುವಿಕೆ. ೩. ತಿದ್ದುಪಡಿ.

ಪರಿಶೋಧಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿ

ಶೀಲಿಸು; ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ನೋಡು.

೨. ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸು.

ಪರಿಶೋಭಿಸು (ಕ್ರಿ). ಪ್ರಕಾಶಿಸು; ಬೆಳಗು.

ಪರಿಶ್ರಮ (ನಾ). ೧. ಬಳಲಿಕೆ; ಆಯಾಸ.

೨. ಅನುಭವ; ತಿಳಿವಳಿಕೆ.

ಪರಿಷತ್ತು (ನಾ). ೧. ಸಂಘ; ಸಂಸ್ಥೆ.

೨. ಸಭೆ; ಸಮ್ಮೇಳನ.

ಪರಿಷೆ = ಪರಸೆ.

ಪರಿಷೇಕ (ನಾ). ಚಿಮುಕಿಸುವುದು; ಸಿಂಚನ.

ಪರಿಷೇಚನ (ನಾ). (ಊಟದ ಎಲೆಯು)

ಸುತ್ತಲೂ ನೀರನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸುವುದು.

ಪರಿಷ್ಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸು; ಒಪ್ಪ

ಮಾಡು.

ಪರಿಷ್ಕಾರ (ನಾ). ೧. ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು;

ಒಪ್ಪಮಾಡುವುದು. ೨. ಅಲಂಕಾರ;

ಭೂಷಣ.

ಪರಿಷ್ಕೃತ (ಗು). ೧. ತಿದ್ದಿದ; ಸರಿಪಡಿಸಿದ.

೨. ಅಂದವಾದ. ~ಮುದ್ರಣ = ಸರಿ

ಗೊಳಿಸಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅಚ್ಚುಮಾಡಿದುದು.

ಪರಿಷ್ಕಂಗೆ (ನಾ). ಅಪ್ಪುಗೆ; ಅಲಿಂಗನ.

ಪರಿಸಂಖ್ಯೆ (ನಾ) ೧. ಒಂದು ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರ.

೨. ಒಟ್ಟುಸಂಖ್ಯೆ.

ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿ (ನಾ). ಮುಕ್ತಾಯ; ಕೊನೆ.

೨. ಪಕ್ಕವಾಗು; ಮಾಗು. ~ (೦) ಗಾಱ (ರ)
= ಹಾಡುವವನು; ಗಾಯಕ.
~ ಕಾ (ಗಾ) ಯ್ = ಸ್ತುತಿಯನ್ನು
ಕಾಪಾಡು. ~ ಕಾ (ಗಾ) ಯಿ = ದೋರೆ
ಗಾಯಿ. ~ ಪಡು = ತೊಂದರೆಯನ್ನು
ಅನುಭವಿಸು; ಕಷ್ಟಪಡು. ~ ಬೀಳು
= ೧. ಕಷ್ಟಪಡು. ೨. ಬರಡು ಬೀಳು;
ಬಂಜರಾಗು.

ಪಾಡ್ವನ (ನಾ). ತುಳು ಜಾನಪದಗೀತೆ.

ಪಾಡ್ಯ = ಪಾಡಿನ.

ಪಾಡ್ಯಮಿ = ಪಾಡಿನ.

ಪಾಣ (ನಾ). ಸಂದೀತ ಮತ್ತು ನೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ
-ನಿಪುಣನಾದವನು.

ಪಾಣಿಕ (ನಾ). ಪಣನ ಎಂಬ ವಾಡ್ಯವನ್ನು
ನುಡಿಸುವವನು.

ಪಾಣಿ (ನಾ). ೧ ಕೈ; ಹಸ್ತ. ೨. ನೀರು.
೩. = ಪಹಣಿ. ~ ಗ್ರಹಣ = ೧. ಕೈಹಿಡಿ
ಯುವುದು. ೨. ಮಮವೆಯಾಗುವುದು.

~ ಪುಂಚಿ = ಸ್ನಾನಮಾಡುವಾಗ ಉಡುವ
ಪಂಚೆ. ~ ಪ(ವ)ಟ್ಟಿ = ಹರಿನಾಳ ಸಹಿತ
ವಾದ ಲಿಂಗಪೀಠ. ~ ಬ(ವ)ಟ್ಟಿಲ್ (ಲು)
= ಪಾಣಿನಟ್ಟಿ. ~ ಲಾಘವ = ೧. ಕೈ
ಚಳಕ; ಕೈ ಚಮತ್ಕಾರ. ೨. ಕೈ ಕುಲುಕು
ವುದು; ಹಸ್ತಲಾಘವ.

ಪಾಣ್ಣಿ (ನಾ). ಜಾರೆ; ವ್ಯಭಿಚಾರಿ.

ಪಾಣ್ಣಿ (ನಾ). ಜಾರೆ; ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ.

ಪಾತ (ನಾ). ೧. ಬೀಳುವುದು. ೨. ಹಾರುವುದು.

೩. ಕಳಂಕ; ದೋಷ.

ಪಾತಕ (ನಾ). ೧. ಪಾಪ; ದೋಷ.

೨. ಬೀಳಿಸುವುದು; ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡು
ವುದು. ೩. = ಪಾತಕಿ.

ಪಾತಕಿ (ನಾ). ಪಾಪ ಮಾಡಿದವನು; ಪಾಪಿಸ್ತ.

ಪಾತರ (ನಾ). ೧. ನಟನೆ; ಅಭಿನಯ.

೨. ನಾಟ್ಯ, ಮೇಳ. ೩. ಮೇಳದ ನಾಟ್ಯ.

ನಟಿ. ~ ಗಿತ್ತಿ = ೧. ನಟಿ; ಅಭಿನೇತ್ರಿ.

೨. ಹಾದರಗಿತ್ತಿ; ವೇಶ್ಯೆ. ೩. ಚಿಟ್ಟೆ; ಪತಂಗ.

ಪಾತಳಿ (ನಾ). ೧. (ಸಮತಟ್ಟಾದ) ಮೇಲ್ಪಾಗ,
-ಮೇಲ್ಮೈ. ೨. ಮಟ್ಟ.

ಪಾತಾಲ (ಳ) (ನಾ). ಭೂಮಿಯ ಕೆಳಗಿನ
ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಅಧೋಲೋಕ.

ಪಾತಾಲ (ಳ) ಗರಡಿ (ನಾ). ೧. ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ
ಬಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಎತ್ತುವ
ಸಾಧನ. ೨. ಹಾವಿನ ವಿಷವನ್ನು ಸರಿಹರ
ಿಸುವ ಒಂದು ಮೂಲಿಕೆ.

ಪಾತಾಲ (ಳ) ಗರುಡ = ಪಾತಾಲಗರುಡ.

ಪಾತಿ (ನಾ). ೧. ಮರ, ಗಿಡಗಳ ಬುಡದಲ್ಲಿ
ನೀರು ನಿಲ್ಲಲು ಮಾಡಿರುವ ಕಟ್ಟಿ; ಅಲವಾಲ.

೨. ಬೀಜ ಬಿತ್ತಲು ಮಾಡಿರುವ ಮಡಿ.

೩. ದೋಣಿ.

ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ (ನಾ). ಪತಿವ್ರತೆಯಾಗಿರುವಿಕೆ;
ಪತಿವ್ರತಾಧರ್ಮ; ಹದಿಬದತನ

ಪಾತಿ = ಪಾತಿ.

ಪಾತೇಲಿ (ನಾ). ಆಗಲವಾದ ಬಾಯುಳ್ಳ
ಪಾತ್ರೆ; ಡಬರಿ.

ಪಾತ್ರ ೧. = ಪಾತರ. ೨. ಪಾತ್ರೆ. ೩. ಯೋಗ್ಯ
ವಾದ ವಸ್ತು ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿ. ೪. ನದಿಯ
ಒಡಲು. ೫. ನಾಟಕ ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ
ವ್ಯಕ್ತಿ ವಹಿಸುವ ಕಾರ್ಯ. ~ ದಾನ
= ಯೋಗ್ಯನಾದವನಿಗೆ ಕೊಡುವ ದಾನ.

ಪಾತ್ರಿ (ನಾ). ೧. ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುವವನು.

೨. ಆಲೌಕಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ಮೈ ಮೇಲೆ
ಬರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ಪಾತ್ರೆ (ನಾ). ಕೊಳಗ, ತಪ್ಪಲೆ ಮುಂತಾದ
ಸಾಧನ; ಭಾಂಡ.

ಪಾಥಸ್ತ (ನಾ). ನೀರು; ಉದಕ.

ಪಾಢೇಯ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ
ಬೇಕಾಗುವ ಉಪಕರಣ; ಪ್ರವಾಸ

೨. ನಾಟ್ಯ, ಮೇಳ. ೩. ಮೇಳದ ನಾಟ್ಯ.

ಪಾಠೋದ (ನಾ). ನೀರನ್ನು ಕೊಡುವುದು ;
ಮುಗಿಲು.

ಪಾದ (ನಾ). ೧. ಅಡಿ; ಪದ. ೨. ಪದ್ಯದ ಒಂದು
ಸಾಲು. ೩. ತಳ; ಬುಡ. ೪. ನಾಲ್ಕನೆಯ
ಒಂದು ಅಂಶ. ೫. ಕಿರಣ; ಕದಿರು.
~ ತ್ರಾಣ = ಪಾದರಕ್ಷೆ; ಮೆಟ್ಟು. ~ ರಕ್ಷೆ
= ಪಾದ ತ್ರಾಣ. ~ ವಲ್ಮೀಕ = ಅನೇಕಾಲು
ರೋಗ ತಗುಲಿದ ಪಾದ. ~ ವಿನಾಸ
= ೧. ಪಾದಗಳ ಚಲನೆ; ಪದವಿನಾಸ.
೨. ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಪರಿಸುವುದು.

ಪಾದಚಾರಿ (ನಾ). ಕಾಲನಡಗೆಯಿಂದ ಸಾಗು
ವವನು.

ಪಾದಜ (ನಾ). ಭಗವಂತನ ಪಾದಗಳಿಂದ ಜನಿಸಿ
ದವನು; ಶೂದ್ರ.

ಪಾದಪ (ನಾ). ಬೇರಿನಿಂದ ನೀರು ಕುಡಿಯು
ವುದು; ಮದ, ಗಿಡ ಮುಂತಾದುವು.
~ ಅಶನ = ಮರಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡು
ವುದು; ಬೆಂಕಿ.

ಪಾದರ (ನಾ). ವ್ಯಭಿಚಾರ; ಹಾದರ. ~ ಇಗೆ
= ಚಾರ; ಹಾದರಿಗೆ. ~ ಇಸು = ಹಾದರ
ಮಾಡು; ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡು.

ಪಾದರಸ (ನಾ). ದ್ರವರೂಪದ ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಲೋಹ; ಪಾರಜ.

ಪಾದರಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ
ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು. ೨. ಸೂಳೆ;
ಹಾದರಿಗಿತ್ತಿ.

ಪಾದಾತ (ನಾ). ೧. ಕಾಲುಗಳು; ಸೇವಕ.
೨. ಕಾಲುದಳ; ಪದಾತಿ ಸೈನ್ಯ.

ಪಾದಿ (ನಾ). ಹಾದಿ; ದಾರಿ.

ಪಾದುಕೆ (ನಾ). (ಮರದಿಂದ ಮಾಡಿದ) ಪಾದ
ರಕ್ಷೆ; ಮೊಟ್ಟೆ; ಹಾವುಗೆ.

ಪಾದ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕಾಲು ತೊಳೆಯುವುದು.
೨. ಕಾಲು ತೊಳೆಯುವ ನೀರು. (ಗು).

೩. ಕಾಲಿಗೆ

ಪಾದ್ರಿ (ನಾ). ಕೈಸ್ತಗುರು.

ಪಾನ (ನಾ). ೧. ಕುಡಿಯುವಿಕೆ. ೨. ಕುಡಿ
ಯುವ ಪದಾರ್ಥ. ೩. ಕುಡಿಯುವ ಪಾತ್ರೆ.
~ ಪಾತ್ರೆ = ಕುಡಿಯುವ ಬಟ್ಟಲು.

ಪಾನಕ (ನಾ). ಬೆಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸಕ್ಕರೆಯಿಂದ
ತಯಾರಿಸಿದ ಪಾನೀಯ; ಸರಬತ್ತು.

ಪಾನಿಗಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ಚರಿಗೆಗೆ ಬಂದ ಜೈನ
ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನು ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

ಪಾನೀಯ (ನಾ). ಕುಡಿಯಲು ಯೋಗ್ಯ
ವಾದುದು; ನೀರು, ಪಾನಕ ಮುಂತಾ
ದುವು. ~ ಖೇಯ = ಅಗಳು; ಕಂದಕ.
~ ಮಂಡಪ = ಅರವಟ್ಟಿಗೆ.

ಪಾನು (ನಾ). ೧. ಎಲೆ. ೨. ಪುಟ; ದಾಳಿ.

ಪಾಪ (ನಾ). ೧. ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ; ಹೀನಕಾರ್ಯ.

೨. ಎಳೆಯ ಮಗು; ಹಸುಗೂಸು.

೩. ಕಣ್ಣುಗುಡ್ಡೆ; ಪಾಪೆ. ೪. ದುರ್ದೈವ;
ದುರದೈವ್ಯ. ೫. ಅಸ್ತುಕಂಪೆಯನ್ನು

ಸೂಚಿಸುವಾಗ ಬಳಸುವ ಮಾತು. ~ ಅತ್ಮ
= ದುಷ್ಟ; ಪಾಪಿ. ~ ಭೀರು = ಪಾಪಕ್ಕೆ

ಹೆದರುವವನು. ~ ಹರ = ಪಾಪವನ್ನು
ನಾಶಮಾಡುವವನು.

ಪಾಪಾಸು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಾದರಕ್ಷೆ,
-ಬೋಡು.

ಪಾಪಾಸುಕಳ್ಳಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಮುಳ್ಳಿರುವ ಕಳ್ಳಿ ಸಸ್ಯ.

ಪಾಪಿ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದವನು;
ದುಷ್ಟ.

ಪಾಪಿಷ್ಠ = ಪಾಪಿ.

ಪಾಪೆ (ನಾ). ೧. ಗೊಂಬೆ; ಪುತ್ಥಳಿ. ೨. ಕಣ್ಣಿನ
ಗೊಂಬೆ; ಹಾಹೆ. ೩. ಗುರುತು; ಚಿಹ್ನೆ.

ಪಾಪೋಸು = ಪಾಪಾಸು.

ಪಾಮ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮರೋಗ.

ಪಾಮರ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದವನು;

ಅಸಂಸ್ಕೃತ; ಆಸಕ್ತ; ರೈತ.

ಪಾಢುರಿ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದವಳು ;
ಅಸಂಸ್ಕೃತೆ. ೨. ಒಕ್ಕಲಗಿತ್ತಿ ; ರೈತ
ಹೆಂಗಸು.

ಪಾಢುಜಿ = ಪಾಚಿ.

ಪಾಯ್(ಯು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಉತ್ತರಿಸು ;
ದಾಟು ; ಹಾಯು ೨. ದಿಕ್ಕಿಹೊಡೆ ;
ತಾಗು ; ಇರಿ ; ತಿವಿ. ೩. ಮುಂದುವರಿ ;
ಪರಿ. ~ ಇಸು = ೧. ದಾಟಿಸು ; ಪಾರು
ಮಾಡು. ೨. ನುಗ್ಗಿಸು ; ಮುನ್ನಡೆಸು.

ಪಾಯ (ನಾ). ೧. ಪಾದ. ೨. ಬುನಾದಿ ;
ತಳದಡಿ. ~ ದಳ = ಪ ದಾ ತಿ ಸೈ ನ್ಯ.
~ ಪ(ವ)ಟ್ಟು = ಕಾಲಿನ ಅಭರಣ; ಪೆಂಡೆಯ.
~ ಹಾಕು = ಬುನಾದಿ ಹಾಕು ; ಅಡಿಗಲ್ಲು
ಹಾಕು.

ಪಾಯಕ (ನಾ). ೧. ಕಾಲಾಳು ; ಪದಾತಿ.
೨. ಪೇಷಧಾರಿ; ೩. ವೀರ; ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿ.

ಪಾಯಪಾನೆ (ನಾ). ಶೌಚಗೃಹ ; ಕಕ್ಕಸು.

ಪಾಯಸ (ನಾ). ಹಾಲಿನಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ
ಸಿಹಿಯಾದ ಭಕ್ಷ್ಯ ಅಥವಾ ಪಾನೀಯ.

ಪಾಯಿ (ನಾ). ೧. ಕುಡುಕ ; ಕುಡಿಯು
ನವನು. ೨. ಪಾಪಿ ; ಪಾಪಿಸ್ತ. ೩. ಚಾಪೆ;
ಮಂದಲಿಗೆ. ೪. ಸಸಿ ; ಗಿಡ.

ಪಾಯಿಕು (ನಾ). ಕೊಂಡಾಟದ ಒಂದು ನುಡಿ.

ಪಾಯಿಜಾಢು (ನಾ). ಇಜಾರ ; ಪೈಜಾಢು.

ಪಾಯ್ಕಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಎಸೆ ; ಬಿಸುಡು. ೨. ಇಡು ;
ಮಡಗು ; ಹಾಕು. (ನಾ). ೩. = ಪಾಯಿಕು.

ಪಾರ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ನಿರೀಕ್ಷಿಸು ; ಎದುರುನೋಡು.
೨. ಆಶಿಸು ; ಹಾರೈಸು. ೩. ಲಕ್ಷಿಸು ;
ಗಮನಿಸು.

ಪಾರ (ನಾ). ೧. ದಡ ; ತೀರ. ೨. ತುದಿ ;
ಕೊನೆ.

ಪಾರಂಗಳತ (ನಾ). ೧. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತವನು ;
ನಿಪುಣ. (ಗು). ೨. ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದ ;
ನುರಿತ.

ಪಾರಂಪರ್ಯ (ನಾ). ಪ ರಂ ಪ ರೆ ಯಿಂ ದ
ಬಂದಿರುವುದು ; ಅನುವಂಶಿಕವಾದುದು.

ಪಾರಕ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ ; ಹಾರಕ.
ಪಾರಕು = ಪಾರಕ.

ಪಾರಗ (ನಾ). ೧. ತೀರವನ್ನು ದಾಟಿದವನು.
೨. ಪಂಡಿತ ; ನಿಪುಣ. ೩. ಕತ್ತಿವರಸೆಯಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಬಗೆ.

ಪಾರಜ = ಪಾದರಸ.

ಪಾರಣೆ (ನಾ). ಉಪವಾಸದ ನಂತರ ಮಾಡುವ
ಲಾಟ.

ಪಾರತಂತ್ರ (ನಾ). ಅನ್ಯರಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿರು
ವುದು ; ಪರಾಧೀನತೆ.

ಪಾರದ = ಪಾದರಸ.

ಪಾರದರ = ಪಾದರ.

ಪಾರದರ್ಶಕ (ಗು). ತನ್ನ ಮೂಲಕ ಅಚಿಯ
ಪಕ್ಕವನ್ನು ಕಾಣಿಸುವಂತೆ ಬೆಳಕನ್ನು
ಸಾಗಿಸುವ.

ಪಾರದಿ (ನಾ). ಬೇಟೆ.

ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ (ಗು). ಪ ರ ಮಾರ್ಥ ಕ್ಕೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಪಾರಮ್ಯ (ನಾ). ೧. ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ ; ತುತ್ತತುದಿ.
೨. ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ.

ಪಾರಯಿಸು = ಪಾರೈಸು.

ಪಾರಲೋಕಿಕ (ಗು). ಪ ರ ಲೋ ಕ ಕ್ಕೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಪಾರತವ (ನಾ). ೧. ಕಬ್ಬಿಣ ; ಉಕ್ಕು.
೨. ಕಬ್ಬಿಣದ ಒಂದು ಆಯುಧ.
೩. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಂದ ಶೂದ್ರಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ
ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗ.

ಪಾರಸಿ (ನಾ). ೧. ಪರ್ಷಿಯಾದೇಶದ ಭಾಷೆ.
(ಗು). ೨ ಪರ್ಷಿಯಾದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಪಾರಾಯಣ (ನಾ). ೧. ದಾಟುವುದು.
೨. ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಓಡು
ವುದು. ೩. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಓದಿದವನು.

ಪಾರಾವತ = ಪಾರಿವ.

ಪಾರಾವಾರ (ನಾ). ೧. ಸಮುದ್ರ; ಕಡಲು.

೨. ಎಲ್ಲೆ; ಮೇರೆ.

ಪಾರಿ (ನಾ). ೧. ಗಾಡಿಯ ಕಡಾಣೆ.

೨. ಲೋಟೆ. ೩. ಕಾವಲು; ಪಹರೆ.

ಪಾರಿಖತ್ತು (ನಾ). ಕರಾರುಪತ್ರ.

ಪಾರಿಜಾತ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು.

ಪಾರಿತಥ್ಯ (ನಾ). ಒಂದು ಅಭರಣ; ಬೈತಲೆ ಬೊಟ್ಟು.

ಪಾರಿತೋಷಿಕ (ನಾ). ಬಹುಮಾನ; ಕಾಣಿಕೆ; ಉಡುಗೊರೆ.

ಪಾರಿಪಾರ್ಶ್ವಕ (ನಾ). ೧. ಪುಜನ; ಪರಿವಾರ.

೨. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಾಂದಿಯನ್ನು ಹೇಳುವವನು.

ಪಾರಿಪ್ಲವ (ಗು). ಅಸ್ಥಿರ; ಚಂಚಲ.

ಪಾರಿಭಾಷಿಕ (ಗು). ವಿಶಿಷ್ಟಾರ್ಥವುಳ್ಳ; ಸಾಂತ್ರಿಕವಾದ ಅರ್ಥವುಳ್ಳ.

ಪಾರಿಯ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ.

ಪಾರಿವ (ನಾ). ಪಾರಿವಾಳ; ಕಪೋತ.

ಪಾರಿವಾಣ ೧. = ಪಾರಿವ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ; ಹಾಲಿನಾಣ.

ಪಾರಿವಾಳ = ಪಾರಿವ.

ಪಾರಿಷದ (ನಾ). ರಾಜ, ದೇವತೆ ಮುಂತಾದವರ ಸೇವಕ.

ಪಾರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಉಪವಾಸದ ಸಂತರ ಆಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸು; ಪಾರಣೆ ಮಾಡು
೨. = ಪಾಪಿಸು.

ಪಾರಿಹಾರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕಂಕಣ; ಬಳೆ.

೨. ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಡುವಿಕೆ.

ಪಾರೀಣ (ನಾ). ೧. ದಾಟುವುದು.

೨. ಸಂಪೂರ್ಣ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವಿಕೆ; ಪಾಂಡಿತ್ಯ. ೩. ವಿದ್ವಾಂಸ; ಪಂಡಿತ.

ಪಾರು ೧. = ಪಾರ್. ೨. = ಪಾಪು. (ನಾ).

೩. ದಡ; ತೀರ. ೪. ಸೂರಿನ ಇಳಿಜಾರು ಭಾಗ. ~ಅಗು = ೧. ದಾಟು.

೨. ತೊಂದರೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

~ಕಾ(ಗಾ)ಣಿಸು = ೧. ಆಚೆಯ ದಡವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸು. ೨. ರಕ್ಷಿಸು; ಕಾಪಾಡು.

ಪಾರುಖಾಣೆ (ನಾ). ೧. ಬಹುಮಾನ;

ಉಡುಗೊರೆ. ೨. ಕರಣಕರು ಇಟ್ಟಿರುವ

ಲೆಕ್ಕ. ೩. ವಿರಹ; ತಾಪ. ೪. ಮರಣ.

ಪಾರುಪತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ.

೨. ಅಧಿಕಾರ. ೩. ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ; ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ.

~ಗಾಜ(ರ) = ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ.

ಪಾರುವ (ನಾ). ಬ್ರಾಹ್ಮಣ; ಹಾರುವ.

ಪಾರುಷ್ಯ (ನಾ). ಒರಟುತನ; ಕಾಠಿನ್ಯ.

ಪಾರೆ (ನಾ). ೧. ಕಬ್ಬಿಣದ ಒಂದು

ಉಪಕರಣ; ಹಾರೆ. ೨. ಬಂಡೆ.

ಪಾರೈಸು (ಕ್ರಿ). ಆಪೇಕ್ಷೆಪಡು; ಹಾರೈಸು.

ಪಾಞಿ(ರಿ) (ನಾ). ಸೂಳೆ; ವೇತ್ಯೆ.

ಪಾಪು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಾರು; ನೆಗೆ;

ದಾಟು. ೨. ಓಡು; ಹರಿ. ೩. ಡವಗುಟ್ಟು;

ತುಡಿ. (ನಾ). ೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ

ದೋಣೆ. ೫. ಓಡುವುದು; ಚಲಿಸುವುದು.

೬. ವಿಮಾನ. ೭. ವ್ಯಭಿಚಾರ; ಹಾದರ.

೮. ಸೂಳೆ; ಹಾಡರಗಿತ್ತಿ. ೯. ಹಾಂಪಿಕೆ;

ಜಿಗಿತ. ೧೦. ಒಂದು ಆಳತೆ. ~ಅಲಾ(ಳಿ)

= ಚಲನೆಯಿಲ್ಲದಾಗು; ಸ್ತಿಮಿತಕ್ಕೆ ಬರು.

~ಇಸು = ಹಾರುವಂತೆ ಮಾಡು;

ಹಾರಿಸು. ~ಂಪ(ಬ)ನಿ = ತುಂತುರು

ಮಾಳೆ. ~ಂಬಳೆ = ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಆಯುಧ; ಚಕ್ರಾಯುಧ. ~ಬೊಜ(ಂ)ಗೆ

= ಚಂಚಲನಾದ ವಿಟ.

ಪಾರ್ಥಿವ (ನಾ). ೧. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಳುವವನು;

ರಾಜ. ೨. ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ;

ಗದಿಗೆ. ೩. ಶಿವ. ೪. ಮರ; ವೃಕ್ಷ.

೫. ಆಕಾರ; ಗಗನ, ೬. ಆರುವತ್ತು
ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. (ಗು).
೭. ಮಣ್ಣಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಭೌತಿಕ.
೮. ರಾಜಮನೆತನದ.

ಪಾರ್ವ = ಪಾರುವ. ~ಇಕೆ = ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಕೆ.
ಪಾರ್ವ = ಪಾರುವ. ~ಇತಿ = ಪಾರ್ವಂತಿ.
ಪಾರ್ವಂತಿ (ನಾ). ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ತ್ರೀ;
ಹಾರುವರ ಹೆಂಗಸು.

ಪಾರ್ವಣಿ (ನಾ). ಪರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ
ಒಂದು ವಿಧಿ.

ಪಾರ್ಶ್ವ (ನಾ). ೧. ಪಕ್ಕ; ಮಗ್ಗುಲು.
೨. ಪಕ್ಕ. ೩. ಸಮೀಪ; ಹತ್ತಿರ.
~ನಾಯು = ಅರ್ಧಾಂಗವಾಯು; ಲಕ್ಷ.
ಪಾರ್ಷ್ವ (ನಾ). ೧. ಹಿಮ್ಮಡಿ. ೨. (ಸೇನೆಯ)
ಹಿಂಭಾಗ.

ಪಾರ್ಶ್ವ (ಲು) (ನಾ). ೧. ಹಾಲು; ಪ್ಲೀರ.
೨. ಕೆಲವು ಸಸ್ಯಗಳು ಸ್ವವಿಸುವ ಬಿಳಿಯ
ದ್ರವ. ೩. ಭಾಗ; ಹಿನ್ನೆ. ~ಶುಂಡೆ = ಹಾಲಿ
ನಿಂದ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ.
~ಕ(ಗ)ಡಲು = ಹಾಲಿನ ಸಮುದ್ರ;
ಪ್ಲೀರಾಗರ. ~ಕು(ಗು)ಂಬಳ = ಕುಂಬಳ
ಕಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಒಂಪು ಭೇದ; ಸಿಹಿಗುಂಬಳ.
~ಗಾರ = ಭಾಗಸ್ಥ; ಹಿನ್ನೆದಾರ.
~ತೆ(ದೆ)ನೆ = ಬಲಿಯದಿರುವ ತೆನೆ;
ಎಳೆದೆನೆ.

ಪಾಲ(ಂ)ಕಿ (ನಾ). ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ; ಮೇನೆ;
ಅಂದಣ.

ಪಾಲಕ (ನಾ). ೧. ಕಾಪಾಡುವವನು; ರಕ್ಷಕ.
೨. = ಪಾಲನ.

ಪಾಲನ (ನಾ). ರಕ್ಷಿಸುವುದು; ಕಾಪಾಡುವುದು.
ಪಾಲನೆ = ಪಾಲನ.

ಪಾಲಾಶ ೧. = ಪಾಳಾಶ. ೨. ಹಸುರುಬಣ್ಣ.

ಪಾಲಿಕೆ (ನಾ). ೧. ರಕ್ಷಿಸುವುದು; ಕಾಪಾಡು
ವುದು. ೨. ಮಣ್ಣಿನ ಬಟ್ಟಲು, -ಪಾತ್ರೆ.

ಪಾಲಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ರಕ್ಷಿಸು; ಕಾಪಾಡು.
೨. ಆಡಳಿತ ನಡೆಸು; ಆಳು. ೩. ಕರುಣಿಸು.
೪. ಜಾರಿಗೆ ತರು; ಅನುಸರಿಸು.

ಪಾಲುವಾರು (ಕ್ರಿ). ಸೋಮಾರಿಯಾಗು;
ಆಲಸ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿರು. ~ಇಕೆ
= ಸೋಮಾರಿತನ; ಆಲಸ್ಯ.

ಪಾಲೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ;
ಶಕುನದ ಹಕ್ಕಿ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಮರ; ಹಾಲೆ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ.
೪. ಕಿವಿಯ ಕೆಳಗಿನ ಮೆದುಸಾದ ಭಾಗ.
೫. ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ ಅಡ್ಡಗಲ್ಲು.

ಪಾವಕ (ನಾ). ೧. ಶುಷ್ಕ ಮಾಡುವುದು.
೨. ಬೆಂಕಿ; ಅಗ್ನಿ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಮೂಲಿಕೆ; ಚಿತ್ರಮೂಲ. ~ಅಸ್ತ್ರ
= ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಸುರಿಸುವ ಅಸ್ತ್ರ;
ಅಗ್ನಿಯಾಸ್ತ್ರ. ~ನಯನ = ಶಿವ.

ಪಾವಟೆಗೆ (ನಾ). ಮೆಟ್ಟಿಲು; ಸೋಪಾನ.

ಪಾವಡ (ನಾ). ೧. ವಸ್ತ್ರ; ಬಟ್ಟೆ. ೨. ಉಡು
ಗೊರೆ. ೩. ಲಂಗ; ಪರಕಾರ.

ಪಾವತಿ (ನಾ). ೧. ಹಣವನ್ನು ಸಂದಾಯ
ಮಾಡುವುದು. ೨. ಹಣ ಸಂದಾಯವಾದ
ಮೇಲೆ ಕೊಡುವ ರಶೀತಿ.

ಪಾವನ (ನಾ). ೧. ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸುವುದು;
ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು. ೨. ಪರಿಶುದ್ಧ
ವಾದುದು. ೩. ಬೆಂಕಿ; ಅಗ್ನಿ. ೪. ಶುದ್ಧೀ
ಕರಣದ ಸಾಧನ.

ಪಾವನಿ = ಪವನಜ.

ಪಾವರಣೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ವಿಷ
ಜಂತು; ಹಾವುರಾಣಿ.

ಪಾವಲಿ (ನಾ). ರೂಪಾಯಿಯ ನಾಲ್ಕನೆಯ
ಒಂದು ಭಾಗ; ನಾಲ್ಕು ಆಣೆ.

ಪಾವಸೆ = ಪಾಟಿ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ = ಹಾವಸೆ
ಯಿಂದ ಆವರಿಸಲ್ಪಡು.

ಪಾವಿತ್ಯ (ನಾ). ಪರಿಶುದ್ಧತೆ.

ಪಾವು(ನಾ). ೧. ಪಾವು; ಉರಗ. ೨. ಸೇರಿನ
ನಾಲ್ಕನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ; ಕಾಲುಸೇರು.
೩. ಕಾಲುಸೇರು ಹಿಡಿಯುವ ಒಂದು
ಆಳತೆಯ ಸಾಧನ. ~ಅಡಿಗ = ಪಾವನ್ನು
ಹಿಡಿದು ಆಡಿಸುವವನು; ದಾವಾಡಿಗ.
~ಅಣೆ = ಒಂದು ನಾಣ್ಯ; ನಾಲ್ಕು ಆಣೆ;
ಪಾವಲಿ.

ಪಾವುಗೆ = ಪಾದುಕೆ.

ಪಾವುಡ = ಪಾವಡ.

ಪಾವುಣಿ (ನಾ). ಪಾವನ್ನು ಅಹಾರವಾಗಿ
ಉಳ್ಳುದು; ಗರುಡ, ಮುಂಗುಸಿ, ನವಿಲು
ಮೊದಲಾದುವು.

ಪಾವುರಾಣಿ = ಪಾವರಣಿ.

ಪಾತ (ನಾ). ೧. ಹಗ್ಗ; ಮಿಣಿ. ೨. ಬಂಧ;
ನೇಣು. ೩. ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಬಲೆ.
~ಹರ = ಬಂಧನವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದು.

ಪಾತಕ = ಪಾಸಂಗಿ.

ಪಾತಧರ (ನಾ). ೧. ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರು
ವವನು. ೨. ಯನು. ೩. ವರುಣ.
೪. ಗಣಪತಿ.

ಪಾತವೀವೃತ್ತಿ (ನಾ). ಮೃಗದ ನಡವಳಿಕೆ;
ಪಶುವೃತ್ತಿ.

ಪಾತಿ (ನಾ). ೧. ಪಾತವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವವನು.
೨. ಯನು. ೩. ಬೇಟೆಗಾರ. ೪. ವರುಣ.
೫. ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವ ಶಿಕ್ಷೆ; ಘಾಸಿ.

ಪಾಕುಪತ (ನಾ). ೧. ಶಿವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ
ದುದು. ೨. ಒಂದು ತೈವಪಂಥ. ೩. ಒಂದು
ಅಸ್ತ್ರದ ಹೆಸರು. ~ಅಸ್ತ್ರ = ಶಿವನಿಂದ
ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು
ಬಾಣ.

ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ (ಗು). ೧. ಹಿಂದಿನ; ಹಿಂಭಾಗದ.

೨. ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ.

ಪಾಪಂಡ = ಪಾಪುಂಡ.

ಪಾಪಂಡಿ = ಪಾಪುಂಡಿ.

ಪಾಪಾಣ (ನಾ). ೧. ಕಲ್ಲು; ಬಂಡೆ. ೨. ವಿಷ;
ಗರಳ.

ಪಾಸಂಗಿ (ನಾ). ದಾಳ; ಲೆತ್ತ.

ಪಾಸಂಗಿ = ಪಾಸಂಗಿ.

ಪಾಸಗೆ (ನಾ). ೧. ಮೆತ್ತೆ; ಪಾಸುಗೆ.
೨. = ಪಾಸಂಗಿ. ೩. ಮುಲ್ಲಯುದ್ಧದ
ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ.

ಪಾಸಟಿ (ನಾ). ಎಣೆ; ಸಾಟಿ; ಹೋಲಿಕೆ.

ಪಾಸಲಿ (ನಾ). ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ; ಅಸುಪಾಸು.

ಪಾಸಾಲೆ (ನಾ). ಮಣ್ಣಿನ ಮೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆ.

ಪಾಸಿ ೧. = ಪಾಟಿ. ೨. ಬಲೆ.

ಪಾಸಿಗೆ (ನಾ). ಪಾಸುಗೆ; ಮೆತ್ತೆ.

ಪಾಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹರಡು; ಹರಹು; ಪಾಸು.

(ನಾ). ೨. ಪಾಸುಗೆ; ರಯ್ಯೆ. ೩. ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ;

ಮೇನೆ ~ಅಹಿ(ರೆ) = ಅಗಲವಾದ ಚಪ್ಪಡಿ;

ಪಾ ಸು ಗ ಳ್ಲು. ~ (೦) ತ್ರೋ(ದೊ)ವಲ್

= ಹಾಸುವ ಚರ್ಮ; ಕೃಷ್ಣಾಜಿನ.

~ (೦) ಪ್ರೋಕ್ಕು = ಮಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುವ

ಉದ್ದವಾದ ಮತ್ತು ಅಡ್ಡವಾದ ಎಳೆ;

ಹಾಸುಹೊಕ್ಕು. ~ಬ(ವ)ಲೆ = ಒಂದು

ಬಗೆಯ ಬಲೆ.

ಪಾಳ (ನಾ). ಲೋಹದ ಕಂಬಿ, -ಪಟ್ಟಿ.

ಪಾಳತಿ (ನಾ). ಹೊಂಚುಹಾಕುವುದು;

ಕಾಯುವುದು. ~ಗಾರ = ಹೊಂಚು

ಹಾಕುವವನು; ಗೂಢಾಚಾರ.

ಪಾಳದಿವ್ಯ (ನಾ). ದಿವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಕಾಡ್

ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಂಬಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಪೋಕ್ಷೆ.

ಪಾಳಯ (ನಾ). ದೀನು; ಶಿಬಿರ. ~ಪಟ್ಟಿ

= ಪಾಳೆಯಗಾರನ ವಶದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರದೇಶ.

ಪಾಳಾಸ (ನಾ). ಮುತ್ತುಗದ ಮರದಿಂದ

ಮಾಡಿದ ಕಂಬ.

ಪಾಳಿ (ನಾ). ೧. ಬದು; ಏರಿ. ೨. ಗುಂಪು;

ಸಮೂಹ. ೩. ಮರದ ಬಟ್ಟಲು; ಮರಿಗೆ;

ಕೊಣಬಿಗೆ. ೪. = ಪಾಟಾ.

ಪಾಲಿಸು ಗ. = ಪಾಲಿಸು. ೨. ಕತ್ತರಿಸು ; ಸೀಳು. ೩. ಸೇರಿಸು ; ಕೂಡಿಸು. ೪. ತೆಗೆ ; ಕೀಳು.

ಪಾಳೆ (ನಾ). ಗ. ಹಾಳೆ ; ಪಚ್ಚಿ. ೨. ಅಡಕೆ ಹೂವಿನ ಮುಸುಕು. ೩. ತುಂಡು ; ಚೂರು.

ಪಾಳೆಯ = ಪಾಳಯ. ~ ಇ(ವಿ)ಕ್ಕು = ಬೀಡು ಬಿಡು ; ಬಿಡಾರ ಮಾಡು. ~ ಗಾರ = ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಮುಖಂಡ. ~ ತೆ(ದೆ)ಗೆ = ಬಿಡಾರ ಎತ್ತು ; ನಲಸೆ ಹೋಗು.

ಪಾಳೆ ಗ. = ಪಾಳಯ. ೨. ಗುಂಪು ; ಬಣ. ಪಾಲ್ (ಳ) (ನಾ). ಗ. ಹಾಳು ; ನಾಶ. ೨. ಹಾಳುಬಿದ್ದ ಸ್ಥಳ ; ಬೀಳು ; ಬಂಜರು ನೆಲ. (ಗು). ೩. ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದ ; ವ್ಯರ್ಥವಾದ. ~ ಅಗು = ಹಾಳಾಗು ; ನಾಶವಾಗು. ~ ನೆಲ = ಬಂಜರು ; ಬೀಳು ಭೂಮಿ. ~ ಪ್ರೋ(ಪ್ರೋ)ಗು = ನಾಶವಾಗು ; ಹಾಳಾಗು.

ಪಾಲು(ಳಿ) (ನಾ). ಗ. ಸಾಲು ; ಪಂಕ್ತಿ. ೨. ಕ್ರಮ ; ಸರದಿ. ೩. ನ್ಯಾಯ ; ಧರ್ಮ. ೪. ಋಣ ; ಹಂಗು. ~ ಕಾ(ಗಾ)ಱ(ರ) = ಕ್ರಮಗೊಳಿಸುವವನು. ~ ಕಿ(ಗಿ)ಡು = ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮೀರು ; ಧರ್ಮವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸು.

ಪಾಲು(ಳು) ಗ. = ಪಾಲ್. ೨. ಜಮೀನು ; ಭೂಮಿ. ~ ಭೂಮಿ = ಪಾಲ್ಶಿಲ.

ಪಿಂ (ಗು). ಹಿಂಬದಿಯ ; ಹಿಂಭಾಗದ. ~ ಕ(ಗ)ಡೆ = ಪಿಂ ಗೋಳ. ~ ಕೋ(ಗೋ)ಳ(ಳು) = ಹಿಂಭಾಗ ; ಹಿಂಡುಗಡೆ. ~ ತೆ(ದೆ)ಗೆ = ಹಿಂದೆಗೆ ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು. ~ ಕ(ಬ)ಗಲ್(ಲು) = ಹಗಲಿನ ಕಡೆಯ ಭಾಗ ; ಸಂಜೆ. ~ ಪ್ರೋ(ಜೋ)ಬ್ಬು(ಳು) = ಗ. ಸಂಜೆ ; ಸಾಯಂಕಾಲ. ೨. ಮುಳುಗುವ ಸೂರ್ಯ ;

ಸಂಜೆಯ ಸೂರ್ಯ. ~ ಬದಿ = ಪಿಂಗೋಳ. ~ ಬೆದೆ = ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿದ ನಂತರದ ಕಾಲ ; ಹಿಂಬೆದೆ. ~ ಮೆಯ್ = ಗ. ಮೈಯ ಹಿಂಭಾಗ. ೨. ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮ ; ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮ.

ಪಿಂಗ (ನಾ). ಗ. ಕಂದುಬಣ್ಣ. (ಗು). ೨. ಕಂದು ಬಣ್ಣದ. ~ ಅಕ್ಷ = ಗ. ದುರ್ಯೋಧನ. ೨. ಶಿವ. ೩. ಗೌಜು ; ಕಾಜಲಹಕ್ಕಿ. ~ ಚಕ್ರ = ಗ. ಏಡಿ. ೨. ದುರ್ಯೋಧನ. ಪಿಂಗಲ(ಳ) (ನಾ). ಗ. ಕಂದು ಬಣ್ಣ. ೨. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೩. ಕುಬೇರನ ನವನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೪. ದೇಹದ ಒಂದು ನಾಡಿ. ೫. ಒಬ್ಬ ಮಷಿಯ ಹೆಸರು. ೬. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ ; ದೊರಸು. (ಗು). ೨. ಕಂದು ಬಣ್ಣದ.

ಪಿಂಗಲಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗೂಬೆ.

ಪಿಂಗಾಣೆ (ನಾ). ಗ. ಬಿಕಿಯ ಜೇಡಿಮಣ್ಣು. ೨. ಬಿಕಿಯ ಜೇಡಿಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪಾತ್ರೆ.

ಪಿಂಗು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿ ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು. ೨. ಇಲ್ಲದಂತಾಗು ; ಹಿಂಗು ; ಬತ್ತು. ೩. ನಾಶವಾಗು ; ನಿವಾರಣೆಯಾಗು. ~ ಇಸು = ಗ. ಹಿಂಗಿಸು ; ಬತ್ತಿಸು. ೨. ದೂರಮಾಡು ; ತೊಲಗಿಸು.

ಪಿಂಜಣಿ (ನಾ). ಕೆಲಸದಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿಯಾದ ನಂತರ ಕೊಡುವ ಸಂಬಳ ; ನಿವೃತ್ತಿವೇತನ. ~ ದಾರ = ನಿಶ್ರಾಂತಿವೇತನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವವನು.

ಪಿಂಜು (ಕ್ರಿ). ಹಿಂಜು ; ಹಿಂದಾಗು ; ಹಿಂದೆ ಉಳಿ.

ಪಿಂಛ (ನಾ). ನಮಿಲುಗರಿ ; ಪೀಲಿ.

ಪಿಂಜ (ನಾ). ಗ. ಮನಸ್ಸಿನ ಗೊಂದಲ ; ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ. ೨. ಗಾಯ ; ನೋವು.

೧. ಚಂದ್ರ; ಸೋಮ. ೪. ಶಕ್ತಿ. ೫. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕರ್ಪೂರ. ೬. ಅರಳಿ. ೭. ಮುಕು. ೮. ಕೊಲೆ ಮಾಡುವಿಕೆ; ಕೊಲ್ಲುವಿಕೆ. (ಗು). ೯. ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ; ಕ್ಷುಬ್ಧ. ೧೦. ನೊಂದ; ಗಾಸಿಯಾದ.

ಪಿಂಜರ (ನಾ). ೧. ಬಂಗಾರ; ಚಿನ್ನ. ೨. ಪಂಜರ; ಬೋನು. ೩. ಎಲುವಿನ ಗೊಡು; ಅಸ್ಥಿಪಂಜರ. ೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ. ೫. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕುದುರೆ. (ಗು). ೬. ಕಂದುಬಣ್ಣದ. ೭. ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ.

ಪಿಂಜರಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಿಂಜರಿ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ. (ನಾ). ೨. ರಜತ; ಬೆಳ್ಳಿ. ~ಬೆ(ವೆ)ಟ್ಟು = ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಟ್ಟ; ರಜತಾದ್ರಿ.

ಪಿಂಜರಿತ (ಗು). ಹೊಂಬಣ್ಣವುಳ್ಳ; ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ.

ಪಿಂಜಾರ (ನಾ). ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂಜುವವನು.

ಪಿಂಜಿ (ನಾ). ಅರಳಿಯ ಸುರುಳಿ; ಹಂಜಿ.

ಪಿಂಜು (ಕ್ರಿ). ೧. (ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸು ವಂತೆ) ಹಿಂಜು; ಚೊಕ್ಕಟಮಾಡು.

೨. ವಿಭಾಗಿಸು; ಬೇರೆಮಾಡು. ೩. ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಎಳೆಗಳು ದೂರವಾಗು; ಹಿಸಿ. (ನಾ). ೪. ಹೀಚುಗಾಯಿ; ಮಿಡಿ.

ಪಿಂಜೂಷ (ನಾ). ಕಿವಿಯ ಮಲ; ಗುಗ್ಗೆ.

ಪಿಂಜೆ (ನಾ). ೧. ಗಾಯ. ೨. ಅರಿಸಿನ. ೩. ಅರಳಿ. ೪. ಬೆತ್ತ; ಸೆಕೆ.

ಪಿಂಡ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ. ೨. ಕಬಳ; ತುತ್ತ. ೩. ಶ್ರಾದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಇರಿಸುವ ಆನ್ನದ ಮುದ್ದೆ. ೪. ದೇಹ; ಕಾಯ. ೫. ಭ್ರೂಣ. ೬. ಕಬ್ಬಿಣ. ೭. ಗಟ್ಟಿಯಾದುದು. ೮. ಮುದ್ದೆ; ಉಂಡೆ. ~ಅಶನ = ಭಿಕ್ಷುಕ; ತಿರುಪೆಯವನು. ~ಪ್ರದಾನ = ಸತ್ತವರಿಗೆ ಶ್ರಾದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪಿಂಡವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದು.

ಪಿಂಡಾರಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜನಾಂಗ; ಪೆಂಡಾರಿ. ೨. ಕಳ್ಳರ ಗುಂಪು; ತುಡುಗರ ಸಮೂಹ.

ಪಿಂದಿ (ನಾ). ೧. ಪೆಂಡಿ; ಕಟ್ಟು; ಹೊರೆ. ೨. ಕಾಳುಗಳಿಂದ ಎಣ್ಣೆ ತೆಗೆದ ಮೇಲೆ ಉಳಿಯುವ ಸಿಪ್ಪೆ; ಹಿಂಡಿ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ವ್ಯಂಜನ ಪದಾರ್ಥ.

ಪಿಂದಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಬಾವು; ಊತ. ೨. ಚಕ್ರದ ನಾಭಿ; ಗುಂಬ. ೩. ವಿನಾಶ ಬಂಡ; ಕಣಕಾಲು. ೪. ಪೀತ; ಆಸನ.

ಪಿಂಡಿನಾಳ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ.

ಪಿಂಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಿಸುಕಿ ರಸವನ್ನು ತೆಗೆ; ಹಿಂಡು; ಹಿಳಿ. (ನಾ). ೨. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

ಪಿಂಡೆ (ನಾ). ಅಂಡಿಗೆ; ಮೂಟೆ.

ಪಿಂಡು (ನಾ). ೧. ಮುಂಚೆ; ಮೊದಲು.

೨. ಹಿಂಭಾಗ; ಹಿಂಬದಿ. ~ಇಕ್ಕು = ೧. ಹಿಂದೆ ಹಾಕು; ಹಿಂದೆ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು. ೨. ಕಡೆಗಡೆ. ~ಇಲ್ = ಮನೆಯ ಹಿಂಭಾಗ; ಹಿತ್ತಲು.

ಪಿಂದು = ಪಿಂತು. ~ಕ(ಗ)ೆ = ತಿರಸ್ಕರಿಸು; ಹೀಗಲೆ. ~ಕೋ(ಗೊ)ಳ್ = ಹಿಂಬಾಲಿಸು; ಅನುಸರಿಸು.

ಪಿಂದೆ = ಪಿಂತು.

ಪಿಂಕ (ನಾ). ಕೋಗಿಲೆ. ~ಬಂಧು = ಕೋಗಿಲೆಗೆ ಅತ್ತೆಯವಾದುದು; ಮಾವಿನ ಮರ.

ಪಿಂಕಾಸಿ (ನಾ). ನೆಲ ಅಗೆಯುವ ಸಾಧನ; ಸಲಿಕೆ.

ಪಿಂಕಾಸು = ಪಿಂಕಾಸಿ.

ಪಿಕ್ಕು ೧. = ಪಿಕ್ಕ. ೨. ಬೇರ್ಪಡಿಸು; ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸು. ೩. ಅರಿಸು; ಹೆಕ್ಕು.

ಪಿಕ್ಕೆ = ಪಿಕ್ಕ.

ಪಿಚಂಡಿ (ನಾ). ತೊಡೆ; ಊರು.

ಪಿಚಕ್ಕಾರಿ (ನಾ). ಜೀರ್ಣೋದನೆ; ಜೀರ್ಣ.

ಪಿಚಾಡಿ (ನಾ). ಹಿಂಭಾಗ.

ಪಿಚುಮಂದ (ನಾ). ಬೇವಿನ ಮರ.

ಪಿಚುಲ (ನಾ). ೧. ಅರಳಿ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕಾಗೆ; ಸಂಬಾರಕಾಗೆ.

ಪಿಚ್ಚಟ (ನಾ). ೧. ಕಣ್ಣಿನ ಒಂದು ರೋಗ. ೨. ತವರ. (ಗು). ೩. ಚಪ್ಪಟೆಯಾದ; ಅಗಲವಾದ.

ಪಿಚ್ಚು (ನಾ). ಕಣ್ಣಿನ ಕೊಳೆ; ಪಿಸುರು.

ಪಿಚ್ಚೆ (ನಾ). ೧. ಅಳತೆ ಅಥವಾ ತೂಕದಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯಿರುವುದು. ೨. ಭಿಕ್ಷೆ.

ಪಿಚ್ಚು ೧ = ಪಿಂಚು. ೨. ರೆಕ್ಕೆ; ಪಕ್ಕ.

ಪಿಚ್ಚಿಲ (ನಾ). ೧. ಕೆಸರಿಸಿದ ಕೂಡಿದ ಜಾಗ. (ಗು). ೨. ಚಾರಿಕೆಯುಳ್ಳ; ಜಾರುವ.

ಪಿಟ (ನಾ). ೧. ಬಿದಿರಿನ ಬುಟ್ಟಿ. ೨. ಮನೆ. ೩. ಭಾವಣೆ; ಮಾಡು.

ಪಿಟಕ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ. ೨. ಪೆಟ್ಟಿಗೆ; ಪೆಟಾರಿ. ೩. ಗುಳ್ಳೆ; ಬೊಕ್ಕೆ.

ಪಿಟೇಲು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಂತಿವಾದ್ಯ.

ಪಿಟ್ಟ (ನಾ). ಪಿಪ್ಪ; ಹಿಟ್ಟು.

ಪಿಟ್ಟು = ಪಿಟ್ಟ.

ಪಿತ್ತರ (ನಾ). ೧. ಕುಂಭ; ಮಡಕೆ. ೨. ಕಡೆ ಗೋಲು; ಮಂಕು.

ಪಿಡಿ (ಕ್ರಿ). ೧. (ಕೈಯಲ್ಲಿ) ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳು; ಗ್ರಹಿಸು; ಹಿಡಿ. ೨. ಆಶ್ರಯಿಸು; ಮರೆ ಹೊಗು. ೩. ಸೆರೆ ಹಿಡಿ; ಬಂಧಿಸು. ೪. ಪ್ರಾರಂಭಿಸು; ಮೊದಲು ಮಾಡು. (ನಾ). ೫. ಕಾವು; ಹಿಡಿಕೆ. ೬. ಮುಷ್ಟಿ; ಹಿಡಿ. ೭. ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯುವಷ್ಟು. ೮. (ಇಸ್ಕೀಟು ಎಲೆಗಳ) ಕಟ್ಟು. ೯. ಹೆಣ್ಣು ಅನೆ. ~ ಆ(ಯಾ)ಳ್(ಳು) = ಸರೆಯಾಳು; ಬಂದಿ. ~ ಇಸು = ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು. ಸೆರೆಹಿಡಿಸು. ~ ಕುತ್ತು = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ. ~ ಗುಂಡು = ಸಣ್ಣ ಗುಂಡು, -ಕಲ್ಲು.

ಪಿಡಿಕೆ (ನಾ). ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟುದು; ಹಿಡಿಕೆ. ~ ಪೆ(ವೆ)ಲು(ರು) = ವಶವಾಗು; ಸೆರೆ ಸಿಕ್ಕು.

ಪಿಡುಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಿಡಿಲಿನ ಹಾಗೆ ಸಿಡಿ, -ಚಿಮ್ಮು. (ನಾ). ೨. ಸಿಡಿಲು.

೩. ತೊಂದರೆ; ಕಷ್ಟ; ಕಾರ್ಪಣ್ಯ.

೪. ಪ್ಲೇಗು ಮುಂತಾದ ಅಂಟುರೋಗ.

ಪಿಣೆಲ್(ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಜಡೆಹಾಳು; ಹೆಣೆ. (ನಾ). ೨. ಜಡೆ; ಹೆರಳು. ೩. ಹಿಣೆಲು; ಡುಬ್ಬ; ಇಣೆ. ೪. ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆಡೆ; ನಾರ.

ಪಿಣ್ಣುಕ (ನಾ). ೧. (ಎಣ್ಣೆ ತೆಗೆದ ಮೇಲೆ ಉಳಿಯುವ) ಹಿಂಡಿ. ೨. ಹಾಲುಮಡ್ಡಿ ಮುಂತಾದ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ.

ಪಿತ (ನಾ). ತಂದೆ; ಅಪ್ಪ.

ಪಿತರ (ನಾ). ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥನಾದ ಹಿರಿಯ.

ಪಿತಾಮಹ (ನಾ). ೧. ತಂದೆಯ ತಂದೆ; ಅಜ್ಜ. ೨. ಬ್ರಹ್ಮ.

ಪಿತಾಮಹಿ (ನಾ). ತಂದೆಯ ತಾಯಿ; ಅಜ್ಜಿ.

ಪಿತೂರಿ (ನಾ). ಒಳಸಂಚು; ತಂತ್ರ. ~ ಗಾರ = ಸಂಚುಗಾರ; ಮೋಸಗಾರ.

ಪಿತ್ತ ೧. = ಪಿತ. ೨. ಹಿಂದಿನವನು; ಪೂರ್ವಜ; ಹಿರಿಯ. ೩. = ಪಿತರ. ~ ಕರ್ಮ = ಪಿತ್ತ ಗಳಿಗೆ ಸಿಂಡ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವಿಕೆ. ~ ತೀರ್ಥ = ಶ್ರಾದ್ಧಕ್ಕೆ ಪವಿತ್ರವಾದ ಉಕ್ಕಳ; ಗಯೆ. ~ ದಿನ = ಶ್ರಾದ್ಧದ ದಿನ; ತಿಥಿ. ~ ಪಕ್ಷ = ಭಾದ್ರಪದ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ; ಹಿರಿಯರಿಗೆ ತರ್ಪಣ ಕೊಡುವ ಕಾಲ. ~ ಪತಿ = ಯಮ. ~ ಭೋಜನ = ಶ್ರಾದ್ಧದ ಊಟ. ~ ವನ = ಶ್ಮಶಾನ; ಸುಡುಗಾಡು. ~ ಶೇಷ = ಪಿತ್ತಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಅಹಾರದಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಭಾಗ.

ಪಿತ್ತವ್ಯ (ನಾ). ತಂದೆಯ ತಮ್ಮ; ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ.

ಪಿತ್ತ (ನಾ). ೧. ಶರೀರದ ಮೂರು ಧಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೨. ಹಿಟ್ಟು. ೩. ಕೋಪ.

~ಕಾಮಾಲೆ = ಅರಸಿನ ಮುಂದಿಗೆ ರೋಗ;
ಪಾಂಡುರೋಗ. ~ಗಂಧೆ = ಪಿತ್ತದಿಂದ
ಉಂಟಾಗುವ ಗುಳ್ಳೆ; ತದ್ವು.
ಪಿತ್ತಲ ಗ. = ಪಿತ್ತಳೆ. ೨. ತಕ್ಕಿನ ನಡತೆ.
(ಗು). ೩. ಪಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
ಪಿತ್ತಳೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಲೋಹ;
ಹಿತ್ತಾಳೆ.
ಪಿತ್ತಿಲ್ (ನಾ). ಮನೆಯ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರದೇಶ;
ಹಿತ್ತಲು.
ಪಿಥಾನ (ನಾ). ಹೊದಿಕೆ; ಮುಚ್ಚಳ;
ಅವರಣ.
ಪಿನ್ = ಪಿಂ. ~ವಣಿಕೆ = ಗತಕಾಲದ
ವಣಿಕೆ. ~ನೆಲೆ = ಹಿಂದಿನ ಸನ್ನಿವೇಶ;
ಹಿನ್ನೆಲೆ. ~ನೋಯು = ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ
ಪಡು.
ಪಿನೆದ್ಧ (ಗು). ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ.
ಪಿನಾಕ (ನಾ). ಗ. ಶಿವನ ಒಂದು ಆಯುಧ;
ತ್ರಿಶೂಲ ೨. ಶಿವನ ಧನುಸ್ಸು.
ಪಿನಾಕಿ (ನಾ). ಗ. ಪಿನಾಕವನ್ನು ಹಿಡಿದವನು;
ಶಿವ. ೨. ಒಂದು ವಾದ್ಯವಿಶೇಷ.
ಪಿಪಾಸು (ನಾ). ಗ. ಬಾಯಾರಿಕೆಯುಳ್ಳವನು;
ದಾಹದಿಂದ ಕೂಡಿದವನು. (ಗು).
೨. ಬಾಯಾರಿದ; ದಾಹದಿಂದ ಕೂಡಿದ.
ಪಿಪಾಸೆ (ನಾ). ಬಾಯಾರಿಕೆ; ದಾಹ.
ಪಿಪೀಲಿಕ (ನಾ). ಇರುವೆ.
ಪಿಪ್ಪಲ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ; ಆರಳಿ.
ಪಿಪ್ಪಲಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ ಮತ್ತು
ಅದರ ಬೇರು; ಹಿಪ್ಪಲಿ.
ಪಿಯ (ಗು). ಪ್ರಿಯವಾದ; ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ.
ಪಿರಂಗಿ (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೂಕು; ತುಪಾಕಿ.
ಪಿರಿ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಹಿರಿ; ಕೀಳು; ಸೆಳೆ.
೨. ನಾಶವಾಗು. (ನಾ). ೩. = ಪಿಪಾ.
(ಗು). ೪. ದೊಡ್ಡದಾದ. ೫. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ;
ಮುಖ್ಯವಾದ.

ಪಿರಿದು (ನಾ). ಗ. ಘನವಾದುದು; ಹಿರಿದು.
(ಗು). ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ.
ಪಿರಿಯ (ನಾ). ಗ. ದೊಡ್ಡವನು; ಹಿರಿಯ.
೨. ಯಜಮಾನ; ಮುಖಂಡ. (ಗು).
೩. ದೊಡ್ಡ; ಹಿರಿಯ. ~ಅಕ್ಕರ = ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಭಂಡೋವ್ಯುತ್ತು.
ಪಿರೈ = ಪಿಪ್ಪಿ.
ಪಿಪಾ(ರಿ) (ನಾ). ಮಾಂಸ; ಬಾಡು. ~ತಿನಿ
= ಮರುಳು; ದೆವ್ವ.
ಪಿಪಾ(ರೆ) (ನಾ). ನಿತಂಬ; ಕುಂಡೆ.
ಪಿರ್ಕು (ಕ್ರಿ). ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಹಿಕ್ಕು; ಬಾಚು.
ಪಿರ್ಗು ಗ. = ಪಿಬ್ಬು. (ನಾ). ೨. ಹಿಗ್ಗು;
ಸಂತೋಷ.
ಪಿಲ್ಲಣಿಗೆ (ನಾ). ಗದೆ; ಪರಿಘ.
ಪಿಲ್ಲಿ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಾಲುಂಗುರ.
೨. ಬೆಕ್ಕು.
ಪಿಶಂಗ (ನಾ). ಗ. ಕಂದುಬಣ್ಣ. (ಗು).
೨. ಕಂದುಬಣ್ಣವುಳ್ಳ. ~ಅಶ್ವ = ಬೆಲೆ
ಬಾಳುವ ಒಂದು ರತ್ನ; ಗೋಮೇದಕ.
ಪಿಶಾಚ (ನಾ). ಭೂತ; ದೆವ್ವ.
ಪಿಶಾಚಿ = ಪಿಶಾಚ.
ಪಿಶಿತ (ನಾ). ಮಾಂಸ; ಬಾಡು.
ಪಿಶುವ (ನಾ). ಗ. ಚಾಡಿ; ದೂರು. ೨. ಚಾಡಿ
ಕೋರ; ಪಿಸುಣ. ೩. ನೀಚ; ದುಷ್ಟ.
ಪಿಷ್ಟ (ನಾ). (ಧಾನ್ಯದ) ಪುಡಿ; ಹಟ್ಟು.
~ಪೇಷಣ = ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಪುಡಿಪುಡಿ ಮಾಡು
ವುದು; ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡು
ವುದು.
ಪಿಷ್ಪಾತಕ (ನಾ). ಸುಗಂಧಯುಕ್ತವಾದ ಪುಡಿ.
ಪಿಷ್ಟಿ (ನಾ). ಮಣ್ಣಿನ ಹೆಂಟೆ.
ಪಿಸನಾರಿ (ನಾ). ಜಿಪುಣ; ಲೋಭ.
ಪಿಸರು (ನಾ). ಕಣ್ಣಿನ ಕೊಳೆ; ಗೀಚು
ಪಿಸಿ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಹಿಳಿ; ಸೀಳಾಗು. ೨. ಕುಂಡು
ಮಾಡು; ಅಗಲಿಸು.

ಪಿಸಿತ = ಪಿತಿತ.

ಪಿಸು(ಂ)ಕು(ಕ್ರಿ). ೧. ಹಿಸುಕು; ಅಮುಕು.

೨. ಅವಮಾನಿಸು; ತಿರಸ್ಕರಿಸು.

ಪಿಸುಗುಟ್ಟು(ಕ್ರಿ). ಕಿನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳು;
ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೇಳು.

ಪಿಸುಣ್(ಣು)(ನಾ). ೧. ಚಾಡಿ; ದೂರು.

೨. ಕೋಪ; ಸಿಟ್ಟು. ೩. ನೀಚ; ದುಷ್ಟ.

ಪಿಸುಣ = ಪಿಸುನ.

ಪಿಸುನುಡಿ(ನಾ). ಕಿನಿಮಾತು; ಗುಟ್ಟು.

ಪಿಸುಮಾತು = ಪಿಸುನುಡಿ.

ಪಿಸುರು = ಪಿಸರು.

ಪಿಸುಬ್ಬ(ಛ) = ಪಿಳಗು.

ಪಿಸ್ತೂಲ್(ಲು)(ನಾ). ಸಣ್ಣ ತುಪಾಕಿ,
- ಬಂದೂಕು.

ಪಿಹಿತ(ಗು). ಮುಚ್ಚಿದ; ಮರೆಮಾಡಿದ.

ಪಿಳಕಿಸು(ಕ್ರಿ). ಮಿಟಕಿಸು; ಅಲುಗಾಡಿಸು.

ಪಿಳಗು(ಕ್ರಿ). ದಿರುಕುಂಟಾಗು; ಸೀಳು; ಹಿಸಿ.

ಪಿಳಲ್(ಲು)(ಕ್ರಿ). ೧. ಎಸೆ; ಬಿಸಾಡು.

೨. ಬಿಚ್ಚು; ಕಳಚು. (ನಾ). ೩. ಹಿಣಲು;
ಡುಬ್ಬ.

ಪಿಳುಕು ೧. = ಪಿಳ್ಳು. ೨. ಮರಿ; ಪೋತ.

ಪಿಳ್ಳು(ನಾ). ೧. ಬಾಣದ ಹಿಂಭಾಗ; ಪುಂಖ.

೨. ಗೊಲೆ; ಬಿಲ್ಲಿನ ಕೊಪ್ಪು.

ಪಿಳ್ಳಂಗೋವಿ(ನಾ). ಕೊಳಲು; ವೇಣು.

ಪಿಳ್ಳಾರಿ(ನಾ). ಗಣೇಶ; ಬೆನಕ.

ಪಿಳ್ಳೆ(ನಾ). ೧. ಚಿಕ್ಕದು; ಸಣ್ಣದು.

೨. ಮಗು. ೩. ಪೋತ; ಮರಿ.

ಪಿಲು(ಳಿ)(ಕ್ರಿ). ಹಿಸುಕಿ ದ್ರವವಿಲ್ಲದಂತೆ
ಮಾಡು; ರಸವನ್ನು ತೆಗೆ; ಹಿಳಿ.

ಪಿಟ್ಟಿ(ಳ್ಳಿ)(ನಾ). ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಿಕ್ಕೆ.

ಪಿಟ್ಟು(ಳ್ಳು)(ಕ್ರಿ). ಸಂತೋಷಪಡು; ಹಿಗ್ಗು.

ಪೀ(ನಾ). ಮಲ; ಅಮೇಧ್ಯ.

ಪೀಕದಾನಿ(ನಾ). ಉಗುಳುವ ಪಾತ್ರೆ;

ಕಾಳಾಂಜಿ.

ಪೀಕಲಾಟ(ನಾ). ೧. ಜಗಳ; ಕಲಹ.

೨. ತೊಂದರೆ; ಕಷ್ಟ.

ಪೀಕು(ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊರತೆಗೆ; ಕೀಳು.

೨. ತೆರು; ಕೊಡು. ೩. ನೋವುಂಟು
ಮಾಡು. (ನಾ). ೪. ಬೆಳೆ; ಪೈರು.

ಪೀಚು(ಕ್ರಿ). ೧. (ಪಿ ಚ ಕಾರಿಯಿಂದ)

ಚುರುಕಿ ಬಿಡು, - ಚಿಮುಕಿಸು. (ನಾ).

೨. ಚಿಮ್ಮುವಿಕೆ. ೩. ಎಳೆಯ ಕಾಯು; ಹೀಚು;
ಮಿಡಿ. ೪. ಬಡಕಲು; ಸೋರಿಗಿಡು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳವಿ = ಜೀರ್ಣೋಳವೆ;
ಪಿಚಕಾರಿ.

ಪೀತ(ನಾ). ೧. ಆಸನ; ಗಡ್ಡುಗೆ.

೨. ಬುನಾದಿ; ಅಸ್ತಿಭಾರ. ~ಮಾರ್ದಕ
= ರಾಜನ ಜೊತೆಗಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ; ಸರ್ವ
ಸಚಿವ.

ಪೀಲಿಕೆ ೧. = ಪೀಲ. ೨. ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ;
ಪ್ರಾರಂಭ; ಮುನ್ನುಡಿ.

ಪೀಡನ(ನಾ). ೧. ಒತ್ತುವಿಕೆ; ಹಿಸುಕು
ವಿಕೆ. ೨. ತೊಂದರೆ; ಹಾನಿ; ಅಪಾಯ.

ಪೀದಿ = ಪೀಡುಗೆ.

ಪೀದೆ(ನಾ). ೧. ದುಃಖ; ಬಾಧೆ. ೨. ತೊಂದರೆ;
ಹಿಂಸೆ ೩. ಒಂದು ದುಷ್ಟಗ್ರಹ; ವಿಶಾಚಿ.

~ಇಸು = ೧. ಕಾಡು; ಹಿಂಸಿಸು.

೨. ಹಿಂಡು; ಹಿಸುಕು.

ಪೀತ(ನಾ). ೧. ಹಳದಿ; ಹೊಂಬಣ್ಣ.

೨. ಅರಿಸಿನ; ಹರಿದ್ರೆ. ೩. ಸುವರ್ಣ; ಚಿನ್ನ.
(ಗು). ೪. ಕುದಿದ; ಹೀರಿದ. ೫. ಹಳದಿ

ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ. ~ಅಂಬರ = ೧. ಹಳದಿ ಬಟ್ಟೆ.

೨. ರೇಷ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರ. ೩. = ಪೀತವಾಸ.

~ಕಾಂತ = ರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಪುಷ್ಪ

ರಾಗ. ~ದಾರು = ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ಮರ. ~ರಾಗ = ಹಳದಿಯ ಬಣ್ಣ.

~ಮೌಸ = ಹಳದಿಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು

ಧರಿಸಿದವನು; ಕೃಷ್ಣ; ವಿಷ್ಣು.

ಪೀನ (ಗು). ಕೊಬ್ಬಿದ; ಸೊಕ್ಕಿದ;
ತುಂಬಿದ.

ಪೀನಸ (ನಾ). ೧. ನೆಗಡಿ. ೨. ಮೂಗನ್ನು
ವಿಕಾರಗೊಳಿಸುವ ಒಂದು ರೋಗ.

ಪೀನಾಶಿ = ಪೀನಸ.

ಪೀಪಾಯಿ (ನಾ). ಮರ ಅಥವಾ ಲೋಹದ
ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆ; ಡ್ರೆಮ್ಮು.

ಪೀಪಿ (ನಾ). ೧. ಊದುವ ಒಂದು ಸಾಧನ;
ಶಿಲ್ಪಿ; ಶೀಟಿ. ೨. ಓಲಗ; ನಾಗಸ್ವರ.

ಪೀಯುಷ (ನಾ). ೧. ಎಳಗಂದಿ ಹಾಲು;
ಗಿಣ್ಣು ಹಾಲು. ೨. ಅಮೃತ.

ಪೀರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ದ್ರವವನ್ನು ಒಳಗೆ
ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳು; ಹೀರು; ಸುರಿದುಕೊಳ್ಳು.
೨. = ಪೀಠ.

ಪೀಞು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಚೆಲ್ಲಾಡು; ಹರಡು.
(ನಾ). ೨. ಹರಡಿರುವುದು; ಚೆಲ್ಲಿರುವುದು.

ಪೀಲಕ (ನಾ). ಗೊಡ್ಡ.

ಪೀಲಿ (ನಾ). ೧. ನವಿಲುಗರಿ; ಹೀಲಿ;
ನವಿಲಿನ ಪುಟ್ಟ. ೨. ನ ವಿ ಲು ಗ ರಿ ಯ
ಕಣ್ಣು; ಚಂದ್ರಕ. ~ಶ(ದ)ಯಿ(ಕೆ)
= ನವಿಲುಗರಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕೊಡೆ.
~ಬಿ(ವಿ)ಜ್ಜಣಿಗೆ = ನವಿಲುಗರಿಗಳಿಂದ
ಮಾಡಿದ ದೀಪಣಿಗೆ.

ಪೀಲು (ನಾ). ೧. ಉಗುಣ ಮರ; ಗೋಣ
ಮರ. ೨. ಹೂವು; ಪುಷ್ಪ. ೩. ಬಾಣ;
ಕಣ. ೪. ಅನೆ; ಗಜ. ೫. ಕ್ರಿಮಿ; ಕೀಟ.
೬. ಅಣು; ಪರಮಾಣು.

ಪೀವರ = ಪೀನ.

ಪೀಞ(ಳಿಗೆ) (ನಾ). ೧. ಪ ರಂ ಪ ರಿ.
೨. ಸಂತತಿ; ವಂಶ. ೩. ತಲೆಮಾರು.

ಪುಂವಿ (ನಾ). ೧. ಗರಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ
ಬಾಣದ ಹಿಂಭಾಗ; ಹಿಳುಕು. ೨. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ; ಗಿಡುಗ. ~ಅನುಪುಂವಿ
= ೧. ಗರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಗರಿ;

ಬಾಣದ ಹಿಂದೆ ಬರುವ ಮತ್ತೊಂದು
ಬಾಣ. ೨. ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ
ಬರುವಿಕೆ; ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬರುವಿಕೆ.

ಪುಂಗವ (ನಾ). ೧. ಎತ್ತು; ಗೂಳಿ.
೨. ಶ್ರೇಷ್ಠವ್ಯಕ್ತಿ. ~ಧ್ವಜ = ಗೂಳಿಯ
ಗುರುತುಳ್ಳ ಧ್ವಜವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನು;
ಶಿವ.

ಪುಂಗಿ (ನಾ). ಒಂದು ಊದುವ ವಾದ್ಯ.
~ಊ(ಯೂ)ದು = ೧. ಪುಂಗಿಯನ್ನು
ಬಾರಿಸು. ೨. ಪುಸಲಾಯಿಸು.

ಪುಂಚ (ನಾ). ಹುತ್ತ.

ಪುಂಜ (ನಾ). ೧. ಗಂಡುಕೋಳಿ; ಹುಂಜ;
ತಾಮ್ರಚೂಡ. ೨. ರಾಶಿ; ಗುಂಪು;
ಸಮೂಹ. ~ಇಸು = ರಾಶಿಹಾಕು;
ಗುಂಪುಗೂಡಿಸು.

ಪುಂಡ (ನಾ). ೧. ತಂಟೆಕೋರ; ತುಂಟೆ;
ಉಡಾಳ. (ಗು). ೨. ತುಂಟತನದಿಂದ
ಕೂಡಿದ.

ಪುಂಡರೀಕ (ನಾ). ೧. ದಿಳಿಯ ತಾವರೆ.
೨. ಬೆಳ್ಳೊಡೆ; ಶ್ವೇತಚ್ಚಕ್ರ. ೩. ದಿಗ್ಗಜ
ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಆಗ್ನೇಯ ದಿಕ್ಕಿನ ಅನೆ.
೪. ಮುನಿ; ಯತಿ. ೫. ಹುಲಿ. ~ಅಕ್ಷ
= ತಾವರೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು; ವಿಷ್ಣು;
ಕೃಷ್ಣ.

ಪುಂಡಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ.
~ನಾರು = ಪುಂಡಿ ಸಸ್ಯದ ಎಳೆ, -ನಾರು.

ಪುಂಡು (ನಾ). ತುಂಟತನ; ಪುಂಡಾಟಿ.
~ಅಟಿ = ತುಂಟತನ; ದುಂಡಾವೃತ್ತಿ.
~ನಿಳು = ದಂಗೆಯೇಳು; ದೊಂಬಿಯೇಳು.
~ಮಾತು = ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಮಾತು.

ಪುಂಡ್ರ (ನಾ). ೧. ಗಂಧದ ತಿಲಕ, -ಬೊಟ್ಟು.
೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗೆರೆಯುಳ್ಳ ಕಬ್ಬು;
ಪಟಾಪಟಿ ಕಬ್ಬು. ~ಇಕ್ಷು = ಬಿದಿರು
ಗಬ್ಬು; ಕೆಂಪುಕಬ್ಬು.

ಪುಂಯೋಗ (ನಾ). ಪುರುಷರೊಡನೆ ಸಂಬಂಧ.
ಪುಂಶ್ಚಲ(ಳ) (ನಾ). ಚಾರಿ; ಹಾದರಗಿತ್ತಿ.
ಪುಂಸ (ನಾ). ಪುರುಷ; ಗಂಡಸು.
ಪುಂಸವನ (ನಾ). ಗರ್ಭಿಣಿ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಮಾಡುವ
ಹದಿನಾರು ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಪುಂಸ್ಕೋಕಿಲ(ಳ) (ನಾ). ಗಂಡುಕೋಗಿಲೆ.
ಪುಂಸ್ತ (ನಾ). ಗ. ಪುರುಷತ್ವ; ಗಂಡಸು
ತನ. ೨. = ಪುಲ್ಲಿಂಗ.

ಪುಕಳಿ = ಪುಕುಳಿ.

ಪುಕಾರ್(ರು) (ನಾ). ಗ. ಕೂ ಗಾ ಟಿ;
ಕಿರಿಚಾಟಿ. ೨. ಸುದ್ದಿ; ವರ್ತಮಾನ.
೩. ದೂರು; ಚಾಡಿ.

ಪುಕುಳಿ (ನಾ). ಗ. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಜನನಾಂಗ;
ಯೋನಿ. ೨. ಕುಂಡೆ; ಪಿತ್ರಿ.

ಪುಕ್ಕ (ನಾ). ಗ. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಿಂಬದಿಯ ಗರಿ;
ಪುಚ್ಚ. ೨. ಅಂಜುಬುರುಕ; ಹೇಡಿ.

ಪುಕ್ಕಟಿ (ಅ). ಬೆರಿಯಿಲ್ಲದೆ; ಉಚಿತವಾಗಿ.

ಪುಕ್ಕಲು (ನಾ). ಹೇಡಿತನ; ಅಧೈರ್ಯ.

ಪುಕ್ಕಸ (ನಾ). ಚಂಡಾಲ.

ಪುಕ್ಕು ಗ. = ಪುಕ್ಕಲು. ೨. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಜನ
ನಾಂಗ; ಯೋನಿ.

ಪುಗಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ಗ. ಕೋಗಿಲೆಯ ಧ್ವನಿ.
೨. ಪ್ರವೇಶ; ಆಗಮನ. ೩. ಬಾಗಿಲು;
ದ್ವಾರ.

ಪುಗು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಹೊಗು; ಒಳಸೇರು;
ಪ್ರವೇಶಿಸು. (ನಾ). ೨. ಒಳಸೇರುವಿಕೆ;
ಪ್ರವೇಶ. ~ಇಸು = ಒಳಹೊಗುವಂತೆ
ಮಾಡು.

ಪುಗುತೆ (ನಾ). ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು.

ಪುಗುಳ್(ಳು) (ನಾ). ಗುಳ್ಳೆ; ಹುಗುಳು.

ಪುಗ್ಗಿ = ಪ್ರಜ್ಞ.

ಪುಗ್ಗ (ನಾ). ಗರ್ವ; ಹೆಮ್ಮೆ; ಪ್ರೋಗರು.

~ಆಯಿಲ = ಗರ್ವಿಷ್ಠ; ಹಮ್ಮುಗಾರ.

ಪುಗ್ಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕರಿದ ತಿಂಡಿ.

ಪುಚ್ಚವಣ (ನಾ). ಗ. ಪರೀಕ್ಷೆ. ೨. ಪಾಠಸ;
ಪರಾಕ್ರಮ.

ಪುಚ್ಚಬಾ(ಳ) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಕೇಡು ಹೊಂದು;
ಹಾಸಿಗೆ ಒಳಗಾಗು. (ನಾ). ೨. ಕೇಡು;
ಹಾಸಿ; ನಾಶ.

ಪುಚ್ಚಿ (ನಾ). ಸ್ತ್ರೀಯರ ಜನನಾಂಗ; ಯೋನಿ.

ಪುಚ್ಚು (ನಾ). ಗ. ಬುದ್ಧಿ ಪಲ್ಲಟ; ಹುಚ್ಚು;
ಉನ್ಮಾದ. ೨. ದಡ್ಡತನ; ಮೌಢ್ಯ.
೩. ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿ; ತಲ್ಲೀನತೆ.

ಪುಚ್ಚು (ನಾ). ಗ. ಬಾಲ. ೨. ನವಿಲಿನ ಗರಿ.
೩. ಹಿಂಬಾಗ. ೪. ತುದಿ; ಅಂತ್ಯ.

ಪುಟಿ (ನಾ). ಗ. ಹಾರಾಟ; ಜಿಗಿಳೆ. ೨. ಬೆಂಕಿ
ಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸುವುದು. ೩. ಮುಚ್ಚಳ.

೪. ಭರಣಿ; ಕರಂಡಕ. ೫. ಬುಟ್ಟಿ.

೬. ಲೋಹ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಕರಗಿಸಿ

ಶುದ್ಧಮಾಡುವಿಕೆ. ೭. ಕದರು; ಮಡಿಕೆ.

೮. ಕುದುರೆಯ ಗೊರಸು. ೯. ಪುಸ್ತಕದ

ಹಾಳೆ. ~ಇ(ವಿ)ದು = ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು

ಶುದ್ಧವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು; ಮೆರುಗು

ಕೊಡು. ~ಕೊಡು = ಗ. ಪುಟವಿದು.

೨. ಪುಸ್ತಿಕೊಡು; ಬೆಂಬಲಿಸು. ~ನೆಗೆ

= ಹಾರು; ಚಿಮ್ಮು; ಜಿಗಿ. ~ಪಾಕ

= ಗ. ಲೋಹ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಕರಗಿಸಿ

ಶುದ್ಧಮಾಡುವ ಕ್ರಮ. ೩. ಔಷಧ

ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿ ಬೇಯಿಸುವ

ಕ್ರಮ. ~ಮಾಡು = ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸು;

ಪ್ರಚೋದಿಸು. ~ಹಾಕು = ಪುಟವಿದು.

ಪುಟಗೋಸಿ (ನಾ). ಲಂಗೋಟಿ; ಕಾಟೀನ.

ಪುಟಭೇದನ (ನಾ). ಪಟ್ಟಣ; ನಗರ.

ಪುಟಾಣಿ (ನಾ). ಗ. ಹುರಿಗಡಲೆ; ಕಡಲೆ.

೨. ಸಣ್ಣವನು; ಚಿಕ್ಕವನು. (ಗು).

೩. ಸಣ್ಣ; ಚಿಕ್ಕ.

ಪುಟಿ (ಕ್ರಿ). (ಚೆಂಡಿನಂತೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ) ನೆಗೆ.

-ಹಾರು, -ಚಿಮ್ಮು.

ಪುಟಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಸಣ್ಣ ಬುಟ್ಟಿ. ೨. ಭರಣೆ ; ಕರಂಡಕ.

ಪುಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಸಣ್ಣವನು ; ಹುಡುಗ. (ಗು). ೨. ಸಣ್ಣ ; ಚಿಕ್ಕ.

ಪುಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಬಿದಿರು ಅಥವಾ ತಾಳೆಯಲಿ ಯಿಂದ ಹೆಣೆದ ಬುಟ್ಟಿ, -ಗೂಡೆ. ೨. ಜೇನು ಗೂಡು ; ಹುಟ್ಟಿ. ೩. ಚಿಕ್ಕವಳು ; ಹುಡುಗಿ.

ಪುಟ್ಟಿಗೆ (ನಾ). ಬಟ್ಟೆ ; ವಸ್ತ್ರ.

ಪುಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹುಟ್ಟು ; ಜನಿಸು. ೨. ಉಂಟಾಗು ; ಅವಿರ್ಭವಿಸು. (ನಾ).

೩. ಜನ್ಮ ; ಉತ್ಪತ್ತಿ. ೪. ಸಂತಾನ ; ಸಂತತಿ. ೫. ದೋಣಿಯನ್ನು ನಡಸುವ

ಸಾಧನ ; ಹುಟ್ಟು. ೬. ಹಬೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸಿ

ಮಾಡಿದ ತಿಂಡಿ. ೭. ಮರದ ಸಾಟು ;

ದರ್ವಿ. ೮. ಹುಟ್ಟುವಳಿ ; ಆದಾಯ.

೯. ಜೇನು, ಕಡಜ ಮುಂತಾದ ಹುಳುಗಳ

ಗೂಡು ; ಹುಟ್ಟು. ~ (ಂ) ಕು (ಗು) ರುಡ

= ಹುಟ್ಟು ನಿಂದ ಲೇ ಕುರುಡನಾದವನು.

~ ಬೆ (ವೆ) ಟ್ಟಿ = ಸೂರ್ಯನು ಹುಟ್ಟುವ

ದಿಕ್ಕಿನ ಬೆಟ್ಟ ; ಉದಯಾಚಲ.

ಪುಡಿ (ನಾ). ೧. ಹುಡಿ ; ಹಿಟ್ಟು. ೨. ಧೂಳು ;

ಮಣ್ಣು. ೩. ಚಿಕ್ಕದು ; ಸಣ್ಣದು. ೪. ಚಿಲ್ಲರೆ ;

ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದು. ~ ಕ (ಗ) ಡ ಬು

= ಸೂ ಸಲು ಗಡ ಬು ; ಕರ್ಚಿಕಾಯಿ.

~ ಕಾ (ಗಾ) ಸು = ಬಿಲ್ಲರೆ ಹಣ. ~ ಕುಟ್ಟು

= ಧೂಳು ಮಾಡು ; ಹುಡಿ ಮಾಡು.

~ ಮಾಡು = ೧. ಹಿಟ್ಟು ಮಾಡು. ೨. ನಾಶ

ಮಾಡು.

ಪುಡಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಭರಣೆ ; ಕರಂಡಕ.

೨. ಸಣ್ಣ ಪೊಟ್ಟಣ.

ಪುಡು (ಂ) ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹುಡುಕು ; ಅರಸು.

೨. ಕಂಡುಹಿಡಿ ; ಕೋಧಿಸು. ೩. ಕುದಿ ;

ಬೇಯು. ~ ನೀರ್ (ರು) = ಕುದಿಯುವ

ನೀರು ; ಮರಳುವ ನೀರು.

ಪುಡುಕೆ = ಪುಡಿಕೆ.

ಪುಢಾರಿ (ನಾ). ನಾಯಕ ; ಮುಂದಾಳು.

ಪುಣ್ (ನಾ). ಪ್ರಣ ; ಗಾಯ.

ಪುಣಗು = ಪುಣುಗು.

ಪುಣಜ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಳು.

ಪುಣಸೆ (ನಾ). ಹುಣಸೆಯ ಮರ ಮತ್ತು

ಅದರ ಹಣ್ಣು.

ಪುಣುಂಬು (ನಾ). ಬಾಣ ; ಶರ.

ಪುಣುಗು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸುಗಂಧ

ದ್ರವ್ಯ.

ಪುಣುಸೆ = ಪುಣಸೆ.

ಪುಣ್ಣಿ ಮಿ = ಪುಣ್ಣಿ ಮೆ.

ಪುಣ್ಣಿ ಮೆ (ನಾ). ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನು ಕಾಣುವ

ದಿನ ; ಹುಣ್ಣಿ ಮೆ.

ಪುಣ್ಣಿ ಮೆ = ಪುಣ್ಣಿ ಮೆ.

ಪುಣ್ಣು = ಪುಣ್.

ಪುಣ್ಣ (ನಾ). ೧. ಸುಕ್ಕು ತ ; ಸಯ್ಯ.

೨. ಕಲಂಕವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ; ನೈರ್ಮಲ್ಯ.

೩. ಸೌಂದರ್ಯ ; ಚೆಲುವು. (ಗು).

೪. ಸುಂದರವಾದ ; ಮನೋಹರವಾದ.

೫. ಪವಿತ್ರವಾದ. ೬. ಸುಕ್ಕುತದಿಂದ

ಕೂಡಿದ. ~ ಅಂಗನೆ = ಪುಣ್ಣವನ್ನು

ಮಾಡಿದವಳು. ~ ಆತ್ಮ = ಪುಣ್ಣವಂತ.

~ ಉದಯ = ಒಳಿತಾಗುವ ಕಾಲ.

~ ಕಾಲ = ಶುಭಕಾಲ ; ಸುಮುಹೂರ್ತ.

~ ಪ್ಲಯ = ಪುಣ್ಣ ಕಡಮೆಯಾಗುವಿಕೆ.

~ ಕ್ಷೇತ್ರ = ಪವಿತ್ರವಾದ ಸ್ಥಳ. ~ ತೀರ್ಥ

= ಪವಿತ್ರವಾದ ನದಿ, ಕೊಳ ಮುಂತಾದುವು.

~ ಲೋಕ = ದೇವಲೋಕ ; ಸ್ವರ್ಗ.

~ ಶಾಲಿ = ಪುಣ್ಣವಂತ. ~ ಶ್ಲೋಕ

= ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದವನು ; ಸದ್ಗುಣ

ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನು.

ಪುಣ್ಯವಂತ (ನಾ). ೧. ಪುಣ್ಯವ್ಯಕ್ತನು ;

ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ. ೨. ಆದ್ಯಪ್ರಕಾಲ ; ಸುದೈವಿ.

ಪುಣ್ಯಾಹ (ನಾ). ಶುಭದಿನ; ಮಂಗಳದ ದಿನ.
ಪುತ್ರ (ನಾ). ಹಾವಿನ ವಾಸಸ್ಥಾನ; ಹುತ್ತು.
ಪುತ್ರಲಾ (ಲಿ) (ನಾ). ಜೊಂಬೆ; ಪ್ರತಿಮೆ.
ಪುತ್ರೀಕೆ (ನಾ). ೧. ಗೆದ್ದಲು; ಒರಲೆ. ೨. ಸಣ್ಣ
ಜಾತಿಯ ಜೇನು.

ಪುತ್ರೀ = ಪುತ್ರಲು.

ಪುತ್ರ = ಪುತ್ರ.

ಪುಸ್ಥಳಿ = ಪುತ್ರಲು.

ಪುತ್ರ (ನಾ). ಮಗ; ಕುಮಾರ. ~ ಉತ್ಸವ
= ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಮಾಡುವ ಹಬ್ಬ.
~ ಕಾಮೇಷ್ಟಿ = ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು
ಇಟ್ಟು ಮಾಡುವ ಯಾಗ, -ಯಜ್ಞ.
~ ವಧು = ಮಗನ ಹೆಂಡತಿ; ಸೊಸೆ.

ಪುತ್ರೀ (ನಾ). ೧. ಮಗಳು; ಅಣ್ಣಿ.

೨. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನು.

ಪುತ್ರೀಕೆ (ನಾ). ೧. ಮಗಳು; ಪುತ್ರಿ.

೨. = ಪುತ್ರಲು.

ಪುಡಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಳಹೊಗು; ಪ್ರವೇಶಿಸು.

೨. ಮರೆಮಾಡು; ಮುಚ್ಚು. ೩. ವ್ಯಾಸಿಸು;

ಹರಡು. ೪. ಕೂಡು; ಸೇರು. ೫. ಮುಚ್ಚು

ಬಿಡು; ಅವರಿಸಲ್ಪಡು. (ನಾ). ೬. ಬಾಗಿ

ಲಿನ ಪಕ್ಕ, -ಮಗ್ಗಲು.

ಪುದಿನ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸೊಪ್ಪು.

ಪುದಿವು (ನಾ). ಸಮಾಪ; ಹತ್ತಿರ.

ಪುದೀನ = ಪುದಿನ.

ಪುದು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೂಡು; ಸೇರು. (ನಾ).

೨. ಸೇರಿಕೆ; ಕೂಡಿಕೆ. ೩. ಅನ್ಯೋನ್ಯ

ಸಂಬಂಧ; ಬಾಂಧವ್ಯ; ಹುದು.

೪. ಪಾಲು; ಭಾಗ. ೫. ತಿರುಳು; ಸತ್ತ್ವ.

೬. ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಣ.

~ (೦) ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಸೇರಿಸು;

ಕೂಡಿಸು. ~ ಬಾ(ವಾ)ಯಿ(ಳು)

= ೧. ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿ ಬಾಳು; ಕೂಡಿಬಾಳು.

೨. ಕೂಡಿಬಾಳುವಿಕೆ; ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ

ಪುದುಕುಳಿ (ನಾ). ತೊಂದರೆ; ಕಷ್ಟ.

ಪುದುಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಡಗಿಸು; ಹುದುಗು.

೨. ಕುಂದಡೆಸು. ೩. ಸಂಕೋಚ ಮಾಡಿ

ಕೊಳ್ಳು; ಮುದುರಿಕೊಳ್ಳು. ೪. ಕಾಪಾಡು;

ರಕ್ಷಿಸು. ೫. ಮರೆಮಾಡು; ಮುಚ್ಚು.

~ ಇಸು = ೧. ಹುದುಗಿಸು; ಅಡಗಿಸು.

೨. ಕಾಪಾಡು; ರಕ್ಷಿಸು.

ಪುದುವಟ್ಟು (ನಾ). ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ
ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದ ಹಣ.

ಪುದುವು (ನಾ). ೧. ಸಂಬಂಧ; ಹೊಂದಾ

ಣಿಕೆ. ೨. ಆಶ್ರಯ.

ಪುದೆ (ನಾ). ೧. ದೊಡೆ; ಬತ್ತಳಿಕೆ.

೨. ಹೊದಿಕೆ; ಮುಚ್ಚಳ. ೩. ಛಾವಣಿ.

೪. ಕಟ್ಟು; ಹೊರೆ. ೫. ಪೊಸೆ; ಹೊದರು.

ಪುದ್ಗಲ (ನಾ). ೧. ಜೈನಧರ್ಮದ ಐದು

ಅಜೀವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೨. ಶರೀರ.

೩. ಒಡೆದುಡು; ಚೂರಾದುದು. (ಗು).

೪. ಸುಂದರವಾದ; ಮನೋಹರವಾದ.

ಪುನಃ (ಅ). ತಿರುಗಿ; ಮತ್ತೆ.

ಪುನರಾಗಮನ (ನಾ). ಹಿಂದಿರುಗುವಿಕೆ;

ಮರಳುವಿಕೆ.

ಪುನರಾವೃತ್ತಿ (ನಾ). ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಉಂಟಾಗು

ವುದು.

ಪುನರುಕ್ತಿ (ನಾ). ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವುದು.

ಪುನರುತ್ಥಾನ (ನಾ). ಮತ್ತೆ ಉದಯಿಸುವುದು.

ಪುನರ್ಜನ್ಮ (ನಾ). ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟುವುದು;

ಮತ್ತೆ ಜನಿಸುವುದು.

ಪುನರ್ನವ (ನಾ). ೧. ಮತ್ತೆ ಹೊಸದಾಗು

ವುದು. ೨. ಉಗುರು

ಪುನರ್ಭವ ೧. = ಪುನರ್ಜನ್ಮ. ೨. ಉಗುರು,

ಕೂಡಲು ಮುಂತಾದುವು.

ಪುನರ್ವಸು (ನಾ). ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರ

ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮತ್ತು ಆ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ

ಬಿಡುಗಡೆ

ಪುನರ್ವಿವಾಹ (ನಾ). ಎರಡನೆಯ ಮದುವೆ;
ಮರುಮದುವೆ.

ಪುನೀತ (ಗು). ಪವಿತ್ರ; ಪರಿಶುದ್ಧ.

ಪುನುಗು = ಪುಣುಗು.

ಪುನ್ನಾಗ (ನಾ). ಗ. ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಮುಖ್ಯಸ್ಥ.

೧. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆನೆ; ಬಿಳಿಯ ಆನೆ.

೩. ಕೋಣ; ಲುಲಾಯ. ೪ ಸರ್ಪ;
ಹಾವು. ೫. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ;
ಸುರಬೊನ್ನೆ.

ಪುಪ್ಪ (ನಾ). ಹೂವು; ಪುಷ್ಪ. ~ಸರ
= ಮನ್ಮಥ; ಕಾಮ.

ಪುಬ್ಬ = ಪುರ್ವ.

ಪುಬ್ಬಿ (ನಾ). ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಮತ್ತು ಆ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುವ
ಮಳೆ.

ಪುಯ್ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಹೊಡೆ; ಬಡಿ; ಹೊಯ್ಯು.

೧. ಇರಿ; ತಿವಿ. ೩. ಶಾಸನ, ಹಚ್ಚಿ
ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಬರೆ. ೪. ಸುರಿ.
೫. ಓದಿಸು. ೬. ಎಸೆ.

ಪುಯಲ್ (ನಾ). ಗ. ಹೊಡೆಯುವಿಕೆ;

ಹೊಡೆತ. ೧. ಹುಯ್ಯಲು; ಅರ್ಭಟ.

೩. ಗೋಳಾಟ; ಆಳು. ೪. ಯುದ್ಧ;
ಕಾಳಗ.

ಪುಯಲ್ = ಪುಯಲ್.

ಪುರ (ನಾ). ಗ. ಕಾಲುವೆ; ತೋಡು.

೧. ಕೋಟೆ; ದುರ್ಗ. ೩. ಪಟ್ಟಣ; ನಗರ.

೪. ದೇಹ; ಶರೀರ. ೫. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ
ಹೆಸರು. ~ಅರಿ = ಪುರಧ್ವಂಸಿ. ~ದ್ವಾರ
= ಅಗಸೆ ಬಾಗಿಲು; ಕೋಟೆ ಬಾಗಿಲು.
~ಧ್ವಂಸಿ = ಶಿವ. ~ಭಿತ್ತಿ = ಕೋಟೆಯ
ಪ್ರಾಕಾರ. ~ಮರ್ದನ = ಶಿವ. ~ಹರ
= ಪುರಮರ್ದನ.

ಪುರಂತ (ನಾ). (ವೀರಶೈವರ) ಪುರಾತನ
ನೃಪತಿ.

ಪುರಂದರ (ನಾ). ಗ. ಇಂದ್ರ. ೧. ಶಿವ.

ಪುರಂಧ್ರಿ (ನಾ). ಗ. ಹಿರಿಯ ಮುತ್ತೈದೆ.

೧. ಗಂಡ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳುಳ್ಳ ಹೆಂಗಸು.

೩. ಸ್ತ್ರೀ; ಹೆಂಗಸು.

ಪುರಲೆ (ನಾ). ಒಣಗಿದ ಸಣ್ಣ ಕಟ್ಟಿಗೆ; ಪುಳೈ.

ಪುರವಣಿ (ನಾ). ಅನುಬಂಧ; ಪರಿಶಿಷ್ಟ.

ಪುರಸತ್ತು (ನಾ). ಬಿಡುವು; ವಿರಾಮ;
ಪುರುಸೊತ್ತು.

ಪುರಸ್ಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸನ್ಮಾನಿಸು; ಗೌರವಿಸು.

ಪುರಸ್ಕಾರ (ನಾ). ಸನ್ಮಾನ; ಗೌರವ.

ಪುರಸ್ಕೃತ (ಗು). ಗ. ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ.

೧. ಮರ್ಯಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

೩. ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ಮುತ್ಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ಪುರಸ್ಸರ (ನಾ). ಮುಂದೆ ಹೋಗುವಿಕೆ;
ಮುನ್ನಡೆ.

ಪುರಾಕೃತ (ಗು). ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ; ಪೂರ್ವ
ದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ.

ಪುರಾಣ (ನಾ). ಗ. ಹಿಂದಿನದು; ಹಳೆಯದು.

೧. ಹಳೆಯ ಕಥೆ; ಪೂರ್ವಕಥೆ.

೩. ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥ. ೪. ಅನವಶ್ಯಕ ವಿನ
ರಣೆ (ಗು). ೫. ಹಳೆಯದಾದ; ಪ್ರಾಚೀನ
ವಾದ. ೬. ಜೀರ್ಣವಾದ. ~ಪುರುಷ
= ಗ. ವಿಷ್ಣು. ೧. ಮುದುಕ.

ಪುರಾಣಿಕ (ನಾ). ಗ. ಪುರಾಣವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ
ತಿಳಿದವನು. ೧. ಪುರಾಣವನ್ನು ಹೇಳು
ವವನು.

ಪುರಾತನ (ನಾ). ಗ. ಪೂರ್ವದವನು; ಹಳಬ.

೧. ಪುರಾಣಪುರುಷ; ವಿಷ್ಣು. (ಗು).

೩. ಹಳೆಯ ಕಾಲದ; ಹಿಂದಿನ.

ಪುರಾವೆ (ನಾ). ಸಾಕ್ಷಿ; ರಜುವಾತು.

ಪುರಿ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಬಾಣಲೆಯಲ್ಲಿ

ಹಾಕಿ ತಾಳಿಸು; ಹುರಿ. (ನಾ). ೧. ಹುರಿ

ಯುವಿಕೆ. ೩. ಹುರಿದು ಮಾಡಿದ ಪದಾರ್ಥ;

ಚುರುಮುರಿ, ಮಂಡಕ್ಕಿ ಮುಂತಾದುವು

೪. ತಿರುಚುವಿಕೆ ; ನುಲಿಯುವಿಕೆ ; ಹೊಸೆಯುವಿಕೆ. ೫. ಹೊಸೆದು ಮಾಡಿದ ದಾರ.
 ೬. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ; ಪರಾಕ್ರಮ. ೭. ಹುರುಪು ; ಉತ್ಸಾಹ. ೮. ಪಟ್ಟಣ ; ಪುರ.
 ~ಹಿ(ಯೋ)ಡು = ಹುರಿಯುವ ಬಾಣಲೆ.
 ~ಕ(ಗ)ಡಲೆ = ಹುರಿದ ಕಡಲೆ ; ಪ್ರಬಾಣಿ.
 ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಗ. ಹುರಿಗೊಳ್ಳು ; ತೀವ್ರವಾ ಗು. ೨. ಹೊಸೆದುಕೊಳ್ಳು ; ಸೇರು. ೩. ಉತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳು ; ಹುರಿದುಂಬು.

ಪುರೀಷ (ನಾ). ಕಲ್ಮಷ ; ಕೊಳೆ.

ಪುರುಡಿ (ನಾ). ಗಿಣಿ ; ಪುರುಳಿ.

ಪುರುಡು (ನಾ). ಗ. ಸ್ಪರ್ಧೆ ; ಪೈಪೋಟಿ ; ಹುರುಡು. ೨. ಅಸೂಯೆ ; ಮತ್ಸರ. ೩. ಹೆರಿಗೆಯಿಂದಂಟಾಗುವ ಮೈಲಿಗೆ ; ವೃದ್ಧಿ.
 ~ಇಗ = ಗ. ಎದುರಾಳಿ ; ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿ.
 ೨. ಮತ್ಸರ ಪದುವನನು ; ಅಸೂಯಾಪರ.
 ~ಇಸು = ಗ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸು ; ಹುರುಡಿಸು.
 ೨. ಅಸೂಯೆ ಪಡು ; ದ್ವೇಷಿಸು.

ಪುರುಷ (ನಾ). ಗ. ಮನುಷ್ಯ ; ಆಳು. ೨. ಗಂಡಸು. ೩. ಆತ್ಮ. ೪. ಪರಮಾತ್ಮ.
 ~ಅರ್ಥ = ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ ಮತ್ತೆ ಮೋಕ್ಷಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಗುರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
 ~ಆಕಾರ = ಪುರುಷ ಪ್ರಯತ್ನ ; ಸಾಹಸ.
 ~ಉತ್ತಮ = ಗ. ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ನಾಡವನು ; ಸರಶ್ರೇಷ್ಠ. ೨. ವಿಷ್ಣು ; ಕೃಷ್ಣ. ~ಸೂಕ್ತ = ಯುಗ್ಮೇದದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಸ್ತೋತ್ರ ಭಾಗ.

ಪುರುಷತ್ವ (ನಾ). ಗ. ಶೌರ್ಯ ; ಸಾಹಸ ; ಕೆಚ್ಚು. ೨. ಲಿಂಗ ; ಶಿಶ್ನ.

ಪುರುಷಾವ್ಯುಗ (ನಾ). ನಾಲ್ಕು ಕಾಲಿನ, ಮನುಷ್ಯ ಮುಖದ ಒಂದು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಪ್ರಾಣಿ.

ಪುರುಷೂತ (ನಾ). ಇಂದ್ರ ; ದೇವೇಂದ್ರ.

ಪುರುಳಿ(ಳು) (ನಾ). ಗ. ಹುರುಳು ; ಸಾರ.

೨. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ; ಕೆಚ್ಚು ; ಯೋಗ್ಯತೆ.

೩. ಸಂಪತ್ತು ; ದ್ರವ್ಯ. ೪. ಜ್ಞಾನ.

೫. ಅರ್ಥ ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಪುರುಳಿ ಗ. = ಪುರುಡಿ. ೨. ಗಿಣಿಯ ಮರಿ.

ಪುರೆ (ನಾ). ಗುಳ್ಳೆ ; ಬೊಕ್ಕೆ.

ಪುರೋಗಮ (ನಾ). ಗ. ಮುನ್ನಡೆಸುವಿಕೆ.

೨. = ಪುರೋಗಾಮಿ.

ಪುರೋಗಾಮಿ (ನಾ). ಮುಂದಾಳು.

ಪುರೋಡಾಶ(ನಾ). ಗ. ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸುವ ಅಕ್ಕಿಯ ಹಿಟ್ಟು. ೨. ಹವಿಸ್ಸು.

ಪುರೋಭಾಗ (ನಾ). ಗ. ಮುಂಭಾಗ ; ಮುಂಬದಿ. ೨. ನಗರದ ಪ್ರವೇಶದ್ವಾರ.

೩. ದೋಷವನ್ನು ಎಣಿಸುವ ಬುದ್ಧಿ.

ಪುರೋಭಾಗಿ (ನಾ). ಗ. ದೋಷವನ್ನು ಎಣಿಸುವವನು. ೨. ಎರಡು ನಾಲಗೆಯವನು ; ಸುಳ್ಳುಗಾರ.

ಪುರೋಹಿತ (ನಾ). ವೇದೋಕ್ತ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವವನು.

ಪುರು(ರು)ಲೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.

ಪುರ್ಜು (ನಾ). ಮರುಳು ; ಹುಚ್ಚು.

ಪುರ್ಬು = ಪುರ್ವ. ~ಇಕ್ಕು = ಹುಬ್ಬುಗಂಟು ಹಾಕು.

ಪುರ್ವ (ನಾ). ಹುಬ್ಬು ; ಭ್ರೂ.

ಪುಲ್(ಲು) (ನಾ). ಗ. ಹುಲ್ಲು ; ತೃಣ.

೨. ಅಲ್ಪವಸ್ತು ; ಕ್ಷುದ್ರವಸ್ತು.

~ಕ(ಗ)ರ್ಚು = ಗ. ಹುಲ್ಲನ್ನು ಕಡಿ.

೨. ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು ; ಶರಣಾಗತನಾಗು. ~ಬ(ವ)ಗೆ = ಕೀಳು ಮನಸ್ಸು.

~ಮರುಳ್ = ಕ್ಷುದ್ರಪಿಶಾಚಿ ; ಕೀಳು ದೆವ್ವ.

~ಮಾನಸ = ಕೀಳುಮನುಷ್ಯ.

ಪುಲ(ಳ)ಕ (ನಾ). ಗ. ರೋಮಾಂಚನ ; ನವಿರೇಳುವಿಕೆ. ೨. ಹುಳು ; ಕ್ರಿಮಿ.

೩. ಅನ್ನದ ತುತ್ತು ; ಕಬಳ.

ಪುಲ(ಳ)ಕಿತ (ಗು). ರೋಮಾಂಜನಗೊಂಡ ;
ನವಿರೇರಿದ.

ಪುಲಾಕ (ನಾ). ಗ. ಕಟ್ಟುಹೋದ ಧಾನ್ಯ ;
ಚೊಳ್ಳು. ೨. ಅನ್ನದ ತುತ್ತ. ೩. ಸಂಕ್ಷೇಪ.

ಪುಲಿ (ನಾ). ಹುಲಿ ; ವ್ಯಾಘ್ರ. ~ಮುಖ
= ಗ. ಮುಲಿಯ ಮುಖ. ೨. ಹುಲಿಯ
ಮುಖದ ಆಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು,
-ಪುರದ್ವಾರ.

ಪುಲಿ(ಂ)ಗಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ಹುಲಿಗಿಲ ಮರ ;
ಹೊಂಗೆ ಮರ ; ತಮಾಳ.

ಪುಲಿ(ಳಿ)ಂದ (ನಾ). ಬೇಡ ; ಕಿರಾತ.

ಪುಲಿ(ಳಿ)ಂದಿ = ಪುಲಿಂದಿನಿ.

ಪುಲಿ(ಳಿ)ಂದಿನಿ (ನಾ). ಬೇಡರ ಜಾತಿಯ
ಹೆಂಗಳ ; ಶಬರಿ.

ಪುಲಿ(ಳಿ)ನ (ನಾ). ಗ. ಉಸುಬಿನ ದಂಡೆ ;
ಮುಳಿನ ದಡ. ೨. ದ್ವೀಪ.

ಪುಲ್ಕಸ (ನಾ). ಹೊಲೆಯ ; ಜಂಡಾಲ.

ಪುಲ್ಲ (ನಾ). ಹೂವು ; ಪುಷ್ಪ. ~ಅ(ವ)ದಿಗೆ
= ಹೂವು ಹೂರುವನನು ; ಹೂವಾಡಿಗೆ.
~ಶರ = ಕಾಮ ; ಮನ್ಮಥ.

ಪುಲ್ಲಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಟ್ಟೆ.

ಪುಲ್ಲಿಗೆ (ನಾ). ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರನ್ನು
ಸೂಚಿಸುವ ಲಿಂಗ ; ಪುರುಷವಾಚಕ ಲಿಂಗ.

ಪುಲ್ಲಿಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ ;
ಹೋಳಿಗೆ.

ಪುಲ್ಲು = ಪುಲ್ಗ.

ಪುಲ್ಲಿ (ನಾ). ಹುಲ್ಲಿ ; ಚಿಗರೆ.

ಪುಲ್ಲಿಗೆ (ನಾ). ಹರಟುವವನು ; ಬಾಯಿಬಡಕ.

ಪುನ್ನು (ನಾ). ಗ. ಹೂವು ; ಪುಷ್ಪ. ೨. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ನೇತ್ರರೋಗ.

ಪುಷ್ಕರ (ನಾ). ಗ. ತಾವರೆ ; ಕಮಲ.
೨. ಅನೆಯ ಸೊಂಡಿಲಿನ ತುದಿ. ೩. ನೀರು ;
ಉದಕ. ೪. ಕೊಳ ; ಸ ರೋ ವ ರ.
೫. ಅಲಗು ; ಧಾಣಿ.

ಪುಷ್ಕರಿಣಿ (ನಾ). ಗ. ಹೊಕ್ಕರಣಿ ; ಕೊಳ ;
ಕಲ್ಯಾಣಿ. ೨. ಹೆಣ್ಣು ಆನೆ ; ಪಿಡಿ.

ಪುಷ್ಕಲ(ಳ) (ಗು). ಗ. ಬಹಳ ; ವಿಶ್ವಲ.
೨. ಶ್ರೇಷ್ಠ ; ಉತ್ತಮ.

ಪುಷ್ಪ (ಗು). ಗ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದ ; ಕೊಬ್ಬಿದ.
೨. ಸಮೃದ್ಧ ; ವಿಶ್ವಲವಾದ.

ಪುಷ್ಪಿ (ನಾ). ಗ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದುದು ;
ಕೊಬ್ಬಿ ಬೆಳೆದುದು. ೨. ಶಕ್ತಿ ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.
೩. ಪೋಷಣೆ ; ಬೆಂಬಲ. ೪. ಬೆಳವಣಿಗೆ.
~ಕೊಡು = ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡು ;
ಬೆಂಬಲಿಸು.

ಪುಷ್ಪೀಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಬೆಂಬಲಿಸು ;
ಸಮರ್ಥಿಸು. ೨. ಶಕ್ತಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡು.

ಪುಷ್ಪ. ಗ. = ಪುಷ್ಪ. ೨. ಋತು ; ರಜಸ್ಸು.
~ಅಪಚಯ = ಹೂವುಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವುದು,
-ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು. ~ಇಸು
= ಗ. ಹೂವಾಗು. ೨. ಋತುಮತಿಯಾಗು.
~ಕದಂಬ = ಹೂವಿನ ರಾಶಿ, -ಸಮೂಹ.
~ಕಳಂಬ = ಹೂವಿನ ಬಾಣವನ್ನು ಹೊಂದಿ
ದವನು ; ಮನ್ಮಥ. ~ಚಾಪ = ಗ. ಹೂವಿನ
ಬಿಲ್ಲು. ೨. ಕಾಮ ; ಮನ್ಮಥ. ~ದಂತ
= ಅಪ್ಪ ದಿಗ್ಗಜಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ~ದರ್ಶನ
= ರಜಸ್ವಲೆಯಾಗುವಿಕೆ ; ಮುಟ್ಟುವೆ.
~ಮಾಸ = ಹೂವುಗಳು ಆರಳುವ ಕಾಲ ;
ವಸಂತಮಾಸ. ~ರಸ = ಮಧು ; ಜೇನು.
~ನಾಟಿ = ಹೂಮೋಟಿ.

ಪುಷ್ಪಕ (ನಾ). ಗ. ಹೂವು ; ಪುಷ್ಪ.
೨. ಕುಬೇರನ ವಿಮಾನ.

ಪುಷ್ಪವತಿ (ನಾ). ಗ. ಮೈನೆರೆದವಳು.
೨. ಋತುಮತಿ ; ಮುಟ್ಟಾದವಳು.

ಪುಷ್ಪ (ನಾ). ಗ. ಹೂವು ; ಕುಸುಮ.
೨. ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೩. ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು
ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮತ್ತು ಅ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ
ಬರುವುದು. ೪. ಹೂವು ; ಜಾಂಧ್ರಮಾನ

ತಿಂಗಳಿನ ಹೆಸರು. ~ರಾಗ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ರತ್ನ.
 ಪುಸಲಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸು; ಹುರುಪುಗೊಳಿಸು. ೨. ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸು; ಉಬ್ಬಿಸು; ಮರುಳುಮಾಡು.
 ಪುಸಲಾವಣೆ (ನಾ). ೧. ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ; ಪ್ರೇರಣೆ. ೨. ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸುವಿಕೆ; ಉಬ್ಬಿಸುವಿಕೆ.
 ಪುಸಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸುಳ್ಳಾಗು; ಹುಸಿಯಾಗು. ೨. ಸುಳ್ಳು ಮಾತನಾಡು; ಸುಳ್ಳುಡು. ೩. ಫಲವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗು; ನಿರರ್ಥಕವಾಗು. (ನಾ). ೪. ಸುಳ್ಳು; ಹುಸಿ. ೫. ಹರಟೆ; ವ್ಯರ್ಥಾಲಾಪ. ೬. ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದುದು; ನಿರರ್ಥಕತೆ. ೭. ಲಕ್ಷ್ಯ; ಬೂಟಾಟಿಕೆ. ~ಕ = ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವವನು; ಸುಳ್ಳುಗಾರ.
 ಪುಸಿಗ = ಪುಸಿಕೆ.
 ಪುಸ್ತ (ನಾ). ೧. ಬಳಿಯುವುದು; ಸವರುವುದು. ೨. ಬರೆವಣಿಗೆ; ಬರೆಹ. ೩. ಮಣ್ಣು, ಮರ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ವಸ್ತು.
 ಪುಸ್ತಂಗ (ನಾ). ನಡುಕಟ್ಟು; ಸೊಂಟಕಟ್ಟು.
 ಪುಸ್ತಕ (ನಾ). ಗ್ರಂಥ; ಹೊತ್ತಗೆ. ~ಕೀಟಿ = ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವನು.
 ಪುಸ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಭರಣ. ೨. = ಪುಸ್ತಕ. ೩. ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಪತ್ರ.
 ಪುಸ್ತಿಕೆ = ಪುಸ್ತಕ.
 ಪುಳಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಆಮ್ಲತೆಯಿಂದ ಕೂಡು; ಹುಳಿಯಾಗು. ೨. = ಪುಟಾ. (ನಾ). ೩. ಹುಳಿ; ಆಮ್ಲತೆ. ೪. ಹುಣಿಸೆಯ ಹಣ್ಣು. ೫. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೇಲೋಗರ; ಸಾಂಬಾರು. ~ಓ(ಯೋ)ಗರ(ರೆ) = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಲಸನ್ನೆ. ~ಚಾರು = ೧. ಹುಳಿ ಸಾರು ಮುಂತಾದ ಸಸ್ಯಾಹಾರ

ಪದಾರ್ಥ. ೨. ಜಗಳದ ಸ್ವಭಾವವಿಲ್ಲದ; ನಿಷ್ಪತ್ತವಾದ. ~ಪಿ(ವಿ)ಡಿ = ಹುಳಿಹಿಂಡು.
 ಪುಳಿಂಚು (ನಾ). ಬಳಿಯುವಿಕೆ; ಲೇಪನ. ಪುಳುಂಬು = ಪುಣುಂಬು.
 ಪುಳ್ಳಂಗಾಯಿಲುಂಡೆ (ನಾ). ಗೋಧಿಯ ಹಿಟ್ಟು, ಬೆಲ್ಲ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉಂಡೆ.
 ಪುಳ್ಳಂಪುರಸಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ. ಪುಳ್ಳಂಪುರುಚೆ = ಪುಳ್ಳಂಪುರಸಿ.
 ಪುಳ್ಳಿ = ಪುರಲಿ.
 ಪುಳ್ಳೆ = ಪುರಲಿ.
 ಪುಟಾ(ಳಿ) (ಕ್ರಿ). ಕುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿ; ಹುಳು ತಿನ್ನು; ನಾಶವಾಗು; ಹುಳಿತು ಹೋಗು.
 ಪುಟಾ(ಳಿ)ಚಿಲ್ (ನಾ). ಕೊಳೆತುಹೋಗುವಿಕೆ; ಹುಳಿತುಹೋಗುವಿಕೆ.
 ಪುಟಾ(ಳಿ)ಲ್ (ನಾ). ೧. ಮರಳು; ಉಸುಕು. ೨. ತೋಪು.
 ಪುಟು(ಳು) (ನಾ). ೧. ಕ್ರಿಮಿ; ಕೀಟ; ಹುಳು. ೨. ಹಾವು. ೩. = ಪುಟುಕ. ~ಕ = ನೀಚ; ಕ್ಷುದ್ರ; ಅಲ್ಪ. ~ಪ(ವ)ಗೆ = ಕ್ಷುದ್ರದ್ದೇಷ. ~ಮಾ(ವಾ)ನಸ = ಕ್ಷುದ್ರ ಮನುಷ್ಯ; ಕೀಳು ಮನುಷ್ಯ.
 ಪುಟು(ಳು)ಕು (ನಾ). ೧. ಹುಳುಕು; ಕಲೆ. ೨. ಹುಳುಗಳಿಂದ ನಾಶವಾದುದು; ಹುಳು ಹತ್ತಿದುದು. ೩. ಲೋಪ; ದೋಷ; ಕಳಂಕ. ೪. ಕ್ಷುದ್ರತನ; ಅಲ್ಪತನ. ೫. ವ್ರಣ; ಗಾಯ.
 ಪುಟ್ಟಿ(ಳ್ಳಿ) (ನಾ). ಅಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಬೇಳೆಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಖಾದ್ಯ; ಹುಗ್ಗಿ.
 ಪುಟ್ಟಿ(ಳ್ಳು) (ಕ್ರಿ). ದಹಿಸು; ಸುಡು.
 ಪೂ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೂವಾಗು; ಹೂವು ಬಿಡು. (ನಾ). ೨. ಹೂವು; ಪುಷ್ಪ. ~ಅ(ವ)ಡಿಗ = ಹೂವು ಮಾರುವವನು;

ಹೂವಾದಿಗ. ~ಅ(ವಾ)ದಿಗ=ಪೂವದಿಗ.
 ~ಕ(ಗ)ಣೆ = ಹೂವಿನ ಬಾಣ.
 ~ಕು(ಗು)ಡಿ=ಹೂಗೊಂಚಲು; ಪುಷ್ಪ
 ಗುಚ್ಛ. ~ಕೋಲ್(ಲು) = ಪೂಗಣೆ.
 ~ಕಂದಲ್(ಲು)=ಹೂ ಮಳೆ; ತುಂತುರು
 ಮಳೆ. ~ಪ(ವ)ಕ್ಕಿ = ದುಂಬಿ; ಭ್ರಮರ.
 ~ಬ(ವ)ಲಿ = ಹೂವನ್ನು ಚೆಲ್ಲುವಿಕೆ.
 ~ವಲಿ = ಹೂವುಗಳಿಂದ ಮೂಡಿಸುವ
 ಅಲಂಕಾರದ ಚಿತ್ರ. ~ಸರ=ಗ. ಹೂಮಾಲೆ;
 ಹೂವಿನ ಹಾರ. ೨. ಹೂವಿನ ಬಾಣ; ಪುಷ್ಪ
 ಬಾಣ. ೩. ಕಾಸು; ಮನ್ಮಥ.

ಪೂಂಬೆ (ನಾ). ಬಾಳೆಯ ಹೂವು; ಮೋತೆ.
 ಪೂಗ (ನಾ). ಗ. ಗುಂಪು; ರಾಶಿ. ೨. = ಪೂಗಿ.
 ಪೂಗಣೆಯ (ನಾ). ಕಾಸು; ಮನ್ಮಥ.

ಪೂಗಣ್ಣಿ (ನಾ). ಗ. ವಿಷ್ಣು. ೨. ಒಂದು
 ಬಗೆಯ ಕಣ್ಣುರೋಗದಿಂದ ಕೂಡಿದವನು;
 ಹೂಗಣ್ಣು.

ಪೂಗಿ (ನಾ). ಅಡಕೆಯ ಮರ ಮತ್ತು ಅದರ
 ಕಾಯಿ.

ಪೂಜಿ (ನಾ). ಕ್ರಿಮಿ; ಹುಳು.

ಪೂಜಕ (ನಾ). ಗ. ಪೂಜಿಸುವುದು.
 ೨. ಪೂಜಿಸುವವನು; ಅರ್ಚಕ; ಪೂಜಾರಿ.

ಪೂಜನ (ನಾ). ಗ. ಪೂಜೆ; ಅರ್ಚನೆ.
 ೨. ಗೌರವ.

ಪೂಜನೀಯ (ಗು). ಗ. ಪೂಜಿಸಲು ಯೋಗ್ಯ
 ವಾದ. ೨. ಗೌರವಾರ್ಹ.

ಪೂಜಾರಿ (ನಾ). ಪೂಜೆ ಮಾಡುವವನು;
 ಅರ್ಚಕ.

ಪೂಜೆ (ನಾ). ಗ. ಅರ್ಚನೆ; ಆರಾಧನೆ.
 ೨. ಸೊನ್ನೆ; ಬಿಂದು. ~ಇಸು=ಗ. ಪೂಜೆ
 ಮಾಡು; ಆರಾಧಿಸು. ೨. ಗೌರವಿಸು.

ಪೂಜ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದವನು.
 ೨. ಸೊನ್ನೆ. (ಗು). ೩. ಪೂಜಿಸಲು ತಕ್ಕ.
 ೪. ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ; ಗೌರವಾರ್ಹ.

ಪೂಟಿ (ನಾ). ಸ್ವಲ್ಪಭಾಗ; ಚೂರು.

ಪೂಡು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಆರಂಭಿಸು; ಪ್ರಾರಂಭಿಸು;
 ಹೂಡು. ೨. ಸೇರಿಸು; ಹೊಂದಿಸು.

೩. ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸು; ಅಣಗೊಳಿಸು.

ಪೂರ್ಣ ಗ. = ಪೂರು. ೨. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡು;
 ಆಣೆಮಾಡು. ೩. ಹೂಳು; ಚುಚ್ಚು;
 ನೋಯಿಸು. ~ಇಗ=ಗ. ಶೂರ; ಪರಾ
 ಕ್ರಮಿ. ೨. ಬಿಲ್ಲುಗಾರ. ೩. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ
 ಯನ್ನು ಮಾಡುವವನು. ~ಇಸು
 =ಗ. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡು; ಶಪಥ ಮಾಡು.
 ೨. ಹೂಡು; ಸೇರಿಸು; ಹೊಂದಿಸು.

ಪೂಣ್ಣಿ (ನಾ). ಗ. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ಶಪಥ.
 ೨. ಅಂಗೀಕಾರ; ಒಪ್ಪಿಗೆ.

ಪೂತ (ಗು). ಗ. ಪವಿತ್ರ; ಶ್ರೇಷ್ಠ.
 ೨. ಕೇರಿದ; ತೂರಿದ ೩. ಶುದ್ಧವಾದ.

ಪೂತಿ (ನಾ). ಗ. ಪರಿಶುದ್ಧತೆ. ೨. ಕೆಟ್ಟ
 ವಾಸನೆ; ದುರ್ಗಂಧ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ
 ಸುಗಂಧವಸ್ತು. ~ಬೆ(ವೆ)ಕ್ಕು=ಪುನುಗಿನ
 ಬೆಕ್ಕು.

ಪೂತು (ನಾ). ಕೊಂಡಾಟದ ಒಂದು ನುಡಿ.

ಪೂಪ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿಭಕ್ಷ್ಯ;
 ಅಪೂಪ.

ಪೂಯ (ನಾ). ಕೀವು; ರಸಿಕೆ.

ಪೂರ (ನಾ). ಗ. ನೆರೆ; ಪ್ರವಾಹ. ೨. ತುಂಬಿರು
 ವಿಕೆ; ಭರ್ತಿ ಯಾಗಿರುವಿಕೆ. ~ಇಸು
 =ಗ. ಪೂರೆಯಿಸು. ೨. ನಾಟು; ನೆಡು.

ಪೂರಕ (ನಾ). ಗ. ತೃಪ್ತಿ; ಸಂತೋಷ.
 ೨. ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದ ಮೂರು ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ
 ಒಂದು. (ಗು). ೩. ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವ;
 ತುಂಬಿಕೊಡುವ.

ಪೂರಣ (ನಾ). ಗ. ಸಂಪೂರ್ಣ; ಮುಕ್ತಾಯ.

೨. ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವುದು; ತುಂಬುವುದು.
 ೩. ಉದುವುದು. ೪. ಹೂರಣ.

೫. ಗುಟ್ಟು; ರಹಸ್ಯ.

ಪೂರಯಿಸು (ಕಿ). ೧. ಪೂರ್ಣಮಾಡು ;
ಮುಗಿಸು. ೨. ಭರ್ತಿಮಾಡು ; ತುಂಬಿಸು.

೩. (ಶಂಬುಚನ್ನು) ಉಡು.

ಪೂರಾ (ಅ). ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ; ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ.

ಪೂರಾಯ (ನಾ). ೧. ಪೂರ್ಣತೆ ; ಮುಕ್ತಾಯ.

೨. ವಿಶಾಲವಾದುದು ; ದೊಡ್ಡದು.

ಪೂರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕರಿದ ತಿನಿಸು.

ಪೂರಿಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿ ;
ಹೂರಿಗೆ.

ಪೂರೈಕೆ (ನಾ). ೧. ಒದಗಿಸುವಿಕೆ ; ಪೂರೈಸು
ಪಕೆ. ೨. ಮುಗಿಸುವಿಕೆ.

ಪೂರೈಸು = ಪೂರಯಿಸು.

ಪೂರ್ಣ (ನಾ). ೧. ಹೋಳಿಗೆಯೊಳಗೆ ಹುದುಗಿ
ಸಿದ ವಸ್ತು ; ಹೂರಣ. (ಗು). ೨. ಕೊನೆ

ಗೊಂಡ ; ಮುಗಿದ. ೩. ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ;

ಸಮಗ್ರವಾದ. ೪. ತುಂಬಿದ ; ವ್ಯಾಪ್ತ

ವಾದ. ೫. ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿದ. ೬. ಬಾಗಿಡ ;

ಬಗ್ಗಿದ. ~ಅಹುತಿ = ಯಜ್ಞದ ಕೊನೆ

ಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಅರ್ಪಣೆ. ~ಇಂದು

= ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ; ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದ್ರ.

~ಕುಂಭ = ಪವಿತ್ರವಾದ ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿದ

ಕಲಶ. ~ಪಾತ್ರ = ೧. ತುಂಬಿದ ಪಾತ್ರೆ.

೨. ಒಂದು ಅಳತೆ. ೩. ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ

ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿ

ರುವ ಉಡುಗೊರೆ. ೪. ಹೋಮ ಮಾಡುವ

ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪವನ್ನು ತುಂಬಿಡುವ ಪಾತ್ರೆ.

~ವಿರಾಮ = ೧. ಪೂರ್ಣವಿಶ್ರಾಂತಿ ;

ಬಿಡುವು. ೨. ವಾಕ್ಯದ ಕೊನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿ

ಸುವ ಚಿಹ್ನೆ ; ಚುಕ್ಕೆ. ೩. ಮುಕ್ತಾಯ.

ಪೂರ್ಣಮೆ (ನಾ). ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಿರುವ
ದಿವಸ ; ಹುಣ್ಣಿಮೆ.

ಪೂರ್ತ (ನಾ). ೧. ತುಂಬಿರುವುದು ; ಪೂರ್ಣ
ವಾದುದು. ೨. ಪೂರ್ಣಮಾಡುವಿಕೆ ;

ಪೂರೈಕೆ. ೩. ಪೂರ್ವಿಕ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ.

೪. ತೃಪ್ತಿ ; ತಣವು. (ಗು). ೫. ತುಂಬಿದ ;

ಪೂರ್ಣ. (ಅ). ೬. ತುಂಬ ; ಪೂರ್ಣವಾಗಿ.

ಪೂರ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಪೂರ್ಣ ; ಎಲ್ಲ.

೨. ಸಮಗ್ರತೆ.

ಪೂರ್ವ (ನಾ). ೧. ಹಿಂದಿನದು ; ಪ್ರಾಚೀನ

ವಾದುದು. ೨. ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕು ; ಮೂಡಣ

ದಿಕ್ಕು. ೩. ಹಳೆಯ ತಲೆಮಾರಿನವನು ;

ಪೂರ್ವಜ. ೪. ಹಿಂದಿನ ಪದ್ಧತಿ ; ಪ್ರರಾತನ

ಸಂಪ್ರದಾಯ. (ಗು). ೫. ಮೊದಲಿನ ;

ಮುಂಚಿನ. ೬. ಪ್ರರಾತನ ; ಹಳೆಯ.

೭. ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ~ಅಚಲ

= ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ಪರ್ವತ. ~ಅಪರ

= ೧. ಸೇರುವೆ ; ಸಂಬಂಧ. ೨. ಹಿಂದಿನ

ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ. ೩. ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು

ಪಶ್ಚಿಮದ. ~ಅರ್ಧ = ಮೊದಲಿನ ಭಾಗ.

~ಅರ್ಧ = ಹಿಂದಿನ ಮೊದಲ ಭಾಗ. ~ಅರ್ಜಿತ

= ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದುದು.

~ಅಶ್ರಮ = ಸಂನ್ಯಾಸ ಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೆ ಮೊದ

ಲಿನ ಜೀವನ ; ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ. ~ಉಕ್ತ

= ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ. ~ಉತ್ತರ = ೧. ಪೂರ್ವ

ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನ ಮಧ್ಯಭಾಗ ;

ಈಶಾನ್ಯ. ೨. ಹಿಂದಣ ಮತ್ತು ಮುಂದಣ.

~ಉದಯ = ೧. ಮೊದಲೇ ಹುಟ್ಟಿದ.

೨. ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದ. ~ಗ್ರಹ = ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ

ಮೊದಲೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ;

ಅಭಿನವೇಶ. ~ಪಕ್ಷ = ೧. ಚಂದ್ರಮಾನ

ತಿಂಗಳಿನ ಮೊದಲ ಅರ್ಧಭಾಗ. ೨. ವಾದದ

ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗ ; ಮಂಡನೆ. ~ರಂಗ

= ನಾಟಕದ ಅರಂಭ ; ನಾಂದಿ.

ಪೂರ್ವಕ ೧. = ಪೂರ್ವಿಕ. (ಗು). ೨. ಮೊದಲಿನ ;

ಹಿಂದಿನ. ೩. ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬರುವ.

ಪೂರ್ವಜ (ನಾ). ೧. ಹಿರಿಯ ; ಪೂರ್ವಿಕ.

೨. ಅಣ್ಣ ; ಅಗ್ರಜ. (ಗು). ೩. ಹಿಂದಿನ ;

ಪ್ರರಾತನ.

ಪೂರ್ವಿಕ (ನಾ). ಹಳಬ; ಪೂರ್ವಜ.
 ಪೂಲಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ.
 ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಟ್ಟೆ; ಪುಲ್ಲಿ.
 ೩. ಮೂರುವರೆ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ
 ಒಂದು ನಾಣ್ಯ.
 ಪೂಲು (ನಾ). ಸೇತುವೆ; ಸಂಕ.
 ಪೂವು (ನಾ). ಹೂವು; ಪುಷ್ಪ.
 ಪೂಷ (ನಾ). ೧. ಸೂರ್ಯ. ೨. ಜಂಪ್ರಸ
 ಹದಿನಾರು ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
 ಪೂಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಳಿ; ಸವರು; ಲೇಖನು.
 (ನಾ). ೨. ಬಳಿಯುವಿಕೆ; ಸವರುವಿಕೆ.
 ಪೂಲು(ಳು) (ಕ್ರಿ). ಹೂಳು; ಹುಗಿ.
 ಪುಚ್ಚನೆ (ನಾ). ೧. ಪ್ರತ್ನ. ೨. ವಿಚಾರಣೆ.
 ಪುಚ್ಚ = ಪುಚ್ಚನೆ.
 ಪುತನೆ (ನಾ). ೧. ಯುದ್ಧ. ೨. ಸೈನ್ಯ; ಪಡೆ
 ಪುಥಕ್ಕರಣ (ನಾ). ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡುವಿಕೆ;
 ವಿಂಗಡಿಸುವಿಕೆ.
 ಪುಥಕ್ಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ವಿಂಗಡಿಸು; ವಿಭಾಗಿಸು.
 ಪುಥಿವಿ = ಪುಥ್ವಿ. ~ಪತಿ = ರಾಜ.
 ಪುಥು (ಗು). ೧. ವಿಸ್ತಾರವಾದ; ವಿರಾಲ
 ವಾದ; ದೊಡ್ಡ. ೨. ಅಸಂಖ್ಯವಾದ;
 ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ. ~ಸ್ಕಂಧ = ೧. ದೊಡ್ಡ
 ಕೊಂಬೆ, -ಗೆಲ್ಲು. ೨. ದೊಡ್ಡ ಭುಜ;
 ಅಗಲವಾದ ಹೆಗಲು. ~ಸ್ಥಾನ = ನಗರ;
 ಪಟ್ಟಣ.
 ಪುಥುಕ (ನಾ). ೧. ಹುಡುಗ; ಬಾಲಕ.
 ೨. ಅನಲಕ್ಷಿ.
 ಪುಥುಲ(ಳು) = ಪುಥು.
 ಪುಥ್ವಿ (ನಾ). ಭೂಮಿ; ಧರೆ. ~ಕುಲ=ರಾಜ;
 ಆರಸ. ~ಗೃಹ = ಛಲ; ದೊಗರು.
 ಪುಥ್ವಿಜ (ನಾ). ೧. ಮರಗಿಡ ಮುಂತಾದುವು.
 ೨. ಮಂಗಳಗ್ರಹ.
 ಪುಥ್ವಿಜೆ (ನಾ). ಭೂಮಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವಳು;
 ಸೀತೆ.

ಪುಶ್ವಿ (ನಾ). ೧. ಕುಳ್ಳು; ಕುಬ್ಜ. ೨. ಕಿರಣ;
 ಕದಿರು. (ಗು). ೩. ನಾನಾ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ
 ಕೂಡಿದ; ಹಲವು ಬಣ್ಣದ ಚುಕ್ಕೆಗಳುಳ್ಳ.
 ಪುಷತ (ನಾ). ೧. ಮೈಮೇಲೆ ಚುಕ್ಕೆಗಳಿರುವ
 ಚಿಗರೆ. ೨. ತುಂತುರು; ಹಸಿ.
 ಪುಷತ್ಯ (ನಾ). ಬಾಣ; ಶರ.
 ಪುಷ್ಪ (ನಾ). ೧. ಹಿಂಭಾಗ; ಹಿಂಬದಿ.
 ೨. ಶರೀರದ ಹಿಂದಿನ ಭಾಗ; ಬೆನ್ನು.
 ೩. ಪಿರೆ. ೪. ಪುಟ; ಹಾಳೆ.
 ಪೆಂಕುಳಿ (ನಾ). ೧. ಹುಚ್ಚು; ಮರುಳು.
 ೨. ಹೆಚ್ಚು; ಹೇಡಿ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್
 = ಹುಚ್ಚುಹಿಡಿ; ಮರುಳಾಗು.
 ಪೆಂಗ (ನಾ). ಪೆಡ್ಡೆ; ದಡ್ಡ; ತಿಕ್ಕೇಡಿ.
 ಪೆಂಗು (ನಾ). ದಡ್ಡತನ; ಮಂಕುತನ.
 ಪೆಂಗುರು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ದೊಡ್ಡ
 ಬಕಪಕ್ಷಿ.
 ಪೆಂಗೂಸು (ನಾ). ಹೆಂಗಸು; ಸ್ತ್ರೀ.
 ಪೆಂಚು (ನಾ). ಒಪ್ಪಿದ ಮಡಕೆಯ ಜೊರು;
 ಹೆಂಚು.
 ಪೆಂಚೆಯ (ನಾ). ನವಿಲುಗರಿ; ಪಿಂಞ.
 ಪೆಂಟಿ (ನಾ). ೧. (ಮಣ್ಣು ಮೊದಲಾದುವು
 ಗಳ) ಮುದ್ದೆ; ಹೆಂಟಿ. ೨. ಹೊರೆ; ಪಿಂಡಿ.
 ೩. ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತುಂಬುವ ದಿಡಿರಿನ
 ಸಾಧನ; ಪೆಟ್ಟಿ; ತೊಂಬೆ.
 ಪೆಂಡ (ನಾ). ಹೆಂಡ; ಮದ್ಯ.
 ಪೆಂಡತಿ (ನಾ). ಮದದಿ; ಹೆಂಡತಿ.
 ಪೆಂಡವಾಸ (ನಾ). ಅಂತಃಪುರ; ರಾಣಿ
 ವಾಸ.
 ಪೆಂಡಳ (ನಾ). ಉರಣಣೆ; ರಭಸ.
 ಪೆಂಡಾರ = ಪೆಂಡೆಯ.
 ಪೆಂಡಾರಿ = ಪಿಂಡಾರಿ.
 ಪೆಂಡಿ (ನಾ). ಪಿಂಡಿ; ಹೊರೆ; ಕಟ್ಟು.
 ಪೆಂಡಿತಿ = ಪೆಂಡತಿ.
 ಪೆಂಡೆ ೧. = ಪೆಂಡೆಯ. ೨. = ಪೆಂಡಿ.

ಪೆಂಡೆಯ (ನಾ). ಕಾಲಿನ ಒಂದು ಅಭರಣ ;
ದಿರುದಿನ ಬಳಿ ; ಅಂದುಗೆ.

ಪೆಂತಪ(ರ) (ನಾ). ಪಿಶಾಚಿ ; ದೆವ್ವ ; ಬೆಂತರ.

ಪೆಂಪು (ನಾ). ೧. ಘನತೆ ; ಕೀರ್ತಿ ;
ಗೌರವ. ೨. ಅಧಿಕ ; ಹೆಚ್ಚಳ.

~ಪೆ(ವೆ)ಜು(ರು) = ೧. ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು
ಹೊಂದು. ೨. ಅಧಿಕವಾಗು ; ಹೆಚ್ಚಾಗು.

ಪೆಕ್ಕಣ (ನಾ). ಪ್ರೇಕ್ಷಣ ; ನೋಟ ; ಕಾಣ್ಕೆ.
ಪೆಕ್ಕಳ = ಪರ್ಕಳ.

ಪೆಕ್ಕಳಿಗ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.

ಪೆಗ್ಗ(ಲು) (ನಾ). ಹೆಗಲು ; ಭುಜ.

ಪೆಗ್ಗ = ಪೆಂಗ.

ಪೆಗ್ಗಡೆ (ನಾ). ಹೆಗ್ಗಡೆ ; ನಾಯಕ.

ಪೆಗ್ಗಣ (ನಾ). ಇಲಿಯ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ
ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ ; ಹೆಗ್ಗಣ.

ಪೆಗ್ಗ ೧. = ಪೆಂಗ. ೨. = ಪೆಂಗು.

ಪೆಚ್ಚ (ನಾ). ದಡ್ಡ ; ಮೂರ್ಖ.

ಪೆಚ್ಚಿ (ನಾ). ದಡ್ಡಿ ; ಮೂರ್ಖ ಹೆಂಗಸು.

ಪೆಚ್ಚು ೧. = ಪರ್ಚು. (ನಾ). ೨. ಕಾಂತಿ
ಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು ; ಮಂಕು. ೩. ಹೆಡ್ಡತನ ;
ದಡ್ಡತನ. ~ಅಗು = ೧. ಮಂಕಾಗು ;
ಕಳೆಯಿಲ್ಲದಾಗು. ೨. ದಡ್ಡನಾಗು ; ಹೆಡ್ಡ
ನಾಗು. ~ಮುಖ = ಸಪ್ಪಗಾದ ಮುಖ ;
ಕಳೆಯಿಲ್ಲದ ಮುಖ.

ಪೆಚ್ಚುಗೆ = ಪರ್ಚುಗೆ.

ಪೆಚ್ಚೆ = ಪಚ್ಚೆ. ~ಪಿ(ವಿ)ಡಿ = ಹೆಚ್ಚೆಯನ್ನು
ಅನುಸರಿಸು.

ಪೆಟಾರಿ (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ.

ಪೆಟ್ಟು = ಪೆಂಟೆ.

ಪೆಟ್ಟು = ಪೆಟ್ಟಿಗೆ.

ಪೆಟ್ಟಿಗೆ (ನಾ). ಸಂದೂಕ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು
= ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳು ; ಹೊರಡು. ~ಗಾಡಿ
= ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಾಕಾರದ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿ,
-ಬಂಡಿ.

ಪೆಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಡೆ ; ಬಡಿ. ೨. ಚುಚ್ಚು ;
ಇರಿ. ೩. ಹೆಟ್ಟು ; ಸಂಭೋಗಿಸು. (ನಾ).

೪. ಹೊಡೆತ ; ಏಟು. ೫. ನೋವು ; ಘಾಸಿ.

೬. ಸಾಹಸ ; ಕೆಚ್ಚು. ೭. ಗರ್ವ ; ಸೊಕ್ಕು.

~ತಿನ್ನು = ಅನುಭವಿಸು ; ಕಷ್ಟಪಡು.

~ಪೆ(ವೆ)ಚರ್ಪ = ಗರ್ವಪಡು.

ಪೆಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಮಣ್ಣಿನ ಮುದ್ದೆ ; ಹೆಂಟೆ.

೨. ಗಳಿಗೆ ; ತೊಂಬೆ.

ಪೆಟ್ಟುಪ್ಪು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉಪ್ಪು ;
ಬಂದೂಕಿಗೆ ಹಾಕುವ ಮದ್ದು.

ಪೆಠಾರಿ = ಪೆಟಾರಿ.

ಪೆಡ (ನಾ). ಹಿಂದುಗಡೆ ; ಹಿಂಬದಿ ; ಹಿಂಭಾಗ.

~(ಂ)ಕ(ಗೆ)ಯ್ = ಕೈಯ ಹಿಂಭಾಗ.

~(ಂ)ತ(ದ)ಲೆ = ತಲೆಯ ಹಿಂಭಾಗ ;

ಹಿಂದಲೆ. ~(ಂ)ಮೆಟ್ಟು = ೧. ಹಿಂದಕ್ಕೆ

ಸರಿ ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು. ೨. ಹಿಂಭಾಗ ; ಹಿಂಬದಿ.

~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಹಿಮ್ಮುಖವಾಗಿ

ಕಟ್ಟು. ೨. ಹೆಡಮುರಿಗೆ ; ಹಿಂಗಟ್ಟು.

~ಮುಡಿ = ತುರುಬು ; ಗಂಟು. ~ಮುರಿ

= ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಚು ; ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಸು.

ಪೆಡಂಭೂತ (ನಾ). ಬೃಹದಾಕಾರದ ಪ್ರಾಚೀನ
ಕಾಲದ ಪ್ರಾಣಿ.

ಪೆಡಕು (ನಾ). ಕತ್ತಿನ ಹಿಂಭಾಗ ; ಹೆಕ್ಕತ್ತು.

ಪೆಡಗುಡಿ (ನಾ). ಹಿಂಗಟ್ಟು ; ಹೆಡಮುರಿಗೆ.

~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಮ್ಮುಖ

ವಾಗಿ ಕಟ್ಟು.

ಪೆಡಗೆ (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಬುಟ್ಟಿ ; ಗೂಡೆ ;

ಹೆಡೆಗೆ.

ಪೆಡಸು (ನಾ). ೧. ಗಡುಸು ; ಗಟ್ಟಿ. ೨. ಕಾಠಿನ್ಯ ;

ಉಗ್ರತೆ. ೩. ಹಗುರವಾದುದು ; ಭಂಗುರ

ವಾದುದು. ೪. ಕಷ್ಟ ; ಎಡರು. ~ಅಗು

= ಕಠಿಣವಾಗು ; ಗಟ್ಟಿಯಾಗು. ~ದಾರಿ

= ಅಡಚಣೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ದಾರಿ ; ಕಷ್ಟದ

ದಾರಿ.

ಪೆಡಿಗಿ = ಪೆಡಿಗಿ.

ಪೆಡೆ (ನಾ). ಹಾವಿನ ಬಿಟ್ಟಿದ ಹೆಡೆ.

~ಮ(ವ)ಣೆ = ಹಾವಿನ ಹೆಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ರತ್ನ; ನಾಗರತ್ನ.

ಪೆಣ್ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣು; ಹೆಂಗಸು; ಸ್ತ್ರೀ.

~ಕೂ(ಗೂ)ಸು = ಪೆಂಗೂಸು.

~ಕೂ(ಗೂ)ಲೆ = ಹೆಂಗಸಿನ ಕೂಲೆ;

ಸ್ತ್ರೀಹತ್ಯೆ. ~ಪ(ಬ)ಡೆ = ಹೆಂಗಸರ ಸೈನ್ಯ;

-ದಳ. ~ಮರುಳಸ್ಮೀಲೋಲ; ಕಾಮುಕ.

ಪೆಣ (ನಾ). ಹೆಣ; ಕಳೇಬರ; ಶವ.

~ಕೂಬ್ (ಘ) = ಸತ್ತ ವರಿಗಾಗಿ ಹಾಕುವ

ಕಾಕಪಿಂಡ. ~ತಿ(ದಿ)ನಿ = ಹೆಣವನ್ನು

ತಿನ್ನುವ ಭೂತ, ಪಿಶಾಚಿ ಮುಂತಾದವು.

ಪೆಣಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಶ್ರಮಪಡು; ಹೆಣಗು;

ಹೋರಾಡು. ೨. = ಪೆಣರ್.

ಪೆಣರ್ (ಕ್ರಿ). ಹೆಣಗಾಡು; ಹೋರಾಡು.

ಪೆಣಲ್ (ನಾ). ಜಡೆ; ಹೆರಳು.

ಪೆಣೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೆಣೆ; ಹೊಸೆ; ತಳಕುಹಾಕು.

೨. ಒಂದುಗೂಡಿಸು; ಒಟ್ಟುಮಾಡು.

೩. ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳು; ಒಂದಾಗು; ತೊಡಕಿ

ಕೊಳ್ಳು. (ನಾ). ೪. ಒಂದಾಗಿರುವಿಕೆ;

ಜೊತೆಯಾಗಿರುವಿಕೆ. ೫. ಸಂಗ; ಜೊತೆ.

~ಪ(ವ)ಕ್ಕಿ = ಎಣವಕ್ಕಿ; ಚಕ್ರವಾಕ.

ಪೆಣ್ಣು = ಪೆಣ್.

ಪೆಣ್ಣುಗ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣುಗ; ಸ್ತ್ರೀಣ.

ಪೆಣ್ಣುಡೆಯ (ನಾ). ಹೆಂಗಸರನ್ನೇ ಸೈನ್ಯವಾಗಿ

ಉಳ್ಳವನು; ಕಾಮ.

ಪೆದೆ (ನಾ). ಬಿಲ್ಲಿನ ದಾರ; ನಾರಿ; ಹೆಡೆ.

ಪೆದ್ದ (ನಾ). ಮೂರ್ಖ; ದಡ್ಡ.

ಪೆದ್ದಿ (ನಾ). ಮೂರ್ಖ ಹೆಂಗಸು; ದಡ್ಡಿ.

ಪೆದ್ದು (ನಾ). ೧. ಹೆಡ್ಡತನ. ೨. = ಪೆದ್ದ.

ಪೆಪ್ಪಳಿಸು = ಪೆಪ್ಪಳಿಸು.

ಪೆಪ್ಪು (ನಾ). ಮೊಸರಾಗಲು ಹಾಲಿಗೆ ಬೆರಸುವ

ಮಜ್ಜಿಗೆ ಅಥವಾ ಹುಳಿ; ಹೆಪ್ಪು.

ಪೆಬ್ಬಾವು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಾವು;

ಹೆಬ್ಬಾವು; ಅಜಗರ.

ಪೆಬ್ಬೆಟ್ಟು (ನಾ). ಕೈ ಮತ್ತು ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿರುವ

ದಪ್ಪಬಿಟ್ಟು; ಹೆಸೆಟ್ಟು.

ಪೆಮ್ಮರ (ನಾ). ದೊಡ್ಡಮರ; ಹೆಮ್ಮರ.

ಪೆರ್ ೧. = ಪೆಜು. (ಗು). ೨. ಹಿರಿಯ;

ವಿಶಾಲವಾದ; ದೊಡ್ಡ. ~ಕು(ಗು)ಡಿ

= ಹಿರಿಯ ಮನೆತನ; ದೊಡ್ಡ ವಂಶ.

~ತೊ(ದೊ)ಜಿ(ರಿ) = ದೊಡ್ಡ ನದಿ.

~ಪ(ಬ,ವ)ಡೆ = ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯ; ಹಿರಿಯ

ಸೈನ್ಯ. ~ಪಾ(ಬಾ,ವಾ)ವು = ಪೆಬ್ಬಾವು.

~ಬಟ್ಟಿ = ರಾಜಮಾರ್ಗ; ಹೆದ್ದಾರಿ.

~ಬಲ = ಪೆರ್ಬಡೆ. ~ಮಗ = ಹಿರಿಯ

ಮಗ; ಜೈಷ್ಠಪುತ್ರ. ~ಮುಡಿ = ಉದ್ದ

ವಾದ ಕೂದಲಿನ ಜಡೆ, -ಹೆಳಲು.

ಪೆರೆ (ನಾ). ೧. ಹಾವಿನ ಪೊರೆ. ೨. = ಪೆಜಿ.

~ಕ(ಗ)ಕೆ = ಪೊರೆಗಳಜು; ಪೊರೆಯನ್ನು

ಬಿಡು.

ಪೆಜಿ(ರಿ) (ನಾ). ೧. ಹಿಂದುಗಡೆ; ಹಿಂಭಾಗ.

೨. ಇನ್ನೊಂದು ಪಕ್ಕ, -ಸ್ಥಳ. ೩. ಅನ್ಯ;

ಪರಕೀಯ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಲ್(ಲು)

= ಹಿಂಗಾಲು. ~ತೆ(ದೆ)ಗೆ = ಹಿಂಜರಿ;

ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು. ~ಪಿಂಗು = ಪೆಜಿವೆಗೆ.

ಪೆಜಿ(ರಿ)ಗು (ನಾ). ೧. ಹಿಂಬದಿ; ಹಿಂಭಾಗ.

(ಅ). ೨. ಅನಂತರ; ಅನೇಲೆ.

ಪೆಜಿ(ರಿ)ತು (ನಾ). ಬೇರೆಯದು; ಮತ್ತೊಂದು.

ಪೆಜು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಂದು; ಪಡೆ; ತಾಳು.

೨. ಸಂಪಾದಿಸು; ಗಳಿಸು. ೩. ಹೆರು;

ಹಡೆ. ೪. ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟು; ಹೆರೆಗಟ್ಟು.

ಪೆಜು(ರು)ಕು (ಕ್ರಿ). ಆಯು; ಹೆಕ್ಕು.

ಪೆಜಿ(ರಿ) (ನಾ). ಚಂದ್ರ; ತಿಂಗಳು.

~ಅ(ಯ)ಂಬು = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಾಣ;

ಚಂದ್ರಾಸ್ತ್ರ. ~ನೊಸಲ್(ಲು) = ಚಂದ್ರ

ನಂತಿರುವ ಹಣೆ.

ಪೆಟಿ(ರೆ)ಗೊಡೆಯ (ನಾ). ಚಂದ್ರನನ್ನು
ಕೊಡೆಯಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು ; ಕಾಮ.

ಪೆಟಿ(ರೆ)ದಲೆಯ (ನಾ). ಚಂದ್ರನನ್ನು ತಲೆ
ಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವನು ; ಶಿವ.

ಪೆರ್ಕಳ (ನಾ). ೧. ಅಧಿಕ ; ಹೆಚ್ಚಳ.

೨. ಗರ್ವ ; ಹೆಮ್ಮೆ. ~ ಇಸು = ೧. ಹೆಚ್ಚಾಗು ;
ಅಧಿಕವಾಗು. ೩. ಹೆಮ್ಮೆಪಡು ; ಹಿಗ್ಗು.

ಪೆರ್ಗಡೆ = ಪೆಗ್ಗಡೆ. ~ ಇತಿ = ೧. ಹೆಗ್ಗಡೆಯ
ಹೆಂಡತಿ. ೨. ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ; ಹೆಗ್ಗಡತಿ.

ಪೆರ್ಗಣ = ಪೆಗ್ಗಣ.

ಪೆರ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಧಿಕವಾಗು ; ಹೆಚ್ಚು.

೨. ಹೆಮ್ಮೆಪಡು ; ಗರ್ವಿಸು. (ನಾ).
೩. = ಪೆರ್ಚುಗೆ. ೪. ಪರಾಕ್ರಮ ; ಸಾಹಸ.

~ ಇಸು = ಹೆಚ್ಚಿಸು ; ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸು.

ಪೆರ್ಚುಗೆ (ನಾ). ೧. ಹೆಚ್ಚಳ ; ಅಧಿಕ ;
ಹೆಚ್ಚಿಗೆ. ೨. ಹೆಮ್ಮೆ ; ಸೊಕ್ಕು.

ಪೆರ್ವ (ನಾ). ೧. ಹೆಚ್ಚಳ ; ಹಿರಿಮೆ ; ಘನತೆ.

೨. ಸೊಕ್ಕು ; ಹೆಮ್ಮೆ. ~ ಕಿ(ಗಿ)ಡು
= ಗರ್ವಭಂಗವಾಗು ; ಅಭಿಮಾನಗುಂದು.

~ ಪ(ವ)ಡೆ = ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದು ;
ಘನತೆಯನ್ನು ಪಡೆ.

ಪೆಸರ್(ರು) (ನಾ). ೧. ಹೆಸರು ; ಅಂಕಿತ ;

ನಾಮಧೇಯ. ೨. ಕೀರ್ತಿ ; ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ; ಹೆಸರು
ವಾಸಿ. ೩. = ಪೆಸರು. ~ ಆಗು = ೧. ಹೆಸರು

ರೂಢಿಗೆ ಬರು. ೨. ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆ ;
ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗು. ~ ಇಡು = ೧. ನಾಮ

ಕರಣ ಮಾಡು. ೨. ಹೊಗಳು ; ಸ್ತುತಿಸು.

೩. ದೋಷಾರೋಪ ಮಾಡು ; ನಿಂದಿಸು.

~ ಕೊ(ಗೊ)ಳ್(ಳು) = ೧. ಹೆಸರಿಸು ;
ಹೆಸರು ಹೇಳು. ೨. ಕೀರ್ತಿಪಡೆ ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ

ನಾಗು. ೩. ಹೆಸರನ್ನು ಅಲಿಸು, -ಕೇಳು.

ಪೆಸರು(ರು) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ದ್ವಿದಳ

ಧಾನ್ಯ ; ಹೆಸರು.

ಪೆಸರ್ಪು (ಕ್ರಿ). ನಿಂದಿಸು ; ದೂಷಿಸು.

ಪೆಳಲು(ರು) ೧. = ಪೆಳ್ಳಿಸು. ೨. ನಡುಗು ;
ತತ್ತರಿಸು. (ನಾ). ೩. ಹೆದರಿಕೆ ; ಭಯ.
~ ಇಸು = ಭಯಪಡುವಂತೆ ಮಾಡು ;
ಹೆದರಿಸು.

ಪೆಳ್ಳಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ಭಯಪಡು ; ಹೆದರು.

ಪೆಲ(ಳ)ವ (ನಾ). ಕುಂಟ ; ಹೆಳವ.

ಪೆಲ(ಳ)ವಿ (ನಾ). ಕುಂಟ ; ಹೆಳವಿ.

ಪೆಲ(ಳ)ವು (ನಾ). ಕುಂಟ ತನ ; ಅಂಗ
ವಿಕಲತೆ.

ಪೇ(ಂ)ಕುಳಿ (ನಾ). ೧. ಪಿರಾಟ. ೨. ಅನೇಕ ;

ಕೋಪೋದ್ರೇಕ. ೩. ಹುಚ್ಚು ; ಪೆಂಕುಳಿ.

~ ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ೧. ಅನೇಕಗೊಳ್ಳು.

೨. ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿ ; ಹುಚ್ಚಾಗು.

~ ನಾಯ್(ಯಿ) = ಹುಚ್ಚುನಾಯಿ.

ಪೇಚಕ (ನಾ). ೧. ಗೂಟೆ. ೨. (ಅನೆಯ)
ಬಾಲದ ಬುಡ. ೩. ಹೇನು.

ಪೇಚು (ನಾ). ೧. ತೊಡಕು ; ಮುಗ್ಗಟ್ಟು.

೨. ಪಟ್ಟು ; ಹಿಡಿತ. ~ ಆಟ = ಪರವಾಟ ;

ಇಕ್ಕಟ್ಟು. ~ ಆಡು = ಕಷ್ಟಕ್ಕೊಳಗಾಗು ;
ಬದ್ಧಾಡು.

ಪೇಟಿ (ನಾ). ರುಮಾಲು ; ತಲೆಯುಡುಗೆ.

ಪೇಟಿಕ (ನಾ). ೧. ಪೆಟ್ಟಿಗೆ. ೨. ಬುಟ್ಟಿ.

೩. ಗುಂಪು ; ಸಮೂಹ. ೪. ಸೇವಕ ;
ಅಳು.

ಪೇಟಿ ೧. = ಪೇಟಿಕೆ. ೨. ಒಂದು ವಾದ್ಯ

ವಿಶೇಷ ; ಹಾರ್ಮೋನಿಯಂ. ೩. ಬಟ್ಟೆಗಳ
ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಹೆಣೆದಿರುವ ಕಸೂತಿ.

ಪೇಟಿಕೆ (ನಾ). ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ; ಸುದೂಕ.

ಪೇಟಿ (ನಾ). ಅಂಗಡಿಗಳಿರುವ ಬೀದಿ ;
ಮಾರುಕಟ್ಟೆ.

ಪೇಶಾ (ನಾ). ತಾಲ್ಲೂಕಿಗಿಂತ ಸಣ್ಣದಾದ
ಅಡಳಿತ-ವಿಭಾಗ.

ಪೇಡ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ ;
ಹಾಲುಬೋವ.

ಪೇಡಿ (ನಾ). ಅಂಜುಕುಳಿ; ಹೇಡಿ.

ಪೇಡೆ = ಪೇಡ.

ಪೇಡಿ (ನಾ). ವ್ಯವಹಾರ ಸಂಸ್ಥೆ; ಪಾಲು
ಗಾರಿಕೆಯ ಸಂಸ್ಥೆ.

ಪೇಣಿ = ಫೇಣಿ.

ಪೇತ (ನಾ). ೧. ಪ್ರೇತ; ಶವ; ಹೆಣ.

೨. ಪಿಶಾಚಿ; ಭೂತ.

ಪೇತು (ನಾ). ೧. ಗಡಿಬಿಡಿ; ಗೊಂದಲ.

೨. = ಪೇತ.

ಪೇದೆ (ನಾ). ೧. ಕಾಲಾಳು; ಪದಾತಿ.

೨. ಸೇವಕ; ಆಳು.

ಪೇನ್(ನು) (ಕ್ರಿ). ೧. ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೇನು
ಹೆಚ್ಚಾಗು. (ನಾ). ೨. ತಲೆಯಲ್ಲಿರುವ
ಕ್ರಿಮಿ; ಹೇನು.

ಪೇಯ (ನಾ). ಕುಡಿಯಲು ಯೋಗ್ಯ
ವಾಮದು; ಪಾನೀಯ, ಮದ್ಯ, ಪಾನಕ
ಮುಂತಾದುವು.

ಪೇರ್ (ಗು). ವಿಶಾಲವಾದ; ದೊಡ್ಡ. ~ಅಡಿ
= ೧. ದೊಡ್ಡಪಾದ. ೨. ಪೂಜ್ಯಪಾದ;
ಗೌರವಾರ್ಹ. ೩. ನಾಯಿ. ~ಅಣಿ(ರೆ)
= ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆ. ~ಈಳೆ = ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು;
ಹೇರೀಳೆ. ~ಉಸಿರು = ನಡೆವಾದ ಉಸಿರು;
ನಿಟ್ಟುಸಿರು.

ಪೇರಣ (ನಾ). ಸ್ವತ್ಯ; ನರ್ತನ; ಕುಣಿತ.
~ಇಗ = ನರ್ತಿಸುವವನು; ನರ್ತಕ.

ಪೇರಣಿ (ನಾ). ೧. ಕುಣಿತ; ನರ್ತನ.
೨. ಜಿಗಿಯುವಿಕೆ; ನೆಗೆತ. ೩. ದೊಡ್ಡ
ಸ್ವಯ್ಯ.

ಪೇರಣಿ = ಪೇರಣ.

ಪೇರಲ(ಳ) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ
ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು; ನೀಬೆ.

ಪೇರಳೆ = ಪೇರಲ.

ಪೇರಿ = ಫೇರಿ.

ಪೇರು = ಪೇಟು. ~ಕಟ್ಟು = ತಕ್ಕಡಿಯ
ತೂಕವನ್ನು ಸಮಮಾಡು.

ಪೇಟು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಆಡಕು; ಒಟ್ಟು;

ಹೇರು. ೨. ಹರಡು; ವ್ಯಾಪಿಸು. (ನಾ).

೩. ಒಟ್ಟು; ರಾಶಿ. ೪. ಹೊರೆ; ಭಾರ.

~ಇಸು = ೧. ಒಟ್ಟು; ರಾಶಿನಾಡು.

೨. ಹೊರುವಂತೆ ಮಾಡು; ಹೊರಿಸು.

ಪೇರ್ಚು (ನಾ). ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ; ಅತಿಶಯ.

ಪೇರ್ವೆ = ಪೆರ್ವೆ.

ಪೇಲ್(ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಲವನ್ನು

ವಿಸರ್ಜಿಸು. (ನಾ). ೨. ಮಲ; ಹೇಲು.

ಪೇಲವ (ಗು). ೧. ಸಣ್ಣ; ಎಳೆಯ.

೨. ಕೋಮಲವಾದ; ಮೃದುವಾದ.

೩. ಮಸುಕಾದ.

ಪೇರೆ (ನಾ). ಬಟ್ಟಲು.

ಪೇರಲ (ಗು). ೧. ಸುಂದರವಾದ; ನೋಡಕ.

೨. ಕೋಮಲವಾದ; ಮೃದುವಾದ.

೩. ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ. ೪. ಮೋಸದ;
ಕುಟಲಿತನದ.

ಪೇಶನಾಯಿ (ನಾ). ಮರಾಟರಾಜ್ಯದ
ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ.

ಪೇಶಿ (ನಾ). ೧. ಮಾಂಸದ ಪಿಂಡ, -ಮುದ್ದೆ.

೨. ಮೊಟ್ಟೆ; ತತ್ತೆ.

ಪೇಶ್ವೆ = ಪೇಶನಾಯಿ.

ಪೇಷಣ (ನಾ). ೧. ಹಿಟ್ಟು ಮಾಡುವುದು;

ಬೀಸುವುದು. ೨. ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲು.

~(ಂ)ಗೆಯ್ = ಹಿಟ್ಟುಮಾಡು; ಬೀಸು.

ಪೇಷ್ಕಾರ (ನಾ). ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು
ಮಾಡುವ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ.

ಪೇಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಸಹ್ಯಪಡು; ಜುಗುಪ್ಸೆ

ಹೊಂದು; ಹೇಸು. (ನಾ). ೨. ಹೇಸಿಗೆ;

ಅಸಹ್ಯ. ~ಇಕ(ಗೆ) = ಅಸಹ್ಯ;

ಜುಗುಪ್ಸೆ. ~ನಿಲ್(ಳು,ಳು,ಲು)

=ಜುಗುಪ್ಸೆಗೊಳ್ಳು; ಅಸಹ್ಯಪಡು.

ಪೇಲಾ(ಳ,ಳು,ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಅನ್ನು ;
 ಉಚ್ಚರಿಸು. ೨. ನಿರೂಪಿಸು ; ಹೇಳು.
 ೩. ಕಾ ವ್ಯ ರ ಚ ನೆ ಮಾಡು. ~ಇಸು
 = ೧. ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಓದಿಸು. ೨. ಕಾವ್ಯವನ್ನು
 ಬರಿಸು.

ಪೇಲಾ(ಳ) = ಪೇಡಿ.

ಪೇಲಾ(ಳ)ಕೆ (ನಾ). ೧. ಹೇಳಿಕೆ ; ನಿರೂಪಣೆ.

೨. ಸಮಸ್ಯೆ ; ಒಗಟು.

ಪೇಲಾ(ಳ)ಗೆ (ನಾ). ೧. ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ; ಸಂದೂಕ.

೨. (ಹಾವಿನ) ಬುಟ್ಟಿ.

ಪೈ (ನಾ). ಒಂದು ನಾಣ್ಯ ; ಬಿಡಿಕಾಸು.

ಪೈಕ (ನಾ). ೧. ವರ್ಗ ; ಗುಂಪು. ೨. ಹಣ.

ಪೈಕಿ (ಅ). ೧. ಒಳಗೆ. ೨. ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ.

ಪೈಜಣ (ನಾ). ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ
 ಕಾಲಿನ ಆಭರಣ ; ಅಂದುಗೆ.

ಪೈಜಾಮು = ಪಾಯಿಜಾಮು.

ಪೈಜಾರ (ನಾ). ಮೆಟ್ಟು ; ಎಕ್ಕಡ.

ಪೈಜೆ (ನಾ). ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ; ಶಪಥ.

~ಕಾ(ಗಾ)ಱ(ರ) = ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು
 ಮಾಡಿದವನು.

ಪೈಟು (ಗು). ಸೊಗಸಾದ ; ಚೆನ್ನಾದ.

ಪೈತ್ಯಕ (ನಾ). ೧. ಶ್ರಾದ್ಧ ; ತಿಥಿ. (ಗು).

೨. ತಂದೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ; ಪಿತೃವಿನ.

ಪೈತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಪಿತೃದಿಂದಂಟಾಗುವ
 ವಿಕಾರ ; ಪಿತ್ತ. ೨. ಹುಚ್ಚು. ~ಗಾರ
 = ಹುಚ್ಚು.

ಪೈತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಹೆಬ್ಬರಳು ಮತ್ತು ತೋರು
 ಬರಳುಗಳ ನಡುವಿನ ಅಂತರ ; ಜೋಟು.

೨. ರಥೋತ್ಸವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ಪವಿತ್ರ
 ಕಾರ್ಯ ; ಪವಿತ್ರ. (ಗು). ೩. ಪಿತೃವಿಗೆ
 ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಪೈಪೋಟಿ (ನಾ). ಸ್ಪರ್ಧೆ ; ಮೇಲಾಟ.

ಪೈಮಾಯಿಷಿ (ನಾ). ಭೂ ಮಿ ಯ ನ್ನು
 ಅಳಿಯುವಿಕೆ.

ಪೈಮಾಷಿ = ಪೈಮಾಯಿಷಿ.

ಪೈರಣ (ನಾ). ಅಂಗಿ ; ಜುಬ್ಬ.

ಪೈರಣೆ = ಪೈರಣ.

ಪೈರು = ಶಯಿರು. ~ದಾರ = ಬೇಸಾಯಗಾರ ;
 ರೈತ.

ಪೈಲವಾನ (ನಾ). ಕುಸ್ತಿ ಮಾಡುವವನು ;
 ಜಟ್ಟಿ.

ಪೈಲು (ನಾ). ಮುಖ ; ಕೋನ.

ಪೈಶಾಚಿ (ನಾ). ೧. ಪಿಶಾಚಿ. (ಗು).

೨. ಆಸುರಿ ಸ್ವಭಾವದ ; ಘೋರವಾದ.

೩. ಪಿಶಾಚಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಪೈಶಾಚಿಕ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಭಾಷೆ. (ಗು).

೨. ಆಸುರಿ ಸ್ವಭಾವದ ; ಭಯಂಕರವಾದ.

೩. ಪಿಶಾಚಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಪೈಶುನ್ಯ (ನಾ). ಚಾಡಿ ; ದೂರು ; ಪಿಶುಣು.

ಪೈಸರ (ನಾ). ೧. ವ್ಯಾಪನೆ ; ಹರಡುವಿಕೆ.

೨. ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವಿಕೆ. ೩. ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದು ;

ಹಾಸಿ. ೪. ಪರಿಸರ ; ಪ್ರದೇಶ. ~ಇಸು

= ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು ; ಹಿಂಜರಿ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಡು

= ಊರೆಗೊಡು ; ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಡು.

~ಪೊ(ವೊ)ಗು = ೧. ವ್ಯರ್ಥವಾಗು.

೨. = ಪೈಸರಿಸು.

ಪೈಸಲ್(ಲು) (ನಾ). (ದಾವೆ, ತಕರಾರು
 ಮುಂತಾದುವುಗಳ) ಕೊನೆ, -ತೀರ್ಮಾನ.

ಪೈಸಾ (ನಾ). ೧. ಹಣ ; ದುಡ್ಡು. ೨. ಕನ್ನಡ
 ಬೆಲೆಯ ಒಂದು ನಾಣ್ಯ.

ಪೊಂ (ನಾ). ಹೊನ್ನು ; ಬಂಗಾರ ;

~ಕ(ಗ)ದಿರ = ಹೊನ್ನಿನ ಬಣ್ಣದ ಕಿರಣ.

~ಕ(ಗ)ಕಶ = ೧. ಚಿನ್ನದ ಕೊಡ,

-ಕುಂಭ. ೨. ಚಿನ್ನದ ಗೋಪುರ.

~ಕ(ಗ)ದಗ = ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣದ ಕೇದಗೆ.

~ಕೊ(ಗೊ)ಡ=ಚಿನ್ನದ ಗಡಿಗೆ, -ಕುಂಭ.

~ತ(ದ)ಳಿರ್ = ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣದ

ಚಿಗುರು. ~ತೆ(ದೆ)ರ್ = ಚಿನ್ನದ ತೇರು.

~ಪ(ಬ)ಡಲಿಗೆ = ಚಿನ್ನದ ಬುಟ್ಟಿ.

~ಪ(ಬ)ರಿಯಾಣ = ಚಿನ್ನದ ಹರಿವಾಣ,

-ಕಟ್ಟಿ. ~ಬಣ್ಣ = ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣ;

ಹೊಂಬಣ್ಣ. ~ಬಿಸಿಲ್(ಲು) = ಎಳೆ

ವಿಸಿಲು; ಹೊಂಬಿಸಿಲು. ~ಬಿಟ್ಟು = ಚಿನ್ನದ

ಬಿಟ್ಟು; ಮೇರುಪರ್ವತ. ~ಬೆಸ = ಚಿನ್ನದ

ಕೆಲಸ. ~ಬೆಳಗು = ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಬೆಳಕು.

~ಮದಿಲ್(ಲು) = ಚಿನ್ನದ ಗೋಡೆ.

~ಮರೆ = ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣದ ಜಿಂಕೆ.

~ಸ(ಜ)ರಿಗೆ = ಒಂದು ಅಭರಣ; ಚಿನ್ನದ

ವಂಕಿ. ~ಸ(ಜ)ಲಿಗೆ = ಚಿನ್ನದ ಕೋಲು;

ಬಂಗಾರದ ಸಲಾಕೆ. ~ಸು(ಜು)ರಿಗೆ

= ಬಂಗಾರದ ಕತ್ತಿ. ~ಸೆ(ಜೆ)ಳೆ = ಚಿನ್ನದ

ಬೆತ್ತ.

ಪೊಂಕ (ನಾ). ಗರ್ವ; ಬಿಂಕ. ~ಕಿ(ಗಿ)ಡು

= ಗರ್ವಭಂಗವಾಗು.

ಪೊಂಗೆ (ನಾ). ೧. ಅತಿ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ; ದಿಟ್ಟ.

೨. = ಪೊಂಗಯಿ.

ಪೊಂಗಯಿ (ನಾ). ದೋಣಿ; ನಾನೆ.

ಪೊಂಗಲ್(ಲು) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಖಾದ್ಯ; ಹುಗ್ಗಿ. ~ಹಬ್ಬ = ಸಂಕ್ರಾಂತಿ.

ಪೊಂಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕುದಿ, -ಮರಳು.

೨. ಉಕ್ಕು; ಹೊಮ್ಮು. ೩. ದಿರಿ;

ವಿಕಸಿಸು. ೪. ಸಂತೋಷಪಡು; ಹಿಗ್ಗು.

೫. ಜಂಬ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು; ಗರ್ವಿಸು.

(ನಾ). ೬. ಹೆಚ್ಚಾದ ಕುದಿತ. ೭. ವಿಕಾಸ.

೮. = ಪೊಂಕ.

ಪೊಂಚು (ಕ್ರಿ). ಸಮಯ ಕಾಯು; ಹೊಂಚು.

ಪೊಂದು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಂದು; ಪಡೆ.

೨. ಸೇರು; ಕೂಡು. ೩. ಮರಣಹೊಂದು;

ಸಾಯು. (ನಾ). ೪. ಸೇರಿಕೆ; ಸಂಯೋಗ.

೫. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ. ~ಇಕೆ

= ೧. ಹೊಂದು ವಿಕೆ; ಹೊಂದಾಣಿಕೆ.

೨. ಮರಣ; ಸ್ವಪ್ನ.

ಪೊಂಪುಣ(ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಅಧಿಕ್ಕ; ಹೆಚ್ಚಳ.

೨. ರೋಮಾಂಚನ; ಪುಳಕ.

~ಪೊ(ಪೊ)ಗು = ೧. ಅಧಿಕವಾಗು;

ಹೆಚ್ಚಾಗು. ೨. ರೋಮಾಂಚನಗೊಳ್ಳು;

ನವಿರೇರು.

ಪೊಂಬಸಿಣ(ರ) (ನಾ). ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ;

ಬ್ರಹ್ಮ.

ಪೊಂಬಾಣಿ(ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ಬಾಳೆ. ೨. ಅಡಕೆ ಅಥವಾ ತೆಂಗಿನ ಹೂವು;

ಹೊಂಬಾಳೆ.

ಪೊಕ್ಕರಣೆ (ನಾ). ಕೊಳ; ಪುಷ್ಕರಿಣಿ.

ಪೊಕ್ಕುಳಿ (ನಾ). ಕೋಗಿಲೆ.

ಪೊಕ್ಕುಲ್(ಳ,ಳು,ಲು) = ಪೊಕ್ಕುಲ್.

ಪೊಗಡ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ;

ಪಗಡೆಯ ಮರ.

ಪೊಗದಸ್ತು = ಪಗದಸ್ತು.

ಪೊಗದಿ (ನಾ). ತೆರಿಗೆ; ಕರ; ಕಪ್ಪ.

ಪೊಗಲ್(ರು) (ನಾ). ೧. ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ;

ಪ್ರಕಾಶ. ೨. ಗರ್ವ; ಸೊಕ್ಕು.

~ಉಗು = ಕಾಂತಿ ಪಸರಿಸು; ಹೊಳಪು

ಸೂಸು. ~ಏಜು(ರು) = ಕಾಂತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗು.

~ಪ(ವ)ಡು = ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು.

ಪೊಗರೆ = ಪೊಟರೆ.

ಪೊಗರು (ನಾ). ೧. ವಿಸ್ತಾರ; ವ್ಯಾಪ್ತಿ.

೨. ಬೆಳಗು; ಮುಂಜಾವ.

ಪೊಗಲ್(ಳ,ಳು,ಲು) (ಕ್ರಿ). ಹೊಗಳು;

ಕೊಂಡಾಡು.

ಪೊಗಲ್(ಕ್ರಿ)(ನಾ). ಹೊಗಳಿಕೆ; ಕೊಂಡಾಟ.

~ಪೆ(ವೆ)ಜು(ರು) = ಹೊಗಳಿಕೆಯನ್ನು

ಪಡೆ, -ಹೊಂದು.

ಪೊಗಲ್(ಕ್ರಿ) = ಪೊಗಲ್.

ಪೊಗು (ಕ್ರಿ). ಪ್ರವೇಶಿಸು; ಹೊಗು.

~ಇಸು = ಒಳಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡು;

ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿಸು.

ಪೊಗೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಗೆ ಏಳು; ಹೊಗೆ ಯಾಡು. (ನಾ). ೨. ಹೊಗೆ; ಧೂಮ.

೩. ಆವಿ; ಉಗಿ; ಹಡೆ.

ಪೊಚ್ಚ (ನಾ). ೧. ನೂತನವಾದುದು; ಹೊಳೆದು. ೨. ಹೊಳೆ; ನದಿ. (ಗು).

೩. ಹೊಸದಾದ.

ಪೊಚ್ಚು (ರಾ, ರು, ಉ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಳ್ಳು; ಗೋಚರಿಸು. (ನಾ). ೨. ಶಾರ್ಫ; ಪರಾಕ್ರಮ. ~ ಇಸು = ೧. ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಳ್ಳು; ಗೋಚರಿಸು. ೨. ಪರಾಕ್ರಮ ವನ್ನು ಹೊಂದು; ಕೆಚ್ಚಿನಿಂದ ಕೂಡಿರು.

ಪೊಚ್ಚಲಿಸು (ಕ್ರಿ). ಪ್ರಚ್ಛಲಿಸು; ಹೊಳೆ.

ಪೊಟರೆ (ನಾ). (ಮರದ) ಡೊಗರು; ಹೋರು.

ಪೊಟ್ಟಣ (ನಾ). ೧. ಪುಡಿಕೆ; ಪೊಟ್ಟಳ. ೨. ದೊನ್ನೆ.

ಪೊಟ್ಟರೆ = ಪೊಟರೆ.

ಪೊಟ್ಟಳ (ನಾ) = ಪೊಟ್ಟಣ. ೨. ಗರ್ವ; ಸೊಕ್ಕು; ಜಂಬ. ~ ಇಸು = ಗರ್ವಿಸು; ಮೆರೆ.

ಪೊಟ್ಟಳಿಗೆ = ಪೊಟ್ಟಣ.

ಪೊಟ್ಟು (ನಾ). ೧. (ಧಾನ್ಯದ) ಹೊಟ್ಟು; ಉಮ್ಮಿ. ೨. ತಿರುಳಿಲ್ಲದುದು; ಜೊಳ್ಳು. ~ ಕುಟ್ಟು = ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡು

ಪೊಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಹೊಟ್ಟೆ; ಬಿಸು. ೨. = ಪೊಟರೆ. ೩. ಮಾವಿನಹಣ್ಣಿನ ಬೀಜ; ಓಟಿ.

ಪೊಡಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗೋಚರಿಸು; ಕಾಣು.

ಪೊಡಣೆಗೆ (ನಾ). ಒಗ್ಗರಣೆ.

ಪೊಡಪು (ನಾ). ಹೊಳಪು; ತೇಜಸ್ಸು.

ಪೊಡಮಡು (ಕ್ರಿ). ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡು; ನಂದಿಸು. ~ ಇಕೆ = ನಮಸ್ಕಾರ; ನಂದನೆ.

ಪೊಡರ(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಅದಿರು; ನಡುಗು.

೨. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಗೋಚರಿಸು.

೩. ಪ್ರಕಾಶಿಸು; ಹೊಳೆ. ೪. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವನ್ನು ತೋರಿಸು; ಎದುರುಬೀಳು.

ಪೊಡಪು (ನಾ). ೧. ಕಾಂತಿ; ಹೊಳಪು.

೨. ಸ್ಪರ್ಶ; ಗೋಚರಿಸುವುದು. ೩. ಪರಾ ಕ್ರಮ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

ಪೊಡವಡು = ಪೊಡಮಡು.

ಪೊಡವಿ (ನಾ). ಭೂಮಿ; ನೆಲ; ಪೃಥ್ವಿ. ~ ಆ(ಯಾ)ಣ್ಣು = ಪೊಡವಿ ಪ. ~ ಪತಿ = ಪೊಡವಿಪ.

ಪೊಡವಿಪ (ನಾ). ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ; ರಾಜ.

ಪೊಡೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಡೆ; ಬಡಿ. ೨. ಎಸೆ;

ಬಿಸುಡು. ೩. ಅಟ್ಟು; ಓಡಿಸು. ೪. ಸುರಿ;

ವರ್ಷಿಸು. ೫. ಹೋಗಲಾಡಿಸು; ಕಳೆ.

೬. ಕತ್ತರಿಸು; ಕಡಿ. ೭. ಬೀಳು; ಕೆಡೆ.

೮. ತಿನ್ನು; ಕಬಳಿಸು. ೯. ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆ;

ಸುಲಿ. (ನಾ). ೧೦. ಹೊಡೆತ; ಬಡಿತ.

೧೧. ತೆನೆ ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಇರುವ ಮೊದಲಿನ

ಸ್ಥಿತಿ; ಹೊಡೆ. ೧೨. ಹೊಟ್ಟೆ; ಉದರ.

೧೩. ಗರ್ಭ; ಬಸಿರು. ೧೪. ಉಡಿ; ಮಡಿಲು.

೧೫. ಬಾಣದ ಗರಿ; ಪುಂಖ. ೧೬. ಹರಪು;

ವಿಸ್ತಾರ. ೧೭. ಮೇಲ್ಭಾಗವನ್ನು ಮುಖ್ಯ

ವಾದ ತೊಲೆ. ~ ಕೆ(ಗಿ)ಚ್ಚು = ಹಸಿವು.

~ ಕೆ(ಗಿ)ಡೆ = ಹೊಡೆದು ಕೆಡವು; ಬೀಳಿಸು.

~ ಮರಳು = ೧. ತಿರುಗಿ ಬರು. ೨. ಮಗ್ಗು

ಲಾಗು; ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೊರಳು. ~ ಸೆಂಡು

= ಚೆಂಡಿನಿಂದ ಆಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಆಟ.

ಪೊಡೆತ (ನಾ). ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು; ಏಟು.

ಪೊಡೆಮಡು = ಪೊಡಮಡು.

ಪೊಡೆಯರಲ (ನಾ). ವಿಷ್ಣು.

ಪೊಡೆಯಲರ = ಪೊಡೆಯರಲ.

ಪೊಡೆನಡು = ಪೊಡಮಡು.

ಪೊಣರ(ರು) ೧. = ಪೊಣರ್ಚು. ೨. ಸಂಭೋ

ಗಿಸು. (ನಾ). ೩. ಸೇರಿಕೆ; ಕೂಡಿಕೆ.

೪. ಜೊತೆ; ಜೋಡಿ. ೫. = ಪೊಣಕೆ.

~ಪ(ವ)ಕ್ಕೆ = ಎಣವಕ್ಕೆ; ಚಕ್ರವಾಕೆ.

ಪೊಣಕೆ (ನಾ). ಯುದ್ಧ; ಕಾಳಗ.

~ಆ(ಯಾ)ಳ್ = ಕಲಿ; ಶೂರ.

ಪೊಣಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸೇರಿಸು; ಕೂಡಿಸು.

೨. ಸಂಧಿಸು; ಕೂಡು. ೩. ಯುದ್ಧ ಮಾಡು.

ಪೊಣೆ (ನಾ). ೧. ಜವಾಬ್ದಾರಿ; ಹೊಣೆ.

೨. ಜಾಮೀನುದಾರ; ಹೊಣೆಗಾರ.

ಪೊಣ್ಣು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಮ್ಮು; ಹೊರಚಿಮ್ಮು;

ಸೂಸು. ೨. ಉಂಟಾಗು; ಹುಟ್ಟು; ಮೂಡು. ೩. ಹಬ್ಬು; ಹರಡು.

ಪೊತ್ತ (ನಾ). ಹಣದ ಚೀಲ; ಹಮ್ಮಿಣ.

ಪೊತ್ತಗೆ (ನಾ). ಪುಸ್ತಕ; ಹೊತ್ತಗೆ.

ಪೊತ್ತಡಿ = ಪೊತ್ತ.

ಪೊತ್ತಪ್ಪಿ(ರೆ) (ನಾ). ನಸುಕು; ಹೊತ್ತಾರೆ.

ಪೊತ್ತಪ್ಪಿ(ರೆ) = ಪೊತ್ತಪ್ಪಿ.

ಪೊತ್ತಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಬೆಂಕಿ; ಜ್ವಾಲೆ.

೨. ಉರಿಯುವಿಕೆ. ೩. = ಪೊತ್ತಗೆ.

ಪೊತ್ತು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೆಂಕಿತಾಗು; ಉರಿಹತ್ತು.

೨. ಸೀಯು; ಕರಿಕಾಗು; ತಳಹತ್ತು.

(ನಾ). ೩. = ಪೊತ್ತು. ~ಕ(ಗ)ಳೆ

= ಪೊತ್ತುಗಳೆ. ~ಪೋಕೆ = ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವವನು.

ಪೊದಕುಳಿ (ನಾ). ಅಳಲು; ದುಃಖ; ನೋವು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ವ್ಯರ್ಥಪಡು; ದುಃಖಿಸು.

ಪೊದಕೆ (ನಾ). ೧. ಹೊದಿಕೆ; ಆಚ್ಛಾದನೆ.

೨. ಸೂರು; ಮೇಲ್ಪಾವಣೆ.

ಪೊದಕು(ರ,ರು,ಲು) (ನಾ). ಹೊದರು;

ಪೊದೆ

ಪೊದಲು(ಳ್,ಳು,ಲು)(ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಮ್ಮು;

ಪ್ರಕಟವಾಗು. ೨. ವ್ಯಾಪಿಸು; ಹಬ್ಬು.

೩. ಕೀರ್ತಿಗಳಿಸು; ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಹೊಂದು.

೪. ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರು.

ಪೊದಲು(ಳ್ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಹೊರಹೊಮ್ಮು.

ವಿಕೆ; ಹೊರಬರುವಿಕೆ. ೨. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ;

ಖ್ಯಾತಿ. ೩. ಬೆಳಕು; ಹೊಳಪು. ೪. ವ್ಯಾಪ್ತಿ.

ಪೊದಿಕೆ = ಪೊದಕೆ.

ಪೊದೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊದೆ; ಧರಿಸು. (ನಾ).

೨. ಬತ್ತಳಿಕೆ; ದೊಣೆ; ಮೂಡಿಗೆ.

೩. ಪೊದರು; ಹಿಂಡಿಲು. ~ಇಸು

= ಹೊದಿಸು; ಆಚ್ಛಾದಿಸು.

ಪೊದೆಯಿಸು = ಪೊದಿಸು.

ಪೊದ್ದು (ಕ್ರಿ). ಹೊಂದು; ಸೇರು; ಕೂಡು.

ಪೊನ್ (ನಾ). ೧. ಲೋಹ; ಧಾತು.

೨. ಬಂಗಾರ; ಹೊನ್ನು. ೩. ಬಂಗಾರದ

ನಾಣ್ಯ. ~ಅಂದೆ = ಚಿನ್ನದ ಜೀರ್ಣೋಪವಿ,

-ಪಿಚಕಾರಿ. ~ಅಂದಣ(ಳ) = ಚಿನ್ನದ

ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ. ~ಒಡೆಯೆ = ಕುಬೇರ.

ಪೊನಲ್(ಲು) (ನಾ). ನದಿ; ಹೊಳೆ;

ಹೊನಲು. ~ಇಡು = ಪ್ರವಾಹವಾಗಿ ಹರಿದು.

ಪೊನ್ನಗನ್ನೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸೊಪ್ಪು;

ಹೊನ್ನಗನ್ನೆ.

ಪೊನ್ನೆ (ನಾ). ಹೊನ್ನೆಮರ; ಪುನ್ನಾಗ.

ಪೊಪ್ಪಳಿ (ನಾ). ಚೌಕಾಕಾರವಾದುದು;

ಚೌಕಳಿ.

ಪೊಪ್ಪಳಿ = ಪೊಪ್ಪಳಿ.

ಪೊಮ್ಮು(ಕ್ರಿ). ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರು; ಹೊಮ್ಮು.

ಪೊಯ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಡೆ; ಬಡಿ. ೨. ನೆಡು.

೩. ಸುರಿ; ಹೊಯ್ಯು. (ನಾ).

೪. ಹೊಡೆಯುವಿಕೆ. ೫. ಹೊಡೆತ; ಬಡಿತ.

೬. ಸುರಿಯುವಿಕೆ. ~ನೀರು = ಹುಯ್ಯ

ನೀರು; ಹೊಯ್ಯಾರು.

ಪೊಯಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು.

ಪೊಯ್ಲು = ಪೊಯಿಲ್.

ಪೊರಕೆ (ನಾ). ಕಸಗುಡಿಸುವ ಸಾಧನ;

ಬರಲು. ~ಚುಕ್ಕೆ = ಧೂಮಕೇತು;

ಬಾಲಚುಕ್ಕೆ.

ಪೊರಜು = ಪೊರಜೆ.

ಪೊರಜೆ (ನಾ). (ಅನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವ) ದಪ್ಪಹಗ್ಗ.

ಪೊರಸು (ನಾ). ಗ. ಹಗ್ಗ ಅಥವಾ ನುಲಿಯಿಂದ ಹೆಣೆದ ಮುಂಡ; ಹೊರಸು. ೨. = ಪೊಜಸು.

ಪೊರಳ(ಳು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಹೊರಳು; ಉರುಳಾಡು. ೨. ಹಿಂದಿರುಗು; ಮರಳು.

ಪೊರಳಿ (ನಾ). ಗ. ಗುಂಪು; ರಾಶಿ. ೨. ಮುದ್ದೆ; ಉಂಡೆ.

ಪೊರಳ್ಳು (ಕ್ರಿ). ಹೊರಳಿಸು; ಉರುಳಿಸು.

ಪೊರೆ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಪಾಲಿಸು; ಸಲಹು; ಕಾಪಾಡು. ೨. ಧರಿಸು; ತಾಳು. ೩. ಸೇರು; ಕೂಡು. ೪. ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗು; ತುಂಬು.

ಪ. ಲೇಖಿಸು; ತೊಡೆ. ೬. = ಪೊಜಿ (ನಾ). ೭. ರಕ್ಷಣೆ; ಕಾಪಾಡುವಿಕೆ.

೮. ಕೂಡುವಿಕೆ; ಸೇರುವಿಕೆ. ೯. ಸಮಾಪ; ಹತ್ತಿರ. ೧೦. ಹೊಣೆ; ಜಾ ಮಿನಾ ನು.

೧೧. ಪದರ; ಮಡಿಕೆ; ಸ್ತರ. ೧೨. ಹಾವಿನ ಪರೆ; ನಿಮೋಳಕ. ೧೩. ವ್ರಣ; ಹುಣ್ಣು.

~ವಿ(ಯೇ)ರ್(ರ್,ರು,ಲು) = ಗ. ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೂಡಿರು; ಹುರಿದುಂಬು. ೨. ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದು.

~ಪೊ(ವೊ)ಗು = ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಹೋಗು; ಹತ್ತಿರಹೋಗು.

ಪೊರ್(ರ್,ರು,ಲು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಹೊತ್ತು ಕೊಳ್ಳು; ಹೊರು. ೨. ಧರಿಸು; ತಾಳು.

ಪೊರ(ರ) (ಗು). ಹೊರಗಿನ; ಬೇರೆಯ.

~ಕ(ಗ)ಡೆ = ಹೊರಗಡೆ; ಹೊರಭಾಗ.

~ಪೊಣ್ಣು = ಹೊರಹೊಮ್ಮು; ಹೊರಬರು. ~ಪೊ(ವೊ)ಬ(ಳ)ಲ್ = ಪಟ್ಟಣದ ಹೊರಭಾಗ.

~ಮಿಂಚು = ಹೊರನೋಟಕ್ಕೆ ಕಾಣುವ ಹೊಳಪು; ಥಳಕು.

~ಮುಯ್ಯು = ಹೆಗಲಿನ ತುದಿ, -ಕಡೆ.

~ವಲ(ಳ)ಯ = ಹೊರಭಾಗ; ಹೊರ

ಪ್ರದೇಶ. ~ಸೂಸು = ಹೊರಸೂಸು; ಹೊರಚೆಲ್ಲು.

ಪೊರ(ರ)ಂಡ (ನಾ). ಗೂನುಳ್ಳವನು; ಗೂನ. ಪೊರ(ರ)ಂಡು (ನಾ). ಬೆನ್ನು ಬಾಗಿರುವಿಕೆ; ಗೂನು.

ಪೊರ(ರ)ಗು (ನಾ). ಹೊರಭಾಗ; ಹೊರಬದಿ.

ಪೊರ(ರ)ಗೆ (ಅ). ಹೊರಗಡೆಯಲ್ಲಿ; ಹೊರಗೆ.

ಪೊರ(ರ)ಡು = ಪೊಜಮಡು.

ಪೊರ(ರ)ತು (ಅ). ಹೊರತು; ಅಲ್ಲದೆ.

ಪೊರ(ರ)ಬಿಗೆ (ನಾ). ಹೊರಗಿನವನು; ಪರಕೀಯ.

ಪೊರ(ರ)ಮಡು (ಕ್ರಿ). ಹೊರಡು; ಹೊಡೆದೀಳು. ~ಇಸು = ಹೊರಡಿಸು; ಹೊರಡುವಂತೆ ಮಾಡು.

ಪೊರ(ರ)ಮಾಲ್(ರ್,ರು,ಲು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಓಡಿ ಹೋಗು; ಪಲಾಯನ ಮಾಡು.

(ನಾ). ೨. ಪಲಾಯನ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವಿಕೆ.

೩. ಜಘನ.

ಪೊರ(ರ)ವಾಲ್(ರ್,ರು,ಲು) = ಪೊಜಮಾಲ್.

ಪೊರ(ರ)ಸು (ನಾ). ಪಾರಿವಾಳದಂತಹ ಒಂದು ಪಕ್ಷಿ; ಕಪೋತ; ಹೊರಸು.

ಪೊರ(ರಿ)ಗೆ (ನಾ). ಗ. ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ; ಜನಾಬುದಾರಿ. ೨. ವ್ಯಾಪಾರ; ವ್ಯವಹಾರ.

ಪೊರ(ರೆ) (ನಾ). ಗ. ಹೊರೆ; ಭಾರ. ೨. ಒಬ್ಬನು ಹೊರಬಹುದಾದಷ್ಟು ತೂಕ.

~ಅ(ಯಾ)ಳು = ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರುವವನು; ಹೊರೆಯಾಳು.

ಪೊರ್ಕಳಿ (ನಾ). ಗ. ಹೊಡೆದಾಟ; ಬದಿದಾಟ. ೨. ಅಲೆ; ತೆರೆ. ೩. = ಪೊರ್ಕುಟಾ.

ಪೊರ್ಕುಬ್(ಳ,ಳು,ಲು) (ನಾ). ನಾಭಿ; ಹೊಕ್ಕುಳು.

ಪೊರ್ಕುಬಾ(ಳಿ) (ನಾ). ಸುಳಿ; ಅವರ್ತ.

ಪೊರ್ದು = ಪೊಂಡು.

ಪೊರ್ನುಗಿ (ನಾ). ೧. ಸೇರುವಿಕೆ; ಕೂಡುವಿಕೆ.

೨. ಹೊಂದಿಕೆ; ಸಾಮರಸ್ಯ; ಅನುಬಂಧ.

೩. ಸಾಮಾನ್ಯ; ಹತ್ತಿರ ೪. ಸಾವು;

ಮರಣ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣ(ರ) = ಗೆಳೆಯ;

ಸ್ನೇಹಿತ; ಸಂಗಡಿಗ.

ಪೊಲ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಲಿಗೆ ಹಾಕು; ಹೆಣೆ.

೨. ಯೋಗ್ಯವಾಗು; ಒಗ್ಗು. ೩. ಆಶಯ

ವಾಗು; ಮೇಲಾಗು. (ನಾ). ೪. ಹೀನತನ;

ಕೆಟ್ಟತನ. ೫. ಒಗ್ಗಿದಿರುವುದು; ಯುಕ್ತ

ವಲ್ಲದುದು. ೬. ಅಮಂಗಳ; ಅಶುಭ.

ಪೊಲ (ನಾ). ೧. ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವ ಭೂಮಿ;

ಹೊಲ. ೨. ಸ್ಥಳ; ನಡೆ.

ಪೊಲಂಬು (ನಾ). ೧. ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ.

೨. ರೀತಿ; ಬಗೆ. ೩. ಸನ್ನಿವೇಶ; ಪರಿಸರ.

~ಲಗೆ = ೧. ದಾರಿ ತೋರಿಸುವವನು;

ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶಿ. ೨. ತನ್ನ ನೆಲೆಯನ್ನು

ಅರಿತವನು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣ್ = ರೀತಿಯನ್ನು

ತಿಳಿ; ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿ. ~ಕಿ(ಗಿ)ಡು

= ಪೊಲಗಿಡು. ~ತ(ದ)ಪ್ಪು = ೧. ದಾರಿ

ತಪ್ಪು; ಮಾರ್ಗ ಕಾಣದಾಗು.

೨. = ಪೊಲಗಿಡು.

ಪೊಲಗಿಡು (ಕ್ರಿ). ರೀತಿ ತಪ್ಪು; ಕ್ರಮತಪ್ಪು.

ಪೊಲಗೆಡು = ಪೊಲಗಿಡು.

ಪೊಲಗೆರಿ (ನಾ). ಹೊಲೆಯರ ಓಣಿ, -ಬೀದಿ.

ಪೊಲತಿ (ನಾ). ಹೊಲೆಯರ ಹೆಂಗಸು;

ಹೊಲತಿ.

ಪೊಲಸು (ನಾ). ೧. ಅಶುದ್ಧ; ಹೇಸಿಗೆ;

ಹೊಲಸು. ೨. ಅಶುದ್ಧವಾದುದು.

ಪೊಲಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಲಿ; ಜೋಡಿಸು.

(ನಾ). ೨. ಬಡ್ತಿ.

ಪೊಲಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಹೊಲಿಯುವಿಕೆ.

೨. ಹೊಲಿಗೆ ಹಾಕಿದುದು; ಹೊಲಿಗೆ.

ಪೊಲೆ (ನಾ). ೧. ಮೈಲಿಗೆ; ಹೊಲೆ.

೨. ಕೀಳುತನ; ನೀಚತನ. ೩. ಪಾಪ;

ದೋಷ. ~ಕ(ಗ)ಲಸು = ೧. ಹೊಲಸು

ಮಾಡು. ೨. ಬೇರೆ ಜಾತಿಯವರೊಂದಿಗೆ

ಕೂಡು; ಜಾತಿಸಂಕರ ಮಾಡು. ~ತನ

= ಕೊಳೆ; ಅಶುಚಿ. ~ಪ(ವ)ಟ್ಟು

= ಹೊಲೆಯರ ಬೀಡು; -ವಾಸಸ್ಥಳ.

~ಮಾ(ವಾ)ತು = ಕೀಳುಮಾತು; ಕೆಟ್ಟ

ಮಾತು.

ಪೊಲೆಯ (ನಾ). ಹೊಲೆಯ; ಚಂಡಾಲ.

ಪೊಲ್ಲ (ನಾ). ೧. ನೀಚತನ; ಕೆಟ್ಟತನ. (ಗು).

೨. ಹೀನವಾದ; ನಿಂದ್ಯ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಯ್

= ಕೆಟ್ಟಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಯ್ತು

= ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ; ನೀಚಕೆಲಸ. ~ವಾರ್ತೆ

= ಕೆಟ್ಟಸುದ್ದಿ.

ಪೊಲ್ಲದು (ನಾ). ಹೀನವಾದುದು; ಕೀಳು.

ಪೊಲ್ಲಮೆ (ನಾ). ೧. ಕೆಟ್ಟತನ. ೨. ದೋಷ;

ತಪ್ಪು.

ಪೊಸ (ಗು). ಹೊಸದಾದ; ನೂತನವಾದ.

~ಕ(ಗ)ನ್ನಡ = ಹೊಸಗನ್ನಡ.

~ಕಾ(ಗಾ)ರ್(ರು) = ಅರಂಭದ ಮಳೆ;

ಮುಂಗಾರು. ~ಚೀನ = ಹೊಸ ರೇಷ್ಮೆಯ

ವಸ್ತ್ರ. ~ಜವ್ವನ = ಹೊಸ ಹರೆಯ;

ನವಯೌವನ. ~ದೇಸಿ = ಹೊಸ ಬೆಡಗು,

-ಚೆಲುವು.

ಪೊಸ(ಂ)ತಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ಹೊತ್ತಿಲು;

ಹೊಸಲು; ದೇಹಳಿ.

ಪೊಸ(ಂ)ಬ (ನಾ). ಅಪರಿಚಿತ; ಹೊಸಬ.

ಪೊಸತು(ನಾ). ೧. ನೂತನವಾದುದು; ಹೊಸದು.

೨. ಸುಂದರವಾದುದು. ೩. ಸೋಜಿಗ.

ಪೊಸದು = ಪೊಸತು.

ಪೊಸಬೆ (ನಾ). ಹೊಸಬಳು; ಅಪರಿಚಿತಳು.

ಪೊಸಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೂಡು; ಸೇರು.

೨. ಸೇರಿಸು; ಜೋಡಿಸು. ೩. = ಪೊಸಯಿಸು.

ಪೊಸೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಡೆ; ಮುಖಿಸು. ೨. ಕ್ಷೋಭೆ

ಗೊಳಿಸು; ಕಲಕು. ೩. (ಹಗ್ಗ) ಹೊಸೆ;

ತಿರಿಚು. ೪. ತಿಕ್ಕು ; ಉಜ್ಜು. ೫. ಚುಚ್ಚು ;
ಕೊರೆ. (ನಾ). ೬. ಕಡೆಗೋಲು ; ಮಂತು.
~ಇ(ಯಿ)ಸು = ೧. ಕಡೆ ; ಮಧಿಸು.

೨. ಕೋಟೆಗೋಳಿಸು ; ಕಲಕು.

ಪೊಳಂಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಾಣು ; ಹೊಳೆ.

೨. ಅಗಿ ; ಜಗಿ.

ಪೊಳಕು ೧. ಪೊಳಂಕು. (ನಾ). ೨. ಶಕ್ಕು ;
ವಂಚನೆ. ೩. = ಪೊಟಕು.

ಪೊಳಪು = ಪೊಳಪು.

ಪೊಳೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಳೆ ; ಮಿನುಗು. (ನಾ).

೨. = ಪೊಟೆ.

ಪೊಳೆಪು (ನಾ). ೧. ಕಾಂತಿ ; ಹೊಳಪು.

೨. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು ; ಶುಭ್ರತೆ.

ಪೊಕ್ಕು (ನಾ). ೧. ತಿರುಳಿಲ್ಲದುದು ; ಟೊಳ್ಳು.

೨. ಮರದ ಪೊಟರೆ ; ಡೊಗರು. ೩. ಶಕ್ತಿ
ಹೀನತೆ ; ದುರ್ಬಲತೆ. ೪. ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ
ವಾದುದು. ~ಆಟ = ವ್ಯರ್ಥವಾದ
ಪರಿಶ್ರಮ. ~ಕ(ಗ)ಳೆ = ಕಡೆಗಣಿಸು ;
ಹೀನೈಸು. ~ಮಾತು = ವ್ಯರ್ಥವಾದ
ಮಾತು. ~ವಾದ = ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಚರ್ಚೆ.

ಪೊಟ(ಳ)ಕು (ನಾ). ಅಕ್ಕತಿ ; ಆಕಾರ.

ಪೊಟ(ಳ)ಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ಪಟ್ಟಣ ;

ನಗರ. ೨. ನೆಲೆ ; ಆಶ್ರಯ. ೩. = ಪೋಟಲ್.

~ಆಣ್ಣ = ಪಟ್ಟಣದ ಒಡೆಯ ; ರಾಜ.

ಪೊಟ(ಳ)ಲಿಚ (ನಾ). ನಗರದಲ್ಲಿರುವವನು ;
ಪಟ್ಟಣಗ.

ಪೊಟಿ(ಳೆ) (ನಾ). ೧. ಹೊಳೆ ; ನದಿ.

೨. ದಾರಿ ; ಮಾರ್ಗ. ~ಪ(ವ)ಕ್ಕಿ = ನೀರು
ಹಕ್ಕಿ ; ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿ.

ಪೊಟ್ಟ(ಳ್ಳ)ಡೆ = ಪೊತ್ತಪ್ಪ.

ಪೊಟ್ಟ(ಳ್ಳ)ಪಿ(ರೆ) = ಪೊತ್ತಪ್ಪ.

ಪೊಟ್ಟಿ(ಳ್ಳು) (ನಾ). ೧. ಹೊತ್ತು ; ನೇಳೆ.

೨. ಸೂರ್ಯ ; ನೇಸರು. ~ಕ(ಗ)ಳೆ
= ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡು ; ಹೊತ್ತು ಗಳೆ.

ಪೋ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೋಗು ; ಹೊರದೀಳು.

(ನಾ). ೨. ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ
ಒಂದು ಶಬ್ದ. ~ಕಳೆ = ಅಟ್ಟು ; ಹೊರೆ
ಹಾಕು. ~ಬಗೆ = ಕೆಟ್ಟ ಮನಸ್ಸು.

ಪೋಂತ (ನಾ). ಹೋತ ; ಗಂಡಾಡು.

ಪೋ(ಂ)ತು = ಪೋಂತ.

ಪೋಕ (ನಾ). ೧. ಅಲೆಯುವವನು ; ಅಲೆ

ಮಾರಿ. ೨. ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ. ೩. ನೀಚ ;

ದುಷ್ಟ. ೪. ಪೋಲಿ. ~ವಿದ್ಯೆ = ಕೆಟ್ಟವಿದ್ಯೆ ;

ದುಷ್ಟಚಾಳಿ.

ಪೋಕರಿ = ಪೋಕ.

ಪೋಕು (ನಾ). ೧. ಹುರುಳಿಲ್ಲದುದು ;

ಟೊಳ್ಳು. ೨. ಕೆಡುಕು ; ಹಾಳು. ೩. ತಿರು

ಳಿಲ್ಲದವನು ; ಹುರುಳಿಲ್ಲದವನು.

ಪೋಗಂಡ (ನಾ). ೧. ಅಂಗಹೀನ ; ಅಂಗ

ವಿಕಲ. ೨. ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬರದ ಬಾಲಕ ;

ಪ್ರೌಢನಲ್ಲದವನು.

ಪೋಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೋಗು ; ತೆರಳು.

೨. ಕಳೆ ; ಸಾಗು. (ನಾ). ೩. ತೆರಳುವಿಕೆ ;

ಹೋಗುವಿಕೆ. ~ಆಡು = ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು ;

ನಷ್ಟಹೊಂದು.

ಪೋಚು (ಗು). ಅಲ್ಪ ; ಶುಚ್ಛ.

ಪೋಟಿ (ನಾ). ೧. ಅಂಜುಬುರುಕ ; ಹೇಡಿ.

೨. = ಪೋಟಕ.

ಪೋಟಕ (ನಾ). ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿ ; ಪೋಕರಿ.

ಪೋಟಿಗಿ (ನಾ). ವರ್ಷಾಶನ ; ಜೀವನಾಂಶ.

ಪೋಟಿ (ನಾ). ೧. ಕೂಡುವುದು ; ಸೇರಿಕೆ.

೨. ಸಾಸು ; ಹೋಲಿಕೆ. ೩. ಸ್ಪರ್ಧೆ ;

ಪೈಪೋಟಿ. ೪. ಸೇರಿಸುವ ತುಂಡು ;

ಜೋಡಿಸುವ ಜೊರು.

ಪೋಟಿಗೆ = ಪೋಟಿಗಿ.

ಪೋಟಿ (ನಾ). ೧. ಪೊಟರೆ ; ಡೊಗರು ;

ದಿಲ. ೨. ಪುರುಷಲಕ್ಷಣಗಳುಳ್ಳ ಹೆಂಗಸು.

೩. ದಾಸಿ ; ಸೇವಕ.

ಪೊದೆ (ನಾ). ಚೂರು ; ತುಂಡು ; ತುಣುಕು.

ಪೊಡು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸೀಳು ; ಭಾಗಮಾಡು.

(ನಾ). ೨. ಹೋಳು ; ತುಂಡು.

೩. ಸೀಳುವಿಕೆ. ೪. ಆಸ್ತಿವಿಭಾಗದ ದಾಖಲೆ ಪತ್ರ. ~ (೦) ಗಾಜ (ರ) = ಕಡಿಯುವವನು ; ಸೀಳುವವನು.

ಪೊಣಿಸು (ಕ್ರಿ). ಪವಣಿಸು ; ನೇರಿಸು.

ಪೊಣತ ಗ. = ಪೊಣತಕ. ೨. ನಾನೆ. ೩. ವಸ್ತ್ರ ; ಬಟ್ಟೆ.

ಪೊಣತಕ (ನಾ). ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಾಣಿಯ ಮರಿ ; ಶಾಲ.

ಪೊಣತ್ರ (ನಾ). ಗ. ನೇಗಲಿನ ತುದಿ ; ರಂಜಿಯ ಕುಳ. ೨. ಗುದ್ದಲಿ ; ಸಿಕಾಸಿ. ೩. ಹಂದಿಯ ಮುಖ.

ಪೊಣತ್ರಿ (ನಾ). ಹಂದಿ ; ಸೂಕರ.

ಪೊಣದಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ.

ಪೋರ್ (ರು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಕಾದಾಡು ; ಹೋರಾಡು. ೨. ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ ಮಾಡು ; ಕುಸ್ತಿ ಮಾಡು. (ನಾ). ೩. ಕಾದಾಟ ; ಹೋರಾಟ. ೪. ಕುಸ್ತಿ ; ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ. ೫. ಪೊಟರೆ ; ಬಿಲ ; ಡೊಗರು. ~ ಆಟ = ಹೊಡೆದಾಟ ; ಹೋರಾಟ. ~ ಆಳ್ = ಹೋರಾಡುವವನು ; ಕಲಿ. ~ ಇಸು = ಕಾದಾಡಿಸು ; ಹೋರಾಡಿಸು.

ಪೋರ (ನಾ). (ತುಂಟು) ಹುಡುಗ ; ಬಾಲಕ.

ಪೋರಗಿ (ನಾ). (ತುಂಟು) ಹುಡುಗಿ ; ಬಾಲಕಿ.

ಪೋರಟಿ (ನಾ). ಹೋರಾಟ ; ಕಾದಾಟ.

ಪೋರಿ (ನಾ). ಗ. ಗಂಡು ಕರು ; ಹೋರಿ. ೨. = ಪೋರಗಿ.

ಪೋರ್ಕುಳಿ (ನಾ). ಗ. ಹೋರಾಟ ; ಕಲಹ. ೨. ಸ್ಪರ್ಧೆ ; ಹುರುಡು.

ಪೋರ್ನು (ನಾ). ಹೋರಾಡುವಿಕೆ ;

ಕಾದಾಡುವಿಕೆ.

ಪೋಲ್ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸಾವ್ಯುಹೊಂದು ;

ಹೋಲು. (ಅ). ೨. ಆಂತ ; ಹಾಗೆ.

~ ಇಸು = ಹೋಲಿಸು.

ಪೋಲಕ (ನಾ). ಕುಪ್ಪಸ ; ರವಿಕೆ.

ಪೋಲಿ (ನಾ). ಪೋಕರಿ ; ಉಡಾಳ.

ಪೋಲಿಕೆ (ನಾ). ಗ. ಹೋಲಿಕೆ ; ಸಾಮ್ಯ.

೨. ದುಂದುವೆಚ್ಚ ; ಅಪವ್ಯಯ.

ಪೋಲು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಹೋಲು ; ಸಾಮ್ಯ

ಹೊಂದು. (ನಾ). ೨. ಅಪವ್ಯಯ ; ಹಾಳು.

~ ಮಾಡು = ದುಂದುಮಾಡು ; ವ್ಯಯಿಸು.

ಪೋಲುಗ (ನಾ). ಹಾಳುಮಾಡುವವನು ; ದುಂದುಗಾರ.

ಪೋಲ್ಪಿ (ನಾ). ಹೋಲಿಕೆ ; ಸಾಮ್ಯ.

ಪೋಷಕ (ನಾ). ಗ. ರಕ್ಷಿಸುವವನು ;

ಕಾಪಾಡುವವನು. (ಗು). ೨. ರಕ್ಷಿಸುವ ;

ಕಾಯುವ. ~ ಜೀವಿ = ಕಾಪಾಡುವ ಜೀವಿ.

ಪೋಷಕಿ (ನಾ). ರಕ್ಷಿಸುವವಳು ; ಕಾಪಾಡುವವಳು.

ಪೋಷಣ (ನಾ). ಕಾಪಾಡುವಿಕೆ ; ಪಾಲನೆ.

ಪೋಷಣೆ = ಪೋಷಣ.

ಪೋಷಾಕು (ನಾ). ಉಡುಗೆ ; ತೊಡುಗೆ.

ಪೋಷಿಸು (ಕ್ರಿ). ಪಾಲಿಸು ; ಕಾಪಾಡು.

ಪೋಳಿಗೆ (ನಾ). ಹೋಳಿಗೆ ; ಬಬ್ಬಟ್ಟು.

ಪೋಲ್ (ಳ್, ಳು, ಟು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಹೋಳು

ಮಾಡು ; ತುಂಡು ಮಾಡು. (ನಾ).

೨. ಹೋಳು ; ತುಂಡು. ೩. = ಪೋಲಲ್.

ಪೋಲ (ಳ)ಲ್ (ಲು) (ನಾ). ಮರದ ಪೊಟರೆ ; ಡೊಗರು.

ಪಾಂಚಿ (ನಾ). ಕೈಗೆ ತೊಡುವ ಒಂದು ಅಭರಣ.

ಪಾಂಡಿಮನೆ (ನಾ). ತೊಂಡುನಗಲನ್ನು ಕೂಡುವ ಸ್ಥಳ ; ಕೊಂಡೆನಾಡ.

ಪಾಂಡು (ನಾ). ಗ. ದೊಡ್ಡಿ ; ಕೊಟ್ಟಿಗೆ.

~ ಒಂದು ತೂಕದ ಪ್ರಮಾಣ.

ಪೌಷು (ನಾ). ದಂಡು ; ಸೇನೆ. ~ದಾರ
= ಗ. ಸೈನ್ಯದ ನಾಯಕ. ೨. ಪೋಲೀಸು
ಅಧಿಕಾರಿ.

ಪೌತ್ರ (ನಾ). ಗ. ಮಗನ ಮಗ; ಮೊಮ್ಮಗ.
(ಗು). ೨. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಪೌತ್ರಿ (ನಾ). ಮಗನ ಮಗಳು; ಮೊಮ್ಮಗಳು.

ಪೌರ (ನಾ). ಗ. ನಾಗರಿಕನ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆ
ಗಳನ್ನು ಪಡೆದವನು; ನಾಗರಿಕ. (ಗು).
೨. ನಗರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ~ಜನ
= ನಾಗರಿಕ ವರ್ಗ ; ಜನತೆ. ~ನೀತಿ
= ಗ. ನಾಗರಿಕನ ಕಟ್ಟಳೆ. ೨. ಪೌರರ ಹಕ್ಕು
ಬಾಧ್ಯತೆ, ಕರ್ತವ್ಯ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು
ವಿವರಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ. ~ಲೋಕ = ಪಟ್ಟಣಗರ
ಗುಂಪು. ~ವನ = ಪಟ್ಟಣದ ತೋಟ ;
ಉದ್ಯಾನ.

ಪೌರಂಧ್ರಿ = ಪುರಂಧ್ರಿ.

ಪೌರಸ್ತ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಮುಂದಿರುವವನು ;
ಮೊದಲಿಗ. (ಗು). ೨. ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ
ರುವ; ಪೂರ್ವಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ. ೩. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ
ಮುಂದಿರುವ.

ಪೌರಾಣ (ಗು). ಗ. ಹಳೆಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿ
ಸಿದ; ಪ್ರಾಚೀನ. ೨. ಪುರಾಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಪೌರಾಣಿಕ (ನಾ). ಗ. ಪುರಾಣವನ್ನು ಹೇಳು
ವವನು. (ಗು). ೨. = ಪೌರಾಣ.

ಪೌರುಷ (ನಾ). ಗ. ಶೌರ್ಯ ; ಕೆಚ್ಚು.
೨. ಪ್ರಯತ್ನ ; ಸಾಹಸ. ೩. ಒಂದು ಅಳತೆ;
ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣ. (ಗು). ೪. ಗಂಡಸಿಗೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಪೌರುಷ = ಪೌರುಷ.

ಪೌರೋಹಿತ (ನಾ). ಗ. ಪುರೋಹಿತನ ಕೆಲಸ,
-ವೃತ್ತಿ. ೨. ಮುಂದಾಳುತನ ವಹಿಸುವುದು.

ಪೌರ್ಣಮಿ (ನಾ). ಹುಣ್ಣಿಮೆ.

ಪೌಲಸ್ತ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಪುಲಸ್ತ್ಯ ವಂಶದವನು.

೨. ಕುಬೇರ. ೩. ವಿದ್ಯಾ. ೪. ಶಾಸ್ತ್ರ.

ಪೌಷ್ಟಿಕ (ನಾ). ಗ. ಇಷ್ಟಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ
ಮಾಡುವ ಕರ್ಮ ; ಶಾಂತಿಹೋಮ.
(ಗು). ೨. ಪೃಷ್ಠಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ;
ಪೃಷ್ಠಿದಾಯಕ.

ಪೌಳಿ (ನಾ). ಪ್ರಾಕಾರ ; ಸುತ್ತುಗೋಡೆ.

ಪ್ರಕಂಪನ (ನಾ). ಗ. ಬಲವಾದ ಗಾಳಿ ;
ಬಿರುಗಾಳಿ. ೨. ಅತಿಶಯವಾದ ಕಂಪನ.
೩. ಬಲವಾಗಿ ಹೆದರಿಸುವವನು.

ಪ್ರಕಟಿ (ನಾ). ಗ. ಸ್ಪಷ್ಟವಾದುದು ; ನಿಚ್ಚಳ
ವಾದುದು. (ಗು). ೨. ಮುಚ್ಚುಮರೆ
ಯಿಲ್ಲದ ; ನಿಚ್ಚಳವಾದ. ೩. ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ
ತಂದ ; ಹೊರಗಿಡಹಿದ. ~ಅ(ವಾ)ಗು
= ಗ. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗು ; ಬಹಿರಂಗವಾಗು.
೨. ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಡು. ~ಇಸು = ಗ. ತೋರ್ಪ
ಡಿಸು ; ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸು. ೨. ಎಲ್ಲರಿಗೂ
ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು ; ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸು.
೩. ಪುಸ್ತಕ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸು,
- ಹೊರ ತರು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳಿಸು
= ಪ್ರಕಟಿಸು.

ಪ್ರಕಟಣೆ = ಪ್ರಕಟನ.

ಪ್ರಕಟನ (ನಾ). ಗ. ಹೊರಗಿಡಹುವುದು ;
ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವುದು. ೨. ತಿಳಿಯಪಡಿಸು
ವುದು ; ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವುದು.

ಪ್ರಕಟನೆ = ಪ್ರಕಟನ.

ಪ್ರಕರ (ನಾ). ಗುಂಪು ; ಸಮೂಹ ; ರಾಶಿ.

ಪ್ರಕರಣ (ನಾ). ಗ. ವಿಷಯ ; ಘಟನೆ.
೨. ಭಾಗ. ೩. ಗ್ರಂಥಭಾಗ ; ಅಧ್ಯಾಯ.
೪. ಸನ್ನಿವೇಶ ; ಸಮಯ. ೫. ಮುನ್ನುಡಿ.
೬. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಭೇದ.

ಪ್ರಕರ್ಷ (ನಾ). ಉತ್ಕರ್ಷ ; ಅಧಿಕೃ.

ಪ್ರಕಾಂಡ (ನಾ). ಗ. ಮರದ ಕಾಂಡ ;
ಬೊಡ್ಡೆ. ೨. ತಾವರೆಯ ದಂಟು ;
ಮೃಣಾಳ. ೩. ಕೈಯ ಮೇಲ್ಭಾಗ ;
ಮೊಂಡು. ೪. ರೋಷ ; ಕ್ರೋಧ. ೫. ಕಾಲದ

ಒಂದು ಗಣನೆ. (ಗು). ೬. ಉತ್ತಮ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ.
 ಪ್ರಕಾಶನ (ಗು). ಬಹಳ; ಯಥೇಷ್ಟ.
 ಪ್ರಕಾರ (ನಾ). ೧. ರೀತಿ; ಬಗೆ. ೨. ವಿಶಿಷ್ಟತೆ; ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ೩. ಸಾಧ್ಯತೆ; ಹೊಂದಾಣಿಕೆ.
 ಪ್ರಕಾಶ (ನಾ). ೧. ತೇಜಸ್ಸು; ಹೊಳಪು. (ಗು). ೨. ನಿರ್ಮಲವಾದ; ಸ್ವಚ್ಛವಾದ. ೩. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ; ಬಹಿರಂಗವಾದ. ~ಣಸು = ೧. ಹೊಳೆ; ಹೊಳಪಿನಿಂದ ಕೂಡಿರು. ೨. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗು; ಹೆಸರು ವಾಸಿಯಾಗು. ೩. ಪುಸ್ತಕ ಮೊದಲಾದವನ್ನು ಹೊರತರು; ಪ್ರಕಟಿಸು.
 ಪ್ರಕಾಶಕ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವವನು. ೨. ಪ್ರಕಟನಕಾರ; ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವವನು.
 ಪ್ರಕೀರ್ಣ (ನಾ). ೧. ಕಲಬೆರಕೆ; ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳ ಮಿಶ್ರಣ. (ಗು). ೨. ಚೆಂದದ; ಹರದಿದ. ೩. ಪ್ರಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ೪. ತುಂಬಿದ; ಕಿಕ್ಕಿರಿದ.
 ಪ್ರಕೀರ್ಣಕ (ನಾ). ೧. ಚಾನೂರ; ಚವರಿ. ೨. ಸಂಕೀರ್ಣವಾದುದು; ಕಲಬೆರಕೆ.
 ಪ್ರಕೀರ್ತನ (ನಾ). ೧. ಹೊಗಳುವಿಕೆ; ಕೀರ್ತಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಸಾರುವಿಕೆ; ಜಾಹೀರು ಪಡಿಸುವುದು.
 ಪ್ರಕೃತ (ಗು). ೧. ನೈಜವಾದ; ಮೂಲವಾದ. ೨. ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ; ತೊಡಗಿದ. ೩. ಈಗಿನ; ಸದ್ಯದ. ೪. ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಪ್ರಸ್ತುತ.
 ಪ್ರಕೃತಿ (ನಾ). ೧. ಸಹಜವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು; ನೈಜವಾದುದು. ೨. ಸ್ವಭಾವ; ಗುಣ. ೩. ನಿರ್ವರ್ಗ. ೪. ಪಂಚಭೂತಗಳು. ೫. ಸ್ವಾಮಿ, ಮಂತ್ರಿ, ಮಿತ್ರ, ಕೋಶ, ರಾಷ್ಟ್ರ, ದುರ್ಗ ಮತ್ತು ಸೈನ್ಯಗಳೆಂಬ ರಾಜ್ಯದ ಏಳು ಅಂಗಗಳು. ೬. ಸ್ತ್ರೀ; ಸ್ವೀಕಾರ. ೭. ಕಾರಣ; ನಿಮಿತ್ತ. ೮. ಶಕ್ತಿ;

ಬಲ. ೯. ಜೀವ. ೧೦. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಶಬ್ದದ ಮೂಲರೂಪ. ೧೧. ದೇಹ ಸ್ಥಿತಿ.
 ಪ್ರಕೃಷ್ಟ (ಗು). ೧. ಎಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಜಗ್ಗಲ್ಪಟ್ಟ. ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ; ಉತ್ತಮವಾದ.
 ಪ್ರಕೋಪ (ನಾ). ೧. ಕೋಪಾಟೋಪ; ರೌದ್ರಾವೇಶ. ೨. ಹೆಚ್ಚಳ; ಅಧಿಕ.
 ಪ್ರಕೋಷ್ಠ (ನಾ). ೧. ಮುಂಗೈ. ೨. ತೊಟ್ಟಿ; ಅಂಗಕ.
 ಪ್ರಕ್ರಮ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಾರಂಭ; ಆದಿ. ೨. ಮುಂದುವರಿಯುವಿಕೆ; ಮುನ್ನಡೆ.
 ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ (ನಾ). ೧. ಕ್ರಮ; ರೀತಿ. ೨. ಔನ್ನತ್ಯ; ಉತ್ಕರ್ಷ. ೩. ಪರಿವರ್ತನೆ.
 ಪ್ರಕ್ಷಾಲ(ಳ)ನ (ನಾ). ೧. ತೊಳೆಯುವುದು; ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುವುದು. ೨. ತೊಳೆಯಲು ಬೇಕಾಗುವ ನೀರು.
 ಪ್ರಕ್ಷಾಲಿ(ಳ)ಸು (ಕ್ರಿ). ಶುಭ್ರಮಾಡು; ತೊಳೆ.
 ಪ್ರಕ್ಷಿಪ್ತ (ಗು). ೧. ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ; ತೊರೆದ. ೨. ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, -ಕೂಡಿಸಿದ.
 ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧ (ಗು). ಕದದಿದ; ಕ್ಷೋಭೆಗೊಂಡ.
 ಪ್ರಕ್ಷೇಪ (ನಾ). ೧. ಎಸೆಯುವುದು. ೨. ಸೇರಿಸುವುದು.
 ಪ್ರಕ್ಷೇಪಣ (ನಾ). ಹರಡುವಿಕೆ.
 ಪ್ರಕ್ಷೋಭ (ನಾ). ಅಶ್ಲೋಕಲಕ್ಷಣ; ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧ ಸ್ಥಿತಿ.
 ಪ್ರಖರ (ಗು). ೧. ಅತಿಶೀಘ್ರವಾದ; ಅತಿ ಉಜ್ವಲವಾದ. ೨. ಅತಿಪಾರವಾದ. ~ಕರ = ಸೂರ್ಯ.
 ಪ್ರಖ್ಯಾತ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದವನು; ಕೀರ್ತಿಸಂತ. (ಗು). ೨. ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ; ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ.
 ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ (ನಾ). ಕೀರ್ತಿ; ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ.
 ಪ್ರಗತಿ (ನಾ). ಏಳಿಗೆ; ಮುನ್ನಡೆ.

ಪ್ರಗಲ್ಬ (ನಾ). ೧. ಪ್ರೌಢ. ೨. ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ
ವುಳ್ಳವನು. ೩. ಸಮರ್ಥ; ಉತ್ತಮ
ಶೀಲ. ೪. ಪಾಂಡಿತ್ಯಪೂರ್ಣನಾದುದು.
(ಗು). ೫. ಪಾಂಡಿತ್ಯಪೂರ್ಣನಾದ; ಪ್ರೌಢ
ನಾದ. ~ವಚನ = ಪಾಂಡಿತ್ಯಪೂರ್ಣ
ನಾದ ಮಾತು.

ಪ್ರಗಲ್ಬೆ (ನಾ). ೧. ಪ್ರೌಢಳಾದ ಹೆಂಗಸು.
೨. (ನಾಟಕದ) ನಾಯಕಿಯರಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಪ್ರಭೇದ.

ಪ್ರಗಾಥ (ನಾ). ಒಂದು ಕಾವ್ಯಪ್ರಕಾರ.

ಪ್ರಗುಣ (ಗು). ೧. ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ; ಯೋಗ್ಯತೆ
ಯುಳ್ಳ. ೨. ಸರಿಯಾಗಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ.

ಪ್ರಗ್ರಹ (ನಾ). ೧. ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ. ೨. ಸೆರೆ;
ಬಂಧನ. ೩. ಹಗ್ಗ. ೪. ಲಗಾಮು;
ಕಡಿನಾಣ. ೫. ಸೆರೆಯಾಳು.

ಪ್ರಘಟ್ಟ (ನಾ). ಸಮಾರಂಭ; ಉತ್ಸವ.

ಪ್ರಘಟ್ಟಕ ೧. = ಪ್ರಘಟ್ಟ. ೨. ತತ್ತ್ವ;
ಸಿದ್ಧಾಂತ.

ಪ್ರಘಾತ (ನಾ). ಯುದ್ಧ; ಹೋರಾಟ.

ಪ್ರಚಂಡ (ನಾ). ೧. ಅಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ.
(ಗು). ೨. ಕ್ರೂರನಾದ; ಭಯಂಕರನಾದ.
೩. ಬಲಶಾಲಿಯಾದ; ಸ್ಥೈರ್ಯವುಳ್ಳ.
೪. ಆತ್ಮಂತ ಉಷ್ಣನಾದ.

ಪ್ರಚಯ (ನಾ). ೧. ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವುದು;
ಕಲೆಹಾಕುವುದು. ೨. ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು.

ಪ್ರಚರ (ನಾ). ೧. ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ.
೨. ನಡವಳಿಕೆ; ಪದ್ಧತಿ.

ಪ್ರಚಲ (ಗು). ೧. ನಡುಗುವ; ಚಂಚಲನಾದ.
೨. ಬಳಕೆಯ; ರೂಢಿಯ.

ಪ್ರಚಲಿ(ಳ)ತ (ಗು). ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ;
ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ.

ಪ್ರಚಾರ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಸಾರ; ಹರಡುವಿಕೆ.
೨. ಚಲಾವಣೆ; ಬಳಕೆಗೆ ತರುವುದು.

೩. ಗತಿ; ಗಮನ; ಸಂಚಾರ.

ಪ್ರಚಾರಕ (ನಾ). ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವವನು;
ಸುದ್ದಿ ಹರಡುವವನು.

ಪ್ರಚೂರ (ನಾ). ೧. ಅಧಿಕ; ಹೆಚ್ಚಳ.
೨. ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದುದು. (ಗು). ೩. ಅಧಿಕ
ನಾದ. ೪. ವಿಸ್ತಾರನಾದ. ~ಪಡಿಸು
= ಪ್ರಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸು; ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸು.

ಪ್ರಚೇತಸ (ನಾ). ವರುಣ.

ಪ್ರಚೋದನ (ನಾ). ಪ್ರೇರಣೆ; ಉತ್ತೇಜನ.
ಪ್ರಚೋದನೆ = ಪ್ರಚೋದನ.

ಪ್ರಚೋದಿಸು (ಕ್ರಿ). ಹುರಿದುಂಬಿಸು;
ಪ್ರೇರಿಸು.

ಪ್ರಚ್ಛದ (ನಾ). ಹೊಡೆಕೆ; ಹಚ್ಚಡ.

ಪ್ರಚ್ಛನ್ನ (ನಾ). ೧. ಜಾಲರಿ; ಜಾಲಂದರ.
೨. ಗುಪ್ತದ್ವಾರ. (ಗು). ೩. ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ;
ಮರೆಮಾಡಿದ. ೪. ಗುಪ್ತನಾದ.

ಪ್ರಚ್ಛಾಯ (ನಾ). ದಟ್ಟನಾದ ನೆರಳು.

ಪ್ರಚ್ಯುತಿ (ನಾ). ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವಿಕೆ; ಸ್ಥಾನ
ಭ್ರಷ್ಟತೆ.

ಪ್ರಜನ (ನಾ). ೧. ಹಸು ಎತ್ತುಗಳ ಕೂಟ.
೨. ಹಡೆಯುವುದು; ಹೆರುವುದು.

ಪ್ರಜಾಧಿಪತ್ಯ (ನಾ). ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ನಡೆಯುವ
ಆಡಳಿತ; ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ.

ಪ್ರಜಾಪತಿ (ನಾ). ೧. ಬ್ರಹ್ಮ. ೨. ಪ್ರಜೆಗಳ
ಒಡೆಯ; ರಾಜ. ೩. ಅತ್ರಿ ಮೊದಲಾದ
ಯುಷಿಗಳು. ೪. ಅರವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು. ೫. ಪುರುಷನ ಜನನೇಂದ್ರಿಯ.

ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ (ನಾ). ಜನರಿಂದ ಅರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ವನು; ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವವನು.

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ = ಪ್ರಜಾಧಿಪತ್ಯ.

ಪ್ರಜೆ (ನಾ). ೧. ಜನಾಂಗ; ಜನತೆ.
೨. ಸಂತತಿ; ಪೀಳಿಗೆ. ೩. ಮಕ್ಕಳು.

ಪ್ರಜ್ಞ (ನಾ). ಬುದ್ಧಿವಂತ; ವಿದ್ವಾಂಸ.

ಪ್ರಜ್ಞಾಪಿ (ನಾ). ವಿಶೇಷನಾದ ಜ್ಞಾನ; ನೆನಪಿಗೆ
ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಪ್ರಜ್ಞಾನ (ನಾ). ೧. ಬುದ್ಧಿ; ಚಾತುರ್ಯ ;
ವಿನೇಕ. ೨. ಗುರುತು; ಚಿಹ್ನೆ.

ಪ್ರಜ್ಞೆ (ನಾ). ೧. ಎಚ್ಚರ; ಜಾಗರೂಕತೆ.

೨. ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಅರಿವು. ೩. ಬುದ್ಧಿ; ಜ್ಞಾನ.

ಪ್ರಜ್ಞಲ (ಗು). ೧. ಹೊಳೆಯುವ. ೨. ಉರಿ

ಯುವ; ಜ್ವಲಿಸುವ. ~ ಇಸು = ೧. ಉರಿ;

ಜ್ವಲಿಸು. ೨. ಹೊಳೆ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು.

ಪ್ರಜ್ಞಲನ (ನಾ). ೧. ಹೊಳೆಯುವಿಕೆ.

೨. ಉರಿಯುವಿಕೆ.

ಪ್ರಣತ (ಗು). ೧. ಬಾಗಿಡ; ವಕ್ರವಾದ.

೨. ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ. ೩. ನುರಿತ.

ಪ್ರಣತಿ (ನಾ). ೧. ಬಾಗುವಿಕೆ; ವಂದನೆ.

೨. = ಪ್ರಣತೆ.

ಪ್ರಣತೆ (ನಾ). ಮಂಜ್ಞನ ದೀಪ; ಹಣತೆ.

ಪ್ರಣಯ (ನಾ). ೧. ಪ್ರೀತಿ; ಪ್ರೇಮ.

೨. ಸ್ನೇಹ; ಗೌರವ. ೩. ಪರಿಚಯ;

ನಿಕಟ ಬಾಂಧವ್ಯ. ೪. ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ.

~ ಕಲಹ = ಪ್ರೇಮಿಗಳ ಹುಸಿ ಜಗಳ.

~ ಭಂಗ = ಪ್ರೇಮಭಂಗ; ಅನುರಾಗಶಾಪ.

ಪ್ರಣಯಿ (ನಾ). ೧. ಪ್ರೇಮಿ; ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರ.

೨. ಒಡೆಯ; ಗಂಡ.

ಪ್ರಣಯಿಸಿ (ನಾ). ೧. ಪ್ರೇಮಿಸಿ; ಪ್ರೀತಿ

ಪಾತ್ರಳಾದವಳು. ೨. ಮಡದಿ; ಹೆಂಡತಿ.

ಪ್ರಣವ (ನಾ). ೧. ಹಿಂಕಾರವೆಂಬ ಮಂತ್ರ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾದ್ಯ; ಪಣವ.

ಪ್ರಣಾದ (ನಾ). ಧ್ವನಿ; ಘೋಷ.

ಪ್ರಣಾಮ (ನಾ). ನಮಸ್ಕಾರ; ವಂದನೆ.

ಪ್ರಣಾಲಿ (೨) (ನಾ). ೧. ಕೊಳವೆ; ನಾಳ.

೨. ಕಾಲುವೆ; ಚರಂಡಿ. ೩. ವಿಚಾರ

ಮಾರ್ಗ, -ಕ್ರಮ.

ಪ್ರಣಾಲಿ(೨)ಕೆ = ಪ್ರಣಾಲಿ.

ಪ್ರಣಿಧಾನ (ನಾ). ೧. ಧ್ಯಾನ. ೨. ಪ್ರಯತ್ನ.

೩. ನಿಯಮಿಸುವಿಕೆ. ೪. ಉಪಯೋಗ;

ಬಳಕೆ. ೫. ಗೌರವ; ನಡೆ.

ಪ್ರಣಿಧಿ (ನಾ). ೧. ಗೂಢಚಾರ; ಗುಪ್ತಚಾರ.

೨. ಮನವಿ; ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. (ಗು).

೩. ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ; ಗಮನಿಸುವ.

ಪ್ರಣಿಪಾತ (ನಾ). ಅಡ್ಡದೀಳುವಿಕೆ;

ನಮಸ್ಕಾರ.

ಪ್ರಣೀತ (ನಾ). ೧. ಯಜ್ಞ. ೨. ಸಂಸ್ಕಾರ

ಗೊಳಿಸಿದ ಅಗ್ನಿ; ಮಂತ್ರಾಗ್ನಿ. (ಗು).

೩. ಮುಂದುವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ೪. ನಿರ್ಮಿಸಿದ;

ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ; ರಚಿಸಿದ.

ಪ್ರಣಿತ (ಗು). ಹೊಗಳಲ್ಪಟ್ಟ; ಸ್ತುತಿಸಿದ.

ಪ್ರಣಿತ = ಪ್ರಣತ.

ಪ್ರತತಿ (ನಾ). ೧. ಹರಹು; ವಿಸ್ತಾರ.

೨ = ಪ್ರತಾನ.

ಪ್ರತಾನ (ನಾ). ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

ಪ್ರತಾಪ (ನಾ). ೧. ತೇಜಸ್ಸು; ಕಾಂತಿ;

ಹೊಳಪು. ೨. ಹೆಚ್ಚಾದ ತಾಪ. ೩. ಪರಾ

ಕ್ರಮ; ಪೌರುಷ. ೪. ಒಂದು ಸಾಣ್ಯ.

೫. ಹುರುಪು; ಹುಮ್ಮಸ್ಸು; ಉತ್ಸಾಹ.

ಪ್ರತಾರಕ (ನಾ). ವಂಚಕ; ಮೋಸಗಾರ.

ಪ್ರತಾರಣ (ನಾ). ೧. ವಂಚನೆ; ಮೋಸ.

೨. ದಾಟುವಿಕೆ; ದಾಟುವುದು; ತರಣ.

ಪ್ರತಿ (ನಾ). ೧. ಎದುರು; ವಿರುದ್ಧ.

೨. ಬದಲು. ೩. ನಕಲು. ೪. ಸಮಾನ;

ಸಮ.

ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿ (ನಾ). ಎದುರಾಳಿ; ವಿರೋಧಿ.

ಪ್ರತಿಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಿಂದಿರುಗಿಸು;

ವಾಪಸ್ಸು ಮಾಡು. ೨. (ವೈದ್ಯನಂತೆ)

ಶುಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡು. ೩. ಸರಿಮಾಡು;

ನೇಪುರಮಾಡು.

ಪ್ರತಿಕಾರ ೧. = ಪ್ರತೀಕಾರ. ೨. ನಕಲು

ಮಾಡುವವನು.

ಪ್ರತಿಕೂಲ (ನಾ). ೧. ವಿರೋಧ; ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ.

(೨). ೨. ದಂಡೆಗೆ ಇದಿರಾಗಿ, -ವಿರುದ್ಧ

ವಾಗಿ.

ಪ್ರತಿಕ್ಯತಿ (ನಾ). ೧. ನ ಕ ಲು ; ಪ್ರತಿ.

೨. ಪ್ರತಿಮೆ ; ವಿಗ್ರಹ ; ಮೂರ್ತಿ .

೩. ಸೇಡು ; ಮುಯ್ಯಿ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ = ಪ್ರತಿಚಾರ.

ಪ್ರತಿಗಾಮಿ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಗತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ
ನಡೆಯುವವನು. (ಗು). ೨. ಪ್ರಗತಿಗೆ
ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೋಗುವ.

ಪ್ರತಿಗ್ರಹ (ನಾ). ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ;
ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ; ದಾನ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡು
ವುದು. ~ ಇಸು = ಸ್ವೀಕರಿಸು ;
ಹೊಂದು.

ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ (ನಾ). ೧. ಶಪಥ ; ಭಾಷೆ ; ವಾಗ್ದಾನ.
೨. ಘೋಷಣೆ. ~ ಗೆಯ್ = ಭಾಷೆಕೊಡು ;
ಶಪಥಮಾಡು.

ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ (ನಾ). ಮಾರ್ಧನ ; ಮರುಧ್ವನಿ.

ಪ್ರತಿನಾಯಕ (ನಾ). ನಾಯಕನನ್ನು
ವಿರೋಧಿಸುವವನು ; ಖಳನಾಯಕ.

ಪ್ರತಿನಿಧಿ (ನಾ). ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಥವಾ ಒಂದು
ಸಂಘದ ಪರವಾಗಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು.
~ ಇಸು = ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿರು.

ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ (ನಾ). ೧. ವಿರುದ್ಧಪಕ್ಷ ; ಶತ್ರು
ಪಕ್ಷ. ೨. ಶತ್ರು ; ಹಗೆ.

ಪ್ರತಿಪತ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಲಾಭಹೊಂದುವುದು ;
ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ; ಪ್ರಾಪ್ತಿ. ೨. ಜಾಣ್ಮೆ ;
ಗ್ರಹಣಶಕ್ತಿ. ೩. ಸಮ್ಮತಿ ; ಅಂಗೀಕಾರ.
೪. ಗೌರವ ; ಸತ್ಕಾರ. ೫. ಧೈರ್ಯ ;
ಕೆಚ್ಚು. ~ ಗೆಯ್ = ಗೌರವಿಸು ;
ಸತ್ಕರಿಸು.

ಪ್ರತಿಪದಿ (ನಾ). ಪಾಡ್ಮಿ.

ಪ್ರತಿಪದಿ = ಪ್ರತಿಪದಿ.

ಪ್ರತಿಪನ್ನ (ಗು). ೧. ಪಡೆದ ; ಹೊಂದಿದ.
೨. ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದ.

ಪ್ರತಿಪಾದನ (ನಾ). ೧. ಕೊಡುವಿಕೆ ; ದಾನ
ಮಾಡುವಿಕೆ. ೨. ಸಮರ್ಪಿಸುವಿಕೆ ; ದಂಡ

ಪಡಿಸುವಿಕೆ. ೩. ವಿವರಿಸುವಿಕೆ ; ಬೋಧಿಸು
ವಿಕೆ. ೪. ಮಂಡಿಸುವಿಕೆ ; ಮಂಡನೆ.

ಪ್ರತಿಪಾದಿಸು (ಕ್ರಿ). ಮಂಡಿಸು ; ಸಮರ್ಪಿಸು.

ಪ್ರತಿಪಾಲಕ (ನಾ). ಕಾಪಾಡುವವನು ;
ಸಂರಕ್ಷಕ.

ಪ್ರತಿಪಾಲಿ(ಳ)ಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಾಪಾಡು ;
ರಕ್ಷಿಸು. ೨. ಆಚರಿಸು ; ನಡೆಸು.

ಪ್ರತಿಫಲ (ನಾ). ೧. ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ದೊರೆತ
ಲಾಭ ; ಗಳಿಕೆ. ೨. ಫಲಿತಾಂಶ. ~ ಇಸು
= ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸು ; ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ತೋರು.

ಪ್ರತಿಬಂಧ (ನಾ). ಅಡ್ಡಿ ; ಅಡಚಣೆ ; ವಿರೋಧ.

ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ೧. = ಪ್ರತಿಬಂಧ. (ಗು).

೨. ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುವ ; ತೊಂದರೆಪಡಿಸುವ.

ಪ್ರತಿಬದ್ಧ (ಗು). ೧. ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಗಾದ ;
ತಡೆಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ. ೨. ನಿರಾಶನಾದ.

೩. ಕುಂದಣಿಸಿದ ; ಹುದುಗಿಸಿದ.

ಪ್ರತಿಬಿಂಬ (ನಾ). ಪ್ರತಿಫಲಿತವಾದ ಬಿಂಬ ;
ಪ್ರತಿರೂಪ ; ಪಡಿನೆಳಲು. ~ ಇಸು = ಪ್ರತಿ
ರೂಪವನ್ನು ತೋರು ; ಪ್ರತಿಫಲಿಸು.

ಪ್ರತಿಬೋಧಕ (ನಾ). ಬೋಧಿಸುವವನು ;
ತಿಳಿಸುವವನು.

ಪ್ರತಿಬೋಧಿಸು (ಕ್ರಿ). ಜ್ಞಾನೋದಯ
ವನ್ನುಂಟುಮಾಡು ; ತಿಳಿಸು.

ಪ್ರತಿಭಟೆ (ನಾ). ಶತ್ರುಸೈನಿಕ ; ವೈರಿ.

ಪ್ರತಿಭಟನೆ (ನಾ). ವಿರೋಧ.

ಪ್ರತಿಭಟಿಸು (ಕ್ರಿ). ವಿರೋಧಿಸು ; ಎದುರು
ನಿಲ್ಲು.

ಪ್ರತಿಭಾನ (ನಾ). ಒಳ ಅರಿವು ; ಅಂತರ್ವ್ಯಾಪ್ತಿ.

ಪ್ರತಿಭೆ (ನಾ). ೧. ಹೊಳಪು ; ಪ್ರಕಾಶ.

೨. ಅತಿಶಯವಾದ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ; ವಿಶೇಷ
ಪ್ರಜ್ಞೆ.

ಪ್ರತಿಮಾನ (ನಾ). ೧. ಹೋಲಿಕೆ ; ಸಮಾನ.

೨. ಆನೆಯ ದಂತಗಳ ಮಧ್ಯ ಪ್ರದೇಶ.

೩. ಪ್ರತಿಮೆ ; ವಿಗ್ರಹ.

ಪ್ರತಿನಾಯೋಗ (ನಾ). ವಿಗ್ರಹದಂತೆ ಅಚಲ
ವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಿಕೆ.

ಪ್ರತಿಮೆ ೧ = ಪ್ರತಿಮಾನ. ೨. ರೂಪಕ.

ಪ್ರತಿರಸ = ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ. ~ (೦) ಕು (ಗು) ಡು
= ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸು; ಮಾರ್ಧನಿ ಗೊಡು.

ಪ್ರತಿರೂಪ (ನಾ). ಪ್ರತಿಬಿಂಬ; ಪಡಿನೆಳಲು.

ಪ್ರತಿರೋಧ (ನಾ). ೧. ಅಡ್ಡಿ; ಅಡಚಣೆ.

೨. ವಿರೋಧಿ; ಶತ್ರು. ೩. ಮುತ್ತಿಗೆ;

ಅಕ್ರಮಣ. ೪. ಕಳವು; ಸುಲಿಗೆ.

ಪ್ರತಿಲ ಭಸ (ನಾ). ಪಡೆಯುವುದು;
ಹೊಂದುವುದು.

ಪ್ರತಿಲೋಮ (ಗು). ೧. ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ
ವಾದ; ಹಿಂದುಮುಂದಾದ. ೨. ಅಸಹ್ಯ
ವಾದ; ಕೀಳಾದ.

ಪ್ರತಿವಚನ (ನಾ). ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ; ಮರುಮಾತು.

ಪ್ರತಿನಾದ ೧. = ಪ್ರತಿವಚನ. ೨. ಅಲ್ಲಗಳೆಯು
ವಿಕೆ; ನಿರಾಕರಣೆ.

ಪ್ರತಿನಾದಿ (ನಾ). ಎದುರಾಳಿ; ಪ್ರತಿಕ್ಷಪೆ.

ಪ್ರತಿವಿದ್ಯೆ (ನಾ). ಮಂತ್ರನಿರೋಧಕವಾದವಿದ್ಯೆ.

ಪ್ರತಿವೇಧ (ನಾ). ೧. ತಡೆ; ಪ್ರತಿಬಂಧ.

೨. ತಿರಸ್ಕರಿಸುವಿಕೆ; ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಿಕೆ.

೩. ನಿವೇಧ.

ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ (ನಾ). ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವುದು.

ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸ್ಥಾಪಿಸು; ನೆಲೆಗೊಳಿಸು.

ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ (ನಾ). ೧. ಗಣ್ಯ; ಪ್ರಮುಖ.

(ಗು). ೨. ಗಣ್ಯವಾದ. ೩. ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ (ನಾ). ೧. ಘನತೆ; ಗೌರವ.

೨. ಗರ್ವ; ಸೊಕ್ಕು. ೩. ಸ್ಥಾಪನೆ; ನೆಲೆ

ಗೊಳಿಸುವುದು. ~ ಇಸು = ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸು.

ಪ್ರತಿಸಂಧಾನ (ನಾ). ಹೊಂದಿಸುವಿಕೆ;
ಕೂಡಿಸುವಿಕೆ.

ಪ್ರತಿಸಂಹಾರ (ನಾ). ೧. ತಿರುಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು
ವಿಕೆ; ಹಿಂದೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

೨. ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಿಕೆ; ಒಟ್ಟುಮಾಡುವಿಕೆ.

ಪ್ರತಿಸೃಷ್ಟಿ (ನಾ). ಬೇರೊಂದು ರೀತಿಯ
ಸೃಷ್ಟಿ; ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಸೃಷ್ಟಿ.

ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿ (ನಾ). ವಿರೋಧಿ; ಎದುರಾಳಿ.

ಪ್ರತಿಸ್ಪರ = ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ.

ಪ್ರತಿಹತ (ನಾ). ೧. ಎದಿರೇಟು. (ಗು).

೨. ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೊಡೆತ ಕೊಟ್ಟು, - ಪೆಟ್ಟು

ಕೊಟ್ಟು. ೩. ಹಿಂದೂಡಿದ; ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

೪. ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು. ೫. ವಿರೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ಪ್ರತಿಹಾರ (ನಾ). ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನು;
ದ್ವಾರಪಾಲಕ.

ಪ್ರತಿಹಾರಿ ೧. = ಪ್ರತಿಹಾರ. ೨. ಬಾಗಿಲು
ಕಾಯುವವಳು.

ಪ್ರತೀಕ (ನಾ). ೧. ಪ್ರತಿಬಿಂಬ; ಪ್ರತಿರೂಪ.

೨. ಚಿಹ್ನೆ; ಗುರುತು. (ಗು). ೩. ವಿರುದ್ಧ

ವಾದ.

ಪ್ರತೀಕಾರ (ನಾ). ವಿರೋಧ; ಪ್ರತಿಭಟನೆ.

ಪ್ರತೀಕ್ಷಣ = ಪ್ರತೀಕ್ಷೆ.

ಪ್ರತೀಕ್ಷೆ (ನಾ). ಎದುರು ನೋಡುವುದು;

ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು.

ಪ್ರತೀಚಿ (ನಾ). ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕು.

ಪ್ರತೀತ (ಗು). ೧. ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ;

ತೀರ್ಮಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ೨. ಅನುಭವಿಸಿದ;

ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದ. ೩. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ;

ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ. ೪. ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿದ.

ಪ್ರತೀತಿ (ನಾ). ೧. ಜನಜನಿತವಾಗಿ ಬಂದ

ತಿಳಿವಳಿಕೆ. ೨. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು.

ಪ್ರತೀಪ (ನಾ). ೧. ತಲೆಕೆಳಗು; ಅದಲು

ಬದಲು. ೨. ಪ್ರನಾಹಕ್ಕೆ ಎದುರಾದುದು.

೩. ಕಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಒಂದು ಅಲಂಕಾರ.

ಪ್ರತೀಹಾರ = ಪ್ರತಿಹಾರ.

ಪ್ರತೀಹಾರಕ = ಪ್ರತಿಹಾರ.

ಪ್ರತೀಹಾರಿ = ಪ್ರತಿಹಾರ.

ಪ್ರತೋಲಿ(೪) (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ರಸ್ತೆ; ರಾಜ
ಮಾರ್ಗ.

ಪ್ರತ್ಯ (ಗು). ಹಳೆಯ; ಪುರಾತನ.

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ (ನಾ). ೧. ಕಣ್ಣಿಡುರಿನದು; ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದು. (ಗು). ೨. ಇಂದ್ರಿಯ ಗೋಚರವಾದ; ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ. ~ಅ(ವಾ)ಗು = ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ; ಗೋಚರಿಸು. ~ಪ್ರಮಾಣ = ಇಂದ್ರಿಯ ಗೋಚರವಾದ ಪ್ರಮಾಣ; ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ಸಂಗತಿ

ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮ (ನಾ). ಆತ್ಮ; ಜೀವಾತ್ಮ.

ಪ್ರತ್ಯಗ್ರ (ಗು). ಹೊಸದಾದ; ನೂತನವಾದ.

ಪ್ರತ್ಯನೀಕ (ನಾ). ೧. ಶತ್ರು; ವೈರಿ.

೨. ಶತ್ರುಸೈನ್ಯ. ೩. ಶತ್ರುತ್ವ; ಹಗೆತನ.

ಪ್ರತ್ಯಯ (ನಾ). ೧. ನಂಬಿಕೆ; ವಿಶ್ವಾಸ.

೨. ನಿಶ್ಚಯ; ಬಂಡಿತ. ೩. ಅನುಭವ; ಅರಿವು. ೪. ವ್ಯಾಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುವ ಅಕ್ಷರ ಅಥವಾ ಅಕ್ಷರ ಸಮುದಾಯ.

ಪ್ರತ್ಯರ್ಥಿ (ನಾ). ವೈರಿ; ಹಗೆ; ಶತ್ರು.

ಪ್ರತ್ಯನಾಯ (ನಾ). ೧. ಅಡ್ಡಿ; ವಿರೋಧ.

೨. ವಿರೋಧ; ಅಗಲಿಕೆ. ೩. ಕುಂದು; ಕೊರತೆ. ೪. ಪಾಪ; ದೋಷ. ೫. ಅಪಜಯ; ಸೋಲು.

ಪ್ರತ್ಯಹಂ (ಅ). ಪ್ರತಿದಿನ; ದಿನಾಲು.

ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನ (ನಾ). ತಿರಸ್ಕಾರ; ಅನುಹೇಷನ.

ಪ್ರತ್ಯಾಗಮನ (ನಾ). ಹಿರಿದಿರುಗಿ ಬರುವಿಕೆ; ಪುನರಾಗಮನ.

ಪ್ರತ್ಯಾದಿಷ್ಟ (ಗು). ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ದೂರ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.

ಪ್ರತ್ಯಾಮ್ನಾಯ (ನಾ). ೧. ವಿರುದ್ಧವಾದ ಪದ್ಧತಿ. ೨. ವಿರುದ್ಧವಾದ ನಿರ್ಧಾರ, -ನಿರ್ಣಯ.

ಪ್ರತ್ಯಾಲೀಧ (ನಾ). ಬಾಣ ಬಿಡುವಾಗ ನಿಲ್ಲುವ ಒಂದು ಭಂಗಿ.

ಪ್ರತ್ಯಾಶೆ (ನಾ). ಭರವಸೆ; ಆಸೆ.

ಪ್ರತ್ಯಾಸನ್ನ (ನಾ). ಸಮೀಪ; ಹತ್ತಿರ.

ಪ್ರತ್ಯಾಕ್ತಿ = ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ.

ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ (ನಾ). ಮರುನುಡಿ; ಜವಾಬು.

ಪ್ರತ್ಯುತ್ತಾನ್ (ನಾ). ಇತರರ ಗೌರವಾರ್ಥ 'ವಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವುದು.

ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ (ನಾ). ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ಯಾಗಿ ಮಾಡುವ ಉಪಕಾರ.

ಪ್ರತ್ಯೂಷ (ನಾ). ಮಂಜಾವ; ಬೆಳಗು.

ಪ್ರತ್ಯೂಹ (ನಾ). ಅಡ್ಡಿ; ಅಡಚಣೆ.

ಪ್ರತ್ಯೇಕ (ಅ). ೧. ಒಂದೊಂದು. ೨. ಬೇರೆ ಬೇರೆ; ಒಂದೊಂದಾಗಿ.

ಪ್ರಥನ (ನಾ). ೧. ಹಬ್ಬುವಿಕೆ; ವಿಸ್ತಾರ.

೨. ಕೀರ್ತಿ; ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ.

ಪ್ರಥಮ (ನಾ). ೧. ಯಜಮಾನ; ನಾಯಕ.

೨. ಮೊದಲನೆಯ ವಸ್ತು ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿ.

(ಗು). ೩. ಮೊದಲನೆಯ; ಪ್ರಧಾನವಾದ.

~ಚಿಕಿತ್ಸೆ = ಅಪಾಯಕರ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಶುಶ್ರೂಷೆ.

~ಪುರುಷ = ಕನ್ನಡದ ಪುರುಷವಾಚಕಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯದು.

ಪ್ರಥಮ (ನಾ). ವ್ಯಾಕರಣದ ಏಳು ವಿಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು.

ಪ್ರಥಿತ (ಗು). ೧. ವಿಸ್ತರಿಸಿದ. ೨. ತಿಳಿಯ

ಪಡಿಸಿದ; ಪ್ರಕಟಿಸಿದ. ೩. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ;

ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ.

ಪ್ರಥೆ (ನಾ). ೧. ವಿಸ್ತರಣೆ; ಹರಡುವಿಕೆ.

೨. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ; ಹೆಸರುವಾಸಿ.

ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ (ನಾ). ಗೌರವಸೂಚಕವಾಗಿ ದೇವತೆ

ಅಥವಾ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಬಲಗಡೆಯಿಂದ

ಸುತ್ತ ಹಾಕುವುದು. ~ಂಗೆಯ್

= ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಹಾಕು; ಸುತ್ತಬರು.

ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ = ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ.

ಪ್ರದರ (ನಾ). ೧. ಮುರಿಯುವಿಕೆ. ೨. ಬಾಣ.

೩. ಹೆಂಗಸರ ಒಂದು ಮುಟ್ಟು ರೋಗ.

ಪ್ರದರ್ಶಕ (ನಾ). ೧. ತೋರಿಸುವವನು;
ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವವನು. (ಗು). ೨. ತೋರಿ
ಸುವ; ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುವ. ೩. ತಿಳಿಸುವ.

ಪ್ರದರ್ಶನ (ನಾ). ೧. ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವಿಕೆ;
ತೋರಿಸುವಿಕೆ. ೨. ನೋಟ; ದೃಶ್ಯ.
೩. ಬೋಧಿಸುವುದು; ಕಲಿಸುವುದು.
೪. ದೃಷ್ಟಾಂತ; ಉದಾಹರಣೆ.

ಪ್ರದರ್ಶಿಸು (ಕ್ರಿ). ತೋರಿಸು; ಪ್ರಕಟಿಸು.
ಪ್ರದಾನ (ನಾ). ೧. ಕೊಡುವುದು; ಅರ್ಪಿಸು
ವುದು. ೨. ಕೊಡುಗೆ; ಬಹುಮಾನ.

ಪ್ರದಾಯಕ (ನಾ). ೧. ಕೊಡುವುದು.
೨. ಕೊಡುವವನು. (ಗು). ೩. ಕೊಡುವ;
ಸಮರ್ಪಿಸುವ.

ಪ್ರದಾರಿತ (ಗು). ಸೀಳಲ್ಪಟ್ಟ; ಸೀಳಿದ.

ಪ್ರದೀಪ (ನಾ). ದೀಪ; ದೀವಿಗೆ.

ಪ್ರದೇಶ (ನಾ). ಜಾಗ; ಸ್ಥಳ; ಎಡೆ.

ಪ್ರದೇಶಿ (ನಾ). ಸೂಚಿಸುವ ಬೆರಳು;
ತೋರುಬೆರಳು.

ಪ್ರದೋಷ (ನಾ). ೧. ಅಪರಾಧ; ತಪ್ಪು.
೨ ರಾತ್ರಿಯ ಮೊದಲ ಭಾಗ; ಮುಸ್ಸಂಜೆ.

ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ (ನಾ). ಕಾಮ; ಮನ್ಮಥ.

ಪ್ರದ್ಯೋತ (ನಾ). ೧. ಕಾಂತಿ; ಪ್ರಕಾಶ.
೨. ಕಿರಣ; ರಶ್ಮಿ. (ಗು). ೩. ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ;
ಹೊಳೆಯುವ.

ಪ್ರದ್ಯೋತಿ = ಪ್ರದ್ಯೋತ.

ಪ್ರಧನ (ನಾ). ೧. ಯುಧ್ಧ; ಹೋರಾಟ.
೨. ನಾಶ.

ಪ್ರಧಾನ (ನಾ). ೧. ಮುಂದಿರುವುದು.
೨. ಮುಖ್ಯವಾದುದು; ಪ್ರಮುಖವಾದುದು.
೩. ಪರಮಾತ್ಮ. ೪. ಪ್ರಕೃತಿ; ಮೂಲ
ವಸ್ತು. ೫. ಬುದ್ಧಿವಂತ; ತಿಳಿದವನು.
೬. ಮಂತ್ರಿ. ~ಮಂತ್ರಿ = ಪ್ರಧಾನ.

ಪ್ರಧಾನಿ (ನಾ). ೧. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ.
೨. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ.

ಪ್ರಧ್ವಂಸ (ನಾ). ಸಂಪೂರ್ಣನಾಶ.

ಪ್ರಧ್ವಾನ (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದ; -ಧ್ವನಿ.

ಪ್ರಪಂಚ (ನಾ). ೧. ಹರಡುವುದು; ಬೆಳೆಯು
ವುದು. ೨. ಜಗತ್ತು; ವಿಶ್ವ. ೩. ಸಂಸಾರ.
೪. ಮೋಸ; ವಂಚನೆ. ೫. ರಾಶಿ; ಸಮೂಹ.
~ಇಸು = ವಿಸ್ತರಿಸು; ಹರಡು. ~ಮಾಡು
= ೧. ಸಂಸಾರ ಮಾಡು, -ಹೂಡು.
೨. ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡು.

ಪ್ರಪಂಚಿ (ನಾ). ೧. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ
ಉಳ್ಳವನು; ಲೌಕಿಕ. ೨. ಮೋಸಗಾರ;
ವಂಚಕ.

ಪ್ರಪತ್ತಿ (ನಾ). ಮರೆಹೊಗುವಿಕೆ; ಶರಣು
ಹೋಗುವುದು.

ಪ್ರಪದ (ನಾ). ೧. ಕಾಲಿನ ಮುಂಭಾಗ.
೨. ಹೆಬ್ಬರಳಿನ ತುದಿ.

ಪ್ರಪನ್ನ (ನಾ). ಮರೆಹೊಕ್ಕವನು; ಶರಣಾಗತ.

ಪ್ರಪಾಂಗನೆ (ನಾ). ಅರವಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು
ಕೊಡುವ ಹೆಂಗಸು.

ಪ್ರಪಾತ (ನಾ). ೧. ಕಡಿದಾದ ಕೊರಕಲು;
ಕಣಿವೆ. ೨. ತಡಸಲು; ಜಲಪಾತ.

೩. ಅಕ್ರಮಣ; ಮುತ್ತಿಗೆ.

ಪ್ರಪಾಣ (ನಾ). ಕುಡಿಯುವಿಕೆ.

ಪ್ರಪಾಶಾಲೆ (ನಾ). ಅರವಟ್ಟಿಗೆ.

ಪ್ರಪಿತಾನುಪ (ನಾ). ಮುತ್ತಜ್ಜ; ತಂದೆಯ
ತಾತ.

ಪ್ರಪೌತ್ರ (ನಾ). ಮೊಮ್ಮಗನ ಮಗ.

ಪ್ರಪೌತ್ರಿ (ನಾ). ಮೊಮ್ಮಗನ ಮಗಳು.

ಪ್ರಪುಲ್ಲ (ಗು). ಅರಳಿದ; ವಿಕಸಿತವಾದ.

ಪ್ರಬಂಧ (ನಾ). ೧. ಬಾಂಧವ್ಯ; ಕಟ್ಟು.
೨. ಕಾವ್ಯ. ೩. ಅಧುನಿಕ ಗದ್ಯಸಾಹಿತ್ಯದ
ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ.

ಪ್ರಬಲ (ನಾ). ೧. ಮುಖ್ಯವಾದುದು;
ಪ್ರಧಾನ. ೨. ಗಟ್ಟಿಗ; ಬಲಶಾಲಿ. (ಗು).
೩. ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಬಲವಾದ.

೪. ಬಿರುಸಾದ; ರಭಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ.
 ~ಇಸು = ೧. ಸಮರ್ಥವಾಗು; ಮೇಲುಗೈ
 ಯಾಗು. ೨. ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಬೆಳೆ.
 ಪ್ರಬುದ್ಧ (ನಾ). ೧. ಪ್ರೌಢ; ಜ್ಞಾನಿ;
 ವಿದ್ವಾಂಸ. (ಗು). ೨. ಎಚ್ಚರಗೊಂಡ.
 ೩. ಆರಿವಿಗೆ ಬಂದ; ತಿಳಿದ. ೪. ಸಂಪೂರ್ಣ
 ವಾಗಿ ಅರಳಿದ.
 ಪ್ರಬೋಧ (ನಾ). ೧. ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುವುದು;
 ಜಾಗೃತವಾಗುವುದು. ೨. ಅರಳುವಿಕೆ.
 ೩. ಪಾಂಡಿತ್ಯ; ಜ್ಞಾನ. (ಗು). ೪. ತಿಳಿ
 ಸುವ; ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ.
 ಪ್ರಭಂಜನ (ನಾ). ೧. ಮುರಿಯುವುದು;
 ಪುಡಿಪುಡಿಸುವುದು. ೨. ಬಿರುಸಾಗಿ
 ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ; ಬಿರುಗಾಳಿ. ~ಪ್ರಿಯ
 = ಬೆಂಕಿ; ಅಗ್ನಿ. ~ಸುತ = ವಾಯು
 ವಿನ ಮಗ; ಭೀಮ.
 ಪ್ರಭವ (ನಾ). ೧. ಹುಟ್ಟು; ಉತ್ಪತ್ತಿ.
 ೨. ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನ; ಉಗಮಸ್ಥಾನ.
 ೩. ಮೂಲಕಾರಣ. ೪. ಬಲ; ಪರಾಕ್ರಮ.
 ೫. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
 (ಗು). ೬. ಪ್ರಮುಖವಾದ; ಮುಖ್ಯ
 ವಾದ. ~ಇಸು = ಉಂಟಾಗು; ಉತ್ಪನ್ನ
 ವಾಗು.
 ಪ್ರಭಾಕರ (ನಾ). ೧. ಬೆಳಕನ್ನಂಟುಮಾಡು
 ವವನು. ೨. ಸೂರ್ಯ. ೩. ಚಂದ್ರ.
 ೪. ಬೆಂಕಿ; ಅಗ್ನಿ.
 ಪ್ರಭಾತ (ನಾ). ಬೆಳಗು; ಪ್ರಾತಃಕಾಲ.
 ~ಫೇರಿ = ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ನಡಸುವ
 ಮೆರವಣಿಗೆ.
 ಪ್ರಭಾವ (ನಾ). ೧. ಬಲ; ಪರಾಕ್ರಮ.
 ೨. ಘನತೆ; ಹಿರಿಮೆ. ೩. ಆತಿಮಾನುಷ
 ಶಕ್ತಿ. ೪. ವರ್ಚಸ್ಸು.
 ಪ್ರಭಾವನ (ನಾ). ೧. ಶಕ್ತಿ; ಬಲ. ೨. ಹೆಚ್ಚಳ;
 ಅಧಿಕೃತ.

ಪ್ರಭಾವನೆ = ಪ್ರಭಾವನ.
 ಪ್ರಭಾವಲಯ (ನಾ). ಕಾಂತಿಯ ಅವರಣೆ;
 ತೇಜೋವಲಯ.
 ಪ್ರಭಾವಳಿ (ನಾ). ೧. ವಿಗ್ರಹಗಳ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ
 ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅಳವಡಿಸುವ ಕಮಾನಿ
 ನಾಕಾರದ ಒಂದು ಉಪಕರಣ. ೨. ಪ್ರಭಾ
 ವಲಯ.
 ಪ್ರಭು (ನಾ). ೧. ರಾಜ. ೨. ಯಜಮಾನ;
 ಸ್ವಾಮಿ.
 ಪ್ರಭುತ್ವ (ನಾ). ೧. ಒಡೆತನ; ಸ್ವಾಮ್ಯ.
 ೨. ಹತೋಟಿ; ಹಿಡಿತ.
 ಪ್ರಭೂತ (ಗು). ೧. ಸಮೃದ್ಧವಾದ;
 ಹೆಚ್ಚಾದ. ೨. ಪಕ್ಕವಾದ.
 ಪ್ರಭೃತಿ (ನಾ). ೧. ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಉತ್ತಮ.
 ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠಪುರುಷ; ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿ.
 (ಅ). ೩. ಮೊದಲಾಗಿ; ಮೊದಲುಗೊಂಡು.
 ಪ್ರಭೆ (ನಾ). ಕಾಂತಿ; ಬೆಳಕು.
 ~ಪೆ(ವೆ)ರ್(ರ್) = ಪ್ರಕಾಶಹೊಂದು.
 ಪ್ರಭೇದ (ನಾ). ೧. ಒಡೆಯುವಿಕೆ; ಮುರಿಯು
 ವಿಕೆ. ೨. ವಿಭಾಗ. ೩. ಪ್ರಕಾರ; ರೀತಿ.
 ೪. ವ್ಯತ್ಯಾಸ; ಭೇದ.
 ಪ್ರಮತ್ತ (ಗು). ೧. ಸೊಕ್ಕಿದ; ಮದವೇರಿದ.
 ೨. ಆಜಾಗರೂಕ; ಎಚ್ಚರತಪ್ಪಿದ.
 ಪ್ರಮಥ (ನಾ). ಶಿವನ ಪರಿವಾರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ.
 ~ನಾಥ = ೧. ಶಿವ. ೨. ಗಣಪತಿ.
 ಪ್ರಮದ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷ; ಆನಂದ.
 (ಗು). ೨. ಮತ್ತೇರಿದ; ಸೊಕ್ಕಿದ.
 ಪ್ರಮದೆ (ನಾ). ೧. (ಸುಂದರವಾದ) ಯುವತಿ.
 ೨. ಹೆಂಡತಿ.
 ಪ್ರಮಾಣ (ನಾ). ೧. ಆಳತೆ. ೨. ಪರಿಮಿತಿ.
 ೩. ನಿತ್ಯ; ಶಾಶ್ವತ. ೪. ನಿಧಿ; ನಿಯಮ.
 ೫. ಅಧಾರ; ಸಾಕ್ಷಿ. ೬. ಶಾಸ್ತ್ರ; ಆಗಮ.
 ೭. ಕಾರಣ; ದೇವರು. ~ಇಸು = ೧. ಅಳೆ;
 ತೂಕ ಮಾಡು. ೨. ಅರಿ; ತಿಳಿ.

೩. ರುಜುನಾತು ಮಾಡು ; ಸಾಕ್ಷಿಹೇಳು.
 ೪. ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡು ; ಪರಿಶೀಲಿಸು.
 ~ಗ್ರಂಥ = ಅಧಾರಗ್ರಂಥ. ~ಪತ್ರ
 = ಯೋಗ್ಯತಾ ಪತ್ರ ; ಅಧಾರ ಪತ್ರ.
 ~ಪುರುಷ = ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ; ನ್ಯಾಯಾಧಿ
 ಕಾರಿ. ~ವಜನ = ಅಧಿಕಾರ ಸ್ವೀಕಾರದ
 ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ.
 ಪ್ರಮಾಣಿಕ (ನಾ). ಗ. ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹ
 ನಾದವನು. (ಗು). ೨. ಸತ್ಯವಾದ.
 ಪ್ರಮಾದ (ನಾ). ಗ. ಅಜಾಗರೂಕತೆ ; ಅಲಕ್ಷ್ಯ.
 ೨. ದೋಷ ; ತಪ್ಪು. ೩. ಹುಚ್ಚು ; ಉನ್ಮಾದ.
 ಪ್ರಮಿತಿ (ನಾ). ಗ. ಅಳತೆ. ೨. ನಿಶ್ಚಿತಜ್ಞಾನ ;
 ಯಥಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನ.
 ಪ್ರಮುಖ (ನಾ). ಗ. ಒಡೆಯ ; ಮುಖ್ಯಸ್ಥ.
 (ಗು). ೨. ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ;
 ಸಮುಖದ. ೩. ಪ್ರಧಾನವಾದ ; ಮುಖ್ಯ
 ನಾದ.
 ಪ್ರಮೇಯ (ನಾ). ಗ. ಅಳೆಯ ಬೇಕಾದುದು.
 ೨. ಅಳೆಯಬಹುದಾದುದು ; ಮಿತಿ
 ಯುಳ್ಳದು. ೩. ಸಂದರ್ಭ ; ಸನ್ನಿವೇಶ.
 ೪. ವಿಷಯ ; ಸುದ್ದಿ. ೫. ರೇಖಾಗಣಿತದಲ್ಲಿ
 ಸಾಧನೀಯ ತತ್ತ್ವ, -ನಿಯಮ.
 ಪ್ರಮೇಹ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗುಹ್ಯ
 ರೋಗ ; ಮೇಹ.
 ಪ್ರಮೋದ (ನಾ). ಗ. ಹಿಗ್ಗು ; ಸಂತೋಷ.
 ೨. ಆರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
 ಪ್ರಯುತ (ಗು). ಪರಿಶುದ್ಧನಾದ ; ಭಕ್ತಿ
 ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.
 ಪ್ರಯತ್ನ (ನಾ). ಗ. ಯತ್ನ ; ಎತ್ತುಗಡೆ ;
 ಉದ್ಯೋಗ. ೨. ಕಷ್ಟ ; ತೊಂದರೆ. ೩. ಶ್ರಮ ;
 ಆಯಾಸ. ~ಇಸು = ಯತ್ನಿಸು ;
 ಉದ್ಯೋಗಿಸು.
 ಪ್ರಯಾಗ (ನಾ). ಗ. ಯಜ್ಞ. ೨. ಯಾಗ
 ಭೂಮಿ ; ಯಜ್ಞ ನಡೆಯುವ ಸ್ಥಳ.

೩. ಒಂದು ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಳ ; ತ್ರಿವೇಣಿ
 ಸಂಗಮ.
 ಪ್ರಯಾಣ (ನಾ). ಗ. ಪಯಣ ; ಸಂಚಾರ.
 ೨. ಸಾವು. ೩. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ; ಪ್ರಗತಿ.
 ಪ್ರಯಾಣಿಕ (ನಾ). ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡು
 ವವನು ; ಪಯಣಿಗ ; ಪ್ರವಾಸಿ.
 ಪ್ರಯಾಸ (ನಾ). ಶ್ರಮ ; ತೊಂದರೆ.
 ~ಪಡು = ಕಷ್ಟಪಡು ; ಶ್ರಮಪಡು.
 ಪ್ರಯುಕ್ತ (ಗು). ಗ. ಕೂಡಿದ ; ಸೇರಿದ.
 (ಅ). ೨. ಕಾರಣವಾಗಿ ; ಸಲುವಾಗಿ.
 ಪ್ರಯುತ (ನಾ). ಗ. ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ.
 (ಗು). ೨. ಸೇರಿದ ; ಹೊಂದಿಕೊಂಡ.
 ಪ್ರಯೋಗ (ನಾ). ಗ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ
 ನೋಡುವಿಕೆ. ೨. ನಿರ್ದರ್ಶನ ; ದೃಷ್ಟಾಂತ ;
 ಉದಾಹರಣೆ. ೩. ಬಳಕೆ ; ಅನುಷ್ಠಾನ.
 ೪. ಧಾರ್ಮಿಕ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ
 ಕ್ರಮ. ೫. ಒಂದಾಗಿ ಸೇರುವುದು.
 ೬. ಎಸೆಯುವುದು ; ಹೊಡೆಯುವುದು.
 ~ಇಸು = ಗ. ಉಪಯೋಗಿಸು ; ಬಳಸು.
 ೨. ಎಸೆ ; ಹೊಡೆ.
 ಪ್ರಯೋಜಕ (ನಾ). ಗ. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿಸು
 ವವನು, -ನಿಯೋಜಿಸುವವನು (ಗು).
 ೨. ಉಪಯುಕ್ತನಾದ.
 ಪ್ರಯೋಜನ (ನಾ). ಗ. ಉಪಯೋಗ ;
 ಬಳಕೆ. ೨. ಲಾಭ. ೩. ಉದ್ದೇಶ ; ಗುರಿ.
 ೪. ಆನಂದಕತೆ.
 ಪ್ರರೂಢ (ಗು). ಗ. ಬೆಳೆದ ; ದೊಡ್ಡದಾದ ;
 ವಿಕಾಸಗೊಂಡ. ೨. ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ.
 ಪ್ರರೋಹ (ನಾ). ಗ. ಬೆಳೆಯುವಿಕೆ ; ಹುಲು
 ಸಾಗುವಿಕೆ. ೨. ಮೊಳೆಯುವಿಕೆ.
 ೩. ಮೊಳಕೆ ; ನನೆ.
 ಪ್ರಲ(೪)ಂಬ (ನಾ). ಗ. ಹಾರ ; ಮಾರಿ.
 ೨. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು. (ಗು).
 ೩. ತೂಗುವಿದ ; ನೇತಾದುವ.

ಪ್ರಲಪನ (ನಾ). ೧. ಮಾತನಾಡುವಿಕೆ.

೨. ಅಸಂಬಂಧ ಪ್ರಲಾಪ; ಬದಬಡಿಸುವಿಕೆ.

೩. ಅಳವಿಕೆ; ರೋದನ.

ಪ್ರಲಪಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಾತನಾಡು. ೨. ಹಾಳು ಹರಟೆ ಹೊಡೆ. ೩. ವಿಲಾಪಿಸು; ಅಳು.

ಪ್ರಲ(ಳ)ಯ (ನಾ). ೧. ನಾಶ; ಹಾಳು.

೨. ಪ್ರಪಂಚದ ನಾಶ, -ಅಳಿವು.

೩. ಮೂರ್ಛೆ; ವಿಸ್ಮೃತಿ. ೪. ಸಾವು;

ಮರಣ. ~ಅಗ್ನಿ = ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಬೆಂಕಿ.

~ಕಾಲ = ಪ್ರಪಂಚದ ನಾಶದ ಕಾಲ; ಸಂವರ್ತ.

ಪ್ರಲಾ(ಳಾ)ಪ = ಪ್ರಲಪನ. ~ಇಸು = ಪ್ರಲಪಿಸು.

ಪ್ರಲೋಭನ (ನಾ). ಅಸೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದು; ಆಮಿಷ.

ಪ್ರಲೋಭನೆ = ಪ್ರಲೋಭನ.

ಪ್ರವಚನ (ನಾ). ೧. ಉತ್ತಮವಾದ ಮಾತು.

೨. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ; ವಿವರಣೆ. ೩. ಪವಿತ್ರವಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ರಚನೆ.

ಪ್ರವಣ (ನಾ). ೧. ಇಳಿಜಾರು; ಇಳುಕಲು.

೨. ನಾಲ್ಕು ದಾರಿಗಳು ಕೊಡುವ ಸ್ಥಳ;

ಚೌಕ. ೩. ಅಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು; ತತ್ಪರನಾದವನು. (ಗು). ೪. ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದ

ಕೂಡಿದ. ೫. ಅಸಕ್ತನಾದ; ಒಲಿದ.

ಪ್ರವರ (ನಾ). ೧. ಮಂತ್ರ; ಸ್ತೋತ್ರ.

೨. ವಂಶಾವಳಿ; ಪರಂಪರೆ; ಸಂತತಿ.

೩. ಕುಲದ ಪೂರ್ವಜ. ೪. ಗೋತ್ರಗಳಲ್ಲಿ

ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು. ೫. ಉತ್ತಮ;

ಶ್ರೇಷ್ಠ. ೬. ಅನವಶ್ಯಕ ವಿವರಣೆ.

ಪ್ರವರ್ತಕ (ನಾ). ೧. ಪ್ರೇರಕ; ಉತ್ತೇಜನ

ಕೊಡುವವನು. ೨. ಮೊದಲಿಗ; ಮೂಲ

ಪುರುಷ. (ಗು). ೩. ತೊಡಗಿಸುವ;

ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ.

ಪ್ರವರ್ತಿಸು (ಕ್ರಿ). ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸು.

ಪ್ರವರ್ಧನ (ನಾ). ಏಳಿಗೆ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ.

ಪ್ರವಹ (ನಾ). ೧. ಧರೆಯುವಿಕೆ. ೨. ಮುಂದೆ

ಎಳೆಯುವಿಕೆ; ಸಾಗಿಸುವಿಕೆ. ೩. ಗಾಳಿ.

~ಇಸು = ಮುಂದೆ ಸಾಗು; ಹರಿ.

ಪ್ರವಹಣ (ನಾ). ೧. ತೆರೆ ಹಾಕಿದ ಮೇನೆ,

-ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ. ೨. ಹಡಗು; ಜಹಜು.

೩. ಮುಂದುವರಿಯುವಿಕೆ.

ಪ್ರವಾದ (ನಾ). ೧. ಘೋಷಿಸುವುದು; ತಿಳಿ

ಸುವುದು. ೨. ಗಾಳಿಸುದ್ದಿ; ಜನವಾದ.

೩. ಚರ್ಚೆ; ಸಂಭಾಷಣೆ.

ಪ್ರವಾದಿ (ನಾ). ೧. ಘೋಷಿಸುವವನು.

೨. ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿ; ದಾರ್ಶನಿಕ.

ಪ್ರವಾಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಎಳೆಯ ಚಿಗುರು;

ಪಲ್ಲವ. ೨. ಹಸುರುಬಣ್ಣ. ೩. ಕೆಂಪು

ಬಣ್ಣ; ಅರುಣರಾಗ. ೪. ಹವಳ.

೫. ತಲೆಯ ಕೂದಲು. ೬. ಬಾಲ.

೭. ವೀಣೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ.

ಪ್ರವಾಸ (ನಾ). ಸಂಚಾರ; ಪ್ರಯಾಣ.

~ಇಗ = ಪ್ರವಾಸಿ.

ಪ್ರವಾಸಿ (ನಾ). ಪಯಣಿಗ; ಪ್ರಯಾಣಿಕ.

ಪ್ರವಾಹ (ನಾ). ೧. ಹರಿಯುವಿಕೆ; ಮುಂದು

ವರಿಯುವಿಕೆ. ೨. ಹೊಳೆ; ನದಿ.

ಪ್ರವೀಣ (ನಾ). ಪರಿಣತ; ನಿಷ್ಣಾತ.

ಪ್ರವೀಣೆ (ನಾ). ನಿಪುಣೆ; ನಿಷ್ಣಾತೆ.

ಪ್ರವೀರ (ನಾ). ೧. ಶೂರ; ವೀರ. (ಗು).

೨. ಉತ್ತಮವಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ. ೩. ಶಕ್ತಿ

ಯುತವಾದ.

ಪ್ರವೃತ್ತ (ಗು). ೧. ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ; ತೊಡ

ಗಿದ; ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ೨. ಸುತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ.

ಪ್ರವೃತ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಏಳಿಗೆ; ಪ್ರಗತಿ. ೨. ಏಳಿಕೆ

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಸಕ್ತಿ. ೩. ಸ್ವಭಾವ;

ಗುಣ. ೪. ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹರಿಯುವಿಕೆ.

೫. ಮನಸ್ಸಿನ ಒಲವು; ಲಹರಿ. ೬. ವಾರ್ತೆ;

ಸುದ್ದಿ. ~ಮಾರ್ಗ = ೧ ಪ್ರಗತಿಯ ಹಾದಿ;

ಏಳಿಗೆಯ ಮಾರ್ಗ. ೨. ಐಹಿಕಜೀವನದಲ್ಲಿ
ಆಸಕ್ತಿ.

ಪ್ರವೃದ್ಧ (ಗು). ೧. ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಳೆದ.
೨. ವಿಸ್ತರಿಸಿದ; ಹರಡಿದ.

ಪ್ರವೃದ್ಧಿ (ನಾ). ಅಭಿವೃದ್ಧಿ; ಏಳಿಗೆ.

ಪ್ರವೇಶ (ನಾ). ೧. ಒಳಹೊಗುವಿಕೆ; ಒಳ
ಸೇರುವಿಕೆ. ೨. ಸಮೀಪಿಸುವಿಕೆ.
೩. ಪ್ರಾರಂಭ; ಮೊದಲು. ೪. ಬಾಗಿಲು;
ದ್ವಾರ. ೫. ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ದೃಶ್ಯ.
~ಇಸು = ಒಳಸೇರು; ಒಳಹೊಗು.

ಪ್ರಶಂಸೆ (ನಾ). ೧. ಹೊಗಳಿಕೆ; ಕೊಂಡಾಟ.
೨. ಕೀರ್ತಿ; ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ. ~ಇಸು
= ಹೊಗಳು; ಕೊಂಡಾಡು.

ಪ್ರಶಮನ (ನಾ). ೧. ಶಾಂತಿ; ಸಮಾಧಾನ;
ಉಪಶಮನ. ೨. ಕೊಲೆ; ವಧೆ. (ಗು).
೩. ಉಪಶಮಿಸುವ; ಶಮನಮಾಡುವ.
೪. ಶಮನವಾಗುವ.

ಪ್ರಶಮಿಸು (ಕ್ರಿ). ಉಪಶಮನ ಮಾಡು;
ಶಾಂತಪಡಿಸು.

ಪ್ರಶಸ್ತ (ನಾ). ೧. ಉತ್ತಮ; ಶ್ರೇಷ್ಠ.
(ಗು). ೨. ಉತ್ತಮವಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ.

ಪ್ರಶಸ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಹೊಗಳಿಕೆ. ೨. ಬಿರುದು.

ಪ್ರಶಾಂತ (ಗು). ೧. ಆತ್ಮಾಂತ ಶಾಂತವಾದ.
೨. ಸ್ವಲ್ಪವಾದ.

ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ (ಗು). ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಒಳ
ಗೊಂಡ; ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಅರ್ಥವುಳ್ಳ.

ಪ್ರಶ್ನೆ (ನಾ). ೧. ಕೇಳುವಿಕೆ; ಪ್ರಶ್ನೆ.
೨. ಪ್ರತಿಭಟನೆ. ೩. ಸಂದೇಹ; ಸಂಶಯ.
೪. ಸಮಸ್ಯೆ. ~ಇಸು = ೧. ಕೇಳು.
೨. ಪ್ರತಿಭಟಿಸು.

ಪ್ರಶ್ರಯ (ನಾ). ನಮ್ರತೆ; ವಿನಯ.

ಪ್ರಷ್ಠ (ನಾ). ೧. ಮುಖಂಡ; ಮುಂದಾಳು.
(ಗು). ೨. ಮುಂದೆ ಇರುವ. ೩. ಶ್ರೇಷ್ಠ
ವಾದ; ಉತ್ತಮವಾದ.

ಪ್ರಸಂಗ (ನಾ). ೧. ಸಮಯ; ಸಂದರ್ಭ.

೨. ಘಟನೆ. ೩. ಸಂಭಾಷಣೆ; ಚರ್ಚೆ.

೪. ಯಕ್ಷಗಾನದಲ್ಲಿ ಕಥಾನಕ.

~ಅವಧಾನ = ಸಂದರ್ಭೀಚಿತವಾದ
ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವುದು. ~ಇಸು
= ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನಡೆಸು; ಚರ್ಚಿಸು

ಪ್ರಸಕ್ತ (ಗು). ತೊಡಗಿದ; ಆರಂಭಿಸಿದ.

ಪ್ರಸಕ್ತಿ (ನಾ). ೧. ತೊಡಗುವಿಕೆ; ಆರಂಭ.

೨. ಪ್ರಸಂಗ; ವಿಷಯ.

ಪ್ರಸನ್ನ (ನಾ). ೧. ಕಾವ್ಯದ ಹತ್ತು ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು. (ಗು). ೨. ತಿಳಿಯಾದ; ನಿರ್ಮಲ

ವಾದ. ೩. ಕೃಪೆಯುಳ್ಳ; ದಯೆಯುಳ್ಳ.

೪. ಸಮಾಧಾನ ಚಿತ್ತದ; ಶಾಂತವಾದ.

೫. ಸಂತುಷ್ಟವಾದ; ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿದ.

ಪ್ರಸನ್ನತೆ (ನಾ). ೧. ನೈರ್ಮಲ್ಯ; ಸ್ವಚ್ಛತೆ;
ತಿಳಿಯಾಗಿರುವುದು. ೨. ಕರುಣೆ; ದಯೆ.

೩. ತೃಪ್ತಿ; ನೆಮ್ಮದಿ.

ಪ್ರಸಭೆ (ನಾ). ೧. ಬಲತ್ವಾರ. ೨. ರಭಸ;
ವೇಗ.

ಪ್ರಸರ (ನಾ). ೧. ಮುಂದುವರಿಯುವಿಕೆ;
ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುವುದು. ೨. ಹರಡುವಿಕೆ.

೩. ವಿಸ್ತಾರ; ಹರಡು. ೪. ಗುಂಪು;

ಸಮೂಹ. ೫. ಪ್ರವಾಹ. ~ಇಸು

= ಹಬ್ಬು; ವಿಸ್ತರಿಸು.

ಪ್ರಸರಣ (ನಾ). ಹರಡುವಿಕೆ; ವಿಸ್ತರಿಸುವಿಕೆ.

ಪ್ರಸವ (ನಾ). ೧. ಹೆರಿಗೆ; ಹಡೆಯುವಿಕೆ.

೨. ಸಂತತಿ; ವಂಶ; ಪೀಳಿಗೆ. ೩. ಹೂವು;

ಅಲರು. ೪. ಹಣ್ಣು; ಫಲ. ೫. ಅರಳು

ವುದು; ವಿಶಾಸ. ೬. ಒಳ್ಳೆಯದು.

~ಇಸು = ಜನ್ಮಕೊಡು; ಹೆರು.

ಪ್ರಸಾದ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿಯಾಗುವಿಕೆ; ಸ್ಪಷ್ಟ

ವಾಗುವಿಕೆ. ೨. ಅನುಗ್ರಹ; ದಯೆ.

೩. ಶಾಂತಿ; ಸಮಾಧಾನ. ೪. ಇನಾಮು;

ಬಹುಮಾನ. ೫. ಪ್ರಾಸಾದ. ೬. ದೇವರಿಗೆ.

ಅರ್ಪಿಸಿ ಪಡೆದುದು. ೭. ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿರ
ದೀಕಾದ ಹತ್ತು ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

~ಇಸು = ಅನುಗ್ರಹಿಸು; ದಯೆತೋರು.

ಪ್ರಸಾಧನ (ನಾ). ೧. ಪೂರೈಸುವಿಕೆ; ನಿರ್ವ
ಹಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಜೋಡಿಸುವಿಕೆ; ಕ್ರಮ
ವಾಗಿದುವಿಕೆ. ೩. ಅಲಂಕರಿಸುವಿಕೆ.

೪. ಅಲಂಕಾರ; ಶೃಂಗಾರ.

ಪ್ರಸಾರ (ನಾ). ಹರಡುವಿಕೆ; ಹಬ್ಬುವಿಕೆ.

ಪ್ರಸಾರಣ ೧. = ಪ್ರಸಾರ. ೨. ಪ್ರದರ್ಶನ.

ಪ್ರಸಿದ್ಧ (ನಾ). ೧. ಕೀರ್ತಿವಂತ; ಹೆಸರು
ವಾಸಿಯಾದವನು. (ಗು). ೨. ಏಳಿಗೆ
ಹೊಂದಿದ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡೆದ. ೩. ಹೆಸರು
ಪಡೆದ; ಖ್ಯಾತಿಹೊಂದಿದ.

ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ (ನಾ). ಯಶಸ್ಸು; ಖ್ಯಾತಿ.

ಪ್ರಸೂತ (ಗು). ೧. ಹುಟ್ಟಿದ. ೨. ಜನ್ಮ
ಕೊಟ್ಟ; ಹೆತ್ತ.

ಪ್ರಸೂತಿ (ನಾ). ೧. ಹೆರಿಗೆ; ಪ್ರಸವ.

೨. ವಂಶ; ಮಕ್ಕಳು; ಸಂತತಿ. ೩. ತಾಯಿ.

~ಗೃಹ = ಹೆರಿಗೆಯ ಮನೆ.

ಪ್ರಸೂತ (ನಾ). ಜನ್ಮಕೊಟ್ಟವಳು; ತಾಯಿ.

ಪ್ರಸೂನ (ನಾ). ೧. ಹೂವು; ಪುಷ್ಪ.

೨. ಹಣ್ಣು; ಫಲ. ೩. ಹುಟ್ಟು; ಉತ್ಪತ್ತಿ.

ಪ್ರಸೃತಿ (ನಾ). ಬೊಗಸೆ; ಅಂಜಲಿ.

ಪ್ರಸ್ತ (ನಾ). ೧. ಸಂದರ್ಭ; ಪ್ರಸಂಗ.

೨ ಶುಭಸಮಾರಂಭ. ೩. ಸಮಾರಂಭದ
ಊಟ ೪. ನಿರ್ವೇಕ.

ಪ್ರಸ್ತರ (ನಾ). ೧ (ಹೂವಿನ) ಹಾಸುಗೆ.

೨. ಸಮತಲಪ್ರದೇಶ; ಮೈದಾನ.

೩. ಕಲ್ಲು; ಬಂಡೆ.

ಪ್ರಸ್ತಾಪ (ನಾ). ೧. ಆರಂಭ; ಪ್ರಾರಂಭ.

೨. ಪೀಠಿಕೆ; ಮುನ್ನುಡಿ. ೩. ಸಂದರ್ಭ;

ಅವಕಾಶ. ೪. ಉಲ್ಲೇಖ; ಪ್ರಸಂಗ.

~ಇಸು = ವಿಷಯವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸು;
ಸೂಚಿಸು.

ಪ್ರಸ್ತಾರ (ನಾ). ೧. ಹರಡುವುದು; ವಿಸ್ತರಿಸು

ವುದು. ೨. ಹಾಸುಗೆ; ಶಯ್ಯ.

೩. ಮೈದಾನ; ಸಮತಟ್ಟಾದ ಸ್ಥಳ.

೪. ಕಾಡು; ಅರಣ್ಯ. ೫. ಭಂದಸ್ಸನ್ನು ಕಂಡು

ಹಿಡಿಯಲು ಲಭ್ಯಗುರುಗಳನ್ನು ಹಾಕು

ವುದು. ~ಇಸು = ೧. ಹರಡು; ವಿಸ್ತರಿಸು.

೨. ಭಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯಗುರುಗಳನ್ನು

ಗುರುತಿಸು.

ಪ್ರಸ್ತಾವ = ಪ್ರಸ್ತಾಪ.

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿಸಲು ಅಥವಾ ಹೊಗ

ಳಲು ಕಾರಣವಾಗುವುದು. ೨. ಆರಂಭ;

ಪ್ರಾರಂಭ. ೩. ಪೀಠಿಕೆ; ಮುನ್ನುಡಿ.

ಪ್ರಸ್ತುತ (ಗು). ೧. ಹೊಗಳಿದ; ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದ.

೨. ಸಾಧಿಸಿದ; ಮಾಡಿದ. ೩. ಆರಂಭಿಸಿದ.

೪. ಬಯಸಿದ; ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ. ೫. ತತ್ಕಾಲದ;

ಸದ್ಯದ. ೬. ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ

ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಪ್ರಕೃತ.

ಪ್ರಸ್ಥ (ನಾ). ೧. ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ; ಗೌರವ.

೨. ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲುಪ್ರದೇಶ; ಸಾನು.

೩. ಒಂದು ಅಳತೆ.

ಪ್ರಸ್ಥಾನ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಯಾಣ; ಸಂಚಾರ.

೨. ದಂಡಯಾತ್ರೆ; ಯುದ್ಧದ ಪ್ರಯಾಣ.

೩. ರೀತಿ; ಕ್ರಮ. ೪. ಮಾರ್ಗ; ಸಂಪ್ರ

ದಾಯ. ೫. ಉತ್ತಮವಾದ ಸ್ಥಾನ.

~(೦)ಗೆಯ್ = ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡು.

ಪ್ರಸ್ಥುಟ (ಗು). ೧. ಅರಳಿದ; ವಿಳಸಿಸಿದ.

೨. ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ; ನಿಶ್ಚಿತವಾದ.

ಪ್ರಸ್ಥುರಿತ (ಗು). ನಡುಗುವ; ಚಲಿಸುವ.

ಪ್ರಹತ (ಗು). ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ.

ಪ್ರಹರ (ನಾ). ೧. ಹೊಡೆತ; ಪ್ರಹಾರ.

೨. ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದು; ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕು

ವುದು. ೩. ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಅವಧಿ;

ದಿನದ ಎಂಟನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ. ~ಇಸು

= ೧. ಹೊಡೆ; ಬಡಿ. ೨. ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸು.

ಪ್ರಹರಣ (ನಾ). ೧. ಹೊಡೆತ; ಬಡಿತ;
ಏಟು. ೨. ಹೋರಾಟ; ಯುದ್ಧ.

ಪ್ರಹರಿ (ನಾ). ಕಾಲಗಾರ.

ಪ್ರಹರ್ಷ (ನಾ). ಅತಿಯಾದ ಸಂತೋಷ.

ಪ್ರಹಸನ (ನಾ). ೧. ಅತಿಯಾದ ನಗು;
ಅಟ್ಟಿಹಾಸ. ೨. ರೂಪಕದ ಹತ್ತು ವಿಧ
ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಹಾಸ್ಯ. ನಾಟಕ.
೩. ನಿಡಂಬನೆ; ಪರಿಹಾಸ.

ಪ್ರಹಾರ (ನಾ). ೧. ಹೊಡೆಯುವಿಕೆ; ಬಡಿಯುವಿಕೆ.
೨. ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು.

ಪ್ರಹಿತ (ಗು). ೧. ಕಳುಹಿಸಿದ. ೨. ಇಟ್ಟ;
ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ. ೩. ತುಂಬ ಹಿತವಾದ.

ಪ್ರಹೇಲಿ(ಳಿ)ಕೆ (ನಾ). ಒಗಟು; ಸಮಸ್ಯೆ.

ಪ್ರಹ್ಲಾದ(ನಾ). ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷ, -ಆನಂದ.

ಪ್ರಹ್ಲಾದ (ನಾ). ೧. ಆನಂದ; ಸಂತಸ.

೨. ಸದ್ದು; ಗದ್ದಲ. ೩. ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ
ಮಗನ ಹೆಸರು.

ಪ್ರಾಂಗಣ (ನಾ). ಅಂಗಳ; ಅಂಗಣ.

ಪ್ರಾಂತ ೧. = ಪ್ರಾಂತ್ಯ. ೨. ತುದಿ; ಅಂಚು.
೩. ಗಡಿ; ಎಲ್ಲೆ.

ಪ್ರಾಂತ್ಯ (ನಾ). ದೇಶದ ಒಂದು ಭಾಗ.

ಪ್ರಾಂಶು (ಗು). ೧. ಎತ್ತರವಾದ; ಉನ್ನತ
ವಾದ. ೨. ಉದ್ದವಾದ; ನೀಳವಾದ.

ಪ್ರಾಕಾರ (ನಾ). ಪೌಳಿ; ಗೋಡೆ.

ಪ್ರಾಕು = ಪ್ರಾಕೃ.

ಪ್ರಾಕೃತ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಭಾಷೆ. ೨. ಯಜ್ಞ
ಪಶು. (ಗು). ೩. ಮೂಲವಾದ; ಸಹಜವಾದ.

೪. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ; ಸಾಧಾರಣವಾದ.

೫. ಸಂಸ್ಕರಿಸಿದ; ಮಾರ್ಪಾಟಾಗದ.

ಪ್ರಾಕೃತಿಕ (ಗು). ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ;
ಸೈಸರ್ಗಿಕ; ಸ್ವಾಭಾವಿಕ.

ಪ್ರಾಕೃ (ನಾ). ೧. ಮುಂಜಾನೆ; ಬೆಳಗು.

೨. ಪೂರ್ವಕಾಲ; ಹಿಂದಿನ ಕಾಲ.

(ಗು). ೩. ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ.

ಪ್ರಾಕೃತ = ಪ್ರಾಚೀನ.

ಪ್ರಾಗಲ್ಭ್ಯ (ನಾ). ಪ್ರಾಧಿಮ್ಯ; ಪ್ರಗಲ್ಭತೆ.

ಪ್ರಾಗ್ಜನ್ಯ (ನಾ). ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮ.

ಪ್ರಾಗ್ರ (ನಾ). ೧. ಅತ್ಯುನ್ನತವಾದುದು.
(ಗು). ೨. ಅತ್ಯುನ್ನತವಾದ; ಅತಿ ಎತ್ತರದ.

ಪ್ರಾಗ್ಯಂತ (ನಾ). ನೇದಿಕೆಯ ಮುಂಭಾಗ.

ಪ್ರಾಜ್ಞುಖ (ಅ). ಎದಿರಾಗಿ; ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ.

ಪ್ರಾಚಾರ್ಯ (ನಾ). ಅಚಾರ್ಯಪ್ರಮುಖ;
ಪ್ರಧಾನ ಗುರು.

ಪ್ರಾಚೀನ (ನಾ). ೧. ಪೂರ್ವಾರ್ಚಿತ-ಕರ್ಮ.

(ಗು). ೨. ಹಿಂದಿನ; ಹಳೆಯ ಕಾಲದ.

೩. ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ; ಪೂರ್ವದ.

ಪ್ರಾಚೀರ (ನಾ). ಆವರಣ; ಬೇಲಿ; ಗೋಡೆ.

ಪಾಚುರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಹೆಚ್ಚಳ; ಅಧಿಕೃ.

೨. ಗುಂಪು.

ಪ್ರಾಚ್ಯ (ಗು). ೧. ಮುಂದೆ ಇರುವ;
ಸಮ್ಭವದ. ೨. ಪುರಾತನ; ಹಳೆಯ.

೩. ಪೂರ್ವದ; ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ.

ಪ್ರಾಜ್ಞ (ನಾ). ೧. ವಿದ್ವಾಂಸ; ಪಂಡಿತ.

(ಗು). ೨. ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯುಳ್ಳ;
ತಿಳಿವಳಿಕೆಯುಳ್ಳ.

ಪ್ರಾಜ್ಯ (ನಾ). ೧. ಪವಿತ್ರವಾದುದು; ಶ್ರೇಷ್ಠ
ವಾದುದು. (ಗು). ೨. ಅಪಾರವಾದ;

ಅಧಿಕವಾದ.

ಪ್ರಾಣ (ನಾ). ೧. ಹರಣ; ಜೀವ. ೨. ಪಂಚ

ಪ್ರಾಣವಾಯುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೩. ಗಾಳಿ;
ವಾಯು. ೪. ಬಲ; ಶಕ್ತಿ. ೫. ಅತ್ಯಂತ

ಪ್ರಿಯವಾದುದು. ~ಅಯಾಮು = ಉಸಿ
ರನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು.

~ಅಹುತಿ = ೧. ದೇಹವನ್ನು ಬಲಿಯಾಗಿ
ಅರ್ಪಿಸುವುದು. ೨. ಊಟಕ್ಕೆ ಮೊದಲು

ಪಂಚಪ್ರಾಣಗಳ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಇಡುವ
ಅನ್ನ. ~ಈಶ = ೧. ಜೀವದ ಒಡೆಯ.

೨. ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರ. ~ಈಶ್ವರ = ನಲ್ಲ;

ಕಾದಲ. ~ಈಶ್ವರಿ = ನಲ್ಲಿ; ಪ್ರಿಯತಮ. ~ತೆಗೆ = ೧. ಕೊಲ್ಲು. ೨. = ಪ್ರಾಣಹಿಂದು. ~ದಾನ = ೧. ಜೀವನನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ೨. ಅಧಿಕಾರ ಅಥವಾ ಅವಕಾಶವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದು. ~ಪದಕ = ೧. ಬದುಕಿಗೆ ಅಲಂಕಾರಪ್ರಾಯವಾದ ವಸ್ತು. ೨. ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದುದು. ~ಪ್ರಿಯ = ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರ; ನಲ್ಲ. ~ಸಂಕಟ = ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂಸೆ; ಪೇಚು; ಇಕ್ಕಟ್ಟು. ~ಹಿಂಡು = ಅತಿಯಾಗಿ ಹಿಂಸಿಸು.

ಪ್ರಾಣಿ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಾಣವುಳ್ಳದು; ಜೀವಿ. ೨. ಮೃಗ; ಪಶು.

ಪ್ರಾತಃಕಾಲ (ನಾ). ಮುಂಜಾನೆ; ಬೆಳಗು.

ಪ್ರಾತಃಸ್ವರಣೇಯ (ಗು). ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ (ಗು). ಮೊದಲನೆಯ; ಆರಂಭದ. ~ಶಾಲೆ = ಪ್ರಾರಂಭದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವ ವಿದ್ಯಾಲಯ. ~ಶಿಕ್ಷಣ = ಆರಂಭದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ.

ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವ (ನಾ). ೧. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದು; ಗೋಚರಿಸುವುದು. ೨. ಉಂಟಾಗುವುದು.

ಪ್ರಾದೇಶ (ನಾ). ೧. ಗೇಣು. ೨. ಚೋಟಿ.

ಪ್ರಾದೇಶಿಕ (ಗು). (ಒಂದು) ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ, -ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಧಾನತೆ; ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ. ೨. ಮುಖ್ಯವಾದುದು.

ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ (ನಾ). ಪ್ರಧಾನ ಅಧ್ಯಾಪಕ; ಮುಖ್ಯ ಅಧ್ಯಾಪಕ.

ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ (ಗು). ೧. ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೨. ಸಾಂಸಾರಿಕ; ಲೌಕಿಕ.

ಪ್ರಾಪಣಿಕ (ನಾ). ವ್ಯಾಪಾರಿ; ವರ್ತಕ.

ಪ್ರಾಪ್ತ (ಗು). ೧. ಪಡೆದ; ದೊರೆತ.

೨. ಉಂಟಾದ; ಹಿಡಿದ; ಸಿದ್ಧವಾದ;

ಅರ್ಹನಾದ. ~ವಯಸ್ಕ = ಹರೆಯಕ್ಕೆ ಬಂದ; ಪ್ರಬುದ್ಧ ವಯಸ್ಸಿನ.

ಪ್ರಾಪ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಹೊಂದುವಿಕೆ. ೨. ವಿಧಿ; ದೈವ. ೩. ಸುದೈವ. ೪. ಸಿದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೫. ಗಳಿಕೆ; ಆದಾಯ.

ಪ್ರಾಬಲ್ಯ (ನಾ). ಹೆಚ್ಚಳ; ಅಧಿಕ್ಯ.

ಪ್ರಾಭವ (ನಾ). ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ; ಪವಿತ್ರತೆ.

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ (ನಾ). ೧. ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹನಾದವನು; ನಂಬಿಗಸ್ತ. (ಗು). ೨. ಸಾಧಿಸಿದ; ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ. ೩. ನಂಬಲರ್ಹವಾದ. ~ತನ = ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ.

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ (ನಾ). ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹವಾಗಿರುವಿಕೆ.

ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯ (ನಾ). ೧. ಆಳತೆ. ೨. ಆಧಾರ; ಸಾಕ್ಷಿ. ೩. ವಿಶ್ವಾಸ.

ಪ್ರಾಯ (ನಾ). ೧. ಹರೆಯ; ಯೌವನ. ೨. ವಯಸ್ಸು. (ಗು). ೩. ಸಮಾನವಾದ. (ಅ). ೪. = ಪ್ರಾಯಿಕ.

ಪ್ರಾಯತ (ನಾ). ಸಂಯಮಿ.

ಪ್ರಾಯತೆ (ನಾ). ಸಂಯಮವನ್ನು ಉಳ್ಳವಳು.

ಪ್ರಾಯಶಃ (ಅ). ೧. ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ; ಬಹುಶಃ. ೨. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ.

ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ (ನಾ). ತಾಸು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು ಕೆಲಸದ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮ, - ಕ್ರಿಯೆ.

ಪ್ರಾಯಸ್ಕ (ನಾ). ಯುವಕ; ಹರೆಯದವನು.

ಪ್ರಾಯಸ್ಥ (ನಾ). ಯುವತಿ; ಯೌವನೆ.

ಪ್ರಾಯಿಕ (ಅ). ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ.

ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ (ಗು). ೧. ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸುವ. ೨. ಪ್ರಯೋಗಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ.

ಪ್ರಾಯೋಪಗಮ = ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶ.

ಪ್ರಾಯೋಪಗಮನ = ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶ.

ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶ (ನಾ). ಉಪವಾಸದಿಂದ

ನುರಣಹೊಂದುವ ವ್ರತ.

೨. ಉಂಟಾದ; ಹಿಡಿದ; ಸಿದ್ಧವಾದ;

ಪ್ರಾರಂಭ (ನಾ). ತೊಡಗುವಿಕೆ; ಆರಂಭ.

~ಇಸು = ನೊಡಲು ಮಾಡು; ತೊಡಗು.

ಪ್ರಾರಬ್ಧ (ನಾ). ೧. ವಿಧಿ; ದೈವ. (ಗು).

೨. ಆರಂಭಿಸಿದ; ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ (ನಾ). ೧. ಬೇಡುವುದು; ಯಾಚಿಸುವುದು. ೨. ದೇವತಾಸ್ತುತಿ.

ಪ್ರಾರ್ಥಿ (ನಾ). ಬೇಡುವವನು; ಯಾಚಕ.

ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು (ಕ್ರಿ). ಬೇಡು; ಮೊರೆಯಿಡು.

ಪ್ರಾಲುಬ (ನಾ). ೧. ಉದ್ದವಾದ ಹಾರ, -ಸರ. (ಗು). ೨. ಜೋತಾಡುವ; ನೇತಾಡುವ.

ಪ್ರಾಲೇ(ಳಿ)ಯ (ನಾ). ೧. ಹಿಮ; ಮಂಜು.

೨. ಪಚ್ಚಕಪೂರ್. ~ಅಂಶು = ಪ್ರಾಲೇಯದ್ಭುತಿ. ~ದ್ಭುತಿ = ಚಂದ್ರ; ತಿಂಗಳು.

ಪ್ರಾವರಣ (ನಾ). ಮೇಲೆ ಹೊದೆಯುವ ಬಟ್ಟೆ; ಉತ್ತರೀಯ.

ಪ್ರಾವೃತ ೧. = ಪ್ರಾವರಣ. (ಗು).

೨. ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ.

ಪ್ರಾಶನ (ನಾ). ೧. ತಿನ್ನುವುದು. ೨. ತಿನ್ನಿಸುವುದು.

ಪ್ರಾಶಸ್ತ (ನಾ). ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ; ಮಹತ್ತ್ವ.

ಪ್ರಾಸ (ನಾ). ೧. ಪದ್ಯದ ನಿಯತಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಿಯತಾಕ್ಷರ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ.

ಪ್ರಾಸಂಗಿಕ (ಗು). ಸನ್ನಿವೇಶದಿಂದಂಟಾದ; ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಪ್ರಾಸಾದ (ನಾ). ಮಹಲು; ಸೌಧ.

ಪ್ರಾಸಾವಿಕ (ಗು). ೧. ಪ್ರಾಸಂಗಿಕ; ಸಾಂದರ್ಭಿಕ. ೨. ಮೊದಲಿನ; ಪ್ರಾರಂಭದ.

ಪ್ರಾಶ್ನ (ನಾ). ಹಗಲಿನ ಪೂರ್ವಭಾಗ; ಮಂಜಾವ.

ಪ್ರಿಯ (ನಾ). ೧. ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾದವನು.

೨. ಗಂಡ. ೩. ಬಲಿ ಏರಿಕೆ; ತುಟ್ಟ.

(ಗು). ೪. ಪ್ರೀತಿಯ; ಮೆಚಿನ

~(೦)ಪ(ಬ)ದಿಸು = ಸಂತೋಷಪಡಿಸು; ತೃಪ್ತಪಡಿಸು.

ಪ್ರಿಯಂಗು (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ; ನವಣ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಪ್ರಿಯಕರ (ನಾ). ೧. ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವವನು; ಸಲ್ಲ; ಕಾದಲ. (ಗು).

೨. ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾದ. ೩. ಪ್ರೀತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ.

ಪ್ರಿಯತಮ (ನಾ). ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನಾದವನು; ಪ್ರಿಯ; ಸಲ್ಲ.

ಪ್ರಿಯತಮೆ (ನಾ). ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯಕಾದವಳು; ಸಲ್ಲ.

ಪ್ರಿಯೆ (ನಾ). ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರಳು; ಸಲ್ಲ.

ಪ್ರೀಣನ (ನಾ). ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುವಿಕೆ; ಒಲಿಸುವಿಕೆ.

ಪ್ರೀತ (ಗು). ಸಂತೋಷಗೊಂಡ; ಸಂತುಷ್ಟ.

ಪ್ರೀತಿ ೧. = ಪ್ರೇಮ. ೨. ದಯೆ; ಕರುಣೆ.

೩. ತೃಪ್ತಿ; ತುಷ್ಟಿ. ~ಇಸು = ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡು; ಪ್ರೇಮಿಸು. ~ಕೋ(ಗೊ)ಳಿಸು = ೧. ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸು. ೨. ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡು. ~ಪ(ಬ,ವ)ಡು = ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು. ~ಪಾತ್ರ = ಪ್ರೀತಿಗೆ ಅರ್ಹನಾದವನು; ಪ್ರಿಯ.

ಪ್ರೇಂಖಿ (ನಾ). ೧. ಉಯ್ಯಾಲೆ. (ಗು).

೨. ಓಲಾಡುವ; ತೂಗಾಡುವ.

ಪ್ರೇಕ್ಷಕ (ನಾ). ನೋಡುವವನು; ನೋಟಕ.

ಪ್ರೇಕ್ಷಣ (ನಾ). ೧. ನೋಟ; ನೋಡುವಿಕೆ.

೨. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರದರ್ಶನ. ೩. ಪ್ರದರ್ಶನ ನಡೆಯುವ ಸ್ಥಳ. ~ಆಗಾರ = ಪ್ರೇಕ್ಷಕಾಂಗಣ; ಸಭಾಂಗಣ.

ಪ್ರೇಕ್ಷೆ (ನಾ). ೧. ನೋಟ; ದೃಶ್ಯ. ೨. ನೋಡುವುದು. ೩. ತಿಳಿವು; ಮುದ್ದಿ. ~ಇಸು = ನೋಡು; ನಿರೀಕ್ಷಿಸು.

ಪ್ರೇತ (ನಾ). ೧. ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜೀವ ;
ವ್ಯಂಶರ. ೨. ಹೆಣ ; ಶವ. ೩. ಶಿಶು ;
ದಿವ್ಯ. ~ಕರ್ಮ = ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆ ; ಉತ್ತರ
ಕ್ರಿಯೆ. ~ಕಾರ್ಯ = ಪ್ರೇತಕರ್ಮ.
~ಕಾ(ಗಾ)ಹಿ = ಶ್ಮಶಾನದ ಕಾವಲುಗಾರ.
~ನಾಥ = ಯಮ. ~ಬಲಿ = ಉತ್ತರ
ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇತಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಪಿಂಡದ
ಅನ್ನ. ~ಮುದ್ರೆ = ೧. ಅಪ್ರಯೋಜಕ
ವಾಗಿರುವ ಗುರುತು. ೨. ಕಾಂತಿಹೀನ
ವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ. ~ವನ = ಶ್ಮಶಾನ ;
ಸುಡು ಗಾಡು. ~ಸಂಸ್ಕಾರ = ಪ್ರೇತ
ಕರ್ಮ. ~ಸೂತಕ = ಶವದ ಸಂಸರ್ಗ
ದಿಂದಂಟಾಗುವ ಮೈಲಿಗೆ.

ಪ್ರೇಮ (ನಾ). ೧. ಪ್ರೀತಿ ; ಅನುರಾಗ.
೨. ಸಂತೋಷ. ~ಇಸು = ಪ್ರೀತಿಸು.
~ಭಿಕ್ಷು = ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಬೇಡುವುದು.

ಪ್ರೇಮಲ(ಳ) (ಗು). ಪ್ರೇಮಪೂರಿತ ; ಪ್ರೀತಿ
ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಪ್ರೇಮಿ (ನಾ). ೧. ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನು.
೨. ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾದವನು ; ಕಾದಲ.

ಪ್ರೇಯಸಿ (ನಾ). ಪ್ರಿಯೆ ; ನಲ್ಲೆ.

ಪ್ರೇರಕ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಚೋದಕ ; ಪ್ರೇರೇಪಿಸು
ವವನು. (ಗು). ೨. ಪ್ರಚೋದನೆ
ಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ.

ಪ್ರೇರಣ (ನಾ). ಮುನ್ನುಗ್ಗುವಂತೆ ಮಾಡು
ವಿಕೆ ; ಪ್ರಚೋದನೆ.

ಪ್ರೇರಣೆ = ಪ್ರೇರಣ. ~ಇಸು = ಉತ್ತೇಜನ
ಗೊಳಿಸು ; ಹುರಿದುಂಬಿಸು.

ಪ್ರೇರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಪ್ರಚೋದಿಸು ; ಹುರುಪು
ಗೊಳಿಸು.

ಪ್ರೇರೇಪಣೆ = ಪ್ರೇರಣ.

ಪ್ರೇರೇಪಿಸು = ಪ್ರೇರಿಸು.

ಪ್ರೇರ್ಯ (ನಾ). ಉತ್ತೇಜಿತನಾದವನು ;
ಹುರಿದುಂಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು.

ಪ್ರೇಷಣ (ನಾ). (ಅಳಿನ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ)
ಸಂದೇಶ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಕಳುಹಿಸು
ವುದು.

ಪ್ರೇಷ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕಳುಹಿಸು
ವುದು. ೨. ಸಂದೇಶವನ್ನು ಒಯ್ಯುವವನು.
(ಗು). ೩. ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುವ.

ಪ್ರೋಕ್ತ (ಗು). ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ; ಪ್ರಕಟಿಸಿದ.

ಪ್ರೋಕ್ಷಣ (ನಾ). (ನೀರನ್ನು) ಚಿಮುಕಿಸುವಿಕೆ,
-ಸಿಂಪಡಿಸುವಿಕೆ.

ಪ್ರೋಕ್ಷಣೆ = ಪ್ರೋಕ್ಷಣ.

ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸು (ಕ್ರಿ). (ನೀರನ್ನು) ಸಿಂಪಡಿಸು,
-ಚಿಮುಕಿಸು.

ಪ್ರೋತ (ಗು). ೧. ಹೊಲಿದ ; ಹೆಣೆದ.
೨. ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ.

ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ (ನಾ). ಹುರಿದುಂಬಿಸುವಿಕೆ ;
ಉತ್ತೇಜನ.

ಪ್ರೋದ್ಧಾಮ (ನಾ). ೧. ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ; ಔನ್ನತ್ಯ.
(ಗು). ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ; ಉನ್ನತವಾದ.
೩. ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದ ; ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ.

ಪ್ರೋದ್ಯವ (ಗು). ಹುಟ್ಟಿದ ; ಉಂಟಾದ.

ಪ್ರೌಢ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಬುದ್ಧನಾದವನು ;
ನಿಪುಣ. ೨. ಅನುಭವ ; ಪಕ್ಷತೆಯನ್ನು
ಹೊಂದಿದವನು. ೩. ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದವನು ;
ವಯಸ್ಕ. (ಗು). ೪. ಅನುಭವಪೂರ್ಣ
ವಾದ. ೫. ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ ; ಉನ್ನತ.
~ಅವಸ್ಥೆ = ಬೆಳೆದ ಸ್ಥಿತಿ ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ
ಯಾದ ಸ್ಥಿತಿ. ~ಶಾಲೆ = ಕಾಲೇಜು
ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಿಂದಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಶಾಲೆ ;
ಹೈಸ್ಕೂಲು.

ಪ್ರೌಢಿ (ನಾ). ೧. ಬೆಳೆವಣಿಗೆ ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ.
೨. ಮಾಗುವಿಕೆ ; ಪಕ್ಷವಾಗುವಿಕೆ.
೩. ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ. ೪. = ಪ್ರೌಢಿಮೆ. ೫. ಧೈರ್ಯ ;
ಕೆಡ್ಡು. ೬. ಒಂದು ಕಾವ್ಯಗುಣ.

ಪ್ರೌಢಿಮೆ (ನಾ). ೧. ನೈಪುಣ್ಯ. ೨. ಪಾಂಡಿತ್ಯ.

ಪ್ರೌಢೆ (ನಾ). ೧. ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸಿನ ಹೆಂಗಸು.
 ೨. ಚತುರ; ಪರಿಣತ. ೩. ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಳಾದ
 ಹೆಂಗಸು.

ಪ್ಲವ (ನಾ). ೧. ಈಜುವಿಕೆ. ೨. ತೇಲುವಿಕೆ.
 ೩. ನೆಗೆತ; ಜಿಗಿತ. ೪. ತೆಪ್ಪ; ಹರಿಗೋಲು.
 ೫. ಕಪ್ಪೆ. ೬. ಕೋತಿ. ೭. ಚಂಡಾಲ.

ಪ್ಲವಂಗ (ನಾ). ೧. ಕಪ್ಪೆ, ಕೋತಿ, ಕುದುರೆ
 ಮುಂತಾದ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ
 ಸರಿಯುವ ಪ್ರಾಣಿ. ೨. ಅರುವತ್ತು
 ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಪ್ಲೀಹ (ನಾ). ೧. ಶರೀರದ ಒಂದು ಅಂಗ;
 ಗುಲ್ಮ; ತೊರಳಿ. ೨. ಗುಲ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ
 ಸಿದ ಒಂದು ರೋಗ.

ಪ್ಲುತ (ನಾ). ೧. ಮೂರು ಮಾತ್ರಗಳ ಕಾಲ
 ವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅಕ್ಷರ. ೨. ಕುದುರೆಯ
 ನಡಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ. (ಗು).
 ೩. ತೇಲುತ್ತಿರುವ. ೪. ಈಜುತ್ತಿರುವ.
 ೫. ಕುಪ್ಪಳಿಸುವ; ನೆಗೆಯುವ. ೬. ಒಡ್ಡೆ
 ಯಾದ; ತೇವವಾದ.

ಪ್ರೋಷ (ನಾ). ಸುಡುವಿಕೆ.

ಫ

ಫ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ
 ನಲವತ್ತೆರಡನೆಯ ಅಕ್ಷರ.

ಫಕೀರ (ನಾ). ೧. ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸಂನ್ಯಾಸಿ,
 -ಬೈರಾಗಿ. ೨. ಬಡವ; ನಿರ್ಗತಿಕ.

ಫಕ್ಕನೆ (ಅ). ೧. ಕೂಡಲೆ. ೨. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ.

ಫಜೀತಿ (ನಾ). ತೊಂದರೆ; ಪೀಡಲಾಟ.

ಫಟಿಂಗ (ನಾ). ೧. ಸಮರ್ಥ; ದಕ್ಷ.
 ೨. ನೀತಿಗೆಟ್ಟವನು; ಬಂಡ; ಪೋಕರಿ.

ಫಡ (ನಾ). ಮೂಡಲಿಸುವಾಗ ಉಪಯೋಗಿ
 ಸುವ ಒಂದು ಶಬ್ದ.

ಫಡಕು ೧. = ಪಡಕು. ೨. ತುಂಡು; ಸೀಳು.

ಫಡಪೋತಿ = ಪಡಪೋಸಿ.

ಫಡಿ (ನಾ). ಕಲ್ಲು; ಬಂಡೆ.

ಫಣಿ (ನಾ). ಹಾವಿನ ಹೆಡೆ.

ಫಣಿ (ನಾ). ಹೆಡೆ ಇರುವ ಜೀವಿ; ಹಾವು.

~ಕುಂಡಲ = ಹಾವನ್ನು ಕಿವಿಯ ಅಭರಣ
 ವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು; ಶಿವ. ~ಕೇತನ
 = ಹಾವಿನ ಗುರುತನ್ನು ಧ್ವಜದಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ
 ವನು; ದುರ್ಯೋಧನ. ~ಪತಿ = ಆದಿಶೇಷ.

~ಶಯನ = ಹಾವನ್ನು ಹಾಸುಗೆಯಾಗಿ
 ಉಳ್ಳವನು; ವಿಷ್ಣು.

ಫಣಿ = ಫಣಿ.

ಫತ್ತೆಮಾರಿ = ಪತ್ತೇಮಾರಿ.

ಫನ (ನಾ). ನಾಶ; ಹಾಳು.

ಫರಂಗಿ = ಪರಂಗಿ.

ಫರಮಾಯಿಶಿ = ಪರಮಾಯಿಷಿ.

ಫರಾಳ = ಫಲಾಹಾರ.

ಫಲ(೪) (ನಾ). ೧. ಹಣ್ಣು. ೨. ಬೆಳೆ; ಪೈರು;
 ಫಸಲು. ೩. ಲಾಭ; ಉತ್ಪತ್ತಿ. ೪. ಪರಿ
 ಣಾಮ; ಫಲಿತಾಂಶ. ೫. ಪ್ರಯೋಜನ;
 ಉಪಯೋಗ. ೬. ಗರ್ಭ. ೭. ಸಂತಾನ.
 ೮. ಗುರಾಣಿ; ಧಾಲು. ೯. ಕತ್ತಿಯ ಆಲಗು.
 ೧೦. ಬಾಣದ ತುದಿ. ~ಆಹಾರ =
 ೧. ಹಣ್ಣಿನ ಆಹಾರ. ೨. ಉಪಾಹಾರ.
 ~ಇಸು = ೧. ಹಣ್ಣು ಬಿಡು. ೨. ಪರಿಣಾಮ
 ವುಂಟಾಗು. ೩. ಪ್ರಯೋಜನವುಂಟಾಗು;
 ಲಾಭವಾಗು. ~ತೊ(ದೊ)ಣ್ಣು(ರು)
 = ೧. ಪರಿಣಮಿಸು. ೨. ಹಣ್ಣು ಬಿಡು.

~ದಾಯಕ = ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವ;
ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಕೊಡುವ. ~ಪೂಜೆ = ಶುಭ
ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು
ಮಾಡುವ ಪೂಜೆ. ~ಶ್ರುತಿ = ಗ. ಕಾವ್ಯವನ್ನು
ಓದಿದಾಗ ಅಥವಾ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯವನ್ನು
ಮಾಡಿದಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಫಲಗಳ
ಹೇಳಿಕೆ. ೧. ಪರಿಣಾಮ; ಫಲಿತಾಂಶ.
ಫಲಕ (ನಾ). ಗ. ಹಲಗೆ. ೨. ಥಾಲು;
ಗುರಾಣಿ.
ಫಲದ (ಗು). ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವ.
ಫಲವತ್ತು (ನಾ). ಸಾರವತ್ತಾದುದು; ಸತ್ತ್ವ
ಉಳ್ಳದು.
ಫಲಿತ (ನಾ). ಗ. ಪರಿಣಾಮ; ಫಲಿತಾಂಶ.
(ಗು). ೨. ಹಣ್ಣಾದ; ಶಕ್ತವಾದ.
೩. ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಗೂಡಿದ. ~ಅಂಶ
= ಕಾರ್ಯದ ಫಲ; ಪರಿಣಾಮ.
ಫಲಾ(ಳ)ರ = ಫಲಾಹಾರ.
ಫಲ್ಲ (ಗು). ಸಾರವಿಲ್ಲದ; ಸತ್ತ್ವವಿಲ್ಲದ.
ಫಲ್ಗ (ನಾ). ಫಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದುದು; ಹೂವು.
ಫಸಲು (ನಾ). ಬೆಳೆ; ಪೈರು.
ಫಾಯದೆ (ನಾ). ಲಾಭ; ಆದಾಯ.
ಫಾಯದೆ = ಫಾಯದೆ.
ಫಾಲ (ನಾ). ಹಣೆ; ನೊಸಲು. ~ಅಕ್ಷ
= ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು; ಶಿವ.
~ನಯನ = ಫಾಲಾಕ್ಷ. ~ಲೋಚನ
= ಫಾಲಾಕ್ಷ.
ಫಾಲ್ಗುಣ (ನಾ). ಚಾಂದ್ರಮಾನ ವರ್ಷದ
ಕೊನೆಯ ೩೦ಗಳು. ~ನಂದೀಶ್ವರ

= ಫಾಲ್ಗುಣಮಾಸದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಒಂದು
ಹಬ್ಬ ಮತ್ತು ಅಂದು ಮಾಡುವ ಪೂಜೆ.
ಫಾಲ್ಗುಣ = ಫಾಲ್ಗುಣ.
ಫಾಶಿ (ನಾ). ಗಲ್ಲಾಶಿಕ್ಷೆ; ನೇಣು.
ಫಿತೂರಿ = ಪಿತೂರಿ.
ಫಿರಂಗಿ = ಪಿರಂಗಿ.
ಫಿರಿಕಟ್ಟು (ನಾ). ಕಟ್ಟು; ದಿಗ್ವಂಧನ.
ಫಿರ್ಕಾ (ನಾ). ವಿಭಾಗ; ಇಲಾಖೆ.
ಫಿರ್ಯಾದಿ (ನಾ). ದೂರು ಕೊಡುವವನು;
ಅಹವಾಲುದಾರ.
ಫಿರ್ಯಾದು (ನಾ). ದೂರು; ಅಹವಾಲು.
ಫುಪ್ಪುಸ (ನಾ). ಶ್ವಾಸಕೋಶ.
ಫುಲ್ಲ ಗ. = ಪುಲ್ಲ. (ಗು). ೨. ಅರಳಿದ;
ವಿಕಸಿತ. ~ಅಂಬು = ಹೂವಿನ ಬಾಣ.
~ತರ = ಕಾಮ; ಮನ್ಮಥ.
ಫುಲ್ಲನಾಭ (ನಾ). ಹೊಕ್ಕುಳಿನಲ್ಲಿ ಹೂವುಳ್ಳ
ವನು; ಪದ್ಮನಾಭ.
ಫೂತ್ಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಬುಸುಗುಟ್ಟು.
ಫೂತ್ಕಾರ (ನಾ). ಹಾವಿನ ಬುಸುಗುಟ್ಟುವಿಕೆ.
ಫೇಣಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ.
ಫೇನ. (ನಾ). ನೊರೆ; ಬುರುಗು.
ಫೇರವ (ನಾ). ನರಿ; ಜಂಬುಕ.
ಫೇರಿ (ನಾ). ಗ. ಸುತ್ತುಬರುವುದು; ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ.
೨. ಮೆರವಣಿಗೆ. ~ಬಿಡು = ಓಟಕೀಳು;
ಓಡಿಹೋಗು.
ಫೈಸಲ್(ಲು) = ಪೈಸಲ್.
ಘೌಜು = ಪೌಜು. ~ದಾರ = ಪೌಜು
ದಾರ.

ಬ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ನಲವತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಅಕ್ಷರ.

ಬಂಕ (ನಾ). ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಜಗಲಿ.

ಬಂಕು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಬಗ್ಗು ; ಬಾಗು. (ನಾ).

೨. = ಬಂಕುಡಿ.

ಬಂಕುಡಿ (ನಾ). ಬಾಗಿರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಣ್ಣ ಆಯುಧ ; ಬಾಕು.

ಬಂಕೆ (ನಾ). ಗೋಂದು ; ಅಂಟು.

ಬಂಗೆ (ನಾ). ಗ. ಕತ್ತಿನವಾದ ಕೆಲಸ, -ಉಪ್ಯೋಗ. ೨. = ಭಂಗ.

ಬಂಗಡೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು.

ಬಂಗಲೆ (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಮನೆ ; ಸೌಧ.

ಬಂಗಾರ (ನಾ). ಗ. ಹೊನ್ನು ; ಚಿನ್ನ.

೨. ಒಡನೆ ; ಅಭರಣ.

ಬಂಗಾಳಿ (ನಾ). ಗ. ಬಂಗಾಳ ದೇಶದ ಭಾಷೆ.

೨. ಮೋಸ ; ಕುಯು ಕ್ರಿ. (ಗು).

೩. ಬಂಗಾಳದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಬಂಗಿ (ನಾ). ಗ ಭಂಗಿ ; ರೀತಿ. ೨. ಗಾಂಜಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ ಮಾದಕ ಪದಾರ್ಥ. ~ಪೆ(ಪೆ)ರ್(ರ್)=ಹೋಲು ; ಸಾದ್ಯತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದು.

ಬಂಗು (ನಾ). ಗ. ಚರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪು ಚುಕ್ಕೆಗಳುಂಟಾಗುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮರೋಗ. ೨. ಬೂಜಲು ; ಬೂಜ್ಜು.

ಬಂಗ್ಲೆ = ಬಂಗಲೆ.

ಬಂಜೆ (ನಾ). ಗ. ವಂಶ ; ಕುಲ. ೨. ಕೊಳಲು.

ಬಂಜನೆ (ನಾ). ವಂಜನೆ ; ಮೋಸ.

ಬಂಜರ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಂಪಿನಾದ್ಯ.

ಬಂಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ವಂಜಿಸು ; ಮೋಸಮಾಡು.

ಬಂಜ (ನಾ). ಅಪ್ರಯೋಜಕ ; ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ.

ಬಂಸರ್(ರು) (ನಾ). ಪಾಳುಭೂಮಿ ; ಬೀಳು ನೆಲ.

ಬಂಜೆ (ನಾ). ಗ. ಬರಡು ; ನಿಷ್ಫಲವಾದುದು.

೨. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವಳು ; ಗೊಡ್ಡಿ.

~ಪ(ವ)ಡಿಸು = ಗ. ಬರಡುಮಾಡು ; ವ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸು. ೨. ಶಮನಗೊಳಿಸು.

~ಮಾಡು = ಹಾಳುಮಾಡು ; ನಿಷ್ಫಲಗೊಳಿಸು.

ಬಂಟಿ (ನಾ). ಗ. ದಾಸ ; ಸೇವಕ. ೨. ವೀರ ; ಶೂರ. ~ತನ = ಗ. ಕಿಂಕರತೆ ; ದಾಸ್ಯ.

೨. ಪರಾಕ್ರಮ ; ಶೌರ್ಯ.

ಬಂಟು (ನಾ). ಗ. ಕೆಚ್ಚು ; ಶೌರ್ಯ.

೨. ವೀರ ; ಶೂರ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಶೌರ್ಯಗೆಡು ; ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದಾಗು. ~ತನ = ಶೌರ್ಯ ; ಕೆಚ್ಚು.

ಬಂಡ (ನಾ). ಗ. ಉಣ್ಣೆ ; ತುಪ್ಪಟೆ. ೨. ಬಾಲ

ವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಎತ್ತು. ೩. ದ್ರವ್ಯ ; ವಸ್ತು ; ಪದಾರ್ಥ. ೪. ಬಂಡವಾಳ ; ಸಂಪತ್ತು. ೫. ಸರಕು ; ಸಾಮಗ್ರಿ.

೬. ಬೆಲೆ ; ಕ್ರಯ. ೭. ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿ ; ನಿರ್ಲಜ್ಜ.

೮. ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವವನು.

೯. ನಪುಂಸಕ ; ಪಂಡ. ~ತನ = ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿತನ ; ಬಂಡಾಟ. ~ಬಾಳು = ಹೀನ ಬದುಕು ; ಕೀಳು ಜೀವನ.

ಬಂಡಣ (ನಾ). ಯುದ್ಧ ; ಕಾಳಗ.

ಬಂಡಲು (ನಾ). ಕೆಸರು ; ರಾಡಿ.

ಬಂಡವಲ(ಳ) (ನಾ). ಆಸಲು ; ಮೂಲಧನ.

ಬಂಡವಲು = ಬಂಡವಲ.

ಬಂಡವಾಳ=ಬಂಡವಲ. ~ಗಾರ=ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿದವನು.

ಬಂಡಸಾಲೆ (ನಾ). ಭವನ ; ಸೌಧ.

ಬಂಡಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ಕೆಲಕೆಲವನ್ನಿ ಮಾಡು ; ಕುಕಿಲು.

ಬಂಡಾಯ (ನಾ). ದಂಗೆ ; ಕ್ರಾಂತಿ.

ಬಂಡಾರ (ನಾ). ಬೊಕ್ಕಸ; ಖಜಾನೆ; ಕೋಶ.

~ಇಸು = ೧. ಶೇಖರಿಸು; ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು.

೨. ಒಳಸೇರು; ಹೊಗು.

ಬಂಡಾರಿ (ನಾ). ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿ; ಖಜಾಂಚಿ.

ಬಂಡಿ (ನಾ). ೧. ಗಾಡಿ; ಶಕಟ; ಚಕ್ರದಿ.

೨. ಗಾಲಿ; ಚಕ್ರ. ~ಬೋವ = ಗಾಡಿಯನ್ನು ನಡೆಸುವವನು; ಸಾರಥಿ. ~ಮಾಳ = ಗಾಡಿಗಳು ತಂಗುವ ಸ್ಥಳ. ~ಹೋಳ = ಬಂಡಿಬೋವ.

ಬಂಡು (ನಾ). ೧. ಜೇನು; ಮಕರಂದ;

ಮಧು. ೨. ಹೂವಿನ ಹುಡಿ; ಪರಾಗ.

೩. ಕೀಳುನಡತೆ; ಲಜ್ಜಾಸ್ಪದ ನಡವಳಿಕೆ.

೪. ದಂಗೆ; ಬಂಡಾಯ. ~ಅಗು

= ೧. ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗು. ೨. ನಿಷ್ಫಲ

ವಾಗು. ~ಅಟಿ = ೧. ತೊಂದರೆ;

ಪೇಚಾಟ. ೨. ನಾಚಿಕೆಗೇಡು; ಅವಮಾನ.

~ಅಡು = ಮಕರಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮು;

ಜೇನು ತುಂಬಿ ಸೂಸು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡೆ

= ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾತನಾಡು; ಅಶ್ಲೀಲ

ವಾಗಿ ಮಾತನಾಡು. ~ಗಾರ = ದಂಗೆ

ಎಬ್ಬಿಸುವವನು; ದಂಗೆಕೋರ. ~ಮಾಡು

= ಅವಮಾನಿಸು; ಧಿಕ್ಕರಿಸು.

ಬಂಡುಣಿ (ನಾ). ತುಂಬಿ; ಭ್ರಮರ.

ಬಂಡೆ (ನಾ). ೧. ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲು, -ಶಿಲೆ.

೨. = ಭಂಡೆ.

ಬಂತಿ (ನಾ). ಪಂಕ್ತಿ; ಸಾಲು.

ಬಂತೆ = ಬೊಂಕೆ.

ಬಂಡ (ನಾ). ೧. ಕಟ್ಟು; ನಿಯಮ;

ಬಂಧನ. ೨. ಸಂಪ್ರದಾಯ; ಪದ್ಧತಿ.

ಬಂದಕಿ (ನಾ). ಜಾರಿ; ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ.

ಬಂದಣಿಕೆ (ನಾ). ಬೇರೊಂದು ಸಸ್ಯವನ್ನು

ಅವಲಂಬಿಸಿ ಜೀವಿಸುವ ಸಸ್ಯ; ಪರಾವಲಂಬಿ

ಸಸ್ಯ.

ಬಂದರು (ನಾ). ಹಡಗು ನಿಲ್ಲುವ ಸ್ಥಳ; ರೇವು.

ಬಂದಳಿಕೆ = ಬಂದಣಿಕೆ.

ಬಂದಿ (ನಾ). ೧. ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಗಾದವನು;

ಸೆರೆಯಾಳು. ೨. ತಡೆ; ಅಡ್ಡಿ. ೩. ಲಾಟ;

ಸೂರೆ. ೪. ತೋಳಿಗೆ ಧರಿಸುವ ಒಂದು

ಬಗೆಯ ಅಭರಣ. ೫. ಹೊಗಳುಭಟ್ಟಿ;

ವಂದಿ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣ(ರ) = ೧. ಕಳ್ಳ;

ತುಡುಗ. ೨. ಬಂಧಿಸುವವನು. ~ಖಾನೆ

= ಜೈಲು; ಕಾರಾಗೃಹ. ~ಸಿ(ವಿ)ಡಿ

= ೧. ಬಂಧಿಸು; ಸೆರೆಹಿಡಿ. ೨. ದೋಚು;

ಲಾಟಮಾಡು.

ಬಂದಿಸು (ಕ್ರಿ). ವಂದಿಸು; ನಮಸ್ಕರಿಸು.

ಬಂದುಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪೊದೆ

ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು.

ಬಂದೂಕ (ನಾ). ಕೋವಿ; ತುಪಾಕಿ.

ಬಂದೂಕು = ಬಂದೂಕ.

ಬಂದೋಬಸ್ತು (ನಾ). ಭದ್ರತೆ; ಸುಸ್ಥವಸ್ಥೆ.

ಬಂಧ (ನಾ). ೧. ರಚನೆ; ಜೋಡಣೆ. ೨. ತಡೆ;

ನಿರ್ಬಂಧ. ೩. ಕಟ್ಟು; ನಿಯಮ. ೪. ಪಾಶ;

ಹಗ್ಗ. ~ಇಸು = ೧. ಕಟ್ಟು; ಬಿಗಿ.

೨. ಬಂಧನದಲ್ಲಿರಿಸು; ಸೆರೆಹಿಡಿ.

ಬಂಧಕ (ನಾ). ೧. ಬಂಧಿಸುವವನು. ೨. ತಡೆ;

ಅಡ್ಡಿ. ೩. ಒತ್ತೆ; ಗಿರವಿ. ೪. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ;

ಶಪಥ. (ಗು). ೫. ತಡೆಗಟ್ಟುವ; ಪ್ರತಿ

ಬಂಧಿಸುವ.

ಬಂಧಕಿ = ಬಂದಕಿ.

ಬಂಧನ (ನಾ). ೧. ಕಟ್ಟು; ಸಂಕೋಲೆ.

೨. ಸೆರೆಮನೆವಾಸ; ಜೈಲುವಾಸ.

~ಅಲಯ = ಬಂದಿಖಾನೆ; ಕಾರಾಗೃಹ.

ಬಂಧು (ನಾ). ನೆಂಟ; ಸಂಬಂಧಿ.

ಬಂಧುರ (ಗು). ೧. ಮನೋಹರವಾದ;

ಸುಂದರವಾದ. ೨. ಹಳ್ಳಿಟ್ಟುಗಳಿಂದ

ಕೂಡಿದ; ಸಮತಲವಲ್ಲದ. ೩. ಬಾಗಿಡ;

ಬಗ್ಗಿದ.

ಬಂಧೂಕ = ಬಂದುಗೆ.

ಬಂಬಲ್(ಲು) (ನಾ). ಗ. ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು. ೨. ಗೊಂಚಲು; ಜೊಂಪೆ. ೩. ಎಳೆಯ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯ ತಿರುಳು. ~ಕ(ಗ)ರುಳ್ = ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಕರುಳು. ~ಪ(ವ)ರಿ = ಗುಂಪಾಗಿ ಮುಂದುವರಿ. ~ಸರಿ = ಬಿರುಸಾದ ಮಕ್ಕ; ಜಡಿಮಕ್ಕ.

ಬಂಬು ಗ. = ಬೊಂಬು. ೨. ಗಿರಣಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಕೊಳವೆ; ಚಿಮಣಿ.

ಬಂಭರ (ನಾ). ತುಂಬಿ; ಭ್ರಮರ.

ಬಳ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜಲಚರ ಪಕ್ಷಿ. ೨. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು. ~ಧ್ಯಾನ = ಇತರರನ್ನು ವಂಚಿಸಲು ಮಾಡುವ ಧ್ಯಾನ; ಸೋಗಿನ ಧ್ಯಾನ. ~ವಿಡಂಬನ = ತೋರಿಕೆಯ ಸೌಜನ್ಯ; ಸೋಗು. ~ವೃತ್ತಿ = ಮೋಸಗಾರಿಕೆ; ಕಪಟ. ~ವ್ರತ = ಬಕಧ್ಯಾನ.

ಬಕರ (ನಾ). ಆಡು; ಹೋತ.

ಬಕರಿ = ಬಕ್ಕರಿ.

ಬಕಾಕಭಾತು (ನಾ). ಮೊಸರನ್ನ.

ಬಕುತಿ = ಭಕ್ತಿ.

ಬಕುಲ(ಳ) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ; ನಾಗಕೇಸರ.

ಬಕೋಟಿ (ನಾ). ಕೊಕ್ಕರೆ; ಬಕ.

ಬಕ್ಕ (ಗು). ಆವರಣವಿಲ್ಲದ; ತೆರೆದ. ~ಂ(ಬಯಲ್(ಲು)) = ಗ. ಬರಿದು; ಶೂನ್ಯತೆ. ೨. ಬರಿದಾದ ಜಾಗ; ಖಾಲಿ ಆವರಣ. ~ತಲೆ = ಗ. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ. ೨. ಬೋಳುತಲೆ. ~ನೆತ್ತಿ = ಬಕ್ಕತಲೆ. ~ಬೋರಲು = ಬುಡ ಮೇಲು; ತಲೆಕೆಳಗು.

ಬಕ್ಕಟಿ = ಬಕ್ಕ.

ಬಕ್ಕಣ (ನಾ). ಗ. ತಿಂಡಿ; ಭಕ್ಷ್ಯ. ೨. = ಬೊಕ್ಕಣ.

ಬಕ್ಕರಿ (ನಾ). ಜೋಳದ ರೊಟ್ಟಿ. ಬಕ್ಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ತಿನ್ನು; ಭಕ್ಷಿಸು.

ಬಕ್ಕರೆ (ನಾ). ಗ. ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ. ೨. ಮಡಕೆಯ ಚೂರು; ಓಡು.

ಬಕ್ಕುಡಿ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಬೆರಗಾಗು; ವಿಸ್ಮಯಗೊಳ್ಳು. (ನಾ). ೨. ಬೆರಗು; ವಿಸ್ಮಯ. ೩. ಅಂಜಿಕೆ; ಭಯ. ೪. ವಿವಾದ; ಚರ್ಚೆ. ~ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ಗ. ಭಯಪಡು; ಹೆದರು. ೨. ವಾದ ಮಾಡು; ಚರ್ಚಿಸು.

ಬಕ್ಕುಡೆಯ (ನಾ). ವಾದಿಸುವವನು; ವಾದಿ. ಬಕ್ಕೆವಲಸು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಲಸಿನ ಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು.

ಬಕ್ಷಿ (ನಾ). ಅರಮನೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ. ಬಕ್ಷೀಸು (ನಾ). ಇನಾಮು; ಸಂಭಾವನೆ. ಬಖೈರು (ನಾ). ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ವಿವರ.

ಬಗಟು (ಕ್ರಿ). ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಆಗಲಿಸು. ಬಗದಳ (ನಾ). ಹುಣ್ಣು; ವ್ರಣ.

ಬಗದಾಳ ಗ. = ಬಗದಳ. ೨. ಕೀಳುಮಟ್ಟದ ಪದ್ಯ.

ಬಗನಿ (ನಾ). ಗ. ತಾಳೆ ಜಾತಿಯ ಒಂದು ಮರ; ಹನೆಮರ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ. ~ಕಟ್ಟು = ಹೆಂಡಕ್ಕಾಗಿ ಹನೆಮರಕ್ಕೆ ಮಡಕೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟು.

ಬಗರಗಿ (ನಾ). ಗ. ನದಿ ಅಥವಾ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ನೀರಿಗಾಗಿ ತೋಡಿದ ಕುಳಿ; ಬರತೆ; ಕೂಪಕ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಾತ್ರೆ.

ಬಗರಿಗೆ = ಬಗರಗಿ.

ಬಗರು (ಕ್ರಿ). ಉಗುರಿನಿಂದ ಗೀರು; ಪರಚು. ಬಗಲ್(ಲು) (ನಾ). ಗ. ಕಂಕಳು; ಕಕ್ಷ. ೨. ಮಗ್ಗುಲು; ಪಕ್ಷ.

ಬಗಲೆ (ನಾ). ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೀರು ಹೊರಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಚಿಕ್ಕ ಕಾಲುವೆ; ಚಿಗಳು.

ಬಗಸಿಗೆ (ನಾ). ಬೊಗಸೆ ; ಅಂಜಲಿ.

ಬಗಸಿರೆ = ಬಗಸಿಗೆ.

ಬಗಸು (ಕ್ರಿ). ಬಯಸು ; ಅಪೇಕ್ಷಿಸು.

ಬಗಸೆ = ಬಗಸಿಗೆ.

ಬಗಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ವಿಭಾಗಿಸು ; ಬೇರ್ಪಡಿಸು.

೨. ಕತ್ತರಿಸು ; ಸೀಳು. ೩. ತೋಡು ; ಅಗೆ.

(ನಾ). ೪. ಸೀಳುವಿಕೆ ; ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ.

ಬಗಿನಿ = ಬಗನಿ.

ಬಗುಂಘ(ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. (ನಾಯಿಗಳು)

ಧ್ವನಿಮಾಡು ; ಬೊಗಳು. ೨. ಅನುಶಂಕೆ

ಯಿಂದ ನರಳು. (ನಾ). ೩. ನಾಯಿಯು

ಕೂಗು, -ಧ್ವನಿ.

ಬಗಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಯೋಚಿಸು ; ಆಲೋಚನೆ

ಮಾಡು. ೨. ಲೆಕ್ಕಿಸು ; ಗಣಿಸು. ೩. ಆರಿ;

ತಿಳಿ. ೪. ಊಹಿಸು ; ಅನುಮಾನಿಸು.

೫. ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡು. (ನಾ). ೬. ಮತ ;

ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ೭. ರೀತಿ ; ಮಾರ್ಗ ;

ಕ್ರಮ. ೮. ಗುರಿ ; ಲಕ್ಷ್ಯ. ೯. ವಿಭಾಗ ;

ಭಾಗ. ೧೦. ಹೃದಯ ; ಮನಸ್ಸು.

~ಅ(ಯ)ಣುಗ = ಮನ್ಮಥ ; ಕಾಮ.

~ಅ(ಯ)ಜಾ(ರಿ) = ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿಳಿ ;

ಭಾವವನ್ನು ಅರಿ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣ್(ಣು)

= ೧. ಬಗೆಯಜಾ. ೨. ಮಾರ್ಗವನ್ನು

ಕಂಡುಹಿಡಿದು ; ಉಪಾಯವನ್ನು ಕಂಡು

ಕೊಳ್ಳು. ~ಕು(ಗು)ಂಡು = ನಿರಾಶೆ

ಹೊಂದು ; ಬೇಸರಗೊಳ್ಳು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಘ

= ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರು ; ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು

ಕೊಳ್ಳು. ~ಪು(ವು)ಗು = ಮನಸ್ಸನ್ನು

ಪ್ರವೇಶಿಸು ; ಇಷ್ಟವಾಗು. ~ಹರಿ

= ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗು ; ತೀರ್ಮಾನವಾಗು.

ಬಗ್ಗ (ನಾ). ಹುಲಿ ; ವ್ಯಾಘ್ರ.

~(ಂ)ತೊ(ದೊ)ವಲ್ = ಹುಲಿಯು

ಜರ್ನು, -ತೊಗಲು.

ಬಗ್ಗಡ (ನಾ). ಕೆಸರು ; ಕೊಚ್ಚಿ.

ಬಗ್ಗಡಿಯ (ನಾ). ಅತಿಯಾಗಿ ಹರಟುವವನು ;
ಹರಟುವಲ್ಲ.

ಬಗ್ಗಡೆ = ಬಂಗಡೆ.

ಬಗ್ಗಣೆ (ನಾ). ಕೋಗಿಲೆಯ ಕೂಗು, -ಧ್ವನಿ.

ಬಗ್ಗರಿ = ಬಗ್ಗರಿ.

ಬಗ್ಗರೆ = ಬಕ್ಕರೆ.

ಬಗ್ಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಾಗು ; ಮಣ ; ಕೊಂಕಾಗು.

೨. ವಂದಿಸು ; ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡು.

(ನಾ). ೩. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕುಕಿಲು ; ಚಿಲಿಪಿಲಿ.

೪. ಹುಲಿ. ೫. ಭಾಗ್ಯ ; ಸಂಪತ್ತು.

~ಇಸು = ೧. ಹಕ್ಕಿಗಳು ಚಿಲಿಪಿಲಿ

ಎಂದು ಧ್ವನಿ ಮಾಡು. ೨. ಆರಚು ;

ಒದರು. ೩. ಗದರಿಸು ; ಚಂಕಿಸು. ೪. ಬಗ್ಗು

ವಂತೆ ಮಾಡು ; ಬಾಗಿಸು. ~ಪೆ(ವೆ)ಣ್

= ಭಾಗ್ಯದೇವತೆ ; ಲಕ್ಷ್ಮಿ. ~ಬಡಿ

= ಚೆನ್ನಾಗಿ ಥಳಿಸು, -ಹೊಡೆ.

ಬಗ್ಗುರಿ (ನಾ). ಎದೆಗೂಡು.

ಬಜಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಕಾಪಾಡು ; ರಕ್ಷಿಸು.

ಬಜಾವು (ನಾ). ಪಾರಾಗುವಿಕೆ.

ಬಚ್ಚೆ (ನಾ). ೧. ಅಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಳಸುವ ಕಲ್ಲಿನ

ಬಿಲ್ಲೆ. ೨. ಮಗು ; ವತ್ಸ. ೩. ಕರು.

೪. ವರ್ತಕ ; ವ್ಯಾಪಾರಿ. (ಗು).

೫. ತಿರುಳಿಲ್ಲದ ; ಹುರುಳಿಲ್ಲದ. ೬. ಕೆಟ್ಟ ;

ಹಾಳಾದ. ೭. = ಬೊಚ್ಚ.

ಬಚ್ಚಣೆ (ನಾ). ೧. ಕೆತ್ತನೆ ; ಕಂಡರಣೆ.

೨. ಮುಸುಕು ; ಹೊದಿಕೆ.

ಬಚ್ಚಣೆ ೧. = ಬಚ್ಚಣೆ. ೨. ಕರುವಿನ ಮೇಲೆ

ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ಹಸು ; ವತ್ಸಲೆ. ~ಇಸು

= ಕೆತ್ತಿಸು ; ಕಂಡರಿಸು. ~ಮಾ(ವಾ)ತು

= ಕೃತಕವಾದ ಮಾತು ; ಕೃತ್ರಿಮನುಡಿ.

ಬಚ್ಚಲ್(ಲ) (ನಾ). ೧. ಮಿಾಯುವ ಸ್ಥಳ ;

ಸ್ನಾನದ ಮನೆ. ೨. ಮೋರಿ ; ಚರಂಡಿ.

ಬಚ್ಚಲೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸೊಪ್ಪು ;

ಬಸಲೆ.

ಬಜ್ಜಿ (ನಾ). ೧. ಬತ್ತಳೆ; ತೂಣೀರ.
 ೨. ಕರುವಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ಹಸು.
 ಬಜ್ಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೆತ್ತು ; ಕಂಡರಿಸು.
 ೨. = ಬರ್ಚಿಸು. ೩. ತಿನ್ನು ; ಭಕ್ಷಿಸು.
 ಬಜ್ಜಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಡಗಿಸು ; ಮರೆಮಾಡು ;
 ಬೈಚಿಡು. ೨. ಸೊರಗು ; ಬತ್ತು ; ಒಣಗು.
 ~ಇಡು = ಅಡಗಿಸು ; ಮರೆಮಾಡು.
 ~ಕಡುಬು = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಡುಬು.
 ಬಜ್ಜಿ (ಗು). ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ ; ನಿಷ್ಫಲ
 ವಾದ. ~ಪೊ(ವೊ)ಗು = ವ್ಯರ್ಥವಾಗು ;
 ನಿಷ್ಫಲವಾಗು.
 ಬಜಂತ್ರಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಊದುವ
 ವಾದ್ಯ ; ಓಲಗ. ೨. ಬಜಂತ್ರಿಯನ್ನು
 ಊದುವವನು ; ಓಲಗದವನು.
 ಬಜಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ವಾದ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಸು,
 -ಬಾಜಿಸು. ೨. ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳು.
 ೩. ಚಲಾಯಿಸು ; ಜಾರಿಗೆ ತರು.
 ಬಜಾರ (ನಾ). ಪೇಟೆ ; ಅಂಗಡಿಬೀದಿ.
 ಬಜಾರಿ (ನಾ). ೧. ಗಯ್ಯಾಳಿ. (ಗು).
 ೨. ಪೇಟೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೩. ಕೀಳಾದ ;
 ಹೀನವಾದ.
 ಬಜಾರು = ಬಜಾರ.
 ಬಜಾವನೆ (ನಾ). ವಾದ್ಯವನ್ನು ಬಾಜಿಸುವುದು,
 -ನುಡಿಸುವುದು.
 ಬಜೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬೇರು ; ಉಗ್ರ
 ಗಂಧ.
 ಬಜ್ಜರ (ನಾ). ೧. ಸವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ;
 ನಜ್ರ. ೨. ಇಂದ್ರನ ವಜ್ರಾಯುಧ.
 ೩. ಸಿಡಿಲು.
 ಬಜ್ಜಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೇಲೋಗರ.
 ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕರಿದ ತಿಂಡಿ.
 ಬಟಿ = ಭಟಿ.
 ಬಟಿನಾಡೆ (ನಾ). ಸಂಬಳ ಮುಂತಾದುವನ್ನು
 ಹಂಚುವಿಕೆ.

ಬಟಿನೆ (ನಾ). (ಎಲೆ, ಅಡಕಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ
 ಡುವ) ಕಿಸೆಗಳುಳ್ಳ ಚೀಲ.
 ಬಟಾಟೆ (ನಾ). ಅಲೂಗಡ್ಡೆ.
 ಬಟಾಣಿ (ನಾ). ಕಡಲೆ ಜಾತಿಯ ಒಂದು ಧಾನ್ಯ.
 ಬಟು (ನಾ). ೧. ವೃತ್ತಾಕಾರವಾದುದು ;
 ಗುಂಡಗೆ ಇರುವುದು. ೨. ಸಂಪೂರ್ಣ.
 ಬಟುವು = ಬಟು.
 ಬಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ದುಂಡಗೆ ಇರುವುದು ; ಬಟು.
 ೨. ಬರಿದು ; ಶೂನ್ಯತೆ. ೩. = ಭಟ್ಟಿ.
 ೪. = ಭ್ರಷ್ಟ. (ಗು). ೫. ದುಂಡನೆಯ ;
 ವೃತ್ತಾಕಾರದ. ~ಕ(ಗ)ಡಲೆ = ಬಟಾಣಿ.
 ~ಕ(ಗೆ)ಯ್ದು = ಚಕ್ರಾಯುಧ. ~ತಲೆ
 = ಬೋಳುತಲೆ. ~ತೆ(ದೆ)ನೆ = ಕೋಟೆಯ
 ಬುರುಜು. ~ಪೆ(ವೆ)ಣಿ(ರೆ) = ಪೂರ್ಣ
 ಚಂದ್ರ ; ಹುಣ್ಣಿಮೆಯಚಂದ್ರ. ~ಬಯಲತಿ
 = ಶೂನ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳ. ~ಮೊಗ = ದುಂಡ
 ನೆಯ ಮುಖ.
 ಬಟ್ಟಿನೆ (ಅ). ದುಂಡಗೆ ; ವರ್ತುಲಾಕಾರವಾಗಿ.
 ಬಟ್ಟಲ್ (ಲು) (ನಾ). ದುಂಡಗಿನ ಸಣ್ಣ ಪಾತ್ರೆ.
 ಬಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಹೊಟ್ಟೆ ; ಉದರ. ೨. ಒಂದು
 ಬಗೆಯ ರೋಗ ; ಅಂಧ ವಾಯು.
 ೩. ಮದ್ಯ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು
 ಬಳಸುವ ಹಬೆಯಸಾಧನ. ~ಇ(ಯಿ)ಳಿಸು
 = ಮದ್ಯ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಸಾರವನ್ನು ತೆಗೆ.
 ಬಟ್ಟಿತು (ನಾ). ವರ್ತುಲ ; ದುಂಡಗಿರುವುದು.
 ಬಟ್ಟಿತ್ತು = ಬಟ್ಟಿತು.
 ಬಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ದುಂಡು ; ವರ್ತುಲ.
 ೨. ಹಡಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ತಿಲಕ ;
 ಬೊಟ್ಟು. ೩. ಪದಕ ; ನಾಯಕಮಣಿ ;
 ಬಿಲ್ಲೆ. ೪. ತೂಕ ಮಾಡಲು ಬಳಸುವ
 ಸಾಧನ ; ತೂಕದ ಕಲ್ಲು. ೫. ಬೆರಳು ;
 ಬೆಟ್ಟು. ೬. ತೊಟ್ಟು ; ಹಸಿ. ೭. ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ
 ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಅಭರಣ. ೮. ಒಂದು
 ಬಗೆಯ ಅಟ ; ಬಿಲ್ಲೆಯಾಟ.

ಬಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ. ೨. ವಸ್ತ್ರ;
ಆರಿನೆ. ೩. ಮುತುಸ್ತಾನ; ಆರ್ತವ.
~ಕ(ಗೆ)ಟ್ಟು = ದಾರಿಕಟ್ಟು; ಅಡ್ಡಗಟ್ಟು.
~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ದಾರಿತಪ್ಪು; ಮಾರ್ಗತಪ್ಪು.
~ಪಿ(ವಿ)ಡಿ = ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೊರಡು;
ಹಾದಿಹಿಡಿ.

ಬಟ್ಟಿಗ (ನಾ). ಹಾದಿಹೋಕ; ದಾರಿಗ.

ಬಡ (ಗು). ೧. ಸೊರಗಿದ; ಸ್ವೇಣವಾದ.
೨. ದಾರಿದ್ರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ. ~ತನ
= ೧. ದಾರಿದ್ರ್ಯ; ಕಂ ಗಾಲು ಸ್ಥಿತಿ.
೨. ಸೊರಗಿರುವಿಕೆ; ಸಣ್ಣಗಿರುವಿಕೆ.
~ನಡು = ತೆಳ್ಳಗಿನ ಸೊಂಟ. ~ಪ(ವ)ಡು
= ೧. ಕೃಶವಾಗು; ಬಡಕಲಾಗು.
೨. ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದು; ಬಡತನ
ದಿಂದ ಕೂಡಿರು. ~ಬೆಟ್ಟು = ಅಲ್ಪಶ್ರಮ.
~ಮನ = ಕೀಳುಮನಸ್ಸು; ಅಲ್ಪಮನಸ್ಸು.

ಬಡಕಲು (ಗು). ದುರ್ಬಲವಾದ; ಸೊರಗಿದ.

ಬಡಗ (ನಾ). ಉತ್ತರದಿಕ್ಕು.

ಬಡಗಲ್ (ಲು) = ಬಡಗ.

ಬಡಗಿ (ನಾ). ಮರಗೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡು
ವವನು; ವರ್ಧಕಿ. ~ಬೆ(ವೆ)ಸ = ಬಡಗಿಯ
ಕೆಲಸ; ಮರಗೆಲಸ.

ಬಡಗು = ಬಡಗ.

ಬಡತಿ (ನಾ). ಸಂಬಳ, ಹುದ್ದೆ ಮುಂತಾದುವು
ಗಳಲ್ಲಿಯ ಏರಿಕೆ.

ಬಡಪ (ನಾ). ನಿರಂತರವಾದ ಮಳೆ; ಧಾರಾ
ಕಾರವಾದ ಮಳೆ; ಜಡಿಮಳೆ.

ಬಡಪಾಯಿ (ನಾ). ೧. ಅನಾಥ; ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವನು.

(ಗು). ೨. ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ; ಅನಾಥವಾದ.

ಬಡಬ (ನಾ). ಸಮುದ್ರದ ಒಳಗಿನ ಬೆಂಕಿ;
ವಡಬಾಗ್ನಿ. ~ಅಗ್ನಿ = ಬಡಬ.

ಬಡಬಡಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅರ್ಥವಾಗದಂತೆ ಬೇಗ
ಬೇಗನೆ ಮಾತನಾಡು; ವಟಗುಟ್ಟು.

೨. ನಿಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡು; ಕನವರಿಸು.

ಬಡವ (ನಾ). ದರಿದ್ರ; ದೀನ.

ಬಡವು (ನಾ). ೧. ನಿಶ್ಯಕ್ತಿ; ದುರ್ಬಲತೆ.

೨. ಬಡಪ್ರಾಣ; ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವನು. ~ಅಗು
= ಕೃಶವಾಗು; ಸೊರಗು.

ಬಡವೆ (ನಾ). ಬಡಹೆಂಗಸು.

ಬಡಹ = ಬಡಪ.

ಬಡಾಯಿ (ನಾ). ಒಣಹೆಮ್ಮೆ; ಡೌಲು; ಜಂಬ.

~ಕೊಚ್ಚು = ಜಂಬದ ಮಾ ತ ನಾ ಡು .

~ಗಾರ = ಬಡಾಯಿ ಕೊಚ್ಚುವವನು;
ಜಂಬಗಾರ. ~ಮಾತು = ಒಣಹೆಮ್ಮೆ
ಮಾತು; ಜಂಬದ ನುಡಿ.

ಬಡಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೆಳೆ; ವೃದ್ಧಿಯಾಗು.

೨. ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡು; ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸು.

ಬಡಾವಣೆ (ನಾ). ೧. ವಿಸ್ತೀರ್ಣ; ವ್ಯಾಪ್ತಿ.

೨. ಮೊಹಲ್ಲಾ; ಕಾಲನಿ.

ಬಡಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಡೆ; ಪೆಟ್ಟುಕೊಡು.

೨. ಬಳಿ; ಹಚ್ಚು. ೩. ತಟ್ಟು. ೪. ಹುಕ್ಕು.

ಬಡಿ; ಮೃದುವಾಗಿ ತಟ್ಟು. ೫. ಅನರಿಸು;

ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳು. (ನಾ). ೬. ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು.

೭. = ಬಡಿಗೋಲ್. ~ಕೊ(ಗೊ)ಲ್ (ಲು)
= ಬಡಿಗಿ; ಮೊಣ್ಣೆ.

ಬಡಿಗಿ ೧. = ಬಡಗಿ. ೨. ಹೊಡೆಯುವವನು;
ಬಡಿಯುವವನು.

ಬಡಿಗಿ (ನಾ). ೧. ಕೋಲು; ಮೊಣ್ಣೆ.

೨. ಸುತ್ತಿಗೆ.

ಬಡಿವಾರ = ಬಡಾಯಿ.

ಬಡಿಶ (ನಾ). ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಗಾಳ.

ಬಡಿಸ = ಬಡಿಶ.

ಬಡಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಡೆಯಿಸು; ಬಡಿಯು
ವಂತೆ ಮಾಡು. ೨. = ಬಡಿಸು.

ಬಡು (ನಾ). ೧. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಶನ, -ಹೆಣ.

೨. (ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನಿಡಲು) ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ
ಮುಂಜಾಚಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವ
ಭಾಗ.

ಬಡೇಸೋಪು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಕೃಷ್ಣಧಿಯ ಸಸ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಬೀಜ.

ಬಡ್ಡ (ನಾ). ದಡ್ಡ; ತಿಳಿಗೇಡಿ.

ಬಡ್ಡಿ (ನಾ). ೧. ಸೂಳೆ; ಹಾದರಗಿತ್ತಿ.

೨. ಗೊಡ್ಡು ಹೆಂಗಸು; ಬಂಜೆ. ೩. ಸಾಲದ
ಹಣದ ಮೇಲೆ ಕೊಡುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ.

ಬಡ್ಡಿಸು (ಕ್ರಿ). ಊಟಕ್ಕೆ ನೀಡು, -ಹಾಕು.

ಬಡ್ಡು (ನಾ). ೧. ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದುದು;

ಬರಡು; ಗೊಡ್ಡು. ೨. ದಡ್ಡತನ;

ತಿಳಿಗೇಡಿತನ. ೩. ದಡ್ಡ; ಮೂರ್ಖ.

ಬಡ್ತಿ = ಬಡತಿ.

ಬಣ (ನಾ). ಪಂಗಡ; ಗುಂಪು.

ಬಣ(ಂ)ಜು (ನಾ). ವ್ಯಾಪಾರ; ಕ್ರಯ
ವಿಕ್ರಯ. ~ಇಗೆ = ವ್ಯಾಪಾರಿ; ವರ್ತಕ.

ಬಣ(ಂ)ಬೆ (ನಾ). ಮೆದೆ; ಒಟ್ಟಿಲು; ರಾಶಿ.

ಬಣಗು (ನಾ). ೧. ಅಲ್ಪನಾದವನು; ಕ್ಷುದ್ರ

(ಗು). ೨. ಅಲ್ಪನಾದ; ಕ್ಷುದ್ರನಾದ.

~ಕ(ಗ)ವಿ = ಅಲ್ಪಕವಿ; ಕೆಟ್ಟ ಕವಿ.

~ಶನ = ಅಲ್ಪತನ; ಕ್ಷುಲ್ಲಕಬುದ್ಧಿ.

~ಮಾನವೆ = ಅಲ್ಪಮನುಷ್ಯ.

ಬಣವೆ = ಬಣಂಬೆ.

ಬಣತೆ (ನಾ). ಮಾತುಕತೆ; ಸಂಭಾಷಣೆ.

ಬಣ್ಣ (ನಾ). ೧. ರಂಗು; ವರ್ಣ. ೨. ಸೀರೆ.

೩. ಹಾಡು. ೪. ಗುಣಗಾನ; ಹೊಗಳಿಕೆ.

೫. ಗುಣ; ಮಟ್ಟ. ೬. ಪಂಗಡ; ವರ್ಗ.

೭. ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಾಣ್ಯ. ೮. ಅಂದ;

ಸೊಗಸು. ೯. ತೋರಿಕೆ; ಹೊರವೇಷ.

~ಇಕೆ = ಹೊಗಳುವಿಕೆ; ಸ್ತುತಿಸುವಿಕೆ.

~ಇಗೆ = ಬಣ್ಣಿಸುವವನು; ಹೊಗಳು

ವವನು. ~ಇಸು = ೧. ವರ್ಣಿಸು;

ಹೊಗಳು. ೨. ಬಣ್ಣ ಹಾಕು, -ಹಚ್ಚು.

~ನ(ವೇ)ಲು(ರು) = ಕಳೆಯೇರು;

ತೋಳಿಸು. ~ಂ(ಕೆ)ಗೆ(ಡು) = ರಂಗು

ಇಲ್ಲವಾಗು; ಕಳಾಹೀನವಾಗು.

~ಕ = ತೋರಿಕೆಯವನು; ಥಳುಕಿನ

ಮನುಷ್ಯ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಬಣ್ಣವನ್ನು

ಹಾಕು. ೨. ಕಳೆಯೇರು; ರಂಗೇರು.

~ಕೂ(ಗೂ)ಳ್(ಳು) = ದೃಷ್ಟಿನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ

ಚೆಲ್ಲುವ ಬಣ್ಣದ ಅನ್ನ. ~ಗಾರ = ಬಣ್ಣ

ಹಾಕುವವನು. ~ಬಯಲಾಗು = ನಿಜ

ಸ್ವರೂಪ ಪ್ರಕಟವಾಗು. ~ಬಿಡು = ಬಣ್ಣ

ಗೆಡು; ಸ್ವರೂಪ ಬದಲಾಯಿಸು.

~ಮಾ(ವಾ)ತು = ಬೆಡಗಿನ ಮಾತು;

ತೋರಿಕೆಯ ಮಾತು. ~ಸರ = ಬಣ್ಣದ

ಮಣಿಗಳ ಸರ; ವರ್ಣಸರ.

ಬಣ್ಣನೆ (ನಾ). ವರ್ಣಿಸುವುದು; ವರ್ಣನೆ.

ಬಣ್ಣವುರ (ನಾ). ಬಣ್ಣ ತುಂಬುವುದು;

ವರ್ಣಪೂರ.

ಬಣ್ಣಗೆ (ನಾ). ಬಣ್ಣದ ಮಾತು.

ಬತ (ನಾ). ವ್ರತ; ನಿಯಮ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡಿ

= ೧. ವ್ರತವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವವನು.

೨. ವ್ರತಭಂಗವಾದವನು; ವ್ರತಭ್ರಷ್ಟ.

ಬತೇರಿ (ನಾ). ಕೋಟಿಯ ಮೇಲುಭಾಗ;

ಬುರುಜು; ಕೊತ್ತಳ.

ಬತ್ತ (ನಾ). ಕಳಮೆ; ನೆಲ್ಲು.

ಬತ್ತಲು ೧. = ಬತ್ತಲೆ. ೨. ಒಣಗಿಸಿದ ತರಕಾರಿ

ಅಥವಾ ಹಣ್ಣು.

ಬತ್ತಲೆ (ನಾ). ೧. ನಗ್ನತೆ; ದಿಗಂಬರತ್ವ.

೨. ಬರಿದು; ಶೂನ್ಯ. (ಗು). ೩. ನಗ್ನ

ವಾದ. ~ಇಗೆ = ಬತ್ತಲೆಗ.

ಬತ್ತಲೆಗ (ನಾ). ೧. ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿರುವವನು;

ದಿಗಂಬರ. ೨. ಜೈನಸಂನ್ಯಾಸಿ.

ಬತ್ತಳಿಕೆ (ನಾ). ಬಾಣಗಳನ್ನಿಡುವ ಕೋಶ;

ದೊಣೆ; ತೂಣೀರ.

ಬತ್ತಾಯ (ನಾ). ಭತ್ಯ; ಉಂಬಳಿ.

ಬತ್ತಾಸು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ.

ಬತ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಹುರಿ ಮಾಡಿದ ಹತ್ತಿಯ

ಎಳೆ; ವರ್ತಿ. ೨. ಸಿಗರೇಟು, ಬೀಡಿ

ಮುಂತಾದುವು. ೨. ಎಳೆಯ ಮಗು ; ಹಸುಳೆ. ~ ಕೊಡು = ಮೋಸಮಾಡು ; ನಂಟಿಸು.

ಬತ್ತೀಸ (ನಾ). ಮೂವತ್ತೆರಡು.

ಬತ್ತು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಣಗು ; ಇಂಗು.

೨. ಕ್ಷೀಣಿಸು ; ಸೊರಗು.

ಬತ್ತುಗೆ (ನಾ). ಒಣಗಿದುದು ; ಶುಷ್ಕವಾದುದು.

ಬತ್ತೇರಿ = ಬತ್ತೇರಿ.

ಬದಗ (ನಾ). ೧. ನೀಚ ; ಅಲ್ಪಮನುಷ್ಯ.

೨. ಜಾರ ; ವೃಥಾಚಾರಿ.

ಬದಗಿ (ನಾ). ೧. ಕೀಳು ಹೆಂಗಸು ; ನೀಚ ಸ್ತ್ರೀ. ೨. ಜಾರೆ ; ಸೂಳೆ.

ಬದಗು (ನಾ). ೧. ದುಡಿಮೆ ; ಚಾಕರಿ.

೨. ಕೀಳು ಕೆಲಸ ; ಹೀನಕಾರ್ಯ.

ಬದಗುಳಿಗ = ಬದಗ.

ಬದಣಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾಯ ; ವಾರ್ತಾಕ.

ಬದನಿಕೆ = ಬಂದಣಿಕೆ.

ಬದನೆ = ಬದಣೆ.

ಬದರ (ನಾ). ಎಲಚಿಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು ; ಬೋರೆ.

ಬದರಿ ೧. = ಬದರ. ೨. ಹತ್ತಿಗಿಡ. ೩. ಹಿಮಾಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ.

ಬದಲಾ(ಲು) (ನಾ). ೧. ಬದಲಾವಣೆ ; ಮಾರ್ಪಾಡು. ೨. ಪ್ರತಿಯಾದುದು. ~ ಆಗು = ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗು ; ಮಾರ್ಪಾಡಾಗು. ~ ಇಸು = ಬದಲಾಯಿಸು. ~ ಮಾಡು = ಬದಲಾಯಿಸು. ~ ಮಾತು = ಪ್ರತಿ ಮಾತು ; ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ.

ಬದಲಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಮಾ ಪ ರ ಡಿಸು ; ವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾಡು.

ಬದಲಾವಣೆ (ನಾ). ಮಾರ್ಪಾಡು ; ವ್ಯತ್ಯಾಸ.

ಬದಲಿ (ನಾ). ಬದಲಾಗಿ ಬಂದ ವಸ್ತು ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ಬದಿ (ನಾ). ೧. ಕೆಸರು ; ರಾಡಿ. ೨. ಪಕ್ಕ ; ಪಾರ್ಶ್ವ ; ಮಗ್ಗುಲು.

ಬದು (ನಾ). ಹೊಲ, ಗವ್ವೆಗಳ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ಮಣ್ಣಿನ ಒಡ್ಡು.

ಬದುಂಕು = ಬದುಂಕು.

ಬದುಕು = ಬದುಕು. ~ ಇಸು = ಪ್ರಾಣ ವನ್ನು ಉಳಿಸು ; ಕಾಪಾಡು.

ಬದುವು = ಬದು.

ಬದೆಗೆ = ಬದಗ.

ಬದ್ದಣಿ = ಬದ್ದವಣಿ.

ಬದ್ದರ (ನಾ). ಅನೆ ; ಗಜ.

ಬದ್ದವಣಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯ.

ಬದ್ದಿಕಾಜ (ರೆ) (ನಾ) ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಿಂಬಲಿಗ.

ಬದ್ದಿಗೆ ೧. = ಬದ್ದಿಗೆ. ೨. ಕಟ್ಟು ; ಬಂಧನ.

೩. ತುಲನೆ ಮಾಡುವುದು ; ತಾಳೆ ನೋಡುವುದು.

ಬದ್ದಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸರಿಹಚ್ಚಿ ನೋಡು.

ಬದ್ದಿ (ನಾ). ೧. ಜಾಣ್ಮೆ ; ಪ್ರೌಢಿಮೆ.

೨. ಚಿಣ್ಣು ಕೋಲು, ಗೋಲಿ ಮುಂತಾದ ಆಟಗಳಿಗಾಗಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ತೋಡುವ ಗುಳಿ.

ಬದ್ದಿಗೆ (ನಾ). ಸರಗಿನ ತುದಿಗೆ ನೇಯದೆ ಬಿಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರದ ಎಳೆ ; ಕರೆ.

ಬದ್ದಿ (ನಾ). ೧. ಜಾಣ್ಮೆ ; ಪ್ರೌಢಿಮೆ. ೨. ಜಾಣ್ಮೆ ; ಪ್ರೌಢ.

ಬದ್ದಿ (ಗು). ೧. ಕಟ್ಟಿಲ್ಲಟ್ಟು. ೨. ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳ ಪಟ್ಟು. ೩. ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ; ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು. ೪. ದೃಢನಾದ ; ಗಾಢನಾದ. ~ ಅಂಜಲಿ = ಮುಗಿದ ಕೈ ; ಜೋಡಿಸಿದ ಕೈ. ~ ಕಂಕಣ = ೧. ಗುರಿಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಬದ್ಧನಾದವನು. ೨. ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡುವಿಕೆ. ~ ದ್ವೇಷ = ಕಡು ವೈರ, -ಹಗೆತನ. ~ ಭೃಕುಟಿ = ಹುಬ್ಬು ಗಂಟು. ~ ವೈರ = ಬದ್ಧದ್ವೇಷ.

ಬಧಿರ (ನಾ). ಕಿವಿ ಕೇಳಿಸದವನು; ಕಿವುಡ.
ಬನೆ (ನಾ). ಗ. ಅರಣ್ಯ; ವನ; ಕಾಡು.

೨. ತೋಟ; ಉದ್ಯಾನವನ.

ಬನಾತು (ನಾ). (ಕಸೂತಿ ಕೆಲಸದಿಂದ
ಕೂಡಿದ) ಉಣ್ಣೆಯ ಬಟ್ಟೆ.

ಬನಿ (ನಾ). ಗ. ಜಿಗಟು; ಅಂಟು; ಜಿಗಿ.

೨. ಸತ್ತ್ವ; ಸಾರ; ಕೆಚ್ಚು.

ಬನೀನು (ನಾ). ಒಳ ಅಂಗ.

ಬನ್ನ (ನಾ). ಗ. ಕಪ್ಪ; ಕೇಡು; ತೊಂದರೆ.

೨. ಸೋಲು; ಅಪಜಯ. ೩. ಅವನಾನ;
ಭಂಗ. (ಗು). ೪. ಒಡೆದ; ಮುರಿದ.

~(ಂ)ಪ(ಬ)ಡು = ಕಷ್ಟಪಡು; ತೊಂದರೆ
ಗೊಳಗಾಗು.

ಬನ್ನಂಗಾಯಿ (ನಾ). ಅರ್ಧ ಬಲಿತ ತೆಂಗಿನ
ಕಾಯಿ.

ಬನ್ನಣೆ = ಬಣ್ಣನೆ.

ಬನ್ನಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ; ಶಮಿ.

ಬಪ್ಪ (ನಾ). ತಂದೆ; ಜನಕ; ಬೊಪ್ಪ.

ಬಬ್ಬಲಿ(ಳಿ) = ಬೊಬ್ಬಲಿ.

ಬಬ್ಬು (ನಾ). ಗ. ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣ;
ಹೊಂಬಣ್ಣ. ೨. ಮುಂಗುಸಿ; ಮುಂಗುಲಿ.

೩. ಬೆಂಕಿ. ೪. ಕೃಷ್ಣ. ೫. ತಿವ.

ಬಯ್ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು;
ಕೂಡಿದು. ೨. ಅಡಗಿಸು; ಬಚ್ಚಿಡು.

೩. = ಬಯ್ಯ. (ನಾ). ೪. ಸಂಜೆ;
ಬೈಗು. ೫. ನಿಂದಿಸುವಿಕೆ; ಹಳಿಯುವಿಕೆ.

ಬಯಕೆ = ಬಯ್ಯ.

ಬಯಲ್ (ಲು) (ನಾ). ಗ. ವಿಸ್ತಾರವಾದ
ಜಾಗ; ಮೈದಾನ. ೨. ವ್ಯರ್ಥವಾದುದು;
ನಿರ್ವರ್ಥಕವಾದುದು. ೩. ಪ್ರಕಟನೆ;
ಗೋಚರಿಸುವುದು. ೪. ಶೂನ್ಯ; ಬರಿದು.
೫. ಶೂನ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗುವುದು; ಏಕೈ.
~ಅಗು=ಗ. ವ್ಯರ್ಥವಾಗು; ಸಪ್ತಯೋಜಕ
ವಾಗು. ೨. ಗೋಚರಿಸು; ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳು.

೩. ಲೀನವಾಗು; ಏಕೈವಾಗು. ~ಅಟಿ
=ಯಕ್ಷಗಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ.
~ಆಡಂಬರ = ಒಣಹೆಮ್ಮೆ; ಪೊಳ್ಳು ಬಡಿ
ವಾರ. ~ಇಗ = ಶೂನ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗು
ವನನು. ~ಕಡೆ = ಬಹಿರ್ದೇಶ.
~ತೊ(ದೊ)ಜಿ(ರೆ) = ಗ. ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ
ಹರಿಯುವ ನದಿ. ೨. ದಿವಲಿನಲ್ಲಿ ನೀರು
ವಂತೆ ಕಂಡರೂ ನೀರಿಲ್ಲದಿರುವುದು;
ದಿಸಿಲುಗುದುರೆ; ಮರೀಚಿಕೆ.
~ಮಾಡು = ಗ. ವ್ಯರ್ಥಮಾಡು; ಪೋಲು
ಮಾಡು. ೨. ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸು; ಪ್ರಕಟ
ಗೊಳಿಸು.

ಬಯಸು (ಕ್ರಿ). ಅಪೇಕ್ಷಿಸು; ಹಂಬಲಿಸು.

ಬಯ್ಯಿ (ನಾ). ಗ. ಗರ್ಭಿಣಿ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಉಂಟಾ
ಗುವ ಆಸೆ, -ಹಂಬಲ. ೨. ಆಸೆ; ಅಪೇಕ್ಷೆ.

೩. ನಿಧಿ; ನಿಕ್ಷೇಪ.

ಬಯ್ಯಳು = ಬಯ್ಯುಳ್.

ಬಯ್ಯು (ನಾ). ಸಂಜೆ; ಸಾಯಂಕಾಲ.

ಬಯ್ಯುಳ್(ಳು) (ನಾ). ನಿಂದೆ; ತೆಗೆಳೆ.

ಬಯ್ಯು (ಕ್ರಿ). ಬಚ್ಚಿಡು; ಅಡಗಿಸು.

ಬಯ್ಯಲೆ (ನಾ). ಬಾಚಿದ ತಲೆಯನ್ನು
ವಿಭಾಗಿಸುವ ಗೆರೆಯಂತಹ ಭಾಗ; ಬೈತಲೆ.
~ಬೊಟ್ಟು = ಬೈತಲೆಗೆ ಧರಿಸುವ ಒಂದು
ಅಭರಣ.

ಬಯ್ಯಿ (ನಾ). ಗ. ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿಟ್ಟಿರುವುದ
ಕ್ಕೊಂದು ಕೊಟ್ಟಿವಸ್ತು; ನ್ಯಾಸ. ೨. ಅಡಗಿ
ಸಿಟ್ಟಿ ಹಂಬಲ, - ಬಯಕೆ.

ಬಯ್ಯಿ (ಕ್ರಿ). ನಿಂದಿಸು; ಜರೆ.

ಬರಾ(ರು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಆಗಮಿಸು; ಬಂದು
ಸೇರು. ೨. ಉಂಟಾಗು; ಒದಗು.

೩. ಸಾಧ್ಯವಾಗು. ೪. ಯುಕ್ತವಾಗು;
ಉಚಿತವಾಗು. ೫. ಚಿಗುರು; ಕೊನರು.

೬. ಫಲಪುಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರು; ಹೂವು
ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರು.

ಬರ (ನಾ). ೧. ವರ; ಅನುಗ್ರಹ. ೨. = ಬಜ.

(ಆ). ೩. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ; ಅವರೆಗೆ.

ಬರಕ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿ.

ಬರಕತ್ತ (ನಾ). ಏಳಿಗೆ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ.

ಬರಕಿ (ನಾ). ಪಕ್ಕ; ಬದಿ. ~ಎ(ಯೆ)ಲುವು
= ಪಕ್ಕಲುಬು; ಪಕ್ಕೆಯ ಮೂಳೆ.

ಬರಖಾಸ್ತ (ನಾ). ಮುಕ್ತಾಯ; ಕೊನೆ.

ಬರಗಲೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ.

ಬರಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಾಚು. (ನಾ). ೨. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ; ನವಣೆ; ಹಾರಕ.

೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು; ದರ್ಭೆ.

ಬರಣೆ = ಭರಣೆ.

ಬರತಿ = ಭರತಿ.

ಬರಪ (ನಾ). ೧. ಬರೆದುಡು; ಬರೆವಣಿಗೆ.

೨. = ಬಜಪ.

ಬರಲ್(ಲು) (ನಾ). ಗುಡಿಸುವ ಸಾಧನ;
ಪೊರಕೆ.

ಬರವಣಿಗೆ (ನಾ). ಬರೆಯುವಿಕೆ; ಬರೆಪ.

ಬರವಸ = ಭರವಸ.

ಬರವಸೆ = ಭರವಸೆ.

ಬರವು (ನಾ). ಬರುವಿಕೆ; ಅಗಮನ.

ಬರಹ = ಬರಪ. ~ಗಾರ = ಬರೆಯುವವನು;
ಲೇಖಕ.

ಬರಾಬರಿ (ನಾ). ೧. ಸಮಾನತೆ; ಸಾದೃಶ್ಯ.

೨. ಸರಿಯಾದುದು; ಉಚಿತವಾದುದು.

೩. ಸಮನಾದುದು.

ಬರಿ (ನಾ). ೧. ಪಕ್ಕ; ಬದಿ; ಮಗ್ಗಲು.

೨. ಪಕ್ಕೆ; ಅಕ್ಕಿ. ೩. = ಬಜಾ.

ಬರಿಸ (ನಾ). ೧. ವರ್ಷ; ಸಂವತ್ಸರ.

೨. ಮಳೆ.

ಬರುಂಟು = ಬೆರಂಟು.

ಬರುಹಿ = ಬರ್ಹಿ.

ಬರೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಲೇಖಿಸು; ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿರಿಸು.

೨. ಚಿತ್ರಿಸು. ೩. ಕಾವ್ಯ ರಚನೆ ಮಾಡು.

೪. = ಬಜೆ. (ನಾ). ೫. ಕಾದ ಕುಳ
ದಿಂದ ಮೈಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ ಗೆರೆ, -ರೇಖೆ.
~ಹಾಕು = ಕಾದ ಲೋಹದಿಂದ ದೇಹದ
ಮೇಲೆ ಗೆರೆ ಎಳೆ.

ಬರೆಪ = ಬರಪ. ~ಕಾಣ(ರು) = ಬರಹಗಾರ.

ಬರೆವಣಿಗೆ = ಬರವಣಿಗೆ.

ಬರೆಹ = ಬರಪ.

ಬಜ(ರು) (ನಾ). ೧. ಕ್ಷಾಮ; ದುರ್ಭಿಕ್ಷ.

೨. ಒಣಗಿರುವುದು; ಶುಷ್ಕವಾಗಿರುವುದು.

೩. ಅಭಾವ; ಕೊರತೆ. ೪. ಸಾಧೆ; ಕಟ್ಟಿಗೆ.

~ಕಾ(ಗಾ)ಲ = ದುರ್ಭಿಕ್ಷ; ಕ್ಷಾಮ.

~ಸಿಡಿಲ್(ಲು) = ಮಳೆಯು ಬೀಳದಂತೆ
ಹೊಡೆಯುವ ಸಿಡಿಲು.

ಬಜ(ರು)ಟಿ (ನಾ). ಬೆರಣೆ; ಕುರುಳು.

ಬಜ(ರು)ಡ (ನಾ). ೧. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವನು.

೨. ನಿರುಪಯೋಗಿ; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವನು.

ಬಜ(ರು)ಡು (ನಾ). ೧. ನಿಷ್ಕಾರವಾದುದು;

ಪೊಳ್ಳು. ೨. ಗೊಡ್ಡು; ಬಂಜೆತನ.

೩. ಬರಿದು; ಶೂನ್ಯತೆ. ~ಅಗು = ನಿರುಪ
ಯುಕ್ತವಾಗು; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದಾಗು.

ಬಜ(ರು)ಪ (ನಾ). ಒಣಗಿರುವಿಕೆ; ಶುಷ್ಕ
ವಾಗಿರುವಿಕೆ.

ಬಜಾ(ರಿ) (ಗು). ೧. ವ್ಯರ್ಥವಾದ;

ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ. ೨. ಶೂನ್ಯವಾದ; ಖಾಲಿ

ಯಾದ. ೩. ಅಷ್ಟಮಾತ್ರದ; ಕೇವಲ.

~ಕೆ(ಗೆ)ಯ್ = ೧. ಬರಿದು ಮಾಡು;

ಖಾಲಿಮಾಡು. ೨. ಏನೂ ಇಲ್ಲದ ಕೈ;

ಖಾಲಿ ಕೈ. ~ತೊ(ದೊ)ಟಿ(ರೆ) = ಒಣ

ಗಿದ ಹೊಳೆ.

ಬಜು(ರು) = ಬಜಾ. ~ಮಾ(ವಾ)ತು

= ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಮಾತು.

ಬಜು(ರು)(ಂ)ಬ (ನಾ). ೧. ಬರಿದಾದವನು.

೨. ನಿಷ್ಕಾರಯಕ.

ಬಜು(ರು)ವೆ = ಬಜುಂಬ.

ಬಜ್ಜಿ(ರೆ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಣಗು; ಬತ್ತು;
ಇಂಗು. ೨. ಸೊರಗು; ಕ್ಷೇಣವಾಗು.
(ಗು). ೩. = ಬಜ್ಜಿ.

ಬರ್ಕ = ಬರಕ.

ಬರ್ಕದಿ (ನಾ). ೧. ವಿವಾದ; ಚರ್ಚೆ.
೨. ಕಲಹ; ಜಗಳ. ~ಕು(ಗು)ಟ್ಟಿ
= ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸು.

ಬರ್ಕೆವಲಸು = ಬಕ್ರೆ ವಲಸು.

ಬರ್ಕನೆ (ನಾ). ೧. ಬಣ್ಣ; ರಂಗು. ೨. ಬಣ್ಣ
ಹಾಕುವಿಕೆ; ಚಿತ್ರಣ.

ಬರ್ಕಿ = ಬರ್ಚಿ.

ಬರ್ಕಿಸು (ಕ್ರಿ). ಬಣ್ಣಹಾಕು; ಚಿತ್ರಿಸು.

ಬರ್ಕಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ;
ಘಟಿ; ಸಬಳ.

ಬರ್ದಿಲ (ನಾ). ೧. ಸ್ವರ್ಗ; ದೇವಲೋಕ.
೨. ದೇವತೆ; ಸಾವಿಲ್ಲದವನು; ಅಮರ.
~ಅಳ್ಕೆ = ದೇವೇಂದ್ರ.

ಬರ್ದು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಾಯು; ಮರಣಹೊಂದು.
೨. ನನೆ; ಕೃಶನಾಗು. ೩. ಬದುಕು;
ಜೀವಿಸು. (ನಾ). ೪. ಸಾವು; ಮರಣ.
೫. ಪ್ರಾಣಿಮೆ; ಜಾಣ್ಮೆ.

ಬರ್ದುಂಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಜೀವಿಸು; ಬಾಳು;
ಜೀವಧಾರಣೆ ಮಾಡು. ೨. ಜೀವನ ನಡೆಸು.

ಬರ್ದುಂಕು ೧. = ಬರ್ದುಂಕು. (ನಾ). ೨. ಜೀವನ;
ಬಾಳು. ೩. ಕಸಬು; ಉದ್ಯೋಗ.
೪. ಆಸ್ತಿ; ಸಂಪತ್ತು. ೫. ನಸ್ತು;
ಸರಕು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಯ್ = ಜೀವನ ಸಾಗಿಸು;
ಬಾಳುವೆ ಮಾಡು.

ಬರ್ದುಗ (ನಾ). ಪ್ರಾಣಿ; ಜಾಣ; ನಿಪುಣ.

ಬರ್ದುಗೆ (ನಾ). ಸಾವು; ಮರಣ.

ಬರ್ದೆ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಬುದ್ಧಳಾದ ಹೆಂಗಸು;
ಜಾಣೆ. ೨. ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸಿನವಳು.
೩. ಸೂತೆ; ನೇತೃ. ೪. ನಾಯಕಿಯರಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ.

ಬರ್ಕ (ನಾ). ಮಂಜಿನ ಗಡ್ಡೆ.

ಬರ್ಕಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ.

ಬರ್ಕರ (ನಾ). ೧. ಅನಾಗರಿಕ; ಸುಸಂಸ್ಕೃತ
ನಲ್ಲದವನು. ೨. = ಬರ್ಕಾರ.

ಬರ್ಕಾರ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ;
ಜಾಲಿ; ಬೊಬ್ಬಲಿ.

ಬರ್ಕ (ನಾ). ೧. ನವಿಲು ಮುಂತಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳ
ಗರಿ, -ಸೋಗಿ. ೨. ಎಲೆ; ಪತ್ರ. ೩. ಪರಿ
ವಾರ; ಪರಿಜನ.

ಬರ್ಕಿ (ನಾ). ೧. ನವಿಲು; ನಯೂರ.
೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೊನಚಾದ ಹುಲ್ಲು;
ದರ್ಭೆ. ೩. ಅಗ್ನಿ; ಬೆಂಕಿ.

ಬಲ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಲಿಷ್ಠವಾಗು; ಸಮರ್ಥ
ವಾಗು. ೨. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಳೆ; ಮಾಗು;
-ಕಳೆ. ೩. ಕೊಬ್ಬಿ ಬೆಳೆ; ಬಲಿ. ೪. ತಿಳಿ;
ಅರಿತುಕೊಳ್ಳು. (ಗು). ೫. = ಬಲು. ~ಅಣಿ
= ಬಲವಾದ ಸೈನ್ಯ, -ಪಡೆ. ~ಅಳ್ಕೆ
= ವಿರೋಧ; ಮಹಾಬಲಶಾಲಿ.
~ಕ(ಗ)ಂಡಿಕೆ = ಅತಿಶಯವಾದ ಶೌರ್ಯ,
-ಸಾಹಸ. ~ಕ(ಗ)ತ್ತಲೆ = ದಟ್ಟವಾದ
ಕತ್ತಲೆ; ಗಾಢಾಂಧಕಾರ. ~ಕ(ಗ)ರೂಢಿ
= ದೊಡ್ಡದಾದ ಕರುಳು. ~ಕ(ಗಿ)ಚ್ಚು
= ದೊಡ್ಡ ಬೆಂಕಿ; ಮಹಾಜ್ವಾಲೆ.
~ಕೆ(ಗಿ)ಚ್ಚು = ಬಲ್ಲಂಡಿಕೆ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಯ್
= ಬಲ್ಲಂಡಿಕೆ. ~ತೊ(ದೊ)ಜ್ಜಿ(ರೆ)
= ದೊಡ್ಡಹೊಳೆ; ವಿಶಾಲವಾದ ನದಿ.
~ದದಿಗ = ದಾಂಡಿಗ; ಟೊಣಪ. ~ಪಿ(ವಿ)ಡಿ
= ೧. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿ; ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿ.
೨. ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಹಿಡಿತ. ~ಬಂಟಿ = ಬಲಿಷ್ಠ
ನಾದ ಶೂರ; ಮಹಾವೀರ. ~ಮುಗುಳ್
= ದೊಡ್ಡ ಮೊಗ್ಗು. ~ಮುಡಿ = ದೊಡ್ಡ
ತುರುಬು, -ಗಂಟು. ~ಸರಿ = ಬಲವಾದ
ಮಳೆ; ದಿರುಮಳೆ. ~ಸೋನೆ = ಒಂದೇ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಮಳೆ; ಜಡಿ.

ಬಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗ ೨.ಶಕ್ತಿ ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ೩.ಸಹಾಯ; ನೆರವು; ಬೆಂಬಲ. ೪. ಸೈನ್ಯ; ದಂಡು; ದಳ. ೫. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು. ~ಆಡ್ಯ = ಶಕ್ತಿವಂತ; ಬಲಿಷ್ಠ. ~ಇಕೆ = ಬಲವಾಗಿರುವಿಕೆ; ದೃಢತೆ. ~ (೦)ಕೊ(ಗೊ)ಳ್(ಳ್ಳು) = ೧. ಸಮರ್ಥನಾಗು; ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪಡೆ. ೨. ಸುತ್ತು ಬರು ; ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕು. ~ (೦)ಮುರಿ = ೧. ಬಲಗಡೆಗೆ ತಿರುಗು, -ಬಾಗು. ೨. ಬಲಗಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ~ಕ(ಗ)ಡೆ = ಬಲಭಾಗ; ದಕ್ಷಿಣ ಪಾರ್ಶ್ವ. ~ಕ(ಗಿ)ಯ್ = ೧. ಬಲಭಾಗದ ಕೈ;ದಕ್ಷಿಣ ಹಸ್ತ. ೨.ನಂಬಿಕೆಯ ಸಹಾಯಕ. ೩. ಅಧಿಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಗಡ. ~ಧ್ವಂಸಿ=ಬಲನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕೊಂದವನು; ಇಂದ್ರ. ~ಬ(ವ)ರ್(ರು) = ಬಲಗಡೆಯಿಂದ ಸುತ್ತುಹಾಕು; ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬರು. ~ವೈರಿ = ಬಲಧ್ವಂಸಿ. ~ಹೀನ = ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದ ಕೊಂಡ; ದುರ್ಬಲನಾದ.

ಬಲತಾಯಿ (ನಾ). ಮಲತಾಯಿ.

ಬಲವಂತ ೧. = ಬಲಶಾಲಿ. ೨. ಒತ್ತಾಯ ; ಬಲಾತ್ಕಾರ.

ಬಲಶಾಲಿ (ನಾ). ಶಕ್ತಿವಂತ ; ಬಲಾಡ್ಯ.

ಬಲಾ(ಳಾ)ಕ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜಲಚರ ಪಕ್ಷಿ; ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿ.

ಬಲಾತ್ಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸು; ಬಲವಂತ ಮಾಡು.

ಬಲಾತ್ಕಾರ (ನಾ). ಒತ್ತಾಯ ; ಬಲವಂತ.

ಬಲಾ(ಳಾ)ಶಕ (ನಾ). ಮೋಡ; ಮುಗಿಲು.

ಬಲಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ದೊಡ್ಡದಾಗು; ಬೆಳೆ.

೨. ಹೆಚ್ಚಾಗು ; ಅಧಿಕವಾಗು. ೩.ಮಾಗು ; ಕಳೆ.

೪. ಬಿರುಸಾಗು ; ಕರ್ಕಶವಾಗು.

೫. ಬಲಿಷ್ಠವಾಗು. ೬. ಭದ್ರಪಡಿಸು ; ಬಲಪಡಿಸು. (ನಾ).

ಯಜ್ಞ. ೯.ವಿಂಜಲು ; ಉಚ್ಚಿಷ್ಟ. ೧೦.ಕರೆ; ಕಂದಾಯ. ೧೧. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು. ~ಇ(ಯಿ)ಕ್ಕು = ಬಲಿಹಾಕು. ~ಕೆ(ಗಿ)ದಜ್(ರ್, ರು, ಣು) = ಬಲಿಯನ್ನು ಎರಚು, -ಹಾಕು. ~ಕೆ(ಗಿ)ಯ್ = ಬಲಿಗೊಡು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಡು =ಅಹುತಿಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸು. ~ದಾನ = ಅಹುತಿ ಕೊಡುವುದು. ~ಪಾಡ್ಯ = ಕಾರ್ತಿಕ ಶುಕ್ಲ ಪಾಡ್ಯಮಿ ಮತ್ತು ಆ ದಿನ ಆಚರಿಸುವ ಹಬ್ಬ. ~ಪೀಠ = ಬಲಿ ಕೊಡುವ ಜಾಗ; ವಧಾಸ್ಥಾನ ~ಹಾಕು = ೧. ಬಲಿಗೊಡು. ೨. ಸಂದರಿಸು ; ಕೊಲ್ಲು.

ಬಲಿಭುಕ್ಯ (ನಾ). ಬಲಿಯನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು ; ಕಾಗೆ.

ಬಲಿಮುಖ (ನಾ). ಕೋತಿ ; ಕಪಿ.

ಬಲಿಷ್ಠ (ನಾ). ಬಲಶಾಲಿ ; ಬಲಾಡ್ಯ.

ಬಲು (ಗು). ೧. ಬಹಳ; ತುಂಬ. ೨.ದೊಡ್ಡ ; ವಿಶಾಲವಾದ.

ಬಲುಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಬಲಾತ್ಕಾರ ಮಾಡು ; ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡು.

ಬಲುಪು = ಬಲುಮೆ.

ಬಲುಮೆ (ನಾ). ೧. ಕೆಚ್ಚು ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

೨. ಒತ್ತಾಯ ; ಬಲವಂತ.

ಬಲುಹು = ಬಲುಮೆ.

ಬಲೆ (ನಾ). ಪ್ರಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಸಾಧನ ; ಜಾಲ.

~ಗಾಣ(ರ) = ಬಲೆಯನ್ನು ಬೀಸುವವನು.

~ಜಿ(ವಿ)ಸು = ೧. ಬಲೆಯನ್ನು ಹರಡು.

೨. ಮೋಸದಲ್ಲಿ ಕೆಡವು ; ವಂಚಿಸು.

ಬಲ್ಕಣಿ (ನಾ). ಅತ್ಯಂತ ಶೌರ್ಯಕ್ಕೆ ಆಕರನಾದವನು ; ಮಹಾಸಾಹಸಿ.

ಬಲ್ಕೆ (ನಾ). ಬಲ ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ; ಕೆಚ್ಚು.

ಬಲ್ಪ = ಬಲುಮೆ. ~ಕಿ(ಗಿ)ಡು = ಶಕ್ತಿ

ಗುಂಟು ; ದುರ್ಬಲವಾಗು.

ಬಲ್ಕಿ = ಬಲ್ಕಿ.

ಬಲ್ಲ (ನಾ). ವಿದ್ವಾಂಸ ; ತಿಳಿದವನು.

ಬಲ್ಲವಿಕೆ (ನಾ). ತಿಳಿವಳಿಕೆ ; ಜ್ಞಾನ.

ಬಲ್ಲಹ (ನಾ). ೧. ನಲ್ಲಭ ; ಒಡೆಯ ; ಸ್ವಾಮಿ.

೨. ಪಂಡಿತ ; ವಿದ್ವಾಂಸ.

ಬಲ್ಲಿತು (ನಾ). ಬಲವಾದುದು ; ವೃಥವಾದುದು.

ಬಲ್ಲಿದ (ನಾ). ೧. ಬಲಿಷ್ಠ ; ಬಲಶಾಲಿ.

೨. ಪಂಡಿತ ; ಜ್ಞಾನಿ.

ಬಲ್ಲಿ (ನಾ). ೧. ಪೊದೆ ; ಹೊದರು.

೨. = ಭಲ್ಲೆಯು.

ಬಲ್ಲಿಯ = ಭಲ್ಲೆಯು.

ಬಲ್ಲಿಹ = ಭಲ್ಲೆಯು.

ಬವಣಿ (ನಾ). ೧. ತಿರುಗಾಟ ; ಅಲೆದಾಟ.

೨. ತಲೆ ತಿರುಗುವುದು ; ಬವಳಿ ಬರುವುದು.

೩. ಕಷ್ಟ ; ತೊಂದರೆ. ೪. ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ.

ಬವಣಿಗೆ = ಬವಣ.

ಬವಣಿ = ಬವಣ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ಳು = ಬುದ್ಧಿ
ವಿಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗು ; ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳ್ಳು.

~ಪ(ಬ)ಡು = ಬವಣಿಗೊಳ್ಳು.

ಬವನಾಸಿ (ನಾ). ೧. ಪಾತ್ರೆ. ೨. ದಾಸರು
ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಭಿಕ್ಷುಪಾತ್ರೆ.

ಬವರೆ (ನಾ). ೧. ಯುದ್ಧ ; ಕಾಳಗ. ೨. ತುಂಬು ;

ಅಳಿ ; ಭ್ರಮರ. ~ಇಗ = ಸೈನಿಕ ;

ಯೋಧ. ~ಇಸು = ಯುದ್ಧ ಮಾಡು ;

ಹೋರಾಡು. ~ಂ(ಗೆ)ಯ್ = ಬವರಿಸು.

ಬವರಿ (ನಾ). ೧. ತಿರುಗಿಸುವುದು. ೨. ತಿರುಗು

ವುದು ; ಸುತ್ತುವುದು. ೩. ಹೆಣ್ಣುದುಂಬಿ.

೪. ಒಂದು ಅಟಕೆ ; ಬುಗುರಿ. ೫. ಕೆನ್ನೆಯ

ಮೇಲಿನ ಕೂದಲು ; ಪನ್ನೆ.

ಬವಸು (ನಾ). ಉದ್ಯೋಗ ; ಕೆಲಸ.

ಬವಸೆ = ಬವಸು.

ಬವಳಿ (ನಾ). ಜ್ಞಾನತತ್ವವು ; ಮೂರ್ಖ

ಬವಳಿಕೆ = ಭವಳಿ.

ಬಸ (ನಾ). ವಶ ; ಹತೋಟಿ. ~ಅ(ವೆ)ಬಾ(ಳಿ)

= "೧. ಆಯಾಸಪಡು ; ದಣ. ೨. = ಬಸಗೆಡು.

~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಹತೋಟಿ ತಪ್ಪು ; ವಶತಪ್ಪು.

ಬಸಂತ (ನಾ). ಜೈತ್ರ ಮತ್ತು ವೈಶಾಖಮಾಸ

ಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಋತು ; ವಸಂತ.

ಬಸತಿ = ಬಸದಿ.

ಬಸದಿ (ನಾ). ಜೈನ ದೇವಾಲಯ ಅಥವಾ

ಮಠ.

ಬಸನ (ನಾ). ೧. ನಸತಿ ; ಮನೆ. ೨. ಬಟ್ಟೆ ;

ಉಡುಪು. ೩. ವ್ಯಸನ ; ಕೆಟ್ಟಚಾಳಿ ;

ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿ. ~ಇಗ = ಬಸನ.

ಬಸನಿ (ನಾ). ದುಶ್ಚಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವನು ;

ವ್ಯಸನ.

ಬಸರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಬಸಲೆ(ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ.

೨. ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಏಳುವ ಬೊಕ್ಕೆ, -ಗುಳ್ಳೆ.

ಬಸವ (ನಾ). ೧. ಗೂಳಿ ; ವೃಷಭ. ೨. ದೇವರ

ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟ ಗೂಳಿ. ೩. ಶಿವನ

ವಾಹನ ; ನಂದಿ.

ಬಸವಿ (ನಾ). ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟ ಕನ್ಯೆ ;

ದೇವದಾಸಿ.

ಬಸಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಸರು ; ಜಿನುಗು. ೨. ನೀರು

ಸೋರುವಂತೆ ಮಾಡು ; ನೀರನ್ನು ಇಳಿಸು.

೩. ಜೊಪಾಗಿರು ; ಹರಿತವಾಗಿರು. ೪. ಹರಿತ

ಮಾಡು ; ಮಸೆ. (ನಾ). ೫. ಜಿನುಗುವುದು ;

ಸ್ರವಿಸುವುದು. ೬. ಮುಳ್ಳು, ಶೂಲ

ಮುಂತಾದ ಜೊಪಾಗಿರುವ ವಸ್ತು. ೭. ದ್ರವ

ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಬಸಿಯುವ ಪಾತ್ರೆ.

ಬಸಿಜ್ಜಾ(ರ್,ರು,ಲು) (ನಾ). ೧. ಹೊಟ್ಟೆ ;

ಉದರ. ೨. ಗರ್ಭ ; ಗರ್ಭಾಶಯ.

೩. ಭ್ರೂಣ. ೪. ಒಳಭಾಗ ; ಅಂತರ್ಯ.

ಬಸಿಜ್ಜಾರಿ (ನಾ). ಗರ್ಭಿಣಿ.

ಬಸುರಿ ೧ = ಬಸುರಿ. ೨ = ಬಸುಜ್ಜಾ.

ಬಸುಜ್ಞಾ(ರ್, ರು, ಉ) = ಬಸಿಜ್ಞಾ. ~ ನಿರ್ಲ
= ಗರ್ಭವನ್ನು ಧರಿಸು; ಗರ್ಭವತಿಯಾಗು.

ಬಸುಜ್ಞಾ(ರಿ) = ಬಸಿಜ್ಞಾ.

ಬಸೆ (ನಾ). ಗ. ಬರಡು ಹಸು; ಗೊಡ್ಡು
ಆಕಳು. ೧. ಹೆಣ್ಣಾನೆ; ಪಿಡಿ. ೨. ಕೊಬ್ಬು;
ನಣ. ೪. ಪಯಿರನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಬಳಕೆ
ಉಳಿಯುವ ತುಂಡು; ಕೂಳೆ.

ಬಸ್ತಕ (ನಾ). ಹೋತ; ಗಂಡಾಡು.

ಬಹಲ(ಳ) (ನಾ). ಗ. ಹೆಚ್ಚಳ; ಅಧಿಕ.

(ಗು). ೧. ಹೆಚ್ಚಾದ; ಅಧಿಕವಾದ.

~ ಇಸು = ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಅತಿಯಾಗು.

ಬಹಿತ್ರ (ನಾ). ತೆಪ್ಪ; ವಹಿತ್ರ.

ಬಹಿರಂಗ (ನಾ). ಗ. ಹೊರಭಾಗ; ಹೊರ
ವಲಯ. ೧. ಪ್ರಕಟಿಸುವಿಕೆ; ಪ್ರಕಟಿಸೆ.

~ ಆ(ನಾ)ಗು = ಪ್ರಕಟವಾಗು. ~ ಮಾಡು
= ಹೊರಗೆಡಹು; ಪ್ರಕಟಿಸು.

ಬಹಿರ್ದೇಶ = ಬಹಿರ್ದೇಶ.

ಬಹಿರ್ದೇಶ(ನಾ). ಶಾಚಕ್ರಿಯೆ; ಮಲಮೂತ್ರ
ವಿವರ್ಜನೆ.

ಬಹಿರ್ಮುಖ (ನಾ). ಗ. ಹೊರಮುಖ
ವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ. ೧. ವಿಮುಖನಾದವನು;
ಹೊರಗಿನ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನುಳ್ಳ
ವನು. (ಗು). ೨. ಮನಸ್ಸು ಹೊರಮುಖ
ವಾಗಿರುವ.

ಬಹಿಷ್ಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. (ಜಾತಿ, ದೇಶ
ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ) ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾಕು.
೧. ಪ್ರಕಟಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಗೋಚರಿಸು.

ಬಹಿಷ್ಕಾರ (ನಾ). (ಜಾತಿ, ದೇಶ ಮುಂತಾ
ದುವುಗಳಿಂದ) ಹೊರದೂಡುವಿಕೆ, -ಹೊರ
ಹಾಕುವಿಕೆ.

ಬಹಿಷ್ಕೃತ (ನಾ). ಗ. ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ
ವನು. (ಗು). ೧. ಹೊರಕ್ಕೆ ದೂಡಲ್ಪಟ್ಟ.

ಬಹಿಷ್ಕೃತ (ನಾ). ಮುಟ್ಟಾದವಳು; ರಜಸ್ವಲೆ.

ಬಹು (ಗು). ಅಧಿಕ; ಬಹಳ; ಅನೇಕ.

~ ಮುಟ್ಟಿಗೆ = ಬಹುತೇಕ. ~ ಮುತ

= ಗ. ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ
ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ೧. ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

~ ರೂಪ = ಗ. ಉಪರವಿ; ಗೋಸುಂಬೆ.

೧. ಸೂರ್ಯ. ೨. ನಾಟಕೀಯ ಪ್ರದರ್ಶನ.

೪. ಅನೇಕ ಆಕಾರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ;
ಬಹಳ ರೂಪವುಳ್ಳ. ~ ವಚನ = ವ್ಯಾಕರಣ

ದಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು
ಸೂಚಿಸುವ ಪದ. ~ ಶ್ರುತ = ಅನೇಕ

ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆರಿತವನು; ವಿದ್ವಾಂಸ.

ಬಹುತೇಕ (ಅ). ಪ್ರಾಯಶಃ; ಬಹಳವಾಗಿ.

ಬಹುತ್ವ (ನಾ). ಗ. ಅಧಿಕ; ಹೆಚ್ಚಳ.

೧. = ಬಹುವಚನ.

ಬಹುಧಾನ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಬಹಳ ಧಾನ್ಯಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿದುದು. ೧. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರ

ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಬಹುಮಾನ (ನಾ). ಗ. ಗೌರವ; ಭಸಿತೆ.

೧. ಸಂಭಾವನೆ; ಉಡುಗೊರೆ. ೨. ಪಾರಿ

ತೋಷಕ; ಇನಾಮು.

ಬಹುಲ(ಳ) (ನಾ). ಗ. ಕಪ್ಪು; ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣ.

೧. ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ. (ಗು). ೨. ಬಹಳ;

ಅನೇಕ. ೪. ದಟ್ಟವಾದ; ನಿಂದವಾದ.

೫. ವಿಶಾಲವಾದ; ವ್ಯಾಪಕವಾದ.

ಬಹುಲೆ(ಳ) (ನಾ). ಗ. ಹಸು; ಆಕಳು.

೧. ಏಲಕ್ಕಿ.

ಬಹುಪ್ರೀತಿ (ನಾ). ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಸಮಾಸದ ಹೆಸರು.

ಬಹುಶಃ = ಬಹುತೇಕ.

ಬಳ(ಂ)ಕು (ಕ್ರಿ). ಬಾಗು; ಅತ್ತಿತ್ತ ಒಲಿದಾಡು;

ತೊನೆ.

ಬಳ(ಂ)ಬೆ = ಬಣಂಬೆ.

ಬಳಕೆ (ನಾ). ಗ. ಪದ್ಧತಿ; ರೂಢಿ. ೧. ಪರಿ

ಚಯ; ಗುರುತು. ೨. ಉಪಯೋಗ;

ಬಳಸುವಿಕೆ. ~ಗಾರ = ಬಳಸುವವನು;
ಉಪಯೋಗಿಸುವವನು.

ಬಳಗ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

೨. ಒಂದು ಮನೆ ಅಥವಾ ವಂಶಕ್ಕೆ
ಸೇರಿದವರು.

ಬಳಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಲೇಪಿಸು; ಸವರು.

೨. ಜಾರಿಸು; ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ
ಮಾಡು. ೩. ಕತ್ತರಿಸು; ತುಂಡರಿಸು.

ಬಳತ (ನಾ). ೧. ಕಣಜ. ೨. ತೆಳ್ಳಗಿನ ಗಳು;
ಬಿದಿರಿನ ಸೀಳು; ದೆಬ್ಬೆ.

ಬಳಪ (ನಾ). ಕಪ್ಪುಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ
ಬರೆಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮಿದುವಾದ
ಬಿಳಿಯ ಕಲ್ಲು.

ಬಳಮರ್ಡು (ನಾ). ತುಪಾಕಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿ
ಸುವ ಮುದ್ದು. ~ಇಕ್ಕು=ಸಿಡಿದುದ್ದಿಕ್ಕು;
ಗುಂಡು ಹಾರಿಸು. ~ಕಾಣ(ರ)
=ತುಪಾಕಿಯ ಮುದ್ದನ್ನು ತಯಾರಿಸುವವನು.

ಬಳಯಿಸು = ಬಳೆಯಿಸು.

ಬಳರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಕ್ಷುದ್ರದೇವತೆಯ ಹೆಸರು.

ಬಳವಿ (ನಾ). ೧. ಬೆಳವಣಿಗೆ; ಮೇಲೇರುವಿಕೆ;
ಅಭಿವೃದ್ಧಿ. ೨. ಬೆಳೆಯುವ ಭೂಮಿ.

ಬಳವಿಗೆ (ನಾ). ಏಳಿಗೆ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ.

ಬಳಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸುತ್ತುವರಿ; ಸುತ್ತುಗಟ್ಟು;
ಅನರಿಸು. ೨. ಸುತ್ತಾಡು; ಆಲೆ; ತಿರುಗು.
೩. ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಡು; ಅನರಿಸಲ್ಪಡು.
೪. ಉಪಯೋಗಿಸು. (ನಾ). ೫. ಅನರಿಸು
ವಿಕೆ. ೬. ಅನರಿಸಲ್ಪಟ್ಟುದು. ೭. ಸುತ್ತು;
ಅವರ್ತ. ೮. ಕವಚ; ಚಿಲಖತ್ತು.
~ದಾರಿ = ಸುತ್ತುದಾರಿ; ಹತ್ತಿರವಲ್ಲದ
ದಾರಿ. ~ಮಾತು = ಸುತ್ತುಮಾತು; ನೇರ
ವಲ್ಲದ ಮಾತು.

ಬಳಪ = ಬಳಪ.

ಬಳಾರಿ = ಬಳರಿ.

ಬಳಚು = ಬಳಚು C-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

ಬಳಿದು (ನಾ). ಇಳಿಜಾರು; ಇಳುಕಲು.

ಬಳು(ಂ)ಕು = ಬಳಂಕು.

ಬಳೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ವೃದ್ಧಿಯಾಗು; ಹೆಚ್ಚಾಗು;

ಬೆಳೆ. ೨. ಏಳಿಗೆ ಹೊಂದು;

ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗು. (ನಾ). ೩. ಕಡಗ;
ಕಂಕಣ. ೪. ವರ್ತುಲಾಕಾರವಾದುದು.

೫. ಗಂಟಿನ ಮೂಳೆ, -ಎಲುವು.

೬. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ. ~ಇ(ಯಿ)ಸು
= ೧. ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡು; ಬೆಳೆಸು.

೨. ಉಂಟುಮಾಡು. ~ಗಾಣ(ರ) = ಬಳೆ
ಗಳನ್ನು ಮಾರುವವನು.

ಬಳ್ಳು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಡುಗು; ಕಂಪಿಸು.

೨. = ಬಳಂಕು. ~ಇಸು = ಬಾಗುವಂತೆ
ಮಾಡು; ಬಾಗಿಸು.

ಬಳ್ಳುಡಿ (ನಾ). ಅಂಜಿಕೆ; ಭಯ; ಬಕ್ಕುಡಿ.

ಬಳ್ಳೆಳ (ನಾ). ೧. ಬೆಳವಣಿಗೆ. ೨. ಬೀಸಾಟಿ;
ಬೀಸುವಿಕೆ. ೩. ಬಲವಾದ ಸೈನ್ಯ, -ಪಡೆ.

(ಆ). ೪. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ; ಅಧಿಕವಾಗಿ. ~ಇಕೆ
= ೧. ಏಳಿಗೆ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ. ೨. ಅತಿಶಯ
ವಾದ ಬೀಸಾಟಿ, -ಬೀಸುವಿಕೆ.

ಬಳ್ಳ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಅಳತೆಯ ಪ್ರಮಾಣ.

೨. ತಟ್ಟೆ; ತಳಿಗೆ. ೩. ಲೋಹದ ದೊಡ್ಡ
ಪಾತ್ರೆ.

ಬಳ್ಳವಳ್ಳಿ (ನಾ). ೧. ಅಧಿಕ; ಅತಿಶಯ.

೨. ಬಳುವಳಿ; ಉಡುಗೊರೆ.

ಬಳ್ಳಿ (ನಾ). ೧. ಲತೆ; ವಲ್ಲಿ. ೨. ವಂಶ;
ಸಂತತಿ. ~ಕು(ಗು)ರುಳ್ = ಗುಂಗುರು
ಕೂದಲು; ಸುಳಿಗೂದಲು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್
= ಹಬ್ಬು; ಆನರಿಸು. ~ಪ(ವ)ರಿ = ಬಳ್ಳಿ
ಗೊಳ್. ~ಮಾಡ = ಎಲೆಮನೆ; ಲತಾ
ಗೃಹ.

ಬಳ್ಳು (ನಾ). ನರಿ; ಜಂಬುಕ. ~ಇಕ್ಕು
= ಊಳಿದು; ನರಿಯಂತೆ ಕೂಗು.

~ಇ(ಗಿ)ರೆ = ಬಳ್ಳಿಕ್ಕು

ಬಹು(ಳ)ಲಾ(ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ದಣೆ; ಆಯಾಸ ಹೊಂದು. ೨. ಜೋಲುಬೀಳು; ನೇತಾಡು. ~ಇಕೆ = ದಣವು; ಆಯಾಸ. ~ಇಸು = ಆಯಾಸಪಡಿಸು; ಶ್ರಮಪಡಿಸು. ~ಶು(ದು)ಜು(ರು)ಬು = ಸಡಿಲವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮುಡಿ, - ಗಂಟು. ~ಮುಡಿ = ಬಬ್ಬಲುಜುಬು.

ಬಹು(ಳ)ಲೈ (ನಾ). ಆಯಾಸ; ದಣವು. ಬಹು(ಳಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಗುಡಿಸು; ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡು. ೨. ಸವರು; ತೊಡೆ; ಹಚ್ಚು. ೩. ನೆಲವನ್ನು ಸಾರಿಸು. ೪. ಗೋರು; ಬಾಚು. (ನಾ). ೫. ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ. ೬. ಜಾಗ; ತಾಣ. ೭. ಹತ್ತಿರ; ಸಾಮಾನ್ಯ. ೮. ದೂತ; ಅಳು. ೯. ವಂಶ; ಸಂತತಿ. ೧೦. ಹಿಂದುಗಡೆ; ಹಿಂಭಾಗ. (ಅ). ೧೧. ಬಳಿಕ; ಅನಂತರ. ~ಅ(ಯ)ಟ್ಟು = ದೂತನನ್ನು ಕಳುಹಿಸು. ~ಹಿ(ಯೋ)ಜ = ಕುಲಗುರು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ = ೧. ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆ. ೨. ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲು; ತಳವೂರು. ೩. ಹಿಂಬಾಲಿಸು; ಅನುಸರಿಸು. ~ತೊ(ದೊ)ತ್ತು = ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದ ಅಳು. ~ಪಿ(ವಿ)ಡಿ = ಹಿಂಬಾಲಿಸು; ಅನುಸರಿಸು.

ಬಹು(ಳಿ)ಕ (ಅ) ಅನಂತರ; ತರುವಾಯ.

ಬಹು(ಳಿ)ಕೆ = ಬಹುಕ.

ಬಹು(ಳಿ)ಕ್ಕು = ಬಹುಕ.

ಬಹು(ಳಿ)ಯಂ = ಬಹುಕ.

ಬಹು(ಳಿ)ವಹು(ಳಿ) (ನಾ). ಕಾಣಕೆ; ಉಡುಗೊರೆ.

ಬಹು(ಳು)ವಹು(ಳಿ) = ಬಹುವಹು.

ಬಹು(ಳು)ಂಕು (ಕ್ರಿ). ಬದುಳು; ಜೀವಿಸು.

ಬಾ (ಕ್ರಿ). ೧. ಊದಿಕೊಳ್ಳು; ಉಬ್ಬು.

೨. ಗರ್ವಿಸು; ಛೇಡಿಸು.

ಬಾಂ (ನಾ). ಆಕಾಶ; ಗಗನ. ~ಪಾ(ಬಾ)ವು = ರಾಮ. ~ಪ್ರೋ(ಬೊ)ಚ್ಚು = ಆಕಾಶದ ಹೊಳೆ; ದೇವಗಂಗೆ. ~ಪ್ರೋ(ಬೊ)ಟಿ(ಳಿ) = ಬಾಂಬೊಚ್ಚು ~ಬಟ್ಟು = ಆಕಾಶಮಾರ್ಗ; ಗಗನಪಥ.

ಬಾಂಕಿ (ನಾ). ಒಂದು ವಾದ್ಯ ವಿಶೇಷ; ಕಡಕೆ. ಬಾಂಕು = ಬಾಂಕಿ.

ಬಾಂಗಿ ೧. = ಭಾಂಗಿ. ೨. ಅದ್ವೈತ ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಮೂಡೆ ಕಟ್ಟಿದ ಸಾಮಾನ್ಯ.

ಬಾಂಗುಲಿಗ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.

ಬಾಂಡಲಿ (ನಾ). ಕರಿಯುವ ಅಥವಾ ಹುರಿಯುವ ಓಡು; ಬಾಣಲಿ.

ಬಾಂದಿ (ನಾ). ೧. ಸೇವಕ; ದಾಸ. ೨. ಸೊಕೆ; ಜಾಲೆ.

ಬಾಂಡು (ನಾ). ಕಟ್ಟಿ; ಒಡ್ಡು. ~ಕಲ್ಲು = ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟನ್ನು ಮಿಚಿತಗೊಳಿಸಲು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಕಲ್ಲು; ಗಡಿಕಲ್ಲು.

ಬಾಂಧವ (ನಾ). ನಂಟ; ಬಂಧು; ಅಪ್ಪ.

ಬಾಂಧವ್ಯ (ನಾ). ನಂಟುಕೆ; ಬಂಧುತ್ವ.

ಬಾಂಬ (ನಾ). ೧. ಕುಂಬಾರ ೨. ಕುರುಬ.

ಬಾಕಿ (ನಾ). ಉಳಿದುದು; ಉಳಿಕೆ; ಶೇಷ. ~ಜಾರ = ಉಳಿಕೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡವನು.

ಬಾಕು (ನಾ). ೧. ಕೊಂಕು; ಬಾಗುವಿಕೆ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ; ಚೂರಿ.

೩. ಉದ್ದನೆಯ ಕಾಲುಮಣೆ; ಬೆಂಚು.

ಬಾಕುಳ (ನಾ). ೧. ಹೆಬ್ಬಯಕೆ; ಅತ್ಯಾಸೆ.

೨. ಅತ್ಯಾಸೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು.

ಬಾಕುಳಿ = ಬಾಕುಳ.

ಬಾಗ (ನಾ). ೧. ಭಾಗ್ಯ; ಸಂಪತ್ತು.

೨. ಭಾಗ; ಪಾಲು.

ಬಾಗವಾಸ (ನಾ). ತೋಟಗಾರ.

ಬಾಗಾಯತಿ ೧. = ಬಾಗಾಯತು. (ಗು).

೨. ತೋಟಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಬಾಗಾಯತು (ನಾ). ತೋಟ.

ಬಾಗಿ = ಭಾಗಿ.

ಬಾಗಿಣ = ಬಾಗಿನ.

ಬಾಗಿನ (ನಾ). ೧. ವ್ರತದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮುತ್ತೈದೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಕಾಡಕೆ, - ಉಡುಗೊರೆ.

೨. ಹಬ್ಬದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ತಿಂಡಿ.

ಬಾಗಿಲ್ (ಲು) (ನಾ). ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಮಾರ್ಗ; ದ್ವಾರ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಹಿ = ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನು; ದ್ವಾರಪಾಲಕ. ~ವಾಡ = ಬಾಗಿಲಿನ ಚೌಕಟ್ಟು.

ಬಾಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಗ್ಗು; ಡೊಂಕಾಗು.

೨. ಸಮಸ್ಕರಿಸು; ನಂದಿಸು. ೩. ಅನ್ನದ ಗಂಜಿಯನ್ನು ಬಸಿ. (ನಾ). ೪. ವಕ್ರತೆ; ಕೊಂಕು. ೫. ತಿರುವು. ೬. ಕಠಾರಿ; ಬಾಳು.

೭. ಸಮಸ್ಕಾರ. ~ಇಸು = ೧. ಬಗ್ಗು.

೨. ಬಗ್ಗುವಂತೆ ಮಾಡು.

ಬಾಗುಕ (ನಾ). ವ್ಯಾಕುಲ; ಚಿಂತೆ; ಕಳವಳ.

~ಇಸು = ವ್ಯಾಕುಲಪಡು; ಚಿಂತಿಸು.

ಬಾಗಣಿಗೆ (ನಾ). ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಬಾಚಲು ಬಳಸುವ ಸಾಧನ; ಹಣೆಗೆ.

ಬಾಟಿ (ನಾ). ೧. ಕಂಚುಕ; ಕುಪ್ಪಸ.

೨. ಮರ ಕೆತ್ತುವ ಒಂದು ಸಾಧನ.

೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಬಾಚಿಸು (ಕ್ರಿ). ಓಡು; ನಾಚಿಸು.

ಬಾಚು ೧. = ಬಾಚು. ೨. ದೋಚು; ಸೆಳೆ.

ಬಾಚಣಿ (ನಾ). ವಾಡ್ಯಗಳನ್ನು ನುಡಿಸುವಿಕೆ, -ಬಾರಿಸುವಿಕೆ.

ಬಾಚನೆ (ನಾ). ವಾಚನ; ಓದುವಿಕೆ.

~ಕ(ಗ)ಬ್ಬ = ಒಂದು ಕಾವ್ಯಜಾತಿ; ಓದುಗಬ್ಬ

ಬಾಚಾ (ನಾ). ೧. ವಾಡ್ಯ. ೨. ವಾಡ್ಯವನ್ನು ಬಾರಿಸುವಿಕೆ. ~ಬಚಂತ್ರಿ = ಓಲಗದ

ವಾಡ್ಯಗಳನ್ನು ನುಡಿಸುವವನು.

ಬಾಚಿ (ನಾ). ಸ್ಪರ್ಧೆ; ಪಣ; ಪಂದ್ಯ.

~ಕಟ್ಟು = ಪಣವನ್ನು ಒಡ್ಡು.

ಬಾಚಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ವಾಡ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಸು.

-ಬಾರಿಸು. ೨. = ಬಾಚಿಸು.

ಬಾಚು (ನಾ). ೧. ಪಕ್ಕ; ಮಗ್ಗುಲು.

೨. ಪಕ್ಷ; ಬಣ. ೩. ಬೊಡ್ಡು; ತೋಳು.

~ಅಗು = ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿ; ಅರುಗಾಗು.

~ಬಂದ = ತೋಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಅಭರಣ; ಕೇಯೂರ.

ಬಾಟಿ (ನಾ). ದಾರಿ; ರಸ್ತೆ; ಮಾರ್ಗ.

ಬಾಡ (ನಾ). ಹಕ್ಕಿ; ಗ್ರಾಮ.

ಬಾಡಗೆ (ನಾ). ಮನೆ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ನಿಯಮಿತ ಅವಧಿಗೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಪಡೆಯುವ ಹಣ.

ಬಾಡಬ ೧. = ಬಾಡವ. ೨. ಕುದುರೆ; ಅಶ್ವ.

~ಅನಲ(ಳ) = ಬಡಬಾಗಿ; ಕಡಲಿಚ್ಚು.

ಬಾಡವ (ನಾ). ೧. ಬಡಬಾಗಿ; ಕಡಲು ಗಿಚ್ಚು. ೨. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ; ದಾರುವ.

ಬಾಡಿಗೆ = ಬಾಡಗೆ. ~ದಾರ = ಬಾಡಿಗೆಯ ಹಣವನ್ನು ತೆರುವವನು.

ಬಾಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಗ್ಗು; ಸೊರಗು.

೨. ಕಳೆಗುಂಡು; ಬಣ್ಣಗೆಡು. ೩. ಉತ್ಸಾಹ.

ಹೀನವಾಗು. ೪. ಒಣಗು; ಬತ್ತು. (ನಾ).

೫. ಮಾಂಸ; ಅಡಗು. ೬. ತರಕಾರಿ;

ಕಾಯಿಪಲ್ಕೆ. ೭. ನಂಜಿಕೊಳ್ಳುವ ಪದಾರ್ಥ.

~ಇಸು = ೧. ಸೊರಗುವಂತೆ ಮಾಡು.

೨. ಸುಡು; ಬೇಯಿಸು. ೩. ನಂಜಿಕೊಳ್ಳು.

ಬಾಣ (ನಾ). ೧. ಶರ; ಕಡೆ. ೨. ಒಂದು

ಬಗೆಯ ಓಡಿದುದ್ದು. ೩. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ

ಹೆಸರು. ೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ;

ಗೋರಂಟಿಗಿಡ. ~ಅಸನ = ೧. ಬಿಲ್ಲು;

ಧನುಸ್ಸು. ೨. ಬಿಲ್ಲಿನ ದಾರ; ಹೆಡೆ.

~ಸಗ್ಗಾಡು = ಬಾಣವನ್ನು ಹೂಡುವಿಕೆ.

ಬಾಣ(ಂ)ತಿ (ನಾ). ಹೆರಿಗೆಯಾದ ಹೆಂಗಸು ;
ಪ್ರಸೂತೆ. ~ತನ = ಬಾಣಂತಿಗೆ ನಡೆಸುವ
ಉಪಚಾರ, -ಅರೈಕೆ.

ಬಾಣಧಿ (ನಾ). ಬಾಣಗಳ ಕೋಶ; ಬತ್ತಳಿಕೆ.

ಬಾಣಲಿ = ಬಾಂಡಲೆ.

ಬಾಣಲೆ = ಬಾಂಡಲೆ.

ಬಾಣಸ (ನಾ). ಗ. ಅಡುಗೆ; ಪಾಕಕ್ರಿಯೆ.

೨. ಅಡುಗೆ ಮನೆ; ಪಾಕಶಾಲೆ.

ಬಾಣಸಿ (ನಾ). ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವವನು.

ಬಾಣಸು = ಬಾಣಸ. ~ಇಗೆ = ಬಾಣಸಿ.

ಬಾಣಿ (ನಾ). ಗ. ಮಾತು; ನುಡಿ. ೨. ವಾಣಿ;
ಸರಸ್ವತಿ. ೩. ದೋಣಿಯ ಅಂಚು.

೪. = ಬಾಣಿ.

ಬಾತಮಿ (ನಾ). ಸುದ್ದಿ; ಸಮಾಚಾರ.

~ದಾರ = ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ
ಬಿಡಗಿಸುವವನು.

ಬಾತು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜಲಚರಪಕ್ಷಿ.

ಬಾತೆ (ನಾ). ೦. ಪ್ರಯೋಜನ; ಸಾಫಲ್ಯ.

೨. ಸಮಾಚಾರ; ವಾರ್ತೆ.

ಬಾದಣಿ (ನಾ). ಗ. ಗವಾಕ್ಷಿ; ವಾತಾಯನ.

೨. ತೂತು; ರಂಧ್ರ. ~ಇಸು = ರಂಧ್ರ

ಮಾಡು; ತೂತು ಮಾಡು. ~ಕಿ(ಗಿ)ವಿ

= ತೂತು ಬಿದ್ದ ಕಿವಿ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಜಿ(ರೆ)

= ಬಾದಣಿಸು.

ಬಾದರಾಯಣ ಸಂಬಂಧ (ನಾ). ಬಹು

ದೂರದ ನಂಟು, -ಬಾಂಧವ್ಯ.

ಬಾದಶಹ (ನಾ). ಮುಸಲ್ಮಾನರ ದೊರೆ;

ಸುಲ್ತಾನ.

ಬಾದಳ = ಬಾದಣಿ.

ಬಾದಾಮಿ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ

ಮತ್ತು ಅದರ ದೀಪ. ೨. ಒಂದು ಊರಿನ

ಹೆಸರು.

ಬಾದಿ (ನಾ). ಗ. ಪೋಷಕ; ಸಹಾಯಕ.

೨. ಹೊರೆ; ಭಾರ.

ಬಾದು (ನಾ). ಗ. ಮಾತು; ನುಡಿ. ೨. ವಾದ;

ಚರ್ಚೆ. ೩. ನಿರುಪಯೋಗವಾದುದು.

೪. ಕಳೆದುಹೋದುದು; ಇಲ್ಲವಾದುದು.

~ಅಗು = ಗ. ಇಲ್ಲವಾಗು; ಬಾಲಿಯಾಗು.

೨. ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗು; ಹಾಳಾಗು.

~ಕೆ(ಗೆ)ಯ್ = ವಾದ ಮಾಡು; ಚರ್ಚೆ

ಮಾಡು.

ಬಾಧ = ಬಾಧೆ.

ಬಾಧಕ (ನಾ). ಗ. ತೊಂದರೆ; ಅಡ್ಡಿ. ೨. ಅಡ್ಡಿ

ಪಡಿಸುವವನು.

ಬಾಧೆ (ನಾ). ಗ. ತೊಂದರೆ; ಹಿಂಸೆ.

೨. ನೋವು; ಯಾತನೆ. ೩. ಅಡ್ಡಿ; ಅತಂಕ.

~ಇಸು = ಗ. ಹಿಂಸೆಪಡಿಸು; ತೊಂದರೆ

ಕೊಡು. ೨. ನೋವುಂಟುಮಾಡು. ~ಪಡು

= ಕಷ್ಟಪಡು; ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗು.

ಬಾಧ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಬಂಧು; ಬಾಂಧವ.

೨. ಹಕ್ಕು ದಾರ.

ಬಾಧ್ಯತೆ (ನಾ). ಹಕ್ಕು; ಸ್ವಾಮ್ಯ.

ಬಾಧ್ಯತ್ವ = ಬಾಧ್ಯತೆ.

ಬಾಧ್ಯಸ್ತ (ನಾ). ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನು; ಸ್ವಾಮ್ಯ

ವುಳ್ಳವನು.

ಬಾನ್(ನು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಮಡಕೆಯನ್ನು

ಮಾಡು. (ನಾ). ೨. ಆಕಾಶ; ಗಗನ;

ಮುಗಿಲು. ೩. ರಾಶಿ; ಒಟ್ಟಿಲು. ~ಅಡಿ

= ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ. ~ಉಲಿ

= ಗ. ಅಶರೀರವಾಣಿ. ೨. ಆಕಾಶವಾಣಿ;

ರೇಡಿಯೋ. ~ತ(ದ)ಳ=ಆಕಾಶ; ಗಗನ.

~ತೊ(ದೊ)ಜಿ(ರೆ) = ಆಕಾಶದ ಹೊಳೆ;

ದೇವಗಂಗೆ. ~ಮಣಿ = ಸೂರ್ಯ.

ಬಾನ (ನಾ). ಗ. ಬೋನ; ಅನ್ನ. ೨. = ಬಾಣ.

೩. ರಾಶಿ; ಒಟ್ಟಿಲು.

ಬಾನಲ್(ಲು) (ನಾ). ಕಳೆಗುಂದಿದುದು;

ಮ್ಲಾನವಾದುದು; ಮುಂಕಾದುದು.

ಬಾನಿ (ನಾ). ಅಗಲಬಾಯಿಯ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ.

ಬಾನಿ = ಬಾನಿ.

ಬಾಪುರಿ = ಭಾಪುರಿ.

ಬಾಬತ್ (ತು) (ನಾ). ೧. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದು.

೨. ವಿಷಯ; ಸಂಗತಿ.

ಬಾಬತ್ತು = ಬಾಬತ್.

ಬಾಬು = ಬಾಬತ್.

ಬಾಯ್ (ನಾ). ೧. ಅಹಾರವನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಅಂಗ. ೨. (ಪಾತ್ರೆ, ಚೀಲ, ಬಿಲ ಮುಂತಾದುವುಗಳ) ಪ್ರವೇಶದ್ವಾರ.

೩. ಅಲಗು; ಧಾರೆ. ~ಅಬಾ(ಳಿ)

= ೧. ಬಾಯಿ ಸೋತುಹೋಗು; ಮಾತಿಲ್ಲವಾಗು. ೨. ಅತಿಯಾಗಿ ದುಃಖಿಸು; ಪ್ರಲಾಪಿಸು. ~ಅಡಿಸು = ೧. ತಿನ್ನು.

೨. ಹೇಳು; ಮಾತನಾಡು. ~ಎಲರ್(ರು)

= ಉಸಿರು. ~ಕಟ್ಟು = ೧. ವಾದದಲ್ಲಿ

ವಿರೋಧಿಯನ್ನು ಸೋಲಿಸು; ಮಾತನಾಡ

ದಿರುವಂತೆ ನಿರ್ಬಂಧಪಡಿಸು. ೨. ಬಾಯಿಯ

ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಣೆ; ಪಕ್ಕ ಮಾಡು.

೩. ಮಾಟದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾಣಿಯ ಅಥವಾ

ಮನುಷ್ಯನ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಸು.

೪. ಪ್ರಾಣಿಯ ಬಾಯಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಕುಕ್ಕಿ.

೫. ಮಂತ್ರ, ಮಾಟಗಳಿಂದ ಬಾಯಿಯನ್ನು

ಮುಚ್ಚಿಸಿರುವಿಕೆ. ~ಕುಕ್ಕಿ = ಪ್ರಾಣಿಗಳು

ತಿನ್ನದಂತೆ ಬಾಯಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಕುಕ್ಕಿ.

~ಕೂ(ಗೊ)ಟಿ = ಮುತ್ತ; ಚುಂಬನ.

~ಕೂ(ಗೊ)ಡು = ೧. ಚುಂಬಿಸು;

ಮುದ್ದಿಸು. ೨. ಮೊಸಳಾಗು; ಹರಿತವಾಗು.

೩. ನೇರು; ಒಂದಾಗು. ೪. (ವಯಸ್ಸಾದ)

ದನದ ಹಲ್ಲುಗಳು ಸಮನಾಗಿ ಕೂಡಿರು.

~ಕೇಳಿಸು=ಅಜ್ಞೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸು; ಮಾತು

ಕೇಳುವಂತೆ ಮಾಡು. ~ತೆ(ದೆ)ರೆ

= ೧. ತುಟಿ. ೨. = ಬಾಯ್ಲೆ.

~ತೆ(ದೆ)ಣಿ(ರೆ)=೧.ಬಾಯಿಯನ್ನು ತೆಗೆ.

೨. ಬೇಡು; ಅಂಗಲಾಚು. ~ಪಾಕ=ಉರು

ಹೊಡೆಯುವುದು; ಕಂಕಪಾಕ. ~ಬಡಿ

= ಇತರರ ಬಾಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಸು;

ಮಾತನಾಡದಂತೆ ಮಾಡು. ~ಬಡಿಕ

=ಬಡಾಯಿ ಕೊಚ್ಚುವವನು. ~ಬಸಲೆ(ಳಿ)

= ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಏಳುವ ಹುಣ್ಣು. ~ಬಿಡು

= ೧. ಬಾಯಿಯನ್ನು ತೆರೆ. ೨. ಅಸಿಯಿಂದ

ನಿರೀಕ್ಷಿಸು. ೩. ಅತಿಯಾಗಿ ದುಃಖಿಸು.

೪. ಗುಟ್ಟನ್ನು ಹೇಳು. ~ಬೀಗ

= ೧. ಮಾತನಾಡದಿರುವುದು; ಮಾನ.

೨. ಹರಕೆ ಹೊತ್ತು ಬಾಯಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿಸಿ

ಕೊಳ್ಳುವ ದೀಗದಂತಹ ಒಂದು ಸಾಧನ.

~ಮಾಡು = ೧. ಬಯ್ಯು; ತೆಗಳು.

೨. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡು; ಶಪಥಮಾಡು.

೩. ಗಡರಿಸು; ಜಬರಿಸು. ೪. ಕೂಗಾಡು;

ಗಲಾಟೆಮಾಡು. ~ಮಾ(ವಾ)ತು = ಶುಷ್ಕ

ವಾದ ಮಾತು; ತೋರಿಕೆಯ ಮಾತು.

~ಹಾಕು = ಬೇರೆಯವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ

ಮಾತನಾಡು; ಬೇರೊಬ್ಬರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ

ತಲೆಹಾಕು.

ಬಾಯರು (ನಾ). ೧. ನೀರು. ೨. ಕೆಲಗಟ್ಟು;

ಮುಸುರಿ.

ಬಾಯಾಣು(ರು) (ಕ್ರಿ). ನೀರಡಿಕೆಯಾಗು;

ದಾಹವುಂಟಾಗು. ~ಇಕೆ = ೧. ದಾಹ;

ತೃಷ್ಣೆ. ೨. ದಾಹವನ್ನು ಅಡಗಿಸುವ

ಪಾನೀಯ.

ಬಾಯಿ = ಬಾಯ್.

ಬಾಯಿನ = ಬಾಗಿನ.

ಬಾಯು (ಕ್ರಿ). ಊದು; ಬಾಕುಕೊಳ್ಳು.

ಬಾರ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಚರ್ಮವನ್ನು ಪಟ್ಟಿಗಳಾಗಿ

ಮಾಡಿ ಕತ್ತರಿಸು. ೨. ಸುರಿ; ಹೊಯ್ಯು.

೩. ಭೇದಿಯಾಗು. ೪. ಪರಚು. (ನಾ).

೫. ಚರ್ಮದಪಟ್ಟಿ. ೬. ಬಂದೂಕಿನಲ್ಲಿ ಮದ್ದು,

ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ತುಂಬುವಿಕೆ. ~ಸಿಪಾಯಿ

= ಬಂದೂಕನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ ಸಿಪಾಯಿ.

ಬಾರ (ನಾ). ೧. ಹನ್ನೆರಡು. ೨. = ಭಾರ.
ಬಾರಗಿ (ನಾ). ೧. ಪೂರಕ; ಕಸಬರಿಗೆ.

೨. = ಬಾರ್‌ಸಿಪಾಯಿ.

ಬಾರನಣೆ = ಭಾರಣೆ.

ಬಾರಾಬಲೂತಿ (ನಾ). ಗ್ರಾಮದ ಹನ್ನೆರಡು
ಅಧಿಕಾರಿಗಳು.

ಬಾರಿ (ನಾ). ೧. ಸಲ; ಸೂಳು; ಸರದಿ.

೨. ಏತದ ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರೆತ್ತಲು
ಎತ್ತುಗಳು ಓಡಾಡಲು ಮಾಡಿರುವ ಇಳು
ಕಲು; ಬಾವಿಯ ಮೊಟ್ಟೆ ಹೊಡೆಯುವ

ಇಳಿಜಾರು. ೩. ಚರ್ಮದ ಪಟ್ಟಿ. ೪. ಪ್ರಾಣಿ
ಗಳಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ನಸೆ, -ಬೆದೆ.

೫. = ಭಾರಿ. ~ಕ = ೧. ಸರದಿಯನ್ನು
ಎಚ್ಚರಿಸುವವನು. ೨. ಗ್ರಾಮದ ಬಟ್ಟ
ಅಧಿಕಾರಿ; ತಳವಾರ.

ಬಾರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಡೆ; ಅಡ್ಡಿನಾಡು;

ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸು. ೨. ನಡುಗಿಸು; ಕಂಪಿಸು
ವಂತೆ ಮಾಡು. ೩. ಹೊಡೆ; ಪೆಟ್ಟುಕೊಡು.

೪. ಬೆಳೆ; ವೃದ್ಧಿಯಾಗು. ೫. = ಬಾಣಿಸು.

ಬಾರು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಡುಗು; ಕಂಪಿಸು. (ನಾ).

೨. ಚರ್ಮದ ಪಟ್ಟಿ; ತೊಗಲಿನ ಪಟ್ಟಿ.

೩. ಗೆರೆ; ಗೀರು. ೪. = ಬಾರ್‌ಸಿಪಾಯಿ.

~ಬಾರ್‌(ಫ) = (ಹೊಡೆತದಿಂದಾಗಿ)

ಚರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಗೆರೆ ಮೂಡು;

ಬಾಸುಳಿಗಳು. ~ಕೋಲು = ಚಾನಟಿ;

ಚಬಕ. ~ಮಾಡು = ಬಂದೂಕಿಗೆ ಮದ್ದು

ಗುಂಡನ್ನು ತುಂಬು.

ಬಾಣಾ(ರಿ)ಸು (ಕ್ರಿ). ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ನುಡಿಸು,

-ಬಾಜಿಸು.

ಬಾಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಾಚು; ಹಿಕ್ಕು.

೨. ಗುಂಥಮಾಡು; ರಾಶಿನಾಡು; ಗೋರು.

ಬಾರ್ತೆ (ನಾ). ೧. ವಾರ್ತೆ; ಸುದ್ದಿ. ೨. ಲಕ್ಷ್ಮಿ;

ಗುರಿ. ೩. = ಬಾಚ್ಚಿ. ~ಗಿಯಾ = ಸುದ್ದಿ

ಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸು.

ಬಾಲ (ನಾ). ೧. ಮಗು; ಶಿಶು. ೨. ಮರಿ;

ಪೋತ. ೩. (ಪ್ರಾಣಿಗಳ) ಲಾಂಗೂಲ,

-ಪುಚ್ಚು. (ಗು). ೪. ಪೂರ್ಣ ಬಲಿಯದ;

ಎಳೆಯ. ೫. ಪ್ರೌಢವಲ್ಲದ; ಬಾಲಶ.

~ಅರ್ಕ = ಅಗ ತಾನೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಸೂರ್ಯ;

ಎಳೆಯ ಸೂರ್ಯ. ~ (ಂ) ಕ(ಗ)ಚ್ಚಿ

= ಗಾಳಿಪಟವು ಹಾರುವಾಗ ಸಮತೋಲನ

ಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟುವ ಬಟ್ಟೆ ಅಥವಾ ಕಾಗದದ

ಕುಚ್ಚು. ~ಕೇಲಿ(ಳಿ) = ಮಕ್ಕಳಾಟ;

ಹುಡುಗಾಟಿಕೆ. ~ಗೈಪ = ಮಕ್ಕಳನ್ನು

ಪೀಡಿಸುವ ರೋಗ. ~ಚುಕ್ಕೆ = ಧೂಮ

ಕೇತು. ~ತು(ದು)ದಿಗೆ = ಮಕ್ಕಳಿಗೆ

ತೊಡಿಸುವ ಅಭರಣ. ~ಬಡಿ = ಹಿಂಬಾ

ಲಿಸು; ಅನುಸರಿಸು. ~ಬಿಚ್ಚು = ಉದ್ಭಟ

ತನದಿಂದ ವರ್ತಿಸು; ಉಚಾಯಿಸು.

~ಬೋಧಿ = ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ

ಕಲಿಸಲು ಇಟ್ಟಿರುವ ಪುಸ್ತಕ. ~ಲೀಲೆ

= ಬಾಲಕೇಲಿ. ~ಹಿಡಿ = ಅನುಸರಿಸು;

ಬೆಂಬಲಿಸು.

ಬಾಲಂಗೋಸಿ = ಬಾಲಂಗಚ್ಚಿ.

ಬಾಲಕ (ನಾ). ಹುಡುಗ.

ಬಾಲಕಿ (ನಾ). ಹುಡುಗಿ.

ಬಾಲಾಗಸಿ = ಬಾಲಂಗಚ್ಚಿ.

ಬಾಲಿಕೆ = ಬಾಲಕಿ.

ಬಾಲಶ (ನಾ). ೧. ಮೂರ್ಖ; ದಡ್ಡ.

೨. ಹುಡುಗಾಟ. ೩. ದಿಂಬು; ಲೋಡು.

(ಗು). ೪. ಎಳೆಯ; ಬಲಿಯದ.

೫. ಮಗುವಿನಂತಹ. ೬. ಹುಡುಗುತನದ.

ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯ.

ಬಾಲೆ ೧. = ಬಾಲಕಿ. ೨. ಹೆಂಗಸು.

ಬಾಲೇಯಕ (ನಾ). ತಿಲಕ; ಬೊಟ್ಟು.

ಬಾಲ್ಯ (ನಾ). ಎಳೆತನ; ಶೈಶವ. ~ಅವಸ್ಥೆ

= ಎಳಮೆ; ಎಳೆಯತನ.

ಬಾವ = ಭಾವ.

ಬಾವನ್ನ (ನಾ). ಶ್ರೀಗಂಧ; ಚಂದನ.

~ತಿ(ದಿ)ಗುರು = ಚಂದನದ ಲೇಪನ.

ಬಾವಲಿ (ನಾ). ೧. ಕಣ್ಣು ಕಪ್ಪಡೆ; ಗಬ್ಬಿಲ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕರ್ಣಾಭರಣ.

೩. ಪ್ರಶಸ್ತಿ.

ಬಾವಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ಚಿಂತೆಮಾಡು; ವ್ಯಾಕುಲಿಸು.

ಬಾವಾ (ನಾ). ಫಕೀರ.

ಬಾವಾಜಿ = ಬಾವಾ.

ಬಾವಿ (ನಾ). ಕೂಪ; ವಾಟ.

ಬಾವು (ನಾ). ಬಾಯುವಿಕೆ; ಊತ.

ಬಾವುಗೆ (ನಾ). ಗಂಡುಬೆಕ್ಕ.

ಬಾವುಟ (ನಾ). ಪತಾಕೆ; ಧ್ವಜ.

ಬಾವುಲಿ = ಬಾವಲಿ.

ಬಾವ್ವಳ (ನಾ). ೧. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು. ೨. ನಿರಾಧಾರವಾದ ಮಾತು;

ಅಸಂಬದ್ಧವಾದ ಮಾತು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡೆ =

ಅಸಂಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡು.

ಬಾವ್ವ (ನಾ). ಕಣ್ಣೀರು; ಕಂಬನಿ. ~ಜಲ

= ಕಂಬನಿ. ~ವಾರಿ = ಬಾವ್ವಜಲ.

ಬಾವಣ (ನಾ). ಮುಚ್ಚಳ. ~ಇಸು = ಮುಚ್ಚು;

ಅವರಿಸು.

ಬಾವಣಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಮುಚ್ಚಳ; ಹೊದಿಕೆ.

೨. = ಬಾಚಣಿಗೆ.

ಬಾವಳು = ಬಾಸುಬ್ಬ.

ಬಾಸಿಂಗ (ನಾ). ೧. ಹೂವಿನ ದಂಡೆ. ೨. ತಲೆ

ಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಆಭರಣ. ೩. ಮದು

ಮುಳ್ಳಳ ಹಣೆಗೆ ತೊಡಿಸುವ ಒಂದು ಆಭರಣ.

ಬಾಸಿಂಗ ೧ = ಬಾಸಿಂಗ. ೨. ಮಾತುಗಾರ;

ವಾಚಾಳಿ.

ಬಾಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಲವನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸು.

(ನಾ). ೨. ಹೊಲಿಸುವಾಸನೆ; ಕೆಟ್ಟನಾತ.

ಬಾಸುಂಡೆ = ಬಾಸುಬ್ಬ.

ಬಾಸುಂದಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿ

ಶಿಸು.

ಬಾಸುಗಿ (ನಾ). ಹಾವುಗಳ ಒಡೆಯ; ನಾಸುಕಿ.

ಬಾಸುಬ್ಬ (ಫ, ಳು, ಟು) (ನಾ). ಹೊಡೆತ

ದಿಂದ ಮೈಮೇಲೆ ಏಳುವ ಬಾವು, -ಊತ.

~ಬಿಳ(ಳು) = ಬಾಸುಂಡೆ ಮೂಡು,

-ಉಂಟಾಗು.

ಬಾಸುಬಿ(ಳಿ) = ಬಾಸುಬ್ಬ.

ಬಾಸೆ (ನಾ). ೧. ನಾಭಿಯಿಂದ ಎದೆಯವರೆಗೆ

ಇರುವ ಕೂದಲು. ೨. = ಭಾಸೆ.

~ಪ(ವ)ಕ್ಕಿ = ಮಾತನಾಡುವ ಹಕ್ಕಿ;

ಗಿಳಿ. ~ಸೆ(ವೆ)ಣ್ = ಭಾಸೆಯ

ಅಧಿದೇವತೆ; ಸರಸ್ವತಿ.

ಬಾಹತ್ತರ (ನಾ). ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು.

ಬಾಹಿಗೆ (ನಾ). ಹೊರವಲಯ; ಹೊರಭಾಗ.

ಬಾಹಿರ (ನಾ). ೧. ಹೊರದೊಡಲುತ್ತಿರುವನು;

ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು. ೨. ಪರಕೀಯ;

ಅನ್ಯ. ೩. ಹೀನಮನುಷ್ಯ; ನೀಚಮುಕ್ತಿ.

(ಗು). ೪. ಹೊರತಾದ; ಬಹಿಷ್ಕೃತ.

ಬಾಹು (ನಾ). ೧. ತೋಳು; ಭುಜ.

೨. = ಬಾವು. ~ಬಲ = ತೋಳಿನ ಶಕ್ತಿ,

-ಪರಾಕ್ರಮ. ~ಮೂಲ(ಳ) = ತೋಳಿನ

ಮೊದಲು; ಕಂಕುಳು. ~ಯುದ್ಧ = ಮಲ್ಲ

ಯುದ್ಧ; ಕುತ್ತಿ. ~ರಕ್ಕ(ಕ್ಷೆ) = ತೋಳಿಗೆ

ತೊಡುವ ಕನಚ. ~ವಲ(ಳ)ಯು

= ಬಾಹುಪುರಿ.

ಬಾಹುಜ (ನಾ). ಕ್ಷತ್ರಿಯ.

ಬಾಹುಪುರಿ (ನಾ). ತೋಳುಬಂದಿ; ಕೇಯೂರ.

ಬಾಹುಳ್ಳ(ಳು) (ನಾ). ಅಧಿಕೃತ; ಹೆಚ್ಚಳ.

ಬಾಹೆ ೧. = ಬಾಹಿಗೆ. ೨. ಪಕ್ಕ; ಪಾರ್ಶ್ವ.

ಬಾಹ್ಯ (ನಾ). ೧. ಹೊರಗಿನವನು; ಪರಕೀಯ.

(ಗು). ೨. ಹೊರಗಿನ; ಹೊರಭಾಗದ.

ಬಾಳ(ಳು) ೧. = ಬಾಲ್ಯ. (ನಾ). ೨. ಕತ್ತಿ;

ಖಡ್ಗ. ~ಅಗಮು = ಖಡ್ಗವಿದ್ಯೆ.

~ಮೊದಲ್ = ಕತ್ತಿಯ ಹಿಡಿ. ~ಮೊನೆ

= ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗು, -ಧಾರೆ.

ಬಾಳ (ನಾ). ೧. ಹಣೆ; ನೊಸಲು.

೨. ಲಾಢುಂಟೆ; ಮುಡಿವಾಳ. ೩. = ಬಾಲ.

ಬಾಳ(ಂ)ತಿ = ಬಾಣಂತಿ.

ಬಾಳಕ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಂಜಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಪದಾರ್ಥ; ಉಪ್ಪು, ನೊಸರು ಮುಂತಾದುವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಲಸಿ, ಒಣಗಿಸಿದ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಇತ್ಯಾದಿ.

೨. = ಬಾಲಕ.

ಬಾಳವಂದ (ನಾ). ಮಕ್ಕಳ ತೊಡಿಗೆ; ಬಾಲ ದೊಡಿಗೆ.

ಬಾಳಿಕೆ (ನಾ). ೧. ತಾಳಿಕೆ; ಬಹುಕಾಲ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವುದು. ೨. = ಬಾಲಿಕೆ.

ಬಾಳುವೆ = ಬಾಳುತ್ತಿ.

ಬಾಳೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು.

೨. = ಬಾಳೆ. ೩. = ಬಾಲೆ.

ಬಾಬ್(ಳ,ಳು,ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಜೀವಿಸು; ಬದುಕು. ೨. ಜೀವನ ನಡೆಸು; ಬಾಳುವೆ ಮಾಡು. (ನಾ). ೩. ಜೀವನ; ಬದುಕು.

೪. ಜೀವನೋಪಾಯ. ೫. ಏಳಿಗೆ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ. ~ ಇಸು = ಬದುಕಿಸು; ಬದುಕಲು ಸಹಾಯಮಾಡು. ~ ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಬದುಕು ನಾಶವಾಗು, -ಪಾಳಾಗು. ~ ಬೆ(ವೆ)ಲಿ

= ೧. ಸ್ಥಿರವಾದ ಬೆಲೆ. ೨. ಬೆಳೆಯುವ ಬೆಲೆ. ~ ಮು(ವ)ನೆ = ಸ್ಥಿರವಾದ ಮನೆ.

~ ಮೊದಲ = ಜೀವನದ ಪ್ರಾರಂಭ, -ಆದಿ.

ಬಾಬಿ(ಳೆ) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು; ಕಡಕಿ.

ಬಾಬಿ(ಳೆ) (ನಾ). ೧. ಬಾಳು; ಬದುಕು. ೨. ಉದ್ಯೋಗ; ಜೀವನೋಪಾಯ.

ಬಾಬಿ(ಳೆ) (ಕ್ರಿ) ೧. = ಬಾಬಿ. ೨. ಪ್ರಯೋಜನ; ಲಾಭ. ೩. ಕೆಲಸ; ಕಾರ್ಯ.

ಬಾಬಿ(ಳೆ) = ಬಾಬಿ. ಬಿಂಕ (ನಾ). ೧. ಗರ್ವ; ಜಂಬ.

೨. ಬಿನ್ನಾಣ; ಬೆಡಗು. ೩. ಕಾಗೆಬಂಗಾರ;

ಬಿಂಗ. ~ (ಂ)ಪೆ(ಬೆ)ಲು(ರು) = ಬಿನ್ನಾಣ ದಿಂದ ಕೂಡಿರು; ಲೀನಿಯೊಂದಿರು.

~ ಕಾಜ(ರ) = ಜಂಬುಗಾರ; ಗರ್ವಿಷ್ಣು.

ಬಿಂಕಣ (ನಾ). ಬೀಸಣಿಗೆ; ವ್ಯಜನ.

ಬಿಂಕಣಗಿವಿಯ (ನಾ). ಬೀಸಣಿಗೆಯಂತಹ ಕಿವಿಗಳುಳ್ಳವನು; ಗಣಪತಿ.

ಬಿಂಕಣೆ = ಬಿಂಕಣ.

ಬಿಂಕು (ನಾ). ಕಪಟ; ಮೋಸ; ಕುಟಿಲತೆ.

ಬಿಂಗ (ನಾ). ೧. ಕಾಗೆಬಂಗಾರ; ಅಭ್ರಕ.

೨. ದುಂಬಿ; ಭ್ರಮರ.

ಬಿಂಗಾರ (ನಾ). ಚಿನ್ನದ ಹೂಜಿ, -ಕೊಜ.

ಬಿಂಗಾರಿ ೧. = ಬಿಂಗಾರ. ೨. ಚಿನ್ನದ ಗುಳಾಪು, -ಬುರುಡೆ. ೩. ಒಸಪುಗಾತಿ; ಒಯ್ಯಾರಿ.

ಬಿಂಗು (ನಾ). ಕಾಗೆ ಬಂಗಾರ; ಅಭ್ರಕ.

ಬಿಂಜ (ನಾ). ೧. ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತ. ೨. ಕಾಡು; ಅಡವಿ. ~ ಬೆ(ವೆ)ಟ್ಟು = ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತ.

ಬಿಂಡಿವಾಲ(ಳ) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ.

ಬಿಂದ (ನಾ). ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ; ಬೃಂದ.

ಬಿಂದಲಿ (ನಾ). ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಮುಂಚೆಗೆ ತೊಡಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ.

ಬಿಂದಿಗೆ (ನಾ). ೧. ನೀರು ತುಂಬುವ ಪಾತ್ರೆ; ಕೊಡ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹೂವಿನ ಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು.

ಬಿಂದು (ನಾ). ೧. ಹನಿ; ತೊಟ್ಟು. ೨. ಚುಕ್ಕೆ. ೩. ಸೊನ್ನೆ; ಅನುಸ್ವಾರ. ೪. ವೀರ್ಯ; ರೇತಸ್ಸು. ೫. ಆನೆಯ ದೇಹದ ಮೇಲಿನ ಬಿಳಿಯ ಮಚ್ಚಿ.

ಬಿಂದುಲಿ = ಬಿಂದಲಿ.

ಬಿಂಬ (ನಾ). ೧. ಪ್ರತಿರೂಪ; ಪಡಿನೆಳಲು. ೨. ವಿಗ್ರಹ; ಮೂರ್ತಿ. ೩. ಮಂಡಲ; ವೃತ್ತ. ೪. ಕನ್ನಡಿ. ೫. ತೊಂಡೆಯ ಬಳ್ಳಿ.

ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು. ~ಅಧರ
= ತೊಂಡೆಯ ಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಇರುವ ಕೆಂಪಾದ
ತುಟಿ. ~ಇಸು = ಗ. ಬೆಳಗು; ಪ್ರಕಾಶಿಸು.
೨. ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನು ತೋರಿಸು, -ಮೂಡಿಸು.
ಬಿಳನಾಸಿ (ನಾ). ಗ. ಭಿಕ್ಷುಕ; ತಿರುಕ.
೨. ಅಲ್ಪ; ಹೃದ್ರ.
ಬಿಳರಿ (ನಾ). ಮಾರಾಟ; ವಿಕ್ರಯ.
~ಮಾಡು = ಮಾರು; ವಿಕ್ರಯಿಸು.
ಬಿಳಾರಿ (ನಾ). ಬೇಡುವವನು; ಭಿಕ್ಷುಕ.
~ತನ = ದಾರಿದ್ರ್ಯ; ಬಡತನ.
ಬಿಳ್ಳೆ (ನಾ). ಗ. ಹತ್ತುವರ್ಷದೊಳಗಿನ
ಅನೆಯ ಮರಿ. ೨. ತಡೆದು ತಡೆದು
ಮಾತನಾಡುವವನು; ಉಗ್ಗ.
ಬಿಳ್ಳೆಟ್ಟು (ನಾ). ತೊಂದರೆ; ಅಡಚಣೆ.
ಬಿಳ್ಳಲು (ನಾ). ಓಡುಬರೆಹ ಬಾರದವರಿಗಾಗಿ
ಬೇರೆಯವರು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟುದು. ~ದಾರ
= ಓಡುಬರೆಹ ತಿಳಿಯದವರಿಗೆ ಬರೆದು
ಕೊಡುವವನು.
ಬಿಳ್ಳಲು(ಳು) (ನಾ). ಗ. ಧ್ವನಿಯುಳ್ಳವನಾಗುವ
ನಡುಕ; ಗವ್ವ. ೨. ಉಗ್ಗುವಿಕೆ;
ತೊಡಲು. ೩. ಶ್ವಾನದ್ವಾರವು ಧಟ್ಟನೆ
ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು; ಬಿಕ್ಕಳಿಕೆ. ~ಇಕೆ
= ಬಿಕ್ಕಲು. ~ಇಸು = ಗ. ಗದ್ದದಿಸು;
ದುಂಬಿದಂತೆ ತಡವಿಸು. ೨. ಉಗ್ಗು;
ತೊಡಲು. ೩. ಬಿಕ್ಕು; ಬಿಕ್ಕಳಿಕೆ
ಯುಂಟಾಗು.
ಬಿಳ್ಳರಿ (ನಾ). ಸೊಳ್ಳೆ.
ಬಿಳ್ಳು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಮೇಲುಸಿರು ಬಿಡು; ಏಡು.
೨. ಗದ್ದದವುಂಟಾಗು. ೩. ಉಗ್ಗು;
ತೊಡಲು. (ನಾ). ೪. = ಬಿಕ್ಕಲು.
೫. = ಭಿಕ್ಷು. ೬. ಹೃದಯದ ಮಾಂಸ.
ಬಿಳ್ಳುಳು = ಬಿಕ್ಕಲು.
ಬಿಳ್ಳೆ (ನಾ). ಗ. ತಿರುಪೆ; ಭಿಕ್ಷೆ. ೨. = ಬಿಟ್ಟು.
ಬಿಷ್ಟು = ಭಿಕ್ಷು.

ಬಿಗಡಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಹದಗೆಡು; ಕೆಟ್ಟು
ಹೋಗು. ೨. ಸಂಬಂಧ ತಪ್ಪಿಹೋಗು.
ಬಿಗಿ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಭದ್ರಮಾಡು. ೨. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ
ಕಟ್ಟು, -ಬಂಧಿಸು. ೩. ಬೀಗು; ಗರ್ವಿಸು.
೪. ಒತ್ತು; ಅನುಕು. ೫. ಆವರಿಸು;
ಮುಸುಕು. ೬. ಹೊಡೆ; ಥಳಿಸು. ೭. ಕುಗ್ಗು;
ಸಂಕುಚಿಸು. (ನಾ). ೮. ಭದ್ರವಾಗಿರುವುದು;
ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವುದು. ೯. ಕುದುರೆಯ
ತಂಗುಪಟ್ಟು. ೧೦. ಗಾಂಭೀರ್ಯ; ಬಿಗು
ಮಾನ್. ~ಆ(ಯಾ)ಗು = ಗ. ಗಟ್ಟಿಯಾಗು;
ದೃಢವಾಗು. ೨. ಬಿಗುವಿನಿಂದ ಕೂಡಿರು.
~ಪ(ವ)ಡೆ = ಗ. ಕಟ್ಟು ಬೀಳು;
ನಿರ್ಬಂಧಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗು. ೨. ಗರ್ವಿಸು.
~ಮೊಗ = ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡ ಮುಖ; ಬಿಗಿದ
ಮುಖ.
ಬಿಗಿತ (ನಾ). ಗ. ಬಿಗಿಯುವಿಕೆ; ಗಟ್ಟಿ
ಗೊಳಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಹಿಡಿತ.
ಬಿಗಿಪು = ಬಿಗುಪು.
ಬಿಗು (ನಾ). ಗ. ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಹಿಡಿತ; ಬಿಗಿತ.
೨. ಗತ್ತು; ಗಾಂಭೀರ್ಯ. ೩. ಸದರ
ಕೊಡದಿರುವುದು. ~ಮೊಗ = ಬಿಗಿಮೊಗ.
ಬಿಗುಪು = ಬಿಗುಪು.
ಬಿಗುಮಾನ (ನಾ). ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿತ;
ಮನಸ್ಸು ಬಿಚ್ಚಿ ಮಾತನಾಡದಿರುವಿಕೆ.
ಬಿಗುರ(ರು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಭಯಪಡು;
ಅಂಜು. ೨. ಅಶ್ವರ್ಯಪಡು. (ನಾ).
೩. ಅಂಜಿಕೆ; ಭಯ. ೪. ಬೆರಗು; ಅಶ್ವರ್ಯ.
ಬಿಗುವು = ಬಿಗುಪು.
ಬಿಗುಹು ಗ. = ಬಿಗು. ೨. ಬಿಗಿಯಾಗಿರುವುದು;
ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವುದು. ೩. ಸಂಯಮ;
ಹತೋಟಿ. ~ಕಾಜಿ(ರ) = ಸೂಕ್ಷ್ಮನಿಂದ
ಕೂಡಿದವನು; ಗರ್ವಿಷ್ಠ. ~ತೋಜು(ರು)
= ಗಂಭೀರವಾಗು; ಗತ್ತಿನಿಂದ ಕೂಡಿರು.
ಬಿಫೆ (ನಾ). ಜಮೀನಿನ ಒಂದು ಅಳತೆ.

ಬಿಜಾಣಿ (ನಾ). ಜಾಪಿ ಮೊದಲಾದ ಹಾಸು.

ಬಿಜಾಣ = ಬಿಜಾಣಿ.

ಬಿಜಾಣಿಯು (ಕ್ರಿ). ಹರಡು; ಹಾಸು.

ಬಿಚ್ಚು (ನಾ). ತಿರುಪೆ; ಭಿಕ್ಷೆ.

ಬಿಚ್ಚುತ (ನಾ). ವಿಸ್ತಾರ; ಹರವು. ~ಚ್ಚು (ಕ್ರೆ)
= ೧. ವಿಸ್ತಾರ; ಹರಡು; ಅಧಿಕ್ಯ.

೨. ಚಾತುರ್ಯ. ೩. ನಂದಿ; ವಿಶ್ವಾಸ.

ಬಿಚ್ಚುತಂ (ಅ). ಅಧಿಕವಾಗಿ; ಹೆಚ್ಚಾಗಿ.

ಬಿಚ್ಚುನೆ (ಅ). ರಭಸವಾಗಿ; ವೇಗವಾಗಿ.

ಬಿಚ್ಚುರಿಕೆ = ಬಿಚ್ಚುತ.

ಬಿಚ್ಚುಲು (ಅ) = ಬಿಚ್ಚುತ.

ಬಿಚ್ಚುಲು (ಅ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಬ್ಬ; ಹರಡು.

೨. ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು; ಹಬ್ಬುವಂತೆ ಮಾಡು. ೩. ಕೂಗು; ಧ್ವನಿಮಾಡು.

೪. ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳು; ಬಿತ್ತರಿಸು.

೫. ಹೊಗಳು; ಸ್ತುತಿಸು.

ಬಿಚ್ಚು ೧. = ಬಿಚ್ಚು. ೨. ವಿಸ್ತರಿಸು;

ಅಗಲಿಸು. ೩. ಬಿಡಿ; ಸೀಳು. ೪. ವಿಭಾಗಿಸು;

ವಿಂಗಡಿಸು. ೫. ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸು;

ಪ್ರಕಟಿಸು. ೬. ತೆರೆ; ತೆಗೆ. (ನಾ). ೭. ಬಾಧೆ

ಸಂನ್ಯಾಸ; ಭಿಕ್ಷೆ. ೮. ಪ್ರಕಟಿಸೆ; ಬಹಿ

ರಂಗ ಪಡಿಸಿದುದು. (ಗು). ೯. ಕಳಚಿದ;

ತೆಗೆದ. ೧೦. ಅಗಲಿಸಿದ; ತೆರೆದ.

~ಹಿಡೆ = ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಳಸುವ

ಹಿಡೆಗಾರಿ. ~ಕ(ಗ)ಣ್(ಣ್ಣು) = ತೆರೆದ

ಕಣ್ಣು; ಬಿಚ್ಚಿರುವ ಕಣ್ಣು. ~ಕ(ಗ)ತ್ರಿ

= ಹಿಡಿಯಿಂದ ಕಳಚಿದ ಕತ್ತಿ; ಹಿರಿದ ಕತ್ತಿ.

~ಮುಡಿ = ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಲ್ಲದ ಮಾತು.

ಸ್ವಪ್ನವಾದ ಮಾತು. ~ಮುನಸ್ಸು

= ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸು;

ತೆರೆದ ಹೃದಯ. ~ಮೊಗ್ಗು = ಬಿರಿದ

ಮೊಗ್ಗು.

ಬಿಜಯ (ನಾ). ೧. ಹೋಗುವಿಕೆ; ತೆರಳು

ವಿಕೆ. ೨. ದಯಮಾಡಿಸುವಿಕೆ; ಬರವಿಕೆ.

~(ಂ)ಗೆಯ್ = ೧. ಹೋಗು; ತೆರಳು.

೨. ಬರು; ದಯಮಾಡು. ~ಮಾಡು
= ಬಿಜಯಂಗೆಯ್.

ಬಿಜಾಗರಿ (ನಾ). ಕೀಲು; ತಿರುಗಣೆ.

ಬಿಜ್ಜಣ = ಬಿಜ್ಜಣೆಗೆ.

ಬಿಜ್ಜಣೆಗೆ (ನಾ). ಬೀಸಣೆಗೆ.

ಬಿಜ್ಜಳ = ಬಿಜ್ಜಣೆಗೆ.

ಬಿಜ್ಜು (ನಾ). ೧. ವಿಪತ್ತು; ಗಂಡಾಂತರ.

೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ. ೩. ಹಕ್ಕಿಗಳ
ಚಿಲಿಸಿಲಿ, -ಕೆಲೆತ. ~ಬಿಡಿ = ಆಪತ್ತು
ಸಂಭವಿಸು.

ಬಿಜ್ಜೆ (ನಾ). ವಿಶ್ವ; ಪಾಂಡಿತ್ಯ. ~ಪೆ(ವೆ)ಣ್

= ವಿವೇಚನೆಯ ಅಧಿದೇವತೆ; ಸರಸ್ವತಿ.

~ವಳೆ = ೧. ವಿನಾಯಕ; ಗಣಪತಿ.

೨. = ಬಿಜ್ಜೆಗೆ.

ಬಿಜ್ಜೆಗೆ (ನಾ). ವಿದ್ವಾಂಸ; ಪಂಡಿತ.

ಬಿಜ್ಜೋದರ (ನಾ). ವಿದ್ಯಾಧರ; ದೇವತೆ.

ಬಿಜ್ಜೋದರಿ (ನಾ). ವಿದ್ಯಾಧರ ಸ್ತ್ರೀ.

ಬಿಟ್ಟು (ನಾ). ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಮಾಡಿಸುವ

ಪ್ರಕೃತಿ ಕೆಲಸ. ~ಅಸ್ಸು = ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ

ಸಿಗುವ ಊಟ. ~ಕೆಲಸ = ಬಿಟ್ಟುಬೇಗಾರಿ.

~ಬೇಗಾರಿ = ಪುಕ್ಕಟೆ ಕೆಲಸ.

ಬಿಡದಿ (ನಾ). ಅತಿಥಿಗಳ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆಂದು

ತೆರವು ಮಾಡಿದ ಮನೆ. ಬಿಡಾರ.

ಬಿಡಯ (ನಾ). ೧. ಸೇನಾಟಿ; ಸ್ಪರ್ಧೆ.

೨. ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ; ಭಿಕ್ಷೆ. ೩. ಗಂಪು;
ಸಮೂಹ. ೪. ಅನಕಾಲ; ಆಸ್ಪದ.

ಬಿಡಾರ (ನಾ). ತಂಗುವ ಸ್ಥಳ

ಬಿಡಾಲ(ಳ) (ನಾ). ಬೆಕ್ಕು; ಮಾಂಸಾಲ.

ಬಿಡಿ (ನಾ). ೧. ಒಂಟೆ; ಒಂದು (ಗು).

೨. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ; ಚ್ಚಿರೆಯ.

~ಎಯಿರೆ = ಹಬ್ಬದಿರುವ ಎಲೆ;

ಒಂಟೆ ಎಲೆ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಸು = ೧. ಒಂದು

ನಾಣ್ಯ. ೨. ಚಿಲ್ಲರೆಹಣ; ಪ್ರದಿಕಾಸು.

~ಮಾತು = ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಶಬ್ದ ; ಬಿಡಿ
ಯಾದ ಶಬ್ದ.

ಬಿಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ತೊರೆ ; ತ್ಯಜಿಸು. ೨. ಕಳಚು ;
ಬಿಡು. ೩. ಹೊಡೆ ; ಧಳಿಸು. ೪. ನೆಲಸು ;
ಬೀಡು ಬಿಡು. ೫. ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು
ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡು. ೬. ತೆರೆ ; ತೆಗೆ.
(ನಾ). ೭. ವಿಶ್ರಾಂತಿ ; ಬಿಡುವು. ~ಇಸು
= ೧. ಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡು ; ಬಿಡು ;
ಕಳಚು. ೨. ಕೀಳು ; ಕೊಯ್ಯು.
೩. ಬಂಧನದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸು ; ಮುಕ್ತ
ಗೊಳಿಸು. ೪. ಬಿತ್ತಿಸು ; ಬರೆ. ೫. ಹಾಸು ;
ಹರಡು. ೬. ಬೀಡು ಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡು ;
ತಂಗಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡು. ೭. (ಲೆಕ್ಕ
ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು) ಬಗೆಹರಿಸು,
-ಪರಿಹರಿಸು. ೮. ಕೊಡು ; ದಾನಮಾಡು.
೯. ಅವಕಾಶ ಕೊಡು. ~ಕ(ಗ)ಡೆ
= ಬಂಧನದಿಂದ ಪಾರಾಗುವಿಕೆ ; ವಿನೋಚನೆ.
~ಕ(ಗ)ಣ್(ಣ್ಣು) = ಬಿಟ್ಟ ಕಣ್ಣು ;
ತೆರೆದ ಕಣ್ಣು. ~ಕೈ(ಗೈ) = ತೆರೆದ ಹಸ್ತ ;
ಉದಾರತೆ. ~ತ(ದ)ರೆ = ಬಿಡುಮಾಡಿ.
~ತಾ(ದಾ)ಣ = ಬೀಡು ಬಿಡುವ ಸ್ಥಳ ;
ಬಿಡಾರ. ~ನುಡಿ = ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾದ
ಮಾತು. ~ಮುಡಿ = ಬಿಟ್ಟದ ಮುಡಿ,
-ತಲೆಗೂದಲು.

ಬಿಡುಗಣ್ಣು (ನಾ). (ಯಾವಾಗಲೂ) ತೆರೆದ
ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನು ; ದೇವತೆ.

ಬಿಡುಗೆ (ನಾ). ೧. ಅವಕಾಶ ; ಆಸ್ಪದ.
೨. ಸೋಡಿ ; ವಟ್ಟು. ~ಕ(ಗ)ಡೆ = ಕಳು
ಹಿಸು ; ಬೀಳೊಡು. ~ಕೊ(ಗೊ)ರ್
= ಭೀಷ್ಮಾಳು ; ಮುಂದೆ ಸಾಗು.

ಬಿಡುತೆ (ನಾ). ಬಿಡುಗಡೆ.

ಬಿಡುವು (ನಾ). ೧. ಅವಕಾಶ ; ಎಡೆ.
೨. ವಿರಾಮ ; ವಿಶ್ರಾಂತಿ. ೩. ಆವರಣ ;
ಬಯಲು.

ಬಿಡುಹು = ಬಿಡುವು.

ಬಿಡೆ ೧. = ಭಡೆ. ೨. ಹಣ್ಣಿನ ಒಂದು ಭಾಗ ;
ತೊಳೆ. (ಅ). ೩. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ; ಅತಿಯಾಗಿ.

ಬಿಡೆಯ = ಭಡೆ.

ಬಿಡಾಜ (ನಾ). ಇಂದ್ರ ; ದೇವೇಂದ್ರ.

ಬಿಣ್ (ಗು). ೧. ಗಡುತರವಾದ ; ದಪ್ಪಪುಷ್ಪ
ವಾದ. ೨. ಭಾರವಾದ. ೩. ದೊಡ್ಡದಾದ.
~ಕೆ(ಗಿ)ಚ್ಚಲ್ = ದಪ್ಪ ಪುಷ್ಪವಾದ
ಕೆಚ್ಚಲು. ~ಗೊನೆ = ಗಡುತರವಾದ ಗೊನೆ.
~ನುಡಿ = ಕೆಚ್ಚಿನ ನುಡಿ. ~ಪೊಜೆ(ರೆ)
= ಭಾರವಾದ ಹೊರೆ.

ಬಿಣ್ಣೆತು (ನಾ). ೧. ಗಡುತರವಾದುದು.
೨. ಭಾರವಾದುದು. ೩. ದೊಡ್ಡದು.

ಬಿಣ್ಣು (ನಾ). ೧. ಭಾರ ; ತೂಕ ; ಒಚ್ಚಿ.
೨. ಹಿರನು ; ಅತಿಶಯ ; ಅಧಿಕ.
೩. ನ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಎಳೆದು ಉಚ್ಚರಿಸುವ
ಅಕ್ಷರ ; ದೀರ್ಘಾಕ್ಷರ. ~ನಿಲು(ರು)
= ಭಾರವಾಗು ; ತೂಕವಾಗು.

ಬಿತ್ತ (ನಾ). ಬೀಜ ; ಬಿತ್ತು.

ಬಿತ್ತನೆ (ನಾ). ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತುವಿಕೆ ;
ಬೀಜಾವಾಪ.

ಬಿತ್ತರ (ನಾ). ವಿತ್ತಾರ ; ಹರವು. ~ಇಸು
= ೧. ಹರಡು ; ಹಬ್ಬು. ೨. ಹೇಳು ;
ನಿರೂಪಿಸು. ~(ಂ)ಗೆಯ್ = ಹರಡು ;
ವಿಸ್ತರಿಸು.

ಬಿತ್ತರಿ (ನಾ). ವೋಸಗಾತಿ ; ಸೋಗಲಾಡಿ.

ಬಿತ್ತರಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಆಸನ ; ಪೀಠ.
೨. ಜಗಲಿ ; ವೇದಿಕೆ.

ಬಿತ್ತಿ (ನಾ). ಭಿತ್ತಿ ; ಗೋಡೆ.

ಬಿತ್ತಿಗ = ಬಿತ್ತೆಗ.

ಬಿತ್ತು = ಬಿಟ್ಟು.

ಬಿತ್ತೆ (ನಾ). ಜ್ಞಾನ ; ವಿಷ್ವತ್ತು.

ಬಿತ್ತೆಗ (ನಾ). ಪಂಡಿತ ; ಜ್ಞಾನಿ. ~ನೆ(ನೆ)ನ್
= ಪಂಡಿತ ; ಪೌಢೆ.

ಬಿವಾಗಿ (ನಾ). ಬೀಳ್ಕೊಡುವಾಗ ಕೊಡುವ ಉಡುಗೊರೆ, -ಕಾಣಿಕೆ.

ಬಿವಿ (ನಾ). ೧. ಬ್ರಹ್ಮ. ೨. ವಿಧಿ; ಅದೃಷ್ಟ. ~ಅ(ಯಾ)ಟ = ದೈವದ ಅಟ; ವಿಧಿನಯಮ.

ಬಿವಿಗೆ (ನಾ). ಪಕ್ಷದ ಎರಡನೆಯ ದಿನ; ದ್ವಿತೀಯೆ. ~ಚಂದ್ರ = ಬಿವಿಗೆವಜ್ಜಿ. ~ಪೆ(ವೆ)ಜ್ಜಿ(ರಿ) = ಪಕ್ಷದ ಎರಡನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಚಂದ್ರ.

ಬಿವಿರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಮಾಡು; ಚೆದರಿಸು. ೨. ವಿಸ್ತರಿಸು; ಹರಡು. ೩. ಕೊಡಹು; ಜಾಡಿಸು. ೪. ಎಸೆ; ಬಿಡು. ೫. ಬಾಗು; ಮಣೆ. ೬. ಹೊಯ್ದಾಡು. ೭. = ಬಿದುರ್. (ನಾ). ೮. ಗಳು; ಬೊಂಬು. ~ಅಕ್ಕಿ = ಬಿದಿರಿನ ಬೀಜ. ~ತಟ್ಟು = ಬಿದಿರಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ತಡಿಕೆ. ~ಮೆಳೆ = ಬಿದಿರಿನ ಪೊದೆ.

ಬಿವಿರ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹರಡು; ವ್ಯಾಪಿಸು. ೨. = ಬಿದುರ್.

ಬಿದು (ನಾ). ೧. ಅನೆಯ ಗಂಡಸ್ತಳ; ಕುಂಭಸ್ತಳ. ೨. ಚಂದ್ರ; ತಿಂಗಳು. ೩. ವಿಷ್ಣು. ~ಕ(ಗ)ಲ್ = ಚಂದ್ರ ಶಾಂತತೆಲೆ.

ಬಿದುರ್ (ಕ್ರಿ). ಬಿಚ್ಚು; ಸಡಿಲಿಸು.

ಬಿದುರು = ಬಿದಿರ್.

ಬಿದ್ಧ (ನಾ). ೧. ಅಕ್ಕಿ; ಆಕಾರ; ರೂಪ. (ಗು). ೨. ರಂಧ್ರಮಾಡಿದ; ತೂತು ಕೊರೆದ. ~ಂಪ(ಬ)ರಿ = ಒಳಹೊಗು; ಪ್ರವೇಶಿಸು. ~ಂಪೋ(ಬೊ)ಗು = ಬಿದ್ಧಂಬರಿ. ~ಂಪಿಬಾ(ಛಾ) = ಬಿದ್ಧಂಬರಿ.

ಬಿದ್ಧಣ (ನಾ). ಔತಣ. ~ಂಪೆ(ಬೆ)ಳು = ಔತಣ ನೀಡು.

ಬಿದ್ಧಿನ ೧. = ಬಿದ್ಧಣ. ೨. = ಬಿದಿನ.

ಬಿಮ್ಮ = ಬಿದುರ್.

ಬಿನದ (ನಾ). ೧. ವಿಶೋದ; ತಮಾಷೆ.

೨. ಸಂತೋಷ. ~ಇಸು = ಬಿನದಗೊಳ್. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಸಂತೋಷವನ್ನು ಪಡೆ; ಆನಂದಿಸು. ~ಪ(ವ)ದಿಸು = ಹರುಷಗೊಳಿಸು; ಸಂತೋಷಪಡಿಸು.

ಬಿನದೆ(ನಾ). ಹಾಸ್ಯಪ್ರಿಯೆ; ವಿನೋದಪಿ ಯೆ.

ಬಿನಯ (ನಾ). ವಿನಯ; ನಮ್ರತೆ.

ಬಿನು(ಂಗು) (ನಾ). ೧. ಹೀನವ್ಯಕ್ತಿ; ಕ್ಷುದ್ರ.

(ಗು). ೨. ಅಲ್ಪವಾದ; ಕ್ಷುದ್ರವಾದ.

~ಅಟ = ನೀಚತನ. ~ನುಡಿ = ಕೀಳು ಮಾತು. ~ಭಾವ = ಕ್ಷುದ್ರಭಾವನೆ.

ಬಿನ್ನ = ಬಿನ್ನಪ. ~ಇ(ಯಿ)ಸು = ಬಿನ್ನವಿಸು.

~ಪ(ವ)ತ್ತಲೆ(ಕೆ) = ಮಾನಪತ್ರ; ವಿಜ್ಞಾಪನಪತ್ರಿಕೆ.

ಬಿನ್ನಗೆ (ಅ). ಮೌನವಾಗಿ; ನೀರವವಾಗಿ; ಸುಮ್ಮನೆ. ~ಅಗು = ಮೌನಪಾಳು.

ಬಿನ್ನಣ (ನಾ). ೧. ಪಾಂಡಿತ್ಯ; ವಿದ್ವತ್ತು;

ವಿಜ್ಞಾನ. ೨. ಒನಪು; ಒಯ್ಯಾರ. ~ಇಗ = ಜಾಣ; ಪಂಡಿತ. ~ಇಸು = ಬಿನ್ನಣಂ ದೋಷ. ~ಂಪೋ(ಬೊ)ಲರ್ = ನೈಪುಣ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸು. ~ಂಪ(ಬ)ಡೆ = ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದು.

ಬಿನ್ನಣಗಾರ್ತಿ (ನಾ). ಜಾಣೆ; ಚದುರೆ.

ಬಿನ್ನಣಿ (ನಾ). ವಿವ್ವಾಂಸ; ಜಾಣ; ಪಂಡಿತ.

ಬಿನ್ನನೆ = ಬಿನ್ನಗೆ.

ಬಿನ್ನಪ (ನಾ). ಮನವಿ; ವಿನಂತಿ; ವಿಜ್ಞಾಪನೆ.

~ಂಗೆಯ್ = ಬಿನ್ನವಿಸು.

ಬಿನ್ನವಿಸು (ಕ್ರಿ). ಆರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು; ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು.

ಬಿನ್ನಹ = ಬಿನ್ನಪ. ~ಮಾಡು = ಬಿನ್ನವಿಸು.

ಬಿನ್ನಾಣ ೧. = ಬಿನ್ನಣ. ೨. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ. ~ಗಿತ್ತಿ = ೧. ಒಯ್ಯಾರಿ; ಒನಪುಗಾರಿ. ೨. = ಬಿನ್ನಣ

ಬಿನ್ನಾಣಿ ೧. = ಬಿನ್ನಾಣಗಿತ್ತಿ. ೨. = ಬಿನ್ನಣ.

ಬಿನ್ನೈಸು = ಬಿನ್ನವಿಸು.

ಬಿಪ್ಪಂಡ (ನಾ). ೧. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಧ್ವನಿ.

೨. ಬೆದರಿಕೆ; ಜರ್ಜು. ~ಇಸು = ೧. ಗದ
ರಿಸು; ಬೆದರಿಸು. ೨. ನಂದಿಸು; ಜರೆ.

ಬಿಬ್ಬ = ಬೀಬಿ.

ಬಿಬ್ಬೊಳೆ (ನಾ). ೧. ಹುಸಿಮುನಿಸು;

ಪ್ರಣಯಕೋಪ. ೨. ಅನಾದರ;
ದಿವಾಸೀನ್ಯ.

ಬಿಮನ (ನಾ). ವಿಮಾನ.

ಬಿಮ್ಮಗೆ (ಅ). ೧. ಬಿಗಿಯಾಗಿ; ದೃಢವಾಗಿ.

೨. ಗಂಭೀರವಾಗಿ. ೩. ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಕೂಡಿ.

ಬಿಮ್ಮನಸೆ (ನಾ). ಗರ್ಭಿಣಿ.

ಬಿಮ್ಮನೆ = ಬಿಮ್ಮಗೆ.

ಬಿಮ್ಮನಾ (ನಾ). ೧. ದೊಡ್ಡತನ; ಭನತೆ;

ಹಿರಿಮೆ. ೨. ಗರ್ವ; ಅಹಂಕಾರ. ~ಅಳಿ

= ಅಹಂಕಾರ ಕುಂದು; ಗರ್ವನಾಶವಾಗು.

~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಬಿಮ್ಮಳಿ.

ಬಿಯ (ನಾ). ೧. ಖರ್ಚು; ವೆಚ್ಚ; ವ್ಯಯ.

೨. ದಾನ. ೩. ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಸಿ ಉಳಿದ
ಶೇಷ. ~ಕಾಟ(ರು) = ದುಂದುಗಾರ.

ಬಿಯಗ = ಬೀಯಗ.

ಬಿಯದ (ನಾ). ಬೇಡ; ವ್ಯಾಧಿ. ~ಸೆ(ವೆ)ರ್

= ಬೇಡಿಕೆ; ಬೇಟೆಗಾತಿ; ಶಬರಿ.

ಬಿಯದಿ (ನಾ). ಕಾಯಿಲೆ; ಬೇನೆ; ವ್ಯಾಧಿ.

ಬಿಯಸಂಗ (ನಾ). ವ್ಯಾಸಂಗ; ಓದು.

ಬಿಯಳ (ನಾ). ಹಾವು; ಸರ್ಪ; ವ್ಯಾಳ.

~ಕಟಕ = ಹಾವುಗಳನ್ನು ಅಭರಣವನ್ನಾಗಿ
ಉಳ್ಳವನು; ಶಿವ.

ಬಿಯ್ಯಗ = ಬೀಯಗ.

ಬಿರಟಿ = ಬಿರಡೆ.

ಬಿರಡೆ (ನಾ). ೧. ಸೀನೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳ

ಮುಚ್ಚಳ; ಬೂಜು. ೨. ಕೀಲು; ಬೆಣೆ.

೩. (ಅಂಗಿಯು) ಗುಂಡಿ. ೪. ವಾಡ್ಯಗಳನ್ನು

ಶ್ರುತಿ ಮಾಡುವಾಗ ಬಿಗಿಗೊಳಿಸುವ
ಸಾಧನ. ೫. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಔಷಧಿಯ
ಗಿಡ.

ಬಿರಯ (ನಾ). ಅಗಲಿಕೆ; ವಿರಹ. ~ಇಸು
= ಅಗಲುವಂತೆ ಮಾಡು; ವಿರಹತಾಪ
ಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡು.

ಬಿರಯಿ (ನಾ). ವಿರಹಿ.

ಬಿರಹ = ಬಿರಯ.

ಬಿರಾಡ (ನಾ). ಸುಂಕ; ತೆರಿಗೆ.

ಬಿರಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಡೆ; ಸೀಳು; ಬಿರು

ಕುಟಾಗು. ೨. ಅರಳು; ಬಿಚ್ಚು.

(ನಾ). ೩. = ಬಿಜು. ೪. ಬಿರುಕು; ಸೀಳು.

೫. ವಾಹನದ ವೇಗವನ್ನು ತಡೆಯುವ

ಸಾಧನ; ತಡೆ; ಬ್ರೇಕು. ೬. ಬಿಗಿಗೊಳಿಸುವ

ಸಾಧನ. ~ಮುಗುಳ್(ಳು) = ಅರಳಿದ

ಮೊಗ್ಗು. ~ಹಾಕು = ತಡೆಯೊಡ್ಡು;

ಅಡ್ಡಿಮಾಡು.

ಬಿರಿಯಾನಿ (ನಾ). ಮಾಂಸಮಿಶ್ರಿತವಾದ

ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಲಸನ್ನ.

ಬಿರು = ಬಿಜು. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು = ಉಗ್ರವಾದ

ಕಣ್ಣು. ~ಕೂ(ಗೊ)ದಲು = ಒರಟು

ಕೂದಲು; ಬಿರುಸಾದ ಕೂದಲು.

ಬಿರುಕು (ನಾ). ಒಡಕು; ಸಂದು; ಸೀಳು.

ಬಿರುಡೆ = ಬಿರಡೆ.

ಬಿರುದು (ನಾ). ಗೌರವಸೂಚಕವಾಗಿ ಕೊಡುವ

ಹೆಸರು, - ಪದವಿ.

ಬಿರುಸು (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಡಿ

ಮದ್ದು. ೨. = ಬಿಜುಸು. ~ಅಗು = ೧. ಒರ

ಟಾಗು. ೨. ಗಟ್ಟಿಯಾಗು.

ಬಿಜು(ರಿ) (ನಾ). ೧. ಗಟ್ಟಿಯಾದುದು;

ದೃಢವಾದುದು. ೨. ಬಿಗು; ಬಿಗಿತ.

ಬಿಜು(ರಿ)ಸು = ಬಿಜುಸು.

ಬಿಜು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳ್ಳು;

ಕಂಗೆಡು. (ನಾ). ೨. ಗಟ್ಟಿಯಾದುದು;

ಒ ರ ಹಿಡಿದು ; ಬಿರುಸಾದುದು.

೨. ದೊಡ್ಡದು. ೪. ಭಯ ; ಅಂಜಿಕೆ
~ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ಬಿರುಸಿನಿಂದ ನುಗ್ಗು ;
ರಭಸದಿಂದ ನುಗ್ಗು. ~ಗಾಳಿ=ಅತಿ ಬಿರುಸಿ
ನಿಂದ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ ; ಚಂಡಮಾರುತ
~ದನಿ = ಒರಟುಧ್ವನಿ ; ಗೊಗ್ಗರು
ಧ್ವನಿ. ~ನಗೆ = ಕಠೋರವಾದ ನಗೆ.
~ಸುಡಿ = ಬಿರುಸು ಮಾತು ; ಒರಟಾದ
ಮಾತು. ~ನೋಟಿ=ಬಿರುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು
ನೋಡುವಿಕೆ. ~ಪ್ರೋ(ವ್ರೋ)ಯ್ಲು
=ಕಠೋರವಾದ ಹೊಡೆತ. ~ಬೆದಲು(ರು)
= ಬದುವಾಗಿ ಹೆವರು, -ಅಂಜು. ~ಬೇಗೆ
= ಉಗ್ರವಾದ ತಾಪ, -ಬಿಸಿ. ~ಮ(ವ)ಕೆ
= ರಭಸದಿಂದ ಸುರಿಯುವ ಮಳೆ.

ಬಿಜು(ರು)ಬು (ನಾ). ೧. ಬಿರುಸು ; ಕಾಠಿನ್ಯ.

೨. ಅನೇಕ ; ಉಗ್ರತೆ. ೩. ಹಿಂಸೆ ;
ಬಲಾತ್ಕಾರ.

ಬಿಜು(ರು)ಸು (ನಾ). ೧. ಗಟ್ಟಿಯಾದುದು.

೨. ಒರಟಾದುದು. ೩. ರಭಸವುಳ್ಳುದು

ಬಿಜು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಿಡಿಸು ; ಬಿಚ್ಚು.

೨. ಬಿಚ್ಚಿಹೋಗು ; ಕಳಚಿಕೊಳ್ಳು.

ಬಿರ್ದಿ (ನಾ). ವೃದ್ಧಿ ; ಸುಂದುಕಿ.

ಬಿರ್ದಿನ (ನಾ). ಔತಣಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದವನು ;

ಅತಿಥಿ ; ಅಭ್ಯಾಗತ.

ಬಿರ್ದು (ನಾ). ಔತಣ ; ಭೋಜನ. ~ಇಕ್ಕು

= ಔತಣ ನೀಡು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಅತಿಥ್ಯ
ವನ್ನು ಪಡೆ.

ಬಿಲ್ (ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಾರು ; ವಿಕ್ರಯಿಸು

೨. ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳು. (ನಾ). ೩. = ಬಿಲ್ಲು

೪. ಒಂದು ಬಿಲ್ಲಿನ ಪ್ರಮಾಣ. ~ಅಂತರ

= ಒಂದು ಬಿಲ್ಲಿನ ಪ್ರಮಾಣ. ~ಆಣೆ

= ಬಿಲ್ಲುಗಳ ನೇನೆ, -ಪಡೆ. ~ಆಳ್ (ಳು)

= ಬಿಲ್ಲಾಣ. ~ಎಣಿ(ರೆ)ಯ = ೧. ಧನು

ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭೆ ; ೨. ಬಿಲ್ಲು ; ೩. ಕಮಲ.

೨. ದೋಣ. ~ಒಜ = ಬಿಲ್ಲೆಣಿಯು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿ,

-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು. ~ಗಾಣ(ರ) = ಬಿಲ್ಲು,

ಬಾಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನು ; ಧನುರ್ಧರ.

~ಜಾಣ = ಬಿಲ್ಲು ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣ

ನಾದವನು, -ನಿಪುಣನಾದವನು.

~ತಿ(ದಿ)ರುವು = ಹೆವೆ ; ಮೌರ್ವಿ.

~ಬಲೈ = ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಣ್ಮೆ,

-ಪ್ರಾಧಿಮೆ. ~ಬಿನ್ನಣ = ಬಿಲ್ಲು.

~ವಿದ್ಯೆ = ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆ.

ಬಿಲ್ ಕುಲ್ (ಅ). ೧. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ;

ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ. ೨. ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ.

ಬಿಲ (ನಾ). ಡೊಗರು ; ಹೋರು. ~ಕನ್ನೆ

= ನಾಗಕ್ಕನ್ನೆ. ~ಪುರುಷ = ನಾಗ

ಲೋಕದವನು.

ಬಿಲವಾರ (ನಾ). ಚಿನ್ನದ ಬಳೆ.

ಬಿಲಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಾರು ; ವಿಕ್ರಯಿಸು.

೨. ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳು. (ನಾ). ೩. ಒಂದು

ಜಾತಿಯ ಮರ. ೪. ಬೆಲೆ ; ಧಾರಣೆ.

ಬಿಲೇಶಯ (ನಾ) ಬಿಲದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿ ;

ಸರ್ಪ, ಇಲಿ ಮುಂತಾದವು.

ಬಿಲ್ಲು (ನಾ). ಧನುಸ್ಸು ; ಚಾಪ.

ಬಿಲ್ಲೆ (ನಾ). ೧. ಚಪ್ಪಟೆಯಾದ ದುಂಡು

ವಸ್ತು. ೨. ಲೋಹದ ಗುಂಡಾದ ವಸ್ತು.

೩. ಒಂದು ನಾಣ್ಯ ; ಮೂರುಕಾಸು.

೪. ಲಾಂಛನ ; ಗುರುತು.

ಬಿಲ್ವ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ; ಬೆಳ್ಳಿ

ವತ್ತ. ~ಪತ್ರ = ಬಿಲ್ಲವತ್ತದ ಎಲೆ.

ಬಿಲ್ವಾರ = ಬಿಲವಾರ.

ಬಿಷ (ನಾ). ೧. ವಿಷ ; ನಂಜು. ೨. ನೀರು.

೩. ಕಮಲದ ದಂಟು, -ದೇಟು. ~ಕಂಠ

= ೧. ವಿಷಕಂಠ ; ಶಿವ. ೨. ಬಲಾಕೆ ;

ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿ. ~ನಾಳ = ಕಮಲದ ದೇಟು.

~ಬಿಲ್ವಾರ = ಬಿಲವಾರ ; ಕಮಲ.

ಬಿಸಗೊರಲ (ನಾ). ವಿಷಕಂಠ; ಶಿವ.

ಬಿಸಜ (ನಾ). ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು ; ಕಮಲ. ~ ಅರಿ = ಕಮಲದ ಶತ್ರು ; ಚಂದ್ರ. ~ ಕರ್ಣಕೆ = ಕಮಲದೊಳಗಿನ ದೀಪಕೋಶ. ~ ಸಖಿ = ಕಮಲದ ಮಿತ್ರ ; ಸೂರ್ಯ.

ಬಿಸಟಂಬರಿ (ಕ್ರಿ). ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸು ; ದೀದಿವರಿ.

ಬಿಸದಳ (ನಾ). ಅಶ್ವರ್ಯ ; ವಿಸ್ಮಯ.

ಬಿಸರುಹ = ಬಿಸಜ. ~ ಅಸನ = ಕಮಲವನ್ನು ಪೀತವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು ; ಬ್ರಹ್ಮ. ~ ಬಾಂಧವ = ಸೂರ್ಯ ; ನೇಸರು. ~ ನೈರಿ = ಚಂದ್ರ ; ಶಶಿ.

ಬಿಸವಂದ = ಬಿಸದಳ.

ಬಿಸಸನ (ನಾ). ೧. ಯುದ್ಧ. ೨. ಹೊಡೆ ಯುವಿಕೆ. ೩. ನೋವು ; ಬಾಧೆ.

ಬಿಸಾಕು = ಬಿಸುಡು.

ಬಿಸಾಡು = ಬಿಸುಡು.

ಬಿಸಿ ೧. = ಬಿಸುಪು. (ಗು). ೨. ಬೆಚ್ಚ ಗಾದ. ೩. ಹೊಸದಾದ ; ನೂತನ. ~ ಅ(ಯಾ)ಗು = ೧. ಉಷ್ಣವಾಗು ; ಕಾಯು. ೨. ಉದ್ರಿಕ್ತನಾಗು ; ಸಿಟ್ಟು ಗೊಳ್ಳು. ~ ಉ(ಯು)ಸಿರು = ನಿಟ್ಟುಸಿರು. ~ ಕ(ಗ)ದಿರ್ = ಶಾಯಿದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಿರಣ. ~ ಕು(ಗು)ಂದು = ಶಾಯಿ ಕಡಮೆ ಯಾಗು ; ಅರು ; ತಂಪಾಗು. ~ ತಾಗು = ೧. ಕಾವು ಸೋಕು. ೨. ಕಷ್ಟಾನುಭವ ಬರು. ~ ನೀರ್(ರು) = ಬೆಚ್ಚಗಾದ ನೀರು ; ಕಾಯಿಸಿದ ನೀರು. ~ ಮಾಡು = ಕಾಯಿಸು. ~ ರಕ್ತ = ೧. ಶಾಯಿದಿಂದ ಕೂಡಿದ ರಕ್ತ. ೨. ಉತ್ಸಾಹ ; ಹುರುಪು. ~ ಸುದ್ದಿ = ತಾಜಾಸುದ್ದಿ ; ಹೊಸಸುದ್ದಿ.

ಬಿಸಿಗಣ್ಣಿ (ನಾ). ಉರಿಯುವ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು ; ಶಿವ.

ಬಿಸಿಗದಿರ (ನಾ). ಉಷ್ಣವಾದ ಕಿರಣಗಳುಳ್ಳ ವನು ; ಸೂರ್ಯ.

ಬಿಸಿನಿ (ನಾ). ತಾವರೆ ; ಕಮಲ.

ಬಿಸಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ಸೂರ್ಯನ ಕಾಪು, - ಉಷ್ಣತೆ. ~ ಅಡಿಗೆ = ಮಧುವೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಗರು ಬಂದಾಗ ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಮೊದಲ ಊಟ. ~ ಕು(ಗು)ದುರೆ = ಮರೀಚಿಕೆ ; ಮೃಗ ಜಲ. ~ ತೊ(ದೊ)ಪ(ರಿ) = ಬಿಸಿಲ್ಲದುದು. ~ ಪ(ವ)ಕ್ಕಿ = ಚಕ್ರವಾಕ ; ಎಣೆವಕ್ಕಿ. ~ ಮುಚ್ಚು = ಬಿಸಿಲು ಬೀಳುವಂತೆ ಇರುವ ಛಾವಣಿ, - ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗ. ~ ಮ(ವ)ಳಿ = ಬಿಸಿಲಿನ್ನಾಗ ಬರುವ ಮಳೆ. ~ ಮಾಳಿಗೆ = ಬಿಸಿಲು ಮುಚ್ಚು.

ಬಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಂದಿಸು ; ಬಿಸುಗೆ ಹಾಕು ; ಬೆಸೆ. (ನಾ). ೨. ಬೆಸುಗೆ ; ಹೊಂದಿಕೆ. (ಗು). ೩. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ; ಉಷ್ಣವಾದ. ~ ಕ(ಗ)ಣ್ಣು = ಉರಿಗಣ್ಣು. ~ ಕ(ಗ)ದಿರ್ = ಬಿಸಿಗದಿರ್. ~ ಕ(ಗ)ಲ್ = ಸೂರ್ಯ ಕಾಂತರಿ. ~ ಕು(ಗು)ದಿ = ೧. ಬೆನಾಗಿ ಕುದಿಯುವಿಕೆ. ೨. ತಕಮುಳ ; ಬೇಗುದಿ. ~ ಗಾಳಿ = ಉಷ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗಾಳಿ. ~ ನೆತ್ತರ್ = ಬಿಸಿಯಾದ ರಕ್ತ. ~ ಸುಯ್ = ೧. ಬಿಸಿಯುಸಿರು ಬಿಡು ; ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡು. ೨. ಬಿಸಿಯಾದ ಉಸಿರು ; ನಿಟ್ಟುಸಿರು.

ಬಿಸುಗಣ್ಣು = ಬಿಸಿಗಣ್ಣು.

ಬಿಸುಗದಿರ = ಬಿಸಿಗದಿರ.

ಬಿಸುಗೆ (ನಾ). ೧. ಬೆಸೆಯುವಿಕೆ ; ಸೇರಿಸುವಿಕೆ ; ಬೆಸುಗೆ. ೨. ಪಗಡೆ ಮೊದಲಾದ ಅಟಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕಾಯಿ. ೩. ಅಂಬಾರಿ.

ಬಿಸುಡು (ಕ್ರಿ). ಎಸೆ ; ಒಗೆ ; ಬಿಸಾಡು

ಬಿಸುಪು = ಬಿಸುಪು. ~ ಬಿಟ್ಟು(ರು) = ಬಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಾಗು ; ಕಾವು ಅಧಿಕವಾಗು.

ಬಿಸುಪು (ನಾ). ತಾಕ ; ಕಾಕ ; ಉಷ್ಣತೆ.

ಬಿಸುವಳಿ (ನಾ). ಒಟ್ಟಾಗುವಿಕೆ; ಸೇರುವಿಕೆ.
 ಬಿಳಿ = ಬಿಳಿದು.
 ಬಿಳಿಗಾರ (ನಾ). ಖನಿಜ ಲವಣ; ಬೆಳುಗಾರ;
 ಟಂಕಣ.
 ಬಿಳಿಚು (ಕ್ರಿ). ಬೆಳ್ಳಗಾಗು; ಕಾಂತಿ
 ಹೀನವಾಗು; ನಿಶ್ಶೇಷವಾಗು.
 ಬಿಳಿದು (ನಾ). ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣ; ಬಿಳುಪು.
 ಬಿಳಿಪು = ಬಿಳಿದು. ~ಬಿಳು(ರು) = ಬಿಳಿಬಿ
 ಕೊಳ್ಳು; ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗು.
 ಬಿಳುಪು ಗ. = ಬಿಳಿದು. ೨. ಕೊನ್ನುರೋಗ.
 ಬಿಬಿ(ಳ)ಲ್(ಲು) (ನಾ). ತೂಗಿಬಿದ್ದ ಅಲ
 ಮುಂತಾದ ಮರಗಳ ಜಟಿ.
 ಬಿಬಿ(ಳಿ)ಲ್ = ಬಿಬಿಲ್.
 ಬಿಬ್ಬಿ(ಳ್ಳಿ) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ
 ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು; ಬಿಕ್ಕಿ.
 ಬಿಬ್ಬಿ(ಳ್ಳು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಬಿತ್ತು; ಬೀಜ
 ಹಾಕು. (ನಾ). ೨. ಬೀಜ; ಬಿತ್ತು.
 ಬೀ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸಪ್ಪವಾಗು; ವ್ಯಯವಾಗು;
 ಫಲವಿಲ್ಲವಾಗು. ೨. ನಾಶವಾಗು; ಸಾಯು.
 ೩. ಕುಂದು; ಕುಗ್ಗು; ಬಾಡು.
 ಬೀಕಲ್(ಲು) (ನಾ). ಗ. ಸುರುಟಿದುದು;
 ಬಾಡಿದುದು. ೨. ಆರಿಸಿ ಉಳಿದುದು.
 ಬೀಣಿ = ಬೀಯಗ. ~ಇತಿ = ಮುದುನೆಯಿಂದ
 ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಿದವಳು. ~ತನ = ವರನ
 ಮತ್ತು ವಧುವಿನ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಮದುವೆ
 ಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ.
 ~ಮುದ್ರೆ = ಬೀಗವನ್ನು ಹಾಕಿ ಅರಗಿನಿಂದ
 ಮುದ್ರೆ ಹಾಕುವುದು.
 ಬೀಗು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಉಡು; ಉಬ್ಬು;
 ದೊಡ್ಡದಾಗು. ೨. ಗರ್ವಿಸು; ಹೆಮ್ಮೆಪಡು.
 ೩. ಸಂತೋಷಪಡು; ಹರ್ಷಿಸು.
 ಬೀಜ (ನಾ). ಗ. ಧಾನ್ಯದ ಕಾಳು; ಬಿತ್ತು.
 ೨. ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನ; ಮೂಲಸ್ಥಾನ.
 ೩. ಕಾರಣ. ೪. ಅಂಡ; ವೃಷಣ.

೫. ವೀರ್ಯ; ರೇತಸ್ಸು. ೬. = ಬೀಜಗಣಿತ.
 ~ಅಕ್ಷರ = ಮಂತ್ರದ ಮೂಲಾಕ್ಷರ.
 ~ಅವಾಪ = ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತುವಿಕೆ.
 ~ಕೋಶ = ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಬೀಜಗಳಿರುವ
 ಭಾಗ. ~ಗಣಿತ = ಸಂಖ್ಯಾವಿಚಾರವನ್ನು
 ಅಕ್ಷರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ
 ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ. ~ಮಂತ್ರ = ಗ. ಮುಖ್ಯವಾದ
 ಮಂತ್ರ. ೨. ಮುಖ್ಯವಾದ ಉಪಾಯ.
 ಬೀಜಪೂರ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ
 ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು; ದೊಡ್ಡಿಣಿ.
 ಬೀಜವರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಗರ್ವಿಷ್ಣು ಪ್ರಮಾಣದ
 ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತು ಬಹುದಾದಷ್ಟು ಭೂಮಿ.
 ಬೀಟಿ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕರಿಯ
 ಮರ. ೨. = ಬೀಡೆ.
 ಬೀಡ (ನಾ). ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ವೀಳ್ಯ.
 ಬೀಡಾರ = ಬಿಡಾರ. ~ಮಾಡು = ಬೀಡು
 ಬಿಡು; ತೆಂಗು.
 ಬೀಡಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೇಡುವ ಬಟ್ಟೆ;
 ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚುಟ್ಟಿ.
 ಬೀಡು (ನಾ). ಗ. ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಡುವುದು;
 ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ. ೨. ತೆಂಗುವ ಸ್ಥಳ;
 ಪಾಳೆಯ, ಮನೆ ಮುಂತಾದುವು.
 ೩. ಪರಿವಾರ; ಪರಿಜನ. ೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ
 ಕಬ್ಬಿಣ. ೫. ಫಲವಿಡುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು
 ಅವಸ್ಥೆ. ೬. ಬಂಜರು; ಬೀಳುಭೂಮಿ.
 ~ಅಡಿ = ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಿರುಗುವವನು;
 ಆಲೆನಾರಿ. ~ಇಕೆ = ಬೀಡುದಾಣ.
 ~ಕಬ್ಬಿಣ = ಎರಕ ಹೊಯ್ದ ಕಬ್ಬಿಣ;
 ತಾಂಡವಾಳ. ~ಕ(ಗ)ಲಹ = ಒಳಜಗಳ;
 ಅಂತಃಕಲಹ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ತೆಂಗು;
 ನೆಲಸು. ~ತಾ(ದಾ)ಣ = ತೆಂಗುವ ಸ್ಥಳ;
 ಬಿಡಾರ. ~ಬಿ(ವಿ)ಡು = ಗ. ತೆಂಗು;
 ಬಿಡಾರ ಹಾಕು. ೨. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಾಳು
 ಬಿಡು.

ಬೀಡೆ (ನಾ). ಒಡಕು; ಬಿರುಕು; ಸೀಳು.

$\sim \omega(\omega_0)$ ದೆ = ಬಿ ರು ಕು ೦ ಕ್ಕಾ ಗು ;

ಸೀಳು. ~ಬಿ(ನಿ)ರಿ = ಬೀಡೆಯೊಡೆ.

ಬೀಣೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಂತಿವಾದ್ಯ;

ವೀಣೆ. ~ ಗಾಝ(ರ) = ವೀಣೆಯನ್ನು
ನುಡಿಸುವವನು ; ವೈಜಕ.

ಬೀದ = ಬಿರುದ.

బిడి (నా). డాది; నాగ.~క(గ)లవ
= నుయ్యానే బిట్టు, అడవ జగళ.

~ಪ(ವ)ರಿ = ೧. ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಹರಿ,

-ಮುನ್ನುಗ್ಗು. ೨. ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಹರಿಯು

ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ. ಅಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಕಾಂಕ್ಷೆ. ಅಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಕಾಂಕ್ಷೆ. ಅಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಕಾಂಕ್ಷೆ.

~ಬಸವ = ೧. ಜೀವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ

తిరుగున గూళి. ౨. ³ ² ¹ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴

ತಿರುಗುವವನು. ~ ಸುಸ್ಥಿ = ನಿರಾಧಾರ

ನಾದ ಸಂಗತಿ ; ಗಾಳಿ ಮಾತು. ~ ಹೋಳ

ಬೀಬಿ (ನಾ). ೧. ಮುಸಲ್ಮಾನ ಹೆಂಗಸು.

.೨. ಕೆಂಪು.

ಬೀಭತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಜುಗುಪ್ಸೆ ; ಅಸಹ್ಯ.

೨. ಕಾವ್ಯದ ನವರಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

(ಗು). ೩. ಅಸದ್ಯಕರವಾದ ; ಜುಗುಪ್ಸೆ

ಬೀಯ (ನಾ). ೧. ತೌಡನ್ನು ತೆಗೆದ ಅಕ್ಕಿ.

೨. ಅಪಾರ ; ಉಣಿಸು. ೩. ವ್ಯಯ; ನಷ್ಟ;

ಹಾಳು. ~ ಕಾಜ(ರ) = ಅತಿಯಾಗಿ

విజ్ఞాన మాధువవను. ~ మాధు

ಬೀಯುಗ (ನಾ). ೧. (ಪಾಗಿಲು, ಪಟ್ಟಿಗೆ

ముంతాదువుగళన్తు) భద్రపదిసలు

ಬೀರ (ನಾ). ೧. ವಿಠ; ಕಲಿ; ಕೂರ.

೨. ಶೌರ್ಯ; ಕಲಿತನ. ೩. ಒಬ್ಬ ದೇವತೆ :

ವೀರಭದ್ರ. ~ ಕ(ಗ)ಜ್ಜಿ = ವೀರಗಜಿ ;

ವೀರಗಾಸೆ. ~ ಕ(ಗ)ಲ್(ಲ್ಲು) = ಸತ.

ವೀರರ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ನೆಡುವ ಕಲ್ಲು ; ವೀರ

ಗೃಹ. ೨ ಪ(ಪ)ಟ್ಟ = ಮುಖ್ಯ ಸೇನಾ

ಪತಿಯ ಪಟ್ಟ, - ಪದವಿ; ವಿರಪಟ್ಟ.

ಬೀರು ೧. = ಬೀಜ್. (ನಾ). ೨. ಕಸಾಟು ;

ಅಲಮಾರು.

ಬೀಜ್ (ರ, ದು, ಣ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಎಸೆ;

ಬಿಸುಡು. ೨. ಎರಚು; ಇಲ್ಲು. ೩. ವ್ಯಾಪಿಸು;

ಹರಡು. ೪. ಹಂಚು. (ನಾ). ೫. ಎಸೆಯು

ప్రభు.

ಬೀವು (ನಾ). ೧. ದೆಚ್ಚೆಯನ್ನು ಬಿಗಿಯುವಾಗ

ಪ್ರತಿನೂಡು. ಜ. ಎಸೆ; ಬಗೆ. (ನಾ).
 ೬. ಕೂಗುವಿಕೆ. ೭. ಉದ್ದ; ಲಂಬ.
 ~ಅಗು = ಉದ್ದವಾಗು; ನೀಳವಾಗು.
 ~ಅಡು = ಎಸೆ; ಬಗೆ; ಬಿಡುಡು.
 ~ಅ(ಗ)ಲ್ಲು = ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೀಸಿ
 ಹಿಟ್ಟುಮಾಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕಲ್ಲು.
 ~ಅ(ಗಾ)ಲು = ಗ. ಉದ್ದವಾದ ಕಾಲು.
 ೨. ನೊಡ್ಡ ಹೆಜ್ಜೆ; ಪಾಪು ಗಾಲು.
 ~ಅ(ನೆ)ಲೆ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಲೆ.
 ~ಅೂರಿಗೆ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ.
 ಬೀಳು ಗ. = ಬೀಜ. (ನಾ). ೨. ಪ್ರಾಣಿ
 ಗಳ ಹೆಣ. ~ಅುಡೆ = ಉಟ್ಟು ಕಳಚಿದ
 ಬಟ್ಟೆ; ನೈಲಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ. ~ಅ(ಗ)ಳೆ = ಜರೆ;
 ಹೀಯಾಳಿಸು.
 ಬೀಳುಕೊಳು = ಬೀಜಕ್ಕೊಳು.
 ಬೀಜ(ಳ)ಳು, ಬು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಕಡೆ.
 ೨. ಪತನವಾಗು; ಕೆಳಮುಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರು;
 ಸೋಲು. ೩. ಬೆಲೆ ಬಾಳು; ಬೆಲೆಯಾಗು.
 ೪. ಬಡಗು; ಸಂಭವಿಸು. (ನಾ).
 ೫. ವ್ಯರ್ಥ; ಹಾಳು. ೬. ಪಾಳು ಭೂಮಿ;
 ಬಂಜರು; ಬೀಡು. ~ಅಕ್ಕರ = ವ್ಯಂಜ
 ನಾಕ್ಷರ. ~ಅಗು = ಪಾಳು ಬೀಳು;
 ಬಂಜರು ಬೀಳು; ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗು.
 ಬೀಜ(ಳ)ಲ(ಲ) = ಬೀಜಲ್.
 ಬೀಜಕ್ಕೊ(ಳ್ಳೊ)ಡು (ಕ್ರಿ). (ಅತಿಥಿ, ಬಂಧು
 ಮುಂತಾದವರನ್ನು) ಕಳುಹಿಸು; ನಿರೂಪ
 ಕೊಡು.
 ಬೀಜಕ್ಕೊ(ಳ್ಳೊ)ಳ್ (ಕ್ರಿ). ಹೊರಡು;
 ಮುಂದೆ ಸಾಗು; ನಿರೂಪ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು.
 ಬುಂಡೆ = ಬುಜಡೆ.
 ಬುಂದಿ = ಬೂಂದಿ.
 ಬುಂದು (ನಾ). ಕಾಳು ಬೀಜ.
 ಬುಕಣೆ (ನಾ). ಪುಡಿ; ಹಿಟ್ಟು.
 ಬುಕುಟು (ನಾ). ಬೂಪು; ಬೂಜು.

ಬುಕ್ಕ (ನಾ). ಗ. ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಲು ಉಪ
 ಯೋಗಿಸುವ ಬಿದಿರಿನ ನಳಿಕೆ; ಸಡ್ಡೆ.
 ೨. ಹೃದಯ; ಎದೆ. ೩. ಮೇಕೆ; ಅಡು.
 ಬುಕ್ಕು = ಬುಕ್ಕು ಟ್ಟು. ~ಅಟ್ಟು = ಬುಕ್ಕು ಟ್ಟು.
 ಬುಕ್ಕು ಟ್ಟು (ನಾ). ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ
 ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪುಡಿ; ಸುಗಂಧದ ಪುಡಿ.
 ಬುಗಟು (ನಾ). ಉಬ್ಬಿರುವುದು; ಬೋರು.
 ಬುಗಟೆ = ಬುಗಟು.
 ಬುಗಡಿ (ನಾ). ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಒಂದು
 ಬಗೆಯ ಅಭರಣ.
 ಬುಗರಿ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಟದ
 ಸಾಮಾನು. ೨. ಬುಗರಿಯಾಕಾರದ ಕಾಯಿ
 ಗಳನ್ನು ಬಿಡುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.
 ~ಅಡಿಸು = ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುವ ಹಾಗಿ
 ಮಾಡು; ಅಧೀನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು.
 ಬುಗುಟು = ಬುಗಟು. ~ಅಪ್ರೋ(ವ್ರೋ)ಗು
 = ಉಡು; ಬೋರುಬರು. ~ಮಂಡೆ
 = ಬೋರು ಎದ್ದಿರುವ ತಲೆ.
 ಬುಗುಟೆ = ಬುಗಟು.
 ಬುಗುಡಿ ಗ. = ಬುಗಡಿ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
 ಮರ.
 ಬುಗುರಿ = ಬುಗರಿ.
 ಬುಗ್ಗಿ (ನಾ). ಗ. ಕೆನ್ನೆ; ಕಪಾಳ. ೨. ಬೂದಿ;
 ಭಸ್ಮ.
 ಬುಗ್ಗೆ (ನಾ). ಚಿಲುಮೆ; ಉಟೆ.
 ಬುಜಡ (ನಾ). ಎಣೆಗಂಟು.
 ಬುಜ್ಜಣಿಗೆ (ನಾ). ಮುಚ್ಚಳವಿರುವ ಬುಟ್ಟಿ,
 -ಕುಕ್ಕಿ.
 ಬುಜ್ಜಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸು;
 ಸಂತಯಿಸು. ೨. ಪುಸಲಾಯಿಸು.
 ಬುಜ್ಜವಿಸು = ಬುಜ್ಜಯಿಸು.
 ಬುಟ್ಟಿ (ನಾ). ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವ
 ಜರಿಯ ಕಸೂತಿ. ~ಸೀರೆ = ಜರಿಯ
 ಕಸೂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸೀರೆ.

ಬುಟ್ಟಿ (ನಾ). ಪುಟ್ಟಿ ; ಕುಳ್ಳಿ.

ಬುಡ (ನಾ). ೧. ಕೆಳಭಾಗ ; ತಳ. ೨. ವಂಶ ; ಮನೆತನ. ~ಕಟ್ಟು = ೧. ಅಡಿಪಾಯ ; ಬು ನಾ ದಿ. ೨. ವಂಶ ; ಮನೆತನ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡೆ = ಬೇರು ಸಹಿತ ಕಿತ್ತುಹಾಕು ; ನಿರ್ಮೂಲನಮಾಡು. ~ಮೇಲು = ತಲೆ ಕೆಳಗು ; ಅಡಿನೋಲು.

ಬುಡುಬುಡಿಕ (ನಾ). ಬುಡುಬುಡಿಕೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸುವವನು.

ಬುಡುಬುಡಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಡಮರುಗದಂತಹ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚಿಕ್ಕಪಾದ್ಯ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಾವು. ೩. ಸುಳ್ಳು.

ಬುಡುಮೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಬುಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಆಸ್ತ ೨. ಮೊಸರನ್ನ.

ಬುದ್ದಣೆ = ಬುದ್ದಣೆಗೆ.

ಬುದ್ದಣೆಗೆ (ನಾ). ಎಣ್ಣೆ, ತುಪ್ಪ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಡುವ ಚರ್ಮದ ಚೀಲ ; ಬುದ್ದಲಿ.

ಬುದ್ದಲಿ = ಬುದ್ದಣೆಗೆ.

ಬುದ್ದಿ = ಬುದ್ದಿ.

ಬುದ್ದಿವಂತ (ನಾ). ೧. ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ತುಂಬಲು ಬಳಸುವ ಒಂದು ಉಪಕರಣ ; ಲಾಳಿಕೆ ; ಆಲಿಕೆ. ೨. = ಬುದ್ದಿವಂತ.

ಬುದ್ದ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿದವನು ; ವಿದ್ವಾಂಸ ; ಪಂಡಿತ. ೨. ಬುದ್ದಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದವನು ; ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ. ~ಅವತಾರ = ವಿಷ್ಣುವಿನ ಒಂಬತ್ತನೆಯ. ಅವತಾರ. ~ವಿಹಾರ = ಬುದ್ದರ ದೇವಾಲಯ.

ಬುದ್ದಿ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿಯುವ ಶಕ್ತಿ. ೨. ತಿಳಿವಳಿಕೆ ; ಆರಿವು. ೩. ಉಪದೇಶ. ೪. ಸ್ವಭಾವ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಲಿ = ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆ ; ಅನುಭವದಿಂದ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಲಿಸು = ೧. ತಿಳಿವಳಿಕೆ

ಯನ್ನುಂಟುಮಾಡು. ೨. ತಿಳಿಯ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು ; ಮತಿ ಹೀನನಾಗು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡಿ = ತಿಳಿಗೇಡಿ ; ಮಂಕ. ~ಬ್ರಮಣೆ = ಬುದ್ದಿಕಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ; ಹುಚ್ಚು. ~ವಿಕಲ್ಪ = ಬುದ್ದಿಭ್ರಮಣೆ. ~ವಕ್ಕಿ = ತಿಳಿವಳಿಕೆ ; ವಿವೇಕ ; ಮತಿ.

ಬುದ್ದಿವಂತ (ನಾ). ಜ್ಞಾನಿ ; ಜಾಣ. ~ಣಿ = ಜಾಣತನ ; ಜ್ಞಾನ.

ಬುದ್ದಿವಾದ (ನಾ). ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು ; ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು ; ಉಪದೇಶ.

ಬುದ್ದುವ (ನಾ). ಬೀದಿನ ಮೇಲಿನ ಗುಳ್ಳಿ.

ಬುಧ (ನಾ). ೧. ಪಂಡಿತ ; ವಿದ್ವಾಂಸ. ೨. ನವಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ~ವಾರ = ವಾರದ ಏಳು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಬುಧ್ನ (ನಾ). ೧. ಬುಡ. ೨. ಆಳ. ೩. ಶಿವ.

ಬುನಾದಿ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಾರಂಭ ; ಮೊದಲು.

೨. (ಕಟ್ಟಡ ಮುಂತಾದುವುಗಳ) ತಳಪಾಯ ; ಆಸ್ತಿವಾರ.

ಬುಭುಕ್ಷೆ (ನಾ). ಹಸಿವು ; ಕ್ಷುಧೆ.

ಬುರಕಿ (ನಾ). ಮುಸುಕು ; ಪರದೆ.

ಬುರಬುರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕರಿದ ತಿಂಡಿ ; ಬಜ್ಜಿ.

ಬುರುಕಿ = ಬುರಕಿ.

ಬುರುಗಲು (ನಾ). ಪುರಿ ; ಮಂಡಕ್ಕಿ.

ಬುರುಗು (ನಾ). ೧. ನೋರೆ ; ಫೇಸ.

೨. ಒಂದು ವಾದ್ಯ ವಿಶೇಷ. ೩. ವ್ಯರ್ಥವಾದುದು ; ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾದುದು.

ಬುರುಜು (ನಾ). ಕೋಟೆಯ ಮೇಲಿನ ಕೊತ್ತಳ ; ಗುಮ್ಮಟ.

ಬುರುಡೆ ೧. = ಬುಜೆಡಿ. ೨. ಸುಳ್ಳು ಮಾತು. ~ಬುರುಳಿಸು = ತಲೆ ತೆಗೆ.

~ಬಿಡು = ಸುಳ್ಳು ಹೇಳು. ~ಮನುಷ್ಯ
= ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವವನು. ~ಹೊಡೆ
= ಗ. ಜಂಬ ಕೊಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳು; ಬಡಾಯಿ
ಕೊಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳು. ೨. ಸುಳ್ಳುಹೇಳು.

ಬುರುದಿ (ನಾ). ಕೆಸರು ; ರಾಡಿ.

ಬುರುಬುರಿ = ಬುರಬುರಿ.

ಬುರುಲಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ ;
ಪುರುಲೆ.

ಬುರುಲೆ = ಬುರುಲಿ.

ಬುಜ(ರ)ಡೆ (ನಾ). ಗ. ತಲೆಯ ಓಡು,
-ಚಿಪ್ಪು. ೨. ಉರುಟು ಪಾತ್ರೆ. ೩. ಪೊಳ್ಳು
ವಸ್ತು.

ಬುಜು(ರು)ಡೆ = ಬುಜಡೆ.

ಬುರ್ನಾಸು (ನಾ). ಕಳಪೆ ; ವ್ಯರ್ಥವಾದುದು.

ಬುಲಾಕು (ನಾ). ಮೂಗಿನ ಸಿಂಬೆಯಲ್ಲಿ
ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ.

ಬುಲ್ಬುಲ್ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.

ಬುಲ್ಲೆಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಉಸಾಯದಿಂದ
ಒಪ್ಪಿಸು ; ಪುಸಲಾಯಿಸು ; ಉಬ್ಬಿಸು.

೨. ಉತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳು ; ಉಬ್ಬು.

ಬುಲ್ಲವಣೆ (ನಾ). ಗ. ಮರುಳು ಮಾಡುವಿಕೆ ;
ಪುಸಲಾಯಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಉಬ್ಬುವಿಕೆ ;
ಅಧಿಕವಾಗುವುದು.

ಬುಲ್ಲವಿಸು = ಬುಲ್ಲಯಿಸು.

ಬುಲ್ಲಿ (ನಾ). ಗಂಡಸಿನ ಜನನೇಂದ್ರಿಯ.

ಬುಲ್ಲೈಸು = ಬುಲ್ಲಯಿಸು.

ಬುವಿ (ನಾ). ಭೂಮಿ ; ನೆಲ.

ಬುಸುಗುಡು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಬುಸು ಎಂದು ಶಬ್ದ
ಮಾಡು. ೨. ಕೆರಳು ; ಸಿಟ್ಟಿಗೆಳು.

ಬೂಂದಿ (ನಾ). ಕಡಲೆಯ ಒಟ್ಟಿನಿಂದ ಕರಿದು
ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ.

ಬೂಚು (ನಾ). ಬಿರಡೆ ; ಮುಚ್ಚಳ.

ಬೂಜು (ನಾ). ತೇವದಿಂದ ನಸುಗಳ ಮೇಲೆ
ಉಂಟಾಗುವ ಬಿಳಿಯ ಪೊರೆ ; ಬೂಪ್ಪು.

ಬೂಟಿ ಗ. = ಬೂಟಕ. ೨. = ಬುಟ್ಟಿ.

~ಆಟಿಕೆ = ದಂಭ ; ಡಾಲು.

ಬೂಟಕ (ನಾ). ಗ. ಮೋಸ ; ಕಪಟ.

೨. ಮೋಸಗಾರ ; ಕಪಟ. ~ತನ = ಮೋಸ
ಗಾರಿಕೆ.

ಬೂತ (ನಾ). ಭೂತ ; ಪಿಶಾಚಿ ; ದೆವ್ವ.

~ಆಟಿ = ಭೂತದ ಆಟಿ. ~ಕ(ಗ)ನ್ನಡಿ
= ಭೂತಗನ್ನಡಿ.

ಬೂತಾಳೆ (ನಾ). ಬೇಲಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ
ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ.

ಬೂತು (ನಾ). ಗ. ನಾಚಿಗೆಗೇಡಿ ; ಬಂಡ.

೨. ಹೊಲಸು ನುಡಿ ; ಅಶ್ಲೀಲ ವಾದ
ಮಾತು. ೩. = ಬೂತ. (ಗು). ೪. ಅಲ್ಪ
ವಾದ ; ನಿತ್ಯವಾದ. ~ಗೆಯ = ಅಸ
ಹಾಸ್ಯಮಾಡು. ~ಮಾಡು = ಗ. ವ್ಯರ್ಥ
ಗೊಳಿಸು ; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ ಮಾಡು.

೨. ಮೋಸಮಾಡು ; ಮಂಚಿಸು.

ಬೂದ (ಗು). ಬೂದಿಯ ಬಣ್ಣದ.

ಬೂದಿ (ನಾ). ಭಸ್ಮ ; ನಿಭೂತಿ.

~ಕು(ಗು)ಂಬಕ = ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಕುಂಬಳಕಾಯಿ. ~ಬದಕ = ಮೈಗೆಲ್ಲ
ಭಸ್ಮವನ್ನು ಬಳಿದುಕೊಂಡಿರುವವನು ;
ಶಿವ. ~ಬಾಳೆ = ಬಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ.

ಬೂದು (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಬಣ್ಣ ; ಬೂದಿಯ
ಬಣ್ಣ. (ಗು). ೨. = ಬೂದ.

ಬೂರ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ಮತ್ತು
ಅದರಲ್ಲಿ ಬಿಡುವ ಹತ್ತಿ ; ಎಲಸ.

ಬೂರಗ = ಬೂರ.

ಬೂರಾಸಕ್ಕರೆ (ನಾ). ಹಿಟ್ಟಿನಂತಿರುವ ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಬಿಳಿಯ ಸಕ್ಕರೆ.

ಬೂರುಗ = ಬೂರ.

ಬೂಪ್ಪು = ಬೂಜು.

ಬೂಸ (ನಾ). ಗ. ಹೊಟ್ಟೆ ; ಉಮ್ಮಿ.

೨. ನಿತ್ಯಯೋಜಕನಾದುದು.

ಬೃಂದ (ನಾ). ಗುಂಪು; ವೃಂದ. ~ಗಾನ
= ಸಾಮೂಹಿಕ ಗಾಯನ; ವೃಂದಗಾನ.
ಬೃಂದಾವನ (ನಾ). ೧. ತುಳಸಿಯ ಕಟ್ಟಿ.
೨. ಗೋಕುಲದ ಬಳಿಯ ಒಂದು ಪವಿತ್ರ
ಕ್ಷೇತ್ರ. ೩. ವೈಷ್ಣವ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳ ಸಮಾಧಿ
ಸ್ಥಳ.
ಬೃಂಹಿತ (ನಾ). ಅನೆಯ ಕೂಗು; ಭೀಂಕಾರ.
~(೦)ಗೆಯ್ = ಭೀಳಿದು.
ಬೃಹತ್ತು (ನಾ). ೧. ದೊಡ್ಡದು; ಹಿಂದು.
(ಗು). ೨ ದೊಡ್ಡದಾದ; ಮಹತ್ತರವಾದ.
ಬೃಹಸ್ಪತಿ (ನಾ). ೧. ದೇವತೆಗಳ ಗುರು.
೨. ನವಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಗುರು.
೩. ವಿದ್ವಾಂಸ; ಪಂಡಿತ. ೪. ದಡ್ಡ;
ತಿಳಿಗೇಡಿ. ~ವಾರ = ಗುರುವಾರ.
ಬೆಂ (ಗು). ೧. ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ ಕೂಡಿದ; ಬಿಸಿ
ಯಾಗಿರುವ. ೨. ಹಿಂಬದಿಯ; ಹಿಂಭಾಗದ.
~ಕ(ಗ)ಡೆ = ಹಿಂದುಗಡೆ; ಹಿಂಭಾಗ.
~ಕ(ಗ)ದಿರ್ = ಬಿಸಿಯಾದ ಕಿರಣ, -ರಶ್ಮಿ.
~ಕ(ಗ)ಲ = ಮಡಕೆ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಡು
= ಸುಟ್ಟು ಕರಿ ಕಾದ ಕಾಡು.
~ಕಾ(ಗಾ)ಪು(ಪು) = ಬೆಂಗಳೂರು.
~ಕಾ(ಗಾ)ವಲ್(ಲು) = ಬೆಂಬಲವಾದ
ಕಾವಲು; ಅಂಗರಕ್ಷೆ. ~ಕು(ಗು)ಡು
= ಬೆನ್ನು ತೋರಿಸು; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು.
~ಕೋ(ಗೋ)ಡು = ೧. ಅಧಾರವಾಗು;
ಆಶ್ರಯವಾಗು. ೨. = ಬೆಂ ಗುಡು.
~ಕೋ(ಗೋ)ಳ್ = ಬೆನ್ನಟ್ಟು; ಹಿಂಬಾಲಿಸು.
~ಕೋ(ಗೋ)ಲ್(ಲು) = ೧. ಜಾಟಿ;
ಜಬಕ. ೨. ಅಗ್ನೀಯಾಸ್ತ್ರ. ~ಗುಂಡು
= ಹಡಗನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಇಳಿದಿರುವ ಭಾರ;
ಲಂಗರು. ~ತ(ಪ)ಗುಳ್ = ಹಿಂಬಾಲಿಸು;
ಬೆನ್ನಟ್ಟು. ~ಪ(ಬ)ತ್ತು = ಬೆಂಗೊಳ್.
~ಪಿ(ಬಿ)ಡಿ = ಅನುಸರಿಸು; ಹಿಂಬಾಲಿಸು.
~ಬಲು(ಳಿ) = ೧. ಹಿಂಬದಿ; ಹಿಂಭಾಗ.

೨. ಸಂಗ; ಜೊತೆ. ೩. ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದು.
೪. ಸಹಾಯ. ~ಬಿಡು = ಅಗಲು;
ದೂರವಾಗು. ~ಬಿಲ್ಡ(ಲ್) = ೧. ಮೊರೆ
ಹೊಗು; ಶರಣಾಗು. ೨. ಅನುಸರಿಸು;
ಹಿಂಬಾಲಿಸು. ೩. ಹಿಂಜರಿ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು.
~ಬೂದಿ = ಬಿಸಿಯಾದ ಬೂದಿ.
ಬೆಂಕಿ (ನಾ). ೧. ಕಿಚ್ಚು; ಅಗ್ನಿ; ಉರಿ.
೨. ತಾಪ; ದಗೆ. ~ಅ(ಯಾ)ಗು
= ಅತ್ಯಂತ ರೋಷದಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಕೆರಳು.
~ಕಡ್ಡಿ = ಕುದಿಯಲ್ಲಿ ಮದ್ದು ಲೇಪಿಸಿರುವ
ಕಡ್ಡಿ; ದೀಪದ ಕಡ್ಡಿ. ~ಕಾರು
= ೧. ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಉಗುಳು. ೨. ಸಿಟ್ಟುಗು;
ಕೆರಳು. ~ಪೊಟ್ಟಣ = ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು
ಇಟ್ಟಿರುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ; ಕಡ್ಡಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ.
ಬೆಂಕಿ = ಬೆಂಕಿ. ~ಕ(ಪ)ಣ್ = ಬೆಂಕಿಯನ್ನು
ಕಾರುವ ಕಣ್ಣು; ಕೆಂಡಗಣ್ಣು.
ಬೆಂಕಿದಿರ (ನಾ). ಬಿಸಿಯಾದ ಕಿರಣಗಳುಳ್ಳ
ವನು; ಸೂರ್ಯ.
ಬೆಂಕರೆ (ನಾ). ಕಡಲಿನ ಪಕ್ಕದ ಉಸುಕಿನ
ಪ್ರದೇಶ.
ಬೆಂಚೆ (ನಾ). ಚಿಕ್ಕಮೊಂಡ; ಕುಂಟೆ.
ಬೆಂಜನ (ನಾ). ೧. ನಂಜಿಕೊಳ್ಳುವ ಪದಾರ್ಥ;
ವ್ಯಂಜನ. ೨. ವ್ಯಂಜನಾಕ್ಷರ.
ಬೆಂಟಿ (ನಾ). ಹುಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗ.
ಬೆಂಡು (ನಾ). ೧. ಜೋಳ ಮುಂತಾದ
ದಂಟುಗಳ ಒಳಗಿನ ಭಾಗ. ೨. ತಿರುಳ್ಳಿಲ್ಲ
ದುದು; ಪೊಳ್ಳು. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿ. ~ಅಗು = ಜೋಮು ಹಿಡಿ.
~ಎಲ್ಡ(ಲ್,ಳು,ಲು) = ೧. ಶೇಖು.
೨. ಬೆಂಡಾಗು; ಜದ್ದುಗಟ್ಟು. ~ಹಿಲೆ = ಕಿವಿಗೆ
ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಅಭರಣ; ಹಿಲೆ. ~ಮರಲ್
= ಬೆಂಡಾಗು. ~ಹಿಡಿ = ಬೆಂಡಾಗು.
ಬೆಂಡೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕರಕಾರಿ
ಸಸ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾಯಿ.

ವಿಂಶತರ (ನಾ). ಪಿಶಾಚಿ; ಭೂತ.

ವಿಂಶರಿ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣು ಪಿಶಾಚಿ.

ವಿಂಬಲ (ನಾ). ೧. ಹಿಂಭಾಗದ ಸೈನ್ಯ.

೨. ಒತ್ತಾಸೆ; ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ; ಉತ್ತೇಜನ.

~ಇಗ = ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವವನು. ~ಇಸು

= ಅನುಮೋದಿಸು; ಸಮರ್ಥಿಸು.

ವಿಕ್ಕುಸ (ನಾ). ವಿಸ್ಮಯ; ಬೆರಗು.

~(೦)ಪ(ಬ,ವ)ಡು = ವಿಸ್ಮಯ ಪಡು;

ಅಶ್ಚರ್ಯ ಹೊಂದು. ~ಬೆಲ(ರ)ಗು

= ಅತ್ಯಂತ ಅಶ್ಚರ್ಯ.

ವಿಕ್ಕು (ನಾ). ಮಾರ್ಜಾಲ; ಬಿಡಾಲ.

ವಿಗಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡು; ಚಕಿತ

ವಾಗು. ೨. ಭಯಪಡು; ಅಂಜು; ಹಿಂದೆಗೆ.

(ನಾ). ೩. ಅಶ್ಚರ್ಯ; ಸೋಜಿಗ.

೪. ಭಯ; ಅಂಜಿಕೆ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ

= ೧. ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡು. ೨. ಹೆದರು; ಅಂಜು.

ವಿಗಬ್ಬುಳ್ಳು (ನಾ). ಭಯ; ಹೆದರಿಕೆ.

ವಿಚ್ಚಗೆ (ಅ). ೧. ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಸಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ.

೨. ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ.

ವಿಚ್ಚನೆ = ವಿಚ್ಚಗೆ

ವಿಚ್ಚರ = ವಿಚ್ಚರ.

ವಿಚ್ಚರು (ಕ್ರಿ). ದಿಗ್ವ್ರಮೆಗೊಳ್ಳು; ಕಂಗೆಡು.

ವಿಚ್ಚಲ್ (ನಾ). ಹುಲ್ಲು ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ

ಮಾಡಿ, ಹೊಲದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಬೆದರು

ಗೊಂಬೆ; ಬೆಚ್ಚಪ್ಪ.

ವಿಚ್ಚಳಸು = ವಿಚ್ಚರು.

ವಿಚ್ಚು = ವಿಚ್ಚು. ~ಇಸು = ಹೆದರಿಸು;

ಅಂಜಿಸು. ~ನೀರ್(ರು) = ಮಕ್ಕಳಿಗೆ

ಉಂಟಾದ ಭಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು

ಚಿಮುಕಿಸುವ ನೀರು. ~ಬೀಳು = ಹೆದರಿಕೆ

ಯಿಂದ ಮೆಟ್ಟಿ ಬೀಳು; ಗಾಬರಿಯಾಗು.

ವಿಜ್ಜ (ನಾ). ೧. ವೈದ್ಯ; ಪಂಡಿತ. ೨. ವೆಜ್ಜ;

ತೂತು; ರಂಧ್ರ. ~ತನ = ವೈದ್ಯಕೀಯ

ವೃತ್ತಿ.

ವಿಜ್ಜರ (ನಾ). ಕೃತ್ಯಾಚಿಕ್ಕಿ; ತಬ್ಬಿಬ್ಬು.

ವಿಜ್ಜ (ನಾ). ೧. ಪಕ್ಷಿಗಳ ಧ್ವನಿ. ೨. ಔಷಧ;

ಮದ್ದು.

ವಿಟ್ಟ (ನಾ). ಗಿರಿ; ಪರ್ವತ. ~ಅಣುಗಿ

= ಪಾರ್ವತಿ; ಗಿರಿಜೆ. ~ತಾ(ದಾ)ವರೆ

= ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ

ಹೂವು; ಕೊಸಗು. ~ನೆಲ್ಲಿ = ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ

ಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ.

ವಿಟ್ಟನೆ (ಅ). ದಿರುಸಾಗಿ; ಒರಟಾಗಿ.

ವಿಟ್ಟ (ನಾ). ೧. ಒರಟುತ್ವ. ೨. = ಭಿಟ್ಟ.

ವಿಟ್ಟು (ಗು). ಕಠೋರವಾದ; ಉಗ್ರವಾದ.

ವಿಟ್ಟುತ್ತು = ವಿಟ್ಟುತ್ತು.

ವಿಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಚುಚ್ಚು; ನಾಟು. (ನಾ).

೨. ಬೆರಳು; ಅಂಗುಲಿ. ೩. = ಬಿಟ್ಟ. (ಗು).

೪. ಕಠೋರವಾದ; ದಿರುಸಾದ. ~ಅಡಕೆ

= ದುಂಡನೆಯ ಅಡಕೆ; ಬಟ್ಟಲು ಅಡಕೆ.

~ಅಗು = ಬಿಟ್ಟದಂತೆ ಕೂಡಿ ಬೀಳು; ರಾಶಿ

ಯಾಗು. ~ಇಸು = ಚುಚ್ಚು; ನಾಟು.

~(೦)ಪೊ(ಬೊ)ಪಿ(ರೆ) = ಮೊದ್ದ ಹೊರೆ;

ಭಾರವಾದ ಹೊರೆ ~ಕ(ಗ)ಚ್ಚು(ಚು)

= ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡು; ಸೋಜಿಗ ಪಡು.

~ಕಾಡು = ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಪ್ರದೇಶ.

~ಗಡ್ಡೆ = ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ

ಗಡ್ಡೆ; ಮಲೆ ನೀರಿನಿಂದ ಬೆಳೆಯುವ ಗಡ್ಡೆ.

~ಚಿನ್ನ = ಅಶುದ್ಧವಾದ ಚಿನ್ನ.

ವಿಟ್ಟುವಿಗೆಯ (ನಾ) ಬಿಟ್ಟದ ಶತ್ರು; ಇಂದ್ರ.

ವಿಟ್ಟುವಿಲ್ಲ (ನಾ). ಬಿಟ್ಟವನ್ನೆ ಬಿಟ್ಟನ್ನಾಗಿ

ಉಳ್ಳವನು; ಶಿವ.

ವಿಟ್ಟ (ನಾ). ೧. ಉಗ್ರತೆ; ದಿರುಸು.

೨. ಅಡಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ. ~ನುಡಿ

= ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾದ ಮಾತು; ಕಠೋರ

ವಾದ ಮಾತು.

ವಿಡ(೦)ಗ (ನಾ). ೧. ಚಿಲುನ; ರೂಪವಂತ.

೨. ನಿಪುಣ; ಚತುರ.

ಬೆಡ(ಂ)ಗಿ (ನಾ). ೧. ಸುಂದರಿ; ಸೊಗಸು
ಗಾತಿ. ೨. ಒಯ್ಯಾರಿ; ಒ ನ ಪು ಗಾ ತಿ.
೩. ಚಕುರೆ; ನಿಪುಣಿ.

ಬೆಡ(ಂ)ಗು (ನಾ). ೧. ಅಂದ; ಸೊಗಸು.
೨. ಒಯ್ಯಾರಿ; ವಿಲಾಸ; ಒ ನ ಪು.
೩. ಚಮತ್ಕಾರ; ಕೌಶಲ. ೪. ರಹಸ್ಯ;
ಗುಟ್ಟು. ~ಅಡಸು=ಜಿಲುಪು ಉಂಟಾಗು;
ಸೊಗಸು ಬರು.

ಬೆಣಚು (ನಾ). ಬೊಳಪುಳ್ಳ ವಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದ
ಕಲ್ಲು. ~ಕ(ಗ)ಲ್ಲು = ಬೆಣಚು.

ಬೆಣಕು (ಗು). ವಿಳಿಯ; ಬೆಳ್ಳಗಿನ.
~ಅಕ್ಕಿ = ಕುಟ್ಟುವೆ ಇರುವ ಅಕ್ಕಿ; ಬೆಳಕಿಗೆ
ಅಕ್ಕಿ.

ಬೆಣೆ (ನಾ). ೧. ಗೊಟೆ; ದಸಿ. ೨. ಬೂಚು;
ಬಿರಣೆ.

ಬೆಣ್ಣೆ (ನಾ). ನವನೀತ. ~ಬಳಪ = ಕೆಪ್ಪು
ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲು
ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮೃದುವಾದ ಬಳಪ.
~ಮಾತು = ನಯವಾದ ಮಾತು;
ಪುಸಲಾಪನೆಯ ನುಡಿ. ~ಹಚ್ಚು
= ಪುಸಲಾಯಿಸು; ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸು.

ಬೆಣೆ (ನಾ). ವ್ಯಥೆ; ದುಃಖ.

ಬೆತ್ತ (ನಾ). ಸೆಳೆ; ವೇತ್ರ; ಬಳುಕುವ ಕಡ್ಡಿ.

ಬೆತ್ತಲೆ = ಬತ್ತಲೆ.

ಬೆದಂಕು (ಕ್ರಿ). ಹುಡುಕು; ತೋಧಿಸು.

ಬೆದಂಡೆ (ನಾ). ಒಂದು ಕಾವ್ಯಪ್ರಕಾರ.

ಬೆದಕು ೧. = ಬೆದಂಕು. ೨. ಚುಚ್ಚು; ತಿವಿ.

೩. ಎತ್ತು; ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಬ್ಬಿಸು.
೪. ನೋಯಿಸು; ಹಿಂಸೆಪಡಿಸು. ೫. ಕೆದಕು.

ಬೆದಣ್ಣ(ರ,ರು,ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೆದರು;
ಗಾಬರಿಯಾಗು. ೨. ಹೆದರಿಸು. (ನಾ).

೩. ಭಯ; ಅಂಜಿಕೆ. ೪. ಬೆದರುಗೊಂಬೆ;
ಬೆಚ್ಚುಪ್ಪ. ~ಅಟ್ಟು = ಹೆದರಿಹೋಗುವಂತೆ
ಬೆನ್ನಟ್ಟು. ~ಇಕೆ = ಹೆದರಿಕೆ; ಭಯ.

~ಇಸು = ಹೆದರಿಸು; ಗಾಬರಿಗೊಳಿಸು.

~ನೋಟ = ೧. ಬೆದರಿಸುವ ನೋಟ.

೨. ಹೆದರಿದ ದೃಷ್ಟಿ.

ಬೆದೆ (ನಾ). ೧. ಬೀಜ ಬಿತ್ತುವುದು; ಬಿತ್ತನೆ.

೨. ಬಿತ್ತನೆಗೆ ಹದವಾದ ಭೂಮಿ.

೩. ಬಿತ್ತನೆಗೆ ಹದವಾದ ಕಾಲ. ೪. ಹದ;

ಪಕ್ಕತೆ. ೫. ಕಾಮೋದ್ರೇಕ; ನಸೆ.

~ಕಾ(ಗಾ)ಜ(ರೆ) = ಕಾಮಾತುರತೆ

ಯುಳ್ಳವನು; ಕಾಮುಕ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಲ

= ೧. ಬಿತ್ತನೆಯ ಕಾಲ. ೨. ಬೆದೆ ಉಂಟಾ

ಗುವ ಕಾಲ.

ಬೆದೆಗಾತಿ (ನಾ). ಕಾಮುಕಿ; ಕಾಮಾಸಕ್ತ

ಳಾದ ಹೆಂಗಸು.

ಬೆದೆಗಾರಿ = ಬೆದೆಗಾತಿ

ಬೆಡ್ಡಲು (ನಾ). ಮಲೆ ನೀರಿನಿಂದ ಬೆಳೆ

ಬೆಳೆಯುವ ಭೂಮಿ; ಕುಟ್ಟು.

ಬೆಣ್ ೧. = ಬೆನ್ನು. (ಗು). ೨. ಬಿಸಿಯಾದ;

ಕಾದ. ~ಅಟ್ಟು = ಬೆನ್ನು ಹಕ್ಕು;

ಹಿಂಬಾಲಿಸು. ~ಇಕ್ಕು = ೧. ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು;

ಓಡು. ೨. ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡು; ಆಶ್ರಯ

ವನ್ನು ಕೊಡು. ~ಕುಯ್(ಯು) = ಸೋತು

ಓಡಿಹೋಗು; ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸು. ~ನೀರ್

= ಬಿಸಿನೀರು; ಕಾದ ನೀರು.

ಬೆನಕ ೧. = ಬೆನವ. ೨. ದುರಿದನೆಯ ಕಲ್ಲು.

ಬೆನವ (ನಾ). ವಿನಾಯಕ; ಗಣಪತಿ.

ಬೆನ್ನು (ನಾ). ಶರೀರದ ಹಿಂಭಾಗ. ~ಕಟ್ಟು

= ೧. ಪಕ್ಷವಹಿಸು; ಸಮರ್ಥಿಸು.

೨. ಪುಸ್ತಕದ ಹೊದಿಕೆ; ರಟ್ಟು.

~ಚಪ್ಪರಿಸು = ಬೆನ್ನುತಟ್ಟು. ~ತಟ್ಟು

= ೧. ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆ, -ಕಟ್ಟು.

೨. ಹುರಿದುಂಬಿಸು; ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸು.

~ತೋರು = ಸೋತು ಓಡಿಹೋಗು;

ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು. ~ಬೀಳು = ೧. ಆಶ್ರಯಿಸು;

ಅವಲಂಬಿಸು. ೨. ಹಿಂಬಾಲಿಸು;

ಅಸುಸರಿಸು. ~ ಹತ್ತು = ಬೆನ್ನುಬೀಳು.
 ~ ಹುರಿ = ಬೆನ್ನಲುಬು; ಕಶೇರು.
 ಬೆಪ್ಪ ಗ. = ಬೆಕ್ಕ. ೨. ಬೆ ದ ರಿ ದ ವ ನು ;
 ಹೆದರಿದವನು.
 ಬೆಪ್ಪಳ (ನಾ). ಗ. ಬೆರಗು; ವಿಸ್ತಾರ.
 ೨. ಗಾಬರಿ; ತಳಮಳ. ~ ಇಸು = ಗಾಬರಿ
 ಯಾಗು; ತಲ್ಲಣಿಸು.
 ಬೆಪ್ಪ (ನಾ). ಗ. ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ; ಕಂಗೇಡು.
 ೨. ತಿಳಿಗೇಡಿತನ; ನೌಡ್ಯ. ೩. ಬೆರಗು;
 ಆಶ್ಚರ್ಯ. ~ ಆಗು = ಕಂಗೇಡು;
 ದಿಜ್ಞಾಪನಾಗು. ~ ತನ = ಮೂರ್ಖತನ;
 ನೌಡ್ಯ.
 ಬೆಪ್ಪುತಕ್ಕಡಿ (ನಾ). ತಿಳಿಗೇಡಿ.
 ಬೆಬ್ಬರ (ನಾ). ಭಯ; ಅಂಜಿಕೆ. ~ ಇಸು
 = ಭಯದಿಂದ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗು; ಕಂಗೇಡು.
 ~ ಬೀಳು = ಗಾಬರಿಯಾಗು; ಮೆಟ್ಟಿ
 ಬೀಳು.
 ಬೆಬ್ಬಳ = ಬೆಪ್ಪಳ. ~ ಇಸು = ಗ. ಸೋಜಿಗ
 ಪಡು; ಬೆರಗಾಗು. ೨. ಅಂಜು; ಗಾಬರಿ
 ಯಾಗು. ೩. ಮರುಳಾಗು; ಮೋಹ
 ಗೊಳ್ಳು. ೪. ಮರುಳುಗೊಳಿಸು; ಮೋಹ
 ಗೊಳಿಸು. ~ ಪೊ(ವೊ)ಗು = ತಳಮಳ
 ಗೊಳ್ಳು; ಸಂತಾಪಗೊಳ್ಳು.
 ಬೆಬ್ಬಳಿ = ಬೆಪ್ಪಳ.
 ಬೆವರ (ರು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸ್ನೇಹಗೊಳ್ಳು;
 ಬೆವರುಬಿಡು. ೨. ಭಯಪಡು; ಹೆದರು.
 (ನಾ). ೩. ಸ್ನೇಹ; ಬೆವರು; ಘರ್ಷಣೆ.
 ~ ಪ(ವ)ನಿ = ಬೆವರಿನ ಹನಿ; ಸ್ನೇಹಜಲ.
 ಬೆವುಚು (ಕ್ರಿ). ಬೆವರುವಂತೆ ಮಾಡು;
 ಬೆವರು ತರಿಸು.
 ಬೆಮೆ (ನಾ). ಭ್ರಮೆ; ಭ್ರಾಂತಿ.
 ~ ಕೊ(ಗೊ)ಳ(ಳು) = ಭ್ರಮಿಸು;
 ಭ್ರಾಂತಿಗೊಳಗಾಗು.
 ಬೆರಂಜು (ಕ್ರಿ). ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು; ಕಲೆಹಾಕು.

ಬೆರ(ಂ)ಟು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಉಗುರಿನಿಂದ ಕರೆ;
 ಗೆಬರು. ೨. ಬೆರಳನ್ನು ಅಡಿಸು, -ಚಲಿಸು.
 ಬೆರಕೆ (ನಾ). ಗ. ಕೂಡಿರುವುದು; ಸೇರಿರು
 ವುದು; ಮಿಶ್ರಣ. ೨. ಮೈಲಿಗೆ; ಅಶಾಚ.
 ~ ಕ(ಗ)ಂಪು = ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಸ್ತುಗಳ
 ಮಿಶ್ರಣದಿಂದ ಒಂದಾದ ಸುವಾಸನೆ;
 ಮಿಶ್ರಗಂಧ. ~ ಬೆ(ವೆ)ಳಗು = ಮಿಶ್ರ
 ಕಾಂತಿ. ~ ಮಾಡು = ಬೆರಸು; ಮಿಶ್ರ
 ಮಾಡು.
 ಬೆರಗು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡು; ಸೋಜಿಗ
 ಪಡು. (ನಾ). ೨. ತ್ವರೆ; ಅವಸರ.
 ೩. ಉದ್ವಿಗಿತನ; ಔದ್ವಿಗಿತ. ೪. = ಬೆಟಗು.
 ಬೆರಲ್(ಲು) (ನಾ). ಬೆರಳು; ಬೆಟ್ಟು.
 ~ ಆಚ್ಚು = ಗ. ಬೆರಳಿನ ಗುರುತು,
 -ಮುದ್ರೆ. ೨. ಬೆರಳಿನಿಂದ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು
 ಮುದ್ರಿಸುವ ಯಂತ್ರ; ಟೈಪ್‌ರೈಟರ್.
 ಬೆರಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಕಲಸು; ಮಿಶ್ರಣಮಾಡು.
 ೨. ಕೂಡು; ಸೇರು. ೩. ಹೋರಾಡು;
 ಸೆಣಸು. ೪. ಕರಗು; ಲೀನವಾಗು.
 ೫. ನೆರೆ; ಸಂಭೋಗಿಸು. (ಅ). ೬. ಸಹಿತ
 ವಾಗಿ; ಒಡನೆ; ಸಂಗಡ.
 ಬೆರಳ್(ಳು) ಗ. = ಬೆರಲ್ ೨. ಹುದಿ;
 ಏಣು. ~ ಇಡು = ತೋರು; ಏರ್ಪಡಿಸು.
 ~ ಕಚ್ಚು = ಸೋಜಿಗಪಡು; ಬೆರಗಾಗು.
 ~ ಮುರಿ = ನಟಕೆ ತೆಗೆ.
 ಬೆರೆ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಕೂಡು; ಸೇರು. ೨. ನೆರೆ;
 ಸಂಭೋಗಿಸು. ೩. = ಬೆಟೆ.
 ಬೆಪ್ಪ(ರ)ಗು (ನಾ). ಗ. ಆಶ್ಚರ್ಯ; ವಿಸ್ತಾರ.
 ೨. ಭಯ; ದಿಗಿಲು. ೩. ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ.
 ೪. ಏನೂ ತಿಳಿಯದಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ; ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ.
 ~ ಆಗು = ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡು. ~ ಪ(ವ)ಡು =
 ಬೆಟಗಾಗು.
 ಬೆಪ್ಪ(ರ)ಣಿ (ನಾ). ಗ. ಸಗಣೆ; ಗೋಮಯ.
 ೨. ತಟ್ಟೆ ಒಡಗಿಡದ ಸಗಣೆ; ಕುರುಳು.

ಬೆಚ್ಚಿ(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಸೆಡೆತುಕೊಳ್ಳು; ಸೆಟೆ.

೨. ಗರ್ವಪಡು; ಸೊಕ್ಕು.

ಬೆಚ್ಚಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೆದರು; ಅಂಜು. (ನಾ).

೨. ಭಯ; ಅಂಜಿಕೆ. ೩. = ಬೆಚ್ಚಲ್.

~ಇಸು = ಹೆದರಿಸು; ಬೆಚ್ಚಿಸು.

ಬೆಲಗಸೆ (ನಾ). ಬೊಗಸೆ; ಅಂಜಲಿ.

ಬೆಲೆ (ನಾ). ೧. ಮೌಲ್ಯ; ಕ್ರಯ; ಕಿಮ್ಮತ್ತು.

೨. ಗೌರವ; ಘನತೆ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು

= ಕ್ರಯವನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸು. ~ಕೊಡು

= ೧. ನಿಗದಿಯಾದ ಕ್ರಯವನ್ನು ತೆರು.

೨. ಗೌರವಿಸು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಕ್ರಯಕ್ಕೆ

ತಿಗೆದು ಕೊಳ್ಳು; ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳು.

~ಪೆ(ವೆ)ಣ್(ಣ್ಣು) = ಸೂಕೆ; ನೇಶ್ವೆ.

~ಬಾಳು = ೧. ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು

ಹೊಂದಿರು. ೨. ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಪಡೆ.

ಬೆಲ್ಲ (ನಾ). ೧. ಕಬ್ಬಿನ ರಸದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ

ಪದಾರ್ಥ; ಗುಡ. ೨. ಮುತ್ತ; ಚುಂಬನ.

ಬೆಲ್ಲವತ್ತ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ

ಮತ್ತು ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ

ಅಪರ ಎಲೆ; ಬಿಲ್ಲುಪತ್ರೆ.

ಬೆವರ್(ರು) ೧. = ಬೆಮರ್. ೨. ಧಾನ್ಯದಲ್ಲಿ

ಜೊಳ್ಳನ್ನು ಬೆಟ್ಟು ಕಾಳನ್ನು ಗೋಡು,

-ಗೋರು. ~ಸಾಲೆ = ಬಿಸಿಲಿನ ಜಳದಿಂದ

ಉಂಟಾಗುವ ಒಂದು ಚರ್ಮ ರೋಗ;

ಬೆವರುಗುಳ್ಳೆ.

ಬೆವಸಾಯ (ನಾ). ಬೇಸಾಯ; ವ್ಯವಸಾಯ.

~(ಂ)ಗೆಯ್ = ೧. ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡು;

ಕೃಷಿಮಾಡು. ೨. ಪ್ರಯತ್ನಿಸು; ತೊಡಗು.

ಬೆವಹಾರ (ನಾ). ೧. ಉದ್ಯೋಗ; ಕೆಲಸ.

೨. ವ್ಯಾಪಾರ; ವ್ಯವಹಾರ. ೩. ವ್ಯಾಪಾರದ

ವಸ್ತು; ಸರಕು.

ಬೆವಹಾರಿ (ನಾ). ವ್ಯಾಪಾರಿ; ವ್ಯವಹಾರಿ.

ಬೆಸೆ (ನಾ). ೧. ಅಪ್ಪಣೆ; ಅಜ್ಜೆ. ೨. ಪ್ರಶ್ನೆ.

೩. ಸೇವೆ; ಉಳಿಗ. ೪. ಕೆಲಸ; ಕಾರ್ಯ.

೫. ವಿಸಮಸಂಖ್ಯೆ. ~(ಂ)ಕೆ(ಗೆ)ಯ್

= ೧. ಮಾಡು; ನೆರವೇರಿಸು.

೨. ಸೇವೆಮಾಡು. ೩. ಕೆಲಸಮಾಡು;

ಕಾರ್ಯಮಾಡು. ೪. ಗೌರವಿಸು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್(ಳು) = ಕೇಳು; ಪ್ರಶ್ನಿಸು.

~ಪೆ(ವೆ)ಣ್ = ದಾಸಿ; ಸೇವಕಿ.

~ಪೆ(ವೆ)ಣ್(ಳ್) = ಅಜ್ಜಾಪಿಸು;

ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡು. ~ಮಗ = ಕೆಲಸದವನು;

ಅಳು.

ಬೆಸಣಿಕೆ (ನಾ). ಬಾಣಲೆ; ಓಡು.

ಬೆಸಣಿಗೆ = ಬೆಸಣಿಕೆ.

ಬೆಸದ ೧. = ಬೆಸ. ೨. ಕೆಲಸಗಾರ; ಕಾರ್ಮಿಕ.

ಬೆಸನ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ; ಕರ್ತವ್ಯ. ೨. ಅಜ್ಜೆ;

ಅಪ್ಪಣೆ. ೩. ಚಿಂತೆ; ವ್ಯಸನ; ಕಳವಳ.

೪. ಅಸಕ್ತಿ; ಹಂಬಲ. ೫. ಚಟ; ಚಾಳಿ.

೬. ದುಶ್ಚಟ; ಕೆಟ್ಟಚಾಳಿ. ~ಇಗ = ಬೆಸನ.

ಬೆಸನಿ (ನಾ). ವ್ಯಸನವುಳ್ಳವನು; ದುಶ್ಚಟ

ವುಳ್ಳವನು.

ಬೆಸಲ್ (ನಾ). ಹೆರಿಗೆ; ಪ್ರಸೂತಿ. ~ಅಗು

= ಹೆರು; ಪ್ರಸವಿಸು.

ಬೆಸಲೆ (ನಾ). ೧. ಬಾಣಂತಿ. ೨. = ಬೆಸಲ್.

~ಅ(ಯಾ)ಗು = ಬೆಸಲಾಗು.

ಬೆಸಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೇಳು; ತಿಳಿಸು.

೨. ಅಜ್ಜಾಪಿಸು; ವಿಧಿಸು. ೩. ದಯೆ

ಪಾಲಿಸು; ಅನುಗ್ರಹಿಸು.

ಬೆಸಳಿಗೆ = ಬೆಸಣಿಕೆ.

ಬೆಸಿಗೆ ೧. = ಬೆಸುಗೆ. ೨. ತೊಕದ ಒಂದು

ಪ್ರಮಾಣ.

ಬೆಸು (ಕ್ರಿ). ಬೆಸುಗೆ ಹಾಕು; ಜೋಡಿಸು.

ಬೆಸುಗೆ (ನಾ). ಹೊಂದಿಕೆ; ಜೋಡಣೆ.

~ಕ(ಗ)ಳಣು = ೧ ಬೆಸುಗೆ ಬಿಡು; ಸೀಳಿ

ಹೋಗು. ೨. ಸ್ನೇಹ ನಾಶವಾಗು.

ಬೆಸೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೆಸುಗೆ ಹಾಕು; ಜೋಡಿಸು.

೨. ಗರ್ವಿಸು; ಬೀಗು; ಸೊಕ್ಕು.

೩. ಕೂಡು ; ಸೇರು. (ನಾ). ೪. ಅರಳಿ
ಯನ್ನು ಹಿಂಜುವ ಬಿಲ್ಲು. ೫. ಹೊಡೆತ ;
ಪೆಟ್ಟು. ೬. ಗತ್ತು ; ಬಿಂಕ. ೭. ಹೊಂದಾ
ಣೆ. ~ಕೋಲ್ = ಅರಳಿ ಹೊಡೆಯುವ
ಹಿಂಜಾರನ ಕೋಲು.

ಬೆಸ್ತ (ನಾ). ಮೀನುಗಾರ ; ಅಂಬಿಗ.

ಬೆಳ (ನಾ). ೧. ದಡ್ಡ ; ತಿಳಿಗೇಡಿ. (ಗು).

೨. = ಬೆಳು. ೩. ದಡ್ಡತನದಿಂದ ಕೂಡಿದ.
~ಅಗು=ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ ಹೊಂದು ; ಬೆಪ್ಪಾಗು.
~ಅನೆ = ಐರಾವತ. ~ಅಳ = ಪೇಡಿ ;
ಅಂಜುಬುರುಕ. ~ಉಳ್ಳ = ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಗೆಡ್ಡೆ ; ಲತನ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಡೆ
= ಬಿಳಿಯ ಭತ್ತಿ ; ಶ್ವೇತ ಭತ್ತ. ~ಜಸ
= ಶುಭ್ರವಾದ ಕೀರ್ತಿ. ~ತನ
= ಮೌಢ್ಯ ; ಮೂರ್ಖತನ. ~ತಾ(ದಾ)ವರೆ
= ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದ ತಾವರೆ, -ಕಮಲ.
~ತಿ(ದಿ)ಂಗರ್(ಳು) = ಚಂದ್ರಿಕೆ ; ತಿಂಗಳ
ಬೆಳಕು. ~ಪ(ವ)ಕ್ಕೆ = ಶುಕ್ಲವಸ್ತ್ರ.
~ಪ(ವೆ)ಕ್ಕೆ = ಬೆಳ್ಳಕ್ಕೆ ; ಬಲಾಕ. ~ಮಡಿ
= ಬಿಳಿಯ ಬಟ್ಟೆ ; ದುಕೂಲ. ~ಮಾಡು
= ಮರುಳುಗೊಳಿಸು ; ಮೋಡಗೊಳಿಸು.
~ಮಿಗ = ಅಂಜುವ ಪ್ರಾಣಿ.
~ಮುಗಿಲ್(ಲು) = ಬಿಳಿಯ ಮೋಡ.
~ಸರಿ = ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದ ಮಳೆ.

ಬೆಳಕಂಡಿ (ನಾ). ಗವಾಕ್ಷ ; ನಾತಾಯನ.

ಬೆಳಕಿಂಡಿ = ಬೆಳಕಂಡಿ.

ಬೆಳಕು (ನಾ). ೧. ಪ್ರಕಾಶ ; ಹೊಳಪು.

೨. ದೀಪ ; ದೀವಿಗೆ.

ಬೆಳಗಾಯ (ನಾ). ಬೇಲದ ಕಾಯಿ.

ಬೆಳಗಾರ = ಬಿಳಿಗಾರ.

ಬೆಳಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಳೆ ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು.

೨. ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು ; ಬೆಳಗಿಸು.

೩. ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ತರು. ೪. ದೀಪವನ್ನು
ಹಚ್ಚು, -ಹೊತ್ತಿಸು. ೫. ಪಾತ್ರೆ

ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ತಿಕ್ಕಿ ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡು.
(ನಾ). ೬. ಕಾಂತಿ ; ಹೊಳಪು. ೭. ಪ್ರಾಣಿ
ಕಾಲ ; ಮುಂಜಾವ. ~ಅಗು = ಬೆಳಕು
ಪರಿ ; ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗು. ~ಇಸು
= ೧. ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸು ; ಉಜ್ಜಲಗೊಳಿಸು.
೨. ದೀಪವನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸು. ೩. ಕೀರ್ತಿ
ಬರುವಂತೆ ಮಾಡು.

ಬೆಳ(ಂ)ತಿಗೆ (ನಾ). ಬಿಳುಪು ; ಧನಕತಿ.

~ಅ(ಯ)ಕ್ಕೆ = ಬಿಳಿಯ ಅಕ್ಕಿ ; ಬೆಣತಕ್ಕಿ.

~ಅ(ಗ)ಣ್ಣ = ಹೊಳಪುಳ್ಳ ಕಣ್ಣು.

ಬೆಳರ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೆಳ್ಳಗಾಗು ; ಉಜ್ಜಲ

ವಾಗು. (ನಾ). ೨. ಕಾಂತಿ ; ಪ್ರಕಾಶ.

~ಕೆ(ಗಿ)ಂಪು = ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡ ಕೆಂಬಣ್ಣ.

~ಬಾ(ವಾ)ಯ್ = ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡ ಬಾಯಿ.

~ಮಾಡು = ಬಣ್ಣಗಡಿಸು ; ನಿಶ್ಚೇಷ
ಗೊಳಿಸು.

ಬೆಳಪು (ನಾ). ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣ ; ಧನಕತಿ.

ಬೆಳವಣ್ಣ (ನಾ). ೧. ಶಿವ. ೨. = ಬೆಳಪು.

ಬೆಳಲ್(ಲು) (ನಾ). ಬೆಳವಲ ಮರ ಮತ್ತು

ಅದರ ಹಣ್ಣು ; ಬೇಲ.

ಬೆಳವ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ ;

ಕಾಡು ಪಾರಿವಾಳ. ೨. = ಬೆಳಲ್.

ಬೆಳವಣಿಗೆ (ನಾ). ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ; ಏಳಿಗೆ.

ಬೆಳವಲ = ಬೆಳಲ್.

ಬೆಳವಾರ (ನಾ). ನೀಚ ; ದುಷ್ಟ.

ಬೆಳವು (ನಾ). ೧. ಬೆಳೆಯುವಿಕೆ ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ.

೨. ಬಿಲ್ಲವೃಕ್ಷ ; ಬೆಲ್ಲವೃಕ್ಷ. ~ಇಗೆ

= ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ; ಏಳಿಗೆ.

ಬೆಳಸಿ (ನಾ). ಎಳೆಯ ಕಾಳಿನ ತೆನೆ ; ಸೀತನೆ.

ಬೆಳಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೆಳೆಯಿಸು ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ

ಗೊಳಿಸು. (ನಾ). ೨. ಬೆಳೆ ; ಫಸಲು.

೩. ಕಾಳು ; ತೆನೆ. ೪. ಬೆಳವಣಿಗೆ ;

ವೃದ್ಧಿ.

ಬೆಳಸೆ = ಬೆಳಸಿ.

ಜೆಳು (ಗು). ಬಿಳುಪಾದ; ಶುಭ್ರವಾದ.
 ~ಕ(ಗ)ನ್ನಡ = ಅಚ್ಚಗನ್ನಡ; ಶುದ್ಧ
 ವಾದ ಕನ್ನಡ. ~ಕ(ಗ)ವತೆ = ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ
 ಮಾಡುವ ಪರೋಪ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಲ
 = ಕರತಾಲ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಡೆ = ಬೆಳ್ಳೊಡೆ.
 ~ತಿ(ದಿ)ಂಗ್(ಕ) = ಬೆಳ್ಳಿಂಗ್(ಕ).
 ~ಜೆ(ವೆ)ಟ್ಟು = ಕೈಲಾಸ; ಹಿಮಾಲಯ
 ಪರ್ವತ.

ಜೆಳುಗಾರ = ಬಿಳಿಗಾರ.

ಜೆಳುತ್ತು (ನಾ). ಬಿಳುತ್ತು; ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣ.

ಜೆಳುಮಾತು (ನಾ). ದಡ್ಡತನದ ಮಾತು;
 ಪೆಟ್ಟುಮಾತು.

ಜೆಳುವೆ = ಬೆಳವ.

ಜೆಳುವೆ (ನಾ). ಮರುಳು; ಮೋಡ.

ಜೆಳೆ (ಕ್ರಿ). ಗ. ವೃದ್ಧಿಹೊಂದು; ಬೊಡ್ಡ
 ದಾಗು. ೧. ಅಧಿಕವಾಗು; ಜೆಜ್ಜಾಗು.
 ೨. ಹುಟ್ಟು; ಮೂಡು; ಮೊಲೆ.
 ೩. ಫಸಲು ಪಡೆ. ೪. ಫಲ ಕೊಡು; ಸಸ್ಯ
 ಸಮೃದ್ಧವಾಗು. (ನಾ). ೫. ಬೆಳವಣಿಗೆ.
 ೬. ಪಯಿರು. ~ಇ(ಯಿ)ಸು = (ಸಸ್ಯ
 ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು) ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸು;
 ಕೃಷಿಮಾಡು. ~ಕೆ(ಗಿ)ಯ್ = ಪೈರು
 ಕುಂದಿದ ಭೂಮಿ.

ಜೆಳೆಸು = ಬೆಳೆಯಿಸು.

ಜೆಳ್ಳುಜ್ಜಾ(ರ್, ರು, ಟು) (ಕ್ರಿ). ಫಯಪಡೆ;
 ಅಂಜು.

ಜೆಳ್ಳುಜ್ಜಾ(ರ್, ರು, ಟು) = ಜೆಳ್ಳುಜ್ಜಾ.

ಜೆಳ್ಳುದಿರ (ನಾ). ಬಿಳಿಯ ಕಿರಣಗಳುಳ್ಳವನು;
 ಚಂದ್ರ.

ಜೆಳ್ಳು (ನಾ). ದಡ್ಡ; ಮಂಕೆ; ಬೆಪ್ಪ.

ಜೆಳ್ಳುಳ = ಬೆಪ್ಪಳ.

ಜೆಳ್ಳು (ನಾ). ಗ. ಬಿಳುತ್ತು; ಧವಳತೆ.

೧. ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ. ~ಅಡರ್ = ಬೆಳ್ಳ

ಗಾಗು; ಬಿಳಿಬಿಳು. ~ಬಿಳಿಬಿಳು = ಬಿಳಿಬಿಳು. ~ಬಿಳಿಬಿಳು = ಬಿಳಿಬಿಳು.

ಜೆಳ್ಳು ಗ. = ಬೆಪ್ಪ. ೨. ಪ್ರವಾಹ; ಪೂರ.
 ~ಂ(ಕೆ)ಗೆಡೆ = ಪ್ರವಾಹವುಂಟಾಗು;
 ಉಕ್ಕೇರು. ~ವಾಸ = ಪ್ರವಾಹದ ನಡುವೆ
 ಸಂತುಕೊಂಡು ಕಪಸ್ಸು ಮಾಡುವುದು.

ಜೆಳ್ಳುಕ್ಕರಿಗೆ (ನಾ). ಇರವರಕ್ಕುಕ್ಕಿ; ಅಜ್ಜ.

ಜೆಳ್ಳುಕ್ಕಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜಲಚರ
 ಪಕ್ಷಿ; ಬಲಾಳ.

ಜೆಳ್ಳುವಾರ (ನಾ). ಬಲೆ.

ಜೆಳ್ಳಾರ = ಜೆಳ್ಳುವಾರ.

ಜೆಳ್ಳಿ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಲೋಹ;
 ರಜತ. ೨. ನವಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು;

ಕುಕ್ರು. ~ಜೆ(ವೆ)ಟ್ಟು = ರಜತಾದ್ರಿ;
 ಕೈಲಾಸ.

ಜೇ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸುಡು; ದಹಿಸು. ೨. ಕುದಿ;

ಪಳವಾಗು. ೩. ಸಂತಾಪಪಡು; ಮರುಗು.

~ಕು(ಗು)ದಿ = ಗ. ಅತಿಯಾದ ಉಪ್ಪು,
 -ಕಾವು. ೨. ತೀವ್ರವಾದ ಸಂತಾಪ.

ಜೇಂಟಿ (ನಾ). ಗ. ಅಪೇಕ್ಷೆ. ೨. ಕಾಮಲಾಲಸೆ;
 ಕಾಮಾಕುರತೆ. ~ಂ(ಕೊ)ಗೊಳ್

= ಕಾಮಾಕುರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದು, -ಪಡೆ.

~ಕಾ(ಗಾ)ಣ(ರ) = ಕಾಮುಕ.

ಜೇಂಟಿ (ನಾ). ಗ. ಶಿಕಾರಿ; ಮೃಗಯೆ.

೨. ಬೇಟೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವ ಪ್ರಾಣಿ. ~ಇಗೆ

= ಬೇಟೆಕಾಣ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣ(ರ) = ಬೇಟೆ

ಯಾಡುವವನು; ಬೇಡ; ಶಬರ.

~ಪ(ವ)ಜಿ(ರಿ) = ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಉಪ

ಯೋಗಿಸುವ ಶಲಗೆ, -ಹರೆ.

ಜೇಂಟಿಗಾರ್ತಿ (ನಾ). ಶಬರಿ; ಬೇಡಿತಿ.

ಜೇಂಟಿಯ (ನಾ). ಬೇಡ; ಬೆಟಿಗಾರ.

ಜೇಕರಿ (ನಾ). ಗ. ಬೆಂದು ಕರಿಕಾಗುವಿಕೆ.

೨. ಲೊಟ್ಟಿ, ಬಿಸ್ಕತ್ತು ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು

ಮಾರುವ ಅಂಗಡಿ. ~ಅ(ಯಾ)ಗು

= ಬೆಂದು ಕರಿಕಾಗು; ಸೀಡುಹೋಗು.

~ಅ(ಯಾ)ಗು = ಬೆಂದು ಕರಿಕಾಗು; ಸೀಡುಹೋಗು.

ಬೇಕಾಬಿಟ್ಟು (ಅ). ಅರೆಮನಸ್ಸಿನಿಂದ;
ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ.

ಬೇಕಾಯಿಬೇಶಿರ್ (ಅ). ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರ
ವಾಗಿ; ಅಕ್ರಮವಾಗಿ.

ಬೇಕು (ನಾ). ೧. ಬಯಕೆ; ಇಚ್ಛೆ. ೨. ಅವಶ್ಯ
ಕತೆ; ಅಗತ್ಯ. (ಅ). ೩. ಇಪ್ಪವನ್ನಾಗಲೀ
ಅಗತ್ಯವನ್ನಾಗಲೀ ಸೂಚಿಸುವ ಅವ್ಯಯ.
~ಅಗು = ೧. ಬೇಕೆನಿಸು; ಇಪ್ಪನಾಗು.
೨. ಅವಶ್ಯಕತೆಯುಂಟಾಗು.

ಬೇಕೂಫ (ನಾ). ತಿಳಿಗೇಡಿ; ಮೂರ್ಖ.

ಬೇಗ (ನಾ). ೧. ತ್ವರೆ; ಶೀಘ್ರತೆ. ೨. ವೇಗ;
ಸಮಯ; ಹೊತ್ತು. (ಅ). ೩. ವೇಗವಾಗಿ;
ಶೀಘ್ರವಾಗಿ.

ಬೇಗಡ (ನಾ). ೧. ತೂತು; ರಂಧ್ರ. ೨. ತೂತು
ಕೊರೆಯುವಿಕೆ; ರಂಧ್ರಮಾಡುವಿಕೆ.

ಬೇಗಡೆ (ನಾ). ೧. ವೆಜ್ಜೆ; ತೂತು. ೨. ಅಲಂಕಾರ
ಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸುವ ಹೊಳಪಿನ ತಗಡು.
~ಇಸು = ರತ್ನದ ಹರಳು ಮೊದಲಾದುವು
ಗಳಿಗೆ ರಂಧ್ರವನ್ನು ಕೊರೆ. ~ಬೆ(ವೆ)ಸ
= ರತ್ನಗಳಿಗೆ ವೆಜ್ಜೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ.

ಬೇಗಾರ (ನಾ). ೧. ಬಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸ. ೨. ಬಿಟ್ಟಿಕೆಲಸ
ಮಾಡುವವನು.

ಬೇಗಾರ = ಬೇಗಾರ.

ಬೇಗೆ (ನಾ). ೧. ಬೆಂಕಿ; ಉರಿ; ಜ್ವಾಲೆ.
೨. ಸಂಕಟ; ತಳಮುಳ. ~ಕಿ(ಗಿ)ರ್ಜು
= ಕಾಳ್ಗಿ ಜ್ವ; ದಾಮಾನಲ. ~ಪೊ(ವೊ)ಗು
= ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗು.

ಬೇಜರಾಳು (ನಾ). ೧. ಉಳವೆ ಇರುವ
ಭೂಮಿ; ದೀಳು. (ಗು). ೨. ನಿರ್ಜನವಾದ;
ಪಾಳುಬಿದ್ದ.

ಬೇಜನಾಬ್ದಾರಿ (ನಾ). ಜನಾಬ್ದಾರಿ ಇಲ್ಲದಿರು
ವಿಕೆ; ಹೊಣೆಗೇಡಿತನ.

ಬೇಜಾರು = ಬೇಸಹ.

ಬೇಡ (ನಾ). ೧. ಬೇಡಗಾರ; ಶಬ್ದ.

೨. ಬೇಡಿ; ಅಕ್ಕಿದೆಯುವನು. ೩. ಅವಶ್ಯಕ
ವಲ್ಲದವಸ್ತು. (ಅ). ೪. ಸಲ್ಲದು, ಯೋಗ್ಯ
ವಲ್ಲ, ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ
ಅವ್ಯಯ. ~ಇತಿ = ಶಬ್ದ; ಬೇಡಿಕೆ.
~ಪ(ವ)ಟ್ಟಿ(ಟ್ಟು) = ಬೇಡರು ವಾಸಿಸುವ
ಸ್ಥಳ; ಬೇಡರ ಹಟ್ಟಿ.

ಬೇಡಿ (ನಾ). ಸಂಕೋಲೆ; ಕೋಳ.

ಬೇಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಯಸು; ಆಶಿಸು.
೨. ಕೇಳು; ಯಾಚಿಸು. ~ಇಕೆ = ಕೋರಿಕೆ;
ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಬೇಣ (ನಾ). ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು; ಗೋಮಾಳ.

ಬೇತಾಲ(ಳ) (ನಾ). ಭೂತ; ಸಿಪಾಚಿ.

ಬೇತು (ನಾ). ಹಂಚಿಕೆ; ಯುಕ್ತಿ; ಉಪಾಯ.
~ಹಾಕು = ಹಂಚಿಕೆಮಾಡು.

ಬೇದ (ನಾ). ೧. ವೇದ. ೨. = ಭೇದ.
~ಅಕ್ಕರಿಗ = ವೇದವನ್ನು ಓದಿದವನು.

ಬೇದನೆ (ನಾ). ಸಂಕಟ; ವೇದನೆ.

ಬೇನ (ನಾ). ಕೊಳಲು; ವೇಣು.

ಬೇನೆ (ನಾ). ೧. ರೋಗ; ವ್ಯಾಧಿ. ೨. ನೋವು;
ಯಾತನೆ. ~ಕು(ಗು)ದಿ = ಬಳಲು;
ಸಂಕಟಪಡು. ~ಬೀಳು = ಕಾಯಿಲೆ ಬೀಳು;
ರೋಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗು.

ಬೇಪತ್ತೆ (ನಾ). ಸುಳವು ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ;
ನಾಪತ್ತೆ. ~ಆ(ಯಾ)ಗು = ಕಾಣದೆ
ಹೋಗು; ನಾಪತ್ತೆಯಾಗು.

ಬೇಪಾರ = ಬೇಪಾರ.

ಬೇಯ್(ಯು) = ಬೇ. ~ಇಸು = ೧. ಸುಡು;
ದಹಿಸು. ೨. ಪಕ್ಕಮಾಡು. ೩. ಮರುಗು
ವಂತೆ ಮಾಡು; ನೋಯಿಸು.

ಬೇರ(ರು) (ನಾ). ಮರ, ಗಿಡ ಮುಂತಾದುವು
ಗಳ ಅಡಿಭಾಗ; ಮೂಲ. ~ಊಲು(ರು)
= ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲಿಸು; ತಳವೂರು.

ಬೇರನ್ನು = ೧. ಬೇರನ್ನು ಕೀಳು.

೨. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶಮಾಡು.
 ~ಕೊ(ಗೊ)ಲೆ = ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶ;
 ಮೊಲವನ್ನೆ ನಾಶಮಾಡುವುದು. ~ಬಿಡು
 = ಬೇರೂರು. ~ಬೆ(ನೆ)ರಸು = ಬೇರು
 ಸಹಿತವಾಗಿ.
 ಬೇರ(ನಾ). ೧. ವೈರ; ಹಗೆತನ. ೨. ವ್ಯಾಪಾರ.
 ~ಇಗ = ಶತ್ರು; ವೈರಿ.
 ಬೇರೀಜು (ನಾ). ೧. ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತ.
 ೨. ಒಟ್ಟು ಕಂದಾಯದ ಮೊಬಲಗು,
 -ಮೊತ್ತ.
 ಬೇರೀ(ರೆ) (ನಾ). ೧. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದುದು.
 (ಗು). ೨. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ.
 ಬೇರ್ಪಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೇರೆಯಾಗು; ಪ್ರತ್ಯೇಕ
 ವಾಗು. ೨. ವಿಭಜಿಸುವಾಗು; ಬೇರೆ ರೀತಿ
 ಯಾಗು. ~ಇಸು = ೧. ಬೇರೆಬೇರೆ
 ಮಾಡು; ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸು. ೨. ವ್ಯತ್ಯಾಸ
 ಮಾಡು; ಭೇದ ತೋರಿಸು.
 ಬೇಲ(ಳ) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ
 ಮತ್ತು ಅದರ ಪಣ್ಣು; ಬೆಳವಲ.
 ಬೇಲಿ(ನಾ). ಗಿಡಗಳಿಂದ ಆದ ಸುತ್ತುಗೊಡೆ.
 ಬೇವಸ(ನಾ). ಚಿಂತೆ; ದುಮ್ಮಾನ; ಉಮ್ಮಳ.
 ಬೇವಾರ್ಸಿ(ನಾ). ೧. ಅನಾಥ; ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವನು.
 (ಗು). ೨. ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ; ಗತಿಯಿಲ್ಲದ.
 ಬೇವು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ; ಕಛಿ
 ಬೇವು; ಪಿಚುಮಂದ.
 ಬೇರ್(ನಾ). ೧. ಲೇಸು; ಒಳಿತು; ಒಳ್ಳೆ
 ಯದು. ೨. ಕೊಂಡಾಟದ ಒಂದು
 ಮಾತು.
 ಬೇರ್ = ಬೇರ್.
 ಬೇಸಗೆ (ನಾ). ಗ್ರೀಷ್ಮಕಾಲ; ಸೆಕೆಗಾಲ.
 ಬೇಸನ್ (ನಾ). ಕಡಲೆಹಿಟ್ಟು. ~ಲಾಡು
 = ಕಡಲೆಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಲಾಡು.
 ಬೇಸರಿ (ನಾ). ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಒಂದು
 ಅಭರಣ.

ಬೇಸಜ್(ರ,ರು,ಜು) (ಕ್ರಿ). ೧. ದಳ;
 ಬಳಲು. ೨. ಬೇಜಾರುಪಡು; ಉತ್ಪಾದಿಸಿ
 ವಾಗು. (ನಾ). ೨. = ಬೇಸಜ. ~ಇಕೆ
 = ಬೇಜಾರು; ನಿರುತ್ಪಾದ. ~ಇಸು
 = ೧. ಬೇಸರಹೊಂದು; ಉದಾಸವಾಗು.
 ೨. ಬೇಜಾರನ್ನಂಟು ಮಾಡು. ೩. ಬಳಲಿಸು;
 ಆಯಾಸಪಡಿಸು.
 ಬೇಸಜ(ರ) (ನಾ). ೧. ಬೇಜಾರು; ಉದಾ
 ಸೀನತ. ೨. ಆಯಾಸ; ದಡವು.
 ಬೇಸಾಯ (ನಾ). ವ್ಯವಸಾಯ; ಕೃಷಿ.
 ~ಗಾರ = ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವವನು;
 ಒಕ್ಕಲಿಗ.
 ಬೇಸಿಗೆ = ಬೇಸಗೆ.
 ಬೇಸು (ನಾ). ಮೋಸ. ~ಬೀಳು = ಮೋಸ
 ಹೋಗು.
 ಬೇಹರ (ನಾ). ೧. ಮಹಾಪಂಡಿತ; ಘನ
 ವಿದ್ವಾಂಸ. ೨. = ಬೇಹಾರ.
 ಬೇಹಾರ (ನಾ). ವ್ಯಾಪಾರ; ವ್ಯವಹಾರ.
 ~ಇಗ = ಬೇಹಾರಿ.
 ಬೇಹಾರಿ (ನಾ). ವ್ಯಾಪಾರಿ; ವ್ಯವಹಾರಿ.
 ಬೇಹು (ನಾ). ಗುಪ್ತಚಾರನ ಕೆಲಸ; ಗೂಢ
 ಚರ್ಯೆ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಜ(ರ) = ಗೂಢಚಾರ;
 ಗುಪ್ತಚಾರ.
 ಬೇಹುಷಾರಿ (ನಾ). ಎಚ್ಚರಗೇರಿತನ;
 ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ.
 ಬೇರ್(ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೋಮದಲ್ಲಿ ಬಲಿ
 ಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸು, -ಅಹುತಿ ಕೊಡು.
 (ನಾ). ೨. ದಿಗ್ವಿಕ್ರಮ; ಕಳ್ಳಾಡಿಕೆ;
 ಮರುಳು. ೩. ದಡ್ಡತನ. ~ಆಗು
 = ೧. ಬೆಪ್ಪಾಗು; ಮರುಳಾಗು.
 ೨. ತಳಮುಳಗೊಳ್ಳು; ಕಳವಳಿಸು.
 ೩. ಬೂದಿಯಾಗು; ಭಸ್ಮವಾಗು.
 ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಅಗ್ನಿಗೆ ಅಹುತಿ

ಬೇಕಂಬ (ನಾ). ೧. ಬಯಲೆ; ಇಚ್ಛೆ.

೨. ಚಿಂತೆ; ಅಲೋಚನೆ. ೩. ಹೋಮದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸುವ ಆಹಾರ. ೪. ಸುಟ್ಟು ನಾಲ ವಾಗುವಿಕೆ; ಉಪದತಿ.

ಬೇಕುವೆ ೧. = ಬೇಳ್ತೆ. ೨. ಚಿಂತೆ; ಕಳವಳ.

ಬೇಳೆ (ನಾ). ೧. ದ್ವಿದಳಧಾನ್ಯದ ಒಡೆದ ಭಾಗ. ೨. ಒಂದು ನಾಣ್ಯ. ~ಬೇಯು = ೧. ಬೇಳೆ ಪಕ್ಕವಾಗು. ೨. ಕೆಲಸವಾಗು; ಯುಕ್ತಿ ಸಫಲವಾಗು. ~ಮಾಣೆ=ತಾಳಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಬೇಳೆ ಯಾಕಾರದ ಚಿನ್ನದ ಮಣಿ, -ಗುಂಡು.

ಬೇಳ್ತೆ (ನಾ). ೧. ಹೋಮ; ಯಜ್ಞ. ೨. ಮರುಳು; ಮಾಯೆ.

ಬೈ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಯ್ಯು; ನಿಂದಿಸು. ೨. ಮರೆ ಯಾಗು; ಅಡಗು. (ನಾ). ೩. ಬೈಗುಳು; ನಿಂದೆ

ಬೈಕ (ನಾ). ಭಿಕ್ಷೆ. ~ (೦) ಕು(ಗು)ಲಿ =ಯಾಚಕ; ಭಿಕ್ಷುಕ. ~ (೦) ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡು.

ಬೈಲೆ = ಬಯ್ಯೆ. ~ ಕೊ(ಗೊ)ಡು=ಬಯಸು; ಬೇಡು.

ಬೈಗು=ಬಯ್ಯು. ~ (೦) ಪೊ(ಬೊ)ಬ್ಬಿ(ಳ್ವಿ) = ಇಳಿಹೊತ್ತು; ಸಾಯಂಕಾಲದ ವೇಳೆ.

ಬೈಗುಳ್(ಳು) = ಬಯ್ಯುಳ್.

ಬೈತಳ(ಳು) (ನಾ). ೧. ಸಣ್ಣ; ಅಧಿವೇಶನ. ೨. ಸಂಗೀತಗೋಷ್ಠಿ. ೩. ನಾಸ; ವಸತಿ. ~ಖಾನೆ = ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳ; ದಿನಾಸಖಾನೆ.

ಬೈತಲೆ = ಬಯ್ಯಲೆ. ~ಮ(ವ)ಣೆ = ಬೈತಲೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಭರಣ; ಬೈತಲೆಬೊಟ್ಟು.

ಬೈತ್ತ = ಭೈತ್ತ.

ಬೈಬಲ್ (ನಾ). ಕ್ರೈಸ್ತರ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥ.

ಬೈರಗಿ (ನಾ). ರಂಧ್ರ ಕೊರೆಯುವ ಸಾಧನ.

~ಬೇಯ್(ಳ್ವಿ) = ಬೇಯಿಸು; ಬೇಯಿಸುವ.

ಬೈರವ = ಭೈರವ.

ಬೈರಾಗಿ (ನಾ). ವಿರಾಗಿ; ವಿರಕ್ತ.

ಬೈರಾಗಿಣಿ (ನಾ). ವಿರಾಗಿಣಿ.

ಬೈರಾಸ (ನಾ). ಮೈಮೇಲೆ ಹೊದೆಯುವ ವಸ್ತ್ರ; ಉತ್ತರೀಯ.

ಬೈರಾಸು = ಬೈರಾಸ.

ಬೈರಿಗೆ ೧. = ಬೈರಿಗೆ. ೨. ಬೇಸರ ತರಿಸುವುದು; ತಲೆಚಿಟ್ಟು ಹಿಡಿಸುವುದು. ೩. ಬೇಸರ ವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವವನು.

ಬೈರೂಪ (ನಾ). ಬಹುರೂಪ; ಸೋಗು.

ಬೈಲು = ಬಯಲ್. ~ಅಳು = ಬಯಲಿಗೆ ಬರು; ಪ್ರಕಟವಾಗು. ~ಅಟಿ = ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಅಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಅಡುವ ನಾಟಕ; ಬಯಲಾಟ.

ಬೈಸಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಶಿಖರ; ತುದಿ. ೨. ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಭಂಗಿ. ೩. ನೆಲೆ; ಆಶ್ರಯ. ೪. ಬೆಸುಗೆ; ಸಂಬಂಧ.

ಬೈಸಿಗೆ = ಬೈಸಿಕೆ. ~ತೆ(ಜೆ)ಗೆ = ಕೊತು ಏಳು; ಊಟುಬೈಸು ಮಾಡು.

ಬೈಹುಟ್ಟು (ನಾ). ಒಣಗಿದ ಹುಟ್ಟು.

ಬೊಂಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸುಳ್ಳು ಹೇಳು; ಅಸತ್ಯ ವನ್ನಾಡು. (ನಾ). ೨. ಸುಳ್ಳು; ಹುಸಿ.

ಬೊಂಕೆ (ನಾ). ಅಂಟು; ಗೋರಂಧು. ~ಮಾಣ್ಣು = ಬೆಗಡೆಮಾಣ್ಣು; ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಮಾಣ್ಣು.

ಬೊಂಡ (ನಾ). ೧. ಎಳೆಯ ಕಾಯಿ. ೨. ಎಳೆಯ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ; ಸೀಯಾಳೆ.

ಬೊಂತೆ (ನಾ). ಹರಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೊಲಿಮೆ ಮಾಡಿದ ಪಚ್ಚಡ; ಕವುದಿ.

ಬೊಂದಿ (ನಾ). ೧. ಶರೀರ; ದೇಹ; ಮೈ. ೨. ಸುರಿ ಅಥವಾ ಹಗ್ಗ; ಕತ್ತ.

ಬೊಂಬುಕ (ನಾ). ೧. ರಕ್ತ; ವೋಸಗಾರ. ೨. ಬೊಂತೆಯನ್ನು ಭರಿಸಿದವನು.

ಬೊಂಬಕೆ (ನಾ). ೧. ನೊರೆ; ಬುರುಗು.

~ಸಾರ; ತಿರುಳು.

ಬೊಂಪು (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು.

೨. ಅಂಟಾಗಿರುವುದು ; ಜಿಗಿಯುತ್ತಿದ್ದು.

ಬೊಂಬಡ (ನಾ).. ಬೊಟ್ಟುಟ ; ಚೀತಾರ.

ಬೊಂಬಡಿ = ಬೊಂಬಡ. ~ ಹೊಡೆ
= ಬೊಟ್ಟುಟ ಹಾಕು ; ಬೊಟ್ಟುಮಾಡು ;
ಗಲಾಟೆಮಾಡು.

ಬೊಂಬಾಳ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿರು
ವುದು ; ಹೊಳೆಯುವುದು. ೨. ಹೊಳೆ
ಯುವ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ. ೩. ದೀಪವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ
ಸಲು ಕಂಬಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿರುವ ಗೊಂಬೆ
ಗಳ ಬೊಗಸೆ, -ಅಂಜಲಿ. ~ ದೀಪಿಗೆ
= ಬಾಚಿದ ಬೊಗಸೆಗಳನ್ನಳ್ಳ ಗೊಂಬೆ
ಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿರುವ ದೀಪದ ಕಂಬ.

ಬೊಂಬು (ನಾ). ಬಿದಿರಿನ ಗಳು ; ಬುಬು.

ಬೊಂಬುಳಿ (ನಾ). ಒಂದು ವಾದ್ಯವಿಶೇಷ ;
ದೋಲು.

ಬೊಂಬೆ (ನಾ). ೧. ಗೊಂಬೆ ; ಪುತ್ಥಳಿ.

೨. ಕಣ್ಣಿನ ಪಾಪೆ. ~ ಅ(ಯಾ)ಟಿ
= ೧. ಗೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಡುವ
ಅಟಿ. ೨. ದಾರಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಗೊಂಬೆ
ಗಳನ್ನು ಕುಣಿಸುವ ಅಟಿ ; ಸೂತ್ರದ
ಗೊಂಬೆಯಾಟ.

ಬೊಳ್ಳ (ನಾ). ೧. ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದವನು ; ಬಚ್ಚು
ಬಾಯಿಯವನು. ೨. ತಲೆಗೊಂದಲು ಉದುರಿ
ದವನು. ೩. ಕೋಡಿಲ್ಲದ ಎತ್ತು. (ಗು).
೪. ಬರಿದಾದ ; ಬಾಲಿಯಾದ. ~ ತ(ದ)ಲೆ
= ೧. ಬರಿದಾದ ತಲೆ ; ಏನನ್ನೂ ಧರಿಸಿಲ್ಲದ
ತಲೆ. ೨. ಬೋಳುತಲೆ. ~ ಬೋರಲು = ಬಳ್ಳ
ಬೋರಲು.

ಬೊಳ್ಳಣ (ನಾ). ೧. ಚೀಲು ; ಕಿನ್ನಿ. ೨. ಚೀಲ ;

ಬೋಳಿಗೆ. ೩. ಕುದುರೆಯ ಬಾಯಿಗೆ

ಕಟ್ಟುವ ಅಹಾರದ ಚೀಲ ; ಕೋಬರಿ.

೪. ತಿನ್ನುವಿಕೆ ; ಭಕ್ಷಣ.

ಬೊಳ್ಳಸ (ನಾ). ಕೋಶ ; ಖಜಾನೆ.

ಬೊಳ್ಳೆ (ನಾ). ೧. ಗುಳ್ಳೆ ; ಹುಗುಳು.

೨. ಬಿಲ ; ಹೋರು.

ಬೊಗರಿ = ಬುಗರಿ.

ಬೊಗರೆ = ಬುಗರಿ.

ಬೊಗಸೆ = ಬ ಗ ಸ ಗೆ. ~ ಬ(ಯೊ)ಡ್ಡು
= ೧. ಬೊಗಸೆಯನ್ನು ಚಾಚು ; ಕೈಯೊಡ್ಡು.

೨. ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳು ; ಯಾಚಿಸು.

ಬೊಗಳು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಾಯಿಯಂತೆ ಧ್ವನಿ
ಮಾಡು. ೨. ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾತ
ನಾಡು ; ಗಳಹು. (ನಾ). ೩. ನಾಯಿಯ
ಕೂಗು. ೪. ಅತಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವಿಕೆ ;
ಗಳಹುವಿಕೆ.

ಬೊಗಳೆ (ನಾ). ಸುಳ್ಳುಮಾತು ; ಬುರುಡೆ.

ಬೊಗ್ಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಾಗು ; ಮುಣೆ. (ನಾ).

೨. ಮಣೆಯುವಿಕೆ ; ಬಾಗುವಿಕೆ. ೩. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ವಾದ್ಯ.

ಬೊಚ್ಚ (ಗು). ಬರಿದಾದ ; ಬೋಡಾದ.

ಬೊಚ್ಚು (ನಾ). ೧. ಮೃದುವಾದ ಕೂದಲು ;
ಪುಪ್ಪುಳು. (ಗು). ೨. ಬರಿದಾದ ;
ಬೋಳಾದ. ~ ಬಾಯಿ = ಹಲ್ಲುಗಳು
ಇಲ್ಲದ ಬಾಯಿ ; ಬೋಳುಬಾಯಿ.

ಬೊಜ(ಂ)ಗ (ನಾ). ವಿಟ ; ಚಾರ.

ಬೊಜ್ಜ (ನಾ). ಅಪಕರ್ಮದ ಒಂದು ಛಾಣ.

ಬೊಜ್ಜು (ನಾ). ಸತ್ತ್ವಹೀನವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ
ಮೈ ; ದವಸೆಯ ದೇಹ.

ಬೊಜ್ಜುಗ (ನಾ). ದೊಳ್ಳುಕೊಟ್ಟಿಯವನು.

ಬೊಜ್ಜೆ = ಬೊಜ್ಜು.

ಬೊಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ಬೆರಳು ; ಬೆಟ್ಟು.

೨. ದುಂಡಾದ ಅಕ್ಕಿ ; ವೃತ್ತಾಕಾರ
ವಾದುದು. ೩. ಹಣೆಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ
ತಿಲಕ. ೪. ತೊಟ್ಟು ; ಹಣ. ೫. ಕಾಲಾಣೆಯ
ನಾಣ್ಯ ; ಹುಡ್ಡು. ~ ಅಡು = ನೇವರಸು ;
ಸವರು. ~ ಇಡು = ತಿಲಕವನ್ನು ಇಡು.

~ ಕಚ್ಚು = ಬೆರಗಾಗು ; ವಿಸ್ಮಯಪಡು.

ಮಾಡು = ನಿರ್ದೇಶಿಸು; ಬೆರಳೆತ್ತಿ ತೋರಿಸು.

ಬೊಡ್ಡಿ (ನಾ). ಗ. ಸೂಳೆ; ಬಡ್ಡಿ. ೨. = ಬೊಡ್ಡೆ.

ಬೊಡ್ಡು (ನಾ). ಹರಿತವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ನೊಂದಾಗಿರುವಿಕೆ.

ಬೊಡ್ಡೆ (ನಾ). ಮರದ ಕಾಂಡ.

ಬೊಟ್ಟು (ನಾ). ಗ. ತಂದೆ. ೨. ತಾತ; ಅಜ್ಜ.

೩. ಸ್ವಾಮಿ; ಒಡೆಯ.

ಬೊಬ್ಬಯ್ಯ (ನಾ). ಒಂದು ಕ್ಷುದ್ರದೇವತೆ; ದೆವ್ವ; ಭೂತ. ~ ಕೋಲ = ಭೂತದ ವೇಷ ಧಾರಿ ಮಾಡುವ ನರ್ತನ; ಭೂತನರ್ತನ.

ಬೊಬ್ಬಲಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮುಳ್ಳು ಗಡ; ಜಾಲಿ.

ಬೊಬ್ಬಳಿ ಗ. = ಬೊಬ್ಬಲಿ. ೨. = ಬೊಬ್ಬಳಿಕೆ.

~ ಇದು = ಗುಳ್ಳೆ ಏಳು; ಬುದ್ಬದ ಪುಟಾಗು.

ಬೊಬ್ಬಳಿಕೆ (ನಾ). ನೀರುಗುಳ್ಳೆ; ಬುದ್ಬದ.

ಬೊಬ್ಬೆ (ನಾ). ಗ. ಬೊಳ್ಳೆ; ಗುಳ್ಳೆ.

೨. ಒದರಾಟ; ಚೀರಾಟ. ~ ಅಟಿ

= ಚೀರುವಿಕೆ; ಒದರುವಿಕೆ. ~ ಇದು

= ಚೀರು; ಕೂಗಾಡು. ~ ಇಱಾ(ರಿ)

= ಬೊಬ್ಬಿಡು. ~ ಹಾಕು = ಬೊಬ್ಬಿಡು.

ಬೊಮ್ಮ (ನಾ). ಗ. ಬ್ರಹ್ಮ. ೨. ಪಿಠಿ; ದೈವ.

~ ಅಂದ = ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ; ಜಗತ್ತು.

~ ರಕ್ಕಸ = ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ.

ಬೊಮ್ಮಟಿ (ನಾ). ಗ. ಎಳೆಯ ಮಗು;

ಹಸುಗೂಸು. ೨. ಎಳೆಯದು; ಕೋಮಲ

ನಾದುದು.

ಬೊಮ್ಮಡಿ = ಬೊಂಬಡ.

ಬೊಮ್ಮಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ವನಸ್ಪತಿ;

ಬ್ರಾಹ್ಮ.

ಬೊಮ್ಮತಿ (ನಾ). ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕೊಲೆ;

ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ. ~ ಗಾಱ(ರಿ) = ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ

ಯನ್ನು ಮಾಡಿದವನು.

ಬೊಲ್ಲ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕುದುರೆ.

೨. ಕೊಂಡಾಟದ ಒಂದು ಮಾತು.

ಬೊಳ್ಳಗ (ನಾ). ಮೋಸಗಾರ; ವಂಚಕ.

ಬೋಂಡ (ನಾ). ಕಡಲೆಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕರಿದ ತಿಂಡಿ.

ಬೋಕಾಣಗಿತ್ತಿ (ನಾ). ಬೆಡಗಿ; ಒಯ್ಯಾರಿ

ಬೋಕಾಣೆ = ಬೋಕಾಣಗಿತ್ತಿ.

ಬೋಕಿ (ನಾ). ಒಡೆದ ಮಡಕೆಯ ಚೂರು.

ಬೋಗರ (ನಾ). ಸುಳ್ಳು; ಹುಸಿ.

ಬೋಗಾರ (ನಾ). ಗ. ಲೋಹದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು; ಲೋಹಕಾರ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.

ಬೋಗುಣಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಗಲವಾದ ಪಾತ್ರೆ.

ಬೋಗೋಣಿ = ಬೋಗುಣಿ.

ಬೋಡ (ನಾ). ಗ. ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದವನು; ಬೊಟ್ಟು ಬಾಯಿಯವನು. ೨. ತಲೆಗೂದಲು ಉದುರಿದವನು.

ಬೋಡಿ (ನಾ). ಗ. ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದವಳು.

೨. = ಬೋಳಿ.

ಬೋದು (ಗು). ಬೋಳಾದ; ಬರಿಯ.

ಬೋಣಿ (ನಾ). ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಮಾಡುವ ದಿನದ ಮೊದಲನೆಯ ನಗದು ವ್ಯಾಪಾರ. ~ ಮಾಡು = ನಗದಾಗಿ ಮೊದಲನೆಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡು.

ಬೋಣಿಗೆ = ಬೋಣಿ.

ಬೋದ (ನಾ). ಉಪದೇಶ; ಬೋಧನೆ.

ಬೋದಣಿಗೆ = ಬೋಣಿ.

ಬೋದಿಗೆ (ನಾ). ಕಂಬದ ಮೇಲೆ ತೊಲೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಸಾಧನ.

ಬೋದು ಗ. = ಬೋದಿಗೆ. ೨. ತಗ್ಗು; ಕುಳಿ.

೩. ತೂತು; ರಂಧ್ರ. ೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ದುಲ್ಲು.

೫. ತಿರುಳ್ಳಿಲ್ಲದ ಹಣ್ಣು ಅಥವಾ ಕಾಯಿ.

ಬೋದುಗೆ = ಬೋದಿಗೆ.

ಬೋಧ(ನಾ). ೧. ಕಲಿಸುವಿಕೆ; ಬೋಧಿಸುವಿಕೆ.

೨. ಎಚ್ಚರ; ಸ್ವಲ್ಪ. ೩. ಅರಿವು; ತಿಳಿವಳಿಕೆ.

~ದೃಷ್ಟಿ=ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿ.

ಬೋಧಕ (ನಾ). ಕಲಿಸುವವನು; ಶಿಕ್ಷಕ.

ಬೋಧನ (ನಾ). ಹೇಳಿಕೊಡುವಿಕೆ; ಕಲಿಸುವಿಕೆ.

ಬೋಧನೆ= ಬೋಧನ.

ಬೋಧಿ (ನಾ). ೧. ಪ್ರೇಮವಾದ ಅರಿವು;

ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ;

ಅಶ್ವತ್ಥ.

ಬೋಧಿ = ಬೋಧ. ~ಇಸು = ಕಲಿಸು;

ಹೇಳಿಕೊಡು.

ಬೋಧನ (ನಾ). ಅನ್ಯ; ಆಹಾರ. ~ಗಿತ್ತಿ

= ಬೋಧನಗಾರ್ತಿ.

ಬೋಧನಗಾರ್ತಿ (ನಾ). ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವವಳು.

ಬೋಧನು (ನಾ). ಪಂಜರ; ಗೂಡು.

ಬೋಧಿಯಿ (ನಾ). ೧. ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹೊರುವವನು. ೨. ಬೆತ್ತ.

ಬೋಧಿಯಿತಿ (ನಾ). ಬೆತ್ತರವಳು.

ಬೋಧಿ (ನಾ). ೧. ಮಾಸಲುಗೊಂಪು ಬಣ್ಣ.

೨. ಮಾಸಲುಗೊಂಪುಬಣ್ಣದ ಕುದುರೆ.

ಬೋಧಂಗಿ (ನಾ). ಬಣ್ಣದ ರೆಳ್ಳೆಗಳುಳ್ಳ

ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಳು; ಜೀರುಮಂಜಿ.

ಬೋಧಲು (ಅ). ಬುಡಮೇಲಾಗಿ; ಮುಖ

ಳೆಗಳಾಗಿ. ~ಹಾಕು = ಡಬ್ಬಹಾಕು;

ಕವಿಚು.

ಬೋಧಿ = ಭೋಧಿ. ~ಅಡು = ಬೋಧ

ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಆಳು; ಗೋಳಾಡು.

ಬೋಧಿ (ನಾ). ೧. ದಿಣ್ಣೆ; ತೆವರು.

೨. ಬುಗುಟೆ; ಊತ. ೩. ಒಂದು

ಜಾತಿಯ ಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು;

ಎಲಚಿ.

ಬೋಧಿ (ನಾ). ಬಂಡಿಹೊಡೆಯುವವನು;

ಸಾರಥಿ

ಬೋಧಿ = ಬೋಧಿಯಿ.

ಬೋಧಸರ (ನಾ). ೧. ಕಪಟ; ವಂಚನೆ.

೨. ದುಸಿಹೊಗಳಿಕೆ; ಮಿಥ್ಯಾಪ್ರಶಂಸೆ.

~ಇಗ = ೧. ಬೋಧಸಗಾರ; ವಂಚಕ.

೨. ಸುಳ್ಳು ಅದರವನ್ನು ತೋರಿಸುವವನು.

~ಇಸು = ೧. ಪ್ರೀತಿಸುವಂತೆ ನಟಿಸು;

ಕಪಟ ಅದರವನ್ನು ತೋರಿಸು. ೨. ಪುನಃ

ಲಾಯಿಸು.

ಬೋಧಿ (ನಾ). (ಲೋಹದ) ಗುಂಡನೆಯ

ಪಾತ್ರೆ.

ಬೋಧರಿಗೆ (ನಾ). ಪೊರಕೆ; ಕಸಬರಿಗೆ.

ಬೋಧರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗುಡಿಸು; ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡು.

ಬೋಧ (ನಾ). ೧. ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂದಲಿಲ್ಲ

ದವನು; ಬೋಧ. ೨. = ಬೋಧ.

ಬೋಧಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸಂತೈಸು; ಸಮಾ

ಧಾನಮಾಡು.

ಬೋಧವಿಸು = ಬೋಧಯಿಸು.

ಬೋಧಿ (ನಾ). ೧. ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ತೆಗೆಸಿ

ಕೊಂಡವಳು. ೨. ವಿಧವೆ.

ಬೋಳು (ನಾ). ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ಬರಿ

ದಾದ ಸ್ಥಿತಿ. ~ಇಸು = ೧. ಕೌಶಲಮಾಡು;

ಕೂದಲನ್ನು ತೆಗೆ. ೨. ನಷ್ಟವಾಗು. ೩. ನಷ್ಟ

ವುಂಟುಮಾಡು. ~ಪದ = ಅಂತ್ಯಶ್ವಾಸ

ರಹಿತ ಪದ್ಧತಿ; ಸರಳರಗಳೆ. ~ಮನೆ

= ಛಾವಣಿಯಿಲ್ಲದ ಮನೆ.

ಬೋಧಿ ೧. = ಬೋಧಿ. (ಗು). ೨. ಮುಗ್ಧ;

ಏನೂ ತಿಳಿಯದ. ~ತನ = ಸರಳತೆ.

ಬೋಧಿಸು = ಬೋಧಯಿಸು.

ಬೋಧಿ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಸಾವು; ಮೃತ್ಯು.

೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಔಷಧಿ ಸಸ್ಯ.

ಬೋಧಿ(ಳ) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಾಣ.

ಬೋಧಿ(ಳ)ಯ (ನಾ). ದೇವತೆ.

ಬೌದ್ಧ (ನಾ). ೧. ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು.

೨. ಬುದ್ಧನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು. ೩. ಬುದ್ಧನೆ

ಅನುಯಾಯಿ. ೪. ವಿಷ್ಣು ವಿನ ಒಂಬತ್ತನೆಯ
ಅನುಕಾರ.

ಬೌದ್ಧಿಕ (ಗು). ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
ಬೃಹ್ಮ (ಗು). ಗೊಂಡಲಗೊಂಡ; ವ್ಯಗ್ರವಾದ.
ಬೃಹನ (ನಾ). ವ್ಯಸನ; ಚಿಂತೆ.
ಬ್ರಾಹ್ಮಣ (ನಾ). ಕಳವಳ; ವ್ಯಾಕುಲ.
ಬ್ರಹ್ಮ (ನಾ). ನಿಯಮ; ಪ್ರಕ. ~ಲೆ(ಗಿ)ಡಿ
= ಬಕಗೇಡಿ.

ಬ್ರಹ್ಮಿ (ನಾ). ವ್ರತವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವನು;
ವ್ರತಿ.

ಬ್ರಹ್ಮ (ನಾ). ಬಿಜು; ವ್ಯಯ; ವ್ರಯ.

ಬ್ರಹ್ಮ (ನಾ). ೧. ವೇದ; ವೇದಮಂತ್ರ.

೨. ಆಗಮ. ೩. ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ.

೪. ಜ್ಞಾನ. ೫. ನಿರ್ಮಲತೆ. ೬. ಮೋಕ್ಷ;

ಮುಕ್ತಿ. ೭. ಅಪಾರ. ೮. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ.

೯. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ೧೦. ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ

ಒಬ್ಬ; ಅಜ. ೧೧. ಪರಮಾತ್ಮ.

೧೨. ವಿಷ್ಣು. ೧೩. ಅದಿನಾಥ. ೧೪. ಪರ

ತತ್ವ. ೧೫. ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ~ಅಂಡ

= ವಿಶ್ವ; ಜಗತ್ತು. ~ಅಸ್ತ್ರ = ಬ್ರಹ್ಮನೇ

ಅಧಿದೇವತೆಯಾಗಿರುವ ಅಸ್ತ್ರ. ~ಅನಂದ

= ಅತಿಶಯವಾದ ಹಿಗ್ಗು, -ಸಂತೋಷ.

~ಉಪದೇಶ = ಮುಂಜಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ

ಮಾಡುವ ಗಾಯತ್ರಿ ಮಂತ್ರದ ಉಪದೇಶ.

~ಗ ಹಿಂ = ೧. ಜನವಾರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ

ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಗಂಟು. ೨. ವಧನವರರ ಸರ

ಗನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಹಾಕುವ ಗಂಟು; ದಾಂಪತ್ಯ.

೩. ಖಡಿಸಲಾಗದ ಗಂಟು; ಕಗ್ಗಂಟು.

~ಜರ್ಯ(ರ್ಯ) = ೧. ಇಂದ್ರಿಯ

ನಿಗ್ರಹ. ೨. ಬ್ರಹ್ಮಜರ್ಯ, ಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯ,

ವಾನ ಪ್ರಸ್ಥ ಮತ್ತು ಸಂನ್ಯಾಸ

ಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನಿ

ಯದು. ~ಜ್ಞಾನ = ಉತ್ತಮ ಜ್ಞಾನ.

~ಜ್ಞಾನಿ = ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞ; ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ

ವನ್ನು ಪಡೆದವನು. ~ಜಂಜ

= ೧. ಬೆನ್ನೆಲುಬು. ೨. = ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ.

~ಜಾರು = ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

~ಜಾಡಿ = ದೇವದ ಪ್ರಮುಖನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು; ಸುಷುಮ್ನಾನಾದಿ. ~ಪುರ(ರಿ)

= ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ವಾಸಿಸುವ ಕೇರಿ;

ಅಗ್ರಹಾರ. ~ಯಜ್ಞ = ೧. ಪಂಚ

ಮಹಾಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೨. ವೇದ

ಮಂತ್ರಗಳ ಪಠನ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಯನ.

~ರಂಧ್ರ = ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ರಂಧ್ರ.

~ರಾಕ್ಷಸ = ಮರಣದ ಸಂತರ ಪಿಶಾಚಿ

ಯಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ~ಲಿಪಿ = ೧. ಬ್ರಹ್ಮ

ನಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟುದು; ವಿಧಿವಿಶೇಷ;

ಹಣೆಯ ಬರೆಹ. ೨. ಹಿಡು ವುಡ ಕೈ

ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಿರುವ ಬರೆಹ. ~ವಿದ್ಯೆ

= ೧. ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ

ವಿದ್ಯೆ. ೨. ಗದನವಾದ ವಿದ್ಯೆ. ~ಸಂಕಲ್ಪ

= ವಿಧಿನಿಯಮ; ಹಣೆಯ ಬರೆಹ. ~ಸೂತ್ರ

= ೧. ಜನಿವಾರ; ಯಜ್ಞೋಪವೀತ.

೨. ವೇದಾಂತ ಸೂತ್ರ. ~ಪತ್ನಿ = ಪಂಚ

ಮಹಾಪಾತಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಬ್ರಾಹ್ಮಣ

ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು.

ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ (ನಾ). ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವ್ರತವನ್ನು

ಪಾಲಿಸುವವನು; ವರ್ತ.

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞ (ನಾ). ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆ

ದವನು; ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ.

ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿ (ನಾ). ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಮುನಿ.

ಬ್ರಹ್ಮಣಿ (ನಾ). ಸರಸ್ವತಿ.

ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ (ನಾ). ೧. ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ;

ಬೊಮ್ಮೇತಿ. ೨. ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ. (ಗು).

೩. ಅತಿಶಯವಾದ; ಅಧಿಕವಾದ.

ಬ್ರಾತ (ನಾ). ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ; ವ್ರಾತ.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣ (ನಾ). ೧. ವಿಶ್ವ; ಹಾರುವ.

೨. ವೇದಮಂತ್ರಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ.

~ಇಕೆ=ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಆಚಾರ, -ನಿಯಮ.

~ಇತಿ = ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹೆಂಗಸು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ (ನಾ). ೧. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿರುವಿಕೆ.

೨. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಆಚಾರ; ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕೆ.

೩. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಮೂಹ.

ಬ್ರಾಹ್ಮಿ (ನಾ). ೧. ಸುಮಾರು; ಶುಭ
ಗಳಿಗೆ. ೨. ಅದಿಶಕ್ತಿ. ೩. ಸರಸ್ವತಿ. ೪. ಸಪ್ತ
ಮಾತೃಕೆಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು. ೫. ಭಾರತೀಯ
ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲವಾದ ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಲಿಪಿ. ೬. ಒಂದು ಬಗೆಯ ವನಸ್ಪತಿ.

ಭ

ಭ (ನಾ). ೧. ಕನ್ನಡ ವರ್ಣವಾದ ಲೇಯ
ನಲವತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ವರ್ಣ. ೨. ಪ್ರಕಾಶ;
ಬೆಳಕು. ೩. ಹೊಲೆ ಲಿ ಕೆ; ಸಾಮ್ಯ.
೪. ನಕ್ಷತ್ರ; ತಾರೆ. ~ಗಣ = ನಕ್ಷತ್ರಗಳ
ಗುಂಪು, -ಸಮೂಹ.

ಭಂಗಿ (ನಾ). ೧. ಮುರಿಯುವಿಕೆ; ಸೀಳುವಿಕೆ.
೨. ಬಿರುಕು; ಸೀಳು; ಜೊರು. ೩. ಸೋಲು;
ಅಪಜಯ, ೪. ನಾಶ; ಅಳಿವು. ೫. ಕಷ್ಟ;
ತೊಂದರೆ. ೬. ಅವನಾಸ. ೭. ಕೊಂಕು;
ಬಾಗು; ವಕ್ರತೆ. ೮. ನಿರಿಗೆ; ಪದರ;
ತೆರೆ. ೯. ಸುಳ್ಳು; ಮೋಸ. ~ಇಸು
= ೧. ಮುರಿ; ಸೀಳು. ೨. ಸೋಲಿಸು.
೩. ನಾಶಮಾಡು. ೪. ಕಡೆಗಣಿಸು;
ತಿರಸ್ಕರಿಸು. ~೦)ಪ(ಬ)ಡು = ೧. ಅವ
ಮಾನಿತನಾಗು. ೨. ಕಷ್ಟಕ್ಕೊಳಗಾಗು.
~ಗಾಜ(ರ) = ವಂಡಕ; ಮೋಸಗಾರ.

ಭಂಗಾರ = ಬಂಗಾರ.

ಭಂಗಿ (ನಾ). ೧. ಮುರಿಯುವುದು; ಸೀಳು
ವುದು. ೨. ಅಲೆ; ತೆರೆ. ೩. ಜೊಂಕು;
ವಕ್ರತೆ. ೪. ಉಪಾಯ; ತಂತ್ರ. ೫. ರೀತಿ;
ಬಗೆ; ವಿಧಾನ. ೬. ಆಕಾರ; ರೂಪ.
೭. = ಬಂಗಿ. ೮. ಅಮಲು; ಮತ್ಸು;
ಮಾದಕತೆ. ೯. ಕಳ್ಳಸ್ವನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡು
ವವನು; ಜಾಡಮಾಲಿ.

ಭಂಗುರ (ಗು). ೧. ಸುಲಭವಾಗಿ ಮುರಿಯು
ಬಹುದಾದ. ೨. ಕ್ಷಣಿಕವಾದ; ಸ್ವರವಾದ.
೩. ದೊಂಕಾದ; ವಕ್ರವಾದ. ೪. ವಂಚ
ನೆಯ; ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ.

ಭಂಜಕ (ನಾ). ಮುರಿಯುವವನು; ಸೀಳು
ವವನು.

ಭಂಜನ (ನಾ). ಒಡೆಯುವುದು; ಮುರಿಯು
ವುದು.

ಭಂಜಿಕೆ (ನಾ). ಗೊಂಬೆ; ವಿಗ್ರಹ.

ಭಂಜಿಸು = ಭಂಗಿಸು.

ಭಂಟ = ಬಂಟಿ.

ಭಂಡ (ನಾ). ೧. ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲದವನು;
ಲಜ್ಜೆಗೇಡಿ. ೨. ವಿದೂಷಕ; ಹಾಸ್ಯನಟ.
೩. ಸರಕು; ಸಾಮಾನು. ~ತನ = ನಾಚಿಕೆ
ಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ. ~ಬಾಳು = ಹೀನವಾದ
ಜೀವನ; ಕೀಳುಬಾಳುವೆ.

ಭಂಡಣ ೧. = ಬಂಡಣ. ೨. ಚಿಲಿಖತ್ತು;
ಕವಚ.

ಭಂಡನ ೧. = ಭಂಡಣ. ೨. ಆಯುಧ; ಶಸ್ತ್ರ.

ಭಂಡವಲ = ಬಂಡವಲ.

ಭಂಡನಾಳ = ಬಂಡವಲ. ~ಗಾರ = ವ್ಯಾಪಾ
ರಕ್ಕೆ ಹಣ ತೊಡಗಿಸಿದವನು.

ಭಂಡಾರ ೧. = ಬಂಡಾರ. ೨. ದೇವರ ಪ್ರಸಾದ
ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಡುವ ಆ ರಿಸಿನ

ಮುಂತಾದುವು. ~ ಇಸು = ಭಂಡಾರ
ದಲ್ಲಿದು; ಮುಚ್ಚಿದು; ರಕ್ಷಿಸು.

ಭಂಡಾರಿ = ಬಂಡಾರಿ.

ಭಂಡಿ (ನಾ). ಗಾಡಿ; ಬಂಡಿ.

ಭಂಡು (ನಾ). ಅವಮಾನ; ಅಗೌರವ.

~ ಗೆಡೆ = ತಿರಸ್ಕರಿಸು; ಅಪಮಾನಗೊಳಿಸು.

~ ಮಾಡು = ಭಂಡುಗೆಡೆ.

ಭಂಡೆ (ನಾ). ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲದವಳು.

ಭಕುತ = ಭಕ್ತ.

ಭಕುತಿ = ಭಕ್ತಿ.

ಭಕ್ಕರಿ = ಬಕ್ಕರಿ.

ಭಕ್ತ (ನಾ). ಗ. ಪೂಜಿಸುವವನು; ಆರಾಧಕ.

೨. ಅನ್ನ. ~ ನಿಧಿ = ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೇಳಿದು
ದನ್ನು ಕೊಡುವವನು. ~ ವತ್ಸಲ = ಭಕ್ತ
ರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನು.

ಭಕ್ತಿ (ನಾ). ಗ. ಶ್ರದ್ಧೆ; ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಿರು
ವುದು. ೨. ಪ್ರೀತಿ; ಅನುರಾಗ. ~ ಮಾರ್ಗ
= ಮುಕ್ತಿ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿ
ಸುವ ಬಗೆ. ~ ಹೀನ = ಗ. ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿರು
ವವನು. ೨. ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿರುವ.

ಭಕ್ಷ (ನಾ). ಗ. ತಿನ್ನುವುದು. ೨. ತಿನ್ನು
ವವನು. ೩. = ಭಕ್ಷ್ಯ. ~ ಇಸು = ತಿನ್ನು.

ಭಕ್ಷಕ (ನಾ). ಗ. ತಿನ್ನುವವನು. ೨. ಹೊಟ್ಟೆ
ಬಾಕ; ತಿನಾಳಿ.

ಭಕ್ಷಣೆ (ನಾ). ಗ. ತಿನ್ನುವುದು. ೨. ವಿಶೇಷವಾದ
ಆಹಾರ.

ಭಕ್ಷಿ = ಬಕ್ಷಿ.

ಭಕ್ಷಿಸು = ಬಕ್ಷಿಸು.

ಭಕ್ಷ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಆಹಾರ. ೨. ಕಂದ ತಿಂಡಿ.

ಭಗ (ನಾ). ಗ. ಸೂರ್ಯ. ೨. ಅದೃಷ್ಟ;

ಭಾಗ್ಯ. ೩. ಘನತೆ. ೪. ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

೫. ಪ್ರೀತಿ. ೬. ತೇಜಸ್ಸು. ೭. ಅರಿವು;

ಜ್ಞಾನ. ೮. ಧರ್ಮ. ೯. ಪಾವಿತ್ರತೆ; ಪರಿ

ಶುದ್ಧತೆ. ೧೦. ವೈರಾಗ್ಯ. ೧೧. ಯತಿ.

೧೨. ಜಪ. ೧೩. ಮುಕ್ತಿ. ೧೪. ಯೋಗ.

೧೫. ದೇವತೆ.

ಭಗಂದರ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ.

ಭಗವಂತ (ನಾ). ಗ. ಪರಮಾತ್ಮ; ದೇವರು.

೨. ಪೂಜ್ಯರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸುವಾಗ

ಬಳಸುವ ಮಾತು. (ಗು). ೩. ಪೂಜ್ಯ;

ಆರ್ಹ.

ಭಗವತಿ (ನಾ). ಗ. ಪಾರ್ವತಿ. ೨. ಲಕ್ಷ್ಮಿ.

ಭಗಿನಿ (ನಾ). ಗ. ಒಡಹುಟ್ಟಿದವಳು;

ಸೋದರಿ. ೨. ಜೊತೆ.

ಭಗ್ನ (ಗು). ಗ. ಮುರಿದು; ಬಡೆದ.

೨. ಸೋತ; ಪರಾಜಿತ. ೩. ನಿರಾಶೆಗೊಂಡ.

~ ಮನೋರಥ = ನಿರಾಶೆ ಹೊಂದಿದವನು.

~ ಹೃದಯ = ಗ. ನಿರಾಶೆ ಹೊಂದಿದ

ಮನಸ್ಸು. ೨. ನಿರಾಶೆ ಹೊಂದಿದವನು.

ಭಜಕ (ನಾ). ಪೂಜಿಸುವವನು.

ಭಜನೆ (ನಾ). ಗ. ಭಾಗಮಾಡುವುದು. ೨. ಸೇವೆ
ಮಾಡುವುದು; ಪೂಜಿಸುವುದು. ೩. ದೇವರ
ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಹಾಡುವುದು. ೪. ಸ್ತೋತ್ರ
ರೂಪವಾದ ಹಾಡು.

ಭಜಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಂದ ತಿಂಡಿ;
ಬಜ್ಜಿ.

ಭಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಪೂಜಿಸು; ಆರಾಧಿಸು.

೨. ದೇವರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡು;

ಭಜನೆಮಾಡು.

ಭಟಿ (ನಾ). ಗ. ಯೋಧ; ಸೈನಿಕ.

೨. ಸೇವಕ.

ಭಟಾರ (ನಾ). ಗ. ಜೈನ ಸಂನ್ಯಾಸಿ; ಸವಣ.

೨. ಪೂಜ್ಯವ್ಯಕ್ತಿ; ಗೌರವಾರ್ಹನಾದವನು.

ಭಟ್ಟ (ನಾ). ಗ. ಪಂಡಿತ; ವಿದ್ವಾಂಸ.

೨. ಅಡುಗೆಯವನು; ಬಾಣಸಿಗ.

೩. = ಭಟ್ಟಂಗಿ. ೪. ಪುರೋಹಿತ.

ಭಟ್ಟಂಗಿ (ನಾ). ಹೊಗಳುವವನು; ಸ್ತುತಿ
ಪಾಠಕ.

ಭಟ್ಟಾರಕ = ಭಟಾರ.

ಭಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಮದ್ಯ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಬಳಸುವ ಹಬೆಯ ಸಾಧನ; ಬಟ್ಟಿ. ೨. ಒಂದು ಆಕೃತಿಯ ಪ್ರಮಾಣ.

ಭಟ್ಟಿನಿ (ನಾ). ೧. ಪಟ್ಟಿಮಹಿಸಿಯಲ್ಲದ ರಾಣಿ. ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠಳಾದ ಹೆಂಗಸು.

ಭಣಗುಡು (ಕ್ರಿ). ಶೂನ್ಯವಾಗಿ ತೋರು; ಬರಿದಾಗಿ ಕಾಣು.

ಭಣಿತಿ = ಬಣಿತ.

ಭಣಿತೆ = ಬಣಿತ.

ಭತ್ತ = ಬತ್ತ.

ಭತ್ತೆ = ಭತ್ತ.

ಭತ್ತ (ನಾ). ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಕೊಡುವ ವಿಶೇಷ ಸಂಭಾವನೆ.

ಭದ್ರ (ನಾ). ೧. ಸುಖ; ಶ್ರೇಯಸ್ಸು; ಸುರಕ್ಷಿತತೆ. ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಆನೆ. ೪. ಚಿನ್ನ. ೫. ದಿರುಕು; ಆಂತರ. ೬. ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾದ್ಯ. ೭. ಉಪರಿಗೆ; ಮಹಡಿ. ೮. ಎತ್ತು; ಗೊಳಿ. (ಗು). ೯. ಶುಭ ಕರವಾದ; ಮಂಗಳಕರವಾದ. ೧೦. ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾದ. ೧೧. ಅಂದವಾದ. ೧೨. ಸುರಕ್ಷಿತ ವಾದ. ೧೩. ದಿಗಿಯಾದ; ಗಟ್ಟಿಯಾದ ~ ಆಕಾರ = ಸುಂದರವಾದ ರೂಪ ~ ಆಸನ = ೧. ಭದ್ರಪೀಠ. ೨. ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಭಂಗಿ. ~ ಗಜ = ಶುಭ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆನೆ; ಪಟ್ಟಿದ ಆನೆ. ~ ಪೀಠ = ಉತ್ತಮವಾದ ಪೀಠ; ಸಿಂಹಾಸನ. ~ ಮಂಟಪ = ಶುಭಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮಂಟಪ. ~ ಮಾಡು = ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಿಸು; ಜೋಪಾನ ಮಾಡು. ~ ಲಕ್ಷಣ = ಮಂಗಳಕರವಾದ ಚಿಹ್ನೆ. ~ ಶಾಲೆ = ಮಹಡಿ; ಉಪರಿಗೆ.

ಭದ್ರಮುಸ್ತೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಔಷಧಿ ಮೂಲಿಕೆ.

ಭದ್ರಾಕರಣ (ನಾ). ೧. ಸುಂದರವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು. ೨. ಕೈರ ಮಾಡುವುದು.

ಭಯ (ನಾ). ೧. ಅಂಚೆ; ಹೆದರಿಕೆ. ೨. ಕಾವ್ಯದ ನವರಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ~ (೦) ಕೊ (ಗೊ) ಛ = ಅಂಜು; ಹೆದರು. ಭಯಂಕರ (ಗು). ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ; ಉಗ್ರವಾದ.

ಭಯಾನಕ ೧. = ಭಯ. (ಗು). ೨. ಉಗ್ರ ವಾದ; ಭಯಂಕರ.

ಭರ (ನಾ). ೧. ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದು; ಆಧರಿಸುವುದು. ೨. ಹೊರುವುದು; ಧರಿಸುವುದು. ೩. ಭಾರ; ಹೊರೆ. ೪. ಇಪ್ಪತ್ತು ತೋಲದ ತೂಕ, — ಪ್ರಮಾಣ. ೫. ಹೆಚ್ಚಳ; ಅಧಿಕ್ಯ. ೬. ಬಲವಾದ ಆನೆ; ಉತ್ಕಟೇಚ್ಛೆ. ೭. ವೇಗ; ಹತ್ತಿರ. ~ ಇಸು = ವಹಿಸು; ಧರಿಸು; ಹೊರು. ~ (೦) ಗೆಯ್ = ೧. ಆಹಾರಗೊಳ್ಳು; ರಭಸವನ್ನು ತೋರು. ೨. ಕಾರ್ಯ ಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

ಭರಡಾ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಆಡಕೆ. ೨. ನುಚ್ಚು; ತರಿ.

ಭರಣ (ನಾ). ೧. ವಹಿಸುವುದು; ಧರಿಸುವುದು. ೨. ಕಾಣುವುದು; ಪೋಷಿಸುವುದು. ೩. ಸರಬಳಿ; ವೇತನ. ೪. ತುಂಬುವುದು; ಭರ್ತಿಮಾಡುವುದು. ೫. ತುಂಬಿಸುವ ವಸ್ತು, — ಪದಾರ್ಥ.

ಭರಣಿ (ನಾ). ೧. ಕರಡಿಗೆ; ಕರಂಡಕೆ. ೨. ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮತ್ತು ಆ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಕೆ.

ಭರತ (ನಾ). ೧. ಅಭಿನಯಕಲೆ; ನಾಟ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ. ೨. ಅಭಿನಯಿಸುವವನು; ನಟ. ೩. ನಾಟ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬರೆದ ಮುನಿ. ೪. ನದಿ ಅಥವಾ ಸಮುದ್ರದ ಉಬ್ಬರ. ೫. ಭಾರತದೇಶ. ~ (೦) (ವೇ)ಳು = ಸಮುದ್ರವು

ಉಳ್ಳೇರು. ~ಖಂಡ = ಭಾರತದೇಶ.
 ~ವರ್ಷ = ಭರತಖಂಡ. ~ವಾಕ್ಯ
 = ೧. ನಾಟಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ
 ಅಶೀರ್ವಚನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶ್ಲೋಕ.
 ೨. ಕೊನೆಯ ಮಾತು. ~ಶಾಸ್ತ್ರ = ನಾಟ್ಯ
 ಶಾಸ್ತ್ರ.
 ಭರತಜ್ಞ (ನಾ). ನಾಟ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು
 ತಿಳಿದವನು.
 ಭರತಿ (ನಾ). ೧. ಸಮುದ್ರ ಅಥವಾ ನದಿಯ
 ಉಬ್ಬರ. ೨. ಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವುದು;
 ಭರ್ತಿ.
 ಭರದ್ವಾಜ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ.
 ೨. ಒಬ್ಬ ಋಷಿಯ ಹೆಸರು.
 ಭರವಸ (ನಾ). ೧. ನಂಬಿಕೆ; ವಿಶ್ವಾಸ.
 ೨. ಅಭಯ; ಅಶ್ವಾಸನೆ.
 ಭರವಸೆ = ಭರವಸ.
 ಭರಾಟೆ (ನಾ). ೧. ವೇಗ; ರಭಸ. ೨. ಅಧಿಕ್ಯ;
 ಹೆಚ್ಚಳ.
 ಭರಿಕೈ (ನಾ). ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲು.
 ಭರ್ಗ (ನಾ). ೧. ಕಾಂತಿ; ಪ್ರಕಾಶ.
 ೨. ತಿವ.
 ಭರ್ಜರಿ(ಗು). ೧. ಉತ್ತಮವಾದ; ಸೊಗಸಾದ.
 ೨. ದೊಡ್ಡ; ಭಾರಿಯಾದ.
 ಭರ್ಜ = ಬರ್ಜ.
 ಭರ್ತ = ಭರ್ತ್ಯ.
 ಭರ್ತಾರ = ಭರ್ತ್ಯ.
 ಭರ್ತಿ = ಭರತಿ.
 ಭರ್ತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಪೋಷಿಸುವವನು;
 ಕಾಪಾಡುವವನು. ೨. ಒಡೆಯ; ಸ್ವಾಮಿ.
 ೨. ಗಂಡ. ~ನಿಂದಕ = ಒಡೆಯನನ್ನು
 ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವನು; ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿ.
 ಭರ್ತ್ಸನ (ನಾ). ೧. ಹೆದರಿಸುವುದು;
 ಅಂಜಿಸುವುದು. ೨. ಹೆದರಿಕೆ; ಭಯ.
 ೨. ನಿಂದೆ; ತೆಗಳಿಕೆ; ಧಿಕ್ಕಾರ.

ಭರ್ಮ (ನಾ). ೧. ಬೆಂಬಲ; ಆಧಾರ.
 ೨. ಸಂಬಳ; ಕೂಲಿ. ೨. ಬಂಗಾರ.
 ~ರ್ಮ = ಬಂಗಾರದ ಸಾಧ, -ಭವನ.
 ಭಲ (ನಾ). ಕೊಂಡಾಟದ ಒಂದು ಮಾತು.
 ಭಲೆ = ಭಲ.
 ಭಲ್ಲ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಾಣ.
 ೨. = ಭಲ್ಲೂಕ.
 ಭಲ್ಲಾತಕ (ನಾ). ಗೇರುಮರ ಮತ್ತು ಅದರ
 ಬೀಜ.
 ಭಲ್ಲಾತಕೆ = ಭಲ್ಲಾತಕ.
 ಭಲ್ಲೂಕ (ನಾ). ಕರಡಿ.
 ಭಲ್ಲೆ ೧. = ಭಲ್ಲೆಯು. ೨. ಹೋಳದ ದಂಟು.
 ಭಲ್ಲೆಯ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಯುಧ.
 ಭಲ್ಲೆಹ = ಭಲ್ಲೆಯು.
 ಭವ (ನಾ). ೧. ಅಸ್ತಿತ್ವ; ಇರುವಿಕೆ.
 ೨. ವಾಸಸ್ಥಳ; ಮನೆ. ೨. ಹುಟ್ಟು;
 ಜನ್ಮ. ೪. ಸಂಸಾರ. ೫. ಪುನರ್ಜನ್ಮ;
 ಜನ್ಮಾಂತರ. ೬. ಶಿವ. (ಗು). ೭. ಹುಟ್ಟಿದ;
 ಉತ್ಪನ್ನವಾದ. ~ಅಂತರ = ಬೇರೆಯು
 ಜನ್ಮ; ಜನ್ಮಾಂತರ. ~ಅವಳಿ = ಹುಟ್ಟು
 ಸಾವುಗಳ ಪರಂಪರೆ. ~ಇಸು = ಹುಟ್ಟು;
 ಜನಿಸು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ೧. ಹುಟ್ಟು
 ಸಾವುಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗು. ೨. ಹಾಳಾಗು;
 ನಾಶವಾಗು. ~ಕ್ಷಯ = ಹುಟ್ಟು ಸಾವು
 ಗಳ ಬಂಧನವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದವನು;
 ಮುಕ್ತ. ~ದೂರ = ಹುಟ್ಟು ಸಾವುಗಳಿಂದ
 ದೂರವಾದವನು; ಪರಮಾತ್ಮ. ~ಪಾಶ
 = ಸಂಸಾರ ಬಂಧನ. ~ಬಂಧನ
 = ಭವಪಾಶ. ~ಸ್ಕರಣೆ = ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ
 ನೆನಪು.
 ಭವಣೆ = ಬವಣೆ.
 ಭವಣೆ = ಬವಣೆ.
 ಭವನ (ನಾ). ೧. ಇರುವಿಕೆ; ಅಸ್ತಿತ್ವ.
 ೨. ಜನನ; ಉತ್ಪತ್ತಿ. ೨. ಸಾಧ; ಮನೆ.

ಭವಿ (ನಾ). ಗ. ಸಂಸಾರ ಬಂಧನಕ್ಕೆ
ಒಳಗಾದವನು. ೨. ವೀರಶೈವ ದೀಕ್ಷೆ
ಯನ್ನು ಪಡೆಯದವನು. (ಗು). ೩. ಜೀವ
ದಿಂದಿರುವ; ಬದುಕಿರುವ.

ಭವಿತವ್ಯ (ನಾ). ಗ. ವಿಧಿ; ಅದೃಷ್ಟ. (ಗು).
೨. ಆಗಲಿರುವ.

ಭವಿಷ್ಯ (ಗು). ಗ. ಮುಂದೆ ಬರಲಿರುವ
ಕಾಲ; ಭವಿಷ್ಯತ್ತು. ೨. = ಭವಿತವ್ಯ.

ಭವಿಷ್ಯತ್ತು (ನಾ). ಗ. ಬರಲಿರುವ ಕಾಲ;
ಮುಂದಿನ ಕಾಲ. ೨. ಮುಂದಾಗುವ
ಭವಿಷ್ಯ. ೩. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮೂರು
ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. (ಗು). ೪. ಆಗಲಿರುವ;
ಬರಲಿರುವ.

ಭವ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾದವನು.
(ಗು). ೨. ಆಗುವ; ಆಗಲಿರುವ.
೩. ಯೋಗ್ಯನಾದ; ಉತ್ಕೃಷ್ಟನಾದ.
೪. ಚೆನ್ನಾದ; ಉತ್ತಮನಾದ.

ಭವ್ಯತೆ (ನಾ). ಗ. ಮಂಗಳಕರವಾದುದು.
೨. ಪೈಭವ; ಶೀವಿ. ೩. ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆ;
ಉತ್ತಮತೆ.

ಭವ್ಯಕ (ನಾ). ಗ. ನಾಯಿ. ೨. ಬೊಗಳುವ
ವನು.

ಭವಣ (ನಾ). ಗ. ಬೊಗಳುವಿಕೆ. ೨. ನಾಯಿ.

ಭವಿತ (ನಾ). ವಿಭೂತಿ; ಭಸ್ಮ.

ಭವ್ಯ (ನಾ). ಗ. ೩ದಿ. ೨. ಚರ್ಮದ ಚೀಲ.

ಭವ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಬೂದಿ. ೨. ವಿಭೂತಿ.

ಭಾಂಗಿ (ನಾ). (ಟಿಪಾಲು ಮೂಲಕ ಕಳಿಸುವ)
ಕಟ್ಟಿದ ವಸ್ತು; ಪಾರ್ಸೆಲ್ಲು.

ಭಾಂಡ ಗ. = ಭಾಂಡಿ. ೨. ಕುದುರೆಯ ಸಜ್ಜು,
-ಸರಂಜಾಮು. ೩. ಒಡನೆ; ಅಭರಣ.

೪. ವ್ಯಾಪಾರದ ಸರಕಿನ ಮೂಟೆ, -ಗಂಟಿ.

೫. ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಸರಕು, -ದಾಸ್ತಾನು.

೬. ಹಾಸ್ಯ; ನಕಲಿ. ~ಆಗಾರ
= ಗ. ಉಗ್ರಾಣ; ಕಣಜ. ೨. ನಿಧಿ;

ಸಂಪತ್ತು. ~ಶಕಲ = ಒಡೆದ ಮಡಕೆಯ
ಚೂರು; ಓಡು.

ಭಾಂಡಿ (ನಾ). ಪ್ರಾತ್ಯ.

ಭಾಂಡು (ನಾ). ಸೀರೆ.

ಭಾಕ್ತ (ಗು). ಗ. ಪರಾಧೀನನಾದ; ಅಶ್ರಿತ.
೨. ತಿನ್ನಲು ಯೋಗ್ಯನಾದ. ೩. ಅಮುಖ್ಯ
ವಾದ; ಗೌಣವಾದ.

ಭಾಗೆ (ನಾ). ಗ. ಅಂಶ; ಪಾಲು. ೨. ಹಂಚಿಕೆ;
ಹಂಚುವುದು. ೩. ಭಾಗ್ಯ; ಅದೃಷ್ಟ.
೪. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಒಂದು ಅಂಶ;
ಕಾಲುಭಾಗ. ೫. ಗೊತ್ತಾದ ಸ್ಥಳ.
~ಇಸು = ಭಾಗಮಾಡು; ವಿಭಾಗಿಸು.
~ವೆಹಿಸು = ಪಾಲುಗೊಳ್ಳು; ಪಾತ್ರ
ವಹಿಸು.

ಭಾಗದೇವಿ (ನಾ). ಗ. ಪಾಲು; ವಿಭಾಗ.
೨. ವಿಧಿ; ದೈವ. ೩. ಅದೃಷ್ಟ; ಭಾಗ್ಯ.
೪. ಕರ; ಕೆರಿಗೆ.

ಭಾಗವತ (ನಾ). ಗ. ಪರಿವಾಸ; ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತ.
೨. ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
೩. ಬಯಲಾಟದಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯವನ್ನು
ಕಲಿಸುವವನು; ನಿರ್ದೇಶಕ. (ಗು).
೪. ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
~ಸಂಪ್ರದಾಯ = ವೈಷ್ಣವ ಸಂಪ್ರದಾಯ.

ಭಾಗಶಃ (ಅ). ಭಾಗಭಾಗವಾಗಿ.

ಭಾಗಸ್ಥ (ನಾ). ಗ. ಪಾಲುಗಾರ; ಭಾಗಿ.
೨. ಹಕ್ಕುದಾರ; ವಾರಸುದಾರ.

ಭಾಗಾಕಾರ (ನಾ). ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು
ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಭಾಗಿಸುವುದು.

ಭಾಗಾದಿ (ನಾ). ದಾಯಾದಿ.

ಭಾಗಾಹಾರ = ಭಾಗಾಕಾರ.

ಭಾಗಿ (ನಾ). ಗ. ಭಾಗವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು;
ಪಾಲುದಾರ. ೨. ಯಜಮಾನ; ಒಡೆಯ.

೩. ಹಕ್ಕುದಾರ; ವಾರಸುದಾರ.
೪. ಭಾಗ್ಯವಂತ; ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿ.

ಭಾಗಿನೇಯ (ನಾ). ಒಡಹುಟ್ಟಿದವಳ ಮಗ;
ಸೋದರಳಿಯ.

ಭಾಗೆ (ನಾ). ಭಾಗ; ಪಾಲು; ವಿಭಾಗ.

ಭಾಗ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಭಾಗಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯ
ವಾದುದು. ೧. ಕರ್ಮಫಲದಿಂದಂಟಾಗುವ
ಸುದೈವ ಅಥವಾ ದುರ್ವೈವ. ೨. ಸುಖ;
ಶ್ರೇಯಸ್ಸು. ೪. ಐಶ್ವರ್ಯ; ಸಂಪತ್ತು.

ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ (ನಾ). ಭಾಗ್ಯವಂತ; ಸುದೈವಿ.

ಭಾಜಕ (ನಾ). ಗ. ಭಾಗಮಾಡುವವನು.
೧. ಭಾಗಿಸುವ ಸಂಖ್ಯೆ.

ಭಾಜನ (ನಾ). ಗ. ವಿ ಭಾಗಿಸುವುದು.
೧. ಪಾತ್ರೆ; ಭಾಂಡ. ೨. ಅರ್ಹ;
ಯೋಗ್ಯನಾದವನು.

ಭಾಜ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಭಾಗ; ಪಾಲು; ಅಂಶ.
೧. ಗಣತದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಸಲ್ಪಡುವ ಸಂಖ್ಯೆ.
(ಗು). ೨. ಭಾಗಿಸಲ್ಪಡುವ.

ಭಾಟ (ನಾ). ಗ. ಸಂಬಳ; ವೇತನ; ಕೂಲಿ.
೧. ಬಾಡಿಗೆ.

ಭಾಟಾಮಾರ್ಗ (ನಾ). ರಾಜಮಾರ್ಗ;
ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ; ಹೆದ್ದಾರಿ.

ಭಾಣ (ನಾ). ಗ. ನಾಟಕದ ದಶರೂಪಕಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು. ೧. ಆಹಾರವಿರುವ ತಟ್ಟೆ.
೨. ಕುದುರೆಯ ಬಾಯಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ
ಆಹಾರದ ಛೇಲ; ತೋಬರಿ.

ಭಾತಿ (ನಾ). ಬೆಳಕು; ಪ್ರಕಾಶ; ಕಾಂತಿ.

ಭಾತು (ನಾ). ಗ. ಬತ್ತ; ನೆಲ್ಲು. ೧. ಅನ್ನ;
ಕಲಸಿದ ಅನ್ನ.

ಭಾದ್ರಪದ (ನಾ) ಚಾಂದ್ರಮಾನ ವರ್ಷದ
ಆರನೆಯ ತಿಂಗಳು.

ಭಾನ (ನಾ). ಗ. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು,
-ತೋರುವುದು. ೧. ಪ್ರಕಾಶ; ಹೊಳಪು.

೨. ಜ್ಞಾನ; ತಿಳಿವಳಿಕೆ. ~ತಪ್ಪು = ಎಚ್ಚರ
ತಪ್ಪು; ಮೈಮರೆ.

ಭಾನಗಡಿ (ನಾ). ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ; ಗೊಂದಲ.

ಭಾನು (ನಾ). ಗ. ಪ್ರಕಾಶ; ಹೊಳಪು.
೧. ಸೂರ್ಯ; ನೇಸರು. ೨. ರಾಜ. ~ಬಿಂಬ
= ಸೂರ್ಯಮಂಡಲ. ~ವಾರ = ವಾರದ
ಏಳುದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ರವಿವಾರ.

ಭಾಪು (ನಾ). ಕೊಂಡಾಟದ ಒಂದು ಮಾತು.

ಭಾಪುರಿ (ನಾ). ತೋಳಿಗೆ ಧರಿಸುವ ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಆಭರಣ.

ಭಾಮಂಡಲ(ಳ) (ನಾ). ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು
ಚಂದ್ರನ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಬೆಳಕಿನ
ವರ್ತುಲ.

ಭಾಮಿನಿ = ಭಾಮೆ.

ಭಾಮಿನೀಪಟ್ಟದಿ (ನಾ). ಕನ್ನಡದ ಆರು
ಪಟ್ಟದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಭಾಮೆ (ನಾ). ಗ. ಹೆಂಗಸು. ೧. ಕೋಪ
ಗೊಂಡಿರುವ ಹೆಂಗಸು; ಕೆರಳಿದ ಹೆಣ್ಣು.

ಭಾರ (ನಾ). ಗ. ಹೊರುವುದು; ಧರಿಸುವುದು.
೧. ಹೊರೆ; ಹೇರು. ೨. ಒಚ್ಚೆ; ತೂಕ.
೪. ಅಧಿಕೃತ; ಹೆಚ್ಚಳ. ೫. ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ;
ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ~ಇಸು = ಗ. ಹೆಚ್ಚುಗು;
ಅಧಿಕವಾಗು. ೬. = ಭಾರ್ಯೆ.

ಭಾರಕ (ನಾ). ಗ. ಹೊರೆ; ಭಾರ. ೧. ಭಾರ
ವನ್ನು ಹೊರುವವನು.

ಭಾರಣೆ (ನಾ). ಗ. ಹೊರೆ; ಭಾರ. ೧. ಅಧಿಕೃತ;
ಹೆಚ್ಚಳ. ೨. ಭೂತೆ; ಹಿರಿಮೆ.

ಭಾರತ (ನಾ). ಗ. ಭರತನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ
ದವನು. ೧. ಭರತಖಂಡ; ಹಿಂದ. ಸ್ಥಾನ.
೨. ಭಾರತವೇಶದ ಒಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಇತಿಹಾಸ
ಕಾವ್ಯ. ೪. ನಟ. ~ವಾಚನ = ಭಾರತವನ್ನು
ರಾಗಬದ್ಧವಾಗಿ ಹಿಡುವುದು; ಗನುಕ.

ಭಾರತಿ (ನಾ). ಗ. ಸರಸ್ವತಿ; ಶಾರದೆ.
೧. ವಿದ್ಯಾಂಸ; ಪಂಡಿತ. ೨. ಕೆಲವು
ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳ ಹೆಸರಿನ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಪದ.

ಭಾರತಿಕ (ನಾ). ನಟ; ನಟುವ.

ಭಾರದ್ವಾಜ (ನಾ). ೧. ಭರದ್ವಾಜ ಮುಷಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು. ೨. ಭರದ್ವಾಜನ ಮಗ; ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯ. ೩. ಸಪ್ತಮುಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ. ೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ; ಸಂಬಾರಕಾಗೆ.

ಭಾರಿ (ಗು). ೧. ಭನವಾದ; ತೂಕವುಳ್ಳ. ೨. ವಿಶೇಷವಾದ; ಮಹತ್ತ್ವದ; ದೊಡ್ಡ. ಭಾರ್ಯೆ (ಕ್ರಿ). ಭಾರವಾಗು; ತೂಕದಿಂದ ಕೂಡಿರು.

ಭಾರ್ಗವ (ನಾ). ೧. ಭೃಗುಮುನಿಯ ಮಗ. ೨. ಪರಶುರಾಮ. ೩. ಶುಕ್ರಗೃಹ.

ಭಾರ್ಗವಿ (ನಾ). ೧. ಲಕ್ಷ್ಮಿ. ೨. ಪಾರ್ವತಿ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು; ಗರಿಕೆ.

ಭಾರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಅಳು; ಸೇವಕ. (ಗು). ೨. ಹೊರಬೇಕಾದ. ೩. ಪ್ರೇಷಿಸಬೇಕಾದ.

ಭಾರ್ಯ (ನಾ). ಹೆಂಡತಿ; ಪತ್ನಿ.

ಭಾಲ(ಳ) (ನಾ). ಹಣೆ; ನೊಸಲು. ~ಅಂಬಕ = ೧. ಹಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಣ್ಣು. ೨. ಶಿವ. ~ನೇತ್ರ = ಭಾಳಾಂಬಕ. ~ಪಟ್ಟಿ = ೧. ಹಣೆ. ೨. ಯಜ್ಞಾಶ್ವದ ಹಣೆಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಪಟ್ಟಿ.

ಭಾಲದಾರ (ನಾ). ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನು; ದ್ವಾರಪಾಲಕ.

ಭಾಲೆ (ನಾ). ಭರ್ಜಿ; ಭಲ್ಲೆಯ.

ಭಾವ (ನಾ). ೧. ಅಕ್ಕನ ಗಂಡ. ೨. ಗಂಡನ ಅಣ್ಣ. ೩. ಇರುವಿಕೆ; ಅಸ್ತಿತ್ವ. ೪. ಸ್ವರೂಪ; ತೋರಿಕೆ. ೫. ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ; ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ; ಸ್ವಭಾವ. ೬. ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ೭. ಭಾವನೆ; ಆಲೋಚನೆ. ೮. ಹೃದಯ; ಮನಸ್ಸು. ೯. ಅಂಗಚಲನೆ; ಕ್ರಿಯೆ. ೧೦. ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಭಾವನಾಮದ ಅರ್ಥ. ೧೧. ಹುಟ್ಟು; ಮೂಲ. ೧೨. ರಸಪರಿಪೋಷಕವಾದ ಸಾಮಗ್ರಿ. ೧೩. ಒಂದು ಸಂವತ್ಸರದ

ಹೆಸರು. ~ಅನುವಾದ = ಮೂಲಕೃತಿಯ ಮುಖ್ಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು. ~ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ = ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುವುದು. ~ಅವೇಶ = ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ ತೀವ್ರತೆ; ಭಾವಪರವಶತೆ. ~ಇಸು = ೧. ದೊರಕು; ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗು. ೨. ಯೋಚಿಸು; ಊಹಿಸು. ೩. ಕೂಡಿಸು; ಸೇರಿಸು. ೪. ನೆನೆಯಿಸು; ತೋರಿಸು. ೫. ಲೇಪಿಸು; ತೊಡೆ. ~ಗೀತೆ = ಭಾವಪ್ರಧಾನವಾದ ಗೀತೆ. ~ಚಿತ್ರ = ತಸವೀರು; ಪ್ರೇರಣೆ. ~ಜೀವಿ = ಭಾವನಾಮಯನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ~ಮಯ್ದನ = ಹೆಂಡತಿಯ ಸಹೋದರ. ~ಶುದ್ಧಿ = ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ವಚ್ಛತೆ, -ನೈರ್ಮಲ್ಯ.

ಭಾವಕ (ನಾ). ೧. ಹಿತ್ತೆಪಿ; ಹಿತಚಿಂತಕ. ೨. ರಸಿಕ; ಸಹೃದಯ. ೩. ಪಂಡಿತ; ವಿದ್ವಾಂಸ. (ಗು). ೪. ಉಂಟುಮಾಡುವ; ಕಲ್ಪಿಸುವ.

ಭಾವಕಿ (ನಾ). ೧. ಸದಭಿರುಚಿಯುಳ್ಳ ಹೆಂಗಸು. ೨. ಸುಂದರಿ; ಚೆಲುವೆ.

ಭಾವಜ (ನಾ). ಕಾಮ; ಮನ್ಮಥ. ~ಅಂತಕ = ಮನ್ಮಥನಿಗೆ ಮೃತ್ಯುಸ್ವರೂಪನಾದವನು; ಶಿವ. ~ಜನಕ = ಮನ್ಮಥನ ತಂದೆ; ವಿಷ್ಣು.

ಭಾವಜ್ಞ (ನಾ). ೧. ಇತರರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವವನು; ಇಂಗಿತಜ್ಞ. ೨. ಜ್ಞಾನಿ; ಅನುಭಾವಿ.

ಭಾವನೆ (ನಾ). ೧. ಉಂಟುಮಾಡುವುದು; ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು. ೨. ಇತರರಿಗೆ ಹಿತವನ್ನು ಮಾಡುವುದು. ೩. ಊಹೆ; ಕಲ್ಪನೆ. ೪. ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ವಿಚಾರ. ೫. ಧ್ಯಾನ. ೬. ಚಾರ್ಣವನ್ನು ದ್ರವದಲ್ಲಿ ನೆನೆಯಿಸುವುದು. ೭. ಹೂವು, ಗಂಧಾದಿಗಳಿಂದ

ಶೃಂಗರಿಸುವುದು. ~ಗೆಯ್ = ನೆನೆಹಾಕು; ನೆನೆಯಿಸು.

ಭಾವಿ ೧. = ಬಾವಿ. ೨. ಮುಂದೆ ಸಂಭವಿಸ ತಕ್ಕುದು; ಭವಿಷ್ಯ. ೩. ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ. (ಗು). ೪. ಮುಂದೆ ಆಗಲಿರುವ.

ಭಾವಿಕ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿದವನು; ಜ್ಞಾನಿ. ೨. (ಅಂಧಶ್ರದ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ) ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ವನು. ೩. ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೪. ಭಾವಪೂರ್ಣವಾದ ಮಾತು. (ಗು). ೫. ಸಹಜವಾದ; ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ. ೬. ಭಾವಪೂರ್ಣವಾದ. ೭. ಒಳ್ಳೆಯ; ಚೆನ್ನಾದ.

ಭಾವಿತ (ಗು). ೧. ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ; ಉಂಟು ಮಾಡಿದ; ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ. ೨. ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ತೋರಿಸಿದ. ೩. ಉಂಟಿಸಿದ; ಭಾವಿಸಿದ. ೪. ಮಂಗಳಕರವಾದ; ಒಳ್ಳೆಯ. ೫. ನೆನೆಯಿಸಿದ; ತೋಯ್ದ. ೬. ಕಲಿಸಿದ; ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿದ. ೭. ಪರಿಮಳಗೊಳಿಸಿದ.

ಭಾವುಕ (ನಾ). ೧. ಅಕ್ಕಿನ ಗಂಡ; ಭಾವ. ೨. ಸಂತೋಷ. ೩. ಭಾವಜೀವಿ. (ಗು). ೪. ಸದಭಿರುಚಿಯುಳ್ಳ.

ಭಾವುಕತೆ (ನಾ). ೧. ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುವ ಗುಣ; ರಸಿಕತೆ. ೨. ತಲ್ಲೀನತೆ. ಭಾವೆ = ಭಾಮೆ.

ಭಾವ್ಯ (ನಾ). ೧. ಆಗತಕ್ಕುದು; ಆಗಲಿರುವುದು. (ಗು). ೨. ಸಂಭವಿಸಲಿರುವ; ಆಗಲಿರುವ.

ಭಾವಣ (ನಾ). ೧. ಮಾತನಾಡುವುದು. ೨. ಉಪನ್ಯಾಸ.

ಭಾವಣಕಾರ (ನಾ). ಉಪನ್ಯಾಸಕ.

ಭಾಷಾಂತರ (ನಾ). ಒಂದು ಭಾಷೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡುವುದು; ತರ್ಜುಮೆ. ~ಇಸು = ಅನುವಾದ ಮಾಡು.

ಭಾಷಾಧೀಶ (ನಾ). ವಾಣಿಪತಿ; ಬ್ರಹ್ಮ. ಭಾಷಾಪತ್ರ (ನಾ). ಕರಾರು ಪತ್ರ; ಒಪ್ಪಂದ. ಭಾಷಾವಾರು (ಅ). ಭಾಷೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ.

ಭಾಷಿತ (ನಾ). ಮಾತು; ಭಾಷೆ; ನುಡಿ. ಭಾಷೆ (ನಾ). ೧. ಮಾತು; ನುಡಿ. ೨. ಭಾಷೆಯ ಅಧಿದೇವತೆ; ಸರಸ್ವತಿ. ೩. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ವಚನ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪು; ವಚನಭ್ರಷ್ಟನಾಗು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡುಕೆ = ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪುವವನು; ಸುಳ್ಳು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಡು = ಮಾತುಕೊಡು; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡು.

ಭಾಷ್ಯ (ನಾ). ವಿವರಣೆ; ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ. ಭಾಷ್ಯಕಾರ (ನಾ). (ಯಾವುದಾದರೂ ಗ್ರಂಥದ ಬಗೆಗೆ) ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಬರೆಯುವವನು; ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರ.

ಭಾಷ (ನಾ). ೧. ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ. ೨. ತೋರಿಕೆ; ಸ್ಪರ್ಶ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ; ಹಿಂಗಲಿ. ೪. ಹುಂಜ. ೫. ಹದ್ದು. ~ಅ(ವಾ)ಗು = ಸ್ಪರ್ಶಿಸು; ತೋಜು. ~ಇಸು = ಹೊಳೆ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು.

ಭಾಸುರ (ನಾ). ೧. ಅಂದ; ನೋಗನು; ಬೆಲುವು. ೨. ಶೂರ; ಕಲಿ. (ಗು). ೩. ಹೊಳೆಯುವ; ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ. ೪. ಅಂದವಾದ; ಬೆಲುವಾದ.

ಭಾಸೆ = ಭಾಷೆ.

ಭಾಸ್ಯರ (ನಾ). ಸೂರ್ಯ; ನೇಸರು.

ಭಿಂಗಾರಿ (ನಾ). ಚಿನ್ನದ ಪಾತ್ರೆ.

ಭಿಂದಿವಾಲ(ಳ) = ಬಿಂದಿವಾಲ.

ಭಿಕಾರಿ = ಬಿಕಾರಿ.

ಭಿಕ್ಕು (ನಾ). ಸಂನ್ಯಾಸಿ; ಭಿಕ್ಷು.

ಭಿಕ್ಷು = ಭಿಕ್ಷೆ. ~ಅಟಿನ = ತಿರುಪೆಗಾಗಿ ಅಲಿಯುವುದು. ~ಅನ್ನ = ಭಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ದೊರೆತ ಆಹಾರ.

ಭಿಕ್ಷು (ನಾ). ಗ. ಭಿಕ್ಷುಕ; ತಿರುಪೆಯವನು.

೨. ಬಾಧ್ಯ ಸಂನ್ಯಾಸಿ.

ಭಿಕ್ಷುಕ = ಭಿಕ್ಷು.

ಭಿಕ್ಷುಕಿ (ನಾ). ಗ. ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬೇಡುವವಳು.

೨. ಸಂನ್ಯಾಸಿನಿ; ಕಂತಿ.

ಭಿಕ್ಷುಣಿ = ಭಿಕ್ಷುಕಿ.

ಭಿಕ್ಷೆ (ನಾ). ಗ. ತಿರುಪೆ; ಯಾಚನೆ; ಬೇಡು

ವುದು. ೨. ಭಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಆಹಾರ.

೩. ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸಂಸಾರಿಗಳು ನೀಡುವ

ಆಹಾರದಾನ. ~ ಇಸು = ತಿರುಪೆ ಎತ್ತು ;

ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡು.

ಭಿಜೆ (ನಾ). ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ; ಸಂಗೋಚ.

ಭಿತ್ತಿ (ನಾ). ಗ. ಮುರಿಯುವುದು; ಒಡೆಯು

ವುದು. ೨. ಜೂರು; ತುಂಡು. ೩. ಬಿರುಕು;

ಸೀಳು. ೪. ಗೋಡೆ. ೫. ಅಶ್ರಯ;

ಆಧಾರ. ~ ಚಿತ್ರ = ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ

ಬರೆದ ಅಥವಾ ಅಂಟಿಸಿದ ಚಿತ್ರ.

ಭಿಮರ (ನಾ). ಗ. ಸೀಳುವವನು; ಒಡೆಯು

ವವನು. ೨. ಸಿಡಿಲು. (ಗು). ೩. ಮುರಿ

ಯುವ; ಒಡೆಯುವ.

ಭಿಕ್ಷ (ನಾ). ಗ. ಜೂರು; ತುಂಡು. ೨. ಭೇದ;

ವ್ಯತ್ಯಾಸ. (ಗು). ೩. ಮುರಿದ; ಒಡೆತ.

೪. ಅರಳಿದ; ತೆರೆದ. ೫. ಬೇರೆಯಾದ;

ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ. ~ ಅಭಿಪ್ರಾಯ = ಬೇರೆಯ

ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಅಭಿಪ್ರಾಯಭೇದ. ~ ಇಸು

= ಗ. ಮುರಿ; ಒಡೆ. ೨. ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನುಂಟು

ಮಾಡು; ಬದಲಾಯಿಸು. ೩. ಒಡೆದು

ಹೊರಾಗು; ಮುರಿದುಹೋಗು. ೪. ಬೇರೆ

ಯಾಗು; ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗು. ~ ಉದರ

= ಮಲತಾಯಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ

ಗಂಡು ಅಥವಾ ಹೆಣ್ಣು. ~ (೦)ಗೆಯ್

= ಗ. ನಾಶಮಾಡು. ೨. ಬೇರೆಯೆಂದು ತಿಳಿ;

ಭೇದವನ್ನೆಣಿಸು. ~ ರಾಶಿ = ಪೂರ್ಣವಲ್ಲದ

ಸಂಖ್ಯೆ; ಅಪೂರ್ಣವಾದ

ಭಿಲ್ಲ (ನಾ). ಬೇಡ; ಕಿರಾತ.

ಭಿಲ್ಲಿ (ನಾ). ಬೇಡಿ; ಕಿರಾತೆ; ಶಬರಿ.

ಭಿಷಕ್ಯ (ನಾ). ವೈದ್ಯ; ಚಿಕಿತ್ಸಕ

ಭಿಷಜ = ಭಿಷಕ್ಯ.

ಭಿಷ್ಣಿ (ನಾ). ಕುದುಪಲಕ್ಕಿ; ಕುಚ್ಚಲಕ್ಕಿ.

ಭೀಕರ (ಗು). ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ;

ಭಯಂಕರ. ~ ಇಸು = ಭಯವನ್ನುಂಟು

ಮಾಡು; ಭೀಕರವಾಗು.

ಭೀಕರತೆ (ನಾ). ಭಯಂಕರತೆ.

ಭೀತ (ನಾ). ಗ. ಹೆದರಿದವನು; ಭಯಗೊಂಡ

ವನು. (ಗು). ೨. ಅಂಚೆ; ಹೆದರಿತ.

ಭೀತಿ (ನಾ). ಗ. ಭಯ; ಹೆದರಿತೆ.

೨. ಆಪಾಯ; ಅಪತ್ತು. ~ ಇಸು

= ಅಂಜು; ಹೆದರು.

ಭೀತೆ (ನಾ). ಅಂಚಿದವಳು; ಹೆದರಿದವಳು.

ಭೀಮ (ನಾ). ಗ. ಪಂಚಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ

ಎರಡನೆಯವನು. ೨. ಶೂರ; ಪರಾಕ್ರಮಿ.

೩. ಶಿವ. ೪. ವಿಷ್ಣು. ೫. ಯಮ. (ಗು).

೬. ಭಯಂಕರನಾದ; ಭೀಕರನಾದ.

~ ಕಾಯ = ಭಾರಿಯಾದ ದೇಹ

ವುಳ್ಳವನು.

ಭೀರು (ನಾ). ಹೆದರುವ ಸ್ವಭಾವದ ವ್ಯಕ್ತಿ;

ಅಂಜುಕುಳಿ.

ಭೀಷಣ (ನಾ). ಗ. ಭಯ; ಹೆದರಿತೆ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾದ್ಯ. (ಗು).

೩. ಭಯಂಕರನಾದ; ಭೀಕರನಾದ.

ಭೀಷ್ಮ (ನಾ). ಗ. ಭಯ; ಹೆದರಿಕೆ. ೨. ಕೌರವ

ಮತ್ತು ಪಾಂಡವರ ತಾತ. (ಗು). ೩. ಭೀಕರ

ನಾದ; ಭಯಂಕರನಾದ. ~ ಇಸು = ಉಗ್ರ

ವಾಗು; ಭಯಂಕರನಾಗು. ~ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ

= ವೃಥವಾದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ.

ಭುಂಜಕ (ನಾ). ತಿನ್ನುವವನು; ಭಕ್ಷಿಸುವವನು.

ಭುಂಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ತಿನ್ನು; ಉಣ್ಣು.

ಭುಂಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ತಿನ್ನುವವನು; ಭಕ್ಷಿಸುವವನು.

ಭುಂಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ತಿನ್ನು; ಉಣ್ಣು.

ಭುಂಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ತಿನ್ನುವವನು; ಭಕ್ಷಿಸುವವನು.

ಭುಂಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ತಿನ್ನು; ಉಣ್ಣು.

ಭುಂಭುಕ (ನಾ). ಗ. ಗೊಂಚಲು ; ಕುಚ್ಚು.
 ೨. ವೈಭವ. (ಗು). ೩. ಅಶ್ವರ್ಯಕರವಾದ.
 ಭುಕ್ತ (ನಾ). ಗ. ತಿನ್ನುವುದು. ೨. ಅಹಾರ ;
 ಉಣಿಸು. ೩. ಅನುಭವಿಸಿದವನು. (ಗು).
 ೪. ಅನುಭವಿಸಿದ. ೫. ತಿಂದ ; ಉಂಡ.
 ~ಶೇಷ = ಊಟ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ
 ಉಳಿದುದು ; ಎಂಜಲು ; ಉಚ್ಚಿಷ್ಟ.
 ಭುಕ್ತಿ (ನಾ). ಗ. ತಿನ್ನುವುದು. ೨. ಸುಖಾನು
 ಭವ ; ಉಪಭೋಗ. ೩. ಊಟ.
 ಭುಗಿಲ್ (ನಾ). ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ.
 ~ಇಡು = ಗ. ಕಿರಳು ; ಅರ್ಭಟಿಸು.
 ೨. ಪ್ರಜ್ಞಲಿಸು ; ಧಗಧಗಿಸು.
 ಭುಗ್ಗ (ಗು). ಕೊಂಕಾದ ; ಬಾಗಿರುವ.
 ಭುಜ (ನಾ). ಗ. ತೋಳು. ೨. ಕೊಂಕು ;
 ಬಾಗಿರುವುದು. ೩. ರೇಖಾ ಗಣಿತದಲ್ಲಿ
 ತ್ರಿಕೋನ, ಚತುರ್ಭುಜ ಮುಂತಾದ
 ರೇಖಾಚಿತ್ರಗಳ ಒಂದು ಪಕ್ಕದ ಗೆರೆ.
 ಭುಜ(ಂ)ಗ (ನಾ). ಗ. ಹಾವು ; ಸರ್ಪ.
 ೨. ಜಾರ ; ವಿಟ ; ಬೊಜಗ. ~ಇಂದ್ರ
 = ಅದಿಶೇಷ. ~ಲೋಕ = ನಾಗಲೋಕ ;
 ಪಾಶಾಳ. ~ವಲಯ = ತೋಳಿಗೆ
 ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಅಭರಣ. ~ಶಯನ
 = ಹಾವಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವವನು ; ವಿಷ್ಣು.
 ಭುಜಂಗವು (ನಾ). ಹಾವು.
 ಭುಜಂಗಿ (ನಾ). ಗ. ಹೆಣ್ಣು ಸರ್ಪ. ೨. ಜಾರೆ.
 ಭುಜಕೀರ್ತಿ (ನಾ). ಭುಜಕ್ಕೆ ಧರಿಸುವ ಒಂದು
 ಬಗೆಯ ಅಲಂಕಾರ ; ಭುಜಕಿರೀಟ.
 ಭುಜಿಷ್ಯ (ನಾ). ಗುಲಾಮ ; ದಾಸ.
 ಭುಜಿಷ್ಯ (ನಾ). ದಾಸ ; ಸೇವಕ.
 ಭುಲ್ಲಯಿಸು = ಬುಲ್ಲಯಿಸು.
 ಭುಲ್ಲವಣಿ = ಬುಲ್ಲವಣಿ.
 ಭುಲ್ಲವಿಸು = ಬುಲ್ಲಯಿಸು.
 ಭುವನ (ನಾ). ಗ. ಜಗತ್ತು ; ಪ್ರಪಂಚ.

~ಅಭಿರಾಮ = ಲೋಕವೇ ಮೋಹಿಸುವ
 ರೂಪವುಳ್ಳವನು. ~ಪ್ರಯ = ಸ್ವರ್ಗ,
 ಮರ್ತ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾಶಾಳಗಳೆಂಬ ಮೂರು
 ಲೋಕಗಳು. ~ನಯನ = ಲೋಕಕ್ಕೆ
 ಕಣ್ಣಿನಂತಿರುವವನು ; ಸೂರ್ಯ.
 ಭುವನಜ (ನಾ). ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು ;
 ತಾವರೆ.
 ಭುವನೇಶ್ವರಿ (ನಾ). ಗ. ಲೋಕಗಳ ಒಡತಿ ;
 ಪಾರ್ವತಿ. ೨. ದೇವಸ್ಥಾನದ ವೇಲ್ಯಾವಣಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತನೆ ಕೆಲಸದಿಂದ ಕೊಡಿದ ಭಾಗ.
 ಭುಸುಗುಡು = ಬುಸುಗುಡು.
 ಭೂ (ನಾ). ಗ. ಪಂಚಮಹಾಭೂತಗಳಲ್ಲಿ
 ಒಂದು ; ಪೃಥ್ವಿ ; ಭೂಮಿ. ೨. ನೆಲ ;
 ಮಣ್ಣು. ೩. ವಾಸಸ್ಥಾನ ; ನೆಲೆ. ~ಕಂಪ
 = ಭೂಮಿಯ ಅದಿರುವಿಕೆ, -ನಡುಗುವಿಕೆ.
 ~ಕಾಂತ=ರಾಜ ; ದೊರೆ. ~ಗೋಳ(ಳ)
 = ಗ. ಭೂಮಂಡಲ ; ಭೂಮಿ.
 ೨. ಭೂಮಿಯ ಹೊರಮೈಯ ವಿಚಾರವನ್ನು
 ತಿಳಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ. ~ಚಕ್ರ = ಗ. ಭೂಮಿ ;
 ಪೃಥ್ವಿ. ೨. ಭೂಮಿಯ ಪಥ ; ಕಕ್ಷೆ.
 ೩. ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸಿರುವ ಕೊಡೆ,
 -ಭತ್ತಿ. ೪. ರಾಷ್ಟ್ರ ; ರಾಜ್ಯ. ೫. ಬಾಣ
 ಬಿರುಸುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧ ; ನೆಲಚಕ್ರ.
 ~ಚರ = ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸಂಚರಿಸು
 ವವನು ; ಮನುಷ್ಯ. ~ಜಾತ = ಭೂಜ.
 ~ದಾನ = ಭೂಮಿಯನ್ನು ದಾನವಾಗಿ
 ಕೊಡುವುದು. ~ನಾಥ = ಭೂಕಾಂತ.
 ~ಪಟ(ಠ) = ಭೂಪ್ರದೇಶಗಳ ವೇಲ್ಯೈ
 ಲಕ್ಷಣ ಅಥವಾ ವಿಭಾಗ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು
 ಗುರುತಿಸಿರುವ ಪಟ ; ನಕ್ಷೆ. ~ಪತಿ
 = ಭೂಕಾಂತ. ~ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ = ಭೂಮಿ
 ಯನ್ನು ಸುತ್ತುವುದು. ~ಭಾರ=ಭೂಮಿಗೆ
 ಹೊರೆಯಾಗಿರುವುದು. ~ಮಂಡಲ(ಳ)
 = ಗ. ಭೂಗೋಳ ; ಪೃಥ್ವಿ. ೨. ಭೂಭಾಗ ;

ದೇಶ. ~ಲೋಕ = ಭೂಮಿ; ಪೃಥ್ವಿ.
~ನಲ್ಲಭ = ಭೂಕಾಂತ. ~ಶಿರ = ಸಮುದ್ರ
ದೊಳಗೆ ಚಾಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಭೂಭಾಗ.
~ಸುತ = ಭೂಮಿಯ ಮಗ; ಕುಜಗೃಹ.
~ಸುತೆ = ಭೂಮಿಯ ಮಗಳು; ಸೀತೆ.
~ಸುರ = ಬ್ರಾಹ್ಮಣ; ಹಾರುವ.

ಭೂಗತ (ನಾ). ೧. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ
ಒಳಗೆ ಇರುವುದು. ೨. ನೆಲಸಮವಾದುದು;
ಸಾಸವಾದುದು. (ಗು). ೩. ಅಡಗಿಕೊಂಡ.
~ಅಲಯ = ಭೂಮಿಯ ಒಳಗೆ ಕಟ್ಟಿದ
ಮನೆ. ~ಮಾಡು = ನಾಶಮಾಡು; ನೆಲ
ಸಮ ಮಾಡು.

ಭೂಗರ್ಭ (ನಾ). ಭೂಮಿಯ ಒಳಮೈ,
-ಒಳಪದರ. ~ಜಲ = ಭೂಮಿಯ ಒಳ
ಪದರಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ನೀರು; ಗುಪ್ತ
ಜಲ. ~ಶಾಸ್ತ್ರ = ಭೂಮಿಯ ಪದರಗಳು
ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ವಿಷಯವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರ.

ಭೂಜ (ನಾ). ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು;
ಮರ, ಗಿಡ ಮುಂತಾದವು. ~ರಾಜಿ
= ಮರಗಳ ಸಾಲು, -ಪಂಕ್ತಿ.

ಭೂತ (ನಾ). ೧. ಉಂಟಾಗುವುದು; ಹುಟ್ಟು
ವುದು. ೨. ಇರುವಿಕೆ; ಅಸ್ತಿತ್ವ. ೩. ಹಿಂದೆ
ಅದುದು; ಕಳೆದುದು. ೪. ಜೀವಿ; ಪ್ರಾಣಿ.
೫. ದೆವ್ವ; ಪಿಶಾಚಿ. ~ಆಟಿಕೆ = ದೆವ್ವ
ಅಥವಾ ಪಿಶಾಚಿಯ ಚೀಪ್ಪು, -ಲೀಲೆ.
~ಆತ್ಮ = ೧. ಮೂಲಭೂತವಾದ ತತ್ತ್ವ.
೨. ಜೀವಾತ್ಮ. ೩. ಪರಮಾತ್ಮ; ಪರ
ಬ್ರಹ್ಮ. ~ಆರಾಧನೆ = ಭೂತಗಳಿಗೆ
ಮಾಡುವ ಪೂಜೆ. ~ಕ(ಗ)ನ್ನಡಿ = ವಸ್ತು
ವಸ್ತು ಇದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವ ಕನ್ನಡಿ; ರಾವುಗನ್ನಡಿ.
~ಕಾಲ = ೧. ಕಳೆದುಹೋದ ಕಾಲ.
೨. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿಯೆ ಮೂರು ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು. ~ಕೋಲ = ಭೂತಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ

ಹರಕೆ ಮತ್ತು ಅಂದು ನಡೆಯುವ ಭೂತ
ನರ್ತನ. ~ಗಣ = ೧. ರಾಕ್ಷಸರ ಅಥವಾ
ಪಿಶಾಚಿಗಳ ಗುಂಪು. ೨. ಜೀವಿಗಳ
ಸಮೂಹ. ~ಚೀಪ್ಪು = ದೆವ್ವ, ಪಿಶಾಚಿ
ಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ನಂಬ
ಲಾದ ಹಿಂಸಾಕೃತ್ಯ. ~ದಯೆ = ಪ್ರಾಣಿ
ಗಳ ಬಗೆಗೆ ಇರುವ ಅನುಕಂಪೆ, -ಕರುಣೆ.
~ನಾಥ = ಭೂತಗಣಗಳ ಒಡೆಯ; ಶಿವ.
~ಪತಿ = ಭೂತನಾಥ. ~ಬಲಿ = ೧. ಕ್ಷುದ್ರ
ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಅನ್ನ, -ಅಹಾರ.
೨. = ಭೂತಯಜ್ಞ. ~ಯಜ್ಞ = ಗೃಹಸ್ಥನು
ನಿತ್ಯವೂ ಆಚರಿಸಬೇಕಾದ ಐದು ಬಗೆಯ
ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಭೂತಲ(ಳ) (ನಾ). ಭೂಮಿ; ಪೃಥ್ವಿ.
~ಪತಿ = ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ; ರಾಜ.

ಭೂತಾಳ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ.
ಭೂತಾಳೆ = ಭೂತಾಳ.

ಭೂತಿ (ನಾ). ೧. ಇರುವಿಕೆ; ಅಸ್ತಿತ್ವ.
೨. ಹುಟ್ಟು; ಜನ್ಮ. ೩. ಸೌಖ್ಯ; ಕ್ಷೇಮ.
೪. ವಿಭೂತಿ; ಭಸ್ಮ. ೫. ಸುಟ್ಟಮಾಂಸ;
ಸುಂಟಿಗೆ. ೬. ಐಶ್ವರ್ಯ.

ಭೂತಿಕ (ನಾ). ಮಾಂತ್ರಿಕ; ಐಂದ್ರಜಾಲಿಕ.

ಭೂಧರ (ನಾ). ೧. ಪರ್ವತ; ಬೆಟ್ಟ. ೨. ರಾಜ;
ದೊರೆ. ೩. ವಿಷ್ಣು. ~ವಿರೋಧಿ = ಪರ್ವತ
ಗಳ ವೈರಿ; ಇಂದ್ರ.

ಭೂನಾಗ (ನಾ). ೧. ಮಣ್ಣುಹುಳು; ಎರೆ
ಹುಳು. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ.

ಭೂಪ (ನಾ). ರಾಜ; ದೊರೆ.

ಭೂಭುಜ = ಭೂಪ.

ಭೂಭೃತ (ನಾ). ೧. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಾಲಿ
ಸುವವನು; ರಾಜ. ೨. ಪರ್ವತ; ಬೆಟ್ಟ.
೩. ವಿಷ್ಣು.

ಭೂಮ (ನಾ). ೧. ಜಗತ್ತು; ಪ್ರಪಂಚ.
೨. ಮಣ್ಣು; ನೆಲ. ೩. ಅಧಿಕೃತ; ಹೆಚ್ಚು.

೪. ಪರಮಾತ್ಮ. ೫. ಮಮುವೆಯಲ್ಲಿ ವಧೂ
ವರರಿಗೆ ಪಾಳುವ ವಿಶೇಷವಾದ ಊಟ.
(ಗು). ೬. ಭವ್ಯವಾದ; ಮಹತ್ತ್ವವುಳ್ಳ.
ಭೂಮಿ (ನಾ). ೧. ಜಗತ್ತು; ಪ್ರಪಂಚ.
೨. ಮಣ್ಣು. ೩. ಭೂಪ್ರದೇಶ. ೪. ಹೊಲ,
ಗಡ್ಡೆ ಮುಂತಾದ ಬೆಳೆಯುವ ಭೂಮಿ;
ಜಮೀನು. ~ಕಂಪ = ಭೂಕಂಪ.
ಭೂಮಿಲೆ (ನಾ). ೧. ನೆಲ; ಭೂಮಿ.
೨. ಅಂಶಸ್ತು; ಉಪರಿಗೆ. ೩. ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯ
ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ಆ ಪಾತ್ರದ ನೇಷಭೂಷಣ.
೪. ಹಂತ; ಮಜಲು; ಮೆಟ್ಟಿಲು.
೫. ಗ್ರಂಥದ ಮುನ್ನುಡಿ, -ಪೀಠಿಕೆ.
೬. ಹಿನ್ನೆಲೆ; ಆವರಣ. ೭. ಗ್ರಂಥದ
ಮೂಲ ಹಸ್ತಪ್ರತಿ.
ಭೂಮಿಜ (ನಾ). ೧. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ
ಹುದು; ಮರ, ಗಿಡ ಮುಂತಾದುವು.
೨. ಕುಜಗ್ರಹ; ಅಂಗಾರಕ. ೩. ಒಬ್ಬ
ರಾಕ್ಷಸ; ನರಕಾಸುರ.
ಭೂಮಿಜೆ (ನಾ). ಸೀತೆ.
ಭೂರಿ (ನಾ). ೧. ಚಿನ್ನ; ಹೊನ್ನು.
೨. ಕಟ್ಟಿಗೆ; ಕಾಣ್ಕೆ. ೩. ಅವಜ್ಜೆ;
ಉದಾಸೀನತೆ. ೪. ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ
ಕೊಡುವ ದಾನ; ದಕ್ಷಿಣೆ. (ಗು).
೫. ಹೆಚ್ಚಾದ; ಅಧಿಕವಾದ. ೬. ನಿಷ್ಕಾರ
ವಾದ; ವಿಶಾಲವಾದ. ~ದಕ್ಷಿಣೆ = ಹೇರಳ
ವಾದ ದಕ್ಷಿಣೆ. ~ನಯನ = ಅನೇಕ
ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನು; ಇಂದ್ರ. ~ಭೋಜನ
= ಮೃತ್ಯುಾನ್ನ ಭೋಜನ; ಸವಿಭೋಜನ.
ಭೂರುಹ (ನಾ). ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ
ವು; ಮರ, ಗಿಡ ಮುಂತಾದುವು.
ಭೂರ್ಜ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.
ಭೂಷಣ (ನಾ). ೧. ಅಲಂಕರಿಸುವುದು;
ಶೃಂಗರಿಸುವುದು. ೨. ಅಲಂಕಾರ;
ಶೃಂಗಾರ. ೩. ಅಭರಣ. ೪. ಶೋಭೆ; ಕಾಂತಿ.

~ಅಂಶು = ಅಭರಣಗಳಿಂದ ಹೊರಡುವ
ಕಾಂತಿ, -ಹೊಳಪು.
ಭೂಷಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಲಂಕರಿಸು; ಶೃಂಗ
ರಿಸು. ೨. ಹೊಗಳು; ಸ್ತುತಿಸು.
ಭೂಷೆ (ನಾ). ಅಲಂಕಾರ; ಅಭರಣ.
ಭೂಷ್ಯ (ನಾ). ೧. ಅಲಂಕರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯ
ವಾದುದು. ೨. ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾದುದು.
(ಗು). ೩. ಅಲಂಕರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.
೪. ಹೊಗಳಲು ತಕ್ಕ.
ಭೃಂಗ (ನಾ). ೧. ಕುಂದಿ; ಭ್ರಮರ. ೨. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ. ೩. ಕಾಗೆಬಂಗಾರ;
ಅಭ್ರಕ. ~ಕುಲ = ಕುಂದಿಗಳ ಹಿಂಡು.
ಭೃಂಗಾಶ (ನಾ). ೧. ಚಿನ್ನದ ಕಲಶ,
-ಕುಂಭ. ೨. ಚಿನ್ನ; ಹೊನ್ನು.
ಭೃಂಗಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಳು;
ಜೀರುಂಜಿ. ೨. ಹೆಣ್ಣು ಕುಂದಿ. ೩. ಶಿವನ
ಪರಿವಾರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ.
ಭೃಗು (ನಾ). ೧. ನವಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು;
ಶುಕ್ರ. ೨. ಒಬ್ಬ ಮದಿಯ ಹೆಸರು.
೩. ಬೆಟ್ಟದ ಕಡಿದಾದ ಪಕ್ಕ; ಪ್ರಪಾತ.
~ನಾರ್ತಕುಕ್ರವಾರ. ~ಸುತ = ೧. ಭೃಗು
ಮುನಿಯ ಮಗ; ಶುಕ್ರ. ೨. ಪರಶುರಾಮ.
ಭೃತಕ (ನಾ). ೧. ಕೂಲಿಯಾಳು. (ಗು).
೨. ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ತಳೆದ.
ಭೃತಿ (ನಾ). ೧. ಧರಿಸುವುದು. ೨. ಬೆಂಬಲ
ಕೊಡುವುದು. ೩. ಬೆಂಬಲ; ಪೋಷಣೆ.
೪. ಸಂಬಳ; ಕೂಲಿ.
ಭೃತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸೇವಕ; ಕಿಂಕರ; ಆಳು.
೨. ಮಂತ್ರಿ; ಸಚಿವ. ~ಭಾವ್ = ದಾಸ್ಯ;
ಸೇವಾವೃತ್ತಿ.
ಭೃತ್ಯೆ (ನಾ). ೧. ರಕ್ಷಣೆ; ಪೋಷಣೆ. ೨. ಸಂಬಳ.
ಭೆಟ್ಟಿ (ನಾ). ಸಂದರ್ಶನ; ಪರಸ್ಪರ ಸಂಧಿಸು
ವುದು. ~ಅ(ಯಾ)ಗು = ಸಂಧಿಸು;
ಸಮಾಗಮವಾಗು.

ಭೇರ (ನಾ). ೧. ಕಪ್ಪೆ; ಮಂಡೂಕ.

೨. ಹೇಡಿ; ಅಂಜುಳು. ~ವೈರಿ
= ಕಪ್ಪೆಯ ಕರು; ಹಾವು.

ಭೇಟಿ (ನಾ). ಸಂಪರ್ಕನ; ಭಿಟ್ಟಿ. ~ಲೊಡು
= ಸಂಪರ್ಕಿಸು; ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗು.

ಭೇತಾಲ = ಬೇತಾಲ.

ಭೇದ (ನಾ). ೧. ಮುರಿಯುವುದು; ಒಡೆಯುವುದು. ೨. ಬಿಡುಳು; ಸೀಳು. ೩. ವ್ಯತ್ಯಾಸ; ಅಂತರ. ೪. ಬಗೆ; ಪ್ರಕಾರ. ೫. ವಿಂಗಡಣೆ; ಹಂಚಿಕೆ. ೬. ಮಾರ್ಪಾಡು; ಬದಲಾವಣೆ. ೭. ಗುಟ್ಟನ್ನು ರಟ್ಟುಮಾಡುವುದು. ೮. ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ; ವೈಮನಸ್ಯ. ೯. ಹೆಚ್ಚೋಪಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಶಂಶ್ರದಿಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾ ಧಿಸುವುದು. ~ಇಸು = ೧. ಒಡೆ; ಮುರಿ; ಸೀಳು. ೨. ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸು; ವಿಂಗಡಿಸು. ೩. ಭೇದವನ್ನು ಕಾಣು; ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡು. ೪. ಗುಟ್ಟನ್ನು ಬಯಲು ಮಾಡು, -ರಟ್ಟು ಮಾಡು. ೫. ಒಡೆವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸು; ವೈಮನಸ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡು. ~ಬುದ್ಧಿ = ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂದ ತೊಡಿಸಿ ಮನೋಭಾವ.

ಭೇಡಕ (ನಾ). ೧. ಮುರಿಯುವುದು; ಒಡೆಯುವುದು. ೨. ಮುರಿಯುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ವಸ್ತು. (ಗು). ೩. ಮುರಿಯುವ; ಸೀಳುವ; ಒಡೆಯುವ. ೪. ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವ; ವಿಂಗಡಿಸುವ. ೫. ಜುಟ್ಟುವ; ಇರಿಯುವ.

ಭೇದನೆ (ನಾ). ಒಡೆಯುವುದು; ಮುರಿಯುವುದು. ~ (೦) ಗೆಯ್ = ೧. ಸೀಳು; ಒಡೆ. ೨. ನಾಶಮಾಡು.

ಭೇದಿ (ನಾ). ೧. ಮುರಿಯುವವನು ಅಥವಾ ಮುರಿಯುವ ವಸ್ತು. ೨. ಹಾರೆ.

೩. ವಿರೇಚನೆ. (ಗು). ೪. ಒಡೆಯುವ.

ಭೇಡ್ಯ (ಗು). ೧. ಒಡೆಯಲ್ಪಡುವ; ಸೀಳಲ್ಪಡುವ. ೨. ದುಷ್ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವ.

ಭೇರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾದ್ಯ.

ಭೇರಿಂದ (ನಾ). ಎರಡು ಶಲೆಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಪಕ್ಷಿ.

ಭೇರ್ = ಬೇರ್.

ಭೇಷಜ (ನಾ). ೧. ಮದ್ದು; ಔಷಧ. (ಗು).

೨. ರೋಗವನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವ; ರೋಗನಿವಾರಕ.

ಭೈಕ್ಷ (ನಾ). ೧. ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬೇಡುವುದು; ತಿರುಪೆ. ೨. ಭಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ದೊರೆತ ಅಡಾರಮುಂತಾದುವು. ~ವೈತ್ರಿ = ಭಿಕ್ಷಾಟನೆ; ಯಾಚನೆ.

ಭೈತ್ರಿ (ನಾ). ದೋಣಿ; ಹಡಗು; ನಾವೆ. ~ಕಾಣ(ಲ) = ಹಡಗನ್ನು ನಡೆಸುವವನು; ನಾವಿಕ.

ಭೈಮುಂಗು (ನಾ). ನೆಲಗಡಲೆ; ಶೀಂಗಾ.

ಭೈವೊಗು = ಭೈಮುಂಗು.

ಭೈಕವ (ನಾ). ೧. ಶಿವ. ೨. ಅರಣ್ಯಗಾಗಿ ತನ್ನ ಬಾಳನ್ನು ಮುಡುಪಾಗಿಡುವ ಸೇವಕ. (ಗು). ೩. ಭೀಕರವಾದ; ಭಯಂಕರವಾದ.

ಭೈಕವಾಸ = ಬೈರಾಸ.

ಭೈರಿಗೆ = ಬೈರಿಗೆ.

ಭೈಷಜ್ಯ (ನಾ). ಮದ್ದು; ಔಷಧ.

ಭೋಂಕನೆ (ಅ). ಒಮ್ಮೆಲೆ; ಕೂಡಲೆ.

ಭೋಂಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಮೊಕಗು; ಭ್ದಿಸು ಮಾಡು; ಅರ್ಥಹಿಸು.

ಭೋಂಗಾ (ನಾ). ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಗಿರಣಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಲು ಹೊರಡಿಸುವ ಕೂಗು, -ಸಿಳ್ಳು.

ಭೋಕ್ತೃ (ನಾ). ೧. ತಿನ್ನುವವನು. ೨. ಸುಖ, ದುಃಖ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವವನು.

ಭೋಗಿ (ನಾ). ೧. (ಸುಖ, ದುಃಖಗಳ) ಅನುಭವ. ೨. ಸಂಭೋಗ. ೩. ಸುತ್ತು; ಸುರುತಿ; ಇರಿಕೆ. ೪. ಹಾವಿನ ಬೆಡೆ.

ಋ. = ಭೋಗಪಟ್ಟದಿ. ~ಆಭೋಗ
= ೧. ಭೋಗವಸ್ತುಗಳಿಂದ ದೊರೆಯುವ
ಸುಖಾನುಭವ. ೨. ಹಾವಿನ ಹೆಡೆ. ~ಇಸು
= ೧. ಸುಖದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸು.
೨. ನೆರೆ; ಸಂಭೋಗಿಸು. ~ಪಟ್ಟಿ(ಟ್ಟಿ)
= ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ
ಬರೆದ ಕೊಟ್ಟ ಪತ್ರ. ~ಭೂಮಿ
= ೧. ಸ್ವರ್ಗ. ೨. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ
ಸಂತೋಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸ್ಥಳ.
~ವಸ್ತು = ೧. ಸುಖಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾದ
ಪದಾರ್ಥ, -ಸಾಮಗ್ರಿ. ೨. ನಿತ್ಯಜೀವನಕ್ಕೆ
ಅವಶ್ಯಕವಲ್ಲದ, ಬಹಳ ಬೆಲೆಬಾಳುವ
ವಸ್ತು. ~ಪಟ್ಟದಿ = ಆರು ಬಗೆಯ
ಪಟ್ಟದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಭೋಗಾಧಿ (ನಾ). ಒತ್ತೆ; ಆಡುವು; ಗಿರವಿ.

ಭೋಗಿ (ನಾ). ೧. ಸುಖಪುರುಷ; ಸುಖಿ.

೨. ವಿಷಯಾಸಕ್ತ; ವಿಲಾಸಿ. ೩. ಹಾವು;

ಸರ್ಪ. ೪. ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಮೊದಲಾದ

ಹಬ್ಬದ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಮತ್ತು ಅಂದು

ಆಚರಿಸುವ ಹಬ್ಬ. ೫. ವಿಲಾಸಿನಿ.

~ಇಂದ್ರ = ಭೋಗಿಸು. ~ಕಟಕ = ಹಾವು

ಗಳನ್ನು ಕಂಕಣವನ್ನಾಗಿ ಧರಿಸುವವನು;

ಶಿವ. ~ಶಯನ = ಹಾವನ್ನು ಹಾಸುಗೆ

ಯಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು; ವಿಷ್ಣು.

ಭೋಗಿನಿ (ನಾ). ೧. ರಾಜನ ಉಪಪತ್ನಿ.

೨. ಹೆಣ್ಣುಹಾವು.

ಭೋಗಿಸು (ನಾ). ಹಾವುಗಳ ಒಡೆಯ; ಆದಿ

ಶೇಷ.

ಭೋಗ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸುಖಾನುಭವಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ

ವಾದ ವಸ್ತು. ೨. ಆಧಾರ; ಈಡು;

ಆಡಮಾನ. (ಗು). ೩. ಭೋಗಿಸಲು

ಯೋಗ್ಯವಾದ. ~ಪತ್ರ = ಅಸ್ತಿಯ

ಹಕ್ಕನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿ ವಹಿಸಿಕೊಡುವ

ಕರಾರಪತ್ರ.

ಭೋಜನ (ನಾ). ಆಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು

ಕೊಳ್ಳುವುದು; ಊಟ. ~ಕೂಟ = ಊಟದ

ಸಮಾರಂಭ; ಔತಣಕೂಟ. ~ಭೂಮಿ

= ಊಟದ ಮನೆ; ಭೋಜನ ಶಾಲೆ.

ಭೋಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅನುಭವಿಸು; ಭೋಗಿಸು.

ಭೋಜ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸವಿಯೂಟ; ಮೃತ್ಯುನ್ನು

ಭೋಜನ. ೨. ಅನುಭವಕ್ಕೆ ವಿಷಯವಾದ

ವಸ್ತು; ಭೋಗವಸ್ತು. (ಗು).

೩. ಭೋಗಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

ಭೋರ (ನಾ). ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ.

~ಅಟ = ಆರ್ಭಟ; ಗರ್ಜನೆ; ಮೊರೆತ.

~ಅಡು = ಜೋರಾಗಿ ಅಳು; ಗೋಳಾಡು.

~ಕ(ಗ)ರೆ = ಭೋರೆಯೆಂದು ಶಬ್ದಮಾಡು;

ಆರ್ಭಟಿಸು.

ಭೋಸಡಿ (ನಾ). ೧. ಯೋನಿ. ೨. ಜಾರೆ;

ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ.

ಭೋಲೆ = ಬೋಲೆ.

ಭೌಗೋಳಿಕ (ಗು). ಭೂಗೋಳಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿ

ಸಿದ.

ಭೌತ (ಗು). ಪೃಥ್ವಿ, ಅಪ್ಪು, ತೇಜಸ್ಸು,

ವಾಯು ಮತ್ತು ಆಕಾಶಗಳೆಂಬ ಪಂಚ

ಭೂತಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ~ವಿಜ್ಞಾನ

= ಪ್ರಕೃತಿಯ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ

ಶಾಸ್ತ್ರ. ~ಶಾಸ್ತ್ರ = ಭೌತವಿಜ್ಞಾನ.

ಭೌತಿಕ ೧. = ಭೌತ. ೨. ಭೂತ, ವಿರಾಚಿಗಳಿಗೆ

ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಭೌಮ (ನಾ). ೧. ಭೂಮಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು.

೨. ಮಂಗಳಗ್ರಹ; ಕುಜ. ೩. ನರಕಾಸುರ.

(ಗು). ೪. ಭೂಮಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

~ಅಪ್ಪಮಿ = ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಶಬ್ದ ಅಪ್ಪಮಿ;

ದುರ್ಗಾಪ್ಪಮಿ. ~ವಾರ = ಮಂಗಳವಾರ.

~ವಿಹಾರ = ದೇವತೆಗಳು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ

ಮಾಡುವ ಸಂಚಾರ.

ಭೌರಿಕ (ನಾ). ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿ; ಭಂಡಾರಿ.

ಭ್ರಂಶ (ನಾ). ೧. ದೀನುವಿಕೆ; ಪತನ.

೨. ಹಾಳು; ನಾಶ. ೩. ಮಾರ್ಗ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು; ಅಪಗತಿ. ೪. ಅಗಲಿಕೆ; ಬೇರೆಯಾಗುವುದು. ೫. ನಷ್ಟ.

ಭ್ರಮ (ನಾ). ೧. ತಿರುಗಾಟ; ಸುತ್ತಾಟ.

೨. ಚಕ್ರಾಕಾರವಾಗಿ ಸುತ್ತುವಿಕೆ; ಸುಳಿ; ಅವರ್ತ. ೩. ಭ್ರಾಂತಿ; ಗೊಂದಲ. ~ಇಸು = ೧. ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪು; ದಾರಿತಪ್ಪು. ೨. ಭ್ರಾಂತಿಗೆ ಒಳಗಾಗು; ತಪ್ಪಾಗಿ ಭಾವಿಸು. ೩. = ಭ್ರಮಿಯಿಸು. ~ನಿರಸನ = ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದು.

ಭ್ರಮಣ (ನಾ). ೧. ಚಕ್ರಾಕಾರವಾಗಿ ಸುತ್ತುವಿಕೆ. ೨. ಕಂಗೆಡುವಿಕೆ; ತೊಳಲಾಟ.

೩. ಭ್ರಾಂತಿ.

ಭ್ರಮಣೆ = ಭ್ರಮಣ.

ಭ್ರಮರ (ನಾ). ೧. ತುಂಬಿ; ಅಳಿ.

೨. ಕುಂಬಾರನ ಚಕ್ರ. ~ಅರಿ = ತುಂಬಿಯ ವೈರಿ; ಸಂಪಿಗೆ. ~ಅಳಿ = ತುಂಬಿಗಳ ಸಮೂಹ, -ಹಿಂಡು. ~ವೃತ್ತಿ = (ತುಂಬಿಯಂತೆ) ಚಂಚಲ ಸ್ವಭಾವ; ಅಸ್ಥಿರ ಬುದ್ಧಿ.

ಭ್ರಮರಕ (ನಾ). ೧. ತುಂಬಿ; ಭ್ರಮರ.

೨. ಮುಂಗುರುಳು.

ಭ್ರಮರಿ (ನಾ). ೧. ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ಚಲಿಸುವುದು; ತಿರುಗುವುದು. ೨. ತುಂಬಿ; ಅಳಿ.

ಭ್ರಮಿ (ನಾ). ೧. ಅಲೆಯುವ ಸ್ವಭಾವದವನು.

೨. ಭ್ರಮೆಯುಳ್ಳವನು. ೩. ಕುಂಬಾರನ ಚಕ್ರ. ೪. ಸೈನ್ಯದ ವೃತ್ತಾಕಾರವಾದ ರಚನೆ; ಚಕ್ರವ್ಯೂಹ. ೫. ಸುಳಿ; ಅವರ್ತ.

ಭ್ರಮಿಕ (ನಾ). ೧. ದಾರಿತಪ್ಪಿದವನು;

ಕಂಗೆಟ್ಟವನು. (ಗು). ೨. ಕಂಗೆಟ್ಟು ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿದ. ೩. ಹರಡಿದ; ಪ್ರಸರಿಸಿದ.

ಭ್ರಮಿಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅಲೆ; ತಿರುಗಾಡು.

ಭ್ರಮಿಷ್ಟ (ನಾ). ಭ್ರಮೆಗೆ ಒಳಗಾದವನು;

ಭ್ರಾಂತ.

ಭ್ರಮಿಷ್ಟ = ಭ್ರಮಿಷ್ಟ.

ಭ್ರಮೆ = ಭ್ರಮ. ~ಕ(ಗ)ವಿ = ದಿಕ್ಕು

ತೋಚದಂತಾಗು; ಕಂಗೆಡು.

~ಕೋ(ಗೊ)ಳ್ = ೧. ಅಲೆ; ಸುತ್ತಾಡು.

೨. ವಿವೇಕವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು; ಕಂಗೆಡು.

ಭ್ರಷ್ಟ (ನಾ). ೧. ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟವನು;

ದೂರವಾದವನು. (ಗು). ೨. ಬಿದ್ದ.

೩. ದಾರಿತಪ್ಪಿದ; ಅಡ್ಡದಾರಿ ಹಿಡಿದ.

~ಅಪಾರ = ಅನೀತಿ; ದುರಾಚಾರ.

ಭ್ರಾಂತ (ನಾ). ೧. ಭ್ರಾಂತಿಗೆ ಒಳಗಾದವನು;

ಮರುಳ. (ಗು). ೨. ಸುತ್ತುವ; ತಿರುಗುವ.

೩. ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾದ; ಕಂಗೆಟ್ಟ.

~ಚಿತ್ತ = ೧. ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾದ ಮನಸ್ಸು. ೨. ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು

ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು.

ಭ್ರಾಂತಿ (ನಾ). ೧. ತಿರುಗುವಿಕೆ; ಸುತ್ತುವಿಕೆ.

೨. ದಿಕ್ಕು ತೋಚದಿರುವಿಕೆ; ಕಂಗೆಡುವಿಕೆ.

೩. ತಪ್ಪಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುವುದು. ೪. ಒಂದು ಕಾವ್ಯಾಲಂಕಾರ. ~ಇಸು = ಭ್ರಾಂತಿ

ಗೊಳ್. ~ಕೋ(ಗೊ)ಳ್ = ೧. ಕಂಗೆಡು;

ದಿಕ್ಕು ತೋಚದಿರು. ೨. ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿ;

ಭ್ರಮಿಸು.

ಭ್ರಾಂತು (ನಾ). ೧. ದಿಕ್ಕು ತೋಚದಿರುವಿಕೆ.

೨. ತಪ್ಪುತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಭ್ರಮೆ. ೩. ಭ್ರಾಂತಿಗೆ

ಒಳಗಾದವನು; ಭ್ರಮಿಷ್ಟ.

ಭ್ರಾಜಿತ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾದವನು;

ಕಳೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವನು. (ಗು).

೨. ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾದ; ಕಾಂತಿಯುಕ್ತ

ವಾದ.

ಭ್ರಾಜಿಷ್ಟ = ಭ್ರಾಜಿತ.

ಭ್ರಾತ್ಯ (ನಾ). ಒಡಕುಟ್ಟಿದವನು; ಸಹೋದರ.

ಭ್ರಾಮಕ (ನಾ). ೧. ಭ್ರಮೆ; ಭ್ರಾಂತಿ.

೨. ಆಯಸ್ಕಾಂತ; ಲೋಹಜುಂಬಕ.

ಭ್ರಾಂತ. CC-0. Jangamwadi Math Collection (ಗು) Digitized by www.srujanika@gmail.com

೪. ಕಂಗದಿಸುವ; ಭ್ರಮೆ ಗೊಳಿಸುವ.

~ಗೊ(ಗೊ)ಳ್=ಮೋಹಗೊಳ್ಳು;ಭ್ರಾಂತ

ನಾಗು. ~ಪ(ಪ)ಡೆ = ಭ್ರಾಮಕಗೊಳ್.

ಭ್ರೂಕುಟಿ (ನಾ). ಹುಬ್ಬುಗಂಟು.

ಭ್ರೂ (ನಾ). ಹುಬ್ಬು. ~ಕುಂಜೆನ=ಹುಬ್ಬು

ಗಳನ್ನು ಸಂಕೋಚಗೊಳಿಸುವುದು.

~ಕೋಟಿ = ಹುದ್ದಿನ ಕುದಿ. ~ಭಂಗ

=ಹುಬ್ಬುಗಂಟು. ~ಲಾಸ್ಯ=ಭೂವಿಭ್ರಮ.

~ದಿಭ್ರಮ = ಹುದ್ದಿನ ವಿಲಾಸ,

~ಜೆಜಗು.

ಭ್ರೂಕುಟಿ = ಭ್ರೂಕುಟಿ.

ಭ್ರೂಣ (ನಾ). ೧. ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವ ಶಿಶು.

೨. ಹುಡುಗ; ಬಾಲಕ. ೩. ಬಸಿ;

ಗರ್ಭಜ. ೪. ಬೆಂಕಿ. ~ಹತ್ಯೆ = ೧. ಗರ್ಭ

ದಲ್ಲಿರುವ ಶಿಶುವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು.

೨. ಎಲೆಯ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು.

ಮ

ಮ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ

ನಲವತ್ತೈದನೆಯ ಅಕ್ಷರ.

ಮಂಕ (ನಾ). ಹೆಡ್ಡು; ತಿಳಿಗೇಡಿ.

ಮಂಕಡ (ನಾ). ಕೋತಿ; ಮರ್ಕಟ.

ಮಂಕಣ (ನಾ). ನಾರು; ಕತ್ತ.

ಮಂಕಣಿ (ನಾ). ೧. ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು

ಹೇರತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವ ಬಿದಿರು ಅಥವಾ

ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಾಕಟ್ಟು. ೨. = ಮಂಕರಿ.

ಮಂಕರಿ (ನಾ). ಬುಟ್ಟಿ; ಹೆಡಿಗ.

ಮಂಕಿ (ನಾ). ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದವಳು; ಹೆಡ್ಡಿ.

ಮಂಕು (ನಾ). ೧. ಮುಬ್ಬು; ಮಸುಳು;

ಕಾಂತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ. ೨. ಹೆಡ್ಡತನ;

ಹೆಡ್ಡತನ. ೩. ಕಕ್ಕಾಜಿಕ್ಕಿ; ದಿಗ್ಗಮೆ.

~ಅಗು = ೧. ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗು;

ಕಳೆಯಿಲ್ಲದಾಗು. ೨. ದಿಗ್ಗಮೆ

ಗೊಳಗಾಗು. ೩. ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದಾಗು.

~ಕವಿ=ದಿಗ್ಗಮೆ ಅವರಿಸು; ಕಕ್ಕಾಜಿಕ್ಕಿ

ಯಾಗು. ~ಬೂದಿ = ೧. ದಿಗ್ಗಮೆ

ಯಾಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಬೂದಿ.

೨. ಮರುಳಗೊಳಿಸುವುದು

ಮಂಕುಡಿಕ್ಕೆ (ನಾ). ತಿಳಿಗೇಡಿ; ಹೆಡ್ಡು.

ಮಂಗೆ (ನಾ). ೧. ಕೋತಿ; ಕಪಿ. ೨. ಹಡಗಿನ

ಮೇಲುಭಾಗ. ~ತಪ್ಪ = ೧. ಮಂಗಳ

ಸ್ವಭಾವ. ೨. ಹುಡುಗಾಟಿಕೆ; ಜಪಲತನ.

~ಮುಟ್ಟು=೧.ಕಪಿಯ ಹಿಡಿತ. ೨.ವಿನಯ

ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡದಿರುವಿಕೆ; ಕಪಿಮುಟ್ಟು.

ಮಂಗೆಮಾಯ (ನಾ). ಕಚ್ಚಿಗೆ ಕಾಣದ

ಹೋಗುವುದು; ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವುದು.

ಮಂಗೆರವಳ್ಳಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ನಸ್ಯ

ಮಂಗಳ(೪) (ನಾ). ೧. ಒಳಿಕು; ಶುಭ.

೨. ಅದೃಷ್ಟ; ಸುದೈವ. ೩. ಶುಭಕಾರ್ಯ

ಗಳ ಪ್ರಾರಂಭ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಾಯದಲ್ಲಿ

ಮಾಡುವ ದೇವತಾಸ್ತುತಿ. ೪. ಶುಭ

ಕಾರ್ಯ. ೫. ಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು;

ಅಂಗಾರಕ. (ಗು). ೬. ಶುಭಕರವಾದ.

೭. ಸಂತೋಷಕರವಾದ. ೮. ಬೆಲುವಾಡ.

~ಅಷ್ಟಕ=ಮದುವೆ, ಮುಂಚೆ ಮುಂತಾದ

ಶುಭಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಅಶೀರ್ವಾದ

ರೂಪವಾದ ಎಂಟು ಶ್ಲೋಕಗಳು. ~ಅನಕ

ಮಂಗಳವಲ್ಲ ಬಾರಿಸುವ

ಭೇರಿ, -ನಗಾರಿ. ~ಅರತಿ=ಶುಭಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಎತ್ತುವ ಆ ರತಿ. ~ಕಾರ್ಯ = ಮಾಡುವೆ, ಮುಂಜಿ ಮುಂತಾದ ಶುಭಕಾರ್ಯ. ~ದ್ರವ್ಯ = ಮಂಗಳಕರವಾದ ಸಂವರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಅರಿಸಿನ, ಕುಂಕುಮ ಮುಂತಾದುವು. ~ಪಾಠಕ = ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಿ ಹಾಡುವವನು; ಸ್ತುತಿಪಾಠಕ. ~ಮಂಜುನ = ಶುಭಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸ್ನಾನ. ~ವಾದ್ಯ = ಶುಭಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನುಡಿಸುವ ವಾದ್ಯ. ~ವಾರ = ವಾರದ ವಿಳಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ~ಶೋಕ = ಕಾನ್ಯ, ನಾಟಕ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ದೇವತಾಸ್ತುತಿ. ~ಗೂತ್ರ = ತಾಳಿ; ಮಾಂಗಲ್ಯ.

ಮಂಗಳಮಾಯ = ಮಂಗಳಮಾಯ.

ಮಂಗಳೆ (ನಾ). ೧. ಪತಿವ್ರತೆ; ಸಾಧ್ವಿ.

೨. ಪಾರ್ವತಿ.

ಮಂಗಾರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮುಳ್ಳುಗಿಡ.

ಮಂಚೆ (ನಾ). ೧. ಪಲ್ಯಂಕ; ಪರ್ಯಂಕ.

೨. ಎತ್ತರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ವೇದಿಕೆ; ಅಟ್ಟಡೆ.

~ಪ(ಪ)ಲ್ಲಕ್ಕಿ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಾಲಕಿ.

ಮಂಚಲ್ (ನಾ). ಮಂಚನೆ; ಮೋಸ.

~ಪಿ(ಪಿ)ಡಿ = ಮೋಸಮಾಡು; ನಂಬಿಸು.

ಮಂಚಲು ೧. = ಮಂಚಲ್. ೨. ದೋಲಿ;

ಮೇನೆ.

ಮಂಚಿಲೆ (ನಾ). ಹೊಲ ಕಾಯಲು ಅಥವಾ

ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಹಾಕುವ ವೇದಿಕೆ;

ಅಟ್ಟಡೆ.

ಮಂಚಿಗೆ = ಮಂಚಿಕೆ.

ಮಂಚಿಪತ್ತೆ (ನಾ). ಸುನಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ

ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ; ಮಾಚಿಪತ್ತೆ.

ಮಂಜರ (ನಾ). ಬೆಳ್ಳು; ಮಾರ್ಜಾಲ.

ಮಂಜರಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಜ್ಜು ಬೆಳ್ಳು.

೨. ಗೊಂಚಲು; ಗುಚ್ಚ. ೩. ಚಿಗುರು;

ಕುಡಿ.

ಮಂಜರಿಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಮಂಜಕ (ನಾ). ಅರಿಸಿನ.

ಮಂಜಾಡಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಮಂಜಿ (ನಾ). ೧. ಹಾಯಿ ಹಡಗು.

೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು.

ಮಂಜಿಪ್ಪ (ನಾ). ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ

ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ.

ಮಂಜೀರ (ನಾ). ೧. ಕಡೆಗೋಲನ್ನು ಕಟ್ಟುವ

ಕಂಬ. ೨. = ಮಂಜೀರಕ.

ಮಂಜೀರಕ (ನಾ). ಕಾಲು ಕಡೆಗೆ;

ಕಾಲಂದುಗೆ.

ಮಂಜು (ನಾ). ೧. ಹಿಮ; ಇಬ್ಬರಿ.

೨. ಕಾಸಳ; ಮಬ್ಬು. (ಗು). ೩. ಸುಂದರ

ವಾದ; ಬೆಲುವಾದ. ೪. ಇಂಪಾದ;

ಮಧುರವಾದ. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು = ಅಸ್ಪಷ್ಟ

ವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಕಣ್ಣು; ಮಬ್ಬುಗಣ್ಣು.

~ಕ(ಗ)ತ್ತಲೆ = ಮಬ್ಬು; ಮಸುಕು.

~ಕಡ್ಡಿ = ಅರಿಕಣ್ಣು. ~ಗಿರಿ = ಮಂಜು

ವೆಟ್ಟಿ. ~ಬೆ(ವೆ)ಟ್ಟಿ = ಹಿಮಾಲಯ

ಪರ್ವತ.

ಮಂಜುಲ(ಳ) (ಗು). ೧. ಮಧುರವಾದ;

ಇಂಪಾದ. ೨. ಸುಂದರವಾದ; ಸೊಗಸಾದ.

ಮಂಜೂರು (ನಾ). ಒಪ್ಪಿಗೆ; ಅನುಮತಿ.

ಮಂಜೂಷ (ನಾ). ಪೆಟ್ಟಿಗೆ; ಸಂದೂಕ.

ಮಂಜೂಷೆ = ಮಂಜೂಷ.

ಮಂಟಿಪ (ನಾ). ೧. ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸ್ಥಳ.

೨. ಶುಭಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟುವ ಚಪ್ಪರ,

-ಹಂದರ. ೩. ದೇವರನ್ನಿಡುವ ವಿಶೇಷ

ರಿತಿಯ ರಚನೆ. ೪. ಗುಡಾರ; ಡೇರೆ.

ಮಂಟಿಕೆ = ಮಂಟಿಕೆ.

ಮಂಟಿಗೆ = ಮಂಟಿಕೆ.

ಮಂಡ (ನಾ). ೧. ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ತಕರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳ; ಗಲ್ಲ. ೨. ಔಡಲ ಗಿಡ. ೩. ಕೆನೆ. ೪. ಗಂಜಿ.

ಮಂಡಕ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ ; ಮಂಡಿಗೆ.

ಮಂಡಕಾಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕಾಗೆ.

ಮಂಡಕ್ಕಿ (ನಾ). ಪುರಿ ; ಚುರುಮುರಿ.

ಮಂಡಗೆ = ಮಂಡಕ.

ಮಂಡನ (ನಾ). ೧. ಅಲಂಕಾರ ; ಶೃಂಗಾರ. ೨ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ೩. ಒಡವೆ ; ಅಭರಣ. ೪. ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದು ; ಮಂಡಿಸುವುದು.

ಮಂಡಪ = ಮಂಟಪ.

ಮಂಡರಗಪ್ಪೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ದೊಡ್ಡ ಜೇಳು ; ಎಮ್ಮೆಜೇಳು.

ಮಂಡಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ವರ್ತುಲಕಾರ ನಾದುದು ; ದುಂಡಾಗಿರುವುದು. ೨. ನಾದಿನ ಒಂದು ಭಾಗ. ೩. ಗುಂಪು ; ಸಮೂಹ. ೪. ನಲವತ್ತೆಂಟು ದಿನಗಳ ಅವಧಿ. ೫. ಮಗ್ಗೇಡದ ಒಂದು ಭಾಗ. ೬. ನೈವೇದ್ಯ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಇಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವ ರೇಖಾ ವಿನ್ಯಾಸ. ೭. ಮಂತ್ರಗಾರನು ಹಾಕುವ ಗೆರೆ. ೮. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ವಿಷದ ಹಾವು ; ಕೊಳೆ ಹಾವು. ೯. ಗದಾಯುದ್ಧ, ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ. ~ಅಧೀಶ = ಮಂಡಲಿಕ. ~ಇಸು = ಗುಂಪು ಸೇರು.

ಮಂಡಲಾ(ಳ)ಗ್ರ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಯುಧ ; ಅಡಾಯುಧ. ೨. ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧದ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ.

ಮಂಡಲಿ(ಳ) (ನಾ). ೧. ವೃತ್ತಾಕಾರನಾದುದು ; ವರ್ತುಲ. ೨. ಗುಂಪು ; ಸಮೂಹ. ೩. ಸಭೆ ; ಗೋಷ್ಠಿ. ೪. ತಿರುಗುವಿಕೆ ;

ಸುತ್ತುವಿಕೆ. ೫. ಹಾವು ; ಸರ್ಪ. ೬. ಒಂದು ಸರ್ಪವಿಶೇಷ ; ಮಂಡಲದ ಹಾವು. ೭. ಬೆಕ್ಕು.

ಮಂಡಲಿ(ಳ)ಕ (ನಾ). ಪ್ರಾಂಶವನ್ನು ಅಳುವನು ; ಮಂಡಲಿಕ.

ಮಂಡಲೀಕ = ಮಂಡಲಿಕ.

ಮಂಡವಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಸಣ್ಣ ಮಂಟಪ. ೨. ಗುಡಾರ ; ಡೇರೆ.

ಮಂಡಿ (ನಾ). ೧. ಮೊಳಕಾಲು. ೨ ಕಾಲಿಗೆ ಬರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾತಕೋಗ. ೩. ಅಂಗಡಿ ; ಮಳಿಗೆ. ~ಊ(ಯೂ)ರು = ೧. ಮೊಳಕಾಲು ಊರು. ೨. ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು ; ಬೇಡು.

ಮಂಡಿಗೆ = ಮಂಡಕ.

ಮಂಡಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳು ; ಅಸೀನ ನಾಗು. ೨. ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಂದಿಡು ; ಶ್ರುತಿಸಾಧಿಸು.

ಮಂಡೂಕ (ನಾ). ಕಪ್ಪೆ.

ಮಂಡೂಕ (ನಾ). ಕಬ್ಬಿಣದ ತುಕ್ಕು, -ಜಂಗು.

ಮಂಡಿ (ನಾ). ೧. ತಲೆ ; ಶಿರಸ್ಸು. ೨. ತಲೆಬುರುಡೆ. ~ಮಲಗು = ದಿಂಬು ; ಲೋಡು. ~ಮೋಚು = ಕಲೆಯನ್ನು ಬೋಳಿಸು. ~ಸುತ್ತು = ರುಮಾಲು.

ಮಂಡೆಕಾಗೆ = ಮಂಡಕಾಗೆ-

ಮಂತಣ (ನಾ). ೧. ಆಲೋಚನೆ ; ವಿಚಾರ. ೨. ಗುಟ್ಟು ; ರಹಸ್ಯ. ೩. ಏಕಾಂತಸ್ಥಳ ; ಗುಪ್ತಸ್ಥಳ. ೪. ರಹಸ್ಯವಾದ ಆಲೋಚನೆ ; ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆ. ೫. ಗೋಷ್ಠಿ ; ಸಭೆ. ~ಂ(ಂ)ಇರ್ = ಸಮಾಲೋಚಿಸು ; ಚರ್ಚಿಸು. ~ಶಾ(ಸಾ)ಲೆ = ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಸ್ಥಳ.

ಮಂತಣೆ (ನಾ). ಮೊಸರಿನ ಗಡಿಗೆ.

ಮಂತವ್ಯ (ನಾ). ೧. ಅಭಿಪ್ರಾಯ. (ಗು). ೨. ಮನನ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

ಮುಂತು (ನಾ). ಗ. ಕಡೆಗೋಲು. ೨. ತಪ್ಪು; ದೋಷ. ೩. ಮಂತ್ರಿ.

ಮಂತ್ರ (ನಾ). ಗ. ವೇದದಲ್ಲಿಯ ದೇವತಾ ಸ್ತೋತ್ರ ಭಾಗ. ೨. ಇಷ್ಟದೇವತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವ ಶ್ಲೋಕ. ೩. ಪವಿತ್ರ ವಾದ, ಅರ್ಥ ಸಹಿತವಾದ ವಾಕ್ಯ. ೪. ಮಾಟ; ಅಭಿಚಾರ. ೫. ಅಭಿಚಾರ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಅಕ್ಷರಸಮೂಹ. ೬. ಉಪಾಯ; ತಂತ್ರ. ೭ ರಹಸ್ಯವಾದ ಆಲೋಚನೆ. ~ಅಕ್ಷತೆ=ಮಂತ್ರ ಪೂರ್ವಕ ವಾಗಿ ಹಾಕುವ ಅರಿಸಿನ ಅಥವಾ ಕುಂಕುಮ ದಲ್ಲಿ ಕಲಸಿದ ಅಕ್ಕಿ. ~ಅಕ್ಷತ=ಮಂತ್ರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಬಾಣ. ~ಅಲೋ(ಲೋ)ಚನೆ = ರಹಸ್ಯ ವಾಗಿ ಕೂಡಿ ಮಾತನಾಡುವುದು; ಗುಪ್ತಾ ಲೋಚನೆ. ~ಇಸು = ಗ. ಚರ್ಚಿಸು; ಸಮಾಲೋಚಿಸು. ೨. ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳು, -ಪಠಿಸು. ೩. ಮಂತ್ರದಿಂದ ಬಂಧಿಸು; ಮಾಟ ಮಾಡು. ~ಗಾರ = ಐಂಪ್ರಜಾಲಿಕ; ಯಕ್ಷಿಣಿಗಾರ. ~ಶಕ್ತಿ = ಗ. ಮಂತ್ರದ ಬಲ, -ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ೨. ರಾಜನಿಗಿರಬೇಕಾದ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಶಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಜ್ಞಾನಬಲ. ~ಶಾಲೆ = ಮಂತ್ರಶಾಲೆ. ~ಸಾನಿ = ಮಾಟ ಮಾಡುವವಳು; ಮಾಟಗಾರಿ

ಮಂತ್ರವಾದಿ (ನಾ). ಗ. ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳುವವನು, -ಪಠಿಸುವವನು. ೨ ಮಾಟಗಾರ.

ಮಂತ್ರಿ (ನಾ). ಗ. ವೇದವನ್ನು ತಿಳಿದವನು. ೨. ಮಾಟಗಾರ; ಮಂತ್ರವಾದಿ. ೩. ರಾಜನಿಗೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವನು; ಸಚಿವ. ೪. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ವಹಿಸುವವನು. ~ಮಂಡಲ(ಳ) = ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಮೂಹ.

ಮಂಥ (ನಾ). ಗ. ಕಡೆಯು ವುದು. ೨. ಕಡೆಗೋಲು.

ಮಂಥನ (ನಾ). ಗ. ಕಡೆಯುವುದು; ಮುಳಿಸುವುದು. ೨. ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವುದು, -ಆಲೋಚಿಸುವುದು.

ಮಂಥರ (ಗು). ಗ. ಜಡವಾದ; ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಲ್ಲದ. ೨. ನಿಧಾನವಾದ. ೩. ಬಾಗಿಡ; ವಕ್ರವಾದ.

ಮಂಥರೆ (ನಾ). ಗ. ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಲ್ಲದವಳು; ಅಲಸಿ. ೨. ಕೈಕೆಯ ಗೂನುಬಿನ್ನಿನ ದಾಸಿ.

ಮಂಥಾನ (ನಾ). ಕಡೆಗೋಲು; ಮಂಕು.

ಮಂದ (ನಾ). ಗ. ನವಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಶನಿ. ೨. ದಡ್ಡ; ತಿಳಿಗೇಡಿ. ೩. ಅಜೀರ್ಣ.

(ಗು). ೪. ಜಡವಾದ; ಅಲಸ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ. ೫. ನಿಧಾನವಾದ. ೬. ಕ್ಷೀಣವಾದ; ಮಂಕಾದ. ೭. ಅಶಕ್ತವಲ್ಲದ; ದಪ್ಪ.

~ಅಗ್ನಿ=ಗ. ಅಜೀರ್ಣ; ಹಸಿವು ಇಲ್ಲದಿರುವುದು. ೨. ಹೆಚ್ಚು ಉರಿಯಿಲ್ಲದ ಬೆಂಕಿ.

~ಅನಿಲ(ಳ) = ಗ. ಮಂದಮಾರುತ. ೨. ಒಂದು ವೃತ್ತದ ಹೆಸರು. ~ಅ(ಯಿ)ಸು = ಮಂದೈಸು. ~ಗತಿ = ನಿಧಾನವಾದ

ನಡಿಗೆ, -ಚಲನೆ. ~ಜ್ವರ = ಅಜೀರ್ಣ ದಿಂದಂಟಾಗುವ ಜ್ವರ. ~ಪ್ರಕೃತಿ = ಅಲಸ್ಯ; ಜಡಸ್ವಭಾವ. ~ಬುದ್ಧಿ = ಗ. ದಡ್ಡತನ; ತಿಳಿಗೇಡಿತನ. ೨. ಮೂಢ;

ಅಜ್ಞ. ~ಮಾರುತ = ಮೆಲ್ಲನೆ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ; ಮೆಲುಗಾಳಿ. ~ಸ್ಮಿತ = ಮೆಲುನಗೆ; ಮುಗುಳು ನಗೆ. ~ಹಾಸ = ಮಂದಸ್ಥಿತ.

ಮಂದಜ (ನಾ). ಕಮಲ; ತಾವರೆ. ~ಅಸನ = ಬ್ರಹ್ಮ.

ಮಂದಟ್ಟು (ನಾ). ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವಿಕೆ.

ಮಂದಂ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಪರ್ವತದ ಹೆಸರು.

(ಗು). ೨. ವಿರಾಲವಾದ; ದೊಡ್ಡದಾದ. ೩. ಗಾಢವಾದ.

ಮಂದರಿಗೆ = ಮಂದಲಿಗೆ.

ಮಂದಲಿಗೆ (ನಾ). ಚಾಪ.

ಮಂದಸ ಗ. = ಮಂದಾಸನ. ೧. ಪೆಟ್ಟಿಗೆ; ಮಂಜೂಷ.

ಮಂದಸು = ಮಂದಸ.

ಮಂದಾರ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು; ಪಾರಿಜಾತ.

೧. ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ.

ಮಂದಾಸನ (ನಾ). ದೇವರನ್ನಿಡುವ ಮರದ ಮಂಟಪ.

ಮಂದಿ (ನಾ). ಗ. ಜನತೆ; ಜನರ ಸಮೂಹ.

೧. ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಯ ಕುಸಿತ; ಅಗ್ಗ ವಾಗಿರುವಿಕೆ; ಸೋಪ.

ಮಂದಿರ (ನಾ). ಗ. ಮನೆ; ನಿವಾಸಸ್ಥಳ.

೧. ದೇವಾಲಯ; ಗುಡಿ.

ಮಂದಿಲ (ನಾ). ಬರಿ ಅಂಚಿನ ರುಮಾಲು.

ಮಂದಿನಾಳ (ನಾ). ಗ. ಮಡ; ಸೊಕ್ಕು.

೧. ದೇವತೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಪೂಜಿಸುವುದು;

ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗ. ೨. ಅಹಂಕಾರಿ; ಗರ್ವ.

೨. ಅತಿಪರಿಚಿತ; ಸಲಿಗೆಯಿಂದಿರುವವನು.

~ವನ = ಅತಿ ಸಲಿಗೆ, -ಪರಿಚಯ.

ಮಂಡು (ನಾ). ಗ. ನಿವೇಶನ. ೧. ತೋಟದ ಒಂದು ಭಾಗ.

ಮಂಡುರ (ನಾ). ಕುದುರೆಯ ಲಾಯ;

ಅಶ್ವಶಾಲೆ. ~ಇಗೆ = ಕುದುರೆಯಲಾಯದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ; ಕಾಸ್ತಾರ.

ಮಂಡುರೆ = ಮಂಡುರ.

ಮಂಡೆ (ನಾ). ಗ. ಕುರಿ, ದನ ಮೊದಲಾದುವು

ಗಳ ಹಿಂದು. ೧. ಕೊಟ್ಟಿಗೆ; ದಟ್ಟ.

ಮಂದೆನಾಳ = ಮಂದಿನಾಳ.

ಮಂದೈಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ದಟ್ಟವಾಗು.

೧. ವ್ಯಾಪಿಸು. ೨. ಗಟ್ಟಿಯಾಗು;

ಹೆಚ್ಚುಗಟ್ಟು. ೨. ಒಟ್ಟುಗೂಡು. ೩. ಅಧಿಕ

ವಾಗು.

ಮಂಜ್ಞ (ನಾ). ಗ. ತಗ್ಗುಡು. ೧. ಗಂಭೀರ

ಧ್ವನಿ. (ಗು). ೨. ಅಳವಾಡ; ಕೆಳಗಿನ.

೨. ಗಂಭೀರವಾದ.

ಮಂಪರ (ನಾ). ಜೊಂಪು; ಮೊಳಕೆ.

ಮಂಪರು = ಮಂಪರ.

ಮಂಕಮಂಕ (ನಾ). ಮಂಕಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ.

~ಇಸು = ಮಂಕಾಗು; ಕಳೆಗುಂದು.

ಮಂಕಮೊಲ್ಲು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಯವಾದ ಬಟ್ಟೆ.

ಮಂಕರ (ನಾ). ಗ. ಮೊಸಳೆ; ಸಕ್ಕರೆ. ೧. ಒಂದು

ಜಾತಿಯ ಮೀಸು. ೨. ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದ

ಹನ್ನೆರಡುರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೨. ಕುಬೇರನ

ನವನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಅಯುಧ. ೪. ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಮಂಟಪ.

~ಅಳಕ = ಮೊಸಳೆಗಳ ಅಶ್ರಯಸ್ಥಾನ;

ಮಡು. ~ಕುಂಪಲಿ = ಮೊಸಳೆಯ

ಅಕಾರದ ಕರ್ಪಾ ಭರಣಿ. ~ಕೇಶನ

= ಮೀಸಿನ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಧ್ವಜದಲ್ಲಿ

ಉಳ್ಳವನು; ಮನ್ಮಥ. ~ತೋರಣ

= ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯುವ ತೋರಣ

~ಧ್ವಜ = ಮಂಕರಕೇಶನ. ~ವೃತ್ತ

= ಭೂಮಧ್ಯರೇಖೆಯ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ

ಸೂರ್ಯನು ಸಂಚರಿಸುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸು

ವಂತೆ ಗೋಳದ ಮೇಲೆ ಎಳೆದಿರುವ ಗೆರೆ.

~ಸಂಕ್ರಮಣ = ಸೂರ್ಯನು ಮಂಕರ

ರಾಶಿಗೆ ಹೋಗುವ ಸಮಯ ಮತ್ತು

ಅಂದು ಅಚರಿಸುವ ದಬ್ಬು; ಪೊಂಗಲು.

~ಸಂಕ್ರಾಂತಿ = ಮಂಕರ ಸಂಕ್ರಮಣ.

ಮಂಕರಂದ (ನಾ). ಹೂವಿನ ರಸ; ಬಂಡು.

ಮಂಕರಿಕಾಪತ್ರ = ಮಂಕರಿಕೆ.

ಮಂಕರಿಕೆ (ನಾ). ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕಪೋಲದ ಮೇಲೆ

ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಚಿತ್ರ.

ಮಂಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ವ್ಯಾಪಿಸು. ೧. ಮುಚ್ಚು.

ಮಕುಟ (ನಾ). ಕಿರೀಟ. ~ಬಡ್ಡೆ = ಕಿರೀಟ
ವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು; ರಾಜ.

ಮುಳ್ಳುಡ = ಮಂಕಡ.

ಮುಳ್ಳುರಿ ೧. ೨. ಮಂಕರಿ. ೨. ಸಂನ್ಯಾಸಿ;
ಯತಿ.

ಮುಳ್ಳುಗಡ್ಡೆ (ನಾ). ಎತ್ತರದಲ್ಲಿರುವ ನೀರಾವರಿ
ಭೂಮಿ.

ಮುಳ್ಳು (ನಾ). ಮುಸಿ; ಕಪ್ಪು. ~ಹಿಡಿ
= ಮುಸಿಹಿಡಿ; ಕಪ್ಪಾಗು.

ಮುಕ್ತ (ನಾ). ಗುತ್ತಿಗೆ; ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯ. ~ದಾರ
= ಗುತ್ತಿಗೆದಾರ.

ಮುಕ್ತಾರ್ = ಮುಕ್ತಾರ.

ಮುಕ್ತಾರ (ನಾ). ೧. ಯಾವುದಾದರೊಂದು
ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಕೊಟ್ಟ
ಅಧಿಕಾರ. ೨. ಅಂತಹ ಅಧಿಕಾರವುಳ್ಳ
ವನು.

ಮುಷ್ಠಿಕ (ನಾ). ೧. ನೋಣ. ೨. ಜೇನುನೋಣ.

ಮುಖಿ (ನಾ). ಯಾಗ; ಯಜ್ಞ. ~ಅಶ್ವ
= ಯಾಗದ ಕುದುರೆ; ಯಜ್ಞಾಶ್ವ. ~ವ್ವಂಸಿ
= ದಕ್ಷನ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದವನು;
ಪಿವ.

ಮುಖಜೆ (ನಾ). ಯಜ್ಞಕುಂಡದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ
ದವಳು; ದ್ರೌಪದಿ.

ಮುಖಿ (ನಾ). ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಮತ್ತು ಆ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುವ
ಮಳೆ.

ಮುಖ್ತೀಸರ (ನಾ). ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ;
ಮೊಖ್ತೀಸರ.

ಮುಗಿ (ನಾ). ಪುತ್ರ; ನಂದನ.

ಮುಗಮುಗ (ನಾ). ಸುವಾಸನೆ; ಪರಿಮಳ;
ಗಮಗಮ. ~ಇಸು = ಗಮಗಮಿಸು;
ಸುವಾಸನೆ ದೀರು.

ಮುಗರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಟ್ಟೆ.

ಮುಗರೂರಿ (ನಾ). ಸೊಕ್ಕು; ಅಹಂಕಾರ.

ಮಗವು = ಮಗು.

ಮಗಳ್ (ಳು) (ನಾ). ಪುತ್ರಿ; ನಂದನೆ.

ಮಗಿ (ನಾ). ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ
ಒಂದು ಜಾತಿಯ ವೀಳ್ಯದೆಲೆ.

ಮಗಿಲ್ = ಮದಿಲ್.

ಮಗು (ನಾ). ಕಂದ; ಕೂಸು.

ಮಗುಚು = ಮಗುಟ್ಟು. ~ಕೈ = ರೊಟ್ಟಿ,
ದೋಸೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ
ಹಾಕುವ ಸಾಧನ; ಕುರುಪೆ; ಖಡಚಿ.

ಮಗುಟ ೧. ೨. ಮಕುಟ. ೨. ರೇಷ್ಮೆವಸ್ತ್ರ;
ಪಟ್ಟಿಮಡಿ.

ಮಗುಡ = ಮಕುಟ.

ಮಗುವು = ಮಗು. ~ತನ = ಬಾಲ್ಯ;
ಚಿಕ್ಕಂದ.

ಮಗುಬ್ಬ (ಳ್) (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಡಿಮೇಲಾಗು;
ಬೋರಲಾಗು. ೨. ಹಿಂತಿರುಗು;
ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು. ೩. ಬೀಳು; ಕೆಡೆ.

ಮಗುಬ್ಬ (ಳ್) (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಿಂತಿರುಗು;
ಮರಳು. ೨. ತಿರುವಿ ಹಾಕು; ಮಗುಚು.

೩. ಕವಿಚಿದೀಳು; ಬೋರಲಾಗು.
೪. ತಲೆಕೆಳಗಾಗು; ಬುಡಮೇಲಾಗು.

೫. ಹಿಂತಿರುಗಿಸು.

ಮಗಿ (ನಾ). ೧. ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಣ್ಣ
ಪಾತ್ರೆ. ೨. = ಮುಖಿ.

ಮಗ್ಗ (ನಾ). ಬಟ್ಟೆ ನೇಯುವ ಸಾಧನ;
ನೆಯ್ನೆಯುತ್ತ.

ಮಗ್ಗಲ್ (ಲ) = ಮಗ್ಗುಲ್.

ಮಗ್ಗಾರೆ = ಮಂಗಾರೆ.

ಮಗ್ಗಿ (ನಾ). (ಅಂಕಗಣಿತದ) ಕೋಷ್ಟಕ.

ಮಗ್ಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಳೆಗುಂಡು; ನಿಶ್ಚೇಷ
ವಾಗು. ೨. ಆಯಾಸಗೊಳ್ಳು; ದಣಿ.

೩. ಸುರುಟಿ ಕೊಳ್ಳು; ಮುರುಟು.

೪. ಕಾಣದಾಗು; ಮರೆಯಾಗು. ೫. ನಾಶ
ವಾಗು. ೬. = ಮಗುರ್.

ಮಗ್ಗುಲ(ಲು) (ನಾ). ೧. ಪಕ್ಕ; ಬದಿ.

೨. ಪಕ್ಕಲುಬು. ~ ಇಕ್ಕು = ಒಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಮಲಗು. ~ ಹಾಸಿಗೆ = ಹಾಸುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಸುವ ವಸ್ತು; ದುಪ್ಪಟ.

ಮಗ್ಗು (ಗು). ೧. ಮುಳುಗಿದ. ೨. ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ; ತಲ್ಲೀನ.

ಮಗ್ಗುತೆ (ನಾ). ತಲ್ಲೀನತೆ; ತತ್ಪರತೆ.

ಮಘವ (ನಾ). ದೇವೇಂದ್ರ.

ಮಘೆ = ಮುಖೆ.

ಮಜವೆ (ನಾ). ದೋಣೆ; ಓಡ.

ಮಜ್ಜ (ನಾ). ೧. ದೇಹದ ಮೇಲಿರುವ ಕಪ್ಪು ಕಲೆ; ಮುತ್ತಿ. ೨. ಗಾಯದ ಗುರುತು.

೩. ಗುರುತು; ಚಿಹ್ನೆ. ೪. ಒರೆ ಹಚ್ಚುವುದಕ್ಕಾಗಿ (ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗನಿಂದ) ಪಡೆದು ಕೊಂಡ ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಚೂರು. ೫. ಮೀನು; ಮತ್ಸ್ಯ.

ಮಜ್ಜರ = ಮತ್ಸರ. ~ ಇಸು = ಹೊಟ್ಟೆ ಕಿಚ್ಚುಪಡು; ಅಸೂಯೆಪಡು.

ಮಜ್ಜರದಾಸಿ (ನಾ). ಸೊಳ್ಳೆಪರದೆ.

ಮಜ್ಜು ೧. = ಮೆಚ್ಚು. (ನಾ). ೨. ಕಪಟ; ಮೋಸ. ೩. ಮರುಳುಗೊಳಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪುಡಿ; ಮಂಕುಬೂದಿ. ೪. ಛಾವಣಿ; ತಾರಸಿ. ೫. ಕಡಿಗತ್ತಿ. ೬. ನೋಣ. ~ ಇಗೆ = ಒಪ್ಪಿಗೆ; ಸಮ್ಮತಿ. ~ ಇಸು = ೧. ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡು; ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ಮಾಡು. ೨. ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸು. ~ ಕೊ(ಗೊ)ಡು = ೧. ಸಂತೋಷ ವನ್ನುಂಟು ಮಾಡು. ೨. ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಡು.

ಮಜ್ಜು (ನಾ). ೧. ಮೈಮೇಲೆ ಇರುವ ಕಲೆ, -ಚುಕ್ಕೆ. ೨. ಮೀನು. ೩. ಮೇಲ್ಪಾವಣೆ; ಬಿಸಿಲುಮಜ್ಜು.

ಮಜಕೂರು (ನಾ). ಸುದ್ದಿ; ಸಮಾಚಾರ.

ಮಜಡ (ನಾ). ೧. ದಡ್ಡ; ತಿಳಗೇಡಿ. (ಗು).

೨. ಜಡವಾದ; ಅಲಸ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಮಜಬೂತು (ಗು). ೧. ಭದ್ರವಾದ; ಗಟ್ಟಿಯಾದ. ೨. ದೊಡ್ಡದಾದ.

ಮಜಲು (ನಾ). ೧. ಪಂತ; ಫುಟ್ಟಿ. ೨. ತಂಗುವಿಕೆ; ಬೀಡು ಬಿಡುವಿಕೆ. ೩. ಕುಪ್ಪಿ ಭೂಮಿ; ಹೊಲ.

ಮಜಾ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷ; ಅನಂದ. ೨. ರುಚಿ; ಆಸ್ವಾದ. ೩. ತಮಾಷೆ; ನೋಜು.

ಮಜೂರಿ (ನಾ). ಕೂಲಿ; ವೇತನ.

ಮಜ್ಜ ೧. = ಮಜ್ಜಿ. ೨. ಮರದ ಕೆಚ್ಚು; ಚೀಗು.

ಮಜ್ಜನ (ನಾ). ಸ್ನಾನ; ಜಳಕ. ~ (ಂ)ಪು(ಬು)ಗು = ಸ್ನಾನ ಮಾಡು; ಮೀಯು. ~ ನಳ = ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುವವನು. ~ ಶಾ(ಸಾ)ಲೆ = ಸ್ನಾನದ ಮನೆ.

ಮಜ್ಜಿಗೆ (ನಾ). ಕಡೆದ ಮೋಳು; ತಕ್ಕ. ~ ಪಳಿದ್ಯ = ಮಜ್ಜಿಗೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೇಲೋಗರ. ~ ಹುಳಿ = ಮಜ್ಜಿಗೆಪಳಿದ್ಯ.

ಮಜ್ಜೆ (ನಾ). ಮೂಳೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೆದುನಾದ ಕೊಬ್ಬಿನ ಪದಾರ್ಥ.

ಮಜ್ಜು (ನಾ). ಕೊಂಡಾಟದ ಒಂದು ಮಾತು.

ಮಟ = ಮಲೆ.

ಮಟಮಾಯ (ನಾ). ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಿರುವಿಕೆ; ಮಂಗಳಮಾಯ. ~ ಗೆಯ್ = ೧. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಮಾಡು; ಮರೆ ಮಾಡು. ೨. ಇಂದ್ರಜಾಲಮಾಡು; ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟು ಮಾಡು.

ಮಟ್ಟ (ನಾ). ೧. ಸಮತಟ್ಟಾಗಿರುವುದು; ಸಮಾಟಾಗಿರುವುದು. ೨. ವಸ್ತುವಿನ ಸಮತಟ್ಟನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಸಾಧನ; ರಸಮಟ್ಟಿ. ೩. ಅಳತೆ; ಪ್ರಮಾಣ. ೪. ಅಳ. ೫. ಹಂತ;

ಘಟ್ಟ. ೬. ದರ್ಜೆ; ತರಗತಿ. ೭. ನಾಶ; ಹಾಳು. ೮. ಕೀಳಾದರ್ಜೆಗೆ ಸೇರಿದುದು. ೯. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ. (ಅ). ೧೦. = ಮಟ್ಟಿಗೆ. ~ (೦) ಇರ್ = ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ವಾಗು; ಸುಮ್ಮನಿರು. ~ ಕೊ(ಗೊ)ಲು = ನೆಲವನ್ನು ದಮ್ಮನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಳಸುವ ಸಾಧನ. ~ ಮಾಡು = ೧. ಸಮ ಮಾಡು. ೨. ಆಡಗಿಸು; ತಲೆಯೆತ್ತದಂತೆ ಮಾಡು. ~ ರಗಳೆ = ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಛಂದೋವೃತ್ತ. ~ ಹಾಳು = ಮಟ್ಟಮಾಡು.

ಮಟ್ಟಸ (ನಾ). ಏರುತಗ್ಗಿಲ್ಲದಿರುವುದು; ಸಪಾಟು.

ಮಟ್ಟಿ (ನಾ). ಮಣ್ಣು.

ಮಟ್ಟಿಗೆ (ಅ). ಪರಗಿ; ಪರ್ಯಂತ; ತನಕ.

ಮಟ್ಟಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಗೆಣ್ಣಿನಿಂದ ಹೊಡೆ;

ಮೊಟ್ಟಿ. (ನಾ). ೨. ಮಿತಿ; ಎಲ್ಲೆ.

೩. ಹಾಡಿನ ಧಾಟಿ, -ರಾಗ. ೪. ಪೊದೆ;

ಪೊದರು.

ಮಟ್ಟಿ = ಮೊಟ್ಟಿ.

ಮಠ (ನಾ). ೧. ಸಂನ್ಯಾಸಿ, ಗುರು ಮಂಠಾ ದವರ ವಾಸಸ್ಥಾನ. ೨. ಪಾಠಶಾಲೆ.

ಮಡ (ನಾ). ೧. ಪಾದದ ಹರಡು; ಹಿಮ್ಮಡಿ.

೨. ಗಾಡಿಯ ಅಚ್ಚಿನ ಹಿಂಭಾಗ. ೩. ವ.ಕ;

ಪಾಠಶಾಲೆ. ~ ಮುರಿ = ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ;

ಹಿಂಜರಿ.

ಮಡ(೦)ಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಇಡು; ಇರಿಸು.

೨. ಬಚ್ಚಿಡು; ಮರೆಮಾಡು.

ಮಡಂಬ (ನಾ). ೧. ನೂರು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ

ಮುಖ್ಯವಾದ ನಗರ.

ಮಡಕೆ (ನಾ). ೧. ಮಡ್ಡಿನ ಪಾತ್ರೆ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ; ಅವಡೆ.

ಮಡಗೊಲು (ಛ) (ನಾ). ತಿಂದು ಉಳಿ

ದುದು; ಎಂಜಲು; ಉಚ್ಚಿಷ್ಟ.

ಮಡದಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಂಗಸು. ೨. ಹೆಂಡತಿ.

ಮಡಲ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಅತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆ, -ವೃದ್ಧಿ ಯಾಗು. ೨. ಹರಡು; ಹ್ಯಾಪಿಸು. (ನಾ).

೩. ಬೆಳೆಯುವಿಕೆ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ. ೪. ಪೊದೆ;

ಪೊದರು. ೫. ತೆಂಗಿನಮರದ ಸೋಗಿ,

-ಗರಿ. ~ ಇಡು = ೧. ಬೆಳೆ. ೨. ಹಬ್ಬ;

ಹರಡು. ~ ಇಡು(ರಿ) = ಮಡಲಿಡು.

ಮಡಲು (ನಾ). ೧. ಉಡಿ; ಸೋಗಿಲು.

೨. ತೆಂಗಿನ ಗರಿ, -ಸೋಗಿ. ೩. ತೆಂಗಿನ

ಗರಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಚಾವೆ. ~ ತುಂಬು

= ಸೋಗಿಲಿಕ್ಕು; ಉಡಿತುಂಬು.

ಮಡಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಾಯು; ಮರಣಹೊಂದು.

೨. ಬಾಗು; ಮಣೆ. ೩. ಮಡಿಸು;

ಮಡಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು. (ನಾ).

೪. ಮಡಿಚುವಿಕೆ. ೫. ಮಡಿಕೆ; ಪದರ.

೬. ಸರದಿ; ಸಲ; ಬಾರಿ. ೭. ಉಡಿ; ಮಡಿಲು.

೮. ಪಾತಿ; ಅಲವಾಲ. ೯. ನೈರ್ಮಲ್ಯ;

ಪರಿಶುದ್ಧತೆ. ೧೦. ರೇಷ್ಮೆಬಟ್ಟೆ; ಪಟ್ಟವಸ್ತ್ರ.

೧೧. ಒಗೆದು ಶುಭ್ರಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆ.

೧೨. ಅಚಾರ; ಸಂಪ್ರದಾಯ. ೧೩. ಒಂದು

ಬಗೆಯ ಗದ್ದೆ. (ಗು). ೧೪. ಚೊಕ್ಕಟನಾದ;

ಪರಿಶುದ್ಧನಾದ. ~ ಇಸು = ಮಡಿಚು.

~ ಪಾ(ನಾ)ಸು = ಶುಭ್ರನಾದ ಹಾಸು.

~ ಬಟ್ಟೆ = ಒಗೆದು ಶುಭ್ರಮಾಡಿದ ಅರಿವೆ.

~ ವರ್ಗ = ೧. ರೇಷ್ಮೆಬಟ್ಟೆಗಳ ರಾಶಿ.

೨. ಒಗೆದ ಬಟ್ಟೆಗಳ ರಾಶಿ. ~ ವಳ(ಳ್ಳ)

= ಅಗಸ; ದೋಲಿ. ~ ವಾಳ = ಮಡಿವಳ.

~ ಸೀರೆ = ೧. ಒಗೆದ ಸೀರೆ. ೨. ರೇಷ್ಮೆ

ಸೀರೆ. ೩. ಮಡಿಹೆಂಗಸರು ಉಡುವ ಕೆಂಪು

ಬಣ್ಣದ ಸೀರೆ.

ಮಡಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಮಡಿಸಿದುದು. ೨. ಸರಿಗೆ;

ಪದರ. ೩. ವ್ಯವಹಾರದ ಒಂದು ಉಪ

ಕರಣ; ಕುಂಟೆ. ೪. = ಮಡಿಕೆ.

ಮಡಿಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಪದರ ಮಾಡು; ಮಡಿಸು.

೨. ಬಾಗಿಸು; ಬಿಗು ವಂತೆ ಮಾಡು.

ಮದಿಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೊಲ್ಲು; ಸಂಹರಿಸು.

(ನಾ). ೨. ಮಡಿಕೆ; ಪದರ.

ಮದಿಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಕೊಲ್ಲು; ಸಂಹರಿಸು.

ಮಡಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ಉಡಿ; ಸೋಗಿಲು.

೨. ಅಶ್ರಯ. ~ಅಕ್ಕಿ = ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಉಡಿಗೆ ಕುಂಬುವ ಬೆಲ್ಲ, ಅಕ್ಕಿ, ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿ ಮೊದಲಾದುವು; ಉಡಿಯಕ್ಕಿ.

ಮಡಿವಂತ (ನಾ). ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವನು; ಆಚಾರವಂತ. ~ಇಕೆ = ೧. ಆಚಾರ; ಸಂಪ್ರದಾಯ.

೨. ಕಂದಾಚಾರ.

ಮಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಜೋಡಿಸು; ಹೊಂದಿಸು.

(ನಾ). ೨. = ಮಡುವು. ೩. ಕೊಡಲಿ.

~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಆಳವಾಗಿ ನೀರು ಸಿಲ್ಲ.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ = ಮಡುಗಟ್ಟು.

ಮಡುವು (ನಾ). ನದಿ, ಹೊಳೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಆಳವಾದ ನೀರಿರುವ ಪ್ರದೇಶ.

ಮಡುಹು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೊಲ್ಲು; ಸಂಹರಿಸು.

(ನಾ). ೨. = ಮಡುವು. ~ಇಸು = ಕೊಲ್ಲಿಸು.

ಮಡೆ (ನಾ). ೧. ಒಡ್ಡು; ಅಣಕಟ್ಟು.

೨. ಗಡ್ಡೆಗಳಿಗೆ ನೀರು ಹಾಯಿಸಲು ನಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕಂಡಿ; ತೂಬು.

೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭೂಮಿ.

ಮಡೆಯ (ನಾ). ತಿಳಿಗೇಡಿ; ದಡ್ಡ.

ಮಡೆಹೊರಳು (ಕ್ರಿ). ದೇವರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಎಂಜಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊರಳು.

ಮಡ್ಡ ೧. = ಮಡೆಯ. (ಗು). ೨. ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ; ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ.

ಮಡ್ಡಿ (ನಾ). ೧. ಗಸಿ; ಗಪ್ಪು. ೨. ಮುದ್ದೆಯಾಗಿರುವುದು; ಮಿಡ್ಡಿ. ೩. ಮೃದುವಾದ ಅಂಟನ್ನು ಕೊಡುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ. ೪. ದಡ್ಡತನ. ೫. ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ~ತನ = ದಡ್ಡತನ; ಮೌಢ್ಯ.

ಮಡ್ಡು (ನಾ). ೧. ಗಸಿ; ಮಡ್ಡಿ. ೨. ದಡ್ಡತನ; ಮೌಢ್ಯ. ೩. ಸೊಕ್ಕು; ಅಹಂಕಾರ.

೪. ಕರುವಿನ ಸಗಣೆ. ೫. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾದ್ಯ.

ಮಣ್ (ನಾ). ೧. ಮೃತ್ತಿಕೆ. ೨. ಭೂಮಿ; ನೆಲ. ~ಉಳಿಗೆ = ಮಣ್ಣು ಹುಳು.

ಮಣ (ನಾ). ತೂಕದ ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣ.

ಮಣಿಕೆ ೧. = ಮಣಕ. ೨. ಮರಿ; ಪ್ರೇತ. ೩. ಚಿಕ್ಕ ಗಾತ್ರದ ಮೊಸಳೆ. ೪. ತ್ವರೆ; ಶೀಘ್ರತೆ.

ಮಣಕು (ನಾ). ೧. ಕೊಳೆ; ಹೊಲಸು.

೨. ಎಡ್ಡೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ವಾಸನೆ.

ಮಣಗು (ಕ್ರಿ). ಬಗ್ಗು; ಮಣೆ.

ಮಣಲ್(ಲು) (ನಾ). ಮರಳು; ಹೊಯಿಗೆ.

ಮಣೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಾಗು; ಬಗ್ಗು. ೨. ನಮಸ್ಕರಿಸು; ವಂದಿಸು. ೩. ಅಪಜಯ ಹೊಂದು; ಸೋಲು. (ನಾ). ೪. ಬೆಲೆ

ಬಾಳುವ ಹರಳು; ರತ್ನ. ೫. ಪ್ರೇತನಲು ಬರುವ ಗಾಳು, ಮರ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ

ಮಾಡಿದ ಗೋಲಾಕಾರದ ವಸ್ತು.

೬. ಗಂಟೆಯ ನಾಲಗೆ. ~ಇಸು = ೧. ಬಗ್ಗು

ವಂತೆ ಮಾಡು; ಬಾಗಿಸು. ೨. ಸೋಲಿಸು.

~ಕಟಿಕ = ರತ್ನಗಳನ್ನು ಹುದುಗಿಸಿದ ಬಳಿ.

~ಕುಟ್ಟಿಮು = ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ನೆಲಗಟ್ಟು.

~ಗಾಳಿ(ರೆ) = ಮಣೆಗಳನ್ನು ಮಾರುವವನು. ~ಜಾಕಟ್ಟು = ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಣಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ

ಮರದ ಮಣೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಾಧನ. ~ಮಕುಟ = ರತ್ನಕಿರೀಟ.

~ಹಾರ = ರತ್ನಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸರ.

ಮಣೆಕ (ನಾ). ಪ್ರಾಂಶು ಎಮ್ಮೆ ಅಥವಾ

ಹಸು; ಕಡಸು; ಪಡ್ಡಿ.

ಮಣೆಕಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಣೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸು.

~ಪ್ರೇತನು. (ನಾ). ೨. = ಮಣೆಬಂಧ

೩. = ಮಣೆಚಾಕಟ್ಟು.

ಮುಣಿಕೆ (ನಾ). ಹೂಜಿ.

ಮುಣಿಬಂಧ (ನಾ). ಪ್ರಕೋಷ್ಠ; ಮುಂಗೈ
ಹರಡು.

ಮುಣಿಯ (ನಾ). ೧. ದೇವಾಲಯ, ಮಠ,
ಅರಮನೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮೇಲ್ವಿ
ಚಾರಣೆ. ೨. ತಹಸೀಲ್ದಾರನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ
ರುಪ ಕಂದಾಯದ ಕಚೇರಿ. ೩. ದೇವಸ್ಥಾನ
ಅಥವಾ ಮಠದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ.

ಮುಣಿಯಿಸು = ಮುಣಿಸು.

ಮುಣಿಹ - (ನಾ). ೧. ಕಾರ್ಯಭಾರ;
ಉದ್ಯೋಗ. ೨. ನಮಸ್ಕಾರ. ~ಗಾಣ(ರ)
= ಮುಣಿಹಾಣ.

ಮುಣಿಹಾಣ(ರ) (ನಾ). (ಅರಮನೆಯ)
ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ, -ಪಾರುಪತ್ಯಗಾರ.

ಮುಣಿ (ನಾ). (ಮರದಿಂದ ಮಾಡಿದ) ಪೀಠ;
ಅಸನ. ~ಹಾಳು = ೧. ಮುಣಿಯನ್ನು
ಹಾಳು. ೨. ಗೌರವವನ್ನು ತೋರಿಸು.

ಮುಣಿಗಾಣ(ರ) (ನಾ). ೧. ದೂತ; ಚಾರ.
೨. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ.

ಮುಣ್ಣು = ಮುಣ್. ~ಅಗು = ೧. ಧೂಳಿ
ನಿಂದ ಹೊಲಸಾಗು. ೨. ನಾಶವಾಗು;
ಹಾಳಾಗು. ~ಎರಚು = ೧. ಮುಣ್ಣನ್ನು
ತೂರು. ೨. ಮೋಶಮಾಡು; ನಂಚಿಸು.
~ಕೊ(ಗೊ)ಡಿಸು = ಹಾಳು ಮಾಡು;
ನಾಶಮಾಡು. ~ಕೊಡು = ಸಮಾಧಿ
ಮಾಡು. ~ಪಾಲು = ನಾಶ; ಹಾಳು.
~ಬೀಳು = ನಿರಾಸೆಯಂಟಾಗು.
~ಮಾಡು = ೧. ಕೊಳೆಮಾಡು; ಹೊಲಸು
ಮಾಡು. ೨. = ಮುಣ್ಣುಗೊಡಿಸು. ೩. ಹೆಣ
ವನ್ನು ಒಪ್ಪಮಾಡು; ಸಮಾಧಿ ಮಾಡು.
~ಮುಕ್ಕು = ಸೋಲು. ~ಹುಳು = ಮುಣ್ಣು
ನಲ್ಲಿ ನಾಸಿಸುವ ಹುಳು; ಎರೆಹುಳು.

ಮುಣ್ಣುಗೆ (ನಾ). ಮುಣ್ಣಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು
ಮಾಡುವವನು.

ಮುಣ್ಣುಬಾ(ಳಿ) (ನಾ). ದೇಹವಿಕಾರದಿಂದಾಗುವ
ಸಾವು. ~ಇತಿ = ಭಯಂಕರವಾದ ಸಾವನ್ನು
ಹೊಂದುವಿಕೆ.

ಮತ (ನಾ). ೧. ವಿಚಾರ; ಅಲೋಚನೆ.

೨. ಉದ್ದೇಶ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ೩. ಒಪ್ಪಿಗೆ;
ಅನುಮತಿ. ೪. ತತ್ತ್ವ; ಸಿದ್ಧಾಂತ.
೫. ಪಂಗಡ; ಪಂಥ. ೬. ಜಾತಿ.

೭. ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಚೀಟಿಯ ಮೂಲಕ
ಅಥವಾ ಬೇರೆ ವಿಧವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ
ವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದುದು; ಮೋಟು. ~ಅಂತರ
= ಒಂದು ಪಂಥದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಪಂಥಕ್ಕೆ
ಬದಲಾಯಿಸುವುದು. ~ಕಟ್ಟಿ = ಚುನಾವಣೆ
ನಡೆಯುವ ಸ್ಥಳ. ~ಚೀಟಿ = ಚುನಾವಣೆ
ಯಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಡುವ
ಚೀಟಿ. ~ದಾಸ = ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು
ಕೊಡುವುದು. ~ದಾರ = ಮತವನ್ನೊ
ಚಲಾಯಿಸುವವನು. ~ಪ್ರದರ್ಶನ = ಜನರು
ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮೆರವಣಿಗೆ
ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಿಸು
ವುದು.

ಮತಂಗ ೧. = ಮತಂಗಜ. ೨. ಮೋಡ;
ಮುಗಿಲು. ೩. ಒಬ್ಬ ಮುಷಿಯ ಹೆಸರು.
ಮತಂಗಜ (ನಾ). ೧. ಅನೆ; ಗಜ. ೨. ಒಬ್ಬ
ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು.

ಮತಲಬು (ನಾ). ಉದ್ದೇಶ; ಅಭಿಮತ.

ಮತಾಪು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಡು
ಮದ್ದು.

ಮತಿ (ನಾ). ೧. ಬುದ್ಧಿ; ತಿಳಿವಳಿಕೆ.
೨. ಅಲೋಚನೆ. ೩. ಉದ್ದೇಶ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ.
೪. ಉಪದೇಶ; ಬೋಧನೆ. ~ಕೆ(ಗಿ)ಡು
= ಬುದ್ಧಿಹೀನವಾಗು; ಅವಿವೇಕಿಯಾಗು.
~ಕೆ(ಗಿ)ಫ್(ಳು) = ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು
ಕೇಳು; ಕಿವಿಗೊಡು. ~ಭ್ರಮಣೆ
= ಮನೋವಿಕಲ್ಪ; ಹುಚ್ಚು.

ಮಡಿಪು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಕೊಲ್ಲು; ಸಂಹರಿಸು.

(ನಾ). ೨. ಮಡಿಕೆ; ಪದರ.

ಮಡಿಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಕೊಲ್ಲು; ಸಂಹರಿಸು.

ಮಡಿಲ್ (ಲು) (ನಾ). ಗ. ಉಡಿ; ಸೋಗಿಲು.

೨. ಅಶ್ರಯ. ~ಅಕ್ಕಿ = ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಉಡಿಗೆ ಕುಂಬುವ ಬೆಲ್ಲ, ಅಕ್ಕಿ, ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿ ಮೊದಲಾದುವು; ಉಡಿಯಕ್ಕಿ.

ಮಡಿವಂತ (ನಾ). ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವನು; ಆಚಾರವಂತ. ~ಇಕೆ

= ಗ. ಆ ಚಾರ; ಸಂಪ್ರದಾಯ.

೨. ಕಂದಾಚಾರ.

ಮಡು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಜೋಡಿಸು; ಹೊಂದಿಸು.

(ನಾ). ೨. = ಮಡುವು. ೩. ಕೊಡಲಿ.

~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಅಳವಾಗಿ ನೀರು ನಿಲ್ಲು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಮಡುಗಟ್ಟು.

ಮಡುವು (ನಾ). ನದಿ, ಹೊಳೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಅಳವಾದ ನೀರಿರುವ ಪ್ರದೇಶ.

ಮಡುಹು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಕೊಲ್ಲು; ಸಂಹರಿಸು.

(ನಾ). ೨. = ಮಡುವು. ~ಇಸು = ಕೊಲ್ಲಿಸು.

ಮಡೆ (ನಾ). ಗ. ಒಡ್ಡು; ಅಡಕಟ್ಟು.

೨. ಗಡ್ಡೆಗಳಿಗೆ ನೀರು ಹಾಯಿಸಲು ನಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕಂಡಿ; ತೂಬು.

೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭೂಮಿ.

ಮಡೆಯ (ನಾ). ತಿಳಿಗೇಡಿ; ದಡ್ಡ.

ಮಡೆಹೊರಳು (ಕ್ರಿ). ದೇವರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಎಂಜಲೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊರಳು.

ಮಡ್ಡ ಗ. = ಮಡೆಮ. (ಗು). ೨. ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ; ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ.

ಮಡ್ಡಿ (ನಾ). ಗ. ಗಸಿ; ಗಪ್ಪು. ೨. ಮುದ್ದೆಯಾಗಿರುವುದು; ಮಿಡ್ಡಿ. ೩. ಮೃದುವಾದ ಅಂಟನ್ನು ಕೊಡುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ. ೪. ದಡ್ಡತನ. ೫. ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ~ತನ = ದಡ್ಡತನ; ಮೌಢ್ಯ.

ಮಡ್ಡು (ನಾ). ಗ. ಗಸಿ; ಮಡ್ಡಿ. ೨. ದಡ್ಡತನ; ಮೌಢ್ಯ. ೩. ಸೊಕ್ಕು; ಅಹಂಕಾರ. ೪. ಕರುವಿನ ಸಗಣೆ. ೫. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾದ್ದು.

ಮಣ (ನಾ). ಗ. ಮೃತ್ತಿಕೆ. ೨. ಭೂಮಿ; ನೆಲ. ~ಉಳೆಗೆ = ಮಣ್ಣು ಹುಳು.

ಮಣ (ನಾ). ತೂಕದ ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣ. ಮಣಕ ಗ. = ಮಣಕ. ೨. ಮರಿ; ಪ್ರೀತಿ. ೩. ಚಿಕ್ಕ ಗಾತ್ರದ ಮೊಸಳೆ. ೪. ತ್ವರೆ; ಶೀಘ್ರತೆ.

ಮಣಕು (ನಾ). ಗ. ಕೊಳೆ; ಹೊಲಸು.

೨. ಎಣ್ಣೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ವಾಸನೆ.

ಮಣಗು (ಕ್ರಿ). ಬಗ್ಗು; ಮಣೆ.

ಮಣಲ್ (ಲು) (ನಾ). ಮರಳು; ಹೊಯಿಗೆ.

ಮಣೆ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಬಾಗು; ಬಗ್ಗು. ೨. ನಮಸ್ಕರಿಸು; ವಂದಿಸು. ೩. ಅಪಜಯ ಹೊಂದು; ಸೋಲು. (ನಾ). ೪. ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಹರಳು; ರತ್ನ. ೫. ಪ್ರೀತಿಸಲು ಬರುವ ಗಾಜು, ಮರ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಗೋಲಾಕಾರದ ವಸ್ತು.

೬. ಗಂಟೆಯ ನಾಲಗೆ. ~ಇಸು = ಗ. ಬಗ್ಗು ವಂತೆ ಮಾಡು; ಬಾಗಿಸು. ೨. ಸೋಲಿಸು.

~ಕಟಕ = ರತ್ನಗಳನ್ನು ಹುದುಗಿಸಿದ ಬಳಿ.

~ಕುಟ್ಟಿಮು = ರತ್ನವಿಚಿತವಾದ ನೆಲಗಟ್ಟು.

~ಗಾಱ(ರ) = ಮಣೆಗಳನ್ನು ಮಾರುವವನು. ~ಚಾಕಟ್ಟು = ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಣಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮರದ ಮಣೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಾಧನ. ~ಮುಕುಟ = ರತ್ನಕಿರೀಟ.

~ಹಾರ = ರತ್ನಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸರ.

ಮಣಿಕೆ (ನಾ). ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಎಮ್ಮೆ ಅಥವಾ ಹಸು; ಕಡಸು; ಪಡ್ಡಿ.

ಮಣಿಕಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಮಣೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸು.

~ಪೋಣಿಸು. (ನಾ). ೨. = ಮಣೆಬಂಧ

೩. = ಮಣಿಕಟ್ಟು.

ಮಣಿಕೆ (ನಾ). ದೂಜಿ.

ಮಣಿಬಂಧ (ನಾ). ಪ್ರಕೋಷ್ಠ; ಮುಂಗೈ
ಹರಡು.

ಮಣಿಯ (ನಾ). ೧. ದೇವಾಲಯ, ಮಠ,
ಅರಮನೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮೇಲ್ವಿ
ಚಾರಣೆ. ೨. ತಹಸೀಲ್ದಾರನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ
ರುವ ಕಂದಾಯದ ಕಚೇರಿ. ೩. ದೇವಸ್ಥಾನ
ಅಥವಾ ಮಠದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ.

ಮಣಿಯಿಸು = ಮಣಿಸು.

ಮಣಿಹ (ನಾ). ೧. ಕಾರ್ಯಭಾರ;
ಉದ್ಯೋಗ. ೨. ನಮಸ್ಕಾರ. ~ಗಾಣ(ರ)
= ಮಣಿಹಾಣ.

ಮಣಿಹಾಣ(ರ) (ನಾ). (ಅರಮನೆಯ)
ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ, -ಪಾಠಪತ್ಯಗಾರ.

ಮಣಿ (ನಾ). (ಮರದಿಂದ ಮಾಡಿದ) ಹೀಕ;
ಆಸನ. ~ಹಾಳು = ೧. ಮಣಿಯನ್ನು
ಹಾಳು. ೨. ಗೌರವವನ್ನು ತೋರಿಸು.

ಮಣಿಗಾಣ(ರ) (ನಾ). ೧. ದೂತ; ಚಾರ.
೨. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ.

ಮಣ್ಣು = ಮಣ್. ~ಅಗು = ೧. ಭೂಳಿ
ನಿಂದ ಹೊಲಸಾಗು. ೨. ನಾಶವಾಗು;
ಹಾಳಾಗು. ~ಎರಚು = ೧. ಮಣ್ಣನ್ನು
ತೊರು. ೨. ಮೋಶಮಾಡು; ವಂಚಿಸು.
~ಕೊ(ಗೊ)ಡಿಸು = ಹಾಳು ಮಾಡು;
ನಾಶಮಾಡು. ~ಕೊಡು = ಸಮಾಧಿ
ಮಾಡು. ~ಪಾಲು = ನಾಶ; ಹಾಳು.
~ಬೀಳು = ನಿರಾಸೆಯುಂಟಾಗು.
~ಮಾಡು = ೧. ಕೊಳೆಮಾಡು; ಹೊಲಿಸು
ಮಾಡು. ೨. = ಮಣ್ಣುಗೂಡಿಸು. ೩. ಹೆಣ
ವನ್ನು ಒಪ್ಪಮಾಡು; ಸಮಾಧಿ ಮಾಡು.
~ಮುಳ್ಳು = ಸೋಲು. ~ಹುಳು = ಮಣ್ಣು
ನಲ್ಲಿ ನಾಸಿಸುವ ಹುಳು; ಎರಚುಳು.

ಮಣ್ಣಿಗೆ (ನಾ). ಮಣ್ಣಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು
ಮಾಡುವವನು.

ಮಣ್ಣಿಟಾ(ಳಿ) (ನಾ). ದೇಹವಿಚಾರದಿಂದಾಗುವ
ಸಾವು. ~ಳಿಕೆ = ಭಯಂಕರವಾದ ಸಾವನ್ನು
ಹೊಂದುವಿಕೆ.

ಮತ (ನಾ). ೧. ವಿಚಾರ; ಅಲೋಚನೆ.

೨. ಉದ್ದೇಶ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ೩. ಒಪ್ಪಿಗೆ;
ಅನುಮತಿ. ೪. ತತ್ತ್ವ; ಸಿದ್ಧಾಂತ.
೫. ಪಂಗಡ; ಪಂಥ. ೬. ಜಾತಿ.

೭. ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಚೀಟಿಯ ಮೂಲಕ
ಅಥವಾ ಬೇರೆ ವಿಧವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ
ವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದು; ಪೋಟಿ. ~ಅಂತರ
= ಒಂದು ಪಂಥದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಪಂಥಕ್ಕೆ
ಬದಲಾಯಿಸುವುದು. ~ಕಟ್ಟಿ = ಚುನಾವಣೆ
ನಡೆಯುವ ಸ್ಥಳ. ~ಚೀಟಿ = ಚುನಾವಣೆ
ಯಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಡುವ
ಚೀಟಿ. ~ದಾನ = ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು
ಕೊಡುವುದು. ~ದಾರ = ಮತವನ್ನು
ಜಲಾಯಿಸುವವನು. ~ಪ್ರದರ್ಶನ = ಜನರು
ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮೆರೆವಣಿಗೆ
ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಿಸು
ವುದು.

ಮತಂಗ ೧. = ಮತಂಗಜ. ೨. ಮೋಡ;
ಮುಗಿಲು. ೩. ಒಬ್ಬ ಮುಷಿಯ ಹೆಸರು.

ಮತಂಗಜ (ನಾ). ೧. ಅನೆ; ಗಜ. ೨. ಒಬ್ಬ
ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು.

ಮತಲಬು (ನಾ). ಉದ್ದೇಶ; ಅಭಿಮತ.

ಮತಾಪು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಡು
ಮದ್ದು.

ಮತಿ (ನಾ). ೧. ಬುದ್ಧಿ; ತಿಳಿವಳಿಕೆ.
೨. ಅಲೋಚನೆ. ೩. ಉದ್ದೇಶ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ.
೪. ಉಪದೇಶ; ಬೋಧನೆ. ~ಕಿ(ಗಿ)ಡು
= ಬುದ್ಧಿಹೀನವಾಗು; ಅವಿವೇಕಿಯಾಗು.
~ಕಿ(ಗೀ)ಳ್(ಳು) = ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು
ಕೇಳು; ಕವಿಗೊಡು. ~ಭ್ರಮಣೆ
= ಮನೋವಿಕಲ್ಪ; ಹುಚ್ಚು.

~ಹೀನ = ೧. ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.

೨. ದಡ್ಡ ; ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದವನು.

ಮತ್ಸ್ಯಗು (ನಾ). ತಿಗಣೆ.

ಮತ್ತ (ನಾ). ೧. ಸೊಕ್ಕಿದವನು. (ಗು).

೨. ಮತ್ತಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ; ಅಮಲೇರಿದ.

೩. ವಿಷಯಾಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ;

ಕಾಮಾತುರವುಳ್ಳ. ೪. ಸಂತೋಷದಿಂದ

ಕೂಡಿದ. ೫. ಸೊಕ್ಕಿದ ; ಗರ್ವದಿಂದ

ಕೂಡಿದ. ~ಇಭ = ಮದಿಸಿದ ಅನೆ.

~ವಾರಣ = ೧. ಮದಿಸಿದ ಅನೆ.

೨. ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಅಂಗಳ ; ಕೈಸಾಲೆ.

ಮತ್ತಂ (ಅ). ೧. ಅಲ್ಲದೆ ; ಇನ್ನೂ. ೨. ಪುನಃ ;

ಮತ್ತ.

ಮತ್ತಕಾಶಿನಿ (ನಾ). ಸುಂದರಿ ; ಲಾವಣ್ಯವತಿ.

ಮತ್ತರ (ರು) (ನಾ). ಭೂಮಿಯ ಒಂದು

ಅಳತೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಮಾಣ.

ಮತ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಮಚ್ಚೆ. ೨. = ಮಚ್ಚು.

ಮತ್ತು (ನಾ). ೧. ಅಮಲು ; ಮಾಡಕತೆ ;

ಮದ. (ಅ). ೨. = ಮತ್ತಂ.

ಮತ್ತೆ (ನಾ). ೧. ಮದಿಸಿದವಳು ; ಉನ್ನತ್ತೆ.

(ಅ). ೨. = ಮತ್ತಂ.

ಮತ್ತರ (ನಾ). ೧. ಮಾತ್ಸರ್ಯ ; ಹೊಟ್ಟೆ

ಕಿಚ್ಚು. ೨. ಹಗೆ ; ದ್ವೇಷ. ೩. ಕೋಪ ;

ಸಿಟ್ಟು. ~ಇಸು = ೧. ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚುವಡು.

೨. ದ್ವೇಷಿಸು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್(ಳ್ಳು)

= ಮತ್ತರಿಸು.

ಮತ್ತ (ನಾ). ೧. ಮಿಸು. ೨. ವಿಷ್ಣುವಿನ

ಹತ್ತು ಅನಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನೆಯದು.

೩. ಒಂದು ದೇಶದ ಹೆಸರು. ~ಧ್ವಜ

= ಕಾನು ; ಮೀನುಕೇತನ.

ಮತ್ತನ (ನಾ). ೧. ಕಡೆಯುವುದು ; ಮುಗಿಸು

ವುದು. ೨. ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಿಷಯ

ವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ

ಮಾಡುವುದು. ೩. ಪ್ರದಿಮಾಡುವುದು.

೪. ನಾಶಮಾಡುವುದು. ೫. ತೊಂದರೆ ;

ಹಾಸಿ. ೬. ಕಡೆಗೋಲು ; ಮಂತು.

೭. ತಿಕ್ಕಾಟ ; ಭರ್ಷಣೆ. ~ಇಸು = ೧. ಕಡೆ ;

ಮುಗಿಸು. ೨. ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು

ಕುರಿತು ವಿಚಾರ ಮಾಡು. ೩. ಜಗಳವಾಡು ;

ತಿಕ್ಕಾಡು.

ಮುಧಿತ (ನಾ). ೧. ನೀರು ಬೆರಸದೆ ಕಡೆದ

ಮಜ್ಜಿಗೆ. (ಗು). ೨. ಕಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ.

೩. ನಾಶಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ೪. ನೋಯಿಸ

ಲ್ಪಟ್ಟ. ~ಅರ್ಥ = ಕೂಲಂಕಷವಾದ

ಚರ್ಚೆಯಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾದ ವಿಚಾರ ;

ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಮುಧಿಸು ೧. = ಮುಧಿಸು. ೨. ಕೊಲ್ಲು ;

ಸಂಹರಿಸು.

ಮದ (ನಾ). ೧. ಮತ್ತು ; ಅಮಲು.

೨. ಸೊಕ್ಕು ; ಗರ್ವ. ೩. ಸಂತೋಷ ;

ಹಿಗ್ಗು. ೪. (ಅನೆಗೆ ಉಂಟಾಗುವ)

ಕಾಮೋದ್ರೇಕ. ೫. ಅನೆಯ ಮದೋದಕ.

~ಅಂಧ = ಗರ್ವದಿಂದ ಕುರುಡಾಗಿರು

ವವನು ; ವಿನೇಕವಿಲ್ಲದವನು. ~ಇಭ

= ಸೊಕ್ಕಿದ ಅನೆ ; ಮದಿಸಿದ ಅನೆ. ~ಇಸು

= ೧. ಸೊಕ್ಕು ; ಗರ್ವಿಸು. ೨. ಕೊಟ್ಟ

ಬೆಳೆ ; ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆ. ~ಉನ್ನತ್ತ

= ಮದವೇರಿದವನು ; ಗರ್ವಿಸು.

~ಏ(ವೇ)ಲು(ರು) = ೧. ಸೊಕ್ಕು ;

ಗರ್ವಿಸು. ೨. ಅಮಲೇರು ; ಮತ್ತಿನಿಂದ

ಕೂಡಿರು. ~ಂ(ಕೆ)ಗೆ(ಗೆ)ಡು = ಗರ್ವನಾಶ

ವಾಗು. ~ಕರಿ = ಮದಿಸಿದ ಅನೆ.

~ಜಲ(ಳ) = ಅನೆಗೆ ಮದವುಂಟಾದಾಗ

ಕುಂಭಸ್ಥಳದಿಂದ ಸುರಿಯುವ ದ್ರವ.

~ಪಟ್ಟಿಕೆ = ೧. ಅನೆಯ ಕಪೋಲತಲದಲ್ಲಿ

ಮದಜಲ ಸುರಿಯುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ

ಗುಣ ಗೆರೆ, -ರೇಖೆ. ೨. ಅನೆಯ

ಹಣೆಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಒಂದು ಅಭರಣ.

~ಪ(ವ)ಟ್ಟಿ = ಗ. ಪ್ರೀತಿಸೂಚಕವಾಗಿ
ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವ
ಅಲಂಕಾರದ ರೇಖೆ. ೨. = ಮದಪಟ್ಟಿಕೆ.
~ನಾರಣ = ಮದಕರಿ.

ಮದಗ (ನಾ). ನೀರು ಹರಿಯಲು ಮಾಡಿರುವ
ಕಾಲುವೆ; ತೂಬು.

ಮದಡ (ನಾ). ದಡ್ಡ; ಮೂರ್ಖ.

ಮದಡು (ನಾ). ತಿಳಿಗೇಡಿತನ; ಮೌಢ್ಯ.

ಮದತ್ತು = ಮದ್ದತ್ತು.

ಮದನ (ನಾ). ಗ. ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ; ಕಾಮು.

೨. ಸೊಕ್ಕೇರಿರುವನು; ಮದೋನ್ಮತ್ತ.

೩. ಮುನ್ಮಥ; ಅನಂಗ. ೪. ಉಮ್ಮತ್ತದ

ಗಿಡ. ~ಅರಿ = ಮುನ್ಮಥನ ಹಗೆ; ಶಿವ.

~ಕಲಹ = ಪ್ರಣಯಕಲಹ. ~ಕಲೆ(ಕೆ)

= ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರ. ~ಕೇಲಿ(ಕಿ) = ರತ್ನೀಡೆ;

ಸಂಭೋಗ. ~ಜ್ವರ = ವಿರಹಭಾಧೆಯಿಂದ

ಉಂಟಾಗುವ ತಾಪ; ಕಾಮಜ್ವರ.

~ದಹನ = ಮುನ್ಮಥನನ್ನು ಸುಟ್ಟಿರುವನು;

ಶಿವ. ~ಹಿತ = ವಿಷ್ಣು. ~ಸಖ = ವಸಂತ.

ಮದನಕೆಯ್ = ಮದನಕ್ಕೆ.

ಮದನಕ್ಕೆ (ನಾ). ಗ. ಕಂಬದ ಬೋದಿಗೆಗೆ

ಬೋದಿಸಿರುವ ಅಲಂಕಾರಮಯವಾದ

ಕೆತ್ತನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಧಾರ, -ಊರೆ.

೨. = ಮದನಿಕೆ. ~ಬೆಂಟೆ = ಮದನಿಕೆ.

ಮದನಿ (ನಾ). ದುಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆ.

ಮದನಿಕೆ (ನಾ). ದೇವಾಲಯ ಮುಂತಾದುವು

ಗಳ ಕಂಬಗಳ ಬೋದಿಗೆಯ ಮೇಲೆ

ಕೆತ್ತಿರುವ ಸುಂದರವಿಗ್ರಹ.

ಮದರಂಗಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ

ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಕೆಂಪು

ಬಣ್ಣ; ಗೋರಂಟಿ.

ಮದಲಿ(ಂ)ಗೆ = ಮದುವಣಿಗೆ.

ಮದವಣಿಗೆ = ಮದುವಣಿಗೆ.

ಮದವಳಿಗೆ = ಮದುವಣಿಗೆ.

ಮದವಳಿಗೆ (ನಾ). ಮದುವೆಯ ಹೆಣ್ಣು;
ವಧು.

ಮದಿಪು (ನಾ). ಗ. ಬೆಲೆಕಟ್ಟುವುದು; ಮಾಲ್ಯ

ಮಾಪನ. ೨. ಬೆಲೆ; ಗೌರವ.

ಮದಿರೆ = ಮದ್ಯ.

ಮದಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ಗೋಡೆ; ಭಿತ್ತಿ.

ಮದಿನೆ = ಮದುವೆ.

ಮದುಮಗ = ಮದುವಣಿಗೆ.

ಮದುಮಗಳು = ಮದವಳಿಗೆ.

ಮದುಮನೆ (ನಾ). ಮದುವೆಯ ಮನೆ;

ವಿವಾಹಗೃಹ.

ಮದುವಣಿಗೆ (ನಾ). ಮದುವೆಯ ಗಂಡು;

ವರ. ~ಇತ್ತಿ = ಮದವಳಿಗೆ.

ಮದುವಳಿಗೆ = ಮದುವಣಿಗೆ. ~ಇತ್ತಿ

= ಮದವಳಿಗೆ.

ಮದುವೆ (ನಾ). ವಿವಾಹ; ಲಗ್ನ. ~ನಿಲ್

= ವಿವಾಹವಾಗು. ~ಮಾಡು = ಗ. ವಿವಾಹ

ಮಾಡು. ೨. ಶಿಕ್ಷಿಸು; ದಂಡಿಸು.

ಮದವಳ್ = ಮದವಳಿಗೆ.

ಮದ್ಗು (ನಾ). ಗ. ನೀರುಕಾಗಿ. ೨. ಒಂದು

ಜಾತಿಯ ಮೀನು.

ಮದ್ದತ್ತು (ನಾ). ನೆರವು; ಸಹಾಯ.

ಮದ್ದಲೆ(ಕೆ) = ಮದ್ದಲೆ. ~ಇಗೆ = ಮದ್ದಲೆ

ಯನ್ನು ಬಾರಿಸುವವನು.

ಮದ್ದಾನೆ (ನಾ). ಮುತ್ತಗಳ; ಮದಿಸಿದ

ಅನೆ.

ಮದ್ದು ಗ. = ಮರ್ದು. ೨. ಬಂದೂಕಿಗೆ

ತುಂಬುವ ಚರೆಯಂತಾದ ಸ್ಫೋಟಕ

ವಸ್ತು. ~ಅರೆ = ಗ. ಔಷಧವನ್ನು ಪುಡಿ

ಮಾಡು, -ತೇಯು. ೨. ಕೈಮಸಕವನ್ನು

ಅರೆ. ೩. ಪ್ರತಿಬಂಧವನ್ನು ಮಾಡು.

~ಇಕ್ಕು = ವಿಷವನ್ನು ಹಾಕು;

ಕೈಮಸಕವನ್ನು ಹಾಕು.

ಮದ್ದುಗುಣಿಕೆ = ಮದ್ದುಗುಣಿಕೆ.

ಮದವಳಿಗೆ = ಮದುವಣಿಗೆ.

ಮದ್ಯ (ನಾ). ಹೆಂಡ ಮುಂತಾದ ಮಾದಕ ಪಾನೀಯ. ~ಪಾನ = ಹೆಂಡ ಮುಂತಾದು ವನ್ನು ಕುಡಿಯುವಿಕೆ.

ಮದ್ಯಪಿ (ನಾ). ಹೆಂಡ ಕುಡಿಯುವವನು ; ಕುಡಿಕ.

ಮಧು (ನಾ). ೧. ಸಿಹಿಯಾದುದು ; ಇನಿದು.

೨. ಜೀನುತುಪ್ಪ. ೩. ಅಮೃತ.

೪. ಮಕರಂದ ; ಬಂಡು. ೫. ಮಾದಕ ಪಾನೀಯ.

೬. ವಸಂತಮೃತ.

೭. ಚೈತ್ರಮಾಸ. ೮. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು.

~ಚಂದ್ರ = ನೂತನದಂಪತಿಗಳು

ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ವಿಹಾರಯಾತ್ರೆ. ~ದೂತಿ

= ವಸಂತಕಾಲದ ಬರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ

ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅದರ

ಹೂವು. ~ಪಾನ = ಕಳ್ಳನ್ನು ಕುಡಿಯು

ವುದು ; ಮದ್ಯಪಾನ. ~ಮಾಸ

= ಚೈತ್ರಮಾಸ. ~ಮಿತ್ರ = ೧. ತುಂಬಿ.

೨. ವಸಂತ. ೩. ಮನ್ಮಥ. ೪. ಬಲಭದ್ರ.

೫. ಶಿವ. ~ವ್ರತ = ತುಂಬಿ ; ಭ್ರಮರ.

~ಸೂದನ = ಮಧುವೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು

ಕೊಂದವನು ; ವಿಷ್ಣು.

ಮಧುಕರ (ನಾ). ತುಂಬಿ ; ಭ್ರಮರ.

ಮಧುಕರಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಣ್ಣುತುಂಬಿ. ೨. ಕುಷ್ಠ

ರೋಗ. ~ವೃತ್ತಿ = ಭಿಕ್ಷನ್ನು ಎತ್ತು

ವುದು ; ಕಂತೆಭಿಕ್ಷೆ.

ಮಧುಕ ೧. = ಮಧುಕರ. ೨. ಮದ್ಯಪಾನ

ಮಾಡುವವನು ; ಕುಡಿಕ.

ಮಧುಕರ್ಕ (ನಾ). ೧. ಮೊಸರು, ತುಪ್ಪ,

ನೀರು, ಜೀನುತುಪ್ಪ ಮತ್ತು ಸಕ್ಕರೆ

ಇವುಗಳಿಂದಾದ ಮಿಶ್ರಣ. ೨. ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು

ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಾರಂಭ ಮತ್ತು

ಅಗ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಆಂತಹ ಮಿಶ್ರಣ.

ಮಧುರ (ನಾ). ೧. ಸಿಹಿಯಾದುದು.

೨. ಕಾವ್ಯದ ಹತ್ತು ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕಬ್ಬು. (ಗು).

೪. ಸಿಹಿಯಾದ ; ಇನಿದಾದ. ೫. ಇಂಪಾದ ;

ಕೇಳಲು ಹಿತಕರವಾದ. ~ಅಲಾ (ಇ)ಪ

= ೧. ಇಂಪಾದ ಮಾತು. ೨. ಇಂಪಾಗಿ

ಮಾತನಾಡುವವನು.

ಮಧೂಕ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಮಧ್ಯ (ನಾ). ೧. ನಡುವಣ ಭಾಗ, -ಸ್ಥಳ.

೨. ಸೊಂಟ ; ಕಟಿ. (ಗು). ೩. ನಡುವಿನ ;

ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ. ೪. ಮಧ್ಯಮ ದರ್ಜೆಯ ;

ನಡುತರದ. ~ಅಂತರ = ನಡುವೆ ;

ನಡುವಿನ ಕಾಲ. ~ಅಪ್ಪ = ನಡುಹಗಲು.

ಮಧ್ಯಮ (ನಾ). ೧. ಸೊಂಟ ; ಕಟಿ.

೨. ಸಾಧಾರಣವಾದುದು ; ಸಾಮಾನ್ಯವಾ

ದುದು. ೩. ನಡುವೆ ಇರುವವನು ;

ನಡುವಿನವನು. ೪. ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ ನಡುವಿ

ನವನು ; ಭೀಮ. (ಗು). ೫. ಮಧ್ಯದ ;

ನಡುವಿನ. ೬. ಸಾಧಾರಣದರ್ಜೆಯ ; ನಡು

ತರದು ~ಪುರುಷ = ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿಯ

ಪುರುಷವಾಚಕ ಸರ್ವನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಮಧ್ಯಮೆ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ

ಹುಡುಗಿ ; ಮೈನೆರೆದವಳು. ೨. ನಡುವಿನ

ಬೆರಳು.

ಮಧ್ಯಸ್ಥ (ನಾ). ೧. ಯಾವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೂ ಸೇರ

ದವನು. (ಗು). ೨. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ;

ನಡುವಿನ. ೩. ಮಂದವಾದ ; ಪ್ರೀಣವಾದ.

~ಅ(ವಾ)ಗು = ೧. ಯಾವ ಪಕ್ಷಿಗೂ

ಸೇರದಿರು. ೨. ಮಂದವಾಗು ; ಪ್ರೀಣವಾಗು.

~ಇಕೆ = ಎರಡು ಪಕ್ಷಗಳ ಅಥವಾ

ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಧಾನ ನಡಸು

ವುದು.

ಮಧ್ಯಸ್ಥ = ಮಧ್ಯಸ್ಥ.

ಮಧ್ಯೆ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹುಡುಗಿ ;

ಮಧ್ಯಮೆ. ೨. ನಾಯಕಿಯರಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಪ್ರಕಾರ. (ಅ). ೩. ನಡುವೆ ; ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ.

ಮನಸುಮನಸ್ಸು. ~ಅ(ವ)ರಿಕೆ = ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಅರಿವು. ~ಇ(ವಿ)ಳಿ = ೧. ಧೈರ್ಯಗುಂದು. ೨. ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳು. ~ಊ(ವೂ)ಜು(ರು) = ಮನಸ್ಸು ನೆಲಸು. ~ಂ(ಕಾ)ಗಾ(ಣ್)ಣ್(ಣು) = ತಿಳಿ; ಗ್ರಹಿಸು. ~ಂ(ಕಿ)ಗಿ(ಡು) = ಮನಸ್ಸು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗು; ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಹಾಳಾಗು. ~ಂ(ಕು)ಗು(ಡು) = ಗಮನಿಸು; ಚಿತ್ತವಿಡು. ~ಂ(ಕೊ)ಗೊ(ಳ್) = ೧. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸು. ೨. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರು; ಇಷ್ಟವಾಗು. ~ಕತ = ಮನಸ್ಸಿನ ದುಃಖ; ಮನಃಕ್ಷತ. ~ಕು(ಗು)ಂಡು = ಮನವಿಳಿ. ~ತ(ದ)ಟ್ಟು = ೧. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಾಟುವುದು; ಮನೋಗತವಾಗು. ೨. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಾಟುವುದು; ಚಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದು. ~ಮುಟ್ಟು = ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಟ್ಟು, -ನಾಟು. ~ಮುಜಾ(ರಿ) = ೧. ಮನಸ್ಸು ಒಡೆದು ಹೋಗು; ಆಶಾಭಂಗವಾಗು. ೨. ದ್ವೇಷವುಂಟಾಗು. ~ಸೋಲ್(ಲು) = ಆಕರ್ಷಣೆಗೊಳಗಾಗು; ಪರವಶವಾಗು. ಮನಃಪೂರ್ವಕ (ಆ). ಮನಸ್ಸು ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ; ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ. ಮನನ (ನಾ). ವಿಚಾರ; ಚಿಂತನೆ. ಮನವಿ (ನಾ). ೧. ಬೇಡಿಕೆ; ಕೇಳಿಕೆ. ೨. ಲಿಖಿತ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅರಿಕೆ; ಅರ್ಜಿ. ಮನಶ್ಚಾಕ್ಷ (ನಾ). ಮನಸ್ಸಿನ ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ; ಮನೋವಿಜ್ಞಾನ. ಮನಸಬದಾರ (ನಾ). ಅಶ್ವದಳದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ. ಮನಸಿಜ (ನಾ). ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು; ಕಾಮ; ಮನ್ಮಥ. ~ಅಂತಕ = ಶಿವ. ~ಅರಿ = ಕಾಮನ ಶತ್ರು; ಶಿವ. ~ಅಶ್ರು = ಕಾಮನ ಗೆಳೆಯ; ವಸಂತ.

ಮನಸು = ಮನಸ್ಸು. ~ಕರಗು = ಮರುಕಗೊಳ್ಳು; ಕನಿಕರಿಸು. ~ಕೂಡು = ಪರಸ್ಪರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗು. ಮನಸ್ತಾಪ (ನಾ). ೧. ದ್ವೇಷ; ಹಗೆತನ. ೨. ತಳಮಳ; ವ್ಯಥೆ. ೩. ಕೋಪ; ಮುನಿಸು. ೪. ವರಸ; ಮೈಮನಸ್ಸು. ಮನಸ್ವಿ (ನಾ). ೧. ಜಾಣ; ವಿದ್ವಾಂಸ. (ಗು). ೨. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ನಡೆಯುವ; ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ. ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿ (ನಾ). ಅಂತರಂಗದ ಪ್ರೇರಣೆ; ಅತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ. ಮನಸ್ಸು (ನಾ). ೧. ಚಿತ್ತ; ಬುದ್ಧಿ. ೨. ಆಸೆ; ಆಕಾಂಕ್ಷೆ. ೩. ಗಮನ. ೪. ಒಲವು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಡು = ಗಮನವಿಡು; ಲಕ್ಷಿಸು. ~ಮಾಡು = ಸಾಧಿಸು; ಪಟ್ಟುಹಿಡಿ. ಮನಾಯಿ (ನಾ). ಆದ್ವಿ; ಪ್ರತಿಬಂಧ. ಮನೀಷಿ (ನಾ). ಪಂಡಿತ; ವಿದ್ವಾಂಸ. ಮನೀಷೆ (ನಾ). ೧. ಅಲೋಚನೆ; ಉದ್ದೇಶ. ೨. ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಅರಿವು. ಮನು (ನಾ). ೧. ಮಂತ್ರ. ೨. ಮನುಷ್ಯಕುಲದ ಮೂಲಪುರುಷ. ೩. ಸ್ವಯಂಭು, ಸ್ವಾರೋಚಿತ, ಉತ್ತಮ, ತಾಮಸ, ರೈವತ, ಚಾಕ್ಷುಷ, ವೈವಸ್ವತ, ಸೂರ್ಯಸಾವರ್ಣ, ದಕ್ಷಸಾವರ್ಣ, ಬ್ರಹ್ಮಸಾವರ್ಣ, ಧರ್ಮಸಾವರ್ಣ, ರುದ್ರಸಾವರ್ಣ, ದೇವಸಾವರ್ಣ, ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಸಾವರ್ಣ ಎಂಬ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮನುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ; ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾನಸ ಪುತ್ರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ. ~ಕುಲ = ಮನುವಿನ ಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದವರು; ಮನುಷ್ಯ ಜಾತಿ. ~ಸ್ಕೃತಿ = ಮನುವಿನಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ. ಮನುಜ (ನಾ). ಮನುಷ್ಯ; ಮಾನವ. ಮನುಜಿ (ನಾ). ಹೆಂಗಸು. ಮನುಮಥ (ನಾ). ಮನ್ಮಥ.

ಮನುಷ್ಯ = ಮನುಜ.

ಮನೆ (ನಾ). ೧. ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನ; ಬೀಡು; ವಾಸಸ್ಥಳ. ೨. ಕುಲ; ಮನೆತನ. ~ಅ(ಯ)ಳಿಯ = ಅತ್ತಿಮಾವಂದಿರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸಿರುವ ಅಳಿಯ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಲಸ = ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ; ಗೃಹಕೃತ್ಯ. ~ತನ = ೧. ಕುಲ; ವಂಶ. ೨. = ಮನೆಗೆಲಸ. ~ತ(ದ)ಪ್ಪು = ನೆರೆಯಿಲ್ಲದಾಗು; ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು. ~ತು(ದು)ಂಬಿಸು = ವಧುವನ್ನು ಮನೆಗೆ ಬರಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳು; ಗೃಹಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿಸು. ~ತೊತ್ತು(ಳ್ಳು, ಬ್ಬು) = ಮನೆಗೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅಳು. ~ದೇವರು = ಬಂಧು ವಂಶದವರು ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಪೂಜಿಸುವ ದೈವ; ಕುಲದೇವರು. ~ದೈವ = ಮನೆ ದೇವರು. ~ಪೆ(ವೆ)ಗ್ಗಡೆ = ಅರಮನೆ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಳಾಡಳಿತವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರಿ. ~ಪೆ(ವೆ)ರ್ಗಡೆ = ಮನೆಗೆಡೆ. ~ಬಾ(ವಾ)ಬ್ಬಾ(ಳ್ಳು, ಳು) = ಗೃಹಜೀವನ; ಸಂಸಾರ. ~ಬಾ(ವಾ)ಬ್ಬಿ(ಳ್ಳಿ) = ಮನೆವಾರ್ತೆ. ~ಮೂಡು = ೧. ಸಂಸಾರವನ್ನು ಹೂಡು. ೨. ನೆಲಸು; ವಾಸಿಸು. ~ಮೂತು = ೧. ಎಲ್ಲರಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ. ೨. ಮಾತೃ ಭಾಷೆ; ತಾಯಿನುಡಿ. ~ಮುರುಕ = ಸಂಸಾರವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವವನು, -ಒಡೆಯುವವನು. ~ವಾರ್ತೆ = ಮನೆಯ ಕೆಲಸ; ಗೃಹಕೃತ್ಯ. ~ಹಾಳ = ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕೆಡಿಸುವವನು, -ಹಾಳು ಮಾಡುವವನು.

ಮನೆತನಸ್ತ (ನಾ). ಗೃಹಸ್ಥ; ಕುಲೀನ.

ಮನೆವಾಕ್ತನ (ನಾ). ಅಳಿಯನನ್ನು

ಮನೋಗತ (ನಾ). ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಉದ್ದೇಶ. ಮನೋಗತಿ ೧. = ಮನೋಗತ. ೨. ಮನಸ್ಸಿನ ವೇಗ.

ಮನೋಗದ (ನಾ). ಮಾನಸಿಕವಾದ ರೋಗ; ಚಿಂತೆ.

ಮನೋಗ್ಲಾನಿ (ನಾ). ೧. ಮನಸ್ಸಿನ ಆಯಾಸ, -ದೌರ್ಬಲ್ಯ. ೨. ಮನೋವ್ಯಥೆ.

ಮನೋಜ = ಮನುಜ.

ಮನೋಜಾಡ್ಯ (ನಾ). ಮನಸ್ಸಿನ ಅಲಸ್ಯ.

ಮನೋಜ್ಞ (ನಾ). ೧. ಪಂಡಿತ; ಜ್ಞಾನಿ. (ಗು). ೨. ಸುಂದರವಾದ; ಚೆಲುವಾದ.

೩. ಹೃದಯಂಗಮವಾದ.

ಮನೋಧರ್ಮ (ನಾ). ಮನಸ್ಸಿನ ರೀತಿ, -ಬಗೆ.

ಮನೋನಿಗ್ರಹ (ನಾ). ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹತೋಟಿ ಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಮನೋಬಲ (ನಾ). ಮನಸ್ಸಿನ ಕೆಚ್ಚು; ಅತ್ಯಶಕ್ತಿ.

ಮನೋಭವ = ಮನುಜ.

ಮನೋರಂಜನೆ (ನಾ). ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುವುದು.

ಮನೋರಂಜನೆ = ಮನೋರಂಜನ.

ಮನೋರಥ (ನಾ). ೧. ಮನಸ್ಸಿನ ಬಯಕೆ, -ಇಚ್ಛೆ. ೨. ಬಯಸಿದುದು.

ಮನೋರಮ (ಗು). ಸುಂದರವಾದ; ಚೆಲುವಾದ.

ಮನೋರುಜೆ = ಮನೋಗದ.

ಮನೋರೋಗ = ಮನೋಗದ.

ಮನೋವಲ್ಲಭ (ನಾ). ಪ್ರೀತಿಸಾತ್ಮನಾದವನು.

ಮನೋವಲ್ಲಭಿ (ನಾ). ಪ್ರೀತಿಸಾತ್ಮನಾದವಳು.

ಮನೋವಿಕಾರ (ನಾ). ಚಿತ್ತವಿಕಲ್ಪ; ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮೆ.

ಮನೋವಿಜ್ಞಾನ = ಮನಶಾಸ್ತ್ರ.

ಮನೋವಿಶ್ಲೇಷಣ (ನಾ). ಅಂತರಂಗವನ್ನು

ಮನೋವೃತ್ತಿ = ಮನೋಧರ್ಮ.
 ಮನೋವೇದಕ (ನಾ). ೧. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಾಟು
 ವುರು. (ಗು). ೨. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವು
 ಉಂಟುಮಾಡುವ; ಮನಮುಟ್ಟುವ.
 ಮನೋಹರ (ನಾ). ೧. ಸುಂದರನಾದವನು;
 ಚೆಲುವ. (ಗು). ೨. ಸೊಗಸಾದ;
 ರಮಣೀಯವಾದ. ೩. ಚೇತೋಹಾರಿಯಾದ.
 ಮನೋಹರಿ (ನಾ). ಸುಂದರಿ; ಚೆಲುವೆ.
 ಮನೋಹಾರಿ (ಗು). ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆಯುವ;
 ಸಂತೋಷಪಡಿಸುವ.
 ಮನ್ಮಥ (ನಾ). ಮರ್ಯಾದೆ; ಗೌರವ.
 ~ಕಾಣ(ರ) = ೧. ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರ
 ನಾದವನು; ಗೌರವಾರ್ಹ. ೨. ಗೌರವ
 ವನ್ನು ತೋರಿಸುವವನು. ~ಪ(ವ)ಡೆ
 = ಗೌರವವನ್ನು ಹೊಂದು.
 ಮನ್ಮಾ (ನಾ). ಅಡ್ಡಿ; ಪ್ರತಿಬಂಧ. ~ಮಾಡು
 = ತಡೆಹಿಡಿದು; ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸು.
 ಮನ್ಮಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಗೌರವಿಸು; ಮರ್ಯಾದೆ
 ಮಾಡು. ೨. ಅರಿಸು; ಶಮನಗೊಳಿಸು.
 ೩. ತಪ್ಪನ್ನು ಎಣಕೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿರು;
 ಕ್ಷಮಿಸು.
 ಮನ್ಮೆಯ (ನಾ). ೧. ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ
 ವನು; ಮನ್ಮಣಿಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾದವನು;
 ಮಾನ್ಯ. ೨. ನಾಯಕ; ಮುಖಂಡ.
 ಮನ್ಮಥ (ನಾ). ೧. ಕಾಮ; ಅನಂಗ.
 ೨. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
 ಮನ್ಮು (ನಾ). ೧. ಕೋಪ; ಸಿಟ್ಟು. ೨. ದುಃಖ;
 ಅಳಲು.
 ಮನ್ಮಂತರ (ನಾ). ೧. ಒಬ್ಬ ಮನುವಿನ
 ಕಾಲಾವಧಿ. ೨. ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಕಾಲ;
 ಹೊಸಯುಗ.
 ಮುಬ್ಬು ೧.=ಮರ್ವು. ೨. ಸಸುಗತ್ತಲೆ. ೩. ದಡ್ಡ
 ತನ; ಮೌಢ್ಯ. ~ಇಗ=೧. ಮಂಕು ಕವಿದ
 ವನು. ೨. ತಾಕ್ಷಸ. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು = ಮಂಜು

ಗಣ್ಣು; ದೃಷ್ಟಿಪಾಟವವಿಲ್ಲದ ಕಣ್ಣು.
 ~ಕ(ಗ)ವಿ = ೧. ಮಂಕು ಆವರಿಸು.
 ೨. ಕತ್ತಲೆಯಾವರಿಸು. ~ಹರಿ = ೧. ಬೆಳ
 ಗಾಗು; ಬೆಳಕುಹರಿ. ೨. ಬುದ್ಧಿ ಬರು;
 ಮಂಕನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು.
 ಮಮಕಾರ (ನಾ). ೧. ಎಲ್ಲವೂ ನನ್ನದೆಂಬ
 ಭಾವನೆ; ಸ್ವಾರ್ಥ. ೨. ಅಹಂಕಾರ.
 ೩. ಮೋಹ; ಪ್ರೀತಿ.
 ಮಮಟಿ (ನಾ). ವ್ಯವಸಾಯದ ಒಂದು
 ಉಪಕರಣ; ಗುದ್ದಲಿ.
 ಮಮತೆ = ಮಮಕಾರ.
 ಮಮ್ಮ = ಮೊಮ್ಮ.
 ಮಮ್ಮಲ (ನಾ). ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಧ್ವನಿ.
 ~ಮಜು(ರು)ಗು = ಅತಿಯಾಗಿ ದುಃಖಿಸು;
 ಕೊರಗು.
 ಮಮ್ಮಯಾ(ಳಿ) = ಮುಣ್ಣು.
 ಮರ್ಯ = ಮರ್ಯ.
 ಮಯ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ.
 ೨. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು; ರಾಕ್ಷಸರ
 ರಿಲ್ಪಿ. ೩. ಒಂಟಿ. ೪. ಕುದುರೆ. (ಪ್ರ).
 ೫. ತುಂಬಿದ, ವ್ಯಾಪ್ತವಾದ ಎಂಬ ಅರ್ಥ
 ವನ್ನು ಕೊಡುವ ಪ್ರತ್ಯಯ.
 ಮಯಣ (ನಾ). ೧. ಅಂಟುವ ಗುಣವುಳ್ಳ
 ಒಂದು ದ್ರವ್ಯ; ಮೇಣ. ೨. ಮನ್ಮಥ.
 ೩. ವಸಂತಕಾಲ. ೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ.
 ಮಯೂಖ (ನಾ). ೧. ಕೀಲು; ಗೂಟ.
 ೨. ಕಾಂತಿ; ಹೊಳಪು. ೩. ಕಿರಣ;
 ಕದಿರು.
 ಮಯೂರ (ನಾ). ೧. ನವಿಲು. ೨. ದೇವತೆ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಗಡ. ೩. ಒಂದು
 ಜಾತಿಯ ಹೂವು. ~ಧ್ವಜ = ಕಾರ್ತಿಕೇಯ.
 ಮಯೂರಕ (ನಾ). ೧. ನವಿಲು. ೨. ಒಂದು
 ಜಾತಿಯ ಹೂವು. ೩. ಮೈಲುತುತ್ತ.
 ೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ.

ಮಯ್ಯನ (ನಾ). ೧. ಗಂಡನ ಅಥವಾ
ಕೊಂಡಿಯ ತಮ್ಮ ೨. ತಂಗಿಯ ಗಂಡ.
ಮಯ್ಯಿ = ಮಹಿಮೆ.

ಮರ (ನಾ). ೧. ವೃಕ್ಷ. ೨. (ಬಡಗಿ ಕೆಲಸ
ಮುಂತಾದುವಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ)
ಮರದ ತುಂಡು; ಚೌಬೀನೆ. ೩. ಬರಟು;
ಬಿರುಸು. ~ಕ(ಗೆ)ಟ್ಟು = ೧. ಜೋಮು
ಹಿಡಿ; ಜಡವಾಗು. ೨. ಈಜಲು, ತಾಲೆ
ಮೊದಲಾದ ಮರಗಳಿಂದ ಹೊಡೆ ಇಳಿಸಲು
ಪುಡಕೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟು. ೩. ಅಲವಾಲ;
ಪಾತಿ. ~ಕ(ಗೆ)ಟ್ಟು = ೧. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಸುವಾಸನೆಯ ಹುಲ್ಲು. ೨. ಬಿರು
ಸಾದ ಕಟ್ಟು. ~ಕುಟಿಕ(ಗೆ) = ಮರವನ್ನು
ಕೊರೆಯುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ.
~ಕೆ(ಗೆ)ಲಸ = ಮರದಿಂದ ಸಾಮಾನು
ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವಿಕೆ; ಬಡಗಿಯ
ಕೆಲಸ. ~ಕೋ(ಗೋ)ಡು = ಮರದ ರೆಂಬೆ,
-ಕೊಂಬೆ. ~ಕೋತಿ = ಮರಗೆರೆಗೆ.
~ಗೇಣಸು = ಗೆಣಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ.
~ತಾ(ದಾ)ವರೆ = ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ;
ಬೆಟ್ಟದಾವರೆ. ~ತಿ(ದಿ)ಗುಡು = ಮರದ
ತೊಗಟೆ, -ಸಿಪ್ಪೆ. ~ತು(ದು)ಣು(ರು)ಗಲ್
= ಮರಗಳ ಗುಂಪು; ತೋಪು. ~ಪ(ವ)ಡು
= ೧. ಎಚ್ಚರತತ್ವ; ಮೈಮರೆ.
೨. = ಮಜಕಡು. ~ಪಾ(ವಾ)ವು = ಮರ
ದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಹಾವು. ~ಬಿ(ವೆ)ಸ
= ಮರಗೆಲಸ. ~ಮಾ(ವಾ)ನಿಸ = ಯಾವ
ವಿಧವಾದ ಭಾವನೆಯೂ ಇಲ್ಲದವನು; ಮರ
ದಂತೆ ಜಡವಾಗಿರುವವನು. ~ಮುಟ್ಟು
= ಮರದ ಸಾಮಾನು. ~ಮೊಗೆ = ಮರ
ದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮುಖವಾಡ.

ಮರಂದ (ನಾ). ಜೇನು; ಮಕರಂದ.

ಮರಕತ (ನಾ). ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು;
ಪಚ್ಚಿ.

ಮರಕಾಲ್(ಅ) (ನಾ). ೧. ಧಾನ್ಯದ ಒಂದು
ಅಳತೆ. ೨. ಮರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕಾಲು.
-ಮರಗೊಟ(ಳ) (ನಾ). ಮರವನ್ನೇ ಅಪಾರ
ವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು; ಅಗ್ನಿ.

ಮರಗೆ (ನಾ). ಮರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಅಗಲ
ಬಾಯಿಯ ಪಾತ್ರೆ.

ಮರಗೆರೆಗೆ (ನಾ). ಮರ ಕೋತಿಯಾಟ;
ಗಿಡಮಂಗನ ಅಟಿ.

ಮರಗೊಡಲೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ.
ಮರಚು (ಕ್ರಿ). ಹಿಂತಿರುಗಿಸು; ಹಿಂದೆ
ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡು.

ಮರಣ (ನಾ). ಸಾವು; ಅಳಿವು. ~ಅತೀತ
= ೧. ದೇವತೆ. ೨ ಸಾವನ್ನು ಮೀರಿದ,
-ಜಯಿಸಿದ. ~ದಂಡನೆ = ಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕುವ
ಶಿಕ್ಷೆ; ಫಾಸಿ. ~ಶಾಸನ = ಸಾಯುವ ಕಾಲ
ದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿಯ ಹಂಚಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದಿರುವ
ಪತ್ರ; ಮೃತ್ಯು ಪತ್ರ; ಉಯಿಲು.
~ಸಂಕಟೆ = ಸಾಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಉಂಟಾಗುವ ತಳಮತ.

ಮರಲ್(ಅ). (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರು;
ವಾಪಸ್ಸು ಬರಲು. ೨. = ಮಲರ್.

ಮರಲ್ಪು(ಳ್ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಿಂತಿರುಗು;
೨. = ಮರಚು.

ಮರವಜ್ರ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಂಟು.
ಮರವಳಿ (ನಾ). ಮರದಿಂದ ದೊರಕುವ
ಹಣ್ಣು, ಕಾಯಿ, ಎಲೆ ಮುಂತಾದುವು.

ಮರವೆ ೧. = ಮಜನೆ. ೨. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣ
ದಾಗುವುದು; ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವುದು.

ಮರಸು ೧. = ಮಜಸು. (ನಾ). ೨. ಮೋಸ;
ಮಂಚನೆ. ೩. ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಾಗಿ
ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಕೂಡುವುದು. ~ಬೇಟೆ
= ಹೊಂಡುಹಾಕಿ ಮಾಡುವ ಬೇಟೆ.

ಮರಸುತ್ತು (ನಾ). ೧. ತಿರುಪು; ಮಲಸೂತ್ರ;
ತಿರುಗಡೆ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ.

ಮರಳಾ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಿಂತಿರುಗು; ತಿರುಗಿ ಬರು. ೨. ಹಿಂಜರಿ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು; ಮರಳು.

೩. ಗಿರಗಿರನೆ ಸುತ್ತು ; ತರುಗು. (ನಾ).

೪. ಉಸುಕು ; ಹೊಯಿಗೆ.

ಮಕಳು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಿಂತಿರುಗು; ವಾಪಸ್ಸು
ಬರು. ೨. ಸುತ್ತು; ತಿರುಗು. ೩. ನೀರು
ಮು೦ತಾದ ದ್ರವಪದಾರ್ಥವು ಕುದಿ.

(ನಾ). ೪. ಉಸುಕು ; ಹೊಯಿಗಿ.

ಅನುಸು = ೧. ಹಿಂತಿರುಗಿಸು ; ಪುನಃ

ಕೊಡು. ೨. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತೆ

ಮಾಡು ; ಹಿ ವೈ, ಟಿ, ಸು. ೩. ನೀರು

ಮುಂತಾದ ದ್ರವಪದಾರ್ಥವನು, ಚೆನಾ, ಗಿ

ಕುಡಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಡು

= మరుజూని. ~దిబ్బ = తునుకున

ಗುಡೆ ; ಮರಳುದಿಣಿ .

ಕುಳುಡಲೆ (ನಾ). ಹಿಂತಿರುಗುವಿಕೆ.

ಮುರಾಟಿ (ನಾ). ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಜನ ಮತ್ತು

ਅੰਤਰ ਭਾਸ਼ਾ

ರಾಜ್ಯಮಂತ್ರಿ (ನಾ). ಮರಸಿ : ರಿಪೀರಿ.

~ ಇಲಾಖೆ=ಬೋಕೋಪಯೋಗಿ ಇಲಾಖೆ:

ಮರಿಚ (ನಾ). ಮೆಣಸು ; ಕರಿಮೆಣಸು.

ನುರಿಯಾದೆ = ಮುರ್ಯಾದೆ.

ಮೂರ್ತಿಚ = ಮೂರಿಚ.

ಮೂರೇಚಿ (ನಾ). ೧. ಬೆಳಕು; ಕಾಂಚಿ.

೨. ಕಿರಣ ; ರಶ್ಮಿ. ೩. = ಮರೀಚಿಕೆ.

೪. ಸ, ಜಾಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನ ಹೆಸರು.

ಮರೀಚಿಕೆ (ನಾ). ಬಿಸಿಲುಗುದುರೆ; ಮೃಗ

ଅଫ.

ಮುರು (ನಾ). ೧. ಮುರಳು ತುಂಬಿದ ಭೂಮಿ;

ಮರಳುಗಾಡು, ೨. = ಮಜ್ಜಿ. ~ಟೆಸಾಲು

= ಪತ್ರ, ಕೈನೀರಿನ ಕೂಡಲೇ ಹಾಕುವ

జ, తు, క్క, ర. ౨ దిన = మారణీయ దిన :

ಸಾಫೆ. ~ ದಿಬ್ಬಣ = ಮಡುವೆ ಮುಗಿಸಿ

ಕೊಂಡು ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ಮಾಡುವ ಮೆರ

వణిగే, ~దరే = మరుభూమి, ~నుడి

॥ ౧. పృథివ్యాగి నూతనాడు. ౨. పృథు.

ಮರುನ್ನದಿ (ನಾ). ದೇವನದಿ; ಗಂಗೆ.
 ಮರುನ ಗ. = ಮರುಗ. ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
 ಮರ.
 ಮರುನಕ = ಮರುನ.
 ಮರುಳ(ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಣ್ಣಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗು;
 ಭ್ರಾಂತಿಗೊಳ್ಳು. (ನಾ). ೨. ಕಣ್ಣಾಬಿಕ್ಕಿ;
 ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ. ೩. ಹುಚ್ಚು; ಬುದ್ಧಿಭ್ರಮೆ.
 ೪. ಮೋಹ. ೫. ದಡ್ಡತನ; ಮೌಢ್ಯ.
 ೬. ಹುಚ್ಚು. ೭. ದಡ್ಡ; ತಿಳಿಗೇಡಿ. ೮. ಬುದ್ಧಿ
 ಮಂಕಾಗಿಸುವ ಮದ್ದು. ೯. ಭೂತ; ದೆವ್ವ.
 ~ಅಟ = ಅವಿವೇಕದ ವರ್ತನೆ; ಹುಚ್ಚಾಟ.
 ~ಅಡು = ಹುಚ್ಚನಂತೆ ವರ್ತಿಸು;
 ಹುಚ್ಚಾಟವಾಡು. ~ಇಕ್ಕು = ಬುದ್ಧಿ
 ಯನ್ನು ಮಂಕಾಗಿಸಲು ಮದ್ದನ್ನು ಹಾಕು.
 ~ಇಸು = ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಗಾಗುವಂತೆ
 ಮಾಡು. ~ಕ(ಗ)ವಿ = ಮೂಢಕವಿ.
 ~ಕ್ಕಿ(ಗ್ಗಿ) = ೧. ಪಿಶಾಚಿಯ ಹಸ್ತ.
 ೨. ಕೋಟಿಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ
 ಒಂದು ಆಯುಧ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ(ಳ್ಳು)
 = ೧. ಭ್ರಾಂತನಾಗು. ೨. ಮೋಹಗೊಳ್ಳು.
 ~ತನ = ಮಂಕುತನ; ಬೆಪ್ಪು.
 ~ಪೊ(ಪೊ)ಗು = ಮೋಸಹೋಗು.
 ~ಮಾಡು = ೧. ಮೋಸ ಮಾಡು; ಮಂಕು
 ಕವಿಸು. ೨. ಮೋಹಗೊಳಿಸು. ~ಮಾತು
 = ಮಂಕು ಕವಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಮಾತು.
 ಮರುಳ (ನಾ). ೧. ದಡ್ಡ; ತಿಳಿಗೇಡಿ.
 ೨. ಹುಚ್ಚು.
 ಮರುಳಿ (ನಾ). ೧. ಜಾಣತನವಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿ
 ದಂತೆ ನಟಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. ೨. ಹುಚ್ಚು.
 ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ.
 ಮರುಳ್ಳು (ಕ್ರಿ). ಭ್ರಾಂತಿಗೊಳಿಸು; ಮರುಳು
 ಮಾಡು; ಅಶ್ವರ್ಯವೆಡಿಸು.
 ಮರೆ ಗ. = ಮಜೆ. (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
 ಬೀಜ. ~ಕು(ಗು)ಳಿ = ಮರೆಯುವ

ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವನು. ~ಕೊಡು = ಆಶ್ರಯ
 ವನ್ನು ಕೊಡು. ~ಬೀಳು = ಆಶ್ರಯ
 ವನ್ನು ಹೊಂದು; ಬೆನ್ನಿಗೆ ಬೀಳು.
 ~ಮಾಡು = ಮುಚ್ಚುಡು; ಗುಟ್ಟುಮಾಡು.
 ಮಜ(ರ)ಕೆಂದು (ಕ್ರಿ). ಮೈ ಮರೆತು
 ಮಲಗು, -ನಿದ್ರಿಸು.
 ಮಜ(ರ)ಪಡು (ಕ್ರಿ). ಮರೆಯಾಗು; ಕಾಣ
 ದಿರು.
 ಮಜ(ರ)ಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೈ ಮರೆಯುವಂತೆ
 ಮಾಡು. (ನಾ). ೨. ಮರೆಯುವಿಕೆ;
 ಮರವೆ. ~ಇಕ್ಕು = ಮರವೆಯನ್ನುಂಟು
 ಮಾಡು.
 ಮಜ(ರ)ಲುಂದು = ಮಜಕೆಂದು.
 ಮಜ(ರ)ವು (ನಾ). ಮರೆಯುವುದು; ನೆನಪಿ
 ನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯದಿರುವುದು.
 ಮಜ(ರ)ವೆ (ನಾ). ೧. ನೆನಪಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ;
 ಮರೆಯುವಿಕೆ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೇತ್ರ
 ರೋಗ.
 ಮಜ(ರ)ಪನ (ನಾ). ಸೋಮಾರಿತನ; ಅಲಸ್ಯ.
 ಮಜ(ರ)ಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುಚ್ಚು; ಮರೆ
 ಮಾಡು. ೨. ಮರೆಯಾಗು; ಕಾಣದಂತಾಗು.
 ೩. ಮೋಸಮಾಡು. ೪. ನೆನಪಿನಿಂದ
 ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡು; ಮರೆಯುವಂತೆ
 ಮಾಡು.
 ಮಜ(ರ)ಸುಂದು ಗ. = ಮಜಕೆಂದು. (ನಾ).
 ೨. ಸಂಭೋಗ.
 ಮಜ(ರ)ಹು ಗ. = ಮಜವು. ೨. ತಪ್ಪು;
 ದೋಷ. ೩. ಮೈಮರೆಯುವಿಕೆ; ಜಡತೆ.
 ಮಜಾ(ರಿ) (ನಾ). ೧. ಪೋತ; ಶಾಬಕ.
 ೨. ಎಳೆಯದ; ಚಿಕ್ಕದು. ~ತಿ(ದಿ)ಂಗಳು
 = ಎಳೆಯ ಚಂದ್ರ; ಬಾಲಚಂದ್ರ.
 ~ಮಗ = ಮೊಮ್ಮಗನ ಮಗ; ಪ್ರಪೌತ್ರ.
 ಮಜು(ರು) (ಅ). ೧. ಬೇರೊಂದು;
 ಮತ್ತೊಂದು; ಇನ್ನೊಂದು. ೨. ಪ್ರತಿಯಾಗಿ.

~ಕ(ಗ)ಣಿ = ಬಾಣಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ಬಾಣ. ~ಕೂಕಿ = ಒಂದು ಸಲ ತೆನೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಚಿಗುರಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವ ಬುಡ. ~ದಿವಸ = ಮಾರನೆಯ ದಿನ. ~ದೇವಸ = ಮುಱುದಿವಸ. ~ಪ(ವ)ಕ್ಕೆ = ಎದುರು ಪಕ್ಷ; ಶತ್ರು ಪಕ್ಷ. ~ಪು(ವು, ಹು)ಟ್ಟು = ಮುಱುಭವ. ~ಬಾ(ವಾ)ಯ್(ಳ) = ಗ. ಎರಡನೆಯ ಮದುವೆ; ಪುನರ್ವಿವಾಹ. ೨. = ಮುಱುಭವ. ~ಭವ = ಪುನರ್ಜನ್ಮ; ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮ. ~ಮಾತು = ಉತ್ತರ; ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ. ~ಮೆಯ್ = ಮುಱುಭವ. ~ಮೊನೆ = ಮತ್ತೊಂದು ತುದಿ, -ಕೊನೆ.

ಮುಱು(ರು)ಕ (ನಾ). ಗ. ದುಃಖ; ಅಳಲು.

೩. ಪ್ರೀತಿ. ೪. ಕನಿಕರ; ಅನುಕಂಪ.

ಮುಱು(ರು)ಕಣಿಸು = ಮುಱುಕೊಳಿಸು.

ಮುಱು(ರು)ಕೊಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ತಿರುಗಿಬರು; ಮತ್ತೆ ಬರು; ಮರಳಿ ಸಂಭವಿಸು.

ಮುಱು(ರು)ಗು (ಕ್ರಿ). ಗ. ದ್ರವ ಪದಾರ್ಥವು ಕುದಿ, -ಮರಳು. ೨. ಸುಡು; ಕಾಯು.

೪. ಕೊರಗು; ಸಂಕಟಪಡು. ೪. ಕನಿಕರವನ್ನು ತೋರಿಸು; ಮನಸ್ಸು ಕರಗು.

~ಇಸು = ಗ. ಮರಳಿಸು; ಕುದಿಸು.

೩. ಕಷ್ಟಕ್ಕೊಳಗು ಮಾಡು.

ಮುಱು(ರು)ಜೇಲ್(ಲು) (ನಾ). ಗ. ಎರಡನೆಯ ಹೆರಿಗೆ. ೨. ಎರಡನೆಯ ಮಗು

ಮುಱು(ರು)ಜವಣಿ (ನಾ). ಸತ್ತವರನ್ನು ಬದುಕಿಸುವುದೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿರುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ; ಸಂಜೀವಿನಿ.

ಮುಱು(ರು)ಜೇವಣಿ = ಮುಱುಜವಣಿ.

ಮುಱು(ರು)ಜೇವಣಿಗೆ = ಮುಱುಜವಣಿ.

ಮುಱು(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ಗ. ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯದಿರು; ವಿಸ್ಮೃತಿ ಹೊಂದು. ೨. ಜಡವಾಗು;

ಮಂಕಾಗು. (ನಾ). ೩. ಕಾಣದಾಗುವಿಕೆ; ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವುದು. ೪. ಮುಚ್ಚಿರುವುದು.

೫. ಗುಟ್ಟು; ರಹಸ್ಯ. ೬. ಪರದೆ.

೭. ಹೊದಿಕೆ; ಮುಸುಕು. ೮. ಶರಣಾಗತಿ; ಶರಣು. ೯. ಆಶ್ರಯ. ~ಇಸು = ನೆನಪಿ

ನಿಂದ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ~ಕ(ಗ)ಡಿ = ಆಶ್ರಯ ಸಿಕ್ಕುವ ಸ್ಥಳ. ~ಕ(ಗ)ಕಿ

= ಮುಸುಕನ್ನು ತೆಗೆ; ಮರೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸು. ~ಕಾಜ(ರ) = ನಡೆದ

ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡುವವನು.

~ಕಾ(ಗಾ)ಳಗ = ಮರೆಯಾಗಿ ನಿಂತು ಮಾಡುವಯುದ್ಧ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್(ಳು)

= ಗ. ಕಾಣದಾಗು; ಮಾಯವಾಗು.

೨. ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆ, -ಹೊಂದು.

~ನುಡಿ = ಗ. ಮುಚ್ಚುಮಾತು; ನೇರ

ವಲ್ಲದ ಮಾತು. ೨. ಅಶರೀರವಾಣಿ.

~ಪು(ವು, ಹು)ಗು = ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆ; ಶರಣಾಗತನಾಗು. ~ಪೊ(ವೊ, ಹೊ)ಗು

= ಮುಚ್ಚುವುಗು ~ಬಾ(ವಾ)ಯ್(ಳ)

= ಗ. ಕದ್ದು ಹಾದರ ಮಾಡು. ೨. ಕಳ್ಳ

ಹಾದರ. ~ಮಾಡು = ಕಣ್ಣಿಗೆ ಜೀವಂತೆ

ಮಾಡು; ಮುಚ್ಚಿಡು. ~ಮಾತು

= ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಅಡುಪ

ಮಾತು.

ಮುಱು(ರಿ)ಯಿಸು = ಮುಚ್ಚಿಸು.

ಮುಱು(ರಿ)ಯಿಸು (ನಾ). ಗ. ಕೋತಿ; ಮಂಗ.

೨. ಜೇಡರ ಹುಳು. ~ತನ = ಗ. ಕಪಿ

ಜೇಷ್ಠ. ೨. ಚಂಚಲಸ್ವಭಾವ. ~ಧ್ವಜ

= ಕಪಿಯ ಲಾಂಛನವನ್ನು ಬಾವುಟದಲ್ಲ

ಉಳ್ಳವನು; ಅರ್ಜುನ.

ಮುಗು (ಕ್ರಿ). ತಗ್ಗು; ಮಗ್ನ.

ಮುರ್ಚು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಮೆಚ್ಚು; ಇಷ್ಟಪಡು.

(ನಾ). ೨. = ಮುರ್ಚುಗೆ. ೩. ಕಡಗತ್ತಿ;

ಮೆಚ್ಚು.

ಮೊಳುಗಿ (ನಾ). ಮೊಟ್ಟೆಗೆ; ಅಭಿಮಾನ.

ಮೊರ್ (ನಾ). ೧. ಇಷ್ಟ; ಅಸಕ್ತಿ.

೨. ಸ್ವಭಾವ; ಲಹರಿ. ~ಹಿಡಿ = ಇಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಸರಿಸು; ಅನುಸರಿಸು.

ಮೊರ್ತ (ನಾ). ೧. ಮನುಷ್ಯ. ೨. ಮನುಷ್ಯ ಲೋಕ; ಭೂಲೋಕ. (ಗು). ೩. ಸಾವಿ ಗೊಳಗಾಗುವ. ~ಲೋಕ = ಭೂಲೋಕ.

ಮೊರ್ತನ (ನಾ). ೧. ಪುಡಿ ಮಾಡುವುದು.

೨. ಉಜ್ಜುವುದು; ನೀವುವುದು. ೩. ಒತ್ತುವುದು; ಒಸುಕುವುದು. ೪. ನಾಶಮಾಡುವುದು. ೫. ಹಿಂಸೆ; ತೊಂದರೆ.

ಮೊರ್ತಲಿ(ಕೆ) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬೆರ್ಮೆ ವಾದ್ಯ; ಮದ್ದಲೆ.

ಮೊರ್ತಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಪುಡಿಮಾಡು; ಜಜ್ಜು.

೨. ಉಜ್ಜು; ತಿಕ್ಕು. ೩. ಒತ್ತು; ಅಮುಕು. ೪. ನಾಶಮಾಡು. ೫. ಹಿಡಿಸು; ಹಿಂಸಿಸು.

ಮೊರ್ತ (ನಾ). ೧. ಔಷಧ. ೨. ಆಹಾರ ದೊಡನೆ ಬೆರಸಿ ಕೊಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಂದವಿಷ; ಕೈಮಸಕ. ~ಕಾಣ(ರ) = ತುಪಾಕಿಯ ಮದ್ದನ್ನು ಅರೆಯುವವನು. ~ಪೆ(ವೇ)ಬಾ(ಳ್) = ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡು.

ಮೊರ್ತಗುಣಿಕೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ; ದತ್ತೂರ; ಉಮ್ಮತ್ತ.

ಮೊರ್ತ = ಮುಟ್ಟು.

ಮೊರ್ತ (ನಾ). ೧. ದೇಹದ ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಳ. ೨. ಕೀಲು; ಅಸ್ಥಿಪಂಥಿ. ೩. ರಹಸ್ಯ; ಗುಟ್ಟು. ೪. ಒಳ ಅರ್ಥ; ಗೂಢಾರ್ಥ.

~ಭೇದಕ = ೧. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಾಗುವ. ೨. ಅಂತರಂಗಸ್ಪರ್ಶಿಯಾದ; ಮಾರ್ಮಿಕ.

ಮೊರ್ತಜ್ಜು (ನಾ). ಗುಟ್ಟನ್ನು ತಿಳಿದವನು; ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅರಿತವನು.

ಮೊರ್ತ (ನಾ). ೧. ವಿಷಯವನ್ನು ಗುಟ್ಟು ಮಾಡುವವನು. ೨. ಮೋಸಗಾರ.

ಮೊರ್ತಾದಸ್ತ (ನಾ). ಪುನತೆಯುಳ್ಳವನು; ಗಣ್ಯ; ಗೌರವಸ್ಥ.

ಮೊರ್ತಾದೆ (ನಾ). ೧. ಎಲ್ಲೆ; ಗಡಿ.

೨. ಗೌರವ; ಮನ್ನಣೆ. ೩. ರೂಢಿ; ನಿಯಮ.

೪. ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ; ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ.

ಮೊರ್ತ (ನಾ). ೧. ಕತ್ತಲೆ; ಮುಟ್ಟು. ೨. ಜಡತೆ.

ಮೊರ್ತ (ನಾ). ತಾಳ್ಮೆ; ಸಹನೆ.

ಮಲ(ಕೆ) (ನಾ). ೧. ಕೊಳೆ; ಹೊಲಸು.

೨. ದೇಹದಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಮೂತ್ರ, ಅಮೇಧ್ಯ ಮುಂತಾದ ಹಸಿವೆ ಬಗೆಯ ಅಶುಚಿ ದ್ರವ್ಯಗಳು. ೩. ಕಿಟ್ಟ; ತುಳ್ಳು; ಜಂಗು. ೪. ಪಾಪ; ದೋಷ. ~ತ್ರಯ

= ೧. ಸ್ವೇದ, ಮೂತ್ರ, ಪುರೀಷಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಶಾರೀರಿಕ ಅಶುಚಿ ದ್ರವ್ಯಗಳು. ೨. ಅಣವ, ಮಾಯ, ಕಾರ್ಮಿಕ

ನೆಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಮಲಗಳು. ~ಮಾಸ = ಧಾರ್ಮಿಕಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ನಿಷಿದ್ಧವಾದ ತಿಂಗಳು; ಅಶುಭಮಾಸ.

ಮಲ(ಂ)ಗು(ಕ್ರಿ). ೧. ಒರಗು; ಅಡ್ಡಗು.

೨. ನಿಧ್ರಿಸು; ಶಯನಿಸು. ೩. ಒಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಾಗು; ವಾಲು. ೪. ಸಂಭೋಗಿಸು.

೫. ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿ.

೬. ತಬ್ಬು; ಅಲಿಂಗಿಸು. (ನಾ). ೭. ದಿಂಬು; ಲೋಡು. ~ಇಸು = ೧. ನಿಧ್ರಿಸುವಂತೆ

ಮಾಡು. ೨. ಓರೆಯಾಗಿಡು. ೩. ಬಲವಾಗಿ

ನೆಡು. ~ಮೂಡೆ = ಒರಗುದಿಂಬು.

ಮಲಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಗ್ಗು; ಮಣೆ. ೨. ತಿರುವು;

ಬಾಗಿಸು. ೩. ತಿರುಚು; ಹೊಸ. (ನಾ).

೪. ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ. ೫. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಂಠಾಭರಣ.

೬. ಸರಗಂಟು; ಜೀರ್ಗುಣಿಕೆ. ೭. ಬಾಗು; ಕೊಂಕು.

ಮಲತಾಯಿ (ನಾ). ತಾಯಿಯ ಸವತಿ;

ಬಲತಾಯಿ.

ಮಲಧಾರಿ (ನಾ). ಜೈನಯತಿ; ಸವಣ.
 ಮಲಮಗ (ನಾ). ಸವತಿಯ ಮಗ; ಬಲಮಗ.
 ಮಲಮಗಲು (ನಾ). ಸವತಿಯ ಮಗಳು;
 ಬಲಮಗಲು.
 ಮಲ(ಳ)ಯ (ನಾ). ೧. ಸಪ್ತಕುಲಪರ್ವತ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೨. ಮಲಬಾರು ದೇಶ.
 ~ಅನಿಲ(ಳ) = ಮಲಯಪರ್ವತದಿಂದ
 ಬೀಸುವ ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿ, -ತಂಗಾಳಿ.
 ~ಮಾರುತ = ಮಲಯಾನಿಲ.
 ಮಲ(ಳ)ಯಜ (ನಾ). ಮಲಯಪರ್ವತದಲ್ಲಿ
 ಕುಟ್ಟಿದುದು; ಚಂದನ; ಶ್ರೀಗಂಧ.
 ಮಲರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುಖವನ್ನು
 ಬೇರೊಂದೆಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸು; ವಿಮುಖವಾಗು.
 ೨. ಅರಳು; ವಿಕಾಸಹೊಂದು. (ನಾ).
 ೩. ಮರಳು; ಹೊಯಿಗೆ. ೪. ಹೂವು;
 ಪುಷ್ಪ. ~ಅಂಬು = ಹೂವಿನ ಬಾಣ.
 ~ಏಜು(ರು) = ಹೂವುಬಿಡು. ~ಪ(ವ)ಕ್ಕೆ
 = ಕುಂಬಿ; ಭ್ರಮರ. ~ಪು(ವು)ಡಿ
 = ಹೂವಿನಲ್ಲಿರುವ ಹುಡಿ; ಪರಾಗ.
 ಮಲರೋಗ (ನಾ). ಅಪಸ್ಮಾರ; ಮೂರ್ಛೆ
 ರೋಗ.
 ಮಲಸೂತ್ರ (ನಾ). ತಿರುಗಣೆ; ಮರಸುತ್ತು.
 ಮಲಾಮತ್ತ (ನಾ). ೧. ತೊಂದರೆ;
 ಉಪದ್ರವ. ೨. = ಮಲಾಮೆ.
 ಮಲಾಮೆ (ನಾ). ಸೂಕ್ಕು; ಪೊಗರು.
 ಮಲಾರ (ನಾ). ಬಳೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ
 ಗೊಂಚಲು. ~ಪೂಜೆ = ಗೌರವಪೂಜೆಗೆ
 ಮೊದಲು ಮಲಾರಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಪೂಜೆ.
 ಮಲಿ(ಳ)ನ (ನಾ). ೧. ಕೊಳೆ; ಹೊಲಸು.
 ೨. ಪಾಪ; ದೋಷ. ೩. ಕೊಳಕಾದ
 ಬಟ್ಟೆ. ೪. ದೋಷ; ಪಾಪಿ. (ಗು).
 ೫. ಕೊಳೆಯಾದ; ಹೊಲಸಾದ. ೬. ದೋಷ
 ದಿಂದ ಕೂಡಿದ. ೭. ಮಂಕಾದ. ೮. ಕಪ್ಪು
 ಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಮಲಿ(ಳ)ನುಸ (ನಾ). ೧. ಕೊಳೆ; ಹೊಲಸು.
 ೨. ದೋಷ; ಕುಂದು.
 ಮಲೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೊನರು; ಚಿಗುರು.
 ೨. ಉದ್ದ ಟಿತನದಿಂದ ವರ್ತಿಸು; ಗರ್ವಿಸು.
 ೩. ಎದುರಿಸು; ಪ್ರತಿಭಟಿಸು. ೪. ಭಲವನ್ನು
 ಸಾಧಿಸು. ೫. ಕೊಳೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರು;
 ನಾರು. (ನಾ). ೬. = ಮಲೆಪು. ೭. ಬೆಟ್ಟ.
 ೮. ಕಾಡು. ~ನಾಡು = ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡ
 ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರದೇಶ.
 ಮಲೆಪು (ನಾ). ಸೊಕ್ಕು; ಗರ್ವ; ಅಹಂಕಾರ.
 ಮಲ್ಲ (ನಾ). ೧. ಕುಸ್ತಿ ಮಾಡುವವನು;
 ಜಟ್ಟಿ. ೨. ಶೂರ; ವೀರ. ೩. ಬಲಿಷ್ಠ;
 ಗಟ್ಟಿಗ. ~ಕಳ = ಕುಸ್ತಿಯಾಡುವ ಕಣ,
 -ಮೈದಾನ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಳಗ = ಮಲ್ಲ.
 ಯುದ್ಧ; ಕುಸ್ತಿ. ~ಗಂಟು = ಮಲ್ಲಂತಿಗ.
 ~ಯುದ್ಧ = ಮಲ್ಲಗಾಳಗ.
 ಮಲ್ಲಂತಿಗಿ (ನಾ). ಜಟ್ಟಿಗಳು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ
 ನಡುಕಟ್ಟು.
 ಮಲ್ಲಣಿ (ನಾ). ೧. ದುಃಖ; ವ್ಯಥೆ; ಕ್ರೋಧಿ.
 ೨. ಗುಂಪು; ಸಂದಣಿ. ~ಇಸು = ಸಂಕಟ
 ಪಡಿಸು; ಕೊರಗಿಸು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್
 = ದುಃಖಪಡು; ವ್ಯಥೆಪಡು.
 ಮಲ್ಲಲ್ (ನಾ). ಸಾಟು; ಸಟ್ಟುಗ.
 ಮಲ್ಲಳಿ = ಮಲ್ಲಲು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಜ(ರ)
 = ೧. ಕ್ರೋಧಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವವನು.
 ೨. ಅಕರ್ಷಿಸುವವನು.
 ಮಲ್ಲಬಾ(ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಅಲೆಯುಪಕೆ;
 ತಿರುಗಾಟ; ಸುತ್ತಾಟ. ೨. = ಮಲ್ಲಣಿ.
 ೩. ಅಂಜಿಕೆ; ಭಯ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್
 = ೧. ಹೆದರು; ಅಂಜು. ೨. ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು;
 ಹಿಂವೆಗೆ.
 ಮಲ್ಲಾಡು (ನಾ). ಮಲೆನಾಡು.
 ಮಲ್ಲಾವಲ್ಲಿ (ನಾ). ೧. ಜಟ್ಟಿಗಳ ಯುದ್ಧ;
 ಕುಸ್ತಿ. ೨. ನೂಕುನುಗ್ಗಲು; ಗುಂಪುಗಡ್ಡಲು.

ಮಲ್ಲಾರ ಗ. = ಮಲಾರ. ೨. ಹೂ ಗೊಂಚಲು.
 ಮಲ್ಲಿ = ಮಲ್ಲಿಗೆ.
 ಮಲ್ಲಿಕೆ = ಮಲ್ಲಿಗೆ.
 ಮಲ್ಲಿಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ
 ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು.
 ಮಲ್ಲಿ ಗ. = ಮೊಲ್ಲಿ. ೨. ಕುದಿಯುವ ಪಾತ್ರೆ.
 ಮಲ್ಲೋಗರ = ಮಲರೋಗ.
 ಮಲಕ (ನಾ). ಸೊಕ್ಕೆ.
 ಮಲಾಲು (ನಾ). ದೀವಟಿಗೆ; ಪಂಜು.
 ಮಸಿ (ನಾ). ಮಸಿ; ಶಾಯಿ.
 ಮಷ್ಟ (ನಾ). ಗಸಿ; ಗಷ್ಟು; ಮಡ್ಡಿ.
 ಮಸಕ (ನಾ). ಗ. ಅಧಿಕ; ಹೆಚ್ಚು.
 ೨. ಕೋಭಿ; ತಳಮಳ. ೩. ಸಿಟ್ಟು;
 ರೋಷ. ೪. ರಭಸ; ಅವೇಗ. ೫. ಮಾಟ;
 ಮಾಯೆ; ಕಪಟ. ೬. ಆಹಾರದೊಡನೆ ಬೆರಸಿ
 ಕೊಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಂದವಿಷ;
 ಇಕ್ಕುಮದ್ದು. ~ (ಂ) ಕು (ಗು) ದಂ = ರಭಸ
 ಕಡಮೆಯಾಗು.
 ಮಸಕು ಗ. = ಮಸುಕು. ೨. ಕೆರಳುವಿಕೆ;
 ರೇಗುವಿಕೆ.
 ಮಸಗು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಹರಡು; ವ್ಯಾಪಿಸು.
 ೨. ಅವಿರ್ಭವಿಸು; ಪ್ರಕಟವಾಗು.
 ೩. ಕೆರಳು; ರೇಗು. ೪. ವಿಜೃಂಭಿಸು;
 ಅತಿಶಯಿಸು. ೫. ತೋರಿಸು; ಪ್ರದರ್ಶಿಸು.
 ೬. ಉಜ್ಜು; ತಿಕ್ಕು; ಮಸೆ.
 ಮಸಣ (ನಾ). ಸುಡುಗಾಡು; ಶ್ವಶಾನ.
 ~ ಇಸು = ಗ. ಸಾಯು. ೨. ಮಸಳು;
 ಕಳೆಗುಂದು; ಮಸುಕಾಗು.
 ಮಸಣವಟ್ಟಿಗೆ = ಮಸಣ.
 ಮಸಣೆ (ನಾ). ಒಂದು ಮುದ್ರದೇವತೆಯ
 ಹೆಸರು.
 ಮಸಲ (ಅ). ಒಂದು ವೇಳೆ; ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ.
 ಮಸಲತ್ತು (ನಾ). ಗ. ಯುಕ್ತಿ; ಹಂಚಿಕೆ;
 ಉಪಾಯ. ೨. ಪಿತೂರಿ.

ಮಸಾರೆ (ನಾ). ಹಸುರು ಬಣ್ಣದ ಹರಳು;
 ಮರಕತ; ಪಚ್ಚಿ.
 ಮಸಾರಿ (ನಾ). ಕೆಂಪುಮಣ್ಣಿನ ಭೂಮಿ; ಕೆಚ್ಚಿ.
 ಮಸಾಲೆ (ನಾ). ಗ. ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು
 ರುಚಿಗೊಳಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ
 ಮೆಣಸು, ಜೀರಿಗೆ, ಧನಿಯ ಮಂತಾದುವು
 ಗಳನ್ನು ಹುರಿದು ಕುಟ್ಟಿದ ಪುಡಿ; ಸಂಬಾರ
 ದ್ರವ್ಯ. ೨. ಮಾತಿನ ಸೊಗಸು, -ಮೆರುಗು.
 ಮಸಿ (ನಾ). ಗ. ಇದ್ದಿಲು. ೨. ಶಾಯಿ.
 ೩. ಉರಿಯಿಂದ ಪಾತ್ರೆಯ ತಳಕ್ಕೆ
 ಅಂಟಿದ ಕಪ್ಪುಕಲೆ. ೪. ಅಂಜನ; ಕಾಡಿಗೆ.
 ೫. ಕಳಂಕ; ದೋಷ. ~ ಕಾಣಿಕೆ
 = ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಶಾನುಭೋಗರು ಇಡುವ
 ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ರೈತರು ಕೊಡುವ ಹಣ. ~ ಕುಡಿಕೆ
 = ಶಾಯಿಯನ್ನು ತುಂಬಿರುವ ನೀರಿನ;
 ದ್ರವ್ಯ. ~ ಬಳಿ = ಗ. ಶಾಯಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚು,
 -ಲೇಪಿಸು. ೨. ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರನ್ನು ಉಂಟು
 ಮಾಡು; ಕಳಂಕ ಹಚ್ಚು. ~ ಹಚ್ಚು
 = ಮಸಿಬಳಿ.
 ಮಸೀದಿ (ನಾ). ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ
 ಮಂದಿರ.
 ಮಸುಕು (ನಾ). ಗ. ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದುದು;
 ಮಂಕು. (ಗು). ೨. ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ;
 ಮಂಕಾದ; ಮಬ್ಬಾದ.
 ಮಸುರಗೆ (ನಾ). ಗ. ಸೊಕ್ಕೆಪರದೆ; ಮಚ್ಚರ
 ದಾಣಿ. ೨. ದಿಂಬು.
 ಮಸುರಿಗೆ = ಮಸುರಗೆ.
 ಮಸುಳು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಮಂಕಾಗು;
 ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗು. ೨. ಮರೆಯಾಗು;
 ಅಡಗು. ~ ಇಸು = ಗ. ಮಂಕಾಗು;
 ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗು. ೨. ಮಂಕಾಗುವಂತೆ
 ಮಾಡು; ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸು.
 ಮಸೂದೆ (ನಾ). ಅಂಗೀಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬರುವ
 ಸೂಚನೆ; ಠರಾವು.

ಮೂರನೆಯ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ದ್ವಿಧರ್ಮ
ಧಾನ್ಯ; ಕಡಲೆ.

ಮೂರನೆಯ (ನಾ). ೧. ಕಡಲೆ. ೨. ದೇವದ
ಮೇಲಿರುವ ಕಡಲೆಯಾಕಾರದ ಮುಚ್ಚಿ;
ಸಂಗಾತಿ. ೩. ಸಿಡುಬು; ಮೈಲಿ. ೪. ತಲೆ
ಹಿಡುಕಿ; ಕುಂಟೆ. ೫. = ಮೂರನೆಯ.

ಮೂರನೆಯ (ಗು). ೧. ಮೃದುವಾದ; ಮೃತ್ತನೆಯ.
೨. ಜಿಡ್ಡಾದ; ಸ್ಥಿಗ್ಧ. ೩. ಹಿತಕರವಾದ.
೪. ಹೊಳೆಯುವ; ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ.

ಮೂರನೆಯ (ಕ್ರಿ). ೧. ಉಜ್ಜು; ತಿಕ್ಕು. ೨. ಹರಿತ
ಗೊಳಿಸು. ೩. ಒತ್ತಾಗಿ ನೇರು, -ಕೂಡು.
೪. ಮೊನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರು; ಹರಿತವಾಗು.
೫. ಹೊರಾಡು; ಕಾಡು. ೬. ಹುರುಡಿಸು;
ಸ್ಪರ್ಧಿಸು. (ನಾ). ೭. ಹರಿತವಾದುದು;
ಜೊಪಾಗಿರುವುದು. ೮. ಸಣ್ಣ ಗಾಯ.
೯. ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ. ೧೦. ಉದ್ದೇಶ.
೧೧. ವಿಷಯಾಭಿಲಾಷೆ; ಕಾಮ. ~ಕಲ್ಲು
= ಉಜ್ಜುವ ಕಲ್ಲು; ಒರೆಗಲ್ಲು.
~ಕಾ(ಗಾ)ರ್ = ಗಾಯ ಗೊಳಿಸು.
~ಪೆ(ವೆ)ರ್ = ಹರಿತವಾಗು.
~ಪೆ(ವೆ)ಳು = ಉಜ್ಜುವುದರಿಂದ
ಉಂಟಾಗುವ ಹೊಳಪು, -ಕಾಂತಿ.

ಮೂರನೆಯ (ನಾ). ಬಿದಿರು.

ಮೂರನೆಯ (ನಾ). ೧. ಸಂನ್ಯಾಸಿ. ೨. ಚಂದ್ರ.
೩. ತಮಾಷೆ; ಗೇಲಿ.

ಮೂರನೆಯ (ನಾ). ತಲೆ.

ಮೂರನೆಯ ೧. = ಮೂರು. ೨. ತುದಿ; ಶಿಖರ;
ಮೇಲುಭಾಗ.

ಮೂರನೆಯ (ನಾ). ೧. ನೊಕ್ಕು; ಅಮಲು;
ಮದ. ೨. ಅನೇ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ
ಮದುವಣ.

ಮೂರನೆಯ (ನಾ). ಮಿದುಳು; ಮಿದುಳು.

ಮೂರನೆಯ (ನಾ). ೧. ಕೊಬ್ಬು; ಮದ.

೨. ಮೊಸರಿನ ಮೇಲಿನ ಕೆನೆಯ ಅಂಶ.

೩. ಮಜ್ಜೆಗೆ. (ಅ). ೪. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ;
ಅಧಿಕವಾಗಿ.

ಮೂರನೆಯ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಳುವಾದ
ಬಟ್ಟೆ.

ಮೂರನೆಯ (ನಾ). ೧. ಉತ್ಸವ. ೨. ಯಾಗ; ಯಜ್ಞ.

ಮೂರನೆಯ (ನಾ). ೧. ಹಿರಿಯ; ಪೂಜ್ಯ.

೨. ದೇವಸ್ಥಾನ, ಮತ ಮುಂತಾದವುಗಳ
ಮುಖ್ಯಸ್ಥ; ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿ.

ಮೂರನೆಯ (ರು) (ನಾ). ೧. ಪಂಚನಾಮ.

೨. ದಾವೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾಡಿದ
ನಿರ್ಣಯ. ೩. ಮನವಿಪತ್ರ. ~ನಾಮ
= ಪಂಚಾಯಿತರ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧ
ಗೊಳಿಸಿದ ವರದಿ.

ಮೂರನೆಯ (ನಾ). ಮಾಡು; ಉಪರಿಗೆ; ಮಾಡ.

ಮೂರನೆಯ = ಮಹಾಪು.

ಮೂರನೆಯ (ನಾ). ಹಿರಿಯ; ಮಹತ್ತ್ವ.

ಮೂರನೆಯ (ಗು). ಅತ್ಯಂತ ಹಿರಿದಾದ,
-ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ.

ಮೂರನೆಯ (ನಾ). ೧. ಮಂತ್ರಿ. ೨. ಮುಖ್ಯಾಧಿ
ಕಾರಿ; ಹೆಗ್ಗಡೆ. ೩. ಜೈನರ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಪಂಗಡ. (ಗು). ೪. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ;
ಮಿಗಿಲಾದ. ೫. ದೊಡ್ಡದಾದ.

ಮೂರನೆಯ (ನಾ). ೧. ಮಹತ್ತ್ವ; ಹಿರಿಯ.

(ಗು). ೨. ದೊಡ್ಡ; ಹಿರಿಯ. ೩. ಶ್ರೇಷ್ಠ;
ಉತ್ತಮ. ೪. ಅಧಿಕ; ಹೆಚ್ಚಾದ.

ಮೂರನೆಯ = ಮಹತ್ತ್ವ.

ಮೂರನೆಯ (ನಾ). ೧. ಹಿರಿಯ; ಘನತೆ.

೨. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ೩. ದೊಡ್ಡದು; ಹಿರಿಯ.

~ಅಕಾಂಕ್ಷೆ = ಹಿರಿಯ ಆಸೆ; ಹೆಚ್ಚುಯಕೆ.

ಮೂರನೆಯ (ನಾ). ಅಶ್ವಯುಜ ಶುದ್ಧ
ನವಮಿ ಮತ್ತು ಅಂದು ನಡೆಸುವ ಶಬ್ದ.

ಮೂರನೆಯ (ನಾ). ೧. ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾದ
ವನು; ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಗಣ್ಯ. (ಗು). ೨. ಗೌರವಕ್ಕೆ
ಪಾತ್ರವಾದ.

ಮಹಮನೆ (ನಾ). ೧. ಸೌಧ; ಭವನ.

೨. ಮತ; ಗುರುಮನೆ.

ಮಹಮ್ಮದೀಯ (ನಾ). ಇಸ್ಲಾಂ ಮತದವನು; ಮುಸಲ್ಮಾನ.

ಮಹರ್ಲೋಕ (ನಾ). ಏಳು ಊರ್ಧ್ವಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಮಹರ್ಷಿ (ನಾ). ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಋಷಿ.

ಮಹಲ್ (ಲು) (ನಾ). ಸೌಧ; ಭವನ.

ಮಹಾಘೋಷ (ನಾ). ೧. ತಿರುಗಿ; ಕರ.

೨. ಜಮೀನಿನಿಂದ ಬರುವ ಹುಟ್ಟುವಳಿ.

ಮಹಳ (ನಾ). ಭಾದ್ರಪದ ಬಹುಳ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಅಂದು ಸರ್ವಸಿತ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾಡುವ ಶ್ರಾದ್ಧ.

ಮಹಾಂತ (ನಾ). ೧. ಪೂಜ್ಯ; ಹಿರಿಯ;

ಗೌರವಾರ್ಥ. ೨. ದೊಡ್ಡದು; ವಿಶಾಲ

ವಾದುದು. (ಗು). ೩. ದೊಡ್ಡದಾದ; ವಿಶಾಲವಾದ.

ಮಹಾಕಾಯ (ನಾ). ೧. ದೊಡ್ಡ ಶರೀರ

ವುಳ್ಳವನು. ೨. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು.

ಮಹಾಕಾಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಅತ್ಯಂತ ಕಪ್ಪು

ಬಣ್ಣವುಳ್ಳದು. ೨. ಬಹಳ ಕಪ್ಪಾಗಿರುವ

ವನನು. ೩. ಶಿವ. ೪. ಶಿವನ ಪ್ರಮುಖಗಣ

ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಗಡ.

ಮಹಾಕಾವ್ಯ (ನಾ). ೧. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕಾವ್ಯ.

೨. ಹದಿನೆಂಟು ಬಗೆಯ ವರ್ಣನೆಗಳಿಂದ

ಕೂಡಿರುವ ಕಾವ್ಯ.

ಮಹಾಜನ (ನಾ). ೧. ಜನರ ಗುಂಪು,

-ಸಮೂಹ. ೨. ಊರಿನ ಹಿರಿಯರು;

ಪಂಚರು; ಪಂಚಾಯತಿ ಸದಸ್ಯರು.

೩. ವ್ಯಾಪಾರ; ವರ್ತಕ.

ಮಹಾಶಲ(ಳ) (ನಾ). ಪಾತಾಳ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು.

ಮಹಾತ್ಮ (ನಾ). ಭವಂತ; ಶ್ರೇಷ್ಠ.

ಮಹಾತ್ಮೆ (ನಾ). ಮಹಿಮೆ; ಭವಂತ.

ಮಹಾದಾನ (ನಾ). ೧. ದೊಡ್ಡ ಕೊಡುಗೆ.

೨. ತುಲಾಪುರುಷ, ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ, ಗೋಸಹಸ್ರ,

ಸ್ವರ್ಣಕಾಮಧೇನು, ಸ್ವರ್ಣಾಶ್ವ, ಸ್ವರ್ಣ

ಗಜ, ಸ್ವರ್ಣರಥ, ಪಂಚಲಾಂಗಲ, ಭೂ,

ವಿಷ್ಣುಚಕ್ರ, ಕಲ್ಪಲತೆ, ಸಪ್ತಸಾಗರ, ರತ್ನ

ಧೇನು ಮತ್ತು ಮಹಾಭೂತಘಟಗಳೆಂಬ

ಹದಿನಾರು ಬಗೆಯ ದಾನ.

ಮಹಾದೇವಿ (ನಾ). ೧. ಪಾರ್ವತಿ. ೨. ರಾಜನ

ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ; ಪಟ್ಟವ್ಯಹಿಸಿ.

ಮಹಾದ್ವಾರ (ನಾ). ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು; ಅಗಸೆ.

ಮಹಾನವಮಿ = ಮಹನವಮಿ.

ಮಹಾನವ (ನಾ). ಅಡುಗೆಯ ಮನೆ;

ಪಾಕಶಾಲೆ.

ಮಹಾನಸಿಕ (ನಾ). ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವವನು;

ಬಾಣಸಿಗ.

ಮಹಾನುಭಾವ (ನಾ). ೧. ಅತಿಶಯವಾದ

ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು;

ಗೌರವಸ್ಥ.

ಮಹಾಪದ್ಮ (ನಾ). ೧. ಕುಬೇರನ ನವನಿಧಿ

ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೨. ಹದಿನೂರು ಅಂಕ

ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆ.

೩. ಅಷ್ಟಸರ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಮಹಾಪುರುಷ (ನಾ). ಶ್ರೇಷ್ಠವ್ಯಕ್ತಿ; ಗಣ್ಯ.

ಮಹಾಪೂರ (ನಾ) ದೊಡ್ಡ ಪ್ರವಾಹ, -ನೆರಿ.

ಮಹಾಪ್ರಸ್ಥಾನ (ನಾ). ೧. ಸಾವು; ಮರಣ.

೨. ಮರಣದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಉತ್ತರ

ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮಾಡುವ ದೀರ್ಘಪ್ರಯಾಣ.

ಮಹಾಪ್ರಾಣ (ನಾ). ೧. ಒತ್ತಿ ಉಚ್ಚರಿಸು

ವುದು. ೨. ಒತ್ತಿ ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಅಕ್ಷರ;

ಗಂಡಕ್ಕರ.

ಮಹಾಬಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಅತ್ಯಂತ

ಪರಾಕ್ರಮ. ೨. ಶಿವ. ೩. ವಾಯು. (ಗು).

೪. ಅತ್ಯಂತ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಮಹಾಬಲ (ನಾ). ೧. ಅಕಾಶ. ೨. ದೊಡ್ಡ
ಗುಹೆ.

ಮಹಾಭಾಗ (ನಾ). ೧. ಬಹಳ ಅದೃಷ್ಟವಂತ.

೨. ಅತ್ಯಂತ ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿಯಾದವನು.

ಮಹಾಮನೆ = ಮಹಮನೆ.

ಮಹಾಮಹ (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಉತ್ಸವ;
ಮಹೋತ್ಸವ.

ಮಹಾಮಾತೃ (ನಾ). ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ.

ಮಹಾಮಾತೃ ೧. = ಮಹಾ ಮಾತೃ.

೨. ಮಾವಟೆಗೆ; ಮಾತೃ. ೩. ಆನೆಗಳ
ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ.

ಮಹಾರಥ (ನಾ). ೧. ದೊಡ್ಡ ರಥ.

೨. ಒಬ್ಬನೇ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಜಿಲ್ಲಾಗಾರರನ್ನು
ಎದುರಿಸಬಲ್ಲ ಯೋಧ. ೩. ತನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ತನ್ನ
ಸಾರಥಿಯನ್ನೂ ತನ್ನ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ
ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ರಥ.

ಮಹಾರಾಜ ೧ = ಮಹಾರಾಯ. ೨. ಅಡುಗೆ
ಯವನು; ಬಾಣಸಿಗ.

ಮಹಾರಾಣಿ (ನಾ). ೧. ಚಕ್ರವರ್ತಿನಿ;

ಸಾಮ್ರಾಜ್ಞಿ. ೨. ರಾಜನ ಪತ್ನಿ ಮಹಿಷಿ.

ಮಹಾರಾಯ (ನಾ). ಚಕ್ರವರ್ತಿ;
ಸಾಮ್ರಾಟ.

ಮಹಾಲಯ (ನಾ). ೧. ದೊಡ್ಡನಾಶ,
ಪ್ರಳಯ. ೨. = ಮಹಳ. ~ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ
= ಮಹಳ.

ಮಹಾಶಯ (ನಾ). ೧. ಮಹಾನುಭಾವ;
ಮಹಾತ್ಮ. ೨. ಸಮುದ್ರ.

ಮಹಾಶತಿ (ನಾ). ಮಹಾ ಪತಿಸ್ತತೆ, -ಸಾಧಿ;
ಮಾಪಿ.

ಮಹಿ (ನಾ) ಭೂಮಿ; ಪೃಥ್ವಿ. ~ ಚಕ್ರ
= ಭೂಮಂಡಲ; ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ. ~ ಜಾತ
= ಮಹೀಷ. ~ ತನಯ = ೧. ಭೂಮಿಯ
ಮಗ. ೨. ಮಂಗಳಗ್ರಹ. ೩. ನರಕಾಸುರ.

~ ಪತಿ = ಮಹಿಷ.

ಮಹಿಲೆ (ನಾ). ಮಂಜುಗಡ್ಡೆ; ಬರ್ಫ.

ಮಹಿತ (ನಾ). ೧. ಗೌರವಕ್ಕೆ ಅರ್ಹ
ನಾದವನು; ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ
ದವನು. (ಗು). ೨. ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ಮಹಿಧರ (ನಾ). ೧. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರು
ವುದು; ಪರ್ವತ. ೨. ವಿಷ್ಣು.

ಮಹಿಪ (ನಾ). ಭೂಮಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನು;
ರಾಜ.

ಮಹಿಮ (ನಾ). ೧. ಘನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರು
ವವನು; ಮಹಾತ್ಮ. ೨. ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು; ಬೇಕೆನಿಸಿದಾಗ ತನ್ನ ಆಕಾರವನ್ನು
ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ.

ಮಹಿಮೆ (ನಾ). ೧. ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ; ಹಿಮೆ;
ಮಹತ್ವ. ೨. ಪ್ರಭಾವ.

ಮಹಿಷ (ನಾ). ೧. ಕೋಣ. ೨. ಒಬ್ಬ
ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು. ~ ನಾಥ = ಕೋಣಕ್ಕೆ
ಅಧಿಪತಿಯಾದವನು; ಯಮ.

ಮಹಿಷಿ (ನಾ). ೧. ಎಮ್ಮೆ. ೨. ರಾಜನ
ಪತ್ನಿ ದರಸಿ.

ಮಹಿಲೆ (ನಾ). ಹೆಂಗಸು; ಸ್ತ್ರೀ.

ಮಹೀಷ (ನಾ). ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು;
ಮರ, ಗಿಡ ಮುಂತಾದುವು.

ಮಹೀಧರ = ಮಹೀಧ್ರ.

ಮಹೀಧ್ರ (ನಾ). ಪರ್ವತ.

ಮಹೀರುಹ = ಮಹೀಷ.

ಮಹೇಂದ್ರ (ನಾ). ಇಂದ್ರ; ದೇವೇಂದ್ರ.
~ ಜಾಲ(ಳ) = ೧. ಇಂದ್ರಜಾಲ; ಗಾರುಡಿ.

೨. ಮೋಸ; ವಂಚನೆ.

ಮಹೋತ್ಸವ (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಉತ್ಸವ,
-ಸಮಾರಂಭ.

ಮಹೋತ್ಸಾಹ (ನಾ). ಹೆಚ್ಚಿನ ಹುರುಪು;
ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಲವಲವಿಕೆ.

ಮಹೋದಯ (ನಾ). ೧. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ; ಏಳಿಗೆ.

೨. ಅಧಿಕವಾದ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು.

೨. ಪ್ರಜ್ಞಾಶಾಲಿ; ಸುದ್ವೈವಿ. ೪. ಒಂದು ಪ್ರಜ್ಞಾಶಾಲಿ.
 ಮಹೋದರ (ನಾ). ೧. ದೊಡ್ಡಹೊಟ್ಟೆ.
 ೨. ಹೊಟ್ಟೆ ಉಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ; ಜಲೋದರ. ೩. ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟೆಯುಳ್ಳವನು.
 ಮಹೋನ್ನತಿ (ನಾ). ಅಧಿಕವಾದ ಏಳಿಗೆ, -ಅಭಿವೃದ್ಧಿ.
 ಮಹೋಪಾಧ್ಯಾಯ (ನಾ). ೧. ಅಧ್ಯಾಪಕರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ. ೨. ವಿ ದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಬಿರುದು.
 ಮಹಾಷಢ್ (ನಾ). ೧. ಉತ್ತಮವಾದ ಮದ್ದು, -ಔಷಧಿ. ೨. ಶಂಕಿತ.
 ಮಹಾಷಢ್ಠಿ = ಮಹಾಷಢ್ಠಿ.
 ಮಳಮಳಿಸು ೧. = ಮಳೆ ಮಳಿಸು.
 ೨. ತಳಮಳಿಸು; ಸಂಕಟಪಡು. ೩. ಹೊಳೆ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು. ೪. ಕೋಮಲವಾಗು; ಮೃದುವಾಗು.
 ಮಳಲ್ (ಲು) ೧. = ಮಳಲ್. (ನಾ).
 ೨. ಮರಳು; ಹೊಯಿಗೆ.
 ಮಳವೆ (ನಾ). ಬಣವೆ; ಒಟ್ಟಿಲು.
 ಮಳಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಚಿತ್ರುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿ. ೨. ಸಿಂಹ; ಕಬ್ಬೆಚಿತ್ರು.
 ಮಳಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಅಂಗಡಿ; ಮಂಡಿ.
 ೨. ಬಾಸ್ತಾನು ಇಡುವ ಸ್ಥಳ; ಗುಡಾಮು.
 ಮಳಿ = ಮಳಿ. ಸಕ(ಗ)ಹಿ(ರೆ) = ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸು; ವರ್ಷಿಸು. ಸಬಿಲ್ಲು ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು.
 ಮೆಲ(ಳ)ಮೆಲ(ಳಿ)ಸು (ಕ್ರಿ). ಕೋಪದಿಂದ ಕೆಂಪಾಗು.
 ಮೆಲ(ಳ)ಲ್ (ಕ್ರಿ). ಕಣ್ಣುಮಂಜಾಗು, -ಮಸುಕಾಗು.
 ಮೆಲಿ(ಳಿ) (ನಾ). ಆಕಾಶದಿಂದ ಬೀಳುವ ಖೇರು; ವೃಕ್ಷ. ಸಕ(ಗಾ)ಲ = ಮಳೆ

ಬರುವ ಕಾಲ; ವರ್ಷಾಕಾಲ; ಕಾರ್ಗಾಲ.
 ಸಕೋ(ಗೊ)ಳ್ = ಮಳೆ ಬರು; ಮಳೆಯಾಗು.
 ಮೆಲ್ಲು(ಳ್ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಂಕಾಗು; ಕಳೆಗುಂದು. ೨. ಮಾಯವಾಗು; ಕಾಣದಾಗು. ೩. ನಾಶಮಾಡು; ಬಾಳುಮಾಡು. ೪. ಸುಂದು; ಮಗ್ನು; ಕಡಮೆಯಾಗು. ೫. ನಾಶವಾಗು. ಸೂಸು = ೧. ಕಡಮೆ ಮಾಡು; ಕುಗ್ಗಿಸು. ೨. ನಾಶಮಾಡು.
 ಮೆಲ್ಲು(ಳ್ಳಿ) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ; ಮತ್ತಿ; ಅರ್ಜುನ ವೃಕ್ಷ.
 ಮಾ (ನಾ). ೧. ಮಾವಿನ ಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು. ೨. ಲಕ್ಷ್ಮಿ. ೩. ತಾಯಿ. ೪. ಕೊಂಡಾಟದ ಒಂದು ಮಾತು. (ಗು). ೫. ಮಹತ್ವಾದ; ದೊಡ್ಡ; ಹಿರಿಯ. ಸಕ(ಗಾ)ಯಿ = ಮಾಂಗಾಯ್. ಸಕುವರ = ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮಗ; ಮನ್ಮಥ. ಸಜಾತ = ಮಾಕುವರ. ಸಪ(ವ)ರ್ (ಣ್ಣು) = ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು. ಸಪತಿ = ವಿಷ್ಣು. ಸಮರ = ಮಾವಿನ ಮರ. ಸಮಸಕ = ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಿಟ್ಟು; ಉಗ್ರ ಕೋಪ. ಸಮಿಡಿ = ಮಾವಿನ ಸಣ್ಣ ಕಾಯಿ; ಹೀಜು. ಸರಮಣ = ಮಾಪತಿ.
 ಮಾಂಕರಣೆ (ನಾ). ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಿಕೆ; ತಿರಸ್ಕಾರ; ಉಪೇಕ್ಷೆ.
 ಮಾಂಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಿರಸ್ಕರಿಸು; ಅವಹೇಳನ ಮಾಡು; ಕಡೆಗಣಿಸು. ೨. ಮೀರು.
 ಮಾಂಗಲ್ಯ (ನಾ). ೧. ಮಂಗಳಕರವಾದುದು; ಶುಭ; ಒಳಿತು. ೨. ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ನರನು ವಧುವಿನ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಅಭರಣ; ತಾಳಿ. ಸಗೀತ = ಮಂಗಳಕರವಾದ ಜಾಡು. ಸತೂರ್ಯ = ಮಂಗಳವಾಡ್ಯ. ಸಸೂತ್ರ = ತಾಳಿ ಮತ್ತು ಕರಿಮಣಿಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಿದ ದಾರ; ಮಂಗಳಸೂತ್ರ.

ಮಾಂಗಾಯ್ (ನಾ). ೧. ಮಾವಿನಕಾಯಿ.

೨. ಮಾವಿನಕಾಯಿಯ ಆಕಾರದ ಒಂದು ಅಭರಣ.

ಮಾಂಗೋನರ್ (ನಾ). ಮಾವಿನ ಚಿಗುರು, -ಳುಡಿ.

ಮಾಂಜಿಷ್ಠ = ಮಂಜಿಷ್ಠ.

ಮಾಂಜು (ಕ್ರಿ). ಮರೆಯಿಸು; ಮುಚ್ಚಿದು.

~ಇಸು = ಅಡಗಿಸು; ಮುಚ್ಚಿದು.

ಮಾಂಟಿ (ನಾ). ಗುಹೆ; ಗವಿ.

ಮಾಂಡಲಿ(ಳಿ)ಕ. ೧. = ಮಂಡಲಿಕ. (ಗು).

೨. ಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಮಾಂಪ (ನಾ). ಮಂಡಪ.

ಮಾಂಪನ (ನಾ). ಮೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ; ಹಿರಿಮೆ.

ಮಾಂಪ್ರಿಕ (ನಾ). ಮಂತ್ರಗಾರ; ಮಾಟಗಾರ.

ಮಾಂ(ಂ)ಪಳಿರ್(ರು) = ಮಾಂಗೋನರ್.

ಮಾಂಜು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಡೆ; ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸು.

೨. ಕೊನೆಗಾಣು; ಮುಗಿ. ~ಇಸು = ೧. ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸು. ೨. ಕೊನೆಗಾಣುವಂತೆ ಮಾಡು.

ಮಾಂಜೋಪು (ನಾ). ಮಾವಿನ ಮರಗಳ ಸಮೂಹ, -ತೋಪು.

ಮಾಂದ್ಯ (ನಾ). ೧. ಅಲಸ್ಯ; ಜಡತೆ.

೨. ಅನಾರೋಗ್ಯ. ೩. ನಿಶ್ಯಕ್ತಿ; ಬಲಹೀನತೆ; ದೌರ್ಬಲ್ಯ. ೪. ಮೂರ್ಖತನ.

ಮಾಂಬಳ (ನಾ). ೧. ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು.

೨. ಮಾವಿನ ಚಟ್ಟು.

ಮಾಂಸ (ನಾ). ಅಡಗು; ಬಾಡು. ~ಆಹಾರ = ಮಾಂಸದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಆಹಾರ.

ಮಾಂಸಲ್ಲ(ಳ) (ಗು). ೧. ಮಾಂಸದಿಂದ ತುಂಬಿದ; ಕೊಬ್ಬಿದ. ೨. ಬಲಿಷ್ಠವಾದ; ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ.

ಮಾಂಸಾಜಾರಿ (ನಾ). ೧. ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನುವವನು; ಮಾಂಸಭಕ್ಷಕ. (ಗು). ೨. ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು.

ಮಾಂಸಿಕ (ನಾ). ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಣೀವಿಸುವವನು; ಕಟುಕ.

ಮಾಕಂದ (ನಾ). ಮಾವಿನ ಮರ.

ಮಾಕ್ಷಿಕ (ನಾ). ೧. ಜೇನುತುಪ್ಪ. ೨. ಜೇನು ಮೇಣ.

ಮಾಗ = ಮಾಘ.

ಮಾಗಣಿ (ನಾ). ೧. ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಒಂದು ಭಾಗ; ಜೋಬಳಿ. ೨. = ಮಾಗಳಿ.

ಮಾಗಧ (ನಾ). ೧. ಸ್ತುತಿಪಾಠಕ; ಹೊಗಳು ಭಟ್ಟಿ. ೨. ಮಗಧದೇಶದ ದೊರೆ; ಜರಾಸಂಧ.

(ಗು). ೩. ಮಗಧದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಮಾಗಧಿ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಾಕೃತ ಭಾಷಾವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಭಾಷೆ. ೨. ಹೊಗಳುವವಳು; ಸ್ತುತಿಪಾಠಕ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮಲ್ಲಿಗೆ. ೪. ಹಿಪ್ಪಲಿ.

ಮಾಗಳಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬೇರು.

ಮಾಗಿ (ನಾ). ಚಳಿಗಾಲ; ಶಿಶಿರ ಮುತ್ತು.

ಮಾಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಶಕ್ಯವಾಗು; ಹಣ್ಣಾಗು; ಕಳಿ. ೨. ಗಾಯ ಮುಂತಾದುವು ವಾಸಿಯಾಗು.

ಮಾಗುಳಿ = ಮಾಗಳಿ.

ಮಾಗೆ = ಮಾಗಿ.

ಮಾಘ(ನಾ). ಚಾಂದ್ರಮಾನದ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ತಿಂಗಳಿನ ಹೆಸರು.

ಮಾಚಿಪತ್ರೆ = ಮಂಚಿಪತ್ರೆ.

ಮಾಚು = ಮಾಂಜು.

ಮಾಜಿ (ನಾ). ೧. ತಾಯಿ; ಅಮ್ಮ. (ಗು).

೨. ಹಿಂದಿನ; ಮೊದಲಿನ; ನಿವೃತ್ತ.

ಮಾಜು ೧. = ಮಾಂಜು. ೨. ಮಸುಕಾಗು; ಮಂಕಾಗು.

ಮಾಟಿ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ; ಕೃತ್ಯ. ೨. ರೀತಿ; ಬಗೆ. ೩. ಓರಣ; ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು. ೪. ಚೆಲುವು; ಸೊಗಸು. ೫. ನೋಟ; ವಂಚನೆ. ೬. ಇಂದ್ರಜಾಲ; ಕಣ್ಣು; ಅಭಿಚಾರ.

~ಕೂ(ಗೂ)ಲಿ = ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಕೂಲಿ, -ಮಜೂರಿ. ~ಗಾರ = ಯಕ್ಷಿಣವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲವನು; ಐಂದ್ರ ಜಾಲಕ. ~ಮಾಡು = ಮಂತ್ರ, ತಂತ್ರ ದಿಂದ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಹಾನಿಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು.

ಮಾಡ (ನಾ). ೧. ಭವನ; ಸಾಧ. ೨. ಮಹಡಿ; ಉಪರಿಗೆ. ೩. ವಸ್ತುಗಳನ್ನಿಡಲು ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಗೂಡು. ೪. ಸಿದ್ಧಿ; ಚಟ್ಟ; ವಿಮಾನ.

ಮಾಡಿ (ನಾ). ೧. ಮಹಡಿ; ಮಾಳಿಗೆ. ೨. ಗಾಡಿ; ಬಂದಿ.

ಮಾಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ರಚಿಸು; ತಯಾರಿಸು. ೨. (ಕೆಲಸವನ್ನು) ನಿರ್ವಹಿಸು, -ಸಾಧಿಸು; ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರು. ೩. ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಶುದ್ಧಮಾಡು. ೪. ಅಚರಿಸು; ಜರುಗಿಸು. (ನಾ). ೫. ಗೂಡು; ಇಸಾಟು. ೬. ಭಾವಣೆ; ಗೂರು. ೭. ಮಹಡಿ; ಉಪರಿಗೆ. ~ಬೆ(ವೆ)ಟ್ಟು = ಕ್ರೀಡೆಗಾಗಿ ರಚಿತವಾದ ಬೆಟ್ಟ; ಕೃತಕಶೈಲ.

ಮಾಣ್(ಣು) (ಕ್ರಿ). ೧. ನಿಲ್ಲಿಸು. ೨. ಸುಮ್ಮನಿರು. ೩. ಕಡಮೆಯಾಗು; ಕುಗ್ಗು. ೪. ಗುಣವಾಗು; ವಾಸಿಯಾಗು. ೫. ಬಿಡು; ತ್ಯಜಿಸು. ೬. ತಪ್ಪಿಹೋಗು; ಇಲ್ಲವಾಗು. ~ಇಸು = ತಡೆ; ನಿಲ್ಲಿಸು.

ಮಾಣವ (ನಾ). ಹುಡುಗ; ಬಾಲಕ.

ಮಾಣವಕ ೧. = ಮಾಣವ. ೨. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ; ಶಿಷ್ಯ. ೩. ಇಪ್ಪತ್ತು ಎಳೆಗಳುಳ್ಳ ಹಾರ. ೪. ಒಂದು ವೃತ್ತದ ಹೆಸರು.

ಮಾಣೆ ೧. = ಮಾಣವ. ೨. ಬ್ರಹ್ಮಜಾರಿ; ವಟು. ೩. ಶಿಷ್ಯ. ೪. ಉಪಾಹಾರಗೃಹದಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿ, ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವವನು.

ಮಾಣಿಕ ೧. = ಮಾಣಿಕ. ೨. ಮುಟ್ಟು; ರಚಿಸು. CC-0. Mumukshu Bhawan Varanasi Collection. Digitized by eGangotri

ಯಾಗು. ~ಚಟ್ಟ (ಟ್ಟು) = ೧. ರತ್ನಪದಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ. ೨. ರತ್ನಪರೀಕ್ಷಕ. ~ಪ(ವೆ)ಚ್ಚು = ಕೆಂಪು ಹರಳಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಭರಣ.

ಮಾಣಿಕೆ (ನಾ). ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಕೆಂಪು.

ಮಾತಂಗ (ನಾ). ೧. ಚಂಡಾಲ. ೨. ಅನೆ.

ಮಾತಂಗಿ (ನಾ). ೧. ಚಂಡಾಲ ಹೆಂಗಸು; ಚಂಡಾಲಿತಿ. ೨. ಬುರ್ಗಿ.

ಮಾತರಿಶ್ಚ (ನಾ). ವಾಯು; ಗಾಳಿ.

ಮಾತಾನುಹ (ನಾ). ತಾಯಿಯ ತಂದೆ; ಅಜ್ಜ.

ಮಾತಾನುಹಿ (ನಾ). ತಾಯಿಯ ತಾಯಿ; ಅಜ್ಜಿ.

ಮಾತು (ನಾ). ೧. ನುಡಿ; ವಚನ. ೨. ಅಹ;

ಪ್ರಮಾಣ. ೩. ಅಪವಾದ; ನಿಂದೆ.

~ಅಟಿ = ಮಾತನಾಡುವುದು; ಹರಟೆ.

~ಅಡು = ನುಡಿ; ಹೇಳು. ~ಅಳಿ

= ಮಾತುಗೆ. ~ಅ(ಂ)ಕು(ಗು)ಟ್ಟು

= ಹರಟೆ; ಗಳಹು. ~ಕಥೆ = ಸಂಭಾಷಣೆ.

~ಕ(ಗಿ)ಳ್ಳು = ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪುವವನು;

ಸುಳ್ಳುಗಾರ. ~ಕು(ಗು)ಳಿ = ಮಾತುಗೆ.

~ಕ(ಗಿ)ಳ್ಳು(ಳು) = ಮಾತನ್ನು ಕೇಳು;

ಸಮ್ಮತಿಸು. ~ಕೊಡು = ವಾಗ್ದಾನ

ಮಾಡು; ಭಾಷೆ ಕೊಡು. ~ಗಾರ

= ಮಾತುಗೆ. ~ತಪ್ಪು = ಕೊಟ್ಟು ಮಾತಿನಂತೆ

ನಡೆಯದಿರು; ವಚನಭಂಗ ಮಾಡು.

~ತರು = ನಿಂದೆಯನ್ನು ತರು; ಅಪವಾದಕ್ಕೆ

ಅಸ್ಪದ ಕೊಡು. ~ಬೆ(ವೆ)ಣ್ = ಸರಸ್ವತಿ.

~ನುರಿ = ಮಾತುತಪ್ಪು. ~ನೊರಿಸು

= ಅಪಾದನೆ ಮಾಡು; ನಿಂದಿಸು.

ಮಾತುಗೆ (ನಾ). ಮಾತುಗಾರ; ವಾಚಾಳಿ;

ಹರಟೆಮುಟ್ಟು.

ಮಾತುಲ(ಳ) (ನಾ). ತಾಯಿಯ ಒಡಹುಟ್ಟಿ

ಹೆಸರು; ಸೋದರಮಾವ.

ಮಾತುಲ(ಳ)ಂಗ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ಪಣ್ಣು; ಮಾದಳ.

ಮಾತುಲಾಣಿ (ನಾ). ಸೋದರಮಾವನ ಹೆಂಡತಿ;
ಸೋದರತ್ತೆ.

ಮಾತುಲ(ಳು)ಂಗ = ಮಾತುಲಂಗ.

ಮಾತೃ(ನಾ). ತಾಯಿ; ಜನನಿ. ~ಭಾಷೆ = ಮನೆ
ಯಲ್ಲಿ ಆಡುವ ಭಾಷೆ; ತಾಯಿನಾಡಿ.

~ಭೂಮಿ = ಹುಟ್ಟಿದ ನೆಲ; ತಾಯ್ನಾಡು.

~ಮುಖ = ಹಡ್ಡು; ತಿಳಿಗೇಡಿ.

ಮಾತೃಕೆ (ನಾ). ೧. ತಾಯಿ. ೨. ಬ್ರಾಹ್ಮಿ,
ಮಾಹೇಶ್ವರಿ, ಕೊಮಾರಿ, ವೈಷ್ಣವಿ, ವಾರಾಹಿ,
ಇಂದ್ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಚಾಮುಂಡಿ ಎಂಬ
ಸಪ್ತಮಾತೃಕೆಯರು. ೩. ವರ್ಣಮಾಲೆಯ
ಮೂಲಾಕ್ಷರಗಳು. ೪. ಮಂತ್ರದ ಮೊದ
ಲನೆಯ ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಕ್ಷರ.
೫. ಗ್ರಂಥದ ಮೂಲಪ್ರತಿ.

ಮಾತೆ = ಮಾತೃ.

ಮಾತೃ (ಅ). ಕೇವಲ.

ಮಾತ್ರಾಗಣ (ನಾ). ಭಂಡಸ್ಥಾನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ
ಗಣಿಂದ ಎಣಿಕೆ ಮಾಡುವ ಗಣ.

ಮಾತ್ರ (ನಾ). ೧. ಸ್ವಲ್ಪಭಾಗ, -ಅಂಶ.
೨. ಗುಳಿಗೆ. ೩. ಭಂಡಸ್ಥಾನಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಹೇಳುವಷ್ಟು ಕಾಲದ
ಅವಧಿ.

ಮಾತ್ಸರಿಯ = ಮಾತ್ಸರ್ಯ.

ಮಾತ್ಸರ್ಯ (ನಾ). ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು; ಮತ್ಸರ.

ಮಾದಳ (ಗು). ಅಮಲೇರಿಸುವ; ಮೈಮರೆ
ಸುವ. ~ಪಾನೀಯ = ಕಕ್ಕು ಮುಂತಾದ
ಅಮಲೇರಿಸುವ ಪಾನೀಯ, -ಪೇಯ.

ಮಾದಳತೆ (ನಾ). ಅಮಲು; ಮತ್ತು.

ಮಾದರಿ (ನಾ). ೧. ಅಚ್ಚು. ೨. ನಮೂನೆ;
ರೀತಿಯು. ೩. ಅನುಕರಣೆಗೆ ಯೋಗ್ಯ
ವಾದುದು; ಅದರ್ಶ; ಮೇಲ್ವಂಕ್ತಿ.

೪. ರೀತಿ; ಶೈಲಿ.

ಮಾದಲ(ಳ) = ಮಾತುಲಂಗ.

ಮಾದಿಗ (ನಾ). ದರಿಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಗಡ.

~ಇತ್ತಿ = ಮಾದಿಗರ ಹೆಂಗಸು.

ಮಾದುಫಲ(ಳ) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಹಣ್ಣು; ಮಾದಳ.

ಮಾದುರ (ನಾ). ೧. ಘೋರಯುದ್ಧ; ಭೀಕರ
ವಾದ ಕಾಳಗ. ೨. ಸವಿಯಾದುದು;
ಮಧುರವಾದುದು.

ಮಾದುರಿಯ = ಮಾಧುರ್ಯ.

ಮಾದೆಗೆ = ಮಾದಿಗ.

ಮಾದೆಗಿ = ಮಾದಿಗಿತ್ತಿ.

ಮಾದೇವಿ = ಮಹಾದೇವಿ.

ಮಾಧನ (ನಾ). ೧. ವಿಷ್ಣು. ೨. ವಸಂತಕಾಲ.

೩. ವೈಶಾಖ ಮಾಸ.

ಮಾಧವಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ
ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು. ೨. ಭೂಮಿ.

ಮಾಧುಕರಿ (ನಾ). ಮಧುಕರಿ; ಕಂತೆಭಿಕ್ಷೆ.

ಮಾಧುರ (ನಾ). ೧. ಸಿಹಿ; ಮಾಧುರ್ಯ.

೨. ಹುಳಿಯಾದ ಮಾದಳ ಪಾನೀಯ.

ಮಾಧುರಿ (ನಾ). ಮಧುರವಾದುದು; ಸಿಹಿ
ಯಾದುದು.

ಮಾಧುರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸಿಹಿ; ಸವಿ
ಯಾದುದು. ೨. ಕೋಮಲತೆ; ಮೃದುತ್ವ.

೩. ಅಂತಃಕರಣ; ಅನುಕಂಪ.

೪. = ಮಾಧುರ್ಯಗುಣ. ~ಗುಣ
= ಶ್ಲೇಷೆ, ಪ್ರಸಾದ, ಸಮತೆ, ಮಾಧುರ್ಯ,
ಸುಕುಮಾರತೆ, ಅರ್ಥವ್ಯಕ್ತಿ, ಉದಾರತ್ವ,
ಓಜಸ್ಸು, ಕಾಂತಿ, ಸಮಾಧಿಗಳೆಂಬ ಕಾವ್ಯದ
ಹತ್ತು ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಮಾಧ್ಯಮ (ನಾ). ೧. ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಿಳಿ
ಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಭಾಷೆ ನೊದಲಾದ
ಸಾಧನ. (ಗು). ೩. = ಮಾಧ್ಯಮಿಕೆ.

ಮಾಧ್ಯಮಿಕೆ (ಗು). ಮಾಧ್ಯವರ್ತಿಯಾದ;

ಮಧ್ಯವರ್ತಿ.

ಮಾಧ್ಯಾಹ್ನಿಕ (ನಾ). ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ
ಮಾಡುವ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಯೇ ಮುಂತಾದ
ಶಿಕ್ಷಕರ್ಮ.

ಮಾನ (ನಾ). ೧. ಅಳತೆ; ಪ್ರಮಾಣ. ೨. ಅಳತೆ
ಮಾಡುವ ಪಾತ್ರೆ. ೩. ಗೌರವ; ಭಜನೆ.
೪. ಅಭಿಮಾನ. ೫. ಕೋಪ. ೬. ಮೇನೆ;
ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ. ೭. ಜನನೇಂದ್ರಿಯ; ಗುಹ್ಯ.
~ಕಳೆ = ಅವಮಾನ ಮಾಡು. ~ಕಾಯು
= ಗೌರವವನ್ನು ಕಾಪಾಡು, -ಉಳಿಸು.
~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಗೌರವವನ್ನು ಕಳೆದು
ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. ~ದಂಡ = ಅಳತೆಗೋಲು.
~ಧನ = ಆತ್ಮಗೌರವವುಳ್ಳವನು;
ಸ್ವಾಭಿಮಾನ. ~ನಿಧಿ = ಗೌರವಕ್ಕೆ
ಆಕರಣಾಗಿರುವವನು; ಅಭಿಮಾನಿ.
~ಪತ್ರ = ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆ; ಅಭಿನಂದನೆಯ
ಪತ್ರ. ~ಭಂಗ = ಅವಮಾನ;
ತೇಜೋವಧಿ.

ಮಾನಗಿ (ನಾ). ಸಜ್ಜಬಾವಿ.

ಮಾನನೀಯ (ನಾ). ೧. ಗೌರವಾರ್ಹ;
ಮಾನ್ಯ. (ಗು). ೨. ಗೌರವಾರ್ಹವಾದ;
ಮನ್ನಣೆಗೆ ತಕ್ಕ.

ಮಾನವ (ನಾ). ೧. ಮನುಷ್ಯ. (ಗು).
೨. = ಮಾನವೀಯ.

ಮಾನವತಿ (ನಾ). ೧. ಗೌರವವುಳ್ಳ ಹೆಂಗಸು.
೨. ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ.

ಮಾನವಿ (ನಾ). ಮನುಷ್ಯಳು.

ಮಾನವೀಯ (ಗು). ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ
ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.

ಮಾನವೀಯತೆ (ನಾ). ಮನುಷ್ಯತ್ವ;
ಮನುಷ್ಯಧರ್ಮ.

ಮಾನಸ ೧. = ಮಾನಸ. ೨. ಮನಸ್ಸು;
ಪ್ರಜ್ಞೆ. ೩. ಹಿಮಾಲಯಪರ್ವತದಲ್ಲಿಯ
ಒಂದು ಸರೋವರ. (ಗು). ೪. ಮನಸ್ಸಿಗೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ~ಕೆ(ಕ್ಕೆ) = ೧. ಮಾನ

ವೀಯತೆ. ೨. ಗೌರವ. ~ಪೂಜೆ
= ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡುವ ಪೂಜೆ.
~ಬಾ(ವಾ)ಬಾ(ಳ) = ಮನುಷ್ಯನ
ಬದುಕು, -ಜೀವನ. ~ಶಾಸ್ತ್ರ = ಮನಸ್ಸಿನ
ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರ;
ಮನಶಾಸ್ತ್ರ. ~ಹಾಸಿ = ಗೌರವ ನಾಶ
ವಾಗುವುದು.

ಮಾನಸಿ (ನಾ). ಹೆಂಗಸು; ಸ್ತ್ರೀ.

ಮಾನಸಿಕ (ಗು). ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಮಾನಾಮಿ = ಮಹನವಿ.

ಮಾನಾಯ (ನಾ). ಭಾನ್ಯ ಅಳಿಯವನಾಗಿ
ಕೊಡುವ ಭಾನ್ಯರೂಪದ ಕೂಲಿ; ಪಡಿ.

ಮಾನಿ (ನಾ). ಗೌರವಕ್ಕೆ; ಮಾನ್ಯ.

ಮಾನಿಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಅಳತೆಯ ಪ್ರಮಾಣ.

ಮಾನಿನಿ (ನಾ). ಹೆಂಗಸು; ಸ್ತ್ರೀ.

ಮಾನಿಷ್ಠ = ಮಾನಿ.

ಮಾನಿಸ (ನಾ). ಮನುಷ್ಯ.

ಮಾನಿಸಗಳ್ಳಿ (ನಾ). ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಂಚಿಸು
ವವಳು.

ಮಾನಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡು.

೨. ಅಳತೆ ಮಾಡಿ ನೋಡು. ೩. ದನವು
ಗರ್ಭಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಜಾಲು ಕೊಡದಿರು.

ಮಾನುಷ (ನಾ). ೧. ಮನುಷ್ಯ. (ಗು).

೨. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಮಾನುಷಿ = ಮಾನವಿ.

ಮಾನೋಮಿ = ಮಹನವಿ.

ಮಾನ್ಯ (ನಾ). ೧. ಗೌರವಕ್ಕೆ; ಪೂಜ್ಯ.

೨. ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡುವ ಭೂಮಿ;
ಉಂಬಳಿ. (ಗು). ೩. ಹೊಂದತಕ್ಕ;

ಒಪ್ಪತಕ್ಕ. ~ಮಾಡು = ಒಪ್ಪು;
ಸಮ್ಮತಿಸು; ಉರ್ಜಿತಗೊಳಿಸು.

ಮಾನ್ಯತೆ (ನಾ). ಗೌರವ; ಪೂಜ್ಯತೆ.

ಮಾನ್ಯೆ (ನಾ). ಗೌರವಕ್ಕೆ; ಪೂಜ್ಯೆ.

ಮಾಪ (ನಾ). ಲಕ್ಷಿ ಪಡಿ; ವಿಷ್ಣು.

ಮಾಪಕ (ನಾ). ಅಳಿಯುವ ಸಾಧನ.
 ಮಾಪನ (ನಾ). ಅಳಿಯುವಿಕೆ; ಅಳತೆ.
 ಮಾಪು (ನಾ). ಅಳತೆಯ ಸಾಧನ.
 ಮಾಫಿ = ಮಾಪು.
 ಮಾಪು (ನಾ). ೧. ತಪ್ಪನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವುದು;
 ಕ್ಷಮೆ. ೨. ರಿಯಾಯಿತಿ; ಗವಲತ್ತು.
 ಮಾಮ (ನಾ). ಸೋದರ ಮಾವ.
 ಮಾಮನಿ (ನಾ). ಮದುವೆಯಾದ ಬಳಿಕ
 ಬೀಗರನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಕೊಡುವಾಗ ಹಾಕುವ
 ಊಟ; ಕಳುಹೂಟ.
 ಮಾಮಲೆ (ನಾ). ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕಂದಾಯವನ್ನು
 ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಉದ್ಯೋಗ;
 ತಡಿಸಿಲದಾರಿಕೆ. ~ದಾರ = ಕಂದಾಯ
 ವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿ;
 ತಡಿಸಿಲದಾರ.
 ಮಾಮಿ (ನಾ). ಸೋದರತ್ತೆ; ಸೋದರ
 ಮಾವನ ಜೊಡತಿ.
 ಮಾಮೂಲ್ (ಲು) (ನಾ). ೧. ಸಾಧಾರಣ
 ವಾದುದು; ಸಾಮಾನ್ಯ. ೨. = ಮಾಮೂಲಿ.
 ೩. ಲಂಚ.
 ಮಾಮೂಲಿ (ನಾ). ೧. ರೂಢಿ; ಸಂಪ್ರದಾಯ.
 ೨. ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾದ
 ಪ್ರತಿಫಲ.
 ಮಾಯ್ (ಯು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಾಣದಾಗು;
 ಮರೆಯಾಗು. ೨. ಗುಣ ಹೊಂದು;
 ವಾಸಿಯಾಗು.
 ಮಾಯ (ನಾ). ೧. ಕಾಣದಾಗುವಿಕೆ;
 ಮರೆಯಾಗುವಿಕೆ. ೨. ಯಕ್ಷಿಣವಿದ್ಯೆ;
 ಇಂದ್ರಜಾಲ. ~ಅ(ವಾ)ಗು = ಕಾಣ
 ದಾಗು; ಅದೃಶ್ಯವಾಗು. ~ಅಚಾರ
 = ಮೋಸ; ವಂಚನೆ. ~ಮಾಡು
 = ಕಾಣದಂತೆ ಮಾಡು; ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿಸು.
 ಮಾಯಕ (ನಾ). ಕಣ್ಣುಟ್ಟು; ಮಾಯೆ.
 ಮಾಯಕಾತಿ = ಮಾಯಾವಿನಿ.

ಮಾಯಕಾರ (ನಾ). ಮಾಯಾವಿ; ಐಂದ್ರ
 ಜಾಲಿಕ.
 ಮಾಯಾಜಾಲ (ನಾ). ೧. ಇಂದ್ರಜಾಲ;
 ಕಣ್ಣುಟ್ಟು. ೨. ಮೋಸದ ಬಲಿ; ವಂಚನೆ.
 ಮಾಯಾವಿ (ನಾ). ೧. ಮಾಯಾನುಂತ್ರ
 ಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವನು; ಯಕ್ಷಿಣಿಗಾರ;
 ಐಂದ್ರಜಾಲಿಕ. ೨. ಕಪಟಿ; ಮೋಸಗಾರ.
 ಮಾಯಾವಿನಿ (ನಾ). ೧. ಇಂದ್ರಜಾಲವನ್ನು
 ಬಲ್ಲವಳು; ಮಾಟಗಾತಿ. ೨. ಮೋಸಗಾತಿ.
 ಮಾಯಿ (ನಾ). ೧. ಯಕ್ಷಿಣಿಗಾರ; ಐಂದ್ರ
 ಜಾಲಿಕ. ೨. ತಾಯಿ.
 ಮಾಯಿಕ ೧. = ಮಾಯಕ. ೨. ಮೋಸಗಾರ.
 ೩. ಐಂದ್ರಜಾಲಿಕ. (ಗು). ೪. ಮೋಸದಿಂದ
 ಕೂಡಿದ; ವಂಚನೆಯ. ೫. ಯಕ್ಷಿಣ
 ವಿದ್ಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
 ಮಾಯೆ (ನಾ). ೧. ಗಾರುಡಿ; ಇಂದ್ರಜಾಲ;
 ಯಕ್ಷಿಣವಿದ್ಯೆ. ೨. ಮೋಸ; ಕಪಟಿ.
 ೩. ಭ್ರಾಂತಿ; ಭ್ರಮೆ. ೪. ಪ್ರೀತಿ;
 ವ್ಯಾಮೋಹ. ೫. ದುರ್ಗೆ. ~ದಾವು
 = ಮಾಯಾಪಾಲ; ವ್ಯಾಮೋಹ.
 ಮಾರ್(ರು) ೧. = ಮಾರ್. ೨. = ಮಾಲು.
 (ನಾ). ೩. ಅಡ್ಡವಾಗಿ ನೀಡಿದ ಎರಡು
 ಕೈಗಳಷ್ಟು ಅಳತೆ; ನಾಲ್ಕು ಮೊಳಗಳಷ್ಟು
 ಉದ್ದ. ~ಅಡು = ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹೇಳು;
 ಎದುರಾಡು. ~ಇಗು = ಮಾರ್ಪಡಿಸು;
 ವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾಡು. ~ಉಲಿ = ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ;
 ಮಾರ್ಪಣಿ. ~ಹಿಲಿ = ಮರುಪ್ರತಿ;
 ಕೂಡಲೆ ಬರೆಯುವ ಉತ್ತರ. ~ಕಟ್ಟಿ
 = ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾರುವ ಸ್ಥಳ;
 ಪೇಟೆ. ~ಪಡಿಸು = ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡು;
 ಬದಲಾಯಿಸು. ~ಪಡು = ಬದಲಾಗು;
 ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಹೊಂದು. ~ವೇಷ = ಬೇರೆ
 ವೇಷ; ಬದಲಾಯಿಸಿದ ವೇಷ. ~ಹೋಗು
 = ಮರುಳಾಗು; ಮನಸೋಲು.

ಮಾರ (ನಾ). ೧. ಕಾಮ; ಮ ಸ್ತು ಥ.
 ೨. ಕೊಲ್ಲುವಿಕೆ; ಸಂಹಾರ. ೩. ಕೊಲ್ಲು
 ವನನು. ೪. ಸಾವು. ೫. ಸ್ವತಾನ.
 ~ಜನಕ = ಕಾಮನ ತಂದೆ; ವಿಷ್ಣು.
 ~ಮುಠನಕ = ಕಾಮನನ್ನು ಸಂದರಿಸಿದವನು;
 ಶಿವ. ~ಮರ್ದನ = ಮಾರ ಮ ಥ ನ.
 ~ಮಾರಣ = ಮಾರಮುಠನ. ~ಮೈರಿ
 = ಕಾಮನ ಹಗೆ; ಶಿವ. ~ಹರ
 = ಮಾರಮುಠನ.

ಮಾರಕ (ನಾ). ೧. ಕೆಡುಕನ್ನು ಉಂಟು
 ಮಾಡುವುದು; ಹಾನಿಕಾರಕವಾದುದು.
 ೨. ಧ್ವಂಸ ಮಾಡುವವನು; ನಾಶಮಾಡು
 ವವನು.

ಮಾರಜಿತ್ತು (ನಾ). ೧. ಮ ಸ್ತು ಥ ನ ನ್ನು
 ಗೆದ್ದವನು; ಶಿವ. ೨. ಬುದ್ಧ.

ಮಾರಣ (ನಾ). ೧. ನಾಶ; ಅಳಿವು.
 ೨. ಕೊಲೆ; ಸಂಹಾರ. ೩. ಹಗೆಯನ್ನು
 ಕೊಲ್ಲಲು ಮಾಡುವ ಒಂದು ವಿಧಿ.
 ~ಹೋಮ=ಅನೇಕ ಜನರ ಭೇಕರ ಕೊಲೆ.

ಮಾರಮ್ಮ (ನಾ). ಒಂದು ಕ್ಷುದ್ರ ದೇವತೆಯ
 ಹೆಸರು.

ಮಾರವ (ಗು). ಮರುಭೂಮಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿ
 ಸಿದ. ~ಕೂಪ = ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ
 ಬಾವಿ.

ಮಾರವಾಡಿ (ನಾ). ೧. ರಾಜಾಸ್ಥಾನದ
 ಮಾರವಾಡ ದೇಶದವನು. ೨. ಜಿಪುಣ;
 ಲೋಭಿ.

ಮಾರಾಮಾರಿ (ನಾ). ಹೊಡೆದಾಟ; ಬಡಿದಾಟ.

ಮಾರಿ (ನಾ). ೧. ನಾಶ; ಅಳಿವು. ೨. ಕೊಲೆ.

೩. ಕಾಲರಾ, ಪ್ಲೇಗು ಮುಂತಾದ
 ಭಯಂಕರ ರೋಗ; ವಿದುಗು.

೪. ಉಪದ್ರವ; ಕೇಡು. ೫. ಮೃತ್ಯು.

೬. ಮೃತ್ಯು ದೇವತೆ. ೭. ದುರ್ಗಿ.

೮. = ಮಾರಮ್ಮ. (ಗು). ೯. ದೊಡ್ಡ;

ಹಿರಿಯ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಲ = ಕೆಟ್ಟಕಾಲ;
 ಅಳಿಗಾಲ. ~ಕು(ಗು)ತ್ತ = ಮಾರಿಬೇನೆ;
 ಕಾಲರಾ. ~ಬಲೆ = ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ
 ದೊಡ್ಡ ಬಲೆ. ~ಮಳೆ = ಅತಿವೃಷ್ಟಿ;
 ಭಾರಿ ಮಳೆ.

ಮಾರಿಕಬ್ಬೆ = ಮಾರಮ್ಮ.

ಮಾರಿಫತ್ತು (ನಾ). ೧. ವಶ; ಅಧೀನ. (ಅ).

೨. ಮೂಲಕವಾಗಿ; ಮುಖಾಂತರ.

ಮಾರುತ (ನಾ). ಗಾಳಿ; ವಾಯು. ~ಅಪ್ಪ
 = ಗಾಳಿಯ ಸ್ನೇಹಿತ; ಅಗ್ನಿ. ~ಬಂಧು
 = ಮಾರುತಾಪ್ಪ. ~ಸುತ=೧. ವಾಯುವಿನ
 ಮಗ. ೨. ಹನುಮಂತ. ೩. ಭೀಮ.

ಮಾಣ್(ರ್) (ಕ್ರಿ). ೧. ಎದುರಿಸು;

ಪ್ರತಿಭಟಿಸು. (ನಾ). ೨. ಪ್ರತಿ; ಇದಿರು;
 ಮರು. ~ಅಂಕ = ಪ್ರತಿ ಸ್ಪರ್ಧಿ;

ಎದುರಾಳಿ. ~ಅಣೆ = ಮೈರಪಡೆ;
 ಶತ್ರುಸೇನೆ. ~ಅನ್ = ಎದುರಿಸು;

ಪ್ರತಿಭಟಿಸು. ~ಅಳ್ = ಹಗೆ; ಶತ್ರು.
 ~ಇಸು = ಇದಿರಾಗಿ ಬಾಣ ಹೊಡೆ; ಪ್ರತಿ

ಬಾಣ ಹೊಡೆ. ~ಉತ್ತರ = ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ;
 ಜವಾಬು. ~ಉದ್ದು = ೧. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು

ಉಜ್ಜು; ಪರಸ್ಪರ ತಿಕ್ಕು. ೨. ಎದುರು
 ಬದುರಾಗಿ ಉಜ್ಜು; ಎದುರಾಗಿ ಉಜ್ಜು.

~ಒಡ್ಡು = ೧. ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲು;
 ಎದುರಿಸು. ೨. ಪ್ರತಿಬಲ; ಶತ್ರುಸೈನ್ಯ.

~ಕ(ಗ)ಣೆ = ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣ.
 ~ಕೊ(ಗೊ)ಡು = ವಶಪಡಿಸು; ವಶಕ್ಕೆ

ಒಪ್ಪಿಸು. ~ಕೊಳ್ = ವಿರೋಧಿಸು;
 ಪ್ರತಿಭಟಿಸು. ~ಕೋ(ಗೋ)ಲ್(ಲು)

= ಮಾರ್ಗಣೆ. ~ತಳೆ = ಪ್ರತಿಫಲಿಸು;
 ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸು. ~ತಾಗು = ಪರಸ್ಪರ ಹೊಡೆ,

-ಮುಟ್ಟು. ~ದನಿ = ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ. ~ಢುಡಿ
 = ೧. ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ; ಜವಾಬು. ೨. ಎದುರು

ಮಾತು; ಪ್ರತಿ ಮಾತು. ~ಪಡೆ = ಶತ್ರು

ಸೈನ್ಯ ; ವೈರಿದಳ. ~ಪೊಡೆ = ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹೊಡೆ. ~ಪೊಳೆ = ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸು. ~ಬ(ವ)ಲ = ಮಾರ್ಪಡೆ. ~ಮಲೆ = ಎದುರುದೀಳು ; ಪ್ರತಿಭಟಿಸು.

ಮಾಣು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ವಿಕ್ರಯಿಸು. ೨. ಬದಲಾಯಿಸು ; ಮಾರ್ಪಡಿಸು. ೩. ಬದಲಾಗು ; ಮಾರ್ಪಾಟುಹೊಂದು. ~ಅಟಿ = ವಿಕ್ರಯ ; ಹಣಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ~ಅಳಿ = ವ್ಯಾಪಾರಿ ; ವರ್ತಕ. ~ಪೊ(ವೊ)ಗು = ೧. ವಶವಾಗು ; ಮರುಳಾಗು. ೨. ಮೋಹಗೊಳ್ಳು.

ಮಾರ್ಗ(ನಾ). ೧. ಹಾದಿ ; ದಾರಿ. ೨. ರೀತಿ ; ಬಗೆ. ೩. ರೂಢಿ ; ಸಂಪ್ರದಾಯ. ೪. ಕಾವ್ಯ, ನೃತ್ಯ, ಸಂಗೀತ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿಯ ಪ್ರೌಢವಾದ ಶೈಲಿ. ~ಅಯಾಸ = ಪ್ರಯಾಣದಿಂದಂಟಾದ ಬಳಲಿಕೆ. ~ದರ್ಶಕ = ಹಾದಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವವನು. ~ದರ್ಶನ = ಹಾದಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು.

ಮಾರ್ಗನೆ (ನಾ). ದಾರಿಹೋಕ ; ಹಾದಿಗ. ಮಾರ್ಗಣ(ನಾ). ೧. ಹುಡುಕುವಿಕೆ ; ಶೋಧನೆ. ೨. ಯಾಚಕ ; ಬೇಡುವವನು. ೩. ರತ್ನ ; ವೈರಿ. ೪. ಬಾಣ.

ಮಾರ್ಗಶಿರ (ನಾ). ಚಾಂಚ್ಛಮಾನ ವರ್ಷದ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ತಿಂಗಳು.

ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷ = ಮಾರ್ಗಶಿರ.

ಮಾರ್ಗಸ್ಥ = ಮಾರ್ಗಗ.

ಮಾರ್ಜನೆ (ನಾ). ೧. ತೊಳೆಯುವುದು. ೨. ಚೊಕ್ಕಟಗೊಳಿಸುವುದು ; ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು.

ಮಾರ್ಜಣಿ (ನಾ). ಕಸಬರಿಗೆ.

ಮಾರ್ಜನೆ = ಮಾರ್ಜನ.

ಮಾರ್ಜಾಲ = ಮಾರ್ಜಾಲ.

ಮಾರ್ಜಾಲ (ನಾ). ಬೆಕ್ಕು ; ದಿಡಾಲ.

ಮಾರ್ತಂಡ (ನಾ). ಸೂರ್ಯ ; ನೇಸರು..

~ಸುತ = ೧. ಸೂರ್ಯನ ಮಗ. ೨. ಶನಿ..

೩. ಯಮ. ೪. ಸುಗ್ರೀವ. ೫. ಕರ್ಣ.

ಮಾರ್ತಾಂಡ = ಮಾರ್ತಂಡ.

ಮಾರ್ದಂಗಿಕ (ನಾ). ಮೃದಂಗವನ್ನು ಬಾರಿಸುವವನು ; ಮದ್ದಳಿಗ.

ಮಾರ್ದವ (ನಾ). ಕೋಮಲತೆ ; ಮೃದುವು ; ಸುಕುಮಾರತೆ.

ಮಾರ್ದಳಿಕ = ಮಾರ್ದಂಗಿಕ.

ಮಾರ್ಪಾಟು (ನಾ). ಬದಲಾವಣೆ.

ಮಾರ್ಪಾಡು = ಮಾರ್ಪಾಟು.

ಮಾರ್ಪು (ನಾ). ವ್ಯತ್ಯಾಸ ; ಬದಲು.

ಮಾರ್ಮಿಕ (ಗು). ೧. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಾಗುವ.

೨. ಮರ್ಮಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುವ. ೩. ಅಂತರಂಗಸ್ಪರ್ಶಿಯಾದ.

ಮಾಲ(ಳ)ತಿ (ನಾ). ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಬಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು ; ಜಾಜಿ.

ಮಾಲಾಕಾರ = ಮಾಲೆಗಾಣ.

ಮಾಲಿ (ನಾ). ೧. ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವನು. ೨. = ಮಾಲೆಗಾಣ.

೩. ತೋಟದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು ; ತೋಟಿಗ.

ಮಾಲಿಕ = ಮಾಲೆಗಾಣ.

ಮಾಲಿ(ಳ)ಕೆ (ನಾ). ೧. ಹೂವಿನ ಹಾರೆ ; ಮಾಲೆ. ೨. ಸರ ; ಕಂಠಸರ. ೩. ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದುದು ; ಗುಂಪು. ೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ.

ಮಲ್ಲಿಗೆ.

ಮಾಲಿನಿ (ನಾ). ೧. ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮಾರುವವಳು ; ಹೂವಾಡಗಿತ್ತಿ. ೨. ಒಂದು ವೃತ್ತದ ಹೆಸರು.

ಮಾಲಿನ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕೊಳೆ ; ಹೊಲಸು.

೨. ದೋಷ ; ಕುಂದು.

ಮಾಲೀಕ (ನಾ). ಯಜಮಾನ; ಒಡೆಯ.

ಮಾಲೀಕನು (ನಾ). ಉಜ್ಜುವುದು; ತಿಕ್ಕುವುದು.

ಮಾಲು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಾಗು; ಓರೆಯಾಗು.

(ನಾ). ೨. ಸರಕು; ಸಾಮಗ್ರಿ. ~ ಇಸು

= ೧. ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಬಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು;

ಓರೆಯಾಗಿಸು. ೨. ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡು.

೩. ಒಂದೇ ಸಮನೆ ನೋಡು; ದಿಟ್ಟಿಸಿ

ನೋಡು. ~ ಕ(ಗ)ಣ್ಣು = ಮೆಳ್ಳೆಗಣ್ಣು;

ವಕ್ರದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಕಣ್ಣು.

ಮಾಲಿ(ಳಿ) (ನಾ). ೧. (ಹೂವಿನ)ಹಾರ, -ಸರ.

೨. ಶ್ರೇಣಿ; ಸಾಲು; ಪಂಕ್ತಿ. ~ ಕ(ಗ)ಟ್ಟು

= ೧. ಹೂವುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟು; ಹಾರ ಮಾಡು.

೨. ಸಾಲುಗಟ್ಟು; * ಶ್ರೇಣಿಯಾಗಿ

ಒಟ್ಟು. ~ ಕಾ(ಗಾ)ಪ(ರ) = ಹೂವನ್ನು

ಕಟ್ಟಿ ಮಾರುವವನು; ಹೂವಾಡಿಗ.

~ ಕೊ(ಗೊ)ಳ = ಸಾಲುಗಟ್ಟು; ಒಂದರ

ಹಿಂದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಬರು. ~ ಗೈ

= ಕೂಡಿಸು; ಜೋಡಿಸು. ~ ಹಾಕು

= ೧. ಗೌರವಗೊಳಿಸುವಾಗ ಹಾರವನ್ನು

ಹಾಕು. ೨. ಮದುವೆಯಾಗು; ವರಿಸು.

ಮಾಲ್ಕಿ (ನಾ). ಒಡೆತನ; ಸ್ವಾಮ್ಯ.

ಮಾಲ್ಕು (ನಾ). ಹೂಮಾಲೆ; ಹಾರ.

ಮಾನ (ನಾ). ೧. ತಾಯಿಯ ಸಹೋದರ.

೨. ಗಂಡನ ಆಘವಾ ಹೆಂಡತಿಯ ತಂದೆ.

ಮಾವ(ಂ)ತ (ನಾ). ಅನೆಯನ್ನು ನಡೆಸು

ವವನು; ಮಾವಟಿಗ.

ಮಾವಟಿಗ = ಮಾವಂತ.

ಮಾವತಿಗ = ಮಾವಂತ.

ಮಾವು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ಮತ್ತು

ಅದರ ಹಣ್ಣು.

ಮಾವುತ = ಮಾವಂತ.

ಮಾವುರಿಗ (ನಾ). ಬೇಟೆಗಾರ; ಬೇಡ.

ಮಾವುರಿಗ = ಮಾವುರಿಗ.

ಮಾಪ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ದ್ವಿಧಕ

ಧಾನ್ಯ; ಉದ್ದು. ೨. = ಮಾಸಿ.

೩. ಮೂರ್ಖ.

ಮಾಪ (ನಾ). ಮೂವತ್ತು ದಿನಗಳ ಅವಧಿ;

ತಿಂಗಳು. ~ ಅಶನ = (ಜೀವನೋಪಾಯ

ಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುವ) ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳ,

-ವೇತನ. ~ ಪತ್ರಿಕೆ = ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ

ಬರುವ ಪತ್ರಿಕೆ.

ಮಾಪತಿ = ಮಹಾಸತಿ. ~ ಕಟ್ಟು = ಮಾಸ್ತಿ ಕಟ್ಟು.

ಮಾಸರ (ನಾ). ೧. ಅಧಿಕೃತ; ಬಾಹ್ಯಾ.

೨. ಚೊಕ್ಕಟು; ಚೊಕ್ಕತನ. ೩. = ಮಾಸರ.

~ ಇಕೆ = ಮಾಸರ.

ಮಾಸರಂ (ಅ). ಮನೋಹರವಾಗಿ; ಚೆಲುವಾಗಿ;

ಚೆನ್ನಾಗಿ.

ಮಾಸರಿ (ನಾ). ಚೆಲುವು; ಸೊಗಸು.

ಮಾಸಲಾಣಿ (ನಾ). ಮದುವೆ ಮುಂಚಾದ

ಶುಭಕಾರ್ಯಗಳಾದ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ

ನಡೆಸುವ ಒಂದು ಸಮಾರಂಭ; ತಿಂಗಳ

ನಾಗೋಲಿ.

ಮಾಸಲು (ನಾ). ೧. ಮಾಸಿದುದು; ಕೊಳ;

ಜೊಲಿಸು. ೨. ಕಾಂತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ;

ಮಂಕು.

ಮಾಸಲೆ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಕಾರ; ರೀತಿ.

೨. ಮಾವರಿ; ಆಕಾರ.

ಮಾಸವಳ (ನಾ). ಶೂರ; ಸಾಹಸಿ; ವೀರ.

ಮಾಸಾದಿ (ನಾ). ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಕುದುರೆ

ಸವಾರ.

ಮಾಸಾಳ(ಳು) = ಮಾಸವಳ.

ಮಾಸಿ (ನಾ). ಒಂದು ತೂಕ; ಎಂಟು ಗುಂಜಿ

ಗಳ ತೂಕ.

ಮಾಸಿಕ (ನಾ). ೧. ವ್ಯಕ್ತಿ ಸತ್ತ ಮೊದಲ

ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಲ

ಮಾಡುವ ಪ್ರಾದ್ಯ. ೨. ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ.

(ಗು). ೩. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಜರುಗುವ.

ಮಾಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಂಕಾಗು ; ಕಳೆಗುಂದು.

೨. ಕೊಳಕಾಗು ; ಹೊಲಸಾಗು. ೩. ದೋಷ ದಿಂದ ಕೂಡಿರು ; ಕಳಂಕಹೊಂದು.

೪. ಕೊಳಕು ಮಾಡು. (ನಾ). ೫. ಕೊಳೆ ; ಹೊಲಸು ; ಕಶ್ಶಲ. ೬. ದೋಷ ; ಪಾಪ.

೭. ಹೆರಿಗೆಯ ಸೆತ್ತಿ ; ಕಸ.

ಮಾಸ್ತಿ = ಮಡಾಸತಿ. ~ ಕಲ್ಲು = ಸದಗಮನ ಮಾಡಿದ ಪತಿವ್ರತೆಯ ಸ್ಮಾರಕಶಿಲೆ.

ಮಾಹಳ = ಮಹಳ.

ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ (ನಾ). ೧. ಹಿರಿಮೆ ; ಭಾನಕೆ.

೨. ಒಂದು ಸ್ಥಳದ ಅಥವಾ ವಸ್ತುವಿನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಸಾರುವ ಐತಿಹ್ಯ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಗ್ರಂಥ.

ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ = ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ.

ಮಾಹಿತಿ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿವಳಿಕೆ ; ಅರಿವು.

೨. ವಿವರಣೆ ; ಸಮಾಚಾರ.

ಮಾಹಿಷ (ಗು). ಎಮ್ಮೆ ಅಥವಾ ಕೋಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಮಾಹಿಷಿ (ನಾ). ಎಮ್ಮೆ.

ಮಾಹಿಷಿಕ (ನಾ). ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ವ್ಯಭಿಚಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿ, ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವವನು ; ಜಾಯಾಜೀವ.

ಮಾಹುತ = ಮಾವಂತ.

ಮಾಹೆ (ನಾ). ತಿಂಗಳು ; ಮಾಸ.

ಮಾಹೇಯ (ನಾ). ೧. ಮಂಗಳಗ್ರಹ ; ಕುಜ. (ಗು). ೨. ಭೂಮಿಯ ; ನೆಲದ.

ಮಾಹೇಶ್ವರ (ನಾ). ೧. ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವವನು ; ಶಿವನ ಉಪಾಸಕ. (ಗು).

೨. ಶಿವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಮಾಳ (ನಾ). ೧. ಅಟ್ಟ ; ಅಟ್ಟಣೆ. ೨. ವಿಶಾಲವಾದ ಜಾಗ ; ಬಯಲು. ೩. (ಉಪ್ಪನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು) ಉಪ್ಪುನೀರನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಪಾತಿ ; ಉಪ್ಪುಮಡಿ. ೪. ಏರಿ ; ದಿಣ್ಣೆ. ೫. = ಮಹಳ.

ಮಾಳಜಿಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ.

ಮಾಳಬೆಕ್ಕು (ನಾ). ಕರಿಯ ಬಣ್ಣದ ನೀಳವಾದ ಬೆಕ್ಕು.

ಮಾಳಿ (ನಾ). ಅಗಸಗಿತ್ತಿ.

ಮಾಳಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಮಹಡಿ ; ಉಪ್ಪರಿಗೆ.

೨. ಮನೆಯ ಮೇಲಿನ ಮಣ್ಣಿನ ಹೊದಿಕೆ.

~ಮನೆ = ೧. ಮಹಡಿ ಮನೆ ; ಉಪ್ಪರಿಗೆ ಮನೆ.

೨. ಮಣ್ಣಿನ ಮೇಲ್ಭಾಗವೇ ಇರುವ ಮನೆ.

ಮಾಚ್ಚಿ(ಳ್ಳಿ) (ನಾ). ೧. ರೀತಿ ; ಬಗೆ.

೨. ಆಚರಣೆ ; ನಡವಳಿ. ೩. ಕೆಲಸ ; ಕಾರ್ಯ ; ಮಾಡುವಿಕೆ.

ಮಿಂಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಪ್ರಕಾಶಿಸು. ೨. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ

ವಿದ್ಯುತ್ತಿನ ಬೆಳಕು ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಳ್ಳು.

೩. ಮೇಲಾಗು ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗು. ೪. ದಾಟು ; ಮೀರು.

೫. ದೇಗುಲಾಗಿ ಚಲಿಸು.

೬. ಸ್ಪರಿಸು ; ಮಿಸುಗು ; ಹೊಳೆ. (ನಾ).

೭. ಹೊಳಪು ; ಪ್ರಕಾಶ. ೮. ಮೋಡಗಳ

ಘರ್ಷಣೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಬೆಳಕು ; ವಿದ್ಯುತ್ತು.

೯. ಮುನ್ನಡೆಯರು ಕಾಲಿನ

ಬೆರಳಿಗೆ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಅಭರಣ. ~ (ಂ)ಪು(ಬು)ಬು(ಳು)

= ಮಿಣುಕು ಮಿಣು ; ಮಿಡ್ಡೋತ.

~ಹ(ವ)ಡೆ = ಹೊಳಪನ್ನು ಹೊಂದು ;

ಶೋಭಿಸು. ~ಹುಳು = ಮಿಂಚುಂಬುಣು.

ಮಿಂಟೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಾಣ.

೨. ಗೋರಿ ; ಗುಂದು. ೩. ಮಣ್ಣುಹೆಂಟೆ.

೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕೀಟ ; ಮಿಡೆತೆ.

೫. ಗುಂಪು ; ಸಮೂಹ.

ಮಿಂಡ (ನಾ). ೧. ಉಪಶತಿ ; ಗೆಣೆಯ.

೨. ವಿಷಯಾಲಂಕಟಿ ; ಜಾರ. ೩. ಶೂರ ;

ಕಲಿ. ೪. ಮೇಲಾದವನು. ~ಗಾಣ(ರ)

= ಮಿಂಡ ; ಉಪಶತಿ. ~ಪ್ರಾಯ.

= ತಾರುಣ್ಯ ; ಯೌವನ.

ಮಿಂಡಿ (ನಾ). ಗ. ಉಪಪತ್ತಿ; ಬಂಗಾರದವಳು.
 ೧. ಜಾರೆ; ಕುಲಟೆ. ೨. ತರಣ; ಪ್ರಾಯದ
 ಹೆಂಗಸು.

ಮಿಂಡು (ನಾ). ಗ. ಭೋಗಾಭಿಲಾಷೆ;
 ಕಾಮುಕತೆ. ೨. ಪ್ರಾಯ; ಹರಯ.
 ೩. ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನ, -ಪದವಿ. ~ ಏರ್ (ಳು)
 = ಗ. ಹರಯದ ಉತ್ಪಾದದಿಂದ ಉಬ್ಬು.
 ೨. ಮೈಮರೆ; ಅಮಲೇರು.

ಮಿಂಡೆ = ಮಿಂಡಿ.

ಮಿಣೆ ಗ. = ಮಿಗ. ೧. ಕಾಡುಹಂದಿ; ಸೂಕರ.
 ೨. ಮೋಸಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ಮಿಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಅಧಿಕವಾಗು; ಹೆಚ್ಚಾಗು.

೧. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗು. ೨. ದಾಟು; ಅತಿಕ್ರಮಿಸು.

ಮಿಗ (ನಾ). ಗ. ಮೃಗ; ಪ್ರಾಣಿ. ೨. ಚೆಂಕೆ;

ಚಿಗರೆ. ~ಪ(ವ)ಕ್ಕೆ = ಮೃಗಗಳು

ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳ; ಹಕ್ಕಿ. ~ಪ(ವ)ಗೆ

= ಜಿಂಕೆಯ ಶತ್ರು; ಹುಲಿ. ~ಬೇರೆ

= ಮಿಗವೆ. ~ಲಚ್ಚಣ = ಜಿಂಕೆಯನ್ನು

ಲಾಂಛನವನ್ನಾಗುವವನು; ಚಂದ್ರ.

ಮಿಗೆಯೆ (ನಾ). ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ

ಹಿಡಿದವನು; ಶಿವ.

ಮಿಗಬೇರೆ (ನಾ). ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ನಾಹನ

ವಾಗುವವನು; ನಾಯಕ.

ಮಿಗಸಿರ = ಮೃಗಶಿರ.

ಮಿಗಿಲ್ (ಲು) (ನಾ). ಗ. ಹೆಚ್ಚಾದುದು;

ಅಧಿಕವಾದುದು. ೧. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು;

ಉತ್ತಮವಾದುದು. ~ಆಗು = ಗ. ಮಿಗು;

ಹೆಚ್ಚಾಗು. ೨. ಮೇಲಾಗು; ಶ್ರೇಷ್ಠ

ವಾಗು.

ಮಿಗು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಅಧಿಕವಾಗು.

೧. ಮಿಗು; ದಾಟು. ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗು;

ಮೇಲಾಗು. ೩. ಖರ್ಚಾಗಿ ಉಳಿ.

ಮಿಗಿ (ಅ). ಅಧಿಕವಾಗಿ; ಹೆಚ್ಚಾಗಿ.

ಮಿಟಕಲಾಡಿ (ನಾ). ಒಯ್ಯಾರಿ; ಸೋಗಲಾಡಿ.

ಮಿಟಕು (ಕ್ರಿ). ಗ. ರೆಪ್ಪೆಯನ್ನು ಬಡಿ;
 ರೆಪ್ಪೆಯಾಡಿಸು. ೧. ರೆಪ್ಪೆಯಾಡಿಸುವುದ
 ರಿಂದ ಕಣ್ಣನ್ನು ಮಾಡು.

ಮಿಟುಕು = ಮಿಟಕು. ~ಇಸು = ಮಿಟಕು.

ಮಿಟ್ಟಿ (ನಾ). ಗ. ಮುಟ್ಟಿನ ಹೆಂಡತಿ. ೧. (ಮುಟ್ಟಿನ)

ಗೋರಿ. ೨. ದಿಣ್ಣೆ; ಮರಿ. ೩. ಎತ್ತರ

ವಾದುದು; ಉನ್ನತವಾದುದು. ೪. ರಾಶಿ;

ಸಮೂಹ. ೫. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಾಣ.

೬. ಮೊಗ್ಗು; ಮುಗುಳು.

ಮಿಠಾಯಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ.

~ಗಾರ = ಮಿಠಾಯಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸು

ವವನು ಅಥವಾ ಮಾರುವವನು.

ಮಿಠಾರಿ (ನಾ). ಚೆಲುವೆ; ರೂಪವತಿ.

ಮಿಡ = ಮೃಡ.

ಮಿಡಚಿ = ಮಿಡತೆ.

ಮಿಡತೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಾರುವ

ಹುಳು; ಶಿವನ ಕುದುರೆ.

ಮಿಡಿ (ಕ್ರಿ). ಗ. ತಂತಿ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ನುಡಿಸು;

ಬೆರಳಿನಿಂದ ಮಿಡಿಸು. ೧. ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆಡೆ

ಯನ್ನು ಜಗ್ಗು; ತೇಂಕರಿಸು. ೨. ಚಿಮ್ಮು;

ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿಸು. ೩. ಚಿಟಕಿ ಹಾಕು;

ಎರಡು ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಶಬ್ದಮಾಡು.

೪. ಪುಟನೆಗೆ; ಹಾರು; ಕುಪ್ಪಳಿಸು.

೫. ಸ್ವಂದಿಸು; ತವಕಿಸು. ೬. ಒರಿಸು;

ತೊಡೆ. (ನಾ). ೭. ಹೀಚು; ಕಸುಗಾಯಿ.

೮. ಹಿಮ್ಮಡಿ; ಮಡ. ೧೦. ಚಟಕ;

ಚಾಟಿ. (ಗು). ೧೧. ಸಣ್ಣ; ಚಿಕ್ಕ.

~ಕಾ(ಗಾ)ಯಿ = ಹೀಚು. ~ನಾಗ

= ಸಣ್ಣ ಜಾತಿಯ ನಾಗರಹಾವು.

~ನಾಗರ = ಮಿಡಿನಾಗ. ~ಬಿ(ವಿ)ಲ್

= ಕಲ್ಲನ್ನು ಬೀರಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ

ಬಿದಿರಿನ ಬಿಲ್ಲು.

ಮಿಡಿಚಿ ಗ. = ಮಿಡತೆ. ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ಸಣ್ಣ ಮಿಾನು.

ಮಿಡಿತ (ನಾ). ಸ್ವಂದನ; ತುಡಿತ.

ಮಿಡಿತೆ = ಮಿಡತೆ.

ಮಿಡು(ಂ)ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಲುಗು; ಅಲ್ಲಾಡು.

೧. ಸಂಕಟಪಡು; ಪೇಚಾಡು. ೨. ಹೆದರು;

ಭಯಪಡು. ೪. ಅಲುಗಿಸು; ಕದಲಿಸು.

೫. ಜೇತನಗೊಳ್ಳು; ಜೈತನ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದು.

೬. ಸ್ವಂದಿಸು; ತುಡಿ. ೭. ಅಳುಕು;

ಹಿಂಬರಿ. ೮. ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಪಡೆ.

೯. ತವಕಿಸು; ಆತುರಪಡು. ೧೦. ನೆಗೆ;

ಚಿಮ್ಮ. ೧೧. ಅನುಕಂಪವನ್ನು ತೋರು;

ಮರುಗು. ೧೨. ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡು.(ನಾ).

೧೩. ಅಲುಗಾಟ; ಚಲನೆ. ೧೪. ದುಃಖ;

ಕಳವಳ. ೧೫. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಕೆಜ್ಜು.

೧೬. ಚಟುವಟಿಕೆ; ಲವಲವಿಕೆ. ~ಅಟಿ

= ೧. ತುಡಿತ. ೨. ಆತುರ. ~ಅಡು = ೧. ದಿಟ್ಟ

ತನದಿಂದ ವರ್ತಿಸು. ೨. ಸಂಕಟಪಡು;

ನೊಂದುಕೊಳ್ಳು. ~ಕು(ಗು)ಂಡು = ಲವ

ಲವಿಕೆ ಇಲ್ಲವಾಗು; ಜೈತನ್ಯ ಕುಗ್ಗು.

ಮಿಡುಗು (ನಾ). ಅತಿಯಾದ ದುಃಖ, -ಅಳಲು.

ಮಿಡ್ಡೆ (ನಾ). ಬಹಳವಾಗಿ ಬೆಂದಿರುವುದು;

ಗಿಂಜಲು. ~ಕೂಳು = ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಂದ

ಅನ್ನ; ಗಿಂಜಲನ್ನ.

ಮಿಡುಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಕೆ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು.

೨. ಮಂದವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸು; ಸಣ್ಣದಾಗಿ

ಮಿಂಚು. (ನಾ). ೩. ಹೊಕೆಯುವಿಕೆ.

ಮಿಣೆ (ನಾ). (ಚರ್ತದಿಂದ ಮಾಡಿದ) ಹಗ್ಗ;

ಮಿಳಿ. ~ಬ(ವ)ಲೆ = ಹಗ್ಗದಿಂದ ಮಾಡಿದ

ಬಲೆ.

ಮಿಣೆಕೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ

ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು.

ಮಿಣುಕು = ಮಿಣಕು. ~ಹುಳು = ಮಿಂಚು

ಹುಳು.

ಮಿಣುಗುಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಪ್ರಕಾಶ ದೀರು;

ಹೊಕೆ. ೨. ಮಂದವಾಗಿ ಉರಿ.

ಮಿಣ್ಣಿಗೆ (ಅ). ಮೌನವಾಗಿ; ನಿಶ್ಶಬ್ದವಾಗಿ.

ಮಿಣ್ಣೆ (ನಾ). ೧. ಮರದ ಅಥವಾ ಲೋಹದ

ಚಮಚ; ಸಣ್ಣ ಸೌಟು. ೨. ನೀರು ಕುಡಿ

ಯುವ ಸಣ್ಣ ಪಾತ್ರೆ; ಥಾಲಿ.

ಮಿತ (ಗು). ೧. ಮಿತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ; ಎಲ್ಲೆ

ಮೀರದ. ೨. ಚಿಕ್ಕದಾದ; ಸಣ್ಣದಾದ.

೩. ಪರಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ೪. ಸತ್ತ; ಮೃತಿ

ಜೊಂದಿದ. ~ಮಿತನ = ೧. ಮಿತವಾದ

ಮಾತು; ತೂಕದ ಮಾತು. ೨. = ಮಿತ

ಭಾಷಿ. ~ಮಾದ = ಮಿತವ್ಯಯವನ್ನು

ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ~ವ್ಯಯ

= ಹಿಡಿತದಿಂದ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವಿಕೆ.

ಮಿತಭಾಷಿ (ನಾ). ಕಡಮೆ ಮಾತನಾಡು

ವವನು.

ಮಿತಿ (ನಾ). ೧. ಅಳತೆ; ಪ್ರಮಾಣ. ೨. ಎಲ್ಲೆ;

ಮೇರೆ. ~ಮಿಾರು = ೧. ಎಲ್ಲೆ ಮೀರು;

ಮೇರೆಯನ್ನು ದಾಟು. ೨. ಹಿಡಿತ ತಪ್ಪು;

ಅಂಕೆಗೆ ಸಿಗದಿರು.

ಮಿತ್ತು = ಮಿಚ್ಚು.

ಮಿತ್ರ (ನಾ). ೧. ಗೆಳೆಯ; ಸ್ನೇಹಿತ.

೨. ಸೂರ್ಯ; ನೇಸರು. ೩. ದ್ವಾದಶಾಧಿತ್ಯ

ರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ. ೪. ರಾಜನ ಸಮಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು. ~ಬೇಟಿಕ = ಸೂರ್ಯನ ಆಕಾರ

ದಲ್ಲಿರುವ ಗುರಾಣಿ, -ಹರಿಗೆ. ~ದ್ರೋಹ

= ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಮಾಡುವ ವಂಚನೆ, -ಮೋಸ.

~ಭೇದ = ಗೆಳೆಯರಲ್ಲಿ ಒಡಕು ಉಂಟು

ಮಾಡುವುದು.

ಮಿತ್ರ (ನಾ). ಗೆಳತೆ; ಸ್ನೇಹಿತ.

ಮಿಥುನ (ನಾ). ೧. ಜೋಡಿ; ಜತೆ; ಯುಗ್ಮ.

೨. ಸಂಭೋಗ; ಮೈಥುನ. ೩. ನೇರಿಕೆ;

ಜೋಡಣೆ. ೪. ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ ಹನ್ನೆರಡು

ರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಮಿಥ್ಯ (ನಾ). ಸುಳ್ಳು; ದುಃ.

ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನ (ನಾ). ನಿಜವಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನ.

ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನಿ (ನಾ). ನಿಶ್ಚಯಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ
 ಬವನು.
 ಮಿಥ್ಯಾವೃಷ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ನಾಸ್ತಿ ಕ ತೆ.
 ೨. ನಾಸ್ತಿ ಕ.
 ಮಿಥ್ಯಾವಾದಿ (ನಾ). ಸುಳ್ಳುಜೇಳುವವನು;
 ಸುಳ್ಳುಗಾರ.
 ಮಿಥ್ಯೆ = ಮಿಥ್ಯೆ.
 ಮಿದಿ (ಕ್ರಿ). ೧. (ಒನಕೆಯಿಂದ) ಕುಟ್ಟು.
 ೨. = ಮಿದ್ನು. ೩. ಅರೆ; ಪುಡಿಮಾಡು.
 ೪. ಕೊಲ್ಲು; ಸಂಹರಿಸು.
 ಮಿದು (ಗು). ಮೃದುವಾದ; ಕೋಮಲ
 ವಾದ.
 ಮಿದುಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ತೊಳಸು; ಗೊಟಾಯಿಸು.
 (ನಾ). ೨. = ಮಿದುಟ್ಟು.
 ಮಿದುಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ತೊಳಸು; ಗೊಟಾಯಿಸು.
 ಮಿದುಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ಮಡ; ಮಾಳಿಗೆ.
 ೨. ಮಹಡಿಮನೆ.
 ಮಿನಿಮಿನಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಿಡಲವಾಗಿ
 ಪ್ರಕಾಶಿಸು, -ಹೊಳೆ. ೨. ಮಂದವಾಗಿ
 ಹೊಳೆ, -ಕಾಂತಿವೀರು.
 ಮಿಸು(ಂ)ಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಳೆ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು;
 ಫಲಫಲಿಸು. (ನಾ). ೨. ಕಾಂತಿ; ಹೊಳಪು.
 ಮಿಸುಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾತನಾಡು.
 ೨. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗು; ಸ್ಪುರಿಸು.
 ೩. = ಮಿಸುಗು. (ನಾ). ೪. ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ
 ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ.
 ಮಿಸ್ನು = ಮಿಸುಂಗಳು.
 ಮಿಸುಸು (ನಾ). ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ರೈತರಿಂದ ಧಾನ್ಯ
 ಅಥವಾ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅನುವಂಶಿಕ
 ಹಕ್ಕು. ~ದಾರ = ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಧಾನ್ಯ,
 ಹಣ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಪಡೆಯುವವನು;
 ಆಯಗಾರ.

ಮಿಸು(ರು)ಗು = ಮಿಸುಂಗಳು.
 ಮಿಸು(ರು)ಪು (ನಾ). ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ.
 ಮಿಸು(ಳ)ನ (ನಾ). ಕೂಟ; ಸೇರಿಕೆ.
 ಮಿಸುಕತು (ನಾ). ೧. ಸೇರಿಕೆ; ಜೋಡಣೆ.
 ೨. ಸಂದರ್ಶನ; ಭೇಟಿ.
 ಮಿಸುಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೂಡು; ಬೆರೆ.
 ೨. ಕೂಡಿಸು; ಬೆರಸು.
 ಮಿಸು(ಳ)ಂದ (ನಾ). ಕುಂದಿ; ಭ್ರಮರ.
 ಮಿಸು(ಳ)ತ (ಗು). ಸೇರಿದ; ಮಿಶ್ರವಾದ.
 ಮಿಸು ೧. = ಮಿಸುಣ. (ಗು). ೨. ಸೇರಿಸಿದ;
 ಬೆರೆಸಿದ. ೩. ನಾನಾಬಗೆಯ; ಹಲವು ವಿಧದ.
 ~ವರ್ಣ = ೧. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಾತಿಗಳು
 ಸೇರುವುದು. ೨. ಬೇರೆಬೇರೆ ಬಗೆಯ
 ಬಣ್ಣ; ಬೆರೆತ ಬಣ್ಣ. ~ವಿ ನಾ ಹ
 = ಅಂತರ್ಜಾತೀಯ ವಿನಾಹ.
 ಮಿಸುಣ (ನಾ). ಸೇರಿಕೆ; ಬೆರೆಕೆ.
 ಮಿಸು (ನಾ). ೧. ನೆಪ; ವ್ಯಾಪ್ತಿ. ೨. ಮೋಸ;
 ಕಪಟ. ೩. ಸೋಗು; ತೋರಿಕೆ.
 ಮಿಸು (ಗು). ೧. ಸಿಹಿಯಾದ; ಸವಿಯಾದ.
 ೨. ಒಡ್ಡೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ; ತೋಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
 ~ಅನ್ನ = ರಸವತ್ತಾದ ಆಹಾರ,
 -ಭೋಜನ.
 ಮಿಸಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸು;
 ಮೀಯಿಸು. ೨. ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡು.
 ಮಿಸುಂಕು (ಕ್ರಿ). ಕದಲು; ಅಲ್ಲಾಡು.
 ಮಿಸುಕು ೧. = ಮಿಸುಗು. ೨. ಅಲೆದಾಡು;
 ಸುಳಿ. ೩. ಸ್ಪಂದಿಸು; ತುಡಿ. ೪. ಕದಲಿಸು;
 ಅಲುಗಿಸು. ೫. ಮೀರು; ಅತಿಕ್ರಮಿಸು.
 ~ಅಟ = ಅಲುಗಾಟ; ಜಲನೆ. ~ಅಡು
 = ಅಲುಗು; ಜಲಿಸು.
 ಮಿಸುಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಳೆ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು.
 ೨. ತೋರಿಸು; ಅಂದವಾಗು.
 ೩. = ಮಿಸುಂಕು.
 ಮಿಸುನಿ (ನಾ). ಚಿನ್ನ; ಬಂಗಾರ.

ಮಿಸುಪು (ನಾ). ೧. ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ.

೨. ಅಂದ; ಲಾವಣ್ಯ.

ಮಿಹಿರ (ನಾ). ಸೂರ್ಯ. ~ಅಧ್ಯ

= ಸೂರ್ಯನ ಮಾರ್ಗ; ಆಕಾಶ. ~ಸುತ

= ೧. ಸೂರ್ಯನ ಮಗ. ೨. ಯಮ.

೩. ಶನಿ. ೪. ಕರ್ಣ. ೫. ಸುಗ್ರೀವ.

ಮಿಳಿ = ಮಿಡ.

ಮಿಳಿರ(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಲುಗಾಡು;

ಚಲಿಸು. ೨. ಉರುಳು; ಹೊರಳಾಡು.

೩. ಏಳಿಗೆಯಾಗು; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದು.

ಮಿಳಿರ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಲುಗಾಡು; ಚಲಿಸು.

೨. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತು; ನಿಗುರಿಸು.

ಮಿಳ್ಳಿ = ಮಿಡ್ಲೆ.

ಮಿಳ್ಳಿಜಾ(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ಸಾಗು; ಚಲಿಸು.

ಮಿಳ್ಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಾಗು; ಮುಂದುವರಿ.

೨. ನೆಗೆ; ಕುಪ್ಪಳಿಸು. ೩. = ಮಿಳಿರ್ಚು.

ಮಿಳ್ಳಿ ೧.=ಮಿಡ್ಲೆ. ೨. ಎಳೆಯ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ;

ಕುರುಂಬೆ.

ಮಿಟ್ಟು(ಳ್ಳು) (ನಾ). ಮೃತ್ಯು; ಸಾವು.

ಮಿಾ (ಕ್ರಿ). ಸ್ನಾನಮಾಡು; ಜಳಕ ಮಾಡು.

ಮಿಾಂ=ಮಿಾನ್. ~ಕು(ಗು)ಲಿ=ಮಿಾಂಬುಲಿಗ.

~ಕು(ಗು)ಲಿಗ = ಮಿಾಂಬುಲಿಗ. ~ಗುಡಿ

= ಮಿಾಸಿನ ಗುರುತುಳ್ಳ ಬಾವುಟ.

~ಪ(ಬ)ಬ(ಳ)ಯಿಗೆ = ಮಿಾಂಗುಡಿ.

~ಪು(ಬು)ಬು(ಳು) = ಮಿಾನಂಬುಲು.

~ಪ್ರೊ(ಬೊ)ಣರ್ = ಮಿಾನುಗಳ

ಜೋಡಿ, -ಯುಗ್ಮ. ~ಬಟ್ಟಿ = ನಕ್ಷತ್ರ

ಮಾರ್ಗ; ಆಕಾಶ.

ಮಿಾಂಚುಳ್ಳಿ (ನಾ). ಮಿಾನು ಹಿಡಿಯುವ

ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ.

ಮಿಾ(ಂ)ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. (ಸನ್ನೆಕೋಲಿನಿಂದ)

ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತು, -ಎಬ್ಬಿಸು. ೨. ಕೀಳು;

ಉತ್ಪಾಟಿಸು. ೩. ಸ್ಪಂದಿಸು; ತುಡಿ.

೪. ಚಿಮ್ಮು; ನೆಗೆ. ೫. ತಂತಿವಾದ್ಯವನ್ನು

ಮಿಡಿ, -ನುಡಿಸು. (ನಾ). ೬. ಭಾರವಾದ

ವಸ್ತುವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತುಲು

ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸಾಧನ; ಸನ್ನೆಕೋಲು.

೭. ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆ; ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ. ೮. ತಂತಿ

ವಾದ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಸುವಿಕೆ. ~ಅಗು

= ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗು; ಉತ್ತಮವಾಗು.

ಮಿಾಂಟಿ (ನಾ). ೧. ಮಣ್ಣಿನ ಹೆಂಟಿ.

೨. ಲೋಹದ ಗುಂಡು, -ಗೋಲಿ.

ಮಿಾಂಬಲ(ಳ)ಯಿಗೆಯ (ನಾ). ಮಿಾಸಿನ

ಗುರುತನ್ನು ಧ್ವಜದಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳವನು; ಕಾನು.

ಮಿಾಂಬುಲಿಗ (ನಾ). ೧. ಮಿಾನು ತಿನ್ನುವ

ಕೊಕ್ಕರೆ, ಜಾಲಗಾರ ಹಕ್ಕಿ ಮುಂತಾದುವು.

೨. ಮಿಾನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವವನು; ಬೆಸ್ತ.

ಮಿಾಣ (ನಾ). ಮಿಾಹ; ಸ್ನಾನ.

ಮಿಾನ್(ನು) (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಲಚರ

ಪ್ರಾಣಿ; ಮತ್ಸ್ಯ. ೨. ನಕ್ಷತ್ರ. ~ಗಾರ

= ಬೆಸ್ತ.

ಮಿಾಸ (ನಾ). ೧. ಮಿಾನು; ಮತ್ಸ್ಯ.

೨. ಜ್ಯೋತಿಶ್ಚಕ್ರದ ಹನ್ನೆರಡು ರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು. ~ಅಂಕ = ಕಾನು; ಮನ್ವಥ.

~(ಂ)ಪು(ಬು)ಬು(ಳು) = ಮಿಂಚು

ಹುಳು; ಬುಡ್ಡೋತ. ~ಕೇತನ

= ಮಿಾನಾಂಕ. ~ಕೇತು = ಮಿಾನಾಂಕ.

~ಧ್ವಜ = ಮಿಾನಾಂಕ.

ಮಿಾಮಾಂಸ = ಮಿಾಮಾಂಸೆ. ~ಮಾಡು

= ಆಳವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸು, -ವಿಚಾರಮಾಡು.

ಮಿಾಮಾಂಸಕ (ನಾ). ೧. ಆಳವಾಗಿ ವಿಚಾರ

ಮಾಡುವವನು; ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ

ಶೋಧಿಸುವವನು. ೨. ಮಿಾಮಾಂಸಶಾಸ್ತ್ರ

ವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವನು.

ಮಿಾಮಾಂಸೆ (ನಾ). ೧. ವಿಚಾರ ಮಾಡು

ವುದು; ವಿವೇಚನೆ. ೨. ಆರು ಬಗೆಯ

ದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಮಿಯಾ(ಯು) = ಮಿಾ.

ಮಾಲು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ದಾಟು; ಮುಂದೆ
ಹೋಗು. ೨. ಉಲ್ಲಂಘಿಸು; ಅತಿಕ್ರಮಿಸು.

೩. ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಅತಿಯಾಗು.

ಮಾಲನ (ನಾ). ಮುಚ್ಚುವಿಕೆ.

ಮಾಸಲ್(ಲು) (ನಾ). ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತೆಗೆದಿರಿಸಿದ
ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತು; ಮುಡಿಪು.

~ಅಳಿ = ಪಾವಿತ್ರವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು;

ಅಪವಿತ್ರವಾಗು. ~ಇಡು = ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ
ಕಾದಿರಿಸು; ಮುಡಿಪುಕಟ್ಟು. ~ಕಟ್ಟು

= ಮೀಸಲಿಡು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಮೀಸಲಳಿ.

~ಪಡೆ = ವಿಶೇಷ ಸಂಧರ್ಭಕ್ಕಾಗಿ
ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದ ಸೈನ್ಯ. ~ಮುರಿ = ಮುಡಿ

ಪಾಗಿರಿಸಿದುದನ್ನು ಬಳಸು; ಕಾದಿರಿಸಿದ
ವಸ್ತುವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸು.

ಮಾಸೆ (ನಾ). ಗಂಡಸಿನ ಮೇಲ್ಬುಟ್ಟಿಯ
ಮೇಲಿರುವ ಕೂದಲು; ಕೂರ್ಚ; ಶ್ವಶ್ರು.

~ಬರು = ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರು; ಯೌವನ
ವಸ್ತು ಹೊಂದು.

ಮಾಹ (ನಾ). ಸ್ನಾನ; ಜಳಕ.

ಮುಂ (ಗು). ೧. ಮುಂಭಾಗದ; ಮುಂದು
ಗಡೆಯ. ೨. ಹಿಂದಿನ; ಪೂರ್ವದ.

~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಮುಂಬದಿಯಲ್ಲಿರು.

೨. ಕೆರೆಯ ಕಲ್ಲಿನ ಏರಿಯ ಒಳಭಾಗ.

~ಕ(ಗ)ಡ = ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತ

ವಾಗಿಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ದುಡ್ಡು;

ಅಗಾಧ. ~ಕ(ಗ)ಡೆ = ಮುಂಭಾಗ;

ಮುಂಬದಿ. ~ಕ(ಗ)ತ್ತಲೆ = ಮುಚ್ಚಂಚೆಯ

ಕತ್ತಲೆ; ನಸುಗತ್ತಲೆ. ~ಕ(ಗ)ಯ್

= ಕೈಯಮುಂಭಾಗ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣ್(ಣು)

= ಮುಂದೆ ಅಗುವುದನ್ನು ತಿಳಿ.

~ಕಾ(ಗಾ)ರ್(ರು) = ೧. ವರ್ಷದಲ್ಲಿ

ಬೀಳುವ ಮೊದಲನೆಯ ಮಳೆ. ೨. ಮಳೆ

ಗಾಲದಪೂರ್ವಾರ್ಧ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಲ್(ಲು)

= ೧. ಕಾಲಿನ ಮುಂಭಾಗ. ೨. ಚತುಷ್ಪಾದಿ

ಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಮುಂಭಾಗದ ಕಾಲು.

~ಕು(ಗು)ಡಿ = ೧. ಬಳ್ಳಿಯ ತುದಿ,

-ಅಂಕುರ. ೨. ಸೈನ್ಯದ ಮುಂಭಾಗ;

ಮುಂಚೂಣಿ. ೩. ಮೊದಲನೆಯದು;

ಜೊ ಚ್ಚಿಲು. ~ಕು(ಗು)ರುಳ್(ಳು)

= ಮುಂದಲೆಯ ಕೂದಲು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು

= ದಿಕ್ಕು ತೋಚದಾಗು; ಕಂಗೆಡು.

~ಕೆ(ಗೆ)ಯ್ = ಮುಂಗಯ್.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ೧. ಮುಂದುವರಿ;

ಮುಂದೆಸಾಗು. ೨. ತವಕಿಸು; ಉತ್ಸಾಹಿಸು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಡ = ಬೇಗ ಬರುವ ಸಿಟ್ಟು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಡಿ = ಶೀಘ್ರಕೋಪ;

ಕೂಡಲೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೆಳುವ ನಸು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳಿ = ನಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಕೂಗುವ

ಕೋಳಿ. ~ಗೋಟು = ಮುಂದಿನ ತುದಿ,

-ಕೊನೆ. ~ಜೋಣೆ(ಳಿ) = ಮುಂಗೋಳ್.

~ಜಾಗ್ರತೆ = ಮೊದಲೇ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸು

ವಿಕೆ; ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ. ~ಜಾವ(ವು)

= ಮುಂಜಾನೆ. ~ಜೋಲಿ = ಮುಂದಕ್ಕೆ

ಬಾಗಿರುವುದು. ~ಜೋಲು = ಮುಂದಕ್ಕೆ

ಬಾಗು, -ಒಲೆ. ~ತ(ದ)ಲೆ = ತಲೆಯ

ಮುಂಭಾಗ. ~ದಂದೆ = ಮುಂದಿನ ತುದಿ,

-ಅಂಚು. ~ದಳ = ಸೈನ್ಯದ ಮುಂಭಾಗದ

ತುಕಡಿ. ~ದೂಡು = ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೂಕು,

-ತಳ್ಳು. ~ಪ(ಬ)ಗಲ್ = ಹಗಲಿನ

ಮೊದಲಭಾಗ. ~ಪ(ಬ)ನಿ = ಪ್ರಾರಂಭ

ದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಮಳೆಯ ಹನಿ. ~ಪ(ಬ)ರಿ

= ಮುಂದುವರಿ; ಮುನ್ನುಗ್ಗು. ~ಬಗೆ

= ಮುಂದಾಲೋಚನೆ ಮಾಡು. ~ಬದಿ

= ಮುಂಗಡೆ. ~ಬಾಗಿಲ್(ಲು)

= ೧. ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಬಾಗಿಲು.

೨. ಬಾಗಿಲಿನ ಮುಂಭಾಗ; ಬಾಗಿಲಿನ

ಮುಂದೆ. ~ಬಿಸಿಲ್(ಲು) = ಬೆಳಗಿನ

ಬಿಸಿಲು. ~ಬೆದೆ = ಮೊದಲ ಬಿತ್ತನೆಯ

ಕಾಲ. ~ಬೆಳಗು = ಮುಂಜಾನೆ.
 ~ಭಾಗ = ಮುಂಗಡೆ. ~ಭಾರ = ಮುಂದು
 ಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು.
 ~ಮಡ = ದರದಿನ ಮುಂಭಾಗ.
 ~ಮಾತು = ಮೊದಲಮಾತು; ಮುನ್ನುಡಿ.
 ~ಮೊನೆ = ಗ. ತುತ್ತ ತುದಿ. ೨. ಹರಿತವಾದ
 ತುದಿ. ~ಸೂ(ಜೂ)ರ್(ರು) = ಮನೆಯ
 ಮುಂದಿನ ಸೂರು. ~ಸೆ(ಚೆ)ಪ(ರ)(ಂ)ಗು
 = ಸೆರೆಗಿನ ಮುಂಭಾಗ, -ತುದಿ.

ಮುಂಕಣಿ (ನಾ). ಮುಂಭಾಗ. ~ಜಸು
 = ಗ. ಮುಂದೆ ಸಾಗು; ಮುಂದುವರಿ.
 ೨. ಚಾಚು; ನೀಡು.

ಮುಂಗಲಿ (ನಾ). ಹಾವಿನ ಶತ್ರುವೆಂದು ನಂಬ
 ಲಾಗಿರುವ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ; ನಕುಲ.

ಮುಂಗಿಲಿ = ಮುಂಗಲಿ.

ಮುಂಗುರಿ = ಮುಂಗಲಿ.

ಮುಂಗುಲಿ = ಮುಂಗಲಿ.

ಮುಂಗುಸಿ = ಮುಂಗಲಿ.

ಮುಂಗೋಳ್ (ನಾ). ಸೇನೆಯ ಮುಂಭಾಗ;
 ಮುಂಚೂಣಿ.

ಮುಂಚ (ನಾ). ಮೊದಲನೆಯ ವಸ್ತು;
 ಮೊದಲಿಗ.

ಮುಂಚಿತ(ಅ). ಮೊದಲೆ; ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ.

ಮುಂಚು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಮುಂಚಿತನಾಗು;
 ಮೊದಲಾಗು. ೨. ಮೀರು; ಉಲ್ಲಂಘಿಸು.

(ಅ). ೩. ಮೊದಲು; ಮುಂಚೆ.

೪. ಮುಂದೆ; ಎದುರಿನಲ್ಲಿ.

ಮುಂಚೆ ಗ. = ಮುಂಚಿತ. ೨. ಹಿಂದೆ;
 ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ.

ಮುಂಜ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು.

೨. ಅಂತಹ ಹುಲ್ಲಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಉಡಿದಾರ.

೩. ವ್ಯವಸಾಯದ ಒಂದು ಉಪಕರಣ;
 ನೇಗಿಲುಗುಳ.

ಮುಂಜಾನೆ (ನಾ). ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ; ನಸುಕು.

ಮುಂಜಿ (ನಾ). ಗ. ಉಪನಯನ. ೨. ಮುಂಜ
 ದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಉಡಿದಾರ.

ಮುಂಡ (ನಾ). ಗ. ತಲೆಯಿಲ್ಲದ ದೇಹ; ಅದ್ವಿ.

೨. ಕೈಕಾಲುಗಳಿಲ್ಲದವನು. ೩. = ಮುಂಡಕ.

೪. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು.

~ಮೋಚು = ಗ. ತಲೆಯನ್ನು ಬೋಳಿಸು.

೨. ನಾಶಮಾಡು; ಹಾಳುಮಾಡು.

೩. ಹಾಳಾಗು.

ಮುಂಡಕ (ನಾ). ಗ. ಕೊಂಬಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿ
 ಸಿದ ಮರದ ಬೊಡ್ಡೆ, -ಕಾಂಡ.

೨. ಹಜಾಮ; ಕ್ಷಾರಿಕ. ೩. ತಲೆ.

ಮುಂಡನ (ನಾ). ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಬೋಳಿಸು
 ವುದು; ಕ್ಷಾರಿ.

ಮುಂಡಾಸ (ನಾ). ರುಮಾಲು.

ಮುಂಡಾಸು = ಮುಂಡಾಸ.

ಮುಂಡಿ (ನಾ). ಗ. ಸಂನ್ಯಾಸಿ. (ಗು).

೨. ಬೋಳಿಸಿದ; ಕತ್ತರಿಸಿದ.

ಮುಂಡಿಗೆ (ನಾ). ಗ. ಒಗಟು; ಸಮಸ್ಯೆ.

೨. ಅಹ್ವಾನ; ಸವಾಲು. ೩. ಕಂಬ.

೪. ದಿಮ್ಮಿ; ತೋಲೆ.

ಮುಂಡು (ನಾ). ಗ. ಮುದ್ದು; ಪ್ರೀತಿ.

೨. ರುಮಾಲಿನಂತೆ ಅಥವಾ ಸಂಚೆಯಂತೆ

ಉಪಯೋಗಿಸುವ ತುಂಡು ಬಟ್ಟೆ.

೩. ಚೂರು; ತುಂಡು. ೪. ತಲೆಯಿಲ್ಲದ

ದೇಹ; ಮುಂಡ. ~ಅಟಿ = ಮುದ್ದುಟಿ;

ಲಲ್ಲಿ. ~ಅಡು = ಗ. ಮುದ್ದುಡು;

ಪ್ರೀತಿಸು. ೨. ಸೋಂಕು; ಮುಟ್ಟು.

~ಪೋ(ಪೊ)ಗು = ತುಂಡಾಗು;

ಮೋಟಾಗು.

ಮುಂಡೆ (ನಾ). ವಿಭನೆ; ವಿತಂತು.

ಮುಂತು (ಅ). ಗ. ಮುಂಚೆ; ಮೊದಲು.

೨. ಮುಂದೆ; ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ.

ಮುಂತೆ ಗ. = ಮುಂತು. ೨. ಹಿಂದೆ;

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ.

ಮುಂದರಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುಂದುವರಿ; ಮುಂದೆ
ಸಾಗು. ೨. ಹೊರು; ಅತಿಕ್ರಮಿಸು.

ಮುಂದು = ಮುಖ್ಯ. ~ಅಗು = ನೊಡಲಿಗ
ನಾಗು; ಮುಂದೆ ಇರು. ~ಅಳು
= ನಾಯಕ; ಮುಖಂಡ. ~ಕ(ಗ)ಡೆ
= ಮುಂಭಾಗ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣ್(ಣು)
= ಮುಂಗಾಣ್. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಮುಂಗಡು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ೧. ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ
ಇಡು, -ಇರಿಸು. ೨. ಮುಂದುವರಿ;
ಮುಂದೆ ಸಾಗು. ~ಪ(ವ)ರಿ = ಮುಂದರಿ.

ಮುಂದೆ (ನಾ). ೧. ಮುಂಭಾಗ; ಮುಂದುಗಡೆ;
ಎದುರು. ೨. ಮುಂದಿನದು; ಭವಿಷ್ಯ.
(ಅ). ೩. ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ.

ಮುಂಬು (ನಾ). ೧. ಮುಂಭಾಗ; ಮುಂಬದಿ.
೨. ಒಬ್ಬ ಅಳು ಕೊಯ್ಯುವಾಗ ನಿಲುಕು
ವಷ್ಟು ಬೆಳೆಯ ಭಾಗ. ~ಇಗೆ = ಮೊಡಲಿಗ;
ಅಗ್ರಗಾಮಿ. ~ಕ(ಗ)ಳಿ = (ಸೈನ್ಯದ)
ಮುಂಭಾಗವನ್ನು ನಾಶಮಾಡು.

ಮುಕ = ಮುಖ.

ಮುಕುಂದ (ನಾ). ೧. ವಿಷ್ಣು. ೨. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ವಾದ್ಯ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಪಕ್ಷಿ.

ಮುಕುಟ (ನಾ). ಕಿರೀಟ; ಮುಕುಟ.

~ವರ್ಧನ = ರಾಜ.

ಮುಕುತ = ಮುಕ್ತ.

ಮುಕುತಿ = ಮುಕ್ತಿ. ~ಬ(ವ)ಟ್ಟಿ = ಮೋಕ್ಷ
ಮಾರ್ಗ.

ಮುಕುರ (ನಾ). ೧. ಕನ್ನಡಿ; ದರ್ಪಣ.
೨. ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಅಭರಣ; ನತ್ತು. ~ತೋರಣ = ಕನ್ನಡಿ
ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ತೋರಣ.

ಮುಕುರು (ಕ್ರಿ). ಮುತ್ತು; ಮುಸುರು.

ಮುಕುಲ(ಳ) (ನಾ). ಮೊಗ್ಗು; ಮುಗುಳು.

~ಇಷು = ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು.

ಮುಕುಲಿ(ಳಿ)ಕ (ಗು). ಮೊಗ್ಗಿನಂತೆ ಮುಚ್ಚಿ
ಕೊಂಡಿರುವ. ~ಅಜುಲಿ = ಮೊಗ್ಗಿನಂತೆ
ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೈ; ಮುಗಿದ ಕೈ.

ಮುಕುಳಿ (ನಾ). ಆಸನ; ಗುಡ.

ಮುಕ್ಕು - (ನಾ). ೧. ಮೂರ್ಖ; ದಡ್ಡ.

೨. ಏನೂ ಅರಿಯದವನು; ಮುಗ್ಧ.

೩. ತಿನ್ನುವವನು; ಮುಕ್ಕುವವನು. (ಗು).

೪. ಒಡೆದ; ಮುರಿದುಹೋದ.

ಮುಕ್ಕುಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ಮೂರು ಗಂಟು.

೨. = ಮುಗ್ಗುಟ್ಟು. ೩. ಮೊಡಲು;

ಮುಂಚೆ.

ಮುಕ್ಕುಡಿ (ನಾ). ಮೂರುಭಾಗ, -ತುಂಡು.

ಮುಕ್ಕುಣ್ (ನಾ). ಮೂರುಕಣ್ಣು.

ಮುಕ್ಕುಣ್ಣು (ನಾ). ಮೂರುಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನು;
ಶಿವ.

ಮುಕ್ಕುರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುತ್ತು; ಆವರಿಸು.

೨. = ಮುಕ್ಕುಲಿಸು.

ಮುಕ್ಕುಲಿಸು (ಕ್ರಿ). ಎಡವು; ಮುಗ್ಗರಿಸು.

ಮುಕ್ಕುಳಿಸು = ಮುಕ್ಕುಳಿಸು.

ಮುಕ್ಕಾಮು (ನಾ). ಬೀಡುಬಿಡುವುದು;
ಮೊಕ್ಕಾಮು.

ಮುಕ್ಕಾಳಿ (ನಾ). ಮೂರುಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ
ಹೀತ; ತಿವಟೆಗೆ.

ಮುಕ್ಕಾಲು (ನಾ). ೧. ಮೂರುಕಾಲು.

೨. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮೂರುಭಾಗ.

೩. = ಮುಕ್ಕಾಳಿ. ~ಪಾ(ನಾ)ಡು

= ಮೂರು ಸಾಲುಗಳುಳ್ಳ ಪದ್ಯ ಜಾತಿ;

ತ್ರಿಪದಿ. ~ಮಣೆ = ಮುಕ್ಕಾಳಿ.

ಮುಕ್ಕಿ (ನಾ). ಮೂರ್ಖಹೆಂಗಸು; ದಡ್ಡಿ.

ಮುಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಗಬಗಬನೆ. ತಿನ್ನು;

ಅವಸರದಿಂದ ಕಬಳಿಸು. ೨. ತಿಣುಕು;

ಮುಕ್ಕಿರಿ. (ನಾ). ೩. ಭಂಗ; ನಾಶ.

೪. ತುಂಡು; ಚೂರು. ೫. ಮುರಿದುದು;

ತುಂಡಾಗಿರುವುದು. ೬. ಪಾತ್ರೆ. ೭. ಬೀಸುವ

ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲಕ್ಕೆ ಹಿಡಿಯುವಷ್ಟು
ಧಾನ್ಯ; ಒಂದು ಮುಖ್ವಿ. ಲ. ಒಂದು
ಸಲಕ್ಕೆ ಕುಡಿಯುವಷ್ಟು ನೀರು. ~ಅಗು
= ಊ ನ ವಾ ಗು ; ಭೆಂ ಗ ವಾ ಗು.

~ಪ್ರೋ(ವೋ)ಗು = ಮುಕ್ಕುಗು.

ಮುಕ್ಕುಪ್ಪೆ (ನಾ). ಗ. ಮೂರುಕುಪ್ಪೆ, -ರಾಶಿ.

೨. ಜಮೀನಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಮೂರು
ಭಾಗಮಾಡಿ, ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಜಮೀನು
ದಾರನಿಗೂ ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನು ರೈತ
ನಿಗೂ ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿ.

ಮುಕ್ಕುಬಿ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಮುತ್ತು; ಮುಕುರು ;
ಅನಿಸು. (ನಾ). ೨. ತೊಂದರೆ.

೩. ಜೂರು ; ತುಂಡು.

ಮುಕ್ಕುಜಾ(ರಿ)ಕು = ಮುಕುರು.

ಮುಕ್ಕುಜಾ(ರಿ)ಕ್ಕು = ಮುಕುರು.

ಮುಕ್ಕುಜು(ರು) = ಮುಕುರು.

ಮುಕ್ಕುಳ(ಳು) (ನಾ). ಬಾಯಿ ತೊಳೆದು
ಕೊಳ್ಳುವುದು. ~ಇಸು = ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ
ನೀರು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಉಗುಳು.

~ಉದಕ = ಬಾಯಿ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿಕೊಂಡ
ನೀರು ; ಉಗುಳಿದ ನೀರು.

ಮುಕ್ಕೇಡು (ನಾ). ಅಧಿದೈವಿಕ, ಅಧಿಭೌತಿಕ
ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಎಂಬ ಮೂರು
ಬಗೆಯ ಕೇಡುಗಳು ; ತಾಪತ್ರಯ.

ಮುಕ್ಕೋಡಿ (ನಾ). ಮೂರು ಕೊಡೆ, -ಭತ್ತಿ.

ಮುಕ್ಕೋಡಿಯ (ನಾ). ಮೂರು ಕೊಡೆ
ಗಳುಳ್ಳವನು ; ಜಿನ.

ಮುಕ್ಕೋಟಿ (ನಾ). ಮೂರುಕೋಟಿ.

ಮುಕ್ಕ (ನಾ). ಗ. ಬಿಡುಗಡೆಹೊಂದಿದವನು.

೨. ಸಂಸಾರಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ
ದವನು. (ಗು). ೩. ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ. ೪. ಬಿಡುಗಡೆ
ಹೊಂದಿದ. ~ಹಸ್ತ = ಗ. ಧಾರಾಳವಾಗಿ
ದಾನಮಾಡುವ ಕೈ; ಕೊಡುಗೈ. ೨. ಕೈಬಿಚ್ಚಿ
ಕೊಡುವವನು ; ದಾನಿ.

ಮುಕ್ಕಕ (ನಾ). ಗ. ಅರ್ಥದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ
ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣವಾದ ಪದ್ಯ ಅಥವಾ ಕಾವ್ಯ;
ಬಿಡಪದ್ಯ. ೨. ಮುತ್ತುಗದ ಮರ.

೩. ಮುತ್ತು ; ಮೌಕ್ತಿಕ.

ಮುಕ್ಕಾಫಲ(ಳ) (ನಾ). ನ ವ ರ ತ್ತ ಗ ಳ ಲಿ
ಒಂದು ; ಮುತ್ತು.

ಮುಕ್ಕಾಭರಣ (ನಾ). ಮುತ್ತಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ
ಅಭರಣ.

ಮುಕ್ಕಾಯ (ನಾ). ಕೊನೆ ; ಅಂತ್ಯ.

ಮುಕ್ಕಾವಲಿ(ಳಿ) (ನಾ). ಮುತ್ತಿನ ಸರ.

ಮುಕ್ಕಿ (ನಾ). ಗ. ಬಿಡುಗಡೆ ; ವಿಮೋಚನೆ.

೨. ಮೋಕ್ಷ ; ಕೈ ವಲ್ಯ. ~ಪಥ
= ವಿ ಮೋ ಚ ನೆ ಯ ದಾ ರಿ ; ಮೋಕ್ಷ
ಮಾರ್ಗ.

ಮುಖ (ನಾ). ಗ. ಬಾಯಿ. ೨. ಪಕ್ಷಿಯ ಕೊಕ್ಕು ;

ಚಂಚು. ೩. ಮೊಗ ; ಮೋರೆ. ೪. ತುದಿ ;
ಅಗ್ರ. ೫. ಅರಂಭ ; ಪ್ರಾರಂಭ. ೬. ಯುಕ್ತಿ ;
ಉಪಾಯ. ೭. ದಿಕ್ಕು. ~ಅಂತರ

= ಮೂಲಕ ; ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ. ~ಚರ್ಯೆ
= ಮುಖದಲ್ಲಿ ತೋರಿಬರುವ ಭಾವ ;
ಮುಖಮುದ್ರೆ. ~ದ್ವಾರ = ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು.
~ಭಂಗ = ಅವಮಾನ ; ಅಗೌರವ. ~ಭಾವ
= ಗ. ಮುಖಚರ್ಯೆ. ೨. = ಮುಖವಾಡ.

~ಮುದ್ರೆ = ಮುಖಚರ್ಯೆ. ~ಮುರಿ
= ಗ. ಮುಖವನ್ನು ಬೇರೊಂದೆಡೆಗೆ ತಿರು
ಗಿಸು. ೨. ಅವಮಾನ ಮಾಡು. ~ವಾಸ
= ಬಾಯಿಯನ್ನು ಸ. ಗಂಧಗೊಳಿಸುವ
ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ ~ವಿಕಾರ

= ಮುಖದಲ್ಲಾಗುವ ಬದಲಾವಣೆ.
~ವೀಣೆ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಊದುವ
ವಾದ್ಯ. ~ಸ್ಪೃತಿ = ಒಬ್ಬರನ್ನು ಅವರ
ಎದುರಿನಲ್ಲೇ ಹೊಗಳುವುದು. ~ಹೇಡಿ
= ಸಂಕೋಚಪ್ರವೃತ್ತಿಯವನು ;
ಮುಸುಂಡಿ.

ಮುಖಂಡ (ನಾ). ಮುಂದಾಳು ; ನಾಯಕ.
 ಮುಖಜ (ನಾ). ಗ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ೨. ಹಳ್ಳು.
 ಮುಖರ (ನಾ). ಗ. ನತ್ತು ; ಮುಕರ. (ಗು).
 ೧. ಅತಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ. ೨. ಕೆಟ್ಟ
 ಮಾತನಾಡುವ. ೪. ಗದ್ದಲದಿಂದ ಕೂಡಿದ.
 ~ಇಸು = ಅತಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡು.
 ಮುಖರತೆ (ನಾ). ಗಳಯವಿಕೆ ; ಹರಟೆ.
 ಮುಖವಾಡ (ನಾ). ಗ. ಮುಖಕ್ಕೆ ಧರಿಸಿ
 ಕೊಳ್ಳುವ ಆವರಣ ; ಮೊಗವಾಡ. ೨. ದನ
 ಗಳ ಮುಖಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ.
 ಮುಖಾಬಿಲೆ (ನಾ). ಗ. ಭಟ್ಟ ; ಸಂದರ್ಶನ.
 ೧. ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ತಾಳೆ ನೋಡುವುದು.
 ಮುಖಾಪುಖಿ (ನಾ). ಗ. ಭೇಟಿ ;
 ಸಂದರ್ಶನ. (ಅ). ೨. ಎದುರಿದುರು.
 ಮುಖ್ಯ ಗ. = ಮುಖಂಡ. (ಗು). ೨. ಪ್ರಧಾನ
 ವಾದ ; ಮಹತ್ತ್ವವುಳ್ಳ. ~ಮಂತ್ರಿ
 = ರಾಜ್ಯದ ಸಚಿವಮಂಡಲದ ನಾಯಕ.
 ಮುಖ್ಯಸ್ಥ = ಮುಖಂಡ.
 ಮುಗದಾಣ = ಮೂಗುದಾಣ.
 ಮುಗಿ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಮುಚ್ಚು ; ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು.
 ೧. ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳು ; ಕೊನೆಗಾಣು.
 ~ಇಸು = ಗ. ಮುಚ್ಚಿಸು ; ಮುಚ್ಚುವಂತೆ
 ಮಾಡು. ೨. ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸು.
 ಮುಗಿತಾಯ = ಮುಕ್ತಾಯ.
 ಮುಗಿಯಿಸು = ಮುಗಿಸು.
 ಮುಗಿಲ್ (ಲು) (ಛಾ). ಗ. ಮೋಡ. ೨. ಆಕಾಶ.
 ~ಬಡ್ಡು = ಮೋಡಗಳ ಸಮೂಹ,
 -ಗುಂಪು. ~ಕ(ಗ)ಲ್ = ಅಲಿಕಟ್ಟು.
 ~ಕ(ಗಿ)ಚ್ಚು = ಮಿಂಚಿನ ಪ್ರಭೆ, -ಕಾಂತಿ.
 ~ದನಿ = ಗುಡುಗು. ~ಪ(ವ)ನಿ = ಮಳೆ.
 ~ಬ(ವ)ಟ್ಟು = ಆಕಾಶ.
 ಮುಗಿಲ್ಲೇರ (ನಾ). ಮೋಡವನ್ನು ವಾಹನ
 ವಾಗುಳ್ಳವನು ; ಇಂಥ.
 ಮುಗಿವು = ಮುಕ್ತಾಯ.

ಮುಗುಡ = ಮುಗ್ಗು.
 ಮುಗುದಾಣ = ಮೂಗುದಾಣ.
 ಮುಗುಡೆ = ಮುಗ್ಗು.
 ಮುಗುಳ್ (ಳು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು.
 ೧. ಕುಡಿಯೊಡೆ ; ಚಿಗುರು. (ನಾ).
 ೨. ಮೊಗ್ಗು ; ಮುಕುಳ. ~ಅಂಬು
 = ಹೂವಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬಾಣ.
 ~ಅಕ್ಕಿ = ಅರ್ಧ ಬೆಂಪ ಅಕ್ಕಿ. ~ಕ(ಗಿ)ಣೆ
 = ಮುಗುಳಂಬು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಯ್
 = ಹೂವಿನಿಂದ ಅದೇ ತಾನೆ ಬಂದ ಕಾಯಿ.
 ~ನಗೆ = ಮೆಲನಗೆ ; ಮಂದಹಾಸ.
 ಮುಗುಳಂಬ (ನಾ). ಹೂವಿನ ಬಾಣವನ್ನುಳ್ಳ
 ವನು ; ಕಾಪು.
 ಮುಗುಳಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮುಳ್ಳು
 ಮರ ; ಜಾಲಿ.
 ಮುಗುಳುಗಣೆಯ = ಮುಗುಳಂಬ.
 ಮುಗ್ಗುಟ್ಟು (ನಾ). ಇಕ್ಕೆಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಿತಿ ;
 ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು.
 ಮುಗ್ಗುರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಎಡವು ; ತಡವರಿಸು ;
 ಮುಗ್ಗು.
 ಮುಗ್ಗುಲು (ನಾ). ಗ. ಮುಗ್ಗಿದುದು ; ಬೂಪ್ಪು.
 (ಗು). ೨. ಕೊಳೆತ ; ಬೂಜು ಹಿಡಿದ.
 ಮುಗ್ಗಾಲಿ (ನಾ). ಮೂರು ಚಕ್ರಗಳುಳ್ಳ
 ಗಾಡಿ, -ವಾಹನ.
 ಮುಗ್ಗು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಎಡವು ; ಮುಗ್ಗರಿಸು.
 ೧. ಕುಗ್ಗು ; ಕುಸಿ. ೨. ಮುತ್ತು ;
 ಮುಗಿದೀಳು. ೪. ನಾಶವಾಗು. ೫. ಎರಗು ;
 ನಮಸ್ಕರಿಸು. ೬. ಬೂಜುಹಿಡಿ ; ಬೂಪ್ಪು
 ಹಿಡಿ. (ನಾ). ೭. = ಮುಗ್ಗುಲು.
 ಮುಗ್ಗುಡ್ಡಿ (ನಾ). ಮೂರುಗುಡ್ಡಿ, -ರಾಶಿ.
 ಮುಗ್ಗುರಿಸು = ಮುಗ್ಗರಿಸು.
 ಮುಗ್ಗು (ನಾ). ಗ. ಕಪಟವನ್ನು ತಿಳಿಯ
 ದವನು ; ಸರಳಸ್ವಭಾವದವನು. (ಗು).
 ೨. ಮೋಡಕ್ಕೆಳಗಾದ ; ಅಕರ್ಷಿತನಾದ.

೩. ಕಪಟವಿಲ್ಲದ; ಸ ರ ಕ ಮ ನ ಸ್ತಿ ನ್ನ.
 ೪. ಮೂಢತನದಿಂದ ಕೂಡಿದ. ೫. ಚಿಲುಪಾಡ.
 ಮುಕ್ತೆ (ನಾ). ಸರಕತೆ; ನಿತ್ಯಪಟಿ.
 ಮುಕ್ತಿ (ನಾ). ಸರಕಸ್ತಥಾವದ ಜಂಗಮ; ಕಪಟವನ್ನು ತಿಳಿಯದವರು.
 ಮುಕ್ತೆಂಟೆ (ನಾ). ಸೂರ್ಯಾಸ್ತದ ಸಮಯ; ಮೂರುಸಂಜೆ.
 ಮುಕ್ತೆಟೆ (ನಾ). ೧. ಪ್ರೀತಿ; ಮೋಹ. ೨. ಪಟಿ; ಮೋಡುತನ.
 ಮುಕ್ತೆಲಿ(ಳಿ)ಕೆ (ನಾ). ಕರಾರುವಾಕ್; ಜಾಮೀನುಪತ್ರ.
 ಮುಕ್ತೆಲು (ನಾ). ೧. ಸ್ವಾ ಅಕಾರದ ಮೊರೆ. ೨. = ಮುಕ್ತೆಳ್.
 ಮುಕ್ತೆಲ್ (ನಾ). ಮುಕ್ತುವ ಸಾಧನ.
 ಮುಕ್ತೆಳ = ಮುಕ್ತೆಳ್.
 ಮುಕ್ತೆಳಿಗೆ = ಮುಕ್ತೆಲಿಕೆ.
 ಮುಕ್ತೆಗ (ನಾ). ೧. ಗಾರ ಕೆಲಸದವನು; ಉಪ್ಪಾರ. ೨. ಜರ್ಮಗಾರ; ಚಮ್ಮಾರ.
 ಮುಕ್ತೆಗೆ (ನಾ). ೧. ಮಾಳಿಗೆ; ಮೇಲ್ಪಾವಣೆ. ೨. = ಮುಕ್ತೆಳ್.
 ಮುಕ್ತೆಗಿ (ಕ್ರಿ). ೧. (ಬಾಗಿಲು, ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು) ಜಾಕು. ೨. ಮರೆ ಮಾಡು; ಬಚ್ಚುಡು. ೩. ತುಂಬು; ಕವಿ. (ನಾ). ೪. = ಮುಕ್ತೆಳ್. ೫. ಮುಕ್ತುವಿಕೆ. ~ಮುಚ್ಚಿ(ರಿ) = ೧. ಗುಟ್ಟು; ರಹಸ್ಯ. ೨. ಮೋಸ; ವಂಚನೆ.
 ಮುಕ್ತೆಳ್(ಳು) = ಮುಕ್ತೆಳ್.
 ಮುಕ್ತೆಳ = ಮುಕ್ತೆಳ್.
 ಮುಕ್ತೆ (ನಾ). ೧. ಮುಕ್ತೆಳ. ೨. ಮೂರ್ಛ; ಬಸಳಿ. ೩. ಮೋಚ್ಚ; ಎಕ್ಕಡ; ಕೆರೆ. ~ಪಡು = ಮೂರ್ಛಹೊಂದು. ~ಪೊ(ವೊ)ಗು = ಮುಚ್ಚಿಪಡು.
 ಮುಚ್ಚೋರೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕೆರಿದ ತಿಂಡಿ.

ಮುಜಗರ = ಮುಜುಗರ.
 ಮುಜರಾಯಿ (ನಾ). ದೇವಸ್ಥಾನದ ಬಾನದತ್ತಿ ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇಲಾಖೆ.
 ಮುಜರೆ ೧. = ಮುಜರಾಯಿ. ೨. = ಮುಜುರಿ.
 ಮುಜುಗರ (ನಾ). ೧. ಅಲಸ್ಯ; ಜಡತೆ. ೨. ಸಂಕೋಚ; ಬಾಕ್ಷಿಣ್ಯ. ೩. ಹಿಂಗೆ.
 ಮುಜುರಿ (ನಾ). ವಂದನೆ; ನಮಸ್ಕಾರ.
 ಮುಜ್ಜು (ನಾ). ಕಪ್ಪುಮುಬದ ಕೋತಿ.
 ಮುಟ್ಟಿ (ಅ). ವರೆಗೆ; ತನಕ.
 ಮುಟ್ಟಿಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸಮೀಪಿಸು; ಸೇರು.
 ಮುಟ್ಟಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ಸಂಪರ್ಕ. ೨. ಸ್ಪರ್ಶ; ಸೋಂಕು. ೩. = ಮುಟ್ಟಿಲಿ.
 ಮುಟ್ಟಿಲುಮುರುಕೆ (ನಾ). ಮುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೆ ಎಲೆಗಳು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಿಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ; ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಮುಣ್ಣಿ.
 ಮುಟ್ಟಿಲಿ (ನಾ). ಮುಟ್ಟು; ರಜಸ್ಸು.
 ಮುಟ್ಟಿವಿಸು = ಮುಟ್ಟಿಯಿಸು.
 ಮುಟ್ಟಿವೆ = ಮುಟ್ಟಿಲಿ.
 ಮುಟ್ಟಿ (ನಾ). ಮುಣ್ಣಿ; ಹಿಡಿ.
 ಮುಟ್ಟಿಗೆ ೧. = ಮುಟ್ಟಿ. ೨. ಚಿತ್.
 ಮುಟ್ಟಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸೋಕು; ಸ್ಪರ್ಶಿಸು; ತಾಕು. ೨. ಕಲುಪ್ತು; ಸೇರು. (ನಾ). ೩. ಸೋಂಕು; ಸ್ಪರ್ಶ. ೪. ರಜಸ್ಸು. ೫. ತಾಯಿಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯ ಮುಟ್ಟಾದ ಹೆಂಗಸು ಮುಟ್ಟಿವುದರಿಂದ ಮಗುವಿಗೆ ಬರುವ ರೋಗ; ಕುರಲು. ೬. ಅಡ್ಡಿ; ಅಡಚಣೆ. ೭. ದಿಗ್ಗಮ. ೮. ಉಪಕರಣ; ಸಾಧನ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಟ್ಟಿ = ಸೇರಬೇಕಾದ ಸ್ಥಾನ; ಗುರಿ. ~ಕೆ(ಗಿ)ಡು = ನಿತ್ಯಯೋಗವಾಗು. ~ಕುಟ್ಟು = ಮುಟ್ಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅಥವಾ ಅನಂತರ ಬರುವ ನೋವು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಮುಟ್ಟುಗಿಡು. ~ನೀರು = ಮುಟ್ಟಾದವಳು ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ ಮಾಡುವ ಸ್ನಾನ.

ಮುಟ್ಟುಗೋಲು(ಳು) (ನಾ). ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು; ಬೇರೆಯವರ
ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವುದು.

ಮುಟ್ಟುಚಿಟ್ಟು (ನಾ). ಮುಟ್ಟು, ಸೂತಕ
ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ
ಮೈಲಿಗೆ, -ಹೊಲೆ.

ಮುಟ್ಟಾಳ (ನಾ). ಮೂರ್ಖ; ಹೆಡ್ಡು.

ಮುಡ (ನಾ). ಎತ್ತಿನ ಡುಬ್ಬ; ಹಿಜಲು.

ಮುಡಹ (ನಾ). ಆಧಾರವಿಲ್ಲದವನು;
ಅಸಹಾಯಕ.

ಮುಡಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೂವನ್ನು
ಧರಿಸು, -ಸೂಡು. ೨. ಮುಗಿ; ಅಂತ್ಯ
ವಾಗು. (ನಾ). ೩. ತಲೆ; ಶಿರಸ್ಸು.
೪. ತುರುಬು; ಗಂಟು. ೫. ಹೆರಳು;
ಜಡೆ. ೬. = ಮುಡಿವು. ೭. ಒಂದು ಅಳತೆ;
ನಲವತ್ತೆರಡು ಸೇರುಗಳ ಅಳತೆ
~ಇಸು = ಹೂವನ್ನು ತಲೆಗೆ ಸೆಕ್ಕಿಸು,
-ಸೂಡು. ~ಉ(ಯು)ಂಗುರ = ಮದುವೆ
ಯಲ್ಲಿ ವಧುವಿಗೆ ತೊಡಿಸುವ ಉಂಗುರ.
~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಕೂದಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿ;
ಗಂಟುಕಟ್ಟು. ೨. ಹುಲ್ಲಿನ ದೊರೆಯನ್ನು
ಕಟ್ಟಿ; ಸಿವುಡುಗಟ್ಟು. ೩. ತುರುಬು;
ಗಂಟು. ೪. ತಲೆಗೆ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಅಭರಣ. ~ಬಿಡು = ೧. ಕೂದಲನ್ನು
ಇಳಿಬಿಡು. ೨. ದೇವರ ಹರಕೆಯನ್ನು
ಹೊತ್ತು ಕೂದಲನ್ನು ಬೆಳಸು.

ಮುಡಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಕಿರೀಟ. ೨. ಸುರುಳಿ;
ಇರಿಕೆ. ೩. ದಂಡೆ; ಮಾಲೆ. ೪. ಪಣ; ಪಂದ್ಯ.
ಮುಡಿಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೊನೆಗಾಣು; ಅಂತ್ಯ
ಗೊಳ್ಳು. ೨. ಸಾಯು. (ನಾ). ೩. ಮಿಾಸ
ಲಾಗಿಡುವ ವಸ್ತು; ಮಿಾಸಲು.

ಮುಡಿಯಿಸು = ಮುಡಿಸು.

ಮುಡಿವಾಳ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧದ
ಬೇರು; ಬಾಮಂಜೆ.

ಮುಡಿವು (ನಾ). ಕೊನೆ; ಮುಕ್ತಾಯ.

ಮುಡುಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಗ್ಗು; ಮುಡುಡಿ
ಕೊಳ್ಳು. ೨. ಬಗ್ಗಿಸು; ಬಾಗುವಂತೆ
ಮಾಡು. (ನಾ). ೩. ಮೂಲೆ; ತಿರುವು.

ಮುಡುಗು = ಮುಡುಕು.

ಮುಡುಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಿಾಸಲಾಗಿಡು;
ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರಿಸು. (ನಾ). ೨. ಮಿಾಸಲು;
ಮುಡಿಪು. ೩. ಹೆಗಲು; ಭುಜ.

ಮುಡುಬ (ನಾ). ಅಂಗಹೀನ; ಅಂಗವಿಕಲ.

ಮುಡುಬು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುದುರಿಕೊಳ್ಳು;
ವಕ್ರವಾಗು. (ನಾ). ೨. ಹೆಗಲು; ಭುಜ.

ಮುಡುಹ = ಮುಡಹ.

ಮುಡುಹು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೊಟ್ಟು; ಸಂದರಿಸು.
(ನಾ). ೨. ಹೆಗಲು; ಭುಜ.

ಮುಣು(ಂ)ಗು = ಮುಣುಂಕು.

ಮುತಾಲಿಕ (ನಾ). ೧. ನಿಯೋಗಿ; ಪ್ರತಿನಿಧಿ.
೨. ಕಾರಭಾರಿ.

ಮುತುವರ್ಜಿ (ನಾ). ಅಸಕ್ತಿ; ಶ್ರದ್ಧೆ.
~ವಹಿಸು = ಅಸಕ್ತಿವಹಿಸು; ಗಮನ
ಕೊಡು.

ಮುತ್ತು ೧. = ಮುಟ್ಟು ೧. ೨. ಮುದುಕ; ವೃದ್ಧ.
(ಗು). ೩. ವಯಸ್ಸಾದ; ಹಿರಿಯ. ~ಅಜ್ಜ
= ಅಜ್ಜಿಯ ಅಥವಾ ತಾತನ ತಂದೆ. ~ಅಜ್ಜಿ
= ಅಜ್ಜಿಯ ಅಥವಾ ತಾತನ ತಾಯಿ. ~ಅಬ್ಬೆ
= ಮುತ್ತಜ್ಜಿ. ~ಪೊಟ್ಟು(ಳ್ಳು) = ಇಳಿ.
ಹೊತ್ತು.

ಮುತ್ತಗ = ಮುಟ್ಟುಗ.

ಮುತ್ತಿಗೆ (ನಾ). ಆಕ್ರಮಣ. ~ಹಾಕು
= ಮುತ್ತು; ಆಕ್ರಮಿಸು.

ಮುತ್ತು (ಕ್ರಿ). ೧. ಆವರಿಸು; ಮುಸುರು.
(ನಾ). ೨. ಮುತ್ತಿಗೆ; ಆಕ್ರಮಣ.
೩. ಮುದಿತನ; ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ. ೪. ಮುತ್ತಗದ
ಮರ. ೫. ಜುಂಬಿನ; ಮುದ್ದು.
೬. ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಮುಕ್ತಿಕ.

ಮುತ್ತುಗ = ಮುಟ್ಟುಗ.

ಮುಟ್ಟಿದೆ (ನಾ). ಗ. ವೃದ್ಧಕಾಡ ಸುಮಂಗಲಿ.

೨. ಸುಮಂಗಲಿ.

ಮುಟ್ಟದ್ದಿ (ನಾ). ಗ. ನೀಯೋಗಿ; ರಾಯಭಾರಿ.

೨. ರಾಜಕಾರಣಪಟು. ೩. ಬುದ್ಧಿವಂತ;

ಬಾಹಾದ್ದ.

ಮುದೆ (ನಾ). ಹಿಗ್ಗು; ಅನಂದ.

~ವಿ(ವೇ)ಲು(ರು) = ಹಿಗ್ಗು ಹೆಚ್ಚಾಗು;

ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳು.

~(ಂ)ವೆ(ಬೆ)ಲು(ರು) = ಸಂತೋಷವನ್ನು

ಪಡೆ, -ಹೊಂದು.

ಮುದಪ = ಮುದುಪ.

ಮುದಪ್ಪ (ನಾ). ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬರುವ

ಕಣ್ಣೀರು; ಅನಂದಬಾಷ್ಪ.

ಮುದಿ ಗ. = ಮುದುಪ. (ಗು). ೨. ವಯಸ್ಸಾದ;

ಮುಪ್ಪಾದ. ~ಗೊಡು = ವಯಸ್ಸಾದ

ದೇಹ. ~ಗೊಡ್ಡು = ಹಳೆಯ ಕಂದಾಚಾರದ

ಮುದುಕ. ~ತನ = ಮುಪ್ಪು. ~ಪ್ರಾಯ

= ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ; ಇಳಿವಯಸ್ಸು.

ಮುದಿಯ = ಮುದುಪ.

ಮುದಿರ್ (ಕ್ರಿ). ಮುದಿಯಾಗು; ವಯಸ್ಸಾಗು.

ಮುದು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಬೆಳೆ; ವೃದ್ಧಿಯಾಗು.

೨. = ಮುದಿರ್.

ಮುದುಕ = ಮುದುಪ.

ಮುದುಕಿ (ನಾ). ವಯಸ್ಸಾದವಳು; ವೃದ್ಧೆ.

ಮುದುಕೆ = ಮುದುಕಿ.

ಮುದುಗಣ್ = ಮುದುಪ.

ಮುದುಗರ = ಮುದ್ದರ.

ಮುದುಡು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸುರುಟಿಕೊಳ್ಳು;

ಮುದುರು; ಸುಳ್ಳಾಗು. ೨. ಮಡಿಬಿ

ಕೊಳ್ಳು. ೩. ಬಾಡು; ಒಡಗು. (ನಾ).

೪. = ಮುದುಡಿ.

ಮುದುಡಿ (ನಾ). ಮುದುರಿಕೊಂಡು;

ಸುಳ್ಳಾಗಿರುವುದು.

ಮುದುಪ (ನಾ). ಮುದುಕ; ವೃದ್ಧ.

ಮುದುಪ್ಪ (ನಾ). ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ; ಮುದಿತನ.

ಮುದುರು = ಮುದುಡು.

ಮುದುವ = ಮುದುಪ.

ಮುದುವೆ = ಮುದುಕಿ.

ಮುದ್ದ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ದ್ವಿಧರ

ಧಾನ್ಯ; ಬೆಸರು. ~ಅನ್ನ = ಹುಣ್ಣಿ;

ಫೊಂಗಲು.

ಮುದ್ದರ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ;

ಗದೆ.

ಮುದ್ದಣ (ನಾ). ಮೊದಲನೆಯ; ಮೊದಮ.

ಮುದ್ದಪು (ನಾ). ಕಾಲಾಪಧಿ; ನಾಯಿಡೆ.

ಮುದ್ದಪ್ಪು = ಮುದ್ದಪು.

ಮುದ್ದಾಂ (ಅ). ಗ. ಮುದ್ದಾಗಿ; ಸ್ವತಃ.

೨. ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ.

ಮುದ್ದಾನು = ಮುದ್ದಾಂ.

ಮುದ್ದಿಗೆ (ನಾ). ಗ. -ದ್ರಾಕ್ಷಿ. ೨. ಮುದ್ದೆ;

ಮುದ್ದಿಕೆ.

ಮುದ್ದು (ನಾ). ಗ. ಪ್ರೀತಿ; ಒಲವು.

೨. ಚೆಲುವು; ಸೊಗಸು. ೩. ಮುತ್ತು;

ಚುಂಬನ. ~ಅಗು = ಸುಂದರವಾಗು;

ಚೆಲುವಾಗು. ~ಅಡು = ಗ. ಪ್ರೀತಿಸು.

೨. = ಮುತ್ತಿಕ್ಕು. ~ಇಕ್ಕು = ಚುಂಬಿಸು;

ಮುತ್ತಿಡು. ~ಇಡು = ಮುದ್ದಾಡು.

~ಕ(ಗ)ಜ್ಜು = ಪ್ರಿಯನಾದ ಕೆಲಸ.

~ಕ(ಗ)ರೆ = ಮುದ್ದುಗೆಯ್.

~ಗಾಜ(ರ) = ಚೆಲುವು; ಸುಂದರ.

~ಗೆಯ್ = ಪ್ರೀತಿಸು; ಲೆಕ್ಕಿಸು.

~ನುಡಿ = ಮುದ್ದುಮಾತು. ~ಮಾಡು

= ಮುದ್ದುಗೆಯ್. ~ಮಾತು = ಸವಿಯಾದ

ಮಾತು; ಮಕ್ಕಳ ಮಾತು.

ಮುದ್ದೆ (ನಾ). ಗ. ಕರಣ; ಗಡ್ಡೆ ೨. ರಾಗಿ

ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಬೇಯಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಆಹಾರ;

ಹಿಟ್ಟು. ~ಅ(ಯ)ನ = ಮುದ್ದೆಯಾಗಿರುವ

ಅನ್ಯ. ~ಮಾಡು = ಗ. ರಾಗಿಹಿಟ್ಟನ್ನು ಮಾಡು. ೨. ಮುದುಡೆಮಾಡು.
ಮುದ್ರಕ (ನಾ). ಮುದ್ರಿಸುವವನು; ಅಚ್ಚುಮಾಡುವವನು.
ಮುದ್ರಣ (ನಾ). ಅಕ್ಷರದ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಬೋದಿಸಿ ಮುದ್ರಿಸುವುದು; ಅಚ್ಚು. ~ಅಕ್ಷರ = ಅಚ್ಚು ಮಾಡಲು ಬಳಸುವ ಅಕ್ಷರಗಳುಳ್ಳ ಮೊಳೆ; ಅಚ್ಚು ಮೊಳೆ. ~ಅಲಯ = ಅಚ್ಚುಕೂಟ; ಮುದ್ರಿಸುವ ಸ್ಥಳ.
ಮುದ್ರಾಂಕಿತ (ಗು). ಅಚ್ಚಿತ್ತಿಡ; ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
ಮುದ್ರಾಧಾರಣೆ (ನಾ). ದೇಹಶುದ್ಧಿಗಾಗಿ ಕೆಲವು ಮತಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.
ಮುದ್ರಿಕೆ (ನಾ). ಗ. ಮುದ್ರೆ; ತಸ್ತೆ. ೨. ಅಚ್ಚು. ೩. ಮುದ್ರೆಯುಳ್ಳ ಉಂಗುರ; ಸಂಕೇತವನ್ನು ಕೆತ್ತಿರುವ ಉಂಗುರ. ೪. ಬೀಳುಗಳಿಂದ ಸೂಚಿಸುವ ಚಿಹ್ನೆ. ೫. ಕಾವ್ಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸುವ ಹೆಸರು; ಅಂಕಿತ. ೬. ಮೊಹರುಳ್ಳ ಕಾಗದ. ೭. ನಾಣ್ಯ.
ಮುದ್ರೆ ಗ. = ಮುದ್ರಿಕೆ. ೨. ವೈಷ್ಣವರು ಧರಿಸುವ ಲಾಂಛನ. ~ಇಸು = ಗ. ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಒತ್ತು. ೨. ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅಚ್ಚುಹಾಕು, -ಮೂಡಿಸು. ೩. ವ್ಯಾಪಿಸು; ಆಕ್ರಮಿಸು. ೪. ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಟೆಂಕಿಸು. ೫. ಮುಚ್ಚು. ~ಅಂಕಿತ = ಸಂಕೇತವನ್ನುಳ್ಳ ಉಂಗುರ; ಮುದ್ರಿಕೆ. ಮುನ್ = ಮುಂ. ~ಅಡಿ = ಪಾದದ ಮುಂಭಾಗ; ಮುಂಗಾಲು. ~ಇರುಳು = ರಾತ್ರಿಯ ಮೊದಲಭಾಗ; ಪ್ರದೋಷ. ~ಎಚ್ಚರಿಕೆ = ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ. ~ಎಜೆಕೆ = ಮುಂದಿನ ಅಲ್ಪಭಾಗ; ಭವಿಷ್ಯ.

~ಬದಲು = ಪೂರ್ವಜನ್ಮ; ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮ. ~ನಡೆ = ಏಳಿಗೆ; ಪ್ರಗತಿ. ~ನುಗ್ಗು = ಮುಂದುವರಿ; ಮುಂದೆಸಾಗು. ~ನುಡಿ = ಮೊದಲಮಾತು; ಅರಂಭದ ನುಡಿ. ~ನೇಸಲು(ರು) = ಪ್ರಾತಃಕಾಲ. ~ಸೂಚನೆ = ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಯುವಿಕೆ. ಮುನಶಿ (ನಾ). ಗ. ಅರಬ್ಬಿ, ಮರ್ಸಿ ಮುಂತಾದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವವನು. ೨. ಗುಮಾಸ್ತ; ಕಾರಕೂನ. ಮುನಾಫೆ (ನಾ). ಲಾಭ; ಫಾಯಿದೆ. ಮುನಿ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸಿಟ್ಟುಗು; ಕೋಪಗೊಳ್ಳು. (ನಾ). ೨. ತಪಸ್ವಿ; ಯತಿ. ~ಇ(ಯಿ)ಸು = ರೇಗಿಸು; ಕೆರಳಿಸು. ಮುನಿಯ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸತ್ತಿ; ಭಾಕದ್ವಾಜ. ಮುನಿಸಿ = ಮುನಶಿ. ಮುನಿಸು (ನಾ). ಕೋಪ; ಸಿಟ್ಟು. ಮುನೀಬ (ನಾ). ಗುಮಾಸ್ತ; ಕರಣಿಕ. ಮುನ್ನ (ಅ). ಗ. ಮೊದಲು; ಮುಂಚೆ. ೨. ಹಿಂದೆ; ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ. ಮುನ್ನೀರ್(ರು) (ನಾ). ಕದಲು; ಸಮುದ್ರ. ~ಅಣುಗ = ಚಂದ್ರ. ~ಅಣುಗಿ = ಸಮುದ್ರರಾಜನ ಮಗಳು; ಲಕ್ಷ್ಮಿ. ~ಎಣಿ(ರೆ)ಯ = ಸಮುದ್ರದ ಒಡೆಯ; ವರುಣ. ~ಮಗ = ಮುನ್ನೀರಣುಗ. ಮುಪ್ಪಾಗ (ನಾ). ಹಣದ ಮುಕ್ಕಾಲುಭಾಗ; ಮೂರು ಭಾಗ. ಮುತ್ತು (ನಾ). ಮುದಿತನ; ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ. ಮುತ್ತುರಿ (ನಾ). ಗ. ಮೂರು ಹುರಿ, -ಎಕೆ. ೨. ಬಲವಾದುದು; ದೃಢವಾದುದು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಗ. ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರು; ಕೂಡು. ೨. ಬಲವಾಗು; ಅತಿಯಾಗು.

ಮುಮುಕ್ಷು (ನಾ). ಗ. ಮೋಕ್ಷವನ್ನು
ಬಯಸುವವನು. (ಗು). ೨. ಮೋಕ್ಷವನ್ನು
ಬಯಸುವ.

ಮುಮುಕ್ಷು (ಗು). ಸಾಯುವ ಸ್ಥಿತಿ
ಯಲ್ಲಿರುವ; ಮರಣೋನ್ಮುಖವಾದ.

ಮುಮ್ಮಡಿ ಗ. = ಮುಮ್ಮಡ. ೨. ಮೂರು
ಪಟ್ಟಿ; ಮೂರರಷ್ಟು.

ಮುಮ್ಮೋನೆ (ನಾ). ಗ. ಮೂರು ತುದಿ.
೨. ಸೈನ್ಯದ ಮುಂಭಾಗ; ಮುಂಜೊಣೆ.

ಮುಯ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಹೆಗಲು; ಭುಜ.
೨. ಉಡುಗೊರೆ; ಕಾಣಕೆ. ೩. ಸೇಡು;
ಪ್ರತೀಕಾರ. ೪. ಮೂರು. ~ಅನ್
= ಗ. ಪ್ರತಿಭಟಿಸು; ಸೆಣಸು. ೨. ಹೊಡೆ
ಗಾರನಾಗು. ೩. ಸಲಿಗೆಯನ್ನು ತೋರು.
೪. ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಹೊಂದು.
೫. ಆಶ್ರಯಿಸು; ಅವಲಂಬಿಸು.
~ಅರ್(ಳು) = ಒಬ್ಬನ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ
ಬರುವ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅಳು; ವಿಷಮಯದ
ಅಳು.

ಮುಯಿ (ನಾ). ಗ. ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನಾಗಲೀ
ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನಾಗಲೀ ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವುದು.
೨. ಉಡುಗೊರೆ; ಕಾಣಕೆ.

ಮುಯ್ಯ (ನಾ). ಹೆಗಲು; ಭುಜ.

ಮುಯ್ಯ = ಮುಯಿ.

ಮುರ ಗ. = ಮುರು. ೨. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ
ಹೆಸರು. ~ಅರಿ = ಮುರನ ಶತ್ರು; ಕೃಷ್ಣ.

~ಕೆ(ಗೆ)ಡಿ = ಮುರನನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ
ದವನು; ಕೃಷ್ಣ.

ಮುರಳು = ಮುಜುಕೆ.

ಮುರಣ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜರ್ವ
ವಾದ್ಯ; ಮದ್ದಲೆ. ~ಬಂಧ = ಚಿತ್ರ
ಕವಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ.

ಮುರಣೆ = ಮುರಣ.

ಮುರಬ್ಬ = ಮೊರಬ್ಬ.

ಮುರಲಿ(ಳಿ) (ನಾ). ಕೊಳಲು; ವೇಣು,
ಮುರವತ್ತು (ನಾ). ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ; ಸಂಕೋಚ.
ಮುರಿ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಬಾಗು; ವಕ್ರವಾಗು.

೨. ಬಾಗಿಲು; ಡೊಂಕಾಗಿರು. ೩. ಹಿಂತಿರುಗು.

೪. = ಮುಜು. (ನಾ). ೫. ತಿರುವು; ಸುಳಿ;

ಕೊಂಕು. ೬. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ.

೭. ಕುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ. ~ಇಸು

= ಗ. ಚಿಲ್ಲರೆ ಮಾಡಿಸು. ೨. = ಮುಜುಸು.

~ಪಾತ್ರೆ = ಕಮಂಡಲು.

ಮುರಿಗೆ (ನಾ). ಗ. ತಿರುಚಿಕೊಂಡಿರುವುದು;
ನುಲಿಗೆ. ೨. ಕೈಗೆ ಧರಿಸುವ ಒಂದು
ಅಭರಣ. ೩. = ಮುಜುಗೆ.

ಮುರಿವು (ನಾ). ಗ. ಬಾಗು; ಕೊಂಕು.

೨. ಸುತ್ತುವಿಕೆ; ಬಳಸುವಿಕೆ.

೩. = ಮುಜುವು.

ಮುರು (ನಾ). ಗ. ಕಲಗಚ್ಚು; ಮುಸುರೆ.

೨. = ಮುರುಗು.

ಮುರುಂಟು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸುಕ್ಕು; ಮುದುಡಿ
ಕೊಳ್ಳು. ೨. ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸು,
-ಬೆಳಗಿಸು. ೩. ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳು; ಸುಡು.

ಮುರುಕಗಾತಿ (ನಾ). ಒಯ್ಯಾರಿ; ಬೆಡಗಿ.

ಮುರುಳು ಗ. = ಮುಜುಕು. (ನಾ).

೨. ಮುರಿದುದು; ತುಂಡು. ೩. ತಿರುವು;

ಬಾಗು. ~ನುಡಿ = ಒಯ್ಯಾರದ ಮಾತು.

ಮುರುಗು (ನಾ). ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ
ಒಂದು ಅಭರಣ.

ಮುರುಚು (ಕ್ರಿ). ನುಚುಚು; ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

ಮುರುಟು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಮುರುಡು; ಸುರುಟಿ

ಕೊಳ್ಳು. ೨. ಚಿವುಟು; ಕತ್ತರಿಸು.

~ಕೂದಲು = ಸುರುಟಿಕೊಂಡ ಕೂದಲು.

~ರೋಗ = ಶರೀರವನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುವ
ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ.

ಮುರುಡ (ನಾ). ಕುಗ್ಗಿದ ದೇಹವುಳ್ಳವನು;
ಗೂನ.

ಮುರುಡಿ (ನಾ). ಕೈಗೆ ಧರಿಸುವ ಒಂಪು ಬಗೆಯ ಆಭರಣ.
 ಮುರುಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಗ್ಗು ; ಮುದುಡು. (ನಾ). ೨. ಒರಟು ; ನಯವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.
 ಮುರುವ (ನಾ). ೧. ಮೂರ್ಖ ; ದಡ್ಡ. ೨. ಬುದ್ಧಿ ಬೆಳೆಯದವನು. ೩. = ಮುಲುನ.
 ಮುರುವು ೧. = ಮುಲುನು. ೨. ಕಿವಿಗೆ ಧರಿಸುವ ಆಭರಣ ; ಮುರು.
 ಮುರುಹು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಿರುಗಿಸು ; ಬಾಗಿಸು. (ನಾ). ೨. ವಕ್ರತೆ ; ಡೊಂಕು. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಭರಣ. ೪. ಪುನರಾವೃತ್ತಿ.
 ಮುರೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೋರೆ ; ರೋಂಕರಿಸು. (ನಾ). ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ.
 ಮುಜಾ(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಡೆ ; ಚೂರಾಗು. ೨. ತುಂಡು ಮಾಡು ; ಕತ್ತರಿಸು. ೩. ಮುಗಿಸು ; ಕೊನೆಗಾಣಿಸು. ೪. ತೊಲಗು ; ಬಿಟ್ಟುಹೋಗು. ೫. ಸೋಲಿಸು ; ಭಂಗ ಗೊಳಿಸು. (ನಾ). ೬. ಚೂರು ; ತುಂಡು. ೭. ಮುರಿದ ಸ್ಥಿತಿ ; ಮುಕ್ಕಾದ ಸ್ಥಿತಿ. ~ ಇಸು = ಕೊನೆಗಾಣಿಸು ; ಮುಗಿಸು. ~ ಗೋರ್ = ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕೊರಳು.
 ಮುಜಾ(ರಿ)ಕಿಲ್ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ. ೨. ಕೊಳಕು ; ಅಶುಚಿ.
 ಮುಜಾ(ರಿ)ಗೆ (ನಾ). ತುಂಡು ; ಚೂರು.
 ಮುಜಾ(ರಿ)ವು (ನಾ). ೧. ಕುಗ್ಗುವಿಕೆ ; ಮುದುರುವಿಕೆ. ೨. ನಾಶ ; ಅಳಿವು. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಭರಣ.
 ಮುಜು(ರು)ಕ (ನಾ). ೧. ವಕ್ರತೆ ; ಡೊಂಕು. ೨. ಒಯ್ಯಾರ ; ಬೆಡಗು.
 ಮುಜು(ರು)ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುಖವಿಕಾರ ಮಾಡು. (ನಾ). ೨. = ಮುಜುಕ. ~ ಇಸು = ೧. ವಕ್ರಮಾಡು ; ತಿರಿಚು. ೨. ಅಹಂಕಾರ ಪಡು.

ಮುಜು(ರು)ವ (ನಾ). ಅಂಗಹೀನ ; ಅಂಗವಿಕಲ.
 ಮುಜು(ರು)ವು (ನಾ). ೧. ಕಲಗಚ್ಚು ; ಮುಸುರೆ. ೨. ಬಾಗು ; ಕೊಂಕು.
 ಮುರ್ಕು (ನಾ). ಗರ್ವ ; ಸೊಕ್ಕು.
 ಮುರ್ಚೆ (ನಾ). ಮೂರ್ಛೆ.
 ಮುಲಾಜು (ನಾ). ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ.
 ಮುಲಾಮು (ನಾ). ೧. ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಲೇಸು ಸುವ ಔಷಧ. ೨. ಲೋಹಗಳಿಗೆ ಜಾಳುವ ಲೇಪನ ; ಗಿಲೀಟು.
 ಮುಲುಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಸಹ್ಯಪಡು ; ಜುಗುಪ್ಸೆಗೊಳ್ಳು. ೨. ಮುಳ್ಳು ; ತಿಣುಕು. (ನಾ). ೩. ಶ್ರಮ ; ದಣವು. ೪. ಪ್ರಸವ ವೇದನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಿಕೆ.
 ಮುಲುಗು (ಕ್ರಿ). ನರಳು ; ಮುಳ್ಳು.
 ಮುಲುಗುಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ಹುಳುವಿನಂತೆ ಹೊರಳು ; ಚಡಪಡಿಸು.
 ಮುಲ್ಕಿ (ನಾ). ೧. ಏಳನೆಯ ತರಗತಿಯ ಪರೀಕ್ಷೆ. (ಗು). ೨. ಕಂದಾಯದ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೩. ಸ್ಥಳೀಯ ; ದೇಶೀಯ. ~ ಇಲಾಖೆ = ಕಂದಾಯದ ಇಲಾಖೆ.
 ಮುಲ್ಲ (ನಾ). ಮಹಮ್ಮದೀಯ ಪಂಡಿತ ; ಮೌಲ್ವಿ.
 ಮುಲ್ಲಂಗಿ = ಮೂಲಂಗಿ.
 ಮುಲ್ಲೆಗ (ನಾ). ಬಡವ ; ದರಿದ್ರ.
 ಮುಷ್ಟ (ನಾ). ೧. ಅಂಡಕೋಶ ; ವೃಷಣ. ೨. ಪುರುಷನ ಜನನೇಂದ್ರಿಯ. ೩. ಹಿಡಿತ ; ಸಂಗ್ರಹ.
 ಮುಷ್ಟರ (ನಾ). ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ; ಸಂಪು.
 ಮುಷ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಮುಚ್ಚಿದ ಅಂಗೈ. ೨. ಕೈತುಂಬ ಹಿಡಿಯಬಹುದಾದಷ್ಟು. ೩. ಕತ್ತಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಹಿಡಿಕೆ. ~ ಪ್ರಹಾರ = ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೊಡುವ

ಹೊಡೆತ; ಗುದ್ದು. ~ಬಲ = ಕೈಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ತೋಳ್ಬಲ. ~ಯುದ್ಧ = ಮಲ್ಲಗಾಳಗ.

ಮುಸಂದಿ = ಮುಸಂದಿ.

ಮುಸಣಿ(ರೆ) (ನಾ). ೧. ಬೇಯಿಸಿದ ಅಡುಗೆ.

೧. ಅಡುಗೆಗೆ ಬಳಸಿದ ಪಾತ್ರೆ. ೨. ಕೊಳೆ; ಜಿಡ್ಡು.

ಮುಸಲ (ನಾ). ೧. ಗದೆ. ೨. ಒನಕೆ.

೨. = ಮುಸಲ್ಮಾನ.

ಮುಸಲಮಾನ = ಮುಸಲ್ಮಾನ.

ಮುಸಲಿ (ನಾ). ೧. ಮುಸಲಾಯುಧವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು; ಬಲರಾಮ. ೨. = ಮುಸಲಿಕೆ.

ಮುಸಲಿಕೆ (ನಾ). ಹಳ್ಳಿ; ಗಾಳಿ.

ಮುಸಲ್ಮಾನ (ನಾ). ಇಸ್ಲಾಂ ಮತದವನು; ಮಹಮ್ಮದೀಯ.

ಮುಸಿ (ನಾ). ೧. ಲೋಹವನ್ನು ಕರಗಿಸುವ ಬಟ್ಟೆಲು; ಮೂನೆ. ೨. ತೆಂಬಾಳನ್ನು ಸೇರುವ ಮಜ್ಜೆನ ಸಾಧನ; ಬಿಲುಮೆ.

ಮುಸಿಯು = ಮುಜ್ಜು.

ಮುಸು = ಮುಜ್ಜು.

ಮುಸುಂಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅವರಿಸು; ಕವಿ.

೧. ಮರೆವಾಡು; ಬಚ್ಚಿಡು. (ನಾ).

೨. ಅವರಣ; ತೆರೆ.

ಮುಸುಂದಿ (ನಾ). ೧. ಸಂಕೋಚಸ್ಥಳಾವ ಥವನು; ಮುಖಹೇಡಿ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಯುಧ. ~ತನ = ಮುಖಹೇಡಿತನ.

ಮುಸುಂಬು (ನಾ). ೧. ಮುಖ; ಮೋರೆ.

೧. ಮುಸುಳು; ತೆರೆ.

ಮುಸುಳು ೧. = ಮುಸುಂಕು. (ನಾ).

೧. ಗೋಪ್ಯ; ರಹಸ್ಯ. ೨. = ಮುಜ್ಜು.

~ಮಾತು = ಬಳಸುಮಾತು.

ಮುಸುಗರೆ (ಕ್ರಿ). ಮುಸುಮುಸು ಎಂದು ಶಬ್ದ ಮಾಡು.

ಮುಸುಗು = ಮುಸುಂಕು.

ಮುಸುಗುಡು = ಮುಸುಗರೆ.

ಮುಸುಡಿ ೧. = ಮುಸುಡು. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಯುಧ.

ಮುಸುಡು (ನಾ). ಮುಖ; ಮೋರೆ. ~ತೆ(ಡೆ)ಗೆ = ಮುಖವನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸು.

ಮುಸುಣ್(ರ್,ರು,ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕವಿ; ಅವರಿಸು. ೨. ಮೇಲೆ ಬೀಳು; ಅಕ್ರಮಿಸು. (ನಾ). ೨. ಹೊಡೆಕೆ; ತೆರೆ.

ಮುಸುಣಿ(ರೆ) = ಮುಸಣಿ.

ಮುಸುಪು(ನಾ). ಮುತ್ತುವಿಕೆ; ಅವರಿಸುವಿಕೆ. ಮುಸುವ = ಮುಜ್ಜು.

ಮುಸುಳಿ = ಮುಸುಡು.

ಮುಸ್ತೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗೆಡ್ಡೆ.

ಮುಸ್ತೆಡು (ನಾ). ೧. ಸಿದ್ಧತೆ; ಸಜ್ಜು.

೨. ಸಲಕರಣೆ; ಸಾಮಗ್ರಿ.

ಮುಸ್ತೆಡೆ = ಮುಸ್ತೆಡು.

ಮುಸ್ತೆಂಜೆ = ಮುಜ್ಜೆಂಜೆ.

ಮುಹೂರ್ತ (ನಾ). ೧. ಶುಭಸಮಯ, -ಗಳಿಗೆ. ೨. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯ; ಲಗ್ನ.

೨. ಕ್ಷಣಕಾಲ; ಅಲ್ಪಸಮಯ.

ಮುಹೂರ್ತಿಕೆ (ನಾ). ಬೋಯಿಸು; ಜ್ಯೋತಿಷಿ.

ಮುಳ್(ಳು) (ನಾ). ೧. ಕಂಟಕ. ೨. ಮೊನೆ

ಜಾದ ತುದಿಯುಳ್ಳದು. ೨. ಪುಳಕ;

ರೋಮಾಂಚನ. ~ಕ(ಗ)ತ್ತಿ = ಮುಳ್ಳನ್ನು

ಸವರುವ ಕತ್ತಿ. ~ಕ(ಗ)ಳ್ಳಿ = ಒಂದು

ಜಾತಿಯ ಕಳ್ಳಿ. ~ಕಳ್ಳಿ(ಗೊ)ಲು

= ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಕೋಲು.

~ಬ(ವ)ಟ್ಟಿ = ಮುಳ್ಳುಗಳು ತುಂಬಿರುವ

ಹಾದಿ. ~ಮುತ್ತು = ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ಮುಳ್ಳಿನ ಮರ; ಮುಳ್ಳುಮುತ್ತುಗ.

~ಮೊನೆ = ಮುಳ್ಳಿನ ತುದಿ, -ಕೊನೆ.

ಮುಳಕ (ನಾ). ಹಲಸಿನ ಹೆಣ್ಣಿನಿಂದ ಮಾಡುವ

ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ.

ಮೂಳೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ರೇಗು ; ಸಿಟ್ಟುಗು. (ನಾ).

೨. ಮೊಳಕೆ ; ಅಂಕುರ. ೩. = ಮೂಳೆವು.

೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು. ~ ಇ(ಯಿ)ಸು

= ರೇಗಿಸು ; ಸಿಟ್ಟುಗುವಂತೆ ಮಾಡು.

~ ಕೆಯ್ = ಸಿಟ್ಟುಗು ; ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

~ ಮಾಡು = ಮುಳೆಹುಲ್ಲನ್ನು ಹೊದಿಸಿದ

ಛಾವಡೆ.

ಮೂಳೆವು (ನಾ). ಕಂಟಕ ; ಅಡ್ಡಿ.

ಮೂಳೆಸು (ನಾ). ಕೋಪ ; ಸಿಟ್ಟು. ~ ತಿಳಿ

= ಸಿಟ್ಟು ಶಾಂತವಾಗು, -ಶಮನವಾಗು.

ಮೂಳು(ಂ)ಗು = ಮುಟ್ಟುಂಕು. ~ ಇಸು

= ೧. ಬೇರೊಬ್ಬರ ಹಣವನ್ನು ಸುಂಗಿ

ಹ. ಕು. ೨. ಹಾಳುಮಾಡು ; ನಾಶಪಡಿಸು.

೩. = ಮುಟ್ಟುಂಗಿಸು.

ಮೂಳುವು = ಮೂಳೆವು.

ಮೂಳು = ಮೂಳೆ. ~ ಪಿಳು = ರೋಮಾಂಜನ

ಗೊಳ್ಳು. ~ ಬತ್ತ = ೧. ಚಪ್ಪಲಿ ;

ಮೆಟ್ಟು. ೨. ಕಂಟಕ ; ಅಡ್ಡಿ. ~ ಕಂಟೆ

= ಮುಳ್ಳುಗಳಿರುವ ಪ್ರೊಡೆ. ~ ಬೆ(ವೆ)ಲಿ

= ಮುಳ್ಳು ಕಂಟೆಗಳಿಂದ ಹಾಕಿದ ಬೇಲಿ,

-ಅವರಣ. ~ ಮುಟ್ಟು = ಸಿಡುಬೆದ್ದು ಗುಳಿ

ಬಿದ್ದಿರುವ ಮುಟ್ಟು. ~ ಮುಟ್ಟುಗ

= ಮುಳ್ಳುತ. ~ ಮೊನೆ = ಮುಳ್ಳೊನೆ.

~ ಹಂದಿ = ಮೈ ಮೇಲೆ ಮುಳ್ಳಿನಂತಹ

ಗರಿಗಳಿರುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಂದಿ.

~ ಹೊಯ್ಯಿಸು = ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲು,

ಗುಂಡುಕಲ್ಲು ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮೇಲು

ಭಾಗವನ್ನು ಉಳಿಯಿಂದ ಹೊಡೆದು

ಶರಕಲಾಗಿಸು.

ಮುಟ್ಟು(ಳು)ಂಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ನೀರಿನಲ್ಲಿ

ಅಡಗು ; ಮುಳುಗು. ೨. ತಕ್ಷಣವಾಗು ;

ಮಗ್ನವಾಗು.

ಮುಟ್ಟು(ಳು)ಂಕು = ಮುಟ್ಟುಂಕು. ~ ಇಸು

= ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗುವಂತೆ ಮಾಡು.

ಮುಟ್ಟು(ಳು)ಂಕು ೧. = ಮುಟ್ಟುಂಕು. (ನಾ).

೨. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗುವಿಕೆ ; ಮುಳುಗುವಿಕೆ.

ಮುಟ್ಟು(ಳ್ಳು) (ಕ್ರಿ). ಮುಳುಗು ; ಅಡಗು.

ಮುಟ್ಟು(ಳ್ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೀಳು ; ಕಡೆ.

೨. ನಮಸ್ಕರಿಸು.

ಮುಟ್ಟು(ಳ್ಳು)ಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ಮರ ; ಮುತ್ತುಗ ; ಪಲಾಶ.

ಮೂ (ನಾ). ೧. ಮೂರು. ೨. ಮೂಗು.

~ ಕೊಬ(ರೆ)ತಿ = ಮೂಗು ಕತ್ತರಿಸಿ

ಹೋದವಳು ; ಮೂಗಿಲ್ಲದವಳು.

~ ಕೊಬ(ರೆ)ಯ = ಮೂಗು ಕತ್ತರಿಸಿ

ಹೋದವನು. ~ ಜಗ = ಸ್ವರ್ಗ, ಮರ್ತ್ಯ

ಪಾಗು ಪಾತಾಳಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಲೋಕ

ಗಳು. ~ ದೇವರ್(ರು) = ಬ್ರಹ್ಮ,

ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಶಿವ ; ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ.

~ ಬ(ವ)ಟ್ಟಿಲು = ೧. ಮೂರು ಬಟ್ಟಿಲು.

೨. ಜನನದ ಹತ್ತು ದಿನಗಳೊಳಗೆ ಮಗುವಿಗೆ

ಮಾಡುವ ಒಂದು ಶುಭಕಾರ್ಯ.

~ ಬ(ವ)ಟ್ಟಿ = ಮೂರು ದಾರಿ, -ಮಾರ್ಗ.

~ ಬ(ವ)ಣ್ಣ = ಮೂರು ಬಣ್ಣ ; ತ್ರಿವರ್ಣ.

~ ಬಿ(ವಿ)ಟ್ಟಿ = ಪ್ರತಿಭಾಪೋಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ

ಮಾಡುವ ಲೋಭನಕರ್ಮ, ವಹನಕರ್ಮ

ಮತ್ತು ಅಪನಯನಕರ್ಮಗಳೆಂಬ ಮೂರು

ಬಗೆಯ ಸೇವೆ. ~ ಮ(ವ)ಡಿ = ಮೂರು

ಮಡಿ, -ಸಲ. ~ ಲೋಕ = ಮೂವರು.

ಮೂಂಕಿಡಾ(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ವಾಗ್ಧನೆಯನ್ನು

ನೋಡು ; ಮೂರು.

ಮೂ(ಂ)ಕು (ನಾ). ಗಾಡಿ ಹೊಡೆಯುವವನು

ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಗೃಹ

ಮೂಕಿ.

ಮೂಕ (ನಾ). ೧. ಮಾತು ಬಾರದವನು ;

ಮೂಗ. ೨. ಮಾತನಾಡಲಾರದವನು ;

ಮೌನಿ. ~ ಅರ್ಜಿ = ಮುಖವಿಲ್ಲದ ಐದ

ಪಾಲ. ~ ಸಿಟ್ಟು = ಸ್ವಲ್ಪ ಪಡಿಸಲಾಗದೆ

ನೋವು, -ಯಾತನೆ. ~ ಸ್ವಪ್ನ = ವಿವರಿಸಲು
ಬಾರದ ಕನಸು.

ಮೂಲಕತೆ (ನಾ). ಮಾತನಾಡದಿರುವಿಕೆ; ಮೌನ.

ಮೂಲಕಿ ೧. = ಮೂಲಕು. ೨. ಮಾತು ಬಾರ
ದವಳು; ಮೂಲಿ.

ಮೂಲಕುತಿ = ಮೂಲಗುತಿ.

ಮೂಲಗ = ಮೂಲಕ.

ಮೂಲಿ (ನಾ). ೧. ಮಾತು ಬಾರದವಳು;
ಮೂಲಕಿ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ.

ಮೂಲಿಲಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಇಲಿ.

೨. = ಮೂಲಕೊಪಿತಿ.

ಮೂಲಗು (ನಾ). ೧. ವಾಸನೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ
ಇಂದ್ರಿಯ; ನಾಸಿಕ. (ಗು). ೨. ಮಾತೆ
ನಾಡಲು ಬಾರದ; ಮೌನವಾದ.

~ ಅಪಾರಿ = ೧. ಮೂಲಗನ್ನು ಕತ್ತರಿಸು.

೨. ಅವಮಾನಿಸು; ಮುಖಭಂಗ ಮಾಡು.

~ ಅಲಪ್ಪಿ (ಲೈ, ಕೈ) = ಸದ್ವಿಮಾಡದೆ ಅಳು
ವಿಕೆ; ಮೂಲಕ ರೋದನ. ~ ಉಬ್ಬಸ

= ತೊಂದರೆ; ತ್ರಾಸ. ~ ಉರ್ಚು

= ಮೂಲಗುದಾರವನ್ನು ಹಾಕು. ~ ಏಟು

= ಮೂಲಗು ಪೆಟ್ಟು. ~ ಏರಿ ಸು

= ಅಹಂಕಾರಪಡು; ಗರ್ವಿಸು. ~ ಚಾಚು

= ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಹಾಕು.

~ ತಿಕ್ಕು = ೧. ಮೂಲಗನ್ನು ಉಜ್ಜು.

೨. ಶರಣುಬರು. ~ ದಾರ = ೧. ದನಗಳನ್ನು

ಹತ್ತೋಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಮೂಲಿಗೆ

ಹಾಕುವ ದಾರ. ೨. ತಡೆ; ನಿಯಂತ್ರಣ.

~ ನೇಣ್ (ಣು) = ಮೂಲಗು ದಾರ.

~ ಪ(ವ)ಡು = ಸುಮ್ಮನಿರು; ಮಾನ

ವಾಗು. ~ ಪೆಟ್ಟು = ಒಳಗೇ ನೋವುಂಟು

ಮಾಡುವ ಗಾಯ; ಮೂಲಗು ಗಾಯ.

~ ಬೊಟ್ಟು = ಮೂಲಗುತಿ. ~ ಮುರಿ

= ತಿರಸ್ಕರಿಸು; ಧಿಕ್ಕರಿಸು. ~ ಹಾಕು

= ಮೂಲಗುಚಾಚು.

ಮೂಲಗುತಿ (ನಾ). ಮೂಲಿಗೆ ಧರಿಸುವ
ಒಂದು ಅಭರಣ.

ಮೂಲಗುದಾರ = ಮೂಲಗುದಾರ.

ಮೂಲಗುರ್ಚಿ (ನಾ). ಮೂಲಗುದಾರವನ್ನು
ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡವನು.

ಮೂಟಿ (ನಾ). ಹೊರೆ; ಗಂಟು.

ಮೂಡ (ನಾ). ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸುವ
ದಿಕ್ಕು; ಪೂರ್ವ.

ಮೂಡಲ್ (ಲು) = ಮೂಡ. ~ ಹರಿ
= ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗು.

ಮೂಡಾವಿ (ನಾ). ದಿಂಬು; ಲೋಡು.

ಮೂಡಾವೆ = ಮೂಡಾವಿ.

ಮೂಡಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಬತ್ತಳಿಕೆ; ತೂಜೆರೆ.
೨. ಕಂಬ.

ಮೂಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹುಟ್ಟು; ಉದಯಿಸು.

(ನಾ). ೨. = ಮೂಡ. ~ ಬೆಟ್ಟಿ
= ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ಬೆಟ್ಟಿ; ಉದಯಾಚಲ.

ಮೂಡೆ (ನಾ). ೧. ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತುಂಬುವ

ಪೆಂಡೆ. ೨. ಒಂದು ಅಳತೆ. ೩. = ಮೂಡಾವಿ.

ಮೂಡೆ (ನಾ). ೧. ಮೂರ್ಖ; ತಿಳಿಗೇಡಿ.

(ಗು). ೨. ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ. ~ ನಂಬಿಕೆ
= ವಿವೇಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಂಬುವುದು; ಕುರುಡು

ನಂಬಿಕೆ.

ಮೂಡಮತಿ (ನಾ). ದಡ್ಡ; ಅವಿವೇಕಿ.

ಮೂತಿ (ನಾ). ಮೋರೆ; ಮುಸುಡು.

~ ತಿವಿ = ಮೂಲಕಿಸು; ಹೀಯಾಳಿಸು.

ಮೂತ್ರ (ನಾ). ಉಚ್ಚಿ. ~ ಅಶ್ಮರಿ = ಮೂತ್ರ

ಕಟ್ಟು. ~ ಕಟ್ಟು = ಮೂತ್ರವಿರರ್ಜನೆ

ಯಾಗದಂತೆ ತಡೆಯುವ ಒಂದು ರೋಗ.

~ ಶಂಕೆ = ಜಲಬಾಧೆ.

ಮೂತ್ರಿ (ನಾ). ಮೂತ್ರ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳ.

ಮೂದಲೆ (ನಾ). ೧. ಹೀಯಾಳಿಕೆ; ನಿಂದೆ.

೨. ಮೂರುತಲೆ. ~ ಇಕೆ = ಹಂಗಿಸುವಿಕೆ;

ಹೀಯಾಳಿಕೆ.

ಮೂದೇವಿ (ನಾ). ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿ;
ಸೋಮಾರಿ.

ಮೂಬದಲು (ನಾ). ವಿಘನವು; ಅದಲು
ಬದಲು.

ಮೂಬದಲೆ = ಮೂಬದಲು.

ಮೂಮೆ = ಮೂಮೆ.

ಮೂರಾಬಟ್ಟಿ (ನಾ). ಆವ್ಯವಸ್ಥೆ; ಕೆಟ್ಟ
ಹೋಗುವುದು; ದಿಕ್ಕುಪಾಲಾಗುವುದು.

ಮೂರಿ (ನಾ). ಐರುಳು; ಸೀಳು. ~ಬಿ(ವಿ)ಡು
= ಸೀಳು; ಬಾಯಿಬಿಡು.

ಮೂರು = ಮೂರು. ~ನಾನು = ೧. ಮೈತ್ರಿ
ನರೇ ಮೊದಲಾದವರು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ
ಒಂದು ಲಾಂಛನ. ೨. ಮೋಸ; ವಂಚನೆ.
~ಸಂಜೆ = ಮುಚ್ಚುಂಜೆ.

ಮೂರುತಿ = ಮೂರ್ತಿ.

ಮೂರು(ರು) (ನಾ). ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ.

ಮೂರ್ಖ (ನಾ). ದಡ್ಡ; ತಿಳಿಗೇಡಿ. ~ಇಸು
= ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿಯಾಗು. ~ತನ = ತಿಳಿಗೇಡಿ
ತನ; ಹೆಡ್ಡತನ. ~ಶಿಖಾಮಣಿ = ಅತಿ
ದಡ್ಡ.

ಮೂರ್ಖನ (ನಾ). ೧. ಮೂರ್ಖ; ಬವಳಿ.
೨. ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳ ಅರೋಹಣ
ಮತ್ತು ಅವರೋಹಣದ ಕ್ರಮ.

ಮೂರ್ಖನೆ = ಮೂರ್ಖನ. ~ತಿಳಿ = ಮೂರ್ಖ
ಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳು.

ಮೂರ್ಖಿ = ಮೂರ್ಖನ. ~ಇಸು = ಅರಿವು
ತಪ್ಪು; ಮೈಮರೆ; ಮೂರ್ಖಿ ಬೀಳು.
~ಪೊ(ಪೊ, ಹೊ)ಗು = ಮೂರ್ಖನು.
~ರೋಗ = ಅಪಸ್ವಾರ; ಮಲರೋಗ.

ಮೂರ್ತ (ನಾ). ೧. ಮೂರ್ತಾರ್ತ; ಗಳಿಗೆ.
(ಗು). ೨. ರೂಪುಗೊಂಡ; ಆಕಾರ ತಳೆದ;
ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ. ~೦)ಗೆಯ್ = ಅಸೀನ
ನಾಗು; ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳಿಸು
= ೧. ಕುಳಿರಿಸು; ಕೂರಿಸು. ೨. ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ

ಪಿಸು; ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡು. ೩. ಮಂಡಿಸು;
ಪ್ರತಿಪಾದಿಸು. ~ವಿದ್ಯೆ = ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ
ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಕುರಿತ ವಿದ್ಯೆ.

ಮೂರ್ತಿ (ನಾ). ೧. ರೂಪುಗೊಂಡುದು; ಆಕಾರ
ತಳೆದುದು. ೨. ಪ್ರತಿಮೆ; ವಿಗ್ರಹ.
೩. ಶರೀರ; ದೇಹ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್(ಳ್ಳು)
= ರೂಪು ತಾಳು; ಆಕಾರವನ್ನು ಪಡೆ.
~ಪೂಜೆ = ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಪೂಜೆ;
ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆ. ~ಬಲ = ದೇಹದಾಧ್ಯಕ್ಷ;
ಶರೀರಬಲ. ~ವಿದ್ಯೆ = ಶಿಲ್ಪಕಲೆ.
ಮೂರ್ತಿಮಂತ (ಗು). ಆಕಾರ ತಳೆದ;
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ.

ಮೂರ್ತಿಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಆಕಾರವನ್ನು ಕೊಡು;
ರೂಪಿಸು.

ಮೂರ್ತೀಭವಿಸು (ಕ್ರಿ). ಆಕಾರವನ್ನು
ಹೊಂದು; ರೂಪತಾಳು.

ಮೂರ್ಧ (ನಾ). ೧. ಮುಂದಲೆ. ೨. ತಲೆ.
೩. ತುದಿ; ಶಿಖರ. ~ಅಭಿಷೇಕ = ತಲೆಯ
ಮೇಲೆ ನೀರು, ಹಾಲು ಮುಂತಾದುವನ್ನು
ಧಾರೆ ಎರೆಯುವುದು; ಮಸ್ತಕಾಭಿಷೇಕ.
~ಸಿಂಹ = ಅನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳ.

ಮೂರ್ಧಜ (ನಾ). ಮುಂಗುರುಳು.

ಮೂರ್ಧನ್ಯ (ನಾ). ೧. ತಲೆಗೆ ಅಥವಾ ಮಿದು
ಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು. ೨. ಪಾಯಿಯ
ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಬು, ಬೂ,
ಟಿವರ್ಗ, ರ, ಟ, ಪ, ಕ, ಬಿ ಎಂಬ
ಅಕ್ಷರಗಳು.

ಮೂರ್ಮ (ನಾ). ಮೂರುಸಲ, -ಬಾರಿ.

ಮೂಲ (ನಾ). ೧. ಬೇರು. ೨. ಕೆಳಭಾಗ;
ಬುಡ. ೩. ಹುಟ್ಟು; ನೆಲೆ; ಆಕರ.
೪. ಅಡಿ; ಮೊದಲು. ೫. ಒಂದು ನಕ್ಷತ್ರದ
ಹೆಸರು. ೬. ನಾಶ; ಮುಳುವು. ೭. ಅಸಲು;
ಮೂಲಧನ. ~ಇಗೆ = ೧. ಮೂಲಿಕೆ
ಗಳನ್ನು ಮಾರುವವನು. ೨. ಅದಿವಾಸಿ.

~ಉತ್ಪಾಟನ(ನೆ) = ಬೇರು ಸಹಿತ ನಾಶ ಮಾಡುವುದು. ~ಕಾರಣ=ಮೊತ್ತ ಮೊದಲ ಕಾರಣ; ಮುಖ್ಯಕಾರಣ. ~ಗ್ರಂಥ=ಅಕರ ಗ್ರಂಥ. ~ತತ್ತ್ವ = ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಸಾರ. ~ಧನ=ಬಂಡವಾಳ; ಆಸಲು. ~ಧಾತು = ವಿಭಜನೆ ಮಾಡಲಾಗದ ದ್ರವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ~ನಿವಾಸಿ=ಮೊದಲು ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟ ವನು; ಆದಿವಾಸಿ. ~ಪಾಠ=೧. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಪಾಠ; ಬಾಲಶಿಕ್ಷೆ. ೨. ಗ್ರಂಥ ಸಂಪಾದನೆಯ ಮೂಲಪಾಠ. ~ಪುರುಷ = ಮೊದಲಿ-ಗ. ~ಪ್ರತಿ = ಅಸಲು ಪ್ರತಿ; ಮಾತೃಕೆ. ~ರೋಗ = ಮೂಲವ್ಯಾಧಿ. ~ವ್ಯಾಧಿ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ; ಮೊಳೆರೋಗ. ~ಸ್ಥಾನ = ೧. ಮುಖ್ಯ ಪ್ರದೇಶ. ೨. ದುಟ್ಟಿದ ಊರು; ಜನ್ಮಸ್ಥಳ.

ಮೂಲಂಗಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗಡ್ಡೆ. ಮೂಲಕ (ಅ). ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ. ಮೂಲತಃ (ಅ). ೧. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ; ಆದಿಯಿಂದಲೇ. ೨. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ. ಮೂಲಭೂತ(ಗು). ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಇರುವ; ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಾದ. ಮೂಲಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಬೇರು. ೨. ಔಷಧದ ಬೇರು. ಮೂಲಿ (ನಾ). ೧. ಎರಡು ರೇಬೆಗಳು ಅಥವಾ ಸಮಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಸಂಧಿಸುವ ಸ್ಥಳ; ಕೋನ. ೨. ಸಂಧಿ; ಸಂಧು. ~ಕಸ=ನಿಪ್ರಯೋಜಕವಾದುದು. ~ಗುಂಪಾಗು=ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದಾಗು; ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾಗು. ~ಗುಂಪು =ವ್ಯರ್ಥ; ಹಾಳು. ~ಪಾಲು=ಮೂಲಿಕಸ. ~ಮುಟ್ಟು = ಕೋನಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಬಳಸುವ ಉಪ್ಪಾರನ ಒಂದು ಸಾಧನ. ~ಮನೆ = ಕಡೆಯ ಮನೆ. ~ಹಿಡಿ = ಮೂಲಿಗುಂಪಾಗು.

ಮೂಲ್ಯ (ನಾ). ೧. ಬೆಲೆ; ಕಿಮ್ಮತ್ತು; ಮೌಲ್ಯ. ೨. ಆಸಲು.

ಮೂಲವಳಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೂರು ಸುತ್ತು ಹಾಕು. ೨. ವ್ಯಾಪಿಸು. (ನಾ). ೩. ಮೂರು ಸುತ್ತು.

ಮೂಷಕ (ನಾ). ೧. ಇಲಿ. ೨. ಕಳ್ಳ; ತುಡುಗ. ~ನಾಹನ = ಇಲಿಯನ್ನು ನಾಹನವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು; ಗಣಪತಿ.

ಮೂಷಿಕ = ಮೂಷಕ.

ಮೂಷಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಬೆಣ್ಣು ಇಲಿ. ೨. = ಮೂಸೆ.

ಮೂಷೆ = ಮೂಸೆ.

ಮೂಸಂಡಿ (ನಾ). ಸಂಕೋಚಸ್ವಭಾವದ ವ್ಯಕ್ತಿ; ಮುಖಹೇಡಿ.

ಮೂಸಕ = ಮೂಷಕ.

ಮೂಸಕದೇರ (ನಾ). ಇಲಿಯನ್ನು ತೇರನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು; ಗಣಪತಿ.

ಮೂಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ವಾಸನೆಯನ್ನು ನೋಡು; ಆಘ್ರಾಣಿಸು. (ನಾ). ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕೋತಿ; ಮುಸು.

ಮೂಸೆ (ನಾ). ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದ ಲೋಹಗಳನ್ನು ಕರಗಿಸುವ ಪಾತ್ರೆ.

ಮೂಳ (ನಾ). ೧. ಅಂಗಹೀನ. ೨. = ಮೂಲು.

ಮೂಳಿ (ನಾ). ೧. ಅಂಗಹೀನ. ೨. ಪಾತ್ರೆಯ ಮೂತಿ; ಜೂಳಿ. ೩. = ಮೂಲು.

ಮೂಳೆ (ನಾ). ಎಲುಬು; ಅಸ್ಥಿ. ~ರೋಗ = ಮೂಳೆಗಳು ಶಿಥಿಲವಾಗುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ.

ಮೂಲು(ಳ) (ನಾ). ೧. ಕಿವಿಹರಕೆ. ೨. ತಿಳಿಗೇಡಿ; ಬೆಪ್ಪ.

ಮೂಲು(ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಕಿವಿಹರಕೆ. ೨. ತಿಳಿಗೇಡಿ; ಅಸಂಸ್ಕೃತೆ.

ಮೃಗ (ನಾ). ೧. ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿ. ೨. ಬೇಟೆಯಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿ.

೩. ಜಿಂಕೆ; ಎರಳೆ. ೪. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಆನೆ. ೫. ಮೈಗಶಿರೆ. ~ಅಂಕ
= ಜಿಂಕೆಯ ಗುರುತುಳ್ಳವನು; ಚಂದ್ರ.
~ಅಜಿನ = ಜಿಂಕೆಯ ಚರ್ಮ. ~ಅಧಿಪ
= ಮೈಗರಾಜ. ~ಅರಿ = ೧ ಹುಲಿ.
೬. ಸಿಂಹ. ~ಅಲಯ = ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು
ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಇರಿಸಿದ ಮನೆ; ಖಾಸ್
ಬಂಗ್ಲೆ. ~ಉದ್ಭವ = ಮೈಗದಿಂದ
ದೊರೆತುದು; ಕಸ್ತೂರಿ. ~ಜಲ = ಬಿಸಿಲು
ಗುಡುರೆ; ಮ ರೀ ಚಿ ಕೆ. ~ಝಲ್ಲಿ
= ಕಸ್ತೂರಿಯ ಲೇಪನದ್ರವ್ಯ. ~ತೃಷ್ಣೆ
= ಮೈಗಜಲ. ~ಹತಿ = ಮೈಗರಾಜ.
~ಪೂತ = ೧. ಜಿಂಕೆಯ ಮರಿ. ೨. ಯಾವುದೇ
ಪ್ರಾಣಿಯ ಮರಿ. ~ಮದ = ಕಸ್ತೂರಿ.
~ರಾಜ = ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳ ಒಡೆಯ;
ಸಿಂಹ. ~ರಿಪು = ಮೈಗಾರಿ. ~ಲಕ್ಷ್ಮ
= ಮೈಗಾಂಕ. ~ಲಾಂಛನ = ೧. ಜಿಂಕೆಯ
ಗುರುತು, -ಚಿಹ್ನೆ. ೨. = ಮೈಗಾಂಕ.
~ವಾಹನ = ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ವಾಹನವನ್ನಾಗಿ
ಉಳ್ಳವನು; ವಾಯು.

ಮೈಗಧರ (ನಾ). ೧. ಚಂದ್ರ. ೨. ಶಿವ.

ಮೈಗನಾಭಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ; ಕಸ್ತೂರಿ. ೨. ಕಸ್ತೂರಿ
ಮೈಗ.

ಮೈಗಯಾವ್ಯಸನ (ನಾ). ಬೇಟೆಯ ಹವ್ಯಾಸ.

ಮೈಗಯು (ನಾ). ಬೇಡ; ಶಬರ.

ಮೈಗಯೆ (ನಾ). ಬೇಟೆ.

ಮೈಗರೋಮದ (ನಾ). ಮೈಗಗಳ ಕೂಡಲಿ
ನಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದುದು; ಉಣ್ಣೆಯ ಬಟ್ಟೆ
ಮೊದಲಾದುದು.

ಮೈಗವ್ಯ = ಮೈಗಯೆ.

ಮೈಗಶಿರೆ = ಮೈಗಶಿರೆ.

ಮೈಗಶಿರೆ (ನಾ). ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಮತ್ತು ಆ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಳೆ.

ಮೈಗಿ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣು ಜಿಂಕೆ; ಹರಿಣ.

ಮೈಗ್ಯ (ನಾ). ಆ ವೇಕ್ಷಿಸಲು ಯೋಗ್ಯ
ವಾದುದು; ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವಾದುದು.

ಮೈಡ (ನಾ). ಶಿವ. ~ಅದ್ರಿ = ಕೈಲಾಸ
ಪರ್ವತ. ~ರಿಪು = ಶಿವನ ಮೈರಿ; ಮನ್ಮಥ.

ಮೈಡಾಣಿ (ನಾ). ಪಾರ್ವತಿ; ಶಿವ.

ಮೈಣಾಲ(ಳ) (ನಾ). ತಾವರೆಯ ದೇಟು.

ಮೈಣಿಯ (ಗು). ಮಣ್ಣಿನಿಂದಾದ; ಮಣ್ಣು
ನಿಂದ ಮಾಡಿದ.

ಮೈತ (ಗು). ಮರಣಹೊಂದಿದ; ಸತ್ತ.

~ಅ(ವಾ)ಗು = ಸಾಯು. ~ಪತ್ರ

= ಉಯಿಲು; ಮರಣಶಾಸನ. ~ಭಾಷೆ

= ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ಗ್ರಂಥಸ್ಥವಾಗಿ

ರುವ ಭಾಷೆ. ~ಸಂಜೀವ = ಸತ್ತವರನ್ನು

ಬದುಕಿಸುತ್ತದೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿರುವ ಒಂದು

ಜಾತಿಯ ಗಿಡ. ~ಸಂಜೀವಿನಿ = ೧. ಒಂದು

ಮಂತ್ರವಿದ್ಯೆ. ೨. = ಮೈತ ಸಂಜೀವ.

~ಸಂಸ್ಕಾರ = ಶವಸಂಸ್ಕಾರ; ಉತ್ತರ

ಕ್ರಿಯೆ. ~ಸ್ನಾನ = ಸೂತಕವು ಕಳೆದ

ಮೇಲೆ ಮಾಡುವ ಸ್ನಾನ

ಮೈತಕ (ನಾ). ಹೆಣ.

ಮೈತಿ (ನಾ). ಮರಣ; ಸಾವು.

ಮೈತಿಕೆ (ನಾ). ೧ ಮಣ್ಣು. ೨. ಪವಿತ್ರವಾದ
ಮಣ್ಣು.

ಮೈತಿಗೆ = ಮೈತಿಕೆ.

ಮೈತ್ತು (ನಾ) ಮಣ್ಣು. ~ಇಸು = ಮಣ್ಣು

ಮತ್ತು; ಲೆಪ್ಪಡಾಕು.

ಮೈತ್ತಿಂಡ (ನಾ). ಮಣ್ಣಿನ ಮುನ್ನೆ, -ಉಂಡೆ.

ಮೈತ್ಯು (ನಾ). ೧. ಮರಣ; ಸಾವು.

೨. = ಮೈತ್ಯು ದೇವತೆ. ~ದೇವತೆ

= ಮರಣದ ಅಧಿದೇವತೆ; ಯಮ. ~ಪತ್ರ

= ಮೈತಪತ್ರ.

ಮೈತ್ಯುಂಜಯ (ನಾ). ಯಮನನ್ನು ಜಯಿಸಿ
ದವನು; ಶಿವ.

ಮೈದಂಗ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮ
ವಾಡ್ಯ ; ಮದ್ದಲೆ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಸಸ್ಯ.

ಮೈದು (ನಾ). ೧. ಕೋಮಲವಾದುದು.

(ಗು). ೨. ಕೋಮಲವಾದ ; ಮೆದುವಾದ.

೩. ಮೆಲ್ಲನೆಯ ; ನಿಧಾನವಾದ. ~ ಉಕ್ತಿ

= ಸವಿಮಾತು. ~ ಕ(ಗ)ನ್ನಡ=ತಿಳಿಗನ್ನಡ.

~ ತಲ್ಲು = ಮೆತ್ತನೆಯ ಹಾಸುಗೆ. ~ ಪದ

= ೧. ಕೋಮಲವಾದ ಪಾದ, -ಚರಣ.

೨. ಕೋಮಲವಾದ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ

ಪದ. ~ ಬಂಧ = ಕೋಮಲವಾದ ಪದ

ಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದುದು ~ ಯಾನ

= ಮಂದಗಮನ. ~ ವಚನ = ಮೃದೂಕ್ತಿ.

~ ಸ್ಥಿತ = ಮುಗುಳುನಗೆ ; ಮಂದಮಾಸ.

ಮೈದುಯಾನೆ (ನಾ). ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಡೆಯುವವಳು ;
ಮಂದಗಮನೆ.

ಮೈದುಲ(ಳ) (ಗು). ೧. ಕೋಮಲವಾದ ;
ಮೆದುವಾದ. ೨. ಶಾಂತವಾದ ; ಸೌಮ್ಯ
ವಾದ.

ಮೈದ್ಯಾಂಡ (ನಾ). ಮೆಣ್ಣಿನ ಮಡಕೆ ; ಗಡಿಗೆ.

ಮೈದ್ಯಾಜನ = ಮೈದ್ಯಾಂಡ.

ಮೈದ್ಯಂಗಿ (ನಾ). ೧. ಕೋಮಲಾಂಗಿ ;
ಸುಕುಮಾರಿ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಳು.

೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ.

ಮೈದ್ಯಸ್ಥಿ (ನಾ). ಮೆದುವಾದ ಎಲುಬು.

ಮೈಷ (ನಾ). ಸುಳ್ಳು ; ಅಸತ್ಯ.

ಮೈಷ್ಠ (ನಾ). ೧. ಮೆಣಸಿನ ಕಾಳು ; ಮೆಣಸು.

(ಗು). ೨. ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ; ಶುದ್ಧವಾದ.

೩. ಸವಿಯಾದ ; ರುಚಿಕರವಾದ. ~ ಅನ್ನ

= ೧. ರುಚಿಕರವಾದ ಭಕ್ಷ್ಯ. ೨. ಸವಿಯಾದ

ಊಟ ; ರಸಕವಳ.

ಮೆಂಟಿಕೆ (ನಾ). ಕಾಲುಬೆರಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ
ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ.

ಮೆಂಡು (ನಾ). ಅರಿಕ್ಕ ; ಹೆಚ್ಚಳ.

ಮೆಂತೆಯ = ಮೆಂತೆ.

ಮೆಂತೈ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೊಪ್ಪು
ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾಳು.

ಮೆಂಥೆಯ = ಮೆಂತೆ.

ಮೆಕ್ಕೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಬ್ಬುವ
ಬಳ್ಳಿ.

ಮೆಕ್ಕೆಜೋಳ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜೋಳ.

ಮೆಚ್ಚುವಣಿಗೆ (ನಾ). ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾದುದು ;
ಮೆಚ್ಚುಗೆ.

ಮೆಚ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಪ್ಪು ; ಸಮ್ಮತಿಸು.

೨. ಪ್ರೀತಿಸು ; ಬಲಿ. ೩. ಸೇರು ; ಇಷ್ಟಪಡು.

(ನಾ). ೪. = ಮೆಚ್ಚಿಕೆ. ೫. ಪ್ರೀತಿ ; ಒಲುಮೆ.

~ ಆಗು = ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಪಡೆ ; ಪ್ರಿಯ

ವಾಗು. ~ ಇಕೆ(ಗೆ) = ೧. ಒಪ್ಪಿಗೆ ;

ಅನುಮೋದನೆ. ೨. ತೃಪ್ತಿ ; ಸಂತೋಷ.

೩. ಬಹುಮಾನ ; ಉಡುಗೊರೆ. ~ ಇಸು

= ೧. ಒಡಂಬಡಿಸು ; ಒಪ್ಪಿಸು. ೨. ಸಂತೋಷ

ವನ್ನುಂಟುಮಾಡು ; ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸು.

~ ಕೆಯ್ = ಒಪ್ಪು ; ಅಂಗೀಕರಿಸು.

~ ಕೊ(ಗೊ)ಡು = ಬಹುಮಾನವನ್ನು

ಕೊಡು ; ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ನೀಡು.

~ ಮದ್ದು = ವಶೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಕುವ

ಮದ್ದು.

ಮೆಚ್ಚುಗೆ = ಮೆಚ್ಚಿಕೆ.

ಮೆಟ್ಟಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ಸೋಪಾನ ;

ಪಾನಟಿಗೆ. ~ ಹತ್ತು = ೧. ಸೋಪಾನ

ವನ್ನು ಏರು. ೨. ಏಳಿಗೆ ಹೊಂದು ;

ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗು.

ಮೆಟ್ಟಿಂಗಾಲು (ನಾ). ಮೆಟ್ಟುಗಾಲು ;

ತುದಿಗಾಲು.

ಮೆಟ್ಟಿಲ್(ಲು) = ಮೆಟ್ಟಿಲ್.

ಮೆಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ತುಳಿ ; ಕಾಲಿನಿಂದ ಒತ್ತು.

೨. ಹೆಜ್ಜೆಹಾಕು, -ಇಡು. ೩. ಕುಂದಣಸು ;

ಕೆತ್ತು. ೪. ಸವಿಯನ್ನು ಹಾಕು ; ನಾಟು.

ಜ. ಪಾದರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳು.
 ೬. ಪಿಶಾಚಿ, ದೆವ್ವನೊದಲಾದುವು ಹಿಡಿ,
 -ಬಡಿ. ೭. ಸಂಭೋಗಿಸು. ೮. ನಾಶಮಾಡು;
 ಹಾಳುಗಡವು. ೯. ನರ್ತನು; ಕುಣಿ.
 (ನಾ). ೧೦. ಹೆಜ್ಜೆ; ದಾಪು. ೧೧. ಸ್ಥಳ;
 ಜಾಗ. ೧೨. ತಂತಿಪಾದ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವರವನ್ನು
 ಗುರುತಿಸಲು ಅಳವಡಿಸಿರುವ ಮನೆ,
 -ಪಂತ. ೧೩. ಮೆಟ್ಟಿಡಿ. ೧೪. ಕಾಲುಂಗುರ.
 ೧೫. ಸಂಭೋಗ. ~ಅಕ್ಕಿ = ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ
 ನಡುವರರು ಮೆಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಕಿದ
 ಅಕ್ಕಿಯ ಗುಡ್ಡ. ~ಅಡಿ = ೧. ಸೋಪಾನ;
 ಪಾವಟಿಗೆ. ೨. ಜೋಡು; ಪಾದರಕ್ಷೆ.
 ~ಇಕ್ಕು = ೧. ಕುದಿಗಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲು;
 ಮೆಟ್ಟಿಂಗಾಡ್ಡು. ೩. ತುಳಿ; ಧ್ವಂಸ
 ಮಾಡು. ~ಇಗೆ = ೧. ಘಟ್ಟ; ಮಜಲು.
 ೨. ಸೋಪಾನ; ಮೆಟ್ಟಿಲು. ~ಕ(ಗ)ತ್ತಿ
 = ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಣೆಗೆ
 ಜೋಡಿಸಿರುವ ಕತ್ತಿ; ಈಳಿಗೆ.
 ~ಕ(ಗ)ಲ್ಲು = ಮೆಟ್ಟಿಲು; ಸೋಪಾನ.
 ~ಕಾ(ಗಾ)ಲು = ೧. ಮೆಟ್ಟಿಂಗಾಲು.
 ೨. ಪಾದರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ
 ಕಾಲು. ~ಹಲಿಗೆ = ಬಾಗಿಲಿನ ಕೆಳಭಾಗ
 ದಲ್ಲಿರುವ ಪಟ್ಟಿ; ಬೊಸ್ತಿಲು.

ಮೆಟ್ರಿ (ನಾ). ಗಂಟಿಲು. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು
 = ಗಂಟಿನ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ;
 ಗಡ್ಡಕಟ್ಟು; ಮಂಗನ ಬಾವು.

ಮೆಡಲು(ರು) (ಕ್ರಿ). (ತಡಿಕೆಯಂತೆ) ಹೆಣೆ.
 ಮೆಣಸು = ಮೆಣಸು. ~ಕಡಲೆ = ಕಾರ
 ಹಾಕಿದ ಕಡಲೆ; ಉಪ್ಪುಕಡಲೆ.

ಮೆತು(ಗು). ಮೃದುವಾದ; ಕೋಮಲವಾದ.

ಮೆತ್ತಗೆ (ಅ). ಮೃದುವಾಗಿ; ಕೋಮಲವಾಗಿ.

ಮೆತ್ತನೆ (ನಾ). ೧. ಗೋಡೆ ಮುಂತಾದುವು
 ಗಳಿಗೆ ಬಳಿಯುವ ಗಾರೆ, ಸುಣ್ಣ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ
 ಲೇಪನ. (ಅ). ೨. = ಮೆತ್ತಗೆ.

ಮೆತ್ತ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಳಿ; ಲೇಪಿಸು. ೨. ಗಿಡಿ;
 ಒತ್ತು; ತುರುಕು. ೩. ಹೊಡೆ; ಅಪ್ಪಳಿಸು.
 ~ಇಗೆ = ಲೇಪನ; ಬಳಿಯುವಿಕೆ.

ಮೆತ್ತೆ (ನಾ). ಹಾಸುಗೆ; ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ.

ಮೆದಡು = ಮೆದುಬು.

ಮೆದಲು (ಕ್ರಿ). ಕದಲು; ಅಲುಗು.

ಮೆದು = ಮೆತು.

ಮೆದುಗೆ (ನಾ). ೧. ಮೃದುಸ್ವಭಾವದವನು.

೨. ನಿಧಾನಸ್ಥ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸೊಪ್ಪು.

ಮೆದುಗಿ (ನಾ). ಮೃದುಸ್ವಭಾವದವನು.

ಮೆದುಳು = ಮಿದುಬು.

ಮೆದೆ (ನಾ). ೧. ಹುಲ್ಲು ಮುಂತಾದುವುಗಳ
 ರಾಶಿ, -ಒಟ್ಟಿಲು. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
 ಹುಲ್ಲು. ~ಕ(ಗ)ಡೆ = ರಾಶಿಯಾಗಿ
 ಬೀಳು; ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬೀಳು. ~ಹಾಕು
 = ಹುಲ್ಲನ್ನು ಒಟ್ಟಿಹಾಕು, -ರಾಶಿಹಾಕು.

ಮೆಯಾ (ನಾ). ೧. ದೇಹ; ಶರೀರ; ಮೈ.

೨. ಪಾರ್ಶ್ವ; ಪಕ್ಕ. ~ಅಱಾ(ರಿ) = ಎಚ್ಚ

ರಾಗು; ತಿಳಿವನ್ನು ಹೊಂದು. ~ಇಕ್ಕು

= ೧. ನಮಸ್ಕರಿಸು. ೨. ಕೆಡೆ; ಬೀಳು.

೩. ಸಾಯು; ಮರಣಹೊಂದು. ~ಇಳಿ

= ೧. ಗರ್ಭಸ್ತಾನವಾಗು; ಹಲಿವುಳಿ.

೨. ಸೊರಗು; ಬಡವಾಗು. ~ಒಡ್ಡು

= ಎದುರಿಸು. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ದೇಹದ

ರಚನೆ. ~ಕ(ಗ)ರೆ = ಮರೆಯಾಗು;

ಅಡಗು. ~ಕ(ಗ)ಲಿ = ತೂರ; ವೀರ.

~ಕ(ಗ)ಳ್ಳು = ಸೋಮಾರಿ; ಅಲಸಿ.

~ಕಾ(ಗಾ)ಣ್(ಣು) = ತೋರು;

ಪ್ರಕಟವಾಗು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಪು(ಹು)

= ಮೈಗಾವಲು; ಅಂಗರಕ್ಷಣೆ. ~ಕಿ(ಗಿ)ಡು

= ಸ್ವರೂಪವು ಕೆಡು. ~ಕು(ಗು)ಂಡು

= ಸೊರಗು; ಕೃಶವಾಗು. ~ಕೂ(ಗೂ)ಡು

= ೧. ಮೈತುಂಬಿಕೊಳ್ಳು; ದೃಢವಾಗು.

೨. ನೆರೆ; ಸಂಭೋಗಿಸು. ೩. ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳು;

ರೂಢಿಯಾಗು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ೧. ದೇಹಾ.
 ರೋಗ್ಯವು ಕೆಡು. ೨. = ಮೆಯ್ಯಡು.
 ~ಕೊ(ಗೊ)ಡು = ೧. ಎ ದು ರಿ ಸು.
 ೨. ಶ್ರಮ ಪಡು; ಮೈ ಮು ರಿ.
 ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಮೈದೋರು; ಕಾಣಸಿ
 ಕೊಳ್ಳು. ~ಚಳಿ = ೧. ಭಯ; ಅಂಜಿಕೆ.
 ೨. ಸಂಕೋಚ; ನಾಚಿಕೆ. ~ಜೋಡು
 = ಚಲಮತ್ತು; ರಕ್ಷಾಕವಚ. ~ತ(ದ್ರ)ರ್
 = ಮನಸ್ಸು ಮಾಡು; ಅನುಮತಿ ಕೊಡು.
 ~ತಿ(ದಿ)ಳಿ = ಮೆಯ್ಯಿ. ~ತು(ದು)ಂಬು
 = ೧. ದಷ್ಟಪುಷ್ಪವಾಗು. ೨. ಮೈ ಮೇಲೆ
 ದೇವರು ಬರು. ~ತೆ(ದೆ)ಗೆ = ೧. ಹೆದರು;
 ಅಂಜು. ೨. ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು; ಮರೆ
 ಯಾಗು. ೩. ಕೃತವಾಗು; ಸಣ್ಣಗಾಗು.
 ~ತೊ(ದೊ)ಳಿ = ಸ್ನಾನಮಾಡು; ಮೀಯು.
 ~ತೊ(ದೊ)ಲು(ರು) = ೧. ಕಾಣಸಿ
 ಕೊಳ್ಳು; ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳು. ೨. ಪರಾಕ್ರಮ
 ವನ್ನು ತೋರಿಸು. ~ನೆಚಿ(ರೆ) = ಮೊದಲ
 ಬಾರಿಗೆ ರಚಿಸಲ್ಪಡುವಾಗು; ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರು.
 ~ಪೆ(ವೆ)ರ್ಚು = ಉತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳು;
 ಉಬ್ಬು. ~ಬಗ್ಗಿಸು = ಶ್ರಮಪಡು.
 ~ಬ(ವ)ಬಾ(ಳಿ) = ವಶ; ಅಧೀನ.
 ~ಮುಚಿ(ರೆ) = ೧. ಅರಿವು ಇಲ್ಲವಾಗು;
 ಮೂರ್ಛಿತನಾದ. ೨. ಗರ್ವದಿಂದ
 ಮತ್ತನಾಗು; ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲದಿರು. ~ಮುರಿ
 = ೧. ದೇಹವನ್ನು ತಿರಿಚು; ಸಡಿಲಿಸು.
 ೨. ಶ್ರಮಪಡು. ~ಸಾರ್(ರು) = ಸಮಾ
 ಪಿಸು; ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರು. ~ಸಿರಿ = ದೇಹದ
 ಸೊಬಗು, -ಸೌಂದರ್ಯ. ~ಸೊಕ(ಗ)
 = ಭೇದದ ಸುಖ. ~ಹತ್ತು = ಮೈಗೊಡು;
 ಮೈ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳು.

ಮೆಯ್ಯಣ್ಣ (ನಾ). ಶರೀರದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಕಣ್ಣು
 ಗಳುಳ್ಳವನು; ಇಂದ್ರ.

ಮೆಯ್ಯನ = ಮಯ್ಯನ.

ಮೆಯ್ಯೆ = ಹುಹಿಮೆ.

ಮೆಯ್ಯು = ಮೆಯ್ಯ.

ಮೆರುಗು (ನಾ). ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ.

ಮೆಹ(ರ)ವಣಿ = ಮೆಹವಣಿ.

ಮೆಹ(ರ)ವಣಿಗೆ (ನಾ). ಉತ್ಸವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
 ಊರಲ್ಲಿಲ್ಲ ಸುತ್ತಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವ
 ವೈಭವದ ಪ್ರದರ್ಶನ.

ಮೆಚಿ(ರೆ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಳೆ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು.

೨. ಎದ್ದು ತೋರು; ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಸಿ

ಕೊಳ್ಳು. ೩. ಕೀರ್ತಿಗೊಳ್ಳು; ಬ್ಯಾತಿ

ಹೊಂದು. ೪. ಪ್ರದರ್ಶಿಸು; ತೋರ್ಪಡಿಸು.

೫. ಅಲಂಕರಿಸು; ಸಿಂಗರಿಸು. (ನಾ).

೬. ಮೆರವಣಿಗೆ; ಪ್ರದರ್ಶನ. ೭. ಮೇಲಕ್ಕೆ

ಎಸೆಯುವಿಕೆ; ಚಿಮ್ಮುವಿಕೆ. ~ಇಸು

= ೧. ಅಚರಿಸು; ಮಾಡು. ೨. ಪ್ರದರ್ಶಿಸು.

೩. ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸು; ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಲ್(ಲು) = ಹೊಲಗಡ್ಡೆ

ಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ಚಿಲ್ಲಿದ ಹುಲ್ಲನ್ನು

ತೇವರಿಸಲು ಬಳಸುವ ಕೊಕ್ಕೆಗೋಲು.

ಮೆಚಿ(ರೆ)ಯಿಸು = ಮೆಚಿಸು.

ಮೆಲ್(ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ತಿನ್ನು; ಕಬಳಿಸು.

೨. ಜಗಿ; ಮೆಲುಕಾಡಿಸು. (ಗು). ೩. ಮೃದು

ವಾದ; ಕೋಮಲವಾದ. ೪. ಸಾವಕಾಶ

ವಾದ; ನಿಧಾನವಾದ. ~ಅಡಿ = ಮೃದು

ವಾದ ಪಾದ. ~ಇಸು = ತಿನ್ನಿಸು; ಉಣ್ಣಿಸು.

~ಉಲಿ = ಮೆಲುಕುಬಿಡು. ~ಗಾಳಿ = ಮೃದು

ವಾಗಿ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ; ಮಂದಮಾರುತ.

~ದನಿ = ನಯವಾದ ಧ್ವನಿ; ಮೃದು

ವಾದ ಧ್ವನಿ. ~ನಗೆ = ಮೃದುವಾದ

ನಗೆ; ಮುಗುಳ್ಳಗೆ. ~ನಡಿ = ಮಂದ

ವಾದ ನಡಿಗೆ. ~ನುಡಿ = ನಯವಾದ

ಮಾತು. ~ಪಾ(ವಾ)ಸು = ಮೆತ್ತನೆಯ

ಹಾಸುಗೆ; ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ. ~ಸರಿ = ತುಂಬುರು

ಮೆ; ಸಣ್ಣ ಮೆಲೆ.

ಮೊಲಕು = ಮೊಲಕು.

ಮೊಲಕು (ನಾ). ೧. ಅರ್ಧ ತಿಂದುವನ್ನು ಪುನಃ
ನುರಿಸಿ ತಿನ್ನುವಿಕೆ. ೨. ಕೆಳದವಡೆ. ~ಹಾಕು
= ೧. ಅರ್ಧ ತಿಂದ ಆಹಾರವನ್ನು ಪುನಃ
ನುರಿಸು; ಜಗಿ. ೨. ಹಿಂದಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು
ಮತ್ತೆ ಸ್ಮರಿಸು.

ಮೊಲಪು = ಮೊಲ್ಪು.

ಮೊಲ್ಪು = ಮೊಲಕು.

ಮೊಲ್ಪು (ನಾ). ಕೋಮಲತೆ; ಮೃದು
ವಾಗಿರುವಿಕೆ; ಮಾರ್ದಕ.

ಮೊಲ್ಲಗೆ (ಅ). ೧. ನಿಧಾನವಾಗಿ; ಸಾವಕಾಶ
ವಾಗಿ. ೨. ಮೃದುವಾಗಿ; ನಯನಾಗಿ.

ಮೊಲ್ಲನೆ = ಮೊಲ್ಲಗೆ.

ಮೊಲ್ಲತು (ನಾ). ಮೃದುವಾದುದು; ಕೋಮಲ
ವಾದುದು.

ಮೊಲ್ಲಕ್ಕು = ಮೊಲ್ಲತು.

ಮೊಲ್ಲದ (ನಾ). ಮೃದುಸ್ವಭಾವವನು;
ಸಾಧುಮನುಷ್ಯ.

ಮೊಲ್ಲು (ಕ್ರಿ). ೧. ನೇಗವಾಗಿ ತಿನ್ನು, -ಉಣ್ಣು.
೨. ಅಗಿ; ಜಗಿ.

ಮೊಲ್ಪಾಡು (ನಾ). ಕನ್ನಡದ ಒಂದು ಕಾವ್ಯ
ಪ್ರಕಾರ.

ಮೊಪವನು (ನಾ). ೧. ಪರಿಶ್ರಮ; ಪ್ರಯತ್ನ.
೨. ಸಂಭಾವನೆ; ಪ್ರತಿಫಲ.

ಮೊರೆ (ನಾ). ಬಟ್ಟೆವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಗಿಡಗಳ
ಗುಂಪು; ಪೊದರು.

ಮೊಕ್ಕದು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೋಸಹೋಗು; ವಂಚನೆ
ಗೊಳಗಾಗು. ೨. ತಪ್ಪಿಬ್ಬಾಗು; ಗಾಬರಿ
ಗೊಳ್ಳು. (ನಾ). ೨. ಮೋಸಹೋಗುವಿಕೆ.

ಮೊಕ್ಕದೆ (ನಾ). ಭ್ರಾಂತಿ; ಹುಣ್ಣು.

ಮೊಕ್ಕ (ನಾ). ೧. ಮಾಲುಗಣ್ಣುಳ್ಳವನು;
ಕೋಸುಗಣ್ಣಿನವನು. (ಗು) ೨. ಓರೆ
ಯಾದ; ವಕ್ರವಾದ. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು
= ಮಾಲುಗಣ್ಣು; ವಕ್ರಗಣ್ಣು.

ಮೊಕ್ಕಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸವರು; ಲೇಪಿಸು.

೨. ಕಣ್ಣುಗುಡ್ಡೆಯನ್ನು ಹೊರಳಿಸು.

ಮೊಕ್ಕಗಣ್ಣು = ಮೊಕ್ಕಗಣ್ಣು.

ಮೊಟ(ಳ)ಸು (ನಾ). ೧. ಕಾರವಾದ ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಕಾಳು; ಮೆಜಸು. ೨. ಮೆಜಸಿನ
ಕಾಯಿ.

ಮೋ (ಕ್ರಿ). (ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ) ತಿನ್ನು;
ಮೇಯಲು.

ಮೋ(ಂ)ಗಾಲ್(ಲು) (ನಾ). ಕಾಲಿನ ಮೇಲು
ಭಾಗ.

ಮೋಟೆ (ನಾ). ಕಣದಲ್ಲಿಯ ಕಂಬ; ಮೇಟೆ
ಕಂಬ.

ಮೋಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಲೇಪಿಸು; ಸವರು.

(ನಾ). ೨. ದೇರೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು
ಹೊಡೆಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಗೂಟಿ,
-ಬೆಣೆ. ೩. ಮಾತೃರ್ಯ. ೪. ಮೇಲಾಟ;
ಸ್ವರ್ಧ. ೫. ಒಸಪು; ಒಯ್ಯಾರ.

ಮೋಕೆ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣು ಅಡು.

ಮೋಲುಲೆ(ಳೆ) (ನಾ). ೧. ಬಡ್ಡಾಣ; ಡಾಬು.

೨. ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲು ೩. ಕತ್ತಿ ಮುಂತಾ
ದುವನ್ನು ನಿಕ್ಕಿಸುವ ಸೊಂಟದ ಪಟ್ಟಿ;
ನಡೆಕಟ್ಟಿ.

ಮೋಗಡೆ (ನಾ). ಮೇಲಿನ ಭಾಗ, -ತುದಿ.

ಮೋಗುವಲು (ನಾ). ೧. ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ.

೨. ಮುಖ್ಯ ಕಾನಲು.

ಮೋಗಾಳಿ (ನಾ). ಮೇಲುಗಡೆಯ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ
ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ; ಬೇಟಿಗೆ ಗುರಿಯಾದ ಪ್ರಾಣಿ
ಯಿಂದ ಬೇಟೆಯಾಡುವ ಮೃಗ ಅಥವಾ
ಬೇಟೆಗಾರನ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ.

ಮೋಗು (ನಾ). ೧. ಮೇಲ್ವಾಗ; ಮೇಲು

ಗಡೆ. ೨. ಮಿಗಿಲಾದುದು; ಶ್ರೇಷ್ಠ

ವಾದುದು. ~ಉಸಿರ್ = ಮೇಲುಸಿರು;

ಏದುಬ್ಬಸ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣ್(ಣು) = ಭವಿಷ್ಯ

ವನ್ನು ತಿಳಿ; ಮುಂದಾಗುವುದನ್ನು ಕಾಣು.

ಮೇಗಿ (ಅ). ಮೇಲೆ; ಮೇಲುಭಾಗದಲ್ಲಿ.
 ಮೇಘ (ನಾ). ಗ. ಮೋಡ; ಮುಗಿಲು.
 ೨. ಗುಂಪು; ರಾಶಿ. ೩. ಪರಿಮಳವುಳ್ಳ
 ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು. ~ಅಗಮ
 = ಮುಗಿಲುಗಳ ಬರುವಿಕೆ; ಮಳೆಗಾಲ.
 ~ಕುಸುಮ = ನೀರು; ಉದಕ. ~ಗರ್ಜನೆ
 = ಗುಡುಗು. ~ದಂಬರ = ಗ. ಮೋಡಗಳ
 ಸಮೂಹ. ೨. ಗುಡುಗು. ೩. ಕೊಡೆ;
 ಭತ್ತಿ. ~ನಾದ = ಮೇಘಗರ್ಜನೆ. ~ವರ್ಣ
 = ಮೋಡದ ಬಣ್ಣ. ~ವಹ್ನಿ = ಸಿಡಿಲು.
 ~ಸಾಹಸ = ಮೋಡವನ್ನು ವಾಹನವನ್ನಾಗಿ
 ಉಳ್ಳವನು; ಇಂದ್ರ.
 ಮೇಘಕ (ನಾ). ಗ. ಕಡುನೀರಿ ಬಣ್ಣ; ದಟ್ಟ
 ವಾದ ನೀರಿಯ ಬಣ್ಣ. ೨. ನವಿಲುಗರಿ
 ಯಲ್ಲಿರುವ ಕಣ್ಣು; ಚಂದ್ರಕ. ೩. ಬೇಡ;
 ಕಿರಾಕ. ೪. ಬೆಳುದಿಂಗಳು; ಕಾಲುಮಿ.
 ೫. ಮೋಡ; ಮುಗಿಲು.
 ಮೇಘವಾಸಿ (ನಾ). ಸತ್ಕಾರ.
 ಮೇಘು (ನಾ). ಗ. ಮರ, ಲೋಹ
 ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ, ಬರೆ
 ವನೆಗೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಎತ್ತರವಾದ
 ಉಪಕರಣ; ಟೀಬಲ್ಲು. ೨. ಇಸ್ಪೀಟು;
 ಜೂಜು ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಪಂದ್ಯ
 ವಾಗಿದುವು; ಒಡ್ಡು; ಪಣ.
 ಮೇಘುಕಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಪಣವನ್ನು ಒಡ್ಡು;
 ಪಂದ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟು. (ನಾ). ೨. ಗೋಡೆಯ
 ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ಬಣ್ಣದ ಗೆರೆ;
 ಕಾರಣ.
 ಮೇಟಿ ಗ. = ಮೇಂಟಿ. ೨. ಘನತೆ; ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ;
 ದೊಡ್ಡಸ್ತಿ. ೩. ಮುಖ್ಯಸ್ಥ; ಮುಖ್ಯಾಧಿ
 ಕಾರಿ. ೪. ಮುಖ್ಯನಾದ ಸೇವಕ.
 ೫. = ಮೇಡ. ೬. ಬೇಸಾಯ; ಒಕ್ಕಲುತನ.
 ಮೇಡಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ;
 ಉದುಂಬರ; ಆಶ್ವಿ.

ಮೇಡು (ನಾ). ಗ. ಎತ್ತರವಾದ ನೆಲ; ದಿಡ್ಡ;
 ದಿಬ್ಬ. ೨. ಹಿಡಲು; ದುಬ್ಬ.
 ಮೇಢ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಟಿಗರು; ಗಂಜುಕುರಿ.
 ೨. ಪುರುಷನ ಜನನೇಂದ್ರಿಯ.
 ಮೇಣ್ (ಣು) (ಅ). ಗ. ಇನ್ನು; ಮತ್ತೆ.
 ೨. ಅಥವಾ; ಇಲ್ಲವೆ.
 ಮೇಣ (ನಾ). ಗ. ಜೇನುಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಸಿಗುವ
 ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಂಟು; ಮಯಣ.
 ೨. ಕೆಲವು ಜಾತಿಯ ಮರಗಳಿಂದ ಸಿಗುವ
 ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಂಟು; ರಾಳ.
 ~ಕ(ಗ)ಪ್ರದ = ಎಣ್ಣೆ, ಮೇಣ ಮೊದ
 ಲಾದುವುಗಳಿಂದ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ನೀರಿಳಿಯದಂತೆ
 ಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆ. ~ಬತ್ತಿ = ಮೋಂಬತ್ತಿ.
 ಮೇಣಿ (ನಾ). ನೇಗಿಲಿನ ಹಿಡಿಕೆ.
 ಮೇಣೆ (ನಾ). ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ; ಚೋಲಿ.
 ಮೇತ (ನಾ). ಮೇಯುವಿಕೆ; ಮೇಯುವು.
 ಮೇದ (ನಾ). ಬಿದಿರಿನಿಂದ ಚಾಪೆ, ಬುಟ್ಟಿ
 ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನು.
 ಮೇದರ = ಮೇದ.
 ಮೇದಸ್ಸು (ನಾ). ದೇಹದ ಸಪ್ತಧಾತುಗಳಲ್ಲಿ
 ಒಂದು; ಕೊಬ್ಬು.
 ಮೇದಾರ = ಮೇದ.
 ಮೇದಿನಿ (ನಾ). ಭೂಮಿ; ಇಳಿ.
 ಮೇದಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ನೆನೆಯಿಸು; ಅಡ್ಡು.
 ೨. ಲೇಪಿಸು; ಬಳಿ.
 ಮೇದುರ (ಗು). ಗ. ಧಪ್ಪವಾದ; ದಟ್ಟವಾದ.
 ೨. ಮೃದುವಾದ; ನುಣುಪಾದ
 ಮೇಧ (ನಾ). ಯಾಗ; ಯಜ್ಞ.
 ಮೇಧಾವಿ (ನಾ). ಗ. ಬುದ್ಧಿವಂತ; ಕುಶಾಗ್ರ
 ಮತಿ. ೨. ಗೋಪಿಚಂದನ.
 ಮೇಧಾಶಕ್ತಿ (ನಾ). ವಿಶೇಷವಾದ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ.
 ಮೇಧ್ಯ (ಗು). ಗ. ಯಜ್ಞ, ಯಾಗಗಳಿಗೆ
 ಯೋಗ್ಯವಾದ. ೨. ನಿರ್ಮಲವಾದ; ಶುಚಿ
 ಯಾದ.

ಮೇನಾ = ಮೇಣ.

ಮೇನೆ = ಮೇಣ.

ಮೇಫು (ನಾ). ೧. ಜಾನುವಾರುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುವುದು. ೨. ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಹಾಕುವ ಆಹಾರ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಡು = ದನಗಳು ಮೇಯಿಸ ಸ್ಥಳ; ಹುಲ್ಲು ಗಾವಲು.

ಮೇಯ್(ಯು) = ಮೇ. ~ಇಸು = ದನ ಕರುಗಳು ಆಹಾರವನ್ನು ತಿನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡು.

ಮೇರು (ನಾ). ೧. ಸರದ ನಡುವಿನ ದೊಡ್ಡ ಮಣೆ; ನಾಯಕಮಣಿ. ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು; ಉತ್ತಮವಾದುದು. ೩. ಒಂದು ಪರ್ವತದ ಹೆಸರು. ~ಕೃತಿ = ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕೃತಿ.

ಮೇರೆ (ನಾ). ೧. ಎಲ್ಲೆ; ಗಡಿ. ೨. ರೀತಿ; ಕ್ರಮ. ~ಕ(ಗೆ)ಲ್(ಲ್ಲು) = ಗಡಿಕಲ್ಲು; ಬಾಂದುಕಲ್ಲು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ೧. ಎಲ್ಲೆ ಯನ್ನು ದಾಟು. ೨. ಆಳತೆಯನ್ನು ಮೀರು. ~ತ(ದ)ತ್ತು = ಮೇರಿಗೆಡು. ~ಮೀರು = ಮೇರಿಗೆಡು.

ಮೇಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ಮೇಲುಗಡೆ; ಮೇಲ್ಭಾಗ. ೨. ಉತ್ತಮವಾದುದು; ಒಳ್ಳೆಯದು. (ಅ). ೩. ಮುಂದೆ; ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ. ೪. ಮೇಲೆ; ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ. ~ಅಂತಸ್ತು = ಮೇಲುಪರಿಗೆ; ಮಹಡಿ. ~ಅಧಿಕಾರಿ = ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಖಂಡ. ~ಅಜಾ(ರಿ) = ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿ; ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸು. ~ಅಗು = ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗು; ಅತಿಶಯವಾಗು. ~ಅಟಿ = ಪೈಪೋಟಿ; ಸ್ಪರ್ಧೆ. ~ಅಡು = ಪುರುಡಿಸು; ಸ್ಪರ್ಧಿಸು. ~ಅಯ = ೧. ಮೇಲುಭಾಗ. ೨. ಸಂಪಾದನೆಯ ಮೇಲೆ ಬರುವ ಚೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯ; ಮೇಲು ಸಂಪಾದನೆ. ~ಅಳು(ಳು) = ೧. ಕುದುರೆ.

ರಥ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವವನು. ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ವೀರ. ~ಇಕ್ಕು = ೧. ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸು; ಆಪಾದಿಸು. ೨. ಉನ್ನತಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರು; ಎತ್ತಿಹಿಡಿ. ೩. ಮೇಲೆಬೀಳು; ಎರಗು. ~ಉಸಿರ್(ರು) = ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬರುವ ಉಸಿರು; ಏದುವಿರು. ~ಎಣಿಸು = ಶ್ರೇಷ್ಠವೆನಿಸು; ಮಿಗಿಲಾಗು. ~ಎಜ(ರ)ಗು = ಮುತ್ತು; ಅವರಿಸು; ಆಕ್ರಮಿಸು. ~ಏರು = ೧. ಮೇಲುಗಡೆಗೆ ಹಬ್ಬು, -ವ್ಯಾಪಿಸು. ೨. ಏಳಿಗೆ ಹೊಂದು; ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗು. ~ಓಗರೆ = ೧. ಅನ್ನದ ಜೊತೆಗೆ ಕಲಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾರು, ಹುಳಿ ಮುಂತಾದುವು; ವ್ಯಂಜನಪದಾರ್ಥ. ೨. ತರಕಾರಿ; ಕಾಯಿಪಲ್ಯ. ~ಕೆ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಬೆಂಬಲಿಸು; ಪಕ್ಷ ವಹಿಸು. ೨. ಸಿಂಹಾಸನ, ಮಂಟಪ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟುವ ಬಟ್ಟೆ; ವಿತಾನ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣ್ = ಮುಂದೆ ಸಂಭವಿಸ ಬಹುದಾದುದನ್ನು ಕಾಣು, -ತಿಳಿ. ~ಕಾಳಗೆ = ಜಯಪ್ರದವಾದ ಯುದ್ಧ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಲಸ = ಸುತ್ತುಗಲಸ; ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸ. ~ಕೈ(ಗೈ) = ೧. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿರುವ ಕೈ. ೨. ಜಯ; ಗೆಲುವು. ೩. ಮೇಲಾದ ವಸು; ವಿಜಯ. ~ಗಾಳಿ = ಮೇಗಾಳಿ. ~ದನಿ = ಉಚ್ಚಸ್ವರ; ಏರುಧ್ವನಿ. ~ನೆಲೆ = ಮಹಡಿ; ಮಾಳಿಗೆ. ~ನೋಟಿ = ೧. ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ; ಉಸ್ತುವಾರಿ. ೨. ಮೇಲುಮುಖವಾಗಿ ನೋಡುವಿಕೆ. ೩. ಹೊರನೋಟಿ. ~ಪಂಕ್ತಿ = ೧. ಉತ್ತಮ ವಾದ ಮಾದರಿ. ೨. ಮೇಲುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಎಳೆದ ಗೆರೆ. ೩. ಮೇಲಿನ ಸಾಲು; ಅಗ್ರಪಂಕ್ತಿ. ~ಪಾ(ವಾ)ಯ್ = ಮೇಲೆಪಗು. ~ಮೆಚ್ಚು = ಮೇಲಂತಸ್ತು.

~ಮುಟ್ಟು = ಗ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣ,
-ಅಳತೆ. ೨. ಮೇಲಿನ ಸಮಕಳ ಪ್ರದೇಶ.
೩. ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆ. ~ಮಾಡು
= ಗ. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿಸು. ೨. ಸಹಾಯ
ಮಾಡು; ಉದ್ಧರಿಸು. ೩. ಮನೆಯ ಮೇಲು
ಹೊದಿಕೆ; ಛಾವಣಿ. ೪. ಮಹಡಿ; ಮಾಳಿಗೆ.
~ಮುಡ್ಡೆ = ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವ
ಮುಟ್ಟಿನ ಮುತ್ತಿಗೆ. ~ಮುಸುಕು
= ಗ. ಅವಕುಂಠನ. ೨. ವಧುವಿಗೆ ವರನ
ಕಡೆಯನರು ಹೊದಿಸುವ ಸೀರೆ. ~ಮೈ
= ಹೊರಮೈ; ಬಹಿರಂಗ.

ಮೇಲ(ಳ) (ನಾ). ಗ. ಕೂಡುವಿಕೆ; ಕೂಟ.
೨. ವಿನೋದ; ಕೇಳಿ. ೩. ಸಭೆ; ಗೋಷ್ಠಿ;
ಸಮ್ಮೇಳನ. ೪. ಜಾತ್ರೆ; ಸಂತೆ. ೫. ಗುಂಪು;
ಸಂಪನ್ಮಣ. ೬. ಹೊಂದಾಣಿಕೆ; ಹೊಂದಿಕೆ.
೭. ಸಂಗೀತಗಾರರು, ವಾದ್ಯಗಾರರು ಅಥವಾ
ನರ್ತಕರು ಮತ್ತು ಅವರು ಮಾಡುವ
ಕಲಾಪ್ರದರ್ಶನ. ~ಅ(ವಾ)ಡು
= ಗ. ಹೋರಾಡು; ಕಾದಾಡು. ೨. ಸರಸ
ವಾಡು. ~ಇಸು = ಗ. ಒಟ್ಟಾಗು; ಸೇರು.
೨. ಜೊತೆಗೊಳಿಸು; ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು.
~(ಂ)ಕೆ(ಗೆ)ಯ್ = ಧ್ವನಿಮಾಡು; ಶಬ್ದ
ಮಾಡು. ~(ಂ)ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಸೇರು;
ಕೂಡು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಳೆಗ = ಹುಸಿಕಾಳಗ,
-ಯುದ್ಧ. ~ಗಾನ = ಸಮೂಹಗಾನ;
ಗೋಷ್ಠಿಗಾನ; ವೃಂದಗಾನ.

ಮೇಲ(ಳ)ನ (ನಾ). ಒಟ್ಟುಗೂಡುವುದು;
ಸೇರಿಕೆ.

ಮೇಲಾ(ಳಾ)ಪ (ನಾ). ಗ. ಸೇರಿಕೆ; ಹೊಂದಿಕೆ.
೨. ಸಂದರ್ಶನ; ಗುಂಪು. ~ಇಸು = ಕೂಡಿಸು;
ಸಂಯೋಜಿಸು.

ಮೇಲುಡು (ನಾ). ಮೇಲೆ ಹೊದೆಯುವ
ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಸರಗು; ಉತ್ತರೀಯ
ಮುಂತಾದುದು.

ಮೇಲೆ (ಅ). ಗ. ಮೇಲುಭಾಗದಲ್ಲಿ; ಮೇಲು
ಗಡೆಯಲ್ಲಿ. ೨. ಅಬಳಿಕೆ; ಅಮೇಲೆ.
೩. ಮತ್ತು; ಅದರೊಂದಿಗೆ; ಇನ್ನು.
೪. ಹೊರತು; ವಿನಾ. ~ಪಾ(ವಾ)ಯ್
= ಮೇಲೆ, ದಿಳಿ; ಅಕ್ಕಮಿಸು.
~ಬೀಳ್(ಳು) = ಗ. ಜಗತ್ವನ್ನು
ಅರಂಭಿಸು; ಎರಗು. ೨. ಮತ್ತು;
ಅವರಿಸು.

ಮೇಲ್ಮೆ (ನಾ). ಏಳಿಗೆ; ಉನ್ನತಿ.

ಮೇವು = ಮೇವು.

ಮೇಷ (ನಾ). ಗ. ಕುರಿ; ಟಿಗರು.
೨. ಜ್ಯೋತಿಶ್ಚಕ್ರದ ಹನ್ನೆರಡು ರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು. ೩. ಸೌರಮಾನದ ಒಂದು ಮಾಸ.

ಮೇಸ್ತಿ (ನಾ). ಕೆಲಸಗಾರರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ.

ಮೇಹ (ನಾ). ಗ. ಮೂತ್ರ. ೨. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಮೂತ್ರರೋಗ; ಅತಿಮೂತ್ರ.
ಮೇಹು = ಮೇವು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಡು = ಮೇವು
ಗಾಡು.

ಮೇಳಂಬ (ನಾ). ತುಂಬಿ; ಭ್ರಮರ.

ಮೇಳಣೆ = ಮೇಲನ.

ಮೇಳಯಿಸು = ಮೇಳಿಸು.

ಮೇಳವ (ನಾ). ಗ. ಗುಂಪು; ನೆರವಿ. ೨. ಸಭೆ;
ಗೋಷ್ಠಿ. ೩. ಸಹವಾಸ; ಒಡನಾಟ.
೪. = ಮೇಳವಣಿ.

ಮೇಳವಣಿ (ನಾ). ಗ. ಗಾನ, ವಾದ್ಯಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿದ ನೃತ್ಯ. ೨. ಹೊಂದಾಣಿಕೆ;
ಸಾಮರಸ್ಯ.

ಮೇಳವಿಸು = ಮೇಳಿಸು.

ಮೇಳಿ = ಮೇಣ.

ಮೇಳಿ (ನಾ). ಗಂಟಲುಮಣಿ; ಗೋನಾಳಿ.

ಮೇಳೈಸು = ಮೇಳಿಸು.

ಮೈ = ಮೆಯ್.

ಮೈಂದವಾಟಿ(ಳ) (ನಾ). ಬಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಜಾತಿ.

ಮೈತ್ರ (ನಾ). ೧. ಸ್ನೇಹ; ಗೆಳೆತನ.

೨. ಸ್ನೇಹಿತ; ಗೆಳೆಯ. (ಗು). ೩. ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಮೈತ್ರಾ ವರುಣ (ನಾ). ೧. ವಾಲ್ಮೀಕಿ.

೨. ಅಗಸ್ತ್ಯ. ೩. ವಸಿಷ್ಠ. (ಗು).

೪. ಮಿತ್ರ ಮತ್ತೆ ವರುಣರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಮೈತ್ರಿ (ನಾ). ಸ್ನೇಹ; ಗೆಳೆತನ.

ಮೈಥುನ (ನಾ). ೧. ಒಂದುಗೂಡುವುದು; ಸೇರುವುದು. ೨. ಮದುವೆ. ೩. ಸಂಭೋಗ; ಕೂಟ.

ಮೈದಾನ (ನಾ). ಸಮತಟ್ಟಾದ ನೆಲ; ಬಯಲು.

ಮೈದುನ = ಮಯ್ದುನ.

ಮೈನ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ; ಶಾರಿಕೆ; ಗೊರವಂಕ.

ಮೈನು = ಮಹಿಮೆ. ~ವೆ(ವೆ)ಳು(ರು) = ಘನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದು.

ಮೈರೇಯ (ನಾ). ಮೃಗ; ಸುರ.

ಮೈಲಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಹೊಲಸು; ಕೊಳೆ.

೨. ಸೂಕಕ. ೩. ಉಟ್ಟು ಹೊಲಸಾದ ಬಟ್ಟೆ.

ಮೈಲಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಾಂಕ್ರಾ

ಮಿಕ ರೋಗ; ಸಿಡುಬು; ದೇವಿ. ೨. ದೇವಿ

ಹಾಳುವಿಕೆ. ೩. ದೂರವನ್ನು ಅಳೆಯುವ

ಒಂದು ಮಾನ; ಮೈಲು. ~ಕ(ಗ)ಲ್ಲು

= ೧. ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೂರವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು

ದಾರಿಯ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಿರುವ ಕಲ್ಲು.

೨. ಪ್ರಮುಖವಾದ ಘಟ್ಟ, -ಹಂತ.

~ಚುಚ್ಚು = ದೇವಿಹಾಕು.

ಮೈಲಿಗೆ = ಮೈಲಿಗೆ.

ಮೈಲು (ನಾ). ೧. ದೂರವನ್ನು ಅಳೆಯುವ

ಒಂದು ಮಾನ. ೨. ನವಿಲು; ಮಯೂರ.

~ಮಾಹನ = ಸ್ವಂದ; ಕುಮಾರಗ್ರಾಮಿ.

ಮೈಲುತುತ್ತ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಖನಿಜ

ಲವಣ.

ಮೈಸೂರುಪಾಕು (ನಾ). ಕಡಲೆಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ.

ಮೊಂಡ (ನಾ). ೧. ಹಟಮಾರಿ; ಭಲಗಾರ.

೨. ಮೋಟಾದ ಅಂಗಗಳುಳ್ಳವನು; ಅಂಗ

ಹೀನ. (ಗು). ೩. ಹಟಮಾರಿಯಾದ.

೪. ಹರಿತವಲ್ಲದ; ಚೂಪಲ್ಲದ.

ಮೊಂಡಿ (ನಾ). ಹಟಮಾರಿಯಾದ ತೆಂಗಸು.

ಮೊಂಡು (ನಾ). ೧. ಮೊನೆಯಿಲ್ಲದುದು.

೨. ಮೋಟಾದುದು; ಮೊಟಕು. ೩. ಹಟ

ಮಾರಿತನ; ಭಲ. ~ಅಟಿ = ಹಿಡಿದ

ಶಟ್ಟು ಬಿಡದಿರುವಿಕೆ. ~ತನ

= ಹಟಮಾರಿತನ; ಚಂಡಿಹಿಡಿಯುವಿಕೆ.

~ನಾದ = ವಿನೋದನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಶಟದಿಂದ

ಮಾಡುವ ಚರ್ಚೆ.

ಮೊಕದ್ದಮೆ (ನಾ). ವ್ಯಾಜ್ಯ; ಬುಟ್ಟಿ.

ಮೊಕರರು (ಗು). ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ;

ನಿಶ್ಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ಮೊಕರೂರು = ಮೊಕರರು.

ಮೊಕವಾದ (ನಾ). ಮುಖವಾದ; ಮುಸುಕು.

ಮೊಕಾಬಿಲಿ = ಮುಖಾಬಿಲಿ.

ಮೊಕ್ಕಳ (ನಾ). ೧. ಅಧಿಕ್ಯ; ಹೆಚ್ಚಳ.

೨. ಮೊತ್ತ; ಗುಂಪು; ರಾಶಿ. (ಗು).

೩. ಬಹಳ; ಹೆಚ್ಚಿನ.

ಮೊಕ್ಕಳಂ (ಅ). ಬಹಳವಾಗಿ; ವಿಶೇಷವಾಗಿ.

ಮೊಕ್ಕಾಂ (ನಾ). ತಂಗುವ ಸ್ಥಳ; ಬೀಡು.

ಮೊಕ್ಕಾಂನು = ಮೊಕ್ಕಾಂ.

ಮೊಖ್ತಾ (ಅ). ಎದುರಿಗೆ; ಮುಖತಃ.

ಮೊಖ್ತೇಸರ (ನಾ). ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ;

ನಾಯಕ.

ಮೊಗ (ನಾ). ೧. ಮುಖ; ಮೋರೆ.

೨. ಬಾಯಿ. ೩. ದಿಕ್ಕು; ಕಡೆ. ೪. ಎದುರು;

ಸಮುಖ. ~ಂ(ಂ)ತಿ(ಗಿ)ಡು = ಮುಖ

ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗು, - ನಿವಾರಣಾಗು.

~ಕ(ಗ)ಳಲೆ = ಕತ್ತಲೆಯ ಮೊದಲು;

ರಾತ್ರಿಯ ಪ್ರಾರಂಭ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡಿಸು
= ಮುಖಭಂಗ ಮಾಡು; ಅವನಾಡಿಸು.
~ತಿ(ದಿ)ರುಹು = ಉದಾಸೀನ ಮಾಡು;
ವಿಮುಖವಾಗು. ~ಮಿಸು = ಚಿಗುರು
ಮಿಸು. ~ರಾಗ = ಮುಖದ ಕಾಂತಿ,
-ಹೊಳಪು. ~ವಾಸ = ಮುಖವಾಸ.
~ಶಾ(ಸಾ)ಲೆ = ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ
ಹಜಾರ; ಪಡಸಾಲೆ; ಮುಖಮಂಟಪ.
ಮೊಗಂ (ಅ). ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ; ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟ
ವಾಗಿ.

ಮೊಗಪು (ನಾ). ಗ. ತುದಿ; ಮುಂಭಾಗ.
೧. ಸರ, ಡಾಬು ಮುಂತಾದ ಅಭರಣಗಳ
ನಡುವಿನ ಭಾಗ; ಮೋಪು.

ಮೊಗಪೆ (ನಾ). ಮಣ್ಣಿನ ಸಣ್ಣ ಕುಡಿಕೆ.

ಮೊಗರೆಂಬ (ನಾ). ಅನೇ, ಕುದುರೆ
ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮುಖಕ್ಕೆ ಹಾಕುವ
ಬಟ್ಟೆ; ಮುಖನಾಡ.

ಮೊಗಲು(ರು) (ನಾ). ಗ. ಎಳೆಯದು;
ಮಿಡಿ; ಹೀಚು. (ಗು). ೧. ಎಳೆಯದಾದ;
ಕೋಮಲ.

ಮೊಗನಡ (ನಾ). ಗ. ಮುಖಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ
ಕೊಳ್ಳುವ ಮುಸುಕು; ಮುಖನಾಡ.
೧. ಅಪಾರವನ್ನು ತಿನ್ನದಂತೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ
ಬಾಯಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಕುಕ್ಕಿ; ಬಾಯಿಕಲ್ಲಿ.

ಮೊಗನಾಡ (ನಾ). ಗ. ಕುದುರೆ, ಎತ್ತು ಮೊದ
ಲಾದವುಗಳಿಗೆ ತೊಡಿಸುವ ಮುಖಪಟ್ಟಿ.
೧. ಮುಖನಾಡ; ಮುಸುಕು. ೨. ಮನೆಯ
ಮುಂಭಾಗ; ಮೊಗಸಾಲೆ.

ಮೊಗಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ತೊಡಗು; ಉಪಕ್ರಮಿಸು.
೧. ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಡು. ೨. ಎದುರಿಸು;
ಪ್ರತಿಭಟಿಸು. ೪. ಸುತ್ತಲಿರು; ಅಕ್ರಮಿಸು.

೫. ಬಯಸು; ಅಪೇಕ್ಷಿಸು. ೬. ಮೇಲಕ್ಕೆ
ಬರು. (ನಾ). ೭. ಬಯಕೆ; ಅಪೇಕ್ಷೆ.
೮. ಪ್ರಯತ್ನ; ಪರಿಶ್ರಮ.

ಮೊಗಲು (ನಾ). ಎಳೆಯ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯ
ತಿರುಳು; ಬಂಬಲು.

ಮೊಗುಂ = ಮೊಗಂ.

ಮೊಗುಚು = ಮಗುಚ್ಚು.

ಮೊಗೆ (ಕ್ರಿ). ಗ. ದ್ರವಪದಾರ್ಥವನ್ನು
ತೋಡು, -ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳು. ೧. ಬಾಡು;
ಗೋರು. ೨. ಕುಡಿ; -ಕುಂಟು. ೪. ಕವಿ;
ಮೇಲೆಬೀಳು. (ನಾ). ೫. ಮಣ್ಣಿನಿಂದ
ಮಾಡಿದ ಚಿಕ್ಕ ಪಾತ್ರೆ. ೬. ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದಿಂದ
ಕೂಡಿದ ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿ.

ಮೊಗ್ಗರ (ನಾ). ಗ. ಗುಂಪು; ರಾಶಿ.
೧. ದಂಡು; ಸೈನ್ಯ. ~ (ಂ) ಪಾ(ಬಾ)ಯ್
= ಒಟ್ಟಾಗಿ ನುಗ್ಗು, -ಮೇಲೆ ಬೀಳು.

ಮೊಗ್ಗ (ಕ್ರಿ). ಗ. ಬಾಗು; ನಮಸ್ಕರಿಸು.
(ನಾ). ೧. ಸಾಧ್ಯತೆ; ಶಕ್ಯತೆ. ೨. = ಮೊಗ್ಗಿ.
~ಬಡೆ = ಮೊಗ್ಗು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

ಮೊಗ್ಗಿ (ನಾ). ಮುಗುಳು; ಕುಟ್ಟಲು.

ಮೊಗ್ಗಿಗೋಲ (ನಾ). -ಮನ್ಮಥ; ಕಾಮ.

ಮೊಚ್ಚಿ (ನಾ). ಜೋಡು; ಪಾದರಕ್ಷೆ.
~ಗಾಳ(ರ) = ಜೋಡುಗಳನ್ನು
ಹೊಲಿಯುವವನು; ಮೋಚಿ.

ಮೊಚ್ಚೆಯ = ಮೊಚ್ಚೆ.

ಮೊಟಕು (ನಾ). ಗ. ಮೊಂಡಾದುದು;
ಮೋಟು. (ಗು). ೧. ಮೊಂಡಾದ;
ತುಂಡಾದ.

ಮೊಟ್ಟನೆ (ಅ). ಮಟ್ಟವಾಗುವಂತೆ;
ನಿಲಸಮವಾಗುವಂತೆ.

ಮೊಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ಗ. ತಲೆಯನ್ನು ಮುಷ್ಟಿ
ಯಿಂದ ತಿವಿ. (ನಾ). ೧. ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ
ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಿವಿಯುವಿಕೆ.

ಮೊಟ್ಟಿ (ನಾ). ಗ. ತಾಳೆ, ತೆಂಗು
ಮುಂತಾದ ಮರಗಳ ಗರಿ, -ಸೋಗಿ.
೧. ತೆಂಗಿನ ನಾರು; ಕತ್ತ. ೨. ಸುಣ್ಣ
ಬಳಿಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ತೆಂಗಿನ

ನಾರಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕುಂಚ; ಕುಚ್ಚು ಮಟ್ಟಿ.
 ೪. (ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ಎತ್ತುವ) ಚರ್ಮದ ಚೀಲ; ಕಪಿಲೆ; ಮಟ್ಟಿ.
 ೫. ಜೊರೆ; ಗಂಟು; ಮೂಟೆ.
 ೬. ತತ್ತಿ; ಅಂಡ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಱ(ರ) = ಗಂಟು, ಮೂಟೆಗಳನ್ನು ಹೊರುವವನು; ಭಾರವಾಹಕ. ~ಹೊಡೆ = ಕಪಿಲೆಯ ಮೂಲಕ ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ಎತ್ತು.
 ಮೊಡವಿ (ನಾ). ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಏಳುವ ಬೊಕ್ಕೆ; ಮುದ್ದಣ.

ಮೊಡವೆ = ಮೊಡವಿ.

ಮೊಡೆನಾತ (ನಾ). ಕೆಟ್ಟವಾಸನೆ; ದುರ್ಗಂಧ. ಮೊಡೆನಾಟು(ರು) (ಕ್ರಿ). ಕೆಟ್ಟವಾಸನೆ ಬರುವ ದುರ್ಗಂಧ ಬೀರು.

ಮೊಣಕಾಲ್(ಲು) (ನಾ). ಕಾಲು ಮತ್ತು ತೊಡೆ ಇವೆರಡೂ ಸೇರುವ ಭಾಗ; ಜಾನು.

ಮೊಣಕೆಯ್ (ನಾ). ಕೈಯಿನ ನಡುಗಂಟು; ಮೊಳಕ್ಕೆ.

ಮೊತ್ತ (ನಾ). ೧. ರಾಶಿ; ಒಟ್ಟು.

೨. ಒಟ್ಟು. ೩. ಸಮೂಹ; ತಂಡ.

~(ಂ)ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು; ಶೇಖರಿಸು.

ಮೊತ್ತ (ಕ್ರಿ). ಹೊಡೆ; ಏಟುಹಾಕು.

ಮೊದಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ಆರಂಭ; ಆದಿ.

೨. ಮುಖ್ಯವಾದುದು; ಪ್ರಧಾನವಾದುದು.

೩. ಬೇರು; ಬುಡ. ೪. ತುದಿ; ಅಗ್ರಭಾಗ.

೫. ಮೂಲಧನ; ಬಂಡವಾಳ. (ಅ).

೬. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ; ಪ್ರಥಮತಃ ~ಅಗು

= ೧. ಆರಂಭಗೊಳ್ಳು. ೨. ಪ್ರಥಮವಾಗು;

ಮೊದಲಿಗೆ ಬರು. ~ಇಗ = ಅಗ್ರಗಣ್ಯ;

ಪ್ರಮುಖ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ೧. ಬೇರುಸಹಿತ

ನಾಶವಾಗು, -ಅಳಿ. ೨. ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ

ಮೂಲಧನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್(ಳು) = ೧. ಪ್ರಾರಂಭಿಸು; ತೊಡಗು. ೨. ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳು.

ಮೊದೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು; ಮುಂಜ.

ಮೊದ್ದ (ನಾ). ದಡ್ಡ; ಹೆಡ್ಡ.

ಮೊದ್ದ (ನಾ). ೧. ದಡ್ಡತನ; ಹೆಡ್ಡತನ.

೨. ದಡ್ಡವ್ಯಕ್ತಿ. (ಗು). ೩. ದಡ್ಡತನದಿಂದ ಕೂಡಿದ; ತಿಳಿಗೇಡಿಯಾದ.

ಮೊನಚು (ನಾ). ೧. ಚೂಪಾಗಿರುವಿಕೆ;

ಹರಿತವಾಗಿರುವಿಕೆ. (ಗು). ೨. ಚೂಪಾದ;

ಹರಿತವಾದ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ತೀಕ್ಷ್ಣ

ವಾಗು; ಹರಿತವಾಗು.

ಮೊನಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೂಡು; ಅಂಕುರಿಸು.

೨. ಮೊಳಕೆ ಏಳು.

ಮೊನೆ (ನಾ). ೧. ತುದಿ; ಕೊನೆ. ೨. ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ;

ಚೂಪಾಗಿರುವಿಕೆ. ೩. ಧೈರ್ಯ; ದಿಟ್ಟತನ.

೪. ಮುಂಭಾಗ; ಎದುರುಗಡೆ.

೫. ಯುದ್ಧ; ಕಾಳಗ. ೬. ಸೈನ್ಯ;

ದಂಡು. (ಗು). ೭. ಚೂಪಾದ; ಹರಿತವಾದ.

~ಅ(ಯಾ)ಳ್(ಳು) = ಯೋಧ; ಸೈನಿಕ.

~ಕಾ(ಗಾ)ಱ(ರ) = ಮೊನೆಯಾಳ್.

~ಕು(ಗು)ತ್ತು = ಚೂಪಾದ ಆಯುಧದ

ಇರಿತದಿಂದಾದ ಘಾಯ.

~ತೊ(ದೊ)ಟು(ರು) = ೧. ಆಯುಧದ

ಚೂಪತುದಿಯನ್ನು ತೋರಿಸು.

೨. ಆಯುಧದ ಚೂಪತುದಿಯನ್ನು ಕಾಣು.

೩. ಮೊಳಕೆದೋರು; ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

೪. ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತೋರು. ~ನಗೆ

= ಮುಗುಳ್ಳಗೆ; ಮಂದಹಾಸ.

~ಮಾ(ವಾ)ತು = ಚುಚ್ಚುಮಾತು;

~ಕೊಂಕುನುಡಿ.

ಮೊನೆಗಾತಿ (ನಾ). ಜಗಳವಾಡುವ ಸ್ವಭಾವ

ದವಳು; ಜಗಳಗಂಟಿ.

ಮೊನ್ನೆಯೇಡು (ನಾ). ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಳೆದು ಹೋದ ಕಾಲ.

ಮೊನ್ನೆ (ನಾ). ೧. ನಿನ್ನೆಯ ಹಿಂದಿನ ದಿನ.

(ಅ). ೨. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ; ಕೆಲವೇ ಸಮಯದ ಹಿಂದೆ.

ಮೊಬಲಗು (ನಾ). ಹಣ.

ಮೊಬ್ಬು = ಮಬ್ಬು. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು = ಮಂದ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ, ಕಣ್ಣು.

ಮೊಮ್ಮ (ನಾ). ಮಗನ ಅಥವಾ ಮಗಳ ಮಗ; ಪ್ರಪೌತ್ರ.

ಮೊಮ್ಮಗ = ಮೊಮ್ಮ.

ಮೊಮ್ಮಗಳ್ಳು (ನಾ). ಮಗನ ಅಥವಾ ಮಗಳ ಮಗಳು.

ಮೊರ = ಮೊಟ. ~ಕೂ(ಗೂ)ಸು = ಅದೇ ತಾನೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಸು.

ಮೊರಳು (ಕ್ರಿ). ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದ ತಲೆತಿರುಗು; ಗರ್ವದಿಂದ ಮುತ್ತನಾಗು.

ಮೊರಗು (ನಾ). ಗರ್ಜನೆ; ಅಬ್ಬರದ ದನಿ.

ಮೊರಟು (ನಾ). ಮೋಟು; ಮೊಟಕು.

ಮೊರಡಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

೨. ಕಲ್ಲು ಗುಡ್ಡ. ~ಅ(ಯ)ಣುಗಿ = ಪರ್ವತರಾಜನ ಮಗಳು; ಗಿರಿಜೆ.

ಮೊರೆಡು (ನಾ). ೧. ಒರಟುತನ; ಬಿರುಸು.

೨. ದಿಬ್ಬ; ಮೊರಡಿ. (ಗು). ೩. ಬಿರುಸಾದ; ಒರಟಾದ. ~ಬೀಳು = ಮೊಂಥಾಗು; ಒರಟಾಗು.

ಮೊರೆಬ್ಬ (ನಾ). ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಶಾಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಾಡ್ಯ; ಮುರಬ್ಬ.

ಮೊರೆವು (ನಾ). ಮೊರೆತ; ಶಬ್ದ.

ಮೊರೆಡು (ನಾ). ೧. ಬಾಗು; ಕೊಂಕು; ತಿರುಪು. ೨. ಮೊರೆವು. ೩. ಸಿಟ್ಟು; ಕೋಪ.

ಮೊರೆಳ್ಳ(ಳು) (ಕ್ರಿ). ಮೊರೆ; ಝೇಂಕರಿಸು.

ಮೊರೆ (ಕ್ರಿ). ೧. (ತುಂಬಿಯಂತೆ) ಧ್ವನಿ ಮಾಡು; ಝೇಂಕರಿಸು. ೨. (ವಾಡ್ಯದಂತೆ)

ಶಬ್ದಮಾಡು, -ಘೋಷಿಸು. ೩. ಕಿರುಗುಟ್ಟು;

ಕಿರ್ರೆಂದು ಸದ್ದುಮಾಡು. ೪. = ಮೊಜ್ಜೆ.

(ನಾ). ೫. (ತುಂಬಿಯು) ಝೇಂಕಾರ; ಮೊರೆತ. ~ಹೊಗು = ಮೊಜ್ಜುವು.

ಮೊಟ(ರ) (ನಾ). ೧. ಕಾಳನ್ನು ಹಸನು ಮಾಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ದಿದಿರಿನ ಸಾಧನ; ಶೂರ್ಪ. ೨. ನೀರು ನಿಲ್ಲುವ ಸ್ಥಳ; ಜಲಾಶಯ. ~ಕಿ(ಗಿ)ವಿ = ಮೊರದಂತೆ ಅಗಲವಾದ ಕಿವಿ.

ಮೊಟ(ರ)ಗಿವಿಯ (ನಾ). ಮೊರದಂತೆ ಅಗಲವಾದ ಕಿವಿಗಳುಳ್ಳವನು; ಗಣಪತಿ.

ಮೊಟ(ರ)ಲೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಮೊಜ್ಜೆ(ರೆ) (ಕ್ರಿ). ೧. (ಸಮುದ್ರ, ಸಿಂಹ ಮೊದಲಾದವುಗಳಂತೆ) ಗರ್ಜಿಸು; ಅರ್ಭಟಿಸು. ೨. ಬೀರು; ಅರ್ತನಾಡ ಮಾಡು. (ನಾ). ೩. ಅಬ್ಬರ; ಅರ್ಭಟ. ೪. ಅಕ್ರಂದನ; ಗೋಳಾಟ. ೫. ಆಶ್ರಯ; ಆಸರೆ. ೬. ಧರ್ಮ. ೭. ನಂಟು; ಸಂಬಂಧ. ~ಇ(ಯಿ)ಡು = ೧. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಿರಿಚು; ಹುಯ್ಯಲಿಡು. ೨. ಅರ್ತನಾಡ ಮಾಡು. ೩. ಬೊರು; ಚಾಡಿಹೇಳು. ~ಕೆ(ಗಿ)ಡು = ನೀತಿಗೆಡು; ಕ್ರಮಕವೃತ್ತ, ~ಪು(ವು)ಗು = ಶರಣಾಗು; ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆ.

ಮೊಲ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿ; ಕಪ್ಪೆ.

ಮೊಲಗಿವಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಟೆಪ್ಪಿ ಸಸ್ಯ.

ಮೊಲನಾಗರ (ನಾ). ಅಸಗ್ಗಾರ; ಮೂರ್ಛ ರೋಗ.

ಮೊಲೆ (ನಾ). ಕುಚ; ಸ್ತನ. ~ಊ(ಯೂ)ಡು = ಮಗುವಿಗೆ ಸ್ತನ್ಯಪಾನ ಮಾಡಿಸು.

~ಕೂ(ಗೂ)ಸು = ಹಸುಕೆ; ಹಸುಗೂಸು.

~ಬಾವು = ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿಳುವ ಬಾವು; ಎದೆಬಾವು.

ಮೊಲ್ಲೆ (ನಾ). ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಬಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು.

ಮೊಸರ(ರು) (ನಾ). ಹೆಚ್ಚುಗಟ್ಟಿದ ಹಾಲು; ದಧಿ.

ಮೊಸಳೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜಲಚರ ಪ್ರಾಣಿ; ಮಕರ.

ಮೊಹರ (ನಾ). ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯ.

ಮೊಹರಂ (ನಾ). ಮಹಮ್ಮದೀಯರ ಒಂದು ಹಬ್ಬ.

ಮೊಹರಿ (ನಾ). ಚರಂಡಿ; ಗಟಾರು.

ಮೊಹರು (ನಾ). ಕಾಗಡೆ, ಪತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಮುದ್ರಿಸುವ ಗುರುತು ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಒತ್ತುವ ಸಾಧನ.

ಮೊಹಲ್ಲಾ (ನಾ). ಬಡಾವಣೆ; ಕೇರಿ; ಹರವು.

ಮೊಹಲ್ಲೆ = ಮೊಹಲ್ಲಾ.

ಮೊಳಕೆ (ನಾ). ೧. ಅಂಕುರ; ಕುದಿ.

೨. ಪ್ರಾರಂಭ.

ಮೊಳೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಚಿಗುರು; ಕೊನರು;

ಅಂಕುರಿಸು. ೨. ಮೂಡು; ಉದಯಿಸು.

(ನಾ). ೩. = ಮೊಳಕೆ. ೪. ಮೂಲವ್ಯಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಗುಡಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊಳಕೆ-ಮುಳ್ಳು. ೫. ಮೊಡನೆ ಮುಂತಾದ ಗುಳ್ಳೆಯ ಮುಳ್ಳುಭಾಗ. ೬. ಚೂಪಾದ ತುದಿಯುಳ್ಳ ಲೋಹದ ಉಪಕರಣ; ಅಣೆ.

೭. ಮುದ್ರಣಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಅಕ್ಷರಗಳ ಗುರುತಿರುವ ಸಾಧನ ~ಜೋಡಣೆ = ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಿನ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವಿಕೆ.

~ತೊ(ದೊ)ಲು(ರು) = ಅಂಕುರಿಸು;

ಮೊಳಕೆಯೊಡೆ. ~ನಗೆ = ಮುಗುಳ್ಳಗೆ;

ನಸುನಗೆ. ~ನುಡಿ = ಪಿಸುಮಾತು.

~ಪೊ(ವೊ)ಲು = ಮೊಳೆದೋಲು.

~ರೋಗ = ಮೂಲವ್ಯಾಧಿ. ~ಹಲ್ಲು

= ಅಗತಾನೇ ಹುಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಹಲ್ಲು.

ಮೊಳ್ಳೆ (ನಾ). ೧. ಉಬ್ಬಿದ ಹೊಕ್ಕುಳು. (ಗು). ೨. ಉಬ್ಬಿದ.

ಮೊಜ(ಳ) (ನಾ). ಮೊಳಕೆಯಿಂದ ಹಸ್ತದ ತುದಿಯವರೆಗಿನ ಅಳತೆ; ಅರತ್ನ. ~೦)ಕಾ(ಗಾ)ಲ್(ಲು) = ಮೋಣಕಾಲ್. ~ಕೆಯ್ = ಮೋಣಕೆಯ್.

ಮೊಜ(ಳ)ಗು (ಕ್ರಿ). ೧. (ವಾದ್ಯಗಳಂತೆ) ಧ್ವನಿಮಾಡು; ನಾದಮಾಡು. ೨. ಅಬ್ಬರಿಸು; ಗರ್ಜಿಸು. (ನಾ). ೩. ವಾದ್ಯಗಳಿಂದ ಹೊರಡುವ ಧ್ವನಿ; ವಾದ್ಯಭೋಷ. ೪. ಅಬ್ಬರ; ಅರ್ಭಟಿ; ಗುಡುಗು. ೫. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಮೊಯ್ಲ(ಳ್ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಾಗು; ನಮಸ್ಕರಿಸು. ೨. ಕುಗ್ಗು; ಮಣೆ. (ನಾ). ೩. ನಮಸ್ಕಾರ; ನಂದನೆ. ೪. ಕುಗ್ಗುವಿಕೆ; ಮಣಿಯುವಿಕೆ.

ಮೋಂಬತ್ತಿ (ನಾ). ಮೋಣದಬತ್ತಿ.

ಮೋಕಳೀಕ (ಗು). ಬಂಧನಮುಕ್ತ; ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ.

ಮೋಕಳೀಕು (ನಾ). ಬಿಡುಗಡೆ; ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ. ಮೋಕು (ನಾ). ಮೇಲ್ಭಾಗ; ತುದಿ; ಶಿಖರ.

ಮೋಕ್ಷ (ನಾ). ೧. ಬಿಡುಗಡೆ; ವಿಮೋಚನೆ. ೨. ಮುಕ್ತಿ; ನಿರ್ವಾಣ.

ಮೋಘ (ನಾ). ೧. ವೈರ್ಭವವಾದುದು; ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾದುದು. (ಗು). ೨. ವೈರ್ಭವವಾದ; ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ.

ಮೋಚಕ ೧. = ಮೋಚನೆ. ೨. ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವವನು. ೩. ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದವನು; ಮುಕ್ತ. ೪. ಬಾಳೆಯಗಿಡ. ೫. ನುಗ್ಗೆಗಿಡ. ೬. ಬೂರಲಮರ. (ಗು). ೭. ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವ.

ಮೋಚನೆ (ನಾ). ೧. ಬಿಡುಗಡೆ. ೨. ಮುಕ್ತಿ. ಮೋಚಿ (ನಾ). ಚರ್ಮದ ಕೆಲಸಮಾಡುವವನು; ಚಮ್ಮಾರ.

ಮೋಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೂದಲು ತೆಗೆ; ತಲೆಯನ್ನು ಬೋಳಿಸು. (ನಾ). ೨. ಬೋಳಾದುದು; ಬೋಳು. ~ ಇಕೆ = ಬೋಳಾಗಿಸುವಿಕೆ; ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ.

ಮೋಚೆ (ನಾ). ಮೆಟ್ಟು; ಎಕ್ಕಡ.

ಮೋಜಣೆ (ನಾ). (ಭೂಮಿಯನ್ನು) ಅಳತೆ ಮಾಡುವಿಕೆ; ಸರ್ವೆ. ~ ದಾರ = ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಳತೆಮಾಡುವವನು; ಬಾಂದಿನವನು.

ಮೋಜು (ನಾ). ೧. ಮನೋರಂಜನೆ; ವಿನೋದ; ತಮಾಷೆ. ೨. = ಮೋಚೆ.

ಮೋಟೆ (ನಾ). ೧. ಹೆಡ್ಡತನ; ದಡ್ಡತನ. ೨. ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕೈ; ಮೋಟುಕೈ. ೩. ಕೈಯಲ್ಲದವನು; ಮೊಂಡ. ೪. ಕುಳ್ಳ; ಗಿಡ್ಡ. (ಗು). ೫. ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಮೊಂಡಾದ.

ಮೋಟು (ನಾ). ೧. ಮೊಂಡಾದುದು; ಮೊನೆಯಲ್ಲದುದು. ೨. ಕೊರತೆ; ನ್ಯೂನತೆ. ೩. ಕುಳ್ಳ; ಗಿಡ್ಡ. (ಗು). ೪. ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ಮೋಡ (ನಾ). ೧. ಮುಗಿಲು; ಮೇಘ. ೨. ದಡ್ಡತನ; ಅಜ್ಞಾನ. ೩. ಹೆಡ್ಡ; ತಿಳಿಗೇಡಿ.

ಮೋಡಿ (ನಾ). ೧. ಇಂದ್ರಜಾಲ; ಮಾಟ. ೨. ಸೊಗಸು; ಅಂದ. ೩. ರೀತಿ; ಶೈಲಿ. ೪. ಅಕರ್ಷಣೆ; ಸೆಳೆತ. ೫. ಬಿಗುಮಾನ; ಗರ್ವ. ೬. ಕೈಚಳಕ; ಕುಶಲತೆ. ೭. ಮದ್ದಲೆ ಪಾರಿಸುವ ಒಂದು ಗತ್ತು. ೮. ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರೆಯುವ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಬರೆವಣಿಗೆ. ~ ಕಾರ = ಮಂತ್ರವಾದಿ; ಐಂದ್ರಜಾಲಿಕ.

ಮೋಡೆ (ನಾ). ದಡ್ಡಹೆಂಗಸು.

ಮೋತಿ (ನಾ). ಮುತ್ತ; ಮೌಕ್ತಿಕ.

ಮೋತಿಬಿಂದು (ನಾ). ಕಡ್ಡನ ಗುಡ್ಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿಯ ಚುಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ

ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ; ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಹೂವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಮೋತೀಖಾನೆ (ನಾ). ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಇಲಾಖೆ.

ಮೋತೆ (ನಾ). ಬಾಳೆ, ತೆಂಗು ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಹೂವು.

ಮೋದ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷ; ಆನಂದ. ೨. ಓಮು; ಅಜಮೋದ.

ಮೋದಕ ೧. = ಮೋದಗೆ. (ಗು). ೨. ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುವ; ಆನಂದದಾಯಕವಾದ.

ಮೋದಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ; ಕಾಯಿಕಡುಬು.

ಮೋದನ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷ; ಆನಂದ. ೨. ಆನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವನು.

ಮೋದಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಂತೋಷಪಡು; ಆನಂದಿಸು. ೨. ಸಂತೋಷಪಡಿಸು; ಆನಂದಗೊಳಿಸು. ೩. ಹೊಡೆಯಿಸು; ಬಡಿಯಿಸು.

ಮೋದು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಡೆ; ಬಡಿ; ತಾಗು. ೨. ತಿನ್ನು; ಭಕ್ಷಿಸು.

ಮೋನ = ಮೌನ.

ಮೋನಿ = ಮೌನಿ.

ಮೋಪು (ನಾ). ೧. ಹೊರೆ; ಭಾರ; ಒಡ್ಡೆ. ೨. ಪ್ರೇಮ; ಪ್ರೀತಿ. ೩. ಅವಕಾಶ; ಆಸ್ವದ. ೪. ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮರದ ದಿಮ್ಮಿ. ೫. ಚೆಲುವು; ಸೊಗಸು. ೬. ಗಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಾದುದು; ಕಟ್ಟುಮಸ್ತು. ೭. ಸರ, ಡಾಬು ಮುಂತಾದುವುಗಳ ನಡುವಿನ ಭಾಗ; ಮೊಗಪು.

ಮೋರ (ನಾ). ಮಯೂರ; ನವಿಲು

ಮೋರಿ ೧. = ಮೊಹರಿ. ೨. = ಮೌರಿ.

ಮೋರು (ನಾ). ಮೊಸರು; ದಧಿ.

ಮೋರೆ = ಮೋಟೆ. ~ಅ(ಯಾ)ಗು = ಎದುರಾಗು; ಅಭಿಮುಖವಾಗು ~ತಪ್ಪಿಸು = ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಳ್ಳು; ಮರೆ ಯಲ್ಲಿರು. ~ಮುರಿ = ಭೇಸರ ಇಲ್ಲವೆ ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಮುಖವನ್ನು ವಕ್ರವಾಗಿಸು.

ಮೋಟಿ(ರೆ) (ನಾ). ೧. ಮುಖ; ವದನ. ೨. ಮುಂಭಾಗ; ಇದಿರು; ಸಮ್ಮುಖ.

ಮೋರ್ಚೆ (ನಾ). ೧. ಕೊತ್ತಳ; ಬತೇರಿ. ೨. ಹಾರಿಸಲು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಟ್ಟು ಫಿರಂಗಿಗಳ ಸಾಲು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಸಜ್ಜಿತವಾದ ಸೈನ್ಯ. ೩. ಲಗ್ಗೆ; ದಾಳಿ. ೪. ಗುಂಪಾಗಿ ಹೋಗುವುದು.

ಮೋಷ (ನಾ). ೧. ಕಳ್ಳತನ; ಕಳವು. ೨. ಕದ್ದವಸ್ತು; ಕಳವಿನ ಮಾಲು. ೩. ಕಳ್ಳ; ತುಡುಗ.

ಮೋಸ (ನಾ). ೧. ವಂಚನೆ; ಕಪಟ. ೨. ತಪ್ಪು; ಅಪರಾಧ. ೩. ಹಾಸಿ; ಗಂಡಾಂತರ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಅ(ರ) = ವಂಚಕ; ಮೋಸ ಮಾಡುವವನು.

ಮೋಸು (ನಾ). ೧. ಮೂಲ; ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನ. ೨. ಅಂಕುರ; ಮೊಳಕೆ.

ಮೋಹ (ನಾ). ೧. ಮೈಮರೆಯುವಿಕೆ; ಪರವಶವಾಗುವಿಕೆ. ೨. ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ಅಜ್ಞಾನ. ೩. ಅಕ್ಕರೆ; ಪ್ರೀತಿ. ೪. ಮಂತ್ರವಿದ್ಯೆ; ಇಂದ್ರಜಾಲ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ಳು = ೧. ಭ್ರಾಂತಿಗೆ ಒಳಗಾಗು; ಬೆಪ್ಪಾಗು. ೨. ಮರುಳಾಗು; ಮುಗ್ಧವಾಗು.

ಮೋಹಕ (ನಾ). ೧. ಮಾಯಾಜಾಲ. (ಗು). ೨. ಮರುಳುಗೊಳಿಸುವ; ಅಕರ್ಷಕವಾದ.

ಮೋಹನ (ನಾ). ೧. ಅಕರ್ಷಕವಾದುದು; ಮೋಹಕವಾದುದು. ೨. ಮೈಮರಿಸುವಿಕೆ; ಮರುಳುಗೊಳಿಸುವಿಕೆ; ಪರವಶತೆ. ೩. ಸಂಭೋಗ; ಸುರತ. ೪. ಮಾಟ;

ಮಂತ್ರ. (ಗು). ೫. ಮಂಕು ಕವಿಸುವ; ಮನಸೆಳೆಯುವ. ~ಅಸ್ತ = ೧. ಕಾಮನ ಐದು ಬಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೨. ಮಂಕನ್ನು ಕವಿಸುವ ಅಸ್ತ. ~ತಿಲಕ = ವರ್ತೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ತಿಲಕ.

ಮೋಹನಾಂಗಿ (ನಾ). ಮೋಹಕವಾದ ರೂಪು ಉಳ್ಳವಳು; ಸುಂದರಿ; ಚೆಲುವೆ.

ಮೋಹರ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ಸಂದಣಿ. ೨. ಸೈನ್ಯ; ದಂಡು. ೩. ಯುದ್ಧ; ಕಾಳಗ. ~ಇಸು = ೧. ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಅತಿಶಯವಾಗು. ೨. ಸಂದಣಿಸು; ಗುಂಪುಗೊಡು. ೩. (ಕಾಳಗಕ್ಕೆ) ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸು; ವ್ಯೂಹವನ್ನು ರಚಿಸು. ~ತೆ(ದೆ)ಗೆ = ೧. ಒಟ್ಟಾಗು; ಗುಂಪುಗೊಡು. ೨. ಯುದ್ಧಮಾಡು.

ಮೋಹರಿ = ಮರಾರಿ.

ಮೋಹಳ (ನಾ). ಕತ್ತಿ, ಕಠಾರಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಹಿಡಿ.

ಮೋಹಿ (ನಾ). ೧. ಮೋಹಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವನು. ೨. ಮೋಹವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವವನು. ೩. ದಿಗಿಲನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವವನು.

ಮೋಹಿನಿ (ನಾ). ೧. ಚೆಲುವೆ; ಸುಂದರಿ. ೨. ಸಮುದ್ರಮಥನಾನಂತರ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ವಂಚಿಸಲು ವಿಷ್ಣುವು ಎತ್ತಿದ ಸ್ತ್ರೀಯ ಅವತಾರ. ೩. ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀರೂಪದ ಒಂದು ಪಿಶಾಚಿ. ೪. ಮೂರ್ಛೆ ಬರಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಿದ್ಯೆ.

ಮೋಹಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೈಮರೆ; ಎಚ್ಚರದಪ್ಪು. ೨. ಬೆಪ್ಪಾಗು; ಭ್ರಾಂತಿಗೊಳ್ಳು. ೩. ಅಕರ್ಷಿತವಾಗು; ಮನಸೋಲು. ೪. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೂರೆಗೊಳ್ಳು; ಅಕರ್ಷಿಸು. ೫. ಅಪ್ಪಳಿಸು; ಹೊಡೆ. ೬. ಗುರಿಯಿಡು.

ಮೋಹು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೋಡು; ಹೊಡೆ. ೨. ಗುರಿಯಿಡು. ೩. ವ್ಯಾಪಿಸು; ಕವಿ.

ಮೋಳಿಗೆ (ನಾ). (ಸೌದೆಯ) ಹೊರೆ.
 ಮೋಳೆ (ನಾ). ೧. ಒಡ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ
 ತೊತು, -ರಂಧ್ರ. ೨. ಉಪ್ಪನ್ನು ತಯಾರಿ
 ಸಲು ನೀರು ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಒಡ್ಡು ಕಟ್ಟಿದ
 ನೆಲ. ೩. ಕೆರೆಯ ಪಿರಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ
 ಬಿರುಕು. ~ಪೊ(ಯೋ)ಗು = (ಕೆರೆ
 ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ) ಒಡಕು
 ಉಂಟಾಗು, -ಬಿರುಕು ಬಿಡು.
 ಮೌಂಜಿ (ನಾ). ೧. ಮುಂಜ ಹುಲ್ಲಿನಿಂದ
 ಮಾಡಿದ ದಾರ. ೨. ಮೌಂಜಿಯನ್ನು
 ಕಟ್ಟುವ ಸಂಗ್ರಹ; ಮುಂಜಿ.
 ಮೌಕುಲಿ (ನಾ). ಅದವಿಯ ಕಾಗೆ; ಡೊಂಬ
 ಕಾಗೆ.
 ಮೌಕ್ತಿಕ (ನಾ). ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು;
 ಮುತ್ತ.
 ಮೌಡ್ಯ (ನಾ). ದಡ್ಡತನ; ತಿಳಿಗೇಡಿತನ.
 ಮೌನ (ನಾ). ಮಾತನಾಡದಿರುವಿಕೆ; ನೀರವತೆ.
 ~೦)ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಮಾತನಾಡದಿರು;
 ಸುಮ್ಮನಿರು. ~ವ್ರತ = ನಿಯಮಿತ ಕಾಲದ
 ವರೆಗೆ ಮಾತನಾಡದಿರುವುದು.
 ಮೌನತೆ (ನಾ). ನೀರವತೆ; ನಿಶ್ಯಬ್ದ.
 ಮೌನಿ (ನಾ). ೧. ಮೌನವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸು
 ವವನು; ಮಾತನಾಡದಿರುವವನು.
 ೨. ಮುನಿ; ತಪಸ್ವಿ.
 ಮೌರಜಿಕ (ನಾ). ಮುರಜವೆಂಬ ವಾಡ್ಯವನ್ನು
 ಬಾರಿಸುವವನು.
 ಮೌರಜಿಗ = ಮೌರಜಿಕ.
 ಮೌರಿ (ನಾ). ಒಂದು ವಾಡ್ಯವಿಶೇಷ.

ಮೌರ್ವಿ (ನಾ). ೧. ಮೂರ್ವಾ ಹುಲ್ಲಿನಿಂದ
 ಮಾಡಿದ ಉದಿದಾರ. ೨. ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆ.
 ಮೌಲಿ (ನಾ). ೧. ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದ
 ರಾಜನೇವಕ. (ಗು). ೨. ಮೂಲಭೂತ
 ವಾದ; ಪ್ರಾಚೀನವಾದ.
 ಮೌಲಿ(ಳಿ) (ನಾ). ೧. ತಲೆ. ೨. ಶಿಖರ;
 ತುದಿ. ೩. ಕಿರೀಟ; ಮಕುಟ. ೪. ಜುಟ್ಟು;
 ಶಿಖೆ. ೫. ಸಿಂಗರಿಸಿದ ಮುದಿ. ೬. ಒಡೆ
 ತನ; ಮುಖಂಡತ್ವ.
 ಮೌಲಿಕ (ಗು). ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ.
 ಮೌಲ್ಯ (ನಾ). ೧. ಬೆಲೆ; ಕಿಮ್ಮತ್ತು.
 ೨. ಗೌರವ; ಭನತೆ. ೩. ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ
 ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಕೊಡುವ ಭಾವನೆ;
 ಪುರುಷಾರ್ಥ. (ಗು). ೪. ಮೂಲಭೂತ
 ವಾದ; ಕಾರಣೀಭೂತವಾದ.
 ಮೌಹೂರ್ತಿಕ (ನಾ). ೧. ಜ್ಯೋತಿಷಿ;
 ಜೋಯಿಸ. (ಗು). ೨. ಮುಹೂರ್ತಕ್ಕೆ
 ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ. ೩. ಅಲ್ಪಕಾಲದ;
 ಕ್ಷಣಿಕ.
 ಮ್ಲಾನ (ಗು). ೧. ಬಾದಿದ; ಒಣಗಿದ.
 ೨. ಜುಗುಪ್ಸೆಗೊಂಡ. ೩. ಹೊಲಸಾದ;
 ಕೊಳಕಾದ. ೪. ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದ.
 ಮ್ಲಾನತೆ (ನಾ). ಕಳಾಹೀನವಾದುದು;
 ಬಾದಿದುದು.
 ಮ್ಲೇ(೦)ಚ್ಚ (ನಾ). ೧. ವಿದೇಶೀಯ.
 ೨. ಅನಾರ್ಯ. ೩. ಅನಾಗರಿಕ. ~ಖಂಡ
 = ಪರದೇಶ; ವಿದೇಶ. ~ಭಾಷೆ = ಅರ್ಯ
 ರಲ್ಲದವರು ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆ.

ಯ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ
ಸಲವತ್ತಾರನೆಯ ಅಕ್ಷರ.

ಯಂತ್ರ (ನಾ). ೧. ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆ
ಮಾಡುವ ಉಪಕರಣ; ಮಿಸೀನು.
೨. ಹಳೇ ಬಿ; ಅಂಕ; ಕಟ್ಟು.
೩. ತಾಯಿ; ಕಾಪು. ~ಆಗಾರ
= ಯಂತ್ರವಿರುವ ಸ್ಥಳ. ~ಕರ್ಮಿ
= ಯಂತ್ರಕಾರ. ~ಜಾಲಕ = ಯಂತ್ರವನ್ನು
ನಡೆಸುವವನು. ~ಧಾರಾಗೃಹ = ಜಲ್ಲದಿ
ಫಲಕದ ಮೂಲಕ ಮಳೆಯಂತೆ ನೀರು
ಬೀಳಲು ಜೋಡಿಸಿರುವ ಸಾಧನವುಳ್ಳ
ಸ್ಥಾನಗೃಹ. ~ವಾಹಕ = ಯಂತ್ರ
ಬಾಲಕ. ~ಶಿಲ್ಪಿ = ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು
ರಚಿಸುವವನು

ಯಂತ್ರಕಾರ (ನಾ). ಯಂತ್ರದ ಕೆಲಸವನ್ನು
ಬಲ್ಲವನು; ಯಂತ್ರಗ.

ಯಂತ್ರಶಿಲ್ಪಿ (ಗು). ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ;
ಕ್ಷುಣ್ಣ

ಯಂತ್ರನಾತಿ = ಎಕ್ಸ್ ನಾತಿ.

ಯಂತ್ರಶಿಲ್ಪಿ (ನಾ). ಕುರಿ; ಹಿತ್ತ ಕೋಶ.

ಯಕ್ಷ (ನಾ). ೧. ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಕುಲದ. ೨. ಕುಬೇರನ ಸೇವಕ.

೩. ಕುಬೇರ. ೪. ಪಿಶಾಚಿ; ದೆವ್ವ.

~ಅಧಿಪ = ಯಕ್ಷಪ. ~ಇಂದ್ರ = ಯಕ್ಷಪ.

~ಲೋಕ = ೧. ದೇವಲೋಕ.

೨. ಮಾಯಾಲೋಕ.

ಯಕ್ಷಕರ್ಮ (ನಾ). ಕರ್ಪೂರ, ಕಸ್ತೂರಿ
ಮುಂತಾದ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ
ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಲೇಪನದ್ರವ್ಯ.

ಯಕ್ಷಗಾನ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೇಳ;
ಬಯಲಾಟ.

ಯಕ್ಷಪ (ನಾ). ಕುಬೇರ.

ಯಕ್ಷಿ (ನಾ). ೧. ಯಕ್ಷಸ್ತ್ರೀ. ೨. ಜೈನರಲ್ಲಿ
ಒಂದು ದೇವತೆ. ೩. ಕುಬೇರನ ಹೆಂಡತಿ.
೪. ಮಾಟಗಾತಿ.

ಯಕ್ಷಿಣಿ ೧. = ಯಕ್ಷಿ. ೨. ಶೆಣ್ಣುಪಿಶಾಚಿ.
೩. ಇಂದ್ರಜಾಲವಿದ್ಯೆ. ~ಗಾರ = ಮಾಟಗಾರ;
ಇಂದ್ರಜಾಲಕ. ~ವಿದ್ಯೆ = ಇಂದ್ರಜಾಲವಿದ್ಯೆ.

ಯಕ್ಷ (ನಾ). ಕ್ಷಯಲೋಕ.

ಯಜನ (ನಾ). ೧. ಯಜ್ಞ ಮಾಡುವಿಕೆ.
೨. = ಯಜ್ಞ. ~ಅಧಿಕಾರಿ = ಯಜ್ಞ
ಮಾಡುವವನು; ಯಾಗಮಾಡುವವನು.

ಯಜಮಾನ (ನಾ). ೧. ಯಜ್ಞ, ಯಾಗ
ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನು. ೨. ಒಡೆಯ;
ಸ್ವಾಮಿ. ೩. ಗಂಡ. ೪. ಹಿರಿಯ.
೫. ಮಾಲೀಕ. ~ಇತಿ = ಒಡೆತನ.
~ಇತಿ = ಯಜಮಾನ.

ಯಜಮಾನಿ (ನಾ). ೧. ಒಡತಿ. ೨. ಹೆಂಡತಿ.
೩. ಹಿರಿಯಳು.

ಯಜಿಸು = ಯಾಜಿಸು.

ಯಜುರ್ವೇದ (ನಾ). ಸಾಲ್ವ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ
ಎರಡನೆಯದು.

ಯಜ್ಞ (ನಾ). ೧. ಹೋಮ; ಯಾಗ.
೨. ಪೂಜೆ. ~ಅಂಗ = ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ
ಬೇಕಾಗುವ ಸಾಧನ. ~ಸಾಮಗ್ರಿ.

~ಕುಶ್ವರ = ಯಜ್ಞಪುರುಷ. ~ಉಪವೀತ
= ಜನವಾರ. ~ಕುಂದ = ಹೋಮಕ್ಕಾಗಿ
ರಚಿಸುವ ಅಗ್ನಿಯ ಕುಳಿ; ಅಗ್ನಿಕುಂಡ.

~ದೀಕ್ಷಿತ = ಯಾಗದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು
ಹೊಂದಿದವನು. ~ದೀಕ್ಷೆ = ಯಜ್ಞ
ಯಾಗಾದಿ ಧಾರ್ಮಿಕವಿಧಿಗಳ ವ್ರತವನ್ನು
ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ. ~ಪತು = ೧. ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ
ಬಲಕೊಡುವ ಪ್ರಾಣಿ ೨. ಮೋಸಕ್ಕೆ ಬಲಿ
ಯಾಗುವವನು. ~ಪುರುಷ = ೧. ಅಗ್ನಿ.

೨. ನಿಷ್ಕೃ. ~ವೇದಿ=ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಪಶು
ವನ್ನು ಬಲಿಕೊಡಲು ರಚಿಸಿರುವ ಎತ್ತರ
ವಾದ ಸ್ಥಳ. ~ಸೂತ್ರ= ಯಜ್ಞೋಪವೀತ.

ಯಶಸ್ = ಯಶ್ವ.

ಯತಿ (ನಾ). ಗ. ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು
ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವನು; ತಪಸ್ವಿ.

೨. ಪದ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾದ
ಸ್ಥಳ; ಉಸಿರ್ದಾಣ. ~ಭಂಗೆ= ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ
ಯತಿಯನ್ನು ಮೀರುವಿಕೆ. ~ಮಿಲುಘನ
= ಯತಿಭಂಗ.

ಯಶ್ವ (ನಾ). ಸಾಧನೆ; ಪ್ರಯತ್ನ.

ಯಥಾ (ಅ). ಹೇಗೆ; ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ.

ಯಥಾಕಾಲ (ನಾ). ಗ. ಉಚಿತವಾದ ಕಾಲ;
ಸರಿಯಾದ ಸಮಯ (ಅ). ೨. ಕಾಲಕ್ಕೆ
ಸರಿಯಾಗಿ; ಸಮಯಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವಂತೆ.

ಯಥಾಕ್ರಮ (ಅ). ಪದ್ಧತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ;
ಕ್ರಮವಾಗಿ.

ಯಥಾಪ್ರಕಾರ (ಅ). ಎಂದಿನಂತೆ;
ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೆ.

ಯಥಾರ್ಥ (ನಾ). ಗ. ನಿಶ್ಚಯವಾದುದು.
೨. ಸತ್ಯ; ದಿಟ.

ಯಥಾವತ್ತು (ಅ). ಏಕವಾಗಿ; ಇಷ್ಟಂತೆ.

ಯಥಾಶಕ್ತಿ (ಅ). ಶಕ್ತಿಯನುಸಾರವಾಗಿ.

ಯಥಾಸಂಖ್ಯೆ (ನಾ). ಸಂಖ್ಯೆಗನುಸಾರ
ವಾದುದು.

ಯಥಾಸ್ಥಿತಿ (ನಾ). ಮೊದಲಿನ ಸ್ಥಿತಿ;
ಪೂರ್ವದ ಸ್ಥಿತಿ.

ಯಥೇಚ್ಛ (ಅ). ಗ. ವಿಶ್ರುತವಾಗಿ; ಅಧಿಕ
ವಾಗಿ. ೨. ಮನಬುದಂತೆ.

ಯಥೇಷ್ಟ = ಯಥೇಚ್ಛ.

ಯಥೋಚಿತ (ಅ). ಯೋಗ್ಯವಾಗುವಂತೆ;
ಉಚಿತವಾಗುವಂತೆ.

ಯದ್ಯಚ್ಛ (ನಾ). ಗ. ಸ್ವಚ್ಛಂದತೆ; ಪರಾಧೀನ
ನಿಲ್ಲದಿರುವುದು. ೨. ಧೈರ್ಯ; ಅದೃಷ್ಟ.

ಯದ್ವಾತದ್ವಾ (ಅ). ಕ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ;
ನಿಶ್ಚಾಪಟ್ಟು.

ಯಮ (ನಾ). ಗ. ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ;
ಸಂಯಮ. ೨. ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ;

ಧರ್ಮದೇವತೆ. ೩. ಜೊತೆ; ಯಮಳ.
(ಗು). ೪. ಘೋರವಾದ; ಭೀಕರವಾದ.

~ಕೊ(ಗೊ)ರೆ = ನರಕಯಾತನೆ.
~ತನಯ = ಧರ್ಮರಾಜ; ಯುಧಿಷ್ಠಿರ.

~ದೂತ = ಗ. ಯಮನ ದೂತ, -ಅಳು.
೨. ಭಯಂಕರವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ~ನಂದನ

= ಯಮತನಯ. ~ಭಗಿನಿ = ಯುಮಾನಾ
ನದಿ. ~ಭಾರ = ಅತಿಯಾದ ಭಾರ, -ಹೊರೆ.

~ಯಾತನೆ = ಕಡೆಬಾಧೆ; ಹೆಚ್ಚಾದ
ನೋವು. ~ಲೋಕ = ಯಮನ ಪ್ರಸಂಹ.

~ಶಿಕ್ಷೆ = ಘೋರವಾದ ದಂಡನೆ.

ಯಮಕ (ನಾ). ಗ. ಜೋಡಿ; ಜೊತೆ.
೨. ತಡೆ; ಸಂಯಮ. ೩. ಒಂದು

ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರ.

ಯಮಳು (ನಾ). ದಿನಾಳು; ಒಯ್ಯಾರ.

ಯಮಲ(೪) (ನಾ). ಗ. ಜೋಡಿ; ಜೊತೆ.

೨. ಅವಳಿಪಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ~ನಕ್ಷತ್ರ
= ಜೋಡಿ ನಕ್ಷತ್ರ; ಅಶ್ವಿನಿ.

ಯಮಿ (ನಾ). ಗ. ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು
ನಿಗ್ರಹಿಸಿದವನು; ಯತಿ. ೨. ಯಮನ
ಸಹೋದರಿ; ಯಮುನೆ.

ಯಯು (ನಾ). ಗ. ಕುದುರೆ. ೨. ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ
ಅರ್ಹವಾದ ಕುದುರೆ; ಯಜ್ಞಾರ್ಥ.

ಯವ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗೋಧಿ; ಜನೆ
ಗೋಧಿ.

ಯವಕ್ಷಾರ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಔಷಧ
ದ್ರವ್ಯ.

ಯವನ (ನಾ). ವಿದೇಶೀಯ; ಪರದೇಶದವನು.

ಯವನಾಲ(೪) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ;

ಜೋಳ.

ಯವನಿ (ನಾ). ಪರದೇಶದವಳು.
 ಯವನಿಕೆ (ನಾ). ತೆರೆ; ಪರದೆ; ಜವನಿಕೆ.
 ಯವಲ (ನಾ). ಬಿದಿನ ಅಕ್ಕಿ.
 ಯವೆ = ಯವ.
 ಯವ್ಯ (ನಾ). ಜೋಳ ಬೆಳೆಯುವ ಜಾಗ.
 ಯವ್ಯನ = ಯೌವನ. ~ ಇಗ = ಯೌವನಿಕೆ.
 ಯವ್ಯನೆ = ಯೌವನಿ.
 ಯಶ (ನಾ). ೧. ಕೀರ್ತಿ; ಶ್ರೇಯಸ್ಸು.
 ೨. ಗೆಲುವು.
 ಯಶಸ್ವರ (ಗು). ಕೀರ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ;
 ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ.
 ಯಶಸ್ವಿ (ನಾ). ೧. ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ. (ಗು).
 ೨. ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ. ೩. ಗೆದ್ದ; ವಿಜಯಿ
 ಯಾದ.
 ಯಶಸ್ವ = ಯಶ.
 ಯಶೋರ್ಥಿ (ನಾ). ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಬಯಸು
 ವವನು.
 ಯಷ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಬಡಿಗೆ; ಕೋಲು.
 ೨. ಗದೆ. ೩. ಎಳೆ; ದಾರ.
 ಯಷ್ಟಿಮಧುಕ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ
 ಮೂಲಿಕೆ; ಅತಿಮಧುರ.
 ಯಹೂದ್ಯ = ಯೆಹೂದ್ಯ.
 ಯಾ (ಅ). ಅಥವಾ; ಇಲ್ಲವೆ.
 ಯಾಂತ್ರಿಕ (ಗು). ೧. ಯಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿ
 ಸಿದ. ೨. ಏಕರೀತಿಯ; ಯಂತ್ರದ
 ಹಾಗಿರುವ.
 ಯಾಕೂತ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ರತ್ನ.
 ಯಾಗ = ಯಜ್ಞ. ~ ಮಂಟಪ = ಯಾಗ
 ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳ; ಯಾಗಶಾಲೆ ~ ಮುಖ
 = ಯಾಗದ ಆರಂಭ.
 ಯಾಜಕ (ನಾ). ೧. ಬೇಡುವವನು;
 ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವವನು. ೨. ಭಿಕ್ಷುಕ.
 ಯಾಜನೆ (ನಾ). ೧. ಬೇಡಿಕೆ; ಕೋರಿಕೆ.
 ೨. ಭಿಕ್ಷೆ

ಯಾಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೇಡು; ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳು.

೨. ತಿರುಪೆ ಎತ್ತು; ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬೇಡು.
 ಯಾಜಕ (ನಾ). ೧. ಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡು
 ವವನು. ೨. ಯಜ್ಞಪುರೋಹಿತ; ಋತ್ವಿಕ್ಕು.
 ಯಾಜನ (ನಾ). ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿಸುವಿಕೆ.
 ಯಾಜಮಾನ್ಯ (ನಾ). ಯಜಮಾನಿಕೆ;
 ಒಡೆತನ.

ಯಾಜಿ (ನಾ). ೧. ಯಜ್ಞ; ಯಾಗ.
 ೨. ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನು.

ಯಾಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡು.
 ಯಾಜ್ಞಕ (ನಾ). ೧. ಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡು
 ವವನು. (ಗು). ೨. = ಯಾಜ್ಞೀಯ.

ಯಾಜ್ಞೀಯ (ಗು). ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಯಾತನೆ (ನಾ). ೧. ಬಾಧೆ; ನೋವು.
 ೨. ದುಃಖ; ಕಷ್ಟ.

ಯಾತುಧಾನ (ನಾ). ೧. ರಾಕ್ಷಸ. ೨. ಪಿಶಾಚಿ.
 ಯಾತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಪಥಿಕ; ದಾರಿಹೋಕ.

೨. ರಥವನ್ನು ನಡೆಸುವವನು; ಸಾರಥಿ.
 - ೩. ನಾದಿನಿ.

ಯಾತ್ರಿ = ಯಾತ್ರಿಕ.

ಯಾತ್ರಿಕ (ನಾ). ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವವನು;
 ಪ್ರವಾಸಿ.

ಯಾತ್ರೆ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಯಾಣ; ಸಂಚಾರ.

೨. ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವಿಕೆ.

ಯಾದಾಪತಿ (ನಾ). ೧. ಸಮುದ್ರ. ೨. ವರುಣ.

ಯಾದಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಸರು ಮೊದಲಾದುವನ್ನು
 ಬರೆದಿರುವ ಪಟ್ಟಿ. ೨. ನೆನಪಿನ ಪಟ್ಟಿ.

ಯಾನ (ನಾ). ೧. ಸಂಚಾರ; ಪ್ರಯಾಣ.

೨. ವಾಹನ. ~ ಪಾತ್ರ = ದೋಣಿ; ನಾವೆ.

ಯಾನೆ (ಅ). ಅರ್ಥಾತ್; ಅಂದರೆ.

ಯಾಭ (ನಾ). ಸುರತ; ಸಂಭೋಗ.

ಯಾಮು (ನಾ). ೧. ಹತೋಟಿ; ಹಿಡಿತ.

೨. ಜಾನ; ದಿನದ ಎಂಟನೆಯ ಒಂದು
 ಭಾಗ. ೩. ಹೋಗುವಿಕೆ; ಚಲಿಸುವಿಕೆ.

ಯಾಮಿ ಗ. = ಯಾಮಿಸಿ ೨. ಒಡಹುಟ್ಟಿದವಳು; ಜಾಮಿ.

ಯಾಮಿಕ (ನಾ). ಕಾವಲುಗಾರ; ಪಹರೆ ಯವನು.

ಯಾಮಿನಿ (ನಾ). ರಾತ್ರಿ; ಇರುಳು.

ಯಾಮಿನೀಪತಿ (ನಾ). ರಾತ್ರಿಯ ಒಡೆಯ; ಚಂದ್ರ.

ಯಾಮ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಯಮನ ಸೇವಕ.

೨. ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕು. (ಗು). ೩. ಯಮನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ.

ಯಾಯವಾರ (ನಾ). ಭಿಕ್ಷೆ; ತಿರುಪೆ.

ಯಾಯಾವರ (ನಾ). ಅಲೆದಾಡುವ ತಿರುಕ

ಯಾಲಪದ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ದೇಶೀಯ ಪದ್ಯ; ಏಲಾಪದ.

ಯಾಲಕ್ಕಿ (ನಾ). ಸುವಾಸನೆಯ ಕಾಳುಗಳುಳ್ಳ ಕಾಯಿ; ಏಲಕ್ಕಿ.

ಯಾವ (ನಾ). ಅರಗು; ರಾಳ.

ಯಾವಕ ಗ. = ಯಾವ. ೨. ಅರಗಿನ ರಸ; ಅಲತಗೆ. ೩. ಜನಗೋಧಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಗಂಜಿ. ೪ ಅಲಸಂದೆ.

ಯಾವಜ್ಜೀವ (ಅ). ಜೀವಮಾನಸರ್ಯಂತ.

ಯಾವತ್ತು (ನಾ). ಗ. ಆದಿನ. ೨. ಯಾವದಿನ.

(ಸ) ೩. ಸದಾ; ಯಾವಾಗಲೂ. (ಅ).

೪. ಎಲ್ಲ; ಸಮಸ್ತ.

ಯಾವನಾಳ = ಯವನಾಲ.

ಯಾಳಿ (ನಾ). ಸೊಂಡಿಲಿರುವ ಸಿಂಹಾಕಾರದ ಒಂದು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಪ್ರಾಣಿ.

ಯಾಬ್ (ಛ) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಂತಿ ನಾಡ್ಯ.

ಯುಕುತ = ಯುಕ್ತ.

ಯುಕುತಿ = ಯುಕ್ತಿ.

ಯುಕ್ತ (ನಾ). ಗ. ತಕ್ಕದು; ಉಚಿತ ನಾಡು ೨. ತಕ್ಕವನು; ಯೋಗ್ಯ.

(ಗು). ೩. ಯೋಗ್ಯವಾದ; ಉಚಿತವಾದ.

ಯುಕ್ತಿ (ನಾ). ಗ. ಸೇರುವಿಕೆ; ಕೂಡುವಿಕೆ.

೨. ಉಪಾಯ; ತಂತ್ರ. ೩. ಸಮಯೋಚಿತ

ಜ್ಞಾನ; ಒದ್ದಿವಂತಿಕೆ; ಚಾತುರ್ಯ.

೪. ತರ್ಕ; ಕಾರಣ.

ಯುಗ (ನಾ). ಗ. ಜೋಡಿ; ಜೊತೆ; ದ್ವಂದ್ವ.

೨. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕಾಲಮಾನ. ೩. ದೀರ್ಘ

ಕಾಲಾವಧಿ. ೪. ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿ.

೫. ನೊಗ. ೬. ದಂಪತಿ. ೭. ಒಂದು ಆಳತೆ.

~ಅಂತ = ಗ. ಒಂದು ಯುಗದ ಕೊನೆ.

೨. ಒಂದು ಪೀಳಿಗೆಯ ಕೊನೆ. ~ಅಂತರ

= ಒಂದು ಯುಗಕ್ಕೂ ಮತ್ತೊಂದು

ಯುಗಕ್ಕೂ ಇರುವ ನಡುವಿನ ಅಂತರ.

~ಅದಿ = ಗ. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಾರಂಭ.

೨. ವರ್ಷದ ನೊದಲ ದಿನ ಮತ್ತು ಅಂದು

ಆಚರಿಸುವ ಹಬ್ಬ; ಉಗಾದಿ. ~ಪುರುಷ

= ಒಂದು ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖನಾದ

ಮಹಾನ್ಯುಕ್ತಿ. ~ಪ್ರವರ್ತಕ = ಒಂದು

ಜನಾಂಗವನ್ನು ಹೊಸಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸು

ವವನು.

ಯುಗಲ(ಳ) (ನಾ). ಜೊತೆ; ಜೋಡಿ. ~ರಸನ

= ಜೋಡು ನಾಲಗೆಯುಳ್ಳದು; ಹಾವು.

ಯುಗ್ಮ = ಯುಗಲ.

ಯುತಕ = ಯುಗಲ.

ಯುತಿ (ನಾ). ಹೊಂದಿಕೆ; ಸೇರಿಕೆ.

ಯುದ್ಧ (ನಾ). ಕದನ; ಜೋರಾಟ.

~ತತ್ರಣಿ = ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕರು

ಧರಿಸುವ ಕವಚ; ಚಿಲಖತ್ತು.

~ಭೂಮಿ = ಯುದ್ಧರಂಗ ~ರಂಗ

= ಸಮರಭೂಮಿ; ರಣಾಂಗಣ. ~ವಿರಾಮ

= ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು; ಕದನ

ವಿರಾಮ. ~ಸಾಮಗ್ರಿ = ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ

ಬಳಸುವ ಉಪಕರಣ.

ಯುನಾನಿ (ನಾ). ಯವನರ ವೈದ್ಯಪದ್ಧತಿ.

ಯುಯು (ನಾ). ಕುದುರೆ; ಅಶ್ವ.

ಯುಯುತ್ಸು (ನಾ). ೧. ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ; ಕದನೋತ್ಸಾಹ ೨. ಕೌರವನ ಸಹೋದರ.

ಯುವ (ನಾ). ೧. ತರುಣ; ಯುವಕ.

೨. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

(ಗು) ೨. ಹರಯದ; ಪ್ರಾಯದ.

~ರಾಜ = ರಾಜನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ.

ಯುವಕ (ನಾ). ಹರಯದವನು; ತರುಣ.

ಯುವತಿ (ನಾ). ಹರಯದವಳು; ತರುಣಿ.

ಯೂಕ (ನಾ). ೧. ಹೇನು. ೨. ಕೂರೆ.

೨. ಒಂದು ಅಳತೆ.

ಯೂತಿಕ = ಯೂಥಿಕ.

ಯೂಥ ೧ = ಯೂಥ. ೨. ಸೈನ್ಯ; ಪಡೆ.

~ನಾಥ = ಯೂಥಪ.

ಯೂಥಪ (ನಾ): ೧. ಗುಂಪಿನ ನಾಯಕ.

೨. ಆನೆಗಳ ಹಿಂದಿನ ಒಡೆಯ; ಸಲಗ.

ಯೂಥಿಕ (ನಾ). ಮಲ್ಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ.

ಯೂಥ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ಸಮುದಾಯ.

೨. (ವಿಶೇಷವಾಗಿ) ಆನೆಗಳ ಹಿಂದು.

ಯೂಪ (ನಾ). ಯಜ್ಞಪಠವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ

ಕಂಬ. ~ಸ್ತಂಭ = ಯೂಪ.

ಯೆಹೂದ್ಯ (ನಾ). ಹೀಬ್ರೂ ಕುಲಕ್ಕೆ

ಸೇರಿದವನು; ಇಸ್ರೇಲ್ ದೇಶದವನು.

ಯೋಗ (ನಾ). ೧. ಹೊಂದಿಕೆ; ಜೋಡಣೆ.

೨. ಕೂಡುವುದು; ಸೇರುವುದು; ಕೂಟ.

೩. ದೇವರಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗುವುದು.

೪. ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ. ೫. ಏಕಾಗ್ರತೆ;

ಧ್ಯಾನ. ೬. ಅಭ್ಯಾಸ; ಸುದೈವ. ೭. ಒಳ್ಳೆಯ

ಗುಣ; ಸದ್ಗುಣ. ೮. ವಿಧಾನ; ಕ್ರಮ.

೯. ನೇಷ; ಸೋಗು. ೧೦. ಉಚಿತವಾದುದು;

ತಕ್ಕುದು. ೧೧. ಜ್ಯೋತಿಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಕಾಲಕ್ರಮ. ೧೨. ಉತ್ಸಾಹ; ಹುರುಪು.

೧೩. ಶಬ್ದನಿಪುತ್ತಿ; ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ. ೧೪. ಪಕ್ಷರ್ದನ

ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೧೫. ಪಡೆದುದು; ಪ್ರಾಪ್ತಿ.

~ಅಪ್ತ = ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿ. ~ಅಭ್ಯಾಸ

= ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡು

ವುದು. ~ಅಚಾರ್ಯ = ತಪಶ್ಚರ್ಯೆಯ

ಯೋಗವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವವನು.

~ಅಯೋಗ = ಅದೃಷ್ಟ ಕೂಡಿಬರುವುದು.

~ಅರೂಢ = ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ನಿರತ

ನಾದವನು. ~ಅಸನ = ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತು

ಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಭಂಗಿ.

~ಪ್ರೇಮ = ೧. ಸೌಖ್ಯ; ನೆಮ್ಮದಿ.

೨. ದೊರಕಿದುದರ ರಕ್ಷಣೆ. ~ದಂಡ

= ಯೋಗಿಗಳು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ದಂಡ.

~ದೃಷ್ಟಿ = ಧ್ಯಾನದಿಂದಂಟಾಗುವ

ಜ್ಞಾನ. ~ಧ್ಯಾನ = ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ

ಮಾಡುವ ದೈವಚಿಂತನೆ. ~ಪ(ವ)ಟ್ಟಿಗೆ

= ಯೋಗಾಸನದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಎರಡು ಮಂಡಿ

ಗಳು ಮತ್ತು ಬಿನ್ನನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟುವ

ಬಟ್ಟೆ. ~ಪೀಠ = ಯೋಗಾಸನ. ~ಸಮಾಧಿ

= ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಪಡೆಯುವ

ಸ್ಥಿತಿ.

ಯೋಗಸ್ಥ (ನಾ). ಸಮಚಿತ್ತವುಳ್ಳವನು;

ಯೋಗಿ.

ಯೋಗಿ (ನಾ). ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡು

ವವನು; ಯತಿ.

ಯೋಗಿಣಿ = ಯೋಗಿನಿ.

ಯೋಗಿನಿ (ನಾ). ೧. ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ

ಮಾಡುವವಳು. ೨. ಮಾಟಗಾತಿ.

ಯೋಗ್ಯ (ನಾ). ೧. ಅರ್ಹನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ;

ತಕ್ಕವನು. (ಗು). ೨. ತಕ್ಕ; ಉಚಿತ.

ಯೋಗ್ಯತಾಪತ್ರ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರ.

೨. ಪ್ರಶಸ್ತಿಪತ್ರ.

ಯೋಗ್ಯತೆ (ನಾ). ಅರ್ಹತೆ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

ಯೋಜನಾಪರ (ನಾ). ೧. ಚಿಂತಿಸುವವನು;

ಅಲೋಚಿಸುವವನು. (ಗು). ೨. ಅಲೋಚನೆ

ಮಾಡುವ.

ಯೋಜನೆ (ನಾ). ೧. ವಿಚಾರ; ಎಣಿಕೆ.

೨. ಚಿಂತೆ; ಕಳಕಳ.

ಯೋಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ವಿಚಾರಮಾಡು;

ಅ ಲೋ ಜ ನೆ ಮಾಡು. ೨. ಚಿಂತಿಸು;
ಕಳವಳಿಸು.

ಯೋಜಕ (ನಾ). ಯೋಜನೆ ಮಾಡುವವನು;
ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ.

ಯೋಜನ (ನಾ). ೧. ದೂರದ ಆಳತೆಯ
ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣ; ಸುಮಾರು ಹನ್ನೆರಡು
ಮೈಲು. ೨. ಸೇರಿಸುವಿಕೆ; ಕೂಡಿಸು
ವಿಕೆ.

ಯೋಜನೆ (ನಾ). ವಿರ್ಜಾಟು; ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

ಯೋಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಂದಿಸು; ಕೂಡಿಸು.

೨. ವಿಚಾರಮಾಡು; ಎಣಿಕೆ ಮಾಡು.

೩. ಸಮಾಹತಿಸು; ಅನುಮತಿ ಕೊಡು.

೪. ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡು.

ಯೋಧ (ನಾ). ಸೈನಿಕ; ಭಟ.

ಯೋಧನ (ನಾ). ಯುದ್ಧ; ಕಾಳಗ.

ಯೋಧಿ (ನಾ). ೧. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಜನನಾಂಗ.

೨. ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನ.

ಯೋಷಿತೆ (ನಾ). ೧. ಸ್ತ್ರೀ; ಹೆಂಗಸು.

೨. ಹೆಂಡತಿ.

ಯೋಷೆ = ಯೋಷಿತೆ.

ಯಾಗಿಕ (ಗು). ಯೋಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಯಾತಕ (ನಾ). ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಮದು
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಬಳುವಳಿ.

ಯಾವನ (ನಾ). ತಾರುಣ್ಯ; ಹರಯ.

ಯಾವನಸ್ಥ = ಯಾವನಿಕ.

ಯಾವನಿ = ಯುವತಿ.

ಯಾವನಿಕ (ನಾ). ತರುಣ; ಜವ್ವನಿಗ.

ಯಾವರಾಜ್ಯ (ನಾ). ಯುವರಾಜನ ಪದವಿ,
-ಅಧಿಕಾರ.

ರ

ರ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ
ನಲವತ್ತೆರನೆಯ ಅಕ್ಷರ.

ರಂಕ (ನಾ). ೧. ಬಡನ; ದರಿದ್ರ; ಕಂಗಾಲ.

(ಗು). ೨. ಕೀಳಾದ; ಘೃಣ್ಯಕವಾದ.

೩. ಮಂದ; ನಿಧಾನವಾದ.

ರಂಕು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜಿಂಕೆ.

ರಂಕೆ (ನಾ). ಎತ್ತಿನ ಗುಟುರು, -ಡುರುಕಿ.

ರಂಗ (ನಾ). ೧. ಬಣ್ಣ. ೨. ನಾಟಕ ಮುಂತಾದ

ಮನರಂಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ

ಸ್ಥಳ; ರಂಗಮಂಟಪ. ೩. ಯುದ್ಧ

ಭೂಮಿ; ಕಣ. ೪. ವಿಷ್ಣು. ~ಅಜೀವ

= ೧. ಬಣ್ಣದ ಕೆಲಸದಿಂದ ಜೀವಿಸು

ವವನು; ಬಣ್ಣಗಾರ. ೨. ನಾಟ್ಯಗಾರ;

ಅಭಿನಯಕಾರ. ~ (೦) ಪ(ಚ)ಡೆ

ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದು. ~ (೦) ಪು(ಬು)ಗು

= ರಂಗಮಂಟಪವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸು.

~ತಾಲೀಮು = ನಾಟಕ, ನೃತ್ಯ

ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಅಭ್ಯಾಸ. ~ನಾಯಕಿ

= ಲಕ್ಷ್ಮಿ. ~ಭೂಮಿ = ೧. ರಂಗಮಂಟಪ.

೨. ಯುದ್ಧಭೂಮಿ; ಕಣ. ~ಭೋಗ

= ದೇವತಾಮೂರ್ತಿಗಳ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವ

ನೃತ್ಯ. ~ಮಂಟಪ = ನಾಟಕ, ನೃತ್ಯ

ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ

ಸ್ಥಳ; ರಂಗಮಂದಿರ. ~ವಲ್ಲಿ = ರಂಗವಲಿ.

~ಶಿಲ್ಪಿ = ರಂಗಸ್ಥಳದ ಕುಶಲನಾದ

~ಸ್ಥಳ = ರಂಗಮಂಟಪ.

ಕೆಲಸಗಾರ.

ರಂಗವಲಿ (ನಾ). ಹಿಟ್ಟು ಮೊದಲಾದುವು
ಗಳಿಂದ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಅಲಂಕಾರ;
ಹಸೆ; ಕಡೆಯ.

ರಂಗವಾಲಿ = ರಂಗವಲಿ.

ರಂಗಲಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಡಡು; ಮಿಶ್ರಮಾಡು.

೨. ಬಳಿದುಕೊಳ್ಳು.

ರಂಗಾಣಿ (ನಾ). ಮಕ್ಕಳ ಅಟಿಕೆಯ ವಸ್ತು;
ಗಿಲಿಕೆ.

ರಂಗಾರಿ (ನಾ). ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚುವವನು; ಬಣ್ಣ
ಗಾರ.

ರಂಗು(ನಾ). ೧. ಬಣ್ಣ; ವರ್ಣ. ೨. ಸೌಂದರ್ಯ;
ಚೆಲುವು. ೩. ತೀವ್ರ; ಜೋರು. ೪. ಕೆಂಪು
ಬಣ್ಣ. ~ ಅಗು = ೧. ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚುಗು.
೨. ರೇಗು; ಕೆರಳು. ೩. ಕಳೆಯೇರು.
~ ಇಸು = ೧. ಬಣ್ಣ ವೇರು; ಬಣ್ಣ ದಿಂದ
ಕೊಡಿದರು. ೨. ದ್ರವಿಸು; ಕರಗು.
~ ಏರು = ರಂಗಾಗು; ಬಣ್ಣ ವೇರು.
~ ಪ(ವ)ರಲ್ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬೆಲೆ
ಯುಳ್ಳ ಹರಳು; ಕೆಂಪುರತ್ನ. ~ ಪಿ(ವಿ)ಡಿ
= ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದು. ~ ಮಾಣಿಕ
= ರಂಗುನರಲ್.

ರಂಗೋಲಿ = ರಂಗವಲಿ.

ರಂಗೋಲೆ = ರಂಗವಲಿ.

ರಂಜಕ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಲೋಪ
ಮೂಲಧಾತು. ೨. ಫಿರಂಗಿಮದ್ದು; ಸಿಡಿ
ಮದ್ದು. ೩. ರಕ್ತಚಂದನ; ಶ್ರೀಗಂಧ.
೪. ಪ್ರೀತಿಸುವವನು; ನಲ್ಲ. ೫. ಸಂತೋಷ
ಪಡಿಸುವವನು. (ಗು). ೬. ಚೆಲುವಾದ;
ಮನೋಹರವಾದ. ೭. ಸಂತೋಷಗೊಳ
ಿಸುವ; ಆನಂದಪಡಿಸುವ. ೮. ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿದ.

ರಂಜಣಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಪನ್ನೀರು, ಗಂಧ
ಮುಂತಾದುವನ್ನು ತುಂಬಿಡುವ ಬಟ್ಟೆಲು.
೨. ದವಸ, ಧಾನ್ಯ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು
ತುಂಬುವ ಮಣ್ಣಿನ ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆ; ಗುಡಾಣ.

ರಂಜನ (ನಾ). ೧. ಬಣ್ಣ ಹಾಕುವಿಕೆ.

೨. ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುವಿಕೆ. ೩. ವಿನೋದ;
ಸಂತೋಷ. ೪. ಕೆಂಪುಚಂದನ.

ರಂಜನಿ (ನಾ). ನೀಲಿಯ ಬಣ್ಣವನ್ನು ತಯಾ
ರಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಮರ.

ರಂಜನೆ (ನಾ). ೧. ಅಲಂಕಾರ; ಭೂಷಣ.

೨. ಸಂತೋಷ; ವಿನೋದ. ~ ಪ(ವ)ಡೆ
= ಮನೋಹರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದು.

ರಂಜಲು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ
ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು.

ರಂಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಣ್ಣ ಹಾಕು.

೨. ಪ್ರಕಾಶಿಸು; ಹೊಳೆ; ತೋರಿಸು.

೩. ಉದ್ದೇಗಗೊಳ್ಳು; ಮನೋವಿಕಾರ

ಕ್ಕೊಳಗಾಗು. ೪. ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳು;

ಆನಂದಿಸು. ೫. ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡು;

ಬೆಳಗಿಸು.

ರಂಟಿ (ನಾ). ನೇಗಿಲು.

ರಂಡೆ (ನಾ). ೧. ಸೂಳೆ; ಜಾರೆ. ೨. ಗಂಡ

ನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವಳು; ವಿಧವೆ.

೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ.

ರಂದಣಿಗಿತ್ತಿ (ನಾ). ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ
ಹೆಂಗಸು.

ರಂದವಣಿಗೆ (ನಾ). ಅಡುಗೆಯ ವನು;
ಬಾಣಸಿಗ.

ರಂಧ್ರ (ನಾ). ೧. ಕಂಡಿ; ತೊತು; ನೆಜ್ಜೆ.

೨. ಸ್ಥಾನತೆ; ದೋಷ. ~ ಅನ್ವೇಷಣ

= ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು. ~ ಪಾತ್ರೆ

= ೧. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಲಗಣನೆಗೆ

ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಉಪಕರಣ; ಗಳಿಗೆಬಟ್ಟೆಲು. ೨. ಧಾರಾ

ಪಾತ್ರೆ; ಗಲಂಕಿ.

ರಂಧ್ರಾನ್ವೇಷಿ (ನಾ). ೧. ತಪ್ಪು ಹುಡುಕು

ವನು. (ಗು). ೨. ತಪ್ಪು ಹುಡುಕುವ.

ರಂಧ್ರ (ನಾ). ರಂಧ್ರಗಳುಳ್ಳದು; ಜರಡಿ;
ಸಾರಣಿಗೆ.

ರಂಪ ಗ. = ರಂಪು. ೧. ಚೂಪು ಹಲ್ಲುಗಳಿರುವ
ಸಾಧನ; ಗರಗಸ. ~ಅಟಿ = ರಂಪಾಟ.

ರಂಪಿಗೆ (ನಾ). ಸಮಗಾರರು ಚರ್ಮವನ್ನು
ಕತ್ತರಿಸುವ ಸಾಧನ; ಜೂರಿ.

ರಂಪು (ನಾ). ಗದ್ದಲ; ಕೋಲಾಹಲ.

ರಂಪಾಟಿ (ನಾ). ಗ. ರಂಪ; ಕೋಲಾಹಲ.

೧. ಸುಳ್ಳುಮಾಡುವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು;
ನಟನೆಯ ದುಬು.

ರಂಭಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸು;
ಸಂತೈಸು; ರಮಿಸು.

ರಂಚೆ = ರಂಚೆ.

ರಂಭಾಟಿ = ರಂಪಾಟ.

ರಂಭೆ (ನಾ). ಗ. ಬಾಳೆಯ ಗಿಡ. ೧. ಒಬ್ಬ
ಅಪ್ಪರೆಯ ಹೆಸರು.

ರಂಹಸ (ನಾ). ವೇಗ; ತೀವ್ರತೆ.

ರಕು = ರಕಮು.

ರಕಮು (ನಾ). ಗ. ತರಹ; ಬಗೆ.

೧. ಸಮಾನೆ; ಮಾದರಿ. ೨. ಕಲಂ;

ಬಾಬು. ೪. ಹಣ; ಮೊಬಲಗು.

ರಕುತ = ರಕ್ತ.

ರಕ್ತಸ (ನಾ). ಗ. ಅಸುರ; ರಾಕ್ಷಸ.

೧. ಕ್ಯೂರಿ; ನಿರ್ವಯಿ. ~ಪ(ವ)ಗೆಯು

= ರಕ್ತಸಬೇರೆ. ~ಪ(ವ)ಡೆ = ರಾಕ್ಷಸರ

ಸೈನ್ಯ, -ದಳ. ~ಬೇರೆ = ರಾಕ್ಷಸರ ಹಗೆ;

ಪಿಪ್ಪು.

ರಕ್ತಸಿ (ನಾ). ಗ. ರಾಕ್ಷಸಿ; ದೈತ್ಯಸ್ತ್ರೀ.

೧. ಕ್ರೂರಳಾದವಳು.

ರಕ್ತೆ ಗ. = ರಕ್ತೆ. ೧. ಜಾಗರೂಕತೆ; ಎಚ್ಚರಿಕೆ.

~ಅ(ಯಾ)ಳ್ = ಕಾವಲುಗಾರ;

ಕಾಪಿಸುವನು. ~ಬೊ(ವೊ)ಟ್ಟು = ರಕ್ತೆಗಾಗಿ

ಇಡುವ ತಿಲಕ. ~ಮ(ವ)ಣೆ = ರಕ್ತೆಗಾಗಿ

ಧರಿಸುವ ಮಣಿ.

ರಕ್ತ (ನಾ). ಗ. ನೆತ್ತರು. ೧. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ;

ಕುಂಕುಮಕೇಸರಿ. (ಗು). ೪. ಬಣ್ಣ

ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಆದ್ದಿದೆ. ೫. ಕೆಂಪು

ಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ೬. ಅಕ್ಕರೆಯ;

ಪ್ರೀತಿಯ. ~ಅಂಗ = ಗ. ರಕ್ತವನ್ನು

ಹೀರುವ ಕ್ರಿಮಿ; ತಿಗಣೆ. ೭. ಒಂದು

ಜಾತಿಯ ಗಿಡ; ಕಾಂಪಿಲ್ಲ. ~ಅಂಬರ

= ಗ. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ. ೮. ರಕ್ತದಲ್ಲಿ

ತೊಯ್ದ ವಸ್ತು. ೯. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದಿಂದ

ಕೂಡಿದ ಆಕಾರ. ~ಆಶಯ = ಹೃದಯ.

~ಉಪ್ಪಲ(ಳ) = ಕೆಂಪು ಕಮಲ.

~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು = ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೇತ್ರ

ವ್ಯಾಧಿ. ~ಕಮಲ = ಕೆಂದಾವರೆ.

~ಕಾರು = ಗ. ರಕ್ತವನ್ನು ಕಕ್ಕು.

೧. ಕೋಪಗೊಳ್ಳು; ಸಿಟ್ಟಾಗು. ~ಕೊದಿಗೆ

= ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆತ್ತ ವೀರರಿಗೆ

ಕೊಡುವ ಮಾನ್ಯದ ಭೂಮಿ; ನೆತ್ತರ

ಗೊಡಗೆ. ~ಕ್ಷಯ = ಬಿಳಿಜುರೋಗ.

~ಗತ = ಗ. ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ. ೧. ಸ್ವಭಾವ

ದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದೆ. ~ಜಂಡನ = ಕೆಂಪು

ಪ್ರೀಗಂಧ. ~ತುಂಡ = ಕೆಂಪು ಕೊಳ್ಳು

ಳ್ಳುದು; ಗಿಣಿ. ~ಪುಚ್ಚು = ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ಜೇಳು. ~ಬಾಂಧವ್ಯ = ರಕ್ತಸಂಬಂಧ.

~ಮಂಡಲ = ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಾವು.

~ವರ್ಣ = ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ. ~ಸಂಬಂಧ

= ಸಂಟಿಸಿಕೆ; ಬಾಂಧವ್ಯ. ~ಸಂಬಂಧಿ

= ಹತ್ತಿರದ ಸಂಟಿ; ಬಂಧು. ~ಸ್ರಾವ

= ನೆತ್ತರು ಸುರಿಯುವಿಕೆ.

ರಕ್ತತೆ (ನಾ). ಗ. ಕೆಂಪಾಗಿರುವಿಕೆ. ೧. ಅನುರಕ್ತ

ನಾಗಿರುವಿಕೆ; ಅಸಕ್ತನಾಗಿರುವಿಕೆ.

ರಕ್ತಾಕ್ಷ (ನಾ). ಗ. ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ

ವನು. ೧. ಕೋಣ. (ಗು). ೨. ಕೆಂಪು

ಕಣ್ಣುಗಳಿರುವವನು.

ರಕ್ತಾಕ್ಷಿ (ನಾ). ೧. ಕೋಣ. ೨. ಒಂದು ಸಂವತ್ಸರದ ಹೆಸರು.

ರಕ್ತಿ (ನಾ). ಒಲವು; ಪ್ರೀತಿ.

ರಕ್ಷಕ (ನಾ). ಕಾಪಾಡುವವನು; ಪಾಲಕ.

ರಕ್ಷಣ (ನಾ). ಕಾಪಾಡುವಿಕೆ; ರಕ್ಷಿಸುವಿಕೆ.

ರಕ್ಷಣಾದಳ (ನಾ) ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ; ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ.

ರಕ್ಷಣೀಯ (ಗು). ಕಾಪಾಡಬೇಕಾದ.

ರಕ್ಷಣಿ = ರಕ್ಷಣ

ರಕ್ಷಕವಚ (ನಾ). ೧. ಕವಚ; ಚಿಲುವು.

೨. = ರಕ್ಷಾಪತ್ರ.

ರಕ್ಷಾಪತ್ರ (ನಾ). ಪುಸ್ತಕದ ಮೇಲುಹೊದಿಕೆ; ರಟ್ಟು.

ರಕ್ಷಾಬಂಧನ (ನಾ). ಮಂಗಳಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಗೈಗೆ ಕಟ್ಟುವ ದಾರ.

ರಕ್ಷಾವಿಧಿ (ನಾ). ರಕ್ಷಣಿಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕರ್ಮ.

ರಕ್ಷಿ = ರಕ್ಷಕ.

ರಕ್ಷಿ (ನಾ). ೧. ಕಾಪಾಡುವಿಕೆ; ಕಾಯುವಿಕೆ.

೨. ತಾಯಿ; ಯಂತ್ರ. ೩. ಬುದ್ಧಿ; ಭಕ್ತಿ.

~ಇಸು = ೧. ಪೊರೆ; ಕಾಪಾಡು.

೨. ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗು.

ರಕ್ಷೋಣ (ನಾ). ರಾಕ್ಷಸರ ಸಮೂಹ.

ರಖು = ರಕಮು.

ರಗಟಿ (ನಾ). ಪರಕುಬಟ್ಟೆ; ಚಿಂದಿ.

ರಗಡು (ನಾ). ೧. ವಿಪುಲತೆ; ಯಥೇಚ್ಛ ಪಾಡು. (ಗು). ೨. ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ; ವಿಪುಲವಾದ.

ರಗಳು (ಕ್ರಿ). ದುಡ್ಡಿನನ್ನು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳು.

ರಗಲೆ ೧. = ರಘು. ೨. ಒಣಮಾತು; ಕಾಡು ಹರಟೆ. ೩. ಕಿರಿಕಿರಿ; ತೊಂದರೆ. ೪. ಬಗೆ ಹಲವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ.

ರಘಟಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪದ್ಮಜಾತಿ.

ರಜನೆ (ನಾ). ೧. ನಿಮಿಗುವುದು; ಕಟ್ಟುವುದು. ೨. ಸಿದ್ಧತೆ. ೩. ಅಲಂಕಾರ.

ಶೃಂಗಾರ. ೪. ಅಜ್ಜುಕಟ್ಟು; ಒರಣ; ಅಣೆ.

ರಜಿಯಿಸು = ರಜಿಸು.

ರಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಿಮಿಗುವು; ಕಟ್ಟು.

೨. ಸಿದ್ಧ ಮಾಡು; ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸು.

ರಜ್ಜು (ನಾ). ಹುಣ್ಣಿ; ಭಲ; ಸೇಡು.

ರಜ್ಜೆ ೧. = ರಜ್ಜು. ೨. ಮನಬಂದಂತೆ ಹರಟುವಿಕೆ. ೩. ಅರಚುವಿಕೆ. ೪. ರಂಪ; ರಂಗಲೆ.

೫. ಗುಟ್ಟನ್ನು ರಟ್ಟು ಮಾಡುವಿಕೆ,

-ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುವಿಕೆ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಲಿ=ಕನಾಚ್ಛ

ಪದಗಳನ್ನಾಡು; ಕಟ್ಟುಮಾಡುಗಳನ್ನಾಡು.

~ಮಾಡು = ೧. ರಂಗಲೆ ಮಾಡು; ರಂಪ

ಮಾಡು. ೨. ಇಂದಿಸು; ದೂಡಿಸು.

೩. ಅರಚು; ಚೀರು. ~ಹಿಡಿ = ಹುಟ್ಟಿ

ಹಿಡಿ; ರಂಪಮಾಡು.

ರಜಿ (ನಾ). ೧. ಧೂಳಿ; ಪುಡಿ. ೨. ಹೂವಿನಲ್ಲಿರುವ ಹುಡಿ; ಪರಾಗ. ೩. ಸಣ್ಣಕಣ; ಅಣು. ೪. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ. ೫. ತ್ರಿಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೬. ಮುಟ್ಟು; ರಜಸ್ಸು. ೭. = ರಜಾ.

~(ಂ)ಪ್ರೋ(ಬೊ)ರೆ = ೧. ಧೂಳನ್ನು

ಲೇಡಿಸು. ೨. ರಜೋಗುಣವನ್ನು

ಹೊಂದಿರು.

ರಜಶ (ನಾ). ಅಗಸ; ಮಡುವಾಳ.

ರಜತ (ನಾ). ೧. ಪರಿಶುದ್ಧತೆ; ನೈರ್ಮಲ್ಯ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಲೋಹ; ಬೆಳ್ಳಿ.

೩. ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ. (ಗು). ೪. ಬೆಳ್ಳಗಿನ;

ಬಿಳಿಬಣ್ಣದ. ೫. ನಿರ್ಮಲವಾದ. ~ಅದ್ರಿ

= ರಜತಗಿರಿ. ~ಇಂದ್ರ = ರಾತ್ರಿಯ ಅಧಿ

ದೇವತೆ; ಚಂದ್ರ. ~ಉತ್ಪನ್ನ = ರಜತ

ಮಹೋತ್ಪನ್ನ. ~ಗಿರಿ = ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಟ್ಟ;

ಕೈಲಾಸ. ~ಮಹೋತ್ಪನ್ನ = ಸಂಭ;

ಸಂಸ್ಥೆ ಮುಂತಾದವಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ, ಸಂಸ್ಥೆ

ವರ್ಷಗಳು ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಆಚರಿಸುವ

ಹಬ್ಬ, ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬ

ರಜನಿ (ನಾ). ಗ. ರಾತ್ರಿ; ಇರುಳು. ೨. ಅರಿ
ಸಿನ. ~ಮುಖ = ಕತ್ತಲೆಯ ಆರಂಭ
ಕಾಲ; ಸಂಜೆ.

ರಜನಿಪ (ನಾ). ರಾತ್ರಿಯ ಒಡೆಯ; ಚಂದ್ರ.

ರಜನೀಕರ (ನಾ). ಚಂದ್ರ.

ರಜನೀಚರ (ನಾ). ಗ. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸು
ವನನು. ೨. ಚಂದ್ರ ೩. ರಾಕ್ಷಸ ೪. ಕಳ್ಳ.
೫. ಗೂಬೆ.

ರಜಸ್ವಲೆ (ನಾ). ಮುಟ್ಟಾದ ಹೆಂಗಸು; ಮೃತು
ಮತಿ.

ರಜಸ್ವ (ನಾ). ಗ. ಮುಟ್ಟು; ಕಾವಳ.

೨. ಧೂಳು; ಹುಡಿ. ೩. ಹೂವಿನ ಪರಾಗ.

೪. ಮೂರುಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ರಜೋ
ಗುಣ. ೫. ಮುಟ್ಟು; ಮೃತುಸ್ಥಾನ

ರಜಾ (ನಾ). ಗ. ವಿರಾಡು; ಆವಕಾಶ

೨. ಸೂಟ; ದಿಡುವು.

ರಜಾಯಿ (ನಾ). ಗ. ಹಾಸುಗೆ; ಮೆತ್ತೆ;
ಲೇವು. ೨. ಮೇಲುಹೊದಿಕೆ.

ರಜೆ = ರಜಾ.

ರಜೋಗುಣ (ನಾ). ಸತ್ತ್ವ, ರಜಸ್ಸು ಮತ್ತು
ತಮಂಜು ಮೂರು ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು

ರಜ್ಜು (ನಾ). ಹಗ್ಗ.

ರಜನ (ನಾ). ಗ. ಕೂಗಾಟ; ಕಿರಿಚಾಟ.

೨. ತಿರುಗುವಿಕೆ; ಸುತ್ತಾಟ.

ರಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ತಿರುಗು; ಸುತ್ತ.

ರಜ್ಜಿ (ನಾ). ಗ. ದೃಢವಾದ ಬಟ್ಟೆ; ಬರಟು
ಅರಿವೆ. ೨. ಪುಕ್ಕದ ಮೇಲುಹೊದಿಕೆ.

೩. ಬಯಲಾದುದು; ಪ್ರಕಟವಾದುದು.

೪. ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗು
ವಂತೆ ಕಾಗದದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ,
ಕಾಗದದಿಂದ ಮಾಡಿದ ದಪ್ಪನೆಯ ವಸ್ತು.

ರಣ (ನಾ). ಗ. ಕಾಳಗ; ಯುದ್ಧ. ೨. ಕಾಳಗದ
ಕಣ; ಯುದ್ಧರಂಗ. ೩. ಕೆಟ್ಟಿಗ್ರಹ;
ಭೂತ, ದೆವ್ವ ಮುಂತಾದುವು. ೪. ಶಬ್ದ;

ಧ್ವನಿ. ೫. ವಣಿ; ಗಾಯ. ~ಅಂಗಣ
= ರಣಭೂಮಿ. ~ಅಜಿರ = ರಣಭೂಮಿ.

~ಉತ್ಸಾಹ = ಯುದ್ಧದ ಹುರುಳು.

~ಕಂಬ = ಜಾತ್ಯುಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು
ಕಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುವ ಕಂಬ.

~ಕ(ಗ)ಲಿ = ಯುದ್ಧವೀರ. ~ಕಹಳೆ

= ಯುದ್ಧವನ್ನು ಸಾರುವ ಕಹಳೆ.

~ಕ(ಗ)ಳ್ಳೆ = ಯುದ್ಧದಿಂದ ಓಡಿಹೋಗು

ವನನು; ಹೇಡಿ. ~ಖೇಡ = ರಣಹೇಡಿ.

~ತ(ದ)ವಕೆ = ಯುದ್ಧದ ಹಂಬಲು;

ಯುದ್ಧಾಪೇಕ್ಷೆ ~ತ(ದ)ವಕೆ = ಯುದ್ಧಾ

ಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವನು. ~ಬಿಸಿಲು = ಉರಿ

ಬಿಸಿಲು; ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಬಿಸಿಲು. ~ಭೂಮಿ

= ಯುದ್ಧಭೂಮಿ; ಕಳ ~ಭೇರಿ

= ಯುದ್ಧದ ನಗಾರಿ. ~ಮಾರಿ = ಒಂದು

ಜಾತಿಯ ಪಿಶಾಚಿ. ~ರಂಗ = ರಣಭೂಮಿ.

~ರಂಪ = ಅತಿಯಾದ ಗಲಾಟೆ;

ಕೋಲಾಹಲ ~ಲಂಪಟಿ = ಕದನದಲ್ಲಿ

ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು ~ನೈದ್ವ = ಸಣ್ಣ

ಗಾಯಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡುವ

ಚಿಕಿತ್ಸೆ. ~ಸನ್ನಿ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾತ

ರೋಗ. ~ಹದ್ದು = ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ಕ್ರೂರವಾದ ಹದ್ದು; ಹಾಳಹದ್ದು.

~ಹೇಡಿ = ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೆದರುವವನು.

~ಹೊಡೆ = ಭೂತ, ಪಿಶಾಚಿ ಮೊದಲಾದುವು

ಗಳಿಂದ ಬಾಧೆಗೊಳಗಾಗು.

ರಣಗುಡು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಝಳಿಸು; ತೀಕ್ಷ್ಣ

ವಾಗು. ೨. ಶೂನ್ಯವಾಗು; ಭೂಗುಡು.

ರಣರಣಕ (ನಾ). ಅಗಲಿಕೆಯಿಂದಂಟಾದ

ನೋವು; ವಿರಹ; ಉಕ್ಕಂತೆ.

ರಣಿತ (ನಾ). ಗ. ಧ್ವನಿ; ನಾದ. (ಗು).

೨. ಧ್ವನಿಸುವ; ಶಬ್ದಮಾಡುವ.

ರತ (ನಾ). ಗ. ಸಂತೋಷ; ಅನಂದ.

೨. ಕೂಟ; ರತಿಕ್ರೀಡೆ. (ಗು).

೩. ಸಂಖ್ಯೋತ್ಸಗೊಂಡ. ೪. ತೃಪ್ತಿಗೊಂಡ;
ತಣದ. ೫. ಅಸಕ್ತನಾದ; ಮಗ್ನನಾದ.
೬. ಪ್ರೀತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ~ಕೇಲಿ(ಳಿ) = ಕೂಟ;
ಸಂಖ್ಯೋಗ.

ರತಿ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷ; ಆನಂದ.
 ೨. ಬಲವು; ಪ್ರೀತಿ. ೩. ಸುರತ;
 ಸಂಭೋಗ. ೪. ಹಾಸೋರಿಯಾವಿಕೆ;
 ಹಂಬಲ. ೫. ಮನ್ಮಥನ ಹೆಂಡತಿ.
 ೬. ಚಂದ್ರನ ಹದಿನಾರು ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
 ೭. ಒಂದು ತೂಕದ ಪ್ರಮಾಣ. ಸುಕ್ರೇಣಿ
 = ಸುರತ; ಸಂಭೋಗ. ಸುಪತಿ = ರತಿಪ.

ರತಿಪ (ನಾ). ರತಿಯ ಗಂಡ ; ಕಾಮ.

ರತ್ತೂದಿ (ನಾ). ಹಕ್ಕಳ, ಜಮಾತಿ ಮುಂತಾದು
ವನ್ನು ಲಿಖಿಸುವ ಸಾಧನ ; ಲಿಖಣಿಗೆ.

ರತ್ನ (ನಾ). ೧. ನಜ್ಜು, ಮಾಣಿಕ್ಯ ಮುಂತಾದ
ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಮಣಿ. ೨. ಅತ್ಯುತ್ತಮ
ವಾದುದು; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು. ~ಅರ್ಚಿ
= ರತ್ನದ ಬೆಳಕು, -ಕಾಂತಿ. ~ಅಕರ
= ರತ್ನಗಳ ಅಶ್ರಯಸ್ಥಾನ; ಸಮುದ್ರ,
ಗಣಿ ಮುಂತಾದುವು. ~ಆಕರಪು=ರತ್ನಾರ್ಚಿ.
~ಕಂಬಲ(ಳ) = ರತ್ನಗಂಬಲಿ.
~ಕ(ಗ)ಂಬಲಿ(ಳ) = ಸೊಗಸಾದ ಚಿತ್ರ
ಗಳನ್ನು ನೆಯ್ಪಿರುವ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಕಂಬಳಿ.
~ಕನ್ನಡಿ = ರತ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕನ್ನಡಿ,
-ಮುಕುರ. ~ಖಚಿತ = ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ
ಮಣಿಗಳನ್ನು ಕುಂದಣಿಸಿದ. ~ಗರ್ಭ
= ೧. ರತ್ನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು; ಭೂಮಿ,
ಸಮುದ್ರ ಮುಂತಾದುವು. ೨. ಕುಬೇರ.
~ತ್ರಯ = ೧. ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನ, ಸಮ್ಯ
ಗ್ಜ್ಞಾನ, ಸಮ್ಯಗ್ದಾರಿತ್ರ್ಯ ಎಂಬ ಮೂರು
ತತ್ತ್ವಗಳು. ೨. ಪಂಪ, ಪೊನ್ನ, ರನ್ನರೆಂಬ
ಕನ್ನಡದ ಮೂವರು ಶ್ರೇಷ್ಠಕವಿಗಳು.
~ಪದಿ = ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ವಸ್ತು.
~ಸಂಬಳಿಗೆ=ರತ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಭರಣಿ.

ರತ್ನ (ನಾ). ಒಂದು ಅಳತೆ ; ಮೊಳಕೆಯಿಂದ
ಮುಚ್ಚಿದ ಅಂಗೈವರೆಗಿನ ಅಳತೆ.

ರಥ (ನಾ). ತೇರು; ಸ್ತಂಭನ. ~ ಅಂಗ
= ೧. ರಥದ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು
ಭಾಗ. ೨. ರಥದ ಚಕ್ರ. ೩. ಚಕ್ರಾಯುಧ;
ಸುದೆಬ್ಬನಚಕ್ರ. ೪. ಚಕ್ರವಾಹ ಪಕ್ಷಿ;
ಜಕ್ಕ ಪಕ್ಷಿ. ~ ಉತ್ಪನ್ನವೆಂದೇವರನ್ನು ರಥದಲ್ಲಿ
ಕೂರಿಸಿ ಮಾಡುವ ಮೆರೆವಣಿಗೆ. ~ ಗೊಪ್ಪಿ
= ರಥದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಸತ್ತಲೂ ಹಾಕಿದ
ಮೆರೆದ ಅಥವಾ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕವಿಂಜನ.
~ ಚೋದಕ = ರಥವನ್ನು ನಡೆಸುವವನು;
ಸಾರಥಿ. ~ ನೇಮಿ = ರಥದ ಚಕ್ರದ
ಬೇರಸುತ್ತ. ~ ಸಪ್ತಮಿ = ಮಾಘ ಶುದ್ಧ
ಸಪ್ತಮಿ ಮತ್ತು ಅದಿನ ಅಜರಿಸುವ
ಬಳ್ಳಿ.

రథకార (నా). ౧. సారథి. ౨. రథవన్ను
రథినువవన్ను.

ರಥಿ (ನಾ). ರಥದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಯುದ್ಧನಾಡು
ವವನು.

ਰਫਿਝ = ਰਫ਼.

ರಥಿನಿ (ನಾ). ಸೈನ್ಯ ; ದಂಡು.

ರಥ್ಯ (ನಾ). ರಥಕ್ಕೆ ಹೊಡಿದ ಕುದುರೆ.

ರಥೈ (ನಾ). ೧. ರಥಗಳು ಜೋಗುವ ದಾರಿ;
ರಾಜಬೀದಿ. ೨. ರಥಗಳ ಸಮೂಹ.

ರಡ (ನಾ).೧.ಹಲ್ಲು; ದಂತ. ೨.ಅನೆಯ ದಾಡೆ;
ಕೋರೆ. ~ಜ(ಚ.)ದ = ತುಟಿ ; ಅಧರ.

रश्मि रश्मि

ರವನಿ (ನಾ). ಕೋರೆಗಳನ್ನು, ಛು, ದು ; ಅನೆ.

ಬದ್ಧಿ (ಗು). ೧. ಸುರುಪಯುಕ್ತವಾದ; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ
ಬಾಕವ. ೨. ಒರಟಾದ. ~ಕಾಗದ
= ಒರಟು ಕಾಗದ; ಕೆಲೆ ಕಾಗದ.

ಬೆಳ್ಳು (ನಾ). ತೆಗೆದು ಹಾಕುವಿಕೆ; ನಜಾ
ಮಾಡುವಿಕೆ. ~ಮಾಡು = ಇಲ್ಲದಂತೆ
ಮಾಡು; ತೆಗೆದುಹಾಕು.

ರನ್ನ = ರತ್ನ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟಿ = ೧. ರತ್ನಗಳನ್ನು
ಮಾರುವ ಸ್ಥಳ. ೨. ರತ್ನಗಳನ್ನು ಖಚಿತ
ಗೊಳಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಪಾತಿಯ ಸುತ್ತ
ಕಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟಿ. ~ಕ(ಗ)ರು = ರತ್ನದಿಂದ
ಎರಕ ಹಾಕಿ ಮಾಡಿದ ಗೊಂಬೆ.

~ಕೆ(ದೆ)ನೆ = ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಕೋಟಿಯ
ತೆನೆ. ~ತೊ(ದೊ)ದವು = ರನ್ನವಚ್ಚ.

~ಪ(ವ)ಚ್ಚ = ರತ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದ
ಆಭರಣ. ~ಪ(ವ)ರದ = ರತ್ನಗಳನ್ನು
ಮಾರುವವನು; ರತ್ನಕವಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ.

~ಪ(ವ)ಸರ = ರತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾರುವ
ಅಂಗಡಿ. ~ಬ(ವ)ಸಿಜ್ಜ(ರ್) = ರತ್ನ
ಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದು; ಭೂಮಿ.

ರಪಣ (ನಾ). ೧. ಐಶ್ವರ್ಯ; ಆಸ್ತಿ.

೨. ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಒದ್ದುವ ಪಣ. ೩. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

ರಪಾಟಿ (ನಾ). ಜೋರಾದ ನಡಿಗೆ; ಓಟ.

ರಪಾಟಿ = ರಪಾಟಿ.

ರಪ್ಪ (ನಾ). ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತೂತುಬಿದ್ದ ಭಾಗ
ವನ್ನು ದಾರದಿಂದ ಹೊಲಿಯುವಿಕೆ.

ರಪ್ಪ (ನಾ). ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಹೊರಗೆ
ಕಳುಹಿಸುವ ವಸ್ತು; ನಿಯಾತ.

ರಬ್ಬಳಿಕೆ (ನಾ). ಜೋಳದ ನುಚ್ಚಿನಿಂದ
ಮಾಡಿದ ಅಂಬಲಿ; ದೊಗ್ಗ.

ರಬ್ಬಳಿಗೆ = ರಬ್ಬಳಿಕೆ.

ರಬ್ಬ (ನಾ). ಅದಂಬರ; ವೈಭವ.

ರಭಸ (ನಾ). ೧. ವೇಗ; ಜೋರು; ಅಪೇಶ.

೨. ಸಿಟ್ಟು; ಕೋಪ. ೩. ಆರ್ಭಟ;

ಗರ್ಜನೆ.

ರಮ (ನಾ). ಇನಿಯ; ಪ್ರಿಯ.

ರಮಡೋಲು (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ನಗಾರಿ.

ರಮಣ (ನಾ). ೧. ಮನೋಹರವಾದುದು;

ರಮಣೀಯವಾದುದು. ೨. ಪತಿ; ಗಂಡ.

೩. ನಲ್ಲ; ಪ್ರಿಯಕರ. ೪. ಆನಂದ;

ನಲಿವು. ೫. ಕಾಮು; ಮನ್ಮಥ. ೬. ಕತ್ತೆ.

ರಮಣಿ (ನಾ). ೧. ಸುಂದರವಾದ ಹೆಂಗಸು;
ಚೆಲುವೆ. ೨. ಹೆಂಡತಿ; ಸತಿ. ೩. ನಲ್ಲ;
ಕಾದಲೆ. ೪. ಹೆಂಗಸು; ಸ್ತ್ರೀ.

ರಮಣೀಯ (ಗು). ಚೆಲುವಾದ; ಸುಂದರ
ವಾದ.

ರಮಾಧವ (ನಾ). ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಪತಿ; ವಿಷ್ಣು.
ರಮಿಯಸು (ಕ್ರಿ). ಸಂಭೋಗಿಸು.

ರಮಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಂಕೋಷಿಸು; ಅನಂದ
ಪಡು. ೨. ಅಡು; ವಿಹರಿಸು. ೩. = ರಮಿ
ಯಿಸು. ೪. ಸಂತೈಸು; ಸಮಾಧಾನಮಾಡು.

ರಮೆ (ನಾ). ೧. ಹೆಂಡತಿ; ಸತಿ. ೨. ಹೆಂಗಸು;
ಸ್ತ್ರೀ. ೩. ಲಕ್ಷ್ಮಿ. ೪. ಸಂತಪ್ತ; ಐಶ್ವರ್ಯ.

ರಮ್ಯ = ರಮಣೀಯ.

ರಮ್ಯತೆ (ನಾ). ಚೆಲುವು; ಸೌಂದರ್ಯ.

~ಪ(ವ)ದೆ = ಚೆಲುವನ್ನು ಪಡೆ;
ಸೊಗಸಾಗು.

ರಯ (ನಾ). ೧. ನೀರಿನ ಓಟ; ಪ್ರವಾಹ.

೨. ರಭಸ; ವೇಗ. ~ಪತಿ = ರಯಗ.

ರಯಗ (ನಾ). ಗಾಳಿ; ವಾಯು. ~ಸಖ
= ಅಗ್ನಿ; ಬೆಂಕಿ.

ರಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಾಡತುಂಬು; ಧ್ವನಿ
ಮಾಡು. ೨. ಚೆಲುವಾಗು; ಕೋಳಿಸು;
ಹೊಳೆ.

ರಯ್ಯ = ರಮ್ಯ. ~ (ಂ) ಆಗು = ಚೆಲುವಾಗು;
ಮನೋಹರವಾಗು.

ರಲ್ಲಕ (ನಾ). ೧. ಉಣ್ಣೆಯ ಬಟ್ಟೆ. ೨. ಕಣ್ಣಿನ
ರೆಪ್ಪೆಗೂದಲು.

ರವ (ನಾ). ೧. ಧ್ವನಿ; ಶಬ್ದ. ೨. ಕೂಗು;
ಗರ್ಜನೆ. ~ಣಸು = ರವಂ ಗುಡು.

~ (ಂ) ಕು(ಗು)ಡು = ಧ್ವನಿಸು; ಶಬ್ದ
ಮಾಡು. ~ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ರವಂ ಗುಡು.

ರವಡಿ (ನಾ). ಕೆಸರು; ರಾಡಿ.

ರವಣ (ನಾ). ೧. ಕೂಗುವಿಕೆ; ಒರಟುವಿಕೆ.

೨. ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ವಿನೋದ. ೩. ಕೋಗಿಲೆ.

೪. ಒಂದೆ. ೫. ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಒಡ್ಡುವ ಪಣ.
(ಗು). ೬. ಚಪಲ; ಸ್ಥಿರವಲ್ಲದ. ೭. ಹರಿತ
ವಾದ; ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ.
ರವಣೆ (ನಾ). ಯುದ್ಧೋತ್ಸಾಹ; ಕಾದಾಡುವ
ಯುದ್ಧವು.
ರವಣೆ ೧. = ರವಣ. ೨. ಶಬ್ದ; ಧ್ವನಿ.
ರವದಿ (ನಾ). ಒಣಗಿದ ಜೋಳ, ಸೆಜ್ಜೆ
ಮೊದಲಾದ ಸೊಪ್ಪೆ.
ರವದೆ = ರವದಿ.
ರವಷ್ಟು (ನಾ). ಸ್ವಲ್ಪ; ಕೊಂಚ.
ರವಳಿ (ನಾ). ಅರಚುವಿಕೆ; ಬೊಬ್ಬೆ. ~ ಇಸು
= ಅರಚು; ಚೀರು.
ರವಳಿಗೆ (ನಾ). ಬಿದಿರಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಣ್ಣ
ಬುಟ್ಟಿ.
ರವಾನೆ (ನಾ). ೧. ಕಳುಹಿಸುವಿಕೆ; ಸಾಗಾಣಿಕೆ.
೨. ರಹದಾರಿ; ಅಪ್ಪಣೆಚೀಟಿ. ~ ಇಸು
= (ಸರಳು ಮುಂತಾದವನ್ನು) ಕಳುಹಿಸು,
-ಸಾಗಿಸು. ~ ದಾರ = ಸರಕನ್ನು ಕಳುಹಿಸು
ಪವನು.
ರವಿ (ನಾ). ೧. ನೇಸರು; ಸೂರ್ಯ.
೨. ಪರ್ವತ; ಬೆಟ್ಟ. ೩. ಸಂಪತ್ತು;
ಐಶ್ವರ್ಯ. ~ ಕಾಂತ = ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಸ್ವಟಿಕಶಿಲೆ; ಸೂರ್ಯ ಕಾಂತ ಶಿಲೆ.
~ ಕುಮಾರ = ೧. ಕಣ. ೨. ಸುಗ್ರೀವ.
೩. ಯಮ. ೪. ಶನಿ. ~ ಕುಲ = ರಘುವಂಶ.
~ ವಾರ = ಭಾನುವಾರ. ~ ಸಿದ್ಧಾಂತ
= ಜ್ಯೋತಿಷಾಸ್ತ್ರ. ~ ಸುತೆ = ಯಮನ.
ರವೆ (ನಾ) ೧. ಸಣ್ಣ ಹರಳು; ಕಣ; ಜೂರು.
೨. ಗೋಧಿ ಮೊದಲಾದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು
ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಒಡೆದು ಮಾಡಿದುದು; ನುಜ್ಜು.
೩. ಬಂದೂಕಕ್ಕೆ ಹಾಕುವ ಸಣ್ಣ ಚೂರು;
ಚರ. ೪. ಕಣದಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳುದು;
ತೀರಸ್ವಲ್ಪ. ~ ಉ(ವು)ಂಡೆ = ರವೆ ಮತ್ತು
ಸಕ್ಕರೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ.

~ ಕು(ಗು)ಂಡು = ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊರತೆಯಾಗು,
-ಉಸವಾಗು.
ರವೆಯ (ನಾ). ಚಿನ್ನದ ಎಳೆ, -ತಂತಿ.
ರಶನೆ (ನಾ). ೧. ಹಗ. ೨. ಡಾಟು;
ಒಡ್ಡಾಣ; ಉಡೆನೂಲು.
ರಶೀತಿ (ನಾ) ಸಲಿಕೆಯ ಚೀಟಿ; ಪಾವತಿಪತ್ರ.
ರಶೀದಿ = ರಶೀತಿ.
ರಶ್ಮಿ (ನಾ). ೧. ಕಿರಣ; ಕದಿರು. ೨. ದೀಪ್ತಿ;
ಬೆಳಕು. ೩. ಕಡಿನಾಣ; ಲಗಾಣು.
೪. ರೆಪ್ಪೆಯ ಕೂದಲು. ~ ಪುಂಜ
= ಕಾಂತಿಯ ಸಮೂಹ. ~ ವಿಕ್ಷೇಪ
= ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಪಸರಿಸುವಿಕೆ.
ರಸ (ನಾ) ೧ ಕಾಯಿಪಲ್ಯ ಅಥವಾ ಹಣ್ಣು
ಗಳ ಸಾರ, -ದ್ರವ. ೨. ಯಾವುದಾದ
ರೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶ;
ಸತ್ತ್ವ; ತಿರುಳು. ೩. ನೀರು, ಹಾಲು,
ಜೇನು ಮುಂತಾದ ದ್ರವ ಪದಾರ್ಥ. ೪
ಅಮೃತ ೫. ಲೋಹ; ಖನಿಜ.
೬. ಪಾದರಸ; ಪಾರಜ ೭. ವಿಷ. ೮ ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಗೋಂದ; ರಾಕ ೯ ದೇಹದಲ್ಲಿ
ಹರಿಯುವ ಸತ್ತ್ವಧಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
೧೦. ರಚಿ. ೧೧. ಕಾವ್ಯಶೀಲಿಗೆ ಕಾರಣ
ವಾದುದು; ಕಾವ್ಯಸತ್ತ್ವ. ~ ಅನುಭವ
= ರಸಗಳಿಂದಂಟಾದ ಅನುಭವ; ಅನಂದದ
ಅನುಭವ. ~ ಅಭಾಸ = ವಿರುದ್ಧ ರಸಗಳು
ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ~ ಅದ್ರ್ವ = ರಸದಿಂದ
ತುಂಬಿದ. ~ ಅವಿಷ್ವ = ರಸದಲ್ಲಿ ತತ್ಪರ
ನಾದವನು. ~ ಅಸ್ಯಾದನೆ = ರಸಾನುಭವ.
~ ಇತ್ತು = ಕಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ;
ರಸದಾಳಿ. ~ ಉಕ್ತಿ = ರಸವತ್ತಾದ
ಮಾತು. ~ ಮುಷಿ = ರಸಾನುಭವವನ್ನಂಟು
ಮಾಡುವ ಕವಿ. ~ (೦)ಕೊ(ಗೊ)ಳ
= ಸಾರವನ್ನು ಪಚ್ಚಿ. ~ ಕವಳ = ಭರ್ಜರಿ
ಯಾದ ಉಣ; ರಸವತ್ತಾದ ಭೋಜನ.

~ಕೆ(ಗಿ)ಡು = ಸತ್ತ ಗೆಡು; ತಿರುಳ್ಳ
 ವಾಗು ~ ಗೆ ಹಣ = ಸಾರವನ್ನು
 ಗ್ರಹಿಸುವಿಕೆ. ~ತಂತ್ರ = ಕುದ್ರ ಲೋಹ
 ಗಳನ್ನು ಚಿನ್ನವನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಕಲೆ.
 ~ದಾನ = ೧. ಅನಂದದ ಅನುಭವವನ್ನು
 ಕೊಡುವುದು. ೨. ವಿಷ ಹಾಕುವುದು;
 ಮದ್ದು ಹಾಕುವುದು. ~ಧಾನ್ಯ = ಎಳ್ಳು,
 ಕಡಲೆಕಾಯಿ ಮೊದಲಾದ ಎಣ್ಣೆ ಬೀಜಗಳು.
 ~ನಿಮಿಷ = ಅನಂದದ ಸಮಯ.
 ~ಬಾ(ನಾ)ಕೆ = ಬಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ.
 ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬಾಳೆ ~ಬುರುಡೆ = ದುಂಡ
 ನೆಯ ಬಣ್ಣದ ವಸ್ತು; ಗೆಳೋಳು;
 ರಸದ ಗುಂಡು. ~ಭಂಗ = ಅನಂದಾನು
 ಭವಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ. ~ಮುಟ್ಟು = ಪಾದರಸವುಳ್ಳ,
 ಸಮತಳವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಬಳಸುವ
 ಒಂದು ಉಪಕರಣ. ~ರಸಾಯನ
 = ಸವಿಯಾದ ಉಣಸು; ರುಚಿಕರವಾದ
 ಆಹಾರ ~ವಾದ = ರಸತಂತ. ~ವಿದ್ಯೆ
 = ರಸತಂತ್ರ. ~ಸಿದ್ಧ = ರಸವಾದಿ. ~ಸಿದ್ಧಿ
 = ರಸತಂತ್ರ. ~ಸ್ವರ್ತ = ಅನಂದಾನುಭವ
 ರಸಕಸಿ (ನಾ). ತಿಕ್ಕಾಟ; ಘರ್ಷಣೆ.
 ರಸಗುಳ್ಳ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ
 ರಸಜ್ಜ (ನಾ). ೧. ರಸಗಳನ್ನು ಬಿಲ್ಲವನ್ನು;
 ರಸಿಕ ೨. ನೈದ್ಯ. ೩. = ರಸವಾದಿ.
 ರಸಜ್ಜೆ (ನಾ). ೧. ರುಚಿಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ
 ಇಂದ್ರಿಯ; ನಾಲಗೆ ೨. ರಸಿಕಳಾದಹೆಂಗಸು.
 ರಸದಾಳಿ (ನಾ). ಕದ್ದಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ.
 ರಸನ ೧. = ರಸನೆ ೨. ರುಚಿ ನೋಡುವಿಕೆ
 ೩. ಕೂಗು; ಬೊಬ್ಬೆ. ~ಕೆ(ಗಿ)ಡು
 = ರುಚಿಯುಳ್ಳವಾಗು; ಅರಚಿಯಂಟಾಗು.
 ರಸನೆ (ನಾ). ನಾಲಗೆ; ಜಿಹ್ವೆ
 ರಸವಾದಿ (ನಾ). ಕುದ್ರ ಲೋಹಗಳನ್ನು ಚಿನ್ನ
 ವನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವವನು; ರಸ
 ತಂತ್ರಜ್ಞ.

ರಸಾಶಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಭೂಮಿಯ ಕೆಳ
 ಗಿರುವ ಲೋಹಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

೨ ಭೂಮಿಯ ವೇಲ್ಯಾಗ

ರಸಾಯನ (ನಾ). ೧. ರುಚಿಕರವಾದುದು;
 ಸವಿಯಾದುದು. ೨. ರಸದಿಂದ ಕೂಡಿದುದು.

೩. ಬಾಳೆಹಣ್ಣಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮುದ್ದೆ.

೪. ಮಧುರವಾದ. ಪೇಯ. ೫. = ರಸ

ತಂತ್ರ. ~ವಿಜ್ಞಾನ = ಮೂಲಧಾತುಗಳು

ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯ

ಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ; ಕೆಮಿಸ್ಟ್ರಿ.

~ಶಾಸ್ತ್ರ = ರಸಾಯನವಿಜ್ಞಾನ.

ರಸಾರುಹ (ನಾ). ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು;

ಮರ, ಗಿಡ ಮುಂತಾದುವು.

ರಸಾಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಮಾವು. ೨. = ರಸವಾಳಿ.

ರಸಕ (ನಾ). ೧. ರಸಗಳನ್ನು ಬಿಲ್ಲವನ್ನು;

ರಸಜ್ಞ. ೨. ವೈದ್ಯಕಾರ; ವೈಷಯಾಲಂಕಾರ.

೩ ಮರ್ಮ; ರಹಸ್ಯ. (ಗು). ೪. ಸವಿ

ಯಾದ; ರುಚಿಯಾದ. ೫. ವಿಲಾಸದಿಂದ

ಕೂಡಿದ; ವಿನೋದವಾದ.

ರಸಿಕತೆ (ನಾ). ವಿಲಾಸಪ್ರಿಯತೆ; ಸರಸ

ನಾಗಿರುವಿಕೆ.

ರಸಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಕೀವು. ೨ ಸಿಡುದಿನ ಹಾಲು;

ಲಸಿಕೆ.

ರಸಿಗೆ = ರಸಿಕೆ.

ರಸಿತ (ನಾ). ೧. ಗಲಾಟೆ; ಗೊಂದಲ. (ಗು).

೨. ಸವಿದ; ರುಚಿ ನೋಡಿದ. ೩. ಲೇಪಿಸಿದ;

ಬಳಿದ. ೪. ಧ್ವನಿಮಾಡಿದ; ಘೋಷಿಸಿದ.

ರಸೀತಿ = ರಸೀತಿ.

ರಸೀವಿ = ರಸೀತಿ.

ರಸೆ (ನಾ). ೧. ನೆಲ; ಭೂಮಿ. ೨. ಪಾತಾಳ

ಲೋಕ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ;

ತದುಕಿನ ಗಿಡ.

ರಸ್ತು (ನಾ). ಸ್ವಲ್ಪಕ್ಕಾಗಿ ತೇಲಿಸಿದ ವವಸ

ಮುಂತಾದುದು.

ರಸ್ಮಿ (ನಾ). ಹಾದಿ ; ಮಾರ್ಗ.

ರಸ್ಮಿ (ಗು). ರಸಭರಿತವಾದ ; ಸವಿಯಾದ.

ರಹ (ನಾ). ೧. ಸೋಜಿಗ ; ಅಶ್ಚರ್ಯ.

೧. ಗುಟ್ಟು ; ರಹಸ್ಯ. ೨. ಅವಕಾಶ ; ಅಸ್ಪದ. ೪. ರೀತಿ ; ಪ್ರಕಾರ.

ರಹಣ (ನಾ). ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು ; ತ್ಯಜಿಸುವುದು.

ರಹಣೆ (ನಾ). ೧. ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ; ಸಂಬಂಧ.

೧. ರೀತಿ ; ಕ್ರಮ.

ರಹದಾರಿ (ನಾ). ೧. ದೊಡ್ಡರಸೆ ; ರಾಜ

ಮಾರ್ಗ. ೨. ಒಪ್ಪಿಗೆಪತ್ರ ; ಅಪ್ಪಣೆಚೀಟಿ. ~ಜೇಟು = ಅಪ್ಪಣೆಯ ಚೀಟಿ.

ರಹರಹ (ನಾ). ಏಕಾಂತ.

ರಹಸ್ಯ (ನಾ). ೧. ಗುಟ್ಟು ; ಗೌಹ್ಯ.

(ಗು) ೨. ಮುಚ್ಚಿಡಬೇಕಾದ ; ಗುಟ್ಟಾದ

ರಹಿ (ನಾ). ೧. ರೀತಿ ; ಪ್ರಕಾರ. ೨. ವೈಭವ ; ಅಡಂಬರ.

ರಹಿತ (ಗು). ಬಿಟ್ಟು ; ವಿಸರ್ಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ರಾಕಟಿ = ರಾಗಟಿ.

ರಾಕಡಿ = ರಾಗಟಿ.

ರಾಕೆ (ನಾ). ೧. ಹದಿನಾರು ಕಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪೌರ್ಣಮಿ ; ತುಂಬುಹುಟ್ಟುಮೆ.

೨. ಮೈ ನೆರೆದ ಹುಡುಗಿ.

ರಾಕೇಂದು (ನಾ). ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದ್ರ ; ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ.

ರಾಕ್ಷಸ (ನಾ). ೧ ದೈತ್ಯ ; ರಕ್ಷಸ. ೨ ಅರು ವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. (ಗು).

೨. ಭಯಂಕರವಾದ ; ಭೀತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ. ~ಅಂತಕ = ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಯನು

ಸ್ವರೂಪನಾದವನು ; ವಿಷ್ಣು. ~ಅಧಿಪ = ೧. ಯಕ್ಷರ ಒಡೆಯ ; ಕುಬೇರ

೨. ರಾಕ್ಷಸರ ಒಡೆಯ ; ರಾವಣ. ~ಅರಿ = ರಾಕ್ಷಸರ ಹಗೆ ; ವಿಷ್ಣು. ~ಕೃತ್ಯ = ಘೋರ ವಾದ ಕೆಲಸ. ~ವಿವಾಹ = ಹದಿನೆಂಟು

ಬಗೆಯ ವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ; ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಕದ್ದೊಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿವಾಹ.

ರಾಕ್ಷಸಿ (ನಾ). ೧. ದೈತ್ಯಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ದವಳು ; ರಕ್ಷಸಿ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುವಾಸನೆಯ ದ್ರವ್ಯ.

ರಾಖಿ (ನಾ). ಮಂಗಳ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗೆ ಕಟ್ಟುವ ದಾರ ; ರಕ್ಷಾಬಂಧ.

ರಾಗ (ನಾ). ೧. ಬಣ್ಣ ; ರಂಗು. ೨. ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ. ೩. ಪ್ರೀತಿ ; ಒಲವು ; ಅಸಕ್ತಿ.

೪. ಸಂತೋಷ ; ಅನಂದ. ೫. ಕೋಪ ; ಸಿಟ್ಟು. ೬. ಚೆಲುವು ; ಸೊಗಸು. ೭. ಹಾದಿನ ಧಾಟಿ ; ಮುಟ್ಟು. ~ಅಲಾಪ = ರಾಗವಿಸ್ತಾರ

ನಿರೂಪಣೆ. ~ಅವಿಲ(ಳ) = ೧. ಅತ್ಯಾಸೆಯಿಂದ ಕೊಳಕಾದುದು ; ಮನೋವಿಕಾರ

ದಿಂದ ಕೂಡಿದುದು. ೨. ಮನೋವಿಕಾರ ದಿಂದ ಕೂಡಿದ ~ಇಸು = ೧. ಬಣ್ಣವೇರು ; ಹೊಳೆ. ೨. ಬಣ್ಣವೇರು ; ಹೊಳೆಯುವಂತೆ

ಮಾಡು. ೩. ಪ್ರೀತು ; ಒಲವುಮೋರು. ~ (೦) ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದು

ಕೊಳ್ಳು. ~ (೦) ಪೆ(ಬೆ)ಣು(ರು) = ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು. ~ತೆಗೆ = ೧. ಮಿರುಡ್ಡ ವಾಗಿ ಹೇಳು ; ಅಪಶ್ರುತಿ ತೆಗೆ. ೨. ಅಳು.

~ಪಿ(ವಿ)ಡಿ = ಬಣ್ಣವೇರು ; ಶೋಭಿಸು.

ರಾಗಪಿ (ನಾ). ಹೆಂಗಸರು ಕಲೆಗೆ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ.

ರಾಗಿ(ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ. ೨. ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದುದು. ೩. ಪ್ರೇಮ ; ಕಾದಲ. ~ಹಿಟ್ಟು = ೧. ರಾಗಿಯನ್ನು ವೀಸಿ

ಮಾಡಿದುದು. ೨. ರಾಗಿಯ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಬೇಯಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಆಕಾರ ; ರಾಗಿನುಡ್ಡ.

ರಾಗಿಣಿ (ನಾ). ೧. ಅನುರಾಗಪ್ರಭವಳು ; ಪ್ರಣಯಿನಿ. ೨. ಉತ್ತರಾದಿಪಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಜನ್ಮರಾಗ.

ರಾಘ (ನಾ). ತೊಡೆ; ಊರು.
 ರಾಜು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಡೆ; ಬಡಿ. ೨. ಎರಚು;
 ಚೆಲ್ಲು. ೩. ಚಾಚು; ಹರಸು.
 ರಾಜ (ನಾ). ೧. ದೊರೆ; ಅರಸು. ೨. ಕ್ಷತ್ರಿಯ.
 ೩. ಚಂದ್ರ; ಶಶಿ. ೪. ಯತಿ; ಸಂಯಮಿ.
 ೫. ಮನೆ; ಆವಾಸ. ೬. ಮುಖ್ಯನಾದುದು.
 (ಗು). ೭. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ. ~ಅಧಿರಾಜ
 =ಅರಸರಿಗೆ ಅರಸನಾದವನು; ಚಕ್ರವರ್ತಿ.
 ~ಅನ್ಯ = ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
 ಬಿತ್ತ. ~ಅಜ್ಞ = ಅರಸನ ಶಾಸನ.
 ~ಉಪಚಾರ = ವೈಭವದ ಉಪಚಾರ,
 -ಸೇವೆ. ~ಕಾರಣ = ೧. ರಾಜತಂತ್ರ;
 ಆಡಳಿತ ತಂತ್ರ. ೨. ರಾಜಕೀಯ
 ವ್ಯವಹಾರ. ~ಕಾರ್ಯ = ೧. ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ
 ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೆಲಸ. ೨. ಮಹಾಕಾರ್ಯ;
 ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ. ~ಕೀರ = ಗಿಣಿಗಳಲ್ಲಿ
 ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು; ಅರಗಿಳಿ. ~ಕೇಶನ
 = ಅರಸನ; ರಾಜಗೃಹ. ~ತಂತ್ರ
 = ವ್ಯವಹಾರ ಚಾತುರ್ಯ; ಆಡಳಿತ ತಂತ್ರ.
 ~ದಂಡ = ಅರಸೋತ್ತಿ ಗೆಯ ಸೂಚಕವಾಗಿ
 ರಾಜನು ಹಿಡಿಯುವ ಕೋಲು. ~ದ್ರೋಹ
 = ದೊರೆಗೆ ಅಥವಾ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ
 ವಿರೋಧ. ~ದ್ರೋಹಿ = ಅರಸನಿಗೆ
 ಅಥವಾ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಕೇಡು ಬಗೆಯುವವನು.
 ~ವೀತಿ = ರಾಜಕಾರಣ. ~ಬಾ(ವಾ)ಳಿ
 = ಉತ್ತಮ-ಜಾತಿಯ ಜಾಳಿ. ~ಬೀದಿ
 = ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ; ಭಾಟಾ ಮಾರ್ಗ;
 ಹೆದ್ದಾರಿ. ~ಭಾಷೆ = ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆ
 ~ಮಾರ್ಗ = ರಾಜ ಬೀದಿ. ~ಮಾಪ
 = ಒಂದು ಬಗೆಯ ದ್ವಿಪದಧಾನ್ಯ; ಅಲಸಂದೆ.
 ~ಮುದ್ರೆ = ದೊರೆಯ ಒಪ್ಪವುಳ್ಳ
 ಮೊಹರು. ~ರಾಜ = ೧. ರಾಜಾಧಿರಾಜ.
 ೨. ಕುಬೇರ. ~ಶಾಸನ = ರಾಜಾಜ್ಞೆ.
 ~ಶೀಘರ = ೧. ರಾಜರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ

ವನು. ೨. ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು;
 ಶಿವ. ~ಶ್ರೀ = ೧. ಅರಸನ ಸಿರಿ-ಸಂಪತ್ತು.
 ೨. ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಗೌರವಸೂಚಕವಾಗಿ ಸೇರಿಸುವ
 ಪದ. ~ಸಭೆ = ಬಡ್ತೋಲಗ, ದರ್ಬಾರು.
 ~ಸೂರಯ = ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಮಾಡುವ
 ಯಾಗ. ~ತಂಸೆ = ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹಂಸ;
 ಅರಸಂಜೆ.
 ರಾಜಕ(ನಾ). ೧. ದೊರೆ; ಅರಸು. ೨. ದೊರೆಗಳ
 ಸಮೂಹ. ೩. ಅರಸನ ಪ್ರಭಾವ.
 ರಾಜಕಾರಣಿ (ನಾ). ರಾಜ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ
 ಚತುರನಾದವನು.
 ರಾಜಕೀಯ (ನಾ). ೧. ರಾಜಕಾರಣ; ಆಡಳಿತ
 ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ೨. ಒಳಜಗಳ; ಅಂತಃಕಲಹ.
 (ಗು). ೩. ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ;
 ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
 ರಾಜಗಿರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸೊಪ್ಪು;
 ಕೆಂಪುಹೆಂಟು.
 ರಾಜತ (ಗು). ಬೆಳ್ಳಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ~ಅದ್ವಿ
 = ರಜತಗಿರಿ; ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಟ್ಟ.
 ರಾಜತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಅರಸೋತ್ತಿ; ದೊರೆತನ.
 ೨. ಸರ್ಕಾರ.
 ರಾಜಧರ (ನಾ). ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು;
 ಶಿವ.
 ರಾಜಧಾನಿ (ನಾ). ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಪಟ್ಟಣ,
 -ಪ್ರಮುಖ ನಗರ.
 ರಾಜ್ಯ (ನಾ). ಕ್ಷತ್ರಿಯ; ಅರಸು.
 ರಾಜ್ಯಕ (ನಾ). ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಸಮೂಹ;
 ಅರಸರ ಗುಂಪು.
 ರಾಜನತಿ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ರಾಜನನ್ನು ಪಡೆ
 ದಿರುವ ಭೂಮಿ.
 ರಾಜರ್ಷಿ (ನಾ). ರಾಜನಾಗಿಯೂ ಋಷಿಯಂತೆ
 ಇರುವವನು.
 ರಾಜರ (ಗು). ೧. ರೆಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧ
 ಪಟ್ಟ. ೨. ಧೂಳಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ರಾಜಾರೋಷ (ನಾ). ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಲ್ಲ
ದಿರುವುದು ; ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸು
ವುದು.

ರಾಜಾವರ್ತ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ರತ್ನ ;
ನೀಲಿಬಣ್ಣದ ರತ್ನ.

ರಾಜಿ (ನಾ). ೧. ಸಾಲು; ಪಂಕ್ತಿ. ೨. ಗುಂಪು;
ಸಮೂಹ. ೩. ಒಪ್ಪಂದ; ಒಡಂಬಡಿಕೆ.
೪. ಒಪ್ಪಿಗೆ; ಕ ಬೂಲು. ~ನಾಮೆ
= ರಾಜೀನಾಮೆ. ~ಪತ್ರ = ಒಪ್ಪಂದದ
ಪತ್ರ.

ರಾಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ದೊಳೆ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು.

ರಾಜೀನಾಮೆ (ನಾ). ಉದ್ಯೋಗದಿಂದ
ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಾಗ ಸ್ವಪ್ರೇರಣೆ
ಯಿಂದ ಬರೆದುಕೊಡುವ ಪತ್ರ.

ರಾಜೀವ (ನಾ). ೧. ತಾವರೆ; ಕಮಲ
೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು. ೩. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಜಿಂಕೆ. ೪. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.
೫. ತಲೆಗೂದಲು. ೬. ನೀರು; ಜಲ.
~ಮಿತ್ರ = ಸೂರ್ಯ; ಇನ. ~ರಿಪು
= ಚಂದ್ರ. ~ಲೋಚನೆ = ತಾವರೆಯಂತೆ
ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನು; ವಿಷ್ಣು.

ರಾಜ್ಞಿ (ನಾ). ರಾಣಿ; ಅರಸಿ.

ರಾಜ್ಯ (ನಾ). ೧. ದೇಶ; ರಾಜನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ
ಒಳಪಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶ. ೨. ಅರಸೊತ್ತಿಗೆ;
ದೊರೆತನ. ೩. ಸರ್ಕಾರ. ~ಅಂಗ
= ೧. ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಏಳು
ವಿಭಾಗಗಳು; ಸಪ್ತಾಂಗ. ೨. ಆಡಳಿತದ
ಸಂವಿಧಾನ, -ರಚನೆ. ~ಅಧ್ಯಕ್ಷ
= ರಾಜಸೂಯ. ~ಅನುಷ್ಠಾನ = ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವ್ಯವಹಾರ; ರಾಜಕಾರ್ಯ.
~ಅಭಿಷೇಕ = ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ
ಸಮಾರಂಭ; ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ.
~(ಂ)ಕ(ಗೆ)ಯ್ = ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡು.
~ದಾಹ = ಆಡಳಿತದ ವ್ಯಾಮೋಹ;

ಬೇರೆಯ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಅಧೀನಗೊಳಿಸಿ
ಬೇಕೆಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ. ~ಧರ್ಮ = ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನೀತಿ. ~ಭಾರ = ರಾಜ್ಯದ
ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ; ಅಧಿಕ. ~ಭ್ರಷ್ಟ
= ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು.
~ಶಾಸ್ತ್ರ = ರಾಜನೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ
ಶಾಸ್ತ್ರ. ~ಸಭೆ = ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ
ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಸಭೆ. ~ಸೂತ್ರ
= ಆಡಳಿತದ ಅಧಿಕಾರ.

ರಾಜ್ಯಕ (ನಾ). ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುವವನು;
ದೊರೆ.

ರಾಜ್ಯಪಾಲ (ನಾ). ಈಗಿನ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಾಂತದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ; ಗೌರ್ನರ್.

ರಾಟಣ ೧. = ರಾಟಣ. ೨. ನೂಲ ತೆಗೆಯುವ
ಯಂತ್ರ; ಚರಕ. ೩. ವಿಶೇಷಕ್ಕಾಗಿ
ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೂರಿಸಿ ತರುಗಿಸುವ
ಚಕ್ರಾಕಾರದ ಒಂದು ಸಾಧನ;
ಗಿರಕಾಶೆ.

ರಾಟಕ ೧. = ರಾಟಣ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಯುದ್ಧಸಾಮಗ್ರಿ.

ರಾಟಾಲ(ಕ) = ರಾಟಣ.

ರಾಟಿ (ನಾ). ೧. ನೂಲುವ ಸಾಧನ; ಚರಕ.
೨. ನೀರೆತ್ತಲು ಬಾವಿಗೆ ಅಳವಡಿಸುವ
ಗಾಲಿ, -ಚಕ್ರ; ಅರಟೆ.

ರಾದಿ (ನಾ). ೧. ಕಸರು; ಪಂಕ. ೨. ಕೊಳೆ;
ಕಡ್ಡಲ.

ರಾಣಿ (ನಾ). ಅರಸ; ದೊರೆ.

ರಾಣಿ = ರಾಜ್ಞಿ. ~ವಾಸ = ಅಂತಃಪುರ;
ಜನಾನ.

ರಾಣುವೆ (ನಾ). ಸೈನ್ಯ; ಪಡೆ.

ರಾಠಲು (ನಾ). ಒಂದು ಅಳತೆಯ ಮಾನ.

ರಾತೀಪು (ನಾ). ಪುಸ್ತಿಯಾದ ಆಹಾರ;
ಸತ್ತಯ್ಯುವ ಆಹಾರ.

ರಾತೀಮು = ರಾತೀಪು.

ರಾತ್ರಿ (ನಾ). ಇರುಳು; ನಿಶ. ~ ಈಶ
= ಚಂದ್ರ. ~ ರಾಜೇಂದ್ರಾಯಲ್ಲಿ ಅರಳುವ
ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸುನಾಸನೆಯ ಜೊತ್ತು.
ರಾತ್ರೆ = ರಾತ್ರಿ.

ರಾತ್ರಿಂದ (ನಾ). ೧. ಸಿದ್ಧಾಂತ; ಪತ್ರ.
೨. ರಂಪ; ಗಲಾಟೆ.

ರಾಠಿ (ನಾ). ೧. ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು;
ಅನೂರಾಧಾ ನಕ್ಷತ್ರ. ೨. ಕರ್ಣನ ಸಾಕು
ಕಾಯಿ. ೩. ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರೇಯಸಿ.

ರಾಠೀಯ(ನಾ). ರಾಠೀಯ ಸಾಕುಮಗ; ಕರ್ಣ.

ರಾಠು (ನಾ). ೧. ರಾಹು. ೨. ಗರ್ವ; ನೊಕ್ಕು.

ರಾಮ (ನಾ). ೧. ಕಪ್ಪು; ಕರಿಯ ಬಣ್ಣ.

೨. ಪ್ರಿಯ; ನಲ್ಲ. ೩. ಬಿಳುಪು; ಧನಕತೆ.

೪. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಏಳನೆಯ ಅವತಾರ.

೫. ಪರಶುರಾಮ. ೬. ಬಲರಾಮ. (ಗು).

೭. ಚೆಲುವಾದ; ಮನೋಹರವಾದ.

~ ಅಯ.ನ(ಣ) = ರಾಮನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು

ಕುರಿತ ಕಾವ್ಯ. ~ ಹಿಂಕೆ(ತಿ) = ರಾಮನ

ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ಚಿತ್ರವನ್ನೊಳಗೊಂಡ

ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಾಣ್ಯ. ~ ದ್ವೈತವರಾಮನ

ಬಂಟಿ; ಹನುಮಂತ. ~ ನವಮಿ

= ಚೈತ್ರಮಾಸದ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ದಿನ ಮತ್ತು

ಅಂದು ಆಚರಿಸುವ ರಾಮನ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ.

~ ಬಾಣ = ೧. ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಾಣ.

೨. ಗುರಿತಪ್ಪದ, ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ

ಉಪಾಯ. ~ ರಾಜ್ಯ = ೧. ರಾಮನ ಅಳ್ಳಿಕೆ.

೨. ಸುಖೀ ರಾಜ್ಯ.

ರಾಮಕ (ನಾ). ಇಂಗು; ಹಿಂಗು.

ರಾಮಗೇಯಕ (ನಾ). ಸುಂದರವಾದುದು;

ಚೆಲುವಾದುದು.

ರಾಮಫಲ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ

ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು.

ರಾಮರಸ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಾದಕ

ರಾಮ (ನಾ). ೧. ಹೆಂಗಸು; ಸ್ತ್ರೀ. ೨. ಚೆಲುವು;
ಸುಂದರಿ. ೩. ಲಕ್ಷ್ಮಿ.

ರಾಯ (ನಾ). ೧. ರಾಜ; ಅರಸ; ಒಡೆಯ.

(ಗು). ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ; ದೊಡ್ಡ.

~ ಅಂಜೆ = ರಾಜಕಂಸ. ~ ಕಟಕ

= ರಾಜನ ಸೈನ್ಯ; ಅರಸನ ಬಲ.

ರಾಯಗಿಡಗ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ರಣ

ವಾದ್ಯ; ದೊಡ್ಡ ನಗಾರಿ.

ರಾಯಗಿಡಿಬಿಡಿ = ರಾಯಗಿಡಗ.

ರಾಯಭಾರ (ನಾ). ೧. ರಾಜ್ಯಭಾರ; ಅಳ್ಳಿಕೆ.

೨. ಸಂಧಾನ; ದಾಕ.

ರಾಯಭಾರಿ (ನಾ). ಬೇರೊಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ

ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುವ ರಾಜಪ್ರತಿನಿಧಿ.

ರಾಯಸ (ನಾ). ೧. ರಾಜ, ಗುರು ಮುಂತಾದ

ಹಿರಿಯರಿಂದ ತರುವ ಪತ್ರ; ನಿರೂಪ.

೨. ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾದ ಕೆಲಸ. ~ ಇಗ

= ರಾಯಸವನ್ನು ಬರೆಯುವ ಅಥವಾ

ಒಯ್ಯುವ ಅಧಿಕಾರಿ.

ರಾಯಕ (ನಾ). ಮೊಸರಿನಿಂದ ಮಾಡುವ

ಒಂದು ಬಗೆಯ ವ್ಯಂಜನವದಾರ್ಥ; ಹಸಿ

ಮಜ್ಜೆಗೆ ಹುಳಿ.

ರಾರಾಜಸು = ರಾಜಿಸು.

ರಾವ (ನಾ). ಧ್ವನಿ; ಕೂಗು.

ರಾವಣ (ನಾ). ೧. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗುವಿಕೆ;

ಒದರುವಿಕೆ. ೨. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗುವವನು;

ಬೊಬ್ಬೆಯಡುವವನು. ೩. ಲಂಕೆಯ ಒಬ್ಬ

ದೊರೆ; ವಿಶ್ವವಸ್ತು ಎಂಬುವವನ ಮಗ.

~ ರಿಪು = ರಾವಣನ ಹಗೆ; ರಾಮ.

~ ವೀಣೆ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ವೀಣೆ.

~ ಸಂನ್ಯಾಸಿ = ಸಾಧುವೇಷದಿಂದ ಜನರನ್ನು

ವಂಚಿಸುವವನು; ಕಪಟ ಸಂನ್ಯಾಸಿ.

~ ಹಸ್ತ = ರಾವಣವೀಣೆ.

ರಾವು (ನಾ). ೧. ನವಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು;

ರಾಹು. ೨. ಗ್ರಾಹ್ಯದ್ರವ್ಯ. ೩. ದೆವ್ವ.

ಪಿಶಾಚಿ ಮುಂತಾದುವು ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ.
(ಗು). ೪. ಭಯಂಕರವಾದ; ಭೀಕರ.
~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು = ಭಯಂಕರನಾದ ಕಣ್ಣು;
ಕೆಟ್ಟ ಕಣ್ಣು. ~ಕ(ಗ)ನ್ನದಿ = ಸಣ್ಣ ವಸ್ತು
ವನ್ನು ದೊಡ್ಡದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವ
ಕನ್ನದಿ; ಭೂತಗನ್ನದಿ. ~ತೆಗೆ = ಕೆಟ್ಟ
ಗ್ರಹದಿಂದ ಹೊರತು ಹೋದವನ್ನು
ಹೋಗಲಾಡಿಸು. ~ಬದಿ = ೧. ದಿಗ್ಗುಮ
ಗೊಳಗಾಗು. ೨. ದೆವ್ವ, ಪಿಶಾಚಿಗಳ
ಬಾಧೆಗೊಳಗಾಗು. ~ಹಿಡಿ = ರಾವುತದಿ.

ರಾವುತ (ನಾ). ಕುದುರೆಯ ಸವಾರ; ಅಶ್ವಾ
ರೋಹಿ. ~ಇಕೆ = ೧. ಕುದುರೆ ಸವಾರ;
ಅಶ್ವಾರೋಹಣ. ೨. ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ
ಕುಳಿತು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವಿಕೆ.

ರಾವುತ = ರಾವುತ.

ರಾಶಿ (ನಾ). ೧. ಒಟ್ಟು; ಗುಣ. ೨. ಗುಂಪು;
ಸಮೂಹ. ೩. ಅಧಿಕ; ಹೆಚ್ಚಳ.
೪. ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿರುವ ಮೇಷ, ವೃಷಭ,
ಮಿಥುನ, ಕರ್ಕಾಟಕ, ಸಿಂಹ, ಕನ್ಯಾ, ತುಲ,
ವೃಶ್ಚಿಕ, ಧನು, ಮಕರ, ಕುಂಭ ಮತ್ತು
ಮೀನ ಎಂಬ ಹನ್ನೆರಡು ವಿಭಾಗ. ~ಪೂಜೆ
= ಕಣದಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯಗಳ ರಾಶಿಗೆ ಮಾಡುವ
ಪೂಜೆ.

ರಾಶಿ = ರಾಶಿ.

ರಾಷ್ಟ್ರ (ನಾ). ಒಂದು ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ
ಪ್ರದೇಶ. ~ಗೀತೆ = ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹಿರಿಮೆ
ಯನ್ನು ಕುರಿತ ಹಾಡು; ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯ
ಕ್ರಮದ ಪ್ರಾರಂಭ ಅಥವಾ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ
ಹಾಡುವ ಹಾಡು. ~ಧ್ವಜ = ರಾಷ್ಟ್ರದ
ಜಾವುಟ. ~ಪಕ್ಷಿ = ರಾಷ್ಟ್ರದ ಲಾಂಛನ
ವಾದ ಪಕ್ಷಿ. ~ಪತಿ = ರಾಷ್ಟ್ರದ
ಅತಿ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿ. ~ಪ್ರಜ್ಞೆ = ರಾಷ್ಟ್ರದ
ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಜಾಗೃತ ಬುದ್ಧಿ.

ರಾಷ್ಟ್ರಕ (ನಾ). ಒಂದು ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರಿಯ (ನಾ). ರಾಜನ ಭಾವಮೈದುನ.
ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ (ನಾ). ಸಂಸ್ಥೆ ಮುಂತಾದುವು
ಗಳ ಹಕ್ಕಿನ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರವು ತನ್ನ
ಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ೧. = ರಾಷ್ಟ್ರಿಯ. (ಗು).

೨. ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ; ದೇಶೀಯ.

ರಾಸ (ನಾ). ೧. ಸದ್ದು; ಗದ್ದಲ. ೨. = ರಾಸ
ಕ್ರೀಡೆ. ~ಕ್ರೀಡೆ = ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು
ಗೋಪಿಕಾಸ್ತ್ರೀಯರ ಶೃಂಗಾರನರ್ಪಣ.
~ಲೀಲೆ = ರಾಸಕ್ರೀಡೆ.

ರಾಸಭ (ನಾ). ೧. ಕತ್ತಿ; ಗಾರ್ದಭ. (ಗು).

೨. ಅರಡುವ; ಒದರುವ.

ರಾಸಭಿ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣುಕತ್ತಿ.

ರಾಸಭಿ = ರಾಸಭಿ.

ರಾಸಾಯನಿಕ (ನಾ). ೧. ರಸಾಯನ
ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಸ್ತು.
(ಗು). ೨. ರಸಾಯನ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ರಾಸಿ = ರಾಶಿ.

ರಾಸು (ನಾ). ಜಾನುವಾರು; ದನ; ಕಾಬ್ಬೆ.

ರಾಸ್ಮಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಔಷಧಿ ಸಸ್ಯ
ಮತ್ತು ಅದರ ಬೇರು.

ರಾಹು ೧. = ರಾವು. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಭಯಂಕರ ವಿಷ. ೩. ಅಗ್ನಿ; ಬೆಂಕಿ.
~ಕಾಲ = ಅಶುಭ ಘಳಿಗೆ; ಪ್ರಶಸ್ತನಲ್ಲದೆ
ಕಾಲ. ~ಗ್ರಹ = ೧. ರಾಹುಮಂಟು ಗ್ರಹ
ದಿಂದ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ. ೨. ಕಪ್ಪಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ.

ರಾಹುತಿ (ನಾ). ದೇರೆ; ಗುಡಾರ; ತಂಬೂ.

ರಾಹುತ = ರಾವುತ.

ರಾಹುತ್ = ರಾವುತ.

ರಾಳ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ
ಮತ್ತು ಅದರ ರಸದಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ
ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ; ಲೋಟಾನ. ೨. ಹಲವು
ಮರಗಳಿಂದ ಹೊರಸೂಸುವ ಅಂಟು.

ರಿಂಗಣ (ನಾ). ೧. ಕುಣಕ; ನರ್ತನ.

೨. ಸರಿಯಾಗಿ; ದರಿ ಬಾ ದು ವಿ ಕೆ.

೩. ಜಾರುವುದು; ಕಳಚುವುದು.

~ಕು(ಗು)ಣಿ = ನರ್ತನ; ನಾಟ್ಯನಾಡು.

ರಿಣಾಪು (ನಾ). ಕುದುರೆಯನ್ನು ಏರುವಾಗ ಕಾಲನ್ನು ಹೊಡೆದು ಚೀನಿಗೆ ಅಳವಡಿಸಿರುವ ಬಳಿ; ಅಂಕವಳ.

ರಿಶ್ವ (ನಾ). ೧. ಸಾಲಿ; ಬಂದು; ಶೂನ್ಯತೆ.

೨. ಬಿಡುವ; ದರಿಪು. (ಗು). ೩. ಬರಿ

ದಾಡೆ; ಶೂನ್ಯನಾದ. ೪. ವ್ಯರ್ಥವಾದ;

ಪೂರ್ವಾದ. ೫. ಬಿಡತನದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳಿಸು = ತೆರವು ಮಾಡು;

ಬಾಲಿನಾಡು ~ಪಕ್ಷ = ೧. ಬರಿದಾದ

ಕೈ; ಸಾಲಿಕೈ. ೨. ಬಿಡನ; ದರಿಪು.

ರಿಶ್ವ (ನಾ). (ಹಿತ್ತಾಳೆಗಳಿಗಾಗಿ ಬಂದ) ಅಸ್ತಿ.

ರಿಶ್ವ (ನಾ). ಹಿಂದೆ ಬಗೆಯ ನಾಡನ.

ರಿಗ್ಗವಣಿ (ನಾ). ಹಿಂದು ಬಗೆಯ ನಾಡು;

ನೃಪಂಗೆ.

ರಿಚಿ (ನಾ). ಮಂತ್ರ; ಪುಕ್ಕು; ಪುಜೆ.

ರಿಣ (ನಾ). ೧. ಸಾಲ; ಪುಣ. ೨. ಹಂಗು.

೩. ಉಪಕಾರ.

ರಿಶು (ನಾ). ಸಸಂಕ, ಸ್ತೀಷ್ಠ ಮೊದಲಾದ

ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಒಂದು ಕಾಲಮಾನ.

ರಿಶು (ನಾ). ದಗೆ; ಮೈರಿ. ~ಚಕ್ರ = ಶತ್ರು

ಸೇನೆ.

ರಿಯಾಯಿತಿ = ರಿಯಾಯಿತಿ.

ರಿಯಾಯಿತಿ (ನಾ). ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು;

ಸೋಡಿ.

ರಿಣಾಜು (ನಾ). ಸಂಪ್ರದಾಯ; ರೂಢಿ.

ರಿಪಿ (ನಾ). ಪಶ್ಚಿಮ; ಬುಧಿ.

ರಿಣಾಲಿ (ನಾ). ಕುದುರೆಗಳ ಸೈನ್ಯ; ಅಶ್ವದಳ.

ರಿಪಿ = ರಿಪಿ.

ರಿತಿ (ನಾ). ೧. ವಿಧಾನ; ಕ್ರಮ; ಪದ್ಧತಿ.

೨. (ಸಾಹಿತ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ) ಶೈಲಿ. ೩. ಗತಿ;

ಚಲನೆ. ೪. ಪ್ರವಾಹ. ೫. ಎಲ್ಲೆ; ಗಡಿ.

೬. ಸ್ವಭಾವ. ೭. ಲಕ್ಷಣ. ೮. ಹಿತ್ತಾಳೆ.

೯. ಲೋಹಗಳಿಗೆ ಹಿಡಿಯುವ ಜಂಗು,

-ತುಕ್ಕು.

ರಿಣಪು(ನಾ). ಮರದ ಅಥವಾ ಬಿದಿರಿನ ಸೀಳು;

ರಿಪಿಗು.

ರುಂಜಿ (ನಾ). ಹಿತ್ತಾಳೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ

ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಗಾರಿ.

ರುಂಡ (ನಾ). ೧. ತಲೆಯಿಲ್ಲದ ದೇಹ; ಅಟ್ಟ;

ಕಬಂಧ. ೨. ತಲೆಬುರುಡೆ; ಕಮಾಲ.

~ಅಭರಣ = ೧. ರುಂಡಮಾಲೆ. ೨. ತಲೆ

ಬುರುಡೆಗಳನ್ನು ಹಾರವನ್ನಾಗಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡ

ವನ; ಶಿವ. ~ಮಾಲಿ = ೧. ಶಿವ. ೨. ಕಾಳಿ.

ರುಂದಿ (ನಾ). ಅಗಲ; ವಿಸ್ತಾರ.

ರುಂಪು (ಗು). ವಿಶಾಲವಾದ; ವ್ಯಾಪಕವಾದ;

ವಿಸ್ತಾರವಾದ.

ರುಂಪರಿ (ನಾ). ಭೂಮಿ; ಪೃಥ್ವಿ.

ರುಕ್ಕು (ನಾ). ವೇದದ ಮಂತ್ರ.

ರುಕ್ಕು (ನಾ). ೧. ಬಂಗಾರ; ಚಿನ್ನ.

೨. ಕಬ್ಬಿಣ. (ಗು). ೩. ಮಿರೆಗುವ;

ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ. ~ಅಂಗೆದ = ೧. ಚಿನ್ನದ

ಕೋಳುಬಂದಿ. ೨. ಒಬ್ಬ ರಾಜನ ಹೆಸರು.

ರುಪ್ಪ (ನಾ). ೧. ಕರಡಿ; ಭಕ್ಷು. ೨. ನಕ್ಷತ್ರ;

ತಾರೆ. (ಗು). ೩. ಬರಹಾದ; ಕತಿನ;

ಅನಾಗರಿಕ. ೪. ನೀರಸವಾದ.

ರುಬೋತ (ನಾ). ಮದುವೆಯ ಹಿಂದಿನ ದಿನ

ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಗಂಡಿನ ಕಡೆಯವರಿಗೆ

ಹಾಕುವ ಭೋಜನ.

ರುಗ್ಗ (ಗು). ೧. ರೋಗಕೂಡಿತವಾದ; ಬೇನೆ

ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ೨. ಬಾಗಿಡ; ಕೊಂಕಿದ.

~ಅವಸ್ಥೆ = ರೋಗಿಯು ಇರಲು, -ಅವಸ್ಥೆ.

~ಅಯು = ಆಯುಷ್ಯ; ದಮಾಪಾನ.

ರುಚಿ (ನಾ). ೧. ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ. ೨. ಕಿರಣ;

ಕದಿರು. ೩. ಅಸಿ; ಬಯಕೆ; ಅಸಕ್ತಿ.

೪. ಅಸ್ತಾದ; ಸವಿ. ~ಇಸು = ೧ ಅಸ್ತಾದಿ
ವಿಸು. ೨. ಸವಿಯಾಗು; ತಿನ್ನಲು
ಯೋಗ್ಯವಾಗು. ೩. ಹೊಳೆ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು.
೪. ಇಪ್ಪನಾಗು; ಸೇರು. ~ಕಟ್ಟು = ಅಸ್ತಾದಿನೆಗೆ
ಯೋಗ್ಯವಾದುದು; ಸವಿಯಾದುದು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು =
ಸವಿಯಿಲ್ಲದಾಗು; ಅರುಚಿಯುಂಟಾಗು. ~ಪೆ(ನೆ)ಣು(ರು) = ಕಾಂತಿ
ಯನ್ನು ಹೊಂದು; ಹೊಳಪೇರು.

ರೂಚಿಕರ (ಗು). ೧. ಸವಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ
೨. ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕೊಡುವ.

ರೂಚಿರ (ಗು). ೧. ಮನೋಹರವಾದ;
ಅಂದವಾದ. ೨. ಸ್ವಾದುವಾದ; ಸವಿಯಾದ.

ರೂಚ್ಛ (ಗು). ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ; ಉಜ್ವಲ
ವಾದ.

ರೂಜ (ನಾ). ಕಾಯಿಲೆ; ರೋಗ; ಬೇನೆ.

ರೂಜನ = ರೂಜ.

ರೂಜು (ನಾ). ೧. ಒಪ್ಪ; ಸಹಿ; ಅಂಕಿತ.

೨. ಪ್ರಮಾಣ; ಸಾಕ್ಷ್ಯ. (ಗು). ೩. ನೇರ
ವಾದ; ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ. ೪. ಆಶಂಕರ
ವಿಲ್ಲದ; ಸರಳವಾದ. ~ಮಾಡು

= ೧. ಹಸ್ತಾಕ್ಷರವನ್ನಿಡು; ಸಹಿಸು.

೨. ಸ್ವೀಕರಿಸು; ದೃಢಪಡಿಸು

ರೂಜುಪಾತು (ನಾ). ೧. ದೃಢಪಡಿಸುವ
ಸಾಧನ; ಪ್ರಕಾಶ; ಸಾಕ್ಷ್ಯ. ೨. ಸಾಧಿಸು
ವಿಕೆ; ದೃಢಪಡಿಸುವಿಕೆ.

ರೂಜಿ = ರೂಜ.

ರೂಜಿ = ರೂಜ.

ರೂಕ ೧. = ರೂಕಿ. (ಗು). ೨. ಧ್ವನಿಯಿಂದ
ಕುಂದಿದ; ಶಬ್ದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.

ರೂಕಿ (ನಾ). (ಹಕ್ಕಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳ)
ಧ್ವನಿ.

ರೂಕು = ರೂಕು.

ರೂದಿತ (ನಾ). ೧. ಆಳು; ರೋದನ. (ಗು).

೨. ದುಃಖದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ರೂದ್ಧ (ಗು). ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಅಡ್ಡಿ
ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.

ರೂದ್ರ (ನಾ). ೧. ಅಭಿಮಾನವನ್ನು;
ಅರಚುವವನು. ೨. ಭಯಂಕರವಾದವನು.

೩. ಶಿವ. (ಗು). ೪. ಭೀಕರವಾದ;
ಭಯಾನಕವಾದ. ~ಅವತಾರ = ೧. ಶಿವನ

ಅಂಶದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನು. ೨. ಭಯಂಕರ
ರೂಪ. ~ಗಂಟಿ = ೧. ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಆಕಾರದ

ಅಂಚ. ೨. ಸೀರೆ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಹೂವಿನ ಗಿಡ. ~ಗಣಿ = ಶಿವನ ಪರಿವಾರ.

~ನಾಟಕ = ದುಃಖಾಂಶವಾದ ನಾಟಕ;
ದುರಂತನಾಟಕ. ~ನಾಯಕ = ರುದ್ರ

ನಾಟಕದ ನಾಯಕ. ~ಭೂಮಿ = ಸುಡು
ಗಾಡು; ಶ್ವಶಾನ. ~ವೀಣಿ = ಒಂದು

ಬಗೆಯ ವೀಣೆ. ~ಸೂಕ್ತ = ಬುಗ್ಗೆದದಲ್ಲಿ
ಶಿವನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವ ಭಾಗ.

ರೂಪಾಕ್ಷ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ
ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾಯಿ. ~ಮಾಲಿ

= ರೂಪಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸರ.

ರೂಪಾಕ್ಷಿ = ರೂಪಾಕ್ಷ.

ರೂಫಿರ (ನಾ). ೧. ರಕ್ತ; ನೆತ್ತರು. ೨. ಕೆಂಪು
ಬಣ್ಣ; ಕೆಂಬಣ್ಣ. ೩. ಮಂಗಳಗ್ರಹ;

ಅಂಗಾರಕ. ~ಅಶನ = ರಕ್ತವನ್ನೇ
ಆಹಾರವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು; ರಾಕ್ಷಸ.

~ಪುಷ್ಪ = ಕೆಂಪುದಾಸವಾಳ, ಕೆಂಪು
ಕಣಗಿಲೆ ಮುಂತಾದ ಕೆಂಬಣ್ಣದ ಹೂವು.

ರೂಪಾಯಿ = ರೂಪಾಯಿ.

ರೂಬ್ಬ (ಕ್ರಿ). ಒರಳಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ತಿರುವು; ಆರೆ;
ನುಣ್ಣಿಗೆ ಅಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ~ಕ(ಗೆ)ಲ್ಲು

= ರೂಬ್ಬಗುಂಡು. ~ಗುಂಡು = ತಿರುವಿನ
ಕಲ್ಲು.

ರೂಮಲು (ನಾ). ಶಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ
ಬಟ್ಟೆ; ಮುಂಡಾಸು.

ರೂಮೆ (ನಾ). ಉಪ್ಪಿನ ಗಣಿ.

ರುರು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜಿಂಕೆ.

ರುನ್ನಿ (ನಾ). ತಾಮ್ರದ ಸಣ್ಣನಾಣ್ಯ; ಕಾಸು.
ರುಪುವತ್ತು (ನಾ). ಲಂಚ.

ರುಪ್ಪ (ಗು). ಕೋಶಗೊಂಡ.

ರುಸುಮು (ನಾ). ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣ; ಶುಲ್ಕ.

ರುಳಿ (ನಾ). ಕಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಬೆಳ್ಳಿಯ
ಸರಪಳಿ; ಜೈನು; ಲುಳಿ.

ರೂಕ್ಷ (ನಾ). ಗ. ಒರಟು; ಕ್ರೂರ. ೨. ಒರಟು
ತನ; ಕಾಶಿನ್ಯ. (ಗು). ೩. ಒರಟಾದ;
ಮೃದುನಲ್ಲದೆ. ~ಅಕಾರ = ಗ. ಒರಟಾದ
ಸ್ವರೂಪ. ೨. ಒರಟುಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳವನು.

ರೂಢಿ = ರೂಢಿ. ~ಇಸು = ರೂಢಿಸು.

ರೂಢಿ (ಗು). ಗ. ಬೆಳೆದ; ಬಲಿತ. ೨. ಬಳಕೆ
ಯಲ್ಲಿರುವ; ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿರುವ.
೩. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ; ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ.
೪. ಸರ್ವವಿಧಿತವಾದ; ನಿಶ್ಚಿತವಾದ
೫. ಹತ್ತಿದ; ಏರಿದ. ~ಮೂಲ = ದೃಢ
ವಾಗಿ ನೆಲಸಿರುವ; ಬೇರೂರುವ.

ರೂಢಿ (ನಾ). ಗ. ಭೂಮಿ; ಧರೆ. ೨. ಏಳಿಗೆ;
ಅಭಿವೃದ್ಧಿ. ೩. ಉಗಮ; ಹುಟ್ಟು.
೪. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ; ಕೀರ್ತಿ. ೫. ಬಳಕೆ;
ಅಭ್ಯಾಸ. ~ಇಸು = ಗ. ಬಳಸಲ್ಪಡು;
ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡು. ೨. ಹೆಸರುವಾಸಿ
ಯಾಗು; ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಹೊಂದು. ೩. ಏಳಿಗೆ
ಹೊಂದು; ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗು. ೪. ಬೆಳೆಸು;
ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ೫. ಹೆಚ್ಚು
ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡು; ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು.
~ಪ(ವ)ಡೆ = ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗು; ಹೆಸರು
ವಾಸಿಯಾಗು ~ಪತಿ = ರಾಜ; ದೊರೆ.
~ಪೆ(ವೆ)ಣ್(ರ್) = ರೂಢಿನದೆ.

ರೂಪ ಗ. = ರೂಪ. ೨. ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿ; ಇರುವಿಕೆ.
೩. ಪ್ರತಿಮೆ; ಮೂರ್ತಿ. ೪. ರೀತಿ; ಬಗೆ;
ಸ್ವಭಾವ. ~ಅಂಶರ = ಬೇರೆ ರೂಪ; ಭಿನ್ನ
ರೂಪ. ~ಂ(ತ)ದ(ಳೆ) = ರೂಪವನ್ನು

ತಾಳು, -ಹೊಂದು. ~ಗ್ರಾಹಿ = ರೂಪ
ವನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಸಾಧನ; ಕ್ಯಾಮರಾ.
~ಪರಾವರ್ತನೆ = ರೂಪವನ್ನು
ಬದಲಾಯಿಸುವುದು; ಬೇರೆ ರೂಪವನ್ನು
ಧರಿಸುವುದು. ~ರೇಖೆ(ಪೆ) = ಒಂದು
ಯೋಜನೆ ಅಥವಾ ವಿಷಯದ ಸ್ಥೂಲ
ಸ್ವರೂಪ. ~ಸ್ತವ = ರೂಪವನ್ನು
ಹೊಗಳುವುದು, -ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡುವುದು.

ರೂಪಕ (ನಾ). ಗ. ಚೆಲುವು; ಸೂಗಸು.

೨. ನಾಟಕ, ಪ್ರಹಸನ ವೇದಲಾದ ದೃಶ್ಯ
ಕಾವ್ಯ. ೩. ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ರೂಪಜೀವಿ = ರೂಪಾಜೀವಿ.

ರೂಪಧಾರಿ (ನಾ). ಗ. ಆಕಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿ
ವವನು. ೨. ವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವವನು.

ರೂಪವತಿ (ನಾ). ಚೆಲುವೆ; ಸುಂದರಿ.

ರೂಪಸಿ = ರೂಪವತಿ.

ರೂಪಾಜೀವಿ (ನಾ). ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಜನ
ರನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುವವಳು;
ವೇಶ್ಯೆ; ಸೂಳೆ.

ರೂಪಾಜೀವಿ = ರೂಪಾಜೀವಿ.

ರೂಪಾಯಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಿಯ ನಾಣ್ಯ
ಮತ್ತು ಅದರ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಹಣ

ರೂಪಿಣಿ = ರೂಪವತಿ.

ರೂಪಿತ (ಗು). ಆಕಾರ ಹೊಂದಿದ; ರೂಪ
ವನ್ನು ಪಡೆದ.

ರೂಪು (ನಾ). ಗ. ಚೆಲುವು; ಅಂಜ. ೨. ಆಕಾರ;
ಆಕೃತಿ. ~ಅಡಗು = ಕಾಣದಾಗು; ಕಣ್ಮರೆ
ಯಾಗು. ~ಅಬಾ(ಳಿ) = ರೂಪುಗೆಸು.
~ಇಸು = ಗ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಕಣ್ಮರಿ
ಬೇಳು. ೨. ಕೋಶವನ್ನು ತೋರಿಸು;
ಸಿಟ್ಟಿಗೆಳು ~ಇಸು = ಗ. ತಿಳಿಸು;
ಪ್ರತಿಪಾದಿಸು. ೨. ಆಕಾರವನ್ನು ಕೊಡು;
ಮೂರ್ತಗೊಳಿಸು. ೩. ಪರಿಶೀಲಿಸು;
ವಿವೇಚಿಸು. ೪. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳು;

ಗೋಚರವಾಗು. ~ಕೆ(ಗೆ)ರೆ = ರೂಪವು
ಕಾಣದಂತಾಗು ; ನೇಷಮರೆಸಿಕೊಳ್ಳು.
~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ೧. ಆಕಾರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗು.
೨. ಸೌಂದರ್ಯವು ಹಾಳಾಗು. ~ಕೊಡು
= ೧. ಆಕಾರವನ್ನು ಕೊಡು. ೨. ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ
ಕರು ; ರೂಪಿಸು ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್
= ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆ ; ಆಕಾರವನ್ನು
ಹೊಂದು.

ರೂಪ್ಯ (ನಾ). ೧. ಮುದ್ರೆ ; ಅಂಕಿತ.
೨. = ರೂಪಾಯಿ. ೩ ಬೆಳ್ಳಿ. (ಗು).
೪. ಚಿಲುನಾದ ; ಸೊಗಸಾದ. ೫. ಮುದ್ರೆ
ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ. ~ಅಚಲ = ಬೆಳ್ಳಿಯ
ಬಿಟ್ಟು ; ಕೈಲಾಸ.

ರೂಬುರೂಬು (ಅ). ಮುಖಾ ಮುಖಿ ;
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ.

ರೂವಾರ (ನಾ). ಶಿಲ್ಪ ; ಕೆತ್ತನೆಕೆಲಸ.
ರೂವಾರಿ (ನಾ). ಶಾಸನ, ಶಿಲ್ಪ ಮುಂತಾದುವು
ಗಳನ್ನು ಕೊರೆಯುವವನು ; ಕಲ್ಲೋಜ.

ರೂವು = ರೂಪು.

ರೂಹ = ರೂಪು.

ರೂಪಾರ = ರೂವಾರ.

ರೂಪು = ರೂಪು.

ರೇಂಜಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ
ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು. ೨. = ಪಿಂಚೆ.

ರೇಂಜಿ (ನಾ). ಮರದ ಕೊಂಬೆ ; ಗಿಲ್ಲು.

ರೇಳ್ಕೆ = ಪಿಂಕೆ. ~ಬಿಚ್ಚು = ೧. ಗರಿಗೆದರು.
೨. ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ ಕೂಡಿಸು.

ರೇಳು (ನಾ). ೧. ಯಾವುದಾದರೊಂದು
ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವ ಮತ್ತೊಂದು
ಲೋಕದ ಹೊದಿಕೆ ; ತಗಡು. ೨. ಹೂವಿನ
ಪಳೆ ; ಪಟಲ.

ರೇಳೆ = ರೇಖೆ

ರೇಖಾಂಶ (ನಾ). ಗೋಳದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರದಿಂದ
ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಎಳೆದಿರುವ ಗೆರೆ ; ಲಂಬರೇಖೆ.

ರೇಖಾಗಣಿತ (ನಾ). ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಪ್ರಕಾರ ; ಜ್ಯಾಮಿತಿ.

ರೇಖಾಚಿತ್ರ (ನಾ). ಬರಿಯ ಗೆರೆಗಳಿಂದ
ರಚಿಸಿದ ಚಿತ್ರ.

ರೇಖಾವಿನ್ಯಾಸ (ನಾ). ಗೆರೆಗಳ ರಚನೆ.

ರೇಖೆ (ನಾ). ೧. ಗೆರೆ ; ಗೀಟು. ೨. ಸಾಲು ;
ಹಿಳಿ. ೩. ಕೃತ್ತಿ ; ತೆಣ್ಣೆ. ೪. ಮೋಸ ;
ಮಂಚನೆ. ೫. ಅಲ್ಪ ; ಸ್ವಲ್ಪ. ೬. ಅಂಚ ;
ಚಂದ. ~ಇಸು = ೧. ಗೆರೆಯನ್ನು ಎಳೆ.
೨. ಗೆರೆಗಳಿಂದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆ.
೩. ಕಲ್ಪಿಸು ; ಯೋಚಿಸು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣು
= ಅಂಚವಾಗಿ ಕಾಣು ; ಶೋಧಿಸು.
~ಮಾಡು = ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ
ಸಿದ್ಧಪಡಿಸು, -ಹಸನುಮಾಡು.

ರೇಗಟಿ = ರಾಗಟಿ.

ರೇಗಟಿ = ರಾಗಟಿ.

ರೇಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಿಟ್ಟಾಗು ; ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು ;
ಕೆರಳು. (ನಾ). ೨. ಕೋಪ ; ಸಿಟ್ಟು.
೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ; ಎಲಚಿ.
~ಇಸು = ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡು ;
ಕೆರಳಿಸು.

ರೇಚಕ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಾಜಾಯಾಮದಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ ; ಉಸಿರನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ
ಬಿಡುವುದು. ೨. ಭೇದಿ ಮಾಡಿಸುವ ಔಷಧ ;
ವಿರೇಚಕ.

ರೇಚನ (ನಾ). ಭೇದಿ ; ವಿರೇಚನ.

ರೇಚಿತ (ನಾ). ೧. ಕಾಡುರೆಯು ನಡೆಗಿಯಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಬಗೆ. (ಗು). ೨. ಹೊರಕ್ಕೆ
ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ; ಹೊರಡೂದಿದ.

ರೇಚಿಸು (ಕ್ರಿ). ಪ್ರಾಜಾಯಾಮದಲ್ಲಿ
ಉಸಿರನ್ನಿಡಿದು ವಾಯುವನ್ನು ಮೂಗಿನಿಂದ
ಹೊರಬಿಡು.

ರೇಚಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಬುಗುಚ್ಚ ; ಹೇಸಿಗೆ.

೨. ಕತ್ತಲು ; ಕೊಳೆ.

ರೇಣು (ನಾ). ೧. ಧೂಳಿನ ಕಣ. ೨. ಹೂವಿನ ಪರಾಗ. ೩. ಹೆಣ್ಣಿನ; ಬಿಡಿ.

ರೇಣುಕೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ; ತಕ್ಕೋಲ. ೨. ಜಮದಗ್ನಿ ಮುಷಿಯ ಹೆಂಡತಿ. ೩. ಶಕ್ತಿದೇವತೆಯಾದ ಪಾರ್ವತಿಯ ಒಂದು ಸ್ವರೂಪ; ಎಲ್ಲಮ್ಮ.

ರೇತ ೧. = ರೇತಸ್ಸು. ೨. ಪಾದರಸ.

ರೇತಸ್ಸು (ನಾ). ವೀರ್ಯ.

ರೇತಿ (ನಾ). ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಸಿಯನ್ನು ಅರಿಸಲು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮರಳು.

ರೇಪಡಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸವರು; ಬಳಿ.

ರೇಫ (ನಾ). 'ರ' ಕಾರ.

ರೇಫೆ = ರೇಫ.

ರೇವಡಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ. ~ಗಾರ = ಸಿಹಿತಿಂಡಿಯನ್ನು ಮಾಡುವವನು.

ರೇವತಿ (ನಾ). ೧. ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಸಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮತ್ತು ಆ ಸಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಳೆ. ೨. ಬಲರಾಮನ ಹೆಂಡತಿ.

ರೇವು (ನಾ). ಹಡಗು, ಮೋಡ ಮುಂತಾದುವು ಗಳು ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವ ಸ್ಥಳ; ಬಂದರು. ~ಪಟ್ಟಣ = ಹಡಗಿನ ನಿಲ್ದಾಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪಟ್ಟಣ.

ರೇವೆ (ನಾ). ಸಣ್ಣಕಣ; ರವೆ. ~ಮುಣ್ಣು = ಮೆಕ್ಕಲುಮುಣ್ಣು.

ರೇಶಿಮೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಳುವಿನ ಗೂಡಿನಿಂದ ಬರುವ ಎಳೆ.

ರೇಶ್ಮೆ = ರೇಶಿಮೆ. ~ಗೂಡು = ರೇಶಿಮೆಯ ಹುಳು ವಾಸಿಸುವ ಗೂಡು. ~ಬಟ್ಟೆ = ರೇಶಿಮೆಯ ಗೂಡಿನ ಎಳೆಗಳಿಂದ ನೆಯ್ದ ಬಟ್ಟೆ. ~ಹುಳು = ಕಂಬಳಿಹುಳುವಿನ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಳು.

ರೇಷೆ (ನಾ). ರೇಖೆ; ಗರೆ.

ರೇಷ್ಮೆ = ರೇಶಿಮೆ. ೦. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

ರೈ (ನಾ). ೧. ಐಶ್ವರ್ಯ; ಸಂಪತ್ತು. ೨. ಹೊನ್ನು; ಚಿನ್ನ. ೩. ಕಾಂತಿ; ಪ್ರಭೆ. ~ಇಸು = ಶೋಭಿಸು; ಹೊಳೆ.

ರೈತ (ನಾ). ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವವನು; ಒಕ್ಕಲಿಗ.

ರೈದ (ನಾ). ಧನವನ್ನು ಕೊಡುವವನು; ಕುಬೇರ.

ರೈವತ (ನಾ). ೧. ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದವನು; ಧನಿಕ. ೨. ಒಂದು ಪರ್ವತದ ಹೆಸರು.

ರೊಂಕೆ (ನಾ). ಕಾಡುಕೋಣದ ಗುರುಗುಟ್ಟುವಿಕೆ. ~ಇಡು = ಕಾಡುಕೋಣದಂತೆ ಧ್ವನಿ ಮಾಡು.

ರೊಂಡಿ (ನಾ). ಕಟಿ; ಟೊಂಕ; ನಡು.

ರೊಂಡೆ (ನಾ). ಕೆಸರು; ರಾಡಿ.

ರೊಕ್ಕು (ನಾ). ನಗದ. ಹಣ; ದುಡ್ಡು.

ರೊಕ್ಕುಪೆ (ನಾ). ಧನಿಕ; ಶ್ರೀಮಂತ.

ರೊಚ್ಚು (ನಾ). ೧. ಕೆಸರು; ಪಂಕ. ೨. ಗಲೀಜು; ರಾಡಿ. ೩. ಪಾಶ; ದೋಷ. ೪. ಕೋಪ; ಸಿಟ್ಟು.

ರೊಚ್ಚೆ (ನಾ). ಕೆಸರು; ಪಂಕ.

ರೊಚ್ಚು = ರೊಚ್ಚೆ.

ರೊಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿಂಡಿ. ೨. ಬ್ರೆಡ್ಡು.

ರೊಡ್ಡ (ನಾ). ೧. ಎಡಭಾಗ; ವಾಮಭಾಗ. ೨. ಎಡಗೈಯಿಂದಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು; ಎಡಚ.

ರೊಣಕು (ನಾ). ನೆಗಿತ; ಜಿಗಿತ.

ರೋಕ (ನಾ). ೧. ರಂಧ್ರ; ಕೆಂಡ. ೨. ಬೆಳಕು; ಕಾಂತಿ. ೩. ಹಡಗು. ೪. ನಗದು.

ರೋಕು (ನಾ). ಕೋಪ; ರೋಷ.

ರೋಲು (ನಾ). ಹಣ; ನಾಣ್ಯ. ~ವ್ಯಾಪಾರ = ನಗದು ವ್ಯಾಪಾರ. ~ಹಣ = ನಗದು.

ಹಣ; ರೊಕ್ಕು.

ರೋಗ (ನಾ). ಬೇನೆ; ಕಾಯಿಲೆ; ಜಡ್ಡು.
 ~ ಅಣು = ಕಾಯಿಲೆಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ
 ಕ್ರಿಮಿ. ~ ನಿವಾಸ = ಕಾಯಿಲೆಯ ಕಾರಣದ
 ಶೋಧನೆ.

ರೋಗಿ (ನಾ). ರೋಗದಿಂದ ಬೀಡಿತನಾದ
 ವನು; ವ್ಯಾಧಿಗ್ರಸ್ತ.

ರೋಗಿಷ್ಠ = ರೋಗಿ.

ರೋಗಚಕ (ನಾ). ೧. ಉತ್ತೇಜನಕರವಾದ
 ಆಹಾರ. ೨. ಹಸಿವು; ಕ್ಷುಧೆ. (ಗು).
 ೩. = ರೋಚನ.

ರೋಚನ (ಗು). ೧. ಬೆಳಕನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ;
 ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ. ೨. ಹಸಿವೆಯನ್ನುಂಟು
 ಮಾಡುವ. ೩. ರುಚಿಯಾದ; ಸವಿಯಾದ.

ರೋಚಿ (ನಾ). ೧. ಬೆಳಕು; ಕಾಂತಿ. ೨. ಕಿರಣ;
 ಕದಿರು.

ರೋಚಿಸು (ಕ್ರಿ). ಇಷ್ಟಪಡು; ಆಸೆಪಡು.

ರೋಚಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೂರ್ಛನ ಗಿಡ
 ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು; ಗುಲಾಬಿ.

ರೋಚು (ನಾ). ೧. ದಿನ; ದಿವಸ. ೨. ದಿನ
 ಗೂಲಿ; ನಿತ್ಯ ಕೊಡುವ ಸಂಬಳ. ೩. ಕೆಲಸ;
 ಉದ್ಯೋಗ. ~ ನಾವೆ = ದಿನಚರಿ ಪುಸ್ತಕ;
 ಕಿರೀಟ.

ರೋಚು (ನಾ). ೧. ರಸ್ತೆ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ
 ನೆಲವನ್ನು ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಲು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ
 ಮೊಡ್ದೆಗಳೆಲ್ಲ. ೨. ಗಾರೆಯನ್ನು ಆರಿಯುವ
 ಕಲ್ಲು.

ರೋತಿ (ನಾ). ಕೊಳಕು; ಹೇಸಿಗೆ; ಗಲೀಜು.

ರೋದನ (ನಾ). ಅಳುವಿಕೆ; ಗೋಳಾಡು
 ವುದು.

ರೋದನೆ = ರೋದನ.

ರೋದಸಿ = ರೋದಸ್ಸು.

ರೋದಸ್ಸು (ನಾ). ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಆಕಾಶ.

ರೋದಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅಳು; ಗೋಳಾಡು.

ರೋದೋಂತ (ನಾ). ಆಕಾಶದ ಒಳಭಾಗ.

ರೋಧ (ನಾ). ೧. ಅಡ್ಡಿ; ತಡೆ. ೨. ನದಿ
 ಮುಂತಾದುವುಗಳ ದಡ, -ತೀರ. ~ ಶಕ್ತಿ
 = ತಡೆಹಿಡಿಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

ರೋಧೋವಕ್ತೃ (ನಾ). ಹೊಳೆ; ನದಿ.

ರೋಪಣ (ನಾ). ೧. ಏರಿಸುವಿಕೆ; ಎಬ್ಬಿಸು
 ವಿಕೆ. ೨. ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವಿಕೆ.
 ೩. ಬಾಣ; ಸರಳು.

ರೋಮ (ನಾ). ೧. ಮೈಮೇಲಿನ
 ಕೂದಲು. ೨. ಕುಪ್ಪಳು. ~ ಉದ್ದಮು
 = ರೋಮಾಂಚನ ಉಂಟಾಗುವುದು.
 ~ ಹರ್ಷ = ರೋಮಾಂಚನವನ್ನುಂಟು
 ಮಾಡುವ ಹರ್ಷ.

ರೋಮಂಥ (ನಾ). ಹಸು ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿ
 ಗಳು ಮೆಲಕು ಹಾಕುವಿಕೆ.

ರೋಮಂಕ (ಗು). ೧. ಮೈಕುಂಬಾ ಕೂದಲು
 ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ. ೨. ರೋಂ ಧೇಶಕ್ಕೆ
 ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ರೋಮಂಥ (ನಾ). ೧. ಮೈಕುಂಬ ಕೂದಲುಳ್ಳ
 ಕುರಿ, ಕರಡಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ.
 ೨. ಒಬ್ಬ ಮನೆಯ ಹೆಸರು.

ರೋಮಾಂಚ (ನಾ). ಸವಿರೇಳುವಿಕೆ; ಪ್ರಕಳೆ.
 ರೋಮಾಂಚನ = ರೋಮಾಂಚ.

ರೋಮಂಚಿ (ನಾ). ಕುಂಚಿ; ಆರಡಿ;
 ದುಂಬಿ.

ರೋಷ (ನಾ). ಕೋಪ; ಕನಲಿಕೆ. ~ ಆವೇಶ
 = ಕೋಪದ ಅಧಿಕ್ಯ. -ಆವೇಗ.
 ~ (ಂ)ತ(ದಿ)ಟ್ಟು = ಕೋಪಗೊಳ್ಳು;
 ಸಿಟ್ಟಾಗು. ~ ಸ್ಪಂದನ = ಕೋಪವು ಹೊರ
 ಹೊಮ್ಮುವಿಕೆ.

ರೋಷಿ (ಗು). ಕೋಪವುಳ್ಳ; ಕ್ರೋಧದಿಂದ
 ಕೂಡಿದ.

ರೋಷ = ರೋಷ.

ರೋಷು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೇಸರಿಸು; ಆಸಕ್ತಪಡು.
 (ನಾ). ೨. = ರೋಷ.

ರೋಹಣ (ನಾ). ೧. ಏರುವುದು ; ಹತ್ತು
ವುದು. ೨. ಬೆಳೆಯುವುದು. ೩. ಒಂದು
ಬೆಟ್ಟದ ಹೆಸರು.

ರೋಹಿಣಿ (ನಾ). ೧. ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರ
ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮತ್ತು ಆ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ
ಬರುವ ನುಳಿ. ೨. ಹಸು ; ಆಕಳು.
೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ; ಚಂದನ.
೪ ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗಿ. ೫ ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಕಂಠರೋಗ ೬. ಚಂದ್ರನ ಹೆಂಡತಿ.
೭. ಬಲರಾಮನ ತಾಯಿ.

ರೋಹಿತ (ನಾ). ೧. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ. ೨. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಜಿಂಕೆ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಮೀನು. ೪. ರಕ್ತ. ೫. ಕುಂಕುಮ ಕೇಸರಿ.
~ಅಪ್ಪ = ಕೆಂಪುಕುದುರೆಗಳ. ಕೃಷ್ಣನು ;
ಅಗ್ನಿ.

ರೋಹಿಷ (ಕ್ರಿ). ಹತ್ತು ; ಏರು.
ರೌಕುಳ (ನಾ). ಅಧಿಷ್ಠ ; ಹೆಚ್ಚಳ.
ರೌಚ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕಾಂತಿ ; ಬೆಳಕು.
೨. ಹದಿನಾಲ್ಕು ವ.ನುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ.

ರೌದ್ರ (ನಾ). ೧. ಸಿಟ್ಟು ; ರೋಷ. ೨. ಉಷ್ಣತೆ ;
ತಾಪ. ೩. ನವರಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
೪. ಅರುವತ್ತು ಸುನತ್ನರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
(ಗು). ೫. ರುದ್ರನಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿದೆ.
೬. ಭೀಕರವಾದ ; ಭಯಂಕರವಾದ.
~ಅನತಾರ = ಭೀಕರವಾದ ಸ್ವರೂಪ.

ರೌದ್ರತೆ (ನಾ). ಭೀಕರತೆ ; ಪ್ರಚಂಡತೆ.
ರೌಪ್ಯ (ನಾ). ೧. ಬೆಳ್ಳಿ ; ರಜತ. (ಗು).
೨. ಬೆಳ್ಳಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ.

ರೌರವ (ನಾ). ೧. ವೋಷ ; ಕಪಟ. ೨. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಭಯಂಕರ ನರಕ. (ಗು). ೩. ರುರು
ಎಂಬ ಜಿಂಕೆಯ ಚರ್ಮದಿಂದ ಮಾಡಿದ.
೪. ಭೀಕರವಾದ ; ಭಯಂಕರವಾದ.

ರೌಹಿಣೀಯ (ನಾ). ೧. ರೋಹಿಣಿಯ
ಮಗ ; ಬುಧ. ೨. ಬಲರಾಮ. ೩. ನವ
ರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ; ಪಚ್ಚೆ.

ರೌಹಿಷ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜಿಂಕೆ.
೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು ; ಕಾಚಿಹುಲ್ಲು.
೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು.

ಜ(ರ) (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ನಲವ
ತ್ತೆಂಟನೆಯ ಅಕ್ಷರ.

ಜ(ರ)ಂಜಿಕೆ (ನಾ). ಅನೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು
ಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಕುವ ಭವ್ಯಾಸನ ; ಅಂಬಾರಿ.

ಜ(ರ)ಂಜಿ = ಜಂಜಿ.

ಜ(ರ)ಂಜಿಕೆ = ಜಂಜಿಕೆ.

ಜ(ರ)ಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ರೆಕ್ಕೆ ; ಪಕ್ಷ
೨. ವೊಳಕ್ಕೆಯಿಂದ ಭುಜದವರೆಗಿನ
ಕೈಯ ಭಾಗ.

ಜ(ರ)ವಕೆ (ನಾ). ಕುಪ್ಪಸ ; ಕಂಚಾಕ.

ಜ(ರ)ವಿಕೆ = ಜವಕೆ.

ಜಬ (ನಾ). ಶಕಟೀರ್ವದನಂತರ ಬರುವ 'ಜ'
ಎಂಬ ಅಕ್ಷರ.

ಜಾ(ರಾ)ಟಿಣ (ನಾ). ಜಾವಿಯಿಂದ ಸೇರಿತ್ತುವ
ಜಕ್ಕ ಅಥವಾ ಯಂತ್ರ.

ಜಾ(ರಾ)ಟಿಳ = ಜಾಟಿಣ.

ಜಾ(ರಾ)ಟಾಳ = ಜಾಟಿಣ.

ಜಾ(ರಿ)ಕ್ಕಟ (ಅ). ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ; ಸುಮ್ಮನೆ.

ಜಿ(ರಿ)ಂಕೆ (ನಾ). ರಿಕ್ಕಿ; ಗಂ.
 ಜಿ(ರಿ)ಂಜೆ (ನಾ). ಅನೆ, ಕು ದು ರೆ ಗೆ ಕ
 ಹಕ್ಕರಿಕೆ; ಗುಳ.
 ಜಿ(ರಿ)ಕ್ಕಿ = ಜಿಂಕೆ.
 ಜಿ(ರಿ)ಟ್ಟಿ = ಜಿಟ್ಟಿ.
 ಜಿ(ರಿ)ಪ್ಪು (ಕ್ರಿ). ಹೊಡೆ; ಬಡಿ.
 ಜಿ(ರಿ)ಪ್ಪೆ (ನಾ). ಕಣ್ಣಿನ ಹೊದಿಕೆ; ಎನೆ
 ~ ಬಡಿ = ಎನೆ ಮಿಟುಕಿಸು.
 ಜಿ(ರಿ)ಪ್ಪ (ನಾ). ೧. ಕುರಿ, ಹಂದಿ
 ನೊಬಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ
 ಜಾಗ; ದೊಡ್ಡಿ. ೨. ಅಶ್ರಯಸ್ಥಾನ;
 ನೆಲೆ.

ಜಿ(ರಿ)ಪ್ಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಗರ್ಜಿಸು; ಅಬ್ಬ
 ರಿಸು. (ನಾ). ೨. = ಜಿ(ರಿ)ಪ್ಪ.
 ಜಿ(ರಿ)ಪ್ಪೆ (ನಾ). ಕಪ್ಪಲ; ಕೊಳಕು.
 ಜಿ(ರಿ)ಪ್ಪೆಗ (ನಾ). ೧. ವಿನೋದಗಾರ;
 ವಿ ದೂ ಸ ಕ. ೨. ತೊಂದರೆಯನ್ನುಂಟು
 ಮಾಡುವವನು; ನಿಂದಕ. ~ ತನ = ಜಿ(ರಿ)ಪ್ಪೆ;
 ಅಣಕಾಟಿ.
 ಜಿ(ರಿ)ಪ್ಪೆ (ನಾ). ಅನಾದರ; ತಿರ
 ಸ್ಕಾರ. ~ ಅಪ್ಪು = ತಿರಸ್ಕರಿಸು; ಹೀಯಾ
 ಳಿಸು. ~ ಇಸು = ಜಿ(ರಿ)ಪ್ಪೆ.
 ಜಿ(ರಿ)ಪ್ಪೆಗ (ನಾ). ೧. ವಿಕೃತದೇಹಿ.
 ೨. ಅನಿವೇಶಿ; ಮೂರ್ಖ.

ಲ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ನಲ
 ವತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಅಕ್ಷರ.
 ಲಂಗೆ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಒಂದು ಉಡುಗೆ;
 ಪರಕಾರ.
 ಲಂಗೆಡಾ (ನಾ). ಕುಂಟೆ; ಹೆಳನ.
 ಲಂಗೆರು (ನಾ). ಬಂಧರಿನಲ್ಲಿ ಹಡಗನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸು
 ವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಡಗಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇಳಿಬಿಡುವ
 ಛಾರವಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಲಕರಣೆ.
 ಲಂಗಿಗ (ನಾ). ಗಳಿಯ ಮೇಲೆ ಕಸರತ್ತು
 ಮಾಡುವವನು; ಕೊಲ್ಲಟಿಗ; ಡೊಂಬ.
 ಲಂಗಿಸು (ಕ್ರಿ). ಹಾರು; ಜಿಗಿ; ಕುಪ್ಪಳಿಸು.
 ಲಂಗೋಟಿ (ನಾ). ಕೌಟೀನ; ಕೋವಣ.
 ಲಂಘಕ = ಲಂಗಿಗ.
 ಲಂಘನ (ನಾ). ೧. ಹಾರುವಿಕೆ; ಜಿಗಿತ
 ೨. ಮಾರುವುದು. ೩. ಹದ್ದುಮಾರಿದ

ವರ್ತನೆ. ೪. ಹತ್ತುವುದು; ಎರುವುದು.
 ಜ. ಉಪವಾಸ; ನಿರಾಹಾರ.
 ಲಂಘಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಾರು; ನೆಗೆ.
 ೨. ದಾಟು; ಮಾರು. ೩. ಮಾರಿನಡೆ.
 ಲಂಚ (ನಾ). ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಪಡೆಯುವ ಹಣ;
 ರುಪುಪತ್ತು. ~ (ಂ)ಕು(ಗು)ಳಿ = ಲಂಚ
 ಗಾಣ. ~ ಕಾ(ಗಾ)ಣ(ರ) = ಲಂಚನನ್ನು
 ಪಡೆಯುವವನು; ಲಂಚಗುಳಿ. ~ ಹೋರ
 = ಲಂಚಗಾಣ.
 ಲಂಚಿಕೆ (ನಾ). ವೇಶ್ಯೆ; ಗೂಳಿ; ಪಾದರಗಿತ್ತಿ.
 ಲಂಚೆ = ಲಂಚಿಕೆ.
 ಲಂಟಾನ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪೊದೆ;
 ಲಾಂಟಾನ.
 ಲಂಡ (ನಾ). ೧. ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದವನು;
 ಪಾಪಂಜಿ. ೨. ದುಷ್ಟ; ಕೆಟ್ಟಮನುಷ್ಯ.

೨. ಬರಟ; ಉದ್ಭವ. ೪. ಲಗ್ನಿ.
(ಗು). ೫. ನಯವಿಲ್ಲದ; ಬರಬಾದ.
೬. ಮೊಂಡಾದ; ಮೊಟಕಾದ. ~ಅಂಗಿ
=ಅರ್ಧ ತೋಳಿನ, ಉದ್ಭವ ಕಡಮೆಯಾದ
ಅಂಗಿ. ~ಜಣ್ಣು = ಗಿಡ್ಡವಾದ ಚಡ್ಡಿ,
-ಪಲ್ಲಣ. ~ತನ = ದುಷ್ಟತನ; ನೀಚತನ.
~ಪೆ(ವೆ)ಣ್ = ಲಂಡೆ. ~ಬುದ್ಧಿ = ಹೀನ
ವಾದ ಆಲೋಚನೆ.
ಲಂಡೆ (ನಾ). ನೀತಿ ನಿಯಮವಿಲ್ಲದವಳು;
ದುಷ್ಟ.
ಲಂಡಣೆಗೆ = ರಂಡವನ ಗ. ~ಇತಿ
= ರಂಡಣಿಗಿತ್ತಿ.
ಲಂಪಟ (ನಾ). ೧. ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು;
ಲಾಲನ. ೨. ಕಾಮುಕ. (ಗು). ೩. ಅತ್ಯಾಸ
ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.
ಲಂಪಟೆ (ನಾ). ೧. ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿ.
೨. ಕಾಮುಕತೆ.
ಲಂಪಟೆ (ನಾ). ೧. ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿ. ೨. ಕಾಮುಕ.
ಲಂಪಣ = ಲಂಪಟ.
ಲಂಪಣ = ಲಂಪಟ. ~ಇಕೆ = ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ.
ಲಂಬ (ನಾ). ೧. ಉದ್ದವತೆ. ೨. ರೇಖಾ
ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಸಮತಳರೇಖೆಯ ಮೇಲೆ
ಸಮಕೋನವಾಗುವಂತೆ ಎಳೆದ ಗೆರೆ.
೩. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು. (ಗು)
೪. ಬೋಲುವ; ನೇತಾಡುವ. ೫. ನೀಳ
ವಾದ; ನೇರವಾದ. ೬. ವಿಶಾಲವಾದ
~ಇಸು = ೧. ಬೋಲಾಡು; ನೇತಾಡು.
೨. ವಿಶ್ವರಿಸು; ಹರಡು. ೩. ದೊಡ್ಡದನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡು; ಹಿಗ್ಗಿಸು; ಎಳೆ. ೪. ಬರಗು;
ಆಶ್ರಯಿಸು. ~ಉದರ = ೧. ದೊಡ್ಡ
ಹೊಟ್ಟಿಯುಳ್ಳವನು. ೨. ಗಣಪತಿ: ಗಣೇಶ.
~ಕರ್ಣ = ೧. ಉದ್ದವಾದ ಕಿವಿಯುಳ್ಳ
ವನು. ೨. ಆನೆ. ೩. ಕತ್ತಿ. ~ಕೂರ್ಣ
= ಉದ್ದವಾದ ಗತ್ತವುಳ್ಳವನು.

ಲಂಬಕ-(ನಾ). ಹಾರ; ಸರ.
ಲಂಬಣ (ನಾ). ೧. ಕುಚ್ಚು; ಗೊಂಡೆ.
೨ = ಲಂಬಣೆ (ಗು). ೩. ಬೋಲಾಡುವ;
ನೇತಾಡುವ.
ಲಂಬಣೆಗೆ (ನಾ). ಉದ್ದವಾದ ತೊರಳ ಹಾರ.
ಲಂಬನ ೧. = ಲಂಬಣೆಗೆ. (ಗು). ೨. ಕೂಗಾ
ಡುವ; ತೊನೆದಾಡುವ.
ಲಂಬಳ = ಲಂಬನ.
ಲಂಬಳಿಗೆ = ಲಂಬಣೆಗೆ.
ಲಂಬಾಡಿ = ಲಂಬಾಣೆ.
ಲಂಬಾಣೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜನಾಂಗ.
ಲಂಬಿ (ಗು). ಬೋಲಾಡುವ; ನೇತಾಡುವ.
ಲಂಬಿಕೆ (ನಾ). ೧. ನೇತಾಡುವುದು; ತೂಗಾಡು
ವುದು ೨. ಕಿರುನಾಲಿಗೆ ೩. ಕಿಮಿಯ ಹಾಳೆ.
ಲಂಬು (ನಾ). ೧. ಉದ್ದ; ನೀಳವಾದುದು.
೨. ಉದ್ದವಾಗಿರುವವನು; ಎತ್ತರವಾಗಿರು
ವವನು.
ಲಂಬೂಷ (ನಾ). ಏಳು ಎಳೆಗಳ ಸರ -ಹಾರ.
ಲಕಲಕಿಸು (ಕ್ರಿ). ಮಿಸುಗು; ಹೊಳೆ.
ಲಕುಚ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ
ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು; ಗಜನಂದೆ.
ಲಕುಟೆ = ಲಗುಡ.
ಲಕುಮಿ = ಲಕ್ಷ್ಮಿ.
ಲಲೋಟೆ (ನಾ). ೧. ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಒಳಗಟ್ಟು
ಕಳುಹಿಸಲು ಮಾಡಿರುವ ಕಾಗದದ ಚೀಲ;
ಕವರು; ಲಿಫ್ಟ್. ೨. ಮುಚ್ಚಿದ ಅಥವಾ
ಮುದ್ರಿಸಿದ ಪತ್ರ.
ಲಕ್ಕ ೧. = ಲಕ್ಕಿ. ೨. ಪುಕಾಳ; ಹೊಳಪು.
೩. ಅರಗು; ಲಾಕ್ಷ. ೪. ಸಂದರವಾದುದು;
ಚೆಲುವಾದುದು. ~(೧)ಪ(ಬ)ಡೆ
= ಹೊಳಸುವಂತೆ ಕೂಡಿಸಿ; ಫಕಳಿಸು.
ಲಕ್ಕಣ (ನಾ). ೧. ಗುರುತು; ಲಕ್ಷಣ.
೨. ವ್ಯಾಖ್ಯೆ; ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ.
ಲಕ್ಕಣಿಕೆ = ಲೆಕ್ಕಣ.

ಲಕ್ಕರಿ = ಲಕ್ಕರು.

ಲಕ್ಕಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ.

೨ ಸುಪತ್ತ; ಲಕ್ಷಿ.

ಲಕ್ಕು (ನಾ). ಒಲವು; ಆಸಕ್ತಿ.

ಲಕ್ಕಿ (ನಾ). ೧ ನೂರು ಸಾವಿರ; ಲಕ್ಷ.

೨. ಲಕ್ಷ; ಗು.

ಲಕ್ಕ (ನಾ). ಆಧಾರಂಗವಾಯು; ಪಾರ್ಶ್ವ ವಾಯು.

ಲಕ್ಷ (ನಾ). ೧ ಗುರುತು; ಚಿಹ್ನೆ. ೨. ಗುರಿ.

ಧೈಯ. ೩. ನಟನೆ; ಸೋಗು ೪. ನೂರು

ಸಾವಿರ; ಲಕ್ಕ. ೫. ಗಮನ; ಲಕ್ಷ.

೬. ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಗೋಚರವಾದುದು.

~ಅಧಿಕಾರಿ = ಲಕ್ಷಪರಿಮಿತಿಯ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ

ಒಡೆಯ. ಐಶ್ವರ್ಯವಂತ ~ಅಧಿಕಾರಿ

= ಲಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿ. ~ಅಧೀಶ್ವರ = ಲಕ್ಷಾಧಿ

ಕಾರಿ. ~ಇಸು = ೧ ಗುರಿಯಿಡು. ೨. ಗಮ

ನನ; ಲಕ್ಷಕೊಡು ~ಕೊ(ಗೊ)ಡು

= ಗಮನಕೊಡು; ಗಮನಿಸು.

ಲಕ್ಷಣ (ನಾ) ೧ ಗುರುತು; ಚಿಹ್ನೆ. ೨. ಶುಭ

ಚಿಹ್ನೆ; ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಸೂಚನೆ.

೩. (ರೋಗ ಮುಂತಾದುವುಗಳ)

ಮುನ್ಸೂಚನೆ. ೪. ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಗುಣ;

ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ೫. ದೃಷ್ಟಾಂತ; ಉದಾ

ಹರಣೆ. ೬. ನಿಯಮ; ಸೂತ್ರ

(ಗು). ೭. ಆಚ್ಛುಕಟ್ಟಾದ; ಸೋಗಸದ

~ಗ್ರಂಥ = ಕಾವ್ಯ, ಭಾಷೆ ಮುಂತಾದುವು

ಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನಾಶ್ರಯವಾದಿರುವ ಗ್ರಂಥ.

ಲಕ್ಷಣವಂತ (ನಾ). ೧. ಚೆಲುವ. ೨. ಆದ್ಯಷ್ಟ

ಶಾಲಿ.

ಲಕ್ಷ (ನಾ). ೧. ಗುರುತು; ಚಿಹ್ನೆ; ಕುರುಡು.

೨. ಕಳಂಕ; ದೋಷ.

ಲಕ್ಷಿ (ನಾ). ೧. ಸಂಪತ್ತು; ಐಶ್ವರ್ಯ.

೨. ಯಶಸ್ಸು; ಜಯ. ೩. ಶೋಭೆ;

ಕಾಂತಿ. ೪. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹೆಂಡತಿ;

ಐಶ್ವರ್ಯ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯದ ಅಧಿ

ದೇವತೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀಪುತ್ರ (ನಾ). ೧. ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮಗ;

ಮನ್ಮಥ. ೨. ಧನಿಕ; ಸಿರಿವಂತ.

ಲಕ್ಷ (ನಾ). ೧. ಗುರಿ; ಧೈಯ. ೨. ಗಮನ;

ಧ್ಯಾನ. ೩. ಪಾಪ, ಲಕ್ಷ್ಯ, ಶೀಘ್ರ, ಘಾತ

ಮತ್ತು ಬಹುವೇಗವೆಂಬ ಐದು ಬಗೆಯ

ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

೪. ದೃಷ್ಟಾಂತ; ನಿರ್ದರ್ಶನ; ಉದಾಹರಣೆ.

(ಗು) ೫. ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುವ. ೬ ಗುರಿ

ಯಿಡಬೇಕಾದ. ೭. ಲಕ್ಷಣವನ್ನಾಳು.

ಲಗಡ ೧ = ಲಗಡಿ. ೨. = ಲಗಡು.

ಲಗಡಿ (ನಾ). ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು

ವರಸೆ.

ಲಗಡು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ; ದೇಗಿ;

ಗಿಡುಗ.

ಲಗತು = ಲಗತ್ತು.

ಲಗತ್ತು (ನಾ). ಜೋಡಣೆ; ಹೊಂದಿಕೆ.

~ಇಸು = ಜೋಡಿಸು; ಅಟಿಸು.

ಲಗಲೆ (ನಾ). ಉದ್ದನೆಯ ಚರ್ಮದ ಚೀಲ;

ಪಕಾಣೆ.

ಲಗಾಟಿ (ನಾ). ಲಾಗ; ಪಲ್ಟಿ. ~ಹಾಕು

. = ೧. ಲಾಗಹಾಕು; ಪಲ್ಟಿಹೊಡೆ.

೨. ಸಾಯು ೩. ಅಯಶಸ್ವಿಯಾಗು;

ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗದಿರು.

ಲಗಾಮು (ನಾ). ೧. ಕಡಿನಾಣ; ವಾಘ.

೨. ಅಂಕೆ; ಹಿಡಿತ.

ಲಗಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೂಡಿಸು;

ಜೋಡಿಸು. ೨. ಹೊಡೆ; ಬಾರಿಸು.

ಲಗಾವು (ನಾ). ಸೇರುವಿಕೆ; ಹೊಂದಿಕೆ.

ಲಗು (ಅ) ಬೇಗನೆ; ಶೀಘ್ರವಾಗಿ.

ಲಗುಡ (ನಾ). ಕೋಲು, ಬದಿಗೆ; ದೊಣ್ಣೆ.

ಲಗುಡೆ = ಲಗುಡ.

ಲಗುನ = ಲಗ್ನ.

ಲಗುಬಗೆ (ನಾ). ಚುರುಕು; ಚಟುವಟಿಕೆ.

ಲಗ್ನ (ನಾ). ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರಸೆ.

ಲಗ್ನಿಕೆ = ಲಗ್ನಿಗೆ.

ಲಗ್ನಿಗೆ (ನಾ). ಮುಹೂರ್ತವನ್ನು ತಿಳಿಸುವವನು; ಜ್ಯೋತಿಷಿ.

ಲಗ್ನಿ (ನಾ). ೧. ಹಲವು ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳ ಮೇಳ. ೨. ಕೋಶಾಹಲ; ಗದ್ದಲ. ೩. ಮುತ್ತಿಗೆ; ಆಕ್ರಮಣ. ೪. ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರಸೆ. ೫. ಚಂಡಾಟದಲ್ಲಿ ಚಂಡನ್ನು ಎಸೆದು ಇಟ್ಟಿರುವ ಗುರಿ ಹಲಗೆ. ~ಚಂಡು = ಗುರಿ ಹಲಗೆಗೆ ಚಂಡನ್ನು ಎಸೆದು ಅಡುವ ಆಟ ಮತ್ತು ಆ ಆಟಕ್ಕೆ ಬಳಸುವ ಚೆಂಡು. ~ಪ(ವ)ರಿಗೆ = ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಧಾಲು; ಅದ್ವಜೆಗೆ. ~ಪ(ವ)ಜೆ(ರಿ) = ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಲು ಹೊರಡುವಾಗ ಬಾರಿಸುವ ನಗಾರಿ; ರಣವಾದ್ಯ. ~ಸೂಳು = ಹಲವು ವಾದ್ಯಗಳ ಜೋರಾದ ಧ್ವನಿ. ~ಹತ್ತು = ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕು; ದಾಳಿ ಮಾಡು.

ಲಗ್ನಿ (ನಾ). ೧. ಮೇಷ ಮೊದಲಾದ ರಾಶಿಗಳ ಹುಟ್ಟುವಿಕೆ, -ಉದಯ. ೨. ಮದುವೆ; ವಿವಾಹ. ೩. ರಾಜನನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸುವ ಸ್ತೋತ್ರಪಾಠಕ. ೪. ಮದಗಜ; ಕುದುರೆ ಆನೆ. (ಗು). ೫. ಅಂಟಿದ; ನಾಟಿದ; ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ. ೬. ಮಂಗಳ ಕರವಾದ. ೭. ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ. ~ಅಧಿಪತಿ = ಆಯಾ ರಾಶಿಗೆ ಮುಖ್ಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಹ. ~ಅ(ವಾ)ಗು = ೧. ಮದುವೆಯಾಗು; ವಿವಾಹವಾಗು. ೨. = ಲಗ್ನಿಸು. ~ಇಗ = ಲಗ್ನಿಗೆ. ~ಇಸು = ಬುದಾಗು; ದೆರೆ. ~ಕಾಲ = ೧. ಶುಭಮುಹೂರ್ತ; ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಲ. ೨. ಮದುವೆಯ ಸಮಯ. ~ಪತ್ರಿಕೆ = ೧. ಮದುವೆಗೆ ಮೊದಲು ಗಂಡು

ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಡೆಯವರು ಸೇರಿ ಮುಹೂರ್ತವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಬರೆಯುವ ಪತ್ರಿಕೆ ಮತ್ತು ಆ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವ ಸಮಾರಂಭ. ೨. ಮದುವೆಯ ಕರೆಹೋಲಿ, -ಆಹ್ವಾನಪತ್ರಿಕೆ.

ಲಘಿಮ (ನಾ). ಅಲ್ಪವ್ಯಕ್ತಿ; ಕೀಳುಮನುಷ್ಯ.

ಲಘಿಮೆ (ನಾ). ೧. ಹಗುರವಾಗಿರುವಿಕೆ; ಭಾರವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ. ೨. ಅಣಿಮೆ, ಮಹಿಮೆ, ಗರಿಮೆ, ಲಘಿಮೆ, ಪ್ರಾಪ್ತಿ, ಪ್ರಾಕಾಮ್ಯ, ಈಶತ್ವ ಮತ್ತು ವಶತ್ವ ಎಂಬ ಎಂಟು ಬಗೆಯ ಸಿದ್ಧಿಗಳು.

ಲಘು (ನಾ). ೧. ಭಂಡಸ್ಥಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತ್ರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅಕ್ಷರ; ಹ್ರಸ್ವಾಕ್ಷರ. (ಗು). ೨. ವೇಗದಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಶೀಘ್ರವಾದ. ೩. ಭಾರವಲ್ಲದ; ಹಗುರವಾದ. ೪. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದ; ಚಿಕ್ಕ. ೫. ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಾದ; ಕೀಳಾದ. ೬. ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿಲ್ಲದ; ನಿರ್ವಾರವಾದ.

ಲಘುತ್ವ (ನಾ). ೧. ವೇಗ; ಶೀಘ್ರತೆ. ೨. ಹಗುರವಾಗಿರುವಿಕೆ. ೩. ಕೀಳುತನ; ಸಣ್ಣತನ.

ಲಚಂಡ (ನಾ). ೧. ತೊಂದರೆ; ಅಡಚಣೆ. ೨. ಕಿಠಾಪತಿ; ಉಪದ್ರವ.

ಲಚ್ಚೆ. ೧. = ಲಚ್ಚಣ. ೨. ನೂರು ಸಾವಿರ; ಲಕ್ಷ.

ಲಚ್ಚಣ (ನಾ). ಗುರುತು; ಲಕ್ಷಣ.

ಲಜ್ಜರಿಕೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ; ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಮುಣ.

ಲಜ್ಜೆ (ನಾ). ನಾಚಿಕೆ; ಸುಕೋಚ. ~ಇಸು = ನಾಚಿಕೊಳ್ಳು; ಸಂಕೋಚ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು. ~ಕೆ(ಗಿ)ಡಿ = ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದವನು; ನಿರ್ಲಜ್ಜ. ~ಕೆ(ಗಿ)ಡು = ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು; ಅವಮಾನಕರವಾದುದು.

ಲಟಕಟಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಉದ್ರೇಕಗೊಳ್ಳು;
ಚಡಪಡಿಸು. ೨. ಚಕಿತವಾಗು.

ಲಟಲಟಿಸು (ಕ್ರಿ). ಭಯದಿಂದ ನಡುಗು;
ಕತ್ತರಿಸು.

ಲಟಹ (ನಾ). ಚೆಲುವು; ವಿಲಾಸ.

ಲಟಾಪಟಿ (ನಾ). ೧. ಜಗಳ; ತಂಟೆ.
೨. ಹೊಡೆದಾಟ.

ಲಟಿಕೆ (ನಾ). ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಮಡಿಸಿ
ಲಟಿಕ್ಕೆಂದು ಶಬ್ದ ಮಾಡುವುದು; ನಟಿಕೆ.
~ತೆಗೆ=ದೃಷ್ಟಿ ತೆಗೆ; ನವಾಳಿಸು. ~ಮುರಿ
= ೧. ಕೈಯ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಮಡಿಸಿ
ಲಟಿಕ್ಕೆಂದು ಶಬ್ದಮಾಡು. ೨. ಶಪಿಸು,

ಲಟ್ಟಣೆಗೆ (ನಾ). ೧. ಹಪ್ಪಳ, ಚಪಾತಿ
ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಲಟ್ಟಿಸುವ ಉಪಕರಣ;
ರತ್ನಾಡಿ. ೨. ಮುದ್ರಣಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ
ಜೋಡಿಸಿದ ಅಚ್ಚಿನ ಮೊಳೆಗಳಿಗೆ ಮಸಿ
ಯನ್ನು ಶೂನ್ಯವ ಉರುಳುಕುವುದಿ.

ಲಟ್ಟಿಸು (ಕ್ರಿ). ಲಟ್ಟಣೆಗೆಯಿಂದ ಒತ್ತು,
-ಹಾಕುಮಾಡು.

ಲಟ್ಟಿ (ನಾ). ಒರಟು ಹೆಂಗಸು; ದಿಟ್ಟಿ.

ಲಟ್ಟಿ (ಗು). ಸ್ಥೂಲ; ದಪ್ಪನಾದ.

ಲಡಾಯಿ (ನಾ). ಯುದ್ಧ; ಕಾಳಗ; ಜಗಳ.

ಲಡಿ (ನಾ). ದಾರದ ಉಂಡೆ.

ಲಡ್ಡಿಗೆ = ಲಾಡು.

ಲಡ್ಡು ೧. = ಲೊಡ್ಡು. ೨. = ಲಾಡು.

ಲಡ್ಡುಗೆ = ಲಾಡು.

ಲ(ಳ)ತಾಂಗಿ (ನಾ). ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಬಳುಕುವ
ಮೈಯುಳ್ಳವಳು; ಕೋಮಲೆ.

ಲತಾಂತ (ನಾ). ಹೂವು; ಪುಷ್ಪ. ~ಮಾಲೆ
= ಹೂವಿನ ಮಾಲೆ; ಹಾರ. ~ವೃಷ್ಟಿ
= ಹೂಮಳೆ; ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ.

ಲತಾಕುಂಜ = ಲತಾಗೃಹ.

ಲತಾಗೃಹ (ನಾ). ಬಳ್ಳಿಮಾಡ; ಲತಾ

ಲತಿಕೆ (ನಾ). ಸಣ್ಣಬಳ್ಳಿ.

ಲತೆ (ನಾ). ಬಳ್ಳಿ; ಹಂಬು. ~ಮಂ(ವ)ನೆ
= ಲತಾಗೃಹ.

ಲತೆಯಿಣ್ಣ(ರಿ) = ಲಟ್ಟಿಸು.

ಲುತ್ತಿಗೆ (ನಾ). ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ
ಅಂಗಾಲಿಗೆ ಹಚ್ಚುವ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ,
ಅಲತಗೆ.

ಲತ್ತೆ (ನಾ). ಒಡತ; ಹೊಡೆತ

ಲದ್ದಿ (ನಾ). ಪ್ರಾಣಿಯ ಮಲ; ಲಂಡ.

ಲಪಟಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಎತ್ತಿಹಾಕು; ಅಪಹರಿಸು.

ಲಪನ (ನಾ). ೧. ಮಾತನಾಡುವುದು.

೨. ಮಾತು. ೩. ಬಾಯಿ; ನದನ.

ಲಪಿಸು (ಕ್ರಿ). ಮಾತನಾಡು; ಹೇಳು.

ಲಪೇಟೆ (ನಾ). ೧. ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಟ್ಟೆ.

೨. ಲುಂಗಿ.

ಲಪ್ಪಾಟಿ = ಲಪೇಟೆ.

ಲಫಂಗ (ನಾ). ಶ್ರುಂಥ; ದುರಾಚಾರ.

ಲಬ್ಬ ೧. = ಲಬ್ಬಿ. (ಗು). ೨. ಹೊಂದಿದ;
ಪಡೆ; ಪ್ರಾಪ್ತನಾದ.

ಲಬ್ಬಿ (ನಾ). ೧. ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ
ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೂಲಕ ಬರುವ ಉತ್ತರ.

೨. ದೊರಕಿದುದು; ಪ್ರಾಪ್ತಿ. ೩. ಅದೃಷ್ಟ.

ಲಬ್ಬಿಸು (ಕ್ರಿ). ದೊರಕು; ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗು.

ಲಭ್ಯ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಾಪ್ತಿ; ಅದೃಷ್ಟ. (ಗು).

೨. ಹೊಂದಬಹುದಾದ; ಪಡೆಯಬಹುದಾದ.

೩. ಉಚಿತವಾದ; ತಕ್ಕದಾದ; ಬೋಗ್ಯ
ವಾದ. ೪. ಶಿಲೆಯಲಾಗುವ.

ಲಮಾಣೆ = ಲಂಬಾಣ.

ಲಯ (ನಾ). ೧. ನಾಶ; ಹಾಳು. ೨. ಶ್ರವಯ.

೩. ಸಂಗೀತಮತ್ತು ನೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯ ಗತಿ.

೪. ಲಾಮಂಚ; ಬಾಳದ ಬೀರು. ~ಅಗ್ನಿ
= ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ
ಬಿಂಕಿ; ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿ.

ಲಲನೆ (ನಾ). ಹೆಂಗಸು; ಸ್ತ್ರೀ.

ಲಲಾಟ (ನಾ). ಹಣ; ನೋಸಲು. ~ನೇತ್ರ
= ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು; ಶಿವ.
~ಪಟ್ಟಿ=ಗ. ಹಣ; ನೋಸಲು. ೨. ಹಣೆಗೆ
ಆಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟುವ ಪಟ್ಟಿ. ೩. ತಲೆ
ಬರೆಹ; ಶೀರ್ಷಿಕೆ. ~ರೇಖೆ=ಗ. ಹಣೆಯ
ಮೇಲಿನ ಗೆರೆ. ೨. ಹಣೆಬರಹ. ~ಲಿಖಿತ
= ವಿಧಿ; ಹಣೆಬರಹ.

ಲಲಾಟಿಕೆ (ನಾ). ಗ. ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸುವ
ಆಭರಣ; ಬೈತಲೆಬೊಟ್ಟು. ೨. ತಿಲಕ;
ಬೊಟ್ಟು.

ಲಲಾಮು (ನಾ). ಗ. ತಿಲಕ; ಬೊಟ್ಟು.
೨. ಚಿಹ್ನೆ; ಗುರುತು. ೩. ಶುಭಲಕ್ಷಣ;
ಮಂಗಳಕರವಾದ ಗುರುತು. ೪. ಧ್ವಜ;
ಶತಾಕೆ. ೫. ಆಭರಣ; ಒಡವೆ. ೬. ತುದಿ;
ಅಗ್ರ.

ಲಲಿ(ಲಿ)ತ (ನಾ). ಗ. ಸುಂದರವಾದುದು;
ಮನೋಹರವಾದುದು. ೨. ಸರಳವಾದುದು.
೩. ಭಂದಸ್ಥಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೃತ್ತದ ಹೆಸರು.
೪. ಸ್ವತ್ಯದ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ. (ಗು).
೫. ಸುಂದರವಾದ; ಮನೋಹರವಾದ.
೬. ಸರಳವಾದ. ೭. ಮೃದುವಾದ;
ಶೋಮಲವಾದ. ~ಕಲೆ = ಆನಂದ
ವಸ್ತುವಿಡುವುದಾದ ಕಾವ್ಯ, ಸಂಗೀತ,
ಚಿತ್ರ ಮುಂತಾದ ವಿದ್ಯೆಗಳು. ~ರಗಳೆ
= ರಗಳೆ ಭಂದಸ್ಥಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಭೇದ.

ಲಲಿತಾಂಗಿ (ನಾ). ಸುಂದರವಾದ ಶರೀರವುಳ್ಳ
ವಳು; ಚೆಲುವೆ.

ಲಲ್ಲಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಮುದ್ದುಮಾಡು; ಪ್ರೀತಿಸು;
ರಮಿಸು.

ಲಲ್ಲಿ (ನಾ). ಗ. ಮುದ್ದು; ಪ್ರೀತಿ.
೨. ವಿನೋದ; ಸರಸ. ~ಕ(ಗ)ಣಿ(ರೆ)
= ಲಲ್ಲಯಿಸು. ~ಮಾ(ವಾ)ತು=ಪ್ರೀತಿಯ
ಮಾತು. ~ಹೊಡೆ = ಸರಸವಾದುದು.

ಲಲ್ಲಿಸು = ಲಲ್ಲಯಿಸು.

ಲವ (ನಾ). ಗ. ಅಲ್ಪ; ಸ್ವಲ್ಪ. ೨. ಅಂಶ;
ಭಾಗ. ೩. ತುಂದು; ಚೂರು. ೪. ಕಾಲದ
ಒಂದು ಅವಧಿ. ೫. ರಾಮನ ಮಗನ
ಹೆಸರು. ~ಲೇಶ = ಅತಿ ಸ್ವಲ್ಪ; ತೀರ
ಕೊಂಚ.

ಲವಂಗ (ನಾ). ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಒಂದು
ಸಂಬಾರಪದಾರ್ಥ; ದೇವಕುಸುಮ.
~ಪಟ್ಟಿ = ಲವಂಗಚಕ್ಕ; ದಾಲ್ಚಿನ್ನಿ.

ಲವಡಿ = ಲವುಡಿ.

ಲವಣ (ನಾ). ಗ. ಉಪ್ಪು; ಕ್ಷಾರ. ೨. ಒಬ್ಬ
ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು. ~ಅಬ್ಬಿ = ಉಪ್ಪಿನ
ಸಮುದ್ರ.

ಲವಣೆ (ನಾ). ಗ. ಕಾಂತಿ; ಶೋಭೆ; ನೋಗಸಾ.
೨. ಒಂದು ಸ್ವಕೃಭಂಗಿ. ~ಣಸು=ಹೊಳೆ;
ಪ್ರಕಾಶಿಸು.

ಲವಲವಿಕೆ (ನಾ). ಹುರುಪು; ಚಟುವಟಿಕೆ;
ಉತ್ಸಾಹ.

ಲವಲವಿಸು (ಕ್ರಿ). ಹುರುಪಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ;
ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದಿರು.

ಲವಲಿ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.
೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ.

ಲವಾಜಮೆ (ನಾ). ಗ. ಸಮಾರಂಭ ಮಾಡಿ
ಲಾಡುವುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಧನಸಾಧನ.
೨. ಪರಿವಾರ; ಬಳಗ.

ಲವಿತ್ರ (ನಾ). ಕತ್ತರಿಸುವ ಆಯುಧ; ಕುಣಿ
ಗೋಲು.

ಲವುಕಿಕೆ = ಲೌಕಿಕ.

ಲವುಡಿ (ನಾ). ಗ. ಕವ್ವಿವಾದ ಒಂದು ಆಯುಧ.
೨. ದಾಸಿ; ಸೇವಕಿ. ೩. ಹಾದರಗಿತ್ತಿ;
ಸೂಳೆ; ಲೌಡಿ.

ಲಶುನ (ನಾ). ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ.

ಲಷ್ಕರು (ನಾ). ಗ. ಸೈನ್ಯ; ದಂಪತಿ. ೨. ಸೈನ್ಯ
ವಿರುವ ಜಾಗ. ೩. ದೊಡ್ಡನಗರ.

ಲಸಿಕೆ = ರಸಿಕೆ.

ಲಹರಿ (ನಾ). ಅಲೆ; ತರಂಗ.

ಲಹರಿ ಗ. = ಲಹರಿ. ೧. ಮನಸ್ಸಿನ ಬಲವು.

೨. ಬದಲಾಗತಕ್ಕ ಮನೋವೃತ್ತಿ. ೪. ಒಂದು

ಬಗೆಯ ಮಾದಕಪದಾರ್ಥ; ಅಫೀಮು.

೫. ಅಮಲು; ಗಂಗೆ.

ಲಳಿ (ನಾ). ೧. ಆವೇಶ; ಆನೇಗ; ರಭಸ.

೨. ಚಾಕಚಕ್ಯತೆ; ಚುರುಕು. ೩. ಉತ್ಸಾಹ;

ಹುರುಪು ೪. ಆನಂದ. ೫. ಶಕ್ತಿ;

ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ೬. ಜಾಣತನ; ಕೌಶಲ.

೭. = ಲಹರಿ

ಲಳಿಗೆ (ನಾ) ಲಳಿಕೆ; ನಾಳ; ಕೊಳನೆ.

ಲಂಗಳಲ (ನಾ). ೧. ನೇಗಿಲು. ೨ ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಲಾಂಗಲಿ (ನಾ) ನೇಗಿಲನ್ನು ಆಯುಧವನ್ನಾಗಿ
ಉಳ್ಳವನು; ಬಲರಾಮ

ಲಾಂಗೂಲ (ನಾ). ಬಾಲ; ಪುಚ್ಚ.
~ಜಾಲನ = ೧. ಬಾಲವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸು
ವುದು. ೨. ಬಾಲಬದಿಕತನ

ಲಾಂಛನ (ನಾ). ೧. ಗುರುತು; ಚಿಹ್ನೆ;
ಮುದ್ರೆ. ೨. ಹೆಸರು. ೩. ಅಪಕೀರ್ತಿ;
ಕಳಂಕ.

ಲಾಂಟಾನ = ಲಂಟಾನ.

ಲಾಂದರ (ನಾ). ಕಂದಿಲು; ಲಾಟೀನು.

ಲಾಂದ್ರ = ಲಾಂದರ.

ಲಾಂಪಟ್ಟಿ = ಲಂಪಟೆ.

ಲಾಕುಳ (ನಾ). ೧. ದೊಣ್ಣೆ; ಬಡಿಗೆ.
೨. ಯೋಗದಂಡ.

ಲಾಕ್ಷ (ನಾ). ಅರಗು; ಕೀಲಕ.

ಲಾಕ್ಷಣಿಕ (ನಾ). ೧. ಕಾವ್ಯಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು
ಬಿಲ್ಲುವನು. (ಗು). ೨. ಅಲಂಕಾರವಾದ.

ಲಾಕ್ಷಗೃಹ (ನಾ). ಅರಗಿನ ಮನೆ.

ಲಾಕ್ಷ್ಮೀರಸ (ನಾ) ಅರಗಿನಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ
ರಸ; ಅಲತಗೆ.

ಲಾಕ್ಷ = ಲಾಕ್ಷ.

ಲಾಗ (ನಾ). ತಲೆಗೇಗು; ಪಲ್ಟಿ. ~ಹಾಳು
= ೧. ಪಲ್ಟಿಹೊಡೆ. ೨. ಅಂಶಸ್ವಿಯಾಗು;
ಸೋಲು. ~ಹೊಡೆ = ಲಾಗಹಾಳು

ಲಾಗವಡು (ನಾ). ಖರ್ಚು; ವೆಚ್ಚ.

ಲಾಗಾಯಿತು (ನಾ). ೧. ವೇದಲು; ಪ್ರಾರಂಭ.

(ಅ). ೨. ಮೊದಲಿನಿಂದ; ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ.

ಲಾಗಾಯ್ತು = ಲಾಗಾಯಿತು.

ಲಾಗಿರು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಾದು; ನೆಗೆ. ೨. ಚಾಚು;
ನೀಡು.

ಲಾಗು (ನಾ). ೧. ಹೆಚ್ಚಳ; ಅಧಿಕ. ೨. ಚಳಕು;
ಕೌಶಲ; ಚಾಚು. ೩. ಗುರು; ಧೈಯ.
೪. ಸುಲಭ; ಲಾಘವ. ೫. ಹಿಡಿತ;
ಪಟ್ಟು.

ಲಾಗಳ = ಲಾಕುಳ.

ಲಾಗೊಡು = ಲಾಗವಡು.

ಲಾಘವ (ನಾ). ೧. ತೀವ್ರತೆ; ಶೀಘ್ರತೆ.
೨. ಹಗುರತನ; ಲಘುತ್ವ. ೩. ಕೌಶಲ;
ಚಳಕ. ೪. ತಿರಸ್ಕಾರ; ಅನಾದರ.
೫. ಸಣ್ಣತನ; ಕ್ಷುದ್ರತನ.

ಲಾಚಾರು (ನಾ). ೧. ಕೃಶತೆ; ಬಡಕಲು. (ಗು).
೨. ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ; ದುರ್ಬಲ
ವಾದ. ೩. ಅಸಹಾಯಕ; ಅಶಕ್ತ.

ಲಾಜ (ನಾ) ಬತ್ತದ ಅರಳು.

ಲಾಜಕ = ಲಾಜ.

ಲಾಜಾಹೋಮ (ನಾ). ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ
ವಧುವರಿಂದ ಅರಳನ್ನು ಅಗ್ನಿಗೆ ಹೋಮ
ಮಾಡಿಸುವ ಒಂದು ವಿಧ.

ಲಾಜೆ = ಲಾಜ

ಲಾಟೀನು = ಲಾಂದರ.

ಲಾಠಿ (ನಾ). ಬಡಿಗೆ; ದೊಣ್ಣೆ.

ಲಾಡಿ (ನಾ). ಬಟ್ಟೆಯ ಸಣ್ಣ ಪಟ್ಟಿ; ನಸಾರು.
~ಹುಳು = ಕುಳಿನನ್ನೂ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ
ಪಟ್ಟಿಯು ಕಾರಣ ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಹುಳು.

ಲಾಡು (ನಾ). ೧ ಉಂಡೆ ೨. ಕಡಲೆಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ
ಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿಭಕ್ಷ್ಯ ;
ಲಡ್ಡು.

ಲಾಕ = ಲಕ್ಷ.

ಲಾಕ (ನಾ). ಮೂಕು ; ಸಂಭಾಷಣೆ.

ಲಾಭ (ನಾ). ೧. ಖರ್ಚು ಕಳೆದು ಉಳಿದುದು.

೨. ಗಳಿಕೆ. ಹುಟ್ಟುವಳಿ. ೩. ಪ್ರಯೋಜನ.

೪. ಪ್ರಾಪ್ತಿ ; ಲಭ್ಯ ; ದೊರಕುವಿಕೆ.

~ಬದುಕು-ನಿಗದಿಯಾದ ಬೆಲೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು

ಹಣವನ್ನು ಬಯಸುವವನು.

ಲಾಮಂ(ಂ)ಜ (ನಾ). ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಬೇರು ; ಬಾಳದ ಬೇರು.

ಲಾಯ (ನಾ). ಅನೆ, ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ
ಸ್ಥಳ. ~ವಳ್ಳ = ಲಾಯದ ಉತ್ತುವಾರಿ

ಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವನು.

ಲಾಯಕ್ಕು (ನಾ). ಅಪಕೃತಿಯುಳ್ಳದು ;
ಯೋಗ್ಯವಾದುದು.

ಲಾಯಮು = ಲಾಯಕ್ಕು.

ಲಾಲನೆ (ನಾ). ಮುದ್ದು ಮಾಡುವಿಕೆ.

ಲಾಲಸೆ ೧. = ಲಾಲನೆ. ೨. ಆತ್ಮಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ
ಕೂಡಿರುವವನು.

ಲಾಲಸೆ (ನಾ). ೧. ಆತ್ಮಾಸಕ್ತಿ ; ಉತ್ಕಟಚೈತ್ಯ.

೨. ಗರ್ಭಿಣಿಯ ಬಯಕೆ ; ದೋಹದ.

(ಗು). ೩. ಉತ್ಕಟವಾದ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳ ;

ಆತ್ಮಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಲಾಲಾಂಟು (ನಾ). ಜೊಲ್ಲು ; ಲಾಲಾರಸ.

ಲಾಲಾಜಲ(ಳ) = ಲಾಲಾಂಟು.

ಲಾಲಿ (ನಾ). ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಲಗಿಸುವಾಗ
ಹಾಡುವ ಹಾಡು ; ಜೋಗುವ.

ಲಾಲಿ(ಳ)ತ (ಗು). ೧. ಮಮತೆಯಿಂದ

ಕೂಡಿದ ; ಪ್ರೀತಿಯ. ೨. ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ಲಾಲಿತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸೌಂದರ್ಯ ; ಚೇತು.

೨. ಮೂರ್ಛಾರ್ಥ. ೩ ಸರಳತೆ. ೪. ಕ.ವ್ಯದ

ಹಸ್ತ ಶಬ್ದ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಲಾಲಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುದ್ದಿಸು ; ಪ್ರೀತಿಸು.

೨. ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಕೇಳು ; ಕಿವಿಗೊಡು.

ಲಾಲೆ(ಳಿ) = ಲಾಲಾಂಟು.

ಲಾನ = ಲಾವಣಿ.

ಲಾನಂಜ = ಲಾಮಂಜ.

ಲಾನಕ (ನಾ). ೧. ನೀಚ ; ಕೆಡುಕೆ.

೨. = ಲಾವಣಿ.

ಲಾನಕ್ಕು = ಲಾವಣಿ.

ಲಾನಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ.

ಲಾನಣ (ನಾ). ಸಮೂಹ ; ಗುಂಪು.

ಲಾನಣೆ ೧. = ಲಾನಣ. ೨. ರಾಶಿ ; ಒಟ್ಟು.

೩. ಜಾನಪದ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಪ್ರಕಾರ. ೪. ರೈತನು ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ

ನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಹಣ ; ಗೇಣಿ.

ಲಾನಣೆಗೆ ೧. = ಲಾನಣಿಗೆ. ೨. ಪ್ರಯೋಗ

ಚಾತುರ್ಯ. ೩. ಪ್ರಾಭಟನೆ. ೪. ಕೂಡು

ವಿಕೆ ; ಹೊಂದಾಣಿಕೆ. ೫. ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ

ಮುಂತಾದುದು. ೬. ಲಾನಣ ; ಗೇಣಿ.

೭. ಆಕರ್ಷಣೆ. ೮. ಮುತ್ತಿಗೆ.

ಲಾನಣ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸೊಗಸು ; ಅಂದ ;

ಸೌಂದರ್ಯ. ೨. ಸೊಬಗು ; ಒಯ್ಯಾರ.

೩. ಉಪ್ಪಿನ ರುಚಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದು.

ಲಾನಳಿಗೆ ೧. = ಲಾನಣ. ೨. ರಾಶಿ ;

ಒಟ್ಟು.

ಲಾನಿಗೆ = ಲಾನಗೆ.

ಲಾನುಕ = ಲಾನಕ.

ಲಾನುಗೆ = ಲಾನಗೆ.

ಲಾಸ = ಲಾಸ್ಯ.

ಲಾಸಕಿ (ನಾ). ನರ್ತಿಸುವವಳು ; ನರ್ತಕಿ.

ಲಾಸಿಕೆ = ಲಾಸಕಿ.

ಲಾಸ್ಯ (ನಾ). ೧. ನೃತ್ಯ ; ಕುಣಿತ ; ನಾಟ್ಯ.

೨. ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮಾಡುವ ಶೃಂಗಾರ

ಪ್ರಧಾನವಾದ ನರ್ತನ. ~ಮಂದಿರ = ನೃತ್ಯ

ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳ ; ನಾಟ್ಯಮಂದಿರ.

ಲಾಳ (ನಾ). ಗ. ಲೇಖನಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಳಸುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ; ಗಲಗು.
 ೨. ನಾಳ; ದಂಟು ೩. ಕುದುರೆ, ಎತ್ತು ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಪಾದಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಹಾಕುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಾಧನ. ~ಕ = ಕುದುರೆ, ಎತ್ತು ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಲಾಳವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವವನು.

ಲಾಳಮುಂಡಿಗೆ (ನಾ). ಅಗುಳಿ.

ಲಾಳವಿಂಡಿಗೆ ಗ. = ಲಾಳಮುಂಡಿಗೆ. ೨. ಕಬ್ಬಿಣದ ಅಥವಾ ಮರದ ತುಂಡು. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ.

ಲಾಳಿ (ನಾ). ಗ. ನೆಯ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಒಂದು ಉಪಕರಣ; ಮಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಿನ ದಾರವನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ಸಾಧನ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ.

ಲಾಳಿಕೆ ಗ. = ಲಳಿಗೆ. ೨. ಅಲಿಕೆ; ಬುದ್ಧಿ ವಂತ.

ಲಿಂಗ (ನಾ). ಗ. ಗುರುತು; ಚಿಹ್ನೆ.
 ೨. ಶಿವನ ಒಂದು ಪ್ರತೀಕ. ೩. ಪ್ರಮಾಣ; ಪುರಾವೆ. ೪. ಪುರುಷನ ಜನನೇಂದ್ರಿಯ. ೫. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿಯ ಪುಲ್ಲಿಂಗ, ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ, ಹಾಗೂ ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ. ೬. ಮೂಲಪದ; ಪ್ರಕೃತಿ. ~ಐಕ್ಯ = ಗ. ಶಿವನಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುವುದು. ೨. ಶಿವನಲ್ಲಿ ಲೀನನಾದವನು. ೩. ಸ ತ್ತು ಹೋದವನು. ~ಮುದ್ರೆ = ಲಿಂಗದ ಗುರುತು, -ಚಿಹ್ನೆ.

ಲಿಂಗಧಾರಿ (ನಾ). ಲಿಂಗವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು; ವೀರಶೈವ.

ಲಿಂಗಾಯತ = ಲಿಂಗಧಾರಿ.

ಲಿಂಗಾಯಿತ = ಲಿಂಗಧಾರಿ.

ಲಿಂಗವಂತ = ಲಿಂಗಧಾರಿ.

ಲಿಂಗಿ = ಲಿಂಗಧಾರಿ.

ಲಿಂಬ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ ಮತ್ತು

ಅದರ ಹಣ್ಣು; ಲಿಂಬೆ.

ಲಿಂಬೆ = ಲಿಂಬ.

ಲಿಕ್ಕುಜೆ = ಲಿಕ್ಕುಜೆ.

ಲಿಕ್ಷೆ (ನಾ). ಹೇಸಿನ ಮೊಟ್ಟೆ; ಸೀರು.

ಲಿಖಾವಟ್ಟು (ನಾ). ಬರೆವಣಿಗೆ; ಬರೆದ.

ಲಿಖಿತ ಗ. = ಲಿಖಾವಟ್ಟು. (ಗು). ೨. ಬರೆದ.

ಲಿಖಿಸು (ಕ್ರಿ). ಬರೆ.

ಲಿಗಾಡಿ (ನಾ). ಪೇಚು; ಸೀಕಲಾಟ; ತರಲೆ.

ಲಿಗಾಡು ಗ. = ಲಿಗಾಡಿ. ೨. ಸಜ್ಜೆ, ಕೊಡುವ ಪರಿಹಾರ.

ಲಿಸಿ (ನಾ). ಗ. ಅಕ್ಷರ; ವರ್ಣ. ೨. = ಲಿಖಾವಟ್ಟು. ~ಕರ್ತೃ = ಲಿಸಿಕಾರ.

ಲಿಸಿಕಾರ (ನಾ). ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವವನು.

ಲಿನ್ನೆ (ನಾ). ಮರಾಸೆ.

ಲಿಫಾಫೆ (ನಾ). ಲಕೋಟೆ; ಕವರು.

ಲಿಲಾವು (ನಾ). ಹರಾಜು; ಏಲಂ. ~ದಾರ = ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹರಾಜುಮಾಡುವವನು.

ಲೀನ (ಗು). ಗ. ಮಗ್ನವಾದ; ಅಸಕ್ತವಾದ; ಮುಳುಗಿದ. ೨. ಕರಗಿದ. ೩. ಮಾಯವಾದ; ಕಾಣದಾದ. ೪. ಕೂಡಿದೋದ; ಬೆರೆತ; ಐಕ್ಯವಾದ.

ಲೀಯ (ನಾ). ಗ. ಐಕ್ಯ; ಬೆರೆತುಹೋಗುವಿಕೆ. (ಗು). ೨. ಬೆರೆತ; ಐಕ್ಯವಾದ.

ಲೀಲಾಜಾಲ (ನಾ). ಗ. ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭವಾದುದು; ಸಿರಾಯಾಸವಾದುದು. (ಗು). ೨. ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭವಾದ; ಸಿರಾಯಾಸವಾದ.

ಲೀಲೆ(ಳೆ) (ನಾ). ಗ. ಅಟ; ಕ್ರೀಡೆ ೨. ವಿನೋದ; ವಿಲಾಸ. ೩. ಚೆಲ್ಲಾಟ ೪. ದೇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕತೆ, -ಚರಿತ್ರೆ. ೫. ಸೌಂದರ್ಯ; ಚೆಲುವು. ೬. ವೇಷ; ಸೋಗು. ~ಗಾಜ(ರ) = ಸುಂದರ; ಚೆಲುವ.

ಲುಂಗ (ನಾ). ಮಾದಳದ ಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು.

ಬುಂಗಿ (ನಾ). ಲುಟಿ; ದಟ್ಟ.

ಬುಂಚ (ನಾ). ಕೂದಲನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

ಬುಂಫನ = ಬುಂಚ.

ಬುಂಟಿಸು (ಕ್ರಿ). ಕಿತ್ತುಹಾಕು; ನಾಶಮಾಡು.

ಬುಂತಾಕ (ನಾ). ನಾಶಮಾಡುವವನು; ಕಂಟಕ.

ಬುಂತಿಸು ಗ. = ಬುಂಟಿಸು. ೨. ದೊರಕು.

ಬುಂದು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಮಲಗು; ನಿದ್ರಿಸು.

(ನಾ). ೨. ಮಲಗುವಿಕೆ; ನಿದ್ರಿಸುವಿಕೆ.

೧. ಸಂಘೋಗ; ಕೂಟ.

ಬುಕಸಾನು (ನಾ). ನಷ್ಟ; ಹಾನಿ.

ಬುಕ್ಕಾನು = ಬುಕಸಾನು.

ಬುಟ್ಟ (ನಾ). ಗ. ದುಷ್ಟ; ನೀಚ. ೨. ಪುಂಡ;

ಪೋಕರಿ. (ಗು). ೧. ಕೀಳಾದ; ಹೀನವಾದ.

~ತನ = ಗ. ಕೀಳುತನ; ಹೀನತನ.

೨. ದುಷ್ಟತನ.

ಬುಟ್ಟಾ = ಬುಟ್ಟ.

ಬುಟ್ಟು = ಬುಟ್ಟ.

ಬುಟಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ದೋಚು; ಲೂಟಿ ಮಾಡು.

ಬುತ್ತು (ನಾ). ಗ. ಲೋಪವಾದುದು; ಕಳೆದು

ಹೋದುದು. (ಗು). ೨. ಒಡೆದ;

ಮುರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ. ೧. ಮರೆಯಾದ; ಕಾಣ

ದಾದ. ೨. ಸೂರೆಮಾಡಿದ; ದೋಚಲ್ಪಟ್ಟ.

ಬುಟ್ಟಿ (ನಾ). ಲೋಪವಾಗುವುದು; ನಾಶ;

ಹಾಕು.

ಬುಬ್ಬ ಗ. = ಬುಬ್ಬಕ. (ಗು). ೨. ಆತ್ಮಾಸಕ್ತಿ

ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಹೆಚ್ಚುಯಕೆಯ.

ಬುಬ್ಬಕ (ನಾ). ಗ. ಜಿಪುಣ; ಲೋಭ.

೨. ಬೀಡ; ಘಾಢ; ಬೀಡೆಗಾರ.

ಬುಲಾಯ (ನಾ). ಕೋಣ; ಮಹಿಷ.

ಬುಲಾಯಿ (ನಾ). ಎಮ್ಮೆ.

ಬುಲಿ(ಲ)ತ (ಗು). ಗ. ಅಲುಗಾಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

೨. ಕೆದರಿದ; ಹರಿದಿದ; ವ್ಯಾಧಿಸಿದ.

೧. ಸವರಿದ; ಲೇಪಿಸಿದ. ~ಅಲ(ತ)ಕ

= ಸುಳಿದಾಡುವ ಕೂದಲು; ಸುಳಿಗೂದಲು.

ಬುಳಿ (ನಾ). ಗ. ಚುರುಕು; ಚಾಕಚಕ್ಯತೆ.

೨. ಕೈಚಳಕ; ಹಸ್ತಚಾರ್ಯ.

೧. ಕಾಂತಿ; ಹೊಳಪು. ೨. ಸೊಗಸು.

೩. ಕಾಲಿಗೆ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಅಭರಣ; ರುಳಿ. ~ವೆ(ವೆ)ಲು(ರು)

= ಗ. ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು; ಶೋಭಿಸು.

೨. ವೇಗವನ್ನು ಹೊಂದು.

ಬೂಟಿ (ನಾ). ಸುಲಿಗೆ; ದರೋಡೆ. ~ಇಸು

= ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡು. ~ಗಾರ = ಸುಲಿಗೆ

ಮಾಡುವವನು; ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆಯುವವನು.

ಬೂತಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗುಹ,

ರೋಗ; ನೂತಿ.

ಬೂನ (ಗು). ಗ. ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಕಡಿದ.

೨. ಗಾಯಗೊಂಡ; ಘಾಸಿಯಾದ.

ಲೆಂಕ(ನಾ). ಗ. ನಿಷ್ಕಾವಂತನಾದ ಸೇವಕ,

-ದಾಸ. ೨. ಭಕ್ತ. ~ಇಗ = ಲೆಂಕವಾಳ.

~ಇತಿ = ಲೆಂಕ. ~ವಾಳ = ಅಪ್ತಸೇವಕ.

ಲೆಂಕಿ (ನಾ). ಅಪ್ತಸೇವಕ, -ದಾಸ.

ಲೆಂಕೆ = ಲೆಂಕಿ.

ಲೆಂಗಿ = ಲೆಂಕ.

ಲೆಂಡ (ನಾ). ಗ. ಕುಂಟೆ; ಪುಂಡ; ಲಂಡ

೨. ಉದ್ಭವ; ಅಹಂಕಾರ. ~ತನ

= ಗ. ಅಹಂಕಾರ; ಸೊಕ್ಕು. ೨. ಕುಂಟೆ

ತನ.

ಲೆಕ್ಕ (ನಾ). ಗ. ಅಂಕ; ಸಂಖ್ಯೆ. ೨. ಸಮಾನ;

ಸಾಟಿ. ೧. ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ; ಗಣನೆ. ೨. ಸಂಖ್ಯಾ

ಶಾಸ್ತ್ರ; ಅಂಕಗಣಿತ. ೩. ಗಣಿತದಲ್ಲಿ

ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ. ೪. ಅಭಿಪ್ರಾಯ;

ಎಣಿಕೆ. ೫. ಗಮನ; ಲಕ್ಷ್ಯ. ೬. ಗೌರವ;

ಆದರ. ~ಅಚಾರ = ಗ. ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ

ಪಟ್ಟಿದ್ದು. ೭. ಯೋಚನೆ; ಎಣಿಕೆ.

~ಇಗ = ಗ. ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ. ೮. ಲೆಕ್ಕವನ್ನು

ಬರೆಯುವವನು; ಕರಣಕ. ~ಇಸು
= ಗ. ಲೆಕ್ಕನಾಡು. ೨. ಗಣನೆಗೆ ತರು;
ಲಕ್ಷಣ. ~ (೦) ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಲೆಕ್ಕಿಸು.
~ ಹಾಕು = ಗ. ಲೆಕ್ಕನಾಡು. ೨. ಎಣಿಸು;
ಲೂಕಿಸು.

ಲೆಕ್ಕಣೆ (ನಾ). ಬರೆಯುವ ಸಾಧನ; ಲೇಖನ.

ಲೆಕ್ಕಣಿಕೆ = ಲೆಕ್ಕಣೆ.

ಲೆಕ್ಕಣಿಗೆ = ಲೆಕ್ಕಣೆ.

ಲೆಕ್ಕ = ಲೆಕ್ಕ.

ಲೆಗ್ಗೆ (ನಾ). ಲಗ್ಗೆ; ಮುತ್ತಿಗೆ.

ಲೆತ್ತ (ನಾ). ಪಗಡೆಯ ದಾಳ ಮತ್ತು ಅದ.
ರಂದಾಡುವ ಅಟ; ನೆತ್ತ.

ಲೆಪ್ಪ (ನಾ). ಗ. ಗೊಂಬೆ; ಪುತ್ಥಳಿ. ೨. ಬಳಿ
ಯುವ ವಸ್ತು; ಲೇಪನ.

ಲೇಖ (ನಾ). ಗ. ಬರೆಹ; ಬರೆವಣಿಗೆ.
೨. ದೇವತೆ. ~ವಲ್ಲಭ = ದೇವತೆಗಳ
ಒಡೆಯ; ಇಂದ್ರ. ~ವಾಹ = ಪತ್ರವನ್ನು
ಒಯ್ಯುವ ಮುಟ್ಟಿಸುವವನು; ಒಲೆಕಾರ.
~ವಾಹಕ = ಲೇಖನಾಹ.

ಲೇಖಕ (ನಾ). ಬರೆಯುವವನು; ಬರೆಹ
ಗಾರ.

ಲೇಖಣೆ = ಲೆಕ್ಕಣೆ.

ಲೇಖಣಿಕೆ = ಲೆಕ್ಕಣೆ.

ಲೇಖನ (ನಾ). ಬರೆವಣಿಗೆ; ಬರೆಹ.

ಲೇಖನಿ = ಲೆಕ್ಕಣೆ.

ಲೇಖಿಕೆ (ನಾ). ಬರೆಯುವವಳು; ಬರೆಹ
ಗಾತಿ.

ಲೇಖಿ (ನಾ). ಗ. ಸಾಲು; ಪಂಕ್ತಿ; ರೇಖೆ.
೨. ಬರೆಯುವುದು; ಬರೆವಣಿಗೆ. ೩. ಚಂದ್ರನ
ಕಲೆ. ~ಇಸು = ಬರೆ; ರೇಖಿಸು.

ಲೇಖ್ಯ = ಲೇಖನ.

ಲೇಜಯ (ನಾ). ಬರ್ಜಿ; ನೇಜಯ.

ಲೇಣ (ನಾ). ಸಾಲ; ಕಡ. ~ದೇಣ
= ಲೇನಾಡು.

ಲೇಪ (ನಾ). ಗ. ಬಳಿಯುವಿಕೆ; ಹಚ್ಚುವಿಕೆ.
೨. ಬಳಿಯುವ ವಸ್ತು; ಮುಲಾಮು,
ಗಿಲೇಟು ಮುಂತಾದುವು. ~ಇಸು
= ಗ. ಬಳಿ; ಸವರು. ೨. ಅಂಟು; ಹತ್ತಿ
ಕೊಳ್ಳು.

ಲೇಪನ = ಲೇಪ.

ಲೇಪಾಳ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ;
ಜಾಪಾಳ.

ಲೇಪು (ನಾ). ತೆಳ್ಳಗಿನ ಜಾಸುಗೆ; ರಜಾಯಿ.

ಲೇಪ್ಪ (ನಾ). ಗ. ಲೇಪನವಸ್ತು; ಲೆಪ್ಪ.
(ಗು). ೨. ಬಳಿದ; ಲೇಪಿಸಿದ.

ಲೇಲಿಹಾಸ (ನಾ). ಹಾಪು; ಸರ್ಪ.

ಲೇನಡಿ (ನಾ). ಗ. ಅಣಕ; ಪಂಹಾಸ್ಯ.
೨. ತುಂಬಾಟ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿ
ತಿಂಡಿ; ರೇನಡಿ.

ಲೇನಣ (ನಾ). ಸರ; ಕಂಠಿಹಾರ.

ಲೇನಳ ಗ. = ಲೇನಣ. ೨. ಡಾಲು; ಒಡ್ಡಾಣ.

ಲೇನಾದೇವಿ (ನಾ). (ಹಣವನ್ನು) ಕೊಡ
ಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಹಾರ.

ಲೇವೆ (ನಾ). ಜೇನು; ಕಡಿ.

ಲೇಶ (ನಾ). ಸ್ವಲ್ಪ; ಚೂರು; ತುಸು.

ಲೇಶೈ (ನಾ). ಕಾಂತಿ; ಹೊಳಪು.

ಲೇಸು (ನಾ). ಗ. ಒಳ್ಳೆಯದು; ಉತ್ತಮ
ವಾದುದು. ೨. ಯೋಗ್ಯವಾದುದು; ಸರಿ
ಯಾದುದು. ೩. ಅಂದ; ಚೆಲುವು. ೪. ಶುಭ;
ಪ್ರಿಯಸ್ಸು. ~ಇಗ = ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯ;
ಯೋಗ್ಯ. ~ಗಾಜ(ರ) = ಚೆಲುವ;
ಸುಂದರ.

ಲೇಹ (ನಾ). ಗ. ನೆಕ್ಕುವುದು. ೨. = ಲೇಹ್ಯ.
~ಇಸು = ನೆಕ್ಕು.

ಲೇಹ್ಯ (ನಾ). ನೆಕ್ಕಿ ತಿನ್ನ ಬಹುದಾದುದು.

ಲೈಂಗಿಕ (ಗು). ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
~ವೃತ್ತಿ = ಹಾದರ; ವ್ಯಭಿಚಾರ.

ಲೈಕ್ಕಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ; ಲಕ್ಕಿ.

ಲೋಕ (ನಾ). ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಧ್ವನಿ
~ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ಲೋಕಲೋಕ ಎಂದು
ಶಬ್ದಮಾಡು.

ಲೋಟ (ನಾ). ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ.

~ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ಲೋಟಕು.

ಲೋಟಕು (ಕ್ರಿ). ಒಟಗುಡು; ಗೋಣಗು.

ಲೋಟಪಾಟಿ (ನಾ). ವ್ಯರ್ಥಪಾಡುಡು;
ನಿರರ್ಥಕಪಾಡುಡು.

ಲೋಟ್ಟಿ (ನಾ). ಗ. ಬರಿದು; ಶೂನ್ಯತೆ.
೧. ಸುಳ್ಳು. ೨. ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ
ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಧ್ವನಿ. ~ಹೊಡೆ
= ಚಪ್ಪರಿಸು; ಲೋಚಗುಟ್ಟು.

ಲೋಡ್ಡು (ನಾ). ಗ. ಪೊಳ್ಳು; ಜಳ್ಳು; ಹಳೆ
ಯದು. ೧. ನಿಸ್ಸಾರವಾದುದು; ನಿಸ್ಸತ್ತೆ
ವಾದುದು.

ಲೋದಡಿ = ಲೋದಳೆ.

ಲೋದಳೆ (ನಾ). ಗ. ಕಳೆ; ಶ್ಲೇಷ.
೧. ಜೊಲ್ಲು; ಬಾಲಾರಸ.

ಲೋಕಲೋಟ್ಟಿ (ನಾ). ಸಂಪೂರ್ಣ ವ್ಯರ್ಥ
ವಾಗಿರುವುದು.

ಲೋಕ (ನಾ). ಗ. ಜಗತ್ತು; ಪ್ರಪಂಚ.

೧. ಜನತೆ; ಮಾನವಕುಲ. ೨. ರೂಢಿ;
ಸಂಪ್ರದಾಯ. ೩. ನೋಟ; ದೃಶ್ಯ;
ಕಾಣ್ಕೆ. ~ಅಂತ = ಗ. ಜಗತ್ತಿನ ಕೊನೆ,
-ತುದಿ. ೧. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವುದು;
ಬಹಿರಂಗವಾಗಿರುವುದು. ~ಅಪವಾದ

= ಜನರ ನಿಂದೆ, -ಹೀಯಾಕೆ. ~ಅಭಿಪ್ರಾಯ
= ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ,

-ಮತ. ~ಅಚಾರ = ಜಗತ್ತಿನ ರೂಢಿ,

-ಸಂಪ್ರದಾಯ. ~ಇಗ = ಸಾಮಾನ್ಯ

ಮನುಷ್ಯ. ~ಈರ = ಬ್ರಹ್ಮ. ~ಉಕ್ತಿ

= ಗಾಡೆ; ನಾಣ್ಣುಡಿ. ~ಉತ್ತರ = ಗ. ಶ್ರೇಷ್ಠ

ನಾದವನು; ಮಿಗಿಲಾದವನು. ೧. ಅಸಾ

ಮಾನವನಾದ; ಮಿಗಿಲಾದ; ದಿವ್ಯನಾದ

~ಉಪಕಾರ = ಜನರಿಗೆ ಹಿತವನ್ನುಂಟು

ಮಾಡುವುದು. ~ಕರ್ತ = ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ.

~ತ್ರಯ = ಸ್ವರ್ಗ, ಮರ್ತ್ಯ ಮತ್ತು

ಪಾತಾಳಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಲೋಕಗಳು.

~ಧರ್ಮ = ಲೋಕಾಚಾರ. ~ನಾಥ

= ಗ. ಬ್ರಹ್ಮ. ೧. ರಾಜ. ~ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ = ಜಗತ್ತಿ

ನಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿರುವುದು;

ಕೀರ್ತಿ. ~ರೂಢಿ = ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಪದ್ಧತಿ.

~ವ್ಯವಹಾರ = ಪ್ರಪಂಚದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ

ಜ್ಞಾನ; ವ್ಯವಹಾರಜ್ಞಾನ. ~ಶಾಹಿ

= ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕವಾದ ಆಡಳಿತ.

~ಸಂಗ್ರಹ = ಗ. ಜಗತ್ತನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಅನು

ಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು. ೧. ಲೋಕ

ಕಲ್ಯಾಣ. ~ಸಭೆ = ಕೇಂದ್ರಸಂಸ್ಥೆ

ಉಭಯ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಲೋಕಜ್ಞ (ನಾ). ಪ್ರಪಂಚಜ್ಞಾನವನ್ನು

ಪಡೆದವನು; ವ್ಯವಹಾರಜ್ಞತರ.

ಲೋಕಾಭಿರಾಮ (ಗು). ಗ. ಯಾವ

ಉದ್ದೇಶವೂ ಇಲ್ಲದ. ೧. ಸ್ವಾಭಾವಿಕ

ವಾದ.

ಲೋಕಾಯತ (ನಾ). ಗ. ನಾಸ್ತಿಕತೆ;

ನಿರೀಶ್ವರವಾದ; ಚಾರ್ವಾಕವಾದ. (ಗು).

೧. ನಾಸ್ತಿಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಲೋಕ (ನಾ). ಗ. ಜನ; ಜನತೆ. ೧. ಬೇರೆ

ಯವನು; ಪರಕೀಯ.

ಲೋಕು (ಕ್ರಿ). ಹಿಂಜರಿ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು.

ಲೋಚನ (ನಾ). ಕಣ್ಣು; ನೇತ್ರ. ~ವಾಠಿ

= ಕಣ್ಣೆರು; ಕಂಬನ.

ಲೋಚು (ನಾ). ಗ. ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಕೀಳು

ವುದು; ಉಂಟುನಕ್ರಿಯೆ. ೧. ತಲೆಗೂದ

ಲನ್ನು ಕೀಳುವ ಚಿಮ್ಮಟ. ~ಮಂಡಿ

= ಬೋಳುತಲೆ; ಬೋಡುತಲೆ.

ಲೋಟಿ (ನಾ). ನೀರು ಮುಂತಾದುವನ್ನು

ಕುಡಿಯುವ ಕಾತ್ಯ

ಲೋಕಾ ೧. = ಲೋಕ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಪಾರಿವಾಳ.

ಲೋಕಿಗೆ (ನಾ). ದಿಂ ಬು; ತಿವಾ.

ಲೋಕು ೧. = ಲೋಕಿಗೆ. ೨. ನ್ಯಾಯಾನು
ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಿರುಗಿಸುವ ಮರದ
ಸಾಧನ.

ಲೋದಲೆ = ಲೋದಲೆ.

ಲೋಧ್ವ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಲೋಕ (ನಾ). ೧. ಕುಂದು; ಕೊರತೆ;
ಪುನು. ೨. ಕುತ್ಕಾರಣ, ಬಲಿವನದ
ಮುಂತಾದುದುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಭಾಗವು ದಿಟ್ಟು
ಹೋಗಿರುವುದು. ೩. ಲಾಟ; ಸುಲಿಗೆ.

೪. ಹಾಳು; ಸಾಕ.

ಲೋಬಾನ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧ
ದ್ರವ್ಯ.

ಲೋಭ (ನಾ). ೧. ಆತ್ಮಾಸೆ; ದುರಾಶೆ.

೨. ಕೃಪಣತೆ; ಜಿಪುಣತನ. ೩. ಪ್ರೀತಿ;
ವಿಶ್ವಾಸ.

ಲೋಭಿ (ನಾ). ಜಿಪುಣ; ಕೃಪಣ.

ಲೋಮ = ಲೋಮ.

ಲೋಯಿಸರ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ;
ಲೋಕಿಸರ.

ಲೋಲ (ನಾ). ೧. ತಲ್ಲೀನನಾದವನು;
ಆಸಕ್ತ. ೨. ಸಂತೋಷ. ೩. ಲಂಪಟ;
ಲೋಲುಕ. (ಗು). ೪. ಆತ್ಮಾಸಕ್ತಿ
ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ. ೫. ತೂಗಾಡುವ;
ನೇತಾಡುವ. ೬. ನಡುಗುವ; ಚಂಚಲ
ನಾದ. ~ ಆಪಾರ್ಗ = ಚಂಚಲನಾದ
ನೋಟ. ~ ಆಡು = ೧. ಸುಖಪಡು;
ಹಿಲಾಡು. ೨. ತೂಗಾಡು; ನೇತಾಡು.

ಲೋಲಂಬ = ಲೋಲಂಬ.

ಲೋಲಕ (ನಾ). ಅತ್ತಿತ್ತ ತೂಗಾಡುವ ವಸ್ತು.

ಲೋಲಾಕು (ನಾ). ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುವಂತೆ
ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಅಭರಣ.

ಲೋಲಾಪ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಆತ್ಮಾಸಕ್ತಿ; ಜಿಪುಯಕೆ

೨. ಕಾಮುಕತೆ. ೩. ಸುಖ; ಸಂತೋಷ.

ಲೋಲುಕ (ನಾ). ೧. ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು.

(ಗು). ೨. ಆತ್ಮಾಸೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ

ಲೋಲುಕತೆ = ಲೋಲಾಪ್ತಿ.

ಲೋಲುಪ್ತಿ = ಲೋಲಾಪ್ತಿ.

ಲೋಲಿಸರ = ಲೋಲಿಸರ.

ಲೋನೆ (ನಾ). ಇಳಿಜಾರಾದ ಸ್ಥಳ;

ಗೋಡೆಯಿಂದ ಮುಂಚಾಚಿದ ಭಾಗ.

ಲೋಪ್ತ (ನಾ). ಮುಷ್ಟು ಹೆಂಡಿ.

ಲೋಹ (ನಾ). ೧. ಉಕ್ಕು. ಕಾಮ್ನ,

ಚಿನ್ನ ಮುಂತಾದ ವಾತು. -ಖನಿಜ.

೨. ಕಬ್ಬಿಣ. ೩. ರಕ್ತ. ೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಅಯುಧ. (ಗು) ೫. ಕೆಂಪಾದ; ತಾಮ್ರ

ವರ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ. ~ ಆಸನ = ಲೋಹ

ದಿಂದಾದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೀಕ. ~ ಕವಚ

= ಲೋಹದಿಂದ ಮಾಡಿದ ರಕ್ಷಾಕವಚ;

ಚಲಖತ್ತು. ~ ಕಾಂತ = ಅಯುಧಾಂತ;

ಸೂಜಿಗಟ್ಟು. ~ ಕಿಟ್ಟು = ಕಬ್ಬಿಣಕ್ಕೆ ಹಿಡಿ

ಯುವ ಜಂಗು, -ಕುಟ್ಟು. ~ ಕುಂಬಕ

= ಲೋಹಕಾಂತ. ~ ಚೂರ್ಣ = ಕಬ್ಬಿಣದ

ಪುಡಿ. ~ ದ್ರವ = ಲೋಹವನ್ನು ಕರಗಿಸಿ

ಮಾಡಿದ ದ್ರವ. ~ ಹಿಂದ = ಕಬ್ಬಿಣದ

ಗಟ್ಟು. ~ ಪೃಷ್ಠ = ಕಠಿನವಾದ ಜಿನ್ನಳ್ಳು

ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ; ಹರಡೆ. ~ ಭಸ್ಮ

= ೧. ತುಕ್ಕು; ಕಿಟ್ಟು. ೨. ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಿಟ್ಟು

ದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಔಷಧದ್ರವ್ಯ.

~ ಮಾರ್ಗ = ಕಬ್ಬಿಣದಿಂದ ಮಾಡಿದ

ಮಾರ್ಗ; ರೈಲು ಹಾದಿ. ~ ಯುಗ

= ಲೋಹವನ್ನು ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದಕಾಲ.

ಲೋಹಕ (ನಾ). ಕಬ್ಬಿಣದ ಅಯುಧವನ್ನು

ಹಿಡಿದಿರುವವನು.

ಲೋಹಕಾರ (ನಾ). ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೆಲಸ ಮಾಡು

ವವನು; ಕಮ್ಮಾರ.

ಲೋಹಮಂಡೂರ (ನಾ). ಗ. ಗಾಜು ನೊಡ
ಲಾದ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ
ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಪ್ಪು ಖನಿಜವಸ್ತು;
ಮ್ಯಾಂಗನೀಸು. ೨. = ಲೋಹಕಿಟ್ಟ.

ಲೋಹಿತ (ನಾ). ಗ. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ; ಕೆಂಬಣ್ಣ.
೨. ರಕ್ತ; ನೆತ್ತರು. ೩. ತಾಮ್ರ. (ಗು).
೪. ಕೆಂಪಾಗಿರುವ; ಕೆಂಬಣ್ಣದ. ~ಅಶ್ವ
= ಗ. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು
ಹೊಂದಿರುವವನು; ಅಗ್ನಿ. ೨. ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನ
ಮಗನ ಹೆಸರು. ~ಜಲ(ಕ) = ರಕ್ತ.

ಲೋಕ = ಲೋದಕೆ.

ಲೋಕಸರ = ಲೋಯಿಸರ.

ಲೋಕೆ = ಲೋದಕೆ. ~ಬಾ(ವಾ)ಯಾ
= ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿಸುವ ಬಾಯಿ.

ಲೋಕಸರ = ಲೋಯಿಸರ.

ಲೌಕರಿ (ನಾ). ಉಜ್ಜಯಿ ದಾರ.

ಲೌಕಿಕ ಗ. = ಲೌಕಿಗ. (ಗು). ೨. ಲೋಕಕ್ಕೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಐಹಿಕವಾದ. ೩. ಪ್ರಸಿದ್ಧ
ವಾದ; ರೂಢಿಯಿಂದ ಬಂದ; ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ
ರುವ. ~ನಾದ = ಪಂಚಭೂತಗಳಿಗೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತತ್ತ್ವ. ~ವ್ಯವಹಾರ
= ನಿತ್ಯರೂಢಿಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪ.

ಲೌಕಿಗ (ನಾ). ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವನು;
ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ.

ಲೌಡಿ = ಲವುಡಿ.

ಲೌಡಿ (ನಾ). ಕಬ್ಬಿಣದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಆಯುಧ.

ಲೌಲ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಚಂಚಲತೆ; ಅಸ್ಥಿರತೆ.

೨. ಹಂಬಲ; ಅತ್ಯಾಸ; ಉತ್ಕಟೀಡ್ಡಿ.

ಲೌಹತ್ಯ (ನಾ). ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ.

ಪು

ಪ (ನಾ). ಕೆನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ
ಐವತ್ತನೆಯ ಅಕ್ಷರ.

ವಂಕ (ನಾ). ಗ. ಡೊಂಕು; ಬಾಗು.
೨. ಪಕ್ಕ; ಮಗ್ಗುಲು. ೩. ಜೀನು; ತಡಿ.
~ದರ = ಡೊಂಕಾದ ಬಾಗಿಲು; ವಕ್ರ
ದ್ವಾರ. ~ದಾರ = ವಂಕದರ. ~ಬಾರ
= ವಂಕದರ.

ವಂಕಿ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕೊಕ್ಕೆ.
೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ; ವೇದರ

ಕತ್ತಿ. ೩. ಕೋಳುಬಂದಿ; ಕೊಮ್ಮರ

೪. ಭರಣಿ; ಕೆರಡಿಗಿ. ೫. ಸಂಕಾಸ
ನಿರೋಧದ ಒಂದು ಸಾಧನ.

ವಂಕುಡಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಾಗಿದ
ಆಯುಧ; ಕಾರಿ.

ವಂಗ (ನಾ). ಗ. ತವರ. ೨. ಸೀಸ.
೩. ಒಂದು ಧೇಶದ ಹೆಸರು; ಬಂಗಾಳ.

ವಂಗಡ ಗ. = ವಂಗಡಣ. ೨. ಭೇದ; ವ್ಯತ್ಯಾಸ
~ತೆ(ದೆ)ಗೆ = ಭೇದ ಮಾಡು; ವ್ಯತ್ಯಾಸ
ಮಾಡು.

ವಂಗಡಣ (ನಾ). ಗುಣ; ಸಮೂಹ.

ವಂಗಿ (ನಾ). ಕುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ.
ವಂಚಿ (ನಾ). ೧. ಕರು; ವಕ್ರ. ೨. ವಂಶ;
ಪೀಳಿಗೆ ೩. ಬಿದಿರು. ೪. = ವಂಚಿ.

ವಂಚಕ (ನಾ). ೧. ರಕ್ತ; ಮೋಸಗಾರ;
ಕಪಟಿ. ೨. ನರಿ. (ಗು). ೩. ಮೋಸ
ಮಾಡುವ; ವಂಚಿಸುವ.

ವಂಚಕಿ (ನಾ). ವಂಚಿಸುವವಳು; ಮೋಸ
ಗಾತಿ.

ವಂಚನೆ (ನಾ). ೧. ಮೋಸ; ಕಪಟಿ.
೨. ಭ್ರಮೆ; ಭ್ರಾಂತಿ.

ವಂಚಿ (ನಾ). ಕೊಳಲು; ವೇಣು.

ವಂಚಿಗ (ನಾ). ಕೊಳಲನ್ನು ನುಡಿಸುವವನು.

ವಂಚಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮೋಸ ಮಾಡು.

೨. ಅಲ್ಲಗಳೆ; ನಿರಾಕರಿಸು. ೩. ಕಣ್ಣು
ತಪ್ಪಿಸು; ಮರೆಯಾಗಿರು.

ವಂಚಿ (ನಾ). ಒಂಟಿ; ಹತ್ತಕಡುಕು.

ವಂಚಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಚಂದಾಹಣ; ವರ್ಗಣೆ.

೨. ಸಹಾಯಧನ.

ವಂದನ = ವಂದನೆ. ~ಅರ್ಪಣೆ = ಕೃತಜ್ಞತೆ
ಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದು; ಆಭಾರ ವನ್ನು
ವಂದನಮಾಲೆ (ನಾ). ತೋರಣ.

ವಂದನೆ (ನಾ). ೧. ನಮಸ್ಕಾರ; ಪ್ರಣಾಮ.

೨. ಹೊಗಳಿಕೆ; ಸ್ತುತಿ.

ವಂದರಿ (ನಾ). ಒನಲಿ; ಜರಡಿ; ಸಾರಣಿಗೆ.

ವಂದಾರು (ನಾ). ೧. ಹೊಗಳುವವನು.

ಸ್ತುತಿಪಾಠಕ. (ಗು). ೨. ಹೊಗಳುವ.

ವಂದಿ (ನಾ). ೧. ಹೊಗಳುಭಟ್ಟಿ; ಸ್ತುತಿ

ಪಾಠಕ. ೨. ಸರಿಯಾಳು; ಬಂದಿ.

೩. ಕೊಳ್ಳೆ; ಲಾಟಿ.

ವಂದಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಮಸ್ಕರಿಸು; ಪ್ರಣಾಮ

ಮಾಡು. ೨. ಹೊಗಳು; ಸ್ತುತಿಸು.

ವಂದ್ಯ (ನಾ). ೧. ಗೌರವಿಸಲು ಯೋಗ್ಯ

ನಾದವನು; ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಅರ್ಹನಾದ

ವನು. (ಗು). ೨. ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ತಕ್ಕ.

ವಂದ್ಯ (ನಾ). ೧. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವನು;
ಅಪ್ರಶುತ್. (ಗು). ೨. ನಿಷ್ಕಲವಾದ;
ಬರದಾದ.

ವಂದ್ಯ (ನಾ). ಬಂಜೆ; ಗೊಡ್ಡ.

ವಂಶ (ನಾ). ೧. ಪೀಳಿಗೆ; ಕುಲ. ೨. ಬಿದಿರು;

ಕಳಲೆ. ೩. ಕೊಳಲು; ವೇಣು. ೪. ಬೆನ್ನು

ಮೂಳೆ; ಕಡೇರು. ೫. ಮುಳ್ಳುಮುತ್ತು

ಗದ ಮರ. ~ಭೆ(ಜೈ)ದ = ೧. ಪೀಳಿಗೆ

ಯನ್ನು ಸಾಕಮಾಡುವುದು. ೨. ಬಿದಿರನ್ನು

ಕತ್ತರಿಸುವುದು.

ವಂದಜಿ (ನಾ). ೧. ವಂದದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು.

೨. ಉತ್ತಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು;

ಕುಲೀನ. ೩. ಬಿದಿರಕ್ಕಿ.

ವಂಶಿ = ವಂಚಿ.

ವಕಾಲತ್ತು (ನಾ). ೧. ವಕೀಲನ ಕೆಲಸ;

ವಕೀಲಿ. ೨. ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಪರವಾಗಿ

ವಾದಿಸುವುದು; ಪಕ್ಷ ವಹಿಸುವುದು.

ವಕೀಲ (ನಾ). ವಕಾಲತ್ತು ಮಾಡುವವನು;

ಲಾಯರು.

ವಕೀಲಿ = ವಕಾಲತ್ತು.

ವಕುಲ(ಳ) = ಬಕುಲ.

ವಕ್ಕಣೆ (ನಾ). ೧. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ; ಒಕ್ಕಣೆ;

ವಿವರಣೆ. ೨. ಶೈಲಿ; ಸರಣಿ.

ವಕ್ಕರ = ವಕ್ರ. ~ಇಸು = ವಕ್ರಿಸು.

ವಕ್ರಾಣ = ವಕ್ರಣೆ.

ವಕ್ರಾರ (ನಾ). ೧. ವಾಗ್ವಿ; ಬೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತ

ನಾಡುವವನು. ೨. ಭಾಷಣಕಾರ.

ವಕ್ರ = ವಕ್ರಾರ.

ವಕ್ರ (ನಾ). ೧. ಬಾಯಿ. ೨. ಮುಖ;

ವದನ.

ವಕ್ರ ೧. = ವಕ್ರತೆ. ೨. ಮಂಗಳಗ್ರಹ.

(ಗು). ೩. ಬೊಂಕಾದ; ಬಾಗಿವ.

೪. ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ; ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳುವ.

೫. ದೃಂದ್ವಾರ್ಥವುಳ್ಳ; ಎರಡು ಬಗೆಯ

ಆರ್ಥಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ. ~ಇಸು
= ೧. ಅಡ್ಡಮಾಡು; ತೊಂದರೆ ಕೊಡು
೨. ಬಾಗು; ಡೊಂಕಾಗು. ೩. ಕೇಡೆಡೆಸು;
ಕೆಡುಕನ್ನುಂಟುಮಾಡು. ೪. ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ
ಯುಂಟಾಗು; ದುರ್ಭವನೆ ಸಂಭವಿಸು.
~ಉಕ್ತಿ = ೧. ವಕ್ರವಾದ ಮಾತು.
೨. ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಲಂಕಾರ.
~ಗತಿ = ೧. ಕೊಂಕು ನಡೆಗೆ, -ಚಲನೆ.
೨. ಕೆಟ್ಟ ನಡವಳಿಕೆ; ಅಪಮಾರ್ಗ.
~ಕಾರ = ವಕ್ರಗತಿ. ~ತುಂಡ
= ೧. ಸೊಟ್ಟಿಗಿರುವ ಸೊಂಡಿಲುಳ್ಳವನು;
ಗಣಪತಿ. ೨. ಸೊಟ್ಟಿಗಿರುವ ಕೊಕ್ಕುಳ್ಳವನು;
ಗಿಣಿ. ~ದೃಷ್ಟಿ = ೧. ಸೊಟ್ಟಗಣ್ಣು.
೨. ಕ್ರೂರವಾದ ದೃಷ್ಟಿ.
ವಕ್ರತೆ (ನಾ). ೧. ಡೊಂಕು; ವಕ್ರನಾಗಿರುವ
ವಿಕೆ. ೨. ಮೋಸ; ಕುಟಿಲತೆ; ಕಪಟ.
ವಕ್ರಿಮು (ನಾ). ೧. ದ್ವಂದ್ವಾರ್ಥದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ
ವಿಕೆ. (ಗು). ೨. ಬಾಗಿಡ; ಡೊಂಕಾದ.
ವಕ್ಷ (ನಾ). ಎದೆ.
ವಕ್ಷೋಜ (ನಾ). ಮೋಲೆ; ಸ್ತನ.
ವಖಾರ (ನಾ). ಉಗ್ರಾಣ; ಕೋರಿ.
ವಗೈರೆ (ನಾ). ಇತ್ಯಾದಿ; ಮುಂತಾದುವು.
ವಗ್ಗ ೧. = ಬಗ್ಗ. ೨. ಗುಂಪು; ವರ್ಗ.
ವಜನ (ನಾ). ೧. ಮಾತನಾಡುವುದು;
ಉಚ್ಚರಿಸುವುದು. ೨. ಮಾತು; ಸುಡಿ;
ಜೇಳಿಕೆ. ೩. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ವಾಗ್ದಾನ.
೪. ಗದ್ಯ. ೫. ಗದ್ಯಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಪ್ರಕಾರ. ೬. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ನಾಮರೂಪ
ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಪದ. ~ಇಸು
= ೧. ವಚನ. ೨. ಭಾಷೆ ಕೊಡು; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ
ಮಾಡು. ~ಚತುರ = ಮಾತನಾಡುವುದರಲ್ಲಿ
ಜಾಣ. ~ಭಂಗ = ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು
ಮುರಿಯುವುದು; ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪುವುದು.
~ಚ್ಚಪ್ಪ = ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪುವವನು.

ವಚಿಸು (ಕ್ರಿ). ಹೇಳು; ವಿವರಿಸು; ತಿಳಿಯ
ಪಡಿಸು.

ವಜ್ಜ ೧. = ವಜ್ರ. ೨. ಕರು; ವತ್ಸ.

ವಜನ = ವಜನು.

ವಜನು (ನಾ). ತೂಕ; ಭಾರ; ಒಜ್ಜಿ.

~ದಾರ = ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುವನು; ವರ್ತಿಸ್ವಿ.

ವಜಾ (ನಾ). ತೆಗೆದುಹಾಕುವಿಕೆ; ಕಳೆಯುವಿಕೆ.

ವಜೀರ (ನಾ). ೧. ಮಂತ್ರಿ; ಅಮಾತ್ಯ.

೨ ಅಶ್ವಾರೋಹಿ; ರಾವುತ. ೩. ಶ್ರೀಮಂಥ.

~ಇಳಿ = ಕುದುರೆ ಸವಾರನ ಕೆಲಸ.

ವಜೆ ೧. = ವಜನು. ೨. = ಬಜೆ.

ವಜ್ಜರ = ವಜ್ರ.

ವಜ್ಜಿ = ವಜನು.

ವಜ್ರ (ನಾ). ೧. ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು;

ಹೀರ. ೨ = ವಜ್ರಾಯುಧ. ೩. ಸಿಡಿಲು.

೪. ರತ್ನಗಳನ್ನು ಕೊರೆಯಲು ಬಳಸುವ

ಸಾಧನ. ೫ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಿರುಸಾದ

ಅಟು; ಮರವಜ್ರ. (ಗು). ೬. ಅತಿಶಯನ

ವಾದ; ಗಟ್ಟಿಯಾದ. ೭. ಕ್ರೂರವಾದ;

ಕರ್ಕಶವಾದ. ~ಅಭಿಪ್ರಾಯ = ೧. ಸಿಡಿಲಿನ

ಹೊಡೆತ ೨. ಅತಿಶಯನವಾದ ಕೊಂದರೆ,

-ಕಪ್ಪ. ~ಅಯುಧ = ಇಂದ್ರನ ಆಯುಧ;

ಕುಲಶ. ~ಉತ್ಸವ = ಸಂಘ, ಸಂಸ್ಥೆ

ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೆ ಆರುವತ್ತು ವರ್ಷ

ಗಳು ತುಂಬಿದಾಗ ಅಚರಿಸುವ ಉತ್ಸವ.

~ಕವಚ = (ಭೇದಿಸಲು ಕಷ್ಟವಾದ)

ಲೋಹದ ಅಂಗಿ; ಚಿಲುಕತ್ತು. ~ಕಾಯ

= ೧. ಗಟ್ಟಿಯುಳ್ಳಾದ ದೇಹ; ಕಟ್ಟುನುಸಾದ

ಶರೀರ. ೨. ಗಟ್ಟಿಗ; ದೇಹದಾರ್ಢ್ಯವುಳ್ಳ

ವನು. ~ಕುಂಡಲ = ವಜ್ರಖಚಿತವಾದ

ಕಿವಿಯ ಅಭರಣ. ~ಗಾರೆ = ಕಲ್ಲು,

ಮರಳು, ಸಂಸ್ಥೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳ

ಮಿಶ್ರಣದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಲೋಹ.

~ತುಂಡ = ಕಟಿತವಾದ ಕೊಕ್ಕುಳ್ಳವನು

ರಣಹದ್ದು. ~ದಂಡ = ವಜ್ರಾಯುಧ. ~ಪಂಜರ = ಗ. ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ದೋನು. ೨. ಬಲವಾದ ರಕ್ಷೆ, -ಕಾವಲು. ~ಪಾತ = ವಜ್ರಾಭಿಘಾತ. ~ಮುಟ್ಟಿ = ಗ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ. ೨. ಬಲವಾದ ಹಿಡಿತ; ದಿಗಿಮುಟ್ಟಿ. ~ಲೇಪ = ಗ. ಮರವಜ್ರದಿಂದಾದ ಲೇಪನ. ೨. ದೃಢವಾದ ಲೇಪ. ~ಶರೀರ = ವಜ್ರಕಾಯ. **ನಜ್ರಿ (ನಾ).** ಗ. ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಕೈವನು; ಇಂದ್ರ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ; ಎಲೆಗಳಿಲ್ಲ. **ನಟಿ (ನಾ).** ಅಲದ ಮರ. **ನಟಕ (ನಾ).** ಗ. ಗುಳಿಗೆ; ಮಾತೃ; ಉಂಡೆ. ೨. ಒಂದು ತೂಕ. ೩. = ನಡೆ. **ನಟಗುಟ್ಟು (ಕ್ರಿ).** ಗ. (ಕಪ್ಪೆ ನೊದಲಾವುವು) ಸದ್ದು ಮಾಡು. ೨. ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಮಾತನಾಡು; ಬಡಬಡಿಸು. **ನಟಗುಡು = ನಟಗುಟ್ಟು.** **ನಟಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ).** ವಿಠುಮಯ ಮಾಡು. **ನಟಾರ = ನಟಾರ.** **ನಟು (ನಾ).** ಗ. ಹುಡುಗ; ಬಾಲಕ. ೨. ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ. **ನಟುಕ = ನಟು.** **ನಟ್ಟಿ (ನಾ).** ಗ. ವೃತ್ತಾಕಾರವಾದುದು; ದುಂಡಗೆ ಇರುವುದು. ೨. ಅಟದ ಬಿಲ್ಲೆ; ಬಡ್ಡ. ೩. ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಕೊಡುವ ಹಣದಲ್ಲು ಖೋತ ಮಾಡಿದ ಮೊಬಲಗು; ಸೋಡಿ; ತಳ್ಳುಪಡಿ. ೪. ದಳ್ಳಾಳಿ; ಕೆಮಿಷನ್ನು. **ನಟಾರ (ನಾ).** ಕೆಲವು ಮನೆಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಆವಾರ, -ಪ್ರದೇಶ. **ನಡಂಜಿ (ನಾ).** ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಟ್ಟೆ. **ನಡಬ = ಬಡಬ.** ~ಅಗ್ನಿ = ಬಡಬ. ~ಅನಲ(ಳ) = ಬಡಬ.

ವಡಿ (ನಾ). ಪಾದದ ನೊದಲಕ್ಷರ ಮತ್ತು ಪಾದಮಧ್ಯದ ಯತಿಯ ಮುಂದಿನ ಅಕ್ಷರವು ಸಜಾತೀಯವಾಗಿರುವಿಕೆ. **ವಡೆ (ನಾ).** ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕೆರೆ ತಂಡಿ. **ವಡ್ಡ (ನಾ).** ಗ. ವೃದ್ಧ; ಹಿರಿಯ. ೨. ಕಟ್ಟು ಕುಟಿಗ; ಒಡ್ಡ. ೩. ಒರಟುಸ್ವಭಾವದವನು. ~ಆರಾಧನೆ = ವೃದ್ಧರ ಆರಾಧನೆ; ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಮಾಡುವ ಪೂಜೆ. **ವಡ್ಡಂತಿ (ನಾ).** ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ; ವರ್ಧಂತಿ. **ವಡ್ಡವಾರ (ನಾ).** ಮಂಗಳವಾರ. **ವಣಿಕ (ನಾ).** ವ್ಯಾಪಾರಿ; ವರ್ತಕ. **ವಣಿಗೆ ಗ. = ವಣಿಕ.** (ಪ್ರ). ೨. ಒಂದು ತದ್ವಿತ್ಪ್ರತ್ಯಯ. **ವಣಿಗಾಟ (ನಾ).** ವರ್ತಕರ ಬೀದಿ; ಅಂಗಡಿ ಬೀದಿ. **ವಣಿಜ = ವಣಿಕ.** **ವಣ್ಣ (ನಾ).** ಗ. ಬಣ್ಣ; ವರ್ಣ. ೨. ಸ್ತುತಿ; ಹೊಗಳಿಕೆ. ~ಇಸು = ಗ. ಬಣ್ಣಿಸು; ವಿವರಿಸು; ವರ್ಣಿಸು. ೨. ಬಣ್ಣಹಾಕು, -ಹಚ್ಚು. **ವತಂಸ (ನಾ).** ಕರ್ಣಾಭರಣ; ಅವತಂಸ. **ವತನ (ನಾ).** ಗ. ವಂಶಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಬಂದ ಭೂಮಿ. ೨. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಇನಾಮಾಗಿ ಪಡೆದ ಭೂಮಿ; ಜಹಗೀರು. ~ದಾರ = ಭೂಮಿ ಕಾಣೆಯುಳ್ಳವನು; ಆಸ್ತಿವಂತ. **ವತಿ (ನಾ).** ಕಡೆ; ಪಕ್ಷ. **ವತ್ಸ ಗ. = ವಜ್ರ.** ೨. ಮಗ; ಪುತ್ರ. ೩. ಚಿಹ್ನೆ; ಗುರುತು. ೪. = ವತ್ಸರ. ~ಕುಲ = ಕರುಗಳ ಗುಂಪು, -ಮಂದೆ. **ವತ್ಸನಾಭಿ (ನಾ).** ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಿಷಸಸ್ಯ ಮತ್ತು ಆ ಸಸ್ಯದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ವಿಷ; ಬಟನಾಗ. **ವತ್ಸರ (ನಾ).** ವರ್ಷ; ಅಬ್ಬ.

ವತ್ಸಲ(ಳ) (ಗು). ಪ್ರೀತಿಸುವ; ಒಲುವು
ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ವತ್ಸೆ (ನಾ). ೧. ಹೆಣ್ಣುಕರು. ೨. ಮಗಳು;
ಪುತ್ರಿ.

ವದಂತಿ (ನಾ). ಗಾಳಿಸುದ್ದಿ; ವರ್ತಮಾನ.

ವದನ (ನಾ). ೧. ಮುಖ; ಮೋರೆ.

೨. ಬಾಯು. ೩. ಮಾತನಾಡುವಿಕೆ.

~ಕೊಟಿ = ಮುತ್ತ; ಚುಂಬನ. ~ರಸ
= ಜೊಲ್ಲು; ಲಾಲಾಜಲ.

ವದಾನ್ಯ (ನಾ). ೧. ನಿರರ್ಥವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವನು.

೨. ಹಿತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವನು.

೩. ಕೊಡುಗೈಯವನು; ದಾನಶೀಲ.

(ಗು). ೪. ಹಿತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ.

೫. ಧಾರಾಳವಾದ; ಕೊಡುಗೈಯ.

ವದ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕೃಷ್ಣಶ್ವ. ೨. ಮಾತನಾಡುವುದು.

(ಗು). ೩. ಮಾತನಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

ವಧ (ನಾ). ಕೊಲ್ಲುವುದು; ಕೊಲೆ. ~ಇಸು = ಕೊಲ್ಲು;

ಸಂಹರಿಸು.

ವಧಕಾರ (ನಾ). ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ನಿಯುಕ್ತನಾದ ಆತು.

ವಧು (ನಾ). ೧. ಮದುವಣಿಗಿತ್ತಿ; ಮದುಮಗಳು.

೨. ಜಂಗಮ. ೩. ಜಂಡತಿ.

೪. ಸೋಸಿ

ವಧೂಟಿ = ವಧು.

ವಧೂಟಿಕೆ = ವಧು.

ವಧಿ = ವಧ.

ವಧ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕೊಲಿಗೆ ಅರ್ಹನಾದವನು.

(ಗು). ೨. ಸಂಹರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

೩. ತ್ಯಜಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ; ಬಿಡತಕ್ಕ.

ವನ (ನಾ). ೧. ಕಾಡು; ಅರಣ್ಯ. ೨. ತೋಟ.

೩. ನೀರು; ಜಲ. ~ಕೇಳಿ = ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ

ವಿಚರಿಸುವಿಕೆ. ~ಜರ = ೧. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ

ಸಂಚರಿಸುವವನು; ಬೇಡ; ವ್ಯಾಧ. ೨. ಕಾಡು

ಪ್ರಾಣ. ~ಜಾತಃಸಂಸ್ಥಿತಃ ಹುಟ್ಟಿದುದು;

ತಾವರೆ. ~ದುರ್ಗ = ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ

ರಚಿಸಿದ ಕೋಟೆ. ~ನಿಧಿ = ವನಧಿ.

~ಪಾಲಕಂ. ಕಾಡನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನು;

ಅರಣ್ಯರಕ್ಷಕ. ೩. ತೋಟವನ್ನು ನೋಡಿ

ಕೊಳ್ಳುವವನು; ಮಾಲಿ. ~ಭೋಜನ =

ವಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ವನದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ

ಊಟ. ~ಮಹತ್ವರ = ಉದ್ಯಾನದ

ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ. ~ಮಹೋತ್ಸವ =

ನುರಗಿಡಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸಸ್ಯ

ಗಳನ್ನು ನೆಡುವ ಒಂದು ಸಮಾರಂಭ. ~

~ಮಾಲಿ(ಳಿ) = ವನಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ

ದವನು; ಕೃಷ್ಣ. ~ಷೂಲೆ = ಕಾಡು

ಹೊತ್ತುಕೊಂಡ ಮಾಡಿದ ಹಾರೆ. ~ರಾಜ

= ೧. ಕಾಡಿನ ಅರಸ; ಸಿಂಹ. ೨. ಒಂದು

ಜಾತಿಯ ಹೂವಿನ ಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು.

~ರಾಶಿ = ದಟ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳೆದ

ನುರಗಿಗಳ ಗುಂಪು, -ಸಮೂಹ. ~ವಾಸ =

೧. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವುದು.

೨. ಕಷ್ಟ.

ವನಚರಿ (ನಾ). ಬೇಡರ ಜಂಗಮ; ಕಿರಾತಿ.

ವನಜ ೧. = ವನರೂಪ. (ಗು). ೨. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ

ಹುಟ್ಟಿದ. ~ಅರಿ = ತಾವರೆಯ ಶತ್ರು;

ಚಂದ್ರ. ~ಭವ = ತಾವರೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ

ದವನು; ಬ್ರಹ್ಮ. ~ಮಿತ್ರ = ಸೂರ್ಯ.

~ಸಂಭವ = ವನದಭವ.

ವನಜನುಭ (ನಾ). ಹೊಕ್ಕುಳಿನಲ್ಲಿ ತಾವರೆಯ

ಹೂವುಳ್ಳವನು; ವಿಷ್ಣು.

ವನಧಿ (ನಾ). ಕಡಲು; ಸಮುದ್ರ.

ವನಭೃತ್ತು (ನಾ). ನೀರನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವುದು;

ಮೋಡ.

ವನರೂಪ (ನಾ). ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು;

ತಾವರೆ.

ವನಸ್ಪತಿ (ನಾ). ೧. ಮರ. ೨. ಹೂವಾಗದೆ
ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬಿಡುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಮರ. ೩. ಬೇರು; ಮೂಲಿಕೆ. ೪. ಸಸ್ಯ
ಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಎಣ್ಣೆ.

ವನಿತಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಂಗಸು; ಸ್ತ್ರೀ. ೨. ನಲ್ಲೆ;
ಹೆಂಡತಿ.

ವನಿಪ = ವನೀಪಕ.

ವನೀಪಕ (ನಾ). ಬೇಡುವವನು; ಯಾಚಕ.

ವನೇಚರ = ವನಚರ.

ವನೇಚರಿ = ವನಚರಿ.

ವನೇಜ = ವನಜ.

ವನಾಕಸ (ನಾ). ೧. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸು
ವವನು; ತಪಸ್ವಿ. ೨. ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿ.
೩. ಕೋತಿ; ಕೋಡಗ.

ವನ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕಾಡುಮನುಷ್ಯ; ಒರಟು;
ಅಸಂಸ್ಕೃತ. (ಗು). ೨. ಕಾಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧ
ಪಟ್ಟ. ~ವ್ಯಗ = ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿ; ಕ್ರೂರ
ಮೃಗ.

ವನ್ಯನ (ನಾ). ೧. ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ; ಬೋಳಿಸು
ವಿಕೆ; ಮುಂಡನೆ. ೨. ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತು
ವಿಕೆ.

ವಪು (ನಾ). ೧. ದೇಹ; ಶರೀರ; ಮೈ.
೨. ಆಕಾರ; ಸ್ವರೂಪ. ೩. ರಮಣೀಯ
ವಾದ ರೂಪ.

ವಪೆ (ನಾ). ೧. ನೆಣ; ಚರಬಿ; ಕೊಬ್ಬು.
೨. ಕುಳಿ; ಹಳ್ಳ. ೩. ಎದೆ ಮತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆ
ಯಲ್ಲಿಯ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ
ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಪದರ.

ವಪ್ಪ (ನಾ). ೧. ಕ್ಷೌರಿಕ; ಕೆಲಸಿಗ.
೨. ಒಳ್ಳೆಲಿಗ.

ವಪ್ರ (ನಾ). ೧. ಹೊಲ; ಜಮೀನು.
೨. ಪ್ರಾಕಾರ. ೩. ಬೆಟ್ಟದ ಇಳುಕಲು
ಪ್ರವೇಶ; ತಪ್ಪಲು. ೪. ಸೀಸ. ೫. ಧೂಳು;
ಹುಡಿ. ೬. ಪಾಶ; ದೋಸ. ೭. ಅನೆ

ಅಥವಾ ಹೋರಿ ಕೊಂದಿರಿಂದ ಮಣ್ಣನ್ನು
ಮೇಲಕ್ಕೆ ಸೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಟ.

ವಮನ (ನಾ). ವಾಂತಿ; ಓಕರಿಕೆ.

ವಯಲ್ (ಲು) (ನಾ). ಬಯಲು; ಮೈದಾನ.

ವಯಸು = ವಯಸ್ಸು.

ವಯಸ್ಯ (ನಾ). ವಯಸ್ಸಾದವನು; ಹಿರಿಯ.

ವಯಸ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸಮವಯಸ್ಸಿನವನು.

೨. ಗೆಳೆಯ; ಜೊತೆಗಾರ. (ಗು).

೩. ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ವಯಸ್ಯೆ (ನಾ). ೧. ಸಮವಯಸ್ಸಿನವಳು.

೨. ಜೊತೆಗಾತಿ; ಗೆಳತಿ.

ವಯಸ್ಸು (ನಾ). ೧. ಯೌವನ; ಹರಮು;
ಪ್ರಾಯ. ೨. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಜುಟ್ಟಿದ
ಮೇಲೆ ಕಳೆದಿರುವ ಕಾಲ.

ವಯಿನ (ನಾ). ೧. ತಂತ್ರ; ಉಪಾಯ.

೨. ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು; ಹಿರಣ.

ವಯಿರ (ನಾ). ೧. ಹಗೆ; ವೈರ. ೨. ನವರತ್ನ
ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ವಜ್ರ. ~ವಯಿಡಿ = ವಜ್ರ
ಗಳನ್ನು ಕುಂದಪಡಿಸಿದ ಕಿರೀಟ.

ವಯೋಗುಣ (ನಾ). ಅಯಾ ವಯಸ್ಸಿಗೆ
ತಕ್ಕ ಗುಣ, -ರೀತಿ.

ವಯೋಧರ್ಮ (ನಾ). ೧. ಅಯಾ ವಯಸ್ಸಿಗೆ
ತಕ್ಕ ಕರ್ತವ್ಯ, -ನಡತೆ, -ಸ್ವಭಾವ.
೨. = ವಯೋಗುಣ.

ವಯೋಧಿಕ (ನಾ). ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಹಿರಿಯ
ನಾದವನು; ವೃದ್ಧ.

ವಯೋನ್ಯದ್ಧ = ವಯೋಧಿಕ.

ವಯ್ಯಾರ (ನಾ). ಬೆಡಗು; ಒಯ್ಯಾರ.

ವಯ್ಯಾರಿ (ನಾ). ಬೆಡಗಿ; ಒಯ್ಯಾರಿ.

ವರ (ನಾ). ೧. ಅನುಗ್ರಹ; ಕೊಡುಗೆ.

೨. ಮಡುಮಗ; ಮಡುವೆಯ ಗಂಡು.

೩. ಗಂಡ; ಪತಿ. ೪. ಬಯಕೆ; ಅಭೀಷ್ಟ.

(ಗು). ೫. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ; ಅತ್ಯುತ್ತಮ
ವಾದ. ~ಅಂಗ = ೧. ತಲೆ; ಉತ್ತಮಾಂಗ.

೨. ಯೋನಿ. ೩. ಉತ್ತಮವಾದ ಅಂಗ
ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ~ಅಂಗನೆ=ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
ಹೆಂಗಸು. ~ಅನ್ನೇಷಣ(ಣಿ) = ಕನ್ನಿಗೆ
ಗಂಡನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು. ~ಅರ್ಥಿ
= ೧. ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಬಯಸುವವನು.

೨. ವರಾನ್ನೇಷಣೆ ಮಾಡುವವನು. ~ಇಸು
= ೧. ಅಯ್ಯಿ ಮಾಡು; ಅರಿಸು. ೨. ಬಯಸು;
ಅಸೆವಡು. ೩. ಹೊಂದು; ಪಡೆ. ೪. ಮಾಡುವ
ಯಾಗು. ~ಉಪಚಾರ = ಮನುವೆಯಲ್ಲಿ
ಕನ್ಯಾಪಿತೃ ವರನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಉಡುಗೊರೆ.
~ಕವಿ = ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಕವಿ. ~ದವ್ವೆಣೆ
= ಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ವರನಿಗೆ ವಧುವಿನ ತಂದೆಯು
ಕೊಡುವ ಹಣ. ~ಪೂಜೆ = ೧. ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ
ಅರಾಧನೆ, -ಪೂಜೆ. ೨. ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ
ಜೇಡಿನ ತಂದೆಯಿಗಳು ವರನಿಗೆ
ಮಾಡುವ ಪೂಜೆ. ~ಸಾಮ್ಯ = ವಧೂ
ವರರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಈಡುಜೋಡಾಗಿ
ರುವುದು.

ವರಂ (ಅ). ವರಿಗೆ; ತನಕ.

ವರಟೆ (ನಾ). ೧. ಹಂಸೆ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಹುಳು; ಕಡಬೀರಿಗೆ.

ವರಣ (ನಾ). ೧. ಅರಿಸುವುದು; ಅಯ್ಯಿ.
೨. ಗೋಡೆ; ಪ್ರಾಕಾರ. ೩. ಸೇತುವೆ;
ಒಡ್ಡು. ೪. ಅನಾರ; ಅಂಗಕ. ೫. ಹೊದಿಕೆ;
ಅಚ್ಚಾದನೆ. ೬. ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವಿಕೆ.
~ಮಾಲಿಕೆ = ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ಹಾಕುವ
ಮಾಲೆ; ಸಂಬಂಧಮಾಲೆ. ~ಮಾಲೆ
= ವರಣಮಾಲಿಕೆ.

ವರಣ (ಗು). ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ; ವರವನ್ನು
ದಯಪಾಲಿಸುವ.

ವರದಿ (ನಾ). ೧. ಸುದ್ದಿ; ಸಮಾಚಾರ.
೨. ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಷಯ, ಘಟನೆ
ಮುಂತಾದವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಕಟನೆಗಾಗಿ
ಬರೆದಿರುವ ನಿದರ್ಶಪತ್ರ. ~ಗಾರ = ಸುದ್ದಿ

ಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವವನು. ~ಮಾಡು
= ನಿರೂಪಿಸು; ಹೇಳು.

ವರಮಾನ (ನಾ). ಉತ್ಪನ್ನ; ಆದಾಯ.
~ತೆರಿಗೆ = ಉತ್ಪನ್ನದ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಸುವ
ತೆರಿಗೆ; ಆದಾಯದ ತೆರಿಗೆ.

ವರಯಿಸು = ವರಿಸು.

ವರಲೆ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣು ಹಂಸಪಕ್ಷಿ.

ವರಸೆ (ನಾ). ೧. ಸಾಲು; ಪಂಕ್ತಿ. ೨. ರೀತಿ;
ಕ್ರಮ. ೩. ಪೀಳಿಗೆ; ವಂಶ. ೪. ಸಲ;
ಬಾರಿ. ೫. ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧ; ವಾವೆ.

೬. (ಕುಸ್ತಿ, ಕತ್ತಿ ತಿರುಗಿಸುವುದು,
ವ್ಯಾಯಾಮ ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ)
ಪಟ್ಟಿ. ೭. ಯುಕ್ತಿ; ಉಪಾಯ. ~ದಾರ
= ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾಡುವವನು; ಅಂಗಸಾಧಕ.

ವರಹ (ನಾ). ವರಾಹಮುದ್ರೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ
ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ; ಪಗೋಡ.

ವರಾಕ (ನಾ). ೧. ದುಃಖದಿಂದ ಕೂಡಿದ
ವ್ಯಕ್ತಿ. (ಗು). ೨. ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ;
ತೋಚನೀಯ.

ವರಾಕೆ (ನಾ). ದುಃಖಿತೆ.

ವರಾಟ (ನಾ). ೧. ಕವಡೆ. ೨. ಹಗ್ಗ; ಮಿಣಿ.

ವರಾಡ (ನಾ). ತೆರಿಗೆ; ಸುಂಕ.

ವರಾತ (ನಾ). ಒತ್ತಾಯ; ಬಲಾತ್ಕಾರ.

ವರಾತು = ವರಾತ.

ವರಾಹ (ನಾ). ೧. ಹಂದಿ; ಸೂಳೆ. ೨. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ
ಮೂರನೆಯದು.

ವರಿ = ವರಾಡ.

ವರಿಷ್ಠ (ನಾ). ೧. ತಾಮ್ರ. ೨. ಹಿರಿಯ;
ಮೇಲಧಿಕಾರಿ. (ಗು). ೩. ಅತ್ಯುತ್ತಮ
ವಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ. ೪. ವಿಶಾಲವಾದ;
ಹೊಡ್ಡು. ೫. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ.

ವರಿಸ (ನಾ). ವರ್ಷ; ಅಬ್ಬ.

ವರಿಸೆ = ವರಸೆ.

ವರೂಣ (ನಾ). ೧. ನೀರಿನ ಅಧಿದೇವತೆ; ಸಮುದ್ರರಾಜ. ೨. ಅಸ್ತದಿಕ್ಪಾಲಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ; ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನ ಒಡೆಯ. ~ಅಸ್ತ್ರ = ಜಲವನ್ನು ಅಭಿಮುಂತ್ರಿಸಿ ಬಿಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಸ್ತ್ರ. ~ದಿಕ್ಪು = ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಪು. ವರೂಣಾಣಿ (ನಾ). ೧. ವರೂಣನ ಹೆಂಡತಿ. ೨. ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಪು.

ವರೂಷ = ವರ್ಷ.

ವರೂಷ = ವರ್ಷ.

ವರೂಢಿ (ನಾ). ೧. ರಥ; ತೇರು. ೨. ರಥದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವವನಿಗೆ ಪೆಟ್ಟು ತಾಗದಂತೆ ಸುತ್ತಲೂ ಹಾಕಿರುವ ಕಟಾಂಜನ. ೩. = ವರೂಢಿನಿ.

ವರೂಢಿನಿ (ನಾ). ೧. ಸಮುದಾಯ; ಗುಂಪು.

೨. ಸೈನ್ಯ; ದಂಡು.

ವರೇಗೆ = ವರಂ.

ವರೇಣ್ಯ (ನಾ). ೧. ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು. (ಗು).

೨. ಅತ್ಯುತ್ತಮನಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ.

ವರ್ಗ (ನಾ). ೧. ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ವಸ್ತು,

ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಗುಂಪು, -ಸಮೂಹ. ೨. ದರ್ಜೆ; ಅಂತಸ್ತು.

೩. ಅಧ್ಯಾಯ; ಪ್ರಕರಣ. ೪. ಜಾತಿ; ಪಂಥ. ೫. ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಗುಣಿಸಿದಾಗ ಬರುವ ಮೊತ್ತ. ೬. ವ್ಯವಹಾರದ ಮುಖ್ಯ ಲೆಕ್ಕದ ಪುಸ್ತಕ. ೭. ಇಯತ್ತೆ; ತರಗತಿ. ೮. ಒಂದು ಸ್ಥಳದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸುವಿಕೆ; ಸ್ಥಳಾಂತರ. ~ಅಕ್ಷರ = ಕವರ್ಗದಿಂದ ಪವರ್ಗದ ವರೆಗಿನ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಅಕ್ಷರಗಳು. ~ಅ(ವಾ)ಗು = ಸ್ಥಳಾಂತರವಾಗು. ~ಇಸು = ಅಧಿಕ ಗೊಳಿಸು; ದ್ವಿಗುಣಿಸು. ~ಮೂಲ = ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ವರ್ಗಸಂಖ್ಯೆ ಬರಲು ಕಾರಣವಾದ ಸಂಖ್ಯೆ.

ವರ್ಗಣೆ (ನಾ). ವಂತಿಗೆ; ಚಂದಾ. ~ದಾರ = ಚಂದಾದಾರ; ಸದಸ್ಯ.

ವರ್ಗಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಬೇರೊಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸು; ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸು.

ವರ್ಗಾವಣೆ (ನಾ) ಸ್ಥಳಾಂತರ; ವರ್ಗ.

ವರ್ಗೀಕರಣ (ನಾ). ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸುವ ಕ್ರಮ.

ವರ್ಗೀಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ವಿಭಜಿಸು; ವಿಂಗಡಿಸು.

ವರ್ಗೀಯ (ಗು). ಒಂದು ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ; ಒಂದು ಗುಂಪಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ವರ್ಚಿಸ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದವನು; ತೇಜಸ್ವಿ. ೨. ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ; ಪ್ರತಿಭಾವಂತ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವನು.

ವರ್ಚಿಸ್ತು (ನಾ). ೧. ಕಾಂತಿ; ತೇಜಸ್ಸು.

೨. ಪ್ರಭಾವ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

ವರ್ಚನ (ನಾ). ೧. ಬಿಡುವಿಕೆ; ತ್ಯಜಿಸುವಿಕೆ.

೨. ಕೊಲ್ಲುವಿಕೆ; ಸಂಹರಿಸುವಿಕೆ.

ವರ್ಜಿತ (ನಾ). ೧. ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟವು. (ಗು).

೨. ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ; ತ್ಯಜಿಸಿದ.

ವರ್ಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ತೊರೆ; ತ್ಯಜಿಸು; ಬಿಡು.

ವರ್ಜ್ಯ (ನಾ). ಬಿಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದುದು.

ವರ್ಣ (ನಾ). ೧. ಬಣ್ಣ; ರಂಗು.

೨. ಲೇಪನ. ೩. ಕಾಂತಿ; ಜೊಳಪು.

೪. ಬಣ; ಪಂಗಡ. ೫. ಜಾತಿ; ವರ್ಗ.

೬. ಅಕ್ಷರ. ೭. ರೂಪ; ಆಕಾರ. ೮. ಸ್ತುತಿ; ಹೊಗಳಿಕೆ. ೯. ಸಂಗೀತದ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ.

೧೦. ಅಲಂಕಾರ. ೧೧. ಬಟ್ಟೆ; ವಸ್ತ್ರ.

~ಅಂಧ = ಬಿರೆ ಬೀರೆ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಗ

ದವನು. ~ಅನುಕ್ರಮ = ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು

ಅನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಸುವುದು.

~ಅಶ್ರಮ = ೧. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ,

ವೈಶ್ಯ ಮತ್ತು ಶೂದ್ರ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಗ

ಗಳು. ೨. ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, ಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯ,

ವಾಸಪ್ರಸ್ಥ ಮತ್ತು ಸಂನ್ಯಾಸ ಎಂಬ
ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಆಶ್ರಮಗಳು. ~ಇಸು
= ೧. ವಿಸರಿಸು; ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳು;
ಬಿಡು. ೨. ಹೊಗಳು; ಸ್ತುತಿಸು.
~ಉತ್ತಮ=ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ವರ್ಣದವನು.
~ಪಲ್ಲಟ=೧. ಬಿಡುಗಳು ಬದಲಾಗುವಿಕೆ.
೨. ಅಕ್ಷರಗಳ ಸ್ಥಾನ ಬದಲಾಗುವಿಕೆ.
~ಪೂರ = ೧. ಬಿಡುಹಾಕುವುದು. ೨ ಬಿಡು
ಗಳನ್ನು ತುಂಬುವುದು; ಬಿಡುವರ
~ಮಾಲೆ = ಅಕ್ಷರಮಾಲೆ. ~ವಿಕಾರ
= ೧. ಅಕ್ಷರಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ. ೨. ಬಿಡು
ಗುಂಡುವಿಕೆ. ~ವಿಲಾ(ಳಾ)ಸ=೧. ಬಿಡು
ಗಳ ವೈಭವ. ೨. ವಜೋವಿಲಾಸ; ಶಬ್ದ
ವೈಚಿತ್ರ್ಯ. ~ತಿಶ್ತಿ = ಬಿಡುಗಳಿಂದ ಚಿತ್ರ
ಬರೆಯುವವನು. ~ಸಂಕರ=೧. ಬೇರೆಬೇರೆ
ಜಾತಿಗಳು ಬೆರೆತುಹೋಗುವಿಕೆ; ಜಾತಿ
ಸಂಕರ. ೨. ಬೇರೆಬೇರೆ ಬಿಡುಗಳ ಬೆರೆಕೆ.
~ಸರ = ಬೇರೆಬೇರೆ ಮಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ
ಸರ; ಬಿಡುಸರ.

ವರ್ಣಕ (ನಾ). ೧. ಕಾವ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಪ್ರಕಾರ; ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ಬೇರೆಯಾದ
ಕಾವ್ಯಪ್ರಕಾರ. ೨. ವರ್ಣನೆ; ಬಿಡುನೆ.
ವರ್ಣನ (ನಾ). ೧. ವಿಸರಣೆ; ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ.

೨. ಹೊಗಳಿಕೆ; ಕೊಂಡಾಟ.

ವರ್ಣನೆ = ವರ್ಣನ.

ವರ್ಣ (ನಾ). ೧. ಚತುರ್ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವರ್ಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು.
೨. ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ. ೩. ಚಿತ್ರಗಾರ. ೪. ಬರೆಹ
ಗಾರ. (ಗು). ೫. ಬಿಡುದಿಂದ ಕೂಡಿದ.
೬. ಜಾತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ವರ್ಣಲೆ (ನಾ). ಚಿತ್ರಲೆ ಅಥವಾ ನಾಟ್ಯದಲ್ಲಿ
ಬಿಡುಬಳಿಯುವಿಕೆ.

ವರ್ತಕ (ನಾ). ೧. ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವವನು;
ಹರದ. ೨ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ತತ್ತ್ವ

ವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವನು. ೩. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ. ~ಶಾಲೆ = ಕೋಶ;
ಗುಡಾಮು.

ವರ್ತನ (ನಾ). ೧. ತಿರುಗುವುದು; ಸುತ್ತು
ವುದು. ೨. ಗತಿ; ಚಲನೆ. ೩. ನಡತೆ;
ಚಾರಿತ್ರ್ಯ.

ವರ್ತನೆ ೧. = ವರ್ತನ. ೨. ರೂಢಿ; ಸಂಪ್ರ
ದಾಯ. ೩. ಒಂದು ಆಳತೆಯ ಪ್ರಮಾಣ.
೪. ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು
ದಿನವೂ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಕೊಡುಕೊಳ್ಳುವ
ಕ್ರಮ.

ವರ್ತಮಾನ (ನಾ). ೧. ಸುದ್ದಿ; ಸಮಾಚಾರ.
೨. ಇರುವಿಕೆ. ೩. ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ
ದುದು. ೪. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿಯೂ ಮೂರು
ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಸಂಪ್ರತಿ;
ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಾಲ. (ಗು). ೫. ಈಗಿನ;
ಸದ್ಯದ. ೬. ಇರುವ. ~ಪತ್ರಿಕೆ
= ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪತ್ರಿಕೆ;
ಪತ್ರಿಕೆ.

ವರ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಸೆದು
ಮಾಡಿದುದು; ಬತ್ತಿ. ೨. ಹೊಳಪಿನ
ಕಾಗದ; ಬೇಗನೆ. ೩. ಸೆರೆಗಿನ ತುದಿ;
ಕರೆ.

ವರ್ತಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸುತ್ತು; ತಿರುಗು.
೨. ಚಲಿಸು; ಮುನ್ನಡೆ. ೩. ನೆಲಸು;
ಇರು. ೪. ತೊಡಗು; ಅಚರಿಸು.
೫. ನಡೆದುಕೊಳ್ಳು; ವ್ಯವಹರಿಸು.

ವರ್ತುಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ದುಂಡಗಿರುವುದು;
ವೃತ್ತ. (ಗು). ೨. ಗುಂಡನೆಯ; ದುಂಡಾ
ಗಿರುವ. ~ವಾಯು = ಸುಂಟರಗಾಳಿ;
ಸುಟ್ಟರೆ.

ವರ್ತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಅವರ್ತ; ಗೋಳಾಕಾರ.
೨. ಕಣ್ಣಿನ ಎಣೆ; ರೆಪ್ಪೆ. ೩. ದಾರಿ;
ಮಾರ್ಗ.

ವರ್ಧಂತಿ = ವರ್ಧಂತಿ.

ವರ್ಧಕ (ಗು). ೧. ವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುವ; ಬೆಳೆಸುವ. ೨. ಕಡಿಯುವ; ಕತ್ತರಿಸುವ.

ವರ್ಧಕಿ (ನಾ). ಮರಗೆಲಸ ಮಾಡುವವನು; ಬಡಗಿ.

ವರ್ಧನ (ನಾ). ಬೆಳೆವಡಿಗೆ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ.

ವರ್ಧಮಾನ ೧. = ವರ್ಧನ. ೨. ಜೈನರ ತೀರ್ಥಂಕರರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯವನು; ಮಹಾವೀರ. ೩. ಟಿಡಲಗಿಡ; ಹರಳುಗಿಡ. (ಗು).

೪. ಬೆಳೆಯುವ; ಹೆಚ್ಚಾಗುವ.

ವರ್ಧಿಷ್ಟ (ಗು). ಬೆಳೆಯುವ; ಹೆಚ್ಚಾಗುವ.

ವರ್ಧಿಸು (ಕ್ರಿ). ಬೆಳೆ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದು.

ವರ್ಮ (ನಾ). ೧. ಚಿಲಿಖತ್ತು; ಕವಚ.

೨. ನುರ್ಮ; ಗುಟ್ಟು. ೩. ದ್ವೇಷ;

ನೈರ. ೪. ಕಪಟ; ಮೋಸ. ೫. ಆಶ್ರಯ.

೬. ಕೆಲವರ ಹೆಸರಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಶಬ್ದ.

ವರ್ಷ (ನಾ). ೧. ಮಳೆ; ವೃಷ್ಟಿ. ೨. ಹನ್ನೆರಡು

ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲಾವಧಿ; ಅಬ್ಬ. ೩. ದಿನ;

ದಿವಸ. ೪. ಆರು ಋತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು;

ಮಳೆಗಾಲ. ೫. ಭೂಮಿಯ ಒಂದು ಖಂಡ.

~ಅಂಬು = ಮಳೆಯ ನೀರು. ~ಅಶನ

= ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಲ ಕೊಡುವ ಉಂಬಳಿ;

ಪೋಟಿಗಿ. ~ಅಗಮನ = ಮಳೆಯ

ಪ್ರಾರಂಭ. ~ಯುತು = ಮಳೆಗಾಲ.

~ಪರ್ವತ = ಪೃಥ್ವಿಯ ಖಂಡಗಳನ್ನು

ವಿಭಜಿಸಿರುವುದೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿರುವ

ಪರ್ವತಶ್ರೇಣಿ. ~ಪ್ರಿಯ = ಚಾತಕಪಕ್ಷಿ.

~ಫಲ = ಆಯಾ ವರ್ಷದ ಭವಿಷ್ಯ.

ವರ್ಷಣ (ನಾ). ಮಳೆ; ವೃಷ್ಟಿ.

ವರ್ಷಧರ (ನಾ). ೧. ಮಳೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು;

ಮೋಹ. ೨. = ವರ್ಷಧರ.

ವರ್ಷವರ (ನಾ). ರಾಜನಾಸದ ಕಾಫಲಾಗಾರ;

ಕೊಡ್ಡೆ; ನೃಪತಂತ್ರ.

ವರ್ಷಾಕಾಲ = ವರ್ಷಮಾಸ.

ವರ್ಷಾಬ್ಧಕ (ನಾ). ಪಿಕ್ಕಗಳಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮಾಡುವ ಶ್ರಾಧ್ಧ.

ವರ್ಷಾಭು (ನಾ). ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಕಪ್ಪೆ, ಎರೆಹುಳು ಮುಂತಾದುವು.

ವರ್ಷ (ನಾ). ೧. ನಿಲವು; ಎತ್ತರ. ೨. ರೂಪ; ಆಕಾರ.

ವಲಂ (ಅ). ೧. ದಿಟವಾಗಿ; ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ.

೨. ಅಲ್ಲವೆ.

ವಲ(ಳ)ಕ್ಷ (ನಾ). ಬಿಳುಪು; ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣ.

~ಪಕ್ಷ = ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷ; ಹುಣ್ಣಿಮೆ.

ವಲ(ಳ)ನ (ನಾ). ಸಂದಾಡುವಿಕೆ; ಜಲಿಸುವಿಕೆ.

ವಲ(ಳ)ಭಿ (ನಾ). ಇಳಿಜಾರಾದ ಛಾವಣಿ.

ವಲ(ಳ)ಯ (ನಾ). ೧. ವರ್ಣಲಾಕಾರವಾಗಿರುವುದು;

ಗುಂಡಾಗಿರುವುದು. ೨. ಬಳೆ;

ಕಡಗ. ೩. ಡಾಬು; ಒಡ್ಡಾಣ. ೪. ಪ್ರದೇಶ.

೫. ಮೇಲೆ; ಎಲ್ಲೆ. ೬. ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಕಂಕರೋಗ.

ವಲಸೆ (ನಾ). ಗುಳೆ ಹೋಗುವುದು; ಒಕ್ಕಲು

ಹೋಗುವುದು. ~ಗಾರ = ಗುಳೆ-ಹೋಗುವವನು;

ಬೇರೊಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ನೆಲಸಲು

ಹೋಗುವವನು.

ವಲಿ(ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡ

ಲಾಗಿರುವ ಮಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಆ ಮಡಿಕೆಗಳ

ಮಧ್ಯದ ಗೆರೆ. ೨. ತೆರೆ; ಅಲೆ. ೩. ಸಾಲು.

ವಲಿ(ಳಿ)ತ (ನಾ). ೧. ವಿಭಾಗ; ಪ್ರದೇಶ.

೨. ಅಧಿನತೆ; ಆಶ್ರಯ. ೩. ಅಧಿಕಾರ;

ಅಲ್ಪಿಕೆ. (ಗು). ೪. ಸುತ್ತುವರಿದ; ಆವರಿ

ಸಲ್ಪಟ್ಟ. ೫. ಸುಳ್ಳುಗಟ್ಟಿದ.

ವಲಿಯ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ.

ವಲೀಮುಖ = ಬಲಿಮುಖ.

ವಲ್ಕ (ನಾ). ೧. ಮರದ ತೊಗಟೆ, -ಸಿಪ್ಪೆ.

೨. ನಾರುಮಡಿ; ನಾರಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆ.

ವಲ್ಕಲ = ವಲ್ಕ.

ವಲ್ಲಭ (ನಾ). ಕುಪ್ಪಳಿಸುವಿಕೆ; ನೆಗೆತ.
 ವಲ್ಲಭ (ಗು). ಸುಂದರವಾದ; ಚೆಲುವಾದ.
 ವಲ್ಲೀಕ (ನಾ). ಗ. ಹುತ್ತ. ೨. ದೇಹದ
 ಯಾವು ದಾ ದರೊಂದು ಭಾಗ ಉದಿ
 ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.
 ವಲ್ಲಿಕೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಂತಿವಾದ್ಯ;
 ನೀತಿ.
 ವಲ್ಲಭ (ನಾ). ಗ. ಗಂಡ; ಪತಿ. ೨. ಕಾದಲ;
 ಸಲ್ಲ. ೩. ಒಡೆಯ; ಯಜಮಾನ.
 ವಲ್ಲಭೆ (ನಾ). ಗ. ಹೆಂಡತಿ; ಪತ್ನಿ. ೨. ಕಾದಲೆ;
 ಸಲ್ಲ. ೩. ಒಡತಿ; ಯಜಮಾನಿ.
 ವಲ್ಲರಿ (ನಾ). ಗ. ಲತೆ; ಬಳ್ಳಿ. ೨. ಕುಡಿ;
 ಚಿಗುರು. ೩. ಗೊಂಚಲು; ಮಂಜರಿ.
 ವಲ್ಲವ (ನಾ). ಗ. ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವವನು;
 ಬಾಡುಗ. ೨. ಗೊಲ್ಲ; ಗೋಪಾಲ.
 ವಲ್ಲವಿ (ನಾ). ದನಕಾಯುವವಳು; ಗೋವಳ
 ಗಿತ್ತಿ.
 ವಲ್ಲ (ನಾ). ಗ. ಬಳ್ಳಿ; ಲತೆ; ವಲ್ಲರಿ. ೨. ಮೇಲು
 ಹೊದಿಕೆ; ಉತ್ತರೀಯ.
 ವಶ (ನಾ). ಗ. ಅಧೀನತೆ; ಕೈಕಳಗಿರುವುದು.
 ೨. ಅಂಕೆ; ಹತೋಟಿ. (ಗು). ೩. ಕೈ
 ಕಳಗಿನ; ಅಧೀನತೆಗೊಳಪಟ್ಟ. ೪. ಅಕರ್ಷಿಸ
 ಲ್ಪಟ್ಟ.
 ವಶವರ್ತಿ (ನಾ). ಅಧೀನತೆಗೊಳಪಟ್ಟವನು;
 ವಶವಾದವನು.
 ವಶಿ (ನಾ). ಗ. ಹೆಣ್ಣು ಆನೆ; ಪಿಡಿ.
 ೨. ಜಿತೇಂದ್ರಿಯ. ೩. ವಶವಾದವನು.
 ವಶಿತ್ವ (ನಾ). ಗ. ಹತೋಟಿ; ಅಂಕೆ.
 ೨. ಅಪ್ಪಸಿದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೩. = ವಶೀ
 ಕರಣ.
 ವಶೀಕರಣ (ನಾ). (ಮಾಟ, ಮಂತ್ರ
 ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ) ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು
 ವುದು; ಸಮೋಹನಕೊಳಗುಮಾಡುವುದು.
 ~ಚೂರ್ಣವನು ಬಿಡುಗಡೆ.

ವಶೀಕರಿಸು (ಕ್ರ). ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು;
 ಅಕರ್ಷಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸು.
 ವಶೀಲು = ವಸೀಲು.
 ವಶಿ (ನಾ). ಗ. ಹೆಂಗಸು. ೨. ಹೆಂಡತಿ.
 ೩. ಬಂಡೆ; ಗೊಡ್ಡಿ. ೪. ಹೆಣ್ಣಾನೆ; ಪಿಡಿ.
 ವಶ್ಯ (ನಾ). ಗ. ವಶೀಕರಣ ವಿದ್ಯೆ. (ಗು).
 ೨. ಅಧೀನಗೊಳಿಸಬಹುದಾದ; ಹತೋಟಿ
 ಯಲ್ಲಿಡಬಹುದಾದ. ~ಅಂಜನ = ಇತರ
 ರನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹಚ್ಚುವ
 ಕಾಡಿಗೆ. ~ವಾಣಿ = ಅಕರ್ಷಿಸುವ
 ಮಾತನ್ನು ಬಲ್ಲವನು.
 ವಶಟ್ಟಾರ (ನಾ). ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು
 ಅಗ್ನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವಾಗ ಹೇಳುವ ಮಂತ್ರ.
 ವಶ = ವಶ.
 ವಸಂತ ಗ. = ಬಸಂತ. ೨. ಹಿಳುಕಿ; ಬಣ್ಣದ
 ನೀರು. ~ಅ(ವಾ)ಡು = ಪರಸ್ಪರ ಹಿಳುಕಿ
 ಯನ್ನು ಎರಚುವ ಅಟವನ್ನಾಡು.
 ~ಉತ್ಪನ್ನ = ಗ. ವಸಂತಕಾಲದಿಂದ
 ಅಗಮನವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಆಚರಿಸುವ
 ಹಬ್ಬ; ಮದನಮಹೋತ್ಸವ. ೨. ಹಿಳುಕಿ
 ಯನ್ನು ಎರಚುವ ಹಬ್ಬ. ~ದೂತ
 = ಕೋಗಿಲೆ; ಪಿಕ್ಕ. ~ದೂತಿ = ಒಂದು
 ಜಾತಿಯ ಹೂವಿನ ಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ
 ಹೂವು; ಮಾಧವಿ. ~ದ್ರುಮ
 = ಮಾವಿನ ಮರ. ~ಪ್ರಿಯ = ಮನಸ್ಸು;
 ಕಾಮ. ~ಮಂಟಪ = ವಸಂತಕಾಲದಲ್ಲಿ
 ವಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ
 ಮಂಟಪ. ~ಮಾಸ = ಮಧುಮಾಸ;
 ಚೈತ್ರ. ~ಸಖ = ವಸಂತಪ್ರಿಯ.
 ವಸಡು (ನಾ). ಹಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ
 ಮಾಂಸಖಂಡ; ಒಸಡು.
 ವಸತಿ ಗ. = ವಸಥ. ೨. ಪರಸ್ಪರದವರು ಇಳಿದು
 ಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳ; ಅತಿಥಿಗೃಹ. ೩. (ಪ್ರವಾಸ
 ದಲ್ಲಿ) ತಂಗುವಿಕೆ. ೪. = ಬಸದಿ.

ವಸಥ (ನಾ). ವಾಸಸ್ಥಳ; ಮನೆ; ನಿವಾಸ.
ವಸನ ಗ. = ವಸಥ. ೨. ಬಟ್ಟೆ; ಉಡುಗೆ.

೧. ಮರೆಮಾಡುವ ವಸ್ತು; ಆಚ್ಛಾದನೆ.

ವಸಾರೆ (ನಾ). ಅಂಗಡ; ತೊಟ್ಟಿ.

ವಸಾಹತು (ನಾ). ಪಾಳೆಯ; ಬೀಡು.

ವಸಿಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ವಾಸಮಾಡು; ನೆಲಸು.

ವಸಿಸು = ವಸಿಯಿಸು.

ವಸೀಲಿ = ವಸೂಲು.

ವಸೀಲು (ನಾ). ಗ. ಪ್ರಭಾವ; ವರ್ಚಸ್ವ.

೨. ಬೆಂಬಲ; ಸಹಾಯ. ೩. ಪೋಷಣೆ.

ವಸು (ನಾ). ಗ. ಕಾಡು; ಅಡವಿ. ೨. ದೇವತೆ

ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಗ; ಧರ, ಧ್ರುವ,

ಸೋಮ, ಸಾವಿತ್ರ, ಅನಿಲ, ಅನಲ,

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಭಾಸ ಎಂಬ ಎಂಟು

ಜನ ವಸುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ. ೩. ರತ್ನ; ಮಣ.

೪. ವಿಶ್ವರ್ಯ; ಸಂಪತ್ತು. ೫. ಪ್ರಕಾಶ;

ಬೆಳಕು. ೬. ಬಂಗಾರ; ಹೊನ್ನ.

೭. ಅಗ್ನಿ; ಬೆಂಕಿ. ೮. ಮುಖ್ಯವಾದುದು.

೯. ಬಟ್ಟೆ. ~ಕರ = ಸೂರ್ಯ. ~ಗರ್ಭ

= ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ; ಬ್ರಹ್ಮ. ~ಧಾರೆ

= ಬಂಗಾರದ ಮಳೆ; ಸುವರ್ಣವೃಷ್ಟಿ.

~ವಿಭೇದಕ = ಚಿನ್ನವಾರ; ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗ.

~ಹೀನ = ಬಡವ; ನಿರ್ಗತಿಕ.

ವಸುಂಧರೆ (ನಾ). ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ

ವನು; ಭೂಮಿ.

ವಸುಧೆ (ನಾ). ಭೂಮಿ; ಪೃಥ್ವಿ; ವಸುಂಧರೆ.

ವಸುಧೇಶ (ನಾ) ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ; ರಾಜ.

ವಸುಮತಿ = ವಸುಂಧರೆ.

ವಸೂಲಿ = ವಸೂಲು.

ವಸೂಲು (ನಾ). ಗ. ಹಣ ಮುಂತಾದುವನ್ನು

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, -ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು.

೨ ಹಣ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ

ದಿಂದ ಕೀಳುವುದು. ~ಮಾಡು = ಗ. ಸಂಗ್ರ

ಹಿಸು. ೨. ಕೀಳು; ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳು.

ವಸೆ (ನಾ). ನೆಣ; ಕೊಬ್ಬು.

ವಸ್ತ = ಬಸ್ತಕ.

ವಸ್ತಾದ = ಉಸ್ತಾದ.

ವಸ್ತಾದಿ = ಉಸ್ತಾದ.

ವಸ್ತಿ ಗ. = ವಸತಿ. ೨. (ನೆಲ, ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ

ರುವ) ತೇವದ ಅಂಶ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಜ(ರೆ)

= ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗಿ ನೆಲಸಲು ಬಂದ

ವನು; ಆತಿಥಿ.

ವಸ್ತು (ನಾ). ಗ. (ಇಂದ್ರಿಯಗೋಚರ

ವಾದ) ಪದಾರ್ಥ; ದ್ರವ್ಯ. ೨. ಅಸ್ತಿತ್ವ;

ಸ್ಥಿತಿ. ೩. ಸಾರ; ತಿರುಳು; ಸತ್ತ್ವ.

೪. ಕಾವ್ಯ, ಕಾದಂಬರಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳ

ವಿಷಯ. ೫. ಪ್ರಾಣ. ~ಕೋಶ = ಪದ

ಮತ್ತು ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ

ಪುಸ್ತಕ. ~ಪ್ರದರ್ಶನ = ನಾನಾಬಗೆಯ

ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಜನರ ನೋಟಕ್ಕಾಗಿ

ಜೋಡಿಸಿರುವುದು ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಜೋಡಿ

ಸಿಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಥಳ. ~ಸಂಗ್ರಹಾಲಯ

= ಅಪೂರ್ವಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನೋಡಲೆಂದು

ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಥಳ. ~ಸ್ಥಿತಿ = ವಾಸ್ತವ

ಸಂಗತಿ; ನಿಜಸ್ಥಿತಿ.

ವಸ್ತುಕ (ನಾ). ಗ. ವಸ್ತುಪ್ರಧಾನವಾದ

ಕಾವ್ಯ; ಕಾಲ್ಪನಿಕವಲ್ಲದ ಕಾವ್ಯ;

ವರ್ಣಕವಲ್ಲದ ಕಾವ್ಯ. (ಗು). ೨. ನೈಜ

ವಾದ; ಕಾಲ್ಪನಿಕವಲ್ಲದ.

ವಸ್ತುತಃ (ಅ). ನಿಜವಾಗಿ; ದಿಟವಾಗಿ.

ವಸ್ತು (ನಾ). ಗ. ಬಟ್ಟೆ; ಅರಿವೆ. ೨. ಕರವಸ್ತ್ರ;

ಜಾಕ. ~ಗಾಳಿಸು = ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ

ಶೋಧಿಸು, -ಸೋಸು.

ವಸ್ತುಭಿನ್ನಕ (ನಾ). ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸು

ವನು; ಸಿಂಗಿ.

ವಹಣೆ (ನಾ). ಗ. ಅಡಂಬರ; ಡಬ್ಬಾಡಿಕೆ.

೨. ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿನ ಆಲಾಪನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಕೊನೆಯ

ವಹಮಾನ (ನಾ). ೧. ನಡತೆ; ಚಾರಿತ್ರ್ಯ.
 (ಗು). ೨. ಕೂರುವ; ಸಾಗಿಸುವ.
 ವಹಿ (ನಾ). ೧. ಪುಸ್ತಕ. ೨. ಲೆಕ್ಕ ಮುಂತಾದು
 ವನ್ನು ಬರೆದಿದೆ. ವ ಪುಸ್ತಕ; ದಪ್ಪರ.
 ವಹಿತ್ರ = ಬಹಿತ್ರ.
 ವಹಿಲ (ನಾ). ತ್ವರೆ; ಶೀಘ್ರತೆ; ವೇಗ.
 ವಹಿವಾಟಿ = ವಹಿವಾಟು.
 ವಹಿವಾಟು (ನಾ). ೧. ಆಡಳಿತ; ಕಾರ್ಯ
 ಭಾರ; ಯಜಮಾನಿಕೆ. ೨. ವ್ಯವಹಾರ;
 ಶೀವಾದೇವಿ. ೩. ಬಳಕೆ. ೪. ಸಂಬಂಧ;
 ಸಂಪರ್ಕ.
 ವಹಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಂದು; ಪಡೆ;
 ಕೈಕೊಳ್ಳು. ೨. ಒಪ್ಪಿಸು; ಪಂಚಾರೆ
 ಮಾಡು. ೩. ದೀಸು; ಹರಿ. ೪. ಪಕ್ಷಪಾತ
 ತೋರಿಸು.
 ವಹ್ನಿ (ನಾ). ಬೆಂಕಿ; ಅಗ್ನಿ. ~ ಸಮ = ಗಾಳಿ;
 ವಾಯು.
 ವಳಾವಳಿ (ನಾ). ತಳವಳ; ಕಾತರ.
 ವಳಗಿ (ನಾ). ತುತ್ತ; ಕಬಳ; ಗ್ರಾಸ.
 ವಳೆಯ (ನಾ). ವೃತ್ತಾ ಕಾರವಾದುದು;
 ವಲಯ.
 ವಾಂಗೀಭಾತು (ನಾ). ಬದನೆ ಕಾಯಿ
 ಮುಂತಾದ ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ತಯಾರಿ
 ಸಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚಿತ್ರಾನ್ನ.
 ವಾಂಛಲ್ಯ (ನಾ). ವಾತ್ಸಲ್ಯ; ಪ್ರೀತಿ.
 ವಾಂಛಿತ (ನಾ). ೧. ಇಚ್ಛಿಸಿದ ವಸ್ತು,
 -ಪದಾರ್ಥ. ೨. = ವಾಂಛೆ. (ಗು).
 ೩. ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಬಯಸಿದ.
 ವಾಂಛೆ (ನಾ). ಬಯಕೆ; ಆಸೆ. ~ ಇಸು
 = ಬಯಸು; ಆಶಿಸು.
 ವಾಂತಿ (ನಾ). ಓಕರಿಕೆ; ವಮನ. ~ ಭೇದಿ
 = ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ; ಕಾಲರಾ.
 ವಾಂತ (ನಾ). ದಿವಿರಿಂದ ಮಾಡಿದ ವಾದ್ಯ;

ವಾಂತಿಕ (ನಾ). ೧. ದಿವಿರಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸು
 ವವನು; ಮೇದ. ೨. ಕೊಳಲು ನುಡಿಸು
 ವವನು. (ಗು). ೩. ದಿವಿರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
 ೪. ವಂಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
 ವಾಂಕಣ (ನಾ). ನೀರಿನ ಹಣ; ಜಲದಿಂದು.
 ವಾಂಕೇಲಿ (ಳಿ) (ನಾ). ಜಲಕೇಳಿ; ನೀರಾಟ.
 ವಾಕರಿಕೆ = ವಾಂತಿ.
 ವಾಕು (ನಾ). ೧. ಮುಂಗೈಗೆ ತೊಡುವ
 ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ. ೨. ಮಾತು;
 ನುಡಿ.
 ವಾಕ್ಯಲಹ (ನಾ). ಮಾತಿನ ಜಗಳ;
 ವಾಗ್ವಾದ.
 ವಾಕ್ಯ (ನಾ). ೧. ಮಾತು; ನುಡಿ.
 ೨. = ವಾಗ್ದೇವಿ.
 ವಾಕ್ಯೋದಿವ (ನಾ). ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಿಪುಣ.
 ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯ (ನಾ). ಮಾತಿನ ಜಾಣತನ.
 ವಾಕ್ಯ್ರೀ (ನಾ). ೧. ಮಾತಿನ ಸೌಂದರ್ಯ,
 -ಬೆಡಗು. ೨. ವಾಚಾಳತೆ. ೩. ಶಾರದೆ;
 ಸರಸ್ವತಿ.
 ವಾಕ್ಯಟಿ (ನಾ). ಮಾತನಾಡುವ ಚಲನಚಿತ್ರ;
 ವಾಕ್ಯಿತ್ರ್ಯ.
 ವಾಕ್ಯತಿ = ವಾಚಸ್ವತಿ.
 ವಾಕ್ಯಾರುಷ್ಯ (ನಾ). ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತೋರುವ
 ಕಾಶಿಸ್ಥಿ.
 ವಾಕ್ಯಾರುಷ (ನಾ). ೧. ಮಾತಿನ ಕೆಚ್ಚು,
 -ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ೨. ಬಾಯಿ ಬಡಾಯಿ;
 ಬರಿಯ ಮಾತಿನ ಪೌರುಷ; ಕೋಳಿಂಜಂಬ.
 ವಾಕ್ಯಾಧಿ (ನಾ). ಮಾತಿನ ನೈಪುಣ್ಯ.
 ವಾಕ್ಯ (ನಾ). ೧ ಮಾತು; ನುಡಿ ೨. ಪೂರ್ತಿ
 ಯಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳ
 ಗುಂಪು. ೩. ದೃಢವಚನ; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ.
 ೪. ಅಜ್ಞೆ; ನಿಯಮ; ಅಣತಿ. ~ ರಚನೆ
 = ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ವಾಕ್ಯವೃಂದವನ್ನು

ವಾಕ್ಯರಣಿ (ನಾ). ಮಾತಿನ ರೀತಿ.

ವಾಕ್ಯಾತ್ಮತಂತ್ರ (ನಾ). ಮಾತಿನ ಸ್ವಾತ್ಮತಂತ್ರ.

ವಾಗತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಅಸಹ್ಯ; ಜುಗುಪ್ಸೆ.

೨. ಅದ್ವಮಾತು. ೩. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಮಾಡುವುದು; ಅಗಾತ್ಯ.

ವಾಗಾಡಂಬರ (ನಾ). ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯ ತೋರಿಕೆ, -ಅಟ್ಟಹಾಸ.

ವಾಗೀಶ ೧. = ವಾಕ್ಯೋವಿದ. ೨. ಬೃಹಸ್ಪತಿ. ೩. ಬ್ರಹ್ಮ.

ವಾಗುರ = ವಾಗುರಿ.

ವಾಗುರಿ ೧. (ನಾ). ೧. ಬಲೆ; ಜಾಲ. ೨. ಬೇಟೆಗಾತಿ; ಶಬರ.

ವಾಗುರಿಕ (ನಾ). ಬಲೆಯಿಂದ ವ್ಯುಗಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವವನು; ಬೇಟೆಗಾರ; ಶಬರ.

ವಾಗೆ = ವಾಘೆ.

ವಾಗ್ಗೇಯಕಾರ (ನಾ). ಸಂಗೀತಕ್ಕತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವವನು.

ವಾಗ್ವಾಲ (ನಾ). ಮಾತಿನ ಚಮತ್ಕಾರ.

ವಾಗ್ವಾನ (ನಾ). ವಚನ; ಮಾತು; ಭಾಷೆ. ~ಭಂಗ = ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು ಮೀರುವುದು. ~ಮಾಡು = ಮಾತುಕೊಡು; ವಚನ ಕೊಡು.

ವಾಗ್ವೇವಿ (ನಾ). ಮಾತಿನ ಅಧಿವೇಶತೆ; ಸರಸ್ವತಿ.

ವಾಗ್ವಿ (ನಾ). ಚಿನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವನು; ವಾಚಾಳ.

ವಾಗ್ವದ್ಧ = ವಾಕ್ಯಲಹ.

ವಾಗ್ವರ (ನಾ). ೧. ಬ್ರಹ್ಮ. ೨. ಬೃಹಸ್ಪತಿ.

ವಾಗ್ವಾದ = ವಾಕ್ಯಲಹ.

ವಾಗ್ವಿಭವ (ನಾ). ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವೈಭವ, -ಸೊಗಸು.

ವಾಗ್ವತ್ವಿ (ನಾ). ಮಾತಿನ ರೀತಿ.

ವಾಘೆ (ನಾ). ಕಡಿನಾಡು; ಅಗಾತ್ಯ.

ವಾಜ್ವಯ (ನಾ). ೧. ಮಾತಿನಿಂದ ತುಂಬಿರುವುದು. ೨. ಮಾತಿನ ಚಾತುರ್ಯ; ವಾಗ್ವೈಖರಿ. ೩. ಸಹಿತ್ಯ. ೪. ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥ.

ವಾಜ್ವಿಲ (ನಾ). ಮಾತಿನ ದೋಷ; ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಳಂಕ.

ವಾಚಕ (ನಾ). ೧. ಹೇಳಿಕೆ; ನುಡಿ; ಮಾತು. ೨. ಮಾತಿನಿಂದ ಹೊರಡುವ ಅರ್ಥ.

೩. ವಿಶೇಷಾರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಶಬ್ದ. ೪. ಹಿಡುಗ; ಹಿಡುವವನು. (ಗು).

೫. ಹಿಡುವ; ವಾಚಿಸುವ. ೬. ಮಾತನಾಡುವ; ಹೇಳುವ. ೭. ತಿಳಿಸುವ; ಸೂಚಿಸುವ.

ವಾಚನ (ನಾ). ೧. ಹಿಡುವುದು; ಪಠನ. ~ಅಲಯ = ಪತ್ರಿಕೆ, ನಿಯತಕಾಲಿಕ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಹಿಡಲೂ ಅನುಕೂಲವಿರುವ ಸ್ಥಳ.

ವಾಚಸ್ಪತಿ (ನಾ). ೧. ಮಾತಿನ ಹಿಡೆಯ; ಬೃಹಸ್ಪತಿ. ೨. ಬ್ರಹ್ಮ. ೩. ವಿದ್ವಾಂಸ; ಪಂಡಿತ.

ವಾಚಾಟಿ (ಗು). ಅತಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ. ವಾಚಾನುಗೋಚರ (ನಾ). ೧. ಮಾತಿಗೆ ನಿಲುಕದವನು; ದೇವರು. (ಗು).

೨. ಮಾತಿಗೆ ನಿಲುಕದ.

ವಾಚಾಲ (ನಾ). ೧. ಅತಿಯಾಗಿ ಮಾತನ್ನಾಡುವವನು; ಮಾತಾಳಿ. (ಗು). ೨. ಅತಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ.

ವಾಚಾಲ (ನಾ). ಅತಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವಿಕೆ.

ವಾಚಾಳಕ = ವಾಚಾಲ.

ವಾಚಾಳಿ (ನಾ). ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾದವನು; ವಾಗ್ವಿ.

ವಾಚಿಕ (ನಾ). ೧. ಮಾತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು; ಶಾಬ್ದಿಕ. ೨. ಅಭಿನಯದ ಮೂರು ಬಗೆಯ

ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. (ಗು). ೩. ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ.

ವಾಚಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಓದು; ವಾಚನಮಾಡು.

೨. ಓದಿಸು; ವಾಚನಮಾಡಿಸು. ೩. ವಿನಯಿಸಿ ಹೇಳು; ಅರ್ಥೈಸು. ೪. ರಾಗಬದ್ಧವಾಗಿ ಓದು; ಗಮಕಿಸು.

ವಾಚ್ಯ (ನಾ). ೧. ಶಾಶ್ವತವಾದ ಅರ್ಥ; ನೇರವಾದ ಅರ್ಥ. ೨. ನಿಂದೆ; ದೂಷಣೆ. (ಗು). ೩. ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ; ವ್ಯಕ್ತವಾದ. ೪. ಹೇಳಬಹುದಾದ; ಹೇಳಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ. ~ಅತೀತ=ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ; ಮಾತಿಗೆ ನಿಲುಕದ. ~ಅರ್ಥ = ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ತೋರುವ ಅರ್ಥ.

ವಾಚ (ನಾ). ೧. ವೇಗ; ರಭಸ. ೨. ಕುದುರೆಯ ನಡೆಗೆ, -ಗತಿ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ. ೪. ಅಕ್ಕಸಾಲಿ; ಓಜ.

ವಾಚಪೇಯ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಯಜ್ಞ.

ವಾಚಮಿ (ಗು). ಸರಿಯಾದ; ಯೋಗ್ಯವಾದ.

ವಾಚಿ (ನಾ). ೧. ಕುದುರೆ; ತುರಗ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ. ೩. ಬಾಣ; ಅಂಟು.

೪. ಹಗೆ; ಶತ್ರು. ~ಮೇಧ = ಅಶ್ವ ಮೇಧ. ~ಶಾಲೆ = ಕುದುರೆಯ ಶಾಲೆ.

ವಾಚಿಪ (ನಾ). ಕುದುರೆಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ; ಕಾಸ್ತಾರ.

ವಾಚಿಮಿ = ವಾಚಮಿ.

ವಾಚಿಸು (ಕ್ರಿ). ವಾಚಿಸು; ನುಡಿಸು.

ವಾಟಿ (ನಾ). ೧. ದೀದಿ; ಹಾದಿ. ೨. ತೋಟ; ವನ. ೩. ಮಠ. ೪. ಇಳಿಜಾರು; ಇಳುಕಲು. ೫. ಇಳಿಜಾರಾದ ಮಾಳಿಗೆ,

-ಮೇಲ್ಪಾವಣೆ. ೬. ಊರಿನ ಒಂದು ಭಾಗ. ೭. ಅವರಣ; ಪ್ರಾಕಾರ. ~ಇಸು = ಅವರಿಸು; ಕಡಿ.

ವಾಟಗ (ನಾ). ನೀರು ಕುದಿಯುವ ವಾತ್ರ; ಲೋಟಿ.

ವಾಟಿ (ನಾ). ೧. ತೋಟ. ೨. ಅಶ್ವಯುಕ್ತಾನ; ನೆಲೆ; ಹಕ್ಕಿ. ೩. ಬೊಂಕ; ನಡು. ೪. = ವಾಟಗ.

ವಾಟಿಕೆ (ನಾ). ೧. ತೋಟ; ಉದ್ಯಾನ.

೨. ಅವರಣ. ೩. ವಾಸಸ್ಥಾನ.

ವಾಟಿಬಾಳೆ (ನಾ). ಬಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ.

ವಾಡಬ = ಬಡ. ~ಅನಲ = ಬಡಬ.

ವಾಡವ ೧. = ಬಡಬ. ೨. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.

೩. ಕುದುರೆ. ೪. ಪಾತಾಳಲೋಕ.

೫. ಕುದುರೆಯ ಶಾಲೆ. ~ಅಗ್ನಿ = ಬಡಬ.

ವಾಡನೇಯ (ನಾ). ಎತ್ತು; ವೃಷಭ.

ವಾಡಾ = ವಾಡೆ.

ವಾಡಿ (ನಾ). ೧. ಗೋಡೆ; ಪ್ರಾಕಾರ. ೨. ದಿಡಾರ;

ವಾಸಸ್ಥಳ. ೩. ನಗರದ ಒಂದು ಭಾಗ.

ವಾಡಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಸಂಪ್ರದಾಯ; ರೂಢಿ.

೨. ನಿಯಮ; ಪದ್ಧತಿ.

ವಾಡೆ (ನಾ). ಭವ್ಯವಾದ ಗೃಹ, -ಸೌಧ.

ವಾಣ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಂಠವಾಡ್ಯ.

ವಾಣಿ (ನಾ). ೧. ಮಾತು; ನುಡಿ.

೨. ಮಾತಿನ ಅಧಿದೇವತೆ; ಸರಸ್ವತಿ.

~ಈಶ = ೧. ಸರಸ್ವತಿಯ ಒಡೆಯ;

ಬ್ರಹ್ಮ. ೨. ಶಿವನ ಪಂಚಾರಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ.

ವಾಣಿಜ (ನಾ). ವ್ಯಾಪಾರಿ; ಬಣಜಿಗ.

ವಾಣಿಜಿಕ = ವಾಣಜ.

ವಾಣಿಜ್ಯ (ನಾ). ವ್ಯಾಪಾರ. ~ನೌಕೆ = ಸರಕು

ಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುವ ಹಡಗು. ~ಮಂಡಲಿ

= ವ್ಯಾಪಾರಸಂಸ್ಥೆ.

ವಾಣಿಯ ೧. = ವಾಣಿಜ್ಯ. ೨. = ವಾಣಜ.

ವಾತ (ನಾ). ೧. ಗಾಳಿ; ವಾಯು. ೨. ಶರೀರ

ದಲ್ಲಿರುವ ವಾತ, ಪಿತ್ತ, ಕಫಗಳೆಂಬ

ಮೂರು ಧಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೩. = ವಾತ

ರೋಗ. (ಗು). ೪. ದೀನಿಡ. ~ಅಯನ

= ಕಿಟಕಿ; ಗವಾಕ್ಷ. ~ಅಶನ = ೧. ಗಾಳಿ

ಹಿಡಿದು. ೨. ಹಾವು.

~ಅಸ್ತ = ವಾಯುವಿನ ಗೆಳೆಯ; ಅಗ್ನಿ.
 ~ಅನರಣ = ೧. ಗಾಳಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ
 ಪ್ರದೇಶ; ವಾಯುಮಂಜಲ. ೨. ಹವಾ
 ಮಾನ; ವಾಯುಗುಣ. ೩. ಪರಿಸರ;
 ಸನ್ನಿವೇಶ. ~ಗವಾಕ್ಷ = ಗಾಳಿಯು ಬರಲು
 ಮಾಡಿರುವ ಕಂಡಿ; ವಾತಾಯನ
 ~ಪೂರಣ = ೧. ಧ್ವಜ; ಪತಾಕೆ
 ೨. ಗಾಳಿಯಿಂದಿರುವ ವಸ್ತು; ಬೆಲೂನು.
 ~ರೋಗ = ಕೀಲುಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ
 ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ; ಸಂಧಿವಾತ.
 ~ಸುತ = ವಾತಜ.

ವಾಚಕ (ನಾ). ೧. ವಾಯುದೇವನ ವಚನ.
 ೨. ಹನುಮಂತ. ೩. ಛೇದನ.

ವಾತಪ್ರಮಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜಿಂಕೆ.

ವಾತಾಯು = ವಾತಪ್ರಮಿ.

ವಾತಿ (ನಾ). ಹನುಮಂತ.

ವಾತೂಲಿ(ಳಿ)ಕೆ (ನಾ). ಸುಂಟರಗಾಳಿ;
 ಸುಟ್ಟುರೆ.

ವಾತ್ಯ = ವಾತೂಲಿಕೆ.

ವಾತ್ಸಲ್ಯ = ವಾಂಛಲ್ಯ.

ವಾದ (ನಾ). ೧. ತರ್ಕ; ಚರ್ಚೆ. ೨. ವಿವರಣೆ;
 ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ. ೩. ಮಾತು; ಸಂಭಾಷಣೆ
 ೪. ಫಿರ್ಯಾದು; ಆಪಾದನೆ. ೫. ಕುಳಿ;
 ಬೆಡ್ಡಾ. ೬. ಓನುದ ಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ
 ಕಾಳು. ~ಅಕ್ಕಿ = ಓನುದ ಕಾಳು;
 ಓದಕ್ಕಿ. ~ಇಸು = ೧. ತರ್ಕಿಸು; ಚರ್ಚೆ
 ಮಾಡು. ೨. ವಾಕ್ಯಲಹ ಮಾಡು;
 ವಾಗ್ವಾದ ಮಾಡು. ೩. ನ್ಯಾಯಾಲಯ
 ದಲ್ಲಿ ಫಿರ್ಯಾದಿಯ ಅಥವಾ ಪ್ರತಿನಾದಿಯ
 ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡು. ~ಗ್ರಸ್ತ = ಚರ್ಚಾ-
 ಸ್ಪದನಾದ; ವಾದಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದ. ~ಸರಣಿ
 = ವಾದವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವ ಕ್ರಮ, -ರೀತಿ.
 ~ಹೂಡು = ಚರ್ಚೆಗೆ ಆರಂಭಿಸು,
 -ತೊಡಗು.

ವಾದಕ (ನಾ). ೧. ವಾದ ಮಾಡುವವನು;
 ತರ್ಕಿಸುವವನು. ೨. ವಾದ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಸು-
 ವವನು, -ಬಾಜಿಸುವವನು.

ವಾದಕಿ (ನಾ). ವಾದ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಸುವವಳು,
 -ಬಾಜಿಸುವವಳು.

ವಾದನ (ನಾ). ವಾದ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಸುವಿಕೆ,
 -ಬಾಜಿಸುವಿಕೆ. ~ದಂಡ = ವಾದ್ಯವನ್ನು
 ನುಡಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕೆಡುನು,
 ಕುಡುಹು ಮುಂತಾದುವು.

ವಾದಿ (ನಾ). ೧. ಮಾತನಾಡುವಿಕೆ. ೨. ವಾದಿಸು-
 ವವನು; ತರ್ಕ ಮಾಡುವವನು.

೩. ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಾವಾ ಹಾಕು
 ವವನು; ಫಿರ್ಯಾದಿ.

ವಾದಿತ್ರ (ನಾ). ವಾದ್ಯ.

ವಾದು (ನಾ). ೧. ಮಾತು. ೨. ವಾದ;
 ಚರ್ಚೆ. ೩. ಅಧಿಕಾರ; ಹಕ್ಕು.

ವಾದ್ಯ (ನಾ). ನುಡಿಸುವ ಸಾಧನ; ವೀಣೆ,
 ತಬಲ ಮುಂತಾದುವು ~ಕಾ(ಗಾ)ರ
 = ವಾದ್ಯವನ್ನು ಬಾರಿಸುವವನು, -ನುಡಿಸು-
 ವವನು. ~ಗೋಷ್ಠಿ = ವಾದ್ಯಗಳ ಮೇಳ
 ವಾದನ. ~ಸಂಗೀತ = ವಾದ್ಯದಲ್ಲಿ
 ಹಾಡನ್ನು ನುಡಿಸುವಿಕೆ.

ವಾನ (ನಾ). ಒಣಗಿದ ಹಣ್ಣು.

ವಾನಪ್ರಸ್ಥ (ನಾ). ೧. ನಾಲ್ಕು ಆಶ್ರಮ-
 ಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯದು. ೨. ಮೂರನೆಯ
 ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇರುವವನು. ೩. ಋಷಿ;
 ಕಪಸ್ತಿ. ೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ;
 ಮುತ್ತುಗ.

ವಾನರ (ನಾ). ಕಪಿ; ಮಂಗೆ. ~ಪತಾಕ
 = ಬಾವುಟದಲ್ಲಿ ಕಪಿಯ ಗುರುತನ್ನು
 ಉಳ್ಳವನು; ಅರ್ಜುನ.

ವಾನರಿ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣು ಮಂಗೆ.

ವಾಪಸು (ಅ). ತಿರುಗಿ; ಪುನಃ.

ವಾಪಸು = ವಾಪಸು.

ನಾಸಿ (ನಾ). ಗ. ಬಾವಿ; ಕೂಸು. ೨. ಹೊಲ
ದಲ್ಲಿ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತುವ ಉಪಕರಣ;
ಕೂಲಿಗೆ.

ನಾಮು (ನಾ). ಗ. ಎಡಭಾಗ. ೨. ಸುಂದರ
ನಾಡು; ಚೆಲುವಾಡು. ೩. ಕೇಡು;
ಹಾನಿ. (ಗು). ೪. ಸುಂದರವಾದ; ಚೆಲು
ವಾಡ. ೫. ನಿರೋಧವಾದ; ಪ್ರತಿಕೂಲ
ವಾದ. ೬. ಕೊಂಕಾದ; ವಕ್ರವಾದ.
೭. ಕೆಟ್ಟ; ದುಷ್ಟ. ೮. ಕುಳ್ಯಾದ; ಗಿಡ್ಡಾದ.
~ಅಂಗ = ಗ. ದೇಹದ ಎಡಭಾಗ
೨. ಚೆಲುವ; ಸುಂದರ. ~ಅಂಘ್ರಿ = ಎಡ
ಗಾಲು. ~ಅರ್ಧಾಂಗ = ಶಿವ; ಅರ್ಧ
ಸಾರಿಶ್ವರ. ~ಆಚಾರ = ಗ. ಮಾಟ;
ಆಭಿಚಾರ. ೩. ತಾಂತ್ರಿಕ ಪೂಜೆ.
೪. ದುರ್ಮಾರ್ಗ. ~ದೇವ = ಗ. ಶಿವ
೨. ಒಬ್ಬ ಮುಷಿಯ ಹೆಸರು. ~ಪಂಥ
= ನಾಮಪಕ್ಷ. ~ಪಕ್ಷ = ರಾಜಕೀಯ
ದಲ್ಲಿ ಅಡಗತವೆ ಎದುರುಪಕ್ಷ. ~ಪಥ
= ಅಡ್ಡದಾರಿ; ದುರ್ಮಾರ್ಗ. ~ಮಾರ್ಗ
= ಗ. ವಾಮ ಪಥ. ೨. = ವಾಮಾಚಾರ.
ನಾಮನ (ನಾ). ಗ. ಕುಳ್ಳ; ಗಿಡ್ಡ. ೨ ವಿಷ್ಣು
ವಿನ ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಐದನೆಯದು.
೩. ಅಪ್ಪದಿಗ್ಗಜಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು (ಗು)
೪. ಕುಳ್ಳಾದ; ಗಿಡ್ಡಾದ.

ನಾಮಲೂರ (ನಾ). ಹುತ್ತ; ವಲೀಕ.

ನಾಮಲೋಚನೆ (ನಾ). ಗ. ಸುಂದರವಾದ
ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನು. ೨. ಸುಂದರಿ.

ನಾಮಾಂಗಿ (ನಾ). ಗ. ಹೆಂಡತಿ; ಪತ್ನಿ.
೨. ಸುಂದರಿ; ಚೆಲುವೆ.

ನಾಮೆ (ನಾ). ಗ. ಹುಲ್ಲಿನ ಮೆದೆ; ಬಣಬಿ.
೨. = ನಾಮಾಂಗಿ. ೩. ಹೆಂಗಸು; ಸ್ತ್ರೀ.
೪. ಶಕ್ತಿದೇವತೆ; ಪಾರ್ವತಿ.

ನಾಯ (ನಾ). ಗ. ನೋಸ; ಕಪಟ. ೨. ನೆಪ;
ವ್ಯಾಜ. ೩. ನಿಷ್ಠೆ ಅಥವಾ ಮೃದುವು.

ನಾಶ. ೫. ಮಾಯೆ; ತಂತ್ರ. ೬. ಜಂಬು;
ಹೆಮ್ಮೆ. ೭. ನೇಯುವಿಕೆ; ನೆಯ್ಯ.
೮. ಹೊಲಿಗೆ, ಹೊಲಿಯುವಿಕೆ. ~ದಂಡ
= ಮುಗ್ಗ.

ನಾಯನ = ಬಾಗಿನ.

ನಾಯನ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು. (ಗು). ೨. ನಾಯುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿ
ಸಿದ. ~ಅಸ್ತ್ರ = ನಾಯುವನ್ನು
ಆಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಬಿಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಅಸ್ತ್ರ.

ನಾಯಸ (ನಾ). ಕಾಗೆ.

ನಾಯಿ (ನಾ). ಬಾವಿ; ವಾಸಿ.

ನಾಯಿದೆ (ನಾ). ಗ. ಒಪ್ಪಿಗೆ; ಒಡಂಬಡಿಕೆ.

೨. ಸಾಗ್ಧಾನ. ೩. ಗಡುವು; ಕಾಲಾವಧಿ.
~ಜ್ವರ = ನಿಯಮಿತ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಇರುವ
ಜ್ವರ; ಕಟ್ಟಿನ ಜ್ವರ. ~ಪೇಟೆ
= ಮುಂದಾಗಿಯೇ ದಿನಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು
ಗೊತ್ತುಪಡಿಸುವ ಸಂಸ್ಥೆ.

ನಾಯು (ನಾ). ಗ. ಗಾಳಿ; ಅನಿಲ. ೨. ಶರೀರ
ದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಣ; ಆಪಾನ, ವ್ಯಾನ, ಉದಾನ
ಮತ್ತು ಸಮಾನಗಳೆಂಬ ಐದು ಬಗೆಯ
ವಾಯುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೩. ಗಾಳಿಯ
ಅಧಿದೇವತೆ; ಮರುತ್ತು. ೪. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ರೋಗ; ಸಂಧಿವಾತ. ~ಗುಣ
= ಹವಾಮಾನ; ವಾತಾವರಣ. ~ಗುಲ,
= ಗ. ಸುಂಟರಗಾಳಿ. ೨. ಸಂಧಿವಾತ. ~ಪಥ
= ಆಕಾಶಮಾರ್ಗ. ~ಪಥಿಕ = ಗ. ಆಕಾಶ
ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವವನು. ೨. ದೇವತೆ.
~ಪುತ್ರ = ವಾತಜ ~ಭಕ್ಷಕ = ಗ. ಗಾಳಿ
ಯನ್ನು ಸೇವಿಸುವವನು. ೨. ಹಾವು.
೩. ಒಬ್ಬ ಮುಷಿಯ ಹೆಸರು. ~ಮಂಡಲ
= ಆಕಾಶ. ~ಮೃಗ = ವಾತಪ್ರಮಿ.
~ರೇಚಕ = ಗಾಳಿಯನ್ನು ತುಂಡಿಸುವ

ನಾಯಿಶರ = ವಾತದಿಂದ

ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ರೋಗ.
 ~ವಿಹಾರ = ವಾಯುಸಂಚಾರ. ~ವೇಗ
 = ಗ. ಗಾಳಿಯ ಓಟ, -ಗಮನ. ೨. ಆತ್ಮಂಶ
 ನೇಗ. ~ಶರೀರ = ವಾಯುವಿನ
 ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವ ಮೈ. ~ಸಂಚಾರ
 = ಗ. ಗಾಳಿಯ ಚಲನೆ; ಅಲುಗಾಟ.
 ೨. ತಿರುಗಾಟ; ಗಾಳಿ ಸಂಚಾರ. ~ಸಹಿ
 = ವಾಯುವಿನ ಗೆಳೆಯ; ಅಗ್ನಿ. ~ಸುತ
 = ವಾತಜ. ~ಸ್ತಂಭನ = ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ
 ನಿರಾಧಾರವಾಗಿ ದೇಹವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ
 ಒಂದು ಮುಕ್ತವಿಧಿ.

ವಾಯುಜ = ವಾತಜ.

ವಾಯುಭುಕ್ಯು (ನಾ). ಗಾಳಿಯನ್ನು ಆಹಾರ
 ವಾಗುಳ್ಳುದು; ಹಾವು.

ವಾಯುನಿಕಂಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ
 ಬೆಳ್ಳದಿ ಸಸ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಬೀಜ.

ವಾರ (ನಾ). ೧. ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯನಿಗೆ
 ಸಲ್ಲುವ ಧಾನ್ಯದ ಅಂಶ; ಕೋರು.

೨. ಹೊದಿಕೆ; ಅಚ್ಚಾದನೆ. ೩. ರಾಶಿ;
 ಒಟ್ಟಿಲು. ೪. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

೫. ಸರದಿ; ಸೂಳು. ೬. ಏಳು ದಿನಗಳ
 ಅವಧಿ; ಸಪ್ತಾಹ. ೭. ಏಳು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ

ಯಾವುದಾದರೊಂದು ದಿನಸ.ಲ.=ವಾರಾನ್.

೮. ಅವಕಾಶ; ಅಸ್ವಪ್ನ. ~ಅಂಗನೆ
 = ವೇಶ್ಯೆ; ಸೂಳೆ. ~ಅನ್ನ = ವಾರದಲ್ಲಿ

ಒಂದು ದಿನ ಸರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಹಾಕುವ
 ಅಥವಾ ಪಡೆಯುವ ಊಟ. ~ಕಾಂತೆ

= ವಾರಾಂಗನೆ. ~ಕೆ(ಗೆ)ರಿ=ಸೂಳೆಗೆರಿ;
 ವೇಶ್ಯಾವಾಟ. ~ಗಾರ = ಭೂಮಾಲಿಕನಿಗೆ

ವಾರವನ್ನು ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿ ಸಾಗುವಳಿ
 ಮಾಡುವವನು; ಗುತ್ತಿಗೆದಾರ. ~ಗುತ್ತಿಗೆ

= ಭಸಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಭೂ
 ಮಾಲಿಕನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅವನಿಂದ ರೈತನು

ಅಳುತುಗೆ ಬೀಜಾಗುವ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು

ಮತ್ತು ಕಾಳನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ
 ಕೊಂಡ ಒಪ್ಪಂದ. ~ವಾರಿ=ವಾರಾಂಗನೆ.

~ಪತ್ರಿಕೆ = ಏಳು ದಿನಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಬರುವ
 ಪತ್ರಿಕೆ, ಪ್ರಕಟನೆ ಮುಂತಾದುವು;

ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ. ~ಪುರಂದ್ರಿ = ವಾರಾಂಗನೆ.
 ~ಸ್ಮಿತಿ = ವಾರಾಂಗನೆ.

ವಾರಗಿತ್ತಿ = ಓರಗಿತ್ತಿ.

ವಾರಣ (ನಾ). ೧. ಆನೆ; ಗಜ. ೨. ಒಂಟೆ.
 ೩. ಮೋಡ. ೪. ಪ್ರತಿಭಟನೆ; ತಡೆಯುವಿಕೆ.

೫. ಅಂಕೆ; ಹತೋಟಿ. ~ಅಸ್ಯ
 = ಅನೆಯ ಮುಖವುಳ್ಳವನು; ಗಜಸಹಿ.

~ಮುಖಿ = ವಾರಣಾಸ್ಯ. ~ಹಸ್ತ
 = ಅನೆಯ ಸೊಂಡಿಲು.

ವಾರತೆ = ವಾರ್ತೆ.

ವಾರಸು (ನಾ). ಒಡೆತನ; ಹಕ್ಕು; ಸ್ವಾಮ್ಯ.
 ~ದಾರ = ಬಾಧ್ಯಸ್ಥ; ಹಕ್ಕುದಾರ.

ವಾರಾಕರ (ನಾ). ನೀರಿಗೆ ಅಕರವಾದುದು;
 ಕಡಲು.

ವಾರಾತಿ (ನಾ). ಸಮುದ್ರ; ಕಡಲು.

ವಾರಾಸಿ = ವಾರಾತಿ.

ವಾರಾಹ (ನಾ). ೧. ಹಂದಿ; ವರಾಹ. (ಗು).
 ೨. ಹಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.

ವಾರಿ (ನಾ). ೧. ಬಾರಿ; ಸರದಿ. ೨. ನೀರು;
 ಉದಕ. ೩. ಅನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳ;

ಕರೋಟಿ. ~ಕ(ಗೆ)ಲ್ಲು = ಅಲಿಕಲ್ಲು;
 ನೀರ್ಗಲ್ಲು. ~ಕೇಳಿ = ಜಲಕೇಳಿ;

ನೀರಾಟ. ~ಚರ = ಜಲಚರಪ್ರಾಣಿ.
 ~ನಾಥ = ೧. ಸಮುದ್ರ; ಕಡಲು.

೨. ವರುಣ. ೩. ಮೋಡ; ಮೇಘ. ~ನಿಧಿ
 = ಸಾಗರ; ಸಮುದ್ರ. ~ರಾತಿ=ವಾರಾತಿ.

~ವಾಹ=ಮೋಡ. ~ಶಿಲೆ=ವಾರಿಗಲ್ಲು.
 ವಾರಿಗೆ = ಓರಗಿ.

ವಾರಿಜ (ನಾ). ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದು;
 ತಾವರ. ~ಅಂಬಕ = ವಿಷ್ಣು; ಕೃಷ್ಣ.

~ಅಕ್ಷ = ವಾರಿಜಾಂಬಳ. ~ಬಾಂಧವ
 = ಕಮಲದ ಮಿತ್ರ; ಸೂರ್ಯ. ~ಭವ
 = ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು; * ಬ್ರಹ್ಮ.
 ~ರಿಪು = ಕಮಲದ ವೈರಿ; ಕಂದ್ರ.
 ವಾರಿಜನಾಭ (ನಾ). ವಿಷ್ಣು.
 ವಾರಿದ (ನಾ). ನೀರನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹುದು;
 ನೋಡ. ~ಪಥ = ನೋಡಗಳು ಸಂಚರಿ
 ಸುವ ಮಾರ್ಗ; ಅಕಾಶ.
 ವಾರಿಧರ (ನಾ). ನೀರನ್ನು ಧರಿಸಿರುವುದು;
 ನೋಡ.
 ವಾರಿಧಿ (ನಾ). ಸಮುದ್ರ; ಸಾಗರ. ~ಕನ್ನೆ
 = ಸಮುದ್ರರಾಜನ ಮಗಳು; ಲಕ್ಷ್ಮಿ.
 ~ರಾಜ = ಸಮುದ್ರಾಧಿಪತಿ; ವರುಣ.
 ವಾರಿರುಹ (ನಾ). ಕಮಲ; ತಾವರೆ.
 ವಾರಿಸು (ಕ್ರಿ). ತಡೆ; ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸು; ಬಾರಿಸು.
 ವಾರು (ನಾ). ಬಟ್ಟೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು
 ಅಳಿಯುವ ಒಂದು ಆಕೃತಿ; ಗಜ.
 ವಾರುಣ ೧. = ವಾರುಣಾಸ್ತ್ರ. ೨. ನೀರು;
 ಉದಕ. (ಗು). ೩. ವರುಣನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
 ~ಅಸ್ತ್ರ = ವರುಣಮಂತ್ರದಿಂದ ಅಭಿ
 ಮಂತ್ರಿಸಿ ಬಿಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಾಣ.
 ವಾರುಣಿ (ನಾ). ೧. ವರುಣನು ಪಾಲಿಸುವ
 ದಿಕ್ಕು; ಪಶ್ಚಿಮ. ೨. ವರುಣನ ಹೆಂಡತಿ;
 ವರುಣಾಣಿ. ೩. ಮದ್ಯ; ಸುರೆ. ೪. ಒಂದು
 ನಾಡಿಯ ಹೆಸರು. ೫. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
 ಹುಲ್ಲು. ೬. ಒಂದು ನಕ್ಷತ್ರದ ಹೆಸರು.
 ವಾರುಧಿ = ವಾರಿಧಿ.
 ವಾರುವ (ನಾ). ಕುದುರೆ; ತುರಗ.
 ವಾರೆ = ಹಿರೆ.
 ವಾರ್ಷಕ = ವಾರಿಚರ. ~ಧ್ವಜ = ಮೀನ
 ಕೇತನ; ಕಾಮ.
 ವಾರ್ತಾಕ (ನಾ). ಬದನೆ ಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ
 ಕಾಯಿ.
 ವಾರ್ತಾಗೋಷ್ಠಿ (ನಾ). ಸಮಾಚಾರಸಮ್ಮೇಳನ.

ವಾರ್ತಾಚರ (ನಾ). ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ
 ಕೊಂಡು ಹೋಗುವವನು; ಓಲೆಕಾರ.
 ವಾರ್ತಾಚಿತ್ರ (ನಾ). ಸಮಾಚಾರವನ್ನು
 ತಿಳಿಸುವ ಚಿತ್ರ.
 ವಾರ್ತಾತರಂಗ (ನಾ). ವಾಯುಮಾರ್ಗವಾಗಿ
 ಬರುವ ಸಮಾಚಾರ.
 ವಾರ್ತಾಪತ್ರಿಕೆ (ನಾ). ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ
 ಪತ್ರಿಕೆ; ಸಮಾಚಾರಪತ್ರಿಕೆ; ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆ.
 ವಾರ್ತಾವಹ (ನಾ). ೧. ಸುದ್ದಿಯನ್ನು
 ಕೊಡುವ ಪತ್ರ. ೨. ಸುದ್ದಿಯನ್ನು
 ಒಯ್ಯುವವನು; ಓಲೆಕಾರ.
 ವಾರ್ತಾಹರ = ವಾರ್ತಾಚರ.
 ವಾರ್ತಿಕ (ನಾ). ೧. ಸಮಾಚಾರವನ್ನು
 ಶರುವವನು; ಸುದ್ದಿಗಾರ. ೨. ಮೂಲ
 ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆ ಕೊಡುವ ಟೀಕೆ,
 -ಟಿಪ್ಪಣಿ; ಭಾಷ್ಯ. (ಗು). ೩. ವಾರ್ತೆಗೆ
 ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ; ಸುದ್ದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
 ~ಗ್ರಂಥ = ಟೀಕಾಗ್ರಂಥ; ಭಾಷ್ಯಗ್ರಂಥ.
 ವಾರ್ತಿಕಕಾರ (ನಾ). ಟಿಪ್ಪಣಿಕಾರ.
 ವಾರ್ತೆ ೧. = ವಾಚ್ಛಿ. ೨. ವೃತ್ತಿ; ಉದ್ಯೋಗ.
 ವಾರ್ಧಕ (ನಾ). ೧. ಹೆಚ್ಚಳ; ವೃದ್ಧಿ.
 ೨. = ವಾರ್ಧಕ. ೩. ಮುದುಕನ ಸಮೂಹ.
 ೪. = ವಾರ್ಧಕಪಟ್ಟಿ. ~ಪಟ್ಟಿ
 = ಪಟ್ಟಿ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ.
 ವಾರ್ಧಕ (ನಾ). ಮುದಿತನ; ಮುತ್ತು.
 ವಾರ್ಧಿಕ = ವಾರ್ಧಕ.
 ವಾರ್ಧುಷಿ (ನಾ). ಬಡ್ತಿ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು
 ಮಾಡುವವನು.
 ವಾರ್ಧುಷಿಕ = ವಾರ್ಧುಷಿ.
 ವಾರ್ಷಿಕ (ಗು). ೧. ಮಳೆಗಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿ
 ಸಿದ. ೨. ಒಂದು ವರ್ಷದ; ವರ್ಷಾಪಧಿಯ;
 ಅ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ~ಶಾಖೆ
 = ವರ್ಷಾತನ. ~ವೇಶನ = ವರ್ಷದ
 ಲೆಕ್ಕದ ಮೇಲೆ ಕೊಡುವ ಸಂಬಳ.

ವಾಲ (ನಾ). ೧. ಕೂಡಲು; ರೋಮ.

೨. ಬಾಲ; ಪುಟ್ಟ. ~ವ್ಯಜನ = ಕೂಡಲಿ
ನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಚಾಮರ, -ಚವರಿ.

ವಾಲಗ (ನಾ). ಓಲಗ; ನಾಗಸ್ವರ.

ವಾಲಧಿ (ನಾ). ಕೂಡಲು ಉಳ್ಳುದು; ಬಾಲ.

ವಾಲಪಾಶ್ಯ (ನಾ). ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ
ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಭರಣ; ಬೈತಲೆಬೊಟ್ಟು.

ವಾಲು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಾಗು; ಓಲು.

೨. ಜೋಪಾನ; ನೇಲು.

ವಾಲು(ಳು)ಕ (ನಾ). ೧. ಉಸುಕು.
ಮರಳು. ೨. ಸೌತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ.

೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸುವಾಸನೆಯ ಸಸ್ಯ;
ಕಾಮಕಸ್ತೂರಿ. ೪. ಕರ್ಪೂರ.

ವಾಲೆ (ನಾ). ಕರ್ಣಾಭರಣ; ಓಲೆ.

ವಾಲ್ಮೀಕಿ (ಗು). ಹುತ್ತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ವಾನದೂಕ (ನಾ). ೧. ಬಹಳವಾಗಿ ಮಾತ
ನಾಡುವವನು; ವಾಚಾಳಿ. ೨. ವಾಗ್ಮಿ;
ವಾಕ್ಯಪಿ. (ಗು). ೩. ಬಹಳವಾಗಿ ಮಾತ
ನಾಡುವ. ೪. ವಾಕ್ಪಾತುರ್ಯದಿಂದ
ಕೂಡಿದ.

ವಾವೆ (ನಾ). ಸಂಬಂಧ; ನಂಟಸ್ತಿಕೆ.

ವಾತಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉಪಕರಣ;
ಬಾಟಿ. ೨. ಶಬ್ದ; ಧ್ವನಿ.

ವಾಸ (ನಾ). ೧. ಕೊಳಲು; ವೇಣು. ೨. ಮನೆ;

ವಾಸಸ್ಥಳ. ೩. ವಾಸ್ತವ್ಯ; ಇರುವಿಕೆ.

೪. ವಸ್ತ್ರ; ಬಟ್ಟೆ. ೫. ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ಗಿಡ; ಅಡುಸೋಗೆ. ೬. ವಾಸನೆ; ಗಂಧ.

೭. ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ. ೮. ಸುಳಿವು; ಗುರುತು

~ಇಗ = ಅಳು; ಸೇವಕ. ~ಇಸು

= ೧. ವಾಸ ಮಾಡು; ನೆಲಸು.

೨. ಆಘ್ರಾಣಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು.

೩. = ವಾಸಿಸು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಜಿ(ರ)

= ಕೊಳಲು ಊಡುವವನು; ವೇಣುವಾಹಕ.

~ಸ್ಥಾನ = ಮನೆ; ನಿವಾಸ.

ವಾಸಂತ (ಗು). ವಸಂತಮಾಸವಿಗೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ವಾಸಂತಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ
ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು.

ವಾಸಂತಿಕ (ನಾ). ೧. ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯ
ವಿದೂಷಕ. ೨. ನಟ. (ಗು). ೩. ವಸಂತ
ಕಾಲದ.

ವಾಸಂತಿಕೆ (ನಾ). ೧. ವಸಂತಮಾಸ.

೨. = ವಾಸಂತಿ.

ವಾಸನೆ (ನಾ). ೧. ಸುವಾಸನೆ; ಸುಗಂಧ.

೨. ಕೆಟ್ಟನಾತ; ದುರ್ಗಂಧ. ೩. ಹಿಂದಿನ

ಜನ್ಮದ ನೆನಪು, -ಪೂರ್ವ. ೪. ಊಹೆ;

ಕಲ್ಪನೆ. ೫. ಆಸೆ; ಬಯಕೆ. ~ಇಸು

= ೧. ಸುವಾಸನೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡು.

೨. ಮೂಸಿನೋಡು; ಆಘ್ರಾಣಿಸು.

~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಸುವಾಸನೆಯ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು

ಹಾಕು; ಬಣ್ಣಕಟ್ಟು. ~ಪಿ(ವಿ,ಹಿ)ಡಿ

= ೧. ವಾಸನೆಯನ್ನು ಗೆ ಹಿಡು; ಮೂಸು.

೨. ಪತ್ತೆಹಚ್ಚು; ಕಂಡಹಿಡಿ.

ವಾಸರ (ನಾ). ೧. ಹಗಲು; ಬೆಳಗು. ೨. ದಿನ;

ದಿವಸ. ೩. ಜುಗುಪ್ಸೆ; ಬೇಸರ.

ವಾಸವ (ನಾ). ಇಂದ್ರ. ~ಆಶಿ = ಇಂದ್ರನ

ದಿಕ್ಕು; ಪೂರ್ವ. ~ನಂದನೆ = ೧. ಇಂದ್ರನ

ಮಗ. ೨. ಅರ್ಜುನ. ೩. ವಾಲಿ. ೪. ಜಯಂತ.

೫. ಇಂದ್ರನ ತೋಟ, -ವನ. ~ನಿವಾಸ

= ಸ್ಥಳ.

ವಾಸಸ್ಥ (ನಾ). ಬಟ್ಟೆ; ವಸ್ತ್ರ.

ವಾಸಿ (ನಾ). ೧. ವಚನ; ಅಣೆ; ಭಾಷೆ.

೨. ಭಾಗ; ಅಂಶ. ೩. ಸ್ಪರ್ಧೆ; ಮೇಲಾಟ.

೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ; ಬಾಟಿ.

೫. ಆರೋಗ್ಯ ಹೊಂದುವುದು; ಗುಣ

ವಾಗುವುದು. ೬. ಮೇಲು; ಉತ್ತಮ.

೭. ಬಡ್ತಿ. ೮. ವಾಸಿಸುವವನು; ಇರು

ವವನು.

ವಾಸು (ನಾ). ಗ. ಆತ್ಮ. ೨. ವಿಷ್ಣು. ~ದೇವ
= ಕೃಷ್ಣ.

ವಾಸುಕಿ (ನಾ). ಅಸ್ತಸರ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
~ಶಯನ = ವಿಷ್ಣು.

ವಾಸುಗಿ ಗ. = ವಾಸುಕಿ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ವೀಣೆ.

ವಾಸ್ತವ (ನಾ). ಗ. ಆರ್ಥಾಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು. (ಗು). ೨ = ವಾಕ್ತವಿಕ.

ವಾಸ್ತವಿಕ (ಗು). ಗ. ನೈಜವಾದ; ನಿಜವಾಗಿ
ಇರುವ. ೨. ಸ್ಥಿರವಾದ; ಉರ್ಜಿತವಾದ.

ವಾಸ್ತವ್ಯ (ನಾ). ಗ. ವಾಸಿಸುವಿಕೆ; ತಂಗು
ವಿಕೆ; ಮೊಕ್ಕಾ ನು. ೨. ಮನೆ; ನಿವಾಸ

ವಾಸ್ತು (ನಾ). ಗ. ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಲು
ತಕ್ಕದಾದ ಸ್ಥಳ; ನಿವೇಶನ. ೨. ಮನೆ;

ವಾಸಸ್ಥಾನ. ೩. ಕಟ್ಟಡ, ಮನೆ ಮೊದ
ಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಕಲೆ; ಗೃಹ

ನಿರ್ಮಾಣ ಕಲೆ. ~ಕಲೆ = ಅರುವತ್ತು
ನಾಲ್ಕು. ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ~ವಿದ್ಯೆ,

= ವಾಸ್ತುಕಲೆ. ~ಶಾಂತಿ = ಗೃಹಶಾಂತಿ.
~ಶಿಲ್ಪ = ವಾಸ್ತುಕಲೆ.

ವಾಹ ಗ. = ವಾಹನ ೨. ಭಾರವನ್ನು ಹೊರುವ
ಆಳು. ೩. ಕುದುರೆ. ೪. ಪ್ರವಹಿಸುವುದು;

ನದಿ. ೫. ಒಂದು ಆಕೃತಿ.

ವಾಹಕ (ನಾ). ಗ. ಭಾರವನ್ನು ಹೊರುವ ಆಳು,
-ಕೂಲಿ. ೨. ಚಾಲಕ; ಸಾರಥಿ ೩. ಕುದು

ರೆಯ ಸವಾರ; ರಾವೃತ. ೪. ಒಯ್ಯುವ
ಮಾಧ್ಯಮ; ಸಾಗಿಸುವ ಸಾಧನ.

೫. ಒಯ್ಯುವವನು; ಸಾಗಿಸುವವನು.
(ಗು). ೬. ಭಾರವನ್ನು ಹೊರುವ.

೭. ಒಯ್ಯುವ; ಸಾಗಿಸುವ.

ವಾಹನ (ನಾ). ಗ. ಹೊರುವುದು; ಒಯ್ಯು
ವುದು. ೨. ಬುಡಿ, ರೈಲು ಮುಂತಾದ

ಯಾವುದೇ ಒಯ್ಯುವ ಸಾಧನ.
ವಾಹನ (ನಾ). ಅಜಗರ; ಹೆಚ್ಚುವು.

ವಾಹಳಿ = ವೈಹಳಿ.

ವಾಹಿನಿ (ನಾ). ಗ. ಹರಿಯುವುದು;
ಪ್ರವಾಹ. ೨. ಸೈನ್ಯ; ದಳ. ೩.

ಒಂದು ತುಕಡಿ. ೪. ಗುಂಪು; ಸಮ

ವಾಹಿನೀಪತಿ (ನಾ). ಗ. ನದಿಯ ಒಂದು
ಸಮುದ್ರ. ೨. ಸೇನಾನಾಯಕ; ಸೈ

ಪತಿ.
ವಾಹ್ಯಾಳಿ = ವೈಹಳಿ.

ವಾಳ (ನಾ). ಗ. ಗ್ರಂಥಿ; ಗಳಗಂಡ;
೨. = ವಾಲ.

ವಾಲ್ಮೀ (ಕ್ರಿ) (ನಾ). ಸುದ್ದಿ; ವಾರ್ತೆ.
ವಿಂಗಡ (ನಾ). ಗ. ಬೀರ್ಪಡಿಸುವಿಕೆ;

ಕಿಸುವಿಕೆ. ೨. ವಿಭಾಗ; ವಿ

~ಇಸು = ವಿಭಾಗಿಸು; ವಿಭಜಿಸು.
ವಿಂಗಡನೆ = ವಿಂಗಡ.

ವಿಂಧ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಬೀಡ; ನ್ಯಾಥ. ೨.
ಕುಲಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ವಿಂಶತಿ (ನಾ). ಇಪ್ಪತ್ತು.
ವಿಕಚ (ಗು). ಗ. ಕೂದಲಿಲ್ಲದ; ಬೊ

೨. ಅರಳಿದ; ವಿಕಾಸಹೊಂದಿದ.
ವಿಕಟಿ (ಗು). ಗ. ಪಂಕ್ತಮಂದಿರ ಕ

ಪ್ರಚಂಡ. ೨. ದೊಡ್ಡದಾದ; ಮಹ

೩. ಅಸಹ್ಯರೂಪವುಳ್ಳ; ವಿಕಾ

೪. ಭಯಂಕರವಾದ; ಘೋ

೫. ವ್ಯಂಗ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಕೂಂ

ತುಂಡಿದ. ~ಅಂಗ = ಅಂದ ಗ

ಕುರೂಪಿ. ~ಕವಿ = ವಿಡುಬನೆ ಮ

ಕವಿ.
ವಿಕರಣ (ನಾ). ಬದಲಾವಣೆ; ವಿಕಾ

ವಿಕರಾಲ (ಳ) (ಗು). ಘೋರ ರ

ಭಯಂಕರವಾದ.

ವಿಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಬದಲಾಯಿಸು; ರು

ರಿಸು.

ವಿಕರ್ಣ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಾಣ.

ವಿಕರ್ತನ (ನಾ). ನೇಸರು; ಸೂರ್ಯ.

ವಿಕರ್ಮ (ನಾ). ೧. ಮೋಸ; ಕುತಂತ್ರ.

೨. ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆ.

ವಿಕಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ನ್ಯೂನತೆ; ಕೋರತೆ.

(ಗು). ೨. ಅಪೂರ್ಣ; ಪೂರ್ಣವಲ್ಲದ.

೩. ಒಣಗಿದ; ಬಾಡಿದ. ೪. ಕಳವಳ

ಗೊಂಡ; ಗಾಬರಿಯಾದ. ೫. ನಷ್ಟವಾದ;

ಭ್ರಷ್ಟವಾದ. ~ವ್ರತ = ನಿಯಮವನ್ನು

ಬಿಟ್ಟವನು.

ವಿಕಲ್ಪ (ನಾ). ೧. ಐಚ್ಛಿಕವಾದುದು; ಆಯ್ಕೆ

ಮಾಡಬಹುದಾದುದು. ೨. ಅನಿಶ್ಚಿತ

ವಾದುದು. ೩. ಸಂದೇಹ; ಅನುಮಾನ.

೪. ತಪ್ಪು; ದೋಷ. ೫. ಕೆಟ್ಟ ಯೋಚನೆ;

ದುರಾಲೋಚನೆ. ೬. ಪಲ್ಲಟ; ಬದಲಾವಣೆ.

~ಇಸು = ೧. ಪರಿವರ್ತಿಸು; ಬದಲಾವಣೆ

ಮಾಡು. ೨. ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳು.

ವಿಕಸನ (ನಾ). ಅರಳುವಿಕೆ; ವಿಕಾಸ.

ವಿಕಸಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅರಳು; ವಿಕಾಸಹೊಂದು.

ವಿಕಾರ (ನಾ). ೧. ರೂಪಾಂತರ; ಬದಲಾವಣೆ.

೨. ಅಸಹ್ಯವಾದ ರೂಪು; ಕುರೂಪ.

೩. ರೂಪುಗೈದುವುದು; ವಿದ್ರೂಪನಾಗುವುದು.

೪. ಅಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ; ರೋಗ. ೫. ಉದ್ವೇಗ;

ತಳಮಳ. ~ಚೇಷ್ಟೆ = ಅಸಹ್ಯವರ್ತನೆ.

ವಿಕಾರಿ (ನಾ). ೧. ಅಂದಗೇಡಿ; ಕುರೂಪಿ.

೨. ದುಷ್ಟ; ದುರಾಚಾರಿ. ೩. ಅರುವತ್ತು

ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. (ಗು).

೪. ಬದಲಾಗುವ; ವಿಕಾರ ಹೊಂದುವ.

ವಿಕಾಸ (ನಾ). ೧. ಅರಳುವಿಕೆ; ಬಿಡುಬಿಡುವಿಕೆ.

೨. ಪ್ರಕಟವಾಗುವಿಕೆ. ೩. ಹರ್ಷ;

ಸಂತೋಷ. ~ವಾದ = ಜೀವವು ವಿಕಾಸ

ವಾಗುವುದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಸಿದ್ಧಾಂತ;

ಉತ್ಪ್ರಾಂತವಾದ.

ವಿಕಾಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ಭಯಂಕರವಾಗು;

ಘೋರವಾಗು.

ವಿಕೀರ್ಣ (ಗು). ೧. ಚೆಲ್ಲಿದ; ಹಳದಿದ.

೨. ತುಂಬಿದ. ೩. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ; ಹೆಸರು

ವಾಸಿಯಾದ.

ವಿಕುರ್ಮಣಿ ೧. = ವೈಕುರ್ಮಣ. ೨. ಇಂದ್ರ

ಜಾಲ; ಮಾಯೆ.

ವಿಕೃತ (ನಾ). ೧. ಬದಲಾವಣೆ. ೨. ಕುರೂಪ.

೩. ಅಸಹ್ಯ. (ಗು). ೪. ಬದಲಾವಣೆ

ಹೊಂದಿದ; ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡ. ೫. ವಿಕಾರ

ವಾದ; ಕುರೂಪವಾದ. ೬. ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ

ವಾದ; ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ. ೭. ಅಸಹ್ಯವಾದ;

ಜುಗುಪ್ಸೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ.

ವಿಕೃತಿ (ನಾ). ೧. ಬದಲಾವಣೆ; ರೂಪಾಂತರ.

೨. ಕುರೂಪ; ಅಂದಗೇಡಿತನ. ೩. ರೋಗ.

೪. ಒಂದು ಸಂವತ್ಸರದ ಹೆಸರು.

ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ (ನಾ). ಒಂದು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ

ನಿಲೇಖಿಸುವ ಶಕ್ತಿ, ಅಧಿಕಾರ ಮುಂತಾದುವು

ವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ವಿತರಣೆ ಮಾಡು

ವುದು.

ವಿಕೇಶಿ (ನಾ). ವಿಭವ.

ವಿಕೋಪ (ನಾ). ೧. ಮಿತಿಮೀರಿದ ಕೋಪ.

೨. ಅತಿರೇಕ.

ವಿಕ್ರಮ (ನಾ). ೧. ಗತಿ; ಗಮನ. ೨. ಹೆಜ್ಜೆ;

ದಾಪು. ೩. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಪರಾಕ್ರಮ.

೪. ಯಶಸ್ಸು; ಸಾಧನೆ. ೫. ಅಪೂರ್ವ

ವಾದ ದಾಖಲೆ. ೬. ವೀರ; ಧೀರ.

೭. ಒಬ್ಬ ರಾಜನ ಹೆಸರು; ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ.

೮. ಒಂದು ಸಂವತ್ಸರದ ಹೆಸರು. ~ಅಂಕ

= ೧. ಪಾದದ ಗುರುತು; ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗುರುತು.

೨. ಪರಾಕ್ರಮದ ಗುರುತು. ~ಶಕೆ

= ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನ ಕಾಲದಿಂದ ಆರಂಭವಾದ

ವರ್ಷ.

ವಿಕ್ರಯ (ನಾ). ಮಾರಾಟ; ಬಿಕರಿ. ~ಇಸು

= ಮಾರು; ಖರೀದಿಗೆ ಕೊಡು.

ವಿಕ್ರಯಿ (ನಾ). ಮಾರುವವನು.

ವಿಕ್ರಾಂತ (ನಾ). ೧. ಪರಾಕ್ರಮ; ಶೌರ್ಯ.

೨. ಕಲಿ; ವೀರ. ೩. ಹೆಜ್ಜೆ; ದಾಪು. (ಗು).

೪. ಮುಂದುವರಿದ; ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದ.

೫. ಕೆಚ್ಚಿದೆಯುಳ್ಳ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ವಿಕ್ರಿಯೆ (ನಾ). ೧. ಬದಲಾವಣೆ; ರೂಪಾಂತರ.

೨. ಚಿತ್ರಕೃತಿ; ಮನೋವಿಕಾರ.

ವಿಕ್ರೇದಿತ (ನಾ). ೧. ಅಟ; ಕ್ರೇಡೆ. (ಗು).

೨. ಅಡಿದ; ಕ್ರೇಡಿಸಿದ.

ವಿಕ್ಲಬ (ಗು). ಕಳವಳಗೊಂಡ; ಕಕ್ಕಾವಿಕ್ಕಿ ಯಾದ.

ವಿಕ್ಲವ ೧. = ವಿಕ್ಲಬ. ೨. ಕಷ್ಟಕ್ಕೊಳಗಾದ.

೩. ಜುಗುಪ್ಸೆಗೊಂಡ.

ವಿಕ್ಷಿಪ್ತ (ಗು). ೧. ಎಸೆದ; ಚೆಲ್ಲಿದ. ೨. ಬಿಟ್ಟು;

ತ್ಯಜಿಸಿದ. ೩. ಚಂಚಲವಾದ; ಕಂಗೆಟ್ಟ.

ವಿಕ್ಷೇಪ (ನಾ). ೧. ಎಸೆಯುವಿಕೆ; ಚೆಲ್ಲುವಿಕೆ.

೨. ಬಿಡುವುದು; ತ್ಯಜಿಸುವುದು.

೩. ತಿರಸ್ಕರಿಸುವಿಕೆ; ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಿಕೆ.

ವಿಕ್ಷೇಪಣ = ವಿಕ್ಷೇಪ.

ವಿಕ್ಷೋಭ (ನಾ). ೧. ಅಸ್ಥಿರತೆ; ಚಂಚಲತೆ.

೨. ಚಿತ್ರಕೃತಿ.

ವಿಖಚಿತ (ಗು). ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆತ್ತಿದ, -ಕುಂದಣಿ ಸಿದ.

ವಿಖ್ಯಾತ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದವನು. (ಗು).

೨. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ; ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ.

ವಿಖ್ಯಾತಿ (ನಾ). ಕೀರ್ತಿ; ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ.

ವಿಗಡ (ನಾ). ೧. ಸಾಹಸ; ಶೌರ್ಯ.

೨. ಧೈರ್ಯ; ಕೆಚ್ಚು. ೩. ಕ್ರೌರ್ಯ;

ಕ್ರೂರತನ. ೪. ಶೂರ; ಪರಾಕ್ರಮ.

೫. ದುಗುಡ; ದುಃಖ. (ಗು). ೬. ಹಿರಿಯ;

ದೊಡ್ಡ. ೭. ಕಠೋರವಾದ; ಪ್ರಚಂಡ

ವಾದ. ೮. ಭೀಕರವಾದ; ಭಯಂಕರವಾದ.

೯. ದುಷ್ಪತನದಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಕೆಟ್ಟ.

೧೦. ಉದ್ಭಟತನದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

~ಇಸು = ೧. ಕುಟಲತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರು.

೨. ಭಯಗೊಳಿಸು; ಹೆದರಿಸು. ~ತನ = ೧.

ಶೌರ್ಯ; ಸಾಹಸ. ೨. ಕ್ರೌರ್ಯ.

೩. ಧೂರ್ತತೆ; ಉದ್ಭಟತನ.

ವಿಗಡೆ (ನಾ). ೧. ಸಮರ್ಥಕಾದ ಹೆಂಗಸು.

೨. ಕಪಟಸ್ವಭಾವದವಳು; ಕುಟಲೆ.

ವಿಗತ (ಗು). ೧. ದೂರಹೋದ; ಕಳೆದು

ಹೋದ. ೨. ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಬೇರೆ

ಯಾದ.

ವಿಗಲಿ(ಳ)ತ (ಗು). ೧. ಸೋರಿದ; ಚಿನ್ನಗಿದ.

೨. ಕರಗಿಹೋದ. ೩. ಬಿದ್ದುಹೋದ;

ಕಳಚಿದ.

ವಿಗುರ್ಬಣೆ = ವಿಗುರ್ವಣೆ.

ವಿಗುರ್ಬಿಸು = ವಿಗುರ್ವಿಸು.

ವಿಗುರ್ವಣೆ(ನಾ). ೧. ಹಬ್ಬುವಿಕೆ; ಹೆಚ್ಚಾಗುವಿಕೆ.

೨. ಭಯ; ಹೆದರಿಕೆ. ೩. ಭಯೋತ್ಪಾದಕತೆ.

೪. ಮಾಯೆಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು.

ವಿಗುರ್ವಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಭಯಪಡಿಸು; ಭೀತಿ

ಯನ್ನುಂಟುಮಾಡು. ೨. ಹೆಚ್ಚುಮಾಡು.

೩. ಮಾಯೆಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡು.

೪. ವಿಕಾರಗೊಳಿಸು; ರೂಪಾಂತರಮಾಡು.

ವಿಗ್ರಹ (ನಾ). ೧. ಮೂರ್ತಿ; ಪ್ರತಿಮೆ.

೨. ಶರೀರ; ದೇಹ. ೩. ವಿಸ್ತರಣೆ;

ಹಬ್ಬುವುದು. ೪. ವಿಭಾಗಿಸುವಿಕೆ;

ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವಿಕೆ. ೫. ವಿಭಾಗ; ವಿಂಗಡಣೆ.

೬. ಯುದ್ಧ; ಕಾಳಗ. ~ಆರಾಧನೆ

= ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆ. ~ಇಸು = ೧. ಬೇರೆ

ಬೇರೆ ಮಾಡು; ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸು. ೨. ಕಾಡು;

ಹೋರಾಡು. ~ಭೂಮಿ = ಯುದ್ಧಭೂಮಿ;

ರಣರಂಗ. ~ವಾಕ್ಯ = ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ

ಸಮಸ್ತಪದವನ್ನು, ವಿವರಿಸುವಾಗ

ಅರ್ಥಾನುಸಾರವಾಗಿ ಪದಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ

ಹೇಳುವುದು. ~ವೀರ = ರಣಗಲಿ;

ಯುದ್ಧವೀರ.

ವಿಘಟನೆ (ನಾ). ೧. ಒಡೆಯುವಿಕೆ. ೨. ನಾಶ; ಅಳಿವು.

ವಿಘಟಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೇರೆಯಾಗು; ಬೇರ್ಪಡು.

೨. ಸ್ಪರ್ಧೆಮಾಡು; ಹುರುಡಿಸು. ೩. ನಾಶಗೊಳಿಸು.

ವಿಘಳಿಗೆ (ನಾ). ಗಳಿಗೆಯ ಅರುವತ್ತನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ.

ವಿಘಾತ (ನಾ). ೧. ವಿರೋಧ; ಅಡ್ಡಿ.

೨. ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು. ೩. ನಾಶ; ಹಾಳು. ೪. ಬಿಡುವಿಕೆ; ತ್ಯಜಿಸುವಿಕೆ.

ವಿಘಾತಿ (ನಾ). ೧. ವಿರೋಧ; ವಿಘ್ನ.

೨. ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು. ೩. ನಾಶ; ಅಳಿವು. ೪. ನಾಶಮಾಡುವವನು. ೫. ವಿರೋಧಿಸುವವನು; ಎದುರಿಸುವವನು.

ವಿಘೋರ್ಣಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಗರ್ಜಿಸು; ಅಬ್ಬರಿಸು.

೨. ವಿಜೃಂಭಿಸು; ಅಧಿಕವಾಗು.

ವಿಘ್ನ (ನಾ). ೧. ಅಡ್ಡಿ; ತಡೆ. ೨. ತೊಡಕು; ತೊಂದರೆ. ~ ಈಶ್ವರ = ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು

ನಿಯಂತ್ರಿಸುವವನು; ಗಣೇಶ. ~ ರಾಜ = ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ.

ವಿಚಕಿಲ(ಳ) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮಲ್ಲಿಗೆ.

ವಿಚಕ್ಷಣ (ನಾ). ೧. ದೂರದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವನು.

೨. ಪಂಡಿತ; ವಿದ್ವಾಂಸ. ೩. ನಿಪುಣ; ಚತುರ.

ವಿಚಕ್ಷಣೆ (ನಾ). ಜಾಣತನ; ಕೌಶಲ.

ವಿಚಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಚಂಚಲತೆ; ಅಸ್ಥಿರತೆ.

(ಗು). ೨. ಚಂಚಲವಾದ.

ವಿಚಾರ (ನಾ). ೧. ವಿಷಯ; ಪ್ರಸ್ತಾವ.

೨. ವಿವೇಚನೆ; ವಿಮರ್ಶೆ. ೩. ವಿವೇಕ.

೪. ಶಂಕೆ; ಸಂಶಯ. ೫. ಆಲೋಚನೆ.

೬. ಪಕ್ಷಿಗಳ ಓಡಾಟ; ಸಂಚಾರ. ~ ಇಸು

= ೧. ಪರೀಕ್ಷಿಸು; ತೋರಿಸುವುದು.

೨. ಕೇಳು; ಪ್ರಶ್ನಿಸು. ೩. ಪರ್ಯಾಯೋಚಿಸು; ವಿಚಾರಮಾಡು. ೪. ಭಾವಿಸು;

ಎಣಿಸು. ~ ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ೧. ನಿರ್ಣಯ ತಪ್ಪಿಹೋಗು. ೨. ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳು;

ವ್ಯಾಕುಲಗೊಳ್ಳು. ~ ಕೆ(ಗೆ)ಡಿ = ವಿವೇಕ

ವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು; ಮತಿಗೇಡಿ.

~ ಗೋಷ್ಠಿ = ವಿಚಾರ ವಿಷಯ ಮಾಡಿ

ಕೊಳ್ಳುವ ಸಭೆ; ಚರ್ಚಾ ಗೋಷ್ಠಿ.

~ ನೇದಿಕೆ = ಚರ್ಚಿಸುವ ಸ್ಥಳ. ~ ಶೀಲ

= ವಿಚಾರವಂತ. ~ ಸಂಕರಣ = ೧. ಒಂದು

ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಂಶಗಳ

ನಿರೂಪಣೆ. ೨. = ವಿಚಾರ ಗೋಷ್ಠಿ.

~ ಸರಣಿ = ಆಲೋಚನೆಯ ರೀತಿ;

ವಿಚಾರಧಾರೆ.

ವಿಚಾರಣೆ (ನಾ). ೧. ಪರೀಕ್ಷೆ; ತೋರಿಸು.

೨. ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಿಕೆ; ಕೇಳುವಿಕೆ. ೩. ನ್ಯಾಯಾ

ಲಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ತನಿಖೆ.

ವಿಚಾರವಂತ (ನಾ). ವಿವೇಕಶಾಲಿ; ವಿಚಾರಶೀಲ.

ವಿಚಿಕಿತ್ಸಕ (ಗು). ಸಂಶಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ

ಪಡಿಸುವ; ಶಂಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ವಿಚಿಕಿತ್ಸನ = ವಿಚಿಕಿತ್ಸ.

ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆ (ನಾ). ಶಂಕೆ; ಸಂಶಯ.

ವಿಚಿತ್ರ (ನಾ). ೧. ಅಶ್ಚರ್ಯ; ಬೆರಗು.

೨. ವಿಲಕ್ಷಣವಾದುದು. (ಗು). ೩. ಅಶ್ಚರ್ಯ

ಕರವಾದ. ೪. ಅನೇಕ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ

ಕೂಡಿದ. ೫. ನಾನಾ ಬಗೆಯ. ೬. ಸುಂದರ

ವಾದ. ೭. ಅವಲಕ್ಷಣವಾದ.

ವಿಚೇಷ್ಟೆ (ನಾ). ನಡವಳಿಕೆ; ವರ್ತನೆ.

ವಿಚ್ಛಾಯ (ನಾ). ೧. ರತ್ನ; ಮಣಿ.

೨. ಪಕ್ಷಿಯ ನೆರಳು. (ಗು). ೩. ನೆರಳು

ಇಲ್ಲದ. ೪. ನಿಶ್ಚೇಷವಾದ; ಕಾಂತಿಹೀನವಾದ.

ವಿಚ್ಛಿತ್ತಿ (ನಾ). ಬಿರುಕು; ಒಡಕು.

ವಿಚ್ಛಿದ್ರ (ಗು). ಚೂರುಚೂರಾದ; ಒಡೆದ.

ವಿಚ್ಛಿನ್ನ (ನಾ). ೧. ಅಗಲುವಿಕೆ. (ಗು).

೨. ಬೇರೆಬೇರೆಯಾದ; ಒಡೆದ. ೩. ನಾಶ

ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. ೪. ಮುರಿದ; ತುಂಡರಿಸಿದ.

ವಿಜ್ಞಾನಿಕ (ಗು). ಬಳಿದ; ಲೇಪಿಸಿದ.
 ವಿಜ್ಞೇದ (ನಾ). ೧. ತುಂಡುಮಾಡುವಿಕೆ;
 ಮುರಿಯುವಿಕೆ. ೨. ಅಗಲಿಕೆ; ತೊರೆಯುವಿಕೆ. ~ಇಸು = ೧. ನಾಶಗೊಳಿಸು;
 ಕೊನೆಗಾಣಿಸು. ೨. ವಿಭಜಿಸು; ಭಾಗಮಾಡು. ೩. ಬೇರೆಯಾಗು.

ವಿಜ್ಞೇದನ = ವಿಜ್ಞೇದ.

ವಿಜನ (ಗು). ಜನವಿಲ್ಲದ; ನಿರ್ಜನವಾದ.

ವಿಜಯ (ನಾ). ೧. ಗೆಲುವು; ಯಶಸ್ಸು.

೨. ಜಯಶಾಲಿಯಾದವನು; ವಿಜಯಿ.

೩. ಮೈಕುಂಠದ ದ್ವಾರಪಾಲಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ.

೪. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

~ಉತ್ಪನ್ನ = ಗೆಲುವು ದೊರೆತಾಗ ಅಚರಿಸುವ ಸಮಾರಂಭ. ~ದಶಮಿ = ಆಶ್ವಯುಜ ಶುದ್ಧದಶಮಿ ಮತ್ತು ಅಂದು

ಅ ಚ ರಿಸು ವ ಹಬ್ಬ; ನವರಾತ್ರಿಯ ಕೊನೆಯ ದಿನ. ~ಪ್ರಸ್ಥಾನ = ವಿಜಯ

ಯಾತ್ರೆ. ~ಯಾತ್ರೆ = ಗೆಲುವನ್ನು ಗಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯಾಣ; ಜೈತ್ರ

ಯಾತ್ರೆ.

ವಿಜಯಿ (ನಾ). ಜಯಶಾಲಿ; ಗೆಲುವನ್ನು ಪಡೆದವನು.

ವಿಜಾತಿ (ನಾ). ೧. ಬೇರೆಯ ಜಾತಿ; ಅನ್ಯ

ಜಾತಿ. ೨. ನೀಚಜಾತಿ; ಹೀನಕುಲ.

೩. ಪಕ್ಷಿಕುಲ.

ವಿಜಾತೀಯ (ಗು). ಬೇರೆ ವರ್ಗದ; ಭಿನ್ನ

ಜಾತಿಯ.

ವಿಜೀಗೀಷು (ನಾ). ಜಯವನ್ನು ಬಯಸುವವನು.

ವಿಜ್ಯಂಭ (ನಾ). ೧. ಪ್ರದರ್ಶನ; ಅಡಂಬರ.

೨. ಹೆಚ್ಚಳ; ಅಧಿಕೃ.

ವಿಜ್ಯಂಭಣ ೧. = ವಿಜ್ಯಂಭ. ೨. ಬಿರಿಯುವಿಕೆ;

ಅರಳುವಿಕೆ. ೩. ಆಕಳಿಸುವಿಕೆ; ಅಗುಳಿಕೆ.

ವಿಜ್ಯಂಭಣೆ ೧. = ವಿಜ್ಯಂಭ. ೨. ಶೌರ್ಯ;

ಸಾಹಸ.

ವಿಜ್ಯಂಭಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತೋರಿಸು; ಹೊಳೆ.

೨. ಹರಡು; ವಿಸ್ತರಿಸು. ೩. ಅರಳು;

ವಿಕಸಿಸು. ೪. ಆಕಳಿಸು.

ವಿಜೇತ (ನಾ). ೧. ಜಯಶಾಲಿ; ವಿಜಯಿ.

(ಗು). ೨. ಜಯಿಸಿದ; ಗೆದ್ದ.

ವಿಜ್ಞ (ನಾ). ವಿದ್ವಾಂಸ; ಪಂಡಿತ.

ವಿಜ್ಞಾನ (ನಾ). ೧. ಜ್ಞಾನ. ೨. ವಿಶೇಷವಾದ

ಜ್ಞಾನ, -ತಳಿವಳಿಕೆ. ೩. ಶಾಸ್ತ್ರ. ೪. ಭಾತ,

ರಸಾಯನ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಕುರಿತ ಶಾಸ್ತ್ರ.

೫. ಆಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭೇದ.

ವಿಜ್ಞಾನಿ (ನಾ). ೧. ವಿಶೇಷಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವನು.

೨. ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಲ್ಲವನು; ವೈಜ್ಞಾನಿಕ.

ವಿಜ್ಞಾಪನ (ನಾ). ೧. ಮನವಿ; ಬಿನ್ನಹ.

೨. ವಿವರಣೆ; ಹೇಳಿಕೆ.

ವಿಜ್ಞಾಪನೆ = ವಿಜ್ಞಾಪನ.

ವಿಜ್ಞಾಪಿಸು (ಕ್ರಿ). ವಿವರಿಸಿದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳು;

ಬಿನ್ನವಿಸು.

ವಿಟ (ನಾ). ಕಾಮುಕ; ಜಾರ. ~ಚೇಷ್ಟೆ

= ಕಾಮುಕನ ಚೇಷ್ಟೆ.

ವಿಟಂಕ (ನಾ). ೧. ಗೊಡು; ಪಂಜರ.

೨. ತುದಿ; ಅಗ್ರ.

ವಿಟಪ (ನಾ). ೧. ಮರದ ಕೊಂಬೆ, -ಟೊಂಗಿ.

೨. ಹೊದರು; ಪೊದೆ. ೩. ಚಿಗುರು; ಕುಡಿ.

ವಿಟಪಿ (ನಾ). ೧. ಮರ. ೨. ಅತ್ತಿಯ ಮರ.

ವಿಟಾಳ (ನಾ). ಅಪವಿತ್ರತೆ; ಅಶುದ್ಧತೆ.

~ಇಸು = ೧. ಮಲಿನವಾಗು. ೨. ಅಪವಿತ್ರ

ಮಾಡು; ಹೊಲೆಗೆಡಿಸು.

ವಿಟ್ಟ (ನಾ). ಸಂಬಳವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸ; ಬಿಟ್ಟ

ಕೆಲಸ.

ವಿಟ್ಟಿ (ನಾ). ಹಿಕ್ಕೆ; ವಿಸ್ತೆ.

ವಿಡ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕೃತಕಲವಣ.

೨. ಚೂರು; ತುಂಡು.

ವಿಡಂಗ (ನಾ). ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕವಾದ ಒಂದು

ಔಷಧಿ.

ವಿಡಂಬ = ವಿಡಂಬನ. ~ಇಸು = ಗ. ಅಣ
ಕಿಸು; ಹಾಸ್ಯಮಾಡು. ೨. ಹೀಯಾಳಿಸು;
ನಿಂದಿಸು. ೩. ಮೋಸಗೊಳಿಸು; ವಂಚಿಸು.
೪. ವಿಜೃಂಭಿಸು; ಪ್ರಕಾಶಿಸು.

ವಿಡಂಬನ (ನಾ). ಗ. ಅನುಕರಣೆ. ೨. ಸೋಗು;
ನಟನೆ. ೩. ಪ್ರದರ್ಶನ; ತೋರಿಕೆ;
ಆಡಂಬರ. ೪. ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ಅಣಕ.
೫. ತರಸ್ಕಾರ; ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಿಕೆ. ೬. ತಕ್ಕು;
ಮೋಸ. ೭. ಕಪ್ಪ; ಪೀಡೆ. ~ಗೀತ
= ಹಾಸ್ಯಗೀತ; ಅಣಕವಾಡು. ~ಚಿತ್ರ
= ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರ; ನಗೆಚಿತ್ರ.

ವಿಡಂಬನೆ = ವಿಡಂಬನ.

ವಿಡಾ (ನಾ). ಬೀಡ; ವೀಳೆಯ.

ವಿಡಾಯ (ನಾ). ಗ. ತೋರಿಕೆ; ಆಡಂಬರ.
೨. ಹೆಚ್ಚಳ; ಅಧಿಕೃ. ೩. ಶಕ್ತಿ; ಬಲ.

ವಿಡಾಯಿ = ವಿವಾಯ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಶಕ್ತಿ
ಗುಂದು; ಬಲಹೀನವಾಗು.

ವಿಡೂರಜ (ನಾ). ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು;
ವೈಡೂರ್ಯ.

ವಿಡ್ಡೂರ (ನಾ). ಗ. ಹಗೆ; ವೈರ. ೨. ಆಘಾತ;
ಹಿಂಸೆ. ೩. ಅಡ್ಡಿ; ತೊಂದರೆ.

ವಿಡಂಡ (ನಾ). ಗ. ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತು;
ಒಣಹರಟೆ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಗುಳಿ.
೩. ಅನೆ; ಕರಿ. ~ನಾದ = ಅಸಂಬದ್ಧ
ವಾದ ಚರ್ಚೆ; ವಿತರ್ಕ. ~ನಾದಿ
= ಅಸಂಬದ್ಧವಾಗಿ ವಾದಿಸುವವನು.

ವಿಡಂಡೆ (ನಾ). ಗ. ಟೀಕೆ; ನಿಮರ್ಶೆ.
೨. ಕಟುವಿಮರ್ಶೆ; ದೋಷೈಕದೃಷ್ಟಿ
ಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಟೀಕೆ; ನಿಂದೆ.

ವಿಡಂತು (ನಾ). ವಿಧನೆ.

ವಿಡಂದ್ರ (ಗು). ಆಯಾಸಗೊಳ್ಳದ; ಶ್ರಮ
ರಹಿತ.

ವಿಡತ (ನಾ). ಗ. ತಂತಿವಾಡ್ಯ. (ಗು).
೨. ಹರಡಿದ; ಹಬ್ಬಿದ. ೩. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ.

ವಿಡತಿ (ನಾ). ಗ. ವಿಸ್ತಾರ; ಹರವು.
೨. ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು. ೩. ಗೊಂಚಲು;
ಜೊಂಪೆ.

ವಿಡಥ (ಗು). ಗ. ಅಸತ್ಯವಾದ; ನಿಜವಲ್ಲದ.
೨. ವ್ಯರ್ಥವಾದ; ನಿಷ್ಫಲವಾದ.

ವಿಡರಣ (ನಾ). ಗ. ದಾಟುವುದು; ಪಾರಾಗು
ವುದು. ೨. ಔದಾರ್ಯ; ಉದಾರತೆ.
೩. ಕೊಡುಗೆ; ದಾನ. ೪. ತ್ಯಾಗ.
೫. ಓರಣ; ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು. ೬. ಹಂಚುವಿಕೆ.
೭. ಬಳಕೆ; ಉಪಯೋಗ.

ವಿಡರಣೆ = ವಿಡರಣ.

ವಿಡರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ದಾಟು; ಪಾರಾಗು.
೨. ಹಂಚು.

ವಿಡರ್ಕ (ನಾ). ಗ. ವಿವಾದ; ಚರ್ಚೆ.
೨. ಕಲ್ಪನೆ; ಊಹೆ. ೩. ಶಂಕೆ; ಸಂಶಯ.

ವಿಡಲ(ಳ) (ನಾ). ವಿಳು ಅಧೋಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು.

ವಿಡಾನ (ನಾ). ಗ. ಹಬ್ಬುವಿಕೆ; ವಿಸ್ತಾರ.
೨. ಅಧಿಕೃ; ಹೆಚ್ಚಳ. ೩. ಸಮೂಹ;
ಮೊತ್ತ. ೪. ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು. ೫. ಸಾಲು;
ಓಳಿ. ೬. ಯಜ್ಞ; ಯಾಗ.

ವಿಡಾನಕ (ನಾ). ಗುಂಪು; ಸಮುದಾಯ.

ವಿಡಾಳ (ನಾ). ಗ. ಚಿಂತೆ; ಅಳಲು. ೨. ಅಡೆ
ತಡೆ; ಪ್ರತಿಬಂಧ. ೩. ವಿಸ್ತಾರ; ಹರವು.
~ಇಸು = ಗ. ಹರಡು; ಹಬ್ಬು.
೨. ಹೆಚ್ಚಾಗು; ವೃದ್ಧಿಸು. ೩. ತಪ್ಪಿ
ಹೋಗು; ತಡೆಯುಂಟಾಗು. ೪. ಗರ್ವಿಸು;
ಸೊಕ್ಕು. ೫. ತಲ್ಲೀನವಾಗು; ಮುಳುಗು.

ವಿಡೋಲನ (ನಾ). ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ.

ವಿತ್ತ (ನಾ). ಗ. ಹಣ; ಐಶ್ವರ್ಯ. (ಗು).
೨. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ; ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದ.
೩. ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. ೪. ಸಂಪಾದಿ
ಸಿದ; ಗಳಿಸಿದ. ೫. ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ; ತೋರಿಸಿದ.
~ಅಧೀಶ = ವಿತ್ತಪ.

ವಿತ್ತಪ (ನಾ). ಕುಬೇರ.

ವಿತ್ತರ = ವಿತ್ತರ.

ವಿತ್ತಿ (ನಾ). ಗ. ಜ್ಞಾನ; ತಿಳಿವಳಿಕೆ. ೨. ನೃತ್ರಿ;
ಉದ್ಯೋಗ.

ವಿತ್ತನ್ನ (ನಾ). ಗ. ಮೂಲಪುರುಷ; ಕಾರಣ
ನಾದವನು. (ಗು). ೨. ಒದಗಿದ;
ಪೃತ್ವನ್ನ.

ವಿತ್ತಸ್ತ (ಗು). ಅಂಜಿದ; ಹೆದರಿತ.

ವಿದಗ್ಧ (ನಾ). ಗ. ತಿಳಿದವನು; ಪಂಡಿತ.
(ಗು). ೨. ತಿಳಿದ; ಅರಿತ. ೩. ಸುಡಲ್ಪಟ್ಟ.
೪. ಬೇಯಿಸಿದ; ಪಕ್ವನಾದ. ೫. ಹಾಳಾದ;
ನಾಶಗೊಂಡ. ೬. ಕಪ್ಪಕ್ಕೊಳಗಾದ;
ನೊಂದ.

ವಿದಗ್ಧಿ (ನಾ). ಗ. ಪ್ರಾಥ; ಜಾಣ; ಅನುಭವ
ಪುಳ್ಳವನು. ೨. ನೊಂದವನು; ದುಃಖಿತ.

ವಿದಲ(ಳ)ನ (ನಾ). ಒಡೆಯುವಿಕೆ; ಸೀಳುವಿಕೆ.

ವಿದಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸೀಳು. ೨. ನಾಶಮಾಡು.

ವಿದಾಯ (ನಾ). ಬೀಳ್ಕೊಡುಗೆ.

ವಿದಾರಕ (ನಾ). ಗ. ಸೀಳುವವನು; ಒಡೆಯು
ವನನು. ೨. ನಾಶಮಾಡುವವನು. ೩. ಸೀಳು
ವಿಕೆ; ಹೋಳುಮಾಡುವಿಕೆ. ೪. ಪ್ರವಾಹದ
ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅದನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸುವ ಮರ
ಅಥವಾ ಬಂಡೆ. ೫. ಬತ್ತಿದ ನದಿಯಲ್ಲಿ
ತೋಡಿದ ಹಳ್ಳ ಅಥವಾ ತಗ್ಗು; ಒರತೆ.
(ಗು). ೬. ಹೋಳು ಮಾಡುವ; ಸೀಳುವ.
೭. ನಾಶಮಾಡುವ.

ವಿದಾರಣ (ನಾ). ಗ. ಸೀಳುವಿಕೆ. ೨. ಕೊಲ್ಲು
ವಿಕೆ. ೩. ನಾಶಮಾಡುವವನು. ೪. ಕೊಲ್ಲು
ವನನು. ೫. ಯುದ್ಧ; ಕಾಳಗ. ೬. ಭೀಕರ
ವಾದ ಕೊಲೆ; ಕೆಡು. (ಗು).
೭. ವಿಭಾಗಿಸುವ; ಸೀಳುವ.

ವಿದಾರಿ (ನಾ). ಗ. ನಾಶಮಾಡುವವನು.

೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಔಷಧಿ ಸಸ್ಯ. (ಗು).

೩. ಸೀಳುವ; ಒಡೆಯುವ.

ವಿದಾರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸೀಳು. ೨. ನಾಶಮಾಡು.

ವಿದಾಹ (ನಾ). ಗ. ಸುಡುವಿಕೆ; ತಾಪ.
೨. ವಿಶೇಷವಾದ ದಾಹ; ಬಾಯಾರಿಕೆ.

ವಿದಿಕ್ಕು (ನಾ). ಎರಡು ದಿಕ್ಕುಗಳ ನಡುವಿನ
ದಿಕ್ಕು; ಈಶಾನ್ಯ, ವಾಯವ್ಯ ಮುಂತಾದ
ಉಪದಿಕ್ಕು.

ವಿದಿತ (ನಾ). ಗ. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು; ಎಲ್ಲರಿಗೂ
ತಿಳಿದುದು. (ಗು). ೨. ತಿಳಿದ; ಬಲ್ಲ.
೩. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ; ಜನಜನಿತವಾದ.

ವಿದೀರ್ಣ (ಗು). ಗ. ಹರಿದ; ಸೀಳಿದ.
೨. ಬರಿದ; ಅರಳಿದ.

ವಿದುರ (ನಾ). ಗ. ತಿಳಿದವನು; ವಿದ್ವಾಂಸ.
೨. ಪಾಂಡುರಾಜನ ತಮ್ಮ. (ಗು). ೩. ತಿಳಿದ;
ಜ್ಞಾತ.

ವಿದುಷ (ನಾ). ಪಂಡಿತ; ವಿದ್ವಾಂಸ.

ವಿದುಷಿ (ನಾ). ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ
ವಳು; ಪಂಡಿತೆ.

ವಿದೂರ (ನಾ). ಗ. ಬಹಳದೂರ; ಅತಿದೂರ.
(ಗು). ೨. ಬೇರೆಯಾದ; ಭಿನ್ನವಾದ.
೩. ರಹಿತವಾದ; ಇಲ್ಲದ.

ವಿದೂಷಕ (ನಾ). ಗ. ಹಾಸ್ಯಗಾರ; ವಿನೋದ
ಗಾರ; ಸಬ್ಬವಕಾರ. ೨. ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕ
ಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಾಯಕನ ಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ.
೩. ವಿನೋದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವನು.

ವಿದೇಶ (ನಾ). ಬೇರೊಂದು ನಾಡು; ಪರದೇಶ.

ವಿದೇಶಿ (ನಾ). ಗ. ಬೇರೆ ದೇಶದಿಂದ ಬಂದವನು;
ಪರದೇಶಿ. (ಗು). ೨. ಬೇರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ
ಸೇರಿದ, -ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ~ವಸ್ತು=ಬೇರೆ
ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ವಸ್ತು.

ವಿದೇಹ (ನಾ). ಗ. ದೇಹವಿಲ್ಲದವನು;
ಶೂನ್ಯ. ೨. ಒಂದು ದೇಶದ
ಹೆಸರು. (ಗು). ೩. ದೇಹವಿಲ್ಲದ;
ಅಮೂರ್ತ.

ವಿದೈ = ವಿದ್ಯೆ.

ವಿಧ್ಯ (ನಾ). ೧. ಗಾಯ; ವೃಣ. ೨. ಗಾಯ
ಗೊಂಡವನು. ೩. ಅಕ್ಕತಿ; ಅ ಕಾ ರ.
೪. ಚಿತ್ರಣ; ಚಿ ತ್ರಿ ಸು ವಿ ಕೆ. (ಗು).
೫. ಚುಚ್ಚಿದ; ಇರಿದ. ೬. ಹೊಡೆದ;
ಬಡಿದ. ೭. ಗಾಯಗೊಂಡ. ೮. ಸಾಮ್ಯ
ವಿರುವ; ಹೋಲುವ.
ವಿಧ್ಯ = ವಿಧ್ಯ.
ವಿಧ್ಯಮಾನ (ನಾ). ೧. ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿ. ೨. ಸಮಾ
ಚಾರ; ಸಂಗತಿ.
ವಿದ್ಯಾಧರ (ನಾ). ೧. ಪಂಡಿತ; ವಿದ್ಯಾವಂತ.
೨. = ಬಿಜ್ಜೋದರ.
ವಿದ್ಯಾಧರಿ = ಬಿಜ್ಜೋದರಿ.
ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ (ನಾ). ಓದು; ಕಲಿಕೆ.
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ (ನಾ). ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಬಯಸು
ವವನು; ಶಿಷ್ಯ. ~ ನಿಲಯ = ಓದುವವರ
ಸ ಲು ವಾ ಗಿ ಕ ಟ್ಟಿ ದ ಊಟದ ಮತ್ತು
ನಸತಿಯ ಗೃಹ. ~ ನೇತನ = ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ
ಕೊಡುವ ಸಹಾಯಧನ.
ವಿದ್ಯಾಲಯ (ನಾ). ಶಾಲೆ.
ವಿದ್ಯಾವಂತ (ನಾ). ಸುಶಿಕ್ಷಿತ; ಕಲಿತವನು.
ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆ = ವಿದ್ಯಾಲಯ.
ವಿದ್ಯಾಕುಲ್ಕ (ನಾ). ಓದಿಗಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು
ತರುವ ಹಣ.
ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ (ನಾ). ವಿದ್ಯುತ್ತಿನಿಂದ ಉಂಟಾ
ಗುವ ಶಕ್ತಿ; ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ.
ವಿದ್ಯುತ್ಕೋಶ (ನಾ). ವಿದ್ಯುತ್ತನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಿ
ರುವ ಕೋಶ; ವಿದ್ಯುತ್ಪಾತ್ರ.
ವಿದ್ಯುತ್ತು ೧. = ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ. ೨. ಮಿಂಚು.
ವಿದ್ಯೆ (ನಾ). ೧. ಜ್ಞಾನ; ತಿಳಿ ವ ಳಿ ಕೆ.
೨. ಓದು; ಕಲಿಕೆ.
ವಿದ್ಯೋತ (ಗು). ೧. ಹೊಳೆಯುವ;
ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ. ೨. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ; ಕೀರ್ತಿ
ಪಡೆದ.
ವಿದ್ಯಾವಕ (ಗು). ಕಡಗುವ.

ವಿದ್ಯಾವಣ (ನಾ). ೧. ಓದಿಸುವಿಕೆ; ಬೆನ್ನಟ್ಟು
ವಿಕೆ. ೨. ಕರಗಿಸುವಿಕೆ.
ವಿದ್ವತ (ನಾ). ನೀರಾದ ವಸ್ತು; ದ್ರವ.
ವಿದ್ವಮ (ನಾ). ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು;
ಹವಳ. ~ ಲತೆ = ೧. ಹವಳದ ಬಳ್ಳಿ.
೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ.
ವಿದ್ವಾಪ (ನಾ). ೧. ವಿಕಾರಹೊಂದಿದ ರೂಪ;
ಕುರೂಪ. (ಗು). ೨. ವಿಕಾರ ರೂಪಿನ;
ಕುರೂಪದ.
ವಿದ್ವೋಹ (ನಾ). ೧. (ವಿಶೇಷವಾದ) ದ್ರೋಹ.
೨. ದಂಗೆ; ಬಂಡಾಯ.
ವಿದ್ವತ್ತು (ನಾ). ಪಾಂಡಿತ್ಯ; ಜ್ಞಾನ.
ವಿದ್ವಾಂಸ (ನಾ). ಪಂಡಿತ; ತಿಳಿದವನು.
ವಿದ್ವಿಷ (ನಾ). ೧. ಹಗೆತನ; ಶತ್ರುತ್ವ.
೨. ವೈರಿ; ಹಗೆ.
ವಿದ್ವಿಷ್ಟ ೧. = ವಿದ್ವಿಷ. (ಗು). ೨. ದ್ವೇಷಿಸಿದ.
ವಿದ್ವೇಷ (ನಾ). ಹಗೆತನ; ವೈರ.
ವಿದ್ವೇಷಿ (ನಾ). ಪ್ರಬಲವೈರಿ; ಕಡುಹಗೆ.
ವಿಧ (ನಾ). ರೀತಿ; ಬಗೆ.
ವಿಧರ್ಮ (ನಾ). ೧. ಪರಧರ್ಮ; ಅನ್ಯಧರ್ಮ.
೨. ಭಿನ್ನಗುಣ; ವಿರುದ್ಧಗುಣ.
ವಿಧರ್ಮಿ (ನಾ). ೧. ಬೇರೆ ಜಾತಿಯವನು.
೨. ಪರಮತದವನು.
ವಿಧವತೆ (ನಾ). ಗಂಡನಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ವೈಧವ್ಯ.
ವಿಧನೆ (ನಾ). ಗಂಡನಿಲ್ಲದವಳು; ವಿತಂತು.
ವಿಧಾತ (ನಾ). ವಿಧಿ; ಬ್ರಹ್ಮ.
ವಿಧಾತ್ಯ ೧. = ವಿಧಾತ. ೨. ಸೃಷ್ಟಿಸುವವನು.
ವಿಧಾನ (ನಾ). ೧. ನಿಯಮ; ನಿಬಂಧನೆ;
ವಿಧಿ. ೨. ರೀತಿ; ಕ್ರಮ. ೩. ನಿರ್ಮಾಣ;
ರಚನೆ. ೪. ತಂತ್ರ; ಉಪಾಯ. ೫. ಶೈಲಿ;
ಸರಣಿ. ~ ಪರಿಷತ್ತು = ರಾಜ್ಯದ ಶಾಸನ
ಮಂಡಲ. ~ ಮಂಡಲ = ವಿಧಾನಪರಿಷತ್ತು.
~ ಸಭೆ = ರಾಜ್ಯದ ಚುನಾಯಿತ ಶಾಸಕರ
ವಿಧಾನಸಭೆಯು

ಸೇರುವ ಮಹಲು ; ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯಾಲಯ.

ವಿಧಾಯಕ (ನಾ). ೧. ನಾಯಕ; ಮುಂದಾಳು.

೨. ನಿಯಮ ; ಶಾಸನ. (ಗು). ೩. ವಿಧಿಸುವ. ೪. ರಚನಾತ್ಮಕ ; ನಿಯಾಮಕ.

ವಿಧಿ (ನಾ). ೧. ನಿಯಮ ; ಕಟ್ಟಳೆ ; ಆಜ್ಞೆ.

೨. ವೇದ ; ಶ್ರುತಿ. ೩. ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ; ಬ್ರಹ್ಮ. ೪. ಅದೃಷ್ಟ ; ಭಾಗ್ಯ. ೫. ಅಂತ್ಯ ; ಪರ್ಯವಸಾನ. ~ಇಸು = ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡು ; ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡು. ~ಲಿಖಿತ = ಹಣೆಬರಹ.

~ವಶ = ೧. ಅದೃಷ್ಟವಶವಾದ ; ದೈವವಶವಾದ. ೨. ಸಾವಿಗೀಡಾದ ; ಅವಸಾನಹೊಂದಿದ. ~ವಾಕ್ಯ = ೧. ವೇದವಚನ ; ಶ್ರುತಿವಚನ. ೨. ನಿಯಮ ; ಆಜ್ಞೆ.

ವಿಧು (ನಾ). ೧. ಚಂದ್ರ ; ಇಂದು. ೨. ವಿಷ್ಣು ; ಕೃಷ್ಣ. ೩. ಪಚ್ಚಕರ್ಪೂರ. ~ಬಿಂಬ = ಚಂದ್ರಮಂಡಲ ; ಚಂದ್ರಬಿಂಬ.

~ಮೌಲಿ(ಳಿ) = ಚಂದ್ರನನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವವನು ; ಶಿವ.

ವಿಧುಂತುಡ (ನಾ). ಚಂದ್ರನನ್ನು ನುಂಗುವವನು ; ರಾಹು.

ವಿಧುಧರ (ನಾ). ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನು ; ಶಿವ.

ವಿಧುರ (ನಾ). ೧. ಅಗಲಿಕೆ ; ವಿರಹ. ೨. ವಿರುದ್ಧ ; ಪ್ರತಿಕೂಲ. ೩. ಅಪತ್ತು ; ಗಂಡಾಂತರ. ೪. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು. (ಗು). ೫. ಅಗಲಿದ ; ಬೇರ್ಪಟ್ಟ. ೬. ವಿರುದ್ಧವಾದ. ೭. ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದ.

ವಿಧುರೆ (ನಾ). ಕಷ್ಟಕ್ಕೊಳಗಾದವಳು ; ದುಃಖಿನಿ.

ವಿಧೂತ (ಗು). ೧. ಅಲುಗಾಡಿಸಲ್ಪಡುವ ; ಸಡುಗಿಸುವ. ೨. ಕಳಚಿದ ; ಬಿಚ್ಚಿದ. ೩. ತೊಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟ.

ವಿಧೂಮ (ಗು). ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ; ನಿಷ್ಕಳಂಕ.

ವಿಧೃತ (ಗು). ೧. ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದ ; ದೂರಮಾಡಿದ. ೨. ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ; ಗ್ರಹಿಸಿದ.

ವಿಧಿ (ನಾ). ೧. ನಿಯಮ ; ತತ್ತ್ವ. ೨. ರೀತಿ ; ಬಗೆ. ೩. ರೂಪ ; ಆಕಾರ. ೪. ಕ್ರಿಯೆ ; ಕರ್ಮ. ೫. ಸಿರಿವಂತಿಕೆ ; ಭಾಗ್ಯ.

೬. ಮಜೂರಿ ; ಕೂಲಿ. ೭. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಆಹಾರ ; ಮೇವು.

ವಿಧೇಯ (ನಾ). ೧. ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವನು. (ಗು). ೨. ಮಾಡಬೇಕಾದ ; ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ. ೩. ಆಜ್ಞೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ. ೪. ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ವಿಧೇಯಕ (ನಾ). ೧. ಕಾನೂನಿನ ಪೂರ್ವಶಾಹ. ೨. ನಿಯಮ.

ವಿಧೇಯತೆ (ನಾ). ನಮ್ರತೆ ; ವಿನಯ.

ವಿಧ್ಯರ್ಥ (ನಾ). ಆಜ್ಞೆ, ಅಪ್ಪಣೆ ಮೊದಲಾದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ವಾಕ್ಯ.

ವಿಧ್ಯುಕ್ತ (ಗು). ೧. ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಮತವಾದ ; ವಿಧಿವತ್ತಾದ. ೨. ನಿಯಮಾನುಸಾರವಾದ.

ವಿಧ್ವಂಸ (ನಾ). ನಾಶ ; ಹಾನಿ ; ಹಾಳು.

ವಿಧ್ವಂಸಕ (ನಾ). ೧. ನಾಶಮಾಡುವವನು ; ಹಾಳುಮಾಡುವವನು. (ಗು). ೨. ಹಾಳುಮಾಡುವ ; ನಾಶಕಾರಕ.

ವಿಧ್ವಂಸನ = ವಿಧ್ವಂಸ.

ವಿನಂತಿ (ನಾ). ಬಿನ್ನಹ ; ಕೋರಿಕೆ. ~ಇಸು = ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳು ; ಕೋರು ; ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು.

ವಿನತ (ನಾ). ೧. ನಮ್ರನಾದವನು ; ನಿಗರ್ವಿ. (ಗು). ೨. ಬಾಗಿಡ ; ನಮ್ರವಾದ.

ವಿನತಿ (ನಾ). ೧. ನಮ್ರತೆ ; ಸೌಜನ್ಯ. ೨. ತಲೆಬಾಗಿರುವಿಕೆ ; ಮಣಿಯುವಿಕೆ.

ವಿನಮ್ರ (ಗು). ಬಾಗಿಡ ; ಮಣಿದ.

ವಿನಯ (ನಾ). ೧. ನಮ್ರತೆ ; ಸೌಜನ್ಯ. ೨. ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ; ಮುನ್ನಡೆಸುವಿಕೆ.

~ಪ(ವ)ತ್ರಳೆ = ವಿಜ್ಞಾಪನಾಪತ್ರ;
ವಿನ್ನವತ್ತಳೆ.

ವಿನಷ್ಟ (ನಾ). ೧. ನಾಶ; ಹಾಳು. (ಗು).

೨. ನಾಶಹೊಂದಿದ. ೩. ಅದೃಶ್ಯವಾದ.

ವಿನಾ (ಅ). ಹೊರತು; ಅಲ್ಲದೆ. ~ಇ(ಯಿ)ಸು
= ೧. ಹೊರತಾಗು; ಅಪವಾದವಾಗು.

೨. ಸೋಡಿಬಿಡು; ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸು.

ವಿನಾಯಕ (ನಾ). ೧. ಬೆನಕ; ಗಣೇಶ.

೨. ಗುರು. ೩. ಬುದ್ಧ. ೪. ಜಿನ.

ವಿನಾಯಿತಿ = ವಿನಾಯಿತಿ.

ವಿನಾಯಿತಿ (ನಾ). ೧. ಕಡಮೆ ಮಾಡುವಿಕೆ;
ರಿಯಾಯಿತಿ. ೨. ವಿಕಲ್ಪ; ಅಪವಾದ.

ವಿನಾಶ (ನಾ). ಸರ್ವನಾಶ.

ವಿನಿಮಯ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಪದಾರ್ಥಕ್ಕೆ
ಬದಲಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಕೊಡುವಿಕೆ;
ಅದಲು ಬದಲು. ೨. ಒತ್ತೆ ಇಡುವಿಕೆ; ಅಡವು.
~ಇಸು=ಒಂದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು
ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೊಡು ಅಥವಾ ತೆಗೆದು
ಕೊಳ್ಳು.

ವಿನಿಯಮ (ನಾ). ತಡೆ; ನಿರ್ಬಂಧ.

ವಿನಿಯೋಗ (ನಾ). ೧. ಬೇರ್ಪಡಿಸುವಿಕೆ;
ವಿಂಗಡಣೆ. ೨. ಹಂಚಿಕೆ; ಉಪಾಯ.

೩. ಅಧಿಕಾರ; ಹುದ್ದೆ. ೪. ವೆಚ್ಚ; ವ್ಯಯ.

೫. ಉಪಯೋಗ; ಬಳಕೆ. ೬. ಕೆಲಸ;

ಕಾರ್ಯ. ~ಇಸು = ೧. ಬಳಸು;

ಉಪಯೋಗಿಸು. ೨. ನಿಯುಕ್ತಗೊಳಿಸು;

ನೇಮಕಮಾಡು.

ವಿನಿಮೂಲ(ಳ)(ಗು). ಶುದ್ಧವಾದ; ಸ್ವಚ್ಛವಾದ.

ವಿನಿಮಿಸು (ಕ್ರಿ). ರಚಿಸು; ಸೃಷ್ಟಿಸು.

ವಿನಿಶ್ಚಯ(ಳ) (ಗು). ಸ್ಥಿರವಾದ; ಅಲುಗಾಡದ.

ವಿನಿಷ್ಕರ (ಗು). ಕಠಿನವಾದ; ಬಿರುಸಾದ.

ವಿನಿಹತ (ಗು). ೧. ಹೊಡೆದ; ಬಡಿದ.

೨. ನಾಶಮಾಡಿದ. ೩. ಸಂಹಾರವಾದ;

ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ.

ವಿನಿಹಿತ (ಗು). ಇಟ್ಟ; ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ.

ವಿನೀತ (ನಾ). ೧. ಸರಳ; ನಿರಾಡಂಬರವ್ಯಕ್ತಿ.

೨. ಪಳಗಿಸಿದ ಕುದುರೆ. ೩. ವರ್ತಕ;

ವ್ಯಾಪಾರಿ. (ಗು). ೪. ನಮ್ರತೆಯಿಂಪೆ

ಕೊಡಿದ; ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಕೊಡಿದ.

೫. ಸುಶಿಕ್ಷಿತವಾದ; ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಳಗಿದ.

೬. ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ; ದಾರಿ

ತೋರಿದ. ೭. ನೆರವೇರಿಸಿದ; ಪೂರೈಸಿದ.

೮. ಆತ್ಮಸಂಯಮವುಳ್ಳ; ಮನೋನಿಗ್ರಹ
ವುಳ್ಳ.

ವಿನೀತಿ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ವಭಾವ;
ಸದ್ಗುಣ. ೨. ಗೌರವ; ಆದರ.

ವಿನುತ (ಗು). ಹೊಗಳಲ್ಪಟ್ಟ; ಸ್ತುತಿಗೊಂಡ.

ವಿನೂತ = ವಿನುತ.

ವಿನೂತ್ನ (ಗು). ಹೊಸದಾದ; ನೂತನ.

ವಿನೇಯ (ನಾ). ೧. ಸಜ್ಜನ; ಶಿಷ್ಯ. ೨. ಶಿಷ್ಯ;

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ. ೩. ಜಿನಭಕ್ತ. (ಗು). ೪. ಸೌಜನ್ಯ

ದಿಂದ ಕೊಡಿದ. ೫. ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ

ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. ೬. ಆಳಲು ತಕ್ಕುದಾದ.

ವಿನೋದ (ನಾ). ೧. ಆಟ; ಕೇಳಿ.

೨. ಸಂತೋಷ; ಆನಂದ. ೩. ಹಾಸ್ಯ;

ತಮಾಷೆ. ~ಇಸು=೧. ಆಡು; ಕ್ರೀಡಿಸು.

೨. ಸಂತೋಷಿಸು; ಆನಂದಪಡು.

ವಿನೋದಿ (ನಾ). ೧. ಆನಂದಪಡುವವನು;

ಸಂತೋಷಿಸುವವನು. ೨. ವಿಲಾಸಿ.

ವಿನ್ನಣ (ನಾ). ೧. ವಿಜ್ಞಾನ; ತಿಳಿವಳಿಕೆ.

೨. ಚಾತುರ್ಯ; ಕೌಶಲ.

ವಿನ್ನಣಿ (ನಾ). ವಿಜ್ಞಾನಿ; ಪಂಡಿತ.

ವಿನ್ಯಸ್ತ (ಗು). ೧. ಕಳಗೆ ಇಟ್ಟ, -ಮಡಗಿದ.

೨. ಕುಂದಣಿಸಿದ; ಕೆತ್ತಿದ. ೩. ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ;

ನೀಡಿದ.

ವಿನ್ಯಾಸ (ನಾ). ೧. ಇಡುವಿಕೆ. ೨. ರಚನೆ;

ನಿರ್ಮಾಣ. ೩. ನಕ್ಷೆ; ಚಿತ್ರ. ೪. ಹಾವ

ಭಾವಗಳಿಂದಾದ ಅಭಿನಯ.

ವಿಪಂಚಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಂತಿನಾದ್ಯ; ವೀಣೆ.

ವಿಪಂಚಿಕೆ = ವಿಪಂಚಿ.

ವಿಪಕ್ಷ (ನಾ). ೧. ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ; ಎದುರುಪಕ್ಷ. ೨. ಶತ್ರು; ಹಗೆ. ೩. ಪ್ರತಿನಾದಿ. (ಗು). ೪. ವಿರೋಧಿಯಾದ; ಎದುರುಪಕ್ಷದ.

ವಿಪಣಿ (ನಾ). ೧. ಅಂಗಡಿ; ಪಸರ. ೨. ಮಾರು ಕಟ್ಟಿ; ಪೇಟೆ. ~ವೀಧಿ = ಅಂಗಡಿ ದೀಧಿ; ಪೇಟೆ.

ವಿಪತ್ಯಾಲ (ನಾ). ಕಷ್ಟದ ಸಮಯ; ಆಪತ್ಕಾಲ.

ವಿಪತ್ತಿ (ನಾ). ಕೇಡು; ಆಪತ್ತು.

ವಿಪತ್ತು = ವಿಪತ್ತಿ.

ವಿಪಥ (ನಾ). ಅಡ್ಡದಾರಿ; ದುರ್ಮಾರ್ಗ.

ವಿಪದೆ ೧. = ವಿಪತ್ತಿ. ೨. ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಹೆಂಗಸು.

ವಿಪನ್ನ (ಗು). ೧. ಅಡ್ಡಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿದ; ತಪ್ಪುದಾರಿಗೆ ಹೋದ. ೨. ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದ. ೩. ಕುಗ್ಗಿದ; ಸೋತ.

ವಿಪರೀತ (ನಾ). ೧. ವಿರುದ್ಧವಾದುದು; ತಿರುವುಮುರುವು. ೨. ಅಧಿಕ; ಹೆಚ್ಚಳ. (ಗು). ೩. ವಿರುದ್ಧವಾದ; ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ. ೪. ಅಸಾಧಾರಣವಾದ. ೫. ತಿರುವುಮುರುವಾದ; ಹಿಂದುಮುಂದಾದ. ೬. ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ; ಅತಿಯಾದ. ೭. ಬುದ್ಧಮೇಲಾದ; ತಲೆಕೆಳಗಾದ.

ವಿಪರ್ಯಯ (ನಾ). ೧. ವಿರೋಧ; ಪ್ರತಿ ಕೂಲತೆ. ೨. ಹಗೆತನ; ವೈರ. ೩. ನಾಶ; ಹಾನಿ. ೪. ನಿನಿಮಯ; ಬದಲಾವಣೆ. ೫. ವಿಪತ್ತು; ಕಷ್ಟಕಾಲ.

ವಿಪರ್ಯಯ = ವಿಪರ್ಯಯ.

ವಿಪರ್ಯಾಸ (ನಾ). ೧. ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದುದು; ಪ್ರತಿ ಕೂಲವಾಗಿರುವಿಕೆ. ೨. ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆ. ೩. ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ಅನುಪಸ್ಥಿತಿ.

೪. ವ್ಯತ್ಯಾಸ; ಬದಲಾವಣೆ. ೫. ತಪ್ಪು; ಆಪರಾಧ.

ವಿಪಾಕ (ನಾ). ೧. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೇಯಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಮಾಗುವಿಕೆ; ಹಣ್ಣಾಗುವಿಕೆ. ೩. ಜೀರ್ಣವಾಗುವಿಕೆ; ಪಚನವಾಗುವಿಕೆ. ೪. ಫಲ; ಪರಿಣಾಮ. ೫. ಹದ. ೬. ವಿಪತ್ತು; ಕೇಡು.

ವಿಪಿನ (ನಾ). ಅಡವಿ; ಕಾಡು. ~ಆಶ್ರಯ = ೧. ಕಾಡು ಕುದುರೆ; ಅಡವಿಯ ಕುದುರೆ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜಿಂಕೆ; ಕಡವೆ. ~ಚರ = ೧. ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವುದು; ಕಾಡುಮೃಗ. ೨. ಬೇಡ; ಕಿರಾತ.

ವಿಪುಲ(ಳ) (ಗು). ೧. ದೊಡ್ಡ; ವಿಶಾಲವಾದ. ೨. ಯಥೇಚ್ಛ; ಬಹಳ. ೩. ಆಳವಾದ; ಘನವಾದ.

ವಿಪುಲೆ (ನಾ). ಭೂಮಿ; ಪೃಥ್ವಿ.

ವಿಪ್ರ (ನಾ). ೧. ನೇದಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುವವನು. ೨. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ೩. ಜ್ಞಾನಿ. ೪. ಕಿರಣ; ರಶ್ಮಿ. ೫. ದರ್ಶಿ; ಕುಶ.

ವಿಪ್ರತೀವಿಧ (ಗು). ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ತಡೆ ಹಿಡಿದ.

ವಿಪ್ರಯೋಗ (ನಾ). ಅಗಲಿಕೆ; ವಿರಹ.

ವಿಪ್ರಲಂಭ (ನಾ). ೧. ವಂಚನೆ; ಮೋಸ. ೨. ಜಗಳ; ವೈಮನಸ್ಯ. ೩. ಭೇದ; ಒಡಕು. ೪. ಅಗಲಿಕೆ; ವಿರಹ. ~ಶೃಂಗಾರ = ಶೃಂಗಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ; ಅಗಲಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದು.

ವಿಪ್ರಲಾಪ (ನಾ). ೧. ಪೊಳ್ಳುಹಂಚಿ; ವ್ಯರ್ಥಾಲಾಪ. ೨. ವಾಗ್ವಾದ; ಚರ್ಚೆ. ೩. ಜಗಳ; ಕದನ. ೪. ಮೋಸ; ವಂಚನೆ.

ವಿಪ್ರಿಯ (ನಾ). ೧. ಆಪರಾಧ; ತಪ್ಪು. ೨. ಪ್ರಿಯವಲ್ಲದುದು; ಅಹಿತಕರವಾದುದು. (ಗು). ೩. ತಪ್ಪಿನ; ಅಪರಾಧದ. ೪. ಪ್ರಿಯವಲ್ಲದ; ಅಹಿತಕರವಾದ.

ವಿಪ್ಲವ (ನಾ). ೧. ಆಂದೋಲನ; ಕ್ಷೋಭೆ.

೨. ದಂಗೆ; ದೊಂ ಬಿ. ೩. ಪೀಡೆ;
ಉಪದ್ರವ.

ವಿಬುಧ (ನಾ). ೧. ಪಂಡಿತ; ವಿದ್ವಾಂಸ.

೨. ದೇವತೆ.

ವಿಬೋಧ (ನಾ). ೧. ಜ್ಞಾನ; ಅರಿವು.

೨. ಅನಾದರ; ಅಲಕ್ಷ್ಯ.

ವಿಭಂಗ (ನಾ). ೧. ಒಡೆಯುವಿಕೆ; ಮುರಿಯು

ವಿಕೆ. ೨. ಭಾಗ; ವಿಭಾಗ. ೩. ನಾಶ
ಮಾಡುವಿಕೆ. ೪. ವಿರೋಧ; ಅಡ್ಡಿ.

೫. ಹಾನಿಭಾವಗಳಿಂದಾದ ಅಭಿನಯ.

~ಇಸು = ನಾಶಮಾಡು; ಧ್ವಂಸಮಾಡು.

ವಿಭಕ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಬೇರೆಯಾಗುವುದು;

ಹಿಸ್ಸೆಯಾಗುವುದು. ೨. ಪಾಲು; ಭಾಗ.

೩. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಯವು
ಸೇರಿ ಸಿದ್ಧಿಸುವ ಅನ್ವಯ.

ವಿಭಜನೆ (ನಾ). ೧. ಬೇರೆಯಾಗುವಿಕೆ;

ವಿಭಾಗ. ೨. ಪಾಲು; ಹಂಚಿಕೆ.

ವಿಭಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ವಿಭಾಗಿಸು; ವಿಂಗಡಿಸು.

ವಿಭವ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಕಟನೆ; ಪ್ರದರ್ಶನ.

೨. ಉತ್ಸಾಹ; ಸದಗರ. ೩. ವೈಭವ;

ಅಡಂಬರ. ೪. ಸೊಗಸು; ಸೌಂದರ್ಯ.

೫. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ವಿಭಾಕರ (ನಾ). ಸೂರ್ಯ; ನೇಸರು.

ವಿಭಾಗ (ನಾ). ೧. ಭಾಗಮಾಡುವಿಕೆ; ವಿಂಗ

ಡಣೆ. ೨. ಚೂರು; ತುಂಡು. ೩. ದೇಶದ ಒಂದು

ಭಾಗ; ಪ್ರಾಂತ. ~ಇಸು = ವಿಭಜಿಸು.

ವಿಭಾಡ (ನಾ). ನಾಶಮಾಡುವವನು.

ವಿಭಾತ (ನಾ). ಬೆಳಗು; ಪ್ರಾತಃಕಾಲ.

ವಿಭಾತಿ (ನಾ). ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ.

ವಿಭಾವ (ನಾ). ೧. ಭಾವವನ್ನು ಉದ್ದೀಪನ

ಗೊಳಿಸುವ ವಸ್ತು ಅಥವಾ ಕಾರಣ.

೨. ನಿರ್ಣಯ; ತೀರ್ಮಾನ. ~ಇಸು

= ನಿಶ್ಚಯಿಸು; ನಿರ್ಣಯಿಸು.

ವಿಭಾವನೆ (ನಾ). ೧. ನಿಶ್ಚಿತಜ್ಞಾನ; ವಿವೇಕ.

೨. ಊಹೆ. ೩. ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು.

ವಿಭಾವರಿ (ನಾ). ಇರುಳು; ರಾತ್ರಿ.

ವಿಭಾವಸು (ನಾ). ೧. ಕಾಂತಿಯಿಂದ

ಕೂಡಿದುದು. ೨. ಸೂರ್ಯ. ೩. ಬೆಂಕಿ.

ವಿಭಾಸ (ನಾ). ಕಾಂತಿ; ಪ್ರಕಾಶ.

ವಿಭಿನ್ನ (ಗು). ೧. ಹೋಲುವುದಿಲ್ಲ; ಸೀಳಿದ.

೨. ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾದ; ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಂಡ.

೩. ವ್ಯತ್ಯಾಸವೊಂದಿಲ್ಲ; ಬದಲಾವಣೆ ಪಡೆದ.

ವಿಭೀಷಣ (ನಾ). ೧. ರಾವಣನ ಒಬ್ಬ ತಮ್ಮನ

ಹೆಸರು. (ಗು). ೨. ಭಯವನ್ನು ಉಂಟು

ಮಾಡುವ; ಭೀಕರವಾದ.

ವಿಭು (ನಾ). ೧. ದೇವರು; ಪರಮಾತ್ಮ.

೨. ದೊರೆ; ಅರಸು. ೩. ಯಜಮಾನ;

ಒಡೆಯ. (ಗು). ೪. ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ;

ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ.

ವಿಭೂತಿ (ನಾ). ೧. ಮಹಿಮೆ; ಮಹಾತ್ಮೆ.

೨. ವಿಜೃಂಭಣೆ; ವೈಭವ. ೩. ಯಶಸ್ಸು;

ಕೀರ್ತಿ. ೪. ಅತಿಶಯವಾದ ಶಕ್ತಿ,

-ಸ ರಾಕ್ರಮ. ೫. ಭಸ್ಮ; ಬೂದಿ.

~ಪುರುಷ = ಮಹಾಪುರುಷ. ~ಪೂಜೆ

= ಮಹಾಪುರುಷನಿಗೆ ಮಾಡುವ ಆದರ,

-ಸತ್ಕಾರ.

ವಿಭೂಷಣ (ನಾ). ೧. ಅಲಂಕಾರ; ಶೃಂಗಾರ.

೨. ಒಡನೆ; ಅಭರಣ.

ವಿಭೂಷೆ (ನಾ). ೧. ಅಲಂಕಾರ; ಶೃಂಗಾರ.

೨. ಕಾಂತಿ; ಶೋಭೆ. ೩. ಸೌಂದರ್ಯ;

ಚೆಲುವು.

ವಿಭೃತಿ (ನಾ). ೧. ಮುನ್ನಡೆಸುವಿಕೆ; ಮಾರ್ಗ

ದರ್ಶನ. ೨. ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವಿಕೆ; ಉದ್ಧರಿಸು

ವುದು; ಉದ್ಧಾರ.

ವಿಭೇದ (ನಾ). ೧. ಒಡೆಯುವಿಕೆ; ಭಾಗ

ಮಾಡುವಿಕೆ. ೨. ರೀತಿ; ಪ್ರಕಾರ; ಬಗೆ.

~ಇಸು = ೧. ವಿಭಾಗಿಸು; ವಿಂಗಡಿಸು.
 ೨. ಬೇರೆಯಾಗು; ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಿಲ್ಲು.
 ವಿಭೋಗ (ನಾ). ಸುಖಾನುಭವ; ವಿಶೇಷ
 ಭೋಗ.
 ವಿಭ್ರಮ (ನಾ). ೧. ಅಲೆದಾಟ; ಸುತ್ತಾಟ.
 ೨. ಸಂಶಯ; ಅನುಮಾನ. ೩. ಭ್ರಾಂತಿ;
 ತಪ್ಪುತಿಳಿವಳಿಕೆ. ೪. ಬೆಡಗು; ಒಯ್ಯಾರ.
 ೫. ಲಾವಣ್ಯ.
 ವಿಭ್ರಾಂತ (ಗು). ೧. ಚಲಿಸುವ; ಅಲುಗುವ.
 ೨. ಭ್ರಾಂತಿಗೊಳಗಾದ; ಗಾಬರಿಗೊಂಡ.
 ವಿಭ್ರಾಂತಿ (ನಾ). ಗಾಬರಿ; ಗೊಂದಲ.
 ವಿಭ್ರಾಜ (ನಾ). ೧. ಕಾಂತಿ; ಪ್ರಭೆ. (ಗು).
 ೨. ಹೊಳೆಯುವ; ಜ್ವಲಿಸುವಾದ.
 ವಿಮಂಡಿತ (ಗು). ಅತಿಯಾಗಿ ಶೃಂಗರಿಸಿದ,
 -ಅಲಂಕರಿಸಿದ.
 ವಿಮಗ್ನ (ಗು). ತಲ್ಲೀನವಾದ; ತನ್ಮಯವಾದ.
 ವಿಮರ್ದ (ನಾ). ೧. ಜಜ್ಜುವಿಕೆ; ಪುಡಿಮಾಡು
 ವಿಕೆ. ೨. ನಾಶಮಾಡುವಿಕೆ; ಹಾಳು
 ಮಾಡುವಿಕೆ. ೩. ಕಾಳಗ; ಯುದ್ಧ.
 ೪. ಸ್ಪರ್ಶ; ಸೋಂಕು. ~ಇಸು = ನಾಶ
 ಮಾಡು.
 ವಿಮರ್ಶಕ (ನಾ). ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವವನು;
 ವಿವೇಚಿಸುವವನು.
 ವಿಮರ್ಶನ = ವಿಮರ್ಶೆ.
 ವಿಮರ್ಶೆ (ನಾ). ಗುಣದೋಷಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ;
 ತುಲನೆ. ~ಇಸು = ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು
 ಕಂಡುಹಿಡಿದು; ಟೀಕೆ ಮಾಡು; ಪರಿಶೀಲನೆ
 ಮಾಡು.
 ವಿಮಲ(ಳ) (ಗು). ಪವಿತ್ರವಾದ; ನಿಷ್ಕಳಂಕ
 ವಾದ.
 ವಿಮಾನ (ನಾ). ೧. ಅಪಮಾನ; ಅವ
 ಮರ್ಯಾದೆ. ೨. ಒಂದು ಅಳತೆ, -ಪ್ರಮಾಣ.
 ೩. ದೇವಾಲಯದ ಗೋಪುರ. ೪. ದೇವರ
 ರಥ; ಪುಷ್ಪಕ. ೫. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವ

ಒಂದು ವಾಹನ; ಏರೋಪ್ಲೇನು. ೬. ಹೆಣ
 ವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವ ಮಂಟಪ. ೭. ಅರಮನೆ;
 ರಾಜಗೃಹ. ೮. ಜೈನರ ಸ್ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ
 ಒಂದು. ೯. ಮಾನವಿಲ್ಲದವನು; ಲಜ್ಜೆಗೇಡಿ.
 ~ನಿಲ್ದಾಣ = ವಿಮಾನಗಳು ತಂಗುವ
 ಸ್ಥಳ. ~ಬಲ = ವಾಯುಪಡೆ.
 ವಿಮಿಶ್ರ (ಗು). ಕೂಡಿದ; ಬೆರೆತ.
 ವಿಮಿಶ್ರಣ (ನಾ). ಬೆರೆಕೆ; ಕೂಟ.
 ವಿಮುಕ್ತ (ನಾ). ೧. ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ
 ದವನು. (ಗು). ೨. ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಳಿಸಿದ;
 ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. ೩. ಎ ಸೆ ದೆ;
 ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ.
 ವಿಮುಕ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಪಾರಾಗುವಿಕೆ; ವಿನೋ
 ಚನೆ; ಬಿಡುಗಡೆ. ೨. ಮೋಕ್ಷ; ಮುಕ್ತಿ.
 ವಿಮುಖ (ಗು). ಮುಖವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದ;
 ಪರಾಜ್ಞು.
 ವಿಮೆ (ನಾ). ಯಾವುದಾದರೂ ನಷ್ಟವಾಗ
 ಬಹುದೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಪರಿಹಾರ
 ಧನಕ್ಕಾಗಿ ಕಂತುಗಳ ಮೂಲಕ ಹಣ
 ಶೇಖರಿಸುವ ಏರ್ಪಾಟು; ಇನ್ಸೂರೆನ್ಸ್.
 ~ದಾರ = ವಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವವನು.
 ವಿಮೋಕ್ಷ = ವಿಮುಕ್ತಿ.
 ವಿಮೋಚನೆ ೧. = ವಿಮುಕ್ತಿ. ೨. ಎಸೆಯುವಿಕೆ;
 ಜಿಸಾಡುವಿಕೆ. ೩. ವಿವರ್ಜನೆ; ತ್ಯಜಿಸುವಿಕೆ.
 ವಿಮೋಹ (ನಾ). ಗೊಂದಲ; ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಿ.
 ವಿರುಚ್ಚರ (ನಾ). ೧. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸು
 ವುದು; ಪಕ್ಷಿ. ೨. ವಿದ್ಯಾಧರ; ಗಂಧರ್ವ.
 ವಿಯಚ್ಚರಿ (ನಾ). ಖೇಚರಿ; ವಿದ್ಯಾಧರಸ್ತ್ರೀ.
 ವಿಯತ್ತಟಿ (ನಾ). ನಭೋಭಾಗ; ಆಕಾಶ.
 ವಿಯತ್ತಲ(ಳ) = ವಿಯತ್ತಟಿ.
 ವಿಯದ್ಗಾಮಿ (ನಾ). ೧. ವಿದ್ಯಾಧರ; ಖೇಚರ.
 (ಗು). ೨. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ.
 ವಿಯುನ್ಮೂಲ = ವಿಯತ್ತಟಿ.
 ವಿಯುನ್ಮೂಲ (ನಾ). ನೇಸರು; ಸೂರ್ಯ.

ವಿಯೋಗ (ನಾ). ಅಗಲಿಕೆ; ವಿರಹ.

ವಿಯೋಗಿ (ನಾ). ೧. ಅಗಲುವವನು;

ವಿರಹಿ. (ಗು). ೨. ಅಗಲಿದ; ಬೇರೆ
ಯಾದ.

ವಿಯೋಗಿನಿ (ನಾ). ಅಗಲಿದವಳು; ವಿರಹಿಣಿ.

ವಿರಂಚಿ = ವಿರಿಂಚ.

ವಿರಕ್ತ (ನಾ). ೧. ವಿರಾಗಿ; ವೈರಾಗ್ಯವುಳ್ಳ
ವನು. (ಗು). ೨. ಬಣ್ಣ ಬಿಟ್ಟ; ಬಣ್ಣ ಗೆಟ್ಟಿ.

೩. ಅನಾಸಕ್ತನಾದ; ನಿಮುಖಗೊಂಡ.

೪. ಅಗಲಿದ; ಬಿಟ್ಟ.

ವಿರಕ್ತಿ (ನಾ). ವೈರಾಗ್ಯ.

ವಿರಚನ (ನಾ). ರಚನೆ; ನಿರ್ಮಾಣ.

ವಿರಚನೆ = ವಿರಚನ.

ವಿರಚಿಸು (ಕ್ರಿ). ರಚಿಸು; ನಿರ್ಮಿಸು.

ವಿರಜ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ವಾದ್ಯವಿಶೇಷ.

(ಗು). ೨. ಧೂಳಿಲ್ಲದ. ೩. ನಿರ್ವಿಕಾರನಾದ;

ವಿಕಾರರಹಿತನಾದ. ೪. ಋತುಮತಿಯಾಗದ;
ಮುಟ್ಟಾಗದ.

ವಿರಡ (ನಾ). ೧. ದೊಡ್ಡ ಆಕೃತಿ, -ಆಕಾರ.

(ಗು). ೨. ವಿರಾಡ್ರೂಪದ; ಅಸಾಧಾರಣ
ರೂಪದ.

ವಿರತ (ನಾ). ೧. ವೈರಾಗ್ಯ; ವಿರಕ್ತಿ. (ಗು).

೨. ಮುಗಿದ; ಕೊನೆಗೊಂಡ.

೩. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದ; ನಿಂತುಹೋದ.

೪. ಅತ್ಯಂತ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

೫. ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ.

ವಿರತಿ ೧. = ವಿರಕ್ತಿ. ೨. ನಿಲುಗಡೆ;
ಮುಕ್ತಾಯ.

ವಿರಥ (ಗು). ರಥವಿಲ್ಲದ; ರಥಹೀನನಾದ.

ವಿರಮಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ವಿಶ್ರಾಂತಿಹೊಂದು;

ವಿಶ್ರಮಿಸು. ೨. ಮುಕ್ತಾಯಹೊಂದು;

ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳು.

ವಿರಲ(ಳ) (ಗು). ೧. ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯಾದ;

ನಿಬಿಡವಲ್ಲದ. ೨. ನಾಶವಾದ; ನಶವಾದ.

೩. ಅಪರೂಪವಾದ; ದುರ್ಲಭವಾದ.

೪. ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾದ; ಕೊಂಚ.

ವಿರಸ (ನಾ). ೧. ವಿರೋಧ; ವೈಮನಸ್ಯ.

(ಗು). ೨. ರಸಹೀನವಾದ; ನಿರ್ಭ್ರಮವಾದ.

೩. ಸತ್ತ್ವವಿಲ್ಲದ; ಸಾರರಹಿತವಾದ.

ವಿರಹ = ವಿಯೋಗ.

ವಿರಹಿ = ವಿಯೋಗಿ.

ವಿರಹಿಣಿ = ವಿಯೋಗಿನಿ.

ವಿರಾಗ (ನಾ). ೧. ವಿರಕ್ತಿ; ವೈರಾಗ್ಯ.

೨. ಬಣ್ಣಗೆಡುವಿಕೆ.

ವಿರಾಗಿ (ನಾ). ಬೈರಾಗಿ; ವಿರಕ್ತ.

ವಿರಾಜಿ (ನಾ). ಹೊಳಪುಳ್ಳದು; ಪ್ರಕಾರದಿಂದ
ಕೂಡಿದುದು.

ವಿರಾಟ್ಟುರುಷ (ನಾ). ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ;

ಪರಮಾತ್ಮ.

ವಿರಾಡ = ವಿರಾಡ.

ವಿರಾಡ್ರೂಪ (ನಾ). ವಿರಾಡ್ರೂಪ.

ವಿರಾಮು (ನಾ). ೧. ವಿಶ್ರಾಂತಿ; ಬಿಡುವು.

೨. ಯತಿ; ನಿಲುಗಡೆ. ೩. ಅಂತ್ಯ; ಕೊನೆ.

~ಆಸನೆ = ಒರಗುಸೀತ; ಸುಖಾಸನ.

~ಚಿಹ್ನೆ = ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಲುಗಡೆಯನ್ನು

ಸೂಚಿಸಲು ಬಳಸುವ ಚಿಹ್ನೆ. ~ಹಾಕು

= ಸಲ್ಲಿಸು; ತಡೆಯೊಡ್ಡು.

ವಿರಿಂಚ (ನಾ). ಬ್ರಹ್ಮ.

ವಿರಿಂಚಿ ೧. = ವಿರಿಂಚ. ೨. ನಿಷ್ಠು. ೩. ಶಿವ.

ವಿರುತಿ (ನಾ). ೧. ಚೀರಾಟ; ಕೂಗಾಟ.

೨. ಶಬ್ದ; ಧ್ವನಿ.

ವಿರುದ್ಧ (ನಾ). ೧. ಹಗೆತನ; ವೈರ;

ವಿರೋಧ. ೨. ಪ್ರತಿಕೂಲವಾದುದು;

ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗದುದು. (ಗು). ೩. ಪ್ರತಿ

ಯಾದ; ವಿರೋಧವಾದ. ೪. ತಡೆಗಟ್ಟಿದ;

ಅಡ್ಡಿಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. ೫. ಬಾಧೆಗೊಳಿಸುವ;

ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವ. ೬. ಸಿಪ್ಪಿದವಾದ.

೭. ವಿಪರೀತವಾದ ಅರ್ಥ;

ತಲೆಕೆಳಗಾದ ಅರ್ಥ. ೨. ಕಾವ್ಯದೋಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ವಿರೂಪಕ್ಷ (ಗು). ೧. ಕಶಿನವಾದ; ಕರ್ಕಶವಾದ.

೨. ಹೊಲಸಾದ; ಮೂಸಿದ. ೩. ಒಣಗಿದ; ಬತ್ತಿದ.

ವಿರೂಪ (ನಾ). ೧. ಕುರೂಪ; ವಿಕಾರ. (ಗು).

೨. ಕೆಟ್ಟ ರೂಪದ; ವಿಕಾರವಾದ.

ವಿರೂಪಾಕ್ಷ (ನಾ). ವಿಷಮಾಕ್ಷ; ಶಿವ.

ವಿರೂಪೆ (ನಾ). ರೂಪವಿಲ್ಲದವಳು; ಕುರೂಪಿ.

ವಿರೇಚಕ (ನಾ). ೧. ಭೇದಿಯಾಗಲು ಕೊಡುವ ಔಷಧ. (ಗು). ೨. ಭೇದಿ ಮಾಡಿಸುವ.

ವಿರೇಚನ (ನಾ). ೧. ಭೇದಿಯಾಗುವಿಕೆ.

೨. ಭೇದಿಯಾಗಲು ಕೊಡುವ ಔಷಧ.

ವಿರೋಚನ (ನಾ). ೧. ಸೂರ್ಯ; ನೇಸರು.

೨. ಚಂದ್ರ. ೩. ಬೆಂಕಿ; ಅಗ್ನಿ. ೪. ಮಗು; ಬಾಲಕ. ೫. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು; ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ತಂದೆ. (ಗು). ೬. ಹೊಳೆಯುವ; ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ.

ವಿರೋಧ (ನಾ). ೧. ಪ್ರತಿಭಟನೆ; ತಡೆ.

೨. ಹಗೆತನ; ವೈರಿ. ೩. ಪ್ರತಿಯಾದುದು; ವಿರುದ್ಧವಾದುದು. ೪. ಅಸಂಬಂಧತೆ; ಅಸಾಂಗತ್ಯ. ~ಅಭಿಪ್ರಾಯ = ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ. ~ಅಭಾಸ = ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರ. ೨. ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವುದು.

ವಿರೋಧಿ (ನಾ). ೧. ವೈರಿ; ಹಗೆ. ೨. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. (ಗು).

೩. ಎದುರಿಸುವ; ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ.

ವಿರೂಪ = ಬಿರೂಪ.

ವಿಲಂಘನ (ನಾ). ೧. ಟಾಟುವಿಕೆ; ಹಾರುವಿಕೆ.

೨. ಅತಿಕ್ರಮಿಸುವಿಕೆ; ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವಿಕೆ.

ವಿಲಂಘಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಟಾಟು; ಹಾರು; ನೆಗೆ.

೨. ಉಲ್ಲಂಘಿಸು; ಮಾರು.

ವಿಲ(೪)ಂಬ (ನಾ). ೧. ತಡ; ಸಾವಕಾಶ.

೨. ಮಂದಗತಿ. (ಗು). ೩. ನೇತಾಡುವ.

ವಿಲ(೪)ಂಬಿ (ನಾ). ೧. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. (ಗು). ೨. ಸಾವಕಾಶವಾದ; ತಡಮಾಡುವ. ೩. ನೇತಾಡುವ; ಜೋಲುವ.

ವಿಲ(೪)ಂಬಿತ (ನಾ). ೧. (ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ) ಮಂದಗತಿ. ೨. ಕುದುರೆಯ ನಡೆಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ. ೩. ಗವಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರಸೆ. (ಗು). ೪. ತಡಮಾಡಿದ; ನಿಧಾನಿಸಿದ. ೫. ನೇತಾಡುವ; ಜೋಲುವ.

ವಿಲಕ್ಷಣ (ಗು). ೧. ಬೇರೆಯಾದ; ವಿಭಿನ್ನವಾದ. ೨. ವಿಚಿತ್ರವಾದ. ೩. ಅಲೌಕಿಕವಾದ.

ವಿಲಗ (ನಾ). ೧. ಹೊಂದಿಕೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ಅಸಾಂಗತ್ಯ. ೨. ತೊಂದರೆ; ಕಷ್ಟ.

ವಿಲಗ್ನ (ಗು). ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೂಡಿದ; ಹೊಂದಿಕೊಂಡ.

ವಿಲ(೪)ಯ (ನಾ). ೧. ನಾಶ; ಹಾಳು.

೨. ಪ್ರಪಂಚದ ಅಳಿವು; ಪ್ರಳಯ.

ವಿಲಾ(೪)ಸ (ನಾ). ೧. ಕ್ರೀಡೆ; ವಿಹಾರ.

೨. ಬೆಡಗು; ಒಯ್ಯಾರ; ಲಾವಣ್ಯ.

೩. ಚೆಲುವು; ಸೌಂದರ್ಯ. ೪. ಉಲ್ಲಾಸ; ವಿನೋದ. ೫. ಕಾಮಾತುರತೆ. ೬. ಪತ್ತೆ; ಆಶ್ರಯ. ~ನಾಸ = ವಿಹಾರಸ್ಥಳ.

ವಿಲಾ(೪)ಸಿ (ನಾ). ೧. ಕ್ರೀಡಾಶೀಲವ್ಯಕ್ತಿ; ವಿನೋದವಾಗಿ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುವವನು.

೨. ಕಾಮುಕ. (ಗು). ೩. ಕ್ರೀಡಾಮನೋಭಾವವುಳ್ಳ. ೪. ಕಾಮುಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ವಿಲಾ(೪)ಸಿನಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಂಗಸು.

೨. ಬೆಡಗಿ; ಒಯ್ಯಾರ. ೩. ಸೂಳೆ; ನೇತೃ. •

ವಿಲಿ(೪)ವಿತ (ಗು). ೧. ಕೆತ್ತಿದ; ಕಂಡರಿಸಿದ.

೨. ಬರೆದ.

ವಿಲಿಪ್ತ (ಗು). ಲೇಪಿಸಿದ; ಬಳಿದ.
 ವಿಲಿವಿಲಿ (ನಾ). ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ.
 ~ಇಸು = ಹುಳುವಿನಂತೆ ಒದ್ದಾಡು.
 ವಿಲೀನ (ನಾ). ೧. ಐಕ್ಯನಾದವನು. (ಗು).
 ೨. ಅಸಕ್ತನಾದ; ಮುಳುಗಿದ. ೩. ಐಕ್ಯ
 ವಾದ; ಲೀನವಾದ. ೪. ಕರಗಿದ.
 ೫. ಕಣ್ಮರೆಯಾದ; ಕಾಣದಾದ.
 ವಿಲುಪ್ತ (ಗು). ನಾಶಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.
 ವಿಲುಪ್ತಿ (ನಾ). ನಾಶ; ಅಳಿವು.
 ವಿಲುಲಿ(ಳಿ)ತ (ಗು). ೧. ಅತಿತ್ವ ಜಲಿಸುವ;
 ಜಂಜಲವಾದ. ೨. ತೂಗಾಡುವ; ನೇಲುವ.
 ವಿಲುನ (ಗು). ಕಡಿದ; ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
 ವಿಲೆ (ನಾ). ೧. ಕ್ರಮ; ಪರಿವಿಡಿ. ೨. ವ್ಯವಸ್ಥೆ;
 ನಿರ್ವಾಹ. ೩. ಮಾರಾಟ; ವಿಕ್ರಯ.
 ವಿಲೆನಾರಿ (ನಾ). ೧. ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸುವುದು;
 ನಿರ್ವಾಹಮಾಡುವುದು. ೨. ಹಂಚುವಿಕೆ.
 ವಿಲೇಪನ (ನಾ). ೧. (ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯವನ್ನು)
 ಬಳಿಯುವಿಕೆ, -ಲೇಪಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಸುಗಂಧ
 ದ್ರವ್ಯ.
 ವಿಲೇನಾರಿ = ವಿಲೆನಾರಿ.
 ವಿಲೋಕನ (ನಾ). ೧. ನೋಡುವಿಕೆ.
 ೨. ನೋಟ; ದೃಷ್ಟಿ. ೩. ಪರಿಶೀಲನೆ.
 ವಿಲೋ(ಳಿ)ಚನ (ನಾ). ಕಣ್ಣು; ನೇತ್ರ.
 ~ಅಂಬು = ವಿಲೋಚನವಾರಿ. ~ವಾರಿ
 = ಕಣ್ಣೀರು; ಕಂಬಣಿ.
 ವಿಲೋಮ (ನಾ). ೧. ವಿರುದ್ಧವಾದುದು;
 ಪ್ರತಿಕೂಲವಾದುದು. (ಗು). ೨. ತಲೆಕೆಳ
 ಗಾದ; 'ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ. ೩. ವಿರುದ್ಧವಾದ.
 ವಿಲೋ(ಳಿ)ಲ(ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಜಂಜಲತೆ;
 ಹೊಯ್ದಾಟ. (ಗು). ೨. ಅಲುಗುವ;
 ಹೊಯ್ದಾಡುವ. ೩. ಹೊರಳುವ; ತಿರುಗುವ.
 ವಿಲೋಲುಪ (ನಾ). ೧. ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸುವವನು;
 ಬಯಸುವವನು. (ಗು). ೨. ಇಚ್ಛಿಸುವ;
 ಬಯಸುವ.

ವಿವಂಚನೆ (ನಾ). ಮೋಸ; ಅತಿವಂಚನೆ.
 ವಿವಕ್ಷೆ (ನಾ). ೧. ಮಾತನಾಡುವ ಅಥವಾ
 ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುವ ಬಯಕೆ. ೨. ಆಸೆ;
 ಬಯಕೆ. ೩. ಕಾರಣ; ಹೇತು.
 ೪. ಉದ್ದೇಶ.
 ವಿವರ (ನಾ). ೧. ವಿಸ್ತಾರ; ಹರಹು.
 ೨. ವಿವಿಧತೆ; ವೈವಿಧ್ಯ. ೩. ವರದಿ;
 ಒಕ್ಕಣೆ. ೪. ವಿಭಾಗ. ೫. ತೂತು; ಕಂಡಿ.
 ೬. ಗುಹೆ; ಬಿಲ. ೭. ಕುಂದು; ದೋಷ.
 ೮. ಓರಣ; ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು. ~ಇಸು
 = ೧. ಬೇರೆ ಮಾಡು; ವಿಭಾಗಿಸು.
 ೨. ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳು; ವಿಶದವಾಗಿ
 ತಿಳಿಸು.
 ವಿವರಣ (ನಾ). ೧. ತೆರೆಯುವುದು. ೨. ವಿವರಿಸು
 ವುದು; ವರ್ಣಿಸುವುದು. ೩. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ;
 ಟೀಕೆ. ೪. ವರದಿ; ಒಕ್ಕಣೆ.
 ವಿವರಣೆ = ವಿವರಣ.
 ವಿವರ್ಣ (ನಾ). ೧. ಕೆಳಜಾತಿಯವನು. (ಗು):
 ೨. ಬಣ್ಣವಿಲ್ಲದ; ವರ್ಣಹೀನವಾದ.
 ೩. ಬಣ್ಣಗಟ್ಟು; ನಿರ್ವರವಾದ. ೪. ಓದು
 ಬರೆದ ಬಾರದ.
 ವಿವರ್ಣಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ವಿಶದಪಡಿಸು; ವಿವರ
 ವಾಗಿ ತಿಳಿಸು. ೨. ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗು;
 ಬಣ್ಣಗೆಡು.
 ವಿವರ್ತ (ನಾ). ೧. ಸುತ್ತುವಿಕೆ; ಭ್ರಮಣ.
 ೨. ವಿಕಾಸಹೊಂದುವಿಕೆ; ರೂಪಾಂತರ
 ವಾಗುವಿಕೆ.
 ವಿವರ್ಧನ (ನಾ). ಅಭಿವೃದ್ಧಿ; ಬೆಳವಣಿಗೆ.
 ವಿವಶ (ಗು). ೧. ಅನಿರ್ಬಂಧಿತವಾದ; ಅಂಕೆ
 ಯಲ್ಲಿರದ. ೨. ಎಚ್ಚರತಪ್ಪಿದ; ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟ
 ವಾದ.
 ವಿವಸ್ವಂತ (ನಾ). ೧. ಸೂರ್ಯ. ೨. ಮನು
 ಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ.
 ವಿವಹನ (ನಾ). ಮದುವೆ; ವಿವಾಹ.

ವಿನಾಡ (ನಾ). ೧. ವಾಡ; ಚರ್ಚೆ. ೨. ಜಗಳ;
ಕಲಹ. ೩. ಸ್ಪರ್ಧೆ; ಮೇಲಾಟ. ೪. ದಾವೆ;
ಮೊಕದ್ದಮೆ.

ವಿನಾದಿ (ನಾ). ವಾದಿಸುವವನು.

ವಿನಾಡ=ವಿನಹನ. ~ವಿಜ್ಞೇದ=ಮದುವೆಯ
ಬಂಧನವನ್ನು ಕಾನೂನುಗನುಸಾರವಾಗಿ
ರದ್ದು ಮಾಡುವಿಕೆ; ದಾಂಪತ್ಯವಿಜ್ಞೇದನ.
ವಿವಿಕ್ತ (ಗು). ೧. ಬೇರೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ;
ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ೨. ಒಂಟಿಯಾದ.
೩. ಭಿನ್ನವಾದ; ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ. ೪. ಬದಲಾ
ನಣೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. ೫. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ;
ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ.

ವಿವಿಧ (ಗು). ನಾನಾ ಬಗೆಯ; ಬೇರೆಬೇರೆ
ರೀತಿಯ.

ವಿನೇಕ (ನಾ). ೧. ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ವಿಚಾರ;
ವಿನೇಚನೆ. ೨. ಗುಣದೋಷ ಪರಿಶೀಲನೆ;
ವಿಮರ್ಶೆ. ೩. ನಿಶ್ಚಿತಜ್ಞಾನ; ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ
ಅರಿವು. ~ಶೂನ್ಯ = ೧. ವಿನೇಕವನ್ನು
ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು; ಮೂರ್ಖ. ೨. ವಿಚಾರ
ರಹಿತವಾದ; ವಿನೇಚನೆಯಿಲ್ಲದ.

ವಿನೇಕಿ (ನಾ). ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ವಿನೇಚನೆ
ಯುಕ್ತವನು.

ವಿನೇಚನೆ (ನಾ). ಸಾರಾಸಾರ ವಿಚಾರ; ವಿನೇಕ.
ವಿನೇಚಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸಾರಾಸಾರ ವಿಚಾರಮಾಡು;
ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸು.

ವಿಕಂಕೆ (ನಾ). ಅನುಮಾನ; ಸಂಶಯ.

ವಿಕದ (ಗು). ೧. ಶುಭ್ರವಾದ; ಸ್ವಚ್ಛವಾದ.
೨. ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ; ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವ;
ವಿನರವಾದ. ೩. ಸುಂದರವಾದ.

ವಿಕದೀಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸು; ವಿಕದ
ಪಡಿಸು.

ವಿಕಸನ (ನಾ). ೧. ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ; ಕಡಿಯು
ವಿಕೆ. ೨. ಕೊರೆ; ಸಂಹಾರ. ೩. ಯುದ್ಧ;
ಕಾಳಗ.

ವಿಶಾಖ (ನಾ). ೧. ಸಣ್ಣಖ. ೨. = ವಿಶಾಖೆ.
(ಗು). ೩. ಬದಲ ಕೊಂಬೆಗಳಿರುವ.

೪. ಕೊಂಬೆಗಳಿಲ್ಲದ; ಬೋಳಾದ.

ವಿಶಾಖೆ (ನಾ). ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಮತ್ತು ಆ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಳೆ.

ವಿಶಾಪ (ನಾ). ಶಾಪವಿಮೋಚನೆ.

ವಿಶಾರದ (ನಾ). ಪ್ರೌಢ; ಪಂಡಿತ.

ವಿಶಾರದೆ (ನಾ). ಪ್ರೌಢ; ಪಂಡಿತೆ.

ವಿಶಾಲ(ಳ) (ಗು). ೧. ದೊಡ್ಡದಾದ; ಹಿರಿಯ.

೨. ಅಗಲವಾದ; ವಿಸ್ತಾರವಾದ.

ವಿಶಿಖ (ನಾ). ೧. ಬಾಣ; ಕಣ. (ಗು).

೨. ತುದಿಯಿಲ್ಲದ; ಅಗ್ರಭಾಗವಿಲ್ಲದ.

ವಿಶಿಖೆ (ನಾ). ೧. ಗುಡ್ಡಲಿ; ಸನಿಕೆ.

೨. ಸೂಲನ್ನು ಸುತ್ತುವ ಸಾಧನ; ಕದಿರು.

೩. ಅಗಲವಾದ ರಸ್ತೆ.

ವಿಶಿಷ್ಟ (ಗು). ೧. ಬೇರೆಯಾದ; ಪ್ರತ್ಯೇಕ
ವಾದ. ೨. ಅಸಾಧಾರಣವಾದ; ವಿಶೇಷವಾದ.

೩. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ; ಉತ್ತಮವಾದ.

~ಅದ್ವೈತ=ಅದ್ವೈತದ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ.

ವಿಶೀರ್ಣ (ಗು). ೧. ಭೇದಿಸಿದ; ಚೂರು
ಮಾಡಿದ. ೨. ಸೂರಗಿದ; ಬತ್ತಿದ.

ವಿಶುದ್ಧ (ನಾ). ೧. ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರದ ಒಂಪು
ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದ. (ಗು). ೨. ಸಂಪೂರ್ಣ
ವಾಗಿ ಶುದ್ಧವಾದ, -ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ. ೩. ಪವಿತ್ರ
ವಾದ; ದೋಷವಿಲ್ಲದ.

ವಿಶ್ಮಂಖಲ (ಗು). ಅನಿರ್ಬಂಧಿತವಾದ;
ಅಡೆತಡೆಯಿಲ್ಲದ.

ವಿಶೇಷ (ನಾ). ೧. ವ್ಯತ್ಯಾಸ; ಭೇದ. ೨. ಹೆಚ್ಚಿನ
ಗುಣ; ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ೩. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದುದು;

ವಿಭಿನ್ನವಾದುದು. ೪. ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆ;

ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ. ೫. ಸಂಭ್ರಮ. ೬. ಶ್ರಾದ್ಧ;

ಹೆಚ್ಚುಗಟ್ಟಿಕೆ. (ಗು). ೭. ಅಸಾಮಾನ್ಯ

ವಾದ. ೮. ಅಧಿಕವಾದ; ಹೆಚ್ಚಿನ. ~ಅತ್ಯ

=ಪರಮಾತ್ಮ. ~ಇಸು=೧. ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸು;

ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣು. ೧. ಅಧಿಕವಾಗು ; ಹೆಚ್ಚು.
 ವಿಶೇಷಕ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಮುಖವ್ಯಕ್ತಿ ; ಮುಖ್ಯಸ್ಥ. (ಗು). ೨. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ; ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ.
 ವಿಶೇಷಣ (ನಾ). ೧. ವಿಭಿನ್ನತೆ ; ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ೨. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಪದಗಳ ಗುಣವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪದ ; ಗುಣವಾಚಕ.
 ವಿಶೇಷ್ಯ (ನಾ). ೧. ವಿಶೇಷಣದಿಂದ ವಿವರಿಸಲ್ಪಡುವ ಪದ ; ನಾಮಪದ. (ಗು). ೨. ಮುಖ್ಯವಾದ ; ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ.
 ವಿಶೋಧಿ (ನಾ). ನೈರ್ಮಲ್ಯ ; ಪರಿಶುದ್ಧತೆ.
 ವಿಶ್ರಮ (ನಾ). ೧. ವಿಶ್ರಾಂತಿ ; ಬಿಡುವು. ೨. ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಲುಗಡೆಯ ಸ್ಥಳ ; ಯತಿ.
 ವಿಶ್ರಮಣ = ವಿಶ್ರಮ. ವಿಶ್ರಾಂತಿ = ವಿಶ್ರಮ. ~ಗೃಹ = ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆ ; ತಂಗುಮನೆ.
 ವಿಶ್ರುತ (ಗು). ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದಿದ ; ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ.
 ವಿಶ್ವಥ (ಗು). ಸಡಿಲಗೊಂಡ ; ಅಲ್ಪಕವಾದ.
 ವಿಶ್ಲೇಷ (ನಾ). ೧. ಭೇದ ; ಒಡಕು. ೨. ಅಗಲಿಕೆ ; ವಿಯೋಗ. ೩. ಕಾವ್ಯದೋಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
 ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ (ನಾ). ವಿಭಜನೆ ; ವಿಂಗಡಿಸುವಿಕೆ.
 ವಿಶ್ವ (ನಾ). ೧. ಜಗತ್ತು. ೨. ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಗಡ. ೩. ವಿಷ್ಣು. (ಗು). ೪. ಸಕಲ ; ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ. ~ಕರ್ತ = ಬ್ರಹ್ಮ ; ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ. ~ಕರ್ಮ = ೧. ದೇವತೆಗಳ ಶಿಲ್ಪಿ. ೨. ಬ್ರಹ್ಮ. ೩. ಶಿವ. ೪. ಸೂರ್ಯ. ೫. ಮಂತ್ರಿ ; ಸಚಿವ. ~ಕುಟುಂಬಿ = ೧. ಪರಮಾತ್ಮ. ೨. ಜಗತ್ತೇತನ್ನ ಸಂಸಾರವೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. ~ಕೋಶ = ಪ್ರಪಂಚದ ಸಮಸ್ತ

ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಗ್ರಂಥ. ~ಪ್ರಯತ್ನ = ಅತಿಶಯವಾದ ಪ್ರಯತ್ನ ; ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನ. ~ಮೇಧ = ಪ್ರಪಂಚದ ನಾಶ ; ಪ್ರಳಯ. ~ರೂಪ = ೧. ವಿಷ್ಣು. ೨. ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ; ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ. ~ವಿದ್ಯಾನಿಲಯ = ಅಧುನಿಕ ಘಟಿಕಾಸ್ಥಾನ ; ಉನ್ನತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸ್ಥಳ ; ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ. ~ಸಂಸಾರಿ = ವಿಶ್ವಕುಟುಂಬಿ.
 ವಿಶ್ವಂಭರ (ನಾ). ೧. ಪರಮಾತ್ಮ. (ಗು) ೨. ಜಗತ್ತನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ.
 ವಿಶ್ವಂಭರೇ (ನಾ). ವಿಶ್ವವನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವುದು ; ಭೂಮಿ.
 ವಿಶ್ವತೋಮುಖ (ನಾ). ೧. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಮುಖಗಳುಳ್ಳವನು ; ಶಿವ. ೨. ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕು, -ದೇಸೆ.
 ವಿಶ್ವಸನೀಯ (ಗು). ನಂಬಿಕೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ; ನಂಬಬಹುದಾದ.
 ವಿಶ್ವಸಿಸು (ಕ್ರಿ). ನಂಬು ; ವಿಶ್ವಾಸವಿಡು.
 ವಿಶ್ವಸ್ತ (ನಾ). ವಿಧವೆ ; ವಿತಂಕು.
 ವಿಶ್ವಸ್ಥ (ನಾ). ಧರ್ಮದರ್ಶಿ.
 ವಿಶ್ವಾನರ (ನಾ). ಸೂರ್ಯ.
 ವಿಶ್ವಾಸ (ನಾ). ೧. ನಂಬಿಕೆ ; ಭರವಸೆ. ೨. ಪ್ರೀತಿ ; ಸ್ನೇಹ. ೩. ಗುಟ್ಟು ; ರಹಸ್ಯ. ~ಇಸು = ವಿಶ್ವಸಿಸು. ~ಘಾತ = ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ದ್ರೋಹ ; ವಂಚನೆ. ~ಘಾತಕ = ೧. ನಂಬಿಕೆಗೆ ದ್ರೋಹಮಾಡುವವನು. ೨. = ವಿಶ್ವಾಸಘಾತ.
 ವಿಶ್ವಾಸಿ (ನಾ). ೧. ನಂಬಿಗಸ್ತ ; ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ. ೨. ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನು. (ಗು). ೩. ನಂಬಿಕೆಗೆ ತಕ್ಕುದಾದ.
 ವಿಷ (ನಾ). ೧. ನಂಜು ; ಗರಳ. ೨. ಕಹಿ ; ತಿಕ್ಕ. ೩. ನೀರು. ೪. ಕ್ರೂರವಾದುದು. ~ಅಂಗನೆ = ವಿಷಕನ್ನಿಕೆ. ~ಉರಗ = ವಿಷವೃಕ್ಷ ಸರ್ಪ.

~ಕಂಕ=ನೀಲಕಂಠ; ಶಿವ. ~ಕನ್ನಿಕೆ
= ಕನ್ನ ಸ್ವರ್ತದಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ಸಾವುಂಟು
ಮಾಡುವ ಹೆಂಗಸು. ~ಕನ್ನೆ=ವಿಷಕನ್ನಿಕೆ.
~ಕಳಿಗೆ=೧. ಕೆಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ; ಅಶುಭಕಾಲ.
೨. ದುರದೃಷ್ಟದ ಸಮಯ. ~ಗಾಳಿ
= ೧. ವಿಷದಿಂದ ಕೊಂದಿರುವ ಗಾಳಿ.
೨. ವಿರಸ; ವೈರ. ~ಚಕ್ರ=ಪರಸ್ಪರ
ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಿಕೆ.
~ನಿಮಿಷ=ವಿಷಗಳಿಗೆ. ~ಪರೀಕ್ಷೆ
= ೧. ವಿಷವನ್ನು ತಿಂದು ನೋಡುವುದು.
೨. ವಿಷವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದು.
೩. ಗಂಡಾಂತರವನ್ನು ಮೈಮೇಲೆ ತಂದು
ಕೊಳ್ಳುವುದು. ೪. ವಿಷವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ದಿವ್ಯ. ~ಪ್ರಯೋಗ=ವಿಷ
ವನ್ನು ನೀಡುವುದು. ~ಪ್ರಾಶನ=೧. ವಿಷ
ಪಾನ; ವಿಷವನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದು. ೨. ವಿಷ
ವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು.
~ವೈದ್ಯ=ವಿಷ ಪರಿಹಾರಕ ಮದ್ದನ್ನು
ಕೊಡುವವನು; ಜಾಂಗುಳಿಕೆ.

ವಿಷಣ್ಣ (ಗು). ೧. ಖಿನ್ನನಾದ; ಪೇಡಗೊಂಡ.

೨. ಬಾಡಿದ; ಕುಗ್ಗಿದ.

ವಿಷದಿವ್ಯ (ನಾ). ದಿವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ವಿಷಭರ (ನಾ). ೧. ಹಾವು. ೨. ಮೋಡ.

೩. ಶಿವ. ೪. ರಾಯ. ~ಅಹಿತ=೧. ಹಾವಿನ
ಶತ್ರು. ೨. ಗರುಡ. ೩. ನವಿಲು; ಮಯೂರ.

೪. ಚಂದ್ರ.

ವಿಷಧಿ (ನಾ). ಸಮುದ್ರ; ಕಡಲು.

ವಿಷಮ (ನಾ). ೧. ಸಮನಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದು;

ಬೆಸ. ೨. ಕಷ್ಟಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ೩. ಕಾವ್ಯದೋಷ
ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೪. ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು. (ಗು). ೫. ಸಮತಲವಿಲ್ಲದ;

ವಿರುಪೇರಾದ. ೬. ಬೆಸಸಂಖ್ಯೆಯ.

೭. ತಿಳಿಯಲು ಕಷ್ಟವಾದ. ೮. ಕಷ್ಟಕರ

ವಾದ. ೯. ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ; ಸಹಜ

ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೊರವಾದ. ೧೦. ಕೆಟ್ಟ; ದುಷ್ಟ.
೧೧. ಸಂತೋಷವಿಲ್ಲದ; ದುಃಖದಿಂದ
ಕೂಡಿದ. ೧೨. ಭಯಂಕರವಾದ. ~ಅಕ್ಷ
= ಬೆಸಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನು;
ಶಿವ. ~ಅಸ್ತ್ರ=ವಿಷಮಬಾಣ. ~ಇಸು
= ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೆಡು; ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಹೋಗು.
~ಉರಗ=ಭಯಂಕರವಾದ ಹಾವು.
~ಕಾಲ=೧. ಅನಾನುಕೂಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ.
೨. ಅಶುಭಕಾಲ; ಕೆಟ್ಟಕಾಲ. ~ಜ್ವರ
= ಅನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಬರುವ ಜ್ವರ. ~ಜಾಣ
= ಬೆಸಸಂಖ್ಯೆಯ ಬಾಣಗಳುಳ್ಳವನು;
ಮನ್ಮಥ.

ವಿಷಯ (ನಾ). ೧. ಇಂದ್ರಿಯಗೋಚರ
ವಾಗುವ ಶಬ್ದ, ಸ್ವರ್ತ, ರೂಪ, ರಸ
ಮತ್ತು ಗಂಧಗಳೆಂಬ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ
ಗಳು. ೨. ಕಿವಿ, ನಾಲಗೆ, ಕಣ್ಣು, ಮೂಗು
ಮತ್ತು ಚರ್ಮವೆಂಬ ಐದು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ
ಗಳು. ೩. ಬಯಕೆಯ ವಸ್ತು; ಇಚ್ಛೆಯ
ವಸ್ತು. ೪. ಭೋಗಾಭಿಲಾಷೆ; ಕಾಮ.
೫. ಗುರಿ; ಧ್ಯೇಯ. ೬. ಕಾವ್ಯ, ಕತೆ
ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಕಥಾವಸ್ತು. ೭. ದೇಶ;
ನಾಡು. ೮. ಆಶ್ರಯ; ನೆಲೆ ~ಅಭಿಲಾಷೆ
= ನಾಡಿನ ಒಡೆಯ. ~ಅಭಿಲಾಷೆ
= ಕಾಮುಕತೆ; ವಿಷಯಲಂಪಟತೆ.
~ಅಸಕ್ತಿ=ಇಂದ್ರಿಯಸುಖದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತ
ನಾಗಿರುವಿಕೆ. ~ಗ್ರಹಣ=ವಿಷಯವನ್ನು
ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, - ಗ್ರಹಿಸುವಿಕೆ.
~ಲಂಪಟ=ವಿಷಯಾಸಕ್ತ; ಕಾಮುಕ.

ವಿಷಯಿ (ನಾ). ೧. ವಿಷಯಾಸಕ್ತನಾದವನು.

೨. ಇಂದ್ರಿಯ. ೩. ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಿಯು
ವುದು; ಆತ್ಮ. (ಗು). ೪. ಇಂದ್ರಿಯ
ಗೋಚರವಾದ.

ವಿಷಾಣ (ನಾ). ೧. ಕೋಡು; ಕೊಂಬು.

೨. ಅನೆಯ ಅಥವಾ ಹಂದಿಯ ಕೋರೆ.

ವಿಷಾದ (ನಾ). ೧. ಉತ್ಸಾಹ ಹೀನತೆ ;
ನಿರುತ್ಸಾಹ. ೨. ದುಃಖ ; ಉಮ್ಮೇಷ.

೩. ನಂಜುಂಡ ; ಶಿವ.

ವಿಷುವ (ನಾ). ಸೂರ್ಯನು ಭೂಮಧ್ಯರೇಖೆ
ಯನ್ನು ಹಾಯ್ದು ಕಾಲ ; ಹಗಲು
ಇರುಳು ಒಂದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಲ.

ವಿಷುವದ್ವಿಂದು (ನಾ). ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಬಿಂದು.

ವಿಷುವದ್ರೇಖೆ (ನಾ). ಸಮಭಾಜಕ ವೃತ್ತ ;
ಭೂಮಧ್ಯರೇಖೆ.

ವಿಷುವದ್ವೃತ್ತ = ವಿಷುವದ್ರೇಖೆ.

ವಿಷೂಚಿ (ನಾ). ನಾಂತಿಭೇದ ; ಕಾಲರಾ.

ವಿಷೂಚಿಕೆ = ವಿಷೂಚಿ.

ವಿಷ್ಕಂಭ (ನಾ). ೧. ಪ್ರತಿಬಂಧ ; ಅಡ್ಡಿ ;
ವಿಘ್ನ. ೨. ಅಗುಳ ; ಲಾಳವಿಂಡಿಗೆ.

೩. ವಿಸ್ತಾರ ; ಹರವು. ೪. ನಾಟಕ ಅಥವಾ
ದೃಶ್ಯಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ನಡೆದುಹೋದ
ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವ ಕಥಾಂಶವನ್ನು
ತಿಳಿಸುವ ದೃಶ್ಯ.

ವಿಷ್ಣು (ನಾ). ೧. ಅಶುಭ ; ಅನುಂಗಳ.
೨. ಸ್ವಾಸ್ಥ ; ದೋಷ.

ವಿಷ್ಣುಪ (ನಾ). ಜಗತ್ತು ; ವಿಶ್ವ.

ವಿಷ್ಣುರ (ನಾ). ೧. ಹಾಸುಗೆ. ೨. ಆಸನ ; ಗದ್ದುಗೆ.

ವಿಷ್ಣಿ = ಬಿಟ್ಟು.

ವಿಷ್ಣಿ (ನಾ). ಮಲ ; ಅಮೇಧ್ಯ.

ವಿಷ್ಣು (ನಾ). ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ;
ನಾರಾಯಣ. ~ನಕ್ಷತ್ರ = ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ
ಅಧಿಷ್ಠಿತವಾದ ನಕ್ಷತ್ರ ; ಶ್ರವಣನಕ್ಷತ್ರ.

~ಪದ = ೧. ವೈಕುಂಠ ; ಮೋಕ್ಷ.
೨. ಆಕಾಶ.

ವಿಷ್ಣುಕಾಂತಿ = ವಿಷ್ಣುಕ್ರಾಂತಿ.

ವಿಷ್ಣುಕ್ರಾಂತಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ
ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು.

ವಿಷ್ಣುಕ್ಷೇಪ (ನಾ). ೧. ನಾರಾಯಣ.
೨. ಯಾದವರ ಒಬ್ಬ ಸೇನಾಪತಿ.

ವಿಸ (ನಾ). ೧. ನಂಜು ; ವಿಸ. ೨. ಕಾವರಿ
ದಂಟಿನೊಳಗಿನ ಎಳೆ ; ವಿಸಜತಂತು.

ವಿಸಂಗತಿ (ನಾ). ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ;
ಅಸಂಬಂಧತೆ.

ವಿಸಂಚ (ನಾ). ೧. ಚಂಚಲವಾದುದು ;
ಅಸ್ಥಿರವಾದುದು. ೨. ಕಪಟ ; ಮೋಸ.

ವಿಸಂಚಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಚೂರು ಮಾಡು ;
ತುಂಡುಮಾಡು. ೨. ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು
ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು ; ಶಕ್ತಿಗುಂದು.

ವಿಸಂಧಿ (ನಾ). ೧. ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗದಿರುವಿಕೆ ;
ಸರಿಹೊಂದದೆ ಇರುವಿಕೆ. ೨. ಒಪ್ಪಂಜ
ಅಥವಾ ಕರಾರು ಮುರಿಯುವಿಕೆ.

೩. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಯಾಗದಿರುವಿಕೆ.

ವಿಸಟಿ (ನಾ). ೧. ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರ. (ಅ).

೨. ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ; ಮನಬಂದಂತೆ.

~(ಂ)ಪ(ಬ)ರಿ = ೧. ಹರಡು ; ಹಬ್ಬು ;

ವ್ಯಾಪಿಸು. ೨. ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಆಚರಿಸು ;

ಮನಬಂದಂತೆ ನಡೆಸು. ೩. ಮೇರೆಮಾರು ;

ಬೀದಿವರಿ. ೪. ಮನಸ್ಸು ಬಂದಂತೆ

ನಡೆಯುವುದು ; ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರ.

ವಿಸರ (ನಾ). ೧. ಹಚ್ಚುವುದು ; ಹರಡುವುದು.

೨. ಗುಂಪು ; ಸಮೂಹ. ೩. ಹಿಂಡು ;

ಮಂದೆ.

ವಿಸರುಹ = ಬಿಸರುಹ.

ವಿಸರ್ಗ (ನಾ). ೧. ಬಿಡುವಿಕೆ ; ತ್ಯಜಿಸುವಿಕೆ.

೨. ನಾಶ. ೩. ನಾಲ್ಕು ಜಿಹ್ವಾಮೂಲೀಯ
ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ವಿಸರ್ಜನೆ (ನಾ). ೧. ಬಿಡುವುದು ; ತ್ಯಜಿಸು

ವುದು. ೨. ಕಳುಹಿಸುವುದು ; ಬೀಳ್ಕೊಡು

ವುದು. ೩. ದಾನ ; ಕೊಡುಗೆ.

ವಿಸರ್ಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತ್ಯಜಿಸು ; ಬಿಡು.

೨. ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡು ; ಬೀಳ್ಕೊಡು.

ವಿಸರ್ಪ (ನಾ). ೧. ಹರಡುವಿಕೆ ; ವ್ಯಾಪಿಸು

ವಿಕೆ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮರೋಗ.

ವಿವರಣೆ ೧. = ವಿವರಣೆ. ೨. ಕೆಚ್ಚು
ಮುಂತಾದುವು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಿವರಣೆ.

ವಿವರಣೆ = ವಿವರಣೆ.

ವಿವರಣೆಯು = ವಿವರಣೆಯು.

ವಿವರಣೆ (ನಾ). ೧. ವಿವರಣೆ; ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ.

೨. ವಿವರಣೆ; ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ. ೩. ಹಾಸ್ಯವಾದುದು;

ಹಾಸ್ಯವಾಗಿ, ಚಾಪೆ ಮುಂತಾದುವು. ~ ಇವು

= ೧. ಹಾಸ್ಯ; ಹರಹು. ೨. ಬೆಳಸು;

ಹೆಚ್ಚಿಸು. ೩. ಬೆಳೆ; ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದು.

೪. ವಿವರಿಸು; ಬಣ್ಣಿಸು; ವರ್ಣಿಸು.

ವಿವರಣೆ ೧. = ವಿವರಣೆ. ೨. ಬಡಾವಣೆ.

ವಿವರಣೆ (ನಾ). ವಿವರಣೆ; ಹರಹು.

ವಿವರಣೆ (ನಾ). ೧. ಹರಹು; ವಿವರಣೆ;

ಹರಹು ವು ವು. ೨. ವಿವರವಾದುದು;

ವಿವರವಾದುದು. ~ ಇವು = ವಿವರಿಸು.

ವಿವರಣೆ (ನಾ). ೧. ಬೆಳೆಸುವವನು; ವೃದ್ಧಿ

ಪಡಿಸುವವನು. ೨. ವಿವರಿಸುವವನು;

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಹೇಳುವವನು.

ವಿವರಣೆ (ನಾ). ಅಗಲ; ವಿವರಣೆ.

ವಿವರಣೆ (ನಾ). ೧. ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಧನ;

ಧನ ಸ್ವಂತಕಾರ. ೨. = ವಿವರಣೆ.

೩. ಅಗಲವಾಗಿ ತೆರೆಯುವುದು.

ವಿವರಣೆ (ಗು). ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ; ಚೆನ್ನಾಗಿ

ತಿಳಿಯುವ.

ವಿವರಣೆ (ನಾ). ಹೊಳಪು; ಪ್ರಕಾಶ.

ವಿವರಣೆ (ನಾ). ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿ.

ವಿವರಣೆ (ನಾ). ಅಶ್ವಯು; ಅಶ್ವಯು.

ವಿವರಣೆ (ನಾ). ನೆನಪಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ಮರೆತ.

ವಿವರಣೆ (ಗು). ಸೋಜಿಗಾಗೊಂಡ; ಅಶ್ವಯು

ಪಟ್ಟ.

ವಿವರಣೆ = ವಿವರಣೆ.

ವಿವರಣೆ (ನಾ). ನಂಬಿಕೆ; ವಿಶ್ವಾಸ.

ವಿವರಣೆ (೧) ೧. = ವಿವರಣೆ. ೨. ನೋಡ;

ಮೇಳ.

ವಿವರಣೆ (ನಾ). ೧. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಸು
ವುದು. ೨. ಪಕ್ಷಿ. ೩. ಸೂರ್ಯ. ~ ನೋಟ
= ಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ ಎತ್ತರದಿಂದ ನೋಡಿ ವಿವರಣೆ
ವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ನೋಟ; ಸ್ಥೂಲಾ
ವರಣೆ.

ವಿವರಣೆ (ನಾ). ೧. ತಿರುಗಾಟ; ಅಲೆದಾಟ.

೨. ವಿವರಣೆ; ವಿವರಣೆ ವಾಗಿ ಕಾಲ

ಕಳೆಯುವುದು.

ವಿವರಣೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಲೆದಾಟ; ತಿರುಗಾಟ.

೨. ವಿವರಣೆ ವಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆ; ವಿವರಣೆ

ಮಾಡು.

ವಿವರಣೆ ೧. = ವಿವರಣೆ. ೨. ಬೌದ್ಧ ಅಥವಾ

ಜೈನ ಭಿಕ್ಷುಗಳ ವಾಸಸ್ಥಾನ; ಜೈನಾಲಯ.

೩. ಅರಮನೆ.

ವಿವರಣೆ (ಗು). ೧. ಇಟ್ಟು; ಇಡಲ್ಪಟ್ಟು.

೨. ಯೋಗ್ಯ; ಸರಿಯಾದ. ೩. ಕೂಡಿಸಿದ;

ಹೊಂದಿಸಿದ.

ವಿವರಣೆ (ಗು). ೧. ತೊರೆದ; ಬಿಟ್ಟು. ೨. ಇಟ್ಟು;

ಕಳೆದುಕೊಂಡ.

ವಿವರಣೆ (೧) (ನಾ). ೧. ಗಾಬರಿ; ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ.

(ಗು). ೨. ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ; ದುಃಖಿತ.

೩. ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ; ಗಾಬರಿಗೊಂಡ.

ವಿವರಣೆ = ವಿವರಣೆ.

ವಿವರಣೆ (ನಾ). ನೋಡುವವನು. ~ ವಿವರಣೆ

= ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು

ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಇತರರಿಗೆ

ವಿವರಣೆ ಪ್ರಸಾರವಾಗುವಿಕೆ.

ವಿವರಣೆ (ನಾ). ೧. ನೋಟ; ದೃಷ್ಟಿ.

೨. ಪರಿಶೀಲನೆ.

ವಿವರಣೆ = ವಿವರಣೆ.

ವಿವರಣೆ (ನಾ). ನೋಡುವಿಕೆ; ನೋಟ. ~ ಇವು

= ೧. ನೋಡು. ೨. ನಿರೀಕ್ಷಿಸು; ಎದುರು

ನೋಡು.

ವಿವರಣೆ (ನಾ). ಅಲೆ; ತೆರೆ.

ವೀಜನ (ನಾ). ೧. ಬೀಸುವಿಕೆ. ೨. ಬೀಸಣಿಗೆ; ಅಲವಟ್ಟು.

ವೀಟಿ = ವೀಳಯ.

ವೀಟಿಕೆ = ವೀಳಯ.

ವೀಣೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಂತಿವಾದ್ಯ.

ವೀತಿಹೋತ್ರ (ನಾ). ಅಗ್ನಿ; ಬೆಂಕಿ.

ವೀಥಿ (ನಾ). ೧. ಓಳಿ; ಸಾಲು; ಸಂಕ್ರ.

೨. ಬೀದಿ; ಮಾರ್ಗ; ರಸ್ತೆ. ೩. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

ವೀಶ್ವೆ (ನಾ). ಪುನರುಕ್ತಿ; ಆವೃತ್ತಿ.

ವೀರ (ನಾ). ೧. ಕಾವ್ಯದ ನವರಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

೨. ಪ್ರತಾಪ; ಪರಾಕ್ರಮ. ೩. ಶೂರ; ಕಲಿ.

೪. ಅಗ್ನಿ; ಬೆಂಕಿ. (ಗು). ೫. ಶೂರನಾದ.

೬. ಶಕ್ತಿಯುತನಾದ; ಬಲಿಷ್ಠನಾದ.

೭. ಅತ್ಯುತ್ತಮನಾದ. ~ಅಸನ = ವೀರ

ಮಂಡಿ. ~ (೦)ಜೆ(ಬೆ)ಜು(ರು) = ಪರಾಕ್ರಮ

ವನ್ನು ಹೊಂದು; ಶೌರ್ಯವನ್ನು ತಾಳು.

~ಕಂಕಣ = ಶೌರ್ಯದ ಗುರುತಿಗಾಗಿ

ಧರಿಸುವ ಕೈಬಳಿ. ~ಕ(ಗ)ಚ್ಚೆ = ವೀರರು

ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಚ್ಚೆ;

ವೀರಗಾಸೆ. ~ಕ(ಗ)ಲ್ಲು = ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ

ಸತ್ತ ವೀರನ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ನೆಟ್ಟ ಕಲ್ಲು.

~ಕಾವ್ಯ = ಶೌರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು

ಉಳ್ಳ ಕಾವ್ಯ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಸೆ =

ವೀರಗಚ್ಚೆ. ~ಗಾಥೆ = ವೀರರ

ಶೌರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತ ಹಾಡು.

~ತ(ದ)ಂಬುಲ = ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ವೀರರಿಗೆ ಕೊಡುವ ವೀಳ್ಯ.

~ಪಟ್ಟಿ = ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯ; ಸೈನ್ಯದ ನಾಯಕತ್ವ.

~ಪ(ವ)ಜಿ(ರೆ) = ರಣವಾದ್ಯ.

~ಭಟಿ = ವೀರಯೋಧ; ಶೂರ. ~ಮಂಡಿ

= ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಲು ಮಂಡಿ

ಯೂರುವ ಒಂದು ಭಂಗಿ. ~ಮುದ್ರೆ

= ೧. ವೀರಚರ್ಯೆ; ಶೌರ್ಯರೂಪ.

೨. ವೀರರು ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ತೊಡುವ ಮುದ್ರಿಕೆ, -ಸಂಜೆಯ. ~ಶೈವಂ. ತೈವ ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಭೇದ. ೩. ಲಿಂಗವಂತ; ಲಿಂಗಾಯತ. ~ಸೇಸೆ = ವೀರರ ಹೆಣಿಗೆ ಹಚ್ಚುವ ಅಕ್ಷತೆ.

ವೀರಣ (ನಾ). ೧. ಮಂಗಳಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಾರಿಸುವ ಜೋಡು ತಮಟೆ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸುಗಂಧವ ಹುಲ್ಲು.

ವೀರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಪರಾಕ್ರಮ. ೨. ಧೈರ್ಯ; ಸಾಹಸ.

೩. ಕಾಂತಿ; ಹೊಳಪು. ೪. ರೇತಸ್ಸು; ಶುಕ್ಲ.

ವೀಸ (ನಾ). ೧. ಅಣಿಯ ಹದಿನಾರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ; ಒಂದು ನಾಣ್ಯ. ೨. ಸ್ವಲ್ಪ; ಕೊಂಚ. ೩. = ವೀಸೆ.

ವೀಸೆ (ನಾ). ಒಂದು ಅಳತೆಯ ಪ್ರಮಾಣ; ಐದುಸೇರು.

ವೀಳಯ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಎಲೆ. ೨. ತಾಂಬೂಲ.

ವೀಳಿಗೆ = ವೀಳಯ.

ವೀಳೆ = ವೀಳಯ.

ವೀಳೆಯ = ವೀಳಯ. ~ (೦)ಕೊ(ಗೊ)ಡು = ೧. ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ಕೊಡು. ೨. ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡು; ಸಮ್ಮತಿಸು. ೩. ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡು. ೪. ಆಮಂತ್ರಿಸು; ಕರೆ. ~ತಾಪ್ತ = ಲಗ್ನ ನಿಶ್ಚಯದ ಸಮಾರಂಭ; ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ.

ವೀಳ್ಯ = ವೀಳಯ.

ವೈಂತ (ನಾ). ೧. ದೇಟು; ತೊಟ್ಟು.

೨. ಚೂಚುಕ. ~ಫಲ = ಬದನೆಕಾಯಿ.

ವೈಂತಾಕ (ನಾ). ಬದನೆ.

ವೈಂದ (ನಾ). ೧. ರಾಶಿ; ಮೊತ್ತ. ೨. ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು. ~ಗಾಸ = ಸಾಮೂಹಿಕ ಗಾಯನ.

ವೈಂದಾರಕ (ನಾ). ೧. ದೇವತೆ. ೨. ಅನೆ. ೩. ಮೋಡ; ಮೇಘ. ೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ. (ಗು). ೫. ಶ್ರೀಷ್ಠ; ಅತ್ಯುತ್ತಮನಾದ.

ವೃಂದಾವನ = ಬೃಂದಾವನ.

ವೃಳ (ನಾ). ತೋಳ. ~ ಉದರ = ಗ. ಭೀಮ
ಸೇನ. ೨. ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕ; ತಿನಾಳಿ.

ವೃಷ್ಣ (ನಾ). ಮರ; ಗಿಡ. ~ ಮೂಲ = ಮರದ
ಬೊಡ್ಡೆ. - ಕಾಂಡ. ~ ನಾಟಕ = ಗ. ಮರ
ಗಳ ಗುಂಪು; ತೋಪು. ೨. ಉಪವನ;
ತೋಟ.

ವೃಜಿನ (ನಾ). ಗ. ಪಾಪ; ಅಪರಾಧ.
೨. ದುಃಖ; ವೇದನೆ. ೩. ರೋಗ;
ರುಜಿನ. ೪. ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು; ಸುರುಳಿ
ಗೂದಲು. (ಗು). ೫. ಬಾಗಿದ; ಕೊಂಕಿದ.

ವೃಶಿ (ನಾ). ಬೇಲಿ; ಆನರಣ.

ವೃತ್ತ ಗ. = ವೃತ್ತಾಂತ. ೨. ಉದ್ಯೋಗ;
ಜೈವಹಾರ. ೩. ಸುತ್ತು; ಪರಿಧಿ.
೪. ಸೊನ್ನೆ; ಶೂನ್ಯ. ೫. ಗುಂಡಾಗಿರುವುದು;
ವರ್ತುಲ. ೬. ಒಂದು ಪದ್ಯಜಾತಿ. (ಗು).
೭. ಬಳಸಿದ; ಸುತ್ತುವರಿದ. ೮. ಗುಂಡಗಿನ;
ವರ್ತುಲಾಕಾರವಾದ. ~ ಪತ್ರ = ಸಮಾಚಾರ
ವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪತ್ರಿಕೆ. ~ ಪತ್ರಿಕೆ
= ವೃತ್ತಪತ್ರ.

ವೃತ್ತಕ (ನಾ). ಗ. ಸಮಾಚಾರ; ಸಂಗತಿ.
೨. ಜರಿತ್ರೆ; ಕಥೆ. ೩. ಕಾರ್ಯ;
ಉದ್ಯೋಗ.

ವೃತ್ತಾಂತ (ನಾ). ಗ. ಸಮಾಚಾರ; ಸುದ್ದಿ.
೨. ಘಟನೆ; ಸಂಗತಿ. ~ ಪತ್ರಿಕೆ = ವೃತ್ತ
ಪತ್ರ.

ವೃತ್ತಿ (ನಾ). ಗ. ತಿರುಗುವಿಕೆ. ೨. ವೃತ್ತ;
ಪರಿಧಿ. ೩. ಸ್ಥಿತಿ; ಅವಸ್ಥೆ. ೪. ನಡತೆ;
ಜರ್ಯ. ೫. ಟೀಕೆ; ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ.
೬. ರೂಢಿ; ಉಪಯೋಗ. ೭. ಉದ್ಯೋಗ;
ಕಸಬು. ೮. ಕಾವ್ಯದ ಒಂದು ಅರ್ಥ
ವಿಶೇಷ; ಪದರಚನೆಯಿಂದ ಬೇರೆಯಾ
ವುದು. ~ ಶಿಕ್ಷಣ = ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು
ಕಲಿಸುವಿಕೆ.

ವೃಥಾ (ಅ). ಗ. ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ; ಸುಮ್ಮನೆ.

೨. ವೃರ್ಥವಾಗಿ; ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿ.
ವೃಥೆ = ವೃಥಾ. ~ ಕ(ಗ) = ನಿಷ್ಪಲವಾಗಿಸು;
ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕಗೊಳಿಸು.

ವೃದ್ಧ (ನಾ). ಗ. ವಯಸ್ಸಾದವನು; ಮುದುಕ;
ಹಿರಿಯ. ೨. ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದವನು;
ಪೂಜ್ಯ. (ಗು). ೩. ಮುದಿಯಾದ;
ಮುಪ್ಪಾದ. ೪. ಬೆಳೆದ; ವರ್ಧಿಸಿದ.
೫. ವಿವೇಕವುಳ್ಳ.

ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ (ನಾ). ಮುಪ್ಪು; ಮುದಿತನ.

ವೃದ್ಧಿ (ನಾ). ಗ. ಏಳಿಗೆ; ಬೆಳವಣಿಗೆ.
೨. ಅಧಿಕ; ಹೆಚ್ಚಳ. ೩. ಬಡ್ತಿ. ೪. ಲಾಭ;
ಆದಾಯ. ೫. ಐಶ್ವರ್ಯ; ಸಂಪತ್ತು.
೬. ಮಗುವಿನ ಜನನ ಸಂಬಂಧವಾದ
ಮೈಲಿಗೆ; ಪುರುಡು.

ವೃದ್ಧಿ (ನಾ). ವಯಸ್ಸಾದ ಹೆಂಗಸು;
ಮುದುಕಿ.

ವೃತ್ತಿಕ (ನಾ). ಗ. ಜೇಳು. ೨. ಜ್ಯೋತಿಶ್ಚಕ್ರದ
ಹನ್ನೆರಡು ರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ವೃಷ ಗ. = ವೃಷಭ. ೨. ಇಂದ್ರ. ೩. ಧರ್ಮ;
ನೀತಿ. ೪. ಇಲಿ. ~ ಕೇತು = ಗ. ಶಿವ.
೨. ಗಣಪತಿ. ~ ಧ್ವಜ = ವೃಷಕೇತು.
~ ಮಾರ್ಗ = ಧರ್ಮಚಾರ.

ವೃಷಣ (ನಾ). ಅಂಡಕೋಶ; ತರುಡು.

ವೃಷಭ (ನಾ). ಗ. ಎತ್ತು; ಗೂಳಿ. ೨. ಶಿವನ
ವಾಹನ; ನಂದಿ. ೩. ಜ್ಯೋತಿಶ್ಚಕ್ರದ
ಹನ್ನೆರಡು ರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೪. ಶ್ರೇಷ್ಠ
ವಾದುದು; ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದು.
೫. ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು. ೬. ಜೈನತೀರ್ಥಂಕರ
ರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ.

ವೃಷಲ (ನಾ). ಶೂದ್ರ.

ವೃಷಲಿ (ನಾ). ಗ. ಶೂದ್ರಸ್ತ್ರೀ.
೨. = ವೃಷಳೆ.

ವೃಷಳೆ (ನಾ). ಮುಕುಮುತಿಯಾದ ಕನ್ಯೆ.

ವ್ಯಾಖ್ಯೆ (ನಾ). ಮಳೆ.

ವ್ಯಾಖ್ಯೆ (ಗು). ಕಾಮೋತ್ತೇಜಕವಾದ.

ವೆಂಗಿ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿಗೇಡಿ; ಮೂಢ. ೨. ಒಂದು ನಾಡಿನ ಹೆಸರು.

ವೆಂಟಣೆಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುತ್ತು; ಬಳಸು.

೨. ವ್ಯಾಪಿಸು; ಹರಡು. ೩. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ

ಹೊಂದು; ಬೆಳೆ. ೪. ಬಳಸಲ್ಪಡು;

ಆವರಿಸಲ್ಪಡು. ೫. ಸೀಳು; ಒಡೆ.

೬. ನಮಸ್ಕರಿಸು; ವಂದಿಸು.

ವೆಂಟೆಯ (ನಾ). ಒಂದು ಜಗಿಯ ಅಭರಣ.

ವೆಂಟಣೆಸು = ವೆಂಟೆಸು.

ವೆಂತರ = ಬೆಂತರ.

ವೆಕ್ಕಸ (ನಾ). ೧. ಒರಟು; ದೊರಗು;

ಬಿರುಸು. ೨. ಕ್ರೂರ; ನಿರ್ದಯತೆ.

೩. ಬೆಕ್ಕಸ; ಅಶ್ವರ್ಯ. (ಗು). ೪. ಅಧಿಕ

ವಾದ; ಬಹಳ. ೫. ಕಠೋರವಾದ;

ಕ್ರೂರವಾದ.

ವೆಕ್ಕಸಂ (ಅ). ಅಧಿಕವಾಗಿ; ಹೆಚ್ಚಾಗಿ.

ವೆಗಟು (ನಾ). ತಳಹತ್ತಿದ ವಾಸನೆ; ಸೀಕಲು

ವಾಸನೆ.

ವೆಗ್ಗಳ ೧. = ವೆಗ್ಗಳಿಕೆ. ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠವ್ಯಕ್ತಿ;

ಗಣ್ಯ. ~ಇಕೆ = ೧. ಹೆಚ್ಚಳ; ಅಧಿಕ.

೨. ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ; ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆ.

ವೆಗ್ಗಳೆಯ (ನಾ). ಶ್ರೇಷ್ಠವ್ಯಕ್ತಿ.

ವೆಚ್ಚ (ನಾ). ವ್ಯಯ; ಖರ್ಚು. ~ಇಸು

= ವ್ಯಯಮಾಡು; ಖರ್ಚು ಮಾಡು.

ವೆಜ್ಜ (ನಾ). ತೂತು; ರಂಧ್ರ; ಕಂಡಿ.

ವೆಡ್ಡೆಸು (ಕ್ರಿ). ಸುತ್ತುವರಿ; ಮುತ್ತು.

ವೆಡ(ರಿ)ಂ (ಅ). ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ; ಖಂಡಿತವಾಗಿ.

ವೆಸನಿ = ಬೆಸನಿ.

ವೆಗ (ನಾ). ೧. ತ್ವರೆ; ಶೀಘ್ರತೆ. ೨. ರಭಸ;

ಅವೇಗ. ೩. ಒತ್ತಡ. ೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ

ವಿಷ. ~ಆಯ್ಲ = ೧. ವೆಗವುಳ್ಳವನು.

೨. ಒಡುತ್ತ ಹೋಗಿ ಸುಡುತ್ತಿರುವ ಮುಳ್ಳು.

ಸುವನನು; ಹರಿಕಾರ. ೩. ಅತಿಶಯವಾದ

ಶೀಘ್ರತೆ.

ವೇಡಿಕೆ (ನಾ). ವಿನೋದ; ತಮಾಷೆ.

ವೇಡಿಸು = ವೆಡ್ಡೆಸು.

ವೇಡೆ (ನಾ). ೧. ಆಕ್ರಮಣ; ಮುತ್ತಿಗೆ.

೨. ಅವರಣ; ಬೇಲಿ.

ವೇಡೆಯ ೧. = ವೇಡೆ. ೨. ಕುದುರೆಗಳನ್ನು

ವರ್ತುಲಾಕಾರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು; ಹಯ

ಮಂಡಲ.

ವೇಡ್ಡೆಸು = ವೆಡ್ಡೆಸು.

ವೇಣಿ (ನಾ). ೧. ಜಡೆ; ಹೆರಳು. ೨. ನದಿ;

ಪ್ರವಾಹ.

ವೇಣೀಬಾಧ (ನಾ). ೧. ಜಡೆ; ಹೆರಳು.

೨. = ವೇಣೀಸಂಹಾರ.

ವೇಣೀಸಂಹಾರ (ನಾ). ೧. ಜಡೆಯನ್ನು

ಹೆಣೆಯುವಿಕೆ. ೨. ಕೂದಲನ್ನು ಕೂಡಿಸು

ವುದು.

ವೇಣು (ನಾ). ೧. ಬಿದಿರು; ಕಳಿಲೆ. ೨. ಬಿದಿರಿ

ನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾದ್ಯ;

ಕೊಳಲು.

ವೇತಂಡ (ನಾ). ಆನೆ; ಗಜ.

ವೇತನ (ನಾ). ೧. ಸಂಬಳ; ಪಗಾರ.

೨. ಯಾವುದಾದರೂ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ

ಕೊಡುವ ಸಹಾಯಧನ.

ವೇತಸ (ನಾ). ಬೆತ್ತ; ವೇತ್ರ.

ವೇತಾಲ(ಳ) = ಬೇತಾಲ.

ವೇತ್ತ (ನಾ). ತಿಳಿದವನು; ಜ್ಞಾನಿ.

ವೇತ್ರ ೧. = ವೇತಸ. ೨. ಕೋಲು; ದಂಡ.

~ಇಗ = ವೇತ್ರಧರ.

ವೇತ್ರಧರ (ನಾ). ದ್ವಾರಪಾಲಕ; ಕಟ್ಟಿಗೆಕಾರ.

ವೇದ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಜ್ಞಾನ.

೨. ನಾಲ್ಕು ಅಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

೩. ಪದ್ಧರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೪. ಬ್ರಹ್ಮ.

೫. ಸೂರ್ಯ. ~ಆರಿಗೆ = ಶಿಕ್ಷೆ, ಛಂದಸ್ಸು,

ಹ್ಯಾಕರಣ, ನಿರುಕ್ತ, ಜ್ಯೋತಿಷ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪಗಳೆಂಬ ವೇದಾಭ್ಯಾಸದ ಅರು ಭಾಗಗಳು. ~ಅಂತ = ವೇದದ ಕಡೆಯ ಭಾಗ. ~ಅತೀತ = ವೇದಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದವನು; ಪರಮಾತ್ಮ. ~ಅಧ್ಯಯನ = ವೇದಗಳನ್ನು ಓದುವುದು. ~ಗರ್ಭ = ಬ್ರಹ್ಮ. ~ಜನಕ = ಪಿನ್ನು. ~ಜನನಿ = ವೇದಗಳ ಜನನಿ; ಗಾಯತ್ರಿ. ~ಪಾರಂಗತ = ವೇದವನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದವನು. ~ಪಾರಾಯಣ = ವೇದವನ್ನು ಓದುವಿಕೆ. ~ವಾಕ್ಯ = ೧. ವೇದದಲ್ಲಿಯ ಮಾತು. ೨. ಪ್ರಮಾಣವಾಕ್ಯ; ಆಧಾರಭೂತವಾದ ಮಾತು.

ವೇದನೆ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಜ್ಞಾನ. ೨. ನೋವು; ಬಾಧೆ.

ವೇದಾಂತಿ (ನಾ). ೧. ವೇದಾಂತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮತತ್ವಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವನು. ೨. ತಿಳಿದವನು; ಪಂಡಿತ.

ವೇದಿ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿದವನು; ಪಂಡಿತ. ೨. = ವೇದಿಕೆ.

ವೇದಿಕೆ (ನಾ). ಎತ್ತರವಾದ ಪ್ರದೇಶ; ಜಗಲಿ; ಜಗತ್.

ವೇದಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಿಳಿಸು; ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸು. ೨. ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸು; ಬಾಧೆಪಡು.

ವೇದ್ಯ (ನಾ). ೧. ಜ್ಞಾನಿ; ಪಂಡಿತ. ೨. ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾದುದು; ತಿಳಿಯಬಹುದಾದುದು. (ಗು). ೩. ತಿಳಿಯಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

ವೇಧ (ನಾ). ೧. ತೂತು; ರಂಧ್ರ. ೨. ಕೊರೆಯುವಿಕೆ. ೩. ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಹಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ. ~ಇಸು = ೧. ಚುಚ್ಚು; ಒಳಸೇರು; ನಾಟು. ೨. ಚೂರ್ಣಮಾಡು. ~ಶಾಲೆ = ಖಗೋಳವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಪ್ರಯೋಗ ಮಂದಿರ.

ವೇಧಿ (ನಾ). ೧. ಕಷ್ಟ; ತೊಂದರೆ. ೨. ಬಾಧೆ; ನೋವು; ವೇದನೆ.

ವೇಪ (ನಾ). ನಡುಕ; ಕಂಪನ. ~ಇಸು = ನಡುಗು; ಕಂಪಿಸು.

ವೇಪನ = ವೇಪ.

ವೇಮಾಲು(ರು) (ಕ್ರಿ). ಏಮಾರು; ಮೋಸ ಹೋಗು; ಮಂಜನೆಗೆ ಒಳಗಾಗು.

ವೇಲಾ(ಳಾ)ವನ (ನಾ). ಸಮುದ್ರದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ವನ, -ಕಾನನ.

ವೇಲೆ(ಳೆ) (ನಾ). ೧. ಕಾಲ; ಸಮಯ.

೨. ಅವಕಾಶ; ಅಸ್ತದ. ೩. ಬಿಡುವಿನ ಸಮಯ; ವಿಶ್ರಾಂತಿ. ೪. ಸಮುದ್ರದ ದಂಡೆ, -ತೀರ. ೫. ಗಡಿ; ಎಲ್ಲೆ. ೬. ನಿಶ್ಚಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ೭. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ಮಾತು; ವಚನ.

~ಕಾಳಿ(ರ) = ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ತಿರುಗುವ ವ್ಯಾಪಾರಿ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ೧. ಸಮಯಪಾಲನೆ ಮಾಡು. ೨. ಅವಕಾಶವನ್ನು ಹೊಂದು, -ಪಡೆ. ~ಪಾ(ವಾ)ಳಿ = ೧. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವುದು. ೨. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪರಿಭಾಲಿಸುವವನು.

ವೇಶಿ = ವೇಶ್ಯ.

ವೇಶ್ಯ (ನಾ). ವಾಸಸ್ಥಳ; ಮನೆ.

ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿ (ನಾ). ಸೂಳೆಗೇರಿ.

ವೇಶ್ಯೆ (ನಾ). ಸೂಳೆ; ಗಣಕೆ.

ವೇಷ (ನಾ). ೧. ಉಡುಗೆ; ಪೋಷಾಕು.

೨. ಗುರುತು ತಿಳಿಯದಂತೆ ರೂಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ೩. ಅಲಂಕಾರ. ೪. ಬೂಟಾಟಿಕೆ; ಸೋಗು. ೫. ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯ ಪಾತ್ರ. ~ಕಟ್ಟು = ೧. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರವಹಿಸು. ೨. ಸೋಗು ಹಾಕು. ~ಹಾಕು = ವೇಷಕಟ್ಟು.

ವೇಷಧಾರಿ (ನಾ). ೧. ಅಭಿನಯಕಾರ; ನಟ.

೨. ವೇಷವನ್ನು ಮರೆಸಿಕೊಂಡವನು.

೧. ಬೂಟಾಟಿಕೆ ಮಾಡುವವನು;
ಅಪಾಧಭೂತಿ.
ವೇಷ್ಯನ (ನಾ). ೧. ಅವರಣ; ಅಚ್ಚಾದನೆ.
೨. ರುಮಾಲು; ಪೇಟೆ.
ವೇಷ್ಯಿ (ನಾ). ಧೋತ್ರ; ಪಂಚೆ.
ವೇಷ್ಯಸು (ಕ್ರಿ). ಸುತ್ತವರಿ; ಬಳಸು.
ವೇಸ = ವೇಷ.
ವೇಸರ (ನಾ). ೧. ಹೇಸರಗತ್ತೆ. ೨. ದೇವಾಲಯ
ವನ್ನು ಮೂಲದಿಂದ ಶಿಖರದವರೆಗೂ
ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ಕಟ್ಟುವ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ.
ವೇಸರಿ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣು ಹೇಸರಗತ್ತೆ.
ವೇಸಿ ೧. = ವೇಶ್ಯ. ೨. ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು; ಅಗಸೆ.
ವೇಳಾಪಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಕಾಯ F. ಕ್ರ. ಮ.
೨. ಕಾಯ F. ಕ್ರ. ಮ.ವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪತ್ರ.
ವೇಳಾಯಿತ (ನಾ). ಸಮಯಕ್ಕೆ ಒದಗುವವನು.
ವೈಕರ್ಷಕ (ನಾ). ಜನವಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿ
ಸಿರುವ ಹೂಮಾಲೆ.
ವೈಕರ್ಷನ (ನಾ). ೧. ಯಮ. ೨. ಶನಿ.
೩. ಸುಗ್ರೀವ. ೪. ಕರ್ಣ.
ವೈಕಲ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕುಂದು; ವಿಕಲತೆ.
೨. ಚಿಂತೆ; ತಳಮುಳ.
ವೈಕುಂಠ (ನಾ). ೧. ವಿಷ್ಣು; ಕೃಷ್ಣ. ೨. ಇಂದ್ರ.
೩. ವಿಷ್ಣುವಿನ ನಿಸಾಸ. ೪. ಮುಕ್ತಿ; ಮೋಕ್ಷ.
~ಯಾತ್ರ = ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಿಕೆ;
ಸಾವು; ಮರಣ. ~ಸ ಮಾ ರಾ ಧ ನೆ
= ಮರಣಾನಂತರ ಹದಿಮೂರನೆಯ ದಿನ
ಮಾಡುವ ಒಂದು ಸಂತರ್ಪಣೆಯ ಕಾರ್ಯ.
ವೈಕುರ್ಮಣ (ನಾ). ಒದಲಾವಣೆ; ರೂಪ
ಪರಾವರ್ತನೆ.
ವೈಕೃತಿ (ನಾ). ವಿಕೃತಿ; ವಿರೂಪ.
ವೈಖರಿ (ನಾ). ೧. ರೀತಿ; ನಡೆ; ಶೈಲಿ.
೨. ಬೆಡಗು; ವಿಲಾಸ. ೩. ಮಾತು; ಉಕ್ತಿ.
ವೈಖಾನಸ (ನಾ). ವಾನಪ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿರುವ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.

ವೈಚಾರಿಕ (ಗು). ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ;
ವಿಚಾರ ಯೋಗ್ಯನಾದ.
ವೈಚಾರಿಕತೆ (ನಾ). ವಿಚಾರಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ.
ವೈಚಿತ್ರ್ಯ (ನಾ). ೧. ವೈವಿಧ್ಯ; ವಿವಿಧತೆ.
೨. ವಿಚಿತ್ರ; ಸೋಜಿಗ; ಬೆರಗು.
ವೈಜನನ (ನಾ). ಗರ್ಭವಾಸದ ಕಡೆಯ ತಿಂಗಳು.
ವೈಜಯಂತ (ನಾ). ೧. ಬಾವುಟ; ಧ್ವಜ.
೨. ಇಂದ್ರನ ಧ್ವಜ. ೩. ಇಂದ್ರನ ಅರಮನೆ.
ವೈಜಯಂತಿ (ನಾ). ೧. ಬಾವುಟ; ಪತಾಕೆ.
೨. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹಾರ; ತುಳಸಿಮಾಲೆ.
ವೈಜ್ಞಾನಿಕ (ನಾ). ೧. ವಿಜ್ಞಾನಿ. (ಗು).
೨. ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
ವೈಡೂರಿಯ = ವೈಡೂರ್ಯ.
ವೈಡೂರ್ಯ (ನಾ). ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
ವೈಣವ (ನಾ). ಬಿದಿರಕ್ಕಿ.
ವೈಣವಿಕ (ನಾ). ಕೊಳಲನ್ನು ಊದುವವನು.
ವೈಣಿಕ (ನಾ). ೧. ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸುವ
ವನು. ೨. = ವೈಣವಿಕ.
ವೈತರಣಿ (ನಾ). ನರಕದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ
ದೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿರುವ ಒಂದು ನದಿ.
ವೈತಾಲಿ(ಳಿ)ಕ (ನಾ). ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜ
ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವ ಮಂಗಳಪಾಠಕ.
ವೈದಂಡಿಕ = ಬೆದಂಡೆ.
ವೈದರ್ಭ (ನಾ). ೧. ಕಾವ್ಯಶೈಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಭೇದ. ೨. ವಿದರ್ಭರಾಜನ ಮಗಳು;
ದಮಯಂತಿ. ೩. ರುಕ್ಮಿಣಿ.
ವೈದಿಕ (ನಾ). ೧. ವೇದಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನು;
ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ೨. ಆಚಾರಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ
ವನು; ಆಚಾರವಂತ. ೩. ಶ್ರಾದ್ಧ; ತಿಥಿ.
(ಗು). ೪. ವೇದಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
~ಛಂದಸ್ಸು = ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ
ಛಂದಸ್ಸು.
ವೈದೀಕ = ವೈದಿಕ.
ವೈದ್ಯುಷ್ಯ (ನಾ). ಪಾಂಡಿತ್ಯ; ಜ್ಞಾನ.

ವೈದ್ಯಶ್ವ (ನಾ). ವೈಲಕ್ಷಣ; ವಿಭಿನ್ನತೆ.

ವೈದೇಹಿ (ನಾ). ೧. ಸೀತೆ; ಭೂಮಿಜಿ.

೨. ಹಿಪ್ಪಲಿ.

ವೈದ್ಯ (ನಾ). ೧. ವಿದ್ಯಾವಂತ; ಪಂಡಿತ.

೨. ವೇದವನ್ನು ಬಲ್ಲವನು. ೩. ರೋಗ ಚಿಕಿತ್ಸೆ. ೪. ರೋಗ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುವವನು; ಡಾಕ್ಟರು. ೫. ಔಷಧ. (ಗು). ೬. ವೇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೭. ರೋಗ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ~ನಾಥ = ಶಿವ. ~ಶಾಲೆ = ಆಸ್ಪತ್ರೆ; ದವಾಖಾನೆ. ~ಶಾಸ್ತ್ರ = ರೋಗ ನಿವಾರಣೆ ಹಾಗೂ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ.

ವೈದ್ಯಕೀಯ (ಗು). ರೋಗ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ವೈಧವ್ಯ (ನಾ). ಗಂಡನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಸ್ಥಿತಿ.

ವೈನ (ನಾ). ಸರಿಯಾದ ರೀತಿ; ಓರಣ; ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು.

ವೈನಿ (ನಾ). ಅಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿ; ಅತ್ತಿ.

ವೈನೋದಿಕ (ನಾ). ವಿನೋದದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳುವ ನಾಟಕ; ಸುಖಾಂತ ನಾಟಕ.

ವೈಪಥ (ನಾ). ಆರಣ್ಯಮಾರ್ಗ.

ವೈಪರೀತ್ಯ (ನಾ). ೧. ವಿರೋಧ; ಪ್ರತಿಕೂಲತೆ.

೨. ಅಸಂಬಂಧತೆ; ವಿಸಂಗತಿ.

ವೈಪುಲ್ಯ (ನಾ). ವಿಪುಲವಾಗಿರುವಿಕೆ; ಅಧಿಕ ವಾಗಿರುವಿಕೆ.

ವೈಭವ (ನಾ). ೧. ಡಾಲು; ಅಡಂಬರ.

೨. ಐಶ್ವರ್ಯ; ಸಿರಿ. ೩. ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

ವೈಭೋಗ = ವೈಭವ.

ವೈಮನಸು (ನಾ). ದ್ವೇಷ; ಹಗೆತನ.

ವೈಮನಸ್ಸು (ನಾ). ೧. ದುಃಖ; ಸಂಕಟ.

೨. = ವೈಮನಸು.

ವೈಮನಸ್ಸು = ವೈಮನಸು.

ವೈಮಾನಿಕ (ನಾ). ೧. ದೇವತೆ. ೨. ವಿಮಾನ ವನ್ನು ನಡೆಸುವವನು.

ವೈಯಕ್ತಿಕ (ಗು). ಒಂದೇ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ವೈಯಾಕರಣ ೧. = ವೈಯಾಕರಣ. (ಗು).

೨. ವ್ಯಾಕರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ವೈಯಾಕರಣಿ (ನಾ). ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ತಿಳಿದವನು; ವ್ಯಾಕರಣಪಂಡಿತ.

ವೈಯಾರ = ವಯ್ಯಾರ.

ವೈರ (ನಾ). ದ್ವೇಷ; ಹಗೆತನ.

ವೈರಾಗ್ಯ (ನಾ). ಪ್ರಪಂಚದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾಸಕ್ತಿ; ನಿರಕ್ತಿ.

ವೈರಿ (ನಾ). ಹಗೆ; ಶತ್ರು.

ವೈನಾಟು = ವಹಿನಾಟು.

ವೈನಾಹ = ವಿನಾಹ.

ವೈನಾಹಿಕ ೧. = ವಿನಾಹ. (ಗು). ೨. ವಿನಾಹಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ~ಜೀವನ = ದಾಂಪತ್ಯ.

ವೈವಿಧ್ಯ (ನಾ). ವಿವಿಧತೆ; ಬಗೆಬಗೆ.

ವೈಶಾಖ (ನಾ). ೧. ಬೇಸಗೆ; ನಿವಾಳ.

೨. ಒಂದು ಮಾಸದ ಹೆಸರು. (ಗು).

೩. ಷಣ್ಮುಖಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ವೈಶಾಲ್ಯ (ನಾ). ವಿಸ್ತಾರ; ಹರಹು.

ವೈಶಿಕ (ನಾ). ೧. ಶೃಂಗಾರ ನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಭೇದ. (ಗು). ೨. ವೇಶ್ಯೆಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ (ನಾ). ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆ; ವಿಶೇಷ ಗುಣ.

ವೈಶೇಷಿಕ (ನಾ). ೧. ಕಣಾದಿನಿಂದ ಪ್ರತಿ ಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತತ್ತ್ವ; ಷಡ್ವರ್ತನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೨. ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವನು. (ಗು). ೩. ವಿಶೇಷವಾದ; ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ವೈಶ್ಯ (ನಾ). ೧. ಚತುರ್ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯದು. ೨. ವ್ಯಾಪಾರಿ.

ವೈಶ್ವದೇವ (ನಾ). ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ನಿತ್ಯವೂ
ಊಟಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಕೊಡುವ ಹವಿಸ್ಸು.

ವೈಶ್ವಾನರ (ನಾ). ಅಗ್ನಿ ; ಬೆಂಕಿ.

ವೈಷಮ್ಯ (ನಾ). ೧. ವಿಷಮತೆ ; ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ
ದಿರುವಿಕೆ ; ವ್ಯತ್ಯಾಸ. ೨. ದುಃಖ ; ಸಂಕಟ.

ವೈಷ್ಣವ (ನಾ). ೧. ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತ ; ಹರಿದಾಸ.
೨. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಾಯೆ. ೩. ವಿಷ್ಣುವನ್ನು
ಅಧಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಬಿಡುವ ಆಸ್ತ್ರ ;
ಸಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರ. (ಗು). ೪. ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ; ವಿಷ್ಣುವಿನ.

ವೈಷಿಕ (ನಾ). ೧. ಮೋಸ ; ಕಳ್ಳ ; ವಂಚನೆ.
೨. ಸೋಗು ; ಡಾಂಭಿಕತನ.

ವೈಹಾಯಸ (ನಾ). ೧. ಗಗನ ; ಆಕಾಶ.
(ಗು). ೨. ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ವೈಹಾಳಿ (ನಾ). ೧. ಕುದುರೆಸವಾರಿ. ೨. ಸಂಚಾರ ;
ವಿಹಾರ. ೩. ಕುದುರೆಯ ಸವಾರಿಯನ್ನು
ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಸ್ಥಳ. ೪. ಕುದುರೆಗಳ ಸಾಲು,
-ಪಂಕ್ತಿ. ~ ಇಗ = ಕುದುರೆಯ ಸವಾರ ;
ರಾವೃತ.

ವೋಲ್ (ಲು) (ಅ). ಅಂತೆ ; ಹಾಗೆ.

ವ್ಯಂಗ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕೊಂಕು ; ಅಣಕ. ೨. ಕಾವ್ಯ
ದಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿತವಾಗುವ ಅರ್ಥ. ~ ಚಿತ್ರ
= ಅಣಕಚಿತ್ರ ; ನೆಗೆಚಿತ್ರ. ~ ನುಡಿ
= ಕೊಂಕುಮಾತು ; ಅಣಕನುಡಿ.

ವ್ಯಂಜಕ (ನಾ). ೧. ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಯನ್ನು
ಸೂಚಿಸುವ ಪದ ಅಥವಾ ಅರ್ಥ. ೨. ಹಾವ
ಭಾವಗಳಿಂದಾದ ಅಭಿನಯ. (ಗು).
೩. ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸುವ ; ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವ.

ವ್ಯಂಜನ (ನಾ). ೧. ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸುವಿಕೆ ;
ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ. ೨. 'ಕ' ಕಾರದಿಂದ ಹಿಡಿದು
'ಳ' ಕಾರದ ವರೆಗಿನ ಅಕ್ಷರಗಳ ಸಮೂಹ.
೩. = ವ್ಯಂಜನಪದಾರ್ಥ. ೪. ಚಿಹ್ನೆ ;
ಗುರುತು. ~ ಪದಾರ್ಥ = ನಂಜಿಕೊಳ್ಳುವ
ಪದಾರ್ಥ ; ಮೇಲೋಗರ.

ವ್ಯಂಜನಾವೃತ್ತಿ (ನಾ). ಕಾವ್ಯದ ಶಬ್ದಾರ್ಥಗಳ
ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಮೂರು ವೃತ್ತಿ
ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ವ್ಯಂಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ಪ್ರಕಟವಾಗು ; ತೋರು.
ವ್ಯಂತರ = ಬೆಂತರ.

ವ್ಯಕ್ತ (ಗು). ೧. ಪ್ರಕಟವಾದ ; ಕಾಣಿಸಿ
ಕೊಂಡ. ೨. ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ. ೩. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ
ತಿಳಿದ ; ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿರುವ. ~ ಪಡಿಸು
= ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸು ; ಪ್ರಕಟಿಸು.

ವ್ಯಕ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಬರುವಿಕೆ ;
ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.
೨. ಮನುಷ್ಯ ; ಆಸಾಮಿ. ~ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ
= ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಬರುವ
ಅಧಿಕಾರ.

ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ (ನಾ). ತನ್ನದೇ ಅದ ವಿಶಿಷ್ಟಗುಣ ;
ತನ್ನತನ.

ವ್ಯಗ್ರ ೧. = ವ್ಯಗ್ರತೆ. (ಗು). ೨. ಗಾಬರಿ
ಯಾದ ; ಕಳವಳಗೊಂಡ. ೩. ಅಸಕ್ತನಾದ ;
ಮಗ್ನನಾದ.

ವ್ಯಗ್ರತೆ (ನಾ). ೧. ಕ್ಷೋಭೆ ; ತಳಮಳ.
೨. ಅಸಕ್ತಿ ; ತಲ್ಲೀನತೆ.

ವ್ಯಜನ (ನಾ). ಬೀಸಣಿಗೆ ; ಅಲವಟ್ಟಿ.

ವ್ಯತಿಕರ (ನಾ). ೧. ಪರಸ್ಪರ ಕೊಡುಕೊಳ್ಳು
ವುದು. ೨. ಸೇರುವೆ ; ಜೋಡಣೆ.
೩. ವೃತ್ತಾಂತ ; ಪ್ರಸಂಗ ; ಸಂದರ್ಭ.
೪. ಅಪತ್ತು ; ವಿಪತ್ತು. ೫. ಕರಾರು ;
ಒಪ್ಪಂದ. ೬. ತಡೆ ; ಅಡ್ಡಿ. ೭. ಹರಡು
ವಿಕೆ ; ಚೆದರುವಿಕೆ.

ವ್ಯತಿಕ್ರಮ (ನಾ). ೧. ಮಿರುವುದು ;
ಉಲ್ಲಂಘನೆ. ೨. ವ್ಯತ್ಯಾಸ ; ಅದಲು
ಬದಲು. ೩. ಅಪತ್ತು ; ಗಂಡಾಂತರ.
೪. ವಿರೋಧ ; ಪ್ರತಿಭಟನೆ.

ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ (ನಾ). ೧. ವಿರೋಧ ; ಎದುರು.
೨. ಅಡ್ಡಿ ; ತಡೆ. (ಗು). ೩. ದಾಟಿದ ;

ಮಾರಿದ. ೪. ಭಿನ್ನವಾದ; ವಿರೋಧವಾದ.

೫. ತಡೆಹಿಡಿದ; ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಿದ.

ವ್ಯತಿರೇಕ (ನಾ). ೧. ಮಾರುವಿಕೆ; ಅತಿ ಕ್ರಮಣ. ೨. ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆ; ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ. ೩. ಅಗಲಿಕೆ; ವಿಯೋಗ. ೪. ವಿರೋಧ; ವ್ಯತ್ಯಾಸ. ೫. ಕಾನ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರ.

ವ್ಯತಿಹಾರ (ನಾ). ವಿನಿಮಯ; ಅದಲುಬದಲು. ವ್ಯತಿರೇಕ (ಗು). ಕಳೆದುಹೋದ; ಮುಗಿದು ಹೋದ.

ವ್ಯತ್ಯಯ (ನಾ). ೧. ವಿರೋಧ. ೨. ಅಡ್ಡಿ; ತಡೆ. ೩. ಪರಿವರ್ತನೆ; ಬದಲಾವಣೆ.

ವ್ಯತ್ಯಸ್ತ (ನಾ). ೧. ವ್ಯತ್ಯಾಸ; ಬದಲು. (ಗು). ೨. ಬದಲಾದ; ಪಲ್ಲಟಗೊಂಡ.

ವ್ಯತ್ಯಾಸ (ನಾ). ೧. ಅದಲುಬದಲು; ವಿಪರ್ಯಯ. ೨. ವಿರೋಧ; ವಿರುದ್ಧ.

ವ್ಯಥೆ (ನಾ). ದುಃಖ; ಅಳಲು. ~ಇಸು = ದುಃಖಿಸು; ನೋಯು.

ವ್ಯಪದೇಶ (ನಾ). ೧. ನೆನ; ನಿಮಿತ್ತ. ೨. ಹೆಸರು; ಅಭಿಧಾನ. ೩. ಸೂಚನೆ; ಗಮನ. ೪. ಕಪಟ; ಮೋಸ. ೫. ಉಪಾಯ; ಹಂಚಿಕೆ. ೬. ಉಪಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ವ್ಯಪಾಯ (ನಾ). ೧. ಹೊರಡುವಿಕೆ; ನಿರ್ಗಮನ. ೨. ಅದ್ವೈತ್ಯವಾಗುವಿಕೆ; ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವಿಕೆ. ೩. ವಿಘ್ನ; ತಡೆ.

ವ್ಯಪೇಶ (ನಾ). ೧. ದೂರೀಕರಿಸಿದವನು; ತೊರೆದವನು. (ಗು). ೨. ಬೇರೆಯಾದ; ಅಗಲಿದ. ೩. ವಿರುದ್ಧವಾದ; ವಿರೋಧವಾದ.

ವ್ಯಭಿಚರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಹಾದರಮಾಡು.

ವ್ಯಭಿಚಾರ (ನಾ). ಹಾದರ; ಸೂಳೆಗಾರಿಕೆ.

ವ್ಯಭಿಚಾರಿ (ನಾ). ಹಾದರಿಗ; ಜಾರ.

ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ (ನಾ). ಹಾದರಿಗಿತ್ತಿ; ಜಾರಿ.

ವ್ಯಯ (ನಾ). ೧. ನಷ್ಟ; ಫೋಲು. ೨. ವೆಚ್ಚ;

ಖರ್ಚು. ೩. ಅಭಿಮಾನ ಸಂಪತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು. ~ಇಸು = ೧. ನಾಶಮಾಡು.

೨. ಖರ್ಚುಮಾಡು.

ವ್ಯರ್ಥ (ನಾ). ೧. ನಿರುಪಯುಕ್ತತೆ; ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕತೆ. (ಗು). ೨. ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾದ; ಅಪ್ರಯೋಜಕವಾದ. ~ಅಲಾಪ = ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾದ ಮಾತು; ಹಾಳು ಹರಟೆ.

ವ್ಯವಕಲನ (ನಾ). ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಳೆಯುವುದು.

ವ್ಯವಧಾನ (ನಾ). ೧. ಸಾವಕಾಶ; ಬಿಡುವು; ವಿರಾಮ. ೨. ವಿರೋಧ; ಅಡೆತಡೆ.

೩. ಸಮಾಧಾನ; ತಾಳ್ಮೆ.

ವ್ಯವಸಾಯ (ನಾ). ೧. ಪರಿಶ್ರಮ; ಪ್ರಯತ್ನ. ೨. ಕಸಬು; ಉದ್ಯೋಗ. ೩. ಸಾಗುವಳಿ; ಬೇಸಾಯ. ~ಗಾರ = ರೈತ; ಒಕ್ಕಲಿಗ.

ವ್ಯವಸಾಯಿ (ನಾ). ೧. ಕಾರ್ಯಶೀಲ; ಉದ್ಯೋಗಿ. ೨. ರೈತ.

ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ (ನಾ). ಕೆಲಸವನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸುವವನು.

ವ್ಯವಸ್ಥೆ (ನಾ). ೧. ಓರಣ; ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು. ೨. ಏರ್ಪಾಡು; ಏರ್ಪಾಟು. ೩. ಕಟ್ಟಿಕೆ; ನಿಯಮ. ೪. ಇರವು; ಸ್ಥಿತಿ.

ವ್ಯವಹರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಉದ್ಯೋಗಿಸು; ತೊಡಗು. ೨. ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡು; ನಡೆಸುವುದು. ೩. ಉಂಟಾಗು; ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗು. ೪. ಬಳಸು; ಜಾಲ್ತೆಗಿಡು.

ವ್ಯವಹಾರ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ; ಉದ್ಯೋಗ. ೨. ಕಾರ್ಯಭಾರ; ನಡೆಸುವುದು. ೩. ನಡೆ; ವರ್ತನೆ. ೪. ವ್ಯಾಜ್ಯ; ದಾವೆ. ೫. ರೂಢಿ; ಬಳಕೆ.

ವ್ಯವಹಾರಿ (ನಾ). ೧. ಉದ್ಯೋಗಿ; ಕಸಬು.

೨. ವ್ಯಾಪಾರ; ವ್ಯವಹಾರ.

ವ್ಯಕ್ತಿ (ನಾ). ೧. ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ; ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ.

೨. ಸಮಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವುದು ;
ದಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿರುವುದು.

ವ್ಯಸನ (ನಾ). ೧. ದುಃಖ; ಅಳಲು. ೨. ಚಾಳಿ;
ಅಭ್ಯಾಸ; ಗೀಳು. ೩. ದುರಭ್ಯಾಸ; ಕೆಟ್ಟ
ಚಟ. ೪. ಚಿಂತೆ; ಧ್ಯಾನ.

ವ್ಯಸನಿ (ನಾ). ೧. ದುರ್ದೈವಿ; ದುಃಖಿ.
೨. ಕೆಟ್ಟ ಚಟವುಳ್ಳವನು; ದುರಭ್ಯಾಸಿ.
೩. ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು; ತಲ್ಲೀನ.

ವ್ಯಾಕರಣ (ನಾ). ೧. ವಿಭಜನೆ; ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ.
೨. ಆಯ ವೇದಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು;
ಭಾಷೆಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ.
೩. ಶಾಸ್ತ್ರ.

ವ್ಯಾಕರಣಕಾರ (ನಾ). ವ್ಯಾಕರಣಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು
ರಚಿಸುವವನು; ವೈಯಾಕರಣ.

ವ್ಯಾಕೀರ್ಣ (ಗು). ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ; ದಿಕ್ಕು
ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಜಿಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ.

ವ್ಯಾಕುಲ(ಕ) ೧. = ವ್ಯಾಕುಲತೆ. ೨. ಗಾಬರಿ;
ಗೊಂದಲ.

ವ್ಯಾಕುಲ(ಕ)ತೆ (ನಾ). ೧. ದುಃಖ; ಅಳಲು;
ವ್ಯಥೆ. ೨. ಚಿಂತೆ.

ವ್ಯಾಕೃತಿ (ನಾ). ವ್ಯಾಕರಣಶಾಸ್ತ್ರ.

ವ್ಯಾಖ್ಯಾಕಾರ (ನಾ). ಟೀಕೆಯನ್ನು ಬರೆಯು
ವವನು; ಟೀಕಾಕಾರ.

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ೧. = ವ್ಯಾಖ್ಯೆ. ೨. ಭಾಷಣ;
ಉಪನ್ಯಾಸ. ~ ಇಸು = ೧. ಟೀಕೆಮಾಡು;
ವಿಮರ್ಶಿಸು. ೨. ಭಾಷಣ ಮಾಡು.

೩. ವಿವರಿಸು; ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡು.

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರ = ವ್ಯಾಖ್ಯಾಕಾರ.

ವ್ಯಾಖ್ಯೆ (ನಾ). ೧. ವಿವರಣೆ; ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ; ಟೀಕೆ.
೨. ವಿಮರ್ಶೆ.

ವ್ಯಾಘಾತ (ನಾ). ೧. ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು.

೨. ವಿರೋಧವಾದ ಹೇಳಿಕೆ. ೩. ಒಂದು

ವ್ಯಾಘ್ರ (ನಾ). ಹುಲಿ. ~ ಅಜಿನ = ಹುಲಿಯು
ಜರ್ನು. ~ ನಖ = ೧. ಹುಲಿಯ ಉಗುರು.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ.

ವ್ಯಾಘ್ರಿ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣು ಹುಲಿ.

ವ್ಯಾಜ (ನಾ). ೧. ಕಪಟ; ಮೋಸ. ೨. ನೆನ;
ಕಾರಣ. ~ ನಿಂದೆ = ಒಂದು ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರ;
ಒಬ್ಬನನ್ನು ನಿಂದಿಸುವ ನೆವದಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ
ನನ್ನು ನಿಂದಿಸುವಿಕೆ. ~ ಸ್ತುತಿ = ಒಂದು
ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರ; ಸ್ತುತಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡಿ
ನಿಂದಿಸುವುದು.

ವ್ಯಾಜ್ಯ (ನಾ). ೧. ಜಗಳ; ಕಲಹ. ೨. ದಾವೆ;
ಮೊಕದ್ದಮೆ. ~ ಹೂಡು = ಮೊಕದ್ದಮೆ
ಯನ್ನು ದಾಖಲುಮಾಡು.

ವ್ಯಾಧ = ಬಿಯದ.

ವ್ಯಾಧಿ = ಬಿಯದಿ.

ವ್ಯಾಧಿಸ್ಥ (ನಾ). ಕಾಯಿಲೆ ಮುಸುಪ್ಪ; ರೋಗಿ.

ವ್ಯಾನ (ನಾ). ಪಂಚಪ್ರಾಣವಾಯುಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು.

ವ್ಯಾಪಕ (ಗು). ೧. ಹರಡುವ; ಆವರಿಸುವ.
೨. ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಸತ್ಯವಾಗಿರುವ; ನಿತ್ಯ
ವಾದ.

ವ್ಯಾಪನೆ (ನಾ). ಹರಡುವಿಕೆ; ಪಸರಿಸುವಿಕೆ.

ವ್ಯಾಪಾರ (ನಾ). ೧. ಉದ್ಯೋಗ; ವ್ಯವಹಾರ.
೨. ಪರಿಶ್ರಮ; ಕಾರ್ಯಶಕ್ತಿ. ೩. ವಾಣಿಜ್ಯ;
ಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರುವ ವ್ಯವಹಾರ;
ವಿನಿಮಯ.

ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥ = ವ್ಯಾಪಾರಿ.

ವ್ಯಾಪಾರಿ (ನಾ). ೧. ಯಾವುದಾದರೊಂದು
ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವನು; ಉದ್ಯೋಗಿ
ಗಸ್ಥ. ೨. ವರ್ತಕ; ಹರದ.

ವ್ಯಾಪಿಸು (ಕ್ರಿ). ಹಬ್ಬು; ಹರಡು; ಆವರಿಸು.

ವ್ಯಾಪ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರು
ವಿಕೆ; ಕಾರ್ಯಮಗ್ನತೆ. ೨. ಉದ್ಯೋಗ;

ವ್ಯಾಪ್ತಿ (ನಾ). ೧. ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವಿಕೆ ; ಹರಹು.
೨. ಪ್ರಭಾವ; ವರ್ಚಸ್ಸು. ೩. ಸಂಪೂರ್ಣತೆ;
ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ.

ವ್ಯಾಮು (ನಾ). ಒಂದು ಅಳತೆ ; ಮಾರು.

ವ್ಯಾಮೋಹ (ನಾ). ಅತಿಶಯವಾದ ಮೋಹ,
-ಪ್ರೀತಿ.

ವ್ಯಾಯಾಮು (ನಾ). ೧. ಅಂಗಸಾಧನೆ ;
ಕಸರತ್ತು. ೨. ದೇಹಪರಿಶ್ರಮ. ~ಶಾಲೆ
= ಗರುಡಿಸುನೆ.

ವ್ಯಾಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಹಾವು; ಸರ್ಪ. ೨. ಕ್ರೂರ
ಮೃಗ ; ಹಿಂಸ್ರಪಶು. ೩. ವಂಚಕ ;
ಮೋಸಗಾರ. ೪. ಸೊಕ್ಕಿದ ಅನೆ. ~ಅರಿ
= ಹಾವಿನ ಹಗೆ ; ಗರುಡ. ~ಕುಂಡಲ
= ಹಾವುಗಳನ್ನೇ ಕಿವಿಯ ಆಭರಣವಾಗುವ
ವನು ; ಶಿವ.

ವ್ಯಾಲಗ್ನಿ (ಗು). ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೂಡಿದ,
-ಬೆರೆತ.

ವ್ಯಾಲೋಲ (ಗು). ಹೊಯ್ದಾಡುವ ; ಚಂಚಲ
ವಾದ.

ವ್ಯಾವರ್ಣಸು (ಕ್ರಿ). ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸು,
-ನಿವರಿಸು.

ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ (ಗು). ೧. ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೨. ಪ್ರಯೋಗಯೋಗ್ಯವಾದ ;
ಬಳಕೆಯ ; ರೂಢಿಯ. ~ಭಾಷೆ = ರೂಢಿ
ಯಲ್ಲಿರುವ ಭಾಷೆ ; ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ
ಮಾತು.

ವ್ಯಾವೃತ್ತಿ (ನಾ). ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ.

ವ್ಯಾಸ (ನಾ). ೧. ವಿಸ್ತಾರ ; ಹರವು. ೨. ಗಣಿತ
ದಲ್ಲಿ ವರ್ತುಲವನ್ನು ಸಮವಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸುವ
ರೇಖೆ. ೩. ಭಾಗ ಮಾಡುವುದು ; ಹಂಚು
ವುದು. ೪. ಒಬ್ಬ ಮುನಿಯ ಹೆಸರು ;
ಪಾರಾಶರ. ೫. ಸಂಕಲಿಸುವವನು ; ಒಟ್ಟು
ಗೂಡಿಸುವವನು. ~ಅರ್ಥ = ವರ್ತುಲದ
ಅರ್ಥ ; ತ್ರಿಜ್ಯ. ~ಕೂಟ = ವ್ಯಾಸರಾಯರ

ಆನುಯಾಗಳಪಂಥ. ~ಪೀಠ
= ಪುಸ್ತಕದ ಹಾಳೆಗಳನ್ನು ಒರಗಿಸಿದಲು
ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಸಾಧನ.

ವ್ಯಾಸಂಗ (ನಾ). ೧. ಆಸಕ್ತಿ ; ಒಲವು ;
ಗೀಳು. ೨. ತತ್ಪರತೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ
ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ. ೩. ಆಯಾಸ ; ಶ್ರಮ.
~ಗೋಷ್ಠಿ = ಚರ್ಚಾಗೋಷ್ಠಿ. ~ಮುಗ್ಧ
= ವ್ಯಾಸಂಗದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನನಾದವನು.
~ವೇತನ = ವಿಶೇಷ ಆಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ
ಪೋತ್ಸಾಹರೂಪವಾಗಿ ಕೊಡುವ ವೇತನ.

ವ್ಯಾಹಾರ (ನಾ). ೧. ಉಚ್ಚಾರಣೆ. ೨. ಶಬ್ದ ;
ಧ್ವನಿ.

ವ್ಯಾಪ್ತತ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಶಬ್ದಗಳ ಹುಟ್ಟು,
-ಮೂಲ ; ಉತ್ಪತ್ತಿ. ೨. ಪರಿಣತಿ ;
ನೈಪುಣ್ಯ. ೩. ಪಾಂಡಿತ್ಯ.

ವ್ಯಾಪ್ತಸ್ಥ (ಗು). ೧. ನಿಷ್ಪನ್ನವಾದ ; ಪ್ರಾಪ್ತ
ವಾದ. ೨. ಪ್ರಾವೀಣ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ;
ನೈಪುಣ್ಯವುಳ್ಳ.

ವ್ಯಾಧ (ಗು). ೧. ವಿಶಾಲವಾದ ; ವಿಸ್ತಾರ
ವಾದ. ೨. ಸನ್ನಾಹಗೊಳಿಸಿದ ; ಯೋಜಿಸಿದ.

ವ್ಯಾಹ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು ; ಸಮೂಹ.
೨. ಸೈನ್ಯ ; ಪಡೆ. ೩. ಸೈನ್ಯದ ರಚನೆ.
-ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ೪. ತಂತ್ರ ; ಕೈವಾಡ.

ವ್ಯೋಕಾರ (ನಾ). ಕಮ್ಮಾರ ; ಬೋಗಾರ.

ವ್ಯೋಮು (ನಾ). ೧. ಆಕಾಶ ; ಗಗನ.
೨. ವಾಯುಮಂಡಲ ; ವಾತಾವರಣ.
~ಕೇಶ = ಶಿವ. ~ನದಿ = ದೇವನದಿ ;
ಆಕಾಶಗಂಗೆ.

ವ್ಯೋಮುಗ (ನಾ). ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸು
ವಂತಹುದು ; ದೇವತೆ, ಪಕ್ಷಿ, ಗ್ರಹ
ಮುಂತಾದುವು.

ವೃಜ (ನಾ). ೧. ಸಮೂಹ ; ಗುಂಪು.
೨. ಕರುಹಟ್ಟ ; ಕೊಟ್ಟಿಗೆ.

ವೃಣ (ನಾ). ಗಾಯ ; ಹುಣ್ಣು.

ವ್ರತ (ನಾ). ೧. ಋಯಮು; ನೋಂಪಿ.
 ೨. ಯಜ್ಞ; ಯಾಗ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು =
 ಋಯಮದಿಂದ ದೂರವಾಗು; ವ್ರತಶ್ರಷ್ಟ
 ವಾಗು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡಿ = ಬತಗೇಡಿ.
 ವ್ರತತಿ (ನಾ). ೧. ಹರವು; ವಿಸ್ತಾರ.
 ೨. ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು. ೩. ಬಳ್ಳಿ; ಲತೆ.
 ವ್ರತಿ (ನಾ). ೧. ವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡವನು.
 ೨. ಯತಿ; ಯೋಗಿ.

ವ್ರಯ (ನಾ). ಖರ್ಚು; ವೆಚ್ಚ; ವ್ಯಯ.
 ವ್ರಾತ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.
 ೨. ಶಾರೀರಿಕ ಶ್ರಮ; ದೇಹಶ್ರಮ.
 ವ್ರಾತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಜಾತಿಬಾಹಿರ. ೨. ಹೀನ;
 ನೀಚ.
 ವ್ರೀಡೆ (ನಾ). ಲಜ್ಜೆ; ನಾಚಿಕೆ.
 ವ್ರೀಹಿ (ನಾ). ನೆಲ್ಲು; ಬತ್ತ.
 ವ್ರೈಹೇಯ (ನಾ). ಬತ್ತದ ಗದ್ದೆ; ಶಾಲಿವನ.

ಶ್ರ

ಶ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಐವತ್ತೊಂದನೆಯ ಅಕ್ಷರ.
 ಶಂಕರ (ನಾ). ೧. ಅನಂದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವವನು. ೨. ಶಿವ; ಪರಮೇಶ್ವರ. (ಗು).
 ೩. ಅನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ; ಮಂಗಳಕರವಾದ. ~ಅರಿ = ಶಿವನ ಶತ್ರು; ಮನ್ಮಥ.
 ಶಂಕರಗಂಡ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ; ಜೋಳ.
 ಶಂಕರಪಾಳಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕರಿದ ತಿಂಡಿ.
 ಶಂಕರಪೋಳಿ = ಶಂಕರಪಾಳಿ.
 ಶಂಕರಿ (ನಾ). ೧. ಸುಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವಳು; ಮಂಗಳಕಾರಿಣಿ. ೨. ಶಿವೆ; ಪಾರ್ವತಿ. ೩. ಧಾರೆ ಬಟ್ಟೆಲು; ಗಳಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಲು.
 ಶಂಕಿನಿ (ನಾ). ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಸ್ತ್ರೀಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
 ಶಂಕು (ನಾ). ೧. ಗೊಟ್ಟಿ; ಬೆಣೆ. ೨. ಕಂಬ; ಸ್ತಂಭ. ೩. ಈಟಿ; ಸಬಳ. ೪. ಕೊರಡು;

ಮರದ ತುಂಡು. ೫. ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಗಲವಾಗಿದ್ದು ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಚೂಪಾಗಿರುವ ಅಕ್ಕಿ. ೬. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಳಿಯುವ ಒಂದು ಸಾಧನ. ೭. ಶಂಖ; ಕಂಬು.
 ಶಂಕುಸ್ಥಾಪನೆ (ನಾ). ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಡಿಗಲ್ಲನ್ನು ಇಡುವ ಕಾರ್ಯ.
 ಶಂಕೆ (ನಾ). ೧. ಸಂದೇಹ; ಸಂಶಯ. ೨. ಭಯ; ಅಂಜಿಕೆ. ೩. ಅಳುಕು; ಹಿಂಜರಿತ. ೪. ವಾದದಲ್ಲಿ ಎತ್ತುವ ಆಕ್ಷೇಪ. ~ಇಸು = ೧. ಸಂದೇಹಕ್ಕೊಳಗಾಗು; ಸಂಶಯಪಡು. ೨. ಹೆದರು; ಅಂಜು.
 ಶಂಖ (ನಾ). ೧. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚಿಪ್ಪು; ಕಂಬು. ೨. ಹಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೂಳೆ. ೩. ಕುಬೇರನ ನವನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ. ೫. ಬಿಳುಪು; ಶ್ವೇತವರ್ಣ. ೬. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ; ನೂರು ದಶಲಕ್ಷ. ~ಊದು = ಗೋಳಾಡು; ರಂಪಮಾಡು. ~ಪಾಷಾಣ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಿಸವುಳ್ಳ

ದಿಳಿಯ ಖನಿಜ. ~ಪುಷ್ಪ = ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು.
~ನಾದ್ಯ = ೧. ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ
ನಾದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೨. ಬೊಬ್ಬೆ; ಒದರಾಟ.
ಶಂಖನಿ ೧. = ಶಂಕನಿ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಹುಲ್ಲು.

ಶಂಖೆ (ನಾ). ಮಿಂಚು.

ಶಂಖ (ನಾ). ೧. ಇಂದ್ರನ ವಜ್ರಾಯುಧ;
ಕುಲಿತ. ೨. ಹಡಗು. ~ಪಾಣಿ = ಇಂದ್ರ.
ಶಂಬರ (ನಾ). ೧. ನೀರು; ಉದಕ.
೨. ಮೋಡ; ಮುಗಿಲು. ೩. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಜಿಂಕೆ. ೪. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು.
~ಅರಿ = ಕಾಮು; ಮನ್ಮಥ. ~ಜಾತ
= ತಾನರೆ; ಕಮಲ.

ಶಂಭು (ನಾ). ೧. ಸುಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡು
ವುದು. ೨. ಸಂತೋಷವಾಗಿರುವವನು.
೩. ಬ್ರಹ್ಮ. ೪. ವಿಷ್ಣು. ೫. ಶಿವ.
೬. ಯುಧಿಷ್ಠಿರ. ೭. ಅರ್ಹಂತ.

ಶಕ (ನಾ). ೧. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾಲದಿಂದ
ಆರಂಭಿಸುವ ಕಾಲಗಣನೆ; ಯುಗಾರಂಭ.
೨. ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಕಾಲ. ~ವರ್ಷ
= ಶಾಲಿವಾಹನ ಮೊದಲಾದ ಕಾಲಗಣನೆಯ
ಪ್ರಾರಂಭದ ವರ್ಷ.

ಶಕಟ (ನಾ). ೧. ರಥ; ಬಂಡಿ; ಗಾಡಿ.
೨. ಕೃಷ್ಣನಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ
ಹೆಸರು. ೩. ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು; ರೋಹಿಣಿ.

ಶಕಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಚೂರು; ತುಂಡು.
೨. ತಲೆಯ ಬುರುಡೆ; ಕಪಾಲ. ೩. ತೊಗಟೆ;
ಹೊರಚಿವು. ೪. ಚರ್ಮ; ತೊಗಲು.

ಶಕುಂತ (ನಾ). ೧. ಹಕ್ಕಿ; ಪಕ್ಷಿ. ೨. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಡೇಗೆ. ೩. ಸಣ್ಣ ಜಾತಿಯ ಗೂಬೆ;
ಹಾಲಕ್ಕಿ.

ಶಕುತಿ = ಶಕ್ತಿ.

ಶಕುನ (ನಾ). ೧. ಹಕ್ಕಿ; ಪಕ್ಷಿ. ೨. ಭವಿಷ್ಯ
ವನ್ನು ಹೇಳುವುದೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿರುವ
ಹಕ್ಕಿ; ಉಳಿಗ; ಸಗುಣ. ೩. ಮುಂದಾಗು
ವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು; ನಿಮಿತ್ತ. ~ಇಗ
= ಶಕುನಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು
ಹೇಳುವವನು.

ಶಕುನಿ ೧. = ಶಕುಂತ. ೨. ಕಾರವರ ಸೋದರ
ಮಾವ. ೩. ಭೇದೋಪಾಯ ನಿಪುಣ.
೪. ಮೋಸಗಾರ; ವಂಚಕ.

ಶಕುಲ(ಳ) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮಿಾನು.

ಶಕ್ಯಶ್ರು (ನಾ). ೧. ಸಗಡೆ. ೨. ಮಲ;
ಅನೇಧ್ಯ.

ಶಕೆ = ಶಕ.

ಶಕ್ಯುಲಿ = ಚಕ್ಯುಲಿ.

ಶಕ್ತ (ನಾ). ೧. ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು; ಬಲಿಷ್ಠ.
೨. ಶೂರ. (ಗು). ೩. ಶಕ್ತಿಯಿಂದ
ಕೂಡಿದ; ಬಲಿಷ್ಠವಾದ. ೪. ದಕ್ಷತೆಯುಳ್ಳ.

ಶಕ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಕೆಚ್ಚು; ಬಲ. ೨. ಪ್ರತಿಭೆ.
೩. ದುರ್ಗೆ; ಪಾರ್ವತಿ. ೪. ಈಟಿ; ಸಬಳ.
~ಕು(ಗು)ಂದು = ಬಲ ಕಡಮೆಯಾಗು;
ಬಲಹೀನವಾಗು. ~ತ್ರಯ = ರಾಜನಲ್ಲಿರ
ಬೇಕಾದ ಪ್ರಭು, ಮಂತ್ರ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹ
ಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಶಕ್ತಿಗಳು. ~ಪಾಣಿ
= ಈಟಿಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವವನು;
ಷಣ್ಮುಖ.

ಶಕ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸಾಧ್ಯವಾದುದು. (ಗು).
೨. ಮಾಡಬಹುದಾದ; ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹು
ದಾದ.

ಶಕ್ರ (ನಾ). ೧. ಬಲಿಷ್ಠ; ಬಲಾಢ್ಯ.
೨. ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯ; ಇಂದ್ರ.
೩. ವಿಷ್ಣು. ೪. ಯಮ. ೫. ಪರ್ಣಶಾಲೆ;
ಎಲೆಮನೆ. ~ಅಶಿ = ಇಂದ್ರನ ದಿಕ್ಕು;
ಪೂರ್ವ. ~ಚಾಪ = ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು;
ಇಂದ್ರಚಾಪ. ~ತನುಜ = ೧. ಇಂದ್ರನ

ಮಗ. ೨. ಜಯಂತ. ೩. ಅರ್ಜುನ.

೪. ನಾಲಿ. ~ ಧನು = ಶಕ್ರಜಾಪ.

ಶಕ್ತರಿ (ನಾ). ೧. ಅಕ್ಷರಭಂಡಸ್ಥಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಪ್ರಕಾರ. ೨. ಹಸು; ಗೋವು. ೩. ವೇದಾಂತ.

ಶತ (ನಾ). ೧. ಔದ್ಧತ್ಯ; ಉದ್ಧಟಿತನ.

೨. ನೋಸ; ಕಪಟ. ೩. ಉದ್ಧಟಿ.

೪. ನೋಸಗಾರ; ಕಪಟ. ೫. ಮೂರ್ಖ;

ದಡ್ಡ. (ಗು). ೬. ಕಟ್ಟ; ದುಷ್ಟ. ೭. ಕಪಟ

ದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಶಣಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ; ಸಣಬು;

ಪುಂಡಿ. ~ ಸೂತ್ರ = ಸಣಬಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ

ಹಗ್ಗ, -ಬಲೆ.

ಶತ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ; ನೂರು.

(ಗು). ೨. ಅಧಿಕವಾದ; ಅನೇಕ. ~ ಅಂಗ

= ರಥ; ಬಂಡಿ. ~ ಅಂಬಕ = ಅನೇಕ

ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನು; ಇಂದ್ರ. ~ ಕೋಟಿ

= ೧. ನೂರು ಕೋಟಿ. ೨. ನೂರು ಅಲಗು

ಗಳುಳ್ಳ ಇಂದ್ರನ ವಜ್ರಾಯುಧ. ~ ಕ್ರಶು

= ೧. ನೂರು ಯಾಗಗಳು. ೨. ನೂರು

ಯಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವನು; ಇಂದ್ರ.

~ ಥಿ(ಚ್ಚಿ)ದ್ರ = ಅನೇಕ ರಂಧ್ರಗಳಿಂದ

ಕೂಡಿದುದು. ~ ದಲ(ಳ) = ಅನೇಕ

ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುವು;

ಶಾವರೆ. ~ ಪತ್ರ = ೧. ನವಿಲು.

೨. ಸೇವಂತಿಗೆ. ೩. = ಶತದಲ. ~ ಪರ್ವ

= ಅನೇಕ ಗಿಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದು;

ಬಿದಿರು. ~ ಮುಖ = ಶತಕ್ರಮ. ~ ಮಾನ

= ೧. ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ, -ಅವಧಿ.

೨. ನೂರರ ಅಳತೆ. ~ ಮೂರ್ಖ = ಬಹಳ

ಪಡ್ಡ; ಅತಿಮೂರ್ಖ.

ಶತಕ (ನಾ). ೧. ನೂರರ ಗುಂಪು, -ಮೊತ್ತ.

೨. ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿ; ಶತಮಾನ.

೩. ನೂರು ಬಿದಿ ಪದ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ

ಶಾನ್ಯರೂಪ.

ಶತಭಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಯುಧ;

ಭಿರಂಗಿ; ತೋಪು.

ಶತಪದ (ನಾ). ನೂರು ಹೆಜ್ಜೆ ನಡೆಯುವುದು;

ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ತಿರುಗುವುದು, -ಆಡ್ಡಾಡುವುದು.

ಶತಪದಿ (ನಾ). ನೂರು ಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ ಹುಳು;

ಝರಿ; ಲಕ್ಷ್ಮೀಚೇಕು.

ಶತರಂಜಿ (ನಾ). ವಿವಿಧ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ

ರತ್ನಗಂಬಳಿ.

ಶತಾಯು (ನಾ). ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ

ಬದುಕುವವನು.

ಶತಾವರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಸ್ಯ;

ಅಷಾಢಿ.

ಶತ್ರು (ನಾ). ಹಗೆ; ವೈರಿ.

ಶತ್ರುಂಜಯ (ನಾ). ೧. ವೈರಿಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲು

ವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ಹೋಮ ಮುಂತಾದ

ವಿಧಿ. ೨. ದ್ರುಪದನ ಮಗ. ೩. ಒಂದು

ಪರ್ವತದ ಹೆಸರು.

ಶನಿ (ನಾ). ನವಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ~ ಕಾಟ

= ೧. ಶನಿಗ್ರಹದಿಂದಂಟಾಗುವ ದೀರ್ಘ

ಕಾಲದ ಹಿಂಸೆ. ೨. ಹಿಂಸೆ; -ಹೀಡೆ.

~ ವಾರ = ವಾರದ ವಿಳುವಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಶನೈಕ್ಯರ (ನಾ). ಸಿದ್ಧಾನವಾಗಿ ಚಲಿಸುವ ಗ್ರಹ;

ಶನಿ.

ಶಪಥ (ನಾ). ೧. ದೃಢಸಂಕಲ್ಪ; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ.

೨. ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಆಣೆ;

ಪ್ರಮಾಣ. ೩. ಶಾಪ.

ಶಪನ (ನಾ). ೧. ಶಾಪ. ೨. ಆಣೆ; ಪ್ರಮಾಣ.

೩. ಬಯ್ಲುಳು; ನಿಂದೆ.

ಶಪಿಸು = ಶಪಿಸು.

ಶಪಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಶಾಪಕೊಡು; ಶಾಪಕ್ಕೆ

ಗುರಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ೨. ಬಯ್ಯು;

ನಿಂದಿಸು.

ಶಫ (ನಾ). ಗೊರಸು; ಕೊಳಗಾ.

ಶಫರ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು.

ಶಬ = ಶವ.

ಶಬರ (ನಾ). ೧. ಬೇಡ; ಕಿರಾತ. ೨. ಶಿವ.

ಶಬರಿ (ನಾ). ಬೇಡಿತಿ; ಕಿರಾತೆ.

ಶಬಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ನಾನಾ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದು. ೨. ಜುಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದು. (ಗು). ೩. ನಾನಾ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ. ೪. ಜುಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಶಬ್ದ (ನಾ). ೧. ಧ್ವನಿ; ನಾದ. ೨. ಸದ್ದು; ಸಪ್ತಳ. ೩. ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಅಕ್ಷರಗಳ ಸಮುದಾಯ; ಪದ. ~ಅಲ(ಳ)ಂಕಾರ = ಅನುಪ್ರಾಸ, ಯಮಕ ಮುಂತಾದ ಶಬ್ದಪ್ರಧಾನವಾದ ಅಲಂಕಾರಗಳು. ~ಕೋಶ = ಪದಗಳನ್ನು ಅಕಾರಾದಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಗ್ರಂಥ; ನಿಘಂಟು. ~ಚಿತ್ರ = ಶಬ್ದಗಳ ಮೂಲಕ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿದ ವಸ್ತು ಅಥವಾ ವಿಷಯ. ~ವಿದ್ಯೆ = ವ್ಯಾಕರಣಶಾಸ್ತ್ರ. ~ಸಂಗ್ರಹ = ಪದಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವುದು.

ಶಬ್ದಜ್ಞ (ನಾ). ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಬಲ್ಲವನು; ವೈಯಾಕರಣ.

ಶಬ್ದವೇದಿ = ಶಬ್ದಜ್ಞ.

ಶಬ್ದವೇದಿ (ನಾ). ೧. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಿರುವ ವಸ್ತುವಿನ ಕಡೆಗೆ, ಕೇವಲ ಶಬ್ದವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬಾಣವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವವನು. ೨. ಶಬ್ದ ಬಂದ ಕಡೆಗೆ ಬಾಣವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ವಿದ್ಯೆ.

ಶಮ (ನಾ). ೧. ನೆಮ್ಮದಿ; ಶಾಂತಸ್ಥಿತಿ. ೨. ಆತ್ಮಸಂಯಮ; ಮನೋನಿಗ್ರಹ.

ಶಮನ (ನಾ). ೧. (ರೋಗ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು) ಗುಣಪಡಿಸುವಿಕೆ, -ಪರಿಹರಿಸುವಿಕೆ.

೨. ಸಮಾಧಾನಮಾಡುವಿಕೆ; ಶಾಂತಗೊಳಿಸುವಿಕೆ. ೩. ನೆಮ್ಮದಿ; ಸಮಾಧಾನ. ೪. ನಾಶ; ಹಾಳು. ೫. ಯಮ.

ಶಮಲ (ನಾ). ೧. ಮಲ; ಅಮೇಧ್ಯ.

೨. ಪಾಪ; ದೋಷ; ಕುಂದು.

ಶಮಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ; ಬಣ್ಣ; ಜಂದಿ. ೨. ಶಾಂತಗುಣವುಳ್ಳವನು; ಯೋಗಿ.

ಶಮೆ = ಶಮ. ~ಇಸು = ೧. ಶಾಂತಗೊಳ್ಳು.

೨. ಶಾಂತಗೊಳಿಸು; - ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸು.

೩. ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸು.

ಶಮೈ (ನಾ). ೧. ನೇಗಿಲಿನ ಗೂಟ, -ಬೆಣೆ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಾಳವಾದ್ಯ.

ಶಯನ (ನಾ). ೧. ವಿಶ್ರಮಿಸುವುದು.

೨. ಮಲಗುವುದು; ನಿದ್ರಿಸುವುದು. ೩. ನಿದ್ರೆ.

೪. ಹಾಸುಗೆ; ಗಾದಿ. ೫. ಕೂಟ;

ಸಂಘೋಗ. ~ಇಸು = ೧. ವಿಶ್ರಮಿಸು.

೨. ಮಲಗು; ನಿದ್ರೆಮಾಡು. ~ಗೃಹ

= ಶಯ್ಯಾಗೃಹ. ~ಸದನ = ಶಯ್ಯಾಗೃಹ.

ಶಯು (ನಾ). ಹೆಬ್ಬಾವು; ಅಜಗರ.

ಶಯ್ಯಾಗೃಹ (ನಾ). ಮಲಗುವ ಮನೆ; ಸೆಜ್ಜೆ ಮನೆ.

ಶಯೈ (ನಾ). ೧. ಹಾಸುಗೆ; ಸೆಜ್ಜೆ. ೨. ನಿದ್ರೆ.

ಶರ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು;

ಲಾಳ. ೨. ಬಾಣ; ಸರಳು. ೩. ಹಾಲಿನ ಕೆನೆ.

೪. ನೀರು; ಉದಕ. ೫. ಸರೋವರ;

ಕೊಳ. ೬. = ಶರಪಟ್ಟಿ. ~ಜನ್ಮ = ಲಾಳದ

ಕಡ್ಡಿಯ ಪೊದರನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು;

ಷಣ್ಮುಖ. ~ನಿಧಿ = ೧. ನೀರಿಗೆ ಆಶ್ರಯ

ಸ್ಥಾನವಾದುದು; ಸಮುದ್ರ. ೨. ಬಾಣಗಳಿಗೆ

ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನವಾದುದು; ಬತ್ತಳಿಕೆ;

ಮೂಡಿಗೆ. ~ಪಂಜರ = ೧. ಬಾಣಗಳಿಂದ

ರಚಿಸಿದ ಗೂಡು, -ಹಂಜರ. ೨. ಬಾಣಗಳ

ಸಮೂಹ. ~ವರ್ಷ = ಮಳೆಯಂತೆ ಒಂದೇ

ಸಮನೆ ಬಿಡುವ ಬಾಣಗಳ ಸಮೂಹ.

~ಪಟ್ಟಿ = ಕನ್ನಡದ ಅರು ಪಟ್ಟಿದಿಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು. ~ಸಂಧಾನ = ಬಾಣವನ್ನು

ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೂಡುವುದು. ~ಸಂನ್ಯಾಸ
= ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸು
ವುದು. ~ಸ್ತಂಭ = ಲಾಳದ ಕಡ್ಡಿ;
ಜೊಂಡು.

ಶರಚ್ಛಂದ್ರ (ನಾ). ಶರದೃತುವಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡುವ
ಚಂದ್ರ.

ಶರಣಿ (ನಾ). ೧. ಕಾಪಾಡುವವನು; ಪಾಲಕ.

೨. ಕಾಪು; ರಕ್ಷಣೆ. ೩. ಆಶ್ರಯವನ್ನು
ಬಯಸಿದವನು; ಮರೆಹೊಕ್ಕವನು. ೪. ಭಕ್ತ.

೫. ಶೈವ; ವಿರಕ್ತ; ಜಂಗಮ. ೬. ಮನೆ;
ವಾಸಸ್ಥಳ. ~ಆರ್ಥಿ = ೧. ವಂದನೆ;

ನಮಸ್ಕಾರ. ೨. = ಶರಣಾಗತ. ~ಆಗತ
= ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಬೇಸುವವನು. ~ಆಗತಿ

= ೧. ಮೊರೆ ಹೋಗುವುದು; ಆಶ್ರಯವನ್ನು
ಬಯಸುವುದು. ೨. ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿ
ಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಶರಣು (ನಾ). ೧. ರಕ್ಷಣೆ; ಕಾಪು. ೨. ವಂದನೆ;
ನಮಸ್ಕಾರ. ~ಬೀಳು = ಶರಣುಹೊಡೆ.

~ಹೊಗು = ಶರಣು ಬೀಳು; ಮೊರೆ
ಹೋಗು. ~ಹೊಡೆ = ೧. ಮೊರೆಹೋಗು.

೨. ನಮಸ್ಕರಿಸು.

ಶರಣೆ (ನಾ). ಶಿವಭಕ್ತ.

ಶರಣ್ಯ (ನಾ). ೧. ರಕ್ಷಿಸಲು ತಕ್ಕವನು;
ಕಾಪಾಡಲು ಯೋಗ್ಯನಾದವನು. ೨. ರಕ್ಷಣೆ.

೩. ಮನೆ; ಆವಾಸ. (ಗು). ೪. ಕಾಪಾಡಲು
ತಕ್ಕದಾದ; ರಕ್ಷಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

ಶರತ್ಕಾಲ (ನಾ). ಮಳೆಗಾಲದ ಅನಂತರದ
ಕಾಲ; ಆಶ್ವಯುಜ, ಕಾರ್ತಿಕಮಾಸಗಳ
ನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುವ ಕಾಲ.

ಶರದ ೧. = ಶರತ್ಕಾಲ. ೨. ವರ್ಷ; ಸಂವತ್ಸರ.

ಶರದೃತು = ಶರತ್ಕಾಲ.

ಶರಧಿ ೧. = ಶರನಿಧಿ. ೨. ಕಾಡು; ಅಡವಿ.

~ಶಯನ = ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರು

ವವನು; ವಿಷ್ಣು. ~ಸಂಭವ = ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ

ಹುಟ್ಟಿದವನು; ಚಂದ್ರ. ~ಸುಶಿ

= ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳು; ಲಕ್ಷ್ಮಿ.

ಶರಬತ್ತು = ಪರಬತ್ತು.

ಶರಭ (ನಾ). ೧. ಎಂಟು ಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು
ಶಾಲ್ಪನಿಕ ಪ್ರಾಣಿ. ೨. ಶಿವನ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು; ವೀರಭದ್ರ. ~ರಿಪು = ಗಂಡ
ಭೇರುಂಡ.

ಶರಾಬು (ನಾ). ಮದ್ಯ; ಸುರೆ.

ಶರಾಯಿ = ಪರಾಯಿ.

ಶರಾವ = ಶ್ರಾವೆ.

ಶರಾವೆ = ಶ್ರಾವೆ.

ಶರೀಫ (ನಾ). ೧. ಸಭ್ಯಮನುಷ್ಯ; ಕುಲೀನ.
೨. ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಮುಖಂಡ.

ಶರೀರ (ನಾ). ಮೈ; ದೇಹ. ~ತ್ಯಾಗ
= ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಡುವುದು; ಮರಣ
ಹೊಂದುವುದು. ~ದಂಡನೆ = ಪ್ರತೋಷ

ವಾಸಗಳಿಂದ ದೇಹವನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದು.

~ಧರ್ಮ = ದೇಹದ ಸ್ವಭಾವ, -ಪ್ರಕೃತಿ.

ಶರೀರಜ (ನಾ). ೧. ಮಗ; ಪುತ್ರ. ೨. ಆನೆ;

ಬಯಕೆ. ೩. ರೋಗ; ಕಾಯಿಲೆ.

ಶರೀರಿ (ನಾ). ೧. ಶರೀರವುಳ್ಳದು; ಮನುಷ್ಯ,
ಪ್ರಾಣಿ ಮುಂತಾದುವು. ೨. ದೇಹವನ್ನು
ಧರಿಸುವವನು; ಆತ್ಮ.

ಶರ್ಕರಾವರ್ತ (ನಾ). ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿದ ಸುಂಟರಗಾಳಿ.

ಶರ್ಕರೆ (ನಾ). ೧. ಕಬ್ಬಿನಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ
ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿ ಪದಾರ್ಥ; ಸಕ್ಕರೆ.

೨. ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಲು; ನೊರಣು.

ಶರ್ಮ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷ; ಅನಂದ.

೨. ಆಶ್ರಯ; ಆಸರೆ. (ಗು). ೩. ಸಂತೋಷ
ವನ್ನು ಕೊಡುವ.

ಶರ್ವ (ನಾ). ಶಿವ; ಶಂಕರ.

ಶರ್ವರಿ (ನಾ). ಇರುಳು; ರಾತ್ರಿ.

ಶರ್ವಾಣಿ (ನಾ). ಶಿವ; ಶಾರ್ವತಿ.

ಶಲ (ನಾ). ಮುಳ್ಳುಹಂದಿಯ ಮೈಮೇಲಿರುವ
ಮುಳ್ಳು.

ಶಲದಿ (ನಾ). ೧. ಜೇಡರ ಹುಳು ; ಸಲದಿ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮರೋಗ.

ಶಲಭ (ನಾ). ೧. ಮಿಡಿತೆ ; ಪತಂಗ. ೨. ದೀಪದ
ಹುಳು ; ಮಿಂಚುಹುಳು.

ಶಲಾಕೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ ;
ಸಲಾಕೆ. ೨. ಸೂಜಿ, ಮೊಳೆ ಮುಂತಾದ
ಮೊನೆಯುಳ್ಳ ವಸ್ತು. ೩. ಮೂಳೆ ;
ಎಲುಬು. ೪. ಸರಳು ; ಕಂಬಿ.

ಶಲಾಟು (ನಾ). ೧. ಎಳೆಯ ಕಾಯಿ ; ಮಿಡಿ.

೨. ಒಣಗಿದ ಕಾಯಿ ; ವಾನ. (ಗು).

೩. ಎಳೆಯದಾದ ; ಬಲಿಯವ.

ಶಲ್ಯ (ನಾ). ತುಂಡು ; ಜೂರು. ೨. ತೋಗಟಿ ;
ಸಿಪ್ಪೆ ; ಚಿಕ್ಕೆ. ೩. ಮಿಾನಿನ ಚಿಪ್ಪು.

ಶಲ್ಯ (ನಾ). ೧. ಈಟಿ ; ಸಲಾಕೆ. ೨. ಜೊಪಾದ
ಮೊನೆಯುಳ್ಳ ವಸ್ತು. ೩. ಮುಳ್ಳುಹಂದಿ.
೪. ತುಂಡು ; ಜೂರು. ೫. ತೊಂದರೆ ;
ಗಂಜಾಂತರ. ೬. ಹೊದೆಯುವ ತೆಳ್ಳಗಿನ
ವಸ್ತ್ರ ; ಉತ್ತರಿಯ. ೭. ಮದ್ಯವೇಶದ
ದೊರೆಯ ಹೆಸರು.

ಶವ (ನಾ). ಹೆಣ ; ಕುಣಸ. ~ಪರೀಕ್ಷೆ
= (ಸಾವಿಗೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು
ಮಾಡುವ) ಹೆಣದ ವೈದ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆ.
~ಸಂಸ್ಕಾರ = ಮರಣಾನಂತರ ದೇಹವನ್ನು
ಒಪ್ಪಮಾಡುವುದು ; ಹೂಳುವುದು ಅಥವಾ
ಸುಡುವುದು.

ಶತ ೧. = ಶತಕ. ೨. ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿರುವ ಮೊಲ
ದಾಕಾರದ ಗುರುತು. ~ಅಂಕ = ಮೊಲದ
ಗುರುತನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನು ; ಚಂದ್ರ.

ಶತಕ (ನಾ). ಮೊಲ.

ಶಶಿ (ನಾ). ಚಂದ್ರ. ~ಕಾಂತ = ಚಂದ್ರ

ಕಾಂತ. ~ಮಣಿ = ಚಂದ್ರಕಾಂತ.

~ಮೂಲಿ(ಳಿ) = ಶಶಿಜೂಡ.

ಶಶಿಜೂಡ (ನಾ). ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನನ್ನು
ಧರಿಸಿದವನು ; ಶಿವ.

ಶಘ್ನಲಿ = ಚಕ್ಕಲಿ.

ಶಸ್ತ್ರ (ಗು). ೧. ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ. ೨. ಸ್ತುತಿ
ಮಾಡಿದ ; ಹೊಗಳಲ್ಪಟ್ಟ. ೩. ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ.

ಶಸ್ತ್ರ (ನಾ). ಆಯುಧ. ~ಆಗಾರ = ಆಯುಧ
ಗಳನ್ನಿಡುವ ಕಟ್ಟಡ. ~ಚಿಕಿತ್ಸೆ = ರೋಗ
ಅಥವಾ ಅಂಗವಿಕಲತೆಯನ್ನು ಶಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ
ಗುಣಪಡಿಸುವಿಕೆ. ~ವೈದ್ಯ = ೧. ಶಸ್ತ್ರಗಳ
ಸಹಾಯದಿಂದ ದೇಹದ ತೊಂದರೆ, ರೋಗ
ಮುಂತಾದವನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವವನು.
೨. = ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆ.

ಶಹ (ನಾ). ೧. ಉತ್ತೇಜನ ; ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ.

೨. = ಪಹ.

ಶಹನಾಯಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಊದುವ
ವಾದ್ಯ.

ಶಹಭಾಸ್ (ನಾ). ಒಂದು ಕೊಂಡಾಟದ
ಮಾತು.

ಶಹರ್(ರು) (ನಾ). ಪಟ್ಟಣ ; ನಗರ.

ಶಹಾಮ್ಯಗ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ ;
ಉಪ್ಪು. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ರಣಹದ್ದು.

ಶಾಂಡಿಲ್ಯಕ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಮರ ; ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿ. ೨. ಒಬ್ಬ ಮನೆಯ
ಹೆಸರು.

ಶಾಂತ (ನಾ). ೧. ಕಾವ್ಯದ ನವರಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

೨. ಪ್ರಶಾಂತತೆ ; ಕ್ಷೋಭೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.

೩. ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದವನು ;

ಯೋಗಿ. (ಗು). ೪. ಸಮಾಧಾನಗೊಂಡ ;

ಉಪಶಮನಗೊಂಡ. ೫. ಮಾನವಾದ ;

ಸದ್ವಿಲ್ಲದ.

ಶಾಂತಿ (ನಾ). ೧. ಮಾನ ; ನೀರವತೆ.

೨. ನೆಮ್ಮದಿ ; ಸಮಾಧಾನ. ೩. = ಶಾಂತಿ

ಕರ್ಮ. ~ಕರ್ಮ. = ಅನಿಷ್ಟಪರಿಹಾರ

ಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ಜಪ, ಹೋಮ

ಮುಂತಾದುವು. ~ಪಾಲಕ = ನೆಮ್ಮದಿ

ಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ನಿಯುಕ್ತನಾದವನು.

ಶಾಂಭರಿ (ನಾ). ಇಂದ್ರಜಾಲ ; ಕಣ್ಣುಟ್ಟು.

ಶಾಂಭವ (ಗು). ಶಿವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಶಾಂಭವಿ (ನಾ). ಪಾರ್ವತಿ.

ಶಾಕ (ನಾ). ೧. ತರಕಾರಿ ; ಕಾಯಿಪಲ್ಯ.

೨. ವ್ಯಂಜನಪದಾರ್ಥ ; ಮೇಲೋಗರ.

೩. ಬಿಸಿ ; ಕಾವು ; ಸೇಕ. ೪. ಶಕ್ತಿ ;

ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ~ಆಹಾರ = ಸನ್ಯಾಹಾರ.

~ಶಾಕಟಿ = ತರಕಾರಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಭೂಮಿ ; ತರಕಾರಿ ತೋಟ.

ಶಾಕಟಿ (ನಾ). ೧. ನೋಗಕ್ಕೆ ಹೂಡಿದ ಎತ್ತು,

ಕೋಣ ಮುಂತಾದುವು. ೨. ಭೂಮಿ ;

ಕ್ಷೇತ್ರ. (ಗು). ೩. ಬಂಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಶಾಕಾಹಾರಿ (ನಾ). ಸಸ್ಯಗಳಿಂದ ದೊರೆಯುವ

ಆಹಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೇವಿಸುವವನು ;

ಸನ್ಯಾಹಾರಿ.

ಶಾಕಿಣಿ (ನಾ). ಒಂದು ಪ್ಲುದ್ರದೇವತೆ.

ಶಾಕ್ತ (ನಾ). ೧. ಶಕ್ತಿದೇವತೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸು

ವವನು ; ದುರ್ಗೆಯ ಉಪಾಸಕ. (ಗು).

೨. ದುರ್ಗೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಶಾಕ್ತರ (ನಾ). ಎತ್ತು ; ಗೋಳಿ.

ಶಾಖ (ನಾ). ೧. ತರಕಾರಿ. ೨. ಕೊಂಬೆ ;

ಗೆಲ್ಲು. ೩. ಬಿಸಿ ; ಉಷ್ಣತೆ. ~ಮಾಪಕ

= ಉಷ್ಣದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಸಾಧನ.

ಶಾಖಾಚರ (ನಾ). ಕೊಂಬೆಯಿಂದ ಕೊಂಬೆಗೆ

ಓಡಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿ ; ಕೋತಿ.

ಶಾಖೆ (ನಾ). ೧. ಕೊಂಬೆ ; ಬೊಂಗೆ.

೨. ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದರ ವಿಭಾಗ ; ಉಪಸಂಸ್ಥೆ.

೩. ಪಂಗಡ ; ಪಕ್ಷ.

ಶಾಖಿ (ನಾ). ೧. ಬಟ್ಟೆ ; ವಸ್ತ್ರ. ೨. ಸಂನ್ಯಾಸಿ

ಗಳು ಉಡುವ ಕೆಂಪುಬಟ್ಟೆ ; ಕಾವಿ ;

ಕಾಪಾಯ.

ಶಾತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಬೆಡ್ಡತ್ಯ ; ಧೂರ್ತತ್ಯ.

೨. ಮೋಸ ; ಕಪಟ.

ಶಾಡ್ವಲ (ನಾ). ಹಸುರು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು.

ಶಾಣ (ನಾ). ೧. ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯುವ ಕಲ್ಲು.

೨. ಒರೆಗಲ್ಲು. ೩. ಜಾಣ ; ಬುದ್ಧಿವಂತ.

ಶಾಣೆ (ನಾ). ಜಾಣೆ.

ಶಾತ (ಗು). ೧. ಹರಿತವಾದ ; ಚೂಪಾದ.

೨. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ; ನವುರಾದ. ೩. ಕೃತ

ವಾದ ; ಸೊರಗಿದ. ೪. ಸುಂದರವಾದ.

ಶಾತಕುಂಭ (ನಾ). ಚಿನ್ನ ; ಹೊನ್ನು.

ಶಾಪ್ರವ (ನಾ). ೧. ವೈಷ ; ಹಗತನ.

೨. ವೈರಿ ; ಹಗೆ. ೩. ಶತ್ರುಸಮೂಹ.

(ಗು). ೪. ಶತ್ರುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಶಾದ (ನಾ). ೧. ಎಳೆಯ ಹುಲ್ಲು. ೨. ಕೆಸರು ;

ಪಂಕ.

ಶಾಡ್ವಲ = ಶಾಡ್ವಲ.

ಶಾನುಭಾಗ (ನಾ). ಹಳ್ಳಿಯ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನು

ಬರೆಯುವವನು ; ಸೇನಬೋನ ; ಕುಲಕರ್ಣಿ.

ಶಾನುಭೋಗಿ = ಶಾನುಭಾಗ. ~ಇಕೆ = ಸೇನ

ಬೋನನ ಕೆಲಸ ; ಲೆಕ್ಕಪತ್ರವನ್ನು

ಬರೆಯುವುದು.

ಶಾಪ (ನಾ). ೧. ಕೆಡುಕಾಗಲೆಂದು ಬಯಸಿ

ಹೇಳುವ ಮಾತು. ೨. ನಿಂದೆ ; ಬಯ್ಯುಳು.

~ಇಸು = ೧. ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಡು ; ಶಪಿಸು.

೨. ಬಯ್ಯು ; ನಿಂದಿಸು. ~ಗ್ರಸ್ತ = ಶಾಪ

ವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು. ~ಮೋಕ್ಷ =

ಶಾಪದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವುದು.

~ವಿನೋಚನೆ = ಶಾಪಮೋಕ್ಷ.

ಶಾಖ = ಶಾಖಕ.

ಶಾಖಕ (ನಾ). (ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಾಣಿಯ)

ಮರಿ ; ಪೋತ.

ಶಾಖರ (ನಾ). ೧. ಇಂದ್ರಜಾಲ ; ಕಣ್ಣುಟ್ಟು.

೨. ಬೇಡ ; ಕಿರಾತ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ಮರ. (ಗು). ೪. ಬೇಡನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಶಾಬ್ದಿಕ (ನಾ). ೧. ವ್ಯಾಕರಣಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿದವನು ; ವೈಯಾಕರಣ. (ಗು). ೨. ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೩. ಬಾಯಿನೂತನ ; ಅಡುನೂತನ.

ಶಾಮು = ಶ್ಯಾಮು.

ಶಾಮುಕ (ಗು). ಅಡಗಿಸುವ ; ಕಡಮೆಮಾಡುವ.

ಶಾಮೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ ಗೆಡ್ಡೆ ; ಸಾಮೆ.

ಶಾಯಿ (ನಾ). ಮಸಿ ; ಇಂಕು.

ಶಾರದ (ಗು) ೧. ಶರತ್ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

೨. ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ; ಶ್ವೇತವರ್ಣದ.

~ನೀರದ = ಶರತ್ಕಾಲದ ಬಿಳಿಯ ಮೋಡ.

ಶಾರದೆ (ನಾ). ವಿದ್ಯೆಯ ಅಧಿದೇವತೆ ; ಸರಸ್ವತಿ.

ಶಾರಿ (ನಾ). ಪಗಡೆ ಅಥವಾ ಚದುರಂಗದಾಟದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕಾಯಿ. ~ಫಲಕ = ಪಗಡೆಯ ಅಥವಾ ಚದುರಂಗದಾಟದ ಹಾಸು.

ಶಾರೀರ (ನಾ). ೧. ನಾಡಮಾಧುರ್ಯ. (ಗು).

೨. = ಶಾರೀರಿಕ.

ಶಾರೀರಕ (ನಾ). ೧. ದೇಹ. ೨. ಮಗು ; ಶಿಶು.

೩. ಆತ್ಮ. (ಗು). ೪. = ಶಾರೀರಿಕ.

ಶಾರೀರಿಕ (ಗು). ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ; ದೈಹಿಕ. ~ಶಿಕ್ಷಣ = ವ್ಯಾಯಾಮ ; ಕಸರತ್ತು.

ಶಾರ್ಙ್ಗ (ನಾ). ೧. ಬಿಲ್ಲು. ೨. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಿಲ್ಲು. (ಗು). ೩. ಕೊಂಬಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ.

ಶಾರ್ದೂಲ (ನಾ). ೧. ಹುಲಿ ; ವ್ಯಾಘ್ರ. ೨. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು. ೩. = ಶಾರ್ದೂಲ ವಿಕ್ರೀಡಿತ. ~ವಿಕ್ರೀಡಿತ = ಅಕ್ಷರವೃತ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಶಾರ್ವರಿ ೧. = ಶರ್ವರಿ. ೨. ಆರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೩. ಶಕ್ತಿದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು.

ಶಾಲ (ನಾ). ೧. ಮರ ; ವೃಕ್ಷ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ಅಂಟು. ೩. ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆ, ಪ್ರಾಕಾರ. ೪. ಶಕ್ತಿ ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. (ಗು). ೫. ವಿಸ್ತಾರವಾದ ; ವಿಶಾಲವಾದ. ~ಭಂಜಿಕೆ = ೧. (ಮರದ) ಗೊಂಬೆ, ಪುತ್ಥಳಿ. ೨. ಸೂಳೆ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಟ.

ಶಾಲಿ(ಳಿ) (ನಾ). ಬತ್ತ ; ನೆಲ್ಲು. ~ಅಕ್ಷತ = ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆ. ~ಅನ್ನ = ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಬೇಯಿಸಿ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ. ~ವನ = ಶಾಲೇಯ.

ಶಾಲಿಕೆ (ನಾ). ಕಿರುಮನೆ ; ಕೋಣೆ. ಶಾಲಿಹೋತ್ರ (ನಾ). ಕುದುರೆ ; ತುರಗ. ಶಾಲೀನತೆ (ನಾ). ವಿನಯ ; ನಮ್ರತೆ.

ಶಾಲು (ನಾ). ಉಣ್ಣೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹೊದಿಕೆ.

ಶಾಲೂಕ (ನಾ). ಕಮಲದ ಗೆಡ್ಡೆ ; ತಾನರೆ ಗೆಡ್ಡೆ.

ಶಾಲೂರ (ನಾ). ಕಪ್ಪೆ ; ಭೇಕ.

ಶಾಲೆ (ನಾ). ೧. ಸೀರೆ ; ಸೇಲೆ. ೨. ಪಾಠಶಾಲೆ ; ಸ್ಕೂಲು. ೩. ಮನೆ ; ಕಟ್ಟಡ.

ಶಾಲೇಯ (ನಾ). ೧. ಬತ್ತದ ಗೆಡ್ಡೆ.

೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸೊಪ್ಪು.

ಶಾಲ್ಮಲಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ; ಎಲವ ; ಬೂರುಗ.

ಶಾನಂತಿಕೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು.

ಶಾನಂತಿಗೆ = ಶಾನಂತಿಕೆ.

ಶಾವಕ = ಶಾಬಕ.

ಶಾವಿಗೆ (ನಾ). (ಪ್ರಾಯಸ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ) ರವೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಎಳೆಎಳೆಯಾಗಿರುವ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ ; ಸೇವಗೆ. ೨. ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಸೇವಗೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ ಪಾದ್ವೆ.

ಶಾವಿಗೆ (ನಾ). (ಪ್ರಾಯಸ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ) ರವೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಎಳೆಎಳೆಯಾಗಿರುವ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ ; ಸೇವಗೆ. ೨. ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಸೇವಗೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ ಪಾದ್ವೆ.

ಶಾವಿಗೆ (ನಾ). (ಪ್ರಾಯಸ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ) ರವೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಎಳೆಎಳೆಯಾಗಿರುವ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ ; ಸೇವಗೆ. ೨. ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಸೇವಗೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ ಪಾದ್ವೆ.

ಶಾವಿಗೆ (ನಾ). (ಪ್ರಾಯಸ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ) ರವೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಎಳೆಎಳೆಯಾಗಿರುವ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ ; ಸೇವಗೆ. ೨. ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಸೇವಗೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ ಪಾದ್ವೆ.

ಶಾವಿಗೆ (ನಾ). (ಪ್ರಾಯಸ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ) ರವೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಎಳೆಎಳೆಯಾಗಿರುವ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ ; ಸೇವಗೆ. ೨. ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಸೇವಗೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ ಪಾದ್ವೆ.

ಶಾವಿಗೆ (ನಾ). (ಪ್ರಾಯಸ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ) ರವೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಎಳೆಎಳೆಯಾಗಿರುವ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ ; ಸೇವಗೆ. ೨. ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಸೇವಗೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ ಪಾದ್ವೆ.

ಶಾವಿಗೆ (ನಾ). (ಪ್ರಾಯಸ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ) ರವೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಎಳೆಎಳೆಯಾಗಿರುವ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ ; ಸೇವಗೆ. ೨. ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಸೇವಗೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ ಪಾದ್ವೆ.

ಶಾವಿಗೆ (ನಾ). (ಪ್ರಾಯಸ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ) ರವೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಎಳೆಎಳೆಯಾಗಿರುವ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ ; ಸೇವಗೆ. ೨. ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಸೇವಗೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ ಪಾದ್ವೆ.

ಶಾವಿಗೆ (ನಾ). (ಪ್ರಾಯಸ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ) ರವೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಎಳೆಎಳೆಯಾಗಿರುವ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ ; ಸೇವಗೆ. ೨. ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಸೇವಗೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ ಪಾದ್ವೆ.

ಶಾವಿಗೆ (ನಾ). (ಪ್ರಾಯಸ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ) ರವೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಎಳೆಎಳೆಯಾಗಿರುವ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ ; ಸೇವಗೆ. ೨. ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಸೇವಗೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ ಪಾದ್ವೆ.

ಶಾವಿಗೆ (ನಾ). (ಪ್ರಾಯಸ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ) ರವೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಎಳೆಎಳೆಯಾಗಿರುವ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ ; ಸೇವಗೆ. ೨. ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಸೇವಗೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ ಪಾದ್ವೆ.

ಶಾವಿಗೆ (ನಾ). (ಪ್ರಾಯಸ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ) ರವೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಎಳೆಎಳೆಯಾಗಿರುವ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ ; ಸೇವಗೆ. ೨. ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಸೇವಗೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ ಪಾದ್ವೆ.

ಶಾವಿಗೆ (ನಾ). (ಪ್ರಾಯಸ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ) ರವೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಎಳೆಎಳೆಯಾಗಿರುವ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ ; ಸೇವಗೆ. ೨. ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಸೇವಗೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ ಪಾದ್ವೆ.

ಶಾವಿಗೆ (ನಾ). (ಪ್ರಾಯಸ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ) ರವೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಎಳೆಎಳೆಯಾಗಿರುವ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ ; ಸೇವಗೆ. ೨. ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಸೇವಗೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ ಪಾದ್ವೆ.

ಶಾವಿಗೆ (ನಾ). (ಪ್ರಾಯಸ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ) ರವೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಎಳೆಎಳೆಯಾಗಿರುವ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ ; ಸೇವಗೆ. ೨. ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಸೇವಗೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ ಪಾದ್ವೆ.

ಶಾಶ್ವತ (ನಾ). ಗ. ಸ್ವರ್ಗ. ೨. ಶಿವ. (ಗು).

೨. ಸ್ಥಿರವಾದ; ಎಂದೆಂದೂ ಇರುವ.

~ಪದ = ಸ್ಥಿರವಾದ ನೆಲೆ; ಮೋಕ್ಷ.

ಶಾಸಕ (ನಾ). ಗ. ಆಳುವವನು; ಶಾಸನವನ್ನು

ಮಾಡುವವನು. ೨. ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯ.

ಶಾಸನ (ನಾ). ಗ. ಆಳಿಕೆ; ಅಧಿಕಾರವನ್ನು

ಜಾಲಾಯಿಸುವಿಕೆ. ೨. = ಶಾಸ್ತಿ. ೩. ಅಜ್ಞೆ;

ಅಪ್ಪಣೆ. ೪. ತಾಮ್ರದ ತಗಡು ಅಥವಾ ಕಲ್ಲಿನ

ಮೇಲೆ ದಾನ, ದತ್ತಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಬಗೆಗೆ

ಕೊರೆದಿಟ್ಟ ಬರೆಹ. ೫. ಒಪ್ಪಂದ; ಕರಾರು.

~ಮಾಡು = ಶಾಸಿಸು. ~ಸಭೆ = ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ

ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ

ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಸಭೆ; ವಿಧಾನಸಭೆ.

ಶಾಸಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಆಜ್ಞಾಪಿಸು; ಅಪ್ಪಣೆ

ಮಾಡು. ೨. ದಂಡಿಸು; ಶಿಕ್ಷಿಸು. ೩. ಹತೋಟಿ

ಯಲ್ಲಿಡು; ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿಡು.

ಶಾಸೆ = ಶೇಷ.

ಶಾಸ್ತಿ (ನಾ). ಗ. ಶಿಕ್ಷೆ; ದಂಡನೆ. ೨. ನಿಯಮ;

ಕಟ್ಟಳೆ.

ಶಾಸ್ತ್ರ (ನಾ). ಗ. ಸಂಪ್ರದಾಯ; ನಿಯಮ;

ವಿಧಿ. ೨. ಶುಭಾಶುಭಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ

ಆಚರಣೆ. ೩. ವಿಜ್ಞಾನ. ೪. ಮತ, ವಿಜ್ಞಾನ

ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಬರೆದ ಗ್ರಂಥ.

೫. ಮುಂದಾಗುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು;

ಭವಿಷ್ಯ. ~ಅಂಧ = ವಿವೇಚಿಸದೆ ಸಂಪ್ರ

ದಾಯವನ್ನು ನಂಬುವವನು; ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ

ಮೂಢನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವನು.

ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ (ನಾ). ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿದವನು;

ವಿದ್ವಾಂಸ.

ಶಾಸ್ತ್ರ = ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ.

ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ (ಗು). ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾದ;

ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾದ.

ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ (ಗು). ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿ

ಸಲ್ಲಟ್ಟ.

ಶಾಹಿ (ನಾ). ಗ. ಅಧಿಕಾರ; ಹಕ್ಕು. (ಗು).

೨. ರಾಜನಿಗೆ ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಶಿಂಜಿತ (ನಾ). ಗ. ಧ್ವನಿ; ನಾದ. (ಗು).

೨. ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಸಿಂಜಿತ.

ಶಿಂಪು (ನಾ). ಚಿಪ್ಪು; ಸಿಂಪು.

ಶಿಂಪೆ = ಶಿಂಪು.

ಶಿಂಶುಪ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ;

ಅಶೋಕ; ಅಸುಗೆ.

ಶಿಂಶುಮಾರ (ನಾ). ಮೊಸಳೆ; ನೆಗೆಳು.

ಶಿಂಶುಮಾರಕ = ಶಿಂಶುಮಾರ.

ಶಿಕಾರಿ (ನಾ). ಗ. ಬೇಟೆ. ೨. ಬೇಟೆಗೆ ಗುರಿ

ಯಾಗುವ ಪ್ರಾಣಿ.

ಶಿಕ್ಕಾ (ನಾ). ಮುದ್ರೆ; ಮೊಹರು.

ಶಿಕ್ಕ (ನಾ). ಪಾತ್ರ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು

ತೂಗುಹಾಕಲು ಬಳಸುವ ಸಾಧನ; ನೆಲುವು.

ಶಿಕ್ಷಕ (ನಾ). ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವವನು;

ಗುರು; ಉಪಾಧ್ಯಾಯ.

ಶಿಕ್ಷಕಿ (ನಾ). ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವವಳು;

ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿ.

ಶಿಕ್ಷಣ (ನಾ). ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವಿಕೆ.

~ಮಾಧ್ಯಮ = ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ

ಬೋಧಿಸಲು ಬಳಸುವ ಭಾಷೆ. ~ಶಾಖೆ

= ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುವ

ಇಲಾಖೆ. ~ಶುಲ್ಕ = ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ

ಶಾಲೆಗೆ ಅಥವಾ ಗುರುನಿಗೆ

ಕೊಡುವ ಹಣ.

ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹ (ನಾ). ಗ. ದಂಡನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾದ

ವನು. (ಗು). ೨. ದಂಡನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾದ.

ಶಿಕ್ಷಿತ (ನಾ). ಗ. ವಿದ್ವಾಂಸ; ಜಾಣ. (ಗು).

೨. ಕಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

೩. ತಿದ್ದಲ್ಪಟ್ಟ; ಸರಿಗೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ.

ಶಿಕ್ಷೆ (ನಾ). ಗ. ಕಲಿಯುವುದು; ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆ.

೨. ಕಲಿಸುವುದು; ಬೋಧನೆ. ೩. ದಂಡನೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ (ನಾ). ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು; ಬೋಧನೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ (ನಾ). ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು; ಬೋಧನೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ (ನಾ). ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು; ಬೋಧನೆ.

ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಒಂದು
ವೇದಾಂಗ. ~ಇಸು = ೧. ಕಲಿಸು ;
ಜೇಳಿಕೊಡು ; ಬೋಧಿಸು. ೨. ಹತೋಟಿ
ಯಲ್ಲಿಡು ; ನಿಯಂತ್ರಿಸು, ೩. ದಂಡಿಸು ;
ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸು.

ಶಿಖಂಡ (ನಾ). ೧. ಜುಟ್ಟು ; ಶಿಖೆ. ೨. ನವಿಲು
ಮುಂತಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇರುವ
ಮರಾಯಿ ; ಕೊಟ್ಟು. ೩. ತುದಿ ; ಶಿಖರ.
೪. ನವಿಲಿನ ಗರಿ ; ಸೋಗಿ.

ಶಿಖಂಡಿ (ನಾ). ೧. ನವಿಲು ; ಮಯೂರ.
೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಾವು ; ರಾಜಿಲ.
೩. ಸಪ್ತಂಶಕ ; ಪಂಡ. (ಗು). ೪. ಜುಟ್ಟನ್ನು
ಹೊಂದಿರುವ.

ಶಿಖರ (ನಾ). ಮರ, ಬೆಟ್ಟ, ಮುಂತಾದುವುಗಳ
ತುದಿ, -ಅಗ್ರಭಾಗ.

ಶಿಖರಿ (ನಾ). ೧. ತುದಿಯುಳ್ಳುದು ; ಅಗ್ರ
ಭಾಗವುಳ್ಳುದು. ೨. ಪರ್ವತ. ೩. ಮರ.
೪. ಕಾಡು ; ಅರಣ್ಯ. ೫. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಹಕ್ಕಿ ; ಟಿಟ್ಟಿಭ.

ಶಿಖರೀಣಿ (ನಾ). ೧. ಶ್ರೇಷ್ಠಳಾದ ಹೆಂಗಸು.
೨. ಮೊಸರು ಮತ್ತು ಸಕ್ಕರೆಗಳಿಂದ
ತಯಾರಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ.
೩. ಅಕ್ಷರವೃತ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಶಿಖಾಮಣಿ (ನಾ). ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ
ಒಂದು ರತ್ನ ; ಶಿರೋಭೂಷಣ.

ಶಿಖಿ (ನಾ). ೧. ತುದಿ ; ಅಗ್ರ. ೨. = ಶಿಖೆ.
೩. ಜುಟ್ಟನ್ನುಳ್ಳುದು ; ನವಿಲು. ೪. ತಲೆ.
೫. ಮರದ ಅಗ್ರಭಾಗ. ೬. ಬೆಂಕಿ ;
ಅಗ್ನಿ. ೭. ಬೆಂಕಿಯು-ಜ್ವಾಲೆ. ೮. ಭಾಣ ;
ಸರಳು. ೯. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ; ವಿಪ್ರ. ೧೦. ಕೃಷ್ಣ
ಸರ್ಪ. ೧೧. ನವಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ;
ಕೇತು. (ಗು). ೧೨. ಮೊನಚಾದ ತುದಿ
ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ. ~ನಯನ=ಅಗ್ನಿಯನ್ನು
(ಮೂರನೆಯ) ಕಣ್ಣಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು ; ಅಗ್ನಿ

ನಯನ ; ಶಿವ. ~ವಾಹನ = ನವಿಲನ್ನು
ವಾಹನವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು ; ಪಣ್ಣುಬ.

ಶಿಖೆ (ನಾ). ಜುಟ್ಟು.

ಶಿತ (ಗು). ಹರಿತವಾದ ; ಚೂಪಾದ.

ಶಿತಿ (ನಾ). ೧. ಬಿಳುಪು ; ಧನಕತೆ. ೨. ಕಪ್ಪು ;
ಕರಿಯಬಣ್ಣ. ~ಕಂಠ = ೧. ಕಪ್ಪಾದ
ಕೊರಳುಳ್ಳವನು ; ಶಿವ. ೨. ನವಿಲು ;
ಮಯೂರ.

ಶಿಥಿಲ (ನಾ). ೧. ಸಡಿಲ ; ಬಿಗಿಯಾಗಿಲ್ಲದಿರು
ವುದು. ೨. = ಶಿಥಿಲದ್ವಿತ್ವ. (ಗು). ೩. ಸಡಿಲ
ವಾದ ; ಬಿಗಿಯಾಗಿಲ್ಲದ. ೪. ನಾಶವಾದ ;
ಹಾಳಾದ. ೫. ಕೃಶವಾದ ; ಬಲಹೀನವಾದ.
~ದ್ವಿತ್ವ = ತೇಲಿಸಿ ಉಜ್ಜರಿಸುವ
ಒತ್ತಕ್ಷರ.

ಶಿಥಿಲತೆ (ನಾ). ೧. ಸಡಿಲವಾಗಿರುವಿಕೆ ;
ಬಿಗಿಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ. ೨. ಬಹಳ ಹಳೆಯ
ದಾಗಿರುವಿಕೆ ; ಗಳಿತವಾಗಿರುವಿಕೆ.

ಶಿಫಾರಸ್ಸು (ನಾ). ೧. ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ನೀರು
ವುದು. ೨. ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸು
ವುದು ; ಮೆಚ್ಚುಗೆ. ~ಪತ್ರ = ಯಾರಾದ
ರೊಬ್ಬರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಬರೆದು
ಕೊಡುವ ಕಾಗದ.

ಶಿಬಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ; ಮೇನೆ ; ಅಂದಣ.
೨. ಚಟ್ಟಿ ; ಸಿದಿಗೆ.

ಶಿಬಿರ (ನಾ). ಸೈನ್ಯವು ಬೀಡು ಬಿಡುವ ಸ್ಥಳ ;
ಪಾಕೆಯು ; ತಾಣ್ಯ.

ಶಿರ (ನಾ). ೧. ತಲೆ ; ಮಸ್ತಕ. ೨. ತುದಿ ;
ಮೇಲುಭಾಗ ; ಶಿಖರ. ~ (೦) ತೂ (ದೂ) ಗು
= ಸಮ್ಮತಿ ಸೂಚಕವಾಗಿ ತಲೆಯನ್ನು
ಅಡಿಸು ; ತಲೆದೂಗು. ~ಬಾಗು
= ನಮಸ್ಕರಿಸು.

ಶಿರಪೇಷ್ (ಪು) (ನಾ). ೧. ಪೇಟೆ. ೨. ಪೇಟೆ
ಮೇಲೆ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ.

ಶಿರಸು = ಶಿರಸ್ಸು.

ಶಿರಸ್ತೆ (ನಾ). ಕಂದಾಯ, ತೆರಿಗೆ ಮುಂತಾದುವು
ಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಲಾಖೆ.
~ದಾರ = ಕಂದಾಯದ ಅಧಿಕಾರಿ.

ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣ (ನಾ). ೧. ತಲೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡು
ವುದು; ಸೀಸಕ. ೨. ರುಮಾಲು. ೩. ಟೋಪಿ.

ಶಿರಸ್ತು (ನಾ). ೧. ತಲೆ; ಶಿರ. ೨. ಕಿರೀಟ;
ಮಕುಟ. ೩. ಶಿಖೆ; ಜುಟ್ಟು.

ಶಿರಾ (ನಾ). ರವೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಿಹಿಭಕ್ಷ್ಯ;
ಸಜ್ಜೆಗೆ.

ಶಿರೀಷ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ಮತ್ತು
ಅದರ ಹೂವು; ಬಾಗೆ.

ಶಿರೆ (ನಾ). ನಾಡಿ; ಧಮನಿ; ಸೆರೆ.

ಶಿರೋಜ (ನಾ). ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು;
ಕೂದಲು.

ಶಿರೋಧಿ (ನಾ). ಕತ್ತು; ಕೊರಳು.

ಶಿರೋನಾಮೆ (ನಾ). ಗ್ರಂಥ, ಲೇಖನ
ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ
ಬರೆಹ; ತಲೆಬರೆಹ; ಶೀರ್ಷಿಕೆ.

ಶಿರೋಮಣಿ (ನಾ). ೧. ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ
ಒಂದು ರತ್ನ; ಜೂಡಾಮಣಿ. ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠ
ನಾಡವನು; ಉತ್ತಮ.

ಶಿರೋರುಹ = ಶಿರೋಜ.

ಶಿಲ (ನಾ). ಹೊಲದಲ್ಲಿ ದಿದ್ದಿರುವ ಧಾನ್ಯದ
ತೆನೆ; ಹಕ್ಕಲು.

ಶಿಲಾಕರ್ಮ (ನಾ). ಕಲ್ಲಿನ ಕೆತ್ತನೆ ಕೆಲಸ; ಶಿಲ್ಪ.

ಶಿಲಾಜಿತು (ನಾ). ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದ ಒಂದು ಖನಿಜ;
ಶಿಲಾಧಾತು.

ಶಿಲಾಬಾಲಿಕೆ (ನಾ). ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಡೆದ ಸ್ತ್ರೀ
ವಿಗ್ರಹ.

ಶಿಲಾಭೇದಿ (ನಾ). (ಕಲ್ಲುಕುಟಿಗರು ಉಪ
ಯೋಗಿಸುವ) ಉಳಿ; ಚಾಣ.

ಶಿಲಾಮುದ್ರಣ (ನಾ). ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಮಸಿ
ಯಿಂದ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು
ತೆಗೆಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕಲ್ಲಿನ ಸಾಧನ

ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಮಾಡುವ ಮುದ್ರಣ;
ಕಲ್ಲಚ್ಚು.

ಶಿಲಾಯುಗ (ನಾ). ಕಲ್ಲಿನ ಉಪಕರಣಗಳೂ
ಆಯುಧಗಳೂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಲ.

ಶಿಲಾರಸ (ನಾ). ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯಿಂದ ಹೊರ
ಹೊಮ್ಮುವ ಧಾತುಗಳ ರಸ; ಲಾವಾರಸ.

ಶಿಲಾಶಾಸನ (ನಾ). ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿರುವ ಶಾಸನ.

ಶಿಲೀಂಧ್ರ (ನಾ). ನಾಯಿಕೊಡೆ; ಅಣಬೆ.

ಶಿಲಿ(ಳ)ಮುಖ (ನಾ). ೧. ಬಾಣ; ಸರಳ.
೨. ತುಂಬಿ; ಆರಡಿ.

ಶಿಲುಕು (ನಾ). ಬಾಕಿ; ಉಳಿಕೆ; ಸಿಲ್ಕು.

ಶಿಲುಬೆ (ನಾ). ೧. ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು
ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಮರದ ಒಂದು ಸಾಧನ.
೨. ಕ್ರೈಸ್ತರು ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ
ಲಾಂಛನ; ಕ್ರೂಚೆ.

ಶಿಲೆ (ನಾ). ಕಲ್ಲು; ಆಶ್ಲ.

ಶಿಲೋಚ್ಚಯ (ನಾ). ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದು;
ಬೆಟ್ಟ.

ಶಿಲ್ಕು = ಶಿಲುಕು.

ಶಿಲ್ಪ (ನಾ). ೧. ಲಲಿತಕಲೆ; ಕುಶಲವಿದ್ದು.

೨. ಕಟ್ಟಡ, ಸೇತುವೆ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು
ನಿರ್ಮಿಸುವ ವಿಜ್ಞಾನ; ವಾಸ್ತುಕಲೆ.

೩. ಕೆತ್ತನೆಯ ಕೆಲಸ; ಕಂಡರಣೆ. ~ಅಗ
= ೧. ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ವಿಗ್ರಹ ಮುಂತಾದುವನ್ನು
ಕಡೆಯುವವನು; ಕಲ್ಲೋಜ. ೨. ಸೇತುವೆ,
ಕಟ್ಟಡ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ
ಕಾರ್ಯದ ನಿರ್ದೇಶಕ; ಇಂಜಿನಿಯರು.

ಶಿಲ್ಪಿ ೧. = ಶಿಲ್ಪಿಗ. ೨. ಊರುವ ಒಂದು
ಸಾಧನ; ಸೀಟಿ.

ಶಿವ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷ; ಆನಂದ. ೨. ಏಳಿಗೆ;
ಆಭ್ಯುದಯ. ೩. ಈಶ್ವರ. (ಗು).

೪. ಮಂಗಳಕರವಾದ; ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾದ.

~ಕಲೆ(ಳ) = ಶಿವನ ಅಂಶ. ~ಗಣ
= ಶಿವನ ಪರಿವಾರ; ಪ್ರಮಥರ ಸಮೂಹ.

~ದಾರ = ವೀರತ್ಯವರು ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಕರಡಿಗೆಯನ್ನು ಧರಿಸುವ ದಾರ, -ಸೂತ್ರ.
~ಭಕ್ತ = ತಿವನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು; ತಿವನ ಉಪಾಸಕ. ~ರಾತ್ರಿ(ತ್ರೆ) = ಮಾಘ ಮಾಸದ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದ ಚತುರ್ದಶಿಯ ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತು ಅಂದು ಆಚರಿಸುವ ವ್ರತ. ~ಶರಣಿ = ವೀರತ್ಯವ.

ಶಿವಂಗಿ (ನಾ). ಚಿರತೆ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ; ಸಿವಂಗಿ.

ಶಿವದಾನ (ನಾ). ಕಡೆದ ಮೊಸರು; ಮಜ್ಜೆಗೆ.

ಶಿವರಸ = ತಿವದಾನ.

ಶಿವಾಯಿ (ಅ). ಮೊರೆತು; ಅಲ್ಲದೆ.

ಶಿವಿಕೆ = ಶಿವಿಕೆ.

ಶಿವಿಗೆ = ಶಿವಿಕೆ.

ಶಿವೆ (ನಾ). ಗ. ಪಾರ್ವತಿ. ೧. ನಲ್ಲಿಯಮರ ಮತ್ತು ಆದರ ಕಾಯಿ. ೨. ಅಳಿಲೆಕಾಯಿ. ೪. ನರಿ.

ಶಿಶಿರ (ನಾ). ಗ. ಅರು ಮತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಚಳಿಗಾಲ. ೧. ತಂಪು; ಶೈತ್ಯ. (ಗು). ೨. ತಂಪಾದ; ಶೀತಲವಾದ. ~ಉಪಚಾರ = ದೇಹಕ್ಕೆ ತಂಪಾದ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಮಾಡುವ ಕುಶ್ರುತ; ಶೈತ್ಯೋಪಚಾರ. ~ಕರ = ಗ. ತಂಪಾದ ಕಿರಣ. ೧. ತಂಪಾದ ಕಿರಣ ಗಳುಳ್ಳವನು; ಚಂದ್ರ.

ಶಿಶು (ನಾ). ಗ. ಮಗು; ಹಸುಳೆ. ೧. ಮರಿ; ಶಾಬ. ~ವಿಹಾರ = ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಿಕಾಸಪಡಿಸುವ ಪಾಠಶಾಲೆ.

ಶಿಶ್ನ (ನಾ). ಪುರುಷನ ಜನನೇಂದ್ರಿಯ.

ಶಿಷ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಜ್ಞಾನಿ; ಸುಸಂಸ್ಕೃತ. ೧. ಯೋಗ್ಯಮನುಷ್ಯ; ಸಜ್ಜನ. (ಗು). ೨. ಅಜ್ಞಾನಿ; ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. ೪. ಉಳಿದ; ಶೇಷ. ~ಆಚಾರ = ಅನುಚಾನವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯ, -ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ. ~ಪಾಲಕ = ಒಳ್ಳೆಯವರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವವನು.

ಶಿಷ್ಯಿ (ನಾ). ಗ. ಕಟ್ಟಳೆ; ಅಪ್ಪಣೆ. ೧. ದಂಡನೆ; ಶಿಕ್ಷೆ.

ಶಿಷ್ಯ (ನಾ). ಗ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ; ಗುಡ್ಡ. ೧. ಕೆಲಸ ವನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವವನು; ಅಭ್ಯಾಸಿ. ~ವೃತ್ತಿ = ಗ. ಕಲಿಯುವಿಕೆ; ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಿಕೆ. ೧. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಹಾಯಧನ; ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ.

ಶಿಷ್ಯೆ (ನಾ). ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ.

ಶಿಸ್ತು (ನಾ). ಗ. ಅಲಂಕಾರ; ಶೃಂಗಾರ.

೧. ಕಟ್ಟುಪಾಡು; ಕಟ್ಟಳೆ. ೨. ಓರಣ; ಕ್ರಮ; ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು. ೪. ಕಂದಾಯ; ತೆರಿಗೆ. ~ಗಾರ = ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವನು; ಪೋಕಿಲಾಲ.

ಶೀಕರ (ನಾ). ಗ. ಸಣ್ಣಮಳೆ; ತುಂತುರು. ೧. ಹನಿ; ತೊಟ್ಟು.

ಶೀಘ್ರ (ನಾ). ಗ. ತ್ವರೆ; ತ್ವರಿತ. ೧. ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿ. (ಗು). ೨. ವೇಗವುಳ್ಳ; ಜೋರಾದ. (ಅ). ೪. ಬೇಗನೆ; ತ್ವರಿತನಾಗಿ. ~ಲಿಪಿ = ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಲಿಪಿ.

ಶೀತ (ನಾ). ಗ. ಚಳಿ; ತಂಪು. ೧. ಶೈತ್ಯದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ; ನೆಗಡಿ. (ಗು). ೨. ತಂಪಾದ; ತಣ್ಣಗಿನ. ೪. ಜಡವಾದ; ಅಲಸ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ. ೫. ಉದಾಸೀನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ. ~ಅಂಶು = ತಂಪಾದ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನು; ಚಂದ್ರ. ~ಕರ = ಶೀತಾಂಶು. ~ಕೊತಡಿ = ವಸ್ತುಗಳು ಕೆಡದಂತೆ ಇಡಲು ಮಾಡಿರುವ ತಂಪುಕೊತಡಿ; ಶೈತ್ಯಾಗಾರ. ~ವಲಯ = ಅತ್ಯಂತ ತಂಪುವವೆಯುಳ್ಳ ಭೂಭಾಗ.

ಶೀತಕ (ನಾ). ಗ. ಬಿಸಿಯಾದ ದ್ರವವನ್ನು ತಣ್ಣಗೆ ಮಾಡುವ ಪಾತ್ರೆ. (ಗು). ೧. ತಂಪಾದ; ಶೀತಲವಾದ. ೨. ಜಡವಾದ.

ಶೀತಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ತಂಪು; ಶೈತ್ಯ.

೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ. (ಗು).

೩. ತಂಪಾಗಿರುವ; ತಣ್ಣಗಿನ.

ಶೀತಲೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೈಲಿ ಬೇನೆ;

ಸಣ್ಣ ಸಿಡುಬು; ಸೀತಾಳೆ.

ಶೀಘ್ರ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮದ್ಯ.

ಶೀರ್ಣ (ಗು). ೧. ಸೊರೆಗಿದ; ಬಾದಿದ.

೨. ನಾಶನಾದ; ಹಾಳಾದ. ೩. ಚೆದರಿದ;

ಚೆಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿಯಾದ; ಕೆದರಿದ.

ಶೀರ್ಷ (ನಾ). ತಲೆ; ಶಿರಸ್ಸು.

ಶೀರ್ಷಕ (ನಾ). ೧. ತಲೆಬಿಡುವ; ಕಣಾಲು.

೨. ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣ; ಸೀಸಕ. ೩. ರುಮಾಲು.

೪. ತಲೆಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೂವಿನ ಅಲಂಕಾರ.

ಶೀರ್ಷಿಕೆ (ನಾ). ತಲೆಬರಹ; ಶಿರೋನಾಮೆ.

ಶೀಲ (ನಾ). ೧. ನಡತೆ; ರೀತಿ; ಚಾರಿತ್ರ್ಯ.

೨. ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣ; ಸದಾಚಾರ. ೩. ಚೆಲುವು; ಸೌಂದರ್ಯ.

ಶೀಷೆ (ನಾ). ಔಷಧ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ತುಂಬುವ ಗಾಜಿನ ಸಾಧನ; ಸೀಸೆ; ಬಾಟಲು.

ಶುಂಠ (ನಾ). ಹೆಡ್ಡೆ; ಮೂರ್ಖ; ತಿಳಿಗೇಡಿ.

ಶುಂಠಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬೇರು; ಅಲ್ಲ; ಕಾರಗಣಸು.

ಶುಂಡ (ನಾ). ೧. ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲು.

೨. ಆನೆಯ ಮದೋದಕ. ೩. ಕಪ್ಪೆ; ಭೇಕ.

ಶುಂಡಾಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಸೊಂಡಿಲು.

೨. ಸೊಂಡಿಲನ್ನುಳ್ಳುದು; ಆನೆ.

ಶುಂಭ (ನಾ). ೧. ಮಂಕೆ; ಹೆಡ್ಡೆ. ೨. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು.

ಶುಕ (ನಾ). ೧. ಗಿಣಿ; ಗಿಳಿ. ೨. ಮಾವಿನ ಮರ. ೩. ವ್ಯಾಸನ ಮಗನಾದ ಒಬ್ಬ ಮುನಿಯ ಹೆಸರು. ೪. ಶಿವ. ~ಶುಂಡ = ಗಿಣಿಯ ಕೊಕ್ಕು.

ಶುಕ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಕಪ್ಪೆಚಿತ್ತು; ಶಿಂಪೆ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ.

ಶುಕ್ತಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಕಪ್ಪೆಚಿತ್ತು; ಶಿಂಪೆ.

೨. ಚಿಪ್ಪಿನ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಭರಣೆ.

ಶುಕ್ತಿಜ (ನಾ). ಚಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು; ಮುತ್ತು.

ಶುಕ್ರ (ನಾ). ೧. ಬಿಳುಪು; ಶ್ವೇತ. ೨. ಅಗ್ನಿ;

ಬೆಂಕಿ. ೩. ನವಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

೪. ರೇತಸ್ಸು; ವೀರ್ಯ. ೫. ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಮಾಸ.

(ಗು). ೬. ಹೊಳೆಯುವ; ಬೆಳಗುವ.

~ಆಚಾರ್ಯ = ದೈತ್ಯರ ಗುರು; ಭಾರ್ಗವ.

~ದಶೆ = ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲವುಂಟಾಗುವ ಕಾಲ.

~ವಾರ = ವಾರದ ಏಳು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಶುಕ್ಲ (ನಾ). ೧. ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣ; ಧನಕತೆ.

೨. ತಿಂಗಳಿನ ಮೊದಲನೆಯ ಅರ್ಧಭಾಗ;

ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಹದಿನೈದು

ದಿನಗಳ ಕಾಲ. ೩. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರ

ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೪. ವೀರ್ಯ; ರೇತಸ್ಸು.

೫. ಕಣ್ಣು; ನೇತ್ರ. ೬. ಕಣ್ಣಿನ ಒಂದು

ಬಗೆಯ ರೋಗ. ~ಪಕ್ಷ = ತಿಂಗಳಿನ

ಮೊದಲನೆಯ ಅರ್ಧಭಾಗ.

ಶುಚಿ (ನಾ). ೧. ಬಿಳುಪು; ಧನಕತೆ.

೨. ನೈರ್ಮಲ್ಯ; ಚೊಕ್ಕಟ. ೩. ಪಾವಿತ್ರ್ಯ.

೪. ಬೆಂಕಿ; ಅಗ್ನಿ.

ಶುದ್ಧ (ಗು). ೧. ಚೊಕ್ಕಟವಾದ; ಸ್ವಚ್ಛ

ವಾದ. ೨. ಕಪಟವಿಲ್ಲದ; ನಿಷ್ಕಳಂಕ.

೩. ಸರಿಯಾದ; ನೇರವಾದ. ೪. ಸರಳವಾದ.

೫. ಬರಿಯ; ಕೇವಲ. ೬. ಸಂಪೂರ್ಣ;

ಪೂರ್ತಿಯಾದ. ~ಅಂಗ = ಸಂಪೂರ್ಣ

ವಾಗಿ; ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ. ~ಅಂತ = ಅಂತ್ಯ

ಪುರ; ರಾಣಿವಾಸ. ~ಆಚಾರ = ಒಳ್ಳೆಯ

ನಡತೆ.

ಶುದ್ಧಗೆ (ನಾ). ಮೂಲಾಕ್ಷರ; ಶುದ್ಧಾಕ್ಷರ.

ಶುದ್ಧಿ (ನಾ). ೧. ಸ್ವಚ್ಛತೆ; ನೈರ್ಮಲ್ಯ.

೨. = ಶುದ್ಧೀಕರಣ. ೩. ಒಳ್ಳೆಯ ಸದತೆ; ಸದಾಚಾರ. ೪. ವಿಚ್ಛರ; ಪರಿವೆ. ೫. ಸುದ್ಧಿ; ಸಮಾಚಾರ.

ಶುದ್ಧೀಕರಣ (ನಾ). ಚೊಕ್ಕಟೆ ಮಾಡುವಿಕೆ; ಹಸನುಗೊಳಿಸುವಿಕೆ.

ಶುದ್ಧೀಕರಿಸು (ಕ್ರ). ಶುದ್ಧ ಮಾಡು; ಹಸನು ಗೊಳಿಸು.

ಶುನಕ (ನಾ). ನಾಯಿ; ಸೊಣಗ.

ಶುನಕಿ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣುನಾಯಿ.

ಶುನಿ ೧. = ಶುನಕಿ. ೨. = ಶುನಕ.

ಶುಭ (ನಾ). ೧. ಚೆಲುವಾದುದು; ಸುಂದರ ವಾದುದು. ೨. ಒಳ್ಳಿತು; ಫಲವು. ೩. ಪರಾಕ್ರಮ; ಶೌರ್ಯ. (ಗು). ೪. ಸುಂದರ ವಾದ; ಚೆಲುವಾದ. ೫. ಒಳ್ಳೆಯ; ಮಂಗಳ ಕರವಾದ. ೬. ಸುತೋಷಕರವಾದ. ೭. ನಿರ್ಮಲವಾದ. ~ಅಶಯ = ಒಳ್ಳೆಯ ಬಾಗಲೆಂದು ಸೂಚಿಸುವಿಕೆ. ~ಕರ್ಮ = ಮದುವೆ, ಮಂಜಿ ಮುಂತಾದ ಮಂಗಳ ಕಾರ್ಯ. ~ಕಾರ್ಯ = ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ; ಮಂಗಳಕರವಾದ ಕೆಲಸ. ~ಗತಿ = ಒಳ್ಳೆಯ ಗತಿಗೆ, -ಮುಕ್ತಾರ್ಥ. ~ದಿನ = ಮಂಗಳ ಕರವಾದ ದಿನ; ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನ. ~ವಾರ್ತೆ = ಸಂತೋಷಕರವಾದ ಸುದ್ದಿ. ~ಸ್ವೀಕಾರ = ಅಪರಕರ್ಮಗಳಾದ ನಂತರ ಶುಭಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು.

ಶುಭದ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದು.

ಶುಭಾಂಗಿ (ನಾ). ಸುಂದರಿ; ಚೆಲುವೆ.

ಶುಭ್ರ (ನಾ). ೧. ಬಿಳುಪು; ಧನವತೆ. (ಗು).

೨. ಹೊಳೆಯುವ; ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ. ~ಅಂಶು = ಬಿಳಿಯ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನು;

ಚಂದ್ರ. ~ಅತಪತ್ರ = ಬೆಳ್ಳೊಡೆ;

ಶ್ವೇತಚ್ಛತ್ರ.

ಶುರು (ನಾ). ಪ್ರಾರಂಭ; ಮೊದಲು.

ಶುಲ್ಕ (ನಾ). ೧. ಸುಂಕ; ತೆರಿಗೆ. ೨. ಗುರು ದಕ್ಷಿಣೆ. ೩. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುವ ಹಣ; ಫೀಸು. ೪. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ತರುವ ಹಣ; ತೆರ. ೫. ವಹಿವು; ಸಂಚಾರ. ~ಇಗ = ಸುಂಕವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿ. ~ವಿನಾಯಿತಿ = ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಣಕ್ಕೆ ಮಾಫಿಮಾಡುವಿಕೆ; ರಿಯಾಯಿತಿ.

ಶುಕ್ರೋಷಣೆ (ನಾ). ೧. ವಿಧೇಯತೆ; ವಿನೀತ ಭಾವ. ೨. ಸೇವೆ; ಉಪಚಾರ.

ಶುಕ್ರೋಷೆ = ಶುಕ್ರೋಷಣೆ.

ಶುಷ್ಕ (ನಾ). ೧. ಒಣಕಲು; ತೇವವಿಲ್ಲದಿರುವುದು. ೨. ವೃಥಾವಾದುದು; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದುದು. (ಗು). ೩. ಒಣಗಿದ; ನೀರಸವಾದ. ೪. ಹುರುಳಿಲ್ಲದ; ಸಾರವಿಲ್ಲದ. ~ಪಾಂಡಿತ್ಯ = ಒಣಪಾಂಡಿತ್ಯ; ನೀರಸವಾದ ವಿದ್ಯೆ.

ಶೂದ್ರ (ನಾ). ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯದು ಮತ್ತು ಅ ವರ್ಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು.

ಶೂನ್ಯ (ನಾ). ೧. ಪೊಕ್ಕು; ಜಕ್ಕು. ೨. ನಿರ್ಜನವಾದ ಪ್ರದೇಶ. ೩. ಅಕಾರ; ಗಗನ. ೪. ಸೊನ್ನೆ; ಬಿಂದು; ಅನುಸ್ವಾರ. ೫. ಮಾಟ; ಅಭಿಚಾರ. ೬. ನಾಸ್ತಿಕತೆ; ನಾಸ್ತಿಕವಾದ. (ಗು). ೭. ಪೊಳ್ಳಾದ; ಏನೂ ಇಲ್ಲದ. ೮. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡ. ೯. ಹಾಳಾದ; ನಾಶವಾದ. ೧೦. ಏಕಾಂಗಿಯಾದ; ಒಂಟಿಯಾದ. ೧೧. ಬೆತ್ತಲೆಯಾದ; ಬರಿನಾದ. ೧೨. ಅರ್ಥಹೀನವಾದ. ~ಗಾರ = ಮಾಟ, ಮಂತ್ರ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಮಾಡುವವನು. ~ವಾದ = ಎಲ್ಲವೂ ಶೂನ್ಯವೆಂಬ ತರ್ಕ; ನೀರಶ್ಯವಾದ.

ಶೂರ (ನಾ). ಧೀರ; ಪರಾಕ್ರಮಿ.

ಶೂರ್ಪ (ನಾ). ೧. ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಹಸನು ಮಾಡಲು ಬಳಸುವ ಒಂದು ಸಾಧನ;

ಮೂರ. ೨. ಗೆರಸೆ; ಬುಟ್ಟಿ. ೩. ಒಂದು
ಅಳತೆಯ ಮಾನ. ~ಕರ್ಣ = ೧. ಮೊರ
ದಂತೆ ಅಗಲವಾದ ಕಿವಿಗಳುಳ್ಳವನು;
ವಿನಾಯಕ. ೨. ಆನೆ.

ಶೂಲ (ನಾ). ೧. ಚೂಪಾದ ತುದಿಯುಳ್ಳ
ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ; ಈಟಿ. ೨. ಶಿವನ
ಆಯುಧ; ತ್ರಿಶೂಲ. ೩. ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರನ್ನು
ಕೊಲ್ಲಲು ನಡುತ್ತಿದ್ದ ಚೂಪಾದ ಆಯುಧ.
~ಪಾಣಿ = ಶೂಲಿ.

ಶೂಲಿ (ನಾ). ೧. ಶೂಲವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿ
ದಿರುವವನು. ೨. ಶಿವ.

ಶೂಲಿ (ನಾ). ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ನೋವು, -ನೋದನೆ.
ಶೃಂಖಲಕ ೧. = ಶೃಂಖಲೆ. ೨. ಒಂಟೆ.
೩. ಒಂಟೆಯ ಮರಿ.

ಶೃಂಖಲೆ (ನಾ). ಸರಪಳಿ; ಸಂಕೋಲೆ.

ಶೃಂಗ (ನಾ). ೧. ಕೋಡು; ಕೊಂಬು.
೨. ಪರ್ವತದ ತುದಿ; ಶಿಖರ. ೩. ಎತ್ತರ;

ದೊನ್ನೆತ್ತ. ೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾದ್ಯ.

೫. ಒಬ್ಬ ಮನೆಯ ಹೆಸರು; ಮುಷ್ಯಶೃಂಗ.

ಶೃಂಗರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅಲಂಕರಿಸು; ಸಿಂಗರಿಸು.

ಶೃಂಗಾಟಕ (ನಾ). ೧. ನಾಲ್ಕು ರಸ್ತಿಗಳು
ಕೂಡುವ ಸ್ಥಳ; ಚೌಕ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಸಸ್ಯ; ಕೊಳವಂಕೆ.

ಶೃಂಗಾರ (ನಾ). ೧. ಕಾವ್ಯದ ನವರಸಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು. ೨. ಅಲಂಕಾರ; ಸಿಂಗಾರ.
೩. ಪ್ರಣಯ; ಪ್ರೀತಿ. ೪. ಚೆಲುವು; ಶೋಭೆ.
~ಇಸು = ಶೃಂಗರಿಸು. ~ಚೇಷ್ಟೆ = ಪ್ರಣಯ
ವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಹಾವಭಾವ.

ಶೃಂಗಿ (ನಾ). ೧. ಕೊಂಬನ್ನು ಹೊಂದಿರು
ವುದು; ಕೋಡುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿ. ೨. ತುದಿ
ಯನ್ನುಳ್ಳುದು; ಪರ್ವತ. ೩. ಚಿನ್ನ;
ಹೊನ್ನು. ೪. ಮೈಮೇಲೆ ಚುಕ್ಕೆಗಳಿರುವ
ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜಿಂಕೆ. ೫. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ವಿಷಪೂರಿತವಾದ ಮೂಲಿಕೆ.

ಶೃಗಾಲ (ನಾ). ನರಿ; ಜಂಬುಕ.

ಶೆಟ್ಟಿ (ನಾ). ವ್ಯಾಪಾರಿ; ಶ್ರೇಷ್ಠಿ.

ಶೆಲೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಒದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲವಿರು
ವುದರಿಂದ ಚರ್ಮವು ಬಿಳುಪಾಗು. (ನಾ).

೨. ತುಣುಕು; ಚೂರು.

ಶೇಂಗಾ (ನಾ). ನೆಲಗಡಲೆ; ಕಡಲೆಕಾಯಿ.

ಶೇಕಡ (ನಾ). ನೂರಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು; ನೂರಕ್ಕೆ ಧರ.

ಶೇಕಡಾ = ಶೇಕಡ.

ಶೇಕದಾರ (ನಾ). ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಂದಾಯದ
ಅಧಿಕಾರಿ.

ಶೇಖರ (ನಾ). (ಹೂವು, ಮಣಿ ಮುಂತಾದುವು
ಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ) ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ
ಆಭರಣ; ಶಿರೋಭೂಷಣ; ಬಾಸಿಂಗ.

ಶೇಖರಣೆ (ನಾ). ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವುದು;
ಸಂಗ್ರಹಣೆ.

ಶೇಖರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು; ಸಂಗ್ರಹಿಸು.

ಶೇಲೆ = ಸೇಲೆ.

ಶೇವಂತಿಕೆ = ಶಾವಂತಿಕೆ.

ಶೇವಲ (ನಾ). ಬಾಚಿ; ಬಾವಸೆ.

ಶೇಷ (ನಾ). ೧. ಉಳಿದುದು; ಉಳಿಕೆ;
ಬಾಕಿ. ೨. ಪ್ರಸಾದ. ೩. ಅದಿಶೇಷ.
೪. ಬಲರಾಮ. ೫. ಲಕ್ಷ್ಮಣ. (ಗು).
೬. ಉಳಿದ; ಉಳಿಕೆಯು. ~ಅಕ್ಷತ(ತೆ)

= ಶೇಷ. ~ಧಾವನು = ಹಾವನ್ನು ವಿಶ್ರಾಂತಿ
ಸ್ಥಾನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನು; ವಿಷ್ಣು.
~ಪ್ರಶ್ನೆ = ಪರಿಹಾರ ಕಾಣದೆ ಉಳಿದೇ
ಇರುವ ಸಮಸ್ಯೆ; ಬಗೆಹರಿಯದ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಶೇಷಧರ (ನಾ). ಹಾವನ್ನು ಆಭರಣವನ್ನಾಗಿ
ಧರಿಸಿದವನು; ಶಿವ.

ಶೇಷಾಯಿ (ನಾ). ಹಾವಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರು
ವವನು; ವಿಷ್ಣು.

ಶೇಷೆ (ನಾ). ಮಂಗಳಾಕ್ಷತ; ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತ.

ಶೈಕ್ಷಣಿಕ (ಗು). ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ;
ವಿಜ್ಞಾನಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ತೃತ್ಯ (ನಾ). ೧. ತಂಪು; ಚಳಿ. ೨. ತೇವ; ಒದ್ದೆ. ~ಉಪಚಾರ = ದೇಹಕ್ಕೆ ತಂಪಾದ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಮಾಡುವ ಶುಶ್ರೂಷೆ; ಶಿಶಿರೋಪಚಾರ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್(ಳ್ಳು) = ೧. ತಣ್ಣಗಾಗು; ತಂಪಾಗು. ೨. ಧೈರ್ಯ ಗೆಡು; ಎದೆಗುಂದು.

ತೃಥಿಲ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸದಿಲವಾಗಿರುವಿಕೆ; ಅಲ್ಪಕ ವಾಗಿರುವಿಕೆ. ೨. ದುರ್ಬಲತೆ; ಶಕ್ತಿಹೀನತೆ.

೩. = ತಿಥಿಲದ್ವಿತ್ವ.

ತೃಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ಗಿರಿ; ಬೆಟ್ಟ. (ಗು). ೨. ಕಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೩. ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ, ~ಇಂದ್ರ = ತೃಲಪ. ~ಚಾಪ = ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ದಿಲ್ಲಿನಂತೆ ಬಳಸಿದವನು; ಶಿವ.

ತೃಲಜೆ (ನಾ). ಹಿಮವಂತನ ಮಗಳು; ಗಿರಿಜೆ.

ತೃಲಪ (ನಾ). ಬೆಟ್ಟಗಳ ಒಡೆಯ; ಹಿಮಾಲಯ.

ತೃಲಾಲಿ (ನಾ). ೧. ನಟ; ಅಭಿನಯಿಸುವವನು.

೨. ನರ್ತಿಸುವವನು; ನರ್ತಕ.

ತೃಲಿ (ನಾ). ೧. ಕ್ರಮ; ಧಾಟಿ; ವಿಧಾನ.

೨. ಕಾವ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿಯ ರೀತಿ, -ಮಾರ್ಗ.

ತೃಲೂಷ (ನಾ). ೧. ಅಭಿನಯಿಸುವವನು; ನಟ.

೨. ನರ್ತಕ. ೩. ದಿಲ್ಬಪತ್ರೆಯ ಮರ.

೪. ಪೋಷಕಾರ; ಕಪಟ.

ತೃಲೇಯ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧ ವಸ್ತು; ಗುಗ್ಗುಳ. ೨. ಶಿಲಾರಸ; ಶಿಲಾ

ಜಿಹ್ವ. (ಗು). ೩. ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ದೊರಕುವ.

ತೃನ (ನಾ). ೧. ಶಿವನ ಆರಾಧಕ; ಶಿವಭಕ್ತ.

(ಗು). ೨. ಶಿವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ತೃನಲ(ಳ) = ಶೇವಲ.

ತೃನಲಿಖಿ (ನಾ). ಹಾವನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದುದು;

ನದಿ, ಕೊಳ ಮುಂತಾದುವು.

ತೃನಾಲ(ಳ) = ಶೇವಲ.

ತೃಶವ (ನಾ). ೧. ಬಾಲ್ಯ; ಹಸುಳೆತನ.

೨. ಹಸುಳೆ; ಶಿಶು.

ಶೋಕ (ನಾ). ೧. ಕಾವ್ಯದ ನವರಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

೨. ದುಃಖ; ಅಳಲು. ~ಅಂಧ = ೧. ದುಃಖ

ದಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟವನು. ೨. ದುಃಖದಿಂದ

ಕಂಗೆಟ್ಟಿರುವ. ~ಗೀತೆ = ವಿಯೋಗದ

ಅಳಲನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಹಾಡು.

ಶೋಚನೀಯ (ಗು). ದುಃಖವನ್ನುಂಟು

ಮಾಡುವ; ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ.

ಶೋಚ್ಯ = ಶೋಚನೀಯ.

ಶೋಣ (ನಾ). ೧. ಕೆಂಪು; ಕೆಂಬಣ್ಣ.

೨. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಕುದುರೆ. (ಗು).

೩. ಕೆಂಪಾದ; ಅರುಣ ರಾಗದ. ~ಮಣಿ

= ಮಾಣಿಕ್ಯ; ಪದ್ಮರಾಗ.

ಶೋಣಿತ (ನಾ). ೧. ರಕ್ತ; ನೆತ್ತರು. ೨. ಮಿಶ್ರ

ಸ್ತನ; ಅರ್ತನ. ~ಜಲ = ರಕ್ತ;

ಕನ್ನೀರು.

ಶೋಧ (ನಾ). ೧. ಶೋಧನೆ; ಕಂಡುಹಿಡಿಯು

ವಿಕೆ. ೨. ತಪ್ಪನ್ನು ತಿದ್ದುವಿಕೆ. ೩. ಸ್ಪಷ್ಟ

ಮಾಡುವಿಕೆ. ೪. ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂಜಲು

ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಒಂದು ಉಪಕರಣ.

~ಇಸು = ೧. ಗೋಸು; ಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡು.

೨. ಹುಡುಕು; ಕಂಡುಹಿಡಿ. ೩. ತಿದ್ದು;

ಸರಿಪಡಿಸು. ೪. ಪರೀಕ್ಷಿಸು.

ಶೋಧಕ (ನಾ). ೧. ಹುಡುಕುವವನು; ಕಂಡು

ಹಿಡಿಯುವವನು. ೨. ಒಪ್ಪ ಮಾಡುವವನು;

ಸರಿಪಡಿಸುವವನು. ೩. ಪರೀಕ್ಷಿಸುವವನು.

(ಗು). ೪. ಶುಭ್ರಗೊಳಿಸುವ; ಶುದ್ಧ

ಮಾಡುವ.

ಶೋಧನ (ನಾ). ೧. ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವಿಕೆ;

ಹುಡುಕುವಿಕೆ. ೨. ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸುವಿಕೆ;

ಶುದ್ಧಮಾಡುವಿಕೆ. ೩. ತಪ್ಪನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸು

ವಿಕೆ; ತಿದ್ದುವಿಕೆ. ೪. ಹಣವನ್ನು ಕೊಡು

ವುದು.

ಶೋಧನೆ = ಶೋಧನ.

ಶೋಫ (ನಾ). ಬಾವು; ಊತ.

ತೋಫನ (ನಾ). ೧. ಮಂಗಳಕರವಾದುದು.

೨. ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ. ೩. ಜೆಲುವು;

ಅಂದ. ೪. ಮಂಗಳಗೀತೆ; ಸೋಬಾನೆ.

೫. ನಿಷೇಕ; ಪ್ರಸ್ತ.

ತೋಫೆ (ನಾ). ೧. ಕಾಂತಿ; ಹೊಳಪು.

೨. ಜೆಲುವು; ಸೌಂದರ್ಯ. ೩. = ತೋಫ.

ತೋಷ (ನಾ). ೧. ಒಣಗುವಿಕೆ; ಶುಷ್ಕವಾಗು

ವಿಕೆ. ೨. ಶ್ವಾಸಕೋಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ

ಕ್ಷಯ ~ ಇಸು = ೧. ಒಣಗು; ಬಾಡು.

೩. ಒಣಗಿಸು; ಸೊರೆಗಿಸು.

ತೋಷಣೆ (ನಾ). ೧. ಬತ್ತಿಹೋಗುವಿಕೆ; ನಿರ್ವೃ

ತೆ. ೨. ಆಯಾಸ; ಬಳಲಿಕೆ. ೩. ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ

ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಶಾಂಡ (ಗು). ೧. ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ; ಶಕ್ತಿ

ಯುಳ್ಳ. ೨. ಕೌಶಲ್ಯವುಳ್ಳ; ನೈಪುಣ್ಯವುಳ್ಳ.

೩. ಮದ್ಯಸೇವನೆಯಿಂದ ಅನುಲೇಖದ.

ಶಾಕ್ತಿ ಕೇಯ (ನಾ). ಮುತ್ತು; ಮಾತ್ರಿಕೆ.

ಶಾಚ (ನಾ). ೧. ಸ್ವಚ್ಛತೆ; ನೈರ್ಮಲ್ಯ.

೨. ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುವಿಕೆ. ೩. = ಶೌಚಾಚಾರ.

೪. ಮಲವಿಸರ್ಜನೆ. ~ ಆಚಾರ = ಪರಿಶುದ್ಧ

ನಾದ ನಡತೆ; ಸ ದಾ ಚಾ ರ. ~ ಕೂಪ

= ಪಾ ಯ ಶಾ ನೆ; ಕಕ್ಷಸು. ~ ಗೃಹ

= ಶಾಚಕೂಪ.

ಶಾರಿ (ನಾ). ೧. ಕೃಷ್ಣ; ವಿಷ್ಣು. ೨. ನವಗ್ರಹ

ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಶನಿ.

ಶಾರಿಯ = ಶಾರ್ಯ.

ಶಾರ್ಯ (ನಾ). ಪರಾಕ್ರಮ; ಕೆಚ್ಚು.

ಶೌಶಾನ (ನಾ). ಸುಡುಗಾಡು; ಮಸಣ.

~ ವಾಸಿ = ಮಸಣದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವನು;

ಶಿವ. ~ ಮೈರಾಗ್ಯ = ತೋರಿಕೆಯ ವಿರಕ್ತಿ;

ಸ್ಥಿರವಲ್ಲದ ಮೈರಾಗ್ಯ.

ಶೃತ್ರು (ನಾ). ೧. ಗತ್ತ. ೨. ಮಿಾಸ.

ಶ್ಯಾನುಭಾಗ = ಶಾನುಭಾಗ್ಯ.

ಶ್ಯಾನುಭೋಗ = ಶಾನುಭಾಗ.

ಶ್ಯಾಮ (ನಾ). ೧. ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣ; ಕಡುನೀಲಿ.

೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ; ಪ್ರಿಯಂಗು.

(ಫು). ೩. ಕಪ್ಪನೆಯ; ಕಡುನೀಲಿಯ.

~ ಕಂಧರೆ = ೧. ಶಿವ. ೨. ಸವಿಲು. ೩. ಪಾವು.

ಶ್ಯಾಮಲ(ಳ) (ಗು). ಕಪ್ಪನೆಯ; ಕಡು

ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ. ~ ಅಂಗ = ೧.

ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದ ಮೈಯುಳ್ಳವನು. ೨. ವಿಷ್ಣು.

೩. ಯಮ. ೪. ಬುಧಗ್ರಹ.

ಶ್ಯಾಮಲೆ(ಳಿ) (ನಾ). ೧. ಕಾಳಿ; ದುರ್ಗೆ.

೨. ಯಮನ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು.

ಶ್ಯಾಮೆ (ನಾ). ೧. ಇರುಳು; ರಾತ್ರಿ.

೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ; ಪ್ರಿಯಂಗು.

೩. ಸುಂದರಿ; ಚೇಲನೆ.

ಶ್ಯಾಲ (ನಾ). ಹೆಂಡತಿಯ ತಮ್ಮ; ಭಾವ

ಮೈದುನ.

ಶ್ಯಾಲಕ = ಶ್ಯಾಲ.

ಶೈನ (ನಾ). ಗಡುಗ; ಹೇಗೆ.

ಶ್ರದ್ಧಾಲ (ಳು) (ನಾ). ೧. ಬಯಕೆಯುಳ್ಳ

ಗರ್ಭಿಣಿ. (ಗು). ೨. ವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳ. ೩. ಆಸೆ

ಯುಳ್ಳ; ಬಯಕೆಯುಳ್ಳ.

ಶ್ರದ್ಧೆ (ನಾ). ೧. ವಿಶ್ವಾಸ; ನಂಬಿಕೆ.

೨. ಗೌರವ; ಮನ್ನಣೆ. ೩. ಆಸೆ; ಬಯಕೆ.

೪. ಬಿಸಿರಿಯ ಬಯಕೆ; ದೋಹಳ.

ಶ್ರಮ (ನಾ). ೧. ಆಯಾಸ; ಬಳಲಿಕೆ.

೨. ಕಷ್ಟ; ತೊಂದರೆ. ೩. ಸಾಧನೆ;

ಪ್ರಯತ್ನ. ೪. ಕೆಲಸ; ದುಡಿತ. ~ ಜೀವಿ

= ೧. ಕಷ್ಟದಿಂದ ಜೀವಿಸುವವನು.

೨. ದೇಹಶ್ರಮದಿಂದ ಜೀವಿಸುವವನು.

ಶ್ರಮಣ = ಸವಣ.

ಶ್ರಮಣೆ (ನಾ). ಸಂನ್ಯಾಸಿನಿ; ಭಿಕ್ಷುಣಿ.

ಶ್ರಮಿಕ (ನಾ). ದೇಹಶ್ರಮದಿಂದ ಜೀವಿಸು

ವವನು; ಶ್ರಮಜೀವಿ.

ಶ್ರಯ (ನಾ). ೧. ಏಳಿಗೆ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ.

೨. ಸಾಗುವಳಿಯಿಂದ ಆಗುವ ಭೂಮಿಯ

ಅಭಿವೃದ್ಧಿ. ೩. ಕಡಮೆ ಕಂದಾಯದ ಕರಾರಿನ ಮೇಲೆ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಭೂಮಿ. ೪. ಆಸರೆ; ರಕ್ಷಣೆ. ೫. ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಿಕೆ.

ಪ್ರವೃ. = ಪ್ರವು. ೨. ಕಿವಿ; ಕರ್ಣ. ೩. ಕೇಳುವಿಕೆ; ಅಲಿಸುವಿಕೆ. ೪. ಹೆಣ; ಶವ.

ಪ್ರವಣಿ (ನಾ). ೧. ಕಿವಿ. ೨. ಕೇಳುವಿಕೆ; ಅಲಿಸುವಿಕೆ. ೩. ಇಂಪಾದ ಗಾನ. ೪. ಜೈನ ಸಂನ್ಯಾಸಿ; ಸವಣ. ೫. ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಸ್ವತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೬. ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗೆ ಮೊದಲಾದವರು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಚಿಮ್ಮಟಿಗಿ. ~ ಇಂದ್ರಿಯ = ಕಿವಿ. ~ ತೂಲ = ೧. ಕಿವಿಯ ನೋವು. ೨. ಕಿವಿಗೆ ತೂಲದಂತೆ ಇರಿಯುವುದು; ಕರ್ಣಕೋರವಾದುದು. ~ ಸೇವ್ಯ = ಕೇಳಲು ಯೋಗ್ಯವಾದುದು; ಶ್ರಾವ್ಯವಾದುದು.

ಪ್ರವ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕೇಳಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕಾವ್ಯ. (ಗು). ೨. = ಶ್ರಾವ್ಯ. ~ ಕಂಪ್ಯ = ವಾಡುಗಟ್ಟು.

ಪ್ರಾಂತ (ನಾ). ೧. ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ; ಯತಿ; ಯೋಗಿ. (ಗು). ೨. ಬಳಲಿದ; ದಣಿದ. ೩. ಶಾಂತವಾದ; ಸಮಾಧಾನಗೊಂಡ.

ಪ್ರಾಂತಿ (ನಾ). ಬಳಲಿಕೆ; ಆಯಾಸ; ದಣಿವು.

ಪ್ರಾಪ್ತ (ನಾ). ೧. ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಕ್ಷೆ ವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮ; ತಿಥಿ. (ಗು). ೨. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ; ವಿಶ್ವಾಸ ಪೂರ್ವಕವಾದ. ~ ದೇವ = ಯಮ.

ಪ್ರಾವಕ (ನಾ). ೧. ಕೇಳುವವನು; ಶ್ರೋತೃ. ೨. ಶಿಷ್ಯ; ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ. ೩. ಜೈನ ಸಂಸಾರಿ. - ಗೃಹಸ್ಥ.

ಪ್ರಾವಣ (ನಾ). ೧. ಚಾಂದ್ರಮಾನದ ಐದನೆಯ ತಿಂಗಳು. ೨. ಹೊಸ ಜನವಾರವನ್ನು ಧರಿಸುವ ದಿನ; ಜನವಾರದ ಹಬ್ಬ.

೩. ಕೇಳುವಿಕೆ; ಅಲಿಸುವಿಕೆ. (ಗು).

೪. ಕಿವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೫. ಕೇಳತಕ್ಕ.

೬. ಶ್ರವಣನಕ್ಷತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಪ್ರಾವೆ (ನಾ). ಮಣ್ಣಿನ ಮುಚ್ಚಳ.

ಪ್ರಾವ್ಯ (ಗು). ಕೇಳಲು ತಕ್ಕುದಾದ; ಇಂಪಾದ.

ಪ್ರಿತ (ಗು). ೧. ಅಶ್ರಯಿಸಿದ; ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿರುವ. ೨. ಆಧಾರವಾಗಿ ಹೊಂದಿದ.

ಪ್ರೀ (ನಾ). ೧. ಏಳಿಗೆ; ಅಭ್ಯುದಯ.

೨. ಹಿರಿಮೆ; ಔನ್ನತ್ಯ. ೩. ಕೀರ್ತಿ; ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ. ೪. ಚೆಲುವು; ಕಾಂತಿ; ಸೊಗಸು.

೫. ಐಶ್ವರ್ಯ; ಸಿರಿ. ೬. ಲಕ್ಷ್ಮಿ.

೭. ಅಲಂಕಾರ; ಶೃಂಗಾರ. ೮. ಒಳ್ಳೆತು; ಮುಗಳಕರವಾದುದು. ೯. ಗೌರವಸೂಚಕವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೆಸರಿನ ಹಿಂದೆ ಸೇರಿಸುವ ಪದ. ೧೦. ವಿಷ; ನಂಜು. ~ ಕಾಂತ್ = ಕೊರಳಲ್ಲಿ ವಿಷವನ್ನುಳ್ಳವನು; ಶಿವ.

~ ಕಾಂತ್ = ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಒಡೆಯ; ವಿಷ್ಣು.

~ ಗೃಹ = ಧನಾಧಾರ; ಬಜಾನೆ.

~ ನಂದನ = ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮಗ; ಮನ್ಮಥ.

~ ನಿವಾಹ = ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಅಸರೆಯಾಗಿರುವವನು; ವಿಷ್ಣು. ~ ವತ್ಸ = ೧. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಎನೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಮುಚ್ಚೆ. ೨. ಆ ಮುಚ್ಚೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನು; ವಿಷ್ಣು. ~ ವಧು = ಲಕ್ಷ್ಮಿ. ~ ವರ = ವಿಷ್ಣು. ~ ವೈಷ್ಣ = ೧. ಆರಾಧನ. ೨. ಕುಡುರೆಯ ಎದೆ ಮತ್ತು ಹಣೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಸುರುಳಿ ಗೊದಲು. ~ ವೈಷ್ಣವ = ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಗಡ.

ಪ್ರೀಕರ (ನಾ). ೧. ವಿಷ್ಣು. ೨. ಕೆಂದಾವರೆ.

(ಗು). ೩. ಮುಂಗಳಕರವಾದ; ಶ್ರೀಯಸ್ಕರ.

ಪ್ರೀಕಾರ (ನಾ). ಆರಂಭ; ಪ್ರಾರಂಭ.

ಪ್ರೀಖಂಡ (ನಾ). ೧. ಶ್ರೀಗಂಧ; ಚಂದನ.

೨. ಸಿಂಹದ ಬಲೆಯ ಸಿಹಿ ಭಕ್ಷ್ಯ.

ಶ್ರೀಗಂಧ (ನಾ). ಚಂದನದ ಮರ ಮತ್ತು
ಆದರಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ.
ಶ್ರೀದ (ನಾ). ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಡುವವನು ;
ಕುಬೇರ.
ಶ್ರೀಕಲ (ನಾ). ಜಿಲ್ಲೆಮರ.
ಶ್ರೀಮಂತ (ನಾ). ೧. ಧನಿಕ ; ಐಶ್ವರ್ಯವಂತ.
೨. ಗರ್ಭಿಣಿ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಮಾಡುವ ಒಂದು
ಸಂಸ್ಕಾರ ; ಸೀಮಂತ. (ಗು).
೩. ಸಂಪತ್ತುಳ್ಳ. ~ಇಕೆ = ಸಿರಿವಂತಿಕೆ.
ಶ್ರೀಮತಿ (ನಾ). ಗೌರವಸೂಚಕವಾಗಿ ಹೆಂಗಸಿನ
ಹೆಸರಿನ ಹಿಂದೆ ಸೇರಿಸುವ ಪದ.
ಶ್ರೀಮುಖ (ನಾ). ೧. ಗುರು ಅಥವಾ ಹಿರಿಯ
ರಿಂದ ಬಂದ ಪತ್ರ. ೨. ಆರುವತ್ತು
ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
ಶ್ರುತ (ನಾ). ೧. ವೇದ. (ಗು). ೨. ಕೇಳಿದ ;
ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟ. ೩. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ. ೪. ತಿಳಿದ ;
ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ. ~ಕೀರ್ತಿ = ಯಶಸ್ಸನ್ನು
ಪಡೆದ ; ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ. ~ದೇವಿ = ಶಾಸ್ತ್ರ
ಗಳ ಅಧಿದೇವತೆ ; ಸರಸ್ವತಿ. ~ಪಡಿಸು
= ತಿಳಿಯಪಡಿಸು ; ನಿವೇದಿಸು.
ಶ್ರುತಿ (ನಾ). ೧. ಕೇಳುವಿಕೆ ; ಅಲಿಸುವಿಕೆ.
೨. ಕಿವಿ ; ಕರ್ಣ. ೩. ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟುದು.
೪. ವೇದ. ೫. ಧ್ವನಿ ; ನಾದ. ೬. ಓಲಗದ
ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಾರಿಸುವ ಒಂದು
ನಾದ್ಯ. ೭. ಗಾಯಕನ ಧ್ವನಿಯ
ಸ್ಥಾಯಿಗೂ ನಾದ್ಯದ ಸ್ಥಾಯಿಗೂ ಇರುವ
ಹೊಂದಾಣಿಕೆ. ~ಕಷ್ಟ = ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ
ಅಸಹ್ಯವಾಗಿರುವುದು. ~ಕೂ(ಗೂ)ಡಿಸು
= ೧. ನಾದ್ಯದ ನಾದದೊಂದಿಗೆ ಧ್ವನಿಯನ್ನು
ಸೇರಿಸು. ೨. ಅನುಮೋದಿಸು ; ದನಿ
ಗೊಡಿಸು. ~ಪೆಟ್ಟಿಗೆ = ಒಂದೇ ಸ್ಥಾಯಿ
ಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸುವ ಒಂದು
ನಾದ್ಯ. ~ಸಡ್ಕ = ಕೇಳಲು ಹಿತಕರ
ವಾದುದು ; ಶ್ಲಾವ್ಯವಾದುದು.

ಶ್ರೀಣಿ (ನಾ). ೧. ಸಾಲು ; ಪಂಕ್ತಿ. ೨. ಗುಂಪು ;
ಸಮೂಹ. ೩. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯವರ
ಸಂಘ ; ಕೊತ್ತಳ.
ಶ್ರೀಯ = ಶ್ರೇಯಸ್ಸು.
ಶ್ರೀಯಸ್ಕರ (ಗು). ೧. ಸುಖಕರವಾದ ;
ಸಂತೋಷಕರವಾದ. ೨. ಮಂಗಳಕರವಾದ.
ಶ್ರೀಯಸ್ಸು (ನಾ). ೧. ಏಳಿಗೆ ; ಅಭ್ಯುದಯ.
೨. ಮಂಗಳಕರವಾದುದು ; ಶುಭ.
೩. ಉತ್ತಮವಾದುದು ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು.
ಶ್ರೀಯಾಂಸ (ನಾ). ಹಣವುಳ್ಳವನು ; ಧನಿಕ.
ಶ್ರೀಯೋಧಿಲಾಷ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯವಾಗಲಿ ಎಂಬ
ಬಯಕೆ.
ಶ್ರೀಷ್ಠ (ನಾ). ೧. ಉತ್ತಮವಾದುದು ; ಮೇಲು
ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುದು. ೨. ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ;
ಮುಖಂಡ. ೩. ಬ್ರಹ್ಮ. (ಗು). ೪. ಯೋಗ್ಯ
ನಾದ ; ಒಳ್ಳೆಯ.
ಶ್ರೀಷ್ಠಿ (ನಾ). ೧. ಮುಂದಾಳು ; ಮುಖ್ಯಸ್ಥ.
೨. = ಶಿಷ್ಯ.
ಶ್ರೋಣಿ (ನಾ). ಜಘನ ; ನಿತಂಬ.
ಶ್ರೋಣಿತ (ನಾ). ರಕ್ತ ; ನೆತ್ತರು ; ಶೋಣಿತ.
ಶ್ರೋತ್ವ (ನಾ). ಕೇಳುವವನು ; ಅಲಿಸು
ವವನು.
ಶ್ರೋತ್ರ (ನಾ). ೧. ಕೇಳುವ ಅಂಗ ; ಕಿವಿ.
೨. ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲಿನ ತುದಿ. (ಗು).
೩. ಅತಿ ಕಠೋರವಾದ ; ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣ
ವಾದ.
ಶ್ರೋತ್ರಿಯ (ನಾ). ವೇದಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ; ವೈದಿಕ.
ಶ್ರೌತ ೧. = ಶ್ರೋತ್ರಿಯ. (ಗು). ೨. ಕಿವಿಗೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೩. ವೇದಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿ
ಸಿದ. ೪. ವೇದಗಳಿಂದ ಅನುಮೋದಿಸ
ಲ್ಪಟ್ಟ.
ಶ್ರೌತಿ = ಶ್ರೋತ್ರಿಯ.
ಶ್ವಾಸೋತ್ತರ (ಶ್ರು). ಶ್ವಾಸಗಳು ; ಕೊಂಡಾಡು.

ಶ್ಲೋಕ (ನಾ). ೧. ಹೊಗಳಲು ಯೋಗ್ಯ
ನಾಡು. (ಗು). ೨. ಹೊಗಳಲು ಯೋಗ್ಯ
ನಾದ; ಪ್ರಶಂಸಾರ್ಥನಾದ.
ಶ್ಲೋಕ (ಗು). ೧. ಸೇರಿದ; ಹೊಂದಿಕೊಂಡ.
೨. ಶ್ಲೋಕಾಲಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ.
ಶ್ಲೋಕ (ನಾ). ೧. ಸೇರುವಿಕೆ; ಜೋಡಣೆ.
೨. ಅಪ್ಪುಗೆ; ಆಲಿಂಗನ. ೩. ಶ್ಲೋಕ.
ಶ್ಲೋಕ (ನಾ). ೧. ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳನ್ನು
ಹೊಂದಿರುವುದು. ೨. ಕಾವ್ಯದ
ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
ಶ್ಲೋಕ (ನಾ). ೧. ತ್ರಿವೋಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು;
ಕಳ; ಲೋಕ. ೨. ನೆಗಡಿ.
ಶ್ಲೋಕ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಪದ್ಯ ಭೇದ.
೨. ಅನುಷ್ಟುಪ್ ಭಂಡಸ್ಸಿನ ಪದ್ಯಜಾತಿ.
೩. ಪದ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಹೊಗಳುವುದು,
ಸ್ತುತಿಸುವುದು. ೪. ಯಶಸ್ಸು; ಕೀರ್ತಿ.
ಶ್ವಪಚ (ನಾ). ೧. ಕೀಳು ಜಾತಿಯವನು.
೨. ಕೊಳಕ.
ಶ್ವಯು (ನಾ). ಹೆಬ್ಬಾವು; ಅಜಗರ.
ಶ್ವಶುರ (ನಾ). ಹೆಂಡತಿಯ ಅಥವಾ ಗಂಡನ
ತಂದೆ; ಮಾನ.
ಶ್ವಶ್ರು (ನಾ). ಹೆಂಡತಿಯ ಅಥವಾ ಗಂಡನ
ತಾಯಿ; ಅತ್ತೆ.
ಶ್ವಸನ (ನಾ). ೧. ಉಸಿರು; ಶ್ವಾಸ. ೨. ಉಸಿ

ರಾಡುವಿಕೆ; ಉಸಿರಾಟ. ೩. ವಾಯು;
ಗಾಳಿ.

ಶ್ವಸಿತ (ನಾ). ೧. ಉಸಿರು; ಶ್ವಾಸ. (ಗು).
೨. ಉಸಿರಾಡುವ.

ಶ್ವಾನ (ನಾ). ನಾಯಿ; ಸೊಣಗ.

ಶ್ವಾಪದ (ನಾ). ೧. ಕ್ರೂರಮೃಗ; ಹಿಂಸ್ರ
ಪ್ರಾಣಿ. ೨. ಹುಲಿ. (ಗು). ೩. ಕ್ರೂರವಾದ.

ಶ್ವಾಸ ೧. = ಶ್ವಸನ. ೨. ಉಬ್ಬಿಸ; ದಮ್ಮು.
~ಕಾಸ = ಗೂರಲು; ಉಬ್ಬಿಸ. ~ಕೋಶ
= ಉಸಿರಾಟಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾದ ಅಂಗ;
ಫುಫ್ಫುಸ.

ಶ್ವಿತ್ರ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮರೋಗ;
ತೊನ್ನು.

ಶ್ವೇತ (ನಾ). ೧. ಬಿಳುಪು; ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣ.
೨. ಬೆಳ್ಳಿ; ರಜತ. ೩. ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದ
ಕುದುರೆ. (ಗು). ೪. ಬಿಳುಪಾದ; ಬಿಳಿಯ
ದಾದ. ~ಅಂಗ = ೧. ಬಿಳಿಯ ದೇಹ.
೨. ಬಿಳಿಯ ದೇಹವುಳ್ಳವನು; ಚಂದ್ರ.
~ಅಂಬರ = ೧. ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ.
೨. ಜೈನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಗಡ. ~ಅತಪತ್ರ
= ಬೆಳ್ಳೊಡೆ; ಶ್ವೇತಚ್ಚತ್ರ. ~ಭ(ಚ್ಚ)ತ್ರ
= ಶ್ವೇತಾತಪತ್ರ. ~ವಾಹನ = ೧. ಬಿಳಿಯ
ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನು;
ಚಂದ್ರ. ೨. ಅರ್ಜುನ.

ಮ

ಷ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಐವತ್ತೆರಡ
ನೆಯ ಅಕ್ಷರ.

ಷಂಡ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ನೆರವಿ; ಸಮೂಹ.

೨. ಅಡವಿ; ಕಾಡು. ೩. ನೃಪಂಶಕ;

ಕೊಜ್ಜೆ. ೪. ಗೂಳಿ. ~ಕೋಪ = ವ್ಯರ್ಥ
ವಾದ ಕೋಪ. ~ತನ = ನೃಪಂಶಕತ್ವ.

ಷಕ್ಕು (ನಾ). ೧. ಅನುಮಾನ; ಶಂಕೆ.

೨. ತಪ್ಪು; ದೋಷ.

ಪಟ್ಟಿ (ನಾ). ಆರಂಭ ಕೂಡಿರುವುದು ; ಅರರ ಗುಂಪು.

ಪಟ್ಟಿಮೆ (ನಾ). ೧. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ವಿಧಿಸಿರುವ ಯಜನ, ಯಾಜನ, ಅಧ್ಯಯನ, ಅಧ್ಯಾಪನ, ದಾನ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಗ್ರಹಗಳೆಂಬ ಆರು ಕರ್ಮಗಳು. ೨. ಲೇಖನ, ವ್ಯವಹಾರ, ಕೃಷಿ, ಖಡ್ಗ, ಗೋಪಾಲ ಮತ್ತು ಯಾಜನ ಗಳೆಂಬ ಆರು ಬಗೆಯ ಜೀವನೋಪಾಯ ಗಳು.

ಪಟ್ಟಿಮಿ (ನಾ). ಪಟ್ಟಿ ಮಿ ಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವನು.

ಪಟ್ಟಿಂಡ (ನಾ). (ಪ್ರಪಂಚದ) ಆರು ಭೂಭಾಗ ಗಳು. ~ಮಂಡಿತ = ಆರು ಭೂಭಾಗ ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ, -ಅಲಂಕೃತವಾದ.

ಪಟ್ಟಿರಣಿ (ನಾ). ೧. ಆರು ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದು. ೨. ತುಂಬಿ ; ಅರಡಿ.

ಪಟ್ಟಿರ್ಕ (ನಾ). ಸಾಂಖ್ಯ, ಯೋಗ, ನ್ಯಾಯ, ವೈಶೇಷಿಕ, ಮೀಮಾಂಸೆ, ವೇದಾಂತಗಳೆಂಬ ಆರು ತಾಸ್ತ್ರಗಳು.

ಪಟ್ಟಿಂಶ (ನಾ). ಮೂವತ್ತಾರು.

ಪಟ್ಟಿದ (ನಾ). ತುಂಬಿ ; ಅಳಿ.

ಪಟ್ಟಿದಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಣ್ಣುತುಂಬಿ. ೨. ದೇಸಿ ಪದ್ಯ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ ; ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಭಂಡಸ್ಸು.

ಪಟ್ಟಿಲ(ಳ) (ನಾ). ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುಪಾಸನೀಯ ಆರು ಹಂತಗಳು ; ಭಕ್ತ, ಮಾಹೇಶ್ವರ, ಪ್ರಸಾದಿ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ, ಶರಣ, ಐಕ್ಯಗಳೆಂಬ ಆರು ವೀರಶೈವ ಸ್ಥಲಗಳು.

ಪಡಂಗ (ನಾ). ೧. ಆರು ಅಂಗಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು. ೨. ಶಿಕ್ಷೆ, ವ್ಯಾಕರಣ, ಭಂಡಸ್ಸು, ನಿರುಕ್ತ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪ ಎಂಬ ವೇದಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಆರು ಅಂಗಗಳು.

ತಾಳಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಆರು ವಿಧಗಳು.

೪. ಮೂಲಬಲ, ಸೇವಕ, ಸ್ನೇಹಿತ, ಶ್ರೇಣಿ, ಶತ್ರು ಮತ್ತು ಚತುರಂಗಬಲವೆಂಬ ರಾಜನ ಆರು ಅಂಗಗಳು. ೫. = ಪಟ್ಟಿಲ.

ಪಡಕಿ (ನಾ). ಎತ್ತಿನ ಕೊಂದಿಗೆ ಅಲಂಕಾರ ಕ್ಯಾಗಿ ಕಟ್ಟುವ ರೇಷ್ಮೆಯ ಕುಚ್ಚು.

ಪಡಕ್ಷರ (ನಾ). 'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ' ಎಂಬ ಆರು ಅಕ್ಷರಗಳ ಸಮೂಹ.

ಪಡಭಿಜ್ಞ (ನಾ). ಆರು ಬಗೆಯ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವನು ; ಬುದ್ಧ.

ಪಡರಿ (ನಾ). ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ, ಲೋಭ, ಮೋಹ, ಮದ ಮತ್ತು ಮಾತ್ಸರಗಳೆಂಬ ಮನುಷ್ಯನ ಆರು ಅಂತರಿಕ ಶತ್ರುಗಳು.

ಪಡಾನನ (ನಾ). ಆರು ಮುಖಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನು ; ಸಣ್ಣುಖ.

ಪಡೂಮಿ (ನಾ). ಹಸಿವು, ಬಾಯಾರಿಕೆ, ಶೋಕ, ಮೋಹ, ಮುಪ್ಪು ಮತ್ತು ಸಾವು ಗಳೆಂಬ ಆರು ಬಗೆಯ ಕ್ಲೇಶಗಳು.

ಪಡೈತು (ನಾ). ವಸಂತ, ಗ್ರೀಷ್ಮ, ವರ್ಷ, ಶರತ್ತು, ಹೇಮಂತ, ಶಿಶಿರಗಳೆಂಬ ಆರು ಋತುಗಳು.

ಪಡ್ಗವ್ವ (ನಾ). ಹಸುವಿನಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಗಂಜಲ, ಸಗಣೆ, ಹಾಲು, ತುಪ್ಪ, ಮೊಸರು ಮತ್ತು ಗೋರೋಚನಗಳೆಂಬ ಆರು ವಸ್ತುಗಳು.

ಪಡ್ಗಣ (ನಾ). ೧. ಆರುಪಾಲು ; ಆರುಪಟ್ಟು. ೨. ರಾಜನು ಇತರ ರಾಜರಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಂತೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಧಿ, ವಿಗ್ರಹ, ಯಾನ, ಆಸನ, ದ್ವೈಧೀಭಾವ, ಸಂಶ್ರಯ ಗಳೆಂಬ ಆರು ನಿಯಮಗಳು. ೩. ಐಶ್ವರ್ಯ, ಜ್ಞಾನ, ಯಶಸ್ಸು, ಸಂಪತ್ತು, ವೈರಾಗ್ಯ, ಧರ್ಮಗಳೆಂಬ ಆರು ಬಗೆಯ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳು.

ಪಡ್ಗು = ಹಿಂದೆಯೇ ಸೂಚಿಸಿರುವ ಗಂಡ.

ಷಡ್ವರ್ತನ = ಪಟ್ಟರ್ತ.

ಷಡ್ವರ್ತ (ನಾ). ಮಧುರ, ಕಟು, ಅಮ್ಲ, ಕಷಾಯ, ತಿಕ್ತ, ಲವಣಗಳೆಂಬ ಆರು ಬಗೆಯ ರುಚಿಭೇದಗಳು.

ಷದ್ರಿಪು = ಪದರಿ.

ಷಡ್ವೈರಿ = ಪದರಿ.

ಷಣ್ಮುಖಿ(ನಾ). ೧. ಕಾರ್ತಿಕೇಯ; ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.

೨. ಅಗ್ನಿ.

ಷರತ್ತು (ನಾ). ೧. ಪಂದ್ಯ; ಜೂಜು.

೨. ಒಪ್ಪಂದ; ಕರಾರು.

ಷರಬತ್ತು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಂಪಾದ ಪಾನೀಯ; ನಿಂಬೆಹಣ್ಣಿನ ಪಾನಕ.

ಷರಾ (ನಾ). ದಾಖಲೆ, ಪತ್ರ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವ ವಿಶೇಷಾಂಶ, -ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಷರಾಬು (ನಾ). ಮದ್ಯಸಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಸಾರಾಯಿ, -ಹೆಂಡ.

ಷರಾಯಿ (ನಾ). ಗಂಡಸರು ತೊಡುವ ಉಡುಪು; ಇಜಾರ.

ಷಷ್ಟಿ (ನಾ). ಅರುವತ್ತು. ~ಅಬ್ಬ = ಪಷ್ಟಿ ಪೂರ್ತಿ. ~ಪೂರ್ತಿ = ಅರುವತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ತುಂಬಿದಾಗ ಮಾಡುವ ಸಮಾರಂಭ, -ಶಾಂತಿ.

ಷಷ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಪಕ್ಷದ ಅರನೆಯಾದಿನ.

೨. ವ್ಯಾಕರಣದ ವಿಳು ವಿಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಷಹ (ನಾ). ಚದುರಂಗದಾಟದಲ್ಲಿ ಎದುರು ಪಕ್ಷದ ದೊರೆಯ ಚಲನಕ್ಕೆ ತಡೆಹಾಕುವುದು.

ಷಹರ್(ರು) (ನಾ). ಪಟ್ಟಣ; ನಗರ.

ಷಾಡ್ಗುಣ್ಯ (ನಾ). ಸಡ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು.

ಷಾಣ್ಮಾತುರ (ನಾ). ಅರುಜನ ತಾಯಂದಿರನ್ನುಳ್ಳವನು; ಕಾರ್ತಿಕೇಯ.

ಷಿಕಾರಿ (ನಾ). ೧. ಬೇಟೆ; ಮೃಗಯಾ ವಿಹಾರ. ೨. ಬೇಟೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವ ಪ್ರಾಣಿ.

೩. ಬೇಟೆಗಾರ.

ಷೋಕಿ (ನಾ). ೧. ಬೆಡಗು; ಒಯ್ಯಾರ.

೨. ಅಲಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಸಕ್ತಿ. ೩. ವಿಲಾಸ; ಸುಖಭೋಗ.

ಷೋಡಶ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ; ಹದಿನಾರು. (ಗು). ೨. ಹದಿನಾರನೆಯ.

~ಉಪಚಾರ = ದೇವರು ಅಥವಾ ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾಡುವ ಹದಿನಾರು ಬಗೆಯ ಉಪಚಾರ; ಅಸನ, ಸ್ನಾಗತ, ಪಾಡ್ಯ, ಅರ್ಘ್ಯ, ಅಚಮನೀಯ, ಮಧುಪರ್ಕ, ಅಚಮನ, ಸ್ನಾನ, ವಸನ, ಅಭರಣ, ಗಂಧ, ಪುಷ್ಪ, ಧೂಪ, ದೀಪ, ನೈವೇದ್ಯ, ಮಂದನೆ ಎಂಬುವು. ~ದಾನ = ಗೋ, ಭೂ, ಹಿರಣ್ಯ, ವಸ್ತ್ರ, ಅಭರಣ, ಭತ್ತ, ಜಾನುರ, ಶಯ್ಯ, ವ್ಯಜನ, ಸಾಲಗ್ರಾಮ, ಧನ, ಧಾನ್ಯ, ದೀಪ, ಪಾದುಕೆ, ಆಜ್ಯ, ಕನ್ನಿ ಎಂಬ ಹದಿನಾರು ಬಗೆಯ ದಾನಗಳು.

~ಸಂಸ್ಕಾರ = ಗರ್ಭಾದಾನ, ಪುಂಸವನ, ಸೀಮಂತ, ಜಾತಕರ್ಮ, ನಾಮಕರಣ, ಅನ್ನಪ್ರಾಶನ, ಚಾಲ, ಉಪನಯನ, ಪ್ರಾಜಾಪತ್ಯ, ಸಾಮ್ಯ, ಆಗ್ನೇಯ; ವೈಶ್ವದೇವ, ಗೋದಾನ, ಸಮಾವರ್ತನ, ವಿನಾಹ ಮತ್ತು ಅಂತೈಷ್ಟಿಗಳೆಂಬ ಹದಿನಾರು ಬಗೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು.

ಸ (ನಾ). ಕನ್ನಡದ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಐವತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಅಕ್ಷರ.

ಸಂಕ (ನಾ). ೧. ಶಂಖ. ೨. ಸೇತುವೆ; ಪೂಲು.

ಸಂಕಟ (ನಾ). ೧. ದುಃಖ; ಅಳಲು ೨. ಕಷ್ಟ; ತೊಂದರೆ. ೩. ಯಾತನೆ; ನೋವು.

೪. ಗಂಡಾಂತರ; ವಿಪತ್ತು. (ಗು)

೫. ಕಿರಿದಾದ; ಇಕ್ಕೆಟ್ಟಾದ; ಸಂಕುಚಿತ.

~ಪದು = ಕಷ್ಟಕ್ಕೊಳಗಾಗು; ತೊಂದರೆಯನ್ನನುಭವಿಸು.

ಸಂಕಟ = ಸಂಗಟಿ.

ಸಂಕಥನ (ನಾ). ೧. ವಿವರಿಸುವಿಕೆ; ವಿವರ ಪಡಿಸುವಿಕೆ. ೨. ವಿವರಣೆ; ಹೇಳಿಕೆ.

ಸಂಕಥೆ (ನಾ). ಮಾತುಕತೆ; ಸಂಭಾಷಣೆ.

ಸಂಕರ (ನಾ). ೧. ಬೆರೆತುಕೊಂಡಿರುವಿಕೆ; ಮಿಶ್ರಣ; ಕಲಬೆರಕೆ. ೨. ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿಯು ಮಿಶ್ರಾಂಶಕಾರ. ೩. ಶಂಕರ; ಶಿವ.

ಸಂಕರ್ಷಣ (ನಾ). ೧. ಸೆಳೆತ; ಅಕರ್ಷಣ. ೨. ಉಳುವಿಕೆ; ಸಾಗುವಳಿ. ೩. ಬಲರಾಮ.

ಸಂಕಲನ (ನಾ). ೧. ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವುದು; ಕಲೆಹಾಕುವುದು. ೨. ಕೂಡುವ ಲೆಕ್ಕ.

ಸಂಕಲನೆ = ಸಂಕಲನ.

ಸಂಕಲಿಕೆ (ನಾ). ಶುಭಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉಡುವ ಜೋಡಿನಸ್ತ್ರ, -ಪಂಚೆ.

ಸಂಕಲೆ (ನಾ). ೧. ಸಂಕೋಲೆ; ಸರಪಳಿ. ೨. ಕೈಕೋಳ; ಬೇಡಿ. ~ಬಿ(ವಿ)ಡು = ಸೆರೆಮನೆ; ಕಾರಾಗೃಹ. ~ಮ(ವ)ನೆ = ಸಂಕಲೆವೀಡು.

ಸಂಕಲ್ಪ (ನಾ). ೧. ಉದ್ದೇಶ; ಇಚ್ಛೆ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ೨. ನಿರ್ಧಾರ; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ. ೩. ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ನೊಡಲು ಮಾಡುವ ಪವಿತ್ರಕಾರ್ಯ.

~ಇಸು = ೧. ನಿಶ್ಚಯಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ನಿರ್ಧರಿಸು. ೨. ಬಯಸು; ಇಚ್ಛಿಸು.

೩. ಉದ್ದೇಶಿಸು; ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡು. ~ಸಿದ್ಧಿ = ಕಾರ್ಯವು ಕೈಗೊಡುವಿಕೆ.

~ಹಾನಿ = ನಿರ್ಧಾರವು ಭಂಗವಾಗುವುದು.

~ಹಿಂಸೆ = ನಿಜವಾದ ಹಿಂಸೆಯ ಬದಲಾಗಿ

ಅಜೇತನಗಳನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವುದು.

ಸಂಕಲ್ಪಿತ (ಗು). ೧. ಉದ್ದೇಶಪಟ್ಟ.

೨. ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ; ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ.

ಸಂಕಾಶ (ನಾ). ೧. ಕಾಂತಿ; ಜೊಳವು.

೨. ತೋರಿಕೆ. ೩. ಸಾಮಾನ್ಯ; ಹತ್ತಿರ.

(ಗು). ೪. ಸದೃಶವಾದ.

ಸಂಕೀರ್ಣ (ಗು). ೧. ಬೆರೆತ; ಮಿಶ್ರವಾದ.

೨. ಇಕ್ಕೆಟ್ಟಾದ; ಕಿಕ್ಕಿರಿದ. ೩. ಅಸ್ಪಷ್ಟ

ವಾದ; ಮಂಕಾದ. ೪. ಚೆದರಿದ; ಹರಡಿದ.

೫. ನಾನಾ ಬಗೆಯ; ವಿಧವಿಧವಾದ.

೬. ಜಟಿಲವಾದ.

ಸಂಕೀರ್ತನ (ನಾ). ಸ್ತುತಿ; ಹೊಗಳಿಕೆ.

~(ಂ)ಗೆಯ್ = ಹೊಗಳು; ಸ್ತುತಿಸು.

ಸಂಕೀರ್ತನೆ = ಸಂಕೀರ್ತನ.

ಸಂಕು (ನಾ). ೧. ಬೆಣೆ; ಗೂಟಿ. ೨. ಶಂಖ.

೩. ಕಡಾರಿ; ಕಿರುಗತ್ತಿ.

ಸಂಕುಚನ (ನಾ). ಕುಗ್ಗುವಿಕೆ; ಮುಂದುರುವಿಕೆ.

ಸಂಕುಚಿತ (ಗು). ಕುಗ್ಗಿದ; ಮುಂದುರಿಕೊಂಡ.

ಸಂಕುಲ(ಳ) (ನಾ). ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

ಸಂಕೆ (ನಾ). ೧. ಅನುಮಾನ; ಸಂಶಯ.

೨. ದಿಗಿಲು; ಹೆದರಿಕೆ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ಸಸ್ಯ. ~ಇಸು = ಅನುಮಾನಿಸು; ಸಂದೇಹಪಡು.

ಸಂಕೇತ (ನಾ). ೧. ಸೂಚನೆ; ಸುಳಿವು; ಸಂಜ್ಞೆ.

೨. ಗುರುತು; ಚಿಹ್ನೆ. ~ಇಸು = ಸುಳಿವು

ಕೊಡು; ಸೂಚಿಸು. ~ಸ್ಥಲ(ಳ) = ಗುರುತು

ಮಾಡಿ ಕೊಂಡ ಜಾಗ; ನಿರ್ದೇಶಿತ
ಸ್ಥಳ.

ಸಂಕೋಚ (ನಾ). ೧. ಕುಗ್ಗುವುದು;
ಮುಂದುವರಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ೨. ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ೩. ಭಯ; ಅಂಜಿಕೆ. ೪. ದಾಪ್ತವ್ಯ; ನಾಚಿಕೆ; ಭಿದೆಯ. ೫. ಕುಂಕುಮಕೇಸರಿ. ೬. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು. ~ಇಸು = ೧. ಕುಗ್ಗು; ಬಾಪು. ೨. ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು. ೩. ಮುಚ್ಚಿಸು. ೪. ಕುಗ್ಗಿಸು. ಸಂಕೋಚ = ಸಂಕಲ.

ಸಂಕ್ರಂಪನ (ನಾ). ಇಂದ್ರ.

ಸಂಕ್ರಮ (ನಾ). ಚಲನೆ; ಗತಿ. ~ಇಸು = ಮುಂದುವರಿ; ಚಲಿಸು; ನಡೆ.

ಸಂಕ್ರಮಣ (ನಾ). ೧. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವಿಕೆ, -ಚಲಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಮುನ್ನಡೆ; ಪ್ರಗತಿ. ೩. = ಸಂಕ್ರಾಂತಿ. ೪. ವ್ಯತ್ಯಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸಮಯ; ಸಂಧಿಕಾಲ.

ಸಂಕ್ರಾಂತಿ (ನಾ). ೧. ಸೂರ್ಯನು ಒಂದು ರಾಶಿಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ರಾಶಿಗೆ ಚಲಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಚಲಿಸುವ ಸಮಯ, -ಕಾಲ. ೨. ಮಕರಸಂಕ್ರಾಂತಿಯಂದು ಅಚರಿಸುವ ಹಬ್ಬ; ಪೂರ್ಣಿಮೆ. ~ವ್ಯತ್ಯ = ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಗೆರೆ.

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ (ನಾ). ತೊಂದರೆ; ಕ್ಲೇಶ.

ಸಂಕ್ಷೇಪ = ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ.

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ (ನಾ). ೧. ಸಂಗ್ರಹಮಾಡಿದುದು; ಅಡಕಗೊಳಿಸಿದುದು. (ಗು). ೨. ಸಂಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಕುಗ್ಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ಸಂಕ್ಷೇಪ (ನಾ). ಸಂಗ್ರಹ; ಅಡಕ. ~ಇಸು = ಸಂಗ್ರಹಿಸು; ಅಡಕಮಾಡು; ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸು.

ಸಂಕ್ಷೋಭ (ನಾ). ೧. ಕಲಕಿಹೋಗಿರುವಿಕೆ; ಅಲ್ಲೋಲವಾಗಿರುವಿಕೆ. ೨. ತಳಮೆಳ;

ಚಿತ್ರಾಂಶಲ್ಪ. ೩. ಸಂಪನ್ಮಯವಾಗಿ.

ಸಂಖ್ಯೆ (ಗು). ತೀವ್ರವಾದ ನೋವಿಗೋಗಾದ.

ಸಂಖೆ = ಸಂಖ್ಯೆ.

ಸಂಖ್ಯಾಪ = ಸಂಖ್ಯೆ.

ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕ (ನಾ). ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪದ.

ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಿ = ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕ.

ಸಂಖ್ಯೆ (ನಾ). ೧. ಅಂಕ; ಅಂಕಿ. ೨. ಎಣಿಸುವುದು; ಗಣನೆ; ಲೆಕ್ಕಮಾಡುವುದು.

ಸಂಖ್ಯೇಯ (ಗು). ೧. ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೨. ಎಣಿಸಬಹುದಾದ.

ಸಂಗ (ನಾ). ೧. ಹೊಂದಿಕೆ; ಸಾಮರಸ್ಯ. ೨. ಜೊತೆ; ಸಹವಾಸ. ೩. ಗೆಳತನ; ಮೈತ್ರಿ. ೪. ಸೇರಿಕೆ; ಸಂಗಮ. ೫. ಸಂಭೋಗ; ಕೂಟ. ~ಇಸು = ೧. ಹೊಂದಿಸು; ಕೂಡಿಸು. ೨. ನೆರೆ; ಸಂಭೋಗಿಸು. ೩. ಸೇರು; ಕೂಡು.

ಸಂಗಟ (ನಾ). ವ್ಯಥೆ; ಸಂಕಟ.

ಸಂಗಟ (ನಾ). ತೆಳುವಾದ ಗಂಜಿ, -ಅಂಬಲಿ.

ಸಂಗಡ (ನಾ). ೧. ಜೊತೆ; ಸಹವಾಸ; ಒಡನಾಟ. ೨. ಜೊಡು ದೋಣಿ, -ತೆಪ್ಪ. (ಅ). ೩. ಜೊತೆಯಾಗಿ; ಒಟ್ಟಾಗಿ; ಕೂಡ. ~ಇಕ = ಸೇರುವಿಕೆ; ಒಂದಾಗುವಿಕೆ. ~ಇಗ = ೧. ಜೊತೆಗಾರ; ಒಡನಾಡಿ. ೨. ಸ್ನೇಹಿತ; ಗೆಳೆಯ. ~ಇತಿ = ಸಂಗಡಗಿತ್ತಿ. ~ಇಸು = ೧. ಒಂದಾಗು; ಬೆರೆ; ಸೇರು. ೨. ಗುಂಪುಗೂಡು; ದಟ್ಟಿಸು. ೩. ಸೇರಿಸು; ಹೊಂದಿಸು. ~ಗಿತ್ತಿ = ಜೊತೆಗಾತಿ. ~ಪ(ಬ)ಡು = ಸುಖಪಡು.

ಸಂಗಡಿ (ನಾ). ೧. ಸಂಗಡಿಗೆ; ಜೊತೆಗಾರ. ೨. ಈಜುವಾಗ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಸಾಧನ; ಈಜುಬುರುಡೆ.

ಸಂಗತ (ನಾ). ೧. ಸಹವಾಸ; ಜೊತೆ. ೨. ಯೋಗ್ಯವಾದುದು; ತಕ್ಕುದು.

(ಗು). ೩. ಸೇರಿವ; ಕೂಡಿವ. ೪. ಯೋಗ್ಯ
ವಾದ; ತಕ್ಕ; ಯುಕ್ತ.

ಸಂಗತಿ (ನಾ). ೧. ಸಹವಾಸ; ಒಡನಾಟ.

೨. ಸಂಬಂಧ; ಬಾಂಧವ್ಯ. ೩. ಪ್ರಸಂಗ;
ಘಟನೆ. ೪. ಸುದ್ದಿ; ಸ ಮಾ ಚಾರ.

೫. ವಿಚಾರ; ವಿಷಯ. ೬. = ಸಾಂಗತ್ಯ.

೭. ಹಾಡುವಾಗ ಒಂದೇ ಸಾಲನ್ನು ಸ್ವರ
ವ್ಯತ್ಯಾಸದೊಂದಿಗೆ ಪುನಃ ಪುನಃ ಹಾಡು
ವುದು. ೮. ಒಳ್ಳೆಯ ಗತಿ, -ನಡಗೆ. (ಅ).

೯. ಕೂಡ; ಒಟ್ಟಿಗೆ.

ಸಂಗಮ (ನಾ). ೧. ಕೂಡುವುದು;

ಸಮಾಗಮ. ೨. ನದಿಗಳು ಕೂಡುವ ಸ್ಥಳ.

~ಈಶ್ವರ = ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿರುವ
ಶಿವನ ಹೆಸರು.

ಸಂಗಮವರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಯವಾದ
ಕಟ್ಟು; ಅನುತಲಿ.

ಸಂಗರ (ನಾ). ಯುದ್ಧ; ಕಾಳಗ. ~ಅಜಿರ
= ಯುದ್ಧರಂಗ; ರಣರಂಗ.

ಸಂಗಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೂಡು; ಸೇರು; ಬೆರೆ.

೨. ತೋರುವಂತೆ ಮಾಡು; ಪ್ರಕಟಿಸು.

೩. ತೋರು; ಕಾಣು. ೪. ಉಂಟು
ಮಾಡು. ೫. ಪ್ರಯೋಗವಾಗು; ಬಳಕೆ
ಯಾಗು.

ಸಂಗಾತ (ಅ). ಸಂಗಡ; ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ;
ಕೂಡ.

ಸಂಗಾತಿ (ನಾ). ೧. ಜೊತೆಗಾರ; ಒಡನಾಡಿ.

೨. ಜೊತೆಗಾತಿ; ಗೆಳತಿ. ೩. (ಮನುಷ್ಯರ
ಜೀರ್ವದ ಮೇಲಿರುವ) ಚಿಕ್ಕ ಕರಿಯ
ಮಜ್ಜೆ; ಕಾರೆಳ್ಳು.

ಸಂಗಿ (ಗು). ೧. ಸಂಗದಲ್ಲಿರುವವನು; ಒಡ
ನಾಡಿ. ೨. ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರು
ವವನು.

ಸಂಗೀತ (ನಾ). ೧. ಹಾಡುವ ಕಲೆ; ಗಾಯನ
ಕಲೆ. ೨. ಹಾಡುವಿಕೆ; ಗಾಯನ.

೩. ವಾದ್ಯ; ನೃತ್ಯ ಮತ್ತು ಗಾಯನಗಳ
ಮೇಳ. (ಗು). ೪. ಹಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. ~ಗಾರ
= ಹಾಡುವವನು; ಗಾಯಕ.

ಸಂಗೀತಕ (ನಾ). ಗಾಯನ; ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ.

ಸಂಗೀತಿ (ನಾ). ೧. ಕೂಡಿ ಹಾಡುವುದು;
ವೃಂದಗಾನ. ೨. ಮಾತುಕತೆ; ಸಂಭಾಷಣೆ.

ಸಂಗೊಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ಕೂಡಿಸು; ಸೇರಿಸು.

ಸಂಗೋಪನ (ನಾ). ಕಾಪಾಡುವಿಕೆ; ರಕ್ಷಣೆ.

ಸಂಗೋಷ್ಠಿ (ನಾ). ಸಹವಾಸ; ಸಂಗ.

ಸಂಗ್ರಹ (ನಾ). ೧. ವಶ; ಹಿಡಿತ. ೨. ಕಲೆ
ಹಾಕುವುದು; ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸುವುದು.

೩. ಕಲೆಹಾಕಿದ ಸಾಮಗ್ರಿ; ದಾಸ್ತಾನು.

೪. ರಾಶಿ; ಸಮೂಹ. ೫. ಒಟ್ಟು; ಮೊತ್ತ.

೬. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದುದು; ಮೊಟಕಾದುದು.

೭. ಉಗ್ರಾಣ; ಕೋರಿ. ~ಅಲಯ
= ವಸ್ತು ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ
ಇಡುವ ಸ್ಥಳ. ~ಇಸು = ೧. ಸೇರಿಸು;

ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು; ಕಲೆಹಾಕು. ೨. ಅಡಕ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು; ಒಳಕೊಳ್ಳು. ೩. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ
ಗೊಳಿಸು; ಮೊಟಕು ಮಾಡು.

ಸಂಗ್ರಹಣ (ನಾ). ೧. ಆಕ್ರಮಿಸುವುದು;
ಪರಿಗ್ರಹಿಸುವುದು. ೨. ಕಲೆ ಹಾಕುವಿಕೆ;
ಶೇಖರಣೆ.

ಸಂಗ್ರಹಣಿ (ನಾ). ಅನುಶಂಕೆ.
ಸಂಗ್ರಹಣೆ = ಸಂಗ್ರಹ.

ಸಂಗ್ರಹಣಿ = ಸಂಗ್ರಹಣೆ.

ಸಂಗ್ರಾಮ (ನಾ). ಯುದ್ಧ; ಕಾಳಗ.

ಸಂಗ್ರಾಹ (ನಾ). ೧. ಹಿಡಿತ; ಗ್ರಹಿಸುವಿಕೆ.

೨. ಹಿಡಿ; ಮುಷ್ಟಿ. ೩. ಗುರಾಣಿಯ
ಹಿಡಿಕೆ.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ (ನಾ). ಕಲೆ ಹಾಕುವವನು;
ಸಂಗ್ರಹಿಸುವವನು.

ಸಂಘ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

೨. ಒಕ್ಕೂಟ; ಸಂಸ್ಥೆ; ಸಮಿತಿ.

ಸಂಘಾತ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

೨. ಒಕ್ಕೂಟ; ಸಂಸ್ಥೆ; ಸಮಿತಿ.

೧. ಸಮಾಜ. ಉ. = ಸಂಗ. ~ಅರಾಸು
= ಬೌದ್ಧ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳ ವಾಸಸ್ಥಳ; ವಿಹಾರ.
ಸಂಘಟೆ (ನಾ). ೧. ಸೇರುವುದು; ಕೂಡುವುದು. ೨. ತಾಗುವುದು; ಮುಟ್ಟುವುದು.
೩. ಯುದ್ಧ; ಕಾಳಗ. ಉ. ಉಜ್ಜುವಿಕೆ;
ಘರ್ಷಣೆ. ~ಇಸು = ೧. ಒದಗು; ಸಂಭವಿಸು; ಉಂಟಾಗು. ೨. ಕೂಡಿಸು; ಸೇರಿಸು.

ಸಂಘಟನೆ (ನಾ). ೧. ಹೊಂದಿಸುವಿಕೆ;
ಜೋಡಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಹೊಂದಿಕೆ; ಜೋಡಣೆ;
ಸಂಯೋಗ. ೩. ತಾಗುವಿಕೆ; ಘರ್ಷಣೆ.

ಸಂಘಟ್ಟನೆ = ಸಂಘಟೆ.

ಸಂಘರ್ಷ ೧. = ಸಂಘರ್ಷಣೆ. ೨. ಮೇಲಾಟ;
ಸ್ಪರ್ಧೆ.

ಸಂಘರ್ಷಣೆ (ನಾ). ತಿಕ್ಕಾಟ; ಘರ್ಷಣೆ.

ಸಂಘಾಟೆ (ನಾ). (ಬೌದ್ಧ ಭಿಕ್ಷುಗಳು ಉಡುವ)
ಬಟ್ಟೆ, -ವಸ್ತ್ರ.

ಸಂಘಾತ (ನಾ). ೧. ಹೊಂದಿಕೆ; ಸಾಮರಸ್ಯ.
೨. ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು. ೩. ಲೋಕ;
ಕಛ. ೪. ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು. ೫. ಅಧೋ
ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಸಂಚ (ನಾ). ೧. ಉಪಾಯ; ತಂತ್ರ;
ಸಂಚು. ೨. ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವುದು;
ಸಂಗ್ರಹ. ೩. ಸಂಚಿ; ಚೀಲ. ೪. ಗುಟ್ಟು;
ರಹಸ್ಯ. ~ಇಸು = ೧. ಸಂಗ್ರಹವಾಗು;
ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳು. ೨. ಸೇರಿಸು; ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು.

ಸಂಚಕ = ಸಂಚಗಾರ.

ಸಂಚಕರ = ಸಂಚಗಾರ.

ಸಂಚಕಾರ ೧. = ಸಂಚಗಾರ. ೨. ಹಾಸಿ; ಕೇಡು.

ಸಂಚಗಾರ (ನಾ). ಮುಂಗಡ ಹಣ; ಅಗಾವು.

ಸಂಚಯ (ನಾ). ೧. ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು;
ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವುದು. ೨. ಸಮೂಹ;
ರಾಶಿ; ಒಟ್ಟು. ~ಇಸು = ಕೂಡಿಸು;
ಸಂಗ್ರಹಿಸು.

ಸಂಚಯನ (ನಾ). ೧. ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವುದು;
ಕಲೆಹಾಕುವುದು. ೨. ಶವಸಂಸ್ಕಾರವಾದ
ನಂತರ ನಲುಬು ಮತ್ತು ಬೂದಿಯನ್ನು
ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪವಿತ್ರ ಜಲದಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಜಿಸುವುದು.

ಸಂಚರ (ನಾ). ತಿರುಗಾಟ; ಸಂಚಾರ. ~ಇಸು
= ಸಂಚಾರಿಸು.

ಸಂಚರಣ ೧. = ಸಂಚರ. ೨. ಸಂಪ್ರದಾಯ;
ರೂಢಿ. ~ (ಂ) ಪೆ (ಬಿ) ಣ್ (ರ್) = ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ
ತರು; ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡು.

ಸಂಚಲ (ಳ) (ನಾ). ೧. ಅಸ್ಥಿರತೆ; ಚಂಚಲತೆ.
(ಗು). ೨. ತೂಗಾಡುವ; ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ
ಓಲಾಡುವ. ~ಇಸು = ೧. ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ
ಚಲಿಸು, -ತಿರುಗಾಡು. ೨. ನಡುಗು;
ಕಂಪಿಸು.

ಸಂಚಲ (ಳ) ತೆ (ನಾ). ೧. ಅಲುಗಾಟ; ಚಲನೆ.
೨. ನಡುಕ; ಕಂಪನ.

ಸಂಚಲನೆ = ಸಂಚಲತೆ.

ಸಂಚಲೆ (ಳ) (ನಾ). ಚಪಲಸ್ವಭಾವದ ಹೆಂಗಸು;
ಚಂಚಲೆ.

ಸಂಚಾರ (ನಾ). ೧. ತಿರುಗಾಟ; ಅಡ್ಡಾಡುವುದು.
೨. ಪ್ರಯಾಣ; ಪ್ರವಾಸ. ~ಇಸು = ೧. ತಿರುಗು;
ಅಡ್ಡಾಡು. ೨. ಲೇಸಿಸು; ಬಳಿ.

ಸಂಚಾರಕ (ನಾ). ೧. ಮುಂದಾಳು;
ನಾಯಕ. ೨. ದೂತ; ಚಾರ.

ಸಂಚಾರಿ (ನಾ). ೧. ತಿರುಗುವವನು; ಸಂಚರಿಸುವವನು.
೨. ದೂತಿ; ದಾಸಿ. ೩. ಕುಂಟೆಣೆ. (ಗು). ೪. ಚಲಿಸುವ; ತಿರುಗಾಡುವ.

ಸಂಚಾಲಕ (ನಾ). ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವವನು;
ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ.

ಸಂಚಿ (ನಾ). ೧. ಚೀಲ. ೩. ಎಲೆ, ಅಡಕೆಯ
ಚೀಲ.

ಸಂಚಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟ
ಗೊಳ್ಳುವ ವಿಷ್ತಾರವಾದ ಗ್ರಂಥ

ಒಂದು ಭಾಗ. ೨. ನಿಯತಕಾಲಿಕಗಳ
ಒಂದು ಪ್ರಕಟನೆ.

ಸಂಚಿತ (ಗು). ೧. ಕೂಡಿಟ್ಟ; ಶೇಖರಿಸಿದ.

೨. ಹೇರಳವಾದ; ಅಧಿಕವಾದ. ~ಕರ್ಮ
= ಜನ್ಯಾಂತರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ
ಕರ್ಮ.

ಸಂಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಯುಕ್ತಿಯಾದ; ಉಪಾಯ
ಮಾಡು. ೨. ಅವಕಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯು;
ಹೊಂಚುಹಾಕು. (ನಾ). ೩. ಉಪಾಯ;
ಯುಕ್ತಿ. ೪. ಹಂಚಿಕೆ; ವಿತರಣೆ. ೫. ಜಾಣ
ತನ; ನೈಪುಣ್ಯ. ೬. ಜಾಡು; ಕುರುಹು.
~ಗಾಜ(ರ) = ೧. ಉಪಾಯಗಾರ;
ಯುಕ್ತಿಯಂತ. ೨. ಗೊಡಬಾರ; ಬೇಡು
ಗಾರ.

ಸಂಚೋರ್ಣ (ನಾ). ಪುಡಿ; ಹುಡಿ.

ಸಂಚೋಳಿಕ (ನಾ). ಹುಡಿ; ಶಿಖರ.

ಸಂಚನ್ನ (ಗು). ೧. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ, ~ಮರೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.

೨. ಅವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ಸಂಜನನ (ನಾ). ಹುಟ್ಟು; ಜನನ.

ಸಂಜನಿಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹುಟ್ಟು; ಜನಿಸು.

೨. ಕಾಣು; ತೋರು; ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳು.

ಸಂಜನಿಸು = ಸಂಜನಿಯಿಸು.

ಸಂಜಾತ (ನಾ). ೧. ಸಮೂಹ; ರಾಶಿ;
ಒಟ್ಟಲು. (ಗು). ೨. ಹುಟ್ಟಿದ; ಜನಿಸಿದ.

೩. ಮೂಡಿದ; ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ.

ಸಂಜಾಪು (ನಾ). ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ
ಕೂಡಲೆ ನೆತ್ತಿ ಸಿ ಮಾಡುವ ಕ್ಷಾರ,
~ಮುಂಡನ.

ಸಂಜಾರ (ನಾ). ಆನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳ;
ಕರೋಟಿ.

ಸಂಜೀವ (ನಾ). ೧. ಮರಳಿ ಜೀವವನ್ನು
ತುಂಬಿಸುವವನು. (ಗು). ೨. ಮರಳಿ
ಜೀವವನ್ನು ತುಂಬಿಸುವ.

ಸಂಜೀವನ (ನಾ). ೧. ಪುನಃ ಪ್ರಾಣವನ್ನು
ಕೊಡಬಲ್ಲ ವಸ್ತು. (ಗು). ೨. ಮರಳಿ ಜೀವ
ವನ್ನು ತುಂಬಿಸುವ.

ಸಂಜೀವಿನಿ (ನಾ). ಜೀವವನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲ
ದೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿದುವ ಒಂದು ಮೂಲಿಕೆ.

ಸಂಜೆ (ನಾ). ಸಾಯಂಕಾಲ; ಬೈಗು;

~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು = ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಕಾಣ
ದಿರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಣ್ಣಿನ
ಬೇನೆ; ಇರುಳುಗಣ್ಣು. ~ಕ(ಗ)ತ್ತಲೆ

= ಸಾಯಂಕಾಲದ ಮಬ್ಬುಗತ್ತಲೆ.

~ಕ(ಗಿಂಪು) = ಸಾಯಂಕಾಲದ ಕೆಂಬಣ್ಣ.

~ಪ(ವ)ಪಿ(ರೆ) = ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾರಿ

ಸುವ ನಗಾರಿ, ~ಹರೆ. ~ಬಾ(ವಾ)ರಿಸು

= ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅರ್ಘ್ಯವನ್ನು ಕೊಡು.

~ಮಲ್ಲಿಗೆ = ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ

ಅರಳುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹೂವು.

ಸಂಜೋಗ (ನಾ). ೧. ಕವಚ; ಚಿಲಖತ್ತು.

೨. ಸರಕು; ಸಾಮಗ್ರಿ. ೩. ಸಿದ್ಧತೆ;

ತಯಾರು. ~ಇಸು = ಸಿದ್ಧಮಾಡು;

ತಯಾರಿಸು.

ಸಂಜೋಗಿನಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿನಿಸು.

ಸಂಜ್ಞಾನ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಸಂವೇದನೆ.

೨. ಅಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಸಂಜ್ಞ (ನಾ). ಆಹಾರ, ಮೈಥುನ, ಭಯ,

ಪರಿಗ್ರಹ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಸಂಜ್ಞೆ

ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜೀವಿ.

ಸಂಜ್ಞ (ನಾ). ೧. ಪರಿವೆ; ಎಚ್ಚರ. ೨. ತಿಳಿವಳಿಕೆ;

ಜ್ಞಾನ; ಪ್ರಜ್ಞೆ. ೩. ಸೂಚನೆ; ಸುಳಿವು.

೪. ಸಂಕೇತ; ಗುರುತು; ಅಕ್ಷರ.

೫. ಹೆಸರು; ನಾಮಧೇಯ. ೬. ಚತುರಂಗಬಲ.

ಸಂಜ್ವರ (ನಾ). ೧. ಕಾವು; ಬಿಸುಪು.

೨. ಜ್ವರದ ತಾಪ.

ಸಂಢ (ನಾ). ೧. ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು.

೨. ನೃಪತಪಕ: ಪಂಢ.

ಸಂಠೆಗೆ (ನಾ). ಅಕ್ಕಿ, ಅರಳು, ಅವಲಕ್ಕಿ
ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿ ಕರಿಯುವ
ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ವಸ್ತು.

ಸಂಠಾಸ (ನಾ). ಕಕ್ಕಸು ; ಪಾಯಪಾನೆ.

ಸಂಠಿಗೆ = ಸಂಠೆಗೆ.

ಸಂಠೀನ (ನಾ). ಪಕ್ಷಿಗಳ ಹಾರಾಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಬಗೆ ; ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವುದು.

ಸಂತ(ನಾ). ೧. ಸಾಧು. ೨. ಶಾಂತಿ ; ಸಮಾಧಾನ.
(ಗು). ೩. ಶಾಂತವಾದ. ೪. ಮೃದು
ವಾದ ; ಮೆದುವಾದ. ೫. ಪೂಜ್ಯನಾದ ;
ಗೌರವಾಹ ನಾದ. ~ಇ(ವಿ)ಡು
= ೧. ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸು ; ಉಪಶಮಿಸು.

೨. ಅಡಗಿಸು ; ಒಳಕೊಳ್ಳು. ~ಇ(ಯಿ)ಸು
= ಸಂತೈಸು.

ಸಂತಂ (ಅ). ೧. ಹಾಯಾಗಿ ; ಶಾಂತವಾಗಿ.

೨. = ಸಂತತ.

ಸಂತತ (ಅ). ೧. ಎಡೆಬಿಡದೆ ; ಯಾನಾಗಲೂ.

೨. ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ; ಚಿರಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿ.

ಸಂತತಿ (ನಾ). ೧. ನಂದ ; ಸೀಳಿಗೆ. ೨. ಮಗ
ಅಥವಾ ಮಗಳು ; ಸಂತಾನ ; ಅಪತ್ಯ.

೩. ಸಮೂಹ ; ಗುಂಪು.

ಸಂತಪ (ನಾ). ಉಮ್ಮಳ ; ಸಂತಾಪ. ~ಇಸು
= ದುಃಖಿಸು ; ಕಳವಳಪಡು.

ಸಂತಪ್ತ (ಗು). ೧. ಅತಿಯಾಗಿ ಕಾದ ; ಅತ್ಯಂತ
ಬಿಸಿಯಾದ. ೨. ಬಹಳವಾಗಿ ನೊಂದ ;
ಬೇಗುದಿಗೊಂಡ. ೩. ಬೇಸತ್ತು ; ಬಳಲಿದ.

ಸಂತಮಸ (ನಾ). ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಕತ್ತಲೆ ;
ಗಾಢಾಂಧಕಾರ.

ಸಂತರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸು.

೨. ಕೂಡಿಸು ; ಕಲೆಹಾಕು.

ಸಂತರ್ಪಣ (ನಾ). ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸುವುದು.

ಸಂತರ್ಪಣೆ ೧. = ಸಂತರ್ಪಣ. ೨. ಬಹುಜನಕ್ಕೆ
ನೀಡುವ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಕರವಾದ ಭೋಜನ,
—ಅನ್ನದಾನ.

ಸಂತವಿಸು = ಸಂತೈಸು.

ಸಂತಸ = ಸಂತೋಷ. ~ಇಕೆ = ಹಿಗ್ಗು ;

ಸಂತೋಷ. ~ಇಗ = ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟು

ಮಾಡುವ ವಸ್ತು. ~ (೦)ಕೆ(ಗಿ)ಡು

= ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು.

~ (೦)ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಹಿಗ್ಗು ; ಅನಂದಿಸು.

~ಕ(ಗ)ಂಬನಿ = ಸಂತೋಷದ ಅಧಿಕ

ದಿಂದ ಬರುವ ಕಣ್ಣೀರು ; ಅನಂದ ಬಾಷ್ಪ.

~ಪ(ವ)ಜಿ(ರೆ) = ಸಂತೋಷದ ಸಮಯ

ದಲ್ಲಿ ಬಾರಿಸುವ ಹರೆ, —ನಗಾರ.

ಸಂತಾನ ೧. = ಸಂತತಿ. ೨. ಪರಂಪರೆ ;
ಸಾಲು.

ಸಂತಾನಕ (ನಾ). ೧. ಸಮೂಹ ; ಗುಂಪು.

೨. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ
ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು.

ಸಂತಾಪ (ನಾ). ೧. ಅತಿಯಾದ ತಾಪ,

—ಉಷ್ಣ. ೨. ಬೇಗುದಿ ; ದುಃಖ ; ಅಳಲು.

೩. ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ. ~ಇಸು = ೧. ದುಃಖ

ಪಡು ; ವೇದನೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡು.

೨. ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡು ; ಚಿಂತೆಗೊಳಗು

ಮಾಡು.

ಸಂತುಷ್ಟ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷಗೊಂಡವನು ;

ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿದವನು. (ಗು). ೨. ಸಂತೋಷ

ಗೊಂಡ ; ತೃಪ್ತಿಗೊಂಡ.

ಸಂತುಷ್ಟಿ (ನಾ). ಅನಂದ ; ತಣವು.

ಸಂತುಷ್ಟೆ (ನಾ). ತೃಪ್ತಿಗೊಂಡವಳು.

ಸಂತೃಪ್ತಿ = ಸಂತುಷ್ಟಿ.

ಸಂತೆ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು ; ಸಂವಚ.

೨. ನಿಯಮಿತ ಕಾಲಾವಧಿಗೆ ಕೊಡುಕೊಳ್ಳು
ವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸೇರುವ ಜನರ ಗುಂಪು, —ಸಮೂಹ.

೩. ಸಂತೆ ಸೇರುವ ಸ್ಥಳ ; ಮಾರುಕಟ್ಟೆ.

೪. ದೊಂಬಿ ; ಗದ್ದಲ. ೫. ಬಾಯಿಪಾಠ

ಮಾಡುವುದು ; ಕಂಠಪಾಠ ; ಉರು.

೬. ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಭಾಗ.

~ಮಾತು = ಗಾಳಿಸುದ್ದಿ. ~ಮಾಳ = ಸಂತೆ
 ನಡೆಯುವ ಸ್ಥಳ. ~ಸೇರು = ಗುಂಪು
 ಗೂಡು; ಸಂದಣಿಸು. ~ಜೇಳು = ಉರು
 ಹೊಡೆ; ಕಂಪಾತ ಮಾಡು.
 ಸಂತ್ಯೇಕೆ (ನಾ). ಸಮಾಧಾನ.
 ಸಂತ್ಯೇಸು (ಕ್ರಿ). ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸು;
 ಸಾಂತ್ವನಗೊಳಿಸು.
 ಸಂತೋಷ (ನಾ). ೧. ಹಿಗ್ಗು; ಅನಂದ.
 ೨. ತಣೆವು; ತೃಪ್ತಿ. ~ಇಸು = ೧. ಹಿಗ್ಗು;
 ಅನಂದಿಸು. ೨. ತಣೆ; ತೃಪ್ತಿಹೊಂದು.
 ಸಂತೋಸ = ಸಂತೋಷ.
 ಸಂತ್ರಾಣಿ (ನಾ). ಕಾಪಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿ.
 ಸಂದಂಶ (ನಾ). ಇಕ್ಕುಳ; ತಂದಸ.
 ಸಂದಣಿ (ನಾ). ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ. ~ಇಸು
 = ೧. ಗುಂಪುಗೂಡು; ಒಟ್ಟಾಗು.
 ೨. ಒಂದುಗೂಡಿಸು; ಕಲೆಹಾಕು.
 ಸಂದಯ = ಸಂದೇಹ.
 ಸಂದರುಶನ = ಸಂದರ್ಶನ.
 ಸಂದರ್ಭ (ನಾ). ೧. ಹೆಣೆಯುವಿಕೆ;
 ನೇಯುವಿಕೆ. ೨. ಕೂಡಿಸುವಿಕೆ; ಮಿಶ್ರ
 ಮಾಡುವಿಕೆ. ೩. ರಚನೆ; ನಿರ್ಮಾಣ.
 ೪. ಸಮಯ; ಕಾಲ. ೫. ಅವಕಾಶ;
 ಅಸ್ಪದ; ಎಡೆ. ೬. ವಿಷಯ; ಪ್ರಕರಣ.
 ಸಂದರ್ಶನ (ನಾ). ೧. ನೋಡುವುದು.
 ೨. ನೋಟ; ಪ್ರದರ್ಶನ; ಕಾಣ್ಕೆ. ೩. ಪರಸ್ಪರ
 ಸಂಧಿಸುವುದು; ಭೇಟಿ.
 ಸಂದರ್ಶಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ನೋಡು; ಕಾಣು.
 ೨. ಸಂಧಿಸು; ಭೇಟಿಯಾಗು.
 ಸಂದಳಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದಾಗು;
 ಭೇದವಿಲ್ಲದಾಗು. ೨. ಒಟ್ಟಾಗು. (ನಾ).
 ೩. = ಸಂದರ್ಜ.
 ಸಂದಾಯ (ನಾ). ಸಲ್ಲಿಸುವುದು; ಸಲುವಳಿ;
 ಪಾವತಿ. ~ಕ = ಪಾವತಿಯಾದುವನು;
 ಸಲ್ಲಿಸುವನು.

ಸಂದಿ = ಸಂಧಿ.
 ಸಂದಿಗ್ಧ (ಗು). ೧. ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ;
 ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾದ. ೨. ಜಟಿಲವಾದ;
 ಕಷ್ಟಕರವಾದ. ೩. ಅಪಾಯಕರವಾದ.
 ಸಂದಿಗ್ಧತೆ (ನಾ). ಜಟಿಲವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ;
 ಇಕ್ಕಟ್ಟು.
 ಸಂದಿಸು = ಸಂಧಿಸು.
 ಸಂದು (ನಾ). ೧. (ವಸ್ತುಗಳು) ಕೂಡುವ
 ಸ್ಥಳ; ಸಂಧಿಸ್ಥಾನ. ೨. ಮೂಲೆ; ಕೋನ.
 ೩. ಕೀಲು; ಗೆಣ್ಣು. ೪. ಬಿರುಕು; ಸೀಳು.
 ೫. ಕಿರಿದಾದ ಓಣಿ; ಗಲ್ಲಿ. ೬. ಅವಕಾಶ;
 ಸಂದರ್ಭ. ೭. ವ್ಯತ್ಯಾಸ; ಭೇದ. ೮. ಶೀತ
 ದಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬರುವ ಒಂದೊಂದು ಬಾಯಿಲೆ.
 ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಸುಸಮಯ;
 ಸರಿಯಾದ ಅವಕಾಶ. ೨. ಅಯಕಟ್ಟು;
 ಮರ್ಮಸ್ಥಾನ. ೩. ಎರಡು ರಸ್ತೆಗಳು
 ಸೇರುವ ಸ್ಥಳ. ~ಹಾಕು = ರೋಗನಿವಾರಣೆ
 ಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಚಿಟಿಕೆ ಹಾಕು.
 ಸಂದುಕ (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ; ಪೆಣಾರಿ.
 ಸಂದೂಕ = ಸಂದುಕ.
 ಸಂದೆ (ನಾ). ಸಂಜೆ; ಸಾಯಂಕಾಲ.
 ಸಂದೆಗೆ = ಸಂದೇಹ.
 ಸಂದೆಯು = ಸಂದೇಹ.
 ಸಂದೆಹ = ಸಂದೇಹ.
 ಸಂದೇಶ (ನಾ). ೧. ಸುದ್ದಿ; ಸಮಾಚಾರ.
 ೨. ಅಪ್ಪಣೆ; ನಿರೂಪ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ
 ಸಿಹಿತಿಂಡಿ. ~ಇಸು = ಸಮಾಚಾರವನ್ನು
 ಹೇಳು.
 ಸಂದೇಹ (ನಾ). ಅನುಮಾನ; ಸಂಶಯ;
 ಗುಮಾನಿ. ~ಇಸು = ಅನುಮಾನಿಸು;
 ಸಂಶಯಪಡು, ~ಗ್ರಸ್ತ = ಸಂದೇಹಿ.
 ಸಂದೇಹಿ (ನಾ). ಸಂಶಯ ಪಡುವವನು.
 ಸಂದೋಹ (ನಾ). ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.
 ಸಂದೋಹಕ = ಸಂದೋಹ.

ಸಂಧಾನ (ನಾ). ೧. ಸೇರಿಸುವುದು ; ಕೂಡಿಸುವುದು ; ಹೊಂದಿಸುವುದು. ೨. ರಾಜಿ ; ಒಪ್ಪಂದ ; ಒಡಂಬಡಿಕೆ. ೩. ಹಗ್ಗ ; ಮಿಣಿ. ೪. ಬಾಣವನ್ನು ಹೊಡೆದುದು. ~ಇಸು = ೧. ಬಾಣವನ್ನು ತೊಡು, -ಹೊಡೆ. ೨. ಕೂಡಿಸು ; ಉಂಟುಮಾಡು.

ಸಂಧಿ (ನಾ). ೧. ಸಂಯೋಗ ; ಸೇರಿಕೆ. ೨. ರಾಜಿ ; ಕಾಲು. ೩. ಸಂದು ; ಕೀಲು. ೪. ಬಿರುಕು ; ಸೀಳು. ೫. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದದ ಅಂತ್ಯಾಕ್ಷರ ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಂದು ಪದದ ಪ್ರಾರಂಭದ ಅಕ್ಷರ ಹೊಂದಿಗೆ ಸೇರುವ ಕ್ರಿಯೆ. ೬. ಸುಸಮಯ ; ಸರಿಯಾದ ಕಾಲ. ೭. ಎದೆ ; ಅಸ್ಥಿ. ೮. ಕಾವ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗ ; ಪರಿಚ್ಛೇದ. ೯. ವಿಶ್ರಾಂತಿ ; ಬಿಡುವು. ~ಕಾರ್ಯ = ಎರಡು ಪದಗಳು ಅಥವಾ ಪದಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಕೂಡುವಾಗ ಆಗುವ ಕ್ರಿಯೆ. ~ಕಾಲ = ಎರಡು ಯುಗಗಳ ನಡುವಿನ ಕಾಲ. ~ವಾತ = ದೇಹದ ಕೀಲುಗಳಿಗೆ ಬರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ.

ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿ (ನಾ). ವಿದೇಶಾಂಗ ಸಚಿವ.

ಸಂಧಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೂಡಿಸು ; ಸೇರಿಸು. ೨. ಸೇರು ; ಕೂಡು. ೩. ಭೇಟಿಯಾಗು ; ಎದುರಾಗು. ೪. ಸಂದರ್ಶಿಸು. ೫. ಬಾಣವನ್ನು ಹೊಡೆ ; ಶರಸಂಧಾನ ಮಾಡು. ೬. ಎದುರಿಸು ; ತಾಗು. ೭. ಉಂಟಾಗು ; ಒದಗು.

ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ (ನಾ). ಸಂಜೆ ; ಬೈಗು.

ಸಂಧ್ಯಾನ (ನಾ). ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಕ್ಲಪ್ತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಜಪ ಮುಂತಾದ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮ ; ಆಹ್ನಿಕ.

ಸಂಧ್ಯಾರಾಗ (ನಾ). ೧. ಸಂಜೆಗೆಂಪು ; ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಕೆಂಪುಣ್ಣು.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೀತೆ. ~ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದ ಸಂಧ್ಯಾನ.

ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ = ಸಂಧ್ಯಾನ.

ಸಂಧ್ಯೆ (ನಾ). ೧. ಸಂಜೆ ; ಬೈಗು. ೨. ದಿನದ ಮೂರು ಸಂಧಿಕಾಲಗಳು ; ಬೆಳಗು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮತ್ತು ಸಂಜೆ. ೩. ಆ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ. ೪. ಎರಡು ಯುಗಗಳ ನಡುವಿನ ಕಾಲ ; ಸಂಧಿಕಾಲ.

ಸಂಧ್ಯಸನ (ನಾ). ವೈರಾಗ್ಯ ; ವಿರಕ್ತಿ. ~ವಿಧಿ = ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಾಗುವವನು ಅಜರಿಸ ಬೇಕಾದ ನಿಯಮ.

ಸಂಧ್ಯಾಸ (ನಾ). ೧. ತ್ಯಜಿಸುವಿಕೆ ; ತೊರೆ ಯುವಿಕೆ. ೨. = ಸಂನ್ಯಸನ. ~ಅಶ್ರಮ = ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆ, ಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯ, ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಮತ್ತು ಸಂನ್ಯಾಸಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಅಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದು.

ಸಂಧ್ಯಾಸನ = ಸಂನ್ಯಸನ.

ಸಂಧ್ಯಾಸಿ (ನಾ). ೧. ವಿರಕ್ತ ; ಯೋಗಿ. ೨. ಸಂನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವನು.

ಸಂಪಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು ; ಚಂಪಕ.

ಸಂಪಣ (ನಾ). ದೋಸೆ, ಕಡುಬು ಮೊದಲಾದುವು ಮೆದುವಾಗಿರಲು ಅಕ್ಕಿಯೊಡನೆ ಸೇರಿಸುವ ಉದ್ದು, ಮೆಂತ್ಯ ಮುಂತಾದುವು ; ಹುದುಗು.

ಸಂಪತ್ತಿ = ಸಂಪದ.

ಸಂಪತ್ತು = ಸಂಪದ. ~ ಇಗ = ಧನಿಕ ; ಸಿರಿವಂತ.

ಸಂಪತ್ತುದ (ನಾ). ಸಿರಿವಂತಿಕೆ ; ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ.

ಸಂಪದ (ನಾ). ೧. ಐಶ್ವರ್ಯ ; ಸಿರಿ. ೨. ಏಳಿಗೆ ; ಉತ್ಕರ್ಷ.

ಸಂಪನ್ನ (ನಾ). ೧. ಶ್ರೀಮಂತ ; ಧನಿಕ.

೨. ಸಜ್ಜನ ; ಸತ್ಪುರುಷ. (ಗು). ೩. ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ; ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ.

೪. ಸಂಪನ್ನವಾದ ; ಸಂಪನ್ನವಾದ.

ಸಂಪನ್ನತೆ (ನಾ). ೧. ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ.

೨. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಶಕ್ತಿ. ೩. ಸೌಜನ್ಯ;
ಒಳ್ಳೆಯತನ.

ಸಂಪನ್ನೆ (ನಾ). ಸಂಭಾವಿತೆ; ಶ್ರೇಷ್ಠಕಾದವಳು.

ಸಂಪರ್ಕ (ನಾ). ೧. ಸಂಬಂಧ; ಸೇರಿಕೆ.

೨. ಸ್ಪರ್ಶ; ಸೋಂಕು. ~ಸಾಧನ
= ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ
ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ
ಉಪಾಯ.

ಸಂಪಳ = ಸಂಪಣ.

ಸಂಪಳಿಗೆ = ಸಂಪಣ.

ಸಂಪಳೆ = ಸಂಪಣ.

ಸಂಪಾತ (ನಾ). ಇಳಿಯುವುದು; ಅವರೋ
ಹಣ.

ಸಂಪಾದಕ (ನಾ). ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕಾದ ಸುದ್ದಿ
ಅಥವಾ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ
ಮುದ್ರಿಸುವವನು.

ಸಂಪಾದಕೀಯ (ನಾ). (ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ)
ಸಂಪಾದಕನ ಲೇಖನ; ಅಗ್ರಲೇಖನ.

ಸಂಪಾದನೆ = ಸಂಪಾದನೆ.

ಸಂಪಾದನೆ (ನಾ). ೧. ಗಳಿಕೆ; ಆದಾಯ.

೨. ಗ್ರಂಥಪಾಠ ಪರಿಷ್ಕರಣ.

ಸಂಪಾದಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಗಳಿಸು; ಆದಾಯ
ಹೊಂದು. ೨. ಸಾಧಿಸು; ಪ್ರಯತ್ನಿಸು.

೩. ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕಾದ ಸುದ್ದಿ, ಗ್ರಂಥ
ನೋದಲಾಡುವವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸು.

ಸಂಪಾದ್ಯ (ನಾ). ಗಳಿಕೆ; ಸಂಪಾದನೆ.

ಸಂಪಿಗೆ = ಸಂಪಗೆ.

ಸಂಪು (ನಾ). ೧. ಸೊಂಪು; ಸೊಗಸು.

೨. ಮುಷ್ಕರ; ಚಳುವಳಿ.

ಸಂಪುಟ (ನಾ). ೧. ಭರಣಿ; ಕರಡಿಗೆ.

೨. ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯ ಅಥವಾ ಮುದ್ರಿತ
ಹಾಳೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಗ್ರಂಥ.

೩. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ.

ಸಂಪೂರ್ಣ (ಗು). ೧. ತುಂಬಿದ; ಪೂರ್ಣ
ಯಾದ. (ಅ) ೨. ಪೂರ್ಣಿಯಾಗಿ.

ಸಂಪೂರ್ತಿ (ನಾ). ಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವಿಕೆ;
ಪೂರ್ಣಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ.

ಸಂಪ್ರತಿ (ನಾ). ೧. ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ; ಪ್ರಕೃತ
ಕಾಲ; ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲ. ೨. ಸಂಧಾನ;
ಒಪ್ಪಂದ. (ಅ) ೩. ತಕ್ಷಣ; ಕೂಡಲೆ.
೪. ಈಗ; ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ.

ಸಂಪ್ರದಾನ (ನಾ). ೧. ಕೊಡುವುದು; ದಾನ
ಮಾಡುವುದು. ೨. ಕಾಣಿಕೆ; ಉಡುಗೊರೆ.

ಸಂಪ್ರದಾಯ (ನಾ). ಪದ್ಧತಿ; ರೂಢಿ;
ಪರಂಪರೆ. ~ಶರಣ = ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ.

ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ (ನಾ). ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದ
ರೂಢಿಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವನು;
ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವನು.

ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಸಾಧಿಸುವುದು; ಪಡೆ
ಯುವುದು. ೨. ಗಳಿಕೆ; ಸಂಪಾದನೆ.

ಸಂಪ್ರೀತಿ (ನಾ). ಅತಿಶಯವಾದ ಪ್ರೀತಿ,
ಒಲವು.

ಸಂಪ್ರೋಕ್ಷಣ (ನಾ). ಶುದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮಂತ್ರಜಲ
ವನ್ನು ಚಿಮುಕಿಸುವುದು.

ಸಂಪ್ರೋಕ್ಷಣ = ಸಂಪ್ರೋಕ್ಷಣ.

ಸಂಪ್ರೋಕ್ಷಿಸು (ಕ್ರಿ). ಮಂತ್ರಜಲವನ್ನು
ಚಿಮುಕಿಸು.

ಸಂಪ್ಲವ (ನಾ). ನಾಶ; ಪ್ರಳಯ. ~ಇಸು
= ೧. ಮುಳುಗಿಸು; ನಾಶಮಾಡು.

೨. ಆವರಿಸು; ವ್ಯಾಪಿಸು.

ಸಂಬಂಧ (ನಾ). ೧. ಜೋಡಣೆ; ಸಂಯೋಗ.

೨. ಬಾಂಧವ್ಯ; ನೆಂಟು. ೩. ಹೊಂದಿಕೆ;
ಹೊಂದಾಣಿಕೆ. ೪. ಅರ್ಹತೆ; ಯೋಗ್ಯತೆ.

~ಇಸು = ೧. ಸೇರಿಸು; ಕೂಡಿಸು.

೨. ಸೇರು; ಕೂಡು.

ಸಂಬಂಧಿ (ನಾ). ನೆಂಟು; ಬಂಧು.

ಸಂಬಂಧಿಕ = ಸಂಬಂಧಿಕ.

ಸಂಖ್ಯೆ (ನಾ). ೧. ನೀರು; ಜಲ. ೨. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಜಿಂಕೆ. ೩. = ಸಂಖ್ಯೆ. ೪. ಒಬ್ಬ
ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು.

ಸಂಖ್ಯೆ (ಕ್ರಿ). ಕಳೆ; ನಿವಾರಿಸು.

ಸಂಖ್ಯೆ (ನಾ). ಬುತ್ತಿ; ಊಟದ ಗಂಟು.

ಸಂಖ್ಯೆ (ನಾ). ೧. ವೇಶನ; ಪಗಾರ.
೨. = ಸಂಖ್ಯೆ.

ಸಂಖ್ಯೆಗೆ (ನಾ). ೧. ಓಲೆಗರಿ ಮುಂತಾದುವು
ಗಳಿಂದ ಮಾಡುವ ಸಂಪುಟ, ಭರಣೆ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಾತ್ರೆ.

ಸಂಖ್ಯೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೋಳು ಮಾಡು;
ತುಂಡರಿಸು. ೨. ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸು.

೩. ಸಮಾಧಾನಗೊಳ್ಳು; ಶಾಂತವಾಗು.

೪. ಜತನಗೊಳಿಸು; ಜೋಪಾನ ಮಾಡು.

ಸಂಖ್ಯೆ (ನಾ). ಮಸಾಲೆ ವಸ್ತು; ಉಪಸ್ಕರ.

~ಬೀಜ = ಧನಿಯು; ಕೊತ್ತುಂಬರಿ.

~ಸೊತ್ತು = ಕೊತ್ತುಂಬರಿ ಸೊತ್ತು.

ಸಂಖ್ಯೆಕಾಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ;
ಭಾರದ್ವಾಜ.

ಸಂಖ್ಯೆ (ನಾ). ಒಂದು ವಾದ್ಯ ವಿಶೇಷ.

ಸಂಖ್ಯೆ (ನಾ). ೧. ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು.

೨. = ಸಂಖ್ಯೆ.

ಸಂಖ್ಯೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ನಿಭಾಯಿಸು;

ನಿರ್ವಹಿಸು. ೨. ಸಮಾಧಾನಮಾಡು.

೩. ಜತನಮಾಡು; ಸಂರಕ್ಷಿಸು.

೪. ಹತ್ತೋಟಿಯಲ್ಲಿಡು; ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿರಿಸು.

ಸಂಖ್ಯೆಭನ (ನಾ). ೧. ಕರೆಯುವಿಕೆ;

ಕೂಗುವಿಕೆ. ೨. ಇತರರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ

ಬೇಳುವುದು; ಉಪದೇಶ. ~ ವಿಭಕ್ತಿ

= ವ್ಯಾಕರಣದ ಎಂಟು ವಿಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು.

ಸಂಖ್ಯೆಭೆ = ಸಂಖ್ಯೆಭನ. ~ ಇಸು

= ೧. ತಿಳಿಯಪಡಿಸು; ಹೇಳು. ೨. ಹೆಸರು

ಹಿಡಿದು ಕರೆ; ಕೂಗು.

ಸಂಖ್ಯೆ (ನಾ). ೧. ಹುಟ್ಟು; ಉಗಮ.

೨. ಇರುವಿಕೆ. ೩. ಕಾರಣ; ಮೂಲ.

೪. ಸಂದರ್ಭ; ಸಾಧ್ಯತೆ. ~ ಇಸು

= ೧. ಹುಟ್ಟು; ಜನ್ಮತಾಳು. ೨. ಒಡಗಿ

ಬರು; ಉಂಟಾಗು.

ಸಂಖ್ಯೆ ೧. = ಸಂಖ್ಯೆ. ೨. ಲವಾಜಮ;
ಸಾಮಗ್ರಿ.

ಸಂಖ್ಯಾನೆ (ನಾ). ೧. ಯೋಗ್ಯತೆ; ಅರ್ಹತೆ.

೨. ಭಾವನೆ; ಆಲೋಚನೆ; ಕಲ್ಪನೆ.

೩. ಗೌರವ; ಮನ್ನಣೆ; ಸನ್ಮಾನ.

೪. ಕಾಣಿಕೆ; ಗೌರವ ಧನ.

ಸಂಖ್ಯಾವಿತ (ನಾ). ೧. ಯೋಗ್ಯನಾದವನು;

ಸಭ್ಯ. (ಗು). ೨. ಊಹಿಸಿದ; ಕಲ್ಪಿಸಿದ.

೩. ಅರ್ಹನಾದ; ಸೂಕ್ತನಾದ. ೪. ಗೌರ

ವಾರ್ಹನಾದ.

ಸಂಖ್ಯಾವಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಯೋಚನೆಮಾಡು;

ಆಲೋಚಿಸು. ೨. ಗೌರವಿಸು; ಆದರಿಸು;

ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡು. ೩. ಒದಗಿಬರು;

ಉಂಟಾಗು.

ಸಂಖ್ಯಾವ್ಯ (ನಾ). ೧. ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳವನು.

(ಗು). ೨. ಅರ್ಹನಾದ; ಯೋಗ್ಯನಾದ.

೩. ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ; ಒದಗಬಹುದಾದ.

ಸಂಖ್ಯಾವ್ಯ (ನಾ). ಯೋಗ್ಯನಾದ ಹೆಂಗಸು.

ಸಂಖ್ಯಾಪಣಿ (ನಾ). ಮಾತುಕತೆ; ಸಲ್ಲಾಪ.

ಸಂಖ್ಯಾಪಣಿ = ಸಂಖ್ಯಾಪಣಿ.

ಸಂಖ್ಯಾಪಣಿ = ಸಂಖ್ಯಾಪಣಿ ~ ಇಸು = ಮಾತ

ನಾಡು; ಸಂಖ್ಯಾಪಣಿ ಮಾಡು.

ಸಂಖ್ಯಾವಿಸು (ಕ್ರಿ). ನಿಭಾಯಿಸು; ನಿರ್ವಹಿಸು.

ಸಂಖ್ಯಾವಿತ (ಗು). ಸಂಭವಿಸಿದ; ಹುಟ್ಟಿದ;

ಉಂಟಾದ.

ಸಂಖ್ಯಾವಿತ (ಗು). ೧. ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದ; ಕಲೆ

ಹಾಕಿದ. ೨. ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿದ; ಸಿದ್ಧ

ಪಡಿಸಿದ. ೩. ತುಂಬಿದ; ಪೂರ್ಣನಾದ

೪. ಪಡೆದ; ಗಳಿಸಿದ.

ಸಂಭೋಗ (ನಾ). ೧. ಅನುಭವಿಸುವುದು;
ಅನುಭೋಗ. ೨. ಕೂಟ; ಸೂರತ.
ಸಂಭ್ರಮ (ನಾ). ೧. ಸುತ್ತುವುದು; ಭ್ರಮಣ.
೨. ಸಡಗರ; ಉತ್ಸಾಹ. ೩. = ಸಂಭ್ರಾಂತಿ.
೪. ವೈಭವ; ಅಡಂಬರ. ~ ಇಸು
= ೧. ಉತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳು; ಸಡಗರಿಸು.
೨. ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಗಾಗು; ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿ
ಯಾಗು.
ಸಂಭ್ರಾಂತಿ (ನಾ). ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ; ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿ.
ಸಂಯತ (ನಾ). ೧. ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಹತೋಟಿ
ಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವನು; ಜಿತೇಂದ್ರಿಯ.
(ಗು). ೨. ಅಂಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ; ಹತೋಟಿ
ಯಲ್ಲಿರುವ.
ಸಂಯಮ (ನಾ). ೧. ಹತೋಟಿ; ಅಂಕೆ;
ಹಿಡಿತ. ೨. ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ.
ಸಂಯಮನ = ಸಂಯಮ.
ಸಂಯಮಿ (ನಾ). ಸಂಯಮವುಳ್ಳವನು.
ಸಂಯುಕ್ತ (ಗು). ಸೇರಿದ; ಕೂಡಿದ.
ಸಂಯುಗ = ಸಯುಗ.
ಸಂಯೋಗ (ನಾ). ೧. ಸೇರುವಿಕೆ; ಬೆರೆಯುವಿಕೆ.
೨. ಸಂಬಂಧ; ಸಂಪರ್ಕ. ೩. ಸಂಭೋಗ;
ಕೂಟ.
ಸಂಯೋಜಕ (ನಾ). ೧. ಜೊತೆಗೂಡಿಸುವವನು;
ಹೊಂದಿಸುವವನು. ೨. ಕ್ರಮಪಡಿಸುವವನು.
ಸಂಯೋಜನೆ (ನಾ). ೧. ಮಿಶ್ರಮಾಡುವಿಕೆ;
ಬೆರಸುವಿಕೆ. ೨. ಮಿಶ್ರಣ; ಬೆರಕೆ. ೩. ಕ್ರಮ
ಪಡಿಸುವಿಕೆ.
ಸಂಯೋಜಿತ (ಗು). ೧. ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದ;
ಸೇರಿದ. ೨. ಕ್ರಮಗೊಂಡ.
ಸಂಯೋಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು;
ಸೇರಿಸು. ೨. ಕ್ರಮಪಡಿಸು.
ಸಂರಕ್ಷಕ (ನಾ). ೧. ರಕ್ಷಿಸುವವನು; ಪೋಷಕ.
(ಗು). ೨. ಸಲಹುವ; ಕಾಪಾಡುವ.
ಸಂರಕ್ಷಣೆ (ನಾ). ಕಾಪಾಡುವಿಕೆ; ಸಲಹುವಿಕೆ.

ಸಂರಕ್ಷಿಸು (ಕ್ರಿ). ಕಾಪಾಡು; ರಕ್ಷಿಸು;
ಸಲಹು.
ಸಂರಂಭ (ನಾ). ಸಡಗರ; ಸಂಭ್ರಮ.
ಸಂರಾವ (ನಾ). ಗದ್ದಲ; ಗಲಾಟೆ.
ಸಂಲಗ್ನ (ಗು). ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡ;
ದೃಢವಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡ.
ಸಂಲಬ್ಧ (ಗು). ಹೊಂದಿದ; ಪಡೆದ.
ಸಂವತ್ಸರ (ನಾ). ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳುಗಳ
ಅವಧಿ; ವರ್ಷ.
ಸಂವರ (ನಾ). ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು;
ಕರ್ಮನಿರೋಧ.
ಸಂವರಣ (ನಾ). ೧. ಮರೆಮಾಡುವುದು;
ಮುಚ್ಚುವುದು. ೨. ರಹಸ್ಯ; ಗುಟ್ಟು.
೩. ಮಾರುವೇಷ.
ಸಂವರಣಮಾಲಿಕೆ (ನಾ). ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ
ವಧೂನರರು ಪರಸ್ಪರ ಹಾಕುವ ಹಾರ;
ಸಂಬಂಧಮಾಲೆ.
ಸಂವರಣೆ (ನಾ). ೧. ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವುದು;
ಕಲೆಹಾಕುವುದು. ೨. ಸನ್ನಾಹ; ಸಜ್ಜು;
ಅಣಿ. ೩. ಪಾಲನೆ; ಸಲಹುವಿಕೆ.
ಸಂವರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು; ಕಲೆ
ಹಾಕು. ೨. ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸು; ಸಿದ್ಧಮಾಡು.
೩. ಕಾಪಾಡು; ಸಲಹು. ೪. = ಸಂಬರಿಸು.
ಸಂವರ್ತ (ನಾ). ೧. ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಚಲಿಸು
ವುದು. ೨. = ಸಂವರ್ತನ. ೩. ಸಂವತ್ಸರ;
ವರ್ಷ.
ಸಂವರ್ತಕ (ನಾ). ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಬೆಂಕಿ;
ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿ.
ಸಂವರ್ತನ (ನಾ). ಪ್ರಳಯ; ನಾಶ.
ಸಂವರ್ಧನ (ನಾ). ಏಳಿಗೆ; ಅಭ್ಯುದಯ.
ಸಂವಾಜ (ನಾ). ಕಲಹ; ವಿನಾಡ.
ಸಂವಾದ (ನಾ). ೧. ಸಂಭಾಷಣೆ; ಚರ್ಚೆ.
೨. ಸುದ್ದಿ; ಸಮಾಚಾರ. ೩. ಹೊಂದಿಕೆ;
ಸಮನ್ವಯ. ~ ಅರ್ಥಿ = ನಾಡಮಾಡುವ

ಅ ಪೀ ಲೈ ಯು ಲೈ ವ ನು. ~ಇಸು
 = ೧.ವಾದಿಸು ; ಚರ್ಚೆಮಾಡು. ೨. ಹೇಳು.
 ೩ ಸೇಜಿಸು ; ಹೋರಾಡು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳಿಸು
 = ೧. ವಾ ದ ಮಾಡು ; ಚ ರ್ಚಿಸು.
 ೨. ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸು ; ಹೊಂದಿಸು.
 ಸಂವಾದಿ (ನಾ). ೧. ವಾದಮಾಡುವವನು.
 (ಗು). ೨. ಸರಿಸಮವಾಗಿರುವ ; ಸಮಾನ
 ವಾಗಿರುವ.
 ಸಂವಾಸ (ನಾ). ಸಹವಾಸ ; ಒಡನಾಟ.
 ಸಂವಾಸಿ (ನಾ). ಸಹವಾಸಿ ; ಒಡನಾಡಿ.
 ಸಂವಾಹ (ನಾ). ಹಳ್ಳಿ ; ಗ್ರಾಮ.
 ಸಂವಾಹನ = ಸಂವಾಹ.
 ಸಂವಿಭಾಸ (ನಾ). ೧. ವಿನ್ಯಾಸ ; ರಚನೆ.
 ೨. ಯೋಜನೆ. ೩. ವಿಧಿ ; ಕಟ್ಟಳೆ, ನಿಯಮ.
 ಸಂವಿಭಾಗ (ನಾ). ವಿ ಭಾಗ ; ವಿಂಗಡಣೆ.
 ಸಂವೀಕ್ಷಣ (ನಾ). ತೋರಿಸು ; ತಪಾಸಣೆ.
 ಸಂವೃತ (ಗು). ೧. ಅವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ; ಮುಚ್ಚಿದ ;
 ಬಚ್ಚಿಟ್ಟ. ೨. ತುಂಬಿದ ; ಭರ್ತಿಯಾದ.
 ೩. ಸೇರಿದ ; ಕೂಡಿದ.
 ಸಂವೇಗ (ನಾ). ೧. ಉದ್ರೇಕ ; ಕಾತರ.
 ೨. ಹುರುಪು ; ಉತ್ಸಾಹ. ೩. ಅಹುರ ;
 ತ್ವರ ; ಗಡಿಬಿಡಿ. ೪. ಗರ್ವ ; ಸೊಕ್ಕು.
 ಸಂವೇದ (ನಾ). ೧. ಅನಿಸಿಕೆ ; ಅನುಭವ.
 ೨. ಅರಿವು ; ತಿಳಿ ವ ಳಿಕೆ. ~ಇಸು
 = ಹೇಳು.
 ಸಂವೇದನೆ = ಸಂವೇದ.
 ಸಂವೇದ್ಯ (ಗು). ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವ.
 ಸಂವೇಶ (ನಾ). ೧. ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ; ಒಳ
 ಹೊಗುವುದು. ೨. ಸುರತ ; ಸಂಭೋಗ.
 ೩. ಕನಸು. ೪. ಖೇಶ. ~ಇಸು = ಒಳ
 ಹೊಗು ; ಪ್ರವೇಶಿಸು.
 ಸಂವ್ಯಾಸ (ನಾ). ಮೇಲುಬೊದಿಕೆ ; ಉತ್ತರೀಯ.
 ಸಂಶಯ (ನಾ). ೧. ಅನುಮಾನ ; ಶಂಕೆ.

ಸಂಶೋಧನ (ನಾ). ಅನ್ವೇಷಣೆ ; ತಪಾಸಣೆ.
 ಸಂಶೋಧನೆ = ಸಂಶೋಧನ.
 ಸಂಶೋಧಿಸು (ಕ್ರಿ). ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿ ;
 ಅನ್ವೇಷಿಸು.
 ಸಂಸ್ಥಿತ್ವ (ಗು). ೧. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೇರಿದ ; ಭದ್ರ
 ವಾಗಿ ಕೂಡಿದ. ೨. ಅಲಿಂಗಿಸಿದ ; ಅಪ್ಪಿದ.
 ಸಂಸಕ್ತ (ಗು). ೧. ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ; ಮಗ್ನ
 ನಾದ. ೨. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸೇರಿದ,
 -ಕೂಡಿದ.
 ಸಂಸಂಗ (ನಾ). ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕ ; ಹತ್ತಿರದ
 ಸಂಬಂಧ.
 ಸಂಸಂಗಿ (ನಾ). ಹತ್ತಿರದವನು ; ನಿಕಟವರ್ತಿ ;
 ಆಪ್ತ.
 ಸಂಸಕ್ತ (ನಾ). ೧. ಸಭೆ ಸೇರುವಿಕೆ ; ಅಧಿವೇಶನ.
 ೨. ಸಭಾಗೃಹ ; ಸಭೆ.
 ಸಂಸರಣ (ನಾ). ೧. ಚಲನೆ ; ಗತಿ. ೨. ಸಂಸಾರ.
 ಸಂಸರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಚಲಿಸು ; ಸಾಗು.
 ೨. ಸಂಸಾರ ಮಾಡು.
 ಸಂಸರ್ಗ (ನಾ). ೧. ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕ ;
 ಸಹವಾಸ. ೨. ಕೂಟ ; ಸಂಭೋಗ.
 ಸಂಸಾರ (ನಾ). ೧. ಮಾರ್ಗ ; ಪಥ. ೨. ಜನನ,
 ಮರಣಗಳ ಚಕ್ರ. ೩. ಕುಟುಂಬ. ೪. ಪತ್ನಿ ;
 ಹೆಂಡತಿ. ೫. ಲೌಕಿಕ ಜೀವನ ; ಗೃಹ
 ಜೀವನ ; ಮನೆವಾರ್ತೆ. ~ಇಗ = ಸಂಸಾರ
 ದಿಂದ ಕೂಡಿದವನು ; ಸಂಸಾರವಂದಿಗ.
 ಸಂಸಾರಿ (ನಾ). ಕುಟುಂಬಿ ; ಗೃಹಸ್ಥ.
 ಸಂಸಾರಿಕ ೧. = ಸಂಸಾರಿ. (ಗು). ೨. ಲೌಕಿಕ ;
 ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ.
 ಸಂಸಿದ್ಧ (ನಾ). ೧. ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದವನು ;
 ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದವನು. (ಗು).
 ೨. ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ; ಪೂರ್ತಿಯಾದ.
 ಸಂಸಿದ್ಧಿ (ನಾ). ೧. ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವಿಕೆ ;
 ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ. ೨. ಮೋಕ್ಷ ;
 ಮುಕ್ತಿ.

ಸಂಸ್ಕೃತಿ (ನಾ). ಜನನ ಮರಣಗಳ ಚಕ್ರ ;
ಭವಾನಳಿ ; ಸಂಸಾರ.

ಸಂಸೇವ್ಯ (ಗು). ಸೇವೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ;
ಸೇವಿಸಲು ತಕ್ಕದಾದ.

ಸಂಸ್ಕರಣ (ನಾ). ೧. ತಿದ್ದು ಪಡಿ ; ಸುಧಾರಣೆ.

೨. ಗ್ರಂಥದ ಆವೃತ್ತಿ ; ಪುನರ್ಮುದ್ರಣ.

ಸಂಸ್ಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಿದ್ದು ; ಸರಿಪಡಿಸು.

೨. ಸಜ್ಜು ಗೊಳಿಸು ; ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸು.

೩. ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸು ; ಚೊಕ್ಕಟಮಾಡು.

೪. ಅಲಂಕರಿಸು. ೫. ಪಾವನಗೊಳಿಸು ;

ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸು. ೬. ಪರಿಷ್ಕರಿಸು ;

ಸಂಸ್ಕಾರಗೊಳಿಸು. ೭. ಅಂತ್ಯಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು

ಮಾಡು ; ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಡೆಸು.

ಸಂಸ್ಕಾರ(ನಾ). ೧. ಸಹಜಪ್ರವೃತ್ತಿ ; ಸಂಸ್ಕೃತಿ.

೨. ನೈರ್ಮಲ್ಯ ; ಚೊಕ್ಕಟ. ೩. ಪವಿತ್ರ

ಗೊಳಿಸುವುದು. ೪. ತಿದ್ದುಪಾಟು ; ಪರಿಷ್ಕರಣ.

೫. ನಾನುಕರಣ, ಮುಂಜಿ ಮುಂತಾದ

ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿ. ೬. ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತ (ನಾ). ೧. ಸಂಸ್ಕಾರಗೊಂಡವನು ;

ವಿದ್ಯಾವಂತ ; ಪಂಡಿತ. ೨. ಒಂದು

ಭಾಷೆ ; ಗೀರ್ವಾಣ ಭಾಷೆ. (ಗು).

೩. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದ. ೪. ಸಿದ್ಧ

ಪಡಿಸಿದ ; ಸಜ್ಜು ಗೊಳಿಸಿದ. ೫. ಸುಧಾರಿಸಿದ ;

ನಯಗೊಳಿಸಿದ. ೬. ಅಲಂಕರಿಸಿದ ;

ಶೃಂಗರಿಸಿದ. ೭. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ; ಅತ್ಯುತ್ತಮ

ವಾದ. ೮. ಪಕ್ವಗೊಳಿಸಿದ.

ಸಂಸ್ಕೃತಿ (ನಾ). ೧. ಬುದ್ಧಿವಿಕಾಸ ; ಮಾನಸಿಕ

ಪಕ್ವತೆ. ೨. ಒಂದು ದೇಶದ ಮಾನಸಿಕವಾದ

ಸಾಧನೆ ; ನಾಗರಿಕತೆಯ ಬಾಡ್ಧಿಕ ಸಾಧನೆ.

ಸಂಸ್ತವ = ಸಂಸ್ತವನ.

ಸಂಸ್ತವನ (ನಾ). ಹೊಗಳಿಕೆ ; ಸ್ತುತಿ.

ಸಂಸ್ತುತಿ = ಸಂಸ್ತವನ.

ಸಂಸ್ಥಾನ (ನಾ). ೧. ಒಟ್ಟಾಗಿರುವಿಕೆ ;

ಸಾಧನಾರ್ಥಕ. ೨. ಒಟ್ಟು ; ಲಾಭ.

೩. ತೆರೆದ ಸ್ಥಳ ; ಬಯಲು. ೪. ದೇಶದ
ಒಂದು ವಿಭಾಗ ; ರಾಜ್ಯ.

ಸಂಸ್ಥಾನಿಕ (ನಾ). ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅಧಿಪತಿ.

ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸು (ಕ್ರಿ). ನೆಲೆಗೊಳಿಸು ; ಸ್ಥಾಪನೆ
ಮಾಡು.

ಸಂಸ್ಥಿತಿ (ನಾ). ೧. ರಾಶಿ ; ಒಟ್ಟು.

೨. ಸಾಮಾನ್ಯ ; ಸಂಪರ್ಕ. ೩. ದೃಢವಾದ

ನೆಲೆ ; ಭದ್ರವಾದ ಸ್ಥಿತಿ.

ಸಂಸ್ಥೆ (ನಾ). ೧. ಸಂಘ ; ಸಮಿತಿ ; ಕೂಟ.

೨. ವ್ಯಾಪಾರ ಕೇಂದ್ರ ; ವ್ಯವಹಾರ

ಸ್ಥಳ.

ಸಂಸ್ಪರ್ಶ (ನಾ). ೧. ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕ ;

ಸಂಬಂಧ. ೨. = ಸಂಸ್ಪರ್ಶನ.

ಸಂಸ್ಪರ್ಶನ (ನಾ). ಮುಟ್ಟುವಿಕೆ ; ಸ್ಪರ್ಶ.

ಸಂಸ್ಕರಣ (ನಾ). ನೆನಪು ; ಸ್ಮೃತಿ. ~ ಸಂಚಿಕೆ

= ವ್ಯಕ್ತಿ, ವಸ್ತು ಅಥವಾ ಘಟನೆಯ

ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಸಂಚಿಕೆ.

ಸಂಸ್ಕರಣೆ = ಸಂಸ್ಕರಣ.

ಸಂಸ್ಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳು ;

ಸ್ಮರಿಸು. ೨. ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು.

ಸಂಹನನ (ನಾ). ೧. ತಾಕುವಿಕೆ ; ಸಂಘಟ್ಟನೆ.

೨. ಸಂಹರಿಸುವುದು ; ಕೊಲ್ಲುವುದು.

೩. ನಾಶ ; ಅಳಿವು. ೪. (ಜಡೆ) ಹೆಣೆಯುವಿಕೆ.

ಸಂಹರ (ನಾ). ೧. ಪರಸ್ಪರ ಅಕರ್ಷಣೆ.

೨. ಹೊಂದಿಕೆ ; ಸೇರುವೆ. ೩. ನಾಶ ;

ಅಳಿವು. ~ ಇಸು = ೧. ಕಲೆಹಾಕು ;

ಕೂಡಿಸು. ೨. ನಾಶಮಾಡು ; ಕೊಲ್ಲು.

ಸಂಹರಣ (ನಾ). ನಾಶ ; ಅಳಿವು.

ಸಂಹಾರ (ನಾ). ೧. ಮುಕ್ತಾಯ ; ಸಮಾಪ್ತಿ.

೨. ನಾಶ ; ಕೊನೆ. ೩. ಕೊಲೆ ; ವಧೆ.

೪. ಕೂಡಿಸಿ ಕಟ್ಟುವಿಕೆ ; ಹೆಣೆಯುವಿಕೆ.

ಸಂಹಾರಕ = ಸಂಹಾರಿ.

ಸಂಹಾರಿ (ನಾ). ನಾಶ ಮಾಡುವವನು ;

ಸಂಹಾರಕ.

ಸಂಹಿತೆ (ನಾ). ೧. ಸೇರಿಕೆ; ಸಂಯೋಗ.

೨. ವೇದಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಭಾಗ.

ಸಂಹೃತಿ (ನಾ). ಸಂಹಾರ; ನಾಶ.

ಸಕತ್ (ಗು). ತೀವ್ರವಾದ; ಉಲ್ಬಣವಾದ.

ಸಕರ್ಮಕ (ನಾ). ೧. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮ ಪದವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಕ್ರಿಯಾ ಪದ. (ಗು). ೨. ಕರ್ಮವನ್ನು ಆಪೇಕ್ಷಿಸುವ.

ಸಕಲ (ಳ) (ಗು). ೧. ಭಾಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಭಾಗ ಸಹಿತವಾದ. ೨. ಸಂಪೂರ್ಣ; ಸಮಗ್ರ. ~ಕಾಲ = ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಒಡೆಯನಾದವನು; ದೇವಾಧಿದೇವ.

ಸಕಲಜ್ಞ (ನಾ). ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದಿರುವವನು; ಬಲ್ಲಿದ.

ಸಕಲಾತಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾದ ಉಚ್ಚ ಬಟ್ಟೆ. ೨. ನಕ್ಕಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆ.

ಸಕಾರಣ (ಗು). ಕಾರಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಕಾರಣಸಹಿತವಾದ.

ಸಕಾಲ (ನಾ). ಸರಿಯಾದ ಕಾಲ; ಯೋಗ್ಯ ಸಮಯ.

ಸಕಾಲಿಕ (ಗು). ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ; ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ.

ಸಕುಟುಂಬ (ಅ). ಸಂಸಾರ ಸಹಿತವಾಗಿ.

ಸಕುತಿ = ಶಕ್ತಿ.

ಸಕುನ = ಶಕುನ. ~ಇಗ = ಶಕುನಿಗ.

ಸಕುನಿ = ಶಕುನಿ.

ಸಕ್ಕುತು (ಅ). ಒಮ್ಮೆ; ಒಂದು ಬಾರಿ.

ಸಕೇಶಿ (ನಾ). ಕೂದಲು ತೆಗೆಸಿಕೊಳ್ಳದ ವಿಧವೆ.

ಸಕ್ಕ (ನಾ). ೧. ಸಮ; ಸಮತೆ. ೨. = ಚಕ್ಕೆ. ~ಸಮ = ಸಮಾನತೆ; ಸರಿಸಮ.

ಸಕ್ಕಜ (ನಾ). ೧. ಸ್ನೇಹ; ಗೆಳೆತನ.

೨. ಸ್ನೇಹಿತ; ಗೆಳೆಯ. ೩. ಪ್ರೀತಿಯ ಕಾಣಿಕೆ. ೪. = ಸಕ್ಕದ.

ಸಕ್ಕದ (ನಾ). ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆ.

ಸಕ್ಕರೆ (ನಾ). ಕಬ್ಬಿನ ರಸದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಸಿಹಿಯಾದ ಪದಾರ್ಥ; ಶರ್ಕರೆ. ~ಕಡ್ಡಿ = ಕಡ್ಡಿಗೆ ಹೊಂದಿದಂತೆ ಮಾಡಿರುವ ಬತ್ತಾಸು ಮುಂತಾದ ಸಿಹಿತಿನಿಸು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಯ್ = ಸಕ್ಕರಾಕದಲ್ಲಿ ಬೆರಸಿದ ಮಾವು, ನೆಲ್ಲಿ ಮುಂತಾದ ಕಾಯಿ; ಗುಳಂಬ; ಮುರಬ್ಬ. ~ಕು(ಗು)ಂಬಳ = ಸಿಹಿಕುಂಬಳಕಾಯಿ. ~ಕು(ಗು)ತ್ತಿ = ಬಾಯಿ ಹೊಲಿದಿರುವ ಚೀಲದಿಂದ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಹೊರತೆಗೆಯುವ ಒಂದು ಸಾಧನ.

ಸಕ್ಕರೆಬಿಲ್ಲ = ಸಕ್ಕರೆವಿಲ್ಲ.

ಸಕ್ಕರೆವಿಲ್ಲ (ನಾ). ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವವನು; ಮನ್ಮಥ.

ಸಕ್ಕಿ (ನಾ). ಸಾಕ್ಷಿ; ರುಜುವಾತು.

ಸಕ್ಕೇ = ಚಕ್ಕೆ.

ಸಕ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಸಂಬಂಧ; ಹೊಂದಿಕೆ. ೨. ಶ್ರದ್ಧೆ; ಆಸಕ್ತಿ.

ಸಕ್ರಮ (ಗು). ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದ.

ಸಕ್ರಿಯ (ಗು). ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾದ.

ಸಖ (ನಾ). ಸ್ನೇಹಿತ; ಗೆಳೆಯ.

ಸಖಿ ೧. = ಸಖ. ೨. ಜೊತೆಗಾತಿ; ಗೆಳತಿ.

ಸಖ್ಯ (ನಾ). ಗೆಳೆತನ; ಸ್ನೇಹ.

ಸಗಟಿ = ಸಗಟು.

ಸಗಟು (ನಾ). ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತ; ರಾಶಿ.

~ವ್ಯಾಪಾರಿ = ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಮಾರುವವನು; ಮಂಡಿವ್ಯಾಪಾರಿ.

~ಸರಕು = ಒಟ್ಟು ಸರಕು; ಮಂಡಿ ವ್ಯಾಪಾರದ ಸರಕು.

ಸಗಣ = ಸಗಣೆ.

ಸಗಣೆ (ನಾ). ಗೋಮಯ; ತೊಪ್ಪೆ.

ಸಗಾಡ (ನಾ). ಅಧಿಕ; ಹೆಚ್ಚಳ. ~ಇಕೆ = ಅತಿಶಯ; ಅಧಿಕ.

ಸಗಾಢ ೧. = ಸಗಾಢ. ೨. ರಭಸ; ವೇಗ.

~ಇಕೆ = ಸಗಾಡಿಕೆ.

ಸಗುಣ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ; ಶಕುನದ ಹಕ್ಕಿ. (ಗು). ೨. ಯೋಗ್ಯಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಸಗೋತ್ರ (ನಾ). ೧. ಒಂದೇ ಗೋತ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುದು. ೨. ಒಂದೇ ವಂಶದವನು; ಸಂಬಂಧಿ. (ಗು). ೩. ಒಂದೇ ಗೋತ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ.

ಸಗ್ಗ (ನಾ). ನಾಕ; ಸ್ವರ್ಗ. ~ಇಗ = ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವನು; ದೇವತೆ. ~ತು(ದು)ಣ(ರು) = ದೇವಲೋಕದ ಹಸು; ಕಾಮಧೇನು. ~ಪ(ವ)ಪಿ(ರೆ) = ದೇವದುಂದುಭಿ; ದೇವಲೋಕದ ವಾದ್ಯ. ~ಪೆ(ವೆ)ಣ್ = ದೇವಲೋಕದ ಸ್ತ್ರೀ; ಅಪ್ಸರೆ. ~ಪೊ(ವೊ)ನಲ್ = ದೇವನದಿ; ಗಂಗೆ.

ಸಗ್ಗಲೆ(ಳಿ) (ನಾ). ನೀರು ತುಂಬುವ ಚರ್ಮದ ಚೀಲ.

ಸಗ್ಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಾಗು; ಮಣ. ೨. ಹಿಂಜರಿ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು. ~ಇಸು = ಮಣಯುವಂತೆ ಮಾಡು; ಬಾಗಿಸು.

ಸಘಾಟಿ (ನಾ). ೧. ಸೈನ್ಯದ ಮುಂಚೂಣಿ. ೨. ದರ್ಪ; ಶೀವಿ. ~ಇಕೆ = ೧. ಧೈರ್ಯ; ಸಾಹಸ. ೨. ಧಾಷ್ಟರ್ಯ; ದರ್ಪ. ೩. ಡಾಲು; ಅಡಂಬರ.

ಸಘಾಡ = ಸಗಾಡ. ~ಇಕೆ = ಸಗಾಡಿಕೆ.

ಸಚರ (ಗು). ಚಲನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಅಲುಗಾಡಿದ; ಚಲಿಸುವ. ~ಅಚರ = ೧. ಸ್ಥಾವರ ಹಾಗೂ ಜಂಗಮವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜಗತ್ತು. ೨. ಸ್ಥಾವರ ಹಾಗೂ ಜಂಗಮವಸ್ತುಗಳು. ೩. ಚಲಿಸುವ ಮತ್ತು ಚಲಿಸದಿರುವ; ಚರಾಚರ.

ಸಚಿತ್ರ (ಗು). ಚಿತ್ರದಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಚಿತ್ರ ಸಹಿತವಾದ.

ಸಚಿವ (ನಾ). ೧. ಮಂತ್ರಿ; ಅಮಾತ್ಯ.

೨. ಪ್ರಜಾತಂತ್ರ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ಸೂತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುವವನು. ೩. ಮಿತ್ರ; ಗೆಳೆಯ. ~ಸಂಪುಟ = ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ.

ಸಚಿವೆ (ನಾ). ಮಂತ್ರಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವವಳು.

ಸಚೇತನ (ನಾ). ೧. ಚೇತನವುಳ್ಳುದು. (ಗು).

೨. ಎಚ್ಚರಹೊಂದಿರುವ. ೩. ಜೀವಂತವಾದ.

ಸಚೇಲ (ಗು). ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ.

~ಸ್ನಾನ = ಉಟ್ಟು ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ನಿಮಾಡುವ ಸ್ನಾನ.

ಸಚ್ಚರಿತ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ನಡವಳಿಕೆ;

ಸಂಪನ್ನತೆ. ೨. ಶೀಲವಂತ; ಸಂಪನ್ನ.

ಸಚ್ಚರಿತೆ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ನಡವಳಿಕೆ;

ಸದಾಚಾರ. ೨. ಒಳ್ಳೆಯ ನಡವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವಳು.

ಸಜಾ (ನಾ). ೧. ದಂಡನೆ; ಶಿಕ್ಷೆ. ೨. ಜೈಲುವಾಸ; ಕಾರಾಗೃಹವಾಸ.

ಸಜಾತಿ (ಗು). ಒಂದೇ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ.

ಸಜಾತೀಯ = ಸಜಾತಿ.

ಸಜೀವ (ಗು). ಜೀವವುಳ್ಳ; ಜೀವಂತವಾದ.

ಸಜ್ಜಕ (ನಾ). ರವೆ; ಸೋಜಿ.

ಸಜ್ಜನ (ನಾ). ೧. ತಯಾರು ಮಾಡುವಿಕೆ.

೨. ಪಾಳೆಯದ ಕಾವಲು. ೩. ಕವಚ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

೪. ಸಂಭಾವಿತವುನುಷ್ಠ; ಸಭ್ಯ.

೫. ಕುಲವಧು. ೬. ಹೆಂಡತಿ; ಪತ್ನಿ.

~ಇಕೆ = ೧. ಸೌಜನ್ಯ; ಒಳ್ಳೆಯತನ.

೨. ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ. ~ಗಿತ್ತಿ = ಸಾಧಿ; ಗರಿತಿ.

ಸಜ್ಜನೆ (ನಾ). ೧. ಪತಿವ್ರತೆ; ಸಾಧಿ.

೨. ಹೆಂಡತಿ; ಪತ್ನಿ. ೩. ಅಲಂಕರಣ;

ವೇಷಭೂಷಣ. ೪. ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವಿಕೆ.

೫. ಅನೇಕ ರೀತಿ ಮಾಡಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವಿಕೆ.

ಸಜ್ಜರಸ (ನಾ). ಅರಗಿನ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಂಟು ; ರಾಳ.

ಸಜ್ಜಾಯಿಕ (ನಾ). ಕಂ ಬ ಳ ಯ ನ್ನು ಮಾಡುವವನು.

ಸಜ್ಜಾಯಿಗ = ಸಜ್ಜಾಯಿಕ.

ಸಜ್ಜಕ (ನಾ). ಲಿಂಗವನ್ನು ಇಡುವ ಭರಣಿ ; ಕರಡಿಗೆ.

ಸಜ್ಜಿಗೆ (ನಾ). ೧. ರನೆ. ೨. ರನೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ ; ಸಿರಾ.

ಸಜ್ಜೀಕಾರ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಲವಣ.

ಸಜ್ಜು (ನಾ). ಸಿದ್ಧತೆ ; ತಯಾರಿ. ~ಅಗು = ತಯಾರಾಗು.

ಸಜ್ಜುಕ (ನಾ). ಮೊಗ್ಗು ; ಮುಗುಳು.

ಸಜ್ಜೆ (ನಾ). ೧. ಹಾಸುಗೆ ; ತಲ್ಪ. ೨. = ಸಜ್ಜಿಕೆ.

೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ ; ಸೆಜ್ಜೆ.

~ಮ(ವ)ನೆ = ಮ ಲ ಗು ವ ಮ ನೆ ;

ಶಯ್ಯಾಗೃಹ. ~ವಳ = ಶಯನಗೃಹದ

ಸೇವಕ.

ಸಟಿ (ನಾ). ಕೇಸರ ; ಅಯಾಲು.

ಸಟಿ (ನಾ). ೧. ಹುಸಿ ; ಸುಳ್ಳು. ೨. ಜಟಿ ಗಟ್ಟಿದ ಕೂದಲು ; ಜಟಿ. ೩. = ಸಟಿ.

ಸಟಿಗ (ನಾ). ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವವನು ; ಹುಸಿಕ.

ಸಟ್ಟುಗ (ನಾ). ೧. ಸಾಟು. ೨. ಹುಟ್ಟು.

ಸಡಕು (ನಾ). ೧. ಕುಚ್ಚು ; ಗೊಂಡೆ.

೨. ಮಾರ್ಗ ; ರಸ್ತೆ.

ಸಡಗರ (ನಾ). ಉತ್ಸಾಹ ; ಹುರುಪು ;

ಸಂಭ್ರಮ. ~ಇಸು = ಉತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳು ;

ಸಂಭ್ರಮಪಡು.

ಸಡಲ್(ಲು) = ಸಡಿಲ್. ~ಇಸು = ಸಡಿಲ ಗೊಳಿಸು ; ಅಳ್ಳಕಗೊಳಿಸು.

ಸಡಿಲ್(ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಳ್ಳಕವಾಗು ;

ಶಿಥಿಲವಾಗು ; ಬಿಗಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು.

(ನಾ). ೨. = ಸಡಿಲ.

ಸಡಿಲ (ನಾ). ಶಿಥಿಲವಾದುದು ; ಅಳ್ಳಕವಾದುದು.

ಸಡಿಲ್ಪು (ಕ್ರಿ). ಕಳಚು ; ಶಿಥಿಲಗೊಳಿಸು.

ಸಡುಗುಡು(ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಟ ; ಕಬ್ಬಿ.

ಸಡ್ಡಕ (ನಾ). ಹೆಂಡತಿಯ ಅಕ್ಕನ ಅಥವಾ ತಂಗಿಯ ಗಂಡ ; ಷಡ್ಡಕ.

ಸಡ್ಡಳು (ನಾ). ಕಟ್ಟುಳು ; ಕಲಿ.

ಸಡ್ಡು (ನಾ). ಲಕ್ಷ್ಮಿ ; ಗಮನ.

ಸಡ್ಡುಹೊಡೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಭುಜ ಅಥವಾ ತೊಡೆಯನ್ನು ತಟ್ಟು, -ಚಪ್ಪರಿಸು.

೨. ಸವಾಲುಹಾಕು ; ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ನಿಲ್ಲು.

ಸಡ್ಡೆ ೧. = ಸಡ್ಡು. ೨. ಶ್ರದ್ಧೆ. ೩. ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಒಂದು ಉಪಕರಣ.

ಸಣ(ಂ)ಬು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ ನಾರು.

ಸಣಕಲು (ಗು). ತೆಳ್ಳಗಿನ ; ಕೃಶವಾದ.

ಸಣ್ಣ (ನಾ). ೧. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದುದು. ೨. ಕೃಶ ವಾದುದು ; ಬಡಕಲಾದುದು. ೩. ಚಿಕ್ಕದು.

೪. ಚಿಕ್ಕವನು ; ಕಿರಿಯ. ೫. ಆಕಾರದಲ್ಲಿ

ಕಿರಿದಾಗಿರುವ ಅಕ್ಕಿ. ೬. ಒಂದು ಬಗೆಯ

ನುಣುಪಾದ ಬಟ್ಟೆ. ೭. ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು

ತುರಿದು ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವ್ಯಂಜನ

ಪದಾರ್ಥ. ೮. ಚೂರು ; ತುಂಡು. (ಗು).

೯. ಚಿಕ್ಕದಾದ. ೧೦. ಅಲ್ಪ ; ಪುಲ್ಕಕ.

~ಅಗು = ಕೃಶವಾಗು ; ಬಡವಾಗು.

~ಇಸು = ೧. ಪುಡಿಮಾಡು ; ನುರಿಸು.

೨. ಕೊರಗು ; ಬಡವಾಗು. ೩. ಕೊರಗಿಸು ;

ಸೊರಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ~ಕೆಲಸ = ೧. ಚಿಕ್ಕ

ಕೆಲಸ. ೨. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಕೆಲಸ ; ಕುಸುರಿ

ಗೆಲಸ. ೩. ಹೀನಕಾರ್ಯ ; ಅಲ್ಪವಾದ

ಕೆಲಸ. ~ತನ = ೧. ಬಾಲ್ಯ ; ಚಿಕ್ಕಂದ.

೨. ಕೀಳುತನ ; ಅಲ್ಪತನ.

ಸಣ್ಣಗೆ (ಅ). ೧. ಕೃಶವಾಗಿ. ೨. ಸ್ವಲ್ಪ.

ಸಣ್ಣನೆ (ಗು). ೧. ಚಿಕ್ಕದಾದ ; ಪುಟ್ಟ.

೨. ಬಡವಾದ. (ಅ). ೩. ಕೃಶವಾಗಿ.

ಸಣ್ಣಗೆ (ನಾ). ಅರೆಯುವ ಕಲ್ಲು ; ಸಾಣೆ ಕಲ್ಲು.

ಸಣ್ಣಕು (ನಾ). ಸಣ್ಣದು ; ಚಿಕ್ಕದು.

ಸಣ್ಣಶ್ರು = ಸಣ್ಣಕು.

ಸಶತ (ಗು). ೧. ನೂತನ ; ಅಡತಡೆಯಿಲ್ಲದ.

(ಅ). ೨. ಸದಾ ; ಯಾವಾಗಲೂ. ~ಗತಿ

= ೧. ಯಾವಾಗಲೂ ಚಲಿಸುವಂತಹುದು.

೨. ಗಾಳಿ ; ವಾಯು.

ಸತಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ತೊಂದರೆ ಕೊಡು ;

ಬೀಡಿಸು ; ಹಿಂಸಿಸು.

ಸತಿ (ನಾ). ೧. ಪತಿವ್ರತೆ ; ಗರತಿ. ೨. ಹೆಂಡತಿ ;

ಮದವಿ. ೩. ಹೆಂಗಸು ; ಸ್ತ್ರೀ. ೪. ಸಹ

ಗಮನ ; ಗಂಡನ ಶವದೊಡನೆ ಚಿತೆಯೇರುವುದು. ೫. ಸಲ ; ಬಾರಿ. ~ಹೋಗು = ಸಹ

ಗಮನ ಮಾಡು.

ಸತೀಶ್ವ (ನಾ). ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ.

ಸತೀರ್ಥ (ನಾ). ಸಹಪಾತಿ ; ಸಹಾಧ್ಯಾಯಿ.

ಸತು = ಸತುವು. ~ಕು(ಗು)ಂದು = ಶಕ್ತಿ

ಗುಂದು ; ಸತ್ತ್ವಹೀನವಾಗು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು

= ಸತುಗುಂದು.

ಸತುಪಾತ್ರ = ಸತ್ಪಾತ್ರ.

ಸತುವು (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಲೋಹ.

೨. ಶಕ್ತಿ ; ಸತ್ತ್ವ.

ಸತ್ಕಥೆ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಕಥೆ.

ಸತ್ಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಆದರಿಸು ; ಉಪಚರಿಸು ;

ಗೌರವಿಸು.

ಸತ್ಕರ್ಮ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ.

ಸತ್ಕವಿ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಕವಿ ; ಸುಕವಿ.

ಸತ್ಕಾರ (ನಾ). ಗೌರವ ; ಮನ್ನಣೆ ; ಆದರ.

ಸತ್ಕಾರ್ಯ = ಸತ್ಕರ್ಮ.

ಸತ್ಕುಲ (ನಾ). ಶ್ರೇಷ್ಠಕುಲ ; ಉತ್ತಮವಾಹ

ಕುಲ. ~ಪ್ರಸೂತ = ಸತ್ಕುಲಜ.

ಸತ್ಕುಲಜ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ

ವನು.

ಸತ್ಕುಲೀನ ೧. = ಸತ್ಕುಲಜ. (ಗು).

೨. ಒಳ್ಳೆಯ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ.

ಸತ್ಕೃತಿ ೧. = ಸತ್ಕರ್ಮ. ೨. ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾವ್ಯ.

ಸತ್ಕಮ (ಗು). ಶ್ರೇಷ್ಠ ; ಉತ್ತಮ.

ಸತ್ಕವೆ (ನಾ). ಪಕ್ಷದ ವಿಳನೆಯ ದಿನ ; ಸಪ್ತಮಿ.

ಸಕ್ತಿಗೆ (ನಾ). ಕೊಡೆ ; ಭಕ್ತಿ.

ಸತ್ತು (ನಾ). ೧. ಪೂಜ್ಯವಾದುದು ; ಶ್ರೇಷ್ಠ

ವಾದುದು. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಲೋಹ ;

ಸತುವು.

ಸತ್ತುಗ = ಸತ್ತ್ವಕ.

ಸತ್ತುವ = ಸ್ವತ್ತ್ವ.

ಸತ್ತೆ (ನಾ). ೧. ಕಸಕಡ್ಡಿ ; ಕೊಳೆ.

೨. ಅಳಿಕೆ ; ಪ್ರಭುತ್ವ. ೩. ಅಸ್ತಿತ್ವ ;

ಇರುವಿಕೆ.

ಸತ್ತ = ಸತ್ತ್ವ.

ಸತ್ಪಥ (ನಾ). ಸನ್ಮಾರ್ಗ ; ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗ.

ಸತ್ಪಾತ್ರ(ನಾ). (ದಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು)

ಯೋಗ್ಯನಾದವನು.

ಸತ್ಪುರುಷ (ನಾ). ಸಜ್ಜನ ; ಯೋಗ್ಯ.

ಸತ್ಯ (ನಾ). ೧. ನಿಜ ; ದಿಟ. ೨. ಸಜ್ಜನ ; ಸಭ್ಯ.

೩. ಪರಮಾತ್ಮತತ್ತ್ವ. ೪. = ಸತ್ಯವಂತ.

೫. ಏಳು ಊರ್ಧ್ವ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು ; ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕ. ೬. = ಸತ್ಯಯುಗ.

~ಅಂಶ = ವಾಸ್ತವಾಂಶ ; ನಿಜಾಂಶ.

~ಅನ್ವೇಷಣ = ಸತ್ಯವನ್ನು ಹುಡುಕುವಿಕೆ.

~ಅರ್ಥ = ನಿಜವಾದುದು ; ದಿಟವಾದುದು.

~ಅರ್ಥಿ = ಸತ್ಯವನ್ನು ಬಯಸುವವನು.

~ಅಗ್ರಹ = ೧. ನ್ಯಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಒತ್ತಾಯ

ಪಡಿಸುವುದು. ೨. ಮುಷ್ಕರ ; ಸಂಘ.

~ಯುಗ = ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ

ಮೊದಲನೆಯದು ; ಕೃತಯುಗ. ~ಲೋಕ

= ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕ.

ಸತ್ಯವಂತ (ನಾ). ನಿಜವನ್ನು ನುಡಿಯುವವನು ;

ನನ್ನಿಗಾರ.

ಸತ್ಯವಾದಿ = ಸತ್ಯವಂತ.

ಸತ್ಯಸಂಧ = ಸತ್ಯವಂತ.

ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ (ನಾ). ೧. ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡುವವನು. ೨. ಸಂಪುಡುಡುವವನು ; ಮುಷ್ಕರ ಹೂಡುವವನು.

ಸತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಯಾಗ ; ಯಜ್ಞ. ೨. ಧರ್ಮ ಶಾಲೆ ; ಭತ್ತ. ೩. ಪ್ರವಾಸಿ ಮಂದಿರ.

ಸತ್ಯಾಣಿ (ನಾ). ೧. ಬಲದಿಂದ ಕೂಡಿದುದು ; ಶಕ್ತಿಯುತವಾದುದು. (ಗು). ೨. ಬಲ ಸಹಿತವಾದ ; ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ. ~ಇಸು = ೧. ಶಕ್ತಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡು. ೨. ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು.

ಸತ್ಯಾಣಿ (ನಾ). ಬಲಶಾಲಿ ; ಶಕ್ತಿವಂತ.

ಸತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಇರುವಿಕೆ ; ಅಸ್ತಿತ್ವ. ೨. ಸಾರ ; ತಿರುಳು. ೩. ಜೀವಿ ; ಪ್ರಾಣಿ. ೪. ಭ್ರಾತೃ. ೫. ಬಲ ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ೬. ಪ್ರಜ್ಞೆ ; ವಿವೇಕ. ೭. ದ್ರವ್ಯ ; ವಸ್ತು. ೮. ಪಂಚ ಸುಪಾಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೯. ಕುದುರೆ ; ವಾಜಿ. ೧೦. = ಸತ್ಯಗುಣ. ~ಗುಣ = ತ್ರಿಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ; ಸಾತ್ವಿಕಗುಣ. ~ಹೀನ = ಬಲಹೀನ ; ದುರ್ಬಲ.

ಸತ್ಯಕ (ನಾ). ೧. ಸಾರ ; ತಿರುಳು. ೨. ವೈದಿಕ ಕರ್ಮಗಳ ಹೋಮಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನೈವೇದ್ಯ ಕ್ಷಾಂತಿಸಿದ ಪದಿಸುವ ಹಿಟ್ಟು, ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮಿಶ್ರಣ. ೩. ಮೊಸರಲ್ಲಿ ಕಲಸಿದ ಮರಿಹಿಟ್ಟು.

ಸತ್ಯಿ (ನಾ). ಬಸಿ ; ಗರ್ಭಿಣಿ.

ಸತ್ಯಂಗ (ನಾ). ಸಜ್ಜನರ ಸದವಾಸ.

ಸತ್ಯಿ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಭಾವ ; ವರ್ತಮಾನ. ೨. = ಸತ್ಯ.

ಸತ್ಯಿ (ನಾ). ಅತ್ಯೀಯತೆ ; ಸಲಿಗೆ ; ಸದರ.

ಸದಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಡೆ ; ಬಡಿ ; ತಡುಳು.

೨. ಕುಟ್ಟು ; ಪುಡಿಮಾಡು.

ಸದಗುಪ್ತ (ನಾ). ಔಷಧಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ ; ನಾಗದಾಳಿ.

ಸದನ (ನಾ). ಮನೆ ; ವಸತಿ.

ಸದಭಿಮತ (ನಾ). ೧. ಪಂಡಿತ ; ವಿದ್ವಾಂಸ.

೨. ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. (ಗು).

೩. ಅನುಮೋದಿಸಿದ ; ಒಪ್ಪಿದ. ೪. ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾದ.

ಸದಮಲ (ಳ) (ಗು). ಪವಿತ್ರವಾದ ; ನಿರ್ಮಲವಾದ.

ಸದಯ (ನಾ). ೧. ದಯೆ ; ಕರುಣೆ. ೨. ಕರುಣೆ ; ದಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವನು. (ಗು). ೩. ದಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಸದರ್ (ರು) (ನಾ). ೧. ವಿತೀಷಣ್ಯಾಯಾಲಯ. ೨. ಮುಂದಾಳು ; ಮುಖಂಡ. ೩. ಶೀರ್ಷಿಕೆ ; ಶಿರೋನಾಮೆ.

ಸದರ (ನಾ). ೧. ಸಲಿಗೆ ; ಸಸಾರ. ೨. ಸಲಿಸು ; ಸುಲಭ ; ಸುಗಮ.

ಸದರಿ (ಗು). ಮೇಲೆ ನಮೂದಿಸಿದ ; ಪ್ರಸ್ತುತ.

ಸದಸ್ಯ (ನಾ). ಸಮಿತಿ, ಸಂಘ ಮುಂತಾದ ಘಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಮೂಲಕವಾದ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವವನು. ~ತನ = ಸದಸ್ಯನಾಗಿರುವಿಕೆ ; ಸದಸ್ಯತ್ವ.

ಸದಸ್ಸು (ನಾ). ಸಭೆ ; ಓಲಗ.

ಸದಾ (ಅ). ಎಡೆಬಿಡದೆ ; ಯಾವಾಗಲೂ.

ಸದಾಚಾರ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ, - ಆಚಾರ.

ಸದಾಚಾರಿ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯುಳ್ಳವನು ; ಸಭ್ಯ.

ಸದಾನಂದ (ನಾ). ನಿರಂತರವಾಗಿ ಇರುವ ಸಂತೋಷ.

ಸದುಗತಿ = ಸದ್ಗತಿ.

ಸದುಗುಣ = ಸದ್ಗುಣ.

ಸದ್ವಕ್ಷ = ಸದೃಶ.

ಸದೃಶ (ನಾ). ೧. ಸಮಾನವಾದುದು ; ಸಾಟಿಯಾದುದು. (ಗು). ೨. ಸಾಟಿಯಾದ ; ಸಮಾನವಾದ.

భారతదేశము యొక్క భవనం.

ಸನ್ನಿಕಾಶ (ಗು). ಸಮಾನವಾದ.

ಸನ್ನಿದ (ನಾ). ಹತ್ತಿರ; ಸಮೀಪ.

ಸನ್ನಿಧಾನ (ನಾ). ೧. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇಡುವುದು.

೧. = ಸನ್ನಿಧಿ. ೨. ಎದುರು; ಸಮ್ಮುಖ.

ಸನ್ನಿಧಿ (ನಾ). ೧. ಸಮೀಪ; ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ.

೧. ರಾಜರು ಮುಂತಾದ ಹಿರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವಾಗ ಬಳಸುವ ಮಾತು.

ಸನ್ನಿಪಾತ (ನಾ). ೧. ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವುದು; ಪತನ.

೧. ಕೂಟ; ಸಂಯೋಗ. ೨. = ಸನ್ನಿ.

~ಜ್ವರ = ಸನ್ನಿ ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜ್ವರ.

ಸನ್ನಿಭ = ಸದೃಶ.

ಸನ್ನಿವೇಶ (ನಾ). ೧. ಪರಿಸರ; ವಾತಾವರಣ.

೧. ಸ್ಥಾನ; ಜಾಗ. ೨. ಸಂದರ್ಭ; ಘಟನೆ.

ಸನ್ನಿಹಿತ (ಗು). ೧. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವ;

ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ. ೨. ಸಜ್ಜಾದ; ಸಿದ್ಧವಾದ.

ಸನ್ನದಿ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತು.

ಸನ್ನತ (ಗು). ಹೊಗಳಿದ; ಸ್ತುತಿಸಿದ.

ಸನ್ನತಿ (ನಾ). ಅತಿಶಯವಾದ ಹೊಗಳಿಕೆ.

~ಇಸು = ಹೊಗಳು; ಸ್ತುತಿಸು.

ಸನ್ನೇ ೧. = ಸನ್ನೇ ಗೋಲು. ೨. ಸುಳಿವು; ಸಂಜ್ಞೆ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾದ್ಯ ವಿಶೇಷ.

~ಕ(ಗ)ಟ್ಟಿಗೆ = ಸನ್ನೇ ಗೋಲು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಲು = ಭಾರವಾದ ಅಥವಾ ಹೂತಿರುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಮೀಟಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತುವ ಕೋಲು; ಮೀಟುಗೋಲು.

ಸನ್ನತ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸು;

ಸದ್ಭಾವ. ೨. ಸಮ್ಮತಿ; ಒಪ್ಪಿಗೆ. ೩. ಒಳ್ಳೆಯ ಆಭಿಪ್ರಾಯ; ಸದಭಿಪ್ರಾಯ.

ಸನ್ನಾನ (ನಾ). ಮನ್ನಣೆ; ಪುರಸ್ಕಾರ. ~ಞ್ಞಸು

= ಮನ್ನಣೆ ಮಾಡು; ಪುರಸ್ಕರಿಸು.

ಸನ್ನಾನಿ (ನಾ). ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದವನು;

ಅದರಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದವನು.

ಸನ್ನಾನ್ಯ ೧. = ಸನ್ನಾನಿ. (ಗು). ೨. ಅದರಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ.

ಸನ್ನಾರ್ಗ (ನಾ). ಸರಿಯಾದ ರೀತಿ; ಸದಾಚಾರ.

ಸನ್ನೋಹನ = ಸಮ್ಮೋಹ. ~ಅಸ್ತ = ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ.

ಸಪಕ್ಷ (ಗು). ೧. ರೆಕ್ಕೆಗಳುಳ್ಳ. ೨. ಒಂದೇ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ.

ಸಪತ್ನ = ಸಾಪತ್ನ.

ಸಪತ್ನಿ = ಸವತಿ.

ಸಪದಿ (ಅ). ಕೂಡಲೆ; ತಕ್ಷಣ.

ಸಪರ್ಯ = ಸಪರ್ಯೆ.

ಸಪರ್ಯೆ (ನಾ). ಸೇವೆ; ಪೂಜೆ.

ಸಪಾಟು (ನಾ). ಮಟ್ಟಸವಾದುದು; ಚಪ್ಪಟೆ.

ಸಪಾಯಿ (ನಾ). ೧. ಗಿಲೀಟು; ಮೆರುಗು.

೨. ನಯ; ನುಣುಪು. ೩. ಸ್ವಚ್ಛತೆ;

ಶುಭ್ರತೆ. ೪. ತೀರಿಸುವುದು; ಮುಗಿಸುವುದು.

~ಮಾಡು = ೧. ಮಟ್ಟಮಾಡು; ಸಮ

ಮಾಡು. ೨. ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡು. ೩. ತೀರಿಸು;

ಮುಟ್ಟಿಸು.

ಸಪಿಂದ (ನಾ). ೧. ಒಂದೇ ಗೋತ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು; ಜ್ಞಾತಿ. (ಗು). ೨. ಒಂದೇ ಗೋತ್ರದ.

ಸಪುರ (ನಾ). ೧. ನವರಾದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಟ್ಟೆ, -ವಸ್ತ್ರ. (ಗು). ೨. = ಸಪುರ.

ಸಪುರ (ಗು). ೧. ತೆಳ್ಳಗಿನ; ನವರಾದ.

೨. ನಾಜೂಕಾದ; ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ. ೩. ಸಣ್ಣ; ಬಡಕಲಾದ.

ಸಪ್ತ (ನಾ). ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ; ಏಳು.

~ಅಂಗ = ಸ್ವಾಮಿ, ಅಮಾತ್ಯ, ಜನಪದ, ದುರ್ಗ, ಕೋಶ, ಸೈನ್ಯ ಮತ್ತು ಮಿತ್ರ ಎಂಬ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತದ ಏಳು ಅಂಗಗಳು. ~ಅರ್ಚಿ = ಕಾಳಿ, ಕರಾಳಿ, ಮನೋಜನು, ಸುಲೋಹಿತ, ಸುಧಾಮೃವರ್ಣ, ಉಗ್ರ ಮತ್ತು ಪ್ರದೀಪ್ತೆ

ಎಂಬ ಬೆಂಕಿಯ ಏಳು ನಾಲಗೆಗಳು. ~ಅಶ್ವ = ೧. ಅಮೃತಸಂಭವ, ಬಾಷ್ಪಸಂಭವ, ವಹ್ನಿಸಂಭವ, ವೇದಸಂಭವ, ಅಂದಸಂಭವ, ಗರ್ಭಸಂಭವ ಮತ್ತು ಸಾಮಸಂಭವ ಎಂಬ ಸೂರ್ಯನ ಏಳು ಕುದುರೆಗಳು. ೨. ಗಾಯತ್ರಿ, ಬೃಹತಿ, ಉಷ್ಣಿಕ್ಕು, ಜಗತಿ, ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ಪು, ಅನುಷ್ಟುಪ್ಪು ಮತ್ತು ಪಂಕ್ತಿ ಎಂಬ ಏಳು ಭಂದೋರೂಪವಾದ ಕುದುರೆಗಳು. ೩. ಏಳು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ದವನು; ಸೂರ್ಯ. ~ಕುಲಾಚಲ = ಸುಹೇಂದ್ರ, ಮಲಯ, ಸಹ್ಯ, ಶುಕ್ತಿ ಮತ್ತು, ಯಕ್ಷ, ವಿಂಧ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾರಿಯಾತ್ರವೆಂಬ ಏಳು ಕುಲಪರ್ವತಗಳು. ~ಭ(ಚ್ಛ)ದ = ಬಾಳೆಯ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ; ಏಳೆಲೆ ಬಾಳೆ. ~ತಂತು = ಯಾಗ; ಯಜ್ಞ. ~ದಿವ್ಯ = ಕೋಶ, ರವಿ, ತಂಡುಲ, ಅಗ್ನಿ, ತಪ್ತಮಾಸ, ಜಲ ಮತ್ತು ವಿಷವೆಂಬ ಏಳು ದಿವ್ಯಗಳು. ~ದ್ವೀಪ = ಜಂಬು, ಶಾಲ್ಮಲಿ, ಕುಶ, ಕ್ರಾಂಜ, ಶಾಕ, ಪಕ್ಷ ಮತ್ತು ಪುಷ್ಕರವೆಂಬ ಏಳು ಭೂಭಾಗಗಳು. ~ಧಾತು = ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ರಸ, ರಕ್ತ, ಮಾಂಸ, ಮೇದಸ್ಸು, ಮಜ್ಜೆ, ಅಸ್ಥಿ ಮತ್ತು ಶುಕ್ಲವೆಂಬ ಏಳು ಧಾತುಗಳು. ~ಪರ್ಣ = ಸಪ್ತಚ್ಛದ. ~ಮದ = ಕುಲ, ಯೌವನ, ಸ್ತ್ರೀ, ಅನ್ಯ, ದಾನ, ವಿದ್ಯೆ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗವೆಂಬುವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಏಳು ಮದಗಳು. ~ಮಾತೃಕೆ = ಬ್ರಾಹ್ಮಿ, ಮಾಹೇಶ್ವರಿ, ಕೌಮಾರಿ, ವೈಷ್ಣವಿ, ವಾರಾಹಿ, ಇಂದ್ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಚಾಮುಂಡಿ ಎಂಬ ಏಳು ಜನ ಮಾತೃಕೆಯರು. ~ಲೋಕ = ಭೂಲೋಕ, ಭುವರ್ಲೋಕ, ಸ್ವರ್ಲೋಕ, ಮಹರ್ಲೋಕ, ಜನಲೋಕ, ತಪೋಲೋಕ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಲೋಕವೆಂಬ ಏಳು ಊರ್ಧ್ವಲೋಕಗಳು. ~ನರ್ಣ = ಶುಕ್, ನೀಲ, ಪೀತ, ರಕ್ತ,

ಹರಿತ, ಕಪಿತ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರವೆಂಬ ಏಳು ಬಣ್ಣಗಳು. ~ನಾರಿಧಿ = ಕ್ಷಾರ, ಕ್ಷೇರ, ದಧಿ, ಘೃತ, ಇಕ್ಷುರಸ, ಮಧ್ಯ ಮತ್ತು ಸಿಹಿನೀರು ಎಂಬ ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳು. ~ವ್ಯಸನ = ಸ್ತ್ರೀ, ಅಕ್ಷ, ಮೃಗಯೆ, ಪಾನ್, ವಾಕ್ಪಾರುಷ್ಯ, ದಂಡಪಾರುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಅರ್ಥದೂಷಣೆ ಎಂಬ ಸಪ್ತವ್ಯಸನಗಳು. ~ಸಪ್ತಿ = ಸಪ್ತಾಶ್ವ. ~ಸ್ವರ = ಸಡ್, ಯಷಭ, ಗಾಂಧಾರ, ಮಧ್ಯಮ, ಪಂಚಮ, ಧೈವತ ಮತ್ತು ನಿಷಾದವೆಂಬ ಏಳು ಸ್ವರಗಳು.

ಸಪ್ತಕ (ನಾ). ಏಳರಿಂದ ಕೂಡಿದುದು; ಏಳರ ಗುಂಪು.

ಸಪ್ತತಿ (ನಾ). ಏಳು ಹತ್ತುಗಳ ಮೊತ್ತ; ಎಪ್ಪತ್ತು.

ಸಪ್ತಪದಿ (ನಾ). ವಿನಾಹಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಧೂವರರು ಏಳು ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಹೋಮಕುಂಡವನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡುವ ಒಂದು ವಿಧಿ.

ಸಪ್ತಮಿ (ನಾ). ೧. ಪಕ್ಷದ ಏಳನೆಯ ದಿನ.

೨. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ವಿಭಕ್ತಿಯ ಹೆಸರು.

ಸಪ್ತರ್ಷಿ (ನಾ). ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಜಮದಗ್ನಿ, ಭರದ್ವಾಜ, ಗೌತಮ, ಅತ್ರಿ, ವಸಿಷ್ಠ ಮತ್ತು ಕಶ್ಯಪ ಎಂಬ ಏಳು ಜನ ಮುನಿಗಳು. ~ಮಂಡಲ = ಯಾವಾಗಲೂ ಉತ್ತರ ಮುಖಿಯಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಾರ್ಥಕಚಿಹ್ನೆಯ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಏಳು ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಗುಂಪು.

ಸಪ್ತಲೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮಲ್ಲಿಗೆ.

ಸಪ್ತಾರ (ನಾ). ೧. ಏಳು ದಿನಗಳು; ಒಂದು ವಾರ. ೨. ಏಳು ದಿನಗಳು ನಡೆಯುವ ಒಂದು ಉತ್ಸವ, -ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ.

ಸಪ್ತಿ (ನಾ). ಕುದುರೆ; ವಾಜಿ.

ಸಪ್ತ (ನಾ). ಹಾವು; ಸರ್ಪ.

ಸಪ್ತಗಿ (ಅ). ೧. ರುಚಿಯಿಲ್ಲದೆ. ೨. ಸಂತೋಷ
ವಿಲ್ಲದೆ.

ಸಪ್ತಳ = ಸಪ್ತಳ.

ಸಪ್ತಳ (ಉ) (ನಾ). ಶಬ್ದ ; ಸದ್ಭ.

ಸಪ್ತಳ = ಸಪ್ತಳ.

ಸಪ್ತೆ (ನಾ). ರುಚಿಯಿಲ್ಲದುದು ; ನಿಸ್ಸಾರ
ವಾದುದು ; ಜಪ್ತೆ. ~ ಊಟ = ಖಾರ,

ಉಪ್ಪು, ಹುಳಿ ಇಲ್ಲದ ಪದ್ಯದ ಊಟ.

~ ಮುಖ = ಪೆಚ್ಚುಮುಖ.

ಸಪ್ತಮಾಣಿ (ಗು). ೧. ಪ್ರಮಾಣಪರಿತನಾದ ;
ರುಜುವಾಕಾದ. ೨. ಸರಿಯಾದ ಅಳತೆಯಿಂದ
ಕೂಡಿದ.

ಸಪ್ತಾಣಿ (ಗು). ಪ್ರಾಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ ;
ಜೀವಂತವಾದ. ~ ಇಸು = ೧. ಜೈತನ್ಯ

ವನ್ನು ಹೊಂದು. ೨. ಜೈತನ್ಯ ಒದಗಿಸು ;

ಜೀವ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡು.

ಸಪ್ತಲ (ಗು). ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ; ಫಲವನ್ನು
ಪಡೆದ ; ಸಾರ್ಥಕವಾದ.

ಸಪ್ತಲತೆ (ನಾ). ಸಾರ್ಥಕ ; ಯಶಸ್ಸು.

ಸಪ್ತಾಯಿ = ಸಪಾಯಿ.

ಸಬ (ನಾ). ಶವ ; ಕಳೇಬರ.

ಸಬಕಾರ (ನಾ). ಸಾಬೂನು ; ಸೋಪು.

ಸಬರ (ನಾ). ೧. ಎತ್ತಿನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ
ಹಾಕುವ ಹೊದಿಕೆ ; ಕವುಡಿ. ೨. ಬೇಡ ;

ಶಬರ. ~ ಪ(ವ)ಡೆ = ಬೇಡದ ಪಡೆ,

~ ಗುಂಪು.

ಸಬರಿ (ನಾ). ಶಬರಿ ; ಬೇಡಿತಿ.

ಸಬಲ (ನಾ). ೧. ಬಲಶಾಲಿ ; ಶಕ್ತಿಯಂತ.

(ಗು). ೨. ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

೩. ಹೈನ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಸಬಲೆ (ನಾ). ಬಲಿಷ್ಠವಾದವಳು ; ಗಟ್ಟಿಗಿತ್ತಿ.

ಸಬಳ ೧. = ಸಬಲ. ೨. ಈಟಿ. ~ ಇಗ = ಈಟಿ

ಯನ್ನು ಆಯುಧವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು.

ಸಬುದ = ಶಬ್ದ.

ಸಬೂಬು (ನಾ). ಕಾರಣ ; ನೆವ.

ಸಬ್ಬ = ಸರ್ವ. ~ ಲಗ್ನ = ಸರ್ವಲಗ್ನ.

ಸಬ್ಬಕ್ಕಿ (ನಾ). ಸೀಮಿತಕ್ಕಿ ; ಸಾಬುತಕ್ಕಿ.

ಸಬ್ಬವ = ಸರ್ವವ. ~ ಕಾ(ಗಾ)ತ(ರ) = ಹಾಸ್ಯ
ಗಾರ ; ವಿದೂಷಕ.

ಸಬ್ಬವಕಾರ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಮೇಕದ ಜಂಗಮ.

೨. ಹಾಸ್ಯಗಾತಿ.

ಸಬ್ಬಸಗಿ = ಸಬ್ಬಸಗಿ.

ಸಬ್ಬಸಿಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸೊಪ್ಪು.

ಸಬ್ಬಸೀಗೆ = ಸಬ್ಬಸಿಗೆ.

ಸಭಾಕಂಪ (ನಾ). ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತಾಗ
ಭಯದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ನಡುಕ.

ಸಭಾಗೃಹ (ನಾ). ಸಭೆ ಸೇರುವ ಮನೆ ;
ಸಭಾಂಗಣ.

ಸಭಾಜನ (ನಾ). ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಜನರು ;
ಸಭಾಸದರು.

ಸಭಾತ್ಯಾಗ (ನಾ). ಸಭೆಯನ್ನು ವರ್ಜಿಸುವುದು ;
ಸಭೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು.

ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷ (ನಾ). ಸಭೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ.

ಸಭಾಪತಿ = ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷ.

ಸಭಾಸದ (ನಾ). ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯ ; ಸಭಿಕ.

ಸಭಿಕ = ಸಭಾಸದ.

ಸಭೆ (ನಾ). ೧. ಪರಿಷತ್ತು ; ಗೋಷ್ಠಿ.

೨. ಓಲಗ ; ದರ್ಬಾರು. ~ ಕೊ(ಗೊ)ಡು

= ಸಭೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸು ; ಓಲಗವನ್ನು

ಜರುಗಿಸು.

ಸಭ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸಭಿಕ ; ಸಭಾಸದ. ೨. ಶಿಷ್ಟ ;

ಸುಸಂಸ್ಕೃತನಾಥ ವ್ಯಕ್ತಿ. (ಗು). ೩. ಶಿಷ್ಟತೆ

ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ; ಸೌಜನ್ಯವುಳ್ಳ.

ಸಮ (ನಾ). ೧. ಪಾತಕ ; ಮಟ್ಟಸ. ೨. ಸಜ್ಜು ;

ಸಿದ್ಧತೆ. ೩. ಎರಡರಿಂದ ಭಾಗಿಸಲ್ಪಡ

ಬಹುದಾದ ಸಂಖ್ಯೆ ; ಬೆಸವಲ್ಲದ ಸಂಖ್ಯೆ.

೪. ವರ್ಷ ; ಸಂವತ್ಸರ. ೫. ಜರ್ನಲ್ ; ತೋಗಲು.

೬. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆರ್ಥಾಲಂಕಾರ.

(ಗು). ೭. ಸಮಾನವಾದ; ಓರಗೆಯ.
 ೮. ಮುಟ್ಟಿಸವಾದ; ಏರುಪೇರಿಲ್ಲದ.
 ೯. ತಟಸ್ಥವಾದ; ನಿಶ್ಚಲವಾದ.
 ೧೦. ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾದ. (ಅ). ೧೧. ಸೊಗ
 ಸಾಗಿ; ಚೆನ್ನಾಗಿ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಎಣೆ
 ಯಾಗು; ಸಾಟಿಯಾಗು. ೨. ಏರ್ಪಡಿಸು;
 ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸು. ೩. ಏರ್ಪಾಡು; ಸಿದ್ಧತೆ.
 ೪. ಔಚಿತ್ಯ; ಯುಕ್ತತೆ. ೫. ನಿರ್ಣಯ;
 ನಿರ್ಧಾರ. ~ಕೋ(ಗೊ)ಳಿಸು = ೧. ತಿದ್ದು;
 ಸರಿಪಡಿಸು. ೨. ಏರ್ಪಡಿಸು; ಏರ್ಪಾಡು
 ಮಾಡು. ೩. ತಿಳಿಸು; ಮುಟ್ಟಿಸು. ೪. ತಾಳು;
 ವಹಿಸು. ~ಕೋನ = ತೊಂಬತ್ತು ಅಂಶದ
 ಕೋನ; ಕಾಟಕೋನ. ~ಗಾಱಿ(ರ)
 = ಚಮ್ಮಾರ; ಮೋಚಿ. ~ತಟ್ಟು = ಮಟ್ಟ
 ಸವಾದುದು; ತಗ್ಗುದಿಡ್ಡಗಳಿಲ್ಲದುದು.
 ~ತೂಕ = ೧. ಏರುಪೇರಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿ.
 ೨. ಸಮಚಿತ್ತ. ೩. ಸಮಾನ ಪ್ರಮಾಣ.
 ~ದಂಡಿ = ೧. ತಕ್ಕಡಿಯ ಕೋಲು.
 ೨. ಸಾಟಿ; ಸಮಾನ; ಎಣೆ.

ಸಮಂಜಸ (ಗು). ೧. ಸರಿಯಾದ; ಸೂಕ್ತ
 ವಾದ. ೨. ನ್ಯಾಯವಾದ; ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ.
 ಸಮಂತು (ನಾ). ೧. ಸೌಂದರ್ಯ; ಸೊಬಗು.
 ೨. ಓರಣ; ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು. (ಅ).
 ೩. ಚೆನ್ನಾಗಿ; ಸೊಗಸಾಗಿ. ೪. ಹಾಗೆ;
 ಅಂತೆ.

ಸಮಕಲು = ಸವಕಲು.

ಸಮಕಾಲೀನ (ನಾ). ೧. ಒಂದೇ ಕಾಲ
 ದಲ್ಲಿವ್ವವನು. (ಗು). ೨. ಒಂದೇಕಾಲದ.
 ಸಮಕ್ಷ ೧. = ಸಮಕ್ಷಮ. (ಗು). ೨. ಮುಂದು
 ಗಡೆಯಲ್ಲಿರುವ.

ಸಮಕ್ಷಮ (ನಾ). ಮುಂದುಗಡೆ; ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ.

ಸಮಗಾಢ (ನಾ). ಏಕತಾನ; ಸಮಶ್ರುತಿ.

ಸಮಗೋಷ್ಠಿ (ನಾ). ಜೊತೆಯವರು ಆಡುವ
 ಮಾತು.

ಸಮಗ್ರ ೧. = ಸಮಗ್ರತೆ. (ಗು). ೨. ಸಕಲ;
 ಎಲ್ಲ.

ಸಮಗ್ರತೆ (ನಾ). ಸಂಪೂರ್ಣತೆ.

ಸಮಜ (ನಾ). ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗುಂಪು.

ಸಮಜಾಯಿಷಿ (ನಾ). ೧. ಒಪ್ಪಿಸುವಿಕೆ;
 ತಿಳಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಸಮಾಧಾನ; ಸಾಂತ್ವನ.

ಸಮಜಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಿಳಿಯಪಡಿಸು;
 ಒಪ್ಪಿಸು. ೨. ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸು.

ಸಮತಿಗೆ = ಚಮ್ಮಟಿಕೆ.

ಸಮತಲ(ಳ) = ಸಮತಟ್ಟು. ~ಇಸು
 = ೧. ಸಮತಟ್ಟುಮಾಡು; ಮಟ್ಟಮಾಡು.
 ೨. ಸಮತಟ್ಟಾಗಿರು.

ಸಮತೆ (ನಾ). ೧. ಸಾದೃಶ್ಯ; ಹೋಲಿಕೆ.

೨. ಓರಗೆ; ಸಮಾನ. ೩. ಗುರುತು; ಚಿಹ್ನೆ.

೪. ಒಗ್ಗಟ್ಟು; ಐಕ್ಯ. ೫. ಯುಕ್ತತೆ;
 ಔಚಿತ್ಯ. ೬. ಸೌಂದರ್ಯ; ಚೆಲುವು.

೭. ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತತೆ. ~ಕಟ್ಟು = ಗುಂಪು
 ಗೂಡು; ಒಂದೆಡೆ ಸೇರು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು
 = ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು.

ಸಮತೋಲ = ಸಮತೂಕ.

ಸಮತೋಲನ = ಸಮತೂಕ.

ಸಮದತ್ತಿ (ನಾ). ತನ್ನ ಸಮಾನನಾದವನಿಗೆ
 ಕೊಡುವ ದಾನ.

ಸಮದರ್ಶಿ (ನಾ). ಸಮಾನವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ
 ವನು; ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತಿ.

ಸಮದರ್ಶಿತ್ವ (ನಾ). ೧. ಸಮನಾಗಿ ನೋಡುವ
 ಶಕ್ತಿ. ೨. ಸಮಸ್ಥಿತಿಯುಳ್ಳ ಮನಸ್ಸು; ಚಿತ್ತ.

ಸಮನಂತರ (ನಾ). ತರುವಾಯ; ತದನಂತರ.

ಸಮನಿಕೆ (ನಾ). ಸಂಗಮ; ಸೇರುವೆ.

ಸಮನಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಿದ್ಧವಾಗು; ಅಣೆ
 ಯಾಗು. ೨. ಪಡೆ; ಹೊಂದು.

೩. ದೊರಕು; ಸಿಕ್ಕು. ೪. ಉಂಟುಮಾಡು;

ನಿರ್ಮಿಸು. ೫. ಉಂಟಾಗು; ಒದಗು;

ಸಂಭವಿಸು. ೬. ಮಾಡು.

ಸಮನೆ = ಸವನೆ.

ಸಮನ್ವಯ (ನಾ). ೧. ಹೊಂದಿಕೆ;
ಹೊಂದಾಣಿಕೆ. ೨. ಕುಲ; ಮನೆತನ.

ಸಮನ್ವಿತ (ಗು). ಹೊಂದಿಕೊಂಡ; ಸೇರಿದ.
ಸಮಭಾಜಕ (ಗು). ಸಮಾನವಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸುವ.
ಸಮಯ (ನಾ). ೧. ಜೊತೆಗೂಡಿ ಸಂಚರಿಸು

ವುದು. ೨. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

೩. ಒದಂಬಡಿಕೆ; ಒಪ್ಪಂದ. ೪. ವೇಳೆ;
ಹೊತ್ತು; ಕಾಲ. ೫. ಸಂದರ್ಭ;

ಅವಕಾಶ. ೬. ಸಿದ್ಧಾಂತ; ತತ್ವ.

೭. ಸಂಪ್ರದಾಯ; ಕಟ್ಟು; ಕಟ್ಟಳೆ.

೮. ಧರ್ಮ; ಮತ. ೯. ಸಂಕೇತ; ಸಂಜ್ಞೆ.

~ಅಧೀನ = ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ವಶವಾದ;

~ಒಳಗಾದ. ~ಅನುಸಾರ = ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ

ಅನುಗುಣವಾದ; ಸಮಯಕ್ಕೆ ಉಚಿತ

ವಾದ. ~ಉಚಿತ = ಸಮಯಾನುಸಾರ.

~(ಂ)ತ(ದ)ಪ್ಪು = ಕ್ರಮ ತಪ್ಪು;

ನಿಯಮ ತಪ್ಪು. ~ಸ್ಫೂರ್ತಿ = ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ

ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಿಂದಾಗಲೇ ಹೊಳೆಯುವ

ವಿಚಾರ; ಪ್ರಸಂಗಾವಧಾನ.

ಮಯಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಮತಕ್ಕೆ ಸೇರಿ

ದವನು. ೨. ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತ

ವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವನು. ೩. ದೀಪಮಾಲೆ

ಕಂಬ; ಸಮ.

ಮಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ನಿರ್ಮಿಸು; ಕಟ್ಟಿಸು;

ನಾಡಿಸು.

ಮರ (ನಾ). ಯುದ್ಧ; ಕಾಳಗ. ~ಅಂಕಣ

= ಸಮರಂಗ. ~ಅಂಗಣ = ಸಮರಂಗ.

~ಅಕರ = ಸಮರಂಗ.

ಮರಂಗ (ನಾ). ಯುದ್ಧಭೂಮಿ; ಸಮ

ರಾಂಗಣ.

ಮರಸ (ನಾ). ಸಮನಾಗಿ ಬೆರೆಯುವಿಕೆ;

ಸಾಮರಸ್ಯ.

ಮರಾತ್ರಿ (ನಾ). ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ; ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ.

ಸಮಯ(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಸನುಮಾಡು;

ಓರಣಗೊಳಿಸು. ೨. ಕತ್ತರಿಸು; ಕೊಚ್ಚು.

೩. ಅಂದಗೊಳಿಸು; ಅಲಂಕರಿಸು. (ನಾ).

೪. ಅಲಂಕಾರ; ಶೃಂಗಾರ. ~ಕ(ಗ)ತ್ತರಿ

= ಗಿಡ, ಪೊದೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು

ಕತ್ತರಿಸುವ ಸಾಧನ.

ಸಮರ್ಚನ (ನಾ). ಪೂಜೆ; ಅರ್ಚನೆ.

ಸಮರ್ಚನೆ = ಸಮರ್ಚನ.

ಸಮರ್ಥ (ನಾ). ೧. ಗಟ್ಟಿಗ; ದಕ್ಷ.

೨. ಐಶ್ವರ್ಯವಂತ; ಶ್ರೀಮಂತ.

೩. ಬುದ್ಧಿವಂತ; ಬಲ್ಲಿದ. ೪. ಶಕ್ತಿವಂತ;

ಬಲಶಾಲಿ. (ಗು). ೫. ಬಲಶಾಲಿಯಾದ.

೬. ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ. ೭. ಅರ್ಥ

ವತ್ತಾದ. ೮. ಯೋಗ್ಯನಾದ. ~ಇಕ್ಕೆ

= ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

ಸಮರ್ಥಕ (ನಾ). ಯೋಗ್ಯನಾದವನು; ಅರ್ಥ

ನಾದವನು.

ಸಮರ್ಥತೆ (ನಾ). ೧. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಶಕ್ತಿ.

೨. ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಗಾಂಭೀರ್ಯ, -ಭಾವ

ಪ್ರಾಚುರ್ಯ.

ಸಮರ್ಥನ (ನಾ). ೧. ಬೆಂಬಲಕೊಡುವಿಕೆ;

ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುವಿಕೆ. ೨. ದೃಢಪಡಿಸುವಿಕೆ.

೩. ಅರ್ಹತೆ; ಯೋಗ್ಯತೆ. ೪. ನಿರ್ಧಾರ;

ನಿರ್ಣಯ.

ಸಮರ್ಥನೆ = ಸಮರ್ಥನ.

ಸಮರ್ಥಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ದೃಢಪಡಿಸು. ೨. ಪುಷ್ಟಿ

ಕೊಡು.

ಸಮರ್ಪಕ (ನಾ). ೧. ಸೂಕ್ತವಾದುದು;

ಸರಿಯಾದುದು. (ಗು). ೨. ಜೊತೆಗೂಡಿ

ಹೋಗುವ ಅಥವಾ ಬರುವ. ೩. ಸೂಕ್ತ

ವಾದ; ಸರಿಯಾದ.

ಸಮರ್ಪಣ (ನಾ). ೧. ಕೊಡಿಸುವಿಕೆ; ಸೇರಿಸು

ವಿಕೆ. ೨. ನೀಡುವಿಕೆ; ಅರ್ಪಿಸುವಿಕೆ.

ಸಮರ್ಪಣೆ = ಸಮರ್ಪಣ.

ಸಮರ್ಪಿಸು (ಕ್ರಿ). ನೀಡು ; ಅರ್ಪಿಸು.

ಸಮವರ್ತಿ ೧. = ಸಮವರ್ತಿ. ೨. ಯಮ.

ಸಮವಸರಣಿ (ನಾ). ಕೇವಲಜ್ಞಾನಿಯಾದ

ನಂತರ ತೀರ್ಥಂಕರನು ಬೋಧಿಸುವುದು

ಕುಬೇರನಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಮಂಟಪ.

~ಭೂಮಿ = ಸಮವಸರಣಿಯನ್ನು ಸ್ಥಳ.

ಸಮವಾಯ ೧. = ಸಮವಾಯಿ. ೨. ಕೂಡಿಕೆ;

ಸೇರಿಕೆ ; ಸಂಯೋಗ. ೩. ಗುಂಪು ;

ಸಮೂಹ.

ಸಮವಾಯಿ (ನಾ). ಅವಿನಾಸಂಬಂಧ ; ಬೇರೆ
ಮಾಡಲಾಗದ ಸಂಬಂಧ.

ಸಮಷ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದು ;

ಸಮಗ್ರತೆ. ೨. ಒಟ್ಟು ; ಮೊತ್ತ. ~ರೂಪ

= ಸಮಗ್ರರೂಪ ; ಒಟ್ಟುರೂಪ.

ಸಮಸಂಸ್ಕೃತ (ನಾ). ಶಬ್ದರೂಪವು ಹೆಚ್ಚು
ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ
ಸಂಸ್ಕೃತಶಬ್ದ.

ಸಮಸ್ತ (ನಾ). ೧. ಮುಖಂಡ ; ಯಜಮಾನ ;

ಪಂಚ. (ಗು). ೨. ಸಕಲ ; ಸಂಪೂರ್ಣ.

೩. ಕೂಡಿಸಿದ ; ಸೇರಿಸಿದ.

ಸಮಸ್ಥಿತಿ (ನಾ). ೧. ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ

ಸ್ಥಿತಿ. ೨. ಏರುಪೇರಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿ.

ಸಮಸ್ಥಾತ್ಮಕ (ಗು). ಸಮಸ್ಥೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ;

ಬಗೆಹರಿಸಲಾಗದ.

ಸಮಸ್ಯೆ (ನಾ). ೧. ಕಗ್ಗಂಟು ; ಇಕ್ಕೆಟ್ಟು.

೨. ಪದ್ಯದ ಒಂದು ಸಾಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟು

ಪೂರೈಸುವಂತೆ ಹೇಳುವುದೇ ಮುಂತಾದ

ಒಗಟು. ೩. ಬಿಡಿಸಲು ಕಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ;

ಪದರು.

ಸಮಾಕಲಿತ (ಗು). ೧. ಕಟ್ಟಿದ ; ಬಿಗಿದ ;

ಬಂಧಿಸಿದ. ೨. = ಸಮಾಕೀರ್ಣ.

ಸಮಾಕೀರ್ಣ (ಗು). ಕೂಡಿಕೊಂಡ ; ಸೇರಿದ.

ಸಮಾಖ್ಯೆ (ನಾ). ೧. ಕೀರ್ತಿ ; ಯಶಸ್ಸು.

೨. ಹೆಸರು ; ಅಭಿಧಾನ.

ಸಮಾಗತ (ಗು). ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡ,
~ಸೇರಿದ.

ಸಮಾಗಮ (ನಾ). ೧. ಸೇರಿಕೆ ; ಸಂಯೋಗ.

೨. ಸಂಭೋಗ. ೩. ಸಹವಾಸ.

ಸಮಾಚಾರ (ನಾ). ೧. ಸರಿಯಾದ ನಡವಳಿಕೆ ;

ಸದ್ವರ್ತನೆ. ೨. ವಿಷಯ ; ಸಂಗತಿ.

೩. ವರ್ತಮಾನ ; ಸುದ್ದಿ.

ಸಮಾಜ (ನಾ). ೧. ಸಂಸ್ಥೆ ; ಸಂಘ.

೨. ಸಾಂಘಿಕ ಜೀವನ ; ಕೂಡಿಬಾಳುವುದು.

~ಘಾತುಕ = ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ದ್ರೋಹವನ್ನು

ಬಗೆಯುವವನು ; ಸಮಾಜದ್ರೋಹಿ.

~ವಾದ = ಸಾಮ್ಯವಾದ. ~ಶಾಸ್ತ್ರ

= ಮಾನವಜನಾಂಗದ ಹುಟ್ಟು, ಬೆಳವಣಿಗೆ.

ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಕುರಿತಶಾಸ್ತ್ರ.

~ಸುಧಾರಣೆ = ಸಮಾಜವನ್ನು ತಿದ್ದುವುದು.

ಸಮಾಜವಾದಿ (ನಾ). ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು

ಅನುಸರಿಸುವವನು.

ಸಮಾಧಾನ (ನಾ). ೧. ಶಾಂತಿ ; ನೆಮ್ಮದಿ.

೨. ತೃಪ್ತಿ ; ತಣಿಸು. ೩. ತಾಳ್ಮೆ ; ಸಹನೆ.

೪. ಸಂತೈಕೆ ; ಉಪಶಮನ. ೫. ಪರಿಹಾರ.

ಸಮಾಧಿ (ನಾ). ೧. ಏಕಾಗ್ರತೆ ; ತನ್ಮಯತೆ.

೨. ಸತ್ತವರನ್ನು ಹೂಳುವ ಜಾಗ ; ಗೋರಿ.

೩. ಹತ್ತು ಕಾವ್ಯಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

೪. ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅವಸ್ಥೆ. ~ಮರಣ

=ಯೋಗದಿಂದ ಶರೀರತ್ಯಾಗಮಾಡುವುದು ;

ಸಲ್ಲೇಖನ.

ಸಮಾನ (ನಾ). ೧. ಏಕೆ ; ಸಾಟಿ. ೨. ಪಂಪ

ಪ್ರಾಣವಾಯುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ೩. ಓರೆಗೆ

ಯವನು ; ಸಮಾನವಯಸ್ಕ. (ಗು).

೪. ಯೋಗ್ಯ ; ತಕ್ಕ. ೫. ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ;

ಒಂದೇ ರೀತಿಯ.

ಸಮಾನತೆ = ಸಮಾನತ್ವ.

ಸಮಾನತ್ವ (ನಾ). ೧. ಹೋಲಿಕೆ ; ಸಾದೃಶ್ಯ.

೨. ಸುಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿರುವಿಕೆ.

ಸಮಾಪ್ತ (ಗು). ಮುಗಿದ; ಕೊನೆಗೊಂಡ.

ಸಮಾಪ್ತಿ (ಸಾ). ಕೊನೆ; ಮುಕ್ತಾಯ.

ಸಮಾಮ್ನಾಯ (ನಾ). ೧. ಸಂಪ್ರದಾಯ;

ಪದ್ಧತಿ. ೨. ಕಂಠಪಾಠ; ಉರು. ೩. ಒಟ್ಟು;
ಮೊತ್ತ.

ಸಮಾರಂಭ (ನಾ). ೧. ಮೊದಲು ಮಾಡುವಿಕೆ;

ಆರಂಭ. ೨. ವ್ಯವಸ್ಥೆ; ವಿರ್ವಾಡು.
೩. ಉತ್ಪನ್ನ; ಹಬ್ಬ.

ಸಮಾರಾಧನೆ (ನಾ). ೧. ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವಿಕೆ.

೨. ಸೇವೆ; ಪೂಜೆ. ೩. ಸಾಮೂಹಿಕ
ಭೋಜನಕೂಟ; ಅನ್ನ ಸಂತರ್ಪಣೆ.

ಸಮಾರೋಧ (ನಾ). ೧. ತತ್ತ್ವಜ್ಞ; ದಾರ್ಶನಿಕ.

(ಗು). ೨. ಏರಿಕೆ; ಹತ್ತಿದ. ೩. ಪಡೆದ.

ಸಮಾರೋಪ (ನಾ). ಮುಕ್ತಾಯ; ಕೊನೆ.

~ಭಾಷಣ = ಮುಕ್ತಾಯ ಭಾಷಣ.

ಸಮಾರ್ಚನ = ಸಮರ್ಪಣ.

ಸಮಾಲೋಕ (ನಾ). ನೋಟ; ಸಮೀಕ್ಷೆ.

ಸಮಾಲೋಚಕ (ನಾ). ೧. ಚಿನ್ನಾಗಿ
ಅಲೋಚಿಸುವವನು. ೨. ಪರೀಕ್ಷಕ;
ವಿಮರ್ಶಕ.

ಸಮಾಲೋಚನೆ (ನಾ). ೧. ಅಲೋಚನೆ;

ಚಿಂತನೆ. ೨. ವಿಮರ್ಶೆ; ಪರಿಶೀಲನೆ.

ಸಮಾಲೋಚಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಚಿಂತಿಸು;

ಅಲೋಚಿಸು. ೨. ವಿಮರ್ಶಿಸು;
ಪರಿಶೀಲಿಸು.

ಸಮಾವರ್ತನ (ನಾ). ೧. ಹಿಂದಿರುಗುವುದು.

೨. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ನಂತರ ಗುರುಕುಲದಿಂದ
ಹಿಂದಿರುಗುವುದು.

ಸಮಾವರ್ತನೆ = ಸಮಾವರ್ತನ.

ಸಮಾವಿಷ್ಟ (ಗು). ಚಿನ್ನಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವ.

~ಅ(ವಾ)ಗು = ಲೀನವಾಗು; ಏಕ್ಯ
ನಾಗು.

ಸಮಾನೇತ (ನಾ). ೧. ಒಳಸೇರುವಿಕೆ;

ಪ್ರವೇಶ. ೨. ಒಟ್ಟುಗೂಡುವಿಕೆ; ಸೇರುವಿಕೆ.

ಸಮಾಸ (ನಾ). ೧. ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದುದು;

ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದುದು. ೨. ಎರಡು ಅಥವಾ
ಹಲವು ಪದಗಳು ಕೂಡಿ ಆದ ಸಂಯುಕ್ತ.

ಪದ. ೩. ಸಮುದಾಯ. ೪. ಒಟ್ಟು; ಘಾತ.

ಸಮಾಹಿತ (ಗು). ೧. ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದ;

ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ. ೨. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರಿಸಿದ.

ಸಮಾಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ನಿಭಾಯಿಸು; ಸಂಬಾಳಿಸು.

ಸಮಿತಿ (ನಾ). ೧. ಸಂಘ; ಸಭೆ. ೨. ಗುಂಪು;

ಸಮೂಹ. ೩. ಯಾವುದಾದರೂ ಉದ್ದೇಶ
ಕ್ಕಾಗಿ ರಚಿತವಾದ ಉಪಸಭೆ; ಕಮಿಟಿ.

ಸಮಿತೆ = ಸಮಿತ್ತು.

ಸಮಿತ್ತು (ನಾ). ೧. ಹೋಮಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ.

ಅತ್ತಿ, ಅರಳಿ ಮುಂತಾದ ಮರಗಳ ಪುಕ್ಕ.
೨. ಕಟ್ಟಿಗೆ; ಸೌದೆ.

ಸಮಿಥೆ = ಸಮಿತ್ತು.

ಸಮೀಕ (ನಾ). ಕಾಳಗ; ಯುದ್ಧ.

ಸಮೀಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಮಗೊಳಿಸು;

ಮಟ್ಟಮಾಡು. ೨. ಹೊಂದಿಸು; ಜೋಡಿಸು.

ಸಮೀಕ್ಷಕ (ನಾ). ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡು
ವವನು, -ಪರಿಶೀಲಿಸುವವನು.

ಸಮೀಕ್ಷಣೆ = ಸಮೀಕ್ಷೆ.

ಸಮೀಕ್ಷೆ (ನಾ). ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡುವುದು;
ಪರಿಶೀಲನೆ.

ಸಮೀಚೀನ (ಗು). ೧. ಯೋಗ್ಯವಾದ;

ಸರಿಯಾದ. ೨. ಸಮೃದ್ಧವಾದ;
ಯಥೇಚ್ಛವಾದ.

ಸಮೀಪ (ನಾ). ೧. ಹತ್ತಿರ; ಸಾಮೀಪ್ಯ;

ಬಳಿ. (ಗು). ೨. ಹತ್ತಿರದ; ಸಮೀಪದ.

~ಇಸು = ಬಳಿಸಾರು; ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರು.

ಸಮೀಪವರ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಆಪ್ತ; ನಿಕಟವರ್ತಿ.

(ಗು). ೨. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವ; ನಿಕಟವರ್ತಿ
ಯಾದ.

ಸಮೀರ (ನಾ). ಗಾಳಿ; ವಾಯು. ~ಶುಮಾರ

= ಸಮೀರಣ

ಸಮೀರಜ (ನಾ). ೧. ವಾಯುವಿನ ಮಗ.

೨. ಹನುಮಂತ. ೩. ಭೀಮ.

ಸಮೀರಣ = ಸಮೀರ.

ಸಮೀಹಿತ (ನಾ). ಬಯಸಿದುದು ; ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದುದು.

ಸಮುಖ = ಸಮುಖ.

ಸಮುಚಿತ (ನಾ). ೧. ಯೋಗ್ಯವಾದುದು.

(ಗು). ೨. ಯೋಗ್ಯವಾದ.

ಸಮುಚ್ಚಯ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು ; ಸಮೂಹ ; ಸಮುದಾಯ.

೨. ಜೋಡಣೆ ; ಹೊಂದಿಕೆ.

೩. ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

೪. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಪದ ಅಥವಾ ವಾಕ್ಯಗಳ

ಗುಂಪು. ~ಅಕ್ಷರ = ಒತ್ತಕ್ಷರ ;

ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರ. ~ಪ್ರತ್ಯಯ = ಎರಡು

ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಾಮಪದಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ

ಕ್ರಿಯೆಯು ಅನ್ವಯಿಸುವಾಗ ಬಳಸುವ

ಪ್ರತ್ಯಯ.

ಸಮುಚ್ಚಿನ್ನ (ಗು). ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶವಾದ.

ಸಮುದ್ವಲ(ಳ) (ಗು). ಅತ್ಯುಜ್ವಲವಾದ ;

ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ. ~ಇಸು = ಕಾಂತಿ

ಯುತವಾಗು ; ಹೊಳೆ ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು.

ಸಮುತ್ಕಟ (ಗು). ಅಧಿಕವಾದ ; ಹೆಚ್ಚಾದ.

ಸಮುತ್ಪಾತ (ಗು). ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೋರಿದ, ಅಗದ.

ಸಮುತ್ಪರಣ (ನಾ). ದಾಟುವಿಕೆ.

ಸಮುತ್ಪಂಗ (ಗು). ಅತ್ಯುನ್ನತವಾದ ;

ಬಹಳ ಎತ್ತರವಾದ.

ಸಮುತ್ಥಾನ (ನಾ). ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏಳುವುದು ;

ಮೂಡುವುದು.

ಸಮುತ್ಪತ್ತಿ (ನಾ). ಹುಟ್ಟುವಿಕೆ ; ಮೂಡುವಿಕೆ.

ಸಮುತ್ಪನ್ನ (ಗು). ಹುಟ್ಟಿದ ; ಮೂಡಿದ.

ಸಮುತ್ಪಾಟನ (ನಾ). ಕೀಳುವುದು ;

ಉತ್ಪಾಟನ.

ಸಮುತ್ಪಾದಿಸು (ಕ್ರಿ). ಉಂಟುಮಾಡು ;

ಒದಗಿಸು.

ಸಮುತ್ಪಾರಿತ (ಗು). ೧. ಹೊರಡಿಸಿದ.

೨. ತ್ಯಜಿಸಿದ ; ಬಿಟ್ಟ.

ಸಮುದಗ್ರ (ಗು). ೧. ಬಹಳ ಎತ್ತರವಾದ ;

ಉನ್ನತವಾದ. ೨. ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದ ;

ಮೇಲೇರಿಸಿದ.

ಸಮುದಯ (ನಾ). ೧. ಮೂಡುವಿಕೆ ; ಹುಟ್ಟು

. ವಿಕೆ. ೨. = ಸಮುದಾಯ.

ಸಮುದಾಯ (ನಾ). ಗುಂಪು ; ಸಮೂಹ.

ಸಮುದಿತ (ಗು). ೧. ಮೇಲೆದ್ದ ; ಮೂಡಿದ.

೨. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡ. ೩. ಉಂಟಾದ.

ಸಮುದ್ಗತ (ಗು). ಮೇಲೆದ್ದ ; ಮೇಲೇರಿದ.

ಸಮುದ್ಧರಣ (ನಾ). ೧. ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ ;

ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವಿಕೆ. ೨. ಹೊರತೆಗೆಯುವಿಕೆ.

೩. ವಿಮೋಚನೆ ; ಬಿಡುಗಡೆ.

ಸಮುದ್ಧರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಉದ್ಧರಿಸು.

೨. ವಿಮೋಚನೆ ಮಾಡು ; ಬಿಡುಗಡೆ

ಮಾಡು.

ಸಮುದ್ಭವ (ನಾ). ಹುಟ್ಟು ; ಉದ್ಭವ.

~ಇಸು = ೧. ಉಂಟಾಗು. ೨. ಹುಟ್ಟು ;

ಉದ್ಭವಿಸು.

ಸಮುದ್ರ (ನಾ). ಕಡಲು ; ಸಾಗರ. ~ಘೋಷ

= ೧. ಸಮುದ್ರದ ಮೊರೆತ, -ಗರ್ಜನೆ.

೨. ವಾದ್ಯವಿಶೇಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ~ಘೇನ

= ಸಮುದ್ರದ ನೋರೆ ; ಕಡಲನಾಲಗೆ.

~ಮಥನ = ಕಡಲನ್ನು ಕಡೆಯುವಿಕೆ.

~ಯಾನ = ಕಡಲಿನ ಮೇಲೆ ಮಾಡುವ

ಪ್ರಯಾಣ. ~ವಹ್ನಿ = ಸಮುದ್ರದ ಬೆಂಕಿ ;

ವಡಬಾನಲ. ~ವ್ಯಾಪಾರ = ಹಡಗಿನ

ಮೂಲಕ ನಡೆಸುವ ವ್ಯಾಪಾರ.

ಸಮುದ್ರಜ (ನಾ). ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು ;

ಉತ್ಪನ್ನ.

ಸಮುನ್ನತ (ಗು). ೧. ಎತ್ತರವಾದ. ೨. ಮೇಲಕ್ಕೆ

ಎತ್ತಿದ. ೩. ಮುಖ್ಯವಾದ ; ಪ್ರಧಾನವಾದ.

೪. ಘನತೆಯುಳ್ಳ ; ಗೌರವದ.

ಸಮುನ್ನತಿ (ನಾ). ೧. ಎತ್ತರ; ಔನ್ನತ್ಯ.

೨. ಗೌರವ; ಘನತೆ.

ಸಮುಪಜಾತ (ಗು). ಹುಟ್ಟಿದ; ಜನಿಸಿದ.

ಸಮುಪಸ್ಥಿತ (ಗು). ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವ;
ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದ.

ಸಮುಪಾತ್ತ (ಗು). ೧. ಪಡೆದ; ಹೊಂದಿದ.

೨. ತೆಗೆದುಕೊಂಡ; ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ.

ಸಮುಲ್ಲಾಸ (ನಾ). ಅತಿಯಾದ ಅನಂದ,
ಸಂತೋಷ.

ಸಮೂಲ (ಗು). ಮೂಲಸಹಿತವಾದ; ಬೇರು
ಸಹಿತವಾದ.

ಸಮೂಹ (ನಾ). ೧. ಸಮುದಾಯ; ಗುಂಪು.

೨. ರಾಶಿ; ಒಟ್ಟು.

ಸಮೃದ್ಧ (ಗು). ೧. ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ; ಏಳಿಗೆ
ಪಡೆದ. ೨. ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆದ; ದಷ್ಟಪುಷ್ಟ
ವಾದ. ೩. ಅಧಿಕವಾದ; ಹೆಚ್ಚಾದ.

ಸಮೃದ್ಧಿ (ನಾ). ೧. ಐಶ್ವರ್ಯ; ಸಂಪತ್ತು.

೨. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ; ಏಳಿಗೆ. ೩. ವಿಪುಲತೆ;
ಅಧಿಕ.

ಸಮ (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಾಡು; ರಚಿಸು. ೨. ಕೆತ್ತು;
ಕಂದರಿಸು. ೩. ಸನೆ; ಸೂರಗು.

೪. ಆಲೋಚಿಸು; ಚಿಂತಿಸು. ೫. ಮುಗಿಸು;

ಪೂರೈಸು. (ನಾ). ೬. ವರ್ಷ; ಸಂವತ್ಸರ.

೭. ದೀಪಮಾಲೆ ಕಂಬ. ~ ಇಸು = ಸವಸು;
ವ್ಯಯಿಸು.

ಸಮಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಾಡಿಸು; ರಚಯಿಸು.

೨. ಮುಗಿ; ಪೂರೈಸು. ೩. = ಸಮಿಸು.

೪. ಪ್ರೇರಿಸು; ಕ್ಷಯಿಸು; ಸವೆದು
ಹೋಗು.

ಸಮೇತ (ಗು). ಕೂಡ; ಸಂಗಡ; ಸಹಿತ.

ಸಮೇಲ (ಛ) (ನಾ). ೧. ಜೊತೆಯಾಗಿ ಬರು
ವುದು; ಮೇಲೆ ಸಹಿತವಾಗಿರುವುದು.

೨. ಸಂಭೋಗ. ೩. ಸೇರಿಕೆ; ಸಂಯೋಗ.

ಸಮೇಲ (ಛ)ನ = ಸಮೈಲನ.

ಸಮ್ (ನಾ). ೧. ಚರ್ಮ; ತೊಗಲು.

೨. ಕ್ಷೇಮ; ಸುಖ; ಶರ್ಮ. ~ ಕಂಕರಿ
= ಚರ್ಮದ ಚಾಟಿ, ಚಾವಟಿ.

~ ಕಾ(ಗಾ)ಱ(ರ) = ಸಮಗಾಱ.

ಸಮ್‌ಟಿಗೆ = ಚಮ್ಮಟಿಕೆ.

ಸಮ್‌ತ ೧. = ಸಮ್‌ತಿ. ೨. ಅಭಿಪ್ರಾಯ;
ಆಲೋಚನೆ.

ಸಮ್‌ತಿ (ನಾ). ಒಪ್ಪಿಗೆ; ಒಡಂಬಡಿಕೆ.

ಸಮ್‌ದ (ನಾ). ಹರ್ಷ; ಉಲ್ಲಾಸ.

ಸಮ್‌ನ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸು.

೨. ಆದರೆ; ಸನ್ಮಾನ.

ಸಮ್‌ನಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮನ್ನಣೆ ಮಾಡು;

ಸನ್ಮಾನಿಸು. ೨. ಒಪ್ಪು; ಒಡಂಬಡು.

೩. ಉಂಟಾಗು; ಸಂಭವಿಸು.

ಸಮ್‌ರ್ದ (ನಾ). ೧. ತಿಕ್ಕಾಟ; ಘರ್ಷಣೆ.

೨. ನೆರವಿ; ಸಮೂಹ.

ಸಮ್‌ನ = ಸನ್ಮಾನ. ~ ಇಸು = ಸನ್ಮಾನಿಸು.

ಸಮ್‌ರ್ಜನ (ನಾ). ೧. ಗುಡಿಸುವುದು;

ಉಡುಗುವುದು. ೨. ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದು.

೩. ತೊಳೆಯುವುದು; ಪ್ರಕ್ಷಾಲನೆ.

೪. ಸಾರಿಸುವುದು.

ಸಮ್‌ರ್ಜನಿ (ನಾ). ಪೊರಕೆ; ಕಸಬರಲು.

ಸಮ್‌ರ್ಜನೆ = ಸಮ್‌ರ್ಜನ.

ಸಮ್‌ರ್ಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ತೊಳೆ; ಪ್ರಕ್ಷಾಲಿಸು.

ಸಮ್‌ವ್ರಗಿ (ನಾ). ಚರ್ಮದ ಠಾಡುಕೆ;

ಚಮ್ಮಾವುಗೆ.

ಸಮ್‌ಲನ (ನಾ). ಒಂದು ಗೂಡುವಿಕೆ;
ಒಟ್ಟಾಗುವಿಕೆ.

ಸಮ್‌ಶ್ರ (ಗು). ಬೆರೆತ; ಮಿಶ್ರವಾದ.

ಸಮ್‌ಶ್ರಣ (ನಾ). ಬೆರೆಕೆ; ಮಿಶ್ರಣ.

ಸಮ್‌ಖ (ನಾ). ೧. ಎದುರು; ಮುಂಭಾಗ.

೨. ಸನ್ನಿಧಿ; ಸನ್ನಿಧಾನ. ೩. ರಾಜರು
ಮುಂತಾದ ಹಿರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು
ಹೇಳುವಾಗ ಬಳಸುವ ಮಾತು. (ಗು).

೪. ಎದುರಿಗಿರುವ; ಅಭಿಮುಖವಾಗಿರುವ.
 ~ (ಂ)ಗೆಯ್ = ಎದುರಿಗೆ ನಿಲ್ಲು;
 ಅಭಿಮುಖವಾಗಿರು. ~ ಕೊ(ಗೊ)ಳಿಸು
 = ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡು.
 ~ ಸೆ(ನೆ)ಲು(ರು) = ಸಮ್ಯುಖಂಗಯ್.
 ಸಮ್ಯುಗ್ (ನಾ). ಅನುರೂಪವಾದುದು; ಸರಿ
 ಹೊಂದಿದುದು.
 ಸಮ್ಯದ (ನಾ). ಅತಿಯಾದ ಅನಂದ,
 -ಸಂತೋಷ.
 ಸಮ್ಯೇಲ(ಳ) = ಸಮ್ಯೇಲನ.
 ಸಮ್ಯೇಲ(ಳ)ನ (ನಾ). ೧. ಸೇರುವಿಕೆ;
 ಕೂಡುವಿಕೆ. ೨. ಸಭೆ; ಗೋಷ್ಠಿ;
 ಕೂಟ.
 ಸಮ್ಯೋದ = ಸಮ್ಯುದ.
 ಸಮ್ಯೋಹ (ನಾ). ೧. ಅತಿಶಯವಾದ ಮೋಹ,
 -ಮರುಳು. ೨. ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪುವುದು;
 ಮೈಮರವೆ. ~ ಇಸು = ೧. ಮೋಹಿಸು;
 ಮರುಳಾಗು. ೨. ಮೋಹಗೊಳಿಸು;
 ಮರುಳುಮಾಡು.
 ಸಮ್ಯೋಹನ ೧. = ಸಮ್ಯೋಹ. ೨. ಒಂದು
 ಬಗೆಯ ಆಯುಧ; ಮಂಕು ಕವಿಸುವ ಅಸ್ತ್ರ.
 ೩. ಮನ್ಮಥನ ಪಂಚಬಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
 ಸಮ್ಯಕ್ ಚಾರಿತ್ರ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ.
 ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ = ಸಮ್ಯಗ್ ಜ್ಞಾನ.
 ಸಮ್ಯಗ್ ಜ್ಞಾನ (ನಾ). ಸಂಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನ,
 -ತಿಳಿವಳಿಕೆ.
 ಸಮ್ಯಗ್ ದರ್ಶನ = ಸಮ್ಯಗ್ ಜ್ಞಾನ.
 ಸಮ್ಯಗ್ ದೃಷ್ಟಿ = ಸಮ್ಯಗ್ ಜ್ಞಾನ.
 ಸಮ್ಯಜ. (ನಾ). ಚಕ್ರವರ್ತಿ; ಸಾಮ್ರಾಟ.
 ಸಮ್ಯ = ಸೈ. ~ ಅಹು(ರಿ) = ಸರಿಯಾಗಿ
 ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳು. ~ ಕ(ಗ)ಹಿ(ರೆ) = ಎದೆ
 ಬಿಡದೆ ಸುರಿ; ಒಂದೇ ಸಮನೆ ವರ್ತಿಸು.
 ~ ಕ(ಗ)ಡೆ = ದೊಪ್ಪನೆ ಬೀಳು, -ಕೆಡೆ.
 ~ ಪ(ವ)ರಿ = ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸರಿ. ~ ಪವಿಸು.

~ ಬೆ(ವೆ)ಜ(ರೆ)ಗು = ಅತಿಯಾದ ಅಶ್ಚರ್ಯ,
 -ಸೋಜಿಗ.
 ಸಯಂಬರ = ಸ್ವಯಂವರ. ~ ಸಾಲೆ
 = ಸ್ವಯಂವರವು ನಡೆಯುವ ಮಂಟಪ.
 ಸಯ್ನೆ (ನಾ). ಸನ್ನೆ; ಸಂಜ್ಞೆ.
 ಸಯ್ತು = ಸೈತು. ~ ಇಡು = ೧. ಕ್ರಮ
 ಗೊಳಿಸು; ನೇಪುರಮಾಡು. ೨. ಸಮಾಧಾನ
 ಮಾಡು; ಶಾಂತಗೊಳಿಸು.
 ಸಯ್ಡ (ನಾ). ಋಜುಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನು;
 ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ.
 ಸಯ್ಪು = ಸೈಪು. ~ ಕ(ಗ)ಜ್ಜ = ಒಳ್ಳೆಯ
 ಕೆಲಸ; ಸತ್ಕಾರ್ಯ.
 ಸಯ್ಯನು = ಸಂಯಮು.
 ಸಯ್ಯಮಿ = ಸಂಯಮಿ.
 ಸಯ್ಯುಗ (ನಾ). ಯುದ್ಧ; ಕಾಳಗ.
 ಸರ (ನಾ). ೧. ಉಲಿ; ಧ್ವನಿ; ಸ್ವರ.
 ೨. ಸರಳು; ಅಂಬು; ಶರ. ೩. ಕೊಳ;
 ಸರ ಸ್ಪು. ೪. ಮಾಲೆ; ಹಾರ;
 ಕಂಠಾಭರಣ. ೫. ಹಗ್ಗ; ನೇಣು.
 ೬. ಜಂತಿಗೆ ಅಳವಡಿಸುವ ಮರದ
 ಉದ್ದನೆಯ ಪಟ್ಟಿ. (ಗು). ೭. ಎದೆಬಿಡದ;
 ನಿರಂತರವಾದ. ~ (ಂ)ಕು(ಗು)ಡು = ಧ್ವನಿ
 ಮಾಡು; ಉಲಿ. ~ (ಂ)ಕೊ(ಗೊ)ಳಿಸು
 = ೧. ಬಾಣವನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸು. ೨. ಹಾರ
 ವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು; ಪೋಣಿಸು. ೩. ಸಾಲು
 ಗೊಳಿಸು. ~ (ಂ)ತೊ(ಡೊ)ಲು(ರು)
 = ಧ್ವನಿ ಮಾಡು; ಸ್ವರ ಹೊರಡಿಸು.
 ~ ಕು(ಗು)ಣಿಕೆ = ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಿಚ್ಚ
 ಬಹುದಾದ ಗಂಟು; ಮಲುಕು. ~ ಗಂಟು
 = ಸರಗುಣಿಕೆ. ~ ತ(ದ)ಪ್ಪು = ಸಾಲು
 ಸಾಲಾಗಿ ಮಾಡುವ ತಪ್ಪು; ಸಂಪೂರ್ಣ
 ವಾದ ತಪ್ಪು. ~ ಮಂಡಲ = ಸ್ವರಮಂಡಲ.
 ಸರಂಜಾಮು ೧. = ಸರಂಜಾಮು. ೨. ದುರ್ಗ
 ರಕ್ಷಣೆ. ಸೈನ್ಯ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಗಾಗಿ

ಕೊಟ್ಟ ಇ ನಾ ಮು ಭೂ ಮಿ. ~ದಾರ
= ಸರಂಜಾಮಿಗಾಗಿ ಭೂ ಮಿ ಯ ನ್ನು
ಪಡೆದವನು.

ಸರಂಜಾಮು (ನಾ). ಸಾಮಗ್ರಿ ; ಉಪಕರಣ.
ಸರಕಟಿಸು (ಕ್ರಿ). ರಭಸದಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗು.
ಸರಕಾರ (ನಾ). ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ,
-ವಿರ್ವಾಟು.

ಸರಕಾರಿ (ಗು). ರಾಜ್ಯದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಸರಕು (ನಾ). ೧. ಸಾಮಗ್ರಿ ; ಸಾಮಾನು ;
ಉಪಕರಣ. ೨. ಗೌರವ ; ಮನ್ನಣೆ.
೩. ಗಮನ ; ಲಕ್ಷ್ಯ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್
= ೧. ಗೌರವಿಸು ; ಮನ್ನಿಸು. ೨. ಲಕ್ಷಿಸು ;
ಗಮನಿಸು. ~ತೆ(ದೆ)ಗೆ = ಓಡಿಹೋಗು ;
ಕಂಡಿಕೀಳು ; ~ಮಾಡು = ಸರಕುಗೊಳ್.

ಸರಕುಟವಕ್ಕೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ ;
ಮರಕುಟಿಗ.

ಸರಕ್ಕನೆ (ಅ). ಶವಣ ; ಕೂಡಲೆ.

ಸರಕ್ಕ (ಗು). ಕೆಂಪಾದ ; ಕೆಂಬಣ್ಣದ.

ಸರಗೆ (ನಾ). ಕನಚ ; ಚಿಲಮಿತ್ತು.

ಸರಗು (ನಾ). ಕಾಳಿನ ಪೊಳ್ಳು ಭಾಗ ;
ಜೊಳ್ಳು.

ಸರಟಿ (ನಾ). ೧. ಉಸರವಳ್ಳಿ ; ಹಿತಿಳೇತ.
೨. ಸುಳ್ಳುಗಾರ.

ಸರಣ (ನಾ). ೧. ಹೋಗುವುದು ; ಚಲಿಸು
ವುದು. ೨. ಶರಣ ; ಶೈವ. ೩. ಪಣನನ್ನು
ಸುಡಲು ಒಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ರಾಶಿ.

ಸರಣಿ (ನಾ). ೧. ಹಾದಿ ; ದಾರಿ. ೨. ಕ್ರಮ ;
ಪದ್ಧತಿ. ೩. ಸಾಲು ; ಪಂಕ್ತಿ. ೪. ಮೆಟ್ಟಿಲು ;
ಸೋಪಾನ ಮಾರ್ಗ. ೫. = ಸರತಿ.

ಸರಣು = ಶರಣು.

ಸರತಿ (ನಾ). ೧. ಬಾರಿ ; ಸಲ. ೨. ಸರದಿ ;
ಪಾಳಿ.

ಸರದ (ನಾ). ಶರತ್ಕಾಲ ; ಶರದ.

ಸರದಾರ್ಡ್(ನಾ). ೧. ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ; ಮುಖಂಡ ;
ಅಧಿಕಾರಿ. ೨. ಶೂರ ; ವೀರ.

ಸರದಿ = ಸರತಿ.

ಸರದೇಶಮುಖ (ನಾ). ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಅಧಿಕಾರಿ.

ಸರದೇಶಮುಖಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ತೆರಿಗೆ ;
ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಉತ್ಪನ್ನದ
ಹತ್ತನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ.

ಸರಪಂಚ (ನಾ). ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿಯ
ಅಧ್ಯಕ್ಷ.

ಸರಪಣಿ (ನಾ). ಸಂಕೋಲೆ ; ಚೈನು.
~ಹೊಲಿಗೆ = ಸರಪಳಿಯ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ
ಹಾಕುವ ಹೊಲಿಗೆ.

ಸರಪರಾಜು = ಸರಬರಾಜು.

ಸರಪಳಿ = ಸರಪಣಿ.

ಸರಫರಾಜಿ = ಸರಫರಾಜು.

ಸರಫರಾಜು (ನಾ). ೧. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ; ಏಳಿಗೆ.
೨. ಬಡ್ತಿ ಕೊಡುವುದು.

ಸರಬ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕಾಲ್ಪನಿಕ
ಪ್ರಾಣಿ ; ಶರಭ.

ಸರಬರಾಜು (ನಾ). ಪೂರೈಕೆ ; ಒದಗಿಸುವಿಕೆ.

ಸರಬರಾಯಿ = ಸರಬರಾಜು.

ಸರಬು (ನಾ). ಹೊರೆ ; ಕಟ್ಟು.

ಸರಲ್(ಲು,ಳ್,ಳು) (ನಾ). ೧. ಅಂಬು ;
ಬಾಣ ; ಕಣ. ೨. ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಲಾಕೆ.

ಸರಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ನೇರವಾದುದು ; ನೆಟ್ಟ
ಗಿರುವುದು. ೨. ನಿಷ್ಕಪಟಿ ; ಸಾಧುಸ್ವಭಾವ
ದವನು. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ;
ವೇನದಾರು. ೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.
೫. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೃಗ ; ಚಮರಿ.
(ಗು). ೬. ನೇರವಾದ ; ನೆಟ್ಟಗಿರುವ.
೭. ಕಪಟಿವಿಲ್ಲದ. ೮. ಹಗುರವಾದ ;
ಸುಲಭವಾದ. ~ಅನುವಾದ = ಸುಲಭವಾದ
ಅನುವಾದ, -ಛಾನ್ದಾಂತರ. ~ತನ
= ಅಡಂಬರವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ; ನಿರಾಡಂಬರತೆ.

ಸರಲಪುರ

~ಬಡ್ಡಿ = ವರ್ಷವರ್ಷಕ್ಕೆ ಅಸಲಿನ ಮೇಲೆ
ಮಾತ್ರ ಹಾಕುವ ಬಡ್ಡಿ. ~ರೇಖೆ = ನೇರ
ವಾದ ಗೆರೆ; ವಕ್ರವಲ್ಲದ ರೇಖೆ.

ಸರಲಪುರ (ನಾ). ಸೇನಾಪತಿ; ದಂಡನಾಯಕ.

ಸರಲೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ.

೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.

ಸರವಂದ (ನಾ). ಬಾಣವನ್ನು ಹೂಡುವುದು;
ಶರಬಂಧ. ~ಇಗ = ಕಡೆಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸು
ವವನು.

ಸರವಣ (ನಾ). ಕುಶವೆಂಬ ಹುಲ್ಲಿನ ಗುಂಪು,
~ಶೂದರು.

ಸರವರ = ಸರೋವರ.

ಸರವಳಿಗೆ (ನಾ). ಸೇವಿಗೆ.

ಸರವಾದಿ (ನಾ). ಗಾಯಕ; ಸಂಗೀತಗಾರ.

ಸರವಿ (ನಾ). ೧. ಬೇಟೆ; ಶಿಶಾರಿ. ೨. = ಸರವೆ.

ಸರವು ೧. = ಸರವೆ. ೨. = ಸರಹು.

೩. ಮಳೆಯ ಧಾರೆ, ~ಸೆಳಕು.

ಸರವೆ (ನಾ). (ಹುಲ್ಲಿನ) ಹಗ್ಗ; ಹುರಿ.

ಸರಸ (ನಾ). ೧. ಸಲ್ಲಾಪ; ಚೆಲ್ಲಾಟ; ವಿನೋದ.

೨. ತಮಾಷೆ; ಹಾಸ್ಯ. ೩. ಸಹೃದಯ;

ರಸಿಕ. (ಗು). ೪. ರಸವತ್ತಾದ; ರಸಭರಿತ

ವಾದ. ೫. ಹೊಸದಾದ; ನೂತನವಾದ.

೬. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ. ೭. ಸುಂದರ

ವಾದ; ಚೆಲುವಾದ. ~ಅ(ವಾ)ಡು

= ಸಲ್ಲಾಪ ಮಾಡು; ವಿನೋದಿಸು; ಚೆಲ್ಲಾಟ

ಮಾಡು. ~ಉಕ್ತಿ = ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತು.

~ಕವಿ = ರಸಿಕನಾದ ಕವಿ. ~ಕೇಲಿ(ಳಿ)

= ವಿನೋದ; ಚೆಲ್ಲಾಟ. ~ಗಾಣ(ರ)

= ರಸಿಕ. ~ಸಲ್ಲಾಪ = ಸಂತೋಷ

ದಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಮಾತುಕತೆ.

ಸರಸತಿ = ಸರಸ್ವತಿ.

ಸರಸರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೂಡಿರು;

ಲವಲವಿಸು.

ಸರಸವತಿ (ನಾ). ರಸಿಕಳಾದ ಹೆಂಗಸು.

ಸರಸಿ (ನಾ). ೧. ಸರಸದಿಂದ ಕೂಡಿರುವವನು;
ರಸಿಕ. ೨. ಸರೋವರ; ಕೊಳ. ~ಜಾತ
= ಸರಸಿಜ.

ಸರಸಿಜ (ನಾ). ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು;
ತಾನರೆ. ~ಭವ = ಬ್ರಹ್ಮ. ~ಮಿತ್ರ
= ಸೂರ್ಯ.

ಸರಸಿರುಹ = ಸರಸಿಜ.

ಸರಸ್ವತಿ (ನಾ). ೧. ನದಿ; ಹೊಳೆ. ೨. ಒಂದು
ನದಿಯ ಹೆಸರು. ೩. ವಿದ್ಯಾಧಿದೇವತೆ; ಶಾರದೆ.

ಸರಹದ್ದು (ನಾ). ಮೇರೆ; ಗಡಿ; ಎಲ್ಲೆ.

ಸರಹು (ನಾ). ಸಣ್ಣಪ್ರವಾಹ; ಝರಿ.

ಸರಳಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಕಡ್ಡಿ; ಪುರಲೆ. ೨. = ಸರ
ವಳಿಗೆ.

ಸರಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ನೆಗೆ; ಹಾರು.

ಸರಳೆ (ನಾ). ೧. ನೇರವಾದ ನಡತೆಯುಳ್ಳವಳು;
ಮುಜುಸ್ವಭಾವದ ಹೆಂಗಸು. ೨. ಸಂಗೀತ
ದಲ್ಲಿಯ ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳ ವಿವಿಧ ಮೇಳ.

ಸರಾಗ (ನಾ). ೧. ಸುಲಭ; ಸಲೀಸು. (ಗಾ).

೨. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ. ೩. ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲದ;

ನಿರಾತಂಕವಾದ. ೪. ಸುಲಭವಾದ;

ಸಲೀಸಾದ.

ಸರಾಡ (ನಾ). ಗಡಿ; ಸರಹದ್ದು.

ಸರಾತಿ (ನಾ). ದೇರೆಗೆ ಸುತ್ತ ಉಪಯೋಗಿಸುವ
ಬಟ್ಟೆ.

ಸರಾದಿ = ಸರಾತಿ.

ಸರಾಫ (ನಾ). ೧. ಚಿನ್ನದ ವ್ಯಾಪಾರಿ; ಚಿನಾರ.

೨. ಲೇನಾದೇವಿ ಮಾಡುವವನು; ಬಡ್ಡಿ

ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವವನು. ೩. ಸಂಸ್ಥೆ

ಅಥವಾ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಣದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ

ಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವನು.

ಸರಾಯ (ನಾ). ಮದ್ಯ; ಮದಿರೆ.

ಸರಾಯಿ = ಸರಾಯ.

ಸರಾವ = ಶ್ರಾವೆ.

ಸರಾವೆ = ಶ್ರಾವೆ.

ಸರಾಸರಿ (ನಾ). ಸುಮಾರು ; ಅಂದಾಜು.

ಸರಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೋಗು ; ಚಲಿಸು. ೨. ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೋಗು ; ಅರುಗಾಗು. ೩. ಜಾರು ; ಕಳಚು. ೪. ಓಡು ; ಪರ್ಯಾಯ ಮಾಡು. ೫. ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಳ್ಳು, -ಇಡು. ೬. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಜೋಡಿಸು. (ನಾ). ೭. ಯೋಗ್ಯವಾದುದು ; ಉಚಿತವಾದುದು. ೮. ಸಮ ; ಸಾಟಿ ; ಎಣೆ. ೯. ಸಮಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳುದು ; ವಿಷಮವಲ್ಲದುದು. ೧೦. ಮಕ್ಕ ; ವೃಷ್ಟಿ. ೧೧. ಗುಂಪು ; ರಾಶಿ. ೧೨. ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಾಗ ಹೇಳುವ ಮಾತು. ೧೩. = ಸಜ್ಜೆ. ~ಅ(ಯಾ)ಗು=೧. ನೇರವಾಗು ; ಉಚಿತವಾಗು. ೨. ಹೋಲು ; ಎಣೆಯಾಗು ; ಸಮಾನವಾಗು. ~ಅ(ಯಾ)ಳು = ೧. ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಸ್ಥಾನವುಳ್ಳವನು. ೨. ದೊಡ್ಡ ಅಳು ; ದಪ್ಪಪುಷ್ಪ ವ್ಯಕ್ತಿ. ~ಒ(ಯೊ)ರೆ = ಸರಿ ಸಮ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಎಣೆಯಾಗು ; ಸಮಾನವಾಗು. ೨. = ಸರಿಗಾಣ್. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣ್(ಣು) = ೧. ಸಮಾನವಾಗಿ ನೋಡು ; ಏಕರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡು. ೨. ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ತೋರು ; ಸಮವೆನಿಸು. ~ಗೆಳತಿ = ಓರಗೆಯ ಸಖಿ, -ಸ್ನೇಹಿತೆ. ~ಜೋಡಿ = ಸಮಾನವಾದ ಜೊತೆ. ~ತೂ(ದೂ)ಗಿಸು = ನಿಭಾಯಿಸು ; ನಿರ್ವಹಿಸು ; ಸಾಗಿಸು. ~ತೂ(ದೂ)ಗು = ಸಮವಾಗು ; ಸಮತೋಲನದಿಂದ ಕೂಡಿದು. ~ದೊರೆ = ಸರಿಸಮಾನ ; ಸಾಟಿ. ~ನೋಡು = ಹೋಲಿಸು ; ತುಲನೆಮಾಡು. ~ಪಡಿಸು = ಸರಿಗೊಳಿಸು ; ನೇಪುಣ ಮಾಡು. ~ಪ(ವ)ರೆಯು = ಸಮಪ್ರಾಯ ; ಓರಗೆ. ~ಪಾಲ್(ಲು) = ಸಮಭಾಗ ; ಸರಿಯಾದ ಭಾಗ. ~ಬ(ವ)ರ್(ರು) = ೧. ಸಮಾನವಾಗು ; ಹೋಲು. ೨. ಸರಿಯಾಗು ;

ಯೋಗ್ಯವಾಗು ; ಉಚಿತವಾಗು.

೩. = ಸರಿಬೀಳು. ~ಬೀಳು = ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗು. ~ಮ(ವ)ಬಿ(ಳಿ) = ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಸುರಿಯುವ ಮಳೆ ; ಧಾರಾಕಾರವಾದ ಮಳೆ. ~ಮಾಡು = ೧. ತಿದ್ದು ; ಕ್ರಮಗೊಳಿಸು. ೨. ಸಮ ಮಾಡು ; ಮಟ್ಟಮಾಡು. ~ರಾತ್ರಿ = ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿ ; ನಡುರಾತ್ರಿ. ~ಸಮ = ಒಂದೇ ಓರಗೆ. ~ಸಾಟಿ = ಸರಿಸಮ. ~ಸುಮಾರು = ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ; ಅಜನಾಸು. ~ಹಗಲು = ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ; ನಡುವಗಲು. ~ಹೊತ್ತು = ಸರಾತ್ರಿ.

ಸರಿಕ (ನಾ). ಓರಗೆಯವನು ; ಸರಿಸಮಾನ ನಾದವನು. ~ತನ = ಓರಗೆ ; ಸರಿ ಸಮಾನತೆ.

ಸರಿಗ = ಸರಿಕ.

ಸರಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಂಠಾಭರಣ. ೨. ಜರಿ ; ಕಲಾಬತ್ತು. ೩. ಲೋಹದ ತಂತ್ರಿ ; ಕಂಬಿ.

ಸರಿತ್ತು (ನಾ). ನದಿ ; ಹೊಳೆ.

ಸರಿತ್ವತಿ (ನಾ). ನದಿಗಳ ಒಡೆಯ ; ಸಮುದ್ರ.

ಸರಿತ್ವತ (ನಾ). ನದಿಯ ಮಗ ; ಭೀಷ್ಮ.

ಸರಿವು = ಸರುವು.

ಸರಿಸ (ನಾ). ೧. ಯೋಗ್ಯವಾದುದು ; ಉಚಿತ ವಾದುದು. ೨. ಸರಳವಾದುದು ; ನೇರ ವಾದುದು. ೩. ರೀತಿ ; ಕ್ರಮ. ೪. ಸಾಟಿ ; ಸಮಾನತೆ. ೫. ಸಾಮಾನ್ಯ ; ಹತ್ತಿರ. ೬. ಮುಂಭಾಗ ; ಎದುರು. ೭. ನಿರಾತಂಕ ವಾದುದು ; ಸುಗಮವಾದುದು. ೮. ಸಾಲು ; ಪುಕ್ತಿ.

ಸರಿಸಪ = ಸರ್ಪಪ.

ಸರಿಸೃಪ = ಸರೀಸೃಪ.

ಸರೀಕ = ಸರಿಕ.

ಸರೀಸೃಪ (ನಾ). ಹಾವು ; ಸರ್ಪ.

ಸರು (ನಾ). ೧. ಮೃಗಗಳು ಹಿಡಾಡುವ ಜಾಡು,
 -ಮಾರ್ಗ. ೨. ಕಣಿವೆ; ಕಂದರ.
 ಸರುಜ (ನಾ). ೧. ರೋಗಿ; ವ್ಯಾಧಿಗ್ರಸ್ತ.
 (ಗು). ೨. ರೋಗದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ.
 ಸರುವ (ಗು). ಎಲ್ಲ; ಸಕಲ; ಸರ್ವ.
 ಸರುವು (ನಾ). ೧. ಮೃಗಗಳು ಹಿಡಾಡುವ
 ಜಾಡು; ಸರು. ೨. ಸಣ್ಣ ಪ್ರವಾಹ; ಝರಿ.
 ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಧಾರಾಕಾರವಾಗು.
 ಸರುಸಹ = ಸರ್ವಸಹ.
 ಸರುಹು = ಸರು.
 ಸರೂಪ (ನಾ). ೧. ರೂಪ; ಚಿಲ್ವಿಕೆ. (ಗು).
 ೨. ಚೆಲುವಾದ; ಸುಂದರವಾದ.
 ಸರೋಗ = ಸರುಜ.
 ಸರೋಜ(ನಾ). ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು; ಕಮಲ.
 ~ಅಸನ = ಬ್ರಹ್ಮ. ~ಗರ್ಭ = ತಾವರೆ
 ಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು; ಬ್ರಹ್ಮ. ~ಮಿತ್ರ
 = ಸೂರ್ಯ. ~ರಿಪು = ಚಂದ್ರ. ~ಸಖ
 = ಸರೋಜಮಿತ್ರ.
 ಸರೋಜಾತ = ಸರೋಜ.
 ಸರೋಜಿನಿ (ನಾ). ೧. ಕಮಲದ ಹೂವು ಮತ್ತು
 ಅದರ ಬಳ್ಳಿ. ೨. ಕಮಲಗಳ ಸಮೂಹ.
 ೩. ಕಮಲಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸರೋವರ.
 ಸರೋದ್ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಶಂಖವಾಡ್ಯ.
 ಸರೋಧಿ (ನಾ). ಸಮುದ್ರ; ಕಡಲು.
 ಸರೋನಿಧಿ = ಸರೋಧಿ.
 ಸರೋಭವ = ಸರೋಜ.
 ಸರೋರುಹ = ಸರೋಜ.
 ಸರೋರುಹಣಿ (ನಾ). ತಾವರೆ; ಕಮಲಿನಿ.
 ಸರೋವನ (ನಾ). ಸರೋವರದ ನೀರು
 ಸರೋವರ (ನಾ). ಕೊಳ; ಸರಸ್ಸು.
 ಸಜ(ರ)ದು (ನಾ). ಸಾಲು; ಪಂಕ್ತಿ.
 ಸಜಃ(ರಿ) (ನಾ). ೧. ಕೊಳ್ಳ; ಕಂದಕ.
 ೨. ಅಂಟು; ಗೋಂದು. ೩. ಗಂಜಿ; ಅಂಬಲಿ.
 ೪. ದೋಸೆ, ಕಡಲು ಮುಂತಾದುವು ಮೊದಲು

ವಾಗಲು ಅಕ್ಕಿಯೊಡನೆ ಸೇರಿಸುವ ಉದ್ದು,
 ಮೆಂತ್ಯ ಮುಂತಾದುವು; ಹುದುಗು.
 ೫. ಬಂಡೆ; ಅರೆ. ~ಮಿ(ವಿ)ಂಡಿ = ಕಡಣ;
 ಮೈನೆರೆದವನು.
 ಸರ್ಕರೆ = ಸಕ್ಕರೆ.
 ಸರ್ಕಾರ = ಸರಕಾರ.
 ಸರ್ಕಾರಿ = ಸರಕಾರಿ.
 ಸರ್ಗ (ನಾ). ಪುಸ್ತಕದ ಒಂದು ಭಾಗ;
 ಅಧ್ಯಾಯ.
 ಸರ್ತಿ = ಸರತಿ.
 ಸರ್ದಾರ = ಸರದಾರ.
 ಸರ್ಪ (ನಾ). ಹಾವು; ಉರಗ. ~ಅಸ್ತ್ರ
 = ಹಾವಿನ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ
 ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ಅಸ್ತ್ರ. ~ಉಪಜೀವಿ
 = ಹಾವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅಡಿಸುವವನು;
 ಹಾವಾಡಿಗ. ~ಕಂಕಣ = ೧. ಹಾವಿನಿಂದ
 ಮಾಡಿದ ಕಡಗ. ೨. ಹಾವನ್ನು
 ಕಡಗವನ್ನಾಗಿ ಧರಿಸಿದವನು; ಶಿವ. ~ಕನ್ನೆ
 = ನಾಗರೋಕದ ಸ್ತ್ರೀ; ನಾಗಕನ್ಯಿಕೆ.
 ~ಕಾವಲು = ಅತಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ
 ಕಾಯುವ ಕಾವಲು, -ಪಡಣಿ. ~ದಪ್ಪ
 = ೧. ಹಾವಿನ ಕಡಿತ. ೨. ಹಾವಿನಿಂದ
 ಕಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟವನು. ~ಧ್ವಜ = ೧. ಹಾವಿನ
 ಗುರುತುಳ್ಳ ಬಾವುಟ. ೨. ಹಾವಿನ ಗುರುತಿನ
 ಬಾವುಟವುಳ್ಳವನು; ಹುಯೋಧನ.
 ~ಭೂಷಣ = ಹಾವುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತ
 ನಾಡವನು; ಶಿವ. ~ಮುತ್ಸರ = ತೀವ್ರವಾದ
 ಹಗೆತನ; ಬದ್ಧದ್ವೇಷ. ~ರಾಜ = ಹಾವು
 ಗಳ ಒಡೆಯ; ವಾಸುಕಿ.
 ಸರ್ಪಿ (ನಾ). ೧. ತುಪ್ಪ; ಘೃತ. (ಗು).
 ೨. ಹಾವಿನಂತೆ ಚಲಿಸುವ.
 ಸರ್ಪಣಿ (ನಾ), ಹೆಣ್ಣುಹಾವು.
 ಸರ್ಪ = ಸರ್ಪ. ~ಮಾನ್ಯ = ಸರ್ವಮಾನ್ಯ-
 ~ಲಗ್ನಿ = ಸರ್ವಲಗ್ನಿ.

ಸರ್ವಪ (ನಾ). ಹಾಸ್ಯ ; ಅಣಕ ; ಸಬ್ಬವ.

ಸರ್ವಪ್ಪ = ಸರ್ವಸ್ವ.

ಸರ್ವ (ನಾ). ೧. ಶಿವ ; ಶರ್ವ. (ಗು):

೧. ಎಲ್ಲ ; ಸಕಲ. ~ ಅಂತರ್ಯಾಳಿ
= ಎಲ್ಲ ಎಡೆಗಳಲ್ಲೂ ನೆಲೆಸಿರುವವನು ;
ಪರಮಾತ್ಮ. ~ ಅಧಿಕಾರ=ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ
ಅಧಿಕಾರ, -ಆಡಳಿತ. ~ ಅನುಮತ=ಎಲ್ಲರ
ಅಂಗೀಕಾರ, -ಒಪ್ಪಿಗೆ. ~ ಅಪರಾಧ=ಎಲ್ಲ
ಬಗೆಯ ತಪ್ಪು, -ದೋಷ. ~ ಅಪರಾಧಿ
= ಎಲ್ಲ ವಿಧವಾದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ
ದವನು. ~ ಅರ್ಥ = ಸಕಲವಸ್ತು ;
ಐಶ್ವರ್ಯ. ~ ಈಶ್ವರ=ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಒಡೆಯ;
ದೇವರು. ~ ಗ್ರಾಸ = ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ಆವರಿಸುವುದು. ~ ಗ್ರಾಹಿ = ೧. ಪ್ರಯಾಣ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆಬರೆ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಒಳ
ಗೊಳ್ಳುವ ಒರಟು ಬಟ್ಟೆಯ ಚೀಲ ;
ದೋಲ್ಡಾಲು. ೨. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ.
~ ನಾತು = ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ನಾನುಪದದ
ಬದಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಶಬ್ದ.
~ ನಾತ = ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಾನಿ. ~ ಭಕ್ಷಕ
= ೧. ಅಗ್ನಿ. ೨. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕುಲಿಸುವ.
~ ಮಂಗಳ(ಳ) = ಅತ್ಯಂತ ಶುಭಕರವಾದ;
ಒಳ್ಳೆಯ. ~ ಮಂಗಳೆ(ಳಿ) = ಪಾರ್ವತಿ.
~ ಮಾನ್ಯ = ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ತೆರಿಗೆಗಳಿಂದ
ಚೊರತಾದ ಭೂಮಿ. ~ ಲಗ್ನಿ = ನಾನಾ
ವಾದ್ಯಗಳ ಘೋಷ. ~ ವ್ಯಾಪಕ
= ೧. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವವನು;
ಪರಮಾತ್ಮ. ೨. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಗೂ ವ್ಯಾಪಿ
ಸಿರುವ. ~ ಸನ್ನಾಹ = ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ
ಸಿದ್ಧತೆ, -ಸಜ್ಜು. ~ ಸಾಮಾನ್ಯ
= ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವ, -ಸರಿ
ಹೊಂದುವ.

ಸರ್ವಸಹಿ (ನಾ). ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸಹಿಸುವವಳು;
ಭೂಮಿ.

ಸರ್ವಗ (ನಾ). ೧. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಗಮನ
ವನನು ; ಪರಮಾತ್ಮ. (ಗು). ೨. ಸರ್ವ
ವ್ಯಾಪಿಯಾದ.

ಸರ್ವಜ್ಞ (ನಾ). ೧. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದವನು ;
ಜ್ಞಾನಿ. ೨. ಶಿವ. ೩. ಬುದ್ಧ. ೪. ಜಿನ.
ಸರ್ವಜ್ಞತೆ (ನಾ). ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದು
ಕೊಂಡಿರುವಿಕೆ.

ಸರ್ವತೋಭದ್ರ (ನಾ). ೧. ಚೌಕಾಕಾರದ
ಅರಮನೆ ಅಥವಾ ದೇವಾಲಯ. ೨. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಚಿತ್ರಕಾವ್ಯ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಪೂಜೆ. (ಗು). ೪. ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಇರುವ.
೫. ಮಂಗಳಕರವಾದ.

ಸರ್ವತೋಮುಖ (ನಾ). ೧. ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕು
ಗಳಲ್ಲೂ ಮುಖವುಳ್ಳವನು ; ಶಿವ. (ಗು).
೨. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಹರಡಿರುವ ; ಸರ್ವ
ವ್ಯಾಪ್ತವಾದ.

ಸರ್ವತ್ರ (ಅ). ೧. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ.
೨. ಎಂದಿಗೂ ; ಯಾವಾಗಲೂ.

ಸರ್ವಥಾ (ಅ). ೧. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ; ಒಟ್ಟಿ
ನಲ್ಲಿ. ೨. ಎಂದೆಂದಿಗೂ. ೩. ಖಂಡಿತ
ವಾಗಿಯೂ ; ನಿಜವಾಗಿಯೂ. ೪. ಅತೀತಯ
ವಾಗಿ.

ಸರ್ವದಾ (ಅ). ಯಾವಾಗಲೂ ; ಎಲ್ಲ ಕಾಲ
ಗಳಲ್ಲಿಯೂ.

ಸರ್ವತುಲಕ (ಗು). ಎಲ್ಲ ಮತುಗಳಿಗೂ
ಅನ್ವಯಿಸುವ.

ಸರ್ವಸ್ವ (ನಾ). ೧. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಸೇರಿದ ಎಲ್ಲ
ವಸ್ತು, -ಆಸ್ತಿ. ೨. ಸಾರ ; ತಿರುಳು.

ಸರ್ವಾಂಗೀಣ (ಗು). ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಿಗೂ
ವ್ಯಾಪಿಸಿದ, -ಹರಡಿದ.

ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ (ನಾ). ತೀರ ಸಾಮಾನ್ಯ
ವಾದುಮು ; ನಾಡಾದಿ.

ಸರ್ವಪ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ ;
ಸಾಸುನೆ.

ಸಲ್ (ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಪ್ರವೇಶಿಸು; ಬಳ
ಹೊಗು. ೨. ಸೇರು; ಕೂಡು. ೩. ಸಂದಾಯ
ವಾಗು; ಸಲುವಳಿಯಾಗು; ಮುಟ್ಟು.
೪. ಚಲಾವಣೆಗೆ ಬರು; ಜಾರಿಗೆ ಬರು.
೫. ಯೋಗ್ಯವಾಗು; ಉಚಿತವಾಗು.
೬. ಕಳೆದುಹೋಗು; ತೀರು. ೭. ಸಾಯು;
ಮರಣಹೊಂದು. ೮. ಒಪ್ಪು; ಸಮ್ಮತಿಸು.
೯. ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆ; ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಗಳಿಸು.
~ಇಸು = ೧. ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು.
೨. ಜರುಗಿಸು; ನೆರವೇರಿಸು. ೩. ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ
ತರು; ಪಾಲಿಸು. ೪. ಪೂರೈಸು; ಪೂರ್ಣ
ಗೊಳಿಸು. ೫. ಸಂದಾಯ ಮಾಡು; ಒಪ್ಪಿಸು;
ಕೊಡು. ೬. (ಕಾಲದಂತೆ) ಕಳೆ, -ವ್ಯಯ
ಮಾಡು. ೭. ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸು; ತಣೆಸು.

ಸಲ (ನಾ). ಬಾರಿ; ಸರದಿ.

ಸಲಕರಣೆ (ನಾ). ಉಪಕರಣ; ಸಾಮಗ್ರಿ.

ಸಲಕ್ಷಣ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಗುರುತು,
-ಚಿಹ್ನೆ. (ಗು). ೨. ಒಂದೇ ಬಗೆಯ
ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ. ೩. ಚಿಹ್ನೆಗಳುಳ್ಳ.
೪. = ಸಲ್ಲಕ್ಷಣ.

ಸಲಗೆ (ನಾ). ೧. ಆನೆಯ ಹಿಂದಿನ ಮುಖಂಡ;
ಗಂಡಾನೆ. ೨. ಗೂಳಿ.

ಸಲಗು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ;
ಶಲಾಕೆ.

ಸಲಗೆ ೧. = ಸಲಗು. ೨. ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ
ವಾದ ಆಳತೆ; ಸೊಲಿಗೆ.

ಸಲಪು = ಸಲದು.

ಸಲವು (ನಾ). ೧. ಪ್ರವೇಶ. ೨. = ಸಲ್ಲಿ.

ಸಲಹು (ಕ್ರಿ). ಕಾಪಾಡು; ರಕ್ಷಿಸು.

ಸಲಹೆ (ನಾ). ೧. ಸೂಚನೆ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

೨. ಬುದ್ಧಿವಾದ; ಮಂತಣ; ಆಲೋಚನೆ.

~ಗಾರ = ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸು
ವವನು.

ಸಲಾಂ (ನಾ). ಸಮಾಧಾನ; ಸಂಧಾನ. ಕೂಡಿದ.

ಸಲಾಕೆ = ಸಲಗು.

ಸಲಾನುತ್ತು (ನಾ). ಅಪಾಯದಿಂದ ಪಾರಾಗು
ವಿಕೆ.

ಸಲಾನು = ಸಲಾಂ.

ಸಲಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸಂದಾಯಮಾಡು; ಸಲ್ಲಿಸು.

ಸಲಿಕೆ ೧. = ಸಲಗು. ೨. ಮಣ್ಣು ಅಗೆಯುವ
ಸಾಧನ; ಗುದ್ದಲಿ. ೩. ಸಲ್ಲಿಸುವುದು;
ಸಂದಾಯ.

ಸಲಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಅತಿವರಿಚಯ; ನಿಕಟ
ಸಂಪರ್ಕ. ೨. ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು ಮೀರಿದ
ಸ್ನೇಹ; ಸದರ. ೩. ತಂತಿ; ಎಳೆ; ಸರಿಗೆ.

ಸಲಿಪು = ಸಲಹು.

ಸಲಿಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಕೊಡು; ದಯಪಾಲಿಸು.

ಸಲಿ(ಳಿ)ಲ(ಳ) (ನಾ). ನೀರು; ಜಲ.

~ಅಶಯ = ನೀರಿಗೆ ಅಶ್ರಯವಾದ ಕೆರೆ,

ಕೊಳ ಮುಂತಾದುವು; ಜಲಾಶಯ.

~ಕ್ರೀಡೆ = ಜಲಕ್ರೀಡೆ; ನೀರಾಟ.

~ವ್ಯಾಳ = ನೀರುಹಾವು.

ಸಲೀಸು (ನಾ). ಸರಳವಾದುದು; ಸರಾಗ.

ಸಲಿಗೆ = ಸಲಿಗೆ. ~ಅ(ಯಾ)ಳ್ = ತೀರ
ಪರಿಚಯವುಳ್ಳವನು. ~ವಾಳ = ಸಲಿಗೆ
ಯಾಳ್.

ಸಲುವಳಿ (ನಾ). ೧. ಚಲಾವಣೆ; ಬಳಕೆ.

೨. ಯೋಗ್ಯವಾದುದು; ಉಚಿತವಾದುದು.

೩. ಸಲ್ಲುವುದು; ಸಂದಾಯ.

ಸಲುವು (ನಾ). ಕಾರಣ; ನಿಮಿತ್ತ.

ಸಲೆ (ಅ). ೧. ಒಂದೇ ಸಮನೆ; ಏಕಪ್ರಕಾರ

ವಾಗಿ. ೨. ಉತ್ತಮವಾಗಿ; ಚೆನ್ನಾಗಿ.

೩. ಸರಿಯಾಗಿ; ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ.

೪. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ; ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ.

ಸಲ್ಲಿ (ನಾ). ಸಲಿಗೆ; ಸದರ.

ಸಲ್ಲಿಕೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ; ಅನೆಬೇಲ.

ಸಲ್ಲಕ್ಷಣ (ಗು). ಒಳ್ಳೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ

ಸಲ್ಲಗಳೆ (ಕ್ರಿ). ತಿರಸ್ಕರಿಸು ; ಧಿಕ್ಕರಿಸು.

ಸಲ್ಲಲಿತ (ನಾ). ೧. ಚೆಲುವು ; ಸೊಬಗು.

(ಗು). ೨. ಚೆಲುವಾದ ; ಸುಂದರವಾದ.

ಸಲ್ಲವಿಡು (ಕ್ರಿ). ನಿಗ್ರಹಿಸು ; ತಡೆ.

ಸಲ್ಲಾ ೧. = ಸಲಹೆ. ೨. ರಾಜಿ ; ಸಂಧಿ ; ಕಾಲು.

~ಗಾರ = ಸಲಹೆಗಾರ.

ಸಲ್ಲಾಪ (ನಾ). ಸರಸವಾದ ಮಾತುಕತೆ.

~ಯಂತ್ರ = ದೊರವಾಣೆ ; ಟೆಲಿಫೋನು.

ಸಲ್ಲಾಪಿ (ನಾ). ಸರಸವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವನು.

ಸಲ್ಲಾಮು = ಸಲಾಂ.

ಸಲ್ಲಿಲೆ (ನಾ). ಸರಸ ; ವಿನೋದ.

ಸಲ್ಲು = ಸಲ್. ~ಇಸು = ೧. ಉಂಟುಮಾಡು.

೨. ಕೊಡು ; ನೀಡು ; ಸಂದಾಯ ಮಾಡು.

೩. ಒಪ್ಪಿಸು ; ಅರ್ಪಿಸು. ೪. ಮಾಡು.

೫. ತಲುಪಿಸು.

ಸಲ್ಲಿಯ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ ;

ಶಲ್ಯ.

ಸಲ್ಲಿಹ = ಸಲ್ಲಿಯ.

ಸಲ್ಲಿಖು = ಸಲ್ಲಿಖುನ.

ಸಲ್ಲಿಖುನ (ನಾ). ಜೈನಯೆ ಆಚರಿಸುವ ಒಂದು ವ್ರತ ; ಸಾಯುವವರೆಗೆ ಉಪವಾಸವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ; ಇನುರಣಾಂತ ಉಪವಾಸ.

ಸವ (ನಾ). ೧. ಎಣೆ ; ಸಮಾನ. ೨. ಪಾತಳಿ ;

ಮಟ್ಟಸ. ೩. ಶವ ; ಹೆಣ. ೪. ಶ್ರಮ ;

ಕಷ್ಟ.

ಸವ(ಂ)ಗ (ನಾ). ಮೈಜೋಡು ; ಕವಚ.

ಸವಕಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಿದ್ಧಪಡಿಸು ; ಸಜ್ಜು

ಗೊಳಿಸು. (ನಾ). ೨. ಏರ್ಪಾಡು ; ಸಿದ್ಧತೆ.

೩. ಕ್ರಮ ; ರೀತಿ.

ಸವಕಲು (ನಾ). ಸವೆದುಹೋದುದು.

ಸವಕಳಿ = ಸವಕಲು.

ಸವಡಿ (ನಾ). ೧. ಜೋಡಿ ; ಜೊತೆ ; ಯುಗ್ಮ.

೨. ಸೇರಿಕೆ ; ಸಂಯೋಗ ; ಸಂಗಮ.

~ಇಸು = ಕೂಡಿಸು ; ಹೊಂದಿಸು ; ಅಧಿಕ

ಗೊಳಿಸು. ~ನುಡಿ = ಇಬ್ಬಗೆಯ ಮಾತು ;

ದ್ರೋಹದ ಮಾತು. ~ಮಾ(ನಾ)ತು

= ಸವಡಿನುಡಿ.

ಸವಡು (ನಾ). ಬಿಡುವು ; ವಿರಾಮ.

ಸವಣ (ನಾ). ಜೈನಸಂನ್ಯಾಸಿ ; ಕ್ಷಪಣಕ.

ಸವಣಿ (ನಾ). ಜೈನಸಂನ್ಯಾಸಿನಿ ; ಕಂಠಿ.

ಸವಣ್ಣನೆ (ನಾ). ಜೈತ್ಯಾಲಯ ; ಬಸದಿ.

ಸವತಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸವರು ; ತೀಡು.

ಸವತಿ (ನಾ). ತನ್ನ ಗಂಡನ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು

ಹೆಂಡತಿ ; ಸಪತ್ನಿ.

ಸವತೆ = ಸವುಂತೆ.

ಸವದಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸಮಮಾಡು ; ಮಟ್ಟಿಸ

ಮಾಡು.

ಸವನ (ನಾ). ಮಂಗಳಸ್ನಾನ ; ಅಭಿಷೇಕ.

~ಉತ್ಸವ = ಅಭಿಷೇಕದ ಸಮಾರಂಭ.

ಸವನಿಸು (ಕ್ರಿ). ದೊರಕು ; ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗು.

ಸವನೆ (ಅ). ಏಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿ.

ಸವರಣೆ (ನಾ). ೧. ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವುದು.

೨. ಸಿದ್ಧತೆ ; ಸಜ್ಜು ; ತಯಾರಿ.

ಸವರನ್ನು(ನಾ). ಚಿನ್ನದ ಒಂದು ತೊಕ ; ಪವನು.

ಸವರು (ಕ್ರಿ). ೧. ಏರುಪೇರಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡು ;

ಸಮಮಾಡು. ೨. ಬಳಿ ; ಹಚ್ಚು. ೩. ತಡವು ;

ನೇವರಿಸು. ೪. ತೀಡು ; ಉಜ್ಜು.

೫. = ಸವಲು.

ಸವಲು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಡಿ ; ಕತ್ತರಿಸು.

೨. ನಾಶ ಮಾಡು ; ಧ್ವಂಸಮಾಡು.

ಸವರ್ಣ(ನಾ). ೧. ಒಂದೇ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ

ಸ್ವರಗಳು. (ಗು). ೨. ಒಂದೇ ಬಣ್ಣದ.

೩. ಒಂದೇ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ.

ಸವರ್ಣೀಯ (ನಾ). ಕಪ್ಪುಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿ

ದವನು.

ಸವಲತ್ತು (ನಾ). ೧. ಅನುಕೂಲತೆ ; ಸೌಕರ್ಯ.

೨. ಅವಕಾಶ ; ಆಸ್ಪದ.

ಸವಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ವ್ಯಯಿಸು; ಬರ್ಜುಮಾಡು.

೨. ನಿರ್ಮಿಸು.

ಸವಳ (ನಾ). ಈಟಿ; ಸಬಳ.

ಸವಾರ (ನಾ). ಪ್ರಾಣಿ, ವಾದನ ಮುಂತಾದು
ವನ್ನು ಏರಿವನು; ಅರೋಹಿ.

ಸವಾರಿ (ನಾ). ೧. ಹತ್ತುವಿಕೆ; ನಿರಾಟಿ.

೨. ಪ್ರಾಣಿ, ವಾದನ ಮುಂತಾದುವುಗಳ
ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಹೋಗುವುದು. ೩. ಮೆರ
ವಣಿಗೆ. ೪. ರಾಜರು ಮುಂತಾದ ಹಿರಿಯ
ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸುವಾಗ ಬಳಸುವ
ಮಾತು. ೫. ಎಲ್ಲಯಲ್ಲಿದ್ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರಸೆ.

ಸವಾಲ್(ಲು) (ನಾ). ಕೇಳುವಿಕೆ; ಪ್ರಶ್ನೆ.

~ಹಾಳು = ೧. ಪ್ರಶ್ನಿಸು; ಕೇಳು.

೨. ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಕರೆ; ಆಹ್ವಾನಿಸು.

ಸವಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ತಿನ್ನು; ರುಚಿನೋಡು.

೨. ಕುಡಿದು; ಈಟು. ೩. ಅನುಭವಿಸು.

(ನಾ). ೪. ರುಚಿ; ಮಾಧುರ್ಯ.

(ಗು). ೫. ರುಚಿಯಾದ; ಇಂಪಾದ.

~ಕ(ಗ)ಡಲ್(ಲು) = ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು;

ಇಂಗಡಲು. ~ಕ(ಗ)ನಸು = ಮಧುರ

ವಾದ ಕನಸು, -ಸ್ವಪ್ನ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣ್(ಣು)

= ೧. ರುಚಿ ನೋಡು; ತಿನ್ನು. ೨. ಅನು

ಭವಿಸು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣ(ರ) = ಸೊಗಸು

ಗಾರ; ರಸಿಕ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ರುಚಿಯು

ಇಲ್ಲದಾಗು; ಅರುಚಿಯುಂಟಾಗು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಸವಿನೋಡು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳಿಸು = ರುಚಿಯುಂಟಾಗು

ವಂತೆ ಮಾಡು. ~ತು(ದು)ತ್ತು

= ರುಚಿಯಾದ ತುತ್ತು, -ಗ್ರಾಸ.

~ತೊ(ದೊ)ಣ್(ರು) = ರುಚಿಯಾಗು;

ಇನಿಧಾಗು. ~ನುಡಿ = ಮಧುರವಾದ

ಮಾತು; ಇಂಪಾದ ಮಾತು. ~ನೋಟಿ

= ೧. ಹಿತಕರವಾದ ನೋಟಿ, -ದೃಶ್ಯ.

೨. ಪ್ರೀತಿಯ ನೋಟಿ. ~ನೋಡು = ರುಚಿ

ನೋಡು. ~ಮಾ(ವಾ)ತು = ಸವಿಸುಡಿ.

~ಹತ್ತು = ೧. ರುಚಿಯುಂಟಾಗು.

೨. ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯುಂಟಾಗು.

ಸವಿತ = ಸವಿತಾರ.

ಸವಿತಾರ (ನಾ). ನೂರ್ಯ; ನೇಸರು.

ಸವಿತ್ಯ ೧. = ಸವಿತಾರ. (ಗು). ೨. ಉಂಟು

ಮಾಡುವ.

ಸವಿತ್ರಿ (ನಾ). ತಾಯಿ; ಜನನಿ.

ಸವಿನಯ (ನಾ). ೧. ನಮ್ರತೆ; ಸೌಜನ್ಯ.

(ಗು). ೨. ವಿನಯವಿಂದ ಕೂಡಿದೆ.

ಸವಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಿನ್ನು; ಅಸ್ವಾದಿಸು.

೨. ತಿನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡು.

ಸವಿಸ್ತಾರ (ಗು). ವಿಶಾಲವಾದ.

ಸವು(ಂ)ತೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ

ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾಯಿ; ಸೌತೆ.

ಸವುಟು (ನಾ). ಸೌಟು; ಸಟ್ಟುಗ.

ಸವುಡು ೧. = ಸವಡು. ೨. = ಸೊವಡು.

ಸವುಡೆ (ನಾ). ಕಟ್ಟಿಗೆ; ಸೌದೆ; ಸಮಿಥೆ.

ಸವುಳು = ಜೌಳು. ~ಉಪ್ಪು = ಒಂದು

ಬಗೆಯ ಉಪ್ಪು; ಜೌಳುಪ್ಪು. ~ನೀರು

= ಉಪ್ಪುನೀರು. ~ಮಣ್ಣು = ಉಪ್ಪಿನ

ಅಂಶವುಳ್ಳ ಭೂಮಿ; ಜೌಳುನೆಲ.

ಸವೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಾಡು; ನಿರ್ಮಿಸು; ರಚಿಸು.

೨. ಕೆತ್ತು; ಕಂಡರಿಸು. ೩. ನಡಿಸು;

ಕ್ಷೀಣಿಸು; ತೇದುಹೋಗು. ೪. ವ್ಯಯಿ

ವಾಗು. ~ಇಸು = ಸವೆಯಿಸು.

ಸವೆಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ನಿರ್ಮಿಸು; ರಚಿಸು.

೨. ಕ್ಷಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು. ೩. ವ್ಯಯಮಾಡು.

ಸವ್ಯ (ನಾ). ೧. ಎಡಗಡೆ; ವಾಮಭಾಗ.

೨. ಎಡಗೈ. (ಗು). ೩. ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದ.

೪. ವಿರುದ್ಧವಾದ.

ಸವ್ಯಸಾಚಿ (ನಾ). ೧. ಎಡಗೈಯಿಂದಲೂ ಬಾಣ

ವನ್ನು ಬಿಡುವವನು; ಅರ್ಜುನ. ೨. ಎಲ್ಲದೆ

ರಲ್ಲೂ ನಿಪುಣನಾದವನು.

ಸನ್ಯಾಕುಲ(ಳ) (ಗು). ಹೆದರಿದ; ತಲ್ಲಣ
ಗೊಂಡ.

ಸನ್ಯಾನ (ನಾ). ಮೇಲುಹೊದಿಕೆ; ಉತ್ತರೀಯ.

ಸತಬ್ಧ (ಗು). ಶಬ್ದಸಹಿತವಾದ.

ಸತರೀರ (ಗು). ದೇಹದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಸತಸ್ತ (ಗು). ಆಯುಧಗಳಿಂವ ಸಜ್ಜುಗೊಂಡ.

ಸಶೇಷ (ನಾ). ಉಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ; ಅಪೂರ್ಣವಾದುದು.

ಸಸ (ನಾ). ಮೊಲ ; ಶಶ.

ಸಸಂಭ್ರಮ (ಗು). ೧. ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಂಡ ; ಕಂಗೆಟ್ಟ. ೨. ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೂಡಿದ ; ಸಡಗರದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಸಸಾರ (ನಾ). ೧. ಸುಲಭ ; ಸಲೀಸು. ೨. ಸಲಿಗೆ ; ಸದರ.

ಸಸಾರಜನಕ(ಗು). ಸಾರಜನಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಸಸಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೀಳು ; ಉತ್ತಮ.

೨. ಹಿಂಜು ; ಎಕ್ಕು. ೩. ಕತ್ತರಿಸು.

೪. ಜಿಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲೆಯಾಗು ; ಜೆದರು. (ನಾ).

೫. ಚಂದ್ರ ; ಶಶಿ. ೬. ಎಳೆಯ ಗಿಡ.

~ಅ(ಯ)ಡಕೆ = ಎಳೆಯದಾದ ಅಡಕೆ ;

ಬಲಿಯಾದ ಅಡಕೆ. ~ಕ(ಗ)ಲ್(ಲ್ಲು)

= ಸಸಿಕಾಂತ. ~ಕಾಂತ = ಚಂದ್ರಕಾಂತ

ಶಶಿ. ~ಪ(ವ)ಚ್ಚು = ಚಂದ್ರನನ್ನು ಆಭರಣ

ವಾಗಿ ಧರಿಸಿದವನು ; ಶಿವ. ~ಮ(ವ)ಣಿ

= ಸಸಿಕಾಂತ.

ಸಸಿದಲೆಯ (ನಾ). ಚಂದ್ರನನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವನು ; ಶಿವ.

ಸಸಿನ (ನಾ). ೧. ಸರಳವಾದುದು ; ನೇರವಾದುದು. ೨. ಯೋಗ್ಯವಾದುದು ; ಉಚಿತವಾದುದು. ೩. ಕ್ಷೇಮ ; ಸೌಖ್ಯ.

ಸಸಿನೆ (ಅ). ೧. ನೇರವಾಗಿ ; ಸರಳವಾಗಿ.

೨. ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ. ೩. ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ.

೪. ಸುಮ್ಮನೆ ; ಮೌನವಾಗಿ. ~ಗೆಯ್

= ಸರಿಪಡಿಸು ; ನೇರ್ಪಡಿಸು.

ಸಸಿಲೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು.

ಸಸ್ತನಪ್ರಾಣಿ (ನಾ). ಮರಿಗಳಿಗೆ ಮೊಲೆಯೊಡುವ ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗ.

ಸಸ್ತನಿ (ಗು). ಮೊಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಸಸ್ತಾ (ಗು). ಅಗ್ಗನಾದ ; ಸೋವಿಯಾದ.

ಸಸ್ಯ (ನಾ). ೧. ಗಿಡ ಅಥವಾ ಬಳ್ಳಿ. ೨. ಒಂದು

ಬಗೆಯ ರತ್ನ. ~ಅಹಾರ = ತರಕಾರಿ,

ಸೊಪ್ಪು ಮುಂತಾದುವು ; ಶಾಖಾಹಾರ.

~ಜನ್ಯ = ಗಿಡಗಳಿಂದ ದೊರಕಿದ. ~ಶಾಸ್ತ್ರ

= ಸಸ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯವನ್ನು

ತಿಳಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ. ~ಸಂಪತ್ತು = ಗಿಡಮರಗಳ

ಸಂಪತ್ತು.

ಸಸ್ಯಾಹಾರಿ (ನಾ). ೧. ಸಸ್ಯಾಹಾರವನ್ನು

ಉಪಯೋಗಿಸುವವನು ; ಶಾಖಾಹಾರಿ.

(ಗು). ೨. ಸಸ್ಯಾಹಾರದಿಂದ ಜೀವಿಸುವ.

ಸಹ (ಅ). ಜೊತೆ ; ಸಂಗಡ ; ಕೂಡ.

ಸಹಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ನೆರವು ನೀಡು ; ಕೂಡಿ ಕೆಲಸ

ಮಾಡು ; ಸಹಾಯಮಾಡು.

ಸಹಕಾರ (ನಾ). ೧. ಸಹಾಯ ; ನೆರವು ;

ಒತ್ತಾಸೆ. ೨. ಮಾವಿನ ಮರ.

ಸಹಕಾರಿ (ನಾ). ೧. ಬೇರೆಯವರ ನೆರವಿಗೆ

ಬರುವವನು ; ಸಹಾಯಕ. (ಗು).

೨. ನೆರವಾಗುವ ; ಸಹಕರಿಸುವ ; ಕೂಡಿ

ದೂಡಿಯುವ.

ಸಹಗಮನ (ನಾ). ಗತಿಸಿದ ಪತಿಯೊಡನೆ

ಹೆಂಡತಿಯು ಚಿತೆಯೇರುವುದು ;

ಸತಿಹೋಗುವುದು.

ಸಹಚರಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಂಡತಿ. ೨. ಗೆಳತಿ ;

ಒಡನಾಡಿ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ಗಿಡ.

ಸಹಜ (ನಾ). ೧. ನಿಜ ; ದಿಟ. ೨. ಸ್ವಾಭಾವಿಕ

ವಾದುದು ; ನೈಜವಾದುದು. ೩ = ಸಹಜ.

(ಗು). ೪. ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಾದ ; ನೈಜವಾದ.

೫. ಯೋಗ್ಯವಾದ ; ತಕ್ಕ.

ಸಹಜಾತ (ನಾ). ೧. ಒಡಹುಟ್ಟಿದವನು ;
ಸೋದರ. (ಗು). ೨. ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಾದ ;
ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಬಂದ.

ಸಹಜಿ (ನಾ). ಸಹಜವಾದ ಗುಣವುಳ್ಳವನು ;
ನಿಷ್ಕಪಟಿ.

ಸಹಜೀವನ (ನಾ). ಕೂಡಿಬಾಳುವಿಕೆ.

ಸಹಣ = ಸಾಹಣೆ.

ಸಹಣೆ = ಸಾಹಣೆ.

ಸಹದೇವಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಔಷಧಿ ಸಸ್ಯ.

ಸಹಧರ್ಮಿ (ನಾ). ೧. ತನಗೆ ಸಮಾನವಾದ
ಮತವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವನು. ೨. ಸಮಾನ
ವಾದ ಗುಣವುಳ್ಳವನು.

ಸಹಧರ್ಮಿಣಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಂಡತಿ; ಧರ್ಮಪತ್ನಿ.
೨. ತನ್ನದೇ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸು
ವವಳು.

ಸಹನ (ನಾ). ತಾಳ್ಮೆ; ಸೈರಣೆ.

ಸಹನೆ = ಸಹನ.

ಸಹಪಂಕ್ತಿ (ನಾ). ಒಂದೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿರುವುದು.

ಸಹಪಂಕ್ತಿ = ಸಹಪಂಕ್ತಿ.

ಸಹಪಾಠಿ (ನಾ). ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಕಲಿಯು
ವವನು.

ಸಹಭವ (ನಾ). ೧. ಸೋದರ ; ಒಡಹುಟ್ಟಿ
ದವನು. (ಗು). ೨. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ.

ಸಹಭಾಗಿ (ನಾ). ಸಮನಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳು
ವವನು ; ಪಾಲುದಾರ.

ಸಹಭೋಜನ (ನಾ). ಒಂದೇ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ
ಕುಳಿತು ಮಾಡುವ ಊಟ. ~ ಇಗ
= ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡುವವನು.

ಸಹವರ್ತಿ (ನಾ). ಸಂಗಡಿಗ ; ಜೊತೆಗಾರ.

ಸಹವಾಸ (ನಾ). ೧. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸು
ವುದು. ೨. ಸ್ನೇಹ ; ಗೆಳೆತನ ; ಒಡನಾಟ.

ಸಹವಾಸಿ = ಸಾವಾಸಿ.

ಸಹಸ (ನಾ). ಕಸುವು ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ; ಸಾಹಸ.

~ ಇಗ = ಸಹಸಿ.

ಸಹಸಾ (ಅ). ೧. ಕೂಡಲೆ ; ಒಮ್ಮೆ ;
ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ. ೨. ರಭಸವಾಗಿ ; ವೇಗ
ವಾಗಿ.

ಸಹಸಿ (ನಾ). ಸಾಹಸ ; ಸಮರ್ಥ.

ಸಹಸ್ರ (ನಾ). ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ ; ಸಾವಿರ.

~ ಅಕ್ಷ = ಸಹಸ್ರನಯನ. ~ ಕರ = ಸಾವಿರ

ಕಿರಣಗಳುಳ್ಳವನು. ~ ಕಿರಣ = ಸಹಸ್ರ

ಕರ. ~ ದಲ(ಳ) = ತಾವರೆ ; ಕಮಲ.

~ ನಯನ = ಇಂದ್ರ. ~ ಪತ್ರ = ಸಹಸ್ರದಲ.

~ ಪಾದ = ೧. ವಿಷ್ಣು. ೨. ಸೂರ್ಯ.

~ ಫಣಿ = ಸಾವಿರ ಹೆಡೆಗಳುಳ್ಳವನು ; ಆದಿ

ಶೇಷ. ~ ಬಾಹು = ೧. ಶಿವ. ೨. ಕಾರ್ತ

ವೀರ್ಯ. ~ ಶೀರ್ಷ = ಸಾವಿರ ತಲೆಗಳನ್ನು

ಹೊಂದಿರುವವನು ; ಪರಮಾತ್ಮ.

ಸಹಾಧ್ಯಾಯಿ = ಸಹಪಾಠಿ.

ಸಹಾನುಭೂತಿ (ನಾ). ಅನುಕಂಪ ; ದಯೆ.

ಸಹಾಯ (ನಾ). ೧. ಸಹಕಾರ ; ನೆರವು.

೨. = ಸಹಾಯಿ. ~ ಇಗ = ಸಹಾಯಿ.

~ ಧನ = ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುವ

ಹಣ ; ದತ್ತಿ ; ಕೊಡುಗೆ.

ಸಹಾಯಕ ೧. = ಸಹಾಯಿ. (ಗು).

೨. ನೆರವನ್ನು ನೀಡುವ ; ಸಹಕರಿಸುವ.

ಸಹಾಯಿ (ನಾ). ನೆರವು ನೀಡುವವನು.

ಸಹಿ (ನಾ). ರುಜು ; ದಸ್ತಪತ್ರ ; ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ.

ಸಹಿತ (ಗು). ೧. ಹಿತವಾದ ; ಒಳ್ಳೆಯ.

(ಅ). ೨. ಒಡನೆ ; ಒಟ್ಟಿಗೆ.

ಸಹಿಷ್ಣು (ನಾ). ೧. ಸಹನೆಯುಳ್ಳವನು ;

ತಾಳ್ಮೆಯುಳ್ಳವನು. (ಗು). ೨. ಸಹಿಸಲು

ಸಾಧ್ಯವಾದ.

ಸಹಿಷ್ಣುತೆ (ನಾ). ಸಹನೆ ; ತಾಳ್ಮೆ ; ಸೈರಣೆ.

ಸಹಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸೈರಿಸು ; ತಾಳು.

ಸಹ್ಯದಯ (ನಾ). ೧. ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ

ಕೂಡಿದವನು. ೨. ಗುಣಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸು

ವವನು ; ಅಭಿರುಚಿಯುಳ್ಳವನು. ೩. ಕವಿಗೆ

ಸಮಾನವಾದ ಹೃದಯವುಳ್ಳವನು. (ಗು).
 ೪. ಸಹಾನುಭೂತಿಯುಳ್ಳ. ೫. ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ
 ವಾದ.
 ಸಹ್ಯದಯತೆ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಹೃದಯ,
 -ಭಾವನೆ. ೨. ಕವಿಗೆ ಸಂವಾದಿಯಾದ
 ಭಾವನೆ.
 ಸಹೋದರ (ನಾ). ಒಡಹುಟ್ಟಿದವನು;
 ಸೋದರ.
 ಸಹೋದರಿ (ನಾ). ಒಡಹುಟ್ಟಿದವಳು;
 ಸೋದರಿ.
 ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ (ನಾ). ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ
 ಮಾಡುವವನು.
 ಸಹ್ಯ (ನಾ). ೧. ಏಳು ಕುಲಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ
 ಒಂದು; ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ. (ಗು). ೨. ಸಹಿಸಲು
 ಸಾಧ್ಯವಾದ; ಸಹನೀಯ.
 ಸಳಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಗ್ಗು; ಸೆಡೆ. (ನಾ). ೨. ಚಳಿ;
 ಶೈತ್ಯ. ೩. ಕಂಬಿ; ಸರಳು; ಸಲಾಕೆ.
 ಸಳಿಗದಿರ (ನಾ). ಚಂದ್ರ.
 ಸಳ್ಳಕ (ನಾ). ೧. ಅಳ್ಳಕ; ಸಡಿಲು. ೨. ಸದರ;
 ಸಲಿಗೆ.
 ಸಾ ೧. = ಸಾಯ್. (ಅ). ೨. = ಸಹ.
 ~ಕು(ಗು)ದುರೆ = ಮರಣೋನ್ಮುಖವಾದ
 ಕುದುರೆ; ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ಕುದುರೆ.
 ಸಾಂಕರ್ಯ (ನಾ). ಬೆರಕೆ; ಮಿಶ್ರಣ; ಸಂಕರ.
 ಸಾಂಕೇತಿಕ (ಗು). ೧. ಸಂಜ್ಞೆಯ ಮೂಲಕ
 ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವ, -ಸೂಚಿಸುವ. ೨. ಗುರು
 ತನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ.
 ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ (ಗು). ಒಂದು ವಸ್ತು ಅಥವಾ
 ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಿಕ್ಕವುಗಳಿಗೆ
 ಹರಡುವ, -ಸೋಂಕುವ. ~ರೋಗ
 = ಒಬ್ಬರಿಂದೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹರಡುವ ರೋಗ;
 ಸೋಂಕುರೋಗ.
 ಸಾಂಖ್ಯ (ನಾ). ೧. ಷಡ್ವರ್ತನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು;
 ಕಪಿಲಮುನಿ ಬರೆದ ದರ್ಶನಶಾಸ್ತ್ರ.

೨. ಸಾಂಖ್ಯಮತವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವನು;
 ಕಾಪಿಲ. (ಗು). ೩. ಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ
 ಪಟ್ಟ. ೪. ಎಣಿಸಲ್ಪಡುವ; ಗಣಿಸಲು
 ಸಾಧ್ಯವಾದ.
 ಸಾಂಗ (ಗು). ೧. ವಿಭಾಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ;
 ಅಂಗಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ. ೨. ಸಂಪೂರ್ಣ
 ವಾದ; ಪೂರ್ತಿಯಾದ. ~ಉಪಾಂಗ = ಎಲ್ಲ
 ಅಂಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ. ~ಕೋ(ಗೊ)ಳಿಸು
 = ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡು.
 ಸಾ(೦)ಗಡ (ನಾ). ಹಲಗೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ
 ಜೋಡಿಸಿರುವ ಎರಡು ದೋಣೆಗಳು;
 ಜೋಡುತೆಪ್ಪ; ಜಂಗಾಲ್.
 ಸಾಂಗತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಹೊಂದಿಕೆ; ಮೇಳ
 ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಛಂದಸ್ಸು.
 ಸಾಂಗು (ನಾ). ಕಬ್ಬಿಣದ ಈಟಿ.
 ಸಾಂಗ್ಯ (ನಾ). ದೃಷ್ಟಿದೋಷವನ್ನು ತೆಗೆಯುವ
 ವಿಕೆ; ನಿವಾಳಿಸುವಿಕೆ.
 ಸಾಂಗ್ರಾಮಿಕ (ಗು). ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
 ಸಾಂಘಿಕ (ಗು). ೧. ಸಂಘಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ;
 ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ. ೨. ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ
 ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಸಾಮಾಜಿಕ.
 ಸಾಂಚಲ್ಯ (ನಾ). ಚಂಚಲತೆ.
 ಸಾಂತಪನ (ನಾ). ಉಗ್ರತಪಸ್ಸು; ಕಠೋರ
 ವಾದ ತಪಸ್ಸು.
 ಸಾಂತಿ = ಶಾಂತಿ.
 ಸಾಂತ್ವ ೧. = ಸಾಂತ್ವನ. (ಗು). ೨. ಸಮಾ
 ಧಾನದ; ಉಪಶಮನದ.
 ಸಾಂತ್ವನ (ನಾ). ೧. ಸಮಾಧಾನ; ಉಪಶಮನ.
 ೨. ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುವಿಕೆ; ರಮಿಸುವಿಕೆ.
 ಸಾಂದರ್ಭಿಕ (ಗು). ೧. ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣ
 ವಾದ. ೨. ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
 ಸಾ(೦)ದು (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧ
 ದ್ರವ್ಯ. ೨. ಹಣೆಗೆ ಭೂಟ್ಟಿಡಲು ಬಳಸುವ
 ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದ ವಸ್ತು.

ಸಾಂಧ್ರ (ಗು). ೧. ದಟ್ಟವಾದ; ಕಿಕ್ಕಿರಿದೆ.
 ೨. ಹೆಚ್ಚಾದ; ಅಧಿಕವಾದ. ೩. ಮೃದುವಾದ;
 ಕೋಮಲವಾದ. ~ ಇಸು = ೧. ದಟ್ಟಿಸು;
 ನಿಬಿಡವಾಗು. ೨. ವ್ಯಾಪಕವಾಗು.
 ~ ಕೊ(ಗೊ)ಳಿಸು = ಬಲಪಡಿಸು;
 ವೃದ್ಧಪಡಿಸು.

ಸಾಂಧ್ರತೆ (ನಾ). ನಿಬಿಡತೆ; ದಟ್ಟತೆ.

ಸಾಂಧ್ರ (ಗು). ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.

ಸಾಂಪತ್ತಿಕ (ಗು). ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.

ಸಾಂಪರಾಯ (ನಾ). ೧. ಯುದ್ಧ; ಕಾಳಗ.

೨. ಮುಂದಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು;

ಭವಿಷ್ಯ. (ಗು). ೩. ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

೪. ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿಗೆ ಸೇರಿದ.

ಸಾಂಪ್ರತ (ನಾ). ೧. ವರ್ತಮಾನಕಾಲ;

ಸದ್ಯದ ಸಮಯ. (ಗು). ೨. ಸದ್ಯದ;

ಈಗಿನ.

ಸಾಂಪ್ರದಾಯ (ನಾ). ಪದ್ಧತಿ; ಸಂಪ್ರದಾಯ;
 ಕಟ್ಟಿಕೆ.

ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ (ಗು). ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕನು
 ಸಾರವಾದ; ನಿಯಮಕ್ಕನುಗುಣವಾದ.

ಸಾಂಬ (ನಾ). ೧. ಶಿವ. ೨. ಕೃಷ್ಣನ ಮಗನ
 ಹೆಸರು.

ಸಾಂಬರ (ನಾ). ಕಡನೆ; ಸಾರಂಗ.

ಸಾಂಬಾರ್(ರು) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ
 ಮೇಲೋಗರ; ಹುಳಿ.

ಸಾಂಬಾರ (ನಾ). ಅಡುಗೆಗೆ ರುಚಿಕೊಡಲು
 ಬಳಸುವ ಪದಾರ್ಥ; ಮಸಾಲೆ.

ಸಾಂಬ್ರಾಣಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ
 ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ. ೨. ಒಂದು ದೇಶದ ಹೆಸರು.

೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕುದುರೆ. ~ ಗೆಡ್ಡೆ
 = ಒಂದು ಜಾತಿಯ ತರಕಾರಿಗಡ್ಡೆ.

ಸಾಂಯಾತ್ರಿಕ (ನಾ). ಸಮುದ್ರದ ಮೂಲಕ
 ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವವನು; ಸಮುದ್ರ

ವ್ಯಾಪಾರಿ. GC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

ಸಾಂಯುಗೀನ (ಗು). ೧. ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ
 ಸಿದ. ೨. ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿಯುಳ್ಳ.

ಸಾಂವತ್ಸರಿಕ (ನಾ). ೧. ಜ್ಯೋತಿಷಿ; ಭವಿಷ್ಯ
 ವನ್ನು ತಿಳಿಸುವವನು. (ಗು). ೨. ಸಂವತ್ಸ
 ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ವಾರ್ಷಿಕ.

ಸಾಂಶ (ಗು). ಅಂಶದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಸಾಂಸರ್ಗಿಕ (ಗು). ಸಂಪರ್ಕದಿಂದಂಟಾಗುವ;
 ಸಹವಾಸದಿಂದಾಗುವ.

ಸಾಂಸಾರಿಕ (ಗು). ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ;
 ಕಾಟುಂಬಿಕ.

ಸಾಂಸಿದ್ಧಿಕ (ಗು). ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಾದ;
 ಸ್ವಾಭಾವಿಕ.

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ (ಗು). ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸಂಬಂಧ
 ಪಟ್ಟ.

ಸಾಕಣೆ (ನಾ). ಬೆಳೆಸುವುದು; ಸಾಕುವುದು.

ಸಾಕಲ್ಪ (ನಾ). ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ; ಪೂರ್ಣ
 ವಾದುದು.

ಸಾಕಳಿ (ನಾ). ಅಳತೆಯ ಒಂದು ಮಾನ;
 ನಲವತ್ತೊಂದು ಮೊಳ.

ಸಾಕಾರ (ನಾ). ೧. ಆಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ
 ವುದು. (ಗು). ೨. ಆಕಾರಸಹಿತವಾದ.

೩. ಸುಂದರವಾದ.

ಸಾಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಾಪಾಡು; ಪೋಷಿಸು;
 ಬೆಳೆಸು. (ನಾ). ೨. ಅಗತ್ಯ ಪೂರೈಸಿರುವುದನ್ನು

ಸೂಚಿಸಲು ಬಳಸುವ ಒಂದು
 ಮಾತು. ೩. ಬೇಡ, ನಿಲ್ಲಿಸು ಎಂಬುದನ್ನು

ಸೂಚಿಸುವ ಒಂದು ಮಾತು. ~ ಆಳು
 = ೧. ತೃಪ್ತಿಹೊಂದು; ತಣೆ. ೨. ಸರಿ

ಯಾಗು; ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳು. ೩. ಆಯಾಸ
 ವಾಗು; ಬಳಲು. ೪. ಬೇಸರವಾಗು;

ಬೇಜಾರುಂಟಾಗು. ~ ಮಗ = ಬೇರೆಯವ
 ರಿಂದ ಸಾಕಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮಗ; ದತ್ತು

ಪುತ್ರ. ~ ಮಾಡು = ೧. ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸು;
 ಕಳೆಸು. ೨. ನಿಲ್ಲಿಸಿಡು; ತೊರೆ. ೩. ಕಾಡು;

ಪೀಡಿಸು ; ಬೇಸರ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡು.
 ೪. ನಿಲ್ಲಿಸು ; ತಡೆಹಾಕು. ೫. ಪೂರೈಸು.
 ಸಾಕೌತ (ಗು). ಅಭಿಪ್ರಾಯಸಹಿತವಾದ.
 ಸಾಕ್ಷರ (ನಾ). ೧. ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವನು ;
 ವಿದ್ಯಾವಂತ. ೨. ಪಂಡಿತ ; ವಿದ್ವಾಂಸ.
 (ಗು). ೩. ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ.
 ಸಾಕ್ಷರತೆ (ನಾ). ಓದುಬರೆಹಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿರು
 ವಿಕೆ ; ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನ.
 ಸಾಕ್ಷರಕ (ನಾ). ೧. ವಿದ್ವಾಂಸ ; ಪಂಡಿತ.
 (ಗು). ೨. ವಿದ್ವತ್ತಿನ ; ಪಾಂಡಿತ್ಯದ.
 ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಯು
 ವಂತೆ ಮಾಡು ; ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸು. ೨. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
 ವಾಗು ; ಗೋಚರಿಸು.
 ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ (ನಾ). ೧. ಕಾಣುವಿಕೆ ; ನೋಡು
 ವಿಕೆ. ೨. ಅನುಭವ ; ತಿಳಿವಳಿಕೆ.
 ೩. ಹೊಳೆಯುವಿಕೆ ; ಸ್ಫುರಿಸುವಿಕೆ.
 ೪. ಗೋಚರಿಸುವುದು ; ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ.
 ~ಅ(ವಾ)ಗು = ೧. ಹೊಳೆ ; ಸ್ಫುರಿಸು.
 ೨. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗು ; ಗೋಚರಿಸು.
 ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃತ (ಅ). ೧. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ; ಕಣ್ಣಿಗಿರುವ
 ನಲ್ಲಿ. ೨. ನೇರವಾಗಿ ; ಮುಖಾಮುಖಿ
 ಯಾಗಿ.
 ಸಾಕ್ಷಿ ೧. = ಸಾಕ್ಷ್ಯ. ೨. ರುಜುವಾತು ಮಾಡು
 ವವನು ; ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿದವನು.
 ~ಕಟ್ಟಿ = ೧. ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮುಂತಾದ
 ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವವನು ನಿಲ್ಲಲು
 ಮಾಡಿದ ಕಟ್ಟಕಟ್ಟಿ. ೨. ನ್ಯಾಯಾಲಯ.
 ~ಗಾರ = ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವವನು.
 ~ಹೇಳು = ರುಜುವಾತುಮಾಡು ; ಸಾಕ್ಷ್ಯ
 ವನ್ನು ಕೊಡು.
 ಸಾಕ್ಷ್ಯ (ನಾ). ಪ್ರಮಾಣ ; ಪುರಾವೆ ;
 ರುಜುವಾತು.
 ಸಾಗಡೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.
 ಸಾಗಣೆ (ನಾ). ಸಾಗಿಸುವುದು ; ಕಳುಹಿಸುವುದು.

ಸಾಗರ (ನಾ). ೧. ಕಡಲು ; ಸಮುದ್ರ.
 ೨. ಜಲಾಶಯ. ೩. ಕಾಲದ ಒಂದು ಗಣನೆ.
 ~ಪ(ವ)ರಿ = ೧. ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಅಭಿಮುಖ
 ವಾಗಿ ಹರಿ. ೨. = ಸಾಗರದೀಳು. ~ಬೀಳು
 = ಮೈಚಾಚಿ ಮುಂದೆ ಬೀಳು.
 ಸಾಗವಾನಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ;
 ತೇಗ.
 ಸಾಗಾಣಿಕೆ = ಸಾಗಣೆ.
 ಸಾಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗು ;
 ಮುಂದುವರಿ ; ಜರುಗು. ೨. ನೆರವೇರು ;
 ಆಗು ; ಜರುಗು. ೩. ಲಂಚಿಸು ; ವಿಸ್ತರಿಸು.
 (ನಾ). ೪. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ; ಬೆಳವಣಿಗೆ ;
 ಮುನ್ನಡೆ. ೫. ನಡವಳಿ ; ವ್ಯವಹಾರ.
 ೬. ಬೇಸಾಯ ; ಕೃಷಿ. ೭. ಬೀಳ್ಕೊಡಿಗೆ ;
 ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವುದು. ೮. ನಾನಾ ಬಗೆಯ
 ತರಕಾರಿಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ
 ಮೇಲೋಗರ. ೯. = ಸಬ್ಬಕ್ಕಿ. ~ಇಸು
 = ೧. ಜೋಪಾನಮಾಡು ; ಪೋಷಿಸು.
 ೨. ಕಳುಹಿಸು ; ಬೀಳ್ಕೊಡು. ೩. ನಿಭಾಯಿಸು ;
 ನಿರ್ವಹಿಸು. ೪. = ಸಾಗು ಮಾಡು.
 ~ಮಾಡು = ೧. ಬೇಸಾಯ ಮಾಡು ;
 ಉಳು. ೨. ನೆರವೇರಿಸು ; ಜರುಗಿಸು.
 ೩. ಮುನ್ನಡೆಸು.
 ಸಾಗುವಳಿ (ನಾ). ೧. ಬೇಸಾಯ ; ಕೃಷಿ.
 ೨. ಸಾಗಿಸುವಿಕೆ ; ಕಳಿಸುವಿಕೆ.
 ಸಾಗುವಾನಿ = ಸಾಗವಾನಿ.
 ಸಾಚಿ (ನಾ). ೧. ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹವಾದುದು,
 ~ಯೋಗ್ಯವಾದುದು. (ಗು). ೨. ಪ್ರಾಮಾ
 ಣಿಕವಾದ.
 ಸಾಚಾ = ಸಾಚಿ.
 ಸಾಚಿ (ನಾ). ೧. ಓರೆ ; ಕೊಂಕು ; ವಕ್ರತೆ.
 ೨. ಒಂದು ಪಕ್ಷದಿಂದ ಕಾಣುವ ನೋಟ ;
 ಪಾರ್ಶ್ವದೃಶ್ಯ. (ಗು). ೩. ಓರೆಯಾದ ;
 ಡೊಂಕಾದ.

ಸಾಜ = ಸಹಜ.

ಸಾಜಿಂದಿ (ನಾ), ವಾದ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಸುವವನು;
ವಾದಕ.

ಸಾಟಿ (ನಾ). ೧. ಸಮಾನ; ಎಣೆ.

೨. ಸಂನ್ಯಾಸಿಯು ಉಡುವ ಬಟ್ಟೆ; ಕಾವಿ
ಶಾಟಿ. ೩. (ವ್ಯಾಪಾರ ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ)
ವಿನಿಮಯ, -ಅದಲುಬದಲು. ೪. ಒಂದು
ಸಂಖ್ಯೆ; ಅರುವತ್ತು. ~ಮಾಡು
= ೧. ಹೋಲಿಸು; ತುಲನೆ ಮಾಡು.
೨. ಅದಲುಬದಲು ಮಾಡು; ವಿನಿಮಯ
ಮಾಡು.

ಸಾತಾ (ನಾ). ಸಂಗ್ರಹ; ಶೇಖರಣೆ.

ಸಾಡೆ (ನಾ). ೧. ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ
ವಧೂವರರಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಆರ್ಪಿ
ಕೊಡುವ ವಿಧಿ; ನಾಗೋಲಿ. ೨. ಮದುವೆಯ
ಮುಕ್ತಾಯ, -ಕೊನೆ.

ಸಾಡೇಸಾತ್(ತು) (ನಾ). ೧. ಶನಿಯಿಂದ
ಉಂಟಾಗುವ ಏಳೂವರೆ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂಸೆ,
-ಕಾಟಿ. ೨. ಸತದೃಷ್ಟ; ದುರ್ದೈವಿ.

ಸಾಡೇಸಾತಿ = ಸಾಡೇಸಾತ್.

ಸಾಣ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಆಯುಧವಿಶೇಷ.
೨. ಭಾರವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆತ್ತುವ ಸಾಧನ;
ಸನ್ನೆ ಗೋಲಾ.

ಸಾಣೆ ೧. = ಸಾಹಣೆ. ೨. = ಸಾಣೆ. ~ಬಳೆ
= ಯಾವ ಕೆತ್ತನೆಯೂ ಇಲ್ಲದ ಬಳೆ;
ಸಾದಾಬಳೆ.

ಸಾಣೆಗ = ಸಾಹಣೆ.

ಸಾಣೆಗೆ ೧. = ಸಾಣೆ. ೨. = ಸಾಣೆಗೆ.

ಸಾಣೆ (ನಾ). ತೇಯುವ ಕಲ್ಲು; ಶಾಣ,
~ಪಿ(ವಿ, ಹಿ)ಡಿ = ಹರಿತಮಾಡು; ತೀಕ್ಷ್ಣ
ಗೊಳಿಸು.

ಸಾತಕ್ಕ (ನಾ). ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿರುವುದು;
ಸತತವಾಗಿರುವುದು.

ಸಾತಲೆ (ನಾ). ಸಿಗಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದು; ಉರ್ಬರವಾದುದು.

ಸಾತಾಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ಹದವರಿತು ತಾಳಿಸು;
ಹದವಾಗುವಂತೆ ಬಾಡಿಸು.

ಸಾತಿ (ನಾ). ೧. ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಸಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಮತ್ತು ಆ ಸಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುವ
ಮಳೆ; ಸ್ನಾತಿ. ೨. ಸಂಪಾದನೆ; ಗಳಿಕೆ.
೩. ಕೊಡುಗೆ. ೪. ಮುಕ್ತಾಯ; ಕೊನೆ.

೫. ನಾಶ; ಧ್ವಂಸ. ೬. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ನೋವು.
ಸಾತ್ತುಕುಡಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ
ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು; ಮೋಸಂಬಿ.

ಸಾತ್ತ್ವಿಕ = ಸಾತ್ವಿಕ.

ಸಾತ್ವತಿ (ನಾ). ಭಾರತಿ, ಸಾತ್ವತಿ, ಕೈಶಿಕಿ ಮತ್ತು
ಆರಭಟಿಗಳೆಂಬ ನಾಟಕದ ನಾಯಕ ಸ್ವಭಾವ
ಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ವೃತ್ತಿ
ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಸತ್ಯ, ಶೌರ್ಯ, ತ್ಯಾಗ
ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದು.

ಸಾತ್ವಿಕ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣದಿಂದ
ಕೂಡಿದವನು; ಸಾಧುಮನುಷ್ಯ. (ಗು).
೨. ನಿಜವಾದ; ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ.
೩. ಉತ್ತಮ ತರಗತಿಯ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ.
೪. ಸತ್ತ್ವಗುಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಶಕ್ತಿಯುತ
ವಾದ. ~ಗುಣ = ಸಾತ್ವಿಕತನ. ~ತನ
= ವಿಶ್ವಾಸ; ಒಳ್ಳೆಯತನ; ಸದ್ಗುಣ.

ಸಾಧಿ (ನಾ). ಒಡನಾಡಿ; ಸಹವಾಸಿ; ಸಂಗಡಿಗ.

ಸಾದ = ಸಾದಾ.

ಸಾದರ (ನಾ). ೧. ಆದರ; ಗೌರವ; ಮನ್ನಣೆ.
(ಗು). ೨. ಆದರಪೂರ್ವಕವಾದ.

ಸಾದರಪಡಿಸು (ಕ್ರಿ). ಮಂಡಿಸು; ನಿವೇದಿಸು;
ನಿರೂಪಿಸು.

ಸಾದಾ (ಗು). ೧. ಸಾಧಾರಣವಾದ; ಸಾಮಾನ್ಯ
ವಾದ. ೨. ನಿಷ್ಕಪಟಿವಾದ; ಸರಳವಾದ.

ಸಾದಿ (ನಾ). ೧. ಸವಾರ; ಸವಾರಿ ಮಾಡು
ವವನು. ೨. ರಥವನ್ನು ನಡೆಸುವವನು.
೩. ಮಾವುತ; ಮಾವಟಿಗ. ೪. ಆದಿ

ಸಾದಿಲ್ವಾರ್(ರು) (ನಾ). (ಶಾಲೆ, ಕಚೇರಿ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ) ಶಾಯಿ, ಕಾಗದ ಮುಂತಾದುವಕ್ಕೆ ಬಳಸುವ ಚಿಲ್ಲರೆ ಖರ್ಚು; ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ವೆಚ್ಚ.

ಸಾದ್ವ್ಯಶ್ಯ (ನಾ). ೧. ಹೋಲಿಕೆ; ಎಣೆ; ಸಾಟಿ. ೨. ಪ್ರತಿಬಿಂಬ; ಪ್ರತಿರೇಕ.

ಸಾದ್ಯಂತ (ಗು). ಅದಿ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಸಮಗ್ರವಾದ.

ಸಾಧಕ (ನಾ). ೧. ಸಹಾಯ; ನೆರವು. ೨. ಅಭ್ಯಾಸ; ಸಾಧನೆ. ೩. ನಿಪುಣ; ಕುಶಲ; ಜಾಣ. ೪. ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವವನು; ಅಭ್ಯಾಸಿ. ೫. ಮೇಲೋಗರ; ವ್ಯಂಜನ ಪದಾರ್ಥ. (ಗು). ೬. ಸಹಾಯಕವಾದ; ನೆರವನ್ನು ನೀಡುವ. ೭. ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಯಾದ.

ಸಾಧನ ೧. = ಸಾಧನೆ. ೨. ಪಡೆ; ಸೈನ್ಯ. ೩. ಸಹಾಯ; ನೆರವು.

ಸಾಧನೆ (ನಾ). ೧. (ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ) ಗುರಿ ಮುಟ್ಟುವುದು; ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು. ೨. ಸಾಧಿಸಿದುದು; ಸಿದ್ಧಿ. ೩. ಅಭ್ಯಾಸ; ಪರಿಶ್ರಮ. ೪. ಸಲಕರಣೆ; ಸಾಮಗ್ರಿ; ಉಪಕರಣ. ~ಮಾಡು = ೧. ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡು. ೨. ಸಾಧಿಸು; ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟು.

ಸಾಧಾರ (ನಾ). ೧. ಆಧಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದುದು; ಸಮರ್ಥನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದುದು. (ಗು). ೨. ಆಧಾರಸಹಿತವಾದ.

ಸಾಧಾರಣ (ನಾ). ೧. ಏಕರೂಪವಾದ ನಿಯಮ, -ಕಟ್ಟಿಕೆ. ೨. ಅರುವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. (ಗು). ೩. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವ; ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ. ೪. ಸುಮಾರಾದ; ಮಧ್ಯಮದರ್ಜೆಯ.

ಸಾಧಾರಣೀಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸಾಮಾನ್ಯಸೂತ್ರಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸು.

ಸಾಧಾರಣೆ (ನಾ). ಸ್ವಕೀಯ, ಪರಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಧಾರಣೆ ಎಂಬ ನಾಯಕೀಯರ ಮೂರು ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಸಾಧಿತ (ಗು). ೧. ಗುರಿಮುಟ್ಟಿದ; ಸಾಧಿಸಿದ; ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದ. ೨. ಮುಗಿಸಿದ; ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ. ೩. ರುಜುವಾತು ಮಾಡಿದ; ದೃಢಪಡಿಸಿದ. ೪. ದೊರೆತ; ಪಡೆದ. ~ನಾಮ = ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಾಮಪದ.

ಸಾಧಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಾಡು; ನಿರ್ವಹಿಸು. ೨. ನೆರವೇರಿಸು; ಮುಗಿಸು; ಈಡೇರಿಸು. ೩. ಸಮರ್ಪಿಸು. ೪. (ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ದನ್ನು) ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು, -ಮರಳಿ ಪಡೆ. ೫. ಹೊಂದು; ಪಡೆ. ೬. ಗೆಲ್ಲು; ಯಶಸ್ವಿಯಾಗು. ೭. ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡು; ಸಾಧನೆ ಮಾಡು.

ಸಾಧು (ನಾ). ೧. ಸರಳಸ್ವಭಾವದವನು. ೨. ಯತಿ; ಯೋಗಿ. ೩. ಜೈನಸಂನ್ಯಾಸಿ. ೪. ಕೊಂಡಾಟದ ಒಂದು ನುಡಿ. (ಗು). ೫. ಉತ್ತಮವಾದ; ಒಳ್ಳೆಯ. ೬. ನಂಬಿಕೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ; ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹವಾದ. ೭. ಪಕ್ಕದ; ಹತ್ತಿರದ; ತಂದೆ. ೮. ಶುದ್ಧವಾದ; ಸರಿಯಾದ. ೯. ಸುಂದರವಾದ; ಚೆಲುವಾದ.

ಸಾಧ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾದುದು. (ಗು). ೨. ಮಾಡಬಹುದಾದ; ನೆರವೇರಿಸಬಹುದಾದ. ೩. ಹೊಂದತಕ್ಕ; ಪಡೆಯತಕ್ಕ. ೪. ಗುಣಮುಖವಾಗಬಹುದಾದ. ೫. ವರವಾಗುವ; ಅಧೀನವಾಗುವ. ೬. ಸಹಜವಾದ; ನೈಜವಾದ.

ಸಾಧ್ಯಸ (ನಾ). ೧. ಅಂಚಿಕೆ; ಭಯ. ೨. ಸಡಗರ; ಸಂಭ್ರಮ.

ಸಾಧ್ವಿ (ನಾ). ಪತಿವ್ರತೆ; ಗರತಿ.

ಸಾಂ (ನಾ). ೧. ನಾಯಿ; ಶ್ವಾನ. ೨. ಜಳಕೆ;
ಮಾಹ. ೩. ಸ್ಥಾನ; ಜಾಗ.
ಸಾಂನಂದ (ನಾ). ೧. ಹಿಗ್ಗು; ಸಂತೋಷ.
೨. ಒಬ್ಬ ಮನೆಯ ಹೆಸರು. (ಗು).
೩. ಆನಂದದಿಂದ ಕೂಡಿದ.
ಸಾಂನಿ (ನಾ). ೧. ಜೊತೆಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡು
ವವನು; ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ. ೨. ಸ್ವಾಮಿನಿ;
ಒಡತಿ. ೩. ವೇಶ್ಯೆ; ಸೂಳೆ.
ಸಾಂನು (ನಾ). ೧. ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು; ಕಬ್ಬಿ.
೨. ಕೋಡು; ತುದಿ; ಔಖರ.
ಸಾಂನುಭೂತಿ (ನಾ). ಅನುಕಂಪ; ಸಹಾನು
ಭೂತಿ.
ಸಾಂನುರಾಗ (ನಾ). ೧. ಪ್ರೀತಿ; ಅಕ್ಕರೆ. (ಗು).
೨. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.
ಸಾಂನಾಯ (ನಾ). ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳಲ್ಲಿ
ಅರ್ಪಿಸುವ ಹವಿಸ್ಸು; ಜರು.
ಸಾಂನಿಧ್ಯ (ನಾ). ೧. ಹತ್ತಿರ; ಸಾಮೀಪ್ಯ.
೨. ಎದುರು; ಸನ್ನಿಧಿ.
ಸಾಪ = ಶಾಪ.
ಸಾಪತ್ನ (ನಾ). ೧. ಮಲಮಗ; ಸವತಿಯ
ಮಗ. ೨. ಹಗೆ; ಶತ್ರು.
ಸಾಪತ್ನಿ = ಸವತಿ.
ಸಾಪತ್ನಿ, ೧. = ಸಾಪತ್ನ. ೨. ವೈರ; ಹಗೆತನ.
ಸಾಪು (ನಾ). ೧. ಚೊಕ್ಕಟ; ಒಪ್ಪ. ೨. ನೆಲ
ಸಮ; ಧ್ವಂಸ. (ಅ). ೩. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ.
೪. ಸರಳವಾಗಿ. ೫. ಮಟ್ಟಸವಾಗಿ.
ಸಾಪೇಕ್ಷ (ನಾ). ೧. ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದು;
ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವುದು. (ಗು). ೨. ಅವಲಂಬಿ
ಸಿರುವ; ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ.
ಸಾಪೇಕ್ಷೆ (ನಾ). ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದುದು;
ಬಯಕೆಯುಳ್ಳುದು.
ಸಾಪ್ತಪದೀನ ೧. = ಸಪ್ತಪದಿ. ೨ ಸಲಿಗೆ;
ಸ್ನೇಹ. ೩. ಗೆಳೆಯ; ಸ್ನೇಹಿತ. (ಗು).
೪. ಸಪ್ತಪದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ (ನಾ). ೧. ವಾರಪತ್ರಿಕೆ. (ಗು).
೨. ಏಳು ದಿನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
ಸಾಫ = ಸಾಪು.
ಸಾಫಲ್ಯ (ನಾ). ಸಫಲತೆ; ಸಾರ್ಥಕತೆ; ಯಶಸ್ಸು.
ಸಾಪು = ಸಾಪು.
ಸಾಬಾಣ (ನಾ). ಸಬಕಾರ; ಸಾಬೂನು;
ಸೋಪು.
ಸಾಬೀತು (ನಾ). ೧. ನಿಶ್ಚಿತವಾದುದು; ಬಚಿತ
ವಾದುದು. ೨. ರುಜುವಾತು; ಸಾಕ್ಷಿ. (ಗು).
೩. ಸ್ಥಿರೀಕರಿಸಿದ; ರುಜುವಾತು ಮಾಡಿದ.
ಸಾಬುಅಕ್ಕಿ = ಸಬ್ಬಕ್ಕಿ.
ಸಾಬುದಾಣ = ಸಬ್ಬಕ್ಕಿ.
ಸಾಬುದಾಣಿ = ಸಬ್ಬಕ್ಕಿ.
ಸಾಬೂನು = ಸಾಬಾಣ.
ಸಾಭಿಪ್ರಾಯ (ಗು). ಅಭಿಪ್ರಾಯಸಹಿತವಾದ.
ಸಾಮ (ನಾ). ೧. ಚತುರೋಪಾಯಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು. ೨. ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
೩. ಒಪ್ಪಂದ; ಒಡಂಬಡಿಕೆ. ೪. ತಾಳ್ಮೆ;
ಸದನೆ. (ಗು). ೫. ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದ;
ಉಪಶಮಿಸಿದ. ~ಗಾಂ = ಸಾಮವೇದದ
ಮಕ್ಕುಗಳ ಗಾಯನ.
ಸಾಮಂಜಸ್ಯ (ನಾ). ಹೊಂದಾಣಿಕೆ;
ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ.
ಸಾಮಂತ (ನಾ). ೧. ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿಗೆ ಅಧೀನ
ನಾಗಿರುವ ರಾಜ; ಮಾಂಡಲಿಕ. ೨. ನೆರೆ
ಯಲ್ಲಿರುವವನು; ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವವನು.
೩. ನೆರೆಹೊರೆ; ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ.
ಸಾಮಗ್ರಿ (ನಾ). ಉಪಕರಣ; ಸಲಕರಣೆ.
ಸಾಮಜ (ನಾ). ೧. ಸಾಮವೇದದಿಂದ
ಹುಟ್ಟಿದುದು. ೨. ಅನೆ; ಗಜ. ೩. ಒಬ್ಬ
ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು; ಗಜಾಸುರ.
ಸಾಮತಿ (ನಾ). ೧. ಹೋಲಿಕೆ; ಸಾದೃಶ್ಯ.
೨. ದೃಷ್ಟಾಂತ; ಉದಾಹರಣೆ.
೩. ಉಪಮಾ; ಗಾದೆ; ಪ್ರಹೇಳಿಕೆ.

ಸಾಮಯಿಕ (ನಾ). ೧. ಜೈನರು ಆಚರಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವ್ರತ. ೨. ಆ ವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸುವವನು. (ಗು). ೩. ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ. ೪. ನಿಯತವಾದ; ಗೊತ್ತಾದ. ೫. ಸಮಯೋಚಿತವಾದ; ಕಾಲಾನುಸಾರವಾದ. ೬. ಕವಿಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಸಾಮುದ್ರಿಕ (ನಾ). ಹೊಂದಾಣಿಕೆ; ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆರೆಯುವುದು.

ಸಾಮರ್ಥ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕೆಚ್ಚು; ಬಲ; ಶಕ್ತಿ. ೨. ಅರ್ಹತೆ; ಯೋಗ್ಯತೆ.

ಸಾಮನೇದಿ (ನಾ). ಸಾಮನೇದವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವನು.

ಸಾಮಾಜಿಕ (ನಾ). ೧. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವವನು. ೨. ಸಭಿಕ; ಸಭಾವದ. ೩. ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯ. (ಗು). ೪. ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಸಾಮಾನ್ಯಿಕ (ನಾ). ೧. ಜೈನ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಗ. (ಗು). ೨. ಸಮಾನವಾದ; ಒರಗೆಯ.

ಸಾಮಾನು (ನಾ). ೧. ಸಾಮಗ್ರಿ; ಸಲಕರಣೆ. ೨. ವಸ್ತು. ೩. ಸರಕು.

ಸಾಮಾನ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸಾಧಾರಣನಾದವನು. (ಗು). ೨. ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾದ; ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾದ. ೩. ಸಾಧಾರಣವಾದ; ವಿಶೇಷವಲ್ಲದ. ~ನಿರ್ವಾಚನ = ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಚುನಾವಣೆ; ಮಹಾಚುನಾವಣೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸಾಧಾರಣವಾದ ಹೆಂಗಸು; ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದವಳು. ೨. ನಾಯಕಿಯರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ.

ಸಾಮಿ (ನಾ). ೧. ಒಡೆಯ; ಸ್ವಾಮಿ. ೨. ಅರ್ಥ; ಅರೆಪಾಲು. ~ಪಕ್ಷ = ಅರ್ಥಮಾಗಿದ.

ಸಾಮಿಥೇನಿ (ನಾ). ಹೋಮಾಗ್ನಿಗೆ ಸಮಿತ್ತನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವಾಗ ಹೇಳುವ ಮಂತ್ರ.

ಸಾಮಿಾಪ್ತ (ನಾ). ೧. ಪತ್ತಿರ; ಸಫಿಹ.

೨. ಮೋಕ್ಷದ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಸಾಮಿಾಲ್ (ಲು) (ನಾ). ೧. ಒಳಗೊಳ್ಳುವುದು; ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ೨. ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

೩. ಅಪರಾಧದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ನೆರವು, -ಒತ್ತಾಸೆ.

ಸಾಮು (ನಾ). ಸಾಧನೆ; ಕಸರತ್ತು.

ಸಾಮುದಾಯಿಕ (ಗು). ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.

ಸಾಮುದ್ರ (ನಾ). ೧. ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಸಂಚರಿಸುವವನು; ನಾವಿಕ. ೨. ಉಪ್ಪು. ೩. ಅಂಗೈ ಮತ್ತು ಮೈ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಗೆರೆ, -ಚಿಹ್ನೆ. (ಗು). ೪. ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ; ಕಡಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಸಾಮುದ್ರಿಕ (ನಾ). ೧. ಅಂಗೈ ಮತ್ತು ಮೈಮೇಲೆ ಇರತಕ್ಕ ಗೆರೆ, -ಚಿಹ್ನೆ. ೨. ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ; ಮೈಕೈಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿಯುವುದು. ೩. ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವವನು; ಜ್ಯೋತಿಷಿ. (ಗು). ೪. ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಸಾಮೂಹಿಕ = ಸಾಮುದಾಯಿಕ.

ಸಾಮು(ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ; ಸಾವೆ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಗೆಡ್ಡೆ; ಪ್ರಿಯಂಗು.

ಸಾಮ್ಯ (ನಾ). ೧. ಹೋಲಿಕೆ; ಎಣೆ; ಸಾಟಿ. ೨. ಹೊಂದಿಕೆ; ಮೇಳ. ೩. ಒಡತನ; ಸ್ವಾಮ್ಯ. ~ವಾದ = ಎಲ್ಲರೂ ಸಮವೆಂದು ಹೇಳುವ ತತ್ವ; ಸಮತಾವಾದ.

ಸಾಮ್ರಾಜ್ಞಿ (ನಾ). ಚಕ್ರವರ್ತಿನಿ.

ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸಾರ್ವಭೌಮ ರಾಜ್ಯ; ಸಾಮ್ರಾಟನ ರಾಜ್ಯ. ೨. ಸಾರ್ವಭೌಮಾಧಿಕಾರ.

ಸಾಂಖ್ಯ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧ
ವಸ್ತು ; ಸಾಂಖ್ಯ.

ಸಾಯ್(ಯು) (ಕ್ರಿ). ಗತಿ; ಮರಣ
ಹೊಂದು. ~ಇಸು = ಗ. ಕೊಲ್ಲು.

೨. ಕೊಲ್ಲಿಸು ; ಸಾಯುವಂತೆ ಮಾಡು.

ಸಾಯಂಕಾಲ (ನಾ). ಸಂಜೆ ; ಇಳಿಹೊತ್ತು.

ಸಾಯಕ (ನಾ). ಗ. ಬಾಣ ; ಅಂಚು.

೨. ಕತ್ತಿ ; ಖಡ್ಗ.

ಸಾಯರು (ನಾ). ಸುಂಕ ; ಜಕಾತಿ.

ಸಾಯಸ (ನಾ). ಗ. ತೊಂದರೆ ; ಕಾಟ.

೨. ಬಳಲಿಕೆ ; ದಣವು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್(ಳ್ಳು)
= ಗ. ಕಷ್ಟಪಡು ; ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗು.

೨. ಬಳಲು ; ದಣ.

ಸಾಯಾಹ್ನ = ಸಾಯಂಕಾಲ.

ಸಾಯಿ = ಸಾಯ್.

ಸಾಯಿರ (ನಾ). ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ ; ಸಹಸ್ರ.

ಸಾಯುಜ್ಯ (ನಾ). ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವನ್ನು
ಹೊಂದುವುದು ; ಮೋಕ್ಷದ ನಾಲ್ಕು
ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಸಾರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರು ;

ಸಮೀಪಿಸು. ೨. ಕೂಡು ; ಸೇರು.

೩. ಉಂಟಾಗು ; ಒದಗು. ೪. ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ

ಸರಿ ; ಅರುಗಾಗು. ೫. = ಸಾಟು.

ಸಾರ (ನಾ). ಗ. ಸೇರು ವೆ ; ಕಟ್ಟಿ.

೨. = ಸಾರಾಂಶ. ೩. ಮರದ ಕೆಚ್ಚು ;

ಜೇಗು. ೪. ಶಾರ್ಫ ; ಪರಾಕ್ರಮ.

೫. ದಿಟ್ಟ ; ಸತ್ಯ. ೬. ನೀರು. ೭. ಗೊಬ್ಬರ.

೮. = ಸಾರಣ್. ~ಅಂಶ = ಗ. ತಿರುಳು ;

ಸತ್ತ್ವ. ೨. ತಾತ್ಪರ್ಯ. ~(ಂ)ಕೆ(ಗೆ)ಡು

= ಗ. ರುಚಿಯಿಲ್ಲದಾಗು ; ಅರುಚಿ

ಯುಂಟಾಗು. ೨. ಸತ್ತ್ವಹೀನವಾಗು.

~ಗಾಢ = ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಸಂಗೀತ.

~ಜನಕ = ಒಂದು ಬಗೆಯ

ರಾಸಾಯನಿಕ ವಸ್ತು ; ನೈಟ್ರೋಜನ್.

ಸಾರಂಗ ಗ. = ಸಾರಗ. ೨. ದೊಡ್ಡ ಜಾತಿಯ
ತುಂಬಿ. ೩. ನಾನಾ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿದುದು. ೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಕುದುರೆ.

ಸಾರಂಗಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಂತಿವಾದ್ಯ.

ಸಾರಂಗಿಕ (ನಾ). ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡು
ವವನು.

ಸಾರಗ (ನಾ). ಗ. ಜಿಂಕೆ. ೨. ಮೈಮೇಲೆ
ಚುಕ್ಕೆಗಳಿರುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜಿಂಕೆ ;
ಚುಕ್ಕೆದುಪ್ಪಿ.

ಸಾರಜ್ಞ (ನಾ). ಸಾರವನ್ನು ತಿಳಿದವನು ;
ಸತ್ತ್ವವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡವನು.

ಸಾರಣ್ (ನಾ). ಸಾಮಾನ್ಯ ; ಹತ್ತಿರ.

ಸಾರಣಿಗೆ (ನಾ). ಜರದಿ ; ಒಂದರಿ ; ಒನಲಿ.

ಸಾರಣಿ (ನಾ). ಗ. ನೆಲವನ್ನು ಗೋಮಯ
ದಿಂದ ಸಾರಿಸುವುದು. ೨. = ಸಾರವಣಿ.

ಸಾರಥಿ (ನಾ). ರಥವನ್ನು ನಡೆಸುವವನು.
~ತನ = ಸಾರಥ್ಯ.

ಸಾರಥ್ಯ (ನಾ). ಗ. ರಥವನ್ನು ನಡೆಸುವುದು.
೨. ಮುಂದಾಳುತನ ; ಮುಖಂಡತ್ವ.

ಸಾರದೆ = ಶಾರದೆ. ~ಅ(ಯಾ)ಣ್ಣ
= ಸರಸ್ವತಿಯ ಒಡೆಯ ; ಬ್ರಹ್ಮ.

ಸಾರಮಾರಿ (ನಾ). ಕೋಟಿ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ
ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಸಾಧನ.

ಸಾರಮೇಯ (ನಾ). ಗ. ನಾಯಿ ; ಸೋಣಗ.

೨. ಕಶ್ಯಪ ಮತ್ತು ಸರಮೇಯರ ಮಗ.
~ಶಿಶು = ನಾಯಿಮರಿ.

ಸಾರವಣಿ (ನಾ). ಗ. ಬಳಿಯು ವುದು ;
ಲೇಪಿಸುವುದು. ೨. = ಸಾಟವಣಿ.

ಸಾರಸ (ನಾ). ಗ. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ನೀರುಹಕ್ಕಿ ;
ಕೊಕ್ಕರೆ. ೨. ಹಂಸೆ ; ಅಂಜಿ. ೩. ಪಾವರಿ ;

ಕಮಲ. ೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ ;

ಬೆಟ್ಟದಾವರೆ. ೫. = ಸಾರಸನ.

(ಗು). ೬. ನೀರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

~ಅರಿ = ತಾವರೆಯ ಶತ್ರು; ಚಂದ್ರ.

~ನಯನ = ವಿಷ್ಣು; ಕಮಲಾಕ್ಷ.

ಸಾರಸನ (ನಾ). ಡಾಬು; ಒಡ್ಡಾಣ; ನಡುಪಟ್ಟಿ.

ಸಾರಸ್ವತ (ನಾ). ೧. ವಿದ್ವತ್ತು; ಪಾಂಡಿತ್ಯ.

೨. ವಿದ್ವಾಂಸ; ಪಂಡಿತ. ೩. ಕರಾವಳಿ

ಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಒಂದು ಪಂಗಡದ ಜನ.

(ಗು). ೪. ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಜ. ವಿದ್ವತ್ತಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ; ವಾಕ್ಯಟುಪ್ಪ

ವುಳ್ಳ. ೬. ಸರಸ್ವತಿನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಸಾರಾಯ (ನಾ). ೧. ಸಾರಾಂಶ; ಸಾರ.

೨. = ಸಾರಾಯಿ. (ಗು). ೩. ಸಾರವತ್ತಾದ.

ಸಾರಾಯಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮದ್ಯ;

ಹೆಂಡ.

ಸಾರಾಸಗಟು (ಗು). ಒಟ್ಟಾದ; ರಾಶಿಯ.

ಸಾರಿ (ನಾ). ೧. ಸಲ; ಬಾರಿ; ಸರದಿ.

೨. = ಶಾರಿ. ೩. ಚಲಿಸುವುದು. ೪. ಗತಿ;

ಗಮನ.

ಸಾರಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ;

ಮೈನಾ. ೨. ಹೆಣ್ಣು ಗಿಣಿ. ೩. ಗರತಿ; ಪತಿವ್ರತೆ.

ಸಾರಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಸರಕುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸು

ವುದು; ಸಾಗಾಣಿಕೆ. ೨. ವಾಹನ.

೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ತೆರಿಗೆ. ೪. ಸಲ;

ಸರದಿ; ಬಾರಿ. ಜ. ಹೆಣ್ಣು ಗಿಣಿ. ~ಸಾಧನ

= ಒಂದು ಸ್ಥಳದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು

ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವ ವಾಹನ ಮುಂತಾದುವು.

ಸಾರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಳಿ; ಲೇಪಿಸು. ೨. ನಯ

ಗೊಳಿಸು; ಉಣ್ಣುವುದು. ೩. ನೀರಿನಿಂದ

ಚೊಕ್ಕಟ ಮಾಡು, -ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸು.

೪. = ಸಾಣಿಸು.

ಸಾರುವೆ (ನಾ). ೧. ಸೇತುವೆ; ಸಂಕ. ೨. ಕಟ್ಟಿದ

ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಹತ್ತಲು ಮಾಡಿದ ಮರದ

ಸಾಧನ.

ಸಾರೂಪ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸಾಮ್ಯ; ಹೋಲಿಕೆ.

೨. ಇಷ್ಟದೇವರಿಗೆ ಸಮನಾದ ರೂಪವನ್ನು

ಪಡೆಯುವಿಕೆ; ಮೋಕ್ಷದ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರ

ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಸಾರೆ = ಸಾರಣ್.

ಸಾರೋಟ್ (ಟು) (ನಾ). ಜೋಡುಕುದುರೆ

ಗಳನ್ನು ಹೂಡಿದ ಗಾಡಿ.

ಸಾಟ(ರೆ)ವಣಿ (ನಾ). ಬಹಿರಂಗ ಪಡಿಸುವುದು;

ಘೋಷಿಸುವುದು.

ಸಾಟು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಘೋಷಿಸು; ಪ್ರಕಟ

ಪಡಿಸು; ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳು. (ನಾ).

೨. ಅನ್ನದೊಂದಿಗೆ ಕಲಸಿಕೊಳ್ಳಲು

ಬಳಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೀರಾದ ಆಡುಗೆ.

೩. ವ್ಯಂಜನಪದಾರ್ಥ; ಎಸರು. ~ಇಸು

= ಡಂಗುರಹೊಡೆ; ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸು.

ಸಾರ್ಕೆ (ನಾ). ೧. ಸಮೀಪಿಸುವಿಕೆ; ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ

ಹೋಗುವಿಕೆ. ೨. = ಸಾರಣ್.

ಸಾರ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಮೀಪಿಸು; ಬಳಸಾರು.

೨. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಇಡು. ೩. ಸೇರಿಸು;

ಹೊಂದಿಸು. ೪. ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಳ್ಳು; ಸರಿಸು.

ಜ. ಧರಿಸು; ತೊಡು. ೬. ನೀಡು; ಚಾಚು.

೭. ತೊಡಿಸು; ಹಾಕು. ~ (೦) ತೊ(ದೊ)ಲೆ

= ಕೋಟಿಯನ್ನು ಏರುವಾಗ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ

ಮರದ ದಿಮ್ಮಿ.

ಸಾರ್ಥ (ನಾ). ೧. ಧನಿಕ; ಹಣವುಳ್ಳವನು.

೨. ವರ್ತಕರ ಸಮೂಹ. ೩. ಯಾವು

ದಾದರೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗುಂಪು. (ಗು).

೪. ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿದ. ಜ. ಅರ್ಥ

ಪೂರ್ಣವಾದ. ೬. ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

~ನಾಹ = ವರ್ತಕರ ಗುಂಪಿನ ಮುಂದಾಳು,

-ನಾಯಕ.

ಸಾರ್ಥಕ (ನಾ). ೧. ಫಲದಿಂದ ಕೂಡಿದುದು;

ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣಾಮವುಳ್ಳದು. (ಗು).

೨. ಅರ್ಥಸಹಿತವಾದ. ೩. ಪ್ರಯೋಜನ

ವುಳ್ಳ. ೪. ಫಲಕಾರಿಯಾದ; ಸಫಲ

ವಾದ.

ಸಾರ್ಥಕತೆ (ನಾ). ಗ. ಪ್ರಯೋಜನ; ಲಾಭ;
ಉಪಯೋಗ. ೨. ಸಫಲತೆ.

ಸಾರ್ಥಕ್ಯ = ಸಾರ್ಥಕತೆ.

ಸಾರ್ಥ (ಗು). ತೇವದಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಅರ್ಥತೆ
ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ. ~ಹೃದಯ=ಅನುಕಂಪ
ದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮನಸ್ಸು.

ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ (ಗು). ಎಲ್ಲ ಸಮಯಕ್ಕೂ
ಅನ್ವಯಿಸುವ; ಸರ್ವಕಾಲೀನ.

ಸಾರ್ವಜನಿಕ (ಗು). ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ (ಗು). ಗ. ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೨. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಇರುವ.

ಸಾರ್ವಭೌಮ (ನಾ). ಗ. ರಾಜಾಧಿರಾಜ;
ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ೨. ಅಷ್ಟದಿಗ್ಗಜಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
(ಗು). ೩. ಭೂಮಿಗಿಲ್ಲ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಸಾರ್ವತುರ್ಕ = ಸರ್ವತುರ್ಕ.

ಸಾಲ (ಲು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸಮರ್ಥವಾಗು;
ಶಕ್ತವಾಗು. ೨. ಸಾಕಾಗು; ತೃಪ್ತಿ
ಗೊಳ್ಳು; ತಣ. ೩. ಯೋಗ್ಯವಾಗು. (ನಾ).
೪. ಓಳ; ಪಂಕ್ತಿ; ಶ್ರೇಣಿ. ೫. ವರ್ಷ; ಅಬ್ಬ;
ಇಸವಿ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲು;
ಕ್ರಮವಾಗಿರು. ~ಮರ = (ರಸ್ತೆಯ
ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ) ಸಾ ಲಾ ಗಿ ಬೆಳೆಸಿದ
ಮರಗಳು.

ಸಾಲ (ನಾ). ಗ. ಕಡ; ಉದ್ಧರ. ೨. ಮರ;
ವೃಕ್ಷ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ; ಮತ್ತಿ.
೪. ಎತ್ತರವಾದ ಗೋಡೆ, ಪ್ರಾಕಾರ.
~(ಂ)ಕು(ಗು)ಳಿ = ಉದ್ಧರಿಯನ್ನು ಪಡೆ
ಯುವುದೇ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಳ್ಳವನು. ~ಗಾರ
= ಗ. ಸಾಲವನ್ನು ಮಾಡಿದವನು. ೨. ಸಾಲ
ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವನು. ~ಭಂಜಿಕೆ = ಬೊಂಬೆ;
ಪುತ್ಥಳಿ; ವಿಗ್ರಹ.

ಸಾಲಂಕಾರ (ನಾ). ಗ. ಅಲಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿ
ದುದು. (ಗು). ೨. = ಸಾಲಂಕೃತ.

ಸಾಲಂಕೃತ (ಗು). ಅಭರಣಗಳಿಂದ ಸಿಂಗರಿಸಿದ;
ಅಲಂಕಾರಸಹಿತವಾದ.

ಸಾಲಕ (ನಾ). ಗಂಡ ಅಥವಾ ಹೆಂಡತಿಯ
ತಮ್ಮ; ಮೈದುನ; ಶಾಲಕ.

ಸಾಲಗ್ರಾಮ = ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ.

ಸಾಲಡಿ = ಸಲಂದಿ.

ಸಾಲಿಗೆ (ನಾ). ಗ. ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವನು.

೨. ಸಾಲವನ್ನು ಪಡೆದವನು. ೩. ನೇಕಾರ.

ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ (ನಾ). ಪೂಜಾಯೋಗ್ಯವಾದ
ಒಂದು ಬಗೆಯ ದುಂಡಾದ ಶಿಲೆ.

ಸಾಲಿಯಾನ (ಗು). ವಾರ್ಷಿಕ; ವರ್ಷದ.

ಸಾಲೆ (ನಾ). ಗ. ವಸ್ತ್ರ; ಬಟ್ಟೆ. ೨. ಸೀರೆ.

೩. ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ನೇಯುವವನು; ನೇಕಾರ.

೪. ಅಂಗಳ; ಪ್ರಾಂಗಣ. ೫. ಮನೆ;

ಬೀಡು. ೬. ಶಿಕ್ಷಣಾಲಯ; ವಿದ್ಯಾ
ಲಯ.

ಸಾಲೋಕ್ಯ (ನಾ). ಗ. ಒಂದೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಇರುವಿಕೆ. ೨. ಯಾವಾಗಲೂ ಇಷ್ಟದೈವದ
ಎದುರಿಗೇ ಇರುವಿಕೆ; ಮೋಕ್ಷದ ನಾಲ್ಕು
ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಸಾನಂತ = ಸಾಮಂತ.

ಸಾನಂತಿಗೆ = ಶಾನಂತಿಕೆ.

ಸಾವಕಾರ (ನಾ). ಶ್ರೀಮಂತ; ಧನಿಕ.

ಸಾವಕಾಶ (ನಾ). ಗ. ಬಿಡುವು; ವಿರಾಮ.

೨. ತಡ; ವಿಳಂಬ. (ಗು). ೩. ಅವಕಾಶ
ವಿರುವ; ಬಿಡುವಿರುವ. (ಅ). ೪. ತಡವಾಗಿ;
ನಿಧಾನವಾಗಿ.

ಸಾವಗಿಸು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸರಿಪಡಿಸು; ತಿದ್ದು;
ನೇರ್ಪಡಿಸು. ೨. ಸುಮ್ಮನಾಗು; ಮಾನ
ವಾಗು.

ಸಾವಧಾನ (ನಾ). ಗ. ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರುವಿಕೆ;
ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದಿರುವಿಕೆ. ೨. ಎಚ್ಚರಿಕೆ; ಲಕ್ಷ್ಯ.
೩. ತಾಳ್ಮೆ; ಶಾಂತಿ; ಸಮಾಧಾನ. (ಗು).

೪. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ (ನಾ). ಅವಧಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದ
ವನು ; ಎಚ್ಚರವುಳ್ಳವನು.

ಸಾಪ್ತಾಯವ (ನಾ). ೧. ಅವಯವಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿದುದು ; ಸಾಕಾರವಾದುದು. (ಗು).

೨. ಅಂಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಸಾವರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಜೀತರಿಸಿಕೊಳ್ಳು ; ಸುಧಾರಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳು.

ಸಾವಾಸ = ಸಹವಾಸ.

ಸಾವಾಸಿ (ನಾ). ೧. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸು
ವವನು ; ಸಂಗಡಿಗ. ೨. ಅಂತಃಪುರದ
ರಕ್ಷಕನಾದ ಹಿರಿಯ.

ಸಾವಿಗೆ = ಶಾವಿಗೆ.

ಸಾವಿತ್ರಿ (ನಾ). ೧. ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳ
ಸಮೂಹ. ೨. ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ
ಸ್ತೋತ್ರವುಳ್ಳ ಭಾಗ ; ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರ.

೩. ಸತ್ಯವಾನ ದೊರೆಯ ಹೆಂಡತಿ.

೪. ಪಾರ್ವತಿಯ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಸಾವಿರ = ಸಾಯಿರ. ~ಅಕ್ಷ = ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣು
ಗಳುಳ್ಳವನು ; ಇಂದ್ರ.

ಸಾವು (ನಾ). ಮೃತ್ಯು ; ಮರಣ.

ಸಾವುಕಾರ = ಸಾವಕಾರ.

ಸಾವೆ = ಸಾಮೆ.

ಸಾಷ್ಟಾಂಗ (ನಾ). ಎಂಟು ಅಂಗಗಳನ್ನು
ನೆಲಕ್ಕೆ ತಾಗಿಸಿ ಮಾಡುವ ನಮಸ್ಕಾರ,
-ಪ್ರಣಾಮ. ~ಎ(ವೆ)ಣ(ರ)ಗು = ಅಡ್ಡ
ಬೀಳು ; ನಮಸ್ಕರಿಸು. ~ನಮಸ್ಕಾರ
= ಉದ್ದಂಡನಮಸ್ಕಾರ. ~ಪ್ರಣಾಮ
= ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮಸ್ಕಾರ.

ಸಾಸ = ಸಾಹಸ. ~ಇಗೆ = ಸಾಸಿ.

ಸಾಸವೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಾಳು ;
ಸರ್ಪಪ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ವೃಂಜನ
ಪದಾರ್ಥ.

ಸಾಸಿ (ನಾ). ಸಾಹಸಿ ; ಪರಾಕ್ರಮಿ.

ಸಾಸಿಮೆ = ಸಾಸವೆ.

ಸಾಸಿರ = ಸಾಯಿರ.

ಸಾಸಿವೆ = ಸಾಸವೆ.

ಸಾಸುವೆ = ಸಾಸವೆ.

ಸಾಸ್ನಿ (ನಾ). ದನಗಳ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಕೆಳಗಿನ
ತೆಳುವಾದ ಚರ್ಮ ; ಗಂಗೆದೊಗಲು.

ಸಾಹಚರ್ಯ (ನಾ). ಒಡನಾಟ ; ಸಹವಾಸ.

ಸಾಹಣ (ನಾ). ೧. ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಸಾಕು
ವುದು, -ಪಳಗಿಸುವುದು. ೨. ಕುದುರೆ
ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಲಾಯ ; ಅಶ್ವಶಾಲೆ.

~ಇಗೆ = ಸಾಹಣೆ.

ಸಾಹಣೆ (ನಾ). ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಪಳಗಿಸು
ವವನು ; ಕಾಸ್ತಾರ.

ಸಾಹಸ (ನಾ). ೧. ಪರಾಕ್ರಮ ; ಶೌರ್ಯ.

೨. ದುಡುಕುತನ. ೩. ರಭಸ ; ಜೋರು.

~ಅಂಕ = ಪರಾಕ್ರಮಿ ; ಸಾಹಸಿ. ~ಇಗೆ
= ಸಾಹಸಾಂಕ.

ಸಾಹಸಿ (ನಾ). ೧. ಪರಾಕ್ರಮಿ ; ಶೂರ.

(ಗು). ೨. ಶೌರ್ಯದ ; ಸಾಹಸದ.

೩. ದುಡುಕಿನ. ೪. ರಭಸದ ; ಆವೇಗದ.

ಸಾಹಸಿಕ = ಸಾಹಸಿ.

ಸಾಹಾಯ್ಯ = ಸಹಾಯ.

ಸಾಹಿತಿ (ನಾ). ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸುವವನು ;
ಕವಿ ; ಬರಹಗಾರ.

ಸಾಹಿತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸಾಹಚರ್ಯ ; ಸಂಬಂಧ.

೨. ಕಾವ್ಯ, ನಾಟಕ ಮುಂತಾದ ರಚನೆ.

೩. ಸಲಕರಣೆ ; ಸಾಮಗ್ರಿ. ~ಅನುಭವ

= ಕಾವ್ಯ, ನಾಟಕ ಮುಂತಾದವುಗಳ

ಅಸ್ವಾದನೆಯಿಂದಂಟಾಗುವ ಅನುಭವ.

~ಗೋಷ್ಠಿ = ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತ

ಚರ್ಚಾಗೋಷ್ಠಿ.

ಸಾಹುಕಾರ = ಸಾವಕಾರ.

ಸಾಹೇಬ (ನಾ). ಅಧಿಕಾರಿ ; ಒಡೆಯ.

ಸಾಳ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ; ಸಾಲ.

~ಫಲಿಕೆ = ಸಾಳಫಲಿಕೆ.

ಸಾಳಿಗೆ (ನಾ). ಬತ್ತ ; ನೆಲ್ಲು.

ಸಾಳುವ (ನಾ). ಬೇಟೆಗಾಗಿ ಪಳಗಿಸುವ ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ ; ಗಿಡುಗ.

ಸಾಳ್ವ = ಸಾಳುವ.

ಸಿಂಗ (ನಾ). ೧. ಸಿಂಹ ; ಕೇಸರಿ. ೨. ಬೆಟ್ಟದ
ತುದಿ ; ಶೃಂಗ. ~ಮ(ವ)ಣೆ = ಗದ್ದುಗೆ ;
ಸಿಂಹಾಸನ.

ಸಿಂಗಡಿ ೧ = ಸಿಂಗಾಡಿ. ೨. ತೇಲಿಸುವ ಸಾಧನ ;
ಈಜುಗುಂಬಳಕಾಯಿ.

ಸಿಂಗರ = ಶೃಂಗಾರ. ~ಇಗ = ೧. ಅಲಂಕಾರ
ಮಾಡುವವನು. ೨. ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡ
ವನು. ~ಇಸು = ೧. ಅಲಂಕರಿಸು.

೨. ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು.

ಸಿಂಗಲೀಕ (ನಾ). ಕಪ್ಪು ಮುಸುಡಿನ ಕೋತಿ ;
ಮುಸುವ.

ಸಿಂಗಾಡಿ (ನಾ). ಬಿಲ್ಲು ; ಧನುಸ್ಸು.

ಸಿಂಗಾರ ೧. = ಶೃಂಗಾರ. ೨. ಆಡಕೆಯ
ಹೂವಿನ ಗೊಂಚಲು ; ಹೊಂಬಾಳೆ.
~ಇಸು = ಸಿಂಗರಿಸು.

ಸಿಂಗಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಣ್ಣು ಸಿಂಹ ; ಸಿಂಹಿಣಿ.
೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಫೋರವಿಷ.

ಸಿಂಜಿಣಿ (ನಾ). ೧. ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆಡೆ ; ಮೌರ್ವಿ.
೨. ಅಂದುಗೆ ; ಕಡಗ.

ಸಿಂಡರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಕೋಪ, ಜುಗುಪ್ಸೆ ಮೊದ
ಲಾದುವುಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟು ಗಂಟೆ ಕ್ಕು,
-ಅಸಹ್ಯಪಡು.

ಸಿಂಡು (ನಾ). ೧. ಕೆಟ್ಟನಾತ ; ದುರ್ವಾಸನೆ.
೨. ಕುರಿ, ದನ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ನಾತ.

ಸಿಂದ = ಸಿಂಧ.

ಸಿಂದಿ (ನಾ). ಈಜಲುಮರ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ
ತಯಾರಿಸುವ ಹೆಂಡ ; ಸೇಂದಿ.

ಸಿಂದು (ಕ್ರಿ). ತೊಡೆದುಹಾಕು ; ಅಳಿಸು.

ಸಿಂದುರ (ನಾ). ೧. ಅನೆ ; ಗಜ. ೨. = ಸಿಂಧು
ವಾರ. ೩. = ಸಿಂದೂರು.

ಸಿಂದೂರ (ನಾ). ಮಂಗಳಪ್ರವೃತ್ತಿವಾದ ಕೇಸರಿ
ಬಣ್ಣದ ಪುಡಿ ; ಚಂದ್ರ.

ಸಿಂಧ (ನಾ). ಪತಾಕೆ ; ಬಾವುಟ.

ಸಿಂಧು (ನಾ). ೧. ಸಮುದ್ರ ; ಸಾಗರ.
೨. ಪ್ರವಾಹ ; ನದಿ. ೩. ಒಂದು ನದಿಯ
ಹೆಸರು. ೪. ಒಂದು ದೇಶದ ಹೆಸರು.
೫. ಶಾಸ್ತ್ರಬದ್ಧವಾದುದು ; ನಿಯಮಾನುಸಾರ
ವಾದುದು.

ಸಿಂಧುರ (ನಾ). ೧. ಅನೆ ; ಗಜ. ೨. ಒಬ್ಬ
ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು ; ಗಜಾಸುರ.

ಸಿಂಧುವಾರ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ
ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು ; ಲೋಕ್ಕಿ.

ಸಿಂಧೂರ (ನಾ). ೧. ಅನೆ ; ಗಜ.
೨. = ಸಿಂದೂರ.

ಸಿಂಪಡಿಸು (ಕ್ರಿ). ಚಿಮ್ಮುಕಿಸು ; ಪಳೆ.

ಸಿಂಪಿ = ಸಿಂಪಿಗ.

ಸಿಂಪಿಗ (ನಾ). ದರ್ಜಿ ; ಚಿಪ್ಪಿಗ.

ಸಿಂಪಿಣಿ (ನಾ). ಚಿಮ್ಮುಕಿಸುವುದು ; ಸಿಂಪಡಿಸು
ವುದು. ~ಆ(ಯಾ)ಡು = ಮೈಮೇಲೆ
ಬಣ್ಣದ ನೀರನ್ನು ಎರಚಾಡು ; ಓಕುಳಿ
ಯಾಡು.

ಸಿಂಪಿಸು = ಸಿಂಪಡಿಸು.

ಸಿಂಪು = ಶಿಂಪು.

ಸಿಂಬಳ = ಸಿಂಬುಳ್.

ಸಿಂಬಿ (ನಾ). ೧. ಪಾತ್ರೆಗಳ ತಳಕ್ಕೆ ಇಡುವ
ಸುರುಳಿ ; ಸಿವುಡು. ೨. ಹಾವಿನ ಸುರುಳಿ,
-ಇರಿಕೆ. ೩. ಪೇಟೆ ; ರುಮಾಲು.
೪. ಕುರೂಪಿ ; ಅಂದಗೇಡಿ.

ಸಿಂಬುಳ್(ಳು) (ನಾ). ಗೊಣ್ಣೆ ; ಸಿಂಬಳ.

ಸಿಂಬೆ ೧. = ಸಿಂಬಿ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಕಾಯಿಪಲ್ಯ.

ಸಿಂಹ (ನಾ). ೧. ಕೇಸರಿ ; ಸಿಂಗ. ೨. ಜ್ಯೋತಿ
ಶ್ಚಕ್ರದ ಹನ್ನೆರಡು ರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
೩. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ; ಉತ್ತಮವಾದುದು.

೪. ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು. (ಗು). ೫. ಭಯಂಕರವಾದ. ~ಅವಲೋ(ಕೋ)ಕನ = ಹಿಂದೆ ನಡೆದುದನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವಿವರವಾಗಿ ನೋಡುವುದು; ಹಿನ್ನೋಟ. ~ಆಸನ = ಸಿಂಹಪೀಠ. ~ಗರ್ಜನೆ = ೧. ಸಿಂಹದ ಕೂಗು. ೨. ಅಬ್ಬರದ ಧ್ವನಿ; ಭಯಂಕರವಾದ ಕೂಗು. ~ಧ್ವಜ = ೧. ಸಿಂಹದ ಗುರುತಿರುವ ಬಾವುಟ. ೨. ಸಿಂಹದ ಗುರುತಿರುವ ಬಾವುಟವನ್ನುಳ್ಳವನು; ಭೀಮ. ~ಪೀಠ = ಸಿಂಹಾಸನ; ಗದ್ದುಗೆ. ~ವಿಷ್ವರ = ಸಿಂಹಪೀಠ. ~ಸ್ವಪ್ನ = ಅತಿಯಾದ ಭಯ, -ಅಂಜಿಕೆ.

ಸಿಂಹಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಹೆಣ್ಣು ಸಿಂಹ. ೨. ರಾಹುವಿನ ತಾಯಿಯ ಹೆಸರು.

ಸಿಕತ (ನಾ). ೧. ಮರಳು; ಉಸುಕು. ೨. ಮರಳಿನ ತೀರ, -ದಡ.

ಸಿಕತಲ(ಳ) (ಗು). ಮರಳಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಸಿಕಲ = ಸಿಕಲಿ.

ಸಿಕಲಿ (ನಾ). ಸಾಣೆಹಿಡಿಯುವುದು.

ಸಿಕೆ (ನಾ). ತುದಿ; ಅಗ್ರಭಾಗ; ಶಿಖೆ.

ಸಿಕ್ಕ ೧. = ಶಿಕ್ಕ. ೨. ಸಿಖ್ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು.

ಸಿಕ್ಕಟೆಗೆ (ನಾ). ಕೂದಲ ಸಿಕ್ಕನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಸಾಧನ; ದಪ್ಪುಗಳು ದಪ್ಪನಾಗಿ ದೂರದೂರವಾಗಿರುವ ಹಣೆಗೆ.

ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ (ಅ). ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಿದಂತೆ; ಮನಸ್ಸಿ.

ಸಿಕ್ಕಾಬಟ್ಟಿ = ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ.

ಸಿಕ್ಕು ೧. = ಸಿರ್ಕು. ೨. ದೊರಕು; ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಯಾಗು. (ನಾ). ೩. ಬಂಧನ; ಸೆರೆ.

೪. ಕೂದಲು ಗಂಟುಗಂಟಾಗಿರುವುದು; ಗೋಜು. ~ಇಸು = ೧. ಒಳಸೇರಿಸು; ತುರುಕು. ೨. ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಗಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು; ತೊಡೆಸು gamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

ಸಿಕ್ಕ (ನಾ). ೧. ತುತ್ತು; ಗ್ರಾಸ. ೨. ಜೇನು ಮೇಣ.

ಸಿಕ್ಕಕ = ಸಿಕ್ಕ.

ಸಿಖ್ (ನಾ). ಪಂಜಾಬಿನ ಒಂದು ಜನಾಂಗ ಮತ್ತು ಆ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು.

ಸಿಗಿ (ಕ್ರಿ). ಸೀಳು; ಕತ್ತರಿಸು.

ಸಿಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ದೊರಕು; ಲಭಿಸು. ೨. ಎಟುಕು; ನಿಲುಕು.

ಸಿಗುಜ್ (ರ,ರು,ಲು) (ನಾ). ಸಿಬುರು; ಚಿಕ್ಕ.

ಸಿಗ್ಗು (ನಾ). ೨. ಲಜ್ಜೆ; ನಾಚಿಕೆ.

೨. ಅವಮಾನ; ಭಂಗ. ~ಆಳಿ = ನಾಚಿಕೆ ಪಡುವವನು; ಲಜ್ಜಾಶೀಲ.

ಸಿಚಯ (ನಾ). ಬಟ್ಟೆ; ವಸ್ತ್ರ.

ಸಿಟ್ಟು (ನಾ). ಕೋಪ; ಕನಲಿಕೆ. ~ಗಾರ = ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡವನು; ಕೋಪಿಷ್ಠ.

ಸಿಡಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಚಿಮ್ಮು; ನೆಗೆ. ೨. ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗು; ಹರಡು. ೩. ಬಿರಿ; ಒಡೆ.

೪. ಯಾತನೆಯಿಂದ ಸ್ನಾಯುಗಳು ಮಿಡಿ, -ತುಡಿ. ೫. ಸುರಿಸು; ಕರೆ. ೬. ಸಿಟ್ಟಿಗೆಳು.

(ನಾ). ೭. ಗ್ರಾಮದೇವತೆಗೆ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೇವೆ. ೮. ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಸಾಧನ; ಕೊಕ್ಕೆ, ಬಲೆ

ಮುಂತಾದುವು. ೯. ಆನೆಯ ಮದಜಲ. ೧೦. ಸಸ್ಯಗಳಿಗೆ ಬರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ. ~ಗುಂಡು = ಫಿರಂಗಿ ಗುಂಡು;

ಬಾಂಬು. ~ತ(ದ)ಲೆ = ೧. ದೇಹದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿರುವ ತಲೆ.

೨. ಹರಕೆಗಾಗಿ ತಲೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವ ವಿಧಿ. ~ಬಲೆ = ಬೇಟೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಲೆ. ~ಮದ್ದು = ೧. ಬಂಡೆಯನ್ನು ಒಡೆಯಲು ಬಳಸುವ ಮದ್ದಿನ ಸಾಧನ; ಡೈನಮೈಟ್. ೨. ಪಟಾಕಿ

ಮದ್ದು; ಪಟಾಕಿ. ~ಸೋನೆ = ತುಂತುರು ಮಕ್ಕಳೆ.

ಮಕ್ಕಳೆ.

ಮಕ್ಕಳೆ.

ಮಕ್ಕಳೆ.

ಸಿಡಿಶ (ನಾ). ಸ್ನಾಯುಗಳ ಮಿಡಿಶ, -ಹೊಡೆಶ.

ಸಿಡಿಮಿಡಿ (ನಾ). ಕೋಪ; ಸಿಟ್ಟು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್(ಳ್ಳು) = ಸಿಟ್ಟು ಗು;

ಕೋಪಗೊಳ್ಳು.

ಸಿಡಿಲ್(ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಚೆದರು; ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ

ಯಾಗು. ೨. ಕಳಚಿಕೊಳ್ಳು; ಸಡಿಲಾಗು.

(ನಾ). ೩. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದಿಂದ

ಭೂಮಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹರಿದು ಬರುವ

ವಿದ್ಯುತ್ಪವಾಹ; ಆಶನ.

ಸಿಡುಂಬು (ನಾ). ಮಳೆ; ಪೊದೆ.

ಸಿಡುಕ (ನಾ). ಮುಂಗೋಸಿ; ಕೋಸಿಪ್ಪೆ.

ಸಿಡುಕಿ (ನಾ). ಸಿಡುಕಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವವಳು;

ಕೋಸಿಪ್ಪೆ.

ಸಿಡುಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ರೇಗು; ಕನಲು. (ನಾ).

೨. ಕೋಪ; ಸಿಟ್ಟು.

ಸಿಡುಗುಟ್ಟು(ಕ್ರಿ). ಸಿಡುಕಿ ಮಾತನಾಡು; ರೇಗು.

ಸಿಡುಬು (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೈಲಿ

ಬೇನೆ; ದೇವಿ. ೨. ಮೈಲಿಬೇನೆಗೆ ಹಾಕುವ

ಔಷಧ; ಲಸಿಕೆ.

ಸಿತ (ನಾ). ೧. ಬಿಳುಪು; ಧವಳತೆ. ೨. ಬೆಳ್ಳಿ.

೩. ಶುಕ್ರಗ್ರಹ. ೪. ಸಕ್ಕರೆ. (ಗು).

೫. ಬಿಳಿಯ; ಶ್ವೇತವರ್ಣದ. ~ಅಂಗ

= ೧. ಶುಕ್ರಗ್ರಹ. ೨. ಶಿವ. ೩. ಬಿಳಿಚಿ

ಕೊಂಡಿರುವ ದೇಹ. ~ಕರಿ=ಬಿಳಿಯ ಆನೆ;

ಐರಾವತ. ~ಗಲ(ಳ)=ಶಿವ. ~ಛ(ಚ್ಚ)ತ್ರ

= ಶ್ವೇತಚ್ಚತ್ರ; ಬಿಳ್ಳೊಡೆ. ~ಪಕ್ಷ

= ೧. ತಿಂಗಳಿನ ಮೊದಲನೆಯ ಅರ್ಧಭಾಗ;

ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷ. ೨. ಬಿಳಿಯ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನುಳ್ಳುದು;

ಹಂಸ. ~ಭಾನು=ಚಂದ್ರ. ~ವಾಹನ

= ಬಿಳಿಯ ಕುಡುರೆಯನ್ನು ವಾಹನವನ್ನಾಗಿ

ಉಳ್ಳವನು; ಅರ್ಜುನ.

ಸಿತಗೆ (ನಾ). ೧. ಹಾದರಿಗೆ; ಜಾರಿ.

೨. ನೀಚ; ಅಲ್ಪ. ೩. ಕ್ರೂರ; ದುಷ್ಟ.

~ತನ = ಹಾದರಿಗೆ ಸ್ವಭಾವದ.

ಸಿತಗೆ (ನಾ). ಜಾರಿ; ಸೂಳೆ.

ಸಿತಾರ್ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಶಂಖ
ವಾದ್ಯ.

ಸಿತಾಳ = ಸೀಯಾಳ.

ಸಿದಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಚಿತ್ತೆ. ೨. ಚೆಟ್ಟು.

ಸಿದುಗು (ಕ್ರಿ). ಕೈಯಿಂದ ಹುಡುಕು;

ತಡಕಾಡು.

ಸಿದ್ಧಾಯ (ನಾ). ತೆರಿಗೆ; ಕಂದಾಯ.

ಸಿದ್ಧಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಎಣ್ಣೆ, ಶುಪ್ತ ಮುಂತಾದು

ವನ್ನು ಒಯ್ಯುವ ಜರ್ನುವದ ಚೀಲ;

ಬುದ್ದಿ. ೨. = ಸಿದಿಗೆ.

ಸಿದ್ಧೆ (ನಾ). ೧. ದ್ರವಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅಳಿ

ಯುವ ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣ. ೨. ಒಂದು

ಆಳತೆಯ ಪಾತ್ರೆ.

ಸಿದ್ಧ (ನಾ). ೧. ಸಾಧಿಸಿದವನು; ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು

ಪಡೆದವನು. ೨. ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಪಂಗಡ. ೩. ಸಮರ್ಥ; ನಿಪುಣ. (ಗು).

೪. ನಿರ್ವಹಿಸಿದ; ನೆರವೇರಿಸಿದ. ೫. ಅಣ

ಯಾದ; ತಯಾರಾದ. ೬. ಉಂಟಾದ;

ಒದಗಿದ. ೭. ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ. ೮. ಪೂರ್ಣತೆ

ಯನ್ನು ಪಡೆದ; ಕೊನೆಗೊಂಡ. ೯. ಜಯ

ಶೀಲನಾದ; ಯಶಸ್ವಿಯಾದ. ~ಇಸು

= ೧. ಪೂರ್ಣವಾಗು; ಈಡೇರು.

೨. ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗು; ದೊರಕು. ~ಉಡುಪು

= ಹೊಲಿಸು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರುವ ಬಟ್ಟೆ.

~ಔಷಧ = ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ ಔಷಧ.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳಿಸು = ೧. ಅಣಗೊಳಿಸು;

ತಯಾರುಮಾಡು. ೨. ದೃಢಪಡಿಸು;

ಸ್ಥಿರೀಕರಿಸು. ~ಧಾತು = ೧. ಪಾದರಸ.

೨. ಲೋಹದ ಅದುರು. ೩. ಕ್ರಿಯಾಪದದ

ಮೂಲರೂಪ. ~ಪತ್ರೆ = ಗಾಂಜಾ;

ಬಂಗಿಸೊಪ್ಪು. ~ಪದವಿ=ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ

ವಾದ ಪದವಿ, -ಸ್ಥಾನ. ~ಪುರುಷ

ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದವನು.

ಸುರಸಂ. ನಾಡರಸ; ಪಾರಜ. ೨. ಲೋಕದ
ವನ್ನು ಬಂಗಾರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
ಉಪಯೋಗಿಸುವುದೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿರುವ
ಒಂದು ದ್ರವ. ಸುವಸ್ತು = ೧. ಕಚ್ಚಾ
ಮಾಲುಗಳಿಂದ ಹಯಾರಾದ ಪದಾರ್ಥ.
೨. ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೆ ಮೂಲವಸ್ತು. ಸುವಸ್ತು
= ನಿಪುಣ; ಚತುರ.

ಸಿದ್ಧತೆ (ನಾ). ಸಜ್ಜು; ತಯಾರು.

ಸಿದ್ಧಾಂತ (ನಾ). ೧. ನಿರ್ಣಯ; ನಿರ್ಧಾರ.

೨. ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಕೆತ್ತನೆ.

ಸಿದ್ಧಾಂತಿ (ನಾ). ೧. ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು
ಸ್ಥಾಪಿಸುವವನು. ೨. ವಿಜ್ಞಾನಿ. ೩. ಭವಿಷ್ಯ
ವನ್ನು ಹೇಳುವವನು; ಜ್ಯೋತಿಷಿ.

ಸಿದ್ಧಾಂತ = ಸಿದ್ಧಾಂತ.

ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ (ನಾ). ೧. ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ
ದವನು; ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದವನು.

೨. ಬುದ್ಧ. ೩. ಬಿಳಿಯ ಸಾಸುವೆ.

೪. ಅಕ್ಷತೆ.

ಸಿದ್ಧಿ (ನಾ). ೧. ಸಾಧನೆ; ಗುರಿಯನ್ನು
ಮುಟ್ಟುವಿಕೆ. ೨. ಮೋಕ್ಷ; ಮುಕ್ತಿ.

೩. ಸಿದ್ಧತೆ. ೪. ಮಾಂತ್ರಿಕಶಕ್ತಿಯನ್ನು
ಪಡೆಯುವಿಕೆ. ಸಪ್ರದಾಯಕ = ಗಣೇಶ.

ಸಿದ್ಧ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮರೋಗ;
ಚಿಬ್ಬು.

ಸಿನೆ (ನಾ). ೧. ಹಾಳು; ಶೂನ್ಯ. (ಗು).

೨. ವೃಥಾವಾದ. (ಅ). ೩. ಪೂರ್ಣವಾಗಿ.

ಸಿಪಾಯಿ (ನಾ). ೧. ಸೈನಿಕ; ಯೋಧ.

೨. ಪೋಲೀಸು ಪೇದೆ. ೩. ಅಳು; ಜವಾನ.

ಸಿಪಾಯಿಬೆವ್ವೆ (ನಾ). ಗಾಡಿ ಜೊಡೆಯುವವನು
ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಜಾಗ;

ಮೂಕಿ.

ಸಿಸಿಲೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.

ಸಿಸ್ತಿಗ = ಸಿಂಸಿಗ.

ಸಿಸ್ತು = ಸಿಪ್ತ.

ಸಿಬ್ಬೆ (ನಾ). ೧. ಹಜ್ಜು, ಕಾಯಿ ಮೊದ
ಲಾದುವುಗಳ ಮೇಲಿನ ಪದರ; ಕೊಗಟೆ.

೨. ಚರ್ಮ; ತೊಗಲು. ೩. ರಸವಿಲ್ಲದುದು;
ಸತ್ತಹೀನವಾದುದು.

ಸಿಫಾರಸು = ಶಿಫಾರಸ್ಸು.

ಸಿಬಿಗೆ = ಶಿಬಿ.

ಸಿಬಿರ = ಶಿಬಿರ.

ಸಿಬುಟು(ರು) = ಸಿಗುಜರ್.

ಸಿಬ್ಬು = ಸಿದ್ಧ.

ಸಿಬ್ಬಂದಿ (ನಾ). ಕಚೇರಿಯ ನೌಕರವರ್ಗ.

ಸಿಬ್ಬು = ಸಿದ್ಧ.

ಸಿಮ್ಮು (ಕ್ರಿ). ಚಿಮ್ಮು; ಹಾರು.

ಸಿರ ೧. = ಶಿರೆ. ೨. = ಶಿರ.

ಸಿರಕಲು (ನಾ). ಸಣ್ಣ ಕೊರಕಲು.

ಸಿರಪೇಷ್(ಷು) = ಶಿರಪೇಷ್.

ಸಿರಾ (ನಾ). ರವೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಹಿಂದು
ಬಗೆಯ ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿ; ಸಜ್ಜಿಗೆ.

ಸಿರಿ = ಶ್ರೀ. ಸಕ(ಗ)ಂಪು = ಸುಗಂಧ;

ಪರಿಮಳ. ಸಕ(ಗ)ನ್ನಡ = ಸಂಪದ್ಯುಕ್ತ

ವಾದ ಕನ್ನಡ. ಸಕು(ಗು)ವರ = ಮನ್ನಣೆ.

ಸಗಿರಿ = ಶ್ರೀತ್ಯಲಪರ್ವತ. ಸತನ

= ಸಿರಿವಂತಿಕೆ. ಸದಿನ = ಒಕ್ಕೆಯ ದಿನಸ;

ತುಫದಿನ. ಸದೇವಿ = ಲಕ್ಷ್ಮಿ. ಸಬ(ವ)ಣ್ಣ

= ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಣ್ಣದ ಸೀರೆ. ಸಮುಡಿ

= ೧. ಸುಂದರವಾದ ತುರುಬು.

೨. ಸಂಪದ್ಯುಕ್ತವಾದ ಕಿರೀಟ.

ಸಿರಿಕಂಡ (ನಾ). ಶ್ರೀಗಂಧ; ಚಂದನ.

ಸಿರಿಧರ (ನಾ). ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನು;
ವಿಷ್ಣು; ಶ್ರೀಧರ.

ಸಿರಿವಂತ (ನಾ). ಧನಿಕ; ಶ್ರೀಮಂತ.

ಸಿರಿವಂತಿಕೆ (ನಾ). ಶ್ರೀಮಂತಿಗೆ; ಐಶ್ವರ್ಯ.

ಸಿರಿವಂತಿಗೆ ೧. = ಸಿರಿವಂತಿಕೆ. ೨. ಹರಿಯುವ

ಓಡು.

ಸಿರಿಸ = ಸಿರಿಸ

ಸಿರೆ = ಶಿರೆ.

ಸಿಣು(ರು)ಂಬುಳ್ = ಸೀಣುಂಬುಳ್. ~ಅಡು
= ಸೀಣುಂಬುಳಾಡು.

ಸಿರ್ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ತೊಡರಿಕೊಳ್ಳು; ಕಟ್ಟು
ಬೀಳು; ಸಿಕ್ಕು. (ನಾ). ೨. ಕಷ್ಟ; ತೊಂದರೆ.
೩. ಗೋಜು; ಗಂಟುಗಂಟಾದುದು.

ಸಿರ್ಪು (ನಾ). ೧. ಮುತ್ತು; - ಮೂಕ್ತಿ. ೨. ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪು; ಸಿಂಪು. ೩. ತೆಂಗಿನ
ಕಾಯಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಕರಟೆ. ೪. ಭರಣಿ;
ಕರಂಡಕ. ೫. ಚೂರು; ಚೆಕ್ಕೆ.

ಸಿಲುಕು = ಸಿಲ್ಕು.

ಸಿಲುಬೆ = ಶಿಲುಬೆ.

ಸಿಲುವು (ನಾ). ತಳ್ಳಿಗಿರುವುದು.

ಸಿಲೆ (ನಾ). ೧. ಶಿಲೆ; ಬಂಡೆ. ೨. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಆಯುಧ.

ಸಿಲ್ಯೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ತೊಡರಿಕೊಳ್ಳು; ಸಿಕ್ಕಿ
ಕೊಳ್ಳು. (ನಾ). ೨. ಗೋಜು; ಸಿಕ್ಕು.
೩. = ಶಿಲುಕು. ೪. ರೇಷ್ಮೆ.

ಸಿವ = ಶಿವ.

ಸಿವಂಗಿ = ಶಿವಂಗಿ.

ಸಿವಡಿ (ನಾ). ೧. ತಾಳೆಗರಿಯ ಸಿಂಬಿ,
-ಸುರುಳಿ. ೨. ರಾಶಿ; ನೊತ್ತ. ೩. ಲೆಕ್ಕದ
ಪುಸ್ತಕ; ಕರ್ದಿ.

ಸಿವಡು (ನಾ). ೧. ಸಿಂಬಿ; ಸುರುಳಿ; ಸುತ್ತು.
೨. ಎಲೆ, ಹುಲ್ಲು ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಕಂತೆ.

ಸಿವಡಿಡು (ಕ್ರಿ). ಶಿವಧೋ ಎಂದು ಕೂಗಿ
ಕೊಳ್ಳು.

ಸಿವಿಗೆ (ನಾ). ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ; ಶಿವಿಕೆ.

ಸಿವುಡಿ = ಸಿವಡಿ.

ಸಿವುಡು = ಸಿವಡು.

ಸಿವುರು ೧. = ಸಿವುಲು. (ನಾ). ೨. = ಸಿಗುಜ್ಜಾ.

ಸಿವುಲು(ರು) (ಕ್ರಿ). ಗೀರು; ಪರಚು.

ಸಿಸಿರೆ = ಶಿಶಿರೆ.

ಸಿಸಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು.

ಸಿಸು = ಶಿಶು.

ಸಿಸ್ತು = ಶಿಸ್ತು.

ಸಿಹಿ (ನಾ). ಪದ್ರಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಮಧುರ.

ಸಿಳೀಮುಖ = ಶಿಲೀಮುಖ.

ಸಿಳ್ಳು (ನಾ). ೧. ಸೀಟಿ ಹಾಕುವುದು. ೨. ಕಣ್ಣಿನ
ಕಿಸುರು; ಗೀಜು.

ಸಿಳ್ಳೆ (ನಾ). ೧. ಕವೆ; ಕವಲು. ೨. = ಸಿಳ್ಳು.
ಸಿಳ್ಳೆಕೇತ (ನಾ). ಬಯಲಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ
ಹಾಸ್ಯಪಾತ್ರ.

ಸೀ = ಸೀಯರ್. ~ಕು(ಗು)ಂಬಳ = ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ; ಸಿಹಿಗುಂಬಳ.

ಸೀ(ಂ)ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒರಸು; ತೊಡೆ.

೨. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ತೆವಳು.

೩. ಉಜ್ಜು; ತಿಕ್ಕು.

ಸೀಕರ = ಶೀಕರ.

ಸೀಕರಣೆ (ನಾ). ಮಾನಿನಹಣ್ಣು ಮುಂತಾದುವು
ಗಳಿಂದ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿ
ಯಾದ ದ್ರವರೂಪದ ಅಡುಗೆ.

ಸೀಕರಿ (ನಾ). ಸುಟ್ಟುಹೋದುದು; ಕರಿಕು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಸೀದುಹೋಗು; ಕರಿ

ಕಾಗು. ~ಪೊ(ವೊ)ಗೊ = ಸೀಕರಿಗೊಳ್.

ಸೀಕಲು = ಸೀಕರಿ.

ಸೀಕು ೧. = ಸೀಕರಿ. ೨. ಕಾಯಿಲೆ; ಜಡ್ಡು.

ಸೀಗಡಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಣ್ಣ ಮೀನು.

ಸೀಗುಡಿ ೧. = ಸೀಗಡಿ. ೨. = ಸೀಗುರಿ.

ಸೀಗುರಿ (ನಾ). ಚಾಮರ; ಚವರಿ.

ಸೀಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೆಳೆ ಮತ್ತು
ಅದರ ಕಾಯಿ. ~ಪುಡಿ = ಸೀಗೆಯ ಕಾಯಿ
ಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪುಡಿ.

ಸೀಟಿ (ನಾ). ಸಿಳ್ಳಿನಂತಹ ಧ್ವನಿ ಹೊರಡಿಸುವ
ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸಾಧನ; ಶಿಲ್ಪಿ.

ಸೀತ (ನಾ). ತಂಪು; ಶೀತ.

ಸೀತಾಥಲ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ
ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು.

ಸೀತಾಳ = ಶೀತಲೆ.

ಸೀತಾಳೆ ಗ. = ಶೀತಲೆ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಸೀತೆ (ನಾ). ಗ. ಉತ್ತ ಭೂಮಿ; ಸಾರವತ್ತಾದ ಭೂಮಿ. ೨. ಉತ್ತ ಗೆರೆ; ಉಕ್ಕೆಸಾಲು.

೩. ಜನಕನ ಮಗಳು; ರಾಮನ ಹೆಂಡತಿ.

ಸೀತ್ಕಾರ (ನಾ). ಕೂಗುವಿಕೆ; ಚೀತ್ಕಾರ.

ಸೀಥು = ಶೀಥು.

ಸೀದಾ (ನಾ). ಗ. ಪಡಿತರ; ರೇಷನ್ನು.

೨. ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡುವ ಆ ಹಾರ ಪದಾರ್ಥ; ಉಲುಪೆ. (ಅ). ೩. ನೇರವಾಗಿ; ನೆಟ್ಟಗೆ.

ಸೀದು = ಶೀಥು.

ಸೀಥು = ಶೀಥು.

ಸೀನ್ (ನು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ನೆಗಡಿ, ಘಾಟು ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮೂಗಿ ನಿಂದ ಸಶಬ್ದವಾಗಿ ಉಸಿರುಬಿಡು. (ನಾ). ೨. ನೆಗಡಿ, ಘಾಟು ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಮೂಗಿನ ಮೂಲಕ ಸಶಬ್ದವಾಗಿ ಉಸಿರು ಬಿಡುವುದು.

ಸೀಪು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಚೀಪು; ಹೀರು. (ನಾ).

೨. = ಸೀಪೆ.

ಸೀಪೆ (ನಾ). ಸಿಹಿ.

ಸೀಬು (ನಾ). ಬಿಡಿರು ಅಥವಾ ಬೆತ್ತದ ಸೀಳು.

ಸೀಜೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು; ಚೀಜೆ; ಪೇರಳೆ.

ಸೀಮಂತ (ನಾ). ಗ. ಬೈತಲೆ. ೨. ಚೊಚ್ಚಲು ಬಸಿರಿಗೆ ಮಾಡುವ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ~ಪುತ್ರ = ಚೊ ಚ್ಚಲು ಮಗ; ಹಿರಿಯ ಮಗ. ~ಮಣಿ = ಗ. ಬೈತಲೆಗೆ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ; ಚೂಡಾರತ್ನ. ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ವಸ್ತು.

ಸೀಮಂತಿನಿ (ನಾ). ಹೆಂಗಸು; ಸ್ತ್ರೀ.

ಸೀಮಾಪುರುಷ (ನಾ). ಅಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ; ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವ್ಯಕ್ತಿ.

ಸೀಮಾರೇಖೆ (ನಾ). ಎಲ್ಲೆ; ಗಡಿ.

ಸೀಮಿತ (ಗು). ಎಲ್ಲೆಗೆ ಒಳಗಾದ; ಮಿತಗ: ಒಳಪಟ್ಟ. ~ಕೂ(ಗೊ)ಳಿಸು = ಸಂಕೋಚ ಗೊಳಿಸು; ಮಿತಗೊಳಿಸು

ಸೀಮೆ (ನಾ). ಗ. ಎಲ್ಲೆ; ಗಡಿ; ಘೇರ.

೨. ಗಡಿಕಲ್ಲು; ಬಾಂದುಕಲ್ಲು. ೩. ಕ್ಷೇತ್ರ;

ಪ್ರದೇಶ. ೪. ದೇಶ; ಊರು. ೫. ವಿದೇಶ;

ಹೊರದೇಶ. ~ಅಕ್ಕಿ = ಸ ಬ್ಬ ಕ್ಕಿ.

~ಎ(ಯೆ)ಣ್ಣೆ = ಕಲ್ಲೆಣ್ಣೆ; ಚಿಮಚಿಎಣ್ಣೆ.

~ಕಮಲ = ಕೃತಕವಾದ ಬಿಳಿಹರಳು.

~ಕ(ಗ)ಳಿ = ಮೇರಮಾರು; ಅತಿಕ್ರಮಿಸು.

~ಕೋಳಿ = ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕೋಳಿ.

~ಬದನೆಕಾಯಿ = ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಕಾಯಿಪಲ್ಯೆ; ಚಾಚಾ. ~ಸುಣ್ಣು = ಕರಿ

ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲು ಉಪಯೋಗಿ

ಸುವ ಸಾಧನ; ಕಡು. ~ಹಸು = ವಿದೇಶಿ

ತಳಿಯ ಹಸು.

ಸೀಯಾ(ಯು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸುಡು;

ಕರಿಕಾಗು. (ನಾ). ೨. = ಸಿಹಿ.

ಸೀಯದರೆ = ಸೀಯಬಾರ.

ಸೀಯಬಾರ (ನಾ). ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲು; ಅಗಸೆ.

ಸೀಯಾಳ (ನಾ). ಎಳನೀರು; ಬೊಂಡ.

ಸೀರ್(ರು) ಗ. = ಸೀರ್. ೨. ಹೇನಿನ ಮೊಟ್ಟೆ ಯನ್ನು ತೆಗೆ, -ಬಾಚು. (ನಾ). ೩. ಹೇನಿನ ಮೊಟ್ಟೆ, -ತತ್ತಿ. ೪. ಸಣ್ಣದು. ೫. ತೆಳು ವಾದುದು; ನವುರಾದುದು; ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಾದುದು. ~ಮೀನು = ಸಣ್ಣಮೀನು; ಚಿಕ್ಕಮೀನು. ~ಮುತ್ತು = ಸಣ್ಣಮುತ್ತು; ಚಿಕ್ಕಮುತ್ತು.

ಸೀರ (ನಾ). ನೇಗಿಲು. ~ಪಾಣಿ = ನೇಗಿಲನ್ನು ಹಿಡಿದವನು; ಬಲರಾಮ.

ಸೀರಣ (ನಾ). ಸಣ್ಣ ಉಳಿ; ಚಾಣ.

ಸೀರಣಿಗೆ

ಸೀರಣಿಗೆ (ನಾ). ಹೇನಿನ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಾಚಿ
ತೆಗೆಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮರದ
ಹಣೆಗೆ.

ಸೀರಣೆ (ನಾ). ಎರಚುವಿಕೆ; ತೂರುವಿಕೆ.

ಸೀರಿ = ಸೀರಪಾಣೆ.

ಸೀರುಂಡೆ (ನಾ). ಸೂರೆ; ಲೂಟಿ.

ಸೀರೆ (ನಾ). ೧. ಬಟ್ಟೆ; ವಸ್ತ್ರ. ೨. (ಹೆಂಗಸರು)
ಉಡುವ ಬಟ್ಟೆ; ಸಾಲೆ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಮರ ಮತ್ತು ಅ ಮರದಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ
ಮದ್ಯೆ.

ಸೀರ್ಣ (ರ,ರು,ಣು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಎರಚು;
ಚೆಲ್ಲು. ೨. ರೋಷಗೊಳ್ಳು; ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳು.
೩. ಜಗಳವಾಡು. ೪. ಚೀರು; ಕಿರಿಚು.
~ಕರಡಿ = ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕರಡಿ.

~ನಾಯಿ = ಒಂದು ಜಾತಿಯ ನಾಯಿ;
ಕಾಡು ನಾಯಿ. ~ಪನಿ = ತುಂತುರು ಹನಿ.

ಸೀಣು(ರು)ಂಬುಳ್ (ನಾ). ಎರಚುವಿಕೆ;
ಚೆಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಎಸೆಯುವಿಕೆ. ~ಅಡು
= ಎರಚು; ಎಸೆ.

ಸೀಣು(ರು)ಡು (ನಾ). ಜೀರುಂಡೆ.

ಸೀರ್ಣ = ಸೀರಣ.

ಸೀವನ (ನಾ). ೧. ಹೊಲಿಯುವುದು.
೨. ಹೊಲಿದುದು; ಹೊಲಿಗೆ.

ಸೀವಣಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.
೨. ಸೂಜಿ.

ಸೀವರ = ಶೀಕರ.

ಸೀವರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಚೀರು; ಘಾತಿಸು.
೨. ಜುಗುಪ್ಸೆಹೊಂದು; ಬೇಸರಿಸು.

ಸೀವು (ಕ್ರಿ). ಅಲಂಕರಿಸು.

ಸೀಸ (ನಾ). ೧. ದೇಶೀಯ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಪ್ರಕಾರ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಲೋಹ.
೩. ಕುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟು. ೪. = ಶೀಸೆ.
~ಕಡ್ಡಿ = ಬುರಿಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ
ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಾಧನ; ಪೆನ್ನಿಲ್ಲು.

ಸೀಸಕ (ನಾ). ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣ; ಕಬ್ಬಿಣದ ಅಥವಾ
ಉಕ್ಕಿನ ಟೋಪಿ.

ಸೀಸೆ = ಶೀಸೆ.

ಸೀರ್ಥ(ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಿಗಿ; ಬಗಿ; ಹೋಳು
ಮಾಡು. (ನಾ). ೨. ಹೋಳು; ತುಂಡು.
೩. ಕೂಗುವುದು; ಸೀಟಿ ಹೊಡೆಯುವುದು.
೪. ನೂಲಿನ ಲಡಿ. ೫. ಉಕ್ಕೆ; ಉಳುಮೆ.
೬. ಜಮೀನಿನ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಭಾಗ,
~ತುಂಡು. ~ಇಕೆ = ಬಿರುಕುಬಿಟ್ಟುದು;
ಭಾಗವಾಡುದು. ~ದಾರಿ = ೧. ಬೇರೆ
ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಕವಲೊಡೆದಿರುವ ದಾರಿ; ಕವಲು
ದಾರಿ. ೨. ಹತ್ತಿರದ ದಾರಿ; ನೇರವಾದ
ದಾರಿ. ~ನಾಯಿ = ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ನಾಯಿ.

ಸುಂಕ (ನಾ). ತೆರಿಗೆ; ತೆರ. ~ಇಗೆ = ತೆರಿಗೆ
ಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವವನು; ಸುಂಕದ
ಅಧಿಕಾರಿ. ~ಂ(ಗೊ)ಳ್ = ತೆರಿಗೆ
ಯನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡು. ~ಕ(ಗ)ಳ್ಳು
= ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು
ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಸಾಗಿಸುವವನು.

ಸುಂಕು (ನಾ). ೧. ಸುತ್ತ; ಸುರುಳಿ; ಇರಿಕೆ.
೨. ಮಡಿಕೆ; ಪದರೆ. ೩. ಸೋಂಕು;
ಸಂಪರ್ಕ. ೪. ಧಾನ್ಯದ ಊಲು; ಕಂಕೆ.
~ರೋಗ = ಅಂಟುರೋಗ; ಸೋಂಕು
ರೋಗ.

ಸುಂಟಿ = ಶುಂಠ.

ಸುಂಟಿಗೆ (ನಾ). ಸುಟ್ಟಿಮಾಂಸ; ಸುಡುಬಾಡು.
~ಕೊ(ಗೊ)ಲ್ = ಮಾಂಸವನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿ
ಬೇಯಿಸಲು ಬಳಸುವ ಕೋಲು; ಚುಪ್ಪು
ಗೋಲು.

ಸುಂಟಿರಗಾಳಿ (ನಾ). ವರ್ತುಲಾಕಾರವಾಗಿ
ಸುತ್ತಿಸುತ್ತಿ ಬರುವ ಗಾಳಿ; ಸುಟ್ಟುರೆ.

ಸುಂಟಿರುಗಾಳಿ = ಸುಂಟಿರಗಾಳಿ.

ಸುಂಟಿ = ಶುಂಠಿ.

ಸುಂಟಿಗೆ ೧. = ಸುಂಟಿಗೆ. ೨. ಹೃದಯ ;
ಗುಂಡಿಗೆ. ~ಅ(ಯ)ಡಗು = ಹೃದಯದ
ಮಾಂಸ.

ಸುಂಟಿಲೆ = ಸುಂಟಿರಗಾಳಿ.

ಸುಂಟಿ (ನಾ). ಜೊರು ; ತುಂಡು.

ಸುಂಠಿ = ಶುಂಠಿ.

ಸುಂಠ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಇಲಿ ;
ಮೂಗಿಲಿ ; ಚುಂಚಿಲಿ. ೨. ಇಲಿಯು
ಮರಿ.

ಸುಂಠಲ್(ಲು) (ನಾ). ಅನೆಯ ಸೊಂಡಿಲು.

ಸುಂಠಾಲ(ಳ) = ಮಂಡಾಲ.

ಸುಂಠಿಲ್(ಲು) = ಸುಂಠಲ್.

ಸುಂಠಿಲಿ = ಸುಂಠ.

ಸುಂಠು (ಕ್ರಿ). ಅವಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು ;
ಅಟ್ಟಿಸು. ~ಇಸು = ಕುದಿಸಿ ಕಡಮೆ
ಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು.

ಸುಂಠೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ ಮತ್ತು
ಅದರ ಕಾಯಿ ; ಸೊಂಡೆ.

ಸುಂದರ (ನಾ). ೧. ಚೆಲುವು ; ಸೌಂದರ್ಯ.

೨. ಚೆಲುವು ; ಸೊಬಗ. (ಗು). ೩. ಚೆಲುವಾದ ;

ಅಂದವಾದ. ~ಅಂಗ = ಮನೋಹರವಾದ
ದೇವತೆಗಳನ್ನು ; ಚೆಲು ವ. ~ಇಸು
= ಚೆಲುವಾಗಿಸು ; ಮನೋಹರಗೊಳಿಸು.

ಸುಂದರಿ (ನಾ). ಚೆಲುವೆ ; ಅಂದಗಾತಿ.

ಸುಂಠು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಲಗು ; ವಿಶ್ರಮಿಸು.

೨. ಕೂಡು ; ಸಂಭೋಗಿಸು. (ನಾ). ೩. ಕೂಟ ;
ಸಂಭೋಗ. ೪. ಕಾಂತಿಹೀನತೆ ; ಮಂಕು.

~ಬಡಿ = ಮಂಕಾಗು ; ಕಳೆಗುಂದು.

ಸುಂಬ (ನಾ). ಅಲಸು ; ಜಡ.

ಸುಂಬು (ನಾ). ನಾರಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಿಂಹಿ.

ಸುಕ (ನಾ). ೧. ಗಿಡ ; ಶುಕ. ೨. = ಸುಖ.

ಸುಕಂಠ (ನಾ). ಮಧುರವಾದ ಕಂಠ ; ಇನಿಧನಿ.

ಸುಕನಾಸಿ (ನಾ). ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿರುವ
ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಮುಂಭಾಗದ ಅಂಕಣ.

ಸುಕನ್ಯೆ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗಿ.
೨. ಚೈವನಮುಷಿಯ ಹೆಂಡತಿ.

ಸುಕರ ೧. = ಸುಕರತೆ. (ಗು). ೨. ಸುಲಭ
ವಾದ ; ಸರಾಗವಾದ. ೩. ಸುಂದರವಾದ.

ಸುಕರತೆ (ನಾ). ದಯಾಪರತೆ ; ಉಪಕಾರಬುದ್ಧಿ.

ಸುಕಲೆ (ನಾ). ೧. ಉತ್ತಮವಾದ ಕಲೆ,
—ನಿಧ್ಯ. ೨. ಪವಿತ್ರವಾದ ಗುರುತು, —ಚಿಹ್ನೆ.

ಸುಕವಿ (ನಾ). ಶ್ರೇಷ್ಠಕವಿ ; ಉತ್ತಮಕವಿ.

ಸುಕಾಣ (ನಾ). ಚುಕ್ಕಾಣ.

ಸುಕಾಣು = ಸುಕಾಣ.

ಸುಕಾರ್ಯ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ; ಪುಣ್ಯ
ಕಾರ್ಯ.

ಸುಕುಮಾರ (ನಾ). ೧. ಸುಂದರ ; ಚೆಲುವ.

೨. ಕೋಮಲವಾದ ಶರೀರವುಳ್ಳವನು.

೩. ಒಳ್ಳೆಯ ಮಗ ; ಸುಪುತ್ರ. ೪. ಕಾವ್ಯ
ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. (ಗು). ೫. ಮೃದುವಾದ ;
ಕೋಮಲವಾದ ; ನಾಜೂಕಾದ.

ಸುಕುಮಾರತೆ (ನಾ). ೧. ಚೆಲುವು ; ಅಂದ ;
ಸೌಂದರ್ಯ. ೨. ಕೋಮಲತೆ ; ನವುರು ;
ನಾಜೂಕು.

ಸುಕುಮಾರಿ (ನಾ). ೧. ಚೆಲುವೆ ; ಸುಂದರಿ.

೨. ಕೋಮಲವಾದ ಶರೀರವುಳ್ಳವಳು ;
ಕೋಮಲಾಂಗಿ. ೩. ಒಳ್ಳೆಯ ಮಗಳು ;
ಸುಪುತ್ರಿ.

ಸುಕೃತ (ನಾ). ೧. ಪುಣ್ಯ ; ಸ್ತುತಿ. ೨. ಪವಿತ್ರ
ವಾದ ಕೆಲಸ ; ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯ. ೩. ಅದೃಷ್ಟ ;
ಭಾಗ್ಯ. ೪. ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿ ; ಪುಣ್ಯವಂತ.
(ಗು). ೫. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ.

೬. ಪವಿತ್ರವಾದ ; ಮಂಗಳಕರವಾದ.

~ಕರ್ಮಿ = ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ
ವನು. ~ಫಲ = ಪುಣ್ಯದ ಫಲ.

ಸುಕೃತಿ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ; ಸತ್ಕಾರ್ಯ.

೨. ಸದ್ಗುಣ ; ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣ. ೩. ಪುಣ್ಯ
ವಂತೆ ; ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿನ.

ಸುಕೇಶಿ (ನಾ). ೧. ಸುಂದರವಾದ ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಕೈವಳು. ೨. ಅಪ್ಪರಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು.

ಸುಕ್ಕಿನುಂಡೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿ ಭಕ್ಷ್ಯ.

ಸುಕ್ಕು = ಸುರ್ಕು. ~ (ಂ) ಕು(ಗು)ರುಳ್ಳ = ಸುರುಳಿಗೂದಲು; ಉಂಗುರಗೂದಲು.

~ ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಮುದುಡು; ಮುದುಟಿ ಕೊಳ್ಳು.

ಸುಕ್ಷೇತ್ರ (ನಾ). ೧. ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿ; ಸಾರವತ್ತಾದ ಭೂಮಿ. ೨. ಪವಿತ್ರಸ್ಥಳ; ಪುಣ್ಯಸ್ಥಳ.

ಸುಖ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷ; ಆನಂದ; ಸೊಗ. ೨. ಸಮಾಧಾನ; ನೆಮ್ಮದಿ.

~ ಅಂತ = ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ.

~ ಅಶ್ರು = ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬರುವ ಕಣ್ಣೀರು; ಆನಂದಬಾಷ್ಪ.

~ ಅಸನ = ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಆಸನ.

~ ಪೀಠ. ~ ಉದ್ದೀಪನ = ಆನಂದವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಿಕೆ. ~ ಜಲ = ಸುಖಾಶ್ರು.

~ ಸುಖನಾಸಿ = ಸುಕನಾಸಿ.

ಸುಖಿ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷವಾಗಿರುವವನು.

೨. ಅಡನ್ನು ಮೇಯಿಸುವವನು; ಅಜಾಜೀವಿ.

ಸುಗಂಧ (ನಾ). ೧. ಸುವಾಸನೆ; ಪರಿಮಳ.

(ಗು). ೨. ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ; ಪರಿಮಳವುಳ್ಳ.

~ ತೈಲ = ಸುವಾಸನೆಯ ಎಣ್ಣೆ. ~ ರಾಜ = ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ

ಮತ್ತು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಅದರ ಹೂವು. ~ ಲೇಪನ = ಪರಿಮಳ

ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಲೇಪಿಸುವಿಕೆ.

ಸುಗಂಧಿ (ನಾ). ೧. ಸುಗಂಧದಿಂದ ಕೂಡಿದುದು; ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳುದು. ೨. ಸುವಾಸನೆ;

ನರುಗಂಪು. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ; ಏಲಾನಾಲುಕೆ.

೪. ಸುಗಂಧವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವವನು.

ಸುಗತ (ನಾ). ೧. ಬುದ್ಧ. (ಗು). ೨. ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದ, - ಚಲಿಸಿದ.

ಸುಗತಿ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಗತಿ; ಸದ್ಗತಿ; ಮೋಕ್ಷ. ೨. ಒಳ್ಳೆಯ ನಡಗೆ; ಮೋಹಕವಾದ ನಡಗೆ.

ಸುಗಮ (ಗು). ಸರಾಗವಾದ; ಸಲೀಸಾದ.

ಸುಗಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹರಿ; ಚೂರುಮಾಡು. ೨. (ಚರ್ಮ, ಸಿಪ್ಪೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳಂತೆ) ಸುಲಿ, - ಎಡೆ. ೩. ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡು; ದೋಚು. ೪. ಅಂಜು; ಹೆದರು.

ಸುಗುಡ (ನಾ). ೧. ನಪುಂಸಕ; ಪಂಡ. ೨. ವಿಷಯಾಸಕ್ತ; ಕಾಮುಕ.

ಸುಗುಡಿ (ನಾ). ೧. ಮೈನೆರೆಯದ ಹೆಂಗಸು. ೨. ಹೆಣ್ಣುತನವಿಲ್ಲದವಳು; ಗಂಡುಬೀರಿ.

ಸುಗುಡು (ನಾ). ೧. ಅಸೆ; ಬಯಕೆ. ೨. ವಿಷಯಾಲಂಪಟಿಕೆ; ಕಾಮುಕತೆ. ~ ತನ = ಸುಗುಡು.

ಸುಗುಣ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣ; ಸವಾಚಾರ. ೨. = ಸುಗುಣ.

ಸುಗುಣಿ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವವನು; ಗುಣಸಂಪನ್ನ.

ಸುಗುಣಿ (ನಾ). ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹೆಂಗಸು.

ಸುಗ್ಗಿ (ನಾ). ೧. ಜೈತ್ರಮಾಸ; ವಸಂತಕಾಲ. ೨. ಧಾನ್ಯಗಳ ಕೊಯ್ತಿನ ಕಾಲ, - ಕಟಾವಿನ ಕಾಲ. ೩. ಹಬ್ಬ; ಪರ್ವ. ೪. ಹೆಚ್ಚಳ; ಸಮೃದ್ಧಿ. ~ ಕಾಲ = ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವ ಕಾಲ. ~ ಗೆಳೆಯ = ಕಾಮು; ಮನಸ್ಸು. ~ ಪ(ವ)ಕ್ಕಿ = ಕೋಗಿಲೆ; ಪಿಕ್ಕ. ~ ಪ(ವ)ಡೆ = ಅಧಿಕವಾಗು; ಹೇರಳವಾಗು.

ಸುಗ್ಗಿನುಂಡೆ = ಸುಕ್ಕಿನುಂಡೆ.

ಸುಗು (ನಾ). ಅಕ್ಕಿಯ ಹಿಟ್ಟು, ಬೆಲ್ಲ ಮತ್ತು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಗಳ ಮಿಶ್ರಣ.

ಸುಗ್ರಾಸ (ನಾ). ರುಚಿಕರವಾದ ತಿನಿಸು.
~ಭೋಜನ = ರುಚಿಕರವಾದ ಭೋಜನ;
ಭರ್ಜರಿಯಾದ ಊಟ.

ಸುಗ್ರೀವ (ನಾ). ೧. ಸುಂದರವಾದ ಕಂಠ;
ಬೆಲುವಾದ ಕುತ್ತಿಗೆ. ೨. ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯ ಒಬ್ಬ
ರಾಜನ ಹೆಸರು. ~ಅಜ್ಞೆ = ಕಟ್ಟಿನಿಟ್ಟಾದ
ಅಪ್ಪಣೆ; ಉಗ್ರಶಾಸನ.

ಸುಗ್ರೀವೆ (ನಾ). ಸುಂದರವಾದ ಕೊರಳುಳ್ಳ
ವಳು.

ಸುಚರಿತ (ನಾ). ೧. ಸದ್ಗುಣ; ಒಳ್ಳೆಯ
ನಡತೆ. ೨. ಸದ್ಗುಣ; ಸಂಪನ್ನ. (ಗು).
೩. ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಸುಚರಿತ್ರ = ಸುಚರಿತ.

ಸುಚರಿತ್ರೆ (ನಾ). ೧. ಸದಾಚಾರ; ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರ್ಯ.
೨. ಸದಾಚಾರದಿಂದ ಕೂಡಿರುವವಳು.

ಸುಜಾಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ತೋರು; ಸ್ಪರಿಸು;
ಹೊಳೆ.

ಸುಜಾರಿತ್ರ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಕಥೆ; ಸತ್ಯಥೆ.

ಸುಜಿ (ನಾ). ಶುಚಿ; ನೈರ್ಮಲ್ಯ.

ಸುಜಿತ್ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸು.

ಸುಜಿತ್ತೆ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವಳು.

ಸುಜನ (ನಾ). ೧. ಸಭ್ಯ; ಸಜ್ಜನ. (ಗು).
೨. ಸಜ್ಜನಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಒಳ್ಳೆಯ.

ಸುಜನತೆ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ; ಸದ್ಗುಣ.

ಸುಜಾಣ (ನಾ). ತಿಳಿದವನು; ವಿದ್ವಾಂಸ.

ಸುಜಾಣೆ (ನಾ). ಬುದ್ಧಿವಂತೆ; ಚತುರೆ.

ಸುಜಾತ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಕುಲದಲ್ಲಿದ್ದ
ಪುಟ್ಟಿದವನು; ಕುಲೀನ.

ಸುಜ್ಜಲು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ;
ಜುಜ್ಜಲು.

ಸುಜ್ಞಾನ (ನಾ). ಉತ್ತಮವಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ;
ವಿಶೇಷಜ್ಞಾನ.

ಸುಜ್ಞಾನಿ (ನಾ). ವಿಶೇಷವಾದ ಅರಿವುಳ್ಳವನು.

ಸುಟಿ (ನಾ). ೧. ಚುರುಕುತನ; ಲವಲವಿಕೆ.
(ಗು). ೨. ಚತುರತೆಯುಳ್ಳ; ಚಾಕಚಕ್ಯತೆ
ಯುಳ್ಳ. ೩. ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ; ದೃಢತೆಯುಳ್ಳ.
~ಪೆ(ವೆ)ಜು(ರು) = ಚುರುಕಾಗು.

ಸುಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ಬೆರಳಿನಿಂದ ತೋರಿಸು,
~ಸೂಚಿಸು. ~ಇಸು = ಬೆರಳಿಟ್ಟು ತೋರಿಸು.

ಸುಟ್ಟುಂಬೆ (ನಾ). ತೋರುಬೆರಳು; ತರ್ಜನಿ.
ಸುಟ್ಟುರೆ = ಸುಂಟರಗಾಳಿ. ~ಗಾಳಿ = ಸುಂಟರ
ಗಾಳಿ.

ಸುಡಾಳ (ನಾ). ಅತ್ಯಂತ ಕಾಂತಿ; ಅಧಿಕವಾದ
ಹೊಳಪು.

ಸುಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೇಯುವಂತೆ ಮಾಡು;
ಅಡು. ೨. ದಹಿಸು; ಸುಟ್ಟುಹಾಕು.

೩. ಶಾಖದಿಂದ ಬಿಸಿಯಾಗು.
~ಕಾ(ಗಾ)ಡು = ೧. ಹೆಣಗಳನ್ನು ಸುಡುವ
ಸ್ಥಳ; ಮಸಣ. ೨. ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ

ಬಾರದುದು; ಅಪ್ರಯೋಜಕವಾದುದು.
~ನೀರು = ಕಾದ ನೀರು; ಬಿಸಿನೀರು.

~ಬಲಿ = ಶ್ಮಶಾನ; ಮಸಣ. ~ಮಾಂಸ
= ಸುಂಟಿಗೆ.

ಸುಣ್ಣ (ನಾ). ಹರಳು, ಕಪ್ಪೆ ಚಿಪ್ಪು
ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ತಯಾರು
ಮಾಡಿದುದು; ಜೂಣಿ; ಕ್ಷಾರ.
~ಪ(ವ)ರಲ = ಸುಣ್ಣದ ಹರಳು.

ಸುತ (ನಾ). ಮಗ; ಪುತ್ರ.

ಸುತರಾಂ (ಅ). ೧. ಬಹಳವಾಗಿ; ಬಹು
ಮಟ್ಟಿಗೆ. ೨. ಪೂರಾ; ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ.

೩. ಖಂಡಿತವಾಗಿ; ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ.

ಸುತಲ(ಳ) (ನಾ). ಏಳು ಅಧೋಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು.

ಸುತಾನ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಧ್ವನಿ.

ಸುತಿ (ನಾ). ೧. ವೇದ; ಶ್ರುತಿ. ೨. ಗಾಯಕನ
ಮತ್ತು ವಾದ್ಯದ ನಾದಗಳ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ.

ಸುತೆ (ನಾ). ಮಗಳು ; ಪುತ್ರಿ.

ಸುತ್ರ = ಸುತ್ರಲ್.

ಸುತ್ರಲ್ (ಲು) (ಅ). ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ;
ಚಕ್ರಾಕಾರವಾಗಿ.

ಸುತ್ತಿ (ನಾ). ಮುತ್ತಿನ ಚಿತ್ತು ; ಶುಕ್ತಿ.

ಸುತ್ತಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಬ್ಬಿಣದ
ಸಾಧನ ; ಚಮ್ಮಟಿಗೆ. ೨. ಎಳೆ ; ಸೂತ್ರಿಕೆ.

ಸುತ್ತು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಳಸು ; ಆವರಿಸು.

೨. ಚಕ್ರಾಕಾರವಾಗಿ ಚಲಿಸು ; ತಿರುಗು.

೩. ಆಲೆ ; ತಿರುಗಾಡು. ೪. ಉಡು ;

ಧರಿಸು. ೫. ಸುರುಳಿ ಮಾಡು. (ನಾ).

೬. ತಿರುಗುವಿಕೆ ; ಚಕ್ರಾಕಾರವಾಗಿ

ಚಲಿಸುವಿಕೆ. ೭. ಬಳಸುವಿಕೆ ; ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ.

೮. ಮಂದಲ ; ವರ್ತುಲ. ೯. ಸುರುಳಿ ;

ಇರಿಕೆ. ೧೦. ಕಾಲುವೆಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ

ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ. ೧೧. ಪರಿಸರ ;

ಸುತ್ತಮುತ್ತ. (ಅ). ೧೨. = ಸುತ್ರಲ್.

~ಅಳತೆ = ಸುತ್ತಲಿನ ಅಳತೆ ; ಪರಿಧಿ.

~ಅಟಿ = ಅಲೆದಾಟ ; ತಿರುಗಾಟ.

~ಇಟಾ(ರಿ) = ಬಳಸು ; ಸುತ್ತುಗಟ್ಟು.

~ಇಸು = ೧. ಅಲೆದಾಡಿಸು. ೨. ಸುರುಳಿ

ಮಾಡಿಸು. ~ಓಲೆ = ಅನೇಕ ಮಂದಿಗೆ

ಹಂಚುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಮಾದಿದ ಪತ್ರ ;

ಪರಿಪತ್ರ. ~ಂ(ಕು)ಗುರುಳ್ = ಸುರುಳಿ

ಗೂಡಲು ; ಗುಂಗುರುಕೂಡಲು.

~ಂ(ಕೂ)ಗಿಂಱ್ = ಸುತ್ತಿಜಿ.

~ಕ(ಗಿ)ಟ್ಟು = ೧. ಆವರಿಸಲ್ಪಡು.

೨. = ಸುತ್ತಿಜಿ. ~ಕ(ಗಿ)ಲಸ = ಸುತ್ತು

ಮುತ್ತಲಿನ ಕೆಲಸ ; ಮೇಲುಗೇಲಸ.

~ಕೊ(ಗಿಂ)ಂಟಿ = ಊರಿನ ಸುತ್ತಲೂ

ಇರುವ ಕೋಟೆ. ~ಗೋಡೆ = ಪ್ರಾಕಾರ ;

ಪೌಳಿ. ~ಪ(ವ)ರಿ = ಸುತ್ತಿಜಿ.

~ಮುತ್ತು = ೧. ಪರಿಸರ ; ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ.

೨. ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ; ಸುತ್ತಲೂ.

~ವಲ(ಳಿ)ಯ = ಸುತ್ತಲೂ ಆವರಿಸಿರುವುದು ; ಆವರಣ. ~ವಾಳು = ಬಳಸು ; ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡು.

ಸುತ್ತಾಮ (ನಾ). ಇಂದ್ರ ; ದೇವೇಂದ್ರ.

ಸುಡತಿ (ನಾ). ಸುಂದರವಾದ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನುಳ್ಳವಳು ; ಸುಂದರಿ.

ಸುಡರ್ಶನ (ನಾ). ೧. ನೋಡಲು ಸುಂದರವಾಗಿರುವುದು. ೨. ಸುಂದರಪುರುಷ.

೩. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಚಕ್ರಾಯುಧ.

೪. ಹಂಸಧ್ವಜನ ಒಬ್ಬ ಮಗನ ಹೆಸರು.

~ಪಾಣಿ = ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವವನು ; ವಿಷ್ಣು ; ಕೃಷ್ಣ.

ಸುಡಾಂಶು (ನಾ). ೧. ಧಾರಾಳವಾಗಿ ದಾನಮಾಡುವವನು ; ದಾನಕೂರ. ೨. ಕೃಷ್ಣನ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತ ; ಕುಜೇಲ.

ಸುದಿನ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನ ; ಮಂಗಳಕರವಾದ ದಿವಸ.

ಸುದೈವ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಅದೃಷ್ಟ.

ಸುದ್ಧ (ನಾ). ಶುದ್ಧವಾದುದು. ~ಕ(ಗಿ)ನ್ನಡ = ಶುದ್ಧವಾದ ಕನ್ನಡ.

ಸುದ್ಧಗಿ = ಶುದ್ಧಗಿ.

ಸುದ್ಧಿ (ನಾ). ೧. ಸಮಾಚಾರ ; ವಾರ್ತೆ.

೨. ತಂಟೆ ; ಗೊಡವೆ. ~ಗಾರ = ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವವನು.

ಸುದ್ಧೈಸು (ಕ್ರಿ). ಶುದ್ಧೀಕರಿಸು ; ಚೊಕ್ಕಟಮಾಡು.

ಸುಧನ್ಯ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಜ್ಞಾನಿ.

೨. ಹಂಸಧ್ವಜನ ಒಬ್ಬ ಮಗ.

ಸುಧರ್ಮ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಧರ್ಮ ; ಸದ್ಧರ್ಮ.

ಸುಧರ್ಮ (ನಾ). ದೇವತೆಗಳ ಸಭೆ, -ಗೋಷ್ಠಿ.

ಸುಧಾಂಗ (ನಾ). ಚಂದ್ರ.

ಸುಧಾಂಶು (ನಾ). ೧. ಅಮೃತಕರಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನು ; ಚಂದ್ರ. ೨. ಅಗ್ನಿಯ ಏಳು ನಾಲಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಸುಧಾಕರ = ಸುಧಾಂಗ. ಸಮಾಧಿ = ಚಂದ್ರ
 ನನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವನು ; ತಿವ.
 ಸುಧಾಗೃಹ (ನಾ). ಸುಣ್ಣವನ್ನು ಬಳಿದ ಮನೆ;
 ಭವನಾಗಾರ.
 ಸುಧಾಬ್ಧಿ (ನಾ). ಇಂಗಡಲು ; ಪ್ರೀತ
 ನಾಗರ.
 ಸುಧಾರಣ (ನಾ). ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು
 ಸರಿಪಡಿಸುವವನು, -ಸುಧಾರಿಸುವವನು.
 ಸುಧಾರಣಿ (ನಾ). ೧. ಸರಿಮಾಡಿದುದು ;
 ತಿಮ್ಮಪದಿ. ೨. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ; ಏಳಿಗೆ.
 ೩. ಸಹನೆ ; ತಾಳ್ಮೆ.
 ಸುಧಾರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸರಿಮಾಡು ; ತಿಮ್ಮ ;
 ಸಂಸ್ಕರಿಸು. ೨. ವಿಶ್ರಮಿಸು. ೩. ಸಹಿಸು ;
 ತಾಳು. ೪. ನಿಭಾಯಿಸು ; ಸಂಬಾಳಿಸು.
 ೫. ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳು.
 ಸುಧಾಶನ (ನಾ). ಅಮೃತವನ್ನು ಸೇವಿಸು
 ವವನು ; ದೇವತೆ.
 ಸುಧಾಸೂತಿ (ನಾ). ಪ್ರೀತಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ
 ದವನು ; ಚಂದ್ರ.
 ಸುಧಿ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿ. ೨. ತಿಳಿವಳಿಕೆ
 ಯನ್ನುಳ್ಳವನು ; ಪಂಡಿತ. (ಗು).
 ೩. ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.
 ಸುಧೆ (ನಾ). ೧. ಅಮೃತ ; ಸೊದೆ. ೨. ದಾಲು ;
 ಪ್ರೀತ. ೩. ಸುಣ್ಣ ; ಜೂರ್ಣ.
 ಸುನಕ = ಶುನಕ.
 ಸುನಾಯಾಸ (ನಾ). ದಜವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ;
 ನಿರಾಯಾಸ.
 ಸುನಾವಣೆ (ನಾ). ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ
 ಘರ್ಯಾದಿಯ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಓದುವಿಕೆ.
 ಸುನಾಸೀರ (ನಾ). ಇಂದ್ರ ; ದೇವೇಂದ್ರ.
 ಸುನಿ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣುನಾಯಿ ; ಶುನಿ.
 ಸುನೀತ (ನಾ). ೧. ವಿನೇಕ ; ಜಾಣತನ.
 ೨. ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ. ೩. ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸಾಲು
 ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ಪದ್ಯಜಾತಿ ;

ಸಾನೆಟ್ಟು. (ಗು). ೪. ಒಳ್ಳೆಯ ಅಚರಣೆ
 ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.
 ಸುನೀತಿ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ ; ಸದಾ
 ಚಾರ. ೨. ಧೃವನ ತಾಯಿಯ ಹೆಸರು.
 ಸುನೇರಿ (ನಾ). ೧. ತಾಮ್ರ ಮತ್ತೆ ಸತುವಿನ
 ಮಿಶ್ರಣದಿಂದಾದ ಒಂದು ಲೋಹ.
 ೨. ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣದ ಕಾಗದ ; ಬೇಗಡೆ.
 ೩. ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣದ ಲೋಹದ ಪ್ರದಿ.
 ಸುನ್ನ (ನಾ). ಶೂನ್ಯ ; ಬರಿದು.
 ಸುಪಥ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾದಿ, -ಮಾರ್ಗ.
 ೨. ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ ; ಸದಾಚಾರ.
 ಸುಪನಾತಿ (ನಾ). ಒಯ್ಯಾರಿ ; ಸೋಗಲಾಡಿ.
 ಸುಪರ್ಣ (ನಾ). ೧. ಉತ್ತಮವಾದ ಗರಿ
 ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನು ; ಗರುಡ.
 ೨. ಹಕ್ಕಿಯ ಗರಿಗಳಂತಿರುವ ಎಲೆಗಳುಳ್ಳ
 ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ. ಸವಾಹನ = ವಿಷ್ಣು.
 ಸುಪರ್ಥ (ನಾ). ಅಂಕ ; ಅಧೀನ ; ಹತೋಟಿ.
 ಸುಪರ್ವ = ಸುಪರ್ವ.
 ಸುಪರ್ವ (ನಾ). ದೇವತೆ ; ಅಮರ. ಸವಾಹ
 = ದೇವೇಂದ್ರ. ಸವಾಧು = ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀ.
 ಸುಪಾರಿ (ನಾ). ಅಡಕೆ.
 ಸುಪುತ್ರ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಮಗ ; ಸತ್ತುತ್ತ.
 ಸುಪುತ್ರಿ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಮಗಳು ; ಸತ್ತುತ್ತಿ.
 ಸುಪ್ತ (ನಾ). ೧. ಗಾಢನಿದ್ರೆ. ೨. ಮಲಗಿದವನು ;
 ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವವನು. (ಗು). ೩. ನಿದ್ರಿಸಿದ ;
 ಮಲಗಿದ. ೪. ಗುಪ್ತವಾದ ; ಪ್ರಕಟವಾಗದ.
 ೫. ಜಡವಾದ ; ಮರಗಟ್ಟಿದ. ಸವಾಹ
 = ೧. ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆ. ೨. ಗುಪ್ತವಾಗಿರುವ
 ಸ್ಥಿತಿ ; ಅದಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ. ಸಚೇತನ
 = ಪ್ರಕಟವಾಗದಿರುವ ಶಕ್ತಿ ; ಅಂತಶಕ್ತಿ.
 ಸುಪ್ತಿ (ನಾ). ೧. ನಿದ್ರೆ ; ನಿದ್ರೆ. ೨. ಅಲಸ ;
 ಜಡತೆ.
 ಸುಪ್ತತಿಗೆ = ಸುಪ್ತತಿಗೆ.
 ಸುಪ್ತತಿಗೆ (ನಾ). ಹಾಸುಗೆ ; ಗಾಡಿ ; ತಟ್ಟ.

ಸುಪ್ಪಲ್(ಲು) (ನಾ). ಉಪ್ಪು ಹಾಕಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಖಾದ್ಯ ; ಚಾಕಣ.

ಸುಪ್ಪಾಣಿ (ನಾ). ೧. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು.

೨. ಶ್ರೇಷ್ಠವ್ಯಕ್ತಿ. (ಗು). ೩. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ; ಉತ್ತಮವಾದ. ~ಮುತ್ತು = ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮುತ್ತು ; ಕಟ್ಟಾಣಿ.

ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠೆ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ; ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ.

೨. ದೇವರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸುವುದು.

ಸುಪ್ರತೀಕ(ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಆಕಾರವುಳ್ಳದು.

೨. ಅಪ್ಪದಿಗ್ಗಜಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಸುಪ್ರಭಾತ (ನಾ). ೧. ಸುಂದರವಾದ ಅರುಣೋದಯ, -ಬೆಳಗು. ೨. ಮುಂಜಾವದಲ್ಲಿ

ಹಾಡುವ ಸ್ತೋತ್ರ.

ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ (ನಾ). ೧. ಕೀರ್ತಿವಂತ ; ಹೆಸರು ವಾಸಿಯಾದವನು. (ಗು). ೨. ಅತ್ಯಂತ

ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ, -ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಹೊಂದಿದ.

ಸುಬೇದಾರ (ನಾ). ೧. ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ. ೨. ಸೈನ್ಯದ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ.

ಸುಬ್ಬಲು (ನಾ). ನಯವಿಲ್ಲದುದು ; ಒರ, ಟಾದುದು.

ಸುಬ್ಬಲೆ = ಸುವ್ವಲೆ.

ಸುಬ್ರತ = ಸುವ್ರತ.

ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ (ನಾ). ೧. ಯಾಗ ಮುಂತಾದ

ಪವಿತ್ರಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಹದಿನಾರು ಮತ್ತಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ.

೨. ಕಾರ್ತಿಕೇಯ ; ಸ್ಕಂದ. ೩. ಒಂದು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದ ಹೆಸರು.

ಸುಭಗ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು

ಹೊಂದಿರುವುದು. ೨. ಚೆಲುವು; ಸೌಂದರ್ಯ.

೩. ಚೆಲುವ ; ಸುಂದರ. ೪. ಅದೃಷ್ಟವಂತ.

(ಗು). ೫. ಸಂತೋಷಕರವಾದ ; ಆನಂದ

ದಾಯಕ. ೬. ಚೆಲುವಾದ. ೭. ಗೌರವಾರ್ಹವಾದ ; ಮನ್ನಣೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ.

ಸುಭಗೆ (ನಾ). ೧. ಸೌಭಾಗ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದವಳು.

೨. ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರಳಾದ ಹೆಂಗಸು.

ಸುಭಟ (ನಾ). ೧. ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಕಲಿ ; ವೀರ

ಯೋಧ. ೨. ಉತ್ತಮ ಸೇವಕ.

ಸುಭದ್ರ (ಗು). ಮಂಗಳಕರವಾದ ; ಶುಭ

ಕರವಾದ.

ಸುಭದ್ರೆ (ನಾ). ೧. ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಹಾಕಲು

ಬಳಸುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗೆಡ್ಡೆ.

೨. ಅರ್ಜುನನ ಹೆಂಡತಿ ; ಕೃಷ್ಣನ

ಸಹೋದರಿ.

ಸುಭಾಷಿಣಿ (ನಾ). ಮಧುರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವಳು.

ಸುಭಾಷಿತ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತು; ಸೂಕ್ತಿ.

೨. ನೀತಿವಾಕ್ಯ. (ಗು). ೩. ವಾಕ್ಯಮಿತ್ಯವುಳ್ಳ.

ಸುಭಿಕ್ಷ (ನಾ). ೧. ದನಸಮಾನ್ಯಗಳು ಸಮೃದ್ಧಿ

ಯಾಗಿರುವ ಕಾಲ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ಮರ.

ಸುಮ (ನಾ). ಹೂವು ; ಪುಷ್ಪ.

ಸುಮಂಗಲಿ (ನಾ). ೧. ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ತರುವವಳು. ೨. ಗಂಡನುಳ್ಳ ಹೆಂಗಸು ;

ಮುತ್ತೈದೆ.

ಸುಮಂಗಲೆ = ಸುಮಂಗಲಿ.

ಸುಮತಿ(ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿ, -ಮನಸ್ಸು.

೨. ಬುದ್ಧಿವಂತ ; ಜಾಣ.

ಸುಮಧುರ (ಗು). ಬಹಳ ಇಂಪಾದ, -ಇನಿ

ದಾದ.

ಸುಮನ (ನಾ). ೧. ದೇವತೆ ; ಅಮರ.

೨. = ಸುಮ. ೩. ಶುದ್ಧವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ

ವನು ; ನಿರ್ಮಲಚಿತ್ತ. (ಗು). ೪. ಸುಂದರ

ವಾದ ; ಚೆಲುವಾದ. ೫. ತಣಿವ ; ಕೃಷ್ಣ

ಗೊಂಡ. ~ಸಾರ = ಮಕರಂದ ; ಮಧು.

ಸುಮನಸ = ಸುಮನ.

ಸುಮನೋಬಾಣ (ನಾ). ಹೂವುಗಳ ಬಾಣ

ವನ್ನುಳ್ಳವನು ; ಮನ್ಮಥ.

ಸುಮನೋಹರತ (ಗು). ೧. ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಅಸಕ್ತಿ
ಹೊಂದಿದ. ೨. ದೇವರಿಗೆ ನಿವೇದಿಸಿದ.
ಸುಮನೋಹರ (ನಾ). ೧. ಶಿವ. ೨. ಹೂವು
ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವವನು; ಮಾಲೆಗಾರ.
೧. ರಾಕ್ಷಸ. (ಗು). ೪. ಅತ್ಯಂತ ಚೆಲುವಾದ,
—ಸುಂದರನಾದ.
ಸುಮಾನ = ಸುಮಾನ. ~ಗಾರ = ೧. ಸಂತೋಷ
ದಿಂದಿರುವವನು. ೨. ಸೊಗಸುಗಾರ;
ಒಸಪ್ಪುಗಾರ.
ಸುಮಾರು (ನಾ). ೧. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ;
ಅಜನಾಸು. ೨. ಸಾಧಾರಣವಾದುದು;
ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದು. ೩. ಅಪಮಾನ;
ಮಾನಭಂಗ. (ಗು). ೪. ಹೆಚ್ಚಾದ;
ಅಧಿಕನಾದ. ೫. ಕಳಪೆಯಾದ; ಕೆಟ್ಟ.
ಸುಮುಖ (ನಾ). ೧. ಸುಂದರನಾದ ಮುಖ.
೨. ನಗು; ಹಾಸ. ೩. ಚೆಲುವ; ಸುಂದರ.
೪. ಪಂಡಿತ; ವಿದ್ವಾಂಸ. ೫. ಸರಾಗ;
ಸುಲಭ. (ಗು). ೬. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ;
ಒಲವುಳ್ಳ. ೭. ಸಂತೋಷಕರವಾದ.
ಸುಮುಹೂರ್ತ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಗಳಿಗೆ; ಶುಭ
ಗಳಿಗೆ.
ಸುಮ್ಮಗೆ (ಅ). ೧. ಮಾನವಾಗಿ; ಸದ್ವಿಲ್ಲದೆ.
೨. ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ; ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ.
೩. ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ. ೪. ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ.
ಸುಮ್ಮನ = ಸುಮ್ಮಾನ.
ಸುಮ್ಮನೆ = ಸುಮ್ಮಗೆ.
ಸುಮ್ಮಾನ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷ; ಹಿಗ್ಗು.
೨. ತೃಪ್ತಿ; ತಣವು.
ಸುಮ್ಮಾನಿ (ನಾ). ೧. ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ
ವ್ಯಕ್ತಿ. ೨. ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು;
ತುಷ್ಟ.
ಸುಯ್ಯ (ಕ್ರಿ). ೧. ಉಸಿರು ಬಿಡು; ಶ್ವಾಸ
ಬಿಡು. ೨. ಚಿಂತೆ, ಆಯಾಸ ಮೊದಲಾದುವು
ಗಳಿಂದ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡು. (ನಾ).

೩. = ಸುಯಿಲ್. ~ಎಲರ್ = ೧. ಉಸಿರಿನ
ಗಾಳಿ. ೨. ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನ ಗಾಳಿ. ~ಕ(ಗ)ಂಪು
= ಉಸಿರಿನ ಸುವಾಸನೆ, —ಪರಿಮಳ.
~ಕು(ಗು)ಡು = ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡು; ನಿಡು
ಸುಯ್ಯು.

ಸುಯಿ = ಸುಯ್.

ಸುಯಿದಾನ (ನಾ). ೧. ಕಾಪು; ಕಾಪಲು;
ರಕ್ಷಣೆ; ಜೋಪಾನ. ೨. ಎಚ್ಚರಿಕೆ;
ಜಾಗರೂಕತೆ. ೩. = ಸುಯಿದಾನಿ.

ಸುಯಿದಾನಿ (ನಾ). ಕಾನಲುಗಾರ; ಪಹರೆ
ಯವನು.

ಸುಯಿಧಾನ = ಸುಯಿದಾನ.

ಸುಯಿಧಾನಿ = ಸುಯಿದಾನಿ.

ಸುಯಿಲ್ (ಲು) (ನಾ). ೧. ಉಸಿರು; ಶ್ವಾಸ.

೨. ನಿಡಿದಾದ ಉಸಿರು; ನಿಟ್ಟುಸಿರು.

ಸುಯೋಗ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಯೋಗ.

೨. ಅದೃಷ್ಟ; ಸುಧೈವ.

ಸುಯೋಧನ (ನಾ). ೧. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೋರಾಡು
ವವನು. ೨. ದುರ್ಯೋಧನ; ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ
ಹಿರಿಯ ಮಗ.

ಸುಯ್ಯತಾಣ = ಸುಯ್ಯಾಣ.

ಸುಯ್ಯಲ್ (ಲು) = ಸುಯಿಲ್.

ಸುಯ್ಯಾಣ (ನಾ). ಕಸೂತಿ ಕೆಲಸ.

ಸುಯ್ಲು = ಸುಯಿಲ್.

ಸುರ (ನಾ). ೧. ದೇವತೆ; ಅಮರ. ೨. ಒಂದು

ಪಾತಿಯ ಮರ. ~ಅಂಗನೆ = ಅಪ್ಪರೆ.

~ಇಂದ್ರ = ಸುರಪ. ~ಕನ್ನೆ = ದೇವತೆ.

~ಕರಿ = ಐರಾವತ. ~ಕುಂಜ = ಕಲ್ಪ

ವೃಕ್ಷ. ~ಗಿರಿ = ಮೇರುಪರ್ವತ. ~ಗುರು

= ಸುರೇಚ್ಛ. ~ಜಾಪ = ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು;

ಇಂದ್ರಚಾಪ. ~ಜ್ಯೇಷ್ಠ = ದೇವತೆಗಳ

ಹಿರಿಯ; ಬ್ರಹ್ಮ. ~ತರು = ಸುರಕುಂಜ.

~ದ್ವುಮ = ಸುರಕುಂಜ. ~ಧನು

= ಸುರಚಾಪ. ~ಧೇನು = ಕಾಮಧೇನು.

~ಪತಿ = ಗ. ದೇವೇಂದ್ರ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ. ~ಮುನಿ = ನಾ ರ ದ. ~ಲೋಕ = ಸ್ವರ್ಗ. ~ವರ್ಧಕಿ = ದೇವ' ಲೋಕದ ಬಡಗಿ ; ವಿಶ್ವಕರ್ಮ. ~ಸಿಂಧು = ದೇವನದಿ ; ಗಂಗೆ. ~ಸುಂದರಿ = ಲೋಕೋತ್ತರವಾದ ಸಾಂದರ್ಭವುಳ್ಳವಳು. ~ಹೊನ್ನೆ = ಸುರಯಿ.

ಸುರಂಗ (ನಾ). ಗ. ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಲು ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರೆದ ತೂತು ; ಕನ್ನ. ೨. = ಸುರಂಗಮಾರ್ಗ. ೩. ಸಿಡಿಮದ್ದು. ೪. ಪ್ರಕಾಶ ; ಜೊಳಪು. ೫. ಅತಿಶಯವಾದ ಪ್ರೀತಿ. ~ಇಸು = ಕಾಂತ್ಯಿ ಬೀರು ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು. ~ಮಾರ್ಗ = ನೆಲದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೊರೆದು ಮಾಡಿದ ದಾರಿ ; ಗುಪ್ತಮಾರ್ಗ.

ಸುರಂಗಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿ.

ಸುರಕ್ಷಿತ (ನಾ). ಗ. ಕ್ಷೇಮ ; ಸೌಖ್ಯ. (ಗು).

೨. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿದ, -ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದ.

ಸುರಗಿ ಗ. = ಸುರಯಿ. ೨. ಕಠಾರಿ ; ಸಣ್ಣ ಕತ್ತಿ ; ಸುರಿಗೆ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ. ~ಕಾಣ(ರ) = ಕಠಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವವನು.

ಸುರತ (ನಾ). ಸಂಭೋಗ ; ರತಿ.

ಸುರಪ (ನಾ). ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯ ; ಇಂದ್ರ.

ಸುರಭಿ (ನಾ). ಗ. ಸುಗಂಧ ; ಪರಿಮಳ.

೨. ಸರಸ್ವತಿ. ೩. ಉತ್ತಮವಾದ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನು. ೪. ದೇವಲೋಕದ ಜನ ; ಕಾಮಧೇನು. ೫. ವಸಂತಕಾಲ ; ಜ್ಯೇಷ್ಠ. ೬. ಪಂಡಿತ ; ವಿದ್ವಾಂಸ.

ಸುರಮ (ನಾ). ಕಾಡಿಗೆ ; ಅಂಜನ.

ಸುರಯಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು ; ಸುರಹೊನ್ನೆ.

ಸುರಳಿತ (ಗು). ಗ. ಸಲೀಸಾದ ; ಸರಾಗವಾದ.

೨. ಚೆಲುವಾದ ; ಅಂದವಾದ ; ಸುಲಲಿತ

ವಾದ. ೩. ಸಾಧಾರಣವಾದ ; ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ.

ಸುರಾಡ (ನಾ). ಅಧಿಕ್ಯ ; ಜಿಜ್ಞಾಸೆ.

ಸುರಾಪಾನ (ನಾ). ಹೆದವನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದು ; ಮದ್ಯಪಾನ.

ಸುರಿ (ಕ್ರಿ). ಗ. (ಮಳೆ, ಕಡ್ಡೀರು ಮುಂತಾದುವುಗಳಂತೆ) ಹರಿ, -ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳು.

೨. ಕೆಳಕ್ಕೆ ಪರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು ; ಧಾರಿಯಾಗಿ ಬೀಳಿಸು. ೩. ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಕೊಡು ; ಎರಚು ; ಕುಡಾಡು. ೪. = ಸುಜಾ.

ಸುರಿಗೆ (ನಾ). ಗ. ಸಣ್ಣ ಕತ್ತಿ ; ಬಾಕು ; ಕಠಾರಿ.

೨. ಮದುವೆ ಅಥವಾ ಉಪನಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮದುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಥವಾ ವಟುವಿಗೆ ಮಾಡಿಸುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ನಾನ.

ಸುರು(ಂ)ಟು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಮುದುರಿಕೊಳ್ಳು ; ಸುಕ್ಕಾಗು.

೨. ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳು ; ಸುರುಳಿಯಾಗು. (ನಾ). ೩. ಸುತ್ತು ; ಸುರುಳಿ.

೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೊಗೆ ಬಟ್ಟೆ ; ಸುರುಟು.

ಸುರುಗು (ನಾ). ಒಣಗಿ ಮುದುಡಿದ ಬಾಳೆಯೆಲೆಯ ತುಂಡು.

ಸುರುಚಿರ (ಗು). ಗ. ಬಹಳ ಸುಂದರವಾದ.

೨. ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ; ಜೊಳಪುಳ್ಳ.

ಸುರುಕಾಳ = ಸುಲತನ.

ಸುರುಳಿ(ಳು) (ಕ್ರಿ). ಗ. ಕುಗ್ಗು ; ಸಂಕೋಚವಾಗು ; ಮುದುಡು. ೨. ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳು ; ಸುರುಳಿಯಾಗು. ೩. ಹೆದರು ; ಅಂಜು. (ನಾ). ೪. = ಸುರುಳಿ.

ಸುರುಳಿ = ಸುರುಳಿ. ~ಕು(ಗು)ರುಳಿ = ಗುಂಗುರುಕೊಡಲು.

ಸುರುಳಿ (ನಾ). ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ; ಸುತ್ತು ; ಇರಿಕೆ.

ಸುರುಳ್ಳು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಸುತ್ತು ; ಸುರುಳಿಮಾಡು.

೨. ಸಂಕುಚಿತಗೊಳಿಸು.

ಸುರೂಪ (ನಾ). ೧. ಚೆಲುವು ; ಅಂದ. (ಗು).

೨. ಅಂದವಾದ ; ಸುಂದರವಾದ.

ಸುರೂಪಿ (ನಾ). ಚೆಲುವ.

ಸುರೂಪಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ;
ಚೆನ್ನಂಗಿ.

ಸುರೇ (ನಾ). ಮದ್ಯ ; ಕಳ್ಳು ; ಸಾರಾಯಿ.

~ಕು(ಗು)ಡುಹಿ = ಮದ್ಯಪಾನಾಸಕ್ತ ;
ಹೆಂಡಕುಡುಕ.

ಸುರೇಚ್ಛಿ (ನಾ). ಸುಂದರವಾದ ಗೆರೆ, -ರೇಚೆ.

ಸುರೇಚ್ಛಿ (ನಾ). ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ವನು ; ದೇವತೆಗಳ ಗುರು ; ಬೃಹಸ್ಪತಿ.

ಸುಱು(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ಸಪ್ತಕವಾಗುವಂತೆ ಹೀರು,
-ಕುಡಿ.

ಸುಱು(ರು)ಕು (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಸಲ ಹೀರು
ವಷ್ಟು ; ಗುಟ್ಟುಕು. ೨. ಹೀರು ವಾಗ
ಉಂಟಾಗುವ ಸದ್ದು. ೩. ಸುರಿದುಕೊಳ್ಳು
ವಿಕೆ ; ಸಪ್ತವಾಗಿ ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

ಸುರ್ಕಿ (ನಾ). ೧. ಸುಣ್ಣವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ
ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿದ ಗಾರೆ. ೨. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ
ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಒಡೆದು ಸುಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿದ
ಇಟ್ಟಿಗೆಯ ಚೂರು.

ಸುರ್ಕಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುದುರು ; ಮುದುರಿ
ಕೊಳ್ಳು ; ಮುದುಡೆಯಾಗು. (ನಾ).

೨. ಸುಕ್ಕು ; ಮಡಿಕೆ. ೩. ನೆರಿಗೆ ; ಪದರ.

~ಉಸಿರ್ = ತಡೆದು ತಡೆದು ಬರುವ
ಉಸಿರು. ~ಂ(ಂ)ಕು(ಗು)ರುಳ್ = ಸುಳಿ
ಗೂಡಲು ; ಗುಂಗುರುಕೂಡಲು.

ಸುರ್ವ (ನಾ). ೧. ಸೊಂಪು ; ಹುಲುಸು.

೨. ಸಮೂಹ ; ಮೊತ್ತ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್
= ಹುಲುಸಾಗು.

ಸುಲಕ್ಷಣ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಗುರುತು ;

ಶುಭಲಕ್ಷಣ. ೨. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದನ್ನು
ಹೊಂದಿರುವಿಕೆ. (ಗು). ೩. ಒಳ್ಳೆಯ ಲಕ್ಷಣ

ಗಳಿಲ್ಲ.

ಸುಲಗ್ನ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಯ ; ಶುಭ
ಮುಹೂರ್ತ.

ಸುಲಭ (ನಾ). ೧. ಸರಾಗ ; ಸಲೀಸು ; ಹಗುರ.

(ಗು). ೨. ಸರಾಗವಾದ ; ಸಲೀಸಾದ.

~ಉಪಾಯ = ಸರಾಗವಾದ ಹಂಚಿಕೆ ;
ಕಷ್ಟಕರವಲ್ಲದ ಮಾರ್ಗ.

ಸುಲಲಿತ (ಗು). ೧. ಆತ್ಮಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ,

-ನವುರಾದ. ೨. ಅತ್ಯಾನಂದ ಹೊಂದಿದ.

೩. ಸುಂದರವಾದ ; ಚೆಲುವಾದ.

ಸುಲಾಲಿತ (ನಾ). ಚೆಲುವು ; ಅಂದ ; ಸೊಗಸು.

ಸುಲಾಲಿತೆ (ನಾ). ಚೆಲುವೆ ; ಸುಂದರಿ.

ಸುಲಾವಣೆ = ಸುನಾವಣೆ.

ಸುಲಿ (ಕ್ರಿ). ೧. (ಸಿಪ್ಪೆ, ತೊಗಟೆ, ಚರ್ಮ
ಮುಂತಾದುವನ್ನು) ಎಡೆ, -ಕಳಚು.

೨. ದೋಚು ; ಲೂಟಿಮಾಡು. ೩. ಶುಚಿ

ಗೊಳಿಸು ; ಶುದ್ಧಮಾಡು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್

= ದೋಚು ; ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆ.

~ಪ(ವ)ಲ್(ಲ್ಲು) = ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಜ್ಜಿದ
ಹಲ್ಲು ; ಶುಭ್ರವಾದ ಹಲ್ಲು.

ಸುಲಿಗೆ (ನಾ). ಕೊಳ್ಳೆ ; ಲೂಟಿ ; ಸೂರೆ.

~ಗಾರ = ದರೋಡೆಕಾರ ; ಲೂಟಿಮಾಡು

ವನನು. ~ಪ(ವ)ಡೆ=ಲೂಟಿಗೆ ಒಳಗಾಗು.

ಸುಲೋಚನ (ನಾ). ೧. ಸುಂದರವಾದ ಕಣ್ಣು.

೨. ಕನ್ನಡಕ ; ಚಾಳೀಸು.

ಸುಲ್ತಾನ (ನಾ). ಮಹಮ್ಮದೀಯರ ದೊರೆ.

ಸುಲ್ಲ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಹ ; ತಾಮ್ರ.

ಸುವರ್ಣ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಬಣ್ಣ.

೨. ಹೊನ್ನ ; ಬಂಗಾರ. ೩. ಸುವರ್ಣಗಿಡ್ಡೆ.

~ಅಂಬರ = ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ ;

ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆ. ~ಕಾಲ = ಸಮೃದ್ಧಿಯ

ಕಾಲ ; ಸುಖಕ್ಷದ ಕಾಲ. ~ಗೆಡ್ಡೆ = ಒಂದು

ಬಗೆಯ ತರಕಾರಿ ಗೆಡ್ಡೆ ; ಚೂರ್ಣಗಿಡ್ಡೆ.

~ಮೃಗ = ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣದ ಚಿಂಕೆ ;

ಹೊನ್ನಿಗ. ~ಯುಗ = ಸುವರ್ಣಕಾಲ.

ಸುರ್ವಣಕಾರ (ನಾ). ಅಕ್ಕಸಾಲಿ; ಚಿನಿವಾರ.

ಸುನರ್ವಣಕ (ನಾ). ಏಳು ಊರ್ಧ್ವಲೋಕ

ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಸ್ವರ್ಗ.

ಸುನಾರ (ನಾ). ಆಡುಗೆ ಮಾಡುವವನು;

ಬಾಣಸಿಗ.

ಸುನಾರಿ (ನಾ). ನಿರ್ಮಲವಾದ ನೀರು;

ತುದ್ಧೋದಕ.

ಸುನಾರ್ತ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿ; ಶುಭ

ಸಮಾಚಾರ. ೨. ಏಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಉಪದೇಶ,

—ಬೋಧನೆ.

ಸುನಾಸನೆ (ನಾ). ಸುಗಂಧ; ಪರಿಮಳ.

ಸುನಾಸಿನಿ (ನಾ). ೧. ಸುಮಂಗಲಿ; ಮುತ್ತೈದೆ.

೨. ತಂದೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಗಳು.

ಸುನಿಚಾರ (ನಾ). ಯೋಗ್ಯವಾದ ಆಲೋಚನೆ.

ಸುನಿದಾನ = ಸುಯಿದಾನ.

ಸುನಿದಾನಿ = ಸುಯಿದಾನಿ.

ಸುನಿಧಿ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ನಿಯಮ. ೨. ಮಲ್ಲಿ

ಯುದ್ಧದ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ.

ಸುನ್ಯಷ್ಟಿ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಮಳೆ.

ಸುನ್ಯಕ್ತ (ಗು). ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದ; ಸ್ಪಷ್ಟ

ವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸಿದ.

ಸುನ್ಯವಸ್ಥೆ (ನಾ). ಉತ್ತಮರೀತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ;

ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು.

ಸುನ್ಯತ (ನಾ). ೧. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವ್ರತ.

೨. ಧಾರ್ಮಿಕವಿಧಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ

ಆಚರಿಸುವವನು. ೩. ಜೈನರ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ

ತೀರ್ಥಂಕರ; ಮುನಿ ಸುನ್ಯತ.

ಸುನ್ಯತೆ (ನಾ). ೧. ಸಾಧಿ; ಪತಿವ್ರತೆ.

೨. ಸರಾಗವಾಗಿ ಹಾಲುಕೊಡುವ ಹಸು.

ಸುನ್ಯಲೆ (ನಾ). ಮಂಗಳಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು

ಮಕ್ಕಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಡುವ ಹಾಡು;

ಸೋಬಾನೆ.

ಸುನ್ಯಾರ = ಸುನಾರ.

ಸುನ್ಯಾಲೆ = ಸುನ್ಯಾಲೆ. ಸುನ್ಯಾಲೆ = ಸುನ್ಯಾಲೆ. ಸುನ್ಯಾಲೆ = ಸುನ್ಯಾಲೆ.

ಸುನ್ಯಿ ೧. = ಸುನ್ಯಲೆ. ೨. ಕುಟ್ಟುವಾಗ ಅಥವಾ
ಬೀಸುವಾಗ ಹಾಡುವ ಹಾಡು.

ಸುಶಿಕ್ಷಿತ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು

ಪಡೆದವನು; ಬಲ್ಲವನು; ಜಾಣ. (ಗು).

೨. ಉತ್ತಮರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿದ.

೩. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಳಗಿಸಿದ.

ಸುಶೀಲ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ; ಸದಾಚಾರ.

೨. ಸದ್ಗುಣ; ಸದಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನ. (ಗು).

೩. ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಸುಶೀಲೆ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯುಳ್ಳವಳು.

ಸುಶ್ರಾವ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕೇಳಲು ಹಿತಕರವಾಗಿರು

ವುದು, — ಇಂ ಪಾಗಿ ರುವುದು. (ಗು).

೨. ಕೇಳಲು ಹಿತಕರವಾದ.

ಸುಶ್ರುತ (ನಾ). ೧. ವೇದಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ

ಬಲ್ಲವನು; ವೇದಪಾರಂಗತ. ೨. ಪ್ರಾಚೀನ

ಭಾರತೀಯ ವೈದ್ಯನ ಹೆಸರು. (ಗು).

೩. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೇಳಿದ.

ಸುಷಮೆ (ನಾ). ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಚಿಲುಮೆ,

—ಸೌಂದರ್ಯ.

ಸುಷಿರ ೧. = ಸುಸಿರ. ೨. ಕೊಳಲು ಮುಂತಾದ

ಉದುವ ವಾದ್ಯ. (ಗು). ೩. ರಂಧ್ರ

ಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ. ~ವಾದ್ಯ = ರಂಧ್ರ

ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಾದ್ಯ; ಕೊಳಲು

ಮುಂತಾದುವು.

ಸುಷುಪ್ತಿ (ನಾ). ಗಾಢನಿದ್ರೆ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ಳು

= ಗಾಢನಿದ್ರೆಮಾಡು.

ಸುಷುಮ್ನೆ (ನಾ). ದೇಹದ ಪ್ರಮುಖನಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು.

ಸುಷ್ಮ (ನಾ). ೧. ಸಮರ್ಥ; ದಕ್ಷ. (ಅ).

೨. ಅಧಿಕವಾಗಿ; ಹೆಚ್ಚಾಗಿ. ೩. ಚೆನ್ನಾಗಿ;

ಉತ್ತಮವಾಗಿ. ೪. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ;

ನಿಜವಾಗಿ. ೫. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ.

ಸುಸಂಧಿ(ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶ, — ಸಂದರ್ಭ.

ಸುಸಂಧಿ(ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶ, — ಸಂದರ್ಭ.

ಸುಸಂಸ್ಕೃತ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ
ಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವವನು ; ಸಭ್ಯ. (ಗು).

೨. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸುಧಾರಿಸಿದ, -ಸಂಸ್ಕಾರ
ವನ್ನು ಪಡೆದ.

ಸುಸಜ್ಜಿತ (ಗು). ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಜ್ಜುಗೊಂಡ,
-ಸಿದ್ಧವಾದ.

ಸುಸರ (ನಾ). ೧. ಸರಾಗವಾಗಿ ಮುಂದೆ
ಹೋಗುವುದು. ೨. ಸ್ನೇಹ ; ಗೆಳತನ ;
ಹೊಂದಾಣಿಕೆ.

ಸುಸಿರ (ನಾ). ರಂಧ್ರ ; ಕಂಡಿ.

ಸುಸಿಲ್ (ಉ) (ನಾ). ೧. ಮುಂಜಾವ ;
ಪ್ರಭಾತ. ೨. ಸಂಭೋಗ ; ರತಿ.

ಸುಸೂತ್ರ (ನಾ). ೧. ಸರಾಗ ; ಸಲೀಸು.
(ಗು). ೨. ಅದೇತಡೆಯಿಲ್ಲದ ; ಸರಳವಾದ.

ಸುಸ್ತು (ನಾ). ಆಯಾಸ ; ಬಳಲಿಕೆ ; ದಣವು.

ಸುಸ್ಥ (ಗು). ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ.

ಸುಸ್ಥತೆ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ; ಸ್ವಸ್ಥತೆ.

ಸುಸ್ಥಿತಿ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿ, -ಅವಸ್ಥೆ.

ಸುಸ್ಥಿರ (ಗು). ಅಚಲವಾದ ; ನಿಶ್ಚಲವಾದ.

ಸುಸ್ವಪ್ನ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಅಥವಾ ಶುಭ
ಸೂಚಕವಾದ ಕನಸು. ~ (ಂ)ಕಾ(ಗಾ)ಣು
= ಒಳ್ಳೆಯ ಕನಸನ್ನು ಕಾಣು.

ಸುಸ್ವರ (ನಾ). ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿ.

ಸುಹಾಸ (ನಾ). ಮೋಹಕವಾದ ನಗೆ.

ಸುಹಾಸಿನಿ (ನಾ). ಮೋಹಕವಾದ ನಗೆಯುಳ್ಳ
ವಳು.

ಸುಹೃತ್ಕುಲ (ನಾ). ಸ್ನೇಹಿತರ ಸಮೂಹ ;
ಗೆಳೆಯರ ಗುಂಪು.

ಸುಹೃತ್ತು (ನಾ). ೧. ಗೆಳೆಯ ; ಮಿತ್ರ.
೨. ಸಭ್ಯ ; ಗುಣವಂತ. ೩. ವಿದ್ವಾಂಸ ;
ಪಂಡಿತ. (ಗು). ೪. ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಕೂಡಿದ ;
ಬಲವುಳ್ಳ.

ಸುಹೃದ (ನಾ). ಗೆಳೆಯ ; ಮಿತ್ರ.

ಸುಹೃದಯ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸಿನವನು.

ಸುಳಾದಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಾಡು.

ಸುಳಿ = ಸುಬಾ. ~ ಕೋ(ಗೊ)ಳ್ = ೧. ಚಿಗುರಲೆ
ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರು. ೨. ಆವರಿಸು ; ಬಳಸು.

೩. = ಸುಬಾ ಗೊಳ್. ~ ಗಾಳಿ = ಮಂದ
ವಾಗಿ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ. ~ ತೆ(ದೆ)ಗೆ = ಮೊಳಕೆ
ಯೊಡೆ ; ಅಂಕುರಿಸು. ~ ನುಡಿ = ಬಳಸು
ಮಾತು ; ಸುತ್ತುಮಾತು. ~ ನೆತ್ತಿ = ಮಗು
ವಿನ ತಲೆಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮಭಾಗ ; ಅಳಿನೆತ್ತಿ.
~ ಬಾ(ನಾ)ಳಿ = ಬಾಳೆಯ. ಕುಡಿಯಲೆ.

ಸುಳುವು (ನಾ). ೧. ಜಾಡು ; ಕುರುಹು.
೨. ಚಲನೆ ; ಸಂಚಾರ.

ಸುಳುಹು = ಸುಳುವು. ~ ತೋ(ದೊ)ಣು(ರು)
= ಗುರುತನ್ನು ಕಾಣಿಸು ; ಜಾಡನ್ನು
ತೋರಿಸು.

ಸುಳ್ಳ (ನಾ). ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವವನು ; ಹುಸಿಕೆ.

ಸುಳ್ಳು (ನಾ). ಹುಸಿ ; ಸಟ ; ಅಸತ್ಯ. ~ ಗಾರ
= ಸುಳ್ಳು. ~ ಚಾಡಿ = ವೃಥಾ ದೂರುವುದು ;
ಮಿಥ್ಯಾಪವಾದ.

ಸುಬಾ(೪) (ಕ್ರಿ). ೧. ಚಕ್ರಾಕಾರವಾಗಿ ಸುತ್ತು ;
ಗುಂಡಾಗಿ ತಿರುಗು. ೨. ಅಲೆ ; ಸಂಚರಿಸು.

೩. ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ತೂಗಾಡು ; ಸಂಚಲಿಸು.

(ನಾ). ೪. ಚಕ್ರಾಕಾರವಾಗಿ ಸುತ್ತುವಿಕೆ.

೫. ಗುಂಗುರುಕೊಡಲು. ೬. ಚಕ್ರವಂತೆ

ತಿರುಗುವ ನೀರು ; ಜಲಾವರ್ತ. ೭. = ಸುಬಾ

ಯೆಲೆ. ೮. ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಲು

ಚಕ್ರಾಕಾರವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಳ. ೯. ಸೋಮಾರಿ ;

ಅಲಸಿ ; ಮೈಗಳ್ಳ. ೧೦. ಮೋಸ ; ಕಪಟ.

೧೧. ಜಾಡು ; ಕುರುಹು ; ಸುಳುವು. ~ ಇಸು

= ನಡಸು ; ಚಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು.

~ ಎ(ಯೆ)ಲೆ = ೧. ಬಾಳಿ ಮುಂತಾದ ಗಿಡ

ಗಳಲ್ಲಿ ಸುರುಳಿಯಾಗಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ

ಚಿಗುರಲೆ. ೨. ಗಿಡದ ತುದಿ ; ಕುಡಿ ;

ಕೊನರು. ~ ಕು(ಗು)ರುಳ್ = ಗುಂಗುರು

ಕೂಡಲು ; ಸುರುಳಿಗೂಡಲು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಸು ತ್ತಿ ಕೊ ಳ್ಳು ;
ಸುರುಳಿಯಾಗು.

ಸುಖಾ(ಳ)ಯಿಸು = ಸುಖಾಸು.

ಸುಖಾ(ಳ)ವು (ನಾ). ೧. ಜಲನೆ; ತಿರುಗಾಟ.

೨. ಪ್ಲವಕವಾದ ಕಾಂತಿ, -ಪ್ರಕಾಶ.

೩. ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಪಡೆಯುವ ಅನುಭವ.

೪. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಗುರುತು, -ಕುರುತು.

ಸೂಂಟಿಗೆ = ಸುಂಟಿಗೆ.

ಸೂಕರ (ನಾ). ಬಂದಿ; ವರಾಡ.

ಸೂಕಲ(ಳ) (ನಾ). ಅಗಡು ಕುದುರೆ;
ಮುಟ್ಟುಕುದುರೆ.

ಸೂಕ್ತ ೧. = ಸೂಕ್ತಿ. ೨. ಯೋಗ್ಯವಾದುದು;
ತಕ್ಕದು. (ಗು). ೩. ಯುಕ್ತ ವಾ ಗಿ
ಹೇಳಿದ; ಸ ರಿ ಯಾ ಗಿ ತಿಳಿ ಸಿ ದ.
೪. ಯೋಗ್ಯವಾದ; ತಕ್ಕ. ~ಕಾರ್ಯ
= ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ. ~ಮಾರ್ಗ
= ಸರಿಯಾದ ರೀತಿ, -ಕ್ರಮ.

ಸೂಕ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತು; ಹಿತವಚನ.

೨. ವೇದದಲ್ಲಿಯ ಸ್ತೋತ್ರಭಾಗ.

ಸೂಕ್ಷ್ಮ (ನಾ). ೧. ಅತಿ ಚಿಕ್ಕದ; ಅಣು.

೨. ಪರಮಾತ್ಮ. ೩. ಯುಕ್ತಿ; ಚತುರತೆ.

(ಗು). ೪. ಅತ್ಯಂತ ಸಣ್ಣದಾದ.

೫. ಸವುರಾದ; ತೆಳ್ಳಗಿನ. ೬. ಕೋಮಲ

ವಾದ. ೭. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ; ಕರಾರು

ವಾಕ್ಯಾದ. ೮. ಪರಿಶವಾದ; ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ.

೯. ಅಶಕ್ತವಾದ. ೧೦. ಸಂಗ್ರಹವಾದ.

~ದರ್ಶಕ = ಸಣ್ಣವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ

ದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವ ಯಂತ್ರ.

~ದೃಷ್ಟಿ = ಚುರುಕು ನೋಟ; ತೀಕ್ಷ್ಣ

ವಾದ ದೃಷ್ಟಿ. ~ಪ್ರಕೃತಿ = ನಾಜೂಕಾಗಿರುವ

ಸ್ವಭಾವ, -ಗುಣ. ~ಬುದ್ಧಿ = ಚುರುಕು

ಬುದ್ಧಿ; ಕುಶಾಗ್ರಮತಿ.

ಸೂಕ್ಷ್ಮದರ್ಶಿ (ನಾ). ೧. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಗ್ರಹಣ

ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು. ~ಸೂಕ್ಷ್ಮಮತಿ (ಗು)

೨. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ನೋಟದಿಂದ
ಕೂಡಿದ.

ಸೂಗುರಿಸು (ಕ್ರಿ). ದ್ವಿಗ್ವೃತ್ತ ಮೆ ಗೊ ಳ್ಳು ;
ಕಂಗಾಲಾಗು.

ಸೂಚ (ನಾ). ಹುಟ್ಟಿನ ಲಾಲು.

ಸೂಚಕ (ನಾ). ೧. ಸುಳಿವು; ಸೂಚನೆ.

೨. ಹೇಳುವವನು; ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವವನು.

(ಗು). ೩. ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ.

೪. ಸುಳಿವನ್ನು ಕೊಡುವ; ಬಾಡನ್ನು

ತಿಳಿಸುವ.

ಸೂಚನೆ (ನಾ). ೧. ತಿಳಿಸುವಿಕೆ; ನಿರ್ದೇಶಿಸು

ವಿಕೆ. ೨. ಸಂಜ್ಞೆಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯ

ಪಡಿಸುವಿಕೆ. ೩. ಗುರುತು; ಸುಳಿವು;

ಜಾಡು. ೪. ವಿಷಯ; ಸುದ್ದಿ. ೫. ಎಚ್ಚರಿಕೆ.

೬. ಕಾವ್ಯದ ಪ್ರತಿ ಸಂಧಿಯ ಪ್ರಾರಂಭ

ದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಾರಾಂಶಸೂಚಕವಾದ ಪದ್ಯ.

ಸೂಚಿ ೧. = ಸೂಚಿ. ೨. ಯಾವುದಾದರೂ

ವಸ್ತುವಿನ ಮೊನಚಾದ ತುದಿ. ೩. ಗ್ರಂಥ

ದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಅಕಾರಾದಿ ಪಟ್ಟಿ.

ಸೂಚಿಕೆ (ನಾ). ವಿವರಣೆಯ ಪಟ್ಟಿ;

ಮುಖ್ಯಾಂಶ ಸೂಚಿ.

ಸೂಚಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಿಳಿಸು; ಹೇಳು.

೨. ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡು; ನಿರ್ದೇಶಿಸು.

ಸೂಚಿಯಾನ (ನಾ). ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೊಲಿಯುವ

ವಾಗ ಸೂಚಿಯು ಸಾಗುವಂತೆ ಸ್ನೇಹವು

ಸಾಲಾಗಿ ಸಾಗುವುದು.

ಸೂಚಿ (ನಾ). ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಿಯುವ ಸಾಧನ;

ಸೀವಣಿ. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು = ಸೂಚಿಯಲ್ಲಿ

ದಾರ ಪೋಣಿಸಲು ಮಾಡಿರುವ ರಂಧ್ರ.

~ಕ(ಗ)ಲ್(ಲ್ಲು) = ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ಸೆಳೆ

ಯುವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಕಲ್ಲು; ಅಯಸ್ಕಾಂಶ.

~ಕಾಯಕ = ಹೊಲಿಗೆಯ ಕೆಲಸ;

ಸಿಂಸಿಗೆ ವೃತ್ತಿ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಸೂಚಿ

ಯಿಂದ ಚುಚ್ಚಲ್ಪಡು. ~ಮದ್ದು = ಚುಚ್ಚು

ಮದ್ದು ; ಇಂಜಿಕ್ಷನ್ನು. ~ಮಲ್ಲಿಗೆ
= ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಳ್ಳಿ ಮತ್ತು
ಅದರ ಜೊತೆ.

ಸೂಚಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು.

ಸೂಟಿ (ನಾ). ಗ. ಚುರುಕುತನ ; ಚೂಟಿ.

೨. = ಸೂತಿ. ೩. ಉಪಾಯ ; ಹಂಚಿಕೆ.

೪. ರಜೆ ; ಬಿಡುವು.

ಸೂಟು (ನಾ). ವಿನಾಯಿತಿ ; ಸೋಡಿ.

ಸೂಟಿ (ನಾ). ಪಂಜು ; ಬೊಂದಿ ; ದೀವಟಿಗೆ.

ಸೂತಿ (ನಾ). ನೇಗ ; ರಥಸ.

ಸೂಡಗ (ನಾ). ಬಳೆ ; ಕಡಗ.

ಸೂಡಿ (ನಾ). ಗ. ಹುಲ್ಲಿನ ಕಂತೆ, -ಹೊರೆ.

೨. ವೀಳೆಯದಲೆಯ ಕಟ್ಟು ; ಕವಳಿಗೆ.

೩. = ಸೂಟಿ. ೪. ಪೊರಕೆ ; ಕಸಬರಿಗೆ.

~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಗಂಟುಕಟ್ಟು ; ಜಟಿಯಾಗು.

ಸೂಡು (ಕ್ರಿ). ಗ. ಹೊತ್ತು ಮುಂತಾದುವನ್ನು

ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸು. ೨. ತೊಡು ; ಹಾಕಿ

ಕೊಳ್ಳು. ೩. ಹೊಂದು ; ಪಡೆ. ೪. ಗಂಟು

ಕಟ್ಟು ; ಹೊರಕಟ್ಟು. ೫. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ

ಹಿಡಿ. (ನಾ). ೬. ಕಂತೆ ; ಹೊರೆ. ೭. ಸುಡು

ವಿಕೆ ; ದಹಿಸುವಿಕೆ. ೮. ಬಿಸುಪು ; ಕಾವು.

೯. ಮಕ್ಕಳ ಬೇನೆಗೆ ಬಳಿಯ ಬೊರು ಮುಂತಾ

ದುವುಗಳಿಂದ ಹಾಕುವ ಬರೆ ; ಚಿಟಿಕೆ.

ಸೂತ (ನಾ). ಗ. ರಥವನ್ನು ನಡೆಸುವವನು ;

ಸಾರಥಿ. ೨. ಹೊಗಳುವವನು ; ನಂದಿ

ಮಾಗಧ. ೩. ಬಡಗಿ ; ಮರಗೆಲಸದವನು.

೪. ಬೆಸ್ತ ; ಅಂಬಿಗ. ೫. ಪುರಾಣಗಳನ್ನು

ಬೋಧಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ಮುಷಿಯ ಹೆಸರು.

೬. ಪಾದರಸ ; ಪಾರಜ. (ಗು). ೭. ಪ್ರಸವಿಸಿದ ;

ಹೆತ್ತ. ~ಪುತ್ರ = ಕರ್ಣ ; ರಾಧೀಯ.

ಸೂತಕ (ನಾ). ಗ. ಹುಟ್ಟು ; ಜನನ. ೨. ಜನನ,

ಮರಣಗಳಿಂದಂಟಾಗುವ ಮೈಲಿಗೆ.

ಸೂತಕಿ ಗ. = ಸೂತಿಕೆ. ೨. ಮೈಲಿಗೆಯಿಂದ

ಕೂಡಿದವನು ; ಕಳಂಕಿತನಾದವನು.

ಸೂತಿ (ನಾ). ಗ. ಹುಟ್ಟು ; ಜನನ.

೨. ಹೆರಿಗೆ ; ಪ್ರಸವ. ೩. ಮಗು ; ಕೊಸು.

ಸೂತಿಕಾಗೈದ (ನಾ). ಬಾಣಂತಿಯ ಕೋಡೆ ;

ಹೆರಿಗೆಮನೆ.

ಸೂತಿಕೆ (ನಾ). ಬಾಣಂತಿ.

ಸೂತ್ರ (ನಾ). ಗ. ದಾರ ; ನೂಲು. ೨. ಕಟ್ಟಳೆ ;

ವಿಧ ; ನಿಯಮ. ೩. ಅಲ್ಪಾವಧಿವಾಗಿತ್ತು

ಅಸಂದಿಗ್ಧವಾದ ಮತ್ತು ಸಾರವತ್ತಾದ

ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಹೇಳಿಕೆ. ~ಇಸು

= ಗ. ಕಟ್ಟು ; ಬಂಧಿಸು. ೨. ಪೋಷಿಸು ; ಕೋ.

೩. ಧರಿಸು ; ತೊಡು. ೪. ಹೇಳು ; ಸೂಚನೆ

ಯನ್ನು ನೀಡು. ~ಗೊಂಬೆ = ದಾರವನ್ನು

ಕಟ್ಟಿ ಅಡಿಸುವ ಗೊಂಬೆ. ~ಯಂತ್ರ

= ಗ. ದಾರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನಡೆಸುವ

ಸಾಧನ ; ರಾಟೆ, ಹೊಲಿಗೆಯ ಯಂತ್ರ

ಮುಂತಾದುವು. ೨. ಬಟ್ಟೆ ನೇಯುವ ಮಗ್ಗ.

ಸೂತ್ರಧಾರ (ನಾ). ಗ. ನಾಟಕದ ನಿರ್ದೇಶಕ

ಆಥವಾ ಮುಖ್ಯನಟ. ೨. ತೆರೆಯ ಹಿಂದೆ

ನಿಂತು ಬೊಂಬೆಗಳಿಗೆ ದಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ

ಅಡಿಸುವವನು.

ಸೂತ್ರಧಾರಿ = ಸೂತ್ರಧಾರ.

ಸೂತ್ರಿಕೆ (ನಾ). ದಾರ ; ನೂಲು ; ಎಳೆ.

ಸೂದ (ನಾ). ಗ. ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವುದು.

೨. ಅಡುಗೆಯವನು ; ಬಾಣಸಿಗ. ೩. ಅನ್ನ

ಬೊಂದಿಗೆ ಕಲಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಂಜನ

ಪದಾರ್ಥ ; ಮೇಲೋಗರ. ~ಅಗಾರ

= ಸೂದಾರ. ~ಕರ್ಮ = ಅಡುಗೆ ಮಾಡು

ವುದು.

ಸೂದನೆ (ನಾ). ಗ. ನಾಶ ; ಧ್ವಂಸ. ೨. ನಾಶ

ಮಾಡುವವನು ; ಧ್ವಂಸಕ.

ಸೂದಾರ (ನಾ). ಅಡುಗೆಯ ಮನೆ ; ಪಾಕಶಾಲೆ.

~ವಿದ್ಯೆ = ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವ ಕಲೆ ; ಪಾಕ

ಶಾಸ್ತ್ರ.

ಸೂದ್ರ = ಶೂದ್ರ.

ಸೂನ (ನಾ). ೧. ಹೂವು; ಪುಷ್ಪ. (ಗು).

೨. ಅರಳಿದ; ವಿಕಸಿಸಿದ. ೩. ಹುಟ್ಟಿದ.

ಸೂನಂಗಿ = ಸೂಲಂಗಿ.

ಸೂನಗಿ = ಸೂನಗೆ.

ಸೂನಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ.

ಸೂನಿ (ನಾ). ಕಟುಕ; ಕಸಾಯಿಗಾರ.

ಸೂನಿಗೆ = ಸೂನಗೆ.

ಸೂನು (ನಾ). ಮಗ; ಪುತ್ರ.

ಸೂನೃತ (ನಾ). ೧. ಪ್ರಾ ಮಾಣಿಕವಾದ ಮಾತು.

೨. ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತು. (ಗು). ೩. ಸತ್ಯವಾದ; ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ. ೪. ಪ್ರಿಯವಾದ; ಕರುಣೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ಸೂನೆ (ನಾ). ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಸ್ಥಳ; ಯಜ್ಞಶಾಲೆ, ಕಸಾಯಿಖಾನೆ ಮುಂತಾದುವು.

~ಕಾ(ಗಾ)ಜ(ರ) = ಸೂನಿ.

ಸೂಪ (ನಾ). ೧. ಸಾರು, ತೊವ್ವೆ ಮುಂತಾದ ಸ್ಕಂಜನಪದಾರ್ಥ. ೨. = ಸೂಪಕಾರ.

~ಶಾಸ್ತ್ರ = ಅಡುಗೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ.

ಸೂಪಕಾರ (ನಾ). ಅಡುಗೆಯವನು; ಬಾಣಸಿಗ.

ಸೂಪು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಸ್ತ್ರ.

ಸೂಯ (ನಾ). ಯಜ್ಞ, ಯಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸೋಮ ರಸವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದು.

ಸೂಯಣ = ಸುಯ್ಯಾಣ.

ಸೂಯಾಣ ೧. = ಸುಯ್ಯಾಣ. ೨. = ಸೂಚೀಯಾನ. ೩. ಅಡುಗೆಮನೆ; ಪಾಕಶಾಲೆ.

ಸೂರ್(ರು) (ನಾ). ೧. ಸ್ವರ; ಧ್ವನಿ.

೨. ಛಾನಣಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಇಳಿಜಾರಾದ ಪಕ್ಕ.

ಸೂರ (ನಾ). ೧. ಸೂರ್ಯ; ನೇಸರು.

೨. = ಶೂರ.

ಸೂರಣ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ತರಕಾರಿ ಗಡ್ಡೆ; ಚೂರ್ಣಗಡ್ಡೆ.

ಸೂರಿ (ನಾ). ವಿದ್ವಾಂಸ; ಬಲ್ಲಿದ.

ಸೂರಿಯ - ಸೂರ್ಯ

ಸೂರುಳ್(ಳು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಶಪಥಮಾಡು;

ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡು. (ನಾ). ೨. ಶಪಥ; ಭಾಷೆ.

~ಇಸು = ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳು;

ಶಪಥಮಾಡು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಸೂರುಳಿಸು.

ಸೂರಿಪಾನ (ನಾ). ದೇವರ ಅಥವಾ ರಾಜರ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಫಲಕ.

ಸೂಜಿ(ರೆ) (ನಾ). ಸುಲಿಗೆ; ಲೂಟಿ; ಕೊಳ್ಳೆ.

~ಆ(ಯಾ)ಡು = ದೋಚು; ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಜ(ರ) = ೧. ಲೂಟಿ ಮಾಡುವವನು; ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆಯುವವನು.

೨. ಕೊಡುಗೈಯವನು; ಉದಾರ.

~ಕೊ(ಗೊ)ಡು = ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಕೊಡು; ಧಾರಾಳವಾಗಿ ನೀಡು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್(ಳ್ಳು) = ೧. ಲೂಟಿಗೆ ಒಳಗಾಗು. ೨. ಲೂಟಿ ಮಾಡು; ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆ.

~ಮಾಡು = ೧. ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆ; ಲೂಟಿಮಾಡು. ೨. ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಬಿಡು.

~ಮಾಡು = ಲೂಟಿಗೆ ಒಳಗಾಗು.

ಸೂಜಿ(ರೆ)ಗೆ (ನಾ). ಲೂಟಿಮಾಡುವವನು; ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆಯುವವನು.

ಸೂರ್ತಿ (ಗು). ಸೂರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದ.

ಸೂರ್ಪ (ನಾ). ಕೇರುವ ಸಾಧನ; ಮೊರ; ಶೂರ್ಪ.

ಸೂರ್ಯ (ನಾ). ನೇಸರು; ರವಿ. ~ಅಸ್ತ್ರ = ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗುವುದು. ~ಅವರ್ತ = ಸೂರ್ಯನ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಿರುಗುವ ಹೂವು.

ಗಳನ್ನು ಬಿಡುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ; ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿ. ~ಉದಯ = ಹೊತ್ತು.

ಮೂಡುವುದು; ಬೆಳಗಾಗುವುದು. ~ಕಾಂತ = ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಕಡಿ ಕಾರುವುದೆಂದು.

ನಂಬಲಾದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಲ್ಲು; ಸುಟ್ಟಕ. ~ಕಾಂತಿ = ಸೂರ್ಯಾವರ್ತ.

ಸೂರ್ಯ

~ತನಯ = ೧. ಸೂರ್ಯನ ಮಗ.

೨. ಶನಿ. ೩. ಯಮ. ೪. ಕರ್ಣ. ೫. ಸುಗ್ರೀವ.

~ಸ್ನಾನ = ರೋಗಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಮೈಬಡ್ಡುವುದು.

ಸೂರ್ಯಪಾಠ ೧. = ಸೂ ರೆ ಪಾ ನ.

೨. = ಸೂರ್ಯಾವರ್ತ.

ಸೂಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. (ದನ ಮುಂತಾದುವು) ಗರ್ಭಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು. ೨. ಹೆರಿಗೆ; ಪ್ರಸವ. ೩. ಉಸಿರು; ಶ್ವಾಸ.

ಸೂಲ(ಳ) ೧. = ಶೂಲ. ೨. ಕಣ್ಣು ಮತ್ತು ಕಿವಿಗಳ ನಡುವಿನ ಭಾಗ. ೩. ಹುಟ್ಟು; ಜನನ. ~ಗಿತ್ತಿ = ಹೆರಿಗೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡುವವಳು.

ಸೂಲಂಗಿ (ನಾ). ಕಬ್ಬಿನ ಹೂವು.

ಸೂಲಿ(ಳಿ) = ಶೂಲಿ.

ಸೂಲಿಕೆ (ನಾ). ಈಟಿ; ಶೂಲ.

ಸೂಲಿಗೆ = ಸೂಲಿಕೆ.

ಸೂಲಿ=ಶೂಲಿ. ~ಪೆ(ವೆ)ಲು(ರು)=ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸು.

ಸೂವಾರ = ಸೂಪಕಾರ. ~ವಿದ್ಯೆ=ಸೂಪಶಾಸ್ತ್ರ. ಸೂಸಕ (ನಾ). ಬೈತಲೆಗೆ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ; ಬೈತಲೆಮಣೆ.

ಸೂಸಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಗೋಚರಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಎಳ್ಳು, ಕಡಲೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಪಾದ್ಯ.

ಸೂಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಪ್ರಕಟವಾಗು. ೨. ಹರಡು; ವ್ಯಾಪಿಸು. ೩. ತುಳುಕು; ಹೊರಚೆಲ್ಲು. ೪. ಹರಿ; ಪ್ರವಹಿಸು. ೫. ಬೀಳು; ಕಳಚು. ೬. ಕೆದರು; ಚೆದರು. ೭. ಸಿಂಪಡಿಸು; ಚಿಮುಕಿಸು. ೮. ಕಳೆ; ಸಾಗು. ~ಕಿ(ಗಿ)ಡಿ = ಚೆದರಿ ಬಿದ್ದ ಕಿಡಿ. ~ಕು(ಗು)ರುಳ್(ಳು) = ಇಳಿ ಬಿದ್ದ ಕೂದಲು.

ಸೂಸುಕ = ಸೂಸಕ.

ಸೂಹು (ಕ್ರಿ). ಅಟ್ಟು; ಸೋಹು.

ಸೂಳ್(ಳು) (ನಾ). ೧. ಯಾವುದಾದರೂ ಸೂಚನೆಗಾಗಿ ಮಾಡುವ

೨. = ಸೂಟ್. ~ಅಗಿ = ಬೊಟ್ಟೆಹ

ಗರ್ಜಿಸು. ~ಅಡಸು = ಶಬ್ದವು ಆವ

~ನುಡಿ = ೧. ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾ

೨. ಪ್ರತಿಮಾತು; ಪ್ರತ್ಯುತ್

೩. ತಿರುಳುಳ್ಳ ಮಾತು; ತ

೪. = ಸೂಟ್ಟುಡಿ. ~ಪ(ವೆ)ಡೆ = ಸೂ

ಸೂಳಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾಡು. ೨. ಹೊಡೆ; ಬಾರಿಸು.

ಸೂಳವಿಸು = ಸೂಳಯಿಸು.

ಸೂಳೆ (ನಾ).^೧ ವೇಶ್ಯ; ಗಣಿಕೆ. ~ಕೆ(ಗೆ)

= ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡು; ಹಾದರ ಮ

~ಕೆ(ಗೆ)ರಿ = ವೇಶ್ಯೆಯರು ವಾಸಿ

ಬೀದಿ. ~ತನ = ಸೂಳೆಗಾರಿಕೆ.

= ೧. ಜಾರ; ವಿಟ. ೨. ಸೂಳ

ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ. ~ವಾಳ = ಸೂಳೆಮ

ಸೂಳೆಗ (ನಾ). ಹಾದರಿಗ; ವ್ಯಭಿಚಾರ.

ಸೂಳೆಗಾರಿಕೆ (ನಾ). ಹಾದರ; ವ್ಯಭಿಚಾರ

ಸೂಳ್ಳಿಸು = ಸೂಳಯಿಸು.

ಸೂಟ್(ಳ್,ಳು,ಲು) (ನಾ). ೧. ಹೊ

ವೇಶ್ಯ. ೨. ಸರದಿ; ಪಾಳಿ. ೩. ಸ

ಸುಸಮಯ. ~ಅಱ(ರಿ) = ೧. ಸರಿ

ಸಮಯವನ್ನು ತಿಳಿ. ೨. ಸರದಿ

ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳು. ~ಅಯ್ತು = ೧.

ಕಾರ; ಹರಿಕಾರ. ೨. ಡಂಗು

ಸಾರುವವನು. ~ಇಱ(ರಿ) =

ಮತ್ತೆ ಚುಚ್ಚು, -ತಿವಿ.

= ಸಂಭಾಷಣೆ. ~ಮಳೆ = ಸರದಿ

ಬರುವ ಮಳೆ.

ಸೂಟಾ(ಳಾ)ಯ್ತೆ (ನಾ). ಪರಿಚಾ

ದೂತಿ.

ಸೃಷ್ಟಿ (ನಾ). ಬಾಯಿಯ ಕೊನೆ; ಕಟಿಬಾಯಿ.

ಸೃಗ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ.

ಸೃಗಾಲ(ಳ) = ಶೃಗಾಲ.

ಸೃಜನ (ನಾ). ಹುಟ್ಟು; ಸೃಷ್ಟಿ; ಉತ್ಪತ್ತಿ.

ಸೃಜಿಸು = ಸೃಜಿಸು.

ಸೃಜಿಸು (ಕ್ರಿ). ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡು; ಹುಟ್ಟಿಸು.

ಸೃಣಿ (ನಾ). ೧. ಆನೆಯನ್ನು ಅಂಕೆಯಲ್ಲೆಡಲು

ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸಾಧನ; ಅಂಕುಶ.

೨. ಕೊಡಲಿ; ಮುಳ್ಳು.

ಸೃಷ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಉತ್ಪತ್ತಿ; ಹುಟ್ಟು.

೨. ರಚನೆ; ನಿರ್ಮಾಣ. ೩. ಜಗತ್ತು;

ಪ್ರಪಂಚ. ೪. ಪ್ರಕೃತಿ; ನಿರ್ಗುಣ.

~ಕರ್ತ = ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವವನು;

ರಚಿಸುವವನು. ~ಪಾಲಕ = ಜಗತ್ತನ್ನು

ಪಾಲಿಸುವವನು; ದೇವರು.

ಸೆಂಡು = ಚೆಂಡು. ~ಆಡು = ಚೆಂಡಾಡು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಲ್ = ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಆಯುಧ.

ಸೆಂದೂರು = ಸಿಂಧೂರು.

ಸೆಕಳಿ (ನಾ) ಬಿಸುತ್ತು; ಕಾವು.

ಸೆಕೆ ೧. = ಸೆಕಳಿ. ೨. ಬೇಸಗೆ; ಗ್ರೀಷ್ಮ.

೩. ಬೇಸಗೆಯ ತಾಪ, -ಧಗೆ. ೪. ಉರಿ;

ಜ್ವಾಲೆ. ~ಉಂಡಲಿಗೆ = ಹಬೆಯಲ್ಲಿ

ಬೇಯಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿಂಡಿ.

~ಹಾಕು = ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಣ್ಣು

ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಡೆಹಾಕು.

ಸೆಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಳಸೇರಿಸು; ತುರುಕು.

೨. ನೆಡು; ನಾಟಿಸು. ೩. ಹೊಂದಿಸು;

ಜೋಡಿಸು.

ಸೆಕ್ಕು = ಚೆಕ್ಕು. ~ಹಾರು = ೧. ಬಿರುಕು

ಬಿಡು; ಸೀಳು. ೨. ಜೊರು ಸಿಡಿ.

ಸೆಲೆ = ಸೆಕೆ.

ಸೆಗಣ = ಸಗಣೆ.

ಸೆಗಣೆ = ಸಗಣೆ.

ಸೆಗಳಿ = ಸೆಕಳಿ.

ಸೆಗಳಿಕೆ = ಸೆಕಳಿ.

ಸೆಗಳಿಗದಿರ (ನಾ). ಉಷ್ಣವಾದ ಕಿರಣಗಳಿಂದ

ಕೂಡಿದವನು; ಸೂರ್ಯ.

ಸೆಗಳು = ಸೆಕಳಿ.

ಸೆಜ್ಜರ (ನಾ). ೧. ಮಲಗುವ ಮನೆ; ಶಯ್ಯಾ

ಗೃಹ. ೨. ಹಾಸುಗೆ.

ಸೆಜ್ಜೆ = ಸಜ್ಜೆ. ~ಓ(ಯೊ)ವರಿ = ಮಲಗುವ

ಕೋಣೆ. ~ಮ(ವ)ನೆ = ಸೆಜ್ಜೆಯೋವರಿ.

~ವಳ(ಳ್ಳ) = ಮಲಗುವ ಮನೆಯ

ಸೇವಕ.

ಸೆಜ್ಜೆವಳ್ಳಿ (ನಾ). ಮಲಗುವ ಮನೆಯನ್ನು

ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ದಾಸಿ.

ಸೆಟಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಮುದುರಿಕೊಳ್ಳು; ಸೆಡೆ.

೨. ನಿಮಿರು; ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಲ್ಲು. ~ಬೇನೆ

= ಸ್ನಾಯುಗಳು ಸೆಡೆಕುಕೊಳ್ಳುವ ರೋಗ;

ಸೆಳವು.

ಸೆಟ್ಟು = ಶೆಟ್ಟು.

ಸೆಟ್ಟುಗ = ಶೆಟ್ಟು.

ಸೆಟ್ಟುಗುತ್ತ (ನಾ). ವ್ಯಾಪಾರಿಸಂಘದ ಸದಸ್ಯ.

ಸೆಟ್ಟು (ನಾ). ಗೋಡುಮಣ್ಣು; ಮೆಕ್ಕಲು.

ಸೆಡಕು ೧. = ಸೆಡವು. ೨. ಧ್ವಜದ ಸುತ್ತಲೂ

ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟುವ ಕುಚ್ಚು,

-ಗೊಂಡೆ. ~ನೋಟ = ವಕ್ರದೃಷ್ಟಿ.

ಸೆಡಕುಗಾರ್ತಿ (ನಾ). ಅಪಂಕಾರಿ; ಗರ್ವಿಷ್ಠೆ.

ಸೆಡವು (ನಾ). ೧. ಗರ್ವ; ಅಪಂಕಾರ.

೨. ಮುನಿಸು; ಕೋಪ. ೩. ತಂಟೆ; ಹಟೆ

ಮಾರಿತನ. ೪. = ಸೆಡದು.

ಸೆಡದು (ನಾ). ೧. ಬಿಗುಮಾನ; ಬಿಂಕ.

೨. ಕೊಂಕು; ವಕ್ರತೆ.

ಸೆಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಲಿ. ೨. ತೇವೆಹಾಕು.

ಸೆಡೆ ೧. = ಸೆಟಿ. ೨. ಉಬ್ಬು; ದಪ್ಪವಾಗು.

೩. ಹೆದರು; ಅಂಜು. ೪. ಗರ್ವಿಸು;

ಅಪಂಕಾರ ಪಡು. ೫. ಬಾಗು; ಡೊಂಕಾಗು.

(ನಾ). ೬. ಹೆದರಿಕೆ ; ಭಯ. ೭. ಹೊಂಕು ;
ನಕ್ರತೆ. ೮. ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಬಿತ್ತುವ ಒಂದು
ಉಪಕರಣ ; ಸಡ್ಡೆ. ೯. ಒಂದು ಅಳತೆ.

ಸೇ(ಂ)ಬು = ಸಣಂಬು.

ಸೇಣು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸ್ಪರ್ಧಿಸು. ೨. ಹೋರಾಡು ;
ಕಾ ದಾಡು. ೩. ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚುಪಡು ;
ಕರುಬು. (ನಾ). ೪. ಸ್ಪರ್ಧೆ. ೫. ವಿರೋಧ ;
ಪ್ರತಿಭಟನೆ. ೬. ಕೋಪ ; ಸಿಟ್ಟು.
೭. ಮುಷ್ಕರ ; ಅಸೂಯೆ. ~ಅಟಿ
= ೧. ಸ್ಪರ್ಧೆ ; ಪೈಪೋಟಿ. ೨. ಹೋರಾಟ ;
ಜಗಳ. ~ಕಾಟ(ರ) = ಹುರುಡಿಸುವವನು ;
ಸ್ಪರ್ಧಿ.

ಸೆನೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಜಗ್ಗು ; ಎಳೆ. ೨. ಕೋವ
ಗೊಳ್ಳು ; ಸಿಟ್ಟಾಗು. ೩. ಬೀಸು.

ಸೆತ್ತೆ (ನಾ). ೧. ಕಸ ; ಕಲ್ಮಷ. ೨. ಮಾಸು ;
ಸತ್ತೆ. ೩. ಪಾಪ ; ದೋಷ.

ಸೆಬೆ (ನಾ). ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಸಾಧನ ;
ಬಲೆ. ~ಬ(ಯೊ)ಡ್ಡು = ಬಲೆಯನ್ನು
ಬೀಸು.

ಸೆರಗು ೧. = ಸೆಂಂಗು. ೨. ಭಯ ; ಅಂಜಿಕೆ.

ಸೆರೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ತುರಿ ; ಹೆರೆ. (ನಾ). ೨. ರಕ್ತ
ನಾಳ ; ನರ. ೩. ಹೆಂಡ ; ಮದ್ಯ.
೪. = ಸೇರೆ. ೫. = ಸೆಜಿ. ~ಕಾ(ಗಾ)ರ
= ೧. ಸೆರೆಯಾಳು ; ಬಂದಿ. ೨. = ಸೆರೆ
ಗುಡುಕ. ~ಕು(ಗು)ಡುಕ = ಮದ್ಯಪಾನ
ಮಾಡುವವನು ; ಹೆಂಡಗುಡುಕ. ~ತೆ(ದೆ)ಗೆ
= ನರವು ಸೆಳೆದು ಕೊಳ್ಳು, ಎಳೆದು
ಕೊಳ್ಳು. ~ಬಿಗಿ = ಗಂಟಲಿನ ನರವು
ಉಬ್ಬು ; ಗದ್ದದಿತವಾಗು. ~ಬಿ(ವಿ)ಗು
= ೧. ನರವು ಉಬ್ಬು ; ನರವು ದಪ್ಪವಾಗು.
೨. = ಸೆರೆದೆಗೆ. ~ಹಾಕು = ಸೆರೆಮನೆ
ಯಲ್ಲಿಡು ; ಬಂಧಿಸು.

ಸೆಜಿ(ರ)(ಂ)ಗು (ನಾ). ೧. ಸೀರೆಯಲ್ಲಿ ಹೊದೆ
ಯುವ ಧಾಗ ; ಮೇಲುಡು. ೨. ಅಂಚು ;

ತುದಿ ; ಪಕ್ಕ. ೩. ಆಶ್ರಯ ; ಸಹಾಯ.
~ಅಗು = ಆಶ್ರಯವಾಗು ; ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು
ನೀಡು. ~ಬಡ್ಡು = ಬೇಡು ; ಯಾಚಿಸು.
~ಪಾ(ವಾ)ರ್(ರು) = ಸಹಾಯವನ್ನು
ನಿರೀಕ್ಷಿಸು, -ಆಪೇಕ್ಷಿಸು.

ಸೆಜಿ(ರ)ಪು (ನಾ). ೧. ಆತಿಥ್ಯ ; ಸತ್ಕಾರ.
೨. ಗೌರವ ; ಮರ್ಯಾದೆ. ~ಗೆಯ್
= ಸತ್ಕಾರಮಾಡು ; ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ನೀಡು.

ಸೆಜಿ(ರೆ) (ನಾ). ೧. ಬಂಧನ. ೨. ಬಂಧಿಸಿರುವ
ಸ್ಥಳ ; ಕಾರಾಗೃಹ. ೩. ಬಂದಿ ;
ಪೈದಿ. ~ಅ(ಯಾ)ಗು = ಸೆರೆ ಸಿಕ್ಕು ;
ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಗಾಗು. ~ಅ(ಯಾ)ರ್(ಳು)
= ೧. ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಸು ; ಬಂಧನಕ್ಕೊಳ
ಪಡಿಸು. ೨. ಬಂಧನದಲ್ಲಿರುವವನು ; ಬಂದಿ ;
ಪೈದಿ. ~ಕೊ(ಗೊ)(ರ್)ಳು = ೧. ಸೆರೆಹಿಡಿ ;
ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಪಡಿಸು. ೨. ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು.
~ಮ(ವ)ನೆ = ಕಾರಾಗೃಹ ; ಬಂದಿಮಾನೆ.

ಸೆರ್ಕು = ಸೆಕ್ಕು.

ಸೆಲ(ಂ)ದಿ (ನಾ). ಜೇಡರ ಹುಳು.

ಸೆಲಜೆ = ಸೆಲಂದಿ.

ಸೆಲವು (ನಾ). ೧. ಅಪ್ಪಣೆ ; ಅನುಮತಿ.
೨. ಸಲಿಗೆ ; ಸದರ. ೩. ಚಿಲುಮೆ ; ಊಟ.

ಸೆಲೆ (ನಾ). ೧. ಶಬ್ದ ; ಧ್ವನಿ. ೨. ಪ್ರತಿ
ಧ್ವನಿ. ೩. ನೀರು ಒಸರುವ ಜಾಗ. ೪. ತೇವ
ದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಹುಣ್ಣು. ೫. ಕಲ್ಲು ;
ಶಿಲೆ. ೬. ನರ ; ರಕ್ತನಾಳ. ೭. ಗುರುತು ;
ಸುಳಿವು. ~ಅ(ಯಾ)ಡು = ಜಿನುಗು ;
ಒಸರು. ~ಬ(ಯೊ)ಡೆ = ಸೆಲೆಯಾಡು.

ಸೆಲ್ಲೆ (ನಾ). ಉತ್ತರೀಯ ; ಶಲ್ಯ.

ಸೆಲ್ಲೆಯ ೧. = ಸೆಲ್ಲೆ. ೨. = ಸೆಲ್ಲೆಯ.

ಸೆಲ್ಲೆಹ = ಸೆಲ್ಲೆಯ.

ಸೆಳಕು (ನಾ). ೧. ಎಳೆತ ; ಅಕರ್ಷಣೆ.
೨. ಹೊಳವು ; ಮಿಂಚು. ೩. ಒಂದು ಸಲಕ್ಕೆ
ಅಗುವಷ್ಟು ; ಒಂದು ಒಪ್ಪೆ. ೪. ಶೀತದಿಂದ

ಉಂಟಾಗುವ ಸ್ನಾಯು ವಿನ ಬಿಗಿತ ;
ಎಳೆತ.

ಸೆಳತ = ಸೆಳವು.

ಸೆಳಮೆ (ನಾ). ಸೆಳೆಯುವಿಕೆ ; ಎಳೆತ.

ಸೆಳವು(ನಾ). ೧. ಆಕರ್ಷಿಸುವಿಕೆ. ೨. ಪ್ರವಾಹದ
ಎಳೆತ, -ಸೆಳೆತ. ೩. ಶೀತದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ
ನರಗಳ ಬಿಗಿತ ; ಸ್ನಾಯು ಸಂಕೋಚನ.
೪. = ಸೆಳವುರೋಗ. ~ರೋಗ = ಒಂದು
ಬಗೆಯ ರೋಗ ; ಸೆಟೆರೋಗ.

ಸೆಳವೆ (ನಾ). ಚಿತ್ತ ; ಕೋಲು.

ಸೆಳಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಎಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡು ;
ಸೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡು. ೨. ಸೆಣಸು ;
ಕಾದಾಡು. (ನಾ). ೩. ವಿರೋಧ ;
ಹಗೆ.

ಸೆಳೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಆಕರ್ಷಿಸು ; ಎಳೆ. ೨. ಜಗ್ಗು ;
ಕೀಳು. ೩. ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು. ೪. ಕೋಲಿ
ನಿಂದ ಹೊಡೆ, -ಥಳಿಸು. ೫. ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು
ಒಗೆ ; ಸೆಣೆ. (ನಾ). ೬. ಎಳೆಯುವಿಕೆ ;
ಎಳೆತ. ೭. ಕಂಬಿ ; ಸರಳು. ೮. = ಸೆಳವೆ.
೯. ಸಣ್ಣರೆಂಬೆ. ೧೦. ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿ
ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ತರಬೇತಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ
ಪ್ರಾಣಿ ; ದೀಪದ ಪ್ರಾಣಿ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಂಬು
= ಸಣ್ಣ ಕೊಂಬೆ. ~ಕೊಳ್ = ೧. ಆಕರ್ಷಿಸು.
೨. ಲಪಟಾಯಿಸು ; ಕಿತ್ತು ಕೊಳ್ಳು. ~ಪಾನೆ
= ಮೇಜಿನ ಅರೆ ; ಡ್ರಾಯರು. ~ಮಂಚ
= ತೂಗುಮಂಚ. ~ಮಿಂಚು
= ಕೋಲ್ಮಿಂಚು.

ಸೆಳತ ೧. = ಸೆಳವು. ೨. ಹೊಡೆತ ; ಪೆಟ್ಟು.

ಸೆಳ್ಳ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ಮತ್ತು
ಅದರ ಹಣ್ಣು ; ಚಳ್ಳೆ.

ಸೆಳ್ಳಗೊಂಬು = ಸೆಳ್ಳಗೊಂಬು.

ಸೆಳ್ಳು ೧. = ಸೆಳ್ಳ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೂಲಿಕೆ.

೩. ವ್ಯವಸಾಯದ ಒಂದು ಉಪಕರಣ.

೪. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದುದು ; ಮೊನಚಾದುದು.

೫. ಉದ್ದವಾದತೆಳುರೆಂಬೆ. ~ಉಗುರ(ರು)
= ಜೊಪಾದ ಉಗುರು ; ಮೊನಚಾದ
ಉಗುರು.

ಸೆಳ್ಳೆ = ಸೆಳ್ಳ.

ಸೆಳ್ಳೆಗೊಂಬು (ನಾ). ತುದಿಯ ಕೊಂಬೆ.

ಸೇಂಗಾ = ಶೇಂಗಾ.

ಸೇಂದಿ (ನಾ). ಈಚಲು ಮರದಿಂದ ತೆಗೆದ ಹೆಂಡ.

ಸೇಂದು (ಕ್ರಿ). ೧. ಉಸಿರನ್ನು ಒಳಗೆ ಎಳೆದು
ಕೊಳ್ಳು. ೨. (ಬಾವಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ)
ನೀರನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ತೆಗೆ.

ಸೇಕ (ನಾ). ೧. ಕಾವು ; ಶಾಖ. ೨. ಕೇಚನ ;
ಚಿಮುಕಿಸುವಿಕೆ.

ಸೇಕಡಾ = ಶೇಕಡಾ.

ಸೇಕದಾರ = ಶೇಕದಾರ.

ಸೇಗುಡಿತ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೂಲಿಕೆ.

ಸೇಚನ (ನಾ). ೧. ಚಿಮುಕಿಸುವಿಕೆ ; ಸಿಂಪಡಿಸು
ವಿಕೆ. ೨. ಸುರಿಯುವಿಕೆ. ~ (ಂ) ಗೆಯ್
= ಸಿಂಪಡಿಸು ; ಚಿಮುಕಿಸು.

ಸೇಡು (ನಾ). ೧. ಸೆಡೆಯುವಿಕೆ ; ಮುದುಡು
ವಿಕೆ. ೨. ಬಾಗಿರುವಿಕೆ. ೩. ವೈರ ; ಮುಯ್ಯಿ.
~ (ಂ) ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಸುಕ್ಕು ; ಸುರುಟಿ
ಕೊಳ್ಳು. ~ತೀರಿಸು = ವೈರ ತೀರಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳು ; ದ್ವೇಷ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

ಸೇಣೆ (ನಾ). ಗುಂಪು ; ಸಮೂಹ ; ಶ್ರೇಣಿ.
~ಪತಿ = ನಾಯಕ ; ದಳವಾಯಿ.

ಸೇತ (ನಾ). ಶುಭ್ರತೆ ; ಬಿಳಿದು.

ಸೇತು (ನಾ). ಸೇತುವೆ ; ಸಂಕ. ~ಬಂಧ
= ಸೇತು.

ಸೇತುವೆ = ಸೇತು.

ಸೇದು ೧. = ಸೇಂದು. ೨. ಕುಗ್ಗು ; ಮುರುಟಿ
ಕೊಳ್ಳು. ೩. ಸಿಗರೇಟು, ಬೀಡಿ ಮುಂತಾದು
ವನ್ನು ಕುಡಿ. ೪. ದ್ರವಪದಾರ್ಥವನ್ನು
ಹೀರಿಕೊಳ್ಳು. ~ಬತ್ತಿ = ಹೊಗೆ ಕುಡಿಯುವ
ಸಾಧನ ; ಬೀಡಿ, ಸಿಗರೇಟು ಮುಂತಾದುವು.

ಸೇದೆ (ನಾ). ೧. ದಣಿವು; ಆಯಾಸ. ೨. ಬೆವರು;
 ಸ್ವೇದ. ೩. ಹಗ್ಗ; ಮಿಣಿ. ~ಕಿ(ಗಿ)ಡು
 = ಆಯಾಸಪಡು; ದಣಿವನ್ನು ಹೊಂದು.
 ~ನೀರ್(ರು) = ಬೆವರು; ಘರ್ಷಣ.ಲ.
 ~ಪ(ವ)ಡು = ಆಯಾಸಪಡು; ದಣಿ.

ಸೇನ ೧.=ಶೈನ. ೨. ಕಂದಾಯದ ಅಧಿಕಾರಿ.

ಸೇನಬೋವ = ಶಾನುಭಾಗ.

ಸೇನಾಧಿಪತಿ = ಸೇನಾನಿ.

ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯ = ಸೇನಾಪತ್ಯ.

ಸೇನಾನಿ (ನಾ). ಸೈನ್ಯದ ಮುಖಂಡ;
 ದಳವಾಯಿ; ಸೇನಾಧಿಪತಿ.

ಸೇನಾಪತಿ = ಸೇನಾನಿ.

ಸೇನಾಪತ್ಯ (ನಾ). ಸೇನಾಪತಿಯ ಕೆಲಸ;
 ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತ್ಯ.

ಸೇನಾಮುಖಿ (ನಾ). ಮೂರು ಅನೆ, ಮೂರು
 ರಥ, ಒಂಬತ್ತು ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ಹದಿನೈದು
 ಜನ ಕಾಲಾಳುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸೇನೆಯ
 ಒಂದು ವಿಭಾಗ.

ಸೇನೆ (ನಾ). ದಂಡು; ಸೈನ್ಯ.

ಸೇಬು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ಮತ್ತು
 ಅದರ ಹಣ್ಣು.

ಸೇಬ್ಯ (ಗು). ಸೇವೆಗೆ ಅರ್ಹವಾದ; ಭಕ್ತಿಗೆ
 ಯೋಗ್ಯವಾದ; ಸೇವ್ಯ.

ಸೇಮ (ನಾ). ಸುಖ; ಕ್ಷೇಮ.

ಸೇರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ತಲುಪು; ಸಮೀಪಿಸು.

೨. ಕೂಡು; ನೆರೆ. ೩. ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳು.

೪. ಒಂದಾಗು; ಒಟ್ಟಿಗೂಡು; ಬೆರೆ.

೫. ಒಗ್ಗು; ಹಿಡಿಸು. (ನಾ). ೬. ನಾಲ್ಕು
 ಪಾವಿನ ಒಂದು ಅಳತೆ. ೭. ಅಳಿಯುವ

ಒಂದು ಸಾಧನ. ೮. ಕಲಸಿದ ಮಣ್ಣು.

~ಇಳೆ = ೧. ಹೊಂದಿಕೆ; ಸಾಮರಸ್ಯ;

ನೋಳ. ೨. ಮೆಚ್ಚುಗೆ; ಇಷ್ಟ. ~ಇಸು

= ೧. ತಲುಪಿಸು; ಮುಟ್ಟಿಸು. ೨. ಒಟ್ಟು

ಗೂಡಿಸು; ಸಂಗ್ರಹಿಸು. ೩. ಹೊಂದಿಸು.

ಸೇರುವೆ ೧. = ಸೇರಿಕೆ. ೨. ಸಹವಾಸ; ಒಡ
 ನಾಟಿ. ೩. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

ಸೇರುವೆಗಾಱ(ರ) = ಸೇರೆಗಾರ.

ಸೇರೆ (ನಾ). ೧. ಬೊಗಸೆ; ಅಂಜಲಿ. ೨. ಬೊಗಸೆ
 ಯಲ್ಲಿ ತುಂಬುವ ಪು. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣ್
 = ಅಗಲವಾದ ಕಣ್ಣು; ಬೊಗಸೆಗಣ್ಣು.

ಸೇರೆಗಾರ (ನಾ). ಮೇಷ್ಟ್ರ; ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ.

ಸೇರ್ಪಡೆ (ನಾ). ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ;
 ಒಂದುಗೂಡುವಿಕೆ.

ಸೇಲೆ (ನಾ). ಬಟ್ಟೆ; ವಸ್ತ್ರ. ~ಇಗ = ಬಟ್ಟೆ
 ನೇಯುವವನು; ನೇಕಾರ.

ಸೇವ = ಸೇಮ.

ಸೇವಂತಿ = ಶಾವಂತಿಕೆ.

ಸೇವ(ಂ)ತಿಗೆ = ಶಾವಂತಿಕೆ.

ಸೇವಕ (ನಾ). ಊಳಿಗದವನು; ಆಳು.

ಸೇವಕಿ (ನಾ). ಊಳಿಗದವಳು; ವಾಸಿ.

ಸೇವಗೆ = ಶಾವಿಗೆ. ~ಬರಳು = ಅಕ್ಕಿ,
 ರಾಗಿ ಮುಂತಾದ ಸೇವಗೆಯನ್ನು ಒತ್ತಲು
 ಬಳಸುವ ಸಾಧನ.

ಸೇವನೆ (ನಾ). ೧. ಊಳಿಗ; ಸೇವೆ.
 ೨. ತಿನ್ನುವಿಕೆ. ೩. ಕುಡಿಯುವುದು.
 ೪. ಅನುಭವಿಸುವಿಕೆ.

ಸೇವಾಳ = ಶೇವಲ.

ಸೇವಿಕೆ = ಸೇವಕಿ.

ಸೇವಿಗೆ = ಶಾವಿಗೆ.

ಸೇವೆ (ನಾ). ೧. ಊಳಿಗ; ಚಾಕರಿ. ೨. ಉಪ
 ಚಾರ. ೩. ಪೂಜೆ; ಉಪಾಸನೆ. ~ಇಸು
 = ೧. ಸೇವೆಮಾಡು; ಪೂಜಿಸು. ೨. ತಿನ್ನು;
 ಸೇವನೆಮಾಡು. ~ಗೆಯ್ = ೧. ಉಪ
 ಚರಿಸು. ೨. ಪೂಜಿಸು; ಸೇವೆ ಮಾಡು.

ಸೇವ್ಯ (ನಾ). ೧. ಪೂಜಿಸಲು ಯೋಗ್ಯ
 ವಾದುದು, ಅರ್ಹವಾದುದು. ೨. ಸೇವಿಸಲು
 ಯೋಗ್ಯನಾದವನು. (ಗು). ೩. ಉಪ
 ಯೋಗಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ; ಅನುಭವಿಸಲು

ತಕ್ಕದಾದ. ೪. ಪೂಜಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

ಸೇಸ (ನಾ). ೧. ಉಳಿಕೆ; ಬಾಕಿ. ೨. ಆದಿಶೇಷ.

ಸೇಸೆ (ನಾ). ೧. ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆ. ೨. ತರಿಗೆ; ಸುಂಕ.

~ಅಕ್ಕಿ = ಮಂಗಳಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಅಕ್ಕಿ; ಅಕ್ಷತೆ. ~ಇ(ಯಿ)ಕ್ಕು = ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಹಾಕು; ಅತೀರ್ವದಿಸು. ~ತ(ದ)ಳಿ = ಸೇಸೆಯಿಕ್ಕು.

ಸೇಳೆ (ನಾ). ಬೆಡಗು; ಒಣವು.

ಸೈ (ನಾ). ೧. ನೇರವಾದುದು; ಸರಿಯಾದುದು.

೨. ಒಪ್ಪಿಗೆ ಅಥವಾ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಮಾತು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡು.

~ಕೆ(ಗೆ)ಡೆ = ೧. ಸಮಸ್ತರಿಗೂ; ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಬೀಳು. ೨. ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳು; ಕುಸಿ.

~ಕೊ(ಗೊ)ಡು = ಒಪ್ಪು; ಸಮ್ಮತಿಸು. ~ನಡೆ = ನೇರವಾಗಿ ನಡೆ; ನೆಟ್ಟಗೆ ನಡೆ.

~ನುಡಿ = ನೇರವಾದ ಮಾತು; ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮಾತು. ~ಪ(ವ)ರಿ = ೧. ನೇರವಾಗಿ ನಡೆ, -ಹೋಗು.

೨. ವ್ಯಾಸಿಸು; ಹರಡು. ೩. ಹರಿ; ಪ್ರವಹಿಸು. ~ಬ(ವ)ಳಿ = ಸರಿಯಾದ ದಾರಿ, -ಮಾರ್ಗ.

~ಬೆ(ವೆ)ಜ(ರ)ಗು = ಅತಿಯಾದ ಅಶ್ವರ್ಯ. ~ಬೆ(ವೆ)ಳಗು = ಅತಿಯಾದ ಕಾಂತಿ; ಹೆಚ್ಚಾದ ಕಾಂತಿ.

~ಮರುಗು = ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಳವಳಗೊಳ್ಳು, -ವ್ಯಥೆಪಡು.

ಸೈಂಧವ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉಪ್ಪು.

೨. ಸಿಂಧುವೇಶ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನ.

೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕುದುರೆ. ೪. ಮಹಾಭಾರತದ ಒಬ್ಬ ಪರಾಕ್ರಮಿ; ದುಶ್ಮಲೆಯ ಗಂಡ; ಜಯದ್ರಥ. (ಗು). ೫. ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ, -ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೬. ಸಿಂಧುದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಸೈಂಹಿಕೇಯ (ನಾ). ಸಿಂಹಿಕೇಯ ಮಗ; ರಾಹು.

ಸೈಕತ (ನಾ). ಮರಳು; ಉಸುಕು.

ಸೈಗೆ (ನಾ). ಸನ್ನೆ; ಸೂಚನೆ.

ಸೈತಾನ (ನಾ). ೧. ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿ; ಪಾಪಪ್ರೇರಕ ಶಕ್ತಿ. ೨. ಪಿಶಾಚಿ. ೩. ದುಷ್ಟವ್ಯಕ್ತಿ.

ಸೈತು (ನಾ). ೧. ನೇರ್ಪು; ಸರಿಯಾದ ನೀತಿ, -ಕ್ರಮ. ೨. ನೇರವಾದುದು. ೩. ಒಳ್ಳೆಯ ನಡವಳಿಕೆ; ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರ್ಯ. ೪. ಸುಮ್ಮನಿರುವಿಕೆ; ಮೌನ. ೫. ಹಗುರ; ಸುಲಭ. (ಅ). ೬. ಸುಮ್ಮನೆ; ಮೌನವಾಗಿ. ೭. ಜೆನ್ನಾಗಿ; ಸರಿಯಾಗಿ. ~ಇಕ್ಕು = ನೇರಮಾಡು; ಸರಿಯಾಗಿಸು. ~ಇರು = ಸುಮ್ಮನಿರು.

ಸೈದ = ಸಯ್.

ಸೈದ್ಧಾಂತಿ (ನಾ). ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿದವನು; ಸಿದ್ಧಾಂತಿ.

ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ೧. = ಸೈದ್ಧಾಂತಿ. (ಗು). ೨. ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಸೈನಿಕ (ನಾ). ಯೋಧ; ಭಟ.

ಸೈನ್ಯ (ನಾ). ದಂಸು; ಪಡೆ; ಬಲ. ~ಅಧಿಪತಿ = ಸೇನಾಧಿಪ.

ಸೈಪು (ನಾ). ೧. ನೇರ್ಪು; ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ. ೨. ಪುಣ್ಯ; ಸುಕೃತ. ೩. ಮೌನ; ನಿಶ್ಚಬ್ದತೆ. ~ಗಾಱ(ರ) = ಪುಣ್ಯವಂತ.

ಸೈಮಿನಿ (ನಾ). ಯಮಲೋಕ.

ಸೈರಂಧ್ರಿ (ನಾ). ೧. ಅಂತಃಪುರದ ದಾಸಿ. ೨. ಗಂಧವನ್ನು ಅರೆಯುವವಳು.

ಸೈರಣೆ (ನಾ). ತಾಳ್ತೆ; ಸಹನೆ. ~ಕಿ(ಗಿ)ಡು = ತಾಳ್ತೆ ತಪ್ಪು; ಸಹನೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ = ಸೈರಿಸು.

ಸೈರಿಭ (ನಾ). ಕೋಣ; ಉಲಾಯ.

ಸೈರಿಸು (ಕ್ರಿ). ತಾಳು; ಸಹಿಸು; ತಾಳ್ತೆಯನ್ನು ಹೊಂದು.

ಸ್ವಲ್ಪ (ನಾ). ೧. ಸಡಿಲವಾದುದು ; ಅಲ್ಪಕ
ವಾದುದು. ೨. ಸಲಿಗೆ ; ಸದರ. ~ಬಿಡು
= ೧. ಸಡಿಲಬಿಡು. ೨. ಸದರಕೊಡು.

ಸೊಂಕು ೧. = ಸೊಂಕು. ೨. ಗಿಡಮರಗಳ
ಎಲೆಗಳ ಮೇಲಿರುವ, ಮುಟ್ಟಿದರೆ ನನ
ಯುಂಟುಮಾಡುವ ವಸ್ತು. ~ರೋಗ
= ಸೊಂಕುರೋಗ.

ಸೊಂಟಿ (ನಾ). ಹೊಂಕ ; ನಡು. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು
= ಕಂಕಣಬದ್ಧವಾಗು ; ಸಿ ಧ್ವ ವಾಗು.
~ಪಟ್ಟಿ = ೧. ನಡುವಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಪಟ್ಟಿ.
೨. ಡಾಬು ; ಒಡ್ಡಾಣ.

ಸೊಂಟಿ = ಶುಂಠಿ.

ಸೊಂಡಗೆ = ಸಂಡಗೆ.

ಸೊಂಡಿಗೆ = ಸಂಡಗೆ.

ಸೊಂಡಿಲ್(ಲು) = ಸುಂಡಲ್.

ಸೊಂಡು (ನಾ). ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟು ಉಂಟಾ
ಗುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ.

ಸೊಂಡೆ ೧. = ಸುಂಡೆ. ೨. ಮುಖ ; ಮೋರೆ ;
ಮೂತಿ. ೩. ಸೊಂಡಿಲು.

ಸೊಂಡಿ (ನಾ). ಜಾರ ; ಹಾದರಿಗ.

ಸೊಂಪು (ನಾ). ೧. ಚೆಲ್ವಿಕೆ ; ಸೊಗಸು.
೨. ಸಮೃದ್ಧಿ ; ಹೆಚ್ಚಳ. ೩. ಒಗ್ಗು ;
ಸಂತೋಷ. ~ಅಗು = ೧. ಚೆನ್ನಾಗು ;
ಸೊಗಸಾಗು. ೨. ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗು ;
ಹುಲುಸಾಗು. ~ಎಜ್ಜು(ರು) = ೧. ಸೊಗ
ಸಾಗು ; ಚೆಲುವಾಗು. ೨. ಆನಂದಿಸು ;
ಸಂತೋಷಪಡು. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣಿ(ರೆ)
= ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಸೂಸು ; ಸೊಬಗಿ
ನಿಂದ ಕೂಡಿರು.

ಸೊಂಬ = ಸುಂಬ.

ಸೊಂಬು (ನಾ). ಅಲಸ್ಯ ; ಜಡತೆ.

ಸೊಕ (ನಾ). ಸುಖ ; ಆನಂದಾನುಭವ.

ಸೊಕ್ಕು=ಸೊಕ್ಕು. ~ಅಡಕೆ=೧. ಅಮಲನ್ನು
ಉಂಟುಮಾಡುವ ಅಡಕೆ. ೨. ಗಂಟಲಲ್ಲಿ

ಹಿಡಿತವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಅಡಕೆ. ~ಇಸು
= ೧. ಗರ್ವವನ್ನುಂಟುಮಾಡು ; ಸೊಕ್ಕು
ಬರಿಸು. ೨. ಅಮಲು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡು.
೩. ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿಸು. ~ಎಜ್ಜು(ರು)
= ೧. ಗರ್ವವು ಹೆಚ್ಚಾಗು ; ಬೀಗು.
೨. ಅಮಲು ಬರು. ೩. ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪು.
~ಜವ್ವನ = ಉಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ಹರಯ ;
ವಿರುಂಜವ್ವನ. ~ಮುರಿ = ಗರ್ವಭಂಗ
ಮಾಡು.

ಸೊಗ=ಸೊಕ. ~ಕ(ಗ)ಂಬಣಿ=ಆನಂದಬಾಪ್ಪ.

ಸೊಗಡು ೧. = ಸೊವಡು. ೨. ಮಾಧುರ್ಯ ;
ಇಂಪು. ೩. ಅಲಸ್ಯ ; ಔದಾಸೀನ್ಯ.
೪. ಸಂಪರ್ಕ ; ಸೊಂಕು. ೫. ಉತ್ಸಾಹ ;
ಹುರುಪು. ೬. ಮದ ; ಅಮಲು. ~ರೋಗ
= ಸೊಂಕುರೋಗ.

ಸೊಗದೆ (ನಾ). ಒಂದು ಔಷಧಿ ಮೂಲಿಕೆ.

ಸೊಗಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಒಪ್ಪು ; ಅಂದವಾಗಿ
ಕಾಣು ; ಕಂಗೊಳಿಸು.

ಸೊಗಸು ೧. = ಸೊಗಯಿಸು. ೨. ಸಂತೋಷ
ಗೊಳ್ಳು. ೩. ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸು ;
ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ಮಾಡು. ೪. ಒಪ್ಪು ;
ಅಂಗೀಕರಿಸು. (ನಾ). ೫. = ಸೊಗಸಿಕೆ.
೬. ಸುಖ ; ಆನಂದ. ~ಇಕೆ = ಚೆಲುವು ;
ಅಂದ. ~ಗಾರ = ೧. ಒನಪುಗಾರ.
೨. ರಸಿಕ. ~ಪ(ವ)ಡೆ = ೧. ಚೆಲುವಾಗು ;
ಶೋಭಿಸು. ೨. ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆ.

ಸೊಜ್ಜಿಗೆ = ಸೋಜಿ.

ಸೊಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ಡೊಂಕು ; ವಕ್ರತೆ.

೨. ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಾದುದು ; ತುಚ್ಛವಾದುದು.
೩. ಅಂಗವಿಕಲ ; ಹಳವ. (ಗು). ೪. ನೇರ
ವಲ್ಲದ ; ಡೊಂಕಾದ. ೫. ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಾದ ;
ತುಚ್ಛವಾದ. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು = ೧. ಓರೆಗಣ್ಣು ;
ಕೋಸುಗಣ್ಣು. ೨. ಅಮಂಗಳಕರವಾದ
ಕಣ್ಣು. ~ಬಾಯಿ = ೧. ವಕ್ರವಾಗಿರುವ

ಬಾಯಿ. ೩. ಕೆಟ್ಟಮಾತನಾಡುವ ಬಾಯಿ.

~ಮುಖ = ೧. ವಿಚಾರವಾದ ಮುಖ.

೨. ಅನುಂಗಳಕರವಾದ ಮುಖ.

ಸೊಟ್ಟಿಗೆ (ಅ). ವಕ್ರವಾಗಿ; ಓರೆಯಾಗಿ.

ಸೊಟ್ಟು (ನಾ). ಡೊಂಕಾಗಿರುವುದು.

ಸೊಡಬಲಿ (ನಾ). ಶ್ವಶನ; ಸುಡುಗಾಡು.

ಸೊಡರ(ಕು) (ನಾ). ದೀಪ; ದೀವಿಗೆ.

ಸೊಡಲು = ಸೊಡರ.

ಸೊಡವಲಿ = ಸೊಡಬಲಿ.

ಸೊಡ್ಡು (ಗು). ವಿಚಾರವಾದ; ಕುರೂಪಿ
ಯಾದ.

ಸೊಣಕ = ಶುನಕ.

ಸೊಣಗೆ = ಶುನಕ.

ಸೊಣೆ (ಕ್ರಿ). ಬೆರಳು ಗಳಿಂದ ಹೊಡೆ;
ಮೊಟ್ಟು.

ಸೊತ್ತ (ನಾ). ಅಂಗಹೀನ; ಹೀಳನ; ಚೊತ್ತ.

ಸೊತ್ತಿ = ಚೊತ್ತಿ.

ಸೊತ್ತು (ನಾ). ೧. ಸಂಪತ್ತು; ಐಶ್ವರ್ಯ;
ಸ್ವತ್ತು. ೨. ಸೊಟ್ಟಿಗಾಗಿರುವುದು; ವಿಕೃತ
ವಾದುದು.

ಸೊಬೆ = ಸುಧೆ.

ಸೊನ (ನಾ). ಸ್ವನ; ಶಬ್ದ.

ಸೊನಯಿ = ಶಹನಾಯಿ.

ಸೊನೆ (ನಾ). ೧. ಹೊತ್ತು ಅಥವಾ ಕಾಯಿಗಳ
ತೊಟ್ಟಿನಿಂದ ಒಸೆರುವ ದ್ರವ; ಹಾಲು.
೨. ಗಾಯದಿಂದ ಒಸೆರುವ ನೀರು. ೪. ಅನೆಯ
ಮದಜಲ. ~ಮುಣ್ಣು = ಸೊನೆ ತಗುಲಿ
ಉಂಟಾಗುವ ಮುಣ್ಣು.

ಸೊನೆಗಾಣ(ರ) (ನಾ). ಕಟುಕ; ಕೊಲೆಗಡಿಕ.

ಸೊನ್ನ (ನಾ). ಸ್ವರ್ಣ; ಚಿನ್ನ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಲಿಗೆ
= ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಶಾಕೆಹೂವು. ~ಗಾರ
= ಸೊನ್ನಾರಿ.

ಸೊನ್ನಾರ (ನಾ). ೧. ಚಿನ್ನದ ಮುಲಾಮು,
-ಗಿಲೇಟು. ೨. = ಸೊನ್ನಾರಿ.

ಸೊನ್ನಾರಿ (ನಾ). ಅಕ್ಕಸಾಲಿ.

ಸೊನ್ನೆ (ನಾ). ೧. ಸುವರ್ಣ; ಚಿನ್ನ. ೨. ಬಿಂದು;
ಅನುಸ್ವಾರ. ೩. ಏನೂ ಇಲ್ಲದುದು; ಬರಿದು;
ಶೂನ್ಯ. ೪. ಸನ್ನೆಗೋಲು; ಮಿಟುಗೋಲು.
~ಬೀಳು = ಇಲ್ಲವಾಗು; ಅಭಾವವಾಗು.
~ಬೆ(ನೆ)ಟ್ಟು = ಚಿನ್ನದ ಬೆಟ್ಟ;
ಮೇರು.

ಸೊಪ್ಪು = ಸ್ಪಷ್ಟ.

ಸೊಪ್ಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಡೆ; ನಿವಾರಿಸು;
ನಿರೋಧಿಸು. (ನಾ). ೨. ಎಲೆ; ಕೊಪ್ಪಲು.
೩. ಗರ್ವ; ಸೊಕ್ಕು. ~ಅಡಗು = ಸೊಕ್ಕು
ಇಲ್ಲದಾಗು; ಅಹಂಕಾರವಿಲ್ಲದಾಗು. ~ಅಗು
= ೧. ಮೆತ್ತಗಾಗು; ಬಾಡು. ೨. ಕುಗ್ಗು;
ಕಡಮೆಯಾಗು. ~ಅಸು = ಶಕ್ತಿಗುಂದಿಸು;
ಮೆತ್ತಗಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ~ಕಡಲೆ
= ಕಡಲೆಯ ಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾಯಿ.
~ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ೧. ಬೇಡೆಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣ
ಗಳನ್ನು ಪೊವೆಗಳಿಂದ ಹೊರಡಿಸು;
ನೋವು. ೨. ನಿಶ್ರಾಣಗೊಳಿಸು. ~ಹಾಕು
= ಗಣಿಸು; ಲಕ್ಷಿಸು.

ಸೊಪ್ಪುಳ(ಕು) = ಸಪ್ಪಳ.

ಸೊಪ್ಪೆ (ನಾ). ತನೆಯನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದ
ಮೇಲೆ ಉಳಿಯುವ ಗಿಡದ ಭಾಗ.

ಸೊಬಗೆ (ನಾ). ಚೆಲುವ; ಸುಂದರ.

ಸೊಬಗಿ (ನಾ). ಚೆಲುವೆ; ಸುಂದರಿ.

ಸೊಬಗು (ನಾ). ೧. ಲಾವಣ್ಯ; ಅಂಪ.
೨. ಲಾಲಿತ್ಯ; ಮಾಧುರ್ಯ.

ಸೊಬಗೆ = ಸೊಬಗಿ.

ಸೊಬ್ಬು (ನಾ). ೧. ಸ್ವತ್ತು; ಐಶ್ವರ್ಯ.

೨. ಸಂಬಂಧ; ನಂಟು. ೩. ಸೊಬಗು;
ಚೆಲುವು. ೪. ರೀತಿ; ಬಗೆ.

ಸೊಬ್ಬುವರ = ಸ್ವಯಂವರ.

ಸೊಬ್ಬುವರ = ಸ್ವಯಂವರ.

ಸೊರಗು (ಕ್ರಿ). ಬಾಡು; ಬಪ್ಪು; ಕುಂದು.

ಸೊರಹು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಾತನಾಡು. ೨. ಗಳಹು;
ಹರಟು. ೩. ಜಂಭ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳು.
೪. = ಸೊರಗು. (ನಾ). ೫. ಗಳಹುವಿಕೆ;
ಹರಟುವಿಕೆ. ೬. = ಸೊರು.

ಸೊರು (ನಾ). ಕೆಚ್ಚಲಿನಲ್ಲಿ ಹಾಲು ತುಂಬಿ
ಕೊಳ್ಳುವುದು. ~ಬಿಡು = ಕೆಚ್ಚಲಿನಿಂದ
ಹಾಲು ಬಿಡು.

ಸೊರೆ ೧. = ಸೊಜಿ. (ನಾ). ೨. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾಯಿ;
ಸೋರೆ. ೩. ನೀಡೆ, ತಂಬೂರಿ ಮೊದಲಾದ
ವಾದ್ಯಗಳ ಬುರುಡೆ.

ಸೊಜಿ(ರೆ) = ಸುಜಿ.

ಸೊರ್ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬೀಗು; ಗರ್ವಿಸು.
೨. ಅಮಲೇರು; ಮತ್ತು ಬರು. (ನಾ).
೩. ಗರ್ವ; ಹೆಮ್ಮೆ. ೪. ಅಮಲು; ಮತ್ತು.
೫. ಮತ್ತು ಬರಿಸುವ ಔಷಧ. ೬. ಮದೋದಕ;
ಮದಜಲ. ~ (೦) ಕ(ಗ)ಣ್ = ಮಾದಕವಾದ
ಕಣ್ಣು. ~ (೦) ಜವ್ವನ = ಸೊಕ್ಕು ಜವ್ವನ.
~ ನುಡಿ = ಗರ್ವದ ಮಾತು; ಅಹಂಕಾರದ
ಮಾತು. ~ ಮುದು = ಅಮಲು ಬರಿಸಲು
ಹಾಕುವ ಔಷಧ.

ಸೊಲ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಮಾತನಾಡು; ಹೇಳು.
(ನಾ). ೨. ಮಾತು; ನುಡಿ. ~ ಪೆ(ವೆ)ಣ್
= ವಾಗ್ವೇದಿ; ಸರಸ್ವತಿ.

ಸೊಲಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಅಳತೆಯ ಪ್ರಮಾಣ.

ಸೊಲಿಗೆ = ಸೊಲಗೆ.

ಸೊಲ್ಲಗೆ = ಸೊಲಗೆ.

ಸೊಲ್ಲಿಗೆ = ಸೊಲಗೆ.

ಸೊಲ್ಲು = ಸೊಲ್. ~ ಇಸು = ೧. ಹೇಳು;
ಮಾತನಾಡು. ೨. ಮಾತನಾಡುವಂತೆ ಮಾಡು;
ಹೇಳಿಸು.

ಸೊನಡು (ನಾ). ೧. ಕಂಪು; ವಾಸನೆ.

೨. ಕಟುವಾಸನೆ; ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ವಾಸನೆ.

೩. ಸುವಾಸನೆ; ಅರಿಯು

ಸೊಸೆ (ನಾ). ಮಗನ ಹೆಂಡತಿ.

ಸೊಳಸ = ಸೊಳಸಿಗೆ.

ಸೊಳಸಿಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಅಳತೆಯ ಪ್ರಮಾಣ.

ಸೊಳೆ (ನಾ). ೧. ಮೂಗಿನ ಹೊರಳೆ; ಸೊಳ್ಳೆ.

೨. ಕಿತ್ತಲೆ, ಹಲಸು ಮೊದಲಾದ ಹಣ್ಣು
ಗಳ ತೊಳೆ.

ಸೊಳ್ಳೆ (ನಾ). ೧. ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆ; ಸೊಳೆ.

೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕೀಟ; ಮಶಕ.

~ ಪರದೆ = ಸೊಳ್ಳೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು
ಕಟ್ಟುವ ಪರದೆ; ಮಚ್ಚರದಾಣಿ.

ಸೋ (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಟ್ಟು; ಓಡಿಸು. ೨. (ಬೇಟೆ

ಗಾಗಿ) ಶೋಧಿಸು; ಹುಡುಕು. ೩. ಬೇಟೆಗಾಗಿ

ಕಾಡಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಹೊರಡಿಸು.

ಸೋಂಕಿಲ್ = ಸೋಗಿಲ್.

ಸೋ(ಂ)ಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ತಾಗು; ಮುಟ್ಟು;

ಸ್ಪರ್ಶಿಸು. (ನಾ). ೨. ಸ್ಪರ್ಶ; ಮುಟ್ಟು

ವಿಕೆ. ~ ರೋಗ = ಸಂಸರ್ಗದಿಂದಂಟು

ಗುವ ರೋಗ; ಅಂಟುರೋಗ.

ಸೋಂಬ = ಸುಂಬ.

ಸೋಂಬು ೧. = ಸೊಂಬು. ೨. ಜೀರಿಗೆ ಜಾತಿಗೆ

ನೇರಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಾಳು; ಸೋಪು.

ಸೋಂಬೆ (ನಾ). ಜಡಸ್ವಭಾವದ ಹೆಂಗಸು.

ಸೋಂಬೇರಿ = ಸುಂಬ.

ಸೋಗಲ್(ಲು) = ಸೋಗಿಲ್. ~ ಅಕ್ಕ

= ಉಡಿಯಕ್ಕ; ಮಡಿಲಕ್ಕ.

ಸೋಗಲಾಡಿ (ನಾ). ಒಯ್ಯಾರಿ; ಒನಪುಗಾತಿ.

ಸೋಗಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ಉಡಿ; ಮಡಿಲು.

ಸೋಗು (ನಾ). ೧. ವೇಷ; ನಟನೆ.

೨. ಒಯ್ಯಾರಿ; ಒನಪು. ೩. ನೆಪ; ನೆವ.

೪. = ಸೋಗಿಲ್. ~ ಗಾರ = ವೇಷ

ಹಾಕುವವನು. ~ ಹಾಕು = ನಟನೆ ಮಾಡು;

ನಟಿಸು.

ಸೋಗೆ (ನಾ). ೧. ಕಡ್ಲೆ ನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ತಿದ್ದಿದ

ಕಾಡಿಗೆಯ ಗೆರೆ. ೨. ಶೆಂಗು, ಅಡಕೆ

ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಗರಿ. ೩. ಗಂಡುನವಿಲು.
೪. ನವಿಲಿನ ಪುಚ್ಚ, -ಬಾಲ. ೫. ನವಿಲಿನ
ಗರಿ, -ಪುಕ್ಕ. ೬. = ಸೋಗಿಲ್.
~ಕ(ಗ)ಣ್(ಣ್ಣು) = ಕಾಡಿಗೆಯ ಗೆರೆ
ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಣ್ಣು. ~ನವಿಲ್(ಲು)
= ಗಂಡುನವಿಲು. ~ವೆ(ವೆ)ಣ್ = ಹೆಣ್ಣು
ನವಿಲು.

ಸೋಜಿ (ನಾ). ರವೆ ; ಸಜ್ಜೆಗೆ.
ಸೋಜಿಗ (ನಾ). ೧. ವಿಸ್ಮಯ ; ಆಶ್ಚರ್ಯ.

೨. ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಘಟನೆ.

ಸೋಟಾ (ನಾ). ೧. ಬಡಿಗೆ ; ಕೋಲು.

೨. ಒಂದು ವಿಧವಾದ ತಂಬೂರಿ.

ಸೋಟೆ (ನಾ). ೧. ಬಾಯಿಯ ತುದಿ ; ಕಟಿ
ಬಾಯಿ. ೨. ಕೋಲು. ~ತಿವಿ=೧. ಮೂತಿ
ಯನ್ನು ತಿವಿ. ೨. ಅವಮಾನ ಮಾಡು.

ಸೋಡ (ನಾ). ೧. ಅಡುಗೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ
ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕ್ಷಾರ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಪಾನೀಯ.

ಸೋಡಚೀಟಿ (ನಾ). ಗಂಡಹೆಂಡಿರ ವೈವಾಹಿಕ
ಬಂಧನವನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಪತ್ರ ; ಘಟಿಸ್ತೋಟಿ.

ಸೋಡಿ (ನಾ). ೧. ಬರಬೇಕಾದ ಮೊಬಲಗಿನಲ್ಲಿ
ತೋರಿಸುವ ರಿಯಾಯಿತಿ. ೨. ವಟ್ಟಾ ;
ದಳ್ಯಾಳಿ ; ಕಮಿಷನ್ನು. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಅಟ.

ಸೋಣೆ (ನಾ). ೧. ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸ.
೨. ಶ್ರಾವಣದಲ್ಲಿ ಗದ್ದೆಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ
ಬೆಳೆಯುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹೂವಿನ ಗಿಡ.

ಸೋದನ (ನಾ). ತೋಧನೆ ; ಹುಡುಕುವಿಕೆ.
~ದೀವಿಗೆ=ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸುವ
ದೀಪ.

ಸೋದರ = ಸಹೋದರ. ~ಇಕೆ = ಒಡ
ಹುಟ್ಟಿದ ಸಂಬಂಧ ; ಭ್ರಾತೃಭಾವ. ~ಇಗ
= ಸಹೋದರ.

ಸೋದರಿ = ಸಹೋದರಿ.

ಸೋದಾಹರಣ (ಗು). ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ
ಕೂಡಿದ ; ಉದಾಹರಣೆ ಸಹಿತವಾದ.

ಸೋದಿಗೆ (ನಾ). ರವೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ.

ಸೋದಿಸು = ತೋರಿಸು.

ಸೋನ ೧. = ಶ್ವಾನ. ೨. ಚಿನ್ನ ; ಹೊನ್ನು.

ಸೋನಾಮಣಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಔಷಧಿ
ಸಸ್ಯ.

ಸೋನಾಮುಖಿ (ನಾ). ವಿರೇಚನಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುವ
ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೊಪ್ಪು.

ಸೋನೆ (ನಾ). ೧. ಜೆನುಗು ; ಎಡೆಬಿಡದೆ
ಸುರಿಯುವ ಮಳೆ. ೨. ತುಂತುರು ; ಹನಿ.
೩. ಹಣ್ಣು, ಹೂವುಗಳಿಂದ ಒಸರುವ ರಸ ;
ಸೊನೆ.

ಸೋಪಾನ (ನಾ). ಮೆಟ್ಟಿಲು ; ಪಾವಟಿಗೆ.

ಸೋಪು (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ
ಮತ್ತು ಅದರ ಬೀಜ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಹಕ್ಕಿ. ೩. ಸಾಬೂನು ; ಸಬಕಾರ.

ಸೋಬತಿ (ನಾ). ೧. ವಶ ; ಅಧೀನ. ೨. ಸಹ
ವಾಸ ; ಒಡನಾಟ. ೩. ಒಡನಾಡಿ ;
ಸಂಗಾತಿ.

ಸೋಬಾನ (ನಾ). ಮಂಗಳಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ
ಹಾಡುವ ಹಾಡು ; ಶೋಭಾನೆ.

ಸೋಬಾನೆ = ಸೋಬಾನ.

ಸೋಮ (ನಾ). ೧. ಅಮೃತ ; ಸುಧೆ.

೨. ಶಿವ. ೩. ಚಂದ್ರ. ೪. ಕುಬೇರ.

೫. ಯಮ. ೬. ಗಾಳಿ. ೭. ನೀರು.

೮. ಕರ್ಪೂರ. ೯. ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ಬಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ

ಮದ್ಯ. ~ಪಾನ = ಸೋಮರಸವನ್ನು

ಕುಡಿಯುವುದು. ~ಯಾಗ = ಒಂದು

ಬಗೆಯ ಯಜ್ಞ. ~ವಾರ = ವಾರದ ಏಳು

ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ~ವೀಧಿ = ಪಟ್ಟಣದ

ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಾ ಯ್ದು ಹೋ ಗು ವ

ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರವಾದ ಬೀದಿ. ~ಸಾಲೆ

= ಬಿಸಿಲುಮಚ್ಚು; ಚಂದ್ರಶಾಲೆ.

ಸೋಮಧರ = ಸೋಮಧಾರಿ.

ಸೋಮಧಾರಿ(ನಾ). ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು; ಶಿವ.

ಸೋಮಯಾಜಿ (ನಾ). ಸೋಮಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿದವನು.

ಸೋಮಾರಿ (ನಾ). ಮೈಗಳ್ಳ; ಅಲಸಿ.

~ಕಟ್ಟಿ = ಸಮಯ ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹರಟುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಕಟ್ಟಿ. ~ತನ = ಅಲಸ್ಯ; ಜಡತೆ.

ಸೋಯ್(ಯು) = ಸೋ.

ಸೋರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕು; ಒಸರು; ಜಿನುಗು. ೨. ಹರಿ; ಪ್ರವಹಿಸು.

೩. ಜೋತುಬೀಳು; ಜೋಲು. ೪. ಕಳಚು; ಸಡಿಲಗೊಳ್ಳು. ~ಇಸು = ಸೋರು ವಂತೆ ಮಾಡು. ~ಕ(ಗ)ಣ್ = ೧. ನೀರು ಸುರಿಯುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೇತ್ರರೋಗ. ೨. ಸದಾ ಅಳುತ್ತಿರುವ ಕಣ್ಣು. ~ಮುಡಿ = ಸಡಿಲವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ತುರುಬು.

ಸೋರೆ(ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾಯಿ. ೨. ವೀಣೆ, ತಂಬೂರಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಬುರುಡೆ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ; ಬೆಳುವನಹಕ್ಕಿ. ೪. ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ; ಗಡಿಗೆ.

ಸೋರ್ಚು (ಕ್ರಿ). ಸೋರಿಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡು.

ಸೋಲ್(ಲು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಪಜಯವನ್ನು ಹೊಂದು; ಪರಾಭವಗೊಳ್ಳು. ೨. ಮೋಹ ಕ್ಷೋಳಗಾಗು; ಅಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಡು. ೩. ಬಲ ಹೀನವಾಗು; ನಿಶ್ರಾಣವಾಗು. (ನಾ). ೪. ಅಪಜಯ; ಪರಾಭವ. ~ಇಸು = ೧. ಪರಾಜಯಗೊಳಿಸು. ೨. ಮೋಹ ಗೊಳಿಸು.

ಸೋಲ (ನಾ). ೧. ಅಪಜಯ. ೨. ಸೋಲುಂಟಾದಾಗ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪಣ. ೩. ನಷ್ಟ. ೪. ಅಸಕ್ತಿ; ಮೋಹ. ೫. ಆಯಾಸ.

ಸೋಲೆ (ನಾ). ೧. ಸಿಪ್ಪೆ; ಹೊರಪದರ. ೨. ಹಾವಿನ ಪೊರೆ. ೩. ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ತೊಳೆಗಳ ಸುತ್ತ ಇರುವ ನಾರು; ಕಿರು ತೊಳೆ. ೪. ಮರಗಳ ಗುಂಪು. ೫. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ; ಅಮಸೋಲು.

ಸೋವತ (ನಾ). ಬಲಿ; ಚರು.

ಸೋವಳಿ (ನಾ). ಅಟ್ಟುವಿಕೆ.

ಸೋವಾಸಿಣಿ (ನಾ). ಸುವಾಸಿನಿ; ಮುತ್ತೈದೆ.

ಸೋವಿ (ನಾ). ಅಗ್ಗ; ಕಡಮೆ ಬೆಲೆ.

ಸೋವು ೧. = ಸೋ. (ನಾ). ೨. ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಅಟ್ಟುವಿಕೆ, -ಹಿಡಿಸುವಿಕೆ. ೩. ಸೂಚನೆ; ಸುಳಿವು.

ಸೋವುಗೆ (ನಾ). ಬೇಟೆಗಾಗಿ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಹೊರಡಿಸುವವನು.

ಸೋಷ್ಣ (ಗು). ಉಷ್ಣತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಬಿಸಿಯಾದ. ~ಜಲ(ಳ) = ಬಿಸಿನೀರು.

ಸೋಸು ೧. = ತೋಧಿಸು. ೨. ಸಹಿಸು; ಸೈರಿಸು.

ಸೋಹಂ (ನಾ). ತಾನೇ ಪರಮಾತ್ಮ ಎಂಬ ಭಾವನೆ.

ಸೋಹು = ಸೋವು. ~ಮೃಗ = ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಬಳಸುವ ಪ್ರಾಣಿ; ಸೆಳೆ.

ಸೌ(ಂ)ತೆ = ಸವಂತೆ.

ಸೌಂದರ = ಸೌಂದರ್ಯ.

ಸೌಂದರಿ (ನಾ). ಚೆಲುವೆ; ಸುಂದರಿ.

ಸೌಂದರಿಯ = ಸೌಂದರ್ಯ.

ಸೌಂದರ್ಯ (ನಾ). ಚೆಲುವು; ಸೊಬಗು.

ಸೌಕರ್ಯ (ನಾ). ಸೌಲಭ್ಯ; ಅನುಕೂಲತೆ.

ಸೌಕುಮಾರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸುಕುಮಾರತೆ; ಮೃದುತ್ವ; ಕೋಮಲತೆ. ೨. ಹತ್ತು ಬಗೆಯ ಕಾವ್ಯಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಸೌಖ್ಯ (ನಾ). ೧. ನೆಮ್ಮದಿ. ೨. ಸಂತೋಷ.

೩. = ಸೌಕರ್ಯ.

ಸೌಗಂಧ = ಸುಗಂಧ.

ಸೌಗಂಧಿ (ನಾ). ೧. ಚಂದನದ ಮರ. (ಗು).

೨. ಪರಿಮಳವುಳ್ಳ.

ಸೌಗಂಧಿಕ (ನಾ). ೧. ಪರಿಮಳವುಳ್ಳದು;

ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದು. ೨. ಒಂದು

ಬಗೆಯ ಖನಿಜ; ಗಂಧಕ. ೩. ಒಂದು

ಜಾತಿಯ ಹೂವು; ಚೆನ್ನೈದಿಲೆ.

ಸೌಜನ್ಯ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯತನ; ವಿನಯ.

೨. ಉದಾರತ್ವ; ಔದಾರ್ಯ.

ಸೌಟು = ಸವುಟು.

ಸೌದಾಮಿನಿ (ನಾ). ಮಿಂಚು; ವಿದ್ಯುತ್ತು.

ಸೌದೆ = ಸವುದೆ.

ಸೌಧ (ನಾ). ೧. ಸುಣ್ಣ ಬಳಿದ ಮನೆ;

ಧನಶಾಲೆ. ೨. ಮಹಲು; ಭವನ;

ಅರಮನೆ.

ಸೌಧರ್ಮ (ನಾ). ಸ್ವರ್ಗ. ~ ಇಂದ್ರ = ಸ್ವರ್ಗದ

ಅಧಿಪತಿ; ದೇವೇಂದ್ರ.

ಸೌಧರ್ಮಿಕ = ಸುಧರ್ಮ.

ಸೌನಿಕ = ಸೂನಿ.

ಸೌಪರ್ಣ (ನಾ). ಗರುಡ; ಸುಪರ್ಣ.

~ವಾಹ = ವಿಷ್ಣು.

ಸೌಪ್ತಿಕ (ನಾ). ೧. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ

ಆಶ್ರಮಣ, -ಮುತ್ರಿಗೆ. (ಗು). ೨. ನಿದ್ರೆಗೆ

ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಸೌಭಾಗ್ಯ (ನಾ). ೧. ಮಂಗಳ; ಶುಭ.

೨. ಸುದೈವ; ಒಳ್ಳೆಯ ಅದೃಷ್ಟ.

೩. ಮುತ್ತೈದೆತನ.

ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿ (ನಾ). ೧. ಅದೃಷ್ಟವಂತಳಾದ

ಹೆಂಗಸು. ೨. ಮುತ್ತೈದೆ; ಸುಮಂಗಲಿ.

೩. ಹೆಂಡತಿ.

ಸೌಮಂಗಳ್ಯ (ನಾ). ೧. ಮಂಗಳಕರ

ವಾದುದು. ೨. ಮುತ್ತೈದೆತನ.

ಸೌಮ್ಯ (ನಾ). ೧. ನವಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು;

ಬುಧ. ೨. ಚೆಲುವು; ಅಂದ. ೩. ಸೈರಣಿ

ಯುಳ್ಳವನು; ನಿಧಾನ. ೪. ಅರುವತ್ತು

ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. (ಗು). ೫. ಚಂದ್ರ

ನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೬. ಚೆಲುವಾದ;

ಸುಂದರವಾದ. ೭. ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ;

ಶಾಂತವಾದ. ೮. ತೀಕ್ಷ್ಣವಲ್ಲದ.

೯. ಹಿತವಾದ.

ಸೌರ (ನಾ). ೧. ಸೂರ್ಯನ ಮಗ. ೨. ತನಿ.

೩. ಯಮ. ೪. ಸೂರ್ಯನ ಗತಿಯನ್ನು

ಅನುಸರಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಮಾಸಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕ

ಮಾಡುವ ಕ್ರಮ. ೫. ಸೂರ್ಯೋದಾಸಕ.

(ಗು). ೬. ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಸೌರಂಭ = ಸಂಭ್ರಮ.

ಸೌರಣಿ = ಸಂವರಣಿ.

ಸೌರಭ (ನಾ). ಪರಿಮಳ; ಸುವಾಸನೆ.

ಸೌರಭ್ಯ = ಸೌರಭ.

ಸೌಲತ್ತು = ಸವಲತ್ತು.

ಸೌಲಭ್ಯ = ಸೌಕರ್ಯ.

ಸೌವರ್ಣ (ಗು). ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದ;

ಬಂಗಾರದ.

ಸೌವಾಗ್ಯ = ಸೌಭಾಗ್ಯ.

ಸೌವಿದ (ನಾ). ಅಂತಃಪುರದ ಕಾವಲುಗಾರ;

ಕಂಚುಕಿ.

ಸೌವಿದಲ್ಲ = ಸೌವಿದ.

ಸೌತಿ(ಲ್ಯ) (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ; ಸದಾಚಾರ.

ಸೌಷ್ಟವ (ನಾ). ೧. ಸೊಗಸು; ಅಂದ.

೨. ಅಧಿಕ; ಹೆಚ್ಚಳ. ೩. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ದಕ್ಷತೆ.

ಸೌಸವ (ನಾ). ಕಂಪು; ಸುವಾಸನೆ.

ಸೌಹಾರ್ದ (ನಾ). ಸಹೃದಯತೆ; ಸೌಜನ್ಯ.

ಸೌಹೃದ = ಸೌಹಾರ್ದ.

ಸೌಳು = ಜೌಳು. ~ನೀರು = ಉಪ್ಪುನೀರು.

~ಮ(ವ)ಣ್ಣು = ಉಪ್ಪಿನ ಅಂಶವಿರುವ

ಮಣ್ಣು.

ಸ್ತಂಭ (ನಾ). ೧. ಹಾರುವಿಕೆ. ೨. ಗುಹ; ಕಾರ್ತಿಕೇಯ. ೩. ಶರೀರ. ೪. ಪಂಡಿತ.

ಸ್ತಂಭ (ನಾ). ೧. ಹೆಗಲು; ಭುಜಾಗ್ರ. ೨. ಮರದಲ್ಲಿ ಕನಲೊಡೆಯುವ ಭಾಗ. ೩. ಅಧ್ಯಾಯ; ಪರಿಚ್ಛೇದ. ೪. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ. ೫. ಸೈನ್ಯ; ದಳ. ೬. ಒಂದು ಪದ್ಯ ಪ್ರಕಾರ; ಕಂಪ. ~ಆವಾರ = ೧. ದಂಡು; ಸೈನ್ಯ. ೨. ಬೀಡು; ಪಾಳೆಯ. ೩. ರಾಜಧಾನಿ.

ಸ್ತಂಭನ (ನಾ). ೧. ಬೀಳುವುದು; ಜಾರುವುದು. ೨. ತಪ್ಪು; ಪ್ರಮಾದ.

ಸ್ತಂಭನೆ = ಸ್ತಂಭನ.

ಸ್ತಂಭಿ(ಲಿ)ತ (ನಾ). ೧. ತಪ್ಪು; ಸ್ವಾಲ್ಪತ್ಯ. (ಗು). ೨. ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ; ಜಾರಿಬಿದ್ದ. ೩. ಅಲಾಗುವ; ನಡುಗುವ. ೪. ಎಡವುವ; ತಡವರಿಸುವ.

ಸ್ವಾಲ್ಪತ್ಯ (ನಾ). ೧. ಪಲ್ಲಟವಾಗುವುದು; ಬೀಳುವುದು. ೨. ದೋಷ; ತಪ್ಪು.

ಸ್ತಂಭ (ನಾ). ೧. ರಾಶಿ; ಮೆದೆ. ೨. ಪೊದೆ; ಪೊವರು. ೩. = ಸ್ತಂಭ.

ಸ್ತಂಭಕರಿ (ನಾ). ಬತ್ತ ಮೊದಲಾದ ಧಾನ್ಯ.

ಸ್ತಂಭೇರಮ (ನಾ). ಅನೆ; ಕರಿ.

ಸ್ತಂಭ (ನಾ). ಕಂಬ.

ಸ್ತಂಭನ (ನಾ). ೧. ತಡೆಯುವಿಕೆ; ನಿಲ್ಲಿಸುವಿಕೆ. ೨. ತಡೆ; ನಿಲುಗಡೆ.

ಸ್ತಂಭಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಲವಾಗಿ ನೆಡು; ನೆಲೆಗೊಳಿಸು. ೨. ತಡೆ; ನಿಲ್ಲಿಸು. ೩. ಜಡವಾಗು; ನಿಶ್ಚಲವಾಗು.

ಸ್ತನ (ನಾ). ಮೊಲೆ; ಕುಚ.

ಸ್ತನಿತ (ನಾ). ೧. ಮೋಡದ ಗರ್ಜನೆ; ಗುಡುಗು. (ಗು). ೨. ಗುಡುಗುವ; ಗರ್ಜಿಸುವ.

ಸ್ತನ್ಯ (ನಾ). ಮೊಲೆಹಾಲು.

ಸ್ತಬಕ (ನಾ). ಗೊಂಚಲು; ಕುಚ್ಚು.

ಸ್ತಬ್ಧ (ಗು). ಅಲಾಗಾದ; ನಿಶ್ಚಲವಾದ.

ಸ್ತರ (ನಾ). ೧. ಪದರ; ಮಡಿಕೆ. ೨. ಹಂತ; ಘಟ್ಟ.

ಸ್ತವ (ನಾ). ೧. ಸ್ತುತಿಸುವುದು; ಕೊಂಡಾಡುವುದು. ೨. = ಸ್ತುತಿ.

ಸ್ತವನ = ಸ್ತವ.

ಸ್ತಮಿತ (ಗು). ೧. ನಿಶ್ಚಲವಾದ; ಸ್ತಬ್ಧವಾದ. ೨. ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವ; ಅಲಾಗಾದ ದಿರುವ.

ಸ್ತುತಿ (ನಾ). ಹೊಗಳಿಕೆ; ಕೊಂಡಾಟ; ಪ್ರಶಂಸೆ. ~ಇಸು = ಸ್ತುತಿಯಿಸು. ~ಪಾಠಕ = ಹೊಗಳುವವನು; ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡುವವನು.

ಸ್ತುತಿಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಗಳು. ೨. ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡು; ಭಜಿಸು.

ಸ್ತುತ್ಯ (ಗು). ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ತಕ್ಕದಾದ; ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ.

ಸ್ತುಪ (ನಾ). ೧. ರಾಶಿ; ಗುಡ್ಡೆ. ೨. ಬುದ್ಧನ ಅವಶೇಷಗಳನ್ನು ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಕಟ್ಟಡ. ೩. ಬೌದ್ಧರ ಮತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸ್ಮಾರಕಮಂದಿರ. ೪. ಜೈನಮತವಿರುವ ಸ್ಥಳ.

ಸ್ತೇನ (ನಾ). ಕಳ್ಳ; ತುಡುಗ.

ಸ್ತೇಯ (ನಾ). ಕಳ್ಳತನ; ಚೌರ್ಯ.

ಸ್ತೋಕ (ಗು). ಅಬ್ಬ; ಸ್ತಬ್ಧ. ~ಪುಣ್ಯ = ಅಲ್ಪ ಪುಣ್ಯವುಳ್ಳವನು. ~ಸುಖ = ಅಲ್ಪ ಸುಖ.

ಸ್ತೋತ್ರ = ಸ್ತುತಿ.

ಸ್ತೋಭ (ನಾ). ತಡೆ; ಸ್ತಂಭನ. ~ಂ(ಂ)ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ತಡೆಯಾಗು; ಅಡ್ಡಿಹೊಂದು.

ಸ್ತೋಮ (ನಾ). ೧. ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ. ೨. ರಾಶಿ; ಗುಡ್ಡೆ. ~ಸಂಗೀತ = ಮೇಳಗೀತ; ವೃಂದಗಾನ.

ಸ್ತ್ರೀ (ನಾ). ೧. ಹೆಂಗಸು; ನಾರಿ. ೨. = ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ. ~ಧನ = ಹೆಂಗಸಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ

ಸಂದಿರುವ ಧನ, -ಸ್ವತ್ತು. ~ಲಿಂಗ
= ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ
ಲಿಂಗ; ಸ್ತ್ರೀವಾಚಕಲಿಂಗ. ~ಹತ್ಯೆ=ಪಂಚ
ಮಹಾಪಾತಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಹೆಂಗಸನ್ನು
ಕೊಲ್ಲುವುದು.

ಸ್ತ್ರೀತ್ವ (ನಾ). ಹೆಂಗಸಿನ ಸ್ವಭಾವ; ಹೆಣ್ಣುತನ.
ಸ್ತ್ರೀಣ ೧. = ಸ್ತ್ರೀತ್ವ. ೨. ಹೆಂಗಸರ ಗುಂಪು.
೩. ಹೆಣ್ಣುಗ. ೪. ಹೆಣ್ಣುಗತನ; ಹೇಡಿತನ.
(ಗು). ೫. ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಸ್ಥಂಧಿಲ (ನಾ). ೧. ಸಮ ಮಾಡಿದ ನೆಲ.
೨. ಯಾಗವೇದಿಕ.

ಸ್ಥಪತಿ (ನಾ). ೧. ರಾಜ; ದೊರೆ. ೨. ಶಿಲ್ಪಿ.
೩. ಅಂತಃಪುರದ ಕಾವಲುಗಾರ; ಕಂಚುಕಿ.

ಸ್ಥಲ(ಳ) (ನಾ). ೧. ನೆಲ; ಭೂಮಿ. ೨. = ಸ್ಥಲಿ.
೩. ಜಮೀನು; ಹೊಲ. ೪. ಗ್ರಂಥದ
ಒಂದು ಭಾಗ; ಪರಿಚ್ಛೇದ. ೫. ಮೆಟ್ಟಿಲು;
ಹಂತ. ~ಅಂತರ=ಬೇರೊಂದು ಪ್ರದೇಶ,
-ಜಾಗ. ~ಕಮಲ(ಳ) = ನೆಲದಾನರೆ;
ಬೆಟ್ಟದಾನರೆ. ~ಪುರಾಣ = ಒಂದು
ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಪ್ರದಾಯದ
ಕಥೆ.

ಸ್ಥಲಿ(ಳ) (ನಾ). ಸ್ಥಳ; ಜಾಗ; ಎಡೆ.

ಸ್ಥಲಿ(ಳ)ಕ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ
ಇರುವವನು; ಸ್ಥಳವಂದಿಗ. ೨. = ಸ್ಥಲಿ.

ಸ್ಥವಿರ (ನಾ). ೧. ಮುದುಕ; ವೃದ್ಧ.
೨. ಬೌದ್ಧಭಿಕ್ಷು. (ಗು). ೩. ಸ್ಥಿರವಾದ;
ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತ. ೪. ವಯಸ್ಸಾದ;
ಮುದಿಯಾದ.

ಸ್ಥವಿರೆ (ನಾ). ಮುದುಕಿ; ವೃದ್ಧೆ.

ಸ್ಥಾಣು (ನಾ). ೧. ಶಿವ. ೨. ಕಂಬ; ಸ್ತಂಭ.
೩. ಮೋಟುಮರ. ೪. ಭರ್ಜಿ; ಈಟಿ. (ಗು).
೫. ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ; ಸ್ಥಿರವಾದ.

ಸ್ಥಾನ (ನಾ). ೧. ನೆಲೆ; ಸ್ಥಿತಿ. ೨. ಎಡೆ;
ಸ್ಥಳ; ಜಾಗ. ೩. ಪದವಿ; ಹುದ್ದೆ.

~ದೀಪಿಕೆ = ನಂದಾದೀಪ; ತಾಣದೀವಿಗೆ.
~ಪಲ್ಲಟ = ಬೇರೊಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ
ವಿಕೆ; ಸ್ಥಳಾಂತರವಾಗುವುದು. ~ಬದ್ಧತೆ
= ಬೇರೆಡೆಗೆ ಹೋಗದಂತೆ ತಡೆಹಿಡಿಯುವ
ವಿಕೆ. ~ಭೃಷ್ಟ = ತಾಣಬಟ್ಟೆ.

ಸ್ಥಾನಿಕ (ನಾ). ೧. ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವನು;
ಸ್ಥಳೀಕ. ೨. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸೇವಕ.
೩. ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದವನು; ಅಧಿಕಾರಿ.
(ಗು). ೪. ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ;
ಸ್ಥಳೀಯ.

ಸ್ಥಾಪಕ (ನಾ). ೧. ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವವನು;
ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸುವವನು. ೨. ನಾಟಕದ
ಸೂತ್ರಧಾರ.

ಸ್ಥಾಪನ = ತಾಪಣೆ. ~ಅರ್ಚಾರ್ಯ = ನೆಲೆ
ಗೊಳಿಸಿದವನು; ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದವನು.

ಸ್ಥಾಪನೆ ೧. = ತಾಪಣೆ. ೨. ನಾಟಕದ ಪ್ರಾರಂಭ
ದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಒಂದು ದೃಶ್ಯ.

ಸ್ಥಾಪಿಸು (ಕ್ರಿ). ನೆಲೆಗೊಳಿಸು; ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸು.

ಸ್ಥಾಯಿ (ನಾ). ೧. ಸ್ಥಿರವಾದುದು; ನಿಶ್ಚಲ
ವಾದುದು. (ಗು). ೨. ಸ್ಥಿರವಾದ; ಅಚಲ
ವಾದ.

ಸ್ಥಾಲಿ (ನಾ). ಲೋಹದ ಗುಂಡನೆಯ ಪಾತ್ರೆ;
ಫಾಲಿ.

ಸ್ಥಾನರ (ನಾ). ಚರವಲ್ಲದುದು; ಸ್ಥಿರವಾದುದು.

ಸ್ಥಾಪಕ (ನಾ). ಮೈಗೆ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯವನ್ನು
ಲೇಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

ಸ್ಥಿತಿ (ನಾ). ೧. ಇರುವು; ಅಸ್ತಿತ್ವ. ೨. ಒಳ್ಳೆಯ
ಸ್ಥಾನ, -ಪದವಿ. ೩. ಅವಸ್ಥೆ; ನೆಲೆ.
೪. ಸಂತಪ್ತ; ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ.

ಸ್ಥಿರ (ಗು). ೧. ಶಾಶ್ವತವಾದ; ಯಾವಾಗಲೂ
ಇರುವ. ೨. ಕದಲದ; ಅಚಲವಾದ.
೩. ಶಾಂತವಾದ; ನಿರ್ವಿಕಾರವಾದ.

~ಚಿತ್ತ = ೧. ದೃಢವಾದ ಮನಸ್ಸು.
೨. ದೃಢವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನು.

~ಪದ = ಮೋಕ್ಷ; ಕೈವಲ್ಯ. ~ಸ್ವತ್ವ
= ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿ; ಜಮಾನು, ಮನೆ ಮುಂತಾದುವು.

ಸ್ಥಿರವಾರ (ನಾ). ಶನಿವಾರ.

ಸ್ಥಿರೀಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ದೃಢಪಡಿಸು.

ಸ್ಥಿರೇ (ನಾ). ೧. ದೃಢವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವಳು.
೨. = ಶಿರೇ.

ಸ್ಥೂಲ (ಗು). ೧. ಗಟ್ಟಿಯಾದ; ಬಲವಾದ.

೨. ದಪ್ಪವಾದ; ತೋರವಾದ. ೩. ಜಡವಾದ;

ಮಂದವಾದ. ೪. ನಿಖರವಲ್ಲದ; ಸರಿಸುಮಾ

ರಾದ. ~ನೋಟಿ = ಹೊರನೋಟಿ;

ಮೇಲುನೋಟಿ. ~ಮತಿ = ೧. ಅಜ್ಞಾನ;

೨. ತಿಳಿಗೇಡಿತನ. ೩. ತಿಳಿಗೇಡಿ; ದಡ್ಡ.

ಸ್ಥೈರ್ಯ (ನಾ). ೧. ಧೈರ್ಯ; ಕೆಚ್ಚು.

೨. ದೃಢತೆ; ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವಿಕೆ.

ಸ್ಥೌಲ್ಯ (ನಾ). ದಪ್ಪವಾಗಿರುವುದು; ಸ್ಥೂಲ
ವಾಗಿರುವುದು.

ಸ್ವಪನ (ನಾ). ೧. ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುವಿಕೆ.

೨. ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುವಿಕೆ. ೩. ಅಭಿಷೇಕ.

~ಕಾರಿಕೆ = ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವವಳು;

ಮಾಯಿಸುವವಳು. ~ಮಂಡಪ = ಸ್ನಾನ

ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಮಂಟಪ.

ಸ್ವಾತ (ಗು). ೧. ಮಿಂದ; ಜಳಕಮಾಡಿದ.

೨. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ;

ಪಾರಂಗತನಾದ.

ಸ್ವಾತಕ (ನಾ). ೧. ಬ್ರಹ್ಮಜರ್ಯ ವ್ರತವನ್ನು

ಮುಗಿಸಿದವನು. ೨. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು

ಮುಗಿಸಿದವನು; ಪದವೀಧರ. ೩. ಭಿಕ್ಷೆ

ಯಿಂದ ಜೀವಿಸುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ೪. ಗೃಹಸ್ಥ.

ಸ್ವಾನ (ನಾ). ಮಿಥ್ಯಾ; ಜಳಕ. ~ಘಟ್ಟ

= ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ

ಸೋಪಾನ, -ಮೆಟ್ಟಿಲು.

ಸ್ವಾನೀಯ (ನಾ). ಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿ

ಸುವ ಸುಗಂಧದ ಪುಡಿ.

ಸ್ವಾತಕ (ನಾ). ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುವವನು.

ಸ್ನಾಯು (ನಾ). ೧. ನರ. ೨. ಮಾಂಸ
ಖಂಡ.

ಸ್ನಿಗ್ಧ (ನಾ). ೧. ನುಣುಪಾದುದು. ೨. ಸ್ನೇಹ

ದಿಂದ ಕೂಡಿದುದು. (ಗು). ೩. ಜಿಡ್ಡಾದ;

ಜಿಗುಟಾದ. ೪. ನಯವಾದ; ನುಣು

ಪಾದ. ೫. ಒದ್ದೆಯಾದ; ನೆನೆದ.

೬. ಮನೋಹರವಾದ. ೭. ಸ್ನೇಹದಿಂದ

ಕೂಡಿದ.

ಸ್ನೇಹ (ನಾ). ೧. ಜಿಡ್ಡು; ಜಿಗುಟು.

೨. ಜಿಡ್ಡಿನ ಪದಾರ್ಥ. ೩. ಎಣ್ಣೆ. ೪. ತೇವ;

ಹಸಿ. ೫. ಗೆಳತನ; ಮೈತ್ರಿ.

ಸ್ನೇಹಿತ (ನಾ). ಮಿತ್ರ; ಗೆಳೆಯ.

ಸ್ವಂದ = ಸ್ವಂದನ. ~ಇಸು = ಅದಿರು;

ಕಂಪಿಸು.

ಸ್ವಂದನ (ನಾ). ಅಲುಗಾಟ; ಕಂಪನ.

ಸ್ವರುಶ = ಸ್ವರ್ಶ.

ಸ್ವರುಶನ = ಸ್ವರ್ಶನ.

ಸ್ವರ್ಧಿ (ನಾ). ೧. ಪೈಪೋಟಿ ಮಾಡುವವನು.

(ಗು). ೨. ಪೈಪೋಟಿ ಮಾಡುವ;

ಹುರುಡಿಸುವ.

ಸ್ವರ್ಧಿ (ನಾ). ಮೇಲಾಟ; ಹುರುಡು;

ಪೈಪೋಟಿ. ~ಇಸು = ಹುರುಡಿಸು;

ಪೈಪೋಟಿಮಾಡು.

ಸ್ವರ್ಶ (ನಾ). ಮುಟ್ಟುವಿಕೆ; ಸೋಂಕು

ವಿಕೆ. ~ಇಸು = ಮುಟ್ಟು. ~ಮಣಿ

= ಮುಟ್ಟಿದುದನ್ನು ಚಿನ್ನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ

ಶಿಲೆ; ಪರುಷ.

ಸ್ವರ್ಶನ ೧. = ಸ್ವರ್ಶ. ೨. ಸ್ವರ್ಶೇಂದ್ರಿಯ;

ಜರ್ಮ. ೩. ಗಾಳಿ; ವಾಯು.

ಸ್ವಷ್ಟ (ಗು). ೧. ನಿಶ್ಚಿತವಾದ; ನಿಖರವಾದ.

೨. ಗೋಚರವಾದ.

ಸ್ವಪ್ರೀಕರಣ (ನಾ). ವಿಶದಪಡಿಸುವಿಕೆ;

ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವಿಕೆ.

ಸ್ವಪ್ರೀಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ವಿವರಿಸು; ವಿಶದಪಡಿಸು

ಸ್ಪೃಹೆ (ನಾ). ೧. ಅಭಿಲಾಷೆ; ಇಚ್ಛೆ;
ಹಂಬಲ. ೨. ಸ್ವಾರ್ಥ.

ಸ್ಪೃಟ (ನಾ). ಹಾವಿನ ಬಿಚ್ಚಿದ ಪೆಡೆ.

ಸ್ಪೃಟಕ ೧. = ಪಟಕ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ ಹೂವು; ಗೊರಟೆ.
~ಅದ್ವಿ = ಕೈಲಾಸಪರ್ವತ.

ಸ್ಪಾರ (ನಾ). ೧. ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು; ಹೇರಳ
ನಾಗಿರುವುದು. ೨. = ಸ್ಪರಣ. (ಗು).

೩. ವಿಸ್ತಾರವಾದ.

ಸ್ಪಾಲನ (ನಾ). ಹೊಡೆತ; ಅಸ್ಥಾಲನ.

ಸ್ಪಟಿ (ಗು). ೧. ಒಡೆದ; ಬಿರುಕುಬಿಟ್ಟ.

೨. ಅರಳಿದ; ವಿಕಾಸಗೊಂಡ. ೩. ಸ್ಪಷ್ಟ
ವಾದ; ವ್ಯಕ್ತವಾದ.

ಸ್ಪಟನ (ನಾ). ಬಿರಿಯುವಿಕೆ; ಒಡೆಯುವಿಕೆ.

ಸ್ಪಟಿಕ (ನಾ). ದೊನ್ನೆ; ಪುಟಿಕೆ.

ಸ್ಪರಣ (ನಾ). ೧. ಅಲುಗಾಟ; ಕಂಪನ;
ಮಿಡಿತ. ೨. ಮಿಂಚು; ಹೊಳಪು. ೩. ಒಮ್ಮೆಲೆ
ತಿಳಿಯುವಿಕೆ; ಬುದ್ಧಿಗೆ ಗೋಚರಿಸುವಿಕೆ.

ಸ್ಪರದ್ರೂಪಿ (ನಾ). ಅತ್ಯಂತ ಚೆಲುವ,
-ರೂಪವಂತ.

ಸ್ಪರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಳೆ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು.
೨. ಬುದ್ಧಿಗೆ ಗೋಚರಿಸು, -ತಿಳಿ.

ಸ್ಪುಲಿಂಗ (ನಾ). ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿ; ಅಗ್ನಿಕಣ.

ಸ್ಫೂರ್ತಿ (ನಾ). ೧. (ಬುದ್ಧಿಗೆ) ಪ್ರಕಟವಾಗು
ವುದು, -ಸ್ಪರಿಸುವುದು. ೨. ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ;
ಉತ್ತೇಜನ. ೩. ಪ್ರೇರಣೆ; ಪ್ರಚೋದನೆ.

ಸ್ಫೋಟಿ (ನಾ). ೧. ಒಡೆಯುವಿಕೆ; ಬಿರಿಯು
ವಿಕೆ. ೨. ಗುಳ್ಳೆ; ಬೊಕ್ಕೆ. ~ಇಸು
= ೧. ಸಿಡಿ; ಹಾರು; ಚಿಮ್ಮು.
೨. ಚಿಮ್ಮಿಸು; ಉಡಾಯಿಸು.

ಸ್ಫೋಟಿಕ (ನಾ). ೧. ಕುರು; ಬೊಕ್ಕೆ. (ಗು).
೨. ಸಿಡಿಯುವ.

ಸ್ಫೋಟನ = ಸ್ಫೋಟ

ಸ್ಕಯ (ನಾ). ಅಶ್ವರ್ಯ; ವಿಸ್ಮಯ.

ಸ್ಕರ (ನಾ). ಮನ್ಮಥ; ಕಾಮ. ~ಹರ=ಶಿವ.

ಸ್ಕರಣ (ನಾ). ೧. ನೆನಪು; ಜ್ಞಾಪಕ.
೨. ಧ್ಯಾನ; ಚಿಂತನೆ.

ಸ್ಕರಣೆ = ಸ್ಮರಣ.

ಸ್ಕರಿಯಿಸು = ಸ್ಮರಿಸು.

ಸ್ಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು;
ಜ್ಞಾಪಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು. ೨. ಧ್ಯಾನಿಸು;
ಚಿಂತನೆ ಮಾಡು.

ಸ್ಕಶಾನ = ಶ್ವಶಾನ.

ಸ್ಕಾರಕ (ನಾ). ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಇಟ್ಟ
ವಸ್ತು, ಪ್ರತಿನಿ ಮುಂತಾದುವು. ~ಸ್ತಂಭ
= ಯಾವುದಾದರೂ ಘಟನೆಯ ನೆನಪಿಗಾಗಿ
ನೆಟ್ಟ ಕಂಭ.

ಸ್ಕಾರ್ತ (ನಾ). ೧. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಪಂಗಡ. ೨. ಅದ್ವೈತಿ. ೩. ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ
ಹೇಳಿರುವ ವಿಧಿ. (ಗು). ೪. ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ
ಹೇಳಿರುವ.

ಸ್ಥಿತ ೧. = ಸ್ಥೀರ. (ಗು). ೨. ಮುಗುಳುನಗೆ
ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ. ~ಕುಸುಮ = ಅರಳಿದ
ಹೂವು.

ಸ್ಥೃತಿ (ನಾ). ೧. ನೆನಪು; ಸ್ಮರಣೆ. ೨. ಧ್ಯಾನ;
ಚಿಂತನೆ. ೩. ಮನು ಮೊದಲಾದವರಿಂದ
ರಚಿತವಾದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ.

ಸ್ಥೀರ (ನಾ). ೧. ಮುಗುಳುನಗೆ; ಮಂದಹಾಸ.
(ಗು). ೨. ಅರಳಿದ; ವಿಕಾಸಗೊಂಡಿದ.

ಸ್ಥಂದನ (ನಾ). ೧. ರಥ; ತೇರು.
೨. ಸ್ರವಿಸುವಿಕೆ; ಜಿನುಗುವಿಕೆ.

ಸ್ಥಂದಿ (ನಾ). ೧. ಸ್ರವಿಸುವಿಕೆ; ಜಿನುಗುವಿಕೆ.
೨. ಹನಿ; ತುಂತುರು. (ಗು). ೩. ಒಸರುವ;
ಜಿನುಗುವ.

ಸ್ತಗ್ಧರೆ (ನಾ). ಭಂಡಸ್ಥನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೃತ್ತ.

ಸ್ತವಂತಿ = ಸ್ತೋತ.

ಸ್ತವಣ (ನಾ). ಸ್ತೋತುವಿಕೆ; ಸ್ರವಿಸುವಿಕೆ.

ಸ್ತವಿಸು (ಕ್ರಿ). ಒಸರು; ಜಿನುಗು.

ಸ್ವಸ್ತ (ಗು). ೧. ಜಗುಳಿದ; ಕಳಚಿದ.
 ೨. ಜೋಲಾದುವ; ನೇತಾದುವ.
 ೩. ಅಗಲಿದ; ಬೇರೆಯಾದ.
 ಸ್ವಾವ (ನಾ). ೧. ಹರಿಯುವಿಕೆ; ಪ್ರವಾಹ.
 ೨. ಒಸರುವಿಕೆ.
 ಸ್ವಾವೆ = ಪ್ರಾವೆ.
 ಸ್ವೋತ (ನಾ). ಪ್ರವಾಹ; ನದಿ; ಹೊಳೆ.
 ಸ್ವೋತಪತಿ (ನಾ). ನದಿಗಳ ಒಡೆಯ;
 ಸಮುದ್ರ.
 ಸ್ವೋತಸ್ಸಿನಿ = ಸ್ವೋತ.
 ಸ್ವಂತ (ಗು). ೧. ವ್ಯಕ್ತಿಗತ; ಖಾಸಗಿ. ೨. ತನ್ನದೇ
 ಅದ; ತನಗೆ ಸೇರಿದ; ಸ್ವಕೀಯವಾದ.
 ~ ಇಕೆ = ತನ್ನತನ; ತನ್ನದೇ ಅದ
 ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ.
 ಸ್ವಕಪೋಲಕಲ್ಪನೆ (ನಾ). ತಾನೇ ಊಹಿಸಿ
 ದುಡು; ತಾನೇ ರಚಿಸಿದುದು.
 ಸ್ವಕರ್ಮ (ನಾ). ಸ್ವಂತಕಾರ್ಯ, -ಕೆಲಸ.
 ಸ್ವಕಾರ್ಯ = ಸ್ವಕರ್ಮ.
 ಸ್ವಕೀಯ (ಗು). ಸ್ವಂತದ; ತನಗೆ
 ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
 ಸ್ವಗತ (ನಾ). ತನಗೆ ತಾನೇ ಮಾತನಾಡಿ
 ಕೊಳ್ಳುವುದು; ಆತ್ಮಗತ.
 ಸ್ವಗೃಹ (ನಾ). ಸ್ವಂತಮನೆ.
 ಸ್ವಚ್ಛ = ಸ್ವಾಚ್ಛ.
 ಸ್ವಚ್ಛಂದ (ನಾ). ೧. ಮನಬಂದಂತೆ ನಡೆದು
 ಕೊಳ್ಳುವುದು; ಸ್ವೇಚ್ಛೆ. (ಗು). ೨. ಮನ
 ಬಂದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ; ಹತೋಟಿ
 ಯಿಲ್ಲದ. ~ ಛಂದ = ಪ್ರಾಸ, ಗಣ
 ನೊದಲಾದ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡದ
 ಒಂದು ಕಾವ್ಯರಚನೆ; ಮುಕ್ತಚಂದಸ್ಸು.
 ~ ಪ್ರವೃತ್ತಿ = ಮನಬಂದಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದು.
 ಸ್ವಚ್ಛತೆ (ನಾ). ಕೊಳೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ;
 ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿರುವಿಕೆ.
 ಸ್ವಜನ (ನಾ). ನಂಟು; ಬಂಧು; ತಮ್ಮವನು.

ಸ್ವತಂತ್ರ ೧. = ಸ್ವತಂತ್ರಿ. (ಗು). ೨. ಪರಾಧೀನ
 ನಲ್ಲದ. ೩. ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ;
 ಸ್ವಚ್ಛಂದವೃತ್ತಿಯು. ~ ಇಕೆ = ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ.
 ~ ಇಸು = ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದು
 ಕೊಳ್ಳು; ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸು.
 ಸ್ವತಂತ್ರಿ (ನಾ). ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿಂದ
 ಕೂಡಿದವನು.
 ಸ್ವತಃ (ಅ). ತಾನಾಗಿ; ಬುದ್ಧಾಗಿ.
 ಸ್ವತಃ (ನಾ). ಅಸ್ತಿ; ಸಂಪತ್ತು.
 ಸ್ವತ್ವ ೧. = ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ. ೨. ತನ್ನತನ.
 ಸ್ವದೇಶ (ನಾ). ಸ್ವಂತದೇಶ; ತಾಯ್ನಾಡು.
 ~ ಅಭಿಮಾನ = ತಾಯ್ನಾಡಿನ ಬಗ್ಗೆ
 ಇರುವ ಅಭಿಮಾನ, -ಗೌರವ.
 ಸ್ವಧರ್ಮ (ನಾ). ಸ್ವಂತಧರ್ಮ; ತನ್ನ
 ಧರ್ಮ.
 ಸ್ವನ (ನಾ). ಸಪ್ತಗಳು; ಶಬ್ದ.
 ಸ್ವನಾಯ = ಶಹನಾಯಿ.
 ಸ್ವನಾಯಿ = ಶಹನಾಯಿ.
 ಸ್ವಪಕ್ಷ (ನಾ). ಸ್ವಂತಗುಂಪು; ತನ್ನ ಪಂಗಡ.
 ಸ್ವಪ್ನ (ನಾ). ಕನಸು. ~ ಅವಸ್ಥೆ = ಕನಸು
 ಕಾಣುವ ಸ್ಥಿತಿ. ~ ಜೀವಿ = ಕನಸಿನಲ್ಲೇ
 ತಲ್ಲೀನನಾದವನು.
 ಸ್ವಪ್ರತಿಷ್ಠೆ (ನಾ). ಸ್ವಂತದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ
 ಪಡುವುದು.
 ಸ್ವಪ್ರಶಂಸೆ (ನಾ). ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಹೊಗಳಿ
 ಕೊಳ್ಳುವುದು; ಆತ್ಮಪ್ರಶಂಸೆ.
 ಸ್ವಪ್ರೇರಣೆ (ನಾ). ಆಂತರಿಕ ಪ್ರೇರಣೆ; ಸ್ವಂತ
 ಪ್ರೇರಣೆ.
 ಸ್ವಭಾವ (ನಾ). ಹುಟ್ಟುಗುಣ; ಸಹಜಗುಣ.
 ~ ಉಕ್ತಿ = ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
 ಸ್ವಭಾಷೆ (ನಾ). ತನ್ನ ಭಾಷೆ; ತಾಯ್ನುಡಿ.
 ಸ್ವಯಂ (ಅ). ತನಗೆ ತಾನೇ; ಸ್ವತಃ. ~ ಕೃತ
 = ತಾನೇ ಮಾಡಿದ. ~ ಜಾಲಿತ = ಸ್ವತಃ
 ಚಲಿಸುವ. ~ ಬುದ್ಧ = ಸ್ವತಃ ತಿಳಿದವನು.

~ವಧು = ಗಂಡನನ್ನು ತಾನೇ ಆರಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವ ಹೆಣ್ಣು. ~ಸಿದ್ಧ = ತನ್ನ ಪೈಕ್ಕೆ
ತಾನೇ ಸ್ವಪ್ನವಾದ. ~ಸೇವಕ = ವೇತನ
ನಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡು
ವವನು.

ಸ್ವಯಂಬರ = ಸ್ವಯಂವರ.

ಸ್ವಯಂಭು (ನಾ). ೧. ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಉಂಟಾ
ದವನು; ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಶಿವ ಮೊದ
ಲಾದವರು. ೨. ಸ್ವಂತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವನು;
ಯಾರ ಲಂಕೆಗೂ ಒಳಪಡದವನು.
೩. ಅರ್ಹಂತ. (ಗು). ೪. ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ
ಮೂಡಿದ.

ಸ್ವಯಂವರ (ನಾ). ೧. ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು
ತಾನೇ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ೨. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ವಿವಾಹಪದ್ಧತಿ.

ಸ್ವಯತ್ನ (ನಾ). ತನ್ನದೇ ಆದ ಸಾಹಸ,
-ಶ್ರಮ.

ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ (ಗು). ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಗಳಿಸಿದ,
-ಸಂಪಾದಿಸಿದ. ~ಆಸ್ತಿ = ಸ್ವಂತವಾಗಿ
ಗಳಿಸಿದ ಸಂಪತ್ತು.

ಸ್ವರ (ನಾ). ೧. ನಾದ; ಧ್ವನಿ. ೨. ವರ್ಣಮಾಲೆ
ಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸುವ ವರ್ಣ.

೩. ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿಯ ಸ, ರಿ, ಗ, ಮ, ಪ, ಧ
ಮತ್ತು ನಿ ಎಂಬ ಏಳು ಸ್ವರ. ೪. (ವೇದ
ಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ) ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಬಗೆ,
-ಧಾಟಿ. ~ಅಂತ = ಸ್ವರವನ್ನು

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವ ಪದ.

~ಎ(ವೆ)ತ್ತು = ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸು.

~ತೆಗೆ = ೧. ಅಳು. ೨. ಅಪಶಕುನ

ನುಡಿ. ~ದೋಷ = (ವೇದಗಳನ್ನು

ಹೇಳುವಾಗ) ಉದಾತ್ತ, ಅನುದಾತ್ತ

ಮೊದಲಾದ ಸ್ವರಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿ

ಸುವುದು. ~ಪ್ರಸ್ತಾರ = ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ

ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಸ್ವರ

ಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಿಕೆ. ~ಮಂಡಲ
= ಒಂದು ವಾದ್ಯವಿಶೇಷ. ~ಮೇಲ(ಳ)
= ಸ್ವರಗಳು ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವುದು.
~ಸಂಧಿ = ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಂಧಿ
ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಸ್ವರ ಪರವಾಗಿ
ಆಗುವ ವ್ಯಾಕರಣಕ್ರಿಯೆ.

ಸ್ವರಬತ್ತು (ನಾ). ಒಂದು ವಾದ್ಯವಿಶೇಷ.

ಸ್ವರಾಜ್ಯ (ನಾ). ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ರಾಜ್ಯ.

ಸ್ವರಿತ (ನಾ). (ವೇದಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ)
ಮಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಒಂದು ಸ್ವರ.

ಸ್ವರು (ನಾ). ಸಿಡಿಲು; ಅಶನಿ.

ಸ್ವರೂಪ (ನಾ). ೧. ನಿಜರೂಪ; ಸ್ವಂತರೂಪ.

೨. ಆಕೃತಿ; ಆಕಾರ. ೩. ಸ್ವಭಾವ.

೪. ಚೆಲುವು; ಲಾವಣ್ಯ. (ಗು). ೫. ಸುಂದರ
ವಾದ; ಚೆಲುವಾದ.

ಸ್ವರೂಪಿ (ಗು). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ರೂಪವನ್ನು
ಹೊಂದಿರುವ. ೨. ತನ್ನದೇ ಆದ ರೂಪವನ್ನು
ಹೊಂದಿರುವ.

ಸ್ವರ್ಗ (ನಾ). ೧. ದೇವತೆಗಳ ವಾಸಸ್ಥಾನ;
ಸುರಲೋಕ; ನಾಕ. ೨. ಸುಖ; ಸಂತೋಷ.

~ಪತಿ = ಇಂದ್ರ. ~ವಾಸಿ = ೧. ಸ್ವರ್ಗ
ದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವನು; ದೇವತೆ. ೨. ದಿವಂಗತ;
ತೀರಿಕೊಂಡವನು. ~ಸಂಭವ = ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ
ಹುಟ್ಟಿದವನು; ದೇವತೆ.

ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥ ೧. = ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿ. (ಗು). ೨. ಮರಣ
ಹೊಂದಿದ; ಸತ್ತ.

ಸ್ವರ್ಗೀಯ (ಗು). ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.

ಸ್ವರ್ಗಾಕಸ (ನಾ). ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೇ ಮನೆಯ
ನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು; ದೇವತೆ.

ಸ್ವರ್ಣ (ನಾ). ಹೊನ್ನು; ಬಂಗಾರ. ~ಗಿರಿ

= ಮೇರುಪರ್ವತ. ~ಪ್ರಭಿ = ಚಿನ್ನದ

ಕಾಂತಿ. ~ಯುಗ = ಜನರ ಬಾಳು ಭವ್ಯ

ವಾಗಿರುವ ಕಾಲ; ಸುವರ್ಣಯುಗ.

ಸ್ವರ್ಣದಿ (ನಾ). ದೇವಗಂಗೆ; ಆಕಾಶಗಂಗೆ.

ಸ್ವರ್ಧಾಮು (ನಾ). ದೇವತೆಗಳ ವಾಸಸ್ಥಳ;
ಸ್ವರ್ಗ.

ಸ್ವರ್ಧಾನಿ = ಸ್ವರ್ಣದಿ.

ಸ್ವರ್ಧಾನು (ನಾ). ೧. ರಾಹು. ೨. ಒಬ್ಬ
ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು.

ಸ್ವರ್ಮಣಿ (ನಾ). ಸೂರ್ಯ; ರವಿ.

ಸ್ವಲ್ಪ (ನಾ). ೧. ಅಲ್ಪ; ಕ್ಷುದ್ರ. (ಗು).
೨. ಕೊಂಚ; ತುಸು.

ಸ್ವಸಾಧ್ಯ (ಗು). ತಾನು ಮಾಡಬಹುದಾದ.

ಸ್ವಸ್ತ = ಸ್ವಸ್ಥ.

ಸ್ವಸ್ತಿ (ನಾ). ೧. ಕ್ಷೇಮ; ಒಳಿತು. ೨. ಒಳ್ಳೆಯ
ದಾಗಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಮಾತು.

೩. ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಮಂತ್ರ. ೪. ಮಂಗಳವಾಚನ.

~ವಾಚನ = ಶುಭವನ್ನು ಹೇಳುವುದು.

ಸ್ವಸ್ತಿಕ (ನಾ). ಮಂಗಳಸೂಚಕವಾದ ಒಂದು
ಬಗೆಯ ತಾಂತ್ರಿಕ ಚಿಹ್ನೆ.

ಸ್ವಸ್ಥ (ಗು). ೧. ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದಿರುವ;
ಶಾಂತವಾದ. ೨. ಆರೋಗ್ಯದಿಂದಿರುವ.

ಸ್ವಸ್ಥಾನ (ನಾ). ಸ್ವಂತ ಸ್ಥಳ.

ಸ್ವಹಸ್ತ (ನಾ). ೧. ತನ್ನ ಕೈ; ಸ್ವಂತ ಕೈ.
೨. = ಸ್ವಹಸ್ತಾಕ್ಷರ. ~ಅಕ್ಷರ = ರುಜು;
ಸಹಿ.

ಸ್ವಹಿತ (ನಾ). ಸ್ವಂತ ಹಿತ.

ಸ್ವಾಂತ (ನಾ). ೧. ಮನಸ್ಸು; ಚಿತ್ತ; ಅಂತಃ
ಕರಣ. ೨. ಅಂತಃಕರಣವುಳ್ಳವನು.

ಸ್ವಾಗತ (ನಾ). ಆದರದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು;
ಸುಖಾಗಮನವನ್ನು ಬಯಸುವುದು.

~ಇಸು = ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು. ~ಭಾಷಣ
= ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಗೆ ಸುಖಾಗಮನವನ್ನು
ಬಯಸುವ ಭಾಷಣ.

ಸ್ವಾಚ್ಛ (ಗು). ಶುದ್ಧವಾದ; ಸ್ವಚ್ಛವಾದ.

ಸ್ವಾಚ್ಛಂದ್ಯ (ನಾ). ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ
ನಡೆಯುವುದು; ಸ್ವಚ್ಛಂದವೃತ್ತಿ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ (ನಾ). ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ಇರುವುದು;
ಸ್ವತಂತ್ರತೆ. ~ಸಂಗ್ರಾಮ = ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ
ಮಾಡುವ ಯುದ್ಧ.

ಸ್ವಾತಿ (ನಾ). ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಮತ್ತು ಆ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುವ
ಮಳೆ.

ಸ್ವಾದ (ನಾ). ರುಚಿ; ಸವಿ. ~ಇಸು = ರುಚಿ
ನೋಡು; ಸವಿ.

ಸ್ವಾದಿನೀಯ (ಗು). ಅಸ್ವಾದಿಸಲು ಯೋಗ್ಯ
ವಾದ; ರಸಾನುಭವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದಾದ.

ಸ್ವಾದು (ನಾ). ೧. ಸಿಹಿ. ೨. ಮನೋಹರ
ವಾದುದು; ಮಧುರವಾದುದು. ೩. ಸವಿ
ಯಾದುದು; ರುಚಿಯಾದುದು. (ಗು).
೪. ರುಚಿಯಾದ; ಸವಿಯಾದ.

ಸ್ವಾಧೀನ (ನಾ). ಹಿಡಿತ; ವಶ; ಅಂಕೆ.

ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ (ನಾ). ೧. ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ
ಓದಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ೨. ವೇದಾಧ್ಯಯನ.
೩. ವೇದ.

ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಿ (ನಾ). ೧. ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ
ಓದಿಕೊಳ್ಳುವವನು. ೨. ವೇದಾಧ್ಯಯನ
ಮಾಡಿದವನು.

ಸ್ವಾನುಭವ (ನಾ). ಸ್ವತಃ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ
ಉಂಟಾದ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಪಡೆದ ಅರಿವು;
ಸ್ವಂತ ಅನುಭವ.

ಸ್ವಾಭಾವಿಕ (ಗು). ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ; ಪ್ರಕೃತಿ
ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ.

ಸ್ವಾಭಿಮಾನ. (ನಾ). ತನ್ನ ಬಗೆಗೆ ಇರುವ
ಅಭಿಮಾನ; ಅತ್ಮಗೌರವ.

ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ (ನಾ). ತನ್ನಲ್ಲೇ ಅಭಿಮಾನವುಳ್ಳ
ವನು; ಅತ್ಮಗೌರವವುಳ್ಳವನು.

ಸ್ವಾಮಿ (ನಾ). ೧. ಒಡೆಯ; ಯಜಮಾನ.

೨. ರಾಜ; ಪ್ರಭು. ೩. ಗುರು. ೪. ಪತಿ;
ಗಂಡ. ೫. ಶಿವನ ಮಗ; ಸ್ವಂದ.
~ಕಾರ್ಯ = ಒಡೆಯನ ಕೆಲಸ.

~ದ್ರೋಹ = ಒಡೆಯನಿಗೆ ಬಗೆಯುವ
ದ್ರೋಹ. ~ದ್ರೋಹಿ = ಒಡೆಯನಿಗೆ ಕೇಡು
ಬಗೆಯುವವನು.

ಸ್ವಾಮಿತ್ವ (ನಾ). ಒಡೆತನ; ಯಜಮಾನಿಕೆ.

ಸ್ವಾಮಿನಿ (ನಾ). ಒಡತಿ; ಯಜಮಾನಿ.

ಸ್ವಾಮ್ಯ (ನಾ). ಒಡೆತನ; ಹಕ್ಕು.

ಸ್ವಾಯಂಭುವ (ನಾ). ೧. ಸ್ವಯಂಭುವನ
ಮಗ; ಒಬ್ಬ ಮನು. (ಗು). ೨. ಸ್ವಯಂಭು
ವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಸ್ವಾಯತ (ಗು). ತನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ.

ಸ್ವಾಯತ್ತ = ಸ್ವಾಯತ.

ಸ್ವಾಯತ್ತತೆ (ನಾ). ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ.

ಸ್ವಾರ (ನಾ).-ಸವಾರ.

ಸ್ವಾರಸ್ಯ (ನಾ). ೧. ಮನೋಹರತೆ; ರಸ
ಪೂರ್ಣತೆ. ೨. ಚಮತ್ಕಾರ. ೩. ವಿನೋದ
ಪೂರ್ಣವಾದುದು.

ಸ್ವಾರಿ (ನಾ). ಸವಾರಿ.

ಸ್ವಾರ್ಥ (ನಾ). ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನ; ಸ್ವಹಿತ.

~ಅಂಧ = ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ವಿನೇಕ
ವಿಲ್ಲದೆ ವರ್ತಿಸುವವನು.

ಸ್ವಾವಲಂಬನ (ನಾ). ಪರಾಧೀನವಾಗದಿರು
ವುದು.

ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ = ಸ್ವಾವಲಂಬನ.

ಸ್ವಾವಲಂಬಿ (ನಾ). ಯಾರ ಅಶ್ರಯಕ್ಕೂ
ಒಳಗಾಗದವನು.

ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ (ನಾ). ೧. ಸ್ವಸ್ಥತೆ; ಆರೋಗ್ಯ;
ಕ್ಷೇಮ. ೨. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ. ೩. ಅಧೀನ
ದಲ್ಲಿರುವ ದೇಶ.

ಸ್ವಾಹಾ (ನಾ). ೧. ಅಗ್ನಿಯ ಹೆಂಡತಿ. ೨. ಹೋಮ
ದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅಹುತಿಯನ್ನು

ಅರ್ಪಿಸುವಾಗ ಹೇಳುವ ಶಬ್ದ. ~ಮಾಡು
= ನುಂಗು; ಕಬಳಿಸು.

ಸ್ವಾಹಾಪತಿ (ನಾ). ಅಗ್ನಿ.

ಸ್ವೀಕರಣ (ನಾ). ೧. ಅಂಗೀಕರಿಸುವಿಕೆ;
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. ೨. ಒಪ್ಪಿಗೆ; ಅನುಮತಿ.

ಸ್ವೀಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಂಗೀಕರಿಸು;
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು. ೨. ಒಪ್ಪು; ಅನುಮತಿ
ಯನ್ನು ಕೊಡು.

ಸ್ವೀಕಾರ = ಸ್ವೀಕರಣ.

ಸ್ವೀಚ್ಛಾಚಾರ (ನಾ). ಇಷ್ಟಬಂದಂತೆ ನಡೆಯು
ವಿಕೆ; ಸ್ವೈರಾಚಾರ; ಸ್ವಚ್ಛಂದಪ್ರವೃತ್ತಿ.

ಸ್ವೀಚ್ಛಾಮರಣ (ನಾ). ಇಷ್ಟ ಬಂದಾಗ ಮರಣ
ವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು.

ಸ್ವೀಚ್ಛಾಮರಣಿ (ನಾ). ೧. ಇಷ್ಟಬಂದಾಗ
ಮರಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವವನು; ಇಚ್ಛಾ
ಮರಣಿ. ೨. ಭೀಷ್ಮ.

ಸ್ವೀಚ್ಛಾವೃತ್ತಿ = ಸ್ವೀಚ್ಛಾಚಾರ.

ಸ್ವೀಚ್ಛೆ (ನಾ). ೧. ಮನಸ್ಸು ಬಂದಂತಿರುವಿಕೆ;
ಸ್ವಚ್ಛಂದತೆ. ೨. ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆ.

ಸ್ವೀದ (ನಾ). ಬೆವರು; ಘರ್ಷಣ.

ಸ್ವೈರ (ನಾ). ೧. ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆ, -ಒಲವು.
(ಗು). ೨. ಮನಬಂದಂತೆ ನಡೆಯುವ;
ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯು. ~ಅಚಾರ = ಸ್ವೀಚ್ಛಾಚಾರ.

~ವೃತ್ತಿ = ಸ್ವೀಚ್ಛಾಚಾರ.

ಸ್ವೈರಾಚಾರಿ (ನಾ). ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಡೆಯು
ವವನು.

ಸ್ವೈರಿಣಿ (ನಾ). ಮನಬಂದಂತೆ ನಡೆಯುವವಳು;
ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ.

ಸ್ವೋಪಜ್ಞತೆ (ನಾ). ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಕಂಡು
ಕೊಂಡುದು, -ಅರಿತುದು.

ಹ (ನಾ). ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಏನಕ್ಕು
ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಕ್ಷರ.

ಹಂಕಣಿ (ಗು). ಕೆದರಿನ. ಹಂಕ(ಬ)ಲೆ
= ಕೆದರಿನ ಪಲೆ.

ಹಂಕರ (ನಾ). ಅಹಂಕಾರ; ಗರ್ವ.

ಹಂಕಲು (ನಾ). ಬೀಳುಭೂಮಿ; ಪಾಳು.

ಹಂಕೃತಿ = ಹಂಕರ.

ಹಂಗೆ (ನಾ). ೧. ಪಳುನದ ಹಕ್ಕಿ. ೨. ಕಳಿಂಗ
ಪಕ್ಷಿ.

ಹಂಗೆಡ (ನಾ). ಹಗ್ಗ; ರಜ್ಜು.

ಹಂಗೆನೆ (ನಾ). ಹೀಯಾಳಿಕೆ; ಹಂಗಿಸುವಿಕೆ.

ಹಂಗೆರಕ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಹಂಗೆರಲು = ಹಂಗೆರಕ.

ಹಂಗೆರು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ.

ಹಂಗಾಮೆ(ನಾ). ಹದಕ್ಕೆ ಬರುವ ಕಾಲು; ಚುಪು.

ಹಂಗಾಮಿ (ಗು). ಮಾಯಂ ಅಲ್ಲದ;
ತಾತ್ಕಾಲಿಕ.

ಹಂಗಾಮು ೧. = ಹಂಗಾಮು. ೨. ಬೊಂದಿ;
ಗಲಾಟೆ.

ಹಂಗು (ನಾ). ೧. ಪಾಕ್ಷಿಣ್ಯ; ಮಾಣ.

೨. ಅಸೆ; ಹಂಬಲ. ಹಂಗೆ = ಹಂಗಿಗ.

ಹಂಗೆ = ೧. ಕರ್ತವ್ಯಚ್ಯುತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ

ಹೀಯಾಳಿಸು. ೨. ಮೂದಲಿಸು.

ಹಂಗುಳಿ (ನಾ). ಅಸನ; ಹೀಕ.

ಹಂಗುಳಿಕೆ = ಹಂಗುಳಿ.

ಹಂಚಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು.

೨. ಪಗಡೆಯಾಟದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಏದರ ಗರ.

ಹಂಚ್ಚಿ = ೧. ಹಂಚಿ ಹುಲ್ಲಿನ ಕಡ್ಡಿ.

೨. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದುದು. ಹಂಚಲು

= ಹಂಚಿಹುಲ್ಲಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕಸಬರಿಗೆ.

ಹಂಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ವಿಭಾಗಿಸು; ಪಾಲು

ಮಾಡು; ವಿತರಿಸು. (ನಾ). ೨. = ಹಂಚು.

ಹಂಚಿಕೆ = ೧. ಭಾಗ ಮಾಡುವಿಕೆ; ಪಾಲು

ಮಾಡುವಿಕೆ. ೨. ಭಾಗ; ಪಾಲು. ೩. ಯುಕ್ತಿ;

ಉಪಾಯ. ೪. ಯೋಜನೆ; ನಿರ್ವಾಹ.

ಹಂಚಿಕ್ಕಿ (ನಾ). ೧. ನವಣೆ ಅಕ್ಕಿ. ೨. ಅರ್ಧ

ಬೆಂದ ಅನ್ನ.

ಹಂಚರ (ನಾ). ೧. ಪಂಚರ; ಗೂಡು.

೨. ಅಸ್ಥಿಪಂಚರ. ೩. = ಪಂಚಜ.

ಹಂಚಲ(ರ) (ನಾ). ನೀಳಿನ ಬಿದಿರು, -ದೆಚ್ಚಿ.

ಹಂಚಿ(ಗೊ)ಳಿ = ಮೀನು ಹಿಡಿಯಲು

ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಬಿದಿರಿನ ಬುಟ್ಟಿ; ಕೊಳೆ.

ಹಂಚಿ (ನಾ). ಅರಳೆಯ ಉಂಡೆ; ಪಂಚಿ.

ಹಂಚಿ(ಗು)ಕ್ಕೆ = ಅರಳೆಯನ್ನಿಡುವ ಸಣ್ಣ

ಬಿದಿರಿನ ಬುಟ್ಟಿ. ಹಂಚಿ(ಗೊ)ಲು = ನೂಲು

ವಾಗ ಅರಳೆಯನ್ನು ಸುತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಉಪ

ಯೋಗಿಸುವ ಕೋಲು.

ಹಂಚ (ನಾ). ೧. ನಪುಂಸಕ; ಪಂಡ.

೨. ಬಿಳುಪು; ಶ್ವೇತವರ್ಣ. ಹಂಚಾಯಿ

= ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದ ನಾಯಿ.

ಹಂಚಬಂದ (ಗು). ಮಿಶ್ರವರ್ಣದ.

ಹಂಚೆ (ನಾ). ಅಗಲವಾದ ಬಾಯುಳ್ಳ

ಕೋದಂಡ ಬೊಟ್ಟು ಪಾತ್ರೆ.

ಹಂಚ (ನಾ). ೧. ಮೆಟ್ಟಿಲು; ನೋಪಾನ.

೨. ಪುಟ್ಟ; ಮೆಟ್ಟಿ. ೩. = ಹಂಚ.

ಹಂಚಕ (ನಾ). ಕೊಲೆಗಾರ.

ಹಂಚವ್ವ (ಗು). ಕೊಲ್ಲಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

ಹಂತಿ (ನಾ). ೧. ಸಾಲು; ಪಂಕ್ತಿ. ೨. ಕಣ

ಬೆಲ್ಲಿ ತೆನೆಯನ್ನು ತುಳಿಸಲು ಕಟ್ಟುವ ದನ

ಗಳ ಸಾಲು. ಹಂಚಿ(ಯೊ)ಟ = ಸಾಲಾಗಿ

ಕುಳಿತು ಮಾಡುವ ಊಟ; ಪಂಕ್ತಿ

ಭೋಜನ. ಹಂಚಿ(ಗಿ)ಟ್ಟು = ೧. ತೆನೆ

ಯನ್ನು ತುಳಿಸಲು ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ

ಕಟ್ಟು. ೨. ಸಾಲುಗೊಳ್ಳು; ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರು.

~ಕಾ(ಗಾ)ಱ(ರ) = ಸಾಲಿನಲ್ಲಿರುವವನು ;
 ಸರದಿಯಲ್ಲಿರುವವನು. ~ಹೊಡೆ = ಹಂತಿ
 ಕಟ್ಟಿ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸು.
 ಹಂದರ್(ರು) = ಪಂದರ್. ~ಇಕ್ಕು = ಚಪ್ಪರ
 ವನ್ನು ಕಟ್ಟು ; ಚಪ್ಪರಹಾಕು.
 ಹಂದಿ = ಪಂದಿ. ~ಗೆಡ್ಡೆ = ಒಂದು ಜಾತಿಯ
 ಗೆಡ್ಡೆ. ~ಮಾನು = ಒಂದು ಜಾತಿಯ
 ಮಾನು.
 ಹಂದು (ಕ್ರಿ). ಅಲುಗಾಡು ; ಚಲಿಸು.
 ಹಂದೆ = ಪಂದೆ.
 ಹಂದೆಗೆ ೧. = ಪಂದೆ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ
 ಮಾನು.
 ಹಂದೊಗಳು = ಪಂದೊವಲ್.
 ಹಂಪು (ನಾ). ಹೆಚ್ಚಳ ; ಸಮೃದ್ಧಿ.
 ~ಕಾ(ಗಾ)ಲ = ಸಮೃದ್ಧಿಯ ಕಾಲ ;
 ಸುಗ್ಗಿ.
 ಹಂಬಲ ೧. = ಪಂಬಲ್. ೨. ಚಿಂತೆ ; ಕಳವಳ.
 ~ಇಕೆ = ಹಂಬಲ. ~ಇಸು = ೧. ಚಿಂತಿಸು ;
 ಯೋಚನೆ ಮಾಡು. ೨. = ಪಂಬಲಿಸು.
 ಹಂಬಲು = ಪಂಬಲ್.
 ಹಂಬು (ಕ್ರಿ). ೧. ವ್ಯಾಪಿಸು ; ಹರಡು.
 (ನಾ). ೨. ವೀಳೆಯದೆಲೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳ
 ಬಳ್ಳಿ.
 ಹಂಸ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ ;
 ಅಂಚೆ. ೨. ಪರಮಾತ್ಮ. ೩. ಶಿವ. ೪. ಬ್ರಹ್ಮ.
 ೫. ವಿಷ್ಣು. ೬. ಸೂರ್ಯ. ೭. ಚಂದ್ರ.
 ೮. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು. ೯. ಕಾಮ.
 ೧೦. ಮುನಿ. ೧೧. ಅರಿತವನು ; ಮಹಾತ್ಮ.
 ೧೨. ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ. ೧೩. ತಾವರೆ ; ಕಮಲ.
 ೧೪. ಕಿರಣ ; ಕದಿರು. ೧೫. ಕಣ್ಣು ;
 ನೇತ್ರ. ೧೬. ಕುದುರೆ ; ಅಶ್ವ. (ಗು).
 ೧೭. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ; ಉತ್ತಮವಾದ.
 ~ತೂಲ = ಹಂಸಪಕ್ಷಿಯ ತುಪ್ಪುಳು.
 ~ಪಾದ = ೧. ಹಂಸದ ಕಾಲು. ೨. ಬರ

ವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಭಾಗವನ್ನು
 ಸೇರಿಸಿದುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಚಿಹ್ನೆ.
 ಹಂಸಕ (ನಾ). ೧. ಹಂಸ ; ಅಂಚೆ.
 ೨. ನೂಪುರ ; ಅಂದುಗೆ.
 ಹಂಸತ್ವ (ನಾ). ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿ ; ಮೋಕ್ಷ.
 ಹಂಸಪಾದಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೂಲಿಕೆ.
 ಹಂಸಿ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣು ಅಂಚೆ.
 ಹಂಸೆ ೧. = ಹಂಸಿ. ೨. = ಪಾಂಸೆ.
 ಹಕಾರಿ (ನಾ). ಜೋರಾದ ಕೂಗು ; ಗಟ್ಟಿ
 ಯಾದ ಧ್ವನಿ. ~ಹೊಡೆ = ಜೋರಾಗಿ
 ಕೂಗು.
 ಹಕೀಕತ್ (ತು) (ನಾ). ೧. ನಡೆದ ಘಟನೆ,
 -ಸಂಗತಿ. ೨. ಹೇಳಿಕೆ ; ವರದಿ ; ವಿವರಣೆ.
 ೩. ಉಪಾಯ ; ಸಂಚು.
 ಹಕೀಕತ್ವ = ಹಕೀಕತ್.
 ಹಕೀಮ (ನಾ). ಯುನಾನಿ ವೈದ್ಯ.
 ಹಕ್ಕರಿ = ಪಕ್ಕರೆ.
 ಹಕ್ಕರಿಕೆ ೧. = ಪಕ್ಕರೆ. ೨. = ಹಗಟೆ.
 ಹಕ್ಕರಿಕ್ಕೆ = ಪಕ್ಕರೆ.
 ಹಕ್ಕರಿಗೆ = ಪಕ್ಕರೆ.
 ಹಕ್ಕರೆ = ಪಕ್ಕರೆ.
 ಹಕ್ಕಲ್ (ಲು) (ನಾ). ಬೆಳೆ ಕೊಯ್ದ ಜಮೀನು.
 ~ಆಯು = ಕೊಯ್ದಾದ ಮೇಲೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ
 ಉಳಿದ ತೆನೆ, ಕಾಳು ಮೊದಲಾದುವನ್ನು
 ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳು.
 ಹಕ್ಕಳೆ (ನಾ). ಬಿರುಕು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಎದ್ದಿರುವ
 ಪದರ.
 ಹಕ್ಕಿ = ಪಕ್ಕಿ. ~ನೋಟಿ = ದೂರದಿಂದ
 ಕಾಣುವ ಸಮಗ್ರನೋಟಿ ; ಸೂಕ್ಷ್ಮನೋಟಿ ;
 ಅಧಿಕ ವಿವರಣೆಗಳು ಕಾಣದ ನೋಟಿ.
 ~ರೋಗ = ಮೂಳೆಗಳು ಮೆತುವಾಗುವ,
 ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ.
 ~ಶಕುನ = ಪಕ್ಷಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ
 ಹೇಳುವ ಶಕುನ.

ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ (ನಾ). ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡುವ
ಒಂದು ಅಲೆಮಾರಿ ಜನಾಂಗ.

ಹಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ = ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ.

ಹಕ್ಕು (ನಾ). ೧. ಕಣ್ಣು, ಮೂಗು ಮುಂತಾ
ದುವುಗಳ ಮಲ ; ಪಿಚ್ಚು. ೨. =ಹಕ್ಕುದಾರಿ.

~ದಾರ = ವಾ ರ ಸು ದಾ ರ ; ಒಡೆಯ.

ಹಕ್ಕುದಾರಿ (ನಾ). ಒಡೆತನ ; ಸ್ವಾಮ್ಯ.

ಹಕ್ಕಿ (ನಾ). ೧. ಆಶ್ರಯ ; ನೆಲೆ ; ಇಕ್ಕಿ.

೨. ಹಾಸುಗೆ ; ಶಯ್ಯ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್

= ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆ. ~ತ(ದ)ಲೆ

= ಪ್ರಾಣಿಗಳು ವಿಶ್ರಮಿಸುವ ಮುಖ್ಯಸ್ಥಳ.

~ಹಿಡಿ = ನೆಲೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಹಚ್ಚು.

ಹಗೆ = ಪಗೆವು.

ಹಗೆರಣ ೧. = ಪಗೆರಣ. ೨. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ

ಮಾತು ; ಹರಟೆ. ~ಇಗ = ಪಗೆರಣಗ.

~ಇಸು = ಕಳವಳಪಡು ; ಗೊಂದಲ

ಗೊಳ್ಳು.

ಹಗೆರು (ನಾ). ೧. ತಲೆಗೂದಲಿನ ಬುಡದಲ್ಲಿ

ಉಂಟಾಗುವ ಒಣಗಿದ ಚರ್ಮದ ಹೊಟ್ಟು ;

ಹುರುಪು. ೨. = ಹಗಜ್ಜ್.

ಹಗಜ್ಜ್(ರ್, ರು, ಣ) (ನಾ). ಬಿದಿರಿನ ಸೀಳು ;

ದೆಬ್ಬಿ. ~ಇಕ್ಕು = ೧. ಸೀಳಿದ ಬಿದಿರನ್ನು

ಕಟ್ಟಿ, -ಜೋಡಿಸು. ೨. ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ

ಸಿಕ್ಕಿಸು.

ಹಗಜ್ಜಿ(ರೆ) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸೊಪ್ಪು.

ಹಗಲು = ಪ ಗ ಲ್. ~ಎಜ್ಜಿ(ರೆ)ಯ

= ಸೂರ್ಯ. ~ಒಡೆಯ = ಹಗಲೆಲೆಯ.

~ಕ(ಗ)ನಸು = ಗಾಳಿಗೋಪುರ ; ಕೈಗೂಡದ

ಆಸೆ. ~ಕ(ಗ)ನ್ನ = ಹಗಲುಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ

ಮಾಡುವ ಕಲ್ಪತನ. ~ಕ(ಗ)ಳ್ಳು = ೧. ಹಗಲಿ

ನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪತನ ಮಾಡುವವನು. ೨. ಯಾವ

ಹೆದರಿಕೆಗೂ ಒಳಗಾಗದೆ ದೋಚುವವನು.

~ಚುಕ್ಕಿ = ಸೂ ಯ ಫ. ~ದರೋಡೆ

= ಬಹಿರಂಗವಾದ ಲೂಟಿ ; ಮುಚ್ಚು

ಮರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕಿತ್ತು ಕೊಳ್ಳುವುದು.

~ದೀವಟಿಗೆ = ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ

ಮೆರವಣಿಗೆಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗೌರವ

ಸೂಚಕವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ

ಪಂಜು.

ಹಗವ = ಪಗೆವು.

ಹಗವು = ಪಗೆವು.

ಹಗಹ = ಪಗೆವು.

ಹಗಿನ = ಪಗಿನ.

ಹಗಿನು = ಪಗಿನ.

ಹಗುರ (ನಾ). ೧. ಭಾರವಿಲ್ಲದುದು ; ತೂಕ

ವಿಲ್ಲದುದು. ೨. ಸುಲಭವಾದುದು. ೩. ಅಲ್ಪ

ವಾದುದು ; ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಾದುದು.

ಹಗುರು = ಹಗುರ.

ಹಗೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ವೈರಸಾಧಿಸು ; ದ್ವೇಷಿಸು.

(ನಾ). ೨. = ಪಗೆ. ೩. = ಪಗೆವು. ~ಕ(ಗೆ)ಡು

= ದ್ವೇಷವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳು.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ಳು = ದ್ವೇಷಿಸು. ~ತನ

= ಶತ್ರುತ್ವ ; ವೈರ. ~ತೀರಿಸು = ದ್ವೇಷ

ಸಾಧಿಸು ; ಸೇಡು ತೀರಿಸು. ~ಹರಿ

= ದ್ವೇಷ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳು.

ಹಗೆಯ = ಪಗೆವ.

ಹಗೆವ = ಪಗೆವ.

ಹಗೆವು = ಪಗೆವು.

ಹಗೆವು = ಪಗೆವು.

ಹಗ್ಗ (ನಾ). ನಾರು ಅಥವಾ ನೂಲನ್ನು ಹೊಸೆದು

ತಯಾರಿಸಿದ ಹುರಿ ; ರಜ್ಜು.

ಹಗ್ಗಿ (ನಾ). ಅಗ್ನಿ ; ಬೆಂಕಿ.

ಹಚಡ = ಪಚ್ಚಡ.

ಹಚ್ಚ (ಗು). ೧. ಹಸುರಾದ. ೨. ಹಸಿಯಾದ.

ಹಚ್ಚಗೆ (ಗು). ೧. ಹಸುರು ಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

(ಅ). ೨. ಹಸುರುಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿ.

ಹಚ್ಚಡ = ಪಚ್ಚಡ. ~ಇಸು = ಪಚ್ಚಡಿಸು.

ಹಚ್ಚುಡಿಕೆ = ಪಚ್ಚಡ.

ಹಚ್ಚನೆ = ಹಚ್ಚಗೆ.

ಹಚ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಳಿ; ಲೇಪಿಸು; ಪೂಸು.

೨. ಅಂಟಿಸು; ಜೋಡಿಸು. ೩. ಪ್ರಾರಂಭಿಸು
ನಂತೆ ಮಾಡು; ತೊಡಗಿಸು. ೪. ತೊಡಗು;

ಪ್ರಾರಂಭಿಸು. ೫. ಜ್ವಲಿಸು; ಹತ್ತಿಸು.

೬. ನೆಡು; ನಾಟು. ೭. ತುಂಡರಿಸು; ಹೆಚ್ಚು.

೮. ನೇಮಿಸು; ಇಡು.

ಹಚ್ಚೆ (ನಾ). ಮೈ ಮೇಲೆ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ
ಚಿತ್ರ ಬರೆದು ಹಸುರುಬಣ್ಣ ಕುಂಟಿ ಮುಳ್ಳಿ
ನಿಂದ ಚುಚ್ಚುವುದು ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಚುಚ್ಚು
ಪ್ರದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಗುರುತು.

ಹಜಾತು (ನಾ). ನಾಯಿಂದ; ಕ್ಷಾರಿಕೆ.

ಹಜಾತುತಿ (ನಾ). ೧. ತಲೆ ಬೋಳಿಸುವಿಕೆ;
ಕ್ಷಾರಿಕೆ. ೨. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೋಳಿಸು
ವಿಕೆ.

ಹಜಾರ (ನಾ). ೧. ಪದನಾಲೆ. ೨. ನಡುಮನೆ.

ಹಜ್ಜೆ = ಪಜ್ಜೆ. ~ಹಿ(ವಿ)ಡಿ = ಪಜ್ಜಿವಿಡಿ.

ಹಟಿ = ಹಡ.

ಹಟಿಮಾರಿ (ನಾ). ೧. ನೊಂಡುತನ ಮಾಡುವ
ವ್ಯಕ್ತಿ; ನೊಂಡ. (ಗು). ೨. ಭಲಸ್ವಭಾವದ;
ಹಿಡಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬಿಡದ.

ಹಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಕೊಟ್ಟಿಗೆ. ೨. ಬಿಕ್ಕಡಳ್ಳಿ.

೩. ಒಂದು ಗುಂಪಿನವರು ನಾಡಿಸುವ ಸ್ಥಳ.

೪. ಮನೆ; ದೀಡು. ೫. ಮನೆಯ ಮುಂಭಾಗ;

ಅಂಗಲ. ~ಕಾಣ(ರೆ) = ದನಗಾಳಿ;

ಗೊಲ್ಲ. ~ಹಬ್ಬ = ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬ.

ಹತ (ನಾ). ೧. ಬಲಹೀನ; ಒತ್ತಾಯ.

೨. ನೊಂಡುತನ; ಭಲ. ~ಗಾರ = ನೊಂಡ;
ಪತನಾದಿ.

ಹತನಾದಿ = ಹತಗಾರ.

ಹತಾಶ್ಚನೆ = ಹತಾಶ್ಚು.

ಹತಾಶ್ಚು (ಅ). ತಟ್ಟನೆ; ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ.

ಹಡಕ = ಹಡುಕ.

ಹಡಕೆ (ನಾ). ಸೂಳೆ; ನೇಶ್ವೆ.

ಹಡಕು (ನಾ). ಹೊಲಸು; ಹೇಸಿಗೆ. ~ಇಗೆ
= ಹೊಲಸಿನಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುವವನು.

ಹಡಕೆ = ಪಡಿಕೆ.

ಹಡಗೆ = ಪಡಂಗು.

ಹಡಗು = ಪಡಂಗು. ~ಕಟ್ಟೆ = ಹಡಗು
ನಿಲ್ಲುವ ಸ್ಥಳ; ಬಂದರು.

ಹಡದಿ (ನಾ). ೧. ಮಡಿಬಟ್ಟೆ; ಒಗೆದ ಬಟ್ಟೆ.

೨. ಸಡೆಯುವಾಗ ಕಾಲು ನೆಲಕ್ಕೆ ತಾಕದಂತೆ
ಹಾಕುವ ಮಡಿಬಟ್ಟೆ; ಸಡೆ ಮಡಿ.

೩. = ಹಡನೆ.

ಹಡದೆ (ನಾ). ಗ್ರಾಮದ ಅಗಸ, ನಾಯಿಂದ
ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಕೊಡುವ
ವರ್ಷಾನಧಿ ಸಂಭಾಷನೆ; ಪಡಿ.

ಹಡವ (ನಾ). ೧. ಅಡಕೆವಿಲೆಯ ಚೀಲ; ಸಂಜೆ.

೨. ಕೈಚೀಲ. ೩. ಕ್ಷಾರಿಕನ ಸಲಕರಣೆಯ

ಚೀಲ. ~ಳಿ = ಹಡವಳಿ. ~ಇಗೆ

= ೧. ಕ್ಷಾರಿಕೆ; ನಾಯಿಂದ. ೨. = ಹಡವಳಿ.

ಹಡಪು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮರೋಗ;
ನಾಯಿಕಚ್ಚಿ; ಅಡಪು.

ಹಡಬೆ = ಹಡಕಿ.

ಹಡಲ = ಪಹೋಲ.

ಹಡಲಿಗೆ = ಪಟಲಿಕೆ.

ಹಡಲು (ನಾ). ಕೆಸರು; ಪಂಕ; ಅಟ್ಟು.

ಹಡವಳ (ನಾ). ತನ್ನ ಒಡೆಯನ ಅಡಕೆವಿಲೆಯ
ಚೀಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೇಣಿ ಮಾಡುವವನು.

ಹಡಿ (ನಾ). ಬಾಗಿಲು; ಕಡ; ಪಡಿ.

ಹಡಿಕೆ = ಪಡಿಕೆ. ~ನಾಕ = ಹೊಲಸು
ವಾಸನೆ; ದುರ್ಗಂಧ. ~ನಾಣು(ರು)
= ಹೊಲಸುವಾಸನೆ ಬರು.

ಹಡಿಲು (ನಾ). ೧. ಹುಲ್ಲಿನ ರಾಶಿ; ಮೆದೆ.

೨. ಸಸ್ಯ ಬೆಳೆಯದ ಭೂಮಿ; ಬಂಜರು.

~ಬೀಳು = ಬಂಜರಾಗು; ಪದಬೀಳು.

ಹಡು (ಕ್ರಿ). ಸಂಭೋಗಿಸು; ಕೂಡು.

ಹಡುಕ (ನಾ). ವ್ಯಭಿಚಾರ; ಜಾರ.

ಹಡುಕು = ಹಡಕು. ~ನಾತ = ಹಡಕಿನಾತ.

ಹಡುವ = ಪಡುವ.

ಹಡುವಲು = ಪಡುವ.

ಹಡುವು (ನಾ). ಹೊಲಸುಪದಾರ್ಥ.

ಹಡೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಂಡು; ಪಡೆ. ೨. ಹೆರು; ಪ್ರಸವಿಸು.

ಹಣ (ನಾ). ೧. ದ್ರವ್ಯ; ಧನ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಾಣ್ಯ; ಪಣ. ~ಗಾರ = ಹಣವಂತ.

ಹಣಕು (ಕ್ರಿ). ಇಡಕಿನೋಡು; ಕದ್ದುನೋಡು.

ಹಣಜಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ.

ಹಣತೆ ೧. = ಪಣತಿ. ೨. ಬಾಳೆಹಣ್ಣಿನ ಚಿತ್ತು.

ಹಣವಂತ (ನಾ). ಧನಿಕ; ಸಾವುಕಾರ.

ಹಣಾಹಣಿ (ನಾ). ಉಗ್ರವಾದ ಹೊಡೆದಾಟ.

ಹಣೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಡೆ; ಥಳಿಸು. ೨. ಹರಿತ ಮಾಡು. ೩. ಬಾಗು; ಮಣೆ.

ಹಣಿಕು = ಹಣಕು.

ಹಣಿಗು = ಹಣಕು.

ಹಣಿಗೆ ೧. = ಪಣಿಗೆ. ೨. ಬಾಳೆಹಣ್ಣಿನ ಚಿತ್ತು.

ಹಣಿತೆ = ಪಣತಿ.

ಹಣಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಡಿದು ಹರಿತಗೊಳಿಸು; ಜೊಪುಮಾಡು. ೨. ಸುರಿ; ಹಸಿಸು.

ಹಣುಂಗು ೧. = ಹಣಕು. (ನಾ). ೨. ಅಡಗುವಿಕೆ; ಮರೆಯಾಗುವಿಕೆ.

ಹಣುಗು ೧. = ಹಣಕು. ೨. ಅಡಗು; ಮರೆಯಾಗು.

ಹಣೆ (ನಾ). ೧. ನೊಸಲು. ೨. ಕಾಡುಮೃಗಗಳ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸ್ಥಳ; ಪಣೆ. ೩. ಮರದ ಕಾಂಡದ ಮೇಲುಭಾಗ. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು = ಪಣೆಗಣ್ಣು. ~ಪಟ್ಟು = ೧. ಹಡೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸುವ ಅಭರಣ. ೨. ತಲೆಬರೆಹ; ರೀರ್ಷಿಕೆ. ~ಬರಹ = ವಿಧಿ ವಿಧಿ ತ; ಅದೃಷ್ಟ. ~ಬೊಟ್ಟು = ಬೈತಲೆಗೆ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಅಭರಣ; ಬೈತಲೆ ಬೊಟ್ಟು. ~ಹಚ್ಚು = ತಲೆಬಾಗು; ನನುಸ್ಕರಿಸು.

ಹಣೆಗಣ್ಣು = ಪಣೆಗಣ್ಣು.

ಹಣ್ಣು = ಪಣ್ಣು. ~ಆಗು = ೧. ಪಕ್ವವಾಗು; ಮಾಗು. ೨. ಮೆತ್ತಗಾಗು. ೩. ಬಳಲು; ಸೊರಗು. ೪. ನೆಲೆ; ಬೆಳ್ಳಗಾಗು. ~ಇಸು = ೧. ಸಿದ್ಧಪಡಿಸು; ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡು. ೨. ಪಕ್ವವಾಗಿಸು; ಮಾಗಿಸು. ~ಎಲೆ = ಪಣ್ಣೆಲೆ. ~ಮಾಡು = ೧. ಹಣ್ಣಾಗಿಸು. ೨. ಮೆತ್ತಗಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು; ಬಳಲಿಸು. ~ಮುದುಕ = ತುಂಬ ವಯಸ್ಸಾದವನು; ಅತಿವೃದ್ಧ. ~ಮುದುಕಿ = ಬಹಳ ವಯಸ್ಸಾದವಳು; ಅತಿವೃದ್ಧ.

ಹತ (ಗು). ೧. ಕೊಂದ. ೨. ಹೊಡೆದ; ಘಾಸಿಗೊಳಿಸಿದ. ೩. ನಿರಾಶೆಗೊಳಿಸಿದ. ~ಆಶೆ = ನಿರಾಶೆ. ~ಆಹತಿ = ಎಡೆಬಿಡದ ಹೊಡೆತ. ~ಆಹುತ = ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಆಹುತಿಯಾದ; ಬಲಿಯಾದ. ~ಬಲ = ೧. ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು. ೨. ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ; ನಿಶ್ಚಾಣವಾದ. ~ಭಾಗ್ಯ = ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು; ಅದೃಷ್ಟಹೀನ.

ಹತಾರೆ (ನಾ). ಕೈದು; ಆಯುಧ; ಶಸ್ತ್ರ.

ಹತಾರು = ಹತಾರೆ.

ಹತಿ (ನಾ). ೧. ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು. ೨. ಕೊಲೆ; ಸಂಹಾರ. ~ಇಸು = ೧. ಹೊಡೆ; ಘಾತಿಸು. ೨. ಕೊಲ್ಲು; ಸಂಹರಿಸು.

ಹತಿಯಾರು = ಹತಾರೆ.

ಹತಿಯಿಸು = ಹತಿಸು.

ಹತೋಟಿ (ನಾ). ಅಂಕೆ; ಹಿಡಿತ.

ಹತ್ತ (ನಾ). ಹಸ್ತ; ಕೈ.

ಹತ್ತಕಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ಕಡಗ; ಕಂಕಣ. ೨. = ಹತ್ತಸರ.

ಹತ್ತಕಡಕು (ನಾ). ಕಿವಿಗೆ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ; ಒಂಟಿ.

ಹತ್ತಡಿ = ಹತ್ತರಿ.

ಹತ್ತರಿ (ನಾ). ಉಜ್ಜುಗೊರಡು ; ಕೀಸುಳಿ ;
ತೋಪದ. ~ ಹೊಡೆ=ಉಜ್ಜುಗೊರಡಿನಿಂದ
ನಯಗೊಳಿಸು.

ಹತ್ತರ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಂಠಾಭರಣ.

ಹತ್ತಳ (ನಾ). ಚಾವಟಿ ; ಚಬುಕು.

ಹತ್ತಿ = ಪಟ್ಟ.

ಹತ್ತಿಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ದಮನಮಾಡು ; ಹತೋಟಿ
ಯಲ್ಲಿಡು.

ಹತ್ತಿಗ (ನಾ). ನಂಟೆ ; ಅಪ್ಪ.

ಹತ್ತಿರ (ನಾ). ಸಮೀಪ ; ಬಳಿ.

ಹತ್ತು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಡರು ; ಏರು. ೨. ಅಂಟಿ
ಕೊಳ್ಳು. ೩. ತೊಡಗು ; ಅರಂಭಿಸು.
೪. ಮುಟ್ಟು ; ಸ್ಪರ್ಶಿಸು. ೫. ಉರಿ ;
ಜ್ವಲಿಸು. ೬. ಬೆನ್ನಟ್ಟು ; ಹಿಂಬಾಲಿಸು.
೭. ಬೇರುದಿಡು. (ನಾ). ೮. ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳು
ವುದು ; ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ೯. ಸ್ನೇಹ ;
ಗೌರವ. ೧೦. ಆಸಕ್ತಿ. ೧೧. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ ;
ದಶ. ~ ಇಸು = ಪತ್ತಿಸು. ~ ಕ(ಗ)ಡೆ
= ನಂಟೆ ; ಸಂಬಂಧ.

ಹತ್ತಿಗೆ = ಪತ್ತಿಗೆ.

ಹತ್ತಿ = ಹತ್ತಿರ.

ಹತ್ತಾಕಂಡ (ನಾ). ಕಗ್ಗೊಲೆಯ ಪ್ರಸಂಗ,
-ಘಟನೆ.

ಹತ್ತಾರ = ಹತ್ತಾರ.

ಹತ್ತೆ (ನಾ). ಕೋಲೆ ; ನದಿ.

ಹದ (ನಾ). ೧. ರೀತಿ ; ಕ್ರಮ. ೨. ನಿಲವು ; ಸ್ಥಿತಿ.

೩. ಪಕ್ಕತೆ ; ಹದನು. ೪. ಅನುಕೂಲತೆ.

~ ಕೆ(ಗ)ಡೆ=ಹಾಳಾಗು ; ಕೆಟ್ಟುಹೋಗು.

~ ಕೆ(ಗೊ)ಳಿಸು = ಪದಂ ಗೊಳಿಸು.

~ ಗಾಣ(ರ) = ರೀತಿಯನ್ನು ಅರಿತವನು ;

ಜಾಣ. ~ ಬರು = ಅನುಕೂಲವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ

ಬರು. ~ ಬಿ(ವಿ)ಲ್ಲು = ಯೋಗ್ಯವಾದ

ಬಿಲ್ಲು. ~ ಬೆದೆ = ದಿಶ್ಚಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ

ಸಮಯ. ~ ಮ(ವ)ಳೆ = ಅನುಕೂಲಕರ

ವಾದ ಮಳೆ. ~ ಮೀರು = ೧. ಕ್ರಮವನ್ನು
ಉಲ್ಲಂಘಿಸು. ೨. ಪಕ್ಕತೆಯನ್ನು ಕಳೆದು
ಕೊಳ್ಳು.

ಹದಗ (ನಾ). ದೀಪದ ಹುಳು ; ಪತಂಗ.

ಹದಗಡಲೆ (ನಾ). ಕಂಕುಳು, ತೊಡೆಸಂದು
ಮೊದಲಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ
ನೋವಿನ ಗೆಡ್ಡೆ.

ಹದಡು (ನಾ). ಮಣೆಗಂಟು ; ಮಣೆಕಟ್ಟು.

ಹದನ ೧. = ಪದನು. ೨. ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ ; ಹರಿತ
ವಾದುದು.

ಹದನು = ಹದನ.

ಹದರು ೧. = ಹದಡು. ೨. ಎಳೆಯ ಕಾಯಿ ;
ಮಿಡಿ.

ಹದಹು (ನಾ). ೧. ಪ್ರೀತಿ ; ಒಲವು.
೨. ಉತ್ಸಾಹ ; ಹುರುಪು.

ಹದಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಧಿಸಾಯ ಹಾಕು ; ಬುನಾದಿ
ಯನ್ನು ಹಾಕು. ೨. ತಗ್ಗು ತೋಡು ; ಹಳ್ಳ
ಮಾಡು. ೩. ಮೆಟ್ಟು ; ಕೂರಿಸು. (ನಾ).
೪. ಬುನಾದಿ ; ತಳಪಾಯ. ೫. = ಪದಿ.

~ ಕಟ್ಟು = ೧. ಅಸ್ತಿವಾರವನ್ನು ಹಾಕು ;
ಬುನಾದಿಯನ್ನು ಹಾಕು. ೨. ಬುನಾದಿಯನ್ನು
ಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಸಿನೆಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ
ಚೌಕಟ್ಟು.

ಹದಿಟಿ (ನಾ). ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ.

ಹದಿಬತೆ = ಪತಿವ್ರತೆ.

ಹದಿಬದೆ = ಪತಿವ್ರತೆ.

ಹದಿರ(ರು) (ನಾ). ೧. ಹೀಚು ; ಎಳೆಗಾಯಿ.

೨. ಮಣೆ ಕಟ್ಟು. ೩. = ಪದಿರ.

~ ಗಾಣ(ರ) = ಚಮತ್ಕಾರದ ಮಾತುಗಳನ್ನು
ಅಡುವವನು. ~ ನುಡಿ = ಪದಿನುಡಿ.

ಹದುಗು = ಪದುಗು. ~ ಇಸು = ಒತ್ತು ;
ಅಮುಕು ; ಕುಗ್ಗಿಸು.

ಹದುಳ = ಪದುಳ. ~ ಇಗ = ಪದುಳಿಗ.

~ ಇಸು = ಪದುಳಿಸು.

ಹದ್ದು ೧. = ಪರ್ಮ. ೨. ಗಡಿ; ಸೀಮೆ;
ಎಲ್ಲೆ. ೩. = ಹದ್ದುಬಸ್ತು. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು
= ೧. ಹದ್ದಿನ ಕಣ್ಣು. ೨. ತೀಕ್ಷ್ಣದೃಷ್ಟಿ.
~ಕ(ಗ)ಡು = ಎಲ್ಲೆಮಾರು; ಮಿತಿ
ಮಾರು. ~ಮಾರು = ಹದ್ದುಗೆಡು.

ಹದ್ದುಬಸ್ತು (ನಾ). ಅಂಕೆ; ಹತೋಟಿ.
ಹನನ (ನಾ). ೧. ಕೊಲೆ ಮಾಡುವಿಕೆ; ವಧೆ
ಮಾಡುವಿಕೆ. ೨. ಕೊಲೆ; ವಧೆ. ೩. ಗಾಯ
ಗೊಳಿಸುವಿಕೆ; ಘಾಸಿಮಾಡುವಿಕೆ.

ಹನಸು (ನಾ). ೧. ಹೇಳಿಕೆ. ೨. ವೇದದ ಉಕ್ತಿ.
ಹನಿ ೧. = ಪನಿ. ೨. ಕಳಿ; ಪಕ್ಷವಾಗು.
~ಅ(ಯಾ)ಡು = ನೀರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳು.
~ಇಸು = ೧. ಸಿಂಪಡಿಸು; ಚಿಮುಕಿಸು.
೨. ಸುರಿ; ಎರೆ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಹನಿ
ಗಳಿಂದ ಆವರಿಸು; ಹನಿಗೂಡು.
~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು = ಹನಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ
ಕಣ್ಣು; ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕಣ್ಣು.
~ಕೂ(ಗೂ)ಡು = ೧. ಹನಿಗಟ್ಟು.
೨. ಒಟ್ಟುಸೇರು. ~ಮಳೆ = ಸಣ್ಣಮಳೆ;
ತುಂತುರು.

ಹನು (ನಾ). ೧. ಕೇಡು ಮಾಡತಕ್ಕ ವಸ್ತು.
೨. ದವಡೆ; ಅವುಡು.

ಹನುಮಿಸು (ಕ್ರಿ). ನೆಗೆ; ಹಾರು; ಲಂಘಿಸು.

ಹನೆ = ಪನೆ. ~ಗರಿ = ತಾಳೆಗರಿ.

ಹನ್ನೆ (ನಾ). ೧. ಆಮೇಧ್ಯ; ಮಲ.
೨. ಹೊಲಸು ಮಾತು; ಅಶ್ಲೀಲವಾದ
ಮಾತು.

ಹಪಾಪಿ (ನಾ). ೧. ಆತುರ; ಹಂಬಲ.
೨. ಆತುರವುಳ್ಳವನು.

ಹಪ್ತೆ (ನಾ). ೧. ತೆರಿಗೆ; ಕಂದಾಯ. ೨. ತೆರಿಗೆ,
ಕಂದಾಯಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಅವಧಿ.

೩. ವಾರ; ಏಳುದಿನಗಳ ಕಾಲ.

ಹಪ್ಪಳ = ಪಪ್ಪಡ.

ಹಪ್ಪಳಿಕೆ ೧. = ಪಪ್ಪಡ. ೨. ಚಪ್ಪಟೆಯಾದುದು.

ಹಪ್ಪಳಿಗೆ = ಪಪ್ಪಡ.

ಹಪ್ಪಳಿ (ನಾ). ಚಪ್ಪಡಿ; ಹಾಸುಗಲ್ಲು.

ಹಪ್ಪು (ನಾ). ಮಾಂಸ.

ಹಪ್ಪುಕಳ (ನಾ). ಹೆಣವನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಹದ್ದು;
ರಣಹದ್ದು.

ಹಬ್ಬು (ನಾ). ಪ್ರಭು; ಒಡೆಯ.

ಹಬೆ (ನಾ). ೧. ಕಾಂತಿ; ಪ್ರಭೆ. ೨. ಆವಿ;
ಉಗಿ. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು = ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಕಣ್ಣಿನ ರೋಗ.

ಹಬ್ಬು = ಪಬ್ಬು.

ಹಬ್ಬು = ಪರ್ಬು.

ಹಬ್ಬುಗೆ = ಪರ್ಬುಗೆ.

ಹಬ್ಬೆ (ನಾ). ಬತ್ತ; ವೇತ್ರ.

ಹಮಾಲ(ನಾ). ಭಾರವನ್ನು ಹೊರುವ ಕೂಲಿಯ
ತೆಳು.

ಹಮಾಲಿ (ನಾ). ೧. ಹಣ; ಕೂಲಿ. ೨. ಕೂಲಿ
ಕೆಲಸ; ಸೇವಾವೃತ್ತಿ. ೩. = ಹಮಾಲ.

ಹಮ್ಮದ (ನಾ). ೧. ಮೈಮರೆಯುವಿಕೆ;
ಮೂರ್ಛೆ. ೨. ಬೆರಗು; ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ.

~(ಂ)ಪೊ(ಬೊ)ಗು = ಹಮ್ಮಯಿಸು.

ಹಮ್ಮಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಮೂರ್ಛೆ ಹೊಂದು;
ಎಚ್ಚರತಪ್ಪು.

ಹಮ್ಮವಿಸು = ಹಮ್ಮಯಿಸು.

ಹಮ್ಮಳ = ಹಮ್ಮದ. ~ಇಸು = ಹಮ್ಮಯಿಸು.

ಹಮ್ಮಿಣೆ (ನಾ). ಹಣದ ಚೀಲ; ಧೈಲಿ.

ಹಮ್ಮಿಣೆ = ಹಮ್ಮಿಣೆ.

ಹಮ್ಮಿರ (ನಾ). ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ; ದಿಟ್ಟ.

ಹಮ್ಮು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರು;
ಯೋಜಿಸು; ಹೂಡು. ೨. ಹೆಣೆ; ಹೊನೆ.
(ನಾ). ೩. ಯೋಜನೆ; ಏರ್ಪಾಡು.

೪. ಸೊಳ್ಳು; ಗರ್ವ; ಮದ. ೫. ಕೆಚ್ಚು;
ಉತ್ಸಾಹ. ~ಇಕೆ = ಗರ್ವ; ಅಹಂಕಾರ.
~ಇಗ = ಹಮ್ಮುಗ. ~ಕ(ಗ)ಡು = ಸೊಳ್ಳು

ಅಡಗು; ಗರ್ವಭಂಗವಾಗು.

ಹಮ್ಮುಗ (ನಾ). ಸೊಕ್ಕಿನ ಮನುಷ್ಯ ;
ಗರ್ವಿಷ್ಠ.

ಹಮ್ಮುಗೆ (ನಾ). ಹಗ್ಗ ; ಪುರಿ.

ಹಮ್ಮೈಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಗರ್ವಿಸು ; ಅಹಂಕಾರ
ಪಡು. ೨. ಕಾತರಿಸು ; ಹಂಬಲಿಸು.

೩. = ಹಮ್ಮಯಿಸು.

ಹಯ (ನಾ). ಕುದುರೆ ; ವಾಜಿ. ~ಅರೂಢ
= ಕುದುರೆಯ ಸ್ಥನಾರ ; ಅಶ್ವಾರೂಢ.

~ಗ್ರೀವ=೧. ಹಯವದನ. ೨. ವೇದಗಳನ್ನು
ಕಡ್ಡಿಯಾಗಿ ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು.

೩. ಕಡಲೆಯ ಬೇಳೆ ಥಾಗು ಬೆಲ್ಲಗಳನ್ನು
ಬೇಯಿಸಿ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿ

ಖಾದ್ಯ. ~ದಳ = ಚತುರಂಗಬಲಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು ; ಅಶ್ವಬಲ. ~ಮೇಢ = ಕುದುರೆ

ಯನ್ನು ಬಲಿಕೊಡುವ ಒಂದು ಯಾಗ ;
ಅಶ್ವಮೇಢ. ~ವದನ = ೧. ಕುದುರೆಯ

ಮುಖ. ೨. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಒಂದು ಅವತಾರ.

ಹಯನ (ನಾ). ಹಾಲು, ಬೆಣ್ಣೆ ಮೊದಲಾದುವು.
ಹಯನು ೧. = ಪಯನು. ೨. = ಹಯನ.

೩. ನೀರು.

ಹಯ್ಯಂಗವೀನ (ನಾ). ಅಗ ತಾನೇ ತೆಗೆದ
ಬೆಣ್ಣೆ ; ನವನೀತ.

ಹರ (ನಾ). ೧. ನಾಶಮಾಡುವವನು. ೨. ಶಿವ.

೩. ಈಶಾನ್ಯದಿಕ್ಕು. ~ಅದ್ರಿ = ಹರಗಿರಿ.
~ಗಿರಿ = ಕೈಲಾಸಪರ್ವತ. ~ಪ್ರಯತ್ನ

= ನಿಶ್ಚಪ್ರಯತ್ನ ; ಅತಿಯಾದ ಸಾಹಸ.
~ಪ್ರಿಯ = ಕುಬೇರ. ~ಸಮಯ

= ವೀರಶೈವಧರ್ಮ.

ಹರಕತ್ತು (ನಾ). ಅಡ್ಡಿ ; ತಡೆ.

ಹರಕರಿಸು = ಪರಕರಿಸು.
ಹರಕಲಿಸು = ಪರಕಲಿಸು.
ಹರಕು (ನಾ). ಹರಿದುಡು ; ಬಂದಿ. ~ಚಿಂದಿ
= ಚೂರು ಚೂರಾದ ಬಟ್ಟೆ. ~ತನ
= ೧. ಬಡತನ. ೨. ಗಾಂಧೀಯನಿಲ್ಲ

ದಿರುವಿಕೆ. ~ಬಾಯಿ=೧. ಒಡಕುಬಾಯಿ ;
ಗುಟ್ಟು ನಿಲ್ಲದ ಬಾಯಿ. ೨. ಹರಟುವ
ಬಾಯಿ.

ಹರಕೆ (ನಾ). ೧. ಅಶೀರ್ವಾದ. ೨. ದೇವರಿಗೆ
ಮಾಡುವ ಸೇವೆಯ ನಿರ್ಧಾರ, -ಸಂಕಲ್ಪ.

೩. ಮುಡಿಪು ; ಮಿಾಸಲು. ~ಕಟ್ಟು
= ಮುಡಿಪು ಕಟ್ಟು ; ಮಿಾ ಸ ಲಿ ರ ಸು.

~ತೀರಿಸು = ದೇವರ ಸೇವೆಯ ಬಗೆಗೆ
ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಪೂರೈಸು.

ಹರಗಣೆ (ನಾ). ನಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವಿಕೆ ;
ಹರಗುವಿಕೆ.

ಹರಗು ೧. = ಪರಗು. ೨. ಹರಡು ; ಚೆಲ್ಲು ;
ಹರಕು.

ಹರಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಮಾತ
ನಾಡು ; ಗಳಚು. ೨. ಅಸಂಬದ್ಧವಾಗಿ
ಮಾತನಾಡು.

ಹರಟೆ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಮಾತನಾಡು
ವಿಕೆ ; ಗಳಚುವಿಕೆ. ೨. ಅಸಂಬದ್ಧವಾಗಿ

ಮಾತನಾಡುವಿಕೆ. ೩. ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಪ್ರಕಾರ. ~ಗಾರ = ೧. ಲಲಿತಪ್ರಬಂಧ

ವನ್ನು ಬರೆಯುವವನು. ೨. = ಹರಟೆಗಾಣ.
~ಗಾಣ(ರ) = ಅತಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡು

ವವನು. ~ಮಲ್ಲ = ಹರಟೆಗಾಣ. ~ಮಲ್ಲಿ
= ಅತಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವಳು.

ಹರಡು = ಪರಡು. ~ಇಕೆ = ಪಸರಿಸುವಿಕೆ ;
ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವಿಕೆ.

ಹರಡೆ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ನೀರುಹಕ್ಕಿ ;
ಪರಡೆ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ;
ಅಣಲೆ.

ಹರಣ ೧. = ಪರಣ. ೨. ನಾಶ. ೩. ಕಿತ್ತು
ಕೊಳ್ಳುವುದು. ~ವಲ್ಲಭ = ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭ ;
ಪ್ರೀತಿಸಾತ್ವ.

ಹರತಾಳ (ನಾ). ೧. ಸಂಪು ; ಮುಷ್ಕರ.

೨. = ಹರಿತಾಲ.

ಹರತೆ (ನಾ). ಕುಂಟೆ ಹೊಡೆಯುವಿಕೆ ;
ಹರಗುವಿಕೆ.

ಹರದಂ. = ಪರದ. ೧. ಕೆದರಿಹೋಗಿರುವುದು ;
ಚಿಲ್ಲಾಸಿಲ್ಲಿಯಾಗಿರುವುದು. ~ಇಕೆ
= ವ್ಯಾಪಾರ ; ವಾಣಿಜ್ಯ.

ಹರದಾರಿ (ನಾ). ಮೂರು ಮೈಲುಗಳ ಒಂದು
ಅಳತೆ.

ಹರದಿ = ಹರದೆ.

ಹರದು = ಪರದು. ~ಇಗ = ಪರದ.

ಹರದೆ (ನಾ). ಮುತ್ತೈದೆ ; ಗರಿ.

ಹರಯ (ನಾ). ತಾರುಣ್ಯ ; ಪ್ರಾಯ.

ಹರಲು = ಪರಲ್.

ಹರನಡಿ (ನಾ). ಪ್ರದರ್ಶನ ; ತೋರಿಕೆ.

ಹರನರಿ (ನಾ). ವ್ಯಾಪ್ತಿ ; ಹರವು.

ಹರನಸ (ನಾ). ಮೈ ಮರೆಯುವಿಕೆ ; ಪರನಸ.
~(ಂ)ಪೋ(ಬ್ಬೋ)ಗು = ಎಚ್ಚರತಪ್ಪು ;
ಮೈಮರೆ.

ಹರವಿ = ಪರವಿ.

ಹರವು (ಕ್ರಿ). ೧. ವ್ಯಾಪಿಸು ; ಹರಡು.
೨. ಹರಡುವಂತೆ ಮಾಡು ; ಹರಡು. (ನಾ).
೩. ವ್ಯಾಪ್ತಿ ; ವಿಸ್ತಾರ. ೪. ಬಡಾನಣೆ ;
ವಿಸ್ತರಣೆ.

ಹರಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡು.
೨. ಹಾರೈಸು. ೩. ದೇವರಿಗೆ ಹರಕೆಯನ್ನು
ಹೊರು.

ಹರಹು = ಹರವು.

ಹರಳ (ನಾ). ಜಾರ ; ವಿಟ. ~ಇಗ = ಹರಳ.
~ಇಸು = ಕಾಮಿಸು ; ಬಯಸು.

ಹರಳು ೧. = ಪರಲ್. ೨. ಔಡಲಗಿದ ಮತ್ತು
ಅದರ ಬೀಜ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು.

~ಲುಪ್ಪು = ಹಳುಕಾಗಿರುವ ಉಪ್ಪು.

~ಎಣ್ಣೆ = ಔಡಲೆಣ್ಣೆ ; ಕೈಯೆಣ್ಣೆ. ~ಓಲೆ
= ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಮಣಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಓಲೆ.

ಹರಾಜು (ನಾ). ಲಿಲಾವು ; ನಿಲಂ.

ಹರಾನು (ನಾ). ೧. ಅನುಬತವಾದುದು ;
ಕೆಟ್ಟುದು. ೨. ಕೃತಘ್ನ. ೩. ಕೆಟ್ಟವನು ;
ದುಷ್ಟ.

ಹರಾಮಿ (ನಾ). ೧. ಕೆಟ್ಟ ಹೆಂಗಸು ; ದುಷ್ಟೆ.
(ಗು). ೨. ಕೀಳುನಡತೆಯ.

ಹರಾಹುರಿ (ನಾ). ಅನಿರ್ಬಂಧತೆ ; ಸ್ವೇಚ್ಛಾ
ವೃತ್ತಿ.

ಹರಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಪ್ರವಹಿಸು. ೨. ಓಡು ; ಧಾವಿಸು.

೩. ಹರಡು ; ವ್ಯಾಪಿಸು. ೪. ಕೀಳು ;

ಕೊಯ್ಯು. ೫. ಹಠ. (ನಾ). ೬. ಪ್ರವಾಹ.

೭. ಹರಡಿರುವುದು ; ಚಿದರಿರುವುದು.

೮. ದಂಡು ; ಸೈನ್ಯ. ೯. ಅಂಜ ; ರೀತಿ.

೧೦. ಬೀದಿ ; ಸಾಲು. ೧೧. ಅಗ್ನಿ. ೧೨. ಹಸುರು

ಬಣ್ಣ. ೧೩. ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣ ; ಹಳದಿ. ೧೪. ಚಿನ್ನ.

೧೫. ಚಂದ್ರ. ೧೬. ಸೂರ್ಯ. ೧೭. ಕಿರಣ ;

ರಶ್ಮಿ. ೧೮. ಗಾಳಿ ; ವಾಯು. ೧೯. ಇಂದ್ರ.

೨೦. ವಿಷ್ಣು ; ಕೃಷ್ಣ. ೨೧. ಶಿವ.

೨೨. ಬ್ರಹ್ಮ. ೨೩. ಸಿಂಹ. ೨೪. ಕುದುರೆ.

೨೫. ಕಪ್ಪೆ. ೨೬. ಗಿಣಿ. ೨೭. ಕಪಿ.

೨೮. ಹಾವು. ೨೯. ನವಿಲು. ೩೦. ದಿಕ್ಕು ;

ದಿಶೆ. ೩೧. ನೀರು. ~ಇಸು = ೧. ಓಡುವಂತೆ

ಮಾಡು ; ಮುನ್ನುಗ್ಗಿಸು. ೨. ಮುಂದಕ್ಕೆ

ಪ್ರವಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು. ೩. ದೂರಮಾಡು ;

ನಿವಾರಿಸು ; ಕಳೆ. ೪. ನಾಶಮಾಡು.

~ಬ(ಯೋ,ವೋ)ಲೆ = ಹಲವು ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು

ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿರು

ವಂತೆ ಇರುವ ಉದ್ದವಾದ ಓಲೆ. ~ಕಂಠ

= ನವಿಲು. ~ಕ(ಗ)ಂಡಿ = ನೀರು

ಹರಿಯಲು ಮಾಡಿರುವ ಕಂಡಿ. ~ಕ(ಗ)ಡಿ

= ೧. ಸಾಲು ನಿಂತುಹೋಗು. ೨. ಕತ್ತರಿಸು.

~ಕಥೆ = ೧. ದೇವರ ಕಥೆ. ೨. ಹಾಡು.

ಸ್ತೋತ್ರ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ

ಭಕ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಹೇಳುವ

ಬಂದಿ ಬಗೆಯ ಕಥಾಪುರಾಣಪ್ರಸಂಗ ;

ಕಥಾಕಾಲಕ್ಷೇಪ. ~ಕಾಣ(ರ) = ೧. ತಿರು
ಗಾಡುವ ವ್ಯಾಪಾರಿ. ೨. ಗೂಢಚಾರ; ಬೇಹಿನ
ವನು. ೩. = ಪರಿಕಾಣ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು
= ೧. ದಿಕ್ಕುಗೆಟ್ಟು ಓಡು. ೨. ಕುಂಡಾಗು ;
ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಡು. ~ಜಂದನ = ೧. ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಶ್ರೀಗಂಧ. ೨. ದೇವಲೋಕದ
ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ~ಜನ = ಹೊಲೆಯ ;
ಅಂತ್ಯಜ. ~ದಾಸ = ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತ. ~ದಿನ
= ವಿಶಾಹ. ~ನೀಲ(ಳ) = ಒಂದು ಬಗೆಯ
ರತ್ನ ; ಇಂದ್ರನೀಲ. ~ದ = ವೈಕುಂಠ ;
ಮೋಕ್ಷ. ~ಪೀಠ = ಸಿಂಹಾಸನ ; ಗದ್ದುಗೆ.
~ಬಲ = ರಾವುತರ ಸೈನ್ಯ ; ಅಶ್ವಬಲ.
~ಭೂಮಿ = ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡುಹೆಣ್ಣನ್ನು
ಕೂಡಿಸಿ ಊಟ ಮಾಡಿಸುವ ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ.
~ಮೇಖಲೆ(ಳ) = ೧. ರತ್ನದ ಡಾಬು.
೨. ಇಂದ್ರಜಾಲ ; ಕಣ್ಣುಟ್ಟು. ~ವಾಸ
= ೧. ವಿಷ್ಣುವು ವಾಸವಾಗಿರುವಿಕೆ. ೨. ಕಪ್ಪೆಯು
ವಾಸವಾಗಿರುವಿಕೆ. ~ವಾಸರ = ಹರಿದಿನ.
~ವಿಷ್ವರ = ಹಂಪೀಶ. ~ಶರ = ೧. ನಾರಾ
ಯಣಾಸ್ತ್ರ. ೨. ಶಿವ. ~ಹಾಯು = ಘೇಲೆ
ಬೀಳು ; ರೇಗು.

ಹರಿಗೆ = ಪರಿಗೆ. ~ಕಾಣ(ರ) = ಗುರಾಣಿ
ಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವವನು.

ಹರಿಗೋಲು = ಪಟುಗೋಲ.

ಹರಿಜ (ನಾ). ಬ್ರಹ್ಮ.

ಹರಿಣ (ನಾ). ೧. ಮಾ ಸ ಲು ಬಿ ಳು ಪು.

೨. ಹುಲ್ಲೆ ; ಚಿಗರೆ. ~ಅಂಕ = ಜಿಂಕೆಯ
ಗುರುತನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನು ; ಚಂದ್ರ.
~ಪಕ್ಷ = ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷ. ~ರಿಪು = ಜಿಂಕೆಯ
ಶತ್ರು ; ಹುಲಿ.

ಹರಿಣಧರ (ನಾ). ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು ;
ಚಂದ್ರ.

ಹರಿಣಿ (ನಾ). ೧. ಹಸುರುಬಣ್ಣ. ೨. ಹೆಣ್ಣು
ಜಿಂಕೆ ; ಎರಳಿ. ೩. ಒಂದು ವೃತ್ತದ ಹೆಸರು.

ಹರಿತ (ನಾ). ೧. ಹಸುರುಬಣ್ಣ ; ಮರಕತ
ವರ್ಣ. ೨. ಹರಿಯುವಿಕೆ ; ಪ್ರವಹಿಸುವಿಕೆ.
೩. ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ ; ಚೂಪು. (ಗು). ೪. ಚೂಪಾದ ;
ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ.

ಹರಿತಕ (ನಾ). ೧. ಹ ಸು ರು ತ ರ ಕಾ ರಿ ;
ಕಾಯಿಪಲ್ಯ. ೨. ಅಳಲೆಕಾಯಿ.

ಹರಿತಾಲ(ಳ) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಳದಿ
ಲೋಹ ; ಅರಿದಾಳ.

ಹರಿದಂತ (ನಾ). ದಿಕ್ಕಿನ ಕೊನೆ ; ದಿಗಂತ.

ಹರಿದಶ್ಯ (ನಾ). ಸೂರ್ಯ ; ನೇಸರು.

ಹರಿದಳ = ಹರಿತಾಲ.

ಹರಿದಾರಿ = ಹರಿದಾರಿ.

ಹರಿದ್ರೆ (ನಾ). ಹಳದಿಬಣ್ಣದ ಪುಡಿ ; ಅರಿಸಿನ.

ಹರಿನಾಳಿ (ನಾ). ನೀರು ಹರಿದುಹೋಗಲು
ಮಾಡಿರುವ ಕೊಳವೆ ; ದೋಣಿ.

ಹರಿನಾಳಿಗೆ = ಹರಿನಾಳಿ.

ಹರಿನ್ಮಣಿ (ನಾ). ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ;
ಪಚ್ಚಿ.

ಹರಿಬ (ನಾ). ೧. ಸ ಮೂ ಹ ; ಗುಂಪು.

೨. ಕಾರ್ಯ ; ಕರ್ತವ್ಯ. ೩. ಸಂಕಷ್ಟ ;

ಬವಣಿ. ೪. ಹಗೆ ; ದ್ವೇಷ. ೫. ಉಪಾಯ ;

ಹಂಚಿಕೆ. ~ಕಾಣ(ರ) = ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ

ಒದಗುವವನು ; ಸಹಾಯಕ.

ಹರಿಯಕ್ಷ = ಹರ್ಯಕ್ಷ.

ಹರಿಯಣ = ಪರಿಯಣ.

ಹರಿಯಾಣ = ಪರಿಯಾಣ

ಹರಿವಣ = ಪರಿಯಣ.

ಹರಿವಾಣ = ಪರಿಯಾಣ.

ಹರಿವು ೧. = ಪರಿವು. ೨. = ಹಜುವು.

ಹರಿವೆ = ಹರುವೆ.

ಹರಿಸ = ಹರುಷ.

ಹರುಕು = ಹರಕು.

ಹರುವು (ನಾ). ೧. ಹಸುರುಬಣ್ಣ ; ಎಣಕೆ.

೨. ನ್ಯಾಪ್ತಿ. ೩. = ಹಜುವು.

ಹರುನೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸೊಪ್ಪು.
ಹರುಷ (ನಾ). ನಲಿವು; ಸಂತೋಷ.
~ಅಶ್ರು = ಸಂತೋಷದ ಕಣ್ಣೀರು;
ಅನಂದಬಾಷ್ಪ. ~ಪುಳಕ = ಸಂತೋಷ
ದಿಂದುಂಟಾಗುವ ರೋಮಾಂಚನ.

ಹರುಷ = ಹರುಷ.

ಹರುಹು (ನಾ). ವಿಸ್ತಾರ; ವ್ಯಾಪ್ತಿ.

ಹರೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹರಡು; ವ್ಯಾಪಿಸು. ೨. ಚೆದರು;
ಚೆಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿಯಾಗು. (ನಾ). ೩. ಅರುಣೋ
ದಯ; ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ. ೪. = ಹಜಿ.
ಜ. ಟಿಪಿಲು; ಕೊಂಬೆ. ೫. ಏರಿ; ಬದು.
೬. ಪೊರೆ; ಪದರ. ೮. = ಹರಯ.

ಹರೆಯ = ಹರಯ.

ಹಜ(ರ)ಲೆ (ನಾ). ಅಪವಾದ; ಆಪಾದನೆ.

ಹಜಾ(ರಿ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಕತ್ತರಿಸು; ತುಂಡು
ಮಾಡು. ೨. ಕತ್ತರಿಸಿಹೋಗು; ತುಂಡಾಗು.
೩. ಸಾಧ್ಯವಾಗು; ನೆರವೇರು. ~ತ(ದ)ಲೆ
= ಪಜಾದಲೆ.

ಹಜಾ(ರಿ)ವು (ನಾ). ೧. ಸೀಳುವಿಕೆ. ೨. ಕೊನೆ;
ಅಂತ್ಯ.

ಹಜು(ರು)ಕ (ನಾ). ಹೇಡಿ; ಪುಕ್ಕಲ.

ಹಜು(ರು)ಗೋಲ್(ಲು) = ಪಜುಗೋಲ್.

ಹಜು(ರು)ವು (ನಾ). ೧. ಉಪಾಯ; ಯುಕ್ತಿ.
೨. ಅನುಕೂಲತೆ; ಅವಕಾಶ. ೩. ನಾಶ;
ಕೊನೆ.

ಹಜಿ(ರೆ) (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮ
ವಾಡ್ಯ; ಪರೆ; ಕಮಟಿ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಜ(ರ)
= ಪಜಿಕಾಜ. ~ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ಪಜಿ
ಗುಟ್ಟು.

ಹಮ್ಯು (ನಾ). ಭವನ; ಸಾಧ.

ಹಯ್ಕ (ನಾ). ಸಿಂಹ.

ಹರ್ಷ = ಹರುಷ. ~ಅಂಬು = ಹರುಷಾಶ್ರು.

ಹರ್ಷಣ (ನಾ). ೧. ಕಣ್ಣಿನ ಒಂದು ಬಗೆಯ
ರೋಗ. (ಗು). ೨. ರೋಮಾಂಚನವಾಗು

ವಂತೆ ಮಾಡುವ; ನ ವಿ ರೇ ಲಿ ಸು ವ.

೩. ಸಂತೋಷದಾಯಕವಾದ; ಅನಂದದ.

ಹಲ್(ಲು) = ಪಲ್. ~ತಿ(ದಿ)ನ್ = ಕೋಪ
ದಿಂದ ಅವುಡುಗಚ್ಚು.

ಹಲ (ನಾ). ೧. ಉಳುವ ಒಂದು ಸಾಧನ;

ನೇಗಿಲು. ೨. ಒಂದು ತೂಕ. (ಸ).

೩. = ಪಲವು. ~ಅಯುಧ = ೧. ನೇಗಿಲು.

೨. ನೇಗಿಲನ್ನು ಆಯುಧವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳ

ವನು; ಬಲರಾಮ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಲ

= ಪಲಗಾಲ. ~ದಂಡ = ನೇಗಿಲ ಈಸು.

~ಹಸ್ತ = ನೇಗಿಲನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರು

ವನನು; ಬಲರಾಮ.

ಹಲಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಮರವನ್ನು ಹತ್ತು, -ವಿರು.

(ನಾ). ೨. ಗಲ್ಲದ ಕೆಳಭಾಗ; ಮೆಲುಕು.

ಹಲಗೆ = ಪಲಗೆ. ~ಕಾಜ(ರ) = ಹಲಗೆಯನ್ನು

ಬಾರಿಸುವವನು.

ಹಲಚಿ (ಗು). ಚಪ್ಪಟೆಯಾದ; ಸಪಾಟಾದ.

ಹಲಧರ = ಹಲಹಸ್ತ.

ಹಲಪಿ (ನಾ). ಅಟಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ

ವರ್ತುಳಾಕಾರದ ಬಿಲ್ಲೆ; ಬಚ್ಚ.

ಹಲಪೆ = ಹಲಪಿ.

ಹಲವಳಿ (ಕ್ರಿ). ಗರ್ಭಸ್ತ್ರಾವನಾಗು; ಮೈಯಳಿ.

ಹಲವು = ಪಲವು.

ಹಲಸಂದೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ದ್ವಿದಳ

ಧಾನ್ಯ; ಅಲಸಂದೆ.

ಹಲಸು = ಪಲಸು.

ಹಲಾಕು (ನಾ). ೧. ಹಿಂಸೆ; ತೊಂದರೆ;

ಕಾಟಿ. ೨. ನಾಶ; ಹಾನಿ. ೩. ಬಡನಾದುದು.

ಹಲಾಲ (ನಾ). ಕಸಗುಡಿಸುವವನು; ಭಂಗಿ.

~ಖೋರ = ೧. ಮೋಸಗಾರ; ಕೆಕ್ಕ.

೨. = ಹಲಾಲ.

ಹಲಿ (ನಾ). ಬಲರಾಮ.

ಹಲಿಕೆ = ಹಲಬೆ.

ಹಲಿಯುಳಿ = ಹಲವಳಿ.

ಹಲಿವೃಳಿ = ಹಲನಳಿ.

ಹಲು(ಂ)ಬು = ಪಲುಂಬು.

ಹಲುಬೆ (ನಾ). ಉತ್ತಮೇಲೆ ನೆಲವನ್ನು
ಮುಟ್ಟಿ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಉಪಕರಣ.
~ಹೊಡೆ = ಹರತೆಹೊಡೆ; ಹರಗು; ಸಮ
ಗೊಳಿಸು.

ಹಲ್ಕುಟ್ (ನಾ). ೧. ನೀಚವೃಕ್ಷ; ಅಲ್ಪವೃಕ್ಷ.
(ಗು). ೨. ಕೀಳಾದ; ಕ್ಷುದ್ರವಾದ.

ಹಲ್ಕು ೧. = ಹಲ್ಕುಟ್. (ಗು). ೨. ಹಗುರ
ವಾದ; ತೊಕವಿಲ್ಲದ. ~ಸಹವಾಸ = ಅಲ್ಪರ
ಒಡನಾಟ.

ಹಲ್ಯ (ನಾ). ೧. ನೇಗಿಲು ಹೊಡೆಯಬೇಕಾಗಿ
ರುವ ಭೂಮಿ. ೨. ಉತ್ತಮ ಭೂಮಿ.
೩. ಕುರೂಪ; ಅಂದಗೇಡಿತನ.

ಹಲ್ಲಕ (ನಾ). ಕೆಂಪು ಕಮಲ; ಕೆಂದಾನರೆ.

ಹಲ್ಲಣ = ಪಲ್ಲಣ. ~ಇಸು = ೧. ಸಜ್ಜಾಗು;
ಸಿದ್ಧವಾಗು. ೨. ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸು; ಸಿದ್ಧ
ಪಡಿಸು. ೩. = ಪಲ್ಲಣಿಸು. ೪. ಮುಂದೆ
ಹೋಗು; ಸಾಗು. ೫. ಕೆನೆ; ಹೇಷಾರವ
ಮಾಡು.

ಹಲ್ಲಣೆಗೆ = ಪಲ್ಲಣ.

ಹಲ್ಲಾ (ನಾ). ಮುತ್ತಿಗೆ; ದಾಳಿ. ~ಹತ್ತು
= ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕು; ದಾಳಿಮಾಡು.

ಹಲ್ಲಿ (ನಾ). ಗಾಳಿ; ಪಲ್ಲಿ.

ಹಲ್ಲು ೧. = ಪಲ್. ೨. ಗರಗಸ ಮುಂತಾದುವು
ಗಳ ಚೂಪಾದ ತುದಿ. ೩. ನಿಚ್ಚಣಿಕೆಯ
ಮುಟ್ಟಲು. ~ಕಡಿ = ಪಲ್ಲಚ್ಚು.
~ಕಿ(ಗಿ)ಣ(ರಿ) = ಪಲ್ಲಿಣ. ~ಗಿಂಜು
= ಯಾಚಿಸು; ಬೇಡು. ~ಪುಡಿ = ಹಲ್ಲುಜ್ವಲು
ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪುಡಿ; ದಂತಚೂರ್ಣ.

ಹಲ್ಲಿ (ನಾ). ೧. ಕಿವಿಯ ಕೆಳಭಾಗ; ಹಾಲೆ.
೨. ಸುಗುಣವುಳ್ಳ ಮುಂಭಾಗ.
೩. ಕುನುರ ಅಥವಾ ಎತ್ತುಗಳ ಕಾಲಿಗೆ
ಬಡಿಯುವ ಲಾಳಿ. ೪. ಅಟ್ಟದ ಬಿಲ್ಲ.

೫. ಹಲಗೆ; ಮುಚ್ಚಳ. ೬. ಕುಂದು;
ಚೂರು. ೭. ತಕ್ಕಡಿಯ ಬಟ್ಟಲು, -ಪರದೆ.
೮. ದಾಳಿ; ಅಕ್ರಮಣ. ~ಕ(ಗಿ)ಡುಂಬು
= ಚಪ್ಪಟೆಯಾದ ಬಿಲ್ಲೆಯಾಕಾರದ ಕಡುಂಬು.
~ಗಾರ = ಕುದುರೆ, ಎತ್ತು ಮುಂತಾದುವು
ಗಳಿಗೆ ಲಾಳ ಕಟ್ಟುವವನು.

ಹಲ್ವ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿ.

ಹವ = ಹವಾ.

ಹವಣ್(ಣು) = ಪವಣ್. ~ಅಣ(ರಿ)
= ಪವಣಣ. ~ಇಕೆ = ೧. ಮಿತಿ; ಅಳತೆ.
೨. ಹಂಚಿಕೆ; ಉಪಾಯ; ಯೋಜನೆ.
~ಇಸು = ೧. ಸಿದ್ಧ ಮಾಡು; ಅಣಿಗೊಳಿಸು.
೨. ಎಣಿಕೆಹಾಕು; ಯೋಜಿಸು. ೩. ಮಾಡು;
ಆರಂಭಿಸು. ೪. ಪ್ರಯತ್ನಿಸು; ಉದ್ಯಮಿಸು.
೫. ಅಳತೆಮಾಡು; ತೂಗು. ೬. ಒದಗಿಸು;
ಪೂರೈಸು.

ಹವನ (ನಾ). ೧. ಅಗ್ನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಆಹಾರ.

೨. ಹೋಮ; ಯಾಗ.

ಹವಳ = ಪವಳ.

ಹವಾ (ನಾ). ೧. ಗಾಳಿ; ವಾಯು. ೨. ವಾಯು
ಗುಣ; ವಾತಾವರಣ. ~ಗುಣ = ಗಾಳಿಯ
ಸ್ಥಿತಿಗತಿ; ವಾಯುಗುಣ.

ಹವಾಲದಾರ (ನಾ). ಸೈನ್ಯದ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ.

ಹವಾಲು (ನಾ). ವಶ; ಸುಪರ್ದು.

ಹವಾಲೆ = ಹವಾಲು.

ಹವಿ (ನಾ). ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಗೆ ಆಹಾರ
ಕೊಡುವ ಹಾಲು, ತುಪ್ಪ, ಧಾನ್ಯ ಮೊದ
ಲಾದುವು; ಹವಿಸ್ಸು. ~ಪ್ರದಾನ = ಅಗ್ನಿಗೆ
ಆಹಾರಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು.

ಹವಿಕ = ಹವ್ಯಕ.

ಹವಿರ್ಭಾಗ (ನಾ). ಹವಿಸ್ಸಿನ ಭಾಗ.

ಹವಿರ್ಭುಜ (ನಾ). ಅಗ್ನಿ.

ಹವಿಲ್ದಾರ = ಹವಾಲದಾರ.

ಹವಿಸ್ಸ = ಹವಿ.

ಹವಿಸ್ಸು = ಹವಿ.

ಹವೀಜ (ನಾ). ಕೊತ್ತುಂಬರಿ ಬೀಜ; ಧನಿಯ.

ಹವೆ = ಹವಾ.

ಹವೇಲಿ (ನಾ). ಸೌಧ; ಭವನ; ಮಹಡಿಮನೆ.

ಹವ್ಯ (ನಾ). ೧. ಅಗ್ನಿಗೆ ಆಹುತಿ ಕೊಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದುದು. ೨. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಬಲಿ. ~ನಾಹನ = ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಒಯ್ಯುವವನು; ಅಗ್ನಿ.

ಹವ್ಯಕ (ನಾ). ೧. ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಗೆ ಆಹುತಿ ಯನ್ನು ಕೊಡುವವನು. ೨. ಕರಾವಳಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಗಡ.

ಹವ್ಯಾಸ (ನಾ). ೧. ಹಂಬಲ; ಅಸಕ್ತಿ. ೨. ಚಟ; ಅಭ್ಯಾಸ.

ಹವ್ಯಾಸಿ (ನಾ). ೧. ಹಂಬಲವುಳ್ಳವನು; ಅಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು. ೨. ಅಭ್ಯಾಸವುಳ್ಳವನು.

ಹವ್ಯನೆ = ಪವ್ಯನೆ.

ಹವ್ಯಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅಂಜು; ಹೌಹಾರು; ಹೆದರು.

ಹವ ೧. = ಹಸನು. ೨. = ಪಸವು.

~(೦)ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ವಿ.ಕಾರವಾಗು; ಅಂದಗೆಡು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಲ = ಕ್ಷಾಮ; ಬರಗಾಲ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಯ್ = ಶುದ್ಧಮಾಡು; ನಿರ್ಮಲಗೊಳಿಸು.

ಹವನ ೧. = ಹಸನು. ೨. ನಗು; ಹಾಸ.

ಹವನು (ನಾ). ೧. ನೈರ್ಮಲ್ಯ; ಸ್ವಚ್ಛತೆ. ೨. ಶುದ್ಧವಾದುದು. ೩. ಒಳ್ಳಿತು; ಶುಭ. ೪. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು. ೫. ರುಚಿಯಾದುದು.

ಹವೆನ್ನುಬಿ (ನಾ). ನಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮುಖ.

ಹವೆನ್ನುಬಿ (ನಾ). ೧. ನಗು ಮುಖದಿಂದ ಕೂಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ. (ಗು). ೨. ನಗೆಯಿಂದ ಆರಳಿದ ಮುಖವುಳ್ಳ.

ಹವರ (ನಾ). ೧. ಹರಡುವಿಕೆ; ಪ್ರಸಾರ. ೨. ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು. ೩. ಅಂಗಡಿ;

ಪಸರ. ~ಇಕೆ = ಹರಡುವಿಕೆ; ಪಸರಿಸುವಿಕೆ. ~ಇ(ವಿ)ಕ್ಕು = ಪ್ರಚಾರಗೊಳಿಸು.

~ಇಗ = ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವವನು.

ಹಸರು = ಪಸರು.

ಹಸಲೆ = ಪಸಲೆ.

ಹಸವು = ಪಸವು.

ಹಸಾದ (ನಾ). ಅನುಗ್ರಹ; ಪ್ರಸಾದ.

ಹಸಿ = ಪಸಿ. ~ಅ(ಯ)ಡಕೆ = ಬೇಯಿಸದಿರುವ ಅಡಕೆ. ~ದಡ್ಡ = ಶುದ್ಧದಡ್ಡ; ಶತಮೂರ್ಖ. ~ಕುಂಠಿ = ಅಲ್ಲ.

ಹಸಿಗೆ (ನಾ). ಹಂಚಿಕೆ; ವಿಭಾಗ.

ಹಸಿತ (ನಾ). ೧. ನಗೆ; ಹಾಸ. (ಗು). ೨. ಆರಳಿದ; ವಿಕಸಿತವಾದ.

ಹಸಿಬೆ = ಪಸುಂಬೆ.

ಹಸಿರು = ಪಸಿರ್.

ಹಸಿವು = ಪಸಿವು.

ಹಸಿವೆ = ಪಸಿವೆ.

ಹಸು (ನಾ). ೧. ಎಳೆಯತನ; ಎಳೆಮ. ೨. ಆವು; ಆಕಳು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಸು = ಪಸುಗೊಸು. ~ತನ = ಬಾಲ್ಯ. ~ಮಗೆ = ಪಸುಗೊಸು.

ಹಸು(೦)ಬ = ಪಸುಂಬ.

ಹಸು(೦)ಬೆ = ಪಸುಂಬೆ.

ಹಸುಳು (ನಾ). ಹಸಿಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾಸನೆ; ಕೊಳೆತ ವಾಸನೆ.

ಹಸುಗೆ = ಪಸುಗೆ.

ಹಸುರು = ಪಸಿರ್. ~ಕಲ್ಲು = ಪಸಿರ್ಗಲ್.

~ಹಾವು = ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಾವು.

ಹಸುರುನಾಣಿ (ನಾ). ೧. ಹಸುರಾಗಿರುವ ಎಲೆ. ೨. ಹಸುರುಚಪ್ಪರದ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡುವ ಮದುವೆಯ ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ. ~ಚಪ್ಪರ = ಹಸುರಾಗಿರುವ ಬಾಳೆಯ ಎಲೆ, ತೆಂಗಿನ ಗರಿ, ಮಾವಿನಸೊಪ್ಪು ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಚಪ್ಪರ.

ಹಸುಳೆ ೧. = ಪಸುಳೆ. ೨. ಏನೂ ತಿಳಿಯದವನು ; ಮುಗ್ಧ. ~ತನ = ಪಸುಳೆತನ.
~ಪೆ(ವೆ)ಣಿ(ರೆ) = ಬಾ ಲ ಚ ಂ ದ್ರ.
~ಬಿಸಿಲು = ಎಳೆಬಿಸಿಲು.

ಹಸೆ (ನಾ). ೧. ಶುಭಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕುವ ಪೀಠ. ೨. ರಂಗವಲ್ಲಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಚಿತ್ರರಚನೆ. ೩. ಹಾಸುಗೆ. ~ನಿಲ್ಲು = ೧. ಹಸೆ ಮಡೆಯನ್ನು ಏರು. ೨. ಮದುವೆಯಾಗು. ~ಮ(ವ)ಣಿ = ಶುಭಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕುವ ಪೀಠ, -ಮಣಿ.

ಹಸ್ತ (ನಾ). ೧. ಕೈ ; ಕರ. ೨. ಅನೆಯ ಸೊಂಡಿಲು. ೩. ತಿಡಿ. ೪. ಮಣಿಕಟ್ಟಿನಿಂದ ನಡುಬೆರಳಿನ ತುದಿಯವರೆಗಿನ ಅಳತೆ. ೫. ಏಳು ಗೇಣಿನ ಅಳತೆ. ೬. ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮತ್ತು ಅ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಳೆ. ೭. ಮೊತ್ತ ; ರಾಶಿ. ೮. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು. ೯. ನಾಟ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸುವ ಒಂದು ಮುದ್ರೆ. ~ಅಂತರ = ಒಬ್ಬರ ಕೈಯಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಕೈಗೆ ಬದಲಾಯಿಸುವಿಕೆ. ~ಅಕ್ಷರ = ೧. ಕೈಬರೆಹ. ೨. ರುಜು ; ಸಹಿ. ~ಉದಕ = ೧. ಕೈಗೆ ಹಾಕುವ ನೀರು. ೨. ಪವಿತ್ರಜಲ ; ತೀರ್ಥ. ೩. ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿ ನೀಡುವ ದಾನ. ~ಕಂಕಣ = ಕಡಗ ; ಬಳೆ. ~ಕೌಶಲ = ಕೈಚಳಕ ; ನೈಪುಣ್ಯ. ~ಕ್ಷೇಪ = ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಿಕೆ ; ಮೂಗು ಹಾಯಿಸುವಿಕೆ. ~ಗುಣ = ೧. ಪ್ರಭಾವ ; ಕೈಗುಣ. ೨. ವೈದ್ಯ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣುವ ಸತ್ಪರಿಣಾಮ. ~ಪತ್ರಿಕೆ = ಕರಪತ್ರ ; ಕೈಯಿಂದ ಹಂಚಲು ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿದ ಪತ್ರ. ~ಪ್ರತಿ = ಕೈಬರೆಹದ ಪ್ರತಿ. ~ಲಾಘವ = ೧. ಹಸ್ತಕೌಶಲ. ೨. ಕೈಕುಲುಕುವಿಕೆ. ~ಸರ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಭರಣ ; ಕೈಸರ.

~ಸಾಮುದ್ರಿಕೆ = ಅಂಗೈರೇಖೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಭವಿಷ್ಯ ಹೇಳುವುದು.

ಹಸ್ತಕ (ನಾ). ಬೆಂಬಲಿಗ ; ಅನುಯಾಯಿ. ಹಸ್ತಿ (ನಾ). ಅನೆ ; ಗಜ. ~ಶಾಲೆ = ಅನೆ ಕರೋಟಿ ; ಗಜಶಾಲೆ.

ಹಸ್ತಿನಿ (ನಾ). ೧. ಹೆಣ್ಣಾನೆ ; ಪಿಡಿ. ೨. ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯವಳು.

ಹಳ (ನಾ). ೧. ನೇಗಿಲು ; ಹಲ. ೨. = ಹಜ. ಹಳಕು = ಪಳಕು.

ಹಳಚಿಕೆ (ನಾ). ಹೊಳಪು ; ಕಾಂತಿ.

ಹಳಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ರಭಸದಿಂದ ತಾಗು, -ಅಪ್ಪಳಿಸು. ೨. ಎದುರಿಸು ; ಪ್ರತಿಭಟಿಸು. ೩. ಸೇರು ; ಕೂಡು. ೪. ಪ್ರಕಾಶಿಸು ; ಹೊಳೆ.

ಹಳದಿ ೧. = ಪಳದಿ. ೨. ಅರಿಸಿನಡ ಪುಡಿ.

~ಜ್ವರ = ಅರಿಸಿನಮುಂಡಿಗೆ ; ಕಾಮಾಲೆ.

ಹಳಬ (ನಾ). ೧. ಅನುಭವಸ್ಥ ; ಹಿರಿಯ.

೨. ತಳವಾರ ; ಕಾವಲುಗಾರ. ೩. = ಹಜಿಯ.

ಹಳಮೆ (ನಾ). ಪ್ರಾಚೀನತೆ ; ಹಳೆಯದು.

ಹಳಯಿಗೆ = ಪಟಯಿಗೆ.

ಹಳವಂಡ ೧. = ಹಳಹಳಿ. ೨. ಭ್ರಮೆ.

ಹಳವಳಿಕೆ (ನಾ). ೧. ತಾಕಲಾಟ ; ಹೊಯ್ದಾಟ.

೨. = ಪಳವಳಿ.

ಹಳವಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧಗೊಳ್ಳು ;

ಹೊಯ್ದಾಡು. ೨. = ಪಳವಳಿಸು.

ಹಳವಿಸು = ಹಳವಳಿಸು.

ಹಳನೆ = ಪಟನೆ.

ಹಳಸು = ಪಟಸು.

ಹಳಹಳಿ (ನಾ). ೧. ಬಯಕೆ ; ಹಂಬಲ.

೨. = ಪಳವಳಿ.

ಹಳಹಳಿಕೆ ೧. = ಹಳವಳಿಕೆ. ೨. ಹೊಳಪು ; ಕಾಂತಿ.

ಹಳಹಳಿಸು ೧. = ಹಳವಳಿಸು. ೨. ಪ್ರಕಾಶಿಸು ; ಥಳಥಳಿಸು.

ಹಳಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ದೂಷಿಸು; ನಿಂದಿಸು; ಬಯ್ಯು. (ನಾ). ೨. = ಪಟುವು. ೩. ಲೋಹದ ಕಂಬಿ. ೪. ರೈಲುಕಂಬಿ. ೫. ತುಂಡು; ಚೂರು; ಹಳಕು. ೬. ಜೇನುಗೂಡು, -ಹುಟ್ಟಿ. ೭. = ಹಲಿ.

ಹಳಿವು = ಪಟುವು.

ಹಳು = ಪಟುವನ.

ಹಳುಕು = ಪಳಕು.

ಹಳುವು = ಪಟುವನ.

ಹಳೆ = ಪಟೆ. ~ಕ(ಗ)ನ್ನಡ = ಪ್ರಾಚೀನ ವಾದ ಕನ್ನಡ.

ಹಳೆಯ = ಪಟೆಯ.

ಹಳ್ಳ = ಪಳ್ಳ. ~ಂ(ಪ(ಬ)ಟಾ(ರಿ) = ಹಳ್ಳ ವಾಗಿ ಹರಿ. ~ಹಿಡಿ = ವೃಥವಾಗು; ಹಾಳಾಗು.

ಹಳ್ಳಿ (ನಾ). ಚಿಕ್ಕ ಊರು; ಗ್ರಾಮ; ಪಳ್ಳಿ. ~ಇಗ = ಹಳ್ಳಿಕಾಣ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಡು = ಹಳ್ಳಿಯ ಪ್ರದೇಶ. ~ಕಾಣ(ರ) = ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವನು; ಗ್ರಾಮಸ್ಥ.

ಹಳ್ಳಿಕಾರ್ (ನಾ). ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ದೊರಕುವ ದನದ ತಳಿ.

ಹಟ(ಳ) = ಪಟ.

ಹಟ(ಳ)ವಿಗೆ = ಪಟಯಿಗೆ.

ಹಟು(ಳು)ನ = ಪಟುವನ.

ಹಟಿ(ಳಿ)ಯ (ನಾ). ಪೂರ್ವಿಕ; ಹಳಬ.

ಹಾ(ಂ)ಗೆ = ಅಹಂಗೆ.

ಹಾಂಸೆ = ಪಾಂಸೆ.

ಹಾಕ. ೧. = ಹಾಯ್ಕು. ೨. ಸೇರಿಸು; ಕೂಡಿಸು. ೩. ಎಸೆ; ಒಗೆ.

ಹಾಗ ೧. = ಪಾಗ. ೨. ಕಾಲುಭಾಗ; ನಾಲ್ಕನೆಯ ಒಂದು ಪಾಲು.

ಹಾಗಲ್(ಲು) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾಯಿ.

ಹಾಗಲ = ಹಾಗಲ್.

ಹಾಜರ್(ರು) (ನಾ). ಇರುವಿಕೆ; ಉಪಸ್ಥಿತ ವಾಗಿರುವಿಕೆ. ~ಪಟ್ಟಿ = ಕಚೇರಿ, ಶಾಲೆ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದಿನನಿತ್ಯ ಬಂದಿರುವ ವರನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಪಟ್ಟಿ.

ಹಾಜರಾತಿ = ಹಾಜರ್.

ಹಾಜರಿ = ಹಾಜರ್.

ಹಾಟಕ (ನಾ). ೧. ಚಿನ್ನ; ಹೊನ್ನು.

೨. ಉತ್ತಮವಾದ ನೆಲ, -ಭೂಮಿ.

೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ. ೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸೇಬು.

ಹಾಡ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಅಳತೆಯ ಮಾನ.

೨. ಎಣ್ಣೆಯ ಗಡಿಗೆ, -ಪಾತ್ರೆ.

ಹಾಡಂಗಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಹಾಡಿ (ನಾ). ಹಳ್ಳಿ; ಪಾಡಿ; ಗ್ರಾಮ.

ಹಾಡಿಯ = ಪಾಡಿನ.

ಹಾಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಗಾನಮಾಡು. ೨. ಹೊಗಳು;

ಸ್ತುತಿಸು. (ನಾ). ೩. ಗಾನ; ಗೀತೆ. ೪. ಕಷ್ಟ;

ತೊಂದರೆ. ೫. ಅವಸ್ಥೆ; ಸ್ಥಿತಿ. ~ಕ(ಗ)ಬ್ಬು

= ಹಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕಾವ್ಯ; ಗೀಯ

ಕಾವ್ಯ. ~ಗಾರ = ಪಾಡುಂಗಾಣ.

ಹಾಡುಗ (ನಾ). ಒಕ್ಕಲು; ನಿವಾಸಿ.

ಹಾಡ್ಯ (ನಾ). ೧. ಮನೆಯ ಹಿಂಭಾಗ;

ಹಿತ್ತಿಲು. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕುರುಚಲು

ಕಾಡು.

ಹಾಣಾಹಾಣೆ = ಹಣಾಹಣೆ.

ಹಾತೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಳು; ಜಿರಲೆ; ಜೊಂಡಿಗ.

ಹಾತೊರೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಆತುರಪಡು; ಕಾತರಿಸು.

೨. ಹಂಬಲಿಸು; ಬಯಸು.

ಹಾದರ = ಪಾದರ. ~ಆ(ವಾ)ಡು = ವೃಥಿ

ಚಾರಮಾಡು. ~ಇಗ = ಪಾದರಿಗ. ~ಗಿತ್ತಿ

= ವೃಥಿಚಾರಿಣಿ; ಪಾದರಿ.

ಹಾದರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ಮತ್ತು

ಅದರ ಹೂವು; ಪಾದರಿ.

ಹಾಡಿ ೧. = ಪಾದಿ. ೨. ಕ್ರಮ; ರೀತಿ.
 ~ಇಗೆ = ಪ್ರಯಾಣಿಕ; ದಾರಿಗ.
 ~ಕಾಯು = ಎದುರುನೋಡು;
 ನಿರೀಕ್ಷಿಸು. ~ಕಾರ = ಹಾದಿಗ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು
 = ೧. ದಾರಿ ತಿಳಿಯದಾಗು. ೨. ರೀತಿ ತಪ್ಪು;
 ಕೆಟ್ಟ ಕ್ರಮವನ್ನನುಸರಿಸು. ~ತೆ(ದೆ)ಗೆ
 = ೧. ಹೋಗು; ಸಾಗು. ೨. ದಾರಿಮಾಡು.
 ~ಸುದ್ದಿ = ಬೀದಿಮಾತು; ಗುಲ್ಲು.
 ~ಹಿಡಿ = ೧. ಅನುಸರಿಸು; ಹಿಂಬಾಲಿಸು.
 ೨. ಹೋಗು; ಸಾಗು. ~ಹೋಕ = ಹಾದಿಗ.

ಹಾನಿ (ನಾ). ೧. ಹಾಳು; ನಾಶ. ೨. ಕುಂದು;
 ಕೊರತೆ. ೩. ಖರ್ಚು; ವ್ಯಯ. ೪. ಕೇಡು;
 ಅಪಾಯ. ೫. ನಷ್ಟ.

ಹಾನೆ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಳತೆ.

ಹಾಯ್ ೧. = ಪಾಯ್. (ನಾ). ೨. ಸಂತೋಷ,
 ಸಮಾಧಾನ, ದುಃಖ ಮುಂತಾದುವನ್ನು
 ಸೂಚಿಸುವ ಮಾತು. ~ಆಗು = ಹಿತವೆನಿಸು;
 ಸಂತೋಷವುಂಟಾಗು. ~ಇಸು = ಪಾಯಿಸು.
 ~ಕ(ಗೆ)ಡ = ಹೊಳೆಯನ್ನು ದಾಟುವ
 ಸ್ಥಳ; ಕಡವು.

ಹಾಯನ (ನಾ). ೧. ವರ್ಷ; ಸಂವತ್ಸರ.
 ೨. ಕಿರಣ; ರಶ್ಮಿ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ
 ಕೆಂಬಣ್ಣದ ಅಕ್ಕಿ.

ಹಾಯಿ ೧. = ಹಾಯ್. (ನಾ). ೨. ದೋಣಿಯ
 ಕಂಬಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುವ ಬಟ್ಟೆ, -ಪಟ. ೩. ಹರಿ
 ಗೋಲು; ದೋಣಿ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್
 = ಸಂತೋಷದಿಂದಿರು; ಸುಖವಾಗಿರು.
 ~ಹಡಗು = ಪಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ನಡಸುವ
 ದೋಣಿ.

ಹಾಯಿಕು = ಹಾಯ್ಕು.

ಹಾಯು = ಪಾಯ್.

ಹಾಯ್ಕು (ಕ್ರ). ಇಡು; ಮಡಗು; ಹಾಕು.

ಹಾರ್ (ಕ್ರ). ೧. ನಿರೀಕ್ಷಿಸು; ಎದುರು
 ನೋಡು. ೨. ಬಯಸು; ಅಶಿಸು.

ಹಾರ (ನಾ). ೧. ಸರ; ಮಾಲೆ. ೨. ಬಲಿ;
 ಎಡೆ. ೩. ಗಾಡಿ; ಬಂಡಿ.

ಹಾರಂಗಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಯುದ್ಧ
 ಸಾಮಗ್ರಿ.

ಹಾರಕ = ಪಾರಕ.

ಹಾರಕು = ಪಾರಕ.

ಹಾರಟೆ (ನಾ). ಯುದ್ಧ; ಹೋರಾಟ.

ಹಾರಯಿಸು = ಪಾರೈಸು.

ಹಾರವ = ಪಾರುವ. ~ಗಿತ್ತಿ = ಪಾರ್ವಂತಿ.

ಹಾರವಾಣ = ಪಾರಿವಾಣ.

ಹಾರವಿಸು = ಪಾರೈಸು.

ಹಾರಿಕೆ = ಹಾಜಿಕೆ. ~ಮಾತು = ವಿಷಯ
 ವನ್ನು ಮರೆಸಿ ಹೇಳುವ ಮಾತು.

ಹಾರಿದ್ರ ೧. = ಹಾರಿದ್ರಕ. ೨. ಹಳದಿಯ
 ಬಣ್ಣ.

ಹಾರಿದ್ರಕ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬೇರು;
 ಅರಿಸಿನ.

ಹಾರಿವಾಣ = ಹಾರಿನಾಳ.

ಹಾರಿವಾಳ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ;
 ಪಾರಿವಾಣ.

ಹಾರೀತ (ನಾ). ಹೊರಸು; ಕಪೋತ.

ಹಾರೀತಕ = ಹಾರೀತ.

ಹಾರು ೧. = ಪಾರ್. ೨. = ಹಾಜು. (ನಾ).

೩. ಸೂರು; ಛಾವಣಿ. ೪. ಅಗಲ;
 ವಿಸ್ತಾರ. ~ಆಟ = ೧. ನೆಗೆತ; ಜಿಗಿತ.
 ೨. ಅಬ್ಬರ; ಗಲಾಟೆ. ~ಆಡು = ೧. ನೆಗೆ;
 ಜಿಗಿ. ೨. ಅಬ್ಬರಿಸು; ಅಭರಿಸು; ಕೋಪ
 ದಿಂದ ಮಾತನಾಡು. ~ಇಸು = ೧. ಸಿಡಿಸು;
 ಸ್ಫೋಟಿಸು. ೨. ಎತ್ತಿಕೊಂಡುಹೋಗು;
 ಅಪಹರಿಸು. ೩. = ಹಾಜಿಸು. ~ಮಾತು
 = ಗಾಳಿ ವರ್ತಮಾನ. ~ಸುದ್ದಿ =
 ಹಾರುಮಾತು.

ಹಾರುವ ೧. = ಪಾರುವ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ಮೀನು. ~ಗಿತ್ತಿ = ಪಾರ್ವಂತಿ.

ಹಾರಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಬ್ಬಿಣದ ಉಪಕರಣ; ಪಾರಿ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಲು = ಗಡಾಣ; ಪಾರಿ.

ಹಾರೈಕೆ (ನಾ). ಬಯಕೆ; ಅಪೇಕ್ಷೆ; ಹಂಬಲ.

ಹಾರೈಸು = ಪಾರೈಸು.

ಹಾಲು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ನೆಗೆ; ಕುಪ್ಪಳಿಸು; ಜಿಗಿ. ೨. ಹಿಡು; ಧಾವಿಸು. ೩. ಅಲುಗು; ತುಡಿ. ೪. ಕಳೆ; ದೊರಸರಿ. ೫. ಇಲ್ಲವಾಗು; ನಾಶವಾಗು. (ನಾ). ೬. ಮಿಡಿಯುವಿಕೆ; ತುಡಿತ. ~ಇಕೆ = ನೆಗೆಯುವಿಕೆ; ಜಿಗಿತ. ~ಇಸು = ೧. ಜಿಗಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು. ೨. ಕಳೆ; ಕೃಷಿಸು. ~ಕು(ಗು)ಪ್ಪೆ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜಿಗಿಯುವ ಆಟ.

ಹಾರ್ದಿಕ (ಗು). ಆತ್ಮೀಯವಾದ; ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾದ.

ಹಾರ್ನ = ಪಾರುನ.

ಹಾಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ಸ್ವೀಕ. ೨. ಗಿಡಗಳಿಂದ ಬರುವ ರಸ; ಸೊಸೆ. ೩. ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ, ಕಬ್ಬು, ಧಾನ್ಯ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ರಸ. ೪. ಅಕ್ಕಿ; ಸಿಡುವಿನ ಹಾಲು. ~ಅಡಕೆ = ಹಸಿಯ ಅಡಕೆ. ~ಲುಂಡೆ = ಪಾಲುಂಡೆ. ~ಹಿಗರೆ = ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸಿ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅನ್ನ. ~ಕ(ಗ)ಡಗ = ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತೊಡಿಸುವ ಕಾಲುಬಳೆ. ~ಕ(ಗ)ಡಲು = ಪಾಲ್ಲುಡಲು. ~ಕ(ಗ)ಲ್ಲು = ಬಿಳಿಯ ತಿಲೆ. ~ಕೀರು = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಾಯಸ. ~ಕು(ಗು)ಂಬಳ = ಪಾಲುಂಬಳ. ~ಗಲ್ಲು = ಎಳೆಯ ಮುಣಸಾದ ಗಲ್ಲು. ~ತುಪ್ಪು = ಸತ್ತವರಿಗೆ ಮೂರನೆಯ ದಿನದಂದು ಮಾಡುವ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕಾರ. ~ಪ(ವ)ಕ್ಕಿ = ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ; ಹಿಂಗಳ. ~ಬತ್ತ = ರಸ ತುಂಬಿದ ಬತ್ತ; ಎಳೆಯ ಬತ್ತ. ~ಮಗು = ಎಳೆ ಮಗು; ಹಸುಗೂಸು; ಹಾಲು ಕುಡಿಯುವ

ಮಗು. ~ಮದ್ದಿ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುವಾಸನೆಯ ವಸ್ತು. ~ಹಲ್ಲು = ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಿದ್ದುಹೋಗುವ ಹಲ್ಲು; ಎಳೆಯ ಹಲ್ಲು.

ಹಾಲಸಿಗ (ನಾ). ವೈದ್ಯ.

ಹಾಲ(ಳ)ಹಲ(ಳ) (ನಾ). ಘೋರವಾದ ವಿಷ; ಮಹಾವಿಷ.

ಹಾಲಾ(ಳ)ಹಲ(ಳ) ೧. = ಹಾಲಹಲ.

೨. ಮದ್ಯಸಾರವುಳ್ಳ ಪಾನೀಯ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಲ್ಲಿ.

ಹಾಲಿ (ಅ). ಈಗ; ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ; ಪ್ರಕೃತ.

ಹಾಲಿನಾಣ = ಹಾರಿನಾಳ.

ಹಾಲುಳ್ಳಿ (ನಾ). ಚರ್ಮದ ಮೇಲೇಳುವ ಸಣ್ಣ ಗಂತಿ; ಸರಡುಲಿ.

ಹಾಲುಬಾಯಿ (ನಾ). ಗೋದಿ, ಅಕ್ಕಿ, ರಾಗಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಹಾಲಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ.

ಹಾಲೆ (ನಾ). ೧. ಕಿವಿಯ ಮೆದುನಾದ ಕೆಳಭಾಗ; ಆಲೆ. ೨. ಕಡ್ಡನ ಪಾಪ; ಕಣ್ಣುಗುಡ್ಡೆ. ೩. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ. ೪. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ; ತಕುನದ ಹಕ್ಕಿ. ೫. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಾತೆಯ ಬಳ್ಳಿ.

ಹಾವ(ನಾ). ೧. ಅಂಗವಿನ್ಯಾಸದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಭಾವ. ೨. ಶೃಂಗಾರಚೇಷ್ಟೆ. ೩. ಬೆಡಗು; ವಿಲಾಸ.

ಹಾವಜೆ = ಪಾವಸೆ.

ಹಾವರೆಣೆ = ಪಾವರೆಣೆ.

ಹಾವಸೆ ೧. = ಪಾವಸೆ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಔಷಧವಸ್ತು. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಪಾಟಿಯುಂಟಾಗು. ~ಮನ = ಆಶುಭವಾದ ಮನಸ್ಸು; ಮಲಿನ ಮನ.

ಹಾವಳಿ (ನಾ). ತೊಂದರೆ; ಕಾಟ; ಉಪದ್ರವ.

ಪಾನಾಡಿಗ = ಪಾವಡಿಗ.

ಹಾವಿಗೆ = ಪಾಡುಕೆ.

ಹಾವು (ನಾ). ಸರ್ಪ ; ಉರಗ. ~ಅಡಿಗ
= ಪಾನಡಿಗ. ~ಮಿನು = ಹಾವಿನ ಆಕಾರದ
ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮಿನು.

ಹಾವುಗೆ = ಪಾಡುಕೆ.

ಹಾವುದಲೆಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.
ಹಾವುಮೆಕ್ಕೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ ;
ಇಂದ್ರವಾರುಣ.

ಹಾವುರಾಣಿ = ಪಾನರಣಿ.

ಹಾಸ (ನಾ). ೧. ಬಂಧನ ; ಪಾಶ. ೨. = ಹಾಸ್ಯ.
~ಇಸು = ಅಣಕಿಸು ; ಹಾಸ್ಯಮಾಡು.

ಹಾಸಂಗಿ = ಪಾಸಂಗಿ.

ಹಾಸಲ್(ಲು) (ನಾ). ಪ್ರಯಾಣ, ಅಂಚೆ
ಮುಂತಾದುವುಗಳ ವೆಚ್ಚ.

ಹಾಸಿಕೆ = ಹಾಸುಗೆ.

ಹಾಸಿಗೆ = ಹಾಸುಗೆ. ~ಹಿಡಿ = ರೋಗಗ್ರೀಡಿತ
ನಾಗು ; ಕಾಯಿಲೆಬೀಳು. ~ಹುಣ್ಣು
= ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಮಲಗುವುದರಿಂದ
ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಉಂಟಾಗುವ ವ್ರಣ.

ಹಾಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹರಡು ; ಹರವು. (ನಾ).

೨. = ಹಾಸುಗೆ. ೩. ನೆಯ್ನೆಯ ಮಗ್ಗದಲ್ಲಿ
ಉದ್ದುದ್ದವಾಗಿ ಹಾಕಿದ ನೂಲು. ೪. ಪಗಡೆ,
ಚದುರಂಗ ಮುಂತಾದ ಆಟಗಳಿಗೆ ಬಳಸುವ
ಚೌಕಗಳುಳ್ಳ ಬಟ್ಟೆ ಅಥವಾ ಮಣ.

೫. ಬಂಧನ ; ಕಟ್ಟು ; ಸಂಕೋಲೆ ; ಪಾಶ.

೬. ಇಸ್ವೀಟಾದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ
ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ; ಎಕ್ಕ. ~ಅಕ್ಕಿ = ಮದುವೆ
ಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸಲು ಹರಡಿರುವ ಅಕ್ಕಿ.

~ಅರೆ = ಪಾಸಣಿ. ~ಕ(ಗ)ಲ್ಲು = ಪಾಸಣಿ.

~ಕ(ಗ)ಳಿ = (ನಾಯಿಯ) ಕೊರಳಿನ ಹಗ್ಗ
ವನ್ನು ಬಿಚ್ಚು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಯ್(ಯಿ)

= ಉದ್ದವಾಗಿ ಸೀಳಿರುವ ಕಾಯಿ.

~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗು ;

ಕಟ್ಟುವೀಳು. ~ನೂಲು = ನೆಯ್ನೆಯಲ್ಲಿ

ಉದ್ದುದ್ದವಾಗಿ ಬರುವ ಎಳೆ. ~ಬ(ವ)ಲೆ
= ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಲೆ. ~ಮರ = ಬಾಗಿಲು
ವಾಡ, ಕಿಟಕಿಗಳ ಮೇಲುಭಾಗದಲ್ಲಿ
ಹಾಕುವ ಪಟ್ಟಿ. ~ಹೊಕ್ಕು

= ೧. ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ; ಸಾಮರಸ್ಯ.

೨. = ಪಾಸುಂಪೊಕ್ಕು. ~ಹೊಯ್ತು

= ೧. ಮಗ್ಗದ ಹಾಸನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸು.

೨. ತೊಗಾಡು ; ಅತಿಶ್ರುತಿ ಓಲಾಡು.

ಹಾಸುಗೆ (ನಾ). ೧. ಹಾಸಿದುದು ; ಹರಡಿದುದು.

೨. ಗಾಡಿ ; ಶಯ್ಯ.

ಹಾಸ್ತಿಕ (ನಾ). ೧. ಆನೆಯ ಹಿಂಡು,

—ಸಮೂಹ. ೨. ಆನೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವವನು ;

ಮಾನಟಿಗ. ~ಸಾಧನ = ಆನೆಗಳಿಂದ

ಕೂಡಿದ ಸೈನ್ಯ ; ಗಜಬಲ.

ಹಾಸ್ಯ (ನಾ). ೧. ಕಾವ್ಯದ ನವರಸಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು. ೨. ನಗು ; ಹಾಸ. ೩. ಉಲ್ಲಾಸ ;

ವಿನೋದ. ೪. ಅಣಕ ; ಅಪಹಾಸ್ಯ.

~ಅಸ್ಪದ = ನಗೀಡಾಡುವುದು. ~ಗಾರ

= ೧. ನಗಿಸುವವನು. ೨. ವಿದೂಷಕ.

೩. ಕುಚೋದ್ಯಮಾಡುವವನು ; ಅಪಹಾಸ್ಯ

ಮಾಡುವವನು. ~ಚಿತ್ರ = ನಗೆಚಿತ್ರ ;

ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರ.

ಹಾಸ್ಯಕ = ಹಾಸ್ಯಗಾರ.

ಹಾಹಾಕಾರ (ನಾ). ಪ್ರಲಾಪ ; ಗೋಳಾಟ.

ಹಾಹೆ (ನಾ). ೧. ಗೊಂಬೆ ; ಪುತ್ಥಳಿ. ೨. ಕಣ್ಣು

ಗುಡ್ಡೆ ; ಪಾಪೆ.

ಹಾಳ (ನಾ). ನಾಯಿ ; ಶುನಕ.

ಹಾಳತ (ನಾ). ೧. ಔಚಿತ್ಯ ; ಯುಕ್ತತೆ. ೨. ಸರಿ

ಯಾದ ಪ್ರಮಾಣ, —ಆಳತೆ. ೩. ಹಿಡಿತ ;

ಮಿತಿ. ೪. ಹದವಾದ ಸ್ಥಿತಿ ; ಪಕ್ವತೆ.

ಹಾಳಿ (ನಾ). ೧. ಗದ್ದೆಯ ತುಂಡು, —ಭಾಗ,

—ಜಮೀನು. ೨. = ಹಾಲು ; ~ಕೆ(ಗಿ)ಡು

= ಕ್ರಮತಪ್ಪು ; ರೀತಿಗೆಡು.

ಹಾಳಿತ = ಹಾಳತ.

ಹಾಳು = ಪಾಲು. ~ಅಗು=೧. ನಾಶವಾಗು;
ಅಳಿ. ೨. ಹದಗೆಡು; ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ
ದಾಗು. ೩. ಸೊರಗು; ಕ್ಷೇಣವಾಗು.
~ಊರು = ಪಾಳು ಬಿದ್ದ ಊರು.
~ಬಡಲ್(ಲು) = ನಿರರ್ಥಕವಾದ ದೇಹ;
ನಿರ್ದಯವಾದ ದೇಹ. ~ಕ(ಗ)ರೆ=ಶೂನ್ಯವಾಗಿ
ತೋರು; ಬರಿದಾಗಿರು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡಹು
= ನಾಶಮಾಡು; ಧ್ವಂಸಮಾಡು. ~ಬಡಿ
= ೧. ಕೆಡು; ನಾಶವಾಗು. ೨.=ಹಾಳುಗರೆ.
~ಬಾವಿ = ಹಾಳಾದ ಬಾವಿ; ಪಾಳು ಬಿದ್ದ
ಬಾವಿ. ~ಮಾಡು = ೧. ದಂಡಮಾಡು;
ಪೋಲುಮಾಡು. ೨. ಕೆಡಿಸು; ಶಿಲಭಂಗ
ಮಾಡು. ೩. = ಹಾಳುಗೆಡಹು. ~ಮೂಳಿ
= ಕೆಟ್ಟ ಹೆಂಗಸು. ~ಸುರಿ = ಹಾಳುಗರೆ.
~ಹಣೆ = ೧. ಯಾವ ಬಗೆಯ ಲಾಂಛನವೂ
ಇಲ್ಲದಿರುವ ಹಣೆ; ಬೋಳು ಹಣೆ.
೨. ಕುಂಕುಮವಿಲ್ಲದಿರುವ ಹಣೆ. ~ಹರಟೆ
= ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಮಾತು; ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ
ಮಾತು.

ಹಾಳೆ (ನಾ). ೧. ಅಡಕೆಪಟ್ಟಿ; ಅಡಕೆಸೋಗೆಯ
ಕೆಳಭಾಗ. ೨. ಬರೆಯುವ ಕಾಗದ.
೩. ಎರಡು ಪುಟಗಳು ಸೇರಿ ಅಗುವ ಪುಸ್ತಕದ
ಒಂದು ಭಾಗ. ೪. ಲೋಹದ ತಗಡು.
೫. ಭೂಮಿಯ ಒಂದು ಭಾಗ, -ಸೀಳು.

ಹಾಟ್(ಫ್,ಳು,ಲು) = ಪಾಟ್.

ಹಾಟಾ(ಳಿ) (ನಾ). ಕ್ರಮ; ರೀತಿ; ಪಾಳಿ.

ಹಿಂ = ಹಿಂ. ~ಕ(ಗ)ಚ್ಚಿ = ನಡುಪಟ್ಟಿಯ
ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ ಪಂಚೆಯ ಅಥವಾ
ಸೀರೆಯ ತುದಿ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು=೧. ಹಿಂಬದಿ;
ಹಿಂಭಾಗ. ೨. ಕೈಗಳನ್ನು ದೇಹದ ಹಿಂಭಾಗ
ದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಹಾಕುವ ಕಟ್ಟು; ಹೆಡಮುರಿಗೆ.
೩. ಕೊಳದ ಒಡ್ಡಿನ ಹೊರಭಾಗ. ~ಕ(ಗ)ಡೆ
= ಹಿಂಗೆಡೆ. ~ಕ(ಗ)ತೆ = ಮೂಲಕತೆಗೆ.
ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿ ಬರುವ ಕತೆ; ಪೂರ್ವಕಥೆ.

~ಕಾ(ಗಾ)ರು = ೧. ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ
ಕೊನೆಯ ಮಳೆ. ೨. ಮಳೆಗಾಲದ ಉತ್ತ
ರಾರ್ಧ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಲ್(ಲು) = ೧. ಪಾದದ
ಹಿಂಭಾಗ; ಹಿಮ್ಮಡಿ. ೨. ಚತುಷ್ಪಾದಿ
ಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಹಿಂಭಾಗದ ಕಾಲು.
~ಕೈ(ಗೈ) = ಕೈಯ ಹಿಂಭಾಗ, -ಹಿಂಬದಿ.
~ಗೋಟು = (ದೋಣೆಯು) ಹಿಂಭಾಗದ
ತುದಿ, -ಕೊನೆ. ~ಚೂಣಿ = ೧. ಹಿಂಭಾಗ;
ಹಿಂಬದಿ. ೨. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ
ನಿಲ್ಲುವ ಸೈನ್ಯ. ~ಜಾವ = ರಾತ್ರಿಯ
ಕಡೆಯ ಭಾಗ; ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಹಿಂದಿನ
ಜಾವ. ~ತ(ದ)ಲೆ = ೧. ಹಿಮ್ಮುಖವಾಗಿರು
ವುದು; ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವುದು. ೨. ತಲೆಯ
ಹಿಂಭಾಗ; ಹೆಡತಲೆ. ~ತಿ(ದಿ)ರುಗು
= ೧. ಹಿಮ್ಮುಖವಾಗು. ೨. ವಾಪಸು ಬರು.
~ತೆ(ದೆ)ಗೆ = ಹಿಂದೆಗೆ. ~ಪ(ಬ)ಗಲು
= ಹಿಂಬಗಲ್. ~ಬಡತಿ = ಬಡತಿಯಲ್ಲಿ
ಮೋತಾ ಮಾಡುವಿಕೆ; ಕೆಳಗಿನ ದರ್ಜೆಗೆ
ವರ್ಗಾಯಿಸುವುದು. ~ಬದಿ = ಹಿಂಬದಿ.
~ಬಲ = ಒತ್ತಾಸೆ; ಬೆಂಬಲ. ~ಬಾಗಿಲು
= ೧. ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲು. ೨. ಕೆಟ್ಟಹಾದಿ;
ಅಪಮಾರ್ಗ. ೩. ಮುಚ್ಚುಮರೆ; ಮೋಸ.
~ಭಾಗ = ಹಿಂದುಗಡೆ; ಹಿಂಬದಿ.
~ಮಗ್ಗುಲು = ಹಿಂಭಾಗ. ~ಮುಖ
= ೧. ಹಿಂಬದಿಯಾಗಿ ತಿರುಗಿರುವುದು.
೨. ಹಿಂಜರಿತ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವಿಕೆ. ~ಮೆಟ್ಟು
= ಹಿಂಜರಿ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು. ~ಮೆಯ್
= ಮೈಯ ಹಿಂಭಾಗ. ~ಮೇಳ = ನಾಟಕ;
ನೃತ್ಯ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿ
ಹಾಡುವ ಗಾಯಕರ ಗುಂಪು, -ಗೋಷ್ಠಿ.
~ಮೊಗ = ಹಿಮ್ಮುಖ.

ಹಿಂಕಾರ (ನಾ). ೧. ಸಾಮಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಪ್ರಭೇದ. ೨. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು.

ಹಿಂಗಣ್ಣು (ನಾ). ದೊಂಬರು ಹಾಕುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವರಸೆ ; ಹಿಮ್ಮುಖವಾಗಿ ಹಾಕುವ ಲಾಗ.

ಹಿಂಗಾರ (ನಾ). ಅರ್ಧ ಬಿರಿದ ಅಡಕೆ ಹೂವಿನ ಕೋಶ.

ಹಿಂಗಾಷ್ಟಕ (ನಾ). ಜ್ವರ, ತಲೆ ನೋವು ಮುಂತಾದುವುಗಳ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಕೊಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜೋರ್ಣ.

ಹಿಂಗು ೧. = ಹಿಂಗು. ೨. ಕಳೆ ; ಸಾಗು.

೩. ತೋರೆ ; ಬಿಡು. ೪. ತೃಪ್ತಿಹೊಂದು ;

ಸಂತೋಷಿಸು. (ನಾ). ೫. ಒಂದು

ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ. ೬. ಅಡುಗೆಗೂ ದೆಸಧಕ್ಕಾ

ಉಪಯೋಗಿಸುವ, ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ಮರದ ಹಾಲಿನಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ ವಸ್ತು ;

ಇಂಗು. ~ಇಸು=ಹಿಂಗಿಸು. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು

= ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೇತ್ರರೋಗ.

ಹಿಂಗುರು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ.

ಹಿಂಚು ೧. = ಹಿಂಚು. (ನಾ). ೨. ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ

ಸುವಿಕೆ ; ಹಿಂಜರಿಸುವಿಕೆ ; ಸೋಲಿಸುವಿಕೆ.

೩. ತಡೆದು ಬರುವಿಕೆ.

ಹಿಂಚೆ (ಅ). ಅನಂತರ ; ಅಮೇಲೆ.

ಹಿಂಜರಿ = ಹಿಂಜರಿ.

ಹಿಂಜಿ = ಹಿಂಜಿ.

ಹಿಂಜು (ಕ್ರಿ). ೧. (ಹತ್ತಿಯನ್ನು) ಎಕ್ಕು ;

ಕಸರು ತೆಗೆ. ೨. ಪಾಲು ಮಾಡು ;

ವಿಭಾಗಿಸು. ೩. ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಎಳೆಗಳು

ದೂರವಾಗು ; ಹಿಸಿ.

ಹಿಂಡಲು = ಹಿಂಡಿಲ್.

ಹಿಂಡಿ (ನಾ). ೧. ಕಾಳಿಸಿಂದ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು

ತೆಗೆದ ಮೇಲೆ ಉಳಿಯುವ ಸಿಪ್ಪೆ ; ಚರಟಿ.

೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚಟ್ಟಿ ; ತೊಕ್ಕು.

ಹಿಂಡಿತೆ (ನಾ). ಒಟ್ಟಾದುದು ; ಸಮೂಹ.

ಹಿಂಡಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ಗಿಡಗಳ ಗುಂಪು ;

ಪೊದರು.

ಹಿಂಡು ೧. = ಹಿಂಡು. ೨. ತಿರುಚು ; ಕಿವಿಚು.

೩. ಹಾಲನ್ನು ಕರೆ. ೪. ಹಾಲನ್ನು ಕೊಡು.

೫. ಕಾಡು ; ಪೀಡಿಸು. ೬. ಸಂಕಟಪಡು ;

ದುಃಖಿಸು. ~ನಿರ್ಘ = ಗುಂಪಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ

ಬರು. ~ಬಡೆ = ೧. ಗುಂಪಿನಿಂದ ಬೇರೆ

ಯಾಗು, -ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗು. ೨. ಗುಂಪಿನಿಂದ

ಬೇರ್ಪಡಿಸು. ~ಕ(ಗ)ಂಕಣ = ಬಳೆಗಳ

ರಾಶಿ, -ಸಂಗ್ರಹ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಒಂದು

ಗೂಡು ; ಗುಂಪಾಗು. ~ಕೂ(ಗೂ)ಡು

= ಹಿಂಡುಗಟ್ಟು.

ಹಿಂಡುದಲೆಯ (ನಾ). ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯ

ತಲೆಗಳುಳ್ಳವನು ; ರಾವಣ.

ಹಿಂದೆ (ನಾ). ಶ್ರಾಧ್ಧದಲ್ಲಿ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ

ಅನ್ನದ ಮುದ್ದೆ ; ಹಿಂಡ. ~ಕೊಳು

= ಹಿಂಡದ ಅನ್ನ.

ಹಿಂತಾಲ(ಳ) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ತಾಳೆಯ

ಮರ ; ಕಿರುತಾಳೆ.

ಹಿಂದಿ (ನಾ). ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಹೆಸರು.

ಹಿಂದೀಯ (ನಾ). ಹಿಂದುದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿ

ದವನು.

ಹಿಂದು (ನಾ). ೧. ಹಿಂಬದಿ ; ಹಿಂಭಾಗ.

೨. ಹಿಂದೆ ನಡೆದುದು, -ಅದುದು.

೩. = ಹಿಂದೀಯ. (ಗು). ೪. ಭಾರತ

ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ. ~ಅಟ್ಟು = ೧. ಹಿಂಬಾ

ಲಿಸು ; ಬೆನ್ನು ಹತ್ತು. ೨. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳು

ಹಿಸು ; ಅಟ್ಟು. ~ಇಕ್ಕು = ೧. ಕಾಪಾಡು ;

ಪೊರೆ. ೨. ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸು ; ಹಿಂದೂಡು.

~ಇಡು = ೧. ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು ; ಹಿಂಜರಿ.

೨. ಮರೆಮಾಚು ; ಅಡಗಿಸು. ~ಲುಳಿ

= ೧. ಹಿಂದೆ ನಿಲ್ಲು ; ಹಿಂದಾಗು. ೨. ಕಳ

ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರು ; ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರು. ~ನಿಟ್ಟು

= ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವಿಕೆ ; ಹಿಂಜರಿತ. ~ಕ(ಗ)ಡೆ

= ೧. ಹಿಂಭಾಗ. ೨. ಅನಂತರ ; ಅ ಬಳಿಕ.

~ಕ(ಗ)ಳೆ = ೧. ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು ; ಹಿಂಜರಿ.

೨. ಉಲ್ಲಂಘಿಸು; ಅಲಕ್ಷಿಸು. ~ ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಪಿಂದುಗೊಳ್.

ಹಿಂದುಸ್ತಾನ (ನಾ). ಭಾರತ; ಇಂಡಿಯಾ.

ಹಿಂದುಸ್ತಾನಿ (ನಾ). ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಹೆಸರು.

ಹಿಂದೆ (ಅ). ೧. ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ; ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ. ೨. ಮೊದಲು; ಮುಂಚೆ.

೩. ಅನಂತರ; ಅನಂತರ.

ಹಿಂದೋಲ (ನಾ). ಉಯ್ಯಾಲೆ; ಜೋಕಾಲಿ.

ಹಿಂಬದ (ನಾ). ಪಾದದ ಹಿಂಭಾಗ; ಹಿಮ್ಮಡಿ.

ಹಿಂಬರಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಹಿಂದಿನ ಮಾರ್ಗ, -ಪಥ.

(ಅ). ೨. ಹಿಮ್ಮುಖವಾಗಿ.

ಹಿಂಬಾಲಕ (ನಾ). ಅನುಯಾಯಿ; ಅನುಚರ.

ಹಿಂಬಾಲಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅನುಸರಿಸು; ಹಿಂದೆ ಹೋಗು.

ಹಿಂಸಕ (ನಾ). ೧. ಕೆಡುಕನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವವನು; ಅಪಾಯಕಾರಿ. ೨. ಕೊಲ್ಲುವವನು; ಕೊಲೆಗಾರ. (ಗು). ೩. ಪೀಡಿಸುವ; ಕೆಡುಕು ಮಾಡುವ. ~ ಪ್ರಾಣಿ = ಕ್ರೂರವಾದ ಮೃಗ.

ಹಿಂಸಾಚಾರ (ನಾ). ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುವಿಕೆ; ಪೀಡಿಸುವಿಕೆ.

ಹಿಂಸೆ (ನಾ). ಹಾನಿ; ಕೇಡು. ~ ಇಸು = ಪೀಡಿಸು; ಕಾಡು.

ಹಿಂಸ್ರ (ನಾ). ೧. ಕೊಲ್ಲುವವನು; ಕೊಲೆಗಾರ. (ಗು). ೨. ಕೇಡೆಣಿಸುವ; ಪೀಡಿಸುವ.

೩. ಕೊಲ್ಲುವ; ಸಂಹರಿಸುವ. ~ ಜಂತು = ದುಷ್ಟಮೃಗ; ಕ್ರೂರಪ್ರಾಣಿ.

ಹಿಂಕಮತ್ತು (ನಾ). ಸಂಚು; ತಂತ್ರ; ಉಪಾಯ. ~ ಗಾರ = ಉಪಾಯಗಾರ.

ಹಿಕ್ಕ (ನಾ). ಬಿಕ್ಕಲು; ಬಿಕ್ಕಳಿಕೆ.

ಹಿಕ್ಕಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ಹಿಂಭಾಗ; ಹಿಂದುಗಡೆ. ೨. ತಡನಾಡು; ವಿಳಂಬವಾದುದು.

ಹಿಕ್ಕಲು (ನಾ). ಗದ್ದೆ, ತೋಟ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಹರಿಯಲು ಮಾಡಿರುವ ಸಣ್ಣ ತೋಡು, -ಕಾಲುವೆ.

ಹಿಕ್ಕು ೧. = ಪಿಕ್ಕು. ೨. ಉಜ್ಜು; ತೀಡು. (ನಾ). ೩. ಗೋಜು; ಸಿಕ್ಕು.

ಹಿಕ್ಕೆ = ಪಿಕ್ಕೆ.

ಹಿಕ್ಕತ್ತು = ಹಿಕ್ಕಮತ್ತು.

ಹಿಗ್ಗಲಿಕೆ (ನಾ). ಅಗಲವಾಗಿ ತೆರೆಯುವಿಕೆ; ಹಿಗ್ಗಿಸುವಿಕೆ.

ಹಿಗ್ಗಲಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಗಲವಾಗಿ ತೆರೆ; ಹಿಗ್ಗು. ೨. ಅಗಲವಾಗಿ ತೆರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡು; ಅಗಲಗೊಳಿಸು.

ಹಿಗ್ಗಾಮುಗ್ಗಾ (ಅ). ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ.

ಹಿಗ್ಗು ೧. = ಪಿಜ್ಜು. ೨. ದೊಡ್ಡದಾಗು; ಬೆಳೆ.

(ನಾ). ೩. ಸಂತೋಷ; ಅನಂದ. ೪. ಗರ್ವ; ಹೆಮ್ಮೆ. ~ ಇಸು = ೧. ಸಂತೋಷಪಡಿಸು.

೨. = ಹಿಗ್ಗಲಿಸು.

ಹಿಚಿಕೆ = ಪಿಚಿಕೆ.

ಹಿಚುಕು (ಕ್ರಿ). ಹಿಂಡು; ಹಿಡುಕು.

ಹಿಜರಿ (ನಾ). ಮಹಮ್ಮದೀಯರ ಕಾಲಗಣನೆ.

ಹಿಜಿರ = ಹಿಜರಿ.

ಹಿಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೀಸಿ ಮಾಡಿದ ನಯನಾದ ಪುಡಿ; ಪಿಷ್ಟ.

೨. ಅಹಾರ; ಉಣಿಸು. ೩. ರಾಗಿಯ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಬೇಯಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಪದಾರ್ಥ; ರಾಗಿಮುದ್ದೆ. ೪. ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವೃತ್ತಿಗಳ ಗುಂಪು. ~ ಕ(ಗ)ಲ್ಲು = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೃದುವಾದ ಕಲ್ಲು. ~ ಕಾಣ(ರ) = ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ. ~ ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ೧. ಪುಡಿಮಾಡು. ೨. ನಾಶ ಮಾಡು; ಧ್ವಂಸಮಾಡು.

ಹಿಡ (ನಾ). ವೃಷಣ. ~ ಬದಿ = ವೀರ್ಯಗುಂಡಿಸು. ~ ಮಾಡು = ಹಿಡಬಿಡಿ.

ಹಿಡಗಲು (ನಾ). ಪೊರಕೆ ; ಕಸಬರಲು.

ಹಿಡಿ ಗಂ=ಹಿಡಿ.೨.ಮುತ್ತು; ಅಕ್ರಮಿಸು.೨.ಪಡೆ; ಹೊಂದು. ೪. ಸಾಕಾಗು ; ಒಳಗೊಳ್ಳು. ೫. ತಗಲಾ ; ಹತ್ತು ; ಬೇಕಾಗು. ೬.ಅಂಗೀಕರಿಸು; ಅನುಸರಿಸು. ೭.ತಡೆ; ನಿರೋಧಿಸು. ೮.ಒತ್ತು; ಮನ್ನಿಸು. ೯.ಒಗ್ಗು ; ಸರಿಬೀಳು. ೧೦. ಒತ್ತು; ಹಿಸುಕು. (ನಾ). ೧೧. = ಹಿಡಗಲು.೧೨.=ಹಿಡ.~ಅ(ಯಾ)ನೆ=ಹೆಣ್ಣಾನೆ. ~ಅ(ಯಾ)ಳ್(ಳು) = ಪಿಡಿಯಾಳ್. ~ಇಸು = ೧. ತೊಡಗು ; ಪ್ರಾರಂಭಿಸು. ೨. ಸಾಕಾಗು ; ಒಳಗೊಳ್ಳು. ೩. ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗು ; ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರು. ೪. ಬಂಧನದಲ್ಲರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು.~ಎ(ಯೆ)ರಲೆ(ಳೆ) = ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಲು ತರಬೇತು ಮಾಡಿದ ಜಿಂಕೆ.~ಕಟ್ಟು = ಹಿಡಿತ ; ಬಂಧನ. ~ಕ(ಗ)ವಡಿಕೆ = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಟ ; ಕಸಡೆಯ ಆಟ. ~ಕ(ಗ)ವಡೆ = ಹಿಡಿ ಗ ವ ಡಿ ಕೆ. ~ಕುಂಟೆ = ಪೊರಕೆ ; ಕಸಬರಿಗೆ. ~ಕೆ(ಗಿ)ಯ್ = ೧. ಮುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚು.೨.ಮುಚ್ಚಿದಕ್ಕೆ.~ಕೋಲ್(ಲು) = ೧. ನಡೆಯುವಾಗ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಬೆತ್ತ ; ಊರೆಗೋಲು. ೨. ಹಿಡಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬೆತ್ತ. ೩. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ ; ಕಡಿಗತ್ತಿ. ~ಪ(ವ)ಡೆ = ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗು ; ಸೆರೆಸಿಕ್ಕು. ~ಬಂದಿ = ಪಿಡಿಯಾಳ್. ~ಬಿಟ್ಟು = ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿ ; ಅನಾಥತೆ. ~ಮೈಗ = ಕ್ರೂರಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಲು ತರಬೇತು ಪಡೆದಿರುವ ಪ್ರಾಣಿ ; ದೀಹದ ಪ್ರಾಣ. ~ಸೂಡಿ = ೧. ಕಸಬರಿಗೆ. ೨. ಹುಲ್ಲಿನ ಸಣ್ಣಕಂತೆ. ಹಿಡಿಕು (ನಾ). ೧. ಹಿಡಿತ ; ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ. ೨. ಚಿಪ್ಪಣತನ. ೩. = ಹಿಡ. ~ಇಸು = ಒತ್ತು ; ಹಿಸುಕು.

ಹಿಡಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅಳವಡಿಸಿರುವ ಸಾಧನ ; ಕೈ ; ಹಿಡಿ. ೨. ಮುಷ್ಟಿ ; ಮುಟಿಗೆ.

ಹಿಡಿತ (ನಾ).೧.ಹತೋಟಿ ; ಅಂಕೆ. ೨. ಪಟ್ಟು ; ವರಸೆ ; ಪೇಚು.

ಹಿಡಿಹು (ನಾ). ೧. ಹಿಡಿತ ; ಹತೋಟಿ. ೨. ಬೊಗಸೆ ; ಅಂಜಲಿ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ನಶವಾಗು ; ಅಂಕೆಗೆ ಒಳಪಡು.

ಹಿಡುಗಲು = ಹಿಡಗಲು.

ಹಿಡುವಳಿ (ನಾ). ೧. ಒಡೆತನ ; ಸ್ವಾಮ್ಯ. ೨. ಬೇಸಾಯ ; ಒಕ್ಕಲುತನ. ~ದಾರ = (ಭೂಮಿಯ) ಒಡೆಯ, -ಯಜಮಾನ.

ಹಿಣೆ = ಇಣೆ.

ಹಿಣೆಜು (ನಾ). ಮೀನಿನ ಈಜುರೆಕ್ಕೆ.

ಹಿಣೆಲ್(ಲು) ೧. = ಇಣೆ. ೨. ಹೆರಳು ; ಜಡೆ. ೩. ನವಿಲಿನ ಗರಿ, -ಸೋಗಿ. ~ಇಣಾ(ರಿ) = ಜಡೆಹಾಕು ; ಹೆಣೆ.

ಹಿತ (ನಾ). ೧. ಒಳಿತು ; ಬೇಕಾದುದು. ೨. ಅನಂದಕರವಾದುದು. ೩. ಪ್ರಿಯಕರವಾದುದು. ೪. = ಹಿತವ. ~ಉಪದೇಶ = ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋಧನೆ, -ಉಪದೇಶ. ~ಚಿಂತಕ = ಹಿತವನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುವವನು. ~ತನ = ಒಳ್ಳೆಯತನ ; ಸದ್ಗುಣ. ~ವಚನ = ಬುದ್ಧಿಮಾತು ; ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಹೇಳುವುದು. ~ಶತ್ರು = ತೋರಿಕೆಗೆ ಸ್ನೇಹಿತನಂತಿದ್ದು ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಹಗೆ ಸಾಧಿಸುವವನು.

ಹಿತವ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವವನು ; ಸ್ನೇಹಿತ.

ಹಿತವಂತ = ಹಿತವ.

ಹಿತವೆ (ನಾ). ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಬಯಸುವವನು ; ಸ್ನೇಹಿತ.

ಹಿತಸ್ಥ = ಹಿತವ.

ಹಿಶೇಚ್ಛು = ಹಿತವ.

ಹಿತ್ವೇಷಿ = ಹಿತವ.

ಹಿತ್ತಲ್(ಲು) = ಪಿತ್ತಲ್.

ಹಿತ್ತಳೆ = ಪಿತ್ತಳೆ.

ಹಿತ್ತಾಳೆ = ಪಿತ್ತಳೆ. ~ಕಿವಿ = ಚಾಡಿಮಾತಿಗೆ
ಒಲಿಯುವ ಕಿವಿ.

ಹಿತ್ತಿಲ್(ಲು) = ಪಿತ್ತಿಲ್.

ಹಿದಯ (ನಾ). ಹೃದಯ ; ಮನಸ್ಸು.

ಹಿದುಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಿಸುಕು ; ಚಿದಕು. (ನಾ).

೨. ಹಿಸುಕಿ ಸಿಪ್ಪೆ ತೆಗೆದುದು. ~ಅವರೆ
= ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ತೆಗೆದ ಅವರೆಯ ಕಾಳು ;
ಚಿದಕವರೆ.

ಹಿದ್ಡ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ ; ಬಿಕ್ಕಲು.

ಹಿಡ್ಡೆ = ಹಿದ್ಡ.

ಹಿನ್ = ಹಿಂ. ~ನಡೆ = ಹಿಂ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿ ;

ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು. ೨. ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುವಿಕೆ ;
ಹಿಂಜರಿತ. ~ನುಡಿ = ಗ್ರಂಥದ ಉಪ

ಸಂಹಾರ ಭಾಗ ; ಕಡೆಮಾತು. ~ನೆಲ

= ಹಿಂ ಛಾ'ಗ ; ಹಿಂ ಬ ದಿ. ~ನೆಲೆ

= ಹಿಂ. ಹಿನ್ನೆಲೆ. ೨. ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ

ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯವು ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ

ಸ್ಥಳ. ೩. ಹಿಂದಿನ ಸನ್ನಿವೇಶ, -ಸಂದರ್ಭ.

೪. ವ ಸ್ತು ; ವಿ ಪ ಯ. ~ನೋಟ

= ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡುವ ನೋಟ.

ಹಿನ್ನಿ (ನಾ). ೧. ಬಾಣದ ಗರಿ ; ಪುಂಖ.

೨. ರಂಧ್ರ ; ತೂತು.

ಹಿಪ್ಪನೇರಿಕೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ
ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣ್ಣು.

ಹಿಪ್ಪಲಿ = ಪಿಪ್ಪಲಿ.

ಹಿಪ್ಪೆ (ನಾ). ೧. ಸತ್ತ್ವವನ್ನು ತೆಗೆದ ಮೇಲೆ

ಉಳಿದುದು ; ಚರಟೆ. ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ಮರ ; ಮಧೂಕ ; ಇಪ್ಪೆ. ~ಆ(ಯಾ)ಗು

= ಸಾರವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು ; ನಿಷ್ಪತ್ತ್ವ

ನಾಗು.

ಹಿಪ್ಪೆಗ (ನಾ). ಸತ್ತ್ವಗುಂದಿದವನು ; ನಿತ್ಯಾಣಿ.

ಹಿಮ (ನಾ). ೧. ಮಂಜಿನ ಹನಿ ; ಇಬ್ಬನಿ.

೨. ಮಂಜುಗೆಡ್ಡೆ ; ಬರ್ಫ. ೩. ಚಳಿ ;

ಕುಳಿರು. ೪. ಚಳಿ ಗಾ ಲ ; ಶಿ ಶಿ ರ.

೫. ಹಿಮಾಲಯಪರ್ವತ. ೬. ಪಶ್ಚಕರ್ಪೂರ.

೭. ಶಿವ. ೮. ಚಂದ್ರ. ~ಅಂಶು = ೧. ಹಿಮ

ಕಿರಣ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧವಸ್ತು ;

ಕರ್ಪೂರ. ~ಅಜಲ = ಹಿಮದಿಂದ ಕೂಡಿದ

ಪರ್ವತ ; ಹಿ ಮಾ ಲ ಯ. ~ಅನಿಲ

= ತಂಪಾದ ಗಾಳಿ ; ತಂಗಾಳಿ ; ತಂಜಲರು.

~ಆಲಯ = ಹಿ ಮಾ ಚ ಲ. ~ಉಪಳ

= ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಶಿಲೆ. ~ಕರ = ಹಿಮಾಂಶು.

~ಕಿರಣ = ತಂಪಾದ ಕಿರಣಗಳುಳ್ಳವನು ;

ಚಂದ್ರ. ~ಗಿರಿ = ಹಿಮಾಚಲ. ~ಚೂರ್ಣ

= ಪಶ್ಚಕರ್ಪೂರ. ~ನಗ = ಹಿಮಾಚಲ.

~ನದಿ = ಮಂಜುಗೆಡ್ಡೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ

ನದಿ ; ನೀರ್ಗಲ್ಲ ನ ದಿ. ~ಪವನ

= ಹಿಮಾನಿಲ. ~ಮಣಿ = ಮಂಜಿನ ಹನಿ.

~ಪಾರಿ = ೧. ಮಂಜಿನ ನೀರು ; ಇಬ್ಬನಿ.

೨. ಹೂವುಗಳಿಂದ ತೆಗೆದ ಸಾರ ; ಪನ್ನೀರು.

~ನಾಲುಕ = ಹಿಮಚೂರ್ಣ. ~ಸಾರಂಗ

= ಶೀತವಲಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಒಂದು

ಜಾತಿಯ ಜಿಂಕೆ. ~ಹಿಡಿ = ತಣ್ಣಗಾಗು ;

ಅರು.

ಹಿಮಗು (ನಾ). ೧. ಚಂದ್ರ ; ಶಶಿ. ೨. ಚಂದ್ರ
ಕಾಂತ ಶಿಲೆ.

ಹಿಮವಂತ ೧. = ಹಿಮವದ್ಗಿರಿ. ೨. ಹಿಮಾಲಯ
ಪರ್ವತದ ಒಡೆಯ ; ಪರ್ವತರಾಜ.

ಹಿಮವದ್ಗಿರಿ (ನಾ). ಹಿಮಾಲಯಪರ್ವತ.

ಹಿಮಾನಿ (ನಾ). ಮಂಜಿನ ರಾಶಿ, -ಒಟ್ಟಿಲು.

ಹಿಮ್ಮಡ (ನಾ). ೧. ಪಾದದ ಹಿಂಭಾಗ ;

ಹಿಂಗಾಲು. ೨. ಚಪ್ಪಲಿಯ ಅಡಿಯ

ಚರ್ಮ ; ಅಟ್ಟಿ.

ಹಿಮ್ಮಡಿ = ಹಿಮ್ಮಡ.

ಹಿಮ್ಮಣ್ಣೆ = ಹಮ್ಮಿಣ್ಣೆ.

ಹಿಮ್ಮತ್ತ (ನಾ). ೧. ಧೈರ್ಯ; ಸಾಹಸ; ಶಾಯಿ. ೨. ಉತ್ಸಾಹ; ಉಮೇಡು.

ಹಿಯ್ಯಾಳಿ (ನಾ). ತೆಗಳಿಕೆ; ನಿಂದೆ; ತಿರಸ್ಕಾರ. ~ಇಕೆ = ನಿಂದೆ; ತೆಗಳಿಕೆ. ~ಇಸು = ನಿಂದಿಸು; ತೆಗಳು.

ಹಿರಣ್ಮಯ (ಗು). ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದ.

ಹಿರಣ್ಯ (ನಾ). ೧. ಚಿನ್ನ; ಬಂಗಾರ. ೨. ಬಂಗಾರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಾಣ್ಯ. ೩. ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾಧರನ ಹೆಸರು. ~ಗರ್ಭ = ಬ್ರಹ್ಮ. ~ದಾನ = ಚಿನ್ನದ ದಾನ. ~ರೇತ = ೧. ಅಗ್ನಿ. ೨. ಶಿವ.

ಹಿರಣ್ಯಕ (ನಾ). ರಾಕ್ಷಸರ ಒಡೆಯ; ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು. ~ಹರ = ವಿಷ್ಣು.

ಹಿರಾಕಸ (ನಾ). ಕಬ್ಬಿಣ ಮತ್ತು ಗಂಧಕಾಂಶಗಳ ಮಿಶ್ರಣದಿಂದಾದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಲವಣ; ಕಾಸೀಸ.

ಹಿರಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಭಾಗಮಾಡು; ಹೋಳುಮಾಡು. ೨. ಸುಲಿ; ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳು. ೩. (ಒರೆಯಿಂದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು) ಎಳೆ-ಸೆಳೆ. (ಗು). ೪. ದೊಡ್ಡದಾದ. ೫. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ; ಮುಖ್ಯವಾದ. ~ಅ(ಯ)ರಸಿ = ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ. ~ಗಡಿ = ಮುಖಂಡ; ಮುಂದಾಳು. ~ತನ = ಹಿರಿಮೆ. ~ಮಣಿ = ೧. ಹಿರೇಮಣಿ. ೨. ಹಳ್ಳಿಯ ಅಥವಾ ಸಮಾಜದ ಮುಖಂಡ. ~ಹಿಗ್ಗು = ೧. ಅತಿಯಾಗಿ ಆನಂದಪಡು. ೨. ವಿಶೇಷವಾದ ಆನಂದ, -ಸಂತೋಷ.

ಹಿರಿದು = ಪಿರಿದು.

ಹಿರಿಮೆ (ನಾ). ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆ; ಮೇಲ್ಮೆ.

ಹಿರಿಯ = ಪಿರಿಯ. ~ತನ = ಹಿರಿಮೆ.

ಹಿರಿಕೆ (ನಾ). ಹಿರಿಯ; ದೊಡ್ಡವನು.

ಹಿರೇಕಸ = ಹಿರಾಕಸ.

ಹಿರೇಮಣಿ (ನಾ). ತರಗತಿಯ ಮುಖಂಡ; ಮಾನಿಟರು.

ಹಿಲ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ.

ಹಿಲಾಲು (ನಾ). ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ಉರಿಸುವ ಕೈದೀಪ; ಪಂಜು; ದೀವಟಿಗೆ.

ಹಿಲ್ಲಾಲು = ಹಿಲಾಲು.

ಹಿವ (ನಾ). ೧. ಹಿಮ; ಮಂಜು. ೨. ಕಪ್ಪೂರ.

ಹಿವಗದಿರ (ನಾ). ಚಂದ್ರ.

ಹಿಸಾಬು (ನಾ). ೧. ಗಣನೆ; ಎಣಿಕೆ. ೨. ದಾಖಲೆ ಪುಸ್ತಕ.

ಹಿಸಿ = ಪಿಸಿ.

ಹಿಸುಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒತ್ತು; ಅದುಮು; ಪಿಸುಕು. ೨. ಪರೀಕ್ಷಿಸು; ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡು.

ಹಿಸುಣ = ಪಿಶುನ. ~ಅಡು = ಚಾಡಿಹೇಳು; ದೂರು. ~ಇಕೆ = ಹಿಸುಣತೆ. ~ಇಗ = ಚಾಡಿಕೋರ.

ಹಿಸುಣತೆ (ನಾ). ಚಾಡಿ ಹೇಳುವುದು; ದೂರು.

ಹಿಸೆ (ನಾ). ಪಾಲು; ಭಾಗ.

ಹಿಸ್ಸೆ = ಹಿಸೆ. ~ದಾರ = ಪಾಲುಗಾರ; ಭಾಗಸ್ಥ.

ಹಿಳಲು = ಹಿಳಿಲ್.

ಹಿಳಿ ೧. = ಹಿಟ್ಟು. ೨. ಬಿರಿ; ಒಡೆ. ೩. ಇಲ್ಲವಾಗು; ಮರೆಯಾಗು. ೪. ನಾಶಮಾಡು; ಧ್ವಂಸಮಾಡು.

ಹಿಳಿಕು = ಹಿಳುಕು.

ಹಿಳಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ಹಿಣಲು; ಡುಬ್ಬ.

ಹಿಳುಕು = ಪಿಳುಕು. ~ಗರಿ = ಬಾಣದ ಗರಿ.

ಹಿಳ್ಳು (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಿರಿ; ಒಡೆ. (ನಾ). ೨. ಸಂತೋಷ; ಹಿಗ್ಗು.

ಹಿಳ್ಳಯಿಸು (ಕ್ರಿ). ಅಗಲವಾಗಿ ತೆರೆ; ಹಿಗ್ಗಿಸು.

ಹಿಳ್ಳಿ (ನಾ). ಕೊಂಬೆ; ಟಿಸಿಲು. ~ಇಸು = ಹಿಳ್ಳಯಿಸು. ~ಒ(ಯೊ)ಡೆ = ಕವಲಾಗು; ಟಿಸಿಲೊಡೆ.

ಹಿಳ್ಳು (ನಾ). ೧. ಮರಿ; ಶಾಬ; ಪೋತ.

೨. ಹಿಂದು ಬಗೆಯ ಅಟ್ಟ.

ಹಿಕ್ಕಿ (ನಾ). ೧. ಮರಿ ; ಹಿಕ್ಕಿ. ೨. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಳಸುವ ಕೋಲು; ಚಿಣ್ಣ.
೩. = ಹಿಕ್ಕಿ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಲ್(ಲು) = ಬಡಕಲಾದ ಕಾಲು; ಸೊರಗಿದ ಕಾಲು.

ಹಿಲಾ(ಳಿ) = ಪಿಟಾ.

ಹೀ(ಂ)ಗೆ = ಇಹಗೆ.

ಹೀಗೇಳೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಂಗಿಪು; ಹೀನಾಯ ಮಾಡು. ೨. ನಿರಾಕರಿಸು; ಅಲ್ಲಗಳೆ.

ಹೀಜು (ನಾ). ಮಿಡಿ ; ಎಳೆಗಾಯಿ.

ಹೀಜು (ಕ್ರಿ). ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಎಳೆಗಳು ಹೊರವಾಗು; ಹಿಂಜು ; ಹಿಸಿ.

ಹೀದೆ (ನಾ). ಸತ್ತ್ವವನ್ನು ತೆಗೆದ ಮೇಲೆ ಉಳಿದುದು ; ಹಿಪ್ಪೆ.

ಹೀನ (ನಾ). ೧. ಕೆಟ್ಟಕೆಲಸ ; ದುಷ್ಟೈತ್ಯ.

೨. ಕೀಳುಮನುಷ್ಯ ; ಅಲ್ಪವ್ಯಕ್ತಿ. (ಗು).

೩. ಕೀಳಾದ ; ಅಲ್ಪವಾದ. ೪. ಕೆಟ್ಟ ; ದುಷ್ಟ. ೫. ತೊರೆದ ; ತ್ಯಜಿಸಿದ.

~ಅಂಗ = ೧. ಅಂಗನಿಕಲ ; ಹೆಳವ.

೨. ಅಂಗವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ. ~ಇಂದು = ಪ್ರೇಣವಾದ ಚಂದ್ರ. ~ಇಸು = ಜರೆ ; ಹಂಗಿಸು.

~ಗುಣ = ದುಷ್ಟಗುಣ ; ಪುಲ್ಲಕಬುದ್ಧಿ.

~ಜಾಳಿ = ಕೆಟ್ಟ ಅಭ್ಯಾಸ ; ದುಶ್ಚಟ.

~ಜಾತಿ = ೧. ಕೀಳುಜಾತಿ.

೨. ಕೆಳಮಟ್ಟ ; ಕೆಳವರ್ಗ. ~ತನ = ಕೀಳು ತನ ; ಅಲ್ಪತೆ.

~ದಶೆ = ಕೀಳಾದ ಸ್ಥಿತಿ.

~ನುಡಿ = ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು. ~ಸುಳಿ = ದೇಹದ ಮೇಲಿರುವ ಅಶುಭಸೂಚಕವಾದ ಸುಳಿ.

ಹೀನತೆ = ಹೀನತನ.

ಹೀನಯಿಸು = ಹೀನಿಸು.

ಹೀನಾಮಾನ (ಅ). ಅಪಮಾನವಾಗುವಂತೆ ; ಹೀಯಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ.

ಹೀನಾಯ (ನಾ). ೧. ಅವಮರ್ಯಾದೆ ; ಅವಮಾನ. ೨. ಪುದ್ರತನ ; ಅಲ್ಪತೆ.

೩. ಕೊರತೆ ; ನ್ಯೂನತೆ.

ಹೀನೈಸು = ಹೀನಿಸು.

ಹೀಯಾಳಿಕೆ = ಹೀಯಾಳಿಕೆ.

ಹೀಯಾಳಿಸು = ಹೀಯಾಳಿಸು.

ಹೀರ್(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ದ್ರವವನ್ನು ಬಾಯಿ ಯೊಳಗೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳು, -ಸೇದಿಕೊಳ್ಳು.

೨. ಕುಡಿ ; ಗ್ರಹಿಸು.

ಹೀರ ೧. = ಹೀರಕ. ೨. ಹಾವು. ೩. ಸಿಂಹ.

೪. ಸಿಡಿಲು. ~ಅವಳಿ = ವಜ್ರಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸರ.

ಹೀರಕ (ನಾ). ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ; ವಜ್ರ.

ಹೀರೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾಯಿ.

ಹೀಲಿ = ಪೀಲಿ. ~ಕೆ(ಗೆ)ದಜು(ರು) = ೧. ಗರಿಗಳನ್ನು ಹರಡು, -ಕೆದರು. ೨. ಹಿಗ್ಗು ; ಸಂತೋಷಪಡು.

~ಕೊ(ಗೊ)ದೆ = ಪೀಲಿದಪ್ಪೆ.

~ತ(ದ)ಳಿ = ಪೀಲಿದಪ್ಪೆ.

ಹೀಹಾಳಿ (ನಾ). ೧. ನಿಂದೆ ; ತೆಗಳಿಕೆ. ೨. ಸ್ಪರ್ಧೆ ; ಹುರುಡು. ~ಇಕೆ = ಹೀಯಾಳಿಕೆ.

ಹುಂ = ಹೂಂ.

ಹುಂಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ಹುಂ ಎಂದು ಶಬ್ದಮಾಡು ; ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸು ; ಹೂಗುಡು.

ಹುಂಕಾರ (ನಾ). ೧. ಹುಂ ಎನ್ನುವುದು.

೨. = ಹೂಂಕಾರ.

ಹುಂಕೃತಿ = ಹೂಂಕೃತಿ.

ಹುಂಜ (ನಾ). ಗಂಡು ಕೋಳಿ ; ಕುಕ್ಕುಟ.

ಹುಂಡ = ಪುಂಡ.

ಹುಂಡಿ (ನಾ). ೧. ಸಣ್ಣಹಳ್ಳಿ ; ಕೊಪ್ಪಲು.

೨. ಹಣದ ದಾಖಲೆ ; ಹವಾಲೆಪತ್ರ. ೩. ಹಣವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಡುವ ಡಬ್ಬಿ ; ಗೋಲಕ.

೪. ಹಣದ ಚೀಟಿ ; ಚೆಕ್ಕ್ಯು. ೫. ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟ ಹೇಳಿಕೆ.

ಹುಂಡು (ನಾ). ೧. ಸಣ್ಣಹೂರು ; ಖಂಡ.

೨. ಮಿಶ್ರವರ್ಣ.

ಹುಂಬ (ನಾ). ಅವಿವೇಕಿ ; ದಡ್ಡ.

ಹುಕುಂ (ನಾ). ಆಪ್ತವೆ; ಅಜ್ಞೆ.

ಹುಕುಮು = ಹುಕುಂ.

ಹುಕ್ಕಾ (ನಾ). ತಂಬಾಕು ಸೇದುವ ಒಂದು ಸಾಧನ.

ಹುಕ್ಕೆ = ಹುಕ್ಕಾ.

ಹುಗಲು (ನಾ). ತೂತು; ರಂಧ್ರ; ವೆಜ್ಜೆ.

ಹುಗಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ನೆಲದಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಡು; ಹೂಳು. ೨. ಮುಚ್ಚಿಹೋಗು; ಹೂತು ಹೋಗು.

ಹುಗಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ಸೀಳಿರುವಿಕೆ; ತುಂಡಾಗಿರುವಿಕೆ. ೨. = ಹುಗಲು.

~ಇಜಾ(ರಿ) = ಸೀಳುವಂತೆ ತಿವಿ, -ಚುಚ್ಚು.

~ಕ(ಗ)ಳೆ = ಸೀಳು; ಸಿಗಿ.

ಹುಗಿಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಒಳಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ೨. ಹೂಳುವಂತೆ ಮಾಡು.

ಹುಗು (ಕ್ರಿ). ಒಳಹೋಗು; ಪ್ರವೇಶಿಸು.

ಹುಗುಳು = ಪುಗುಳ್. ~ವಳು = ಬೊಕ್ಕೆಯುಂಟಾಗು; ಗುಳ್ಳೆಯಾಗು.

ಹುಗ್ಗಿ = ಪುಲ್ಗಿ.

ಹುಗ್ಗಿಗ (ನಾ). ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವವನು; ಗರ್ವಿಸ್ತ.

ಹುಚ್ಚು (ನಾ). ೧. ಬುದ್ಧಿ ಪಲ್ಲಟವಾಗಿರುವವನು; ಮರುಳ. ೨. ತಿಳಿಗೇಡಿ; ಮಂಕೆ; ದಡ್ಡ.

ಹುಚ್ಚಾಪಟ್ಟಿ (ಅ). ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ; ಸಿಕ್ಕಾಬಟ್ಟಿ. ಹುಚ್ಚಾಬಟ್ಟಿ = ಹುಚ್ಚಾಪಟ್ಟಿ.

ಹುಚ್ಚಿ (ನಾ). ೧. ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿರುವವಳು; ಬುದ್ಧಿ ಕೆಟ್ಟಿರುವವಳು. ೨. ತಿಳಿಗೇಡಿ; ದಡ್ಡಿ.

ಹುಚ್ಚು ೧. = ಪುಚ್ಚು. ೨. ಗೀಳು; ಚಟ; ಹವ್ಯಾಸ. ~ಅಟಿ = ೧. ಹುಚ್ಚನ ನಡವಳಿಕೆ.

೨. ಮನಬಂದಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದು; ಸ್ವಚ್ಛಂದವೃತ್ತಿ. ~ಇಡು = ಕಳೆಗುಂದು; ವಿನರ್ಜವಾಗು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್ = ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗು. ~ಗಾಳಿ

= ಭಯಂಕರವಾದ ಗಾಳಿ, ಬಿರುಗಾಳಿ.

~ತನ = ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಣೆ; ಪೃತ್ಯ. ~ಮುಳೆ = ಧಾರಾಕಾರವಾದ ಮಳೆ; ಅತಿಶಯವಾದ ವೃಷ್ಟಿ. ~ಹಿಡಿ = ಬುದ್ಧಿ ಪಲ್ಲಟವಾಗು. ~ಹೊಳೆ = ದಡವನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ಮೀರಿ ಹರಿಯುವ ನದಿ.

ಹುಚ್ಚೆಳ್ಳು (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಎಳ್ಳು; ಗುರೆಳ್ಳು.

ಹುಜರಾತಿ (ನಾ). ದೊರೆಯ ಅಂಗರಕ್ಷಕದಳ. ಹುಜರೆ = ಹುಜರಾತಿ.

ಹುಜೂರ್(ರು) (ನಾ). ೧. ಒಡೆಯ; ಅಧಿಕಾರಿ. ೨. ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸುವಾಗ ಬಳಸುವ ಮಾತು.

ಹುಟ್ಟಿಗೆ = ಪುಟ್ಟಿಗೆ.

ಹುಟ್ಟಿ (ನಾ). ಜೇನಿನ ಗೂಡು; ಜೇನುಹುಟ್ಟು.

ಹುಟ್ಟಿಗೆ ೧. = ಪುಟ್ಟಿಗೆ. ೨. (ಹರಕೆಗಾಗಿ ತೊಡುವ) ಬೇವಿನ ಸೊಪ್ಪಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಉಡುಗೆ.

ಹುಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಜನಿಸು; ಜನ್ಮತಾಳು.

೨. ಮೂಡು; ಅವಿರ್ಭವಿಸು. ೩. ಮೊಳಕೆ ಯೊಡೆ; ಚಿಗುರು. (ನಾ). ೪. ಜನ್ಮ; ಉತ್ಪತ್ತಿ. ೫. ಕುಲ; ಸಂತಾನ; ವಂಶ.

೬. ಮರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಾಟು. ೭. ದೋಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಸಾಧನ. ೮. = ಹುಟ್ಟುವಳಿ.

೯. = ಹುಟ್ಟು. ~ಅಡಗಿಸು = ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡು; ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಧ್ವಂಸಮಾಡು.

~ಅರಿವು = ಜನ್ಮಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಬಂದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಸಹಜಜ್ಞಾನ. ~ಅಳಿ = ೧. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶವಾಗು, -ಹಾಳಾಗು. ೨. ಮುಕ್ತವಾಗು.

~ಇಸು = ಉಂಟುಮಾಡು; ಸೃಷ್ಟಿಸು; ಜನ್ಮವನ್ನು ಕೊಡು. ~ಊರು = ಹುಟ್ಟಿದ ಊರು; ಜನ್ಮಸ್ಥಳ.

~ಕ(ಗ)ನ್ನಡ = ಶುದ್ಧವಾದ ಕನ್ನಡ; ಅಚ್ಚಗನ್ನಡ. ~ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ಹುಟ್ಟಿದಗಿಸು.

~ಕು(ಗು)ರುಡೆ = ಪುಟ್ಟುಂಗುರುಡೆ.

~ಕೆ(ಗೆ)ಡು=ಹುಟ್ಟಳಿ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಲು
= ದೋಣಿಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಕೋಲು.
~ಗುಣ=ಜನ್ಮದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಸ್ವಭಾವ.
~ಜಾಳಿ = ಹುಟ್ಟು ಗುಣ. ~ಮನೆ
= ಜನಿಸಿದ ಮನೆ; ತವರುಮನೆ. ~ಹಬ್ಬ
= ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನದ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಮಾಡುವ
ಹಬ್ಬ; ವರ್ಧಂತಿ. ~ಹಾಕು = ೧. ಗಿಡ
ವನ್ನು ನೆಡು. ೨. ಕೋಲಿನಿಂದ ದೋಣಿ
ಯನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸು.

ಹುಟ್ಟುವಳಿ (ನಾ). ಆದಾಯ; ಉತ್ಪತ್ತಿ;
ಲಾಭ.

ಹುಡದಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗುಂಪಿನ
ಆಟ. ೨. ಗಲಾಟೆ; ಗದ್ದಲ.

ಹುಡಿ = ಪುಡಿ. ~ಕ(ಗೆ)ಳೆ = ಪುಡಿಮಾಡು.

~ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ಪುಡಿ ಮಾಡು.

~ಕೆ(ಗೆ)ಮ್ಮು = ಕಫವಿಲ್ಲದ ಕೆಮ್ಮು;

ಒಣಕೆಮ್ಮು. ~ಮಾಡು = ಪುಡಿಮಾಡು.

~ಮುಕ್ಕು = ೧. ಮಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನುವವನು.

೨. ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ; ನತದೃಷ್ಟ. ~ಹಾರಿಸು

= ೧. ಧೂಳೆಬ್ಬಿಸು. ೨. ಧನವ್ಯಯಮಾಡಿ
ಆಡಂಬರದಿಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಜರುಗಿಸು.

೩. ನಾಶಮಾಡು.

ಹುಡಿಗೆ = ಹುಡುಗಿ.

ಹುಡುಕು ೧.=ಪುಡುಂಕು. (ನಾ). ೨. ಕಂಡು
ಹಿಡಿದುದು; ಸಂತೋಧನೆ. ೩.=ಹುಡುಕ್ಕು.

~ಅಟ = ೧. ಹುಡುಕುವುದು; ಆರಸು

ವುದು. ೨. ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದು. ~ನೀರ್(ರು)

= ಪುಡುಂಕುನೀರ್. ~ನೋಟ = ಪರೀಕ್ಷೆ
ಮಾಡುವ ನೋಟ.

ಹುಡುಕ್ಕು(ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮನಾಡ್ಯ.

ಹುಡುಗ (ನಾ). ಎಳೆವಯಸ್ಸಿನವನು; ಬಾಲಕ;

ಎಳೆಯ.

ಹುಡುಗಿ (ನಾ). ಎಳೆವಯಸ್ಸಿನವಳು; ಬಾಲಿಕೆ;

ಬಾಲೆ.

ಹುಡುಗು (ನಾ). ಬಾಲ್ಯ; ಎಳೆತನ. ~ಅಟ

= ೧. ಬಾಲ್ಯದ ಚೇಷ್ಟೆ, -ವಿನೋದ.

೨. ಕುಚೋದ್ಯ; ಕುಚೇಷ್ಟೆ. ~ತನ

= ೧. ಮಕ್ಕಳಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದು.

೨.=ಹುಡುಗಾಟ. ~ಬುದ್ಧಿ=ಅಪ್ರಬುದ್ಧತೆ.

ಹುಡುಗೆ = ಹುಡುಗಿ.

ಹುಡುಕುತ್ತ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಟ;

ಕಬಡ್ಡಿ.

ಹುಡೆ (ನಾ). ಕೋಟೆಯ ಅಗ್ರಭಾಗ; ಬುರುಜು.

ಹುಣ್ = ಪುಣ್.

ಹುಣಗು (ಕ್ರಿ). ಹೆದರು; ಭಯಪಡು.

ಹುಣಸೆ = ಪುಣಸೆ.

ಹುಣೆ (ನಾ). ಬದುವು; ಒಡ್ಡು.

ಹುಣಸೆ = ಪುಣಸೆ.

ಹುಣ್ಣುಮೆ = ಪುಣ್ಣುಮೆ.

ಹುಣ್ಣುವೆ = ಪುಣ್ಣುವೆ.

ಹುಣ್ಣೆಮೆ = ಪುಣ್ಣೆಮೆ.

ಹುಣ್ಣೆವೆ = ಪುಣ್ಣೆವೆ.

ಹುಣ್ಣು = ಪುಣ್.

ಹುತ¹(ನಾ). ೧. ಯಜ್ಞ, ಯಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಗೆ

ಅರ್ಪಿಸಿದುದು; ಹವಿಸ್ಸು. (ಗು). ೨. ಅಗ್ನಿ

ಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ; ಹೋಮ ಮಾಡಿದ.

~ಅಗ್ನಿ=ಹೋಮಾಗ್ನಿಯುಳ್ಳವನು;

ಯಾಗದೀಕ್ಷಿತ. ~ಅತನ = ಹವಿಸ್ಸನ್ನು

ತಿನ್ನುವವನು; ಅಗ್ನಿ. ~ಆತ್ಮ = ಒಳ್ಳೆಯ

ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ

ದವನು.

ಹುತವಹ (ನಾ). ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ವೇವತೆಗಳಿಗೆ

ಒಯ್ಯುವವನು; ಅಗ್ನಿ.

ಹುತುತು = ಹುಡುತುತ್ತು.

ಹುತ್ತು = ಪುತ್ತು.

ಹುತ್ತರಿ (ನಾ). ೧. ಹೊಸ ಅಕ್ಕಿ. ೨. ಕೊಡಗಿನ

ಸುಗ್ಗಿ ಹಬ್ಬ.

ಹುದಲು (ನಾ). ಕೆಸರು; ರಾಡಿ.

ಹುಡಿ = ಪುಡಿ.

ಹುಡಿಗೆ (ನಾ). ಸಮಾಧಿ; ಗೋರಿ.

ಹುಡಿಲು = ಹುದಲು.

ಹುದು (ನಾ). ೧. ಪಾಲು; ಭಾಗ; ಪಸುಗೆ.

೨. ಬಾಂಧವ್ಯ; ನಂಟು. ೩. ಹೊಂದಿಕೆ;

ಸೇರಿಕೆ. ೪. ತಿರುಳು; ಸತ್ತ್ವ.

~ಬಾ(ವಾ)ಚ್(ಳ) = ಪುಡುವಾಚು.

ಹುದುಂಗು (ಕ್ರಿ). ಅಡಗು; ಮರೆಯಾಗು.

ಹುದುಗು ೧. = ಹುದುಂಗು. ೨. ಮುದುರಿ

ಕೊಳ್ಳು; ಸಂಕೋಚ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು.

೩. ಕಾಪಾಡು; ರಕ್ಷಿಸು. ೪. ಸೇರಿಸು;

ಮಿಶ್ರಮಾಡು. ೫. ಮುಚ್ಚು; ಮರೆಮಾಡು.

(ನಾ). ೬. ಒಳಹೊಗುವುದು; ಪ್ರವೇಶ.

೭. ರಕ್ಷಣೆ; ಕಾಪು. ೮. ದೋಸೆ, ಇಡ್ಲಿ

ಮೊದಲಾದುವು ಮೆ ದು ವಾ ಗ ಲು ಅಕ್ಕಿ

ಯೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸುವ ಉದ್ದು, ಮೆಂತ್ಯ

ಮೊದಲಾದುವು; ಒದಗು. ೯. ಒದಗುವಿಕೆ;

ಉಬ್ಬುವಿಕೆ.

ಹುದುಲು = ಹುದಲು.

ಹುದುವು = ಹುದು.

ಹುದುಳು (ನಾ). ಉಪ್ಪನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ

ಸ್ಥಳ; ಮಾಳ.

ಹುದ್ದರಿ (ನಾ). ೧. ಒಳ್ಳೆಯ ಅಟಗಾರ.

೨. ಸ್ಪರ್ಧಿ; ಸ್ಪರ್ಧಾಳು.

ಹುದ್ದೆ (ನಾ). ೧. ಕೆಲಸ; ನೌಕರಿ. ೨. ಅಧಿ

ಕಾರ; ಪದವಿ. ~ದಾರ = ೧. ಉದ್ಯೋಗ

ಗಸ್ಥ; ನೌಕರ. ೨. ಅಧಿಕಾರಿ.

ಹುನಾರು (ನಾ). ೧. ಯುಕ್ತಿ; ಉಪಾಯ.

೨. ಚಾತುರ್ಯ; ಕುಶಲತೆ.

ಹುನ್ನರು = ಹುನಾರು.

ಹುಬ್ಬು = ಪುರ್ವ. ~ಗಂಟಿಕ್ಕು = ಕೋಪ

ಗೊಳ್ಳು.

ಹುಬ್ಬೆ = ಪುಬ್ಬೆ.

ಹುಮ್ಮಸ್ಸು (ನಾ). ಉತ್ಸಾಹ; ಹುರುಪು.

ಹುಯ್ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಡೆ; ಬಡಿ. ೨. ಸುರಿ.

೩. ಶಾಸನ, ಹೆಚ್ಚೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಬರೆ;

ಕೆತ್ತು. ೪. ಕಡಿ; ಕತ್ತರಿಸು. ~ಇಸು

= ೧. ಹೊಡೆಸು. ೨. ಸುರಿಯುವಂತೆ

ಮಾಡು. ೩. ಕೆತ್ತಿಸು; ಬರೆಸು. ೪. ಕತ್ತರಿಸಿ

ಹೋಗು; ತುಂಡಾಗು.

ಹುಯಿಗಡುಬು (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಕಡುಬು.

ಹುಯಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ಗಲಾಟೆ; ಗದ್ದಲ.

೨. ಕೂಗಾಟ; ಬೊಬ್ಬೆ; ಅಳು. ೩. ಕದನ;

ಯುದ್ಧ. ~ಇಡು = ಬೊಬ್ಬೆ ಹಾಕು;

ಕೂಗಾಡು. ~ಎಬ್ಬಿಸು = ಹುಯಿಲಿಡು.

~ಕ(ಗ)ಹಳೆ = ಯುದ್ಧಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ

ಉದುವ ಕಹಳೆ.

ಹುಯ್ಯಲ್(ಲು) = ಹುಯಿಲ್. ~ಇಡು

= ಹುಯಿಲಿಡು.

ಹುಯ್ಯು = ಹುಯ್.

ಹುಯ್ಲು = ಹುಯಿಲ್.

ಹುರ (ನಾ). ಪಟ್ಟಣ; ಪುರ.

ಹುರಕು (ನಾ). ೧. ಚರ್ಮವು ಒರಟಾಗಿರುವ

ಸ್ಥಿತಿ. ೨. ಗುಳ್ಳೆಗಳು ಏಳುವ ಒಂದು

ಬಗೆಯ ಚರ್ಮರೋಗ.

ಹುರಪಳಿಸು (ಕ್ರಿ). ಕಾಳು ಮುಂತಾದುವನ್ನು

ಹುರಿ, -ಬಾಡಿಸು.

ಹುರಮಂಜಿ (ನಾ). ೧. ಮಾಸಲು ಕಂದು

ಬಣ್ಣ. ೨. ಕೆಮ್ಮಣ್ಣು.

ಹುರಿ (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಾಳು ಮುಂತಾದುವನ್ನು

ಬಾಣಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ತಾಳಿಸು, -ಬಾಡಿಸು.

೨. ಹಿಂಸೆಕೊಡು; ಪೀಡಿಸು. (ನಾ).

೩. ಹೊಸೆದುಡು; ಹೆಣೆದುಡು. ೪. ದಾರ;

ನೂಲು. ೫. ಬಲ; ಕೆಚ್ಚು. ೬. ಉತ್ಸಾಹ;

ಹುರುಪು. ೭. ಬೆನ್ನೆಲುಬು; ಕಶೇರು.

~ಆ(ಯಾ)ಳ್(ಳು) = ಸ್ಪರ್ಧಿ; ಹುರುಡುಗ.

~ಓ(ಯೋ)ಡು = ಪುರಿಯೋಡು.

~ಕಟ್ಟು = ೧. ಧೈಯ ಹೊಂದು.

೨. ಹುರುಪುಗೊಳ್ಳು. ೩. ಧೈರ್ಯ ತಾಳುವಿಕೆ.

೪. ಹುರಿಗೊಂಡು; ಗಟ್ಟಿಯಾದುದು.

~ಕ(ಗ)ಡಲೆ = ಪುರಿಗಡಲೆ. ~ಕಾ(ಗಾ)ತಿ

= ತೆಂಗಿನ ನಾರಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹುರಿ,

-ನಾರು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಳು = ಹೆಸರು, ಕಡಲೆ

ಮುಂತಾದ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಹುರಿದು ಉಪ್ಪು,

ಕಾರ ಸೇರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಕುರುಕಲು ತಿಂಡಿ. ~ಕೂ(ಗೂ)ಡು

= ೧. ಕೈಗೂಡು; ನೆರವೇರು. ೨. ಉತ್ಸಾಹ

ಗೊಳ್ಳು. ~ಕೋ(ಗೋ)ಳು = ೧. ಹೆಚ್ಚು;

ಹೊರಹೊಮ್ಮು. ೨. ಉತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳು.

~ಬಾಡು = ಹುರಿದ ಮಾಂಸ. ~ಮಂಚ

= ಹಗ್ಗದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮಂಚ; ಹೊರಸು.

~ಹಿಟ್ಟು = ರಾಗಿ, ಗೋಧಿ ಮೊದಲಾದ

ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಹುರಿದು ಮಾಡಿದ ಹಿಟ್ಟು;

ಹುರಿಟ್ಟು.

ಹುರುಕಲು (ನಾ). ಹೆಸರು, ಕಡಲೆ ಮುಂತಾದ

ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಹುರಿದು ಉಪ್ಪು, ಕಾರ ಹಾಕಿ

ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿಂಡಿ.

ಹುರುಕು = ಹುರಕು.

ಹುರುಡು (ನಾ). ೧. ಸ್ಪರ್ಧೆ; ಪೈಪೋಟಿ.

೨. ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು; ಮತ್ಸರ. ~ಇಗ

= ಪುರುಡಿಗ. ~ಇಸು = ಪುರುಡಿಸು.

ಹುರುಪು (ನಾ). ೧. ಉತ್ಸಾಹ; ಹುಮ್ಮಸ್ಸು.

೨. ಪದರ; ಪೊರೆ. ೩. = ಹುರಕು.

ಹುರುಮಂಜಿ = ಹುರಮಂಜಿ.

ಹುರುಳ(ಳು) (ನಾ). ೧. ತಿರುಳು; ಸಾರ;

ಸತ್ತ. ೨. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಯೋಗ್ಯತೆ.

೩. ಬಲ; ಕೆಚ್ಚು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣ್

= ಸತ್ತ್ವಾಂಶವನ್ನು ತಿಳಿ. ~ಕ(ಗಿ)ಡಿಸು

= ಬಲವನ್ನು ನಾಶಮಾಡು.

ಹುರುಳಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ದ್ವಿದಳ ಧಾನ್ಯ.

~ಕಟ್ಟು = ಹುರುಳಿಯನ್ನು ಬೇಯಿಸಿ

ತೆಗೆದ ಸಾರ. ~ಕಾಯಿ = ಒಂದು ಬಗೆಯ

ತರಕಾರ.

ಹುಲಿ ೧. = ಪುಲಿ. ೨. ಬಡ್ಡಿ; ಪೊಲಿ. ~ಕಲ್ಲು

= ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಅಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಕಟ್ಟಿ. ~ಮುಖ = ಪುಲಿಮುಖ. ~ವೇಷ

= ಹುಲಿಯಂತೆ ವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಣಿ

ಯುವ ಕುಣಿತ.

ಹುಲಿಗಿಲ್(ಲು) = ಪುಲಿಗಿಲ್.

ಹುಲು = ಪುಲ್. ~ಕ(ಗ)ಚ್ಚು = ಅಶ್ರಯ

ವನ್ನು ಕೋರು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಣ್(ಣು)

= ಅಲ್ಪವಾಗಿ ಕಾಣು; ತುಚ್ಛೀಕರಿಸು.

~ನರ=ಅಲ್ಪಮನುಷ್ಯ; ಕ್ಷುದ್ರಮನುಷ್ಯ.

~ಸಿ(ವಿ)ಡಿ = ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು;

ಶರಣುಹೊಗ್ಗು. ~ಬಯಕೆ = ನೀಚವಾದ

ಆಪೇಕ್ಷೆ. ~ಮನುಜ = ಹುಲುನರ.

~ಮೊರಡಿ=ಸಣ್ಣ ಗುಡ್ಡ. ~ಸರವಿ=ಹುಲ್ಲಿ

ನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹಗ್ಗ.

ಹುಲುಸು (ನಾ). ಹೆಚ್ಚಳ; ಸಮೃದ್ಧಿ.

ಹುಲ್ಲು = ಪುಲ್. ~ಕಾ(ಗಾ)ವಲು = ಹುಲ್ಲಿನ

ಮೈದಾನ.

ಹುಲ್ಲೆ = ಪುಲ್ಲೆ.

ಹುವ್ವಾಡಿಗ (ನಾ). ಹೂವು ಮಾರುವವನು;

ಹೂವಾಡಿಗ.

ಹುವ್ವು (ನಾ). ಪುಷ್ಪ; ಹೂವು.

ಹುಷಾರ್(ರು) ೧. = ಹುಷಾರಿ. ೨. ಆರೋಗ್ಯ;

ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿರುವಿಕೆ.

ಹುಷಾರಿ (ನಾ). ೧. ಜಾಣತನ; ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ.

೨. ಎಚ್ಚರಿಕೆ; ಜಾಗರೂಕತೆ.

ಹುಸಿ = ಪುಸಿ. ~ಕ = ಪುಸಿಕೆ. ~ಕಾಳಗ

= ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಹೋರಾಟ. ~ಗುಂಡು

= ಕೇವಲ ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಾಗಿ ಹಾರಿಸುವ,

ಅಪಾಯಕರವಲ್ಲದ ಗುಂಡು. ~ನಗು

= ೧. ತೋರಿಕೆಗಾಗಿ ನಗುವ ನಗು; ಕೃತ್ರಿಮ.

ನಗು. ೨. ಮೆದುನಗೆ; ನಸುನಗು. ~ನುಡಿ = ಸುಳ್ಳು. ~ನುರಳು = ಮೇಲುನೋಟಕ್ಕೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿಯೇ ಕಂಡು, ಕಾಲಿಟ್ಟೊಡನೆಯೇ ಒಳಗೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮರಳು; ಕಳ್ಳ ಕೆಸರು. ~ಮುನಿಸು = ಸುಳ್ಳು ಕೋಪ; ಪ್ರಣಯ ಕೋಪ. ~ಹೋಗು = ೧. ಸುಳ್ಳಾಗು. ೨. ವ್ಯರ್ಥವಾಗು.

ಹುಸಿಗ = ಪುಸಿಕ.

ಹುಳಿ ೧. = ಪುಳಿ. ೨. ಜಂಬ; ಪೊಗರು.

~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಕೆಡು; ಹುಳುಬೀಳು.

೨. ಹುಳಿಯಾಗು; ಅನ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡು.

~ತೆ(ದೇ)ಗು = ಅರ್ಜೀದಿಂದ ಬರುವ ತೇಗು; ಕಮರುತೇಗು. ~ಪಲ್ಕು = ಒಂದು

ಬಗೆಯ ಮೇಲೋಗರ. ~ಮುಖ=ಬೇಜಾರಿ

ನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮುಖ; ಹುಳ್ಳಗೆ ಮಾಡಿದ

ಮುಖ. ~ಸೊಪ್ಪು = ೧. ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಸೊಪ್ಪು. ೨. ಸೊಪ್ಪಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಒಂದು

ಬಗೆಯ ವ್ಯಂಜನಪದಾರ್ಥ. ~ಹಿಂಡು

= ೧. ಅನ್ಯತೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡು. ೨. ಕೆಲಸ

ವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸು, -ಹಾಳುಮಾಡು.

ಹುಳು = ಹುಲು. ~ಬೀಳು = ಕುಟ್ಟಿಹಿಡಿ;

ಹುಳುತನ್ನು.

ಹುಳುಂಬು = ಪುಳುಂಬು.

ಹುಳುಕಡ್ಡಿ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮ

ರೋಗ.

ಹುಳುಕು = ಪುಳುಕು. ~ಬುದ್ಧಿ = ದುರ್ಬುದ್ಧಿ;

ಕಟ್ಟಿಬುದ್ಧಿ; ಕೆಡುಕು ಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿ.

~ಮೋಱಿ(ರೆ) = ಸಿಡುಬಿನ ಕಲೆಗಳಿಂದ

ಕೂಡಿದ ಮುಖ. ~ಹಲ್ಲು = ಹುಳುಬಿದ್ದು

ಹಾಳಾದ ಹಲ್ಲು.

ಹುಳ್ಳಿ (ನಾ). ಸಣ್ಣ ಕಟ್ಟಿಗೆ; ಪುರಲೆ; ಪುಳ್ಳಿ.

ಹುಲು(ಳು) = ಪುಲು.

ಹೂ ೧. = ಪೂ. ೨. = ಹೂಂ. ~ಕ(ಗ)ಣಿ

= ಪೂಗಣಿ. ~ಕ(ಗ)ಣ್ಣು = ಕಣ್ಣು ಗುಡೆ ಯ

ಮೇಲೆ ಬಿಳಿಯ ಪಾರದರ್ಶಕವಾದ ಪರಿ

ಬೆಳೆದು ದೃಷ್ಟಿ ಮಂದವಾಗುವ ಒಂದು

ಬಗೆಯ ರೋಗ. ~ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ಒಪ್ಪು;

ಸಮ್ಮತಿಸು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಲಸಿ = ೧. ತುಂಜ;

ಭ್ರಮರ. ೨. = ಪೂನಡಿಗ. ~ಕೋಸು

= ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಾಯಿಪಲ್ಯ. ~ಗಾರ

= ಪೂನಡಿಗ. ~ದಾನಿ = ಹೂವುಗಳನ್ನಿಡುವ

ಪಾತ್ರೆ; ಪುಷ್ಪಕರಂಡ. ~ಬತ್ತಿ = ೧. ದೇವರ

ದೀಪಕ್ಕಾಗಿ ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಸೆದು ಹೂವಿನ

ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಬತ್ತಿ. ೨. ಪಟಾಕಿಯಲ್ಲಿ

ಒಂದು ಬಗೆ. ~ಬಾಣ = ೧. ಹೂವುಗಳಿಂದ

ಮಾಡಿದ ಬಾಣ. ೨. ಮಸ್ತಕ; ಕಾಮ.

೩. ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಕಿಡಿಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸುವ

ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಡಿಮದ್ದು. ~ಬಿಸಿಲು

= ಎಳೆಯ ಬಿಸಿಲು. ~ಮಾಲೆ = ಹೂವಿನ

ಹಾರ. ~ಮುಡಿ = ೧. ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೂವನ್ನು

ಧರಿಸು. ೨. ಹೂವುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ

ತಲೆ. ~ವಲಿ = ಪೂವಲಿ. ~ವೀಳ್ಕು = ಶುಭ

ಕಾರ್ಯಗಳ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮುತ್ತೈದೆ

ಯರಿಗೆ ಹೂವು ಹಾಗು ವೀಳ್ಕುವನ್ನು

ಕೊಡುವ ಒಂದು ಆಚರಣೆ.

ಹೂಂ (ನಾ). ಒಪ್ಪಿಗೆ, ತಿರಸ್ಕಾರ ಮುಂತಾದುವು

ಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಶಬ್ದ. ~ಕೊಳ್

= ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸು; ಒಪ್ಪು.

ಹೂಂಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). ರೋಷದಿಂದ ಕೂಗು;

ಅಬ್ಬರಿಸು.

ಹೂಂಕಾರ (ನಾ). ಕೋಪದಿಂದ ಮಾಡುವ

ಧ್ವನಿ; ಗರ್ಜನೆ. ~(ಂ)ಗೆಯ್

= ಹೂಂಕರಿಸು.

ಹೂಂಕೃತಿ = ಹೂಂಕಾರ.

ಹೂಜಿ ೧. = ಹೂಜಿ. ೨. ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಬೀಳುವ

ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕೀಟ.

ಹೂಜಿ (ನಾ). ಮಣ್ಣು ಅಥವಾ ಲೋಹದಿಂದ

ಮಾಡಿದ ನೀರು ತುಂಬಿರುವ ಪಾತ್ರೆ; ಕೂಜಿ.

ಹೊಟಿ (ನಾ). ೧. ಏರ್ಪಾಡು ; ಸಿದ್ಧತೆ.
 ೨. ಯುಕ್ತಿ ; ಉಪಾಯ ; ಹಂಚಿಕೆ.
 ೩. ಪಿತೂರಿ ; ಕುತಂತ್ರ. ೪. = ಹೊಟಿ.
 ~ಗಾರ = ಮೋಸಗಾರ ; ವಂಚಕ.
 ಹೊಟಿ (ನಾ). ೧. ಉಳುವುದು. ೨. ಅರಂಭ ;
 ತೊಡಗುವಿಕೆ.
 ಹೊಡು ೧. = ಪೂಡು. ೨. ಬಾಣವನ್ನು
 ಹೆದೆಗೆರಿಸು. ೩. ಎತ್ತು ಮೊದಲಾದುವು
 ಗಳನ್ನು ಬಂಡಿ ಅಥವಾ ನೊಗಳಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟು.
 ~ಇಕೆ = ತೊಡಗಿಸುವಿಕೆ ; ಪ್ರಾರಂಭಿಸು
 ವಿಕೆ. ~ಇಸಿ=೧. ಅರಂಭಿಸು ; ತೊಡಗಿಸು.
 ೨. ಗಾಡಿಗೆ ಎತ್ತು ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು
 ಕಟ್ಟು.
 ಹೊಡೆ (ನಾ). ಕೋಟಿಯ ಶೆನೆ ; ಬುರುಜು.
 ಹೊಣೆ (ನಾ). ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ; ಶಪಥ.
 ಹೊಣು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೂಳು ; ಹುಗಿ.
 ೨. ಬಲವಾಗಿ ನೆಡು, -ನಾಟು. ೩. ಶಪಥ
 ಮಾಡು ; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡು. ~ಇಕೆ
 = ಹೊಣೆ. ~ಇಗ = ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು
 ಕೈಗೊಂಡವನು.
 ಹೊನ್ನ (ನಾ). ಪುಣ್ಯ ; ಸುಕ್ಕುತ.
 ಹೊರ (ನಾ). ೧. ನದಿ ; ಹೊಳೆ. ೨. ಪ್ರವಾಹ ;
 ಪೂರ.
 ಹೊರಣ (ನಾ). ೧. ಹೋಳಿಗೆ, ಕಡುಬು
 ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಸುವ ಬೆಲ್ಲ
 ಕೊಬ್ಬರಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮಿಶ್ರಣ ;
 ಪೂರಣ. ೨. ಸಾರ ; ಸತ್ತ್ವ. ~ಕ(ಗ)ಡುಬು
 = ಹೊರಣವನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಮಾಡುವ
 ಕಡುಬು.
 ಹೊರಿಗೆ = ಪೂರಿಗೆ.
 ಹೊಲಿ (ನಾ). ೧. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ ;
 ಪೂಲಿ. ೨. ಗದ್ದಲ ; ಗೊಂದಲ ; ಹುಯಿಲು.
 ~ಎಬ್ಬಿಸು = ಗಲಾಟೆಮಾಡು ; ಗೊಂದಲ
 ನೆಬ್ಬಿಸು.

ಹೂವಾದಿಗ = ಪೂವದಿಗ.
 ಹೂವು = ಪೂವು. ~ಅದಿಗ = ಪೂವದಿಗ.
 ಹೂಸಕ (ನಾ). ೧. ಸುಳ್ಳು ; ಹುಸಿ. ೨. ಸುಳ್ಳಾದು.
 ವನನು ; ಹುಸಿಕ. ೩. ಬಳಿದುಡು ; ಲೇಪನ.
 ಹೂಸಣಂಬ (ನಾ). ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ.
 ಹೂಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ತೊಡೆ ; ಹಡ್ಡು ;
 ಪೂಸು. ೨. ಅಧೋವಾಯುವನ್ನು ಬಿಡು.
 (ನಾ). ೩. ಆಪಾನವಾಯು.
 ಹೂಹೆ (ನಾ). ೧. ಹಸುಕೆ ; ಎಳೆಯ ಮಗು.
 ೨. = ಹಾಹೆ.
 ಹೂಳ(ಳು) = ಪೂಲು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಡು
 = ಶ್ವಶಾನ ; ಸುಡುಗಾಡು.
 ಹೈತ್ತ್ಯಿಯೆ (ನಾ). ಹೃದಯದ ಕೆಲಸ,
 -ಚಟುವಟಿಕೆ.
 ಹೈತ್ಯೂರ್ವಕ (ಗು). ಆತ್ಮಸಂತೋಷದಿಂದ
 ಮಾಡಿದ ; ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾದ.
 ಹೃದಯ (ನಾ). ೧. ದೇಹಕ್ಕೆ ರಕ್ತಸಂಚಾಲನ
 ವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ರಕ್ತಕೋಶ. ೨. ಮನಸ್ಸು ;
 ಅಂತರಂಗ. ೩. ಅಂಕುಶರಣ ; ಪ್ರೀತಿ.
 ೪. ತಿರುಳು ; ಸತ್ತ್ವ. ~ಅಂತರಾಳ
 = ಮನಸ್ಸಿನ ಒಳಭಾಗ. ~ಂ(ಂ)ಕೋ(ಗೋ)ಳ
 = ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳು ; ಹೃದಯತಮಾದಿ
 ಕೊಳ್ಳು. ~ಕ್ರಿಯೆ = ಹೈತ್ತ್ಯಿಯೆ.
 ~ಶ(ದ)ಟ್ಟು = ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಾಗು ;
 ಮನವರಿಕೆಯಾಗು. ~ವಿದ್ರಾವಕ
 = ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕರಗಿಸುವ ; ಎದೆ ಕರಗಿ
 ಸುವ. ~ಸಂವೇದ್ಯ=ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವ ;
 ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗುವ. ~ಸ್ತಂಭನ
 = ಹೃದಯದ ಬಡಿತ ನಿಂತುಹೋಗುವಿಕೆ.
 ~ಸ್ಪರ್ಶ = ಹೃದಯಂಗಮ.
 ಹೃದಯಂಗಮ (ಗು). ಮನಮುಟ್ಟುವ ;
 ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶಿಯಾದ.
 ಹೃದಯವಂತಿಕೆ (ನಾ). ಸಹೃದಯತೆ ;
 ದಯಾಮಯತೆ ; ಕಾರುಣ್ಯ.

ಹೃದಯಾಲು (ಗು). ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ; ಒಲವುಳ್ಳ.
ಹೃದ್ಗತ (ನಾ). ೧. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರುವುದು ;
ಮನವರಿಕೆ. (ಗು). ೨. ಮನದಟ್ಟಾದ.
ಹೃದ್ಗೋಚರ (ಗು). ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ ;
ಮನಮುಟ್ಟುವ.
ಹೃದ್ಗ (ಗು). ೧. ಸುಂದರವಾದ ; ಚೆಲುವಾದ.
೨. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ. ೩. ಮನ
ಮುಟ್ಟುವ.
ಹೃದ್ಗೋಗ (ನಾ). ೧. ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ
ರೋಗ ; ಎದೆಬೇನೆ. ೨. ಮನಸ್ಸಿನ ರೋಗ ;
ಚಿಂತೆ.
ಹೃಷೀಕ (ನಾ). ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ.
ಹೃಷೀಕೇಶ (ನಾ). ೧. ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ
ಗೋಚರಿಸುವವನು ; ಪರಮಾತ್ಮ. ೨. ವಿಷ್ಣು.
ಹೃಷ್ಯ (ಗು). ಸಂತೋಷಗೊಂಡ ; ಆನಂದಿಸಿದ.
~ಪುಷ್ಯ = ಸುಖ ಮತ್ತು ಬಲದಿಂದ
ಕೂಡಿರುವವನು. ~ಮಾನಸ = ಸಂತೋಷ
ವಾಗಿರುವವನು ; ಸುಖಿ.
ಹಂ (ಗು). ೧. ದೊಡ್ಡದಾದ ; ಹಿರಿದಾದ.
೨. ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ೩. ಮೃದು
ವಾದ ; ಕೋಮಲವಾದ. ~ಕ(ಗ)ರುಳು
= ೧. ಹೆಂಗಸಿನ ಮನಸ್ಸು. ೨. ಮೃದುವಾದ
ಮನಸ್ಸು. ~ಕ(ಗ)ಳ್ಳು = ಹೆಂಗಸನ್ನು ಕದ್ದು
ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವವನು. ~ಕೂ(ಗೂ)ಸು
= ಪೆಂಗೂಸು. ~ಕೂ(ಗೂ)ಲೆ = ಪಂಚ
ಮಹಾಪಾತಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ; ಸ್ತ್ರೀಹತ್ಯೆ.
~ಸೆ(ಬಿ)ಡಿ = ಅತಿಯಾಗಿ ಹೆದರುವವನು ;
ಹೇಡಿ. ~ಮಗ = ಪೆರ್ಮಗ. ~ಮಗಳು
= ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು. ~ಮರ = ೧. ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಮರ. ೨. = ಪೆಮ್ಮರ. ~ಮರೆ
= ದೊಡ್ಡ ಜಿಂಕೆ. ~ಮಳೆ = ದೊಡ್ಡ ಮಳೆ ;
ಜೋರಾದ ಮಳೆ. ~ಮಿನ್(ನು) = ದೊಡ್ಡ
ಜಾತಿಯ ಮೀನು ; ತಿಮಿಂಗಿಲ. ~ಮೆಳೆ
= ದೊಡ್ಡ ಮೆಳೆ, -ಪೊದರು.

ಹೆಂಗಸು = ಪೆಂಗೂಸು.
ಹೆಂಗುರು = ಪೆಂಗುರು.
ಹೆಂಗುಸು = 'ಪೆಂಗೂಸು.
ಹೆಂಗೆ = ಎಹಂಗೆ.
ಹೆಂಚು (ನಾ). ೧. ಮೇಲ್ಪಾಪಣೆಗೆ ಹೊದಿಸುವ
ಹಂಚು ; ಓಡು. ೨. ಕಾವಲಿ. ೩. ಒಡೆದ
ಮಡಕೆಯ ಚೂರು ; ಬೋಕೆ.
ಹೆಂಟೆ ೧. = ಹೆಟ್ಟೆ. ೨. ಸುಡದೆ ಇರುವ ಇಟ್ಟಿಗೆ.
ಹೆಂಟೆಗೊದ್ದ (ನಾ). ಉಡುವಿನ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ
ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಣ ; ಗೋಸುಂ ಬೆ ;
ಓತಿಕ್ಕೇತ.
ಹೆಂಡ = ಪೆಂಡ. ~ಗಾಣ(ರ) = ಮದ್ಯವನ್ನು
ಸೇವಿಸುವವನು ; ಕುಡಿಕ.
ಹೆಂಡತಿ = ಪೆಂಡತಿ.
ಹೆಂಡಿತಿ = ಪೆಂಡಿತಿ.
ಹೆಂದು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕುಗ್ಗು ; ಕುಂದು.
೨. ಹಿಂಜರಿ ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು. ೩. ಅಲ್ಲಾಡು ;
ಅಲುಗು.
ಹೆಂಪು = ಪೆಂಪು. ~ಅಳಿ = ಅಧಿಕ ನಾಶವಾಗು ;
ಕುಗ್ಗು.
ಹೆಕ್ಕತ್ತು (ನಾ). ಕತ್ತಿನ ಹಿಂಭಾಗ.
ಹೆಕ್ಕಳ ೧. = ಪೆಕ್ಕಳ. ೨. ಪ್ರವಾಹ ; ಪೂರ.
೩. ಉತ್ಸಾಹ ; ಸಂತೋಷ. ೪. ಹಿರಿಯ
ಸ್ಥಾನ ; ಗೌರವ. ~ಇಸು = ೧. ಗರ್ವಿಸು ;
ಅಹಂಕಾರಪಡು. ೨. ಹೆಚ್ಚಾಗು ; ಅಧಿಕ
ವಾಗು.
ಹೆಕ್ಕಳಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಉತ್ಸಾಹ ; ಸಂತೋಷ.
೨. = ಹೆಕ್ಕಳೆ.
ಹೆಕ್ಕಳೆ (ನಾ). ಗಾಯ ಮುಂತಾದುವುಗಳ
ಒಣಗಿದ ಮೇಲುಭಾಗ.
ಹೆಕ್ಕು (ಕ್ರಿ). ಆಯು ; ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳು.
ಹೆಗಲ್ = ಪೆಗಲ್. ~ಎಣೆ = ಸರಿಸಮಾನ ;
ಸಾಟಿ. ~ಕೊಡು = ಸಹಾಯ ಮಾಡು ;
ನೆರವು ನೀಡು.

ಹೆಗ್ಗ (ನಾ). ಎಗ್ಗ ; ದಡ್ಡ.

ಹೆಗ್ಗಡಲು (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಸಮುದ್ರ.

ಹೆಗ್ಗಡೆ = ಪೆಗ್ಗಡೆ. ~ಇತಿ = ಪರ್ಗಡಿತಿ.

ಹೆಗ್ಗಣ = ಪೆಗ್ಗಣ.

ಹೆಗ್ಗಣ್ಣ (ನಾ). ೧. ಬಟ್ಟಲುಗಣ್ಣು ; ದೊಡ್ಡ ಕಣ್ಣು. ೨. ಮುಖ್ಯ ಭಾಗ ; ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾನ.

ಹೆಗ್ಗತ್ತಲೆ (ನಾ). ಗಾಢಾಂಧಕಾರ.

ಹೆಗ್ಗತ್ತು = ಹೆಕ್ಕತ್ತು.

ಹೆಗ್ಗರ (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಹ.

ಹೆಗ್ಗರಡಿ (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಕರಡಿ.

ಹೆಗ್ಗರುಳು (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಕರುಳು.

ಹೆಗ್ಗಹಳೆ = ಹೆಗ್ಗಾಳೆ.

ಹೆಗ್ಗಳ (ನಾ). ಅಧಿಕ್ಕ ; ಹೆಚ್ಚಳ. ~ಇಕೆ = ಹೆಗ್ಗಳ.

ಹೆಗ್ಗಾಜಿ(ರ) (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ.

ಹೆಗ್ಗಾಳೆ (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಕಹಳೆ.

ಹೆಗ್ಗರುತು (ನಾ). ಪ್ರಮುಖವಾದ ಗುರುತು.

ಹೆಚ್ಚಳ ೧. = ಹೆಗ್ಗಳ. ೨. ಹೆಮ್ಮೆ ; ಬೀಗುವಿಕೆ.

ಹೆಚ್ಚಾಳು (ನಾ). ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳವನು ; ಮೇಲ್ಮೆಯುಳ್ಳವನು. ~ತನ = ೧. ಸಂತೋಷ ; ಹರ್ಷ. ೨. ಅಹಂಕಾರ ; ಗರ್ವ.

ಹೆಚ್ಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೆಚ್ಚಾಗು ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾಗು ; ಬೆಳೆ. ೨. ಅಹಂಕಾರಪಡು ; ಗರ್ವಿಸು. ೩. ಸಂತೋಷಪಡು ; ಹರ್ಷ ಪಡು. ೪. (ಮಂಗಳವಸ್ತುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಾಗ) ಕಡಮೆಯಾಗು. ೫. (ತರಕಾರಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು) ಚೂರು ಮಾಡು, - ಹೋಳುಮಾಡು. (ನಾ). ೬. ವೃದ್ಧಿ ; ಅಧಿಕ್ಕ. ~ಇಕೆ(ಗೆ) = ಹೆಚ್ಚಳ ; ವೃದ್ಧಿ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟಲೆ = ೧. ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭ. ೨. ಶ್ರಾದ್ಧ ; ತಿಥಿ. ~ಕುಂದು = ೧. ಬಹಳ ದೋಷ ; ಹೆಚ್ಚಾದ ದೋಷ. ೨. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ; ವ್ಯತ್ಯಾಸ.

ಹೆಚ್ಚುಗೆ (ನಾ). ೧. ಬೆಳವಣಿಗೆ ; ವೃದ್ಧಿ.

೨. ಹಿರಿಮೆ ; ಮೇಲ್ಮೆ.

ಹೆಚ್ಚಾಜಿ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೊಡ್ಡ ಜಾಜಿ.

ಹೆಚ್ಚಾಲ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ; ಕದಂಬ.

ಹೆಚ್ಚಾಲಿ (ನಾ). ಜಾಲಿಮರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ ; ಗೊಬ್ಬಳಿ.

ಹೆಜ್ಜೆ = ಪಜ್ಜೆ.

ಹೆಜ್ಜೆನ್(ನು) (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಜೇನು.

ಹೆಜ್ಜೆಡರ್(ರು) (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಸೊಡರು, -ದೀಪ.

ಹೆಟ್ಟು (ನಾ). ೧. ಎಜ್ಜೆಯನ್ನು ತೆಗೆದ ಮೇಲೆ ಉಳಿಯುವ ಗಪ್ಪು ; ಹಿಂಡಿ. ೨. = ಹೆಟ್ಟು.

ಹೆಟ್ಟಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಗಟ್ಟಿಯಾದ ತೊಲೆ. ೨. ಹೆಣ್ಣು ; ಸ್ತ್ರೀ.

ಹೆಟ್ಟು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಡೆ ; ಬಡಿ. ೨. ಹಾಕು ; ಇಡು. ೩. ಚುಚ್ಚು. ೪. ಸಂಭೋಗಿಸು. (ನಾ). ೫. ಹೊಡೆತ.

ಹೆಟ್ಟಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಗೆಳತಿ ; ಸಖಿ. ೨. ಹೆಂಗಸು ; ಸ್ತ್ರೀ. ೩. ನೆಲ್ಲೆ ; ಪ್ರಿಯತಮೆ. ೪. ಪತ್ನಿ ; ಹೆಂಡತಿ.

ಹೆಟ್ಟಿ (ನಾ). ಹೆಂಟಿ ; ಮಚ್ಚಿನ ಮುದ್ದೆ.

ಹೆಡ = ಪೆಡ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ಪೆಡಗಟ್ಟು. ~ಕತ್ತು = ಹೆಕ್ಕತ್ತು. ~ಕ(ಗ)ಯ್ = ಪೆಡಂಗಯ್. ~ತಲೆ = ಕತ್ತಿನ ಹಿಂಭಾಗ. ~ಮುಡಿ = ಪೆಡಮುಡಿ.

ಹೆಡಕು ೧. = ಪೆಡಕು. ೨. ಕೋಟಿಯ ಹಿಂಭಾಗ.

ಹೆಡಗುಡಿ = ಪೆಡಗುಡಿ.

ಹೆಡಗೆ = ಪೆಡಗೆ.

ಹೆಡಮುರಿಗೆಕಟ್ಟು = ಪೆಡಗಟ್ಟು.

ಹೆಡಲು (ನಾ). ಬಾಳೆ, ತೆಂಗು ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಎಲೆ.

ಹೆಡಸು (ನಾ). ೧. ಜಿಡ್ಡು ; ಕೊಬ್ಬು ; ಪೆಡಸು.

೨. ಬಿಂಕ ; ಗರ್ವ.

ಹೆಡಿಗೆ = ಪೆಡಗಿ. ~ಜಾತ್ರೆ = ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ
ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಜಾತ್ರೆ.

ಹೆಡೆ ೧. = ಪೆಡೆ. ೨. ತುದಿ ; ಅಗ್ರಭಾಗ.

೩. ತೆಂಗಿನ ಸೋಗಿ. ~ಮುಟ್ಟು = ತೆಂಗಿನ
ಗೊಡವುಟ್ಟು. ~ಮು(ವ)ಣಿ = ಪೆಡೆಮಣಿ.

~ಸೆಡೆ = ೧. ಹೆಡೆಯನ್ನು ಕಿರಿದು ಮಾಡು.

೨. ಹಿಂಜರಿ ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು.

ಹೆಡೆಗಟ್ಟು = ಪೆಡಗಟ್ಟು.

ಹೆಡೆಗೆ = ಪೆಡೆಗೆ.

ಹೆಡ್ಡ (ನಾ). ಎಗ್ಗ ; ದಡ್ಡ. ~ತನ = ದಡ್ಡ
ತನ ; ಮಾಡ್ಡ.

ಹೆಡ್ಡಿ (ನಾ). ದಡ್ಡಹೆಂಗಸು ; ಪೆಡ್ಡಿ.

ಹೆಡ್ಡು (ನಾ). ಹೆಡ್ಡತನ ; ದಡ್ಡತನ.

ಹೆಡ್ಡೈಸು (ಕ್ರಿ). ಹಿಂದೆಗೆ ; ಹೆದರು.

ಹೆಣ್ = ಪೆಣ್.

ಹೆಣ = ಪೆಣ. ~ತಿ(ದಿ)ನಿ = ಪೆಣದಿನ.

ಹೆಣಕು = ಪೆಣಗು.

ಹೆಣಗು = ಪೆಣಗು. ~ಅಟ = ೧. ಬಡಿದಾಟ ;

ಹೋರಾಟ. ೨. ಕಪ್ಪ ; ತೊಂದರೆ.

೩. ಪ್ರಯತ್ನ. ~ಅಡು = ಪೆಣಗು.

ಹೆಣೆಕೆ (ನಾ). ೧. ಹೆಣೆಯುವಿಕೆ. ೨. ಹೆಣೆದುಡು ;
ನೆಯ್ಯೆ.

ಹೆಣೆಗೆ = ಹೆಣೆಕೆ.

ಹೆಣೆಲು = ಪೆಣಲ್.

ಹೆಣೆ (ಕ್ರಿ). (ಬಿದಿರು ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು)
ಜೋಡಿಸು ; ಒಂದುಗೂಡಿಸು ; ಹೆಣೆಕೆ
ಹಾಕು.

ಹೆಣ್ಣು = ಪೆಣ್. ~ಅಗು = ಪುಷ್ಪವತಿಯಾಗು ;

ದೊಡ್ಡವಳಾಗು ; ಮೈನೆರೆ. ~ಅಳು

= ಕೂಲಿ ಮಾಡುವ ಹೆಂಗಸು. ~ಇಗ

= ೧. ಹೆಣ್ಣಿನಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವನು.

೨. ನಪುಂಸಕ ; ಪಂಡ. ೩. ಹೇಡಿ ; ಅಂಜು

ಬುರುಕ. ~ಕ(ಗ)ರುಳು = ಹೆಂಗರುಳು.

~ಮರುಳ = ಪೆಣ್ಣುರುಳ.

ಹೆದರು = ಹೆದಲು. ~ಇಕೆ = ಅಂಜಿಕೆ ;
ಭಯ.

ಹೆದಲು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಅಂಜು ; ಭಯಪಡು.

(ನಾ). ೨. ಭಯ ; ಅಂಜಿಕೆ. ~ಇಸು
= ಅಂಜಿಸು ; ಭಯಪಡಿಸು.

ಹೆದೆ = ಪೆದೆ. ~ವಿ(ಯೇ)ಣ(ರಿ)ಸು = ೧. ಹೆದೆ
ಕಟ್ಟು. ೨. = ಹೆದೆಗೊಳಿಸು. ~ಕಟ್ಟು
= ಬಿಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಕೊಪ್ಪಿಗೆ
ಕಟ್ಟು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳಿಸು = ಬಾಣವನ್ನು
ಹೂಡು.

ಹೆದೆಯು = ಹಿದೆಯು.

ಹೆದ್ಡ = ಹೆದ್ಡ.

ಹೆದ್ಡಾರಿ (ನಾ). ದೊಡ್ಡದಾರಿ ; ರಾಜಮಾರ್ಗ.

ಹೆದ್ಡಂಬಿ (ನಾ). ೧. ದೊಡ್ಡತುಂಬಿ.

೨. ಜೀರುಂಡೆ.

ಹೆದ್ಡುಂಬೆ (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಜಾತಿಯ ತುಂಬೆಯ
ಗಿಡ.

ಹೆದ್ದೆರೆ (ನಾ). ದೊಡ್ಡಅರೆ, -ತೆರೆ.

ಹೆದ್ನ (ನಾ). ೧. ರಥವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಚಲಿಸು
ವಂತೆ ಮಾಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸಾಧನ.

೨. ರಥದ ಚಕ್ರಗಳ ವೇಗವನ್ನು ತಡೆಯುವ
ಸಾಧನ. ೩. ಊರೆ ; ಅಧಾರ.

ಹೆನ್ನೆರೆ (ನಾ). ಮುಖ್ಯನಾದ ರಕ್ತನಾಳ.

ಹೆನ್ನೆ (ನಾ). ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ
ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ.

ಹೆನ್ನೆತ್ತರು = ಹೆನ್ನೆ.

ಹೆಪ್ಪಳಿಸು = ಪೆಪ್ಪಳಿಸು.

ಹೆಪ್ಪು (ಕ್ರಿ). ೧. ಗಟ್ಟಿಯಾಗು ; ಘನೀ
ಭೂತವಾಗು. (ನಾ). ೨. = ಪೆಪ್ಪು.

೩. ಗಟ್ಟಿಯಾದುದು ; ಘನೀಭೂತವಾದುದು.

೪. ಹಿರಿಮೆ ; ದೊಡ್ಡತನ. ~ಅಲಾ(ಳಿ)

= ಬೇರೆ ರೂಪವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗು ;

ದೂಪುಗೆಡು. ~ಇಡು = ೧. ಹೆಪ್ಪುಹಾಕು.

೨. ಗಟ್ಟಿಯಾಗು; ಹೆಪ್ಪಾಗು. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಹೆಪ್ಪಾಗು; ಗೆಡ್ಡೆ ಕಟ್ಟು.

೨. ಒಂದಾಗು; ಒಂದುಗೂಡು. ~ಹಾಕು = ಹೆಪ್ಪಾಗಲು ಹಾಲಿಗೆ ಮೊಸರನ್ನು ಬೆರೆಸು.

ಹೆಬಗ(ನಾ). ೧. ದಡ್ಡ; ತಿಳಿಗೇಡಿ. ೨. ಬೋಜಪ; ವಾಂಡಿಗ.

ಹೆಬ್ಬಟ್ಟಿ = ಪೆರ್ಬಟ್ಟಿ.

ಹೆಬ್ಬಡಿಕೆ (ನಾ). ಹೆಚ್ಚಾದ ದುರ್ನಾಸನೆ; ಹದಿಕೆನಾತ.

ಹೆಬ್ಬಯಕೆ (ನಾ). ಮೊಡ್ಡ ಬಯಕೆ; ಹಿರಿಯ ಆಸೆ; ಮಹತ್ವಾಂಕ್ಷೆ.

ಹೆಬ್ಬು(ರೆ) (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಹರೆ, -ತಮಟೆ.

ಹೆಬ್ಬಲ = ಪೆರ್ಬಲ.

ಹೆಬ್ಬಲೆ (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಬಲೆ.

ಹೆಬ್ಬಲ್ಲು (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಹಲ್ಲು; ಕೋರೆಹಲ್ಲು.

ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲ್(ಲು) (ನಾ). ಮುಖ್ಯದ್ವಾರ; ಮಹಾದ್ವಾರ.

ಹೆಬ್ಬಾವು = ಪೆಬ್ಬಾವು.

ಹೆಬ್ಬುಲಿ (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಹುಲಿ.

ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ೧. = ಪೆಬ್ಬೆಟ್ಟು. ೨. ದೊಡ್ಡ ಪರ್ವತ.

ಹೆಬ್ಬೆರಳ(ಳು) = ಪೆಬ್ಬೆಟ್ಟು.

ಹೆಬ್ಬೆಳಸು (ನಾ). ೧. ಉತ್ತಮನಾದ ಬೆಳೆ.

೨. ಹೆಚ್ಚಾದುದು; ವೃದ್ಧಿಯಾದುದು.

ಹೆಬ್ಬೊತ್ತಗೆ (ನಾ). ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥ; ಪ್ರಧಾನ ಕೃತಿ.

ಹೆಬ್ಬೊತ್ತಿಗೆ = ಹೆಬ್ಬೊತ್ತಗೆ.

ಹೆಮ್ಮೆ ೧. = ಪೆರ್ಮೆ. ೨. ಅಭಿಮಾನ; ಅದರ.

೩. ಸಂತೋಷ; ಹಿಗ್ಗು. ~ಕಾಣ(ರ) = ಅಭಿಮಾನ.

ಹೆರಕು = ಪೆಜುಕು.

ಹೆರತು = ಪೆಜತು.

ಹೆರಲ್(ಲು,ಳ,ಳು) = ಪೆಣಲ್. ~ಭಂಗಾರ = ತಲೆಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ.

ಹೆರಿಗೆ = ಹೆಜಿಗಿ. ~ಮನೆ = ಸೂತಿಕಾಗೃಹ.

ಹೆರೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ತುರಿ. ೨. ತರಕಾರಿಯ ಸಿಪ್ಪೆ,

ಸೀಸದಕಡ್ಡಿ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಒರೆದು ಹಾಕು, -ತೆಗೆದುಹಾಕು. (ನಾ). ೩. ಹಾವಿನ ಪೊರೆ. ೪. = ಹೆಜಿ. ೫. (ಗಾಡಿಗೆ ಹಾಕುವ)

ಕೀಲೆಣ್ಣೆ. ೬. ಸಮಾಪ; ಹತ್ತಿರ. ~ಕ(ಗ)ಳಿ = ಪೆರೆಗಳಿ. ~ಮಣೆ = ಕೊಬ್ಬರಿ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ತುರಿಯುವ ಮಣೆ. ~ಹಚ್ಚು

= ೧. ಸಾಮಾನ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದು.

೨. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು. ೩. (ಗಾಡಿಯ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ) ಕೀಲೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಬಳಿ,

-ಸವರು.

ಹೆಣ(ರ) = ಪೆಜ. ~ತೆಗೆ = ಪೆಜದೆಗೆ.

~ಸಾರ್(ರು) = ಪೆಜದೆಗೆ.

ಹೆಣ(ರಿ)ಗೆ (ನಾ). ಹಡೆಯುವಿಕೆ;

ಪ್ರಸವಿಸುವಿಕೆ.

ಹೆಣು(ರು) (ಕ್ರಿ). ೧. ಪ್ರಸವಿಸು; ಹಡೆ.

೨. ಗಟ್ಟಿಯಾಗು; ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟು.

ಹೆಣಿ(ರೆ) (ಕ್ರಿ). ೧. ಗಟ್ಟಿಯಾಗು; ಘನೀ

ಭವಿಸು. (ನಾ). ೨. ಗಟ್ಟಿಯಾದುದು.

೩. ಹಿಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿರುವುದು; ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿರುವುದು. ೪. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭರಣ.

೫. = ಪೆಜಿ. ~ತುಪ್ಪು = ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದ ತುಪ್ಪು. ~ತೆ(ದೆ)ಗೆ = ಪೆಜದೆಗೆ.

~ನೊಸಲು = ಪೆಜಿನೊಸಲ್. ~ಹಿಂಗು = ೧. ಅಳಿಸಿಹೋಗು. ೨. = ಪೆಜದೆಗೆ.

ಹೆಣಿ(ರೆ)ದಲೆಗೆ = ಪೆಜಿದಲೆಯು.

ಹೆಣಿ(ರೆ)ದಲೆಯು = ಪೆಜಿದಲೆಯು.

ಹೆರ್ಗಡೆ = ಪೆಗ್ಗಡೆ.

ಹೆಲ್ಲರ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು.

ಹೆಸರ್(ರು) (ನಾ). ೧. ನಾಮಧೇಯ ;
 ಅಂಕಿತ. ೨. ಕೀರ್ತಿ; ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ. ೩. = ಹೆಸರ್.
 ~ಅಗು = ಪೆಸರಾಗು. ~ಇಡು = ಪೆಸರಿಡು.
 ~ಇಸು = ೧. ಹೇಳು ; ನಿರೂಪಿಸು.
 ೨. = ಪೆಸರಿಡು.
 ಹೆಸರ್(ರ್, ರು, ಣ) = ಪೆಸಜು.
 ಹೇಳು = ಪೆಣಲ್.
 ಹೆಬ(ಳ)ವ = ಪೆಬವ.
 ಹೆಬ(ಳ)ವು = ಪೆಬವು.
 ಹೇ(ಂ)ಗೆ = ಎಹಂಗೆ.
 ಹೇ(ಂ)ಟಿ (ನಾ). ಹೆಣ್ಣು ಕೋಳಿ.
 ಹೇಕರಿಸು (ಕ್ರಿ). (ಕುದುರೆಯಂತೆ) ಕೆನೆ ;
 ಹೇಪಾರವನ್ನು ಮಾಡು.
 ಹೇಕುಳಿ (ನಾ). ೧. ಅಮೇಧ್ಯದ ಕುಳಿ,
 -ಗುಂಡಿ. ೨. ಹೆಣ್ಣು ಗೆ ; ಹೇಡಿ.
 ಹೇಗೆ (ನಾ). ಎಗ್ಗೆ ; ದಡ್ಡ. ~ತನ = ದಡ್ಡತನ ;
 ಮೂರ್ಖತನ.
 ಹೇಜೇಬ (ನಾ). ಸೇವಕ ; ಆಳು.
 ಹೇಡಿ = ಪೇಡಿ. ~ತನ = ಪುಕ್ಕಲುತನ ;
 ಹಂದೆತನ.
 ಹೇಡೈಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೆದರು ; ಭಯಪಡು.
 ೨. ಜುಗುಪ್ಸೆಪಡು ; ಬೇಸರಪಡು.
 ಹೇತಿ (ನಾ). ೧. ಆಯುಧ ; ಶಸ್ತ್ರ. ೨. ಕಾಂತಿ ;
 ಪ್ರಕಾಶ. ೩. ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆ ; ಉರಿ.
 ೪. ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣ.
 ಹೇತು (ನಾ). ಉದ್ದೇಶ ; ಕಾರಣ ; ನಿಮಿತ್ತ.
 ಹೇದೆ (ನಾ). ಭೂತ ; ಪಿಶಾಚಿ.
 ಹೇನ್(ನು) (ನಾ). ತಲೆಯ ಕೂದಲಿಗೆ ಹತ್ತುವ
 ಕ್ರಿಮಿ ; ಯೂಕ.
 ಹೇಮ (ನಾ). ೧. ಚಿನ್ನ ; ಹೊನ್ನು. ೨. ಕಂದು
 ಬಣ್ಣದ ಕುದುರೆ ; ಕಪ್ಪು ಕುದುರೆ.
 ೩. = ಹೇಮಂತ. (ಗು). ೪. ಹಳದಿಬಣ್ಣದ.
 ~ಅಂಗ = ೧. ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣದ ಶರೀರ.
 ೨. ಗರುಡ. ೩. ಸಿಂಹ. ೪. ಬ್ರಹ್ಮ.

ಜ. ವಿಷ್ಣು. ೬. ಮೇರುಪರ್ವತ. ~ಅಂಬರ
 = ೧. ಹಳದಿಯ ಬಣ್ಣದ ವಸ್ತ್ರ ; ಪೀತಾಂಬರ.
 ೨. ಕೃಷ್ಣ. ~ಅಸನ = ಚಿನ್ನದ ಪೀಠ,
 -ಗದ್ದುಗೆ. ~ಕಂಕಣ = ಚಿನ್ನದ ಬಳೆ.
 ~ಗರ್ಭ = ಬ್ರಹ್ಮ. ~ಸಿಚಯ = ಹಳದಿ
 ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು ; ಕೃಷ್ಣ.
 ಹೇಮಂತ (ನಾ). ೧. ಆರು ಋತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.
 ೨. ಚಳಿಗಾಲ.
 ಹೇಯ (ನಾ). ೧. ಬಿಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದುದು.
 ೨. ದುಃಖ. ೩. ಅಸಹ್ಯ. ೪. ದುಃಖ,
 ರೋಗ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಮೂಲ
 ವಾದುದು. (ಗು). ಜ. ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ
 ಯೋಗ್ಯವಾದ ; ತ್ಯಾಜ್ಯ. ೬. ಅಲ್ಪವಾದ ;
 ಕ್ಷುದ್ರವಾದ.
 ಹೇರ್ ೧. = ಪೇರ್. ೨. = ಹೇಜ್. ~ಅಡವಿ
 = ಹಿರಿದಾದ ಕಾಡು ; ಹೆಗ್ಗಾಡು. ~ಅನೆ
 = ದೊಡ್ಡ ಅನೆ ; ಹಿರಿಯ ಅನೆ. ~ಅಸೆ
 = ಹಿರಿಯ ಅಸೆ. ~ಈಳೆ = ಪೇರೀಳೆ.
 ~ಒಡಲು = ದೊಡ್ಡ ಶರೀರ.
 ಹೇರಂಬ (ನಾ). ೧. ಗಣಪತಿ ; ವಿನಾಯಕ.
 ೨. ಕೋಣ ; ಲುಲಾಯ.
 ಹೇರಳ (ಗು). ಅಧಿಕ ; ಯಥೇಚ್ಛ ; ಬಹಳ.
 ಹೇರಳೆ = ಪೇರೀಳೆ.
 ಹೇರಾಸಿ (ನಾ). ದೊಡ್ಡರಾಶಿ, -ಒಟ್ಟಿಲು.
 ಹೇರಾಳ = ಹೇರಳ.
 ಹೇರಿಗ (ನಾ). ಗೂಢಚಾರ ; ಬೇಹುಗಾರ.
 ಹೇರಿಳೆ = ಪೇರೀಳೆ.
 ಹೇರು = ಹೇಜು. ~ಎತ್ತು = ಭಾರ ಹೊರುವ
 ಎತ್ತು.
 ಹೇಜ್(ರ್) (ನಾ). ಹೊರೆ ; ಭಾರ.
 ಹೇಜು(ರು) = ಪೇಜು.
 ಹೇಲು = ಪೇಲ್.
 ಹೇವ (ನಾ). ೧. ಲಜ್ಜೆ ; ನಾಚಿಕೆ. ೨. ಅನಾದರ ;
 ತಿರಸ್ಕಾರ. ೩. ಅಸಹ್ಯ ; ಜುಗುಪ್ಸೆ.

೪. ಆಳಲು; ದುಃಖ. ೫. ಅವಮಾನ; ಅಪಮಾನ. ೬. ದೋಷ; ಕುಂದು. ೭. ಹಗೆ; ವೈರ; ಮತ್ಸರ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡಿಸು = ಅವಮಾನ ಗೊಳಿಸು; ತಿರಸ್ಕರಿಸು. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳಿಸು = ಅವಮಾನ ಮಾಡು.

ಹೇವರ (ನಾ). ಜುಗುಪ್ಸೆ; ಹೇಸಿಕೆ. ~ಇಕೆ = ಹೇವರ. ~ಇಸು = ಜುಗುಪ್ಸೆಪಡು; ಅಸಹ್ಯಪಡು.

ಹೇಷಾರವ (ನಾ). (ಕುದುರೆಯ) ಕೆನೆತ.

ಹೇಷಿತ = ಹೇಷಾರವ.

ಹೇಷೆ = ಹೇಷಾರವ.

ಹೇಸರ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕತ್ತೆ; ವೇಸರ.

~ಕ(ಗ)ತ್ತೆ = ಹೇಸರ.

ಹೇಸಿ (ನಾ). ೧. ಜುಗುಪ್ಸೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. (ಗು). ೨. ಜುಗುಪ್ಸೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ; ಅಸಹ್ಯಕರ.

ಹೇಸು = ಪೇಸು. ~ಇಕೆ(ಗೆ) = ಪೇಸಿಕೆ.

ಹೇಹ (ನಾ). ಅಸಹ್ಯ; ಜುಗುಪ್ಸೆ.

ಹೇಳಿಗೆ = ಪೇಟಾಗೆ.

ಹೇಳಿ (ನಾ). ಲೀಲೆ; ವಿನೋದ; ಕ್ರೀಡೆ.

ಹೇಬ್ (ಫ್, ಳು, ಟು) = ಪೇಫ್. ~ಇಕೆ = ೧. ನಿರೂಪಣೆ; ಹೇಳುವುದು. ೨. ಅಧಿಪ್ರಾಯ; ಉದ್ದೇಶ. ೩. ಅಜ್ಞೆ ಮಾಡುವುದು; ವಿಧಿಸುವುದು.

ಹೈತಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಶ್ರಾದ್ಧ; ತಿಥಿ; ಪೈತ್ಯಕ.

೨. ಪಿತೃದಿಂದ ಮೈಮೇಲೆ ಏಳುವ ಗಂಡ.

(ಗು). ೩. ತಂದೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ತಂದೆಯ ಕಡೆಯ.

ಹೈದ (ನಾ). ಹುಡುಗ; ಬಾಲಕ.

ಹೈನು (ನಾ). ೧. ಹಾಲು, ಮೊಸರು ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳು. ೨. = ಪಯನು.

ಹೈನು (ಗು). ೧. ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

೨. ಶಿಶಿರಮುತುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

~ಅಂಬರ = ಹೇಮಾಂಬರ.

ಹೈಮಂತ (ನಾ). ೧. ಚಳಿಗಾಲ; ಹೇಮಂತ ಮುತು. (ಗು). ೨. ಹೇಮಂತಮುತುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಹೈಮವತ (ಗು). ೧. ಹಿಮದಿಂದ ಕೂಡಿದ, -ತುಂಬಿದ. ೨. ಹಿಮಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಹೈಯಂಗವೀನ್ = ಹಯ್ಯಂಗವೀನ.

ಹೈರಾಣ (ಗು). ದುರ್ಬಲವಾದ.

ಹೊಂ = ಪೊಂ. ~ಕ(ಗ)ಡಗ = ಚಿನ್ನದ ಬಳಿ,

-ಕಂಕಣ. ~ಕ(ಗ)ರಗ = ಚಿನ್ನದ ಕಲಶ.

~ಕ(ಗ)ರೆ = ಚಿನ್ನದ ಎಳೆಗಳುಳ್ಳ ಅಂಚು;

ಜರತಾರಿ. ~ಕ(ಗ)ಲಸ = ಹೊಂಗರಗ.

~ಕೆ(ಗೆ)ದಗೆ = ಪೊಂಗೇದಗೆ.

~ಕೊ(ಗೊ)ಡ = ಪೊಂಗೊಡ. ~ಗದ್ದುಗೆ

= ಚಿನ್ನದ ಸಿಂಹಾಸನ. ~ಗಜಾ(ರಿ) = ಚಿನ್ನದ

ಬಣ್ಣದ ಗರಿ. ~ಗಜ್ಜೆ = ಬಂಗಾರದ

ಗಜ್ಜೆ. ~ತಾ(ದಾ)ವರೆ = ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣದ

ತಾವರೆ; ಪೊಂದಾವರೆ. ~ತೆ(ದೆ)ರ್(ರು)

= ಪೊಂದೇರ್. ~ತೊ(ದೊ)ಡವು = ಚಿನ್ನದ

ಒಡನೆ, -ಆಭರಣ. ~ಪ(ಬ)ರಿಯಣ

= ಪೊಂಬರಿಯಣ. ~ಪ(ಬ)ಟಾ(ಳಿ)

= ಜರತಾರಿ ಬಟ್ಟೆ. ~ಪು(ಬು)ತ್ತಳಿ = ಚಿನ್ನದ

ಗೊಂಬೆ. ~ಬಟ್ಟೆ = ಪೀತಾಂಬರ; ರೇಷ್ಮೆ

ವಸ್ತ್ರ. ~ಬಣ್ಣ = ಪೊಂಬಣ್ಣ. ~ಬರಹ

= ಚಿನ್ನದ ಬರೆಹ; ಸುವರ್ಣಾಕ್ಷರ.

~ಬಿಸಿಲು = ಪೊಂಬಿಸಿಲ್. ~ಬೆಟ್ಟ

= ಪೊಂಬೆಟ್ಟು. ~ಬೆಳಕು(ಗು) = ಪೊಂಬೆಳಗು.

~ಮರಾಲ = ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣದ ಹಂಸ.

~ಮರೆ = ಪೊಮ್ಮರೆ. ~ಮಳೆ = ಚಿನ್ನದ

ಮಳೆ; ಸುವರ್ಣವೃಷ್ಟಿ. ~ಮಾಡ

= ೧. ಚಿನ್ನದ ವಿಮಾನ. ೨. ಚಿನ್ನದ

ಅರಮನೆ, -ಸೌಧ. ~ಮಿಗ = ಪೊಮ್ಮರೆ.

~ಮಿಣೆ = ಚಿನ್ನದ ಮೆರುಗನ್ನು ಹಾಕಿದ

ಹಗ್ಗ. ~ಮಿನು = ಒಂದು ಜಾತಿಯ

ಮಿನು. ~ಮುಗುಳು = ಹಳದಿಯ

ಹೂವುಗಳನ್ನು ಬಿಡುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ
ಔಷಧಿ ಸಸ್ಯ. ~ಮೂಡಿಗೆ = ಚಿನ್ನದ
ಬತ್ತಳಿಕೆ, -ಡೋಣ. ~ಸು(ಜು)ರಿಗೆ
= ಪೊಂಜುರಿಗೆ.

ಹೊಂಗರ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ;
ಚಿನ್ನೆ ಮರ.

ಹೊಂಗು (ಕ್ರಿ). ೧. ಉಬ್ಬು; ದೊಡ್ಡ ದಾಗು.
೨. ಉಕ್ಕು; ಹೊಮ್ಮು. ೩. ಹಿಗ್ಗು;
ಸಂತೋಷಿಸು.

ಹೊಂಗೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ;
ಹು ಲಿ ಗಿ ಲು ಮ ರ; ತ ಮಾ ಳ ವ್ಯ ಪ್ಪ.
~ಎ(ಯೆ)ಣ್ಣೆ = ಹೊಂಗೆಬೀಜದಿಂದ
ತಯಾರಿಸಿದ ಎಣ್ಣೆ.

ಹೊಂಚು(ಕ್ರಿ). ೧. (ದಾಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯ
ವನ್ನು) ನಿರೀಕ್ಷಿಸು; ಎದುರುನೋಡು.
೨. ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದಂತೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿರು;
ಬೇಹು ಮಾಡು. (ನಾ). ೩. ಸಮಯ
ವನ್ನು ಕಾಯುವಿಕೆ. ೪. ಗೂಢಚರ್ಯೆ;
ಬೇಹು. ~ಗಾರ = ಗೂಢ ಚಾ ರ;
ಬೇಹುಗಾರ. ~ಹಾಕು = ಸಮಯ
ಕಾಯು.

ಹೊಂಡ (ನಾ). ೧. ಕುಣಿ; ಗುಳಿ; ತಗ್ಗು.
೨. ಕೊಳ; ಸರೋವರ.

ಹೊಂತಕಾರಿ (ನಾ). ೧. ಪರಾಕ್ರಮಿ. ೨. ಬುದ್ಧಿ
ವಂತ; ಕಾರ್ಯದಕ್ಷ. ೩. ಮೋಸಗಾರ.

ಹೊಂದಾಣಿಕೆ (ನಾ). ೧. ಹೊಂದಿಕೆ; ಮೇಳ.
೨. ಸ್ನೇಹ; ನಂಟು.

ಹೊಂದು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸೇರು; ಕೂಡು. ೨. ಒಪ್ಪು;
ಒಗ್ಗು. ೩. ಪಡೆ; ಗಳಿಸು. ೪. ಅನು
ಭವಿಸು; ಭೋಗಿಸು. ೫. ಸಾಯು; ಮರಣ
ಹೊಂದು. (ನಾ). ೬. ಸಾವು; ಮರಣ.
~ಇಕೆ = ಹೊಂದಾಣಿಕೆ. ~ಇಗ = ಆಪ್ತ;
ಗಳೆಯು.

ಹೊಂಪು (ನಾ). ಉಕ್ಕು ವಿಕೆ; ಹೊರಸೂಸುವಿಕೆ.

ಹೊಂಪುಳಿ (ನಾ). ರೋಮಾಂಚನ; ಪುಳಕ.
ಹೊಂಬಾಳೆ = ಪೊಂಬಾಟೆ.

ಹೊಕ್ಕರಣೆ = ಪೊಕ್ಕರಣೆ.

ಹೊಕ್ಕು (ನಾ). ನೇಯುವಾಗ ಹಾಕುವ ಅಡ್ಡ
ನೂಲು; ಓತ.

ಹೊಕ್ಕುಳು = ಪೊರ್ಕುಬಾ.

ಹೊಗರ್(ರು) (ನಾ). ಕಾಂತಿ; ಪ್ರಕಾಶ;
ಪೊಗರು. ~ಅಂಬು = ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾದ
ಬಾಣ. ~ಅಲಗು = ಹೊಳೆಯುವ ಕತ್ತಿ.
~ಉಗು = ಪೊಗರುಗು. ~ನಿಜು(ರು)
= ಪೊಗರೇಜು. ~ನಿಳು = ೧. ಉತ್ಸಾಹಿಸು;
ಹುರಿಗೊಳ್ಳು. ೨. = ಪೊಗರೇಜು.

ಹೊಗಳತೆ = ಪೊಗಟ್ಟೆ.

ಹೊಗಳು ೧. = ಪೊ ಗ ಟ್ತು. (ನಾ).
೨. = ಪೊಗಟ್ಟೆ. ~ಇಕೆ = ಪೊಗಟ್ಟೆ.
~ಭಟ್ಟಿ = ಸ್ತುತಿಪಾಠಕ; ಭಟ್ಟಿಂಗಿ;
ಮುಖಸ್ತುತಿಮಾಡುವವನು.

ಹೊಗಕ್ಕೆ = ಪೊಗಟ್ಟೆ.

ಹೊಗು = ಪೊಗು. ~ಇಸು = ಪೊಗಿಸು.
~ಮನೆ = ಸೇರಿದ ಮನೆ; ಅತ್ತೆಯ
ಮನೆ.

ಹೊಗೆ ೧. = ಪೊಗೆ. ೨. ಧೂಮವನ್ನು ಉಂಟು
ಮಾಡು. ೩. ಸಿಟ್ಟಿಗೆಳು; ರೋಷಗೊಳ್ಳು.
೪. ಅಸಮಾಧಾನಗೊಳ್ಳು; ಅಸಂತುಷ್ಟ
ವಾಗು. ~ಅ(ಯಾ)ಡು = ೧. ಧೂಮ
ವುಂಟಾಗು. ೨. ಒಳಗೊಳಗೇ ದ್ವೇಷ ತೋರು.
~ತೊ(ದೊ)ಲು(ರು) = ೧. ಹೊಗೆಯು
ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳು. ೨. ಸಿಟ್ಟಾಗು; ಕೋಪ
ಗೊಳ್ಳು. ~ಬಂಡಿ = ರೈಲು; ಉಗಿಬಂಡಿ.
~ಬತ್ತಿ = ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು ಸೇದಲು ಎಲೆ
ಯನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಮಾಡಿದ ಸುರುಳಿ; ಚುಟ್ಟು.
~ಸೊಪ್ಪು = ತಂಬಾಕು. ~ಹಾಕು
= ೧. ಹೊಗೆಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸು. ೨. ತೊಂದರೆ
ಯನ್ನು ಕೊಡು; ನೀಡಿಸು.

ಹೊಚ್ಚು (ಕ್ರಿ). ಹೊದಿಸು ; ಮುಚ್ಚು.

ಹೊಟ್ಟು = ಪೊಟ್ಟು. ~ಕು(ಗು)ಟ್ಟು = ಪೊಟ್ಟು
ಗುಟ್ಟು. ~ಬದಿವಾರ = ಒಣಅಡಂಬರ ;
ತೋರಿಕೆಯ ವೈಭವ.

ಹೊಟ್ಟಿ (ನಾ). ೧. ಬಸಿರು ; ಜಡರ ; ಉದರ.

೨. ಬಾವು ; ಊತ. ೩. ಪೊಟರೆ ;

ಹೋರು. ~ಇ(ಯಿ)ಳಿ = ಗರ್ಭಸ್ತಾವ

ವಾಗು ; ಮೈ ಇ ಳಿ. ~ಉ(ಯು)ರಿ

= ೧. ಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಕಟವಾಗು.

೨. ಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಕಡಿತ ;

-ನವೆ. ೩. = ಹೊಟ್ಟಿಗಿಚ್ಚು. ~ಕ(ಗಿ)ಟ್ಟು

= ೧. ಕಡಮೆ ಅಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸು ;

ಅರೆಹೊಟ್ಟಿ ತಿನ್ನು. ೨. ಮಲಬದ್ಧತೆ

ಯುಂಟಾಗು. ೩. ಮಲಬದ್ಧತೆ. ~ಕಡಿ

= ಹೊಟ್ಟಿನೋಯು, -ನುಲಿ. ~ಕಳಿ

= ಭೇದಿಯಾಗು. ~ಕಿ(ಗಿ)ಚ್ಚು = ಈರ್ಷ್ಯೆ ;

ಮಾತ್ಸರ್ಯ. ~ಕೆರೆ = ಹಸಿವುಂಟಾಗು.

~ಜೇಲ = ಎಲೆ ಅಡಕೆ ಮುಂತಾದುವು

ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ನೇತು ಹಾಕಿ

ಕೊಳ್ಳುವ ಚೀಲ. ~ಜಾಡಿಸು = ಹೊಟ್ಟಿಕಳಿ.

~ತೊಳಸು = ಉಬ್ಬಳಿಸು ; ಓಕರಿಕೆ

ಬರುವಂತಾಗು. ~ಪಾಡು = ಜೀವನೋ

ಪಾಯ ; ಬದುಕು. ~ಬಾಕ = ಮಿತಿ

ಮೀರಿ ತಿನ್ನುವವನು ; ತಿನ್ನಾಳಿ. ~ಮರೆ

= ಗಾಡಿಯ ಚಕ್ರದ ಸುತ್ತ ಇರುವ ಮರದ

ಪಟ್ಟಿ. ~ಹೊರೆ = ೧. ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಿ

ಕೊಳ್ಳು. ೨. ಬದುಕು ; ಜೀವಿಸು.

ಹೊಡಕರಿಸು = ಪೊಡಕರಿಸು.

ಹೊಡಕೆ (ನಾ). ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು ;

ಅನೆಹುಲ್ಲು.

ಹೊಡಬಾಳು (ನಾ). ಕಷ್ಟದಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ

ಹೊರೆಯುವುದು ; ಜಂಜಾಟದ ಬದುಕು.

ಹೊಡಮಡು = ಪೊಡಮಡು.

ಹೊಡವಡು = ಪೊಡವಡು.

ಹೊಡೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಬಡಿ ; ತಾಗು. ೨. ಬಾಜಿಸು ;

ಶಬ್ದಮಾಡು. ೩. ಎಸೆ ; ಬಿಡುಡು.

೪. ಅಟ್ಟು ; ಓಡಿಸು. ೫. ಸುರಿ ; ವರ್ಷಿಸು.

೬. ತಿನ್ನು ; ಕಬಳಿಸು. ೭. ಲಪಟಾಯಿಸು ;

ಸುಲಿ. (ನಾ). ೮. ಪೈರಿನಲ್ಲಿ ತೆನೆ ಬರುವು

ದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿ.

೯. ಹೊಟ್ಟೆ ; ಉದರ. ೧೦. ಹರವು ; ವಿಸ್ತಾರ.

೧೧. ಮೇಲ್ಮಾನವೆಯ ಮುಖ್ಯವಾದ ತೋರಿ.

೧೨. ಗುಡ್ಡದ ಇಳಿಜಾರು. ~ಅ(ಯ)ಕ್ಕಿ

= ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಲಿಯದ ಬತ್ತದಿಂದ

ತೆಗೆದ ಅಕ್ಕಿ. ~ಕ(ಗಿ)ಚ್ಚು = ತೆನೆಬಿಡು ;

ಕದಿರು ಹಾಯು. ~ಕುಟ್ಟು = ನಾಶ

ಮಾಡು ; ಧ್ವಂಸ ಮಾಡು. ~ಕೆ(ಗಿ)ಡೆ

= ೧. ಹೊಡೆದು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳಿಸು. ೨. ಬೀಳು ;

ಕೆಡೆ. ೩. ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಬೀಳು ; ಸಾಷ್ಟಾಂಗ

ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡು. ~ಬಾಳು = ಹೊಡೆ

ಬಾಳು. ~ಮರಳು = ಹೊಟ್ಟೆಮೇಲಾಗು ;

ತಿರುಗು. ~ಸೆ(ಚೆ)ಂಡು = ಪೊಡೆಸೆಂಡು.

ಹೊಡೆತ = ಪೊಡೆತ.

ಹೊಣಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಾದು ; ಹೋರಾಡು ;

ಯುದ್ಧಮಾಡು. ೨. ನಾಶಮಾಡು ; ಧ್ವಂಸ

ಮಾಡು. ~ಇಗ = ಯುದ್ಧವೀರ ; ಕಲಿ.

ಹೊಣಕೆ ೧. = ಪೊಣಕೆ. ೨. ಸ್ಪರ್ಧೆ ;

ಹುರುಡು. ೩. ಶೌರ್ಯ ; ಅದಟು.

೪. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ; ಶಪಥ. ~ಪಿ(ವಿ)ಡಿ

= ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡು ; ಶಪಥ ಮಾಡು.

ಹೊಣರು (ಕ್ರಿ). ಹೋರಾಡು ; ಕಾದು.

ಹೊಣೆ = ಪೊಣ. ~ಕಾ(ಗಾ)ಜ(ರ)

= ೧. ಜಾಮೀನಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವವನು ; ಬಾಧ್ಯತೆ

ಹೊತ್ತವನು. ೨. ಜವಾಬುದಾರಿಯನ್ನು

ಹೊತ್ತವನು. ~ಕೆ(ಗಿ)ಡಿ = ಜವಾಬುದಾರಿ

ಇಲ್ಲದವನು ; ಬೇಜವಾಬುದಾರಿ ಮನುಷ್ಯ.

~ಮಾಡು = ಗುರಿಮಾಡು ; ಜವಾಬುದಾರಿ

ಯನ್ನು ಹೊರಿಸು.

ಹೊಣ್ಣು = ಪೊಣ್ಣು.

ಹೊತ್ತಗೆ = ಪೊತ್ತಗೆ.

ಹೊತ್ತಜ್ಜಿ(ರು) = ಪೊತ್ತಜ್ಜಿ.

ಹೊತ್ತಜ್ಜಿ(ರೆ) = ಪೊತ್ತಜ್ಜಿ.

ಹೊತ್ತಜ್ಜಿ(ರೆ) = ಪೊತ್ತಜ್ಜಿ.

ಹೊತ್ತಿಗೆ = ಪೊತ್ತಿಗೆ. ~ಕೇಳು = ಭವಿಷ್ಯ
ನನ್ನು ಕೇಳು ; ಶಾಸ್ತ್ರಕೇಳು. ~ಮ(ವ)ನೆ
= ಗ್ರಂಥಾಲಯ ; ಪುಸ್ತಕಭಂಡಾರ.

ಹೊತ್ತಿರುಗ (ನಾ). ಸೂರ್ಯನಿರುವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ
ತಿರುಗುವ ಹೊತ್ತು ; ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿ ;
ಸುರೇಶಾನ.

ಹೊತ್ತು ೧. = ಪೊತ್ತು. (ನಾ). ೨. ಸೀಡು
ಹೋಡುಮ ; ಕರಿಕು. ~ಇಸು = ೧. ಉರಿ
ಮಾಡು ; ಬೆಂಕಿಹಚ್ಚು. ೨. ಸೀಯುವಂತೆ
ಮಾಡು ; ಕರಿಕಾಗಿಸು. ~ಇ(ಯಿ)ಳಿ
= ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗು ; ಸಂಜೆಯಾಗು.
~ಏಜ್ಜಿ(ರು) = ಸೂರ್ಯ ಮೇಲಿಕ್ಕೇರು.
~ಕ(ಗಿ)ಳಿ = ಪೊಟ್ಟುಗಳಿ. ~ಕ(ಗ)ಳ್ಳು
= ಪೊತ್ತು ಪೋಕ. ~ಮೂಡು = ಬೆಳಗಾಗು ;
ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗು. ~ಹೋಕ
= ಪೊತ್ತು ಪೋಕ.

ಹೊದಕುಳಿ = ಪೊದಕುಳಿ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಳ್
= ಪೊದಕುಳಿಗೊಳ್.

ಹೊದಕೆ = ಪೊದಕೆ.

ಹೊದಪು (ನಾ). ಹೊಡೆಯುವ ವಸ್ತು, -ಬಟ್ಟೆ.

ಹೊದರು (ನಾ). ೧. ಮರದ ಪೊಟರೆ,
-ಹೋರು. ೨. ನೆಲಮೊಳಗಿನ ಬಿಲ, -ಕಂಡಿ.

೩. = ಹೊದಜ್ಜು.

ಹೊದಜ್ಜಿ(ರು) ೧. = ಪೊದಜ್ಜಿ. ೨. ಗುಂಪು ;

ಸಮೂಹ. ೩. ರಾಶಿ ; ಒಟ್ಟು. ~ಇಕ್ಕು

= ಗುಂಪುಗೂಡು ; ಒಟ್ಟಾಗು. ~ಏಳು

= ೧. ಹೆಚ್ಚಾಗು ; ಅಧಿಕವಾಗು.

೨. = ಹೊದಜ್ಜಿಕ್ಕು. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು

= ಗುಂಪುಗೂಡು ; ರಾಶಿಯಾಗು.

~ಕಿ(ಗಿ)ಡಿ = ದಟ್ಟವಾಗಿ ಹೊರಸೂಸುವ
ಕಿಡಿ. ~ತಿ(ದಿ)ವಿ = ಭಾರಿಯಾದ ಹೊಡೆತ,
-ಪೆಟ್ಟು.

ಹೊದೆ = ಪೊದೆ. ~ಇಕೆ = ಪೊದಕೆ. ~ಇಸು
= ಪೊದಿಸು. ~ಒ(ಯೊ)ತ್ತು = ಬತ್ತಳಿಕೆ ;
ತೂಣೀರ. ~ಕೊ(ಗೊ)ಲು = (ಬತ್ತಳಿಕೆ
ಯಲ್ಲಿರುವ) ಬಾಣ.

ಹೊದ್ದು = ಪೊದ್ದು. ~ಇಕೆ(ಗೆ) = ೧. ಹೊಂದಾ
ಣಿಕೆ. ೨. = ಪೊದಕೆ. ~ಇಗ = ಪ್ರಿಯನಾದ
ವನು ; ಹೊಂದಿಕೆಯುಳ್ಳವನು. ~ಇಸು
= ೧. ಕೂಡಿಸು ; ಜೋಡಿಸು.
೨. = ಪೊದಿಸು.

ಹೊದ್ದುಗೆ = ಪೊದ್ದುಗೆ.

ಹೊನ್ = ಪೊನ್. ~ಅಂಡೆ = ಪೊನ್ನಂಡೆ.

~ಅಂದಣ = ಪೊನ್ನಂದಣ. ~ಅಗಸೆ
= ಚಿನ್ನದ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು. ~ಅವರೆ
= ಹಳದಿಯ ಬಣ್ಣದ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಬಿಡುವ
ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕುರುಚಲು ಗಿಡ.
~ಅಯುಗ = (ಕತ್ತಿಯ) ಬಂಗಾರದ
ಹಿಡಿಕೆ. ~ಅವರಿಕೆ = ಹೊನ್ನವರೆ.

ಹೊನಗ (ನಾ). ಚಿರತೆ ; ಕಿರುಬ.

ಹೊನಗೊನೆ = ಪೊನ್ನಗನ್ನೆ.

ಹೊನಲ್(ಲು) = ಪೊನಲ್. ~ಇಡು
= ಪೊನಲಿಡು. ~ಏಜ್ಜಿ(ರು) = ಪ್ರವಾಹ
ದಂತೆ ಉಕ್ಕಿಹರಿ.

ಹೊನಹು (ನಾ). ೧. ಒನಪು ; ಒಯ್ಯಾರ.
೨. ಚೆಲುವು ; ಸೌಂದರ್ಯ.

ಹೊನಾಳು (ನಾ). ಮುಂಗಾರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ
ಮೊದಲನೆಯ ಉಳುಮೆ.

ಹೊನ್ನು = ಪೊನ್.

ಹೊನ್ನೆ ೧. = ಪೊನ್ನೆ. ೨. ಹರಳು ; ಔಡಲ.

ಹೊನ್ನೊಡಲ (ನಾ). ಹಿರಣ್ಯಗಳ್ಳು ; ಬ್ರಹ್ಮ.

ಹೊಪ್ಪಳಿ (ನಾ). ಸುಟ್ಟಗಾಯದಿಂದಾದ

ಬೊಟ್ಟೆ. ~ಇಸು = ಬೊಟ್ಟೆಯೇಳು.

ಹೊಮ್ಮ = ಪೊಣ್ಣು.

ಹೊಯ್ = ಪೊಯ್. ೧. ಕೆತ್ತು; ಕಂಡರಿಸು.

~ ಇಸು = ೧. ಹೊಡೆಯಿಸು; ಪೆಟ್ಟು ದೀಳು
ವಂತೆ ಮಾಡು. ೨. ಕತ್ತರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು;
ಕಡಿಸು. ೩. ಎ ರ ಕ ವ ನ್ನು ಹಾಕಿಸು.
೪. ಸು ರಿಸು; ಹ ನಿಸು. ~ ಕಂಬಿ
= ಹೊಡೆಯುವ ಕೋಲು, -ಬಡಿಗೆ.

ಹೊಯಿ = ಪೊಯ್. ~ ಕ(ಗ)ಡುಬು = ಹುಯಿ
ಗಡುಬು. ~ ಕೆಯ್ = ೧. ಕಾದಾಟ;
ಸೆಣಸು. ೨. ಎಣೆ; ಸಮಾನತೆ.
೩. ಎರಕ ಹೊಯ್ಯುವಿಕೆ.

ಹೊಯಿಗೆ (ನಾ). ಮರಳು; ಉಸುಕು.

ಹೊಯಿಲು ೧. = ಪೊಯಿಲ್. ೨. ಗಣಿಬಿಜಿ;
ಗಲಾಟೆ.

ಹೊಯ್ಯಾಲಿ (ನಾ). ಜಗಳಗಂಟಿ; ಗಯ್ಯಾಳಿ.
ಹೊಯ್ಯಾಲಿ ೧. = ಹೊಯ್ಯಾಲಿ. ೨. ತಿರಸ್ಕಾರ;
ಆಪಮಾನ.

ಹೊಯ್ಯು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊಡೆ; ಬಡಿ. ೨. ಸುರಿ;
ವರ್ಷಿಸು.

ಹೊಯ್ಲು = ಪೊಯಿಲ್.

ಹೊರೆ = ಹೊಣೆ. ~ ಕ(ಗ)ಡೆ = ೧. ಹೊರಗಡೆ;
ಹೊರಭಾಗ. ೨. ಕಕ್ಕಸು; ಪಾಯಖಾನೆ.

೩. ಮಲವಿಸರ್ಜನೆ. ~ ಕೆ(ಗೆ)ಡವು
= ೧. ಹೊರದಬ್ಬು; ಆಚೆಗೆ ತಳ್ಳು.

೨. ಪ್ರಕಟಿಸು; ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸು.

~ ಕೆ(ಗೆ)ಲಸ = ೧. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ
ಕೆಲಸ. ೨. ಮನೆಯ ಹೊರಗಿನ ಕೆಲಸ.

~ ಕೋಣೆ = ಮನೆಯ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ
ಕೊಠಡಿ. ~ ತರು = ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ

ಮಾಡು; ಪ್ರಕಟಿಸು. ~ ನೋಟಿ = ಮೇಲು

ನೋಟಿ. ~ ಪಡು = ಬಹಿರಂಗವಾಗು;

ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳು. ~ ಬೀಳು = ೧. ಹೊರಕ್ಕೆ

ಬರು; ಹೊರಡು. ೨. = ಹೊರಪಡು.

~ ಮಿಂಚು = ೧. ಬಾಹ್ಯಸೌಂದರ್ಯ.

೨. ಅಡಂಬರ; ಡಾಲು. ~ ಸಂಚಾರ
= ಹೊರಗಿನ ಸಂಚಾರ; ವಾಯುವಿಹಾರ.

ಹೊರಕುಳಿ (ನಾ). ಪರಾವಲಂಬಿ; ಇತರರನ್ನು
ಆಶ್ರಯಿಸುವವನು.

ಹೊರಗೆ = ಪೊಣಗೆ. ~ ಆಗು = ೧. ಮುಟ್ಟಾಗು;
ರಜಸ್ವಲೆಯಾಗು. ೨. = ಹೊಣಾಗು.

ಹೊರಜಿ = ಪೊರಜೆ.

ಹೊರಜೆ = ಪೊರಜೆ.

ಹೊರಟಿ = ಪೊಜಂಡ.

ಹೊರಟು = ಪೊಜಂಡು.

ಹೊರಡು (ಕ್ರಿ). ೧. ಹೊರಳು; ಉರುಳಾಡು.

೨. = ಹೊಣಡು. (ನಾ). ೩. = ಪೊಜಂಡು.

~ ಬೆನ್ನು = ಗೂಸುಬೆನ್ನು.

ಹೊರಪು (ನಾ). ೧. ಚೆದರುವಿಕೆ.

೨. ಬೆಳಕುಂಟಾಗುವಿಕೆ.

ಹೊರವು (ನಾ). ಸೊಂಪು; ಹುಲುಸು.

ಹೊರಸು (ಕ್ರಿ). ೧. ಸವರು; ಬಳಿ; ಲೇಪಿಸು.

(ನಾ). ೨. = ಹೊಣಸು.

ಹೊರಳಿ = ಪೊರಳಿ. ~ ಒ(ಯೊ)ಡೆ = ಹೊರಳಿ

ಗಳಿ. ~ ಕ(ಗ)ಟ್ಟು = ೧. ಗುಂಪುಗೂಡು;

ಒಟ್ಟಾಗು. ೨. ರಾಶಿಹಾಕು. ~ ಕ(ಗ)ಳಿ

= ಚೆದರು; ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗು. ~ ಕಿ(ಗಿ)ಡಿ

= ಕಿಡಿಗಳ ಗುಂಪು, -ಸಮೂಹ.

ಹೊರಳು ೧. = ಪೊರಳು. ೨. ಚಾರಿಕೊಳ್ಳು;

ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳು. (ನಾ). ೩. ತಿರುವು;

ಬಾಗು. ~ ಸುಡಿ = ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳುವ

ಮಾತು.

ಹೊರಳೆ (ನಾ). ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆ, -ರಂಧ್ರ.

ಹೊರಿಗೆ (ನಾ). ೧. ಹೋರಾಟ; ಸ್ಪರ್ಧೆ.

೨. = ಹೊಣಿಗೆ.

ಹೊರೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಸಲಹು; ಕಾಪಾಡು.

೨. ಸೇರು; ಕೂಡು. ೩. ಸಮೀಪಿಸು.

೪. ಲೇಪಿಸು; ಸವರು. (ನಾ). ೫. ರಕ್ಷಣೆ;

ಪಾಲನೆ. ೬. ಕೂಡುವಿಕೆ; ಸೇರುವಿಕೆ.

೭. ಸಮಾಪ ; ಹತ್ತಿರ. ಲ. ಪದರ ; ಪರೆ ;
ಹೊದಿಕೆ. ೯. ತಪ್ಪು ; ದೋಷ. ೧೦. ಕಪಟ ;
ನೋಸ. ೧೧. ಉತ್ಸಾಹ. ೧೨. ಕೆಚ್ಚು ;
ಧೈರ್ಯ. ೧೩. = ಹೊಜೆ. ೧೪. ಹೊಜೆ ;
ಜನಾಬುದಾರಿ. ~ವಿ(ಯೇ)ಲು(ರು)
= ಉತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳು ; ಹುರುಪುಗೊಳ್ಳು.

ಹೊಲ(ರ) = ಪೊಜ. ~ಸಾಳೆಯ=ಹೊರಗಿನ
ಬೀಡು, -ಶಾಖೆ. ~ವಳಯ = ಪೊಜ
ವಳಯ. ~ಸೂಸು = ಪೊಜಸೂಸು.
~ಹೊಮ್ಮು = ಪೊಜಪೊಮ್ಮು.

ಹೊಲ(ರ)ಗು = ಪೊಜಗು.

ಹೊಲ(ರ)ಗೆ = ಪೊಜಗೆ. ~ಅಗು=೧. ದೂರ
ನಾಗು ; ಎರನಾಗು. ೨. ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು
ಹೊಂದು ; ಪಾರಾಗು. ೩. ಆಯಶಸ್ವಿ
ಯಾಗು ; ಸೋಲು.

ಹೊಲ(ರ)ಡು ೧. = ಪೊಜಡು. ೨. ಕಾಣಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳು ; ಹೊಮ್ಮು. ~ಇಸು=೧. ಹೊರ
ಬರುವಂತೆ ಮಾಡು. ೨. ಮುನ್ನಡೆಸು.

ಹೊಲ(ರ)ತು = ಪೊಜತು. ~ಪಡಿಸು=ಬೇರೆ
ಮಾಡು ; ಕೈಬಿಡು.

ಹೊಲ(ರ)ಬಿಗ = ಪೊಜಬಿಗ.

ಹೊಲ(ರ)ವಡು = ಪೊಜವಡು.

ಹೊಲ(ರ)ಸು = ಪೊಜಸು.

ಹೊಲ(ರ)ಗೆ = ಪೊಜಗೆ. ~ವಾಳ=ಹೊಜೆ
ಗಾಜ.

ಹೊಲು(ರು) = ಪೊಜ್. ~ಇಸು=೧. ತಲೆಯು
ಮೇಲೆ ಭಾರವನ್ನು ಒಯ್ಯುವಂತೆ ಮಾಡು ;
ಒಜ್ಜೆಯನ್ನು ಹೇರು. ೨. ಆಪಾದಿಸು ;
ತಪ್ಪನ್ನು ಹೇರು.

ಹೊಲ(ರ) = ಪೊಜೆ. ~ಕ(ಗ)ಟ್ಟು=ಸೌದೆ,
ಹುಲ್ಲು ಮುಂತಾದವನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕಟ್ಟು ;
ಕಂತೆಗಟ್ಟು. ~ಕಾ(ಗಾ)ಲ(ರ) = ಭಾರ
ವನ್ನು ಹೊರುವವನು.

ಹೊದರ್ಗ = ಪೊದರ್ಗ.

ಹೊಲ್ (ನಾ). ನೀಚನಾದುದು ; ಕೆಟ್ಟುದು.

ಹೊಲ ೧. = ಪೊಲ. ೨. = ಪೊಲಂಬು.

~ಕಾ(ಗಾ)ಹಿ = ಹೊಲವನ್ನು ಕಾಯು.

ವವನು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ದಾರಿತಪ್ಪು.

ಹೊಲಗೇರಿ ೧.=ಪೊಲಗೇರಿ. ೨. ಕೊಳಕಿನಿಂದ
ತುಂಬಿದ ಸ್ಥಳ ; ಹೊಲಸಾದ ಜಾಗ.

ಹೊಲತಿ = ಪೊಲತಿ.

ಹೊಲಬು = ಪೊಲಂಬು. ~ಇಗ = ಹೊಲಬು

ಗಾಜ. ~ಕೆ(ಗೆ)ಡಿಸು = ದಾರಿತಪ್ಪಿಸು ;

ಕೆಟ್ಟಮಾರ್ಗಕ್ಕಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು.

~ಕೆ(ಗೆ)ಡು = ಪೊಲಂಬು ದಪ್ಪು.

~ಗಾಜ(ರ) = ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು

ತಿಳಿದವನು. ~ತ(ದ)ಪ್ಪು = ಪೊಲಂಬು

ದಪ್ಪು.

ಹೊಲಸು = ಪೊಲಸು. ~ತನ = ಅಶುದ್ಧ

ವಾಗಿರುವಿಕೆ ; ಕೊಳಕಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವಿಕೆ.

~ನಾತ = ಕೆಟ್ಟವಾಸನೆ. ~ಮಾತು=ಕೆಟ್ಟ

ಮಾತು ; ಕೀಳುಮಾತು.

ಹೊಲಿ (ಕ್ರಿ). ದಾರದಿಂದ ಕೂಡಿಸು ; ಹೆಣ ;

ಹೊಲಿಗೆಹಾಕು.

ಹೊಲಿಗೆ ೧. = ಪೊಲಿಗೆ. ೨. ಕಾಳಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ

ಕೊಡುವ ಬಡ್ಡಿ ; ಹೆಚ್ಚಿಗೆ.

ಹೊಲೆ ೧.=ಪೊಲೆ. ೨. ಮುಟ್ಟು. ೩. ಮಾಸು ;

ಕಸ. ~ಕ(ಗ)ಲಸು = ಪೊಲೆಗಲಸು.

~ಕಾ(ಗಾ)ಣ್ = ರಜಸ್ವಲೆಯಾಗು ;

ಮುಟ್ಟಾಗು. ~ಕೆ(ಗೆ)ಲಸು=ಕೀಳುಕೆಲಸ ;

ನೀಚಕೆಲಸ. ~ಕೆ(ಗೆ)ರಿ = ಹೊಲಗೇರಿ.

~ಪಾಡು = ೧. ಕೆಟ್ಟಸ್ಥಿತಿ ; ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ.

೨. ಕೆಟ್ಟತನ ; ನೀಚತನ. ~ಮನೆ=ಹೊಗೆಯ

ಮನೆ ; ಸೂತಿಕಾಗೃಹ.

ಹೊಲೆಯ = ಪೊಲೆಯ.

ಹೊಲ್ಲ = ಪೊಲ್ಲ. ~ನುಡಿ = ಕೆಟ್ಟಮಾತು ;

ಕೀಳುಮಾತು.

ಹೊಲ್ಲಮೆ = ಪೊಲ್ಲಮೆ.

ಹೊಲ್ಲಹ = ಪೊಲ್ಲಮ್.

ಹೊಲ್ಲೆಹ = ಪೊಲ್ಲಮ್.

ಹೊಸ = ಪೊಸ. ~ಕ(ಗ)ನ್ನಡ = ಪೊಸಗನ್ನಡ.

~ಗತಿ = ನೂತನ ಮಾರ್ಗ, -ರೀತಿ. ~ತನ

= ನಾವೀನ್ಯ. ~ಹರೆಯ = ನವಯೌವನ.

ಹೊಸ(ಂ)ತಿಲ್(ಲು) = ಪೊಸಂತಿಲ್.

ಹೊಸಕು (ಕ್ರಿ). ಕೈ ಅಥವಾ ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಉಜ್ಜು, -ತೀಡು. ~ಆಡು = ಒದ್ದಾಡು; ಚಡಪಡಿಸು.

ಹೊಸಗು = ಹೊಸಕು.

ಹೊಸತು = ಪೊಸತು.

ಹೊಸಬ = ಪೊಸಂಬ. ~ಇಗ = ಪೊಸಂಬ.

ಹೊಸಬಿ (ನಾ). ಅಪರಿಚಿತಳು; ಪರಕೀಯಳು.

ಹೊಸಲು = ಪೊಸಂತಿಲ್. ~ದಾಟು = ೧. ಬಾಗಿಲನ್ನು ದಾಟು; ಹೊಸ್ತಿಲನ್ನು ದಾಟು.

೨. ರೀತಿ ತಪ್ಪು; ಕ್ರಮತಪ್ಪು.

ಹೊಸಿಲು = ಪೊಸಂತಿಲ್.

ಹೊಸೆ (ಕ್ರಿ). ೧. ಹಗ್ಗವನ್ನು ತಿರಿಚು, -ನುಲಿ.

೨. ತಿಕ್ಕು; ಉಜ್ಜು. ೩. ಕಡೆ; ಮಥಿಸು.

೪. ಕೋಭಿಗೊಳಿಸು; ಕಲಕು.

ಹೊಸ್ತಿಲು = ಪೊಸಂತಿಲ್.

ಹೊಳಕು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕಾಣು; ಹೊಳೆ. (ನಾ).

೨. = ಹೊಳಕೆ. ~ಇಸು = ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡು.

ಹೊಳಚು (ಕ್ರಿ). ೧. ಕೆತ್ತು; ಸವರು; ಹೆರೆ.

೨. ಇಣುಕು; ಹೆಣೆಕಿನೋಡು.

ಹೊಳಪು = ಪೊಳಪು.

ಹೊಳಲ್(ಲು) (ನಾ). ೧. ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ. ೨. ನಗರೆ; ಪಟ್ಟಣ. ~ಕು(ಗು)ಡು = ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡು.

ಹೊಳವು = ಪೊಳಪು.

ಹೊಳಹು ೧. = ಪೊಳಪು. ೨. ವೀಣೆಯ ದಂಡದ ಮುಂಭಾಗ. ೩. ಸುಳಿವು; ಗುರುತು.

~ಕಾ(ಗಾ)ಕ್ = ಸೂಚನೆಯನ್ನು ತಿಳಿ;

ಸುಳಿವನ್ನು ತಿಳಿ. ~ಕ(ಗೆ)ಡು = ಕಾಂತಿಗುಂಡು; ಹೊಳಪಿಲ್ಲದಾಗು. ~ಹಾಕು = ೧. ಹೊಳಪು ಹಾಕು; ಒಪ್ಪವಿಡು.

೨. ಹೊಂಚುಹಾಕು.

ಹೊಳೆ ೧. = ಪೊಳೆ. ೨. ಗೋಚರಿಸು; ಸ್ಪೂರಿಸು.

ಹೊಳ್ಳು ೧. = ಪೊಳ್ಳು. ೨. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವನು; ಅಪ್ರಯೋಜಕ; ಹೇಡಿ. ~ಇಸು = ಪೊಳ್ಳಾಗಿಸು; ಜೊಳ್ಳುಮಾಡು. ~ಎದೆ = ಹೇಡಿತನ. ~ಕ(ಗ)ಳೆ = ೧. ಕಡೆ

ಗಡೆಸು; ಹೀನಾಯಮಾಡು. ೨. ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು; ಬಲಹೀನವಾಗು. ~ನುಡಿ = ಪೊಳ್ಳುಮಾತು.

~ಪಾ(ವಾ)ಱ್(ರು) = ಪೃಥ್ವವಾಗು; ಸ್ಪಷ್ಟಯೋಜಕವಾಗು. ~ಮಾ(ವಾ)ತು = ಪೊಳ್ಳುಮಾತು. ~ಮಾನಸ = ಹೊಳ್ಳುಗ.

ಹೊಳ್ಳುಗ (ನಾ). ದುರ್ಬಲ; ಶಕ್ತಿಹೀನ.

ಹೊಳ್ಳೆ = ಹೊರಳೆ.

ಹೋ(ಂ)ತು = ಪೋಂತು.

ಹೋಕ = ಪೋಕ.

ಹೋಕಾಯಂತ್ರ (ನಾ). ದಿಕ್ಕನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಯಂತ್ರ; ದಿಕ್ಕುಚಿ.

ಹೋಕು ೧. = ಪೋಕು. ೨. ಕಳೆದುಡು; ಕಳಚಿಡುಡು.

ಹೋಕೆ (ನಾ). ೧. ಕಪಟ; ಮೋಸ.

೨. ಯುಕ್ತಿ; ಉಪಾಯ. ~ತನ = ಕಾಪಟ; ಮೋಸ.

ಹೋಗು ೧. = ಪೋಗು. ೨. ನೆರೆ; ಕೂಡು.

(ನಾ). ೩. = ಹೋಗೋಲೆ. ~ಒಲೆ = ಒಂದೇ ಜಗಲಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಅಥವಾ

ನಾಲ್ಕು ಒಲೆಗಳಿದ್ದು ಮಧ್ಯದ ಒಲೆಯ ಮೂಲಕ ಉರಿಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವ ಒಲೆ.

ಹೋತ = ಪೋಂತ.

ಹೋತವ್ಯ (ನಾ). ಯಜ್ಞ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸುವ
ದವಿಸ್ತು.

ಹೋತಾರ = ಹೋತೃ.

ಹೋತೃ (ನಾ). ಹೋಮಮಾಡುವವನು.

ಹೋಬಳಿ (ನಾ). ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಒಂದು ವಿಭಾಗ.

~ದಾರ = ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅಧಿಕಾರಿ.

ಹೋಮ (ನಾ). ೧. ಯಜ್ಞ ; ಯಾಗ.

೨. ಬಲಿ ; ಆಹುತಿ. ~ಅಗ್ನಿ = ಹೋಮ
ಕ್ರಾಂತಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಬೆಂಕಿ. ~ಇಸು
= ಯಾಗಮಾಡು. ~ಕುಂಡ = ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ
ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಕುಳಿ ;
ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡ.

ಹೋರ್(ರು) = ಪೋರ್. ~ಅಟಿ = ೧. ಜಗಳ ;

ಕಾಳಗ. ೨. ಹೆಣಗಾಟ ; ಯತ್ನ.

~ಇಕೆ = ಕಾದಾಟ ; ಯುದ್ಧ. ~ಇಗ

= ಪೋರಾಳ. ~ಇಸು = ಪೋರಿಸು.

ಹೋರಟಿ = ಪೋರಟಿ.

ಹೋರಿ (ನಾ). ವೃಷಭ ; ಗೂಳಿ ; ಗಂಡುದನ.

ಹೋರೆ (ನಾ). ೧. ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಗ್ನದ

ಅರ್ಧಭಾಗ. ೨. ಅದೃಷ್ಟ ; ದೈವ.

೩. = ಹೋಜಿ.

ಹೋಜಿ(ರೆ) (ನಾ). ಕೆಲಸ ; ಕಸಬು.

ಹೋಲ್(ಲು) (ಕ್ರಿ). ಸಾಮ್ಯ ಹೊಂದು ;

ಸಾದೃಶ್ಯಹೊಂದು. ~ಇಕೆ = ಪೋಲ್.

~ಇಸು = ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ತೋರು.

ಹೋಲುನೆ = ಪೋಲ್.

ಹೋಳಿ (ನಾ). ೧. ಫಾಲ್ಗುಣ ಮಾಸದ ಕ್ರಾಮ

ದಹನದ ಹಬ್ಬ ; ಓಕುಳಿ ಹಬ್ಬ. ೨. ಒಬ್ಬ

ರಾಕ್ಷಸಿಯ ಹೆಸರು.

ಹೋಳಿಗೆ ೧. = ಪೋಳಿಗೆ. ೨. ಹೊಪ್ಪಳಿ ;
ಬೊಕ್ಕೆ.

ಹೋಳು (ಕ್ರಿ). ೧. ತುಂಡುಮಾಡು ; ಚೂರು

ಮಾಡು. (ನಾ). ೨. ಸೀಳು ; ತುಂಡು.

~ಇಸು = ತುಂಡುಮಾಡು ; ಚೂರು

ಮಾಡು. ~ಕ(ಗ)ಳೆ = ಹೋಳಿಸು.

ಹೋಬ(ಳ)ಲ್ = ಪೋಬಲ್.

ಹೌದಾ (ನಾ). ಅನೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು

ಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಕುವ ಅಂಬಾರಿ.

ಹೌದು (ನಾ). ೧. ನೀರಿನ ತೊಟ್ಟಿ.

೨. ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಮಾತು.

ಹೌಸು (ನಾ). ೧. ಗಿಳಿ ; ಹಂಬಲ.

೨. ಉತ್ಸಾಹ.

ಹೌಹಾರು (ಕ್ರಿ). ಗಾಬರಿಯಾಗು ; ಬೆಚ್ಚಿ

ಬೀಳು.

ಹ್ರದ (ನಾ). ೧. ಕಿರಣ ; ಕದಿರು. ೨. ಆಳವಾದ

ನೀರಿನ ಪ್ರದೇಶ ; ಮಡು.

ಹ್ರಸ್ವ (ನಾ). ೧. ದೀರ್ಘವಲ್ಲದ ಸ್ವರ ;

ಲಘು ಅಕ್ಷರ. (ಗು). ೨. ಕಿರಿದಾದ ;

ಚಿಕ್ಕದಾದ.

ಹ್ರಾದ (ನಾ). ಶಬ್ದ ; ಧ್ವನಿ.

ಹ್ರಾದಿನಿ (ನಾ). ೧. ಇಂದ್ರನ ವಜ್ರಾಯುಧ.

೨. ಸಿಡಿಲು. ೩. ನದಿ ; ಹೊಳೆ.

ಹ್ರಾಸ (ನಾ). ೧. ಶಬ್ದ ; ಸದ್ದು ; ಗದ್ದಲ.

೨. ಕುಂದು ; ಕೊರತೆ. ೩. ಕ್ಷಯ ; ನಾಶ.

ಹ್ರಾದ (ನಾ). ಆನಂದ ; ಸಂತೋಷ.

ಹ್ರಾದಿನಿ ೧. = ಹ್ರಾದಿನಿ. ೨. ಒಂದು

ಜಾತಿಯ ಮರ ; ಸಲ್ಲಕಿ. ೩. ಸಂತೋಷ

ಕೊಡುವವಳು.

११.६३

ಪುನರ್ಮುದ್ರಕರು

ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಸರ್ಕಾರಿ ಮುದ್ರಣ. ಲೇಖನಸಾಮಗ್ರಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಣಾ ಇಲಾಖೆ,
ಸರ್ಕಾರಿ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ವಿಧಾನ ವೀಧಿ, ಬೆಂಗಳೂರು-1.
ಪುನರ್ಮುದ್ರಣ ೧೯೭೭

SRI JAGADGURU VISHWANATHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY

Jangamawadi Math, Varanasi
Acc. No.5239.....

ಪುನರ್ಮುದ್ರಣ ೧೯೭೭
೧,೦೦,೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು
W.D. P 1496

ಶರ್ಕಾರಿ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು